

ພຣະຄຳພີ
ມໍ່ມອນ

ຄຳສອນ
ແລະ
ພັນທະສັນຍາ

ໄຂ່ມຸກ
ອັນລ້ຳຄ່າ

ພຣະຄໍາພິມມອນ

ປະຈັກພະຍານອີກຢ່າງໜຶ່ງເຖິງ
ພຣະເຢຊູຄຣິດ

ຄໍາສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ

ຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ
ແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ

ໄຂ່ມຸກ ອັນລໍ້າຄ່າ

ຈັດພິມໂດຍ

ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ
ເມືອງເຊົາເລັກ, ລັດຢູທາ, ສະຫະລັດອາເມຣິກາ

ກະລຸນາສົ່ງຄວາມຄິດຄວາມເຫັນ ຫລື ຄໍາແນະນໍາ ໄປທີ່
scriptures@ChurchofJesusChrist.org ຫລື ສົ່ງທາງໄປສະນີ ເຖິງ
Scriptures Coordination, 50 East North Temple Street, 24th Floor,
Salt Lake City, UT 84150-3220 USA.

© 2019 by Intellectual Reserve, Inc.

All rights reserved.

ລຸ້ນທີ: 5/21

ແປຈາກ the Book of Mormon, Doctrine and Covenants,
and Pearl of Great Price

Lao

Printed in the United States of America 12/2024

ສາລະບານ

ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ

ຄຳນຳ	vii
ປະຈຳພະຍານຂອງພະຍານສາມຄົນ	ix
ປະຈຳພະຍານຂອງພະຍານແປດຄົນ	ix
ປະຈຳພະຍານຂອງສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ.	xi
ບົດວິເຄາະໂດຍຫຍໍ້	xv
1 ນິໄຟ	1
2 ນິໄຟ	75
ຢາໂຄບ.	164
ເອໂນດ.	189
ເຈຣອມ.	193
ອອມໄນ	195
ຄຳຂອງມໍ່ມອນ	199
ໂມໄຊຢາ	202
ແອວມາ.	290
ຮິລາມັນ	524
3 ນິໄຟ	580
4 ນິໄຟ	660
ມໍ່ມອນ	666
ອີເທີ	692
ໂມໂຣໄນ	736

ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ

ຄຳນຳ	v
ລຳດັບຕາມວັນເດືອນປີຂອງເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ	x
ພາກ.	1
ຂໍ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການ	406

ໄຂ່ມຸ່ກອັນລຳຄ່າ

ຄຳນຳ	v
ໂມເຊ	1
ອັບຮາຮາມ	40
ໂຈເຊັບ ສະມິດ—ມັດທາຍ	60
ໂຈເຊັບ ສະມິດ—ປະຫວັດ	65
ຫລັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ.	84

ພາກຫ້ອຍທ້າຍ

ຄູ່ມືພຣະຄຳພີ.	1
ລຳດັບປະຫວັດສາດ	281
ຄວາມກົມກຽວຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ	287

ການແປຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ295
ແຜນທີ່ຂອງສະໄໝພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ.351
ຮູບພາບຂອງສະໄໝພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ375
ແຜນທີ່ປະຫວັດສາດຂອງສາດສະໜາຈັກ.411
ຮູບພາບປະຫວັດສາດຂອງສາດສະໜາຈັກ421

ຄຳຫຍໍ້

<i>ພຣະຄຳພີເດີມ</i>		ຮບກ	ຮາບາກກາ	<i>ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ</i>	
ປຖກ	ປະຖົມມະການ	ຊຟຢ	ເຊຟານີຢາ	1 ນຟ	1 ນີໄຟ
ອພຍ	ອົບພະຍົບ	ຮກ	ຮັກກາຍ	2 ນຟ	2 ນີໄຟ
ລລວ	ລະບຽບພວກເລວີ	ຊກຢ	ເຊກາຣີຢາ	ຢຄ	ຢາໂຄບ
ຈບຊ	ຈົດບັນຊີ	ມລກ	ມາລາກີ	ອນ	ເອໂນດ
ພບຍ	ພຣະບັນຍັດສອງ	<i>ພຣະຄຳພີໃໝ່</i>		ຈຣ	ເຈຣອມ
ຢຊ	ໂຢຊວຍ	ມທ	ມັດທາຍ	ອມນ	ອອມໄນ
ຜປ	ພວກຜູ້ປົກຄອງ	ມຮກ	ມາຣະໂກ	ຄມ	ຄຳຂອງມໍ່ມອນ
ນຣ	ນາງຣຸດ	ລກ	ລູກາ	ມຊຢ	ໂມໄຊຢາ
1 ຊມອ	1 ຊາມູເອນ	ຢຮ	ໂຢຣັນ	ແອວ	ແອວມາ
2 ຊມອ	2 ຊາມູເອນ	ກຈກ	ກົດຈະການ	ຮລມ	ຮິລາມັນ
1 ກສ	1 ກະສັດ	ຣມ	ໂຣມ	3 ນຟ	3 ນີໄຟ
2 ກສ	2 ກະສັດ	1 ກຣທ	1 ໂກຣິນໂທ	4 ນຟ	4 ນີໄຟ
1 ຂຄ	1 ຂ່າວຄາວ	2 ກຣທ	2 ໂກຣິນໂທ	ມມ	ມໍ່ມອນ
2 ຂຄ	2 ຂ່າວຄາວ	ຄລຕ	ຄາລາເຕຍ	ອທ	ອີເທີ
ອຊຣ	ເອຊະຣາ	ອຟຊ	ເອເຟໂຊ	ມຣນ	ໂມໂຣໂນ
ນມຢ	ເນເທມີຢາ	ຟລປ	ຟີລິບປອຍ	<i>ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ</i>	
ອສທ	ເອສະເທີ	ກລຊ	ໂກໂລຊາຍ	ຄພ	ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ
ໂຢບ	ໂຢບ	1 ທສນ	1 ເທສະໂລນິກ	ຂປ	ຂໍ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການ
ພສສ	ເພງສັນລະເສີນ	2 ທສນ	2 ເທສະໂລນິກ	<i>ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ</i>	
ສພສ	ສຸພາສິດ	1 ຕມທ	1 ຕີໂມທຽວ	ມຊ	ໂມເຊ
ປຍຈ	ປັນຍາຈານ	2 ຕມທ	2 ຕີໂມທຽວ	ອຣຮ	ອັບຣາຮາມ
ຍພ	ຍອດເພງ	ຕຕ	ຕີໂຕ	ຈສ—ມ	ໂຈເຊັບ ສະມິດ—ມັດທາຍ
ອຊຢ	ເອຊາຢາ	ຟລມ	ຟີເລໂມນ	ຈສ—ປ	ໂຈເຊັບ ສະມິດ—ປະຫວັດ
ຢມຢ	ເຢເຣມີຢາ	ຮຣ	ຮັບເຣີ	ຫຼຊ	ຫລັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ
ພຄຄ	ເພງຄຳຄວນ	ຢກບ	ຢາໂກໂບ		
ອຊກ	ເອເຊກຽນ	1 ປຕ	1 ເປໂຕ		
ດນອ	ດານີເອນ	2 ປຕ	2 ເປໂຕ		
ຮສອ	ໂຮເສອາ	1 ຢຮ	1 ໂຢຣັນ		
ຢອ	ໂຢເອນ	2 ຢຮ	2 ໂຢຣັນ		
ອມ	ອາໂມດ	3 ຢຮ	3 ໂຢຣັນ		
ອບຢ	ໂອບາດີຢາ	ຢດ	ຢູດາ		
ຢນ	ໂຢນາ	ພນມ	ພຣະນິມິດ		
ມກ	ມີກາ				
ນຮ	ນາຮູມ				

ຄຳຫຍໍ້ ແລະ ຄຳອະທິບາຍອື່ນໆ

ປຈສ	ການແປຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ
ຄມພ	ຄູ່ມືພຣະຄຳພີ
ເຮັບເຣີ	ຄຳແປ ໃນອີກຄວາມໝາຍໜຶ່ງ ຈາກເຮັບເຣີ
ກຣິກ	ຄຳແປ ໃນອີກຄວາມໝາຍໜຶ່ງ ຈາກກຣິກ
ອສ	ຄຳອະທິບາຍສຳນວນ ແລະ ຖ້ອຍຄຳທີ່ເຂົ້າໃຈຍາກ
ພ	ໃນອີກຄວາມໝາຍໜຶ່ງ ເພື່ອອະທິບາຍຄວາມໝາຍຂອງຂໍ້ຄວາມສະໄໝພູຮານ

ພຣະຄຳພິມມອນ

ປະຈັກພະຍານອີກຢ່າງໜຶ່ງເຖິງ
ພຣະເຢຊູຄຣິດ

ສະບັບຕົ້ນເປັນພາສາອັງກິດຖືກພິມໃນ
ເມືອງພາໄມຣາ, ລັດນິວຢອກ, ສະຫະລັດອາເມຣິກາ, ໃນປີ 1830

ພຣະຄຳພີມໍມອນ

ເລື່ອງລາວທີ່ຂຽນໄວ້ດ້ວຍ

ມີຂອງມໍມອນ

ໃນແຜ່ນຈາລຶກ

ທີ່ໄດ້ມາຈາກແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໄຟ

ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຄຳພີນີ້ຈຶ່ງເປັນຄວາມຫຍໍ້ມາຈາກບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນຊາວນີໄຟ ແລະ ຂອງຊາວເລມັນນຳອີກ—ຂຽນເຖິງຊາວເລມັນຜູ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ ແລະ ເຖິງຊາວຍິວ ແລະ ຄົນຕ່າງຊາດນຳອີກ—ຂຽນໂດຍພຣະບັນຍັດ ແລະ ໂດຍພຣະວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ ແລະ ຂອງການເປີດເຜີຍ ຊຶ່ງຂຽນ ແລະ ຜະນຶກ ແລະ ເຊື່ອງໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອຈະບໍ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍ—ເພື່ອຈະໄດ້ນຳອອກມາໂດຍຂອງປະທານ ແລະ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອການແປພຣະຄຳນີ້—ຜະນຶກໄວ້ໂດຍມີຂອງໂມໂຣໂນ ແລະ ເຊື່ອງໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອຈະນຳອອກມາໃນເວລາອັນເໝາະສົມໂດຍທາງຄົນຕ່າງຊາດ—ການແປພຣະຄຳພີນີ້ສຳເລັດໄດ້ໂດຍຂອງປະທານຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຄວາມຫຍໍ້ທີ່ເອົາມາຈາກໜັງສືອີເທີມີຢູພັອມ ເປັນບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຜົ່າຢາເຣັດ ຊຶ່ງກະຈັດກະຈາຍໄປໃນເວລາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳໃຫ້ພາສາຂອງມະນຸດສັບສົນເມື່ອເວລາຄົນເຫລົ່ານັ້ນກຳລັງສ້າງຫໍສູງ ເພື່ອຂຶ້ນໄປໃຫ້ເຖິງສະຫວັນ—ອັນເປັນໄປເພື່ອສະແດງແກ່ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ອັນໃດແດ່ເພື່ອບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ຈັກພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກປະຖິ້ມຕະຫລອດການ—ແລະ ເພື່ອໃຫ້ຊາວຍິວ ແລະ ຄົນຕ່າງຊາດຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຄື ພຣະຄຣິດ ພຣະເຈົ້າຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ ຜູ້ຊຶ່ງສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ປະຊາຊາດທັງປວງ—ແລະ ບັດນີ້ຖ້າຫາກຈະມີສິ່ງທີ່ຂາດຕົກບົກຟ່ອງກໍເປັນຄວາມຜິດຂອງມະນຸດ; ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງຢາກ່າວໂທດເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ພົບວ່າບໍ່ມີມົນທົນທີ່ບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະຄຣິດ.

ສະບັບຕົ້ນຈາກແຜ່ນຈາລຶກຖືກແປເປັນພາສາອັງກິດ
ໂດຍ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ

ສາລະບານ

ຄຳນຳ	vii
ປະຈັກພະຍານຂອງພະຍານສາມຄົນix
ປະຈັກພະຍານຂອງພະຍານແປດຄົນix
ປະຈັກພະຍານຂອງສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດxi
ບົດວິເຄາະໂດຍຫຍໍ້	xv
1 ນິໄຟ 1
2 ນິໄຟ	75
ຢາໂຄບ	164
ເອໂນດ.	189
ເຈຣອມ.	193
ອອມໄນ	195
ຄຳຂອງມໍມອນ	199
ໂມໄຊຢາ	202
ແອວມາ	290
ຮິລາມັນ	524
3 ນິໄຟ	580
4 ນິໄຟ	660
ມໍມອນ	666
ອິເທີ	692
ໂມໂຣໄນ	736

ຄຳນຳ

ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນເປັນພຣະຄຳພີອັນສັກສິດຄຽງຄູ່ກັບພຣະຄຳສຕະທຳຄຳພີ. ມັນເປັນບັນທຶກການພົວພັນຂອງພຣະເຈົ້າກັບຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນອາເມຣິກາໃນສະໄໝບູຮານ ແລະປະກອບດ້ວຍຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນອັນເປັນນິດ.

ພຣະຄຳພີເຫລັ້ມນີ້ຖືກຂຽນໄວ້ໂດຍສາດສະດາຫລາຍໆທ່ານໃນສະໄໝບູຮານ ໂດຍວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ ແລະ ການເປີດເຜີຍ. ຖ້ອຍຄຳ ຫລື ອັກຂະລະໃນແຜ່ນຈາລຶກຄຳແມ່ນຖືກຂຽນ ແລະ ກ່າວເຖິງ ແລະ ຫຍໍ້ ໂດຍສາດສະດາ-ນັກປະຫວັດສາດຊື່ວ່າມໍ່ມອນ. ບັນທຶກນີ້ໃຫ້ເລື່ອງລາວຂອງຄົນສອງເຜົ່າ. ເຜົ່າໜຶ່ງມາຈາກເຢຣູຊາເລັມໃນສະໄໝ 600 ປີ ກ່ອນຄຣິດຕະສັກກະລາດ. ຫລັງຈາກນັ້ນ ຄົນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ແຍກອອກເປັນສອງປະຊາຊາດເທົ່າທີ່ຮູ້ກັນວ່າ ຊາວນິໄຟກັບຊາວເລມັນ. ອີກເຜົ່າໜຶ່ງທີ່ມາຮອດກ່ອນເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພາສາຂອງມະນຸດສັບສົນທີ່ສ້າງທຳບຸນ. ເຜົ່ານີ້ໄດ້ຮູ້ກັນວ່າ ຊາວຢາເຣັດ. ຫລັງຈາກຫລາຍພັນປີຜ່ານໄປ, ພວກເຂົາຖືກທຳລາຍພົດນອກຈາກຊາວເລມັນເທົ່ານັ້ນທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່, ແລະ ພວກເຂົາເປັນບາງສ່ວນໃນບັນດາບັນພະບຸລຸດຂອງຊາວອິນເດຍແດງ.

ເຫດການທັງໝົດທີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນນັ້ນ ເປັນການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດສ່ວນຕົວຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຕໍ່ບັນດາຊາວນິໄຟບໍ່ນານຫລັງຈາກການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ. ມັນໄດ້ເວົ້າເຖິງຄຳສອນພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ ແລະ ບອກມະນຸດທຸກຄົນເຖິງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງເຮັດເພື່ອຈະໄດ້ຮັບສັນຕິສຸກໃນຊີວິດນີ້ ແລະ ຄວາມລອດນິລັນດອນໃນຊີວິດທີ່ຈະມາເຖິງ.

ຫລັງຈາກມໍ່ມອນຈົບບັນທຶກການຂຽນຂອງເພິ່ນແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ມອບບັນທຶກໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນຜູ້ມີຊື່ວ່າ ໂມ ໂຣ ໂນ. ເພິ່ນໄດ້ເພີ່ມເຕີມຄຳເວົ້າເລັກໜ້ອຍ ແລ້ວໄດ້ເຊື່ອງແຜ່ນຈາລຶກໄວ້ໃນເນີນພູຄູໂມຣາ. ຕໍ່ມາໃນວັນທີ 21 ເດືອນກັນຍາ, 1823, ໂມ ໂຣ ໂນຜູ້ດຽວກັນນີ້ໄດ້ມາປະກົດຕົວໂດຍລັດສະໝີພາບຫລັງຈາກໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດຕໍ່ສາດສະດາໂຈເຊັບສະມິດ ແລະ ແນະນຳເພິ່ນກ່ຽວກັບບັນທຶກຂອງສະໄໝບູຮານເພື່ອປະສົງໃຫ້ເພິ່ນແປມັນເປັນພາສາອັງກິດ.

ເມື່ອເຖິງເວລາແຜ່ນຈາລຶກໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ເປັນຜູ້ແປໂດຍຜ່ານຂອງປະທານ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ. ປະຈຸບັນນີ້ບັນທຶກດັ່ງກ່າວນີ້ໄດ້ຖືກພິມເປັນຫລາຍພາສາ ຊຶ່ງເປັນພະຍານໃໝ່ ແລະ ເພີ່ມເຕີມວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ແລະ ທຸກຄົນທີ່ມາຫາພຣະອົງ ແລະ ເຊື່ອຟັງກິດ ແລະ ພິທີການຕ່າງໆຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະອົງຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ.

ກ່ຽວກັບບັນທຶກດັ່ງກ່າວນີ້ ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກພີ່ນ້ອງທຸກຄົນວ່າ ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນເປັນພຣະຄຳພີທີ່ຖືກຕ້ອງທີ່ສຸດໃນໂລກເໜືອກວ່າພຣະຄຳພີໃດໆ ແລະ ມັນເປັນທັງຫລັກສິລາສຳຄັນ ຂອງສາດສະໜາຂອງພວກເຮົາ

ແລະ ມະນຸດທຸກຄົນຈະໄດ້ເຂົ້າໄກ້ພຣະເຈົ້າໂດຍການປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະຄຳພີນີ້ຫລາຍກວ່າປະຕິບັດຕາມໜັງສືເຫລັ້ມອື່ນໆ.

ນອກຈາກໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເຫັນແຜ່ນຈາລຶກນີ້ແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງໄດ້ໃຫ້ສິບເອັດຄົນເຫັນນຳອີກ ເພື່ອໃຫ້ເປັນພະຍານເຖິງຄວາມຈິງ ແລະ ເຖິງຄວາມສັກສິດຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນນີ້. ພວກເພິ່ນໄດ້ຂຽນປະຈັກພະຍານໄວ້ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ເຊັ່ນ “ປະຈັກພະຍານຂອງພະຍານສາມຄົນ” ແລະ “ປະຈັກພະຍານຂອງພະຍານແປດຄົນ.”

ພວກເຮົາຂໍເຊື່ອເຊີນທຸກຄົນທີ່ຢູ່ທຸກແຫ່ງທຶນ ໃຫ້ອ່ານພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ ແລະ ໃຫ້ໄຕ່ຕອງໃນໃຈເຖິງເລື່ອງລາວຕ່າງໆທີ່ມີໃນນັ້ນ ແລ້ວທູນຖາມພຣະເຈົ້າ ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນໃນພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ ຖ້າພຣະຄຳພີນີ້ເປັນຄວາມຈິງຫລືບໍ່. ຜູ້ໃດທີ່ປະຕິບັດຕາມພຣະຄຳພີນີ້ ແລະ ທູນຖາມດ້ວຍສັດທາ ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບປະຈັກພະຍານເຖິງຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມສັກສິດຂອງມັນ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ (ເບິ່ງ ໂມໂຣໄນ 10:3-5).

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພະຍານອັນສັກສິດຈາກພຣະວິນຍານສັກສິດນີ້ຈະໄດ້ຮູ້ຈັກດ້ວຍອຳນາດດຽວກັນວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິດຄືພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ, ວ່າໂຈເຊັບ ສະມິດ ເປັນຜູ້ເປີດເສີຍ ແລະ ເປັນສາດສະດາຂອງພຣະອົງໃນຍຸກສຸດທ້າຍນີ້ ແລະ ວ່າສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍເປັນອານາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ຕຽມພ້ອມໄວ້ເພື່ອການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເມຊີອາ.

ປະຈັກພະຍານຂອງພະຍານສາມຄົນ

ຂໍໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ ແກ່ຜູ້ທີ່ວຽກງານນີ້ຈະມາເຖິງວ່າ: ໂດຍທາງພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ ແລະ ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເຫັນແຜ່ນຈາລຶກຊຶ່ງມີບັນທຶກນີ້ຢູ່, ຊຶ່ງເປັນບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນຂອງຊາວນີໄຟ ແລະ ຂອງຊາວເລມັນ, ຊຶ່ງເປັນພິມັອງຂອງພວກເຂົາເອງ, ແລະ ຂອງຜູ້ຄົນຂອງຊາວຢາເຣັດ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ມາຈາກທ່າສູງທີ່ກ່າວເຖິງ ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ອີກວ່າ ມັນຖືກແປອອກມາ ໂດຍຂອງປະທານ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງໄດ້ປະກາດມັນໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງຮູ້ແນ່ນອນວ່າ ວຽກງານນີ້ເປັນຄວາມຈິງ ແລະ ພວກເຮົາຂໍເປັນພະຍານອີກວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນອັກຂະລະ ຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກນັ້ນ ແລະ ມັນຖືກສະແດງແກ່ພວກເຮົາໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຂອງມະນຸດ. ພວກເຮົາປະກາດດ້ວຍຖ້ອຍຄຳທີ່ມີສະຕິສຳປະຊັນ ຍະວ່າ ທູດອົງໜຶ່ງຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ລົງມາຈາກສະຫວັນ ແລະ ເພິ່ນໄດ້ນຳມັນມາວາງຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂອງພວກເຮົາ, ວ່າພວກເຮົາເຫັນ ແລະ ເບິ່ງແຜ່ນຈາລຶກ ແລະ ອັກຂະລະທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ, ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ ແລະ ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນ ແລະ ເປັນພະຍານວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ ແລະ ເປັນສິ່ງທີ່ອັດສະຈັນຕໍ່ສາຍຕາຂອງພວກເຮົາ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາພວກເຮົາໃຫ້ເປັນພະຍານເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານີ້; ດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈຶ່ງສະແດງປະຈັກພະຍານເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ຖ້າຫາກພວກເຮົາມີສັດທາໃນພຣະຄຣິດ, ແລ້ວພວກເຮົາຈະກຳຈັດເລືອດຂອງມະນຸດທັງປວງອອກຈາກອາພອນຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຈະຖືກພົບວ່າບໍ່ມີມົນທົນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ຈະຢູ່ກັບພຣະອົງໃນພ້າສະຫວັນຊົ່ວນິລັນດອນ ແລະ ຂໍເທັດທູນພຣະກຽດຕິຍົດແດ່ພຣະບິດາ ແລະ ແດ່ພຣະບຸດ ແລະ ແດ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຊຶ່ງເປັນພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນ, ອາແມນ.

ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ

ເດວິດ ວິດເມີ

ມາຕິນ ແຮຣິສ

ປະຈັກພະຍານຂອງພະຍານແປດຄົນ

ຂໍໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ ແກ່ຜູ້ທີ່ວຽກງານນີ້ຈະມາເຖິງວ່າ: ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ລູກ ຜູ້ແປວຽກງານນີ້ໄດ້ສະແດງແຜ່ນຈາລຶກທີ່ກ່າວເຖິງຕໍ່ພວກເຮົາ ຊຶ່ງເບິ່ງແລ້ວເປັນຄຳ ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍແຜ່ນ ສະມິດຜູ້

ນີ້ແປແລ້ວ ພວກເຮົາໄດ້ຈັບບາຍດ້ວຍມືຂອງພວກເຮົາ ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນອັກຂະລະ ຢູ່ໃນແຜ່ນນັ້ນອີກ ຊຶ່ງທັງໝົດນັ້ນເບິ່ງແລ້ວເປັນວຽກງານຂອງສະໄໝບູຮານ ແລະ ເປັນຜົນທີ່ແປກປະຫລາດ ແລະ ການນີ້ພວກເຮົາເປັນພະຍານດ້ວຍຖ້ອຍຄຳທີ່ມີສະຕິສຳປະຊັນ ຍະວ່າ ສະມິດຜູ້ນີ້ສະແດງຕໍ່ພວກເຮົາ ເພາະພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ ແລະ ຈັບຍົກຂຶ້ນ ແລະ ຮູ້ແນ່ນອນວ່າ ສະມິດຜູ້ນີ້ມີແຜ່ນຈາລຶກທີ່ພວກເຮົາກ່າວເຖິງ ແລະ ພວກເຮົາໃຫ້ຊື່ຂອງພວກເຮົາໄວ້ຕໍ່ໂລກເພື່ອເປັນພະຍານຕໍ່ໂລກເຖິງສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ ແລະ ພຣະເຈົ້າເປັນພະຍານວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າຕົວະ.

ຄຣິດສະຕຽນ ວິດເມີ

ເຈກັບ ວິດເມີ

ພິເຕີ ວິດເມີ, ຜູ້ລູກ

ຈອນ ວິດເມີ

ໄຮຣ໌ ເພຈ໌

ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ພໍ່

ໄຮຣ໌ ສະມິດ

ແຊມໂຍ ເອັຈ ສະມິດ

ປະຈັກພະຍານຂອງສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ

ຄຳເວົ້າຂອງສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ກ່ຽວກັບການນຳເອົາພຣະຄຳພິມມອນອອກມາມີດັ່ງນີ້:

“ໃນຄືນ . . . ວັນທີຊາວເອັດ ເດືອນກັນຍາ [1823] . . . ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນ້ອມຕົວລົງອະທິຖານ ແລະ ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່. . . .

“ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງເອີ້ນຫາພຣະເຈົ້າຢູ່ນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງປະກົດຂຶ້ນໃນທ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຊຶ່ງແສງນັ້ນສະຫວ່າງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ຈົນວ່າທ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າແຈ້ງສະຫວ່າງຍິ່ງກວ່າຕອນທ່ຽງວັນ. ໃນທັນໃດນັ້ນ ຄົນຜູ້ໜຶ່ງກໍປະກົດຂຶ້ນຢູ່ຂ້າງຕຽງນອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຍືນຢູ່ໃນອາກາດ, ເພາະຕີນຂອງເພິ່ນບໍ່ໄດ້ແຕະຕ້ອງພື້ນທ້ອງເລີຍ.

“ເພິ່ນໃສ່ເສື້ອຄຸມສີຂາວຂະໜາດ. ມັນ ຂາວຍິ່ງກວ່າສິ່ງໃດໆໃນໂລກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍເຫັນມາ; ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອວ່າຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດໃນໂລກ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ປະກົດຂາວ ແລະ ສະຫວ່າງໄດ້ຢ່າງຍິ່ງເຊັ່ນນັ້ນ. ມີຂອງເພິ່ນເປືອຍເປົ່າ, ແລະ ແຂນຂອງເພິ່ນສ່ວນທີ່ເທິງຂໍ້ມີໜ້ອຍໜຶ່ງກໍເປືອຍເປົ່າເໝືອນກັນ; ຕີນຂອງເພິ່ນເປືອຍເປົ່າ, ແລະ ຂາສ່ວນທີ່ເທິງໜ້ອຍໜຶ່ງກໍເປືອຍເປົ່າເໝືອນກັນ. ຫົວ ແລະ ຄໍຂອງເພິ່ນກໍເປືອຍເປົ່າເໝືອນກັນ. ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນໄດ້ວ່າ ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ນຸ່ງອັນໃດອີກນອກຈາກເສື້ອຄຸມຕົວນັ້ນ ເພາະມັນເປີດຈົນຂ້າພະເຈົ້າສາມາດຫລຽວເຫັນໜ້າເອິກຂອງເພິ່ນ.

“ບໍ່ພຽງແຕ່ເສື້ອຄຸມຂອງເພິ່ນຂາວຢ່າງຍິ່ງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ທົ່ວທັງຮ່າງກາຍຂອງເພິ່ນນັ້ນມີ ແສງຮຸ່ງເຫລື້ອມເກີນກວ່າທີ່ຈະພັນລະນາໄດ້, ແລະ ໜ້າຂອງເພິ່ນຄືກັນກັບ ພ້າແມບເຫລື້ອມແທ້ໆ. ທ້ອງນັ້ນສະຫວ່າງຢ່າງຍິ່ງ, ແຕ່ວ່າຍັງບໍ່ເທົ່າກັບຄວາມສະຫວ່າງທີ່ຢູ່ອ້ອມຕົວຂອງເພິ່ນ. ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຫລຽວເຫັນເພິ່ນ, ທຳອິດຂ້າພະເຈົ້າກໍ ຍ້ານ; ແຕ່ບໍ່ດົນຄວາມຍ້ານນັ້ນກໍຫາຍໄປ.

“ເພິ່ນໄດ້ເອີ້ນ ຊື່ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ເພິ່ນແມ່ນທູດສະຫວັນທີ່ຖືກສົ່ງມາຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ ໃຫ້ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ວ່າເພິ່ນຊື່ ໂມໂຣໂນ; ວ່າພຣະເຈົ້າມີວຽກງານໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດ; ແລະ ບອກວ່າຊື່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະມີຢູ່ທັງທາງດິ ແລະ ທາງຊົ່ວ ໃນບັນດາທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ແລະ ທຸກພາສາ, ຫລື ວ່າຊື່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຖືກເວົ້າເຖິງໃນທາງດິ ແລະ ທາງຊົ່ວຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງປວງ.

“ເພິ່ນໄດ້ບອກວ່າ ມັນມີ ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງຝັງຢູ່, ທີ່ຖືກຂຽນໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກຄຳ, ຊຶ່ງໃຫ້ເລື່ອງລາວຂອງຜູ້ເຄີຍອາໄສຢູ່ໃນທະວີບນີ້ໃນສະໄໝກ່ອນ ແລະ ເລື່ອງຖິ່ນກຳເນີດຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ. ເພິ່ນໄດ້ບອກອີກວ່າ ຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນອັນເປັນນິດ ມີຢູ່ໃນໜັງສືນັ້ນ ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ປະທານໃຫ້ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນສະໄໝບູຮານ;

“ຍັງມີຫີນສອງກ້ອນຕິດຢູ່ກັບຄັນທະນູທີ່ເຮັດດ້ວຍເງິນອີກ—ແລະ ຫີນສອງກ້ອນນີ້, ຊຶ່ງຕິດຢູ່ກັບ ແຜ່ນປົກເອິກ, ປະກອບເປັນສິ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າ ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ—ໄດ້ຖືກຝັງໄວ້ຢູ່ກັບແຜ່ນຈາລຶກ; ການເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ການໃຊ້ຫີນສອງກ້ອນນີ້ ເປັນສ່ວນປະກອບ

ຂອງການເປັນ ‘ຜູ້ພະຍາກອນ’ ໃນສະໄໝບູຮານ ຫລື ສະໄໝກ່ອນ; ແລະ ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ ຕຽມຫິນສອງກ້ອນນີ້ໄວ້ ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການແປໜັງສືເຫລັ້ມນີ້. . . .

“ເພິ່ນໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເພິ່ນກ່າວ ເຖິງ—ເພາະເວລາທີ່ຈະໄດ້ຮັບຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງເທື່ອ—ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄວນເອົາໃຫ້ຄົນໃດ ເບິ່ງ; ທັງແຜ່ນປົກເອິກກັບອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ ນັ້ນຄືກັນ; ນອກຈາກກັບຄົນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະໄດ້ຮັບບັນຊາໃຫ້ເຮັດເທົ່ານັ້ນ; ຖ້າຫາກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນເຮັດ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະຖືກ ທຳລາຍ. ຂະນະທີ່ເພິ່ນເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບແຜ່ນຈາລຶກຢູ່ນັ້ນ, ພາບກໍບັງເກີດຂຶ້ນ ໃນຄວາມນຶກຄິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຈົນຫລຽວເຫັນສະຖານທີ່ ບ່ອນແຜ່ນຈາລຶກຖືກຜັງໄວ້, ແລະ ເຫັນຢາງແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ຊັດເຈນດີຈົນວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກບ່ອນນັ້ນທັນທີ ເມື່ອເວ ລາໄປເຖິງ.

“ຫລັງຈາກສົນທະນາກັນແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງໃນຫ້ອງເລີ່ມລວມ ຕົວກັນເຂົ້າມາຮອບໆ ໃກ້ຕົວຂອງຜູ້ທີ່ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຄົງເປັນຢູ່ຕໍ່ໄປແນວນັ້ນ ຈົນວ່າຫ້ອງມິດລົງອີກ, ນອກຈາກທີ່ຢູ່ຮອບຕົວຂອງເພິ່ນ; ໃນທັນໃດນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ເຫັນ, ຄືກັບວ່າ ເປັນທາງຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກັບຂຶ້ນໄປຈົນລັບສາຍຕາ, ແລະ ຫ້ອງກໍກັບຄືນສູ່ສະພາບເດີມເໝືອນກ່ອນທີ່ແສງສະຫວ່າງຈາກສະຫວັນມາປະກົດ.

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນອນຄິດເຖິງສິ່ງແປກປະຫລາດຂອງເຫດການນີ້, ແລະ ປະຫລາດໃຈ ຫລາຍໃນເລື່ອງທີ່ທູດພິເສດຜູ້ນີ້ໄດ້ບອກກັບຂ້າພະເຈົ້າ; ຂະນະທີ່ກຳລັງໃຊ້ຄວາມຄິດຢູ່, ຫັນໃດນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມສະຫວ່າງຂຶ້ນອີກ, ແລະ ໃນທັນໃດ ນັ້ນ, ຄືກັບວ່າ ທູດສະຫວັນຜູ້ເກົ່າ ກໍໄດ້ມາຢືນຢູ່ຂ້າງຕຽງນອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າອີກ.

“ເພິ່ນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ, ແລະ ເລົ່າເຖິງເລື່ອງດຽວກັນນັ້ນ ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ເຮັດ ຕອນເພິ່ນມາຢັ້ງມ ຢາມເທື່ອກ່ອນ, ໂດຍບໍ່ຜິດພ້ຽນຈັກໜ້ອຍເລີຍ; ຊຶ່ງເມື່ອເລົ່າຈົບແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ບອກຂ້າພະ ເຈົ້າເຖິງການພິພາກສາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ທີ່ກຳລັງຈະມາສູ່ໂລກນີ້, ພ້ອມດ້ວຍການເຮັດໃຫ້ເປົ່າ ປ່ຽວຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງດ້ວຍຄວາມອຶດຢາກ, ດ້ວຍດາບ, ແລະ ດ້ວຍພະຍາດໂລຄາ; ແລະ ວ່າການພິພາກສາອັນໜ້າເສົ້າສະຫລົດໃຈຈະມາສູ່ໂລກກັບຄືນລຸ້ນນີ້. ເມື່ອເລົ່າເລື່ອງນີ້ ແລ້ວ, ເພິ່ນກໍໄດ້ກັບຂຶ້ນໄປສະຫວັນອີກຄືກັນກັບເທື່ອກ່ອນ.

“ໃນເວລານັ້ນ, ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຄວາມນຶກຄິດຂອງຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນ ເລິກຊຶ້ງ ຫລາຍຈົນບໍ່ອາດຈະຫລັບໄດ້ ແລະ ນອນຢູ່ໃນຄວາມປະຫລາດໃຈຢ່າງຖ້ວມລົ້ນ ເຖິງສິ່ງ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ. ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າປະຫລາດໃຈຫລາຍເມື່ອເຫັນທູດຜູ້ດຽວ ກັນນັ້ນ ມາຢືນຢູ່ຂ້າງຕຽງນອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າອີກ, ແລະ ໄດ້ຍິນເພິ່ນກ່າວຫວນຄືນ ຫລື ກ່າວຊຳຄຳເກົ່າ ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຟັງອີກ ເຖິງເລື່ອງດຽວກັນກັບເທື່ອກ່ອນ; ແລະ ຍັງເຕືອນ ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຊາຕານຈະພະຍາຍາມ ລີ້ລວງຂ້າພະເຈົ້າ (ເນື່ອງຈາກສະພາບຄວາມຍາກ ຈົນຂອງຄອບຄົວຂອງພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ), ໃຫ້ເອົາແຜ່ນຈາລຶກໄປ ເພື່ອຈຸດປະສົງທີ່ຈະ ສ້າງຄວາມຮັ່ງມີ. ເລື່ອງນີ້ເພິ່ນຫ້າມຂ້າພະເຈົ້າໂດຍກ່າວວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງບໍ່ມີຈຸດປະ ສົງຢ່າງອື່ນ ໃນການໄດ້ແຜ່ນຈາລຶກນັ້ນມາ ນອກຈາກເພື່ອຖວາຍບາລະມີແດ່ພຣະເຈົ້າເທົ່າ ນັ້ນ, ແລະ ຕ້ອງບໍ່ຕົກຢູ່ໃນອິດທິພົນຂອງ ຄວາມມັ່ງໝາຍອື່ນໃດ ນອກຈາກເພື່ອການສ້າງ ອານາຈັກຂອງພຣະອົງ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເອົາແຜ່ນຈາລຶກມາບໍ່ໄດ້.

“ຫລັງຈາກການມາຢ້ຽມຢາມເທື່ອທີສາມນີ້, ເພິ່ນກໍກັບຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນຄືກັນກັບເທື່ອກ່ອນ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຄິດເຖິງຄວາມແປກປະຫລາດນຳສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຫາກໍໄດ້ປະສົບມາ; ເກືອບໃນທັນທີ ຫລັງຈາກທູດສະຫວັນໄດ້ໄປຈາກຂ້າພະເຈົ້າເທື່ອທີສາມ, ໄກ່ກໍຂັນແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ມັນໃກ້ຈະເປັນມື້ໃໝ່ແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນ ການສົນທະນາຂອງພວກເຮົາແມ່ນໃຊ້ເວລາຕະຫລອດທັງຄືນເລີຍ.

“ບໍ່ດົນຫລັງຈາກນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລຸກຂຶ້ນຈາກຕຽງນອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ອອກໄປເຮັດວຽກຕາມປົກກະຕິ, ແຕ່ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າພະຍາຍາມເຮັດວຽກຄືກັນກັບມື້ອື່ນໆ, ຂ້າພະເຈົ້າພົບວ່າໝົດກຳລັງຈົນເຮັດຕໍ່ໄປບໍ່ໄຫວ. ພໍຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ກຳລັງເຮັດວຽກຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ມີອັນໃດອັນໜຶ່ງຜິດປົກກະຕິກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ຈິ່ງບອກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າກັບບ້ານ. ຂ້າພະເຈົ້າອອກໄປດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະກັບບ້ານ; ແຕ່ເວລາທີ່ພະຍາຍາມຂ້າມຮົ່ວອອກຈາກໄຮ່ທີ່ພວກເຮົາຢູ່, ຂ້າພະເຈົ້າກໍໝົດແຮງ, ແລະ ລົ້ມລົງແຜ່ຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ແລະ ໝົດສະຕິໄປຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ.

“ສິ່ງທຳອິດທີ່ຈື່ໄດ້ຄືສຽງທີ່ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເອີ້ນຊື່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລຽວຂຶ້ນ, ແລະ ເຫັນທູດຜູ້ເກົ່ານັ້ນຍືນຢູ່ຊື່ຫົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ມີແສງສະຫວ່າງຢູ່ອ້ອມຮອບ ຄືກັນກັບເທື່ອກ່ອນ. ແລ້ວເພິ່ນໄດ້ເວົ້າເລື່ອງທັງໝົດ ທີ່ໄດ້ເລົ່າໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຟັງເມື່ອມື້ຄືນນີ້ອີກ, ແລະ ສັ່ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າກັບຄືນໄປຫາ ພໍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ບອກເພິ່ນກ່ຽວກັບພາບ ແລະ ຄຳສັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບ.

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດຕາມ; ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກັບໄປຫາພໍ່ໃນໄຮ່, ແລະ ເລົ່າເລື່ອງທັງໝົດໃຫ້ເພິ່ນຟັງ. ເພິ່ນຕອບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ມັນເປັນເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ບອກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄປເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ທູດສັ່ງ. ຂ້າພະເຈົ້າຈິ່ງອອກຈາກໄຮ່, ແລະ ໄປຫາບ່ອນທີ່ທູດບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າມີແຜ່ນຈາລຶກຝັງຢູ່; ແລະ ເພາະເນື່ອງຈາກຄວາມແຈ່ມແຈ້ງຂອງພາບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບກ່ຽວກັບບ່ອນນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈິ່ງຮູ້ຈັກບ່ອນນັ້ນທັນທີ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄປເຖິງ.

“ໃກ້ໝູ່ບ້ານແມ່ນເຈດສະເຕີ, ເຂດອອນແທຣີໂອ, ລັດນິວຢອກ, ມີ ພູຂະໜາດໃຫຍ່ໜ່ວຍໜຶ່ງ ແລະ ສູງກວ່າພູໜ່ວຍອື່ນໆທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງ. ທາງດ້ານຕາເວັນຕົກຂອງພູໜ່ວຍນີ້, ບໍ່ໄກຈາກຈອມພູຫລາຍປານໃດ, ຢູ່ກ້ອງກ້ອນຫີນຂະໜາດໃຫຍ່ກ້ອນໜຶ່ງ, ມີແຜ່ນຈາລຶກວາງຢູ່, ໃນຫີບທີ່ເປັນຫີນ. ຫີນກ້ອນນີ້ໜາ ແລະ ທາງກາງຂອງຫີນນີ້ໂຄ້ງ ແລະ ລາດລົງໄປຫາຂອບ, ຈົນຫລຽວເຫັນທາງກາງຂອງມັນໄດ້ຈາກໜ້າດິນ, ແຕ່ດິນປິດຮອບຂອບໄວ້ທັງໝົດ.

“ເມື່ອຂຸດດິນອອກແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫາໄມ້ລຳໜຶ່ງ, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສອດມັນລົງກ້ອງຂອບຫີນ, ແລະ ດ້ວຍການອອກແຮງພຽງເລັກໜ້ອຍ ກໍງັດມັນຂຶ້ນໄດ້. ຂ້າພະເຈົ້າຫລຽວເຂົ້າໄປໃນບ່ອນນັ້ນ, ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ເຫັນ ແຜ່ນຈາລຶກ, ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ, ແລະ ແຜ່ນປົກເອິກ, ຕາມທີ່ທູດບອກໄວ້. ຫີບທີ່ມີຂອງເຫລົ່ານີ້ເຮັດຂຶ້ນໂດຍການວາງຫີນລຽນໄວ້ໃນຊື່ມັງຊະນິດໜຶ່ງ. ຢູ່ກ້ອນຫີບມີຫີນຢູ່ສອງກ້ອນ ວາງຢູ່ທາງຂວາຂອງຫີບ, ແລະ ແຜ່ນຈາລຶກກັບສິ່ງຂອງອື່ນໆຊຶ່ງຢູ່ນຳກັນ ວາງຢູ່ເທິງຫີນສອງກ້ອນນີ້.

“ຂ້າພະເຈົ້າພະຍາຍາມເອົາມັນອອກມາ, ແຕ່ທູດໄດ້ຫ້າມໄວ້, ແລະ ບອກອີກວ່າ ຍັງບໍ່ທັນເຖິງເວລາທີ່ຈະນຳມັນອອກມາ, ຈົນກວ່າເວລາອີກສີ່ປີນັບແຕ່ເວລານັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ; ແຕ່

ເພິ່ນບອກຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງມາບ່ອນນັ້ນ ເມື່ອເຖິງວັນຄົບຮອບແຕ່ລະ ປີ, ແລະ ວ່າເພິ່ນຈະມາພົບກັບຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ບ່ອນນັ້ນ, ແລະ ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດ ແນວນັ້ນໄປຈົນກວ່າຈະເຖິງເວລາທີ່ຈະໄດ້ຮັບແຜ່ນຈາລຶກ.

“ຕາມນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄປເມື່ອຄົບກຳນົດທຸກປີຕາມທີ່ໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງ, ແລະ ແຕ່ລະ ເທື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບທູດອົງເກົ່າ ຢູ່ບ່ອນນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳ ແລະ ຄວາມຮູ້ແຈ້ງ ຈາກເພິ່ນທຸກໆເທື່ອ, ສົນທະນາກັນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກະທຳ, ແລະ ກ່ຽວກັບ ອານາຈັກຂອງພຣະອົງຈະດຳເນີນໄປແນວໃດ ແລະ ໂດຍວິທີໃດໃນຍຸກສຸດທ້າຍ. . . .

“ໃນທີ່ສຸດກໍເຖິງເວລາທີ່ຈະໄດ້ຮັບແຜ່ນຈາລຶກ, ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ, ແລະ ແຜ່ນປົກ ເອິກ. ໃນວັນທີ່ຊາວສອງ, ເດືອນກັນຍາ, ໜຶ່ງພັນແປດຮ້ອຍຊາວເຈັດ, ໂດຍທີ່ໄດ້ໄປຫາ ບ່ອນຝັງຂອງເຫລົ່ານັ້ນຕາມປົກກະຕິເມື່ອຄົບຮອບໜຶ່ງປີ, ທູດສະຫວັນອົງດຽວກັນນີ້ກໍໄດ້ ມອບຂອງເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ພ້ອມກັບຂໍ້ຜູກມັດດັ່ງນີ້ວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັບ ຜິດຊອບຕໍ່ຂອງເຫລົ່ານີ້ ຖ້າຫາກວ່າຂ້າພະເຈົ້າປະປ່ອຍມັນໄປໂດຍຄວາມປະໝາດ ຫລື ໂດຍ ການລະເລີຍປະການໃດ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຖືກຕັດອອກ; ແຕ່ຖ້າຫາກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະ ໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມທັງໝົດທີ່ຈະ ຮັກສາມັນໄວ້, ຈົນກວ່າເພິ່ນຜູ້ເປັນທູດຈະເອີ້ນເອົາມັນ ຄືນ, ແລ້ວຂອງເຫລົ່ານີ້ຈະໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງ.

“ໃນບໍ່ຊ້າຂ້າພະເຈົ້າກໍເຂົ້າໃຈເຫດຜົນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບພາລະອັນເຂັ້ມງວດໃຫ້ຮັກ ສາຂອງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ໃຫ້ປອດໄພ, ແລະ ສິ່ງທີ່ທູດໄດ້ເວົ້າໄວ້ວ່າ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງ ທີ່ເພິ່ນຕ້ອງການໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດແລ້ວ, ເພິ່ນຈະເອົາຂອງເຫລົ່ານັ້ນຄືນໄປ. ທັນທີທີ່ ຄົນຮູ້ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຂອງເຫລົ່ານັ້ນມາ, ຜູ້ຄົນກໍໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງໜັກເພື່ອ ຈະເອົາມັນໄປຈາກຂ້າພະເຈົ້າ. ກົນອຸປະກອນທຸກຢ່າງທີ່ຄິດຂຶ້ນມາໄດ້ ກໍຈະເຮັດເພື່ອເຈດຕະ ນານັ້ນ. ການຂົ່ມເຫັງນັບມື້ນັບຮຸນແຮງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ, ແລະ ຜູ້ຄົນເຝົ້າຄອຍຢູ່ຕະຫລອດເວ ລາເພື່ອຈະເອົາມັນໄປ. ແຕ່ໂດຍຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຂອງເຫລົ່ານີ້ ຈຶ່ງຢູ່ໃນກຳມີຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງປອດໄພ. ຈົນກວ່າຂ້າພະເຈົ້າໃຊ້ຂອງເຫລົ່ານີ້ເຮັດໃຫ້ພາ ລະທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດສຳເລັດຕາມທີ່ຕົກລົງກັນໄວ້. ເມື່ອທູດເອີ້ນເອົາມັນຄືນ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍສົ່ງຂອງເຫລົ່ານີ້ຄືນໃຫ້ເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນມີຂອງເຫລົ່ານີ້ຢູ່ໃນຄວາມອາລັກຂາ ຂອງເພິ່ນ; ຈົນເຖິງມື້ນີ້, ຄືວັນທີສອງຂອງເດືອນ ພຶດສະພາ, ໜຶ່ງພັນແປດຮ້ອຍສາມສິບ ແປດ.”

ສຳລັບບັນທຶກຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ເບິ່ງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ—ປະຫວັດ ໃນ ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ.

ບັນທຶກທີ່ເກົ່າແກ່ ຊຶ່ງນຳອອກມາຈາກພື້ນດິນດັ່ງສຽງຂອງຜູງຊົນເວົ້າອອກມາຈາກພື້ນ ດິນ ແລະ ແປອອກມາເປັນພາສາອັງກິດໂດຍຂອງປະທານ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ ພິສູດໄດ້ໂດຍການຢືນຢັນຈາກພຣະເຈົ້າ ຈຶ່ງໄດ້ຈັດພິມອອກມາສູ່ໂລກເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນປີ 1830 ຄື THE BOOK OF MORMON.

ບົດວິເຄາະ ໂດຍຫຍໍ້ກ່ຽວກັບພຣະຄຳພີມໍມອນ

ພຣະຄຳພີມໍມອນເປັນບັນທຶກທີ່ສັກສິດຂອງຊາວອາເມຣິກາສະໄໝບູຮານ ແລະ ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນແຜ່ນໂລຫະຕ່າງໆ. ບັນທຶກເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຫຍໍ້ມາຈາກ ແຫລ່ງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໂຟ ຊຶ່ງມີຢູ່ສອງແບບ. ແຜ່ນຈາລຶກນ້ອຍກັບແຜ່ນຈາລຶກໃຫຍ່. ແບບທຳອິດແມ່ນເຈາະຈົງໃສ່ສິ່ງສັກສິດ ແລະ ການຮັບໃຊ້ ແລະ ການສິດສອນຂອງສາດສະດາທັງຫລາຍ, ຊຶ່ງສ່ວນຖັດກັນໄປນັ້ນແມ່ນເຕັມໄປດ້ວຍປະຫວັດສາດຂອງຜູ້ຊົມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (1 ນີໂຟ 9:2-4). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຫລັງຈາກວັນເວລາຂອງໂມໂຊຢາ, ແຜ່ນຈາລຶກໃຫຍ່ໄດ້ມີຂໍ້ຄວາມອັນສັກສິດຮ່ວມຢູ່ດ້ວຍ.
2. ແຜ່ນຈາລຶກຂອງມໍມອນ ຊຶ່ງມີຂໍ້ຄວາມຫຍໍ້ມາຈາກແຜ່ນຈາລຶກໃຫຍ່ຂອງນີໂຟ, ຈັດຂຶ້ນໂດຍມໍມອນ ມີຄຳອະທິບາຍຫລາຍຢ່າງ. ແຜ່ນຈາລຶກເຫລັ້ມນີ້ໄດ້ບັນຈຸປະຫວັດສາດສະໄໝຕໍ່ມາທີ່ເພີ່ນຂຽນໄວ້ ລວມທັງຂໍ້ຄວາມເພີ່ມເຕີມໂດຍໂມໂຮໂນຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງມໍມອນ.
3. ແຜ່ນຈາລຶກຂອງອີເທີ ຊຶ່ງເປັນປະຫວັດສາດຂອງຊາວຢາເຣັດ. ການບັນທຶກສ່ວນນີ້ຖືກຫຍໍ້ໂດຍໂມໂຮໂນ, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ເພີ່ມເຕີມເນື້ອຄວາມອະທິບາຍຂອງຕົນເອງໃສ່ໃນນັ້ນ ແລະ ໄດ້ຮວມບັນທຶກໄວ້ໃນຫົວຂໍ້ຂອງ “ໜັງສືອີເທີ.”
4. ແຜ່ນ ຈາລຶກທອງເຫລືອງ ທີ່ໄດ້ນຳມາ ໂດຍຜູ້ຄົນ ຂອງລີໂຮ ຊຶ່ງອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມ 600 ປີ ກ່ອນຄຣິສຕະສັກກະລາດ. ແຜ່ນຈາລຶກນີ້ໄດ້ບັນທຶກ “ໜັງສືທຳເຫລັ້ມຂອງໂມເຊ, . . . ແລະ ພ້ອມດ້ວຍບັນທຶກຂອງຊາວຍີວຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, . . . ລົງມາເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງການປົກຄອງຂອງເຊເດກີຍາ ກະສັດຂອງຊາວຢູດາ ແລະ ຄຳທຳນາຍຂອງສາດສະດາຜູ້ສັກສິດ” (1 ນີໂຟ 5:11-13). ໄດ້ມີຄຳກ່າວອ້າງມາຈາກແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້, ກ່າວອ້າງຄຳຂອງເອຊາຢາ ແລະ ສາດສະດາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ ຫລື ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ ໄດ້ປະກົດຢູ່ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ.

ພຣະຄຳພີມໍມອນປະກອບດ້ວຍພາກໃຫຍ່ ສິບຫ້າ ພາກ ຫລື ໝວດ ຍົກເວັ້ນພາກດຽວ ຊຶ່ງເອີ້ນກັນວ່າ ໜັງສື, ຕາມທຳມະດາແລ້ວ ຈະເປັນຕາມຊື່ຂອງຜູ້ຂຽນເລື່ອງເປັນສ່ວນໃຫຍ່. ພາກສ່ວນທຳອິດ (ໜັງສື ທຶກສະບັບທຳອິດສິ້ນສຸດດ້ວຍອອມໄນ) ແມ່ນການແປຈາກແຜ່ນຈາລຶກນ້ອຍຂອງນີໂຟ. ຄຳຂອງມໍມອນໄດ້ຖືກສອດໃສ່ຂັ້ນກາງໜັງສືອອມໄນກັບໜັງສືໂມໂຊຢາເພື່ອຄຳຂອງມໍມອນຈະໄດ້ຕໍ່ບັນທຶກໃນແຜ່ນຈາລຶກນ້ອຍເຂົ້າກັບການຫຍໍ້ຂອງມໍມອນ ທີ່ເອົາມາຈາກແຜ່ນຈາລຶກໃຫຍ່.

ພາກທີ່ຍາວທີ່ສຸດແມ່ນເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ໂມໂຊຢາຈົນເຖິງມໍມອນ ບົດທີ 7 ລວມທັງການແປຄວາມຫຍໍ້ຂອງມໍມອນ ຈາກແຜ່ນຈາລຶກໃຫຍ່ຂອງນີໂຟ. ພາກສະຫລຸບ ຈາກມໍມອນ ບົດທີ 8 ໄປຈົນຈົບເຫລັ້ມແມ່ນໂມໂຮໂນ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງມໍມອນໄດ້ຈາລຶກໄວ້ຫລັງຈາກສິ້ນສຸດການບັນທຶກຊີວະປະຫວັດຂອງບິດາຂອງເພີ່ນ. ແລ້ວໄດ້ເຮັດຄວາມຫຍໍ້ຂອງບັນທຶກ

ຂອງຊາວຢາເຮັດໄວ້ (ເປັນໜັງສືອີເທີ). ຕໍ່ມາເພິ່ນໄດ້ເພີ່ມເຕີມພາກທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ໜັງສືໂມໂຣໂນ.

ໃນ ຫລື ປະມານ ຄ.ສ. 421, ໂມໂຣໂນ, ຜູ້ເປັນສາດສະດາ-ນັກປະຫວັດສາດຂອງຊາວນີໂຟຄົນສຸດທ້າຍໄດ້ຜະນຶກບັນທຶກອັນສັກສິດນັ້ນ ແລະ ໄດ້ເຊື່ອງມັນໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອຈະໄດ້ນຳອອກມາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ດັ່ງທີ່ທຳນາຍໄວ້ໂດຍສຸລະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານສາດສະດາສະໄໝບູຮານຂອງພຣະອົງ. ໃນ ຄ.ສ. 1823, ໂມໂຣໂນຜູ້ດຽວກັນນີ້ ຜູ້ທີ່ພື້ນຄົນຊີວິດແລ້ວ, ໄດ້ມາຢ້ຽມຢາມສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລ້ວມອບແຜ່ນຈາລຶກ ຊຶ່ງມີອັກຂະລະໃຫ້ເພິ່ນ.

ກ່ຽວກັບສະບັບນີ້: ໜ້າວິເຄາະຕົ້ນສະບັບ, ຢູ່ກ່ອນໜ້າສາລະບານ, ຖືກຍົກເອົາມາຈາກແຜ່ນຈາລຶກ ແລະ ເປັນຂໍ້ຄວາມສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສັກສິດ. ຄຳນຳທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຕົວເນື່ອງ, ດັ່ງເຊັ່ນຢູ່ໃນ 1 ນິໂຟ ແລະ ຢູ່ກ່ອນໜ້າ ໂມໂຊຢາ ບົດທີ 9, ກໍເປັນຂໍ້ຄວາມສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສັກສິດຄືກັນ. ຄຳນຳທີ່ເປັນຕົວເນື່ອງ, ດັ່ງເຊັ່ນໃນຫົວຂໍ້ບົດ, ບໍ່ແມ່ນຂໍ້ຄວາມຈາກສະບັບຕົ້ນ ແຕ່ຊ່ວຍໃນການສຶກສາ ລວມທັງເພື່ອຄວາມສະດວກໃນການອ່ານ.

ຄວາມຜິດພາດເລັກໜ້ອຍທີ່ມີຢູ່ໃນປຶ້ມຖືກເກັບໄວ້ສະເໝີມາໃນພຣະຄຳພິມມ່ອນສະບັບທີ່ໄດ້ພິມຜ່ານມາເປັນພາສາອັງກິດ. ສະບັບນີ້ບັນຈຸການດັດແປງທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເນື້ອຫາສອດຄ່ອງກັບຕົ້ນສະບັບກ່ອນການຈັດພິມ ແລະ ກັບການພິມຊຸດທຳອິດ ຊຶ່ງຮຽບຮຽງໂດຍສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ.

ໜັງສືນິໄຟສະບັບທຳໜຶ່ງ

ການປົກຄອງ ແລະ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກົດຂອງເພິ່ນ

ເລື່ອງລາວຂອງລີໄຮ ແລະ ຊາໂຣຢາ ພັນລະຍາຂອງເພິ່ນພ້ອມດ້ວຍລູກຊາຍສີ່ຄົນ ທີ່ມີຊື່ວ່າ (ເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ລູກກົກ) ເລມັນ, ເລມູເອນ, ແຊມ, ແລະ ນິໄຟ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຕືອນລີໄຮ ໃຫ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມເພາະເພິ່ນທຳນາຍແກ່ຜູ້ຄົນກຸ່ງວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພວກເຂົາພະຍາຍາມທຳລາຍຊີວິດຂອງເພິ່ນ. ເພິ່ນເດີນທາງສາມວັນເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານກັບຄອບຄົວຂອງເພິ່ນ. ນິໄຟພາພວກອ້າຍກັບໄປແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມເພື່ອຕາມເອົາບັນທຶກຂອງຊາວຍິວ. ເລື່ອງລາວກຸ່ງວກັບຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ລູກສາວຂອງອິດຊະມາເອນມາເປັນເມຍ. ເຂົາເຈົ້າພາຄອບຄົວອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມທຸກຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ການເດີນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າມາເຖິງຜົນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່. ພວກອ້າຍຂອງນິໄຟກະບົດຕໍ່ລາວ. ລາວເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຍອມຈຳນົນ ແລະ ສ້າງເຮືອລຳໜຶ່ງ. ເຂົາເຈົ້າເອີ້ນບ່ອນນັ້ນວ່າ ອຸດົມສົມບູນ. ເຂົາເຈົ້າຂ້າມຜົນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄປສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ ແລະ ອື່ນໆ. ທັງນີ້ເປັນໄປຕາມເລື່ອງລາວຂອງນິໄຟ ທີ່ລືອີກຄຳໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟເປັນຜູ້ຂຽນບັນທຶກນີ້.

ບົດທີ 1

ນິໄຟ ເລີ່ມ ບັນ ທຶກ ກຸ່ງວ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ລາວ—ລີໄຮເຫັນພາບນິມິດທີ່ເປັນເລົາໄໝ້ ແລະ ອ່ານ ຈາກໜັງສືຄຳທຳນາຍ—ເພິ່ນສັ່ນລະເສີນພຣະເຈົ້າ, ບອກລ່ວງໜ້າເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະເມຊີອາ ແລະ ທຳນາຍ ເຖິງ ຄວາມ ພິນາດ ທີ່ ຈະ ມາ ເຖິງ ເມືອງເຢຣູຊາເລັມ—ເພິ່ນ ຖືກຊາວຍິວຂົ່ມເຫັງ. ປະມານ 600 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ນິໄຟ ທີ່ ໄດ້ ເກີດ ຈາກ ະບົດາມານດາ ະຜູ້ປະເສີດ, ສະນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຮັບການ ະສິດສອນມາແດ່ແລ້ວ ໃນສິ່ງທີ່ຮຽນຮູ້ທັງໝົດຂອງບົດາຂອງຂ້າ

ພະ ເຈົ້າ ແລະ ໂດຍ ທີ່ ເຫັນ ະຄວາມ ທຸກ ທລາຍ ຢ່າງ ໃນ ວັນ ເວລາ ຂອງ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ເຖິງ ຢ່າງ ໂດກໍຕາມ ໂດຍ ເປັນ ທີ່ ໂປດປານ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຕະຫລອດ ວັນ ເວລາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ໂດຍ ທີ່ ມີ ຄວາມ ຮູ້ ຢ່າງ ໃຫຍ່ ຫລວງ ເຖິງ ພຣະ ກະ ລຸນາ ທີ ຄຸນ ແລະ ະຄວາມ ລືກລັບ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ສະນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ເຮັດ ະບັນ ທຶກ ກຸ່ງວ ກັບ ການ ປະ ຕິ ບັດ ງານ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃນ ວັນ ເວລາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.

2 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຮັດ ບັນ ທຶກ ເປັນ ະພາ ສາ ຂອງ ບົດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຊຶ່ງ ປະ ກອບ ດ້ວຍ ສິ່ງ ທີ່ ຮຽນ ຮູ້ ຂອງ ຊາວ ຍິວ ແລະ ພາ ສາ ຂອງ ຊາວ ເອ ຢິ ບ.

1 1 ກ ຄມພ ນິໄຟ, ລູກຊາຍຂອງລີໄຮ. ຂ ຄພ 68:25, 28. ຄມພ ພໍ່ແມ່, ບົດາມານດາ. ຄ ສພສ 22:1.

ງ ອນ 1:1; ມຊຢ 1:2-3. ຄມພ ສອນ, ຜູ້ ສອນ, ຄູສອນ. ຈ ຄມພ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ.

ສ ຄມພ ຄວາມລືກລັບ ຂອງພຣະເຈົ້າ. ຊ ຄມພ ພຣະຄຳພີ. 2 ກ ມຊຢ 1:2-4; ມມ 9:32-33.

3 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ດີວ່າ ບັນທຶກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກະທຳນັ້ນເປັນ "ຄວາມຈິງ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເຮັດມັນດ້ວຍມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເຮັດຕາມຄວາມຮູ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ.

4 ເພາະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນປີ "ທຳອິດຂອງການບົກຄອງຂອງ ຊາເລັມ ກະສັດແຫ່ງຢູດາ (ລີໂຮບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນ ຢູເຣູຊາເລັມ ຕະຫລອດວັນ ເວລາຂອງເພິ່ນ) ແລະ ໃນປີດຽວກັນນັ້ນ ໄດ້ມີ ສາດສະດາຫລາຍທ່ານມາທຳນາຍຕໍ່ຜູ້ຄົນວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງກັບໃຈ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ມະຫານະຄອນ ຢູເຣູຊາເລັມຈະຕ້ອງຖືກທຳລາຍ.

5 ດັ່ງນັ້ນ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື "ລີໂຮບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເມື່ອເພິ່ນອອກໄປອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນອ້ອນວອນດ້ວຍສຸດ ຈິໃຈ ເພື່ອຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນເມື່ອເພິ່ນອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ນັ້ນ, ມີ "ເລົາໄຟ ມາສະ ຖິດຢູ່ເທິງກ້ອນຫີນ ຊື່ໜ້າຂອງເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນກໍໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນຫລາຍເລື່ອງ; ເພາະສິ່ງທີ່ເພິ່ນເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນມານັ້ນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຕົວຂອງເພິ່ນມີຄວາມສະຫ້ານຫວັ່ນໄຫວ ແລະ ສັ່ນຢາງຍິ່ງ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນ

ໄດ້ກັບມາບ້ານຂອງເພິ່ນເອງ ທີ່ເມືອງເຢຣູຊາເລັມ; ແລະ ໄດ້ລົມຕົວລົງເທິງຕຽງນອນຂອງເພິ່ນຢາງ "ໝົດກຳລັງດ້ວຍພຣະວິນຍານ ແລະ ສິ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຫັນມາ.

8 ແລະ ໂດຍໝົດກຳລັງດ້ວຍພຣະວິນຍານ, ເພິ່ນຈຶ່ງຖືກນຳໄປໃນ "ພາບນິມິດ, ຈົນວ່າເພິ່ນເຫັນ ພຳສະຫວັນເປີດ, ແລະ ເພິ່ນຄິດວ່າເພິ່ນເຫັນພຣະເຈົ້າປະທັບຢູ່ທີ່ພຣະທີ່ນັ່ງ, ທຸ່ມລ້ອມໄປດ້ວຍເຫລົ່າຫູດທັງຫລາຍຈົນນັບບໍ່ຖ້ວນ ຢູ່ໃນທ່າທາງກຳລັງຮ້ອງເພງ ແລະ ສັ່ນລະເສີນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຢູ່.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນເຫັນຄົນຜູ້ໜຶ່ງລົງມາຈາກທ່າມກາງສະຫວັນ, ແລະ ເພິ່ນເຫັນວ່າ "ລັດສະໝີພາບຂອງຄົນຜູ້ນັ້ນ ເໜືອກວ່າລັດສະໝີພາບຂອງດວງອາທິດໃນຕອນທ່ຽງວັນ.

10 ແລະ ເພິ່ນເຫັນຄົນອີກ "ສິບສອງຄົນຕິດຕາມຜູ້ນັ້ນລົງມານຳກັນ, ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພວກເຂົາ ເໜືອກວ່າແສງສະຫວ່າງຂອງດວງດາວໃນທ້ອງນະພາ.

11 ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນລົງມາ ແລະ ອອກໄປໃນຜືນແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ຜູ້ທຳອິດໄດ້ມາຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ມອບ "ໜັງສືໃຫ້ແກ່ເພິ່ນເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະ ຂໍໃຫ້ເພິ່ນອ່ານ.

<p>3ກ 1 ນຟ 14:30; ມຊຢ 1:6; ອຫ 5:1-3; ຄພ 17:6.</p> <p>4ກ 598 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.; ເບິ່ງລຳດັບປະຫວັດສາດໃນພາກຫ້ອຍທ້າຍ.</p> <p>ຂ 2 ຂຄ 36:10; ຢມຢ 52:3-5; ອມນ 1:15.</p> <p>ຄ 1 ຂຄ 9:3.</p> <p>ງ 2 ກສ 17:13-15; 2 ຂຄ 36:15-16;</p>	<p>ຢມຢ 7:25-26. ຄມພ ສາດສະດາ.</p> <p>ຈ ຢມຢ 26:18; 2 ນຟ 1:4; ຮລມ 8:20.</p> <p>5ກ ຄມພ ລີໂຮ, ບິດາຂອງນິໄຟ.</p> <p>ຂ ຢກບ 5:16. 6ກ ອພຍ 13:21; ຮລມ 5:24, 43; ຄພ 29:12; ຈສ—ປ 1:16.</p> <p>7ກ ດນອ 10:8; 1 ນຟ 17:47;</p>	<p>ມຊ 1:9-10; ຈສ—ປ 1:20.</p> <p>8ກ 1 ນຟ 5:4. ຄມພ ພາບນິມິດ.</p> <p>ຂ ອຊກ 1:1; ກຈກ 7:55-56; 1 ນຟ 11:14; ຮລມ 5:45-49; ຄພ 137:1.</p> <p>9ກ ຈສ—ປ 1:16-17. 10ກ ຄມພ ອັກຄະສາວິກ.</p> <p>11ກ ອຊກ 2:9.</p>
--	---	--

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ເພິ່ນອ່ານໜັງສືແລ້ວ, ເພິ່ນກໍເຕັມໄປດ້ວຍ "ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

13 ແລະ ເພິ່ນອ່ານ, ມີຄວາມວ່າ: ວິບັດ, ວິບັດ ແກ່ ເຢຣູ ຊາເລັມ, ເພາະ ເຮົາ ເຫັນ "ຄວາມໜ້າກຽດຂອງເຈົ້າ! ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຫລາຍຢ່າງທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ອ່ານ ມາ ຫລາຍ ເລື່ອງ ກ່ຽວ ກັບ ະເຢຣູ ຊາເລັມ—ວ່າມັນຈະຖືກທຳລາຍພ້ອມກັບຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ; ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ກໍຈະຕາຍດ້ວຍດາບ, ແລະ ຈຳນວນໜຶ່ງກໍຈະຖືກ ະເອົາໄປເປັນຊະເລີຍໃນບາບີໂລນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ອ່ານ ແລະ ໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນ ຫລາຍຢ່າງແລ້ວ, ເພິ່ນກໍໄດ້ທູນຂໍຫລາຍຢ່າງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຊັ່ນ: ໂອ້ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ເອີຍວຽກງານຂອງພຣະອົງຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນແທ້ໆ! ພຣະທີ່ນັ້ງຂອງພຣະອົງຢູ່ສູງ ໃນ ພ້າ ສະຫວັນ, ອຳນາດ ແລະ ພຣະກະລຸນາທິຄຸນ ແລະ ຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງ ມີ ຢູ່ເໜືອຜູ້ອາໄສທັງປວງຂອງແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ເພາະພຣະອົງມີຄວາມເມດຕາ, ພຣະອົງຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຜູ້ທີ່ "ມາຫາພຣະອົງຖືກທຳລາຍ!

15 ແລະ ຕາມນິທິພາສາຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໃນການສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າຂອງເພິ່ນ; ເພາະຈິດວິນຍານຂອງເພິ່ນປິຕິຍິນດີ, ແລະ ສຸດໃຈຂອງເພິ່ນອີ່ມເອີບເພາະ

ສິ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຫັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງຕໍ່ເພິ່ນ.

16 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ມີໄຟ, ບໍ່ໄດ້ເຮັດເລື່ອງລາວຄົບຖ້ວນເຖິງເລື່ອງທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກໄວ້, ເພາະເພິ່ນໄດ້ບັນທຶກໄວ້ຫລາຍເລື່ອງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຫັນໃນພາບນິມິດ ແລະ ໃນຄວາມຝັນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຂຽນໄວ້ຫລາຍເລື່ອງທີ່ເພິ່ນ "ໄດ້ທຳນາຍ ແລະ ໄດ້ເວົ້າກັບລູກຫລານຂອງເພິ່ນນຳອີກ, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ບັນທຶກເລື່ອງລາວໄວ້ຄົບຖ້ວນ.

17 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ຂຽນ ເລື່ອງ ລາວ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ "ຫຍໍ້ຂໍ້ຄວາມຈາກ ະບັນທຶກຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໄວ້ໃນ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ຊຶ່ງເຮັດດ້ວຍມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ. ດັ່ງນັ້ນ ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າຫຍໍ້ບັນທຶກຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຈະຂຽນເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ.

18 ສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງປາດຖະໜາຈະໃຫ້ທ່ານຮູ້ວ່າ ຫລັງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງສິ່ງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຫລາຍຢ່າງຕໍ່ລິໄຮ, ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ກ່ຽວກັບ "ຄວາມພິນາດຂອງເຢຣູຊາເລັມ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນໄດ້ອອກໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນ ະທຳນາຍ ແລະ ປະກາດກັບພວກເຂົາເຖິງເລື່ອງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນມາ.

<p>12 ກ ຄພ 6:15. 13 ກ 2 ກສ 24:18-20; 2 ຂຄ 36:14. ຂ 2 ກສ 23:27; 24:2; ຢມຍ 13:13-14; 2 ນພ 1:4. ຄ 2 ກສ 20:17-18;</p>	<p>2 ນພ 25:10; ອມນ 1:15. 14 ກ ແອວ 5:33-36; 3 ນພ 9:14. 16 ກ 1 ນພ 7:1. 17 ກ 1 ນພ 9:2-5. ຂ 1 ນພ 6:1-3; 19:1-6;</p>	<p>2 ນພ 5:29-33; ຄພ 10:38-46. 18 ກ 2 ນພ 25:9-10; ຄພ 5:20. ຂ ຄມພ ທຳນາຍ, ການ ທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ.</p>
---	---	---

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວຍົວໄດ້ "ເຍາະເຍີ້ຍເພິ່ນ ເພາະເລື່ອງທີ່ເພິ່ນໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບພວກເຂົາ; ເພາະເພິ່ນໃຫ້ຖ້ອຍຄຳອັນແທ້ຈິງເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ເພິ່ນໃຫ້ຖ້ອຍຄຳວ່າເລື່ອງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ, ແລະ ຫ່ຽງເລື່ອງທີ່ເພິ່ນອ່ານຈາກໜັງສືເທລັມນັ້ນ ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ປະຈັກຢາງແຈ່ມແຈ້ງເຖິງການສະເດັດມາຂອງ ສພຣະເມຊີອາອົງໜຶ່ງ, ແລະ ການໄຖ່ຂອງໂລກນຳອີກ.

20 ແລະ ເມື່ອຊາວຍົວໄດ້ຍິນເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ພວກເຂົາກໍຄຽດແຄ້ນໃຫ້ເພິ່ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເໝືອນກັນກັບຄຽດແຄ້ນໃຫ້ສາດສະດາໃນສະໄໝກ່ອນ, ຜູ້ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ "ຂັບໄລ່, ແລະ ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່, ແລະ ເຂັ້ມຂ້າ, ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນກໍພະຍາຍາມຊອກຫາຊີວິດຂອງເພິ່ນເໝືອນກັນ, ເພື່ອຈະເອົາມັນໄປເສຍ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟຂໍສະແດງຕໍ່ທ່ານວ່າ "ຄວາມເມດຕາອັນລະອຽດອ່ອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຢູ່ເໜືອທຸກຄົນທີ່ພຣະອົງເລືອກໄວ້, ເປັນເພາະສັດທາຂອງພວກເຂົາ, ມັນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຂັ້ມແຂງຈົນເຖິງອຳນາດການບົດປ່ອຍ.

ບົດທີ 2

ລິໂຮ ອອກ ເດີນ ທາງ ພ້ອມ ດ້ວຍ ຄອບຄົວ ເຂົ້າໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງກັນດານ ທີ່ຢູ່ຝັ່ງ ທະເລ ແດງ—ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ປະ ຖິ້ມ ຊັບ ສົມ

ບັດຂອງເຂົາເຈົ້າ—ລິໂຮ ໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ສິດສອນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ໃຫ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດ—ເລມັນກັບເລມູເອນຈົມໃຫ້ບິດາຂອງຕົນ—ນິໄຟເຊື້ອພັງ ແລະ ອະທິຖານໃນສັດທາ; ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງກັບນິໄຟ, ແລະ ລາວໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງພວກອ້າຍຂອງລາວ. ປະມານ 600 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມຝັນ ແລະ ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວ ລິໂຮເພາະສິ່ງທີ່ເຈົ້າກະທຳໄວ້, ແລະ ເພາະເຈົ້າຊື່ສັດ ແລະ ປະກາດກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ ເຖິງເລື່ອງທີ່ເຮົາສັ່ງເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາພະຍາຍາມຈະ "ເອົາຊີວິດຂອງເຈົ້າ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ "ໄດ້ບັນຊາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນ "ຄວາມຝັນວ່າ ເພິ່ນຄວນ "ນຳຄອບຄົວຂອງເພິ່ນ ອອກໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງກັນດານ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນເປັນຄົນ "ເຊື້ອພັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງເຮັດຕາມພຣະຄຳທີ່ພຣະອົງບັນຊາເພິ່ນ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ປະຖິ້ມເຮືອນຊານ ແລະ ແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຄຳຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເງິນຂອງເພິ່ນ,

<p>19 ກ 2 ຂລ 36:15–16; ຢມຢ 25:4; 1 ນຟ 2:13; 7:14. 2 ຄມພ ພຣະເມຊີອາ. 20 ກ ຮລມ 13:24–26. 2 ອອວ 34:38;</p>	<p>ຄພ 46:15. ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດ ຕາ, ຄວາມເມດຕາ. 2 1 ກ 1 ນຟ 7:14. 2 ກ 1 ນຟ 5:8; 17:44. 2 ຄມພ ຝັນ.</p>	<p>ຄ ປຖກ 12:1; 2 ນຟ 10:20; ອທ 1:42; ອຣຮ 2:3. 3 ກ ຄມພ ເຊື້ອພັງ, ການ ເຊື້ອພັງ, ພັງຄວາມ.</p>
---	--	--

ແລະ ຂອງມີຄ່າຂອງເພິ່ນ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ເອົາສິ່ງໃດໄປກັບເພິ່ນເລີຍ, ນອກຈາກຄອບຄົວ, ແລະ ສະບຽງອາຫານ, ແລະ ຜ້າເຕັນ, ແລະ ນອກໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

5 ແລະ ເພິ່ນລົງມາເຖິງຊາຍແດນໃກ້ຝັ່ງທະເລແດງ; ແລະ ເພິ່ນເດີນທາງໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານໃນຊາຍແດນ ຊຶ່ງຢູ່ໃກ້ທະເລແດງເຂົ້າໄປອີກ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເດີນທາງໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານກັບຄອບຄົວຂອງເພິ່ນທີ່ມີຊາໂຮຢາ, ມານດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຄື ເລມັນ, ເລມູເອນ, ແລະ ແຊມ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອເພິ່ນເດີນທາງໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານໄດ້ສາມມື້, ເພິ່ນໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂອງເພິ່ນຂຶ້ນໃນ "ຮ່ອມພູທີ່ຢູ່ແຄມຝັ່ງຂອງແມ່ນ້ຳສາຍໜຶ່ງ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ສ້າງ "ແທ່ນບູຊາດ້ວຍ ສິນ, ແລະ ທຳການຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຖວາຍຄວາມ ະຂອບພຣະຄຸນແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນຕັ້ງຊື່ແມ່ນ້ຳນັ້ນວ່າ ເລມັນ, ແລະ ມັນໄຫລລົງສູ່ທະເລແດງ, ແລະ ຮ່ອມພູຢູ່ໃນຊາຍແດນໃກ້ປາກແມ່ນ້ຳສາຍນັ້ນ.

9 ແລະ ເມື່ອບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ແມ່ນ້ຳໄຫລລົງໄປສູ່ອ່າງນ້ຳທະເລແດງ, ເພິ່ນຈຶ່ງເວົ້າກັບເລມັນມີຄວາມວ່າ: ໂອ້ ຂໍໃຫ້ລູກຈົ່ງເປັນຄືກັນກັບແມ່ນ້ຳສາຍ

ນີ້ ຊຶ່ງໄຫລໄປຫາອ່າງນ້ຳແຫ່ງຄວາມຊອບທຳທັງປວງຕະຫລອດເວລາດ້ວຍເຫັນ!

10 ແລະ ເພິ່ນເວົ້າກັບເລມູເອນອີກວ່າ: ໂອ້ ຂໍໃຫ້ລູກຈົ່ງເປັນເໝືອນດັ່ງຮ່ອມພູນີ້, ຊຶ່ງໝັ້ນຄົງ ແລະ ແນ່ວແນ່, ແລະ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ!

11 ບັດນີ້ ເພິ່ນເວົ້າເຊັ່ນນີ້ ເພາະຄວາມແຂງຄໍຂອງເລມັນກັບເລມູເອນ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາ ໄດ້ "ຈົມໃຫ້ ະບິດາຂອງພວກເຂົາ ຫລາຍ ສິ່ງ ຫລາຍ ຢ່າງ, ເພາະເພິ່ນເປັນຄົນເຫັນ ະພາບນິມິດ, ແລະ ພາພວກເຂົາອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມ, ແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຈາກຄຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເງິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຂອງມີຄ່າຂອງພວກເຂົາໃຫ້ມາຕາຍຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ແລະ ການນີ້ຄົນທັງສອງກ່າວວ່າ ເພິ່ນກະທຳໄປດ້ວຍຄວາມຄິດຜັນອັນໂງ່ຈ້າທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໃຈຂອງເພິ່ນເອງ.

12 ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າ ເລມັນກັບເລມູເອນເປັນອ້າຍໃຫຍ່ກໍຕາມ, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຈົມໃຫ້ບິດາຂອງຕົນ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຈົມເພາະ "ບໍ່ຮູ້ການກະທຳຂອງພຣະເຈົ້າອົງນັ້ນຜູ້ສ້າງພວກເຂົາ.

13 ພວກເຂົາທັງບໍ່ເຊື່ອວ່າເຢຣູຊາເລັມ, ມະຫາ ນະຄອນ ທີ່ຍິ່ງ ໃຫຍ່, ຈະ "ຖືກທຳລາຍ ໄດ້ ຕາມ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ. ແລະ ພວກເຂົາເປັນເໝືອນດັ່ງຊາວຍິວຜູ້ຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ, ທີ່ພະຍາຍາມຈະເອົາຊີວິດຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປ.

<p>4 ກ 1 ນພ 10:4; 19:8. 5 ກ 1 ນພ 16:14; ຄພ 17:1. ຂ ຄມພ ເລມັນ. 6 ກ 1 ນພ 9:1. 7 ກ ປຖກ 12:7-8;</p>	<p>ອພຍ 24:4; ອຣຣ 2:17. ຂ ອພຍ 20:25; ພບຍ 27:5-6. ຄ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. 11 ກ 1 ນພ 17:17.</p>	<p>ຄມພ ຈົມ. ຂ ສພສ 20:20. ຄ 1 ນພ 5:2-4. 12 ກ ມຊ 4:6. 13 ກ ຍມຍ 13:14; 1 ນພ 1:13.</p>
--	---	---

14 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາໃນຮ່ອມພູເລມູເອນ, ດ້ວຍ "ພະລັງ, ໂດຍທີ່ ເພິ່ນ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ພຣະ ວິນ ຍານ, ຈົນ ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາ ສູ້ນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເພິ່ນ. ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ອັບ ອາຍ ຈົນ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ກ້າ ຕໍ່ ວ່າ ເພິ່ນ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ເຮັດ ຕາມ ທີ່ ເພິ່ນ ບັນ ຊາ.

15 ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນຜ້າເຕັນ.

16 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟໂດຍທີ່ມີອາຍຸໜ້ອຍຢູ່, ແຕ່ວ່າມີຮ່າງກາຍສູງໃຫຍ່ ແລະ ມີຄວາມປາດຖະໜາອັນແຮງກ້າຢາກຮູ້ຈັກ "ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງພຣະອົງໄດ້ ສະເດັດມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ອ່ອນລົງຈົນວ່າຂ້າພະເຈົ້າ ຈຶ່ງເຊື່ອຄຳເວົ້າທີ່ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າມາທັງໝົດ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ກະບົດຕໍ່ເພິ່ນ ເໝືອນດັ່ງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

17 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ແຊມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ລາວຮູ້ຈັກເລື່ອງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ປະຈຳແກ່ຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍພຣະວິນຍານສັກສິດຂອງພຣະອົງ. ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ລາວເຊື່ອ

ໃນຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

18 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ເລມັນກັບເລມູເອນບໍ່ເຊື່ອພັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ດ້ວຍ "ຄວາມໂສກເສົ້າເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອພວກເຂົາ.

19 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັບສັ່ງກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ເຈົ້າເປັນສຸກ ແລ້ວມີໄຟເພາະ "ສັດທາຂອງເຈົ້າ, ເພາະເຈົ້າສະແຫວງຫາເຮົາຢ່າງພາກພຽນ, ດ້ວຍຄວາມຕໍ່າຕ້ອຍໃນໃຈ.

20 ແລະ ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຈະຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ, ເຈົ້າຈະ "ຮຸ່ງເຮືອງ, ແລະ ຈະຖືກພາໄປຫາ ສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາຕຽມໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຜ່ນດິນທີ່ປະເສີດເລີດລ້ຳກວ່າແຜ່ນດິນອື່ນໃດທັງສິ້ນ.

21 ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກອ້າຍຂອງເຈົ້າຍັງກະບົດຕໍ່ເຈົ້າ, ພວກເຂົາຈະຖືກ "ຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

22 ແລະ ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຍັງຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ, ເຈົ້າຈະຖືກກະທຳໃຫ້ເປັນ "ຜູ້ບຶກຄອງ ແລະ ຜູ້ສອນພວກອ້າຍຂອງເຈົ້າ.

23 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນມື້ນັ້ນທີ່ພວກເຂົາກະບົດຕໍ່ເຮົາ, ເຮົາຈະ "ສາບແຊ່ງພວກເຂົາເຖິງຂະໜາດວ່າເປັນການສາບແຊ່ງຢ່າງ

<p>14 ກ ຄມພ ອຳນາດ. ຂ 1 ນພ 17:45.</p>	<p>ງ 1 ນພ 11:5. ຈ ຄມພ ສາດສະດາ; ພໍ່, ມະຕະ.</p>	<p>ມຊ 7:17-18. ຄມພ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.</p>
<p>16 ກ ຄມພ ຄວາມລຶກລັບ ຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ ພສສ 8:4; ແອວ 17:10; ຄພ 5:16. ຄມພ ເປີດເສີຍ, ການເປີດເສີຍ. ຄ 1 ກສ 18:37; ແອວ 5:7.</p>	<p>18 ກ ແອວ 31:24; 3 ນພ 7:16. 19 ກ 1 ນພ 7:12; 15:11. 20 ກ ຢຊ 1:7; 1 ນພ 4:14; ມຊຢ 1:7. ຂ ພບຍ 33:13-16; 1 ນພ 5:5; 7:13;</p>	<p>21 ກ 2 ນພ 5:20-24; ແອວ 9:13-15; 38:1. 22 ກ ປຖກ 37:8-11; 1 ນພ 3:29. 23 ກ ພບຍ 11:28; 1 ນພ 12:22-23; ຄພ 41:1.</p>

ສາທັດ, ແລະ ພວກເຂົາ ຈະບໍ່ມີອຳນາດ ເໜືອກວ່າລູກຫລານຂອງເຈົ້າເວັນເສຍແຕ່ ພວກເຂົາຈະກະບົດຕໍ່ເຮົາເໝືອນກັນ.

24 ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ພວກເຂົາ ກະບົດຕໍ່ເຮົາ, ພວກເຂົາກໍຈະເປັນ "ໄພພິ ບັດ ແກ່ລູກຫລານ ຂອງເຈົ້າ, ນີ້ເພື່ອຊ່ວຍ ຮັກເຕືອນພວກເຂົາທາງຄວາມຊົງຈໍາ.

ບົດທີ 3

ລູກຊາຍຂອງລີໂຮກັບຄືນ ໄປເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອ ເອົາ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ທອງ ເຫລືອງ— ລາບານ ບໍ່ຍອມ ມອບ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ໃຫ້— ນິໄຟຊັກຊວນ ແລະ ຊຸກຍູ້ພວກອ້າຍຂອງ ລາວ—ລາບານ ຍຶດ ເອົາ ຊັບສົມບັດ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ພະຍາຍາມຂ້າເຂົາເຈົ້າ— ເລມັນ ກັບ ເລມູເອນ ຕີນິໄຟ ແລະ ແຊມ ແລະ ທູດ ໄດ້ຕໍ່າ ນິພວກ ເຂົາ. ປະມານ 600-592 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້ານິໄຟຫລັງຈາກໄດ້ເວົ້າກັບພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າແລ້ວ, ກໍກັບມາຫາຜ້າເຕັນຂອງ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນ ໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ພໍ່ຜົນເຫັນເລື່ອງໜຶ່ງໃນ "ຄວາມຜັນ, ຊຶ່ງໃນ ຄວາມຜັນນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາພໍ່ ວ່າ ລູກກັບພວກອ້າຍຂອງລູກຕ້ອງກັບຄືນ ໄປເຢຣູຊາເລັມ.

3 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ລາບານມີບັນຫີກຂອງ ຊາວຢິວ ແລະ "ລໍາດັບການສືບເຊື້ອສາຍ

ຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພໍ່ຄືກັນ, ແລະ ມັນ ໄດ້ຈາລຶກຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ.

4 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາພໍ່ວ່າ ລູກ ກັບພວກອ້າຍຂອງລູກຈະຕ້ອງກັບໄປບ້ານ ຂອງລາບານ, ເພື່ອຊອກຫາບັນຫີກ, ແລະ ນໍາເອົາມັນມາ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງກັນດານ ບ່ອນນີ້.

5 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງພວກອ້າຍຂອງ ລູກຈົມ, ໂດຍກ່າວວ່າ ເລື່ອງທີ່ພໍ່ຂໍຮ້ອງໃຫ້ ພວກເຂົາເຮັດນັ້ນ ເປັນເລື່ອງຍາກ; ແຕ່ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພໍ່ບໍ່ໄດ້ຂໍຮ້ອງໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດ, ແຕ່ ມັນເປັນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

6 ສະນັ້ນ ຈົ່ງໄປເຖິດ, ລູກຂອງພໍ່, ແລະ ລູກຈະເປັນທີ່ໂປດປານຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ເພາະລູກ "ບໍ່ໄດ້ຈົມ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ເວົ້າກັບບິດາຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າວ່າ: ເຮົາ "ຈະໄປ ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາ ເພາະເຮົາຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ ຈະບໍ່ໃຫ້ ພຣະບັນຍັດກັບລູກ ຫລານມະນຸດ ນອກຈາກພຣະອົງຈະ "ຕຽມ ທາງໄວ້ໃຫ້ເຂົາ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ສໍາເລັດໃນ ສິ່ງທີ່ພຣະອົງບັນຊາເຂົາ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຄໍາເວົ້າເຫລົ່າ ນີ້ ເພິ່ນກໍດີໃຈຢ່າງຍິ່ງ, ເພາະເພິ່ນຮູ້ວ່າ ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລ້ວ.

9 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟກັບພວກອ້າຍ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງໄປໃນ ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ພ້ອມດ້ວຍຜ້າເຕັນ,

24 ກ ຢຸ 23:13; ຜປ 2:22-23. ຂ 2 ນຟ 5:25.
3 2 ກ ຄມພ ຜັນ. 3 ກ 1 ນຟ 5:14. 6 ກ ຄມພ ການສະໜັບສະໜູນ

ຜູ້ນໍາຂອງສາດສະໜາຈັກ. 7 ກ 1 ຊມອ 17:32; 1 ກສ 17:11-15. ຄມພ ສັດທາ; ເຊື້ອພັງ, ການເຊື້ອ ພັງ, ພັງຄວາມ.

ຂ ຄມພ ພຣະບັນຍັດ ຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄ ປຖກ 18:14; ຟລປ 4:13; 1 ນຟ 17:3, 50; ຄພ 5:34.

ເພື່ອຂຶ້ນໄປແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພວກເຮົາຂຶ້ນມາເຖິງແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກັບພວກອ້າຍໄດ້ປຶກສາກັນ.

11 ແລະ ພວກເຮົາ "ຈົກສະຫລາກກັນ—ວ່າຜູ້ໃດໃນຈຳນວນພວກເຮົາຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນບ້ານຂອງລາບານ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສະຫລາກຕົກຢູ່ທີ່ເລມັນ; ແລະ ເລມັນຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນບ້ານລາບານ, ແລະ ເວົ້າກັບ ລາວ ລະຫວ່າງທີ່ນັ້ງຢູ່ໃນບ້ານຂອງລາວ.

12 ແລະ ລາວໄດ້ຂໍບັນທຶກຊຶ່ງຈາລຶກໄວ້ຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ, ຊຶ່ງມີ "ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈາກລາບານ.

13 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາບານໃຈຮ້າຍ, ແລະ ຈັບລາວໂຍນອອກໄປຈາກບ່ອນຢູ່ຂອງຕົນ; ແລະ ບໍ່ຍອມມອບບັນທຶກໃຫ້ແກ່ລາວ. ດັ່ງນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງກ່າວກັບລາວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າເປັນຂະໂມຍ ແລະ ເຮົາຈະຂ້າເຈົ້າ.

14 ແຕ່ເລມັນໜີໄປຈາກທີ່ຢູ່ຂອງລາວ, ແລະ ເລົ່າເລື່ອງທີ່ລາບານກະທຳໄປນັ້ນກັບພວກເຮົາ. ແລະ ພວກເຮົາເລີ່ມເສົ້າສະຫລົດໃຈຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າເກືອບຈະກັບໄປຫາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ.

15 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່ ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກເຮົາຍັງມີຊີວິດ

ຢູ່, ພວກເຮົາຈະບໍ່ລົງໄປຫາບິດາຂອງພວກເຮົາໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ຈົນກວ່າຈະສຳເລັດ ໃນສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາພວກເຮົາ.

16 ດັ່ງນັ້ນ, ໃຫ້ພວກເຮົາຊື່ສັດໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ສະນັ້ນໃຫ້ພວກເຮົາລົງໄປຫາແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງເປັນ "ມູນ ມໍ ລະ ດົກ ຂອງບິດາຂອງພວກເຮົາ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ເພິ່ນໄດ້ປະຖິ້ມຄຳ ແລະ ເງິນ, ແລະ ຂອງມີຄ່າ ນາໆ ປະການໄວ້. ແລະ ທັງໝົດນີ້ເພິ່ນກະທຳໄປເພາະ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

17 ເພາະເພິ່ນຮູ້ວ່າ ເຢຣູຊາເລັມຈະຕ້ອງ "ຖືກທຳລາຍເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ.

18 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ "ບໍ່ຍອມຮັບຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາ. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍັງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ ຫລັງຈາກເພິ່ນໄດ້ຮັບ ະບັນຊາໃຫ້ໜີຈາກແຜ່ນດິນແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນຈະຕ້ອງຕາຍຄືກັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງຈຳເປັນທີ່ເພິ່ນຈະຕ້ອງໜີຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນ.

19 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະເຈົ້າວ່າ ພວກເຮົາຈະໄດ້ "ບັນທຶກເຫລົ່ານີ້, ເພື່ອຈະໄດ້ຮັກສາພາສາຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄວ້ໃຫ້ແກ່ລູກຫລານຂອງພວກເຮົາ;

20 ແລະ ເພື່ອພວກເຮົາຈະ "ຮັກສາຖ້ອຍຄຳຊຶ່ງເວົ້າດ້ວຍປາກຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດທັງຫລາຍໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາເໝືອນກັນ, ຊຶ່ງພຣະວິນຍານ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະ

11 ກ ນມຍ 10:34; ກຈກ 1:26.
12 ກ 1 ນຟ 3:3; 5:14.
16 ກ 1 ນຟ 2:4.
ຂ 1 ນຟ 2:2; 4:34.

17 ກ 2 ຂຄ 36:16-20; ຍມຍ 39:1-9;
1 ນຟ 1:13.
18 ກ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ.
ຂ 1 ນຟ 16:8.

19 ກ ອມນ 1:17;
ມຊຢ 1:2-6.
20 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ພຣະຄຳພີທີ່ຕ້ອງຮັກສາໄວ້.

ເຈົ້າໄດ້ມອບໄວ້ກັບພວກເພິ່ນນັບແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂລກລົງມາຈົນເຖິງປະຈຸບັນນີ້.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຕາມພາສາຢາງນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຊັກຊວນພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຊື່ສັດໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

22 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາໄດ້ລົງໄປຫາແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມ ທຳຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ເງິນຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຂອງມີຄ່າຂອງພວກເຮົາເຂົ້າກັນ.

23 ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຮົາເຕົ້າໂຮມຂອງເຫລົ່ານີ້ເຂົ້າກັນແລ້ວ, ພວກເຮົາຈຶ່ງກັບຂຶ້ນໄປຫາບ້ານຂອງລາບານອີກ.

24 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາ ເຂົ້າ ໄປ ຫາ ລາ ບານ, ແລະ ຂໍໃຫ້ລາວມອບບັນທຶກ ຊຶ່ງ ຈາລຶກ ໄວ້ຢູ່ໃນ "ແຜ່ນ ຈາລຶກ ທອງ ເຫລືອງ ໃຫ້ ແກ່ ພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາຈະມອບຄຳຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ເງິນຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຂອງມີຄ່າທັງໝົດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ແກ່ລາວ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອລາບານ ເຫັນ ຊັບສົມບັດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ເຫັນວ່າມັນມີຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈຶ່ງມີ "ຄວາມໂລບມາກຢາກໄດ້ມັນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ລາວໄດ້ຈັບພວກເຮົາໂຍນອອກໄປ, ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ຄົນໃຊ້ຂອງລາວໃຫ້ມາຂ້າພວກເຮົາ, ເພື່ອລາວຈະໄດ້ຊັບສົມບັດຂອງພວກເຮົາ.

26 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື

ພວກເຮົາໄດ້ໜີໄປຕໍ່ໜ້າຄົນໃຊ້ຂອງລາບານ, ແລະ ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງປະຖິ້ມຊັບສົມບັດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄວ້ທາງຫລັງ, ແລະ ມັນຈຶ່ງຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງລາບານ.

27 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາໄດ້ໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ຄົນໃຊ້ຂອງລາບານຕິດຕາມພວກເຮົາບໍ່ທັນ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ລີ້ຊ່ອນຕົວຢູ່ໃນຫວ່າງຫີນ.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເລມັນໄດ້ໃຈຮ້າຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໃຈຮ້າຍໃຫ້ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້ານຳອີກ; ແລະ ເລມູເອນກໍໃຈຮ້າຍເໝືອນກັນເພາະລາວເຊື່ອພັງຄຳເວົ້າຂອງເລມັນ. ດັ່ງນັ້ນ ເລມັນກັບເລມູເອນໄດ້ເວົ້າ "ຄຳຮຸນແຮງຕໍ່ພວກເຮົາ, ຜູ້ເປັນນ້ອງຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຕິພວກເຮົາດ້ວຍໄມ້.

29 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂະນະທີ່ພວກເຮົາກຳລັງຕິພວກເຮົາດ້ວຍໄມ້ຢູ່ນັ້ນ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, "ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາ, ມີຄວາມວ່າ: ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງຕີນ້ອງດ້ວຍໄມ້? ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກບໍ່ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກລາວໃຫ້ເປັນ ຜູ້ປຶກຄອງພວກເຮົາ, ແລະ ອັນນີ້ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຮົາ? ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຈຶ່ງກັບຂຶ້ນໄປເຢຣູຊາເລັມອີກ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມອບລາບານໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີຂອງພວກເຮົາ.

30 ແລະ ຫລັງຈາກ "ທູດ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພວກເຮົາແລ້ວ, ເພິ່ນກຳຈາກໄປ.

31 ແລະ ຫລັງຈາກທູດໄດ້ຈາກໄປແລ້ວ, ເລມັນກັບເລມູເອນເລີ່ມຕົ້ນ "ຈົມອີກ, ໂດຍ

22ກ 1 ນພ 2:4.	28ກ 1 ນພ 17:17-18.	ຂ 1 ນພ 2:22.
24ກ 1 ນພ 3:3.	29ກ 1 ນພ 4:3; 7:10.	30ກ 1 ນພ 16:38.
25ກ ຄມພ ໂລບ, ຄວາມໂລບ.	ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ.	31ກ ຄມພ ຈົມ.

ກ່າວວ່າ: ມັນເປັນໄປໄດ້ແນວໃດ ທີ່ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມອບລາບານໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີ ຂອງພວກເຮົາ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວເປັນຄົນມີ ອຳນາດ, ແລະ ລາວຍັງບັນຊາຄົນໄດ້ອີກ ຫ້າສິບຄົນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນລາວຂ້າ ຄົນໄດ້ເຖິງຫ້າສິບຄົນ; ແລ້ວເປັນຫຍັງຈະ ຂ້າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້?

ບົດທີ 4

ມີໄຟ ຂ້າ ລາບານ ໂດຍ ການ ບັນ ຊາ ຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ດ້ວຍກົນອຸປາຍຈິ່ງ ໄດ້ ຮັບ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ທອງ ເຫລືອງ ໄວ້ ໃນ ຄວາມຄອບຄອງ—ໂຊຣຳເລືອກເຂົ້າຮ່ວມ ກັບຄອບຄົວຂອງລີໄຮໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ວກັນ ດານ. ປະມານ 600-592 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກອ້າຍ, ມີຄວາມວ່າ: ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງກັບຂຶ້ນໄປເຢຣູຊາເລັມ ອີກ, ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງ "ຂີ່ສັດ ໃນ ການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງມີອານຸພາບ ຍິ່ງກວ່າຊາວໂລກທັງໝົດ, ແລ້ວເຫດໃດ ຈະບໍ່ມີ ອານຸພາບຍິ່ງກວ່າລາບານກັບຄົນ ຫ້າສິບຄົນ ຂອງລາວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງ ແມ່ນຄົນນັບໜຶ່ນຂອງລາວ?

2 ສະນັ້ນ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຂຶ້ນໄປ; ຂໍໃຫ້ ພວກເຮົາຈົ່ງ "ເຂັ້ມແຂງເໝືອນດັ່ງ ສິໂມເຊ; ເພາະເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບນ້ຳ"ທະເລແດງແທ້ໆ ແລະ ນ້ຳກໍໄດ້ແຍກອອກໄປທາງນັ້ນທາງນີ້, ແລະ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ເດີນ ຜ່ານມາເທິງແຜ່ນດິນແຫ້ງອອກຈາກການ

ເປັນຊະເລີຍ, ແລະ ກອງທັບຂອງຟາໂຣ ໄດ້ຕາມມາ ແລະ ຈົມຢູ່ໃນນ້ຳທະເລແດງນັ້ນ

3 ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າເລື່ອງນີ້ມີ ຈິງ; ແລະ ພວກເຈົ້າຮູ້ອີກວ່າ "ທູດໄດ້ເວົ້າ ກັບພວກເຈົ້າແລ້ວ; ດັ່ງນັ້ນ ດ້ວຍເຫດໃດ ພວກເຈົ້າຈິ່ງສົງໄສອີກ? ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຂຶ້ນ ໄປ; ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາມາດບົດປ່ອຍພວກ ເຮົາໄດ້, ເຖິງແມ່ນ ເໝືອນດັ່ງບັນພະບຸລຸດ ຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ທຳລາຍລາບານໄດ້, ເຖິງແມ່ນເໝືອນດັ່ງຊາວເອຍິບ.

4 ແລ້ວເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຄຳເຫລົ່ານີ້, ພວກເຂົາຍັງຄຽດແຄ້ນ, ແລະ ຍັງຈົມຢູ່ຕໍ່ ໄປ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຍັງໄດ້ ຕິດຕາມຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນມາ ຈົນພວກເຮົາມາ ເຖິງນອກກຳແພງເມືອງເຢຣູຊາເລັມ.

5 ແລະ ມັນເປັນຕອນກາງຄືນ; ແລະ ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາລີ້ຢູ່ນອກກຳແພງ. ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາລີ້ແລ້ວ, ຂ້າພະ ເຈົ້າມີໄຟ ກໍຫລົບຫລີກເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ແລະ ມຸ້ງໜ້າໄປທີ່ບ້ານຂອງລາບານ.

6 ແລະ ພຣະວິນຍານໄດ້ "ນຳຂ້າພະເຈົ້າ ໄປ, ໂດຍບໍ່ ສູ້ລ່ວງໜ້າເຖິງສິ່ງທີ່ຂ້າພະ ເຈົ້າຄວນຈະເຮັດ.

7 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຂ້າພະເຈົ້າກໍເຂົ້າ ໄປ, ແລະ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າມາຮອດໃກ້ບ້ານ ຂອງລາບານ, ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ ຊາຍຄົນ ໜຶ່ງ, ແລະ ລາວລົມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນຕໍ່ໜ້າ ຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະລາວເມົາເຫລົ້າອະງຸ່ນ.

8 ແລະ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໄປໃກ້ກໍພົບ ວ່າລາວຄືລາບານ.

9 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ "ດາບຂອງລາວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ດຶງມັນອອກຈາກຝັກ;

<p>4 1ກ ຄມພ ກ້າຫານ, ຄວາມກ້າ ຫານ, ຢ່າງກ້າຫານ; ສັດທາ. ຂ 1 ນຟ 7:11-12. 2ກ ພບຍ 11:8.</p>	<p>ຂ ຄມພ ໂມເຊ. ຄ ອພຍ 14:21; 1 ນຟ 17:26; ມຊຢ 7:19. 3ກ 1 ນຟ 3:29-31; 7:10.</p>	<p>6ກ ຄມພ ດົນໃຈ, ການດົນ ໃຈ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຂ ຮຮ 11:8. 9ກ 2 ນຟ 5:14; ຄພ 17:1.</p>
--	--	---

ແລະ ດ້າມຂອງມັນເປັນຄຳສິດ, ແລະ ຝີມີອັນປານິດທີ່ສຸດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ໃບດາບເຮັດດ້ວຍເຫລັກທີ່ມີຄ່າສູງທີ່ສຸດ.

10 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະວິນຍານ ກະຕຸ້ນຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຂ້າລາບານສາ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຄິດຢູ່ໃນໃຈວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເຮັດໃຫ້ຄົນໃດເສຍເລືອດເນື້ອຈັກເທື່ອ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຢຸດສະຫງັກບໍ່ຢາກຂ້າລາວ.

11 ແລະ ພຣະວິນຍານກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມອບລາວໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີຂອງເຈົ້າ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ລາວພະຍາຍາມເອົາຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ແລ້ວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ລາວຍັງ ະເອົາຊັບສົມບັດຂອງພວກເຮົາໄປນຳອີກ.

12 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະວິນຍານ ໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ: ຈົ່ງຂ້າລາວສາ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມອບລາວໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີຂອງເຈົ້າແລ້ວ;

13 ຈົ່ງເບິ່ງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ະຄົນຊົ່ວເພື່ອນຳເອົາຈຸດປະສົງອັນຊອບທຳຂອງພຣະອົງມາ. ການທີ່ຄົນຜູ້ດຽວຕາຍກໍ ະດີກວ່າປະຊາຊາດຈະເສື່ອມໂຊມ ແລະ ຕາຍຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື.

14 ແລະ ບັດ ນີ້, ເມື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ນິໄສ ໄດ້ ຂໍ້ ຄວາມ ນີ້, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ນຶກ ເຖິງ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຊຶ່ງ ໄດ້ ຮັບ ສັ່ງ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ, ທີ່ ມີ ຄວາມ ວ່າ: "ຕາບ ໃດ ທີ່ ລູກ ຫລານ ຂອງ ເຈົ້າ

ຈະ ະຮັກ ສາ ບັນ ຍັດ ຂອງ ເຮົາ, ພວກ ເຂົາ ຈະ ະຮຸ່ງ ເຮືອງ ຢູ່ ໃນ ະແຜ່ນ ດິນ ແຫ່ງ ຄຳ ສັນ ຍາ.

15 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຄິດອີກວ່າ ພວກເຂົາຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕາມກົດຂອງໂມເຊບໍ່ໄດ້, ນອກຈາກພວກເຂົາຈະມີກົດບັງຄັບ.

16 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮູ້ ອີກ ວ່າ ະກົດ ໄດ້ ຈາລຶກ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ທອງ ເຫລືອງ ນັ້ນ.

17 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ອີກວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມອບລາບານໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພາະເຫດນີ້—ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບບັນທຶກຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.

18 ສະນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຊື່ອ ຟັງ ສູງ ຮຽກ ຮ້ອງ ຂອງ ພຣະ ວິນ ຍານ, ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈັບ ລາ ບານ ໂດຍ ລວ ບ ຜົມ ຂອງ ລາວ, ແລະ ຕັດ ຫົວ ຂອງ ລາວ ດ້ວຍ ະດາ ບ ຂອງ ລາວ ເອງ.

19 ແລະ ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕັດຫົວຂອງລາວດ້ວຍດາບຂອງລາວເອງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍເອົາເຄື່ອງແຕ່ງກາຍຂອງລາບານມາສວມໃສ່ຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນທຸກຊັ້ນສ່ວນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄາດເກາະເຄື່ອງປ້ອງກັນຂອງລາວໄວ້ຮອບແອວ.

20 ແລະ ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າປຸງເຄື່ອງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄປຫາຄັງສົມບັດຂອງລາບານ. ແລະ ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມັງໜ້າໄປຫາຄັງສົມບັດຂອງລາບານຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ ະຄົນ ໃຊ້ ຂອງ ລາ ບານ ຜູ້ ຖື ກະ ແຈ ຄັງ ສົມ ບັດ. ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ບັນ ຊາ ລາວ ດ້ວຍ ສູງ ຂອງ ລາ ບານ

<p>10 ກ ແອວ 14:11. 11 ກ 1 ຊມອ 17:41-49. ຂ 1 ນຟ 3:26. 13 ກ 1 ນຟ 17:33-38; ຄພ 98:31-32. ຂ ຄມພ ຊົ່ວຮ້າຍ,</p>	<p>ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ຄ ແອວ 30:47. 14 ກ ອມນ 1:6; ມຊຍ 2:22; ອຫ 2:7-12. ຂ ຄມພ ພຣະບັນຍັດ ຂອງພຣະເຈົ້າ.</p>	<p>ຄ 1 ນຟ 2:20. ງ 1 ນຟ 17:13-14; ຢຄ 2:12. 16 ກ ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ. 18 ກ 1 ຊມອ 17:51. 20 ກ 2 ນຟ 1:30.</p>
--	--	---

ໃຫ້ລາວເຂົ້າໄປໃນຄັງສົມບັດກັບຂ້າພະເຈົ້າ.

21 ແລະ ລາວຄິດວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນລາບານນາຍຂອງລາວ, ເພາະເຫັນເຄື່ອງແຕ່ງກາຍກັບດາບທີ່ຄາດຢູ່ແອວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

22 ແລະ ລາວກໍໄດ້ສົນທະນາກັບຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບພວກຜູ້ອາວຸໂສຂອງຊາວຍິວ, ໂດຍຮູ້ວ່າລາບານນາຍຂອງລາວ, ອອກໄປຢູ່ໃນບັນດາຄົນເຫລົ່ານັ້ນຕອນກາງຄືນ.

23 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວເໝືອນກັບວ່າເປັນລາບານແທ້ໆ.

24 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວອີກວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເອົາອັກຂະລະ, ຊຶ່ງຢູ່ໃນ "ແຜ່ນ ຈາລຶກ ທອງ ເຫລືອງ ໄປ ໃຫ້ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຜູ້ຢູນອກກຳແພງ.

25 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ລາວຕິດຕາມຂ້າພະເຈົ້າອອກໄປນຳ.

26 ແລະ ລາວ ໂດຍທີ່ຄິດວ່າຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເຖິງພິນ້ອງຮ່ວມສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ຄິດວ່າຂ້າພະເຈົ້າເປັນລາບານແທ້ໆ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຂ້າເສຍແລ້ວ, ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ຕິດຕາມຂ້າພະເຈົ້າໄປ.

27 ແລະ ຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງອອກໄປຫາພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຊຶ່ງຢູນອກກຳແພງ, ລາວກໍຍັງເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າຫລາຍໆເທື່ອກ່ຽວກັບພວກຜູ້ອາວຸໂສຂອງຊາວຍິວ.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອເລມັນ ເຫັນ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຕົກໃຈຢາງຢິ່ງ, ແລະ ເລມູເອນກັບແຊມກໍເໝືອນກັນ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໜີໄປຕໍ່ໜ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະພວກເຂົາຄິດວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນລາບານ, ແລະ ຄິດວ່າລາວໄດ້ຂ້າຂ້າພະເຈົ້າ

ເສຍແລ້ວ ແລະ ພະຍາຍາມຈະເອົາຊີວິດຂອງພວກເຂົານຳອີກ.

29 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າເອີ້ນພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຍິນສຽງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຢຸດໜີຈາກຂ້າພະເຈົ້າ.

30 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອຄົນໃຊ້ຂອງລາບານ ເຫັນພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ລາວກໍເລີ່ມຕົວສັ່ນ ແລະ ເກືອບໜີໄປຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ກັບໄປນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ.

31 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟ ໂດຍທີ່ເປັນຄົນຮ່າງກາຍສູງ ໃຫຍ່, ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບ "ກຳລັງ ມະຫາສານ ຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານຳອີກ, ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າຈັບຄົນໃຊ້ຂອງລາບານ, ແລະ ຍຶດລາວໄວ້, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ລາວໜີໄປ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວ, ວ່າຖ້າຫາກລາວຈະເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່, ຕາບໃດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຍັງມີຊີວິດຢູ່, ຖ້າຫາກລາວຈະເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາກໍຈະໄວ້ຊີວິດລາວ.

33 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວດ້ວຍ "ຄຳສາບານ, ວ່າບໍ່ຕ້ອງຢ້ານ; ລາວຈະເປັນອິດສະລະຄືກັນກັບພວກເຮົາ ຖ້າຫາກລາວຈະລົງໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານກັບພວກເຮົາ.

34 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ "ບັນຊາໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດສິ່ງນີ້ແທ້ໆ; ແລະ ພວກເຮົາຈະບໍ່ພາກພຽນໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່? ສະນັ້ນ, ຖ້າ

24 ກ 1 ນຟ 3:12, 19-24; 5:10-22.	31 ກ ມຊຍ 9:17; ແອວ 56:56.	33 ກ ຄມພ ຄຳສາບານ. 34 ກ 1 ນຟ 2:2; 3:16.
---------------------------------	---------------------------	--

ຫາກ ເຈົ້າຈະລົງໄປຫາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ເຈົ້າກໍຈະມີສ່ວນກັບພວກເຮົາ.

35 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື "ໂຊຣຳໄດ້ມີກຳລັງໃຈຂຶ້ນຈາກຄຳເວົ້າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າໄປແລ້ວ. ບັດນີ້ໂຊຣຳຄືຊື່ຂອງຄົນໃຊ້; ແລະ ລາວສັນຍາວ່າລາວຈະລົງໄປຫາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ລາວໄດ້ໃຫ້ຄຳສາບານກັບພວກເຮົາອີກວ່າລາວຈະຢູ່ກັບພວກເຮົານັບແຕ່ເວລານັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ.

36 ແລ້ວພວກເຮົາປາດຖະໜາຢາກໃຫ້ລາວຢູ່ກັບພວກເຮົາເພາະເຫດນີ້, ຄືຊາວຢິວຈະບໍ່ຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບການໜີໄປຫາຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຂອງພວກເຮົາ, ຍ້ານວ່າພວກເຂົາຈະໄລ່ຕາມມາ ແລະ ທຳຮ້າຍພວກເຮົາ.

37 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອໂຊຣຳໄດ້ໃຫ້ "ຄຳສາບານກັບພວກເຮົາແລ້ວ, ຄວາມຍ້ານກົວຂອງພວກເຮົາກ່ຽວກັບລາວກໍໝົດໄປ.

38 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຮົານຳແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ ແລະ ຄົນໃຊ້ຂອງລາບານ, ແລະ ອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ເດີນທາງໄປຫາຜ້າເຕັນຂອງບິດາຂອງພວກເຮົາ.

ບົດທີ 5

ຊາໄຣຢາຈົມໃຫ້ລີໄຮ—ທັງສອງປີຕີຍິນດີໃນການກັບມາຂອງພວກລູກຊາຍຂອງ

ເຂົາເຈົ້າ—ເຂົາເຈົ້າຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ—ແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງບັນຈຸການບັນທຶກຂອງໂມເຊ ແລະ ສາດສະດາຄົນອື່ນໆ—ລີໄຮເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງໂຢເຊັບ—ລີໄຮທຳນາຍກ່ຽວກັບລູກທລານຂອງເພິ່ນ ແລະ ກ່ຽວກັບການຮັກສາແຜ່ນຈາລຶກໄວ້. ປະມານ 600-592 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກພວກເຮົາລົງມາຫາບິດາຂອງພວກເຮົາໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີ, ແລະ "ຊາໄຣຢາມານດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍດີໃຈຢ່າງຍິ່ງ, ເພາະເພິ່ນໄດ້ເປັນທຸກເພາະພວກເຮົາແທ້ໆ.

2 ເພາະເພິ່ນຄິດວ່າພວກເຮົາຕາຍເສຍແລ້ວໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຈົມໃຫ້ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້ານຳອີກ, ໂດຍບອກເພິ່ນວ່າ ເພິ່ນເປັນຄົນຊ່າງເຫັນພາບ; ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ເຈົ້ານຳພວກເຮົາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ເສຍລູກຊາຍໄປໝົດແລ້ວ, ແລະ ພວກເຮົາກຳລັງຈະຕາຍຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

3 ແລະ ດ້ວຍພາສາຢາງນີ້ທີ່ມານດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈົມໃຫ້ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບເພິ່ນ, ມີຄວາມວ່າ: ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຂ້ອຍເປັນຄົນຊ່າງ "ເຫັນພາບ; ເພາະຖ້າຫາກຂ້ອຍບໍ່ເຫັນເລື່ອງຕ່າງໆຂອງພຣະເຈົ້າໃນ ະພາບແລ້ວ ຂ້ອຍ

<p>35 ກ 1 ນຟ 16:7; 2 ນຟ 5:5-6. ຄມພ ໂຊຣຳ, ຊາວໂຊຣຳ. 37 ກ ຢຊ 9:1-21;</p>	<p>ປຍຈ 5:4. ຄມພ ຄຳສາບານ. 5 1 ກ ຄມພ ຊາໄຣຢາ. 4 ກ 1 ນຟ 2:11.</p>	<p>ຂ 1 ນຟ 1:8-13. ຄມພ ພາບນິມິດ.</p>
---	---	---

ຈະບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ ຈະ ຍັງ ຢູ່ ທີ່ ເຢຣູ ຊາເລັມ, ແລະ ຕາຍກັບພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍ.

5 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້ອຍ ໄດ້ ຮັບ ”ແຜ່ນ ດິນ ແຫ່ງ ຄຳສັນຍາ, ຊຶ່ງ ໃນ ສິ່ງ ນີ້ ຂ້ອຍ ບໍ່ ຕິຍົມ ດີ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ຂ້ອຍ ຮູ້ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ບົດ ປ່ອຍ ພວກ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຂ້ອຍ ໃຫ້ ພົ້ນ ຈາກ ກຳ ມີ ຂອງ ລາບານ, ແລະ ນຳ ພວກ ເຂົາ ລົງ ມາ ທາ ພວກ ເຮົາ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ອີກ.

6 ແລະ ດ້ວຍ ພາ ສາ ຢ່າງ ນີ້, ລີໄຮ ບິດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ປອບ ໃຈ ຊາ ໂຣ ຢາ ມານດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່ຽວ ກັບ ພວກ ເຮົາ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ເດີນ ທາງ ຢູ່ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ຂຶ້ນ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ເຢຣູ ຊາເລັມ ເພື່ອ ເອົາ ບັນ ທຶກ ຂອງ ຊາວ ຍິວ.

7 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຮົາ ກັບ ມາ ເຖິງ ຜ້າ ເຕັນ ຂອງ ບິດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແລ້ວ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເພິ່ນ ກໍ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ບໍ່ ຕິຍົມ ດີ, ແລະ ມານດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກໍ ສະ ບາຍ ໃຈ ຂຶ້ນ.

8 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ, ມີ ຄວາມ ວ່າ: ບັດ ນີ້ ຂ້ອຍ ຮູ້ ແນ່ນອນ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ”ບັນ ຊາ ສາ ມີ ຂອງ ຂ້ອຍ ໃຫ້ ຫົນ ມາ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ຂ້ອຍ ຮູ້ ເຖິງ ຄວາມ ແນ່ນອນ ອີກ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ບົກ ປ້ອງ ພວກ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຂ້ອຍ, ແລະ ບົດ ປ່ອຍ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ພົ້ນ ຈາກ ກຳ ມີ ຂອງ ລາບານ, ແລະ ປະ ທານ ອຳ ນາດ ໃຫ້

ພວກ ເຂົາ ເພື່ອ ຈະ ສຳ ເລັດ ໃນ ສິ່ງ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ບັນ ຊາ ພວກ ເຂົາ. ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ດ້ວຍ ພາ ສາ ຢ່າງ ນີ້.

9 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເພິ່ນ ທັງ ສອງ ມີ ຄວາມ ບໍ່ ຕິຍົມ ດີ ຢ່າງ ຍິ່ງ, ແລະ ໄດ້ ຖວາຍ ”ເຄື່ອງ ບູ ຊາ ແລະ ເຄື່ອງ ເຜົາ ແດ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; ແລະ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ຖວາຍ ຄວາມ ຂອບ ພຣະ ຄຸນ ແດ່ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ.

10 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ພວກ ເພິ່ນ ຖວາຍ ຄວາມ ຂອບ ພຣະ ຄຸນ ແດ່ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ ແລ້ວ, ລີໄຮ ບິດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຈັບ ເອົາ ບັນ ທຶກ ຊຶ່ງ ຈາ ລຶກ ໄວ້ ໃນ ”ແຜ່ນ ຈາ ລຶກ ທອງ ເຫລືອງ ຂຶ້ນ ມາ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຄົ້ນ ຄວາມ ມັນ ຕັ້ງ ແຕ່ ຕົ້ນ.

11 ແລະ ເພິ່ນ ເຫັນ ວ່າ ມັນ ປະ ກອບ ດ້ວຍ ”ໜັງ ສີ ຫ້າ ເຫລັ້ມ ຂອງ ໂມ ເຊ, ຊຶ່ງ ໃຫ້ ເລື່ອງ ລາວ ເຖິງ ການ ສ້າງ ໂລກ, ແລະ ເຖິງ ອາດາມ ແລະ ເອວາ ຜູ້ ເປັນ ບິດາ ມານດາ ຜູ້ ທຳ ອິດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ນຳ ອີກ;

12 ແລະ ”ບັນ ທຶກ ຂອງ ຊາວ ຍິວ ຕັ້ງ ແຕ່ ຕົ້ນ, ຈົນ ລົງ ມາ ເຖິງ ໄລຍະ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ການ ບົກ ຄອງ ຂອງ ເຊ ເດ ກີ ຢາ, ກະ ສັດ ແຫ່ງ ຢູດານ ນຳ ອີກ;

13 ແລະ ຄຳ ທຳ ນາຍ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ ຜູ້ ບໍ່ ລິ ສຸດ, ຕັ້ງ ແຕ່ ຕົ້ນ, ຈົນ ລົງ ມາ ເຖິງ ໄລຍະ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ການ ບົກ ຄອງ ຂອງ ”ເຊ ເດ ກີ ຢາ ນຳ ອີກ; ແລະ ຄຳ ທຳ ນາຍ ຫລາຍ ຂໍ້ ຊຶ່ງ ເວົ້າ ດ້ວຍ ປາກ ຂອງ ສິ ເຢ ເຣ ນີ ຢາ.

14 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື,

5 ກ 1 ນພ 2:20; 18:8, 22-23.
ຄມພ ແຜ່ນດິນ
ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.
ຂ ຄມພ ສັດທາ.
8 ກ 1 ນພ 2:2.
ຂ 1 ນພ 3:7.
9 ກ ມຊຢ 2:3;
3 ນພ 9:19-20.

ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ.
ຂ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບ
ໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ.
10 ກ 1 ນພ 4:24, 38; 13:23.
ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ
ທອງເຫລືອງ.
11 ກ 1 ນພ 19:23.
ຄມພ ເພິ່ນຕາຕຸກ.

12 ກ 1 ຂຄ 9:1.
ຄມພ ພຣະຄຳພີ.
13 ກ 2 ກສ 24:18;
ຢມຢ 37:1.
ຂ ອຊຣ 1:1;
ຢມຢ 36:17-32;
1 ນພ 7:14;
ຣລມ 8:20.

ລິໄຮບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບລຳດັບ
ການສືບເຊື້ອສາຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງ
ເພິ່ນ ໃນ ກຳແພ່ນ ຈາລຶກ ທອງ ເຫລືອງ ນຳ
ອີກ. ດັ່ງນັ້ນ, ເພິ່ນຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ເພິ່ນເປັນຜູ້ສືບ
ຕະກຸນຂອງ ິໂຍເຊັບ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ
ໂຍເຊັບ ຜູ້ທີ່ເປັນ ລູກຊາຍ ຂອງ ິຢາໂຄບ
ຄົນທີ່ຖືກ ຯຂາຍໄປຫາເອຢິບ, ແລະ ເປັນຜູ້
ທີ່ໄດ້ຮັບການບຳລຸງ ິຮັກສາ ໂດຍພຣະທັດ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອລາວຈະໄດ້ບຳ
ລຸງຮັກສາຢາໂຄບ, ຜູ້ເປັນບິດາຂອງລາວ,
ແລະ ຄອບຄົວ ຂອງ ເພິ່ນ ທັງໝົດ ໃຫ້ພົ້ນ
ຈາກຄວາມຕາຍດ້ວຍຄວາມອິດຢາກ.

15 ແລະ ພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນນັ້ນ ຜູ້ບຳ
ລຸງຮັກສາພວກເຂົາ, ໄດ້ ິນຳພວກເຂົາໃຫ້
ພົ້ນຈາກການເປັນຊະເລີຍ ແລະ ໃຫ້ພົ້ນ
ຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ.

16 ແລະ ລິໄຮບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້
ຄົ້ນພົບລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງບັນ
ພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນ. ແລະ ລາບານກໍເປັນ
ຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງ ິໂຍເຊັບເໝືອນກັນ, ດັ່ງ
ນັ້ນ ລາບານ ແລະ ບັນພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນ
ຈຶ່ງໄດ້ຮັກສາບັນທຶກນີ້ໄວ້.

17 ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດ, ເພິ່ນກໍເຕັມໄປ
ດ້ວຍພຣະວິນຍານ, ແລະ ເລີ່ມທຳນາຍ
ກ່ຽວກັບລູກຫລານຂອງເພິ່ນ—

18 ວ່າແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງເຫລົ່ານີ້
ຈະເຂົ້າໄປຫາທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ,
ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ ຜູ້ເປັນ
ລູກຫລານຂອງເພິ່ນ.

19 ດັ່ງນັ້ນ, ເພິ່ນກ່າວວ່າ ແຜ່ນຈາລຶກ
ທອງ ເຫລືອງ ເຫລົ່ານີ້ ຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ
ກຳເລີຍ; ທັງຈະບໍ່ມົວໝອງຕໍ່ໄປອີກ ໂດຍກາ
ລະເວລາ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ທຳນາຍໄວ້ຫລາຍ
ເລື້ອງກ່ຽວກັບລູກຫລານຂອງເພິ່ນ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຈົນ
ເຖິງເວລານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າກັບບິດາຂອງຂ້າ
ພະເຈົ້າໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າບັນຊາພວກເຮົາ.

21 ແລະ ພວກເຮົາ ໄດ້ຮັບ ບັນທຶກ ຊຶ່ງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາພວກເຮົາ, ແລະ ຄົ້ນ
ຄວ້າມັນ ແລະ ພົບວ່າເປັນສິ່ງເພິ່ງປາດຖະ
ໜາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ິມີຄຸນຄ່າຫລາຍ
ຕໍ່ພວກເຮົາ ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາ ິຮັກ
ສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄວ້
ເພື່ອລູກຫລານຂອງພວກເຮົາ.

22 ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເປັນຄວາມສະຫລຽວ
ສະຫລາດ ຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທີ່ພວກ
ເຮົາຈະເອົາມັນໄປນຳ, ເວລາເດີນທາງໄປ
ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ໄປຫາແຜ່ນດິນ
ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

ບົດທີ 6

*ນິໄຟບັນທຶກເລື່ອງລາວຂອງພຣະເຈົ້າ—
ຈຸດປະສົງຂອງນິໄຟ ແມ່ນ ຢາກຊັກຊວນ
ໃຫ້ມະນຸດເຂົ້າມາຫາພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາ
ຮາມ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມລອດ. ປະມານ
600-592 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.*

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟຈະບໍ່ກ່າວ

<p>14 ກ 1 ນຟ 3:3, 12. ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ ທອງເຫລືອງ. ຂ 2 ນຟ 3:4; ແອວ 10:3. ຄມພ ໂຍເຊັບ, ລູກ ຊາຍຂອງຢາໂຄບ.</p>	<p>ຄ ຄມພ ຢາໂຄບ, ລູກ ຊາຍຂອງອີຊາກ. ງ ປຖກ 37:29-36. ຈ ປຖກ 45:4-5. 15 ກ ອພຍ 13:17-18; ອມ 3:1-2; 1 ນຟ 17:23-31;</p>	<p>ຄພ 103:16-18; 136:22. 16 ກ 1 ນຟ 6:2. 19 ກ ແອວ 37:4-5. 21 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ຄຸນ ຄຳຂອງພຣະຄຳພີ. ຂ 2 ນຟ 25:26.</p>
---	--	---

ເຖິງລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງບັນພະບູລຸດຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໃນສ່ວນ "ນີ້ຂອງບັນທຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ທັງຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ກ່າວໃນ ະແຜ່ນຈາລຶກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຂຽນຢູ່ໃນຕອນໃດເລີຍ; ເພາະມັນໄດ້ກ່າວມາແລ້ວໃນບັນທຶກ ຊຶ່ງ "ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຮັກສາໄວ້; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຂຽນມັນໄວ້ໃນບັນທຶກນີ້.

2 ເພາະເປັນການພຽງພໍສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະກ່າວວ່າ ພວກເຮົາເປັນຜູ້ສືບຕະກູນຂອງ "ໂຢເຊັບ.

3 ແລະ ບໍ່ສຳຄັນກັບຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະເຈາະຈົງໃຫ້ເລື່ອງລາວ ໂດຍຄືບຖ້ວນກ່ຽວກັບທຸກເລື່ອງຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະຂຽນໄວ້ບໍ່ໄດ້ໃນ "ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາຈະໃຫ້ມີບ່ອນໄວ້ສຳລັບຂຽນເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າ.

4 ເພາະຄວາມຕັ້ງໃຈອັນເຕັມປຸງມຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍເພື່ອຈະ "ຊັກຊວນມະນຸດໃຫ້ເຂົ້າ ະມາຫາພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ, ແລະ ຮັບຄວາມລອດ.

5 ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຂຽນເລື່ອງອັນເປັນທີ່ "ພໍໃຈຂອງໂລກ, ແຕ່ຂຽນເລື່ອງອັນທີ່ພໍພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ພໍໃຈຄົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງໂລກ.

6 ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ຄຳສັ່ງກັບລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ວ່າພວກເຂົາຈະຕ້ອງບໍ່ໃຊ້ບ່ອນ ໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ໄປດ້ວຍເລື່ອງທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າສຳລັບລູກຫລານມະນຸດ.

ບົດທີ 7

ພວກລູກຊາຍຂອງລີໂຮກັບຄືນໄປເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ອິດຊະມາເອນກັບຄອບຄົວຕົກລົງໃຈມາຮ່ວມກັບພວກລີໂຮ—ເລມັນ ແລະ ການກະບົດຕ່າງໆ—ນິໄຟຊັກຊວນພວກອ້າຍຂອງລາວໃຫ້ມີສັດທາໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—ພວກເຂົາມັດລາວດ້ວຍເຊືອກ ແລະ ວາງແຜນການທີ່ຈະທຳລາຍລາວ—ລາວຖືກປ່ອຍເປັນອິດສະລະໂດຍອຳນາດແຫ່ງສັດທາ—ພວກອ້າຍຂອງລາວຮ້ອງຂໍເພື່ອການໃຫ້ອະໄພ—ລີໂຮກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ ແລະ ເຄື່ອງເຜົາ. ປະມານ 600-592 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ທ່ານຮູ້, ວ່າຫລັງຈາກລີໂຮບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ "ທຳນາຍກ່ຽວກັບລູກຫລານຂອງເພິ່ນຈົບແລ້ວ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນອີກ, ມີຄວາມວ່າບໍ່ສົມຄວນທີ່ເຈົ້າລີໂຮຈະພາຄອບຄົວໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຕາມລຳພັງ, ແຕ່ລູກຂອງເຈົ້າຄວນນຳເອົາ ະຜູ້ຍິງມາເປັນ ະເມຍ, ເພື່ອຈະໄດ້ມີລູກຫລານລ້ຽງໄວ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ "ບັນຊາເພິ່ນວ່າ ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟ ແລະ ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງກັບໄປແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມອີກ ແລະ ພາອິດຊະມາເອນກັບຄອບຄົວຂອງລາວລົງມາໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ

6 1 ກ 2 ນຟ 4:14-15.
 ຂ 1 ນຟ 9:2.
 ຄ 1 ນຟ 1:16-17; 19:1-6.
 2 ກ 1 ນຟ 5:14-16.
 3 ກ ຢຄ 7:27;
 ຈສ 1:2, 14;

ອມນ 1:30.
 4 ກ ຢຮ 20:30-31.
 ເບິ່ງ ໜ້າວິເຄາະສະບັບຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ.
 ຂ 2 ນຟ 9:41, 45, 51.
 5 ກ 1 ທສນ 2:4;

ຄມ 1:4.
 7 1 ກ 1 ນຟ 5:17-19.
 ຂ 1 ນຟ 16:7.
 ຄ ຄມພ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ.
 2 ກ 1 ນຟ 16:7-8.

ພະເຈົ້ານີໄຟກັບພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ມີອີກ
ເພື່ອຂຶ້ນໄປເຢຣູຊາເລັມ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ
ເຮົາໄດ້ຂຶ້ນ ໄປເຖິງບ້ານ ຂອງອິດ ຊະ ມາ
ເອນ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເປັນທີ່ພໍໃຈ ໃນ
ສາຍຕາຂອງອິດຊະມາເອນ, ເຖິງຂະໜາດ
ທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າພຣະຄຳ ຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າກັບລາວ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງອິດຊະມາ
ເອນອ່ອນລົງ, ພ້ອມທັງໃຈຂອງຄອບຄົວ
ຂອງລາວນຳອີກ ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາ
ໄດ້ອອກເດີນທາງລົງມາກັບພວກເຮົາໃນ
ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ມາຫາຜ້າເຕັນຂອງ
ບິດາຂອງພວກເຮົາ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ
ຂະນະທີ່ກຳລັງເດີນທາງຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງ
ກັນດານຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເລມັນ ກັບ ເລມູ
ເອນ, ແລະ ລູກສາວສອງຄົນຂອງອິດຊະ
ມາເອນ, ແລະ ລູກຊາຍສອງຄົນຂອງອິດ
ຊະມາເອນ ກັບຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາໄດ້
ກະບົດຕໍ່ພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ຂັດ
ຂຶ້ນຂ້າພະເຈົ້ານີໄຟ ແລະ ແຊມ, ແລະ ອິດ
ຊະມາເອນ, ຜູ້ເປັນບິດາຂອງພວກເຂົາ,
ແລະ ຂັດຂຶ້ນເມຍຂອງລາວ, ແລະ ລູກສາວ
ອີກສາມຄົນຂອງລາວ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນການ
ກະບົດຄັ້ງນັ້ນ, ພວກເຂົາປາດຖະໜາຈະ
ກັບໄປແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ.

8 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້ານີໄຟ ໂດຍທີ່

ກໍໂສກເສົ້າ ເພາະ ຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງ
ໃຈຂອງພວກເຂົາ, ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້
ເວົ້າກັບພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນເວົ້າ
ກັບ ເລມັນ ກັບ ເລມູເອນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງພວກ
ເຈົ້າ ຜູ້ຊຶ່ງເປັນອ້າຍຂອງເຮົາ, ເປັນຫຍັງ
ພວກເຈົ້າຈຶ່ງມີໃຈແຂງກະດ້າງແທ້, ແລະ
ພວກເຈົ້າບໍ່ຍອມເຂົ້າໃຈ, ຈົນຕ້ອງໃຫ້ເຮົາ
ຜູ້ເປັນນ້ອງເວົ້າກັບພວກເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ແລະ ເຮັດເປັນຕົວຢ່າງໃຫ້ພວກເຈົ້າອີກ?

9 ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະ
ຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ?

10 ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງ ລືມວ່າ ພວກ
ເຈົ້າເຄີຍເຫັນທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ?

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເປັນຫຍັງພວກ
ເຈົ້າຈຶ່ງລືມສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ໄດ້ກະທຳ ເພື່ອພວກເຮົາ, ໃນການ ບົດ
ປ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງລາ
ບານ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຮັບບັນທຶກນັ້ນ
ອີກ?

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເປັນຫຍັງພວກ
ເຈົ້າຈຶ່ງລືມວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາມາດເຮັດ
ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໄດ້ຕາມພຣະປະສົງຂອງ
ພຣະອົງ, ເພື່ອລູກຫລານມະນຸດ, ຖ້າຫາກ
ເປັນໄປວ່າ ເຂົາຈະໃຊ້ ສັດທາ ໃນພຣະ
ອົງ? ດັ່ງນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຊື່ສັດຕໍ່ພຣະ
ອົງ.

13 ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ພວກເຮົາ
ຊື່ສັດຕໍ່ພຣະອົງແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບ
ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄຳສັນຍາ; ແລະ ເວລາ
ໜຶ່ງໃນອະນາຄົດພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ພຣະ
ຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຸ່ງວກັບ ຄວາມ

<p>3 ກ 1 ນຟ 3:2-3. 6 ກ 2 ນຟ 4:10. 8 ກ ແອວ 31:2; ມຊ 7:41. 10 ກ ພບຍ 4:9; 1 ນຟ 3:29; 4:3.</p>	<p>11 ກ 1 ນຟ 4. 12 ກ 1 ນຟ 17:50; ແອວ 26:12. ຂ 1 ນຟ 3:7; 15:11. 13 ກ 1 ນຟ 2:20. ຄມພ ແຜ່ນດິນ</p>	<p>ແຫ່ງຄຳສັນຍາ. ຂ 2 ກສ 25:1-21; 2 ນຟ 6:8; 25:10; ອມມ 1:15; ຮລມ 8:20-21.</p>
--	--	---

ພິນາດຂອງເຢຣູຊາເລັມຈະຕ້ອງສຳເລັດ; ເພາະທຸກເລື່ອງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັບສັ່ງກ່ຽວກັບຄວາມພິນາດຂອງເຢຣູຊາເລັມຕ້ອງເປັນຈິງ.

14 ແລ້ວຈົ່ງເບິ່ງ ໃນບໍ່ຊ້າພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຂົາພະຍາຍາມກັບພວກເຂົາ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາ "ບໍ່ຍອມຮັບສາດສະດາ ແລະ ເອົາ ະເຢເຣມີຍາເຂົ້າຄຸກ. ແລະ ພວກເຂົາພະຍາຍາມເອົາ "ຊີວິດບິດາຂອງເຮົາ ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄລ່ເພິ່ນອອກຈາກແຜ່ນດິນ.

15 ແລ້ວ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າວ່າ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຈະກັບໄປເຢຣູຊາເລັມພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງຕາຍໄປກັບພວກນັ້ນ. ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຈະເລືອກຂຶ້ນໄປແຜ່ນດິນນັ້ນ, ຈົ່ງຈື່ຄຳເວົ້າທີ່ເຮົາເວົ້າກັບພວກເຈົ້າ, ວ່າ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າໄປ ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງຕາຍເໝືອນກັນ; ຊຶ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັງຄັບເຮົາໃຫ້ເວົ້າດັ່ງນີ້.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ເວົ້າຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ກັບພວກເຂົາແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍໃຈຮ້າຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຈັບເອົາຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຄຽດແຄ້ນຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ "ມັດ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄວ້ ດ້ວຍເຊືອກ ເພາະພວກເຂົາພະຍາຍາມທີ່ຈະເອົາຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອຈະໄດ້ປະຖິ້ມຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານໃຫ້ສັດປ່າກິນ.

17 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໂດຍ

ທຸນວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕາມສັດທາຂອງຂ້ານ້ອຍທີ່ມີຢູ່ໃນພຣະອົງ, ຂໍພຣະອົງຈົ່ງບົດປ່ອຍຂ້ານ້ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າ ນ້ອຍ ດ້ວຍເທີນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນປະທານກຳລັງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ເຊືອກທີ່ຜູກຂ້ານ້ອຍ "ຂາດອອກ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຊືອກມັດກໍຫລຸດອອກຈາກມື ແລະ ຕີນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາອີກ.

19 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ໃຈຮ້າຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າອີກ ແລະ ພະຍາຍາມຈະຈັບຂ້າພະເຈົ້າ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, "ລູກສາວຄົນໜຶ່ງຂອງອິດຊະມາເອນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ຂອງນາງນຳອີກ ແລະ ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງອິດຊະມາເອນ ໄດ້ວົງວອນພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພວກເຂົາອ່ອນລົງ; ແລະ ພວກເຂົາກໍຢຸດພະຍາຍາມທີ່ຈະເອົາຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

20 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ກົມຂາບລົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ວົງວອນຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອຍົກໂທດໃຫ້ພວກເຂົາໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ກະທຳໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ "ຍົກໂທດໃຫ້ພວກເຂົາຢ່າງເຕັມໃຈຕໍ່ທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຂົາກະທຳໄປ,

14 ກ ອຊກ 5:6; 1 ນຟ 1:18-20; 2:13. ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ.	ຂ ຍມຍ 37:15-21. ຄ 1 ນຟ 2:1. 16 ກ 1 ນຟ 18:11-15.	17 ກ ແອວ 14:26-28. 19 ກ 1 ນຟ 16:7. 21 ກ ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ.
--	---	--

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ຊັກຊວນໃຫ້ພວກເຂົາອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອຂໍການໃຫ້ອະໄພ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາໄດ້ກະທຳດັ່ງນັ້ນ. ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ, ພວກເຮົາໄດ້ອອກເດີນທາງອີກເພື່ອໄປຫາຜ້າເຕັນຂອງບິດາຂອງພວກເຮົາ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຮົາໄດ້ລົງມາເຖິງຜ້າເຕັນຂອງບິດາຂອງພວກເຮົາ. ແລະ ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າກັບພວກອ້າຍ ແລະ ຄອບຄົວຂອງອິດຊະມາເອນທຸກຄົນລົງມາເຖິງຜ້າເຕັນຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ຖວາຍ "ຂອບພຣະຄຸນແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເພິ່ນ; ແລະ ພາກັນຖວາຍ ຯເຄື່ອງບູຊາ ແລະ ເຄື່ອງເຜົາແດ່ພຣະອົງ.

ບົດທີ 8

ລີໂຮ ເຫັນ ພາບ ນິມິດ ຂອງ ຕົ້ນ ໄມ້ ແຫ່ງ ຊີວິດ—ເພິ່ນ ຮັບ ສ່ວນ ໝາກ ໄມ້ ແລະ ປາດຖະໜາໃຫ້ຄອບຄົວຂອງເພິ່ນໄດ້ຮັບສ່ວນເໝືອນກັນ—ເພິ່ນ ເຫັນ ຮາວ ເຫລັກ, ທາງຄັບ ແລະ ແຄບ, ແລະ ໝອກແຫ່ງຄວາມມືດບົກຄຸມຜູ້ຄົນ—ຊາໄຮຢາ, ນິໄຟ, ແລະ ແຊມ ໄດ້ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້, ແຕ່ວ່າເລມັນກັບ ເລມູເອນ ປະຕິເສດບໍ່ຮັບ. ປະມານ 600-592 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມເມັດພືດຕ່າງໆ, ທັງເຂົ້າເປືອກທຸກຊະນິດ, ແລະ ແກ່ນໝາກໄມ້ທຸກ

ຊະນິດເຂົ້າກັນ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນເວລາທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານນັ້ນ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ໄດ້ ຯຜົນເຫັນເລື່ອງໜຶ່ງ; ຫລືອີກຄຳໜຶ່ງ, ພໍ່ໄດ້ເຫັນ ຯພາບນິມິດ.

3 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພາະ ສິ່ງທີ່ພໍ່ເຫັນ, ພໍ່ຈົ່ງມີເຫດຜົນທີ່ຈະປິຕິຍົນດີໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຍ້ອນ "ນິໄຟ ແລະ ແຊມນຳອີກ; ເພາະ ພໍ່ມີເຫດຜົນທີ່ຈະຄິດວ່າເຂົາ, ແລະ ລູກຫລານຂອງເຂົາຢ່າງຫລວງຫລາຍຈະລອດດ້ວຍກັນ.

4 ແຕ່ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຍ້ອນພວກເຈົ້າ, "ເລມັນ ແລະ ເລມູເອນ, ພໍ່ຈົ່ງຢ້ານກົວຢ່າງຍິ່ງ; ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ຄິດວ່າພໍ່ເຫັນຄວາມມືດ, ແລະ ຄວາມເສົ້າໝອງຂອງຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານໃນຄວາມຝັນຂອງພໍ່.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພໍ່ໄດ້ເຫັນຊາຍຜູ້ໜຶ່ງໃສ່ "ເສື້ອຄຸມສີຂາວ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ມາຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພໍ່.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພໍ່, ແລະ ສັ່ງໃຫ້ພໍ່ຕິດຕາມເພິ່ນໄປ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນຂະນະທີ່ພໍ່ຕິດຕາມເພິ່ນໄປ ພໍ່ໄດ້ເຫັນຕົວເອງຢູ່ໃນຄວາມມືດ ແລະ ຄວາມເສົ້າໝອງ.

8 ແລະ ຫລັງຈາກພໍ່ເດີນທາງເຂົ້າໄປໃນຄວາມມືດ ເປັນເວລາຫລາຍຊົ່ວໂມງ, ພໍ່ເລີ່ມອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ມີ "ຄວາມເມດຕາຕໍ່ພໍ່, ຕາມພຣະກະລຸນາ ແລະ ຄວາມເມດຕາ ອັນລົ້ນເຫລືອຂອງພຣະອົງ.

22 ກ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. ຂ 1 ນຟ 5:9.	ເປີດເສີຍ; ຝັນ. ຂ 1 ນຟ 10:17. ຄມພ ພາບນິມິດ.	4 ກ 1 ນຟ 8:35-36. 5 ກ ຈສ-ປ 1:30-32. 8 ກ ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດ
8 2 ກ ຄມພ ເປີດເສີຍ, ການ	3 ກ 1 ນຟ 8:14-18.	ຕາ, ຄວາມເມດຕາ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກພໍ່ໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວພໍ່ໄດ້ເຫັນ ັທິງໃຫຍ່ ແລະກວ້າງແຫ່ງໜຶ່ງ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພໍ່ເຫັນ ັຕິນໄມ້ທີ່ມີ ະໝາກອັນເພິ່ງປາດຖະໜາຈະເຮັດໃຫ້ຄົນເປັນສຸກ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປ ແລະ ຮັບສ່ວນ ະໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນນັ້ນ; ແລະ ເຫັນວ່າໝາກໄມ້ນັ້ນຫວານທີ່ສຸດເໜືອກວ່າທຸກຢ່າງທີ່ພໍ່ເຄີຍກິນມາ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ເຫັນໝາກໄມ້ນັ້ນຂາວເກີນກວ່າ ະຄວາມຂາວທັງໝົດທີ່ພໍ່ເຄີຍເຫັນມາ.

12 ແລະ ເມື່ອພໍ່ໄດ້ຮັບສ່ວນ ໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນນັ້ນແລ້ວ ຈິດວິນຍານຂອງພໍ່ເຕັມໄປດ້ວຍ ະຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ; ດັ່ງນັ້ນ, ພໍ່ຈຶ່ງເລີ່ມ ະປາດຖະໜາໃຫ້ຄອບຄົວຂອງພໍ່ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ນັ້ນນຳກັນ; ເພາະພໍ່ຮູ້ວ່າ ມັນເປັນໝາກໄມ້ທີ່ ະເພິ່ງປາດຖະໜາເໜືອກວ່າໝາກໄມ້ອື່ນໃດທັງສິ້ນ.

13 ແລະ ເມື່ອພໍ່ກວາດສາຍຕາໄປອ້ອມຮອບ, ບາງທີພໍ່ອາດຈະເຫັນຄອບຄົວຂອງພໍ່ເໝືອນກັນ, ພໍ່ໄດ້ເຫັນ ະແມ່ນ້ຳສາຍໜຶ່ງຊຶ່ງໄຫລໄປໃກ້ກັບຕົ້ນໄມ້ທີ່ພໍ່ກຳລັງກິນໝາກມັນຢູ່.

14 ແລະ ພໍ່ໄດ້ຫລວງໄປເພື່ອຢາກຮູ້ວ່າແມ່ນ້ຳນັ້ນໄຫລມາຈາກໃສ; ແລະ ພໍ່ເຫັນຕົ້ນແມ່ນ້ຳຢູ່ບໍ່ໄກເທົ່າໃດ ແລະ ບ່ອນຕົ້ນ

ແມ່ນ້ຳນັ້ນພໍ່ໄດ້ເຫັນຊາໄຮຢາແມ່ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ແຊມ, ແລະ ນິໄຟ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າຢືນງົງຢູ່ບໍ່ຮູ້ວ່າ ເຂົາເຈົ້າຈະໄປທາງໃດ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພໍ່ໄດ້ຮ້ອງຫາພວກເຂົາ; ແລະ ເອີ້ນພວກເຂົາດ້ວຍສຽງດັງເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາມາຫາພໍ່, ແລະ ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ ຊຶ່ງເປັນໝາກໄມ້ທີ່ເພິ່ງປາດຖະໜາເໜືອກວ່າໝາກໄມ້ອື່ນໃດທັງສິ້ນ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ມາຫາພໍ່ ແລະ ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ເໝືອນກັນ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພໍ່ປາດຖະໜາຢາກໃຫ້ເລມັນກັບເລມູເອນໄດ້ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ເໝືອນກັນ; ດັ່ງນັ້ນ, ພໍ່ຈຶ່ງກວາດສາຍຕາມາທາງຕົ້ນແມ່ນ້ຳ, ບາງທີອາດຈະເຫັນພວກເຂົາ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພໍ່ໄດ້ເຫັນພວກເຂົາ, ແຕ່ພວກເຂົາ ະບໍ່ມາຫາພໍ່ເພື່ອຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ນັ້ນ.

19 ແລະ ພໍ່ເຫັນ ະຮາວເຫລັກຍາວຢຽດຕາມແຄມແມ່ນ້ຳ, ແລະ ພາໄປເຖິງຕົ້ນໄມ້ບ່ອນພໍ່ຢືນຢູ່.

20 ແລະ ພໍ່ໄດ້ເຫັນທາງ ະຄັບ ແລະ ແຄບເປັນສາຍມາຕາມຮາວເຫລັກຈົນເຖິງຕົ້ນໄມ້ທີ່ພໍ່ຢືນຢູ່ນັ້ນ; ແລະ ມັນພາມາໃກ້ກັບຕົ້ນອ່າງນ້ຳໄປຫາ ະທິງໃຫຍ່ ແລະ ກວ້າງຄືກັນກັບວ່າເປັນໜ່ວຍໂລກໜ່ວຍໜຶ່ງ.

21 ແລະ ພໍ່ເຫັນຝູງຊົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ

9 ກ ມທ 13:38.	12 ກ ຄມພ ຊື່ນຊົມ, ຄວາມຊື່ນຊົມ.	ໝນມ 12:5;
10 ກ ປຖກ 2:9;	ຂ ແອວ 36:24.	ປຈສ ໝນມ 19:15 (ພາກຫ້ອຍທ້າຍ);
ໝນມ 2:7; 22:2;	ຄ 1 ນຟ 15:36.	1 ນຟ 8:30; 11:25;
1 ນຟ 11:4, 8-25.	13 ກ 1 ນຟ 12:16-18;	15:23-24.
ຄມພ ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ.	15:26-29.	20 ກ ມທ 7:14;
ຂ ແອວ 32:41-43.	18 ກ 2 ນຟ 5:20-25.	2 ນຟ 31:17-20.
11 ກ ແອວ 5:34.	19 ກ ພສສ 2:9;	ຂ ມທ 13:38.
ຂ 1 ນຟ 11:8.		

ຈົນນັບບໍ່ຖ້ວນ, ຊຶ່ງຈຳນວນຫລວງຫລາຍຂອງພວກເຂົາກຳລັງມຸ້ງໜ້າ ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໄປຫາ "ທາງທີ່ນຳມາຫາຕົ້ນໄມ້ທີ່ພໍ່ຍິນຢູ່.

22 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາອອກມາ, ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນເດີນຕາມທາງທີ່ພາມາຫາຕົ້ນໄມ້ນັ້ນ.

23 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື "ໝອກແຫ່ງຄວາມມືດບັງເກີດຂຶ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງກັບວ່າ ເປັນໝອກແຫ່ງຄວາມມືດຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາ ຜູ້ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນ ໄປຕາມທາງໄດ້ຫລົງທາງ ຈົນບໍ່ຮູ້ຈະໄປທາງໃດ ແລະ ໄດ້ສູນຫາຍໄປ.

24 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ພໍ່ໄດ້ເຫັນຄົນອື່ນໆມຸ້ງໜ້າມາຫາ, ແລະ ມາຈັບປາຍຮາວເຫລັກ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມຸ້ງໜ້າຜ່ານໝອກແຫ່ງຄວາມມືດ ໄປ, ກອດຮາວເຫລັກ, ຈົນວ່າໄດ້ມາຮັບສ່ວນ "ໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ນັ້ນ.

25 ຫລັງຈາກພວກເຂົາ ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ແລ້ວ ພວກເຂົາໄດ້ກວາດສາຍຕາໄປມາ ແລະ ຄືກັນກັບວ່າພວກເຂົາມີຄວາມ "ອັບອາຍ.

26 ແລະ ພໍ່ກວາດສາຍຕາໄປອ້ອມຮອບ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຢູ່ຟາກແມ່ນ້ຳ, ມີອາຄານໃຫຍ່ ແລະ "ກວ້າງຂວາງຫລັງໜຶ່ງ; ແລະ ມັນຕັ້ງຢູ່ ຄືກັບວ່າ ມັນຢູ່ໃນອາກາດ, ສູງກວ່າແຜ່ນດິນໂລກ.

27 ແລະ ມັນເຕັມໄປດ້ວຍຄົນແກ່ ແລະ

ຄົນໜຸ່ມ, ທັງຊາຍ ແລະ ຍິງ; ແລະ ການນຸ່ງຖືຂອງພວກເຂົາກໍຈົບງາມທີ່ສຸດ; ແລະ ພວກເຂົາຢູ່ໃນ "ທ່າທາງເຍາະເຍີ້ຍ ແລະ ຊີ້ມີມາຫາຄົນຜູ້ທີ່ມາຮອດ ແລະ ກຳລັງຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ນັ້ນຢູ່.

28 ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາ "ຊົມໝາກໄມ້ນັ້ນ ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍມີຄວາມ "ອັບອາຍ, ເພາະວ່າ ມີຜູ້ທີ່ກຳລັງເຍາະເຍີ້ຍພວກເຂົາຢູ່; ແລະ ພວກເຂົາກໍ "ຕົກລົງໄປໃນທາງຕ້ອງຫ້າມ ແລະ ສູນຫາຍໄປ.

29 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟບໍ່ໄດ້ເວົ້າເຖິງຄຳເວົ້າຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ "ທັງໝົດ.

30 ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ການຂຽນສັ້ນລົງ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນເຫັນຜູງຊົນອື່ນໆມຸ້ງໜ້າມາຫາ; ແລະ ຈັບປາຍ "ຮາວເຫລັກນັ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາມຸ້ງໜ້າໄປຕາມທິດທາງຂອງພວກເຂົາໂດຍການ ຈັບຮາວເຫລັກໄວ້ໃຫ້ແໜ້ນຢູ່ຕະຫລອດເວລາ, ຈົນມາເຖິງແລ້ວລົ້ມລົງ ແລະ ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນນັ້ນ.

31 ແລະ ເພິ່ນເຫັນ "ຜູງຊົນອື່ນໆກຳລັງງົມຫາເສັ້ນທາງໄປຫາອາຄານໃຫຍ່ ແລະ ກວ້າງຂວາງນັ້ນຢູ່.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈົມຢູ່ໃນ "ອ່າງນ້ຳເລິກນັ້ນ; ແລະ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍສູນຫາຍໄປຈາກສາຍຕາຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເດີນແຊະໆຊຳໆໄປຕາມທາງແປກປະຫລາດ.

33 ແລະ ຜູງຊົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ເຂົ້າໄປໃນອາຄານແປກປະຫລາດຫລັງ

21 ກ ຄມພ ວິທີທາງ.
23 ກ 1 ນພ 12:17; 15:24.
24 ກ 1 ນພ 8:10-12.
25 ກ ຣມ 1:16;
2 ຕມທ 1:8;
ແອວ 46:21;
ມມ 8:38.

26 ກ 1 ນພ 11:35-36; 12:18.
27 ກ ຄມພ ຈອງທອງ,
ຄວາມຈອງທອງ.
28 ກ 2 ປຕ 2:19-22.
ຂ ມຮກ 4:14-20; 8:38;
ລກ 8:11-15;
ຢຮ 12:42-43.

ຄ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ,
ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.
29 ກ 1 ນພ 1:16-17.
30 ກ 1 ນພ 15:23-24.
31 ກ ມທ 7:13.
32 ກ 1 ນພ 15:26-29.

ນັ້ນ. ແລ້ວພວກເຂົາຊື່ນີ້ ມີ ຍາຍເຍີ້ຍ ຂ້າພະເຈົ້າກັບຜູ້ທີ່ກຳລັງຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ນັ້ນຢູ່; ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຫົວຊາພວກເຂົາເລີຍ.

34 ນີ້ເປັນຄຳເວົ້າຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ: ເພາະຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ ທົວຊາພວກນັ້ນກໍໄດ້ຕົກໄປແລ້ວ.

35 ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າວ່າ "ເລມັນກັບເລມູເອນບໍ່ໄດ້ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ນັ້ນ.

36 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຫລັງຈາກບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລົ່າຂໍ້ຄວາມທັງໝົດ ຊຶ່ງມີຢູ່ຢາງຫລວງຫລາຍກ່ຽວກັບຄວາມຜັນ ແລະ ພາບນິມິດຂອງເພິ່ນແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ ເພາະສິ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຫັນໃນພາບນີ້, ເພິ່ນຈຶ່ງມີຄວາມຍ້ານກົວຢາງຍິ່ງແທນເລມັນກັບເລມູເອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນຍ້ານກົວວ່າພວກເຮົາຈະຖືກປະຖິ້ມຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

37 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ແນະນຳພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກທັງໝົດຂອງ "ບິດາທີ່ປານີຕໍ່ລູກເພື່ອພວກເຮົາຈະເຊື່ອຟັງຄຳຂອງເພິ່ນ, ເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອາດຈະເມດຕາ ແລະ ບໍ່ປະຖິ້ມພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງສອນພວກເຮົາ.

38 ແລະ ຫລັງຈາກເພິ່ນສັ່ງສອນພວກເຮົາແລ້ວ, ເພິ່ນຍັງໄດ້ທຳນາຍຫລາຍເລື່ອງກ່ຽວກັບພວກເຮົາອີກ, ເພິ່ນຂໍ້ສ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຢຸດເວົ້າກັບພວກເຮົາ.

ບົດທີ 9

ນິໄຟ ເຮັດບັນທຶກສອງຊຸດ—ແຕ່ລະຊຸດເອີ້ນວ່າ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ຂອງນິໄຟ—ແຜ່ນຈາລຶກໃຫຍ່ປະກອບດ້ວຍປະຫວັດສາດຂອງການບົກຄອງແຜ່ນດິນ; ແຜ່ນຈາລຶກນ້ອຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນກ່ຽວກັບສິ່ງສັກສິດ. ປະມານ 600-592 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເລື່ອງທັງໝົດນີ້ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ ແລະ ໄດ້ເວົ້າເວລາທີ່ເພິ່ນຢູ່ໃນຜ້າເຕັນໃນ "ຮ່ອມພູເລມູເອນ, ແລະ ມີອີກຫລາຍເລື່ອງທີ່ຂຽນໄວ້ບໍ່ໄດ້ ໃນແຜ່ນຈາລຶກນີ້.

2 ແລະ ບັດນີ້, ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບ ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ ບໍ່ແມ່ນຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກນີ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດເລື່ອງລາວຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂດຍຄົບຖ້ວນ; ເພາະ "ແຜ່ນຈາລຶກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດເລື່ອງລາວຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂດຍຄົບຖ້ວນນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງຊື່ໃຫ້ວ່າ ນິໄຟ; ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງມີຊື່ວ່າແຜ່ນຈາລຶກຂອງນິໄຟ ຕາມ ຊື່ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເອງ, ແລະ ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າ ແຜ່ນຈາລຶກຂອງນິໄຟເໝືອນກັນ.

3 ເຖິງຢາງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບພຣະບັນຍັດຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຄວນຈະເຮັດແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້, ດ້ວຍ "ຈຸດປະສົງພິເສດທີ່ຄວນບັນທຶກເລື່ອງລາວຕ່າງໆກ່ຽວກັບ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

4 ໃນແຜ່ນຈາລຶກອີກຊຸດໜຶ່ງຈະບັນທຶກ

33 ກ ຄມພ ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ.	ພໍ່ແມ່, ບິດາມານດາ. 9 1 ກ 1 ນຟ 2:4-6, 8, 14-15;	ຄພ 10:38-40. ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ.
34 ກ ອພຍ 23:2.	16:6.	3 ກ ຄພ 3:19.
35 ກ 1 ນຟ 8:17-18; 2 ນຟ 5:19-24.	2 ກ 1 ນຟ 19:2, 4; ຢຄ 3:13-14;	ຂ 1 ນຟ 6:3.
37 ກ ຄມພ ຄອບຄົວ;	ຄມ 1:2-11;	

ເລື່ອງລາວ ຕ່າງໆ ກ່ຽວ ກັບ ການ ປົກ ຄອງ ຂອງ ກະສັດ, ແລະ ສົງ ຄາມ ແລະ ການ ຂັດ ແຍ້ງ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ດັ່ງ ນັ້ນ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ເຫລົ່ານີ້ ຈຶ່ງ ບັນທຶກ ກ່ຽວ ກັບ ການ ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກິດ ເປັນ ສ່ວນ ໃຫຍ່ ຊຶ່ງ ”ແຜ່ນ ຈາລຶກ ອີກ ຊຸດ ໜຶ່ງ ບັນທຶກ ກ່ຽວ ກັບ ການ ປົກ ຄອງ ຂອງ ກະສັດ ແລະ ສົງ ຄາມ ແລະ ການ ຂັດ ແຍ້ງ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເປັນ ສ່ວນ ໃຫຍ່.

5 ດັ່ງ ນັ້ນ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ບັນ ຊາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃຫ້ ເຮັດ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ເຫລົ່ານີ້ ໄວ້ ດ້ວຍ ຈຸດ ປະສົງ ”ອັນ ສະຫລາດ ໃນ ພຣະ ອົງ, ຊຶ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ຮູ້ ຫຍັງ ເລີຍ ກ່ຽວ ກັບ ຈຸດ ປະສົງ ນີ້.

6 ແຕ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ”ຮູ້ ເລື່ອງ ທັງ ໝົດ ຕັ້ງ ແຕ່ ຕົ້ນ ມາ; ດັ່ງ ນັ້ນ, ພຣະ ອົງ ຈຶ່ງ ຕຽມ ທາງ ໄວ້ ເພື່ອ ວຽກ ງານ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຈະ ສຳ ເລັດ ໃນ ບັນ ດາ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ; ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ອົງ ມີ ະອຳນາດ ທຸກ ຢ່າງ ເພື່ອ ໃຫ້ ທຳ ຂອງ ພຣະ ອົງ ທັງ ໝົດ ສຳ ເລັດ. ແລະ ເປັນ ໄປ ດັ່ງ ນັ້ນ. ອາແມນ.

ບົດ ທີ 10

ລິໄຮ ທຳ ນາຍ ວ່າ ຊາວ ຍີວ ຈະ ຖືກ ພາ ໄປ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ຂອງ ຊາວ ບາບີໂລນ—ເພິ່ນ ບອກ ເຖິງ ການ ສະ ເດັດ ມາ ຂອງ ພຣະ ເມ ຊີ ອາ ຂອງ ຊາວ ຍີວ, ພຣະ ຜູ້ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ລອດ, ພຣະ ຜູ້ ໄຖ່—ລິໄຮ ບອກ ເຖິງ ການ ມາ ຂອງ ຄົນ ຜູ້

ໜຶ່ງ ທີ່ ຈະ ໃຫ້ ບັບ ຕີ ສະ ມາ ແກ່ ພຣະ ເມ ສາ ນ້ອຍ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ—ລິໄຮ ບອກ ເຖິງ ການ ສິ້ນ ພຣະ ຊົນ ແລະ ການ ພິ້ນ ຄົນ ພຣະ ຊົນ ຂອງ ພຣະ ເມ ຊີ ອາ—ເພິ່ນ ປຽບ ທຽບ ການ ກະ ຈັດ ກະ ຈາຍ ແລະ ການ ເຕົ້າ ໂຮມ ຂອງ ຊາວ ອິດສະ ຣາ ເອນ ກັບ ຕົ້ນ ໝາກ ກອກ ເທດ—ນິໄຟ ເວົ້າ ເຖິງ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ຂອງ ປະທານ ແຫ່ງ ພຣະ ວິນຍານ ບໍລິ ສຸດ, ແລະ ຄວາມ ຕ້ອງ ການ ສຳ ລັບ ຄວາມ ຊອບ ທຳ. ປະມານ 600-592 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ນິໄຟ ຈະ ໃຫ້ ເລື່ອງ ລາວ ໄວ້ ໃນ ”ແຜ່ນ ຈາລຶກ ເຫລົ່ານີ້ ກ່ຽວ ກັບ ການ ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກິດ ແລະ ການ ປົກ ຄອງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ດັ່ງ ນັ້ນ, ເພື່ອ ຈະ ໃຫ້ ເປັນ ໄປ ຕາມ ເລື່ອງ ລາວ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ຈະ ເວົ້າ ເຖິງ ເລື່ອງ ບິດາ, ແລະ ພວກ ອ້າຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ນຳ ອີກ.

2 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງ ຈາກ ບິດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເລົ່າ ເລື່ອງ ກ່ຽວ ກັບ ”ຄວາມ ຜົນ ຂອງ ເພິ່ນ ຈົບ ລົງ ແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ ຊັກ ຊວນ ພວກ ເຂົາ ທັງ ໝົດ ໃຫ້ ມີ ຄວາມ ພາກ ພຽນ, ແລະ ເພິ່ນ ກຳ ໄດ້ ເວົ້າ ກ່ຽວ ກັບ ຊາວ ຍີວ ນຳ ອີກ—

3 ວ່າ ຫລັງ ຈາກ ພວກ ເຂົາ ຖືກ ທຳ ລາຍ ພ້ອມ ທັງ ມະຫາ ນະ ຄອນ ”ເຢຣູ ຊາ ເລັມ ແລ້ວ, ຄົນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ຈະ ຖືກ ະຈັບ ໄປ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ໃນ ະບາບີໂລນ ຕາມ

<p>4 ກ ຢຄ 1:2-4; ຄມ 1:10. 5 ກ 1 ນຟ 19:3; ຄມ 1:7; ແອວ 37:2, 12, 14. 6 ກ 2 ນຟ 9:20; ຄພ 38:2; ມຊ 1:6, 35.</p>	<p>ຄມພ ຮອບ ຮູ້ ທຸກ ຢ່າງ. ຂ ມທ 28:18. 10 1 ກ 1 ນຟ 9:1-5; 19:1-6; ຢຄ 1:1-4. 2 ກ 1 ນຟ 8. 3 ກ ອສທ 2:6; 2 ນຟ 6:8; ຮລມ 8:20-21.</p>	<p>ຂ 587 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.; ເບິ່ງ ລຳດັບ ປະຫວັດສາດ ໃນ ພາກ ທ້ອຍ ທ້າຍ. 2 ນຟ 25:10. ຄ ອຊກ 24:2; 1 ນຟ 1:13; ອມນ 1:15.</p>
--	---	---

ເວລາອັນເໝາະສົມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກເຂົາ ຈະ ໄດ້ ກັບ ຕ່າວ ຄົນ ອີກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນພວກເຂົາຈະຖືກນຳກັບມາຈາກການເປັນຊະເລີຍ; ແລະ ຫລັງຈາກໄດ້ຖືກນຳກັບມາຈາກການເປັນຊະເລີຍແລ້ວ ພວກເຂົາຈິ່ງຈະໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ.

4 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນເປັນ "ຫົກຮ້ອຍປີນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມມາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະລົງຄົນຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ເປັນ "ສາດສະດາໃນບັນດາຊາວຍິວ—ຄື "ພຣະເມຊີອາ ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງເອີ້ນວ່າ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ.

5 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄຳ ກ່ຽວ ກັບ ສາດ ສະ ດາ ທັງ ຫລາຍ ນຳ ອີກ ວ່າ ມີ ຄົນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ທີ່ ໄດ້ "ສະແດງ ໃຫ້ ເຫັນ ຫລາຍ ເລື່ອງ ກ່ຽວ ກັບ ພຣະເມຊີອາ ອົງ ນີ້, ຫລື ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງໂລກອົງນີ້.

6 ດັ່ງນັ້ນ, ມະນຸດຊາດທັງປວງ ຊຶ່ງຢູ່ໃນສະພາບຫາຍຍະນະຢູ່ໃນສະພາບ "ຕົກຕ່ຳ ແລະ ຈະບໍ່ພົ້ນເລີຍ ນອກຈາກພວກເຂົາຈະວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ໂຖ່ອົງນີ້.

7 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ກ່ຽວ ກັບ "ສາດສະດາຜູ້ໜຶ່ງອີກ ຜູ້ທີ່ຈະມາກ່ອນພຣະເມຊີອາ, ເພື່ອຕຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—

8 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນ ເພິ່ນ ຈະ ອອກ ໄປ ແລະ ຮ້ອງປະກາດຢູ່ໃນຕົ້ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານວ່າ: ຈິ່ງ "ຕຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຖີດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ທາງຂອງພຣະອົງ

ຊື່ຕົງ; ເພາະຈະມີຜູ້ໜຶ່ງທີ່ທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກ ຈະມາຢືນຢູ່ໃນບັນດາພວກທ່ານ ແລະ ເພິ່ນຜູ້ນີ້ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຂ້າພະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ເຖີງແມ່ນແຕ່ສາຍເກີບຂອງເພິ່ນ ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ສົມຄວນ ຈະ ແກ້ ໃຫ້. ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຢ່າງຍືດຍາວກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.

9 ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່າວອີກວ່າ ເພິ່ນຈະໃຫ້ບັບຕິສະມາໃນ "ເບັດທາບາຣາເລີຍຈາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນໄປ; ແລະ ເພິ່ນຍັງກ່າວອີກວ່າ ເພິ່ນຈະໃຫ້ "ບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ; ແລະ ເພິ່ນຈະໃຫ້ບັບຕິສະມາພຣະເມຊີອາດ້ວຍນ້ຳຄືກັນ.

10 ແລະ ຫລັງຈາກເພິ່ນ ໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ພຣະເມຊີອາດ້ວຍນ້ຳແລ້ວ, ເພິ່ນ ຈະ ເຫັນ ແລະ ເປັນພະຍານວ່າ, ເພິ່ນ ໄດ້ ໃຫ້ ບັບຕິ ສະ ມາ ແກ່ "ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ຈະຍົກເອົາບາບຂອງໂລກໄປ.

11 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງ ຈາກ ບິດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ຂໍ້ ຄວາມຈິບແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບພຣະກິດຕິຄຸນ ຊຶ່ງຈະໃຊ້ສັງສອນໃນບັນດາຊາວຍິວ, ແລະ ກ່ຽວກັບ "ການເສື່ອມໂຊມດ້ວຍ "ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງຊາວຍິວນຳອີກ. ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາ "ປະທານພຣະເມຊີອາຜູ້ທີ່ຈະສະເດັດມາ, ຫລັງຈາກທີ່ພຣະອົງຖືກປະທານຊີວິດແລ້ວ, ພຣະອົງຈະ "ລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ ຈະສະແດງພຣະອົງເອງ

<p>3 ງ ຢມຍ 29:10; 2 ນຟ 6:8-9. 4 ກ 1 ນຟ 19:8; 2 ນຟ 25:19; 3 ນຟ 1:1. ຂ 1 ນຟ 22:20-21. ຄ ຄມພ ພຣະເມຊີອາ. 5 ກ ຢຄ 7:11; ມຊຢ 13:33;</p>	<p>ຮລມ 8:19-24; 3 ນຟ 20:23-24. 6 ກ ຄມພ ການຕົກຂອງ ອາດານ ແລະ ເອວາ. 7 ກ 1 ນຟ 11:27; 2 ນຟ 31:4. 8 ກ ອຊຢ 40:3; ມທ 3:1-3. 9 ກ ຢຄ 1:28.</p>	<p>ຂ ຄມພ ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ. 10 ກ ຄມພ ພຣະເມສານ້ອຍ ຂອງພຣະເຈົ້າ. 11 ກ ຢຄ 4:14-18. ຂ ມມ 5:14. ຄ ຄມພ ຄຶງ, ການຄຶງ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ. ງ ຄມພ ການຟື້ນຄືນພຣະ ຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ.</p>
--	--	--

ໃຫ້ປະຈັກແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ ໂດຍ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

12 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ບິດາ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ເວົ້າຢ່າງຍືດຍາວກ່ຽວກັບຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ກ່ຽວກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນອີກວ່າພວກເຂົາປຽບເໝືອນ "ຕົ້ນໝາກກອກເທດທີ່ກິ່ງງ່າຈະຫັກ ແລະ ຮາກຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນໂລກ.

13 ດັ່ງນັ້ນ, ເພິ່ນກ່າວວ່າມັນຈໍາເປັນຈະຕ້ອງເປັນໄປວ່າ ພວກເຮົາຈະຖືກນໍາໄປທາ "ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄໍາສັນຍາພ້ອມກັນ, ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສໍາເລັດ, ຄືພວກເຮົາຈະຮາກຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນໂລກ.

14 ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນຮາກຈັດກະຈາຍໄປ, ພວກເຂົາຈະມາ "ເຕົ້າໂຮມກັນອີກ; ຫລື, ໂດຍສະຫລຸບ, ຫລັງຈາກທີ່ ຄົນຕ່າງຊາດ ໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນແລ້ວ, ກິ່ງງ່າເດີມຂອງ "ຕົ້ນໝາກກອກເທດ, ຫລື ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນຈະຖືກຕໍ່ເຂົ້າກັນຄືນ, ຫລື ມີຄວາມຮູ້ເຖິງພຣະເມຊີອາທີ່ແທ້ຈິງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ.

15 ແລະ ຕາມພາສານີ້ ບິດາ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທໍານາຍ ແລະ ເວົ້າຕໍ່ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ອີກຫລາຍເລື່ອງ ຊຶ່ງ

ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້; ເພາະ ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນຫລາຍເລື່ອງທີ່ສົມຄວນສໍາລັບຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໃນ "ໜັງສືອີກເຫລັ້ມໜຶ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ.

16 ແລະ ເລື່ອງທັງໝົດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເຖິງເປັນໄປໃນເວລາທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນຜ້າເຕັ້ນໃນຮ່ອມພູເລມູເອນ.

17 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄືຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້ານິໄສໄດ້ຍິນ "ຄໍາເວົ້າທັງໝົດຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ເພິ່ນເຫັນໃນ ສຸພາບນິມິດ, ແລະ ເລື່ອງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າ ໂດຍອໍານາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຊຶ່ງເປັນອໍານາດທີ່ເພິ່ນໄດ້ຮັບມາ ໂດຍມີສັດທາໃນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ—ແລະ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຄື "ພຣະເມຊີອາຜູ້ທີ່ຈະສະເດັດມາ— ຂ້າພະເຈົ້າ ນິໄສ ມີຄວາມປາດຖະໜາຄືກັນວ່າຈະໄດ້ເຫັນ, ແລະ ຈະໄດ້ຍິນ, ແລະ ຈະໄດ້ຮູ້ເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ໂດຍອໍານາດຂອງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຊຶ່ງເປັນຂອງປະທານຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາພຣະອົງ ຢ່າງພາກພຽນໃນສະໄໝ ສຳອັນຄືກັນກັບສະໄໝທີ່ພຣະອົງສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ລູກຫລານມະນຸດ.

18 ເພາະພຣະອົງເປັນ "ເໝືອນກັນ ເຊັ່ນ

<p>11 ຈ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. 12 ກ ປຖກ 49:22-26; 1 ນຟ 15:12; 2 ນຟ 3:4-5; ຢຄ 5; 6:1-7. ຄມພ ສວນອະງຸ່ນຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ໝາກກອກເທດ, ຕົ້ນ. ຂ 1 ນຟ 22:3-8. ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການຮາກຈັດກະຈາຍຂອງ</p>	<p>ຊາວອິດສະຣາເອນ. 13 ກ 1 ນຟ 2:20. ຄມພ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄໍາສັນຍາ. 14 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ. ຂ 1 ນຟ 13:42; ຄພ 14:10. ຄ ຢຄ 5:8, 52, 54, 60, 68. 15 ກ 1 ນຟ 1:16-17.</p>	<p>17 ກ ອນ 1:3; ແອວ 36:17. ຂ 1 ນຟ 8:2. ຄ ຄມພ ພຣະເມຊີອາ. ງ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຈ ມຣນ 10:4-5, 7, 19. ສ ຄພ 20:26. 18 ກ ຮສ 13:8; ມມ 9:9; ຄພ 20:12. ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.</p>
---	--	--

ມື້ວານນີ້, ມື້ນີ້, ແລະ ຕະຫລອດການ; ແລະ ທາງມີຕຽມໄວ້ສໍາລັບມະນຸດທັງປວງຕັ້ງແຕ່ ການ ວາງ ຮາກ ຖານ ຂອງ ໂລກ, ຖ້າ ຫາກ ເປັນໄປວ່າ ພວກເຂົາຈະກັບໃຈ ແລະ ມາ ຫາພຣະອົງ.

19 ເພາະ ຜູ້ ທີ່ ສະແຫວງ ຫາ ຢ່າງ ພາກ ພຽນຈະໄດ້ພົບ; ແລະ ກຄວາມລຶກລັບຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ເປີດ ອອກ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຂົາ, ໂດຍອໍານາດຂອງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ໃນສະໄໝນີ້ກໍຄືກັນກັບສະໄໝກ່ອນ, ແລະ ສະໄໝກ່ອນກໍຄືກັນກັບສະໄໝທີ່ຈະມາເຖິງ; ດັ່ງນັ້ນ, ກເສັ້ນທາງເດີນຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງເປັນຮອບໝໍ້ທີ່ເປັນຊົ່ວມິລັ້ນ ດອນ.

20 ສະນັ້ນ, ໂອ້ມະນຸດ, ຈົ່ງຈໍາໄວ້ວ່າ, ທ່ານ ຈະ ຖືກນໍາມາຫາ ການພິພາກສາ ເພາະ ການກະທໍາທຸກຢ່າງຂອງທ່ານ.

21 ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າ ຫາກທ່ານ ພະຍາຍາມ ເຮັດ ຄວາມ ຊົ່ວ ໃນ ວັນ ເວລາ ແຫ່ງ ການ ທົດ ລອງ ຂອງ ທ່ານ, ເວລາ ນັ້ນ ທ່ານ ຈະ ເຫັນວ່າທ່ານເປັນຜູ້ທີ່ ະເປີເປື້ອນຕໍ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ສິ່ງທີ່ ເປີເປື້ອນຈະບໍ່ສາມາດຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າໄດ້; ດັ່ງນັ້ນ, ທ່ານກໍຈະ ຖືກປະຖິ້ມຕະຫລອດ ການ.

22 ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ປະ ຫານສິດອໍານາດເພື່ອ ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ບໍ່ປະຕິເສດເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ອີກ.

ບົດທີ 11

ນິໄຟ ເຫັນ ພຣະ ວິນ ຍານ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ແລະ ເຫັນພາບນິມິດຂອງຕົນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ—ເພິ່ນເຫັນມານດາຂອງພຣະບຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮຽນຮູ້ເຖິງພຣະເມດຕາກະລຸນາຂອງພຣະເຈົ້າ—ເພິ່ນເຫັນການບັບຕິສະມາ, ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ, ແລະ ການ ຄຶງ ໄວ້ ເທິງ ໄມ້ ກາງ ແຂນ ຂອງ ພຣະ ເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ—ເພິ່ນເຫັນການ ເອີ້ນ ແລະ ການ ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກິດ ຂອງອັກຄະສາວົກສິບສອງຂອງພຣະເມສານ້ອຍ. ປະມານ 600–592 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ ຈາກຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາຢາກຮູ້ເລື່ອງ ທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນມາ, ແລະ ເຊື່ອວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາມາດເຮັດໃຫ້ຂ້າ ພະເຈົ້າຮູ້ເຖິງເລື່ອງນີ້ໄດ້, ໃນຂະນະທີ່ຂ້າ ພະເຈົ້າກໍຖືກ ະພາໄປໃນພຣະວິນຍານຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຖືກພາ ຂຶ້ນໄປເທິງ ະພູໜ່ວຍໜຶ່ງທີ່ສູງທີ່ສຸດ, ຊຶ່ງຂ້າ ພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເຫັນ ແລະ ບໍ່ເຄີຍຢຽບມັນມາ ກ່ອນເລີຍ.

2 ແລະ ພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະ ເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າປາດຖະໜາສິ່ງໃດ?

3 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນວ່າ: ຂ້ານ້ອຍ ປາດຖະໜາເຫັນສິ່ງທີ່ບິດາຂອງຂ້ານ້ອຍ ະເຫັນມາ.

<p>19 ກ ຄມພ ຄວາມລຶກລັບ ຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຄ ແອວ 7:20; ຄພ 3:2; 35:1. 20 ກ ປຍຈ 12:14; 2 ນຟ 9:46. ຄມພ ພິພາກສາ, ການ</p>	<p>ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. 21 ກ ແອວ 34:32–35. ຂ 1 ກຮທ 6:9–10; 3 ນຟ 27:19; ຄພ 76:50–62; ມຊ 6:57. 11 ກ ຄພ 76:19. ຄມພ ໄຕ່ຕອງ.</p>	<p>ຂ 2 ກຮທ 12:1–4; ພນມ 21:10; 2 ນຟ 4:25; ມຊ 1:1. ຄ ພບຍ 10:1; ອທ 3:1. 3 ກ 1 ນຟ 8:2–34.</p>
---	---	---

4 ແລະ ພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າເຊື່ອບໍ່ວ່າບິດາຂອງເຈົ້າເຫັນ "ຕົ້ນໄມ້ທີ່ເພິ່ນເວົ້າເຖິງນັ້ນ?"

5 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍ "ເຊື່ອຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງບິດາຂອງຂ້ານ້ອຍ.

6 ແລະ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ພຣະວິນຍານກໍຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງອັນດັງ, ມີຄຳວ່າ: ໂຮຊັນນາ ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າສູງສຸດ; ເພາະພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າເໜືອ "ແຜນດິນໂລກທັງສິ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ເໜືອທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ. ແລະ ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວນິໄສເພາະວ່າເຈົ້າ ສື່ເຊື່ອໃນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າສູງສຸດ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ເຈົ້າປາດຖະໜາ.

7 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະໄດ້ມອບໃຫ້ເຈົ້າເປັນ "ເຄື່ອງໝາຍ, ຄືຫລັງຈາກເຈົ້າເຫັນຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີໝາກ ຊຶ່ງບິດາຂອງເຈົ້າໄດ້ຊົມມາແລ້ວ, ເຈົ້າຈະເຫັນຊາຍຄົນໜຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນນຳອີກ, ແລະ ເຈົ້າຈະເຫັນຜູ້ນັ້ນກັບຕາ; ແລະ ຫລັງຈາກເຈົ້າເຫັນຜູ້ນັ້ນແລ້ວ ເຈົ້າຈະ ສື່ເປັນພະຍານວ່າ ນັ້ນຄືພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ! ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເບິ່ງ ແລະ ເຫັນຕົ້ນໄມ້ຕົ້ນໜຶ່ງ; ແລະ ມັນຄືກັນກັບ "ຕົ້ນໄມ້ທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຫັນມາ; ແລະ ຄວາມງາມຂອງມັນ ເໜືອກວ່າຄວາມງາມໃດໆທັງສິ້ນ; ແລະ ສື່ຄວາມຂາວຂອງຕົ້ນໄມ້ນັ້ນ

ຂາວກວ່າຄວາມຂາວຂອງຫົມະ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຕົ້ນໄມ້ແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພຣະວິນຍານວ່າ: ພຣະອົງໄດ້ສະແດງຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີ "ຄຸນຄ່າເໜືອກວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເຫັນ.

10 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າປາດຖະໜາອັນໃດ?

11 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນພຣະອົງວ່າ: ຢາກຈະຮູ້ເຖິງ "ຄວາມໝາຍຂອງມັນ—ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພຣະອົງຄືກັນກັບຄົນລົມກັນ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ພຣະອົງຢູ່ໃນ ສູບຂອງມະນຸດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າເປັນພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ພຣະອົງຮັບສົ່ງກັບຂ້າພະເຈົ້າຄືກັນກັບຄົນລົມກັນ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ! ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເບິ່ງຄາວໜຶ່ງວ່າ ຈະເຫັນພຣະອົງ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຫັນພຣະອົງອີກເລີຍ; ເພາະພຣະອົງສະເດັດໄປແລ້ວຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ ມະຫາ ນະຄອນ ເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ ເມືອງອື່ນໆ. ພ້ອມທັງເມືອງນາຊາເຣັດນຳອີກ; ແລະ ໃນເມືອງ "ນາຊາເຣັດນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຍິງຜູ້ ສື່ບໍລິສຸດຄົນໜຶ່ງ, ແລະ ນາງທັງຂາວ ແລະ ງາມທີ່ສຸດ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ "ຟ້າສະຫວັນເປີດ; ແລະ

<p>4 ກ 1 ນໄສ 8:10-12; 15:21-22. 5 ກ 1 ນໄສ 2:16. 6 ກ ອພຍ 9:29; 2 ນໄສ 29:7; 3 ນໄສ 11:14; ມຊ 6:44. ຂ ຄມພ ເຊື່ອ, ຄວາມເຊື່ອ.</p>	<p>7 ກ ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍ. ຂ ຄມພ ປະຈັກພະຍານ. 8 ກ 1 ນໄສ 8:10. ຂ 1 ນໄສ 8:11. 9 ກ 1 ນໄສ 11:22-25. 11 ກ ປຖກ 40:8. ຂ ອຫ 3:15-16.</p>	<p>13 ກ ມຫ 2:23. ຂ ລກ 1:26-27; ແອວ 7:10. ຄມພ ມາຣີ, ມານດາ ຂອງພຣະເຢຊູ. 14 ກ ອຊກ 1:1; 1 ນໄສ 1:8.</p>
---	--	---

ທູດອົງໜຶ່ງລົງມາຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ນິໄຟ, ເຈົ້າເຫັນອັນໃດແດ່?

15 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕອບເພິ່ນວ່າ: ຜູ້ຍິງບໍລິສຸດຄົນໜຶ່ງທີ່ຈົບງາມທີ່ສຸດເກີນກວ່າຜູ້ຍິງບໍລິສຸດຄົນອື່ນໆ.

16 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າຮູ້ຈັກພຣະເມດຕາກະລຸນາຂອງພຣະເຈົ້າບໍ?

17 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕອບເພິ່ນວ່າ: ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າພຣະອົງຮັກລູກໆຂອງພຣະອົງ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້ານ້ອຍກໍບໍ່ຮູ້ເຖິງຄວາມໝາຍໝົດທຸກຢ່າງ.

18 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຍິງ ບໍລິສຸດທີ່ເຈົ້າເຫັນຄື ມານດາຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າທາງເນື້ອໜັງ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່ານາງຖືກນໍາໄປທາງພຣະວິນຍານຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ; ແລະ ຫລັງຈາກນາງໄດ້ຖືກນໍາໄປທາງ ພຣະວິນຍານຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງແລ້ວ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ!

20 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເບິ່ງ ແລະ ເຫັນຍິງບໍລິສຸດຜູ້ນັ້ນອີກກໍາລັງອູ້ມ ພຣະອົງຜູ້ໜຶ່ງໄວ້ໃນອ້ອມແຂນ.

21 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ພຣະບຸດຂອງ ພຣະ

ບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ! ເຈົ້າຮູ້ຈັກຄວາມໝາຍຂອງ ທັ້ນໄມ້ທີ່ບິດາຂອງເຈົ້າເຫັນບໍ?

22 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕອບພຣະອົງ, ມີຄວາມວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄື ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງແຕ່ຜາຍອອກມາທາງໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດ; ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈິ່ງເປັນທີ່ເພິ່ງປາດຖະໜາທີ່ສຸດເໜືອກວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທັງສິ້ນ.

23 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເປັນທີ່ ທີ່ຍິນດີທີ່ສຸດແກ່ຈິດວິນຍານ.

24 ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ! ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເບິ່ງ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ສະເດັດອອກໄປໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍລົ້ມລົງແທບພຣະບາດຂອງພຣະອົງ ແລະ ນະມັດສະການພຣະອົງ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ ຮາວເຫລັກ, ຊຶ່ງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, ຄືພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງນຳພາໄປຫາ ມື້ພູທີ່ປະກອບດ້ວຍຊີວິດ, ຫລື ນຳພາໄປຫາ ທັ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ; ຊຶ່ງນຳເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນອີກວ່າ ທັ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດເປັນຕົວແທນໃຫ້

<p>18 ກ ອຊຸຢ 7:14; ລກ 1:34-35. ຂ ມຊຢ 3:8. 19 ກ ມທ 1:20. 20 ກ ລກ 2:16. 21 ກ ຄມພ ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p>	<p>ຄ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ. ງ 1 ນຟ 8:10; ແອວ 5:62. ຄມພ ທັ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ. 22 ກ ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ. 23 ກ ຄມພ ຊິ້ນຊົມ,</p>	<p>ຄວາມຊື່ນຊົມ. 24 ກ ລກ 4:14-21. 25 ກ 1 ນຟ 8:19. ຂ ຄມພ ນ້ຳທີ່ປະກອບດ້ວຍຊີວິດ. ຄ ປຖກ 2:9; ແອວ 32:40-41; ມຊ 4:28, 31.</p>
---	---	--

ແກ່ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຄືກັນ.

26 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ”ພຣະເມດຕາກະລຸນາຂອງພຣະເຈົ້າ!

27 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ ແລະ ໄດ້ ”ເຫັນພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງໂລກ, ຊຶ່ງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າເຖິງ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຍັງໄດ້ເຫັນ ສາດສະດາຜູ້ທີ່ຈະຕຽມທາງໄວ້ກ່ອນພຣະອົງ. ແລະ ພຣະເມສາມ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສະເດັດອອກໄປ ແລະ ຮັບ ິບັບຕິສະມາ ຈາກເພິ່ນ; ແລະ ຫລັງຈາກພຣະອົງຮັບບັບຕິສະມາແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພ້າສະຫວັນເປີດ, ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນແບບຕົວ ົນົກເຂົາສະເດັດລົງຈາກສະຫວັນມາສະຖິດຢູ່ເທິງພຣະອົງ.

28 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພຣະອົງສະເດັດອອກໄປ ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຜູ້ຄົນ, ດ້ວຍ ”ອໍານາດ ແລະ ລັດສະໝີພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່; ແລະ ຝູງຊົນເປັນຈໍານວນຫລວງຫລາຍໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອຟັງພຣະອົງ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ພຣະອົງຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກບັນດາພວກເຂົາ.

29 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄົນອີກ ”ສືບສອງຄົນ ຊຶ່ງຕິດຕາມພຣະອົງໄປ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຖືກນໍາໄປໃນພຣະວິນຍານຈາກໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ, ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ເຫັນພວກເພິ່ນເຫລົ່ານັ້ນອີກ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ! ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພ້າສະຫວັນເປີດອີກ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ ”ເຫລົ່າທູດລົງມາຫາລູກຫລານມະນຸດ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ປະຕິບັດແກ່ພວກເຂົາ.

31 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ! ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະເມສາມ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າສະເດັດອອກໄປໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຝູງຊົນຢ່າງຫລວງຫລາຍຜູ້ເຈັບໄຂ້, ແລະ ຜູ້ເປັນທຸກດ້ວຍພະຍາດນາໆຊະນິດ, ແລະ ດ້ວຍ ”ຜິສາງ ແລະ ດ້ວຍ ະວິນຍານອັນບໍ່ສະອາດ; ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວແລະ ສະແດງສິ່ງທັງໝົດນີ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຮັບການ ິປົນປົວໂດຍອໍານາດຂອງພຣະເມສາມ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຜິສາງ ແລະ ວິນຍານອັນບໍ່ສະອາດຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ! ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະເມສາມ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ວ່າພຣະອົງໄດ້ຖືກຜູ້ຄົນຈັບໄປ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ເປັນນິດໄດ້ຖືກ ”ຕັດສິນໂດຍທາງໂລກ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ເປັນພະຍານ.

<p>26 ກ 1 ນຟ 11:16-33. 27 ກ 2 ນຟ 25:13. ຂ ມຫ 11:10; 1 ນຟ 10:7-10; 2 ນຟ 31:4. ຄ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ.</p>	<p>ງ ຄມພ ນົກເຂົາ, ເຄື່ອງໝາຍຂອງ. 28 ກ ຄພ 138:25-26. 29 ກ ຄມພ ອັກຄະສາວົກ. 30 ກ ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ. 31 ກ ມຣກ 5:15-20; ມຊຢ 3:5-7.</p>	<p>ຄມພ ມານ. ຂ ຄມພ ວິນຍານ— ຜີມານຮ້າຍ. ຄ ຄມພ ປົນປົວ, ການປົນປົວ. 32 ກ ມຣກ 15:17-20.</p>
---	--	---

33 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ນິໄຟ ໄດ້ ເຫັນ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ເທິງ ັໄມ້ ກາງ ແຂນ ແລະ ຖືກ ະປະທານ ເພື່ອ ບາບ ຂອງ ໂລກ.

34 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ພຣະ ອົງ ຖືກ ປະທານ ແລ້ວ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ຝູງ ຊົນ ຂອງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ເພື່ອ ຕໍ່ສູ້ ກັບ ອັກຄະສາວົກ ຂອງ ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ; ເພາະ ສິບ ສອງ ທ່ານ ນີ້ ໄດ້ ຖືກ ເອີ້ນ ແນວນັ້ນ ໂດຍ ທູດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.

35 ແລະ ຝູງ ຊົນ ຂອງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ໄດ້ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ; ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ໃນ ັອາຄານ ໃຫຍ່ ແລະ ກວ້າງ ຫລັງ ໜຶ່ງ ຊຶ່ງ ຄື ກັນ ກັບ ອາຄານ ທີ່ ບິດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ນັ້ນ. ແລະ ທູດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອີກ, ມີ ຄວາມ ວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ ໂລກ ແລະ ປັນ ຍາ ຂອງ ມັນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດສະຣາເອນ ໄດ້ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ເພື່ອ ຕໍ່ສູ້ ກັບ ອັກຄະສາວົກ ສິບ ສອງ ຂອງ ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ນັ້ນ.

36 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ແລະ ເປັນ ພະຍານ ວ່າ ອາ ຄານ ໃຫຍ່ ແລະ ກວ້າງ ຫລັງ ນີ້ ຄື ັຄວາມ ຈອງ ຫອງ ຂອງ ໂລກ; ແລະ ມັນ ຈະ ຕົກ, ແລະ ການ ຕົກ ຂອງ ມັນ ຈະ ໃຫຍ່ ຫລວງ ຢ່າງ ໜັກ. ແລະ ທູດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ມີ ຄວາມ ວ່າ: ຄວາມ ພິນາດ ຂອງ ທຸກ ປະ ຊາ ຊາດ, ທຸກ ຕະກູນ, ທຸກ ພາສາ, ແລະ ທຸກ ຜູ້ ຄົນ ທັງ ປວງ, ຜູ້ ຕໍ່ສູ້ ກັບ ອັກຄະສາວົກ ສິບ ສອງ ຂອງ ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ຈະ ເປັນ ດັ່ງ ນັ້ນ.

ບົດທີ 12

ນິໄຟ ເຫັນ ພາບ ນິມິດ ກ່ຽວ ກັບ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງ ຄຳ ສັນ ຍາ; ຄວາມ ຊອບ ທຳ, ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ, ແລະ ການ ຕົກ ຂອງ ຜູ້ ອາໄສ ເຫລົ່າ ນັ້ນ; ການ ສະເດັດ ມາ ຂອງ ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ບັນດາ ພວກ ເຂົາ; ວິທີ ທີ່ ສານຸສິດ ສິບ ສອງ ຄົນ ກັບ ອັກຄະສາວົກ ສິບ ສອງ ຈະ ຕັດສິນ ອິດສະຣາເອນ; ຄວາມ ໜ້າ ລັງ ກຽດ ແລະ ສົກກະບົກ ຂອງ ຜູ້ ທີ່ ເສື່ອມ ໂຊມ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ບໍ່ ເຊື່ອ ຖື. ປະມານ 600–592 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ທູດ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ວ່າ: ເບິ່ງ ເຖິດ, ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ລູກ ຫລານ ຂອງ ເຈົ້າ ແລະ ລູກ ຫລານ ຂອງ ພວກ ອ້າຍ ຂອງ ເຈົ້າ ນຳ ອີກ. ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຫລຽວ ເບິ່ງ ແລະ ໄດ້ ເຫັນ ັແຜ່ນດິນ ແຫ່ງ ຄຳ ສັນ ຍາ; ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ຝູງ ຊົນ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນ ແຕ່ ຄື ກັບ ວ່າ ເປັນ ຄົນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ຄື ກັນ ກັບ ເມັດ ຊາຍ ໃນ ທະເລ.

2 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ຝູງ ຊົນ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ເພື່ອ ສູ້ ຮົບ ກັນ; ແລະ ຕໍ່ສູ້ ຊຶ່ງ ກັນ ແລະ ກັນ; ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ັສົງຄາມ, ແລະ ຂ່າວ ລື ເລື່ອງ ສົງຄາມ, ແລະ ການ ຂ້າ ພັນ ກັນ ຢ່າງ ໜັກ ດ້ວຍ ດາບ ໃນ ບັນດາ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.

3 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ຫລາຍ ລຸ້ນ ຄົນ ຜ່ານ ໄປ, ຫລັງ ຈາກ ສົງຄາມ ແລະ ການ ຂັດ ແຍ້ງ ກັນ

<p>33 ກ ຢຣ 19:16–19; ມຊຢ 3:9–10; 3 ນຟ 27:14. ຄມພ ໄມ້ກາງແຂນ. ຂ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.</p>	<p>35 ກ 1 ນຟ 8:26; 12:18. 36 ກ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. 12 1 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.</p>	<p>2 ກ ອນ 1:24; ມມ 8:7–8. ຄມພ ສົງຄາມ.</p>
--	--	---

ໃນແຜ່ນດິນຜ່ານໄປ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫລາຍຫົວເມືອງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນວ່າຂ້າພະເຈົ້ານັບບໍ່ຖ້ວນ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ "ພອກແຫ່ງ ະຄວາມມືດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແສງ ຟ້າ ແມບ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງ ຟ້າ ຮ້ອງ, ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວ, ແລະ ສຽງກົກກ້ອງນາງປະການ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແຜ່ນດິນ ແລະ ກ້ອນຫີນ, ເປັນຮອຍແຍກ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພູເຂົາພັງທະລາຍແຕກເປັນຫລາຍຊັ້ນສ່ວນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທົ່ງພຽງຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແຍກອອກຈາກກັນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫລາຍຫົວເມືອງ "ຈົນລົງ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫລາຍຫົວເມືອງ ຖືກໄຟ ເຜົາ ຜານ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫລາຍຫົວເມືອງ ພັງລົງສູ່ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ເພາະຄວາມສົ່ນສະເທືອນຂອງໂລກ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ "ອາຍແຫ່ງຄວາມມືດຜ່ານພົ້ນໄປຈາກໜ້າດິນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຝູງຊົນຢ່າງຫລວງຫລາຍຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຕົກລົງໄປຍັອນການພິພາກສາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

6 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຟ້າສະຫວັນເປີດ, ແລະ "ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າສະເດັດລົງມາຈາກສະຫວັນ; ແລະ

ພຣະອົງສະເດັດລົງມາປະກົດຕົວຕໍ່ພວກເຂົາ.

7 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ເປັນພະຍານອີກວ່າ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ສະເດັດລົງມາຫາຄົນ "ສິບສອງຄົນນັ້ນອີກ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໂດຍພຣະເຈົ້າ ແລະ ຖືກຄັດເລືອກ.

8 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງສານຸສິດສິບສອງຄົນຂອງພຣະເມສານ້ອຍ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ມາປະຕິບັດແກ່ລູກຫລານຂອງເຈົ້າ.

9 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າຈື່ "ອັກຄະສາວົກສິບສອງຄົນຂອງພຣະເມສານ້ອຍໄດ້ບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເພິ່ນຄືຜູ້ທີ່ຈະມາ ະຕັດສິນຝູງຊົນສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ; ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດສິບສອງຄົນຊຶ່ງເປັນລູກຫລານຂອງເຈົ້າ ຈະຖືກຕັດສິນໂດຍພວກເພິ່ນເຫລົ່ານັ້ນ; ເພາະພວກເພິ່ນເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

10 ແລະ "ຜູ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດສິບສອງຄົນ ຊຶ່ງເຈົ້າເຫັນຢູ່ນີ້ຈະມາຕັດສິນລູກຫລານຂອງເຈົ້າ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນຄົນຊອບທຳຕະຫລອດໄປ; ເພາະເນື່ອງຈາກສັດທາຂອງພວກເພິ່ນທີ່ມີຕໍ່ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ ະອາພອນຂອງພວກເພິ່ນຈຶ່ງຖືກເຮັດໃຫ້ຂາວສະອາດໃນໂລຫິດຂອງພຣະອົງ.

11 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ! ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ, ແລະ ໄດ້ເຫັນຜູ້ຄົນ "ສາມລຸ້ນຄົນຜ່ານໄປດ້ວຍ

<p>4 ກ ຮລມ 14:20-28. ຂ 1 ນຟ 19:10. ຄ 3 ນຟ 8:14. 5 ກ 3 ນຟ 8:20; 10:9. 6 ກ 2 ນຟ 26:1, 9; 3 ນຟ 11:3-17.</p>	<p>7 ກ 3 ນຟ 12:1; 19:12-13. 9 ກ ລກ 6:13. ຂ ມທ 19:28; ຄພ 29:12. ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. 10 ກ 3 ນຟ 27:27;</p>	<p>ມມ 3:18-19. ຂ ພນມ 7:14; ແອວ 5:21-27; 13:11-13; 3 ນຟ 27:19-20. 11 ກ 2 ນຟ 26:9-10; 3 ນຟ 27:30-32.</p>
---	---	---

ຄວາມຊອບທຳ; ແລະ ອາພອນຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນຂາວຄືກັບຂອງພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ອາພອນເຫລົ່ານີ້ຖືກເຮັດໃຫ້ຂາວສະອາດໃນໄລທົດຂອງພຣະເມສານ້ອຍຍ້ອນວ່າພວກເຂົາມີສັດທາໃນພຣະອົງ.

12 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ເຫັນຄົນລຸ້ນທີ່ສື່ຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ຜູ້ທີ່ໄດ້ລ່ວງລັບໄປໃນຄວາມຊອບທຳ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຜູ້ຊົນຢ່າງຫລວງຫລາຍຢູ່ໃນໂລກເຕົ້າໂຮມກັນ.

14 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງລູກຫລານຂອງເຈົ້າ, ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງເຈົ້ານຳອີກ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລົງເບິ່ງ ແລະ ເຫັນຜູ້ຄົນທີ່ເປັນລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຕົ້າໂຮມກັນເປັນກຸ່ມກ້ອນເພື່ອ "ຕໍ່ຕ້ານລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນມາເຕົ້າໂຮມເພື່ອສູ້ຮົບກັນ.

16 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງອ່າງນ້ຳ "ສິກກະປົກ ຊຶ່ງບິດາຂອງເຈົ້າໄດ້ເຫັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ມັນນ້ຳຊຶ່ງເຈົ້າເວົ້າເຖິງ; ແລະ ຄວາມເລິກຂອງມັນນັ້ນຄືຄວາມເລິກຂອງ "ນະລິກ.

17 ແລະ "ໝອກແຫ່ງຄວາມມິດຄືການລ້ລວງຂອງມານທີ່ເຮັດໃຫ້ຕາ ຂ້ອດ ແລະ

ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດແຂງກະດ້າງ ແລະ ນຳພາພວກເຂົາໄປໃນ "ເສັ້ນທາງອັນກວ້າງຂວາງ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະຕາຍ ແລະ ຫາຍສາບສູນໄປ.

18 ແລະ "ອາຄານ ໃຫຍ່ ແລະ ກວ້າງ ຊຶ່ງ ບິດາ ຂອງ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ນັ້ນ ຄື ຄວາມ ສິດຜັນອັນບໍ່ມີປະໂຫຍດ ແລະ "ຄວາມ ທະນົງ ໃຈ ຂອງ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ. ແລະ "ເຫວ ເລິກອັນກວ້າງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວ ແຍກພວກເຂົາອອກຈາກກັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນພຣະຄຳແຫ່ງ "ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ ແລະ ພຣະເມຊີອາຜູ້ເປັນພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນພະຍານນັບຕັ້ງແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂລກຈົນເຖິງເວລານີ້, ແລະ ຈາກເວລານີ້ໄປຈົນຕະຫລອດການ.

19 ແລະ ໃນຂະນະທີ່ທູດກຳລັງກ່າວຂໍ້ຄວາມນີ້ຢູ່, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລົງເບິ່ງ ແລະ ໄດ້ເຫັນ ລູກ ຫລານ ຂອງ ພວກ ອ້າຍ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ສູ້ກັບລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕາມຄຳເວົ້າຂອງທູດອົງນັ້ນ; ເພາະວ່າຄວາມທະນົງໃຈຂອງລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ "ການລ້ລວງຂອງມານ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ສູ້ຮົບຜູ້ຄົນທີ່ເປັນລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ເບິ່ງລູກຫລານ

<p>12 ກ ແອວ 45:10-12; ຮລມ 13:5, 9-10; 3 ນຟ 27:32; 4 ນຟ 1:14-27. 15 ກ ມມ 6. 16 ກ ຄມພ ສິກກະປົກ, ຄວາມສິກກະປົກ. ຂ 1 ນຟ 8:13; 15:26-29.</p>	<p>ຄ ຄມພ ນະລິກ. 17 ກ 1 ນຟ 8:23; 15:24; ຄພ 10:20-32. ຂ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ. ຄ ມທ 7:13-14. 18 ກ 1 ນຟ 8:26; 11:35-36. ຂ ຢມຢ 7:24.</p>	<p>ຄ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. ງ ລກ 16:26; 1 ນຟ 15:28-30. ຈ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. 19 ກ ຄມພ ລ້ລວງ, ການລ້ລວງ. ຂ ຈຮ 1:10; ຄມ 1:1-2.</p>
--	--	--

ຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ພວກເຂົາ ຊະນະ ລູກ ຫລານ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ໄດ້ອອກໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ.

21 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ເຫັນພວກເຂົາເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມກັນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ເຫັນ "ສົງຄາມ ແລະ ຂ່າວລືເລື່ອງສົງຄາມໃນບັນດາພວກເຂົາ; ແລະ ໃນສົງຄາມ ແລະ ຂ່າວລືເລື່ອງສົງຄາມນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫລາຍລຸ້ນຄົນຜ່ານໄປ.

22 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງຄົນເຫລົ່ານີ້ຈະ "ເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ, ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ກາຍເປັນຄົນ "ຜິວຄໍ້າ ແລະ ໜ້າລັງກຽດ ແລະ ສຶກກະບົກເຕັມໄປດ້ວຍ "ຄວາມກຽດຄ້ານ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ ທຸກຢ່າງ.

ບົດທີ 13

ນິໄສເຫັນພາບນິມິດກ່ຽວກັບສາດສະໜາຈັກຂອງມານຖືກສ້າງຂຶ້ນຢູ່ໃນບັນດາຄົນຕ່າງຊາດ, ການຄົ້ນພົບ ແລະ ການສ້າງຕັ້ງອາເມຣິກາ, ການສູນເສຍຂໍ້ຄວາມຫລາຍຕອນ ຊຶ່ງ ແຈ່ມ ແຈ້ງ ແລະ ມີຄ່າ ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ, ຜົນຂອງການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອຂອງຄົນຕ່າງຊາດ, ການພົ້ນພາບ

ພຣະກິດຕິຄຸນ, ການກັບມາຂອງພຣະຄຳພີໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ແລະ ການສ້າງຕັ້ງຂອງຊີໂອນ. ປະມານ 600-592 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ ມີຄວາມວ່າ: ເບິ່ງເຖີດ! ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຫລຽວເບິ່ງ ແລະ ເຫັນຫລາຍປະຊາຊາດ ແລະ ຫລາຍອານາຈັກ.

2 ແລະ ທູດໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າເຫັນຫຍັງແດ່? ຂ້າພະເຈົ້າຕອບວ່າ: ຂ້ານ້ອຍເຫັນຫລາຍປະຊາຊາດ ແລະ ຫລາຍອານາຈັກ.

3 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ນີ້ຄືປະຊາຊາດ ແລະ ອານາຈັກຂອງຄົນຕ່າງຊາດ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຮາກຖານຂອງ "ສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ຢູ່ໃນບັນດາປະຊາຊາດຕ່າງໆ ແລະ ຄົນຕ່າງຊາດ.

5 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງຮາກຖານຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ໜ້າກຽດຊັງທີ່ສຸດເໜືອກວ່າສາດສະໜາຈັກໃດໆທັງສິ້ນ ຊຶ່ງ "ເຂັ້ມຂົ້າໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນທໍລະມານພວກເຂົາ ແລະ ຜູກມັດພວກເຂົາ, ແລະ ໃສ່ແອກພວກເຂົາໄວ້ດ້ວຍ ະແອກເຫລັກ, ແລະ ເອົາພວກເຂົາລົງມາຫາການເປັນຊະເລີຍ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສາດສະໜາຈັກ "ໃຫຍ່

<p>21 ກ ມມ 8:8; ມຮນ 1:2. ຄມພ ສົງຄາມ.</p> <p>22 ກ 1 ນພ 15:13; 2 ນພ 26:15.</p> <p>23 ກ 2 ນພ 26:33.</p>	<p>ຂ 2 ນພ 5:20-25. ຄ ຄມພ ກຽດຄ້ານ, ຄວາມກຽດຄ້ານ.</p> <p>13 4 ກ 1 ນພ 13:26, 34; 14:3, 9-17.</p> <p>ຂ ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ.</p>	<p>5 ກ ພນມ 17:3-6; 1 ນພ 14:13. ຂ ຢມຍ 28:10-14.</p> <p>6 ກ ຄພ 88:94. ຄມພ ມານ—ສາດສະ ໜາຈັກຂອງມານ.</p>
--	---	--

ແລະ ໜ້າກຽດຊັງອັນນີ້; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ະມານທີ່ປະກາດຕົນເອງວ່າ ເປັນ ຮາກຖານຂອງມັນ.

7 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ັຄຳ, ແລະ ເງິນ, ແລະ ຜ້າໄໝ, ແລະ ຜ້າສີແດງສົດ, ແລະ ຜ້າລິນິນຕຳຢາງດີ, ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມທີ່ມີຄ່າທຸກຊະນິດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຍິງໂສເພນີຈຳນວນຫລວງຫລາຍ.

8 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບ ຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງຄຳ, ແລະ ເງິນ, ແລະ ຜ້າໄໝ, ແລະ ຜ້າສີແດງສົດ, ແລະ ຜ້າລິນິນຕຳຢາງດີ, ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມທີ່ມີຄ່າ, ແລະ ຍິງໂສເພນີ, ຄື ັຄວາມປາດຖະໜາຂອງສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງແຫ່ງນີ້.

9 ແລະ ເປັນການສັນລະເສີນຂອງໂລກທີ່ພວກເຂົາໄດ້ ັທຳລາຍໄພພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເອົາພວກເຂົາລົງໄປຫາການເປັນຊະເລີຍ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລຽວເບິ່ງ ແລະ ເຫັນຜືນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່; ແລະ ມັນໄດ້ແບ່ງແຍກຄົນຕ່າງຊາດອອກຈາກລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງເຈົ້າ.

12 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລຽວເບິ່ງ ແລະ ໄດ້ເຫັນຊາຍຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນດາຄົນຕ່າງຊາດຊຶ່ງຖືກແຍກອອກໄປຈາກລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ຜືນ ນ້ຳ

ອັນກວ້າງໃຫຍ່; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ັພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ສະເດັດລົງມາ ແລະ ກະທຳຕໍ່ຊາຍຜູ້ນັ້ນ, ແລ້ວເພິ່ນໄດ້ອອກໄປ ໃນຜືນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່ຈົນມາເຖິງລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ັພຣະ ວິນ ຍານ ຂອງ ັພຣະ ເຈົ້າກະທຳຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດອື່ນໆ; ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ອອກໄປພົ້ນ ຈາກການ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ໃນຜືນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່ນັ້ນ.

14 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ັເປັນ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍຢູ່ໃນ ັແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າມີຕໍ່ລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ັກະຈັດກະຈາຍໄປຕໍ່ໜ້າຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ຖືກລົງທັນ.

15 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ັພຣະ ວິນ ຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະຖິດຢູ່ກັບຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ຮັບ ັແຜ່ນດິນ ເປັນ ມູນ ມໍລະ ດົກ ຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ັພວກເຂົາຂາວ ແລະ ັຈົບງາມທີ່ສຸດຄືກັນກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ອນພວກເຂົາຖືກ ັລົງທັນ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ເຫັນຄົນຕ່າງຊາດ ຊຶ່ງອອກໄປຈາກການເປັນຊະເລີຍ ແລະ ຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ລິດເດດຂອງພຣະຜູ້

6 ຂ 1 ນພ 22:22-23.
7 ກ ມມ 8:36-38.
8 ກ ພມ 18:10-24;
ມມ 8:35-38.
9 ກ ພມ 13:4-7.
12 ກ ມພ ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ.

14 ກ 2 ນພ 1:11;
ມມ 5:19-20.
ຂ ຄມພ ແຜ່ນດິນ
ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.
ຄ 1 ນພ 22:7-8.
ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—

ການກະຈັດກະຈາຍຂອງ
ຊາວອິດສະຣາເອນ.
15 ກ 2 ນພ 10:19.
ຂ 2 ນພ 5:21.
ຄ ມມ 6:17-22.

ເປັນເຈົ້າໄດ້ຢູ່ກັບ ັພວກເຂົາ.

17 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ຄົນຕ່າງ ຊາດ ຈາກປະເທດ ເດີມ ຂອງພວກເຂົາ ໄດ້ ເດີນທາງມາເຕົ້າໂຮມກັນ ໃນນ້ຳ ແລະ ໃນ ແຜ່ນດິນເພື່ອສູ້ຮົບກັບພວກເຂົາ.

18 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ລິດເດດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຢູ່ ກັບ ພວກ ເຂົາ ແລະ ພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າມີຕໍ່ທຸກຄົນທີ່ມາ ເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອສູ້ຮົບກັບພວກເຂົາ.

19 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມີໄຟ ເຫັນ ວ່າ ຄົນ ຕ່າງຊາດທີ່ອອກຈາກການເປັນຊະເລີຍໄດ້ ຮັບການ ັບົດປ່ອຍໂດຍລິດເດດຂອງພຣະ ເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງປະຊາຊາດອື່ນໆ ທັງສິ້ນ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ເຫັນວ່າພວກເຂົາຮຸ່ງເຮືອງ ຢູ່ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ນັ້ນ, ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ັໜັງສື ເຫລັ້ມໜຶ່ງ ແລະ ມັນ ຖືກນຳ ອອກໄປໃນບັນດາພວກເຂົາ.

21 ແລະ ທູດໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າ ຮູ້ຈັກຄວາມໝາຍຂອງໜັງສືເຫລັ້ມນັ້ນບໍ່?

22 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຕອບ ເພິ່ນ ວ່າ: ຂ້າ ນ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກເລີຍ.

23 ແລະ ພຣະອົງກ່າວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນ ອອກມາຈາກປາກຂອງຊາວຢິວ. ແລະ ຂ້າ ພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ເຫັນມັນ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ: ັໜັງສືເຫລັ້ມທີ່ ເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄື ັບັນທຶກຂອງ ັຊາວຢິວ ຊຶ່ງ ປະກອບ ດ້ວຍ ພັນທະ ສັນ ຍາ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນເຈົ້າທີ່ກະທຳໄວ້ກັບເຊື້ອສາຍອິດສະ

ຣາເອນ; ແລະ ມັນຍັງໄດ້ບັນຈຸຄຳທຳນາຍ ຫລາຍຢ່າງຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດນຳ ອີກ; ແລະ ເປັນບັນທຶກຄືກັນກັບອັກຂະລະ ທີ່ຢູ່ໃນ ັແຜ່ນ ຈາລຶກທອງເຫລືອງ ຊຶ່ງ ມີ ຂຽນ ໄວ້ບໍ່ຫລາຍເທົ່າ ໃດ; ເຖິງຢ່າງ ໃດກໍ ຕາມ, ມັນຍັງປະກອບດ້ວຍພັນທະສັນຍາ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທຳ ໄວ້ກັບ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ; ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງມີຄຸນຄ່າຢ່າງຫລວງຫລາຍສຳລັບ ຄົນຕ່າງຊາດ.

24 ແລະ ທູດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າເຫັນແລ້ວວ່າ ໜັງສືເຫລັ້ມນັ້ນໄດ້ອອກມາຈາກປາກຂອງ ຊາວຢິວ; ແລະ ເມື່ອມັນອອກມາຈາກປາກ ຂອງຊາວຢິວ, ມັນຈຶ່ງປະກອບດ້ວຍຄວາມ ສົມບູນ ຂອງ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຊຶ່ງ ອັກຄະ ສາວົກ ສິບ ສອງ ໄດ້ ເປັນພະຍານໄວ້; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ເປັນ ພະຍານໄວ້ຕາມຄວາມຈິງ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະ ເມສາໂອຍຂອງພຣະເຈົ້າ.

25 ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງອອກໄປດ້ວຍ ຄວາມບໍລິສຸດຈາກ ັຊາວຢິວໄປຫາ ັຄົນ ຕ່າງຊາດຕາມຄວາມຈິງ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະ ເຈົ້າ.

26 ແລະ ຫລັງຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ອອກໄປ ຈາກ ມີ ຂອງ ອັກຄະ ສາວົກ ສິບ ສອງ ຂອງ ພຣະເມສາໂອຍ ແລະ ຈາກຊາວຢິວ ັໄປ ຫາ ຄົນ ຕ່າງຊາດ ແລ້ວ, ເຈົ້າ ຈະ ເຫັນການ ຈັດຕັ້ງຂອງສາດສະໜາຈັກ ັໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງກວ່າ ັສາດສະໜາຈັກອື່ນໃດ

<p>16 ກ ຄພ 101:80. 19 ກ 2 ນຟ 10:10-14; 3 ນຟ 21:4; ອທ 2:12. 20 ກ 1 ນຟ 14:23. 23 ກ 1 ນຟ 13:38; 2 ນຟ 29:4-12.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພຣະຄຳພີ. ຄ 2 ນຟ 3:12. ງ 1 ນຟ 5:10-13. 25 ກ 2 ນຟ 29:4-6; ຄພ 3:16. ຄມພ ຊາວຢິວ. ຂ ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ.</p>	<p>26 ກ ມທ 21:43. ຂ 1 ນຟ 13:4-6; 14:3, 9-17. ຄ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ— ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ ຂອງສາດສະໜາຈັກ ຄຣິດສະຕຽນລຸ້ນເດີມ.</p>
--	---	--

ທັງ ສິ້ນ; ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເພາະ ພວກ ເຂົາ
ເອົາຂໍ້ຄວາມຫລາຍຕອນຊຶ່ງ ແຈ່ມແຈ້ງ
ແລະ ມີຄ່າທີ່ສຸດ ໄປ ຈາກພຣະກິດ ຕິຄຸນ
ຂອງພຣະເມສາມັອຍ ແລະ ເອົາພັນທະສັນ
ຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປນຳອີກ.

27 ແລະ ພວກເຂົາກະທຳສິ່ງທັງໝົດນີ້
ໄປ ເພື່ອພວກເຂົາ ຈະ ໄດ້ບິດເບືອນທາງ
ທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າ
ພວກເຂົາຈະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດ
ຕາບອດ ແລະ ມີໃຈແຂງກະດ້າງ.

28 ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າເຫັນວ່າຫລັງຈາກໜັງສື
ເຫລັ້ມນັ້ນອອກໄປ ໂດຍຜ່ານມືຂອງສາດ
ສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງແລ້ວ,
ມີຫລາຍຢ່າງທີ່ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີຄ່າຖືກ
ເອົາໄປຈາກໜັງສື ຊຶ່ງເປັນໜັງສືຂອງພຣະ
ເມສາມັອຍຂອງພຣະເຈົ້າ.

29 ແລະ ຫລັງຈາກສິ່ງທີ່ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ
ມີຄ່າຖືກເອົາອອກແລ້ວ, ມັນ ຈະອອກໄປ
ຫາທຸກປະຊາຊາດຂອງຄົນຕ່າງຊາດ; ແລະ
ຫລັງຈາກມັນອອກໄປຫາທຸກປະຊາຊາດ
ຂອງຄົນຕ່າງຊາດແລ້ວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນ
ໄດ້ຂ້າມຜືນນໍ້າອັນກວ້າງໃຫຍ່ທີ່ເຈົ້າເຫັນ
ໄປກັບຄົນຕ່າງຊາດ ຊຶ່ງອອກໄປຈາກການ
ເປັນ ຊະ ເລີຍ ແລ້ວ—ເພາະ ຫລາຍຢ່າງທີ່
ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີຄ່າຖືກເອົາອອກຈາກ
ໜັງສື ຊຶ່ງເປັນທີ່ແຈ່ມແຈ້ງແກ່ຄວາມເຂົ້າ
ໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດ ຕາມຄວາມແຈ່ມ
ແຈ້ງຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະເມສາມັອຍຂອງພຣະ
ເຈົ້າ—ເພາະສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທີ່ຖືກເອົາອອກໄປ
ຈາກພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເມສາມັອຍ,
ຜູ້ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈຶ່ງມີການຜິດ

ພາດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຊາຕານ
ມີອຳນາດເໜືອພວກເຂົາ.

30 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າຍັງເຫັນວ່າ
ຄົນຕ່າງຊາດຜູ້ທີ່ອອກໄປ ຈາກການ ເປັນ
ຊະ ເລີຍນັ້ນຖືກຍົກຂຶ້ນ ໂດຍອຳນາດຂອງ
ພຣະເຈົ້າເໜືອປະຊາຊາດອື່ນໃດທັງສິ້ນ,
ໃນແຜ່ນດິນທີ່ປະເສີດເລີດລ້ຳກວ່າແຜ່ນ
ດິນອື່ນໃດທັງສິ້ນ, ອັນເປັນແຜ່ນດິນຊຶ່ງອົງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ພັນທະສັນຍາກັບບິດາ
ຂອງເຈົ້າວ່າ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ
ແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກ
ເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈຶ່ງເຫັນວ່າ ອົງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ ຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດທຳ
ລາຍລູກຫລານຂອງເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນຊາດ
ປະສົມ ໃນບັນດາລູກຫລານຂອງພວກ
ອ້າຍຂອງເຈົ້າ.

31 ກັບທັງພຣະອົງຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຄົນຕ່າງ
ຊາດ ທຳລາຍລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍ
ຂອງເຈົ້າ.

32 ທັງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມໃຫ້
ຄົນຕ່າງຊາດຄົງຢູ່ໃນສະພາບຕາບອດອັນ
ເປັນຕາຍ້ານຕະຫລອດໄປ ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ເຫັນ
ຄວາມເປັນຢູ່ຂອງພວກເຂົາ ເພາະຂໍ້ຄວາມ
ທີ່ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີຄ່າທີ່ສຸດຂອງພຣະກິດ
ຕິຄຸນຂອງພຣະເມສາມັອຍຖືກກັກໄວ້ໂດຍ
ສາດສະໜາຈັກທີ່ ທຳກຽດຊັງ ຊຶ່ງຈັດຕັ້ງ
ຂອງມັນເຈົ້າກໍເຫັນຢູ່ແລ້ວ.

33 ດັ່ງນັ້ນ ພຣະ ເມສາ ມັອຍ ຂອງ ພຣະ
ເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮົາ ຈະມີຄວາມເມດ
ຕາຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດຈົນເຖິງວ່າໄປຢູ່ມຢາມ
ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ

<p>26 ງ ມມ 8:33; ມຊ 1:41. ຈ 1 ນພ 14:20-26; ຫຼຸຊ 1:8. 30 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນ</p>	<p>ແຫ່ງຄຳສັນຍາ. ຂ ແອວ 45:10-14. 31 ກ 2 ນພ 4:7; 10:18-19; ຢຄ 3:5-9; ຮລມ 15:12;</p>	<p>3 ນພ 16:8-9; ມມ 5:20-21. 32 ກ ຄມພ ມານ—ສາດສະ ໜາຈັກຂອງມານ.</p>
---	---	---

ໃນການພິພາກສາອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

34 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ທູດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ມີ ຄວາມ ວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ໄວ້ ວ່າ, ຫລັງ ຈາກ ເຮົາ ໄປ ຢັ້ງ ມາ ຍາມ ທີ່ ຜູ້ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ຂອງ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ ແລ້ວ—ແລະ ຜູ້ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ທີ່ ເຮົາ ເວົ້າ ເຖິງ ນີ້ ຄື ລູກ ຫລານ ຂອງ ບິດາ ຂອງ ເຈົ້າ—ດັ່ງ ນັ້ນ, ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ເຮົາ ໄປ ຢັ້ງ ມາ ຍາມ ພວກ ເຂົາ ໃນ ການ ພິ ພາກ ສາ ແລະ ລົງ ທັນ ພວກ ເຂົາ ດ້ວຍ ມື ຂອງ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ແລ້ວ, ແລະ ຫລັງ ຈາກ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ເຮັດ ການ ສື່ ຜິດ ພາດ ໄປ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ແລ້ວ, ເພາະ ຂໍ້ ຄວາມ ທີ່ ແຈ່ມ ແຈ້ງ ແລະ ມີ ຄ່າ ທີ່ ສຸດ ຂອງ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ຖືກ ກັກ ໄວ້ ໂດຍ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ອັນ ໜ້າ ກຽດ ຊັງ ນັ້ນ ຊຶ່ງ ເປັນ ຜູ້ ໃຫ້ ກຳ ເນີດ ຍິງ ໂສ ເພນີ, ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ— ເຮົາ ຈະ ມີ ຄວາມ ເມດ ຕາ ຕໍ່ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ໃນ ມື້ ນັ້ນ ດ້ວຍ ອຳ ນາດ ຂອງ ເຮົາ ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ເຮົາ ຈະ ະ ນຳ ເອົາ ສ່ວນ ຫລາຍ ຂອງ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ຂອງ ເຮົາ ທີ່ ແຈ່ມ ແຈ້ງ ແລະ ມີ ຄ່າ ມາ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ, ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ໄດ້ ກ່າວ.

35 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ: ເຮົາ ຈະ ສະ ແດງ ຕົນ ໃຫ້ ປະ ຈັກ ແກ່ ລູກ ຫລານ ຂອງ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຂຽນ ຂໍ້ ຄວາມ ຫລາຍ ຢ່າງ ຊຶ່ງ ເຮົາ ຈະ ສິດ ສອນ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຂົາ ຊຶ່ງ ຈະ ແຈ່ມ ແຈ້ງ

ແລະ ມີ ຄ່າ; ແລະ ຫລັງ ຈາກ ນັ້ນ ລູກ ຫລານ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ທຳ ລາຍ ແລະ ເສື້ອມ ໂຊມ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ບໍ່ ເຊື່ອ ຖື, ແລະ ລູກ ຫລານ ຂອງ ພວກ ອ້າຍ ຂອງ ເຈົ້າ ກໍ່ ເໝືອນ ກັນ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂໍ້ ຄວາມ ເຫລົ່ານີ້ ຈະ ຖືກ ເຊື່ອງ ໄວ້ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ເອົາ ອອກ ມາ ຫາ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ໂດຍ ຂອງ ປະ ທານ ແລະ ອຳ ນາດ ຂອງ ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ.

36 ແລະ ໃນ ນັ້ນ ຈະ ບັນ ທຶກ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ສິ ທິນ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ຄວາມ ລອດ ຂອງ ເຮົາ, ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ໄດ້ ກ່າວ.

37 ແລະ ຄົນ ທີ່ ພະ ຍາ ຍາມ ນຳ ຊີ ໂອນ ຂອງ ເຮົາ ມາ ໃນ ມື້ ນັ້ນ ຈະ ເປັນ ສຸກ, ເພາະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ມີ ຂອງ ປະ ທານ ແລະ ອຳ ນາດ ແຫ່ງ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ່ ລິ ສຸດ; ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ອິດ ທິນ ຈົນ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ໃນ ວັນ ສຸດ ທ້າຍ, ແລະ ຈະ ລອດ ໃນ ອານາ ຈັກ ອັນ ເປັນ ນິດ ຂອງ ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ; ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ່ ຕາມ ທີ່ ປະ ກາດ ສັນ ຕິ ສຸກ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຂ່າວ ແຫ່ງ ຄວາມ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່, ພວກ ເຂົາ ກໍ່ ຈະ ມີ ຄວາມ ສວຍ ງາມ ພຽງ ໃດ ຢູ່ ເທິງ ພູ.

38 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ຜູ້ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ຂອງ ລູກ ຫລານ ຂອງ ພວກ ອ້າຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ເຫັນ ຫນັງ ສີ ຂອງ ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ນຳ ອີກ ຊຶ່ງ ອອກ ມາ ຈາກ ປາກ ຂອງ ຊາວ

<p>34 ກ ຄມພ ໂຍເຊັບ, ລູກ ຊາຍຂອງຢາໂຄບ. ຂ 1 ນພ 14:1–3; 2 ນພ 26:20. ຄ ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ. ງ ຄພ 10:62. ຄມພ ການຟື້ນຟູ ພຣະກິດຕິຄຸນ. 35 ກ 2 ນພ 27:6; 29:1–2. ຄມພ ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ.</p>	<p>36 ກ 3 ນພ 27:13–21. ຂ ຮລມ 5:12; 3 ນພ 11:38–39. ຄມພ ຫີນ. 37 ກ ຄມພ ຊີໂອນ. ຂ ຄພ 21:9. ຄ ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ງ 3 ນພ 27:16. ຄມພ ອິດທິນ,</p>	<p>ຄວາມອິດທິນ. ຈ ຄມພ ລັດສະໝີພາບ ຂອງຊັ້ນສູງ. ສ ອຊຢ 52:7; ມຊຢ 15:14–18; 3 ນພ 20:40. 38 ກ 1 ນພ 13:23; 2 ນພ 29:4–6.</p>
--	--	---

ຍິວ ອອກມາຈາກຄົນຕ່າງຊາດ ະໄປຫາຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

39 ຫລັງຈາກມັນມາຫາພວກເຂົາແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ັໜັງສືເຫລັ້ມອື່ນ ຊຶ່ງອອກມາ ໂດຍ ອຳນາດ ຂອງ ພຣະ ເມສານ້ອຍ ຈາກຄົນຕ່າງຊາດ ໄປຫາພວກເຂົາເພື່ອໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ພ້ອມທັງຊາວຍິວທີ່ກະຈັດກະຈາຍ ໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກ ະຍອມຮັບວ່າ ບັນທຶກຂອງສາດສະດາ ແລະ ຂອງອັກຄະ ສາວິກ ສິບ ສອງ ຂອງ ພຣະ ເມສານ້ອຍເປັນ ິຄວາມຈິງ.

40 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ັບັນທຶກສະບັບຫລັງ ຊຶ່ງເຈົ້າເຫັນຢູ່ໃນບັນດາຄົນຕ່າງຊາດນັ້ນ ຈະ ະສະຖາປະນາຄວາມຈິງຂອງ ິສະບັບທຳອິດ ຊຶ່ງເປັນຂອງອັກຄະສາວິກສິບສອງຂອງພຣະເມສານ້ອຍ ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ຮູ້ສິ່ງທີ່ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີຄຳ ຊຶ່ງຖືກເອົາໄປຈາກໜັງສືເຫລົ່ານີ້, ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ຮູ້ກັນໃນທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ, ວ່າພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າຄືພຣະບຸດຂອງພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ແລະ ະພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ, ແລະ ວ່າຄົນທັງປວງຕ້ອງມາຫາພຣະອົງຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈະລອດບໍ່ໄດ້.

41 ແລະ ເຂົາ ຕ້ອງ ມາ ຕາມ ຄຳ ຊຶ່ງ ຈະ

ສະຖາ ປະນາ ຂຶ້ນ ໂດຍ ພຣະ ໂອດ ຂອງ ພຣະເມສານ້ອຍ ແລະ ພຣະຄຳຂອງພຣະເມສານ້ອຍຈະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ ໃນບັນທຶກຂອງລູກຫລານ ຂອງ ເຈົ້າ ເຊັ່ນ ດຽວ ກັບ ໃນ ບັນທຶກຂອງອັກຄະສາວິກສິບສອງຂອງພຣະເມສານ້ອຍ; ດັ່ງນັ້ນບັນທຶກທັງສອງເຫລັ້ມນີ້ ຈະ ຖືກ ສະຖາ ປະນາ ໄວ້ ເປັນ ັເຫລັ້ມດຽວ; ເພາະມີ ະພຣະເຈົ້າອົງດຽວ ແລະ ມີ ຜູ້ລ້ຽງ ິຜູ້ດຽວທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນໂລກ.

42 ແລະ ເມື່ອເວລາມາເຖິງ ພຣະອົງຈະສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ທຸກປະຊາຊາດ, ທັງ ັຊາວຍິວ ແລະ ຄົນຕ່າງຊາດນຳອີກ; ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ພຣະອົງສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ຊາວຍິວ ແລະ ຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດແລ້ວ, ເມື່ອນັ້ນພຣະອົງຈະສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ຕໍ່ຊາວຍິວນຳອີກ, ແລະ ຜູ້ ະສຸດທ້າຍຈະເປັນຜູ້ທຳອິດ ແລະ ຜູ້ ິທຳອິດຈະເປັນຜູ້ສຸດທ້າຍ.

ບົດທີ 14

ທູດບອກນິໄຟເຖິງພອນ ແລະ ການສາບແຂ່ງຊຶ່ງຕົກມາຫາຄົນຕ່າງຊາດ—ມີສາດສະໜາຈັກສອງແຫ່ງເທົ່ານັ້ນຄື: ສາດສະໜາຈັກ ຂອງ ພຣະ ເມສານ້ອຍ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ແລະ ສາດສະໜາຈັກຂອງມານ—ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນທຸກປະຊາຊາດ ຖືກຂົ່ມເຫັງ ໂດຍ ສາດສະໜາຈັກ ໃຫຍ່ ແລະ

38 ຂ ມມ 5:15.
39 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ທຳນາຍໄວ້ຈະອອກມາ.
ຂ ອຊກ 37:15-20;
2 ນຟ 3:11-12.
ຄ 1 ນຟ 14:30.
40 ກ 2 ນຟ 26:16-17; 29:12.
ຄມພ ພຣະຄຳພີມໍມອນ.

ຂ ມມ 7:8-9.
ຄ ຄມພ ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ.
ງ ເບິ່ງ ໜ້າວິເຄາະສະບັບຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ.
ມຊ 1:6.
41 ກ ອຊກ 37:17.
ຂ ພບຍ 6:4;
ຢຮ 17:21-23;

2 ນຟ 31:21.
ຄ ຄມພ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ.
42 ກ ຄພ 90:8-9;
107:33; 112:4.
ຂ ຢຄ 5:63.
ຄ ລກ 13:30;
1 ນຟ 15:13-20.

ໜ້າກຽດຊັງ—ອັກຄະສາວົກໂຍຣັນຈະຂຽນ ກ່ຽວກັບຄາວສິ້ນສຸດ ໂລກ. ປະມານ 600-592 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື, ຖ້າ ຫາກ "ຄົນຕ່າງຊາດຈະເຊື່ອຟັງພຣະເມສາ ນ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າໃນມື້ນັ້ນ ເວລາທີ່ພຣະ ອົງສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກ ເຂົາ ດ້ວຍ ພຣະຄໍາ ແລະ ດ້ວຍ ະອຳນາດ ໂດຍການກະທຳແທ້ຈິງອັນເປັນການເອົາ ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ "ສະດຸດໄປ—

2 ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະ ດ້າງຕໍ່ພຣະ ເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ພວກເຂົາ ຈະຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາລູກຫລານຂອງ ບິດາ ຂອງເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ຈະຖືກ "ນັບເຂົ້າຢູ່ໃນ ບັນ ດາ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດສະຣາເອນ; ແລະ ພວກເຂົາຈະເປັນຜູ້ ະໄດ້ຮັບພອນໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ ຕະຫລອດໄປ; ພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກນຳໄປ ຫາການເປັນຊະເລີຍອີກຕໍ່ໄປ; ແລະ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດສະຣາເອນກໍຈະບໍ່ສັບສົນອີກຕໍ່ ໄປ.

3 ແລະ "ຫລຸມໃຫຍ່ນັ້ນ ຊຶ່ງຖືກຂຸດໄວ້ໃຫ້ ພວກເຂົາ ໂດຍສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງ ຊຶ່ງຕັ້ງຂຶ້ນ ໂດຍມານ ແລະ ລູກ ຫລານ ຂອງມັນ, ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ພາ ຈິດ ວິນ ຍານມະນຸດລົງໄປສູ່ນະລົກ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລຸມໃຫຍ່ນັ້ນ ຊຶ່ງຖືກຂຸດໄວ້ ເພື່ອຄວາມ ພິນາດ ຂອງມະນຸດ ຈະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຜູ້ທີ່

ຂຸດ ມັນ ໄວ້ຈົນເຖິງຄວາມພິນາດສິ້ນ ຂອງ ພວກເຂົາ, ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ; ບໍ່ແມ່ນຄວາມພິນາດຂອງຈິດວິນ ຍານ ນອກຈາກເປັນການ ໂຍນມັນລົງ ໄປ ໃນ ະນະລົກອັນບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ.

4 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ນີ້ ເປັນ ໄປ ຕາມ ການ ທີ່ຕົກເປັນຊະເລີຍຂອງມານ ແລະ ຕາມ ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງມີຕໍ່ທຸກ ຄົນທີ່ສ້າງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າ ກຽດຊັງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ.

5 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທູດ ໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟມີຄວາມວ່າ: ເຈົ້າເຫັນແລ້ວວ່າ ຖ້າຫາກຄົນຕ່າງຊາດກັບ ໃຈມັນຈະດີກັບເຂົາ; ແລ້ວເຈົ້າຮູ້ກ່ຽວກັບ ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ມີກັບ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນນຳອີກ; ແລະ ເຈົ້າ ໄດ້ຍິນມາອີກວ່າ ຖ້າຫາກຜູ້ໃດບໍ່ "ກັບໃຈຜູ້ ນັ້ນຈະຕ້ອງຕາຍ.

6 ສະນັ້ນ, "ວິບັດ ແກ່ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ຖ້າ ຫາກພວກເຂົາເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຕໍ່ພຣະ ເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ.

7 ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວວ່າ ເມື່ອເວລາມາເຖິງເຮົາຈະກະທຳ "ການ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າ ອັດ ສະ ຈັນ ໃນ ບັນດາລູກຫລານມະນຸດ; ວຽກງານຊຶ່ງຈະ ຢູ່ເປັນນິດ, ບໍ່ແມ່ນທາງ ໃດກໍທາງໜຶ່ງ— ເພື່ອໃຫ້ເຂົາຍອມຮັບໄປຫາສັນຕິສຸກ ແລະ ະຊີວິດນິລັນດອນ ຫລື ປ່ອຍໃຫ້ເຂົາໄປສູ່ ຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ;

14 1 ກ 3 ນຟ 16:6-13.
ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ.
ຂ 1 ທສນ 1:5;
1 ນຟ 14:14; ຢຄ 6:2-3.
ຄ ອຊຢ 57:14;
1 ນຟ 13:29, 34;
2 ນຟ 26:20.
2 ກ ຄລຕ 3:7, 29;
2 ນຟ 10:18-19;

3 ນຟ 16:13; 21:6, 22;
ອຣຮ 2:9-11.
ຂ 2 ນຟ 6:12; 10:8-14;
3 ນຟ 16:6-7; 20:27.
3 ກ 1 ນຟ 22:14;
ຄພ 109:25.
ຂ ຄມພ ນະລົກ;
ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມ
ອັບປະໂຫຍດ.

5 ກ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.
6 ກ 2 ນຟ 28:32.
7 ກ ອຊຢ 29:14;
1 ນຟ 22:8;
2 ນຟ 27:26; 29:1-2;
ຄພ 4:1.
ຄມພ ການພົ້ນພູ່
ພຣະກິດຕິຄຸນ.
ຂ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ.

ແລະ ຄວາມ ມືດ ດັບ ແຫ່ງ ຈິດ ໃຈ ອັນ ນຳ ພວກເຂົາລົງ ໄປສູ່ການເປັນຊະເລີຍ ແລະ ໄປສູ່ຄວາມພິນາດນຳອີກ, ທັງທາງ ໂລກ ແລະ ທາງ ວິນ ຍານ ຕາມ ການ ເປັນ ຊະ ເລີຍຂອງມານ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກ່າວມານັ້ນ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ທູດເວົ້າຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ຖາມ ຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ: ເຈົ້າຈີ້ ພັນທະສັນຍາ ຂອງພຣະບິດາທີ່ມີໄດ້ກັບເຊື້ອສາຍອິດສະ ຣາເອນໄດ້ບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າຕອບພຣະອົງວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຈີ້ໄດ້.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະ ອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງສາດສະໜາຈັກ ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນທີ່ໃຫ້ກຳເນີດຂອງ ຄວາມໜ້າກຽດ ຊັງ ຊຶ່ງ ມານ ເປັນ ຜູ້ຕັ້ງ ຂອງມັນ.

10 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ມີພຽງສາດສະໜາຈັກ ສອງ ແຫ່ງເທົ່ານັ້ນ; ແຫ່ງໜຶ່ງເປັນສາດສະໜາ ຈັກ ຂອງພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ຂອງພຣະ ເຈົ້າ ແລະ ອີກ ສາດສະໜາໜຶ່ງເປັນສາດສະໜາຈັກ ຂອງມານ; ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ເປັນຂອງສາດ ສະໜາຈັກຂອງພຣະເມສາ ນ້ອຍຂອງພຣະ ເຈົ້າກໍຕ້ອງເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ຊຶ່ງເປັນທີ່ໃຫ້ກຳເນີດຄວາມໜ້າກຽດຊັງ, ແລະ ມັນຄື ໂສເພນີຂອງແຜ່ນດິນໂລກທັງ ໝົດ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ຫລຽວເບິ່ງ ແລະ ໄດ້ເຫັນຍິງໂສ

ເພນີຂອງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ, ແລະ ນາງ ນັ່ງຢູ່ເທິງ ຜືນນ້ຳອັນກວ້າງ ໃຫຍ່, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຕອບຄອງທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກທັງ ໝົດໃນບັນດາທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ມີສະມາ ຊິກພຽງ ເລັກໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນ ເພາະຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງໂສ ເພນີ ຜູ້ທີ່ນັ່ງຢູ່ເທິງຜືນນ້ຳອັນກວ້າງ ໃຫຍ່ ນັ້ນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າຍັງ ເຫັນວ່າ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເມສາ ນ້ອຍຜູ້ເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າມີຢູ່ ທົ່ວ ໄປຕາມຜືນແຜ່ນດິນໂລກເໝືອນກັນ; ແລະ ການຄອບຄອງຂອງພວກເຂົາໃນຜືນແຜ່ນ ດິນ ໂລກມີພຽງເລັກໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນ ເພາະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງໂສເພນີໃຫຍ່ ຊຶ່ງຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນນັ້ນ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດຄວາມໜ້າ ກຽດຊັງໄດ້ເຕົ້າໂຮມຜູງຊົນໃນຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກທັງໝົດໃນບັນດາທຸກປະຊາຊາດຂອງ ຄົນຕ່າງຊາດ ເພື່ອ ຕໍ່ສູ້ກັບພຣະ ເມສາ ນ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າມີໄຟ ໄດ້ ເຫັນອຳນາດຂອງພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ຂອງພຣະເຈົ້າລົງມາເທິງໄພ່ ພົນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເມສາ ນ້ອຍ ແລະ ຜູ້ຄົນ ແຫ່ງ ພັນທະ ສັນ ຍາ

<p>7 ຄ 2 ນຟ 2:26-29; ອອວ 12:9-11. 8 ກ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ ຂອງອັບຣາຮາມ. 9 ກ 1 ນຟ 15:35; ຄພ 1:35. ຄມພ ມານ.</p>	<p>10 ກ 1 ນຟ 22:23. ຂ 1 ນຟ 13:4-6, 26. ຄ ພນມ 17:5, 15; 2 ນຟ 10:16. 11 ກ ຢມຍ 51:13; ພນມ 17:15. ຂ ຄພ 35:11.</p>	<p>12 ກ ມທ 7:14; 3 ນຟ 14:14; ຄພ 138:26. ຂ ຄພ 90:11. 13 ກ ພນມ 17:1-6; 18:24; 1 ນຟ 13:5; ຄພ 123:7-8.</p>
---	---	--

ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງກະຈັດກະຈາຍ
ໄປຕາມຜືນ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ; ແລະ ພວກ
ເຂົາມີອາວຸດຄວາມຊອບທຳ ພ້ອມກັບ
”ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໃນລັດສະໝີພາຍ
ອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ
ພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າ
”ເຫລົ່າໃສ່ສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າ
ກຽດຊັງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ມີສົງຄາມ ແລະ
ຂ່າວລືເລື່ອງສົງຄາມໃນບັນດາທຸກ ະປະຊາ
ຊາດ ແລະ ທຸກຕະກຸນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

16 ແລະ ຂະນະ ທີ່ ເລີ່ມ ມີ ”ສົງ ຄາມ
ແລະ ຂ່າວລືເລື່ອງສົງຄາມຢູ່ໃນບັນດາປະ
ຊາຊາດທັງປວງທີ່ເປັນຂອງຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດ
ຄວາມໜ້າກຽດຊັງນັ້ນ, ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າ
ພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະພິໂລດ
ຂອງພຣະເຈົ້າມີຕໍ່ຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດຍິງໂສເພນີ;
ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງ
ໝົດ—

17 ແລະ ເມື່ອ ”ເວລານັ້ນມາເຖິງ ະພຣະ
ພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖອກເຫລົງໃສ່
ຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດຍິງໂສເພນີ ຊຶ່ງເປັນສາດສະ
ໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງຂອງແຜ່ນ
ດິນ ໂລກທັງໝົດ ຊຶ່ງພື້ນຖານຂອງມັນຄື
ມານ, ແລ້ວໃນມື້ນັ້ນ ”ວຽກງານຂອງພຣະ
ບິດາຈະເລີ່ມຕົ້ນໃນການຕຽມທາງເພື່ອໃຫ້
”ພັນທະ ສັນ ຍາ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຊຶ່ງ ກະ ທຳ
ໄວ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງທີ່ເປັນເຊື້ອສາຍ
ອິດສະຣາເອນສຳເລັດຄົບຖ້ວນ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທູດ

ໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ເບິ່ງ
ເຖິດ!

19 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລຽວເບິ່ງ ແລະ
ໄດ້ເຫັນຊາຍຜູ້ໜຶ່ງ, ແລະ ເພິ່ນສວມເສື້ອ
ຄຸມສີຂາວ.

20 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ:
ຈົ່ງເບິ່ງ ”ຜູ້ໜຶ່ງໃນຈຳນວນອັກຄະສາວົກ
ສິບສອງຂອງພຣະເມສານ້ອຍ.

21 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນຈະເຫັນ ແລະ ບັນທຶກ
ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ,
ຂຽນຫລາຍເລື່ອງທີ່ມີມາແລ້ວ.

22 ແລະ ເພິ່ນຈະບັນທຶກເລື່ອງກ່ຽວກັບ
ຄາວສັ້ນສຸດໂລກອີກ.

23 ດັ່ງນັ້ນສິ່ງທີ່ເພິ່ນບັນທຶກນັ້ນຖືກຕ້ອງ
ແລະ ຈິງ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ທີ່
ບັນທຶກໄວ້ມີຢູ່ໃນ ”ໜັງສືທີ່ເຈົ້າເຫັນແມ່ນ
ໄດ້ອອກມາຈາກປາກຂອງຊາວຢິວ; ແລະ
ເວລາທີ່ມັນອອກມາຈາກປາກຂອງຊາວຢິວ
ຫລື ເວລາໜັງສືອອກມາຈາກປາກຂອງ
ຊາວຢິວນັ້ນ, ເລື່ອງທີ່ຂຽນໄວ້ແມ່ນແຈ່ມ
ແຈ້ງ ແລະ ບໍລິສຸດ ແລະ ະມີຄ່າທີ່ສຸດ ແລະ
ງ່າຍແກ່ການເຂົ້າໃຈຂອງຄົນທັງປວງ.

24 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເລື່ອງ ທີ່ ”ອັກຄະ
ສາວົກຂອງພຣະເມສານ້ອຍຜູ້ນີ້ຈະຂຽນ
ນັ້ນມີຫລາຍເລື່ອງ ແລະ ມີຫລາຍເລື່ອງ ຊຶ່ງ
ເຈົ້າໄດ້ເຫັນແລ້ວ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເລື່ອງທີ່
ເຫລືອຢູ່ເຈົ້າກໍຈະໄດ້ເຫັນ.

25 ແຕ່ວ່າສິ່ງທີ່ເຈົ້າຈະເຫັນຕໍ່ຈາກນີ້ ເຈົ້າ
ຢາໄດ້ຂຽນໄວ້; ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງອັກຄະສາວົກຂອງພຣະເມສາ

<p>14 ກ ຢຄ 6:2; ຄພ 38:32-38.</p> <p>15 ກ ຄພ 1:13-14. ຂ ມຣກ 13:8; ຄພ 87:6.</p> <p>16 ກ 1 ນພ 22:13-14; ມມ 8:30.</p>	<p>17 ກ ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ. ຂ 1 ນພ 22:15-16. ຄ 3 ນພ 21:7, 20-29. ຄມພ ການພື້ນຟູ ພຣະກິດຕິຄຸນ. ງ ມມ 8:21, 41. ຄມພ ພັນທະສັນຍາ</p>	<p>ຂອງອັບຣາຮາມ.</p> <p>20 ກ ພນມ 1:1-3; 1 ນພ 14:27.</p> <p>23 ກ 1 ນພ 13:20-24; ມມ 8:33.</p> <p>ຂ 1 ນພ 13:28-32.</p> <p>24 ກ ອທ 4:16.</p>
---	---	---

ນ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ ກຽນເລື່ອງເຫລົ່ານັ້ນ.

26 ແລະ ຜູ້ອື່ນໆທີ່ເຄີຍເປັນຢູ່ໃນເວລານັ້ນ, ພຣະອົງກໍຈະສະແດງເລື່ອງລາວທັງໝົດ ຕໍ່ພວກເຂົາເໝືອນ ກັນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຂຽນ; ແລະ ມັນຈະຖືກ ັຜະນິກໄວ້ ເພື່ອຈະອອກມາໃນຄວາມບໍລິສຸດຂອງມັນ, ຕາມຄວາມຈິງທີ່ມີຢູ່ໃນພຣະເມສານ້ອຍ, ໃນເວລາອັນ ເໝາະສົມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອອກມາຫາເຂື່ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

27 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ຍິນ ແລະ ເປັນພະຍານວ່າ ຊື່ຂອງອັກຄະສາວົກຂອງພຣະເມສານ້ອຍຄື ັໂຍຣັນ ຕາມຄຳເວົ້າຂອງທູດ.

28 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຂຽນເລື່ອງທີ່ເຫລືອຢູ່ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນມາ; ດັ່ງນັ້ນເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນໄວ້ ຈຶ່ງພຽງພໍເທົ່ານີ້; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນມັນໄວ້ພຽງສ່ວນໜ້ອຍໜຶ່ງຂອງສິ່ງທັງໝົດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນມາ.

29 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ ັບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້.

30 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບການເວົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນເວລາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຖືກພາ ໄປ ໃນພຣະວິນຍານ; ແລະ ຖ້າຫາກເລື່ອງອື່ນໆທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແຕ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນໄວ້, ເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນໄວ້ນີ້ກໍເປັນ ັຄວາມຈິງ. ແລະ ເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ບົດທີ 15

ລູກຫລານຂອງລີໄຮຈະໄດ້ຮັບພຣະກິດຕິຄຸນ ຈາກຄົນຕ່າງຊາດ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ— ການເຕົ້າໂຮມຂອງຊາວອິດສະຣາເອນຄືກັນກັບເຕົ້າໂຮມພາກກອກເທດ ຊຶ່ງກົງໆເຕີມຂອງມັນ ຈະຖືກຕໍ່ເຂົ້າກັນອີກ—ນິໄຟແປພາບນິມິດກ່ຽວກັບເຕົ້າໂຮມແຫ່ງຊີວິດ ແລະ ເວົ້າເຖິງຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນການແຍກຄົນຊົ່ວອອກຈາກຄົນຊອບທຳ. ປະມານ 600-592 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟຖືກພາໄປໃນພຣະວິນຍານ ແລະ ເຫັນສິ່ງທັງໝົດເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍກັບໄປຫາຜ້າເຕັນຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ພວກເຂົາກຳລັງໂຕ້ຖຽງກັນກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ.

3 ເພາະ ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າຄວາມຈິງເຖິງເລື່ອງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຫລາຍເລື່ອງກັບພວກເຂົາ ຊຶ່ງຍາກທີ່ຈະ ັເຂົ້າໃຈນອກຈາກພວກເຂົາຈະທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ໂດຍທີ່ມີໃຈແຂງກະດ້າງ, ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຫລຽວຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທົ່າທີ່ຄວນ.

4 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟມີຄວາມໂສກເສົ້າເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ເພາະສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນມາ ແລະ ຮູ້ຈັກວ່າມັນຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນ

<p>25 ກ ຍຣ 20:30-31; ພນມ 1:19. 26 ກ 2 ນພ 27:6-23; ອທ 3:21-27; 4:4-7;</p>	<p>ຄພ 35:18; ຈສ—ປ 1:65. 27 ກ ພນມ 1:1-3. 29 ກ 1 ນພ 8.</p>	<p>30 ກ 2 ນພ 33:10-14. 15 3 ກ 1 ກສທ 2:10-12; ແອວ 12:9-11.</p>
--	--	---

ຢ່າງຫລີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງຂອງລູກຫລານມະນຸດ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າກໍາໝົດກໍາລັງເພາະຄວາມທຸກຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ, ເພາະ ວ່າ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ເຫັນ "ຄວາມທຸກຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ ໃຫຍ່ຫລວງເໜືອທຸກສິ່ງ ເພາະ ຄວາມພິນາດຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເຫັນການຕົກຂອງພວກເຂົາແລ້ວ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ "ມີແຮງຂຶ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າກັບພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍປາດຖະໜາຢາກຮູ້ສາເຫດເລື່ອງທີ່ພວກເຂົາກໍາລັງໂຕ້ຖຽງກັນຢູ່.

7 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າທີ່ບິດາຂອງພວກເຮົາເວົ້າກ່ຽວກັບກິ່ງງ່າເດີມຂອງຕົ້ນໝາກກອກເທດ ແລະ ກ່ຽວກັບຄົນຕ່າງຊາດນັ້ນ.

8 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມພວກເຂົາວ່າ: ພວກເຈົ້າໄດ້ "ທູນ ຖາມ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວບໍ່?

9 ແລະ ພວກເຂົາຕອບວ່າ: ພວກເຮົາຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຖາມເທື່ອ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດເລື່ອງແນວນີ້ໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້.

10 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມພວກເຂົາວ່າ: ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ? ແລະ ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຍອມຕາຍເພາະ "ຄວາມແຂງ

ກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຈົ້າ?

11 ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຈຳສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຫລືບໍ່?—ວ່າ ຖ້າຫາກເຈົ້າບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ ແລະ "ທູນຖາມເຮົາດ້ວຍສັດທາ ໂດຍເຊື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບດ້ວຍຄວາມພາກພຽນໃນການຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ ແນ່ນອນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ເຈົ້າ.

12 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ບອກພວກເຈົ້າວ່າເຊື່ອສາຍອິດສະຣາເອນຖືກປຽບທຽບໃສ່ກັບຕົ້ນໝາກກອກເທດ ໂດຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຢູ່ໃນບິດາຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ແຕກອອກມາຈາກເຊື່ອສາຍອິດສະຣາເອນບໍ່, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນ "ກິ່ງງ່າຂອງເຊື່ອສາຍອິດສະຣາເອນບໍ່?

13 ແລະ ບັດນີ້, ເລື່ອງທີ່ບິດາຂອງພວກເຮົາໝາຍເຖິງການຕໍ່ກິ່ງງ່າເດີມເຂົ້າກັບຕົ້ນໂດຍຄວາມສົມບູນຂອງຄົນຕ່າງຊາດຄືໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ເວລາລູກຫລານຂອງພວກເຮົາຍັງ "ເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນເວລາຫລາຍປີ ແລະ ຫລັງຈາກຫລາຍລຸ້ນຄົນ ະພຣະເມຊີອາຈະສະແດງໃນພຣະກາຍໃຫ້ປະຈັກແກ່ລູກຫລານມະນຸດ, ຈາກນັ້ນຄວາມສົມບູນຂອງ ະພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເມຊີອາຍ່ອມມາສູ່ຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ຈາກ ະຄົນຕ່າງຊາດມາສູ່ລູກຫລານຂອງພວກເຮົາຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່—

<p>5 ກ ຄມພ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ. ຂ ອນ 1:13; ມມ 6:1. 6 ກ ມຊ 1:10; ຈສ—ປ 1:20, 48. 8 ກ ມຊຢ 26:13; ແອວ 40:3. ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ</p>	<p>ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. 10 ກ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ. 11 ກ ຢກບ 1:5-6; ອນ 1:15; ມຣນ 7:26; ຄພ 18:18. ຄມພ ທູນຂໍ້. 12 ກ ປຖກ 49:22-26;</p>	<p>1 ນຟ 10:12-14; 19:24. ຄມພ ລີໄຮ, ບິດາຂອງນີໄຟ. 13 ກ 1 ນຟ 12:22-23; 2 ນຟ 26:15. ຂ ຄມພ ພຣະເມຊີອາ. ຄ ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ. ງ 1 ນຟ 13:42; 22:5-10; ຄພ 14:10. ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ.</p>
--	---	--

14 ແລະ ໃນມື້ນັ້ນ "ລູກຫລານຂອງພວກເຮົາຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຈິງຈະຮູ້ຈັກວ່າ ພວກເຂົາເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະ ຮູ້ຈັກວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນແຫ່ງ ຂຶ້ນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລ້ວພວກເຂົາຈະຮູ້ ແລະ ມາ ຮູ້ຈັກບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ມາຮູ້ຈັກພຣະກິດຕິ ຄຸນຂອງພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົານຳອີກ ຊຶ່ງປະຕິບັດຕໍ່ບັນພະບຸລຸດ ໂດຍພຣະອົງ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະມີຄວາມຮູ້ເຖິງພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຈຸດມັງໝາຍຂອງຄຳສອນຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ວ່າຈະມາສູ່ພຣະອົງ ແລະ ລອດໄດ້ແນວໃດ.

15 ແລ້ວໃນມື້ນັ້ນພວກເຂົາຈະບໍ່ປິຕິຍິນດີ ຖວາຍຄວາມສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າຜູ້ເປັນນິດຂອງພວກເຂົາ, ຜູ້ເປັນ "ຫີນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເປັນຄວາມລອດຂອງພວກເຂົາບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ ໃນມື້ນັ້ນພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບກຳລັງ ແລະ ການບຳລຸງລ້ຽງຈາກ ຂຶ້ນອະນຸມທີ່ແທ້ຈິງບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ ພວກເຂົາຈະບໍ່ມາຫາຜູງອັນແທ້ຈິງຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່?

16 ຈິ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວພວກເຂົາຈະຖືກຈົດຈຳອີກໃນບັນດາເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ໂດຍທີ່ກົງງ່າເດີມຂອງຕົ້ນໝາກກອກເທດຂອງພວກເຂົາຈະຖືກ "ຕໍ່ເຂົ້າກັບຕົ້ນໝາກກອກເທດອັນແທ້ຈິງ.

17 ແລະ ນີ້ຄືເລື່ອງທີ່ບິດາຂອງພວກເຮົາໝາຍເຖິງ ແລະ ໝາຍຄວາມວ່າມັນຈະບໍ່

ບັງເກີດຂຶ້ນເທື່ອຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະກະຈັດກະຈາຍໄປ ໂດຍຄົນຕ່າງຊາດ; ແລະ ເພິ່ນໝາຍຄວາມວ່າມັນຈະມາ ໂດຍທາງຄົນຕ່າງຊາດເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ສະແດງອຳນາດຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດ, ຍ້ອນວ່າແນວນີ້ພຣະອົງຈິ່ງຖືກຊາວຍິວ ຫລື ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ "ປະຕິເສດ.

18 ດັ່ງນັ້ນ, ບິດາຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າເຖິງລູກຫລານຂອງພວກເຮົາເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ໄດ້ເວົ້າເຖິງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດນຳອີກ ໂດຍຊື່ເຖິງພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງຈະສຳເລັດ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍນີ້ ຊຶ່ງພັນທະສັນຍານັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ໄວ້ກັບອັບຣາຮາມ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ມີຄວາມວ່າ: ໃນ "ລູກຫລານຂອງເຈົ້າທຸກຕະກຸນຂອງແຜນດິນໂລກຈະໄດ້ຮັບພອນ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້ານີໄຟໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາຢ່າງຍືດຍາວກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາກ່ຽວກັບ "ການຟື້ນຟູຂອງຊາວຍິວໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.

20 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລົ່າຄຳເວົ້າຂອງ "ເອຊາ ຢາ ໃຫ້ພວກເຂົາຟັງ ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ເວົ້າເຖິງການນຳກັບມາຂອງຊາວຍິວ ຫລື ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ; ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາຖືກນຳກັບມາແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ສັບສົນອີກຕໍ່ໄປ ແລະ ຈະບໍ່ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປອີກ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຫລາຍຢ່າງກັບພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈົນວ່າພວກ

<p>14ກ 2 ນຟ 10:2; 3 ນຟ 5:21-26; 21:4-7. ຂ ຄມພ ພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ. ຄ 2 ນຟ 3:12; 30:5; ມມ 7:1, 9-10; ຄຫ 3:16-20.</p>	<p>ເບິ່ງ ໜ້າວິເຄາະສະບັບຂອງພຣະຄຳພີມ້ມອນ ນຳອີກ. 15ກ ຄມພ ຫີນ. ຂ ປຖກ 49:11; ຢຣ 15:1. 16ກ ຢຄ 5:60-68. 17ກ ຄມພ ຄຶງ, ການຄຶງ.</p>	<p>18ກ ປຖກ 12:1-3; ອຣຮ 2:6-11. 19ກ 1 ນຟ 19:15. ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—ການເຕົ້າໂຮມຊາວອິດສະຣາເອນ. 20ກ 1 ນຟ 19:23.</p>
---	---	---

ເຂົາສະຫງົບລົງ ແລະ ໄດ້ ະຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

21 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າອີກ, ມີຄວາມ ວ່າ: ເລື່ອງທີ່ບິດາຂອງພວກເຮົາເຫັນໃນ ຄວາມ ຜົນ ນັ້ນ ໝາຍ ຄວາມ ວ່າ ແນວ ໃດ? "ຕົ້ນ ໄມ້ ທີ່ ເພິ່ນ ເຫັນ ນັ້ນ ໝາຍ ຄວາມ ວ່າ ແນວ ໃດ?

22 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຕອບພວກເຂົາວ່າ ມັນແມ່ນເຄື່ອງໝາຍແທນ "ຕົ້ນ ໄມ້ແຫ່ງຊີ ວິດ.

23 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ: "ຮາວ ເຫລັກ ທີ່ ບິດາ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ເຫັນຊຶ່ງພາໄປຫາຕົ້ນ ໄມ້ນັ້ນ ໝາຍຄວາມ ວ່າແນວໃດ?

24 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຕອບພວກເຂົາ, ນັ້ນ ຄື "ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ ຈະ ເຊື່ອ ພັງ ພຣະຄຳ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຈະ ະຍິດ ໝັ້ນ ແລ້ວ, ພວກເຂົາ ຈະ ບໍ່ ຕາຍ ເລີຍ; ທັງ ະສິ່ງ ລ້ຽວ ແລະ ະລູກສອນໄຟ ຂອງ ະຜູ້ ບໍ່ ລະ ບັກກໍ ຈະ ບໍ່ ອາດ ເອົາ ຊະນະ ໂດຍ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກເຂົາ ຕາບອດ ເພື່ອ ຈະ ນຳ ພວກເຂົາ ໄປ ສູ່ ຄວາມ ພິນາດ ໄດ້.

25 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ຊັກຊວນ ໃຫ້ ພວກເຂົາ "ເອົາ ໃຈ ໃສ່ ພຣະຄຳ ຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ຊັກຊວນພວກເຂົາດ້ວຍສຸດພະລັງແຫ່ງ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ດ້ວຍສຸດ ຄວາມສາມາດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີຢູ່ ເພື່ອ ໃຫ້

ພວກເຂົາເອົາໃຈໃສ່ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຈີ້ຈຳທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງ ພຣະອົງສະເໝີໄປໃນທຸກຢ່າງ.

26 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ: "ແມ່ນ້ຳທີ່ບິດາຂອງພວກເຮົາເຫັນນັ້ນ ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?

27 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຕອບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ "ນ້ຳທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຫັນນັ້ນ ຄື ະຄວາມສຶກາະ ບົກ ແລະ ຈິດ ໃຈ ຂອງ ເພິ່ນມີກໝຸນຢູ່ກັບສິ່ງອື່ນຫລາຍຈົນບໍ່ເຫັນ ຄວາມສຶກາະບົກຂອງນ້ຳນັ້ນ.

28 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ ວ່າ ນັ້ນຄື "ເຫວເລິກອັນເປັນຕາຍ້ານ ຊຶ່ງ ແຍກຄົນ ຊົ່ວ ອອກ ຈາກ ຕົ້ນ ໄມ້ ແຫ່ງ ຊີ ວິດ ແລະ ຈາກ ໄຜ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ.

29 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ ວ່າ ນັ້ນຄື ເຄື່ອງໝາຍ ແທນ "ນະລົກ ອັນ ເປັນຕາຍ້ານຊຶ່ງທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ ທີ່ຕຽມໄວ້ສຳລັບຄົນຊົ່ວ.

30 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາວ່າ ບິດາຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຫັນອີກວ່າ "ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ແຍກຄົນ ຊົ່ວ ອອກ ຈາກ ຄົນ ຊອບ ທຳ; ແລະ ຄວາມ ສະຫວ່າງຂອງທີ່ນັ້ນເໝືອນດັ່ງຄວາມສະ ຫວ່າງຂອງໄຟທີ່ກຳລັງລຸກ, ຊຶ່ງຂຶ້ນໄປເຖິງ ພຣະ ເຈົ້າ ຕະຫລອດ ໄປ ແລະ ຕະຫລອດ ການ ແລະ ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ.

31 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ: ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໝາຍເຖິງຄວາມທໍລະມານ

<p>20 ຂ 1 ນຟ 16:5, 24, 39. 21 ກ 1 ນຟ 8:10-12. 22 ກ 1 ນຟ 11:4, 25; ມຊ 3:9. 23 ກ 1 ນຟ 8:19-24. 24 ກ ຄມພ ພຣະຄຳ ຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ 1 ນຟ 8:30; 2 ນຟ 31:20.</p>	<p>ຄ 1 ນຟ 8:23. ຄມພ ລ້ຽວ, ການລ້ຽວ. ງ ອພຊ 6:16; ຄພ 3:8; 27:17. ຈ ຄມພ ມານ. 25 ກ ຄພ 11:2; 32:4; 84:43-44. 26 ກ 1 ນຟ 8:13. 27 ກ 1 ນຟ 12:16. ຂ ຄມພ ສຶກາະບົກ,</p>	<p>ຄວາມສຶກາະບົກ. 28 ກ ລກ 16:26; 1 ນຟ 12:18; 2 ນຟ 1:13. 29 ກ ຄມພ ນະລົກ. 30 ກ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ.</p>
---	---	---

ຂອງຮ່າງກາຍ ໃນ ວັນ ເວລາ ແຫ່ງ ການ ທົດລອງ, ຫລື ໝາຍ ເຖິງ ພາວະ ສຸດທ້າຍ ຂອງ ຈິດວິນຍານ ຫລັງ ຈາກ ຄວາມຕາຍ ຂອງ ຮ່າງກາຍ ຝ່າຍ ໂລກ, ຫລື ມັນ ເວົ້າ ເຖິງ ເລື່ອງ ຊຶ່ງ ເປັນ ຝ່າຍ ໂລກ?

32 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຕອບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ ມັນ ເປັນ ເຄື່ອງ ໝາຍ ແທນ ທັງ ຝ່າຍ ໂລກ ແລະ ຝ່າຍ ວິນຍານ; ເພາະ ມັນ ຈະ ມາ ເຖິງ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ພິພາກ ສາ ຕາມ ການ ກະທຳ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນ ການ ກະທຳ ທີ່ ຮ່າງກາຍ ຝ່າຍ ໂລກ ກະທຳ ໄປ ໃນ ວັນ ເວລາ ແຫ່ງ ການ ທົດລອງ.

33 ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຕາຍ ໃນ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ປະຖິ້ມ ຕາມ ເລື່ອງ ທີ່ ເປັນ ຝ່າຍ ວິນຍານ ເໝືອນ ກັນ ຊຶ່ງ ກ່ຽວ ກັບ ຄວາມ ຊອບທຳ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກ ເຂົາ ຈະ ຕ້ອງ ຖືກ ນຳ ມາ ຢືນຢູ່ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ເພື່ອ ຮັບ ການ ພິພາກ ສາ ຈາກ ການ ກະທຳ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ຖ້າ ຫາກ ການ ກະທຳ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ສຶກ ກະ ບົກ, ພວກ ເຂົາ ຍ່ອມ ຕ້ອງ ເປັນ ຄົນ ສຶກ ກະ ບົກ; ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ສຶກ ກະ ບົກ ກໍ ຕ້ອງ ຈຳ ເປັນ ວ່າ ຈະ ຢູ່ ໃນ ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້; ຫາກ ເປັນ ດັ່ງນັ້ນ, ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ກໍ ຕ້ອງ ສຶກ ກະ ບົກ ໄປ ນຳ.

34 ແຕ່ ຈິ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ, ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ສຶກ ກະ ບົກ ແລະ ສິ່ງ ທີ່ ເປີເບື້ອນ ຈະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້; ດັ່ງນັ້ນ ຈຳ ຕ້ອງ ມີ ບ່ອນ ສຶກ ກະ ບົກ ບ່ອນ ໜຶ່ງ ຕຽມ ໄວ້ ສຳ ລັບ ສິ່ງ ທີ່ ສຶກ ກະ ບົກ ນັ້ນ.

35 ແລະ ມີ ບ່ອນ ໜຶ່ງ ຕຽມ ໄວ້ ແລ້ວ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນ ກະ ລືກ ອັນ ເປັນ ຕາຍ ຢ້ານ ຊຶ່ງ ເຮົາ ໄດ້ ເວົ້າ ມາ ແລະ ມານ ເປັນ ຜູ້ ຕຽມ ມັນ ໄວ້; ດັ່ງນັ້ນ ພາວະ ສຸດທ້າຍ ຂອງ ຈິດວິນຍານ ຂອງ ມະນຸດ ຄື ຈະ ຢູ່ ໃນ ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຫລື ຖືກ ຂັບ ໄລ່ ອອກ ໄປ ເພາະ ຄວາມ ຍຸດ ຕິ ທຳ ຊຶ່ງ ເຮົາ ໄດ້ ເວົ້າ ມັນ ມາ ແລ້ວ.

36 ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນ ຊົ່ວ ຈິ່ງ ຖືກ ປະຕິ ເສດ ໄປ ຈາກ ຄົນ ຊອບທຳ ແລະ ຈາກ ທີ່ ໄມ້ ແຫ່ງ ຊີວິດ ນຳ ອີກ ຊຶ່ງ ໝາກ ຂອງ ມັນ ມີ ຄ່າ ແລະ ສຸກ ເພິ່ງ ປາດ ຖະ ໜາ ທີ່ ສຸດ ເໜືອ ກວ່າ ໝາກ ໄມ້ ໃດ ໆ ທັງ ສິ້ນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ມັນ ເປັນ ສິ່ງ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ທີ່ ສຸດ ໃນ ຂອງ ປະທານ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ. ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ອ້າຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ດັ່ງ ນັ້ນ. ອາແມນ.

ບົດທີ 16

ຄົນ ຊົ່ວ ຖື ເອົາ ຄວາມ ຈິງ ເປັນ ເລື່ອງ ຮຸນ

<p>31 ກ ແອວ 12:24; 42:10; ຮລມ 13:38. ຂ ແອວ 40:6, 11-14. 32 ກ ຄມພ ວຽກງານ. 33 ກ ມຊຢ 15:26; ມຮນ 10:26. ຂ ແອວ 12:12-16; 40:26. ຄ ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາ ຄັ້ງ ສຸດທ້າຍ. ງ 3 ນພ 27:23-27. ຈ 2 ນພ 9:16;</p>	<p>ຄພ 88:35. ສ ພສສ 15; 24:3-4; ແອວ 11:37; ຄພ 76:50-70; ມຊ 6:57. 34 ກ ຄມພ ສຶກກະບົກ, ຄວາມສຶກກະບົກ. 35 ກ 2 ນພ 9:19; ມຊຢ 26:27. ຄມພ ນະລົກ. ຂ 1 ນພ 14:9;</p>	<p>ຄພ 1:35. ຄ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. 36 ກ ປຖກ 2:9; 2 ນພ 2:15. ຂ 1 ນພ 8:10-12; ແອວ 32:42. ຄ ຄພ 6:13. ງ ຄພ 14:7. ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ.</p>
---	---	--

ແຮງ—ລູກຊາຍຂອງລີໄຮແຕ່ງງານກັບລູກສາວຂອງອິດຊະມາເອນ—ເລຍໂຮນາພາພວກເຂົາເດີນທາງໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ—ຂ່າວສານຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ເທິງເລຍໂຮນາເປັນບາງຄັ້ງ—ການຕາຍຂອງອິດຊະມາເອນ; ຄອບຄົວຂອງລາວຈົມຍ້ອນຄວາມທຸກ. ປະມານ 600-592 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື, ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ເວົ້າກັບພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈົບແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າໄດ້ກ່າວເລື່ອງຮຸນແຮງກັບພວກເຮົາເກີນກວ່າພວກເຮົາຈະທົນໄດ້.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ເຮົາຮູ້ວ່າເຮົາໄດ້ເວົ້າເລື່ອງຮຸນແຮງຕໍ່ຄົນຊົ່ວຕາມຄວາມຈິງ; ແລ້ວຄົນຊອບທຳນັ້ນເຮົາຮັບຮອງ ແລະ ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳວ່າ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການຍົກຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ; ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນ“ຜິດຍ່ອມຖືເອົາ”ຄວາມຈິງເປັນເລື່ອງຮຸນແຮງເພາະມັນ “ບາດໃຈເຂົາເຖິງສ່ວນເລິກທີ່ສຸດ.

3 ແລະ ບັດນີ້ພວກອ້າຍຂອງເຮົາເອີຍ, ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຊອບທຳ ແລະ ເຕັມໃຈຈະເຊື່ອຟັງຄວາມຈິງ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ຄວາມຈິງເພື່ອພວກເຈົ້າຈະໄດ້ “ເດີນໄປຢ່າງພາກພູມໃຈຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຈົມເພາະຄວາມຈິງ

ແລະ ເວົ້າວ່າ: ເຈົ້າເວົ້າເລື່ອງຮຸນແຮງຕໍ່ຕ້ານພວກເຮົາ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ຊັກຊວນພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍສຸດຄວາມພາກພຽນເພື່ອໃຫ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ “ຖ່ອມຕົວລົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ເຖິງຂະໜາດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເກີດຄວາມປິຕິຍົນດີ ແລະ ມີຄວາມຫວັງໃນຕົວຂອງພວກເຂົາ, ວ່າພວກເຂົາຈະເດີນໃນທາງຂອງຄວາມຊອບທຳ.

6 ບັດນີ້, ເລື່ອງທັງໝົດນີ້ໄດ້ເວົ້າ ແລະ ໄດ້ເຮັດໄປຂະນະທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າອາໄສຢູ່ທີ່ຜ້າເຕັນໃນຮ່ອມພູທີ່ເພິ່ນເອີ້ນວ່າເລມູເອນ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ຮັບເອົາ “ລູກສາວຄົນໜຶ່ງຂອງອິດຊະມາເອນມາເປັນ ະເມຍ; ແລະ ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ຮັບເອົາລູກສາວຄົນອື່ນໆຂອງອິດຊະມາເອນມາເປັນ ເມຍ; ແລະ “ໂຊຣຳກໍໄດ້ຮັບເອົາລູກສາວກົກຂອງອິດຊະມາເອນມາເປັນເມຍເໝືອນກັນ.

8 ແລະ ດັ່ງນັ້ນບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ປະທານໃຫ້ເພິ່ນສຳເລັດໂດຍຄົບຖ້ວນ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ຮັບພອນຢ່າງຍິ່ງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເໝືອນກັນ.

16 2 ກ 1 ຍຮ 3:20;
2 ນຟ 33:5;
ອນ 1:23;
ຮລມ 14:10.
ຄມພ ຮູ້ສຶກຜິດ,
ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ.
ຂ ສພສ 15:10;

2 ນຟ 1:26; 9:40;
ຮລມ 13:24-26.
ຄ ກຈກ 5:33;
ມຊຢ 13:7.
3 ກ ຄພ 5:21.
ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປ
ກັບພຣະເຈົ້າ.

5 ກ 1 ນຟ 16:24, 39; 18:4.
7 ກ 1 ນຟ 7:1.
ຂ ຄມພ ແຕ່ງງານ,
ການແຕ່ງງານ.
ຄ 1 ນຟ 4:35;
2 ນຟ 5:5-6.

9 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ສຸລະ ສຽງ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ສັງກັບ ບົດາຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ໃນ ຕອນກາງຄືນ ແລະ ບັນຊາ ເພິ່ນ ໃຫ້ ອອກ ເດີນທາງ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນດານ ໃນ ມື້ ຕໍ່ມາ.

10 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອ ບົດາຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ຕື່ນ ຂຶ້ນ ໃນ ຕອນເຊົ້າ ແລະ ອອກ ໄປ ທີ່ ປາກປະຕູ ຜ້າ ເຕັນນັ້ນ, ເພິ່ນ ແປກ ໃຈ ຫລາຍ ທີ່ ເຫັນ "ລູກກົມ ອັນ ມີ ຝີ ມີ ແປກ ປະທາລາດ ລູກ ໜຶ່ງ ວາງ ຢູ່ ເທິງ ພື້ນດິນ; ແລະ ມັນ ເປັນ ທອງ ເຫລືອງ ຢ່າງ ດີ. ແລະ ພາຍ ໃນ ລູກກົມ ມີ ເຂັມ ສອງ ອັນ; ແລະ ເຂັມ ໜຶ່ງ ຊີ້ ໄປ ທາງ ທີ່ ພວກເຮົາ ຄວນ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນດານ.

11 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາ ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ ສິ່ງ ຂອງ ຕ່າງ ທ່າງ ທີ່ ຈະ ນຳ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນດານ ແລະ ສະບຽງ ອາຫານ ທີ່ ຍັງ ເຫລືອ ຢູ່ ທັງ ໝົດ ຊຶ່ງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ປະທານ ໃຫ້ ພວກເຮົາ; ແລະ ພວກເຮົາ ໄດ້ ເອົາ ເມັດ ພືດ ທຸກ ຊະນິດ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ເອົາ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນດານ.

12 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາ ໄດ້ ເອົາ ຜ້າ ເຕັນ ຂອງ ພວກເຮົາ ແລະ ອອກ ເດີນທາງ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນດານ ຂ້າມ ແມ່ນ້ຳ ເລມັນ ໄປ.

13 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາ ໄດ້ ເດີນທາງ ໄປ ເປັນ ເວລາ ສີ່ ມື້ ໃນ ທິດທາງ ຂ້ອນ ໄປ ທາງ ໃຕ້ ຂອງ ທາງ ຕາເວັນອອກສ່ຽງ ໃຕ້, ແລະ ພວກເຮົາ ໄດ້ ຕັ້ງ ຜ້າ ເຕັນ ຂຶ້ນ ອີກ; ແລະ ພວກເຮົາ ໄດ້ ຕັ້ງ ຊີ້ ບ່ອນ ນັ້ນ ວ່າ ເຊເຊີ.

14 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາ ໄດ້ ເອົາ ຄັນທະນູ ແລະ ລູກທະນູ

ຂອງ ພວກເຮົາ, ແລະ ອອກ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນດານ ເພື່ອ ລ່າ ສັດ ມາ ເປັນ ອາຫານ ໃຫ້ ຄອບຄົວ ຂອງ ພວກເຮົາ; ແລະ ຫລັງ ຈາກ ໄດ້ ສັດ ມາ ເປັນ ອາຫານ ໃຫ້ ຄອບຄົວ ແລ້ວ ພວກເຮົາ ກໍ ໄດ້ ກັບ ມາ ຫາ ຄອບຄົວ ຂອງ ພວກເຮົາ ອີກ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນດານ ທີ່ ເຊເຊີ. ແລະ ພວກເຮົາ ໄດ້ ເດີນທາງ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນດານ ອີກ ຕາມ ທິດທາງ ເດີມ ໂດຍ ຢູ່ ໃນ ທາງ ທີ່ ອຸດົມສົມບູນ ທີ່ ສຸດ ຂອງ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນດານ ອັນ ເປັນ ຊາຍແດນ ໃກ້ "ທະເລແດງ.

15 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາ ໄດ້ ເດີນທາງ ໄປ ເປັນ ເວລາ ຫລາຍ ມື້ ໂດຍ ການ ລ່າ ເນື້ອ ມາ ເປັນ ອາຫານ ຕາມ ທາງ ທີ່ ໄປ ນັ້ນ ດ້ວຍ ຄັນທະນູ ແລະ ລູກທະນູ ແລະ ກ້ອນຫີນ ແລະ ກະຖຸນ ຂອງ ພວກເຮົາ.

16 ແລະ ພວກເຮົາ ໄດ້ ໄປ ຕາມ "ທິດທາງ ຂອງ ລູກກົມ ຊຶ່ງ ນຳ ພວກເຮົາ ໄປ ໃນ ບ່ອນ ທີ່ ອຸດົມສົມບູນ ຫລາຍ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນດານ.

17 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ພວກເຮົາ ເດີນທາງ ເປັນ ເວລາ ຫລາຍ ມື້ ແລ້ວ, ພວກເຮົາ ໄດ້ ຕັ້ງ ຜ້າ ເຕັນ ຂອງ ພວກເຮົາ ຂຶ້ນ ຢູ່ ຊົ່ວໄລຍະ ໜຶ່ງ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ພັກຜ່ອນ ແລະ ຫາ ອາຫານ ໃຫ້ ຄອບຄົວ ຂອງ ພວກເຮົາ ອີກ.

18 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາ ທີ່ ຂ້າພະເຈົ້າ ມີ ໄຟ ອອກ ໄປ ລ່າ ສັດ ມາ ເປັນ ອາຫານ ນັ້ນ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ຄັນທະນູ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ຫັກ ຊຶ່ງ ເຮັດ ດ້ວຍ "ເຫລັກ ຢ່າງ ດີ; ແລະ ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ຄັນທະນູ ຫັກ ແລ້ວ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກອ້າຍ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ກໍ ໃຈ ຮ້າຍ

<p>10 ກ ແອວ 37:38-46. ຄມພ ເລຍ ໂຮນາ. 14 ກ ຄພ 17:1.</p>	<p>16 ກ 1 ນພ 16:10, 16, 26; 18:12; ແອວ 37:38-46.</p>	<p>18 ກ 2 ຊມອ 22:35.</p>
---	--	--------------------------

ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເພາະການສູນເສຍຄັນທະນູຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ສະນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງຫາອາຫານບໍ່ໄດ້.

19 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາໄດ້ກັບມາຫາຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາ ໂດຍ ບໍ່ ມີ ອາຫານ, ແລະ ອິດ ເມື່ອຍ ຫລາຍ, ເນື່ອງ ຈາກ ການ ເດີນ ທາງ ຂອງ ພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈຶ່ງ ໄດ້ປະສົບຄວາມທຸກ ທໍ ລະ ມານ ຫລາຍ ເພາະ ຕ້ອງ ການ ອາຫານທີ່ຈະກິນ.

20 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເລມັນກັບເລມູເອນ ແລະ ລູກຊາຍຂອງອິດຊະມາເອນໄດ້ເລີ່ມຈົ່ມຫລາຍຂຶ້ນເພາະວ່າຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມທຸກຂອງພວກເຮົາໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍເລີ່ມຈົ່ມໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເພິ່ນຄືກັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເສົ້າສະຫລົດໃຈຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ທຸກຄົນກໍໄດ້ຈົ່ມໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

21 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້ານິໄສໂດຍທີ່ເປັນທຸກກັບພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພາະການສູນເສຍຄັນທະນູຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໂດຍທີ່ຄັນທະນູຂອງພວກເຮົາບໍ່ມີສາຍ, ມັນຈຶ່ງເລີ່ມລໍາບາກຫລາຍຂຶ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາຫາອາຫານບໍ່ໄດ້ເລີຍ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້ານິໄສໄດ້ເວົ້າກັບພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຫລາຍຢ່າງ, ເພາະພວກເຮົາເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງອີກ, ຈົນເຖິງຂັ້ນ "ຈົ່ມໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້ານິໄສໄດ້ເຮັດຄັນທະນູອັນໜຶ່ງຂຶ້ນດ້ວຍໄມ້, ແລະ ລູກທະນູລູກໜຶ່ງຈາກໄມ້ຊື່ອັນໜຶ່ງ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືຄັນທະນູກັບລູກທະນູ, ທັງກະຖຸນກັບກອນຫີນ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມ "ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ລູກຄວນຈະອອກໄປຫາອາຫານໃນທາງໃດ?

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ "ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພາະທຸກຄົນຖ່ອມຕົວແລ້ວ ເພາະຄໍາເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພວກເຮົາຫລາຍເລື່ອງດ້ວຍພະລັງແຫ່ງຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຖືກ "ຕີສອນຢ່າງໜັກເພາະເພິ່ນໄດ້ຈົ່ມໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ເພິ່ນຖືກນໍາລົງໄປສູ່ຄວາມເລິກແຫ່ງຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງລູກກິມ, ແລະ ເບິ່ງສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນນັ້ນ.

27 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຫັນສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນລູກກິມ, ເພິ່ນກໍມີຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຕົວສັ່ນ ສາຍຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າກັບລູກຂອງອິດຊະມາເອນກັບພວກເມຍຂອງພວກເຮົາກໍເໝືອນກັນ.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້ານິໄສໄດ້ເຫັນເຂັມຊຶ່ງຢູ່ໃນລູກກິມ

<p>22 ກ ອພຍ 16:8; ຈບຊ 11:1. 23 ກ ອພຍ 20:12;</p>	<p>ມຊຢ 13:20. 24 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄໍາອະທິຖານ.</p>	<p>25 ກ ອທ 2:14. ຄມພ ຕີສອນ, ການຕີສອນ.</p>
---	---	---

ວ່າ ມັນທຳງານຕາມ "ສັດທາ ແລະ ຄວາມພາກພຽນ ແລະ ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຊຶ່ງພວກເຮົາໃຫ້ແກ່ມັນ.

29 ແລະ ມີຂໍ້ຄວາມຂຽນໄວ້ໃໝ່ໆອີກ ຊຶ່ງອ່ານງ່າຍໆ, ຊຶ່ງໄດ້ໃຫ້ "ຄວາມເຂົ້າໃຈແກ່ພວກເຮົາ ກ່ຽວ ກັບ ທາງ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ມັນມີຂຽນ ແລະ ປຸງໄປເປັນບາງຄັ້ງຕາມສັດທາ ແລະ ຄວາມພາກພຽນ ຊຶ່ງພວກເຮົາ ໃຫ້ແກ່ມັນ. ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ ດ້ວຍວິທີ ຂໍ້ນອຍໆ ແລະ ງ່າຍໆນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານຳເລື່ອງອັນໃຫຍ່ຍິ່ງມາໃຫ້.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້ານິໄສໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງຈອມພູຕາມທິດທາງ, ຊຶ່ງໃຫ້ໄວ້ໃນລູກກົມນັ້ນ.

31 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂ້າສັດປ່າ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ໄດ້ອາຫານມາໃຫ້ຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກັບມາທີ່ຜ້າເຕັນຂອງພວກເຮົາ, ເອົາສັດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຂ້າມາພ້ອມ; ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອພວກເຮົາເຫັນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອາຫານມາ, ຄວາມສຸກຂອງພວກເຮົານັ້ນລົ້ນເຫລືອ! ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຖວາຍຄວາມຂອບຄຸນແດ່ພຣະອົງ.

33 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ອອກເດີນທາງອີກ, ໂດຍໄປເກືອບຈະຊ້ຳທາງດຽວກັນກັບເມື່ອເລີ່ມຕົ້ນ; ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຮົາໄດ້ເດີນທາງໄປ

ເປັນເວລາຫລາຍມື້ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂອງພວກເຮົາຂຶ້ນອີກ, ເພື່ອຈະໄດ້ພັກເຊົາຢູ່ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ.

34 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື "ອິດຊະມາເອນໄດ້ສິ້ນຊີວິດ ແລະ ຖືກຝັງໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ເອີ້ນວ່າ ເນຮອມ.

35 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກລູກສາວຂອງອິດຊະມາເອນກໍເປັນທຸກຢ່າງຍິ່ງເພາະການສູນເສຍບິດາ ແລະ ເພາະ "ຄວາມທຸກຂອງພວກເຮົາ ໃນ ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຈົມໃຫ້ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພາະເພິ່ນໄດ້ພາພວກເຮົາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນ ເຢຣູຊາເລັມ ໂດຍກ່າວວ່າບິດາຂອງພວກເຮົາໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປແລ້ວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ ພວກເຮົາຊັດເຊພະເນຈອນມາຫລາຍແລ້ວ ໃນ ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ທຸກ, ຫິວ, ກະຫາຍ, ແລະ ອິດເມື່ອຍຫລາຍ; ແລະ ຫລັງຈາກຄວາມທຸກທັງໝົດນີ້ແລ້ວ ພວກເຮົາຕ້ອງມາຕາຍໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານດ້ວຍຄວາມອິດຫົວອີກ.

36 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຈົມໃຫ້ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງນັ້ນ ແລະ ໄດ້ຈົມໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້ານຳອີກ ແລະ ພວກເຮົາປາດຖະໜາທີ່ຈະກັບຄືນໄປເຢຣູຊາເລັມ.

37 ແລະ ເລມັນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ເລມູ ເອນ ແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງອິດຊະມາເອນອີກວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃຫ້ພວກເຮົາ "ຂ້າບິດາຂອງພວກເຮົາກັບນິໄສນ້ອງຊາຍຂອງພວກເຮົາ ເສຍ ຜູ້ທີ່ຖືຕົນເປັນ ຜູ້ບິກຄອງ ແລະ ເປັນ ຜູ້ສອນຂອງພວກເຮົາຜູ້ເປັນອ້າຍຂອງມັນ.

<p>28 ກ ແອວ 37:40. ຄມພ ສັດທາ. 29 ກ ຄມພ ເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ. ຂ 2 ກສ 5:13; ຢກບ 3:4;</p>	<p>ແອວ 37:6-7, 41; ຄພ 123:16. 34 ກ 1 ນພ 7:2-6. 35 ກ ຄມພ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ. 37 ກ 1 ນພ 17:44.</p>	<p>ຄມພ ຄາດຕະກຳ, ການຄາດຕະກຳ. ຂ ປຖກ 37:9-11; 1 ນພ 2:22; 18:10.</p>
--	--	--

38 ບັດນີ້ມັນເວົ້າວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບມັນ ແລະວ່າ "ເຫລົ່າທູດໄດ້ສຶດສອນມັນນຳອີກ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຮູ້ວ່າມັນຕົວະພວກເຮົາ; ແລະ ມັນເລົ່າເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກັບພວກເຮົາ ແລະ ມັນເຮັດມາຫລາຍຢ່າງ ໂດຍແລ່ທລຸ່ມທີ່ສະຫລາດ ແກມໂກງຂອງມັນ ເພື່ອຈະຫລອກລວງຕາຂອງພວກເຮົາໂດຍຄິດວ່າ ມັນອາດຈະນຳພວກເຮົາໄປຫາຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານທີ່ແປກປະຫລາດ; ແລະ ຫລັງຈາກມັນນຳພວກເຮົາໄປແລ້ວ ມັນກໍຈະຄິດຕັ້ງຕົນເປັນກະສັດ ແລະ ບົກຄອງພວກເຮົາ ເພື່ອມັນຈະໄດ້ເຮັດກັບພວກເຮົາຕາມຄວາມປາດຖະໜາ ແລະ ຕາມຄວາມພໍໃຈຂອງມັນ. ແລະ ຕາມວິທີນີ້ເລມັນອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍຸຍົງໃຈຂອງພວກເຂົາໃຫ້ໂມໂຫຂຶ້ນ.

39 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງ ແລະ ຮັບສັ່ງກັບພວກເຂົາຫລາຍຢ່າງ ແລະ "ຕີສອນພວກເຂົາຢ່າງໜັກ; ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາຖືກຕີສອນໂດຍສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ ພວກເຂົາກໍເຂົາໃຈຮ້າຍ ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາດ້ວຍອາຫານອີກຈົນພວກເຮົາບໍ່ຕ່າຍຍ້ອນ.

ບົດທີ 17

ນິໄຟ ໄດ້ຖືກບັນຊາ ໃຫ້ສ້າງ ເຮືອ ໃຫຍ່ລ່າ

ໜຶ່ງ—ພວກ ອ້າຍ ຂອງ ເພິ່ນ ຂັດ ຂວາງ ເພິ່ນ—ເພິ່ນຊັກຊວນພວກເຂົາ ໂດຍການເລົ່າປະຫວັດສາດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະທຳກັບ ອິດສະ ຣາເອນ—ນິໄຟ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ອຳນາດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ—ພວກອ້າຍ ຂອງ ເພິ່ນຖືກທຳມບໍ່ໃຫ້ແຕ່ຕ້ອງຮ່າງກາຍຂອງເພິ່ນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະຫຼົງແຫ້ງເໝືອນດັ່ງຕົນອີ່ແຫ້ງ. ປະມານ 592–591 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ອອກເດີນທາງອີກໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ນັບ ແຕ່ ເວລາ ນັ້ນ ພວກເຮົາໄດ້ເດີນທາງເກືອບຈະໄປທາງຕາເວັນອອກ. ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເດີນທາງ ແລະ ລຸຍໄປກັບຄວາມທຸກທີ່ສຸດໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ພວກຜູ້ຍິງຂອງພວກເຮົາໄດ້ເກີດລູກໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

2 ແລະ ພອນ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ທີ່ ປະທານ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຮົາ ນັ້ນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ທີ່ ສຸດ, ຄືເວລານັ້ນພວກເຮົາໄດ້ດຳລົງຊີວິດຢູ່ດ້ວຍຊີ້ນ "ດິບໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ພວກຜູ້ຍິງຂອງພວກເຮົາກໍມີນ້ຳນົມຢ່າງຫລວງຫລາຍໃຫ້ລູກຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ແຂງແຮງດີ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ເທົ່າທຽມກັບພວກຜູ້ຊາຍ; ແລະ ພວກເຂົາອົດທົນຕໍ່ການເດີນທາງໂດຍບໍ່ໄດ້ຈົມວ່າ.

3 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງສຳເລັດ. ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າລູກຫລານມະນຸດຈະ "ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ ພຣະອົງຍ່ອມບຳລຸງລ້ຽງດູພວກເຂົາ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ແລະ ຈັດ

<p>38 ກ 1 ນຟ 3:30–31; 4:3. 39 ກ ຄມພ ຕີສອນ, ການຕີສອນ.</p>	<p>17 2 ກ 1 ນຟ 17:12. 3 ກ ມຊຢ 2:41; ແອວ 26:12.</p>	<p>ຄມພ ເຊື້ອຟັງ, ການ ເຊື້ອຟັງ, ພັງຄວາມ.</p>
--	--	---

ຫາທາງຊຶ່ງ ໂດຍທາງນັ້ນພວກເຂົາຈະສຳ
ເລັດໄດ້ໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງບັນຊາພວກເຂົາ;
ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງໄດ້ “ຈັດຫາທາງໃຫ້ພວກ
ເຮົາ ໃນ ເວລາທີ່ພວກເຮົາຢູ່ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ
ແລ້ງກັນດານ.

4 ແລະ ພວກເຮົາ ໄດ້ຢູ່ມາ ເປັນ ເວລາ
ຫລາຍປີ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນເຖິງແປດປີໃນ
ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

5 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ມາເຖິງແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງ
ພວກເຮົາເອີ້ນວ່າ ອຸດົມສົມບູນ, ເພາະມັນມີ
ໝາກໄມ້ນາໆຊະນິດ ແລະ ມີນ້ຳເຜິ້ງປານຳ
ອີກ; ແລະ ທັງໝົດນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຽມ
ໄວ້ເພື່ອພວກເຮົາ ຈະບໍ່ຕາຍ. ແລະ ພວກ
ເຮົາເຫັນທະເລ ຊຶ່ງພວກເຮົາເອີ້ນວ່າ ອິຣີ
ອານທຳ, ຊຶ່ງພວກເຮົາແປວ່າ ຜືນນ້ຳອັນ
ກວ້າງໃຫຍ່.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ
ເຮົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂຶ້ນໃນແຄມຝັ່ງທະເລ;
ແລະ ເຖິງແມ່ນພວກເຮົາໄດ້ອົດທົນຮັບ
”ຄວາມທຸກ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກມາ
ຫລາຍແລ້ວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດ
ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນໄວ້ໝົດບໍ່ໄດ້, ພວກເຮົາກໍ
ປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງເມື່ອພວກເຮົາມາເຖິງຝັ່ງ
ທະເລ ແລະ ພວກເຮົາເອີ້ນບ່ອນນັ້ນວ່າ ອຸ
ດົມສົມບູນ ເພາະມັນມີໝາກໄມ້ຫລາຍໆ
ຊະນິດ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ
ຈາກຂ້າພະເຈົ້າ ນິໄຟ ໄດ້ ພັກຜ່ອນ ຢູ່ໃນ
ແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນເປັນເວລາຫລາຍມື້,
ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງ
ຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ຈົ່ງ
ຂຶ້ນໄປເທິງພູ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດ
ຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ຂຶ້ນ

ໄປເທິງພູ ແລະ ໄດ້ຮັອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ຮັບສັ່ງກັບ ຂ້າພະເຈົ້າ, ມີ
ຄວາມວ່າ: ຈົ່ງສ້າງເຮືອລຳໜຶ່ງ ຕາມ ”ວິທີ
ທີ່ເຮົາຈະສະແດງແກ່ເຈົ້າ, ເພື່ອເຮົາຈະນຳ
ຜູ້ຄົນຂອງເຈົ້າຂ້າມນ້ຳນີ້ໄປ.

9 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນຖາມວ່າ: ຂ້າ
ແດ່ພຣະອົງເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍຈະໄປທາງໃດ
ເພື່ອຈະໄດ້ຫາແຮ່ມາຫລໍ່ຫລອມ ເພື່ອຈະ
ເຮັດເຄື່ອງມືສ້າງເຮືອຕາມວິທີທີ່ພຣະອົງ
ໄດ້ສະແດງແກ່ຂ້ານ້ອຍ?

10 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ
ຈະໄປຫາແຮ່ຢູ່ບ່ອນໃດ ເພື່ອຈະໄດ້ມັນມາ
ເຮັດເປັນເຄື່ອງມື.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ
ພະເຈົ້າ ນິໄຟ ໄດ້ ເຮັດ ເຄື່ອງ ເປົ່າລົມ ດ້ວຍ
ໜັງສັດ ເພື່ອໃຊ້ເປົ່າໄຟ ແລະ ຫລັງຈາກ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດເຄື່ອງເປົ່າລົມເພື່ອຈະ
ໄດ້ໃຊ້ເປົ່າໄຟແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອົາຫີນ
ສອງກ້ອນມາຕ່ອຍກັນເພື່ອຈະໄດ້ກໍ່ໄຟ.

12 ເພາະຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່
ຍອມໃຫ້ພວກເຮົາກໍ່ໄຟຫລາຍໃນເວລາທີ່
ພວກເຮົາເດີນທາງຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນ
ດານ; ເພາະພຣະອົງບອກວ່າ: ເຮົາຈະເຮັດ
ໃຫ້ອາຫານຂອງເຈົ້າກັບເປັນຫວານ ເພື່ອ
ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ ”ຫຼຸດຕົ້ມ;

13 ແລະ ເຮົາຈະເປັນແສງສະຫວ່າງໃຫ້
ເຈົ້າໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານນຳອີກ; ແລະ
ເຮົາຈະ ”ຕຽມທາງ ໄວ້ກ່ອນ ເຈົ້າ ຖ້າຫາກ
ເຈົ້າຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາ; ດັ່ງ
ນັ້ນ, ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດ

3 ຂ 1 ນໄຟ 3:7. 6 ກ 2 ນໄຟ 4:20.	8 ກ 1 ນໄຟ 18:2. 12 ກ 1 ນໄຟ 17:2.	13 ກ ແອວ 37:38-39.
-----------------------------------	-------------------------------------	--------------------

ຂອງເຮົາ ເຈົ້າຈະຖືກພາໄປຫາ ຂຶ້ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ; ແລະ ເຈົ້າຈະ ຮູ້ວ່າເຮົາເປັນຜູ້ນຳເຈົ້າໄປ.

14 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ບອກ ໄວ້ ອີກ ວ່າ: ຫລັງ ຈາກ ເຈົ້າ ໄປ ເຖິງ ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາແລ້ວ, ເຈົ້າຈະ ຮູ້ວ່າ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນ ພຣະເຈົ້າ; ແລະ ວ່າເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບົດປ່ອຍເຈົ້າ ໃຫ້ ພົ້ນ ຈາກ ຄວາມ ພິນາດ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ພາ ເຈົ້າ ອອກມາ ຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ.

15 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າ ນິໄສ ໄດ້ ພະຍາຍາມ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ຊັກຊວນ ພວກອ້າຍ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ໃຫ້ ມີ ຄວາມ ຊື່ສັດ ແລະ ຄວາມພາກພຽນ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດເຄື່ອງມືຈາກແຜ່ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລອມອອກຈາກທິນ.

17 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ອ້າຍ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຈະ ສ້າງເຮືອຢູ່, ພວກເຂົາເລີ່ມຈົມໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ນ້ອງຂອງພວກເຮົາເປັນຄົນໂງ່, ມັນຄິດວ່າມັນຈະສ້າງເຮືອໄດ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ມັນຄິດອີກວ່າ ມັນສາມາດຂ້າມນ້ຳກວ້າງໃຫຍ່ນີ້ໄປໄດ້.

18 ແລະ ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈົມໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງນັ້ນ, ແລະ ປາດຖະໜາທີ່ຈະບໍ່ເຮັດວຽກເພາະພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສ້າງເຮືອໄດ້; ທັງບໍ່ເຊື່ອອີກວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແນະນຳຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ.

19 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື

ຂ້າພະເຈົ້າ ນິໄສ ເລີ່ມເສົ້າສະຫລົດໃຈຢ່າງຍິ່ງເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍພວກເຂົາກໍຍິນດີໃນໃຈຢ່າງຍິ່ງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ສະແດງ ຄວາມປິຕິຍິນດີໃສ່ຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍກ່າວວ່າ: ພວກເຮົາຮູ້ວ່າເຈົ້າເຮັດເຮືອບໍ່ໄດ້, ເພາະພວກເຮົາຮູ້ວ່າເຈົ້າຕັດສິນໃຈບໍ່ເປັນ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈະເຮັດວຽກງານໃຫຍ່ເຊັ່ນນີ້ໃຫ້ສຳເລັດບໍ່ໄດ້.

20 ແລະ ເຈົ້າເປັນຄືກັນກັບບົດາຂອງພວກເຮົາ, ຊຶ່ງຖືກພາໄປໂດຍ ຄວາມຄິດຜັນອັນໂງ່ຈ້າງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໃຈຂອງເພິ່ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນນຳພວກເຮົາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເລື່ອນລອຍຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານມາຫລາຍປີແລ້ວ; ແລະ ພວກຜູ້ຍິງຂອງພວກເຮົາກໍໄດ້ເຮັດວຽກໜັກໃນຂະນະທີ່ຖືພາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເກີດລູກໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ແລະ ໄດ້ອົດທົນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງນອກຈາກຄວາມຕາຍເທົ່ານັ້ນ; ແລ້ວ ຖ້າພວກເຂົາຕາຍ ເສຍກ່ອນອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມກໍຄົງເປັນການດີກວ່າທີ່ຈະຕ້ອງມາທົນກັບຄວາມທຸກເຊັ່ນນີ້.

21 ຈິ່ງເບິ່ງ, ຫລາຍປີຜ່ານມາທີ່ພວກເຮົາໄດ້ອົດທົນຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ຊຶ່ງເປັນເວລາທີ່ພວກເຮົາຄວນຈະຂຶ້ນຊົມຢູ່ກັບຊັບສົມບັດຂອງພວກເຮົາ ແລະ ແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຮົາຄວນຈະມີຄວາມສຸກ.

22 ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ໃນ

<p>13 ຂ 1 ນໄພ 2:20; ຢຄ 2:12. ຄ ອພຍ 6:7. 14 ກ 2 ນໄພ 1:4.</p>	<p>ຄມພ ປະຈັກພະຍານ. ຂ ຄພ 5:2. 17 ກ 1 ນໄພ 18:1-6.</p>	<p>19 ກ ຄມພ ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ. 20 ກ 1 ນໄພ 2:11.</p>
---	---	---

ແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມເປັນຄົນ "ຊອບທຳ; ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຮັກສາຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ການພິພາກສາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະບັນຍັດທຸກປະການຂອງພຣະອົງຕາມກົດຂອງໂມເຊ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ພວກເຂົາເປັນຄົນຊອບທຳ; ແລະ ພວກເຂົາຖືກຕັດສິນໂດຍບິດາຂອງພວກເຮົາ ແລະ ພວກເຮົາອອກມາເພາະພວກເຮົາເຊື່ອຟັງຄຳຂອງເພິ່ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງພວກເຮົາກໍເປັນຄືກັນກັບເພິ່ນ. ແລະ ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈົມ ແລະ ຕໍ່ວ່າຕໍ່ຂານພວກເຮົາໂດຍໃຊ້ພາສາຢ່າງນີ້.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ, ມີຄວາມວ່າ: ພວກເຈົ້າເຊື່ອບໍ່ວ່າ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ ຜູ້ເປັນລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ ຈະຖືກນຳພາໄປໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງຊາວເອຢິບບໍ່ໄດ້ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ?

24 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຈົ້າຄິດບໍ່ວ່າ ພວກເຂົາຈະຖືກນຳໄປໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມເປັນທາດບໍ່ໄດ້ ຖ້າຫາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ບັນຊາໂມເຊໃຫ້ "ນຳພວກເຂົາໄປໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມເປັນທາດ?

25 ບັດນີ້ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນເຄີຍ "ເປັນທາດມາແລ້ວ; ແລະ ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງເຮັດ ຮ່ວງກໜັກ ຊຶ່ງເປັນພາລະເຫລືອທີ່ຈະທົນ

ໄດ້; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າພວກເຂົາຖືກນຳໄປໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມເປັນທາດຍ່ອມຕ້ອງເປັນການດີສຳລັບພວກເຂົາ.

26 ບັດນີ້ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາໃຫ້ "ໂມເຊເຮັດວຽກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ; ແລະ ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ດ້ວຍ ຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນນຳ ໃນທະເລແດງຈຶ່ງແຍກອອກໄປທາງນັ້ນທາງນີ້, ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງເດີນຜ່ານໄປໄດ້ເທິງແຜ່ນດິນແຫ້ງ.

27 ແລະ ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າຊາວເອຢິບຊຶ່ງເປັນກອງທັບຂອງຟາໂຣໄດ້ຈົມຢູ່ໃນນ້ຳທະເລແດງນັ້ນ.

28 ແລະ ພວກເຈົ້າຮູ້ອີກວ່າພວກເຂົາຖືກລ້ຽງດູດ້ວຍ "ມານາຢູ່ໃນຕີນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ.

29 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຈົ້າຮູ້ອີກວ່າດ້ວຍຄຳເວົ້າຂອງໂມເຊຕາມອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ກັບເພິ່ນ, ເພິ່ນ "ຕີທິນ ແລະ ນ້ຳໄດ້ໄຫລອອກມາເພື່ອລູກຫລານອິດສະຣາເອນຈະໄດ້ດື່ມແກ້ຄວາມຫິວກະຫາຍ.

30 ແລະ ທັງທີ່ພວກເຂົາຖືກນຳໄປ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາຍັງສະເດັດໄປທາງໜ້າພວກເຂົາ ໂດຍນຳພວກເຂົາໄປໃນຕອນກາງເວັນ ແລະ ປະທານແສງສະຫວ່າງໃຫ້ພວກເຂົາໃນຕອນກາງຄືນ, ແລະ ເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ຊຶ່ງ "ຕາມແບບມະນຸດຈະໄດ້ຮັບ, ພວກເຂົາຍັງເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ ແລະ ເຮັດຈິດໃຈມົດ

<p>22 ກ 1 ນຟ 1:13. 24 ກ ອພຍ 3:2-10; 1 ນຟ 19:10; 2 ນຟ 3:9; 25:20. 25 ກ ປຖກ 15:13-14. ຂ ອພຍ 1:11; 2:11. 26 ກ ກຈກ 7:22-39. ຂ ອພຍ 14:21-31;</p>	<p>1 ນຟ 4:2; ມຊຢ 7:19; ຮລມ 8:11; ຄພ 8:3; ມຊ 1:25. 28 ກ ອພຍ 16:4, 14-15, 35; ຈບຊ 11:7-8; ພຍຍ 8:3;</p>	<p>ມຊຢ 7:19. 29 ກ ອພຍ 17:6; ຈບຊ 20:11; ພຍຍ 8:15; 1 ນຟ 20:21. 30 ກ ຄພ 18:18; 88:64-65.</p>
--	---	--

ມົນ ແລະ ສິພົນປະໝາດໂມເຊ ແລະ ພຣະເຈົ້າອົງທ່ຽງແທ້ ແລະ ຊົງພຣະຊົນຢູ່.

31 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະອົງໄດ້ "ທຳລາຍພວກເຂົາຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ແລະ ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງໄດ້ ສຳພາພວກເຂົາ ແລະ ຕາມຄຳຂອງພຣະອົງໄດ້ກະທຳທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ເພື່ອ ພວກເຂົາ; ແລະ ບໍ່ມີ ຫຍັງ ເປັນ ໄປ ນອກຈາກຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ.

32 ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາຂ້າມແມ່ນ້ຳ ຈໍແດນແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຈົນ ໄດ້ "ຂັບ ໄລ່ ລູກ ຫລານ ຂອງ ແຜ່ນດິນໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນພວກນັ້ນກະຈັດກະຈາຍໄປສູ່ຄວາມພິນາດ.

33 ແລະ ບັດນີ້, ພວກເຈົ້າຄິດບໍ່ວ່າລູກຫລານຂອງແຜ່ນດິນນີ້ ຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ ຊຶ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາຂັບ ໄລ່ ໄປ, ພວກເຈົ້າຄິດບໍ່ວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນ ຊອບທຳ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ບໍ່ເລີຍ.

34 ພວກເຈົ້າຄິດບໍ່ວ່າບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາຈະເປັນທີ່ໂປດປານຫລາຍກວ່າພວກເຂົາ ຖ້າຫາກພວກເຂົາເປັນຄົນຊອບທຳ? ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ບໍ່ເລີຍ.

35 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຖືວ່າ "ເນື້ອໜັງທັງຫລາຍເປັນອັນດຽວ; ຄົນທີ່ ສຸຂອບທຳຍ່ອມເປັນ ສິທີ່ໂປດປານຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນພວກນີ້ປະຕິເສດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າທຸກຂໍ້ຄວາມ; ແລະ ພວກເຂົາສຸກໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມບໍລິບູນແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເໜືອພວກເຂົາແລ້ວ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບແຊ່ງແຜ່ນດິນສຳລັບພວກເຂົາ ແລະ ປະທານມັນໃຫ້ແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ສາບແຊ່ງມັນສຳລັບພວກເຂົາຈົນເຖິງຄວາມພິນາດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະທານມັນໃຫ້ແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາຈົນເຖິງການມີອຳນາດເໜືອກວ່າມັນ.

36 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ "ໄດ້ສ້າງ ສິໂລກ ເພື່ອ ໃຫ້ ເປັນ ສິທີ່ຢູ່ອາໄສ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງ ລູກ ຂອງ ພຣະອົງ ເພື່ອ ພວກເຂົາຈະໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງມັນ.

37 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ "ຍົກປະຊາຊາດທີ່ຊອບທຳຂຶ້ນ ແລະ ທຳລາຍປະຊາຊາດຂອງຄົນຊົ່ວ.

38 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ນຳຄົນຊອບທຳໄປຫາ "ແຜ່ນດິນທີ່ມີຄ່າ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສຳພາຄົນຊົ່ວ, ແລະ ສາບແຊ່ງແຜ່ນດິນສຳລັບຄົນຊົ່ວເພື່ອເຫັນແກ່ພວກເຂົາ.

39 ພຣະອົງໄດ້ ບົກ ຄອງ ຢູ່ ສູງ ໃນ ພ້າສະຫວັນ, ເພາະບ່ອນນັ້ນຄືພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະອົງ, ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກນີ້ຄື "ທີ່ຮອງພຣະບາດຂອງພຣະອົງ.

<p>30 ຂ ອພຍ 32:8; ຈບຊ 14:2-3; ອຊກ 20:13-16; ຄພ 84:23-25.</p> <p>31 ກ ຈບຊ 26:65. ຂ 1 ນພ 5:15; ຄພ 103:16-18.</p> <p>32 ກ ຈບຊ 33:52-53; ຢຊ 24:8.</p> <p>35 ກ ກຈກ 10:15, 34; ຮມ 2:11;</p>	<p>2 ນພ 26:23-33. ຂ ພສສ 55:22; 1 ນພ 22:17. ຄ 1 ຊມອ 2:30; ພສສ 97:10; 145:20; ແອວ 13:4; ຄພ 82:10.</p> <p>36 ກ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ. ຂ ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ. ຄ ອຊຢ 45:18; ອຣຮ 3:24-25.</p>	<p>37 ກ ສພສ 14:34; 1 ນພ 4:13; ອທ 2:10; ຄພ 117:6.</p> <p>38 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ. ຂ ລລວ 20:22.</p> <p>39 ກ ອຊຢ 66:1; ຄພ 38:17; ອຣຮ 2:7.</p>
---	--	--

40 ແລະ ພຣະອົງຮັກຜູ້ທີ່ຮັບຮູ້ພຣະອົງ ເປັນ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຮັກບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະອົງເຮັດ "ພັນທະສັນຍາໄວ້ກັບພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນກັບອັບຣາຮາມ, ສີຂາກ, ແລະ ຍາໂຄບ; ແລະ ພຣະອົງຈື່ຈໍາພັນທະສັນຍາທີ່ໄດ້ກະທໍາໄວ້; ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈື່ໄດ້ນໍາພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນ ວເຍີບ.

41 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕີສອນພວກເຂົາດ້ວຍໄມ້ແສ້ຂອງພຣະອົງໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ເພາະພວກເຂົາເຮັດ "ໃຈແຂງກະດ້າງເຖິງແມ່ນດັ່ງທີ່ພວກເຈົ້າເຮັດຢູ່; ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕີສອນພວກເຂົາເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ. ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງ ສົງພິດບິນພົ້ນໄຟລົງມາເທິງບັນດາພວກເຂົາ; ແລະ ຫລັງຈາກຖືກງູຕອດແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຕຽມທາງໄວ້ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບ "ການປົນປົງ; ແລະ ວຽກທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງເຮັດຄືຫລຽວເບິ່ງ; ແລະ ເພາະຄວາມ ວຽບຂອງທາງ, ຫລື ຄວາມງ່າຍດາຍຂອງມັນ, ຈື່ງມີຄົນຕາຍເປັນຈໍານວນຫລວງຫລາຍ.

42 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງເປັນບາງຄັ້ງ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ "ພົ້ນປະໝາດ ສົມເຊກັບພຣະເຈົ້ານໍາອີກ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຈົ້າຍັງຮູ້ວ່າພວກເຂົາຖືກນໍາອອກມາຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄໍາສັນຍາ ໂດຍອໍານາດອັນຫນ້າປຽບບໍ່ໄດ້ຂອງພຣະອົງ.

43 ແລະ ບັດນີ້, ຫລັງຈາກເຫດການທັງໝົດນີ້ແລ້ວ, ເວລາຈະມາເຖິງເມື່ອພວກເຂົາກັບເປັນຄົນຊົ່ວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເກືອບສຸກ; ແລະ ເຮົາກໍບໍ່ຮູ້ແຕ່ທຸກວັນນີ້ພວກເຂົາໃກ້ຈະຖືກທໍາລາຍແລ້ວ; ເພາະເຮົາຮູ້ວ່າວັນນັ້ນຕ້ອງມາເຖິງແນ່ນອນທີ່ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຖືກທໍາລາຍ, ນອກຈາກບໍ່ເທົ່າໃດຄົນຊື່ງຈະຖືກນໍາໄປສູ່ການເປັນຊະເລີຍ.

44 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈື່ງ "ບັນຊາບິດາຂອງເຮົາວ່າເພິ່ນຄວນອອກມາໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ແລະ ຊາວຍົວກໍພະຍາຍາມທີ່ຈະເອົາຊີວິດຂອງເພິ່ນນໍາອີກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ສິພວກເຈົ້າກໍພະຍາຍາມທີ່ຈະເອົາຊີວິດຂອງເພິ່ນເໝືອນກັນ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຈົ້າຈື່ງມີໃຈເປັນຄາດຕະກອນ ແລະ ພວກເຈົ້າກໍປຽບເໝືອນດັ່ງຄົນພວກນັ້ນ.

45 ພວກເຈົ້າ "ວ່ອງໄວທີ່ສຸດໃນການເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແຕ່ຊັກຊ້າທີ່ຈະລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ. ພວກເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ສິທູດແລ້ວ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບພວກເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຈົ້າໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງເປັນບາງຄັ້ງ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຮັບສັ່ງກັບພວກເຈົ້າດ້ວຍສຽງອັນເບົາໆ, ແຕ່ພວກເຈົ້າມີ "ໃຈແຂງເກີນກວ່າທີ່ຈະຮູ້ສຶກ, ພວກເຈົ້າຈື່ງຮູ້ສຶກໃນພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້; ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈື່ງຮັບສັ່ງກັບພວກເຈົ້າດ້ວຍສຽງເໝືອນຟ້າຮ້ອງ ຊື່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນສັ້ນສະເທືອນ ເໝືອນກັບວ່າ

<p>40 ກ ຄມພ ພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ. ຂ ປຖກ 21:12; ຄພ 27:10. ຄ ປຖກ 28:1-5. ງ ພບຍ 4:37. 41 ກ 2 ກສ 17:7-23. ຂ ຈບຊ 21:4-9;</p>	<p>ພບຍ 8:15; ແອວ 33:18-22. ຄ ຍຣ 3:13-15; 2 ນພ 25:20. ງ ແອວ 37:44-47; ຮລມ 8:15. 42 ກ ຈບຊ 14:1-12. ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ.</p>	<p>ຂ ຄພ 84:23-24. 44 ກ 1 ນພ 2:1-2. ຂ 1 ນພ 16:37. 45 ກ ມຊຍ 13:29. ຂ 1 ນພ 4:3. ຄ ອພຊ 4:19.</p>
--	---	--

ຈະແຍກອອກຈາກກັນ.

46 ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ຮູ້ ອີກ ວ່າ ໂດຍ "ອຳນາດແຫ່ງຄຳທີ່ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ໂລກສູນສິ້ນໄປໄດ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ໂດຍພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ບ່ອນຫລຸບໂນນກາຍເປັນບ່ອນຮາບພຽງໄດ້, ແລະ ເຮັດໃຫ້ບ່ອນຮາບພຽງແຕກ ຄູ ຄະ ໄດ້. ໂອ້, ແລ້ວ ດ້ວຍ ເຫດ ໃດ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງມີໃຈແຂງກະດ້າງເຊັ່ນນັ້ນໄດ້?

47 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ເຮົາ ສຶກຂາດ ດ້ວຍ ຄວາມ ເຈັບ ປວດ ເພາະ ພວກເຈົ້າ, ແລະ ໃຈຂອງເຮົາເຈັບປວດເພາະເຮົາຍ້ານວ່າ ພວກເຈົ້າຈະຖືກປະຖິ້ມຕະຫລອດການ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ "ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຮ່າງກາຍຂອງເຮົາ ະໝົດກຳລັງ.

48 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຂໍຄວາມມີແລ້ວພວກເຂົາກໍໃຈຮ້າຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ປາດຖະໜາທີ່ຈະ ໂຍນຂ້າພະເຈົ້າລົງໄປໃນ ຄວາມ ເລິກ ຂອງ ທະເລ; ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າມາຫວັງທີ່ຈະຈັບຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ, ມີຄວາມວ່າ: ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງລິດອຳນາດ ຍິ່ງ ໃຫຍ່, ເຮົາ ບັນ ຊາ ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ ຢ່າໄດ້ "ແຕະຕ້ອງເຮົາເປັນເດັດຂາດເພາະ ເຮົາ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ະອຳນາດ ຂອງ ພຣະເຈົ້າເຖິງຂະໜາດເກືອບຈະ ໄໝ້ເນື້ອໜັງຂອງເຮົາ ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ເອົາມືມາແຕະຕ້ອງ ເຮົາ ຜູ້ນັ້ນ ຈະ "ຫຼົງໄປ ຄື ກັນກັບຕົນອໍ້ແຫ້ງ; ແລະ ຜູ້ນັ້ນຈະສູນສິ້ນໄປຕໍ່

ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະພຣະເຈົ້າຈະລົງທັນຜູ້ນັ້ນ.

49 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ບໍ່ໃຫ້ຈົມໃຫ້ບິດາຂອງພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ; ທັງຈະບໍ່ປະຕິເສດວຽກງານທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເຮັດ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ສ້າງເຮືອລຳໜຶ່ງ.

50 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: "ຖ້າຫາກພຣະເຈົ້າບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເຮັດສິ່ງໃດກໍຕາມ ຂ້າພະເຈົ້າຍ່ອມເຮັດໄດ້ ຖ້າຫາກພຣະອົງໄດ້ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເວົ້າກັບນ້ຳນີ້ວ່າ ຈົ່ງເປັນແຜ່ນດິນ ມັນກໍຈະເປັນແຜ່ນດິນ, ແລະ ຖ້າຫາກ ຂ້າພະເຈົ້າຈະກ່າວແນວໃດ ມັນຈະເປັນໄປຕາມນັ້ນ.

51 ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າຫາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີອຳນາດ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ເຊັ່ນນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ກະທຳສິ່ງມະຫັດສະຈັນຫລາຍ ຕໍ່ຫລາຍຢ່າງໃນ ບັນ ດາ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ, ແລ້ວ ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈະ "ແນະນຳຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ສ້າງເຮືອລຳໜຶ່ງບໍ່ໄດ້?

52 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ເວົ້າຫລາຍເລື່ອງກັບພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາອັບອາຍ ແລະ ໂຕ້ຕອບຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ທັງບໍ່ກ້າຈັບຂ້າພະເຈົ້າ ຫລື ແຕະຕ້ອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍນິ້ວມືເລີຍ, ເຖິງແມ່ນເປັນເວລາຫລາຍມື້ແລ້ວພວກເຂົາກໍຍັງບໍ່ກ້າເຮັດຢ່າງນັ້ນ ເພາະ ຍ້ານ ວ່າ ຕົນ ຈະ ຫຼົງໄປ ແຫ້ງໄປຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ. "ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າມີອຳນາດເຊັ່ນນັ້ນ ແລະ ໄດ້

<p>46 ກ ຮລມ 12:6–18. 47 ກ ມກ 3:8. ຂ 1 ນຟ 19:20. 48 ກ ມຊຢ 13:3.</p>	<p>ຂ 2 ນຟ 1:26–27. ຄມພ ອຳນາດ. ຄ 1 ກສ 13:4–7. 50 ກ ຟລປ 4:13;</p>	<p>1 ນຟ 3:7. 51 ກ ປຖກ 6:14–16; 1 ນຟ 18:1. 52 ກ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.</p>
---	--	---

ກະທຳກັບພວກເຂົາດັ່ງນັ້ນ.

53 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຢຽດມີຊື່ອອກໄປຫາພວກອ້າຍຂອງເຈົ້າອີກ, ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ທຽວແຫ້ງໄປຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ແຕ່ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາສະດັງຕື່ນ, ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ, ແລະ ເຮົາຈະກະທຳການນີ້ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

54 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເດີມີອອກໄປຫາພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ທຽວແຫ້ງໄປຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ, ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕົວສັ່ນເຖິງແມ່ນເປັນດັ່ງພຣະຄຳທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັບສັ່ງໄວ້.

55 ແລະ ບັດນີ້, ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ: ພວກເຮົາຮູ້ເຖິງຄວາມແນ່ນອນວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າ, ເພາະວ່າພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ມັນ ເປັນ ອຳນາດ ຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ເຮັດໃຫ້ຕົວພວກເຮົາສັ່ນ. ແລະ ພວກເຂົາຊຸດຕົວລົງຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ກຳລັງຈະ ກາບໄຫວ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ເຮົາເປັນນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ເປັນນ້ອງຊາຍຂອງພວກເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງ ນະມັດ ສະການ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າພຸ້ນ, ແລະ ຈົ່ງນັບຖືປີດາມານດາຂອງພວກເຈົ້າເພື່ອ ລະວັດເວລາຂອງພວກເຈົ້າຈະຍືນຍົງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຈະປະທານໃຫ້.

ບົດທີ 18

ເຮືອໄດ້ສຳເລັດ—ການເກີດຂອງຢາໂຄບ ແລະ ໂຢເຊັບໄດ້ເວົ້າເຖິງ—ຄອບຄົວເລີ່ມອອກເດີນທາງໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັ່ນຍາ—ລູກຊາຍຂອງອິດຊະມາເອນ ແລະ ພວກເມຍຂອງພວກເຂົາເຂົ້າຮ່ວມການສະໜຸກສະໜານ ແລະ ກໍ່ການກະບົດ—ນິໄຟຖືກມັດ ແລະ ເຮືອໄດ້ຖືກພັດກັບຄືນດ້ວຍພະຍຸຝົນຟ້າຕະນອງທີ່ຮ້າຍແຮງ—ນິໄຟໄດ້ຮັບການບົດປ່ອຍ ແລະ ໂດຍການອະທິຖານຂອງເພິ່ນລົມພະຍຸໄດ້ຢຸດລົງ—ຜູ້ຄົນມາເຖິງແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັ່ນຍາ. ປະມານ 591–589 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາ ໄດ້ ນະມັດ ສະການ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ອອກໄປກັບ ຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດວຽກດ້ວຍຝີມືອັນແປກປະຫລາດ. ແລະ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນເປັນບາງຄັ້ງວ່າ ຄວນສູ່ງນໄມ້ວິທີໃດເພື່ອຈະສ້າງເຮືອໄດ້.

2 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟບໍ່ໄດ້ເຮັດວຽກໄມ້ຕາມວິທີທີ່ມະນຸດຮຽນຮູ້ກັນ, ທັງບໍ່ໄດ້ສ້າງເຮືອຕາມວິທີຂອງມະນຸດ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສ້າງເຮືອຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງບໍ່ເປັນໄປຕາມວິທີຂອງມະນຸດ.

3 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູເລື້ອຍໆເພື່ອ ັອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງ ລະສະແດງສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກທີ່ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ສ້າງ ເຮືອ ສຳ ເລັດ

55 ກ ກຈກ 14:11–15. ຂ ອພຍ 20:12; ມຊຢ 13:20.	18 3 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. ຂ ຄມພ ເປີດເຜີຍ,	ການເປີດເຜີຍ.
--	---	--------------

ຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ, ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເຫັນວ່າມັນດີ ຫລາຍ ແລະ ຝີມີຂອງການສ້າງນັ້ນດີເລີດ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງ "ຖ່ອມຕົວລົງຕໍ່ພຣະ ພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສຸລະ ສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງບໍດາ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ວ່າພວກເຮົາຄວນລຸກຂຶ້ນ ແລະ ລົງໄປໃນເຮືອ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ ມື້ຕໍ່ມາ, ຫລັງ ຈາກ ພວກ ເຮົາ ຕຽມ ເຄື່ອງ ຂອງທັງໝົດ, ມີໝາກໄມ້ ແລະ "ຊີ້ນ ຈາກ ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ນໍ້າເຜິ້ງເປັນ ຈໍານວນຫລວງຫລາຍກັບສະບຽງອາຫານ ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາພວກເຮົາ ໄວ້, ພວກເຮົາໄດ້ລົງໄປໃນເຮືອພ້ອມດ້ວຍ ເຄື່ອງບັນທຸກຂອງພວກເຮົາທຸກຢ່າງ, ແລະ ເມັດພືດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ເຄື່ອງຂອງ ຕ່າງໆທີ່ພວກເຮົານໍາມາ, ແຕ່ລະຄົນຕາມ ອາຍຸຂອງຕົນ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາທຸກຄົນຈຶ່ງ ໄດ້ລົງໄປໃນເຮືອພ້ອມທັງເມຍຂອງພວກ ເຮົາ ແລະ ລູກຂອງພວກເຮົາ.

7 ແລະ ບັດນີ້, ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ມີລູກຕື່ມອີກສອງຄົນໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນ ດານ; ຜູ້ເປັນອ້າຍມີຊື່ວ່າ "ຢາໂຄບ ແລະ ຜູ້ ເປັນນ້ອງມີຊື່ວ່າ "ໂຍເຊັບ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ ຈາກພວກເຮົາທຸກຄົນລົງໄປໃນເຮືອ, ແລະ ໄດ້ເອົາສະບຽງອາຫານ ແລະ ສິ່ງຂອງຊຶ່ງ ພວກເຮົາຖືກບັນຊາໃຫ້ເອົາໄປນໍາແລ້ວ, ພວກເຮົາໄດ້ອອກ "ທະເລ ແລະ ຖືກພັດໄປ

ດ້ວຍ ລົມໄປຫາ "ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄໍາສັນຍາ.

9 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ພວກ ເຮົາ ຖືກ ພັດ ໄປ ດ້ວຍ ລົມ ເປັນ ເວລາ ຫລາຍ ມື້, ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ອ້າຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແລະ ພວກ ລູກຊາຍຂອງອິດຊະມາເອນກັບເມຍຂອງ ພວກເຂົາເລີ່ມຫາຄວາມມ່ວນຊື່ນໃຫ້ແກ່ ຕົນເອງ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ພວກເຂົາ ເລີ່ມ ເຕັ້ນ ລໍາ, ແລະ ຮ້ອງ ເພງ, ແລະ ເວົ້າ ຄໍາ ຫຍາບຄາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນເຖິງຂັ້ນລົມ ໄປວ່າ ໂດຍອໍານາດອັນໃດທີ່ນໍາພວກເຂົາ ມາເຖິງບ່ອນນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາລື້ນ ເລີງຈົນສະແດງຄວາມຫຍາບຄາຍຫລາຍ ຂຶ້ນ.

10 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟເລີ່ມຢ້ານກົວ ຢ່າງໜັກເພາະຢ້ານວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະພຣະພິໂລດໃຫ້ພວກເຮົາ, ແລະ ລົງ ທັນພວກເຮົາເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງ ພວກເຮົາຈົນວ່າພວກເຮົາຖືກກິນລົງໄປ ໃນຄວາມເລິກຂອງທະເລ; ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະ ເຈົ້ານິໄຟຈຶ່ງເລີ່ມເວົ້າກັບພວກເຂົາດ້ວຍສະ ຕິສໍາປະສັນຍະຫລາຍຢ່າງ; ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາ "ໃຈຮ້າຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍ ກ່າວວ່າ: ພວກເຮົາບໍ່ຍອມໃຫ້ນ້ອງຊາຍ ຂອງພວກເຮົາມາເປັນ "ຜູ້ບົກຄອງພວກ ເຮົາຢ່າງເດັດຂາດ.

11 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເລມັນກັບເລມູເອນໄດ້ຈັບຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ ມັດ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄວ້ ດ້ວຍ ເຊືອກ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຮຸນແຮງຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຫລາຍຢ່າງ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ "ຍອມໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດໄປ

<p>4 ກ 1 ນຟ 16:5. 6 ກ 1 ນຟ 17:2. 7 ກ 2 ນຟ 2:1. ຂ 2 ນຟ 3:1. 8 ກ 2 ນຟ 10:20.</p>	<p>ຂ 1 ນຟ 2:20. ຄມພ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄໍາສັນຍາ. 10 ກ 1 ນຟ 17:17-55. ຂ ປຖກ 37:9-11;</p>	<p>1 ນຟ 16:37-38; 2 ນຟ 1:25-27. 11 ກ ແອວ 14:11.</p>
--	--	---

ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ສະແດງອຳນາດ ແລະ ລິດເດດຂອງພຣະອົງໃຫ້ປະກົດຕາມພຣະຄຳຊົ່ງພຣະອົງໄດ້ຮັບສັ່ງໄວ້ກ່ຽວກັບຄົນຊົ່ວ.

12 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ມັດຂ້າພະເຈົ້າເຖິງຂະໜາດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໜັງຕີງບໍ່ໄດ້ແລ້ວ "ເຂັມທິດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຽມໄວ້ໃຫ້ກໍຢຸດເຮັດວຽກ.

13 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າຈະແລ່ນເຮືອໄປທາງໃດ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ເມື່ອເກີດລົມພະຍຸໃຫຍ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນພະຍຸຜົນຟ້າຄະນອງທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ໜ້າຍ້ານກົວ, ແລ້ວພວກເຮົາກໍຖືກ "ພັດກັບຄືນໄປເທິງຜືນນ້ຳເປັນເວລາສາມມື້; ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຕົກໃຈຢ່າງໜັກຢ້ານວ່າພວກເຂົາຈະຈົມນ້ຳໃນທະເລ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາກໍຍັງບໍ່ປ່ອຍຂ້າພະເຈົ້າໄປ.

14 ແລະ ໃນມື້ທີສີ່ ຊົ່ງພວກເຮົາໄດ້ຖືກພັດກັບຄືນໄປນັ້ນ, ພະຍຸຜົນຟ້າຄະນອງເລີ່ມຮຸນແຮງຫລາຍຂຶ້ນ.

15 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາເກືອບ ຖືກກົນລົງໄປ ໃນຄວາມເລິກຂອງທະເລ ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຮົາຖືກພັດກັບຄືນໄປເທິງແຜ່ນນ້ຳເປັນເວລາສີ່ມື້, ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມ "ເຫັນວ່າການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າເກີດກັບພວກເຂົາແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍເວັ້ນເສຍ ແຕ່ຈະກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ແກ້ເຊືອກທີ່ມັດມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າອອກ ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນບວມຊ້ຳຢ່າງໜັກ ແລະ ຂີ້ຂາຂອງຂ້າພະ

ເຈົ້າກໍບວມຊ້ຳຫລາຍຄືກັນ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດກໍທະວີຂຶ້ນ.

16 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຫລຽວ ຫາ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ "ສັນລະເສີນພຣະອົງຕະຫລອດທັງວັນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຈົມໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະຄວາມທຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າເລີຍ.

17 ບັດນີ້ບົດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າລີໂຮໄດ້ເວົ້າຫລາຍເລື່ອງກັບພວກເຂົາ ແລະ ກັບລູກຊາຍຂອງ "ອິດຊະມາເອນນຳອີກ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າຊູ່ເຂັນຫລາຍຢ່າງກັບຄືນທີ່ເຂົ້າຂ້າງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ບົດາມານດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າມີອາຍຸແກ່ແລ້ວ ແລະ ໂດຍທີ່ທົນຕໍ່ຄວາມໂສກເສົ້າຫລາຍບໍ່ໄດ້ ເພາະລູກງຽ ຂອງພວກເພິ່ນ, ພວກເພິ່ນຈຶ່ງລົ້ມປ່ວຍລົງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນເຖິງແມ່ນແຕ່ຕ້ອງນອນຢູ່ເທິງຕຽງ.

18 ເພາະຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຂອງພວກເພິ່ນນັ້ນໃຫຍ່ຫລວງ ແລະ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກເພິ່ນເກືອບຈະຖືກພາໄປເຖິງແມ່ນຖືກພາໄປເພື່ອເຝົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເພິ່ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜົມສີເທົາຂອງພວກເພິ່ນແທບຈະຖືກນຳລົງມາວາງໄວ້ຢູ່ໃຕ້ພື້ນດິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນຈະຖືກໂຍນລົງຫລຸມສົບໃນນ້ຳ ເພາະຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈນັ້ນ.

19 ແລະ ຢາໂຄບກັບໂຍເຊັບອີກ, ໂດຍທີ່ຍັງເປັນເດັກນ້ອຍຢູ່ອ່ອມຕ້ອງການບຳລຸງລ້ຽງດູຢ່າງດີ ຈຶ່ງໂສກເສົ້າເພາະຄວາມທຸກຂອງແມ່ຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ທັງ "ເມຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມທັງນ້ຳຕາ ແລະ ການ

12 ກ 1 ນຟ 16:10, 16, 26; 2 ນຟ 5:12; ແອວ 37:38-47;	ຄພ 17:1. 13 ກ ມຊຢ 1:17. 15 ກ ຮລມ 12:3.	16 ກ ແອວ 36:28. 17 ກ 1 ນຟ 7:4-20. 19 ກ 1 ນຟ 7:19; 16:7.
---	--	---

ອະທິຖານ ແລະ ທັງລູກໆຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍ
ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າອ່ອນລົງ ແລະ ປ່ອຍຂ້າພະເຈົ້າເລີຍ.

20 ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດອີກແລ້ວນອກຈາກ
ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງຊູ່ເຂັນພວກເຂົາ
ດ້ວຍຄວາມພິນາດທີ່ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພວກ
ເຂົາອ່ອນລົງ; ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນ
ວ່າ ພວກເຂົາເກືອບຈະຖືກກີນລົງໄປໃນ
ຄວາມເລິກຂອງທະເລ, ພວກເຂົາຈຶ່ງກັບ
ໃຈຈາກສິ່ງທີ່ໄດ້ເຮັດລົງໄປ, ເຖິງຂະໜາດ
ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ປ່ອຍຕົວຂ້າພະເຈົ້າ.

21 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ຫລັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ປ່ອຍຕົວຂ້າພະເຈົ້າ
ແລ້ວ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອົາເຂັມທິດ
ມາ ແລະ ມັນກໍໄດ້ເຮັດວຽກຕາມທີ່ຂ້າພະ
ເຈົ້າປາດຖະໜາໃຫ້ເຮັດ; ແລະ ເຫດການ
ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອະທິຖານ
ຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າ
ອະທິຖານແລ້ວ, ລົມພະຍຸກໍຢຸດລົງ ແລະ ມີ
ຄວາມສະຫງົບຄືນອີກ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ
ພະເຈົ້ານີໄຟໄດ້ນຳເຮືອໄປເພື່ອພວກເຮົາ
ຈະແລ່ນໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ຫລັງຈາກພວກເຮົາໄດ້ແລ່ນເຮືອໄປເປັນ
ເວລາຫລາຍມື້ ພວກເຮົາໄດ້ມາເຖິງ ¹ແຜ່ນ
ດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຂຶ້ນ
ໄປໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ ແລະ ໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນ
ຂອງພວກເຮົາຂຶ້ນ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ໃສ່ຊີ້
ໃຫ້ມັນວ່າ ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

24 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ພວກເຮົາໄດ້ເລີ່ມໂຖດິນ, ແລະ ພວກເຮົາ
ໄດ້ເລີ່ມປູກເມັດພືດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກ
ເຮົາໄດ້ປູກເມັດພືດທັງໝົດ, ຊຶ່ງພວກເຮົາ

ນຳ ມາ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ເຢຣູ ຊາເລັມ ລົງ ໃນ
ດິນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ
ໄດ້ງອກງາມຢ່າງຍິ່ງ; ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງ
ໄດ້ຮັບພອນຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ
ພວກເຮົາເດີນທາງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳ
ສັນຍາ, ພວກເຮົາໄດ້ພົບວ່າມີສັດທຸກຊະ
ນິດຢູ່ໃນປ່າໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ,
ທັງງົວແມ່ ແລະ ງົວເຖິກ, ລາ ແລະ ມ້າ, ແບ້
ບ້ານ ແລະ ແບ້ປ່າ, ແລະ ສັດປ່າທຸກຊະນິດ
ທີ່ມະນຸດຈະໃຊ້ໄດ້. ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ພົບ
ແຮ່ທາດທຸກຊະນິດ, ທັງຄຳ, ແລະ ເງິນ,
ແລະ ທອງແດງ.

ບົດທີ 19

*ນີໄຟ ເຮັດ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ດ້ວຍ ໂລຫະ ແລະ
ຂຽນປະຫວັດສາດຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ—
ພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ ຈະສະເດັດ
ມາໃນທຶກຮ້ອຍປີນັບແຕ່ລີໄຮໜີຈາກເຢຣູ
ຊາເລັມ—ນີໄຟບອກເຖິງຄວາມທຸກທໍລະ
ມານ ແລະ ການຄົງເທິງໄມ້ກາງແຂນ—
ຊາວຍິວຈະຖືກກຽດຊັງ ແລະ ຈະກະຈັດກະ
ຈາຍໄປຈົນເຖິງຍຸກສຸດທ້າຍ, ເມື່ອເວລາ
ທີ່ພວກເຂົາຈະກັບຄືນມາຫາພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ. ປະມານ 588–570 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.*

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນຂ້າ
ພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຮັດແຜ່ນຈາລຶກດ້ວຍໂລຫະ
ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຈາລຶກເລື່ອງລາວ
ຕ່າງໆຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໃນ
ນັ້ນ. ແລະ ໃນ ²ແຜ່ນຈາລຶກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ໄດ້ເຮັດຂຶ້ນນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງຈາລຶກເລື່ອງ
ລາວຕ່າງໆຂອງ ³ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

23 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄຳສັນຍາ. | 19 1 ກ ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ. 2 1 ນ ຟ 1:16–17; 6:1–3.

ແລະ ການເດີນທາງຂອງພວກເຮົາໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ແລະ ຄຳທຳນາຍຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້ານຳອີກ; ແລະ ຄຳທຳນາຍຫລາຍຢ່າງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນນັ້ນນຳອີກ.

2 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ ໃນ ເວລາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດມັນຂຶ້ນວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບບັນຊາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ເຮັດ "ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້; ດັ່ງນັ້ນ, ບັນທຶກຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນ ແລະ ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງການກະທຳຂອງພວກເຮົາໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ຈິ່ງມີຈາລຶກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ້າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າເຖິງນັ້ນ; ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ເປັນຄວາມຈິງທີ່ເກີດຂຶ້ນກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າເຮັດ ຄືແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ ຈິ່ງມີກ່າວໄວ້ສະເພາະໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ້າທຳອິດ.

3 ແລະ ຫລັງຈາກ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດແຜ່ນ ຈາລຶກ ເຫລົ່ານີ້ ຕາມ ພຣະ ບັນ ຍັດແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້ານີໄຟໄດ້ຮັບພຣະບັນຍັດວ່າການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ແລະ ຄຳທຳນາຍຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີຄ່າຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຈະ ຖືກ ຂຽນ ໄວ້ ໃນ "ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້; ແລະ ສິ່ງທີ່ຖືກຂຽນໄວ້ຈະໄດ້ຮັບການຮັກສາໄວ້ ເພື່ອເປັນຄຳແນະນຳໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນນີ້, ແລະ ເພື່ອຈຸດປະສົງອັນ ສະຫລາດອື່ນໆອີກທີ່ຈຸດປະສົງນັ້ນເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

4 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້ານີໄຟໄດ້ເຮັດບັນ

ທຶກອັນໜຶ່ງ ໄວ້ໃນ ແຜ່ນ ຈາລຶກອື່ນໆ ຊຶ່ງໃຫ້ເລື່ອງລາວ ຫລື ຊຶ່ງໃຫ້ເລື່ອງລາວສ່ວນຫລາຍກ່ຽວກັບສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງ ແລະ ຄວາມພິນາດຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດການນີ້ ແລະ ສິ່ງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ພວກເຂົາຄວນເຮັດແນວໃດຫລັງຈາກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈາກໄປແລ້ວ ແລະ ວ່າແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ຈະຖືກມອບໃຫ້ຈາກລຸ້ນໜຶ່ງຕໍ່ໃຫ້ລຸ້ນໜຶ່ງ, ຫລື ຈາກສາດສະດາຜູ້ໜຶ່ງຕໍ່ໃຫ້ສາດສະດາອີກຜູ້ໜຶ່ງ ຈົນກວ່າຈະໄດ້ຮັບພຣະບັນຍັດເພີ່ມເຕີມຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

5 ແລະ ເລື່ອງລາວຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບ "ການເຮັດແຜ່ນ ຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ ຈະມີກ່າວຕໍ່ຈາກນີ້ໄປ; ແລະ ແລ້ວຈິ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າດຳເນີນການຕາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າມາ; ແລະ ການນີ້ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດເພື່ອສິ່ງທີ່ສັກສິດຈະໄດ້ຮັບການ ຮັກສາໄວ້ເພື່ອໃຫ້ເປັນຄວາມຮູ້ແກ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

6 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ຂຽນອັນ ໃດ ໃນ ແຜ່ນ ຈາລຶກນີ້ ນອກຈາກເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າມັນ "ສັກສິດ. ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າເຮັດຜິດໄປແມ່ນແຕ່ຄົນແຕ່ກ່ອນກໍຍັງໄດ້ເຮັດຜິດໄປ; ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ແກ້ຕົວໃຫ້ຕົນເອງວ່າເປັນຄວາມຜິດຂອງຜູ້ອື່ນ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແກ້ຕົວວ່າມັນເປັນເພາະ ຄວາມອ່ອນແອທີ່ມີຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າອັນເປັນເລື່ອງຂອງເນື້ອໜັງ.

7 ເພາະສິ່ງທີ່ບາງຄົນຖືວ່າມີຄຸນຄ່າທີ່ສຸດຕໍ່ຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດວິນຍານ, ບາງຄົນ

<p>2 ກ 2 ນຟ 5:30. ຂ 1 ນຟ 9:1-5. 3 ກ ຢຄ 1:1-4; 3:13-14; 4:1-4. ຂ 1 ນຟ 9:4-5; ຄມ 1:7;</p>	<p>ຄພ 3:19-20; 10:1-51. 5 ກ 2 ນຟ 5:28-33. ຂ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ພຣະ ຄຳພີທີ່ຕ້ອງຮັກສາໄວ້. 6 ກ ເບິ່ງ ໜ້າວິເຄາະສະບັບຂອງ ພຣະຄຳພີມໍມອນ.</p>	<p>ຄມພ ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ. 2 ມມ 8:13-17; ອທ 12:23-28.</p>
--	---	--

ຈະຖືວ່າ "ບໍ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ຢຽບຢໍາໄວ້ໃຕ້
 ຕີນຂອງຕົນ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນພຣະ
 ເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນອົງນີ້ຍັງຖືກມະນຸດ
 ຍຽບຢໍາໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງເຂົາ; ຂ້າພະເຈົ້າ
 ເວົ້າວ່າຢຽບຢໍາໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງເຂົາ ແຕ່ຂ້າ
 ພະເຈົ້າຈະເວົ້າດ້ວຍອີກຄຳໜຶ່ງຄື—ເຂົາຖື
 ວ່າພຣະອົງບໍ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ບໍ່ເຊື່ອຟັງສຸລະ
 ສຽງແນະນຳຂອງພຣະອົງ ແຕ່ຢ່າງໃດ.

8 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງພຣະອົງຈະ "ສະເດັດມາ
 ຕາມຄຳເວົ້າຂອງທູດ ໃນ ສະຫົກຮ້ອຍປີນັບ
 ແຕ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ໜີ ຈາກ ເຢຣູ
 ຊາເລັມ.

9 ແລະ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງມະນຸດ
 ສະໂລກ, ເຂົາຈະຕັດສິນພຣະອົງວ່າບໍ່ມີ
 ຄ່າ; ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງ ຊ້ຽນ ພຣະ ອົງ ແລະ
 ພຣະອົງໄດ້ທົນ ແລະ ເຂົາຕີພຣະອົງ ແລະ
 ພຣະອົງໄດ້ທົນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາ "ຖິ້ມ
 ນ້ຳລາຍໃສ່ພຣະອົງ ແລະ ພຣະອົງໄດ້ທົນ,
 ເພາະຄວາມກະລຸນາຮັກຫອມຂອງພຣະ
 ອົງ ແລະ ຄວາມອົດກັ້ນທີ່ພຣະອົງມີຕໍ່ລູກ
 ຫລານມະນຸດ.

10 ແລະ "ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ບັນ ພະ ບຸ ລຸ ດ
 ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຜູ້ ຖືກ ສົນ ພາ ອອກ ຈາກ
 ເອຍິບ ຈາກ ຄວາມ ເປັນ ທາດ ແລະ ໄດ້ ຮັບ

ການ ປົກ ປັກ ຮັກ ສາ ຈາກ ພຣະ ອົງ ໃນ ຖິ່ນ
 ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, "ພຣະ
 ເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ແລະ ຂອງອີຊາກ,
 ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ຢາໂຄບ ໄດ້ ຍອມ
 ຕົວຂອງພຣະອົງເອງຢ່າງມະນຸດໃຫ້ຕົກຢູ່
 ໃນກຳມີຂອງຄົນຊົ່ວຕາມຄຳເວົ້າຂອງທູດ,
 ແລະ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ຕາມ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ "ຊີ
 ໂນກ, ແລະ ຖືກ ສົ່ງ ໄວ້ ເທິງ ໄມ້ ກາງ ແຂນ
 ຕາມຄຳເວົ້າຂອງນີອຳ, ແລະ ຖືກຝັງໄວ້ໃນ
 ຍອບມຸງຕາມຄຳເວົ້າຂອງ "ຊີນັດ, ຊຶ່ງເພິ່ນ
 ເວົ້າກ່ຽວກັບສາມມື້ແຫ່ງ "ຄວາມມືດ ຊຶ່ງ
 ຈະເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງການສິ້ນພຣະຊົນ
 ໃຫ້ຄົນທີ່ຢູ່ຕາມເກາະໃນທະເລຮູ້ຈັກ, ໂດຍ
 ສະເພາະໃຫ້ຄົນທີ່ເປັນ "ເຊື້ອສາຍອິດສະ
 ຣາເອນຫລາຍກວ່າຄົນອື່ນໆ.

11 ເພາະສາດສະດາໄດ້ເວົ້າໄວ້ດັ່ງນີ້: ຄື
 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ "ສະເດັດມາຢັ້ງມ
 ຢາມເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດຢ່າງ
 ແນ່ນອນໃນມື້ນັ້ນ, ອາດຈະເປັນ ໂດຍສຸລະ
 ສຽງ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເພາະ ຄວາມ ຊອບ ທຳ
 ຂອງພວກເຂົາອັນນຳມາຊຶ່ງຄວາມປິຕິຍິນ
 ດີ ແລະ ຄວາມລອດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກ
 ເຂົາ, ແລະ ຄົນອື່ນໆດ້ວຍ ສຳຮ້ອງ ແລະ
 ຟ້າຜ່າ ແຫ່ງ ອຳນາດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ດ້ວຍ

7ກ 2 ນພ 33:2;
 ຢຄ 4:14.
 ຂ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ.
 8ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—
 ການທຳນາຍກ່ຽວກັບການ
 ກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນພຣະ
 ຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
 ຂ 1 ນພ 10:4;
 2 ນພ 25:19.
 9ກ ອຊຢ 50:5-6;
 ມທ 27:30.
 10ກ 2 ນພ 26:12;
 ມຊຢ 7:27; 27:30-31;
 ແອວ 11:38-39;
 3 ນພ 11:14-15.
 ຂ ອພຍ 3:2-10; 6:6;

1 ນພ 5:15;
 ຄພ 136:22.
 ຄ ປຖກ 32:9;
 ມຊຢ 7:19;
 ຄພ 136:21.
 ຄມພ ເຢໂຮວາ.
 ງ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.
 ຈ 3 ນພ 27:14.
 ສ ແອວ 33:15; 34:7;
 ຮລມ 8:19-20;
 3 ນພ 10:15-16.
 ຄມພ ຊີໂນກ;
 ພຣະຄຳພີ—ພຣະຄຳ
 ພີທີ່ສູນເສຍໄປ.
 ຊ 2 ນພ 6:9;
 ມຊຢ 3:9.

ຄມພ ຄົງ, ການຄົງ.
 ຍ ມທ 27:60;
 ລກ 23:53;
 2 ນພ 25:13.
 ດ ຢຄ 6:1;
 ຮລມ 15:11.
 ຄມພ ຊີນັດ.
 ຕ 1 ນພ 12:4-5;
 ຮລມ 14:20, 27;
 3 ນພ 8:3, 19-23; 10:9.
 ຖ 3 ນພ 16:1-4.
 11ກ 3 ນພ 9;
 ຄພ 5:16.
 ຂ ຮລມ 14:20-27;
 3 ນພ 8:5-23.

ພະຍຸດິນຟ້າຄະນອງ, ດ້ວຍໄຟ, ແລະ ດ້ວຍຄວັນ, ແລະ ດ້ວຍອາຍແຫ່ງ ຄວາມມືດ ແລະ ດ້ວຍ ຯແຜ່ນດິນແຍກອອກຈາກກັນ ພ້ອມທັງ ັພູເຂົາ ຊຶ່ງຈະຖືກຍົກອອກໄປ.

12 ແລະ ສາດສະດາ ັຊິນັດໄດ້ເວົ້າໄວ້ວ່າ ເລື່ອງ ັທັງໝົດນີ້ຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນ. ແລະ ັທຶນຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະຕ້ອງແຍກອອກ; ແລະ ຍ້ອນສຽງຄວນຄາງຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ກະສັດຈຳນວນຫລວງຫລາຍຂອງເກາະໃນທະເລຈະຖືກພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າກະທຳໃຫ້ຮ້ອງອອກມາວ່າ: ພຣະເຈົ້າແຫ່ງທຳມະຊາດຮັບທຸກທໍລະມານ.

13 ແລະ ສຳລັບຄົນທີ່ຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ, ສາດສະດາໄດ້ເວົ້າໄວ້ວ່າ, ພວກເຂົາຈະຖືກຄົນທັງປວງ ັຊຶ່ງນຕີ ເພາະພວກເຂົາ ັຄຶງພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ ໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ ແລະ ຫັນໃຈຂອງພວກເຂົາໄປປະຕິເສດເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການແປກປະຫລາດ ແລະ ອຳນາດ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິດສະຣາເອນ.

14 ສາດສະດາໄດ້ເວົ້າໄວ້ວ່າ ແລະ ເປັນຍ້ອນພວກເຂົາຫັນໃຈໄປ ແລະ ັດູໝິ່ນພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ, ພວກເຂົາຈະແຊະງຊຳໄປໃນເມື່ອໜັງ, ແລະ ຕາຍ, ແລະ ກັບເປັນຜູ້ຖືກ ັຕິສິນ ັນິນທາ, ແລະ ຖືກກຽດຊັງຢູ່ໃນບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ.

15 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສາດສະດາຍັງໄດ້ເວົ້າອີກວ່າ, ເມື່ອມື້ນັ້ນ ມາເຖິງ ເມື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ຫັນໃຈຂອງພວກເຂົາມາຕໍ່ຕ້ານພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ ັອີກຕໍ່ໄປ, ເມື່ອນັ້ນພຣະອົງຈະລະນຶກເຖິງ ັພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ.

16 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມື່ອນັ້ນພຣະອົງຈະລະນຶກເຖິງ ັເກາະ ໃນ ທະເລ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, ເຮົາຈະ ັເຕົ້າໂຮມ ແລະ ທຸກຄົນທີ່ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ ຈະມາເຕົ້າໂຮມກັນ ຈາກສີ່ສ່ວນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ຕາມຄຳເວົ້າຂອງສາດສະດາຊິນັດ.

17 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນໂລກ ຈະ ັເຫັນ ຄວາມ ລອດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສາດສະດາໄດ້ເວົ້າໄວ້ວ່າທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງຈະໄດ້ຮັບພອນ.

18 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ຂຽນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເຖິງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອບາງທີຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຊັກຊວນພວກເຂົາໃຫ້ລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ.

19 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທຸກຄົນ, ຖ້າເປັນໄປວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບ ັເລື່ອງເຫລົ່ານີ້.

<p>11 ຄ ລກ 23:44-45; 3 ນຟ 8:19-20. ງ 2 ນຟ 26:5. ຈ 3 ນຟ 8:10. 12 ກ ຢຄ 5:1. ຂ ຮລມ 14:20-28. ຄ ມທ 27:51. 13 ກ ລກ 23:27-30. ຂ 2 ນຟ 10:3. 14 ກ ອຊຢ 53:3-6;</p>	<p>ມຊຢ 14:3-6. ຂ ຄມພ ຊາວຍິວ. ຄ ພບຍ 28:37; 1 ກສ 9:7; 3 ນຟ 16:9. 15 ກ 1 ນຟ 22:11-12. ຂ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ ຂອງອັບຣາຮາມ. 16 ກ 1 ນຟ 22:4; 2 ນຟ 10:21.</p>	<p>ຂ ອຊຢ 49:20-22. ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ. 17 ກ ອຊຢ 40:4-5. 19 ກ ອນ 1:16; ມມ 5:12; 7:9-10.</p>
--	---	--

20 ເພາະ ຈິ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ວຽກ ທາງ ວິນ ຍານ ເພື່ອ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ເຢຣູ ຊາເລັມ ຊຶ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອິດ ເມື່ອ ຍຈົນວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອ່ອນ ເພຍ ໄປ ພົດ, ເພາະ ຖ້າ ຫາກ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ບໍ່ ເມດ ຕາ ທີ່ ຈະ ສະ ແດງ ແກ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່ຽວ ກັບ ຄົນ ເຫລົ່າ ນັ້ນ ເໝືອນ ດັ່ງ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະ ແດງ ແກ່ ສາດ ສະ ດາ ໃນ ສະ ໄໝ ກ່ອນ ແລ້ວ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກໍ ຈະ ຕາຍ ເໝືອນ ກັນ.

21 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະ ແດງ ເລື່ອງ ທັງ ພົດ ທີ່ "ກ່ຽວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ແກ່ ສາດ ສະ ດາ ໃນ ສະ ໄໝ ກ່ອນ ໂດຍ ແນ່ ແທ້; ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະ ແດງ ແກ່ ສາດ ສະ ດາ ຫລາຍ ທ່ານ ກ່ຽວ ກັບ ພວກ ເຮົາ ນຳ ອີກ; ດັ່ງ ນັ້ນ, ຈິ່ງ ເປັນ ການ ຈຳ ເປັນ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ຕ້ອງ ຮູ້ ກ່ຽວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ເພາະ ມັນ ມີ ຂຽນ ໄວ້ ໃນ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ທອງ ເຫລືອງ.

22 ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມີ ໄຟ ໄດ້ ສິດ ສອນ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ອ່ານ ຫລາຍ ເລື່ອງ ທີ່ ມີ ຈາລຶກ ໄວ້ ຢູ່ ໃນ "ແຜ່ນ ຈາລຶກ ທອງ ເຫລືອງ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ກ່ຽວ ກັບ ການ ກະ ທຳ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ສະ ໄໝ ກ່ອນ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ອື່ນໆ.

23 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ອ່ານ ຫລາຍ ເລື່ອງ ຊຶ່ງ ມີ ຂຽນ ຢູ່ ໃນ "ໜັງສື ໂມເຊ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ພັງ; ແຕ່ ວ່າ ເພື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຊັກ ຊວນ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເຊື່ອ ຢ່າງ ເຕັມ ທີ່ ໃນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ພຣະ ຜູ້ ໄຖ່ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ຂ້າ

ພະ ເຈົ້າ ຈິ່ງ ໄດ້ ອ່ານ ເລື່ອງ ທີ່ ມີ ຂຽນ ໄວ້ ໂດຍ ສາດ ສະ ດາ ະ ເອຊາຢາ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ພັງ; ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ າ ປຽບ ທຽບ ພຣະ ຄຳ ພີ ທັງ ພົດ ກັບ ຕົວ ພວກ ເຮົາ, ເພື່ອ ມັນ ຈະ ໄດ້ ເປັນ ຜົນ ປະ ໂຫຍດ ແລະ ເປັນ ການ ຮຽນ ຮູ້ ຂອງ ພວກ ເຮົາ.

24 ດັ່ງ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ມີ ຄວາມ ວ່າ: ພວກ ເຈົ້າ ຈິ່ງ ພັງ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ ເພາະ ພວກ ເຈົ້າ ເປັນ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ຂອງ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ, ຜູ້ ເປັນ "ກິ່ງ ງ່າ ທີ່ ແຕກ ຫັກ ອອກ ມາ; ພວກ ເຈົ້າ ຈິ່ງ ພັງ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ ທີ່ ໄດ້ ຂຽນ ໄວ້ ກ່ຽວ ກັບ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ ທຸກ ຄົນ, ແລະ ຈິ່ງ ປຽບ ທຽບ ຂໍ້ ຄວາມ ນັ້ນ ກັບ ຕົວ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ເອງ, ເພື່ອ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ມີ ຄວາມ ຫວັງ ເຊັ່ນ ດຽວ ກັນ ກັບ ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ຊຶ່ງ ພວກ ເຈົ້າ ໄດ້ ແຕກ ອອກ ມາ ຈາກ ພວກ ເຂົາ; ເພາະ ສາດ ສະ ດາ ໄດ້ ຂຽນ ໄວ້ ແນວ ນັ້ນ.

ບົດ ທີ 20

ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເປີດ ເຜີຍ ພຣະ ປະສົງ ຂອງ ພຣະ ອົງ ແກ່ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ—ອິດ ສະ ຣາ ເອນ ຈະ ອອກ ໄປ ຈາກ ບາບີ ໂລນ ແລະ ຖືກ ເລືອກ ໃນ ເຕົາ ໄຟ ແຫ່ງ ຄວາມ ທຸກ— ປຽບ ທຽບ ກັບ ເອຊາຢາ 48. ປະມານ 588–570 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຈິ່ງ ເຊື່ອ ພັງ ຂໍ້ ຄວາມ ນີ້ ເຖິດ, ໂອ້ ເຊື້ອ ສາຍ ຂອງ ຢາ ໂຄບ, ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ເອີ້ນ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ, ແລະ ຜູ້ ທີ່

<p>21 ກ 2 ກສ 17:13; ອມ 3:7. ຄມພ ສາດ ສະ ດາ. ຂ 3 ນພ 10:16–17. 22 ກ 1 ນພ 22:1. 23 ກ ອພຍ 17:14;</p>	<p>1 ນພ 5:11; ມຊ 1:40–41. ຂ 1 ນພ 15:20; 2 ນພ 25:4–6; 3 ນພ 23:1. ຄ ຄມພ ພຣະ ຄຳ ພີ—</p>	<p>ຄຸນຄ່າ ຂອງ ພຣະ ຄຳ ພີ. ງ 2 ນພ 4:15. 24 ກ ປຖກ 49:22–26; 1 ນພ 15:12; 2 ນພ 3:4–5.</p>
---	--	--

ອອກມາຈາກນ້ຳແຫ່ງຢູດາ ຫລື ອອກມາຈາກນ້ຳແຫ່ງ ການບັບຕີສະມາ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ສາບານ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນເຈົ້າ ແລະ ເວົ້າເຖິງພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ, ແຕ່ ເຂົາ ຍັງ ບໍ່ ສາ ມາດ ສາບານດ້ວຍຄວາມຈິງ ຫລື ຄວາມຊອບທຳເທື່ອ.

2 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຂົາຂະໜານນາມຕົນເອງຕາມ ກນະຄອນສັກສິດ, ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ ຈຳຄວາມໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ, ຜູ້ເປັນ ຈອມ ໂຍທາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະ ນາມ ຂອງພຣະອົງຄື ຈອມ ໂຍທາ.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເລື່ອງລາວ ກ່ອນນັ້ນ ເຮົາປະກາດແລ້ວຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ ແລະ ມັນອອກມາຈາກປາກຂອງເຮົາແລ້ວ, ແລະ ເຮົາໄດ້ສະແດງແລ້ວແກ່ເຂົາ. ເຮົາໄດ້ສະແດງແກ່ເຂົາໂດຍທັນທີ.

4 ແລະ ເຮົາໄດ້ເຮັດເພາະເຮົາຮູ້ຈັກວ່າ ກໍເຈົ້າເປັນຄົນດີດ້ານ ແລະ ຄໍຂອງເຈົ້າແຂງເໝືອນ ເຫລັກ, ແລະ ໜ້າ ຂອງ ເຈົ້າ ເປັນທອງເຫລືອງ;

5 ແລະ ເຮົາປະກາດແກ່ເຈົ້າແລ້ວຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນວ່າ ເຮົາໄດ້ສະແດງມັນກ່ອນເຫດການຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະ ເຮົາໄດ້ສະແດງມັນແກ່ເຈົ້າ ເພາະ ຍ້ານ ເຈົ້າ ເວົ້າວ່າ—“ຮູບ ບູຊາຂອງເຮົາໄດ້ເຮັດຂຶ້ນມາ ແລະ ຮູບຄວັດສະຫລັກຂອງເຮົາ ແລະ ຮູບຫລໍ່ຂອງເຮົາໄດ້ບັນຊາມັນຂຶ້ນມາ.

6 ເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນເລື່ອງທັງໝົດນີ້ແລ້ວ ເຈົ້າຈະບໍ່ປະກາດມັນບໍ່? ແລະ ຕັ້ງ

ແຕ່ ເວລານີ້ ໄປ ເຮົາຈະ ເລົ່າສິ່ງໃໝ່ ໃຫ້ເຈົ້າຟັງ, ເປັນສິ່ງທີ່ບົດຊ້ອນໄວ້ ຊຶ່ງເຈົ້າບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນມາກ່ອນ.

7 ເປັນສິ່ງທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່, ບໍ່ແມ່ນດົນມາແລ້ວ, ກ່ອນມື້ນີ້ເຈົ້າບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບມັນ ຍ້ານວ່າເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ—ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້ານ້ອຍຮູ້ແລ້ວ.

8 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍິນ ມັນ ດອກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກມັນດອກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ນັບ ແຕ່ ເວລານັ້ນ ຫູຂອງເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເປີດ; ເພາະເຮົາຮູ້ວ່າເຈົ້າຈະກະທຳການທໍລະຍົດຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ແລະ ຖືກເອີ້ນວ່າ “ຜູ້ລະເມີດຕັ້ງແຕ່ໃນທ້ອງແມ່.

9 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ເພາະເຫັນແກ່ ກູ່ຂອງເຮົາ ເຮົາຈຶ່ງອົດກັ້ນພຣະພິໂລດໄວ້, ແລະ ເພາະ ເຫັນ ແກ່ ຄວາມສັ້ນ ລະເສີນຂອງເຮົາ, ເຮົາຈຶ່ງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຕັດເຈົ້າອອກໄປ.

10 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາຫລໍ່ຫລອມເຈົ້າ, ເຮົາ ເລືອກເຈົ້າ ໃນ ເຕົາ ໄຟ ແຫ່ງ ກໍຄວາມທຸກ.

11 ເພື່ອເຫັນແກ່ເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອເຫັນແກ່ເຮົາ, ເຮົາຈະທຳການນີ້, ເພາະວ່າເຮົາຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ ກູ່ຂອງເຮົາມີມົນທົນ, ແລະ ເຮົາ ຈະ ຈຳສະລະ ລັດ ສະ ໝີ ພາບຂອງເຮົາໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ.

12 ຈົ່ງເຊື່ອຟັງເຮົາ, ໂອ້ ຢາໂຄບ, ແລະ ອິດສະຣາເອນ, ຜູ້ທີ່ເຮົາເອີ້ນແລ້ວ ເຮົາກໍຄືເຂົາ; ເຮົາເປັນຜູ້ ທຳອິດ ແລະ ເປັນຜູ້ສຸດທ້າຍນັ້ນ.

<p>20 1 ກ ຄມພ ບັບຕີສະມາ, ໃຫ້ບັບຕີສະມາ. 2 ກ ອຊຢ 52:1. ຄມພ ເຢຣູຊາເລັມ. ຂ ອສ ພົງ. 3 ກ ອຊຢ 46:9-10. 4 ກ ອສ ອິດສະຣາເອນ.</p>	<p>5 ກ ຄມພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ. 8 ກ ພສສ 58:3. 9 ກ 1 ຊມອ 12:22; ພສສ 23:3; 1 ຢຮ 2:12. 10 ກ ຄມພ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ.</p>	<p>11 ກ ຢມຍ 44:26. ຂ ອຊຢ 42:8; ມຊ 4:1-4. 12 ກ ພນມ 1:17; 22:13. ຄມພ ລູກກົກ; ອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຕາ.</p>
---	---	--

13 ມືຂອງເຮົາ ວາງພື້ນຖານຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ມືຂວາຂອງເຮົາຄືບເຖິງພ້າສະຫວັນ. ເຮົາເອີ້ນມັນ ແລະ ມັນພາກັນລຸກຂຶ້ນ.

14 ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຊຸມນູມກັນ, ແລະ ພັງ; ຜູ້ໃດ ໃນບັນດາພວກນັ້ນທີ່ປະກາດເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ແກ່ພວກເຂົາ? ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັກຜູ້ນັ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ ແລະ ຜູ້ນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງທີ່ພວກເຂົາປະກາດ ກັບ ສໍາເລັດ; ແລະ ພຣະອົງຈະເຮັດກັບ ສໍາບັບໂລນຕາມພຣະໄທຂອງພຣະອົງ ແລະ ແຂນຂອງພຣະອົງຈະມາຢູ່ເທິງຊາວເຄນເດຍ.

15 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວອີກວ່າ; ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາໄດ້ເອີ້ນເຂົາໃຫ້ມາປະກາດ, ເຮົາພາເຂົາມາ, ແລະ ເຂົາຈະເຮັດທາງຂອງເຂົາໃຫ້ຈະເລີນ.

16 ຈົ່ງເຂົ້າມາໃກ້ເຮົາ; ເຮົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າໃນທີ່ ກໍລັບ; ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ມີປະກາດເຮົາກໍເວົ້າແລ້ວ ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງໄດ້ສົ່ງເຮົາມາ.

17 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້; ເຮົາໄດ້ສົ່ງເຂົາໄປ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ສິດສອນເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດ, ຜູ້ນຳພາເຈົ້າໄປຕາມທາງທີ່ເຈົ້າຄວນໄປ, ໄດ້ເຮັດສິ່ງນັ້ນ.

18 ໂອ້ ຖ້າເຈົ້າເຊື່ອພັງ ບັນຍັດຂອງເຮົາເມື່ອນັ້ນສັນຕິສຸກຂອງເຈົ້າຈະເປັນດັ່ງແມ່ນ້ຳ—ແລະ ຄວາມຊອບທໍາຂອງເຈົ້າຈະເປັນດັ່ງຄືນໃນທະເລ.

19 ແລະ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າຈະເປັນດັ່ງດິນຊາຍ; ແລະ ລູກຜູ້ອອກຈາກອຸທອນຂອງເຈົ້າກໍຈະເປັນເໝືອນດັ່ງເມັດຊາຍ; ຊີ້ຂອງເຂົາຈະບໍ່ຖືກຕັດອອກ ຫລື ຖືກທໍາລາຍຕໍ່ໜ້າເຮົາ.

20 ຈົ່ງ ອອກໄປຈາກບາບີໂລນ, ຈົ່ງໜີໄປຈາກຊາວເຄນເດຍ, ຈົ່ງປະກາດດ້ວຍສຽງເພງ, ຈົ່ງບອກເລື່ອງນີ້, ຈົ່ງອອກໄປສູດແຜ່ນດິນໂລກ; ເຈົ້າຈົ່ງກ່າວວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໂຖ່ຢາໂຄບ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງແລ້ວ.

21 ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ ກະຫາຍນ້ຳເວລາພຣະອົງພາເຂົາໄປທາງທະເລຊາຍ; ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ນ້ຳໄຫລອອກຈາກສິນເພື່ອເຂົາ; ພຣະອົງໄດ້ຕີສິນ ແລະ ນ້ຳໄດ້ພຸງອອກມາ.

22 ທັງໆທີ່ພຣະອົງເຮັດໄປທັງໝົດນີ້ແລ້ວ, ແລະ ຫລວງຫລາຍກວ່ານີ້ອີກ, ກໍຍັງບໍ່ມີ ສັນຕິສຸກສໍາລັບຄົນຊົ່ວ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້.

ບົດທີ 21

ພຣະເມຊີອາຈະເປັນແສງສະຫວ່າງໃຫ້ແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ຈະປ່ອຍນັກໂທດເປັນອິດສະລະ—ອິດສະຣາເອນຈະເຕົ້າໂຮມ

13 ກ ພສສ 102:25. ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ.	ຂ ຄມພ ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ; ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ.	ຂ ອຊຍ 44:1–2, 21. 21 ກ ອຊຍ 41:17–20.
14 ກ 1 ກສ 8:56; ຄພ 64:31; 76:3. ຂ ຄມພ ບາເບນ, ບາບີໂລນ.	18 ກ ປຍຈ 8:5. 19 ກ ປຖກ 22:15–19; ຮສອ 1:10.	ຂ ອພຍ 17:6; ຈບຊ 20:11; 1 ນພ 17:29; 2 ນພ 25:20.
16 ກ ອຊຍ 45:19. 17 ກ ຄມພ ພຣະຜູ້ໂຖ່.	20 ກ ຢມຍ 51:6; ຄພ 133:5–14.	22 ກ ຄມພ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ.

ກັນ ໂດຍອຳນາດໃນຍຸກສຸດທ້າຍ—ກະສັດ
ຈະເປັນພໍ່ລ້າງຂອງພວກເຂົາ—ປຽບທຽບ
ກັບ ເອຊາຍາ 49. ປະມານ 588-570 ປີ
ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ: ຈົ່ງ ເຊື່ອຟັງ, ໂອ້
ທ່ານຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ທ່ານ
ທຸກຄົນທີ່ແຕກອອກມາ ແລະ ຖືກຂັບໄລ່
ໄປເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກນັກທຳ
ຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ທ່ານທຸກຄົນທີ່ແຕກອອກມາ ແລະ ກະຈັດ
ກະຈາຍໄປຕ່າງຖິ່ນຖານ ຜູ້ທີ່ເປັນຄົນຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ
ເອີຍ. ຈົ່ງຟັງ, ໂອ້ ກເກາະເອີຍ, ຈົ່ງຟັງຂ້າ
ພະເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງເຊື່ອຟັງຄົນຂອງທ່ານຜູ້
ທີ່ຢູ່ ະໄກ; ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງ
ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນທ້ອງ; ພຣະອົງໄດ້ບົ່ງ
ຊີຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນອຸ
ທອນແມ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

2 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ປາກຂອງຂ້າ
ພະເຈົ້າເປັນຄືກັນກັບດາບທີ່ແຫລມຄົມ;
ພຣະອົງໄດ້ເຊື່ອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຮົ່ມພຣະ
ຫັດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະ
ເຈົ້າເປັນລູກສອນທີ່ເຫລື້ອມເປັນເງົາ;

3 ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າ
ຄືຜູ້ ັຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ໂອ້ ອິດສະຣາເອນ
ເອີຍ, ໃນເຈົ້າເຮົາຈະໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດ.

4 ຫລັງຈາກນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກແຮງງານ ໂດຍບໍ່ມີປະ
ໂຫຍດ; ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເປືອງແຮງຂອງຂ້າ
ພະເຈົ້າລ້າໆ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ; ແຕ່ແນ່
ນອນ ຄວາມຍຸດຕິທຳອັນຄວນຕົກແກ່ຂ້າ

ພະເຈົ້າຢູ່ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຄຳ
ຕອບແທນຂອງຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນຢູ່ກັບພຣະ
ເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

5 ແລະ ບັດ ນີ້, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້
ກ່າວ— ຜູ້ ັບັນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຕັ້ງ ແຕ່ ຢູ່ ໃນ
ທ້ອງເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້
ຂອງພຣະອົງ ເພື່ອຈະນຳຢາໂຄບມາຫາ
ພຣະອົງ—ເຖິງແມ່ນອິດສະຣາເອນບໍ່ໄດ້
ມາຮ່ວມກັນ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍຍັງຈະມີກຽດໃນ
ສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ
ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະເປັນກຳລັງໃຫ້
ຂ້າພະເຈົ້າ.

6 ແລະ ພຣະອົງກ່າວວ່າ: ມັນເປັນການ
ເລັກໜ້ອຍທີ່ເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ
ເຮົາ ເພື່ອສະຖາປະນາ ັຜູ້ຕ່າງໆ ຂອງ
ຢາໂຄບ ແລະ ເພື່ອນຳຊາວອິດສະຣາເອນ
ທີ່ເກັບຮັກສາໄວ້ກັບຄືນມາ ແລະ ເຮົາຈະ
ໃຫ້ເຈົ້າເປັນ ະແສງສະຫວ່າງແກ່ ະຄົນຕ່າງ
ຊາດນຳອີກ, ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນຄວາມ
ລອດຂອງເຮົາທີ່ໃຫ້ແກ່ທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ
ໂລກ.

7 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງອິດສະ
ຣາເອນ, ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງໄດ້
ກ່າວ ດັ່ງນີ້, ພຣະອົງຜູ້ທີ່ມະນຸດໝິ່ນປະ
ໝາດ, ຕໍ່ພຣະອົງຜູ້ທີ່ປະຊາຊາດລັງກຽດ,
ຕໍ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຜູ້ບົກຄອງ: ກະສັດຈະເຫັນ
ແລະ ລຸກຂຶ້ນ, ເຈົ້າຊາຍຈະນະມັດສະການ
ເຊັ່ນກັນ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊື່ສັດ.

8 ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ດັ່ງ ນີ້: ໃນ
ເວລາໂປດປານ ເຮົາໄດ້ຍິນເຈົ້າ, ໂອ້ ກເກາະ
ໃນ ທະເລ ແລະ ໃນ ວັນ ແຫ່ງ ຄວາມ ລອດ
ເຮົາໄດ້ຊ່ວຍເຈົ້າ ແລະ ເຮົາຈະຮັກສາເຈົ້າ;

21 1 ກ 1 ນຟ 22:4; 2 ນຟ 10:20-22. ຂ ຄພ 1:1. 3 ກ ລລວ 25:55;	ອຊຢ 41:8; ຄພ 93:45-46. 5 ກ ອຊຢ 44:24. 6 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ສິບສອງເຜົາຂອງ	ອິດສະຣາເອນ. ຂ ຄພ 103:8-10; ອຣຮ 2:10-11. ຄ 3 ນຟ 21:11.
--	--	--

ແລະ ມອບ ມູ້ຮັບໄຊ້ຂອງເຮົາໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ເພື່ອ ເປັນ ພັນທະສັນຍາຂອງຜູ້ຄົນ ເພື່ອ ສະຖາປະນາແຜ່ນດິນໂລກ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບ ມູນມໍລະດົກທີ່ຮ້າງວ່າງເປົ່າ;

9 ເພື່ອເຈົ້າຈະກ່າວກັບ ນັກໂທດວ່າ: ຈົ່ງ ອອກໄປ; ກັບຜູ້ທີ່ນັ່ງຢູ່ໃນ ະຄວາມມືດວ່າ: ຈົ່ງສະແດງຕົວຂອງເຈົ້າ ເຂົາຈະມີອາຫານ ການກິນຕາມທາງ ແລະ ບ່ອນສູງທຸກແຫ່ງ ຈະເປັນ ະບ່ອນຫາກິນຂອງເຂົາ.

10 ເຂົາ ຈະບໍ່ຫົວເຂົ້າ ແລະ ບໍ່ກະຫາຍ ນໍ້າ, ຄວາມຮ້ອນ ແລະ ແສງແດດຈະບໍ່ເຜົາ ໄຫມ້ເຂົາ ເພາະພຣະອົງໄດ້ເມດຕາເຂົາ, ແລະ ຈະນໍາເຂົາໄປເຖິງແມ່ນຕາມແຫລ່ງ ນໍ້າ ພຣະອົງກໍຈະນໍາເຂົາໄປ.

11 ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພູເຂົາທັງໝົດ ຂອງເຮົາເປັນທາງ ແລະ ທາງຫລວງຂອງ ເຮົາສູງຂຶ້ນ.

12 ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະ ຣາເອນ ເອີຍ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ະຄົນເຫລົ່ານີ້ ຈະ ມາຈາກທາງໄກ ແລະ ບາງຈໍາພວກຈະມາ ຈາກທາງເໜືອ ແລະ ຈາກທາງຕາເວັນຕົກ ແລະ ບາງຈໍາພວກຈະມາຈາກແຜ່ນດິນຊີ ນິມ.

13 ໂອ້ ພໍ່າສະຫວັນ, ຈົ່ງ ະຮ້ອງເພງເຖິດ; ໂອ້ ແຜ່ນດິນ, ຈົ່ງປິຕິຍິນດີເຖິດ; ເພາະຕົນ ຂອງຄົນທີ່ຢູ່ທາງຕາເວັນອອກຈະມີບ່ອນ ຮັບຮອງ; ແລະ ໂອ້ ພູເຂົາຈົ່ງເບິ່ງສູງຮ້ອງ ເພງເຖິດ ເພາະເຂົາຈະບໍ່ຖືກລົງທັນອີກຕໍ່ ໄປ; ເພາະພຣະເຈົ້າປອບ ໂຍນຜູ້ຄົນຂອງ ພຣະອົງແລ້ວ ແລະ ຈະ ເມດຕາຄົນຂອງ ພຣະອົງຜູ້ທີ່ເປັນທຸກ.

14 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊີໂອນກ່າວວ່າ: ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຄົງປະປ່ອຍຂ້ານ້ອຍແລ້ວ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ ຄົງລືມຂ້າ ນ້ອຍ ແລ້ວ— ແຕ່ພຣະອົງ ຈະ ສະແດງວ່າ ພຣະອົງຈະບໍ່ກະທໍາເຊັ່ນນັ້ນ.

15 ມູ້ຍິງ ຈະ ລືມລູກທີ່ຍັງກິນ ນົມຂອງ ນາງ ແລະ ຈະບໍ່ມີເມດຕາສົງສານລູກທີ່ ເກີດຈາກອຸທອນຂອງນາງບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ນາງອາດ ະລືມໄດ້, ແຕ່ເຮົາຈະບໍ່ລືມເຈົ້າ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

16 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈາລຶກເຈົ້າໄວ້ໃນ ະຜາມີ ຂອງເຮົາ; ກໍາແພງເມືອງຂອງເຈົ້າຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ເຮົາຕະຫລອດເວລາ.

17 ລູກຫລານຂອງເຈົ້າຈະພ້າວຕໍ່ຕ້ານຜູ້ ທໍາລາຍເຈົ້າ; ແລະ ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າ ະເສຍ ຫາຍຈະໄປຈາກເຈົ້າ.

18 ຈົ່ງຫລົງເບິ່ງອ້ອມຮອບຄົນທັງໝົດ ນີ້ມາ ະລວມກັນ ແລະ ເຂົາຈະມາຫາເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ເຮົາມີຊີວິດ ຢູ່ສິ້ນໃດ ເຈົ້າ ຈະໄດ້ເຂົ້າທຸກຄົນມາເປັນ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຂອງເຈົ້າເໝືອນກັບເຄື່ອງປະ ດັບ ແລະ ຜູກມັດໄວ້ເໝືອນດັ່ງເຈົ້າສາວ ສິ້ນນັ້ນ.

19 ເພາະ ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ ແລະ ບ່ອນທີ່ແຫ້ງແລ້ງ, ແລະ ແຜ່ນດິນແຫ່ງ ຄວາມພິນາດຂອງເຈົ້າຈົນກະທັ້ງບັດນີ້ຈະ ແຄບເກີນໄປ ເພາະດ້ວຍຜູ້ອາໄສ; ແລະ ພວກທີ່ກິນກິນເຈົ້າຈະຫ່າງໄກໄປຈາກເຈົ້າ.

20 ລູກຫລານທີ່ເຈົ້າຈະມີຫລັງຈາກເຈົ້າ ສູນເສຍພວກທໍາອິດໄປຈະເວົ້າເຂົ້າຫູຂອງ ເຈົ້າວ່າ: ບ່ອນນີ້ ະແຄບເກີນໄປສໍາລັບລູກ;

8ກ 2 ນຟ 3:6-15;
3 ນຟ 21:8-11;
ມມ 8:16, 25.
9ກ ຄມພ ຄວາມລອດ
ສໍາລັບຄົນຕາຍ.
ຂ 2 ນຟ 3:5.

ຄ ອຊກ 34:14.
11ກ ອຊຢ 62:10;
ຄພ 133:23-32.
12ກ ອຊຢ 43:5-6.
13ກ ອຊຢ 44:23.
15ກ ຄມພ ຜູ້ຍິງ, ກຸ່ມຜູ້ຍິງ.

ຂ ອຊຢ 41:17;
ແອວ 46:8; ຄພ 61:36.
16ກ ຊກຢ 13:6.
17ກ 3 ນຟ 21:12-20.
18ກ ມກ 4:11-13.
20ກ ພ ຄັບ, ຫລື ແຄບ.

ຈົ່ງຫາບ່ອນໃໝ່ໃຫ້ລູກຢູ່ເຖິດ.

21 ເມື່ອນັ້ນ ກໍເຈົ້າຈະກ່າວຢູ່ໃນໃຈວ່າ: ແມ່ນໃຜໜໍເກີດຄົນເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ເຮົາ, ເມື່ອເຫັນເຮົາສູນເສຍລູກຫລານຂອງເຮົາໄປ, ແລະເຮົາເປັນຜູ້ສູນເສຍທຸກສິ່ງ, ເປັນຊະເລີຍ ແລະ ຍົກຍ້າຍໄປມາ? ແມ່ນຜູ້ໃດໜໍລ້ຽງດູຄົນເຫລົ່ານີ້? ຈົ່ງເບິ່ງ ເຮົາຖືກປະຖິ້ມໄວ້ຕາມລ່າພັງ ຄົນເຫລົ່ານີ້ໄປຢູ່ບ່ອນໃດມາ?

22 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະຍົກມືກວັກ ກໍຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ຍົກສັນຍານຂອງເຮົາຕໍ່ຜູ້ຄົນ; ແລະເຂົາຈະອຸ້ມລູກຊາຍຂອງເຈົ້າມາໃນອ້ອມ ມາແຂນຂອງເຂົາ, ແລະ ສ່ວນລູກສາວຂອງເຈົ້ານັ້ນ ເຂົາຈະໃສ່ປ່າແບກມາ.

23 ແລະ ກະສັດຈະເປັນ ພໍ່ລ້ຽງຂອງເຈົ້າ ແລະ ລາຊິນີທັງຫລາຍຈະເປັນແມ່ລ້ຽງຂອງເຈົ້າ; ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນຈະກົມໜ້າລົງເຖິງດິນກາບເຈົ້າ, ເຂົາຈະເລຍຂີ້ຝຸ່ນທີ່ຕີນຂອງເຈົ້າ; ແລ້ວເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ຜູ້ທີ່ ລໍຄອຍເຮົາຈະບໍ່ປະສົບຄວາມອາຍ.

24 ຈະເອົາເຫຍື່ອໄປຈາກຜູ້ທີ່ມີກຳລັງຫລື ຈະຊ່ວຍ ກໍຊະເລີຍຂອງຜູ້ຊະນະໃຫ້ພົ້ນໄດ້ບໍ່?

25 ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ເຖິງແມ່ນຊະເລີຍຂອງຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກໍຈະຖືກເອົາໄປ, ແລະ ເຫຍື່ອຂອງຄົນທີ່ຫຼົງໄຫວກໍຈະຖືກຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ; ເພາະເຮົາຈະຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາຈະຊ່ວຍລູກຫລານຂອງເຈົ້າໃຫ້ລອດ.

26 ແລະ ເຮົາຈະ ກໍໃຫ້ຜູ້ບົບບັງຄັບເຈົ້າກິນເນື້ອຂອງຕົນເອງ; ແລະ ເຂົາຈະເມົາເລືອດຂອງເຂົາ ເອງ ເໝືອນ ເມົາເຫລົ້າອະນຸ່ນ; ແລະ ມະນຸດທັງປວງຈະ ຮູ້ວ່າເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄືພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແລະ ພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ພຣະຜູ້ມີລິດທານຸພາບຂອງຢາໂຄບ.

ບົດທີ 22

ອິດສະຣາເອນ ຈະກະຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວທຸກແຫ່ງຂອງຜືນແຜ່ນດິນໂລກ—ຄົນຕ່າງຊາດຈະບຳລຸງ ແລະ ລ້ຽງດູອິດສະຣາເອນດ້ວຍພຣະກິດຕິຄຸນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ—ອິດສະຣາເອນຈະເຕົ້າໂຮມກັນ ແລະ ຈະລອດ, ແລະ ຄົນຊົ່ວຈະຖືກໄຟເຜົາຄືກັນກັບເພືອງເຂົ້າ—ອານາຈັກຂອງຊາຕານຈະຖືກທຳລາຍ ແລະ ຊາຕານຈະຖືກມັດໄວ້. ປະມານ 588–570 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້ານີໂຟໄດ້ອ່ານເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ທີ່ມີຈາລຶກໄວ້ໃນ ກໍແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງແລ້ວ, ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຖາມວ່າ: ເລື່ອງທີ່ເຈົ້າອ່ານມານັ້ນ ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຈະໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ວ່າມັນເປັນຕາມເລື່ອງທາງວິນຍານທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຝ່າຍວິນຍານ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຝ່າຍເນື້ອໜັງບໍ່?

2 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້ານີໂຟກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກ

21 ກ ອສ ຊີໂອນ.
ຂ ອຊຢ 54:1;
ຄລຕ 4:27.
22 ກ ອຊຢ 66:18–20.
ຂ ອຊຢ 11:12; 18:3.
ຄ 1 ນຟ 22:8;

2 ນຟ 10:8–9.
23 ກ ອຊຢ 60:16.
ຂ 1 ນຟ 22:6.
ຄ 2 ນຟ 6:13;
ຄພ 98:2; 133:10–11, 45.
24 ກ 1 ນຟ 21:25.

26 ກ 1 ນຟ 22:13–14.
ຂ ມຊຢ 11:22.
ຄ ຄມພ ເຢໂຮວາ.
22 ກ 1 ນຟ 19:22;
2 ນຟ 4:2.

“ສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ ສາດສະດາໂດຍ ສຸລະສຽງຂອງພຣະວິນຍານ; ເພາະ ໂດຍ ພຣະວິນຍານທຸກຢ່າງທີ່ຈະເກີດກັບລູກ ຫລານມະນຸດຕາມທາງເນື້ອໜັງຍ່ອມເປັນ ທີ່ຮູ້ແກ່ສາດສະດາ.

3 ດັ່ງນັ້ນ, ເລື່ອງທີ່ເຮົາອ່ານມານັ້ນ ຈຶ່ງ ເປັນເລື່ອງກ່ຽວກັບທັງ ຝ່າຍ ໂລກ ແລະ ຝ່າຍ ວິນຍານ ເພາະເບິ່ງວ່າບໍ່ຊ້າກໍໄວທີ່ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນຈະ ກະຈັດກະ ຈາຍໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ໃນບັນ ດາປະຊາຊາດທັງປວງນໍາອີກ.

4 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີ ຄົນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍທີ່ຫາຍສາບສູນໄປແລ້ວຈາກຄວາມ ຮູ້ຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງຄົນທຸກ ເຜົ່າໄດ້ຖືກ ະພາ ໄປ; ແລະ ເຂົາໄດ້ກະຈັດກະຈາຍໄປຕາມ ະເກາະໃນທະເລ; ແລະ ເຂົາຢູ່ໃສ່ບໍ່ມີໃຜໃນ ພວກເຮົາຮູ້ເລີຍ, ນອກຈາກພວກເຮົາຮູ້ມາ ວ່າເຂົາໄດ້ຖືກພາໄປເທົ່ານັ້ນ.

5 ແລະ ເນື່ອງຈາກເຂົາຖືກພາໄປ ຈຶ່ງມີ ສາດສະດາທຳນາຍເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງ ກ່ຽວກັບເຂົາ ແລະ ກ່ຽວກັບທຸກຄົນຊຶ່ງຕໍ່ ຈາກນີ້ຈະກະຈັດກະຈາຍໄປ ແລະ ສັບສົນ ເພາະພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ; ເພາະເຂົາເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຕໍ່ພຣະອົງ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຂົາຈຶ່ງຈະກະຈັດກະຈາຍໄປໃນ ບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ ແລະ ຈະເປັນທີ່

ກຽດຊົງຂອງທຸກຄົນ.

6 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຫລັງຈາກເຂົາໄດ້ ຮັບການ ະບຳລຸງລ້ຽງດູຈາກ ະຄົນຕ່າງຊາດ ແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າຍົກພຣະຫັດໃຫ້ຄົນຕ່າງ ຊາດ, ແລະ ຕັ້ງເຂົາໄວ້ເປັນຫລັກສັນຍານ, ແລະ ະລູກຫລານຂອງເຂົາຈະຖືກອູ້ມມາ ໃນອ້ອມແຂນ ແລະ ລູກສາວຂອງເຂົາຈະ ຖືກແບກມາເທິງບ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ ເລື່ອງເຫລົ່າ ນີ້ ຊຶ່ງມີເວົ້າໄວ້ເປັນເລື່ອງຝ່າຍໂລກ; ເພາະ ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກັບບັນ ພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາເປັນດັ່ງນັ້ນ; ແລະ ພາຍເຖິງພວກເຮົາ ໃນວັນທີ່ຈະມາເຖິງ, ແລະ ພື້ນ້ອງທຸກຄົນຂອງພວກເຮົາທີ່ເປັນ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນນໍາອີກ.

7 ແລະ ພາຍຄວາມວ່າ ເວລາຈະມາເຖິງ ຄື ຫລັງຈາກເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທັງ ໝົດໄດ້ກະຈັດກະຈາຍໄປ ແລະ ສັບສົນ ແລ້ວ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍົກປະເທດ ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ປະເທດໜຶ່ງຂຶ້ນໃນບັນດາ ະຄົນ ຕ່າງຊາດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນແມ່ນຜືນແຜ່ນ ດິນນີ້ ແລະ ໂດຍພວກເຂົາລູກຫລານຂອງ ພວກເຮົາຈຶ່ງຈະ ະກະຈັດກະຈາຍໄປ.

8 ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ລູກຫລານຂອງພວກ ເຮົາໄດ້ກະຈັດກະຈາຍໄປແລ້ວ ອົງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດ ະສິ່ງອັດສະຈັນຢ່າງໜຶ່ງ ໃນບັນດາ ະຄົນຕ່າງຊາດ ຊຶ່ງຈະ ະມີຄຸນ ຄ່າທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກັບລູກຫລານຂອງພວກເຮົາ;

<p>2 ກ 2 ປຕ 1:19-21. ຂ ຄມພ ທຳນາຍ, ການ ທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ. ຄ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. 3 ກ ຄພ 29:31-34. ຂ 1 ນພ 10:12-14; 2 ນພ 25:14-16. ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການກະຈັດກະຈາຍຂອງ ຊາວອິດສະຣາເອນ. 4 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—</p>	<p>ສິບເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຂອງ ອິດສະຣາເອນ. ຂ 2 ນພ 10:22. ຄ 1 ນພ 21:1; 2 ນພ 10:8, 20. 5 ກ 1 ນພ 19:14. 6 ກ 1 ນພ 21:23. ຂ ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ. ຄ 1 ນພ 15:13. 7 ກ 3 ນພ 20:27. ຂ 1 ນພ 13:12-14;</p>	<p>2 ນພ 1:11. 8 ກ ອຊຸຢ 29:14; 1 ນພ 14:7; 2 ນພ 27:26. ຄມພ ການພື້ນພູ ພຣະກິດຕິຄຸນ. ຂ 2 ນພ 10:10-11; 3 ນພ 16:4-7; ມມ 5:19. ຄ 1 ນພ 15:13-18; 3 ນພ 5:21-26; 21:7.</p>
--	--	--

ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງເປັນເໝືອນກັບພວກເຂົາ ຖືກບໍາລຸງລ້ຽງຈາກຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ຖືກ ອຸ້ມມາໃນອ້ອມແຂນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ແບກໃສ່ບ່າຂອງພວກເຂົາມາ.

9 ແລະ ມັນຈະ ມີຄຸນຄ່າກັບຄົນຕ່າງ ຊາດ, ແລະ ບໍ່ພຽງແຕ່ກັບຄົນຕ່າງ ຊາດ ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ ຍັງມີຄຸນຄ່າກັບ າເຊື້ອສາຍ ອິດສະຣາເອນທັງໝົດນໍາອີກ, ໃນວັນທີ່ ຈະໃຫ້ຮູ້ຈັກເຖິງ ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະ ບິດາເທິງສະຫວັນທີ່ຊົງກະທໍາໄວ້ກັບອັບ ຣາຮາມ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ໃນ າລູກຫລານ ຂອງເຈົ້າທຸກຕະກຸນຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະ ໄດ້ ຮັບພອນ.

10 ແລະ ພວກອ້າຍຂອງເຮົາເອີຍ, ເຮົາ ຢາກໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ທຸກຕະກຸນຂອງ ແຜ່ນດິນໂລກຈະຮັບພອນບໍ່ໄດ້ ເວັ້ນເສຍ ແຕ່ພຣະອົງຈະ ກາງແຂນຂອງພຣະອົງຕໍ່ ສາຍຕາຂອງປະຊາຊາດເສຍກ່ອນ.

11 ດັ່ງນັ້ນ, ອົງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະດໍາ ເນີນການກາງແຂນຂອງພຣະອົງຕໍ່ສາຍຕາ ຂອງປະຊາຊາດ, ໂດຍນໍາເອົາພັນທະສັນ ຍາຂອງພຣະອົງ ແລະ ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງ ພຣະອົງມາໃຫ້ຜູ້ທີ່ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະ ຣາເອນ.

12 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈະນໍາພວກເຂົາ ອອກມາຈາກການເປັນຊະເລີຍນໍາອີກ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກ າເຕົ້າໂຮມເຂົ້າມາ ຫາແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກ

ເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກນໍາອອກຈາກ ການປົດບັງ ແລະ ອອກຈາກ າຄວາມມືດ; ແລະ ພວກເຂົາຈະຮູ້ຈັກວ່າ າພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຄື າພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແລະ ພຣະຜູ້ ໄຖ່ຂອງພວກເຂົາ, າພຣະຜູ້ມີລິດທານຸພາບ ຂອງອິດສະຣາເອນ.

13 ແລະ ເລືອດຂອງສາດສະໜາຈັກ ໃຫຍ່ ແລະ າທ້າກຽດຊັງນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນໂສເພ ນີຂອງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ ຈະໄຫລລົງ ໃສ່ຫົວຂອງພວກເຂົາເອງ, ເພາະພວກເຂົາ ຈະເຮັດ າສົງຄາມລະຫວ່າງພວກເຂົາເອງ, ແລະ ດາບໃນມືຂອງພວກເຂົາ າເອງຈະ ຕົກໃສ່ຫົວຂອງພວກເຂົາເອງ ແລະ ພວກ ເຂົາຈະມືນເມົາດ້ວຍເລືອດຂອງພວກເຂົາ ເອງ.

14 ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ ເອີຍ ແລະ ທຸກ າປະຊາຊາດທີ່ຈະເຮັດສົງຄາມຕໍ່ ຕ້ານເຈົ້າຈະຫັນມາຕໍ່ສູ້ກັນເອງ ແລະ ພວກ ເຂົາຈະ າຕົກຫລຸມຊຶ່ງຊຸດໄວ້ດັກຜູ້ຄົນຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ທຸກຄົນທີ່ າຕໍ່ສູ້ກັບ ຊີໂອນຈະຖືກທໍາລາຍ; ແລະ ໂສເພນີໃຫຍ່ ຜູ້ນັ້ນ, ຜູ້ເຮັດໃຫ້ທາງທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບິດເບືອນໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ າທ້າກຽດຊັງຈະ ເພພັງລົງຢູ່ າພື້ນດິນ ແລະ ການຕົກຂອງ ມັນຈະໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດ.

15 ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ສາດສະດາໄດ້ກ່າວວ່າ, ເວລາຈະມາເຖິງຢ່າງວ່ອງໄວຄື ຊາຕານຈະ

9ກ 1 ນຟ 14:1-5.
ຂ 2 ນຟ 30:1-7.
ຄ 2 ນຟ 29:13-14.
ງ ພບຍ 4:31.
ຈ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ ຂອງອັບຣາຮາມ.
ສ ປຖກ 12:2-3;
3 ນຟ 20:27;
ອຣຣ 2:9-11.
10ກ ອຊຢ 52:10.

12ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ.
ຂ ຄມພ ຄວາມມືດ ທາງວິນຍານ.
ຄ 2 ນຟ 6:10-11.
ງ ຄມພ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.
ຈ ຄມພ ເຢໂຣວາ.
13ກ ຄມພ ມານ—ສາດສະ ໜາຈັກຂອງມານ.

ຂ 1 ນຟ 14:3, 15-17.
ຄ 1 ນຟ 21:26.
14ກ ລກ 21:10.
ຂ ອຊຢ 60:12;
1 ນຟ 14:3;
ຄພ 109:25.
ຄ 2 ນຟ 10:13; 27:3.
ງ ອຊຢ 25:12.

ບໍ່ມີອຳນາດເໜືອໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດອີກ; ເພາະວັນເວລາຈະມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ເມື່ອຄົນທີ່ອວດດີ ແລະ ຄົນທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ຈະ ເປັນ ຄືກັນ ກັບ ”ເພື່ອງ ເຂົ້າ; ແລະ ວັນ ເວລາຈະມາເຖິງເມື່ອພວກເຂົາຈະຕ້ອງຖືກ ະໄຟເຜົາ.

16 ເພາະວັນ ເວລາຈະມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ຄື ຄວາມ ສົມ ບູນ ຂອງ ”ພຣະ ພິ ໂລດ ຂອງພຣະເຈົ້າຈະເທລົງມາເທິງລູກຫລານມະນຸດທຸກຄົນ; ເພາະພຣະອົງຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຄົນຊົ່ວມາທຳລາຍຄົນຊອບທຳ.

17 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈະ ”ຮັກສາ ະຄົນຊອບທຳໄວ້ໃນອຳນາດຂອງພຣະອົງເຖິງແມ່ນ ຈະ ເປັນ ໄປ ວ່າ ຄວາມ ສົມ ບູນ ຂອງພຣະ ພິ ໂລດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຕ້ອງມາ ເຖິງ ແລະ ຄົນຊອບທຳຈະ ໄດ້ຮັບການຮັກສາເຖິງແມ່ນຈະເປັນການທຳລາຍສັດຕູຂອງພວກເຂົາດ້ວຍໄຟ. ດັ່ງນັ້ນຄົນຊອບທຳບໍ່ຕ້ອງຍ້ານກົວ ເພາະສາດສະດາໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ, ພວກເຂົາຈະລອດເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະເປັນຄືກັນກັບໄຟກໍຕາມ.

18 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກອ້າຍ ຂອງ ເຮົາ ເອີຍ, ເຮົາເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະຕ້ອງມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້ານີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນເລືອດກັບໄຟ, ແລະ ອາຍຄວັນຈະຕ້ອງມາເຖິງ; ແລະ ມັນຈະຕ້ອງມີຂຶ້ນໃນຜົນແຜ່ນດິນ ໂລກນີ້; ແລະ ມັນ ຈະ ມາ ເຖິງ ມະນຸດຕາມທາງເນື້ອໜັງຖ້າຫາກພວກເຂົາເຮັດໃຈ ແຂງ ກະ ດ້າງ ຕໍ່ ພຣະ ຜູ້ ບໍ່ ລິ ສຸດ ຂອງ

ອິດສະຣາເອນ.

19 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຄົນ ຊອບ ທຳ ຈະ ບໍ່ ຕາຍ; ເພາະເວລາຈະຕ້ອງມາເຖິງຢ່າງແນ່ນອນຄືທຸກຄົນທີ່ຕໍ່ຕ້ານຊີໂອນຈະຖືກຕັດອອກ.

20 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕຽມທາງໄວ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຢ່າງແນ່ນອນ ເພື່ອໃຫ້ຄຳເວົ້າຂອງໂມເຊສຳເລັດ, ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ກ່າວໄວ້ ມີຄວາມວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະຍົກ ”ສາດສະດາທ່ານໜຶ່ງຂຶ້ນຄືກັນກັບຂ້າພະເຈົ້າ ໃຫ້ເຈົ້າ; ເຈົ້າຈະໄດ້ຍິນຈາກເພິ່ນຜູ້ນັ້ນທຸກຢ່າງ ບໍ່ວ່າເລື່ອງອັນໃດກໍຕາມທີ່ເພິ່ນຜູ້ນັ້ນເວົ້າກັບເຈົ້າ. ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄືຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຟັງສາດສະດາຜູ້ນັ້ນຈະຖືກ ະຕັດອອກຈາກບັນດາຜູ້ຄົນ.

21 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟປະກາດກັບພວກເຈົ້າວ່າ ”ສາດສະດາຜູ້ທີ່ ໂມເຊເວົ້າ ເຖິງ ຄື ພຣະ ຜູ້ ບໍ່ ລິ ສຸດ ຂອງ ອິດສະຣາເອນ; ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈະກະທຳ ະການພິພາກສາດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ.

22 ແລະ ຄົນ ຊອບ ທຳ ບໍ່ ຕ້ອງ ຍ້ານ ກົວ ເພາະພວກເຂົາຄືຜູ້ທີ່ຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ, ແຕ່ຈະເປັນອານາຈັກຂອງມານ ຊຶ່ງມັນຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ, ຊຶ່ງອານາຈັກນັ້ນຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ໃນເນື້ອໜັງ—

23 ເພາະວັນເວລາຈະມາເຖິງຢ່າງວ່ອງໄວຄື ເມື່ອ ”ສາດສະ ໜາ ຈັກທຸກ ແຫ່ງ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດ, ແລະ ສາດ

<p>15 ກ ອຊຸຍ 5:23–24; ນຮ 1:10; ມລກ 4:1; 2 ນຟ 15:24; 26:4–6; ຄພ 64:23–24; 133:64. ຂ ພສສ 21:9; 3 ນຟ 25:1; ຄພ 29:9. ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ—ການ</p>	<p>ຊຳລະລ້າງແຜ່ນດິນໂລກ. 16 ກ 1 ນຟ 14:17. 17 ກ 2 ນຟ 30:10; ມຊ 7:61. ຂ 1 ນຟ 17:33–40. 20 ກ ຢຮ 4:19; 7:40. ຂ ຄພ 133:63. 21 ກ ພບຍ 18:15, 18; ກຈກ 3:20–23;</p>	<p>1 ນຟ 10:4; 3 ນຟ 20:23. ຂ ພສສ 98:9; ມຊ 6:57. 23 ກ 1 ນຟ 14:10; 2 ນຟ 26:20. ຄມພ ການຫລອກລວງ ຂອງປະໂລຫິດ.</p>
---	--	---

ສະໜາຈັກທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອມີອຳນາດທາງ ເນື້ອໜັງ, ແລະ ສາດສະໜາຈັກທີ່ສ້າງ ຂຶ້ນ ເພື່ອເປັນທີ່ ະນິຍົມ ໃນ ສາຍຕາຂອງ ໂລກ, ແລະ ສາດສະໜາຈັກທີ່ສະແຫວງ ຫາຄວາມ ໂລບ ມາກທາງເນື້ອໜັງ ແລະ ສິ່ງ ຂອງທາງ ໂລກ ແລະ ເຮັດຄວາມຊົ່ວ ຮ້າຍ ນາງໆ ປະການ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍ ສະຫລຸບ, ພວກທີ່ເປັນອານາຈັກຂອງມານ ຄື ຜູ້ທີ່ຕ້ອງຍ້ານກົວຕົວສັ່ນ ແລະ ະຫວັ່ນ ໄຫວ, ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຖືກນຳລົງຕໍ່າຢູ່ ພື້ນດິນ; ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຖືກ ະໄພເຜົາຄື ກັນກັບເໝືອງເຂົ້າ ແລະ ນີ້ຈະເປັນຕາມຄຳ ເວົ້າຂອງສາດສະດາ.

24 ແລະ ວັນເວລາຈະມາເຖິງຢ່າງວ່ອງ ໄວຄື ຄົນຊອບທຳຈະຕ້ອງຖືກພາຂຶ້ນໄປຄື ກັນກັບ ະລູກງົວໃນຄອກ ແລະ ພຣະຜູ້ບໍລິ ສຸດຂອງອິດສະຣາເອນຈະປົກຄອງດ້ວຍ ລິດເດດ, ດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ລັດສະໝີ ພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

25 ແລະ ພຣະອົງຈະ ະເຕົ້າໂຮມ ລູກ ຫລານຂອງພຣະອົງຈາກສີ່ສ່ວນຂອງແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ແລະ ພຣະອົງຈະນັບຈຳນວນ ແກະຂອງພຣະອົງ, ແລະ ພວກເຂົາກໍຈະ ຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແລະ ຈະມີແກະຄອກດຽວ ແລະ ມີ ະຜູ້ລ້ຽງຜູ້ດຽວ, ແລະ ພຣະອົງຈະ ລ້ຽງແກະຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໃນຕົວຂອງ ພຣະອົງ ພວກເຂົາຈະພົບ ະທັງຫຍ້າ.

26 ແລະ ເພາະຄວາມຊອບທຳຂອງຜູ້ ຄົນຂອງພຣະອົງ, ະຊາຕານຈຶ່ງບໍ່ມີອຳນາດ;

ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງຫລຸດອອກມາບໍ່ໄດ້ເປັນ ເວລາ ະຫລາຍປີ ເພາະມັນບໍ່ມີອຳນາດ ເໜືອໃຈຂອງຜູ້ຄົນ; ເພາະພວກເຂົາຢູ່ໃນ ຄວາມຊອບທຳ ແລະ ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງ ອິດສະຣາເອນ ະປົກຄອງ.

27 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້ານິໄສ ກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ເລື່ອງທັງໝົດນີ້ຕ້ອງ ມາເຖິງຕາມທາງຝ່າຍເນື້ອໜັງ.

28 ແຕ່, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະ ກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ ຈະຢູ່ຢ່າງປອດໄພໃນ ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງ ອິດສະຣາເອນ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າພວກ ເຂົາຈະ ະກັບໃຈ.

29 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້ານິໄສຂໍຈົບ ພຽງເທົ່ານີ້; ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ກ້າເວົ້າກ່ຽວກັບ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ອີກຕໍ່ໄປ.

30 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກອ້າຍຂອງເຮົາເອີຍ, ເຮົາຢາກໃຫ້ພວກເຈົ້າພິຈາລະນາວ່າ ເລື່ອງຊຶ່ງມີຂຽນໄວ້ໃນ ະແຜ່ນຈາລຶກທອງ ເຫລືອງນີ້ເປັນຄວາມຈິງ; ແລະ ມັນໃຫ້ ຖ້ອຍຄຳວ່າມະນຸດຕ້ອງເຊື່ອພັ້ງພຣະບັນ ຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

31 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງຄິດວ່າເຮົາ ກັບບິດາຂອງເຮົາເທົ່ານັ້ນທີ່ເປັນຜູ້ໃຫ້ຖ້ອຍ ຄຳ ແລະ ສິດສອນສິ່ງເຫລົ່ານີ້. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າ ພວກເຈົ້າຈະເຊື່ອພັ້ງ ະພຣະບັນຍັດ ແລະ ອິດທິນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ພວກເຈົ້າຈະລອດ ໃນວັນສຸດທ້າຍ. ແລະ ເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ. ອາ ແມນ.

<p>23 ຂ ລກ 6:26; ແອວ 1:3. ຄ 2 ນຟ 28:19. ງ 2 ນຟ 26:6. 24 ກ ອມ 6:4; ມລກ 4:2; 3 ນຟ 25:2. 25 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ</p>	<p>ອິດສະຣາເອນ. ຂ ຄມພ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ. ຄ ພສສ 23. 26 ກ ພນມ 20:2; ແອວ 48:17; ຄພ 43:31; 45:55; 88:110; 101:28. ຄມພ ມານ. ຂ ຢຄ 5:76.</p>	<p>ຄ ຄມພ ພັນປີ. 28 ກ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ; ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ. 30 ກ 2 ນຟ 4:2. 31 ກ ມຫ 19:17. ຄມພ ພຣະບັນຍັດ ຂອງພຣະເຈົ້າ.</p>
---	---	---

ໜັງສືນິໄຟສະບັບທີສອງ

ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບການມໍລະນະກຳຂອງລີໄຮ. ພວກອ້າຍຂອງນິໄຟກະບົດຕໍ່ເພິ່ນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຕືອນນິໄຟໃຫ້ອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ການເດີນທາງຂອງເພິ່ນໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ອື່ນໆ.

ບົດທີ 1

ລີໄຮທຳນາຍກ່ຽວກັບ ແຜ່ນດິນແຫ່ງເສລີພາບ—ລູກຫລານຂອງເພິ່ນຈະກະຈັດກະຈາຍໄປ ແລະ ຈະຖືກລົງທັນຖ້າທາກວ່າພວກເຂົາປະຕິເສດພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ—ເພິ່ນຊັກຊວນພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນໃຫ້ສວມຍຸດທະພັນແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ. ປະມານ 588–570 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ສິດສອນພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ລີໄຮ "ບົດຂອງພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາຫລາຍເລື່ອງອີກ ແລະ ໄດ້ທວນຄືນກັບພວກເຂົາວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດສຳລັບພວກເຂົາໃນການນຳພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ.

2 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາເຖິງ "ການກະບົດຂອງພວກເຂົາເວລາຢູ່ໃນຜືນນ້ຳນັ້ນ ແລະ ພຣະເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄວ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກກືນລົງໄປໃນທະເລ.

3 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາອີກ

ເຖິງແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ຮັບ—ວ່າພຣະເຈົ້າມີຄວາມເມດຕາພຽງໃດທີ່ໄດ້ເຕືອນພວກເຮົາໃຫ້ພວກເຮົາໜີອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ.

4 ພາະຈົ່ງເບິ່ງ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າວ່າ ພໍ່ໄດ້ເຫັນ "ພາບນິມິດພາບໜຶ່ງ, ໃນພາບນັ້ນພໍ່ຮູ້ວ່າ ະເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຖືກທຳລາຍແລ້ວ ແລະ ຖ້າພວກເຮົາຍັງຢູ່ໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມພວກເຮົາກໍຈະ ິຕາຍຄືກັນ.

5 ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າວ່າ ທັງທີ່ມີຄວາມທຸກ, ພວກເຮົາຍັງໄດ້ຮັບ "ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ ະປະເສີດເລີດລ້ຳກວ່າແຜ່ນດິນອື່ນໃດທັງສິ້ນ; ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພໍ່ວ່າ ຈະເປັນແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກຂອງລູກຫລານຂອງພໍ່. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ເປັນ "ພັນທະສັນຍາກັບພໍ່ ແລະ ກັບລູກຫລານຂອງພໍ່ຕະຫລອດການ, ແລະ ກັບຄືນທັງໝົດທີ່ພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳອອກຈາກປະເທດອື່ນໆອີກ.

6 ດັ່ງນັ້ນພໍ່, ລີໄຮ, ຈົ່ງທຳນາຍຕາມການກະທຳຂອງພຣະວິນຍານ ຊຶ່ງຢູ່ໃນພໍ່ວ່າ ຈະ "ບໍ່ມີຜູ້ໃດເຂົ້າມາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ໄດ້ ນອກຈາກຈະເປັນພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

1 1 ກ ຄມພ ປີຕູ, ແຫ່ງປີຕູ.
2 ກ 1 ນພ 18:9–20.
4 ກ ຄມພ ພາບນິມິດ.
ຂ 2 ກສ 24:14–15;
ຢມຢ 44:2;

1 ນພ 1:4;
ຮລມ 8:20.
ຄ ແອວ 9:22.
5 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນ
ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

ຂ ອທ 2:9–10.
ຄ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ.
6 ກ 2 ນພ 10:22.

ຊົງນຳເຂົາມາເທົ່ານັ້ນ.

7 ດັ່ງນັ້ນ ກໍແຜ່ນດິນນີ້ຈຶ່ງຖືກຕັ້ງໄວ້ເພື່ອຄົນທີ່ພຣະອົງຈະນຳມາ. ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າພວກເຂົາຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງຕາມພຣະບັນຍັດທີ່ປະທານໄວ້, ມັນຈະເປັນແຜ່ນດິນແຫ່ງ ສິເລລີພາບສຳລັບພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກນຳລົງໄປເປັນຊະເລີຍ; ຖ້າຫາກເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ກໍເປັນເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ເພາະຖ້າຫາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍມີຢູ່ທົ່ວໄປ ແຜ່ນດິນນີ້ຈະຖືກ ສາບແຊ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ແຕ່ສຳລັບຄົນຊອບທຳ ມັນຈະເປັນພອນຕະຫລອດການ.

8 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດທີ່ແຜ່ນດິນນີ້ໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ທີ່ບໍ່ໃຫ້ປະຊາຊາດອື່ນຮູ້ ເພາະຈົ່ງເບິ່ງຫລາຍປະຊາຊາດຈະເຂົ້າມາຢຽບຢຳແຜ່ນດິນນີ້ຈົນວ່າມັນບໍ່ມີບ່ອນເປັນມູນມໍລະດົກເລີຍ.

9 ດັ່ງນັ້ນພໍ່, ລີໄຮ, ໄດ້ຮັບຄຳສັນຍາວ່າ "ຕາບໃດຜູ້ທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງນຳອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ພວກເຂົາຈະ ສູ່ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້; ແລະ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາໃຫ້ພົ້ນຈາກປະຊາຊາດອື່ນໆທັງສິ້ນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ແຜ່ນດິນນີ້ເປັນຂອງຕົນ ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ພວກເຂົາຈະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບພອນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້, ແລະ ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດບຽດບຽນພວກເຂົາ ຫລື ຈະເອົາແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາໄປ ແລະ ພວກເຂົາຈະຢູ່ຢ່າງປອດໄພຕະຫລອດໄປ.

10 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເມື່ອເວລານັ້ນມາເຖິງ ທີ່ພວກເຂົາຈະເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ຫລັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ຮັບພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈາກພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ— ໂດຍມີຄວາມຮູ້ເຖິງການສ້າງໂລກ ແລະ ມະນຸດທັງປວງຮູ້ເຖິງວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ການສ້າງໂລກ, ມີອຳນາດທີ່ປະທານໃຫ້ພວກເຂົາເພື່ອເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງດ້ວຍສັດທາ; ມີພຣະບັນຍັດທຸກປະການຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ແລະ ໄດ້ຮັບການນຳມາ ໂດຍພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນອັນຫາທີ່ປຽບບໍ່ໄດ້ ເຂົ້າມາສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາອັນມີຄຸນຄ່ານີ້— ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ຂໍເວົ້າວ່າ ຖ້າຫາກວັນນັ້ນມາເຖິງທີ່ພວກເຂົາຈະປະຕິເສດພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ, "ພຣະເມຊີອາອົງແທ້ຈິງ, ຊຶ່ງເປັນພຣະຜູ້ໂຖ່ຊອງພວກເຂົາ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ການພິພາກສາອັນທ່ຽງທຳຂອງພຣະອົງຈະຢູ່ເທິງພວກເຂົາ.

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງຈະຊົງນຳ "ປະຊາຊາດອື່ນໆມາຫາພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະອົງຈະປະທານອຳນາດໃຫ້ແກ່ພວກນັ້ນ, ແລະ ພຣະອົງຈະເອົາແຜ່ນດິນທີ່ເປັນຂອງພວກເຂົາໄປຈາກພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ ກະຈັດກະຈາຍໄປ ແລະ ຖືກລົງທັນ.

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມື່ອລຸ້ນໜຶ່ງຜ່ານໄປເຖິງອີກລຸ້ນໜຶ່ງ, ມັນຈະເກີດມີ "ການນອງເລືອດ ແລະ ຈະມີການມາຢ້ຽມຢາມຄັ້ງຍິ່ງໃຫຍ່ໃນບັນດາພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ລູກຂອງ

<p>7 ກ ມຊຢ 29:32; ດອວ 46:10, 20. ຂ 2 ນຟ 10:11. ຄມພ ເສລີພາບ. ຄ ດອວ 45:10-14, 16; ມມ 1:17;</p>	<p>ອທ 2:8-12. 9 ກ 2 ນຟ 4:4; ດອວ 9:13. ຂ ພບຍ 29:9. ຄ ຄມພ ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ພັງຄວາມ.</p>	<p>10 ກ ຄມພ ພຣະເມຊີອາ. 11 ກ 1 ນຟ 13:12-20; ມມ 5:19-20. ຂ 1 ນຟ 22:7. 12 ກ ມມ 1:11-19; 4:11.</p>
--	---	--

ພໍ່, ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກຈີ່ຈໍາໄວ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກເຊື່ອຟັງຄໍາເວົ້າຂອງພໍ່.

13 ໂອ້, ໃຫ້ ລູກ ຕື່ນ; ຕື່ນ ຈາກ ການນອນຫລັບຢ່າງແຈບ ຈົມນັ້ນ ເຖິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນຈາກການນອນຫລັບຂອງ "ນະລົກ ແລະ ສັນ ະສາຍ ໂສ້ອັນ ເປັນຕາຍ້ານຊຶ່ງຜູກມັດລູກໃຫ້ຫລຸດອອກ ຊຶ່ງເປັນສາຍ ໂສ້ທີ່ຜູກມັດລູກຫລານມະນຸດ, ຊຶ່ງນໍາພວກເຂົາລົງໄປເປັນຊະເລີຍໃນ ິເຫວເລີກແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ວິບັດຊົ່ວນິລັນດອນ.

14 ຈົ່ງຕື່ນເຖິດ ແລະ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນຈາກພື້ນດິນ, ແລະ ຟັງຄໍາເວົ້າຂອງ "ພໍ່ທີ່ກໍາລັງສັ່ນຢູ່ ຊຶ່ງໃນບໍ່ຊ້າລູກຈະຕ້ອງເອົາແຂນຂາໄປວາງໄວ້ໃນ ະຫລຸມສົບອັນເຢັນ ແລະ ງຽບສະຫງົດ ຊຶ່ງຈາກບ່ອນນັ້ນບໍ່ມີຜູ້ເດີນທາງຄົນໃດກັບມາໄດ້; ແລະ ອີກບໍ່ພໍ່ເທົ່າໃດມີພໍ່ກໍຈະໄປຕາມ ິທາງຂອງມວນໂລກທັງປວງແລ້ວ.

15 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ "ໄຖ່ຈິດວິນຍານຂອງພໍ່ຈາກນະລົກ; ພໍ່ໄດ້ເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ ແລະ ພໍ່ໄດ້ຖືກລ້ອມ ໄວ້ ໃນ ອັອມ ະພຣະ ພາຫາ ແຫ່ງ ິຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງຊົ່ວນິລັນດອນ.

16 ແລະ ພໍ່ປາດຖະໜາຢາກໃຫ້ລູກຈີ່ຈໍາທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມ "ຂໍ້ກໍານົດ ແລະ ການພິພາກສາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ແມ່ນຄວາມຫ່ວງໃຍຂອງຈິດວິນຍານຂອງ

ພໍ່ມາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ.

17 ໃຈ ຂອງພໍ່ ຖືກຖ່ວງລົງ ເພາະຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈເປັນບາງຄັ້ງ, ເພາະພໍ່ຍ້ານກົວຄວາມແຂງກະດ້າງເພາະໃຈຂອງລູກ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງລູກ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ ດ້ວຍ ຄວາມ ສົມ ບູນ ແຫ່ງ "ພຣະພິໂລດ ໃຫ້ລູກ ຈົນວ່າລູກຖືກ ະຕັດອອກ ແລະ ຖືກທໍາລາຍຕະຫລອດການ;

18 ຫລືວ່າ, ຄໍາສາບແຊ່ງຈະມາເຖິງລູກເປັນເວລາ "ຫລາຍລຸ້ນຄົນ; ແລະ ລູກຈະຖືກຢັ້ງມຢາມດ້ວຍດາບ ແລະ ດ້ວຍຄວາມອິດຢາກ, ແລະ ຖືກກງູດຊັງ, ແລະ ນໍາໄປຕາມຄວາມປະສົງ ແລະ ເປັນຊະເລີຍຂອງ ະມານ.

19 ໂອ້ ລູກ ຂອງ ພໍ່, ເພື່ອ ວ່າ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ມາ ເຖິງ ລູກ, ແຕ່ ເພື່ອ ໃຫ້ ລູກ ໄດ້ ເປັນ ຜູ້ ຖືກ ຄັດ ເລືອກ ແລະ ເປັນ ທີ່ ຊົງ "ໂປດປານ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ. ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງຈະສໍາເລັດ; ເພາະ ະທາງຂອງພຣະອົງເປັນທາງທີ່ຊອບທໍາຕະຫລອດໄປ.

20 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ: "ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຈະຮັກສາ ະບັນຍັດຂອງເຮົາ ເຈົ້າຈະ ະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ; ແຕ່ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຈະບໍ່ຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ ເຈົ້າຈະຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງເຮົາ.

21 ແລະ ບັດນີ້, ເພື່ອຈິດວິນຍານຂອງພໍ່ຈະມີຄວາມປິຕິຍິນດີໃນລູກ, ແລະ ເພື່ອໃຈ

<p>13 ກ ຄມພ ນະລົກ. ຂ ແອວ 12:9-11. ຄ 1 ນພ 15:28-30; ຮລມ 3:29-30.</p> <p>14 ກ ຄມພ ພໍ່ແມ່, ບິດາມານດາ. ຂ ຄມພ ຄວາມຕາຍ ທາງຮ່າງກາຍ. ຄ ຢຊ 23:14.</p> <p>15 ກ ແອວ 36:28. ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.</p>	<p>ຂ ຢຄ 6:5; ແອວ 5:33; 3 ນພ 9:14. ຄ ຮມ 8:39.</p> <p>ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ.</p> <p>16 ກ ພບຍ 4:5-8; 2 ນພ 5:10-11. 17 ກ 2 ນພ 5:21-24; ແອວ 3:6-19. ຂ ມຊຍ 12:8.</p>	<p>18 ກ 1 ນພ 12:20-23. ຂ ຄມພ ມານ. 19 ກ ຄມພ ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ. ຂ ຮສອ 14:9. 20 ກ ຈຮ 1:9; ມຊຍ 1:6-7; ແອວ 9:13-14. ຂ ລລວ 26:3-14; ຍອ 2:23-26. ຄ ພສສ 67:6; ມຊຍ 2:21-25.</p>
--	---	---

ຂອງພໍ່ຈະຈາກໂລກນີ້ໄປດ້ວຍຄວາມຍິນດີ, ເພື່ອພໍ່ຈະບໍ່ຖືກນຳລົງສູ່ຫລຸ່ມສົບດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ, ສະນັ້ນຈິ່ງລຸກຂຶ້ນຈາກພື້ນດິນ, ລູກຂອງພໍ່, ແລະ ເປັນ ບຸລຸດ, ແລະ ຈົ່ງຕັ້ງໃຈ ະເດັດດ່ຽວ ແລະ ໃຈດຽວ, ສາມັກຄີກັນໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເພື່ອລູກຈະບໍ່ໄດ້ລົງໄປສູ່ຄວາມເປັນຊະເລີຍ;

22 ເພື່ອລູກຈະບໍ່ຖືກສາບແຂ່ງດ້ວຍຄຳສາບແຂ່ງຢ່າງສາຫັດ; ແລະ ເພື່ອລູກຈະບໍ່ກໍ່ຄວາມບໍ່ພໍພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ ທ່ຽງທຳໃຫ້ເກີດກັບລູກຈົນໄປສູ່ຄວາມພິນາດອີກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມພິນາດນິລັນດອນຂອງທັງ ຈິດວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍ.

23 ຕົ້ນເຖີດ, ລູກຂອງພໍ່; ຈົ່ງຖື ບຸດທະພັນແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ. ສັນສາຍໂສ້ທີ່ຜູກມັດລູກໃຫ້ຫລຸດອອກ, ແລະ ອອກມາຈາກການປົດບັງ, ແລະ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນຈາກພື້ນດິນ.

24 ຈົ່ງຢາກະບົດຕໍ່ນ້ອງຊາຍຂອງລູກອີກຕໍ່ໄປ, ຊຶ່ງຄວາມຄິດເຫັນຂອງລາວປະເສີດ, ແລະ ເປັນຜູ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດມາຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພວກເຮົາໄດ້ອອກຈາກເມືອງເຢຣູຊາເລັມ; ແລະ ເປັນເຄື່ອງມືໃນພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການນຳພວກເຮົາມາຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ເພາະຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນລາວ ແລ້ວ, ພວກເຮົາກໍ່ຕ້ອງຕາຍເພາະ ກຄວາມຫົວຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ; ເຖິງປານນັ້ນ, ລູກຍັງພະຍາຍາມຈະ ະເອົາຊີວິດຂອງລາວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວໄດ້ທົນຮັບເອົາຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍເພາະລູກ.

25 ແລະ ພໍ່ຍ້ານກົວ ແລະ ຕົວສິ້ນຫລາຍເພາະລູກ, ຍ້ອນຍ້ານວ່າລູກຈະລຳບາກອີກ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຫາວ່າລາວພະຍາຍາມຊອກຫາອຳນາດ ແລະ ກສິດອຳນາດເໜືອກວ່າລູກ; ແຕ່ພໍ່ຮູ້ວ່າລາວບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມຊອກຫາອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດເໜືອກວ່າລູກເລີຍ, ແຕ່ລາວພະຍາຍາມຊອກຫາລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຜາສຸກນິລັນດອນຂອງລູກເອງ.

26 ແລະ ລູກໄດ້ຈົມເພາະລາວກົງໄປກົງມາກັບລູກ. ລູກເວົ້າວ່າລາວໄດ້ໄຊ້ ກຄວາມຮຸນແຮງ; ລູກເວົ້າວ່າລາວໄດ້ຮ້າຍໃຫ້ລູກ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄວາມຮຸນແຮງຂອງລາວເປັນຄວາມຮຸນແຮງຂອງອຳນາດແຫ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ກັບລາວ; ແລະ ສິ່ງທີ່ລູກເອີ້ນວ່າ ໃຈຮ້າຍນັ້ນຄືຄວາມຈິງຕາມທີ່ຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງລາວບັງຄັບບໍ່ໄດ້, ຊຶ່ງລາວໄດ້ສະແດງໃຫ້ປະຈັກຢ່າງອາດຫານເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງລູກ.

27 ແລະ ມັນຈິ່ງຈຳເປັນທີ່ ກອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງຢູ່ກັບລາວ, ເຖິງແມ່ນກັບຄຳສັ່ງຂອງລາວທີ່ລູກຈະຕ້ອງເຊື່ອຟັງ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ແມ່ນລາວ, ແຕ່ແມ່ນ ະພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງຢູ່ກັບລາວທີ່ ະເປີດປາກຂອງລາວໃຫ້ເວົ້າ ຊຶ່ງລາວປົດບໍ່ໄດ້.

28 ແລະ ບັດນີ້ລູກຂອງພໍ່, ເລມັນ, ແລະ ເລມູເອນ ແລະ ແຊມກໍ່ຄືກັນ, ແລະ ລູກຂອງພໍ່ຜູ້ເປັນລູກຂອງອິດຊະມາເອນກໍ່ເໝືອນກັນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກລູກຈະເຊື່ອຟັງ ສຽງຂອງມີໄຟ ລູກຈະບໍ່ຕາຍ. ແລະ

<p>21 ກ 1 ຊມອ 4:9; 1 ກສ 2:2. ຂ ມຊ 7:18. 22 ກ ຄພ 3:4. 23 ກ ອພຊ 6:11-17.</p>	<p>24 ກ 1 ນພ 16:32. ຂ 1 ນພ 16:37. 25 ກ ປຖກ 37:9-11. 26 ກ ສພສ 15:10; 1 ນພ 16:2;</p>	<p>ມຮນ 9:4; ຄພ 121:41-43. 27 ກ 1 ນພ 17:48. ຂ ຄພ 121:43. ຄ ຄພ 33:8.</p>
--	--	--

ຖ້າຫາກລູກເຊື່ອຟັງຄວາມລາວ ພໍ່ຈະໃຫ້
”ພອນແກ່ລູກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນພອນປະ
ການທຳອິດຂອງພໍ່.

29 ແຕ່ຖ້າຫາກລູກບໍ່ເຊື່ອຟັງຄວາມຂອງ
ລາວ ພໍ່ຈະເອົາພອນປະການ ”ທຳອິດຂອງ
ພໍ່ໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນພອນປະການທຳ
ອິດຂອງພໍ່, ແລະ ມັນຈະຢູ່ກັບລາວ.

30 ແລະ ບັດນີ້, ໂຊຣຳ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກ
ເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າເປັນ ”ຄົນໃຊ້
ຂອງລາບານ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າຍັງ
ຖືກພາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ,
ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນເພື່ອນທີ່
ແທ້ຈິງຂອງ ນິໄຟ, ລູກຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ
ຕະຫລອດໄປ.

31 ດັ່ງນັ້ນ, ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນຄົນຊື່ສັດ
ຕະຫລອດມາ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າຈະໄດ້
ຮັບພອນ ”ພ້ອມກັບລູກຫລານຂອງລາວ
ພວກເຂົາຈະຢູ່ດ້ວຍຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຍາວ
ນານ ໃນແຜ່ນດິນນີ້ ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດນອກ
ຈາກຈະເປັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນບັນດາ
ພວກເຂົາທີ່ຈະເປັນອັນຕະລາຍຫລື ລົບ
ກວນຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຂອງພວກເຂົາໃນ
ແຜ່ນດິນນີ້ຕະຫລອດໄປ.

32 ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກເຈົ້າຈະຮັກສາພຣະ
ບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຈະຕັ້ງແຜ່ນດິນນີ້ໄວ້ ເພື່ອຄວາມໝັ້ນ
ຄົງຂອງລູກຫລານຂອງເຈົ້າກັບລູກຫລານ
ຂອງລູກຂ້າພະເຈົ້າ.

ບົດທີ 2

ການໄຖ່ມາເຖິງ ໂດຍຜ່ານທາງພຣະເມຊີ
ອາຜູ້ບໍລິສຸດ—ອິດສະລະພາບໃນການ

ເລືອກ (ອຳເພີໃຈ) ເປັນສິ່ງສຳຄັນຫລາຍທີ່
ມີຢູ່ ແລະ ດຳເນີນຕໍ່ໄປ—ອາດາມຕົກເພື່ອ
ມະນຸດຈະໄດ້ເປັນຢູ່—ມະນຸດມີສິດທີ່ຈະ
ເລືອກເສລີພາບ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ.
ປະມານ 588–570 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ຢາໂຄບພໍ່ຂໍເວົ້າກັບລູກວ່າ:
ລູກເປັນ ”ລູກຄົນທຳອິດຂອງພໍ່ໃນວັນແຫ່ງ
ຄວາມທຸກຂອງພໍ່ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນ
ດານ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນໄວເດັກຂອງລູກ,
ລູກໄດ້ຮັບຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ ແລະ
ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈມາຫລາຍ ເພາະ
ຄວາມຫຍາບຄາຍຂອງພວກອ້າຍຂອງລູກ.

2 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມຢາໂຄບລູກຄົນທຳ
ອິດຂອງພໍ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ລູກ
ຍັງຮູ້ເຖິງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ;
ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງຄວາມທຸກຂອງລູກໄວ້
ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງລູກ.

3 ດັ່ງນັ້ນ, ຈິດວິນຍານຂອງລູກຈະໄດ້
ຮັບພອນ, ແລະ ລູກຈະຢູ່ຢ່າງປອດໄພກັບ
ນິໄຟອ້າຍຂອງລູກ, ແລະ ລູກຈະໃຊ້ວັນ
ເວລາຂອງລູກໄປໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ
ຂອງລູກ. ດັ່ງນັ້ນ, ພໍ່ຮູ້ວ່າ ລູກຖືກໄຖ່ແລ້ວ
ເພາະຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງ
ລູກ, ເພາະລູກເຫັນແລ້ວວ່າ ໃນຄວາມ
ສົມບູນແຫ່ງເວລາ ພຣະອົງຈະສະເດັດມາ
ເພື່ອນຳຄວາມລອດມາໃຫ້ມະນຸດ.

4 ແລະ ລູກໄດ້”ເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງ
ພຣະອົງແລ້ວໃນໄວເດັກຂອງລູກ; ດັ່ງນັ້ນ,
ລູກໄດ້ຮັບພອນຄືກັນກັບຄົນທີ່ພຣະອົງ
ຈະປະຕິບັດຕໍ່ໃນເນື້ອໜັງ; ເພາະພຣະວິນ
ຍານເປັນເໝືອນກັນ ເຊັ່ນ ມີ້ວານນີ້, ມີ້ນີ້
ແລະ ຕະຫລອດການ. ແລະ ເສັ້ນທາງຖືກ

28 ກ ຄມພ ສິດທິຂອງອ້າຍກົກ.	31 ກ 2 ນພ 5:6.	ຍຄ 7:5.
29 ກ ອຣຮ 1:3.	2 ກ 1 ນພ 18:7.	
30 ກ 1 ນພ 4:20, 35.	4 ກ 2 ນພ 11:3;	

ຕຽມໄວ້ຕັ້ງແຕ່ການຕົກຂອງມະນຸດ, ແລະ ຄວາມລອດເປັນຂອງໃຫ້ ຂໍລ້າງ.

5 ແລະ ມະນຸດໄດ້ຮັບການແນະນຳຢ່າງ ພຽງພໍຈົນ ັ້ງຈັກຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ. ແລະ ມີກົດໃຫ້ມະນຸດ ແລະ ໂດຍທາງກົດ ບໍ່ມີເນື້ອໜັງອັນໃດທີ່ ະຖືກຕ້ອງ; ຫລື ໂດຍ ທາງກົດມະນຸດຢ່ອມຖືກຕັດ ອອກ. ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ໂດຍກົດທາງ ຝ່າຍ ໂລກ ພວກ ເຂົາໄດ້ຖືກຕັດອອກ ແລະ ໂດຍກົດທາງ ຝ່າຍວິນຍານ ພວກເຂົາຈຶ່ງຕາຍຈາກສິ່ງທີ່ ດີ ແລະ ກາຍມາເປັນຄົນເສົ້າສະຫລົດໃຈ ຕະຫລອດໄປ.

6 ດັ່ງນັ້ນ, ັການໄຖ່ຈຶ່ງມາເຖິງໂດຍຜ່ານ ທາງ ະພຣະເມຊີອາຜູ້ບໍລິສຸດ; ເພາະພຣະ ອົງເຕັມໄປດ້ວຍ ະພຣະຄຸນ ແລະ ຄວາມ ຈິງ.

7 ຈິ່ງເບິ່ງ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ຖວາຍ ພຣະ ອົງ ເອງໃຫ້ເປັນ ະເຄື່ອງບູຊາເພື່ອບາບ, ເພື່ອ ຕອບທີ່ສຸດຂອງກົດໃຫ້ຄົນທັງປວງຜູ້ມີໃຈ ທີ່ຊອກຊຳ ແລະ ມີວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດ; ແລະ ຈະຕອບ ະທີ່ສຸດຂອງກົດໃຫ້ໃຜອີກບໍ່ ໄດ້.

8 ດັ່ງນັ້ນ, ມັນສຳຄັນພຽງ ໃດທີ່ຈະເຮັດ ໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ຜູ້ອາໄສຂອງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ເພື່ອພວກເຂົາຈະ ໄດ້ຮູ້ວ່າ

ບໍ່ມີເນື້ອໜັງໃດຈະຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະ ເຈົ້າໄດ້ ັນອກຈາກເປັນຜ່ານທາງພຣະຄຸນ ຄວາມດີ, ແລະ ພຣະເມດຕາ, ແລະ ພຣະ ຄຸນຂອງພຣະເມຊີອາຜູ້ບໍລິສຸດ ຜູ້ໄດ້ມອບ ຊີວິດຂອງພຣະອົງຕາມທາງແຫ່ງເນື້ອໜັງ ແລະ ຮັບ ເອົາ ມັນ ອີກ ໂດຍອຳນາດຂອງ ພຣະວິນຍານ, ເພື່ອພຣະອົງຈະ ໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ເກີດ ະການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ ໂດຍເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ຈະລຸກຂຶ້ນມາ.

9 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈຶ່ງເປັນຜົນທຳອິດໃຫ້ ແກ່ພຣະເຈົ້າ ເພາະພຣະອົງຈະ ະວົງວອນ ແທນລູກຫລານມະນຸດທັງປວງ; ແລະ ຄົນ ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງເທົ່ານັ້ນຈະລອດ.

10 ແລະ ເປັນເພາະການ ະວົງວອນແທນ ທຸກໆຄົນ, ມະນຸດທັງປວງຢ່ອມມາຫາພຣະ ເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຢືນຢູ່ໃນທີ່ປະທັບ ຂອງພຣະອົງ ເພື່ອຮັບ ະການພິພາກສາ ຂອງພຣະອົງຕາມຄວາມຈິງ ແລະ ະຄວາມ ບໍລິສຸດ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ, ທີ່ສຸດ ຂອງກົດ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດປະທານໄວ້ໃຫ້ ເພື່ອການລົງໂທດ ຊຶ່ງມີຕິດຢູ່ນັ້ນ, ຊຶ່ງໂທດ ທີ່ມີຕິດຢູ່ນັ້ນ ເປັນສິ່ງກົງກັນຂ້າມກັບສິ່ງທີ່ ເປັນຄວາມສຸກ ຊຶ່ງມີຕິດຢູ່ເພື່ອຕອບທີ່ສຸດ ຂອງ ະການຊົດໃຊ້—

11 ເພາະມັນຈຳເປັນວ່າ ຕ້ອງມີ ະການ

<p>4 ຂ ຄມພ ພຣະຄຸນ. 5 ກ ມຮນ 7:16. ຂ ຮມ 3:20; 2 ນຟ 25:23; ແອວ 42:12-16. ຄມພ ຮັບຮອງ, ການຮັບຮອງ. ຄ 1 ນຟ 10:6; 2 ນຟ 9:6-38; ແອວ 11:40-45; 12:16, 24; 42:6-11; ຮລມ 14:15-18. 6 ກ 1 ນຟ 10:6; 2 ນຟ 25:20;</p>	<p>ແອວ 12:22-25. ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່. ຂ ຄມພ ພຣະເມຊີອາ. ຄ ຢຮ 1:14, 17; ມຊ 1:6. 7 ກ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. ຂ ຮມ 10:4. 8 ກ 2 ນຟ 25:20; 31:21; ມຊຢ 4:8; 5:8; ແອວ 38:9. ຂ 1 ກຮທ 15:20; ແອວ 7:12; 12:24-25; 42:23. ຄມພ ການຟື້ນຄືນພຣະ</p>	<p>ຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ. 9 ກ ອຊຢ 53; ມຊຢ 14:12; 15:8-9. 10 ກ ຄມພ ພຣະຜູ້ໄຖ່. ຂ ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. ຄ ຄມພ ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ. ງ 2 ນຟ 9:7, 21-22, 26; ແອວ 22:14; 33:22; 34:9. 11 ກ ຄພ 29:39; 122:5-9. ຄມພ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ.</p>
--	---	---

ກົງກັນຂ້າມ ໃນ ທຸກຢ່າງ. ລູກຄົນ ທຳ ອິດຂອງພໍ່ທີ່ໄດ້ເກີດ ໃນ ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເອີຍ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຊອບທຳບໍ່ໄດ້, ບໍ່ມີທັງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ບໍ່ມີທັງຄວາມບໍລິສຸດ ຫລື ຄວາມທຸກທໍລະມານ, ບໍ່ມີທັງຄວາມດີ ຫລື ຄວາມຊົ່ວ. ດັ່ງນັ້ນ, ທຸກຢ່າງຈິ່ງຈຳເປັນຈະຕ້ອງສານປະກອບເຂົ້າກັນເປັນອັນດຽວ; ດັ່ງນັ້ນ ຖ້າຫາກມັນເປັນອັນດຽວກັນ ມັນກໍຈະຕ້ອງຢູ່ຄືກັນກັບຕາຍໂດຍບໍ່ມີຊີວິດ, ທັງບໍ່ມີຄວາມຕາຍ ຫລື ຄວາມເນົ່າເປ້ອຍ ຫລື ຄວາມບໍ່ເນົ່າເປ້ອຍ, ຄວາມສຸກ ຫລື ຄວາມທຸກທໍລະມານ, ທັງຄວາມຮູ້ສຶກ ຫລື ຄວາມບໍ່ຮູ້ສຶກ.

12 ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈະຕ້ອງຖືກສ້າງຂຶ້ນສຳລັບສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າ; ດັ່ງນັ້ນ ຈະບໍ່ມີ "ຈຸດປະສົງໃນທີ່ສຸດຂອງການສ້າງມັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງ ນີ້ ຈຳ ຕ້ອງ ທຳ ລາຍ ຄວາມ ສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຈຸດປະສົງອັນ ເປັນ ນິ ລັນ ດອນ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ອຳນາດ, ແລະ ຄວາມ ເມດ ຕາ, ແລະ ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ.

13 ແລະ ຖ້າຫາກຈະເວົ້າວ່າ "ບໍ່ມີກົດ, ລູກຈະເວົ້າອີກວ່າບໍ່ມີບາບ. ຖ້າຫາກລູກຈະເວົ້າວ່າບໍ່ມີບາບ ລູກຈະເວົ້າອີກວ່າບໍ່ມີຄວາມຊອບທຳ. ແລະ ຖ້າຫາກບໍ່ມີຄວາມຊອບທຳກໍບໍ່ມີຄວາມສຸກ. ແລະ ຖ້າຫາກບໍ່ມີຄວາມຊອບທຳ ຫລື ຄວາມສຸກກໍບໍ່ມີໂທດ ຫລື ຄວາມທຸກທໍລະມານ. ແລະ ຖ້າຫາກບໍ່ມີສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ກໍບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ. ແລະ ຖ້າ

ຫາກບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາກໍບໍ່ໄດ້ເປັນຢູ່, ທັງ ໂລກກໍບໍ່ມີຢູ່; ເພາະຈະມີການສ້າງສິ່ງຕ່າງໆບໍ່ໄດ້, ທັງຈະກະທຳ ຫລື ຈະຖືກກະທຳບໍ່ໄດ້; ດັ່ງນັ້ນ, ທຸກຢ່າງຕ້ອງຫາຍໄປ.

14 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ເວົ້າເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກັບລູກເພື່ອຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ການຮຽນຮູ້ຂອງລູກ ເພາະວ່າມີພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະອົງໄດ້ "ສ້າງທຸກຢ່າງ, ທັງພ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ທຸກຢ່າງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ, ທັງສິ່ງທີ່ໄດ້ກະທຳ ແລະ ສິ່ງທີ່ຈະຖືກ ກະທຳ.

15 ແລະ ເພື່ອນຳມາຊຶ່ງ "ຈຸດປະສົງອັນເປັນນິລັນດອນຂອງພຣະອົງໃນທີ່ສຸດຂອງມະນຸດ ຫລັງ ຈາກ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສ້າງ ບິດາມານດາຜູ້ທຳອິດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ສັດໃນທັງ ແລະ ນົກ ໃນອາກາດແລ້ວ, ແລະ ໂດຍ ສະ ຫລຸບ, ທຸກ ຢ່າງ ທີ່ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ, ຈຳ ເປັນ ຕ້ອງ ມີ ການ ກົງ ກັນ ຂ້າມ ເຖິງ ວ່າ ຈຳ ຫລິ ຈຳ ທີ່ ຕ້ອງ ຫ້າມ ຍັງ ກົງ ກັນ ຂ້າມ ກັບ ຈຳ ຫລິ ຈຳ ແຫ່ງ ຊີ ວິ ດ; ຢ່າງ ໜຶ່ງ ຫວານ ແລະ ອີກ ຢ່າງ ໜຶ່ງ ຂຶ້ນ.

16 ດັ່ງ ນັ້ນ, ອົງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈິ່ງ ປະທານໃຫ້ມະນຸດ ເພື່ອພວກເຂົາຈະ "ກະທຳ ດ້ວຍ ຕົວ ເອງ. ດັ່ງ ນັ້ນ, ມະນຸດ ກະ ທຳ ດ້ວຍ ຕົວ ເອງ ບໍ່ ໄດ້ ນອກ ຈາກ ຈະ ເປັນ ໄປ ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຖືກ ຂັກ ຈູງ ໂດຍ ຢ່າງ ໜຶ່ງ ຫລື ອີກ ຢ່າງ ໜຶ່ງ.

17 ແລະ ພໍ່, ລີໂຮຕາມເລື່ອງທີ່ອ່ານມາແລ້ວ ພໍ່ຈຳຕ້ອງຄິດວ່າ "ທູດຂອງພຣະເຈົ້າ

<p>12 ກ ຄພ 88:25-26. ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ—ໄດ້ ຖືກສ້າງຂຶ້ນສຳລັບມະນຸດ. ຂ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. 13 ກ 2 ນຟ 9:25. ຂ ແອວ 42:13. 14 ກ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ.</p>	<p>ຂ ຄພ 93:30. 15 ກ ອຊຢ 45:18; ແອວ 42:26; ມຊ 1:31, 39. ຂ ປຖກ 3:6; ແອວ 12:21-23. ຄ ປຖກ 2:16-17; ມຊ 3:17.</p>	<p>ງ ປຖກ 2:9; 1 ນຟ 15:22, 36; ແອວ 32:40. 16 ກ 2 ນຟ 10:23; ແອວ 12:31. ຄມພ ອຳເພີໃຈ. ຂ ຄພ 29:39-40. 17 ກ ຄມພ ມານ.</p>
---	---	--

ໄດ້ ະຕິກຈາກສະຫວັນຕາມເລື່ອງທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້; ດັ່ງນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງກາຍເປັນມານໂດຍສະແຫວງຫາແຕ່ສິ່ງທີ່ຊົ່ວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

18 ແລະ ເນື່ອງ ຈາກ ລາວ ຕົກ ຈາກສະຫວັນ ແລະ ເລົ່າສະຫລົດໃຈຕະຫລອດໄປ, ລາວຈຶ່ງ ັສະແຫວງຫາຄວາມທຸກຍາກໃຫ້ມະນຸດຊາດທັງປວງອີກ. ດັ່ງນັ້ນ, ລາວໄດ້ກ່າວກັບ ະເອວາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ງເທົ່າຕົວນັ້ນ, ຜູ້ເປັນມານ, ຊຶ່ງເປັນບິດາຂອງ ະຄວາມຂີ້ຕົວະທັງປວງ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນໄດ້ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງກິນໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມເສຍ, ແລ້ວເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍ, ແຕ່ເຈົ້າຈະເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງ ັຮູ້ຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວ.

19 ແລະ ຫລັງຈາກອາດາມ ແລະ ເອວາ ັຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມແລ້ວ ເຂົາທັງສອງຖືກໄລ່ອອກຈາກ ະສວນ ເອເດນ ໃຫ້ໄປໄຖດິນ.

20 ແລະ ເຂົາທັງສອງໄດ້ມີລູກຫລານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ະຄອບຄົວຂອງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ.

21 ແລະ ວັນ ເວລາ ຂອງ ລູກ ຫລານ ັມະນຸດໄດ້ຖືກ ຍຶດ ຍາວ ອອກໄປ, ຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ ະກັບໃຈໃນເວລາທີ່ຢູ່ໃນເນື້ອໜັງ; ດັ່ງນັ້ນ, ສະພາບຂອງພວກເຂົາກາຍເປັນ

ສະພາບຂອງ ະການທົດລອງ, ແລະ ເວລາຂອງພວກເຂົາຖືກເຮັດໃຫ້ດົນນານອອກໄປຕາມພຣະບັນຍັດ, ຊຶ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດ. ເພາະພຣະອົງປະທານພຣະບັນຍັດວ່າ ມະນຸດທັງປວງຕ້ອງກັບໃຈ; ເພາະພຣະອົງໄດ້ສະແດງຕໍ່ມະນຸດທັງປວງວ່າ ພວກເຂົາ ັຫລົງລືມໄປ ເພາະການລ່ວງລະເມີດຂອງບິດາມານດາຂອງພວກເຂົາ.

22 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງຖ້າຫາກອາດາມບໍ່ລ່ວງລະເມີດລາວກໍຈະບໍ່ຕົກ, ແຕ່ລາວຈະຄົງຢູ່ໃນສວນເອເດນ. ແລະ ທຸກຢ່າງທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນກໍຕ້ອງຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາບດຽວກັບທີ່ມັນເປັນຢູ່ຫລັງຈາກຖືກສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ມັນຕ້ອງຄົງຢູ່ຕະຫລອດໄປ ແລະ ບໍ່ມີທີ່ສຸດ.

23 ແລະ ເຂົາທັງສອງຈະບໍ່ມີ ັລູກ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະຄົງຢູ່ໃນສະພາບຂອງຄວາມໄຮ້ດຽງສາ, ບໍ່ມີຄວາມສຸກ, ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມທຸກທໍລະມານ; ບໍ່ເຮັດຄວາມດີ ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກກັບາບ.

24 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ທຸກຢ່າງເປັນໄປໂດຍຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະອົງຜູ້ ັຮູ້ຈັກທຸກເລື່ອງ.

25 ະອາດາມ ະຕິກ ເພື່ອ ມະນຸດ ຈະ ໄດ້ ະເປັນຢູ່; ແລະ ມະນຸດເປັນຢູ່ກໍເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມີ ະຄວາມສຸກ.

17 ຂ ອຊຢ 14:12;
2 ນຟ 9:8;
ມຊ 4:3-4;
ອຮຮ 3:27-28.
18 ກ 2 ນຟ 28:19-23;
3 ນຟ 18:18;
ຄພ 10:22-27.
ຂ ຄມພ ເອວາ.
ຄ 2 ນຟ 28:8; ມຊ 4:4.
ງ ປຖກ 3:5; ແອວ 29:5;
ມຮນ 7:15-19.
19 ກ ແອວ 12:31.

ຄມພ ການຕົກຂອງ
ອາດາມ ແລະ ເອວາ.
ຂ ຄມພ ເອເດນ.
20 ກ ຄພ 138:38-39.
21 ກ ແອວ 12:24;
ມຊ 4:23-25.
ຂ ແອວ 34:32.
ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.
ຄ ຄມພ ມະຕະ, ຄວາມ
ເປັນມະຕະ.
ງ ຢຄ 7:12.
23 ກ ມຊ 5:11.

24 ກ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ,
ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.
25 ກ ຄມພ ອາດາມ.
ຂ ມຊ 6:48.
ຄມພ ການຕົກຂອງ
ອາດາມ ແລະ ເອວາ.
ຄ ຄມພ ມະຕະ, ຄວາມ
ເປັນມະຕະ.
ງ ມຊ 5:10.
ຄມພ ຊິນຊົມ,
ຄວາມຊິນຊົມ;
ມະນຸດ.

26 ແລະ ພຣະເມຊີອາຈະສະເດັດມາ ໃນຄວາມສົມບູນ ແຫ່ງເວລາ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ ະໂຕ່ລູກຫລານມະນຸດໃຫ້ລອດຈາກການຕົກ. ແລະ ເພາະວ່າພວກເຂົາຖືກໂຕ່ຈາກການຕົກ ພວກເຂົາຍ່ອມເປັນ ອິດສະລະຕະຫລອດການຮູ້ຈັກຄວາມດີ ຈາກຄວາມຊົ່ວທີ່ຈະກະທຳດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ທີ່ຈະບໍ່ຖືກກະທຳນອກຈາກເປັນໄປ ໂດຍໂທດຂອງ ກົດໃນວັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສຸດທ້າຍ ຕາມພຣະບັນຍັດ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້.

27 ດັ່ງນັ້ນ, ມະນຸດເປັນ ອິດສະລະຕາມທາງຂອງເນື້ອໜັງ; ແລະ ໄດ້ຮັບທຸກຢ່າງ ຊຶ່ງສົມຄວນກັບມະນຸດທີ່ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບ. ແລະ ພວກເຂົາເປັນອິດສະລະທີ່ຈະ ະເລືອກເສລີພາບ ແລະ ອຸິວິດນິລັນດອນ, ໂດຍທາງພຣະຜູ້ເປັນກາງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງມະນຸດທັງປວງ, ຫລື ຈະເລືອກການເປັນຊະເລີຍ ແລະ ຄວາມຕາຍຕາມການເປັນຊະເລີຍ ແລະ ອຳນາດຂອງມານ; ເພາະມັນສະແຫວງຫາເພື່ອມະນຸດທັງປວງຈະໄດ້ເລົ່າສະຫລົດໃຈຄືກັນກັບມັນ.

28 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກຫວັງເພິ່ງ ພຣະຜູ້ເປັນກາງຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ອົງນີ້, ແລະ ໃຫ້ເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ; ແລະ ຊື່ສັດຕໍ່ຄຳຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເລືອກອຸິວິດນິລັນດອນຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະວິນຍານສັກສິດຂອງພຣະອົງ;

29 ແລະ ບໍ່ເລືອກຄວາມຕາຍນິລັນດອນຕາມ ຄວາມ ປະສົງ ຂອງ ເນື້ອ ໜັງ ແລະ

ຄວາມຊົ່ວ ຊຶ່ງຢູ່ໃນນັ້ນ ຊຶ່ງໃຫ້ອຳນາດແກ່ວິນຍານຂອງມານທີ່ຈະ ະຈັບກຸມ, ທີ່ຈະນຳລູກລົງ ະນະລົກ ເພື່ອມັນຈະໄດ້ປົກຄອງລູກໃນອານາຈັກຂອງມັນ.

30 ພໍ່ເວົ້າສອງສາມຄຳນີ້ໄວ້ກັບລູກທຸກຄົນ, ລູກຂອງພໍ່, ໃນຍຸກສຸດທ້າຍແຫ່ງການທົດລອງຂອງພໍ່ ແລະ ພໍ່ເລືອກສ່ວນໃຫຍ່ຕາມຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາ. ແລະ ພໍ່ບໍ່ມີຈຸດປະສົງອື່ນໃດນອກຈາກວ່າ ຈະເປັນຄວາມຜາສຸກອັນເປັນນິດຂອງຈິດວິນຍານຂອງລູກ. ອາແມນ.

ບົດທີ 3

ໂຢເຊັບ ໃນເອຍິບ ເທັນຊາວນິໄຟ ໃນພາບນິມິດ—ເພິ່ນ ໄດ້ ທຳ ນາຍ ເຖິງ ໂຈເຊັບສະມິດ, ຜູ້ພະຍາກອນຍຸກສຸດທ້າຍ; ແລະ ເຖິງ ໂມເຊ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ນຳ ພາ ຊາວ ອິດສະຣາເອນອອກໄປ; ແລະ ເຖິງການອອກມາຂອງພຣະຄຳພິມໍມອນ. ປະມານ 588-570 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ພໍ່ຂໍເວົ້າກັບລູກ, ໂຢເຊັບ າລູກຫລ້າຂອງພໍ່. ລູກໄດ້ເກີດໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານແຫ່ງຄວາມທຸກຂອງພໍ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນວັນແຫ່ງຄວາມເລົ່າສະຫລົດໃຈອັນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດຂອງພໍ່ທີ່ແມ່ຂອງລູກໄດ້ກຳເນີດລູກມາ.

2 ແລະ ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງຕັ້ງ ະແຜ່ນດິນນີ້ ຊຶ່ງເປັນ ແຜ່ນດິນທີ່ມີຄຸນຄ່າທີ່ສຸດໄວ້ໃຫ້ລູກ ເພື່ອເປັນມູນມໍລະດົກຂອງລູກ ແລະ ເປັນມູນມໍລະດົກຂອງລູກຫລານຂອງ

26 ກ ຄມພ ພຣະເມຊີອາ.
 ຂ ຄມພ ແຜ່ນແຫ່ງການໂຕ່.
 ຄ ແອວ 42:27;
 ຮລມ 14:30.
 ງ ຄມພ ກົດ.
 27 ກ ຄລຕ 5:1;

ມຊ 6:56.
 ຂ ຄມພ ອຳເພີໃຈ.
 ຄ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ.
 28 ກ ຄມພ ພຣະຜູ້ເປັນກາງ.
 29 ກ ຮມ 6:16-18;
 ແອວ 12:11.

ຂ ຄມພ ນະລົກ.
 3 1 ກ 1 ນພ 18:7.
 2 ກ 1 ນພ 2:20.
 ຄມພ ແຜ່ນດິນ
 ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

ລູກ ກັບ ພວກອ້າຍ ຂອງ ລູກ, ເພື່ອ ຄວາມ
ພັນ ຄົງ ຂອງ ລູກ ຕະຫລອດ ໄປ ຖ້າ ຫາກ
ເປັນ ໄປວ່າ ລູກ ຈະ ຮັກ ສາ ພຣະ ບັນຍັດ ຂອງ
ພຣະ ຜູ້ ບໍລິສຸດ ຂອງ ອິດສະຣາເອນ.

3 ແລະ ບັດນີ້, ໂຢເຊັບ ລູກ ຜູ້ ຫລ້າ ຂອງ
ພໍ່, ຜູ້ ທີ່ ພໍ່ ໄດ້ ຫາ ອອກ ມາ ຈາກ ຖິ່ນແຫ່ງ ແລ້ງ
ກັນ ດານ ແຫ່ງ ຄວາມ ທຸກ ຂອງ ພໍ່, ຂໍ ໃຫ້ ພຣະ
ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈົງ ປະທານ ພອນ ໃຫ້ ແກ່ ລູກ
ຕະຫລອດ ໄປ ເພື່ອ ລູກ ຫລານ ຂອງ ລູກ ຈະ ບໍ່
ຖືກ "ທຳ ລາຍ ໃຫ້ ໝົດ ສິນ ໄປ.

4 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ລູກ ເປັນ ຜົນ ແອວ ຂອງ
ພໍ່; ແລະ ພໍ່ ເປັນ ຜູ້ ສືບ ຕະກູນ ຂອງ "ໂຢເຊັບ
ຜູ້ ຊຶ່ງ ຖືກ ຫາ ໄປ ເປັນ ະຊະ ເລີຍ ໃນ ເອຍິບ.
ແລະ ພັນທະ ສັນຍາ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ
ຊຶ່ງ ກະທຳ ໄວ້ ກັບ ໂຢເຊັບ ນັ້ນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່.

5 ດັ່ງນັ້ນ, ໂຢເຊັບ ໄດ້ "ເຫັນ ວັນ ເວລາ
ຂອງ ພວກ ເຮົາ. ແລະ ໂຢເຊັບ ໄດ້ ຮັບ ສັນ
ຍາ ກັບ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ວ່າ ຈາກ ຜົນ ແອວ
ຂອງ ລາວ, ອົງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ຍົກ ະກິ່ງ
ງ່າ ະອັນ ຊອບ ທຳ ຂຶ້ນ ເພື່ອ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດສະ
ຣາເອນ; ບໍ່ ແມ່ນ ພຣະ ເມ ຊີ ອາ, ແຕ່ ເປັນ
ກິ່ງ ງ່າ ຊຶ່ງ ຈະ ຖືກ ຫັກ ອອກ ມາ, ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ
ກໍ ຕາມ, ມັນ ກໍ ຈະ ຖືກ ຈົດ ຈຳ ໄວ້ ໃນ ພັນທະ
ສັນຍາ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເພື່ອ ະພຣະ
ເມ ຊີ ອາ ຈະ ຖືກ ສະແດງ ໃຫ້ ປະຈັກ ແກ່ ພວກ
ເຂົາ ໃນ ຍຸກ ສຸດ ທ້າຍ ດ້ວຍ ພຣະ ວິນ ຍານ
ແຫ່ງ ອຳນາດ ຂອງ ການ ນຳ ພວກ ເຂົາ ອອກ
ຈາກ ະຄວາມ ມືດ ໄປ ຫາ ແສງ ສະຫວ່າງ—
ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ອອກ ຈາກ ຄວາມ ມືດ ທີ່ ບິດບັງ

ແລະ ອອກ ຈາກ ຄວາມ ເປັນ ຊະເລີຍ ໄປ ຫາ
ອິດສະລະ ພາບ.

6 ເພາະ ໂຢເຊັບ ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄຳ ໄວ້ ແຫ່ງ ຊຶ່ງ
ມີ ຄວາມ ວ່າ: ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ
ເຈົ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ຍົກ "ຜູ້ ພະ ຍາ
ກອນ ຜູ້ ທຶ່ງ ຂຶ້ນ ມາ ໃຫ້ ແກ່ ະຜົນ ແອວ ຂອງ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ຈະ ເປັນ ຜູ້ ພະ ຍາ ກອນ ທີ່ ປະ
ເສີດ.

7 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ໂຢເຊັບ ໄດ້ ກ່າວ ໄວ້ ວ່າ:
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ດັ່ງ
ນີ້: ເຮົາ ຈະ ຍົກ "ຜູ້ ພະ ຍາ ກອນ ທີ່ ປະເສີດ ຜູ້
ທຶ່ງ ຂຶ້ນ ຈາກ ຜົນ ແອວ ຂອງ ເຈົ້າ. ແລະ ລາວ
ຈະ ເປັນ ຜູ້ ທີ່ ຫ້າ ນັບ ຖື ຢ່າງ ສູງ ໃນ ບັນດາ ຜົນ
ແອວ ຂອງ ເຈົ້າ ແລະ ເຮົາ ຈະ ໃຫ້ ບັນຍັດ ແກ່
ລາວ ເພື່ອ ລາວ ຈະ ໄດ້ ກະ ທຳ ວຽກ ງານ ສິ່ງ
ທຶ່ງ ເພື່ອ ຜົນ ແອວ ຂອງ ເຈົ້າ, ຜູ້ ເປັນ ພິນັ້ງ
ຂອງ ລາວ ຊຶ່ງ ຈະ ມີ ຄຳ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ກັບ ພວກ
ເຂົາ, ເຖິງ ແມ່ນ ຕໍ່ ການ ນຳ ພວກ ເຂົາ ມາ ຫາ
ຄວາມ ຮູ້ ຂອງ ພັນທະ ສັນຍາ ຊຶ່ງ ເຮົາ ໄດ້ ເຮັດ
ໄວ້ ກັບ ບັນພະ ບຸລຸດ ຂອງ ເຈົ້າ.

8 ແລະ ເຮົາ ຈະ ໃຫ້ ບັນຍັດ ແກ່ ລາວ ຂໍ ທຶ່ງ
ວ່າ ລາວ ຈະ ບໍ່ ເຮັດ ງານ ະອິນ ນອກ ຈາກ
ງານ ທີ່ ເຮົາ ຈະ ສັ່ງ ລາວ. ແລະ ເຮົາ ຈະ ເຮັດ
ໃຫ້ ລາວ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ໃນ ສາຍ ຕາ ຂອງ ເຮົາ;
ເພາະ ລາວ ຈະ ເຮັດ ວຽກ ງານ ຂອງ ເຮົາ.

9 ແລະ ລາວ ຈະ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ເໝືອນ ກັນ ກັບ
"ໂມເຊ ຜູ້ ຊຶ່ງ ເຮົາ ກ່າວ ໄວ້ ວ່າ ຈະ ຍົກ ຂຶ້ນ ໃຫ້
ເຈົ້າ ເພື່ອ ະບົດ ປ່ອຍ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເຮົາ, ໂອ້
ເຊື້ອ ສາຍ ອິດສະຣາເອນ.

<p>3 ກ 2 ນຟ 9:53. 4 ກ ປຖກ 39:1-2; 45:4; 49:22-26; 1 ນຟ 5:14-16. ຂ ປຖກ 37:29-36. 5 ກ ປຈສ ປຖກ 50:24-38 (ພາກ ທ້ອຍ ທ້າຍ); 2 ນຟ 4:1-2. ຂ ປຖກ 49:22-26;</p>	<p>1 ນຟ 15:12; 19:24. ຄມພ ສວນ ອະ ງຸນ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ. ຄ ຢາ ໂຄບ 2:25. ງ 2 ນຟ 6:14; ຄພ 3:16-20. ຈ ອຊຢ 42:16. 6 ກ 3 ນຟ 21:8-11; ມມ 8:16.</p>	<p>ຄມພ ຜູ້ ພະ ຍາ ກອນ. ຂ ຄພ 132:30. 7 ກ ຄມພ ສະ ມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ ລູກ. 8 ກ ຄພ 24:7, 9. 9 ກ ມຊ 1:41. ຂ ອພຍ 3:7-10; 1 ນຟ 17:24.</p>
---	--	--

10 ແລະ ເຮົາຈະຍົກໂມເຊຂຶ້ນເພື່ອບົດປ່ອຍຜູ້ຄົນຂອງເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນເອີຍົບ.

11 ແຕ່ເຮົາຈະຍົກຜູ້ພະຍາກອນຜູ້ໜຶ່ງຂຶ້ນຈາກຜົນແອວຂອງເຈົ້າ; ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ "ອຳນາດແກ່ລາວ ເພື່ອຈະນຳຄຳເວົ້າຂອງເຮົາອອກມາຫາລູກຫລານຂອງຜົນແອວຂອງເຈົ້າ—ແລະ ບໍ່ພຽງແຕ່ເພື່ອການນຳຄຳເວົ້າຂອງເຮົາອອກມາເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເນັ້ນໜັກໃນຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງຈະອອກໄປໃນບັນດາພວກເຂົາແລ້ວ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້.

12 ດັ່ງນັ້ນ, ຜົນແອວຂອງເຈົ້າຈະ "ບັນທຶກ; ແລະ ຜົນແອວຂອງ ສູດາຈະ "ບັນທຶກ; ແລະ ເລື່ອງທີ່ຈະບັນທຶກໄວ້ໂດຍຜົນແອວຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເລື່ອງທີ່ຈະບັນທຶກໄວ້ຈາກຜົນແອວຂອງສູດາຈະເຕີບໂຕພ້ອມກັນ, ຊຶ່ງນຳໄປຫາການເຮັດໃຫ້ຄຳສອນທີ່ຜິດມັນ ຍອມຈຳນົນ ແລະ ກຳຈັດການຂັດແຍ້ງ, ແລະ ສະຖາປະນາສັນຕິສຸກຂຶ້ນໃນບັນດາຜົນແອວຂອງເຈົ້າ, ແລະ ນຳພວກເຂົາມາຫາ "ຄວາມຮູ້ເຖິງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ແລະ ນຳມາຫາຄວາມຮູ້ຂອງພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

13 ແລະ ໃນມື້ນັ້ນຄວາມອ່ອນແອຂອງພວກເຂົາຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ເພາະວຽກງານຂອງເຮົາຈະເລີ່ມຕົ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງເຮົາ, ເພື່ອການນຳເຈົ້າກັບຄືນ, ໄອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

14 ແລະ ໂຢເຊັບໄດ້ທຳນາຍໄວ້ ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານພອນໃຫ້ຜູ້ພະຍາກອນຜູ້ນັ້ນ; ແລະ ຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມທຳລາຍເພິ່ນຈະຍອມຈຳນົນ; ເພາະຄຳສັນຍານີ້, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບຜົນແອວຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະສຳເລັດ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າແນ່ໃຈໃນຄວາມສຳເລັດແຫ່ງຄຳສັນຍານີ້;

15 ແລະ ຊື່ຂອງເພິ່ນຈະຖືກເອີ້ນຕາມ "ຊື່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ເອີ້ນຕາມ "ຊື່ຂອງພໍ່ຂອງເພິ່ນ ແລະ ເພິ່ນຈະເປັນເໝືອນດັ່ງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະເລື່ອງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳອອກມາ ໂດຍມີຂອງເພິ່ນ, ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າມາຫາຄວາມລອດ.

16 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂຢເຊັບໄດ້ທຳນາຍໄວ້ວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າແນ່ໃຈເຖິງເລື່ອງນີ້, ມັນເໝືອນດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າແນ່ໃຈໃນຄຳສັນຍາຂອງໂມເຊ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ເຮົາຈະ "ຮັກສາລູກຫລານຂອງເຈົ້າຕະຫລອດໄປ.

17 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະຍົກໂມເຊຂຶ້ນ; ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ອຳນາດແກ່ລາວໃນໄມ້ຄ້ອນເທົ້າ, ແລະ ເຮົາຈະມອບການພິພາກສາໃຫ້ແກ່ລາວໃນການບັນທຶກ. ແຕ່ເຮົາຈະບໍ່ປ່ອຍລິ້ນຂອງລາວໃຫ້ເວົ້າຫລາຍ, ເພາະເຮົາຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ລາວຍິ່ງໃຫຍ່ໃນການເວົ້າ, ແຕ່ເຮົາຈະ "ຂຽນກົດຂອງເຮົາໃຫ້ລາວດ້ວຍມື້ວມີຂອງເຮົາເອງ ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ມີຜູ້ ສຳເລັດແທນລາວ.

<p>11 ກ ຄພ 5:3-4. 12 ກ ຄພ ພຣະຄຳພີມໍມອນ. ຂ 1 ນຟ 13:23-29. ຄ ຄພ ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ. ງ ອຊກ 37:15-20;</p>	<p>1 ນຟ 13:38-41; 2 ນຟ 29:8; 33:10-11. ຈ ມຣນ 1:4. ສ 1 ນຟ 15:14; 2 ນຟ 30:5; ມມ 7:1, 5, 9-10.</p>	<p>15 ກ ຄພ 18:8. ຂ ຈສ—ປ 1:3. 16 ກ ປຖກ 45:1-8. 17 ກ ພບຍ 10:2, 4; ມຊ 2:1. ຂ ອພຍ 4:16.</p>
--	--	--

18 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ ອີກວ່າ: ເຮົາ ຈະ ຍົກຂຶ້ນ ໄວ້ ເພື່ອ ຜົນ ແອວ ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາ ຈະ ໃຫ້ ມີ ຜູ້ ເວົ້າ ແທນ ລາວ. ແລະ ເຮົາ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ຈະ ໃຫ້ ແກ່ ລາວ ເພື່ອ ລາວ ຈະ ໄດ້ ຂຽນ ເລື່ອງ ທີ່ ຜົນ ແອວ ຂອງເຈົ້າ ຂຽນ ເຖິງ ຜົນ ແອວ ຂອງເຈົ້າ; ແລະ ຜູ້ ເວົ້າ ຂອງ ຜົນ ແອວ ຂອງເຈົ້າ ຈະ ປະ ກາດ ມັນ.

19 ແລະ ຄຳ ເວົ້າ ທີ່ ລາວ ຈະ ຂຽນ ມັນ ຈະ ເປັນ ຄຳ ເວົ້າ ທີ່ ສະ ຫລຽວ ສະ ຫລາດ ຂອງ ເຮົາ ຊຶ່ງ ສົມ ຄວນ ທີ່ ຈະ ອອກ ໄປ ສູ່ ຜົນ ແອວ ຂອງເຈົ້າ. ແລະ ມັນ ຈະ ເປັນ ຄື ກັນ ກັບ ວ່າ "ຜົນ ແອວ ຂອງ ເຈົ້າ ຮ້ອງ ບອກ ພວກ ເຂົາ ຈາກ ພື້ນ ດິນ ເພາະ ເຮົາ ຮູ້ ຈັກ ສັດ ທາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

20 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ "ຮ້ອງ ຈາກ ພື້ນ ດິນ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເຖິງ ແມ່ນ ຈະ ຮ້ອງ ການ ກັບ ໃຈ ໃຫ້ ພື້ນ ອອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ເຖິງ ແມ່ນ ຫລັງ ຈາກ ຄົນ ຫລາຍ ລຸ້ນ ຜ່ານ ພວກ ເຂົາ ໄປ. ແລະ ເຫດ ການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ສຽງ ຮ້ອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄປ ເຖິງ ຕາມ ຄວາມ ງ່າຍ ດາຍ ຂອງ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

21 ເພາະ ສັດ ທາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ "ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຈະ ອອກ ຈາກ ປາກ ຂອງ ເຮົາ ໄປ ຫາ ພື້ນ ອອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຜູ້ ເປັນ ຜົນ ແອວ ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ຄວາມ ອ່ອນ ແອ ຂອງ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເຂັ້ມ ແຂງ ດ້ວຍ ສັດ ທາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ເພື່ອ ຈື່ ຈຳ ພັນ ທະ ສັນ ຍາ ຂອງ ເຮົາ ຊຶ່ງ ເຮົາ ໄດ້ ເຮັດ ໄວ້ ກັບ ບັນ ພະ ບຸລຸດ ຂອງ ເຈົ້າ.

22 ແລະ ບັດ ນີ້, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ໂຢ ເຊັບ ລູກ ຂອງ ພໍ່, ບັນ ພະ ບຸລຸດ ຂອງ ພໍ່ ໃນ ອະ ດີດ ໄດ້ "ທຳ ນາຍ ໄວ້ ຕາມ ນີ້.

23 ດັ່ງ ນັ້ນ, ເປັນ ຍ້ອນ ພັນ ທະ ສັນ ຍາ ນີ້ ລູກ ຈົ່ງ ໄດ້ ຮັບ ພອນ; ເພາະ ລູກ ຫລານ ຂອງ ລູກ ຈະ ບໍ່ ຖືກ ທຳ ລາຍ ເພາະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເຊື່ອ ພັງ ຖ້ອຍ ຄຳ ຈາກ ທັງ ສີ ມັນ.

24 ແລະ ຈະ ມີ ຜູ້ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຂົາ, ຜູ້ ຈະ ສ້າງ ຄວາມ ດີ ຫລາຍ ຢ່າງ ທັງ ທາງ ຄຳ ເວົ້າ ແລະ ພາກ ປະ ຕິ ບັດ, ໂດຍ ເປັນ ເຄື່ອງ ມື ໃນ ພຣະ ຫັດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ສັດ ທາ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ໃນ ອັນ ທີ່ ຈະ ເຮັດ ການ ແປກ ປະ ຫລາດ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ເຮັດ ສິ່ງ ນັ້ນ ຊຶ່ງ ໃຫຍ່ ຫລວງ ໃນ ສາຍ ພຣະ ເນດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ເພື່ອ ເຮັດ ໃຫ້ ເກີດ ການ ພື້ນ ພູ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ກັບ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ ແລະ ກັບ ລູກ ຫລານ ຂອງ ພໍ່ ນ້ອງ ຂອງ ລູກ.

25 ແລະ ບັດ ນີ້, ລູກ ເປັນ ສຸກ ແລ້ວ ໂຢ ເຊັບ. ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ລູກ ຍິ່ງ ມັອຍ ຢູ່; ດັ່ງ ນັ້ນ ຈົ່ງ ເຊື່ອ ພັງ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ມີ ໄຟ ອ້າຍ ຂອງ ລູກ ແລະ ມັນ ຈະ ເປັນ ໄປ ກັບ ລູກ ເຖິງ ແມ່ນ ຕາມ ຖ້ອຍ ຄຳ ທີ່ ພໍ່ ເວົ້າ ໄວ້. ຈົ່ງ ຈື່ ຈຳ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ພໍ່ ຜູ້ ກຳ ລັງ ຈະ ຕາຍ. ອາ ແມນ.

ບົດ ທີ 4

ລີໄຮ ແນະ ນຳ ແລະ ໃຫ້ ພອນ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ—ເພິ່ນ ໄດ້ ເສຍ ຊີ ວິດ ໄປ ແລະ ໄດ້ ຖືກ ຝັງ ໄວ້—ມີ ໄຟ ພາກ ພູມ ໃຈ ໃນ ພຣະ ກະ ລຸນາ ທີ່ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ—ມີ ໄຟ ມອບ ຄວາມ ໄວ້ ວາງ ໃຈ ຂອງ ເພິ່ນ ໄວ້ ກັບ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຕະ ຫລອດ ໄປ. ປະ ມານ 588–570 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດ ນີ້, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມີ ໄຟ ຂໍ ເວົ້າ ກ່ຽວ ກັບ ຄຳ ທຳ ນາຍ ຊຶ່ງ ບົດ ຂອງ ຂ້າ ພະ

19 ກ ຄພ 28:8. ຂ ອຊຢ 29:4; 2 ນພ 27:13; 33:13;	ມມ 9:30; ມຣນ 10:27. 20 ກ 2 ນພ 26:16;	ມມ 8:23. 21 ກ 2 ນພ 29:2. 22 ກ 2 ນພ 3:5.
--	--	---

ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າໄວ້ກ່ຽວກັບ "ໂຍເຊັບ ຜູ້ທີ່ຖືກ
ໜ້າໄປຫາເອຍິບ.

2 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເພິ່ນ ໄດ້ ທຳ ນາຍ ໄວ້
ກ່ຽວກັບລູກຫລານທັງໝົດຂອງເພິ່ນແທ້ໆ.
ແລະ ມີ "ຄຳທຳນາຍຢູ່ບໍ່ຫລາຍທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ກວ່າ ຄຳ ທຳ ນາຍ ທີ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ບັນ ທຶກ ໄວ້.
ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ທຳນາຍກ່ຽວກັບພວກເຮົາ,
ແລະ ຄົນລຸ້ນຕ່ຳໆ ໄປຂອງພວກເຮົາ; ແລະ
ຄຳທຳນາຍມີບັນທຶກ ໄວ້ ໃນ ແຜ່ນ ຈາລຶກ
ທອງເຫລືອງ.

3 ດັ່ງນັ້ນ, ຫລັງ ຈາກ ບິດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າເຖິງຄຳທຳນາຍຂອງ ໂຍເຊັບ
ແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ເອີ້ນ ລູກ ຂອງ ເລມັນ, ລູກ
ຊາຍ ຂອງ ລາວ ແລະ ລູກສາວ ຂອງ ລາວ,
ແລະ ໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກ
ຊາຍ ແລະ ລູກສາວຂອງພໍ່, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍ
ແລະ ລູກສາວຂອງ "ລູກຄົນທຳອິດຂອງພໍ່,
ພໍ່ຢາກຈະ ໃຫ້ພວກເຈົ້າຕັ້ງໃຈພັງຄຳເວົ້າ
ຂອງພໍ່.

4 ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້
ວ່າ: "ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຈະຮັກສາບັນຍັດຂອງ
ເຮົາ ເຈົ້າຈະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ;
ແລະ ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຈະບໍ່ຮັກສາບັນຍັດ
ຂອງເຮົາ ເຈົ້າຈະຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະ
ທັບຂອງເຮົາ.

5 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວ
ຂອງພໍ່, ພໍ່ລົງໄປຫາຫລຸມສົບຂອງພໍ່ບໍ່ໄດ້
ນອກຈາກພໍ່ຈະໃຫ້ "ພອນໄວ້ກັບລູກເສຍ
ກ່ອນ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ຮູ້ວ່າຖ້າຫາກລູກ
ຖືກລ້ຽງດູໃນ "ທາງທີ່ລູກຄວນດຳເນີນໄປ
ລູກຈະບໍ່ອອກຈາກທາງນັ້ນ.

6 ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກລູກຖືກສາບແຂ່ງ, ຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ພໍ່ໃຫ້ພອນໄວ້ກັບລູກວ່າ ຄຳ ສາບ
ແຂ່ງຈະໄດ້ຖືກເອົາໄປຈາກລູກ ແລະ ຕົກ
ລົງເທິງ "ທິວຂອງບິດາມານດາຂອງລູກ.

7 ດັ່ງນັ້ນ, ເພາະພອນຂອງພໍ່ ອົງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຈະ "ບໍ່ຍອມໃຫ້ລູກຕາຍ; ດັ່ງ
ນັ້ນ, ພຣະອົງຈະ "ເມດຕາລູກ ແລະ ລູກ
ຫລານຂອງລູກຕະຫລອດໄປ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ
ຈາກບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລູກ
ຊາຍກັບລູກສາວຂອງເລມັນແລ້ວ, ເພິ່ນ
ໃຫ້ນຳລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຂອງເລມູ
ເອນມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າເພິ່ນ.

9 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ ຊຶ່ງມີ
ຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວ
ຂອງພໍ່ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຂອງ
ລູກຄົນທີສອງຂອງພໍ່; ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ໃຫ້ພອນ
ແກ່ລູກທີ່ເປັນພອນດຽວກັນກັບພອນ ທີ່
ພໍ່ໃຫ້ໄວ້ກັບລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຂອງ
ເລມັນ; ດັ່ງນັ້ນ, ລູກຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍໃຫ້
ສູນສິ້ນ; ແຕ່ໃນທີ່ສຸດລູກຫລານ ຂອງລູກ
ຈະໄດ້ຮັບພອນ.

10 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ເມື່ອບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈົບການເວົ້າ
ກັບພວກເຂົາແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນ ໄດ້ເວົ້າ
ກັບລູກຊາຍຂອງ "ອິດຊະມາເອນ, ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ແລະ ແມ່ນ ເວົ້າ ກັບ ຄອບ ຄົວ ຂອງ
ລາວທຸກຄົນ.

11 ແລະ ຫລັງຈາກເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກ
ເຂົາ ຈົບ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ເວົ້າກັບ ແຊມ, ມີ
ຄວາມວ່າ: ລູກກັບລູກຫລານຂອງລູກເປັນ

<p>4 1 ກ 1 ປຖກ 39:1-2. 2 ກ 2 ນພ 3:5. 3 ກ ຄມພ ລູກກົກ. 4 ກ 2 ນພ 1:9. 5 ກ ຄມພ ປີຕຸພອນ.</p>	<p>ຂ ສພສ 22:6. 6 ກ ຄພ 68:25-29. 7 ກ 2 ນພ 30:3-6; ຄພ 3:17-18. ຂ 1 ນພ 13:31;</p>	<p>2 ນພ 10:18-19; ຢຄ 3:5-9; ຮລມ 15:12-13. 10 ກ 1 ນພ 7:6.</p>
---	--	--

ສູກແລ້ວ; ເພາະລູກຈະໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນທີ່ເປັນມູນມໍລະດົກເຊັ່ນດຽວກັບນິໄຟ ນ້ອງຊາຍຂອງລູກ. ແລະ ລູກຫລານຂອງລູກຈະຖືກນັບເຂົ້າກັບລູກຫລານຂອງລາວ ແລະ ລູກຈະເປັນຄືກັນກັບນ້ອງຊາຍຂອງລູກ; ແລະ ລູກຫລານຂອງລູກຈະເປັນຄືກັນກັບລູກຫລານຂອງລາວ; ແລະ ລູກຈະໄດ້ຮັບພອນຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລູກ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຫລັງຈາກລີໄຮ, ບົດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບຄອບຄົວຂອງເພິ່ນໝົດແລ້ວທຸກຄົນ, ຕາມຄວາມຮູ້ສຶກໃນໃຈຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຕາມພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງຢູ່ກັບເພິ່ນແລ້ວ ເພິ່ນເລີ່ມເຖົ້າແກ່ລົງ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ສິ້ນຊີວິດ ແລະ ໄດ້ຖືກຜັງໄວ້.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກການຕາຍຂອງເພິ່ນບໍ່ພໍເທົ່າໃດມື້, ເລມັນກັບເລມູເອນ ແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງອິດຊະມາເອນໄດ້ໃຈຮ້າຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ເພາະການຕັກເຕືອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

14 ເພາະຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟຖືກບັງຄັບໃຫ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຫລາຍເລື່ອງກັບພວກເຂົາ, ແລະ ບົດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ເວົ້າຄືກັນກ່ອນການຕາຍຂອງເພິ່ນຕັ້ງຫລາຍຂໍ້ ຊຶ່ງໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນ "ແຜ່ນຈາລຶກອີກຊຸດໜຶ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະປະຫວັດສ່ວນໃຫຍ່ມີຂຽນໄວ້ຢູ່ໃນ ແຜ່ນຈາລຶກອີກຊຸດໜຶ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

15 ແລະ ໃນແຜ່ນຈາລຶກ "ເຫລົ່ານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກເລື່ອງຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພິຫລາຍຂໍ້ ຊຶ່ງໄດ້ຈາລຶກຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ ເພາະຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເບີກບານໃນພຣະຄຳພິ ແລະ ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ະຄຳນຶງເຖິງຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານັ້ນ ແລະ ໄດ້ບັນທຶກມັນໄວ້ເພື່ອ "ການຮຽນຮູ້ ແລະ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

16 ຈົ່ງເບິ່ງ, "ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເບີກບານໃນເລື່ອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ະໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຄິດຄຳນຶງຢູ່ຕະຫລອດເວລາເຖິງເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນມາ.

17 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ທັງທີ່ມີພຣະມະຫາ "ກະລຸນາທິຄຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນການສະແດງວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນຂອງພຣະອົງກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍັງຮ້ອງວ່າ: ໂອ້ ະຄົນຕ່ຳຕ້ອຍຢ່າງຂ້າພະເຈົ້າ! ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເສົ້າສະຫລົດເພາະເມື່ອໜັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂສກເສົ້າເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

18 ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຫຸ້ມລ້ອມໄປດ້ວຍສິ່ງລ້ວງ ແລະ ບາບຊຶ່ງໄດ້ "ກີດກັນຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ.

19 ແລະ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາຈະປິຕິຍິນດີ, ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຮ້ອງຄວນຄາງເພາະບາບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເຖິງຢ່າງ

<p>14 ກ 1 ນຟ 1:16-17; 9:4. 15 ກ 1 ນຟ 6:4-6. ຂ ຄມພ ໄຕ້ຕອງ; ພຣະຄຳພິ. ຄ 1 ນຟ 19:23.</p>	<p>16 ກ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. ຂ ຄມພ ໃຈ. 17 ກ 2 ນຟ 9:10; ຄພ 86:11.</p>	<p>ຂ ຣມ 7:24. 18 ກ ຣມ 7:21-23; ຮສ 12:1; ແອວ 7:15.</p>
--	--	--

ໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຮູ້ວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ວາງໃຈຜູ້ໃດມາ.

20 ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ສະໜັບສະໜູນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ພຣະອົງນຳຂ້າພະເຈົ້າຜ່ານຄວາມທຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປົກປ້ອງຂ້າພະເຈົ້າເທິງນ້ຳທີ່ມີຄວາມເລິກທີ່ສຸດ.

21 ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍ "ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ, ຈົນວ່າເນື້ອໜັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຮ້ອນຮົນ.

22 ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ "ສັດຕູຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍອມຈຳນົນ, ຊຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ພວກເຂົາສັ່ນສາຍຕໍ່ໜ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

23 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ຍົນ ສຽງ ຮ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຕອນກາງເວັນ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະທານຄວາມຮູ້ໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າໂດຍ "ພາບນິມິດໃນຕອນກາງຄືນ.

24 ແລະ ໃນຕອນກາງເວັນ ຂ້າພະເຈົ້າເພີ່ມທະວີຄວາມແນ່ວແນ່ໃນ "ການອະທິຖານທີ່ມີພະລັງຕໍ່ພຣະອົງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງສຽງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນຫາເບື້ອງເທິງ ແລະ ເຫລົ່າທູດໄດ້ລົງມາປະຕິບັດຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າ.

25 ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກ "ນຳໄປດ້ວຍປົກແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ ໄປເທິງພູເຂົາອັນສູງທີ່ສຸດ. ແລະ ດວງຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນສິ່ງຍິ່ງໃຫຍ່ເກີນໄປສຳລັບມະນຸດ; ສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ບັນທຶກເລື່ອງເຫລົ່ານັ້ນ.

26 ໂອ້ ແລ້ວຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຫັນສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນນັ້ນ, ຖ້າຫາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖ່ອມຕົວຂອງພຣະອົງລົງໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດຈົນສະເດັດມາຢັ້ງຢືນຢາມມະນຸດດ້ວຍພຣະເມດຕາຢ່າງລົ້ນເຫລືອ, "ເປັນຫຍັງໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮ້ອງໄຫ້ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍັງຄ້າງຄາຢູ່ໃນຮ່ອມພູແຫ່ງຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ, ແລະ ເນື້ອໜັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າສູນເສຍໄປ, ແລະ ກຳລັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າລົດລົງ, ເປັນຍ້ອນຄວາມທຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່?

27 ແລະ ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງ "ຜ່າຍແພ້ຕໍ່ບາບ, ເປັນຍ້ອນເນື້ອໜັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເປີດທາງໃຫ້ "ສິ່ງລໍ້ລວງຈົນວ່າມານຮ້າຍມາຢູ່ໃນໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອທຳລາຍ "ສັນຕິສຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນທຸກ? ເປັນຫຍັງ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໃຈຮ້າຍ? ເປັນຍ້ອນສັດຕູຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່?

28 ຕື່ນເຖີດ, ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ! ຢ່າຈົມຢູ່ໃນບາບອີກຕໍ່ໄປເລີຍ. ຈົ່ງປິຕິຍົນດີເຖີດ, ໂອ້ ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ, ແລະ ຢ່າໃຫ້ມີບ່ອນວ່າງເປົ່າແກ່ "ສັດຕູຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ໄປເລີຍ.

29 ຢ່າໃຈຮ້າຍເພາະສັດຕູຂອງຂ້າພະເຈົ້າອີກເລີຍ ຢ່າຖອຍກຳລັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າລົງໄປເພາະຄວາມທຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າເລີຍ.

30 ຈົ່ງປິຕິຍົນດີເຖີດ, ໂອ້ ໃຈຂອງຂ້າພະ

21 ກ ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ.
22 ກ 1 ນຟ 17:52.
23 ກ ຄມພ ພາບນິມິດ.
24 ກ ຢກບ 5:16;
1 ນຟ 2:16.

25 ກ 1 ນຟ 11:1;
ມຊ 1:1-2.
26 ກ ພສສ 43:5.
27 ກ ຮມ 6:13.
ຂ ຄມພ ລໍ້ລວງ, ການລໍ້ລວງ.

ຄ ຄມພ ສະຫງົບ,
ຄວາມສະຫງົບ.
28 ກ ຄມພ ມານ.

ເຈົ້າເອີຍ, ຈົ່ງຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ທູນວ່າ: ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍ ຈະສັ້ນ ລະ ເສີນ ພຣະອົງ ຕະຫລອດໄປ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ຂ້ານ້ອຍ ຈະປິຕິຍິນດີໃນພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າຂອງ ຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ັສີລາ ແຫ່ງ ຄວາມລອດຂອງຂ້ານ້ອຍ.

31 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະໄດ້ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍບໍ່? ພຣະອົງຈະບົດປ່ອຍຂ້ານ້ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງພວກສັດຕູຂອງຂ້ານ້ອຍບໍ່? ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ຕົວຂ້ານ້ອຍສັ້ນຕໍ່ສິ່ງທີ່ຫລຽວເຫັນເປັນ ັບາບບໍ່?

32 ຂໍໃຫ້ປະຕູນະລົກຈົ່ງປິດສະເໝີຕໍ່ໜ້າຂ້ານ້ອຍ ເຖິດ, ເພາະ ັໃຈ ຂອງ ຂ້ານ້ອຍ ຊອກຊ້ຳ ແລະ ວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍສຳນຶກຜິດ ແລ້ວ! ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຢ່າປິດປະຕູຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງຕໍ່ໜ້າຂ້ານ້ອຍເລີຍ, ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ ັໄຕ່ ໃນທາງຂອງຮ່ອມພູທີ່ຕຳ, ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ເຄັ່ງຄັດຢູ່ໃນຖະໜົນທີ່ຮາບພຽງ!

33 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍ ພຣະອົງ ຈົ່ງໂອບ ອ້ອມຂ້ານ້ອຍ ໃຫ້ຮອບ ໃນ ເສື້ອຄຸມແຫ່ງ ຄວາມ ຊອບ ທຳ ຂອງ ພຣະອົງ! ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍ ພຣະອົງ ຈົ່ງເຮັດທາງເພື່ອການຫລົບໜີຂອງຂ້ານ້ອຍຕໍ່ໜ້າສັດຕູຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຫີ້ນ! ຂໍພຣະອົງຈົ່ງເຮັດທາງໃຫ້ຊີ້ໄປຕໍ່ໜ້າຂ້ານ້ອຍ! ຂໍພຣະອົງຢ່າວາງສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ມີສະດຸດໃນທາງຂອງຂ້ານ້ອຍ—ແຕ່ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຈົ່ງຖາງທາງຂອງ

ຂ້ານ້ອຍຕໍ່ໜ້າຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ຂໍຢ່າລ້ອມຮົ່ວຕົ້ນທາງຂ້ານ້ອຍ, ແຕ່ໃຫ້ຕົ້ນທາງສັດຕູຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຫີ້ນ.

34 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍ ັໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະ ັໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງຕະຫລອດໄປ. ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ວາງຄວາມ ັໄວ້ວາງໃຈໃນແຂນແຫ່ງເນື້ອໜັງ; ເພາະ ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າຄົນທີ່ວາງຄວາມ ໄວ້ວາງໃຈຂອງເຂົາ ໃນແຂນແຫ່ງເນື້ອໜັງ ຈະຖືກສາບແຊ່ງ. ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຄົນທີ່ວາງຄວາມ ໄວ້ວາງໃຈຂອງເຂົາ ໃນມະນຸດ ຫລື ເຮັດໃຫ້ເນື້ອໜັງເປັນແຂນຂອງເຂົາ ຈະຖືກສາບແຊ່ງ.

35 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະປະທານໃຫ້ ັດ້ວຍໃຈກະລຸນາແກ່ຄົນທີ່ຂໍ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍຈະປະທານໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຖ້າທາກຂ້ານ້ອຍ ັຂໍ ັບໍ່ຜິດທາງ; ສະນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຈະກາບທູນໃຫ້ສຽງຂອງຂ້ານ້ອຍເຖິງພຣະອົງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ານ້ອຍຈະຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ັສີລາແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຂອງຂ້ານ້ອຍ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ສຽງຂອງຂ້ານ້ອຍຈະຂຶ້ນໄປເຖິງພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນ ັສີລາຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະ ພຣະເຈົ້າຜູ້ເປັນ ັນິດ ຂອງ ຂ້ານ້ອຍ ຕະຫລອດ. ອາແມນ.

ບົດທີ 5

ຊາວ ນິໄຟ ແຍກ ຕົວ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ອອກ ຈາກ ຊາວ ເລມັນ, ພວກ ເຂົາ ຮັກ ສາ ກົດ

<p>30 ກ 1 ກສທ 3:11. ຄມພ ຫີນ. 31 ກ ຣມ 12:9; ແອວ 13:12. 32 ກ ຄມພ ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊ້ຳ. ຂ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປ</p>	<p>ກັບພຣະເຈົ້າ. 34 ກ ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ. ຂ ພສສ 44:6-8. ຄ ຢມຢ 17:5; ມມ 3:9; 4:8.</p>	<p>35 ກ ຢກບ 1:5. ຂ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. ຄ ຮລມ 10:5. ງ ພບຍ 32:4.</p>
---	---	--

ຂອງໂມເຊ ແລະ ສ້າງພຣະວິຫານ—ຍ້ອນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ, ຊາວເລມັນຈຶ່ງຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຖືກສາບແຊ່ງ, ແລະ ກາຍເປັນໄພພິບັດຕໍ່ຊາວນິໄຟ. ປະມານ 588-559 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ຮັອງທູນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າຫລາຍຢ່າງ ເພາະ "ຄວາມຮ້າຍກາດຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

2 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຄວາມ ຮ້າຍ ກາດ ຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ພະຍາຍາມຈະເອົາຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

3 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຈົ່ມໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ມີຄວາມວ່າ: ນ້ອງຊາຍຂອງພວກເຮົາຄິດຢາກ "ປົກຄອງພວກເຮົາ; ແລະ ພວກເຮົາມີຄວາມລຳບາກມາຫລາຍເພາະລາວ; ດັ່ງນັ້ນ, ບັດນີ້ໃຫ້ພວກເຮົາຂ້າລາວຖິ້ມເສຍ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ເປັນທຸກເພາະຄຳເວົ້າຂອງລາວອີກ. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ລາວມາເປັນຜູ້ປົກຄອງພວກເຮົາ, ເພາະເປັນເລື່ອງຂອງພວກເຮົາຜູ້ເປັນອ້າຍທີ່ຈະປົກຄອງດູແລຜູ້ຄົນພວກນີ້.

4 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ບັນທຶກຄຳເວົ້າທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຈົ່ມໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້. ແຕ່ມັນພຽງພໍສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະເວົ້າວ່າ, ພວກເຂົາໄດ້ພະຍາຍາມຈະເອົາຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ "ເຕືອນຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າ ະນິໄຟຄວນໜີຈາກພວກເຂົາ ແລະ ໜີໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານກັບຄົນທັງໝົດທີ່ຈະໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າ.

6 ດັ່ງນັ້ນ, ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ພາຄອບຄົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປ ແລະ "ໂຊຣຳກັບຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາອີກ, ແລະ ແຊມ, ອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າກັບຄອບຄົວຂອງລາວ, ແລະ ຢາໂຄບກັບໂຍເຊັບ, ນ້ອງຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ນ້ອງສາວຂອງຂ້າພະເຈົ້າອີກ. ແລະ ທຸກຄົນທີ່ຈະໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ທຸກຄົນທີ່ຈະໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າຄືຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນ ະການເຕືອນ ແລະ ການເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາໄດ້ເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

7 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເອົາຜ້າເຕັນຂອງພວກເຮົາ ແລະ ເຄື່ອງຂອງຕ່າງໆທີ່ຈະເອົາໄປກັບພວກເຮົາໄດ້ ແລະ ໄດ້ເດີນທາງໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຫລາຍມື້. ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຮົາໄດ້ເດີນທາງໄປເປັນເວລາຫລາຍມື້ ພວກເຮົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂອງພວກເຮົາຂຶ້ນ.

8 ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກເຮົາເອີ້ນຊື່ບ່ອນນັ້ນວ່າ "ນິໄຟ; ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເອີ້ນບ່ອນນັ້ນວ່າ ນິໄຟ.

9 ແລະ ຄົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍອມເອີ້ນຕົນເອງວ່າເປັນ "ຄົນຂອງນິໄຟ.

10 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຍຶດຖືທີ່ຈະຮັກສາຄຳພິພາກສາ, ແລະ ຂໍ້ກຳນົດ, ແລະ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງທຸກ

5 1 ກ 2 ນຟ 4:13-14.
3 ກ 1 ນຟ 16:37-38;
ມຊຢ 10:14-15.
5 ກ ຄມພ ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ.

ຂ ມຊຢ 10:13.
6 ກ 1 ນຟ 4:35; 16:7;
2 ນຟ 1:30-32.
ຂ ຄມພ ເຕືອນ, ຄຳເຕືອນ.

8 ກ ອມມ 1:12, 27;
ມຊຢ 9:1-4; 28:1.
9 ກ ຢຄ 1:13-14.

ຢ່າງ, ຕາມ ກົດຂອງໂມເຊ.

11 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງຍິ່ງ; ເພາະພວກເຮົາໄດ້ຫວ່ານເມັດພືດ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເກັບກຸ່ວອີກ ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ. ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເລີ່ມລ້ຽງສັດ ແລະ ຜູງສັດໃຊ້ງານ, ແລະ ສັດທຸກຊະນິດ.

12 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ນຳແຜ່ນຈາລຶກທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນ ກຳແພ່ນຈາລຶກທອງ ເຫລືອງ ມານຳ ແລະ ລູກກົມ ຫລື ມີເຂັມຊີ້ທິດ ຊຶ່ງໄດ້ຕຽມໄວ້ໃຫ້ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕາມທີ່ມີບັນທຶກໄວ້ນັ້ນ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຮົາໄດ້ເລີ່ມຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນຢ່າງຍິ່ງ ແລະ ມີຄົນທະວີຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ.

14 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ເອົາ ກຳດາບຂອງລາບານມາ, ແລະ ໄດ້ເຮັດດາບແບບນັ້ນຫລາຍດວງ, ຢ້ານວ່າດ້ວຍວິທີໃດວິທີໜຶ່ງ ຜູ້ຄົນຊຶ່ງບັດມີມີຊື່ວ່າ ຊາວເລມັນຈະມາຮຸກຮານພວກເຮົາ ແລະ ຈະທຳລາຍພວກເຮົາ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ເຖິງຄວາມກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຄົນທີ່ມີຊື່ວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

15 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສິດສອນຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ສ້າງເຮືອນຊານ ແລະ ໃຫ້ເຮັດວຽກດ້ວຍໄມ້ ແລະ ດ້ວຍ ທີ່ເຫລັກ

ແລະ ດ້ວຍ ທອງ ແດງ ແລະ ດ້ວຍ ທອງເຫລືອງ ແລະ ດ້ວຍເຫລັກກ້າ, ແລະ ດ້ວຍຄຳ ແລະ ດ້ວຍເງິນ ແລະ ດ້ວຍແຮ່ທາດທີ່ມີຄ່າ ຊຶ່ງມີຢູ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

16 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ສ້າງ ພຣະວິຫານໄວ້ແຫ່ງໜຶ່ງ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຕາມແບບ ພຣະວິຫານຂອງ ໂຊ ໂລ ໂມນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ສ້າງດ້ວຍສິ່ງທີ່ ມີຄ່າຫລາຍຢ່າງເຊັ່ນນັ້ນ; ເພາະຫາມັນບໍ່ໄດ້ໃນແຜ່ນດິນນີ້, ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງສ້າງໃຫ້ຄືກັນກັບພຣະວິຫານຂອງ ໂຊ ໂລ ໂມນ ບໍ່ໄດ້. ແຕ່ແບບຂອງການສ້າງນັ້ນ ຄືກັນກັບ ພຣະວິຫານຂອງ ໂຊ ໂລ ໂມນ ແລະ ຝົມໃນການສ້າງນັ້ນດີເລີດ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມ ກຸດພັນ ແລະ ທຳງານດ້ວຍຝົມຂອງພວກເຂົາ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາຢາກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນ ກະສັດຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟປາດຖະໜາບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາມີກະສັດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ເຮັດເພື່ອພວກເຂົາຕາມອຳນາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

19 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສຳເລັດແລ້ວຕໍ່ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຮັບສັ່ງກ່ຽວກັບພວກເຂົາວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ຜູ້ສອນຂອງພວກເຂົາ. ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າ

<p>10ກ 2 ນຟ 11:4. ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ. 12ກ ມຊຢ 1:3-4. ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ. ຂ ມຊຢ 1:16. ຄ 1 ນຟ 16:10, 16, 26; 18:12, 21; ແອວ 37:38-47;</p>	<p>ຄພ 17:1. 14ກ 1 ນຟ 4:9; ຢຄ 1:10; ຄມ 1:13. ຂ ຄມພ ຊາວເລມັນ. 15ກ ອທ 10:23. 16ກ ຄມພ ພຣະວິຫານ, ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.</p>	<p>ຂ 1 ກສ 6; 2 ຂຄ 3. ຄ ຄພ 124:26-27. 17ກ ປຖກ 3:19; ຄພ 42:42. 18ກ ຢຄ 1:9, 11.</p>
--	---	--

ພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເປັນ ມູ່ຜູ້ບົກຄອງ ແລະ ມູ່ຜູ້ສອນຂອງພວກເຂົາຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົນເຖິງເວລາທີ່ພວກເຂົາພະຍາຍາມຈະເອົາຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

20 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງສໍາເລັດ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຮັບສັ່ງກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາ ກໍ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງຖ້ອຍຄໍາຂອງເຈົ້າ ພວກເຂົາຈະຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ຖືກ ຂັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງແລ້ວ.

21 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກະທຳໃຫ້ ການສາບແຂ່ງມາເຖິງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ການ ສາບ ແຂ່ງ ຢ່າງ ສາ ຫັດ ເພາະຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ. ເພາະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາ ໄດ້ເຮັດ ໃຈ ແຂງ ກະ ດ້າງ ຕໍ່ພຣະອົງຈົນວ່າ ພວກເຂົາກາຍເປັນຫີນເຫລັກໄປ; ດັ່ງນັ້ນ, ເນື່ອງຈາກວ່າພວກເຂົາຂາວ ແລະ ຈົບງາມ ແລະ ມີຫ້າຊົມຢ່າງຍິ່ງ ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ຊັກຈູງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປທາງຜິດ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເກີດມີ ມີຜິດດຳ.

22 ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນທີ່ ກໍ່ຫ້າກຽດ ຊຶ່ງ ຕໍ່ ຜູ້ຄົນ ຂອງ ເຈົ້າ ນອກ ຈາກ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ກັບ ໃຈ ຈາກ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ.

23 ແລະ ລູກຫລານຂອງຜູ້ທີ່ ກໍ່ຮ່ວມກັບ ລູກຫລານຂອງພວກເຂົາຈະຖືກສາບແຂ່ງ; ເພາະພວກເຂົາຈະຖືກສາບແຂ່ງແມ່ນດ້ວຍ

ການ ສາບ ແຂ່ງ ເຊັ່ນ ດຽວ ກັນ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບສັ່ງໄວ້ ແລະ ມັນໄດ້ເປັນໄປ.

24 ແລະ ເປັນ ຍ້ອນ ການ ສາບ ແຂ່ງ ຊຶ່ງ ຢູ່ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ກາຍ ເປັນ ຄົນ ກຽດ ຄ້ານ, ເຕັມໄປດ້ວຍການກໍ່ກວນ ແລະ ເລ່ຫລ່ຽມ, ແລະ ຊອກຫາສັດທີ່ເປັນເຫຍື່ອຂອງສັດໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

25 ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວກັບ ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ພວກເຂົາຈະເປັນໄພພິບັດຕໍ່ລູກຫລານຂອງເຈົ້າເພື່ອກະຕຸ້ນພວກເຂົາໃຫ້ນຶກເຖິງເຮົາ; ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາຍັງບໍ່ຄິດເຖິງເຮົາ ແລະ ບໍ່ເຊື່ອຟັງຄໍາເວົ້າຂອງເຮົາ, ພວກເຂົາຈະຊ້ຽນຕີພວກນີ້ຈົນເຖິງຄວາມພິນາດ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າ ມິໄຟ ໄດ້ ກໍ່ແຕ່ງ ຕັ້ງ ຢາ ໂຄບ ກັບ ໂຢເຊັບ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເປັນປະໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ສອນ ໃນ ແຜ່ນດິນ ຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

27 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ເຮົາ ມີ ຊີ ວິດ ຢູ່ ຕາມ ທາງ ແຫ່ງ ຄວາມ ສຸກ.

28 ແລະ ສາມສິບປີຜ່ານໄປນັບແຕ່ພວກເຮົາໄດ້ອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມ.

29 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າມິໄຟໄດ້ຮັກສາບັນທຶກກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ຈົນເຖິງປັດນີ້ ໃນແຜ່ນຈາລຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ເຮັດຂຶ້ນ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ:

<p>19 ກ 1 ນຟ 2:22. ຂ ຄມພ ສອນ, ຜູ້ສອນ, ຄູສອນ. 20 ກ 2 ນຟ 2:21. ຂ ແອວ 9:14. 21 ກ ຄມພ ສາບແຂ່ງ, ຄຳ</p>	<p>ສາບແຂ່ງ. ຂ 4 ນຟ 1:10. ຄ 2 ນຟ 26:33; 3 ນຟ 2:14-16. 22 ກ 1 ນຟ 12:23. 23 ກ ຄມພ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງ</p>	<p>ງານ—ການແຕ່ງງານກັບຄົນຕ່າງສາດສະໜາ. 24 ກ ຄມພ ກຽດຄ້ານ, ຄວາມກຽດຄ້ານ. 26 ກ ຢຄ 1:18-19; ມຊຢ 23:17.</p>
---	---	--

ຈົ່ງເຮັດ ”ແຜ່ນ ຈາລຶກ ອີກ ຊຸດ ໜຶ່ງ; ແລະ ເຈົ້າຈົ່ງບັນທຶກຫລາຍເລື່ອງທີ່ດີໃນສາຍຕາຂອງເຮົາເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຈົ້າ.

31 ດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອເປັນການເຊື່ອພັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າ ມີໄຟຈົ່ງໄດ້ເຮັດ ”ແຜ່ນ ຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈາລຶກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ໃນນັ້ນ.

32 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈາລຶກເລື່ອງທີ່ພໍພຣະໂທດພຣະເຈົ້າ. ແລະ ຖ້າຫາກຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າພໍໃຈ ເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າພວກເຂົາຈະພໍໃຈກັບການບັນທຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້.

33 ແລະ ຖ້າຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາຢາກຮູ້ປະຫວັດສາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂດຍລະອຽດນັ້ນ ພວກເຂົາຕ້ອງຄົ້ນຫາໃນແຜ່ນຈາລຶກອີກຊຸດໜຶ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

34 ແລະ ມັນພຽງພໍສໍາລັບຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະເວົ້າວ່າ ສິສິປປີຜ່ານໄປ, ແລະ ພວກເຮົາມີສິງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງກັບພວກອ້າຍຂອງພວກເຮົາ.

ບົດທີ 6

ຢາໂຄບ ເລົ່າປະຫວັດສາດຂອງຊາວຍິວ: ການເປັນຊະເລີຍໃນບາບີໂລນ ແລະ ການກັບຄືນ; ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ແລະ ການຄົງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດແຫ່ງອິດສະຣາເອນ; ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອທີ່ໄດ້ຮັບຈາກຄົນຕ່າງຊາດ; ການພົ້ນພາໃນຍຸກສຸດທ້າຍຂອງຊາວຍິວເມື່ອພວກເຂົາເຊື່ອຖືໃນພຣະເມຊີອາ. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຄໍາເວົ້າຂອງຢາໂຄບ, ນ້ອງຊາຍຂອງມີໄຟ, ຊຶ່ງໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນຂອງມີໄຟວ່າ:

2 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບ ໂດຍທີ່ໄດ້ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຕາມວິທີແຫ່ງຖານະອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍມີໄຟອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ທ່ານນັບຖືເປັນ ”ກະສັດຫລື ຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຜູ້ທີ່ທ່ານເພິ່ງພາເພື່ອຄວາມປອດໄພ, ຈົ່ງເບິ່ງ ທ່ານຮູ້ວ່າຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານມາຫລາຍຕໍ່ຫລາຍເລື່ອງແລ້ວ.

3 ເຖິງຢາງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບທ່ານອີກ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຄວາມທ່ວງໃຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ທ່ານນັ້ນ ໃຫຍ່ຫລວງ; ແລະ ທ່ານເອງກໍຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າມັນເປັນຢູ່ຕະຫລອດມາ. ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແນະນຳທ່ານດ້ວຍສຸດຄວາມພາກພຽນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າສິດສອນຕາມຄໍາເວົ້າຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບທ່ານກ່ຽວກັບທຸກຢາງທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ນັບຕັ້ງແຕ່ການສ້າງໂລກມາ.

4 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບທ່ານກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ເປັນຢູ່ ແລະ ເລື່ອງທີ່ຈະມາເຖິງ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະອ່ານຄໍາເວົ້າຂອງ ”ເອຊາຢາຕໍ່ທ່ານ. ແລະ ເປັນຄໍາເວົ້າທີ່ອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາຢາກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບທ່ານ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບທ່ານເພາະເຫັນແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງທ່ານ, ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ ແລະ ຖວາຍບາລະມີແດ່ພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ.

30 ກ 1 ນພ 19:1-6.
31 ກ ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ.

6 2 ກ ຢຄ 1:9, 11.
4 ກ 3 ນພ 23:1.

5 ແລະ ບັດນີ້, ຄຳເວົ້າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະອ່ານ ເປັນຄຳເວົ້າຂອງເອຊາຢາກຽວກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດ; ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈະປຽບທຽບໄດ້ກັບທ່ານ, ເພາະທ່ານເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ. ແລະ ມີຫລາຍຢ່າງທີ່ເອຊາຢາກໄດ້ເວົ້າໄວ້ ຊຶ່ງຈະປຽບທຽບໄດ້ກັບທ່ານ ເພາະທ່ານເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

6 ແລະ ບັດນີ້, ນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມ: ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ "ດັ່ງນີ້: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະຍົກມືກວັກຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ຍົກ ສັນຍານຂອງເຮົາຕໍ່ຜູ້ຄົນ; ແລະ ເຂົາຈະອູ້ມລູກຊາຍຂອງເຈົ້າມາໃນອ້ອມແຂນຂອງເຂົາ, ແລະ ສ່ວນລູກສາວຂອງເຈົ້ານັ້ນ ເຂົາຈະໃສ່ບ່າແບກມາ.

7 ແລະ ກະສັດຈະເປັນພໍ່ລ້ຽງຂອງເຈົ້າ, ແລະ ລາຊິນີທັງຫລາຍຈະເປັນແມ່ລ້ຽງຂອງເຈົ້າ; ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນຈະກົມໜ້າລົງເຖິງດິນກາບເຈົ້າ, ແລະ ເຂົາຈະເລຍຂີ້ຝຸນທີ່ຕີນຂອງເຈົ້າ; ແລ້ວເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ "ລໍຄອຍເຮົາຈະບໍ່ປະສົບຄວາມອັບອາຍ.

8 ແລະ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບຈະເວົ້າບາງຢ່າງກ່ຽວກັບຂໍ້ຄວາມນີ້. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າຄົນທີ່ຢູ່ໃນ "ເຢຣູຊາເລັມ" ຊຶ່ງພວກເຮົາໜີຈາກມານັ້ນ ໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ ແລະ ຖືກ ຮັບໄປເປັນຊະເລີຍແລ້ວ.

9 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ໄດ້ສະແດງຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ພວກເຂົາຈະກັບຄືນມາອີກ. ແລະ ພຣະອົງຈະສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ ຈະສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກເຂົາໃນເນື້ອໜັງ; ແລະ ຫລັງຈາກພຣະອົງໄດ້ສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແລ້ວ ພວກເຂົາຈະຂຽນຕີພຣະອົງແລ້ວ ສຶກພຣະອົງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນຕາມຄຳເວົ້າຂອງທູດ ຊຶ່ງໄດ້ກ່າວເລື່ອງນີ້ກັບຂ້າພະເຈົ້າ.

10 ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ ແລະ ແຂງຄໍຕໍ່ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, "ການພິພາກສາຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ ຈະເກີດກັບພວກເຂົາ. ແລະ ວັນນັ້ນຈະມາເຖິງ ຊຶ່ງພວກເຂົາຈະຖືກລົງທັນ ແລະ ເປັນທຸກ.

11 ດັ່ງນັ້ນ, ຫລັງຈາກພວກເຂົາຖືກຂັບໄລ່ໄປມາເພາະທູດໄດ້ກ່າວໄວ້ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈະເປັນທຸກໃນເນື້ອໜັງ ແລະ ຈະບໍ່ໃຫ້ເຖິງຕາຍເພາະຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ມີສັດທາ; ພວກເຂົາຈະກະຈັດກະຈາຍໄປ ແລະ ຖືກລົງທັນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງຈະເມດຕາພວກເຂົາ, ເພາະ "ເວລາທີ່ພວກເຂົາຈະມາຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈະມາ" ເຕົ້າໂຮມກັນອີກໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ.

<p>6 ກ ອຊຢ 49:22-23. ຂ ຄມພ ບ້າຍສັນຍານ. 7 ກ ຄພ 133:45; ມຊ 1:6. 8 ກ ອສທ 2:6; 1 ນພ 7:13; 2 ນພ 25:10; ອມນ 1:15; ຮລມ 8:20-21.</p>	<p>ຂ 2 ກສ 24:10-16; 25:1-12. ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການກະຈັດກະຈາຍຂອງ ຊາວອິດສະຣາເອນ. 9 ກ 1 ນພ 10:3. ຂ 1 ນພ 19:10, 13; ມຊຢ 3:9; 3 ນພ 11:14-15. ຄມພ ຄຶງ, ການຄຶງ.</p>	<p>10 ກ ມທ 27:24-25. 11 ກ 1 ນພ 22:11-12; 2 ນພ 9:2. ຂ ຮສອ 3:5. ຄ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ.</p>
--	--	--

12 ແລະ ກົນຕ່າງຊາດຜູ້ທີ່ສາດສະດາໄດ້ບັນທຶກເລື່ອງຂອງພວກເຂົາຍ່ອມເປັນສຸກ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າ ຫາກເປັນ ໄປວ່າພວກເຂົາຈະກັບໃຈ ແລະ ບໍ່ຕໍ່ສູ້ກັບຊີໂອນ ແລະ ບໍ່ ເຂົ້າ ຮ່ວມ ກັບ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກໃຫຍ່ ແລະ ະໜ້າກຽດຊັງນັ້ນພວກເຂົາຈະລອດ; ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ ະພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງທີ່ກະທຳໄວ້ກັບລູກຫລານຂອງພຣະອົງສຳເລັດ ແລະ ເພື່ອເຫດນີ້ສາດສະດາຈຶ່ງໄດ້ບັນທຶກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໄວ້.

13 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບຊີໂອນ ແລະ ຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະເລຍຂີ້ຝຸນຈາກຕົນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ ະໜ້າອາຍ. ເພາະຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄື ຜູ້ທີ່ ະຄອຍຖ້າພຣະອົງ ເພາະພວກເຂົາຍັງຄອຍຖ້າການສະເດັດມາຂອງພຣະເມຊີອາ.

14 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຄຳເວົ້າຂອງສາດສະດາ, ພຣະເມຊີອາຈະແຕ່ງຕັ້ງພຣະອົງເອງເປັນ ຄັ້ງ ະທຶສອງ ເພື່ອນຳພາພວກເຂົາກັບຄືນ; ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈະສະແດງພຣະອົງ ະໃຫ້ ປະຈັກ ແກ່ ພວກເຂົາດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ລັດສະໝີພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈົນເຖິງ ະຄວາມພິນາດຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ; ເມື່ອມື້ນັ້ນມາເຖິງເວລາທີ່ພວກເຂົາຈະເຊື່ອຖືໃນພຣະອົງ; ແລະ

ພຣະອົງຈະບໍ່ທຳລາຍຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອຖືໃນພຣະອົງ.

15 ແລະ ພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງຈະຖືກ ະທຳລາຍດ້ວຍ ະໄຟ, ແລະ ດ້ວຍພະຍຸຝົນຟ້າຄະນອງ, ແລະ ດ້ວຍແຜ່ນດິນໄຫວ, ແລະ ດ້ວຍການນອງເລືອດ ແລະ ດ້ວຍ ະພະຍາດໂລຄາ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມອິດຢາກ. ແລະ ພວກເຂົາຈະຮູ້ວ່າ ພຣະອົງຄືພຣະເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ.

16 ະເພາະ ຈະ ເອົາ ເຫຍື່ອ ໄປ ຈາກ ຜູ້ ທີ່ ມີ ກຳ ລັງ ຫລື ຈະ ຊ່ວຍ ະຊະ ເລີຍ ຂອງ ຜູ້ ຊະນະໃຫ້ພົ້ນໄດ້ບໍ່?

17 ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຖິງແມ່ນ ະຊະເລີຍຂອງຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກໍຈະຖືກເອົາໄປ, ແລະ ເຫຍື່ອຂອງຄົນທີ່ຫຼົງໄຫວກໍຈະຖືກຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ; ເພາະ ະພຣະເຈົ້າຜູ້ມີລິດເດດຈະ ະບົດປ່ອຍຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຜູ້ເປັນຂອງພຣະອົງ. ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຮົາຈະຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ເຈົ້າ—

18 ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ບົບບັງຄັບເຈົ້າກິນເນື້ອຂອງຕົນເອງ; ແລະ ເຂົາຈະເມົາເລືອດຂອງເຂົາ ເອງ ເໝືອນ ເມົາ ເຫລົ້າ ອະກຸນ; ແລະ ມະນຸດທັງປວງຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາພຣະເຈົ້າຄືພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງເຈົ້າ ແລະ ະພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ະພຣະຜູ້ມີລິດທານຸພາບຂອງຢາໂຄບ.

12ກ 1 ນຟ 14:1-2;
 2 ນຟ 10:9-10.
 ຂ ຄມພ ມານ—ສາດສະໜາຈັກຂອງມານ.
 ຄ ຄມພ ພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ.
 13ກ 3 ນຟ 22:4.
 ຂ ອຊຢ 40:31;
 1 ນຟ 21:23;
 ຄພ 133:45.

14ກ ອຊຢ 11:11;
 2 ນຟ 25:17; 29:1.
 ຂ 2 ນຟ 3:5.
 ຄ 1 ນຟ 22:13-14.
 15ກ 2 ນຟ 10:16; 28:15;
 3 ນຟ 16:8.
 ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ.
 ຂ ຢຄ 6:3.
 ຄ ຄພ 97:22-26.
 16ກ ອຊຢ 49:24-26.

ຂ ອສ ຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງໃນ ຂໍ້ທີ 17.
 17ກ 1 ນຟ 21:25.
 ຂ ຄມພ ເຢໂຮວາ.
 ຄ 2 ກສ 17:39.
 18ກ ຄມພ ພຣະຜູ້ໂຖ່.
 ຂ ປຖກ 49:24;
 ອຊຢ 60:16.

ບົດທີ 7

ຢາໂຄບອ່ານຈາກໜັງສືເອຊາຢາຕໍ່: ເອຊາຢາກ່າວກ່ຽວກັບພຣະເມຊີອາ—ພຣະເມຊີອາຈະມີລິ້ນຂອງນັກປາດ—ພຣະອົງຈະຫັນຫລັງໃຫ້ຜູ້ຂຽນຕີ—ພຣະອົງຈະບໍ່ຍອມຈຳນົນ—ປຽບທຽບກັບ ເອຊາຢາ 50. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຮົາໄດ້ແຍກເຈົ້າອອກໄປ ຫລືວ່າ ເຮົາ ໄດ້ ປະ ຖິ້ມ ເຈົ້າ ຕະຫລອດ ໄປ ບໍ່? ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ໜັງສືຢາຮ້າງຂອງແມ່ເຈົ້າຢູ່ໃສ? ເຮົາໄດ້ແຍກເຈົ້າໃຫ້ອອກໄປກັບໃຜ? ຫລື ວ່າເຮົາໄດ້ຂາຍເຈົ້າໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ຄົນໃດຂອງເຮົາ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາໄດ້ຂາຍເຈົ້າໃຫ້ຜູ້ໃດ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈິ່ງ "ຂາຍຕົວຂອງເຈົ້າເອງ, ແລະ ເພາະການລ່ວງລະເມີດຂອງເຈົ້າ ແມ່ຂອງເຈົ້າຈິ່ງຖືກໄລ່ອອກໄປ.

2 ດັ່ງນັ້ນ, ເວລາເຮົາມາບໍ່ມີຜູ້ໃດຢູ່; ເວລາເຮົາ "ເອີ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດຂານຕອບ. ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນເອີຍ ມີຂອງເຮົາສັ້ນໄປຈົນວ່າບໍ່ສາມາດຈະໄຖ່ບໍ່? ຫລື ວ່າເຮົາບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະບົດປ່ອຍພວກເຈົ້າບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂດຍການຕິຕຽນຂອງເຮົາ, ເຮົາຈິ່ງເຮັດໃຫ້ ະນ້ຳທະເລແຫ້ງລົງ, ແລະ ເຮົາເຮັດໃຫ້ "ແມ່ນ້ຳເປັນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ແລະ ະປາຂອງພວກເຂົາສົ່ງກິນເພິ່ນ ເພາະວ່ານ້ຳແຫ້ງ ແລະ ມັນໄດ້ຕາຍເພາະຄວາມຂາດນ້ຳ.

3 ເຮົາຫົ່ມຟ້າສະຫວັນໄວ້ດ້ວຍ "ຄວາມມືດ ແລະ ເອົາ ະຜ້າກະສອບມາຄຸມ.

4 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານ "ລິ້ນຂອງນັກປາດໃຫ້ເຮົາ, ເພື່ອເຮົາຈະຮູ້ຈັກວ່າຈະເວົ້າແນວໃດໃຫ້ເໝາະສົມກັບພວກທ່ານ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນເອີຍ. ເວລາພວກທ່ານອິດເມື່ອຍ ພຣະອົງໄດ້ປຸກພວກທ່ານລູກທຸກໆເຊົ້າ. ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ທູຂອງເຮົາໄວເພື່ອຈະໄດ້ຍິນດີຄືນກັບປາດ.

5 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດ "ຫູຂອງເຮົາ, ແລະ ເຮົາບໍ່ໄດ້ກະບົດ, ທັງບໍ່ໄດ້ຫັນໜ້າໜີ.

6 ເຮົາຫັນຫລັງໃຫ້ "ຜູ້ຂຽນຕີ ແລະ ຫັນແກ້ມຂອງເຮົາໃຫ້ຜູ້ທີ່ດຶງຜົມ. ແລະ ເຮົາບໍ່ໄດ້ເຊື່ອງໜ້າຈາກຄວາມອັບອາຍ ແລະ ການຖິ້ມນ້ຳລາຍໃສ່.

7 ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊ່ວຍເຮົາ, ສະນັ້ນເຮົາຈະບໍ່ຍອມຈຳນົນ. ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາໄດ້ເຮັດໜ້າຂອງເຮົາຄືທຶນເຫລັກໄຟ, ແລະ ເຮົາຮູ້ວ່າເຮົາຈະບໍ່ອາຍ.

8 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ໃກ້, ແລະ ພຣະອົງຮັບຮອງເຮົາ. ແມ່ນໃຜຈະຕໍ່ສູ້ກັບເຮົາ? ກໍໃຫ້ພວກເຮົາຢືນຢູ່ດ້ວຍກັນ. ແມ່ນໃຜຈະເປັນຜູ້ບໍ່ລະປັກຂອງເຮົາ? ກໍໃຫ້ເຂົາເຂົ້າມາໃກ້ເຮົາ ແລະ ເຮົາຈະຂຽນຕີເຂົາດ້ວຍພະລັງປາກຂອງເຮົາ.

9 ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊ່ວຍເຮົາ. ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ຈະ "ກ່າວໂທດເຮົານັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງເຂົາ ຈະເກົ່າຄືກັນກັບເສື້ອຜ້າ, ແລະ ຕົວແມງຈະກັດກິນມັນຈົນໝົດ.

10 ມີຜູ້ໃດໃນບັນດາພວກເຈົ້າທີ່ຍ້ານກົວ

7 1 ກ ຄມພ ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ.
2 ກ ສພສ 1:24-25;
ອຊຢ 65:12;
ແອວ 5:37.
ຂ ອພຍ 14:21;

ພສສ 106:9;
ຄພ 133:68-69.
ຄ ຢຊ 3:15-16.
ງ ອພຍ 7:21.
3 ກ ອພຍ 10:21.
ຂ ພນມ 6:12.

4 ກ ລກ 2:46-47.
5 ກ ຄພ 58:1.
6 ກ ມທ 27:26;
2 ນພ 9:5.
9 ກ ຣມ 8:31.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເຊື້ອພັງ ກອງຂອງ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ທີ່ດຳເນີນໃນຄວາມ ມືດ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມສະຫວ່າງ?

11 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເຈົ້າທັງ ຫລາຍ ຜູ້ກໍ່ໄພ, ທີ່ ອ້ອມຮອບຕົວເຈົ້າດ້ວຍແສງໄພ, ໄດ້ເດີນຢູ່ ໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງໄພ ຂອງເຈົ້າ ຊຶ່ງ ເຈົ້າໄດ້ກໍ່. ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຢ່າງນີ້ຈາກມືຂອງ ເຮົາຄື—ເຈົ້າຈະຕ້ອງນອນລົງໃນຄວາມທໍ ລະມານ.

ບົດທີ 8

ຢາໂຄບ ອ່ານ ຈາກໜັງສືເອຊາຢາຕໍ່: ໃນ ຍຸກສຸດທ້າຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປອບໃຈ ຊີໂອນ ແລະ ເຕົ້າໂຮມອິດສະຣາເອນ— ຜູ້ທີ່ຖືກໂຖ່ຈະມາຫາຊີໂອນໃນທ່າມກາງ ຄວາມປິຕິຍົນດີຢ່າງຍິ່ງ—ປຽບທຽບກັບ ເອຊາຢາ 51 ແລະ 52:1-2. ປະມານ 559-545 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຈົ່ງເຊື່ອພັງເຮົາ, ເຈົ້າທັງຫລາຍຜູ້ເດີນ ທາງຕາມຄວາມຊອບທຳ. ຈົ່ງຫລຽວເບິ່ງ ກິນທີ່ເຈົ້າຖືກສະກັດອອກມາ, ແລະ ຮູ ຂອງຫລຸມບ່ອນເຈົ້າຖືກຊຸດອອກມາ.

2 ຈົ່ງເບິ່ງອັບຣາຮາມ, ກິນພະບຸລຸດຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ກິນາງຊາຣາຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດເຈົ້າ; ເພາະເຮົາເອີ້ນລາວຜູ້ດຽວ ແລະ ໃຫ້ພອນ ແກ່ລາວ.

3 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ປອບ ໃຈ ກຊີໂອນ, ພຣະ ອົງ ຈະ ປອບ ໃຈ ບ່ອນ ວ່າງ ເປົາທັງໝົດຂອງມັນ ແລະ ພຣະອົງຈະເຮັດ

ໃຫ້ ກິນແທ້ແລ້ງກັນດານຂອງມັນຄືສວນ ເອເດນ, ແລະ ທະເລ ຊາຍ ຂອງມັນຄືກັນ ກັບອຸດທະຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໃນ ບ່ອນນັ້ນຈະພົບຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມດີ ໃຈຈາກການຂອບພຣະໄທພຣະເຈົ້າ.

4 ຈົ່ງເຊື່ອພັງເຮົາ, ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາເອີຍ; ແລະ ງ່ຽງຫູພັງເຮົາ, ໄອ້ ປະຊາຊາດຂອງ ເຮົາເອີຍ; ເພາະ ກົດຂໍ້ໜຶ່ງຈະອອກໄປ ຈາກເຮົາ, ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຄຳພິພາກ ສາຂອງເຮົາເປັນ ຂໍ້ແສງສະຫວ່າງຂອງຊົນ ຊາດທັງຫລາຍ.

5 ຄວາມຊອບທຳຂອງເຮົາຢູ່ໃກ້; ຄວາມ ລອດ ຂອງ ເຮົາ ໄດ້ ອອກ ໄປ ແລ້ວ, ແລະ ແຂນຂອງເຮົາຈະພິພາກສາຜູ້ຄົນທັງປວງ. ຜູ້ຄົນ ຂາວເກາະຈະຄອຍຖ້າເຮົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະໄວ້ໃຈໃນອ້ອມແຂນຂອງເຮົາ.

6 ຈົ່ງຫລຽວເບິ່ງຟ້າສະຫວັນ ແລະ ຫລຽວ ເບິ່ງ ໂລກ ທາງ ລຸ່ມ; ເພາະ ຟ້າ ສະຫວັນ ຈະ ຫາຍ ໄປ ຄືກັນກັບ ຄວັນ ແລະ ໂລກ ຈະ ເກົາລົງຄືກັນກັບ ເສື້ອຜ້າ; ແລະ ຄົນ ທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນຈະຕາຍດ້ວຍວິທີດຽວ ກັນ. ແຕ່ວ່າຄວາມລອດຂອງເຮົາຈະເປັນຢູ່ ຕະຫລອດໄປ, ແລະ ຄວາມຊອບທຳຂອງ ເຮົາຈະບໍ່ລົ້ມເລີກໄປ.

7 ຈົ່ງເຊື່ອພັງເຮົາ, ເຈົ້າທັງຫລາຍຜູ້ຮູ້ເຖິງ ຄວາມຊອບທຳ, ຜູ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຂຽນກົດຂອງ ເຮົາ ໄວ້ ໃນ ໃຈ ຂອງ ເຂົາ, ເຈົ້າຢາ ກິນ ກົວຄຳຕຳນິຂອງມະນຸດ ແລະ ຢາຢ້ານຄຳ ບ້ອຍດ່າຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ.

8 ເພາະຕົວແມງຈະກິນພວກເຂົາໝົດຄື

<p>10 ກ ຄພ 1:38. 11 ກ ຜປ 17:6. 8 1 ກ ຄພ ຫິນ. 2 ກ ປຖກ 17:1-8; ຄພ 132:49. 2 ປຖກ 24:36. 3 ກ ຄພ ຊີໂອນ.</p>	<p>2 ອຊຢ 35:1-2, 6-7. 4 ກ ພ ການສອນ, ຄຳສອນ. ອຊຢ 2:3. ຄພ ພຣະກິດຕິຄຸນ. 2 ຄພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງພຣະຄຣິດ.</p>	<p>5 ກ ຄພ ລອດ, ຄວາມລອດ. 2 2 ພ 10:20. 6 ກ 2 ປຕ 3:10. 2 ເຮັບເຣີ ຖືກແຍກອອກ. ພສສ 102:25-27. 8 ເຮັບເຣີ ເນົ້າເປື້ອຍ. 7 ກ ພສສ 56:4, 11; ຄພ 122:9.</p>
--	---	--

ກັນກັບເສື້ອຜ້າ, ແລະ ໜອນຈະເຈາະກິນ ພວກເຂົາຄືກັນກັບຂົນແກະ. ແຕ່ວ່າຄວາມ ຂອບທຳຂອງເຮົາຈະເປັນຢູ່ຕະຫລອດໄປ, ແລະ ຄວາມລອດຂອງເຮົາຈະຢູ່ຈາກລຸ້ນສູ່ ລຸ້ນ.

9 ຕື່ນເຖີດ! ຕື່ນເຖີດ! ຈົ່ງຮວບຮວມ ະພະ ລັງຂອງເຈົ້າ, ໄອ້ ແຂນຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ; ຈົ່ງຕື່ນຄືກັນກັບ ໃນສະໄໝບູຮານ. ບໍ່ ແມ່ນພຣະອົງບໍ່ທີ່ຕັດຮາຮາບເປັນຕ່ອນໆ ແລະ ແທງມັງກອນທະລຸ?

10 ບໍ່ແມ່ນພຣະອົງບໍ່ທີ່ເຮັດໃຫ້ນ້ຳທະເລ ແຫ້ງ ແລະ ຄວາມເລິກທີ່ສຸດຂອງນ້ຳອັນ ກວ້າງໃຫຍ່ແຫ້ງລົງ ທີ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມເລິກ ຂອງທະເລເປັນ ະຫົນທາງໃຫ້ຄົນຜູ້ທີ່ຖືກ ໄຖ່ຜ່ານໄປ?

11 ສະນັ້ນ, ະຄົນທີ່ຖືກໄຖ່ໂດຍພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ ຈະກັບມາ ແລະ ມາພ້ອມກັບ ະການຮ້ອງເພງສູ່ຊີໂອນ ແລະ ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດອັນເປັນນິດຈະຢູ່ເທິງ ຫົວຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາ ຈະ ໄດ້ຮັບຄວາມປິຕິຍິນດີ ແລະ ຄວາມສຸກ; ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ ແລະ ະຄວາມເປັນ ທຸກຈະໜີໄປ.

12 ະເຮົາຄືຜູ້ນັ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວເຮົາຄືຜູ້ທີ່ ປອບໂຍນເຈົ້າ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າແມ່ນໃຜຈິ່ງ ຈະ ະຍ້ານມະນຸດຜູ້ຊຶ່ງຈະຕ້ອງຕາຍ, ແລະ ະຍ້ານລູກຂອງມະນຸດຜູ້ຊຶ່ງຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຄື ກັນກັບ ະຕົ້ນຫຍ້າ?

13 ແລະ ະຫລົງລືມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະ ຜູ້ສ້າງຂອງເຈົ້າທີ່ໄດ້ຍືດຟ້າສະຫວັນອອກ ແລະ ວາງຮາກຖານຂອງແຜ່ນດິນໂລກ,

ແລະ ະຍ້ານກົວຢູ່ເລື້ອຍໄປຕະຫລອດວັນ, ເພາະຄວາມໂມໂຫຂອງຜູ້ກົດຂີ່ຄືກັບວ່າ ເຂົາຈະມາທຳຮ້າຍຊັ້ນບໍ່? ແລະ ຄວາມໂມ ໂຫຂອງຜູ້ກົດຂີ່ນັ້ນຢູ່ໃສ?

14 ຊະເລີຍຜູ້ທີ່ຖືກກັກຂັງຈະໄດ້ຮັບການ ບົດປ່ອຍໂດຍໄວ, ແລະ ເຂົາຈະບໍ່ຕາຍຢູ່ ໃນຫລຸມທັງອາຫານຂອງເຂົາຈະບໍ່ຂາດ.

15 ເພາະເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ກວນທະເລ ແລະ ະຄົ້ນໃຫ້ຫວັນໄຫວ; ຈອມໂຍທາຄືຊື່ຂອງ ເຮົາ.

16 ແລະ ເຮົາໄດ້ໃສ່ຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ ໄວ້ໃນປາກຂອງເຈົ້າ ແລະ ບົດບັງເຈົ້າໄວ້ ໃນຮົ່ມມືຂອງເຮົາ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຕັ້ງຟ້າ ສະຫວັນ ແລະ ວາງຮາກຖານຂອງໂລກ ແລະ ກ່າວກັບຊີໂອນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າເປັນ ະຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ.

17 ຕື່ນເຖີດ! ຕື່ນເຖີດ! ຈົ່ງຍືນຂຶ້ນ, ໄອ້ ເຢຣູຊາເລັມ, ຊຶ່ງໄດ້ດົ່ມ ະຈອກແຫ່ງ ະພຣະ ພິໂລດ ຈາກພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ—ເຈົ້າໄດ້ດົ່ມເງື່ອນທີ່ເຫລືອຈາກຈອກ ແຫ່ງຄວາມສັ່ນສະເທືອນ—

18 ແລະ ໃນບັນດາລູກທັງໝົດທີ່ນາງ ຄອດອອກມາ ບໍ່ມີໃຜຊຶ່ງນຳນາງເລີຍ ແລະ ທັງໃນບັນດາລູກທັງໝົດທີ່ນາງໄດ້ລ້ຽງມາ ບໍ່ມີໃຜຊ່ວຍນາງເລີຍ.

19 ະລູກສອງຄົນນີ້ຈະມາຫາເຈົ້າ ແມ່ນ ໃຜຈະເສຍໃຈແທນເຈົ້າ—ຍ້ອນຄວາມເປົ່າ ປ່ຽວ ແລະ ຄວາມພິນາດ, ແລະ ຄວາມອິດ ຍາກ ແລະ ສົງຄາມ—ແລະ ແມ່ນໃຜຈະ ເປັນຜູ້ປອບໂຍນເຈົ້າ?

<p>9 ກ ຄພ 113:7-8. 10 ກ ອຊຢ 35:8. 11 ກ ຄພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່. ຂ ອຊຢ 35:10. ຄ ພນມ 21:4. 12 ກ ຄພ 133:47; 136:22.</p>	<p>ຂ ຍມຢ 1:8. ຄ ອຊຢ 40:6-8; 1 ປຕ 1:24. 13 ກ ຍມຢ 23:27. 15 ກ 1 ນຟ 4:2. 16 ກ 2 ນຟ 3:9; 29:14.</p>	<p>17 ກ ອຊຢ 29:9; ຍມຢ 25:15. ຂ ລກ 21:24. 19 ກ ພນມ 11:3.</p>
--	--	--

20 ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າໄດ້ເປັນລົມໄປ, ນອກຈາກສອງຄົນນີ້; ພວກເຂົານອນຢູ່ທີ່ຕົ້ນທາງທຸກສາຍ; ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຄືກັນກັບງົວປ່າທີ່ຖືກຕາໜ່າງຢູ່, ພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມໂມໂຫໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຕິຕຽນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.

21 ສະນັ້ນ, ບັດນີ້, ຈົ່ງຟັງເລື່ອງນີ້, ເຈົ້າໄດ້ເປັນທຸກ, ແລະ ໄດ້ "ມືນເມົາ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນການມືນເມົາຂອງເຫລົ່າອະນຸ່ນ:

22 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວໄວ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ "ວົງວອນ ແທນ ຜູ້ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາເອົາ ຈອກ ແຫ່ງ ຄວາມສັ່ນສະເທືອນ, ແລະ ເງື່ອນໃນຖ້ວຍແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງເຮົາອອກຈາກມືຂອງເຈົ້າແລ້ວ; ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ດື່ມມັນອີກຕໍ່ໄປ.

23 ແຕ່ "ເຮົາຈະເອົາມັນໄວ້ໃນມືຂອງຄົນທີ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເປັນທຸກ; ຄົນທີ່ເວົ້າກັບຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າວ່າ: ກົມຫົວລົງກາບໄຫວ້ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຢ່າງຜ່ານໄປ—ແລະ ເຈົ້າໄດ້ວາງຕົວຂອງເຈົ້າຄືກັນກັບພື້ນດິນ ແລະ ຄືກັນກັບຫົນທາງເພື່ອໃຫ້ເຂົາຜ່ານໄປ.

24 "ຕື່ນເຖິດ, ຕື່ນເຖິດ, ໂອ້ ຊິໂອນ, ຈົ່ງສວມ "ພະລັງຂອງເຈົ້າ; ໂອ້ ເຢຣູຊາເລັມ, ນະຄອນສັກສິດ; ຈົ່ງສວມອາພອນທີ່ສວຍງາມຂອງເຈົ້າ; ເພາະນັບແຕ່ນີ້ໄປຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ສຶກກະບົກ ແລະ ບໍ່ສະອາດເຂົ້າມາຫາເຈົ້າ "ອີກຕໍ່ໄປ.

25 ຈົ່ງສັ່ນຂີ້ຝຸ່ນອອກຈາກຕົວຂອງເຈົ້າ; ໂອ້ ເຢຣູຊາເລັມ; ຈົ່ງ "ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ນັ່ງເທິງ

ບັນລັງເທິນ, ໂອ້ ຍິງຊະເລີຍຊາວຊິໂອນເອີຍ, ຈົ່ງປົດ ະປອກຄໍຂອງເຈົ້າອອກ.

ບົດທີ 9

ຢາໂຄບອະທິບາຍວ່າ ຊາວຍິວຈະໄດ້ເຕົ້າໂຮມທົ່ວແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາຂອງພວກເຂົາ—ການ ຊົດ ໃຊ້ ໄຖ່ ມະນຸດ ຈາກ ການ ຕົກ—ຮ່າງກາຍຂອງຄົນຕາຍ ຈະອອກມາ ຈາກຫລຸມສົບ, ແລະ ວິນຍານຂອງພວກເຂົາ ຈະອອກມາ ຈາກນະລົກ ແລະ ຈາກທີ່ສຸຂະເສີມ—ພວກເຂົາ ຈະຖືກພິພາກສາ—ການ ຊົດ ໃຊ້ ຊ່ວຍ ໃຫ້ລອດ ຈາກຄວາມຕາຍ, ຈາກນະລົກ, ມານຮ້າຍ, ແລະ ຄວາມທໍລະມານທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ—ຄົນທີ່ຊອບທຳຈະລອດຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ—ການ ທຳ ໂທດສຳລັບບາບ ໄດ້ຕັ້ງຂຶ້ນ—ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນເປັນຜູ້ຮັກສາປະຕູ. ປະມານ 559-545 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ພິມ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ່ານເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ເພື່ອທ່ານຈະຮູ້ກ່ຽວກັບ "ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດ—

2 ຊຶ່ງພຣະອົງຮັບສັ່ງໄວ້ກັບຊາວຍິວດ້ວຍປາກຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ, ແມ່ນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນລົງມາຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ, ຈົນເວລານັ້ນມາເຖິງ ເມື່ອພວກເຂົາຈະຖືກ "ນຳກັບຄືນສູ່ສາດສະໜາຈັກ ແລະ ຝູງອັນແທ້ຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ; ເມື່ອພວກເຂົາຈະ

21 ກ 2 ນຟ 27:4.
22 ກ ຢມຍ 50:34.
23 ກ ຊກຢ 12:9.
24 ກ ອຊຍ 52:1-2.
ຂ ຄພ 113:7-8.
ຄ ຄພ ຊິໂອນ.

ງ ຢອ 3:17.
25 ກ ອສ ລຸກຂຶ້ນຈາກຝຸ່ນດິນ ແລະ ນັ່ງລົງຢ່າງເປັນກຽດ, ໂດຍໄດ້ຮັບການໄຖ່ໃນທີ່ສຸດ.
ຂ ຄພ 113:9-10.

9 1 ກ ຄພ ພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ.
2 ກ 2 ນຟ 6:11.
ຄພ ການພື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ.

ຖືກ ຮູ້ເຖິງ ໂຮມກັບບ້ານ ໄປຫາ ມີແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຈະຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງ ຄຳສັນຍາທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກ ແພງ ຂອງ ຂ້າ ພະເຈົ້າ, ຂ້າ ພະເຈົ້າ ເວົ້າ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ກັບທ່ານ ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ປິຕິຍິນດີ, ແລະ ກ່ຽງ ຫົວ ຂອງທ່ານ ຂຶ້ນ ຕະຫລອດ ການ, ເພາະພອນຊຶ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານ ໃຫ້ລູກຫລານຂອງທ່ານ.

4 ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ທ່ານຫລາຍຄົນ ສະແຫວງຫາມາຫລາຍແລ້ວທີ່ຈະໄດ້ຮູ້ເຖິງ ສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ ວ່າ ທ່ານຮູ້ກ່ຽວກັບເນື້ອໜັງຂອງພວກເຂົາ ຕ້ອງສູນເສຍໄປ ແລະ ຕາຍ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍ ຕາມ, ໃນ ກ່ຽງກາຍຂອງພວກເຮົາ, ພວກ ເຮົາຈະເຫັນພຣະເຈົ້າ.

5 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າທ່ານຮູ້ ວ່າ ພຣະອົງ ຈະປະກົດຕົວກັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ທີ່ເຢຣູຊາເລັມ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ຈາກ ມາ; ເພາະສົມຄວນທີ່ເລື່ອງນີ້ຈະເປັນໄປ ໃນບັນດາພວກເຂົາ; ເພາະ ພຣະຜູ້ສ້າງ ຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ເຫັນຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຍອມ ໃຫ້ພຣະອົງມາຂຶ້ນຢູ່ກັບມະນຸດໃນເນື້ອໜັງ ແລະ ສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອມະນຸດທຸກຄົນ ເພື່ອ ມະນຸດ ຂ້າທັງປວງຈະໄດ້ມາຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະ ອົງ.

6 ເພາະເນື່ອງຈາກວ່າ ຄວາມຕາຍຜ່ານ ມາຫາ ມະນຸດທັງປວງ ເພື່ອໃຫ້ ມີແຜ່ນທີ່ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ເມດ ຕາ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ສ້າງ ຜູ້ຍິ່ງ ໃຫຍ່ສຳເລັດ ຈຶ່ງຈຳຕ້ອງມີ ອຳນາດ ແຫ່ງ ການພື້ນຄົນຊີວິດ; ແລະ ການພື້ນຄົນຊີວິດຈະຕ້ອງມາຫາ ມະນຸດ ໂດຍເຫດຂອງ ການຕົກ; ແລະ ການຕົກ ມາເຖິງ ໂດຍເຫດຂອງການລ່ວງລະເມີດ ແລະ ເພາະມະນຸດກັບເປັນຄົນຕົກ ຈຶ່ງຖືກ ຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ.

7 ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງຈຳຕ້ອງມີ ການຊົດໃຊ້ອັນ ຂັບຂີ່ຂອບເຂດ—ນອກຈາກຈະເປັນການ ຊົດໃຊ້ອັນບໍ່ມີຂອບເຂດແລ້ວ, ຄວາມເນົ່າ ເບື້ອຍນີ້ ຈະສວມໃສ່ຄວາມບໍ່ເນົ່າເບື້ອຍບໍ່ ໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ການພິພາກສາຄັ້ງ ທຳອິດ ຊຶ່ງມາຫາມະນຸດແລ້ວ ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງຢູ່ຕໍ່ ໄປເປັນເວລາບໍ່ມີຂອບເຂດ. ແລະ ຖ້າຫາກ ເປັນດັ່ງນັ້ນ, ເນື້ອໜັງນີ້ຕ້ອງນອນລົງເພື່ອ ຄວາມເນົ່າເບື້ອຍ ແລະ ເພື່ອສະຫລາຍຕົວ ຢູ່ກັບດິນທີ່ໃຫ້ກຳເນີດມັນ ຈະບໍ່ລຸກຂຶ້ນອີກ ຕໍ່ໄປ.

8 ໂອ້ ຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ພຣະ ເມດ ຕາ ແລະ ພຣະ ຄຸນຂອງພຣະອົງ! ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກ ເນື້ອໜັງຈະບໍ່ລຸກຂຶ້ນອີກຕໍ່ໄປ ວິນຍານ ຂອງພວກເຮົາຍ່ອມຕ້ອງມາຂຶ້ນຢູ່ກັບທູດຜູ້

2 ຄ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ.
ຄ 2 ນພ 10:7-8.
ຄມພ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.
3 ກ ປຈສ ພສສ 24:7-10 (ພາກຫ້ອຍທ້າຍ).
4 ກ ໂຢບ 19:26; ແອວ 11:41-45; 42:23; ຣລມ 14:15; ມມ 9:13.

5 ກ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ.
ຂ ຢຣ 12:32; 2 ນພ 26:24; 3 ນພ 27:14-15.
6 ກ ຄມພ ແຜ່ນແຫ່ງການໄຕ່.
ຂ ຄມພ ການພື້ນຄົນພຣະ ຊົນ, ການພື້ນຄົນຊີວິດ.
ຄ ຄມພ ການຕົກຂອງ ອາດາມ ແລະ ເອວາ.
ງ 2 ນພ 2:5.
7 ກ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.

ຂ ແອວ 34:10.
ຄ ມຊຢ 16:4-5; ແອວ 42:6, 9, 14.
ງ ມຊຢ 15:19.
8 ກ ໂຢບ 12:13; ອຣຣ 3:21.
ຄມພ ສະຕີບັນຍາ.
ຂ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດ ຕາ, ຄວາມເມດຕາ.
ຄ ຄມພ ພຣະຄຸນ.
ງ ຄພ 93:33-34.

ນັ້ນ ຊຶ່ງ ຕົກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ແລະ ກັບເປັນ ສົມານບໍລຸກຂຶ້ນອີກຕໍ່ໄປ.

9 ແລະ ວິນຍານຂອງພວກເຮົາຕ້ອງກັບເປັນ ຄືກັນ ກັບ ມັນ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງກາຍເປັນມານ, ເປັນ ະບໍລິວານຂອງມານ, ທີ່ຈະຖືກ ະກິດກັນ ໄວ້ຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຈະ ຄົງ ຢູ່ກັບ ບິດາ ແຫ່ງ ະຄວາມ ຂີ້ ຕົວະ ໃນ ຄວາມທໍລະມານຄືກັນກັບ ຕົວຂອງມັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສໍາລັບຄົນນັ້ນ ຜູ້ ະຫລອກລວງບິດາມານດາຜູ້ທໍາອິດຂອງພວກເຂົາ, ຜູ້ ະແປງຕົວ ເກືອບ ຄືກັນ ກັບ ະທູດ ແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຍຸຍົງໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດເຮັດ ະການມົ້ວສຸມລັບ ແຫ່ງການຄາດຕະກອນ ແລະ ວຽກງານລັບແຫ່ງຄວາມມືດທຸກຢ່າງ.

10 ໂອ້ ພຣະ ກະ ລຸ ນາ ທີ່ ຄຸນ ຂອງ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດ ຜູ້ໄດ້ຕຽມທາງເພື່ອການໜີຂອງພວກເຮົາ ໃຫ້ພົ້ນຈາກເງື້ອມມືຂອງມານຮ້າຍທີ່ເປັນຕາຍ້ານຜູ້ນັ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມານຮ້າຍຜູ້ນັ້ນແມ່ນ ະຄວາມຕາຍ ແລະ ະນະລິກ ຊຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າເອີ້ນວ່າ ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານນໍາອີກ.

11 ແລະ ເພາະທາງແຫ່ງ ະການປົດປ່ອຍຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ, ະຄວາມຕາຍນີ້,

ຊຶ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ໄວ້ ທີ່ ເປັນ ຄວາມຕາຍທາງໂລກ ຈະປ່ອຍຄົນຕາຍຂອງມັນຂຶ້ນມາ ຊຶ່ງຄວາມຕາຍນັ້ນຄືຫລຸມສົບ.

12 ແລະ ະຄວາມຕາຍນີ້ ຊຶ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ໄວ້ ຊຶ່ງ ເປັນ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ ຈະ ປ່ອຍ ຄົນ ຕາຍ ຂອງ ມັນ ຂຶ້ນ ມາ; ຊຶ່ງ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານຄື ະນະລິກ; ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມຕາຍ ແລະ ະນະລິກຕ້ອງປ່ອຍຄົນຕາຍຂອງມັນ ຂຶ້ນ ມາ, ແລະ ະນະລິກຕ້ອງປ່ອຍວິນຍານທີ່ຖືກຈ່ອງຈໍາຂອງມັນ ຂຶ້ນ ມາ, ແລະ ຫລຸມ ສົບ ຕ້ອງ ປ່ອຍ ຮ່າງກາຍທີ່ຖືກຈ່ອງຈໍາຂອງມັນ ຂຶ້ນ ມາ, ແລະ ຮ່າງກາຍກັບ ະວິນຍານຂອງມະນຸດຈະຖືກ ະນໍາກັບຄືນຫາກັນ ແລະ ຈະເປັນໄປໂດຍອໍານາດ ແຫ່ງ ະການ ພື້ນ ຄືນ ພຣະ ຊົນ ຂອງ ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ.

13 ໂອ້ ະແຜນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າຂອງ ພວກເຮົາຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດ! ເພາະອີກທາງໜຶ່ງ, ະທີ່ສຸ ຂະ ເສີມຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງປ່ອຍວິນຍານຂອງຄົນຊອບທໍາຂຶ້ນມາ, ແລະ ຫລຸມສົບ ປ່ອຍ ຮ່າງກາຍ ຂອງ ຄົນ ຊອບທໍາ ຂຶ້ນ ມາ, ແລະ ະວິນຍານກັບຮ່າງກາຍຖືກ ະນໍາກັບຄືນມາຫາຕົວຂອງມັນເອງອີກ, ແລະ ມະນຸດທັງປວງກັບກາຍບໍ່ເນົ່າເປື້ອນ ແລະ ເປັນ ະອະມະຕະ, ແລະ ພວກເຂົາເປັນຈິດວິນຍານທີ່ມີຊີວິດ ໂດຍມີ ະຄວາມຮູ້ ະອັນສົມ ບູນ ຄື ກັນ ກັບ ພວກ ເຮົາ ໃນ ເນື້ອ ໜັງ,

8 ຈ ອຊຢ 14:12; 2 ນພ 2:17-18; ມຊ 4:3-4; ອຣຮ 3:27-28. ສ ຄມພ ມານ. 9 ກ ຢຄ 3:11; ແອວ 5:25, 39. 2 ພນມ 12:7-9. ຄ ຄມພ ຕົວະ. ໑ ປຖກ 3:1-13; ມຊຢ 16:3; ມຊ 4:5-19. ໑ 2 ກຮທ 11:14; ແອວ 30:53.

ສ ຄພ 129:8. ຊ ຄມພ ການມົ້ວສຸມລັບ. 10 ກ ມຊຢ 16:7-8; ແອວ 42:6-15. ຂ ຄມພ ະນະລິກ. 11 ກ ຄມພ ພຣະຜູ້ປົດປ່ອຍ. ຂ ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ. 12 ກ ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ. ຂ ຄພ 76:81-85.

ຄ ຄມພ ະວິນຍານ. ໑ ຄມພ ະການພື້ນຄືນພຣະຊົນ, ະການພື້ນຄືນຊີວິດ. 13 ກ ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່. ຂ ຄພ 138:14-19. ຄມພ ທີ່ສຸ ຂະ ເສີມ. ໑ ແອວ 11:43. ໑ ຄມພ ອະມະຕະ, ຄວາມເປັນອະມະຕະ. ໑ ຄພ 130:18-19. ສ ຄມພ ດີພ້ອມທຸກຢ່າງ.

ນອກຈາກຄວາມຮູ້ຂອງພວກເຮົາຈະສົມບູນ.

14 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະມີ "ຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນກ່ຽວກັບ ຄວາມຜິດທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຄວາມເປົ່າເປັ້ນຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຄວາມເປື້ອນເປົ່າຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຄົນຊອບທຳຈະມີຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນກ່ຽວກັບ ຄວາມສຸກຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມຊອບທຳຂອງພວກເຂົາໂດຍທີ່ຖືກ ທຸ້ມທໍ່ໄວ້ດ້ວຍ ຄວາມບໍລິສຸດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນດ້ວຍ ຄຳເສື່ອຄຸມແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ.

15 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຄົນທັງປວງຈະຜ່ານຈາກຄວາມຕາຍຄັ້ງທຳອິດມາສູ່ຊີວິດ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາກັບເປັນອະມະຕະ, ພວກເຂົາຕ້ອງປະກົດຢູ່ຕໍ່ໜ້າ "ບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ; ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ການພິພາກສາຍ່ອມມາເຖິງ, ແລະ ເມື່ອນັ້ນພວກເຂົາຕ້ອງຖືກພິພາກສາຕາມການພິພາກສາອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ.

16 ແລະ ຢ່າງແນ່ນອນທີ່ສຸດ, ຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່, ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບສິ່ງເລື່ອງນີ້ໄວ້, ແລະ ເປັນ "ພຣະຄຳອັນນິລັນດອນຂອງພຣະອົງຊຶ່ງຈະ ຜ່ານໄປບໍ່ໄດ້ ຄືຜູ້ທີ່ຊອບທຳຈະ

ຍັງຊອບທຳຢູ່ ແລະ ຜູ້ທີ່ ສົກກະປົກຈະຍັງ ສົກກະປົກຢູ່; ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ສົກກະປົກຄື ມານ ແລະ ບໍລິວານຂອງມັນ; ແລະ ມັນຈະອອກໄປຫາໄພ ອັນເປັນນິດ ຊຶ່ງຕຽມໄວ້ສຳລັບມັນ ແລະ ຄວາມທໍລະມານຂອງມັນເປັນຄື ທະເລໄພ ແລະ ມາດ, ຊຶ່ງແປວໄພນັ້ນລຸກຢູ່ຕະຫລອດໄປບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ.

17 ໂອ້ ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ "ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ! ເພາະພຣະອົງ ໄດ້ປະຕິບັດຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງທັງໝົດ ແລະ ພຣະຄຳທີ່ອອກຈາກພຣະ ໂອດ ແລ້ວ, ແລະ ກົດຂອງພຣະອົງຕ້ອງສຳເລັດ.

18 ແຕ່, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນຊອບທຳ, "ໄພ່ພົນຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ, ຄົນທີ່ເຊື່ອແລ້ວ ໃນ ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ, ຄົນທີ່ອິດທິນຕໍ່ ກາງແຂນຂອງໂລກມາແລ້ວ, ແລະ ກຽດຊັງຄວາມອັບອາຍຂອງມັນ, ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບ ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາເປັນ ມູນມໍລະດົກຊຶ່ງມີຕຽມໄວ້ສຳລັບພວກເຂົາ ຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ແລະ ຄວາມສຸກຂອງພວກເຂົາຈະບໍລິບູນ ຕະຫລອດໄປ.

19 ໂອ້ ຄວາມ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແຫ່ງ ພຣະ ເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ! ເພາະພຣະອົງ

<p>14 ກ ມຊຢ 3:25; ແອວ 5:18. ຂ ຄມພ ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ. ຄ ມມ 9:5. ງ ຄມພ ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ. ຈ ສພສ 31:25. ສ ຄມພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິ ສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ. ຊ ຄພ 109:76. 15 ກ ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.</p>	<p>ຂ ພສສ 19:9; 2 ນພ 30:9. 16 ກ 1 ກສ 8:56; ຄພ 1:38; ມຊ 1:4. ຂ ດພ 56:11. ຄ ຄມພ ສົກກະປົກ, ຄວາມສົກກະປົກ. ງ 1 ນພ 15:33-35; ແອວ 7:21; ມມ 9:14; ຄພ 88:35. ຈ ຄມພ ມານ.</p>	<p>ສ ມຊຢ 27:28. ຊ ພນມ 21:8; 2 ນພ 28:23; ຄພ 63:17. 17 ກ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. 18 ກ ຄມພ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ ລກ 14:27. ຄ ຄມພ ສູງສົ່ງ, ຄວາມສູງສົ່ງ. ງ ຄພ 45:58; 84:38. ຈ ແອວ 13:3. ສ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ.</p>
--	---	--

ໄດ້ ັບົດປ່ອຍໄພພົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນ
ຈາກມານຮ້າຍທີ່ ະເປັນຕາຍ້ານຜູ້ນັ້ນ ແລະ
ຄວາມຕາຍ ແລະ ິນະລຶກ, ແລະ ທະເລໄຟ
ແລະ ມາດແຫ່ງນັ້ນ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມທໍລະ
ມານທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ.

20 ໂອ້ ັຄວາມ ສັກສິດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ
ຂອງພວກເຮົາຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດ! ເພາະພຣະ
ອົງ ະຮູ້ທຸກໆເລື່ອງ, ແລະ ບໍ່ມີເລື່ອງໃດທີ່
ພຣະອົງບໍ່ຮູ້.

21 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາຍັງໂລກ
ເພື່ອຈະໄດ້ ັຊ່ວຍມະນຸດທັງປວງໃຫ້ລອດ
ພົ້ນ ຖ້າຫາກເຂົາຈະເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງຂອງ
ພຣະອົງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ທົນຮັບ
ຄວາມເຈັບປວດຂອງມະນຸດທັງປວງ, ແທ້
ຈິງແລ້ວ, ະຄວາມເຈັບປວດຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີ
ວິດທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນທຸກຢ່າງທັງຊາຍຍິງ ແລະ
ເດັກນ້ອຍທີ່ເປັນຄອບຄົວຂອງ ັອາດາມ.

22 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ທົນຮັບສິ່ງນີ້ ເພາະ
ການ ພົ້ນ ຄົນ ຊີວິດ ຈະ ໄດ້ ເກີດ ກັບ ມະນຸດ
ທຸກຄົນ ເພື່ອ ຄົນ ທັງ ປວງ ຈະ ໄດ້ ຍືນ ຢູ່ ຕໍ່
ພຣະພັກຂອງພຣະອົງໃນວັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ
ວັນພິພາກສາ.

23 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາຄົນທັງປວງ
ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຕ້ອງ ັກັບ ໃຈ ແລະ ຮັບ
ະບັບຕິສະມາ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ,
ໂດຍມີສັດທາທີ່ສົມບູນ ໃນພຣະຜູ້ບໍລິສຸດ

ຂອງອິດສະຣາເອນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາ
ຈະລອດບໍ່ໄດ້ໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

24 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ກັບ ໃຈ
ແລະ ເຊື່ອ ໃນ ັພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ອົງ
ແລະ ຮັບ ບັບຕິສະມາ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ
ພຣະອົງ ແລະ ະອິດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດແລ້ວ
ພວກ ເຂົາ ຕ້ອງ ະອັບ ປະ ໂຫຍດ ເພາະ ອົງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະ
ຣາເອນໄດ້ຮັບສິ່ງໄວ້.

25 ດັ່ງ ນັ້ນ, ພຣະ ອົງ ຈຶ່ງ ປະທານ ັກົດ
ໃຫ້ ແລະ ບ່ອນໃດ ະບໍ່ມີກົດໄວ້ໃຫຍ່ອມບໍ່ມີ
ໂທດ ແລະ ບ່ອນໃດບໍ່ມີໂທດຍ່ອມບໍ່ມີການ
ກ່າວ ໂທດ, ແລະ ບ່ອນ ໃດ ບໍ່ມີການກ່າວ
ໂທດ ພຣະເມດຕາຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງ
ອິດສະ ຣາເອນ ຍ່ອມ ມີ ສິດ ກັບ ພວກ ເຂົາ,
ເພາະການຊົດໃຊ້, ເພາະພວກເຂົາຖືກປົດ
ປ່ອຍດ້ວຍອຳນາດຂອງພຣະອົງ.

26 ເພາະ ັການຊົດໃຊ້ເປັນການພຽງພໍ
ກັບຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຂອງ ະຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງ
ພຣະອົງທີ່ມີກັບຄົນທັງປວງຜູ້ບໍ່ ະມີ ັກົດໃຫ້
ໄວ້ ຈົນວ່າພວກເຂົາຖືກປົດປ່ອຍໃຫ້ພົ້ນ
ຈາກມານຮ້າຍທີ່ເປັນຕາຍ້ານຜູ້ນັ້ນ, ຄວາມ
ຕາຍ ແລະ ິນະລຶກ ແລະ ມານ, ແລະ ທະເລ
ໄຟ ແລະ ມາດ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມທໍລະມານ
ທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ ແລະ ພວກເຂົາ ຈະ ຖືກ
ນຳກັບຄືນມາຫາພຣະເຈົ້າພຣະອົງຜູ້ນັ້ນ

<p>19 ກ ຄພ 108:8. ຂ 1 ນພ 15:35. ຄ ຄພ ນະລຶກ. 20 ກ ຄພ ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ. ຂ ແອວ 26:35; ຄພ 38:2. 21 ກ ຄພ ລອດ, ຄວາມລອດ. ຂ ຄພ 18:11; 19:18. ຄ ຄພ ອາດາມ. 23 ກ ຄພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. ຂ ຄພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ.</p>	<p>24 ກ ຄພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ. ຂ ຄພ ອິດທົນ, ຄວາມອິດທົນ. ຄ ຄພ ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ. 25 ກ ຢກບ 4:17. ຄພ ກົດ. ຂ ຣມ 4:15; 2 ນພ 2:13; ແອວ 42:12-24. ຄພ ຮັບຜິດຊອບ,</p>	<p>ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ. 26 ກ 2 ນພ 2:10; ແອວ 34:15-16. ຄພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. ຂ ຄພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. ຄ ມຊຢ 3:11. ງ ມຊຢ 15:24; ຄພ 137:7.</p>
---	---	--

ຜູ້ປະທານ າລົມຫາຍໃຈໃຫ້ພວກເຂົາ ຊຶ່ງ ເປັນພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ.

27 ແຕ່ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ມີ າກົດໃຫ້ໄວ້, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ທີ່ມີ ພຣະບັນຍັດທັງໝົດຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຄືກັນກັບພວກເຮົາ ແລະ ທີ່ໄດ້ລ່ວງລະເມີດນັ້ນ, ແລະ ທີ່ໄດ້ໃຊ້ວັນເວລາແຫ່ງ ການ ທົດ ລອງ ຂອງ ເຂົາ ໄປ ລ້າງ, ເພາະສະພາບຂອງເຂົາອັນເປັນຕາຍຳນ!

28 ໂອ້ າແຜນທີ່ມີ ເລ່ຫລ່ຽມຂອງມານຮ້າຍນັ້ນ! ໂອ້ າຄວາມຖືຕົວ ແລະ ຄວາມອ່ອນ ແອ ແລະ ຄວາມ ໂງ່ ຂອງ ມະນຸດ! ເມື່ອເຂົາ າມີການສຶກສາ ແລະ ຄິດວ່າຕົນ າສະຫລຽວ ສະຫລາດ, ແລະ ເຂົາ ບໍ່ ເຊື່ອ ພັງ າຄຳແນະນຳຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະເຂົາ ບໍ່ຮັບ ໂດຍຄິດວ່າເຂົາຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ, ດັ່ງນັ້ນບັນຍາຂອງເຂົາຄືຄວາມໂງ່ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດສຳລັບເຂົາ. ແລະ ເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍ.

29 ແຕ່ມີການສຶກສາເປັນສິ່ງດີ ຖ້າຫາກເຂົາ າຍອມເຊື່ອພັງ າຄຳແນະນຳຂອງພຣະເຈົ້າ.

30 ແຕ່ວິບັດແກ່ າຄົນຮັ່ງມີ, ທີ່ຮັ່ງມີດ້ວຍສິ່ງຂອງຂອງໂລກ. ເພາະວ່າເຂົາຮັ່ງມີ ເຂົາຈຶ່ງດູຖູກ າຄົນທຸກຍາກ, ແລະ ເຂົາຂົ່ມເຫັງຄົນອ່ອນໂຍນ, ແລະ ໃຈຂອງເຂົາຢູ່ກັບຊັບສົມບັດຂອງເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ຊັບສົມບັດຂອງ

ເຂົາຈຶ່ງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊັບສົມບັດຂອງເຂົາຈະຖືກທຳລາຍພ້ອມກັບເຂົາຄືກັນ.

31 ແລະ ວິບັດ ແກ່ຄົນ ທູ ຫວກທີ່ ຈະ ບໍ່ າພັງ; ເພາະເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍ.

32 ວິບັດ ແກ່ຄົນ ຕາ ບອດທີ່ ຈະ ບໍ່ ເບິ່ງ; ເພາະເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍຄືກັນ.

33 ວິບັດ ແກ່ ໃຈ ທີ່ ສັກ ກະ ບົກ, ເພາະຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຂົາຈະລົງໂທດເຂົາໃນວັນສຸດທ້າຍ.

34 ວິບັດແກ່ າຄົນຂີ້ຕົວະ, ເພາະເຂົາຈະຖືກໂຍນລົງ ານະລົກ.

35 ວິບັດ ແກ່ ຄາດ ຕະ ກອນ ທີ່ າຂ້າ ຄົນ ໂດຍ ເຈດ ຕະ ນາ, ເພາະ ເຂົາ ຈະ ຕ້ອງ າຕາຍ.

36 ວິບັດ ແກ່ຄົນທີ່ທຳ າການ ໂສ ເພ ນີ, ເພາະຈະຖືກໂຍນລົງນະລົກ.

37 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ ານະມັດສະການຮູບບູຊາ, ເພາະມານຂອງມານທັງປວງເບີກບານໃນການກະທຳຂອງເຂົາ.

38 ແລະ, ໂດຍສະຫລຸບ, ວິບັດ ແກ່ຄົນທັງປວງທີ່ຕາຍ ໃນ ບາບ ຂອງຕົນ, ເພາະເຂົາຈະ າກັບໂປຫາພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເຫັນພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຈະຄົງຢູ່ໃນບາບຂອງເຂົາ.

<p>26 ຈ ປຖກ 2:7; ຄພ 93:33; ອຣຮ 5:7.</p> <p>27 ກ ລກ 12:47-48.</p> <p>28 ກ ແອວ 28:13. ຂ ຄມພ ອວດອົງ, ຄວາມອວດອົງ.</p> <p>ຄ ລກ 16:15; 2 ນພ 26:20; 28:4, 15.</p> <p>ງ ສພສ 14:6; ຢມຢ 8:8-9; ຣມ 1:22. ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມ</p>	<p>ຈອງຫອງ; ສະຕິບັນຍາ.</p> <p>ຈ ແອວ 37:12. ຄມພ ຄຳແນະນຳ.</p> <p>29 ກ 2 ນພ 28:26. ຂ ຢຄ 4:10.</p> <p>30 ກ ລກ 12:34; 1 ຕມຫ 6:10; ຄພ 56:16. ຂ ຄມພ ຍາກຈົນ.</p> <p>31 ກ ອຊກ 33:30-33; ມຫ 11:15; ມຊຢ 26:28;</p>	<p>ຄພ 1:2, 11, 14; ມຊ 6:27.</p> <p>34 ກ ສພສ 19:9. ຄມພ ຊື່ສັດ, ຄວາມຊື່ສັດ; ຕົວະ.</p> <p>ຂ ຄມພ ນະລົກ.</p> <p>35 ກ ອພຍ 20:13; ມຊຢ 13:21. ຂ ຄມພ ໂທດປະທານຊີວິດ.</p> <p>36 ກ 3 ນພ 12:27-29. ຄມພ ພົມມະຈັນ.</p> <p>37 ກ ຄມພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ. 38 ກ ແອວ 40:11, 13.</p>
--	--	--

39 ໂອ້, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງຈີ່ຈໍາ, ຄວາມເປັນຕາຍ້ານໃນການລ່ວງລະເມີດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍລິສຸດອົງນັ້ນ, ແລະ ຄວາມເປັນຕາຍ້ານຂອງການຜ່າຍແພ້ຕໍ່ການຊັກຈູງຂອງຄົນ ັລະທຽມຜູ້ນັ້ນ, ຈົ່ງຈໍາໄວ້ວ່າ ການມີ ະຈິດໃຈທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຕັນຫາຄື ະຄວາມຕາຍ, ແລະ ການມີຈິດໃຈທີ່ສະແຫວງຫາສິນທໍາຄື ະຊີວິດ ະນິລັນດອນ.

40 ໂອ້ ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງງຽງຫູພັງຖ້ອຍຄໍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຖິດ. ຈົ່ງຈີ່ຈໍາຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ. ຢ່າໄດ້ເວົ້າວ່າຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເລື່ອງຮຸນແຮງຕໍ່ທ່ານທ່ານເພາະຖ້າທ່ານທ່ານເວົ້າ, ທ່ານຈະພົ້ນປະໝາດ ະຄວາມຈິງ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ສ້າງຂອງທ່ານ. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຖ້ອຍຄໍາແຫ່ງຄວາມຈິງເປັນ ະເລື່ອງຮຸນແຮງສໍາລັບຄວາມເປີເປື້ອນທັງສິ້ນ; ແຕ່ວ່າຄົນຊອບທໍາບໍ່ຍ້ານກົວຄໍາເວົ້າເຫລົ່ານັ້ນ ເພາະພວກເຂົາຮັກຄວາມຈິງແລະ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ.

41 ໂອ້ ສະນັ້ນ, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງ ະມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດ. ຈົ່ງຈີ່ຈໍາວ່າ ທາງຂອງພຣະອົງນັ້ນຊອບທໍາ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ະທາງຂອງມະນຸດ ະແຄບ ແຕ່ວາງຢູ່ໃນເສັ້ນທາງຊື່ຕົງຕໍ່ໜ້າ

ເຂົາ, ແລະ ຜູ້ຮັກສາ ະປະຕູຄືພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ, ແລະ ພຣະອົງບໍ່ຈ້າງຜູ້ຮັບໃຊ້ໃຫ້ຢູ່ບ່ອນນັ້ນ, ແລະ ບໍ່ມີຊ່ອງທາງໃດນອກຈາກປະຕູນັ້ນ, ເພາະຈະຫລອກລວງພຣະອົງບໍ່ໄດ້, ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

42 ແລະ ຜູ້ໃດໝັ້ນເຄາະ, ພຣະອົງຈະເປີດໃຫ້ເຂົາ, ແລະ ະຄົນມີປັນຍາ ແລະ ຄົນມີການສຶກສາຄືຄົນທີ່ຮັ່ງມີ ຊຶ່ງ ະອວດອົງເພາະການສຶກສາຂອງເຂົາ, ແລະ ປັນຍາຂອງເຂົາ, ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີຂອງເຂົາ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາຄືຜູ້ທີ່ພຣະອົງກຽດຊັງ, ພຣະອົງຈະບໍ່ເປີດປະຕູໃຫ້ເຂົາເວັ້ນເສຍແຕ່ເຂົາຈະປະຖົ້ມສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ພິຈາລະນາຕົນເອງເປັນ ະຄົນໂງ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ລົງມາສູ່ສ່ວນເລິກແຫ່ງຄວາມ ະຖ່ອມຕົວທີ່ສຸດ.

43 ແຕ່ເລື່ອງຂອງຄົນທີ່ມີປັນຍາ ແລະ ຄົນຮອບຄອບຈະຖືກ ະປົດບັງຈາກເຂົາຕະຫລອດການ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມສຸກນັ້ນ ຊຶ່ງຕຽມໄວ້ໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

44 ໂອ້, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງຈີ່ຈໍາຄໍາເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຖອດອາພອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າອອກ ແລະ ສັ້ນມັນຕໍ່ໜ້າທ່ານ, ຂ້າພະເຈົ້າອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າແຫ່ງຄວາມລອດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໃຫ້ພຣະອົງທອດ

39 ກ 2 ນຟ 28:20-22; 32:8; ມຊຍ 2:32; 4:14; ແອວ 30:53.
 ຂ ຮມ 8:6.
 ຄ ມພ ກາມມະລິມ.
 ຄ ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ.
 ງ ສພສ 11:19.
 ຈ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ.
 40 ກ ຄມພ ຈິງ, ຄວາມຈິງ.
 ຂ 1 ນຟ 16:2;

2 ນຟ 28:28; 33:5.
 41 ກ 1 ນຟ 6:4;
 ຢຄ 1:7;
 ອມນ 1:26;
 ມຮນ 10:30-32.
 ຂ 2 ນຟ 31:17-21;
 ແອວ 37:46;
 ຄພ 132:22, 25.
 ຄ ລກ 13:24;
 2 ນຟ 33:9;
 ຮລມ 3:29-30.

ງ 2 ນຟ 31:9, 17-18;
 3 ນຟ 14:13-14;
 ຄພ 43:7; 137:2.
 42 ກ ມຫ 11:25.
 ຂ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ.
 ຄ 1 ກຣຫ 3:18-21.
 ງ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ.
 43 ກ 1 ກຣຫ 2:9-16.

ພຣະເນດເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍສາຍພຣະເນດ "ອັນຖີ່ຖວນ; ດັ່ງນັ້ນ, ທ່ານຈຶ່ງຈະຮູ້ໃນວັນສຸດທ້າຍເມື່ອຄົນທັງປວງຈະຖືກພິພາກສາຕາມການກະທຳຂອງເຂົາ, ວ່າພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ ເຫັນ ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າ ະສັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງທ່ານຈາກຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ແລະ ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຍືນຢູ່ດ້ວຍຄວາມສົດໃສຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ແລະ ະປາດສະຈາກເລືອດຂອງທ່ານ.

45 ໂອ້, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງຫັນໜ້າໜີຈາກບາບຂອງທ່ານ, ຈົ່ງສັ່ນ ະສາຍໂສ້ຂອງມັນທີ່ຢາກມັດທ່ານໃຫ້ແໜ້ນ; ຈົ່ງມາເຝົ້າພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງນັ້ນຜູ້ເປັນ ະດານຫິນແຫ່ງຄວາມລອດຂອງທ່ານ.

46 ຈົ່ງ ຕຽມ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ທ່ານ ໄວ້ສຳລັບ ວັນ ອັນ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ເຫລືອງ ເຫລື້ອມນັ້ນ ເມື່ອ ຈະ ຈັດ ະຄວາມຍຸດຕິທຳ ໃຫ້ແກ່ຄົນຊອບທຳ, ແມ່ນວັນແຫ່ງ ະການພິພາກສາເພື່ອທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຫົດຢູ່ໃນຄວາມຢ້ານກົວອັນເປັນຕາຍຳນ ເພື່ອທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຈິດຈຳ ະຄວາມຜິດອັນເປັນຕາຍຳນຂອງທ່ານໃນຄວາມສົມບູນ ແລະ ຖືກບັງຄັບໃຫ້ຮ້ອງວ່າ: ສັກສິດ, ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງສັກສິດ, ໂອ້ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ະຜູ້ຊົງລິດອຳນາດ ຍິ່ງ ໃຫຍ່— ແຕ່ຂ້າ ະນ້ອຍ ຮູ້ ຄວາມຜິດຂອງຂ້າ ະນ້ອຍ; ຂ້າ ະນ້ອຍ ລ່ວງລະເມີດກົດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ການລ່ວງລະເມີດຂອງ ຂ້າ ະນ້ອຍ ເປັນ ຂອງ ຂ້າ ະນ້ອຍ; ແລະ ມານ ໄດ້ ຮັບ ຂ້າ ະນ້ອຍ ແລ້ວ, ຈົນ ຂ້າ ະນ້ອຍ

ເປັນເຫຍື່ອຂອງຄວາມທຸກທໍລະມານອັນເປັນຕາຍຳນຂອງມັນ.

47 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ສົມຄວນບໍ່ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະປຸກໃຫ້ທ່ານຕື່ນຂຶ້ນທາຄວາມເປັນຈິງອັນເປັນຕາຍຳນຂອງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້? ຂ້າພະເຈົ້າຈະທໍລະມານຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ ຫລື ຖ້າຫາກຈິດໃຈຂອງທ່ານບໍ່ລືສຸດ? ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ຄວາມແຈ່ມແຈ້ງກັບທ່ານຕາມຄວາມແຈ່ມແຈ້ງຂອງຄວາມຈິງບໍ່ ຖ້າຫາກທ່ານພົ້ນຈາກບາບ?

48 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ລືສຸດ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບທ່ານ ເຖິງຄວາມບໍ່ລືສຸດ, ແຕ່ເນື່ອງຈາກທ່ານບໍ່ບໍ່ລືສຸດ, ແລະ ທ່ານນັບຖືຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ສອນ ຈົ່ງສົມຄວນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງ ະສິດສອນທ່ານເລື່ອງຜົນຈາກ ະບາບ.

49 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າກຽດຊັງບາບ, ແລະ ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເບີກບານໃນຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະ ະສັນລະເສີນພຣະນາມອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

50 ມາເຖີດ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າທຸກຄົນທີ່ຫົວນ້ຳ, ຈົ່ງມາຫາ ະນ້ຳ, ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີເງິນຈົ່ງມາຊື້ກິນເຖີດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງມາຊື້ເຫລົ້າອະງຸ່ນ ແລະ ະນ້ຳນົມໂດຍບໍ່ຕ້ອງເສຍ ະເງິນ ແລະ ະຄິດລາຄາ.

51 ດັ່ງນັ້ນ, ຢ່າໄດ້ໃຊ້ເງິນເພື່ອສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າ ຫລື ໃຊ້ ະແຮງງານຂອງທ່ານ ເພື່ອສິ່ງທີ່ໃຫ້ຄວາມພໍໃຈບໍ່ໄດ້. ຈົ່ງເຊື່ອຟັງຂ້າ

<p>44 ກ ຢດ 2:10. ຂ ຢດ 1:19. ຄ ຢດ 2:2; ມຊຢ 2:28. 45 ກ 2 ນພ 28:22; ແອວ 36:18. ຂ ຄມພ ຫິນ.</p>	<p>46 ກ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. ຂ ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. ຄ ມຊຢ 3:25. ງ 1 ນພ 1:14; ມຊ 2:1.</p>	<p>48 ກ ແອວ 37:32. ຂ ຄມພ ບາບ. 49 ກ 1 ນພ 18:16. 50 ກ ຄມພ ະນ້ຳທີ່ປະກອບ ດ້ວຍຊີວິດ. ຂ ແອວ 42:27. 51 ກ ອຊຢ 55:1-2.</p>
--	---	---

ພະເຈົ້າຢາງພາກພຽນ ແລະ ຈີ່ຈຳຖ້ອຍຄຳ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າໄວ້ ແລະ ຈົ່ງມາເຝົ້າພຣະ ຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ ແລະ ະຢູ່ກັບ ສິ່ງທີ່ບໍ່ຕາຍ ແລະ ເນົ່າເປື້ອຍບໍ່ໄດ້ ແລະ ຈົ່ງໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງທ່ານເບີກບານໃນ ຄວາມສົມບູນ.

52 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າ, ຈົ່ງຈີ່ຈຳພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຂອງ ທ່ານ; ຈົ່ງອະທິຖານທາພຣະອົງໃນຕອນ ກາງເວັນ, ແລະ ຖວາຍ "ຄວາມຂອບພຣະ ຄຸນແດ່ພຣະນາມອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ ໃນຕອນກາງຄືນຢູ່ສະເໝີ. ຈົ່ງໃຫ້ໃຈຂອງ ທ່ານປິຕິຍິນດີເຖິດ.

53 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, "ພັນທະສັນຍາຂອງ ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ພຽງ ໃດ, ແລະ ການຖອມຕົວຂອງພຣະອົງໃຫ້ລູກຫລານ ມະນຸດຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດ; ແລະ ເພາະຄວາມ ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ ແລະ ພຣະຄຸນ ແລະ ະພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຈົ່ງ ສັນຍາກັບ ພວກເຮົາວ່າ ລູກຫລານ ຂອງ ພວກເຮົາຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍຈົນໝົດສິ້ນຕາມ ທາງຂອງເນື້ອໜັງ, ແຕ່ວ່າພຣະອົງຈະຮັກ ສາ ພວກເຂົາ; ແລະ ໃນ ຄົນ ລຸ້ນ ຕ່ຽງ ໄປ, ພວກເຂົາຈະກັບເປັນ "ກິ່ງກັນອັນຂອບ ທຳຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

54 ແລະ ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກເວົ້າກັບທ່ານອີກ, ແຕ່ໃນ ມື້ອື່ນຂ້າພະເຈົ້າຈະປະກາດກັບທ່ານເຖິງ ຂໍ້ຄວາມທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ອາ ແມນ.

ບົດທີ 10

ຢາໂຄບອະທິບາຍວ່າ ຊາວຍິວຈະຄົງພຣະ ເຈົ້າຂອງພວກເຂົາໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ— ພວກເຂົາ ຈະກະຈັດກະຈາຍ ໄປ ຈົນກວ່າ ພວກເຂົາເລີ່ມເຊື່ອຖືໃນພຣະອົງ—ອາເມຣິ ກາຈະເປັນແຜ່ນດິນແຫ່ງເສລີພາບທີ່ຈະບໍ່ ມີກະສັດບົກຄອງ—ທຳເຕີນເຂົ້າກັບພຣະ ເຈົ້າ ແລະ ຮັບຄວາມລອດຜ່ານທາງພຣະ ຄຸນຂອງພຣະອົງ. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບຂໍເວົ້າ ກັບທ່ານອີກ ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າກ່ຽວກັບ "ກິ່ງງ່າອັນຂອບທຳນີ້ ຊຶ່ງຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າມາແລ້ວ.

2 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, "ຄຳສັນຍາທີ່ພວກເຮົາ ໄດ້ຮັບມາເປັນຄຳສັນຍາທີ່ໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບ ພວກເຮົາຕາມທາງຂອງເນື້ອໜັງ. ດັ່ງນັ້ນ ເໝືອນດັ່ງສິ່ງທີ່ ສະແດງ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແລ້ວ ວ່າ ລູກ ຫລານ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຢາງ ຫລວງ ຫລາຍ ຈະ ຕາຍ ໃນ ເນື້ອ ໜັງ ເພາະ ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ເຖິງຢາງໃດກໍຕາມ, ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ເມດ ຕາ ຄົນ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ; ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກເຮົາຈະຖືກນຳ ກັບຄືນມາເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ມາທາສິ່ງທີ່ຈະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ອັນແທ້ຈິງແກ່ເຂົາກ່ຽວກັບ ພຣະຜູ້ໃຖ່ຂອງເຂົາ.

3 ດັ່ງນັ້ນ, ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບ ທ່ານ ມາ ແລ້ວ, ຈົ່ງ ຈຳ ຕ້ອງ ເໝາະ ສົມ ທີ່ ພຣະຄຣິດ—ເພາະມີຄືນນີ້ "ທູດໄດ້ເວົ້າກັບ

51 ຂ 2 ນຟ 31:20; 32:3; 3 ນຟ 12:6.	ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ.	2 ກ 1 ນຟ 22:8; 3 ນຟ 5:21-26; 21:4-7.
52 ກ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ.	ຄ ຄມພ ສວນອະງຸ່ນຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.	3 ກ 2 ນຟ 25:19; ຢຄ 7:5; ມຣນ 7:22.
53 ກ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ. ຂ ຄມພ ເມດຕາ,	10 1 ກ 1 ນຟ 15:12-16; 2 ນຟ 3:5; ຢຄ 5:43-45.	

ຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ ນີ້ ຈະ ເປັນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະອົງ—ຈະ ະສະເດັດມາໃນບັນດາຊາວ ຍິວ, ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ຊົ່ວຫລາຍກວ່າພວກອື່ນ ໃນ ໂລກ; ແລະ ເຂົາ ຈະ ະຄົງ ພຣະ ອົງ ໄວ້ ເທິງໄມ້ກາງແຂນ—ເພາະມັນຈຳຕ້ອງເປັນ ໄປແນວນັ້ນ ກັບພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຈະບໍ່ມີປະຊາຊາດອື່ນ ໃດ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກນີ້ຈະ ະຄົງ ະພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາໄວ້ ເທິງໄມ້ກາງແຂນ.

4 ເພາະ ຖ້າ ຫາກ ະສິ່ງ ມະຫັດ ສະຈັນ ທີ່ ຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ຖືກກະທຳຂຶ້ນໃນບັນດາປະຊາ ຊາດອື່ນໆແລ້ວ ເຂົາຈະກັບໃຈ, ແລະ ຮູ້ຈັກ ວ່າ ພຣະອົງຄືພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ.

5 ແຕ່ເພາະ ະການຫລອກລວງຂອງປະ ໂລຫິດ ແລະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ຄົນ ທີ່ ເຢຣູຊາເລັມ ຈະ ເຮັດ ຄໍ ແຂງ ກັບ ພຣະ ອົງ, ໃຫ້ພຣະອົງຖືກຄົງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ.

6 ດັ່ງນັ້ນ, ຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຂົາ, ຄວາມພິນາດ, ຄວາມອິດຢາກ, ພະຍາດໂລ ຄາ, ແລະ ການນອງເລືອດຈະເກີດຂຶ້ນກັບ ເຂົາ; ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຖືກທຳລາຍກໍຈະ ະກະ ຈັດກະຈາຍໄປໃນບັນດາທຸກປະຊາຊາດ.

7 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ະອົງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວດັ່ງນີ້: ະເວລານັ້ນ ຈະ ມາເຖິງທີ່ພວກ ເຂົາຈະເຊື່ອຖືໃນເຮົາວ່າ ເຮົາຄືພຣະຄຣິດ, ເມື່ອນັ້ນເຮົາໃຫ້ພັນທະສັນຍາກັບບັນພະບຸ ລຸດຂອງພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາຈະຖືກນຳ

ກັບຄືນມາໃນແຜ່ນດິນ ໂລກ ໃນເນື້ອໜັງ ເພື່ອໄປຫາແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກ ຂອງພວກເຂົາ.

8 ແລະ ເຫດ ການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາ ຈະ ຖືກ ະເຕົ້າ ໂຮມເຂົ້າມາຈາກ ການ ແຕກກະຈັດກະຈາຍ ໄປ ເປັນ ເວລາ ດົນນານຂອງພວກເຂົາ, ຈາກ ະເກາະ ໃນ ທະເລ, ແລະ ຈາກ ສີ່ ທິດ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ; ແລະ ປະຊາຊາດຂອງຄົນຕ່າງຊາດ ຈະ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ໃນ ສາຍ ພຣະ ເນດ ຂອງ ເຮົາ ໃນ ະການນຳພວກເຂົາໄປຫາແຜ່ນດິນຊຶ່ງ ເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ, ພຣະເຈົ້າ ກ່າວ.

9 ະແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ກະສັດ ຂອງ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ຈະ ເປັນ ພໍ່ ລ້ຽງ ຂອງ ເຂົາ ແລະ ລາຊິ ນິທັງຫລາຍ ຈະ ເປັນ ແມ່ ລ້ຽງ ຂອງ ເຂົາ; ດັ່ງ ນັ້ນ, ະຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈິ່ງຍິ່ງ ໃຫຍ່ຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດ, ເພາະພຣະອົງໄດ້ຮັບ ສັ່ງໄວ້, ແລະ ແມ່ນໃຜຈະໂຕ້ຖຽງໄດ້?

10 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ແຜ່ນດິນຈະເປັນແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ະຄົນຕ່າງຊາດ ຈະ ໄດ້ຮັບພອນ ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້.

11 ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ນີ້ ຈະ ເປັນ ແຜ່ນ ດິນ ແຫ່ງ ະເສລີພາບສຳລັບຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ບໍ່ມີ ະກະສັດ ໃນແຜ່ນດິນນີ້ ທີ່ຈະຍົກໄວ້ໃຫ້ ຄົນຕ່າງຊາດ.

<p>3 ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການທຳນາຍກຽວກັບການ ກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນພຣະ ຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ໓ 1 ນຟ 11:33; ມຊຢ 3:9; ຄພ 45:52-53. ໘ ລກ 23:20-24. ຈ 1 ນຟ 19:10. 4 ກ ຄມພ ມະຫັດສະຈັນ, ການມະຫັດສະຈັນ. 5 ກ ລກ 22:2.</p>	<p>ຄມພ ການຫລອກລວງ ຂອງປະໂລຫິດ. 6 ກ 1 ນຟ 19:13-14. ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການກະຈັດກະຈາຍຂອງ ຊາວອິດສະຣາເອນ. 7 ກ ຄມພ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຂ 2 ນຟ 25:16-17. 8 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ.</p>	<p>ຂ 1 ນຟ 22:4; 2 ນຟ 10:20-22; ຄພ 133:8. ໓ 1 ນຟ 22:8. ໘ ອຊຢ 49:22-23. ຂ 1 ນຟ 22:8-9; ຄພ 3:19-20. 10 ກ 2 ນຟ 6:12. 11 ກ ຄມພ ອິດສະລະ, ອິດສະລະພາບ. ຂ ມຊຢ 29:31-32.</p>
--	--	---

12 ແລະ ເຮົາຈະເສີມກຳລັງແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ສາມາດຕ້ານທານກັບປະຊາຊາດອື່ນໆທັງໝົດ.

13 ແລະ ຜູ້ທີ່ ກໍ່ຕໍ່ສູ້ກັບ ຊີໂອນ ຈະ ຕ້ອງ ະຕາຍ, ພຣະເຈົ້າກ່າວ.

14 ແລະ ຜູ້ທີ່ແຕ່ງຕັ້ງກະສັດໃຫ້ຂັດແຍ້ງເຮົາຈະຕ້ອງຕາຍ, ເພາະເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກະສັດແຫ່ງສະຫວັນ ຈະເປັນກະສັດຂອງເຂົາ, ແລະ ຜູ້ໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະເປັນ ະແສງສະຫວ່າງໃຫ້ແກ່ເຂົາຕະຫລອດໄປ.

15 ດັ່ງນັ້ນ, ເພາະເຫດນີ້ ເພື່ອ ະພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາຊຶ່ງເຮົາກະທຳໄວ້ກັບລູກຫລານມະນຸດຈະສຳເລັດ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ເຮັດກັບ ເຂົາ ເວລາທີ່ ເຂົາ ຢູ່ໃນ ເນື້ອໜັງ, ເຮົາຈະຕ້ອງທຳລາຍວຽກງານ ະລັບ ແຫ່ງ ະຄວາມມືດ ແລະ ແຫ່ງຄາດຕະກອນ ແລະ ແຫ່ງຄວາມໜ້າກຽດຊັງ.

16 ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບ ະຊີໂອນ, ທັງຊາວຍິງ ແລະ ຄົນຕ່າງຊາດ, ທັງຂ້າທາດ ແລະ ຜູ້ເປັນອິດສະລະ, ທັງຊາຍ ແລະ ຍິງ ຈະຕ້ອງຕາຍ ເພາະ ະເຂົາເປັນ ໂສເພນີຂອງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ; ເພາະ ະຜູ້ໃດ ະບໍ່ໄດ້ເປັນຝ່າຍເຮົາ ຈະ ະຕໍ່ຕ້ານເຮົາ, ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາກ່າວ.

17 ເພາະ ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ສັນຍາ ຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາກະທຳໄວ້ກັບລູກຫລານມະນຸດ

ະສຳເລັດຄື, ເຮົາຈະເຮັດກັບເຂົາເວລາທີ່ເຂົາຢູ່ໃນເນື້ອໜັງ—

18 ດັ່ງນັ້ນ, ພໍ່ນ້ອງທີ່ຮັກ ແພງ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້: ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ລູກຫລານຂອງເຈົ້າເປັນທຸກດ້ວຍມືຂອງຄົນຕ່າງຊາດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງ ະຄົນຕ່າງຊາດອ່ອນ ໂຍນ ເພື່ອເຂົາຈະເປັນຄືບິດາຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ; ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນຕ່າງຊາດຈະໄດ້ ະຮັບພອນ ແລະ ຖືກ ະນັບເຂົ້າຢູ່ກັບບັນດາເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

19 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈະ ະຕັ້ງແຜ່ນດິນນີ້ໄວ້ເພື່ອລູກຫລານຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຜູ້ທີ່ຈະຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາລູກຫລານຂອງເຈົ້າຕະຫລອດໄປ, ເພື່ອໃຫ້ເປັນແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ; ເພາະມັນເປັນແຜ່ນດິນທີ່ປະເສີດ ເໝືອກວ່າແຜ່ນດິນອື່ນໃດທັງສິ້ນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈະໃຫ້ຄົນທັງປວງທີ່ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນເປັນຜູ້ທີ່ນະມັດສະການເຮົາ, ພຣະເຈົ້າກ່າວ.

20 ແລະ ບັດນີ້, ພໍ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຜູ້ເມດຕາ ປະທານຄວາມຮູ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃຫ້ພວກເຮົາກຸ່ວກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາລະນຶກເຖິງພຣະອົງ ແລະ ປະຖົມບາບຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຢ່າໄດ້

13ກ 1 ນຟ 22:14, 19.
ຂ ອຊຢ 60:12.

14ກ ແອວ 5:50;
ຄພ 38:21-22;
128:22-23;
ມຊ 7:53.

ຂ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ.

15ກ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ.
ຂ ຮລມ 3:23.

ຄມພ ການມື້ວສຸມລັບ.
ຄ ຄມພ ຄວາມມືດທາງວິນຍານ.

16ກ ຄມພ ຊີໂອນ.
ຂ 1 ນຟ 13:4-5.
ຄ 1 ນຟ 14:10.
ງ 1 ນຟ 22:13-23;
2 ນຟ 28:15-32;
3 ນຟ 16:8-15;
ອຫ 2:9.
ຈ ມຫ 12:30.

17ກ ຄພ 1:38.
18ກ ລກ 13:28-30;
ຄພ 45:7-30.
ຂ ອພຊ 3:6.
ຄ ຄລຕ 3:7, 29;
1 ນຟ 14:1-2;
3 ນຟ 16:13;
21:6, 22; 30:2;
ອຣຣ 2:9-11.
19ກ 2 ນຟ 3:2.

ເຮັດຄໍາຕົກ ເພາະວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືກປະຖິ້ມ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຍັງຖືກ "ຂັບໄລ່ອອກຈາກແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຮົາ; ແຕ່ພວກເຮົາຖືກນໍາມາຫາ ະແຜ່ນດິນທີ່ດີກວ່າ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ທະເລເປັນ ະທາງເດີນຂອງພວກເຮົາ ແລະ ພວກເຮົາຢູ່ໃນ ະເກາະແຫ່ງໜຶ່ງໃນທະເລ.

21 ແຕ່ຄໍາສັ່ນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກັບຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນ ະເກາະໃນທະເລນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່; ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອກ່າວຄໍາວ່າ ເກາະຈຶ່ງຈໍາຕ້ອງມີຫລາຍກວ່ານີ້, ເພາະມັນເປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງພື້ນ້ອງຂອງພວກເຮົາຄືກັນ.

22 ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ "ພາຜູ້ຄົນໄປຈາກເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນເປັນບາງຄັ້ງ ຕາມພຣະປະສົງ ແລະ ຄວາມພໍພຣະ ໄທຂອງພຣະອົງ. ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈຶ່ງເຂົ້າທຸກຄົນທີ່ແຕກແຍກອອກມາ, ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈຶ່ງຈຶ່ງຈໍາພວກເຮົາເໝືອນກັນ.

23 ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງທ່ານຊື່ນບານ, ແລະ ຈຶ່ງຈຶ່ງຈໍາໄວ້ວ່າ ທ່ານ ະມີສິດທີ່ຈະ ະເຮັດເພື່ອຕົນເອງ—ທີ່ຈະ ະເລືອກທາງແຫ່ງຄວາມຕາຍອັນເປັນນິດ ຫລື ທາງແຫ່ງຊີວິດນິລັນດອນ.

24 ດັ່ງນັ້ນ, ພື້ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈຶ່ງທໍາຕົນເອງໃຫ້ເຂົ້າກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນເຂົ້າກັບຄວາມປະສົງຂອງມານ ແລະ ເນື້ອໜັງ ແລະ ຈຶ່ງຈຶ່ງຈໍາໄວ້ຫລັງຈາກທ່ານທໍາຕົນເອງເຂົ້າກັບພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ວ່າຈະເປັນ ໂດຍ ະພຣະຄຸນ

ຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ທ່ານຈະ ະລອດ.

25 ດັ່ງນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຍົກທ່ານຂຶ້ນ ຈາກ ຄວາມ ຕາຍ ໂດຍ ອໍານາດ ແຫ່ງການຟື້ນຄືນຊີວິດເຖິດ, ແລະ ຈາກຄວາມຕາຍອັນເປັນນິດ ໂດຍອໍານາດແຫ່ງ ະການຊົດໃຊ້ ເພື່ອທ່ານຈະຖືກຮັບເຂົ້າໃນອານາຈັກນິລັນດອນຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ສັນລະເສີນພຣະອົງ ໂດຍພຣະຄຸນແຫ່ງສະຫວັນ. ອາແມນ.

ບົດທີ 11

ຢາໂຄບໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງລາວ—ກົດຂອງໂມເຊສະແດງເຖິງພຣະຄຣິດ ແລະ ພິສູດວ່າ ພຣະອົງ ຈະສະເດັດມາ. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດ ນີ້, ະຢາໂຄບ ໄດ້ ເວົ້າ ອີກຫລາຍ ເລື່ອງກັບ ຄົນ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ໃນ ເວລານັ້ນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ະບັນທຶກ ໄວ້ ພຽງ ແຕ່ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້, ເພາະເລື່ອງທີ່ບັນທຶກໄວ້ພຽງພໍສໍາລັບຂ້າພະເຈົ້າ.

2 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ບັນທຶກຄໍາເວົ້າຂອງ ະເອຊາຢາອີກ, ເພາະຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າພໍໃຈໃນຄໍາເວົ້າຂອງເພິ່ນ. ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຈະປຽບທຽບຄໍາເວົ້າຂອງເພິ່ນກັບຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະສົ່ງອອກໄປເຖິງລູກຫລານຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ ທັງ ໝົດ, ເພາະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຫັນ ະພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າແຫ່ງ ເໝືອນ ດັ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະອົງ.

20 ກ 1 ນຟ 2:1-4.
ຂ 1 ນຟ 2:20.
ຄມພ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄໍາສັ່ນຍາ.
ຄ 1 ນຟ 18:5-23.
ງ ອຊຍ 11:10-12.

21 ກ 1 ນຟ 19:15-16; 22:4.
22 ກ 1 ນຟ 22:4.
23 ກ ຄມພ ອໍາເພີໃຈ.
ຂ 2 ນຟ 2:16.
ຄ ພບຍ 30:19.
24 ກ ຄມພ ພຣະຄຸນ.

ຂ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ.
25 ກ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.
11 ກ 2 ນຟ 6:1-10.
ຂ 2 ນຟ 31:1.
2 ກ 3 ນຟ 23:1.
ຂ ຄມພ ພຣະຜູ້ໂຖ່.

3 ແລະ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢາໂຄບກໍໄດ້ "ເຫັນພຣະອົງຄືກັນກັບຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະອົງ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະສົ່ງຄຳເວົ້າຂອງຄົນທັງສອງອອກໄປ ເຖິງລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອພິສູດກັບພວກເຂົາວ່າ ຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເປັນຄວາມຈິງ. ດັ່ງນັ້ນ, ໂດຍຄຳເວົ້າຂອງຄົນ ສາມຄົນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ເຮົາຈະສະຖາປະນາຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະເຈົ້າຍັງໄດ້ສົ່ງພະຍານມາອີກ, ແລະ ພຣະອົງພິສູດພຣະຄຳຂອງພຣະອົງທັງໝົດ.

4 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າພໍໃຈໃນ "ການພິສູດຄວາມຈິງຂອງ ສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດຕໍ່ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອຈຸດມຸ້ງພາຍນີ້ຈຶ່ງມີ "ກົດຂອງໂມເຊ ໃຫ້ໄວ້; ແລະ ທຸກຢ່າງທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ມະນຸດນັບຕັ້ງແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂລກມາເປັນການສະແດງເຖິງພຣະອົງ.

5 ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າພໍໃຈໃນ "ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າພໍໃຈໃນພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໃນຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະອົງ, ແລະ ພຣະອຳນາດ ແລະ ພຣະເມດຕາໃນແຜນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ນິລັນດອນແຫ່ງການປົດປ່ອຍຈາກຄວາມຕາຍ.

6 ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າພໍໃຈໃນການພິສູດຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ "ຖ້າຫາກພຣະຄຣິດບໍ່ສະເດັດມາ ມະນຸດທຸກຄົນຈະຕ້ອງຕາຍ.

7 ເພາະຖ້າຫາກ "ບໍ່ມີພຣະຄຣິດແລ້ວ ກໍບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຖ້າຫາກບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາກໍບໍ່ເປັນຢູ່ເພາະ ສາມສ້າງຈະມີບໍ່ໄດ້. ແຕ່ມີພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະອົງຄືພຣະຄຣິດ ແລະ ພຣະອົງຈະສະເດັດມາໃນຄວາມສົມບູນແຫ່ງວັນເວລາຂອງພຣະອົງ.

8 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ຂຽນຄຳເວົ້າຂອງເອຊາຢາໂວບາງຄຳສຳລັບຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໃນຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຈະເຫັນຄຳເວົ້າເຫລົ່ານີ້ ຈະໄດ້ມີກຳລັງໃຈ ແລະ ປິຕິຍິນດີເພື່ອມະນຸດທຸກຄົນ. ແລ້ວນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມ ແລະ ທ່ານຈະໄດ້ປຽບທຽບມັນກັບຕົວທ່ານເອງ ແລະ ກັບມະນຸດທັງປວງ.

ບົດທີ 12

ເອຊາຢາເຫັນພຣະວິຫານໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ການເຕົ້າໂຮມຂອງອິດສະຣາເອນ, ການພິພາກສາໃນພັນປີ ແລະ ສັນຕິສຸກ—ຄົນອວດດີກັບຄົນຊົ່ວ ຈະຖືກນຳລົງຕ່ຳໃນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ—ປຽບທຽບກັບເອຊາຢາ 2. ປະມານ 559–545 ປີ ກ່ອນຄ.ສ.

1 ຄຳເວົ້າທີ່ "ເອຊາຢາຊຶ່ງເປັນລູກຊາຍຂອງອາໂມດ ຊຶ່ງໄດ້ເຫັນກ່ຽວກັບຢູດາ ແລະ

<p>3 ກ 2 ນຟ 2:3; ຢຄ 7:5. ຂ 2 ນຟ 27:12; ອຫ 5:2–4; ຄພ 5:11. 4 ກ 2 ນຟ 31:2. ຂ ຢຄ 4:5; ຈຣ 1:11; ແອວ 25:15–16; ອຫ 12:19.</p>	<p>ຄ 2 ນຟ 5:10. 5 ກ ຄມພ ພັນທະສັນຍາຂອງອົບຮາຣາມ. 6 ກ ມຊຢ 3:15. 7 ກ 2 ນຟ 2:13. ຂ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ. 12 1 ກ ເອຊາຢາ ບົດທີ 2–14 ຖືກອ້າງເຖິງ ຈາກແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ</p>	<p>ໂດຍນິໄຟ ໃນ 2 ນິໄຟ 12–24; ມີບາງຄຳທີ່ແຕກຕ່າງ ຊຶ່ງຄວນສັງເກດ. ຂ ເຮັບເຣີ ຄາຊາ, ພາຍເຖິງ "ນິກເຫັນພາບ." ພາຍຄວາມວ່າ ເອຊາຢາ ໄດ້ຮັບຂາວສານຂອງເພິ່ນ ຜ່ານທາງພາບນິມິດຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.</p>
---	---	---

ເຢຣູຊາເລັມ.

2 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ເມື່ອຈະມີ ັພູທີ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງ ະພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນເທິງຈອມ ັພູທັງຫລາຍ ຊຶ່ງມັນຈະສູງກວ່າເນີນພູທຸກໆໜ່ວຍ ແລະ ປະຊາຊາດທັງປວງຈະຫລົງໄຫລໄປບ່ອນນັ້ນ.

3 ແລະ ຜູ້ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈະໄປ ແລະ ເວົ້າວ່າ ມາເຖິດພວກທ່ານ, ໃຫ້ພວກເຮົາຂຶ້ນໄປຍັງພູເຂົາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເທາະ ໄປຫາພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ ແລະ ພຣະອົງຈະສິດສອນພວກເຮົາເຖິງທາງຂອງພຣະອົງ ແລະ ພວກເຮົາຈະ ັດີນຕາມທາງຂອງພຣະອົງ; ເພາະ ະກົດຈະອອກມາຈາກຊີໂອນ, ແລະ ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອອກມາຈາກເຢຣູຊາເລັມ.

4 ແລະ ພຣະອົງຈະ ັພິພາກສາໃນບັນດາປະຊາຊາດ ແລະ ຈະຕິຕຽນຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະ ພວກເຂົາຈະຕິດາບຂອງພວກເຂົາໃຫ້ເປັນພາກສົບໂຖ, ແລະ ຕິຫອກຂອງພວກເຂົາໃຫ້ເປັນກຽວ—ປະຊາຊາດຈະບໍ່ຍົກດາບຕໍ່ສູ້ກັນ, ທັງພວກເຂົາຈະບໍ່ຽນເລື່ອງສົງຄາມອີກຕໍ່ໄປ.

5 ໂອ້ ເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ, ຈົ່ງມາເຖິດພວກທ່ານເອີຍ ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາເດີນໄປໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງມາເຖິດ, ເພາະທ່ານທັງ

ຫລາຍ ັຫລົງທາງໄປ, ທຸກຄົນໄປຕາມທາງຊົ່ວຮ້າຍຂອງຕົນ.

6 ສະນັ້ນ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງໄດ້ປະຖິ້ມຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ ແສຍແລ້ວ, ເພາະພວກເຂົາໄດ້ ັພາມາທາງຕາເວັນອອກ, ແລະ ເຊື້ອພັງຄຳໝໍດູຄືກັນກັບ ະຊາວພິລິດສະຕິນ, ແລະ ພວກເຂົາສ້າງ ະຄວາມພໍໃຈກັບຄົນແປກຫ້າ.

7 ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍເງິນ ແລະ ຄຳ, ທັງຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາຢ່າງລົ້ນເຫລືອ; ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍມ້າ, ທັງລົດມ້າຂອງພວກເຂົາຢ່າງລົ້ນເຫລືອ.

8 ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍ ັຮູບບູຊາ; ພວກເຂົາກາບໄຫວ້ສິ່ງທີ່ເຮັດຂຶ້ນດ້ວຍມືຂອງຕົນເອງ ຊຶ່ງແມ່ນມື້ວມືຂອງພວກເຂົາເຮັດຂຶ້ນ.

9 ແລະ ຄົນຕ່ຳຊ້າບໍ່ກົມຫົວ ັລົງ ແລະ ຄົນສູງສົ່ງບໍ່ຖ່ອມຕົວ, ສະນັ້ນ ຢ່າໃຫ້ອະໄພພວກເຂົາເລີຍ.

10 ໂອ້ ເຈົ້າຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍ, ຈົ່ງເຂົ້າໄປໃນຫລີບຫີນ ແລະ ັລີ້ຊ່ອນຕົວຢູ່ໃນຂີ້ຝຸ່ນ, ເພາະຄວາມຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ລັດສະໝີພາບແຫ່ງເດຊານຸພາບຂອງພຣະອົງຈະລົງທັນເຈົ້າ.

11 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄືຄວາມທະນົງຕົວຂອງມະນຸດຈະຖືກເຮັດໃຫ້ອ່ອນນ້ອມລົງ, ແລະ ຄວາມຈອງຫອງ

2ກ ຢອ 3:17.
ຄມພ ຊີໂອນ.
ຂ ຄມພ ພຣະວິຫານ, ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ຄ ຄພ 49:25.
3ກ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າ.
ຂ ເຮັບເຣີ ການສອນ, ຫລື ຄຳສອນ.

ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ.
4ກ 2 ນພ 21:2-9.
5ກ 2 ນພ 28:14;
ມຊຢ 14:6;
ແອວ 5:37.
6ກ ອສ ເຕັມໄປດ້ວຍ, ຖືກສິດສອນ, ຄວາມເຊື່ອທີ່ປ່າເຖືອນ.
ພສສ 106:35.

ຂ ຄມພ ພິລິດສະຕິນ.
ຄ ເຮັບເຣີ ສະໜັບສະໜູນ, ຫລື ເຮັດພັນທະສັນຍານຳ.
8ກ ຄມພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ.
9ກ ອສ ແກ່ພຣະເຈົ້າ; ເຂົານະມັດສະການຮູບບູຊາແທນ.
10ກ ແອວ 12:14.

ຈະຖືກປາບ, ໃນມື້ນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງດຽວຈະສູງສົ່ງ.

12 ເພາະ ັ້ວນຂອງຈອມ ໂຍທາຈະມາເທິງປະຊາຊາດທັງປວງໃນບໍ່ຊ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເທິງຄົນທຸກຄົນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເທິງຄົນຈອງທອງ ແລະ ຄົນຫຍິ່ງຍະໂສ, ແລະ ເທິງຄົນທີ່ຍົກຕົວຂຶ້ນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກນຳລົງຕໍ່າ.

13 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມາເທິງຕົ້ນສົນສີດາທັງໝົດຂອງເລບານອນ, ເພາະມັນສູງ ແລະ ຍົກຕົວ; ແລະ ເທິງຕົ້ນ ໂອກທັງໝົດຂອງບາຊານ;

14 ແລະ ເທິງ ພູເຂົາສູງທັງໝົດ, ແລະ ເທິງເນີນພູທັງໝົດ, ແລະ ເທິງປະຊາຊາດທັງປວງທີ່ຍົກຕົວຂຶ້ນ ແລະ ເທິງມະນຸດທຸກຄົນ.

15 ແລະ ເທິງຫໍສູງທຸກຫໍ, ແລະ ເທິງກຳແພງທີ່ມີສິ່ງກົດຂວາງທຸກແຫ່ງ;

16 ແລະ ເທິງເຮືອທັງໝົດ ໃນ ັ້ທະເລ ແລະ ເທິງເຮືອທັງໝົດຂອງທາຣາສິດ, ແລະ ເທິງຮູບທີ່ທ້າຊົມທັງໝົດ.

17 ແລະ ຄວາມທະນົງຕົວຂອງມະນຸດຈະຖືກປາບລົງ, ແລະ ຄວາມຈອງທອງຂອງມະນຸດຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຕໍ່າລົງ; ແລະ ໃນມື້ ັ້ນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງດຽວຈະສູງສົ່ງ.

18 ແລະ ພຣະອົງຈະລົບລ້າງຮູບບູຊາທັງໝົດ.

19 ແລະ ພວກເຂົາຈະເຂົ້າໄປໃນຫລືບຫີນ ແລະ ໃນຖ້ຳຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ເພາະຄວາມຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະເກີດກັບພວກເຂົາ ແລະ ລັດສະໝີພາບແຫ່ງເດຊານຸພາບຂອງພຣະອົງຈະລົງທັນພວກເຂົາ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ລຸກຂຶ້ນສັນແຜ່ນດິນໂລກຢ່າງຮ້າຍແຮງ.

20 ແລະ ໃນມື້ ັ້ນັ້ນ ມະນຸດຜູ້ໜຶ່ງ ຈະ ັ້ໂຍນຮູບບູຊາຂອງພວກເຂົາທີ່ເຮັດດ້ວຍເງິນ ແລະ ຮູບບູຊາຂອງພວກເຂົາທີ່ເຮັດດ້ວຍຄຳ, ຊຶ່ງພວກເຂົາເຮັດຂຶ້ນ ເພື່ອຕົນຈະໄດ້ກາບໄຫວ້ລົງໄປຢູ່ກັບຕົວຕຸ່ນກັບຕົວເຈຍ.

21 ເພື່ອເຂົ້າໄປໃນຫລືບຫີນແຕກ ແລະ ບ່ອນຫີນກະບູກະບ່າ ເພາະຄວາມຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະເກີດກັບພວກເຂົາ ແລະ ເດຊານຸພາບແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງຈະລົງທັນພວກເຂົາເວລາພຣະອົງລຸກຂຶ້ນ ແລະ ສັນແຜ່ນດິນໂລກຢ່າງຮ້າຍແຮງ.

22 ທ່ານຈົ່ງ ັ້ຕັດຂາດຈາກມະນຸດ, ຊຶ່ງລົມຫາຍໃຈຂອງເຂົາຢູ່ໃນຮູດັງ; ເພາະຢູ່ໃນນັ້ນບໍ່ທີ່ເຂົາຈະໄດ້ຮັບການຍົກຍ້ອງ?

ບົດທີ 13

ຢູ່ດາ ແລະ ເຢຣູຊາເລັມ ຈະຖືກລົງໄຫດເພາະການບໍ່ເຊື່ອພັງຂອງພວກເຂົາ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອ້ອນວອນເພື່ອ ແລະ ພິ

12 ກ ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ຂ ມລກ 4:1;
2 ນພ 23:11;
ຄພ 64:24.
16 ກ ພຣະຄຳພີເປັນພາສາກຣີກ (ແຊັບທູອາຈິນ) ມີສຳນວນໜຶ່ງທີ່ພາສາເຮັບ

ເຮີບໍ່ມີ, ແລະ ກໍມີສຳນວນໜຶ່ງໃນພາສາເຮັບເຮີ ທີ່ພາສາກຣີກບໍ່ມີ; ແຕ່ 2 ນພ 12:16 ມີທັງສອງ.
ພສສ 48:7;
ອຊກ 27:25.
17 ກ ອສ ວັນແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນ

ເຈົ້າໃນລັດສະໝີພາບ.
20 ກ ເຮັບເຮີ ໂຍນຖິ້ມ.
22 ກ ອສ ເຂົາເພິ່ງອາໄສມະນຸດ; ເຂົາມີອຳນາດພຽງເລັກນ້ອຍເມື່ອປຽບທຽບໃສ່ກັບພຣະເຈົ້າ.
ມຊ 1:10.

ພາກສາຜູ້ຄົນ ຂອງພຣະອົງ—ທິດາຂອງ
ຊີໂອນຖືກສາບແຂງ ແລະ ທໍລະມານເພາະ
ຄວາມເປັນຢູ່ທາງໂລກຂອງພວກເຂົາ—
ປຽບທຽບກັບເອຊາຢາ 3. ປະມານ 559-
545 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈອມ
ໂຍທາ ຈະ ເອົາ ສິ່ງ ທີ່ ຄໍ້າ ຈຸນ ຊີ ວິດ ເຊັ່ນ,
ອາຫານທັງໝົດ ແລະ ນໍ້າທີ່ມີທັງໝົດອອກ
ຈາກເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ຈາກຢູດາ—

2 ຜູ້ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ນັກຮົບ, ຜູ້ຕັດສິນ,
ແລະ ສາດສະດາ, ຜູ້ທໍານາຍ, ແລະ ຜູ້ອາ
ວຸໂສ;

3 ຜູ້ບັງຄັບຫ້າສິບຄົນ, ແລະ ຜູ້ທີ່ມີກຽດ,
ຜູ້ປົກສາ, ແລະ ຜູ້ມີ ເລ່ຫລ່ຽມທີ່ມີຝີມືດີ,
ແລະ ນັກເວົ້າທີ່ມີໂວທານ.

4 ແລະ ເຮົາຈະກະທໍາໃຫ້ເດັກນ້ອຍເປັນ
ເຈົ້າຊາຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເດັກເກີດ
ໃໝ່ຈະປົກຄອງພວກເຂົາ.

5 ແລະ ທຸກຄົນຈະຖືກຂົ່ມເຫັງໂດຍພວກ
ກັນເອງ, ແລະ ໂດຍເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ;
ເດັກນ້ອຍຈະປະພຶດອວດດີຕໍ່ຜູ້ອາວຸໂສ,
ແລະ ຄົນຊົ່ວຈະຕໍ່ຕ້ານຄົນມີກຽດ.

6 ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງຈະຍຶດຕົວພີ່ນ້ອງຂອງ
ເຂົາໄວ້ໃນເຮືອນຂອງບິດາຂອງເຂົາ, ແລະ
ຈະ ເວົ້າ ວ່າ: ເຈົ້າ ມີ ເສື້ອ ຜ້າ ແລ້ວ, ຂໍ ໃຫ້
ເຈົ້າເປັນຜູ້ນໍາຂອງເຮົາເຖີດ, ແລະ ຢ່າໃຫ້
"ຄວາມຫາຍຍະນະເກີດຈາກມືຂອງເຈົ້າ—

7 ໃນມື້ນັ້ນເຂົາຈະຄັດຄ້ານ ໂດຍກ່າວວ່າ:
ເຮົາຈະບໍ່ເປັນ "ຜູ້ປິ່ນປົວເພາະວ່າໃນເຮືອນ
ຂອງເຮົາບໍ່ມີອາຫານ ຫລື ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ; ຢ່າ

ເຮັດໃຫ້ເຮົາເປັນຜູ້ປົກຄອງຜູ້ຄົນເລີຍ.

8 ເພາະເຢຣູຊາເລັມ "ພິນາດແລ້ວ, ແລະ
ຢູດາກໍ ະຕົກແລ້ວ, ເພາະວ່າຈາຂອງພວກ
ເຂົາ ແລະ ການກະທໍາຂອງພວກເຂົາທີ່ຕໍ່
ຕ້ານພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຮັດໃຫ້ຊຸ່ນເຄືອງ
ພຣະ ເນດ ແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະ
ອົງ.

9 ການສະແດງສີໜ້າຂອງພວກເຂົາເປັນ
ພະຍານກ່າວໂທດພວກເຂົາ, ແລະ ປະ
ກາດບາບຂອງພວກເຂົາເປັນຄືກັນກັບ
"ໂຊໂດມ, ແລະ ພວກເຂົາຈະລີ້ຊ່ອນບໍ່ໄດ້.
ວິບັດແກ່ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ, ເພາະ
ພວກເຂົາໃຫ້ລາງວັນຄວາມຊົ່ວແກ່ຕົວ!

10 ຈົ່ງເວົ້າກັບຄົນຊອບທໍາວ່າ ເຂົາທັງ
ຫລາຍຈະ "ເປັນສຸກ; ເພາະພວກເຂົາຈະ
ໄດ້ຮັບຜົນຂອງການກະທໍາຂອງພວກເຂົາ
ເອງ.

11 ວິບັດແກ່ຄົນຊົ່ວ ເພາະເຂົາຈະຕາຍ;
ເພາະລາງວັນຈາກມືຂອງເຂົາຈະມາສູ່ເຂົາ!

12 ແລະ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເຮົາ, ເດັກ ນ້ອຍ
ເປັນຜູ້ຂົ່ມເຫັງພວກເຂົາ, ແລະ ຜູ້ຍິງປົກ
ຄອງພວກເຂົາ. ໂອ້ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ເຂົາທີ່
ຈະ "ນໍາພາເຈົ້າເປັນເຫດໃຫ້ເຈົ້າຫລົງຜິດ
ແລະ ທໍາລາຍທາງເດີນຂອງເຈົ້າ.

13 ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຍືນ ຂຶ້ນ ເພື່ອ
"ສາບານ ແລະ ຍືນຂຶ້ນເພື່ອພິພາກສາຜູ້
ຄົນ.

14 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຂົ້າມາໃນການ
ພິພາກສາພ້ອມດ້ວຍຜູ້ອາວຸໂສຂອງຜູ້ຄົນ
ຂອງພຣະອົງ ແລະ "ເຈົ້າຊາຍຂອງພວກ
ນັ້ນ; ເພາະເຈົ້າໄດ້ ະກິນ "ສວນອະງຸ່ນເຂົ້າ

13 6ກ ອຊຸຍ 3:6.
7ກ ເຮັບເຮີ ພັນ (ບາດແຜ);
ຍົກຕົວຢ່າງ, ເຮົາບໍ່ສາມາດ
ແກ້ໄຂບັນຫາຂອງເຈົ້າ.
8ກ ຍມຍ 9:11.
ຂ ພຄດ 1:3.

9ກ ບຖກ 19:1, 4-7, 24-25.
ຄມພ ການຮ່ວມເພດ
ກັບເພດດຽວກັນ.
10ກ ພບຍ 12:28.
12ກ ອຊຸຍ 9:16.
13ກ ເຮັບເຮີ ໂຕ້ຖຽງ.

ມກ 6:2; ຄພ 45:3-5.
14ກ ເຮັບເຮີ ຜູ້ປົກຄອງ,
ຫລື ຜູ້ນໍາ.
ຂ ເຮັບເຮີ ຖືກທໍາລາຍ,
ຫລື ຖືກເຜົາໄໝ້.
ຄ ອຊຸຍ 5:7.

ໄປ ແລະ ວ່ອງທີ່ປຸ້ນມາຈາກ ຳຄົນຍາກຈົນ ກໍຢູ່ໃນບ້ານຂອງເຈົ້າ.

15 ເຈົ້າ ໝາຍ ຄວາມ ວ່າ ແນວ ໃດ? ເຈົ້າ ຟາດພັນຜູ້ຄົນຂອງເຮົາເປັນຕ່ອນໆ, ແລະ ບົດໜ້າຂອງຄົນຍາກຈົນ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

16 ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ກ່າວວ່າ: ຍ້ອນວ່າລູກສາວຂອງຊີໂອນ ຊຶ່ງ ເປັນຄົນຈອງທອງ, ແລະ ຍ່າງຍິ່ນຄໍໄປທາງ ໜ້າ ແລະ ເຮັດຕາຍົວຢວນ, ຍ່າງໄປ ແລະ າເຮັດກະຕຸ້ງກະຕັ້ງ, ແລະ ເຮັດບາດຕືນດັງ ຕັ້ງຕັ້ງ—

17 ສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະ ລົງທັນ ໃຫ້ ກະ ໂຈມ ໃນ ຫົວ ຂອງ ລູກ ສາວ ຂອງ ຊີໂອນເປັນເກັດ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ າພົບເຫັນສ່ວນລຶກລັບຂອງພວກເຂົາ.

18 ໃນ ມື້ ນັ້ນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ເອົາ ຄວາມກ້າຫານຂອງເຄື່ອງປະດັບທີ່ມີສຽງ ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ າພວກ, ແລະ ະສາຍ ຄໍຄືກັນກັບດວງເດືອນໄປ;

19 ສ້ອຍຄໍ ແລະ ສ້ອຍແຂນ, ແລະ າຜ້າ ຄຸມ;

20 ໝວກ, ແລະ ເຄື່ອງປະດັບຂາ, ແລະ ຜ້າມັດຜົມ, ແລະ ແຜ່ນປະດັບ, ແລະ ຕຸ້ມຫູ;

21 ແຫວນ, ແລະ ເຄື່ອງເອ້ປະດັບດັງ;

22 າເລື້ອ ຜ້າ ເປັນ ຊຸດ ທີ່ ປຸງ ຖ່າຍ ໄດ້, ແລະ ເລື້ອຄຸມ, ແລະ ຜ້າປົກຫົວ, ແລະ ກິບ ຫົບຜົມ;

23 າແວ່ນ, ແລະ ຜ້າລິນິນເນື້ອດີ, ແລະ ຜ້າຄຸມ, ແລະ ຜ້າປົກໜ້າ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ, ແທນ ກິ່ນຫອມຫວນຈະເປັນກິ່ນເພັນ; ແທນຜ້າ ຄຸນ ແອວ ຈະ ເປັນ າຜ້າ ຂາດ ສ້ອຍ; ແລະ ແທນຜົມຕົກແຕ່ງຢ່າງດີຈະເປັນຫົວລ້ານ; ແທນ ະຜ້າຄຸມທ້ອງ ຈະ ເປັນ ກະ ສອບ ຜ້າ; າການເຜົາໄໝ້ແທນຄວາມສວຍງາມ.

25 ພວກ ຜູ້ ຊາຍ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ລົ້ມ ຕາຍ ດ້ວຍ ດາບ ກັບ ຜູ້ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຂອງ ເຈົ້າ ໃນ ສົງ ຄາມ.

26 ແລະ ປະຕູ ຂອງ ນາງ ຈະ ຄໍ່າ ຄວນ ແລະ ເປັນຫູກ; ແລະ ນາງຈະຢູ່ໂດດດ່ຽວ, ແລະ ນັ່ງຢູ່ພື້ນດິນ.

ບົດທີ 14

ຊີໂອນ ແລະ ທິດາຂອງມັນຈະຖືກໄຖ່ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສະອາດພາຍໃນພັນປີ—ປຸງທຽບ ກັບເອຂາ ຢາ 4. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ໃນມື້ນັ້ນ, ຜູ້ຍິງເຈັດຄົນຈະຍິດ ຜູ້ຊາຍຄົນດຽວໄວ້, ໂດຍກ່າວວ່າ: ພວກ ເຮົາຈະກິນເຂົ້າຈີ່ຂອງພວກເຮົາເອງ, ແລະ ນຸ່ງເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຮົາເອງ; ຂໍພຽງແຕ່ ໃຫ້ພວກເຮົາໃຊ້ຊີ່ຂອງທ່ານ ໃຫ້ພົ້ນຈາກ າຄວາມຕິຕຽນເຖິດ.

2 ໃນມື້ນັ້ນ າກິ່ງງ່າຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

14 ງ ອສ ຂອງທີ່ລັກມາ. ຈ 2 ນພ 28:12-13.	ເຄື່ອງປະດັບຂອງຜູ້ຍິງ ຊຶ່ງ ກ່າວເຖິງຢູ່ໃນ ຂໍ້ທີ່ 18-23.	ຂ ພ ເລື້ອຄຸມ. ຄ ພ ການຕິກາດ້ວຍເຫລັກ ເຜົາ (ເຄື່ອງໝາຍຂອງ ການເປັນຂ້າທາດ).
16 ກ ອສ ຍ່າງດ້ວຍບາດກ້າວ ສຸສິກັນໄປ, ຢ່າງໂວງ ໃນແບບດັດຈະລິດ.	ຂ ອສ ເຄື່ອງປະດັບທີ່ມີຮູບລັກ ສະນະຄືເດືອນອອກໃໝ່.	14 1 ກ ອສ ມົນທົນຂອງການບໍ່ ແຕ່ງງານ ແລະ ບໍ່ມີລູກ.
17 ກ ເຮັບເຮີ ເປີດເຜີຍ; ໝາຍເຖິງ “ເຮັດໃຫ້ ເຂົາອັບອາຍ.”	19 ກ ເຮັບເຮີ ຜ້າຄຸມໜ້າ.	2 ກ ອຂຢ 60:21;
18 ກ ອາດເປັນດາງງວມຜົມ. ຜູ້ນໍາມັກບໍ່ເຫັນດ້ວຍກັບ	22 ກ ເຮັບເຮີ ເລື້ອຜ້າທີ່ ສວຍສົດງົດງາມ.	2 ນພ 3:5;
	23 ກ ພ ເລື້ອຜ້າທີ່ສວຍ ສົດງົດງາມ.	ຢຄ 2:25.
	24 ກ ເຮັບເຮີ ຜ້າຂີ້ລົ້ວ.	

ຈະສວຍງາມ ແລະ ຮຸ່ງເຫລື້ອມ; ໝາກຜົນຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະດີເລີດ ແລະ ໜ້າຊື່ນຊົມແກ່ຊາວອິດສະຣາເອນຜູ້ໜີລອດມາໄດ້.

3 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື, ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນຊີໂອນ ແລະ ຄ້າງຢູ່ເຢຣູຊາເລັມ ຈະຖືກເອີ້ນວ່າຜູ້ບໍລິສຸດ, ທຸກຄົນຈະຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນບັນດາຜູ້ມີຊີວິດໃນເຢຣູຊາເລັມ—

4 “ເມື່ອນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ຂ້າງຄວາມສົກ ກະ ບົກ ອອກ ຈາກ ທິດາ ຂອງຊີໂອນ, ແລະ ຈະ ຊໍາລະ ເລືອດ ຂອງ ເຢຣູຊາເລັມ ຈາກ ທ່າມກາງ ພວກນັ້ນ ໂດຍ ວິນຍານ ແຫ່ງ ການພິພາກສາ ແລະ ໂດຍ ວິນຍານແຫ່ງ ການເຜົາໄໝ້.

5 ແລະ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະ ສ້າງ ເມກ ແລະ “ຄວັນເໝືອຕອນກາງເວັນ ແລະ ແສງຂອງແປວໄຟ ເພື່ອຕອນກາງຄືນຢູ່ເໜືອທີ່ອາໄສທຸກແຫ່ງຂອງພູຊີໂອນ, ແລະ ຢູ່ເໜືອບ່ອນຊຸມນຸມເມືອງນັ້ນ; ເພາະ ຈະ ມີ ການປ້ອງກັນ ເໜືອລັດສະໝີພາບທັງມວນຂອງຊີໂອນ.

6 ແລະ ຈະມີສະຖານທີ່ນະມັດສະການເປັນຮົ່ມບັງແດດໃນຕອນກາງເວັນ, ແລະ ເປັນ “ບ່ອນລີ້ໄພ, ແລະ ເປັນບ່ອນກຳບັງພະຍຸ ແລະ ຝົນ.

ບົດທີ 15

ສວນອະຈຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ອິດສະ

ຣາເອນ) ຈະເປົ່າແປນ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຈະກະຈັດກະຈາຍໄປ—ວິບັດຈະມາເຖິງພວກເຂົາ ໃນສະພາບທີ່ຫລົງຜິດ ແລະ ການກະຈັດກະຈາຍໄປຂອງພວກເຂົາ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍົກເຄື່ອງສັນຍານຂຶ້ນ ແລະ ເຕົ້າໂຮມອິດສະຣາເອນ—ປຽບທຽບກັບເອຊາຢາ 5. ປະມານ 559-545 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ຈາກນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈະຮ້ອງເພງເຖິງເພື່ອນທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຊຶ່ງເປັນ “ເພງຂອງທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບສວນອະຈຸນຂອງພຣະອົງ. ທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າມີສວນອະຈຸນຢູ່ແປງໜຶ່ງໃນເນີນພູທີ່ອຸດົມສົມບູນດ້ວຍໝາກຜົນ.

2 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ລັອມຮົ້ວໃຫ້ມັນ, ແລະ ເກັບຫິນໃນນັ້ນອອກ, ແລະ ປູກ “ແນວອະຈຸນພັນດີທີ່ສຸດ, ແລະ ສ້າງຫໍສູງໄວ້ກາງສວນ, ແລະ ເຮັດເຄື່ອງປັ້ນໝາກອະຈຸນໃນນັ້ນອີກ; ແລະ ພຣະອົງຫວັງວ່າມັນຈະໄດ້ໝາກອະຈຸນດີ, ແຕ່ໄດ້ຮັບໝາກອະຈຸນປ່າ.

3 ແລະ ບັດນີ້, ໂອ້ ຜູ້ອາໄສຂອງເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຢູດາ, ເຮົາຂໍໃຫ້ເຈົ້າຕັດສິນລະຫວ່າງເຮົາກັບສວນອະຈຸນຂອງເຮົາ.

4 ແລະ ຍັງມີອັນໃດອີກແດ່ທີ່ເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃນສວນນີ້? ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອເຮົາຫວັງວ່າຈະໄດ້ໝາກອະຈຸນ, ແຕ່ໄດ້ຮັບໝາກອະຈຸນສົ້ມໝົດ.

<p>4 ກ ອສ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊໍາລະລ້າງແຜ່ນດິນໂລກ.</p> <p>ຂ ຄມພ ຊໍາລະລ້າງ, ຖືກຊໍາລະລ້າງ, ການຊໍາລະລ້າງ.</p> <p>ຄ ມລກ 3:2-3; 4:1.</p>	<p>5 ກ ອພຍ 13:21.</p> <p>6 ກ ອຊຢ 25:4; ຄພ 115:6.</p> <p>15 1 ກ ອສ ສາດສະດາແຕ່ງເພງຫລື ແຕ່ງກາບກອນ ເປັນຄຳອຸປະມາກ່ຽວກັບສວນອະຈຸນ, ສະແດງໃຫ້</p>	<p>ເຫັນເຖິງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຖິງຄວາມບໍ່ໄຫວຕົງຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ.</p> <p>2 ກ ຢມຍ 2:21.</p>
--	--	---

5 ແລະ ບັດນີ້ໄປເຖິດ; ເຮົາຈະບອກເຈົ້າວ່າ ເຮົາຈະເຮັດແນວໃດກັບສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ—ເຮົາຈະ ັມ້າງ ຮົ້ວ ຂອງ ມັນອອກ, ແລະ ມັນກໍຈະຖືກກິນໝົດ; ແລະ ເຮົາຈະມ້າງກຳແພງຂອງມັນອອກ, ແລະ ມັນກໍຈະຖືກຢູ່ບຢຳລົງ;

6 ແລະ ເຮົາຈະປ່ອຍໃຫ້ຫຍ້າເກີດເຕັມໄປທົ່ວ, ແລະ ກິ່ງງ່າຂອງມັນຈະບໍ່ຖືກລິອອກ ແລະ ດິນຈະບໍ່ຖືກພວນ; ແຕ່ຈະມີ ັເຄືອ ແລະ ກົກໜາມຂຶ້ນມາ; ເຮົາຈະສັ່ງເມກບໍ່ໃຫ້ ັຝົນຕົກລົງມາຮຳສວນນີ້.

7 ເພາະ ັສວນອະງຸ່ນຂອງຈອມໂຍທານັ້ນຄືເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະ ຄົນຂອງຢູດາຄືໄມ້ພັນດີຂອງພຣະອົງ; ແລະ ພຣະອົງຈະລໍຄອຍ ັການພິພາກສາ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ການຂົ່ມເຫັງຄວາມຊອບທຳ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ສຽງຮ້ອງໄຫ້.

8 ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ເສີມ ັເຮືອນຫລັງໜຶ່ງເຂົ້າກັບເຮືອນອີກຫລັງໜຶ່ງ, ຈົນວ່າບໍ່ມີບ່ອນວ່າງເປົ່າ, ຊຶ່ງພວກເຂົາຈະໄດ້ ັຢູ່ໂດຍລຳພັງໃນທ່າມກາງຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ!

9 ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນວ່າ, ເປັນຄວາມຈິງທີ່ບ້ານເຮືອນຫລາຍຫລັງຈະຕ້ອງຮ້າງເປົ່າ, ແລະ ບ້ານໃຫຍ່ເມືອງງາມຈະປາດສະຈາກຜູ້ອາໄສຢູ່.

10 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສວນອະງຸ່ນສິບເອເຄີຈະໃຫ້ຝົນເທົ່າກັບໜຶ່ງ ັບັດ, ແລະ ເມັດພືດໜຶ່ງໂຮເມີ ຈະມີຄ່າແຕ່ໜຶ່ງເອຟາ.

11 ວິບັດແກ່ຜູ້ຄົນທີ່ຕື່ນເຊົ້າ ເພື່ອ ັເລີ່ມ

ຕື່ນຕົ້ມຂອງມືນເມົາ, ແລະ ດົ່ມຕໍ່ໄປຈົນເຖິງຕອນກາງຄືນ, ເພາະ ັເຫລົ້າອະງຸ່ນຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມືນເມົາ!

12 ແລະ ພິນ, ແລະ ຂໍ້, ກອງ, ແລະ ບີ້, ແລະ ເຫລົ້າອະງຸ່ນໃນງານລ້ຽງພວກເຂົາ; ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ ັເອົາໃຈໃສ່ວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍ, ທັງບໍ່ພິຈາລະນາການກະທຳຈາກພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອີກ.

13 ສະນັ້ນ, ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຈຶ່ງໄປຫາການເປັນຊະເລີຍເພາະພວກເຂົາບໍ່ມີ ັຄວາມຮູ້; ແລະ ຜູ້ມີກຽດຂອງພວກເຂົາກໍຫົວໂຫຍ, ແລະ ຝູງຊົນຂອງພວກເຂົາທຸ່ວງແທ້ງໄປດ້ວຍຄວາມຫົວກະຫາຍ.

14 ສະນັ້ນ, ນະລົກຈຶ່ງຂະຫຍາຍຕົວຂອງມັນອອກ, ແລະ ເປີດປາກຂອງມັນອອກກວ້າງຈົນແທກບໍ່ໄດ້; ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຝູງຊົນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມວາງທ່າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຜູ້ທີ່ປິຕິຍິນດີຈະລົງໄປຫານະລົກນັ້ນ.

15 ແລະ ຄົນຕ່ຳຊ້າຈະຖືກນຳລົງໄປ, ແລະ ຄົນໃຫຍ່ໂຕຈະອ່ອນນ້ອມ, ແລະ ສາຍຕາຂອງຄົນທະນົງຕົວຈະອ່ອນໂຍນ.

16 ແລະ ຈອມໂຍທາຈະສູງສົ່ງໃນ ັການພິພາກສາ, ແລະ ພຣະເຈົ້າທີ່ບໍລິສຸດຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສັກສິດໃນຄວາມຊອບທຳ.

17 ຈາກນັ້ນຝູງແກະຈະຫາກິນຕາມພາສາຂອງມັນ, ແລະ ບ່ອນຮົກຮ້າງຂອງພວກທີ່ອ້ວນພິຈະມີພວກທີ່ແປກໜ້າມາກິນນຳ.

<p>5 ກ ພສສ 80:12. 6 ກ ອຊຍ 7:3; 32:13. ຂ ຍມຍ 3:3. 7 ກ ຄມພ ສວນອະງຸ່ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຂ ພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. 8 ກ ມກ 2:1-2.</p>	<p>ຂ ອສ ຖືກປະໃຫ້ຢູ່ຕາມລຳພັງ. ເຈົ້າຂອງທີ່ດິນຜູ້ຮັ່ງມີຈະຍຶດເອົາໄຮ່ນຳຕອນເລັກນ້ອຍຂອງຄົນຍາກຈົນ. 10 ກ ອຊກ 45:10-11. 11 ກ ສພສ 23:30-32. ຂ ຄມພ ພຣະວາຈາ</p>	<p>ແຫ່ງບັນຍາ. 12 ກ ພສສ 28:5. 13 ກ ຮສອ 4:6. ຄມພ ຄວາມຮູ້. 16 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ພິພາກສາ.</p>
--	---	---

18 ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ດຶງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍດ້ວຍ
ເຊືອກແຫ່ງ ັຄວາມ ໂອ້ ອວດ, ແລະ ດຶງ
ບາບ ະຄືກັບວ່າ ດຶງເຊືອກແກ່ກວນ;

19 ຜູ້ກ່າວວ່າ: ໃຫ້ພຣະອົງ ັຮິບ ຮ້ອນ,
ໃຫ້ພຣະອົງ ເລັ່ງງານຂອງພຣະອົງ; ເພື່ອ
ເຮົາຈະໄດ້ ະເຫັນ; ແລະ ຂໍໃຫ້ຄຳແນະນຳ
ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ບໍ່ ລິ ສຸດ ຂອງ ອິດສະ ຣາເອນ
ເຂົ້າມາໃກ້, ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຮູ້.

20 ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ ັເອີ້ນ ຄວາມ ຊົ່ວວ່າດີ,
ແລະ ຄວາມດີວ່າຊົ່ວ, ແລະ ເອີ້ນ ະຄວາມ
ມີດວ່າແຈ້ງ, ແລະ ຄວາມແຈ້ງວ່າມີດ, ແລະ
ເອີ້ນ ຄວາມ ຂົມ ວ່າ ຫວານ, ແລະ ຄວາມ
ຫວານວ່າຂົມ!

21 ວິບັດແກ່ ັຄົນສະຫລາດໃນສາຍຕາ
ຂອງຕົນເອງ ແລະ ຄວາມສັ່ງມແຫລມໃນ
ສາຍຕາຂອງຕົນເອງ!

22 ວິບັດ ແກ່ ຄົນ ໃຫຍ່ ໂຕ ທີ່ ດີ້ມ ເຫລົ້າ
ອະງຸ່ນ, ແລະ ແກ່ ຄົນ ແຂງ ແຮງ ທີ່ ປະ ສົມ
ເຄື່ອງດີ້ມແຮງ;

23 ຜູ້ທີ່ ຮັບ ຮອງ ຄົນ ຊົ່ວ ເພື່ອ ລາງ ວັນ,
ແລະ ັເອົາ ຄວາມ ຊອບ ທຳ ຂອງ ຄົນ ຊອບ
ທຳໄປຈາກເຂົາ!

24 ສະນັ້ນ, ຄື ກັນ ກັບ ັໄຟ ໄໝ້ ະເພື່ອງ
ເຂົ້າ, ແລະ ແປວ ໄຟ ລາມ ເລຍ ະຂີ້ ແກບ,
ຮາກຂອງມັນຈະຜຸອອກ, ແລະ ດອກຂອງ
ມັນ ຈະ ຂຸ ຫລົ່ມ ຄື ກັນ ກັບ ະຂີ້ ຝຸ່ນ; ເພາະ ວ່າ

ພວກ ເຂົາ ໂຍນ ກົດ ຂອງ ຈອມ ໂຍທາ ຖິ້ມ,
ແລະ ັປະ ໝາດ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ບໍ່ ລິ
ສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ.

25 ສະນັ້ນ, ັພຣະ ພິ ໂລດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້
ເປັນ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ເກີດ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ,
ແລະ ພຣະອົງ ຈະ ເດ່ ພຣະ ຫັດ ອອກ ໄປ ຕໍ່
ຕ້ານ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ລົງ ທັນ ພວກ ເຂົາ;
ແລະ ເນີນ ພູ ໂດ້ ສັນ ສະ ເທືອນ, ແລະ ຊາກ
ສົບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ສຶກ ຂາດ ຢູ່ ກາງ ຖະ ຫົນ. ເພາະ ທັງ ໝົດ ນີ້ ພຣະ ພິ ໂລດ ຂອງ ພຣະ ອົງ
ຍັງ ບໍ່ ເຊົາ ເທື່ອ, ແຕ່ ພຣະ ຫັດ ຂອງ ພຣະ ອົງ
ຍັງ ຍື່ນ ອອກ ມາ.

26 ແລະ ພຣະອົງຈະຍົກ ັເຄື່ອງສັນຍານ
ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດທີ່ຢູ່ທ່າງໄກ, ແລະ ຈະ
ະເບັ້ງ ສຽງ ເອີ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈາກ ທີ່ ສຸດ ຂອງ
ແຜ່ນດິນ ໂລກ; ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຮົາຈະ
ະມາດ້ວຍຄວາມພ້າວພັງ; ບໍ່ມີຜູ້ໃດ ໃນບັນ
ດາພວກເຂົາຈະອິດເມື່ອຍ ແລະ ເຕະ ສະ
ດູດ.

27 ບໍ່ມີຜູ້ໃດ ຈະ ເຫງົາ ນອນ ຫລື ນອນ
ຫລັບ; ທັງຜູ້ຄຽງແອວກໍບໍ່ຫລຸດ, ຫລື ສາຍ
ຮັດເກີບກໍບໍ່ຂາດ;

28 ລູກທະນູຂອງພວກເຂົາຈະແຫລມ,
ແລະ ຄັນທະນູທັງໝົດຈະກົງ, ແລະ ເລັບ
ມ້າຂອງພວກເຂົາຈະຄືກັນກັບຫີນເຫລັກ
ໄຟ, ແລະ ລັລົດຂອງພວກເຂົາຈະຄືກັນກັບ

18 ກ ຄມພ ອວດອົງ,
ຄວາມອວດອົງ.
ຂ ອສ ພວກເຂົາຖືກມັດ
ໄວ້ຢູ່ກັບບາບກຳຂອງ
ພວກເຂົາ ຄືກັນກັບສັດ
ລາກແກ່ທີ່ຖືກຈ່ອງຈຳ.
19 ກ ຢມຢ 17:15.
ຂ ອສ ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຊື່ອ
ໃນພຣະເມື່ອຊື່ອາ ຈົນກວ່າ
ພວກເຂົາເຫັນພຣະອົງ.
20 ກ ມຣນ 7:14, 18;
ຄພ 64:16; 121:16.
ຂ 1 ຢຮ 1:6.

21 ກ ສພສ 3:5-7;
2 ນພ 28:15.
23 ກ ອສ ຕັດເຂົາຈາກສິດທີ່
ທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງເຂົາ.
24 ກ ອບຢ 1:18;
ມລກ 4:1-2;
2 ນພ 20:17.
ຂ ຢອ 2:5;
1 ນພ 22:15, 23;
2 ນພ 26:4, 6;
ຄພ 64:23-24; 133:64.
ຄ ລກ 3:17;
ມຊຢ 7:29-31.

ງ 2 ຊມອ 12:7-9.
25 ກ ຄພ 63:32;
ມຊ 6:27.
26 ກ ຄມພ ບ້າຍສັນຍານ.
ຂ ພ ໝາກຫວິດ; ຍົກຕົວຢ່າງ,
ເຄື່ອງໝາຍຂອງການເຕົ້າ
ໂຮມ.
ອຊຢ 7:18;
2 ນພ 29:2.
ຄ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—
ການເຕົ້າໂຮມຊາວ
ອິດສະຣາເອນ.

ລົມໝູນ, ແລະ ສຽງຂອງມັນຈະດັງກ້ອງຄືກັນກັບສຽງສິງ.

29 ມັນຈະດັງກ້ອງຄືກັນກັບ "ສິງໝູ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະດັງກ້ອງ, ແລະ ຄາບເທຍ໌ອ, ແລະ ມັນຈະຂົນໄປເສຍດ້ວຍຄວາມປອດໄພ, ແລະ ບໍ່ມີໃຜຍາດເອົາໄດ້.

30 ແລະ ໃນມື້ນັ້ນ, ມັນຈະສົ່ງສຽງດັງຕໍ່ຕ້ານສັດຕູຄືກັນກັບສຽງດັງຂອງນ້ຳທະເລ; ແລະ ຖ້າຫາກຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຫລຽວເບິ່ງແຜ່ນດິນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄວາມມືດ ແລະ ຄວາມເລົ່າສະຫລົດໃຈ, ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງກໍຖືກເຮັດໃຫ້ມືດມົວໃນພ່າສະຫວັນເສຍ.

ບົດທີ 16

ເອຊາຢາເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—ບາບຂອງເອຊາຢາ ໄດ້ຮັບການອະໄພ ໂທດ—ເພິ່ນຖືກເອິ້ນໃຫ້ທຳນາຍ—ເພິ່ນທຳນາຍເຖິງການປະຕິເສດຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດຂອງຊາວຍິວ—ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຈະກັບຄືນມາ—ປຽບທຽບກັບເອຊາຢາ 6. ປະມານ 559-545 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ໃນ "ປີທີ່ກະສັດອຸດສີຢາສິ້ນຊີວິດນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທັບຢູ່ເທິງບັນລັງສູງເດັ່ນ, ຊາຍລະໄບຜ້າເຄື່ອງທັງຂອງພຣະອົງແຜ່ເຕັມພຣະວິຫານ.

2 ຢູ່ເໜືອພຣະອົງມີ "ເຊຣາຟິມຫລາຍອົງຍືນຢູ່; ແຕ່ລະອົງມີປຶກຫົກປຶກ, ແຕ່ລະອົງເອົາສອງປຶກປຶກໜ້າ, ສອງປຶກປຶກຕີນ, ແລະ ອີກສອງປຶກໃຊ້ບິນໄປ.

3 ແຕ່ລະອົງຮ້ອງໃສ່ກັນ ແລະ ກ່າວວ່າ:

ບໍລິສຸດ, ບໍລິສຸດ, ບໍລິສຸດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານ; ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງແຜ່ກະຈາຍໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ.

4 ແລະ "ເລົາປະຕູເຄື່ອນເພາະສຽງຂອງຜູ້ທີ່ຮ້ອງ, ແລະ ພຣະວິຫານເຕັມໄປດ້ວຍຄວັນ.

5 ຈາກນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ: ວິບັດເກີດກັບຂ້າພະເຈົ້າ! ເພາະຂ້າພະເຈົ້າ "ຫລົ້ມຈິມ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນທີ່ຮິມຝືປາກບໍ່ສະອາດ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ທ່າມກາງຜູ້ຄົນທີ່ຮິມຝືປາກບໍ່ສະອາດ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນກະສັດ, ຈອມໂຍທາກັບຕາຕີນເອງແລ້ວ.

6 ຕໍ່ມາມີເຊຣາຟິມອົງໜຶ່ງໄດ້ບິນມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ, ມີ "ຖ່ານໄຟສີແດງໃນມືຂອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຈັບເອົາມາຈາກແທ່ນບູຊາດ້ວຍຄົມໜີບ;

7 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເອົາຖ່ານໄຟນັ້ນແປະໃສ່ປາກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລ້ວກ່າວວ່າ: ສິ່ງນີ້ໄດ້ຖືກປາກຂອງເຈົ້າແລ້ວ; "ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຈົ້າກໍຖືກຍົກເລີກ, ແລະ ບາບຂອງເຈົ້າກໍໄດ້ຮັບອະໄພ.

8 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ເຮົາຈະສົ່ງຜູ້ໃດໄປ, ແລະ ແມ່ນໃຜຈະໄປເໝືອພວກເຮົາ? ຈາກນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນວ່າ: ຂ້ານ້ອຍຈະໄປດອກ; ຈົ່ງສົ່ງຂ້ານ້ອຍໄປຖ້ອນ.

9 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງໄປບອກຜູ້ຄົນພວກນີ້ວ່າ—ພວກເຈົ້າຈະພັງຫລາຍປານໃດ, ພວກເຈົ້າກໍຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈ; ພວກ

29 ກ 3 ນຟ 21:12-13.
16 1 ກ ອສ ປະມານ 750 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.
2 ອສ ຂອບເສື້ອຜ້າຂອງພຣະອົງ, ຫລື ຂອບເຄື່ອງທັງ.

2 ກ ຄມພ ເຄຣູບິມ.
4 ກ ເຮັບເຮີ ຮາກຖານຂອງຕີນປະຕູໄດ້ສິ້ນສະເທືອນ.
5 ກ ເຮັບເຮີ ຖືກຕັດອອກ; ຍົກຕົວຢ່າງ, ເພິ່ນໄດ້ໜັກໃຈຫລາຍ ເມື່ອສຳນຶກ

ໄດ້ເຖິງບາບກຳທີ່ເພິ່ນແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນມີ.
6 ກ ອສ ສິ້ນຍາລັກຂອງການຊຳລະລ້າງ.
7 ກ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ.

ເຈົ້າຈະເບິ່ງຄັກປານໃດ, ພວກເຈົ້າກໍຈະບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນ.

10 ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ໃຈຜູ້ຄົນພວກນີ້ມີດມົນ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຫຼູຂອງພວກເຂົາໜວກ, ແລະ ປິດຕາຂອງພວກເຂົາເສຍ—ຍ້ານວ່າພວກເຂົາຈະເຫັນດ້ວຍຕາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ກໍໄດ້ຍິນດ້ວຍຫູຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເຂົ້າໃຈດ້ວຍໃຈຂອງພວກເຂົາ, ແລ້ວປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ແລະ ໄດ້ຮັບການປົນປົງ.

11 ຈາກນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນຖາມວ່າ: ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ຈະໃຫ້ເປັນຢ່າງນັ້ນານປານໃດ? ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕອບວ່າ: ຈົນກວ່າຫົວເມືອງທັງຫລາຍຮ້າງເປົ່າປາດສະຈາກຜູ້ອາໄສຢູ່, ແລະ ເຮືອນບໍ່ມີຄົນ;

12 ແລະ ພຣະອົງຈະ ກວາດຕ້ອນຜູງຄົນອອກໜີໄປໄກໆ, ເພາະຈະມີການປະຖິ້ມອັນໃຫຍ່ຫລວງໃນທ່າມກາງແຜ່ນດິນ.

13 ເຖິງແມ່ນວ່າຍັງເຫລືອຄົນຢູ່ພຽງໜຶ່ງໃນສິບ, ແລະ ພວກເຂົາຈະກັບມາ, ແລະ ຖືກກົນຄືກັນກັບຕົ້ນຖິນ ແລະ ຕົ້ນໂອກ, ຊຶ່ງເນື້ອແທ້ຂອງມັນຢູ່ໃນຕົ້ນເວລາໃບຂອງມັນຫລົ່ນອອກໄປ; ເພື່ອແກ່ນບໍລິສຸດຈະເປັນ ກໍເນື້ອແທ້ຂອງມັນ.

ບົດທີ 17

ເອຟະຣາອິມ ແລະ ຊີເຣຍປະກາດສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານ ຢູດາ—ພຣະ ຄຣິດ ຈະ ມາ ກຳເນີດກັບຍິງທີ່ບໍລິສຸດ—ປຽບທຽບກັບເອຊາຢາ 7. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນສະໄໝຂອງອາຮາດຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງໂຍທາມ, ແລະ ໂຍທາມ ເປັນລູກຊາຍຂອງອຸດສີຢາ, ກະສັດຂອງຢູດາ, ຄືເຮສິນກະສັດຂອງຊີເຣຍ, ແລະ ເປກາເປັນລູກຊາຍຂອງເຣມາລີຢາ ກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ເຂົ້າໂຈມຕີນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຍຶດເອົາເມືອງນີ້ໄດ້.

2 ແລະ ເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດ ໄດ້ຂ່າວ, ມີຄວາມວ່າ: ຊີເຣຍຜູກສຳພັນກັບ ກໍເອຟະຣາອິມ ແລ້ວ. ແລະ ໃຈຂອງກະສັດ ແລະ ໃຈຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຫວັ່ນໄຫວຄືກັນກັບຕົ້ນໄມ້ໃນປາເໜັງຕິງດ້ວຍລົມພັດແຮງ.

3 ຈາກນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເອຊາຢາວ່າ: ບັດນີ້ເຈົ້າກັບ ກໍເອຊາຢາຊຸບ, ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຈົ່ງໄປເຝົ້າກະສັດອາຮາດຢູ່ບ່ອນຮ່ອງນ້ຳໄຫລມາສຸດ ເທິງຖະໜົນບ່ອນທີ່ເຮັດແຜ່ນຜ້າ;

4 ແລະ ບອກເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງສະຫງົບຈິດສະຫງົບໃຈ; ກໍຢາຍ້ານກົວ ຫລື ທຸກໃຈເລີຍ, ເພາະຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງລູກຊາຍຂອງເຣມາລີຢາ, ກະສັດເຮສິນ ແລະ ຜູ້ຄົນຊີເຣຍນັ້ນ ບໍ່ມີອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງຫຍັງດອກ, ພວກເຂົາທັງສອງເປັນດັ່ງດົນໄຟມອດ ຊຶ່ງຍັງເຫລືອແຕ່ຄວັນ.

5 ເພາະວ່າຊີເຣຍ, ເອຟະຣາອິມ, ແລະ ລູກຊາຍຂອງເຣມາລີຢາໄດ້ແນະນຳຊົ່ວຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

6 ໃຫ້ພວກເຮົາໄປຕໍ່ສູ້ກັບຢູດາ ແລະ ລົບກວນມັນ ແລະ ກໍຍຶດເອົາເປັນຫົວເມືອງຂຶ້ນ,

<p>10 ກ ມທ 13:14-15. 12 ກ 2 ກສ 17:18, 20. 13 ກ ອສ ຄືກັນກັບຕົ້ນໄມ້, ເຖິງແມ່ນໃບຂອງມັນຈະກະຈັດກະຈາຍໄປ, ແຕ່ຊີວິດ ແລະ ສັກກະຍະພາບຂອງການຜະລິດແກ່ນ ກໍຍັງ</p>	<p>ຄົງຢູ່ໃນຕົວຂອງຕົ້ນນັ້ນ. 17 2 ກ ອສ ພາກເໜືອທັງໝົດຂອງອິດສະຣາເອນ ໄດ້ຖືກເອີ້ນຕາມຊື່ຂອງເອຟະຣາອິມ, ຜູ້ນຳເຜົ່າຂອງພາກເໜືອ. 3 ກ ເຮັບເຮີ ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຈະກັບຄືນມາ.</p>	<p>4 ກ ອສ ບໍ່ຕ້ອງວິຕົກກ່າວກັບການໂຈມຕີ; ກະສັດສອງອົງນັ້ນ ບໍ່ມີອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງຫຍັງ. 6 ກ ເຮັບເຮີ ແຍກມັນອອກຈາກກັນ.</p>
---	--	--

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຕັ້ງລູກຊາຍຂອງຕາເບ
ເອນເປັນກະສັດບົກຄອງປະເທດນີ້.

7 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ມັນ
ຈະຕັ້ງຢູ່ບໍ່ໄດ້, ແລະ ທັງຈະເກີດຂຶ້ນບໍ່ໄດ້
ດອກ.

8 ເພາະເມືອງຫລວງຂອງຊີເຣຍຄີດາມັສ
ກັດ, ແລະ ຫົວໜ້າຂອງດາມັສກັດຄືເຣສິນ;
ພາຍໃນຫົກສິບຫ້າປີ ເອຟະຣາອິມຈະແຕກ
ຫັກຈົນວ່າບໍ່ມີຜູ້ຄົນ.

9 ແລະ ເມືອງຫລວງຂອງເອຟະຣາອິມຄື
ຊາມາເຣຍ, ແລະ ຫົວໜ້າຂອງຊາມາເຣຍ
ຄືລູກຊາຍຂອງເຣມາລີຢາ. ແນ່ນອນຖ້າ
"ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າບໍ່ຫລາຍ ເຈົ້າກໍຈະ
ສະຖາປະນາຂຶ້ນບໍ່ໄດ້.

10 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັບສັ່ງກັບອາຮາດ
ອີກ, ມີຄວາມວ່າ:

11 ເຈົ້າ ຈົ່ງ ຂໍ "ເຄື່ອງໝາຍ ອັນ ສຳຄັນ
ຈາກ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ
ຂອງເຈົ້າ; ຈົ່ງຂໍທັງໃນຄວາມເລິກ, ຫລື ໃນ
ຄວາມສູງເບື້ອງບົນ.

12 ແຕ່ອາຮາດທູນວ່າ: ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຂໍ
ເຄື່ອງໝາຍສຳຄັນ, ທັງຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ "ທົດ
ລອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

13 ແລະ ເອຊາຢາຈິ່ງໄດ້ເວົ້າວ່າ: ບັດນີ້,
ທ່ານຈົ່ງຟັງ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດ; ມັນ
ເປັນເລື່ອງເລັກໜ້ອຍສຳລັບພວກເຈົ້າທີ່ຈະ
ລົບກວນມະນຸດ, ແຕ່ພວກເຈົ້າຈະລົບກວນ
ພຣະເຈົ້າອີກບໍ່?

14 ສະນັ້ນ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເອງ ຈະ
ປະທານ ເຄື່ອງ ໝາຍ ແບບ ໜຶ່ງ ໃຫ້ ພວກ
ເຈົ້າ—ຈົ່ງ ເບິ່ງ, "ຜູ້ຍິງ ບໍລິສຸດ ຜູ້ໜຶ່ງ ຈະ

ຕັ້ງທ້ອງ, ແລະ ຈະກຳເນີດລູກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງ,
ແລະ ຈະເອີ້ນຊື່ຂອງເດັກນັ້ນວ່າ ະເອມານູ
ເອນ.

15 ເພິ່ນຈະກິນເນີຍ ແລະ ນ້ຳເຜິ້ງເພື່ອ
ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ຈັກ ປະ ຕິ ເສດ ຄວາມ ຊົ່ວ ແລະ
ເລືອກເອົາຄວາມດີ.

16 ກ່ອນເວລາ "ເພິ່ນຈະຮູ້ຈັກປະຕິເສດ
ຄວາມ ຊົ່ວ ແລະ ເລືອກເອົາຄວາມດີນັ້ນ,
ແຜ່ນດິນຂອງກະສັດ ະທັງສອງອົງທີ່ພວກ
ເຈົ້າຢ້ານກົວຈະເພພັງຮ້າງເປົ່າ.

17 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບັນດານໃຫ້ວັນ
ໂຫດຮ້າຍ "ມາເຖິງເຈົ້າ, ແລະ ເຖິງຜູ້ຄົນ
ຂອງເຈົ້າ ແລະ ລາຊາວັງຂອງບິດາເຈົ້າ,
ວັນນັ້ນຈະໂຫດຮ້າຍກວ່າທຸກໆວັນທີ່ເຄີຍ
ມີມາຕັ້ງແຕ່ອານາຈັກຂອງ ະເອຟະຣາອິມ
ແຍກອອກຈາກຢູດາ, ຄືວັນນັ້ນກະສັດອັດ
ຊີເຣຍຈະມາທຳລາຍ.

18 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນມື້
ນັ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ "ຜິວເອົາແມງ
ໄມ້ທີ່ຢູ່ທາງໄກສຸດຂອງເອຢິບ ແລະ ຈະຜິວ
ປາກເອົາແມ່ເຜິ້ງທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງອັດຊີ
ເຣຍ.

19 ແລະ ມັນຈະມາ, ແລະ ມັນທັງໝົດ
ຈະມາຢູ່ໃນຮ່ອມພູ, ແລະ ຢູ່ໃນຖ້ຳໃນໂງ່ນ
ຫີນ, ແລະ ຢູ່ໃນຟຸ່ມໄມ້, ແລະ ຢູ່ເດີນຫຍ້າ
ທັງໝົດ.

20 ໃນວັນດຽວກັນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຈະຈ້າງເອົາ "ຊ່າງຕັດຜົມຈາກຟາກແມ່ນ້ຳ
ເບື້ອງນັ້ນ, ຄື ະກະສັດອັດຊີເຣຍ, ເພິ່ນຈະ
ແຖໜວດ, ແຖຜົມ; ແລະ ແຖຂົນໃນຕົນຕົວ
ຂອງເຈົ້າຖິ້ມ.

9 ກ 2 ຂຄ 20:20.
11 ກ ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍ.
12 ກ ອສ ທົດສອບ, ລອງ
ເບິ່ງ, ຫລື ພິສຸດ.
14 ກ ຄມພ ຄົນບໍລິສຸດ.
ຂ ເຮັບເຮົາ ພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່

ກັບເຮົາ.
ຄມພ ເອມານູເອນ.
16 ກ 2 ນຟ 18:4.
ຂ 2 ກສ 15:30; 16:9.
17 ກ 2 ຂຄ 28:19-21.
ຂ 1 ກສ 12:16-19.

18 ກ ພ ພາກຫວິດ; ຍົກຕົວຢ່າງ,
ສັນຍານ, ຮ້ອງ.
ອຊຢ 5:26.
20 ກ ອສ ແຜ່ນດິນຈະຖືກ
ທຳລາຍໂດຍຄົນຕ່າງຊາດ.
ຂ 2 ກສ 16:5-9.

21 ແລະ ເຫດການ ຈະ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ມື້ນັ້ນ, ຊາຍຜູ້ໜຶ່ງຈະ "ລ້ຽງງົວໂຕໜຶ່ງກັບ ແກະສອງໂຕ;

22 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນ, ເພາະ ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງນົມ ເຂົາຈະໄດ້ກິນ ເນີຍ; ເພາະທຸກຄົນທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ຈະກິນເນີຍ ແລະ ນໍ້າເຜິ້ງ.

23 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນ ໃນມື້ ນັ້ນ, ທຸກແຫ່ງ, ບ່ອນທີ່ມີຕົ້ນອະງຸ່ນພັນກົກ, ຊຶ່ງມີລາຄາໜຶ່ງພັນ "ຫລຽນ ຈະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍເຄືອ ແລະ ກົກໜາມ.

24 ຄົນຈະມາທີ່ນັ້ນດ້ວຍລູກທະນູ ແລະ ຄັນທະນູ, ເພາະທີ່ວ່າແຜ່ນດິນ ຈະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍເຄືອ ແລະ ກົກໜາມ.

25 ແລະ ເນີນ ພູ ທຸກ ໜ່ວຍ ຈະ ຖືກ ຊຸດ ດ້ວຍຈີກ, ຄວາມຍ້ານກົວເຄືອ ແລະ ກົກ ໜາມຈະບໍ່ເກີດຈາກທີ່ນັ້ນ; ແຕ່ມັນຈະເປັນ ບ່ອນທີ່ສົ່ງຜູງງົວເຖິກອອກໄປ, ແລະ ເປັນ ບ່ອນຢູ່ບຍໍາຂອງ "ຜູງສັດທີ່ມີຄ່ານ້ອຍ.

ບົດທີ 18

ພຣະ ຄຣິດ ຈະ ເປັນ ເໝືອນ ຫີນ ທີ່ ຕໍາ ຕີນ ແລະ ເປັນ ເໝືອນ ແຮ້ວ ທີ່ ຫ້າງ ໄວ້—ຈົ່ງ ສະແຫວງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ແມ່ນໝໍດູ ທີ່ເວົ້າພໍ່າ—ຈົ່ງກັບມາຫາກົດ ແລະ ປະຈັກ ພະຍານ ເພື່ອ ເປັນ ການ ຊົ່ນໍາ—ປຽບ ທຽບ ກັບເອຊາ ຢາ 8. ປະ ມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້

ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າຈົ່ງ ເອົາແຜ່ນໜັງກໍ່ໃຫຍ່ມາ, ແລະ ຂຽນດ້ວຍ ປາກກາຂອງມະນຸດໃສ່ໃນນັ້ນວ່າ, "ມາເຮີ ຊາລານຫັດສະບັດ.

2 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນໍາເອົາ "ພະຍານ ທີ່ຊື່ສັດມາເຮັດບັນທຶກກັບຂ້າພະເຈົ້າຄື, ອູ ລິອາ ຜູ້ເປັນປະໂລຫິດ, ແລະ ເຊກາຣີຢາ, ລູກຊາຍຂອງເຢເບເຣກີຢາ.

3 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົມສູ່ຢູ່ຮ່ວມກັບ "ເມຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ນາງໄດ້ຕັ້ງ ທ້ອງ; ແລະ ໄດ້ ຄອດ ລູກ ມາ ເປັນ ຊາຍ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງ ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າ ມາເຮີຊາລານຫັດສະ ບັດ.

4 ຈົ່ງເບິ່ງ, "ກ່ອນ ະເດັກນ້ອຍຜູ້ນີ້ໃຫຍ່ ຂຶ້ນມາພໍຮູ້ຈັກເອີ້ນບິດາມານດາໄດ້, ຊັບ ສົມບັດທັງໝົດ ໃນເມືອງດາມັສກັດ ແລະ ຂອງທີ່ ະຍາດຊິງມາໄດ້ຈາກຊາມາເຣຍຈະ ຖືກກະສັດອັດຊີເຣຍຍຶດເອົາໄປໝົດ.

5 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ ອີກວ່າ:

6 ຍ້ອນວ່າຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄດ້ປະຕິເສດ ສາຍນໍ້າ "ຊີໂລອາທີ່ງຽບສະຫງົດ, ແລະ ສັ່ນເຊັນຕໍ່ໜ້າກະສັດ ະເຣສິນ ແລະ ລູກ ຊາຍຂອງເຣມາລີຢາ;

7 ແລ້ວສະນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈະນໍາເອົານໍ້າຈາກແມ່ນໍ້າທີ່ໄຫລແຮງ, ແລະ ຫລາຍສາຍ "ມາຫາພວກເຂົາຈົນກະ ທັງກະສັດຂອງອັດຊີເຣຍ ແລະ ລັດສະໝີ ພາບທັງໝົດຂອງເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນຈະຂ້າມ

<p>21 ກ ອສ ພຽງແຕ່ຜູ້ຄົນທີ່ກຸ່ມ ຕີນເອງຈໍານວນໜ້ອຍ ໜຶ່ງ ຈະເຫລືອຢູ່.</p> <p>23 ກ ພ ຫລຽນເງິນ.</p> <p>25 ກ ເຮັບເຮີ ຜູງແກະ, ຫລື ຜູງແບ້.</p> <p>18 1 ກ ເຮັບເຮີ ລົງມືບັນທຶກ,</p>	<p>ເພິ່ນໄດ້ຂອງບຸ້ນມາໄວ.</p> <p>2 ກ ຄມພ ພະຍານ.</p> <p>3 ກ ອສ ເມຍຂອງເພິ່ນ.</p> <p>4 ກ ອຊຢ 8:4.</p> <p>ຂ 2 ນພ 17:16.</p> <p>ຄ 2 ກສ 15:29.</p> <p>6 ກ ບຖກ 49:10;</p>	<p>ປຈສ ບຖກ 50:24 (ພາກຫ້ອຍທ້າຍ).</p> <p>ຂ ອຊຢ 7:1.</p> <p>7 ກ ອສ ມາຫາຊາວອິດສະຣາ ເອນທີ່ຢູ່ພາກເໜືອກ່ອນ.</p>
---	--	--

ຫ້ວຍ ແລະ ຝັ່ງທັງໝົດຂອງເພິ່ນ.

8 ແລະ ັເພິ່ນ ຈະ ໂຫລ ຜ່ານ ຢູ່ ດາ ໄປ; ເພິ່ນ ຈະ ໂຫລ ແລະ ຖ້ວມ ຈົນ ເຖິງ ພຽງ ຄໍ; ແລະ ການກາງປົກຂອງເພິ່ນຈະເຕັມຄວາມກວ້າງຂອງແຜ່ນດິນຂອງພຣະອົງ, ໄອ້ ະເອມານູເອນ.

9 ັຈົ່ງພາກັນຍ້ານກົວເຖິດ, ໄອ້ ຊົນຊາດທັງຫລາຍ ເອີຍ, ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ຫັກ ເປັນ ຊົນສ່ວນ; ແລະ ບັນດາປະເທດໄກທັງໝົດຈົ່ງພັງເດີ້; ແລະ ຕຽມຕົວໄວ້ເຖິດ ແລະ ເຈົ້າຈະຖືກຫັກເປັນຊົນສ່ວນ; ຈົ່ງຕຽມຕົວໄວ້ເຖິດ, ແລະ ເຈົ້າຈະຖືກຫັກເປັນຊົນສ່ວນ.

10 ຈົ່ງ ວາງ ແຜນ ກັນ ແຕ່ ມັນ ຈະ ບໍ່ ສໍາເລັດ, ເວົ້າ ແຕ່ ຈະ ບໍ່ ມີ ປະ ໂຫຍດ; ັເພາະ ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຮົາແລ້ວ.

11 ເພາະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ ເຕືອນ ຂ້າພະເຈົ້າ ດ້ວຍ ລິດ ທາ ນຸ ພາບ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ແນະນໍາ ຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ ບໍ່ຄວນເດີນໃນເສັ້ນທາງທີ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ເຮັດ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

12 ເຈົ້າຢາເວົ້າວ່າ, ັພັນທະມິດ, ແກ່ທຸກຄົນທີ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ຈະເວົ້າວ່າ, ັພັນທະມິດ; ທັງຢາຍ້ານກົວຄວາມຍ້ານກົວຂອງພວກເຂົາ, ຫລື ຢາຕົກໃຈເລີຍ.

13 ຖວາຍ ຄວາມ ສັກ ສິດ ແດ່ ອົງ ຈອມ ໂຍທາເຖິດ, ແລະ ັໃຫ້ພຣະອົງເປັນທີ່ຍ້ານກົວຂອງເຈົ້າ, ແລະ ໃຫ້ພຣະອົງເປັນທີ່ທັ້າ

ເກງຂາມຂອງເຈົ້າ.

14 ແລະ ພຣະ ອົງ ເປັນ ັສະຖານທີ່ ສັກສິດ; ແຕ່ເປັນເໝືອນ ະກ້ອນຫີນທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດລົ້ມ, ແລະ ເປັນສີລາທີ່ເຮັດໃຫ້ເຄືອງແຄ້ນ ໃຈ ຕໍ່ ເຊື້ອສາຍ ອິດສະ ຣາເອນ ສອງ ເຜົ່າ, ເປັນກັບດັກ ແລະ ບ້ວງແຮວຕໍ່ຜູ້ອາໄສຂອງເຢຣູຊາເລັມ.

15 ແລະ ຄົນເປັນຈໍານວນຫລວງຫລາຍ ໃນບັນດາພວກເຂົາຈະ ັເຕະສະດຸດ ແລະ ລົ້ມລົງ, ແລະ ຖືກບ້ວງແຮວ ແລະ ລົ້ມລົງ ເປັນບາດແຜ ແລະ ຖືກພາຕົວໄປ.

16 ຈົ່ງຜູກມັດປະຈັກພະຍານໄວ້, ຈົ່ງຜະນຶກ ັກົດໄວ້ໃນບັນດາສານຸສິດຂອງເຮົາ.

17 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະລໍຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ ັເຊື້ອງພຣະພັກຈາກເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ, ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ຊອກ ຫາ ພຣະອົງ.

18 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ລູກຫລານທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອເປັນ ັເຄື່ອງ ໝາຍ ແລະ ເພື່ອເປັນ ການ ແປກ ປະ ຫລາດ ໃນ ອິດສະ ຣາເອນ ອັນມາຈາກຈອມ ໂຍທາ, ຜູ້ປະທັບຢູ່ເທິງພູຊີໂອນ.

19 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບອກ ກັບ ພວກທ່ານວ່າ: ຈົ່ງຊອກຫາ ັຄົນທີ່ລ້ຽງວິນຍານ, ແລະ ະພໍດູທີ່ເວົ້າພໍ່າ ແລະ ຈົມພິມພໍ່າຢູ່ໃນລໍາຄໍ— ັເປັນການສົມຄວນແລ້ວ

<p>8 ກ ອສ ອັດຊີເຣຍຈະຊົມເຂົ້າໄປສູ່ຢູດານໍາອີກ.</p> <p>ຂ ຄມພ ເອມານູເອນ.</p> <p>9 ກ ອສ ສ້າງພັນທະມິດ.</p> <p>10 ກ ອສ ຢູດາ (ແຜ່ນດິນເອມານູເອນ) ຈະຖືກຮັກສາໄວ້.</p> <p>ພສສ 46:7.</p> <p>12 ກ ອສ ຢູດາບໍ່ຄວນເພິ່ງອາໄສແຜນການລັບກັບຄົນອື່ນ ເພື່ອຄວາມປອດໄພ.</p> <p>13 ກ ອສ ມີຄວາມຄາລະວະ</p>	<p>ແລະ ຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.</p> <p>14 ກ ອຊກ 11:15-21.</p> <p>ຂ 1 ປຕ 2:4-8;</p> <p>ຢຄ 4:14-15.</p> <p>15 ກ ມຫ 21:42-44.</p> <p>16 ກ ເຮັບເຮີ ການສອນ, ຫລື ຄໍາສອນ.</p> <p>ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ.</p> <p>17 ກ ອຊຢ 54:8.</p> <p>18 ກ ອສ ຊື່ຂອງເອຊາຢາ ແລະ</p>	<p>ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ໝາຍເຖິງ “ພຣະເຢໂຣວາຄຸມຄອງ”; “ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຈະກັບຄືນມາ”; ແລະ “ລົງມີປຸ້ນທັນທີ, ເພິ່ນໄດ້ຂອງປຸ້ນມາໄວ້.”</p> <p>2 ນພ 17:3; 18:3.</p> <p>19 ກ ລລວ 20:6.</p> <p>ຂ ອສ ພໍ່ເວດມິນ, ພໍ່ດູ.</p> <p>ຄ 1 ຊມອ 28:6-20.</p>
---	--	---

ບໍ່ທີ່ຜູ້ຄົນບໍ່ຊອກຫາພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອຜູ້ທີ່ມີຊີວິດຈະໄດ້ຍິນ ຈາກຜູ້ຕາຍ?

20 ຊອກຫາກົດ ແລະ ປະຈັກພະຍານ; ແລະ ຖ້າຫາກ "ພວກເຂົາບໍ່ເວົ້າຕາມພຣະຄຳນີ້, ກໍຍ້ອນວ່າມັນບໍ່ມີຄວາມສະຫວ່າງຢູ່ໃນຕົວຂອງພວກເຂົາ.

21 ແລະ "ພວກເຂົາ ຈະ ຊັດ ເຊ ພະ ເນ ຈອນ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ໝົດ ຫວັງ ແລະ ອິດ ຢາກ; ແລະ ເຫດ ການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອພວກເຂົາຫົວຢາກກິນ, ພວກເຂົາຈະຄຽດແຄ້ນ ແລະ ສາບແຊ່ງກະສັດກັບພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ແລະ ແຫງນໜ້າຂຶ້ນຟ້າ.

22 ແລະ ພວກເຂົາ ຈະ ຫລຽວ ເບິ່ງ ໂລກ ແລະ ເຫັນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ແລະ ຄວາມມືດ, ຄວາມໝົ່ນໝອງອັນເກີດຈາກຄວາມເຈັບປວດ, ແລະ ຈະຖືກຂັບໄລ່ເຂົ້າໄປໃນຄວາມມືດ.

ບົດທີ 19

ເອຊາຢາກ່າວກ່ຽວກັບພຣະເມຊີອາ—ຜູ້ຄົນ ໃນ ຄວາມ ມືດ ຈະ ເຫັນ ແສງ ສະ ຫວ່າງ ອັນຍິ່ງ ໃຫຍ່—ເດັກນ້ອຍຜູ້ໜຶ່ງ ໄດ້ເກີດມາໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາແລ້ວ—ເພິ່ນ ຈະ ເປັນ ອົງສັນຕິລາດ ແລະ ຈະປົກຄອງລາຊາບັນລັງຂອງດາວິດ—ປຽບ ທຽບ ກັບເອຊາຢາ 9. ປະມານ 559–545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມໝົ່ນໝອງ

ຈະຍັງບໍ່ເທົ່າກັບທີ່ເຄີຍເປັນມາໃນຄວາມເດືອດຮ້ອນຂອງມັນ, ເມື່ອຄັ້ງທຳອິດ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ "ແຜ່ນດິນເສບູໂລນ ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ເນັບທະລີ ເປັນ ທຸກ ພໍ ສົມ ຄວນ, ແລະ ຕໍ່ມາໄດ້ເຮັດໃຫ້ທຸກໜັກຫລາຍຂຶ້ນ ໂດຍ ທາງ ທະເລ ແດງ ເລີຍ ຈາກ ແມ່ ນໍ້າ ຈໍແດນ ໃນຄາລີເລຂອງປະຊາຊາດ.

2 ຜູ້ທີ່ດຳເນີນໄປໃນ "ຄວາມມືດໄດ້ເຫັນ ແສງສະຫວ່າງຢ່າງ ໃຫຍ່ຫລວງມາແລ້ວ; ຄວາມສະຫວ່າງຍ່ອມສ່ອງ ເຖິງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງເງົາແຫ່ງຄວາມຕາຍ.

3 ພຣະອົງ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊາດເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄວາມສຸກ "ເພີ່ມຂຶ້ນ—ພວກເຂົາປີຕີຍິນດີໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງເຮັດເໝືອນດັ່ງຄົນປີຕີຍິນດີເມື່ອຍາມເກັບກ່ຽວ ຫລື ເໝືອນດັ່ງຄາວທີ່ພວກເຂົາແບ່ງບັນຂອງທີ່ຍິດມາໄດ້.

4 ເພາະພຣະອົງໄດ້ຫັກແອກທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາໜັກໜ່ວງ, ແລະ ໄມ້ຄານທີ່ພາດບ່າຂອງພວກເຂົາຫັກແລ້ວ.

5 ເພາະ ທຸກ ສະ ໜາມ ຮົບ ຂອງ ນັກ ຮົບ ຍ່ອມມີສຽງອີກກະທົກຢ່າງສັບສົນ, ແລະ ອາ ພອນ ໂຊກ ໄປ ດ້ວຍ ເລືອດ; ແຕ່ນີ້ ຈະ ເປັນໄປດ້ວຍການເຜົາໄໝ້.

6 ເພາະວ່າ "ເດັກນ້ອຍຜູ້ໜຶ່ງຈະເກີດມາເພື່ອພວກເຮົາ, ຈະປະທານບຸດຊາຍຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ, ແລະ ພຣະອົງຈະເປັນ ຜູ້ປົກຄອງພວກເຮົາ, ພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ຜູ້ປະເສີດ, ຜູ້ປົກສາ, ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບ, ພຣະບິດາ

19 ງ ພ ເພື່ອ.
20 ກ ອສ (ໃນ ຂໍ້ທີ 21–22) ນຳອີກ.
21 ກ ອສ ຊາວອິດສະຣາເອນ ຈະຖືກນຳໄປສູ່ການເປັນຊະເລີຍ ເພາະ ພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອຟັງ.

19 1 ກ ມທ 4:12–16.
2 ກ "ຄວາມໝົ່ນໝອງ" ແລະ "ຄວາມມືດ" ຄື ການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ ແລະ ການເປັນຊະເລີຍ; "ແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່" ຄື ພຣະຄຣິດ.

3 ກ ອຊຢ 9:3.
6 ກ ອຊຢ 7:14; ລກ 2:11.
ຂ ມທ 28:18.
ຄ ຕຕ 2:13–14.
ງ ແອວ 11:38–39, 44.

ຜູ້ເປັນນິດ, ອົງ າສັນຕິລາດ.

7 ຄວາມ ຈະ ເລີນ ແຫ່ງ ັການ ປົກ ຄອງ ແລະ ສັນຕິສຸກ ຈະບໍ່ມີທີ່ສຸດ, ເທິງບັນລັງ ຂອງ ດາວິດ, ແລະ ເໝືອ ອານາ ຈັກ ຂອງ ເພິ່ນເພື່ອວາງລະບຽບ, ແລະ ສະຖາປະນາ ຂຶ້ນ ດ້ວຍ ຄວາມ ສະຫລາດ ສ່ອງ ໃສ ແລະ ຍຸດຕິທຳ, ເລີ່ມແຕ່ບັດນີ້ຈົນເຖິງຕະຫລອດ ການ. ຄວາມ ມັງ ໝັ້ນ ຂອງ ຈອມ ໂຍທາ ຈະ ທຳການນີ້.

8 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະ ອົງເຖິງຢາໂຄບ ແລະ ມັນສ່ອງແສງມາເຖິງ ັອິດສະຣາເອນ.

9 ແລະ ຜູ້ຄົນທັງປວງຈະຮູ້ຈັກ ເຖິງແມ່ນ ເອເຟະຣາອິມ ແລະ ຜູ້ອາ ໄສ ຂອງ ຊາມາ ເຣຍ ທີ່ກ່າວ ດ້ວຍ ຄວາມ ຈອງ ທອງ ແລະ ດ້ວຍຄວາມເຍີ້ຍົ່ງຂອງໃຈວ່າ:

10 ຕຶກທີ່ສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍດິນຈໍໄດ້ເພພັງລົງ ແລ້ວ, ແຕ່ພວກເຮົາຈະສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ດ້ວຍ ຫີນ; ກົກເດື່ອຖືກໂຄ່ນລົງແລ້ວ, ແຕ່ພວກ ເຮົາຈະປູກຕົ້ນສີດາແທນ.

11 ສະນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ ຜູ້ບໍລະປັກຂອງ ັເຣສິນຕໍ່ສັກັບເພິ່ນ, ແລະ ຮວບຮວມສັດຕູຂອງເພິ່ນເຂົ້າກັນ;

12 ຊາວຊີ ເຣຍ ຢູ່ທາງ ໜ້າ ແລະ ຊາວ ພິລິດສະຕິນຢູ່ທາງຫລັງ; ແລະ ດ້ວຍປາກ ທີ່ອ້າ ໄວ້ ພວກເຂົາ ຈະ ັກິນ ກິນ ອິດສະ ຣາເອນ. ເພາະ ທັງ ໝົດ ນີ້ ຈະພຣະ ພິ ໂລດ ຂອງພຣະອົງຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າເທື່ອ, ແຕ່ພຣະ ຫັດຂອງພຣະອົງຍັງຍິ່ນອອກມາ.

13 ເພາະ ຜູ້ຄົນ ັບໍ່ ໄດ້ ທັນ ໄປ ທາ ພຣະ

ອົງ ຜູ້ລົງທັນ ພວກເຂົາ, ທັງ ພວກເຂົາ ບໍ່ ສະແຫວງຫາຈອມໂຍທາ.

14 ສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕັດ ຫົວ ແລະ ຫາງ ກິ່ງ ກ້ານ ແລະ ຕົ້ນ ອອກ ຈາກ ອິດສະຣາເອນໃນມື້ດຽວ.

15 ຜູ້ອະວຸໂສຈະເປັນຫົວ ແລະ ສາດສະ ດາທີ່ສິດສອນຄວາມຕົວະຈະເປັນທາງ.

16 ເພາະ ຜູ້ນຳ ຂອງ ຜູ້ຄົນ ພວກນີ້ ເປັນ ເຫດໃຫ້ເຂົາທຳຜິດ; ແລະ ຄົນທີ່ຖືກພວກ ເຂົານຳໄປຍ່ອມຖືກທຳລາຍ.

17 ສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຈະບໍ່ມີ ຄວາມສຸກໃນຊາຍໜຸ່ມຂອງເຂົາ, ແລະ ທັງ ບໍ່ມີ ັເມດຕາສົງສານຕໍ່ລູກກຳພ້າພໍ່ ແລະ ແມ່ພ້າຍຄົນໃດເລີຍ; ເພາະວ່າທຸກໆຄົນ ໃນພວກເຂົາເປັນຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ, ແລະ ເປັນຄົນເຮັດຊົ່ວ ແລະ ທຸກໆປາກເວົ້າແຕ່ ັແນວໂງ່. ເພາະທັງໝົດນີ້ພຣະພິໂລດຂອງ ພຣະອົງຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າເທື່ອ, ແຕ່ ັພຣະຫັດ ຂອງພຣະອົງຍັງຍິ່ນອອກມາ.

18 ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເຜົາໄໝ້ດັ່ງໄຟ ມັນຈະກິນກິນເຄືອ ແລະ ກົກໜາມ, ແລະ ຈະເກີດໄຟຕາມກໍໄມ້ໃນປ່າ, ແລະ ມັນ ຈະລຸກລາມຂຶ້ນຄືກັນກັບການພຸ່ງຂຶ້ນຂອງ ຄວັນ.

19 ດ້ວຍພຣະພິໂລດຂອງຈອມໂຍທາ, ແຜ່ນດິນຈຶ່ງມືດ ແລະ ຜູ້ຄົນຈະເປັນຄົນນ້ຳ ມັນເຊື້ອໄຟ; ັບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະໄວ້ຊີວິດອ້າຍ ນ້ອງຂອງຕົນເລີຍ.

20 ແລະ ເຂົາ ຈະ ຍາດ ຊົງ ເອົາ ມີ ຂວາ ແລະ ຍັງຫົວໂຫຍຢູ່; ແລະ ເຂົາ ຈະ ັກິນ

<p>6 ຈ ຢຮ 14:27. 7 ກ ຄມພ ປົກຄອງ, ການປົກຄອງ. ຂ ດນອ 2:44. 8 ກ ອສ ຂ່າວສານຂອງສາດສະດາທີ່ຕໍ່ຈາກ (ຂໍ້ທີ 8-21) ເປັນ ຄຳເຕືອນຕໍ່</p>	<p>ສິບເຜົ່າພາກເໜືອ, ເອີ້ນວ່າ ອິດສະຣາເອນ. 11 ກ 2 ກສ 16:5-9. 12 ກ 2 ກສ 17:6, 18. ຂ ອຊຢ 5:25; 10:4. 13 ກ ອມ 4:6-12. 17 ກ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດ</p>	<p>ຕາ, ຄວາມເມດຕາ. ຂ 2 ນຟ 9:28-29. ຄ ຢຄ 5:47; 6:4. 19 ກ ມກ 7:2-6. 20 ກ ພບຍ 28:53-57.</p>
---	---	---

ມີຊ້າຍແຕ່ເຂົາຍັງບໍ່ພໍໃຈ; ເຂົາຈະກິນເນື້ອ ຫຼັງທີ່ແຂນຂອງຕົນເອງນຳອີກ—

21 ັນາ ນາ ເຊ, ະເອຟະ ຣາອີມ; ແລະ ເອຟະຣາອີມ, ມານາເຊ; ທັງສອງຈະຮ່ວມ ກັນ ຕໍ່ສູ້ ັຍູດາ. ເພາະທັງໝົດນີ້ ພຣະພິ ໂລດຂອງພຣະອົງຍັງບໍ່ທັນເຊົາເທື່ອ, ແຕ່ ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຍັງຍິ່ນອອກມາ.

ບົດທີ 20

ຄວາມພິນາດຂອງອັດຊີເຣຍ ເປັນລັກສະ ນະຂອງຄວາມພິນາດຂອງຄົນຊົ່ວໃນການ ສະເດັດ ມາ ຄັ້ງ ທີ່ ສອງ—ຫລັງ ຈາກ ພຣະ ອົງໄດ້ສະເດັດກັບຄືນມາ ມັນຈະມີຄົນພຽງ ເລັກ ຫນ້ອຍ ເຫລືອ ຢູ່—ຜູ້ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ຂອງ ຢາໂຄບຈະກັບມາໃນມື້ນັ້ນ—ປຽບທຽບກັບ ເອຊາຢາ 10. ປະມານ 559–545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ອອກຄຳສັ່ງອັນບໍ່ຊອບທຳ ແລະ ຂຽນເລື່ອງທຸກໜັກຊຶ່ງເຂົາກຳນົດຂຶ້ນ;

2 ເພື່ອ ຫັນ ຄົນ ຂັດ ສົນ ອອກ ໄປ ຈາກ ັການພິພາກສາ, ແລະ ເພື່ອເອົາສິດທິຈາກ ຄົນທຸກຍາກຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາໄປ, ເພື່ອ ະແມ່ໝ້າຍຈະໄດ້ເປັນເຄື່ອງຮັບຮອງຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ກະ ທຳໃຫ້ເດັກກຳພ້າພໍ່ເປັນເຫຍື່ອຂອງພວກ ເຂົາ!

3 ແລະ ພວກເຈົ້າຈະເຮັດແນວໃດໃນວັນ ແຫ່ງ ັການມາຢັ້ງມາຢາມ ແລະ ໃນຄວາມ ເປົ່າປຽວທີ່ຈະມາຈາກທາງໄກ? ພວກເຈົ້າ ຈະໜີໄປເພິ່ງຜູ້ໃດ? ແລະ ຈະຖິ້ມລັດສະໝີ ພາບຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ບ່ອນໃດ?

4 ປາດສະຈາກເຮົາແລ້ວ ພວກເຂົາຈະ ກົມຫົວລົງໃຫ້ນັກໂທດ, ແລະ ພວກເຂົາຈະ ລົ້ມຕາຍຢູ່ກັບພວກທີ່ຖືກປະຫານ. ເພາະ ທັງໝົດນີ້ພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງຍັງບໍ່ ທັນເຊົາເທື່ອ, ແຕ່ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຍັງ ຍິ່ນອອກມາ.

5 ໂອ້ ຊາວອັດຊີເຣຍ ເອີຍ, ຜູ້ເປັນໄມ້ ຄ້ອນ ແຫ່ງ ຄວາມ ໂມ ໂຫ ຂອງ ເຮົາ ແລະ ເປັນໄມ້ແສ້ແຫ່ງຄວາມເຄືອງແຄ້ນ ັຂອງ ເຂົາ.

6 ເຮົາຈະສົ່ງເຂົາໄປ ັຕ່ສູ້ກັບປະຊາຊາດ ທີ່ໜ້າຊື່ໃຈຄົດ, ແລະ ເຮົາຈະບັນຊາເຂົາ ໃຫ້ໄປຕ່ສູ້ກັບຜູ້ທີ່ເຮົາພິໂລດເພື່ອຍາດເອົາ ຂອງທີ່ປຸ້ນມາ ແລະ ເພື່ອຍາດເອົາເຫຍື່ອ ແລະ ເພື່ອຢຽບຢາພວກເຂົາລົງຄືກັນກັບຂີ້ ຕົມໃນຖະໜົນ.

7 ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈແນວນັ້ນ, ແລະ ໃຈ ຂອງເຂົາກໍບໍ່ຄິດແນວນັ້ນ; ແຕ່ໃນໃຈຂອງ ເຂົາ ຄືຈະທຳລາຍ ແລະ ຕັດປະຊາຊາດ ອອກເສຍບໍ່ແມ່ນພຽງເລັກຫນ້ອຍ.

8 ເພາະເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ: ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາ ຂອງເຮົາເປັນກະສັດໝົດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

9 ເມືອງການ ໂນກໍເປັນເມືອງກັກເກມິດ ແລ້ວ ແມ່ນບໍ່? ເມືອງຮາມັດກໍເປັນເມືອງ ອາກບັດແລ້ວແມ່ນບໍ່? ເມືອງຊາມາເຣຍກໍ ເປັນເມືອງດາມັສກັດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

10 ເໝືອນດັ່ງ ັມີຂອງເຮົາໄປເຖິງບັນດາ ລາຊາອານາຈັກຂອງຮູບບູຊາ, ຊຶ່ງຮູບຄວັດ ສະຫລັກຂອງພວກເຂົານັ້ນດີລື່ນຂອງເຢຣູ ຊາເລັມ ແລະ ຂອງຊາມາເຣຍ;

11 ຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ບໍ່ວ່າ ເຮົາຈະບໍ່ເຮັດ ຫຍັງກັບເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ຮູບບູຊາຂອງ

<p>21 ກ ຄມພ ມານາເຊ. ຂ ຄມພ ເອຟະຣາອີມ. ຄ ຄມພ ຢູດາ (ລູກຊາຍ ຂອງຢາໂຄບ).</p>	<p>20 ກ ພ ຄວາມຍຸດຕິທຳ. ຂ ຄມພ ແມ່ໝ້າຍ. 3 ກ ອສ ການລົງໂທດ. 5 ກ ອຊຸຢ 10:5.</p>	<p>6 ກ ອສ ຕໍ່ສູ້ກັບອິດສະຣາເອນ. 10 ກ ອສ ກະສັດແຫ່ງອັດຊີ ເຣຍ (ຂໍ້ທີ 10–11).</p>
--	---	---

ມັນຄືກັນກັບເຮົາໄດ້ເຮັດມາແລ້ວກັບຊາມາ
ເຮຍ ແລະ ຮູບບູຊາຂອງມັນ?

12 ດັ່ງນັ້ນ ເຫດການ ຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ເມື່ອອົງພຣະເຈົ້າໄດ້ສຳເລັດພາລະກິດທັງ
ໝົດຂອງພຣະອົງທີ່ພູຊີໂອນ ແລະ ທີ່ເຢຣູ
ຊາເລັມ ແລ້ວ, ພຣະອົງຈະລົງໂທດ "ຜົນ
ຂອງໃຈທີ່ອວດດີຂອງກະສັດແຫ່ງ ະອັດຊີ
ເຮຍ ແລະ ລັດສະໝີພາບແຫ່ງຄວາມໄຝ
ສູງຂອງເຂົາ.

13 ເພາະ "ເຂົາໄດ້ກ່າວວ່າ: ດ້ວຍຄວາມ
ຮຸນແຮງຂອງມືເຮົາ ແລະ ດ້ວຍປັນຍາຂອງ
ເຮົາ, ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຂຶ້ນມາ;
ເພາະເຮົາມີຄວາມເຂົ້າໃຈ; ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຍ້າຍ
ເຂດແດນຂອງຜູ້ຄົນ ແລະ ປຸ້ນເອົາຊັບສົມ
ບັດຈາກພວກເຂົາ, ແລະ ເຮົາໄດ້ກົດຂີ່ຜູ້ອາ
ໄສເໝືອນດັ່ງຄົນກ້າ;

14 ແລະ ມືຂອງເຮົາພົບຂອງມືຄ່າຂອງ
ຜູ້ຄົນຄືກັນກັບຮັງນົກ; ແລະ ເຮົາເຕົ້າໂຮມ
ແຜ່ນດິນໂລກໄວ້ທັງໝົດຄືກັນກັບຄົນເກັບ
ໄຂ່ທີ່ເຫລືອ; ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດເຫັງປົກ ຫລື
ເປີດປາກ ຫລື ສົ່ງສຽງ.

15 "ຂວານ ະຈະອວດອ້າງຕົວມັນເອງ
ກັບຜູ້ທີ່ໃຊ້ມັນບໍ່? ເລື້ອຍຈະຫັນຄົມໃສ່ຄົນ
ທີ່ໃຊ້ມັນບໍ່? ໄມ້ສ້າວຈະແກວ່ງຕົວມັນເອງ
ໃສ່ຄົນທີ່ຍົກມັນຂຶ້ນບໍ່? ຫລື ວ່າ ໄມ້ຄ້ອນ
ເທົ່າຈະຍົກຕົວມັນຂຶ້ນເອງຄືກັບວ່າບໍ່ແມ່ນ
ໄມ້ບໍ່?

16 ສະນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈອມໂຍທາ,
ຈະສົ່ງຄວາມຜອມແຫ້ງມາໃນບັນດາຄົນ

ອ້ວນພີຂອງພຣະອົງ; ແລະ ພາຍໃຕ້ "ລັດ
ສະໝີພາບຂອງເຂົາ ພຣະອົງຈະກໍ່ການ
ເຜົາໄໝ້ຂຶ້ນຄືກັນກັບການເຜົາໄໝ້ຂອງໄຟ.

17 ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງຂອງອິດສະ
ຣາເອນຈະເປັນແສງໄຟ ແລະ ພຣະຜູ້ບໍລິ
ສຸດຂອງເຂົາຈະກາຍເປັນແປວໄຟ ແລະ
ຈະເຜົາໄໝ້ ແລະ ກິນກິນເຄືອ ແລະ ກົກ
ໜາມໃນມື້ດຽວ;

18 ແລະ ຈະ "ກິນລັດສະໝີພາບຂອງ
ປ່າໄມ້ຂອງເຂົາ, ແລະ ສວນໝາກໄມ້ຂອງ
ເຂົາ, ທັງຈິດວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍ; ແລະ
ເຂົາຈະເປັນເໝືອນເວລາຄົນເຈັບຊູດຊິດ
ລົງໄປ.

19 ແລະ ຕົ້ນໄມ້ທີ່ "ເຫລືອໃນປ່າຂອງ
ເຂົາຈະເຫລືອຢູ່ພຽງເລັກໜ້ອຍ, ຈົນວ່າ
ເດັກນ້ອຍຈະນັບໄດ້.

20 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນ
"ມື້ນັ້ນຄື, ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງອິດສະຣາເອນ
ແລະ ຄົນທີ່ໂຕນໜີໄປຂອງ ະເຊື້ອສາຍ
ຂອງຢາໂຄບຈະບໍ່ ະເພິ່ງພາອາໄສຜູ້ທີ່ຂ້ຽນ
ຕີເຂົາອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ຈະເພິ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນດ້ວຍ
ຄວາມຈິງ.

21 "ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຜູ້ທີ່
ເຫລືອຢູ່ຂອງຢາໂຄບ, ຈະກັບມາທາພຣະ
ເຈົ້າຜູ້ຊົງມີລິດເດດ.

22 ອິດສະຣາເອນ ເອີຍ ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ
ຜູ້ຄົນຂອງເຈົ້າຈະເປັນຄືດັ່ງດິນຊາຍໃນ
ທະເລ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມີແຕ່ສ່ວນໜຶ່ງ

<p>12 ກ ອສ ການອວດອ້າງ ທີ່ຈອງຫອງ. ຂ ຊຟຢ 2:13.</p> <p>13 ກ ອສ ກະສັດແຫ່ງອັດຊີ ເຮຍ (ຂໍ້ທີ 13-14).</p> <p>15 ກ ອສ ກະສັດແຫ່ງອັດຊີ ເຮຍສາມາດຮຸ່ງເຮືອງ ກວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່?</p>	<p>ຂ ຄຳປຽບທຽບທັງໝົດໃນ ຂໍ້ນີ້ ຖາມຄຳຖາມຢ່າງ ດຽວກັນ: ມະນຸດ (ຍົກ ຕົວຢ່າງ, ກະສັດແຫ່ງ ອັດຊີເຮຍ) ສາມາດຮຸ່ງ ເຮືອງກວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່?</p> <p>16 ກ ອສ ກະສັດແຫ່ງອັດຊີເຮຍ (ຂໍ້ທີ 17-19) ນຳອີກ.</p>	<p>18 ກ ອສ ອັດຊີເຮຍຈະ ສູນຫາຍໄປໝົດ.</p> <p>19 ກ ອສ ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງ ກອງທັບແຫ່ງອັດຊີເຮຍ.</p> <p>20 ກ ອສ ຍຸກສຸດທ້າຍ. ຂ ອມ 9:8-9. ຄ ອສ ເພິ່ງອາໄສ.</p> <p>21 ກ ອຊຢ 11:11-12.</p>
--	---	--

ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຂົາເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະກັບມາ; ການທຳລາຍນັ້ນໄດ້ກຳນົດໄວ້ແລ້ວ ຈະ ຮ່ວມທັນໄປດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ.

23 ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ ຈະ ກຳລາຍ, ເຖິງແມ່ນກຳນົດໄວ້ທົ່ວແຜ່ນ ດິນ.

24 ສະນັ້ນ, ອົງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈອມ ໂຍທາໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ໂອ້ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ເອີຍ ຜູ້ທີ່ຢູ່ ໃນ ຊີໂອນ, ຢ່າ ໄດ້ ຍ້ານ ກົວ ຂາວອັດຊີເຣຍເລີຍ; ເຂົາຈະຕິເຈົ້າດ້ວຍ ໄມ້ຄອນ ແລະ ຍົກໄມ້ແສ້ຂອງເຂົາຂຶ້ນໃສ່ ກຳເໜືອນທີ່ໃນເອຍິບ.

25 ເພາະ ຍັງ ອີກ ບໍ່ ນານ ຄວາມ ເຄື່ອງ ແຄ້ນຈະຢຸດລົງ, ແລະ ຄວາມພິໂລດຂອງ ເຮົາຈະມັ່ງເຖິງການທຳລາຍເຂົາ.

26 ແລະ ຈອມ ໂຍທາຈະ ໃຫ້ ເກີດ ໄພພິ ບັດກັບເຂົາດັ່ງທີ່ພຣະອົງ ໂຈມຕີຄົນຂອງ ກຳນິດອານທີ່ໜ້າຜາ ໂອເຣັບ; ແລະ ໄມ້ແສ້ ຂອງພຣະອົງຈະ ເຄ່ຍຢູ່ ໃນ ທະເລ ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈະຍົກມັນຂຶ້ນຢ່າງທີ່ໃນເອຍິບ.

27 ແລະ ເຫດການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ມື້ນັ້ນຄື ກຳລາຍຂອງເຂົາຈະຖືກຍົກອອກ ຈາກບ່າຂອງເຈົ້າ ແລະ ແອກຂອງເຂົາຈະ ອອກຈາກຄໍຂອງເຈົ້າ, ແລະ ແອກຈະຖືກ ທຳລາຍເພາະ ການຊະໂລມ.

28 ກຳລາຍ ໄດ້ ມາ ຮອດ ອາ ອີ ແລ້ວ, ເຂົາ ໄດ້ຂ້າມມິກໂລນໄປ; ເຂົາໄດ້ເກັບສະບຽງ ອາຫານໄວ້ທີ່ມິກມາດ.

29 ເຂົາ ເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ຜ່ານ ທາງ ນັ້ນ ໄປ

ແລ້ວ; ເຂົາຢຸດພັກທີ່ເກບາ; ຮາມັດຍ້ານກົວ ຫລາຍ; ກິເບອາຂອງໂຊນໄດ້ໜີໄປແລ້ວ.

30 ໂອ້ ທິດາຂອງການລົມເອີຍ, ຈົ່ງສົ່ງ ສຽງຂຶ້ນໃຫ້ໄດ້ຍິນໄປຮອດລາອິດເຖີດ, ໂອ້ ອານາທິດທີ່ໜ້າສົງສານເອີຍ.

31 ມັດເມນາໄດ້ຍ້າຍອອກໄປແລ້ວ; ຜູ້ ອາໄສຂອງເກບິມໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອຈະ ໜີໄປ.

32 ໃນມື້ນັ້ນເອງເຂົາຈະຢຸດຢູ່ທີ່ເມືອງ ໂນບ, ເຂົາຈະຍົກກຳບັນໃສ່ພູເຂົາຂອງ ທິດາຂອງຊີໂອນ, ເນີນພູຂອງເຢຣູຊາເລັມ.

33 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈອມໂຍທາ ຈະຕັດກິ່ງງ່າດ້ວຍກຳລັງອັນໜ້າຍ້ານກົວ; ແລະ ພວກທີ່ ສູງຍິ່ງຈະຖືກໂຄ່ນລົງມາ; ແລະ ພວກທີ່ຈອງທອງຈະຕ້ອງຖືກເຮັດໃຫ້ ອ່ອນນ້ອມລົງ.

34 ແລະ ພຣະອົງຈະຖາງສຸມໄມ້ໃນປ່າ ດ້ວຍຂວານ, ແລະ ເລບານອນຈະຕົກໂດຍ ພຣະຜູ້ມີລິດທານຸພາບ.

ບົດທີ 21

ຍາດວົງຂອງເຢຊີ (ພຣະຄຣິດ) ຈະຕັດສິນ ດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ—ຄວາມຮູ້ຂອງພຣະ ເຈົ້າຈະບົກຄຸມແຜ່ນດິນໂລກພາຍໃນພັນ ປີ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍົກຫລັກສັນຍານ ຂຶ້ນ ແລະ ເຕົ້າໂຮມອິດສະຣາເອນ—ປຽບ ທຽບກັບເອຊາຍາ 11. ປະມານ 559-545 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

22 ກ ຄພ 63:34. ຄພ ໂລກ— ທີ່ສຸດຂອງໂລກ. ຂ ອສ ເຖິງແມ່ນຕອນທີ່ ການລົງໂທດມາເຖິງ, ແຕ່ ຄວາມເມດຕາຍັງມີໃຫ້ຢູ່. 23 ກ ອສ ເຮັດໃຫ້ຄຳສັ່ງພົນນາດ. 24 ກ ອສ ດັ່ງທີ່ຊາວເອຍິບໄດ້

ເຮັດໃນສະໄໝກ່ອນ. ອພຍ 1:13-14. 26 ກ ປຖກ 25:1-2; ຜປ 7:25. 27 ກ ອຊຍ 14:25. ຂ ຄພ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກເຈີມໄວ້. 28 ກ ອສ ຄວາມກ້າວໜ້າ ຂອງກອງທັບແຫ່ງອັດຊີ

ເຣຍທີ່ເດີນໄປຫາເຢຣູຊາ ເລັມໄດ້ຖືກສືບຮູ້; ແລ້ວ (ຂໍ້ ທີ 33-34) ການກະທຳຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຕໍ່ຕ້ານ ພວກເຂົາ ໄດ້ຖືກບັນຍາຍ ໄວ້ເປັນຄຳອຸປະມາ. 33 ກ ຮລມ 4:12-13.

1 ແລະ ຈະ ມີ ກິ່ງ ໄມ້ ອອກ ມາ ຈາກ ຂຸ້ນຂອງ ເຢຊີ, ແລະ ຮຸ່ນໄມ້ຈະເກີດ ອອກມາຈາກຮາກຂອງເພິ່ນ.

2 ແລະ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈະສະຖິດຢູ່ເທິງເພິ່ນ, ວິນຍານແຫ່ງ ບັນຍາ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ວິນຍານແຫ່ງ ການແນະນຳ ແລະ ພະລັງ, ວິນຍານແຫ່ງ ຄວາມຮູ້ ແລະ ແຫ່ງຄວາມຍຳເກງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ;

3 ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ເພິ່ນມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ຢ່າງວ່ອງໄວໃນຄວາມຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ; ແລະ ເພິ່ນຈະບໍ່ ຕັດສິນຕາມສາຍ ຕາຂອງເພິ່ນ, ທັງຈະບໍ່ຕຳນິຕາມທີ່ຫຼຸຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້ຍິນ.

4 ແຕ່ເພິ່ນຈະຕັດສິນຄົນທຸກຍາກດ້ວຍ ການຊອບທຳ, ແລະ ຕຳນິດ້ວຍຄວາມ ທ່ຽງທຳ ເພື່ອ ຄົນໃຈອ່ອນໂຍນຂອງແຜ່ນ ດິນໂລກ; ແລະ ບ້ອງກັນສິດທິຂອງຜູ້ທີ່ຕຳ ຕ້ອຍ, ແຜ່ນດິນໂລກຈະຖືກຕີດ້ວຍຄຳສັ່ງ ຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຄົນຊົ່ວກໍຈະຕາຍດ້ວຍຄຳ ຕັດສິນຂອງເພິ່ນ.

5 ແລະ ຄວາມຊອບທຳຈະເປັນຜ້າຄຽນ ແອວຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຄວາມຊື່ສັດຈະເປັນ ຜ້າຄຽນ ບັນແອວຂອງເພິ່ນ.

6 ໝາປ່າຈະຢູ່ກັບລູກແກະ, ເສືອດາວ ຈະນອນຢູ່ນຳລູກແບ້, ແລະ ລູກງົວກັບສິງ ໜຸ່ມ ແລະ ລູກສັດອ້ວນ ຈະຢູ່ດ້ວຍກັນ;

ແລະ ເດັກນ້ອຍຄົນໜຶ່ງ ຈະນຳພວກມັນ ໄປ.

7 ແລະ ງົວແມ່ກັບໝີຈະກິນນຳກັນ; ລູກ ຂອງພວກມັນກໍຈະນອນຢູ່ນຳກັນ; ແລະ ສິງຈະກິນເພືອງເຂົ້າຄືກັນກັບງົວເຖິກ.

8 ແລະ ເດັກນ້ອຍກິນນົມຈະຫລິ້ນໃນຮູ ຂອງ ກູພິດ, ແລະ ເດັກນ້ອຍທີ່ເຊົານົມ ຈະ ວາງມືຂອງເຂົາໃນກິງ ຮູຮ້າຍ.

9 ພວກມັນຈະ ບໍ່ທຳຮ້າຍ ຫລື ທຳລາຍ ໄປທົ່ວພູເຂົາອັນສັກສິດຂອງເຮົາ ເພາະ ແຜ່ນດິນໂລກຈະເຕັມໄປ ດ້ວຍຄວາມຮູ້ ກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເໝືອນດັ່ງທະເລທີ່ ເຕັມໄປດ້ວຍນ້ຳ.

10 ແລະ ໃນ ມື້ນັ້ນກະສັດອົງໃໝ່ຈາກ ຂຸ້ນ ຊາດ ທັງ ຫລາຍ; ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ຈະ ສະແຫວງຫາ ມັນ; ແລະ ການພັກຜ່ອນ ຂອງເພິ່ນຈະມີລັດສະໝີພາບ.

11 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນ ໃນ ມື້ນັ້ນຄື ພຣະເຈົ້າຈະວາງພຣະຫັດລົງອີກ ເປັນເທື່ອ ທີ່ສອງ ເພື່ອນຳເອົາຜູ້ຄົນຂອງ ພຣະອົງທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ກັບມາຈາກອັດຊີ ເຣຍ, ແລະ ຈາກເອີບ, ແລະ ຈາກບັດໂຮ, ແລະ ຈາກກູເຊ, ແລະ ຈາກເອລາມ, ແລະ ຈາກຊີນາ, ແລະ ຈາກຮາມັດ, ແລະ ຈາກ ເກາະໃນທະເລ.

12 ແລະ ພຣະອົງ ຈະ ຕັ້ງ ຫລັກ ສັນ

21 1 ກ ຄພ 113:3-4.
ຂ ຄພ 113:1-2.
ຄ ເຢຊີແມ່ນບິດາຂອງ ດາ ວິດ; ມີຂໍ້ມູນບອກໄວ້ກ່ຽວ ກັບເຊື້ອສາຍຂອງກະສັດ ດາວິດ ຊຶ່ງຕໍ່ມາພຣະ ເຢຊູໄດ້ກຳເນີດຈາກເຊື້ອ ສາຍນີ້.
ມກ 5:2;
ຮຮ 7:14.
ຄມພ ເຢຊີ.

2 ກ ອຊຢ 61:1-3.
3 ກ ຢຮ 7:24.
4 ກ ພສສ 72:2-4;
ມຊຢ 29:12.
ຂ ເຮັບເຮີ ຊີ້ຂາດ.
ຄ ຄມພ ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ.
5 ກ ພ ແອວ.
8 ກ ງູນ້ອຍທີ່ມີພິດຢູ່ປະ ເທດເອີບ.
ຂ ງູທີ່ມີພິດອີກໂຕໜຶ່ງ.

9 ກ ອຊຢ 2:4.
ຄມພ ພັນປີ.
ຂ ຄພ 101:32-33; 130:9.
10 ກ ອສ ຍຸກສຸດທ້າຍ.
ຈສ—ປ 1:40.
ຂ ຮມ 15:12;
ຄພ 113:5-6.
ຄ ຄພ 45:9-10.
ງ ພ ຫາເພິ່ນ.
11 ກ 2 ນພ 6:14; 25:17; 29:1.
12 ກ ຄມພ ບ້າຍສັນຍານ.

ຍານຂຶ້ນໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດ ແລະ ຈະຊຸມ
ນຸມອິດສະຣາເອນທີ່ ະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ
ແລະ ະເຕົ້າໂຮມຄົນຂອງຢູດາທີ່ກະຈັດກະ
ຈາຍໄປເພື່ອເຂົ້າມາຈາກສີ່ທິດຂອງແຜ່ນ
ດິນໂລກ.

13 ແລະ ະຄວາມ ອິດ ສາ ຂອງ ເອຟະ
ຣາອິມຈະໝົດໄປ, ແລະ ຜູ້ບໍລະປັກຂອງ
ຢູດາຈະຖືກຕັດອອກ; ະເອຟະຣາອິມຈະບໍ່
ອິດສາ ະຢູດາ, ແລະ ຢູດາຈະບໍ່ລົບກວນ
ເອຟະຣາອິມ.

14 ແຕ່ພວກເຂົາຈະ ະບິນລົງທີ່ບ່າຂອງ
ພິລິດສະຕິນທາງຕາເວັນຕົກ; ພວກເຂົາຈະ
ຮ່ວມກັນປຸ້ນທາງຕາເວັນອອກ; ພວກເຂົາ
ຈະຍຶດເອົາເອ ໂດມ ແລະ ໂມອາບ; ແລະ
ລູກຫລານ ຂອງອໍາໂມນ ຈະ ເຊື່ອ ພັງພວກ
ເຂົາ.

15 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະ ະທໍາລາຍ
ລິ້ນ ຂອງ ທະເລ ເອຍິບ ໃຫ້ ໝົດ ລິ້ນ; ແລະ
ດ້ວຍລົມອັນມີລິດເດດຂອງພຣະອົງ, ພຣະ
ອົງຈະຍົກພຣະທັດເທິງແມ່ນໍ້າ ແລະ ຈະຕີ
ມັນໃຫ້ເປັນຮ່ອງນໍ້າເຈັດສາຍ ແລະ ໃຫ້ຄົນ
ຂ້າມໄປໄດ້ໂດຍຕີນບໍ່ປຸງກ.

16 ແລະ ຈະມີ ະທາງຫລວງຈາກອັດຊີ
ເຣຍສໍາລັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງທີ່ຍັງເຫລືອ
ຢູ່ດັງທີ່ມີຢູ່ສໍາລັບອິດສະຣາເອນ ໃນ ວັນທີ່
ພວກເຂົາຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນເອຍິບ.

ບົດທີ 22

ພາຍ ໃນ ພັນ ປີ ມະນຸດ ທຸກ ຄົນ ຈະ ສັ້ນ ລະ
ເສີນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ—ພຣະ ອົງ ຈະ ຢູ່ ໃນ
ບັນດາພວກເຂົາ—ປຽບທຽບກັບເອຊາຢາ
12. ປະມານ 559–545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ໃນ ມື້ ນັ້ນ ທ່ານ ຈະ ກ່າວ ວ່າ: ໂອ້
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍ ຈະ ສັ້ນ ລະ ເສີນ
ພຣະ ອົງ; ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ ພຣະ ພິ
ໂລດ ໃຫ້ ຂ້ານ້ອຍ ກໍ ຕາມ ພຣະ ພິ ໂລດ ຂອງ
ພຣະ ອົງ ຍັງ ຫັນ ກັບ ໄປ, ແລະ ພຣະ ອົງ ປອບ
ໃຈ ຂ້ານ້ອຍ.

2 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ເຈົ້າ ເປັນ ຄວາມ ລອດ
ຂອງ ຂ້ານ້ອຍ; ຂ້ານ້ອຍ ຈະ ະວາງ ໃຈ ແລະ
ຈະ ບໍ່ ຍ້ານ ກົວ ເພາະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ະພຣະ
ເຢ ໂຮວາ ເປັນ ກໍາລັງ ຂອງ ຂ້ານ້ອຍ ແລະ
ບົດ ເພງ ຂອງ ຂ້ານ້ອຍ; ແລະ ພຣະ ອົງ ເປັນ
ຄວາມ ລອດ ຂອງ ຂ້ານ້ອຍ ອີກ.

3 ສະ ນັ້ນ, ດ້ວຍ ຄວາມ ສຸກ ທ່ານ ຈະ ຕັກ
ະນໍ້າ ຈາກ ບໍ່ ແຫ່ງ ຄວາມ ລອດ.

4 ແລະ ໃນ ມື້ ນັ້ນ ທ່ານ ຈະ ກ່າວ ວ່າ: ຈົ່ງ
ະສັ້ນ ລະ ເສີນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ຮັອງ ທູນ
ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ຈົ່ງ ປະ ກາດ
ການ ກະ ທໍາ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໃຫ້ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ
ທັງ ຫລາຍ, ຈົ່ງ ກ່າວ ວ່າ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ
ອົງ ສູງ ສົ່ງ.

<p>12 ຂ 3 ນພ 15:15; 16:1–4. ຄ ນມຍ 1:9; 1 ນພ 22:10–12; ຄພ 45:24–25. ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ. 13 ກ ຢມຍ 3:18. ຂ ເຜົາທີ່ຖືກນໍາພາໂດຍຢູດາ ແລະ ເອຟະຣາອິມ ເປັນ ສັດຕູກັນທາງປະຫວັດສາດ (ຫລັງຈາກເຫດການທີ່ໄດ້</p>	<p>ເກີດຂຶ້ນໃນ 1 ກສ 12:16– 20). ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ຄວາມ ເປັນສັດຕູກັນນີ້ ຈະໄດ້ຮັບ ການປິ່ນປົວ. ອຊກ 37:16–22. ຄມພ ອິດສາ. ຄ ຄມພ ຢູດາ (ລູກຊາຍ ຂອງຢາໂຄບ). 14 ກ ອສ ໂຈມຕີຄໍ່ອຍພູທາງ ຕາເວັນຕົກ ທີ່ເປັນເຂດ ຂອງຊາວພິລິດສະຕິນ. 15 ກ ຊກຍ 10:11.</p>	<p>16 ກ ອຊຍ 35:8; ຄພ 133:27. 22 ກ ມຊຍ 4:6; ຮລມ 12:1. ຂ ອພຍ 15:2; ພສສ 83:18. ຄມພ ເຢໂຮວາ. 3 ກ ຄມພ ນໍ້າທີ່ປະກອບ ດ້ວຍຊີວິດ. 4 ກ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບ ໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ.</p>
--	---	---

5 ຈົ່ງ ຮ້ອງເພງສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ພຣະອົງຈະເຮັດສິ່ງທີ່ດີເລີດໃຫ້ເລື່ອງນີ້ຮູ້ກັນທົ່ວໄປໃນແຜ່ນດິນໂລກ.

6 ຜູ້ອາໄສຂອງຊີໂອນເອີຍ, ຈົ່ງ ຮ້ອງໂຮ ແລະ ຮ້ອງເພງດ້ວຍຄວາມຊື່ນບານ; ເພາະພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນທ່າມກາງຂອງພວກເຂົາ.

ບົດທີ 23

ຄວາມພິນາດຂອງບາບີໂລນ ເປັນລັກສະນະຂອງຄວາມພິນາດໃນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ—ມັນຈະເປັນວັນແຫ່ງພຣະພິໂລດ ແລະ ການແກ້ແຄ້ນ—ບາບີໂລນ (ໂລກມະນຸດ) ຈະຕົກຕະຫລອດໄປ—ປຽບທຽບກັບເອຊາຢາ 13. ປະມານ 559-545 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ພາລະຂອງ ະບາບີໂລນ ຊຶ່ງເອຊາຢາລູກຊາຍຂອງອາໂມດໄດ້ເຫັນ.

2 ເຈົ້າຈົ່ງຍົກ ທຸງຂຶ້ນເທິງພູເຂົາອັນສູງເຖິດ, ຈົ່ງເປັ່ງສຽງໃຫ້ເຖິງພວກເຂົາ, ະຈົ່ງສັ່ນມື, ເພື່ອພວກເຂົາຈະເຂົ້າໄປໃນປະຕູຂອງຜູ້ທີ່ມີກຽດ.

3 ເຮົາບັນຊາ ະຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດຂອງເຮົາແລ້ວ, ເຮົາໄດ້ເອີ້ນຜູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເຮົາ, ເພາະຄວາມໂມໂຫຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຂົາຜູ້ທີ່ປິຕິຍິນດີໃນຄວາມສູງສົ່ງຂອງເຮົາ.

4 ສຽງອີກກະທົກຂອງຜູ້ຊົນໃນພູເຂົາ

ເໝືອນດັ່ງສຽງຂອງຜູ້ຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ເປັນສຽງກົກກ້ອງຂອງ ະອານາຈັກຂອງປະຊາຊາດທີ່ມາ ະຮວມຕົວ, ຈອມ ໂຍທາໄດ້ລະດົມກອງທັບເພື່ອສົງຄາມ.

5 ພວກເຂົາທັງຫລາຍມາຈາກປະເທດທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກຈາກບ່ອນສຸດແຫ່ງສະຫວັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ອາວຸດແຫ່ງຄວາມເຄືອງແຄ້ນຂອງພຣະອົງຈະທໍາລາຍແຜ່ນດິນທັງໝົດ.

6 ເຈົ້າຈົ່ງຄວນຄາງເພາະວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວ; ມັນຈະມາຄືກັນກັບຄວາມພິນາດຈາກອົງຊົງລິດອໍານາດຍິ່ງໃຫຍ່.

7 ສະນັ້ນ ທຸກໆມື້ຈະອ່ອນເພຍລົງ ແລະ ໃຈຂອງຄົນກໍ່ອ່ອນລົງ;

8 ແລະ ພວກເຂົາຈະຍ້ານກົວ; ຄວາມປວດ ແລະ ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຈະຄອບງໍາພວກເຂົາ; ພວກເຂົາຈະເບິ່ງໜ້າກັນຢ່າງຕົກຕະລົງ; ໜ້າຂອງພວກເຂົາຈະເປັນຄືແປວໄຟ.

9 ຈົ່ງເບິ່ງ, ວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມາເຖິງ, ຄວາມໂຫດຮ້າຍພ້ອມທັງພຣະພິໂລດ ແລະ ຄວາມແຄ້ນເຄືອງຢ່າງຮຸນແຮງທີ່ຈະປ່ອຍໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກຮ້າງເປົາ; ແລະ ພຣະອົງຈະ ະທໍາລາຍຄົນບາບທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນໃຫ້ໝົດສິ້ນ.

10 ເພາະດາວແຫ່ງສະຫວັນ ແລະ ໝູ່ດາວທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນຈະບໍ່ໃຫ້ແສງສະຫວ່າງ; ະດວງຕາເວັນຈະມືດດັບ ແລະ ບໍ່ສ່ອງແສງ

<p>5 ກ ຄພ 136:28. 6 ກ ອຊຍ 54:1; ຊພຍ 3:14. 23 1 ກ ອສ ຂ້າວສານເຖິງຄວາມພິນາດ. 2 ຄວາມພິນາດແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງບາບີໂລນທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ, ມີທໍານາຍຢູ່ໃນ</p>	<p>ອຊຍ 13 ແລະ 14, ເປັນແບບຢ່າງຂອງຄວາມພິນາດສຸດທ້າຍຂອງໂລກທີ່ຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດ. ຄພ 133:5, 7, 14. ຄພ ບາເບນ, ບາບີໂລນ. 2 ກ ພ ບ້າຍສັນຍານ. ຄພ ບ້າຍສັນຍານ.</p>	<p>2 ອສ ໂບກມີ, ໃຫ້ສັນຍານ. 3 ກ ອສ ໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າ. 4 ກ ຊກຍ 14:2-3. 2 ຊກຍ 12:3. 9 ກ ຄພ ແຜ່ນດິນໂລກ—ການຊໍາລະລ້າງແຜ່ນດິນໂລກ. 10 ກ ຄພ ໂລກ—ທີ່ສຸດຂອງໂລກ.</p>
--	---	--

ຂອງ ມັນ ອອກ ໄປ, ແລະ ເດືອນ ຈະ ບໍ່ ໃຫ້ ແສງສະຫວ່າງຂອງມັນສ່ອງລົງມາ.

11 ແລະ ເຮົາ ຈະ າລົງ ໂທດ ໂລກ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ, ແລະ ຄົນ ຊົ່ວ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງພວກເຂົາ; ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ຄວາມ ອວດ ດີ ຂອງຄົນ ຈອງ ທອງ ຢຸດລົງ ແລະ ຍັບຍັ້ງຄວາມຖືຕົວຂອງຄົນຊົ່ວ.

12 ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ຊອກຫາ ກົນຜູ້ໜຶ່ງ ຍາກກວ່າຫາຄຳແນວດີ; ແລະ ຫາມະນຸດ ຍາກກວ່າຫາຄຳຂອງໂອເຟຍ.

13 ສະນັ້ນ, ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ພ້າສະຫວັນ ສັ່ນ ສະ ເທືອນ, ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຈະ າເຄື່ອນຍ້າຍ ຈາກ ບ່ອນ ຂອງມັນ ໃນ ພຣະ ພິໂລດຂອງຈອມໂຍທາ ແລະ ໃນວັນແຫ່ງ ຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງພຣະອົງ.

14 ແລະ ມັນ ຈະ ເປັນ ຄືກວາງທີ່ຖືກຕາມ ລ່າ, ແລະ ຄືກັນກັບແກະທີ່ບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງ; ແລະ ພວກເຂົາທຸກຄົນ ຈະ ຫັນ ໄປ ຫາ ຜູ້ຄົນຂອງ ຕົນເອງ, ແລະ ທຸກຄົນ ຈະ ຫີ ໄປ ໃນ ແຜ່ນ ດິນຂອງຕົນເອງ.

15 ທຸກ ຄົນ ທີ່ ອວດ ດີ ຈະ ຖືກ ແຫງ ໃຫ້ ຊອດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ເຂົ້າ ຮ່ວມກັບຄົນຊົ່ວຈະລົ້ມຕາຍ ດ້ວຍຄົມດາບ.

16 ລູກ ຂອງ ພວກເຂົາ ຈະ ຖືກ ຫັນ ເປັນ ຕ່ອນ ໄປ ຕໍ່ໜ້າຂອງພວກເຂົາ; ເຮືອນຊານ ຂອງພວກເຂົາຈະຖືກປຸ້ນ ແລະ ເມຍຂອງ ພວກເຂົາຈະຖືກຂົ່ມຂືນ.

17 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ ຈະ ຍຸຍົງ ໃຫ້ ຊາວເມເດຍ ມາ ສູ້ກັບພວກເຂົາ ຊຶ່ງ ຈະ ບໍ່ ເຫັນ ແກ່ເງິນ ແລະ ຄຳ, ທັງບໍ່ຫ່ວງໃຍໃນມັນ.

18 ຄັນທະນູຂອງພວກເຂົາຈະສັງຫານ

ຊາຍໜຸ່ມ; ແລະ ພວກເຂົາ ຈະ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ສົງ ສານ ຕໍ່ ລູກ ຈາກ ອຸທອນ ກ້ອນ ເລືອດ; ຕາຂອງພວກເຂົາຈະບໍ່ໄວ້ຊີວິດຂອງເດັກ ນ້ອຍເລີຍ.

19 ແລະ ບາບີໂລນ ຊຶ່ງຮຸ່ງເຮືອງ ໃນ ອາ ນາຈັກ, ເມືອງທີ່ າສະຫງ່າງາມ ແລະ ເປັນ ທີ່ ພູມ ໃຈ ຂອງ ຊາວ ເຄນ ເດຍ ຈະ ເປັນ ດັ່ງ າເມືອງໂຊໂດມກັບເມືອງໂກໂມຣາທີ່ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໂຄ່ນລົ້ມມາແລ້ວ.

20 ແລະ ມັນ ຈະ ບໍ່ ເປັນ າບ່ອນຢູອາໄສ, ທັງ ຈະ ບໍ່ ເປັນ ບ່ອນ ຢູ ຈາກ ລຸ້ນ ສູ່ ລຸ້ນ: ທັງ ຊາວອາຣາເບຍຈະບໍ່ຕັ້ງທັບອາໄສໃນບ່ອນ ນັ້ນ; ທັງ ບໍ່ ມີ ຜູ້ລ້ຽງຄົນ ໃດ ທີ່ ຈະ ໃຫ້ ແກະ ຂອງຕົນນອນລົງຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

21 ແຕ່ສັດ າປ່າຂອງທະເລຊາຍຈະນອນ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ; ແລະ ເຮືອນຊານຂອງພວກເຂົາ ຈະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍສັດທີ່ຫອນ; ແລະ ມີກເຄົ້າ ຈະອາໄສຢູ່ບ່ອນນັ້ນ, ແລະ າຜີສາດຈະກະ ໂດດເຕັ້ນຢູ່ບ່ອນນັ້ນ.

22 ແລະ ສັດປ່າຂອງເກາະຈະຫອນຢູ່ໃນ າເຮືອນຊານເປົ່າປ່ຽວຂອງເມືອງນັ້ນ, ແລະ າມັງກອນຈະຢູ່ໃນວັງອັນໜ້າແສນສຸກຂອງ ພວກເຂົາ; ແລະ ວັນເວລາຂອງມັນກໍໄກ້ ເຂົ້າມາແລ້ວ; ແລະ ວັນເວລາຂອງມັນຈະບໍ່ ໃຫ້ຍືດຍາວໄປ. ເພາະເຮົາຈະທຳລາຍມັນ ຢ່າງວ່ອງໄວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາຈະເມດຕາ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ແຕ່ວ່າຄົນຊົ່ວຈະຕ້ອງຕາຍ.

ບົດທີ 24

ອິດສະຣາເອນ ຈະເຕົ້າໂຮມກັນ ແລະ ຈະ

<p>11 ກ ມລກ 4:1. ຂ ຄພ 64:24. 12 ກ ອຊຢ 4:1-4. 13 ກ ຄພ ແຜ່ນດິນໂລກ— ພາວະສຸດທ້າຍຂອງ ແຜ່ນດິນໂລກ.</p>	<p>19 ກ ອສ ຄວາມໂອ້ອວດ. ຂ ປຖກ 19:24-25; ພບຍ 29:23; 2 ນພ 13:9. 20 ກ ຍມຢ 50:3, 39-40. 21 ກ ອຊຢ 34:14-15.</p>	<p>ຂ ເຮັບເຮີ ຝູງແບ້, ວິນ ຍານຮ້າຍ. 22 ກ ເຮັບເຮີ ພະລາຊະວັງ. ຂ ເຮັບເຮີ (ບາງທີ) ພາ ໂນ, ຫລື ພາປາ.</p>
---	---	--

ຊົ່ນຊົມກັບການພັກຜ່ອນ ໃນພັນປີ—ລູຊີເຟີໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກສະຫວັນຍ້ອນການກະບົດ—ອິດສະຣາເອນ ຈະເອົາຊະນະບາບີໂລນ ((ແຜ່ນດິນໂລກ)—ປຽບທຽບກັບເອຊາຢາ 14. ປະມານ 559-545 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເມດຕາຕໍ່ຢາໂຄບ ແລະຈະຍັງ "ເລືອກອິດສະຣາເອນໄວ້ອີກ, ແລະຈະຕັ້ງເຂົາທັງຫລາຍໄວ້ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເອງ, ແລະ ຄົນແປກຫ້າຈະສົມທົບເຂົ້າກັບເຂົາ ແລະເຂົາຈະຕິດພັນຢູ່ກັບເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ.

2 "ແລະຊົນຊາດທັງຫລາຍຈະຮັບເຂົາ ແລະນຳເຂົາທັງຫລາຍໄປຫາບ່ອນຂອງເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈາກບ່ອນໄກໄປຫາທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະເຂົາຈະກັບມາຫາ ຂໍແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາຂອງເຂົາ. ແລະເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນຈະມີກຳມະສິດໃນເຂົາ, ເປັນ ທາດຊາຍຍິງໃນແຜ່ນດິນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ຜູ້ທີ່ຈັບເຂົາເປັນຊະເລີຍຈະຖືກເຂົາຈັບໄປເປັນຊະເລີຍ; ແລະເຂົາຈະປົກຄອງຜູ້ທີ່ເຄີຍບົບບັງຄັບເຂົາ.

3 ແລະເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນມື້ນັ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໃຫ້ເຈົ້າ "ພັກຜ່ອນຈາກຄວາມເລົ່າສະຫລົດໃຈຂອງເຈົ້າ, ແລະຈາກຄວາມຍ້ານກົວຂອງເຈົ້າ, ແລະຈາກຄວາມເປັນທາດທີ່ລຳບາກໃນບ່ອນຊຶ່ງເຈົ້າຖືກບັງຄັບໃຫ້ຮັບໃຊ້.

4 ແລະເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນມື້

ນັ້ນຄື, ເຈົ້າຈະຍົກຄຳຫຍໍ້ຫຍັນນີ້ກ່າວຕໍ່ກະສັດແຫ່ງ "ບາບີໂລນວ່າ: ຜູ້ບົບບັງຄັບກໍສະຫງົບໄປແລ້ວນໍ, ເມືອງຄຳກໍສະຫງົບໄປດ້ວຍ!

5 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທັກໄມ້ແສ້ຂອງຄົນຊົ່ວ, ໄດ້ປາບຄາຖາຂອງຜູ້ປົກຄອງແລ້ວ.

6 ຄົນທີ່ຂ້າພັນຜູ້ຄົນ ໂດຍການຊ້ຽນຕິດ້ວຍຄວາມໄມ້ໂຫຂອງຕົນ, ຄົນທີ່ປົກຄອງປະຊາຊາດດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນຈຶ່ງຖືກຂົ່ມເຫັງ ແລະບໍ່ມີໃຜຂັດຂວາງ.

7 ທັງແຜ່ນດິນໂລກກຳລັງພັກຜ່ອນ ແລະມີດຽບ; ເຂົາເປັ່ງສຽງ "ຮ້ອງເພງ.

8 ແທ້ຈິງແລ້ວ, "ຕົ້ນສົນຊົ່ນຊົມເຈົ້າ, ແລະຕົ້ນສີດາແຫ່ງເລບານອນນຳອີກ, ກ່າວວ່າ: ເພາະວ່າເຈົ້າ ຂໍໂຄ່ນລົ້ມແລ້ວກໍບໍ່ມີ ຄົນຕັດໄມ້ຂຶ້ນມາໂຄ່ນພວກເຮົາ.

9 "ນະລົກທາງລຸ່ມກໍຕື່ນເຕັ້ນເພື່ອຕ້ອນຮັບເຈົ້າ ເມື່ອເຈົ້າມາ ມັນປຸກໃຫ້ ຜີທຸກໂຕມາຕ້ອນຮັບເຈົ້າ; ຄືຜູ້ຊຶ່ງເຄີຍເປັນຜູ້ນຳຂອງໂລກ, ມັນເຮັດໃຫ້ບັນດາຜູ້ເຄີຍເປັນກະສັດແຫ່ງປະຊາຊາດທັງຫລາຍລຸກຂຶ້ນມາຈາກບັນລັງຂອງເຂົາ.

10 ເຂົາທັງໝົດຈະເວົ້າ ແລະກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າກໍ່ອ່ອນແອຄືພວກເຮົາບໍ່? ເຈົ້າກາຍມາເປັນຄືກັນກັບພວກເຮົາແລ້ວບໍ່?

11 ຄວາມໂອ້ອວດຂອງເຈົ້າຖືກນຳລົງມາສູ່ຫລຸມຜັງສົບ; ບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ຍິນສຽງພົນຂອງເຈົ້າ; ໂຕໜອນຈະເປັນເສື່ອນອນຂອງເຈົ້າ, ແລະໂຕໜອນຈະເປັນຜ້າຫົ່ມຂອງເຈົ້າ.

12 ເຈົ້າຕົກຈາກສະຫວັນ "ໄດ້ຢ່າງໃດ,

24 1 ກ ຊຸກຢ 1:17.
ຂ ອຊຸຢ 60:3-5, 10.
2 ກ ອສ ປະຊາຊາດອື່ນໆຈະຊ່ວຍເຫລືອອິດສະຣາເອນ.
ຂ ຄມພ ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

ຄ ອຊຸຢ 60:14.
3 ກ ຢຊ 1:13;
ຄພ 84:24.
4 ກ ຄມພ ບາເບນ, ບາບີໂລນ.
7 ກ ອຊຸຢ 55:12.
8 ກ ເຮັບເຮີ ຕົ້ນແປກ.

ຂ ອສ ຕາຍ.
ຄ ເຮັບເຮີ ຄົນຕັດ (ຕົ້ນໄມ້) ບໍ່ໄດ້ມາໂຄ່ນພວກເຮົາ.
9 ກ ຄມພ ນະລົກ.
ຂ ອສ ວິນຍານທີ່ເລື່ອນລອຍ.
12 ກ ຄພ 76:26.

ໂອ້ ລູຊິເຟີ, ໂອລົດແຫ່ງເວລາເຊົ້າ! ເຈົ້າຖືກຕັດລົງສູ່ພື້ນດິນ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ປະຊາຊາດອ່ອນແອ.

13 ເພາະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຢູ່ໃນໃຈວ່າ: "ເຮົາຈະຂຶ້ນໄປສະຫວັນ, ເຮົາຈະເຂົດຊູບັນລັງຂອງ ເຮົາ ເໜືອ ດວງ ດາວ ທັງ ຫລາຍ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ; ເຮົາຈະນັ່ງຢູ່ເໜືອເຫລົ່າທູດທີ່ມາຊຸມນຸມ, ໃນແດນໄກຂອງ ສິດເໜືອນຳອີກ;

14 ເຮົາຈະຂຶ້ນໄປເໜືອຄວາມສູງຂອງເມກ; ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຕົວເຮົາເອງເໝືອນອົງຜູ້ສູງສົ່ງ.

15 ແຕ່ເຈົ້າຖືກນຳລົງມາສູ່ນະລົກ, ລົງມາສູ່"ເຫວ.

16 ບັນດາຜູ້ທີ່ເຫັນເຈົ້າຈະ "ຈ້ອງມອງເບິ່ງເຈົ້າ, ແລະ ຈະພິຈາລະນາເຈົ້າ, ແລະ ຈະເວົ້າວ່າ: ມີບໍ່ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກສັ້ນສະເໝືອນ, ຜູ້ທີ່ສັ້ນອານາຈັກທັງຫລາຍ?

17 ແລະ ເຮັດໃຫ້ໂລກເປັນເໝືອນດັ່ງຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ທຳລາຍຫົວເມືອງຕ່າງໆ, ແລະ ບໍ່ຍອມໃຫ້ນັກໂທດກັບໄປບ້ານຂອງເຂົາ?

18 ກະສັດທັງໝົດຂອງປະຊາຊາດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາທັງໝົດນອນຢູ່ຢາງມີກຽດ, ຕ່າງກໍຢູ່ໃນ "ເຮືອນຂອງຕົນ.

19 ແຕ່ເຈົ້າຖືກໂຍນອອກຈາກຫລຸມສົບຂອງເຈົ້າຄືກັນກັບ "ກິ່ງກ້ານທີ່ໜ້າກຽດຊົງ,

ດັ່ງຊາກສົບທີ່ຖືກຢຽບຢຳຢູ່ໃຕ້ຕົນ ແລະ ສ່ວນສຸດທ້າຍຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າທີ່ຖືກແທງດ້ວຍດາບ, ຊຶ່ງລົງໄປຍັງ ສິນຂອງຫລຸມສົບ.

20 ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການຝັງສົບຮ່ວມກັບຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຂັ້ນຂ້າຜູ້ຄົນຂອງເຈົ້າ; ຂໍຢາໃຫ້ມີໃຜເອີ້ນເຖິງຊື່ຂອງ "ລູກຫລານຂອງຜູ້ ສະກະທຳຄວາມຊົ່ວອີກເລີຍ.

21 ຈົ່ງຕຽມການສັງຫານລູກຫລານຂອງເຂົາເຖິດ ເພາະ "ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຂົາ, ຢ້ານວ່າເຂົາຈະລຸກຂຶ້ນເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກເຕັມໄປດ້ວຍຫົວເມືອງຕ່າງໆ.

22 ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ເຂົາ, ແລະ ຈະຕັດ "ຊີ້ ແລະ ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ອອກຈາກບາບີໂລນ, ຈະຕັດລູກຫລານ ສິ່ງພັນອອກເສຍ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

23 ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ມັນເປັນ "ກຳມະສິດຂອງນົກຢາງ, ແລະ ເປັນໜອງນ້ຳ; ແລະ ເຮົາຈະກວາດມັນດ້ວຍ ສຸພອຍ ແຫ່ງຄວາມພິນາດ ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້ແຫລະ.

24 ຈອມໂຍທາໄດ້ປະຕິຍານວ່າ: ເຮົາກະແຜນໄວ້ແນວໃດ, ແລະ ດັ່ງທີ່ເຮົາມີຈຸດປະສົງແນວໃດ, ມັນກໍຈະເປັນໄປແນວນັ້ນ—

<p>12 ຂ ເຮັບເອີ ດວງຮຸ່ງອາລຸນ, ໂອລົດແຫ່ງອາລຸນ. ຜູ້ບົກຄອງໂລກທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ (ບາບີໂລນ) ແມ່ນກ່າວເຖິງລູຊິເຟີ, ຜູ້ບົກຄອງຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດ. ຄມພ ມານ; ລູຊິເຟີ.</p> <p>13 ກ ມຊ 4:1-4. ຂ ອສ ທີ່ປະທັບຂອງບັນດາ</p>	<p>ພຣະເຈົ້າ ຕາມຄວາມເຊື່ອຂອງຊາວບາບີໂລນ. ພສສ 48:2.</p> <p>15 ກ 1 ນພ 14:3.</p> <p>16 ກ ເຮັບເອີ ສິ່ງຕາເບິ່ງເຈົ້າ ແລະ ໂຕຕອງກ່ຽວກັບເຈົ້າ.</p> <p>18 ກ ອສ ອຸບມຸງຂອງ ຄອບຄົວກະສັດ.</p> <p>19 ກ ອສ ກິ່ງກ້ານທີ່ຖືກປະຕິເສດ, ຖືກຕັດອອກ</p>	<p>ແລະ ຖືກໂຍນຖິ້ມ. ຂ ອສ ພື້ນດິນ. 20 ກ ພສສ 21:10-11; 37:28.</p> <p>ຂ ຄມພ ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. 21 ກ ອພຍ 20:5.</p> <p>22 ກ ສພສ 10:7. ຂ ໂຍບ 18:19.</p> <p>23 ກ ອຊຢ 34:11-15. ຂ ພ ຍູກວາດ.</p>
--	---	---

25 ຄືເຮົາຈະນຳຊາວ "ອັດຊີເຣຍມາໃນແຜ່ນດິນຂອງເຮົາ, ແລະ ຈະຢຽບເຂົາໄວ້ໃຕ້ຕີນເທິງ ະພູຂອງເຮົາ; ເມື່ອນັ້ນ ະແອກຂອງ ເຂົາ ຈະ ຫລຸດ ອອກ ຈາກ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ພາລະຂອງເຂົາຈະຫລຸດອອກຈາກປ່າພວກເຂົາ.

26 ະນີ້ ຄື ຈຸດ ປະສົງ ທີ່ ຕັ້ງ ໄວ້ ເທິງ ແຜ່ນດິນ ໂລກທັງໝົດ; ແລະ ະນີ້ຄືພຣະຫັດທີ່ຍື່ນອອກໄປເຖິງປະຊາຊາດທັງໝົດ.

27 ເພາະຈອມ ໂຍທາໄດ້ຕັ້ງໄວ້, ແລະ ຜູ້ໃດ ຈະ ລົບ ລ້າງ ໄດ້? ແລະ ພຣະ ຫັດ ຂອງ ພຣະອົງຈະຍື່ນອອກໄປ ແລະ ຜູ້ໃດຈະດຶງມັນຄືນໄດ້?

28 ໃນ ະປີທີ່ກະສັດ ະອາຮາດສິ້ນຊີວິດ ພາລະອັນນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ.

29 ປະເທດ ພິລິດ ສະຕິນ ເອີຍ, ເຈົ້າ ທັງໝົດຢາປິຕິຍິນດີເລີຍ; ເພາະວ່າໄມ້ແສ້ຂອງເຂົາທີ່ຂຽນຕີເຈົ້ານັ້ນໄດ້ຫັກໄປແລ້ວ; ເພາະ ງເທົ່າຈະອອກມາຈາກຮາກເທງົ້າຂອງມັນ, ແລະ ລູກຂອງມັນຈະເປັນໆທີ່ພົນພິດໄພ.

30 ແລະ ລູກກົກຂອງຄົນທຸກຍາກຈະມີກິນ, ແລະ ຄົນທີ່ຂັດສົນຈະນອນໃນຄວາມປອດໄພ; ແລະ ເຮົາຈະຂ້າຮາກເທງົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມອິດຢາກ ແລະ ມັນຈະຂ້າຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຈົ້າ.

31 ໂອ້ ປະຕູ; ຈົ່ງ ຄວນ ຄາງ ເຖິດ; ໂອ້ ເມືອງ ຈົ່ງ ຮ້ອງ ໄຫ້ ເຖິດ; ຊາວພິລິດສະຕິນ ທັງໝົດ ໄດ້ລະ ລາຍ ໄປ ແລ້ວ; ເພາະ ຈະ ມີ ຄວັນມາຈາກທາງເໜືອ ແລະ ຈະບໍ່ມີໃຜຢູ່

ຕາມລຳພັງຕາມກຳນົດເວລາຂອງເຂົາ.

32 ທູດຂອງປະຊາຊາດຈະຕອບວ່າແນວໃດ? ກົວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະຖາປະນາ ະຊີໂອນ ແລ້ວ, ແລະ ະຄົນຍາກຈົນ ໃນ ຊົນຊາດຂອງພຣະອົງໄດ້ ະພົບທີ່ຫລົບໄພໃນທີ່ນັ້ນ.

ບົດທີ 25

ມີໄພພາກພູມໃຈໃນຄວາມແຈ້ມແຈ້ງ—ຄຳທຳນາຍຂອງເອຊາຢາຈະເປັນທີ່ເຂົ້າໃຈໃນຍຸກສຸດທ້າຍ—ຊາວຍິວຈະກັບຄືນມາຈາກບາບີໂລນ, ຄົງພຣະເມຊີອາໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ, ແລະ ກະຈັດກະຈາຍໄປ ແລະ ຖືກຂັງມາ—ພວກເຂົາ ຈະ ຖືກນຳກັບ ຄືນມາໃໝ່ເມື່ອພວກເຂົາເຊື່ອໃນພຣະເມຊີອາ—ພຣະອົງຈະສະເດັດມາເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນຫົກຮ້ອຍປີຫລັງຈາກລີໄຮ ໄດ້ອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມ—ຊາວ ມີໄພຮັກສາກົດຂອງໂມເຊ ແລະ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ຄຣິດ ຊຶ່ງ ເປັນ ພຣະ ຜູ້ ບໍ່ ລີ ສຸດ ຂອງ ອິດສະ ຣາ ເອນ. ປະມານ 559–545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມີໄພຂໍເວົ້າໄວ້ບາງຢ່າງກ່ຽວກັບຄຳເວົ້າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກໄວ້, ຊຶ່ງເວົ້າອອກຈາກປາກຂອງເອຊາຢາ. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເອຊາຢາໄດ້ເວົ້າຫລາຍເລື່ອງຊຶ່ງ ະຍາກທີ່ຈະເຂົ້າໃຈສຳລັບຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ເຖິງວິທີການທຳນາຍ

25 ກ ເນື້ອຄວາມປ່ຽນມາກ່າວເຖິງການມາໃຈມຕີຂອງອັດຊີເຣຍ ແລະ ການຕົກຂອງຢູດາ, 701 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. (ຂໍ້ທີ 24–27).
2 ກສ 19:32–37; ອຊຍ 37:33–38.
ຂ ອສ ພູຂອງຢູດາ ແລະ ອິດສະຣາເອນ.

ຄ ອຊຍ 10:27.
26 ກ ອສ ໃນທີ່ສຸດ ປະຊາຊາດທັງມວນໃນໂລກ ຈະຖືກໂຄ່ນລົ້ມດັ່ງນັ້ນ.
28 ກ ອສ ປະມານ 720 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ., ພາລະໜັກໜ່ວງຫລື ຂ້າວສານແຫ່ງຄວາມພິນາດ ໄດ້ຖືກທຳນາຍໄວ້ກ່ຽວກັບຊາວພິລິດ

ສະຕິນ, ໃນຂະນະທີ່ຢູດາຢູ່ໃນຄວາມພົ້ນຄົງ.
ຂ 2 ກສ 16:20.
32 ກ ຄມພ ຊີໂອນ.
ຂ ຊຟຍ 3:12.
ຄ ພ ຊອກຫາບ່ອນຫລົບໄພໃນທີ່ນັ້ນ.
25 1 ກ 2 ນພ 25:5–6.

ໃນບັນດາຊາວຍິວ.

2 ເພາະຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟບໍ່ໄດ້ສິດສອນພວກເຂົາຫລາຍ ເລື່ອງກ່ຽວກັບວິທີຂອງຊາວຍິວ ເພາະ າວງກງານຂອງພວກເຂົາເປັນວຽກງານແຫ່ງຄວາມມືດ, ແລະ ການປະຕິບັດຂອງພວກເຂົາເປັນການປະຕິບັດອັນໜ້າກຽດຊັງ.

3 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບັນທຶກເຖິງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເຖິງຄົນທັງປວງໃນເວລາຕໍ່ໄປ, ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກໄວ້, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ຈັກການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະມາເຖິງປະຊາຊາດທັງປວງຕາມພຣະຄຳທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້.

4 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງ ເຊື່ອ ພັງ ເຖິດ, ໂອ ຜູ້ຄົນຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຊຶ່ງ ເປັນ ຂອງ ເຊື່ອ ສາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະ ຈົ່ງຕັ້ງໃຈພັງຄຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະເນື່ອງຈາກຄຳເວົ້າຂອງເອຊາຢາບໍ່ແຈ່ມແຈ້ງແກ່ທ່ານ, ເຖິງຢາງໃດກໍຕາມ, ມັນຍັງແຈ່ມແຈ້ງແກ່ຄົນທັງປວງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍ າວິນຍານ ແຫ່ງ ະການທຳນາຍ. ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຄຳທຳນາຍແກ່ທ່ານເລື່ອງໜຶ່ງຕາມວິນຍານທີ່ມີຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ທຳ ນາຍ ໃຫ້ ະແຈ່ມແຈ້ງຕາມວິນຍານທີ່ມີຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ ນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມມາກັບບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເບີກບານໃນຄວາມແຈ່ມແຈ້ງທີ່ມີແກ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮຽນຮູ້.

5 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເບີກ ບານ ໃນ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ າເອຊາຢາ, ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອອກ ຈາກ ເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຫັນສິ່ງຕ່າງໆຂອງ ະຊາວຍິວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຊາວຍິວເຂົ້າໃຈເລື່ອງຂອງສາດສະດາ, ແລະ ບໍ່ມີຄົນອື່ນໃດທີ່ເຂົ້າໃຈເລື່ອງນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ເວົ້າໄວ້ກັບຊາວຍິວເໝືອນກັບພວກເຂົາ, ນອກຈາກພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການສິດສອນມາຕາມວິທີອັນ ເປັນ ເລື່ອງຂອງຊາວຍິວ.

6 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟບໍ່ໄດ້ສິດສອນລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕາມວິທີຂອງຊາວຍິວ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າເອງຢູ່ທີ່ເຢຣູຊາເລັມ, ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບພາກພື້ນຕ່າງໆ ໂດຍອ້ອມຮອບ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລູກຫລານຂອງຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່ຽວ ກັບ ການ ພິ ພາກ ສາ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຊຶ່ງໄດ້ າເກີດຂຶ້ນແລ້ວກັບບັນດາຊາວຍິວມາເຖິງລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕາມເລື່ອງທັງໝົດທີ່ເອຊາຢາເວົ້າໄວ້ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້.

7 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມດ້ວຍການທຳນາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງຕາມ າຄວາມແຈ່ມແຈ້ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ຊຶ່ງ ໃນ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮູ້ ວ່າ ບໍ່ ມີ ໃຜ ກະ ທຳ ຜິດ ໄດ້; ເຖິງຢາງໃດກໍຕາມ, ໃນວັນທີ່ຄຳທຳນາຍຂອງເອຊາຢາຈະເປັນຄວາມຈິງນັ້ນ ມະນຸດຈະຮູ້ຈັກຢາງແນ່ນອນເຖິງເວລາເມື່ອມັນຈະບັງເກີດຂຶ້ນ.

8 ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງ າມີຄຸນຄ່າຕໍ່ລູກຫລານ

<p>2 ກ 2 ກສ 17:13-20. 4 ກ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຂ ຄມພ ທຳນາຍ, ການທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ. ຄ 2 ນຟ 31:3; 33:5-6;</p>	<p>ຢຄ 4:13. 5 ກ 1 ນຟ 19:23; 3 ນຟ 23:1. ຂ ຄມພ ຊາວຍິວ. 6 ກ 2 ນຟ 6:8;</p>	<p>ຮລມ 8:20-21. 7 ກ 2 ນຟ 32:7; ແອວ 13:23. 8 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ຄຸນຄ່າຂອງພຣະຄຳພີ.</p>
---	--	--

ມະນຸດ ແລະ ຄົນທີ່ຄິດວ່າມັນບໍ່ມີຄຸນຄ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກເຂົາໂດຍສະເພາະ ແລະ ເຈາະຈົງຕ້ອຍຄໍາເຫລົ່ານີ້ເຖິງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ະເອງ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າມັນຈະມີຄຸນຄ່າໃຫຍ່ຫລວງກັບພວກເຂົາໃນ ະຍຸກສຸດທ້າຍ; ເພາະໃນມື້ນັ້ນພວກເຂົາຈະເຂົ້າໃຈມັນ; ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບັນທຶກມັນໄວ້ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງພວກເຂົາ.

9 ແລະ ຄືກັນກັບລຸ້ນໜຶ່ງຖືກ ະທໍາລາຍໄປແລ້ວໃນບັນດາຊາວຢິວ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກທໍາລາຍຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ ຕາມຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ບໍ່ມີໃຜພາຍໃນພວກເຂົາເຄີຍຖືກທໍາລາຍ ນອກຈາກສາດສະດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ະບອກພວກເຂົາໄວ້ລ່ວງໜ້າ.

10 ດັ່ງນັ້ນ ມັນຖືກບອກແກ່ພວກເຂົາແລ້ວກ່ຽວກັບຄວາມພິນາດ ຊຶ່ງຈະເກີດກັບພວກເຂົາໃນທັນທີຫລັງຈາກບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມມາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາຍັງເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ; ແລະ ຕາມການທໍານາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກ ະທໍາລາຍ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ພວກທີ່ຖືກ ະພາໄປເປັນຊະເລີຍໃນບາບີໂລນ.

11 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເລື່ອງນີ້ເພາະວິນຍານຊຶ່ງຢູ່ໃນຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ທັງທີ່ພວກເຂົາຖືກພາໄປແລ້ວ ພວກເຂົາກໍ

ຈະກັບມາອີກ ແລະ ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຈະຖືກ ະນໍາກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາອີກ.

12 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຈະມີສົງຄາມ ແລະ ຂ່າວລືເລື່ອງສົງຄາມ; ແລະ ເມື່ອວັນນັ້ນຈະມາເຖິງທີ່ ະພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກກໍາເນີດຈາກພຣະບິດາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນພຣະບິດາ ແຫ່ງສະຫວັນ ແລະ ແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກຈະສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກເຂົາໃນເມື່ອໜັງ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຈະປະຕິເສດພຣະອົງເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມແຂງຄໍຂອງພວກເຂົາ.

13 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຈະ ະຄຶງພຣະອົງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ; ແລະ ຫລັງຈາກພຣະອົງຖືກວາງໄວ້ໃນ ະອຸບມຸງ ະສາມມື້, ພຣະອົງຈະ ະລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍໂດຍອໍານາດ ແຫ່ງການປິ່ນປົວຂອງພຣະອົງ ແລະ ຄົນທັງປວງທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈະລອດໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເບີກບານທີ່ຈະທໍານາຍກ່ຽວກັບພຣະອົງເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າ ະເຫັນວັນຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ແລະ ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເທິດທູນພຣະນາມອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ.

14 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກ ະພຣະເມຊີອາລຸກຂຶ້ນຈາກ

<p>8 ຂ ອນ 1:13-16; ມມ 5:12-15; ຄພ 3:16-20. 8 ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ. 9 ກ ຢມຢ 39:4-10; ມຫ 23:37-38. ຂ ອມ 3:7; 1 ນຟ 1:13. 10 ກ 1 ນຟ 7:13;</p>	<p>2 ນຟ 6:8; ອມນ 1:15; ຮລມ 8:20-21. ຂ 2 ກສ 24:14; ຢມຢ 52:3-16. 11 ກ ອຊຮ 1:1-4; ຢມຢ 24:5-7. 12 ກ ຄມພ ອົງດຽວທີ່ຖືກກໍາເນີດ. 13 ກ ລກ 23:33.</p>	<p>ຂ ຢຮ 19:41-42; 1 ນຟ 19:10. 8 ລກ 24:6-7; ມຊຢ 3:10. 9 ຄມພ ການພື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການພື້ນຄືນຊີວິດ. ຈ 1 ນຟ 11:13-34. 14 ກ ຄມພ ພຣະເມຊີອາ.</p>
---	---	--

ຄວາມຕາຍແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ແກ່ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ຈະເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຢຣູຊາເລັມຈະຖືກ ະທຳລາຍອີກ; ເພາະວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງ.

15 ດັ່ງນັ້ນ, ັຊາວຍິວ ຈະ ະກະຈັດ ກະຈາຍໄປໃນບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ະບາບີໂລນຈະຖືກທຳລາຍຄືກັນ; ດັ່ງນັ້ນ, ັຊາວຍິວ ຈະ ະກະຈັດ ກະຈາຍ ໄປ ຍ້ອນປະຊາຊາດອື່ນໆ.

16 ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາຖືກກະຈັດກະຈາຍໄປແລ້ວ ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊ້ຽນຕີພວກເຂົາໂດຍປະຊາຊາດອື່ນໆເປັນ ເວລາ ຫລາຍ ລຸ້ນ ຄົນ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ ຈົນວ່າພວກເຂົາຈະຖືກຊັກຂວນໃຫ້ ະເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ຄຣິດ, ພຣະ ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ການ ຊົດ ໃຊ້ທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດເພື່ອມະນຸດຊາດທັງປວງ—ແລະ ມື້ນັ້ນ ຈະ ມາ ເຖິງ ເມື່ອ ພວກເຂົາ ຈະ ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ, ແລະ ນະມັດສະການພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງດ້ວຍໃຈທີ່ບໍ່ລິສຸດ ແລະ ມີທີ່ສະອາດ, ແລະ ບໍ່ຊອກຫາພຣະເມຊີອາອົງອື່ນອີກຕໍ່ໄປ, ເມື່ອໃນເວລານັ້ນ ມື້ ຈະ ມາ ເຖິງ ທີ່ ສົມຄວນ ເມື່ອພວກເຂົາຈະຕ້ອງເຊື່ອສິ່ງເຫລົ່ານີ້.

17 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະ ຍົກ ພຣະ

ທັດອີກເປັນຄັ້ງທີສອງເພື່ອ ະນຳເອົາຜູ້ຄົນຂອງ ພຣະ ອົງ ກັບ ຄົນ ມາ ຈາກ ການ ຫລົງທາງ ແລະ ສະພາບຂອງການຕົກ. ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈະ ະເລີ່ມທຳງານແປກປະຫລາດ ແລະ ອັດ ສະ ຈັນ ໃນ ບັນ ດາ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ.

18 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງ ຈະ ະນຳເອົາ ະພຣະຄຳຂອງພຣະອົງອອກມາໃຫ້ພວກເຂົາ, ຊຶ່ງພຣະຄຳນັ້ນ ຈະ ະພິພາກສາພວກເຂົາ ໃນ ວັນ ສຸດທ້າຍ ເພາະ ຈະ ປະທານ ພຣະຄຳໃຫ້ພວກເຂົາດ້ວຍຈຸດປະສົງທີ່ຈະໃຫ້ພວກເຂົາ ະຄຳນຶງເຖິງພຣະເມຊີອາອົງແທ້ຈິງ, ຜູ້ທີ່ຖືກພວກເຂົາປະຕິເສດ; ແລະ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຊອກຫາພຣະເມຊີອາທີ່ຈະສະເດັດມາຕໍ່ໄປອີກ, ເພາະຈະບໍ່ມີອົງໃດສະເດັດມານອກຈາກຈະເປັນ ະພຣະເມຊີອາປອມ; ຊຶ່ງຈະຫລອກລວງຜູ້ຄົນເພາະວ່າມີພຣະເມຊີອາອົງດຽວທີ່ສາດສະດາໄດ້ເວົ້າເຖິງ, ແລະ ພຣະເມຊີອາອົງນັ້ນຄື ພຣະອົງຈະຖືກຊາວຍິວປະຕິເສດ.

19 ເພາະຕາມຄຳຂອງສາດສະດາເວົ້າແລ້ວ ະພຣະ ເມຊີອາ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ ພາຍ ໃນ ະທົກຮ້ອຍປີນັບແຕ່ເວລາທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ໜີອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມມາ; ແລະ ຕາມຄຳເວົ້າຂອງສາດສະດາ ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງ ະທູດ ຂອງ ພຣະເຈົ້າຄືກັນ, ພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈະເປັນພຣະ

<p>14 ຂ ລກ 21:24; ຈສ—ມ 1:1-18.</p> <p>15 ກ ຄມພ ຊາວຍິວ. ຂ ນມຍ 1:8-9; 2 ນພ 10:6.</p> <p>ຄ ຄມພ ບາເບນ, ບາບີໂລນ.</p> <p>16 ກ 2 ນພ 10:6-9; 30:7; ມມ 5:14.</p> <p>17 ກ 2 ນພ 21:11-12; 29:1. ຄມພ ການຟື້ນຟູ</p>	<p>ພຣະກິດຕິຄຸນ.</p> <p>ຂ ອຊຍ 29:14; 2 ນພ 27:26; 3 ນພ 28:31-33.</p> <p>18 ກ 2 ນພ 29:11-12; 33:11, 14-15.</p> <p>ຂ ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.</p> <p>ຄ 2 ນພ 26:12-13.</p> <p>ງ ຄມພ ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ.</p>	<p>19 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການທຳນາຍກ່ຽວກັບ ການກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p> <p>ຂ 1 ນພ 10:4; 3 ນພ 1:1, 13.</p> <p>ຄ 2 ນພ 10:3.</p>
--	---	--

ເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

20 ແລະ ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າມາແລ້ວຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ເພື່ອພວກທ່ານຈະເຂົ້າໃຈຜິດບໍ່ໄດ້, ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂົງພຣະຊົນສັນໃດ ຜູ້ ຊຶ່ງໄດ້ ນຳພາອິດສະຣາເອນອອກຈາກ ແຜ່ນດິນເອຢິບ ແລະ ປະທານອຳນາດໃຫ້ ໂມເຊ ເພື່ອເພິ່ນຈະ ະປົນປົວຜູ້ຄົນເວລາ ພວກເຂົາຖືກຈູພິດຕອດ, ຖ້າພວກເຂົາ ຫລົງເບິ່ງ າງທີ່ຍົກຂຶ້ນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຂົາ ແລະ ປະທານອຳນາດໃຫ້ເພິ່ນອີກ ເພື່ອເພິ່ນ ຈະໄດ້ ິຕິຫິນ ແລະ ນ້ຳໄດ້ໄຫລອອກມາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບ ພວກທ່ານວ່າ ຕາບໃດ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນ ຄວາມຈິງ ແລະ ຕາບໃດອົງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຂົງພຣະຊົນຢູ່ ຈະບໍ່ມີ ານາມອື່ນໃດ ປະທານໃຫ້ພາຍໃຕ້ສະຫວັນສັນນັ້ນ ນອກ ຈາກຈະເປັນພຣະເຢຊູຄຣິດອົງນີ້, ອົງທີ່ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າມາແລ້ວ, ຊຶ່ງໂດຍພຣະນາມ ນີ້ມະນຸດຈະລອດໄດ້.

21 ດັ່ງນັ້ນ, ດ້ວຍເຫດນີ້ ອົງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈຶ່ງສັນຍາກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ັບັນທຶກ ຈະຖືກເກັບມ້ຽນ ແລະ ຮັກສາໄວ້, ແລະ ມອບຕ່ຽງກັນໄປໃຫ້ ລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ, ເພື່ອຄຳສັນຍາຈະໄດ້ສຳເລັດກັບໂຢເຊັບຄີ ລູກຫລານຂອງເພິ່ນຈະບໍ່ ະຕາຍເລີຍຕາບ

ໃດທີ່ແຜ່ນດິນໂລກຍັງຕັ້ງຢູ່.

22 ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະໄປຈາກລຸ້ນສູ່ ລຸ້ນ ຕາບໃດແຜ່ນດິນໂລກຍັງຕັ້ງຢູ່ ແລະ ຈະໄປຕາມພຣະປະສົງ ແລະ ຄວາມພໍ ພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ປະຊາຊາດ ຜູ້ຈະໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງ ຈະໄດ້ຖືກ ະພິພາກ ສາຕາມຂໍ້ຄວາມທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້.

23 ເພາະພວກເຮົາເຮັດການຢ່າງພາກ ພຽນທີ່ຈະບັນທຶກ ແລະ ຈະ ະຊັກຊວນລູກ ຫລານຂອງພວກເຮົາ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງ ພວກເຮົາອີກໃຫ້ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ໃຫ້ທຳຕົນປອງດອງກັບພຣະເຈົ້າ ເພາະ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ຫລັງຈາກພວກເຮົາ ະເຮັດ ທຸກຢ່າງໄດ້ແລ້ວ ໂດຍ ະພຣະຄຸນພວກເຮົາ ຈຶ່ງລອດ.

24 ແລະ ທັງທີ່ພວກເຮົາເຊື່ອຖືໃນພຣະ ຄຣິດ, ພວກເຮົາຍັງ ະຮັກສາກົດຂອງໂມເຊ ແລະ ລະນຶກຫາພຣະຄຣິດດ້ວຍຄວາມຕັ້ງ ໃຈຈົນກວ່າກົດຈະສຳເລັດ.

25 ເພາະວ່າ ະກົດປະທານໃຫ້ເພື່ອຈຸດ ມັ່ງພາຍນີ້; ດັ່ງນັ້ນ ກົດຈຶ່ງ ະຕາຍສຳລັບ ພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ມີຊີ ວິດໃນພຣະຄຣິດເພາະສັດທາຂອງພວກ ເຮົາ; ພວກເຮົາກໍຍັງຮັກສາກົດໄວ້ ເພາະ ພຣະບັນຍັດ.

26 ແລະ ພວກເຮົາ ະເວົ້າເຖິງພຣະຄຣິດ, ພວກ ເຮົາປິຕິຍິນດີໃນພຣະຄຣິດ, ພວກ

<p>20 ກ ອພຍ 3:7-10; 1 ນຟ 17:24, 31; 19:10. ຂ ຢຮ 3:14; 1 ນຟ 17:41. ຄ ຈບຊ 21:8-9; ແອວ 33:19; ຮລມ 8:14-15. ງ ອພຍ 17:6; ຈບຊ 20:11; 1 ນຟ 17:29; 20:21. ຈ ຮສອ 13:4; ກຈກ 4:10-12;</p>	<p>ມຊຢ 5:8; ມຊ 6:52. ຄມພ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. 21 ກ 2 ນຟ 27:6-14. ຂ ອມ 5:15; 2 ນຟ 3:16; ແອວ 46:24-27. 22 ກ 2 ນຟ 29:11; 33:10-15; 3 ນຟ 27:23-27. 23 ກ ຄມພ ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ. ຂ ຢກບ 2:14-26. ຄມພ ວຽກງານ.</p>	<p>ຄ ຮມ 3:23-24; 2 ນຟ 2:4-10; ມຊຢ 13:32; ແອວ 42:12-16; ຄພ 138:4. ຄມພ ພຣະຄຸນ. 24 ກ ຢຄ 4:4-5. 25 ກ ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ. ຂ ຮມ 7:4-6. 26 ກ ຢຄ 4:12; ຈຮ 1:11; ມຊຢ 3:13.</p>
--	---	---

ເຮົາສັ່ງສອນເລື່ອງພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາ ະທຳນາຍເຖິງພຣະຄຣິດ, ແລະ ພວກເຮົາ ບັນທຶກຕາມຄຳທຳນາຍຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອ າລຸກຫລານຂອງພວກເຮົາ ຈະໄດ້ຮູ້ ວ່າ ພວກເຂົາຈະຫລຽວຫາແຫລ່ງໃດເພື່ອ ການບົດບາບຂອງພວກເຂົາ.

27 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງເວົ້າກ່ຽວກັບກົດ ເພື່ອລູກຫລານຂອງພວກເຮົາຈະໄດ້ຮູ້ຈັກ ຄວາມຕາຍຂອງກົດ ແລະ ພວກເຂົາໂດຍ ທີ່ຮູ້ຈັກຄວາມຕາຍຂອງກົດແລ້ວ, ຈຶ່ງໄດ້ ມັງຫາຊີວິດນັ້ນຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ຮູ້ວ່າມີກົດເພື່ອຈຸດມັງໝາຍອັນໃດ ແລະ ເພື່ອພວກເຂົາບໍ່ຄວນຈະເຮັດໃຈແຂງກະ ດ້າງຕໍ່ພຣະອົງ ເມື່ອຄວນຈະຍົກເລີກກົດ ຫລັງຈາກກົດສຳເລັດໃນພຣະຄຣິດແລ້ວ.

28 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າ, ພວກທ່ານເປັນຄົນ າແຂງຄໍ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າກັບພວກທ່ານຢ່າງ ແຈ່ມແຈ້ງເພື່ອພວກທ່ານຈະເຂົ້າໃຈຜິດບໍ່ ໄດ້. ແລະ ຂໍ້ຄວາມຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າ ໄວ້ຈະຍືນເປັນ ະປະຈັກພະຍານກ່າວໂທດ ພວກທ່ານ; ເພາະວ່າມັນພຽງພໍທີ່ຈະ ະສິດ ສອນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເພາະ ທາງທີ່ຖືກຕ້ອງຄື ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ບໍ່ປະຕິເສດພຣະອົງ; ເພາະໂດຍການປະຕິ ເສດພຣະອົງ ພວກທ່ານກໍປະຕິເສດສາດ ສະດາ ແລະ ກົດນຳອີກ.

29 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າ ກັບພວກທ່ານວ່າ ທາງທີ່ຖືກຕ້ອງຄື ເຊື່ອ ໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ບໍ່ປະຕິເສດພຣະອົງ; ແລະ ພຣະຄຣິດຄື ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງ

ອິດສະຣາເອນ; ດັ່ງນັ້ນ ພວກທ່ານຈຶ່ງຕ້ອງ ກາບລົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ແລະ ນະມັດສະການພຣະອົງດ້ວຍສຸດ າພະລັງ, ຄວາມຄິດ, ແລະ ກຳລັງຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ທັງຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານເຮັດແບບນີ້; ພວກທ່ານ ຈະບໍ່ມີທາງຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ.

30 ແລະ ຕາບໃດທີ່ມັນຍັງສົມຄວນ, ພວກທ່ານຕ້ອງຮັກສາການປະຕິບັດ ແລະ າພິທີການຕ່າງໆຂອງພຣະເຈົ້າຈົນກວ່າກົດ ທີ່ປະທານໃຫ້ໂມເຊຈະສຳເລັດ.

ບົດທີ 26

ພຣະຄຣິດຈະປະຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ ຊາວນິໄສ—ນິໄສເຫັນລ່ວງໜ້າເຖິງຄວາມ ພິນາດຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ—ພວກເຂົາ ຈະເວົ້າອອກຈາກພື້ນດິນ—ຄົນຕ່າງຊາດ ຈະສ້າງສາດສະໜາຈັກທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ການມົວສຸມລັບຂຶ້ນ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຳມ ບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຄົນທຳການຫລອກລວງຂອງປະໂລ ທິດ. ປະມານ 559-545 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ຫລັງຈາກພຣະຄຣິດໄດ້ າລຸກ ຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍແລ້ວ ພຣະອົງຈະ ະສະແດງຕົວຂອງພຣະອົງເອງແກ່ພວກ ທ່ານ, ລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ພຣະຄຳຊຶ່ງພຣະອົງຈະຮັບສັ່ງກັບພວກ ທ່ານຈະເປັນ ະກົດທີ່ພວກທ່ານຈະຕ້ອງປະ ຕິບັດ.

2 ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບ

<p>26 ຂ ລກ 10:23-24. ຄ ຄມພ ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ. ງ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ. 28 ກ ມຊຸຢ 3:14.</p>	<p>ຂ ຄມພ ປະຈັກພະຍານ. ຄ 2 ນພ 33:10. 29 ກ ພບຍ 6:5; ມຣກ 12:29-31. 30 ກ ຄມພ ພິທີການ.</p>	<p>26 1 ກ 3 ນພ 11:1-12. ຂ 1 ນພ 11:7; 12:6. ຄ 3 ນພ 15:2-10.</p>
---	--	--

ພວກທ່ານ ວ່າ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ເຫັນ ວ່າ ຄົນ ຫລາຍລຸ້ນຄົນຈະຜ່ານໄປ ແລະ ຈະມີສົງຄາມໃຫຍ່ ແລະ ການຂັດແຍ້ງໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

3 ແລະ ຫລັງຈາກພຣະເມຊີອາຈະສະເດັດມາ ຈະມີ "ເຄື່ອງໝາຍໄວ້ໃຫ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບການ ກຳເນີດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ກ່ຽວກັບການສິ້ນພຣະຊົນ ແລະ ການພົ້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງອີກ, ແລະ ມັນນັ້ນຈະຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ເປັນຕາຍ້ານສຳລັບຄົນຊົ່ວ, ເພາະພວກເຂົາຈະຕາຍ ແລະ ພວກເຂົາຈະຕາຍເພາະພວກເຂົາຂັບໄລ່ສາດສະດາ ແລະ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າອອກ ແລະ ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ເຂັ້ມຂ້າເຂົາເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ "ເລືອດຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຮ້ອງຂຶ້ນຈາກພື້ນດິນໄປເຖິງພຣະເຈົ້າເພື່ອຟ້ອງພວກເຂົາ.

4 ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນທັງໝົດທີ່ອວດດີ ແລະ ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ວັນເວລາຈະມາເຖິງທີ່ຈະ "ເຜົາຜານພວກເຂົາໝົດ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວໄວ້, ເພາະພວກເຂົາຈະເປັນຄືກັນກັບເພືອງເຂົ້າ.

5 ແລະ ຄົນທີ່ຂ້າສາດສະດາ ແລະ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄວາມເລິກຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະ "ກິນກິນພວກເຂົາໃຫ້ໝົດ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວໄວ້; ແລະ ຂຽນເຂົາຈະທັບພວກເຂົາ, ລົມບ້າໝູຈະພັດພວກເຂົາໄປ, ແລະ ອາຄານຈະເພພັງລົງມາທັບ

ພວກເຂົາ, ແລະ ບົດພວກເຂົາໃຫ້ເປັນຕ່ອນ ແລະ ບົດພວກເຂົາໃຫ້ລະອຽດ.

6 ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກຢັ້ງຢືມຢາມດ້ວຍຟ້າຮ້ອງ, ດ້ວຍຟ້າແມບ, ແລະ ດ້ວຍແຜ່ນດິນໄຫວ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມພິນາດທຸກຢ່າງ, ເພາະໄຟແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເກີດກັບພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະເປັນຄືກັນກັບເພືອງເຂົ້າ, ແລະ ວັນທີ່ມາເຖິງຈະກິນກິນພວກເຂົາ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

7 ໂອ້ ຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມປວດລ້າວຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພາະການສູນເສຍຜູ້ຖືກຂ້າຕາຍ ຊຶ່ງເປັນຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ! ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟເຫັນມັນແລ້ວ, ແລະ ມັນແທບຈະກິນຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ໜ້າທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງຮ້ອງທູນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເສັ້ນທາງຂອງພຣະອົງ "ທຸ່ງທຳ.

8 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນຊອບທຳທີ່ເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງສາດສະດາ, ແລະ ບໍ່ທຳລາຍເພິ່ນແຕ່ມັງທາພຣະຄຣິດ ດ້ວຍຄວາມໝັ້ນຄົງເພື່ອເຄື່ອງໝາຍທີ່ປະທານໄວ້ທັງທີ່ມີ "ການຂົ່ມເຫັງທຸກຢ່າງ—ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຄືຄົນທີ່ຈະ ຂົ່ມຕາຍ.

9 ແຕ່ພຣະບຸດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຈະ "ປະກົດແກ່ພວກເຂົາ; ແລະ ພຣະອົງຈະ ຂຶ້ນບົວພວກເຂົາໃຫ້ຫາຍດີ, ແລະ ພວກເຂົາຈະມີ "ສັນຕິສຸກກັບພຣະອົງຈົນ

3ກ 1 ນຟ 12:4-6.
ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍ.
ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—
ການທຳນາຍກ່ຽວກັບ
ການກຳເນີດ ແລະ
ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງ
ພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ຄ ປຖກ 4:10;

2 ນຟ 28:10;
ມມ 8:27.
4ກ 3 ນຟ 8:14-24; 9:3, 9.
5ກ 1 ນຟ 19:11;
3 ນຟ 10:14.
ຂ 3 ນຟ 8:10; 9:5-8.
7ກ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ,
ຄວາມຍຸດຕິທຳ.

8ກ ຄມພ ຂົ່ມເຫັງ,
ການຂົ່ມເຫັງ.
ຂ 3 ນຟ 10:12-13.
9ກ 3 ນຟ 11:8-15.
ຂ 3 ນຟ 17:7-9.
ຄ 4 ນຟ 1:1-4.

ວ່າ ຯສາມລຸ້ນຄົນຜ່ານໄປ, ແລະ ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍຂອງລຸ້ນ ທີ່ສິ່ຈະຜ່ານໄປໃນຄວາມຊອບທຳ.

10 ແລະ ເມື່ອສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຜ່ານໄປແລ້ວ ົຄວາມພິນາດອັນວ່ອງໄວຈະມາຫາຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະທັງທີ່ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຈັບປວດ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍຍັງເຫັນມັນ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ມັນຈະເກີດຂຶ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາຂາຍຕົວເອງໄປລ້າງເພື່ອລາງວັນຂອງຄວາມຈອງທອງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມໂງ່ຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈະເກັບກ່ຽວຄວາມພິນາດ; ເພາະພວກເຂົາຍອມຕົວໃຫ້ກັບມານ ແລະ ເລືອກເອົາວຽກງານ ແຫ່ງຄວາມມືດ ແທນຄວາມສະຫວ່າງ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຕ້ອງລົງໄປສູ່ ະນະລິກ.

11 ເພາະພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ ັພະຍາຍາມກັບ ມະນຸດສະເໝີໄປ. ແລະ ເວລາພຣະວິນຍານເຊົາພະຍາຍາມກັບມະນຸດ ເມື່ອນັ້ນຄວາມພິນາດອັນວ່ອງໄວຍ່ອມມາເຖິງ, ແລະ ມີເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂສກເສົ້າ.

12 ແລະ ຄືກັນກັບ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າແລ້ວກ່ຽວກັບການເຮັດໃຫ້ ັຊາວຍິວ ະຮັບຮູ້ວ່າ ພຣະເຢຊູຄື ັພຣະຄຣິດອົງແທ້ຈິງ, ມັນຈຶ່ງຈຳເປັນທີ່ຄົນຕ່າງຊາດຕ້ອງຮັບຮູ້ຄືກັນວ່າ ພຣະເຢຊູຄືພຣະຄຣິດພຣະເຈົ້າຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ;

13 ແລະ ວ່າພຣະອົງຈະສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ຄົນທັງໝົດທີ່ເຊື່ອໃນ

ພຣະອົງໂດຍອຳນາດຂອງ ັພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແກ່ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ ໂດຍການເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນ, ເຄື່ອງໝາຍ, ແລະ ການແປກປະຫລາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດຕາມສັດທາຂອງພວກເຂົາ.

14 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າທຳນາຍຕໍ່ພວກທ່ານກ່ຽວກັບ ັຍຸກສຸດທ້າຍກ່ຽວກັບວັນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ະນຳສິ່ງເຫລົ່ານີ້ອອກມາໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດ.

15 ແລະ ຫລັງຈາກນີ້ລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ລູກຫລານຂອງອ້າຍນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ແລະ ຈະຖືກຄົນຕ່າງຊາດລົງທັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລັງຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕັ້ງຄ້າຍ ໂດຍອ້ອມຮອບ ເພື່ອຕໍ່ຕ້ານພວກເຂົາ ແລະ ຈະອ້ອມຮອບພວກເຂົາດ້ວຍພູ ແລະ ສ້າງປ້ອມຕໍ່ຕ້ານພວກເຂົາ, ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາຈະຖືກເອົາລົງໄປຢູ່ໃນພື້ນດິນຈົນວ່າ ພວກເຂົາຢູ່ບໍ່ໄດ້, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຄຳເວົ້າຂອງຄົນຊອບທຳຈະຖືກບັນທຶກໄວ້ ແລະ ຄຳອະທິຖານຂອງຄົນທີ່ຊື່ສັດຈະຖືກໄດ້ຍິນ, ແລະ ຄົນທັງຫລາຍທີ່ເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ຈະບໍ່ຖືກລືມ.

16 ເພາະຄົນທີ່ຈະຖືກທຳລາຍຈະ ເວົ້າກັບພວກເຂົາ ຈາກພື້ນດິນ, ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈະຄ່ອຍດັງຂຶ້ນມາຈາກຂີ້ຝຸ່ນ, ແລະ ສຽງຂອງພວກເຂົາຈະເປັນຄື

9໘ 1 ນຟ 12:11-12;
3 ນຟ 27:30-32.
ຈ ແອວ 45:10-12;
ຮລມ 13:9-10.
10 ກ ແອວ 45:9-14;
ມມ 8:1-9.
ຂ ຄມພ ນະລິກ.

11 ກ ອທ 2:15.
12 ກ 2 ນຟ 30:7;
ມມ 5:14.
ຄມພ ຊາວຍິວ.
ຂ 2 ນຟ 25:18.
ຄ ມມ 3:21.
13 ກ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

14 ກ ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ.
ຂ ຄມພ ການພື້ນພູ
ພຣະກິດຕິຄຸນ.
16 ກ ອຊຢ 29:4;
ມຣນ 10:27;
ມຊ 7:62.
ຄມພ ພຣະຄຳພິມມອນ.

ກັບຄົນທີ່ມີວິນຍານອັນຄຸ້ນເຄີຍ; ເພາະອົງພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ປະທານ ອຳນາດ ໃຫ້ເຂົາເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ສື່ມໃສ່ຫຼ່າງກັບພວກເຂົາ ຄືກັບວ່າ ມັນຂຶ້ນມາຈາກພື້ນດິນ; ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ຈະ ສື່ມ ຈາກ ຂີ້ຝຸ່ນ.

17 ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ພວກເຂົາຈະ ບໍ່ບັນທຶກເລື່ອງທີ່ຈະຖືກເຮັດຂຶ້ນ ໃນບັນດາພວກເຂົາ ແລະ ມັນຈະຖືກບັນທຶກ ແລະ ຜະນຶກໄວ້ໃນໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງ, ແລະ ຄົນທີ່ເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ຈະບໍ່ໄດ້ມັນ, ເພາະພວກເຂົາ ຈະຍາຍາມທຳລາຍສິ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ.

18 ດັ່ງນັ້ນ, ຄືກັນກັບຄົນທີ່ຖືກທຳລາຍຍ່ອມຖືກທຳລາຍຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ຝູງຊົນທີ່ເປັນຕາໜ້າຢ້ານຂອງພວກເຂົາ ຈະເປັນຄືກັນກັບ "ຂີ້ແກບທີ່ໝົດໄປ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ມັນຈະໄປໃນທັນໃດຢ່າງວ່ອງໄວ—

19 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື, ຄົນທີ່ເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ຈະຖືກມືຂອງຄົນຕ່າງຊາດ "ລົງທັນ.

20 ແລະ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ເບິ່ງ ສຽງ ດ້ວຍ "ຄວາມ ທະນົງ ຕົວ ໃນ ສາຍ ຕາ ຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ຈະ ເຕະ ສະ ດູດ ເພາະ ຄວາມ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ຂອງສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຕະ "ສະດຸດ, ຄືພວກເຂົາສ້າງ "ສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ; ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ພວກເຂົາຍັງບໍ່ຫົວຊາຕໍ່ອຳນາດ ແລະ ສິ່ງມະຫັດ ສະຈັນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ສິດ

ສອນເຖິງ ບັນຍາຂອງຕົນເອງ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະຫາຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ບົດຢ່າຍີ້ ຫ້າຂອງຄົນຍາກຈົນ.

21 ແລະ ມີ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ອັນ ຫລວງ ຫລາຍຖືກສ້າງຂຶ້ນ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດ "ການອິດ ສາ ບັງ ບຽດ, ການ ຜິດ ດຽງ ກັນ ແລະ ເຈດຕະນາຮ້າຍ.

22 ແລະ ມີ "ການ ມົ້ວ ສຸມ ລັບ ອີກ, ເຖິງ ແມ່ນຄືກັນກັບ ໃນສະໄໝບູຮານຕາມການມົ້ວສຸມຂອງມານ ເພາະມັນເປັນຜູ້ສ້າງສິ່ງທັງໝົດນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນຜູ້ສ້າງການຄາດຕະກຳ ແລະ ວຽກງານແຫ່ງຄວາມມືດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ມັນຈະລາກຄໍພວກນັ້ນໄປດ້ວຍເຊືອກປານຈົນວ່າຜູກພວກນັ້ນໄວ້ດ້ວຍເຊືອກອັນໝັ້ນຂອງມັນຕະຫລອດໄປ.

23 ເພາະຈິ່ງເບິ່ງ, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ ເວົ້າ ກັບ ພວກທ່ານວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ທຳງານໃນຄວາມມືດ.

24 ພຣະອົງຍ່ອມຈະບໍ່ກະທຳສິ່ງໃດນອກຈາກມັນ ຈະ ເປັນ ຜົນ ປະ ໂຫຍດ ແກ່ ໂລກ; ເພາະ ພຣະ ອົງ "ຮັກ ໂລກ ຈົນ ຍອມ ສະ ລະ ຊິ ວິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ພາ ມະ ນຸດ ຈິ່ງ ບໍ່ ບັນ ຊາ ຜູ້ ໃດ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ສ່ວນ ຄວາມ ລອດ ຈາກ ພຣະ ອົງ.

25 ຈິ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ຮ້ອງບອກຜູ້ໃດບໍ່ວ່າ: ຈິ່ງໄປຈາກເຮົາ? ຈິ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ ບໍ່ເລີຍ; ແຕ່ພຣະອົງກ່າວວ່າ: ເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ

<p>17 ກ 2 ນຟ 29:12. ຂ ອນ 1:14. 18 ກ ມມ 5:16-18. 19 ກ 3 ນຟ 16:8-9; 20:27-28. 20 ກ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ, ຂ 1 ນຟ 13:29, 34.</p>	<p>ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ. ຄ ອຊກ 14:4. ງ 1 ນຟ 14:10; 22:23; ມມ 8:28. ຈ 2 ນຟ 9:28; ມມ 9:7-8.</p>	<p>ສ ອຊຢ 3:15; 2 ນຟ 13:15. 21 ກ ຄມພ ອິດສາ. 22 ກ ຄມພ ການມົ້ວສຸມລັບ. 24 ກ ຢຮ 3:16. ຂ 3 ນຟ 27:14-15.</p>
--	--	---

ໂລກຈົ່ງ ກຳມາທາເຮົາເຖິດ, ຈົ່ງ ຊື່ນົມ ແລະ ນໍ້າເຜິ້ງ ໂດຍປາດສະຈາກເງິນ ແລະ ປາດສະຈາກລາຄາ.

26 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງບັນຊາໃຫ້ຜູ້ໃດບໍ່ວ່າ ພວກເຂົາຄວນອອກຈາກທຳມະສາລາ ຫລື ອອກຈາກສະຖານທີ່ນະມັດສະການ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ.

27 ພຣະອົງ ໄດ້ບັນຊາໃຫ້ຜູ້ໃດບໍ່ວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ຄວນຮັບສ່ວນ ກຄວາມລອດຈາກພຣະອົງ? ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ແຕ່ພຣະອົງ ະປະທານໃຫ້ມະນຸດທັງປວງລ້າໆ; ແລະ ພຣະອົງບັນຊາຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງວ່າ ພວກເຂົາຄວນຊັກຊວນມະນຸດທັງປວງໃຫ້ມາເຖິງ ການກັບໃຈ.

28 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຜູ້ໃດບໍ່ວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ຄວນຮັບສ່ວນພຣະກະລຸນາທິຄຸນຂອງພຣະອົງ? ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ແຕ່ມະນຸດ ັທັງປວງມີສິດເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ບໍ່ມີໃຜຖືກຫ້າມ.

29 ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາວ່າ ຈະບໍ່ມີ ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດຄື ມະນຸດສັ່ງສອນ ແລະ ຕັ້ງຕົນເອງຂຶ້ນເປັນແສງສະຫວ່າງໃຫ້ໂລກ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຫາຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ສັນລະເສີນຂອງທາງໂລກ; ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຊີໂອນ.

30 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຫ້າມສິ່ງນີ້; ດັ່ງນັ້ນ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງປະທານພຣະບັນຍັດໄວ້ຂໍ້ໜຶ່ງວ່າ ມະນຸດທັງປວງຄວນມີ ກຄວາມໃຈບຸນ ຊຶ່ງຄວາມໃຈບຸນຄື ກຄວາມຮັກ. ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ມີຄວາມໃຈບຸນ ພວກເຂົາກໍບໍ່ເປັນອັນໃດເລີຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາມີຄວາມໃຈບຸນ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຄົນງານໃນຊີໂອນຕາຍ.

31 ແຕ່ຄົນງານໃນ ຊີໂອນຈະເຮັດການເພື່ອຊີໂອນ; ເພາະຖ້າຫາກພວກເຂົາເຮັດການເພື່ອ ຊີໂອນ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍ.

32 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ັບັນຊາວ່າ ມະນຸດຈະບໍ່ເຮັດການຄາດຕະກຳ; ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ຕົວະ; ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ລັກ; ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ກ່າວພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ະໄປໃນທາງທີ່ຜິດ; ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ອິດສາ; ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ມີເຈດຕະນາຮ້າຍ; ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງກັນ; ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ທຳການໂສເພນີ; ແລະ ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເລີຍ; ເພາະວ່າຜູ້ໃດທີ່ເຮັດຈະຕ້ອງຕາຍ.

33 ເພາະວ່າຄວາມອະທຳເຫລົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍ; ເພາະພຣະອົງກະທຳແຕ່ສິ່ງທີ່ດີໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ; ແລະ ພຣະອົງບໍ່ກະທຳສິ່ງໃດເລີຍນອກຈາກມັນຈະແຈ້ງແຈ້ງຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດ; ແລະ ພຣະອົງຈະເຊື່ອເຊີນເຂົາທັງ

<p>25 ກ ແອວ 5:33-35; 3 ນຟ 9:13-14. ຂ ອຊຸຍ 55:1-2. 27 ກ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ. ຂ ອຟຊ 2:8; 2 ນຟ 25:23. ຄ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.</p>	<p>28 ກ ຣມ 2:11; 1 ນຟ 17:33-35. 29 ກ ຄມພ ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ. ຂ ຄພ 121:34-37. 30 ກ ມຣນ 7:47-48. ຄມພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ. 31 ກ ຄມພ ຊີໂອນ. ຂ ຢດ 2:17-19; ຄພ 11:7; 38:39. 32 ກ ຄມພ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ ຄມພ ຄຳຫຍາບຄາຍ.</p>
--	--	--

ໝົດໃຫ້ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ; ແລະ ຮັບສ່ວນ
ພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະອົງ; ແລະ
ພຣະອົງບໍ່ ະປະຕິເສດຜູ້ໃດທີ່ມາຫາພຣະ
ອົງເລີຍ, ບໍ່ວ່າດຳ ແລະ ຂາວ, ຂ້າທາດ
ແລະ ຜູ້ເປັນອິດສະລະ, ຊາຍ ແລະ ຍິງ;
ແລະ ພຣະອົງລະນຶກເຖິງ ະຄົນທີ່ບໍ່ມີສາດ
ສະໜານຳອີກ; ແລະ ະທຸກຄົນເທົ່າທຽມ
ກັນໝົດສຳລັບພຣະເຈົ້າ, ທັງຊາວຍິວ ແລະ
ຄົນຕ່າງຊາດ.

ບົດທີ 27

ຄວາມມັດ ແລະ ການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ
ຈະປົກຄຸມແຜ່ນດິນໂລກໃນຍຸກສຸດທ້າຍ—
ພຣະຄຳພີມິມອນ ຈະອອກມາ—ພະຍານ
ສາມຄົນ ຈະເປັນພະຍານເຖິງພຣະຄຳພີ
ນີ້—ຜູ້ທີ່ມີການສຶກສາຈະເວົ້າວ່າລາວບໍ່
ສາມາດອ່ານພຣະຄຳພີ ຊຶ່ງຜະນຶກໄວ້ນີ້—
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທ່າງານແປກປະຫລາດ
ແລະ ອັດສະຈັນ—ປຽບທຽບກັບເອຊາຍາ
29. ປະມານ 559-545 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນ ະຍຸກສຸດທ້າຍ ຫລື ໃນ
ຍຸກຂອງຄົນຕ່າງຊາດ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງ
ເບິ່ງ ປະຊາຊາດທັງໝົດຂອງຄົນຕ່າງຊາດ
ແລະ ຊາວຍິວ, ທຸກຄົນທີ່ຈະມາຫາແຜ່ນ
ດິນນີ້ ແລະ ຄົນທີ່ຈະຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອື່ນ, ແທ້
ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ໃນທົ່ວແຜ່ນດິນຂອງແຜ່ນ
ດິນໂລກ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຈະເມົາດ້ວຍ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ
ນາໆປະການ—

2 ແລະ ເມື່ອມື້ນັ້ນມາເຖິງ ຈອມໂຍທາຈະ
ສະເດັດມາຢ້ຽມຢາມພວກເຂົາດ້ວຍສຽງ

ພ້າຮ້ອງ ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວ, ແລະ ດ້ວຍ
ສຽງກົກກ້ອງຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ, ດ້ວຍລົມພະ
ຍຸ, ແລະ ດ້ວຍພະຍຸຝົນພ້າຄະນອງ, ແລະ
ແປວໄຟທີ່ຈະເຜົາຜາມ.

3 ແລະ ະປະຊາຊາດທັງໝົດທີ່ ະຕໍ່ສູ້ກັບ
ຊີໂອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນເດືອດຮ້ອນ ຈະ
ເປັນຄືກັນກັບຄວາມຝັນຂອງພາບນິມິດໃນ
ຕອນກາງຄືນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະບັງເກີດ
ຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ ຈະເປັນດັ່ງຄົນຫົວໂຫຍ
ທີ່ຝັນໄປ, ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ເຂົາໄດ້ກິນແຕ່ເມື່ອ
ເຂົາຕື່ນຂຶ້ນແລ້ວ ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາຈະ
ວ່າງເປົ່າ ຫລື ຄືກັນກັບຄົນຫົວນ້ຳທີ່ຝັນໄປ,
ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ເຂົາໄດ້ດື່ມແຕ່ເມື່ອເຂົາຕື່ນ
ຂຶ້ນແລ້ວ, ເຂົາຈະເຫັນວ່າເຂົາອ່ອນເພຍ
ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາມີຄວາມຫົວ
ໂຫຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຝູງຊົນຂອງປະຊາ
ຊາດທັງໝົດທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບພູຊີໂອນຈະເປັນເຊັ່ນ
ນັ້ນ.

4 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ສ້າງ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຈົ່ງຫ້າມຕົນເອງ ແລະ ປະ
ຫລາດໃຈເພາະເຈົ້າຈະຮ້ອງອອກມາ ແລະ
ຮ້ອງໄຫ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຈົ້າຈະເມົາແຕ່ບໍ່
ແມ່ນດ້ວຍເຫລົ້າອະກຸ່ນ, ເຈົ້າຈະໂຊເຊແຕ່
ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍເຄື່ອງທີ່ມື້ນເມົາ.

5 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະ
ຖອກວິນຍານແຫ່ງການນອນຫລັບໃຫ້ເຈົ້າ.
ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າຫລັບຕາ ແລະ ເຈົ້າປະຕິ
ເສດສາດສະດາ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປິດບັງ
ຜູ້ປົກຄອງຂອງເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນໄວ້
ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຈົ້າ.

6 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອົງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳເອົາຂໍ້ຄວາມຂອງ

33 ກ ກຈກ 10:9-35, 44-45.
ຂ ອອວ 26:37.
ຄ ຣມ 2:11;
1 ນຟ 17:35.

27 1 ກ ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ.
2 ກ ອຊຸຍ 24:6; 66:15-16;
ຢຄ 6:3;
3 ນຟ 25:1.

3 ກ ອຊຸຍ 29:7-8.
ຂ 1 ນຟ 22:14.

“ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງມາຫາ ຯເຈົ້າ ແລະ ມັນຈະ ເປັນຂໍ້ຄວາມຂອງຄົນຊຶ່ງລ່ວງລັບໄປແລ້ວ.

7 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ໜັງສືນັ້ນ ຈະ ຖືກ ິຜະ ນຶກໄວ້ ແລະ ໜັງສືຈະເປັນ ະການເປີດເຜີຍ ຈາກພຣະເຈົ້າ, ນັບຕັ້ງແຕ່ການ ເລີ່ມຕົ້ນ ຂອງໂລກເຖິງ ະການສິ້ນສຸດຂອງມັນ.

8 ດັ່ງນັ້ນ, ຍ້ອນສິ່ງຊຶ່ງຖືກ ິຜະ ນຶກໄວ້ ແລ້ວ ຈົ່ງ ະຈະບໍ່ມອບສິ່ງຊຶ່ງຖືກ ິຜະ ນຶກ ໄວ້ໃຫ້ ໃນວັນແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງຜູ້ຄົນ. ດັ່ງນັ້ນ ໜັງ ສືຈະໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ຈາກພວກເຂົາ.

9 ແຕ່ ຈະ ມອບ ໜັງສື ໃຫ້ ະຊາຍ ຜູ້ໜຶ່ງ ແລະ ເຂົາຈະມອບຂໍ້ຄວາມໃນໜັງສື ຊຶ່ງ ເປັນຂໍ້ຄວາມຂອງຄົນທີ່ລ່ວງລັບໄປແລ້ວສູ່ ພື້ນດິນ, ແລະ ລາວຈະມອບຂໍ້ຄວາມນີ້ໃຫ້ ະອີກຜູ້ໜຶ່ງ;

10 ແຕ່ຂໍ້ຄວາມທີ່ຖືກຶຜະ ນຶກໄວ້ລາວຈະ ບໍ່ມອບໃຫ້ ແລະ ລາວຈະບໍ່ມອບໜັງສືໃຫ້ ເພາະໜັງສືຈະຖືກຶຜະ ນຶກໄວ້ໂດຍອຳນາດ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ການເປີດເຜີຍ ຊຶ່ງຖືກ ຶຜະ ນຶກໄວ້ຈະໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ໃນໜັງສືຈົນ ເຖິງເວລາອັນເໝາະສົມຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ທີ່ມັນຈະອອກມາ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນ ຈະເປີດເຜີຍເລື່ອງທັງໝົດ ນັບຕັ້ງແຕ່ການ ວາງຮາກຖານຂອງ ໂລກຈົນເຖິງການສິ້ນ ສຸດຂອງມັນ.

11 ແລະ ວັນ ນັ້ນ ຈະ ມາ ເຖິງ ເມື່ອ ຈະ ອ່ານຂໍ້ຄວາມໃນໜັງສື ຊຶ່ງຖືກຶຜະ ນຶກໄວ້ ເທິງຫລັງຄ້າເຮືອນ ແລະ ຈະອ່ານມັນໂດຍ

ອຳນາດຂອງພຣະຄຣິດ; ແລະ ທຸກເລື່ອງ ຈະ ຖືກ ະເປີດ ເຜີຍ ຕໍ່ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ ແລະ ຊຶ່ງເຄີຍເປັນຢູ່ມາແລ້ວໃນບັນດາລູກ ຫລານມະນຸດ, ແລະ ເຄີຍເປັນຢູ່ຈົນເຖິງທີ່ ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

12 ດັ່ງນັ້ນ, ໃນມື້ນັ້ນ ເມື່ອຈະມອບໜັງສື ໃຫ້ຊາຍຜູ້ນັ້ນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເຖິງ, ໜັງສື ຈະຖືກເຊື່ອງໄວ້ໃຫ້ພົ້ນຈາກສາຍຕາຂອງ ໂລກ, ເພື່ອຈະບໍ່ໃຫ້ມີສາຍຕາຂອງຜູ້ໃດ ເຫັນ ນອກຈາກ ະພະຍານ ະສາມຄົນ ຈະ ເຫັນ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ນອກ ເໜືອຈາກຄົນທີ່ຈະໄດ້ຮັບມອບໜັງສື; ແລະ ພວກເຂົາຈະໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງຄວາມ ຈິງຂອງໜັງສື ແລະ ສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ.

13 ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ອື່ນທີ່ຈະເຫັນມັນນອກ ຈາກບໍ່ເທົ່າໃດຄົນຕາມພຣະປະສົງຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອສະແດງປະຈັກພະຍານ ເຖິງພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ຕໍ່ລູກຫລານ ມະນຸດ ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ ວ່າ ຂໍ້ຄວາມຂອງຄົນຊຶ່ງສັດຈະເວົ້າຄືກັບວ່າ ອອກມາ ະຈາກຄົນຕາຍ.

14 ດັ່ງນັ້ນ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເລີ່ມ ນຳເອົາຂໍ້ຄວາມໃນໜັງສືອອກມາ; ແລະ ດ້ວຍປາກຂອງພະຍານຫລາຍປາກເທົ່າທີ່ ພຣະອົງເຫັນວ່າດີ ພຣະອົງຈະສະຖາປະນາ ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງໄວ້; ແລະ ວິບັດແກ່ ຄົນທີ່ ະປະຕິເສດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ!

15 ແຕ່ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການຈະບັງເກີດ ຂຶ້ນຄື ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກ່າວກັບຜູ້ທີ່

<p>6 ກ 2 ນພ 26:16-17; 29:12. ຄມພ ພຣະຄຳພິມມອນ. ຂ ຈຣ 1:2; ມມ 5:12-13. 7 ກ ອຊຢ 29:11-12; ອຫ 3:25-27; 4:4-7. ຂ ມຊຢ 8:19. ຄ ອຫ 13:1-12. 8 ກ ອຫ 5:1.</p>	<p>ຂ 3 ນພ 26:9-12; ອຫ 4:5-6. 9 ກ ຄພ 17:5-6. ຂ ຈສ—ປ 1:64-65. 11 ກ ລກ 12:3; ມມ 5:8; ຄພ 121:26-31. 12 ກ ພບຍ 19:15. ຂ 2 ນພ 11:3;</p>	<p>ອຫ 5:2-4; ຄພ 5:11, 15; 17:1. 13 ກ 2 ນພ 3:19-20; 33:13-15; ມຣນ 10:27. 14 ກ 2 ນພ 28:29-30; ອຫ 4:8.</p>
--	--	---

ພຣະອົງຈະມອບໜັງສືໃຫ້ວ່າ: ຈົ່ງນຳເອົາຂໍ້ຄວາມນີ້ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຖືກຜະນຶກໄວ້ ແລະ ມອບໃຫ້ຄົນອີກຄົນໜຶ່ງ, ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ສະແດງໃຫ້ຄົນທີ່ມີການສຶກສາເບິ່ງ ໂດຍກ່າວວ່າ: ຂໍໃຫ້ທ່ານ ະອ່ານເລື່ອງນີ້ເບິ່ງດູ ແລະ ຄົນທີ່ມີການສຶກສາຈະບອກວ່າ: ຈົ່ງນຳເອົາໜັງສືມາ ແລ້ວເຮົາຈະອ່ານມັນ.

16 ແລະ ບັດນີ້, ເພາະວ່າການຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນຂອງໂລກ ແລະ ເພື່ອຫາ ະຜົນປະໂຫຍດ ເຂົາຈະກ່າວເຊັ່ນນີ້ ແລະ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ.

17 ແລະ ຊາຍຜູ້ນັ້ນຈະກ່າວອີກວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະນຳເອົາໜັງສືມາບໍ່ໄດ້ເພາະມັນຖືກຜະນຶກໄວ້ແລ້ວ.

18 ເມື່ອນັ້ນຄົນມີການສຶກສາຈະເວົ້າວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າອ່ານມັນບໍ່ໄດ້.

19 ດັ່ງນັ້ນ ເຫດການ ຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມອບໜັງສື ແລະ ຂໍ້ຄວາມທີ່ມີຢູ່ໃນນັ້ນ ໃຫ້ຄົນທີ່ບໍ່ມີການສຶກສາອີກ; ແລະ ຊາຍຄົນທີ່ບໍ່ມີການສຶກສາຈະເວົ້າວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີການສຶກສາ.

20 ເມື່ອນັ້ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກ່າວກັບລາວວ່າ: ຄົນມີການສຶກສາຈະອ່ານມັນບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າເຂົາປະຕິເສດມັນ, ແລະ ເຮົາສາມາດທ່າງານຂອງເຮົາໄດ້; ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງອ່ານຂໍ້ຄວາມທີ່ເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.

21 ະຢ່າໄດ້ແຕະຕ້ອງເລື່ອງທີ່ຜະນຶກໄວ້ ເພາະເຮົາຈະນຳເອົາມັນອອກມາໃນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງເຮົາເອງ; ເພາະເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດເຫັນວ່າ ເຮົາ

ສາມາດທ່າງານຂອງເຮົາເອງໄດ້.

22 ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອເຈົ້າອ່ານຂໍ້ຄວາມຂອງເຮົາທີ່ສົ່ງເຈົ້າໄວ້ ແລະ ໄດ້ຮັບ ະພະຍານຊຶ່ງເຮົາສັນຍາຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ເມື່ອນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງຜະນຶກໜັງສືໄວ້ອີກ, ແລະ ເຊື່ອງມັນໄວ້ກັບເຮົາ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັກສາຂໍ້ຄວາມ ຊຶ່ງເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນໄດ້ອ່ານຈົນວ່າຕາມປັນຍາຂອງເຮົາເອງ ຈະເຫັນສົມຄວນທີ່ຈະເປີດເຜີຍທຸກຢ່າງແກ່ລູກຫລານມະນຸດ.

23 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ຄື ພຣະ ເຈົ້າ; ແລະ ເຮົາ ຄື ພຣະ ເຈົ້າ ແຫ່ງ ະສິ່ງ ມະຫັດສະຈັນ; ແລະ ເຮົາຈະສະແດງແກ່ໂລກວ່າເຮົາ ະເພື່ອນກັບເຊັ່ນມື້ວານນີ້, ມື້ນີ້, ແລະ ຕະຫລອດການ ນອກຈາກຈະ ະເປັນຕາມລັດທາຂອງລູກຫລານມະນຸດ.

24 ແລະ ເຫດ ການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະກ່າວກັບລາວ ຊຶ່ງຈະອ່ານຂໍ້ຄວາມທີ່ຈະມອບໃຫ້ລາວວ່າ:

25 ະຕາຍເທົ່າທີ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ເຂົ້າມາໃກ້ເຮົາດ້ວຍປາກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ະໃຫ້ກຽດເຮົາດ້ວຍຮິມສົບຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ໃຈຂອງພວກເຂົາທ່າງໄກຈາກເຮົາ, ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ເຮົາຖືກສິດສອນໂດຍ ະກົດເກນຂອງມະນຸດ—

26 ສະນັ້ນ, ເຮົາ ຈະ ເລີ່ມ ເຮັດ ະສິ່ງ ອັດສະຈັນກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ອີກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ະງານແປກປະຫລາດ ແລະ ອັດສະຈັນ, ະປັນຍາຂອງຄົນທີ່ມີປັນຍາຂອງເຂົາຈະພົນາດໄປ, ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈຈະຖືກປິດບັງໄວ້.

15 ກ ອຊຢ 29:11-12; ຈສ—ປ 1:65.	23 ກ ຄມພ ມະຫັດສະຈັນ, ການມະຫັດສະຈັນ.	ຄ 2 ນຟ 28:31. 26 ກ 1 ນຟ 22:8;
16 ກ ຄມພ ການຫລອກລວງ ຂອງປະໂລຫິດ.	ຂ ຮສ 13:8. ຄ ຮສ 11;	2 ນຟ 29:1-2. ຄມພ ການຟື້ນຟູ
21 ກ ອທ 5:1.	ອທ 12:7-22.	ພຣະກິດຕິຄຸນ.
22 ກ ຄມພ ພະຍານຂອງ ພຣະຄຳພີມໍ່ອນ.	25 ກ ອຊຢ 29:13. ຂ ມທ 15:8.	ຂ ອຊຢ 29:14; 2 ນຟ 25:17.

27 ແລະ ັວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມຢ່າງ ຫນັກ ເພື່ອເຊື່ອງແຜນຂອງເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ! ແລະ ວຽກງານຂອງເຂົາຢູ່ ໃນຄວາມມືດ; ແລະ ເຂົາເວົ້າວ່າ: ຜູ້ໃດຈະ ເຫັນເຮົາ ແລະ ຜູ້ໃດຈະຮູ້ຈັກເຮົາ? ແລະ ເຂົາເວົ້າອີກວ່າ: ການປິ່ນເລື່ອງຂອງເຈົ້າ ຈະຖືກຖືວ່າ ເປັນດິນດາກ ຂອງຊ່າງບັນ ພໍ່ຢ່າງແນ່ນອນ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຈອມ ໂຍທາ ໄດ້ກ່າວວ່າ, ເຮົາຈະສະແດງແກ່ພວກເຂົາ ວ່າ ເຮົາຮູ້ຈັກການກະທຳຂອງພວກເຂົາທັງ ໝົດ ເພາະສິ່ງຂອງຈະກ່າວເຖິງຄົນທີ່ເຮັດ ມັນຂຶ້ນບໍ່ວ່າ ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຮັດມັນຂຶ້ນມາ? ຫລື ສິ່ງທີ່ໃສ່ຂອບໄວ້ຈະກ່າວເຖິງຜູ້ທີ່ໃສ່ຂອບ ມັນບໍ່ວ່າ ມັນບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈທຍັງໝົດ?

28 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຈອມ ໂຍທາໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດເຫັນ ວ່າ ຍັງອີກບໍ່ດົນ ເລບານອນຈະຖືກປ່ຽນ ເປັນທົ່ງອັນອຸດົມສົມບູນ; ເພາະທົ່ງອັນອຸ ດົມສົມບູນຈະເປັນປ່າໄມ້.

29 ັແລະ ໃນ ມື້ນັ້ນ ຄົນຫຼື ຫວກ ຈະ ໄດ້ ຍິນຂໍ້ຄວາມຈາກໜັງສື ແລະ ຄົນຕາບອດ ຈະຫລຽວເຫັນຈາກການປົດບັງ ແລະ ຈາກ ຄວາມມືດ.

30 ແລະ ັຄົນ ອ່ອນ ໂຍນ ຈະ ເພີ່ມ ຂຶ້ນ ແລະ ັຄວາມສຸກຂອງພວກເຂົາຈະຢູ່ໃນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຄົນທຸກຍາກໃນບັນ ດາມະນຸດຈະປິຕິຍິນດີໃນພຣະຜູ້ບໍລິສຸດ ຂອງອິດສະຣາເອນ.

31 ເພາະ ແນ່ນອນຄື ຕາບ ໃດທີ່ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່ ັຄົນທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ ຈະສູນຫາຍໄປ ແລະ ຄົນມັກເຍາະເຍີ້ຍຈະ

ໝົດໄປ, ແລະ ຄົນທັງປວງທີ່ຫາ ໂອກາດ ກະທຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈະຖືກຕັດອອກ;

32 ັຜູ້ທີ່ໃສ່ຄວາມຄົນອື່ນດ້ວຍຖ້ອຍຄຳ ຂອງຕົນ, ແລະ ວາງບັງໃນ ັປະຕູເມືອງ ໄວ້ດັກຜູ້ກ່າວຕ່ຳນີ ແລະ ັຫັນເອົາສິ່ງທີ່ ທ່ຽງທຳໄປເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າ.

33 ສະນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ໃຖ່ອັບຣາ ຮາມໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ ດັ່ງນີ້: ບັດນີ້, ຢາໂຄບຈະບໍ່ຕ້ອງອັບອາຍອີກ, ເພາະໜ້າຂອງພວກເຂົາຈະບໍ່ຊົດລົງ.

34 ເພາະເມື່ອພວກເຂົາ ັເຫັນລູກຫລານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ຜົນ ງານ ຈາກ ມີ ຂອງ ເຮົາ ໃນ ທ່າມ ກາງ ພວກ ເຂົາ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາຈະເຮັດໃຫ້ພຣະນາມຂອງເຮົາສັກສິດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງຢາໂຄບ ສັກສິດ, ແລະ ຈະ ຢາເກງ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ອິດສະຣາເອນ.

35 ພວກທີ່ ັເຮັດຜິດທາງວິນຍານຈະມາ ເຖິງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ຈົ່ມພິມ ພ່າຈະໄດ້ ັຮຽນຮູ້ຄຳສອນ.

ບົດທີ 28

ສາດສະໜາຈັກທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຈະຖືກສະຖາ ປະນາຂຶ້ນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ—ພວກເຂົາຈະ ສິດສອນຄຳສອນທີ່ຜິດ, ບໍ່ມີປະ ໂຫຍດ, ແລະ ໂງ່ ຈ້າ—ຈະ ມີ ການ ປະ ຖິ້ມ ຄວາມ ເຊື່ອຢູ່ທົ່ວໄປຍ້ອນຜູ້ສອນປອມ—ມານຈະ ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຄົນໂຫດຮ້າຍ—ມັນຈະສິດ ສອນຄຳສອນທີ່ຜິດໃນທຸກວິທີທາງ. ປະ ມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

<p>27 ກ ອຊຢ 29:15. ຂ ຢມຢ 18:6. 29 ກ ອຊຢ 29:18. 30 ກ ຄມພ ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ.</p>	<p>ຂ ຄພ 101:36. 31 ກ ອຊຢ 29:20. 32 ກ ລກ 11:54. ຂ ອມ 5:10. ຄ 2 ນພ 28:16.</p>	<p>34 ກ ອຊຢ 29:23-24. 35 ກ 2 ນພ 28:14; ຄພ 33:4. ຂ ດນອ 12:4.</p>
---	---	--

1 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງພິມ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານ ແລ້ວຕາມທີ່ພຣະວິນຍານບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ວ່າມັນຕ້ອງເກີດຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນ.

2 ແລະ ເລື່ອງຂອງມັນ ຈະຖືກບັນທຶກອອກຈາກ "ໜັງສື ຊຶ່ງ ມີຄຸນຄ່າ ຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດ, ແລະ ໂດຍສະເພາະກັບລູກຫລານຂອງພວກເຮົາ, ຊຶ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

3 ເພາະເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນມື້ນັ້ນຄື "ສາດສະໜາຈັກທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນຈະບໍ່ແມ່ນເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແຕ່ລະແຫ່ງຈະກ່າວຕໍ່ຕ້ານຊຶ່ງກັນແລະກັນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ແຫ່ງອື່ນໆຈະເວົ້າວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ທຸກຄົນທີ່ສ້າງສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນທີ່ບໍ່ແມ່ນເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເວົ້າດັ່ງນັ້ນ—

4 ແລະ ພວກເຂົາຈະຂັດແຍ້ງກັນ; ແລະ ປະໂລຫິດຂອງພວກເຂົາຈະຂັດແຍ້ງກັນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະສິດສອນດ້ວຍ "ການຮຽນຮູ້ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ປະຕິເສດພຣະວິນຍານບໍລິສຸດທີ່ປະທານການເວົ້າອອກມາ.

5 ແລະ ພວກເຂົາຈະ "ປະຕິເສດ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ ແລະ ພວກເຂົາເວົ້າກັບຜູ້ຄົນວ່າ: ຈົ່ງເຊື່ອຟັງພວກເຮົາ, ແລະ

ພວກທ່ານຈົ່ງຟັງກົດເກນຂອງພວກເຮົາ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ທຸກມື້ນີ້ ພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ໄຖ່ໄດ້ທຳງານຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະທານອຳນາດຂອງພຣະອົງໃຫ້ມະນຸດ;

6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານຈົ່ງເຊື່ອຟັງກົດເກນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ຖ້າຫາກຜູ້ໃດຈະກ່າວວ່າມີສິ່ງມະຫັດສະຈັນກະທຳ ໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ, ຢ່າເຊື່ອເຂົາ; ເພາະທຸກມື້ນີ້ພຣະອົງບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າແຫ່ງ "ສິ່ງມະຫັດສະຈັນ; ພຣະອົງໄດ້ທຳງານຂອງພຣະອົງແລ້ວ.

7 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈະມີຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ຈະເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງກິນ, ຈົ່ງດື່ມ, ແລະ ຈົ່ງມ່ວນຊື່ນເຖິດ, ເພາະວ່າມື້ອື່ນນີ້ພວກເຮົາກໍຈະຕາຍແລ້ວ; ແລະ ມັນຈະດີສຳລັບພວກເຮົາ.

8 ແລະ ຈະມີຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ຈະເວົ້າອີກວ່າ: ຈົ່ງກິນ, ຈົ່ງດື່ມ, ຈົ່ງມ່ວນຊື່ນເຖິດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຈົ່ງຍ້ານກົວພຣະເຈົ້າ—ພຣະອົງ "ຈະຍອມແກ່ການກະທຳບາບເລັກໜ້ອຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງ ຕົວະໜ້ອຍໜຶ່ງ, ຈົ່ງເອົາປຽບຜູ້ອື່ນເພາະຄຳເວົ້າຂອງເຂົາ, ຈົ່ງຊຸດ "ຊຸມດັກເພື່ອນບ້ານ; ບໍ່ມີອັນຕະລາຍແນວໃດໃນການເຮັດສິ່ງນີ້, ແລະ ຈົ່ງເຮັດສິ່ງທັງໝົດນີ້, ເພາະມື້ອື່ນພວກເຮົາກໍຈະຕາຍແລ້ວ, ແລະ ຖ້າຫາກຈະເປັນໄປວ່າພວກເຮົາຜິດ, ພຣະເຈົ້າຈະຕິສອນພວກເຮົາ ສອງສາມເທື່ອ

28 2ກ ຄມພ ພຣະຄຳພິມ້ມອນ.
ຂ 1 ນພ 13:34-42; 22:9;
3 ນພ 21:6.
3ກ 1 ກຣທ 1:10-13;
1 ນພ 22:23;
4 ນພ 1:25-29;
ມມ 8:28, 32-38.

4ກ 2 ນພ 9:28.
5ກ 2 ນພ 26:20.
ຂ 2 ຕມທ 3:5.
ຄ ແອວ 30:28.
6ກ ມມ 8:26; 9:15-26.
7ກ 1 ກຣທ 15:32;
ແອວ 30:17-18.

8ກ ມມ 8:31.
ຂ ຄພ 10:25;
ມຊ 4:4.
ຄມພ ຕົວະ.
ຄ ສພສ 26:27;
1 ນພ 14:3.

ແລະ ພາຍຫລັງມາ, ພວກເຮົາກໍຈະລອດຢູ່
ໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

9 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຈະ ມີ ຄົນ ເປັນ ຈຳນວນ
ຫລວງຫລາຍ ທີ່ ຈະ ສິດສອນ ຕາມ ວິທີນີ້,
"ຄຳ ສອນ ຂໍທີ່ ຜິດ ແລະ ບໍ່ມີ ປະ ໂຫຍດ
ແລະ ໂງ່ຈ້າ ແລະ ອວດອົງຢູ່ໃນໃຈຂອງ
ພວກເຂົາ, ແລະ ຈະພະຍາຍາມຢ່າງໜັກ
ເພື່ອເຊື່ອງແຜນຂອງພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ວຽກງານຂອງພວກ
ເຂົາຈະຢູ່ໃນຄວາມມືດ.

10 ແລະ "ເລືອດຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະ
ເຈົ້າຈະຮ້ອງຈາກພື້ນດິນເພື່ອຕໍ່ຕ້ານພວກ
ເຂົາ.

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາທັງໝົດອອກ
ໄປ ຈາກ "ທາງແລ້ວ; ພວກເຂົາກັບ ຂໍເນົ່າ
ເປື້ອຍ.

12 ຍ້ອນ ວ່າ "ຄວາມ ທະນົງ ໃຈ, ແລະ
ຍ້ອນວ່າຜູ້ສອນປອມ ແລະ ຄຳສອນຜິດ,
ສາດສະໜາຈັກຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງກັບທຸກຈະ
ລົດ, ແລະ ສາດສະໜາຈັກຂອງພວກເຂົາ
ອວດອ້າງ; ຍ້ອນ ຄວາມ ທະນົງ ໃຈ ພວກ
ເຂົາຈຶ່ງອວດອ້າງ.

13 ພວກເຂົາ "ບຸ້ນ ຂໍຄົນຍາກຈົນເພາະ
ບ່ອນລີ້ໄພອັນສວຍງາມ; ພວກເຂົາບຸ້ນສະ
ດົມຄົນຍາກຈົນເພາະເສື້ອຜ້າອັນສວຍງາມ
ຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຂົ່ມເຫັງຄົນ
ອ່ອນໂຍນ ແລະ ຄົນຕ່ຳຕ້ອຍໃນໃຈ, ຍ້ອນ
ພວກເຂົາ ຈຶ່ງທະນົງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ພວກ
ເຂົາຈຶ່ງອວດອ້າງ.

14 ພວກເຂົາ "ແຂງຄໍ ແລະ ຫລຽວໜ້າ
ຂຶ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເພາະຄວາມທະນົງ
ໃຈ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ຄວາມໜ້າ
ກຽດຊັງ ແລະ ການ ໂສເພນີ, ພວກເຂົາຈຶ່ງ
ຂໍຫລົງທາງໄປພົດນອກຈາກບໍ່ເທົ່າໃດຄົນ,
ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຕິດຕາມທີ່ຖ່ອມຕົວຂອງພຣະ
ຄຣິດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາຍັງ
ຖືກພາໄປຈົນເຮັດຜິດຫລາຍເທື່ອຍ້ອນວ່າ
ພວກເຂົາຖືກສິດສອນດ້ວຍກົດເກນຂອງ
ມະນຸດ.

15 ໂອ້ ຄົນ "ສະຫລາດ, ແລະ ຄົນມີການ
ສຶກສາ, ແລະ ຄົນຮັ່ງມີທີ່ອວດອ້າງ, ຍ້ອນ
ຂໍຄວາມທະນົງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄົນ
ທັງຫລາຍທີ່ສັ່ງສອນຄຳສອນຜິດ, ແລະ
ຄົນທັງຫລາຍທີ່ທຳການ ໂສເພນີ, ແລະ
ບິດເບືອນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ, "ວິບັດ, ວິບັດ, ວິບັດແກ່ພວກນັ້ນ, ອີງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່
ໄດ້ກ່າວໄວ້, ເພາະພວກເຂົາຈະຖືກຊຸກລົງ
ນະລົກ!

16 ວິບັດແກ່ພວກເຂົາທີ່ "ຫັນສິ່ງທີ່ທ່ຽງ
ທຳໄປເພື່ອສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ໝົ່ນປະ
ໝາດສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ກ່າວວ່າ ສິ່ງນັ້ນເປັນສິ່ງ
ທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າ! ເພາະມັນນັ້ນຈະມາເຖິງ ເມື່ອ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດມາຢັ້ງມຢາມ
ຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນໂລກຢ່າງວ່ອງໄວ;
ແລະ ໃນມື້ນັ້ນ ເມື່ອພວກເຂົາສຸກ ຂໍເຕັມ
ທີ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຈະ
ຕາຍ.

<p>9 ກ ມທ 15:9. ຂ ອຊກ 13:3; ຮລມ 13:29. 10 ກ ພມມ 6:9-11; 2 ນພ 26:3; ມມ 8:27; ອທ 8:22-24; ຄພ 87:7.</p>	<p>11 ກ ຮລມ 6:31. ຂ ມມ 8:28-41; ຄພ 33:4. 12 ກ ສພສ 28:25. 13 ກ ອຊກ 34:8. ຂ ຮລມ 4:12. ຄ ແອວ 5:53. 14 ກ ສພສ 21:4.</p>	<p>ຂ ອຊຢ 53:6. 15 ກ ສພສ 3:5-7. ຂ ຄມພ ຈອງທອງ, ຄວາມຈອງທອງ. ຄ 3 ນພ 29:5. 16 ກ ອຊຢ 29:21. ຂ ອທ 2:9-10.</p>
--	--	--

17 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າທາກຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແລະຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງຕົນພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

18 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ແລະໜ້າກຽດຊັງນັ້ນແມ່ນ "ໂສເພນີຂອງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ, ຕ້ອງ ະພັງທະລາຍລົງສູ່ແຜ່ນດິນແລະການຕົກຂອງມັນຕ້ອງໃຫຍ່ຫລວງ.

19 ເພາະວ່າອານາຈັກຂອງມານຕ້ອງ ັສັນສະເທືອນແລະຄົນທີ່ເປັນຂອງມັນຈົ່ງຈຳຕ້ອງຖືກກະຕຸ້ນໃຫ້ໄປສູ່ການກັບໃຈ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ະມານຈະຈັບພວກເຂົາໄວ້ດ້ວຍ ັໄສອັນເປັນນິດຂອງມັນ, ແລະພວກເຂົາຈະຖືກຍຸຍົງໃຫ້ຮ້າຍກາດແລະຕາຍໄປ;

20 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນມື້ນັ້ນມານຈະ ັແຕ່ເຂົ້າໄປໃນໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດ, ແລະຍຸຍົງພວກເຂົາໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ສິ່ງທີ່ດີ.

21 ແລະມານຈະເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນໆ ັສະຫງົບແລະກ່ອມພວກນັ້ນໄປໃນຄວາມໝັ້ນຄົງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍກາມມະລົມຈົນວ່າພວກນັ້ນຈະເວົ້າວ່າ: ທຸກຢ່າງດີໃນຊີໂອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊີໂອນຮຸ່ງເຮືອງໃນທຸກດ້ານ—ແລະ ະມານກ່ອມຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາດັ່ງນີ້, ແລະພາພວກເຂົາລົງໄປທານະລົກຢ່າງລະມັດລະວັງ.

22 ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ມານຍົກຍໍຄົນອື່ນໆໄປ, ແລະບອກວ່າບໍ່ມີ ັນະລົກ; ແລະມານ

ກ່າວກັບພວກນີ້ວ່າ: ເຮົາບໍ່ແມ່ນມານເພາະວ່າບໍ່ມີມານເລີຍ—ແລະມັນຈະສົ່ມໃສ່ໃນທຸຂອງພວກນີ້ເຊັ່ນນັ້ນ, ຈົນວ່າມັນຈັບພວກນີ້ໄວ້ດ້ວຍ ະໄສອັນເປັນຕາຍານຂອງມັນ, ຊຶ່ງຈາກນັ້ນຍ່ອມບໍ່ມີການບົດປ່ອຍ.

23 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະຖືກຈັບໄວ້ດ້ວຍຄວາມຕາຍແລະນະລົກ; ແລະຄວາມຕາຍ, ແລະນະລົກ, ແລະມານ, ແລະທຸກຢ່າງທີ່ຖືກຍຶດໄວ້ນັ້ນຕ້ອງຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຮັບ ັການພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງຫລັງຈາກນັ້ນພວກເຂົາຕ້ອງໄປຫາບ່ອນທີ່ຕຽມໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາ, ເຖິງແມ່ນໄປສູ່ ະທະເລໄຟແລະມາດ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມທໍລະມານທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ.

24 ສະນັ້ນວິບັດແກ່ຜູ້ຊຶ່ງຢູ່ຢ່າງບໍ່ທຸກຮ້ອນໃນຊີໂອນ!

25 ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ຮ້ອງອອກມາວ່າ: ທຸກຢ່າງດີ!

26 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ ັເຊື່ອພັງກົດເກນຂອງມະນຸດແລະປະຕິເສດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ!

27 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ກ່າວວ່າ: ເຮົາໄດ້ຮັບແລ້ວແລະບໍ່ ັຕ້ອງການອີກ!

28 ແລະໂດຍສະຫລຸບ, ວິບັດແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຕົວສັ້ນແລະ ັໃຈຮ້າຍຍ້ອນວ່າຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ! ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງ ະດານຫິນຍ່ອມຮັບມັນດ້ວຍຄວາມດີ; ແລະຄົນທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນ

<p>18 ກ ພມ 19:2. ຂ 1 ນຟ 14:3, 17. 19 ກ 1 ນຟ 22:23. ຂ ແອວ 34:35. ຄ ແອວ 12:11. 20 ກ ຄພ 10:20-27. 21 ກ ມມ 8:31.</p>	<p>ຂ 2 ນຟ 9:39. 22 ກ ຄມພ ນະລົກ. ຂ ແອວ 36:18. 23 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ພິພາກສາ; ພິພາກສາ, ການພິ ພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.</p>	<p>ຂ 2 ນຟ 9:16, 19, 26. 26 ກ 2 ນຟ 9:29. 27 ກ ແອວ 12:10-11. 28 ກ 2 ນຟ 9:40; 33:5. ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ. ຂ ມທ 7:24-27. ຄມພ ຫິນ.</p>
--	--	--

ໃນຮາກຖານທີ່ເປັນດິນຊາຍ ຍ່ອມຕົວສົ່ນ ຍ້ານວ່າຕົນຈະຕົກ.

29 ວິບັດ ແກ່ຜູ້ທີ່ກ່າວ ວ່າ: ເຮົາ ໄດ້ ຮັບ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ແລ້ວ, ແລະ ເຮົາ "ບໍ່ຕ້ອງການພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ອີກ, ເພາະວ່າເຮົາມີພໍແລ້ວ!

30 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ລູກຫລານມະນຸດ ເປັນ ບັນທັດ, ເປັນ "ຂໍ້ ເລັກງ ໜ້ອຍໆ, ມີ ໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະ ນັ້ນໜ້ອຍໜຶ່ງ; ແລະ ຜູ້ທີ່ ເຊື່ອຟັງກົດເກນຂອງເຮົາ ແລະ ງ່ຽງຫູຟັງ ຄຳແນະນຳຂອງເຮົາ ຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະ ວ່າເຂົາຈະຮຽນຮູ້ເຖິງ ສິ່ງ ຍາມ; ເມື່ອເຂົາ ສູ້ໄວ້ ເຮົາຈະໃຫ້ເຂົາ ອີກ; ແລະ ສຳລັບ ຜູ້ທີ່ຈະກ່າວວ່າ ເຮົາມີພໍແລ້ວ, ມັນຈະຖືກ ເອົາໄປຈາກເຂົາເຖິງແມ່ນສິ່ງທີ່ເຂົາມີຢູ່ກໍ ຈະຖືກເອົາໄປ.

31 ຜູ້ທີ່ "ໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈໃນມະນຸດ ຫລື ເຮັດໃຫ້ເນື້ອໜັງເປັນແຂນຂອງເຂົາ, ຫລື ຈະເຊື່ອຟັງກົດເກນຂອງມະນຸດ, ຍ່ອມຖືກ ສາບແຂງ, ນອກຈາກຈະມີກົດເກນໃຫ້ເຂົາ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

32 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈອມ ໂຍທາ ໄດ້ ກ່າວໄວ້ວ່າ, "ວິບັດແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ! ເພາະ ວ່າ ເຖິງ ແມ່ນ ເຮົາ ຈະ ຍື່ນ ແຂນ ຂອງ ເຮົາ ອອກໄປໃຫ້ພວກເຂົາທຸກໆວັນ, ພວກເຂົາ ຍັງປະຕິເສດເຮົາ; ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ກ່າວ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຮົາກໍຈະເມດ ຕາພວກເຂົາຖ້າຫາກພວກເຂົາຈະກັບໃຈ

ແລະ ມາຫາເຮົາ; ເພາະວ່າ ສິ່ງແຂນຂອງເຮົາ ຍື່ນອອກໄປຕະຫລອດທັງວັນ, ອົງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

ບົດທີ 29

ຄົນຕ່າງຊາດຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຈະປະຕິເສດພຣະຄຳພິມມອນ—ພວກເຂົາຈະເວົ້າ ວ່າ, ພວກເຮົາບໍ່ຕ້ອງການພຣະຄຣິສຕະທຳ ຄຳພິເຫລັມອື່ນອີກ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ກ່າວກັບຫລາຍປະຊາຊາດ—ພຣະອົງຈະ ພິພາກສາໂລກມະນຸດຕາມສິ່ງທີ່ຈະມີຂຽນ ໄວ້ ໃນ ບົມ. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ໃນ ມື້ນັ້ນ ຈະມີຄົນເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ—ເວລາ ເຮົາ ຈະ ເລີ່ມທຳ "ງານອັດສະຈັນ ໃນບັນດາພວກ ເຂົາ, ເພື່ອເຮົາຈະຄິດເຖິງ ສິ່ງພັນທະສັນຍາ ຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮັດໄວ້ກັບລູກຫລານມະນຸດ, ເພື່ອເຮົາຈະລົງມືອີກເປັນຄັ້ງ ທີ່ສອງທີ່ຈະ ນຳຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະ ຣາເອນກັບຄືນມາ;

2 ແລະ ເພື່ອເຮົາຈະລະນຶກເຖິງສັນຍາ ທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບເຈົ້ານິໄພ ແລະ ກັບ ບິດາຂອງເຈົ້າອີກວ່າ ເຮົາຈະລະນຶກເຖິງ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າ ແລະ ວ່າ "ຄຳເວົ້າ ຂອງ ລູກຫລານ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ອອກ ຈາກ ປາກຂອງເຮົາໄປຫາລູກຫລານຂອງເຈົ້າ; ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງເຮົາຈະ ສຽງກຮ້ອງອອກ

29 ກ 2 ນພ 29:3-10.
ຂ 2 ນພ 27:14;
ອຫ 4:8.
30 ກ ອຊຢ 28:9-13;
ຄພ 98:12.
ຂ ຄມພ ສະຕີປັນຍາ.
ຄ ລກ 8:18.
ງ ແອວ 12:10;
ຄພ 50:24.

31 ກ ຄພ 1:19-20.
32 ກ 1 ນພ 14:6.
ຂ ຢຄ 5:47; 6:4.
29 1 ກ 2 ນພ 27:26.
ຄມພ ການພົ້ນໝູ່
ພຣະກິດຕິຄຸນ.
ຂ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ
ຂອງອັບຣາຮາມ.
ຄ 2 ນພ 6:14;

21:11-12; 25:17.
ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—
ການເຕົ້າໂຮມຊາວ
ອິດສະຣາເອນ.
2 ກ 2 ນພ 3:18-21.
ຂ ອຊຢ 5:26;
2 ນພ 15:26;
ມຣນ 10:28.

ໄປທາງທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ເພື່ອເປັນ
“ຫລັກສັນຍານໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງ
ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

3 ເພາະຄຳເວົ້າຂອງເຮົາຈະສົ່ງສຽງອອກ
ໄປ—ຄົນຕ່າງຊາດສ່ວນຫລາຍຈະເວົ້າວ່າ:
“ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ! ພຣະຄຣິສຕະທຳ
ຄຳພີ! ເຮົາມີພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຢູ່ແລ້ວ,
ແລະ ຈະມີພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີເຫລັ້ມ
ອື່ນອີກບໍ່ໄດ້.

4 ແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້:
ໂອ້ ຄົນໄງ່, ເຂົາຈະມີພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳ
ພີ; ແລະ ມັນໄດ້ອອກມາຈາກ “ຊາວຍິວ,
ຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃນສະໄໝບູຮານ
ຂອງເຮົາ. ແລະ ພວກເຂົາຕອບແທນບຸນ
ຄຸນຊາວຍິວຢ່າງໃດແດ່ສຳລັບ “ພຣະຄຣິສ
ຕະທຳຄຳພີ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ຮັບຈາກພວກ
ນັ້ນ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນຕ່າງຊາດໝາຍເຖິງ
ອັນໃດ? ພວກເຂົາໄດ້ນຶກເຖິງຄວາມຍາກ
ລຳບາກ ແລະ ການທຳງານ, ແລະ ການ
ເຈັບປວດຂອງຊາວຍິວ ແລະ ຄວາມພາກ
ພຽນຂອງພວກນັ້ນທີ່ມີຕໍ່ເຮົາໃນການນຳ
ຄວາມລອດມາສູ່ຄົນຕ່າງຊາດຫລືບໍ່?

5 ໂອ້ ເຈົ້າ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ, ເຈົ້າ ຄິດ ເຖິງ
ຊາວຍິວ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ
ໃນສະໄໝບູຮານຂອງເຮົາຫລືບໍ່? ບໍ່ເຄີຍ
ເລີຍ; ແຕ່ເຈົ້າສາບແຂ່ງພວກເຂົາ, ແລະ
“ຊັງ ພວກເຂົາ, ແລະ ບໍ່ພະຍາຍາມນຳ
ພວກເຂົາກັບຄືນມາ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະ
ເອົາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດກັບມາໃສ່ເທິງຫົວ
ຂອງເຈົ້າເອງ; ເພາະເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບໍ່

ລືມຜູ້ຄົນຂອງເຮົາເລີຍ.

6 ເຈົ້າຄົນໄງ່ທີ່ຈະເວົ້າວ່າ: “ພຣະຄຣິສ
ຕະທຳຄຳພີ, ເຮົາມີພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ
ຢູ່ແລ້ວ, ແລະ ເຮົາບໍ່ຕ້ອງການພຣະຄຣິສ
ຕະທຳຄຳພີເຫລັ້ມອື່ນອີກ. ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ
ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີບໍ່ນອກຈາກໂດຍ
ຊາວຍິວ?

7 ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າ ມີປະຊາຊາດຫລາຍກວ່າ
ໜຶ່ງຊາດ? ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ “ສ້າງ
ມະນຸດທັງປວງ, ແລະວ່າເຮົານຶກເຖິງຄົນທີ່
ຢູ່ໃນ “ເກາະໃນທະເລ; ແລະ ວ່າເຮົາປົກ
ຄອງຢູ່ໃນພ້າສະຫວັນເບື້ອງເທິງ; ແລະ
ໃນແຜ່ນດິນໂລກເບື້ອງລຸ່ມ; ແລະ ເຮົານຳ
ຄວາມເວົ້າຂອງເຮົາອອກມາຫາລູກຫລານ
ມະນຸດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນສູ່ປະຊາຊາດ
ທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ?

8 ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈົມວ່າ, ຍ້ອນວ່າເຈົ້າຈະ
ໄດ້ຮັບຄຳເວົ້າຂອງເຮົາຫລາຍຂຶ້ນບໍ່? ເຈົ້າ
ບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າ ປະຈັກພະຍານຂອງ “ສອງປະ
ຊາຊາດ ເປັນ “ພະຍານ ຕໍ່ເຈົ້າວ່າ ເຮົາຄື
ພຣະເຈົ້າ, ວ່າເຮົານຶກເຖິງປະຊາຊາດໜຶ່ງ
ເໝືອນກັນກັບອີກປະຊາຊາດໜຶ່ງ? ດັ່ງນັ້ນ,
ເຮົາເວົ້າຄຳດຽວກັບປະຊາຊາດໜຶ່ງຄືກັນ
ກັບເວົ້າກັບປະຊາຊາດອື່ນ. ແລະ ເມື່ອສອງ
“ປະຊາຊາດຈະຮ່ວມກັນ ປະຈັກພະຍານ
ທັງສອງປະຊາຊາດຈະຮ່ວມກັນອີກ.

9 ແລະ ເຮົາກະທຳເຊັ່ນນີ້ ເພື່ອຈະໄດ້
ພິສູດ ຕໍ່ ຄົນ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ວ່າ ເຮົາ
ເປັນ “ເໝືອນກັນເຊັ່ນມື້ວານນີ້, ມື້ນີ້, ແລະ

2 ຄ 1 ນຟ 21:22. ຄມພ ບ້າຍສັນຍານ.	ຂ ຄມພ ຢູດາ (ລູກຊາຍຂອງ ຢາໂຄບ)— ກິ່ງງ່າຂອງຢູດາ.	8 ກ ອຊກ 37:15-20; 1 ນຟ 13:38-41; 2 ນຟ 3:12.
3 ກ 1 ນຟ 13:23-25. ຄມພ ພຣະຄຣິສຕະທຳ ຄຳພີ; ພຣະຄຳພີມີມອນ.	5 ກ 3 ນຟ 29:8. 6 ກ 1 ນຟ 13:38.	ຂ ມທ 18:16. ຄມພ ພະຍານ.
4 ກ ຄພ 3:16. ຄມພ ຊາວຍິວ.	7 ກ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ. ຂ 1 ນຟ 22:4.	ຄ ຮສອ 1:11. 9 ກ ຮສ 13:8.

ຕະຫລອດການ; ແລະ ວ່າເຮົາເວົ້າອອກໄປ ຕາມຄວາມພໍໃຈຂອງເຮົາ. ແລະ ເພາະວ່າ ເຮົາເວົ້າ “ຄຳໜຶ່ງແລ້ວເຈົ້າບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງ ຄິດວ່າເຮົາເວົ້າອີກຄຳໜຶ່ງບໍ່ໄດ້; ເພາະວຽກ ງານຂອງເຮົາຍັງບໍ່ທັນຈົບ ແລະ ມັນຈະຍັງ ບໍ່ຈົບຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງມະນຸດ, ທັງຈາກ ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ຕະຫລອດການ.

10 ດັ່ງນັ້ນ, ເພາະເຈົ້າມີພຣະຄຣິສຕະ ທຳຄຳພີແລ້ວ ແລະ ເຈົ້າກໍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງ ຄິດວ່າມັນມີ “ຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງເຮົາຢູ່ໃນ ນັ້ນ; ທັງເຈົ້າບໍ່ຈຳເປັນຈະຕ້ອງຄິດວ່າ ເຮົາ ບໍ່ໄດ້ສົ່ງໃຫ້ບັນທຶກຕື່ມອີກ.

11 ເພາະເຮົາສັ່ງມະນຸດ “ທັງປວງ, ທັງ ໃນທາງຕາເວັນອອກ, ແລະ ທາງຕາເວັນ ຕົກ, ທັງ ໃນ ທາງ ເໜືອ, ແລະ ທາງ ໃຕ້, ແລະ ໃນເກາະໃນທະເລ, ວ່າພວກເຂົາຈະ “ບັນທຶກຄຳເວົ້າ ຂຶ້ນເຮົາເວົ້າກັບພວກເຂົາ; ເພາະຈາກ “ທັງສີ ຂຶ້ນຈະມີບັນທຶກໄວ້ນັ້ນ ເຮົາຈະ “ພິພາກສາໂລກ, ພິພາກສາທຸກໆ ຄົນ ຕາມ ວຽກ ງານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ຕາມ ເລື່ອງທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້.

12 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະເວົ້າກັບ “ຊາວ ຍິວ ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບັນ ທຶກ ມັນ ໄວ້; ແລະ ເຮົາຈະເວົ້າກັບຊາວນິໄຟ ແລະ ພວກ ເຂົາຈະ “ບັນທຶກມັນໄວ້; ແລະ ເຮົາຈະເວົ້າ ກັບເຜົ່າອື່ນໆຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ ອີກ, ຂຶ້ນເຮົາ ໄດ້ ນຳ ອອກ ໄປ ແລ້ວ ແລະ

ພວກເຂົາຈະບັນທຶກມັນໄວ້; ແລະ ເຮົາຈະ ເວົ້າກັບປະຊາຊາດ “ທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ ແລະ ເຂົາຈະບັນທຶກມັນໄວ້.

13 ແລະ ເຫດ ການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື “ຊາວ ຍິວ ຈະ ມີ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ຊາວ ນິໄຟ, ແລະ ຊາວນິໄຟຈະມີຄຳເວົ້າຂອງຊາວຍິວ; ແລະ ຊາວນິໄຟກັບຊາວຍິວຈະມີຄຳເວົ້າ ຂອງ “ເຜົ່າອິດສະຣາເອນທີ່ສູນຫາຍໄປ; ແລະ ເຜົ່າອິດສະຣາເອນທີ່ສູນຫາຍໄປຈະ ມີຄຳເວົ້າຂອງຊາວນິໄຟກັບຊາວຍິວ.

14 ແລະ ເຫດການ ຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ ຄົນຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເປັນຄົນຂອງ “ເຊື້ອສາຍ ອິດສະຣາເອນ ຈະ ຖືກ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັບ ຄົນ ບ້ານສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງຊັບສົມບັດຂອງພວກ ເຂົາ; ແລະ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ເຮົາ ຈະ ຖືກ ເຕົ້າ ໂຮມໄວ້ “ເປັນຄຳດຽວກັນ. ແລະ ເຮົາຈະ ສະແດງແກ່ຄົນທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ, ແລະ ກັບຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຜູ້ເປັນ “ເຊື້ອສາຍ ອິດສະຣາເອນ ວ່າ ເຮົາຄືພຣະເຈົ້າ ແລະ ວ່າເຮົາໃຫ້ “ພັນທະສັນຍາໄວ້ກັບອັບຣາ ຮາມ ວ່າ ເຮົາ ຈະ ລະ ນຶກ ເຖິງ “ລູກຫລານ ຂອງລາວ “ຕະຫລອດໄປ.

ບົດທີ 30

ຄົນຕ່າງຊາດທີ່ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຈະຖືກ ນັບເຂົ້າຢູ່ກັບຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ—

9 ຂ ຄມພ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ.	ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.	ຂ ອຊກ 37:16-17. ຄ 1 ນຟ 22:8-9.
10 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ— ພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ທຳ ນາຍໄວ້ຈະອອກມາ.	12 ກ 1 ນຟ 13:23-29. ຂ 1 ນຟ 13:38-42; 2 ນຟ 26:17.	ງ ປຖກ 12:1-3; 1 ນຟ 17:40; 3 ນຟ 20:27; ອຣຮ 2:9.
11 ກ ແອວ 29:8.	ຄ 2 ນຟ 26:33.	ຄມພ ພັນທະສັນຍາ
ຂ 2 ຕມທ 3:16.	13 ກ ມມ 5:12-14.	ຂອງອັບຣາຮາມ.
ຄ ຄມພ ທັງສີທະ ບຽນແຫ່ງຊີວິດ.	ຂ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ສິບເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຂອງ ອິດສະຣາເອນ.	ຈ ຄພ 132:30.
ງ 2 ນຟ 25:22; 33:11, 14-15.	14 ກ ຢມຢ 3:17-18.	ສ ປຖກ 17:7.

ຊາວ ເລມັນ ກັບ ຊາວ ຍິວ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍ ຈະ ເຊື່ອ ຖື ພຣະ ຄຳ ແລະ ຈະ ກັບ ກາຍ ເປັນ ຜູ້ ຄົນ ທີ່ ໜ້າ ຊົມ—ອິດສະ ຣາ ເອນ ຈະ ຖືກ ນຳ ກັບ ຄົນ ແລະ ຄົນ ຊົ່ວ ຈະ ຖືກ ທຳ ລາຍ. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພິນ້ອງ ທີ່ ຮັກ ແພງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ; ເພາະ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ນີ້ ໄຟ ຈະ ບໍ່ ຍອມ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ຄິດ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຊອບ ທຳ ຫລາຍ ກວ່າ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ. ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ຮັກ ສາ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ພວກ ທ່ານ ກໍ ຈະ ຕາຍ ຄື ກັນ ໝົດ; ຍ້ອນ ວ່າ ຂໍ້ ຄວາມ ທີ່ ເວົ້າ ໄວ້ ພວກ ທ່ານ ກໍ ຈຳ ຕ້ອງ ຄິດ ວ່າ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ຖືກ ທຳ ລາຍ ໃຫ້ ສິ້ນ ໄປ.

2 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ຜູ້ ໃດ ທີ່ ຈະ ກັບ ໃຈ ຍ່ອມ ເປັນ ຜູ້ ຄົນ ແຫ່ງ "ພັນ ທະ ສັນ ຍາ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; ແລະ ຂໍ ຊາວ ຍິວ ຜູ້ ໃດ ທີ່ ຈະ ບໍ່ ກັບ ໃຈ ຈະ ຖືກ ປະ ຖິ້ມ ເພາະ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ບໍ່ ມີ ພັນ ທະ ສັນ ຍາ ກັບ ຜູ້ ໃດ ນອກ ຈາກ ກັບ ຄົນ ທີ່ "ກັບ ໃຈ ແລະ ເຊື່ອ ຖື ໃນ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຜູ້ ເປັນ ພຣະ ຜູ້ ບໍ່ ລິ ສຸດ ຂອງ ອິດສະ ຣາ ເອນ.

3 ແລະ ບັດ ນີ້, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ທຳ ນາຍ ເພີ່ມ ເຕີມ ອີກ ກ່ຽວ ກັບ ຊາວ ຍິວ ກັບ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ. ເພາະ ຫລັງ ຈາກ ໜັງ ສື ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ເຖິງ ຈະ ປະ ກົດ ອອກ ມາ, ແລະ ຖືກ ບັນ ທຶກ ໄວ້ ໃຫ້ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ, ແລະ ຖືກ ຜະ ນົກ

ໄວ້ ໃຫ້ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອີກ, ແລະ ກໍ ຈະ ມີ ຄົນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ທີ່ ຈະ "ເຊື່ອ ຖື ຂໍ້ ຄວາມ ທີ່ ຂຽນ ໄວ້; ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ນຳ ເອົາ ມັນ ອອກ ໄປ ຫາ ພວກ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ຂອງ ລູກ ຫລານ ຂອງ ພວກ ເຮົາ.

4 ແລະ ເວລາ ນັ້ນ ຜູ້ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ຂອງ ລູກ ຫລານ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ຈັກ ກ່ຽວ ກັບ ພວກ ເຮົາ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ມາ ຈາກ ເຢຣູ ຊາ ເລັມ ແບບ ໃດ, ແລະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ຜູ້ ສືບ ຕະ ກຸນ ຂອງ ຊາວ ຍິວ.

5 ແລະ ພຣະ ກິດ ຕີ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ ຈະ ຖືກ ປະ ກາດ ໃນ ບັນ ດາ "ພວກ ເຂົາ; ດັ່ງ ນັ້ນ, ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ນຳ ກັບ ມາ ຫາ "ຄວາມ ຮູ້ ເລື່ອງ ບັນ ພະ ບຸລຸດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແລະ ຄວາມ ຮູ້ ເລື່ອງ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ ອີກ, ຊຶ່ງ ມີ ຢູ່ ໃນ ບັນ ດາ ບັນ ພະ ບຸລຸດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

6 ແລະ ເມື່ອ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈະ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ ເພາະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຮູ້ ຈັກ ວ່າ ມັນ ເປັນ ພອນ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຈາກ ພຣະ ຫັດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ; ແລະ ສະ ເກັດ ແຫ່ງ ຄວາມ ມືດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເລີ່ມ ຕົກ ຈາກ ຕາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ບໍ່ ເທົ່າ ໃດ ລຸ້ນ ຄົນ ຈະ ຜ່ານ ໄປ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຂົາ, ຈົນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເປັນ ຄົນ ຊາວ ແລະ "ໜ້າ ຊົມ.

7 ແລະ ເຫດ ການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື "ຊາວ ຍິວ ຊຶ່ງ ກະ ຈັດ ກະ ຈາຍ ໄປ ຈະ ສິ ເລີ່ມ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ຄຣິດ ອີກ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເລີ່ມ ທ້ອນ ໂຮມ ກັນ ເຂົ້າ ມາ ໃນ ຜືນ ແຜ່ນ ດິນ; ແລະ ຫລາຍ ຕໍ່ ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ຈະ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ຄຣິດ ກໍ ຈະ ກັບ ເປັນ ຜູ້ ຄົນ ທີ່ ໜ້າ ຊົມ ຄື ກັນ.

8 ແລະ ເຫດ ການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ອົງ

30 2 ກ ຄລຕ 3:26-29.
ຂ ມຫ 8:10-13.
ຄມພ ຊາວ ຍິວ.
ຄ ຄມພ ກັບ ໃຈ, ການ ກັບ ໃຈ.
3 ກ 3 ນພ 16:6-7.

ຂ 1 ນພ 22:8-9.
5 ກ 3 ນພ 21:3-7, 24-26.
ຂ ຄພ 3:20.
ຄ 1 ນພ 15:14;
2 ນພ 3:12;

ມມ 7:1, 9-10.
6 ກ ຄພ 49:24; 109:65.
7 ກ 2 ນພ 29:13-14.
ຂ 2 ນພ 25:16-17.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະເລີ່ມທຳງານຂອງພຣະອົງໃນບັນດາທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ, ເພື່ອຈະນຳການພົ້ນພາບທາງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງໃນແຜ່ນດິນໂລກ.

9 ແລະ ັ້ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ະພິພາກສາຄົນຍາກຈົນດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ຕຳ ມິ ດ້ວຍ ຄວາມ ທ່ຽງ ທຳ ເພື່ອ ັ້ຄົນ ໃຈອ່ອນ ໂຍນຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ. ແລະ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ຈະ ຖືກ ລົງ ໂທດ ຕາມ ຄຳ ສັ່ງ ຂອງ ພຣະອົງ; ແລະ ຄົນ ຊົ່ວກໍ ຈະ ຕາຍ ດ້ວຍ ຄຳ ພິພາກສາຂອງພຣະອົງ.

10 ເພາະ ວ່າ ັ້ເວລາ ມາ ເຖິງ ຢ່າງ ວ່ອງໄວ ຊຶ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ເກີດ ະຄວາມ ແບ່ງ ແຍກ ຢ່າງ ໃຫຍ່ ຫລວງ ໃນ ບັນດາ ຜູ້ ຄົນ, ແລະ ພຣະອົງ ຈະ ທຳ ລາຍ ຄົນ ຊົ່ວ; ແລະ ພຣະອົງ ຈະ ັ້ໄວ້ ຊີວິດ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະອົງ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຖ້າ ຫາກ ຈະ ເປັນ ໄປ ວ່າ ພຣະອົງ ຈະ ຕ້ອງ ັ້ທຳ ລາຍ ຄົນ ຊົ່ວ ດ້ວຍ ໄຟ.

11 ແລະ ັ້ຄວາມ ຊອບ ທຳ ຈະ ເປັນ ຜ້າ ຄຽນ ອຸ ທອນ ຂອງ ພຣະອົງ, ແລະ ຄວາມ ຊື່ ສັດ ຈະ ເປັນ ຜ້າ ຄຽນ ບັນ ອຸ ທອນ ຂອງ ພຣະອົງ.

12 ັ້ແລະ ຈາກ ນັ້ນ ໝາ ປ່າ ຈະ ຢູ່ ກັບ ລູກ ແກະ, ເສືອ ດາວ ຈະ ນອນ ຢູ່ ນຳ ລູກ ແບ້, ແລະ ລູກ ງົວ ກັບ ສິງ ທຸ່ມ, ແລະ ລູກ ສັດ ອ້ວນ ຈະ ຢູ່ ນຳ ກັນ; ແລະ ເດັກ ນ້ອຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ຈະ ນຳ ພວກ ມັນ ໄປ.

13 ແລະ ງົວ ແມ່ ກັບ ພີ ຈະ ກິນ ນຳ ກັນ; ລູກ

ຂອງ ພວກ ມັນ ກໍ ຈະ ນອນ ຢູ່ ນຳ ກັນ; ແລະ ສິງ ຈະ ກິນ ເພື່ອ ເຂົ້າ ຄື ກັນ ກັບ ງົວ ເຖິງ.

14 ແລະ ເດັກ ນ້ອຍ ກິນ ນົມ ຈະ ຫລິ້ນ ໃນ ຮູ ຂອງ ງູ ພິດ, ແລະ ເດັກ ນ້ອຍ ທີ່ ເຊົາ ນົມ ຈະ ວາງ ມື ຂອງ ເຂົາ ໃນ ກົງ ຮ້າຍ.

15 ພວກ ມັນ ຈະ ບໍ່ ທຳ ຮ້າຍ ຫລື ທຳ ລາຍ ໄປ ທົ່ວ ພູ ເຂົາ ອັນ ສັກ ສິດ ຂອງ ເຮົາ ເພາະ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຈະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ຮູ້ ກ່ຽວ ກັບ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເໝືອນ ດັ່ງ ທະ ເລທີ່ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ນ້ຳ.

16 ດັ່ງ ນັ້ນ, ເລື່ອງ ຂອງ ປະ ຊາ ຊາດ ັ້ທັງ ພົດ ຈະ ເປັນ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ ກັນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ທຸກ ຢ່າງ ຈະ ເປັນ ທີ່ ະຮູ້ ຈັກ ແກ່ ລູກ ຫລານ ມະ ນຸດ.

17 ບໍ່ ມີ ທຍັງ ທີ ຈະ ເປັນ ຄວາມ ລັບ ເພາະ ມັນ ຈະ ຖືກ ັ້ເປີດ ເຜີຍ; ຈະ ບໍ່ ມີ ງານ ແຫ່ງ ຄວາມ ມືດ ເພາະ ມັນ ຈະ ຖືກ ສະ ແດງ ໃຫ້ ປະ ຈັກ ໃນ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ; ແລະ ບໍ່ ມີ ສິ່ງ ໃດ ຈະ ຖືກ ຜະ ນຶກ ໄວ້ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ເພາະ ມັນ ຈະ ຖືກ ປ່ອຍ ອອກ ມາ.

18 ດັ່ງ ນັ້ນ, ທຸກ ຢ່າງ ທີ່ ຖືກ ເປີດ ເຜີຍ ແກ່ ລູກ ຫລານ ມະ ນຸດ ຈະ ຖືກ ເປີດ ເຜີຍ ໃນ ນັ້ນ; ແລະ ຊາ ຕານ ຈະ ບໍ່ ມີ ອຳ ນາດ ເໜືອ ໃຈ ຂອງ ລູກ ຫລານ ມະ ນຸດ ັ້ອີກ ເປັນ ເວລາ ດົນ ນານ. ແລະ ບັດ ນີ້, ພິ ນ້ອງ ທີ່ ຮັກ ແພງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ ຈົບ ຂໍ້ ຄວາມ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄວ້ ເທົ່ານີ້.

ບົດທີ 31

ມິໄຟ ເວົ້າ ວ່າ ເປັນ ດ້ວຍ ເຫດ ໃດ ພຣະ ຄຣິດ

<p>9 ກ ອຊຢ 11:4-9. ຂ 2 ນຟ 9:15. ຄ ຄມພ ອ່ອນ ໂຍນ, ຄວາມ ອ່ອນ ໂຍນ. 10 ກ ຄມພ ຍຸກ ສຸດ ທຳ ຍ. ຂ ຄພ 63:53-54. ຄ ມຊ 7:61.</p>	<p>ງ 1 ນຟ 22:15-17, 23. ຄມພ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ—ການ ຊຳ ລະ ລ້າງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ. 11 ກ ອຊຢ 11:5-9. 12 ກ ອຊຢ 65:25. ຄມພ ພັນ ປີ. 16 ກ ຄພ 101:32-35;</p>	<p>121:28-29. ຂ ອທ 4:6-7. 17 ກ ຄພ 1:2-3. 18 ກ ພມ 20:1-3; ອທ 8:26.</p>
--	--	---

ຈິ່ງຮັບບັບຕິສະມາ—ມະນຸດຄວນຕິດຕາມພຣະຄຣິດ, ຮັບບັບຕິສະມາ, ຮັບເອົາພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດເພື່ອຄວາມລອດ—ການກັບໃຈ ແລະ ການບັບຕິສະມາ ແມ່ນປະຕູທີ່ຈະນຳໄປເຖິງທາງຄັບ ແລະ ແຄບ—ຊີວິດນິລັນດອນມາເຖິງຜູ້ທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຫລັງຈາກບັບຕິສະມາ. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມີໂຟຈົບ ການທຳນາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ໃຫ້ກັບພວກທ່ານ, ພິມັອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກທັງໝົດໄວ້ບໍ່ໄດ້ນອກຈາກສອງສາມເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຕ້ອງເກີດຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນ; ທັງຂ້າພະເຈົ້າບັນທຶກໄວ້ບໍ່ໄດ້ນອກຈາກຄຳເວົ້າສອງສາມຄຳຂອງຢາໂຄບນ້ອງຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

2 ດັ່ງນັ້ນ, ເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກໄວ້ກໍພຽງພໍສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ, ນອກຈາກຈະເປັນຄຳເວົ້າສອງສາມຄຳ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງເວົ້າກ່ຽວກັບ "ຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກທ່ານຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງຕາມຄວາມແຈ່ມແຈ້ງຂອງການທຳນາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

3 ເພາະຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເບີກບານໃນຄວາມແຈ່ມແຈ້ງ; ເພາະຕາມວິທີນີ້ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຳງານຢູ່ໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ. ເພາະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານ "ຄວາມສະຫວ່າງໃຫ້ແກ່

ຄວາມເຂົ້າໃຈ; ເພາະພຣະອົງຮັບສິ່ງກັບມະນຸດຕາມ ະພາສາຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງໄປສູ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຂົາ.

4 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຈິດຈຳວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານແລ້ວກ່ຽວກັບ "ສາດສະດາຜູ້ນັ້ນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ, ທີ່ຈະໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ ະພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງຈະຍົກເອົາບາບຂອງໂລກໄປ.

5 ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າຫາກພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ພຣະອົງບໍລິສຸດຍັງຈຳຕ້ອງຮັບ "ບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຊອບທຳທັງໝົດສຳເລັດ, ໂອ້ ແລ້ວພວກເຮົາ ໂດຍທີ່ບໍ່ບໍລິສຸດ ຈະຍັງຕ້ອງຮັບບັບຕິສະມາຍິ່ງກວ່ານັ້ນພຽງໃດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນດ້ວຍນ້ຳ!

6 ແລະ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກຖາມພວກທ່ານ, ພິມັອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ດ້ວຍເລື່ອງໃດທີ່ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມຊອບທຳທັງໝົດສຳເລັດ ໂດຍການຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ?

7 ພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າພຣະອົງບໍລິສຸດ? ແຕ່ເຖິງແມ່ນພຣະອົງບໍລິສຸດ, ພຣະອົງຍັງສະແດງແກ່ລູກຫລານມະນຸດວ່າ ຕາມທາງຂອງເນື້ອໜັງ ພຣະອົງຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະບິດາ, ແລະ ເປັນພະຍານຕໍ່ພຣະບິດາວ່າ ຈະ "ເຊື່ອໜັງພຣະອົງໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.

8 ດັ່ງນັ້ນ, ຫລັງຈາກພຣະອົງຮັບບັບຕິ

31 1 ກ 2 ນຟ 25:1-4.
 2 ກ 2 ນຟ 11:6-7.
 3 ກ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ.
 ຂ ຄພ 1:24.

4 ກ 1 ນຟ 10:7; 11:27.
 ຄມພ ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ.
 ຂ ຄມພ ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ.
 5 ກ ມທ 3:11-17.
 ຄມພ ບັບຕິສະມາ,

ໃຫ້ບັບຕິສະມາ.
 7 ກ ຍຣ 5:30.
 ຄມພ ເຊື່ອໜັງ, ການເຊື່ອໜັງ, ໜັງຄວາມ.

ສະມາດ້ວຍນ້ຳແລ້ວ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈົ່ງ ສະ ເດັດ ລົງ ມາ ເທິງ ພຣະ ອົງ ໃນ "ຮູບ ສິນກເຂົາ.

9 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ມັນສະແດງໃຫ້ລູກຫລານ ມະນຸດ ເຫັນ ຄວາມ ຄັບ ຂອງ ທາງ, ແລະ ຄວາມ ແຄບ ຂອງ "ປະຕູ, ຊຶ່ງ ໂດຍ ທາງນັ້ນພວກເຂົາຈະເຂົ້າໄປໂດຍທີ່ພຣະອົງ ເຮັດ ເປັນ ຕົວ ຢ່າງ ໄວ້ ຕໍ່ ໜ້າ ພວກເຂົາ ແລ້ວ.

10 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບລູກຫລານ ມະນຸດ ວ່າ: ພວກ ທ່ານ ຈົ່ງ "ຕາມ ເຮົາ ມາ ເຖິດ. ດັ່ງນັ້ນ, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະ ສູ່ຕາມພຣະເຢຊູ ໄດ້ບໍ່ນອກຈາກພວກເຮົາຈະເຕັມໃຈຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະບິດາ?

11 ແລະ ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງກັບໃຈ! ຈົ່ງກັບໃຈ, ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ.

12 ແລະ ສຸລະສຽງຂອງພຣະບຸດມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ຄົນທີ່ຮັບບັບຕິສະມາ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ, ພຣະ ບິດາ ຈະ "ປະທານ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາເໝືອນກັບເຮົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງ ສູ່ຕາມເຮົາ ມາ, ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຫັນເຮົາເຮັດ.

13 ດັ່ງນັ້ນ, ພິນ້ອງທີ່ຮັກ ແພງ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະໄປຕາມພຣະບຸດດ້ວຍຈຸດປະສົງເຕັມທີ່ແຫ່ງໃຈ ໂດຍບໍ່ເປັນຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ ແລະ ບໍ່ມີການຫລອກລວງຕໍ່ພຣະພັກ

ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ດ້ວຍເຈດຕະນາອັນແທ້ຈິງ, ໂດຍການກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກທ່ານ, ໂດຍການເປັນພະຍານຕໍ່ພຣະບິດາວ່າ ພວກທ່ານເຕັມໃຈຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ ໂດຍ "ການບັບຕິສະມາ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍການຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງທ່ານລົງໄປໃນນ້ຳຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ຈົ່ງເບິ່ງເມື່ອນັ້ນທ່ານຈະໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມື່ອນັ້ນ ສູ່ການບັບຕິສະມາດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະມາເຖິງ; ແລະ ເມື່ອນັ້ນພວກທ່ານຈະເວົ້າໄດ້ດ້ວຍ "ລິ້ນຂອງທູດ, ແລະ ຮ້ອງສັນລະເສີນແດ່ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ.

14 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ສຸລະສຽງຂອງພຣະບຸດມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ຫລັງຈາກເຈົ້າກັບໃຈຈາກບາບຂອງເຈົ້າ ແລະ ເປັນພະຍານຕໍ່ພຣະບິດາວ່າ ເຈົ້າເຕັມໃຈຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ ໂດຍການບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ, ແລະ ຮັບການບັບຕິສະມາດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ເວົ້າດ້ວຍວາຈາໃໝ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນດ້ວຍວາຈາຂອງທູດ, ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນຈະ "ປະຕິເສດເຮົາ, ມັນຈະເປັນການ ສູ່ດີກວ່າ ສຳລັບເຈົ້າຖ້າຫາກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກເຮົາເລີຍ.

15 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ ສຸລະ ສຽງ ຈາກພຣະບິດາ, ມີຄວາມວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ,

8 ກ 1 ນຟ 11:27.
ຂ ຄມພ ນິກເຂົາ, ເຄື່ອງ ໝາຍຂອງ.
9 ກ 2 ນຟ 9:41;
3 ນຟ 14:13-14;
ຄພ 22:4.
10 ກ ມທ 4:19; 8:22; 9:9.
ຂ ມຣນ 7:11; ຄພ 56:2.

12 ກ ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
ຂ ລກ 9:57-62;
ຢຣ 12:26.
13 ກ ຄລຕ 3:26-27.
ຂ ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ;
ໄຟ.

ຄ 2 ນຟ 32:2-3.
14 ກ ມທ 10:32-33;
ແອວ 24:30;
ຄພ 101:1-5.
ຄມພ ບາບທີ່ອະໄພ ໃຫ້ບໍ່ໄດ້.
ຂ 2 ປຕ 2:21.

ຄໍາຂອງຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຂອງເຮົາຈິງ ແລະ ຊື່ສັດ. ຜູ້ໃດອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ຜູ້ນັ້ນຈະລອດ.

16 ແລະ ບັດນີ້, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ດ້ວຍສິ່ງນີ້ວ່ານອກຈາກມະນຸດຈະ "ອົດທົນ ຈົນ ເຖິງທີ່ສຸດ ໃນການທໍາຕາມ ະຕົວຢ່າງຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ເຂົາຈະລອດບໍ່ໄດ້.

17 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງເຮັດສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບອກພວກທ່ານວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ ແລະ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກທ່ານ ເຮັດ; ເພາະດ້ວຍເຫດນີ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈິ່ງຖືກສະແດງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຮູ້ຈັກປະຕູ ຊຶ່ງໂດຍທາງນັ້ນ ພວກທ່ານ ຄວນ ເຂົ້າໄປ. ເພາະປະຕູທີ່ພວກທ່ານຄວນເຂົ້າໄປຄືການກັບໃຈ ແລະ ຮັບ "ການບັບຕີສະມາດ້ວຍນໍ້າ; ແລະ ເວລານັ້ນ ະການບົດບາບຂອງພວກທ່ານຈະມາເຖິງ ໂດຍໄຟ ແລະ ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

18 ແລະ ເມື່ອພວກທ່ານ ຍອມ ຢູ່ ໃນ "ທາງ ະຄັບ ແລະ ແຄບນີ້ ຊຶ່ງນໍາໄປຫາຊີວິດນິລັນດອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານເຂົ້າໄປໃນປະຕູແລ້ວ; ພວກທ່ານເຮັດຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ; ແລະ ພວກທ່ານຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຊຶ່ງເປັນ ະພະຍານເຖິງພຣະບິດາ ແລະ

ພຣະບຸດເພື່ອໃຫ້ສັນຍາ ຊຶ່ງພຣະອົງເຮັດໄວ້ສໍາເລັດ, ຄືຖ້າທາກພວກທ່ານເຂົ້າໄປທາງນັ້ນ ພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບ.

19 ແລະ ບັດນີ້, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຫລັງຈາກພວກທ່ານເຂົ້າໄປໃນທາງຄັບ ແລະ ແຄບນັ້ນແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກຖາມວ່າເຮັດທຸກຢ່າງ "ແລ້ວບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ເພາະພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ມາເຖິງທີ່ນີ້ນອກຈາກເປັນໄປໂດຍພຣະຄໍາຂອງພຣະຄຣິດ, ພ້ອມດ້ວຍ ະສັດທາ ອັນບໍ່ສັນສະເທືອນໃນພຣະອົງ, ໂດຍ ະໄວ້ວາງໃຈຢ່າງເຕັມທີ່ໃນພຣະຄຸນຄວາມດີຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊົງອານຸພາບເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.

20 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກທ່ານ ຕ້ອງ "ມຸ້ງ ໜ້າດ້ວຍຄວາມໝັ້ນຄົງໃນພຣະຄຣິດ, ໂດຍມີຄວາມສະຫວ່າງຢ່າງບໍລິບູນຂອງ ະຄວາມຫວັງ ແລະ ະຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຂອງມະນຸດທັງປວງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າທາກພວກທ່ານຈະມຸ້ງໜ້າຊື່ນຊົມດ້ວຍພຣະຄໍາຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ະອົດທົນ ຈົນ ເຖິງທີ່ສຸດແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້: ເຈົ້າຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ.

21 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄື "ທາງນັ້ນ ແລະ ະບໍ່ມີທາງ ຫລື ະພຣະນາມອື່ນໃດຈະປະທານໃຫ້ພາຍໃຕ້ສະຫວັນອີກເລີຍ ຊຶ່ງໂດຍທາງນັ້ນ ມະນຸດຈະລອດໄດ້ໃນອານາຈັກຂອງ

<p>16ກ ແອວ 5:13; 38:2; ຄພ 20:29. ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ຕົວຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. 17ກ ມຊຢ 18:10. ຄມພ ບັບຕີສະມາ, ໃຫ້ບັບຕີສະມາ. ຂ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ. 18ກ ສພສ 4:18.</p>	<p>ຄມພ ວິທີທາງ. ຂ 1 ນພ 8:20. ຄ ກຈກ 5:29–32. 19ກ ມຊຢ 4:10. ຂ ຄມພ ສັດທາ. ຄ ຄພ 3:20. 20ກ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າ. ຂ ຄມພ ຫວັງ, ຄວາມຫວັງ. ຄ ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ.</p>	<p>ງ ຄມພ ອົດທົນ, ຄວາມອົດທົນ. 21ກ ກຈກ 4:10–12; 2 ນພ 9:41; ແອວ 37:46; ຄພ 132:22, 25. ຂ ມຊຢ 3:17. ຄ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ.</p>
---	--	---

ພຣະເຈົ້າ. ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ ນີ້ຄື ັຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ຄືຄຳສອນອັນດຽວ ແລະ ແທ້ຈິງຂອງ ັພຣະບິດາ ແລະ ຂອງພຣະບຸດ ແລະ ຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຊຶ່ງເປັນ ັພຣະເຈົ້າອົງດຽວ, ທີ່ເປັນຢູ່ຕະຫລອດການ. ອາແມນ.

ບົດທີ 32

ເຫລົ່າ ທູດ ກ່າວ ໂດຍ ອຳນາດ ຂອງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ—ມະນຸດຄວນອະທິຖານ ແລະ ຮັບ ຄວາມຮູ້ເພີ່ມເຕີມເພື່ອຕົວເອງ ຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າພວກທ່ານ ໄຕ່ຕອງຢູ່ໃນໃຈແລ້ວກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພວກທ່ານຄວນເຮັດຫລັງຈາກເຂົ້າໄປໃນທາງນັ້ນ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດໃດພວກທ່ານຈຶ່ງໄຕ່ຕອງເລື້ອງເຫລົ່ານີ້ຢູ່ໃນໃຈອີກ?

2 ພວກທ່ານຈຳໄດ້ບໍ່ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ ຫລັງຈາກ ັຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດແລ້ວ ພວກທ່ານຈະເວົ້າດ້ວຍລິ້ນຂອງທູດ? ແລະ ບັດນີ້, ພວກທ່ານຈະເວົ້າດ້ວຍ ະລິ້ນຂອງທູດ ໄດ້ແນວ ໂດນອກຈາກຈະເປັນໄປໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ?

3 ັເຫລົ່າ ທູດ ກ່າວ ໂດຍ ອຳນາດ ຂອງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ດັ່ງນັ້ນ ພວກເພິ່ນຈຶ່ງກ່າວພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ. ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ຈົ່ງ ະຊິນຊົມ ດ້ວຍ ພຣະຄຳ ຂອງພຣະຄຣິດ; ເພາະ

ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດຈະບອກພວກທ່ານທຸກຢ່າງທີ່ພວກທ່ານຄວນເຮັດ.

4 ດັ່ງນັ້ນ, ບັດນີ້ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ເຂົ້າໃຈມັນກໍເປັນເພາະພວກທ່ານບໍ່ ັພັນຂໍ ແລະ ທັງພວກທ່ານບໍ່ ັພັນເຄາະ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຖືກພາມາຫາຄວາມສະຫວ່າງ, ແຕ່ຕ້ອງຕາຍຢູ່ໃນຄວາມມືດ.

5 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານອີກວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະເຂົ້າໄປໂດຍທາງນັ້ນ ແລະ ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ພຣະອົງຈະສະແດງທຸກຢ່າງທີ່ພວກທ່ານຄວນເຮັດໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ.

6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ຈະບໍ່ມີຄຳສອນປະທານໃຫ້ອີກຈົນຫລັງຈາກພຣະອົງຈະ ັສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກທ່ານໃນເນື້ອໜັງ. ແລະ ເມື່ອພຣະອົງຈະສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ທ່ານໃນເນື້ອໜັງແລ້ວ, ສິ່ງທີ່ພຣະອົງຈະກ່າວກັບພວກທ່ານ, ພວກທ່ານຈຶ່ງປະຕິບັດ.

7 ແລະ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟເວົ້າອີກບໍ່ໄດ້; ພຣະວິນຍານຢຸດການເອີ້ນປາກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຖືກຖິ້ມໃຫ້ເປັນທຸກເພາະຄວາມ ັບໍ່ເຊື່ອຖື, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ຄວາມໂງ່ຈ້າ ແລະ ຄວາມແຂງຄໍຂອງມະນຸດ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້ທັງບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມຮູ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ມີໃຫ້ພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມແຈ່ມແຈ້ງ, ເຖິງແມ່ນຄວາມແຈ່ມແຈ້ງເທົ່າທີ່ຖ້ອຍຄຳຈະ ະແຈ່ມແຈ້ງໄດ້.

<p>21 ງ ມທ 7:28; ຢຮ 7:16-17. ຈ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ. ສ 3 ນພ 11:27, 35-36. ຄມພ ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ,</p>	<p>ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ. 32 2 ກ 3 ນພ 9:20. ຂ 2 ນພ 31:13. 3 ກ ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ. ຂ ຢມຍ 15:16. 4 ກ ຄມພ ທູນຂໍ.</p>	<p>6 ກ 3 ນພ 11:8. 7 ກ ຄມພ ບໍ່ເຊື່ອຖື, ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື. ຂ 2 ນພ 31:2-3; ຢຄ 4:13.</p>
---	---	---

8 ແລະ ບັດນີ້, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ພວກທ່ານຍັງໄຕ່ຕອງຢູ່ໃນໃຈ; ແລະ ມັນເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໂສກເສົ້າທີ່ຕ້ອງໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ກັບພວກທ່ານ. ເພາະຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະເຊື່ອ ພັງ ພຣະ ວິນ ຍານ ຊຶ່ງ ສິດ ສອນ ມະນຸດ ໃຫ້ "ອະທິຖານ, ພວກທ່ານຈະຮູ້ວ່າພວກທ່ານຕ້ອງອະທິຖານ; ເພາະ ະວິນ ຍານ ຊົ່ວບໍ່ສິດສອນມະນຸດໃຫ້ອະທິຖານ, ແຕ່ສິດສອນເຂົາວ່າບໍ່ຕ້ອງອະທິຖານ.

9 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ ພວກທ່ານຕ້ອງ "ອະທິຖານສະເໝີ ແລະ ບໍ່ຕ້ອງທີ່ຖອຍ; ວ່າພວກທ່ານຕ້ອງບໍ່ເຮັດສິ່ງໃດທີ່ຈະຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານອກ ຈາກ ຂັ້ນ ທຳ ອິດ ພວກທ່ານ ຕ້ອງອະທິຖານຫາພຣະບິດາ ໃນ ະພຣະນາມຂອງພຣະ ຄຣິດ ເສຍ ກ່ອນ, ເພື່ອ ພຣະ ອົງ ຈະເຮັດໃຫ້ການປະຕິບັດຂອງພວກທ່ານສັກສິດແກ່ພວກທ່ານ, ເພື່ອການປະຕິບັດຂອງພວກທ່ານຈະເປັນໄປເພື່ອ "ຄວາມຜາສຸກຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານເອງ.

ບົດທີ 33

ຄຳເວົ້າຂອງມີໄຟເປັນຄວາມຈິງ—ມັນເປັນພະຍານເຖິງພຣະຄຣິດ—ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ຈະເຊື່ອຖ້ອຍຄຳຂອງມີໄຟ, ຊຶ່ງ ຈະຍືນເປັນພະຍານຕໍ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາ. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟບັນທຶກເລື່ອງທັງໝົດທີ່ສິດສອນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ

ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ບໍ່ໄດ້; ທັງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດບັນທຶກ "ໄວ້ໄດ້ດີເທົ່າກັບການເວົ້າ; ເພາະ ວ່າ ເມື່ອ ມີ ຜູ້ ໃດ ະເວົ້າ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຍ່ອມນຳຄຳເວົ້າໄປຫາໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດ.

2 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ເຮັດໃຈ "ແຂງກະດ້າງຕໍ່ພຣະວິນຍານສັກສິດ ຈົນພຣະອົງບໍ່ມີບ່ອນຢູ່ໃນພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງປະຖິ້ມຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ ແລະ ຖືວ່າມັນບໍ່ມີຄຸນຄ່າ.

3 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟບັນທຶກເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນໄວ້, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຖືວ່າມັນມີ "ຄຸນຄ່າອັນໃຫຍ່ຫລວງ, ແລະ ໂດຍສະເພາະຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ເພາະຂ້າພະເຈົ້າ ະອະທິຖານຢູ່ຕະຫລອດເວລາເພື່ອ ພວກເຂົາ ໃນ ເວລາກາງເວັນ, ແລະ ຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ໝອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າປຽກໃນເວລາກາງຄືນ ເພາະພວກເຂົາ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮ້ອງຫຼຸນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍສັດທາ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ, ພຣະອົງຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

4 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອຸທິດຄຳອະທິຖານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຂໍ້ຄວາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບັນທຶກໄວ້ດ້ວຍຄວາມອ່ອນແອຈະຖືກເຮັດໃຫ້ "ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນເພື່ອພວກເຂົາ; ເພາະມັນຈະ ະຊັກຊວນ ໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດຄວາມດີ; ມັນ ຈະ

<p>8 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. ຂ ມຊຢ 4:14. ຄມພ ມານ. 9 ກ 3 ນຟ 20:1; ຄພ 75:11.</p>	<p>ຂ ມຊ 5:8. ຄ ແອວ 34:27. 33 1 ກ ອທ 12:23-24. ຂ ຄພ 100:7-8. 2 ກ ຮລມ 6:35-36. 3 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—</p>	<p>ຄຸນຄ່າຂອງພຣະຄຳພີ. ຂ ອນ 1:9-12; ຄມ 1:8. 4 ກ ອທ 12:26-27. ຂ ມຣນ 7:13.</p>
--	---	--

ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ເລື່ອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ມັນ ກ່າວ ເຖິງ ພຣະ ເຢຊູ ແລະ ຊັກຂວນ ໃຫ້ພວກເຂົາເຊື່ອ ໃນພຣະອົງ ແລະ ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ຊຶ່ງມັນຄືຊີວິດ ັນິລັນດອນ.

5 ແລະ ມັນ ໄດ້ ກ່າວ ”ຮຸນ ແຮງ ຕິ ຕຽນ ບາບ, ຕາມ ະຄວາມແຈ້ມແຈ້ງຂອງຄວາມຈິງ; ດັ່ງນັ້ນ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະກຽດຊັງ ຂໍ້ຄວາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບັນທຶກໄວ້ນອກຈາກພວກເຂົາຈະເປັນຂອງວິນຍານຂອງມານ.

6 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ປາບ ບຶ້ມ ໃນ ຄວາມ ແຈ້ມແຈ້ງ; ຂ້າພະເຈົ້າປາບບຶ້ມໃນຄວາມຈິງ; ຂ້າພະເຈົ້າປາບບຶ້ມໃນພຣະເຢຊູຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະພຣະອົງໄດ້ ”ໄຖ່ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈາກນະລົກ.

7 ຂ້າພະເຈົ້າມີ ະຄວາມໃຈບຸນຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ສັດທາອັນແຮງກ້າໃນພຣະຄຣິດ ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະພົບຈິດວິນຍານຫລວງຫລາຍທີ່ບໍ່ມີມົນທົນທີ່ບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະອົງ.

8 ຂ້າພະເຈົ້າມີ ະຄວາມໃຈບຸນ ຕໍ່ ”ຊາວຍົວ—ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ ຊາວຍົວ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໝາຍເຖິງຜູ້ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທັບຈາກມາ.

9 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມີ ະຄວາມ ໃຈ ບຸນ ຕໍ່ ”ຄົນຕ່າງຊາດນຳອີກ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງ ໃນ ຄົນ ເຫລົ່ານີ້ ບໍ່ ໄດ້ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ະປອງ ດອງ ກັບ ພຣະ ຄຣິດ, ແລະ ເຂົ້າໄປໃນປະຕູທີ່ ະແຄບ ແລະ ະເດີນ

ໄປໃນທາງທີ່ ະຄັບ ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ຊີວິດ, ແລະ ດຳເນີນຕໍ່ໄປໃນທາງນັ້ນຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງວັນເວລາແຫ່ງການທົດລອງ.

10 ແລະ ບັດນີ້, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າກັບຊາວຍົວນຳອີກ, ແລະ ພວກທ່ານທັງຫລາຍທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ຈົ່ງເຊື່ອຟັງຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ ແລະ ”ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ເຊື່ອໃນຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ກໍຈົ່ງໃຫ້ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ. ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ຈະ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ຄຣິດ ພວກ ທ່ານ ຈະ ເຊື່ອ ໃນ ະຂໍ້ ຄວາມ ເຫລົ່ານີ້, ເພາະມັນເປັນ ະພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ມັນ ະສິດສອນຄົນທັງປວງວ່າ ພວກເຂົາຄວນເຮັດຄວາມດີ.

11 ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຕັດສິນວ່າມັນບໍ່ເປັນພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ—ເພາະພຣະ ຄຣິດ ຈະ ສະແດງ ແກ່ ພວກ ທ່ານ ໃນ ວັນ ສຸດທ້າຍດ້ວຍ ”ອຳນາດ ແລະ ລັດສະໝີພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ວ່າ ມັນເປັນພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ; ແລະ ພວກທ່ານກັບຂ້າພະເຈົ້າຈະປະເຊີນໜ້າກັນຢູ່ ະບ່ອນພິພາກສາຂອງພຣະອົງ; ແລະ ພວກທ່ານຈະຮູ້ວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບບັນຊາຈາກພຣະອົງໃຫ້ບັນທຶກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເຖິງແມ່ນຂ້າພະເຈົ້າອ່ອນແອ.

12 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອະ ທິ ຖານ ຕໍ່ ພຣະ ບິດາ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ວ່າ ຫລາຍ ຄົນ ພວກ ເຮົາ ຖ້າ ຫາກ ບໍ່ ແມ່ນ ໝົດ

4 ຄ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ.
5 ກ 1 ນພ 16:1-3;
2 ນພ 9:40.
ຂ 2 ນພ 31:3;
ຢຄ 4:13.
6 ກ ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່.
7 ກ ຄມພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ.
8 ກ ຄມພ ຊາວຍົວ.

9 ກ ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ.
ຂ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.
ຄ 2 ນພ 9:41.
ງ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າ.
ຈ ຮລມ 3:29-30;
ຄພ 132:22.
10 ກ ຄມພ ເຊື່ອ, ຄວາມເຊື່ອ.

ຂ ຄມພ ພຣະຄຳພິມໍມອນ.
ຄ ມຮນ 10:27-29.
ງ 2 ນພ 25:28.
11 ກ ອທ 5:4;
ມຮນ 7:35.
ຂ ພນມ 20:12;
ມຮນ 10:34.

ທຸກຄົນ ຂໍໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມລອດໃນ "ອານາຈັກຂອງພຣະອົງໃນວັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສຸດທ້າຍນັ້ນເທີ້ນ.

13 ແລະ ບັດນີ້, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຄົນທັງປວງທີ່ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະ ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບພວກທ່ານຄືສຽງຂອງຄົນທີ່ "ຮ້ອງອອກມາຈາກພື້ນດິນ: ລາກ່ອນຈົນກວ່າວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນຈະມາເຖິງ.

14 ແລະ ຕໍ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ຍອມຮັບພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ນັບຖື "ຖ້ອຍ

ຄໍາຂອງຊາວຍິວ, ແລະ ຄໍາເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້ານໍາອີກ, ແລະ ກັບຖ້ອຍຄໍາຊຶ່ງຈະອອກຈາກປາກຂອງພຣະເມສາໂອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວອໍາລາອັນເປັນນິດກັບທ່ານ, ເພາະຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ຈະ "ກ່າວໂທດທ່ານໃນວັນສຸດທ້າຍ.

15 ເພາະສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຜະນຶກໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ຈະຖືກນໍາມາຟ້ອງທ່ານທີ່ "ບັນລັງພິພາກສາ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງນີ້, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງເຊື່ອຟັງ. ອາແມນ.

ໜັງສືຢາໂຄບ

ນ້ອງຊາຍຂອງມີໄຟ

ຂໍ້ຄວາມທີ່ເພີ່ນສັ່ງສອນພິນ້ອງຂອງເພີ່ນ. ເພີ່ນເຮັດໃຫ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຊຶ່ງພະຍາຍາມໂຄ່ນລົ້ມຄໍາສອນຂອງພຣະຄຣິດຍອມຈໍານົນ. ຂໍ້ຄວາມສັ້ນໆກ່ຽວກັບປະຫວັດສາດຂອງຜູ້ຄົນຂອງມີໄຟ.

ບົດທີ 1

ຢາໂຄບ ແລະ ໂຍເຊັບພະຍາຍາມຊັກຊວນຄົນທັງປວງໃຫ້ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ—ມີໄຟເສຍຊີວິດ—ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປໃນບັນດາຊາວມີໄຟ. ປະມານ 544-421 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

ຂຶ້ນຄື ຫ້າສິບຫ້າປີຜ່ານໄປນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ລີໄຮ ໄດ້ໜີຈາກເຢຣູຊາເລັມມາ; ດັ່ງນັ້ນ, ມີໄຟໃຫ້ "ບັນຍັດໄວ້ກັບຂ້າພະເຈົ້າ ະຢາໂຄບກ່ຽວກັບແຜ່ນຈາລຶກ "ນ້ອຍ ຊຶ່ງໃນແຜ່ນຈາລຶກນັ້ນມີເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ບັນທຶກໄວ້.

2 ແລະ ມີໄຟໃຫ້ບັນຍັດກັບຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບວ່າຂ້າພະເຈົ້າຄວນບັນທຶກອີກສອງສາມເລື່ອງໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່າ

1 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດ

<p>12 ກ ຄມພ ລັດສະໝີພາບຂອງຊົນສູງ.</p> <p>13 ກ ອຊຢ 29:4; 2 ນຟ 26:16.</p> <p>14 ກ ຄມພ ພຣະຄຣິສຕະທໍາຄໍາພີ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພຣະຄໍາພີມໍ່ມອນ. ຄ 2 ນຟ 29:11; ອຫ 4:8-10.</p> <p>15 ກ ຄມ 1:11.</p> <p>[ຢາໂຄບ]</p>	<p>1 1 ກ ຢຄ 7:27. ຂ ຄມພ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງລີໄຮ. ຄ 2 ນຟ 5:28-33; ຢຄ 3:13-14. ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ.</p>
---	---	--

ນີ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າມັນມີຄຸນຄ່າທີ່ສຸດ; ວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄວນແຕະຕ້ອງນອກຈາກ ພຽງເລັກໜ້ອຍກ່ຽວກັບປະຫວັດສາດຂອງ ຜູ້ຄົນພວກນີ້ ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ.

3 ເພາະ ເພິ່ນ ໄດ້ເວົ້າວ່າ ປະຫວັດສາດ ຂອງ ຜູ້ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ ຄວນ ບັນທຶກ ໄວ້ ໃນ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ອີກ ຊຸດ ໜຶ່ງ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຄວນ ຮັກສາ ແຜ່ນ ຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ ແລະ ມອບໃຫ້ແກ່ລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ.

4 ແລະ ຖ້າຫາກມີການສັ່ງສອນອັນສັກສິດ ຫລື ການເປີດເຜີຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຫລື ການທຳນາຍ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງບັນທຶກ "ຫົວຂໍ້ ເລື່ອງ ໄວ້ ໃນ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ເຫລົ່ານີ້, ແລະ ບັນທຶກມັນໃຫ້ຫລາຍ ຄືກັບວ່າ ເທົ່າທີ່ ຈະເຮັດໄດ້, ເພື່ອເຫັນແກ່ພຣະຄຣິດ ແລະ ເພື່ອເຫັນແກ່ຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາ.

5 ເພາະ ເປັນ ຍ້ອນ ສັດທາ ແລະ ຄວາມ ກັງວົນອັນໃຫຍ່ຫລວງ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງຖືກ ສະແດງໃຫ້ປະຈັກແທ້ໆ ແກ່ພວກເຮົາກ່ຽວ ກັບ ຜູ້ຄົນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ວ່າ ສິ່ງ ໃດ ຈະ "ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ.

6 ແລະ ພວກເຮົາ ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍ ຫລາຍຢ່າງອີກ, ແລະ ມີວິນຍານແຫ່ງການ ທຳນາຍຫລາຍຢ່າງ; ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງຮູ້ ຈັກເລື່ອງຂອງ "ພຣະຄຣິດ ແລະ ອານາຈັກ ຂອງພຣະອົງທີ່ຈະມາເຖິງ.

7 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາ ຈຶ່ງ ອອກ ແຮງ ງານ ຢ່າງພາກພຽນ ໃນ ບັນດາຜູ້ຄົນ ຂອງພວກ

ເຮົາ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະ ໄດ້ຊັກຊວນ ພວກ ເຂົາໃຫ້ "ມາຫາພຣະຄຣິດ, ແລະ ມີສ່ວນ ຮັບພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອ ພວກເຂົາ ຈະ ໄດ້ເຂົ້າໄປ ໃນ ະທິພັກຂອງ ພຣະອົງ ຍົກເວັ້ນ ແຕ່ພຣະອົງປະຕິຍານ ໃນພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງວ່າບໍ່ໃຫ້ພວກ ເຂົາ ະເຂົ້າໄປ ດັ່ງເຊັ່ນ ພຣະອົງ ໄດ້ ະຊຸ່ນ ເຄືອງ ໃນ ວັນ ແຫ່ງການທົດລອງ ຂອງລູກ ຫລານ ອິດສະຣາເອນ ຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າຢູ່ ໃນ ະຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

8 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາປາດຖະໜາຕໍ່ພຣະ ເຈົ້າວ່າ ພວກເຮົາຈະຊັກຊວນຄົນທັງປວງ ບໍ່ໃຫ້ "ກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າທີ່ຈະ ະກໍ່ກວມ ພຣະອົງ ໃຫ້ພຣະພິໂລດ, ແຕ່ເພື່ອຄົນທັງ ປວງຈະເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ເຫັນແກ່ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ ແລະ ທົນ ຮັບເອົາ ະໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະອົງ ແລະ ຍອມຮັບເອົາຄວາມອັບອາຍຂາຍໜ້າຂອງ ໂລກ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບຈຶ່ງຖືວ່າ ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະເຮັດ ຕາມ ບັນຍັດ ຂອງນີໄຟ ອ້າຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.

9 ບັດນີ້ນີໄຟໄດ້ເຖົ້າແກ່ລົງ, ແລະ ເພິ່ນ ເຫັນວ່າເພິ່ນຈະ "ຕາຍໄປໃນໄວງນີ້; ດັ່ງ ນັ້ນ, ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ະເຈີມ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ໃຫ້ເປັນ ກະສັດຄົນຕໍ່ໄປ ແລະ ປົກຄອງຜູ້ຄົນຂອງ ເພິ່ນຕາມການສືບຄອງລາຊາບັນລັງຂອງ ະກະສັດ.

10 ຜູ້ຄົນມີຄວາມຮັກ ແພງ ຕໍ່ນີໄຟຢ່າງ

<p>4 ກ ອສ ສິ່ງທີ່ເດັ່ນ ແລະ ສຳຄັນ. 5 ກ 1 ນຟ 12. 6 ກ 1 ນຟ 10:4-11; 19:8-14. 7 ກ 2 ນຟ 9:41; ອມນ 1:26; ມຣນ 10:32. ຂ ຄມພ ພັກຜ່ອນ. ຄ ຈບຊ 14:23;</p>	<p>ພບຍ 1:35-37; ຄພ 84:23-25. ງ ຮສ 3:8. ຈ ຈບຊ 26:65; 1 ນຟ 17:23-31. 8 ກ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ. ຂ 1 ນຟ 17:30; ແອວ 12:36-37;</p>	<p>ຮລມ 7:18. ຄ ປຈສ ມທ 16:25-26 (ພາກໜ້ອຍທຳຍາຍ); ລກ 14:27. 9 ກ 2 ນຟ 1:14. ຂ ຄມພ ເຈີມ, ການເຈີມ. ຄ 2 ນຟ 6:2; ຈຮ 1:7.</p>
--	--	---

ເຫລືອລົ້ນ, ເພາະເພິ່ນເປັນຜູ້ປົກປັກຮັກສາ ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກເຂົາ, ໂດຍທີ່ບັດປາຍ ກ່າວຂອງລາບານເພື່ອປ້ອງກັນພວກເຂົາ, ແລະ ໂດຍການອອກແຮງງານຕະຫລອດ ວັນເວລາຂອງເພິ່ນເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງ ພວກເຂົາ—

11 ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ຄົນຈິ່ງປາດຖະໜາຈະເກັບ ກຳຊື່ຂອງເພິ່ນໄວ້ໃນຄວາມຊົງຈຳ. ແລະ ຜູ້ ໃດທີ່ຈະຂຶ້ນປົກຄອງແທນເພິ່ນ, ຜູ້ຄົນກໍຈະ ເອີ້ນວ່າ ນິໄຟທິສອງ, ນິໄຟທິສາມ, ແລະ ຕ່ຽງກັນໄປຕາມການສືບຄອງລາຊາບັນລັງ ຂອງກະສັດ; ແລະ ຜູ້ຄົນເອີ້ນກະສັດວ່າ ແນວນີ້ ເຖິງວ່າຈະມີຊື່ອັນອື່ນກໍຕາມ.

12 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ນິໄຟໄດ້ສິ້ນຊີວິດ.

13 ບັດນີ້ຜູ້ຄົນຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນ ກ່າວເລມັນ ກໍເປັນ ຊາວນິໄຟ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາຍັງຖືກເອີ້ນວ່າ ຊາວນິໄຟ, ຊາວ ຢາໂຄບ, ຊາວໂຍເຊັບ, ຊາວໂຊຣຳ, ຊາວ ເລມັນ, ຊາວເລມູເອນ, ແລະ ຊາວອິດຊະ ມາເອນ.

14 ແຕ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບຈະບໍ່ແບ່ງ ແຍກພວກເຂົາຕາມຊື່ເຫລົ່ານີ້, ແຕ່ຂ້າພະ ເຈົ້າຈະ ະເອີ້ນພວກທີ່ພະຍາຍາມປອງ ຮ້າຍຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟວ່າ ຊາວເລມັນ, ສ່ວນ ຄົນທີ່ເປັນເພື່ອນມິດກັບນິໄຟ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະເອີ້ນວ່າ ຊາວນິໄຟ, ຫລື ຜູ້ຄົນຂອງ ນິໄຟຕາມການສືບຄອງລາຊາບັນລັງຂອງ ກະສັດ.

15 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟພາຍໃຕ້ການປົກຄອງ ຂອງກະສັດອົງທຶສອງເລີ່ມມີໃຈແຂງກະ ດ້າງ, ແລະ ຍອມຕົນເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ບາງຢ່າງເໝືອນກັນກັບດາວິດໃນສະໄໝ ກ່ອນທີ່ຢາກມີ ະມະເຫສີ ແລະ ນາງສະໝີມ ຫລາຍຄົນ, ແລະ ໂຊໂລໂມນລູກຊາຍຂອງ ເພິ່ນກໍເໝືອນກັນ.

16 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເລີ່ມ ຕົ້ນ ສະແຫວງຫາຄຳ ແລະ ເງິນເປັນຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍ, ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນເພີ່ມຜັນດ້ວຍ ຄວາມທະນົງຕົວ.

17 ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບຈິ່ງໃຫ້ຂໍ້ ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແກ່ພວກເຂົາໃນຂະນະທີ່ ຂ້າພະເຈົ້າສິດສອນພວກເຂົາໃນ ະພຣະ ວິຫານ, ໂດຍທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບ ະວຽກ ງານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລ້ວ.

18 ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບ ແລະ ໂຍເຊັບນ້ອງຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ຮັບ ການແຕ່ງຕັ້ງໂດຍມີຂອງນິໄຟໃຫ້ເປັນປະ ໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ສອນຜູ້ຄົນພວກນີ້.

19 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຂະຫຍາຍ ະໜ້າ ທີ່ຂອງພວກເຮົາ ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກເຮົາຕ້ອງມີ ະຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຮັບເອົາບາບຂອງຜູ້ຄົນໄວ້ເທິງຫົວຂອງ ພວກເຮົາເອງ ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ສິດ ສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ພວກເຂົາ ດ້ວຍຄວາມພາກພຽນຢ່າງເຕັມທີ່; ດັ່ງນັ້ນ

10 ກ 1 ນຟ 4:9;
2 ນຟ 5:14;
ຄມ 1:13;
ມຊຢ 1:16;
ຄພ 17:1.
13 ກ ອນ 1:13;
ຄພ 3:18.
ຂ ຄມພ ຊາວນິໄຟ.
ຄ 1 ນຟ 4:35;

4 ນຟ 1:36-37.
14 ກ ມຊຢ 25:12;
ແອວ 2:11.
ຂ 2 ນຟ 4:11.
ຄ 2 ນຟ 5:9.
15 ກ ຄພ 132:38-39.
17 ກ 2 ນຟ 5:16.
ຄມພ ພຣະວິຫານ, ບ້ານ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຂ ຄມພ ເອີ້ນ, ການ ເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກ ພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ.
18 ກ 2 ນຟ 5:26.
19 ກ ຄມພ ຕຳແໜ່ງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່.
ຂ ຄພ 107:99-100.
ຄມພ ພິທັກຮັກສາ, ຜູ້ພິທັກ ຮັກສາ, ການພິທັກຮັກສາ.

ໂດຍການອອກແຮງງານດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຮົາ ກໍເລືອດຂອງພວກເຮົາຈະບໍ່ມາເປື້ອນອາພອນຂອງພວກເຮົາ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເລືອດຂອງພວກເຮົາຈະເປີເປື້ອນອາພອນຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຈະເຫັນວ່າພວກເຮົາບໍ່ປາດສະຈາກມົນທົນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ບົດທີ 2

ຢາໂຄບກ່າວ ໂທດການ ໄຝ່ຝັນ ຫາຄວາມຮັ່ງມີ, ຄວາມ ທະນົງ ຕົວ, ແລະ ຄວາມມີຈິດໃຈລາມົກ—ມະນຸດຄວນສະແຫວງຫາຄວາມຮັ່ງມີເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອເພື່ອນມະນຸດຂອງເຂົາ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຊາຍໃນບັນດາຊາວນິໄຟມີເມຍຫລາຍກວ່າທັງຄົນ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົມຊົມໃນພົມມະຈັນຂອງຜູ້ຍິງ. ປະມານ 544-421 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມຊຶ່ງຢາໂຄບນັ້ນອາດຊາຍຂອງນິໄຟໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟຫລັງຈາກນິໄຟໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປແລ້ວ:

2 ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າມີຢູ່ພາຍໃຕ້ພຣະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຂະຫຍາຍໜ້າທີ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍສະຕິບັນຍາ, ແລະ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະກຳຈັດບາບຂອງພວກທ່ານອອກຈາກອາພອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂຶ້ນມາພຣະວິຫານໃນມື້ນີ້ ເພື່ອຈະໄດ້ປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ພວກທ່ານ.

3 ແລະ ຕົວພວກທ່ານເອງຮູ້ຈັກແລ້ວ ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ຂອງຂ້າ

ພະເຈົ້າຢາງພາກພຽນຕາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຮັດ; ແຕ່ມື້ນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຖ່ວງດຶງດ້ວຍຄວາມປາດຖະໜາ ແລະ ຄວາມກະວົນກະວາຍເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານຍິ່ງກວ່າຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍມີມາກ່ອນ.

4 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຈົນມາເຖິງບັດນີ້ພວກທ່ານໄດ້ເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ໄວ້ກັບພວກທ່ານ.

5 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານຈົ່ງເຊື່ອຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າ ໂດຍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງພຣະຜູ້ສ້າງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ ຜູ້ມີອຳນາດທັງປວງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກພວກທ່ານໄວ້ກ່ຽວກັບ "ຄວາມນຶກຄິດຂອງພວກທ່ານວ່າ, ພວກທ່ານເລີ່ມຕົ້ນອອກແຮງງານໃນບາບ, ເບິ່ງແລ້ວບາບນັ້ນເປັນໜ້າກຽດຊັງທີ່ສຸດສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນໜ້າກຽດຊັງທີ່ສຸດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

6 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂສກເສົ້າ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າກົມໜ້າຢູ່ດ້ວຍຄວາມອັບອາຍຕໍ່ໜ້າທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ສ້າງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳແກ່ພວກທ່ານກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງໃຈພວກທ່ານ.

7 ແລະ ມັນເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໂສກເສົ້າອີກທີ່ຈະຕ້ອງໃຊ້ຄຳເວົ້າ "ຮຸນແຮງນຳພວກທ່ານຢູ່ຕໍ່ໜ້າເມຍຂອງພວກທ່ານ ແລະ ລູກຂອງພວກທ່ານ ຜູ້ຊຶ່ງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພວກເຂົາຫລາຍຄົນອ່ອນນ້ອມ ແລະ ບໍລິສຸດ ແລະ ລະມຸນລະໄມຕໍ່ພຣະພັກຂອງ

<p>19 ຄ 2 ນຟ 9:44. 2 5 ກ ແອວ 12:3; ຄພ 6:16.</p>	<p>ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ. 7 ກ ຄພ 121:43.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຄຸນນະທຳ.</p>
---	---	-----------------------

ພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ພໍພຣະໄທຕໍ່ພຣະເຈົ້າ;

8 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ ພວກເຂົາຂຶ້ນມາບ່ອນນີ້ ເພື່ອຈະໄດ້ຍິນພຣະຄໍາທີ່ໜ້າພໍໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ "ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງປົນປົວຈິດວິນຍານທີ່ຖືກບາດເຈັບ.

9 ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງເປັນພາລະແບກຫາບຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຖືກບັງຄັບ ເພາະພຣະບັນຍັດອັນເຄັ່ງຄັດ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບມາຈາກພຣະເຈົ້າ ໃຫ້ຕັກເຕືອນພວກທ່ານຕາມຄວາມຜິດຂອງພວກທ່ານ ແລະ ເຮັດໃຫ້ບາດແຜຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບກວ້າງອອກແທນທີ່ຈະປອບໂຍນ ແລະ ປົນປົວບາດແຜໃຫ້ພວກເຂົາ; ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບນັ້ນ, ແທນທີ່ຈະ ຊິນ ຊົມ ຢູ່ດ້ວຍພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໜ້າພໍໃຈ ກໍມີດາບສອງຄົມມາວາງໄວ້ ເພື່ອ ສຽບ ແທງ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈອັນອ່ອນນ້ອມຂອງພວກເຂົາໄດ້ຮັບບາດເຈັບ.

10 ແຕ່ທັງທີ່ເປັນວຽກງານໜັກຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍຕ້ອງເຮັດຕາມ "ຄໍາສັ່ງອັນເຄັ່ງຄັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ບອກພວກທ່ານ ໃຫ້ ຮູ້ ກ່ຽວ ກັບ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກທ່ານ ຕໍ່ໜ້າຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດ, ແລະ ຄົນທີ່ມີໃຈທີ່ຊອກຊ້າພາຍໃຕ້ການເຫລືອດພຣະເນດອັນ ຂ້າພະເຈົ້າຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງລິດອໍານາດຍິ່ງໃຫຍ່.

11 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກທ່ານດ້ວຍຄວາມຈິງ "ແຈ່ມແຈ້ງແຫ່ງພຣະ

ຄໍາ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ. ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ນັ້ນ, ພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງໄດ້ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ຢາໂຄບເຈົ້າຈຶ່ງໄປຍັງພຣະວິຫານໃນມື້ອື່ນນີ້, ແລະ ປະກາດພຣະຄໍາຊຶ່ງເຮົາຈະມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ກ່າວຕໍ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້.

12 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ນີ້ແມ່ນພຣະຄໍາຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຈະປະກາດແກ່ພວກທ່ານ, ຊຶ່ງພວກທ່ານຫລາຍຄົນກໍາລັງຄົ້ນຫາຄໍາ, ແລະ ເງິນ, ແລະ "ວັດຖຸນາໆຊະນິດ, ຊຶ່ງມີຢ່າງຫລວງຫລາຍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມອຸດົມສົມບູນທົ່ວແຜ່ນດິນ, ອັນເປັນ ຂໍ້ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄໍາສັນຍາສໍາລັບພວກທ່ານ ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກທ່ານ.

13 ແລະ ພຣະຫັດແຫ່ງອາລັກຂາໄດ້ຍື້ມຢູ່ເທິງພວກທ່ານຢ່າງພໍພຣະໄທທີ່ສຸດ, ຈົນວ່າພວກທ່ານໄດ້ຂອງມີຄ່າຫລວງຫລາຍ; ແລະ ເພາະວ່າບາງຄົນໃນບັນດາພວກທ່ານໄດ້ຮັບຫລາຍກວ່າພິນ້ອງຂອງພວກທ່ານ ແລ້ວພວກທ່ານຈຶ່ງຄິດ "ລະເມີເພີເຜີນດ້ວຍຄວາມທະນົງໃຈຫລາຍ ແລະ ເຮັດຄໍແຂງ ແລະ ອວດອ້າງ ຍ້ອນວ່າເຄື່ອງນຸ່ງລາຄາແພງຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ໄດ້ຂົ່ມເຫັງພິນ້ອງຂອງພວກທ່ານ ເພາະພວກທ່ານຄິດວ່າພວກທ່ານດີກວ່າພວກເຂົາ.

14 ແລະ ບັດນີ້ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານຄິດວ່າພຣະເຈົ້າຮັບຮອງສິ່ງນີ້ເພື່ອພວກທ່ານບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ, ບໍ່ເລີຍ. ແຕ່ພຣະອົງຈະກ່າວໂທດພວກທ່ານ, ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຍັງສືບຕໍ່

<p>8 ກ ແອວ 31:5. 10 ກ ຄມພ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ 2 ນຟ 9:44.</p>	<p>11 ກ 2 ນຟ 25:4; 31:2-3. 12 ກ 1 ນຟ 18:25; ຮລມ 6:9-11; ອທ 10:23.</p>	<p>ຂ 1 ນຟ 2:20. ຄມພ ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄໍາສັນຍາ. 13 ກ ມມ 8:35-39.</p>
--	---	---

ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຢູ່ ການພິພາກສາຂອງພຣະ ອົງຈະຕ້ອງມາສູ່ພວກທ່ານຢ່າງວ່ອງໄວ.

15 ໂອ້ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງສະແດງແກ່ພວກ ທ່ານວ່າ ພຣະອົງສາມາດສູບແທງພວກ ທ່ານໄດ້ ແລະ ໂດຍການເຫລືອດສາຍ ພຣະເນດຂອງພຣະອົງຂ້າງດຽວ ພຣະອົງ ກໍລົງທັນພວກທ່ານໃຫ້ເປັນຝຸ່ນໄດ້!

16 ໂອ້ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຈົ່ງເອົາພວກທ່ານ ອອກຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າ ກຽດຊັງອັນນີ້ເຖິດ ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກທ່ານຈົ່ງ ພັງພຣະບັນຊາຂອງພຣະອົງ ແລະ ຢາໄດ້ ໃຫ້ "ຄວາມທະນົງໃຈອັນນີ້ມາທຳລາຍຈິດ ວິນຍານຂອງພວກທ່ານເລີຍ!

17 ຈົ່ງຄິດວ່າ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກທ່ານ ກໍເໝືອນກັນກັບຕົວຂອງພວກທ່ານເອງ, ແລະ ຄຸ້ນເຄີຍກັບທຸກຄົນ ແລະ ແຈກຢາຍ "ເຂົ້າຂອງຂອງພວກທ່ານ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາຈະໄດ້ຮັ່ງມີເໝືອນດັ່ງພວກທ່ານ.

18 ແຕ່ວ່າກ່ອນທີ່ພວກທ່ານຈະຊອກຫາ "ຄວາມຮັ່ງມີນັ້ນ, ໃຫ້ພວກທ່ານຊອກຫາ ຮ້ອນຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກ່ອນ.

19 ແລະ ຫລັງຈາກພວກທ່ານໄດ້ຮັບ ຄວາມຫວັງໃນພຣະຄຣິດແລ້ວ ພວກທ່ານ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຮັ່ງມີ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານ ສະແຫວງຫາມັນ, ແລະ ພວກທ່ານຊອກ ຫາມັນດ້ວຍເຈດຕະນາເພື່ອ "ສ້າງຄວາມ ດີ—ເພື່ອມີເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ເປືອຍ ເປົ່າ, ແລະ ລ້ຽງຄົນອິດທົວ, ແລະ ບົດປ່ອຍ ຊະເລີຍໃຫ້ເປັນອິດສະລະ ແລະ ຊ່ວຍບັນ ເທົາທຸກໃຫ້ຄົນເຈັບປ່ວຍ ແລະ ຄົນທີ່ເປັນ ທຸກ.

20 ແລະ ບັດນີ້ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກທ່ານແລ້ວກ່ຽວ ກັບ ຄວາມທະນົງໃຈນັ້ນ; ແລະ ຄົນໃນ ຈຳນວນພວກທ່ານທີ່ເຮັດໃຫ້ເພື່ອນບ້ານ ຂອງພວກທ່ານເປັນທຸກ ແລະ ຂົ່ມເຫັງເຂົາ ເພາະຄວາມອວດດີໃນໃຈຂອງພວກທ່ານ, ດ້ວຍສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ພວກ ທ່ານ, ແລ້ວພວກທ່ານຈະເວົ້າວ່າແນວໃດ?

21 ພວກທ່ານບໍ່ຄິດບໍ່ວ່າ ເລື່ອງເຫລົ່າ ນີ້ເປັນໜ້າກຽດຊັງສຳລັບພຣະອົງຜູ້ສ້າງ ເນື້ອໜັງທັງປວງ? ແລະ ໃນສາຍພຣະເນດ ຂອງພຣະອົງແລ້ວ ຄົນຜູ້ໜຶ່ງກໍມີຄຸນຄ່າຊຳ ກັບຄົນອີກຜູ້ໜຶ່ງ. ແລະ ເນື້ອໜັງທັງໝົດ ນັ້ນມາຈາກຂີ້ຝຸ່ນ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງ ພວກເຂົາເພື່ອຈຸດມັງໝາຍອັນດຽວກັນ, ວ່າ ພວກເຂົາຄວນຮັກສາ "ພຣະບັນຍັດຂອງ ພຣະອົງ ແລະ ຖວາຍບາລະມີແຕ່ພຣະອົງ ຕະຫລອດໄປ.

22 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບການເວົ້າ ກັບພວກທ່ານກ່ຽວກັບຄວາມທະນົງໃຈນີ້. ແລະ ຖ້າວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຈຳເປັນຈະເວົ້າ ກ່ຽວກັບຄວາມຜິດອັນຫຍາບຫຍາຍນີ້, ໃຈ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຄົງປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງເພາະ ພວກທ່ານ.

23 ແຕ່ວ່າພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າເຮັດ ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງໜັກໃຈເພາະຄວາມ ຜິດອັນຫຍາບຊ້າຂອງພວກທ່ານ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ຜູ້ຄົນພວກ ນີ້ເລີ່ມສ້າງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ພວກເຂົາບໍ່ ເຂົ້າໃຈພຣະຄຳພີ, ແລະ ພະຍາຍາມຊອກ ຫາຂໍ້ແກ້ຕົວໃນການທຳການໂສເພນີ,

<p>16 ກ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ.</p> <p>17 ກ ຄມພ ຄວາມຜາສຸກ; ໃຫ້ທ່ານ, ການໃຫ້ທ່ານ.</p> <p>ຂ 4 ນພ 1:3.</p>	<p>18 ກ 1 ກສ 3:11-13; ມຣກ 10:17-27; 2 ນພ 26:31; ຄພ 6:7.</p> <p>ຄມພ ຮັ່ງມີ, ຄວາມຮັ່ງມີ.</p>	<p>ຂ ລກ 12:22-31.</p> <p>19 ກ ມຊຢ 4:26.</p> <p>21 ກ ຄພ 11:20; ອຣຣ 3:25-26.</p>
--	--	--

ເພາະເລື່ອງນີ້ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ກ່ຽວກັບກະສັດດາວິດ ແລະ ໂຊໂລໂມນລູກຊາຍຂອງເຂົາ.

24 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ດາວິດ ແລະ ກໍໂຊໂລໂມນມີ ມະເມຍກັບສາວໃຊ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ຊຶ່ງເລື່ອງນີ້ເປັນໜ້າກຽດຊັງຕໍ່ໜ້າເຮົາ.

25 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ເຮົາພາຜູ້ຄົນພວກນີ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ ດ້ວຍ ອຳນາດ ຂອງ ແຂນ ເຮົາ ເອງ, ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຍົກກິ່ງງ່າ ັອັນຊອບທຳຂຶ້ນ ຈາກໜໍ່ແໜງ ຂອງ ໂຢເຊັບ ໄວ້ໃຫ້ເຮົາ.

26 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍລະມານເໝືອນດັ່ງຄົນໃນສະໄໝກ່ອນ.

27 ດັ່ງນັ້ນ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງຟັງ, ແລະ ຈົ່ງເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ: ຈະບໍ່ມີຜູ້ຊາຍຄົນໃດໃນບັນດາພວກທ່ານມີເມຍຫລາຍກວ່າ ັໜຶ່ງຄົນ; ແລະ ມີເມຍນ້ອຍອີກບໍ່ໄດ້;

28 ເພາະເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊຶ່ນຊົມໃນ ັພົມມະຈັນຂອງຜູ້ຍິງ. ແລະ ສ່ວນການ ໂສເພນີນັ້ນ ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງຕໍ່ໜ້າເຮົາ; ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້.

29 ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ຄົນພວກນີ້ຈະຕ້ອງຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນແຜ່ນດິນຈະຖືກ ັສາບແຊ່ງສຳລັບພວກເຂົາ.

30 ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວວ່າ, ຖ້າເຮົາຢາກຈະລ້ຽງດູ ັລູກຫລານໄວ້ເພື່ອເຮົາ ແລ້ວ

ເຮົາຈະບັນຊາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາເອງ; ບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະເຊື່ອຟັງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້.

31 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ, ແລະ ໄດ້ຍິນສຽງທຸກ ໂສກຂອງລູກສາວຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາໃນແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນທົ່ວແຜ່ນດິນຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງຜິວຂອງພວກເຂົາ.

32 ແລະ ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ ເຮົາຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ສຽງຮ້ອງໄຫ້ຂອງລູກສາວທີ່ດີຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ນຳອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມຂຶ້ນມາເຖິງເຮົາເພື່ອຟ້ອງຜິວຂອງພວກເຂົາ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

33 ເພາະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ນຳ ເອົາ ລູກສາວຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາໄປເປັນຊະເລີຍເພາະຄວາມອ່ອນໂຍນຂອງນາງ ຖ້າຫາກເປັນ ດັ່ງ ນັ້ນ, ເຮົາ ຈະ ມາ ຍ້ຽມ ຢາມ ພວກເຂົາດ້ວຍການສາບແຊ່ງຢ່າງສາຫັດ, ຈົນເຖິງການທຳລາຍ; ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ທຳ ັການ ໂສ ເພ ນີ ເໝືອນ ດັ່ງ ຄົນ ໃນ ສະ ໄໝ ກ່ອນ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

34 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານຮູ້ແລ້ວວ່າ ພຣະບັນຍັດເຫລົ່ານີ້ໄດ້ປະທານໃຫ້ບິດາຂອງພວກເຮົາລີໄຮ; ດັ່ງນັ້ນພວກທ່ານໄດ້ຮູ້ມາແລ້ວ; ແລະ ພວກທ່ານໄດ້ເຂົ້າມາສູ່ການກ່າວໂທດອັນໃຫຍ່ຫລວງເພາະສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທີ່ພວກທ່ານບໍ່ຄວນເຮັດເລີຍ.

<p>24 ກ 1 ກສ 11:1; ນມຢ 13:25-27. ຂ 1 ກສ 11:1-3; ອຊຮ 9:1-2; ຄພ 132:38-39. 25 ກ ປຖກ 49:22-26; ອມ 5:15;</p>	<p>2 ນຟ 3:5; ແອວ 26:36. ຄມພ ລີໄຮ, ບິດາຂອງນີໄຟ. 27 ກ ຄພ 42:22; 49:16. ຄມພ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ. 28 ກ ຄມພ ພົມມະຈັນ.</p>	<p>29 ກ ອທ 2:8-12. 30 ກ ມລກ 2:15; ຄພ 132:61-66. 33 ກ ຄມພ ການຂາດສິນທຳທາງເພດ; ຕົ້ນຫາໜ້າມືດ, ຄວາມຕົ້ນຫາໜ້າມືດ.</p>
--	--	---

35 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກທ່ານ ເຮັດ ຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍ ນັ້ນ ໃຫຍ່ຫລວງກວ່າ ຊາວ ເລມັນ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ. ພວກທ່ານ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈອັນອ່ອນໂຍນຂອງເມຍຂອງພວກທ່ານ ເຈັບ ຊ້າ, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ລູກ ຫລານ ຂອງພວກທ່ານ ໝົດຄວາມໝັ້ນໃຈໃນພວກທ່ານ ຍ້ອນຕົວຢ່າງອັນຊົ່ວຮ້າຍທີ່ພວກທ່ານ ໄດ້ເຮັດ ຕໍ່ ໜ້າ ພວກເຂົາ. ແລະ ສູງ ສະ ອື່ນຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນໄປເຖິງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອ ພ້ອງ ພວກທ່ານ. ແລະ ເພາະ ຄວາມ ເຄັ່ງຄັດແຫ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງມາລົງທັນພວກທ່ານ, ໃຈຫລາຍດວງຈຶ່ງຕາຍໂດຍການຖືກສູບແຫງເປັນແຜເລິກ.

ບົດທີ 3

ຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດຮັບພຣະຄຳອັນໜ້າພໍໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ—ຊາວເລມັນຊອບທຳກວ່າຊາວ ນີໄຟ—ຢາໂຄບ ເຕືອນ ຕໍ່ ຕົ້ນ ການລ່ວງປະເວນີ, ກິເລດຕັນທາ, ແລະ ບາບທຸກຢ່າງ. ປະມານ 544-421 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບຈະເວົ້າກັບພວກທ່ານຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດ. ຈົ່ງຫວັງໃນພຣະເຈົ້າດ້ວຍຈິດໃຈໝັ້ນຄົງ, ແລະ ອະທິຖານເຖິງພຣະອົງດ້ວຍສັດທາຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ພຣະອົງຈະປອບໂຍນພວກທ່ານ ໃນຄວາມທຸກຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ພຣະອົງຈະວົງວອນແທນພວກທ່ານ, ແລະ ຈະສົ່ງຄວາມຍຸດ ຕິທຳລົງມາ ເທິງ ຄົນ ທີ່ສະແຫວງຫາຄວາມພິນາດໃຫ້ພວກທ່ານ.

2 ໂອ້ ທ່ານທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດ, ຈົ່ງເງິຍໜ້າຂຶ້ນ ແລະ ຮັບພຣະຄຳອັນໜ້າພໍໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງ ຊື່ນ ຊົມຢູ່

ດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ; ພວກທ່ານຈະເຮັດໄດ້ຖ້າຫາກຈິດໃຈຂອງພວກທ່ານ ກໍແນ່ວແນ່ຕະຫລອດໄປ.

3 ແຕ່ວິບັດ, ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີໃຈບໍລິສຸດ ແລະ ທີ່ ສົກກະປົກຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າໃນນີ້ນີ້; ເພາະຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ແຜ່ນດິນຈະຖືກສາບແຊ່ງເພື່ອເຫັນແກ່ພວກທ່ານ; ແລະ ຊາວເລມັນຊຶ່ງບໍ່ສົກກະປົກເທົ່າກັບພວກທ່ານ, ແຕ່ປານນັ້ນພວກເຂົາຍັງຖືກ ສາບແຊ່ງດ້ວຍຄຳສາບແຊ່ງຢ່າງສາຫັດ, ຈະຂຶ້ນຕີພວກທ່ານຈົນເຖິງຄວາມພິນາດ.

4 ແລະ ເວລາຈະມາເຖິງຢ່າງວ່ອງໄວ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ພວກເຂົາຈະເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳເອົາຄົນທີ່ຊອບທຳອອກຈາກບັນດາພວກທ່ານ.

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນພີ່ນ້ອງຂອງພວກທ່ານ, ຜູ້ທີ່ພວກທ່ານກຽດຊົງ ເພາະຄວາມສົກກະປົກຂອງພວກເຂົາ ແລະ ການສາບແຊ່ງຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນກັບຜິວໜັງຂອງພວກເຂົາກັບ ມາ ເປັນ ຜູ້ ຊອບ ທຳ ກວ່າ ພວກ ທ່ານ; ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ກໍບໍ່ ລືມ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ໄດ້ປະທານ ໃຫ້ບິດາ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ວ່າ—ພວກ ເຂົາ ຈະຕ້ອງມີເມຍແຕ່ຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີເມຍນ້ອຍ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີການໂສເພນີຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາ.

6 ແລະ ບັດນີ້, ພວກເຂົາຍຶດຖືທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດນີ້; ດັ່ງນັ້ນຍ້ອນການຍຶດຖືພຣະບັນຍັດນີ້, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ທຳລາຍພວກເຂົາ, ແຕ່ພຣະອົງຈະ ມາດຕາ

35 ກ ຢຄ 3:5-7.	ຄວາມສົກກະປົກ.	5 ກ ຢຄ 2:35.
3 2 ກ ແອວ 57:26-27.	ຂ 1 ນພ 12:23.	6 ກ 2 ນພ 4:3, 6-7;
3 ກ ຄມພ ສົກກະປົກ,	4 ກ ອມນ 1:5-7, 12-13.	ຮລມ 15:10-13.

ພວກເຂົາ; ແລະ ມີໜຶ່ງພວກເຂົາຈະກາຍເປັນຜູ້ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບພອນ.

7 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜົວຂອງພວກເຂົາ "ຮັກເມຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເມຍຂອງພວກເຂົາກໍຮັກຜົວຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຜົວເມຍກໍຮັກລູກໆ; ແລະ ສ່ວນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ແລະ ຄວາມກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ພວກທ່ານກໍເປັນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ ໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ສ້າງ ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກທ່ານແລ້ວ, ພວກທ່ານດີກວ່າພວກເຂົາຊຳໃດ?

8 ໂອ້ ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກທ່ານແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າຍ້ານວ່າຜົວໜັງຂອງພວກເຂົາຈະຂາວກວ່າຜົວໜັງຂອງພວກທ່ານ, ເມື່ອພວກທ່ານຖືກນຳໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າພ້ອມກັນກັບພວກເຂົາ.

9 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ພຣະບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ກັບພວກທ່ານວ່າ, ຢາໄດ້ໝິ່ນປະໝາດພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປເພາະຄວາມດຳຂອງຜົວໜັງຂອງພວກເຂົາ; ພ້ອມທັງຢາໄດ້ໝິ່ນປະໝາດເພາະຄວາມສົກກະບົກຂອງພວກເຂົາ; ຈົ່ງຄຳນຶງເຖິງຄວາມສົກກະບົກຂອງຕົນເອງ, ແລະ ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າຄວາມສົກກະບົກຂອງພວກເຂົານັ້ນແມ່ນມາຈາກບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ.

10 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກທ່ານຈົ່ງຄິດເຖິງ "ລູກຫລານຂອງພວກທ່ານວ່າ, ພວກທ່ານໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພວກເຂົາໂສກເສົ້າຊຳໃດ

ເພາະຕົວຢ່າງທີ່ພວກທ່ານເຮັດໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ແລະ ຈົ່ງຈຳໄວ້ອີກວ່າເພາະຄວາມສົກກະບົກຂອງພວກທ່ານ, ພວກທ່ານຈະນຳລູກຫລານຂອງພວກທ່ານໄປສູ່ຄວາມພິນາດ, ແລະ ບາບຂອງພວກເຂົາຈະກອງຢູ່ຫົວຂອງພວກທ່ານໃນວັນສຸດທ້າຍ.

11 ໂອ້ ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ, ຈົ່ງເຊື່ອພັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຖິດ; ຈົ່ງປຸກຄວາມສາມາດຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນ; ຈົ່ງສັ່ນຕົວຂອງພວກທ່ານເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ "ຕື່ນຈາກການນອນຫລັບແຫ່ງຄວາມຕາຍ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຕົວຫລຸດພົ້ນອອກຈາກຄວາມເຈັບປວດແຫ່ງ ຶນະລົກ ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ກັບມາເປັນ ະບໍລິວານຂອງມານທີ່ຖືກເຂົ້າໄປໃນທະເລໄຟ ແລະ ມາດ ຊຶ່ງເປັນ ະຄວາມຕາຍເທື່ອທີສອງ.

12 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟຫລາຍເລື້ອງ, ໂດຍຕັກເຕືອນພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ "ລ່ວງປະເວນີ ແລະ ະກິເລດຕັນຫາ ແລະ ບາບທຸກຢ່າງ, ໂດຍໄດ້ບອກພວກເຂົາເຖິງຜົນສະທ້ອນອັນເປັນຕາຍຳນານທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຈາກມັນ.

13 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບັນທຶກໄວ້ພຽງໜຶ່ງສ່ວນຮ້ອຍຂອງການປະຕິບັດຕົວຈິງຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້, ຊຶ່ງໃນຕອນນີ້ ກຳລັງເລີ່ມຂະຫຍາຍຕົວຂຶ້ນ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດບັນທຶກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກ "ເຫລົ່ານີ້; ແຕ່ວ່າການປະຕິບັດຕົວຈິງຫລາຍຢ່າງ, ແລະ ເລື່ອງສົງຄາມຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເລື່ອງການຂັດແຍ້ງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເລື່ອງການສືບຄອງລາຊາບັນລັງຂອງກະສັດຂອງພວກເຂົາໄດ້

<p>7 ກ ຄມພ ຄອບຄົວ; ຮັກ, ຄວາມຮັກ.</p> <p>10 ກ ຄມພ ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ.</p> <p>11 ກ ແອວ 5:6-9.</p>	<p>ຂ ຄມພ ນະລົກ.</p> <p>ຄ 2 ນພ 9:8-9.</p> <p>ງ ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ.</p>	<p>12 ກ ຄມພ ການລ່ວງປະເວນີ.</p> <p>ຂ ຄມພ ກິເລດຕັນຫາ; ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.</p> <p>13 ກ 1 ນພ 19:1-4; ຢດ 1:1-4.</p>
---	---	--

ບັນຫີກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກອີກເຫລັ້ມໜຶ່ງຊຶ່ງ
ໃຫຍ່ກວ່ານີ້.

14 ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າ
ແຜ່ນຈາລຶກຂອງຢາໂຄບ, ແລະ ມັນເຮັດ
ຂຶ້ນດ້ວຍມີຂອງນິໄຟ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈົບ
ການເວົ້າຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້.

ບົດທີ 4

ສາດສະດາທຸກທ່ານໄດ້ນະມັດສະການ
ພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ—
ການຖວາຍອີຊາກຂອງອັບຣາຮາມເປັນ
ລັກສະນະດຽວກັນກັບພຣະເຈົ້າຖວາຍ
ພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະ
ອົງ—ມະນຸດຕ້ອງທຳຕົນໃຫ້ຖືກຕ້ອງກັບ
ພຣະເຈົ້າໂດຍຜ່ານການຊົດໃຊ້—ຊາວຢິວ
ຈະປະຕິເສດຮາກຖານທຶນ. ປະມານ 544-
421 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ
ຄື ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບຊຶ່ງໄດ້ປະຕິບັດສາດ
ສະໜາກິດຫລາຍຢ່າງຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າດ້ວຍຄຳເວົ້າ, (ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາ
ມາດບັນຫີກຂໍຄວາມໄວ້ໝິດນອກຈາກພຽງ
ເລັກໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນ ເພາະວ່າການຄວັດ
ຕົວໜັງສືໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກນັ້ນແມ່ນຍາກ
ຫລາຍ) ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າສິ່ງທີ່ພວກເຮົາ
ບັນຫີກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກນັ້ນຕ້ອງຍັງຢູ່;

2 ແຕ່ເລື່ອງຫຍັງກໍຕາມທີ່ພວກເຮົາບັນ
ຫີກໄວ້ໃນສິ່ງອື່ນຈະຕ້ອງຕົກເຮ່ຍ ແລະ
ລຶບເລືອນໄປນອກຈາກຈະບັນຫີກໄວ້ໃນ
ແຜ່ນຈາລຶກເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ພວກເຮົາສາມາດ
ບັນຫີກຂໍຄວາມໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກພຽງ

ເລັກໜ້ອຍ ເພື່ອຈະໃຫ້ລະດັບຄວາມຮູ້ເລັກ
ໜ້ອຍ ແກ່ລູກຫລານ ແລະ ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກ
ແພງຂອງພວກເຮົາກ່ຽວກັບພວກເຮົາ, ຫລື
ກ່ຽວກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ—

3 ບັດນີ້ພວກເຮົາປິຕິຍິນດີໃນເລື່ອງນີ້;
ແລະ ພວກເຮົາອອກແຮງງານຢ່າງພາກ
ພຽນທີ່ຈະຄວັດຂໍຄວາມນີ້ໄວ້ໃນແຜ່ນ
ຈາລຶກໂດຍຫວັງວ່າພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງ
ພວກເຮົາ ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກເຮົາ
ຈະຮັບມັນດ້ວຍໃຈທີ່ຮູ້ບຸນຄຸນ, ແລະ ອ່ານ
ເພື່ອຮຽນຮູ້ດ້ວຍຄວາມສຸກ ແລະ ບໍ່ແມ່ນ
ດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນ
ດ້ວຍຄວາມໝິ່ນປະໝາດບິດາມານດາຜູ້
ທຳອິດຂອງພວກເຮົາ.

4 ເພາະເພື່ອເຈດຕະນານີ້ພວກເຮົາຈຶ່ງ
ໄດ້ບັນຫີກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ເພື່ອພວກລູກ
ຫລານຈະໄດ້ຮູ້ວ່າພວກເຮົາ "ຮູ້ຈັກພຣະ
ຄຣິດ ມາກ່ອນ; ແລະ ພວກເຮົາມີຄວາມ
ຫວັງໃນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງມາໄດ້
ຫລາຍຮ້ອຍປີແລ້ວ ກ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະສະ
ເດັດມາ ແລະ ບໍ່ມີແຕ່ພວກເຮົາເທົ່ານັ້ນທີ່
ມີຄວາມຫວັງໃນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະ
ອົງ, ແຕ່ *ສາດສະດາຜູ້ສັກສິດທັງຫລາຍ
ຊຶ່ງຢູ່ມາກ່ອນພວກເຮົາກໍມີຄວາມຫວັງເຊັ່ນ
ດຽວກັນ.

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເພິ່ນເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ
ແລະ "ນະມັດສະການພຣະບິດາໃນພຣະ
ນາມຂອງພຣະອົງ ແລະ ພວກເຮົາກໍນະມັດ
ສະການພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະ
ອົງເໝືອນກັນ; ແລະ ເພື່ອເຈດຕະນານີ້
ພວກເຮົາຈຶ່ງຮັກສາ *ກົດຂອງໂມເຊ ໂດຍ
ກຳນົດຫວັງໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ

4 4 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ຂ ລກ 24:25-27; ຢຄ 7:11;
ມຊຢ 13:33-35;
ຄພ 20:26.

5 ກ ມຊ 5:8.
ຂ 2 ນຟ 25:24;
ຈຣ 1:11;
ມຊຢ 13:27, 30;

ແອວ 25:15-16.
ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ.
ຄ ຄລຕ 3:24.

ໄປທາງພຣະອົງ, ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ກົດຈຶ່ງ
ຖືກຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ສັກສິດສຳລັບພວກເຮົາ ເພື່ອ
ຄວາມຊອບທຳແມ່ນຄືກັນກັບອັບຣາຮາມ
ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານທີ່ເຊື່ອຟັງພຣະ
ບັນຊາຂອງພຣະເຈົ້າຈົນວ່າໄດ້ຖວາຍອີ
ຊາກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນແດ່ພຣະອົງ ຊຶ່ງ
ເປັນລັກສະນະດຽວກັນກັບພຣະເຈົ້າຖວາຍ
ພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະອົງ.

6 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຄົ້ນຫາການຂຽນ
ຂອງສາດສະດາ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຮັບ
ການເປີດເຜີຍຫລາຍເລື່ອງ ແລະ ວິນຍານ
ແຫ່ງ ການທຳນາຍ; ແລະ ມີ ພະຍານ
ທັງໝົດນີ້ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມຫວັງ,
ແລະ ມີສັດທາຢ່າງບໍ່ສະທ້ານຫວັ້ນໄຫວ,
ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາສາມາດ ບັງຄັບ
ບັນຊາໃນ ພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູໄດ້
ແຫ້ງຈົນວ່າຕົ້ນໄມ້, ຫລື ພູເຂົາ, ຫລື ຄົນໃນ
ທະເລກໍເຊື່ອຟັງເຮົາແທ້.

7 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ ຍັງ ໄດ້ ສະແດງ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ເຫັນ
ຄວາມອ່ອນແອຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອພວກ
ເຮົາຈະຮູ້ວ່າເປັນຍ້ອນພຣະຄຸນຂອງພຣະ
ອົງ ແລະ ພຣະເມດຕາກະລຸນາອັນຍິ່ງໃຫຍ່
ຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດ, ພວກ
ເຮົາຈຶ່ງມີອຳນາດເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້.

8 ຈົ່ງເບິ່ງ, ວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນ. ຄວາມລຶກ
ລັບຂອງພຣະອົງ ບໍ່ສາມາດຍັງເຖິງໄດ້;

ແລະ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຄົນຈະພົບເຫັນເສັ້ນ
ທາງຂອງພຣະອົງທັງໝົດ. ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດ
ຈະ "ຮູ້ຈັກ" ເສັ້ນທາງຂອງພຣະອົງນອກ
ຈາກພຣະອົງຈະເປີດເຜີຍໃຫ້ເຂົາຮູ້; ດັ່ງ
ນັ້ນ, ພິນ້ອງເອີຍ, ຢ່າໄດ້ໝິ່ນປະໝາດການ
ເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຈົ້າເລີຍ.

9 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໂດຍ ອຳນາດ ແຫ່ງ
ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ມະນຸດຈຶ່ງໄດ້ມາ
ສູ່ຜືນແຜ່ນດິນໂລກ, ຊຶ່ງແຜ່ນດິນໂລກໄດ້
ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍ ອຳນາດ ແຫ່ງ ພຣະຄຳ
ຂອງພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກພຣະເຈົ້າ
ສາມາດ ຮັບ ສັງ ແລະ ໂລກເປັນ ຂຶ້ນ ມາ
ແລະ ຮັບສັງ ແລະ ມະນຸດຖືກສ້າງຂຶ້ນມາ,
ໄອ້ ແລ້ວເປັນຫຍັງພຣະອົງຈະບໍ່ສາມາດ
ບັນຊາ ແຜ່ນດິນໂລກ, ຫລື ວຽກງານແຫ່ງ
ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງເໜືອຜືນແຜ່ນດິນນີ້
ໄດ້ຕາມພຣະປະສົງ ແລະ ຄວາມພໍພຣະ
ໄທຂອງພຣະອົງ?

10 ດັ່ງນັ້ນ, ພິນ້ອງເອີຍ, ຢ່າໄດ້ພະຍາ
ຍາມ ແນະນຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແຕ່ໃຫ້ຮັບ
ເອົາຄຳແນະນຳຈາກພຣະຫັດຂອງພຣະ
ອົງ. ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕົວຂອງພວກທ່ານກໍ
ຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າ ພຣະອົງໄດ້ແນະນຳດ້ວຍ
ຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດ ແລະ ດ້ວຍ
ຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະ ດ້ວຍຄວາມເມດຕາ
ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຕໍ່ວຽກງານທັງໝົດຂອງພຣະ
ອົງ.

11 ດັ່ງນັ້ນ, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງເອີຍ, ຈົ່ງ

<p>5໘ ປຖກ 22:1-14; ຢຮ 3:16-18. ຄມພ ອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ.</p> <p>6໗ ຄມພ ທຳນາຍ, ການ ທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ.</p> <p>ຂ ຄມພ ພະຍານ.</p> <p>ຄ ຄມພ ອຳນາດ.</p> <p>໘ ກຈກ 3:6-16; 3 ນຟ 8:1.</p> <p>7໗ ອຫ 12:27.</p>	<p>8໗ ຄພ 19:10; 76:114. ຄມພ ຄວາມລຶກລັບ ຂອງພຣະເຈົ້າ.</p> <p>ຂ ຮມ 11:33-36.</p> <p>ຄ 1 ກຮຫ 2:9-16; ແອວ 26:21-22.</p> <p>ຄມພ ຄວາມຮູ້.</p> <p>໘ ອຊຢ 55:8-9.</p> <p>9໗ ມມ 9:17; ມຊ 1:32.</p>	<p>ຂ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ; ມະນຸດ.</p> <p>ຄ ຮລມ 12:8-17.</p> <p>10໗ 2 ນຟ 9:28-29; ແອວ 37:12, 37; ຄພ 3:4, 13.</p> <p>ຂ ຄມພ ສະຕິບັນຍາ; ຮອບຮູ້ທຸກຢ່າງ.</p>
---	---	---

ຄົນດີກັບພຣະອົງທາງ ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ ພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກນຳເນີດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບການພື້ນຄົນຊີວິດໂດຍອຳນາດຂອງການພື້ນຄົນຊີວິດຊຶ່ງຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ, ແລະ ຖືກນຳ ມາ ເປັນ ຜົນທຳ ອິດຂອງພຣະຄຣິດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ໂດຍມີສັດທາ, ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມຫວັງດີແຫ່ງລັດສະໝີພາບໃນພຣະອົງກ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກໃນເນື້ອໜັງ.

12 ແລະ ບັດນີ້ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງເອີຍ, ຢ່າໄດ້ແປກໃຈເລີຍທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເລື່ອງນີ້ກັບພວກທ່ານ; ເພາະເຫດໃດຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ ກໍເວົ້າເຖິງການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ມີຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນກ່ຽວກັບພຣະອົງດັ່ງທີ່ມີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການພື້ນຄົນຊີວິດ ແລະ ໂລກທີ່ຈະມາເຖິງ?

13 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເອີຍ, ຜູ້ ໃດ ທີ່ ທຳ ນາຍ, ໃຫ້ ເຂົາ ທຳ ນາຍ ເຖິງ ຄວາມ ເຂົ້າ ໃຈ ຂອງ ມະນຸດ; ເພາະ ວ່າ ພຣະ ວິນ ຍານ ກ່າວ ດ້ວຍ ຄວາມ ຈິງ ແລະ ບໍ່ ຕົວະ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນ ຈິ່ງ ກ່າວ ເຖິງ ເລື່ອງ ດັ່ງ ທີ່ ະເປັນ ຈິງ ແລະ ເຖິງ ເລື່ອງ ດັ່ງ ທີ່ ຈະ ເປັນ ຈິງ. ດັ່ງນັ້ນ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ຈິ່ງ ຖືກ ສະ ແດງ ໃຫ້ ປະ ຈັກ ແກ່ ພວກ ເຮົາ ຢ່າ ຍ່າ ແຈ່ມ ແຈ້ງ ເພື່ອ ຄວາມ ລອດ ຂອງ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ພວກ ເຮົາ. ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ ພະ ຍານ ໃນ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ຕາມ ລຳ ພັງ;

ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບສິ່ງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກັບສາດສະດາໃນສະໄໝກ່ອນມາແລ້ວ.

14 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວຍິວເປັນຄົນ ກໍແຂງຄໍ ແລະ ພວກເຂົາ ະດູໝິ່ນປະໝາດຄຳເວົ້າອັນແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ເຂັ້ມຂົ້າສາດສະດາ, ແລະ ສະແຫວງຫາສິ່ງທີ່ພວກເຂົາບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈໄດ້. ດັ່ງນັ້ນເພາະ ຄວາມຕາບອດຂອງພວກເຂົາຊຶ່ງຕາບອດນັ້ນມາຈາກການເບິ່ງຂ້າມເຄື່ອງໝາຍ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຈຳຕ້ອງຕົກໄປ; ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາຄວາມແຈ່ມແຈ້ງຂອງພຣະອົງໄປຈາກພວກເຂົາ, ແລະ ມອບ ຫລາຍ ສິ່ງ ຫລາຍ ຢ່າງ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຂົາ ຊຶ່ງ ພວກ ເຂົາ ເຂົ້າ ໃຈ ບໍ່ ໄດ້, ເພາະ ພວກ ເຂົາ ປາດ ຖະ ໜາ ແນວ ນັ້ນ. ແລະ ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາປາດຖະໜາແນວນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດແນວນັ້ນເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ສະດຸດ.

15 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບໄດ້ຖືກນຳພາໂດຍພຣະວິນຍານໄປເຖິງການທຳນາຍ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນໂດຍການກະທຳຂອງພຣະວິນຍານຊຶ່ງຢູ່ໃນຂ້າພະເຈົ້າ, ວ່າໂດຍ ການສະດຸດຂອງຊາວຍິວພວກເຂົາຈະບໍ່ ຍອມຮັບ ທີນຊຶ່ງຢູ່ເທິງນັ້ນພວກເຂົາຈະໄດ້ສ້າງ ແລະ ມີຮາກຖານອັນປອດໄພ.

16 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມພຣະຄຳພີແລ້ວ, ທີນກ້ອນນີ້ຈະກາຍເປັນ ຮາກຖານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສຸດທ້າຍ ແລະ ແນ່ນອນອັນ

<p>11 ກ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. ຂ ຮສ 5:9. ຄ ຄມພ ການພື້ນຄົນພຣະ ຊົນ, ການພື້ນຄົນຊີວິດ. ງ ມຊຢ 15:21-23; 18:9; ແອວ 40:16-21. 12 ກ 2 ນພ 25:26. 13 ກ ຄມພ ຈິງ, ຄວາມຈິງ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຂ ຄພ 93:24.</p>	<p>ຄ ແອວ 13:23. 14 ກ ມທ 23:37-38; 2 ນພ 25:2. ຂ 2 ກສທ 11:3; 1 ນພ 19:7; 2 ນພ 33:2. ຄ ອຊຢ 44:18; ຮມ 11:25. ງ 2 ນພ 25:1-2. 15 ກ ອຊຢ 8:13-15;</p>	<p>1 ກສທ 1:23; 2 ນພ 18:13-15. ຂ 1 ນພ 10:11. ຄ ຄມພ ທີນ; ທີນເສົາເອກ. 16 ກ ພສສ 118:22-23. ຂ ອຊຢ 28:16; ຮລມ 5:12.</p>
--	--	---

ດຽວ, ຊຶ່ງເທິງມັນຊາວຢິວຈະສາມາດສ້າງຂຶ້ນໄດ້.

17 ແລະ ບັດນີ້ທ່ານທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເປັນໄປໄດ້ແນວໃດທີ່ຄົນເຫລົ່ານີ້ຫລັງຈາກປະຕິເສດຮາກຖານ "ອັນແນ່ນອນແລ້ວຈະສ້າງຂຶ້ນເທິງນັ້ນໄດ້ ເພື່ອວ່າມັນຈະໄດ້ກາຍເປັນຫີນເອກຂອງພວກເຂົາ?

18 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພິມັອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກເປີດເຜີຍຄວາມລຶກລັບນີ້ແກ່ພວກທ່ານ; ຖ້າຫາກດ້ວຍວິທີໃດກໍຕາມຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຫວັ່ນໄຫວຈາກຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນພຣະວິນຍານແລະ ສະດຸດເພາະຄວາມເປັນຫ່ວງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີຕໍ່ພວກທ່ານຫລາຍເກີນໄປ.

ບົດທີ 5

ຢາໂຄບອ້າງເຖິງຖ້ອຍຄຳຂອງຊີນັດປຽບທຽບຕົ້ນໝາກກອກເທດ ແລະ ຕົ້ນໝາກກອກ ປ່າ—ພວກເຂົາ ຄື ອິດສະຣາເອນ ແລະ ຄົນຕ່າງຊາດ—ການກະຈັດກະຈາຍ ແລະ ການເຕົ້າໂຮມຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ ຊຶ່ງໄດ້ຄາດຄະເນໄວ້ແລ້ວ—ການກ່າວເຖິງຊາວນີໄຟກັບຊາວເລມັນ ແລະ ເຖິງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດ—ຄົນຕ່າງຊາດຈະຖືກຕໍ່ເຂົ້າກັບອິດສະຣາເອນ—ໃນທີ່ສຸດສວນອະງຸ່ນຈະຖືກເຜົາ. ປະມານ 544-421 ປີກ່ອນຄ.ສ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພິມັອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ, ພວກທ່ານຈຳບໍ່ໄດ້ບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານເຄີຍອ່ານຂໍ້ຄວາມຂອງສາດສະດາ "ຊີນັດ ຊຶ່ງ

ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ມີຄວາມວ່າ:

2 ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນເອີຍ, ຈົ່ງຟັງ ແລະ ຈົ່ງເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ເປັນສາດສະດາຄົນໜຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

3 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍ "ອິດສະຣາເອນເອີຍ, ເຮົາຈະປຽບທຽບເຈົ້າໃສ່ກັບ ຕົ້ນໝາກກອກເທດໃນສວນ, ຊຶ່ງຄົນຜູ້ໜຶ່ງເອົາມາປູກ ແລະ ບົວລະບັດໃນ "ສວນອະງຸ່ນຂອງເພິ່ນ; ແລະ ມັນໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ແລະ ເຖົ້າແກ່ລົງ, ແລະ ເລີ່ມ 'ຊຸດໂຊມລົງ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ອອກໄປ ແລະ ເພິ່ນເຫັນວ່າຕົ້ນໝາກກອກເທດຂອງເພິ່ນເລີ່ມຊຸດໂຊມລົງ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະລີງງ່າຂອງມັນອອກ ແລະ ພວນດິນຮອບຕົ້ນມັນ ແລະ ບຳລຸງມັນເພື່ອມັນຈະແຕກງ່າ ແລະ ບົ່ງໃບງາມຂຶ້ນເພື່ອມັນຈະບໍ່ຕາຍ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ລີງງ່າມັນອອກ ແລະ ໄດ້ພວນດິນຮອບຕົ້ນມັນ, ແລະ ບຳລຸງມັນຕາມຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກນັ້ນ, ຫລາຍມື້ຕໍ່ມາມັນໄດ້ແຕກງ່າ ແລະ ບົ່ງໃບງາມຂຶ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງຍອດໃຫຍ່ຂອງມັນເລີ່ມຫຼົງແຫ້ງລົງ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ເຫັນ ແລະ ເວົ້າກັບຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນວ່າ: ມັນເຮັດໃຫ້ເຮົາ

<p>17 ກ ມທ 19:30; ຄພ 29:30. 5 1 ກ ຄພ ຊີນັດ. 3 ກ ອຊກ 36:8.</p>	<p>ຄພ ອິດສະຣາເອນ. ຂ ຮມ 11:17-24. ຄພ ໝາກກອກເທດ, ຕົ້ນ. ຄ ຄພ 101:44.</p>	<p>ຄພ ສວນອະງຸ່ນຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ງ ຄພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.</p>
---	---	---

ມີຄວາມໂສກເສົ້າຫລາຍທີ່ຈະສູນເສຍຕົ້ນໄມ້ນີ້ໄປ; ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງໄປຕັດເອົາງ່າຂອງຕົ້ນໝາກກອກ ະປາ, ແລ້ວເອົາມັນມາໃຫ້ເຮົາ; ແລະ ພວກເຮົາຈະຫັກງ່າໃຫຍ່ ຊຶ່ງກຳລັງຫ່ຽວແຫ້ງອອກ, ແລະ ພວກເຮົາຈະ ໂຍນມັນເຂົ້າກອງໄຟໃຫ້ມັນໄໝ້ໄປເສຍ.

8 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເຈົ້າ ນາຍ ຂອງ ສວນອະນຸ່ນ ໄດ້ກ່າວວ່າ, ເຮົາ ຈະ ເອົາງ່າ ອ່ອນ ແລະ ງາມເຫລົ່ານີ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍ ໄປ, ແລະ ເຮົາຈະຕໍ່ງ່າມັນເຂົ້າກັບທີ່ໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາຕ້ອງການ; ເຖິງວ່າຮາກຂອງມັນຈະຕາຍກໍບໍ່ສຳຄັນ, ເຮົາຈະຮັກສາແນວຂອງມັນໄວ້ໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈະເອົາກິງອ່ອນ ແລະ ງາມເຫລົ່ານີ້ໄປ ແລະ ເຮົາຈະຕໍ່ງ່າມັນເຂົ້າກັບທີ່ໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາຕ້ອງການ.

9 ເຈົ້າຈົ່ງເອົາງ່າຂອງຕົ້ນໝາກກອກປ່າໄປ ແລະ ຕໍ່ງ່າມັນເຂົ້າ ະແທນທີ່, ແລະ ງ່າເຫລົ່ານີ້ທີ່ເຮົາໄດ້ຫັກອອກ ເຮົາຈະໂຍນມັນເຂົ້າກອງໄຟ ແລະ ຈູດມັນເສຍ ເພື່ອມັນຈະບໍ່ເປັນສິ່ງກົດຂວາງໃນສວນອະນຸ່ນຂອງເຮົາ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະນຸ່ນໄດ້ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະນຸ່ນ, ແລະ ໄດ້ຕໍ່ງ່າຂອງຕົ້ນໝາກກອກ ະປາ.

11 ແລະ ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະນຸ່ນໃຫ້ພວນດິນຮອບຕົ້ນ, ແລະ ລິງ່າ, ແລະ ບຳລຸງ, ໂດຍກ່າວກັບຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນວ່າ: ມັນເຮັດໃຫ້ເຮົາໂສກເສົ້າທີ່ເຮົາຈະສູນເສຍຕົ້ນໄມ້ນີ້ໄປ; ດັ່ງນັ້ນເພື່ອເຮົາອາດຈະໄດ້ຮັກສາຮາກຂອງມັນໄວ້ບໍ່ໃຫ້ຕາຍ ເພື່ອເຮົາຈະ

ໄດ້ຮັກສາມັນໄວ້ໃຫ້ຕົວເຮົາ, ເຮົາຈົ່ງເຮັດດັ່ງນີ້.

12 ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈົ່ງໄປເຖິດ; ຈົ່ງບົວລະບັດຕົ້ນໄມ້ນີ້ ແລະ ບຳລຸງມັນຕາມຄຳທີ່ເຮົາສັ່ງ.

13 ແລະ ເຮົາຈະ ະວາງງ່າເຫລົ່ານີ້ໄວ້ໃນບ່ອນໂກທີ່ສຸດຂອງສວນອະນຸ່ນຂອງເຮົາ, ບ່ອນໃດກໍຕາມ ແລ້ວ ແຕ່ ເຮົາຕ້ອງການ, ແລະ ບໍ່ສຳຄັນສຳລັບເຈົ້າ; ແລະ ເຮົາເຮັດສິ່ງນີ້ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຮັກສາງ່າເດີມຂອງຕົ້ນມັນໄວ້; ແລະ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ເກັບໝາກຂອງມັນໄວ້ ເພື່ອລະດູການໜ້າ ໃຫ້ຕົວເຮົາໃຊ້ນຳອີກ; ເພາະວ່າມັນເຮັດໃຫ້ເຮົາໂສກເສົ້າທີ່ເຮົາຈະສູນເສຍຕົ້ນໄມ້ນີ້ ແລະ ໝາກຂອງມັນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະນຸ່ນ ໄດ້ອອກໄປ ແລະ ເຊື່ອງງ່າເດີມຂອງຕົ້ນໝາກກອກເທດໄວ້ບ່ອນໂກທີ່ສຸດຂອງສວນອະນຸ່ນ, ບາງງ່າໄວ້ບ່ອນໜຶ່ງ, ແລະ ບາງງ່າໄວ້ອີກບ່ອນໜຶ່ງຕາມຄວາມປະສົງ ແລະ ຕາມຄວາມພໍໃຈຂອງເພິ່ນ.

15 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລາຍ ປີ ຜ່ານ ໄປ, ແລະ ເຈົ້າ ນາຍ ຂອງ ສວນ ອະນຸ່ນ ໄດ້ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນວ່າ: ມາເຖິດ, ໃຫ້ພວກເຮົາລົງໄປໃນສວນອະນຸ່ນເພື່ອເຮັດວຽກງານໃນສວນອະນຸ່ນ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະນຸ່ນກັບຄືນໃຊ້ຂອງເພິ່ນໄດ້ລົງໄປ ໃນ ສວນ ອະນຸ່ນ ເພື່ອ ເຮັດ ວຽກ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນໃຊ້ໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້ານາຍຂອງຕົນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເບິ່ງນີ້ແມ່; ຈົ່ງຫລຽວເບິ່ງຕົ້ນໄມ້ນີ້.

7 ກ ສມ 11:17, 24. | 10 ກ ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ.
9 ກ ສມ 1:13. | 13 ກ 1 ນພ 10:12.

17 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນ ໄດ້ຫລົງເບິ່ງ ແລະ ໄດ້ເຫັນຕົ້ນໄມ້ ຕົ້ນທີ່ກົງໝາກກອກປ່າຖືກຕໍ່ງ່າໄວ້; ແລະ ມັນງອກງາມ ແລະ ເປັນ ພາກແລ້ວ. ແລະ ເພິ່ນເຫັນວ່າ ມັນດີ ແລະ ໝາກຂອງມັນຄືກັນກັບໝາກຈາກຕົ້ນເດີມຂອງມັນ.

18 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ກ່າວ ກັບ ຄົນ ໃຊ້ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ງ່າຂອງຕົ້ນປ່າ ໄດ້ຮັບຄວາມຊຸ່ມເຢັນ ຈາກຮາກຂອງມັນ ຈົນຮາກນັ້ນເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມແຂງແຮງຂຶ້ນ, ແລະ ຮາກຂອງມັນມີຄວາມແຂງແຮງຫລາຍ; ງ່າປ່າຈຶ່ງເກີດໝາກຫວານ. ບັດນີ້, ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ເອົາງ່າເຫລົ່ານີ້ມາຕໍ່ງ່າເຂົ້າກັບຕົ້ນຂອງມັນ, ມັນກໍອາດຈະຕາຍ ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງເຮົາຈະເກັບເອົາໝາກທີ່ເກີດຈາກຕົ້ນຂອງມັນ ໄວ້ໃຫ້ຫລາຍ; ແລະ ໝາກຂອງມັນເຮົາຈະເກັບມັນໄວ້ ເພື່ອລະດູການໜ້າໃຫ້ຕົວຂອງເຮົາເອງ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນ ໄດ້ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນວ່າ: ມານີ້, ແລ້ວພາກັນໄປບ່ອນໄກທີ່ສຸດຂອງສວນອະງຸ່ນ, ແລະ ແນມເບິ່ງວ່າງ່າເດີມຂອງຕົ້ນໄມ້ມີໝາກຫລາຍຄືກັນບໍ່, ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ເກັບໝາກຂອງມັນໄວ້ ເພື່ອລະດູການໜ້າໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທັງສອງໄດ້ອອກໄປຫາບ່ອນທີ່ເພິ່ນເຊື່ອງງ່າເດີມຂອງຕົ້ນໄມ້ນັ້ນໄວ້, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້; ແລະ ເຂົາເຫັນ ທີ່ນີ້ທຳອິດທີ່ເປັນໝາກ, ແລະ ເຂົາເຫັນວ່າມັນດີ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວອີກວ່າ: ຈົ່ງເອົາໝາກຂອງມັນໄວ້ ເພື່ອລະດູການໜ້າ, ເພື່ອເຮົາຈະຮັກສາມັນໄວ້ໃຫ້ຕົວ

ເຮົາເອງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ, ເຮົາບຳລຸງຮັກສາມັນເປັນເວລາດົນນານມາແລ້ວ, ແລະ ມັນເປັນໝາກຫລາຍ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນໃຊ້ໄດ້ທູນຖາມເຈົ້ານາຍຂອງຕົນວ່າ: ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງມາປູກຕົ້ນໄມ້ນີ້, ຫລື ງ່ານີ້ໄວ້ບ່ອນນີ້? ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນບ່ອນທີ່ບໍ່ດີທີ່ສຸດໃນທີ່ດິນທັງໝົດຂອງສວນອະງຸ່ນ.

22 ແລະ ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນ ໄດ້ກ່າວກັບເຂົາວ່າ: ຢາໄດ້ແນະນຳເຮົາເລີຍ; ເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າ ບ່ອນນີ້ເປັນບ່ອນບໍ່ດີ; ດັ່ງນັ້ນເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ເຮົາໄດ້ບຳລຸງມັນມາເປັນເວລາດົນນານແລ້ວ, ແລະ ເຈົ້າເອງກໍເຫັນວ່າມັນເປັນໝາກຢາງຫລວງຫລາຍ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນ ໄດ້ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນວ່າ: ເບິ່ງນີ້ແມ່, ຈົ່ງເບິ່ງວ່າ ເຮົາໄດ້ປູກອີກງ່າໜຶ່ງຂອງຕົ້ນໄມ້ອີກ; ແລະ ເຈົ້າຮູ້ວ່າດິນບ່ອນນີ້ຂີ້ຮ້າຍກວ່າບ່ອນທຳອິດ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ບຳລຸງມັນເປັນເວລາດົນນານ, ແລະ ມັນເປັນໝາກຢາງຫລວງຫລາຍ; ສະນັ້ນ, ຈົ່ງເຕົ້າໂຮມມັນ ແລະ ມັງນໄວ້ ເພື່ອລະດູການໜ້າ, ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຮັກສາມັນໄວ້ໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນ ໄດ້ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນອີກວ່າ: ເບິ່ງນີ້ແມ່, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງອີກ ງ່າໜຶ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ປູກໄວ້ອີກ; ຈົ່ງເບິ່ງວ່າ ເຮົາໄດ້ບຳລຸງມັນມາຫລາຍແລ້ວ, ແລະ ມັນກໍເປັນໝາກຢາງຫລວງຫລາຍ.

25 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ວ່າ: ເບິ່ງນີ້ແມ່ ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງຕົ້ນສຸດທ້າຍ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕົ້ນນີ້ ເຮົາປູກໄວ້ໃນດິນບ່ອນ ທີ່ດີ; ແລະ ເຮົາໄດ້ບຳລຸງມັນເປັນເວລາດົນນານ, ແລະ

17 ກ ຢຮ 15:16. 20 ກ ຢຮ 5:39.	24 ກ ອຊກ 17:22-24; ແອວ 16:17;	3 ນຟ 15:21-24. 25 ກ 1 ນຟ 2:20.
---------------------------------	----------------------------------	-----------------------------------

ມີພຽງສ່ວນໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນທີ່ມີໝາກຫວານ, ແລະ ອີກສ່ວນໜຶ່ງກາຍເປັນໝາກຂົມ; ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ບໍາລຸງມັນຄືກັນກັບຕົ້ນອື່ນໆ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້າ ນາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ ຂອງເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງຫັກງ່າທີ່ບໍ່ເປັນ ົໝາກດີ ແລະ ໂຍນມັນເຂົ້າກອງໄຟເສຍ.

27 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນໃຊ້ໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນ ວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາລົງງ່າມັນ ແລະ ພວນດິນ ອ້ອມຕົ້ນມັນເພື່ອບໍາລຸງ ຮັກສາມັນຕໍ່ໄປຈັກ ໜ້ອຍເຖິດ ເພື່ອວ່າມັນອາດຈະເປັນໝາກ ດີໃຫ້ທ່ານ, ເພື່ອທ່ານຈະເກັບມັນໄວ້ ເພື່ອ ລະດູການໜ້າໄດ້.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້າ ນາຍຂອງສວນອະງຸ່ນກັບຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າ ນາຍຂອງສວນອະງຸ່ນ ໄດ້ບໍາລຸງໝາກໄມ້ ທັງໝົດຂອງສວນອະງຸ່ນນັ້ນ.

29 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາດົນນານຜ່ານໄປ, ແລະ ເຈົ້າ ນາຍ ຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ກ່າວກັບ ົຄົນໃຊ້ຂອງ ເພິ່ນ ວ່າ: ມາ ນີ້, ໃຫ້ພວກເຮົາ ລົງ ໄປ ໃນ ສວນອະງຸ່ນນໍາກັນເທາະ, ເພື່ອພວກເຮົາ ຈະໄດ້ເຮັດວຽກໃນສວນອະງຸ່ນອີກ. ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ະເວລາໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ ແລະ ົທີ່ ສຸດກໍຈະມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້ານີ້; ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາ ຕ້ອງເກັບໝາກໄມ້ໄວ້ ເພື່ອລະດູການໜ້າ ໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້າ ນາຍຂອງສວນອະງຸ່ນກັບຄົນໃຊ້ໄດ້ພາກັນ ລົງໄປ ໃນ ສວນອະງຸ່ນ; ແລະ ທັງສອງມາ ເຖິງຕົ້ນທີ່ງ່າເດີມຂອງມັນຖືກຫັກອອກໄປ ແລະ ເອົາງ່າປາມາຕໍ່ເຂົ້າໄວ້; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ,

ໝາກຜົນ ົຂະນິດຕ່າງໆໄດ້ກິດຂວາງຕົ້ນ.

31 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້າ ນາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ຊົມລົດຊາດຂອງ ໝາກ ໄມ້ ທຸກ ຂະ ນິດ ຕາມ ຈໍານວນ ຂອງ ມັນ. ແລະ ເຈົ້າ ນາຍ ຂອງ ສວນ ອະງຸ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍາລຸງຕົ້ນນີ້ ເປັນເວລາດົນນານ, ແລະ ເຮົາໄດ້ເກັບເອົາ ໝາກຂອງມັນໄວ້ຫລາຍພໍສົມຄວນ ເພື່ອ ລະດູການໜ້າ ໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ.

32 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເທື່ອ ນີ້ ມັນ ເປັນ ໝາກ ຫລາຍ ແຕ່ ົບໍ່ ມີ ໜ່ວຍ ດີ, ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ໝາກໄມ້ທຸກຂະນິດບໍ່ມີໜ່ວຍດີເລີຍ; ແລະ ມັນບໍ່ມີປະໂຫຍດແກ່ເຮົາຈັກດີ ເຖິງແມ່ນ ວ່າພວກເຮົາໄດ້ລົງແຮງທັງໝົດ; ແລະ ບັດ ນີ້ມັນເຮັດໃຫ້ເຮົາໂສກເສົ້າທີ່ຈະສູນເສຍ ຕົ້ນໄມ້ເຫລົ່ານີ້ໄປ.

33 ແລະ ເຈົ້າ ນາຍ ຂອງ ສວນ ອະງຸ່ນ ໄດ້ ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ວ່າ: ພວກເຮົາຈະເຮັດແນວ ໃດກັບຕົ້ນໄມ້ນີ້, ເພື່ອເຮົາຈະຮັກສາໝາກ ໜ່ວຍດີຂອງມັນໄວ້ໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ?

34 ແລະ ຄົນໃຊ້ໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້ານາຍວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງເຖິດ ເພາະທ່ານໄດ້ເອົາງ່າຕົ້ນໝາກ ກອກປ່າຕ່ໍ່ງ່າເຂົ້າໄວ້, ມັນຈົ່ງບໍາລຸງຮາກ ເພື່ອມັນຈະມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ບໍ່ຕາຍ; ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງເຫັນວ່າມັນຍັງດີ.

35 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້າ ນາຍ ຂອງ ສວນ ອະງຸ່ນ ໄດ້ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ ຂອງ ເພິ່ນ ວ່າ: ຕົ້ນ ນີ້ ບໍ່ ມີ ປະ ໂຫຍດ ຫຍັງ ແກ່ເຮົາເລີຍ, ແລະ ຮາກຂອງມັນກໍບໍ່ມີປະ ໂຫຍດຫຍັງແກ່ເຮົາເລີຍຕາຍໃດທີ່ມັນຍັງ ເປັນໝາກບໍ່ດີ.

36 ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຮົາຍັງຮູ້ວ່າ

<p>25 ຂ 3 ນຟ 10:12-13. 26 ກ ມທ 7:15-20; ແອວ 5:36; ຄພ 97:7.</p>	<p>29 ກ ຄພ 101:55; 103:21. ຂ ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ. ຄ 2 ນຟ 30:10; ຢຄ 6:2.</p>	<p>30 ກ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ. 32 ກ ຈສ—ປ 1:19.</p>
---	---	--

ຮາກຂອງມັນດີ, ແລະ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງ ເຮົາເອງ ເຮົາຈຶ່ງຮັກສາມັນໄວ້; ແລະ ເພາະ ຄວາມແຂງແຮງຂອງມັນ, ມັນຈຶ່ງເປັນໝາກ ດີຈາກງ່າໄມ້ປ່າ.

37 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ງ່າໄມ້ປ່າໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະ ບຽດຮາກຂອງມັນ ແລະ ງ່າໄມ້ປ່າ ກໍມີກຳ ລັງແຮງກວ່າຮາກຂອງມັນ, ມັນຈຶ່ງເປັນ ໝາກບໍ່ດີຫລາຍ; ແລະ ເພາະວ່າມັນເປັນ ໝາກບໍ່ດີ, ເຈົ້າຈຶ່ງເຫັນວ່າມັນເລີ່ມຕາຍ; ແລະ ໃນທີ່ສຸດມັນກໍຈະສຸກຈົນວ່າຖືກໂຍນ ເຂົ້າໄປໃນກອງໄຟ ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ ເຮັດແນວໃດແນວໜຶ່ງກັບມັນເພື່ອຮັກສາ ມັນໄວ້.

38 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທີ່ ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະຈຸນໄດ້ກ່າວກັບຄົນ ໃຊ້ຂອງເພິ່ນວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາພາກັນລົງ ໄປບ່ອນໄກທີ່ສຸດຂອງສວນອະຈຸນເທາະ, ແລະ ແນມເບິ່ງວ່າງ່າເດີມຂອງມັນອອກ ໝາກບໍ່ດີຄືກັນຫລືບໍ່.

39 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທັງ ສອງໄດ້ລົງໄປບ່ອນໄກທີ່ສຸດຂອງສວນ ອະຈຸນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ທັງສອງໄດ້ເຫັນໝາກໄມ້ຈາກງ່າເດີມ ກັບມາເສຍຫາຍຄືກັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕົ້ນ "ທຳອິດ ແລະ ຕົ້ນທີສອງຖືງຕົ້ນສຸດທ້າຍ; ແລະ ທັງໝົດກັບເສຍຫາຍໄປໝົດ.

40 ແລະ ໝາກໄມ້"ປາຂອງຕົ້ນສຸດທ້າຍ ມີກຳລັງເໝືອກວ່າພາກສ່ວນຂອງຕົ້ນທີ່ ອອກໝາກດີ ຈົນວ່າງ່າໄດ້ທຽວແທ້ງ ແລະ ໄດ້ຕາຍໄປ.

41 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້າ ນາຍຂອງສວນອະຈຸນໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ ແລະ ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ວ່າ: ເຮົາຈະເຮັດ"ແນວໃດ

ອີກກັບສວນອະຈຸນຂອງເຮົາ?

42 ຈິ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຮູ້ວ່າໝາກໄມ້ທັງໝົດໃນ ສວນອະຈຸນເສຍຫາຍໄປໝົດ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ ໝາກໄມ້ເຫລົ່ານີ້. ແລະ ແຕ່ກ່ອນມັນເຄີຍ ເປັນໝາກດີ ແລ້ວບັດນີ້ມັນກັບກາຍມາ ເສຍຫາຍໄປນຳກັນໝົດ; ແລະ ບັດນີ້ຕົ້ນ ໄມ້ທຸກຕົ້ນໃນສວນອະຈຸນບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ ຫຍັງໝົດ ນອກຈາກຈະຖືກໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ.

43 ແລະ ຈິ່ງເບິ່ງ ຕົ້ນສຸດທ້າຍນີ້ງ່າຂອງ ມັນໄດ້ທຽວແທ້ງ, ເຮົາໄດ້ປູກມັນໄວ້ໃນດິນ ບ່ອນ"ດີ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນບ່ອນທີ່ເຮົາ ເລືອກໄວ້ກ່ອນບ່ອນອື່ນໆທັງໝົດໃນສວນ ອະຈຸນຂອງເຮົາ.

44 ແລະ ເຈົ້າກໍເຫັນວ່າເຮົາໄດ້ຕັດຕົ້ນຊຶ່ງ "ກີດຂວາງທີ່ດິນບ່ອນນີ້ລົງອີກ ເພື່ອເຮົາ ຈະໄດ້ປູກຕົ້ນນີ້ລົງແທນ.

45 ແລະ ເຈົ້າກໍເຫັນແລ້ວວ່າ ສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງມັນເປັນໝາກດີ, ແລະ ອີກສ່ວນໜຶ່ງ ເກີດເປັນໝາກປ່າ; ແລະ ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ ໄດ້ຫັກງ່າຂອງມັນ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ, ຈິ່ງ ເບິ່ງ, ມັນຈຶ່ງມີກຳລັງເໝືອກວ່າງ່າດີ ຈົນວ່າ ງ່າດີໄດ້ທຽວແທ້ງໄປນຳ.

46 ແລະ ບັດນີ້, ຈິ່ງເບິ່ງທັງໆທີ່ພວກເຮົາ ເອົາໃຈໃສ່ເບິ່ງແຍງເປັນຢ່າງດີກັບສວນ ອະຈຸນຂອງເຮົາ, ຕົ້ນໄມ້ໃນສວນຍັງເສຍ ຫາຍຈົນວ່າບໍ່ເປັນໝາກດີ, ແລະ ເຮົາຫວັງ ວ່າຈະຮັກສາຕົ້ນເຫລົ່ານີ້ໄວ້ເພື່ອເກັບໝາກ ຂອງມັນໄວ້ ເພື່ອລະດູການໜ້າໃຫ້ຕົວເຮົາ ເອງ. ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ມັນກັບເປັນເໝືອນຕົ້ນ ໝາກກອກປ່າໄປໝົດ ແລະ ມັນບໍ່ມີຄຸນຄ່າ ເລີຍເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະຖືກ"ໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ; ແລະ ມັນເຮັດໃຫ້ເຮົາ

37 ກ ຄພ 45:28-30.	41 ກ 2 ນພ 26:24.	46 ກ 3 ນພ 27:11.
39 ກ ຢຄ 5:20, 23, 25.	43 ກ 2 ນພ 1:5.	
40 ກ ມມ 6:6-18.	44 ກ ອທ 13:20-21.	

ໂສກເສົ້າທີ່ຈະສູນເສຍຕົ້ນໄມ້ເຫລົ່ານີ້.

47 ເຮົາຈະເຮັດແນວໃດຕື່ມອີກໃນສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ? ເຮົາບໍ່ເຄີຍວາງມືຂອງເຮົາລົງທີ່ບໍ່ໄດ້ບໍາລຸງມັນບໍ່? ບໍ່ເລີຍ, ເຮົາໄດ້ບໍາລຸງມັນ ແລະ ພວນດິນອ້ອມຕົ້ນມັນ, ແລະ ເຮົາລິງງ່າມັນ, ແລະ ເຮົາໃສ່ປຸຍມັນ, ແລະ ເຮົາໄດ້ "ເດ່ ມື ຂອງ ເຮົາ ອອກ ໄປ ເກືອບ ຕະຫລອດທັງວັນ, ແລະ ຂີ້ທີ່ສຸດເລື້ອນເຂົ້າມາ ໃກ້ແລ້ວ, ແລະ ເປັນການ ໂສກເສົ້າທີ່ເຮົາຈະໄດ້ໂຄ່ນຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນລົງ ໃນສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ, ແລະ ໂຍນມັນເຂົ້າກອງໄຟເພື່ອໃຫ້ມັນໄໝ້ເສຍ. ແມ່ນຜູ້ໃດເຮັດໃຫ້ສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາເສຍຫາຍ?

48 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນໃຊ້ໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້ານາຍຂອງຕົນວ່າ: ບໍ່ແມ່ນ ຄວາມ ທະ ເຍີ ທະ ຍານ ຂອງ ສວນອະງຸ່ນຂອງທ່ານບໍ່—ງ່າຂອງມັນແຂງແຮງກວ່າຮາກຂອງມັນບໍ່? ແລະ ເພາະວ່າງ່າຂອງມັນແຂງແຮງກວ່າຮາກຂອງມັນ; ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນຈົ່ງ ໃຫຍ່ໄວກວ່າຄວາມແຂງແຮງຂອງຮາກມັນ ຈົ່ງເລີ່ມແຂງແຮງເອງ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍເວົ້າວ່າ ນີ້ບໍ່ແມ່ນສາເຫດໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ໃນສວນອະງຸ່ນຂອງທ່ານເສຍຫາຍໄປບໍ່?

49 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາລົງໄປໃນສວນອະງຸ່ນ ເທາະ ແລ້ວ ໂຄ່ນ ຕົ້ນ ໄມ້ ລົງ ແລະ ໂຍນມັນ ເຂົ້າກອງໄຟເສຍ ເພື່ອມັນຈະບໍ່ໄດ້ກິດ ຂວາງ ທີ່ ດິນ ໃນ ສວນ ອະງຸ່ນ ຂອງ ເຮົາ, ເພາະເຮົາໄດ້ເຮັດກັບມັນໝົດທຸກຢ່າງແລ້ວ. ເຮົາຈະເຮັດແນວໃດອີກກັບສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາໄດ້?

50 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນໃຊ້ໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນວ່າ: ຂໍໃຫ້ທ່ານຈົ່ງປ່ອຍປະມັນໄວ້ຈັກ "ຊົ່ວ ໄລຍະ ໜຶ່ງກ່ອນ ເຖິດ.

51 ແລະ ເຈົ້ານາຍໄດ້ກ່າວວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາຈະປະມັນໄວ້ຊົ່ວ ໄລຍະ ໜຶ່ງ, ເພາະມັນຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາໂສກເສົ້າໃນການສູນເສຍຕົ້ນໄມ້ໃນສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ.

52 ດັ່ງນັ້ນ, ໃຫ້ພວກເຮົາເອົາ "ງ່າຂອງຕົ້ນເຫລົ່ານີ້ ທີ່ພວກເຮົາປູກໄວ້ບ່ອນໂກທີ່ສຸດຂອງສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ ແລະ ໃຫ້ຕ່ຳງ່າມັນເຂົ້າກັບຕົ້ນເກົ່າຂອງມັນ; ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາຫັກເອົາງ່າເຫລົ່ານັ້ນອອກຈາກຕົ້ນຊຶ່ງໝາກຂອງມັນຂົມທີ່ສຸດ ແລະ ເອົາກິ່ງເດີມຂອງຕົ້ນຕ່ຳງ່າເຂົ້າແທນ.

53 ແລະ ເຮົາຈະເຮັດແນວນີ້ເພື່ອຕົ້ນມັນຈະບໍ່ຕາຍ, ຊຶ່ງເຮົາອາດຈະຮັກສາຮາກຂອງມັນໄວ້ໃຫ້ເຮົາໄດ້ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງເຮົາເອງ.

54 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຮາກຂອງງ່າເດີມຂອງມັນທີ່ເຮົາປູກໄວ້ບ່ອນໃດກໍຕາມແລ້ວແຕ່ເຮົາຕ້ອງການຍັງມີຊີວິດຢູ່; ດັ່ງນັ້ນ, ເພື່ອເຮົາຈະຮັກສາມັນໄວ້ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງເຮົາເອງ, ເຮົາຈະເອົາງ່າຂອງຕົ້ນໄມ້ນີ້ມາ, ແລະ ເຮົາຈະ "ຕ່ຳງ່າເຂົ້າກັບງ່າເດີມຂອງມັນ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາຈະຕ່ຳງ່າຂອງຕົ້ນແມ່ຂອງມັນເຂົ້າກັບມັນ ເພື່ອເຮົາຈະຮັກສາຮາກມັນໄວ້ໃຫ້ເຮົາເອງ ເພື່ອວ່າ ເມື່ອມັນຈະແຂງແຮງພໍ ມັນອາດຈະເປັນໝາກດີໃຫ້ເຮົາ, ແລະ ເຮົາຍັງຈະມີລັດສະໝີພາບດ້ວຍໝາກໃນສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ.

55 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທັງສອງໄດ້ເອົາງ່າຈາກຕົ້ນເດີມ ຊຶ່ງກັບກາຍ

47 ກ 2 ນພ 28:32; ຢຄ 6:4. ຂ ຄມພ ໂລກ—	ທີ່ສຸດຂອງໂລກ. 50 ກ ຢຄ 5:27. 52 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—	ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ. 54 ກ 1 ນພ 15:12-16.
---	--	--

ເປັນຕົ້ນປາໄປ, ແລະ ຕໍ່ງ່າເຂົ້າກັບຕົ້ນເດີມ ທັງຫລາຍ, ຊຶ່ງກັບກາຍເປັນຕົ້ນປາໄປແລ້ວ ນຳກັນ.

56 ແລະ ທັງສອງເອົາງ່າຈາກຕົ້ນເດີມ ຊຶ່ງກັບເປັນຕົ້ນປາໄປແລ້ວ ແລະ ຕໍ່ງ່າເຂົ້າ ກັບຕົ້ນແມ່ຂອງມັນ.

57 ແລະ ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ວ່າ: ຢາໄດ້ຫັກງ່າປາອອກ ຈາກຕົ້ນມັນເລີຍ, ນອກຈາກວ່າງ່າໃດທີ່ ເປັນໝາກຂົມທີ່ສຸດ; ແລະ ເຈົ້າຈົ່ງຕໍ່ງ່າເຂົ້າ ກັບມັນຕາມທີ່ເຮົາກ່າວໄວ້.

58 ແລະ ພວກເຮົາຈະບຳລຸງຕົ້ນໄມ້ໃນ ສວນອະງຸ່ນອີກ, ແລະ ພວກເຮົາຈະຕັດ ແປງງ່າຂອງມັນ; ແລະ ພວກເຮົາຈະຫັກງ່າ ສຸກເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງຕ້ອງຕາຍອອກຈາກຕົ້ນ ແລະ ໂຍນມັນເຂົ້າໃນກອງໄຟ.

59 ແລະ ເຮົາເຮັດແນວນີ້ເພື່ອຮາກຂອງ ມັນອາດຈະມີກຳລັງເພາະຄວາມດີຂອງ ມັນ; ແລະ ເພາະການປ່ຽນງ່າຂອງມັນ, ເພື່ອຄວາມດີຈະຂະນະຄວາມຊົ່ວ.

60 ແລະ ເພາະວ່າເຮົາຮັກສາງ່າເດີມ ແລະ ຮາກຂອງມັນໄວ້ ແລະ ວ່າເຮົາໄດ້ ເອົາງ່າເດີມຕໍ່ງ່າເຂົ້າກັບຕົ້ນແມ່ອີກ ແລະ ຮັກສາຮາກຕົ້ນແມ່ຂອງມັນເພື່ອຕົ້ນໃນ ສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາອາດຈະເປັນ "ໝາກ ດີອີກ; ແລະ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ມີຄວາມສຸກ ອີກດ້ວຍໝາກໄມ້ໃນສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ ແລະ ເພື່ອເຮົາອາດຈະປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງທີ່ ເຮົາໄດ້ຮັກສາຮາກ ແລະ ງ່າຂອງໝາກທຳ ອິດໄວ້—

61 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງໄປເຖິດ, ແລະ ຮ້ອງ "ພວກຄົນໃຊ້ມາ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ ຮັດວຽກງານຢ່າງພາກພຽນໃນສວນ ອະງຸ່ນດ້ວຍກຳລັງເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້

ຕຽມທາງໄວ້ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ນຳເອົາໝາກ ເດີມອອກມາອີກ ຊຶ່ງໝາກເດີມນັ້ນດີ ແລະ ມີຄຸນຄ່າຫລາຍກວ່າໜ່ວຍອື່ນໆທັງໝົດ.

62 ດັ່ງນັ້ນ, ໃຫ້ພວກເຮົາພາກັນໄປເຖິດ ເພື່ອຈະໄດ້ອອກແຮງດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກ ເຮົາເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງທີ່ສຸດ ໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ, ແລະ ນີ້ເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ ທີ່ເຮົາຈະລິງ່າໃນສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ.

63 ຈົ່ງຕໍ່ງ່າໄມ້ເຂົ້າກັນ; ຈົ່ງເລີ່ມຈາກຕົ້ນ "ສຸດທ້າຍເພື່ອມັນຈະໄດ້ເປັນຕົ້ນທຳອິດ, ແລະ ຕົ້ນທຳອິດຈະໄດ້ເປັນຕົ້ນສຸດທ້າຍ, ແລະ ຈົ່ງພວນດິນຮອບທັງຕົ້ນແກ່ ແລະ ຕົ້ນອ່ອນ, ທັງຕົ້ນທຳອິດແລະ ຕົ້ນສຸດທ້າຍ; ແລະ ທັງຕົ້ນສຸດທ້າຍ ແລະ ຕົ້ນທຳອິດ, ເພື່ອທຸກຕົ້ນຈະໄດ້ຮັບການບຳລຸງຮັກສາ ອີກເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ.

64 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງພວນດິນຮອບຕົ້ນມັນ, ແລະ ລິງ່າມັນ, ແລະ ໃສ່ປູຍອີກເປັນເທື່ອ ສຸດທ້າຍ, ເພາະວ່າທີ່ສຸດໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ. ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ງ່າໄມ້ເຫລົ່ານີ້ທີ່ ເຮົາຫາກຕໍ່ງ່າເຂົ້າກັນຈະເຕີບໂຕຂຶ້ນ, ແລະ ອອກໝາກເດີມ, ເມື່ອນັ້ນເຈົ້າຈົ່ງຕຽມທາງ ໄວ້ໃຫ້ມັນເພື່ອມັນຈະໄດ້ເຕີບໂຕຂຶ້ນ.

65 ແລະ ຂະນະທີ່ມັນເລີ່ມເຕີບໂຕຂຶ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງຕັດງ່າທີ່ເປັນໝາກຂົມອອກຕາມ ຄວາມແຂງແຮງຂອງງ່າດີ ແລະ ຂະໜາດ ຂອງມັນ; ແລະ ເຈົ້າຢາໄດ້ຕັດງ່າບໍ່ດີ "ອອກ ໝົດບາດດຽວ, ຢ້ານວ່າຮາກຂອງມັນຈະ ແຂງແຮງເກີນໄປສຳລັບງ່າທີ່ຫາກຕໍ່ໃສ່, ແລະ ງ່າທີ່ຫາກຕໍ່ໃສ່ນັ້ນຈະຕາຍ, ແລະ ເຮົາ ຈະສູນເສຍຕົ້ນຂອງສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ.

66 ເພາະມັນເຮັດໃຫ້ເຮົາໂສກເສົ້າທີ່ຈະ ສູນເສຍຕົ້ນຂອງສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ; ດັ່ງ ນັ້ນ, ຈົ່ງຕັດງ່າບໍ່ດີອອກ ຕາບໃດທີ່ງ່າດີ

60 ກ ອຊຸຢ 27:6. 61 ກ ຢຄ 6:2; ຄພ 24:19.	ຂ ຄພ 39:11, 13, 17. 63 ກ 1 ນພ 13:42;	ອທ 13:10-12. 65 ກ ຄພ 86:6-7.
---	---	---------------------------------

ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ເພື່ອຮາກກັບ ຍອດ ຈະ ໄດ້ມີກຳລັງເທົ່າກັນ, ຈົນງ່າດີຈະມີກຳລັງເໝືອກວ່າງ່າບໍ່ດີ, ແລະ ງ່າບໍ່ດີຈະຖືກໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ, ເພື່ອຈະບໍ່ໄດ້ເປັນສິ່ງກົດຂວາງທີ່ດິນຂອງສວນອະນຸ່ນຂອງເຮົາ; ແລະ ໂດຍວິທີນີ້ ເຮົາຈະກວາດງ່າບໍ່ດີອອກຈາກສວນອະນຸ່ນຂອງເຮົາ.

67 ສ່ວນງ່າຂອງຕົ້ນເດີມນັ້ນ ເຮົາຈະຕໍ່ງ່າເຂົ້າກັບຕົ້ນເດີມຄືນຄືເກົ່າ;

68 ແລະ ງ່າຂອງຕົ້ນເດີມ ເຮົາຈະຕໍ່ງ່າເຂົ້າກັບງ່າເດີມຂອງຕົ້ນມັນ; ແລະ ໂດຍວິທີນີ້ ເຮົາຈະເອົາມັນມາລວມກັນອີກ; ເພື່ອວ່າມັນຈະອອກໝາກເດີມ ແລະ ມັນຈະເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ.

69 ແລະ ໝາກບໍ່ດີຈະຖືກ "ໂຍນຖິ້ມ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃຫ້ມັນອອກຈາກທີ່ດິນທັງໝົດໃນສວນອະນຸ່ນຂອງເຮົາ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະລິງ່າໃນສວນອະນຸ່ນຂອງເຮົາພຽງເທື່ອດຽວເທົ່ານັ້ນ.

70 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ສວນ ອະນຸ່ນ ໄດ້ ສົ່ງ "ຄົນ ໃຊ້ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໃຫ້ ອອກ ໄປ; ແລະ ຄົນ ໃຊ້ ໄດ້ ປະຕິບັດ ຕາມ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ບັນຊາ ເຂົາ, ແລະ ນຳ ຄົນ ໃຊ້ ຜູ້ ອື່ນ ມາ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ມີ ຈຳນວນ ພຽງ 5 ເລັກ ໜ້ອຍ.

71 ແລະ ເຈົ້າ ນາຍ ຂອງ ສວນ ອະນຸ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ຄົນ ໃຊ້ ວ່າ: ຈົ່ງ ໄປ ແລະ ອອກ "ແຮງ ງານ ໃນ ສວນ ອະນຸ່ນ ດ້ວຍ ກຳລັງ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ. ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີ ເປັນ 5 ເທື່ອ ສຸດ ທ້າຍ ທີ່ ເຮົາ ຈະ ບຳລຸງ ສວນ ອະນຸ່ນ ຂອງ ເຮົາ; ເພາະ ທີ່ ສຸດ ໃກ້ ຈະ ມາ ເຖິງ ແລ້ວ; ແລະ ລະ ດູ ການ ຈະ ມາ ເຖິງ ຢ່າງ ວ່ອງ ໄວ; ແລະ ຖ້າ

ຫາກ ພວກ ເຈົ້າ ອອກ ແຮງ ດ້ວຍ ກຳລັງ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ຮ່ວມ ກັບ ເຮົາ ແລ້ວ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ມີ "ຄວາມ ສຸກ ໃນ ໝາກ ໄມ້ ຊຶ່ງ ເຮົາ ຈະ ເກັບ ໄວ້ ເພື່ອ ລະ ດູ ການ ໜ້າ ໃຫ້ ຕົວ ເຮົາ ເອງ ຊຶ່ງ ຈະ ມາ ເຖິງ ໃນ ບໍ່ ຊ້າ ນີ້.

72 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ຄົນ ໃຊ້ ໄດ້ ອອກ ໄປ ແລະ ອອກ ແຮງ ງານ ດ້ວຍ ກຳລັງ ຂອງ ຕົນ; ແລະ ເຈົ້າ ນາຍ ຂອງ ສວນ ອະນຸ່ນ ໄດ້ ອອກ ແຮງ ງານ ຮ່ວມ ກັບ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຊື່ອ ພັງ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ເຈົ້າ ນາຍ ຂອງ ສວນ ອະນຸ່ນ ທຸກ ປະ ການ.

73 ແລະ ໝາກ ເດີມ ເລີ່ມ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ສວນ ອະນຸ່ນ ອີກ; ແລະ ງ່າ ເດີມ ກໍ ເລີ່ມ ເຕີບ ໂຕ ແລະ ງອກ ງາມ ຢ່າງ ຍິ່ງ; ແລະ ງ່າ ປ່າ ເລີ່ມ ຖືກ ຫັກ ອອກ ແລະ ໂຍນ ຖິ້ມ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັກ ສາ ຮາກ ແລະ ຍອດ ຂອງ ມັນ ໄວ້ ສະ ເໝີ ກັນ, ຕາມ ຄວາມ ແຂງ ແຮງ ຂອງ ມັນ.

74 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອອກ ແຮງ ດ້ວຍ ສູດ ຄວາມ ພາກ ພຽນ ຕາມ ຄຳ ບັນ ຊາ ຂອງ ເຈົ້າ ນາຍ ຂອງ ສວນ ອະນຸ່ນ ຈົນ ວ່າ ອັນ ບໍ່ ດີ ຖືກ ໂຍນ ຖິ້ມ ອອກ ອອກ ສວນ ອະນຸ່ນ, ແລະ ເຈົ້າ ນາຍ ໄດ້ ຮັກ ສາ ໄວ້ ໃຫ້ ເພິ່ນ ເອງ ຈົນ ວ່າ ຕົ້ນ ກັບ ເປັນ ໝາກ ເດີມ ອີກ; ແລະ ມັນ ກັບ ເປັນ ເໝືອນ ຕົ້ນ "ດຽວ ກັນ ແລະ ມີ ໝາກ ເທົ່າ ກັນ; ແລະ ເຈົ້າ ນາຍ ຂອງ ສວນ ອະນຸ່ນ ໄດ້ ຮັກ ສາ ໝາກ ເດີມ, ຊຶ່ງ ມີ ຄຳ ທີ່ ສຸດ ຕໍ່ ເພິ່ນ ມາ ຕັ້ງ ແຕ່ ຕົ້ນ ໄວ້ ໃຫ້ ເພິ່ນ ເອງ.

75 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອ ເຈົ້າ ນາຍ ຂອງ ສວນ ອະນຸ່ນ ເຫັນ ວ່າ ໝາກ ໄມ້ ຂອງ ເພິ່ນ ດີ, ແລະ ເຫັນ ວ່າ ສວນ ອະນຸ່ນ

<p>69 ກ 1 ນຟ 22:15-17, 23; 2 ນຟ 30:9-10. 70 ກ ຄພ 101:55; 103:21. ຂ 1 ນຟ 14:12.</p>	<p>71 ກ ມທ 21:28; ຢຄ 6:2-3; ຄພ 33:3-4. ຂ ຄພ 39:17; 43:28-30.</p>	<p>ຄ ຄພ 18:10-16. 74 ກ ຄພ 38:27.</p>
--	--	--

ຂອງເພິ່ນບໍ່ເສຍຫາຍອີກຕໍ່ໄປແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ເອີ້ນຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນມາຫາ ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ບໍາລຸງສວນອະຈຸ່ນຂອງເຮົາເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ; ແລະ ພວກເຈົ້າເຫັນວ່າເຮົາເຮັດໄປຕາມຄວາມປະສົງຂອງເຮົາ; ແລະ ເຮົາໄດ້ຮັກສາໝາກເດີມຂອງມັນໄວ້ຈົນມັນດີເໝືອນດັ່ງແຕ່ກ່ອນ. ແລະ ພວກເຈົ້າ ກໍເປັນສຸກແລ້ວ; ເພາະເນື່ອງດ້ວຍວ່າພວກເຈົ້າອອກແຮງງານຢ່າງພາກພຽນກັບເຮົາໃນສວນອະຈຸ່ນຂອງເຮົາ, ແລະ ຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາເປັນຢ່າງດີ, ແລະ ນໍາເອົາ ສິ່ງໝາກເດີມມາໃຫ້ເຮົາອີກ, ຈົນສວນອະຈຸ່ນຂອງເຮົາບໍ່ເສຍຫາຍອີກຕໍ່ໄປ, ແລະ ງ່າໃດທີ່ບໍ່ດີກໍຖືກໂຍນຖິ້ມໝົດ, ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຈົ້າຈະມີຄວາມສຸກກັບເຮົາແລ້ວເພາະໝາກໄມ້ໃນສວນອະຈຸ່ນຂອງເຮົາ.

76 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ຈະ ເກັບ ໝາກໄມ້ໃນສວນອະຈຸ່ນ ໄວ້ໃຫ້ຕົວເຮົາເອງເປັນເວລາ ຍາວນານເພື່ອລະດູການໜ້າ, ຊຶ່ງຈະມາເຖິງຢ່າງວ່ອງໄວ; ແລະ ເຮົາໄດ້ບໍາລຸງສວນອະຈຸ່ນຂອງເຮົາເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ, ແລະ ລິງ່າ, ແລະ ພວນດິນຮອບຕົ້ນໄມ້, ແລະ ໃສ່ປູຍ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈະເກັບໝາກໄມ້ໄວ້ໃຫ້ເຮົາເປັນເວລາຍາວນານຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ເວົ້າໄວ້.

77 ແລະ ເມື່ອເວລາມາເຖິງ ໝາກບໍ່ດີຈະເກີດໃນສວນອະຈຸ່ນຂອງເຮົາອີກ, ເມື່ອນັ້ນເຮົາຈະເອົາໝາກດີ ແລະ ໝາກບໍ່ດີມາໂຮມກັນ; ແລະ ເຮົາຈະຮັກສາໝາກດີໄວ້ໃຫ້ຕົວ

ເຮົາເອງ, ແລະ ເຮົາຈະໂຍນໝາກທີ່ບໍ່ດີຖິ້ມໄວ້ໃນບ່ອນຂອງມັນເອງ. ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ລະດູການ ແລະ ທີ່ສຸດຍ່ອມມາເຖິງ; ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ສວນອະຈຸ່ນຂອງເຮົາ ຂີ້ໄພດ້ວຍໄຟ.

ບົດທີ 6

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະນໍາອິດສະຣາເອນຄົນມາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ—ໂລກຈະຖືກເຜົາຜານດ້ວຍໄຟ—ມະນຸດຕ້ອງຕິດຕາມພຣະຄຣິດເພື່ອຫລີກເວັ້ນທະເລໄຟ ແລະ ມາດ. ປະມານ 544-421 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງພັນອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເໝືອນດັ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກທ່ານມາແລ້ວວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະທໍານາຍ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືທໍານາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ—ວ່າສິ່ງທີ່ສາດສະດາ ກໍຊິນັດໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ຊຶ່ງເລື່ອງທີ່ເພິ່ນໄດ້ປຽບທຽບພວກເຂົາເໝືອນດັ່ງຕົ້ນໝາກກອກເທດ ໃນສວນ ຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນ.

2 ແລະ ວັນທີ່ພຣະອົງຈະວາງພຣະຫັດລົງເປັນເທື່ອທີສອງເພື່ອນໍາຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ ກັບມາໃນວັນນັ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍທີ່ ສຸພາກຄົນໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອອກໄປດ້ວຍ ອໍານາດຂອງພຣະອົງເພື່ອ ບໍາລຸງ ແລະ ລິງ່າໄມ້ໃນສວນ ອະຈຸ່ນ ຂອງ ພຣະອົງ; ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນ ສິ່ງທີ່ສຸດຍ່ອມມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້ານີ້.

<p>75 ກ 1 ນຟ 13:37. ຂ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ. 76 ກ 1 ນຟ 22:24-26. ຄມພ ພັນປີ. 77 ກ ພມ 20:2-10; ຄພ 29:22-24; 43:29-33; 88:110-116.</p>	<p>ຂ ຄມພ ໂລກ—ທີ່ສຸດຂອງໂລກ. 6 1 ກ ຢຄ 5:1. 2 ກ 1 ນຟ 22:10-12; ຄພ 110:11. ຄມພ ການພົ້ນພູພຣະກິດຕິຄຸນ.</p>	<p>ຂ ຢຄ 5:61. ຄ 1 ນຟ 14:14. ງ ຢຄ 5:71. ຈ ຄມພ ສວນອະຈຸ່ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ສ 2 ນຟ 30:10.</p>
--	--	---

3 ແລະ ຜູ້ທີ່ອອກແຮງງານຢ່າງພາກພຽນໃນສວນອະນຸ່ມຂອງເພິ່ນ ຈະມີຄວາມສຸກພຽງໃດ; ແລະ ຜູ້ທີ່ຈະຖືກຂັບໄລ່ໄປຫາບ່ອນຂອງຕົນຈະຖືກສາບແຂ່ງຫລາຍພຽງໃດ! ແລະ ໂລກນີ້ຈະຖືກ "ເຜົາຜານດ້ວຍໄຟ.

4 ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາເມດຕາຕໍ່ພວກເຮົາພຽງໃດ, ເພາະພຣະອົງລະນຶກເຖິງເຊື້ອສາຍ "ອິດສະຣາເອນ; ທັງຮາກແລະ ງ່າ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຍື່ນ ະພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກໄປໃຫ້ພວກເຂົາຕະຫລອດທັງວັນ; ແລະ ພວກເຂົາເປັນຄົນແຂງຄໍ ແລະ ມັກ ະຂັດຄໍ; ແຕ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຈະບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຈະລອດໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

5 ດັ່ງນັ້ນ, ພື້ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າວົງວອນພວກທ່ານດ້ວຍຄຳທີ່ມີສະຕິສຳປະຊັນຍະ ໃຫ້ພວກທ່ານກັບໃຈ ແລະ ມາດ້ວຍຈຸດປະສົງເຕັມທີ່ແຫ່ງໃຈ, ແລະ "ໃກ້ຊິດຕິດແທດກັບພຣະເຈົ້າເໝືອນດັ່ງພຣະອົງໃກ້ຊິດຕິດແທດກັບພວກທ່ານ. ແລະ ຂະນະທີ່ ະພຣະຫັດແຫ່ງພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງຍັງເດ່ມາຫາພວກທ່ານຢູ່ໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງກາງເວັນ, ຢ່າເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງເລີຍ.

6 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພື້ນີ້ຖ້າຫາກພວກທ່ານໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ກໍຢ່າເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ; ເພາະເຫດໃດພວກທ່ານຈະ "ຕາຍ?

7 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຫລັງຈາກພວກທ່ານໄດ້ຮັບການບຳລຸງດ້ວຍພຣະຄຳອັນປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າຕະຫລອດທັງວັນແລ້ວ, ພວກທ່ານຍັງອອກໝາກບໍ່ດີຈົນວ່າພວກທ່ານຕ້ອງຖືກ "ໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟບໍ່?

8 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານຈະປະຕິເສດຄຳເຫລົ່ານີ້ບໍ່? ພວກທ່ານຈະປະຕິເສດຂໍ້ຄວາມຂອງສາດສະດາບໍ່? ແລະ ພວກທ່ານຈະປະຕິເສດຂໍ້ຄວາມທັງໝົດຊຶ່ງໄດ້ເວົ້າໄວ້ກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດ, ຫລັງຈາກທີ່ຫລາຍຄົນໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບພຣະອົງ; ແລະ ຈະປະຕິເສດພຣະຄຳອັນປະເສີດຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ "ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ຂັດຂືນພຣະວິນຍານສັກສິດ, ແລະ ເຍາະເຍີ້ຍແຜນແຫ່ງການໄຖ່ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຊຶ່ງກຳນົດໄວ້ໃຫ້ພວກທ່ານບໍ່?

9 ພວກທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ອຳນາດແຫ່ງການໄຖ່ ແລະ ການພື້ນຄົນຊີວິດຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິດຈະນຳເອົາຕົວພວກທ່ານມາຍືນຢູ່ດ້ວຍຄວາມອັບອາຍ ແລະ "ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດອັນເປັນຕາຍຳນຕໍ່ໜ້າ ະບ່ອນພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ?

10 ແລະ ຕາມອຳນາດແຫ່ງ "ຄວາມຍຸດຕິທຳ, ເພາະວ່າຄວາມຍຸດຕິທຳຈະຖືກປະຕິເສດບໍ່ໄດ້, ພວກທ່ານຈະຕ້ອງອອກໄປສູ່ ະທະເລໄຟ ແລະ ມາດ, ຊຶ່ງແປວຂອງມັນ

<p>3 ກ 2 ນຟ 27:2; ຢຄ 5:77; 3 ນຟ 25:1. 4 ກ 2 ຊມອ 7:24. ຂ ຢຄ 5:47. ຄ ມຊຢ 13:29. 5 ກ ຄມພ ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ, ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ.</p>	<p>ຂ ແອວ 5:33-34; 3 ນຟ 9:14. 6 ກ ອຊກ 18:21-23. 7 ກ ແອວ 5:51-52; 3 ນຟ 27:11-12. 8 ກ ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. 9 ກ ມຊຢ 15:26.</p>	<p>ຄມພ ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ. ຂ ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. 10 ກ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. ຂ 2 ນຟ 28:23. ຄມພ ນະລົກ.</p>
--	---	--

ບໍ່ຮູ້ຈັກມອດ, ແລະ ຄວັນຂອງມັນຈະລອຍ
ຂຶ້ນ ຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ,
ຊຶ່ງທະເລໄຟ ແລະ ມາດ ຄື "ຄວາມທໍລະ
ມານ" ທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ.

11 ໂອ້ ຕໍ່ໄປນີ້, ພິມັອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ພວກທ່ານ ຈົ່ງ ກັບ ໃຈ, ແລະ ເຂົ້າ ມາ ໃນ
"ປະຕູ ທີ່ ຄັບ ແລະ ດໍາ ເນີນ ໄປ ຕາມ ເສັ້ນ
ທາງ ທີ່ ແຄບ, ຈົນ ກະ ທັງ ພວກທ່ານ ຈະ ໄດ້
ຮັບ ຊີວິດ ມີ ລັ້ນ ດອນ.

12 ໂອ້ ຈົ່ງ ເປັນ "ຄົນ ສະຫລາດ, ຂ້າພະ
ເຈົ້າ ຈະ ເວົ້າ ທຍັງ ໄດ້ ຕື່ມ ອີກ?

13 ສຸດທ້າຍນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍ ກ່າວ ຄໍາ ອໍາ
ລາ ພວກທ່ານ ຈົນ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ພົບ
ພວກທ່ານ ອີກ ຕໍ່ ໜ້າ ບ່ອນ ພິພາກສາ ອັນ ໜ້າ
ພໍ ພຣະ ໄທ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ບ່ອນ ພິພາກ
ສານັ້ນ ຈະ ສູບ ແທງ ຄົນ ຊົ່ວ ດ້ວຍ ຄວາມ ສະ
ຫ້ານ ຢ້ານ ກົວ ອັນ "ເປັນ ຕາ ຢ້ານ. ອາແມນ.

ບົດທີ 7

*ເຊເຣັມ ປະຕິເສດ ພຣະ ຄຣິດ, ແລ້ວ ຖືກ ຖຽງ
ກັບ ຢາໂຄບ, ຮຽກ ຮ້ອງ ຢາກ ເຫັນ ເຄື່ອງ
ໝາຍ ແລະ ຖືກ ພຣະ ເຈົ້າ ລົງ ທັນ—ສາດສະ
ດາ ທຸກ ທ່ານ ໄດ້ ກ່າວ ເຖິງ ພຣະ ຄຣິດ ແລະ
ການ ຊົດ ໃຊ້ ຂອງ ພຣະ ອົງ—ຊາວ ນິໄຟ ດໍາ
ລົງ ຊີວິດ ເປັນ ຄົນ ຊັດ ເຊ ພະ ເນ ຈອນ, ເກີດ ຢູ່
ນໍາ ຄວາມ ທຸກ ຍາກ ລໍາ ບາກ, ແລະ ຖືກ ຊາວ
ເລມັນ ກຽດ ຊົງ. ປະມານ 544-421 ປີ ກ່ອນ
ຄ.ສ.*

1 ແລະ ບັດນີ້ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ
ຄື ຫລັງ ຈາກ ບໍ່ ເທົ່າ ໃດ ປີ ຜ່ານ ໄປ, ມີ ຂາຍ ຜູ້
ໜຶ່ງ ທີ່ ມີ ຊື່ ວ່າ ເຊເຣັມ ຢູ່ ໃນ ບັນດາ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ
ນິໄຟ.

2 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ລາວ
ໄດ້ ເລີ່ມ ສັ່ງ ສອນ ຢູ່ ໃນ ບັນດາ ຜູ້ ຄົນ ແລະ
ປະ ກາດ ກັບ ພວກ ນັ້ນ ວ່າ ຈະ ບໍ່ ມີ ພຣະ
ຄຣິດ. ແລະ ລາວ ໄດ້ ສັ່ງ ສອນ ອີກ ຫລາຍ
ເລື່ອງ ຊຶ່ງ ຍົກ ຍ້ອງ ບຸກ ຄົນ; ແລະ ສິ່ງ ນີ້
ລາວ ເຮັດ ໄປ ເພື່ອ ຈະ ລົມ ເລີກ ຄໍາ ສອນ ຂອງ
ພຣະ ຄຣິດ.

3 ແລະ ລາວ ອອກ ແຮງ ຢ່າງ ພາກ ພຽນ
ເພື່ອ ຊັກ ຈູງ ໃຈ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ໄປ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ
ທີ່ ລາວ ໄດ້ ຊັກ ຈູງ ໃຈ ຫລາຍ ດວງ ໄປ; ແລະ
ໂດຍ ທີ່ ລາວ ຮູ້ ຈັກ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢາໂຄບ
ມີ ສັດ ທາ ໃນ ພຣະ ຄຣິດ ຜູ້ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ,
ລາວ ຈຶ່ງ ພະ ຍາ ຍາມ ຫາ ໂອກາດ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້
ມາ ຫາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.

4 ແລະ ລາວ ເປັນ ຄົນ ມີ ການ ສຶກສາ, ຈົນ
ວ່າ ມີ ຄວາມ ຮູ້ ເລື່ອງ ພາສາ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ໄດ້
ຢ່າງ ສົມ ບູນ; ດັ່ງ ນັ້ນ, ລາວ ຈຶ່ງ ໃຊ້ ຄໍາ ຍົກ
ຍ້ອງ, ແລະ ໃຊ້ ອໍານາດ ໃນ ການ ເວົ້າ ຕາມ
ອໍານາດ ຂອງ ມານ.

5 ແລະ ລາວ ຫວັງ ໄວ້ ວ່າ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ຫວັ້ນ ໄຫວ ຈາກ ສັດ ທາ, ທັງ ທີ່ ມີ
"ການ ເປີດ ເຜີຍ ຫລາຍ ຢ່າງ ແລະ ຫລາຍ
ເລື່ອງ ຊຶ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ມາ ແລ້ວ ກ່ຽວ
ກັບ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້; ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ
ເຫລົ່າ ທູດ ມາ ແລ້ວ ແທ້ໆ, ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້
ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກົດ ແກ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ ສຸ ລະ ສຽງ ຂອງ ພຣະ
ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຮັບ ສິ່ງ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເປັນ ຄໍາ
ເວົ້າ ເປັນ ບາງ ຄັ້ງ; ດັ່ງ ນັ້ນ, ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ຈະ
ເຮັດ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຫວັ້ນ ໄຫວ ບໍ່ ໄດ້.

6 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ລາວ
ໄດ້ ມາ ຫາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ວ່າ: ອ້າຍ ຢາໂຄບ ເອີຍ ເຮົາ ຫາ ໂອ

10 ຄ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ. ງ ຄພ 19:10-12.	11 ກ 2 ນພ 9:41. 12 ກ ມມ 9:28. 13 ກ ແອວ 40:14.	7 5 ກ 2 ນພ 11:3; ຍຄ 2:11.
---	---	------------------------------

ກາດມາຫລາຍເທື່ອແລ້ວ ທີ່ຈະເວົ້າກັບເຈົ້າ ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ຍິນ ແລະ ຮູ້ຈັກວ່າເຈົ້າ ເປັນຄົນໄປມາເລື້ອຍໆ ເພື່ອສັ່ງສອນເລື່ອງ ທີ່ເຈົ້າເອີ້ນວ່າ ພຣະກິດຕິຄຸນ ຫລື ຄຳສອນ ຂອງພຣະຄຣິດ.

7 ແລະ ເຈົ້າໄດ້ພາຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄປ ບິດ ເບືອນ ຈາກ ເສັ້ນ ທາງ ອັນ ຖືກ ຕ້ອງ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ "ຮັກສາກິດຂອງໂມເຊ ຊຶ່ງເປັນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ; ແລະ ເຈົ້າໄດ້ປ່ຽນ ແປງກິດ ຂອງ ໂມເຊ ໃຫ້ ເປັນ ການ ນະມັດ ສະການຄົນຜູ້ໜຶ່ງ ຊຶ່ງເຈົ້າກ່າວວ່າຈະມາ ພາຍໃນຫລາຍຮ້ອຍປີນັບແຕ່ນີ້ໄປ. ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາເຊເຣັມຂໍເວົ້າກັບເຈົ້າ ວ່າ ມັນເປັນການໝັ້ນປະໝາດ; ເພາະວ່າ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ເລື່ອງນີ້ເລີຍ; ເພາະເຂົາ ຈຶ່ງສາ ມາດ ບອກໄດ້ວ່າ ແມ່ນ ຫຍັງ ຈະ ເກີດ ຂຶ້ນ. ແລະ ເຊເຣັມໄດ້ເວົ້າຂັດແຍ້ງກັບຂ້າພະ ເຈົ້າແບບນີ້.

8 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເທ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງເຂົ້າສູ່ "ຈິດວິນ ຍານ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຂ້າ ພະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຊເຣັມຍອມຈຳນົນໃນຄຳ ເວົ້າທັງໝົດຂອງລາວ.

9 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມລາວວ່າ: ເຈົ້າ ປະຕິເສດພຣະຄຣິດຜູ້ຈະສະເດັດມາບໍ່? ແລະ ລາວໄດ້ຕອບວ່າ: ຖ້າຫາກຈະເປັນ ພຣະຄຣິດແລ້ວ, ເຮົາຈະບໍ່ປະຕິເສດພຣະ ອົງ; ແຕ່ເຮົາຮູ້ວ່າບໍ່ມີພຣະຄຣິດ, ທັງບໍ່ເຄີຍ ມີ, ແລະ ຈະບໍ່ມີເລີຍ.

10 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມລາວວ່າ:

ເຈົ້າເຊື່ອພຣະຄຳພີບໍ່? ແລະ ລາວຕອບວ່າ, ເຊື່ອ.

11 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຖ້າເປັນແນວນັ້ນ ເຈົ້າກໍບໍ່ເຂົ້າໃຈ; ເພາະ ມັນ ໄດ້ ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄຳ ໄວ້ ແທ້ໆ ເຖິງ ພຣະ ຄຣິດ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ບໍ່ມີ ສາດສະດາຄົນໃດທີ່ບັນທຶກໄວ້ ຫລື "ທຳ ນາຍໄວ້ນອກຈາກເພີ່ນເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ເວົ້າ ກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດອົງນີ້.

12 ແລະ ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ—ສິ່ງທີ່ປະກົດຕໍ່ ເຮົາ, ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ຍິນ; ແລະ ໄດ້ເຫັນ ສິ່ງ ນີ້ ທີ່ ສະແດງ ໃຫ້ ປະຈັກ ແກ່ ເຮົາ ໂດຍ "ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ດັ່ງ ນັ້ນ, ເຮົາຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ຖ້າຫາກຈະບໍ່ມີການຂົດ ໃຊ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ມະນຸດທັງປວງຍ່ອມຕ້ອງ ຈຳພາຍຍະນະ.

13 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ລາວໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງສະແດງ "ເຄື່ອງ ໝາຍ ໃຫ້ ເຮົາ ເຫັນ ເບິ່ງ ດູ ໂດຍ ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊຶ່ງເຈົ້າຮູ້ ຈັກມາຫລາຍແລ້ວ.

14 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ: ເຮົາເປັນຄົນແນວໃດ ເຮົາບໍ່ຈຳເປັນ ທີ່ ຈະ ທົດ ລອງ ພຣະ ເຈົ້າ ອີກ ໃຫ້ ສະແດງ ເຄື່ອງໝາຍໃນເລື່ອງທີ່ເຈົ້າກໍຮູ້ຢູ່ດີວ່າມັນ ເປັນ "ຄວາມຈິງ? ເຈົ້າຍັງປະຕິເສດເພາະ ເຈົ້າເປັນຂອງ ຈຳນານ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກໍບໍ່ແມ່ນຄວາມປະສົງຂອງເຮົາ; ແຕ່ຖ້າ ຫາກວ່າພຣະເຈົ້າລົງໂທດເຈົ້າ, ກໍຂໍໃຫ້ສິ່ງ ນັ້ນເປັນເຄື່ອງໝາຍແກ່ເຈົ້າວ່າ ພຣະອົງມີ

<p>7 ກ ຢຄ 4:5. ຂ ແອວ 30:13. 8 ກ ຄມພ ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ. 11 ກ ພມມ 19:10; 1 ນພ 10:5; ຢຄ 4:4; ມຊຢ 13:33-35;</p>	<p>ຄພ 20:26. ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ. 12 ກ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ ພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າອົງ ເປັນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຂ 2 ນພ 2:21.</p>	<p>13 ກ ມຫ 16:1-4; ແອວ 30:43-60. ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍ. 14 ກ ແອວ 30:41-42. ຂ ແອວ 30:53.</p>
---	---	---

ອຳນາດທັງໃນສະຫວັນ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນ ໂລກ; ແລະ ວ່າພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາອີກ. ແລະ ໄອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ເປັນໄປ ຕາມ ພຣະ ປະສົງ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເຖິດ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນຂອງຂ້າມໂອຍ.

15 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບໄດ້ເວົ້າຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ອຳນາດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາສູ່ລາວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ລາວຕ້ອງລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວ ໄດ້ຮັບການບຳລຸງເປັນເວລາຫລາຍມື້.

16 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ລາວໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນວ່າ ຈົ່ງມາທ້ອນໂຮມກັນໃນມື້ອື່ນ ເພາະວ່າເຮົາຈະຕາຍແລ້ວ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາປາດຖະໜາຈະກ່າວກັບຜູ້ຄົນກ່ອນເຮົາຈະຕາຍ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນມື້ຕໍ່ມາ ຝູງຊົນໄດ້ມາທ້ອນໂຮມກັນ ແລະ ລາວ ໄດ້ ເວົ້າກັບ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ຢ່າງ ແຈ່ມ ແຈ້ງ ແລະ ປະຕິເສດເລື່ອງທີ່ລາວ ໄດ້ສຶດສອນນັ້ນ ແລະ ສາລະພາບວ່າມີພຣະຄຣິດ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເຫລົ່າທູດ.

18 ແລະ ລາວ ໄດ້ເວົ້າກັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ຢ່າງ ແຈ່ມ ແຈ້ງວ່າ, ລາວຖືກອຳນາດຂອງ "ມານມາ ະຫລອກລວງ. ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າເຖິງນະລົກ, ແລະ ເຖິງຊົ່ວມິລັນດອນ, ແລະ ເຖິງໂທດນິລັນດອນ.

19 ແລະ ລາວ ໄດ້ເວົ້າອີກວ່າ: ເຮົາຢ້ານກົວວ່າ ເຮົາກະທຳ "ບາບທີ່ອະໄພໃຫ້ບໍ່ໄດ້

ເສຍ ແລ້ວ, ເພາະ ເຮົາ ໄດ້ ຕົວະ ພຣະ ເຈົ້າ; ແລະ ເພາະ ເຮົາ ໄດ້ ປະ ຕິເສດ ພຣະ ຄຣິດ ແລະ ກ່າວວ່າເຮົາເຊື່ອພຣະຄຳພີ; ແລະ ພຣະຄຳພີໃຫ້ຖ້ອຍຄຳແທ້ໆເຖິງພຣະອົງ. ແລະ ເພາະວ່າເຮົາເວົ້າຕົວະພຣະເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈຶ່ງຢ້ານກົວທີ່ສຸດວ່າ ກໍລະນີຂອງເຮົາຈະ ະໜ້າຢ້ານກົວຫລາຍທີ່ສຸດ; ແຕ່ເຮົາກໍສາລະພາບຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລ້ວ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອລາວ ໄດ້ ກ່າວ ຂໍ ຄວາມ ນີ້ ແລ້ວ ລາວ ເວົ້າ ຫຍັງບໍ່ໄດ້ ແລະ ລາວກໍ "ໝົດວິນຍານໄປ.

21 ແລະ ເມື່ອຝູງຊົນ ເຫັນ ວ່າ ລາວ ໄດ້ເວົ້າເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ໃນ ຂະນະທີ່ກຳລັງຈະໝົດວິນຍານ, ພວກເຂົາກໍແປກໃຈຢ່າງຍິ່ງ; ເຖິງຂະໜາດທີ່ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສະເດັດລົງມາເທິງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ "ໝົດກຳລັງຈົນລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ.

22 ບັດນີ້, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນສິ່ງທີ່ພໍໃຈຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນຂໍຈາກພຣະບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ປະທັບຢູ່ສະຫວັນ; ເພາະພຣະອົງໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງຂໍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຕອບຄຳອະທິຖານຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສັນຕິສຸກ ແລະ ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກັບຄືນມາຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນອີກ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ "ຄົ້ນຄວ້າພຣະຄຳພີ ແລະ ບໍ່ເຊື່ອພັງຄຳເວົ້າຂອງຄົນຊົ່ວຜູ້ນີ້ອີກຕໍ່ໄປ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ວິທີການຫລາຍຢ່າງໄດ້ຖືກຄິດຄົ້ນຂຶ້ນເພື່ອ "ກູ້ ແລະ ນຳພາຊາວເລມັນກັບຄືນມາສູ່ເລື່ອງ

<p>18ກ ແອວ 30:53. ຄມພ ຫລອກລວງ, ການຫລອກລວງ, ຄວາມຫລອກລວງ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ມານ. 19ກ ຄມພ ບາບທີ່ອະໄພ ໃຫ້ບໍ່ໄດ້. ຂ ມຊຢ 15:26.</p>	<p>20ກ ຢມຢ 28:15-17. 21ກ ແອວ 19:6. 23ກ ແອວ 17:2. 24ກ ອນ 1:20.</p>
---	--	---

ຄວາມຈິງ; ແຕ່ທັງໝົດນີ້ ະບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ເພາະພວກເຂົາເບີກບານໃນການເຮັດ "ສົງຄາມ ແລະ ການນອງເລືອດ, ແລະ ພວກເຂົາມີ ກວາມກຽດຊັງພວກເຮົາ, ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາຢ່າງບໍ່ສິ້ນສຸດ. ແລະ ພວກເຂົາພະຍາຍາມທຳລາຍພວກເຮົາເລື້ອຍໄປດ້ວຍອຳນາດອາວຸດຂອງພວກເຂົາ.

25 ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟຈິ່ງໄດ້ເສີມກຳລັງຕໍ່ຕ້ານພວກນັ້ນດ້ວຍກຳລັງທັບຂອງພວກເຂົາ ແລະ ດ້ວຍສຸດຄວາມສາມາດຂອງພວກເຂົາ ໂດຍວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ກິນແຫ່ງຄວາມລອດຂອງພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຖິງບັດນີ້ພວກເຂົາກໍຍັງເປັນຜູ້ຊະນະສັດຕູຂອງພວກເຂົາ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບກໍໄດ້ເຖົ້າແກ່ລົງ ແລະ ບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄດ້ຮັກສາໄວ້ໃນແຜນຈາລຶກອື່ນໆຂອງນີໄຟ, ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດບັນທຶກຕາມຄວາມຮູ້ທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ ເວລາຜ່ານໄປພ້ອມກັບພວກເຮົາ, ແລະ ສິ່ງຂອງພວກເຮົາຜ່ານໄປ ຄືກັບວ່າ ເໝືອນເປັນຄວາມຜັນຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາເປັນ

ຄົນໂດດດ່ຽວ ແລະ ເຊິ່ງຂຶ້ນ, ຊັດເຊພະເນຈອນ, ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມ, ເກີດຢູ່ກັບຄວາມທຸກຍາກລຳບາກໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ຖືກພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາກຽດຊັງ, ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງກັນ; ດັ່ງນັ້ນ ວັນເວລາຂອງພວກເຮົາຈິ່ງມີແຕ່ຄວາມເປັນທຸກ.

27 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບເຫັນວ່າໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະຕ້ອງລົງໄປສູ່ຫລຸມສົບຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈິ່ງໄດ້ເວົ້າກັບ "ເອໂນດ ລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ: ຈິ່ງຮັບເອົາແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ໄວ້ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກເຖິງເລື່ອງຕ່າງໆ ຊຶ່ງນີໄຟອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ສັ່ງ ແລະ ລາວສັນຍາວ່າຈະເຂື່ອພັງຄຳສັ່ງ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຊ່ວຍການບັນທຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້, ຊຶ່ງການຂຽນມີຢູ່ເລັກໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວອຳລາຜູ້ອ່ານໂດຍຫວັງວ່າພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈະອ່ານຂໍ້ຄວາມຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ພີ່ນ້ອງເອີຍ, ຂໍພຣະເຈົ້າອວຍພອນ.

ໜັງສືເອໂນດ

ເອໂນດອະທິຖານຢ່າງສຸດກຳລັງ ແລະ ໄດ້ຮັບການບົດບາຍຂອງລາວ—ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າສູ່ຈິດໃຈຂອງລາວ ແລະ ໄດ້ໃຫ້ສັນຍາຄວາມລອດແກ່

ຊາວເລມັນໃນອະນາຄົດ—ຊາວນີໄຟຊອກຫາເພື່ອກູ້ຊາວເລມັນກັບຄືນ—ເອໂນດມີຄວາມປະຕິຍົນດີໃນພຣະຜູ້ໃຖ່ຂອງລາວ. ປະມານ 420 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

<p>24 ຂ ອນ 1:14. ຄ ມຊຢ 10:11-18. ງ ຈຣ 1:6; ແອວ 26:23-25. ຈ 2 ນພ 5:1-3;</p>	<p>ມຊຢ 28:2. 25 ກ ຄມພ ຫິນ. 26 ກ 1 ນພ 19:1-6; ຈຣ 1:14-15. ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ.</p>	<p>ຂ ຢກບ 4:14. 27 ກ ອນ 1:1. ຂ ຢຄ 1:1-4.</p>
--	---	---

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າ "ເອໂນດ ໂດຍທີ່ຮູ້ຈັກບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ະເພິ່ນ ເປັນຄົນທ່ຽງທຳ—ເພາະເພິ່ນ ະໄດ້ສິດສອນຂ້າພະເຈົ້າໃນພາສາຂອງເພິ່ນ, ແລະ ໃນ ະການລ້ຽງດູແລະ ການຕັກເຕືອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານຳອີກ—ແລະ ຂໍພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈົ່ງພຣະກະເສີມສຳລານເພາະການນີ້ເຖິດ—

2 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກພວກທ່ານເຖິງ ະການຕໍ່ສູ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າມີຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ ກ່ອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ ະການປົດບາບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປລ່າສັດຢູ່ໃນປ່າ; ແລະ ຄຳເວົ້າຂຶ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຈາກບິດາເລື້ອຍໆກ່ຽວກັບຊີວິດນິລັນດອນ, ແລະ ະຄວາມສຸກຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ ະຜັງເລິກຢູ່ໃນໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

4 ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ະຫົວໂຫຍ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ະຄູເຂົ້າລົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ສ້າງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ະອະທິຖານ ແລະ ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະອົງຢ່າງສູດກຳລັງເພື່ອຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ; ແລະ ຕະຫລອດທັງວັນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງທູນພຣະອົງ; ແລະ ເມື່ອເຖິງຕອນກາງຄືນ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຍັງເບິ່ງສູງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນ

ເຖິງພ້າສະຫວັນ.

5 ແລະ ະສຸລະສຽງມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ເອໂນດ, ບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບການອະໄພໃຫ້ແລ້ວ, ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນ.

6 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເອໂນດຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ເວົ້າຕົວະ; ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມຜິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຖືກກວາດລ້າງໄປ.

7 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນຖາມວ່າ: ຂ້າແດ່ພຣະອົງເຈົ້າ, ມັນເປັນໄປໄດ້ແນວໃດ?

8 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເພາະ ະສັດທາຂອງເຈົ້າໃນພຣະຄຣິດ, ຜູ້ທີ່ເຈົ້າບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນ ຫລື ໄດ້ເຫັນມາກ່ອນ. ແລະ ຫລາຍປີຈະຜ່ານໄປກ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກໃນເນື້ອໜັງ; ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງໄປເຖິດ, ສັດທາຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າ ະບໍລິບູນແລ້ວ.

9 ບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຄຳນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມຮູ້ສຶກມີ ະຄວາມປາດຖະໜາເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຊາວນີໄຟ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ ະທຸ້ມເທຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າເພື່ອພວກເຂົາ.

10 ແລະ ຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງດົ້ນຮົນຢູ່ໃນວິນຍານ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າສູ່ ະຈິດໃຈຂ້າພະ

1 1ກ ຄມພ ເອໂນດ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ.
 2 2ນຟ 2:2-4.
 3 1ນຟ 1:1-2.
 4 ໑ຟຊ 6:4.
 2ກ ປຖກ 32:24-32; ແອວ 8:10.
 ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.
 2 ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ.
 3ກ ຄມພ ຊົນຊົນ,

ຄວາມຂຶ້ນຊົນ.
 2 1ນຟ 10:17-19; ແອວ 36:17-21.
 4ກ 2ນຟ 9:51; 3ນຟ 12:6.
 2 ຄມພ ຄາລະວະ, ຄວາມຄາລະວະ.
 3 ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.
 5ກ ຄມພ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ.

8ກ ອທ 3:12-13.
 ຄມພ ສັດທາ.
 2 ມທ 9:22.
 9ກ 1ນຟ 8:12; ແອວ 36:24.
 2 2ນຟ 33:3; ຄມ 1:8; ແອວ 34:26-27.
 10ກ ຄມພ ຈິດໃຈ; ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ.

ເຈົ້າອີກ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະມາຢ້ຽມຢາມພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຕາມຄວາມພາກພຽນຂອງພວກເຂົາໃນການຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ. ເຮົາ ະມອບແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ແລະ ມັນເປັນແຜ່ນດິນສັກສິດ, ແລະ ເຮົາບໍ່ໄດ້ ະສາບແຊ່ງມັນນອກຈາກເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈະມາຢ້ຽມຢາມພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້; ແລະ ເຮົາຈະນຳການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຂົາພ້ອມກັບຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈມາລົງໃສ່ທົວຂອງພວກເຂົາເອງ.

11 ແລະ ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າເອໂນດໄດ້ຍິນຄຳເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ສັດທາຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອະທິຖານຕໍ່ພຣະອົງເພື່ອຊາວເລມັນ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ດ້ວຍຄວາມດົນຮົນຢູ່ດົນນານຫລາຍເທື່ອ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ະອະທິຖານຈົນສຸດຄວາມພາກພຽນແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າຕາມ ະຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຈົ້າເພາະສັດທາຂອງເຈົ້າ.

13 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາຈາກພຣະອົງ—ຄື ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ຊາວນິໄຟຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຕົກໄປສູ່ການລ່ວງລະເມີດ, ແລະ ະຖືກທຳລາຍດ້ວຍວິທີໃດກໍຕາມ ແລະ ຊາວເລມັນບໍ່ຖືກທຳລາຍແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງ ະຮັກສາບັນທຶກ

ຂອງຊາວນິໄຟ, ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເຖິງແມ່ນ ຖ້າຫາກເປັນໄປ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະທັດອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອຈະໄດ້ນຳບັນທຶກ ະອກມາໃຫ້ຊາວເລມັນໃນເວລາໃດເວລາໜຶ່ງໃນອະນາຄົດ, ເພື່ອມັນອາດຈະ ະນຳພວກເຂົາມາສູ່ຄວາມລອດ—

14 ເພາະປະຈຸບັນນີ້ ການດົນຮົນຂອງພວກເຮົາ ະບໍ່ມີປະໂຫຍດໃນການນຳພາເຂົາກັບຄືນມາຫາສັດທາອັນແທ້ຈິງ. ແລະ ພວກເຂົາສາບານໄວ້ໃນຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງພວກເຂົາວ່າ, ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້, ພວກເຂົາຈະ ະທຳລາຍບັນທຶກຂອງພວກເຮົາກັບພວກເຮົາ, ແລະ ທັງຮີດຄອງປະເພນີທັງໝົດຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົານຳອີກ.

15 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໂດຍຮູ້ວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາມາດ ະຮັກສາບັນທຶກຂອງພວກເຮົາໄວ້ໄດ້, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮ້ອງທຸນພຣະອົງຢູ່ຕະຫລອດເວລາ, ເພາະພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຈະຂໍດ້ວຍສັດທາ, ໂດຍເຊື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບໃນພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, ແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ.

16 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າມີສັດທາ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະເຈົ້າເພື່ອພຣະອົງຈະ ະຮັກສາ ະບັນທຶກໄວ້; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ພັນທະສັນຍາກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ພຣະອົງຈະ ະນຳມັນອອກມາໃຫ້ຊາວເລມັນໃນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງພຣະອົງ.

<p>10 ຂ 1 ນຟ 2:20. ຄ ອຫ 2:7-12. 12 ກ ມມ 5:21; 9:36. ຂ ພສສ 37:4; 1 ນຟ 7:12; ຮລມ 10:5. 13 ກ ມມ 6:1, 6.</p>	<p>ຂ ຄມ 1:6-11; ແອວ 37:2. ຄ ແອວ 37:19; ອຫ 12:22; ຄພ 3:18. ງ ແອວ 9:17. 14 ກ ຍຄ 7:24.</p>	<p>ຂ ມມ 6:6. 15 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ພຣະຄຳພີທີ່ຕ້ອງຮັກສາໄວ້. 16 ກ 3 ນຟ 5:13-15; ຄພ 3:19-20; 10:46-50. ຂ ຄມພ ພຣະຄຳພີມໍມອນ. ຄ 2 ນຟ 27:6.</p>
--	---	---

17 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເອໂນດຮູ້ວ່າມັນຈະເປັນໄປຕາມພັນທະສັນຍາຂຶ້ນຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ໄວ້; ດັ່ງນັ້ນ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເຂົາເປັນຫ່ວງ.

18 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າໄດ້ຂໍຮ້ອງເລື່ອງນີ້ຈາກເຮົາແລ້ວ; ແລະ ມັນຈະເປັນໄປໃຫ້ພວກເຂົາຕາມສັດທາຂອງພວກເຂົາ; ເພາະ ສັດທາຂອງພວກເຂົາເໝືອນກັບຂອງເຈົ້າ.

19 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າເອໂນດໄດ້ອອກໄປທົ່ວໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ທຳນາຍເຖິງເລື່ອງທີ່ຈະມາເຖິງ, ແລະ ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນ ແລະ ໄດ້ເຫັນມາ.

20 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນພະຍານວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ພະຍາຍາມຢ່າງພາກພຽນທີ່ຈະນຳເອົາຊາວເລມັນ ກັບຄືນມາສູ່ສັດທາອັນແທ້ຈິງໃນພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ "ວຽກງານຂອງພວກເຮົາບໍ່ມີປະໂຫຍດ; ເພາະຄວາມກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາຍັງຝັງແຫ້ມ, ແລະ ພວກເຂົາຖືກນຳໄປໂດຍສັນດານຊົ່ວຂອງພວກເຂົາ, ຈົນກັບປ່າເຖື່ອນ ແລະ ຮ້າຍກາດ, ແລະ ເປັນຄົນ ຮາກຫາຍເລືອດ, ຊຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍການນັບຖື ຮູບບູຊາ ແລະ ຄວາມສຶກາກະບົກ; ກິນສັດທີ່ກິນສັດອື່ນໆ; ອາໄສຢູ່ໃນເຕົ້າເຕັນ, ແລະ ຊັດເຊພະເນຈອນໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ນຸ່ງແຕ່ແຜ່ນໜັງສັ້ນໆຄຽນແອວ ແລະ ແຖຫົວໂລ້ນ; ຄວາມຊຳນານຂອງພວກເຂົາຢູ່ກັບການໃຊ້ ິທະນູ, ແລະ ດາບສອງຄົມ, ແລະ

ຂວານ. ແລະ ພວກເຂົາສ່ວນຫລາຍບໍ່ກິນຫຍັງນອກຈາກຊີ້ນດິບ; ແລະ ພວກເຂົາພະຍາຍາມທຳລາຍພວກເຮົາຢູ່ຕະຫລອດ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ໂຖດິນ, ແລະ "ບູກພືດ ແລະ ຕົ້ນໝາກໄມ້ຫລາຍຊະນິດ, ແລະ ລ້ຽງຝູງສັດຫລາຍຊະນິດ, ທັງແບບ້ານ ແລະ ແບບປ່າ, ທັງມ້າເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍອີກ.

22 ແລະ ມີ "ສາດສະດາເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໃນບັນດາພວກເຮົາ. ແລະ ຜູ້ຄົນເປັນຄົນ ະແຂງຄໍ, ແລະ ຍາກທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ.

23 ແລະ ບໍ່ມີ ຫຍັງ ເລີຍ ນອກ ຈາກ "ຄວາມ ຮຸນ ແຮງ ທີ່ ສຸດ, ະການ ສັ່ງ ສອນ ແລະ ການ ທຳ ນາຍ ເຖິງ ສົງ ຄາມ, ແລະ ການ ຂັດ ແຍ້ງ, ແລະ ການທຳລາຍ, ແລະ ະການເຕືອນພວກເຂົາຢູ່ຕະຫລອດເວລາເຖິງຄວາມຕາຍ, ແລະ ໄລຍະເວລາຂອງຊົ່ວນິລັນດອນ, ແລະ ການພິພາກສາ, ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເລື່ອງທັງໝົດນີ້— ໂດຍກະຕຸ້ນພວກເຂົາຢູ່ ຕະຫລອດວັນເວລາໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ ບໍ່ມີຫຍັງເລີຍນອກຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ຄວາມແຈ່ມແຈ້ງທີ່ສຸດຂອງຄຳເວົ້າທີ່ຈະກັນບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາລົງໄປຫາຄວາມພິນາດຢ່າງໄວ. ແລະ ຕາມນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບັນທຶກກ່ຽວກັບພວກເຂົາ.

24 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຫັນ ສົງ ຄາມ ລະ ຫວ່າງ ຊາວ ນີໄຟ ກັບ ຊາວ ເລມັນ ໃນ ວັນ ເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

20 ກ ມຣນ 9:6.
ຂ ຈຣ 1:6.
ຄ ມຊຢ 9:12.
ຄມພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ.
ງ ມຊຢ 10:8.

21 ກ ມຊຢ 9:9.
22 ກ ຄມ 1:16-18.
ຂ ຈຣ 1:3.
23 ກ 1 ນພ 16:2;
2 ນພ 33:5.

ຂ ຄມພ ສັ່ງສອນ.
ຄ ຮລມ 12:3.
ງ ຈຣ 1:12;
ແອວ 31:5.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຖົ້າແກ່ລົງ, ແລະ ເວລາໜຶ່ງຮ້ອຍເຈັດສິບເກົ້າປີໄດ້ຜ່ານໄປນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພໍ່ລີໂຮຂອງພວກເຮົາໄດ້ ມອກຈາກເຢຣູຊາເລັມມາ.

26 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງລົງໄປຫາຫລຸມສົບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ຖືກກະທຳໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າສັ່ງສອນ ແລະ ທຳນາຍຕໍ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແລະ ປະກາດພຣະຄຳ ຕາມຄວາມຈິງທີ່ມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະກາດມາຕະຫລອດວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ປິຕິຍິນດີໃນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເໝືອກວ່າສິ່ງໃດໆໃນໂລກ.

27 ແລະ ໃນບໍ່ຊ້າຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປຫາ ມ່ວນພັກຜ່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງຢູ່ກັບພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ໃນພຣະອົງຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ພັກຜ່ອນ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າປິຕິຍິນດີໃນວັນເມື່ອ ຄວາມເປັນມະຕະຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະສວມໃສ່ ຄວາມເປັນອະມະຕະ, ແລະ ຈະຍືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ; ເພາະໃນເວລານັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຫັນພຣະພັກຂອງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມສຸກໃຈ, ແລະ ພຣະອົງຈະກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ມາຫາເຮົາເຖິດ, ເຈົ້າຜູ້ເປັນສຸກ, ເຮົາມີບ່ອນຕຽມໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າແລ້ວຢູ່ໃນ ຜາສາດຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ. ອາແມນ.

ໜັງສືເຈຣອມ

ຊາວນີໂຟຣັກສາກົດຂອງໂມເຊ, ລໍຖ້າການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງ ຢູ່ໃນ ແຜ່ນດິນ—ສາດສະດາຫລາຍທ່ານອອກແຮງງານເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຄົນຢູ່ໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຈິງ. ປະມານ 399-361 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເຈຣອມໄດ້ບັນທຶກຂໍ້ຄວາມໄວ້ເລັກໜ້ອຍຕາມຄຳສັ່ງຂອງເອໂນດ, ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອຈະໄດ້ຮັກສາ ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຮົາໄວ້.

2 ແລະ ເນື່ອງຈາກວ່າ ມ່ວນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ ມີນ້ອຍຫລາຍ, ແລະ ເນື່ອງຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກ ບັນທຶກໄວ້ດ້ວຍເຈດຕະນາເພື່ອຈະໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດແກ່ ຊາວເລມັນ, ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ, ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງຈຳເປັນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງບັນທຶກໄວ້ເລັກໜ້ອຍ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຂຽນເລື່ອງການທຳນາຍ ຫລື ການເປີດເຜີຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ເພາະຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດບັນທຶກໄວ້ຫລາຍກວ່າທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກໄວ້ແລ້ວແມ່ນບໍ່? ຫລື ວ່າພວກເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍແຜນແຫ່ງຄວາມ

<p>25 ກ 1 ນພ 2:2-4. 27 ກ ຄມພ ພັກຜ່ອນ. ຂ ຄມພ ມະຕະ, ຄວາມເປັນມະຕະ. ຄ ຄມພ ອະມະຕະ, ຄວາມເປັນອະມະຕະ.</p>	<p>ງ ຍຣ 14:2-3; ອຫ 12:32-34; ຄພ 72:4; 98:18. [ເຈຣອມ] 1 1 ກ 1 ນພ 3:12; 5:14.</p>	<p>2 ກ ຍຄ 3:14; ອມນ 1:1. ຂ 1 ນພ 6. ຄ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ຄຸນຄຳຂອງພຣະຄຳພີ. ງ 2 ນພ 27:6; ມມ 5:12.</p>
--	---	---

ລອດໄວ້ບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າຖືກແລ້ວ; ແລະນີ້ເປັນສິ່ງພຽງພໍແລ້ວສໍາລັບຂ້າພະເຈົ້າ.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນສົມຄວນທີ່ຈະເຮັດວຽກງານໃຫ້ຫລາຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້ເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ແລະຄວາມໜວກຂອງຫູພວກເຂົາ, ແລະຄວາມມືດມົນຂອງຈິດໃຈພວກເຂົາ; ແລະຄວາມ "ແຂງຄໍຂອງພວກເຂົາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະເຈົ້າຍັງເມດຕາຕໍ່ພວກເຂົາຢ່າງຍິ່ງ, ແລະເຖິງບັດນີ້ພຣະອົງຍັງບໍ່ຮຽກວາດພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນເລີຍ.

4 ແລະມີຄົນເປັນຈໍານວນຫລວງຫລາຍໃນບັນດາພວກເຮົາທີ່ໄດ້ຮັບ "ການເປີດເຜີຍມາຫລາຍເທື່ອແລ້ວ, ເພາະບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນທີ່ເປັນຄົນແຂງຄໍ. ແລະຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ບໍ່ແຂງຄໍ ແລະມີສັດທາ, ຍ່ອມມີ ການພົວພັນກັບພຣະວິນຍານສັກສິດ, ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ລູກຫລານມະນຸດຕາມສັດທາຂອງພວກເຂົາ.

5 ແລະບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງເວລາສອງຮ້ອຍປີໄດ້ຜ່ານໄປ ແລະຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ເຂັ້ມແຂງຫລາຍຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ. ພວກເຂົາຍຶດຖືທີ່ຈະ "ຮັກສາກົດຂອງໂມເຊ ແລະຖືວັນຊະບາໂຕເປັນວັນສັກສິດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະພວກເຂົາບໍ່ ິດູທູກ; ທັງບໍ່ ິພົ້ນປະໝາດ. ແລະກົດໝາຍຂອງແຜ່ນດິນກໍເຂັ້ມງວດເຕັມທີ່.

6 ແລະພວກເຂົາກະຈັດກະຈາຍໄປຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະຊາວ

ເລມັນກໍເໝືອນກັນ. ແລະພວກເຂົາມີຜູ້ຄົນຫລາຍກວ່າຊາວນີໄຟ; ແລະພວກເຂົາຮັກ "ການຄາດຕະກຳ ແລະກິນເລືອດສັດ.

7 ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາມາສູ່ຮີບກັບພວກເຮົາຊາວນີໄຟຫລາຍເທື່ອ. ແຕ່ "ກະສັດກັບພວກຜູ້ນຳຂອງພວກເຮົາເປັນຜູ້ທີ່ມີພະລັງໃນສັດທາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະພວກເພິ່ນໄດ້ສິດສອນຜູ້ຄົນເລື່ອງທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງຕ້ານຊາວເລມັນໄດ້ ແລະກວາດພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນ ຂອງພວກເຮົາໄປ, ແລະເລີ່ມຕົ້ນເສີມສ້າງກຳລັງໃນເມືອງຂອງພວກເຮົາ, ຫລື ບ່ອນອື່ນໆທີ່ເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຮົາ.

8 ແລະພວກເຮົາມີຄົນເພີ່ມທະວີຂຶ້ນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ, ແລະກັບມາຮັ່ງມີຢ່າງຍິ່ງດ້ວຍຄຳ, ແລະເງິນ, ແລະດ້ວຍສິ່ງທີ່ມີຄ່າ, ແລະໂດຍສະຫລຸບ ຝິມິດີໃນງານໄມ້ດ້ວຍອາຄານ, ແລະດ້ວຍເຄື່ອງຈັກນຳອີກ, ແລະດ້ວຍເຫລັກ ແລະທອງແດງ, ແລະທອງເທລືອງ ແລະເຫລັກກຳ, ແລະເຮັດເຄື່ອງມືນາໆຊະນິດໄວ້ໂຖດິນ, ແລະເຮັດ "ອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລູກທະນູອັນແຫລມຄົມ, ແລະບັ້ງລູກທະນູ, ຫອກ ແລະຫລາວ, ແລະການຕຽມທຸກຢ່າງເພື່ອສົງຄາມ.

9 ແລະໂດຍການຕຽມພ້ອມຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນຢູ່ນັ້ນ, ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຫຍັງຈາກພວກເຮົາເລີຍ. ແຕ່ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

<p>3 ກ ອນ 1:22-23. ຂ ອທ 2:8-10. 4 ກ ແອວ 26:22; ຮລມ 11:23; ຄພ 107:18-19. ຄມພ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. 5 ກ 2 ນພ 25:24; ແອວ 34:13-14. ຂ ອພຍ 35:2. ຄມພ ວັນຊະບາໂຕ. ໖ ຄມພ ຄຳຫຍາບຄາຍ. ໗ ຄມພ ພົ້ນປະໝາດ,</p>	<p>ການພົ້ນປະໝາດ. 6 ກ ຢຄ 7:24; ອນ 1:20. 7 ກ ຢຄ 1:9, 11, 15. ຂ ຄມ 1:14. 8 ກ ມຊຢ 10:8.</p>
--	---	--

ເປັນຈິງແລ້ວ, ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຮັບສັ່ງໄວ້ກັບ
ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ມີຄວາມວ່າ:
ຕາບ ໃດທີ່ເຈົ້າຈະຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ
ເຈົ້າຈະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສາດ
ສະດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຊູ່ຜູ້ຄົນ
ຂອງນີໄຟຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ວ່າ
ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດ,
ແຕ່ຕົກໄປສູ່ການລ່ວງລະເມີດແລ້ວ, ພວກ
ເຂົາຈະຖືກ "ທໍາລາຍໄປຈາກຜົນແຜ່ນດິນ
ນີ້.

11 ດັ່ງນັ້ນ, ສາດສະດາ, ແລະ ປະໂລຫິດ,
ແລະ ຜູ້ສອນ ໄດ້ເຮັດວຽກງານຢ່າງພາກ
ພຽນ, ແນະນໍາຜູ້ຄົນດ້ວຍສຸດຄວາມອົດກັ້ນ
ໃຫ້ພາກພຽນ; ສິດສອນ "ກົດຂອງໂມເຊ,
ແລະ ຈຸດປະສົງທີ່ໃຫ້ກົດໄວ້ນັ້ນກໍເພື່ອຈະ
ໄດ້ຊັກຊວນໃຫ້ພວກເຂົາ ສ້າງຫາພຣະເມຊີ
ອາ, ແລະ ເຊື່ອໃນພຣະອົງທີ່ຈະສະເດັດມາ
ຄືກັນກັບພຣະອົງເປັນມາແລ້ວ. ແລະ ຕາມ
ວິທີນີ້ ພວກເພິ່ນໄດ້ສິດສອນພວກເຂົາ.

12 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ແລະ ໂດຍການກະທໍາເຊັ່ນນັ້ນ ພວກເພິ່ນ
ຈຶ່ງເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ລອດ ຈາກ ການ ຖືກ

"ທໍາລາຍ ໃນ ຜົນ ແຜ່ນ ດິນ; ເພາະວ່າພວກ
ເພິ່ນໄດ້ ສຽບແທງໃຈຂອງພວກເຂົາດ້ວຍ
ພຣະຄໍາ ຢູ່ຕະຫລອດເວລາເພື່ອໃຫ້ມາສູ່
ການກັບໃຈ.

13 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ເວລາສອງຮ້ອຍສາມສິບແປດປີຜ່ານໄປ—
ໂດຍມີສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງ ແລະ
ການແຕກແຍກເປັນສ່ວນຫລາຍຂອງໂລ
ຍະເວລານັ້ນ.

14 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຈຣອມຈະບໍ່ບັນ
ທຶກຕື່ມອີກ, ເພາະແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້
ນ້ອຍຫລາຍ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພິນ້ອງຂອງຂ້າ
ພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານສາມາດໄປເບິ່ງ "ແຜ່ນ
ຈາລຶກອື່ນໆຂອງນີໄຟໄດ້; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ,
ບັນທຶກກ່ຽວກັບສົງຄາມຂອງພວກເຮົາໄດ້
ບັນທຶກໄວ້ຢູ່ໃນນັ້ນຕາມການບັນທຶກຂອງ
ກະສັດ, ຫລື ວ່າເລື່ອງທີ່ເພິ່ນບອກນັ້ນໄດ້ມີ
ບັນທຶກໄວ້.

15 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະມອບແຜ່ນຈາລຶກ
ເຫລົ່ານີ້ໄວ້ໃນມືຂອງອອມໂນລູກຊາຍຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອລາວຈະໄດ້ຮັກສາມັນໄວ້
ຕາມ "ຄໍາສັ່ງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າ.

ໜັງສືອອມໄນ

ອອມໄນ, ອາມາຣອນ, ເຄມິດ, ອະບິນາ
ໂດມ, ແລະ ອາມາລະໄຄ, ແຕ່ລະຄົນປ່ຽນ
ຜຽນກັນຮັກສາແຜ່ນຈາລຶກ—ໂມໄຊຢາ
ຄົນພົບຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາ, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້
ອອກມາຈາກເຢຣູຊາເລັມໃນເວລາທີ່ເຊເດ

ກີຢາເປັນກະສັດ—ໂມໄຊຢາຖືກແຕ່ງຕັ້ງ
ໃຫ້ເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ—ລູກຫລານ
ຂອງມິວເລັກທີ່ເຊຣາເຮັມລາໄດ້ພົບເຫັນ
ໂຄຣຣິອານທະເມີຄົນສຸດທ້າຍຂອງຊາວ
ຢາເຮັດ—ກະສັດເບັນຢາມິນໄດ້ສືບບັນລັງ

10 ກ 1 ນຟ 12:19-20; ອມນ 1:5.	ຂ 2 ນຟ 11:4; ອທ 12:18-19.	12 ກ ອທ 2:10. ຂ ແອວ 31:5.
11 ກ ຢຄ 4:5; ແອວ 25:15-16.	ຄ 2 ນຟ 25:24-27; ມຊຢ 3:13; 16:6.	14 ກ 1 ນຟ 9:2-4. 15 ກ ຢຄ 1:1-4.

ແທນ ໂມ ໄຊ ຢາ—ມະນຸດ ຄວນ ຖວາຍ ຈິດ
ວິນຍານຂອງຕົນເປັນເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະ
ຄຣິດ. ປະມານ 323-130 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ຂ້າພະເຈົ້າ ອອມໄນ ໂດຍ ໄດ້ ຮັບ ຄຳສັ່ງ
ຈາກເຈຣອມບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໃຫ້ບັນ
ທຶກໄວ້ເລັກໜ້ອຍໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້,
ເພື່ອຮັກສາລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງ
ພວກເຮົາ—

2 ດັ່ງນັ້ນ, ໃນວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຮູ້ຈັກວ່າ ຂ້າ
ພະເຈົ້າໄດ້ຕໍ່ສູ້ມາຫລາຍດ້ວຍດາບເພື່ອປົກ
ປ້ອງຊາວນິໄຟຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອ
ບໍ່ໃຫ້ຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງຊາວເລມັນສັດຕູ
ຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕົວຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າເປັນຄົນຊົ່ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັກ
ສາຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າຕາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຄວນຮັກສາ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາ
ສອງ ຮ້ອຍ ເຈັດ ສິບ ທຶກ ປີ ຜ່ານ ໄປ ແລະ
ພວກເຮົາມີຊ່ວງເວລາແຫ່ງສັນຕິສຸກຫລາຍ
ເທື່ອ; ແລະ ມີຊ່ວງເວລາແຫ່ງສົງຄາມ ແລະ
ການນອງເລືອດຫລາຍເທື່ອ. ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ແລະ ໂດຍສະຫລຸບ, ເວລາສອງຮ້ອຍແປດ
ສິບສອງປີຜ່ານໄປ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຍັງໄດ້
ຮັກສາແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ໄວ້ຕາມ "ຄຳສັ່ງ
ຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມອບມັນຕໍ່ໃຫ້ອາມາຣອນ
ລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ
ຂໍຈົບພຽງເທົ່ານີ້.

4 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າອາມາຣອນບັນ
ທຶກເລື່ອງໜຶ່ງກ່າວເຖິງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະບັນ
ທຶກໄວ້ໜ້ອຍໜຶ່ງ ໄວ້ໃນໜັງສືຂອງບິດາ

ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ເວລາສາມຮ້ອຍຊາວປີຜ່ານໄປ, ແລະ ຊາວ
ນິໄຟພວກທີ່ຊົ່ວຫລາຍກວ່າໄດ້ຖືກ "ທຳ
ລາຍໄປ.

6 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມ, ຫລັງ
ຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ນຳພວກເຂົາອອກຈາກ
ແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ໄດ້ປົກປັກຮັກ
ສາພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງສັດຕູ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ພຣະ
ຄຳຊົ່ງພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບບັນພະບຸລຸດ
ຂອງພວກເຮົາບໍ່ປະກົດເປັນຈິງ, ມີຄວາມ
ວ່າ: ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຈະບໍ່ຮັກສາບັນຍັດຂອງ
ເຮົາ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ.

7 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະເດັດມາ
ຢູ່ມຸມຢາມພວກເຂົາດ້ວຍການພິພາກສາ
ອັນໃຫຍ່ຫລວງ; ເຖິງຢາງໃດກໍຕາມ, ພຣະ
ອົງໄດ້ໄວ້ຊີວິດຄົນຊອບທຳ ເພື່ອພວກເຂົາ
ຈະບໍ່ຕາຍ, ແຕ່ຈະບົດປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້
ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູຂອງພວກເຮົາ.

8 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ
ພະເຈົ້າໄດ້ມອບແຜ່ນຈາລຶກໃຫ້ເຄມິດນ້ອງ
ຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

9 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າເຄມິດຈະບັນທຶກໄວ້
ຈັກ ສອງ ສາມ ເລື່ອງ ໄວ້ ໃນໜັງສື ເຫລັ້ມ
ດຽວກັນກັບທີ່ອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນ
ທຶກໄວ້; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ
ເລື່ອງສຸດທ້າຍທີ່ລາວໄດ້ຂຽນໄວ້ດ້ວຍມື
ຂອງລາວເອງ; ແລະ ລາວຂຽນໄວ້ໃນມືທີ່
ລາວມອບມັນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ພວກ
ເຮົາຮັກສາແຜ່ນຈາລຶກຕາມວິທີນີ້ເພາະ
ມັນເປັນຄຳສັ່ງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກ
ເຮົາ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບພຽງເທົ່ານີ້.

10 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າອະບິນາ ໂດມຜູ້

1 3ກ ຢຄ 1:1-4; ຈຣ 1:15. | 5ກ ຈຣ 1:9-10.

ເປັນລູກຊາຍຂອງເຄມິດ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງມາຫລາຍລະຫວ່າງຊາວນີໂຟຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າກັບຊາວເລມັນ; ແລະ ດ້ວຍດາບຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອົາຊີວິດຂອງຊາວເລມັນມາເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ແລ້ວ ໃນການປ້ອງກັນພັນອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

11 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ມີຂຽນໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກ ຊຶ່ງເປັນຂອງກະສັດຕາມຊົ່ວອາຍຸຄົນ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ເລື່ອງການເປີດເຜີຍ ຫລື ເລື່ອງການທຳນາຍນອກຈາກທີ່ມີບັນທຶກໄວ້; ດັ່ງນັ້ນ, ເລື່ອງທີ່ບັນທຶກໄວ້ກໍພຽງພໍແລ້ວ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບພຽງເທົ່ານີ້.

12 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າອາມາລະໂຄຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງອະບິນາໂດມ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກທ່ານບາງຢ່າງກ່ຽວກັບໂມໄຊຢາຜູ້ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດບົກຄອງແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ໂດຍທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຕືອນເພິ່ນໃຫ້ໜີໄປຈາກແຜ່ນດິນ "ນີໂຟ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍໄດ້ ອອກຈາກແຜ່ນດິນພ້ອມກັບເພິ່ນໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ—

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາ. ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງອອກຈາກແຜ່ນດິນໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ພວກເຂົາຖືກນຳພາໄປໂດຍການສັ່ງສອນ ແລະ ການທຳນາຍຫລາຍຢ່າງ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການຕັກເຕືອນຢູ່ຕະຫລອດເວລາໂດຍ

ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາຖືກນຳໄປໂດຍອຳນາດຂອງພຣະທັດຂອງພຣະອົງຕະຫລອດເວລາໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ຈົນລົງມາຮອດແຜ່ນດິນທີ່ເອີ້ນວ່າແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.

14 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ພົບເຫັນຄົນພວກໜຶ່ງທີ່ມີຊື່ວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງ "ເຊຣາເຮັມລາ. ບັດນີ້, ມັນມີຄວາມປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາ; ແລະ ຊາວເຊຣາເຮັມລາຂຶ້ນຊົມຢ່າງຍິ່ງເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຜູ້ຄົນຂອງໂມໄຊຢາມາພ້ອມກັບ ະແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງຊຶ່ງມີບັນທຶກຂອງຊາວຍິວ.

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືໂມໄຊຢາໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າ "ຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາໄດ້ອອກມາຈາກເຢຣູຊາເລັມ ໃນເວລາທີ່ ະເຊເດເກີຢາເປັນກະສັດຂອງຢູດາ ຊຶ່ງຖືກຈັບໄປເປັນຊະເລີຍໃນບາບີໂລນ.

16 ແລະ ພວກນີ້ໄດ້ເດີນທາງໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ແລະ ຖືກພາໄປໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້າມຜືນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄປຫາແຜ່ນດິນທີ່ໂມໄຊຢາພົບເຫັນພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ບ່ອນນັ້ນນັບຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນມາ.

17 ແລະ ເວລາທີ່ໂມໄຊຢາຄົ້ນພົບພວກນີ້, ພວກເຂົາມີຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາຍັງມີສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງຢ່າງຮຸນແຮງຫລາຍເທື່ອ, ແລະ ມີການລົ້ມຕາຍດ້ວຍດາບເປັນບາງຄັ້ງ; ແລະ ພາສາຂອງພວກເຂົາໄດ້ປ່ຽນແປງໄປ; ທັງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເອົາ "ບັນທຶກມານຳ, ແລະ ພວກເຂົາປະຕິເສດການເປັນຢູ່ຂອງພຣະຜູ້ສ້າງຂອງພວກ

12 ກ 2 ນຟ 5:6-9. ຂ ຢຄ 3:4. 14 ກ ຄມພ ເຊຣາເຮັມລາ.	ຂ 1 ນຟ 3:3, 19-20; 5:10-22. 15 ກ ມຊຢ 25:2.	ຂ ຢມຍ 39:1-10; ຮລມ 8:21. 17 ກ ມຊຢ 1:2-6.
---	--	--

ເຂົາ; ແລະ ໂມໄຊຢາ, ທັງຜູ້ຄົນຂອງໂມໄຊ ຢາຈຶ່ງບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈພວກນີ້ໄດ້.

18 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໄຊ ຢາໃຫ້ພວກນີ້ໄດ້ຮັບການສິດສອນໃນພາ ສາຂອງເພິ່ນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດ ຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການສິດ ສອນໃນພາສາຂອງໂມໄຊຢາແລ້ວ, ຊາວ ເຊຣາເຮັມລາ ຈຶ່ງໃຫ້ລຳດັບການສືບເຊື້ອ ສາຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາຕາມ ຄວາມຊົງຈຳຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ມີບັນຫີກໄວ້, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນແຜ່ນ ຈາລຶກເຫລົ່ານີ້.

19 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາກັບຜູ້ຄົນຂອງໂມໄຊ ຢາໄດ້ມາ "ເຕົ້າໂຮມກັນ, ແລະ ະໂມໄຊຢາ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໃຫ້ເປັນ ກະສັດ ຂອງພວກ ເຂົາ.

20 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ວັນ ເວລາ ຂອງ ໂມ ໄຊ ຢາ ມີ ຫີນ ໃຫຍ່ ກ້ອນ ໜຶ່ງ ຊຶ່ງ ມີ ອັກຂະລະ ໃນ ນັ້ນ ຖືກ ນຳ ມາ ໃຫ້ ເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ "ແປ ຄວາມ ໝາຍ ຂອງ ອັກຂະລະ ດ້ວຍ ຂອງ ປະທານ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ.

21 ແລະ ມັນເປັນເລື່ອງລາວຂອງຄົນຜູ້ ໜຶ່ງຊື່ວ່າ "ໂຄຣຣິອານທະເມີກັບຜູ້ຄົນຂອງ ລາວທີ່ໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ. ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງ ເຊຣາ ເຮັມລາ ໄດ້ ພົບ ໂຄ ຣິ ອານ ທະ ເມີ; ແລະ ລາວໄດ້ຢູ່ກັບຄົນພວກນີ້ເປັນເວລາ ເກົ່າເດືອນ.

22 ມັນໄດ້ກ່າວຂໍ້ຄວາມກ່ຽວກັບບັນພະ ບຸລຸດຂອງລາວບາງເລັກໜ້ອຍ. ແລະ ບິດາ

ມານດາຜູ້ທຳອິດຂອງລາວທີ່ໄດ້ອອກມາ ຈາກ "ທໍສູງໃນເວລາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຮັດ ໃຫ້ພາສາຂອງຄົນ ະສັບສົນ; ແລະ ຄວາມ ຮຸນແຮງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຫາພວກ ເຂົາຕາມການພິພາກສາຂອງພຣະອົງຊຶ່ງ ທ່ຽງທຳ; ແລະ "ກະດູກຂອງພວກເຂົາວາງ ກະຈັດກະຈາຍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທາງເໜືອ.

23 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າອາມາລະໂຄ ໄດ້ ເກີດໃນວັນເວລາຂອງໂມໄຊຢາ; ແລະ ຂ້າ ພະເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ຈົນເຫັນການສິ້ນຊີວິດຂອງ ເພິ່ນ; ແລະ "ເປັນຢາມິນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງລາຊາບັນລັງແທນເພິ່ນ.

24 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໃນ ວັນ ເວລາ ຂອງ ກະສັດເບັນຢາມິນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສົງ ຄາມອັນຮ້າຍແຮງ ແລະ ການນອງເລືອດ ລະຫວ່າງຊາວນິໂຟກັບຊາວເລມັນ. ແຕ່ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຊາວນິໂຟ ໄດ້ປຽບພວກນັ້ນຫລາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງ ຂະໜາດທີ່ກະສັດເບັນ ຢາມິນໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນ ດິນເຊຣາເຮັມລາ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າກໍເລີ່ມເຖົ້າແກ່ລົງ; ແລະ ໂດຍທີ່ ບໍ່ມີລູກຈັກຄົນ, ແລະ ໂດຍທີ່ຮູ້ວ່າກະສັດ "ເປັນຢາມິນເປັນກະສັດທີ່ທ່ຽງທຳຕໍ່ພຣະ ພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ະມອບ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ເຫລົ່າ ນີ້ ໃຫ້ ເພິ່ນ, ເພື່ອຈະໄດ້ຊັກຊວນມະນຸດທັງປວງ ໃຫ້ມາຫາພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດ ຂອງອິດສະຣາເອນ, ແລະ ເຊື້ອ ໃນ ການ ທຳນາຍ, ແລະ ການເປີດເຜີຍ, ແລະ ການ ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເຫລົ່າທູດ,

19 ກ ມຊຢ 25:13.
ຂ ອມນ 1:12.
20 ກ ມຊຢ 8:13-19.
ຄ ມພ ຜູ້ພະຍາກອນ.
21 ກ ອຫ 12:1.

ຄ ມພ ໂຄຣຣິອານທະເມີ.
22 ກ ອຫ 1:1-5.
ຂ ປຖກ 11:6-9;
ມຊຢ 28:17;
ອຫ 1:33.

ຄ ມຊຢ 8:8.
23 ກ ຄມ 1:3.
25 ກ ຄມ 1:17-18;
ມຊຢ 29:13.
ຂ ຄມ 1:10.

ແລະ ໃນ ຂອງ ປະທານ ແຫ່ງ ການ ເວົ້າ ພາ ສາ, ແລະ ໃນ ຂອງ ປະທານ ແຫ່ງ ການ ແປ ພາ ສາ, ແລະ ໃນ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ັດີ; ເພາະ ບໍ່ ມີ ສິ່ງ ໃດ ເລີຍ ທີ່ ດີ ນອກ ຈາກ ມັນ ມາ ຈາກ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; ແລະ ສິ່ງ ທີ່ ບໍ່ ດີ ມາ ຈາກ ມານ.

26 ແລະ ບັດ ນີ້ ພີ່ນ້ອງ ທີ່ ຮັກ ແພງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢາກ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ກໍ່ ມາ ຫາ ພຣະ ຄຣິດ, ຜູ້ ເປັນ ພຣະ ຜູ້ ບໍ່ ລິ ສຸດ ຂອງ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ, ແລະ ຮັບ ສ່ວນ ຄວາມ ລອດ ຈາກ ພຣະ ອົງ, ແລະ ອຳນາດ ແຫ່ງ ການ ໄຖ່ ຂອງ ພຣະ ອົງ. ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຈົ່ງ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ ເຖິດ, ແລະ ະຖວາຍ ທັງ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ເປັນ ະເຄື່ອງ ບູ ຊາ ແດ່ ພຣະ ອົງ, ແລະ ະຖື ສິນ ອົດ ເຂົ້າ ແລະ ອະ ທິ ຖານ ຕໍ່ ໄປ, ແລະ ອົດ ທົນ ຈົນ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ; ແລະ ຕາບ ໃດ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຊົງ ພຣະ ຊົນ ຢູ່ ພວກ ທ່ານ ຈະ ລອດ.

27 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ເວົ້າ ບາງ ຢ່າງ ກ່ຽວ ກັບ ຄົນ ກຸ່ມ ໜຶ່ງ ທີ່ ຂຶ້ນ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ເພື່ອ ກັບ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ນີ້ ໄພ; ເພາະ ມີ ຄົນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ທີ່ ປາດ ຖະ ໜາ ຈະ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ແຜ່ນ

ດິນ ຊຶ່ງ ເປັນ ມູນ ມໍ່ ລະ ດົກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ. 28 ດັ່ງ ນັ້ນ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ຂຶ້ນ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ. ແລະ ໂດຍ ທີ່ ຜູ້ ນຳ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ຄົນ ແຂງ ແຮງ ແລະ ມີ ພະ ລັງ, ແລະ ເປັນ ຄົນ ແຂງ ຄໍ, ດັ່ງ ນັ້ນ, ລາວ ຈຶ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ເກີດ ການ ຂັດ ແຍ້ງ ກັນ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຂົາ ເອງ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ຖືກ ະຂ້າ ຕາຍ ໝົດ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ນອກ ຈາກ ຄົນ ທ້າ ສິບ ຄົນ ເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ ກັບ ຄືນ ມາ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ເຊ ຣາ ເຮັມ ລາ.

29 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ພາ ຄົນ ພວກ ອື່ນ ໆ ໄປ ອີກ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ, ແລະ ອອກ ເດີນ ທາງ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ.

30 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອາ ມາ ລະ ໂຄ ມີ ນ້ອງ ຊາຍ ຢູ່ ຄົນ ໜຶ່ງ ທີ່ ໄປ ນຳ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ຄື ກັນ; ແລະ ຕັ້ງ ແຕ່ ນັ້ນ ມາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ຍິນ ກ່ຽວ ກັບ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ເລີຍ. ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກຳ ລັງ ຈະ ລົງ ໄປ ນອນ ໃນ ຫລຸມ ສິບ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ແລະ ະແຜ່ນ ຈາ ລຶກ ເຫລົ່ານີ້ ກໍ່ ເຕັມ ແລ້ວ. ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ ຈົບ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄວ້ ພຽງ ເທົ່ານີ້.

ຄຳຂອງມໍ່ມອນ

ມໍ່ມອນ ຫຍໍ້ ແຜ່ນ ຈາ ລຶກ ໃຫຍ່ ຂອງ ນີ້ ໄພ— ເພິ່ນ ເອົາ ແຜ່ນ ຈາ ລຶກ ນ້ອຍ ໄວ້ ກັບ ແຜ່ນ ຈາ ລຶກ ອື່ນ ໆ— ກະ ສັດ ເປັນ ຢາ ມິນ ສະ ຖາ ປະ ນາ ສັນ ຕິ ສຸກ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ. ປະ ມານ ຄ. ສ. 385.

1 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ະມໍ່ມອນ ໂດຍ ທີ່ ກຳ ລັງ ຈະ ມອບ ບັນ ທຶກ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຮັດ ໄວ້ ໃຫ້ ຢູ່ ໃນ ມື ຂອງ ໂມ ໂຣ ໄນ ຜູ້ ເປັນ ລຸກ ຊາຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ຄວາມ ພິນາດ ເກືອບ ທັງ ໝົດ ຂອງ ຊາວ

<p>25 ຄ ແອວ 5:40; ອຫ 4:12; ມຣນ 7:15–17. 26 ກ ຢຄ 1:7; ແອວ 29:2; ມຣນ 10:32. ຂ ຄມພ ເສຍສະລະ,</p>	<p>ການເສຍສະລະ. ຄ 3 ນພ 9:20. ງ ຄມພ ຖືສິນອົດເຂົ້າ, ການຖືສິນອົດເຂົ້າ. 28 ກ ມຊຢ 9:1–4. 30 ກ 1 ນພ 6.</p>	<p>[ຄຳຂອງມໍ່ມອນ] 1 1 ກ 3 ນພ 5:9–12; ມມ 1:1–4; 8:1, 4–5. ຄມພ ມໍ່ມອນ, ສາດ ສະດາຊາວນີ້ໄພ.</p>
--	---	---

ນີໄຟຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

2 ແລະ ເປັນເວລາ ັຫລາຍຮ້ອຍປີຫລັງ ຈາກການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມອບບັນທຶກເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ ລາວຈະເຫັນຄວາມພິນາດທັງໝົດຂອງປະຊາຊົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແຕ່ຂໍພຣະເຈົ້າຈົ່ງໂຜດໃຫ້ລາວລອດຊີວິດດ້ວຍເຖິດ, ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ບັນທຶກບາງຢ່າງກ່ຽວກັບພວກນັ້ນໄວ້, ແລະ ກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດ, ເພື່ອມີໜຶ່ງມັນອາດຈະເປັນ ະປະໂຫຍດແກ່ພວກເຂົາ.

3 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກໄວ້ບາງຢ່າງ; ເພາະຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າ ັຫຍໍ້ຂໍ້ຄວາມຈາກ ະແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໄຟລົງມາຈົນເຖິງການປົກຄອງຂອງກະສັດເປັນຢາມິນ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ອາມາລະໂຄໄດ້ເວົ້າເຖິງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄົ້ນຄວ້າຈາກ ະບັນທຶກຊຶ່ງໄດ້ມອບໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ຊຶ່ງມີເລື່ອງລາວ ສັ້ນໆ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ຢາໂຄບລົງມາ ຈົນເຖິງການປົກຄອງຂອງກະສັດ ະເປັນຢາມິນຜູ້ນີ້, ແລະ ມີຄຳເວົ້າຂອງນີໄຟຢູ່ໃນນັ້ນ.

4 ແລະ ເລື່ອງທີ່ມີຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ເປັນທີ່ ັພໍໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະຄຳທຳ ນາຍ ເຖິງ ການ ສະ ເດັດ ມາ ຂອງ ພຣະຄຣິດ; ແລະ ບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຮູ້ວ່າ ຄຳ ທຳ ນາຍ ຫລາຍ ຢ່າງ ສຳ ເລັດ ແລ້ວ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮູ້

ອີກວ່າ ຫລາຍເລື່ອງທີ່ໄດ້ທຳນາຍໄວ້ກ່ຽວກັບພວກເຮົາຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້ສຳເລັດແລ້ວ, ແລະ ຫລາຍເລື່ອງນັບແຕ່ ຕໍ່ຈາກມື້ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນ—

5 ດັ່ງ ນັ້ນ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ເລືອກ ະສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ເພື່ອຈົບການບັນທຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໃນນັ້ນ, ຊຶ່ງຕອນທີ່ເຫລືອນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈະເອົາມາຈາກ ະແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໄຟ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບັນທຶກໄວ້ບໍ່ໄດ້ພໍ ະໜຶ່ງສ່ວນຮ້ອຍຂອງເລື່ອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າເລີຍ.

6 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເອົາແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້, ຊຶ່ງມີຄຳທຳ ນາຍ ແລະ ການເປີດເຜີຍ, ແລະ ເອົາໃສ່ໄວ້ກັບສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງບັນທຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະວ່າເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ປະເສີດສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ມັນຈະປະເສີດສຳລັບພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າອີກ.

7 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກະທຳການນີ້ເພື່ອຈຸດປະສົງ ະອັນສະຫລາດ; ເພາະພຣະອົງໄດ້ສົ່ມໃສ່ທູຂອງຂ້າພະເຈົ້າແບບນີ້, ອັນເປັນໄປຕາມການເຮັດວຽກຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ໃນຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກໝົດທຸກເລື່ອງ; ແຕ່ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ະຮູ້ທຸກເລື່ອງທີ່ຈະມາເຖິງ; ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈຶ່ງທຳງານໃນຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ມັນເປັນໄປຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ.

8 ແລະ ະຄຳອະທິຖານຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ກໍເພື່ອພວກເຂົາຈະມາຫາຄວາມຮູ້

2ກ ມມ 6:5-6.
ຂ ຄພ 3:16-20.
3ກ ຄພ 10:44.
ຂ ຄພ 10:38-40.
ຄ ມຊຢ 1:6; ຮລມ 3:13-15;
ມມ 4:23.

ງ ອມນ 1:23.
4ກ 1 ນພ 6:5.
5ກ ອສ ສິ່ງເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງ
ເພິ່ນ, ກ່າວເຖິງໃນ ຂໍ້ທີ 4.
ຂ 1 ນພ 9:2.
ຄ 3 ນພ 5:8-11; 26:6-12.

7ກ 1 ນພ 9:5; 19:3;
ຄພ 3:12-20;
10:1-19, 30-47.
ຂ ຄມພ ຮອບຮູ້ທຸກຢ່າງ.
8ກ 2 ນພ 33:3-4;
ອນ 1:11-12.

ເລື່ອງພຣະເຈົ້າອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເລື່ອງການໄຖ່ຂອງພຣະຄຣິດ; ເພື່ອພວກເຂົາຈະເປັນຜູ້ຄົນ ຂີ້ໜ້າຊົມອີກເທື່ອໜຶ່ງ.

9 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມໍມອນເລີ່ມເຮັດບັນທຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຈົບ, ຊຶ່ງໄດ້ເອົາມາຈາກແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໄຟ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດບັນທຶກຕາມຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ.

10 ດັ່ງນັ້ນ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຫລັງຈາກອາມາລະໂຄໄດ້ ມອບແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງກະສັດເບັນຢາມິນແລ້ວ, ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ເອົາມັນໄປຮວມໄວ້ກັບ ຂໍ້ແຜ່ນຈາລຶກອື່ນໆ, ຊຶ່ງມີບັນທຶກທີ່ກະສັດມອບໃຫ້ຕໍ່ງຸກັນລົງມາຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ ຈົນເຖິງວັນຂອງກະສັດເບັນຢາມິນ.

11 ແລະ ມັນໄດ້ຖືກສົ່ງຕໍ່ລົງມາຈາກກະສັດເບັນຢາມິນ, ຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ ຈົນມາຕົກຢູ່ໃນ ມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າມໍມອນອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂໍໃຫ້ແຜ່ນຈາລຶກໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສານັບແຕ່ເວລານີ້ໄປ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ມັນຈະໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາເພາະວ່າເລື່ອງສຳຄັນໄດ້ບັນທຶກໄວ້ຢູ່ໃນນັ້ນ ຊຶ່ງຈາກນັ້ນຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມດ້ວຍພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາຈະຖືກ ຕັດສິນໃນວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສຸດທ້າຍ, ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງມີຊຽນໄວ້.

12 ແລະ ບັດນີ້, ກ່ຽວກັບກະສັດເບັນຢາມິນຜູ້ນີ້—ເພິ່ນມີບັນຫາບາງຢ່າງເຊັ່ນ ມັນມີການຂັດແຍ້ງເລັກໜ້ອຍ ລະຫວ່າງຜູ້ຄົນ

ຂອງເພິ່ນເອງ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືກອງທະຫານຂອງຊາວເລມັນໄດ້ຍົກທັບລົງມາຈາກ ມືແຜ່ນດິນນີໄຟ ເພື່ອມາສູ້ຮົບກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ກະສັດເບັນຢາມິນໄດ້ເຕົ້າໂຮມກອງທັບຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຕ້ານພວກນັ້ນໄວ້ໄດ້; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຕໍ່ສູ້ດ້ວຍກຳລັງແຂນຂອງເພິ່ນເອງດ້ວຍ ຂີ້ດາບຂອງລາບານ.

14 ແລະ ດ້ວຍກຳລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຕໍ່ສູ້ສັດຕູຂອງພວກເຂົາ, ຈົນ ຂ້າ ຊາວເລມັນຕາຍຫລາຍພັນຄົນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນຈົນຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນທັງໝົດ ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກມີ ພຣະຄຣິດປອມຂຶ້ນມາ, ແລະ ປາກຂອງພວກເຂົາຖືກປິດ, ແລະ ຖືກລົງໂທດຕາມຄວາມຜິດຂອງຕົນ;

16 ແລະ ຫລັງຈາກມີສາດສະດາປອມ, ແລະ ຜູ້ເທດສະໜາ ແລະ ຄູສອນປອມໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ແລະ ທັງໝົດນີ້ໄດ້ຖືກລົງໂທດຕາມຄວາມຜິດຂອງຕົນ; ແລະ ຫລັງຈາກມີການຂັດແຍ້ງມາຫລາຍ ແລະ ມີການແຕກແຍກໄປເຂົ້າຮ່ວມກັບຊາວເລມັນຫລາຍເທື່ອແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດເບັນຢາມິນ, ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກ ສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດທີ່ຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ—

17 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ກະສັດເບັນຢາມິນ

<p>8 ຂ 2 ນຟ 30:6. 10 ກ ອມນ 1:25, 30. ຂ 1 ນຟ 9:4. ຄ ຈຣ 1:14. 11 ກ 3 ນຟ 5:8-12; ມມ 1:1-5.</p>	<p>ຂ 2 ນຟ 25:18; 29:11; 33:11-15; 3 ນຟ 27:23-27. 13 ກ ອມນ 1:12. ຂ 1 ນຟ 4:9; 2 ນຟ 5:14;</p>	<p>ຍຄ 1:10; ມຊຢ 1:16; ຄພ 17:1. 15 ກ ຄມພ ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ. 16 ກ ອນ 1:22.</p>
--	---	--

ເປັນຄົນ ັບລິສຸດ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ປົກຄອງ ດູແລຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ ດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ; ແລະ ມີຄົນບໍລິສຸດຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນ ແຜ່ນດິນ, ແລະ ຄົນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ເວົ້າພຣະ ຄຳຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍ ະອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ "ຄວາມ ຮຸນແຮງຫລາຍເພາະຄວາມແຂງຄໍຂອງຜູ້ ຄົນ—

18 ດັ່ງນັ້ນ, ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກ ຄົນເຫລົ່ານີ້, ກະສັດເບັນຢາມິນ, ໂດຍການ ອອກແຮງງານດ້ວຍສູດກຳລັງຂອງຮ່າງ ກາຍຂອງເພິ່ນ ແລະ ດ້ວຍຄວາມສາມາດ ຂອງຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງເພິ່ນ, ແລະ ພ້ອມດ້ວຍສາດສະດາ, ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ສະຖາ ປະນາສັນຕິສຸກຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນອີກເທື່ອ ໜຶ່ງ.

ໜັງສືໂມໄຊຢາ

ບົດທີ 1

ກະສັດເບັນຢາມິນສິດສອນພວກລູກຊາຍ ຂອງເພິ່ນກ່ຽວກັບພາສາ ແລະ ການທຳ ນາຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ— ສາດສະໜາ ແລະ ຄວາມສິວິໄລຖືກເກັບ ກຳໄວ້ຍ້ອນວ່າໄດ້ບັນທຶກເລື່ອງລາວໄວ້ໃນ ແຜ່ນຈາລຶກຫລາຍຊຸດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ— ໂມໄຊຢາຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນກະສັດ ແລະ ເປັນຜູ້ຮັກສາບັນທຶກ ແລະ ສົ່ງຂອງອື່ນໆ. ປະມານ 130-124 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

ມັນ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ຮຽນ ະພາ ສາທັງໝົດຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນຄົນສະຫລາດ ແລະ ຈະໄດ້ຮູ້ກ່ຽວກັບຄຳທຳນາຍຊຶ່ງໄດ້ ເວົ້າອອກຈາກປາກຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງ ເຂົາເຈົ້າ, ຊຶ່ງນຳມາໃຫ້ພວກເຂົາໂດຍພຣະ ຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອງ.

1 ແລະ ບັດນີ້ບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງຕໍ່ໄປໃນ ທົ່ວ ແຜ່ນດິນຂອງເຊຣາເຮັມລາ, ໃນບັນ ດາຜູ້ຄົນທັງໝົດທີ່ຂຶ້ນກັບກະສັດເບັນຢາ ມິນ, ດັ່ງນັ້ນ ກະສັດເບັນຢາມິນຈຶ່ງປະສົບ ກັບສັນຕິສຸກຕະຫລອດລາຊາການຂອງ ເພິ່ນ.

3 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສິດສອນເຂົາເຈົ້າກ່ຽວ ກັບບັນທຶກ ຊຶ່ງມີຂຽນໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກ ທອງເຫລືອງ, ມີຄວາມວ່າ: ລູກເອີຍ, ພໍ ຢາກໃຫ້ພວກເຈົ້າຈື່ໄວ້ວ່າ ຖ້າຫາກບໍ່ມີ ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງມີບັນທຶກຕ່າງໆ ແລະ ພຣະບັນຍັດເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພວກ ເຮົາຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍລະມານຢູ່ໃນ ະຄວາມໂງ່ຈ້າຫລັກຫລັງຈົນເຖິງປະຈຸບັນນີ້, ໂດຍບໍ່ຮູ້ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າເລີຍ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນ ມີລູກຊາຍສາມຄົນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ ເຂົາເຈົ້າວ່າ ໂມໄຊຢາ, ຮີໂລຣຳ, ແລະ ຮີລາ

4 ເພາະມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ລິໄຮບັນພະ ບຸລຸດຂອງພວກເຮົາຈະຈື່ຈຳເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ໄດ້ທັງໝົດ ເພື່ອສິດສອນລູກຫລານຂອງ ເພິ່ນ ນອກຈາກຈະເປັນໄປໂດຍຄວາມ

<p>17 ກ ອອວ 13:26. ຂ ອອວ 17:2-3. ຄ ມຣນ 9:4; ຄພ 121:41-43.</p>	<p>[ໂມໄຊຢາ] 1 1 ກ ອມນ 1:13. 2 ກ ມຊຢ 4:14-15; ຄພ 68:25, 28.</p>	<p>ຂ ມມ 9:32. 3 ກ ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ. ຂ ອອວ 37:8-9.</p>
--	---	--

ຊ່ວຍ ເຫລືອ ຈາກ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ເຫລົ່າ ນີ້; ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ຮັບການສິດສອນມາໃນ "ພາສາ ຂອງ ຊາວ ເອຢິບ ສະນັ້ນ ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ອ່ານ ຕົວອັກສອນ ເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ ແລະ ສິດສອນລູກຂອງເພິ່ນ, ໂດຍວິທີນີ້ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຈະສິດສອນລູກຫລານຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້, ແລະ ສະນັ້ນ ມັນ ຈຶ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າສຳເລັດ, ຈົນກະທັ້ງລົງມາເຖິງປະຈຸບັນນີ້.

5 ລູກເອີຍ ພໍ່ກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຖ້າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ຖືກ "ຮັກສາໄວ້ໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ ອ່ານ ແລະ ເຂົ້າໃຈ "ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະອົງ, ແລະ ມີພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂອງພວກເຮົາຢູ່ສະເໝີແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນວ່າບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາຈະເລື່ອມໂຊມລົງຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ແລະ ພວກເຮົາກໍຈະເປັນຄືກັນກັບ ຊາວເລມັນພິມ້ອງຂອງພວກເຮົາຜູ້ບໍ່ຮູ້ຈັກຫຍັງໝົດກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ຫລື ກໍບໍ່ເຊື່ອເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເລີຍເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຮັບການສິດສອນ, ເພາະວ່າ "ຮິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົານັ້ນບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

6 ໄອ້ ລູກເອີຍ, ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກຈີ່ຈຳໄວ້ວ່າ ຄຳເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ ແລະ ບັນທຶກເຫລົ່ານີ້ກໍເປັນ "ຄວາມຈິງຄືກັນ. ແລະ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ແຜ່ນຈາລຶກຂອງນິໄຟກໍຄືກັນ, ຊຶ່ງມີບັນທຶກ ແລະ ຄຳກ່າວໄວ້ຈາກບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົານັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ເຂົາເຈົ້າໜີອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມມາຈົນເຖິງປະຈຸບັນນີ້, ແລະ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ;

ແລະ ພວກເຮົາສາມາດຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມແນ່ນອນນີ້ໄດ້ເພາະວ່າພວກເຮົາມີມັນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ.

7 ແລະ ບັດນີ້ລູກເອີຍ, ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກຈີ່ຈຳໄວ້ເພື່ອຈະ "ຄົ້ນຄວ້າຫາມັນຢ່າງພາກພຽນເພື່ອລູກຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກມັນ; ແລະ ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອລູກຈະໄດ້ "ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ຕາມ "ຄຳສັນຍາ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ.

8 ແລະ ກະສັດເບັນຢາມິນ ໄດ້ສິດສອນພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນອີກຫລາຍເລື່ອງ, ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກກະສັດເບັນຢາມິນສິດສອນລູກຂອງເພິ່ນຈົບແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ເຖົ້າແກ່ລົງ, ແລະ ເພິ່ນເຫັນວ່າໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ເພິ່ນຈະຕ້ອງເປັນໄປຕາມທາງຂອງມວນໂລກທັງປວງແລ້ວ; ສະນັ້ນ, ເພິ່ນຈຶ່ງຄິດວ່າ ມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ຈະມອບລາຊາອານາຈັກໃຫ້ແກ່ລູກຄົນໃດຄົນໜຶ່ງຂອງເພິ່ນ.

10 ສະນັ້ນ, ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ໂມໄຊຢາມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າເພິ່ນ; ແລະ ນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມທີ່ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບລາວ, ມີຄວາມວ່າ: ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກປະກາດໄປທົ່ວ ແຜ່ນດິນຕໍ່ບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້ທັງໝົດ, ຫລື "ຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງໂມໄຊຢາຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນ ເພາະວ່າ ໃນມື້ອື່ນພໍ່ຈະປະກາດຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງພໍ່ອອກຈາກປາກຂອງພໍ່

<p>4 ກ ຈສ—ປ 1:64. 5 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ພຣະຄຳພີທີ່ຕ້ອງຮັກສາໄວ້. ຂ ພບຍ 6:6-8. ຄ ຄມພ ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ.</p>	<p>໘ ມຊຢ 10:11-17. 6 ກ 1 ນພ 1:3; 2 ນພ 33:10-11; ມຣນ 10:27. 7 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ. ຂ ມຊຢ 2:22;</p>	<p>ແອວ 50:20-22. ຄ ພສສ 122:6; 1 ນພ 2:20. ໘ ແອວ 9:12-14. 10 ກ ອມນ 1:14.</p>
--	--	--

ເອງວ່າລູກເປັນ ຶກະສັດ ແລະ ເປັນຜູ້ບົກ
ຄອງດູແລຜູ້ຄົນພວກນີ້, ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາປະທານ
ໃຫ້ພວກເຮົາ.

11 ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ພໍ່ຈະຕັ້ງ ັຊີ່ໃຫ້
ແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພື່ອພວກເຂົາຈະ ໄດ້ດີ
ເດັ່ນກວ່າຜູ້ຄົນທັງປວງ ເພາະວ່າອົງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳພາພວກເຂົາອອກມາຈາກ
ແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ພໍ່ຈະເຮັດແນວ
ນີ້ ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນພາກພຽນໃນ
ການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ.

12 ແລະ ພໍ່ຈະຕັ້ງ ັຊີ່ ໃຫ້ ແກ່ພວກເຂົາ
ແລະ ຊື່ນັ້ນຈະບໍ່ຖືກລືບເລີຍ, ນອກຈາກຈະ
ເປັນ ັການລ່ວງລະເມີດເທົ່ານັ້ນ.

13 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ,
ພໍ່ກ່າວກັບລູກວ່າ, ຖ້າຫາກຄົນພວກນີ້ ຊຶ່ງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປດປານທີ່ສຸດຈະຕົກໄປ
ສູ່ ັການລ່ວງລະເມີດ, ແລະ ກັບກາຍເປັນ
ຄົນຊົ່ວ ແລະ ຄົນຫລິ້ນຊູ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຈະປ່ອຍປະພວກເຂົາ ແລະ ພວກເຂົາຈະ
ເປັນຄົນ ຶອ່ອນແອຄືກັນກັບພີ່ນ້ອງຂອງ
ພວກເຂົາ; ແລະ ພຣະອົງຈະບໍ່ ັບົກປ້ອງ
ພວກເຂົາ ໂດຍອຳນາດອັນຫາທິທູ້ບບໍ່ໄດ້
ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນຂອງພຣະອົງຕໍ່ໄປດັ່ງ
ທີ່ພຣະອົງໄດ້ບົກປ້ອງບັນພະບຸລຸດຂອງ
ພວກເຮົາມາແຕ່ກ່ອນ.

14 ເພາະ ພໍ່ກ່າວກັບລູກວ່າ, ຖ້າ ຫາກ
ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ແຕ່ພຣະທັດອອກມາເພື່ອຮັກ
ສາບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາແລ້ວທຸກໆ
ຄົນຕ້ອງຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງຊາວເລມັນ,
ແລະ ຈະກັບກາຍເປັນຜູ້ເຄາະຮ້າຍຍ້ອນ

ຄວາມກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ.

15 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື
ຫລັງຈາກກະສັດເບັນຢາມິນກ່າວຂໍຄວາມ
ເຫລົ່ານີ້ກັບລູກຊາຍຂອງເພິ່ນຈົບແລ້ວ, ຄື
ເພິ່ນໄດ້ມອບໝາຍການງານທັງໝົດຂອງ
ອານາຈັກໃຫ້ແກ່ລາວ.

16 ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ເພິ່ນ ຍັງ ໄດ້
ມອບໝາຍບັນທຶກ ຊຶ່ງຢູ່ໃນ ັແຜ່ນຈາລຶກ
ທອງເຫລືອງໃຫ້ແກ່ລາວອີກ; ແລະ ແຜ່ນ
ຈາລຶກຂອງນີໄຟ; ແລະ ຶດາບຂອງລາບານ
ແລະ ັລູກກົມ ຫລື ເຂັມຂີ້ທິດ ຊຶ່ງໄດ້ນຳພາ
ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງ
ແລ້ງກັນດານ ຊຶ່ງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຕຽມໄວ້
ໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອ
ນຳພາເຂົາເຈົ້າອອກໄປຕາມຄວາມເອົາໃຈ
ໃສ່ ແລະ ຄວາມພາກພຽນທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້
ຖວາຍແຕ່ພຣະອົງ.

17 ສະນັ້ນ, ເນື່ອງຈາກວ່າພວກເຂົາບໍ່ຊື່
ສັດ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ຫລື
ກ່າວໜ້າໃນການເດີນທາງ, ແຕ່ຖືກ ັໄລ່
ກັບຄືນ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າບໍ່ພໍພຣະ
ໄທກັບພວກເຂົາ; ແລະ ສະນັ້ນ ພວກເຂົາ
ຈຶ່ງຖືກລົງໂທດດ້ວຍຄວາມອຶດຢາກ ແລະ
ຄວາມທຸກຢ່າງແສນສາທັດ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້
ສຳນຶກເຖິງໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາ.

18 ແລະ ບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ
ຄື ໂມໄຊຢາໄດ້ອອກໄປຕາມທີ່ບິດາຂອງ
ລາວສິ່ງ, ແລະ ປະກາດຕໍ່ຜູ້ຄົນທັງໝົດໃນ
ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາ
ມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອຂຶ້ນໄປຫາພຣະວິຫານ
ເພື່ອພັງຂໍຄວາມຊຶ່ງບິດາຂອງລາວຈະກ່າວ
ກັບພວກເຂົາ.

10 ຂ ມຊຢ 2:30.	ຂ ຮລມ 4:24-26.	ຄມ 1:13;
11 ກ ມຊຢ 5:8-12.	ຄ ຄພ 103:8-10.	ຄພ 17:1.
12 ກ ຄມພ ບາບ.	16 ກ ມຊຢ 1:3.	ຄ 1 ນພ 16:10.
13 ກ ຮສ 6:4-6.	ຂ 1 ນພ 4:8-19;	17 ກ 1 ນພ 18:12-13.

ບົດທີ 2

ກະສັດເປັນຢາມິນກ່າວຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ—
ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ເຖິງ ຄວາມ ສະເໝີ ພາບ,
ຄວາມ ຍຸດ ຕິ ທຳ, ຄວາມ ຊອບ ທຳ ຂອງ
ການ ບົກ ຄອງ—ເພິ່ນ ແນະນຳ ພວກ ເຂົາ
ໃຫ້ຮັບ ໃຊ້ກະສັດແຫ່ງສະຫວັນ—ຜູ້ທີ່ກະ
ບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຈະທົນກັບຄວາມເຈັບປວດ
ເໝືອນດັ່ງໄຟທີ່ບໍ່ຮູ້ມອດ. ປະມານ 124 ປີ
ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ
ຈາກໂມໄຊຢາກະທຳຕາມທີ່ບົດາຂອງລາວ
ໄດ້ສັ່ງລາວແລ້ວ, ແລະ ອອກໄປປະກາດ
ຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ, ເພື່ອຜູ້ຄົນຈະໄດ້
ເຕົ້າໂຮມກັນຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ, ເພື່ອ
ພວກເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ຫາ ພຣະ ວິຫານ
ເພື່ອພັ້ງຄຳຊຶ່ງກະສັດເປັນຢາມິນຈະກ່າວ
ກັບພວກເຂົາ.

2 ແລະ ມັນ ມີ ຄົນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລາຍ,
ຫລາຍຈົນວ່ານັບບໍ່ຖ້ວນ; ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້
ເພີ່ມຫລາຍຂຶ້ນຈົນເຕັມແຜ່ນດິນ.

3 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາລູກສັດ "ໂຕ
ທຳອິດຂອງພວກເຂົາມານຳອີກ, ເພື່ອຈະ
ໄດ້ຖວາຍ ຂໍເຄື່ອງບູຊາ ແລະ "ເຄື່ອງເຜົາ
ຕາມກົດຂອງໂມເຊ;

4 ແລະ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ຖວາຍ ຄວາມ ຂອບ
ພຣະໄທແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະ
ເຈົ້າຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ຜູ້ໄດ້ນຳພວກ
ເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ
ຜູ້ໄດ້ປົດປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີ
ຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ "ແຕ່ງ

ຕັ້ງຄົນທ່ຽງທຳໃຫ້ເປັນ ຜູ້ສອນຂອງພວກ
ເຂົາ, ແລະ ຄົນ ຊອບ ທຳ ຄົນ ໜຶ່ງ ໃຫ້ ເປັນ
ກະສັດຂອງພວກເຂົາອີກ, ຜູ້ສະຖາປະນາ
ສັນຕິສຸກຂຶ້ນໃນ າແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ,
ແລະ ຜູ້ສອນໃຫ້ພວກເຂົາ ຮັກສາພຣະບັນ
ຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ປີ
ຕິຍົນດີ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍ າຄວາມຮັກຕໍ່
ພຣະເຈົ້າ ແລະ ມະນຸດທັງປວງ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ
ພວກເຂົາຂຶ້ນມາຮອດພຣະວິຫານແລ້ວ,
ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນ,
ທຸກຄົນຢູ່ນຳ "ຄອບຄົວຂອງຕົນ, ຊຶ່ງມີເມຍ
ຂອງຕົນ, ແລະ ລູກຊາຍຂອງຕົນ ແລະ ລູກ
ສາວຂອງຕົນ, ແລະ ລູກຊາຍຂອງພວກ
ເຂົາ, ແລະ ລູກສາວຂອງພວກເຂົາ, ນັບຕັ້ງ
ແຕ່ລູກກົກຈົນເຖິງລູກຫລ້າ, ແຕ່ລະຄອບ
ຄົວແຍກຍ້າຍກັນຢູ່.

6 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂອງ
ຕົນອ້ອມຮອບພຣະວິຫານ, ທຸກຄົນຕັ້ງ
"ຜ້າເຕັນຂອງຕົນໃຫ້ປະຕູຫັນໄປຫາພຣະ
ວິຫານເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຢູ່ໃນຜ້າ
ເຕັນຂອງຕົນເອງ ແລະ ພັ້ງຂໍ້ຄວາມທີ່
ກະສັດເປັນຢາມິນຈະເວົ້າກັບພວກເຂົາ;

7 ເພາະຝູງຊົນນັ້ນມີຈຳນວນຢາງຫລວງ
ຫລາຍຈົນວ່າກະສັດເປັນຢາມິນບໍ່ສາມາດ
ສິດສອນພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ໃນເຂດກຳ
ແພງພຣະວິຫານ, ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງໃຫ້ສ້າງ
ຫໍສູງຂຶ້ນບ່ອນໜຶ່ງເພື່ອຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຈະ
ໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມທີ່ເພິ່ນກ່າວກັບພວກເຂົາ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນ
ເລີ່ມ ເວົ້າ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ ຈາກ ຫໍ ສູງ;

2 3 ກ ປຖກ 4:4.
ຂ ຄມພ ເສຍສະລະ,
ການເສຍສະລະ.
ຄ 1 ນພ 5:9.
ງ 2 ນພ 25:24;
ແອວ 30:3; 34:13-14.

4 ກ ຄມພ ເອີ້ນ, ການ
ເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກ
ພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ.
ຂ ມຊຢ 18:18-22.
ຄມພ ສອນ, ຜູ້
ສອນ, ຄູສອນ.

ຄ ອມນ 1:12-15.
ງ ຢຣ 15:10.
ຈ ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ.
5 ກ ຄມພ ຄອບຄົວ.
6 ກ ອພຍ 33:8-10.

ແລະ ບາງຄົນບໍ່ສາມາດໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມຂອງເພິ່ນເພາະຄວາມຫລວງຫລາຍຂອງຜູ້ຊົນ; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງໃຫ້ຂຽນຂໍ້ຄວາມທີ່ເພິ່ນເວົ້າໄວ້ ແລະ ສົ່ງອອກໄປໃຫ້ບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຍິນສຽງຂອງເພິ່ນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຂໍ້ຄວາມຂອງເພິ່ນຄືກັນ.

9 ແລະ ນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມທີ່ເພິ່ນ ັເວົ້າ ແລະ ໄດ້ຂຽນໄວ້, ມີຄວາມວ່າ: ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ມາຊຸມນຸມກັນ, ພວກທ່ານຈະໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກທ່ານໃນມື້ນີ້ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພວກທ່ານຂຶ້ນມາບ່ອນນີ້ເພື່ອ ການມ່ວນຊື່ນກັບຂໍ້ຄວາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າ, ແຕ່ເພື່ອພວກທ່ານຈະ ັເຊື່ອຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເປີດຫູຂອງພວກທ່ານ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຍິນ, ແລະ ເປີດ ັໃຈຂອງພວກທ່ານເພື່ອພວກທ່ານຈະເຂົ້າໃຈ, ແລະ ເປີດ ັຈິດໃຈຂອງພວກທ່ານເພື່ອ ັຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າຈະເປີດເຜີຍອອກຕໍ່ສາຍຕາຂອງພວກທ່ານ.

10 ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພວກທ່ານຂຶ້ນມາບ່ອນນີ້ເພື່ອພວກທ່ານຈະ ັຢ້ານກົວຂ້າພະເຈົ້າ, ຫລື ເພື່ອພວກທ່ານຈະຄິດວ່າ ຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າມະນຸດ.

11 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າກໍຄືກັນກັບຕົວຂອງພວກທ່ານທີ່ຕ້ອງຂຶ້ນຢູ່ກັບຈຸດອ່ອນທຸກຢ່າງໃນຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ຖືກເລືອກຈາກຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແລະ ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຮັບການ

ອະນຸຍາດຈາກພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນກະສັດ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງ ເໜືອຜູ້ຄົນພວກນີ້; ແລະ ໄດ້ຮັບການຮັກສາ ແລະ ປົກປ້ອງ ໂດຍອຳນາດອັນຫາທີ່ປຽບບໍ່ໄດ້ຂອງພຣະອົງ, ທີ່ໃຫ້ຮັບໃຊ້ພຣະອົງດ້ວຍສູດພະລັງ, ຄວາມນຶກຄິດ, ແລະ ກຳລັງ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ.

12 ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ເໝືອນດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ໃຊ້ວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນການຮັບໃຊ້ພວກທ່ານ, ຈົນເຖິງເວລານີ້, ແລະ ບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາ ັຄຳ ຫລື ເງິນ ຫລື ຂອງມີຄ່າຢ່າງໃດຈາກພວກທ່ານເລີຍ;

13 ທັງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກທ່ານຕ້ອງຖືກຄຸມຂັງຢູ່ໃນຄູກມິດ ຫລື ປ່ອຍໃຫ້ພວກທ່ານເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງກັນແລະກັນ, ຫລື ໃຫ້ພວກທ່ານ ຂ້າ, ຫລື ບຸ້ນ ສະດົມ, ຫລື ລັກມັກສິກ, ຫລື ຫລິ້ນຊູ້; ຫລື ໃຫ້ພວກທ່ານເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃດໆ, ແລະ ໄດ້ສິດສອນພວກທ່ານໃຫ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງບັນຊາພວກທ່ານ—

14 ແມ່ນ ແຕ່ຕົວຂ້າພະເຈົ້າກໍຍັງໄດ້ ັເຮັດວຽກດ້ວຍມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງເພື່ອຈະໄດ້ຮັບໃຊ້ພວກທ່ານ, ແລະ ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ຕ້ອງແບກພາລະການເສຍພາສີ, ແລະ ເພື່ອຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດເກີດກັບພວກທ່ານຊຶ່ງເປັນພາລະເຫລືອທີ່ຈະທົນໄດ້—ແລະ ຈາກເລື່ອງທັງໝົດຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າມານີ້, ທ່ານທຸກຄົນເປັນພະຍານຢູ່ໃນມື້ນີ້.

<p>9 ກ ມຊຢ 8:3. ຂ ຄພ 6:12. ຄ ຄພ ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ. ງ ມຊຢ 12:27;</p>	<p>3 ນຟ 19:33. ຈ ຄພ ຈິດໃຈ. ສ ຄພ ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ. 10 ກ ຄພ ຢ້ານກົວ,</p>	<p>ຄວາມຢ້ານກົວ. 12 ກ ກຈກ 20:33-34. 14 ກ 1 ກຫ 9:18.</p>
---	--	--

15 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄປເພື່ອອວດອ້າງ ທັງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ບອກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ເພື່ອກ່າວ ໂທດພວກທ່ານ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບອກພວກທ່ານເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າມີ "ຈິດສຳນຶກອັນໃສສະອາດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າໃນມື້ນີ້.

16 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປໃນການຮັບໃຊ້ພວກທ່ານ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ປາດຖະໜາຈະອວດອ້າງ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້ານັ້ນເອງ.

17 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າບອກພວກທ່ານເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເພື່ອພວກທ່ານຈະຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບ "ບັນຍາ ເພື່ອພວກທ່ານຈະຮຽນຮູ້ວ່າ ເມື່ອພວກທ່ານ ຮັບໃຊ້ ເພື່ອນມະນຸດດ້ວຍກັນ ພວກທ່ານກໍຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານນັ້ນເອງ.

18 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານເອີ້ນຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ກະສັດ ຂອງພວກທ່ານ; ແລະ ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ພວກທ່ານເອີ້ນວ່າກະສັດຂອງພວກທ່ານ ໄດ້ທຳ ງານ ເພື່ອຮັບໃຊ້ພວກທ່ານ, ແລ້ວພວກທ່ານຈະບໍ່ທຳ ງານ ເພື່ອຮັບໃຊ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນບໍ່?

19 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງອີກ, ຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ທີ່ພວກທ່ານ ເອີ້ນວ່າກະສັດ ຂອງພວກທ່ານ ຜູ້ທີ່ໃຊ້ວັນເວລາຂອງເພິ່ນໃນການຮັບໃຊ້ພວກທ່ານ, ແລະ ຍັງຢູ່ໃນການຮັບ

ໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ສົມຄວນ ແລ້ວທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄຸນຄວາມດີຈາກພວກທ່ານ, ໂອ້ ພວກທ່ານຄວນຈະ "ຂອບພຣະໄທກະສັດແຫ່ງສະຫວັນຂອງພວກທ່ານຫລາຍປານໃດນໍ!

20 ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວກັບທ່ານທັງຫລາຍພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະຖວາຍຄວາມຂອບພຣະໄທ ແລະ "ສັນລະເສີນທັງໝົດ ຊຶ່ງທັງຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານ ມີອຳນາດເປັນເຈົ້າຂອງແຕ່ ພຣະເຈົ້າຜູ້ໄດ້ສ້າງພວກທ່ານ, ແລະ ຮັກສາ, ແລະ ບົກປ້ອງພວກທ່ານມາແລ້ວ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານປີຕິຍິນດີ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານຢູ່ນຳກັນ ດ້ວຍສັນຕິສຸກ—

21 ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງຜູ້ໄດ້ສ້າງພວກທ່ານມາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ແລະ ບົກປ້ອງພວກທ່ານແຕ່ລະມື້ໂດຍໃຫ້ພວກທ່ານຍືມລົມຫາຍໃຈ ເພື່ອພວກທ່ານຈະມີຊີວິດ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ເຮັດຕາມ "ຈຸດປະສົງຂອງພວກທ່ານເອງ, ແລະ ຄໍ້າຂູພວກທ່ານແຕ່ລະມື້—ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຮັບໃຊ້ພຣະອົງດ້ວຍສຸດຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານ ແຕ່ພວກທ່ານກໍຍັງຄົງເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ ຮັບສົມຄ່າຢູ່.

22 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ທັງໝົດທີ່ພຣະອົງຕ້ອງການຈາກພວກທ່ານຄື ໃຫ້ "ຮັກສາ ພຣະບັນຍັດ ຂອງພຣະອົງ ແລະ ພຣະອົງສັນຍາກັບພວກທ່ານວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ພວກ

15 ກ ຄມພ ສຳນຶກ, ຄວາມສຳນຶກ.	ອ້າຍນ້ອງ; ເອື້ອຍນ້ອງ.	ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.
17 ກ ຄມພ ສະຕິບັນຍາ. ຂ ມທ 25:40; ຢກບ 1:27; ຄພ 42:29-31.	18 ກ ມທ 20:26-27. 19 ກ ຄມພ ຂອບຄູນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄູນ.	21 ກ ຄມພ ອຳເພີໃຈ. ຂ ລກ 17:7-10. 22 ກ ລລວ 25:18-19; 2 ນພ 1:9.
ຄມພ ຮັບໃຊ້, ການຮັບໃຊ້. ຄ ຄມພ ພີ່ນ້ອງ, ບຣະເດີ ຫລື	20 ກ 1 ນພ 18:16. ຂ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ,	ຂ ຄມພ ພຣະບັນຍັດ ຂອງພຣະເຈົ້າ.

ທ່ານ ຈະ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ນີ້; ແລະ ພຣະ ອົງ ບໍ່ ເຄີຍ ະປຽນ ແປງ ໄປ ຈາກ ສິ່ງ ທີ່ ພຣະ ອົງ ຮັບ ສົ່ງ ໄວ້; ສະນັ້ນ, ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ຈະ ະຮັກ ສາ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ພຣະ ອົງ ຈະ ປະ ທານ ພອນ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ທ່ານ ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ຮຸ່ງ ເຮືອງ.

23 ແລະ ບັດ ນີ້ ປະ ການ ທຳ ອິດ ຄື ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສ້າງ ພວກ ທ່ານ ມາ, ແລະ ໄດ້ ປະ ທານ ຊີ ວິດ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ທ່ານ, ຍ້ອນ ເຫດ ນີ້ ພວກ ທ່ານ ຈິ່ງ ເປັນ ໜີ້ ພຣະ ອົງ.

24 ແລະ ປະ ການ ທີ່ ສອງ ຄື ພຣະ ອົງ ຕ້ອງ ການ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ກະ ທຳ ຕາມ ທີ່ ພຣະ ອົງ ບັນ ຊາ ພວກ ທ່ານ ໄວ້; ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ເຮັດ ຕາມ ນີ້, ພຣະ ອົງ ຈະ ປະ ທານ ະພອນ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ໂດຍ ທັນ ທີ. ແລະ ສະນັ້ນ ພຣະ ອົງ ຈະ ຈ່າຍ ຄ່າ ຈ້າງ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ທ່ານ, ແລ້ວ ພວກ ທ່ານ ກໍ ຍັງ ຄົງ ເປັນ ໜີ້ ພຣະ ອົງ ຢູ່ ໃນ ຕອນ ນີ້ ແລະ ຕະ ຫລອດ ໄປ ບໍ່ ມີ ວັນ ສິ້ນ ສຸດ; ສະນັ້ນ, ພວກ ທ່ານ ຈະ ອວດ ອ້າງ ໄປ ເຮັດ ຫຍັງ?

25 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ ຖາມ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ສາ ມາດ ເວົ້າ ກ່ຽວ ກັບ ຕົວ ເອງ ໄດ້ ບໍ່? ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ ຕອບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ບໍ່ ໄດ້. ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ສາ ມາດ ເວົ້າ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ມີ ຄ່າ ເທົ່າ ກັບ ຂີ້ ຝຸ່ນ; ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຖືກ ະສ້າງ ມາ ຈາກ ະຂີ້ ຝຸ່ນ ກໍ ຕາມ; ເພາະ ຈິ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ເປັນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຜູ້ ສ້າງ ພວກ ທ່ານ ມາ.

26 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ນີ້, ຜູ້ ທີ່ ພວກ ທ່ານ ເອີ້ນ ວ່າ ກະ ສັດ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ກໍ ບໍ່ ດີ ໄປ ກວ່າ ຕົວ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ເລີຍ; ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມາ ຈາກ ຂີ້ ຝຸ່ນ

ເໝືອນ ກັນ. ແລະ ພວກ ທ່ານ ເຫັນ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຖົ້າ ແກ່, ແລະ ຮ່າງ ກາຍ ທີ່ ເປັນ ມະ ຕະ ນີ້ ກຳ ລັງ ຈະ ຖືກ ສົ່ງ ຄືນ ໃຫ້ ແກ່ ແຜ່ນ ດິນ ທີ່ ໃຫ້ ກຳ ເນີດ ມັນ ມາ.

27 ສະນັ້ນ, ເໝືອນ ດັ່ງ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ ມາ ແລ້ວ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ໃຊ້ ພວກ ທ່ານ ໂດຍ ະເດີນ ໄປ ດ້ວຍ ຈິດ ສຳ ນິກ ອັນ ໃສ ສະ ອາດ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ເປັນ ຍ້ອນ ແນວ ນີ້ ແລ້ວ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ມາ ຊຸມ ນຸມ ກັນ ຢູ່ ໃນ ເວລາ ນີ້ ກໍ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ມີ ຂໍ້ ຕຳ ນິ, ແລະ ເພື່ອ ະເລືອດ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ຈະ ບໍ່ ມາ ຕິດ ຢູ່ ນຳ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເມື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢືນ ຢູ່ ເພື່ອ ຮັບ ການ ພິ ພາ ກສາ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ເລື່ອງ ທີ່ ພຣະ ອົງ ບັນ ຊາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄວ້ ກ່ຽວ ກັບ ພວກ ທ່ານ.

28 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ ອີກ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ມາ ຊຸມ ນຸມ ກັນ ເພື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ະກຳ ຈັດ ເລືອດ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ອອກ ຈາກ ອາ ພອນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃນ ໄລຍະ ເວລາ ນີ້ ຕອນ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກຳ ລັງ ຈະ ລົງ ໄປ ຫາ ຫລຸມ ຝັງ ສົບ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເພື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ລົງ ໄປ ດ້ວຍ ສັນ ຕິ ສຸກ, ແລະ ະວິນ ຍານ ທີ່ ເປັນ ອະ ມະ ຕະ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ເຂົ້າ ຮ່ວມ ກັບ ະຜູ້ ທີ່ ຮ້ອງ ເພງ ຢູ່ ເບື້ອງ ໜຶ່ງ ເພື່ອ ສັນ ລະ ເສີນ ພຣະ ເຈົ້າ ຜູ້ ທ່ຽງ ທຳ.

29 ແລະ ຍິ່ງ ໄປ ກວ່າ ນັ້ນ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ ອີກ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ມາ ຊຸມ ນຸມ ກັນ ນີ້ ເພື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ປະ ກາດ ແກ່ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ ຜູ້ ສອນ ຫລື ເປັນ ກະ ສັດ ຂອງ

<p>22 ຄ ຄ 3:1-2. ງ ຄ 14:7; 58:2-3. 24 ກ ຄ ພ ພອນ, ໃຫ້ ພອນ, ເປັນ ພອນ.</p>	<p>25 ກ ຄ ພ ພ ສ້າງ, ການ ສ້າງ. ຂ ປ ຖກ 3:19; ຢຄ 2:21. 27 ກ ຄ ພ ພ ເດີນ, ເດີນ ໄປ ກັບ ພຣະ ເຈົ້າ.</p>	<p>ຂ ຢຄ 1:19. 28 ກ ຢຄ 2:2. ຂ ຄ ພ ພ ວິນ ຍານ. ຄ ມ 7:7.</p>
---	---	--

ພວກທ່ານຕໍ່ໄປອີກແລ້ວ;

30 ເພາະ ແມ່ນ ແຕ່ຕອນນີ້ ຮ່າງກາຍທັງໝົດ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ກໍ ສິ້ນສາຍ ຢ່າງ ຍິ່ງ ຂະນະ ທີ່ ຂ້າພະເຈົ້າ ພະຍາຍາມ ເວົ້າ ກັບ ພວກທ່ານ; ແຕ່ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງຄົ້າ ຊູຂ້າພະເຈົ້າໄວ້, ແລະ ຍອມໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ພວກທ່ານ, ແລະ ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ ໃຫ້ປະກາດ ແກ່ພວກທ່ານ ໃນມື້ນີ້ວ່າ ໂມໄຊຢາລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະເປັນກະສັດ ແລະ ເປັນຜູ້ປົກຄອງດູແລພວກທ່ານ.

31 ແລະ ບັດນີ້ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານເຮັດດັ່ງທີ່ພວກທ່ານໄດ້ເຮັດມາເໝືອນແຕ່ກ່ອນ. ພວກທ່ານໄດ້ຮັກສາບັນຍັດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ບັນຍັດຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຮຸ່ງເຮືອງມາ, ແລະ ໄດ້ຮັບການຮັກສາບໍ່ໃຫ້ຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງສັດຕູຂອງພວກທ່ານ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະຮັກສາບັນຍັດຂອງລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຫລື ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບຈາກລາວ, ພວກທ່ານຈະມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້, ແລະ ສັດຕູຂອງພວກທ່ານຈະບໍ່ມີອຳນາດເໜືອກວ່າພວກທ່ານເລີຍ.

32 ແຕ່, ໂອ້ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງລະວັງ ເພາະຍ້ານວ່າມັນຈະເກີດມີ "ການຂັດແຍ້ງກັນຂຶ້ນໃນບັນດາພວກທ່ານ, ແລະ ພວກທ່ານຈົ່ງຢ່າສູ້ໄດ້ເລືອກເຊື່ອພັງວິນຍານຊົ່ວ, ຊຶ່ງໂມໄຊຢາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າເຖິງ.

33 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີວິບັດຢ່າງໜຶ່ງຊຶ່ງກຳນົດໃຫ້ເກີດກັບຄົນທີ່ເລືອກເຊື່ອພັງວິນ

ຍານນັ້ນ; ເພາະຖ້າຫາກເຂົາເລືອກເຊື່ອພັງມັນ, ແລະ ຄົງຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ຕາຍໃນບາບຂອງເຂົາແລ້ວ ຜູ້ນັ້ນຍ່ອມຕົ້ມ "ຄວາມອັບປະໂຫຍດເຂົ້າໄປໃນຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເອງ; ເພາະວ່າເຂົາຕ້ອງໄດ້ຮັບໂທດ ະອັນເປັນນິດທີ່ເປັນຄ່າຈ້າງຂອງເຂົາໂດຍການລ່ວງລະເມີດກົດຂອງພຣະເຈົ້າອັນເປັນການກົງກັນຂ້າມກັບຄວາມຮູ້ຂອງເຂົາເອງ.

34 ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານອີກວ່າ ບໍ່ມີໃຜເລີຍໃນບັນດາພວກທ່ານນອກຈາກເດັກນ້ອຍໆຂອງພວກທ່ານທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການສິດສອນກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າພວກທ່ານເປັນໜີ້ມາຕະຫລອດການຕໍ່ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງພວກທ່ານທີ່ຈະຖວາຍທຸກສິ່ງທີ່ພວກທ່ານມີຢູ່ ແລະ ເປັນຢູ່ໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ຮັບການສິດສອນກ່ຽວກັບບັນທຶກ ຊຶ່ງມີການທຳນາຍທີ່ສາດສະດາບໍລິສຸດໄດ້ເວົ້າໄວ້ ຈົນເຖິງເວລາທີ່ລີໄຮ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຈາກເຢຣູຊາເລັມມາ;

35 ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ໄດ້ບອກຕະຫລອດມານັບຕັ້ງແຕ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາຈົນເຖິງເວລານີ້ນຳອີກ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ເວົ້າເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາພວກເພິ່ນນຳອີກ; ສະນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງເປັນສິ່ງຊອບທຳ ແລະ ເປັນຄວາມຈິງ.

36 ແລະ ບັດນີ້ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ ຫລັງຈາກພວກທ່ານຮູ້ ແລະ ໄດ້ຮັບການສິດສອນໃນເລື່ອງທັງໝົດນີ້ແລ້ວ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານຍັງຈະລ່ວງລະເມີດ ແລະ ເຮັດກົງກັນຂ້າມກັບສິ່ງທີ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້, ພວກທ່ານຖອນຕົວ

32 ກ 3 ນຟ 11:29-30. 33 ກ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ. ຂ ຄພ 19:6, 10-12.

ອອກ ໄປ ຈາກ ພຣະ ວິນ ຍານ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ຈົນ ວ່າ ມັນ ບໍ່ ມີ ບ່ອນ ໃດ ເລີຍ ໃນ ພວກ ທ່ານ ທີ່ ຈະ ສາມາດ ນຳ ພວກ ທ່ານ ໄປ ໃນ ທາງ ແຫ່ງ ບັນຍາ ເພື່ອ ພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ພອນ, ຈະ ເລີນ ຮຸ່ງ ເຮືອງ, ແລະ ຮັບ ການ ປົກປັກຮັກສາ—

37 ຂ້າພະເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ຜູ້ ໃດ ທີ່ ກະທຳ ແບບ ນີ້, ຜູ້ ນັ້ນ ຍ່ອມ ອອກ ມາ ໃນ ການ ກະບົດ ຕໍ່ ພຣະ ເຈົ້າ ຢ່າງ ເປີດ ເຜີຍ; ສະນັ້ນ, ເຂົາ ຈຶ່ງ ເລືອກ ເຊື່ອ ພັງ ວິນ ຍານ ຊົ່ວ ແລະ ກັບ ເປັນ ສັດ ຕູ ຕໍ່ ຄວາມ ຊອບ ທຳ ທັງ ໝົດ; ສະນັ້ນ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ບໍ່ ມີ ບ່ອນ ຢູ່ ໃນ ຕົວ ເຂົາ, ເພາະ ພຣະ ອົງ ຈະ ບໍ່ ສະ ຖິດ ຢູ່ ໃນ ວິຫານ ທີ່ ຮັບ ບໍລິສຸດ.

38 ສະນັ້ນ ຖ້າ ຫາກ ຄົນ ນັ້ນ ບໍ່ ກັບ ໃຈ ແລະ ຄົງ ຢູ່ ແລະ ຕາຍ ໂດຍ ເປັນ ສັດ ຕູ ກັບ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລ້ວ ຄວາມ ຍຸດ ຕິ ທຳ ແຫ່ງ ສະຫວັນ ຈະ ປຸກ ຈິດ ວິນ ຍານ ອັນ ເປັນ ອະ ມະ ຕະ ຂອງ ເຂົາ ໃຫ້ ຕື່ນ ຂຶ້ນ ມາ ຫາ ຄວາມ ຮູ້ ສຶກ ໃນ "ຄວາມ ຜິດ ທີ່ ຮຸນ ແຮງ ຂອງ ຕົນ ເອງ, ຊຶ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ເຂົາ ຖອຍ ອອກ ໄປ ຈາກ ທີ່ ປະ ທັບ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ອົກ ຂອງ ເຂົາ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ຮູ້ ສຶກ ຜິດ, ແລະ ຄວາມ ເຈັບ ປວດ, ແລະ ຄວາມ ທຸກ ທໍ ລະ ມານ, ຊຶ່ງ ປຽບ ເໝືອນ ດັ່ງ ໄຟ ທີ່ ບໍ່ ຮູ້ ມອດ, ຊຶ່ງ ແປວ ໄຟ ນັ້ນ ລອຍ ຂຶ້ນ ຢູ່ ຕະ ຫລອດ ການ ແລະ ຕະ ຫລອດ ໄປ.

39 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ "ຄວາມ ເມດ ຕາ ເລີຍ; ສະນັ້ນ ຊາ ຕາ ກຳ ໃນ ວາ ລະ ສຸດ ທ້າຍ

ຂອງ ເຂົາ ຄື ຄວາມ ທຸກ ທໍ ລະ ມານ ທີ່ ບໍ່ ມີ ວັນ ສິ້ນ ສຸດ.

40 ໂອ້, ພວກ ທ່ານ ຜູ້ ມີ ອາ ຍຸ ສູງ ທັງ ຫລາຍ, ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ຜູ້ ທຸ່ມ ແໜ້ນ, ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ຜູ້ ເປັນ ເດັກ ນ້ອ ຍ່າງ ຜູ້ ທີ່ ສາມາດ ເຂົ້າ ໃຈ ຂໍ ຄວາມ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ຢ່າງ ແຈ່ມ ແຈ້ງ ເພື່ອ ພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ເຂົ້າ ໃຈ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ ແທນ ພວກ ທ່ານ ເພື່ອ ພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຕື່ນ ຂຶ້ນ ມາ ຫາ "ຄວາມ ຊົງ ຈຳ ເຖິງ ສະ ພາບ ອັນ ເປັນ ຕາ ຢ້ານ ຂອງ ຄົນ ທີ່ ຕົກ ຢູ່ ໃນ ການ ລ່ວງ ລະ ເມີດ.

41 ແລະ ຍິ່ງ ໄປ ກວ່າ ນັ້ນ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ປາດ ຖະ ໜາ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ພິ ຈາ ລະ ນາ ເຖິງ ສະ ພາບ ອັນ ເປັນ ພອນ ແລະ "ຄວາມ ສຸກ ຂອງ ຄົນ ທີ່ ຮັກ ສາ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ. ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ພອນ ທຸກ ຢ່າງ ທັງ ຝ່າຍ ໂລກ ແລະ ຝ່າຍ ວິນ ຍານ; ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ອົດ ທົນ ຢ່າງ "ຊື່ ສັດ ຈົນ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ ແລ້ວ, ເຂົາ ຈະ ຖືກ ຮັບ ເຂົ້າ ສູ່ "ສະ ຫວັນ, ແລ້ວ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຢູ່ ກັບ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ສະ ພາບ ແຫ່ງ ຄວາມ ສຸກ ທີ່ ບໍ່ ມີ ວັນ ສິ້ນ ສຸດ. ໂອ້ ຈົ່ງ ຈິ ຈຳ, ຈົ່ງ ຈິ ຈຳ ໄວ້ ວ່າ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ເປັນ ຄວາມ ຈິງ; ເພາະ ອົງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ໄວ້.

ບົດ ທີ 3

ຄຳ ປາໄສ ຂອງ ກະ ສັດ ເປັນ ຢາ ມົນ ຕໍ່—ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ຊົງ ລິດ ອຳນາດ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຈະ

<p>37 ກ ມຊຸ 3:12; ຮລມ 8:24-25. ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ. ຂ ແອວ 7:21. 38 ກ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. ຂ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ.</p>	<p>ຄ ຄມພ ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ. 39 ກ ແອວ 34:8-9, 15-16. ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດ ຕາ, ຄວາມເມດຕາ. 40 ກ ແອວ 5:18. 41 ກ 4 ນຟ 1:15-18.</p>	<p>ຄມພ ຊົ່ນຊົມ, ຄວາມຊົ່ນຊົມ. ຂ ຄມພ ພອນ, ໃຫ້ ພອນ, ເປັນພອນ. ຄ ຄພ 6:13. ງ ຄມພ ສະຫວັນ.</p>
---	--	---

ປະຕິບັດຢູ່ໃນບັນດາປວງຊົນ—ໂລຫິດຈະ ໄຫລ ອອກມາ ຈາກທຸກຊຸມຊົນ ໃນຂະນະ ທີ່ພຣະອົງຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງໂລກ— ພຣະນາມຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະນຳ ຄວາມລອດມາໄດ້—ມະນຸດສາມາດປະ ຖິ້ມມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ ແລ້ວກາຍ ມາເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍຜ່ານ ການຊົດໃຊ້—ຄວາມທໍລະມານຂອງຄົນ ຊົ່ວຈະເປັນເໝືອນດັ່ງທະເລໄຟ ແລະ ມາດ. ປະມານ 124 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງພິນ້ອງຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຕັ້ງໃຈ ພັງ, ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າຍັງມີສິ່ງທີ່ຈະກ່າວ ກັບພວກທ່ານອີກ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະ ເຈົ້າມີເລື່ອງຈະບອກພວກທ່ານກ່ຽວກັບສິ່ງ ທີ່ຈະມາເຖິງ.

2 ແລະ ເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກພວກ ທ່ານນັ້ນ ແມ່ນກ່ຽວກັບ "ທູດອົງໜຶ່ງ ຊຶ່ງ ຈາກພຣະເຈົ້າມາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ຮູ້ຈັກ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ: ຈົ່ງຕື່ນເຖິດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕື່ນ ຂຶ້ນ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ເພິ່ນໄດ້ຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້າ ພະເຈົ້າ.

3 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງຕື່ນເຖິດ, ແລະ ຈົ່ງພັງຄຳທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະບອກທ່ານ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ ມາເພື່ອປະກາດຂ່າວ "ອັນໜ້າຊື່ນຊົມແຫ່ງ ຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຕໍ່ທ່ານ.

4 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຢືນຄຳອະ ທິຖານຂອງທ່ານແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ພິຈາລະ

ນາຄວາມຊອບທຳຂອງທ່ານ, ແລະ ໄດ້ສົ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ມາເພື່ອປະກາດກັບທ່ານວ່າ ທ່ານຈົ່ງປິຕິຍິນດີເຖິດ; ແລະ ວ່າໃຫ້ທ່ານ ປະກາດກັບຜູ້ຄົນຂອງທ່ານເພື່ອພວກເຂົາ ຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກເຊັ່ນດຽວກັນ.

5 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາຈະມາເຖິງ, ແລະ ຍັງອີກບໍ່ດົນ, ຊຶ່ງພ້ອມດ້ວຍອຳນາດຂອງ "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງ ໃຫຍ່, ຜູ້ຄອບຄອງ, ຜູ້ເປັນມາແລ້ວ ແລະ ເປັນຢູ່ຈາກຊົ່ວນິລັນດອນເຖິງຊົ່ວນິລັນ ດອນ ຈະສະເດັດຈາກສະຫວັນລົງມາຢູ່ ໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ, ແລະ ຈະຢູ່ ໃນ ສູ່ງກາຍທີ່ເຮັດດ້ວຍດິນໜຽວ, ແລະ ຈະສະເດັດອອກໄປໃນບັນດາມະນຸດ ແລະ ເຮັດ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນ ປີ່ນປົວຄົນເຈັບປ່ວຍ, ເຮັດໃຫ້ຄົນຕາຍຄົນ ມີຊີວິດ, ເຮັດໃຫ້ຄົນເປັຍລ່ອຍຢ່າງໄດ້, ຄົນ ຕາບອດເຫັນຮຸ່ງ, ແລະ ຄົນຫູໜວກໄດ້ຢືນ, ແລະ ປີ່ນປົວພະຍາດທຸກຢ່າງ.

6 ແລະ ພຣະອົງຈະຂັບໄລ່ "ຜີປີສາດ ຫລື ວິນຍານຊົ່ວທີ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງລູກຫລານ ມະນຸດໃຫ້ອອກໄປ.

7 ແລະ ແລ້ວພຣະອົງຈະອົດທົນຕໍ່ "ການ ລົ້ລວງ, ແລະ ຄວາມເຈັບປວດທາງຮ່າງ ກາຍ, ແລະ ອົດທົນຕໍ່ຄວາມ ສິ້ນເຂົ້າ, ຄວາມກະຫຍາຍນ້ຳ, ແລະ ຄວາມອິດເມື່ອຍ ຫລາຍກວ່າມະນຸດຈະ ສາມາດໄດ້, ນອກ ຈາກຈະເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຄວາມເຈັບປວດຂອງພຣະອົງຈະ ໃຫຍ່ ຫລວງທີ່ສຸດຈົນ "ໂລຫິດໄຫລອອກຈາກ ທຸກຊຸມຊົນ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ

3 2ກ ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ.
 3ກ ລກ 2:10-11.
 5ກ ຄມພ ເຢໂຮວາ.
 ຂ ມຊຢ 7:27;
 ແອວ 7:9-13.
 ຄ ມທ 4:23-24;

ກຈກ 2:22;
 1 ນພ 11:31.
 ຄມພ ມະຫັດສະຈັນ,
 ການມະຫັດສະຈັນ.
 6ກ ມຣກ 1:32-34.
 7ກ ຄມພ ລົ້ລວງ, ການລົ້ລວງ.

ຂ ມທ 4:1-2.
 ຄ ຄພ 19:15-18.
 ງ ອຊຢ 53:4-5.
 ຈ ລກ 22:44.

ຄວາມໜ້າກຽດຂັງຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.

8 ແລະ ພຣະອົງຈະໄດ້ຮັບພຣະນາມວ່າ "ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ະພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ະພຣະບິດາແຫ່ງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, ພຣະຜູ້ສ້າງທຸກສິ່ງຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ; ແລະ ະມານດາຂອງພຣະອົງຈະມີຊື່ວ່າ ະມາຣີ.

9 ແລະ ແລ້ວ ພຣະອົງ ຈະ ສະ ເດັດ ໄປ ຫາຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງເພື່ອ "ຄວາມລອດຈະໄດ້ມາເຖິງລູກຫລານມະນຸດ ເຖິງແມ່ນໂດຍທາງ ະສັດທາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ; ແລະ ເຖິງ ແມ່ນ ຫລັງ ຈາກທັງໝົດນີ້ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຈະຖືວ່າ ພຣະອົງເປັນມະນຸດທຳມະດາຜູ້ໜຶ່ງ, ແລະ ກ່າວວ່າມີ ະຜິສັງຢູ່ໃນພຣະອົງ, ແລະ ຈະ ະຊ້ຽນຕີພຣະອົງ, ແລະ ຈະ ະຄຶງພຣະອົງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ.

10 ແລະ ໃນມື້ ະທິສາມພຣະອົງຈະ ະລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຈະປະທັບຢືນຢູ່ເພື່ອ ະພິພາກສາໂລກ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເລື່ອງທັງໝົດນີ້ຈະເປັນໄປເພື່ອການພິພາກສາອັນຊອບທຳຈະໄດ້ມາເຖິງລູກຫລານມະນຸດ.

11 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ "ໂລ ທິດ ຂອງພຣະອົງ ຈະ ະຊົດ ໃຊ້ແທນ ບາບຂອງຄົນທີ່ ະຕົກ ໄປ ຍ້ອນ ການ ລ່ວງ ລະເມີດ ຂອງ

ອາດາມນຳອີກ, ຜູ້ທີ່ຕາຍໂດຍບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະປະສົງ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ກ່ຽວກັບ ພວກເຂົາ, ຫລື ຜູ້ທີ່ເຮັດບາບ ະໂດຍບໍ່ຮູ້.

12 ແຕ່ວິປັດ, ວິປັດແກ່ຜູ້ທີ່ຮູ້ວ່າຕົນ ະກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ! ເພາະຄວາມລອດຈະບໍ່ມາຫາຄົນ ແນວນັ້ນ ນອກຈາກຈະເປັນ ໂດຍທາງການກັບໃຈ ແລະ ມີສັດທາໃນ ະອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

13 ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງມາໃນບັນດາລູກຫລານ ມະນຸດທັງ ປວງ ເພື່ອປະກາດເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກັບທຸກຕະກຸນ, ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກພາສາ, ຍ້ອນເຫດນີ້ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຊື່ອວ່າ ພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາ, ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບ ະການບົດບາບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ປີຕີຍິນດີດ້ວຍຄວາມຂຶ້ນຊົມຢາງຍິ່ງ, ແມ່ນແຕ່ ະຄືກັບວ່າພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາໃນບັນດາພວກເຂົາແລ້ວ.

14 ແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຍັງເຫັນວ່າຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງເປັນຄົນແຂງຄໍ, ແລະ ພຣະອົງ ໄດ້ກຳນົດກົດ ໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາ, ແມ່ນແຕ່ ະກົດຂອງໂມເຊ.

15 ແລະ ເຄື່ອງໝາຍ, ແລະ ການແປກປະຫລາດ, ແລະ ະແບບຢ່າງ, ແລະ ເງົາຫລາຍຢ່າງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສະແດງແກ່ພວກ

<p>8 ກ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບຸດ.</p> <p>ຂ ແອວ 7:10.</p> <p>ຄ ຮລມ 14:12; 3 ນຟ 9:15.</p> <p>ງ ມທ 1:16; 1 ນຟ 11:14-21.</p> <p>ຈ ຄມພ ມາຣີ, ມານດາຂອງພຣະເຢຊູ.</p> <p>9 ກ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ.</p> <p>ຂ ຄມພ ສັດທາ.</p> <p>ຄ ຢຮ 8:48.</p> <p>ງ ມຮກ 15:15.</p>	<p>ຈ ລກ 18:33; 1 ນຟ 19:10; 2 ນຟ 10:3.</p> <p>ຄມພ ຄຶງ, ການຄຶງ.</p> <p>10 ກ ມທ 16:21; 2 ນຟ 25:13; ຮລມ 14:20-27.</p> <p>ຂ ຄມພ ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ.</p> <p>ຄ ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິພາກສາ, ຜູ້ພິພາກສາ.</p> <p>11 ກ ຄມພ ເລື່ອດ, ໂລທິດ.</p> <p>ຂ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.</p> <p>ຄ ຄມພ ການຕົກຂອງ</p>	<p>ອາດາມ ແລະ ເອວາ.</p> <p>ງ 2 ນຟ 9:25-26.</p> <p>12 ກ ມຊຢ 2:36-38; ຮລມ 8:25.</p> <p>ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ.</p> <p>ຂ ຄມພ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.</p> <p>13 ກ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ.</p> <p>ຂ 2 ນຟ 25:24-27; ຈຮ 1:11.</p> <p>14 ກ ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ.</p> <p>15 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ຮູບແບບ ຫລື ເຄື່ອງໝາຍເຖິງພຣະຄຣິດ.</p>
--	---	---

ເຂົາກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ; ແລະ ສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດຈະເວົ້າກັບພວກເຂົາກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງນຳອີກ; ແຕ່ພວກເຂົາກໍເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຢູ່ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າ ະກົດຂອງໂມເຊບໍ່ມີຜົນອັນໃດເລີຍນອກຈາກຈະເປັນໂດຍທາງການຊົດໃຊ້ດ້ວຍໂລຫິດຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ.

16 ແລະ ເຖິງແມ່ນຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ະເດັກນ້ອຍໆເຮັດບາບໄດ້ ພວກເຂົາຈະລອດບໍ່ໄດ້; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ ະຮັບພອນແລ້ວ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເໝືອນດັ່ງເຊັ່ນໃນອາດາມໂດຍທຳມະຊາດເຂົາຕົກ, ເຖິງແມ່ນເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດກໍຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງພວກເຂົາ.

17 ແລະ ຍິ່ງກວ່ານັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຈະ ະບໍ່ມີນາມອື່ນໃດໃຫ້ໄວ້ ຫລື ທາງອື່ນໃດ ຫລື ວິທີໃດທີ່ ະຄວາມລອດຈະມາຫາລູກຫລານມະນຸດໄດ້ ນອກຈາກໃນ ແລະ ໂດຍພຣະນາມຂອງ ະພຣະຄຣິດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່.

18 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງພິພາກສາ ແລະ ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງທຸ່ງທຳກັບທຸກຄົນ; ແລະ ເດັກແດງທາລິກາທີ່ເສຍຊີວິດນັ້ນບໍ່ໄດ້ຕາຍເລີຍ; ມະນຸດຈະກິນຄວາມອັບປະໂຫຍດເຂົ້າໄປໃນຈິດວິນ

ຍານຂອງຕົນ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ຖ່ອມຕົວ ແລະ ະກາຍເປັນຄືກັນກັບເດັກນ້ອຍໆ, ແລະ ເຊື່ອວ່າຄວາມລອດມີມາແລ້ວ ແລະ ມີຢູ່ ແລະ ຈະມາເຖິງໃນ ແລະ ໂດຍໂລຫິດທີ່ ະຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່.

19 ເພາະມະນຸດທີ່ມີ ະຈິດໃຈທຳມະດາເປັນສັດຕູກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເປັນມາແລ້ວຕັ້ງແຕ່ ະການຕົກຂອງອາດາມ, ແລະ ຈະເປັນໄປຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ພວກເຂົາຈະ ະຍອມຕໍ່ການຊັກຈູງຂອງ ະພຣະວິນຍານສັກສິດ, ແລະ ປະຖິ້ມມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ ແລະ ກາຍມາເປັນ ະໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍການຊົດໃຊ້ຂອງອົງພຣະຄຣິດ, ແລະ ກາຍເປັນຄືກັນກັບ ະເດັກນ້ອຍ, ບອກລອນສອນງ່າຍ, ອ່ອນໂຍນ, ຖ່ອມຕົວ, ອິດທິນ, ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ, ເຕັມໃຈໃນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນສົມຄວນທີ່ຈະໃຫ້ເກີດກັບພວກເຂົາ, ເໝືອນດັ່ງເດັກນ້ອຍຍິນຍອມຕໍ່ບົດຂອງຕົນ.

20 ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ ເວລາຈະມາເຖິງເມື່ອ ະຄວາມຮູ້ເລື່ອງຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຈະແຜ່ໄປທົ່ວ ະທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ.

21 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເມື່ອເວລານັ້ນມາເຖິງຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍທີ່ ະບໍ່ມີຂໍ້ຕຳນິຕໍ່ພຣະພັກ

15 ຂ ມຊຍ 13:27-32.
16 ກ ຄມພ ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ.
ຂ ມຣນ 8:8-9.
17 ກ ກຈກ 4:10-12;
2 ນຟ 31:21.
ຂ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ.
ຄ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—
ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງ
ພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ.
18 ກ ມທ 18:3.

ຂ ມຊຍ 4:2;
ຮລມ 5:9.
19 ກ 1 ກຣທ 2:11-14;
ມຊຍ 16:2-3.
ຄມພ ມະນຸດທີ່ມີຈິດ
ໃຈທຳມະດາ.
ຂ ຄມພ ການຕົກຂອງ
ອາດາມ ແລະ ເອວາ.
ຄ 2 ຂຄ 30:8.
ງ ມຣນ 10:4-5.

ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
ຈ ຄມພ ໄພ່ພິນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ສ 3 ນຟ 9:22.
20 ກ ຄພ 3:16.
ຂ ຄມພ ວຽກງານເຜີຍແຜ່.
21 ກ ຄມພ ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້
ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມ
ຮັບຜິດຊອບ.

ຂອງພຣະເຈົ້າ ນອກຈາກຈະເປັນດັງເດັກນ້ອຍໆ, ພຽງແຕ່ໂດຍການກັບໃຈ ແລະ ມີສັດທາໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່.

22 ແລະ ເຖິງແມ່ນໃນເວລານີ້ ເມື່ອພວກທ່ານສິດສອນຜູ້ຄົນຂອງພວກທ່ານເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາພວກທ່ານ, ຈົນຮອດເວລານັ້ນ ຈະພົບວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ມີຂໍ້ຕຳນິອົກຕໍ່ໄປ ໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຽງແຕ່ຕາມຄຳທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພວກທ່ານເທົ່ານັ້ນ.

23 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຄຳຊຶ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ.

24 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ຄຳເຫລົ່ານັ້ນຈະຍືນເປັນປະຈັກພະຍານທີ່ແຈ່ມແຈ້ງຕໍ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ໃນວັນພິພາກສາ; ຊຶ່ງແຕ່ລະຄົນ ຈະຖືກພິພາກສາຕາມຄຳເຫລົ່ານັ້ນ ຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ບໍ່ວ່າດີ ຫລື ຊົ່ວ.

25 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ຊົ່ວ ພວກເຂົາຈະຖືກສົ່ງໄປຫາ "ຄວາມຫລັງອັນເປັນຕາຍຳນ ກ່ຽວກັບຄວາມຜິດ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດ ຊຶ່ງຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຖອຍອອກໄປຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄປຫາສະພາບແຫ່ງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຄວາມທໍລະມານທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ ຊຶ່ງຈາກນັ້ນພວກເຂົາຈະກັບມາອີກບໍ່ໄດ້; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ກິນຄວາມອັບປະໂຫຍດເຂົ້າໄປສູ່ຈິດວິນ

ຍານຂອງພວກເຂົາແລ້ວ.

26 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ຕື່ມຈາກຈອກແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ຊຶ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳນັ້ນປະຕິເສດພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ດັ່ງທີ່ປະຕິເສດບໍ່ໄດ້ວ່າ "ອາດາມຈະຕົກເພາະການຮັບສ່ວນ ະພາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມນັ້ນ; ສະນັ້ນ, ະຄວາມເມດຕາຈະມີສິດເໜືອພວກເຂົາອີກບໍ່ໄດ້ຕະຫລອດການ.

27 ແລະ "ຄວາມທຸກ ທໍລະມານ ຂອງພວກເຂົາ ຈະເປັນເໝືອນດັ່ງ ະທະເລໄຟ ແລະ ມາດ ຊຶ່ງແປວໄຟນັ້ນບໍ່ຮູ້ຈັກມອດ ແລະ ຄວັນມັນລອຍຂຶ້ນຢູ່ຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງນີ້. ອາແມນ.

ບົດທີ 4

ຄຳ 1 ຯ ໄສ ຂອງ ກະສັດ ເປັນ ຢາ ມິນ ຕໍ່— ຄວາມລອດມາເຖິງ ເພາະການຊົດໃຊ້— ເຊື້ອ ໃນ ພຣະ ເຈົ້າ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ລອດ—ໄດ້ຮັບການບົດບາບຂອງທ່ານຜ່ານຄວາມຊື່ສັດ—ໃຫ້ເຂົ້າຂອງຂອງພວກທ່ານແກ່ຄົນຍາກຈົນ—ໃຫ້ກະທຳທຸກຢ່າງດ້ວຍປັນຍາ ແລະ ໃຫ້ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ. ປະມານ 124 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອກະສັດເປັນຢາມິນເວົ້າຂໍຄວາມຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ຮັບມອບໝາຍຈາກທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົບແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ກວາດສາຍຕາໄປຮອບໆເບິ່ງຝູງຊົນ, ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງພວກເຂົາລົ້ມຢູ່ກັບພື້ນດິນເພາະ "ຄວາມ

25 ກ ພອວ 5:18; 12:14-15.
ຂ ມມ 8:38.
26 ກ ມມ 9:12.
ຂ ປຖກ 3:1-12;
2 ນຟ 2:15-19;

ແອວ 12:21-23.
ຄ ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດ
ຕາ, ຄວາມເມດຕາ.
27 ກ ຄມພ ຮູ້ສຶກຜິດ,
ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ.

ຂ 2 ນຟ 9:16;
ຢຄ 6:10;
ຄພ 76:36.
4 1 ກ ຄມພ ຢ້ານກົວ,
ຄວາມຢ້ານກົວ.

ຍ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເກີດກັບພວກເຂົາແລ້ວ.

2 ແລະ ພວກເຂົາ ເຫັນ ຕົວ ເອງ ຢູ່ ໃນ ສະພາບ ແຫ່ງ "ກາມ ມະ ລົມ, ເຖິງ ແມ່ນ ມີ ຄຸນ ຄ່າ ະນ້ອຍ ກວ່າ ຂີ້ ຝຸ່ນ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ. ແລະ ພວກເຂົາທັງໝົດຮ້ອງອອກມາ ເປັນສຽງດຽວກັນວ່າ: ໂອ້ ຂໍຊົງໂປດເມດຕາ ແລະ ໂປດໃຊ້ໂລຫິດທີ່ "ຊົດໃຊ້ຂອງພຣະ ຄຣິດ ເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ ອະໂພຈາກບາບຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ເພື່ອໃຈຂອງພວກຂ້ານ້ອຍຈະຖືກເຮັດໃຫ້ ບໍລິສຸດ; ເພາະພວກຂ້ານ້ອຍເຊື່ອໃນພຣະ ເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ໄດ້ "ສ້າງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ທຸກຢ່າງ; ຜູ້ຈະສະເດັດລົງມາໃນທ່າມກາງ ລູກຫລານມະນຸດ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ ຈາກ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເວົ້າ ຂໍ ຄວາມ ນີ້ ແລ້ວ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກໍໄດ້ ສະເດັດມາເທິງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາ ກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບ "ການບົດບາບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໂດຍ ຄວາມ ສະຫງົບ ໃນ ະຈິດ ສຳ ນຶກ, ເພາະ "ສັດທາ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ທີ່ ພວກເຂົາ ມີ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ ຜູ້ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ ຕາມ ຂໍ້ ຄວາມ ຊຶ່ງ ກະ ສັດ ເປັນ ຍາ ມິນ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກເຂົາ.

4 ແລະ ກະສັດເປັນຍາມິນໄດ້ເປີດປາກ ອີກ ແລະ ເລີ່ມກ່າວກັບພວກເຂົາ, ມີຄວາມ ວ່າ: ເພື່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ພີ່ນ້ອງ

ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຍາດ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຕັ້ງໃຈຟັງອີກ ເພື່ອພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຍິນ ແລະ ເຂົ້າໃຈຂໍ້ຄວາມທີ່ ຍິ່ງເຫລືອຢູ່ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກ ທ່ານ.

5 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຖ້າ ຫາກ ຄວາມ ຮູ້ ເຖິງ ພຣະ ກະ ລຸ ນາ ທີ່ ຄຸນ ຂອງ "ພຣະເຈົ້າ ໃນ ເວລານີ້ ບຸກພວກທ່ານໃຫ້ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມ ບໍ່ມີຫຍັງ ແລະ ສະພາບທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ຄວາມຕົກຕໍ່າຂອງພວກທ່ານແລ້ວ—

6 ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານອີກວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານມາ "ຮູ້ເລື່ອງພຣະກະລຸ ນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ອຳນາດອັນ ຫາທີ່ປຽບບໍ່ໄດ້ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຄວາມ ສະຫລຽວ ສະຫລາດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ຄວາມ ອົດທົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຄວາມ ອົດ ກັ້ນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ທີ່ ມີ ຕໍ່ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ; ແລະ ະການຊົດໃຊ້ນຳອີກ ຊຶ່ງຕຽມ ໄວ້ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ "ການ ວາງ ຮາກ ຖານ ຂອງ ໂລກ, ເພື່ອ ໂດຍ ການ ນັ້ນ ຄວາມ ລອດ ຈະ ໄດ້ມາເຖິງຄົນທີ່ "ວາງໃຈຂອງຕົນໃນພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພາກພຽນໃນການຮັກສາ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ດຳເນີນຕໍ່ ໄປໃນສັດທາເຖິງແມ່ນຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງຊີ ວິດຂອງພວກເຂົາ, ຂ້າພະເຈົ້າໝາຍເຖິງຊີ ວິດຂອງຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະນີ້—

7 ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ ນີ້ຄືຄົນທີ່ໄດ້ຮັບ ຄວາມ ລອດ ໂດຍ ຜ່ານ ທາງ ການ ຊົດ ໃຊ້ ຊຶ່ງ ມີ ຕຽມ ໄວ້ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ການ ວາງ ຮາກ

<p>2 ກ ຄມພ ກາມມະລົມ. ຂ ຮລມ 12:7-8. ຄ ມຊຢ 3:18; ຮລມ 5:9. ງ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ. 3 ກ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ສຳນຶກ, ຄວາມສຳນຶກ. ຄ ຄມພ ສັດທາ. 5 ກ ມຊ 1:10. 6 ກ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ. ຂ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.</p>	<p>ຄ ມຊຢ 15:19. ງ ພສສ 36:7; 2 ນພ 22:2; ຮລມ 12:1. ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ.</p>
---	---	--

ຖານ ຂອງ ໂລກ ເພື່ອ ມະນຸດ ຊາດ ທັງ ປວງ, ຊຶ່ງ ຄື ເປັນ ຢູ່ ມາ ຕັ້ງ ແຕ່ ການ ຕົກ ຂອງ ອາດາມ, ຫລື ທີ່ ເປັນ ຢູ່, ຫລື ທີ່ ຈະ ເປັນ ຢູ່, ຕໍ່ ໄປ ເຖິງ ແມ່ນ ຈົນ ເຖິງ ຄາວ ສິ້ນ ສຸດ ໂລກ.

8 ແລະ ນີ້ ຄື ເສັ້ນ ທາງ ຊຶ່ງ ຄວາມ ລອດ ຈະ ມາ ເຖິງ. ແລະ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ລອດ ອື່ນ ຊຶ່ງ ມະນຸດ ຈະ ລອດ ໄດ້ ນອກ ຈາກ ຄວາມ ລອດ ນີ້ ຊຶ່ງ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ບອກ ພວກ ທ່ານ ໄວ້; ທັງ ບໍ່ ມີ ເງື່ອນ ໄຂ ໃດ ຊຶ່ງ ຕາມ ນັ້ນ ມະນຸດ ຈະ ລອດ ໄດ້ ເວັ້ນ ເສຍ ແຕ່ ເງື່ອນ ໄຂ ຊຶ່ງ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ບອກ ພວກ ທ່ານ ແລ້ວ.

9 ຈົ່ງ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ເຈົ້າ; ຈົ່ງ ເຊື່ອ ວ່າ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເປັນ ຢູ່, ແລະ ວ່າ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສ້າງ ທຸກ ສິ່ງ, ທັງ ໃນ ສະ ຫວັນ ແລະ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ; ຈົ່ງ ເຊື່ອ ວ່າ ພຣະ ອົງ ມີ ຄວາມ ສະ ຫລຽວ ສະ ຫລາດ ແລະ ອຳນາດ ທັງ ໝົດ ທັງ ໃນ ສະ ຫວັນ ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ; ຈົ່ງ ເຊື່ອ ວ່າ ມະນຸດ ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ ທຸກ ໆ ຢ່າງ ຊຶ່ງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເຂົ້າ ໃຈ ໄດ້.

10 ແລະ ອີກ ຢ່າງ ໜຶ່ງ, ຈົ່ງ ເຊື່ອ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຕ້ອງ ກັບ ໃຈ ຈາກ ບາບ ຂອງ ພວກ ທ່ານ, ແລະ ປະ ຖິ້ມ ມັນ ແລະ ຖ່ອມ ຕົວ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ; ແລະ ທູນ ຂໍ ດ້ວຍ ໃຈ ຈິງ ໃຫ້ ພຣະ ອົງ ອະ ໄພ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ; ແລະ ບັດ ນີ້, ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ເຊື່ອ ສິ່ງ ທັງ ໝົດ ນີ້ ໃຫ້ ເບິ່ງ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຮັດ ຕາມ ນັ້ນ.

11 ແລະ ອີກ ຢ່າງ ໜຶ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ ດັ່ງ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ

ມາ ກ່ອນ ແລ້ວ ວ່າ ເມື່ອ ພວກ ທ່ານ ມາ ເຖິງ ຄວາມ ຮູ້ ເລື້ອງ ລັດ ສະ ພິ ພາບ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ຫລື ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ຮູ້ ເຖິງ ພຣະ ກະ ລຸນາ ທີ່ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ສິ ຂົມ ຄົດ ຊາດ ຄວາມ ຮັກ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ໄດ້ ຮັບ ະ ການ ບົດ ບາບ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ຊຶ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ເກີດ ມີ ຄວາມ ຊື່ນ ຊົມ ຢ່າງ ລົ້ນ ເຫລືອ ໃນ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ແລ້ວ, ເຖິງ ເຊັ່ນ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຍັງ ຢາກ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ຈື່ ຈຳ ແລະ ເກັບ ໄວ້ ໃນ ຄວາມ ຊົງ ຈຳ ສະ ເໝີ ເຖິງ ຄວາມ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ກັບ ຄວາມ ບໍ່ ມີ ຄ່າ ຫຍັງ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ເອງ, ແລະ ພຣະ ກະ ລຸນາ ທີ່ ຄຸນ ແລະ ຄວາມ ອົດ ກັ້ນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ທີ່ ມີ ຕໍ່ ພວກ ທ່ານ ເປັນ ຜູ້ ບໍ່ ມີ ຄ່າ ຄວນ, ແລະ ຈົ່ງ ຖ່ອມ ຕົວ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ເຖິງ ແມ່ນ ເຖິງ ສ່ວນ ເລິກ ແຫ່ງ ຄວາມ ຖ່ອມ ຕົວ ໂດຍ ເອີ້ນ ຫາ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ທຸກ ມື້, ແລະ ຍືນ ຢູ່ ຢ່າງ ໝັ້ນ ຄົງ ຢູ່ ໃນ ສັດ ທາ ຂອງ ສິ່ງ ທີ່ ຈະ ມາ ເຖິງ, ຊຶ່ງ ໄດ້ ເວົ້າ ໄວ້ ຈາກ ປາກ ຂອງ ທູດ ເອງ.

12 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ເຮັດ ສິ່ງ ນີ້ ພວກ ທ່ານ ຈະ ບໍ່ ຕິ ຍິນ ດີ ຢູ່ ສະ ເໝີ ແລະ ຈະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ຮັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ການ ບົດ ບາບ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ຈະ ມີ ຢູ່ ສະ ເໝີ; ແລະ ພວກ ທ່ານ ຈະ ເຕີບ ໂຕ ໃນ ຄວາມ ຈະ ເລີນ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ແລະ ໃນ ລັດ ສະ ພິ ພາບ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຜູ້ ສ້າງ ພວກ ທ່ານ, ຫລື ໃນ ຄວາມ ຮູ້ ເຖິງ ສິ່ງ ທີ່ ທຸ່ງ ທ່າ ແລະ ຈິງ.

<p>7 ກ ຄມພ ການຕົກຂອງ ອາດາມ ແລະ ເອວາ. 8 ກ ກຈກ 4:12; 2 ນພ 31:21; ມຊຢ 3:17. 9 ກ ຣມ 11:33-34; ຢຄ 4:8-13. ຂ ອຊຢ 55:9. 10 ກ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.</p>	<p>ຂ ຄພ 61:2. ຄ ມທ 7:24-27. ງ 2 ນພ 31:19-21. 11 ກ ແອວ 36:24-26. ຂ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ. ຄ ມຊ 1:10. ງ ອພຍ 34:6; ມຣນ 8:3.</p>	<p>ຈ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ. ສ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. 12 ກ ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ. ຂ ມຊຢ 4:26; ແອວ 4:13-14; 5:26-35; ຄພ 20:31-34.</p>
--	--	---

13 ແລະ ພວກທ່ານຈະບໍ່ມີຈິດໃຈທີ່ຈະເຮັດສິ່ງອັນຕະລາຍໃຫ້ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ, ແຕ່ຈະຢູ່ນຳກັນ ຢ່າງສັນຕິ, ແລະ ມອບໃຫ້ທຸກຄົນຕາມທີ່ເຂົາຄວນຈະໄດ້ຮັບ.

14 ແລະ ພວກທ່ານຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ ລູກຫລານຂອງພວກທ່ານທົ່ວໂທຍ ຫລື ເປືອຍເປົ່າ; ທັງພວກທ່ານຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ພວກເຂົາລ່ວງລະເມີດກົດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ິຕໍ່ສູ້ ແລະ ຜິດຖຽງກັນ, ແລະ ຮັບໃຊ້ມານຜູ້ເປັນນາຍຂອງບາບ, ຫລື ຜູ້ເປັນວິນຍານຊົ່ວ ຊຶ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາເວົ້າເຖິງ ຊຶ່ງມັນເປັນສັດຕູກັບຄວາມຊອບທຳທັງປວງ.

15 ແຕ່ພວກທ່ານຈະ ິສິດສອນໃຫ້ພວກເຂົາ ິເດີນ ໃນ ເສັ້ນ ທາງ ແຫ່ງ ຄວາມ ຈິງ ແລະ ຄວາມມີສະຕິສຳປະສັນຍະ; ພວກທ່ານ ຈະ ິສິດ ສອນ ໃຫ້ພວກເຂົາ ິຮັກກັນ ແລະ ຮັບໃຊ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນ.

16 ແລະ ພ້ອມນີ້ ຕົວພວກທ່ານ ເອງ ຈະ ິຊ່ວຍ ເຫລືອ ຄົນທີ່ຕ້ອງການ ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ; ພວກທ່ານ ຈະ ໃຫ້ເຂົ້າ ຂອງ ຂອງ ພວກທ່ານ ແກ່ຄົນທີ່ຂັດສົນ; ແລະ ພວກທ່ານ ຈະ ບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ ິຄົນ ຂໍ ທານ ຂໍ ທ່ານ ໂດຍຜິດຫວັງ, ແລະ ໄລ່ເຂົາອອກໄປໃຫ້ຕາຍ.

17 ບາງທີພວກທ່ານອາດຈະ ິເວົ້າວ່າ: ຄົນ ນີ້ ນຳ ຄວາມ ທຸກ ຍາກ ມາ ສູ່ ຕົນ ເອງ; ສະນັ້ນ, ເຮົາ ຈະ ຍັບ ຍັ້ງ ມື ຂອງ ເຮົາ ໄວ້, ແລະ ຈະບໍ່ໃຫ້ເຂົາຂອງ ຫລື ບໍ່ໃຫ້ອາຫານຂອງເຮົາແກ່ເຂົາເພື່ອວ່າເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ທຸກທໍລະມານ ເພາະ ໂທດຂອງເຂົານັ້ນທ່ຽງ

ທຳແລ້ວ—

18 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ໂອ້ ມະນຸດ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກະທຳເຊັ່ນນີ້ ຜູ້ນັ້ນຍ່ອມມີເຫດຜົນສຳຄັນທີ່ຈະກັບໃຈ; ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ໃນສິ່ງທີ່ເຂົາກະທຳໄປ ເຂົາຍ່ອມຕາຍຕະຫລອດການ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ສິ່ງໃດເລີຍ ໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

19 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນຄົນຂໍທານທັງໝົດບໍ່? ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ອາໄສພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນ, ເພື່ອເຂົ້າຂອງທັງໝົດ ຊຶ່ງພວກເຮົາມີຢູ່ເພື່ອອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ແລະ ເພື່ອຄຳ, ແລະ ເງິນ, ແລະ ເພື່ອຂອງມີຄ່າທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາມີຢູ່ທຸກຊະນິດບໍ່?

20 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຖິງແມ່ນໃນເວລານີ້, ພວກທ່ານກໍເອີ້ນຫາພຣະນາມຂອງພຣະອົງຢູ່, ເພື່ອທູນຂໍການບົດບາບຂອງພວກທ່ານ. ແລະ ພຣະອົງຈະປ່ອຍໃຫ້ພວກທ່ານຂໍໂດຍຜິດຫວັງບໍ່? ບໍ່ເລີຍ; ພຣະອົງໄດ້ເຫພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງລົງມາເທິງພວກທ່ານ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພວກທ່ານເຕັມໄປດ້ວຍ ິຄວາມສຸກ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ປາກຂອງພວກທ່ານຢຸດຈົນພວກທ່ານຫາຄຳເວົ້າມາເວົ້າບໍ່ໄດ້, ເພາະຄວາມຊື່ນຊົມຂອງພວກທ່ານນັ້ນລົ້ນເຫລືອ.

21 ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າຫາກພຣະເຈົ້າຜູ້ໄດ້ສ້າງພວກທ່ານມາ, ຜູ້ທີ່ພວກທ່ານອາໄສເພື່ອຊີວິດ ແລະ ເພື່ອທຸກສິ່ງທີ່ພວກທ່ານເຄີຍມີ ແລະ ມີຢູ່ນີ້, ໄດ້ປະທານສິ່ງໃດກໍ

13 ກ ຄມພ ຄົນທີ່ສ້າງ ຄວາມສະຫງົບສຸກ.	ຄມພ ສອນ, ຜູ້ ສອນ, ຄູສອນ.	ຮັບໃຊ້, ການຮັບໃຊ້. 2 ພບຍ 15:7-11;
14 ກ 1 ຕມທ 5:8; ຄພ 83:4.	ຂ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປ ກັບພຣະເຈົ້າ.	ສພສ 21:13; ອຊຍ 10:1-2.
ຂ ຄມພ ຂັດແຍ້ງ, ການຂັດແຍ້ງ.	ຄ ມຊຍ 18:21.	17 ກ ສພສ 17:5.
15 ກ ຄພ 68:25-28; ມຊ 6:58.	16 ກ ຄມພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ;	20 ກ ຄມພ ຊື່ນຊົມ, ຄວາມຊື່ນຊົມ.

ຕາມທີ່ພວກທ່ານຂໍດ້ວຍສັດທາ, ໂດຍເຊື່ອວ່າພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບ, ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ ໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ, ໄອ້ ແລ້ວພວກທ່ານຄວນຈະ "ໃຫ້ເຂົ້າຂອງທີ່ພວກທ່ານມີໃຫ້ກັນພຽງໃດ.

22 ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານ "ຕັດສິນຄົນທີ່ຂໍສິ່ງຂອງຈາກພວກທ່ານເພື່ອເຂົາຈະບໍ່ຕາຍ, ແລະ ກ່າວໂທດເຂົາແລ້ວ, ການກ່າວໂທດພວກທ່ານຈະທຸ່ງທຳຫລາຍກວ່ານັ້ນພຽງໃດ ເພາະ ຂໍບໍ່ແບ່ງບັນເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກທ່ານ, ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນຂອງພວກທ່ານ ແຕ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຊີວິດຂອງພວກທ່ານ ນັ້ນ ອີກ; ແລະ ປານ ນັ້ນພວກທ່ານຍັງບໍ່ຂໍ, ຫລື ກັບໃຈຈາກສິ່ງທີ່ພວກທ່ານກະທຳໄປ.

23 ຂ້າພະເຈົ້າ ເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ວິບັດແກ່ຄົນນັ້ນ, ເພາະເຂົາຂອງ ຂອງເຂົາຈະຕາຍພ້ອມກັບເຂົາ; ແລະ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກັບຄົນທີ່ "ຮັ່ງມີໃນສິ່ງຂອງຕ່າງໆຢູ່ໃນໂລກນີ້.

24 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບຄົນຍາກຈົນວ່າ, ພວກທ່ານຜູ້ບໍ່ມີແຕ່ຍັງມີພຽງພໍທີ່ພວກທ່ານຈະຢູ່ໄປແຕ່ລະມື້; ຂ້າພະເຈົ້າໝາຍເຖິງທ່ານທັງຫລາຍທີ່ປະຕິເສດຄົນຂໍທານຍ້ອນຄວາມບໍ່ມີຂອງພວກທ່ານ; ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານເວົ້າຢູ່ໃນໃຈວ່າ: ເຮົາບໍ່ໃຫ້ຍ້ອນວ່າເຮົາບໍ່ມີ, ແຕ່ຖ້າຫາກເຮົາມີ ເຮົາຈະ "ໃຫ້.

25 ແລະ ບັດນີ້ ຖ້າຫາກພວກທ່ານເວົ້າຢູ່ໃນໃຈແບບນີ້ ພວກທ່ານກໍຢູ່ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຜິດ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກທ່ານຈະຖືກ

"ກ່າວ ໂທດ; ແລະ ການກ່າວໂທດຂອງພວກທ່ານ ນັ້ນ ທຸ່ງທຳ ເພາະພວກທ່ານໂລບມາກນຳສິ່ງທີ່ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ຮັບ.

26 ແລະ ບັດນີ້ ເພາະເຫັນແກ່ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພວກທ່ານແລ້ວ—ນັ້ນ ຄື, ເພື່ອໃຫ້ມີການບົດບາບຂອງພວກທ່ານໄປແຕ່ລະວັນ ເພື່ອພວກທ່ານຈະ "ເດີນໄປໂດຍບໍ່ມີຄວາມຜິດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ—ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານ "ໃຫ້ເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກທ່ານໃຫ້ແກ່ "ຄົນຍາກຈົນທຸກຄົນຕາມທີ່ມີເປັນຕົ້ນວ່າ "ລ້ຽງອາຫານຄົນຫົວໂຫຍ, ໃຫ້ເສື້ອຜ້າແກ່ຄົນເປືອຍເປົ່າ, ຢຽມຢາມຄົນເຈັບປ່ວຍ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ, ເພື່ອບັນເທົາຄົນເຫລົ່ານັ້ນທາງວິນຍານ ແລະ ທາງຮ່າງກາຍ, ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຂົາ.

27 ແລະ ໃຫ້ເບິ່ງວ່າເຮັດສິ່ງທັງໝົດນີ້ດ້ວຍບັນຍາ ແລະ ເປັນລະບຽບ; ເພາະບໍ່ຈຳເປັນທີ່ຄົນຈະແລ່ນ "ໄວກວ່າກຳລັງຂອງຕົນ. ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ສົມຄວນທີ່ເຂົາຈະພາກພຽນເພື່ອໂດຍການນັ້ນເຂົາຈະໄດ້ຮັບລາງວັນ; ສະນັ້ນ, ທຸກຢ່າງຕ້ອງເປັນໄປຕາມລະບຽບ.

28 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຈື່ຈຳໄວ້ວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມໃນບັນດາພວກທ່ານທີ່ຂໍຢືມຈາກເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ ກໍຄວນສົ່ງຄືນຂອງທີ່ຕົນຢືມມາຕາມທີ່ຕົກລົງກັນໄວ້ ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກທ່ານຈະກະທຳບາບ; ແລະ ພວກທ່ານອາດຈະເຮັດໃຫ້ເພື່ອນບ້ານຂອງພວກທ່ານກະທຳບາບຄືກັນ.

<p>21 ກ ຄມພ ຄວາມຜາສູກ; ຮັບໃຊ້, ການຮັບໃຊ້.</p> <p>22 ກ ມທ 7:1-2; ຢຮ 7:24.</p> <p>ຂ 1 ຢຮ 3:17.</p> <p>23 ກ ຄພ 56:16.</p>	<p>24 ກ ມຮກ 12:44.</p> <p>25 ກ ຄພ 56:17.</p> <p>26 ກ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າ.</p> <p>ຂ ຢຄ 2:17-19.</p> <p>ຄ ຊກຢ 7:10;</p>	<p>ແອວ 1:27.</p> <p>ຄມພ ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ທານ.</p> <p>ງ ອຊຢ 58:10-11; ຄພ 104:17-18.</p> <p>27 ກ ຄພ 10:4.</p>
--	---	--

29 ແລະ ສຸດທ້າຍນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າບອກພວກທ່ານ ບໍ່ໄດ້ທຸກ ເລື່ອງ ໂດຍການທີ່ພວກທ່ານຈະກະທຳບາບ; ເພາະມີທາງແລະວິທີຕ່າງໆຊຶ່ງມີຫລາຍຈົນຂ້າພະເຈົ້ານັບບໍ່ໄດ້.

30 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບອກພວກທ່ານໄດ້ເທົ່ານີ້ຄື ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ລະວັງຕົວແລະຄວາມມັກຄີດຂອງພວກທ່ານ, ແລະຄຳເວົ້າຂອງພວກທ່ານ, ແລະການກະທຳຂອງພວກທ່ານ, ແລະບໍ່ຍຶດຖືພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະບໍ່ດຳເນີນໄປດ້ວຍສັດທາທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ເຖິງແມ່ນຈົນເຖິງທີ່ສຸດແຫ່ງຊີວິດຂອງພວກທ່ານແລ້ວ, ພວກທ່ານຈະຕ້ອງຕາຍ. ແລະບັດນີ້, ໂອ້ມະນຸດ, ຈົ່ງຈື່ຈຳຄຳເຫລົ່ານີ້ໄວ້ ແລະຢ່າຕາຍເລີຍ.

ບົດທີ 5

ໄພ່ພົນ ຂອງພຣະເຈົ້າກາຍມາເປັນບຸດ ແລະທິດາຂອງພຣະຄຣິດຜ່ານສັດທາ—ແລ້ວພວກເຂົາຖືກເອີ້ນຕາມພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ—ກະສັດເປັນຢາມິນຂໍຮ້ອງພວກເຂົາໃຫ້ແນ່ວແນ່ ແລະບໍ່ຫວັ້ນໄຫວຢູ່ໃນການກະທຳຄວາມດີ. ປະມານ 124 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເມື່ອກະສັດເປັນຢາມິນໄດ້ກ່າວກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ສອບຖາມໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ໂດຍປາດຖະໜາຢາກຮູ້ວ່າພວກເຂົາເຊື່ອຄຳເວົ້າທີ່ເພິ່ນກ່າວໄປຫລືບໍ່.

2 ແລະພວກເຂົາທຸກຄົນຮ້ອງອອກມາເປັນສຽງດຽວກັນ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາເຊື່ອຄຳເວົ້າທັງໝົດທີ່ທ່ານເວົ້າກັບພວກເຮົາ, ແລະພວກເຮົາຮູ້ເຖິງຄວາມແນ່ນອນ ແລະຄວາມຈິງຂອງມັນທັງໝົດ, ເພາະພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ກະທຳໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງອັນໃຫຍ່ຫລວງໃນພວກເຮົາ, ຫລື ໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ, ຈົນວ່າພວກເຮົາບໍ່ມີໃຈທີ່ຈະກະທຳຄວາມຊົ່ວອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ປາດຖະໜາຈະເຮັດແຕ່ຄວາມດີໂດຍຕະຫລອດ.

3 ແລະພວກເຮົາຄືກັນ, ຜ່ານພຣະກະລຸນາທິຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະການສະແດງໃຫ້ປະຈັກຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ, ພວກເຮົາຈຶ່ງສາມາດເຫັນກວ້າງໄກກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ; ແລະຖ້າຫາກສົມຄວນພວກເຮົາຈະສາມາດທຳນາຍເຖິງທຸກຢ່າງໄດ້.

4 ແລະເປັນເພາະສັດທາຊຶ່ງພວກເຮົາມີຢູ່ແລ້ວໃນເລື່ອງທີ່ກະສັດຂອງພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາເພື່ອນຳພວກເຮົາມາຫາຄວາມຮູ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ ຊຶ່ງໂດຍການນີ້ພວກເຮົາຈຶ່ງປິຕິຍິນດີດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງລົ້ນເຫລືອເຊັ່ນນີ້.

5 ແລະພວກເຮົາເຕັມໃຈທີ່ຈະເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາເພື່ອຈະທຳຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ, ແລະເພື່ອຈະໄດ້ເຊື່ອພັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ຕະຫລອດວັນເວລາຂອງພວກເຮົາ, ໃນທຸກເລື່ອງທີ່ພຣະອົງຈະບັນຊາພວກເຮົາ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະບໍ່ນຳເອົາ

<p>30ກ ແອວ 12:14. ຄມພ ຍາມ, ຄົນຍາມ. ຂ ມຣກ 7:18-23. ຄມພ ຄວາມຄຶດ.</p>	<p>ຄ ມຫ 15:18-20. ຄມພ ຄຳຫຍາບຄາຍ. 5 2ກ ແອວ 5:14. ຄມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດ</p>	<p>ຈາກພຣະເຈົ້າ. ຂ ແອວ 19:33. 5ກ ມຊຢ 18:10.</p>
--	---	--

ຄວາມທຸກທໍລະມານ ະອັນບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ ມາສູ່ຕົນເອງ ດັ່ງທີ່ ັທູດໄດ້ເວົ້າໄວ້ ເພື່ອ ພວກເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ດື່ມຈາກຈອກແຫ່ງພຣະ ພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າ.

6 ແລະ ບັດນີ້, ນີ້ຄືຄໍາເວົ້າທີ່ກະສັດເປັນ ຢາມິນປາດຖະໜາຈາກຄົນເຫລົ່ານີ້; ແລະ ສະນັ້ນເພິ່ນຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ພວກ ທ່ານ ເວົ້າຂໍ້ ຄວາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະ ໜາ; ແລະ ພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງ ພວກທ່ານ ເຮັດໄວ້ເປັນພັນທະສັນຍາທີ່ຊອບທໍາ.

7 ແລະ ບັດນີ້ເພາະພັນທະສັນຍາທີ່ພວກ ທ່ານ ເຮັດ ໄວ້ ພວກທ່ານ ຈະ ຖືກ ເອີ້ນ ວ່າ "ລູກ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ, ບຸດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ທິດາຂອງພຣະອົງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມີນີ້ ພຣະອົງໄດ້ ະໃຫ້ກໍາເນີດພວກທ່ານທາງວິນ ຍານ; ເພາະ ພວກທ່ານ ເວົ້າວ່າ "ໃຈຂອງ ພວກທ່ານ ປຽນ ແປງ ແລ້ວ ໂດຍ ມີ ສັດທາ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ; ສະນັ້ນ, ພວກ ທ່ານ ຈຶ່ງ ຖືກ ະກໍາເນີດ ຈາກພຣະອົງ ແລະ ມາເປັນ າບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະອົງ.

8 ແລະ ພາຍໃຕ້ຫົວໜ້າອົງນີ້, ພວກທ່ານ ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນ "ອິດສະລະ ແລະ ະບໍ່ ມີຫົວໜ້າອື່ນໃດ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານ ເປັນອິດສະລະໄດ້. ບໍ່ມີ ະນາມອື່ນໃດໃຫ້ ໄວ້ ຊຶ່ງ ໂດຍ ນາມ ນັ້ນ ຄວາມ ລອດ ຈະ ມາ ເຖິງໄດ້; ສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຢາກໃຫ້ ພວກທ່ານ ະຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະ ຄຣິດ, ຄືທ່ານທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນ ຍາກັບພຣະເຈົ້າ ວ່າພວກທ່ານຈະເຊື່ອຟັງ

ໄປຈົນສິ້ນຊີວິດຂອງພວກທ່ານ.

9 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດ ກໍຕາມທີ່ກະທໍາເຊັ່ນນີ້ຈະໄດ້ຢູ່ທາງເບື້ອງ ຂວາພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະເຂົາຈະ ຮູ້ຈັກຊື່ຊຶ່ງຈະເອີ້ນເຂົາຕາມຊື່ນັ້ນ; ເພາະ ເຂົາຈະຖືກເອີ້ນຕາມພຣະນາມຂອງພຣະ ຄຣິດ.

10 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະບໍ່ຮັບເອົາພຣະນາມຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ຈະຕ້ອງຖືກເອີ້ນດ້ວຍຊື່ "ອື່ນ; ສະນັ້ນ, ເຂົາຈະໄດ້ຢູ່ໃນທາງ ະເບື້ອງຊ້າຍ ພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

11 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຈື່ ຈໍາໄວ້ອີກວ່າ ນີ້ຄື "ພຣະນາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ເວົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ ຊຶ່ງມັນຈະບໍ່ຖືກລືບໄປ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະ ເປັນ ໂດຍການລ່ວງລະເມີດ; ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງ ລະ ວັງ ເພື່ອພວກທ່ານ ຈະບໍ່ລ່ວງລະເມີດ, ເພື່ອພຣະນາມຈະບໍ່ຖືກລືບ ຈາກໃຈຂອງ ພວກທ່ານ.

12 ຂ້າພະເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ພວກທ່ານ ອີກ ວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຈື່ຈໍາທີ່ ຈະ ະຈາລຶກພຣະນາມໄວ້ໃນໃຈພວກທ່ານ ສະເໝີໄປ ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນ ທາງເບື້ອງຊ້າຍພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຍືນ ແລະ ຮູ້ຈັກສຽງ ຊຶ່ງ ໂດຍສຽງນັ້ນທີ່ທ່ານ ຈະ ຖືກເອີ້ນ, ແລະ ຈຶ່ງຈື່ຈໍາພຣະນາມໄວ້ສະເໝີ ເພາະພຣະອົງ ຈະເອີ້ນພວກທ່ານໂດຍພຣະນາມນັ້ນ.

<p>5 ຂ ມຊຢ 3:25-27. 6 ມຊຢ 3:2. 7 ກ ມຊຢ 27:24-26; ມຊ 6:64-68. ຄ ມພ ບຸດ ແລະ ທິດາ ຂອງພຣະເຈົ້າ. 8 ຄ ມພ ທີ່ຖືກໍາເນີດ. 9 ຄ ມພ ໃຈ. ງ ມຊຢ 15:10-11.</p>	<p>ຄ ມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດ ຈາກພຣະເຈົ້າ. ຈ ຄພ 11:30. 8 ກ ຣມ 6:18; ຄລຕ 5:1; ຮລມ 14:30. 2 ກຈກ 4:10, 12; ແອວ 21:9. 8 ມຊຢ 26:18.</p>	<p>ງ ກຈກ 11:26; ແອວ 46:15. 10 ກ ແອວ 5:38-39. 2 ມທ 25:33. 11 ກ ມຊຢ 1:11-12. ຄ ມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ. 12 ກ ຄພ 18:23-25.</p>
---	--	---

13 ເພາະແມ່ນໃຜຈະ ັຮູ້ຈັກນາຍຜູ້ເຂົາ ບໍ່ເຄີຍຮັບໃຊ້ ແລະ ຊຶ່ງເປັນຄົນແປກໜ້າ ສຳລັບເຂົາ, ແລະ ຢູ່ໄກຈາກຄວາມນຶກຄິດ ແລະ ເຈດຕະນາຂອງໃຈເຂົາ?

14 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ຄົນຈະເອົາໂຕລໍ ຊຶ່ງເປັນຂອງເພື່ອນບ້ານມາລ້ຽງບໍ? ຂ້າພະ ເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ເຂົາຈະ ບໍ່ຍອມເຖິງແມ່ນໃຫ້ມັນມາຫາກິນຢູ່ໃນຜູງ ສັດຂອງເຂົາ, ແຕ່ເຂົາຈະຂັບໄລ່ມັນອອກ ໄປ. ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ມັນ ຈະເປັນເຊັ່ນນັ້ນເຖິງແມ່ນຢູ່ໃນບັນດາພວກ ທ່ານ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກຊື່ ຊຶ່ງຈະ ເອີ້ນພວກທ່ານຕາມຊື່ນັ້ນ.

15 ສະນັ້ນ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢາກ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານແນ່ວແນ່ ແລະ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ, ແຕ່ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ວຽກງານ ດີ ຢູ່ ສະເໝີ ເພື່ອ ພຣະ ຄຣິດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງຊົງລິດອຳນາດ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຈະ ັຜະ ນຶກ ຕົວ ພວກ ທ່ານ ໄວ້ ເປັນຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະຖືກ ນຳໄປຫາສະຫວັນ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະມີ ຄວາມລອດອັນເປັນນິດ ແລະ ມີຊີວິດນິ ລັນດອນໂດຍບັນຍາ, ແລະ ອຳນາດ, ແລະ ຄວາມຍຸດຕິທຳ, ແລະ ຄວາມເມດຕາຂອງ ພຣະອົງຜູ້ ັສ້າງທຸກສິ່ງໃນສະຫວັນ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນໂລກ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນພຣະເຈົ້າເໜືອ ທຸກສິ່ງຢ່າງ. ອາແມນ.

ບົດທີ 6

ກະສັດ ເປັນ ຢາ ມົນ ບັນ ທຶກ ຊື່ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ແລະ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ປະ ໂລ ທິດ ເພື່ອ ສິດ ສອນ

ພວກເຂົາ—ໂມໄຊຢາເປັນກະສັດບຶກຄອງ ດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ. ປະມານ 124-121 ບົກອ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ຫລັງຈາກກະສັດເປັນຢາ ມົນໄດ້ກ່າວກັບຜູ້ຄົນຈົບແລ້ວ, ເພິ່ນຄິດວ່າ ມັນສົມຄວນທີ່ເພິ່ນຈະ ັຈິດຊື່ຄົນທັງປວງ ໄວ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພຣະ ເຈົ້າ ເພື່ອຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະ ອົງ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ບໍ່ມີ ຈັກຄົນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ເດັກນ້ອຍໆທີ່ບໍ່ໄດ້ ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາ ແລະ ຮັບເອົາພຣະ ນາມຂອງພຣະຄຣິດ.

3 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ເຫດການໄດ້ບັງ ເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາທີ່ກະສັດເປັນຢາມົນກະ ທຳເລື່ອງທັງໝົດນີ້ຈົບແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ແຕ່ງ ຕັ້ງ ັໂມໄຊຢາລູກຊາຍຂອງເພິ່ນໃຫ້ເປັນ ກະສັດ ແລະ ເປັນຜູ້ດູແລຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ແລະ ມອບໝາຍໜ້າທີ່ທັງໝົດກ່ຽວກັບອາ ນາຈັກໃຫ້, ແລະ ໄດ້ ັແຕ່ງຕັ້ງປະ ໂລທິດ ເພື່ອ ັສິດສອນຜູ້ຄົນນຳອີກ ເພື່ອໃຫ້ພວກ ເຂົາໄດ້ຍິນ ແລະ ັຮູ້ຈັກພຣະບັນຍັດຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາສຳນຶກ ເຖິງ ັຄຳສາບານທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໄວ້, ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນເລິກລາກັນໄປ, ແລະ ທຸກ ຄົນໄດ້ກັບໄປພ້ອມກັບຄອບຄົວເພື່ອໄປສູ່ ບ້ານເຮືອນຂອງໃຜລາວ.

4 ແລະ ັໂມໄຊ ຢາ ເລີ່ມ ບຶກ ຄອງ ແທນ ບົດາຂອງເພິ່ນ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເລີ່ມບຶກຄອງ ໃນເວລາເພິ່ນມີອາຍຸໄດ້ສາມສິບປີ, ລວມ

<p>13 ກ ມຊຢ 26:24-27. 15 ກ ຄມພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ; ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ ແລະ ການເລືອກ. 2 ກລຊ 1:16;</p>	<p>ມຊຢ 4:2; ແອວ 11:39. 6 1 ກ ຄພ 128:8. 3 ກ ມຊຢ 1:10; 2:30. 2 ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ.</p>	<p>ຄ ແອວ 4:7. ງ ມຊຢ 5:5-7. 4 ກ ຄມພ ໂມໄຊຢາ, ລູກ ຊາຍຂອງເປັນຢາມົນ.</p>
---	--	---

ເປັນ ເວລາປະມານສີ່ຮ້ອຍເຈັດສິບຫົກປີ
ນັບຕັ້ງແຕ່ ຂໍເວລາທີ່ລີໄຮອອກຈາກເຢຣູ
ຊາເລັມມາ.

5 ແລະ ກະສັດເບັນຢາມິນມີອາຍຸຕື່ມພຽງ
ສາມປີ ແລະ ເພິ່ນກໍສິ້ນຊີວິດໄປ.

6 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ກະສັດໂມໄຊຢາໄດ້ເດີນໃນທາງຂອງພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຍິດຖືການພິພາກສາ
ຂອງພຣະອົງ ແລະ ຂໍກຳນົດຂອງພຣະອົງ,
ແລະ ໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ
ທຸກຢ່າງບໍ່ວ່າອັນໃດກໍຕາມແລ້ວແຕ່ພຣະ
ອົງຈະບັນຊາເພິ່ນ.

7 ແລະ ກະສັດ ໂມໄຊຢາ ໄດ້ ໃຫ້ ຜູ້ຄົນ
ຂອງເພິ່ນໄຖດິນ ແລະ ເພິ່ນເອງກໍກະທຳ
ເຊັ່ນດຽວກັນ. ເພິ່ນ ໄດ້ ໄຖດິນ ເພື່ອ ໂດຍ
ການນັ້ນ ເພິ່ນຈະ ບໍ່ກາຍເປັນພາລະ ແກ່
ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ເຮັດຕາມ
ສິ່ງທີ່ບິດາຂອງເພິ່ນ ໄດ້ເຮັດໄວ້ທຸກຢ່າງ.
ແລະ ບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງກັນເລີຍໃນບັນດາຜູ້
ຄົນຂອງເພິ່ນເປັນເວລາສາມປີ.

ບົດທີ 7

ອຳໂມນ ພົບ ພໍ້ ແຜ່ນ ດິນ ລີໄຮ - ນີໄຟ ຊຶ່ງ
ລົມໄຮ ເປັນ ກະສັດ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ—ຜູ້ ຄົນ ຂອງ
ລົມໄຮເປັນທາດຂອງຊາວເລມັນ—ລົມໄຮ
ທົບ ທວນ ປະຫວັດ ສາດ ຂອງ ເພິ່ນ—ສາດ
ສະດາ (ອະບິນາໄດ) ໄດ້ເປັນພະຍານວ່າ
ພຣະຄຣິດຄືພຣະເຈົ້າຂອງທຸກສິ່ງ—ຜູ້ທີ່
ຫວ່ານຄວາມສຶກາກະບົກຈະເກັບກ່ຽວແກບ
ຂອງມັນໃນລົມບ້າໝູ, ແລະ ຜູ້ທີ່ໝັ້ນໃຈໃນ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ໄດ້ຮັບການບົດປອຍ.
ປະມານ 121 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ

ຄື ຫລັງຈາກກະສັດ ໂມໄຊຢາ ໄດ້ຢູ່ຢ່າງ
ສັນຕິສຸກຕິດຕໍ່ກັນເປັນເວລາສາມປີ, ເພິ່ນ
ຈຶ່ງປາດຖະໜາຢາກຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນທີ່
ຂຶ້ນໄປໃນແຜ່ນດິນລີໄຮ-ນີໄຟ, ຫລື ວ່າຢູ່
ໃນເມືອງລີໄຮ-ນີໄຟ, ເພາະວ່າຜູ້ຄົນຂອງ
ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຍິນຂ່າວຄາວອັນໃດຈາກພວກ
ເຂົາເລີຍ ນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພວກເຂົາໜີ
ຈາກ ຂໍເຊຣາເຮັມລາ ໄປ, ສະນັ້ນ, ຜູ້ຄົນ
ຂອງເພິ່ນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເພິ່ນເມື່ອຍໃຈ ໃນ
ການລົບກວນຂອງພວກເຂົາ.

2 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ກະສັດໂມໄຊຢາໄດ້ໃຫ້ຊາຍສະກັນສິບຫົກ
ຄົນຂຶ້ນໄປຍັງແຜ່ນດິນລີໄຮ-ນີໄຟ ເພື່ອສືບ
ຖາມກ່ຽວກັບພື້ນຖານຂອງຕົນ.

3 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ
ມື້ຕໍ່ມາ ພວກເຂົາເລີ່ມຂຶ້ນໄປໂດຍມີຄົນຜູ້
ໜຶ່ງຊື່ວ່າອຳໂມນໄປນຳ, ລາວເປັນຄົນແຂງ
ແຮງ ແລະ ມີພະລັງ ຊຶ່ງເປັນເຊື້ອສາຍຂອງ
ເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ລາວເປັນຫົວໜ້າຂອງ
ຄົນພວກນັ້ນ.

4 ແລະ ບັດນີ້, ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຫົນທາງທີ່
ຈະໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ເພື່ອຈະ
ຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນລີໄຮ-ນີໄຟ; ສະນັ້ນ,
ພວກເຂົາຈຶ່ງຊັດເຊພະເນຈອນໄປໃນຖິ່ນ
ແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ເປັນເວລາສີ່ສິບມື້ທີ່
ພວກເຂົາໄດ້ໄປແບບນັ້ນ.

5 ເວລາທີ່ພວກເຂົາໄປແບບນັ້ນຢູ່ເປັນ
ເວລາສີ່ສິບມື້ ພວກເຂົາໄດ້ມາເຖິງເນີນພູ
ໜ່ວຍໜຶ່ງ ຊຶ່ງຢູ່ທາງເໜືອຂອງແຜ່ນດິນ
ໂຊລຳ, ແລ້ວພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັ້ນ
ຂຶ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

6 ແລະ ອຳໂມນໄດ້ພາພື້ນຖານຜູ້ທີ່ມານຳ
ລາວໄປນຳສາມຄົນ, ແລະ ຊື່ຂອງພວກ
ເຂົາຄື ອາມາລະໂຄ, ເຮເລັມ, ແລະ ເຮັມ,

4ຂ 1 ນຟ 1:4. 7ກ 2 ກຣທ 11:9.	7 1ກ ອມນ 1:27-30. ຂ ອມນ 1:13.	5ກ ມຊຍ 9:6, 8, 14.
--------------------------------	----------------------------------	--------------------

ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ລົງໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟ.

7 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ພົບກັບກະສັດຜູ້ປົກຄອງຜູ້ຄົນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ, ແລະ ໃນແຜ່ນດິນໄຊລາ; ແລະ ພວກເຂົາຖືກທະຫານອາລັກຂາຂອງກະສັດລ້ອມໄວ້, ແລະ ຖືກຈັບມັດສອກໄວ້ແລ້ວນຳເອົາໄປເຂົ້າຄຸກ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພວກເຂົາຢູ່ໃນຄຸກໄດ້ສອງມື້ ພວກເຂົາກໍຖືກນຳໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າກະສັດ ແລະ ເຊືອກມັດພວກເຂົາໄດ້ຖືກແກ້ອອກ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າກະສັດ ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຕອບຄຳຖາມ ຊຶ່ງກະສັດຈະຖາມພວກເຂົາ.

9 ແລະ ເພິ່ນກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄື "ລິມໄສ, ລູກຊາຍຂອງໂນອາ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຊີນິບ, ຜູ້ຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ເພື່ອຮັບເອົາແຜ່ນດິນນີ້ມາເປັນມູນມໍລະດົກ ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດໂດຍສຽງຂອງຜູ້ຄົນ.

10 ແລະ ບັດນີ້, ເຮົາປາດຖະໜາຢາກຮູ້ວ່າເປັນດ້ວຍເຫດໃດ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງບັງອາດເຂົ້າມາໃກ້ກັກແພງເມືອງຕອນທີ່ເຮົາກັບທະຫານອາລັກຂາຂອງເຮົາຢູ່ນອກກຳແພງເມືອງ?

11 ແລະ ບັດນີ້ ເຮົາຈະປ່ອຍໃຫ້ພວກເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ເພາະວ່າເຮົາຈະໄດ້ສອບສວນພວກເຈົ້າ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຮົາກໍຄົງໃຫ້ທະຫານຂອງເຮົາຂ້າພວກເຈົ້າເສຍແລ້ວ. ພວກເຈົ້າຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ເວົ້າ.

12 ແລະ ບັດນີ້, ອຳໂມນເຫັນວ່າລາວໄດ້

ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເວົ້າແລ້ວ, ລາວຈຶ່ງອອກໄປ ແລະ ກົມຫົວລົງຕໍ່ໜ້າກະສັດ; ແລະ ເວລາເງິຍໜ້າຂຶ້ນ ລາວກໍກ່າວວ່າ: ໂອ້ກະສັດເອີຍ ຂ້ານ້ອຍຮູ້ສຶກຂອບພຣະໄທຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າຢາງລົມເຫລືອທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່, ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເວົ້າ ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະພະຍາຍາມເວົ້າດ້ວຍຄວາມອາດຫານ;

13 ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍພົ້ນໃຈວ່າຖ້າຫາກທ່ານຮູ້ຈັກຂ້ານ້ອຍ ທ່ານຄົງບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຖືກມັດສອກຢູ່ແບບນີ້. ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຄືອຳໂມນ, ແລະ ເປັນເຂື່ອສາຍຂອງ "ເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ເພື່ອສອບຖາມຄວາມສຸກທຸກຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ, ຜູ້ຊຶ່ງຊີນິບພາຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນ.

14 ແລະ ບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກລິມໄສໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງອຳໂມນແລ້ວ, ເພິ່ນກໍມີຄວາມຍິນດີຢາງຍິ່ງ, ແລະ ເວົ້າວ່າ: ບັດນີ້, ເຮົາຮູ້ຈັກແນ່ນອນແລ້ວວ່າພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາຜູ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາຍັງມີຊີວິດຢູ່. ແລະ ບັດນີ້ເຮົາຈະປິຕິຍິນດີ; ແລະ ໃນມື້ອື່ນເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາປິຕິຍິນດີນຳອີກ.

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ເປັນທາດຂອງຊາວເລມັນ, ແລະ ຖືກເກັບ "ພາສີດ້ວຍອັດຕາສູງເກີນກວ່າຈະທົນໄດ້. ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາຈະບົດປ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມເປັນທາດ ແລະ ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງຊາວເລມັນ, ພວກເຮົາຈະເປັນທາດຂອງຊາວນີໄຟດີກວ່າຈະເສຍຊ່ວຍໃຫ້ແກ່ກະສັດຂອງຊາວເລມັນ.

16 ແລະ ບັດນີ້ກະສັດລິມໄສໄດ້ສັ່ງທະຫານອາລັກຂາຂອງເພິ່ນບໍ່ໃຫ້ຜູກສອກ

6ກ 2 ນພ 5:8. 13ກ ອມນ 1:12-15. 9ກ ມຊຍ 11:1. 15ກ ມຊຍ 19:15.

ອຳໂນນກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພວກທະຫານໄປທາເນີນພູ ຊຶ່ງຢູ່ທາງເໜືອຂອງເມືອງໄຊລຳ ເພື່ອນຳເອົາພີ່ນ້ອງຄົນອື່ນໆຂອງລາວເຂົ້າມາໃນເມືອງເພື່ອ ຈະ ໄດ້ກິນ ດື່ມ ແລະ ພັກຜ່ອນ ຈາກການເດີນທາງຂອງພວກເຂົາ; ເພາະພວກເຂົາໄດ້ທົນທຸກ ທໍລະ ມານ ຫລາຍ; ພວກເຂົາໄດ້ທົນກັບຄວາມຫິວ, ຄວາມກະຫາຍ, ແລະ ອິດເມື່ອຍ.

17 ແລະ ບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນມື້ຕໍ່ມາຄື ກະສັດລິມໂຮໄດ້ອອກປະກາດໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນທັງໝົດ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນທີ່ "ພຣະວິຫານ ເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຄົນທັງ ຫລາຍ ໄດ້ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ແລ້ວເພິ່ນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ຢ່າງ ຮອບຄອບ, ມີຄວາມວ່າ: ໂອ້ ພວກທ່ານຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງເງິຍໜ້າຂຶ້ນ ແລະ ສະບາຍໃຈເຖິດ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວ ຫລື ມັນຍັງຢູ່ບໍ່ໄກເທົ່າໃດທີ່ພວກເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງສັດຕູຂອງພວກເຮົາອີກຕໍ່ໄປ; ທັງໆທີ່ພວກເຮົາດື່ມ ຮົມ ຢ່າງ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ຜົນ ມາ ຫລາຍ ເທື່ອແລ້ວ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າຍັງວາງໃຈວ່າພວກເຮົາຕ້ອງດື່ມຮົມຕໍ່ໄປເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຜົນ.

19 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງເງິຍໜ້າຂຶ້ນເຖິດ ແລະ ປິຕິຍິນດີ ແລະ ໝັ້ນໃຈໃນ "ພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງໃນພຣະເຈົ້າອົງນັ້ນຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ແລະ ອີຊາກ, ແລະ ຢາໂຄບ,

ແລະ ພຣະເຈົ້າອົງນັ້ນແຫລະຜູ້ ນຳພາລູກຫລານ ຂອງ ອິດສະ ຣາເອນ ອອກ ມາ ຈາກແຜ່ນດິນ ເອຢິບ, ແລະ ຊ່ວຍ ໃຫ້ພວກເຂົາຢ່າງ ຜ່ານ ທະເລ ແດງ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ ແທ້ໄປ, ແລະ ລ້ຽງພວກເຂົາດ້ວຍ "ມານາເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ຕາຍຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ມີອີກຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດເພື່ອພວກເຂົາ.

20 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນນັ້ນທີ່ໄດ້ນຳພາບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ "ອອກ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ເຢຣູ ຊາເລັມ ແລະ ໄດ້ຮັກສາ ແລະ ປົກປ້ອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຈົນເຖິງປະຈຸບັນນີ້; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເປັນເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຮົາ ພຣະອົງຈົ່ງພາພວກເຮົາມາຫາຄວາມເປັນທາດ.

21 ແລະ ທ່ານທັງ ຫລາຍ ເປັນ ພະຍານໃນມື້ນີ້, ວ່າຊີນິບ, ຜູ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດປົກຄອງຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແລະ ໂດຍທີ່ເພິ່ນ "ມີໃຈຈົດຈໍ່ຢ່າງແຮງກ້າທີ່ຈະໄດ້ຮັບ ແຜ່ນດິນ ຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນມາເປັນມູນມໍລະດົກ, ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງຖືກຫລອກລວງ ໂດຍ ເລ່ ຫລ່ຽມ ແລະ ກົນ ອຸບາຍຂອງກະສັດເລມັນ ໃຫ້ເຂົ້າເຮັດຂໍ້ຕົກລົງກັບກະສັດຊີນິບ, ແລະ ຍອມໃຫ້ພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜ່ນດິນຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງກະສັດເລມັນ ຈົນກະທັ້ງເມືອງລີໂຮ-ນີໄຟ, ແລະ ເມືອງ ໄຊ ລຳ; ແລະ ແຜ່ນດິນອ້ອມແອ້ມນັ້ນ—

22 ແລະ ທັງໝົດນີ້ກະສັດເລມັນໄດ້ເຮັດໄປເພື່ອຈຸດປະສົງຢ່າງດຽວຄື "ນຳເອົາຜູ້ຄົນພວກນີ້ມາຢູ່ພາຍໃຕ້ອຳນາດ ຫລື ມາ

<p>17 ກ 2 ນຟ 5:16. 19 ກ ອພຍ 3:6; 1 ນຟ 19:10. 2 ອພຍ 12:40-41;</p>	<p>ແອວ 36:28. ໑ ອພຍ 16:15, 35; ຈບຊ 11:7-8; ຢຊ 5:12.</p>	<p>20 ກ 1 ນຟ 2:1-4. 21 ກ ມຊຢ 9:1-3. 22 ກ ມຊຢ 10:18.</p>
---	--	---

ເປັນທາດ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນເວລານີ້ພວກເຮົາໄດ້ ເສຍ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ກະສັດ ຂອງ ຊາວເລມັນເປັນຈຳນວນເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງເຂົ້າສາລີກັບເຂົ້າບາເລ, ແລະ ຈົນກະທັ້ງພົດພັນທັງໝົດຂອງພວກເຮົາທຸກຊະນິດ, ແລະ ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນສັດລ້ຽງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຝູງສັດທີ່ໃຊ້ລາກແກ່ຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ກະສັດຂອງຊາວເລມັນໄດ້ຮຽກຮ້ອງເອົາຈາກພວກເຮົາຈົນກະທັ້ງເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງສິ່ງຂອງທີ່ພວກເຮົາມີ ຫລື ເປັນເຈົ້າຂອງ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາກໍຈະຂ້າພວກເຮົາຖິ້ມ.

23 ແລະ ບັດນີ້, ນີ້ບໍ່ແມ່ນເປັນສິ່ງເຫລືອທີ່ຈະທົນໄດ້ບໍ່? ແລະ ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄວາມທຸກຢ່າງສາຫັດຂອງພວກເຮົາບໍ່? ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍ່ມີເຫດຜົນອັນໃດທີ່ຈະເປັນທຸກແບບນີ້ເລີຍ.

24 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບພວກທ່ານວ່າ ມັນມີເຫດຜົນຫລາຍຢ່າງທີ່ພວກເຮົາຈະເປັນທຸກຢູ່ໃນຂະນະນີ້; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ພິມັອງຂອງພວກເຮົາຖືກຂ້າຕາຍມາຫລາຍປານໃດແລ້ວ ແລະ ເລືອດຂອງພວກເຮົາຫລັງໄຫລ ໂດຍບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ແລະ ທັງໝົດນີ້ເປັນເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍສາມານ.

25 ເພາະຖ້າຫາກຜູ້ຄົນພວກນີ້ບໍ່ຖືກຢູ່ໃນການລ່ວງລະເມີດແລ້ວ ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຄວາມຊົ່ວອັນໃຫຍ່ຫລວງນີ້ເກີດກັບພວກເຂົາດອກ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍ່ຍອມເຊື່ອພັງພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ; ມີແຕ່ຂັດແຍ້ງກັນ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຮົາ, ຈົນເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງຂ້າພັນກັນໃນບັນດາພັກພວກຕົນເອງ.

26 ແລະ "ສາດສະດາຜູ້ໜຶ່ງຂອງພຣະເຈົ້າກໍຖືກພວກເຮົາຂ້າຕາຍໄປ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນເປັນຄົນທີ່ພຣະເຈົ້າເລືອກໄວ້, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ບອກພວກເຮົາເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັ່ງຂອງພວກເຮົາ ແລະ ທຳນາຍຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງທີ່ຈະມາເຖິງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນກະທັ້ງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ.

27 ເພາະຍ້ອນວ່າເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ ພຣະ ຄຣິດ ຄື "ພຣະເຈົ້າ, ພຣະບິດາຂອງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ, ແລະ ໄດ້ເວົ້າວ່າພຣະອົງຈະຮັບເອົາຮູບລັກສະນະຂອງມະນຸດ ແລະ ຈະເປັນ ຮູບລັກສະນະຕາມທີ່ມະນຸດຖືກສ້າງຂຶ້ນແຕ່ຕອນຕົ້ນ; ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ, ເພິ່ນເວົ້າວ່າ ມະນຸດຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບລັກສະນະຂອງ "ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ວ່າພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດລົງມາໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ ແລະ ຈະຮັບເອົາເນື້ອໜັງ ແລະ ໂລຫິດຂອງມະນຸດ, ແລະ ຈະສະເດັດອອກໄປຕາມຜົນແຜ່ນດິນໂລກ—

28 ແລະ ບັດນີ້ເປັນຍ້ອນເພິ່ນເວົ້າເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຂ້າເພິ່ນເສຍ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງເພື່ອນຳເອົາພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າມາຫາພວກເຮົາ. ສະນັ້ນ, ມີຜູ້ໃດແດ່ທີ່ແປກໃຈວ່າ ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງຖືກຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາດ, ແລະ ທີ່ຖືກລົງໂທດດ້ວຍຄວາມທຸກຢ່າງແສນສາຫັດແບບນີ້.

29 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະບໍ່ "ຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ໃນ ວັນ ແຫ່ງ ການ ລ່ວງ ລະເມີດ ຂອງພວກເຮົາ; ແຕ່ເຮົາຈະລ້ອມຮົ້ວເສັ້ນທາງຂອງພວກເຮົາໄວ້ ເພື່ອພວກເຮົາຈະບໍ່ຈະ

<p>26 ກ ມຊຢ 17:12-20. 27 ກ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.</p>	<p>ຂ ປຖກ 1:26-28; ອທ 3:14-17; ຄພ 20:17-18.</p>	<p>ຄ ມຊຢ 13:33-34; 15:1-4. 29 ກ 1 ຊມອ 12:15; 2 ຂຄ 24:20.</p>
--	--	--

ເລີນຮຸ່ງເຮືອງ; ແລະ ການກະທຳຂອງພວກເຂົາເຫລົ່ານີ້ຈະເປັນຄືກັນກັບຕໍ່ທີ່ໃຫ້ພວກເຂົາສະດູດ ເພື່ອສຳນຶກເຖິງໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາ.

30 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ພຣະອົງກ່າວວ່າ: ຖ້າຫາກຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຫວ່ານ "ຄວາມສຶກກະບົກ ແລ້ວພວກເຂົາຈະ ຮັບກ່ຽວຂີ້ແກບຂອງມັນໃນລົມບ້າໝູ; ແລະ ໝາກຜົນຂອງມັນຈະເປັນຄືຢາພິດ.

31 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ພຣະອົງກ່າວວ່າ: ຖ້າຫາກຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຈະຫວ່ານຄວາມສຶກກະບົກຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຈະເກັບກ່ຽວມັນແລ້ວ "ລົມຕາເວັນອອກຈະນຳເອົາຄວາມພິນາດມາທັນທີ.

32 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳເລັດແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາຖືກລົງໂທດ ແລະ ເປັນທຸກແລ້ວ.

33 ແຕ່ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະ "ຫັນໜ້າມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຈຸດປະສົງເຕັມທີ່ແຫ່ງໃຈ, ແລະ ວາງຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງພວກທ່ານໃນພຣະອົງ, ແລະ ຮັບໃຊ້ພຣະອົງດ້ວຍຄວາມພາກພຽນແຫ່ງຈິດໃຈ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລ້ວພຣະອົງຈະບົດປ່ອຍພວກທ່ານໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມເປັນທາດຕາມພຣະປະສົງ ແລະ ຄວາມພໍພຣະໄທຂອງພຣະອົງ.

ບົດທີ 8

ອຳໂມນສິດສອນຜູ້ຄົນຂອງລົມໄຮ—ລາວໄດ້ຮູ້ເຖິງແຜ່ນຈາລຶກຊາວສີແຜ່ນຂອງຊາວຢາເຮັດ—ບັນທຶກສະໄໝບູຮານສາມາດແປໄດ້ໂດຍຜູ້ພະຍາກອນເທົ່ານັ້ນ—ບໍ່ມີ

ຂອງປະທານໃດເໜືອກວ່າຂອງປະທານແຫ່ງການເປັນຜູ້ພະຍາກອນ. ປະມານ 121 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກກະສັດລົມໄຮເວົ້າກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຈົບແລ້ວ ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາຫລາຍເລື່ອງ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນໄວ້ພຽງເລັກໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນໃນໜັງສືເຫລົ່ານີ້, ເພິ່ນໄດ້ບອກຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງກ່ຽວກັບພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.

2 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ອຳໂມນຢືນຢັນຕໍ່ໜ້າຝູງຊົນ, ແລະ ເລົ່າເລື່ອງທັງໝົດທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ຊີມິບທິຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນ ຈົນເຖິງເວລາທີ່ຕົວລາວເອງຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນໃຫ້ພວກເຂົາຟັງ.

3 ແລະ ລາວໄດ້ເລົ່າໃຫ້ພວກເຂົາຟັງເຖິງຄຳສຸດທ້າຍ ຊຶ່ງກະສັດເປັນຢາມິນໄດ້ສິດສອນຄົນພວກນັ້ນນຳອີກ, ແລະ ໄດ້ອະທິບາຍຂໍ້ຄວາມແກ່ຜູ້ຄົນຂອງກະສັດລົມໄຮເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈເຖິງຂໍ້ຄວາມທັງໝົດທີ່ລາວໄດ້ເວົ້າໄປ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກລາວເຮັດທຸກສິ່ງນີ້ແລ້ວ, ກະສັດລົມໄຮໄດ້ໃຫ້ຝູງຊົນເລີກລາກັນໄປ, ແລະ ໃຫ້ທຸກຄົນກັບບ້ານເຮືອນຂອງໃຜລາວ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດລົມໄຮໄດ້ນຳເອົາ "ແຜ່ນຈາລຶກມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າອຳໂມນ ຊຶ່ງມີບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພວກເຂົາທິມາຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ເພື່ອລາວ

30 ກ ຄມພ ສຶກກະບົກ, ຄວາມສຶກກະບົກ. ຂ ຄລຕ 6:7-8;	ຄພ 6:33. ຄມພ ເກັບກ່ຽວ. 31 ກ ຢມຢ 18:17;	ມຊຢ 12:6. 33 ກ ມມ 9:6. 8 5 ກ ມຊຢ 9-22.
---	--	--

ຈະໄດ້ອ່ານຂໍ້ຄວາມທີ່ບັນທຶກຢູ່ໃນນັ້ນ.

6 ບັດນີ້, ທັນທີທີ່ອໍາໂມນໄດ້ອ່ານບັນທຶກຈົບແລ້ວ, ກະສັດກໍຢາກຮູ້ວ່າລາວຮູ້ຈັກແປຄວາມໝາຍຂອງພາສານັ້ນບໍ່, ແລະອໍາໂມນບອກເພິ່ນວ່າລາວແປບໍ່ໄດ້.

7 ແລະ ກະສັດໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ: ໂດຍທີ່ໂສກເສົ້າຫລາຍເພາະຄວາມທຸກຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຄົນຂອງເຮົາສື່ສົບສາມຄົນອອກເດີນທາງໄປໃນຕົ້ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ເພື່ອອອກໄປຊອກຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ວົງວອນພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາໃຫ້ມາປົດປ່ອຍພວກເຮົາອອກຈາກຄວາມເປັນທາດນີ້.

8 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຫລົງທາງຢູ່ໃນຕົ້ນແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ເປັນ ເວລາ ຫລາຍ ມື້, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຍັງມີຄວາມພາກພຽນ, ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ພົບພໍ້ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາເລີຍ ແຕ່ໄດ້ກັບຄືນມາຫາແຜ່ນດິນນີ້, ໂດຍທີ່ໄດ້ເດີນທາງໄປໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງໜຶ່ງຢູ່ລະຫວ່າງແມ່ນໍ້າຫລາຍສາຍ, ຄົ້ນພົບ ແຜ່ນ ດິນ ແຫ່ງໜຶ່ງ ຊຶ່ງ ເຕັມໄປດ້ວຍຊາກກະດູກຄົນ, ແລະ ສັດ, ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍຊາກເຮືອນຊານທຸກຊະນິດທີ່ເພພັງນໍາອີກ, ຄົ້ນພົບແຜ່ນດິນແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ເຄີຍມີຜູ້ຄົນເປັນຈໍານວນຫລວງຫລາຍອາໄສຢູ່ດັ່ງຝູງຊົນຂອງອິດສະຣາເອນ.

9 ແລະ ເພື່ອໃຫ້ເປັນປະຈັກພະຍານເຖິງເລື່ອງນີ້ວ່າມັນເປັນຄວາມຈິງ ພວກເຂົາໄດ້ນໍາເອົາແຜ່ນຈາລຶກ "ຊາວສີ່ແຜ່ນຊຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍຕົວອັກຂະລະມານໍາ, ແລະ ມັນເຮັດດ້ວຍຄໍາສົດ.

10 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເອົາ "ແຜ່ນປົກເອິກມານໍາອີກ, ມັນໃຫຍ່ ແລະ

ເຮັດດ້ວຍ ສິ່ງທອງເຫລືອງ, ແລະ ທອງແດງ, ແລະ ຢູ່ໃນສະພາບດີ.

11 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ນໍາເອົາດາບທີ່ບໍ່ມີດໍາມ, ແລະ ໃບຂອງມັນເຂົ້າຂີ້ໝັ້ງງມານໍາ, ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍໃນແຜ່ນດິນທີ່ສາມາດແປພາສາທີ່ຖືກສະຫລັກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກນັ້ນ. ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າແປມັນໄດ້ບໍ່?

12 ແລະ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າອີກວ່າ: ເຈົ້າຮູ້ຈັກຜູ້ໃດບໍ່ທີ່ແປໄດ້? ເພາະວ່າເຮົາປາດຖະໜາທີ່ຈະໃຫ້ແປບັນທຶກນີ້ເປັນພາສາຂອງພວກເຮົາ; ເພາະບາງທີມັນອາດຈະໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ພວກເຮົາເຖິງຄົນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຈາກພວກທີ່ຖືກທໍາລາຍໄປ, ຊຶ່ງເປັນທີ່ມາຂອງບັນທຶກເຫລົ່ານີ້; ຫລື ບາງທີມັນອາດຈະໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ພວກເຮົາເຖິງການທໍາລາຍຂອງຄົນພວກນີ້; ແລະ ເຮົາປາດຖະໜາຢາກຮູ້ຈັກເຫດຜົນແຫ່ງຄວາມພິນາດຂອງພວກເຂົາ.

13 ບັດນີ້ອໍາໂມນກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ໂອ້ກະສັດເອີຍ ຂ້ານ້ອຍບອກທ່ານໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນ ເພາະຂ້ານ້ອຍຮູ້ຈັກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຈະແປບັນທຶກນີ້ໄດ້, ເພາະຄວາມຮູ້ທີ່ເພິ່ນມີ; ເພິ່ນສາມາດແປບັນທຶກຂອງສະໄໝບູຮານນີ້ໄດ້ທັງໝົດ; ແລະ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແມ່ນຂອງປະທານຈາກພຣະເຈົ້າ. ແລະ ມັນເອີ້ນວ່າ "ສິ່ງແປ ຄວາມໝາຍ ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ ໃດ ສາມາດສ່ອງເບິ່ງໃນນັ້ນໄດ້ນອກຈາກຈະໄດ້ຮັບພຣະບັນຊາເສຍກ່ອນ, ຖ້າຜູ້ໃດສ່ອງເບິ່ງໂດຍການລ່ວງລະເມີດ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຕາຍ. ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຮັບບັນຊາໃຫ້ສ່ອງເບິ່ງ ກໍເອີ້ນຜູ້ນັ້ນວ່າ "ຜູ້ພະຍາກອນ.

14 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ກະສັດຂອງຜູ້ຄົນຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບ

9 ກ ອຫ 1:1-2. 10 ກ ອຫ 15:15.	ຂ ອຫ 10:23. 13 ກ ມຊຢ 28:10-17.	ຂ ຄມພ ອຸລິມ ແລະ ທຸມນິມ. ຄ ຄມພ ຜູ້ພະຍາກອນ.
---------------------------------	-----------------------------------	--

ບັນຊາໃຫ້ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ມີຂອງປະທານອັນສູງສົ່ງຈາກພຣະເຈົ້າ.

15 ແລະ ກະສັດເວົ້າວ່າ ຜູ້ພະຍາກອນນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າສາດສະດາ.

16 ແລະ ອຳໂມນເວົ້າວ່າຜູ້ພະຍາກອນເປັນຜູ້ເປີດເຜີຍ ແລະ ເປັນສາດສະດານຳອີກ; ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະມີຂອງປະທານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານີ້ໄດ້ເວັ້ນເສຍແຕ່ເຂົາຈະມີອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະມີໄດ້; ເຖິງປານນັ້ນມະນຸດອາດມີອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຂົາ.

17 ແຕ່ຜູ້ພະຍາກອນຈະຮູ້ຈັກເຖິງສິ່ງທີ່ຜ່ານມາ ແລະ ເຖິງສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງນຳອີກ, ແລະ ໂດຍຜ່ານສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນທຸກສິ່ງຈະຖືກສະແດງ ໃຫ້ປະຈັກ, ຫລື ທີ່ຈິງ ແລ້ວສິ່ງລັບຈະຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈັກ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຊ້ອນຢູ່ກໍຈະມາຢູ່ໃນບ່ອນແຈ້ງ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກໍຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໂດຍຜ່ານສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຈະຮູ້ຈັກບໍ່ໄດ້ ບໍ່ວ່າໃນທາງໃດ ໂດຍຜ່ານສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນກໍຈະເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກນຳ.

18 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຫາວິທີໄວ້ດັ່ງນີ້ເພື່ອມະນຸດຈະໄດ້ເຮັດການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນດ້ວຍສັດທາ; ສະນັ້ນເຂົາຈຶ່ງກັບເປັນປະໂຫຍດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຕໍ່ເພື່ອນມະນຸດດ້ວຍກັນ.

19 ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອອຳໂມນເວົ້າຂໍຄວາມຈົບລົງແລ້ວ ກະສັດກໍປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງ ແລະ ຖວາຍຄວາມຂອບພຣະຄຸນແດ່ພຣະເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຄວາມລຶກລັບ ນັ້ນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ມີຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໄສ, ແລະ ສິ່ງແປຄວາມໝາຍເຫລົ່ານີ້ຖືກຕຽມໄວ້ດ້ວຍຈຸດປະສົງທີ່ຈະເປີດເຜີຍຄວາມລຶກລັບເຊັ່ນນີ້ທັງໝົດຕໍ່ລູກ

ຫລານມະນຸດຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໄສ.

20 ໂອ້ ວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໜ້າອັດສະຈັນໃຈພຽງໃດ, ແລະ ພຣະອົງທົນກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງມານານພຽງໃດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລູກຫລານມະນຸດຕາບອດ ແລະ ຍາກທີ່ຈະເຂົ້າໃຈພຽງໃດ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ສະແຫວງຫາບັນຍາ ແລະ ບໍ່ປາດຖະໜາໃຫ້ "ບັນຍາຄວບຄຸມພວກເຂົາເລີຍ!

21 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເປັນຄືກັນກັບຝູງແກະປາຊຶ່ງໜີຈາກຜູ້ລ້ຽງ, ແລະ ກະຈັດກະຈາຍໄປ, ແລະ ສັດໃນປ່າໄລ່ກິນ.

ບັນທຶກຂອງຊີນິບ—ເລື່ອງລາວຂອງຜູ້ຄົນຂອງລາວນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພວກເຂົາໜີຈາກ ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ມາຈົນເຖິງເວລາທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການບົດປ່ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງຊາວເລມັນ.

ມີຢູ່ໃນບົດທີ 9 ຈົນເຖິງບົດທີ 22.

ບົດທີ 9

ຊີນິບ ນຳພາຄົນກຸ່ມໜຶ່ງອອກຈາກເຊຣາເຮັມລາ ເພື່ອໄປຍັດເອົາແຜ່ນດິນລີໄຮ-ນີໄຟ—ກະສັດຊາວເລມັນອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນອັນເປັນມູນມໍລະດົກ—ມັນໄດ້ມີສົງຄາມລະຫວ່າງຊາວເລມັນກັບຜູ້ຄົນຂອງຊີນິບ. ປະມານ 200-187 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຂ້າພະເຈົ້າຊີນິບ ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບການສິດສອນໃນພາສາທັງໝົດຂອງຊາວນີໄຟ, ແລະ ມີຄວາມຮູ້ເຖິງ "ແຜ່ນດິນນີໄຟ, ຫລື

ແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກສົ່ງມາໃຫ້ເປັນຜູ້ສອດແນມເພື່ອຈະໄດ້ສືບເບິ່ງກອງທັບຂອງຊາວເລມັນ, ເພື່ອວ່າກອງທັບຂອງພວກເຮົາຈະໄດ້ມາໂຈມຕີ ແລະ ທຳລາຍພວກເຂົາ—ແຕ່ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າມາເຫັນສິ່ງທີ່ດີໃນບັນດາພວກເຂົາແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະໃຫ້ພວກເຂົາຖືກທຳລາຍເລີຍ.

2 ສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັບພວກພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ທົວໜ້າຂອງພວກເຮົາເຮັດຂໍ້ຕົກລົງກັບພວກເຂົາ; ແຕ່ວ່າເພິ່ນເປັນຄົນເຄັ່ງຄັດ ແລະ ກະທາຍເລືອດ ຈຶ່ງສົ່ງໃຫ້ປະທານຂ້າພະເຈົ້າເສຍ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າກໍຖືກຊ່ວຍຊີວິດໄວ້ ໂດຍມີການນອງເລືອດຢາງໜັກ; ແລະ ມີການຕໍ່ສູ້ກັນລະຫວ່າງພໍ່ກັບພໍ່, ແລະ ອ້າຍກັບອ້າຍ, ນ້ອງກັບນ້ອງ, ຈົນວ່າກອງທັບສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາຖືກທຳລາຍໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ພວກທີ່ເຫລືອຕາຍກໍໄດ້ກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ເພື່ອເລົ່າເລື່ອງໃຫ້ເມຍຂອງເຂົາ ແລະ ລູກຂອງເຂົາຟັງ.

3 ແລະ ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໂດຍທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຕັ້ງໃຈເກີນໄປທີ່ຈະໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາມາເປັນມູນມໍລະດົກ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮວບຮວມຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ຜູ້ທີ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະຂຶ້ນໄປເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ; ແລະ ໄດ້ເລີ່ມອອກເດີນທາງໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານອີກ ເພື່ອຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນນັ້ນ; ແຕ່ພວກເຮົາຖືກລົງໂທດດ້ວຍຄວາມອຶດຢາກ ແລະ ຄວາມທຸກຢ່າງແສນສາຫັດ; ເພາະວ່າພວກເຮົາລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ

ພວກເຮົາຊ້າເກີນໄປ.

4 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຫລັງຈາກພວກເຮົາໄດ້ຊັດເຊພະເນຈອນຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເປັນເວລາຫລາຍມື້ ພວກເຮົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂຶ້ນ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາຖືກຂ້າຕາຍ, ຊຶ່ງຢູ່ໃກ້ກັບແຜ່ນດິນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພາສີ່ຄົນເຂົ້າໄປໃນເມືອງອີກ, ເຂົ້າໄປຫາກະສັດ, ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ໃຈຂອງກະສັດ, ແລະ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມດ້ວຍຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ເຂົ້າໄປເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນໂດຍສັນຕິຫລືບໍ່.

6 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ້ອນວອນກະສັດ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນລີໄຮ-ນີໄຟ, ແລະ ແຜ່ນດິນໄຊລຳໄດ້.

7 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນອອກຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນໄປ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນນັ້ນເພື່ອເປັນເຈົ້າຂອງ.

8 ແລະ ພວກເຮົາເລີ່ມສ້າງອາຄານ ແລະ ສ້ອມແຊມກຳແພງເມືອງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນກຳແພງເມືອງລີໄຮ-ນີໄຟ, ແລະ ກຳແພງເມືອງໄຊລຳ.

9 ແລະ ພວກເຮົາເລີ່ມໄຖ່ດິນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອປູກເມັດພືດພັນທຸກຊະນິດ, ມີເມັດເຂົ້າສາລີ, ແລະ ເຂົ້າຫວິດ, ແລະ ເຂົ້າບາເລ, ແລະ ນີອາດ, ແລະ ຊີອຳ, ແລະ ແນວໝາກໄມ້ຫລາຍຊະນິດ; ແລະ ພວກເຮົາເລີ່ມມີຄົນເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ.

10 ບັດນີ້ມັນເປັນເລ່ຫລ່ຽມ ແລະ ກິນອຸ

ບາຍຂອງກະສັດເລມັນທີ່ຈະ "ເອົາຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປເປັນທາດ, ທີ່ເພິ່ນໄດ້ຍອມເສຍແຜ່ນດິນໃຫ້ພວກເຮົາເປັນເຈົ້າຂອງ.

11 ສະນັ້ນ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື, ຫລັງຈາກພວກເຮົາໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນເປັນເວລາສິບສອງປີ ກະສັດເລມັນເລີ່ມບໍ່ສະບາຍໃຈຂຶ້ນ, ຍ້ານວ່າໂດຍວິທີໃດວິທີໜຶ່ງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະເຂັ້ມແຂງຫລາຍຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ, ແລະວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ສາມາດຊະນະ ແລະ ນຳເອົາພວກເຮົາໄປເປັນທາດໄດ້.

12 ເພາະພວກເຂົາເປັນຄົນ "ຂີ້ ຄ້ານ ແລະ ນັບຖືຮູບບູຊາ; ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງປາດຖະໜາທີ່ຈະເອົາພວກເຮົາໄປເປັນທາດ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ອົມໜ້າສຳລານດ້ວຍແຮງງານຈາກມືຂອງພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ລ້ຽງສະຫລອງກັນດ້ວຍຝູງສັດຢູ່ໃນທົ່ງຂອງພວກເຮົາ.

13 ສະນັ້ນ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືກະສັດເລມັນເລີ່ມຍຸງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໃຫ້ຜິດຖຽງກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ສະນັ້ນສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງຈຶ່ງເລີ່ມຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ.

14 ເພາະໃນປີທີສິບສາມແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ, ຫ່າງອອກໄປທາງໃຕ້ຂອງແຜ່ນດິນໄຊລຳ, ເວລາທີ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຕັກນ້ຳ ແລະ ໃຫ້ອາຫານແກ່ຝູງສັດ, ແລະ ກຳລັງໄຖດິນຂອງພວກເຂົາຢູ່ນັ້ນ, ທະຫານຊາວເລມັນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ມາໂຈມຕີ, ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນຂ້າພວກເຂົາ, ແລະ ຍຶດເອົາຝູງສັດ ແລະ ເຂົ້າສາລີຢູ່ໃນທົ່ງ

ຂອງພວກເຂົາໄປ.

15 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຈັບຈິ່ງປົບໜີເຂົ້າໄປໃນເມືອງນີໄຟ, ແລະ ຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກຂ້າພະເຈົ້າ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມອບອາວຸດໃຫ້ພວກເຂົາ, ຊຶ່ງມີຄັນທະນູ, ແລະ ລູກທະນູ, ດາບ, ແລະ ດາບສອງຄົມ, ແລະ ໄມ້ຄັອນໜ້ານ່ອງ, ແລະ ກະຕຸນ, ແລະ ອາວຸດທຸກຊະນິດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ປະດິດຂຶ້ນມາ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມດ້ວຍຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ.

17 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍໄດ້ຮັບກຳລັງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ; ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍສຸດກຳລັງຂໍໃຫ້ພຣະອົງປົດປ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູ, ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ຖືກປຸກໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນຫາຄວາມຊົງຈຳເຖິງການປົດປ່ອຍບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ.

18 ແລະ ພຣະເຈົ້າ "ໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ໄດ້ຕອບຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ອອກໄປດ້ວຍພະລັງຂອງພຣະອົງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາໄດ້ອອກໄປສູ່ຮົບກັບຊາວເລມັນ, ແລະ ພາຍໃນມື້ໜຶ່ງຄືນໜຶ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ຂ້າພວກເຂົາຕາຍສາມພັນສີ່ສິບສາມຄົນ; ພວກເຮົາໄດ້ຂ້າຕໍ່ໄປຈົນໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາໜີອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ.

19 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ, ຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງ, ໄດ້ຊ່ວຍຜັງສົບພວກເຂົາດ້ວຍມືຂອງ

10 ກ ມຊຢ 7:21-22. 12 ກ ອນ 1:20. ຄມພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ. 18 ກ ມຊຢ 29:20.

ຂ້າພະເຈົ້າ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນການໂສກເສົ້າ ແລະ ຄຳຄວນຢາງໃຫຍ່ຫລວງຕໍ່ພວກເຮົາ ເພາະພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາສອງຮ້ອຍ ເຈັດສິບເກົ້າຄົນ ໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ ໃນການສູ້ຮົບນັ້ນ.

ບົດທີ 10

ກະສັດເລມັນໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ—ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ ເປັນ ຄົນ ປາເຖື່ອນ ແລະ ໂຫດຮ້າຍ ແລະ ເຊື້ອຖື ໃນປະເພນີທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ—ຊີວິດກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນເດີນກວ່າພວກເຂົາ. ປະມານ 187-160 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ເລີ່ມສະຖາປະນາລາຊາອານາຈັກຂຶ້ນ ແລະ ພວກເຮົາເລີ່ມເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນຢ່າງສັນຕິສຸກອີກ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ສ້າງອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂຶ້ນຫລາຍຂະນິດ, ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ມີອາວຸດໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນເພື່ອຕໍ່ສູ້ໃນເວລາທີ່ຊາວເລມັນຂຶ້ນມາກໍ່ສົງຄາມກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

2 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈັດຍາມໄວ້ຮອບແຜ່ນດິນ ເພື່ອຊາວເລມັນຈະບໍ່ໄດ້ມາໂຈມຕີ ແລະ ມາທຳລາຍພວກເຮົາ ໂດຍບໍ່ຮູ້ສຶກຕົວ; ແລະ ໃນວິທີນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ປ້ອງກັນຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຝູງສັດລ້ຽງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຮັກສາມັນໄວ້ບໍ່ໃຫ້ຕົກໄປຢູ່ໃນກຳມືຂອງສັດຕູຂອງພວກເຮົາ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ແຜ່ນດິນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາມາເປັນມູນມໍລະດົກຢູ່ຫລາຍປີ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນເວລາເຖິງຊາວສອງປີ.

4 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ພວກຜູ້ຊາຍໂຖດິນ, ແລະ ປູກ ພືດພັນ ແລະ ແນວໝາກ

ໄມ້ທຸກຊະນິດ.

5 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ພວກຜູ້ຍິງເຂັນຝ້າຍ ແລະ ເຮັດວຽກຢ່າງດຸໝັ່ນ, ແລະ ຕໍ່າຜ້າລິນິນຢ່າງດີທຸກຊະນິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕໍ່າຜ້າທຸກຊະນິດ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຫຸ້ມຫໍ່ຄວາມເປືອຍເປົ່າຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ— ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ມີສັນຕິສຸກຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນຕິດຕໍ່ກັນເປັນເວລາຊາວສອງປີ.

6 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດ ເລມັນໄດ້ສິ້ນຊີວິດ, ແລະ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນ. ແລະ ເພິ່ນເລີ່ມຍຸງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໃຫ້ເກີດມີການກະບົດຂຶ້ນຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມຕຽມການສູ້ຮົບ ແລະ ຂຶ້ນມາຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

7 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງພວກນັກສືບສອດແນມຂອງຂ້າພະເຈົ້າອອກໄປຮອບແຜ່ນດິນ ທີ່ເຊັມລອນ, ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ການຕຽມພ້ອມຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ປ້ອງກັນຕ້ານທານພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ມາໂຈມຕີ ແລະ ທຳລາຍຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາຍົກທັບຂຶ້ນມາທາງເໜືອຂອງແຜ່ນດິນໄຊລຳ, ດ້ວຍກອງທະຫານເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍປະກອບດ້ວຍ ອາວຸດ, ຂີ້ທະນູ, ແລະ ລູກທະນູ, ແລະ ດາບ, ແລະ ດາບສອງຄົມ, ແລະ ກ້ອນຫີນ, ແລະ ກະຖຸນ; ແລະ ພວກເຂົາແຖຫົວ ແລະ ເປືອຍກາຍມີແຕ່ແຜ່ນໜັງຄຽນແອວຂອງພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຊື້ອພວກຜູ້ຍິງກັບເດັກນ້ອຍ

10 ກ 4 ມຊຢ 9:9. 5 ກ ແອວ 1:29.	6 ກ ມຊຢ 9:10-11; 24:3. 7 ກ ມຊຢ 11:12.	8 ກ ຈສ 1:8. ຂ ແອວ 3:4-5.
----------------------------------	--	-----------------------------

ຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມອບອາວຸດໃຫ້ພວກຜູ້ຊາຍແກ່ ແລະ ຊາຍສະກັນ, ແລະ ທັງໝົດທີ່ສາມາດໃຊ້ອາວຸດໄດ້ໃຫ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຂຶ້ນແກ່ເຂົາ, ແຕ່ລະຄົນຕາມອາຍຸຂອງໃຜລາວ.

10 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາ ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ຊາວ ເລມັນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຖິງວ່າຈະມີອາຍຸຫລາຍແລ້ວ, ແຕ່ກໍຍັງໄດ້ຂຶ້ນໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຮົາໄດ້ຂຶ້ນໄປຕໍ່ສູ້ດ້ວຍ "ພະລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

11 ບັດນີ້, ຊາວເລມັນບໍ່ຮູ້ຈັກຫຍັງກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍ, ຫລື ບໍ່ຮູ້ຈັກຫຍັງກ່ຽວກັບພະລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງອາໄສແຕ່ກຳລັງຂອງຕົນເອງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມພວກເຂົາກໍແຂງແຮງຕາມກຳລັງຂອງມະນຸດ.

12 ພວກເຂົາເປັນຄົນ "ປາເຖືອນ, ໂຫດຮ້າຍ ແລະ ກະທາຍເລືອດ, ເຊື່ອຖືໃນ ະຮິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາຄືແນວນີ້—ພວກເຂົາຖືກໄລ່ອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຖືກພິມ້ອງຂອງພວກເຂົາໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ຖືກໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີເວລາທີ່ຂ້າມນ້ຳທະເລເລນາອີກ;

13 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ວ່າພວກເຂົາຖືກໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີເວລາທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກແຫ່ງ "ທຳອິດຂອງພວກ

ເຂົາ, ຫລັງຈາກຂ້າມນ້ຳທະເລມາແລ້ວ, ແລະ ທັງໝົດນີ້ເປັນເພາະນິໄຟເປັນຄົນຊື່ສັດກວ່າໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງເປັນຄົນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ະໂປດປານ ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງເພິ່ນ ແລະ ຕອບເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ນຳພາການເດີນທາງຂອງພວກເຂົາ ໄປ ໃນ ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

14 ແລະ ພວກອ້າຍຂອງເພິ່ນຮ້າຍໃຫ້ເພິ່ນ ເພາະພວກເຂົາບໍ່ "ເຂົ້າໃຈວິທີການຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາ ະຮ້າຍໃຫ້ເພິ່ນເວລາທີ່ຢູ່ໃນຜືນນ້ຳ ເພາະພວກເຂົາເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

15 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ພວກເຂົາຮ້າຍໃຫ້ເພິ່ນໃນເວລາມາເຖິງແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ພວກເຂົາຫາວ່າເພິ່ນໄດ້ເອົາອຳນາດ "ປົກຄອງຜູ້ຄົນໄປຈາກມືຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາພະຍາຍາມທີ່ຈະຂ້າເພິ່ນເສຍ.

16 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ຮ້າຍໃຫ້ເພິ່ນ ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາເພິ່ນ, ແລະ ນຳເອົາ "ແຜ່ນຈາລຶກຊຶ່ງມີຂຽນໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງໄປນຳ, ເພາະພວກເຂົາກ່າວວ່າ ເພິ່ນ ະລັກແຜ່ນຈາລຶກຂອງພວກເຂົາໄປ.

17 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສິດສອນລູກຫລານຂອງພວກເຂົາໃຫ້ກຽດຊັງຊາວນິໄຟແນວນັ້ນ, ແລະ ໃຫ້ຂ້າ, ໃຫ້ລັກ ແລະ ໃຫ້ປຸ້ນພວກເຂົາ, ແລະ ເຮັດທຸກຢ່າງທີ່ເຮັດ

<p>10 ກ ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ. 12 ກ ແອວ 17:14. ຂ 2 ນພ 5:1-3.</p>	<p>13 ກ 1 ນພ 18:23. ຂ 1 ນພ 17:35. 14 ກ 1 ນພ 15:7-11. ຂ 1 ນພ 18:10-11.</p>	<p>15 ກ 2 ນພ 5:3. 16 ກ 2 ນພ 5:12. ຂ ແອວ 20:10, 13.</p>
---	--	--

ໄດ້ເພື່ອທຳລາຍພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ, ຊາວເລມັນ ຈຶ່ງມີຄວາມກຽດຊັງອັນບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຕໍ່ລູກຫລານຂອງນີໂຟ.

18 ເພາະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ກະສັດເລມັນຈຶ່ງຫລອກລວງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ເລ່ ຫລ່ຽມ ແລະ ກົນອຸປາຍຂີ້ຕົວະ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ເຮັດຄຳໝັ້ນສັນຍາທີ່ຈົບງາມ, ເພື່ອໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້ານຳເອົາຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນມາຫາແຜ່ນດິນນີ້, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ທຳລາຍພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍລະມານຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ມາຫລາຍປີແລ້ວ.

19 ແລະ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຊີນິບຫລັງຈາກເລົ່າເລື່ອງທັງໝົດກ່ຽວກັບຊາວເລມັນໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຟັງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຊຸກຍູ້ຈິດໃຈພວກເຂົາໃຫ້ໄປສູ່ຮົບດ້ວຍພະລັງຂອງພວກເຂົາ ໂດຍໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ສະນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ໄປຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາໜ້າຕໍ່ໜ້າ.

20 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຂ້າພວກເຂົາດ້ວຍການຂ້າອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈົນກະທັ້ງພວກເຮົາບໍ່ສາມາດນັບໄດ້.

21 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາໄດ້ກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມລ້ຽງສັດ, ແລະ ໄຖດິນອີກ.

22 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມີ ອາ ຍຸ ແກ່ ຫລາຍແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ມອບອານາຈັກໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ກ່າວຕື່ມອີກ. ແລະ ຂໍ ໃຫ້ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ໄປ ດ ປະ ທານ

ພອນ ໃຫ້ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ເທີ້ນ. ອາແມນ.

ບົດທີ 11

ກະສັດ ໂນອາ ບົກ ຄອງ ດ້ວຍ ຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍ—ເພິ່ນຫາຄວາມສຳລານໃນການດຳລົງຊີວິດກັບມະເຫສີ ແລະ ນາງສະໜົມທັງຫລາຍ—ອະບິນາໄດທຳນາຍວ່າຜູ້ຄົນຈະຖືກນຳເອົາໄປເປັນທາດ—ກະສັດ ໂນອາ ພະຍາຍາມຈະເອົາຊີວິດຂອງເພິ່ນ. ປະມານ 160–150 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊີນິບໄດ້ມອບລາຊາອານາຈັກໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງຂອງເພິ່ນຊື່ ໂນອາ; ສະນັ້ນ, ໂນອາຈຶ່ງເລີ່ມປົກຄອງແທນ; ແລະ ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເດີນໃນເສັ້ນທາງຂອງບິດາຂອງເພິ່ນ.

2 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ເດີນຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງໃຈຕົນ. ແລະ ເພິ່ນມີມະເຫສີກັບ ນາງສະໜົມຫລາຍຄົນ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້¹ເປັນເຫດໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນກະທຳບາບ ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງຕໍ່ສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ທຳການໂສເພນີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທຸກຢ່າງ.

3 ແລະ ເພິ່ນເກັບພາສີໜຶ່ງສ່ວນທ້າຂອງທຸກຢ່າງທີ່ຜູ້ຄົນເປັນເຈົ້າຂອງ, ໜຶ່ງສ່ວນທ້າຂອງຄຳຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເງິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໜຶ່ງສ່ວນທ້າຂອງ²ໂລຫະຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ທອງແດງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ທອງເຫລືອງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເຫລັກຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ໜຶ່ງ

11 2 ກ ຍດ 3:5.
ຂ 1 ກສ 14:15–16;
ມຊຍ 29:31.

ຄ 2 ນຟ 28:15.
3 ກ ເຮັບເຮີ ຄຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ:
ຄຳຄຸນນາມ, “ເຫລື້ອມ”;

ຄຳກິລິຍາ, “ວາງທັບ ຫລື ໂອບດ້ວຍໂລຫະ.”

ສ່ວນຫ້າຂອງສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຫຼັງສ່ວນຫ້າຂອງພືດພັນທັນຍາຫານຂອງ ພວກເຂົາ.

4 ແລະ ທັງໝົດນີ້ນຳໄປເພື່ອຄຳຊູຕົນ ເອງ ແລະ ພວກມະເຫສີຂອງເພິ່ນກັບພວກ ນາງສະໜົມທັງໝົດຂອງເພິ່ນ; ພ້ອມດ້ວຍ ພວກປະໂລຫິດຂອງເພິ່ນ ແລະ ເມຍຂອງ ພວກເຂົາກັບນາງບຳເລີຂອງພວກເຂົາ; ເພິ່ນໄດ້ປຽນແຜນຂອງການງານໃນອານາ ຈັກຢ່າງນີ້.

5 ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ບົດພວກປະໂລຫິດ ເກົ່າທັງໝົດທີ່ບົດາຂອງເພິ່ນແຕ່ງຕັ້ງໄວ້, ແລະ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ໃໝ່ຂຶ້ນແທນ, ຊຶ່ງຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນມີຄວາມລະເມີເພີ່ມດ້ວຍຄວາມ ທະນົງໃຈ.

6 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກນີ້ໄດ້ຮັບການຄຳ ຈູນຢູ່ໃນຄວາມກຽດຄ້ານຂອງພວກເຂົາຢູ່ ດັງນັ້ນ, ແລະ ໃນການນັບຖືຮູບບູຊາຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ໃນການທຳການໂສເພນີ ຂອງພວກເຂົາ, ໂດຍພາສີຊຶ່ງກະສັດໂນອາ ເກັບມາຈາກຜູ້ຄົນຂອງຕົນ; ຜູ້ຄົນໄດ້ທຳ ງານໜັກທີ່ສຸດດັງນັ້ນເພື່ອຄຳຈູນຄວາມຊົ່ວ ຮ້າຍ.

7 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາກໍນັບ ຖືຮູບບູຊາຄືກັນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ ຖືກຫລອກລວງດ້ວຍຄຳເວົ້າທີ່ບໍ່ເປັນປະ ໂຫຍດ ແລະ ຄຳຍົກຍ້ອງຂອງກະສັດກັບ ພວກປະໂລຫິດ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າ ເລື່ອງຍົກຍ້ອງກັບຜູ້ຄົນ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືກະສັດ ໂນອາໄດ້ສ້າງອາຄານຫລູຫລາ ແລະ ກວ້າງ ໃຫຍ່ຫລາຍຫລັງ; ແລະ ປະດັບປະດາດ້ວຍ ໄມ້ລວດລາຍທີ່ງົດງາມ, ແລະ ດ້ວຍສິ່ງທີ່ມີ ຄ່ານາໆງຊະນິດ, ດ້ວຍຄຳ, ແລະ ດ້ວຍເງິນ,

ແລະ ດ້ວຍເຫລັກ, ແລະ ດ້ວຍທອງເຫລືອງ, ແລະ ດ້ວຍໂລຫະ, ແລະ ດ້ວຍທອງແດງ;

9 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສ້າງວັງອັນກວ້າງໃຫຍ່ ແລະ ບ່ອນນັ່ງໄວ້ທາງກາງ, ແລະ ທັງໝົດ ເຮັດດ້ວຍໄມ້ແນວດີ ແລະ ປະດັບປະດາ ດ້ວຍຄຳ ແລະ ເງິນ ແລະ ດ້ວຍສິ່ງຂອງທີ່ ມີຄຸນຄ່າສູງ.

10 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຄົນງານຂອງເພິ່ນ ທຳງານດ້ວຍຝີມີປານິດນາໆຊະນິດພາຍ ໃນກຳແພງຂອງພຣະວິຫານ, ແລະ ເຮັດ ດ້ວຍໄມ້ແນວດີ ແລະ ດ້ວຍທອງແດງ, ແລະ ດ້ວຍທອງເຫລືອງ.

11 ແລະ ບ່ອນນັ່ງຖືກຈັດໄວ້ຕ່າງຫາກສຳ ລັບມະຫາປະໂລຫິດ, ຊຶ່ງຢູ່ສູງກວ່າບ່ອນ ນັ່ງບ່ອນອື່ນໆທັງໝົດນັ້ນ, ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ເອ້ ດ້ວຍຄຳສົດ; ແລະ ເຮັດຮາວພະນັກໄວ້ ທາງໜ້າບ່ອນນັ່ງ, ເພື່ອພວກປະໂລຫິດຈະ ໄດ້ເອື້ອຍຕົວ ແລະ ວາງແຂນໄວ້ເທິງນັ້ນ ຂະນະທີ່ກ່າວຄຳເທັດ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ ກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນ ໄດ້ສ້າງ າທ່ສູງຫລັງໜຶ່ງຂຶ້ນໃກ້ກັບພຣະ ວິຫານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນທ່ສູງທີ່ສຸດ, ຖ້າ ຢືນຢູ່ເທິງຍອດທີ່ນັ້ນຈະຫລຽວເຫັນແຜ່ນ ດິນໄຊລຳກັບແຜ່ນດິນເຊັ່ນລອນນຳອີກ, ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນຂອງຊາວເລມັນ; ແລະ ເພິ່ນສາມາດຫລຽວເຫັນໄດ້ຈົນກະທັ້ງທົ່ວ ແຜ່ນດິນອ້ອມແອ້ມນັ້ນ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນ ໃຫ້ສ້າງຕຶກອາຄານຫລາຍຫລັງໃນແຜ່ນ ດິນໄຊລຳ; ແລະ ໃຫ້ສ້າງທ່ສູງໃຫຍ່ບ່ອນ ໜຶ່ງໄວ້ໃນເນີນພູທາງເໜືອຂອງແຜ່ນດິນ ໄຊລຳ, ຊຶ່ງເຄີຍເປັນບ່ອນລີ້ໄພສຳລັບລູກ ຫລານຂອງນີໂຟໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາໜີ

ອອກຈາກແຜ່ນດິນ; ແລະ ເພິ່ນເຮັດແນວນັ້ນຕາມຄວາມຮັ່ງມີ ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ມາຈາກການເກັບພາສີຈາກຜູ້ຄົນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນວາງໃຈຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໃຊ້ເວລາດຳລົງຊີວິດຢ່າງສະໜຸກສະບາຍຢູ່ກັບພວກມະເຫສີຂອງເພິ່ນ ແລະ ພວກນາງສະໜົມ ຫັງຫລາຍຂອງເພິ່ນ; ແລະ ພວກປະໂລຫິດຂອງເພິ່ນກໍໄດ້ໃຊ້ເວລາແບບນີ້ຢູ່ກັບພວກຜູ້ຍິງໂສເພນີຂອງພວກເຂົາຄືກັນ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ປູກສວນອະກຸ່ນໄວ້ໂດຍຮອບແຜ່ນດິນ ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ສ້າງເຄື່ອງບັນໝາກອະກຸ່ນ, ແລະ ເຮັດເຫລົ້າອະກຸ່ນໄວ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍ; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງກັບກາຍເປັນ "ຄົນຕິດເຫລົ້າອະກຸ່ນ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນກໍເໝືອນກັນ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນເລີ່ມສົ່ງຄົນມາໂຈມຕີຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ໂຈມຕີຄົນກຸ່ມນ້ອຍ, ແລະ ຂ້າຜູ້ຄົນໃນທັງຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງລ້ຽງຜູງສັດຂອງພວກເຂົາຢູ່.

17 ແລະ ກະສັດໂນອາໄດ້ສົ່ງທະຫານອອກໄປເວນຍາມອ້ອມຮອບແຜ່ນດິນເພື່ອຂັບໄລ່ພວກນັ້ນອອກໄປ; ແຕ່ວ່າເພິ່ນບໍ່ໄດ້ສົ່ງໄປພຽງພໍ, ແລະ ຊາວເລມັນກໍຍົກມາໂຈມຕີພວກເຂົາອີກ, ແລະ ກວາດເອົາຜູງສັດຂອງພວກເຂົາເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນ; ຊາວເລມັນເລີ່ມຕົ້ນທຳລາຍພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ສະແດງຄວາມກຽດຊັງຂອງຕົນຕໍ່ພວກເຂົາເຊັ່ນນັ້ນ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື

ກະສັດໂນອາໄດ້ສົ່ງກອງທະຫານໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ, ແລະ ຊາວເລມັນຖືກຂັບໄລ່ກັບຄືນໄປຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ; ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງກັບຄືນມາດ້ວຍຄວາມຍິນດີກັບເຄື່ອງຂອງທີ່ພວກເຂົາຍຶດມາໄດ້ຈາກຊາວເລມັນ.

19 ແລະ ບັດນີ້, ຍ້ອນໄຊຊະນະອັນໃຫຍ່ຫລວງນີ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງມີຄວາມລະເມີເພີ່ມດ້ວຍຄວາມທະນົງໃຈ; ພວກເຂົາໄດ້ "ອວດອ້າງເຖິງກຳລັງຂອງຕົນເອງ, ໂດຍກ່າວວ່າພວກເຂົາທຳສິບຄົນຈະສາມາດຍືນຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນໄດ້ເຖິງພັນຄົນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອວດອ້າງແບບນີ້, ແລະ ໄດ້ຂຶ້ນຊົມໃນກອງເລືອດ, ແລະ ການນອງເລືອດຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ນີ້ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງກະສັດ ແລະ ພວກປະໂລຫິດຂອງພວກເຂົາ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາພວກເຂົາຊື່ວ່າ "ອະບີນາໄດ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ອອກໄປໃນບັນດາພວກນີ້ ແລະ ເລີ່ມທຳນາຍວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງນີ້, ມີຄວາມວ່າ, ຈົ່ງອອກໄປ, ແລະ ກ່າວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້—ວິບັດແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພາະເຮົາເຫັນຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ການໂສເພນີຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈເຮົາຈະມາຍ້ຽມຢາມພວກເຂົາໃນຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງເຮົາ.

21 ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈທັນໜ້າມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະປ່ອຍໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່ໃນກຳມີຂອງສັດຕູ; ແທ້ຈິງ

15 ກ ຄມພ ພຣະວາຈາ ແຫ່ງບັນຍາ.	19 ກ ຄພ 3:4. ຄມພ ຈອງຫອງ,	ຄວາມຈອງຫອງ. 20 ກ ຄມພ ອະບີນາໄດ.
-----------------------------	--------------------------	--------------------------------

ແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະຖືກນຳໄປ ຯເປັນທາດ; ແລະ ພວກເຂົາຈະເປັນທຸກໂດຍມີຂອງສັດ ຕູຂອງພວກເຂົາ.

22 ແລະ ເຫດ ການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄື ພຣະເຈົ້າທີ່ ັອິດສາມາຍັງມຸຍາມຄວາມຊົ່ວ ຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ.

23 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຖ້າ ຫາກຜູ້ຄົນພວກນີ້ບໍ່ກັບໃຈ ແລະ ຫັນໜ້າ ມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າ ຂອງພວກເຂົາແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະຖືກນຳ ໄປເປັນທາດ ແລະ ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດປົດ ປ່ອຍພວກເຂົາໄດ້, ນອກຈາກພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງ ໃຫຍ່ເທົ່ານັ້ນ.

24 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເຫດການຈະບັງ ເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາພວກເຂົາຮ້ອງທຸນຕໍ່ເຮົາ, ເຮົາຈະ ັລ້າຊ້າທີ່ຈະຍິນສຽງຮ້ອງຂໍຂອງ ພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາຈະປ່ອຍໃຫ້ ສັດຕູລົງໂທດພວກເຂົາ.

25 ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈມາ ນຸ່ງຜ້າກະສອບ ແລະ ເທົ່າຖ່ານ, ແລະ ຮ້ອງ ຂໍຢ່າງສູດກຳລັງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາແລ້ວ, ເຮົາຈະບໍ່ ັພັງຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຂົາເລີຍ; ທັງ ຈະບໍ່ປົດປ່ອຍພວກເຂົາອອກຈາກຄວາມ ທຸກຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາຂ້າ ພະເຈົ້າແບບນີ້.

26 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ອະບິນາໄດ້ເວົ້າຂໍຄວາມນີ້ກັບພວກເຂົາ,

ພວກເຂົາກໍຄຽດແຄ້ນໃຫ້ເພິ່ນ, ແລະ ພະ ຍາຍາມຈະເອົາຊີວິດຂອງເພິ່ນ; ແຕ່ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ປົດປ່ອຍເພິ່ນໃຫ້ຫລຸດຈາກກຳ ມີຂອງພວກເຂົາ.

27 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ກະສັດ ໂນອາ ໄດ້ ຍິນ ຂໍ ຄວາມ ຂອງ ອະບິນາ ໄດ ຈາກ ຜູ້ ຄົນ ແລ້ວ, ເພິ່ນກໍຄຽດແຄ້ນຄືກັນ; ແລະ ກ່າວວ່າ: ອະ ບິນາໄດເປັນໃຜທີ່ຈະມາຕິຕຽນເຮົາ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ຫລື ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ັອົງໃດທີ່ຈະເອົາຄວາມທຸກຢ່າງແສນສາ ຫັດມາໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ?

28 ເຮົາສັ່ງໃຫ້ພວກເຈົ້າຈັບເອົາອະບິນາ ໄດມາບ່ອນນີ້ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຂ້າມັນເສຍ ເພາະວ່າມັນໄດ້ກ່າວເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ເພື່ອ ຍຸຍົງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ກັນ, ແລະ ໃຫ້ເກີດມີຄວາມຜິດຖຽງກັນໃນບັນ ດາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ; ສະນັ້ນ ເຮົາຈະຂ້າມັນ ຖິ້ມເສຍ.

29 ບັດນີ້ຕາຂອງຜູ້ຄົນ ັບອດ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເຮັດໃຈ ັແຂງກະດ້າງຕໍ່ຄຳ ຂອງອະບິນາໄດ, ແລະ ນັບຈາກນັ້ນມາ ພວກເຂົາໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະຈັບເພິ່ນ. ແລະ ກະສັດ ໂນອາໄດ້ເຮັດໃຈຂອງພວກ ເຂົາແຂງກະດ້າງຕໍ່ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ກັບໃຈຈາກການ ເຮັດຄວາມຊົ່ວຂອງເພິ່ນເລີຍ.

ບົດທີ 12

ອະບິນາໄດຖືກເອົາເຂົ້າສູ່ກະການທຳ ນາຍຂອງເພິ່ນເຖິງການທຳລາຍຂອງຜູ້ຄົນ ແລະ ເຖິງການແກ່ກຳຂອງກະສັດ ໂນອາ—

<p>21 ກ ມຊຢ 12:2; 20:21; 21:13-15; 23:21-23. 22 ກ ອພຍ 20:5; ພບຍ 6:15;</p>	<p>ມຊຢ 13:13. 24 ກ ມກ 3:4; ມຊຢ 21:15. 25 ກ ອຊຢ 1:15; 59:2. 27 ກ ອພຍ 5:2;</p>	<p>ມຊຢ 12:13. 29 ກ ມຊ 4:4. ຂ ແອວ 33:20; ອທ 11:13.</p>
---	--	---

ປະໂລຫິດຈອມປອມກ່າວອ້າງພຣະຄຳພີ ແລະ ທ່າທ່າວ່າຮັກສາກົດຂອງໂມເຊ—ອະ ບິນາໄດເລີ່ມສິດສອນພຣະບັນຍັດສິບປະ ການ. ປະມານ 148 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ ຈາກນັ້ນເປັນເວລາສອງປີຄື ອະບິນາໄດ ໄດ້ປອມຕົວມາໃນບັນດາພວກເຂົາ ຈົນວ່າ ຄົນທັງຫລາຍຈຳພື້ນບໍ່ໄດ້ເລີຍ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ທຳນາຍໃນບັນດາພວກນັ້ນ, ມີຄວາມ ວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ ດັ່ງນີ້—ອະບິນາໄດ, ເຈົ້າຈົ່ງໄປທຳນາຍ ແກ່ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ເພາະພວກເຂົາໄດ້ ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຕໍ່ຄຳຂອງເຮົາ; ພວກ ເຂົາບໍ່ໄດ້ກັບໃຈຈາກການເຮັດຄວາມຊົ່ວ ຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ, ເຮົາຈະມາຢ້ຽມ ຢາມພວກເຂົາໃນຄວາມພິໄລດຂອງເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນຄວາມພິໄລດອັນຮຸນແຮງ ຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະມາ ຢ້ຽມຢາມພວກເຂົາ ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ ຂອງພວກເຂົາ.

2 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຄົນລຸ້ນນີ້! ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າຈົ່ງຍື່ນມືຂອງເຈົ້າອອກໄປ ແລະ ທຳ ນາຍວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພາະຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ຄົນລຸ້ນນີ້ຈະຖືກ ນຳໄປເປັນ ທາດ, ແລະ ຈະຖືກ ຕີບໜ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈະຖືກຄົນມາກວາດ ເອົາໄປ, ແລະ ຖືກຂ້າຖິ້ມ; ແລະ ແຮງໃນ ອາກາດ, ແລະ ໝາ, ແລະ ສັດປ່າຈະມາກິນ

ເນື້ອໜັງຂອງພວກເຂົາ.

3 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກຊິ ວິດຂອງກະສັດ ໃນອາອາດ ຈະມີຄຸນຄ່າ ເທົ່າກັບອາພອນ ໃນ ຕົວໄຟອັນຮ້ອນ; ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ.

4 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຮົາ ຈະລົງໂທດຜູ້ຄົນພວກນີ້ຂອງເຮົາດ້ວຍ ຄວາມທຸກຢາງແສນສາຫັດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດ້ວຍຄວາມອິດຢາກ ແລະ ດ້ວຍ ພະຍາດ ໂລຄາ; ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ພວກເຂົາຮ້ອງ ຄຳຄວນຕະຫລອດທັງວັນ.

5 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ ພາລະ ໜັກຕິດຢູ່ເທິງຫລັງຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຖືກໄລ່ກວາດໄປທາງໜ້າຄືກັບໂຕລໍທີ່ບໍ່ມີ ຄວາມຄິດ.

6 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຮົາ ຈະສົ່ງໝາກເຫັບໃຫ້ຕົກລົງມາໃນບັນດາ ພວກເຂົາ, ແລະ ມັນຈະຕົກຖືກພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກລົງໂທດດ້ວຍ ພົມ ຂອງຕາ ເວັນອອກນຳອີກ; ແລະ ມຸມ ໄມ້ຈະລົງມາກິນພືດພັນໃນແຜ່ນດິນຂອງ ພວກເຂົາ.

7 ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກລົງໂທດດ້ວຍ ພະຍາດໂລຄາອັນຮ້າຍແຮງ—ແລະ ເຮົາ ຈະເຮັດທຸກຢາງນີ້ເພາະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ.

8 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຖ້າ ຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ເຮົາຈະ ທຳລາຍ ພວກເຂົາໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປຈາກຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກ; ເຖິງຢາງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຈະປະ

12 1 ກ ອຊຢ 65:6.
2 ກ ມຊຢ 11:21; 20:21;
21:13-15; 23:21-23.
ຂ ມຊຢ 21:3-4.
3 ກ ມຊຢ 12:10.

ຂ ມຊຢ 19:20.
4 ກ ຄພ 97:26.
ຂ ມຊຢ 21:9-10.
5 ກ ມຊຢ 21:3.
6 ກ ຢມຢ 18:17;

ມຊຢ 7:31.
ຂ ອພຍ 10:1-12.
7 ກ ຄພ 3:18.
8 ກ ແອວ 45:9-14.

ະບັນທຶກໜຶ່ງໄວ້ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັກສາມັນໄວ້ ໃຫ້ປະຊາຊາດອື່ນທີ່ຈະມາເປັນເຈົ້າຂອງ ແຜ່ນດິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາເຮັດໄປເພື່ອ ເຮົາຈະເປີດໂສມໜ້າຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ແກ່ ປະຊາຊາດອື່ນ. ແລະ ອະບິນາໄດໄດ້ທຳ ນາຍແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ຫລາຍເລື້ອງ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາ ຄຽດ ແຄ້ນ ໃຫ້ເພິ່ນ; ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ຈັບມັດເພິ່ນ ແລະ ພາເພິ່ນໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ກະສັດ, ແລະ ກ່າວກັບກະສັດວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຈັບເອົາຄົນຜູ້ນີ້ມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ທ່ານ ຜູ້ໄດ້ທຳນາຍເຖິງຄວາມຊົ່ວກ່ຽວກັບ ຜູ້ຄົນຂອງທ່ານ, ແລະ ກ່າວວ່າພຣະເຈົ້າ ຈະທຳລາຍພວກເຂົາ.

10 ແລະ ລາວ ໄດ້ທຳ ນາຍ ເຖິງ ຄວາມ ຊົ່ວກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງທ່ານນຳອີກ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ ຊີ ວິດ ຂອງ ທ່ານ ຈະ ເປັນ ຄື ກັນ ກັບອາພອນໃນເຕົາໄຟ.

11 ແລະ ລາວ ໄດ້ເວົ້າອີກວ່າ, ທ່ານ ຈະ ເປັນຄືກັນກັບຕົນເຂົ້າທີ່ແຫ້ງໃນທົ່ງ, ຊຶ່ງ ຖືກຝູງສັດແລ່ນທັບ ແລະ ຢຽບຍ່າຢູ່ໃຕ້ ຕົນ.

12 ແລະ ອີກ ຢ່າງ ໜຶ່ງ, ລາວ ກ່າວ ວ່າ ທ່ານ ຈະເປັນຄືດອກໄມ້ຂອງຕົ້ນໜາມ ຊຶ່ງ ເວລາມັນບານເຕັມທີ່, ຖ້າລົມພັດມາ ມັນ ຈະປົວໄປທົ່ວແຜ່ນດິນ. ແລະ ລາວອ້າງວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບສັ່ງເລື່ອງນີ້. ແລະ ລາວເວົ້າວ່າທັງໝົດນີ້ຈະເກີດກັບທ່ານ ຖ້າ ຫາກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ, ແລະ ນີ້ເພາະຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍຂອງທ່ານ.

13 ແລະ ບັດນີ້, ໂອ້ ກະສັດເອີຍ ທ່ານ ໄດ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວອັນໃຫຍ່ຫລວງແນວໃດ, ຫລື ຜູ້ຄົນຂອງທ່ານ ໄດ້ກະທຳບາບອັນ ໃຫຍ່ຫລວງແນວໃດ, ຈົນວ່າພວກເຮົາຖືກ

ພຣະເຈົ້າລົງໂທດ ຫລື ຄົນຜູ້ນີ້ຕັດສິນເອົາ ເອງ?

14 ແລະ ບັດນີ້, ໂອ້ ກະສັດເອີຍ ພວກ ເຮົາບໍ່ມີຄວາມຜິດ, ແລະ ໂອ້ ກະສັດເອີຍ ທ່ານບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບແນວໃດເລີຍ; ສະນັ້ນ, ຄົນຜູ້ນີ້ຈຶ່ງເວົ້າຕົວະກ່ຽວກັບທ່ານ ແລະ ລາວທຳນາຍໄປລ້າງ.

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາເຂັ້ມແຂງ, ພວກ ເຮົາຈະບໍ່ໄປສູ່ຄວາມເປັນທາດຢ່າງເດັດ ຂາດ, ຫລື ຖືກສັດຕູເອົາໄປເປັນຊະເລີຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທ່ານເປັນຜູ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ໃນແຜ່ນດິນ ແລະ ຈະຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຕໍ່ ໄປ.

16 ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືຄົນຜູ້ທີ່ພວກຂ້ານ້ອຍຈະ ມອບໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງທ່ານ; ທ່ານຈຶ່ງເຮັດ ກັບລາວສຸດແລ້ວແຕ່ທ່ານຈະເຫັນດີ.

17 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກະສັດ ໂນອາໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເອົາອະບິນາໄດ ເຂົ້າຄຸກ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ "ພວກປະ ໂລຫິດມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອຈະມີກອງປະ ຊຸມປຶກສາຫາລືກັນວ່າ ຈະເຮັດແນວໃດກັບ ເພິ່ນ.

18 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາກ່າວກັບກະສັດວ່າ: ຈົ່ງເອົາຄົນ ຜູ້ນັ້ນມານີ້ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຊັກຖາມ; ແລະ ກະສັດໄດ້ສັ່ງໃຫ້ນຳເອົາອະບິນາໄດ ມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ.

19 ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມສອບຖາມເພິ່ນ, ເພື່ອຈະໄດ້ຈັບເອົາຄວາມຜິດຈາກເພິ່ນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະມີອັນໃດອັນໜຶ່ງເພື່ອ ກ່າວຫາເພິ່ນ; ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ຕອບພວກເຂົາ ຢ່າງອາດຫານ, ແລະ ແກ້ຄຳຖາມຂອງ ພວກເຂົາໄດ້ທຸກຂໍ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ພວກເຂົາປະຫລາດໃຈ; ເພາະເພິ່ນ

ຕອບຄໍາຖາມຂອງພວກເຂົາ "ໄດ້ທຸກຂໍ້, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຍອມຈຳນົນໃນຄໍາເວົ້າຂອງພວກເຂົາເອງ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນຜູ້ໜຶ່ງໃນພວກເຂົາກ່າວກັບອະບິນາໄດວ່າ: ຂໍຄວາມຊຶ່ງຂຽນໄວ້, ແລະ ຊຶ່ງບັນພະບຸລຸດໄດ້ສິດສອນໄວ້ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ, ທີ່ວ່າ:

21 ຕົນຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງພູນັ້ນງາມ ງ່າຍໃດ ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳເອົາຂ່າວປະເສີດມາ; ທີ່ໄດ້ປະກາດສັນຕິສຸກ; ທີ່ນຳເອົາຂ່າວປະເສີດຂອງຄວາມດີມາ; ທີ່ປະກາດຄວາມລອດ; ທີ່ກ່າວກັບຊີໂອນວ່າ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຊົງປົກຄອງ;

22 ຄົນຍາມຂອງເຈົ້າຈະເບິ່ງສູງ; ພວກເຂົາຈະຮ້ອງເປັນສຽງດຽວກັນ; ເພາະພວກເຂົາຈະເຫັນກັບຕາ ເວລາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳເອົາຊີໂອນກັບຄືນມາອີກ;

23 ຈຶ່ງເບິ່ງສູງປິຕິຍິນດີ; ຮ້ອງເພງນຳກັນ, ກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເອີຍ ເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ເປັນເມືອງຮັກຮ້າງ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອອຍໃຈຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ໂຖ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ;

24 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກາງ ງ່າຍອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ ໃນສາຍຕາຂອງປະຊາຊາດທັງປວງ, ແລະ ທົ່ວທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກຈະເຫັນການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

25 ແລະ ບັດນີ້ອະບິນາໄດກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ພວກທ່ານເປັນ ງ່າຍໂລຫິດແມ່ນບໍ່, ແລະ ອ້າງຕົນເອງເພື່ອສິດສອນຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແລະ ເຂົ້າໃຈວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍແລ້ວ, ແລະ ປານນັ້ນຍັງປາດຖະ

ໜາຢາກຮູ້ຈັກຈາກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?

26 ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບ ພວກທ່ານ ວ່າ, ວິບັດແກ່ພວກທ່ານ ເພາະວ່າພວກທ່ານບິດເບືອນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ! ເພາະວ່າຖ້າຫາກພວກທ່ານເຂົ້າໃຈເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ສິດສອນພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ, ພວກທ່ານໄດ້ບິດເບືອນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

27 ພວກທ່ານ ບໍ່ໄດ້ ຕັ້ງໃຈເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈເລີຍ; ສະນັ້ນ, ພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ສະຫລາດ. ສະນັ້ນ, ພວກທ່ານສິດສອນສິ່ງໃດແດ່ກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້?

28 ແລະ ພວກເຂົາຕອບວ່າ: ພວກເຮົາສິດສອນກົດຂອງໂມເຊ.

29 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາອີກວ່າ: ຖ້າຫາກພວກທ່ານສິດສອນ ງ່າຍກົດຂອງໂມເຊແລ້ວ ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຮັກສາມັນ? ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງໝັກໝຸນຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າ? ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງທຳຮາກໂສເພນີ ແລະ ໃຊ້ກຳລັງຂອງພວກທ່ານກັບພວກຜູ້ຍິງໂສເພນີ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນເຫດໃຫ້ຜູ້ຄົນພວກນີ້ກະທຳບາບນຳກັນອີກ, ຈົນເປັນເຫດໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົ່ງຂ້າພະເຈົ້າມາທຳນາຍແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຊົ່ວອັນໃຫຍ່ຫລວງຈະມາລົງໂທດຜູ້ຄົນພວກນີ້?

30 ພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກບໍ່ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຄວາມຈິງ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານຮູ້ຈັກວ່າຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຄວາມຈິງ; ແລະ ພວກທ່ານຄວນຈະສັ່ນສະທ້ານຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

31 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື

<p>19 ກ ຄພ 100:5-6. 21 ກ ອຊຢ 52:7-10; ນສ 1:15.</p>	<p>24 ກ 1 ນພ 22:11. 25 ກ ມຊຢ 11:5. 27 ກ ຄພ ເຂົ້າໃຈ,</p>	<p>ຄວາມເຂົ້າໃຈ. 29 ກ ຄພ ກົດຂອງໂມເຊ. ຂ ຄພ ຫລິ້ນຊື້.</p>
--	---	--

ພວກທ່ານ ຈະ ຖືກ ລົງ ໂທດ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກທ່ານ, ເພາະພວກທ່ານ ກ່າວວ່າ ພວກທ່ານສິດສອນກົດຂອງໂມເຊ ນັ້ນ. ແລະ ພວກທ່ານ ຮູ້ ຈັກ ຫຍັງ ແຕ່ກ່ຽວ ກັບ ກົດ ຂອງ ໂມເຊ? ຄວາມ ລອດ ມາ ເຖິງ ໂດຍ ທາງກົດ ຂອງ ໂມເຊ ”ບໍ່? ພວກທ່ານ ຈະຕອບວ່າແນວໃດ?

32 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ຕອບ ວ່າ ຄວາມ ລອດມາເຖິງໂດຍທາງກົດຂອງໂມເຊ.

33 ແຕ່ ບັດ ນີ້ ອະ ບິນາ ໂດ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ: ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮູ້ ຈັກ ວ່າ ຖ້າ ຫາກພວກທ່ານ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງ ພຣະເຈົ້າແລ້ວ ພວກທ່ານຈະລອດ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານຮັກສາພຣະບັນ ຍັດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳມາໃຫ້ໂມເຊຢູ່ ເທິງ ”ພູຊີນາຍ, ກ່າວວ່າ:

34 ”ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະ ເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ ະພາເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນ ດິນ ເອຢິບ, ອອກ ຈາກ ບ້ານ ເຮືອນ ແຫ່ງ ຄວາມເປັນທາດ.

35 ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ມີ ພຣະ ເຈົ້າ ອົງ ”ອື່ນ ຕໍ່ ຫ້າ ເຮົາ.

36 ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ເຮັດ ຮູບ ຄວັດ ສະ ຫລັກ ອັນ ໃດ ສຳລັບ ຕົນ ເອງ ຫລື ເຮັດ ຮູບ ສົມ ມຸດ ໃນ ສະ ຫວັນ ເບື້ອງ ເທິງ, ຫລື ສິ່ງ ຂອງ ຊຶ່ງ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ເບື້ອງ ລຸ່ມ.

37 ບັດ ນີ້ ອະ ບິນາ ໂດ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ພວກທ່ານ ເຮັດ ເລື່ອງ ທັງ ໝົດ ນີ້ ແລ້ວ ບໍ່? ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກທ່ານ ວ່າ, ບໍ່ ເລີຍ, ພວກທ່ານ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ. ແລະ ພວກ ທ່ານ ”ສິດສອນຜູ້ຄົນພວກນີ້ໃຫ້ພວກເຂົາ ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດແລ້ວບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າ

ກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ, ພວກທ່ານ ບໍ່ໄດ້ສິດສອນ.

ບົດທີ 13

ອະ ບິນາ ໂດ ໄດ້ ຖືກ ບົກ ບ້ອງ ໂດຍ ອຳນາດ ອັນ ສັກ ສິດ—ເພິ່ນ ສິດ ສອນ ພຣະ ບັນ ຍັດ ສິບ ປະ ການ—ຄວາມ ລອດ ບໍ່ ໄດ້ ມາ ເຖິງ ໂດຍ ທາງ ກົດ ຂອງ ໂມເຊ ແຕ່ ຝ່າຍ ດຽວ— ພຣະ ເຈົ້າ ພຣະ ອົງ ເອງ ຈະ ກະ ທຳ ການ ຊົດ ໃຊ້ ແລະ ໄຖ່ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ. ປະ ມານ 148 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ກະ ສັດ ໄດ້ ຍິນ ຂໍ ຄວາມ ເຫລົ່ານີ້ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ປະ ໂລ ຫິດ ຂອງ ເພິ່ນ ວ່າ: ເອົາ ຄົນ ນີ້ ໄປ ຂ້າ ຖິ້ມ ເສຍ; ເພາະ ວ່າ ພວກເຮົາ ບໍ່ ມີ ຫຍັງ ຫຍັງ ກ່ຽວ ກັບ ມັນ ແລ້ວ, ເພາະ ວ່າ ມັນ ເປັນ ບ້າ.

2 ແລະ ພວກເຂົາອອກມາ ແລະ ພະ ຍາ ຍາມ ທີ່ ຈະ ຈັບ ອະ ບິນາ ໂດ; ແຕ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ຕ້ານ ຫານ ໄວ້, ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກເຂົາ ວ່າ:

3 ຢ່າ ໄດ້ ແຕະ ຕ້ອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເລີຍ, ເພາະ ວ່າ ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ລົງ ໂທດ ພວກທ່ານ ຖ້າ ຫາກ ພວກທ່ານ ແຕະ ຕ້ອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ເພາະ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຍັງ ບໍ່ ຫັນ ໄດ້ ແຈ້ງ ຂ່າວ ຊຶ່ງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ສິ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມາ; ທັງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຍັງ ບໍ່ ຫັນ ໄດ້ ບອກ ເລື່ອງ ຊຶ່ງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ”ມາ ບອກ; ສະ ນັ້ນ, ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຍອມ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຖືກ ທຳ ລາຍ ໃນ ເວລາ ນີ້ ຢ່າງ ເດັດ ຂາດ.

4 ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຕ້ອງ ເຮັດ ໃຫ້ ພຣະ ບັນ ຍັດ ສຳ ເລັດ ຕາມ ທີ່ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ບັນ ຊາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ແລະ ເພາະ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບອກ

31 ກ ມຊຢ 3:15; 13:27-32; ອອວ 25:16.
33 ກ ອພຍ 19:9, 16-20; ມຊຢ 13:5.

34 ກ ອພຍ 20:2-4. ຂ ອພຍ 12:51; 1 ນຟ 17:40; ມຊຢ 7:19.

35 ກ ຮສອ 13:4. ຄມພ ການນັບຖືຮູບພູຊາ.
37 ກ ມຊຢ 13:25-26.
13 3 ກ ມຊຢ 12:20-24.

ຄວາມຈິງແກ່ພວກທ່ານ, ພວກທ່ານຈຶ່ງຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກທ່ານຈຶ່ງຕັດສິນວ່າຂ້າພະເຈົ້າເປັນບ້າ.

5 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກອະບິນາໄດ້ໄດ້ກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຄົນຂອງກະສັດຂອງໂນອາຈຶ່ງບໍ່ກ້າຈັບເພິ່ນ, ເພາະວ່າພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາສະຖິດຢູ່ກັບເພິ່ນ; ແລະ ໃບໜ້າຂອງເພິ່ນສົ່ງ "ແສງສະຫວ່າງອອກມາດ້ວຍລັດສະໝີຄືກັນກັບຕອນທີ່ໄດ້ເກີດກັບໂມເຊເວລາຢູ່ຈອມພູຊີນາຍ, ເວລາເພິ່ນສົນທະນາກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

6 ແລະ ອະບິນາໄດ້ເວົ້າດ້ວຍ "ອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດຈາກພຣະເຈົ້າ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ໄປ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

7 ພວກທ່ານເຫັນຢູ່ວ່າ ພວກທ່ານບໍ່ມີອຳນາດຈະຂ້າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້, ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂໍຈົບຂ່າວສານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າມັນ "ແຕະຕ້ອງໃຈພວກທ່ານ ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າບອກເຖິງຄວາມຈິງກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກທ່ານ.

8 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສົງໄສ ແລະ ປະຫລາດໃຈ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນ.

9 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຈົບຂ່າວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ບໍ່ສຳຄັນເລີຍວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປໃສຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າຂ້າພະເຈົ້າລອດ.

10 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຂໍບອກພວກທ່ານໄວ້ເທົ່ານີ້, ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກທ່ານກະທຳ

ກັບຂ້າພະເຈົ້າຫລັງຈາກນີ້ ຍ່ອມເປັນຮູບ "ແບບ ແລະ ຮູບລັກສະນະຂອງສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ.

11 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະອ່ານ "ພຣະບັນຍັດສ່ວນທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າມັນບໍ່ມີຂຽນໄວ້ໃນໃຈຂອງພວກທ່ານເລີຍ; ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ພວກທ່ານໄດ້ສຶກສາ ແລະ ສິດສອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເປັນສ່ວນໃຫຍ່ຕະຫລອດຊີວິດຂອງພວກທ່ານ.

12 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງຈື່ຈຳຄຳທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ: ທ່ານບໍ່ຄວນເຮັດຮູບ ຫລື ຮູບຄວັດສະຫລັກອັນໃດໄວ້ສຳລັບຕົນເອງ, ຫລື ຮູບສົມມຸດສິ່ງຂອງອັນໃດໃນສະຫວັນ, ຫລື ສິ່ງຂອງໃນແຜ່ນດິນເບື້ອງລຸ່ມ, ຫລື ສິ່ງຂອງຢູ່ໃນນ້ຳໃຕ້ແຜ່ນດິນ.

13 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ: ເຈົ້າຈະບໍ່ກາບໄຫວ້ມັນ, ຫລື ຮັບໃຊ້ມັນ; ເພາະວ່າເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ອິດສາ, ຊຶ່ງຈະມາຢັ້ງມຢາມຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງບັນພະບຸລຸດທັງລູກຫລານ, ຈົນເຖິງຄົນລຸ້ນທີສາມ ແລະ ທີ່ສີຂອງພວກເຂົາທີ່ກຽດຊັງເຮົາ;

14 ແລະ ຈະສະແດງຄວາມເມດຕາແກ່ຫລາຍພັນຄົນທີ່ຮັກເຮົາ ແລະ ຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ.

15 ເຈົ້າຈະບໍ່ໃຊ້ພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄປໃນທາງຊົ່ວຮ້າຍ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຖືວ່າ ຜູ້ທີ່ໃຊ້ພຣະນາມຂອງພຣະອົງໄປໃນທາງຊົ່ວຮ້າຍບໍ່ມີຄວາມຜິດ.

16 ຈົ່ງລະນຶກເຖິງວັນ "ຊະບາໂຕ, ແລະ ຮັກສາມັນໃຫ້ສັກສິດ.

<p>5 ກ ອພຍ 34:29-35. 6 ກ ຄມພ ອຳນາດ. 7 ກ 1 ນພ 16:2.</p>	<p>10 ກ ມຊຢ 17:13-19; ແອວ 25:10. 11 ກ ອພຍ 20:1-17.</p>	<p>16 ກ ຄມພ ວັນຊະບາໂຕ.</p>
--	--	----------------------------

17 ເຈົ້າ ຈິ່ງ ເຮັດ ວຽກ ທີ່ກິ ມີ້, ແລະ ເຮັດ ວຽກ ທັງໝົດ ຂອງ ເຈົ້າ ໃຫ້ ແລ້ວ;

18 ແຕ່ ມີ້ ທີ່ເຈັດ, ວັນ ຊະບາ ໂຕ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ເຈົ້າ, ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ທຳ ງານ ໃດ ໆ, ເຈົ້າ ພ້ອມ ທັງ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເຈົ້າ, ທັງ ລູກ ສາວ ຂອງ ເຈົ້າ, ພ້ອມ ທັງ ຄົນ ໃຊ້ ຜູ້ ຊາຍ ຂອງ ເຈົ້າ ແລະ ຄົນ ໃຊ້ ຜູ້ ຍິງ ຂອງ ເຈົ້າ, ທັງ ຜູ້ ງົວ ຂອງ ເຈົ້າ, ທັງ ຄົນ ແປກ ຫ້າ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ປະຕູ ບ້ານ ຂອງ ເຈົ້າ;

19 ເພາະ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ສ້າງ ສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ແລະ ທະເລ, ແລະ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ຢູ່ ໃນ ນັ້ນ ພາຍ ໃນ "ທິກ ມີ້; ດັ່ງ ນັ້ນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈິ່ງ ອວຍພອນ ວັນ ຊະບາ ໂຕ, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ມັນ ສັກສິດ.

20 ຈິ່ງ "ນັບ ຖື ບິດາ ມານດາ ຂອງ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ວັນ ເວລາ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ຍາວ ນານ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ຊຶ່ງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ເຈົ້າ ປະທານ ໃຫ້.

21 ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ "ຂ້າ ກັນ.

22 ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ "ຫລິ້ນ ຊູ້. ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ "ລັກ.

23 ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ເປັນ "ພະຍານ ເທັດ ແລະ ຫາ ຄວາມ ໃສ່ ເພື່ອ ນັບ ບ້ານ ຂອງ ເຈົ້າ.

24 ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ "ລັກ ໂລບ ເອົາ ບ້ານ ເຮືອນ ຂອງ ເພື່ອ ນັບ ບ້ານ ຂອງ ເຈົ້າ, ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ລັກ ໂລບ ເອົາ ເມຍ ຂອງ ເພື່ອ ນັບ ບ້ານ ຂອງ ເຈົ້າ, ຫລື ຄົນ ໃຊ້ ຜູ້ ຊາຍ ຂອງ ເຂົາ, ຫລື ຄົນ ໃຊ້ ຜູ້ ຍິງ ຂອງ ເຂົາ, ຫລື ງົວ ຂອງ ເຂົາ, ຫລື ລໍ ຂອງ ເຂົາ, ຫລື ສິ່ງ ຂອງ ໃດ ໆ ທີ່ ເປັນ ຂອງ ເພື່ອ ນັບ ບ້ານ ຂອງ ເຈົ້າ.

25 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງ ຈາກ ອະ ບິນາ ໄດ ກ່າວ ຂໍ້ ຄວາມ ເຫລົ່ານີ້ ຈົບ ແລ້ວ ເພິ່ນ ກໍ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ: ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ສິດສອນ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຍຶດ ຖື ແລະ ເຮັດ ຕາມ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ທັງ ໝົດ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ຮັກ ສາ ພຣະ ບັນຍັດ ເຫລົ່ານີ້ ຫລື ບໍ່?

26 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ບໍ່ ເລີຍ; ເພາະ ວ່າ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ສິດສອນ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຄົງ ບໍ່ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອອກ ມາ ແລະ ທຳ ນາຍ ເຖິງ ຄວາມ ຊົ່ວ ກ່ຽວ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ດອກ.

27 ແລະ ບັດ ນີ້ ພວກ ທ່ານ ເວົ້າ ວ່າ ຄວາມ ລອດ ມາ ເຖິງ ໂດຍ ທາງ "ກົດ ຂອງ ໂມເຊ. ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ມັນ ເປັນ ການ ເພາະ ສົມ ທິ ພວກ ທ່ານ ຈະ ຮັກ ສາ ກົດ ຂອງ ໂມເຊ ໄວ້; ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ເວລາ ຈະ ມາ ເຖິງ ເມື່ອ ມັນ ບໍ່ ສົມ ຄວນ ທີ່ ຈະ ຮັກ ສາ ກົດ ຂອງ ໂມເຊ "ອີກ ຕໍ່ ໄປ.

28 ແລະ ຍິ່ງ ໄປ ກວ່າ ນັ້ນ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, "ຄວາມ ລອດ ບໍ່ ໄດ້ ມາ ເຖິງ ໂດຍ ທາງ "ກົດ ຂອງ ໂມເຊ ແຕ່ ຝ່າຍ ດຽວ; ແລະ ຖ້າ ຫາກ ບໍ່ ແມ່ນ "ການ ຊົດ ໃຊ້ ຊຶ່ງ ພຣະ ເຈົ້າ ພຣະ ອົງ ເອງ ຈະ ກະທຳ ໄປ ເພື່ອ ບາບ ແລະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ມະນຸດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ກໍ ຕ້ອງ ຕາຍ ຢ່າງ ຫລີກ ລ້ຽງ ບໍ່ ໄດ້, ທັງ ທີ່ ກົດ ຂອງ ໂມເຊ ມີ ຢູ່.

29 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ

19 ກ ປຖກ 1:31.
20 ກ ມຣກ 7:10.
21 ກ ມທ 5:21-22;
ຄພ 42:18.
ຄມພ ຄາດຕະກຳ,
ການ ຄາດຕະກຳ.
22 ກ ຄມພ ຫລິ້ນ ຊູ້.

ຂ ຄມພ ລັກ, ການ ລັກ.
23 ກ ສພສ 24:28.
ຄມພ ຕົວະ.
24 ກ ຄມພ ໂລບ, ຄວາມ ໂລບ.
27 ກ ຄມພ ກົດ ຂອງ ໂມເຊ.
ຂ 3 ນຟ 9:19-20; 15:4-5.
28 ກ ຄລຕ 2:16.

ຄມພ ໄຖ່, ການ ໄຖ່, ຖືກ ໄຖ່;
ລອດ, ຄວາມ ລອດ.
ຂ ຄລຕ 2:21;
ມຊຢ 3:14-15;
ແອວ 25:15-16.
ຄ ຄມພ ຊົດ ໃຊ້, ການ ຊົດ ໃຊ້.

ທ່ານວ່າ ສົມຄວນແລ້ວທີ່ຈະມີກົດປະທານໃຫ້ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນກົດທີ່ "ເຄັ່ງຄັດທີ່ສຸດ; ເພາະພວກເຂົາເປັນຄົນແຂງຄໍ ແລະ ຂ້ວທີ່ຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ຊັກຊ້າທີ່ຈະລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ;

30 ສະນັ້ນ ຈິ່ງມີ "ກົດປະທານໃຫ້ພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ກົດການປະຕິບັດ ແລະ ພິທີການອັນເປັນກົດ ຊຶ່ງພວກເຂົາຕ້ອງຍິດຖືຢ່າງເຄັ່ງຄັດທຸກມື້, ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະອົງ.

31 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ທັງໝົດນີ້ເປັນ "ແບບໄວ້ສຳລັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ.

32 ແລະ ບັດນີ້, ພວກເຂົາເຂົ້າໃຈກົດເຫລົ່ານີ້ແລ້ວບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ, ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈກົດທຸກຄົນ; ແລະ ນີ້ເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ; ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍຈະລອດໄດ້ "ເວັ້ນເສຍແຕ່ໂດຍການໂຖ່ຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

33 ເພາະຈິ່ງເບິ່ງ, ໂມເຊບໍ່ໄດ້ທຳນາຍແກ່ພວກເຂົາກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະເມຊີອາ, ແລະ ວ່າພຣະເຈົ້າຈະໂຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນສາດສະດາ "ທັງປວງທີ່ທຳນາຍໄວ້ນັບແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂລກມາ—ພວກເພິ່ນກໍໄດ້ເວົ້າເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ບໍ່ຫລາຍ

ກໍໜ້ອຍແມ່ນບໍ່?

34 ພວກເພິ່ນບໍ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ບໍ່ວ່າ "ພຣະເຈົ້າພຣະອົງເອງຈະສະເດັດມາໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ, ແລະ ຮັບເອົາຮູບລັກສະນະຂອງມະນຸດ, ແລະ ຈະສະເດັດໄປໂດຍອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຕາມຜືນແຜ່ນດິນໂລກ?

35 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເພິ່ນບໍ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ບໍ່ວ່າ ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ເກີດ "ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ, ແລະ ວ່າພຣະອົງຈະຖືກຂົ່ມເຫັງ ແລະ ຈະເປັນທຸກ?

ບົດທີ 14

ເອຊາຢາກ່າວກ່ຽວກັບພຣະເມຊີອາ—ຄວາມຕ່ຳຕ້ອຍ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດຂອງພຣະເມຊີອາຖືກຕັ້ງໄວ້ແລ້ວ—ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງພຣະອົງຖວາຍເພື່ອບາບ ແລະ ວົງວອນແທນຜູ້ລ່ວງລະເມີດ—ປຽບທຽບກັບເອຊາຢາ 53. ປະມານ 148 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເອຊາຢາບໍ່ໄດ້ເວົ້າບໍ່ວ່າ: ແມ່ນໃຜຈະເຊື່ອໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາລາຍງານໄປ, ແລະ ພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະແດງຕໍ່ຜູ້ໃດ?

2 ເພາະວ່າເພິ່ນຈະເຕີບໂຕໃຫຍ່ຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າເພິ່ນຄືກັນກັບຕົ້ນໄມ້ອ່ອນ, ແລະ ຮາກຈໍ່ອອກຈາກດິນແຫ້ງ; ເພິ່ນບໍ່ມີຮູບລັກສະນະ ແລະ ຄວາມງາມໃດໆ; ແລະ ເມື່ອພວກເຮົາເຫັນເພິ່ນວ່າບໍ່ມີຄວາມງາມເລີຍ ພວກເຮົາກໍບໍ່ປາດຖະໜາເພິ່ນ.

<p>29 ກ ຢຊ 1:7-8. ຂ ແອວ 46:8. 30 ກ ອພຍ 20. ຂ ຄມພ ພິທີການ. ຄ ຢຄ 4:5. 31 ກ ມຊຢ 16:14;</p>	<p>ແອວ 25:15. ຄມພ ສັນຍາລັກ. 32 ກ 2 ນພ 25:23-25. 33 ກ 1 ນພ 10:5; ຢຄ 4:4; 7:11. 34 ກ ມຊຢ 7:27; 15:1-3.</p>	<p>ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ. 35 ກ ອຊຢ 26:19; 2 ນພ 2:8.</p>
--	---	---

3 ເພິ່ນ ຈະ ເປັນ ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ໝິ່ນ ປະ ໝາດ ແລະ ຖືກ ຜູ້ ຄົນ ປະ ຕິ ເສດ, ແລະ ເປັນ ຜູ້ ມີ ຄວາມ ໂສກ ເສົ້າ ແລະ ສະ ຫລົດ ໃຈ ຄື ກັບ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ທີ່ ຫ້າ ຈາກ ເພິ່ນ; ເພິ່ນ ຈະ ເປັນ ຄົນ ທີ່ ຖືກ ໝິ່ນ ປະ ໝາດ, ແລະ ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ນັບ ຖື ເພິ່ນ.

4 ແນ່ ນອນ ເພິ່ນ ຈະ "ແບກ ຫາບ ເອົາ ຄວາມ ໂສກ ເສົ້າ, ແລະ ຄວາມ ເສົ້າ ສະ ຫລົດ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄວ້; ແຕ່ ປານ ນັ້ນ ພວກ ເຮົາ ຍັງ ຖື ວ່າ ເພິ່ນ ຖືກ ຕີ, ຖືກ ລົງ ໂທດ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ເປັນ ທຸກ.

5 ແຕ່ ວ່າ ເພິ່ນ ໄດ້ ຮັບ ບາດ ເຈັບ ເພາະ "ການ ລ່ວງ ລະ ເມີດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ເພິ່ນ ມີ ຮອຍ ພິກ ຊ້າ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ພວກ ເຮົາ; ການ ຕີ ສອນ ເພື່ອ ສັນ ຕິ ສຸກ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຢູ່ ກັບ ເພິ່ນ; ແລະ ດ້ວຍ ຮອຍ ຖືກ ຕີ ຂອງ ເພິ່ນ ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ຖືກ ຮຸ້ນ ປົວ ໃຫ້ ດີ.

6 ພວກ ເຮົາ ທັງ ໝົດ, ເໝືອນ ດັ່ງ "ໂຕ ແກະ ໄດ້ ຫລົງ ທາງ ໄປ; ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ໄປ ຕາມ ເສັ້ນ ທາງ ຂອງ ໃຜ ລາວ; ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ວາງ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄວ້ ກັບ ພຣະ ອົງ.

7 ເພິ່ນ ຈະ ຖືກ ຂົ່ມ ເທັງ, ແລະ ເພິ່ນ ຈະ ທົນ ຕໍ່ ຄວາມ ເປັນ ທຸກ, ແຕ່ ປານ ນັ້ນ "ເພິ່ນ ຍັງ ບໍ່ ເປີດ ປາກ ຂອງ ເພິ່ນ ເລີຍ; ເພິ່ນ ຖືກ ນຳ ເອົາ ໄປ ໂຮງ ຂ້າ ສັດ ຄື ກັນ ກັບ ລູກ ແກະ, ແລະ ຄື ກັບ ໂຕ ແກະ ທີ່ ຢືນ ຢູ່ ເສີຍ ໆ ຕໍ່ ໜ້າ ຄົນ ທີ່ ຕັດ ຂົນ ຂອງ ມັນ ແລະ ເພິ່ນ ກໍ່ ບໍ່ ເປີດ ປາກ ເລີຍ.

8 ເພິ່ນ ຖືກ ເອົາ ອອກ ຈາກ ຄຸກ ແລະ ຈາກ

ການ ຕັດ ສິນ; ແລະ ແມ່ນ ໃຜ ຈະ ປະ ກາດ ຊົ່ວ ລຸ້ນ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ? ເພາະ ວ່າ ເພິ່ນ ຖືກ ຕັດ ອອກ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ຄົນ ມີ ຊີ ວິດ ຢູ່; ເພາະ ເພິ່ນ ຖືກ ຕີ ເພື່ອ ການ ລ່ວງ ລະ ເມີດ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເຮົາ.

9 ແລະ ເພິ່ນ ຖືກ ຝັງ ໄວ້ ນຳ ຄົນ ຊົ່ວ, ແລະ ນຳ ພວກ "ເສດ ຖື; ທັງ ທີ່ ເພິ່ນ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ຄວາມ ຊົ່ວ ແລະ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ຫລອກ ລວງ ໃດ ໆ ຢູ່ ໃນ ປາກ ຂອງ ເພິ່ນ ເລີຍ.

10 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ່ ຕາມ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຍັງ ພໍ ພຣະ ໂທ ປ່ອຍ ໃຫ້ ເພິ່ນ ພິກ ຊ້າ; ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ເພິ່ນ ໂສກ ເສົ້າ; ເວລາ ພຣະ ອົງ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ເພິ່ນ ເປັນ ເຄື່ອງ ຖວາຍ ເພື່ອ ບາບ ເພິ່ນ ຈະ ເຫັນ "ລູກ ຫລານ ຂອງ ເພິ່ນ, ພຣະ ອົງ ຈະ ໃຫ້ ວັນ ເວລາ ຂອງ ເພິ່ນ ຍືດ ຍາວ, ແລະ ຄວາມ ພໍ ພຣະ ໂທ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ໃນ ວັນ ຂອງ ເພິ່ນ.

11 ພຣະ ອົງ ຈະ ເບິ່ງ ຄວາມ ເຈັບ ປວດ ຂອງ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ຈະ ພໍ ພຣະ ໂທ; ໂດຍ ຄວາມ ຮູ້ ຂອງ ເພິ່ນ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ທີ່ ຊອບ ທຳ ຂອງ ເຮົາ ຈະ ຮັບ ຮອງ ຄົນ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ; ເພາະ ເພິ່ນ ຈະ "ແບກ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ.

12 ສະ ນັ້ນ ເຮົາ ຈະ ແບ່ງ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ໃຫ້ ເພິ່ນ ກັບ ຄົນ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່, ແລະ ເພິ່ນ ຈະ ແບ່ງ ຊັບ ທີ່ ບຸ້ນ ກັບ ຄົນ ທີ່ ແຂງ ແຮງ; ເພາະ ເພິ່ນ ເທ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ເພິ່ນ ອອກ ຈົນ ເຖິງ ຄວາມ ຕາຍ; ແລະ ເພິ່ນ ຖືກ ນັບ ເຂົ້າ ຢູ່ ກັບ ຄົນ ທີ່ ລ່ວງ ລະ ເມີດ; ແລະ ເພິ່ນ ແບກ ບາບ ຂອງ

<p>14 4 ກ ແອວ 7:11-12. ຂ ມຫ 8:17. 5 ກ ມຊຢ 15:9; ແອວ 11:40. ຂ 1 ປຕ 2:24-25. 6 ກ ມຫ 9:36; 2 ນພ 28:14;</p>	<p>ແອວ 5:37. 7 ກ ມຣກ 15:3. ຄມພ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ. ຂ ຄມພ ບັດ ສະ ຄາ; ພຣະ ເມ ສານ ອຍ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ. 9 ກ ມຫ 27:57-60; ມຣກ 15:27, 43-46.</p>	<p>ຄມພ ໂຍ ຊັບ ແຫ່ງ ອາຣິມາ ຫາຍ. ຂ ຢຣ 19:4. 10 ກ ມຊຢ 15:10-13. 11 ກ ລລວ 16:21-22; 1 ປຕ 3:18; ຄພ 19:16-19.</p>
---	--	---

ຄົນຢາງຫລວງຫລາຍໄວ້, ແລະ ກິ່ງວອນ ແທນຄົນທີ່ລ່ວງລະເມີດ.

ບົດທີ 15

ພຣະເຢຊູເປັນທັງພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ ໄດ້ ແນວ ໃດ—ພຣະອົງ ຈະ ວົງ ວອນ ແທນ ແລະ ແບກຫາບການລ່ວງລະເມີດຂອງຜູ້ ຄົນຂອງພຣະອົງ—ພວກເຂົາກັບສາດສະ ດາຜູ້ບໍລິສຸດທັງໝົດເປັນລູກຫລານຂອງ ພຣະອົງ—ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ເກີດການພົ້ນ ຄົນຊີວິດ—ເດັກນ້ອຍໆມີຊີວິດນິລັນດອນ. ປະມານ 148 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ອະບິນາໄດກ່າວກັບພວກ ເຂົາວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານເຂົ້າ ໃຈວ່າ ກິ່ງວອນພຣະອົງເອງຈະສະເດັດ ມາຫາບັນດາລູກຫລານມະນຸດ ແລະ ຈະ ຂໍໂຕຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.

2 ແລະ ຍ້ອນວ່າພຣະອົງຈະໄດ້ ຢູ່ໃນ ເນື້ອໜັງ ພຣະອົງຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ພຣະບຸດ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຂຶ້ນກັບເນື້ອໜັງ ແລະ ຕາມພຣະປະສົງຂອງ ພຣະບິດາ, ຈຶ່ງເປັນ ທັງພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ—

3 ພຣະບິດາ, ກິ່ງເພາະວ່າພຣະອົງ ຂໍແຕ່ງ ຂຶ້ນໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພຣະ ບຸດ, ຍ້ອນວ່າມີຮ່າງກາຍທາງເນື້ອໜັງ; ຈຶ່ງ

ເປັນທັງ ພຣະບຸດ ແລະ ພຣະບິດາ ແນວ ນັ້ນ—

4 ແລະ ທັງສອງພຣະອົງເປັນ ພຣະເຈົ້າ ອົງ ດຽວ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ເປັນ ພຣະບິດາ ຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນແຫ່ງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ.

5 ແລະ ເນື້ອໜັງຈຶ່ງຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະວິນ ຍານດັ່ງນັ້ນ, ຫລື ພຣະບຸດກັບພຣະບິດາ, ໂດຍເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງດຽວ ທີ່ ທົນ ກັບການລ່ວງ, ແລະ ບໍ່ຍອມຜ່າຍແພ້ຕໍ່ ການລ່ວງ, ແຕ່ພຣະອົງຍອມທົນທຸກຕໍ່ ການເຍາະເຍີ້ຍ, ແລະ ການ ຂ້ຽນຕີ, ແລະ ຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ, ແລະ ຖືກຜູ້ຄົນຂອງ ພຣະອົງ ປະຕິເສດ.

6 ແລະ ຫລັງຈາກສິ່ງທັງໝົດນີ້, ຫລັງ ຈາກໄດ້ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຫລາຍຢ່າງ ໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ ແລ້ວ, ພຣະອົງຈະຖືກນຳໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ດັ່ງເອຂາຢາກ່າວເໝືອນດັ່ງໂຕແກະ ທີ່ຍືນເສີຍຢູ່ຕໍ່ໜ້າຄົນຕັດຂົນຂອງມັນສົນ ໃດ, ພຣະອົງຈະບໍ່ ຂໍເປີດພຣະ ໂອດຂອງ ພຣະອົງສັນນັ້ນ.

7 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງປານນັ້ນ ພຣະອົງ ຍັງຖືກນຳໄປ ກິ່ງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ ແລະ ຖືກຂ້າ, ແລະ ເນື້ອໜັງຂອງພຣະ ອົງຈະກັບກາຍມາເປັນຄວາມຕາຍ, ເພື່ອ

<p>12 ກ 2 ນຟ 2:9; ມຊຢ 15:8; ມຣນ 7:27-28.</p> <p>15 1 ກ 1 ຕມທ 3:16; ມຊຢ 13:33-34. ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຂ ຄມພ ໄຖ່, ການ ໄຖ່, ຖືກໄຖ່.</p> <p>2 ກ ມຊຢ 3:5; 7:27; ແອວ 7:9-13. ຂ ອຊຢ 64:8; ຢຮ 10:30; 14:8-10; ມຊຢ 5:7;</p>	<p>ແອວ 11:38-39; ອທ 3:14. 3 ກ ຄພ 93:4. ຂ ລກ 1:31-33; ມຊຢ 3:8-9; ແອວ 7:10; 3 ນຟ 1:14. 4 ກ ພບຍ 6:4; ຢຮ 17:20-23. ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ. ຂ ແອວ 11:39. ຄ ມຊຢ 3:8;</p>	<p>ຮລມ 14:12; 3 ນຟ 9:15; ອທ 4:7. 5 ກ ລກ 4:2; ຮຣ 4:14-15. ຂ ຢຮ 19:1. ຄ ມຣກ 8:31; ລກ 17:25. 6 ກ ອຊຢ 53:7. ຂ ລກ 23:9; ຢຮ 19:9; ມຊຢ 14:7. 7 ກ ຄມພ ຄຶງ, ການຄຶງ.</p>
---	--	--

ຂ້າພະເຈົ້າຂອງພຣະບຸດຈະຖືກກິນລົງໄປໃນພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາ.

8 ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ "ສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍຂາດອອກ, ມີ ຂໍ້ຂະນະຕໍ່ຄວາມຕາຍ, ປະທານອຳນາດໃຫ້ພຣະບຸດເພື່ອ "ວົງວອນແທນລູກຫລານມະນຸດ—

9 ໂດຍທີ່ໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປສະຫວັນ, ໂດຍທີ່ມີອຸທອນແຫ່ງຄວາມເມດຕາສົງສານ; ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມກະລຸນາ, ຮັກຫອມລູກຫລານມະນຸດ ຊຶ່ງຢູ່ລະຫວ່າງພວກເຂົາ; ແລະ ຄວາມຍຸດຕິທຳເຮັດໃຫ້ສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍຂາດອອກ; ຮັບເອົາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຂົາມາໄວ້ນຳ "ພຣະອົງເອງ, ແລະ ໄຖ່ພວກເຂົາ, ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງຄວາມຍຸດຕິທຳ.

10 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ແມ່ນໃຜຈະປະກາດຊົ່ວລຸ້ນຄົນຂອງພຣະອົງໄດ້? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ເວລາທີ່ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງພຣະອົງເປັນເຄື່ອງຖວາຍເພື່ອບາບ ແລ້ວພຣະອົງຈະຫລຽວເຫັນ "ລູກຫລານຂອງພຣະອົງ. ແລະ ບັດນີ້ພວກທ່ານຈະວ່າແນວໃດ? ແລະ ຜູ້ໃດຈະເປັນລູກຫລານຂອງພຣະອົງ?

11 ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງ

"ສາດສະດາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດທັງໝົດ ຊຶ່ງໄດ້ທຳນາຍກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ— ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຄົນທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງພວກເພິ່ນ, ແລະ ເຊື່ອວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ລໍຖ້າມື້ນັ້ນເພື່ອການບົດບາບຂອງພວກເຂົາ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຄົນພວກນີ້ຄືລູກຫລານຂອງພຣະອົງ, ຫລື ວ່າທາຍາດຂອງ ຂ້ອນາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

12 ເພາະວ່າຄົນພວກນີ້ຄືຄົນທີ່ "ພຣະອົງຈະແບກບາບຂອງພວກເຂົາໄວ້; ແລະ ຄົນພວກນີ້ຄືຄົນທີ່ພຣະອົງຈະສິ້ນພຣະຊົນແທນເພື່ອໄຖ່ພວກເຂົາອອກຈາກການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຂົາ. ແລະ ບັດນີ້, ພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນລູກຫລານຂອງພຣະອົງບໍ່?

13 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສາດສະດາທຸກຄົນບໍ່ໄດ້ເປີດປາກທຳນາຍບໍ່, ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຕົກຢູ່ໃນການລ່ວງລະເມີດ, ຂ້າພະເຈົ້າພາຍເຖິງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດທັງໝົດນັບແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂລກ? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ພວກເພິ່ນແມ່ນລູກຫລານຂອງພຣະອົງ.

14 ແລະ ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຜູ້ປະກາດສັນຕິສຸກ ແລະ ນຳເອົາຂ່າວປະເສີດຂອງຄວາມດີມາ, ຜູ້ປະກາດຄວາມລອດ; ແລະ ກ່າວກັບຊີໂອນວ່າ: ພຣະເຈົ້າຊົງປົກຄອງ!

<p>7 ຂ ລກ 22:42; ຢຮ 6:38; 3 ນຟ 11:11. 8 ກ ມຊຢ 16:7; ແອວ 22:14. ຂ ຮສອ 13:14; 1 ກຣທ 15:55-57. ຄ 2 ນຟ 2:9. 9 ກ ອຊຢ 53;</p>	<p>ມຊຢ 14:5-12. ຂ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. 10 ກ ອຊຢ 53:10; ມຊຢ 5:7; 27:25; ມຣນ 7:19. 11 ກ ຄພ 84:36-38. ຂ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ; ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ອານາຈັກສະຫວັນ.</p>	<p>12 ກ ມຊຢ 14:12; ແອວ 7:13; 11:40-41. 14 ກ ອຊຢ 52:7; ຮມ 10:15; 1 ນຟ 13:37; ມຊຢ 12:21-24. ຄມພ ວຽກງານເສີຍແຜ່.</p>
---	--	--

15 ແລະ ໂອ້ ຕີນ ຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງ ພູນັ້ນ ງາມພຽງໃດ!

16 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕີນຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງ ພູ ຊຶ່ງປະກາດສັນຕິສຸກນັ້ນງາມພຽງໃດ!

17 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕີນ ຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ ເທິງພູ ຊຶ່ງປະກາດສັນຕິສຸກຕັ້ງແຕ່ເວລາ ນັ້ນມາງາມພຽງ ໃດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕັ້ງແຕ່ ເວລານີ້ ແລະ ຕະຫລອດໄປ!

18 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກທ່ານວ່າ, ນີ້ຍັງບໍ່ທັນໝົດ, ເພາະວ່າ ໂອ້ າພຣະບາດຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງພູທີ່ນຳຂ່າວ ປະເສີດມານັ້ນງາມພຽງ ໃດ, ນັ້ນຄືຜູ້ກໍ່ຕັ້ງ ສັນຕິສຸກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ຜູ້ໄດ້ໂຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ພຣະອົງຜູ້ປະທານຄວາມລອດໃຫ້ ແກ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ;

19 ເພາະວ່າ ຖ້າຫາກບໍ່ມີການໂຖ່ທີ່ພຣະ ອົງເຮັດເພື່ອຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງຖືກຕຽມ ໄວ້ແລ້ວຕັ້ງແຕ່ າການວາງຮາກຖານຂອງ ໂລກນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານ ວ່າ, ຖ້າຫາກບໍ່ມີການໂຖ່ນີ້ແລ້ວ, ມະນຸດທັງ ໝົດ ຕ້ອງຕາຍ.

20 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍ ຈະຂາດອອກ ແລະ ພຣະບຸດ ຈະບົກຄອງ ແລະ ມີອຳນາດ ເໜືອ ກວ່າ ຄວາມ ຕາຍ; ສະນັ້ນ, ພຣະອົງຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດການຟື້ນ ຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍມີຂຶ້ນ.

21 ແລະ ການຟື້ນຄືນຊີວິດຈະເກີດຂຶ້ນ, ແມ່ນ າການຟື້ນຄືນຊີວິດຄັ້ງທຳອິດ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຜູ້ທີ່ເປັນ

ມາ ແລ້ວ, ແລະ ທີ່ເປັນ, ແລະ ທີ່ຈະເປັນ ແມ່ນແຕ່ຈົນເຖິງການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງ ພຣະ ຄຣິດ—ເພາະ ເຊັ່ນ ນີ້ພຣະອົງຈະ ຊົງ ໄດ້ຮັບເອີ້ນ.

22 ແລະ ບັດ ນີ້ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງ ສາດສະດາທັງໝົດ, ແລະ ຄົນທັງຫລາຍທີ່ ເຊື່ອຖືໃນຄຳເວົ້າຂອງພວກເພິ່ນ, ຫລື ຄົນ ທັງຫລາຍ ທີ່ໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ຈະອອກມາຫາການຟື້ນຄືນຊີ ວິດຄັ້ງທຳອິດ; ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງມີການ ຟື້ນຄືນຊີວິດຄັ້ງທຳອິດ.

23 ພວກເຂົາຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໃຫ້ າຢູ່ກັບ ພຣະເຈົ້າຜູ້ໂຖ່ພວກເຂົາ; ດ້ວຍວິທີນີ້ພວກ ເຂົາຈຶ່ງຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ ໂດຍພຣະ ຄຣິດຜູ້ເຮັດໃຫ້ສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍ ນັ້ນ ຂາດອອກ.

24 ແລະ ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຄົນທີ່ມີສ່ວນໃນ ການຟື້ນຄືນຊີວິດຄັ້ງທຳອິດ; ແລະ ຄົນ ພວກນີ້ຄືຄົນທີ່ຕາຍໃນຄວາມໂງ່ຈ້າຂອງ ພວກເຂົາກ່ອນ ພຣະ ຄຣິດ ສະ ເດັດ ມາ, ໂດຍທີ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບປະກາດເລື່ອງ າຄວາມລອດເລີຍ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ນຳເອົາການກັບຄືນຂອງຄົນເຫລົ່ານີ້; ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງມີສ່ວນໃນການຟື້ນຄືນ ຊີວິດຄັ້ງທຳອິດ, ຫລື ມີຊີວິດນິລັນດອນ, ໂດຍຖືກໂຖ່ໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

25 ແລະ າເດັກນ້ອຍໆກໍມີຊີວິດນິລັນ ດອນຄືກັນ.

26 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ ຈົ່ງ າຍ້ານກົວ ແລະ ຕົວສັ່ນ ຕໍ່ພຣະ ພັກຂອງພຣະເຈົ້າ; ເພາະ

<p>18 ກ 3 ນຟ 20:40; ຄພ 128:19. ຂ ຢຮ 16:33. ຄມພ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ. 19 ກ ມຊຢ 4:6. ຂ 2 ນຟ 9:6-13.</p>	<p>21 ກ ແອວ 40:16-21. 23 ກ ພສສ 24:3-4; 1 ນຟ 15:33-36; ຄພ 76:50-70. ຂ ຄມພ ຄວາມຕາຍ ທາງຮ່າງກາຍ. 24 ກ 2 ນຟ 9:25-26;</p>	<p>ຄພ 137:7. 25 ກ ຄພ 29:46; 137:10. ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ— ຄວາມລອດຂອງເດັກນ້ອຍ. 26 ກ ພຍ 5:29; ຢຄ 6:9.</p>
---	---	---

ພວກທ່ານຄວນຈະສັ່ນສະທ້ານ; ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ໄຖ່ຜູ້ໃດທີ່ ະກະບົດຕໍ່ພຣະອົງ ແລະ ະຕາຍໄປໃນບາບຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນຄົນທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ຕາຍໄປໃນບາບຂອງພວກເຂົາ ນັບແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂລກ, ທີ່ກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ໂດຍເຈດຕະນາ, ໂດຍທີ່ຮູ້ຈັກພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວແຕ່ບໍ່ຮັກສາມັນ; ະຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືພວກທີ່ ະບໍ່ມີສ່ວນໃນການຟື້ນຄືນຊີວິດຄັ້ງທຳອິດ.

27 ສະນັ້ນ ພວກທ່ານບໍ່ຄວນຕົວສັ່ນບໍ່? ເພາະວ່າຄວາມລອດຈະບໍ່ມາເຖິງຄົນເຊັ່ນນັ້ນ; ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ໄຖ່ຄົນເຊັ່ນນັ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄຖ່ຄົນເຊັ່ນນັ້ນບໍ່ໄດ້; ເພາະວ່າພຣະອົງປະຕິເສດພຣະອົງເອງບໍ່ໄດ້; ເພາະພຣະອົງປະຕິເສດ "ຄວາມຍຸດຕິທຳບໍ່ໄດ້ເມື່ອມີການຮຽກຮ້ອງ.

28 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ເວລາ ຈະ ມາ ເຖິງທີ່ຄວາມລອດຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຖືກ "ປ່າວປະກາດແກ່ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ.

29 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ະຄົນຍາມຂອງພຣະອົງຈະຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງຂອງພວກເຂົາ; ພວກເຂົາຈະຮ້ອງເພງເປັນສຽງດຽວກັນ; ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະເຫັນດ້ວຍຕາເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳເອົາຊີໂອນຄືນມາ.

30 ຈົ່ງເບິ່ງສຽງປີຕີຍິນດີ, ຮ້ອງເພງນຳກັນ, ກຸງ ເຢຣູ ຊາເລັມ ເອີຍ ເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ເປັນ

ເມືອງຮົກຮ້າງ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອອຍໃຈຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ໄຖ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ.

31 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກາງແຂນອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງໃນສາຍຕາຂອງປະຊາຊາດທັງປວງ, ແລະ ທົ່ວທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະເຫັນການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

ບົດທີ 16

ພຣະ ເຈົ້າ ໄຖ່ ມະນຸດ ຈາກ ສະພາບ ອັນ ຫລົງທາງ ແລະ ຕົກຕ່ຳ ຂອງ ພວກເຂົາ— ຜູ້ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍກາມມະລົມຈະເປັນຢູ່ຄືກັບວ່າບໍ່ໄດ້ຮັບການໄຖ່—ພຣະຄຣິດເຮັດໃຫ້ເກີດການຟື້ນຄືນຊີວິດທີ່ເປັນນິດ ຫລື ຄວາມອັບປະ ໂຫຍດອັນບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ. ປະມານ 148 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເມື່ອອະບິນາໄດເວົ້າຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ ເພິ່ນໄດ້ເດີນອອກໄປ ແລະ ກ່າວວ່າ: ເວລາຈະມາເຖິງເມື່ອຄົນທັງຫລາຍຈະເຫັນ "ຄວາມລອດຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ເມື່ອທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງຈະເຫັນພ້ອມກັນ, ແລະ ຈະຮັບສາລະພາບຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າວ່າ ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງນັ້ນຍຸດຕິທຳ.

2 ແລະ ເມື່ອນັ້ນຄົນຊົ່ວຈະຖືກ "ຂັບໄລ່ອອກໄປ, ແລະ ພວກເຂົາຈະມີເຫດໃຫ້ຮ້ອງຄວນ, ແລະ ຮ້ອງໄທ້, ແລະ ຈົມວ່າ,

<p>26 ຂ 1 ນຟ 2:21-24. ຄ ອຊກ 18:26; 1 ນຟ 15:32-33; ມຣນ 10:26. ງ ແອວ 40:19.</p>	<p>ຈ ຄພ 76:81-86. 27 ກ ແອວ 34:15-16; 42:1. 28 ກ ຄມພ ວຽກງານເຜີຍແຜ່. 29 ກ ຄມພ ຍາມ, ຄົນຍາມ. 16 1 ກ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ.</p>	<p>ຂ ມຊຍ 27:31. 2 ກ ຄພ 63:53-54. ຂ ມທ 13:41-42; ລກ 13:28; ແອວ 40:13.</p>
---	---	--

ແລະ ກັດແຂ້ວຄົງວຸ້ນ; ແລະ ນີ້ເປັນຍ້ອນວ່າພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອພັງສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄຖ່ພວກເຂົາ.

3 ເພາະວ່າ ພວກເຂົາເປັນຄົນມີ ກາມມະລົມ ແລະ ຕໍ່າຊ້າ, ແລະ ມານມີອໍານາດເໜືອພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ງູເຖົ້າໂຕນັ້ນໄດ້ ທລອກ ລວງ ບິດາ ມານດາ ຜູ້ທຳອິດຂອງພວກເຮົາ, ຊຶ່ງເປັນມາຂອງສາເຫດຂອງ ການຕົກຂອງພວກເພິ່ນ; ຈຶ່ງເປັນສາເຫດໃຫ້ມະນຸດຊາດທັງປວງກັບມາມີກາມມະລົມ, ຕັນຫາໜ້າມືດ, ຕໍ່າຊ້າ, ຳຮູ້ ຈັກຄວາມຊົ່ວຈາກຄວາມດີ, ຍອມຕົນຂຶ້ນກັບມານ.

4 ມະນຸດ ຊາດ ທັງ ປວງ ຈຶ່ງ ທລົງ ທາງໄປແນວນັ້ນ; ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຈະທລົງທາງຢູ່ຢາງບໍ່ມີວັນສຸດ ຖ້າຫາກພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກສະພາບອັນທລົງທາງ ແລະ ຕົກຕໍ່າຂອງພວກເຂົາ.

5 ແຕ່ຈຶ່ງຈຳໄວ້ວ່າ ຜູ້ໃດທີ່ຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາບແຫ່ງ ກາມມະລົມຂອງຕົນເອງ, ແລະ ດຳເນີນຕໍ່ໄປໃນທາງຂອງບາບແລະການກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຜູ້ນັ້ນຈະຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາບຕົກຕໍ່າຂອງຕົນ ແລະ ມານມີອໍານາດທັງໝົດເໜືອເຂົາ. ສະນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງເປັນຄືກັນກັບບໍ່ມີ ການໄຖ່ເລີຍ, ເປັນສັດ

ຕູຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ມານກໍເປັນສັດຕູຂອງພຣະເຈົ້າຄືກັນ.

6 ແລະ ບັດນີ້ຖ້າຫາກພຣະຄຣິດບໍ່ສະເດັດມາຍັງແຜ່ນດິນໂລກ, ກ່າວເຖິງສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ ເໝືອນດັ່ງມັນມາເຖິງແລ້ວ, ການໄຖ່ກໍຈະມີຂຶ້ນບໍ່ໄດ້.

7 ແລະ ຖ້າຫາກພຣະຄຣິດບໍ່ລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ, ຫລື ວ່າເຮັດໃຫ້ສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍຂາດອອກ ເພື່ອໃຫ້ຫລຸມຝັງສົບບໍ່ມີໄຂຊະນະ, ແລະ ເພື່ອຄວາມຕາຍຈະບໍ່ມີ ຄວາມເຈັບປວດ, ແລ້ວຈະບໍ່ມີການຟື້ນຄືນຊີວິດເລີຍ.

8 ແຕ່ມັນມີ ການຟື້ນຄືນຊີວິດ, ສະນັ້ນຫລຸມຝັງສົບຈຶ່ງບໍ່ມີໄຂຊະນະ, ແລະ ຄວາມເຈັບປວດແຫ່ງ ຄວາມຕາຍຈະຖືກກືນເຂົ້າໄປໃນພຣະຄຣິດ.

9 ພຣະອົງເປັນ ແສງສະຫວ່າງ ແລະ ຊີວິດຂອງໂລກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນແສງສະຫວ່າງອັນບໍ່ມີບ່ອນສິ້ນສຸດ, ຊຶ່ງຈະບໍ່ມີຄວາມມືດເລີຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເປັນຊີວິດອັນບໍ່ມີບ່ອນສິ້ນສຸດ ຊຶ່ງຈະບໍ່ມີຄວາມຕາຍເລີຍ.

10 ເຖິງແມ່ນວ່າຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະນີ້ຈະຖືກສວມໃສ່ ຄວາມເປັນອະມະຕະ, ແລະ ຄວາມເນົ່າເປື້ອນຈະສວມໃສ່ຄວາມບໍ່ເນົ່າເປື້ອນ, ແລະ ຈະຖືກນຳໄປ ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບ່ອນພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອ

3 ກ ຄລຕ 5:16-25; ມຊຢ 3:19. ຄມພ ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ. ຂ 2 ນພ 9:8-9. ຄມພ ມານ. ຄ ປຖກ 3:1-13; ມຊ 4:5-19. ງ ຄມພ ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ. ຈ 2 ນພ 2:17-18, 22-26.

4 ກ ແອວ 42:6-14. 5 ກ ແອວ 41:11. ຄມພ ກາມມະລົມ. ຂ ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່. 6 ກ ມຊຢ 3:13. 7 ກ ຮສອ 13:14; ມຊຢ 15:8, 20. 8 ກ ແອວ 42:15. ຄມພ ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ. ຂ ອຊຢ 25:8;

1 ກສທ 15:54-55; ມມ 7:5. 9 ກ ຄພ 88:5-13. ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ. 10 ກ ແອວ 40:2. ຄມພ ອະມະຕະ, ຄວາມເປັນອະມະຕະ. ຂ ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.

ຮັບ ການພິພາກສາຈາກພຣະອົງຕາມ
ວຽກງານຂອງພວກເຂົາ ບໍ່ວ່າພວກເຂົາຈະ
ດີຫລືຈະຊົ່ວ—

11 ຖ້າຫາກມັນດີ, ກໍໄປເຖິງການຟື້ນຄືນ
ຊີວິດ ແລະ ມີຄວາມຜາສຸກອັນ ບໍ່ມີວັນສິ້ນ
ສຸດ; ແລະ ຖ້າຫາກມັນຊົ່ວ, ກໍໄປເຖິງການ
ຟື້ນຄືນຊີວິດສູ່ຄວາມອັບປະໂຫຍດອັນ ບໍ່
ມີວັນສິ້ນສຸດ, ໂດຍຖືກສົ່ງໄປໃຫ້ມານຜູ້ທີ່
ພວກເຂົາຂຶ້ນກັບມັນ, ຊຶ່ງແມ່ນຄວາມອັບ
ປະໂຫຍດ—

12 ໂດຍໄປຕາມຄວາມປະສົງອັນເຕັມ
ໄປດ້ວຍກາມມະລິນ ແລະ ຄວາມປາດຖະ
ໜາຂອງພວກເຂົາເອງ ໂດຍບໍ່ເຄີຍເອີ້ນຫາ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທັງໆທີ່ພຣະພາຫາແຫ່ງ
"ຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງເດ່ອອກມາ
ຫາພວກເຂົາ; ຊຶ່ງເປັນພຣະພາຫາແຫ່ງ
ຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງເດ່ອອກມາຫາ
ພວກເຂົາແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ຮັບເອົາ;
ພວກເຂົາຖືກເຕືອນເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
ຂອງພວກເຂົາ ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ປະຖິ້ມມັນ
ເລີຍ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບພຣະບັນຊາ
ໃຫ້ກັບໃຈ ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ກັບໃຈເລີຍ.

13 ແລະ ບັດນີ້, ພວກທ່ານຈະບໍ່ສັ່ນສະ
ທ້ານ ແລະ ກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກ
ທ່ານບໍ່, ແລະ ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າ ພຽງແຕ່ໃນ
ແລະ ໂດຍທາງພຣະຄຣິດເທົ່ານັ້ນທີ່ພວກ
ທ່ານຈະລອດໄດ້?

14 ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານສິດສອນ
"ກິດຂອງໂມເຊແລ້ວ, ກໍຕ້ອງສິດສອນອີກ
ວ່າ ມັນຈະເປັນເງົາຂອງສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ—

15 ຈົ່ງສິດສອນພວກເຂົາວ່າ ການໄຖ່ມາ

ເຖິງ ໂດຍທາງພຣະຄຣິດ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຜູ້ຊຶ່ງເປັນ "ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ
ອົງນີ້. ອາແມນ.

ບົດທີ 17

*ແອວມາເຊື້ອ ແລະ ຂຽນຄຳເວົ້າຂອງອະ
ບິນາໄດໄວ້—ອະບິນາໄດຕາຍຢ່າງທໍລະ
ມານຢູ່ໃນກອງໄຟ—ເພິ່ນທຳນາຍເຖິງພະ
ຍາດ ແລະ ຄວາມຕາຍໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນ
ຖືກເຜົາຢູ່ໃນກອງໄຟ. ປະມານ 148 ປີ
ກ່ອນ ຄ.ສ.*

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ເມື່ອອະບິນາໄດກ່າວຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ຈົບ
ແລ້ວ, ກະສັດໄດ້ສັ່ງໃຫ້ "ພວກປະໂລຫິດ
ເອົາເພິ່ນໄປ ແລະ ໃຫ້ຂ້າເພິ່ນຖິ້ມເສຍ.

2 ແຕ່ມີຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາພວກປະໂລຫິດ
ນັ້ນຊື່ວ່າ "ແອວມາ, ລາວເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນ
ຂອງນິໂຟຄີກັນ. ແລະ ລາວເປັນຄົນໝຸ່ມ
ແໜ້ນ, ແລະ ລາວ ຈຶ່ງເປັນຄຳເວົ້າຂອງ
ອະບິນາໄດ, ເພາະລາວຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍ ຊຶ່ງອະບິນາໄດໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວ
ກັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນ; ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງວົງວອນ
ກະສັດເພື່ອບໍ່ໃຫ້ກະສັດຄຽດແຄ້ນໃຫ້ອະບິ
ນາໄດ, ແຕ່ໃຫ້ປ່ອຍເພິ່ນໄປຢ່າງສັນຕິ.

3 ແຕ່ກະສັດໄດ້ຄຽດແຄ້ນຫລາຍຂຶ້ນ
ແລະ ສັ່ງໃຫ້ຂັບໄລ່ແອວມາອອກໄປຈາກ
ບັນດາພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ສັ່ງຂ້າໃຊ້ໃຫ້
ຕິດຕາມໄປເພື່ອຈະໄດ້ຂ້າລາວເສຍ.

4 ແຕ່ລາວໄດ້ໜີໄປກ່ອນ ແລະ ລີ້ຊ່ອນ
ຕົວຢູ່ຈົນພວກເຂົາຫາບໍ່ເຫັນ. ແລະ ໂດຍ

10 ຄ ແອວ 41:3-6.	ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ.	2 ກ ມຊຢ 23:6, 9-10.
11 ກ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ. ຂ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ.	14 ກ ຄມພ ກິດຂອງໂມເຊ. 15 ກ ມຊຢ 3:8; 5:7; ອທ 3:14.	ຄມພ ແອວມາຜູ້ເປັນບິດາ. ຂ ມຊຢ 26:15.
12 ກ ຄມພ ເມດຕາ,	17 1 ກ ມຊຢ 11:1, 5-6.	

ທີ່ລີ້ຊ່ອນຕົວຢູ່ຫລາຍມື້ ລາວໄດ້ "ຂຽນຂໍ້ຄວາມຂຶ້ນອະບິນາໄດເວົ້າໄວ້ທັງໝົດ.

5 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກະສັດ ໃຫ້ທະຫານຍາມຂອງຕົນລ້ວມອະບິນາໄດເວ້ ແລະ ຈັບເພິ່ນ; ແລະ ພວກເຂົາມັດເພິ່ນ ແລະ ເອົາເພິ່ນເຂົ້າຄຸກ.

6 ແລະ ສາມມື້ຕໍ່ມາ, ກະສັດ ໄດ້ປຶກສາກັບພວກປະໂລຫິດຂອງຕົນ, ແລ້ວເພິ່ນຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ເອົາເພິ່ນມາຢູ່ຕໍ່ທ້າເພິ່ນອີກ.

7 ແລະ ເພິ່ນກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ອະບິນາໄດ, ພວກເຮົາພົບ ຂໍ້ກ່າວຫາເຈົ້າແລ້ວ, ແລະ ເຈົ້າສົມຄວນທີ່ຈະຕາຍ.

8 ເພາະເຈົ້າເວົ້າວ່າ "ພຣະເຈົ້າພຣະອົງເອງຈະສະເດັດລົງມາໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ; ແລະ ບັດນີ້, ເພາະເຫດນີ້ເຈົ້າຈະຕ້ອງຕາຍ ເວັ້ນເສຍ ແຕ່ເຈົ້າຈະຖອນຄຳເວົ້າທັງໝົດຊຶ່ງເຈົ້າເວົ້າບໍ່ດີກ່ຽວກັບພວກເຮົາ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ.

9 ບັດນີ້ອະບິນາໄດກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ຂ້ານ້ອຍກ່າວກັບທ່ານວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຖອນຄຳເວົ້າຊຶ່ງຂ້ານ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບທ່ານກ່ຽວກັບ ຜູ້ຄົນ ພວກນີ້, ເພາະ ມັນ ເປັນ ຄວາມຈິງ; ແລະ ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຮູ້ເຖິງຄວາມແນ່ນອນຂອງມັນ ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງຍອມຕົວໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງທ່ານ.

10 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະຍອມເຖິງ ແມ່ນ ຈົນ ເຖິງ ສິ້ນ ລົມ ຫາຍໃຈ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຖອນຄຳເວົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ມັນ ຈະຍືນເປັນປະຈັກພະຍານກ່າວໂທດທ່ານ. ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານສັ່ງປະຫານຂ້ານ້ອຍ ທ່ານກໍເຮັດໃຫ້ "ຜູ້ບໍລິສຸດຕ້ອງເສຍຊີວິດ, ແລະ ການກະທຳເຊັ່ນນີ້ຈະຍືນເປັນປະຈັກພະຍານກ່າວໂທດທ່ານ ໃນວັນສຸດທ້າຍນຳອີກ.

11 ແລະ ບັດນີ້ກະສັດ ໂນອາເກືອບຈະປ່ອຍຕົວເພິ່ນໄປ ເພາະເພິ່ນຍ້ານກົວຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນ; ເພາະເພິ່ນຍ້ານວ່າ ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າຈະເກີດກັບເພິ່ນ.

12 ແຕ່ພວກປະໂລຫິດ ເພິ່ນ, ແລະ ເລີ່ມກ່າວຫາເພິ່ນ, ມີຄຳວ່າ: ມັນໝິ່ນປະໝາດກະສັດ. ສະນັ້ນກະສັດຈຶ່ງຖືກຍຸຍົງໃຫ້ມີຄວາມຄຽດແຄ້ນໃຫ້ເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນຈຶ່ງປ່ອຍເພິ່ນໃຫ້ຖືກປະຫານຊີວິດ.

13 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ຈັບເພິ່ນໄປ, ແລ້ວມັດເພິ່ນ ແລະ ໂບຍ ຕີ ຮ່າງ ກາຍ ຂອງ ເພິ່ນ ດ້ວຍຫວາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນໃຫ້ເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ.

14 ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອແປວໄຟເລີ່ມຈະໄໝ້ເພິ່ນ, ເພິ່ນໄດ້ຮ້ອງໃສ່ພວກເຂົາ, ມີຄວາມວ່າ:

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງທີ່ພວກທ່ານກະທຳກັບຂ້າພະເຈົ້າສັນໃດ, ມັນກໍຈະເກີດກັບພວກທ່ານສັນນັ້ນ ຄືລູກຫລານຂອງພວກທ່ານຈະເຮັດໃຫ້ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍລະມານເຖິງແມ່ນດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດຂອງ "ຄວາມຕາຍດ້ວຍໄຟ; ແລະ ນີ້ເປັນເພາະພວກເຂົາເຊື່ອໃນການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

16 ແລະ ເຫດ ການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກທ່ານຈະເປັນທຸກດ້ວຍພະຍາດນາງປະການ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກທ່ານ.

17 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກທ່ານຈະຖືກ "ລົງໂທດຮອບດ້ານ ແລະ ຖືກຂັບໄລ່ຕ້ອນໄປ ແລະ ກະຈັດກະຈາຍໄປທາງນັ້ນທາງ

4 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ.	10 ກ ແອວ 60:13.	ແອວ 25:4-12.
8 ກ ມຊຍ 13:25, 33-34.	15 ກ ມຊຍ 13:9-10;	17 ກ ມຊຍ 21:1-5, 13.

ນີ້, ຈະເປັນເໝືອນດັ່ງຝູງແກະປາທີ່ຖືກສັດປາຂັບໄລ່ປອງຮ້າຍ.

18 ແລະ ໃນມື້ນັ້ນພວກທ່ານຈະຖືກລ່າ, ແລະ ພວກທ່ານຈະຖືກຈັບໄປໂດຍມີສັດຕູຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ເມື່ອນັ້ນພວກທ່ານຈະຮັບທຸກທໍລະມານດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດຂອງ "ຄວາມຕາຍດ້ວຍໄຟດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮັບທຸກທໍລະມານຢູ່ໃນຂະນະນີ້.

19 ພຣະເຈົ້າຈະ "ແກ້ແຄ້ນຄົນທີ່ທໍາລາຍຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງດັ່ງນັ້ນ. ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງຮັບເອົາຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເທີ້ນ.

20 ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອອະບິນາໄດກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ເພິ່ນກໍລົ້ມລົງຮັບຄວາມຕາຍດ້ວຍໄຟ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນຖືກປະຫານເພາະເພິ່ນບໍ່ຍອມປະຕິເສດພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍໄດ້ຜະນຶກຄວາມຈິງຂອງຄໍາເວົ້າຂອງເພິ່ນດ້ວຍຄວາມຕາຍ.

ບົດທີ 18

ແອວມາສັ່ງສອນຢ່າງງຽບງຽມ—ເພິ່ນໄດ້ຕັ້ງພັນທະສັນຍາຂອງການບັບຕິສະມາ ແລະ ບັບຕິສະມາ ໃນນ້ຳມໍມອນ—ເພິ່ນໄດ້ສ້າງຕັ້ງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ—ພວກເຂົາທຳງານລ້ຽງຕົວເອງ ແລະ ສິດສອນຜູ້ຄົນ—ແອວມາກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຫລົບໜີຈາກກະສັດໂນອາ ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ປະມານ 147-145 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືແອວມາ, ໄດ້ຫລົບໜີຈາກພວກຄົນໃຊ້ຂອງກະສັດໂນອາ, ໄດ້ "ກັບໃຈຈາກບາບ ແລະ

ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເພິ່ນ, ແລະ ທ່ອງທ່ຽວໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນຢ່າງງຽບງຽມ, ແລະ ເລີ່ມສິດສອນຄໍາຂອງອະບິນາໄດ—

2 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ, ແລະ ກ່ຽວກັບການພື້ນຄົນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍນໍາອີກ, ແລະ "ການໄຖ່ຜູ້ຄົນ, ຊຶ່ງຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເກີດຂຶ້ນໂດຍ "ອໍານາດ, ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານ, ແລະ ໂດຍການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ການພື້ນຄົນພຣະຊົນ ແລະ ການສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນຂອງພຣະອົງ.

3 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສິດສອນຄົນເປັນຈໍານວນຫລວງຫລາຍທີ່ຍອມຟັງຄໍາເວົ້າຂອງເພິ່ນ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສິດສອນພວກເຂົາຢ່າງງຽບງຽມເພື່ອກະສັດຈະບໍ່ຮູ້ເຖິງເລື່ອງນີ້. ແລະ ຫລາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອຄໍາເວົ້າຂອງເພິ່ນ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ເຊື່ອເພິ່ນໄດ້ອອກໄປຫາ "ບ່ອນໜຶ່ງຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ມໍມອນ, ຊຶ່ງກະສັດໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້, ໂດຍທີ່ຢູ່ຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນມັນຈຶ່ງມີສັດປາຢູ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍບາງເວລາຫລື ຕາມລະດູການ.

5 ບັດນີ້, ທີ່ມໍມອນນັ້ນມີອ່າງນໍ້າບໍລິສຸດຢູ່ແຫ່ງໜຶ່ງ, ແລະ ແອວມາໄດ້ໄປຫາບ່ອນນັ້ນ, ມັນມີຟຸ່ມໄມ້ນ້ອຍທີ່ຫາແຫ້ນຢູ່ໃກ້ນໍ້າ, ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ລີ້ຂ່ອນຕົວຢູ່ໃນເວລາກາງເວັນໃຫ້ພື້ນຈາກການຄົ້ນຫາຂອງກະສັດ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຄົນເປັນຈໍານວນຫລວງຫລາຍທີ່ເຊື່ອເພິ່ນໄດ້ໄປບ່ອນນັ້ນ ເພື່ອຟັງຄໍາເວົ້າຂອງເພິ່ນ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກຫລາຍມື້ ມັນມີຄົນເປັນຈໍານວນບໍ່ໜ້ອຍໄປເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ທີ່ມໍມອນເພື່ອຟັງ

18 ກ ມຊຢ 19:18-20. 19 ກ ຄມພ ແກ້ແຄ້ນ, ການແກ້ແຄ້ນ.	18 1 ກ ມຊຢ 23:9-10. 2 ກ ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່.	ຂ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. 4 ກ ແອວ 5:3.
---	---	--

ຄຳເວົ້າຂອງແອວມາ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນທັງໝົດທີ່ເຊື່ອ ໃນຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນກໍໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອຟັງເພິ່ນ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສິດສອນພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ສັ່ງສອນເຖິງການກັບໃຈ, ແລະ ການໂຕ້, ແລະ ການມີສັດທາໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືນ້ຳມຸມອນ (ເພາະເອີ້ນຊື່ມັນແບບນັ້ນ) ແລະ ບັດນີ້, ຍ້ອນວ່າພວກທ່ານ ກໍປາດຖະໜາຈະເຂົ້າມາຫາ ສິ່ງຊົມຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ມີຊື່ວ່າຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຕັ້ງໃຈຈະແບກຫາບພາລະຂອງກັນແລະກັນ, ເພື່ອຈະໄດ້ແບ່ງເບົາ;

9 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເຕັມໃຈທີ່ຈະເປັນທຸກກັບຄືນທີ່ເປັນທຸກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈະປອບໃຈຄົນທີ່ຕ້ອງການຄວາມປອບໃຈ, ແລະ ຈະຍືນເປັນ ພະຍານຂອງພຣະເຈົ້າໃນທຸກເວລາ ແລະ ໃນທຸກສິ່ງ, ແລະ ໃນທຸກບ່ອນທີ່ພວກທ່ານຢູ່, ເຖິງແມ່ນຈົນເຖິງຄວາມຕາຍ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະຖືກໂຕ້ໂດຍພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ກັບບັນດາຜູ້ຄົນຂອງ ການພົ້ນຄືນຊີວິດຄັ້ງທຳອິດ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະມີ ສິ່ງຊີວິດນິລັນດອນ—

10 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຖ້າຫາກສິ່ງນີ້ເປັນຄວາມປາດຖະໜາຂອງໃຈຂອງພວກທ່ານແລ້ວ, ພວກທ່ານມີຫຍັງແດ່ຂັດຂ້ອງທີ່ຈະຮັບ ບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອຈະ

ເປັນພະຍານຕໍ່ພຣະອົງ, ວ່າພວກທ່ານໄດ້ເຂົ້າເຮັດ ພັນທະສັນຍາກັບພຣະອົງ, ວ່າພວກທ່ານຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ທຸ້ມເທພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງລົງມາເທິງພວກທ່ານຢ່າງຫລວງຫລາຍຍິ່ງຂຶ້ນ?

11 ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອຜູ້ຄົນໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ພວກເຂົາຕົບມືດ້ວຍຄວາມສຸກ ແລະ ຮ້ອງອອກມາວ່າ: ນີ້ຄືຄວາມປາດຖະໜາຂອງໃຈຂອງພວກເຮົາ.

12 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ແອວມາໄດ້ພາເຮລາມ, ຊຶ່ງເປັນຄົນໜຶ່ງໃນກຸ່ມທຳອິດ, ແລະ ອອກໄປຍືນຢູ່ໃນນ້ຳ, ແລະ ຮ້ອງວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງໂປດທຸ້ມເທພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງລົງມາເທິງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງດ້ວຍເທິນ, ເພື່ອລາວຈະໄດ້ກະທຳການນີ້ດ້ວຍໃຈອັນບໍລິສຸດ.

13 ແລະ ເມື່ອເພິ່ນກ່າວຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາສະຖິດຢູ່ກັບເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮລາມ, ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ ບັບຕິສະມາທ່ານໂດຍ ສິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າອົງຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່, ຊຶ່ງເປັນປະຈັກພະຍານວ່າ ທ່ານໄດ້ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງຈົນກວ່າທ່ານຈະຕາຍທາງຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະ; ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫລັງລົງມາເທິງທ່ານ; ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງປະທານຊີ

<p>7 ກ ແອວ 5:11-13. 8 ກ ຄພ 20:37. ຂ ຄມພ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຄ ຄມພ ເມດຕາສົງສານ, ຄວາມເມດຕາສົງສານ. 9 ກ ຄມພ ເປັນພະຍານ;</p>	<p>ພະຍານ; ວຽກງານເຜີຍແຜ່. ຂ ມຊຢ 15:21-26. ຄ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ. 10 ກ 2 ນພ 31:17. ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ. 13 ກ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຂ 3 ນພ 11:23-26; ຄພ 20:72-74. ຄ ຫຼຸຂ 1:5. ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ.</p>
--	--	---

ວິດນິລັນດອນໃຫ້ແກ່ທ່ານ ໂດຍ ການໄຖ່ຂອງພຣະຄຣິດ, ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຕຽມໄວ້ຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກດ້ວຍເທີນ.

14 ແລະ ຫລັງຈາກແອວມາກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ທັງແອວມາ ແລະ ເຮລາມ ກໍ່ "ຜັງຕົວຢູ່ໃນນ້ຳ; ແລະ ທັງສອງລູກຂຶ້ນ ແລະ ອອກມາຈາກນ້ຳດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ, ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານ.

15 ແລະ ແອວມາໄດ້ພາຄົນໜຶ່ງອອກໄປໃນນ້ຳອີກເປັນຄັ້ງທີສອງ, ແລະ ໃຫ້ບັບຕິສະມາເຂົາຕາມແບບຢາງເໝືອນຄັ້ງທຳອິດ, ພຽງແຕ່ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຜັງຕົວຂອງເພິ່ນໃນນ້ຳອີກ.

16 ແລະ ຕາມວິທີນີ້ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ ແກ່ ທຸກຄົນ ທີ່ອອກໄປ ຍັງ ບ່ອນມໍ່ມອນ; ແລະ ພວກເຂົາມີຈຳນວນຢູ່ສອງຮ້ອຍສີ່ຄົນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບ "ບັບຕິສະມາໃນນ້ຳມໍ່ມອນ, ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍ ສະພາບຂອງພຣະເຈົ້າ.

17 ແລະ ພວກເຂົາຖືກເອີ້ນວ່າສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ຫລື "ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ, ຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນມາ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ ໂດຍອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ຖືກຮວມເຂົ້າໃນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືແອວມາ, ໂດຍໄດ້ຮັບ "ສິດອຳນາດຈາກພຣະເຈົ້າໃຫ້ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ; ເຖິງແມ່ນ

ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດຄົນໜຶ່ງຕໍ່ທຸກຈຳນວນ ຫ້າສິບຄົນຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອສັ່ງສອນພວກເຂົາ ແລະ ເພື່ອ ສິດສອນຄົນເຫລົ່ານັ້ນເຖິງສິ່ງທີ່ກ່ຽວກັບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

19 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາວ່າ ບໍ່ໃຫ້ສິດສອນສິ່ງອື່ນນອກຈາກເປັນສິ່ງທີ່ເພິ່ນສິດສອນໄວ້, ແລະ ໄດ້ເວົ້າຈາກປາກຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດ.

20 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາວ່າ ບໍ່ໃຫ້ "ສັ່ງສອນສິ່ງອື່ນນອກຈາກຈະເປັນເລື່ອງຂອງການກັບໃຈ ແລະ ມີສັດທາໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ໄດ້ໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.

21 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາວ່າ ບໍ່ຄວນມີ "ການຂັດແຍ້ງກັນແຕ່ຄວນມັ່ງຫາດ້ວຍຕາ ສົ່ງກັນ ໂດຍມີສັດທາ ແລະ ບັບຕິສະມາດຽວ, ໂດຍໃຫ້ໃຈຂອງພວກເຂົາຜູກພັນກັນໄວ້ໃນ ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ ແລະ ໃນຄວາມຮັກທີ່ມີຕໍ່ກັນ.

22 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາໃຫ້ສັ່ງສອນເຊັ່ນນັ້ນ. ແລະ ໂດຍວິທີນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຈະກາຍ "ເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ.

23 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາຄວນຖືວັນ "ຊະບາໂຕ, ແລະ ຮັກສາມັນໃຫ້ສັກສິດ, ແລະ ທຸກໆມື້ພວກເຂົາຄວນຖວາຍຄວາມຂອບພຣະໄທແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

24 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາອີກວ່າ ປະ

<p>13 ກ ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່. ຈ ມຊ 4:2; 5:9.</p> <p>14 ກ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ບັບຕິສະມາໂດຍການລົງໄປໃນນ້ຳພົດທັງຕົວ.</p> <p>16 ກ ມຊຢ 25:18. ຂ ຄມພ ພຣະຄຸນ.</p>	<p>17 ກ 3 ນພ 26:21; 27:3-8. ຄມພ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p> <p>18 ກ ຄມພ ຖານປະໂລຫິດ. ຂ ຄມພ ສອນ, ຜູ້ສອນ, ຄູສອນ.</p> <p>20 ກ ຄພ 15:6; 18:14-16.</p> <p>21 ກ 3 ນພ 11:28-30. ຄມພ ຂັດແຍ້ງ,</p>	<p>ການຂັດແຍ້ງ. ຂ ມທ 6:22; ຄພ 88:67-68.</p> <p>ຄ ຄມພ ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ, ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ.</p> <p>22 ກ ມຊຢ 5:5-7; ມຊ 6:64-68.</p> <p>23 ກ ມຊຢ 13:16-19; ຄພ 59:9-12.</p>
--	--	--

ໂລຫິດຜູ້ທີ່ເພິ່ນແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ຄວນ "ທ່າງານ ລັງຕົວເອງດ້ວຍມືຂອງຕົນ.

25 ແລະ ທຸກອາທິດມີມື້ໜຶ່ງທີ່ຕັ້ງໄວ້ເພື່ອ ພວກເຂົາຈະມາຮ່ວມກັນເພື່ອສິດສອນຜູ້ ຄົນ, ແລະ ເພື່ອ "ນະມັດສະການ ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໃຫ້ມາຊຸມນຸມກັນເລື້ອຍໆເທົ່າທີ່ຈະ ເຮັດໄດ້.

26 ແລະ ປະໂລຫິດຈະບໍ່ອາໄສຜູ້ຄົນໃຫ້ ມາຄໍ້າຈູນຕົນ; ແຕ່ດ້ວຍການທ່າງານຂອງ ພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບ "ພຣະຄູນ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເຂັ້ມ ແຂງຫລາຍຂຶ້ນໃນພຣະວິນຍານ, ໂດຍມີ "ຄວາມຮູ້ເຖິງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາ ຈະໄດ້ສິດສອນດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ສິດ ອຳນາດຈາກພຣະເຈົ້າ.

27 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ແອວມາສັ່ງວ່າ ຜູ້ ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກຄວນໃຫ້ເຂົ້າຂອງ "ຂອງຕົນຕາມທີ່ເຂົາມີ; ຖ້າຫາກເຂົາມີ ຫລາຍກໍຄວນໃຫ້ຫລາຍ; ແລະ ສຳລັບຜູ້ທີ່ ມີໜ້ອຍກໍຄວນໃຫ້ໜ້ອຍ; ແລະ ສຳລັບຜູ້ທີ່ ບໍ່ມີ ຄວນເອົາໃຫ້ເຂົາ.

28 ແລະ ໂດຍວິທີນີ້ເຂົາຄວນໃຫ້ເຂົ້າ ຂອງຂອງເຂົາດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ ແລະ ດ້ວຍຄວາມປາດຖະໜາດີ ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ກັບປະໂລຫິດເຫລົ່ານີ້ຊຶ່ງຂັດສົນ, ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ສຳລັບທຸກຄົນທີ່ຂັດສົນ, ແລະ ເປືອຍເປົ່າ.

29 ແລະ ຕາມນີ້ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກ ເຂົາ ໂດຍໄດ້ຮັບບັນຊາຈາກພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ "ເດີນໄປຢ່າງພາກພູມ

ໃຈຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍ "ການ ໃຫ້ກັນຕາມຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຄວາມ ຕ້ອງການຂອງເຂົາທາງໂລກ ແລະ ທາງ ວິນຍານ.

30 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ທັງໝົດນີ້ໄດ້ເຮັດຢູ່ໃນມໍມອນ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຢູ່ຂ້າງ "ນ້ຳມໍມອນ ໃນປ່າທີ່ຢູ່ໃກ້ ນ້ຳມໍມອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບ່ອນມໍມອນ, ນ້ຳ ມໍມອນ, ປ່າມໍມອນນັ້ນສວຍງາມພຽງໃດ ໃນສາຍຕາຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ມາຫາຄວາມ ຮູ້ເລື່ອງພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາເປັນສຸກພຽງໃດ, ເພາະພວກເຂົາຈະຮ້ອງເພງສັ້ນລະເສີນ ພຣະອົງຕະຫລອດໄປ.

31 ແລະ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນໄປທີ່ "ຊາຍ ແດນຂອງແຜ່ນດິນ ເພື່ອກະສັດຈະບໍ່ໄດ້ຮູ້ ເລື່ອງຂອງພວກເຂົາ.

32 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອກະສັດຮູ້ວ່າມີການເຄື່ອນໄຫວໃນ ບັນດາຜູ້ຄົນ ຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນ ອອກໄປຕິດຕາມເບິ່ງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ. ສະນັ້ນ ໃນມື້ທີ່ພວກເຂົາກຳລັງຮ່ວມຊຸມນຸມກັນ ເພື່ອພັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ນັ້ນ ມັນຈຶ່ງລ່ວງຮູ້ເຖິງກະສັດ.

33 ແລະ ບັດນີ້ກະສັດເວົ້າວ່າ ແອວມາ ກຳລັງຍຸຍົງຜູ້ຄົນໃຫ້ມີການກະບົດຕໍ່ເພິ່ນ; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງສັ່ງກອງທັບຂອງເພິ່ນໃຫ້ ໄປທຳລາຍພວກນັ້ນເສຍ.

34 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ແອວມາ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ຮັບ "ການເຕືອນເຖິງການມາຂອງກອງ

<p>24 ກ ກຈກ 20:33-35; ມຊຍ 27:3-5; ແອວ 1:26.</p> <p>25 ກ ຄມພ ນະມັດສະການ.</p> <p>26 ກ ຄມພ ພຣະຄູນ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຄວາມຮູ້.</p> <p>27 ກ ກຈກ 2:44-45; 4 ນພ 1:3.</p> <p>29 ກ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປ ກັບພຣະເຈົ້າ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຄວາມຜາສຸກ.</p> <p>30 ກ ມຊຍ 26:15.</p> <p>31 ກ ມຊຍ 18:4.</p> <p>34 ກ ມຊຍ 23:1.</p>
---	--	--

ທັບຂອງກະສັດ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເອົາ ຜ້າເຕັນ ແລະ ພາຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ ອອກໄປ ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

35 ແລະ ພວກເຂົາມີຈຳນວນຢູ່ສີ່ຮ້ອຍ ຫ້າສິບຄົນ.

ບົດທີ 19

ກິເດໂອນພະຍາຍາມຂ້າກະສັດ ໂນອາ— ຊາວເລມັນມາຮຸກຮານແຜ່ນດິນ—ກະສັດ ໂນອາຕາຍຢ່າງທຸກທໍລະມານຍ້ອນໄຟ— ລິມໄຮປົກຄອງຢ່າງຊູດຣິດພາສີອາກອນ. ປະມານ 145–121 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກອງ ທັບຂອງກະສັດ ໄດ້ກັບຄືນມາຈາກການ ຊອກຫາຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ບໍ່ ໄດ້ຮັບຜົນ.

2 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ກຳລັງກອງທັບ ຂອງກະສັດມີໜ້ອຍດຽວ ໂດຍລົດຈຳນວນ ລົງ, ແລະ ເລີ່ມມີການແບ່ງແຍກໃນບັນດາ ຜູ້ຄົນທີ່ເຫລືອຢູ່.

3 ແລະ ຄົນສ່ວນໜ້ອຍເລີ່ມເວົ້າຄຸກຄາມ ກະສັດ, ແລະ ເລີ່ມມີການຂັດແຍ້ງໃນບັນ ດາພວກເຂົາ.

4 ແລະ ບັດນີ້ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາ ພວກເຂົາຊື່ວ່າ ກິເດໂອນ ແລະ ລາວເປັນ ຄົນແຂງແຮງ ແລະ ເປັນສັດຕູຂອງກະສັດ, ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງຖອດດາບຂອງລາວອອກ ມາ, ແລະ ສາບານດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນ ວ່າ ລາວຈະຂ້າກະສັດຖິ້ມເສຍ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກິເດໂອນໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບກະສັດ; ແລະ ເມື່ອ ກະສັດເຫັນວ່າກິເດໂອນມີກຳລັງຫລາຍ ກວ່າເພິ່ນ, ຈຶ່ງໄດ້ປົບໜີ ແລະ ຂຶ້ນໄປເທິງ

”ທ່ອງໄກພຣະວິຫານ.

6 ແລະ ກິເດໂອນໄດ້ໄລ່ຕາມກະສັດໄປ ແລະ ກຳລັງຈະຂຶ້ນທ່ອງເພື່ອໄປຂ້າກະສັດ, ແລະ ກະສັດໄດ້ກວາດສາຍຕາໄປທາງ ແຜ່ນດິນເຊັ່ນລອນ, ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ກອງທັບ ຂອງຊາວເລມັນຢູ່ໃນຊາຍແດນຂອງແຜ່ນ ດິນຂອງຕົນແລ້ວ.

7 ແລະ ບັດນີ້ກະສັດໄດ້ຮ້ອງອອກມາ ດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດຂອງຈິດວິນຍານ ວ່າ: ກິເດໂອນ, ຈຶ່ງໄວ້ຊີວິດຂອງເຮົາເຖິດ, ເພາະວ່າຊາວເລມັນກຳລັງເຂົ້າມາ ແລະ ພວກເຂົາຈະທຳລາຍພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະທຳລາຍຜູ້ຄົນຂອງ ເຮົາ.

8 ແລະ ບັດນີ້ກະສັດບໍ່ໄດ້ເປັນຫ່ວງຜູ້ຄົນ ຫລາຍກວ່າເປັນຫ່ວງນຳຊີວິດຂອງຕົນເອງ ເລີຍ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ກິເດໂອນກໍໄດ້ໄວ້ ຊີວິດຂອງກະສັດ.

9 ແລະ ກະສັດໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນໜີໄປ ກ່ອນຊາວເລມັນຈະມາຮອດ, ແລະ ຕົວ ເພິ່ນເອງໄດ້ອອກໄປກ່ອນແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນ ດານພ້ອມດ້ວຍພວກຜູ້ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຂອງພວກເຂົາ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນໄດ້ໄລ່ຕາມພວກເຂົາໄປຈົນທັນ ແລະ ເລີ່ມຂ້າພວກເຂົາ.

11 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດອອກຄຳສັ່ງກັບຜູ້ຄົນວ່າ ຜູ້ຊາຍທັງ ໝົດຄວນປະຖິ້ມເມຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາໄວ້, ແລະ ໜີໄປກ່ອນ ຊາວເລມັນຈະມາຮອດ.

12 ແລະ ບັດນີ້ມີຫລາຍຄົນທີ່ບໍ່ຍອມປະ ຖິ້ມພວກເຂົາ, ແຕ່ຈະຢູ່ນຳ ແລະ ຕາຍນຳ

ພວກເຂົາດີກວ່າ. ສ່ວນຄົນອື່ນໆໄດ້ປະຖິ້ມ
ເມຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ລູກຂອງພວກ
ເຂົາ ແລະ ໜີໄປ.

13 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ພວກທີ່ຢູ່ກັບເມຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ລູກ
ຂອງພວກເຂົາໄດ້ບອກໃຫ້ພວກລູກສາວຜູ້
ສວຍງາມຂອງພວກເຂົາອອກໄປ ແລະ ວົງ
ວອນຊາວເລມັນເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຂ້າພວກເຂົາ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ
ເລມັນມີຄວາມເມດຕາສົງສານພວກເຂົາ
ເພາະພວກເຂົາຫລົງໄຫລກັບຄວາມສວຍ
ງາມຂອງພວກຜູ້ຍິງເຫລົ່ານັ້ນ.

15 ສະນັ້ນ ຊາວເລມັນຈຶ່ງໄວ້ຊີວິດພວກ
ເຂົາ, ແລະ ຈັບເອົາພວກເຂົາໄປເປັນຊະ
ເລີຍ ແລະ ພາພວກເຂົາກັບຄືນໄປຫາ
ແຜ່ນດິນນີໄຟ, ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກ
ເຂົາເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ ໂດຍມີເງື່ອນ
ໄຂວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງມອບກະສັດ ໂນອາ
ໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີຂອງຊາວເລມັນ, ພ້ອມທັງ
ຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາ ຈົນກະທັ້ງເຄິ່ງ
ໜຶ່ງຂອງສິ່ງຂອງທັງໝົດທີ່ຜູ້ຄົນເປັນເຈົ້າ
ຂອງ, ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຄຳຂອງພວກເຂົາ,
ແລະ ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງເງິນຂອງພວກເຂົາ,
ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຄ່າທັງໝົດ, ແລະ ພວກເຂົາ
ຕ້ອງເສຍຊ່ວຍໃຫ້ແກ່ກະສັດຂອງຊາວ
ເລມັນແຕ່ລະປີ.

16 ແລະ ບັດນີ້ໃນບັນດາພວກທີ່ຖືກເອົາ
ໄປເປັນຊະເລີຍນັ້ນ ມີລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງ
ກະສັດຊື່ວ່າ "ລິມໄຮ.

17 ແລະ ບັດນີ້ລິມໄຮບໍ່ຢາກໃຫ້ບິດາ
ຂອງເພິ່ນຖືກທຳລາຍ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ,
ເພິ່ນກໍຮູ້ເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງບິດາຕົນ,
ຕົວເພິ່ນເອງເປັນຄົນຊອບທຳ.

18 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື

ກິເດໂອນ ໄດ້ ສົ່ງ ຄົນ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ
ກັນດານ ເປັນການລັບ ເພື່ອຄົ້ນຫາກະສັດ
ແລະ ຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບເພິ່ນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງ
ເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນຂອງກິເດໂອນໄດ້ພົບຄົນທັງ
ໝົດໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຍົກເວັ້ນແຕ່
ກະສັດກັບພວກປະໂລຫິດຂອງເພິ່ນເທົ່າ
ນັ້ນ.

19 ບັດນີ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ສາບານຢູ່ໃນ
ໃຈວ່າ ພວກເຂົາຈະກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນ
ນີໄຟ, ແລະ ຖ້າຫາກເມຍຂອງພວກເຂົາ
ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາຖືກຂ້າຕາຍ, ແລະ
ຄົນທີ່ຢູ່ກັບພວກເຂົາຖືກຂ້າຕາຍ, ແລ້ວ
ພວກເຂົາຈະພະຍາຍາມແກ້ແຄ້ນແທນ,
ແລະ ຕາຍກັບພວກນັ້ນສາດີກວ່າ.

20 ແລະ ກະສັດ ໄດ້ ສົ່ງ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໃຫ້
ກັບຄືນໄປ; ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຄຽດແຄ້ນ
ໃຫ້ເພິ່ນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ທໍລະມານ
ແລະ "ຂ້າກະສັດດ້ວຍໄຟ.

21 ແລະ ພວກເຂົາກຳລັງຈະເອົາພວກ
ປະໂລຫິດໄປຂ້າກຳອີກ, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້
ບົບໜີໄປກ່ອນ.

22 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ພວກເຂົາກຳລັງຈະກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນ
ນີໄຟ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ພົບກັບຄົນຂອງ
ກິເດໂອນ. ແລະ ຄົນຂອງກິເດໂອນໄດ້ເລົ່າ
ເລື່ອງທັງໝົດທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບເມຍຂອງ
ພວກເຂົາ ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາໃຫ້ພວກ
ເຂົາຟັງ; ແລະ ວ່າຊາວເລມັນອະນຸຍາດໃຫ້
ພວກເຂົາເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ ໂດຍເສຍ
ຊ່ວຍໃຫ້ແກ່ຊາວເລມັນເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງສິ່ງ
ຂອງທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາມີ.

23 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ບອກກັບຄົນຂອງ
ກິເດໂອນວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າກະສັດແລ້ວ,
ແລະ ພວກປະໂລຫິດເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ບົບໜີ

16 ກ ມຊຍ 7:9. | 20 ກ ມຊຍ 17:13-19; ແອວ 25:11.

ໄປໄກ ແລະ ໄດ້ໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງ
ກັນດານ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ
ຈາກພວກເຂົາເສັດພິທີແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍ
ກັບຄືນ ໄປຫາ ແຜ່ນດິນນີໄຟ ດ້ວຍຄວາມ
ຊື່ນຊົມ, ເພາະວ່າເມຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ
ລູກຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້າ; ແລະ ພວກ
ເຂົາໄດ້ເລົ່າໃຫ້ກິເດໂອນພັງເຖິງສິ່ງທີ່ພວກ
ເຂົາໄດ້ກະທຳກັບກະສັດ.

25 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ກະສັດ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ໃຫ້ "ຄຳ ສາບານ
ແກ່ພວກເຂົາວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ ຈະບໍ່ຂ້າ
ພວກເຂົາອີກ.

26 ແລະ ລິມໄຮ ໂດຍ ທີ່ ເປັນ ລູກ ຊາຍ
ຂອງກະສັດ, ດັ່ງນັ້ນຜູ້ຄົນ "ຈິ່ງໄດ້ມອບລາ
ຊາອານາຈັກໃຫ້ເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຄຳ
ສາບານຕໍ່ກະສັດຂອງຊາວເລມັນອີກວ່າ ຜູ້
ຄົນຂອງເພິ່ນ ຈະ ຕ້ອງ ເສຍ ຊ່ວຍ ເຄິ່ງ ໜຶ່ງ
ຂອງສິ່ງຂອງທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາມີ.

27 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ລິມໄຮ ເລີ່ມ ສະຖາປະນາອານາຈັກ ແລະ
ສະຖາປະນາສັນຕິສຸກຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ
ຂອງເພິ່ນ.

28 ແລະ ກະສັດຂອງຊາວເລມັນໄດ້ຈັດ
ຍາມ ໄວ້ທົ່ວແຜ່ນດິນ ເພື່ອກັກຜູ້ຄົນຂອງ
ລິມໄຮໄວ້ໃນແຜ່ນດິນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາ
ໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ
ເພິ່ນ ໄດ້ ລ້ຽງ ດູ ພວກຍາມ ນັ້ນ ດ້ວຍ ເຄື່ອງ
ຊ່ວຍຈາກຊາວນີໄຟ.

29 ແລະ ບັດນີ້ກະສັດລິມໄຮໄດ້ມີສັນຕິ
ສຸກຢູ່ໃນລາຊາອານາຈັກຂອງເພິ່ນຕິດຕໍ່
ກັນເປັນເວລາສອງປີ, ຊຶ່ງຊາວເລມັນບໍ່ໄດ້
ບຽດບຽນ ແລະ ບໍ່ພະຍາຍາມທຳຮ້າຍພວກ
ເຂົາ.

ບົດທີ 20

ພວກລູກສາວບາງຄົນຂອງຊາວເລມັນຖືກ
ລັກພາຕົວ ໄປ ໂດຍ ພວກປະ ໂລ ທິດ ຂອງ
ກະສັດ ໂນອາ—ຊາວເລມັນກໍ່ສົງຄາມກັບ
ລິມໄຮ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ—ກອງທັບ
ຊາວເລມັນ ຖືກ ຕີ ໃຫ້ ຖອຍ ໄປ ແລະ ໄດ້
ສະຫງົບລົງ. ປະມານ 145-123 ປີ ກ່ອນ
ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ມີບ່ອນໜຶ່ງໃນເຊັ່ມລອນ ຊຶ່ງເປັນ
ບ່ອນ ພວກ ລູກ ສາວ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ໄປ
ລວມຕົວກັນ ເພື່ອຮ້ອງເພງ, ແລະ ເຕັ້ນລຳ,
ແລະ ເພື່ອຄວາມມ່ວນຊື່ນນຳກັນ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີໜຶ່ງ
ພວກຜູ້ສາວຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ໄປເຕົ້າໂຮມ
ກັນເພື່ອເຕັ້ນລຳ ແລະ ຮ້ອງເພງ.

3 ແລະ ບັດ ນີ້ ພວກ ປະ ໂລ ທິດ ຂອງ
ກະສັດ ໂນອາ, ໂດຍມີຄວາມລະອາຍໃຈທີ່
ຈະກັບຄືນໄປຫາເມືອງນີໄຟ, ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ພວກເຂົາຍ້ານວ່າພວກເຂົາຈະຖືກຜູ້ຄົນ
ຂ້າ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ກ້າກັບຄືນໄປ
ຫາເມຍຂອງຕົນ ແລະ ລູກຂອງຕົນ.

4 ແລະ ໂດຍທີ່ຢູ່ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ
ດານ, ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ເຫັນໄດ້ພວກລູກ
ສາວຂອງຊາວເລມັນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງລີ້ຈອບ
ເບິ່ງພວກນາງເຫລົ່ານັ້ນ;

5 ແລະ ເວລາທີ່ມີນາງສາວບໍ່ຫລາຍຄົນ
ມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອເຕັ້ນລຳ, ພວກເຂົາ
ຈຶ່ງ ອອກ ມາ ຈາກ ບ່ອນ ລີ້ ແລະ ຈັບ ເອົາ
ພວກນາງ ແລະ ພາ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ
ກັນດານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້
ພາພວກລູກສາວຂອງຊາວເລມັນຊາວສີ່
ຄົນເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາ

ຊາວ ເລມັນ ຮູ້ວ່າ ພວກ ລູກ ສາວ ຂອງ ຕົນ ຫາຍຕົວໄປ, ພວກເຂົາກໍເລີຍມີຄວາມຄຽດ ແຄ້ນ ໃຫ້ຜູ້ຄົນ ຂອງລິມໄສ, ເພາະ ຄິດວ່າ ເປັນນ້ຳມືຂອງຜູ້ຄົນຂອງລິມໄສ.

7 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງສົ່ງກອງທັບຂອງ ຕົນອອກໄປ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕົວກະສັດເອງ ກໍອອກໜ້າຜູ້ຄົນໄປ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟເພື່ອທຳລາຍຜູ້ຄົນ ຂອງລິມໄສ.

8 ແລະ ບັດນີ້ ເມື່ອລິມໄສ ເຫັນກອງທັບ ຂອງຊາວເລມັນຈາກທ່ອງ, ແລະ ເພິ່ນເຫັນ ການຕຽມເຮັດເສິກທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ ແລະ ດັກຖ້າພວກນັ້ນຢູ່ໃນທົ່ງ ແລະ ໃນ ປ່າ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາ ຊາວເລມັນມາເຖິງ, ຜູ້ຄົນຂອງລິມໄສເລີ່ມ ຕໍ່ສູ້ກັບພວກນັ້ນ ຈາກປ່ອນດັກຖ້າ, ແລະ ເລີ່ມຂ້າພວກເຂົາ.

10 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ການ ສູ້ຮົບ ເລີ່ມ ຮ້າຍ ແຮງໜັກຂຶ້ນ, ເພາະ ວ່າພວກເຂົາຕໍ່ສູ້ກັນຄືກັບ ໂຕສິງຕໍ່ສູ້ເພື່ອ ເຫຍື່ອຂອງມັນ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ ຄົນຂອງລິມໄສເລີ່ມໄລ່ຊາວເລມັນໄປທາງ ໜ້າຂອງພວກເຂົາ; ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ຄົນຂອງ ລິມໄສມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງ ຊາວເລມັນກໍຕາມ; ແຕ່ພວກເຂົາກໍ "ຕໍ່ສູ້ ເພື່ອຊີວິດຂອງຕົນ ແລະ ເພື່ອເມຍຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອລູກຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມ ຕໍ່ສູ້ຄືກັນກັບມັງກອນ.

12 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນກະສັດຂອງຊາວເລມັນຢູ່

ໃນບັນດາຄົນທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ; ແຕ່ວ່າເພິ່ນບໍ່ ຫັນຕາຍ; ພຽງແຕ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ, ແລະ ຖືກປະຖົມຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ສ່ວນຜູ້ຄົນຂອງ ເພິ່ນນັ້ນໄດ້ບົບໜີໄປຢ່າງວ່ອງໄວ.

13 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ນຳເອົາກະສັດມາ ແລະ ພັນບາດແຜໃຫ້, ແລະ ນຳເອົາຕົວ ເພິ່ນຂຶ້ນໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າລິມໄສ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືກະສັດຂອງຊາວເລມັນ; ໂດຍ ທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ເພິ່ນຈຶ່ງລົ້ມລົງຢູ່ໃນບັນ ດາຄົນທີ່ຕາຍ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຖືກປະຖົມ ໄວ້; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກຂ້າມ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ນຳ ເອົາຕົວເພິ່ນມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານ; ແລະ ບັດນີ້ຂໍ ໃຫ້ພວກຂ້າມ້ອຍຂ້າເພິ່ນຖິ້ມເສຍ.

14 ແຕ່ລິມໄສໄດ້ເວົ້າກັບຄົນຂອງເພິ່ນ ວ່າ: ພວກເຈົ້າຢາໄດ້ຂ້າເພິ່ນເລີຍ, ແຕ່ຈົ່ງ ນຳເອົາເພິ່ນມານີ້ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ ເຫັນເພິ່ນ. ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ນຳເພິ່ນ ມາ. ແລະ ລິມໄສໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ເຫດ ໃດທ່ານຈຶ່ງຂຶ້ນມາກໍ່ສົງຄາມກັບຜູ້ຄົນຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດ "ຄຳສາບານທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ເຮັດໄວ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງທ່ານເລີຍ; ສະນັ້ນ, ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງເຮັດຜິດຄຳສາບານຂຶ້ງ ທ່ານໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ?

15 ແລະ ບັດນີ້ກະສັດຂອງຊາວເລມັນ ໄດ້ກ່າວວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດຜິດຄຳສາບານ ເພາະວ່າຜູ້ຄົນຂອງທ່ານໄດ້ລັກພາພວກ ລູກສາວຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປ; ສະນັ້ນ, ດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນມາກໍ່ ສົງຄາມກັບຜູ້ຄົນຂອງທ່ານ.

16 ແລະ ບັດນີ້ລິມໄສບໍ່ຮູ້ຈັກຫຍັງເລີຍ ກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງກ່າວ ວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະສອບສວນໃນບັນດາຜູ້

ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຖ້າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຮັດເລື່ອງນີ້ຈະຕ້ອງຕາຍ. ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ກວດຄົ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ.

17 ບັດນີ້ເມື່ອ ກີເດໂອນ ໄດ້ຍິນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ໂດຍທີ່ລາວເປັນທະຫານຂອງກະສັດ, ລາວຈຶ່ງອອກມາ ແລະ ກ່າວກັບ ກະສັດ ວ່າ: ຂ້າ ນ້ອຍ ຂໍ ໃຫ້ ທ່ານ ຢຸດກ່ອນ, ແລະ ຢາໄດ້ສອບສວນຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແລະ ຢາໄດ້ຖືວ່າເປັນຄວາມຜິດຂອງຄົນພວກນີ້ເລີຍ.

18 ເພາະທ່ານຈື່ຈໍາພວກປະໂລຫິດຂອງບິດາຂອງທ່ານ, ຜູ້ທີ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ພະຍາຍາມທໍາລາຍນັ້ນໄດ້ບໍ່? ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານບໍ່? ແລະ ບໍ່ແມ່ນພວກເຂົານີ້ບໍ່ທີ່ເປັນຄົນມາລັກເອົາພວກລູກສາວຂອງຊາວເລມັນໄປ?

19 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ ຈົ່ງເລົ່າເລື່ອງທັງໝົດນີ້ໃຫ້ກະສັດຂອງຊາວເລມັນຟັງ, ເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ບອກໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນເຊົາຄຽດແຄ້ນໃຫ້ພວກເຮົາ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາກໍາລັງຕຽມທະຫານຢູ່ເພື່ອຈະມາສູ້ຮົບກັບພວກເຮົາອີກ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງພວກເຮົາກໍມີກໍາລັງພຽງພໍອຍດຽວ.

20 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງພວກເຂົາຍົກກອງທັບມາດ້ວຍກໍາລັງທະຫານອັນຫລວງຫລາຍ; ແລະ ຖ້າຫາກກະສັດບໍ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຊົາຄຽດແຄ້ນ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຕາຍ.

21 ເພາະວ່າຄໍາເວົ້າຂອງອະບິນາໄດ ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ທໍານາຍໄວ້ກັບພວກເຮົານັ້ນ ກໍເກີດເປັນຈິງແລ້ວ—ແລະ ເລື່ອງທັງໝົດນີ້ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນວ່າພວກເຮົາບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ຫັນໜ້າໜີຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຮົາແມ່ນບໍ່?

22 ແລະ ບັດນີ້ ຂໍ ໃຫ້ ພວກເຮົາ ຈົ່ງ ຮຽກ

ຮ້ອງ ໃຫ້ ກະສັດ ເຊົາ ຄຽດ ແຄ້ນ ສາ, ແລະ ພວກເຮົາຈະເຮັດຕາມຄໍາສາບານ ຊຶ່ງພວກເຮົາເຮັດໄວ້ກັບເພິ່ນ; ເພາະວ່າພວກເຮົາຖືວ່າຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາດຍ່ອມເປັນການດີກວ່າທີ່ຈະເສຍຊີວິດໄປ; ສະນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງຢຸດການນອງເລືອດນີ້ເສຍເຖິດ.

23 ແລະ ບັດນີ້ລິມໄຮ ໄດ້ເລົ່າເລື່ອງທັງໝົດ ກ່ຽວກັບ ບິດາ ຂອງ ເພິ່ນ ແລະ ກ່ຽວກັບ ພວກປະໂລຫິດທີ່ໄດ້ໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານໃຫ້ກະສັດຂອງຊາວເລມັນຟັງ, ແລະ ລົງຄວາມເຫັນວ່າພວກນັ້ນໄດ້ລັກພາພວກລູກສາວຂອງເຂົາເຈົ້າໄປ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືກະສັດໄດ້ເຊົາໃຈຮ້າຍໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາອອກໄປພົບກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂດຍບໍ່ມີອາວຸດ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສາບານກັບພວກທ່ານດ້ວຍຄໍາສາບານວ່າຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຂ້າຜູ້ຄົນຂອງພວກທ່ານ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາໄດ້ຕິດຕາມກະສັດອອກໄປເພື່ອພົບກັບຊາວເລມັນໂດຍບໍ່ມີອາວຸດ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ພົບກັບຊາວເລມັນ; ແລະ ກະສັດຂອງຊາວເລມັນເອງໄດ້ຄູ່ເຂົ້າລົງຕໍ່ໜ້າຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ແລະ ໄດ້ວົງວອນແທນຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮ.

26 ແລະ ເມື່ອຊາວເລມັນເຫັນວ່າຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮບໍ່ມີອາວຸດ, ຈຶ່ງມີ ກໍຄວາມເມດຕາສົງສານພວກເຂົາ, ແລະ ເຊົາຄຽດແຄ້ນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນພ້ອມດ້ວຍກະສັດຂອງຕົນຢ່າງສັນຕິ.

17 ກ ມຊຢ 19:4-8. 21 ກ ມຊຢ 12:1-8. 23 ກ ມຊຢ 19:21, 23. 26 ກ ຄມພ ເມດຕາສົງສານ, ຄວາມເມດຕາສົງສານ.

ບົດທີ 21

ຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮ ໄດ້ຜ່າຍແພ້ ແລະ ຖືກຂ້າຕາຍ ໂດຍຊາວເລມັນ—ຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮ ໄດ້ພົບພໍ້ອຳໂມນ ແລະ ເຫລື້ອມໃສ—ພວກເຂົາບອກອຳໂມນກ່ຽວກັບແຜ່ນຈາລຶກຊາວສີ່ແຜ່ນຂອງຊາວຢາເຣັດ. ປະມານ 122-121 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ລິມໄຮກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໄດ້ກັບຄືນໄປຫາເມືອງນີໄຟ, ແລະ ເລີ່ມຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຢ່າງສັນຕິ.

2 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຫລາຍມື້ຕໍ່ມາຊາວເລມັນໄດ້ຖືກຍຸຍົງໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຊາວນີໄຟອີກ, ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມເຂົ້າມາໃນຊາຍແດນຮອບແຜ່ນດິນນີໄຟ.

3 ບັດນີ້ພວກເຂົາບໍ່ກ້າຂ້າຊາວນີໄຟຍ້ອນວ່າຄຳສາບານ ຊຶ່ງກະສັດຂອງພວກເຂົາເຮັດໄວ້ກັບລິມໄຮ; ແຕ່ໄດ້ "ຕົບໜ້າພວກເຂົາ, ແລະ ໃຊ້ສິດອຳນາດກັບພວກເຂົາ; ແລະ ເລີ່ມໃຫ້ ະແບກຫາບຂອງໜັກເທິງຫລັງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄລ່ພວກເຂົາໄປຄືກັນກັບໂຕລໍທີ່ໂງ່ຈ້າ—

4 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທັງໝົດນີ້ເປັນໄປເພື່ອພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ສຳເລັດ.

5 ແລະ ບັດນີ້ຄວາມທຸກຂອງຊາວນີໄຟນີ້ໜັກໜ່ວງທີ່ສຸດ, ແລະ ບໍ່ມີທາງໃດເລີຍທີ່ຈະບົດປ່ອຍຕົວອອກຈາກກຳມີຂອງຊາວເລມັນໄດ້, ເພາະວ່າຊາວເລມັນອ້ອມພວກເຂົາໄວ້ທຸກດ້ານ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນເລີ່ມຈົ່ມຕໍ່ກະສັດຍ້ອນວ່າຄວາມທຸກຂອງ

ພວກເຂົາ; ແລະ ປາດຖະໜາຈະໄປສູ່ຮົບກັບຊາວເລມັນ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອ້ອນວອນກະສັດ ໂດຍການຈົ່ມວ່າຕ່າງໆນາໆ; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງອະນຸຍາດພວກເຂົາວ່າພວກເຂົາຄວນເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງພວກເຂົາ.

7 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນອີກ, ແລະ ໃສ່ເຄື່ອງປ້ອງກັນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ອອກໄປຫາຊາວເລມັນດ້ວຍເຈດຕະນາທີ່ຈະຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງຕົນ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນໄດ້ໄຊຊະນະພວກເຂົາອີກ, ແລະ ໄລ່ພວກເຂົາກັບຄືນໄປ, ແລະ ຂ້າພວກເຂົາຫລາຍຄົນ.

9 ແລະ ບັດນີ້ມີ "ຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ການຄຳຄວນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮ, ແມ່ໝ້າຍໄວ້ທຸກນຳຜົວຂອງນາໆ, ແລະ ລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວກໍໄວ້ທຸກນຳບິດາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ອ້າຍນ້ອງກໍໄວ້ທຸກນຳອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຂົາ.

10 ບັດນີ້ມັນມີແມ່ໝ້າຍຈຳນວນຫລວງຫລາຍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ຢ່າງສຸດກຳລັງທຸກໆມື້, ເພາະຄວາມຍ້ານກົວຊາວເລມັນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງເກີດກັບພວກເຂົາ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສູງຮ້ອງໄຫ້ຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງຂອງພວກເຂົາໄດ້ຍຸຍົງໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຊາວເລມັນ; ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາອອກໄປສູ່ຮົບອີກ, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ກັບຄືນມາ, ໄດ້ຮັບການເສຍຫາຍຢ່າງໜັກ.

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ກັບຄືນໄປ

ອີກເປັນເທື່ອທີສາມ, ແລະ ຖືກທໍລະມານ ເໝືອນດັ່ງຄັ້ງກ່ອນ; ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້າ ກໍກັບຄືນມາຫາເມືອງນີໄຟ.

13 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ຖ່ອມຕົວລົງຈົນ ເຖິງພື້ນດິນ, ຍອມຕົວແບກຫາບແອກແຫ່ງ ຄວາມເປັນທາດ, ແລະ ຍອມຕົວໃຫ້ຖືກ ຂັງນຕີ, ແລະ ຂັບໄລ່ໄປມາ ແລະ ບັນທຸກ ຂອງໜັກຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງສັດ ຜູ້ຂອງພວກເຂົາ.

14 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ "ຖ່ອມຕົວລົງຈົນ ເຖິງສ່ວນເລິກແຫ່ງຄວາມຖ່ອມຕົວ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງທຸກຢາງສຸດກຳລັງຕໍ່ພຣະ ເຈົ້າ; ແຕ່ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງທຸກຕໍ່ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຕະຫລອດທັງວັນ ເພື່ອຂໍໃຫ້ພຣະອົງປົດປ່ອຍພວກເຂົາອອກ ຈາກຄວາມທຸກຂອງພວກເຂົາ.

15 ແລະ ບັດນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ "ລ້າ ຊ້າທີ່ຈະໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງທຸກຂອງພວກເຂົາ ຍ້ອນວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ; ເຖິງຢາງໃດກໍຕາມ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງໄດ້ ຍິນສຽງຮ້ອງທຸກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ ເລີ່ມເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຊາວເລມັນອ່ອນລົງ ຈົນໄດ້ເລີ່ມຫລຸດຜ່ອນພາລະແບກຫາບ ຂອງພວກເຂົາ; ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງບໍ່ ເຫັນສົມຄວນທີ່ຈະປົດປ່ອຍພວກເຂົາອອກ ຈາກຄວາມເປັນທາດນັ້ນ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາເລີ່ມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນເປັນລະ ດັບຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ແລະ ເລີ່ມປູກພືດພັນ ຂຶ້ນ, ແລະ ລ້ຽງຜູງສັດ, ແລະ ຜູງສັດທີ່ໃຊ້ ແຮງງານ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເປັນທຸກ ທໍລະມານ ເພາະຄວາມອຶດຫິວຕໍ່ໄປ.

17 ບັດນີ້ມີຜູ້ຍິງເປັນຈຳນວນຫລວງ

ຫລາຍ, ຫລາຍກວ່າຈຳນວນຂອງຜູ້ຊາຍ; ສະນັ້ນ ກະສັດລິມໂຮຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຊາຍ ທຸກຄົນ "ໃຫ້ອາຫານເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອ ມຸ່ມໝ້າຍ ແລະ ລູກໆ ຂອງພວກນາງ ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ຕາຍເພາະຄວາມອຶດ ຫິວ; ແລະ ການນີ້ພວກເຂົາເຮັດໄປເພາະ ຈຳນວນຄົນທີ່ຖືກຂ້າຕາຍນັ້ນຫລວງຫລາຍ.

18 ບັດນີ້ຜູ້ຄົນຂອງລິມໂຮໄດ້ເຕົ້າໂຮມ ກັນເປັນກຸ່ມໃຫຍ່ເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້, ແລະ ໄດ້ໃຫ້ຄວາມປອດໄພແກ່ເຄື່ອງປູກຂອງຝັງ ແລະ ສັດລ້ຽງຂອງຕົນ;

19 ແລະ ກະສັດເອງກໍບໍ່ໄວ້ໃຈຜູ້ຄົນຂອງ ເພິ່ນ ເວລາເພິ່ນຢູ່ນອກກຳແພງເມືອງ, ນອກຈາກວ່າຈະເອົາທະຫານອາລັກຂາ ຂອງເພິ່ນໄປນຳ, ເພາະຍ້ານວ່າບໍ່ທາງໃດ ກໍທາງໜຶ່ງ ເພິ່ນອາດຈະຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງ ຊາວເລມັນ.

20 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນເຝົ້າ ຍາມທົ່ວແຜ່ນດິນ, ເພາະວ່າບໍ່ທາງໃດກໍ ທາງໜຶ່ງ ພວກເຂົາອາດຈະຈັບພວກປະໂລ ຫິດໄດ້ ຜູ້ທີ່ບິບໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງ ກັນດານ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ລັກເອົາ "ພວກລູກ ສາວຂອງຊາວເລມັນໄປ, ແລະ ກໍໃຫ້ເກີດ ຄວາມພິນາດຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງແນວນີ້ກັບ ພວກເຂົາ.

21 ເພາະວ່າພວກເຂົາປາດຖະໜາຈະ ເອົາພວກນັ້ນມາລົງໂທດ; ເພາະພວກເຂົາ ໄດ້ລັກເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນນີໄຟຕອນກາງ ຄືນ, ແລະ ລັກເອົາພືດພັນ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຄ່າ ຫລາຍຢ່າງໄປ; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງດັກຖ້າ ພວກນັ້ນຢູ່.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ ບໍ່ມີການກໍ່ກວນເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງຊາວ

14 ກ ມຊຢ 29:20. ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ.	15 ກ ສພສ 15:29; ມຊຢ 11:23-25; ຄພ 101:7-9.	17 ກ ມຊຢ 4:16, 26. ຂ ຄມພ ແມ່ໝ້າຍ. 20 ກ ມຊຢ 20:5.
---	---	--

ເລມັນກັບຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮອີກຕໍ່ໄປ, ຈົນເຖິງເວລາທີ່ "ອໍາໂມນກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ.

23 ແລະ ເວລາ ທີ່ ກະສັດ ໄດ້ ອອກ ໄປ ນອກປະຕູ ເມືອງກັບ ທະ ຫານ ອາ ລັກ ຂາ ຂອງເພິ່ນ, ເພິ່ນໄດ້ເຫັນອໍາໂມນກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວ; ແລະ ໂດຍຄິດວ່າພວກນີ້ເປັນພວກປະ ໂລຫິດຂອງ ໂນອາ ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຈັບ, ແລະ ມັດໄວ້, ແລະ ເອົາໄປ "ເຂົ້າຄູກ. ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາເປັນພວກປະ ໂລຫິດຂອງ ໂນອາແລ້ວ ເພິ່ນຈະສັ່ງໃຫ້ປະທານຊີວິດຫັນທີ.

24 ແຕ່ເມື່ອເພິ່ນຮູ້ວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນພວກປະ ໂລຫິດ, ແຕ່ເປັນພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນເອງ, ແລະ ມາຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ເພິ່ນຈຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງລົ້ນເຫລືອ.

25 ບັດ ນີ້ ກ່ອນ ການ ມາ ຂອງ ອໍາໂມນນັ້ນ ກະສັດລິມໄຮ ໄດ້ເຄີຍສົ່ງຄົນຈໍານວນ "ໜ້ອຍໜຶ່ງ ໄປ ະຊອກ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ເຊຣາເຮັມລາ; ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ຫາ ບໍ່ ເຫັນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຫລົງທາງຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

26 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາໄດ້ພົບເຫັນແຜ່ນດິນແຫ່ງໜຶ່ງ ຊຶ່ງເຄີຍມີຜູ້ຄົນອາໄສຢູ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍ "ກະດູກແຫ້ງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຄີຍມີຜູ້ຄົນອາໄສຢູ່ ແລະ ຖືກທໍາລາຍໄປແລ້ວ; ແລະ ໂດຍທີ່ຄິດວ່າແມ່ນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ຈຶ່ງໄດ້ກັບຄືນມາຫາແຜ່ນດິນນີ້ໄຟ, ຊຶ່ງມາຮອດຊາຍແດນບໍ່ເທົ່າໃດມື້ ກ່ອນການມາຂອງອໍາໂມນ.

27 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ນໍາ ເອົາ ບັນ ຫີກ

ເຫລັ້ມໜຶ່ງມານໍາ, ຊຶ່ງເປັນບັນຫີກຂອງຜູ້ຄົນທີ່ຍັງເຫລືອແຕ່ຊາກກະດູກ; ຊຶ່ງມັນບັນຫີກໄວ້ຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກທີ່ເປັນໂລຫະ.

28 ແລະ ບັດນີ້ລິມໄຮເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ ເມື່ອຮູ້ຈາກປາກຂອງອໍາໂມນວ່າກະສັດ ໂມ ໄຊ ຢາ ມີ "ຂອງ ປະທານ ຈາກພຣະເຈົ້າທີ່ສາມາດແປຄວາມໝາຍຕົວອັກສອນນັ້ນໄດ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ອໍາໂມນກໍປິຕິຍິນດີເໝືອນກັນ.

29 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ອໍາໂມນ ກັບ ພີ່ນ້ອງຂອງລາວຍັງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ ເພາະວ່າພີ່ນ້ອງຂອງລາວຢ່າງຫລວງຫລາຍໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ;

30 ແລະ ວ່າ ກະສັດ ໂນອາ ແລະ ພວກປະ ໂລຫິດໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນເຮັດບາບ ແລະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຫລາຍ ຢ່າງ ຕໍ່ ພຣະ ເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເປັນທຸກເພາະ "ຄວາມຕາຍຂອງອະບິນາໄດນໍາອີກ; ແລະ ເປັນທຸກຍ້ອນ ະການຈາກໄປຂອງແອວມາ ແລະ ຜູ້ຄົນທີ່ໄປກັບເພິ່ນ, ຜູ້ຊຶ່ງຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຂຶ້ນໂດຍພະລັງ ແລະ ອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເຊື່ອຖືໃນຄໍາເວົ້າທີ່ອະບິນາໄດກ່າວໄວ້.

31 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ເປັນທຸກເພາະ ການ ຈາກ ໄປ ຂອງ ຄົນ ພວກ ນັ້ນ, ເພາະບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າ ພວກນັ້ນໜີໄປບ່ອນໃດ. ບັດນີ້ພວກເຂົາມີຄວາມຊື່ນຊົມທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບພວກເຂົາ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າເພື່ອຮັບໃຊ້ພຣະອົງ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.

32 ແລະ ບັດນີ້ນັບຕັ້ງແຕ່ການມາຂອງອໍາໂມນ, ກະສັດ ລິມໄຮ ກໍ ໄດ້ ເຂົ້າ ເຮັດ

22 ກ ມຊຢ 7:6-13.	ຂ ມຊຢ 7:14.	ມຊຢ 28:11-16.
23 ກ ຮລມ 5:21.	26 ກ ມຊຢ 8:8.	30 ກ ມຊຢ 17:12-20.
25 ກ ມຊຢ 8:7.	28 ກ ອມນ 1:20-22;	ຂ ມຊຢ 18:34-35.

ພັນທະສັນຍາກັບພຣະເຈົ້ານຳອີກ, ພ້ອມທັງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ເພື່ອຮັບໃຊ້ພຣະອົງ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.

33 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກະສັດ ລິມໄຮ ກັບ ຜູ້ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ປາດ ຖະ ໜາ ທີ່ ຈະ ຮັບ ບັບ ຕິ ສະ ມາ; ແຕ່ ວ່າ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ມີ ກິລິດ ອຳນາດ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ. ແລະ ອຳໂມນ ກໍ ປະ ຕິ ເສດ ບໍ່ ເຮັດ ສິ່ງ ນີ້, ໂດຍ ຖື ວ່າ ຕົນ ເອງ ເປັນ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ທີ່ ບໍ່ ສົມ ຄວນ.

34 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງຕົວເອງໃຫ້ເປັນສາດສະໜາຈັກ, ໂດຍລໍຖ້າພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່. ບັດນີ້ພວກເຂົາປາດຖະໜາຈະກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງແອວມາກັບພິນ້ອງຂອງເພິ່ນ, ຊຶ່ງໄດ້ໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ.

35 ພວກເຂົາປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບບັບຕິສະມາ ເພື່ອ ເປັນ ພະ ຍານ ແລະ ປະ ຈັກ ພະ ຍານ ວ່າ ພວກເຂົາ ເຕັມ ໃຈ ທີ່ ຈະ ຮັບ ໃຊ້ ພຣະ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ສຸດ ໃຈ ຂອງ ພວກເຂົາ; ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ພວກເຂົາ ໄດ້ ລໍ ຖ້າ ເວລາ ນັ້ນ; ແລະ ເລື່ອງ ລາວ ກ່ຽວ ກັບ ການ ບັບ ຕິ ສະ ມາ ຂອງ ພວກເຂົາ ຈະ ກໍ ໃຫ້ ໄວ້ ໃນ ພາຍ ຫລັງ.

36 ແລະ ບັດ ນີ້ ຄວາມ ພະ ຍາ ຍາມ ທັງ ໝົດ ຂອງ ອຳໂມນ ກັບ ຜູ້ຄົນ ຂອງ ລາວ, ແລະ ກະສັດລິມໄຮກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຄື ເພື່ອປົດປ່ອຍຕົນເອງໃຫ້ພິນ້ ຈາກກຳມີຂອງຊາວເລມັນ ແລະ ອອກຈາກການເປັນທາດ.

ບົດທີ 22

ມີການ ວາງແຜນເພື່ອຜູ້ຄົນ ຈະ ໄດ້ ບົບ ໜີ ຈາກ ການ ເປັນ ທາດ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ—

ຊາວ ເລມັນ ຖືກ ເກືອ ເຫລົ້າ ຈົນ ມືນ ເມົາ— ຜູ້ຄົນບົບໜີກັບຄືນໄປເຊຣາເຮັມລາ ແລະ ກາຍເປັນຜູ້ຄົນຂອງກະສັດໂມໄຊຢາ. ປະມານ 121–120 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອຳໂມນ ແລະ ກະສັດລິມໄຮເລີ່ມປຶກສາຫາລືກັບຜູ້ຄົນວ່າ ຈະປົດປ່ອຍຕົນເອງອອກຈາກການເປັນທາດໄດ້ແນວໃດ; ແລະ ທັງສອງໄດ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນທັງໝົດມາເຕົ້າໂຮມກັນ; ແລະ ການນີ້ເຮັດໄປກໍເພື່ອຈະໄດ້ພັງຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຂອງຜູ້ຄົນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.

2 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາຫາຊ່ອງທາງບົດປ່ອຍຕົວເອງອອກຈາກການເປັນທາດບໍ່ໄດ້ນອກຈາກຈະພາພວກຜູ້ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ທັງຜູງແກະ, ແລະ ຜູງງົວຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຜ້າເຕັນທີ່ເປັນບ່ອນພັກພາອາໄສຂອງພວກເຂົາໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ; ເພາະຊາວເລມັນມີຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ຈຶ່ງເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮຈະຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາ, ໂດຍຄິດຈະບົດປ່ອຍຕົວເອງອອກຈາກຄວາມເປັນທາດດ້ວຍດາບ.

3 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກິເດໂອນໄດ້ອອກໄປຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າກະສັດ ແລະ ກ່າວວ່າ: ໂອ້ ຂ້າແຕ່ເຈົ້າເໝືອຫົວ, ທ່ານ ເຊື້ອ ພັງ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ຂ້າ ນ້ອຍ ມາ ຫລາຍ ເທື່ອ ແລ້ວ ຈົນ ຮອດ ບັດ ນີ້ ເວລາ ທີ່ ພວກເຮົາ ໄດ້ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ຊາວ ເລມັນ, ພິນ້ອງ ຂອງ ພວກເຮົາ.

4 ແລະ ບັດນີ້ ໂອ້ ກະສັດເອີຍ ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ເຫັນວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ບໍ່

33 ກ ຄມພ ສິດອຳນາດ. | 35 ກ ມຊຢ 25:17–18.

ມີປະໂຫຍດແລ້ວ, ຫລື ວ່າຈົນຮອດບັດນີ້ທ່ານໄດ້ພັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍມາບໍ່ຫລາຍກຳໜ້ອຍ, ແລະ ມັນເປັນປະໂຫຍດແກ່ທ່ານ, ຈົນກະທັ້ງບັດນີ້ຂ້ານ້ອຍຢາກໃຫ້ທ່ານພັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍໃນຄັ້ງນີ້, ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ ແລະ ບົດປ່ອຍ ຜູ້ຄົນ ພວກນີ້ ອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ.

5 ແລະ ກະສັດອະນຸຍາດໃຫ້ລາວເວົ້າ. ແລະ ກິເດໂອນກ່າວວ່າ:

6 ຈົ່ງເບິ່ງ ທາງຜ່ານຂ້າງຫລັງ ຜ່ານກຳແພງຂ້າງຫລັງຢູ່ທາງຂ້າງຫລັງຂອງເມືອງ. ຊາວເລມັນ ແລະ ນາຍຍາມ ຂອງຊາວເລມັນເມົາເຫລົ້າໃນຕອນກາງຄືນ; ສະນັ້ນໃຫ້ພວກເຮົາອອກປະກາດໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້ທັງໝົດໃຫ້ພວກເຂົາຮວບຮວມຝູງສັດລ້ຽງ ແລະ ຝູງສັດໃຊ້ແຮງງານຂອງພວກເຂົາໄວ້ ເພື່ອຈະຕ້ອນມັນເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານໃນຕອນກາງຄືນ.

7 ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະໄປຕາມຄຳສັ່ງຂອງທ່ານ ແລະ ມອບເຫລົ້າອະນຸນໃຫ້ແກ່ຊາວເລມັນເປັນເຄື່ອງຊ່ວຍເຫຼືອສຸດທ້າຍ; ແລະ ພວກເຂົາຈະມືນເມົາ; ແລະ ພວກເຮົາຈະຜ່ານໄປທາງລັບທາງເບື້ອງຊ້າຍຂອງຄ້າຍພວກເຂົາເວລາພວກເຂົາເມົາເຫລົ້າ ແລະ ນອນຫລັບຢູ່.

8 ພວກເຮົາຈະອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານພ້ອມດ້ວຍພວກຜູ້ຍິງຂອງພວກເຮົາ ແລະ ເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຮົາ, ທັງຝູງແກະຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຝູງງົວຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາຈະເດີນທາງໄປທາງຫລັງຂອງແຜ່ນດິນໄຊລຳ.

9 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືກະສັດໄດ້ເຊື່ອພັງຄຳເວົ້າຂອງກິເດໂອນ.

10 ແລະ ກະສັດລິມໄຮໄດ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນທ້ອນໂຮມຝູງສັດໄວ້; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງເຫລົ້າອະນຸນ ເປັນເຄື່ອງຊ່ວຍໄປໃຫ້ຊາວເລມັນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງເຫລົ້າອະນຸນເພີ່ມໄປເພື່ອເປັນລາງວັນແກ່ພວກເຂົານຳອີກ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກິນເຫລົ້າອະນຸນທີ່ກະສັດລິມໄຮສົ່ງໄປໃຫ້ຢ່າງບໍ່ຢຸດພັກ.

11 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນຂອງກະສັດລິມໄຮ ໄດ້ເດີນທາງເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານໃນເວລາກາງຄືນພ້ອມທັງຝູງສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຝູງສັດໃຊ້ແຮງງານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປທາງຫລັງຜ່ານແຜ່ນດິນໄຊລຳເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ມັງໜ້າໄປສູ່ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາໂດຍມີອຳໂມນກັບພິນ້ອງຂອງລາວພາໄປ.

12 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາຄຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເງິນ, ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຄ່າທຸກຢ່າງຂອງພວກເຂົາ, ເທົ່າທີ່ພວກເຂົາຈະເອົາໄປໄດ້, ແລະ ສະບຽງອາຫານຂອງພວກເຂົາໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານນຳພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາເດີນທາງຂອງພວກເຂົາຕໍ່ໄປ.

13 ແລະ ຫລັງຈາກຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານເປັນເວລາຫລາຍມື້ ພວກເຂົາກໍມາເຖິງແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບຜູ້ຄົນຂອງໂມໄຊຢາ, ແລະ ໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໄຊຢາໄດ້ຕ້ອນຮັບພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ; ແລະ ເພິ່ນກໍໄດ້ຮັບເອົາ "ບັນທຶກຂອງພວກເຂົາໄວ້ນຳ, ພ້ອມທັງ "ບັນທຶກຊຶ່ງຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮໄດ້ພົບເຫັນໄວ້ນຳ.

15 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຊາວເລມັນຮູ້ຈັກວ່າຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮ ໄດ້ລັກໜີໄປຈາກແຜ່ນດິນ ໃນຕອນກາງຄືນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງກອງທັບຕິດຕາມເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ;

16 ແລະ ຫລັງຈາກຕິດຕາມໄດ້ສອງມື້ ພວກເຂົາກໍນຳຮອຍພວກນັ້ນບໍ່ໄດ້ຕໍ່ໄປ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຫລົງທາງຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

ເລື່ອງລາວຂອງແອວມາກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ຖືກຜູ້ຄົນຂອງກະສັດໂນອາຂັບໄລ່ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

ມີຢູ່ໃນບົດທີ 23 ແລະ 24.

ບົດທີ 23

ແອວມາປະຕິເສດບໍ່ຍອມເປັນກະສັດ—ເພິ່ນຮັບໃຊ້ໃນຖານະມະຫາປະໂລຫິດ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕິສອນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ ແລະ ຊາວເລມັນຍຶດຄອງແຜ່ນດິນເຮລາມ—ອະມິວລອນ, ຫົວໜ້າປະໂລຫິດທີ່ຊົ່ວຂອງກະສັດໂນອາບົກຄອງແບບເປັນຫົວເມືອງຂຶ້ນຂອງກະສັດຂອງຊາວເລມັນ. ປະມານ 145–121 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ແອວມາໂດຍທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຕືອນວ່າ ກອງທັບຂອງກະສັດໂນອາຈະຍົກທັບມາໂຈມຕີ, ແລະ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນແລ້ວ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຫ້ອນໂຮມຝູງສັດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພຶດພັນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນ

ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານກ່ອນກອງທັບຂອງກະສັດໂນອາຈະມາເຖິງ.

2 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເພິ່ມກຳລັງພວກເຂົາເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງກະສັດໂນອາຕິດຕາມມາທັນ ເພື່ອທຳລາຍພວກເຂົາ.

3 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເດີນທາງເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເປັນເວລາແປດມື້.

4 ແລະ ພວກເຂົາກໍມາຮອດແຜ່ນດິນປ່ອນໜຶ່ງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ສວຍສົດງົດງາມ ແລະ ໜ້າຢູ່, ແລະ ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ມີນ້ຳບໍລິສຸດ.

5 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນ, ແລະ ເລີ່ມໂຖດິນ ແລະ ສ້າງອາຄານບ້ານເຮືອນຂຶ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເປັນຄົນດຸໝັ່ນ ແລະ ເຮັດວຽກຢ່າງຂະຫຍັນຂັນແຂງ.

6 ແລະ ຜູ້ຄົນປາດຖະໜາໃຫ້ແອວມາເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ, ເພາະວ່າເພິ່ນເປັນທີ່ຮັກຫອມຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ.

7 ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນບໍ່ສົມຄວນເລີຍທີ່ພວກເຮົາຈະມີກະສັດ; ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຈົ້າຈະ "ບໍ່ຕ້ອງນັບຖືເນື້ອໜັງອັນໃດທີ່ສູງກວ່າເນື້ອໜັງອີກອັນໜຶ່ງ, ຫລື ວ່າຄົນຜູ້ໜຶ່ງຈະບໍ່ຄິດວ່າຕົນເອງສູງກວ່າອີກຜູ້ໜຶ່ງ; ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວວ່າ ມັນບໍ່ສົມຄວນເລີຍທີ່ພວກເຮົາຈະມີກະສັດ.

8 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້ວ່າ ມີຄົນທຸ່ງທຸກຜູ້ທີ່ຈະມາເປັນກະສັດຂອງພວກທ່ານແລ້ວ ກໍເປັນການດີທີ່ສຸດສຳລັບພວກທ່ານທີ່ຈະມີກະສັດ.

9 ແຕ່ຈົ່ງຈິຈຳ "ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງກະສັດໂນອາ ແລະ ພວກປະໂລຫິດຂອງ

ເພິ່ນ; ແລະ ຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງກໍຍັງ ຈຶ່ງຖືກ ບັງຄັບ ມາ ແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ ເຮັດ ຫລາຍ ສິ່ງ ຫລາຍ ຢ່າງ ທີ່ ໜ້າ ກຽດ ຊັງ ໃນ ສາຍ ພຣະ ເນດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ມີ ການ ກັບ ໃຈ ຢ່າງ ເຈັບ ຂົ້າ;

10 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ຫລັງ ຈາກ ມີ "ຄວາມ ທຸກ ຍາກ ລຳ ບາກ ມາ ຫລາຍ ແລ້ວ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຍັງ ໄດ້ ຍິນ ສຽງ ຮ້ອງ ຂອງ ຂ້າ ພະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ ຕອບ ຄຳ ອະທິ ຖານ ຂອງ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ເປັນ ເຄື່ອງ ມື ໃຫ້ ແກ່ ພຣະ ອົງ ໃນ ການ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ຈຶ່ງ ຫລາຍ ຄົນ ມາ ຮູ້ ຈັກ ຄວາມ ຈິງ ຂອງ ພຣະ ອົງ.

11 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ໃນ ເລື່ອງ ນີ້ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ອວດ ອ້າງ, ເພາະ ວ່າ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ບໍ່ ມີ ຄຳ ຄວນ ທີ່ ຈະ ອວດ ອ້າງ ຕົວ ເອງ.

12 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ຖືກ ກະສັດ ໂນອາກົດ ຂີ່ ຂົ່ມ ເຫັງ, ແລະ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ເປັນ ທາດ ຂອງ ເພິ່ນ ແລະ ພວກ ປະໂລຫິດ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ຖືກ ພວກ ເຂົາ ນຳ ໄປ ຫາ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ; ສະນັ້ນ ພວກ ທ່ານ ຈຶ່ງ ຖືກ ມັດ ໄວ້ ດ້ວຍ "ພັນ ທະ ການ ແຫ່ງ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ.

13 ແລະ ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ພວກ ທ່ານ ຖືກ ບົດ ປ່ອຍ ຈາກ ພັນ ທະ ການ ເຫລົ່ານີ້ ແລ້ວ; ໂດຍ ອຳນາດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນ ໃຫ້ ພັນ ຈາກ ກຳ ມີ ຂອງ ກະສັດ ໂນອາ ແລະ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ຈາກ ພັນ ທະ ການ ແແຫ່ງ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ນຳ ອີກ, ດັ່ງ ນັ້ນ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ຈຶ່ງ ປາດ ຖະ ໜາ ທີ່ ຈະ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ "ຍືດ ພັນ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ເປັນ ຈຶ່ງ ເສລີ ພາບ ນີ້,

ຊຶ່ງ ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ຖືກ ເຮັດ ໃຫ້ ເປັນ ອິດ ສະ ລະ, ແລະ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຈະ ບໍ່ ໄວ້ ວາງ ໃຈ "ຜູ້ ໃດ ເພື່ອ ມາ ເປັນ ກະສັດ ບົກ ຄອງ ພວກ ທ່ານ.

14 ແລະ ບໍ່ ໃຫ້ ໄວ້ ວາງ ໃຈ "ຜູ້ ສອນ ຜູ້ ໃດ ຫລື ຜູ້ ປະຕິບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກົດ ຜູ້ ໃດ ຂອງ ພວກ ທ່ານ, ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ເດີນ ໄປ ຕາມ ທາງ ຂອງ ພຣະ ອົງ ແລະ ຮັກ ສາ ພຣະ ບັນຍັດ ຂອງ ພຣະ ອົງ.

15 ແອວ ມາ ໄດ້ ສິດ ສອນ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ ດັ່ງ ນີ້, ວ່າ ທຸກ ຄົນ ຄວນ "ຮັກ ແຜງ ເພື່ອນ ບ້ານ ຄື ກັນ ກັບ ຮັກ ຕົນ ເອງ, ແລະ ບໍ່ ຄວນ ມີ ການ ຂັດ ແຍ້ງ ຢູ່ ໃນ ບັນດາ ພວກ ເຂົາ.

16 ແລະ ບັດ ນີ້ ແອວ ມາ ໄດ້ ເປັນ "ມະຫາ ປະໂລຫິດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ເປັນ ຜູ້ ສ້າງ ຕັ້ງ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

17 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ໄດ້ ຮັບ "ສິດ ອຳນາດ ໃຫ້ ສັ່ງ ສອນ ຫລື ສິດ ສອນ ເລີຍ ຖ້າ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ອະນຸຍາດ ຈາກ ເພິ່ນ ເສຍ ກ່ອນ ຊຶ່ງ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ. ສະນັ້ນ ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ປະໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ ສອນ ທັງ ໝົດ ຂອງ ເພິ່ນ ແຕ່ ບໍ່ ມີ ຄົນ ໃດ ໄດ້ ຮັບ ການ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ຈະ ເປັນ ຄົນ ຊອບ ທຳ ເທົ່ານັ້ນ.

18 ສະນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ດູ ແລ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ໄດ້ "ບຳລຸງ ລ້ຽງ ຜູ້ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ໃນ ສິ່ງ ທີ່ ຊອບ ທຳ.

19 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ເຂົາ ເລີ່ມ ຈະ ເລີນ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ຂຶ້ນ ຢ່າງ ຍິ່ງ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ຕັ້ງ ຊື່ ໃຫ້ ແຜ່ນ ດິນ ນັ້ນ ວ່າ ເຮລາມ.

<p>9 ຂ ມຊຢ 17:1-4. 10 ກ ຄພ 58:4. ຂ ມຊຢ 18:35. 12 ກ 2 ນພ 28:19-22. 13 ກ ຄລຕ 5:1.</p>	<p>ຂ ຄມພ ເສລີ ພາບ. ຄ ມຊຢ 29:13. 14 ກ ມຊຢ 18:18-22. 15 ກ ຄມພ ຮັກ, ຄວາມ ຮັກ. ຂ 3 ນພ 11:28-29.</p>	<p>16 ກ ມຊຢ 26:7. 17 ກ ຄມພ ສິດ ອຳນາດ; ຖານະ ປະໂລຫິດ. 18 ກ 1 ຕມທ 4:6.</p>
---	---	--

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນໄດ້ມີຜູ້ຄົນເພີ່ມທະວີຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງຍິ່ງໃນແຜ່ນດິນເຮລາມ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສ້າງເມືອງໜຶ່ງຂຶ້ນ, ຊຶ່ງພວກເຂົາຕັ້ງຊື່ໃຫ້ມັນວ່າ ເມືອງເຮລາມ.

21 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຫັນສົມຄວນທີ່ຈະ "ຕີສອນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ທົດລອງຄວາມອົດທົນ ແລະ ສັດທາ ຂອງພວກເຂົາ.

22 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ—ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ "ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກ ະຍົກຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະເປັນໄປແນວນັ້ນກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້.

23 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະແດງຕໍ່ພວກທ່ານວ່າ ຜູ້ຄົນຖືກເອົາໄປເປັນທາດ, ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະບົດປ່ອຍພວກເຂົາໄດ້ນອກຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ ແລະ ອີຊາກ ແລະ ຂອງຢາໂຄບ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະອົງໄດ້ບົດປ່ອຍພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສະແດງອໍານາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງຕໍ່ພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາມີຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ.

25 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາທີ່ພວກເຂົາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຮລາມ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຢູ່ໃນເມືອງເຮລາມ, ເວລາທີ່ຜູ້ຄົນກຳລັງໂຖດິນຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງກອງທັບຂອງຊາວເລມັນໄດ້ມາຕັ້ງຢູ່ທີ່ຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພີ່

ນ້ອງຂອງແອວມາໄດ້ແລ່ນໜີຈາກໄຮ່ນາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ໄປເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ໃນເມືອງເຮລາມ; ແລະ ພວກເຂົາຕົກໃຈຫລາຍເພາະຍ້ານກົວໃນທ່າທີ່ຂອງຊາວເລມັນ.

27 ແຕ່ແອວມາໄດ້ອອກມາຢືນຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາ ແລະ ຊັກຊວນບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາຕົກໃຈ, ແຕ່ໃຫ້ລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພຣະອົງຈະບົດປ່ອຍພວກເຂົາ.

28 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເຊົາຢ້ານ ແລະ ເລີ່ມຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ພຣະອົງຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຊາວເລມັນອ່ອນລົງ, ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາໄວ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເມຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາ.

29 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຊາວເລມັນອ່ອນລົງ. ແລະ ແອວມາກັບພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນໄດ້ອອກໄປມອບຕົວໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ເຂົ້າມາເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນເຮລາມ.

30 ບັດນີ້ກອງທັບຂອງຊາວເລມັນ ຊຶ່ງໄລ່ຕາມຜູ້ຄົນຂອງກະສັດລິມໄຮມາ ໄດ້ຫລົງທາງຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານຫລາຍມື້.

31 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ພົບພໍ້ພວກປະໂລທິດຂອງກະສັດໂນອາຢູ່ໃນບ່ອນໜຶ່ງ, ຊຶ່ງພວກເຂົາເອີ້ນວ່າ ອະມິວລອນ; ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຕົ້ນເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນອະມິວລອນ ແລະ ເລີ່ມໂຖດິນ.

32 ບັດນີ້ ຊື່ຂອງຜູ້ນຳຂອງພວກປະໂລທິດເຫລົ່ານັ້ນຄື ອະມິວລອນ.

<p>21 ກ ຮລມ 12:3; ຄພ 98:21. ຄພ ຕີສອນ, ການຕີສອນ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ອົດທົນ, ຄວາມອົດທົນ. 22 ກ ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ,</p>	<p>ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ. ຂ 1 ນພ 13:37.</p>
---	---	--

33 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະມິວ ລອນ ໄດ້ ວົງ ວອນ ຊາວ ເລມັນ; ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ສົ່ງ ເມຍ ຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງເປັນ "ພວກລູກສາວຂອງຊາວເລມັນໄປ, ເພື່ອອ້ອນວອນພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ທຳລາຍຜົວຂອງພວກມາງ.

34 ແລະ ຊາວເລມັນມີ "ຄວາມເມດຕາສົງສານຕໍ່ອະມິວລອນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາຍ້ອນຄຳອ້ອນ ວອນ ຂອງ ພວກ ເມຍ ຂອງ ພວກເຂົາ.

35 ແລະ ອະມິວລອນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ ໄດ້ ເຂົ້າ ຮ່ວມ ກັບ ຊາວ ເລມັນ, ແລະ ເວລາທີ່ຄົນພວກນັ້ນກຳລັງເດີນທາງຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນ ດານ ຊອກຫາ ແຜ່ນດິນນິໄຟຢູ່ນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ພົບເຫັນແຜ່ນດິນເຮລາມ, ຊຶ່ງແອວມາກັບພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນເປັນເຈົ້າຂອງ.

36 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນໄດ້ສັນຍາກັບແອວມາ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນວ່າ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບອກທາງໄປສູ່ ແຜ່ນ ດິນ ນິໄຟ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ແລ້ວ ພວກເຂົາຈະໄວ້ຊີວິດ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ພວກເຂົາມີເສລີພາບ.

37 ແຕ່ຫລັງຈາກແອວມາບອກທາງໄປຫາແຜ່ນດິນນິໄຟໃຫ້ພວກເຂົາແລ້ວ ຊາວເລມັນບໍ່ໄດ້ຮັກສາຄຳສັນຍານັ້ນເລີຍ; ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຈັດຍາມໄວ້ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ ເຮລາມ, ເພື່ອ ໃຫ້ "ເຝົ້າ ຍາມ ແອວມາ ກັບ ພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນ.

38 ແລະ ພວກທີ່ເຫລືອຢູ່ກໍໄປຫາແຜ່ນດິນນິໄຟ; ແລະ ພາກສ່ວນໜຶ່ງໄດ້ກັບຄືນມາແຜ່ນດິນເຮລາມ, ແລະ ໄດ້ນຳເອົາລູກເມຍຂອງທະຫານຍາມຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກປະໄວ້ຢູ່

ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນມານຳ.

39 ແລະ ກະສັດຂອງຊາວເລມັນໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ອະມິວລອນເປັນກະສັດເພື່ອປົກຄອງດູແລຜູ້ຄົນຂອງລາວ, ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຮລາມ; ເຖິງຢາງໃດກໍຕາມ ລາວກໍບໍ່ມີອຳນາດອັນໃດເລີຍທີ່ຈະເຮັດກົງກັນຂ້າມກັບ ຄວາມປາດຖະໜາຂອງກະສັດຂອງຊາວເລມັນໄດ້.

ບົດທີ 24

ອະມິວລອນຂົ່ມເຫັງແອວມາ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ—ພວກເຂົາຈະຖືກປະທານຖ້າຫາກພວກເຂົາອະທິຖານ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຮັດໃຫ້ພາລະແບກຫາບຂອງພວກເຂົາເບົາບາງລົງ—ພຣະອົງບົດປ່ອຍພວກເຂົາອອກຈາກການເປັນທາດ ແລະ ພວກເຂົາກັບຄືນໄປຫາເຊຣາເຮັມລາ. ປະມານ 145-120 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະມິວລອນ ໄດ້ເປັນທີ່ພໍໃຈ ໃນສາຍຕາຂອງກະສັດຂອງ ຊາວ ເລມັນ; ສະນັ້ນ ກະສັດຂອງຊາວເລມັນຈຶ່ງໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ລາວກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວເປັນຜູ້ສິດສອນ ແລະ ເປັນຜູ້ດູແລຜູ້ຄົນຂອງລາວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດູແລຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຊັມລອນ, ແລະ ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໄຊລຳ, ແລະ ໃນແຜ່ນດິນອະມິວລອນ.

2 ເພາະວ່າຊາວເລມັນໄດ້ເຂົ້າເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນທັງໝົດ; ສະນັ້ນ, ກະສັດຂອງຊາວເລມັນຈຶ່ງແຕ່ງຕັ້ງກະສັດໄວ້ເພື່ອປົກຄອງແຜ່ນດິນເຫລົ່ານັ້ນທັງໝົດ.

3 ແລະ ບັດນີ້ຊື່ກະສັດຂອງຊາວເລມັນຄື ເລມັນ, ໂດຍເອີ້ນຕາມຊື່ບົດາຂອງເພິ່ນ;

33 ກ ມຊຢ 20:3-5. ຄວາມເມດຕາສົງສານ.
34 ກ ຄມພ ເມດຕາສົງສານ, 37 ກ ມຊຢ 24:8-15.

ແລະ ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ ກະສັດ
ເລມັນ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເປັນກະສັດບົກຄອງ
ຜູ້ອຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

4 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງພິມັອງຂອງອະ
ມິວລອນໃຫ້ເປັນຜູ້ສອນໃນແຜ່ນດິນທຸກ
ບ່ອນທີ່ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນເປັນເຈົ້າຂອງ; ແລະ
ພາສາຂອງມີໄຟຈຶ່ງເລີ່ມຖືກສິດສອນໃນ
ບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງຊາວເລມັນ.

5 ແລະ ພວກເຂົາເປັນມິດທີ່ດີຕໍ່ກັນ;
ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາກໍຍັງບໍ່ຮູ້
ຈັກພຣະເຈົ້າ; ພິມັອງຂອງອະມິວລອນກໍ
ບໍ່ໄດ້ສິດສອນຫຍັງເລີຍໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ
ກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າ
ຂອງພວກເຂົາ, ທັງບໍ່ໄດ້ສິດສອນກົດຂອງ
ໂມເຊ; ຫລື ບໍ່ໄດ້ສິດສອນຄຳເວົ້າຂອງອະ
ບິນາໄດແກ່ພວກເຂົາເລີຍ;

6 ແຕ່ພວກເຂົາສິດສອນພວກເຂົາວ່າ
ພວກເຂົາຄວນຮັກສາບັນທຶກຂອງພວກ
ເຂົາ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາຂຽນຈົດໝາຍຫາ
ກັນ.

7 ແລະ ຊາວເລມັນເລີ່ມຮັ່ງມີເພີ່ມຂຶ້ນ
ແນວນັ້ນ, ແລະ ເລີ່ມແລກປ່ຽນສິນຄ້າຈາກ
ກັນ, ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະ ເລີ່ມເປັນ
ຄົນສະຫລາດແກມໂກງ, ແລະ ສະຫລາດ
ໃນເລື່ອງທາງໂລກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ ເປັນຄົນ
ສະຫລາດແກມໂກງ ຫລາຍ, ເບີກບານ
ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ການບຸ້ນສະດົມ
ຕ່າງໆ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດຢູ່ໃນບັນດາ
ພິມັອງຂອງຕົນເອງ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະ
ມິວລອນເລີ່ມໃຊ້ "ສິດອຳນາດກັບແອວມາ
ແລະ ພິມັອງຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເລີ່ມຂົ່ມເຫັງ
ເພິ່ນ, ແລະ ໃຫ້ລູກຫລານຂອງຕົນຂົ່ມເຫັງ
ລູກຫລານຂອງເພິ່ນ.

9 ເພາະອະມິວລອນຮູ້ວ່າແອວມາເຄີຍ
ເປັນ "ຜູ້ໜຶ່ງ ໃນ ພວກ ປະ ໂລ ທິດ ຂອງ
ກະສັດ, ແລະ ເພິ່ນເປັນຄົນເຊື່ອຖືໃນຄຳ
ເວົ້າຂອງອະບິນາໄດ ແລະ ຖືກຂັບໄລ່ອອກ
ໄປ ຕໍ່ໜ້າກະສັດ, ແລະ ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງ
ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ເພິ່ນ; ເຖິງແມ່ນວ່າລາວຂຶ້ນ
ກັບກະສັດເລມັນກໍຕາມ, ແຕ່ລາວກໍຍັງໃຊ້
ສິດອຳນາດກັບເພິ່ນ, ແລະ ໃຫ້ເພິ່ນເຮັດ
ຂອງກໜັກ, ແລະ ຈັດນາຍຄຸມພວກເຂົາ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ພວກນີ້ໄດ້ຮັບຄວາມທຸກຢ່າງໜັກຈົນເລີ່ມ
ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງສຸດກຳລັງ.

11 ແລະ ອະມິວລອນສັ່ງໃຫ້ພວກນີ້ຢຸດ
ການຮ້ອງທູນ; ແລະ ລາວໄດ້ວາງນາຍຍາມ
ໄວ້ທຸກດ້ານເພື່ອຄຸມພວກເຂົາ, ຖ້າເຫັນຜູ້
ໃດກໍຕາມເອີ້ນຫາພຣະເຈົ້າ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງ
ຕາຍ.

12 ແລະ ແອວມາກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນບໍ່
ໄດ້ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະ
ເຈົ້າຂອງພວກເຂົາອອກສຽງ, ແຕ່ພວກເຂົາ
ໄດ້ "ທຸ້ມເທໃຈຂອງພວກເຂົາແດ່ພຣະອົງ;
ແລະ ພຣະອົງຮູ້ຈັກຄວາມນຶກຄິດຂອງໃຈ
ຂອງພວກເຂົາ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສຸ
ລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງ
ພວກເຂົາ ໃນທ່າມກາງຄວາມທຸກຂອງ
ພວກເຂົາ, ມີຄວາມວ່າ: ຈຶ່ງເງີຍໜ້າຂຶ້ນ
ແລະ ຈົ່ງສະບາຍໃຈເຖິດ, ເພາະວ່າເຮົາຮູ້
ຈັກເຖິງພັນທະສັນຍາທີ່ພວກເຈົ້າເຮັດໄວ້
ກັບເຮົາ; ແລະ ເຮົາຈະເຮັດພັນທະສັນຍາ
ກັບຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ເພື່ອປົດປ່ອຍພວກເຂົາ
ອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ.

14 ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ພາລະແບກຫາບຢູ່
ບ່າຂອງພວກເຈົ້າເປົາບາງລົງຈົນວ່າພວກ

24 8 ກ ຄພ 121:39. 9 ກ ມຊຢ 17:1-4; 23:9. 2 ມຊຢ 21:3-6. 12 ກ ຄພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.

ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສຶກວ່າ ມີຫຍັງຢູ່ເທິງຫລັງເລີຍ ເຖິງແມ່ນໃນຂະນະທີ່ພວກເຈົ້າເປັນທາດ; ແລະ ເລື່ອງນີ້ເຮົາຈະເຮັດໄປເພື່ອພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຍືນເປັນ "ພະຍານໃຫ້ເຮົາໃນພາຍຫ້າ, ແລະ ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກຢ່າງແນ່ນອນວ່າ ເຮົາຄື ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ມາຢັ້ງມຢາມຜູ້ຄົນຂອງເຮົາໃນ ຄວາມທຸກຂອງພວກເຂົາ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພາລະແບກຫາບ ຊຶ່ງຢູ່ເທິງບ່າຂອງແອວມາກັບພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນຖືກເຮັດໃຫ້ເປົາບາງລົງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເພີ່ມ "ພະລັງ ໃຫ້ພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ທົນຕໍ່ ສິພາລະແບກຫາບຢ່າງງ່າຍດາຍ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຍອມຮັບຢ່າງເບີກບານມ່ວນ ຊື່ນ ແລະ ດ້ວຍ ຄວາມອົດທົນຕໍ່ພຣະປະສົງທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສັດທາ ແລະ ຄວາມອົດທົນຂອງພວກເຂົານັ້ນໃຫຍ່ຫລວງຈົນວ່າ ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຫາພວກເຂົາອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງສະບາຍໃຈເຖິດ, ເພາະວ່າໃນມື້ອື່ນເຮົາຈະມາບົດປ່ອຍພວກເຈົ້າອອກຈາກຄວາມເປັນທາດແລ້ວ.

17 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບແອວມາວ່າ: ເຈົ້າຈົ່ງອອກໜ້າຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄປ, ແລະ ເຮົາຈະໄປກັບເຈົ້າ ແລະ ຈະບົດປ່ອຍຜູ້ຄົນພວກນີ້ອອກຈາກ ຄວາມເປັນທາດ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນຕອນກາງຄືນ ແອວມາກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໄດ້ເຕົ້າໂຮມຝູງສັດ ແລະ ພຶດພັນຂອງພວກ

ເຂົາໄວ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ຕະຫລອດທັງຄືນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມຝູງສັດຂອງພວກເຂົາເຂົ້າກັນ.

19 ແລະ ໃນຕອນເຊົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຊາວເລມັນ ນອນຫລັບສະໜິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກທົວໜ້າງານທັງໝົດກໍນອນຫລັບສະໜິດ.

20 ແລະ ແອວມາກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໄດ້ເດີນທາງເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ໃຊ້ເວລາເດີນທາງໝົດມື້ ແລ້ວຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂຶ້ນຢູ່ໃນຮ່ອມພູບ່ອນໜຶ່ງ ແລະ ຕັ້ງຊີ້ຮ່ອມພູນັ້ນວ່າ ແອວມາ, ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ນໍາທາງພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

21 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຢູ່ໃນຮ່ອມພູແອວມານັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ຫຼົ່ມເຫ "ຄວາມຂອບພຣະໄທຂອງພວກເຂົາແດ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພາະພຣະອົງໄດ້ເມດຕາພວກເຂົາ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພາລະແບກຫາບຂອງພວກເຂົາເປົາບາງລົງ, ແລະ ບົດປ່ອຍພວກເຂົາອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ; ເພາະວ່າພວກເຂົາເຄີຍໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາດມາ, ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະບົດປ່ອຍພວກເຂົາໄດ້ນອກຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

22 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖວາຍຄວາມຂອບພຣະໄທແດ່ພຣະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກຜູ້ຊາຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພວກຜູ້ຍິງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພວກເດັກນ້ອຍທັງໝົດຂອງພວກເຂົາທີ່ເວົ້າໄດ້, ໄດ້ສົ່ງສຽງສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

<p>14 ກ ຄມພ ພະຍານ. ຂ ຄມພ ຍາກລໍາບາກ, ຄວາມຍາກລໍາບາກ.</p> <p>15 ກ ມທ 11:28-30. ຂ ແອວ 31:38; 33:23.</p>	<p>ຄ ຄພ 54:10. ຄມພ ອົດທົນ, ຄວາມອົດທົນ.</p> <p>17 ກ ຄມພ ຊະເລີຍ, ການ ເປັນຊະເລີຍ.</p>	<p>19 ກ 1 ຊມອ 26:12. 21 ກ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບ ໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ.</p>
---	--	---

23 ແລະ ບັດນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບແອວມາວ່າ: ເຈົ້າຈົ່ງພ້າວໜີອອກຈາກແຜ່ນດິນນີ້ໄປພ້ອມທັງຜູ້ຄົນພວກນີ້ ເພາະວ່າຊາວເລມັນຕື່ນແລ້ວ ແລະ ໄດ້ຕິດຕາມພວກເຈົ້າມາ; ສະນັ້ນ ໃຫ້ພວກເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນນີ້, ແລະ ເຮົາຈະຢຸດຊາວເລມັນໄວ້ໃນຮ່ອມພູນີ້ ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ຕິດຕາມຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄປ.

24 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປຈາກຮ່ອມພູນັ້ນ ແລະ ໄດ້ອອກເດີນທາງເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ.

25 ຫລັງຈາກພວກເຂົາຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານເປັນເວລາສິບສອງມື້ ພວກເຂົາກໍມາຮອດແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ; ແລະ ກະສັດໂມໄຊຢາໄດ້ຕ້ອນຮັບພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ.

ບົດທີ 25

ລູກຫລານຂອງມິວເລັກ ທີ່ເຊຣາເຮັມລາກາຍເປັນຊາວນີໄຟ—ພວກເຂົາໄດ້ຮູ້ເຖິງຜູ້ຄົນຂອງແອວມາ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຊີນິບ—ແອວມາໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ລິມໄຮ ແລະ ຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງເພິ່ນ—ໂມໄຊຢາມອບສິດອຳນາດໃຫ້ແອວມາຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຂຶ້ນ. ປະມານ 120 ປີກ່ອນຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ກະສັດໂມໄຊຢາໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນທັງໝົດມາເຕົ້າໂຮມກັນ.

2 ບັດນີ້ລູກຫລານຂອງນີໄຟ ຫລື ວ່າຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງນີໄຟບໍ່ມີຫລາຍເທົ່າກັບຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງ ມິວເລັກ, ແລະ ພວກທີ່ເດີນ

ທາງມາກັບເພິ່ນໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ.

3 ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາກໍຍັງບໍ່ຫລາຍເທົ່າກັບຊາວເລມັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມີບໍ່ຮອດເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນຂອງພວກນັ້ນຊັ້ງ.

4 ແລະ ບັດນີ້ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟທັງໝົດໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເປັນກຸ່ມໜຶ່ງ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາກໍໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນເປັນກຸ່ມໜຶ່ງເໝືອນກັນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເປັນສອງກຸ່ມ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໄຊຢາໄດ້ອ່ານ ແລະ ໃຫ້ອ່ານບັນທຶກຂອງຊີນິບສູ່ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນພໍ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ອ່ານບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນຂອງຊີນິບນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາໄປຈົນເຖິງເວລາທີ່ພວກເຂົາກັບຄືນມາ.

6 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ອ່ານເລື່ອງລາວຂອງແອວມາກັບພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນນ່າອີກ, ເຖິງຄວາມທຸກທັງໝົດຂອງພວກເຂົານັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາໄປ ຈົນເຖິງເວລາທີ່ພວກເຂົາກັບຄືນມາ.

7 ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອໂມໄຊຢາອ່ານບັນທຶກຈົບແລ້ວ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຜູ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສົງໄສ ແລະ ປະຫລາດໃຈ.

8 ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າຈະຄິດແນວໃດ; ເພາະວ່າເມື່ອພວກເຂົາເຫັນຜູ້ທີ່ຖືກບົດປ່ອຍ ພວກເຂົາກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງລົ້ນເຫລືອ.

9 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເມື່ອພວກເຂົາຄິດເຖິງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາຜູ້ທີ່ຖືກຊາວ

25 2 ກ ອມມ 1:13-19.
ຂ ຮລມ 6:10.

ຄມພ ມິວເລັກ.
8 ກ ມຊຢ 22:11-13.

ເລມັນຂ້າຖິ້ມນັ້ນ ພວກເຂົາກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ, ຈົນເຖິງນ້ຳຕາຕົກເພາະຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈນັ້ນ.

10 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເມື່ອພວກເຂົາຄິດເຖິງພຣະກະລຸນາທິຄຸນທັນທີຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ອຳນາດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໃນ ການ ບົດປ່ອຍ ແອວມາກັບ ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ເພິ່ນ ໃຫ້ ພີ່ນ້ອງ ຈາກກຳມີ ຂອງ ຊາວເລມັນ ແລະ ພີ່ນ້ອງ ຈາກຄວາມເປັນທາດແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ຮ້ອງສົ່ງສຽງຖວາຍຂອບພຣະຄຸນແດ່ພຣະເຈົ້າ.

11 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຄິດ ເຖິງ ຊາວ ເລມັນ, ຊຶ່ງ ເປັນ ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ຄິດເຖິງສະພາບອັນເຕັມໄປດ້ວຍບາບ ແລະ ຄວາມເປີເປື້ອນຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ "ເຈັບປວດລວດລ້າວເພາະເຫັນແກ່ຄວາມຜາສຸກຂອງ ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ.

12 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກທີ່ ເປັນ ລູກຫລານ ຂອງ ອະ ມິວ ລອນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ ຊຶ່ງໄດ້ລັກເອົາພວກລູກສາວຂອງຊາວເລມັນໄປເປັນເມຍກໍບໍ່ພໍໃຈໃນຄວາມປະພຶດຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຕົນ ແລະ ບໍ່ຍອມໃສ່ຊື່ຕາມບັນພະບຸລຸດຂອງຕົນອີກຕໍ່ໄປ, ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຮັບເອົາຊື່ຂອງນິໄຟມາເປັນຊື່ຂອງຕົນ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າເປັນລູກຫລານຂອງຊາວນິໄຟ ແລະ ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ມີຊື່ວ່າຊາວນິໄຟ.

13 ແລະ ບັດນີ້ຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາທັງໝົດຖືກ "ນັບເຂົ້າຢູ່ກັບຊາວນິໄຟ, ແລະ ຈະບໍ່ມອບລາຊາອານາຈັກ ໃຫ້ຜູ້ໃດເລີຍ ນອກຈາກຈະເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງນິໄຟ.

14 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ

ຄື ເມື່ອ ໂມໄຊຢາກ່າວ ແລະ ອ່ານແກ່ຜູ້ຄົນຈົບແລ້ວ, ເພິ່ນປາດຖະໜາຈະໃຫ້ແອວມາກ່າວກັບຜູ້ຄົນອີກ.

15 ແລະ ແອວມາໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາເວລາທີ່ ພວກ ເຂົາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ເປັນ ກຸ່ມ ໃຫຍ່, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໄປຫາແຕ່ລະກຸ່ມ, ສັງສອນເຖິງການກັບໃຈ ແລະ ການມີສັດທາໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

16 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຊັກ ຊວນ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ລິມໄຮ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນ, ຄົນທັງໝົດທີ່ໄດ້ຮັບການບົດປ່ອຍອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ, ວ່າພວກເຂົາຄວນຈື່ຈຳໄວ້ວ່າແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ໄດ້ບົດປ່ອຍພວກເຂົາ.

17 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງ ຈາກ ແອວມາ ໄດ້ ສິດ ສອນ ຜູ້ ຄົນ ໃນ ຫລາຍ ເລື່ອງ ແລະ ຈົບ ການ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາແລ້ວ, ກະສັດລິມໄຮປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບບັບຕິສະມາ; ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນທັງໝົດກໍປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບບັບຕິສະມາເໝືອນກັນ.

18 ສະນັ້ນ, ແອວມາຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປໃນນ້ຳ ແລະ ໃຫ້ "ບັບຕິສະມາແກ່ພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາຕາມວິທີດຽວດັ່ງທີ່ເພິ່ນ ໄດ້ກະທຳກັບພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນໃນ ສະນ້ຳມໍມອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມີຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ເພິ່ນ ໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ ແລະ ໄດ້ຂຶ້ນກັບສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ນີ້ເປັນຍ້ອນຄວາມເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ຄຳເວົ້າຂອງແອວມາ.

19 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກະສັດ ໂມ ໄຊ ຢາ ອະ ນຸ ຍາດ ໃຫ້ ແອວມາ

<p>11 ກ ມຊຢ 28:3-4; ແອວ 13:27. ຂ ຄມພ ຈິດວິນຍານ—ຄຸນ</p>	<p>ຄຳຂອງຈິດວິນຍານ. 13 ກ ອມນ 1:19. 18 ກ ມຊຢ 21:35.</p>	<p>ຂ ມຊຢ 18:8-17.</p>
--	---	-----------------------

ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນ ທີ່ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ; ແລະ ໃຫ້ ັອຳນາດແກ່ພື້ນເພື່ອແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ສອນເພື່ອດູແລສາດສະໜາຈັກທົ່ວທຸກບ່ອນ.

20 ບັດນີ້ຕ້ອງເຮັດ ແນວນີ້ເພາະວ່າມັນມີຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ຈົນວ່າຜູ້ສອນຜູ້ດຽວປົກຄອງພວກເຂົາທັງໝົດບໍ່ໄດ້; ເພາະພວກເຂົາທັງໝົດບໍ່ສາມາດໄດ້ຍິນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນບ່ອນຊຸມນຸມບ່ອນດຽວໄດ້;

21 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຊຸມນຸມກັນແຕ່ລະກຸ່ມແຕກຕ່າງກັນ, ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າສາດສະໜາຈັກ; ແຕ່ລະສາດສະໜາຈັກມີປະໂລຫິດຂອງຕົນເອງ ແລະ ມີຜູ້ສອນຂອງຕົນເອງ, ແລະ ປະໂລຫິດທຸກຄົນສິດສອນພຣະຄຳຕາມທີ່ໄດ້ຮັບມອບໃຫ້ພວກເຂົາຈາກປາກຂອງແອວມາ.

22 ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າ ມັນມີສາດສະໜາຈັກຫລາຍບ່ອນກໍຕາມ, ແຕ່ລະບ່ອນກໍເປັນ ັສາດສະໜາຈັກດຽວກັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄືສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ; ເພາະວ່າບໍ່ມີການສັ່ງສອນຫຍັງໝົດໃນສາດສະໜາຈັກນອກຈາກເລື່ອງການກັບໃຈ ແລະ ການມີສັດທາໃນພຣະເຈົ້າ.

23 ແລະ ບັດນີ້ມີສາດສະໜາຈັກຢູ່ເຈັດບ່ອນໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບເອົາ ັພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, ຫລື ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ;

24 ແລະ ພວກເຂົາຖືກເອີ້ນວ່າ ັຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖອກເທພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ ລົງ

ມາເທິງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບພອນ, ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ.

ບົດທີ 26

ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຫລາຍຄົນຖືກນຳພາໄປຫາບາບ ໂດຍຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຖື—ແອວມາ ໄດ້ຮັບສັນຍາທີ່ຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ—ຜູ້ທີ່ກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ—ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຜູ້ທີ່ເຮັດບາບຊຶ່ງໄດ້ກັບໃຈ ແລະ ສາລະພາບຜິດຕໍ່ແອວມາ ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະໄດ້ຮັບການອະໄພໂທດ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກ. ປະມານ 120-100 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີຄົນລຸ້ນໃໝ່ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າຂອງກະສັດເປັນຢາມິນ, ໂດຍທີ່ຍັງເປັນເດັກນ້ອຍຢູ່ໃນເວລາທີ່ເພິ່ນກ່າວກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອຖືຮິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ.

2 ພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອເລື່ອງທີ່ມີກ່າວໄວ້ກ່ຽວກັບການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ, ທັງບໍ່ເຊື່ອກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ.

3 ແລະ ບັດນີ້ເປັນຍ້ອນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ ັເຂົ້າໃຈພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ໃຈຂອງພວກເຂົາແຂງກະດ້າງ.

4 ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຮັບບັບຕິສະມາ;

<p>19 ກ ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ. 22 ກ ມຊຢ 18:17. 23 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—</p>	<p>ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ. 24 ກ ຄມພ ພົນທະສັນຍາ.</p>	<p>26 3 ກ ຄມພ ເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ.</p>
--	--	---

ທັງບໍ່ຍອມເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກ. ແລະ ພວກເຂົາ ເປັນ ພວກໜຶ່ງ ທີ່ຢູ່ ຕາມ ສັດທາ ຂອງຕົນເອງ, ແລະ ເປັນຢູ່ຈົນວ່າຕົກຢູ່ໃນ ສະພາບແຫ່ງ "ກາມມະລິນ ແລະ ເຕັມໄປ ດ້ວຍບາບ ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ຍອມເອົັນ ຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ ພວກເຂົາ.

5 ແລະ ບັດນີ້ ໃນ ສະໄໝການບົກຄອງ ຂອງໂມໄຊຢານັ້ນ ພວກເຂົາເຫລົ່ານີ້ມີບໍ່ ຮອດເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນຜູ້ຄົນຂອງພຣະ ເຈົ້າ; ແຕ່ເປັນເພາະ "ການແຕກແຍກໃນ ບັນດາພີ່ນ້ອງ ພວກເຂົາຈຶ່ງກັບມີຈຳນວນ ຫລາຍຂຶ້ນ.

6 ເພາະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາໄດ້ຫລອກລວງຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ໃນສາດສະ ໜາຈັກເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍດ້ວຍຄຳ ຍົກຍ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ ພວກເຂົາກະທຳບາບຫລາຍຢ່າງ; ສະນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນການສົມຄວນທີ່ຄົນຢູ່ໃນສາດສະ ໜາຈັກຊຶ່ງກະທຳບາບຈະຖືກສາດສະໜາ ຈັກ "ຕັກເຕືອນ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາໄດ້ຖືກນຳມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າປະໂລຫິດ, ແລະ ຜູ້ສອນກໍໄດ້ມອບພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ປະໂລ ຫິດ; ແລະ ປະໂລຫິດຈຶ່ງນຳພວກເຂົາມາ ຢູ່ຕໍ່ໜ້າແອວມາ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນ "ມະຫາປະໂລ ຫິດ.

8 ບັດນີ້ ກະສັດໂມໄຊຢາ ໄດ້ມອບສິດ ອຳນາດໃຫ້ແກ່ແອວມາເພື່ອດູແລສາດສະ ໜາຈັກ.

9 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ແອວມາບໍ່ຮູ້ຈັກຫຍັງກ່ຽວກັບພວກນີ້ເລີຍ;

ແຕ່ມີພະຍານຫລາຍຄົນກ່າວຫາພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ຄົນ ຍິນ ເປັນ ພະຍານ ເຖິງ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາຢ່າງຫລວງ ຫລາຍ.

10 ແລະ ບັດນີ້ມັນບໍ່ເຄີຍມີເລື່ອງແນວນີ້ ເກີດຂຶ້ນມາກ່ອນເລີຍ ໃນສາດສະໜາຈັກ; ສະນັ້ນ ແອວມາຈຶ່ງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນ ວິນຍານຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ນຳເອົາ ຄົນພວກນັ້ນມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າກະສັດ.

11 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບກະສັດວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຫລາຍຄົນທີ່ພວກເຂົາ ນ້ອຍນຳເອົາ ມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານນີ້ ຖືກພີ່ນ້ອງຂອງພວກ ເຂົາກ່າວຫາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຖືກ ພາໄປຫາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ. ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ຍອມກັບໃຈຈາກຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍນັ້ນ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາ ນ້ອຍຈຶ່ງນຳ ພວກເຂົາມາຫາທ່ານເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຕັດ ສິນ ພວກເຂົາ ຕາມ ຄວາມ ຜິດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

12 ກະສັດໂມໄຊຢາໄດ້ກ່າວກັບແອວມາ ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະບໍ່ຕັດສິນພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ເຮົາຈະ "ມອບພວກເຂົາໃຫ້ຢູ່ໃນມື ຂອງທ່ານເພື່ອຕັດສິນ.

13 ແລະ ບັດນີ້ວິນຍານຂອງແອວມາມີ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຕື່ມຂຶ້ນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ທູນ ຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ເພິ່ນຄວນຈະເຮັດ ແນວໃດກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, ເພາະເພິ່ນຍ້ານ ວ່າເພິ່ນຈະເຮັດຜິດໃນສາຍພຣະເນດຂອງ ພຣະເຈົ້າ.

14 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຫລັງຈາກເພິ່ນໄດ້ທູ້ມເທຈິດວິນຍານທັງ ໝົດຂອງເພິ່ນແດ່ພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ສຸລະສຽງ

<p>4 ກ ຄມພ ມະນຸດທີ່ມີຈິດ ໃຈທຳມະດາ. 5 ກ ຄມພ ຂັດແຍ້ງ, ການຂັດແຍ້ງ;</p>	<p>ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ. 6 ກ ແອວ 5:57-58; 6:3. ຄມພ ເຕືອນ, ຄຳເຕືອນ.</p>	<p>7 ກ ມຊຢ 29:42. 12 ກ ຄພ 42:78-93.</p>
---	---	---

ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງເພິ່ນ, ມີຄວາມວ່າ:

15 ແອວມາ, ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວ, ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນ "ນໍ້າມໍ່ອນກໍເປັນສຸກຄືກັນ. ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວເພາະ ສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເຈົ້າທີ່ມີໃນຄໍາເວົ້າຂອງອະບິນາໄດ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາແຕ່ຝ່າຍດຽວ.

16 ແລະ ພວກເຂົາເປັນສຸກແລ້ວ ເພາະວ່າສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກເຂົາທີ່ມີໃນຄໍາເວົ້າຂອງເຈົ້າແຕ່ຝ່າຍດຽວ ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ.

17 ແລະ ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວ ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ສະຖາປະນາ "ສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້; ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະເປັນຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ.

18 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ຄົນພວກນີ້ຜູ້ທີ່ເຕັມໃຈຮັບ "ພຣະນາມຂອງເຮົາຈະໄດ້ຮັບພອນ; ເພາະວ່າ ພວກເຂົາຈະຖືກເອີ້ນ ໃນພຣະນາມຂອງເຮົາ; ແລະ ພວກເຂົາເປັນຂອງເຮົາ.

19 ແລະ ເພາະວ່າເຈົ້າຖາມເຮົາກ່ຽວກັບຜູ້ລ່ວງລະເມີດ, ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນ.

20 ເຈົ້າເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ; ແລະ ເຮົາເຮັດພັນທະສັນຍາກັບເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າຈະມີ "ຊີວິດນິລັນດອນ; ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບໃຊ້ເຮົາ ແລະ ອອກໄປໃນພຣະນາມຂອງເຮົາ, ແລະ ເຕົ້າໂຮມແກະຂອງເຮົາເຂົ້າກັນ.

21 ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຮົາຈະ

ເປັນ "ແກະຂອງເຮົາ; ແລະ ເຈົ້າຈະຮັບເຂົາເຂົ້າມາໃນສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ເຮົາຈະຮັບເອົາເຂົາໄວ້ຄືກັນ.

22 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ; ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຮັບ "ບັບຕິສະມາຈະຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ. ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຮັບໄວ້ຈະເຊື່ອໃນນາມຂອງເຮົາ; ແລະ ເຮົາຈະ ຂໍໃຫ້ອະໄພເຂົາຢາງເຕັມໃຈ.

23 ເພາະເຮົານີ້ແຫລະເປັນຜູ້ "ຮັບເອົາບາບຂອງໂລກໄວ້; ເພາະເຮົານີ້ແຫລະເປັນຜູ້ ສ້າງເຂົາ; ແລະ ເຮົານີ້ແຫລະເປັນຜູ້ໃຫ້ສະຖານທີ່ປ່ອນໜຶ່ງທາງຂວາມືຂອງເຮົາແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຈົນເຖິງທີ່ສຸດ.

24 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຂົາຈະຖືກເອີ້ນ ໃນນາມຂອງເຮົາ; ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາ "ຮູ້ຈັກເຮົາເຂົາກໍຈະອອກມາ, ແລະ ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ຊົ່ວນິລັນດອນປ່ອນໜຶ່ງທາງຂວາມືຂອງເຮົາ.

25 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄືເວລາສຽງແກເທື່ອ "ທີສອງດັງຂຶ້ນ ເມື່ອນັ້ນຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍ ຮູ້ຈັກເຮົາຈະອອກມາ ແລະ ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ.

26 ແລະ ເວລານັ້ນເຂົາຈະຮູ້ຈັກວ່າ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ, ແລະ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຂົາ; ແຕ່ວ່າເຂົາບໍ່ຍອມຖືກໂຖ່ເລີຍ.

27 ແລະ ຈາກນັ້ນເຮົາຈະກ່າວກັບເຂົາວ່າ ເຮົາບໍ່ເຄີຍ "ຮູ້ຈັກເຂົາ; ແລະ ເຂົາຈະ

<p>15 ກ ມຊຢ 18:30. ຂ ມຊຢ 17:2. ຄ ມພ ສັດທາ.</p> <p>17 ກ ມຊຢ 25:19-24.</p> <p>18 ກ ມຊຢ 1:11; 5:8. ຄ ມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ.</p>	<p>20 ກ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ; ຖືກເລືອກ; ເລືອກ, ການເລືອກ.</p> <p>21 ກ ຄມພ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ.</p> <p>22 ກ 2 ນພ 9:23. ຄ ມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ.</p> <p>ຂ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດ</p>	<p>ບາບ; ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ.</p> <p>23 ກ ຄມພ ພຣະຜູ້ໂຖ່. ຂ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ.</p> <p>24 ກ ຢຮ 17:3.</p> <p>25 ກ ຄພ 88:99, 109. ຂ ຄພ 76:81-86.</p> <p>27 ກ ມທ 7:21-23.</p>
---	--	--

ອອກໄປຫາໄພ ອັນເປັນນິດ ຊຶ່ງຕຽມໄວ້ ສຳລັບມານກັບບໍລິວານຂອງມັນ.

28 ສະນັ້ນ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ຜູ້ໃດ ທີ່ບໍ່ຍອມ ັພັງສຽງຂອງເຮົາ, ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ ໄດ້ຮັບເຂົ້າຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ແລະ ເຮົາຈະບໍ່ຮັບເອົາເຂົາໃນວັນສຸດ ທ້າຍ.

29 ສະນັ້ນ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງອອກ ໄປ; ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ລ່ວງລະເມີດຕໍ່ ເຮົາ, ເຈົ້າຈົ່ງ ັຕັດສິນເຂົາ ະແລ້ວແຕ່ບາບ ທີ່ເຂົາໄດ້ກະທຳມາ; ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາ ະສາລະພາບບາບທີ່ເຂົາໄດ້ກະທຳມານັ້ນ ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ ແລະ ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ແລະ ັກັບໃຈ ດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈຂອງເຂົາ, ແລ້ວເຈົ້າຈົ່ງ ໃຫ້ ັອະໄພແກ່ເຂົາ, ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ອະ ໄພແກ່ເຂົາຄືກັນ.

30 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ຄົນຂອງ ເຮົາຈະກັບໃຈ ັເທົ່າໃດເທື່ອກໍຕາມ ເຮົາ ັກໍຈະໃຫ້ ັອະໄພແກ່ເຂົາສຳລັບການລ່ວງ ລະເມີດຂອງເຂົາທີ່ມີຕໍ່ເຮົາ.

31 ແລະ ເຈົ້າຈົ່ງໃຫ້ ັອະໄພແກ່ການ ລ່ວງລະເມີດຂອງກັນແລະກັນ; ເພາະຕາມ ຄວາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ຜູ້ທີ່ ບໍ່ໃຫ້ອະໄພການລ່ວງລະເມີດຂອງເພື່ອນ ບ້ານເມື່ອເຂົາເວົ້າວ່າເຂົາກັບໃຈແລ້ວ, ຜູ້ ນັ້ນຈະຖືກນຳຕົວມາຫາການກ່າວໂທດ.

32 ບັດນີ້ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງອອກ ໄປ; ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ກັບໃຈຈາກບາບ

ຂອງເຂົາ ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ໄດ້ນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນ ດາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ; ແລະ ເລື່ອງນີ້ຈະຕ້ອງ ປະຕິບັດນັບຕັ້ງແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

33 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ເວລາແອວມາ ໄດ້ ຍິນ ຖ້ອຍ ຄຳ ເຫລົ່ານີ້ ແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ຂຽນມັນໄວ້ ເພື່ອເພິ່ນຈະ ມີມັນ, ແລະ ເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ຕັດສິນຜູ້ຄົນ ຂອງສາດສະໜາ ຈັກ ຕາມພຣະບັນຍັດ ຂອງພຣະເຈົ້າ.

34 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ແອວມາໄດ້ອອກໄປຕັດສິນຜູ້ທີ່ຖືກພາໄປ ຫາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

35 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກັບໃຈຈາກບາບ ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ ັສາລະພາບຜິດ, ແລ້ວເພິ່ນກໍໄດ້ນັບພວກເຂົາໄວ້ໃນບັນດາ ຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກ;

36 ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ຍອມສາລະພາບບາບ ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ບໍ່ກັບໃຈຈາກຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ຄົນພວກນັ້ນຈະ ບໍ່ໄດ້ຖືກນັບໄວ້ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງສາດ ສະໜາຈັກ, ແລະ ຊື່ຂອງພວກເຂົາຖືກ ັລືບອອກ.

37 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ແອວມາໄດ້ຄວບຄຸມການງານທັງໝົດຂອງ ສາດສະໜາຈັກ; ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມມີສັນ ຕິສຸກຂຶ້ນອີກ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງ ຍິ່ງໃນການງານຂອງສາດສະໜາຈັກໂດຍ

<p>27 ຂ ລກ 13:27. ຄ ຄພ 76:43-44.</p> <p>28 ກ 2 ນພ 9:31; ຄພ 1:14.</p> <p>29 ກ ຄພ ພິພາກສາ, ການພິ ພາກສາ, ຜູ້ພິພາກສາ.</p> <p>ຂ ຄພ ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ.</p>	<p>ຄ 3 ນພ 1:25. ຄມພ ສາລະພາບ, ການສາລະພາບ.</p> <p>ງ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.</p> <p>ຈ ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ.</p> <p>30 ກ ມຣນ 6:8.</p> <p>ຂ ອຊກ 33:11, 15-16; ກຈກ 3:19-20; ມຊຢ 29:19-20.</p>	<p>31 ກ 3 ນພ 13:14-15; ຄພ 64:9-10.</p> <p>35 ກ ຄມພ ສາລະພາບ, ການສາລະພາບ.</p> <p>36 ກ ອພຍ 32:33; ແອວ 1:24.</p> <p>ຄມພ ການຖືກໄລ່ອອກ; ທັງສີທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ.</p>
--	---	--

ເດີນ ໄປ ຢ່າງ ຮອບ ຄອບ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ ຮັບ ເອົາ ຫລາຍ ຄົນ ແລະ ໃຫ້ ບັບ ຕີ ສະ ມາ ຫລາຍ ຄົນ.

38 ແລະ ບັດ ນີ້ ແອວ ມາ ກັບ ເພື່ອນ ຮ່ວມ ງານ ຂອງ ເພິ່ນ ຊຶ່ງ ດູ ແລ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ ໄດ້ ເຮັດ ໄປ ທັງ ໝົດ ນີ້ ໂດຍ ການ ເດີນ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ພາກ ພຽນ ທຸກ ຢ່າງ, ສິດ ສອນ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ທຸກ ຢ່າງ, ທົນ ຮັບ ຄວາມ ທຸກ ນາໆ ປະ ການ, ຖືກ ຂົ່ມ ເຫັງ ໂດຍ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ ຂອງ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ.

39 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ຕັກ ເຕືອນ ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາ ກໍ ໄດ້ ຮັບ ເອົາ ຄຳ "ຕັກ ເຕືອນ, ທຸກ ຄົນ ໂດຍ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ອີງ ຕາມ ບາບ ຂອງ ຕົນ, ຫລື ວ່າ ບາບ ທີ່ ເຂົາ ໄດ້ ກະ ທຳ ໄປ ນັ້ນ, ໂດຍ ຮັບ ບັນ ຊາ ຈາກ ພຣະເຈົ້າ ວ່າ ໃຫ້ ະອະ ທິ ຖານ ຢ່າງ ບໍ່ ທໍ່ ຖອຍ, ແລະ ະຂອບ ພຣະ ໄທ ພຣະ ອົງ ໃນ ທຸກ ສິ່ງ.

ບົດ ທີ 27

ໂມໄຊຢາ ຫ້າມ ບໍ່ ໃຫ້ ຂົ່ມ ເຫັງ ແລະ ບັງ ຄັບ ຄວາມ ສະເໝີ ພາບ—ແອວ ມາ ຜູ້ ເປັນ ລູກ ກັບ ພວກ ລູກ ຊາຍ ທັງ ສີ່ ຂອງ ກະສັດ ໂມໄຊ ຢາ ພະ ຍາ ຍາມ ທີ່ ຈະ ທຳ ລາຍ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ—ທູດ ມາ ປະກົດ ແລະ ສັ່ງ ໃຫ້ ພວກເຂົາ ເລີກ ການ ເຮັດ ຄວາມ ຊົ່ວ ຂອງ ພວກເຂົາ—ແອວ ມາ ຖືກ ຕີ ສອນ ໃຫ້ ເປັນ ຄົນ ປາກກີກ—ມະນຸດ ທັງ ປວງ ຈະ ຕ້ອງ ເກີດ ໃໝ່ ເພື່ອ ຮັບ ເອົາ ຄວາມ ລອດ—ແອວ ມາ ກັບ ພວກ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ໂມໄຊ ຢາ ປະກາດ ຂ່າວ ອັນ ໜ້າ ຊຶ້ນ ຊົມ. ປະມານ 100-92 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ມີ ການ ຂົ່ມ ເຫັງ ຈາກ ພວກ ທີ່ ບໍ່ ເຊື່ອ ຖື ຊຶ່ງ ກະ ທຳ ຕໍ່ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ ເພີ່ມ ຫລາຍ ຂຶ້ນ ເລື້ອຍໆ ຈົນ ວ່າ ມີ ການ ຈົ່ມ ໃຫ້ ແກ່ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ, ແລະ ຜູ້ ນຳ ຂອງ ຕົນ ກຽວ ກັບ ເລື້ອງ ນີ້; ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ຕໍ່ ວ່າ ແອວ ມາ. ແລະ ແອວ ມາ ໄດ້ ມາ ບອກ ເລື້ອງ ນີ້ ຕໍ່ ກະສັດ ໂມໄຊ ຢາ. ແລະ ໂມໄຊ ຢາ ໄດ້ ປຶກ ສາ ຫາ ຫາ ລື ກັບ ພວກ ປະ ໂລ ທິດ ຂອງ ເພິ່ນ.

2 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກະສັດ ໂມໄຊ ຢາ ໄດ້ ສັ່ງ ສານ ໄປ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ ວ່າ ບໍ່ ໃຫ້ ຄົນ ທີ່ ບໍ່ ເຊື່ອ ຖື "ຂົ່ມ ເຫັງ ຄົນ ທີ່ ເປັນ ຂອງ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ.

3 ແລະ ມີ ຄຳ ສັ່ງ ຢ່າງ ເຄັ່ງ ຄັດ ໄປ ຫາ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ ທຸກ ແຫ່ງ ວ່າ ບໍ່ ໃຫ້ ມີ ການ ຂົ່ມ ເຫັງ ກັນ ໃນ ບັນ ດາ ພວກເຂົາ, ວ່າ ໃຫ້ ມີ "ຄວາມ ສະເໝີ ພາບ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ ທັງ ປວງ;

4 ແລະ ບອກ ພວກເຂົາ ວ່າ ບໍ່ ໃຫ້ ຄວາມ ທະນົງ ໃຈ ແລະ ການ ຖື ຕົວ ມາ ລົບ ກວນ "ສັນ ຕິ ສຸກ ຂອງ ພວກເຂົາ; ວ່າ ໃຫ້ ທຸກ ຄົນ ະນັບ ຖື ເພື່ອນ ບ້ານ ຄື ກັບ ຕົນ ເອງ, ແລະ ເຮັດ ວຽກ ດ້ວຍ ມື ຂອງ ຕົນ ເພື່ອ ຫາ ລ້ຽງ ຊີບ ເພື່ອ ຕົນ ເອງ.

5 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ປະ ໂລ ທິດ ກັບ ຜູ້ ສອນ ທຸກ ຄົນ ຄວນ "ເຮັດ ວຽກ ດ້ວຍ ມື ເພື່ອ ຫາ ລ້ຽງ ຊີບ ເພື່ອ ຕົນ ເອງ, ໃນ ທຸກ ກໍລະ ນີ ເວັ້ນ ເສຍ ແຕ່ ເວລາ ເຈັບ ປ່ວຍ ຫລື ຍາມ ຂາດ ແຄນ ທີ່ ສຸດ ເທົ່າ ນັ້ນ; ແລະ ໂດຍ ການ ກະ ທຳ ເຊັ່ນ ນີ້, ພວກເຂົາ ໄດ້ ມີ ະພຣະ ຄຸນ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຢູ່ ນຳ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ.

6 ແລະ ມັນ ເລີ່ມ ມີ ສັນ ຕິ ສຸກ ຫລາຍ ຂຶ້ນ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ອີກ; ແລະ ຜູ້ ຄົນ ມີ ເພີ່ມ ຫລາຍ ຂຶ້ນ

<p>39 ກ ຄມພ ເຕືອນ, ຄຳເຕືອນ. ຂ 2 ນພ 32:8-9. ຄ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບ ໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ.</p>	<p>27 2 ກ ຄມພ ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ. 3 ກ ມຊຢ 23:7; 29:32. 4 ກ ຄມພ ສະຫງົບ,</p>	<p>ຄວາມສະຫງົບ. ຂ ຄມພ ນັບຖື. 5 ກ ມຊຢ 18:24, 26. ຂ ຄມພ ພຣະຄຸນ.</p>
--	---	--

ແລະ ເລີ່ມກະຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວຜົນແຜ່ນດິນໂລກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄປທາງເໜືອ ແລະ ທາງໃຕ້, ໄປທາງຕາເວັນອອກ ແລະ ທາງຕາເວັນຕົກ, ໂດຍສ້າງເມືອງໃຫຍ່ ແລະ ສ້າງບ້ານເຮືອນຕ່າງໆຂຶ້ນທົ່ວສີ່ສ່ວນຂອງແຜ່ນດິນ.

7 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະເດັດມາຍັງມຸຍາມພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ຫລາຍຄົນໄດ້ກາຍເປັນຄົນຮັ່ງມີ.

8 ແລະ ບັດນີ້ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຖື; ແລະ "ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງແອວມາກຳຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາຄືກັນ, ລາວມີຊື່ວ່າ ແອວມາ ຕາມຊື່ບິດາຂອງລາວ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລາວເປັນຄົນຊົ່ວທີ່ສຸດ ແລະ ມີຄືນຮູບບູຊາ; ແລະ ລາວເປັນຄົນເວົ້າຫລາຍ ແລະ ໄດ້ເວົ້າຍົກຍ້ອງຜູ້ຄົນ; ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງຊັກນຳຫລາຍຄົນໃຫ້ເຮັດຕາມວິທີການອັນຊົ່ວຮ້າຍຂອງລາວ.

9 ແລະ ລາວກັບມາເປັນອຸປະສັກອັນໃຫຍ່ ຫລວງ ຕໍ່ ຄວາມ ຈະ ເລີນ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍໄດ້ "ລັກເອົາໃຈຂອງຜູ້ຄົນໄປ; ເຮັດໃຫ້ເກີດການແຕກແຍກໃນບັນດາຜູ້ຄົນ; ໃຫ້ໂອກາດແກ່ສັດຕູຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະໃຊ້ອຳນາດຂອງມັນປົກຄອງພວກເຂົາ.

10 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືລາວໄດ້ທ່ອງທ່ຽວໄປເພື່ອທຳລາຍສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ລາວໄດ້ທ່ອງທ່ຽວໄປຢ່າງລັບໆກັບພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາເພື່ອຫາຊ່ອງທາງທີ່ຈະທຳລາຍ

ສາດສະໜາຈັກ ແລະ ເພື່ອຊັກຊວນຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ຫລົງຜິດ, ເຮັດກົງກັນຂ້າມກັບພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຫລື ແມ່ນແຕ່ຄຳສັ່ງຂອງກະສັດ—

11 ແລະ ດັ່ງເຊັ່ນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບທ່ານແລ້ວວ່າ ຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງທ່ຽວໄປ "ກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ມູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງໜຶ່ງໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ພວກເຂົາ; ແລະ ເບິ່ງຄືກັບວ່າທູດກຳລັງຍືນຢູ່ໃນເມກ; ແລະ ສຽງຂອງທູດອົງນັ້ນຄືກັບວ່າ ສຽງຟ້າຮ້ອງຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນບ່ອນທີ່ພວກເຂົາຍືນຢູ່ນັ້ນສັ່ນສະເທືອນ;

12 ແລະ ຄວາມປະຫລາດໃຈຂອງພວກເຂົານັ້ນ ໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດ, ຈົນພວກເຂົາລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າຂອງທູດທີ່ກ່າວກັບພວກເຂົາເລີຍ.

13 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ເພິ່ນຮ້ອງຂຶ້ນອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ແອວມາ, ຈົ່ງລຸກ ແລະ ຍືນຂຶ້ນ, ເພາະດ້ວຍເຫດໃດເຈົ້າຈຶ່ງຂົ່ມເຫັງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ? ເພາະພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ: "ນີ້ຄືສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ ແລະ ເຮົາຈະສະຖາປະນາມັນຂຶ້ນ, ແລະ ຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດລົ້ມມັນໄດ້ນອກຈາກການລ່ວງລະເມີດຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາເທົ່ານັ້ນ.

14 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງທູດກ່າວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍິນ "ຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ແອວມາ, ຜູ້ເປັນບິດາຂອງເຈົ້ານຳອີກ; ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ອະທິຖານດ້ວຍສັດທາ

<p>8ກ ຄມພ ແອວມາ, ລູກຊາຍຂອງແອວມາ. ຂ ຄມພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ. 9ກ 2 ຊມອ 15:1-6.</p>	<p>11ກ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ. ຂ ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ. ຄ ກຈກ 9:1-9; ແອວ 8:15.</p>	<p>13ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ປະມຸກຂອງສາດສະໜາຈັກ. 14ກ ແອວ 10:22.</p>
--	---	---

ຫລາຍກ່ຽວກັບເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຖືກນຳ
ມາໃຫ້ຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ; ສະນັ້ນ, ເພື່ອຈຸດ
ປະສົງນີ້ ເຮົາຈຶ່ງມາເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສຳນຶກເຖິງ
ອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ເພື່ອໃຫ້ ຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ
ພຣະອົງໄດ້ຮັບຄຳຕອບຕາມສັດທາຂອງ
ພວກເຂົາ.

15 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າຈະໂຕ້ຖຽງ
ອຳນາດ ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ບໍ່? ເພາະ ຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ສຽງຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ສັ່ນສະເທືອນແຜ່ນ
ດິນໂລກບໍ່? ແລະ ເຈົ້າບໍ່ເຫັນເຮົາຢູ່ຕໍ່ໜ້າ
ເຈົ້າບໍ່? ແລະ ເຮົາຖືກສົ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າ.

16 ແລະ ບັດນີ້ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງ
ໄປ, ແລະ ຈົ່ງຈຳການເປັນຊະເລີຍຂອງ
ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນເຮລາມ
ແລະ ໃນແຜ່ນດິນນີໂຟ; ແລະ ຈົ່ງຈຳສິ່ງຍິ່ງ
ໃຫຍ່ທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທຳເພື່ອພວກເຂົາ;
ເພາະວ່າພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາດ,
ແລະ ພຣະອົງໄດ້ ັບົດປ່ອຍພວກເຂົາ.
ແລະ ບັດນີ້ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ແອວມາ,
ຈົ່ງໄປຕາມທາງຂອງເຈົ້າ ແລະ ຢ່າໄດ້ພະ
ຍາຍາມທຳລາຍສາດສະໜາຈັກອີກຕໍ່ໄປ,
ເພື່ອໃຫ້ຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຂົາໄດ້
ຮັບຄຳຕອບ, ຫລື ວ່າເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຕົວ
ຂອງເຈົ້າຖືກປະຖິ້ມໄປ.

17 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ນີ້ເປັນຄຳເວົ້າສຸດທ້າຍຂອງທູດທີ່ໄດ້ກ່າວ
ກັບແອວມາ, ແລະ ເພິ່ນກໍໄດ້ຈາກໄປ.

18 ແລະ ບັດນີ້ ແອວມາກັບ ຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບ
ລາວໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ເພາະຄວາມ
ແປກປະຫລາດໃຈອັນໃຫຍ່ຫລວງຂອງ
ພວກເຂົາ; ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຫັນທູດ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຕາຂອງຕົນເອງ;
ແລະ ສຽງຂອງເພິ່ນຄືກັນກັບພ້າຮ້ອງ, ຊຶ່ງ

ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກສັ່ນສະເທືອນ; ແລະ
ພວກເຂົາຮູ້ວ່າ ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຈະເຮັດໃຫ້
ແຜ່ນດິນໂລກສັ່ນສະເທືອນໄດ້ນອກຈາກ
ຈະເປັນອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ທີ່
ເຮັດໃຫ້ມັນສັ່ນສະເທືອນຄືກັນກັບວ່າມັນ
ຈະແຍກອອກຈາກກັນ.

19 ແລະ ບັດນີ້ຄວາມແປກປະຫລາດໃຈ
ຂອງແອວມານັ້ນໃຫຍ່ຫລວງຈົນວ່າລາວ
ກາຍເປັນຄົນປາກກີກ, ຈົນວ່າລາວເປີດ
ປາກບໍ່ໄດ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວກັບອ່ອນ
ເພຍຈົນແມ່ນແຕ່ບໍ່ສາມາດເໜັງຕີງມືໄດ້;
ສະນັ້ນ ຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບລາວຈຶ່ງຫາມລາວໄປ
ເພາະລາວຊ່ວຍຕົວເອງບໍ່ໄດ້, ຈົນກະທັ້ງ
ຖືກເອົາໄປວາງລົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າບິດາຂອງລາວ.

20 ແລະ ພວກນັ້ນໄດ້ເລົ່າເລື່ອງທັງໝົດ
ທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາໃຫ້ບິດາຂອງ
ລາວຟັງ; ແລະ ບິດາຂອງລາວມີຄວາມປິ
ຕິຍິນດີ, ເພາະເພິ່ນຮູ້ວ່າມັນແມ່ນອຳນາດ
ຂອງພຣະເຈົ້າ.

21 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຜູງຊົນມາເຕົ້າໂຮມ
ກັນ ເພື່ອຈະໄດ້ເປັນພະຍານໃນສິ່ງທີ່ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າກະທຳກັບລູກຂອງເພິ່ນ, ແລະ
ກັບຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບລາວນຳອີກ.

22 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ບອກໃຫ້ປະໂລຫິດທັງ
ຫລາຍມາເຕົ້າໂຮມກັນ ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້
ເລີ່ມຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານເພື່ອທູນ
ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ
ເຂົາເຈົ້າເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະໄດ້ເປີດປາກ
ຂອງແອວມາ ເພື່ອລາວຈະສາມາດເວົ້າ
ໄດ້, ແລະ ເພື່ອແຂນຂາຂອງລາວຈະໄດ້
ຮັບກຳລັງອີກ—ເພື່ອໃຫ້ຕາຂອງຜູ້ຄົນເປີດ
ເພື່ອຈະໄດ້ເຫັນ ແລະ ຮູ້ຈັກພຣະກະລຸນາ
ທິຄຸນ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື

14 ຂ ມມ 9:36-37.

16 ກ ມຊຍ 23:1-4.

ຫລັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານເປັນເວລາສອງມື້ສອງຄືນແລ້ວ, ແຂນຂາຂອງແອວມາຈຶ່ງໄດ້ຮັບກຳລັງຂອງ ມັນ, ແລະ ລາວໄດ້ຍືນຂຶ້ນ ແລະ ເລີ່ມເວົ້າ ກັບພວກເຂົາ, ບອກໃຫ້ພວກເຂົາສະບາຍ ໃຈ:

24 ເພາະລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ກັບໃຈຈາກບາບຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ຖືກ "ໄຖ່ ໂດຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລ້ວ; ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ເກີດ ຈາກ ພຣະວິນຍານ.

25 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຢາໄດ້ແປກໃຈເລີຍວ່າ ມະນຸດທັງ ປວງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທັງຊາຍ ແລະ ຍິງ, ທຸກ ປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ, ຕ້ອງ "ເກີດ ໃໝ່ ເສຍ ກ່ອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ເກີດ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າເພື່ອ ສ້າງ ຈາກ ສະພາບ ແຫ່ງ "ກາມ ມະລິມ ແລະ ຕົກຕໍ່າຂອງພວກເຂົາ, ມາສູ່ ສະພາບແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ຖືກໄຖ່ໂດຍ ພຣະເຈົ້າ, ກາຍເປັນບຸດ ແລະ ທິດາຂອງ ພຣະອົງ;

26 ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງກາຍມາເປັນຄົນ ໃໝ່ດັ່ງນັ້ນ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ເຮັດ ແນວນີ້, ພວກເຂົາກໍ "ບໍ່ມີທາງທີ່ຈະໄດ້ຮັບ ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາເປັນມູນມໍລະ ດົກ.

27 ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຖ້າຫາກບໍ່ເຮັດແນວນີ້, ພວກເຂົາຈະຖືກປະ ຖິ້ມໄປ ແລະ ເລື່ອງນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກເພາະ ວ່າຂ້າພະເຈົ້າເກືອບຖືກປະຖິ້ມໄປແລ້ວ.

28 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ ຂັດ ເຊພະ ເນ ຈອນ ໄປ ໃນ ຄວາມທຸກຍາກ ລຳບາກຢ່າງ ລື່ນ ເຫລືອ, ໂດຍກັບໃຈຈົນ ເກືອບຈະເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ, ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າມີຄວາມເມດຕາ ຊຶ່ງເຫັນສົມຄວນທີ່ຈະ ດຶງຂ້າພະເຈົ້າອອກມາຈາກການເຜົາໄໝ້ ອັນ "ເປັນນິດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ເກີດ ຈາກພຣະເຈົ້າ.

29 ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກໄຖ່ ຈາກນ້ຳບີແຫ່ງຄວາມຂົມຂຶ້ນ ແລະ ພັນທະ ການແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍຢູ່ ໃນເຫວເລິກທີ່ມິດທີ່ສຸດມາ; ແຕ່ບັດນີ້ຂ້າພະ ເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄວາມສະຫວ່າງອັນໜ້າອັດສະ ຈັນຂອງພຣະເຈົ້າ. ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າຖືກ "ທໍລະມານດ້ວຍຄວາມທໍລະມານ ອັນຕະຫລອດໄປ; ແຕ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຖືກດຶງ ອອກມາ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ໄດ້ເຈັບປວດອີກຕໍ່ໄປ.

30 ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຍອມຮັບພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ປະຕິເສດສິ່ງທີ່ບັນພະ ບຸລຸດຂອງພວກເຮົາເວົ້າໄວ້; ແຕ່ມາບັດນີ້ ເພື່ອພວກເພິ່ນຈະເຫັນລ່ວງໜ້າວ່າ ພຣະ ອົງຈະສະເດັດມາ ແລະ ວ່າພຣະອົງຈະຈີ່ ຈຳທຸກຄົນທີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງ, ພຣະອົງຈະ ສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ຄົນທັງ ປວງ.

31 ແທ້ຈິງແລ້ວ, "ທຸກຫົວເຂົ້າຈະຄຸລົງ, ແລະ ທຸກລິ້ນຈະສາລະພາບຕໍ່ພຣະພັກຂອງ ພຣະອົງ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນໃນວັນສຸດ ທ້າຍເມື່ອຄົນທັງປວງຈະຢືນຮັບ "ການພິ ພາກສາຂອງພຣະອົງ, ເມື່ອນັ້ນພວກເຂົາ

<p>24 ກ 2 ນພ 2:6-7. ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່.</p> <p>25 ກ ຣມ 6:3-11; ມຊຢ 5:7; ແອວ 5:14; ມຊ 6:59.</p>	<p>ຄມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດ ຈາກພຣະເຈົ້າ.</p> <p>ຂ ມຊຢ 3:19; 16:3. ຄ ຄມພ ກາມມະລິມ.</p> <p>26 ກ ຢຣ 3:5. 28 ກ 2 ນພ 9:16.</p>	<p>29 ກ ມຊຢ 2:38. 31 ກ ຟລປ 2:9-11; ມຊຢ 16:1-2; ຄພ 88:104. ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູ ຄຣິດ—ພິພາກສາ.</p>
---	--	---

ຈະສາລະພາບວ່າພຣະອົງຄືພຣະເຈົ້າ; ເມື່ອນັ້ນຜູ້ທີ່ໃຊ້ຊີວິດ ະປາດສະຈາກພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນໂລກຈະສາລະພາບວ່າ ການພິພາກສາຂອງໂທດອັນເປັນນິດນັ້ນທຸ່ງທຳແລ້ວກັບພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຈະສົ່ນສະທ້ານ ແລະ ຫົດຕົວຢູ່ພາຍໃຕ້ການທອດພຣະເນດ ອັນພິຈາລະນາຂອງພຣະອົງ.

32 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຈາກເວລານີ້ໄປແອວມາເລີ່ມສິດສອນຜູ້ຄົນ ແລະ ຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບແອວມາຕອນທີ່ທູດມາປະກົດຕໍ່ພວກເຂົາກໍເໝືອນກັນ, ໄດ້ເດີນທາງໄປຫາທຸກບ່ອນທົ່ວແຜ່ນດິນ, ປະກາດແກ່ຄົນທັງປວງເຖິງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍິນ ແລະ ໄດ້ເຫັນມາ, ແລະ ສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ, ຖືກຂົ່ມເຫັງຢ່າງໜັກຈາກຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອ ແລະ ຖືກຕີໂດຍຄົນຫລວງຫລາຍໃນພວກນັ້ນ.

33 ເຖິງແມ່ນຈະເປັນຢ່າງນັ້ນ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ໃຫ້ການປອບໃຈສາດສະໜາຈັກຫລາຍຂຶ້ນ, ໂດຍຍືນຍັນສັດທາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຊັກຊວນຜູ້ຄົນທັງຫລາຍດ້ວຍຄວາມອົດກັ້ນ ແລະ ດ້ວຍຄວາມອິດເມື່ອຍຢ່າງໜັກໃຫ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

34 ແລະ ສີ່ຄົນໃນພວກເຂົານັ້ນແມ່ນ "ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ; ແລະ ຊື່ຂອງພວກເຂົາຄື ອຳໂມນ, ແລະ ອາໂຣນ, ແລະ ອອມເນີ, ແລະ ຮິມໄນ; ທັງໝົດນີ້ເປັນຊື່ຂອງພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ.

35 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເດີນທາງໄປຫາທຸກບ່ອນໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ

ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດ ຊຶ່ງຢູ່ໃຕ້ການບົກຄອງຂອງກະສັດໂມໄຊຢາ, ໄດ້ເດີນທາງຢ່າງຕັ້ງໃຈເພື່ອຈະແກ້ຄວາມເສຍຫາຍທັງໝົດ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບສາດສະໜາຈັກ, ສາລະພາບບາບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ປະກາດເລື່ອງທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນມາ, ແລະ ອະທິບາຍຄຳທຳນາຍ ແລະ ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພິໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນທີ່ປາດຖະໜາຈະພັງ.

36 ແລະ ໂດຍວິທີນີ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງເປັນເຄື່ອງມືໃນພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການພາຫລາຍຄົນມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ.

37 ແລະ ພວກເຂົາເປັນສຸກແລ້ວພຽງໃດ! ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ "ປະກາດສັນຕິສຸກ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ປະກາດ ຂໍ້ຂ່າວປະເສີດແຫ່ງຄວາມດີ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ປະກາດຕໍ່ຜູ້ຄົນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບົກຄອງ.

ບົດທີ 28

ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາໄປສັ່ງສອນຊາວເລມັນ—ໂດຍໃຊ້ຫີນຜູ້ພະຍາກອນສອງກ້ອນນັ້ນ ໂມໄຊຢາແປແຜ່ນຈາລຶກຂອງຊາວຢາເຮັດ. ປະມານ 92 ປີກ່ອນຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກ "ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາກະທຳທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ພາຄົນຈຳນວນໜຶ່ງໄປກັບພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ກັບຄືນໄປຫາກະສັດ, ຊຶ່ງເປັນບົດາຂອງພວກ

<p>31 ຄ ແອວ 41:11. ງ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ. 34 ກ ຄມພ ອຳໂມນ, ລູກ</p>	<p>ຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ. 37 ກ ອຊຢ 52:7; ມຊຢ 15:14-17. ຄມພ ສັ່ງສອນ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ. 28 1 ກ ມຊຢ 27:34.</p>
--	--	---

ເຂົາ, ແລະ ຂໍຮ້ອງເພິ່ນໃຫ້ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາກັບຄືນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເລືອກໄວ້ຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນ ະນີໄຟ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ສັ່ງສອນ ເລື່ອງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍິນມາ, ແລະ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ໃຫ້ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຊາວເລມັນ—

2 ເພື່ອພວກເຂົາອາດຈະນຳພວກເຂົາມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາສຳນຶກເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ເພື່ອພວກເຂົາອາດຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ຊາວນີໂຟໝົດໄປ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະຖືກນຳມາປິຕິຍິນດີໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະກັບມາເປັນເພື່ອນມິດທີ່ດີຕໍ່ກັນ, ແລະ ເພື່ອຈະບໍ່ໃຫ້ມີການຂັດແຍ້ງກັນອີກຕໍ່ໄປໃນທົ່ວແຜ່ນດິນຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາໄດ້ປະທານໃຫ້ພວກເຂົາ.

3 ບັດນີ້ພວກເຂົາປາດຖະໜາຈະປະກາດຄວາມລອດໃຫ້ແກ່ມະນຸດທຸກຄົນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາ ກິນບໍ່ໄດ້ທີ່ ະຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ໜຶ່ງຈະຕ້ອງຕາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຽງແຕ່ຄິດວ່າຈິດວິນຍານດວງໜຶ່ງຈະຕ້ອງທໍລະມານທີ່ ະບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດກໍເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຫວັ່ນໄຫວ ແລະ ຕົວສັ່ນແລ້ວ.

4 ແລະ ດັ່ງນັ້ນພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳກັບພວກເຂົາ, ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນ ະຊົ່ວຮ້າຍ ແທ້ໆ ໃນຄົນ

ບາບ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນເໝາະສົມໃນ ະພຣະເມດຕາອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະອົງທີ່ຈະໄວ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຍັງຕ້ອງທົນກັບຄວາມເຈັບປວດຢ່າງໜັກໃນຈິດວິນຍານເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຍ້ານວ່າພວກເຂົາຈະຖືກປະຖິ້ມຕະຫລອດໄປ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ວົງວອນບົດາຂອງພວກເຂົາຕັ້ງຫລາຍມື້ ຂໍໃຫ້ພວກເຂົາຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນນີໂຟ.

6 ແລະ ກະສັດ ໂມໄຊຢາ ໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຖ້າຫາກວ່າເພິ່ນຄວນຈະໃຫ້ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນຂຶ້ນໄປຫາບັນດາຊາວເລມັນເພື່ອສັ່ງສອນພຣະຄຳຫລືບໍ່.

7 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບ ໂມໄຊຢາວ່າ: ຈົ່ງໃຫ້ພວກເຂົາຂຶ້ນໄປເຖິດ, ເພາະວ່າຫລາຍຄົນຈະເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ; ແລະ ເຮົາຈະ ະບົດປ່ອຍພວກລູກຊາຍຂອງເຈົ້າໃຫ້ພີ່ນ້ອງຈາກກຳມີຂອງຊາວເລມັນ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືກະສັດ ໂມໄຊຢາໄດ້ອະນຸຍາດພວກເຂົາເພື່ອຈະໄດ້ໄປ ແລະ ເຮັດຕາມຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາ.

9 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ະອອກເດີນທາງໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ເພື່ອຂຶ້ນໄປສັ່ງສອນພຣະຄຳໃນບັນດາຊາວເລມັນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ ະເລື່ອງລາວເຖິງການປະ

<p>1 ຂ ຄອມ 1:12-13; ມຊຢ 9:1. 2 ກ ຢຄ 7:24. 3 ກ ແອວ 13:27; 3 ນຟ 17:14; ມຊ 7:41.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຈິດວິນຍານ—ຄຸນ ຄຳຂອງຈິດວິນຍານ. ຄ ຢຄ 6:10; ຄພ 19:10-12. 4 ກ ມຊຢ 27:10. ຂ ຄມພ ເມດຕາ, ນິເມດ</p>	<p>ຕາ, ຄວາມເມດຕາ. 7 ກ ແອວ 19:22-23. 9 ກ ແອວ 17:6-9. ຂ ແອວ 17-26.</p>
---	--	--

ຕິບັດຂອງພວກເຂົາໃນພາຍຫລັງ.

10 ບັດນີ້ກະສັດໂມໄຊຢາບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຈະມອບລາຊາອານາຈັກໃຫ້ ເພາະບໍ່ມີລູກຂາຍຄົນໃດຂອງເພິ່ນທີ່ຍອມຮັບເອົາອານາຈັກ.

11 ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ເອົາບັນທຶກຊຶ່ງມີຂຽນໄວ້ຢູ່ໃນ "ແຜ່ນ ຈາລຶກ ທອງ ເຫລືອງ ມາ, ແລະ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ຂອງນິໄຟນໍາອີກ, ແລະ ສິ່ງຂອງທັງໝົດທີ່ເພິ່ນໄດ້ປົກປັກຮັກສາໄວ້ຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຫລັງຈາກໄດ້ແປ ແລະ ບັນທຶກສິ່ງທີ່ມີຢູ່ໃນ ສຳຜັນ ຈາລຶກຄຳຊຶ່ງຜູ້ຄົນຂອງລິມໄສໄດ້ພົບພໍ້, ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ຮັບຈາກມືຂອງລິມໄສເອງ;

12 ແລະ ການນີ້ເພິ່ນເຮັດໄປເພາະຄວາມເປັນຫວ່ງຫລາຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ; ເພາະພວກເຂົາປາດຖະໜາເກີນກວ່າຈະວັດແທກໄດ້ທີ່ຈະຮູ້ກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນພວກນັ້ນຊຶ່ງຖືກທຳລາຍໄປແລ້ວ.

13 ແລະ ບັດນີ້ເພິ່ນໄດ້ແປແຜ່ນ ຈາລຶກເຫລົ່ານັ້ນ ໂດຍອາໄສ "ຫີນສອງກ້ອນນັ້ນຊຶ່ງຕິດຢູ່ກັບຂອບໂຄ້ງຄັນທະນູສອງຂ້າງ.

14 ບັດນີ້ຂອງເຫລົ່ານີ້ຖືກຕຽມໄວ້ແລ້ວຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ແລະ ມອບໃຫ້ຕໍ່ໆກັນມາຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ, ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການແປພາສາຕ່າງໆ;

15 ແລະ ຂອງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ;

16 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ມີສິ່ງຂອງເຫລົ່ານີ້ຈະຖືກເອີ້ນວ່າ "ຜູ້ພະຍາກອນ, ຕາມການເອີ້ນຂອງສະໄໝບູຮານ.

17 ບັດນີ້ຫລັງຈາກໂມໄຊຢາໄດ້ແປບັນທຶກເຫລົ່ານັ້ນໝົດແລ້ວ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ມັນໄດ້ໃຫ້ເລື່ອງລາວຂອງຜູ້ຄົນທີ່ຖືກ "ທຳລາຍ, ນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພວກເຂົາຖືກທຳລາຍຄົນໄປເຖິງການສ້າງ ສຳສູງ, ໃຫຍ່ ອັນເປັນເວລາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຮັດໃຫ້ພາສາຂອງຜູ້ຄົນ "ສັບສົນ, ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງກະຈັດກະຈາຍໄປຕາມຜືນແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ແມ່ນແຕ່ນັບຈາກນັ້ນຄົນໄປເຖິງການສ້າງອາດາມ.

18 ບັດນີ້ເລື່ອງລາວນີ້ໄດ້ເປັນເຫດໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງໂມໄຊຢາເປັນທຸກຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນໄດ້ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ພວກເຂົາຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຊຶ່ງໃນນັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມປະຕິຍົນດີ.

19 ແລະ ເລື່ອງລາວນີ້ຈະມີຂຽນໄວ້ພາຍຫລັງ; ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ມັນສົມຄວນທີ່ຜູ້ຄົນທັງປວງຄວນຮູ້ເລື່ອງຊຶ່ງມີຂຽນຢູ່ໃນເລື່ອງນັ້ນ.

20 ແລະ ບັດນີ້, ດັ່ງເຊັ່ນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບທ່ານແລ້ວ, ຫລັງຈາກກະສັດໂມໄຊຢາກະທຳສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ເອົາແຜ່ນ ຈາລຶກ "ທອງເຫລືອງ ແລະ ສິ່ງຂອງທັງໝົດຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ເກັບກຳໄວ້ມາ, ແລ້ວມອບມັນໃຫ້ແອວມາ, ຜູ້ເປັນລູກຂອງແອວມາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບັນທຶກທັງໝົດ ແລະ ສິ່ງແປຄວາມໝາຍນຳອີກ, ແລະ ໄດ້

<p>11 ກ ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ ທອງເຫລືອງ. 2 ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກຄຳ. 13 ກ ຄມພ ອຸລິມ ແລະ ທຸມນິມ.</p>	<p>16 ກ ມຊຢ 8:13-18. ຄມພ ຜູ້ພະຍາກອນ. 17 ກ ມຊຢ 8:7-12. 2 ອຫ 1:1-5.</p>	<p>8 ປຖກ 11:6-9. 20 ກ ແອວ 37:3-10. 2 ຄມພ ອຸລິມ ແລະ ທຸມນິມ.</p>
--	--	--

ມອບສິ່ງທັງໝົດໃຫ້ລາວ, ແລະ ສົ່ງລາວວ່າ
ລາວຄວນເກັບກຳ ແລະ "ຮັກສາມັນໄວ້ໃຫ້
ດີ, ແລະ ໃຫ້ເຮັດບັນທຶກກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນໄວ້
ນຳອີກ, ໂດຍມອບໃຫ້ຕໍ່ງຸກັນໄປຈາກຄົນ
ລຸ້ນໜຶ່ງຫາຄົນອີກລຸ້ນໜຶ່ງ, ດັ່ງເຊັ່ນທີ່ໄດ້
ມອບຕໍ່ງຸກັນມາຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ລີໂຮອອກ
ຈາກເຢຣູຊາເລັມ.

ບົດທີ 29

ໂມໄຊຢາສະເໜີໃຫ້ເລືອກຜູ້ຕັດສິນແທນ
ກະສັດ—ກະສັດທີ່ບໍ່ຊອບທຳຈະພາຜູ້ຄົນ
ຂອງຕົນເຂົ້າໄປໃນບາບ—ແອວມາຜູ້ເປັນ
ລູກໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດ
ສິນ ໂດຍສູງຂອງປະຊາຊົນ—ເພິ່ນເປັນ
ມະຫາປະໂລຫິດດູແລສາດສະໜາຈັກນຳ
ອີກ—ແອວມາຜູ້ເປັນບິດາ ແລະ ໂມໄຊຢາ
ສັ່ນຊີວິດ. ປະມານ 92-91 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ເມື່ອໂມໄຊຢາໄດ້ກະທຳສິ່ງ
ເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ເພິ່ນໄດ້ສອບຖາມໄປທົ່ວ
ແຜ່ນດິນໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດ, ໂດຍ
ຢາກຮູ້ເຖິງເຈດຕະນາຂອງພວກເຂົາວ່າຜູ້
ໃດຄວນເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສູງ
ຂອງຜູ້ຄົນມີຄວາມວ່າ: ພວກຂ້າມ້ອຍຢາກ
ໃຫ້ອາໂຣນ ລູກຊາຍຂອງທ່ານເອງມາເປັນ
ກະສັດຂອງພວກຂ້າມ້ອຍ ແລະ ເປັນຜູ້ບົກ
ຄອງຂອງພວກຂ້າມ້ອຍ.

3 ບັດນີ້ອາໂຣນໄດ້ຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນ
ນີໄຟແລ້ວ, ສະນັ້ນ ກະສັດຈຶ່ງບໍ່ສາມາດ
ມອບລາຊາອານາຈັກໃຫ້ລາວ; ທັງອາໂຣນ
ເອງກໍບໍ່ຍອມຮັບເອົາລາຊາອານາຈັກ; ທັງ
ບໍ່ມີ "ລູກຊາຍຄົນໃດຂອງໂມໄຊຢາຍອມ
ຮັບເອົາລາຊາອານາຈັກເລີຍ.

4 ສະນັ້ນ ກະສັດໂມໄຊຢາຈຶ່ງໄດ້ສອບ
ຖາມໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນອີກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງຂໍ້ຄວາມທີ່ຂຽນໄວ້ໄປເຖິງບັນ
ດາຜູ້ຄົນ. ແລະ ນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມທີ່ຂຽນໄວ້, ມີ
ຄວາມວ່າ:

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂອ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຫລື
ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຖື
ວ່າພວກທ່ານເປັນດັ່ງນັ້ນ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ
ປາດຖະໜາໃຫ້ພວກທ່ານພິຈາລະນາສາ
ເຫດທີ່ພວກທ່ານຖືກຂໍໃຫ້ພິຈາລະນາ—
ເພາະວ່າພວກທ່ານປາດຖະໜາຢາກມີ
"ກະສັດ.

6 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າປະກາດກັບພວກ
ທ່ານວ່າ ຜູ້ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງລາຊາອານາຈັກ
ນີ້ໂດຍສິດທິໄດ້ປະຕິເສດ, ແລະ ຈະບໍ່ຍອມ
ຮັບເອົາລາຊາອານາຈັກ.

7 ແລະ ບັດນີ້ຖ້າຫາກຈະແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ອື່ນ
ແທນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຍ້ານວ່າ ມັນຈະ
ເກີດການຜິດຖຽງກັນຂຶ້ນໃນບັນດາພວກ
ທ່ານ. ແລະ ຜູ້ໃດຈະຮູ້ໄດ້ວ່າລູກຊາຍຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງລາຊາອານາຈັກ
ອາດຫັນມາຮ້າຍກາດຂຶ້ນ ແລະ ພາສ່ວນ
ໜຶ່ງຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄປກັບລາວ, ຊຶ່ງຈະ
ເຮັດໃຫ້ເກີດສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງ
ກັນຂຶ້ນໃນບັນດາພວກທ່ານ, ຊຶ່ງຈະເປັນ
ເຫດໃຫ້ມີການນອງເລືອດຢ່າງຫລວງ
ຫລາຍເກີດຂຶ້ນ ແລະ ບິດເບືອນທາງຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈະ
ທຳລາຍຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງ
ຫລາຍ.

8 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ
ໃຫ້ພວກເຮົາສະຫລາດ ແລະ ພິຈາລະນາ
ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ເພາະວ່າພວກເຮົາບໍ່ມີສິດ
ຈະທຳລາຍລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ທັງ

20 ຄ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ພຣະ
ຄຳພີທີ່ຕ້ອງຮັກສາໄວ້. 29 3 ກ ມຊຢ 27:34.
5 ກ 1 ຊມອ 8:9-19.

ພວກເຮົາບໍ່ມີສິດໃດໆທີ່ຈະທຳລາຍຄົນອື່ນ ຖ້າຫາກແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ນັ້ນຂຶ້ນມາແທນລາວ.

9 ແລະ ຖ້າຫາກລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຫັນກັບໄປສູ່ຄວາມທະນົງໃຈເຖິງເລື່ອງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງລາວ, ລາວກໍຄົງຈະຈື່ໄດ້ເຖິງຄຳເວົ້າຂົ່ງລາວໄດ້ເວົ້າໄວ້ ແລະ ຈະຮຽກຮ້ອງເອົາສິດທິຂອງລາວໃນລາຊາອານາຈັກນີ້ຄືນໄປ, ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ລາວ ແລະ ຜູ້ຄົນພວກນີ້ກະທຳບາບຫລາຍຂຶ້ນ.

10 ແລະ ບັດນີ້ໃຫ້ພວກເຮົາສະຫລາດ ແລະ ຊອກຫາສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ສິ່ງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດສັນຕິສຸກແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້.

11 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ເປັນ ກະສັດຂອງພວກທ່ານ ໃນ ວັນ ເວລາທີ່ເຫລືອ ຢູ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃຫ້ພວກເຮົາ ກໍແຕ່ງຕັ້ງ ຜູ້ຕັດສິນເພື່ອຕັດສິນຜູ້ຄົນພວກນີ້ຕາມກົດຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຮົາຈະຈັດລະບຽບການງານໃໝ່ຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພາະວ່າພວກເຮົາຈະແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ທີ່ມີສະຕິບັນຍາໃຫ້ເປັນຜູ້ຕັດສິນ, ຊຶ່ງຈະຕັດສິນຜູ້ຄົນພວກນີ້ຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

12 ບັດນີ້ຖ້າຫາກມະນຸດຖືກພຣະເຈົ້າຕັດສິນຍັງຈະດຶກວ່າທີ່ຈະໃຫ້ມະນຸດທຳມະດາຕັດສິນແມ່ນບໍ່, ເພາະວ່າການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າທຸ່ງທຳສະເໝີໄປ, ແຕ່ການຕັດສິນຂອງມະນຸດນັ້ນບໍ່ທຸ່ງທຳສະເໝີໄປ.

13 ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ພວກທ່ານ ຈະມີຄົນ ກໍຊອບທຳມາ ເປັນ ກະສັດຂອງພວກທ່ານ ຊຶ່ງ ຈະ ສະຖາປະນາກົດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຕັດສິນຜູ້ຄົນພວກນີ້ຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະມີຄົນມາເປັນ

ກະສັດ ຂອງພວກທ່ານ ຜູ້ຈະເຮັດເພື່ອຜູ້ຄົນພວກນີ້ເໝືອນດັ່ງທີ່ ະເປັນຢາມິນບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດມາ—ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຖ້າຫາກເລື່ອງມັນຈະເປັນໄປໄດ້ແບບນີ້ສະເໝີໄປແລ້ວ ມັນກໍສົມຄວນທີ່ພວກທ່ານຈະມີກະສັດປົກຄອງພວກທ່ານຢູ່ສະເໝີ.

14 ແລະ ແມ່ນ ແຕ່ ຕົວ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເອງກໍຍັງໄດ້ທຳງານຈົນສຸດກຳລັງ ແລະ ສຸດຄວາມສາມາດຂົ່ງຂ້າພະເຈົ້າມີຢູ່, ເພື່ອສິດສອນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ, ແລະ ເພື່ອສະຖາປະນາສັນຕິສຸກຂຶ້ນທົ່ວແຜ່ນດິນ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງກັນ, ບໍ່ໃຫ້ມີການຂີ້ລັກມັກສົກ, ຫລື ການບຸ້ນຈີ້, ຫລື ການຄາດຕະກຳ ຫລື ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ;

15 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະໄດ້ າລົງໂທດເຂົາຕາມກົດ ຊຶ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ພວກເຮົາ.

16 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ເພາະວ່າມະນຸດບໍ່ມີຄວາມທຸ່ງທຳທຸກຄົນ ຈຶ່ງບໍ່ສົມຄວນທີ່ພວກທ່ານຈະມີກະສັດຄົນໜຶ່ງ ຫລື ກະສັດ ຫລາຍ ຄົນ ປົກຄອງພວກທ່ານ.

17 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ກະສັດ ກໍຊົ່ວຄົນໜຶ່ງເຮັດ ໃຫ້ ະຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ເກີດ ຂຶ້ນ ໄດ້ຫລາຍປານໃດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງທຸ່ງໃດ!

18 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃຫ້ສຳນຶກເຖິງກະສັດໂນອາ, ກໍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເພິ່ນ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊົງຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊົງຂອງຜູ້

<p>11 ກ ມຊຢ 29:25-27. ຂ ອພຍ 18:13-24. 13 ກ ມຊຢ 23:8, 13-14.</p>	<p>ຂ ຄມ 1:17-18. 15 ກ ແອວ 1:32-33. 17 ກ ມຊຢ 23:7-9.</p>	<p>ຂ ແອວ 46:9-10. 18 ກ ມຊຢ 11:1-15.</p>
---	---	--

ຄົນຂອງເພິ່ນນໍາອີກ. ຈົ່ງເບິ່ງ ຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງໄດ້ເກີດກັບພວກເຂົາແລ້ວ; ແລະ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກເອົາໄປເປັນ ະທາດ.

19 ແລະ ຖ້າທາກບໍ່ມີການຫຍຸ້ງກ່ຽວຂອງພຣະຜູ້ສ້າງຜູ້ມີສະຕິບັນຍາຂອງພວກເຂົາແລ້ວ, ແລະ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນການກັບໃຈຢ່າງແທ້ຈິງຂອງພວກເຂົາແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາດຈົນເຖິງບັດນີ້ຢ່າງບໍ່ມີທາງຫລີກລ້ຽງໄດ້.

20 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ບົດ ປ່ອຍ ພວກ ເຂົາ ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ”ຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ; ແລະ ເພາະວ່າພວກເຂົາ ະທູນຂໍຢ່າງສຸດກຳລັງຕໍ່ພຣະອົງ, ພຣະ ອົງ ຈຶ່ງ ໄດ້ ບົດ ປ່ອຍ ພວກ ເຂົາ ອອກ ຈາກ ຄວາມ ເປັນ ທາດ; ແລະ ເພາະສະນັ້ນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ກະ ທຳ ດ້ວຍ ອຳນາດຂອງພຣະອົງໃນທຸກກໍລະນີໃນບັນດາລູກຫລານ ມະນຸດ, ໂດຍ ເດ່ ພຣະ ຫັດ ແຫ່ງ ”ຄວາມເມດຕາມາຍັງຜູ້ທີ່ ັໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ.

21 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ພວກ ທ່ານ ຈະ ກຳ ຈັດ ກະ ສັດ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຜູ້ ໜຶ່ງ ອອກ ຈາກ ບັນ ລັງ ບໍ່ ໄດ້ ນອກ ຈາກ ຈະ ເປັນ ການ ຂັດ ແຍ້ງ ຢ່າງ ໜັກ ແລະ ການ ນອງ ເລືອດ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ.

22 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໃນ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ກະ ສັດ ກໍ ຍັງ ມີ ”ໝູ່ເພື່ອນ, ແລະ ເພິ່ນ ຈະ ຈັດ ເສນາອາມາດໄວ້ອ້ອມຮອບເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນ ຈະ ທຳ ລາຍ ກົດ ຂອງ ຄົນ ທີ່ ບົກ ຄອງ ມາ

ໃນ ຄວາມ ຊອບ ທຳ ກ່ອນ ເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນ ຈະ ຢຽບ ຍຳ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄວ້ ໃຕ້ ຕີນ ຂອງ ເພິ່ນ;

23 ແລະ ເພິ່ນ ຈະ ອອກ ກົດ ໃໝ່ ແລະ ສົ່ງ ອອກ ໄປ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນ ແຕ່ ກົດ ຕາມ ວິ ທີ ການ ແຫ່ງ ”ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເພິ່ນເອງ; ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ບໍ່ ເຮັດ ຕາມ ກົດ ຂອງ ເພິ່ນ, ເພິ່ນ ກໍ ຈະ ທຳ ລາຍ ຜູ້ ນັ້ນ ເສຍ; ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ກະ ບົດ ຕໍ່ ເພິ່ນ, ເພິ່ນ ກໍ ຈະ ສັ່ງ ກອງ ທັບ ໄປ ປາບ ຜູ້ ນັ້ນ; ແລະ ຖ້າ ທາກ ເພິ່ນ ເຮັດ ໄດ້, ເພິ່ນ ຈະ ທຳ ລາຍ ເຂົາ ເສຍ, ແລະ ດັ່ງ ນັ້ນ ກະ ສັດ ທີ່ ບໍ່ ຊອບ ທຳ ຈຶ່ງ ບົດ ເບື້ອນ ທາງ ແຫ່ງ ຄວາມ ຊອບ ທຳ ທັງ ໝົດ.

24 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ສົມຄວນເລີຍທີ່ຄວາມໜ້າກຽດຂັງເຊັ່ນນັ້ນຈະເກີດກັບພວກທ່ານ.

25 ສະນັ້ນ, ພວກ ທ່ານ ຈົ່ງ ເລືອກ ເອົາ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ໂດຍ ສຽງ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ເພື່ອ ພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ຕັດ ສິນ ຕາມ ກົດ ຊຶ່ງ ບັນ ພະ ບຸ ລຸ ດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ໃຫ້ ໄວ້ ກັບ ພວກ ທ່ານ ຊຶ່ງ ຖືກ ຕ້ອງ, ແລະ ຊຶ່ງ ໄດ້ ໃຫ້ ໄວ້ ກັບ ພວກ ທ່ານ ໂດຍ ພຣະ ຫັດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.

26 ບັດນີ້ບໍ່ແມ່ນເລື່ອງທຳມະດາທີ່ສຽງຜູ້ຄົນຈະປາດຖະໜາສິ່ງກົງກັນຂ້າມກັບສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແຕ່ເປັນເລື່ອງທຳມະດາສຳລັບຄົນສ່ວນໜ້ອຍທີ່ປາດຖະໜາສິ່ງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ; ສະນັ້ນ ເລື່ອງນີ້ພວກທ່ານຈົ່ງຍິດຖື ແລະ ເຮັດໃຫ້ເປັນກົດຂອງພວກທ່ານ—ທີ່ຈະຈັດທຸລະກິດຂອງພວກທ່ານ

<p>18 ຂ 1 ຊມອ 8:10-18; ມຊຍ 12:1-8; ອຫ 6:22-23. 20 ກ ມຊຍ 21:13-15. ຂ ອພຍ 2:23-25;</p>	<p>ແອວ 43:49-50. ຄ ອຊກ 33:11, 15-16; ມຊຍ 26:30. ງ ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ.</p>	<p>22 ກ 1 ກສ 12:8-14. 23 ກ ຄມພ ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.</p>
--	---	--

ໂດຍສຽງຂອງຜູ້ຄົນ.

27 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເວລາ ມາ ເຖິງ ເມື່ອ ສຽງຂອງຜູ້ຄົນເລືອກເອົາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ເມື່ອນັ້ນກໍເປັນເວລາທີ່ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າຈະເກີດກັບພວກທ່ານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມື່ອນັ້ນ ຈະເປັນເວລາທີ່ພຣະອົງຈະສະເດັດມາຢັ້ງມຢາມພວກທ່ານດ້ວຍຄວາມພິນາດອັນແສນສາທັດດັ່ງທີ່ພຣະອົງເຄີຍສະເດັດມາຢັ້ງມຢາມແຜ່ນດິນນີ້.

28 ແລະ ບັດນີ້ຖ້າຫາກພວກທ່ານມີຜູ້ຕັດສິນ, ແລະ ພວກເພິ່ນບໍ່ຕັດສິນພວກທ່ານຕາມກົດຊຶ່ງມີໄວ້ໃຫ້ແລ້ວ, ພວກທ່ານກໍອາດຈະໃຫ້ພວກເພິ່ນໄດ້ຮັບການຕັດສິນຈາກສານທີ່ສູງກວ່ານັ້ນ.

29 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ຜູ້ຕັດສິນ ຂອງ ພວກທ່ານ ທີ່ສູງກວ່າບໍ່ໃຫ້ການຕັດສິນທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແລ້ວພວກທ່ານຄວນຈະຫາຜູ້ຕັດສິນຫລາຍຄົນທີ່ຕໍ່າກວ່າຂອງພວກທ່ານມາເຕົ້າໂຮມກັນ, ແລະ ພວກເພິ່ນຈະຕັດສິນຜູ້ຕັດສິນທີ່ສູງກວ່າຂອງພວກທ່ານຕາມສຽງຂອງປະຊາຊົນ.

30 ແລະ ເຮົາສົ່ງໃຫ້ພວກທ່ານເຮັດແນວນີ້ດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ເຮົາສົ່ງໃຫ້ພວກທ່ານເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີກະສັດ; ຄືຖ້າຫາກຄົນພວກນີ້ເຮັດບາບ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແລ້ວພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄໍາຕອບໄວ້ເທິງຫົວຂອງພວກເຂົາເອງ.

31 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງເຮົາກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ບາບຂອງຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍເກີດຂຶ້ນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງກະສັດຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາຍ່ອມໄດ້ຮັບຄໍາຕອບໄວ້ເທິງຫົວຂອງກະສັດຂອງພວກເຂົາ.

32 ແລະ ບັດນີ້ ເຮົາປາດຖະໜາວ່າ "ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບຈະບໍ່ມີອີກຕໍ່ໄປໃນແຜ່ນດິນນີ້, ໂດຍສະເພາະໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ເປັນແຜ່ນດິນ ະແຫ່ງເສລີພາບ, ແລະ ທຸກໆຄົນຈະຊື່ນຊົມໃນສິດ ແລະ ສິດທິພິເສດເທົ່າທຽມກັນຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນສົມຄວນທີ່ພວກເຮົາຈະດໍາລົງຊີວິດຢູ່ ແລະ ຮັບແຜ່ນດິນເປັນມູນມໍລະດົກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕາບໃດທີ່ລູກຫລານຄົນໃດຂອງພວກເຮົາຍັງເຫລືອຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້.

33 ແລະ ກະສັດ ໂມໄຊຢາ ໄດ້ຂຽນອີກຫລາຍເລື່ອງໄປເຖິງພວກເຂົາ, ໂດຍໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ຮູ້ເຖິງຄວາມເດືອດຮ້ອນ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງກະສັດທີ່ຊອບທໍາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມເຈັບປວດຂອງຈິດວິນຍານເພື່ອຜູ້ຄົນຂອງຕົນນັ້ນ, ແລະ ການຈົມວ່າທັງໝົດຂອງຜູ້ຄົນທີ່ມີຕໍ່ກະສັດຂອງພວກເຂົານໍາອີກ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ອະທິບາຍເລື່ອງທັງໝົດນີ້ໃຫ້ພວກເຂົາຟັງ.

34 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ບອກພວກເຂົາວ່າເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຄວນຈະເກີດຂຶ້ນ; ແຕ່ວ່າພາລະແບກຫາບຄວນຈະເກີດຂຶ້ນກັບທຸກຄົນເພື່ອມະນຸດທຸກໆຄົນຈະໄດ້ຮັບສ່ວນແບ່ງຂອງຕົນ.

35 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ຈັກການເສຍປຽບທັງໝົດຂອງວຽກງານທີ່ພວກເຂົາເຮັດໄປນັ້ນນໍາອີກ, ໂດຍມີກະສັດທີ່ບໍ່ຊອບທໍາປົກຄອງພວກເຂົາ;

36 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງທັງໝົດຂອງເພິ່ນ, ແລະ ສົງຄາມທັງໝົດ, ແລະ ການຂັດແຍ້ງ, ແລະ ການນອງເລືອດ, ແລະ ການລັກ,

27 ກ ແອວ 10:19. 28 ຂ 2 ນພ 1:7; 10:11. 29 ຄ ແອວ 27:9. 32 ກ ແອວ 30:11. ຄມພ ເສລີພາບ.

ແລະ ການບຸ້ນຈີ້, ແລະ ການທຳການ ໂສເພນີ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດຍົກຂຶ້ນມາເວົ້າໃຫ້ໝົດໄດ້— ບອກພວກເຂົາວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຄວນຈະມີຂຶ້ນເລີຍ, ເພາະມັນກົງກັນຂ້າມຢ່າງເຫັນໄດ້ຢ່າງແຈ້ງຊັດກັບພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

37 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື, ຫລັງຈາກໂມໄຊຢາໄດ້ສົ່ງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ອອກໄປຫາບັນດາຜູ້ຄົນ ແລ້ວ ຄົນທັງຫລາຍຈຶ່ງແນໃຈເຖິງຄວາມຈິງຈາກຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນ.

38 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີກລົ້ມຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະມີກະສັດ, ແລະ ກັບມາກະຕືລືລົ້ນຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະໃຫ້ທຸກຄົນມີໂອກາດເທົ່າທຽມກັນຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ທຸກຄົນສະແດງຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຮັບເອົາບາບຂອງຕົນເອງ.

39 ສະນັ້ນ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເປັນກຸ່ມໆ ຕະຫລອດທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ, ເພື່ອ ອອກ ສຽງຂອງຕົນ ເອງກ່ຽວກັບວ່າ ຜູ້ໃດຄວນເປັນຜູ້ຕັດສິນຂອງພວກເຂົາທີ່ຈະຕັດສິນຕາມ "ກົດຊຶ່ງມີໃຫ້ໄວ້ກັບພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາມີຄວາມປະຕິຍົນດີຢ່າງຍິ່ງ ໃນ "ເສລີພາບທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບມາ.

40 ແລະ ພວກ ເຂົາ ມີ ຄວາມ ຮັກ ແພງ ຫລາຍຂຶ້ນຕໍ່ໂມໄຊຢາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົານັບຖືເພິ່ນຫລາຍກວ່າຄົນອື່ນໆ; ເພາະພວກເຂົາເຫັນວ່າເພິ່ນບໍ່ເປັນຄົນກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ ຊຶ່ງສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ສະແຫວງ ຫາ ຊັບ ສິນ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານເສື່ອມໂຊມ; ເພາະ

ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຮຽກຮ້ອງເອົາຂອງມີຄ່າຈາກພວກເຂົາເລີຍ, ທັງບໍ່ໄດ້ເປົກບານໃນການນອງເລືອດ; ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ສະຖາປະນາ "ສັນຕິສຸກຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໄດ້ຮັບການບົດປ່ອຍຈາກຄວາມເປັນທາດທຸກຢ່າງ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງນັບຖືເພິ່ນຢ່າງລົ້ນເຫລືອ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເກີນກວ່າທີ່ຈະວັດແທກໄດ້.

41 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ "ຜູ້ຕັດສິນເພື່ອປົກຄອງ ພວກ ເຂົາ, ຫລື ວ່າ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ພວກເຂົາຕາມກົດ; ແລະ ສິ່ງນີ້ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ.

42 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ແອວມາ ໄດ້ ຖືກ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ໃຫ້ ເປັນ ຫົວ ໜ້າ ຜູ້ຕັດສິນຄົນທຳອິດ, ເພິ່ນໄດ້ເປັນມະຫາປະໂລຫິດນຳອີກ, ບິດາຂອງເພິ່ນໄດ້ມອບຕຳແໜ່ງໃຫ້ເພິ່ນ ແລະ ມອບໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບ ການງານທັງໝົດຂອງສາດສະໜາຈັກໃຫ້ເພິ່ນ.

43 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ແອວມາໄດ້ "ເດີນ ໃນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຕັດສິນດ້ວຍການຕັດສິນອັນຖືກຕ້ອງ; ແລະ ມັນມີສັນຕິສຸກຕິດຕໍ່ກັນທົ່ວແຜ່ນດິນ.

44 ແລະ ສະນັ້ນການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ ຕະຫລອດທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ ເຊຣາເຮັມລາ ຈຶ່ງເລີ່ມມີຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດທີ່ມີຊື່ວ່າ ຊາວນີໄຟ; ແລະ ແອວມາເປັນຜູ້ຕັດສິນຄົນທຳອິດ ແລະ ເປັນຫົວໜ້າ.

45 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ບິດາຂອງເພິ່ນໄດ້ສິ້ນຊີວິດເມື່ອມີອາຍຸ

<p>39 ກ ແອວ 1:14. ຂ ຄມພ ເສລີພາບ. 40 ກ ຄມພ ຄົນທີ່ສ້າງ</p>	<p>ຄວາມສະຫງົບສຸກ. 41 ກ ມຊຢ 29:11. 43 ກ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປ</p>	<p>ກັບພຣະເຈົ້າ.</p>
--	---	---------------------

ໄດ້ແປດສິບສອງປີ, ໂດຍມີຊີວິດເພື່ອເຮັດໃຫ້ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າບັນລຸຜົນສຳເລັດ.

46 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໄຊຢາກໍໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປຄືກັນໃນປີທີສາມສິບສາມແຫ່ງການປົກຄອງຂອງເພິ່ນ, ຊຶ່ງມີອາຍຸໄດ້ "ຫົກສິບສາມປີ; ນັບເປັນເວລາທັງ

ພົດຫ້າຮ້ອຍເກົ້າປີນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ລີໄຮອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມມາ.

47 ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ການປົກຄອງຂອງກະສັດເພື່ອດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟຈຶ່ງໝົດໄປ; ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ວັນເວລາຂອງແອວມາຜູ້ສ້າງຕັ້ງຮາກຖານຂອງສາດສະໜາຈັກກໍໝົດໄປເຊັ່ນດຽວກັນ.

ໜັງສືແອວມາ

ລູກຊາຍຂອງແອວມາ

ເລື່ອງລາວຂອງແອວມາ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງແອວມາ, ຜູ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຄົນທຳອິດຂອງຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ແລະ ທັງເປັນມະຫາປະໂລຫິດດູແລສາດສະໜາຈັກນຳອີກ. ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ແລະ ສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງໃນບັນດາຜູ້ຄົນ. ແລະ ເລື່ອງລາວຕ່າງໆກ່ຽວກັບສົງຄາມລະຫວ່າງຊາວນີໄຟກັບຊາວເລມັນນຳອີກ, ຊຶ່ງເປັນໄປຕາມບັນທຶກຂອງແອວມາ, ຜູ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຄົນທຳອິດ.

ບົດທີ 1

ນີຮໍສິດສອນຄຳສອນທີ່ຜິດ, ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນ, ແນະນຳການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ, ແລະ ຂ້າກິເດໂອນ—ນີຮໍຖືກປະທານຊີວິດຕາມໂທດຂອງຄວາມຜິດຂອງລາວ—ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ ແລະ ການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນ—ພວກປະໂລຫິດທັງຫລາຍທຳງານຫາລ້ຽງຕົນເອງ, ຜູ້ຄົນເບິ່ງແຍງຄົນຍາກຈົນ, ແລະ ສາດສະໜາຈັກຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນ. ປະມານ 91–88 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

ທຳອິດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ນັບຈາກເວລານີໄຟກະສັດ ໂມໄຊຢາໄດ້ "ຈາກໄປຕາມທາງຂອງໂລກແລ້ວ, ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ຕໍ່ສູ້ມາຢ່າງອົດທົນ, ເດີນໄປຢ່າງພາກພູມໃຈຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະຂຶ້ນປົກຄອງແທນເພິ່ນເລີຍ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ເພິ່ນຍັງໄດ້ສະຖາປະນາ ກົດຂຶ້ນ ແລະ ຜູ້ຄົນກໍຍອມຮັບເອົາກົດເຫລົ່ານັ້ນ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ຕັ້ງໄວ້ໃຫ້.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີທຳອິດຂອງການປົກຄອງຂອງແອວມາໃນບັນລັງຕັດສິນນັ້ນ, ມີຄົນຜູ້ໜຶ່ງຖືກນຳເອົາ

1 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີ

46 ກ ມຊຢ 6:4. [ແອວມາ] 2 ຈສ 1:5; ແອວ 4:16; 1 1 ກ ມຊຢ 29:46. ຮລມ 4:22.

ມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າເພິ່ນເພື່ອຮັບການຕັດສິນ, "ຊາຍຄົນນີ້ເປັນຄົນທີ່ມີສ່າງກາຍສູງໃຫຍ່ ແລະ ມີຊື່ສູງເພາະຄວາມແຂງແຮງຂອງລາວ.

3 ແລະ ລາວ ໄດ້ທ່ອງທ່ຽວໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ແລະ ໄດ້ສັ່ງສອນຄົນທັງຫລາຍເຖິງເລືອງທີ່ລາວ "ຖືວ່າເປັນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ກ່າວຄຳ "ຕໍ່ຕ້ານ ສາດ ສະໜາ ຈັກ; ປະກາດແກ່ຜູ້ຄົນວ່າ ປະໂລຫິດກັບຜູ້ສອນທຸກຄົນຄວນເປັນທີ່ "ເຄົາລົບນັບຖື ແລະ ພວກເພິ່ນ "ບໍ່ຄວນອອກແຮງງານ ດ້ວຍມືຂອງຕົນເອງ, ແຕ່ວ່າພວກເພິ່ນຄວນໄດ້ຮັບການຄຳຊູຈາກຜູ້ຄົນ.

4 ແລະ ລາວ ໄດ້ສະແດງຫລັກຖານຕໍ່ຜູ້ຄົນອີກວ່າ ມະນຸດຊາດທັງປວງ ຈະລອດໃນວັນສຸດທ້າຍ, ແລະ ວ່າພວກເຂົາບໍ່ຕ້ອງຍ້ານກົວ ຫລື ຕົວສັ້ນ, ແຕ່ວ່າໃຫ້ພວກເຂົາເງິຍໜ້າຂຶ້ນ ແລະ ປິຕິຍິນດີ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດທັງປວງຂຶ້ນມາ ແລະ ໄດ້ໂຖ່ຄົນທັງປວງນຳອີກ, ແລະ ໃນຕອນສຸດທ້າຍມະນຸດທັງປວງຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ສິດສອນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ຈົນວ່າຜູ້ຄົນຫລາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອຖືໃນຄຳເວົ້າຂອງລາວ, ຈົນວ່າຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍເລີ່ມຄຳຊູ ແລະ ເອົາເງິນໃຫ້ລາວ.

6 ແລະ ລາວເລີ່ມມີຄວາມລະເມີເພີ້ຜົນດ້ວຍຄວາມທະນົງໃຈ ແລະ ນຸ່ງຫົ່ມດ້ວຍເສື້ອຜ້າທີ່ມີລາຄາແພງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວໄດ້ເລີ່ມສະຖາປະນາ "ສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນຕາມວິທີການສັ່ງສອນຂອງລາວ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງຈະໄປສັ່ງສອນຜູ້ທີ່ເຊື່ອຖືໃນຄຳເວົ້າຂອງລາວຢູ່ນັ້ນ, ລາວໄດ້ພົບພໍ້ກັບຄົນຜູ້ໜຶ່ງຊື່ງເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາ ຈັກ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນຜູ້ໜຶ່ງຂອງພວກຜູ້ສອນ ແລະ ລາວໄດ້ເລີ່ມກ່າວຄຳຫຍາບຄາຍຢ່າງຮຸນແຮງຕໍ່ຜູ້ນັ້ນວ່າ ລາວຈະຊັກຈູງຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກໄປ; ແຕ່ວ່າຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ຕໍ່ຕ້ານລາວ ໂດຍໄດ້ຕັກເຕືອນລາວດ້ວຍ "ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.

8 ບັດນີ້ຊື່ຂອງຊາຍຄົນນັ້ນຄື "ກິເດໂອນ; ແລະ ລາວເປັນເຄື່ອງມືໃນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການບົດປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງລິມໂຮອກຈາກຄວາມເປັນທາດ.

9 ບັດນີ້ ຍັອນ ວ່າ ກິເດໂອນ ໄດ້ຕໍ່ຕ້ານລາວດ້ວຍພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ລາວຈຶ່ງຄຽດແຄ້ນໃຫ້ກິເດໂອນ ແລ້ວໄດ້ຖອດດາບອອກມາ ແລະ ເລີ່ມພັນກິເດໂອນເສຍ. ບັດນີ້ກິເດໂອນໂດຍທີ່ມີອາຍຸແກ່ແລ້ວ, ສະນັ້ນລາວຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຕ້ານທານໄດ້, ສະນັ້ນກິເດໂອນຈຶ່ງຖືກ "ຂ້າດ້ວຍດາບ.

10 ແລະ ຜູ້ທີ່ຂ້າກິເດໂອນໄດ້ຖືກຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກຈັບໄປ ແລະ ນຳເອົາມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂອງແອວມາເພື່ອຮັບການ "ຕັດສິນຕາມຄວາມຜິດທີ່ລາວໄດ້ກະທຳໄວ້.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າແອວມາ ແລະ ແກ້ຂໍ້ກ່າວຫາຢ່າງອາດຫານເພື່ອຕົວເອງ.

12 ແຕ່ ແອວມາ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນເທື່ອທຳອິດທີ່ "ການຫລອກ

<p>2 ກ ແອວ 1:15. 3 ກ ອຊກ 13:3. ຂ ຄມພ ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ. ຄ ລກ 6:26; 1 ນພ 22:23.</p>	<p>໑ ມຊຢ 18:24, 26; 27:5. 6 ກ 1 ນພ 14:10. 7 ກ ຄມພ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. 8 ກ ມຊຢ 20:17; 22:3.</p>	<p>9 ກ ແອວ 6:7. 10 ກ ມຊຢ 29:42. 12 ກ 2 ນພ 26:29. ຄມພ ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ.</p>
--	---	---

ລວງຂອງປະໂລຫິດ ຖືກເອົາມາໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໃນບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າບໍ່ພຽງແຕ່ຜິດເພາະການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງພະຍາຍາມບັງຄັບຜູ້ຄົນດ້ວຍຄາບ; ແລະ ຖ້າຫາກການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດຖືກບັງຄັບໃຊ້ໃນບັນດາຜູ້ຄົນແລ້ວ ກໍ່ໝາຍຄວາມວ່າຄວາມພິນາດທັງໝົດກໍ່ຈະເກີດຂຶ້ນແກ່ພວກເຂົາ.

13 ແລະ ເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຄົນຊື່ສັດຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງຕາຍໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ສ້າງຄວາມດີໄວ້ຫລາຍທີ່ສຸດໃນບັນດາຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້; ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຮົາໄວ້ຊີວິດຂອງເຈົ້າ ແລ້ວ ເລືອດຂອງລາວກໍ່ຈະມາຟ້ອງພວກເຮົາເພື່ອ ກໍ່ແກ່ແຄ້ນ.

14 ສະນັ້ນ ເຈົ້າຈຶ່ງຕ້ອງ "ໄດ້ຮັບໂທດປະຫານຊີວິດຕາມກົດທີ່ໂມໄຊຢາ, ກະສັດຄົນສຸດທ້າຍຂອງພວກເຮົາໄດ້ໃຫ້ໄວ້; ແລະ ມັນເປັນທີ່ຍອມຮັບກັນ ໂດຍຜູ້ຄົນພວກນີ້; ສະນັ້ນ ຜູ້ຄົນພວກນີ້ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດນັ້ນ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາໄດ້ເອົາລາວໄປ ແລະ ຊື່ຂອງລາວແມ່ນ "ນີຮີ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ພາລາວຂຶ້ນໄປຈອມເນີນພູແມນທາຍ, ແລະ ບ່ອນນັ້ນເປັນລະຫວ່າງຟ້າສະຫວັນກັບແຜ່ນດິນໂລກ ບ່ອນທີ່ລາວຍອມຮັບວ່າ ເລື່ອງທີ່ລາວໄດ້ສິດສອນຜູ້ຄົນນັ້ນກົງກັນຂ້າມກັບພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ບ່ອນທີ່ລາວໄດ້ທົນທຸກທໍລະມານ ແລະ ຕ້າຍຢ່າງໜ້າອັບອາຍ.

16 ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ສິ່ງນີ້ຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດໃນທົ່ວແຜ່ນດິນຢຸດລົງໄດ້ ເພາະມີຫລາຍຄົນທີ່ຮັກສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປສັ່ງສອນຄຳສອນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ; ແລະ ນີ້ພວກເຂົາໄດ້ກະທຳໄປເພື່ອເຫັນແກ່ "ຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ ກຽດສັກສີຂອງຕົນເອງ.

17 ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ພວກເຂົາຍັງບໍ່ກ້າເວົ້າ "ຕົວະ ເພາະ ຍ້ານກົວກົດໝາຍ, ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ເວົ້າຕົວະຍ່ອມຖືກລົງໂທດ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງທຳທ່າສັ່ງສອນຕາມຄວາມເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ບັດນີ້ກົດໝາຍບໍ່ມີອຳນາດກັບຜູ້ໃດໄດ້ຕາມຄວາມເຊື່ອຖືຂອງເຂົາ.

18 ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ກ້າ "ລັກເພາະຍ້ານກົວກົດໝາຍ, ເພາະວ່າການກະທຳແບບນີ້ຈະໄດ້ຮັບການລົງໂທດ; ພວກເຂົາກໍ່ບໍ່ກ້າປຸ້ນສະດົມ, ຫລື ຄາດຕະກຳ, ເພາະວ່າຄົນທີ່ເຮັດ ຄາດຕະກຳຈະຖືກລົງໂທດເຖິງແກ່ "ຄວາມຕາຍ.

19 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຂົ່ມເຫັງຜູ້ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ທີ່ຍອມຮັບພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ.

20 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຂົ່ມເຫັງຄົນພວກເຂົາ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕ້ອງທຸກທໍລະມານ ດ້ວຍຄຳເວົ້າຕ່າງໆ ນາໆ, ແລະ ນີ້ເພາະວ່າຄວາມຖ່ອມຕົວຂອງພວກ

13 ກ ຄມພ ແກ່ແຄ້ນ, ການແກ່ແຄ້ນ.
 14 ກ ຄມພ ໂທດປະຫານຊີວິດ.
 15 ກ ແອວ 1:2.
 ຂ ພບຍ 13:1-9.
 16 ກ ຄມພ ອວດອົງ,

ຄວາມອວດອົງ;
 ຮັ່ງມີ, ຄວາມຮັ່ງມີ.
 17 ກ ຄມພ ຊື່ສັດ, ຄວາມຊື່ສັດ;
 ຕົວະ.
 ຂ ແອວ 30:7-12;
 ຫຼຸຊ 1:11.

18 ກ ຄມພ ລັກ, ການລັກ.
 ຂ ຄມພ ຄາດຕະກຳ, ການຄາດຕະກຳ.
 ຄ ຄມພ ໂທດປະຫານຊີວິດ.

ເຂົາ; ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ອວດດີໃນສາຍຕາຂອງຕົນເອງ, ແລະ ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ກັນ ແລະກັນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຄິດເປັນ "ເງິນ ຫລື ຄຸນຄ່າລາຄາແຕ່ຢ່າງໃດ.

21 ບັດນີ້ມັນມີກົດເຄັ່ງຄັດຂໍ້ໜຶ່ງ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຄື ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ເປັນສະມາຊິກໃນສາດສະໜາຈັກອອກໄປ "ຂົ່ມເຫັງຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ຈະບໍ່ມີການຂົ່ມເຫັງຊຶ່ງກັນແລະກັນໃນບັນດາພວກເຂົາເອງ.

22 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຍັງມີຄົນຫລາຍຄົນໃນບັນດາພວກເຂົາທີ່ເລີ່ມອວດດີ ແລະ ຜິດຖຽງກັນຢ່າງຮຸນແຮງຕໍ່ຜູ້ບໍລະປັກຂອງຕົນຈົນວ່າມີການຕ່ອຍຕີກັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຕ່ອຍຕີກັນດ້ວຍກໍາບັ້ນ.

23 ແລະ ບັດນີ້ມັນເປັນປີທີສອງຂອງການປົກຄອງຂອງແອວມາ, ແລະ ເປັນສາເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ສາດສະໜາຈັກມີຄວາມທຸກຫລາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນສາເຫດໃຫ້ສາດສະໜາຈັກຕ້ອງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ.

24 ເພາະວ່າໃຈຂອງຫລາຍຄົນແຂງກະດ້າງ, ແລະ ຊື່ຂອງພວກເຂົາໄດ້ຖືກ "ລືບ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເປັນທີ່ຈີ່ຈໍາຕໍ່ໄປ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະ ມີຫລາຍຄົນໄດ້ ຮຸນຕົວອອກໄປຈາກບັນດາພວກເຂົາ.

25 ບັດນີ້ ມີ ເປັນ ເລື່ອງ ຫຍຸ້ງ ຍາກ ອັນໃຫຍ່ ຫລວງ ກັບ ຜູ້ທີ່ໝັ້ນຄົງ ຢູ່ໃນສັດທາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາຍັງແນ່ວແນ່ ແລະ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ ໃນການຮັກສາພຣະບັນ

ຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບເອົາການຂົ່ມເຫັງທີ່ກອບໂກຍໃສ່ພວກເຂົາດ້ວຍ "ຄວາມອົດທົນ.

26 ແລະ ເວລາທີ່ປະໂລຫິດປະລະ "ວຽກງານ ເພື່ອອອກໄປ ໃຫ້ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ຜູ້ຄົນ, ຜູ້ຄົນກໍຕ້ອງປະລະວຽກງານຂອງຕົນ ເພື່ອໄປ ພັງ ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າຄືກັນ. ແລະ ເມື່ອປະໂລຫິດໃຫ້ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ຜູ້ຄົນແລ້ວ ພວກເຂົາກໍກັບຄືນໄປເຮັດວຽກຢ່າງພາກພຽນອີກ; ແລະ ຜູ້ສອນບໍ່ໄດ້ຖືຕົວວ່າຕົນເອງສູງກວ່າຜູ້ພັງ, ເພາະຜູ້ສອນບໍ່ໄດ້ດຶກວ່າຜູ້ພັງ, ທັງຜູ້ສອນບໍ່ໄດ້ດຶກວ່າຜູ້ຮຽນເລີຍ; ແລະ ດັ່ງນັ້ນຄົນທັງຫລາຍຈຶ່ງເທົາທຽມກັນ, ແລະ ພວກເຂົາທັງໝົດທໍາງານ, ທຸກຄົນ ຮຽນກໍາລັງຂອງຕົນ.

27 ແລະ ພວກເຂົາ "ໃຫ້ເຂົ້າຂອງຂອງພວກເຂົາ, ທຸກຄົນຕາມທີ່ພວກເຂົາມີ, ໃຫ້ແກ່ ຄົນຍາກຈົນ, ແລະ ຄົນຂັດສົນ, ແລະ ຄົນເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ຄົນທີ່ເປັນທຸກ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ໃສ່ເສື້ອຜ້າທີ່ມີລາຄາແພງ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍຍັງຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ໜ້າຊົມ.

28 ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ສະຖາປະນາການງານຂອງສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນແບບນີ້; ແລະ ເຖິງແມ່ນການຂົ່ມເຫັງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ພວກເຂົາເລີ່ມມີສັນຕິສຸກຕິດຕໍ່ກັນອີກດັ່ງນີ້.

29 ແລະ ບັດນີ້ເພາະວ່າຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງສາດສະໜາຈັກ ພວກເຂົາຈຶ່ງເປັນຄົນ "ຮັ່ງມີຢ່າງຍິ່ງ, ໂດຍມີທຸກສິ່ງຢ່າງຫລວງ

<p>20 ກ ອຊຸຢ 55:1-2. 21 ກ ຄມພ ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ. 24 ກ ອພຍ 32:33; ມຊຸຢ 26:36; ແອວ 6:3. ຄມພ ການຖືກໄລ່ອອກ.</p>	<p>ຂ ແອວ 46:7. ຄມພ ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ. 25 ກ ຄມພ ອົດທົນ, ຄວາມອົດທົນ. 26 ກ ມຊຸຢ 18:24, 26; 27:3-5. ຂ ມຊຸຢ 4:27;</p>	<p>ຄພ 10:4. 27 ກ ຄມພ ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ທານ. ຂ ລກ 18:22; ມຊຸຢ 4:26; ຄພ 42:29-31. 29 ກ ຄມພ ຮັ່ງມີ, ຄວາມຮັ່ງມີ.</p>
--	--	--

ຫລາຍບໍ່ວ່າອັນໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງ
ການ—ແລະ ມີຝູງສັດລ້ຽງ ແລະ ຝູງສັດ
ໃຊ້ແຮງງານ, ແລະ ລູກສັດລ້ຽງທຸກຊະນິດ,
ແລະ ພຶດພັນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ພ້ອມທັງ
ຄໍາ, ແລະ ພ້ອມທັງເງິນ, ແລະ ຂອງມີຄ່າ,
ແລະ ຜ້າໄໝ ແລະ ຜ້າລິນິນຕໍ່ຢ່າງດີ
ຫລວງຫລາຍ, ແລະ ຜ້າຢ່າງດີທຸກຊະນິດທີ່
ໃຊ້ໃນບ້ານ.

30 ແລະ ໃນ ສະພາບອັນ ັຈະ ເລີນ ຮຸ່ງ
ເຮືອງຂອງພວກເຂົາແບບນີ້, ພວກເຂົາບໍ່
ໄດ້ປະໂຫຍດໃດ ະເປືອຍເປົ່າ, ຫລື ຫົວໂຫຍ,
ຫລື ກະຫາຍນ້ຳ, ຫລື ເຈັບປວດ, ຫລື ຂາດ
ການບໍາລຸງລ້ຽງ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ໝັກ
ໝຸນຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງ
ແຈກຢາຍໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນທັງຜູ້ເຖົ້າ ແລະ ຜູ້
ໜຸ່ມ, ທັງຂ້າທາດ ແລະ ຜູ້ເປັນອິດສະລະ,
ທັງຊາຍ ແລະ ຍິງ, ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ນອກສາດສະ
ໜາຈັກ, ຫລື ຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກກໍຕາມ
ໂດຍບໍ່ໄດ້ ະເຫັນ ແກ່ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເມື່ອຄົນ
ເຫລົ່ານັ້ນຢູ່ໃນຄວາມຕ້ອງການ.

31 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ
ແລະ ຮັ່ງມີເປັນດີກວ່າຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງ
ສາດສະໜາຈັກຂອງພວກເຂົາດັ່ງນັ້ນ.

32 ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງສາດສະ
ໜາຈັກຂອງພວກເຂົາໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ກັບ
ເວດມົນຄາຖາ, ແລະ ກັບ ັການນັບຖືຮູບ
ບູຊາ ຫລື ະຄວາມຂີ້ຄ້ານມັກງ່າຍ; ແລະ
ການເວົ້າບໍ່ມີສາລະ, ແລະ ັການອິດສາ
ບັງບຽດ ແລະ ການຜິດຖຽງກັນ, ນຸ່ງຖືເສື້ອ
ຜ້າທີ່ມີລາຄາແພງ; ະລະເມີເພີ່ຜັນດ້ວຍ
ຄວາມທະນົງຕົວໃນສາຍຕາຂອງຕົນເອງ;

ຂົ່ມເຫັງ, ເວົ້າຕົວະ, ຂີ້ລັກມັກສົກ, ການ
ທຳການໂສເພນີ, ແລະ ການຄາດຕະກຳ,
ແລະ ກະທຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ;
ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກົດໝາຍຍັງໄດ້ບັງຄັບ
ຜູ້ທີ່ລ່ວງລະເມີດມັນເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້.

33 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື
ໂດຍການໃຊ້ກົດໝາຍກັບຜູ້ຄົນ, ດັ່ງນັ້ນ
ທຸກຄົນຈຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຮັບໂທດຕາມຄວາມຜິດ
ຂອງຕົນ, ມັນຈຶ່ງມີຄວາມສະຫງົບລົງ, ແລະ
ບໍ່ມີຜູ້ໃດກໍາເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃດໆ ດັ່ງທີ່
ຮູ້ຈັກກັນ; ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງມີສັນຕິສຸກຫລາຍໃນ
ບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟຈົນເຖິງປີທີຫ້າແຫ່ງ
ການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ.

ບົດທີ 2

ອາມລີໄຊພະຍາຍາມຈະເປັນກະສັດ ແລະ
ຖືກປະຕິເສດ ໂດຍສູງຂອງຜູ້ຄົນ—ຜູ້ຕິດ
ຕາມຂອງລາວໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງລາວໃຫ້ເປັນ
ກະສັດ—ຊາວອາມລີໄຊກໍສົງຄາມກັບຊາວ
ນີໂຟ ແລະ ໄດ້ເສຍໄຊໄປ—ຊາວເລມັນ
ກັບຊາວອາມລີໄຊ ຮວມກຳລັງເຂົ້າກັນ
ແລະ ໄດ້ເສຍໄຊໄປ—ແອວມາຂ້າອາມລີ
ໄຊ. ປະມານ 87 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ເລີ່ມ
ຈາກປີທີຫ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງພວກ
ເຂົາ, ມັນເລີ່ມມີການຜິດຖຽງກັນ ໃນບັນ
ດາຜູ້ຄົນ; ເພາະວ່າມີຄົນຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ອາມ
ລີໄຊ, ລາວເປັນຄົນສະຫລາດແກມໂກງ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວເປັນຄົນສະຫລາດຕາມ
ລະບຽບຂອງໂລກ, ລາວເປັນຄົນແບບດຽວ

29 ຂ ແອວ 4:6.
30 ກ ຢຄ 2:17-19.
ຂ ຄມພ ຍາກຈົນ.
ຄ ແອວ 16:14;
ຄພ 1:35.

32 ກ ຄມພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ.
ຂ ຄມພ ກຽດຄ້ານ,
ຄວາມກຽດຄ້ານ.
ຄ ຄມພ ເວົ້າຈາບໍ່ດີ.
ງ ຄມພ ອິດສາ.

ຈ ຍຄ 2:13;
ແອວ 31:25;
ມມ 8:28.
ຄມພ ຈອງຫອງ,
ຄວາມຈອງຫອງ.

ກັບຜູ້ທີ່ຂ້າ ກິເດໂອນດ້ວຍດາບ ຜູ້ຊຶ້ງໄດ້
ຖືກປະທານຊີວິດໄປແລ້ວຕາມກົດໝາຍ—

2 ບັດນີ້ອາມລິໄຊ ຄົນນີ້ໄດ້ຊັກ ຊວນຜູ້
ຄົນຫລາຍຄົນໃຫ້ຕິດຕາມລາວໄປດ້ວຍເລ່
ຫລ່ຽມຂອງລາວ; ມາກຫລາຍຈົນພວກເຂົາ
ເລີ່ມມີອຳນາດຫລາຍຂຶ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາ
ເລີ່ມພະຍາຍາມສະຖາປະນາອາມລິໄຊໃຫ້
ເປັນກະສັດປົກຄອງພວກເຂົາ.

3 ບັດນີ້ມັນເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງສາດສະ
ໜາຈັກຕີນຕົກໃຈພ້ອມທັງຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກ
ຊັກນຳໄປຕາມການຊັກນຳຂອງອາມລິໄຊ
ນຳອີກ; ເພາະວ່າພວກເຂົາຮູ້ວ່າຕາມກົດ
ໝາຍຂອງພວກເຂົາ ເລື່ອງແບບນີ້ຕ້ອງ
ສະຖາປະນາຂຶ້ນໂດຍ "ສຽງຂອງຜູ້ຄົນ.

4 ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້ທີ່ອາມລິ
ໄຊຈະໄດ້ສຽງຂອງປະຊາຊົນ, ໂດຍທີ່ລາວ
ເປັນຄົນຊົ່ວ, ລາວຈະ "ເຮັດໃຫ້ຄົນທັງໝົດ
ໝົດສິດ ແລະ ສິດທິພິເສດຂອງສາດສະ
ໜາຈັກ; ເພາະວ່າມັນເປັນເຈດຕະນາຂອງ
ລາວທີ່ຈະທຳລາຍສາດສະໜາຈັກຂອງ
ພຣະເຈົ້າ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້
ຄົນໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນ
ດິນຕາມຄວາມສະໝັກໃຈຂອງໃຜລາວ,
ແລ້ວແຕ່ຈະໄປນຳອາມລິໄຊ, ຫລື ວ່າຈະ
ຕໍ່ຕ້ານລາວ ໄດ້ແຍກກັນເປັນກຸ່ມໆ, ໂດຍ
ມີການໂຕ້ຖຽງ ແລະ "ຂັດແຍ້ງກັນຢ່າງໜ້າ
ປະຫລາດ.

6 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນແນວ
ນັ້ນ ເພື່ອອອກສຽງຂອງຕົນກຽວກັບເລື່ອງ
ນີ້ ແລະ ໄດ້ນຳສະເໜີເລື່ອງນີ້ຕໍ່ຜູ້ຕັດສິນ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສຽງ

ຂອງຜູ້ຄົນໄດ້ຕໍ່ຕ້ານອາມລິໄຊ, ຈົນວ່າ
ລາວບໍ່ໄດ້ເປັນກະສັດປົກຄອງຜູ້ຄົນ.

8 ແລະ ບັດນີ້ມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຜູ້
ທີ່ຄັດຄ້ານລາວປິຕິຍິນດີທີ່ສຸດ; ແຕ່ອາມລິ
ໄຊໄດ້ຍຸຍົງຜູ້ທີ່ເຫັນດ້ວຍກັບລາວໃຫ້ຄຽດ
ແຄ້ນໃຫ້ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຫັນດ້ວຍກັບລາວ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ
ເຂົາໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນ ແລະ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ
ອາມລິໄຊໃຫ້ເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ.

10 ບັດນີ້ເມື່ອອາມລິໄຊໄດ້ເປັນກະສັດ
ປົກຄອງພວກເຂົາແລ້ວ ລາວກໍສົ່ງໃຫ້ຜູ້
ຄົນຈັບອາວຸດຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບພີ່ນ້ອງຂອງພວກ
ເຂົາ; ແລະ ສິ່ງນີ້ເຮັດໄປເພື່ອລາວຈະເຮັດ
ໃຫ້ພວກນັ້ນມາຂຶ້ນກັບລາວ.

11 ບັດນີ້ຜູ້ຄົນຂອງອາມລິໄຊແຕກຕ່າງ
ອອກໄປຕາມຊື່ຂອງອາມລິໄຊ, ໂດຍມີຊື່
ວ່າ ຊາວ "ອາມລິໄຊ; ແລະ ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ມີ
ຊື່ວ່າ "ຊາວນິໄຟ, ຫລື ຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

12 ສະນັ້ນ ຜູ້ຄົນຊາວນິໄຟໄດ້ຮູ້ຈັກເຖິງ
ເຈດຕະນາຂອງຊາວອາມລິໄຊ, ແລະ
ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຕຽມພ້ອມເພື່ອຈະ
ໄດ້ປະເຊີນໜ້າກັບຊາວອາມລິໄຊ; ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຖືອາວຸດທຸກຊະນິດ
ເຊັ່ນດາບ ແລະ ດາບສອງຄົມ, ຄັນທະນູ
ແລະ ລູກທະນູ, ກ້ອນຫີນ ແລະ ກະຖຸນ,
ແລະ "ອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມທຸກຊະນິດ.

13 ແລະ ພວກເຂົາຕຽມພ້ອມເພື່ອຈະໄດ້
ປະເຊີນໜ້າກັບຊາວອາມລິໄຊທີ່ຈະຍົກທັບ
ມາຕິດງ່ນນັ້ນ. ແລະ ໄດ້ມີການແຕ່ງຕັ້ງນາຍ
ທະຫານ, ແລະ ນາຍທະຫານຂັ້ນສູງ, ແລະ
ຫົວໜ້ານາຍທະຫານ, ຕາມຈຳນວນຜູ້ຄົນ
ຂອງພວກເຂົາ.

<p>2 1 ກ ແອວ 1:8. 3 ກ ມຊຢ 29:25-27; ແອວ 4:16. 4 ກ ແອວ 10:19;</p>	<p>ຮລມ 5:2. 5 ກ 3 ນຟ 11:29. 11 ກ ແອວ 3:4. ຂ ຢຄ 1:13-14;</p>	<p>ມຊຢ 25:12; ແອວ 3:11. 12 ກ ມຊຢ 10:8; ຮລມ 1:14.</p>
--	---	--

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອາມລິໄຊໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນຖືອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມທຸກຊະນິດ; ແລະ ລາວ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ບຶກຄອງ ແລະ ຜູ້ນຳດູແລຜູ້ຄົນຂອງລາວຄືກັນ ເພື່ອຈະໄດ້ນຳເອົາຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄປເຮັດສົງຄາມກັບພົນນອງຂອງຕົນ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວອາມລິໄຊໄດ້ຍົກທັບມາເຖິງເນີນພູອາມໄນຫູ, ຊຶ່ງຢູ່ທາງເບື້ອງຕາເວັນອອກຂອງ ແມ່ນ້ຳຊີໂດນ, ຊຶ່ງໄຫລຜ່ານ ະແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ຢູ່ບ່ອນນັ້ນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມຕໍ່ສູ້ກັບຊາວນີໄຟ.

16 ບັດນີ້, ແອວມາໂດຍທີ່ເປັນ ະຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ ແລະ ຜູ້ບຶກຄອງຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ຂຶ້ນໄປພ້ອມກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພ້ອມກັບນາຍທະຫານຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງເພິ່ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ນຳໜ້າກອງທັບຂອງເພິ່ນໄປສູ່ຮົບກັບຊາວອາມລິໄຊ.

17 ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຂ້າພັນຊາວອາມລິໄຊໃນເນີນພູທາງຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ. ແລະ ຊາວອາມລິໄຊໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບຊາວນີໄຟດ້ວຍກຳລັງອັນມະຫາສານ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຊາວນີໄຟເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ລົ້ມຕາຍຕໍ່ໜ້າຊາວອາມລິໄຊ.

18 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງປະທານກຳລັງໃຫ້ແກ່ມືຂອງຊາວນີໄຟຢູ່, ຈົນວ່າໄດ້ຂ້າຊາວອາມລິໄຊເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ຈົນວ່າຊາວອາມລິໄຊເລີ່ມບົບໜີໄປຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ.

19 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວນີໄຟໄດ້ໄລ່ຕິດຕາມຊາວອາມລິໄຊ

ໄປພົດມື້ນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ຂ້າພວກເຂົາຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ມີຊາວອາມລິໄຊຖືກ ະຂ້າຕາຍເຖິງໜຶ່ງພັນສອງພັນຫ້າຮ້ອຍສາມສິບສອງຄົນ; ແລະ ມີຊາວນີໄຟຖືກຂ້າຕາຍຫົກພັນຫ້າຮ້ອຍຫົກສິບສອງຄົນ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອແອວມາບໍ່ສາມາດໄລ່ຕາມຊາວອາມລິໄຊຕໍ່ໄປອີກແລ້ວ ເພິ່ນຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ ຕັ້ງຄ້າຍຂຶ້ນໃນ ະຮ່ອມພູກີເດໂອນ, ເອິ້ນຮ່ອມພູນີ້ຕາມຊື່ຂອງກີເດໂອນ ຊຶ່ງຖືກຂ້າຕາຍດ້ວຍດາບໂດຍມືຂອງ ະນີຮໍ; ແລະ ຊາວນີໄຟໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຂຶ້ນຢູ່ໃນຮ່ອມພູນີ້ໃນຄືນນັ້ນ.

21 ແລະ ແອວມາໄດ້ສົ່ງຄົນສອດແນມອອກຕິດຕາມຊາວອາມລິໄຊທີ່ເຫລືອຢູ່ເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ຮູ້ຈັກແຜນການ ແລະ ກິນອຸບາຍຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງໂດຍທາງນີ້ ເພິ່ນຈຶ່ງຈະໄດ້ປ້ອງກັນຕົວໃຫ້ພົ້ນຈາກພວກເຂົາ, ເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ບຶກປັກຮັກສາຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນບໍ່ໃຫ້ຖືກທຳລາຍ.

22 ບັດນີ້ ຄົນທີ່ເພິ່ນສົ່ງໄປເບິ່ງຄ້າຍຂອງຊາວອາມລິໄຊນັ້ນ ຊື່ວ່າ ຊີຣຳ, ອາມນໍ, ແມນທາຍ, ແລະ ລິມເຮີ; ພວກນີ້ໄດ້ອອກໄປພ້ອມຄົນຈຳນວນໜຶ່ງ ເພື່ອຕິດຕາມເບິ່ງຄ້າຍຂອງຊາວອາມລິໄຊ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນມື້ຕໍ່ມາ ພວກເຂົາໄດ້ກັບຄືນມາຫາຄ້າຍຂອງຊາວນີໄຟຢ່າງຮີບຮ້ອນທີ່ສຸດ, ຊຶ່ງມີຄວາມແປກປະຫລາດໃຈ, ແລະ ມີຄວາມຍ້ານກົວຫລາຍ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

24 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ຕິດຕາມໄປຫາຄ້າຍຂອງ ະຊາວອາມລິໄຊ ແລະ ເຮັດ

<p>15ກ ແອວ 3:3. ຂ ອມນ 1:13-15. 16ກ ມຊຍ 29:42.</p>	<p>19ກ ແອວ 3:1-2, 26; 4:2. 20ກ ແອວ 6:7. ຂ ແອວ 1:7-15; 14:16.</p>	<p>24ກ ແອວ 3:4, 13-18.</p>
---	--	----------------------------

ໃຫ້ພວກເຮົາປະຫລາດໃຈ ຫລາຍທີ່ສຸດ, ເພາະວ່າຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂມນອນທາງເໜືອ ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ຢູ່ໃນເສັ້ນທາງໄປ ຫາແຜ່ນດິນ ິນີໄຟນັ້ນ, ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ ທະຫານ ຊາວເລມັນ ເປັນຈຳນວນຫລວງ ຫລາຍ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວອາມລີໄຊໄດ້ ເຂົ້າສົມທົບກັບພວກເຂົາ;

25 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຍົກກອງທັບມາ ເຖິງພວກອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຮົາຜູ້ຢູ່ໃນ ແຜ່ນດິນນັ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໜີໄປ ກ່ອນພ້ອມທັງຝູງສັດລ້ຽງ, ແລະ ເມຍຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາ, ມັ່ງ ໜ້າມາຫາເມືອງຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ຖ້າ ຫາກພວກເຮົາບໍ່ຟ້າວໄປ, ພວກເຂົາຈະ ເປັນເຈົ້າຂອງເມືອງຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ບິດາຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ເມຍຂອງພວກ ເຮົາ, ແລະ ລູກຂອງພວກເຮົາຈະຖືກຂ້າ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ ຄົນຂອງນີໄຟຈຶ່ງໄດ້ຟ້າວມັງນມັດເອົາຜ້າ ເຕັນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ອອກຈາກຮ່ອມ ພູກີເດໂອນ ມັ່ງໜ້າໄປຫາເມືອງຂອງພວກ ເຮົາ, ຄືເມືອງ ັເຊຣາເຮັມລາ.

27 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາ ກຳລັງຈະຂ້າມແມ່ນ້ຳຊີໂດນຢູ່ນັ້ນ, ຊາວ ເລມັນກັບຊາວອາມລີໄຊ, ຊຶ່ງມີ ັຈຳນວນ ຫລາຍ, ຄືກັບວ່າ ເມັດຊາຍໃນທະເລໄດ້ ເຂົ້າມາໂຈມຕີເພື່ອທຳລາຍພວກເຂົາ.

28 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຊາວນີໄຟໂດຍ ໄດ້ຮັບ ັກຳລັງຈາກພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ໂດຍໄດ້ອະທິຖານຢ່າງສຸດກຳ ລັງຕໍ່ພຣະອົງເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ປົດປ່ອຍ ພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູຂອງ ພວກເຂົາ, ສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ ຍິນສູງອ້ອນວອນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້

ປະທານກຳລັງໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະ ຊາວ ເລມັນກັບຊາວອາມລີໄຊໄດ້ລົ້ມຕາຍລົງຕໍ່ ໜ້າພວກເຂົາເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ.

29 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ແອວມາໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບອາມລີໄຊຕົວຕໍ່ຕົວດ້ວຍ ດາບ, ແລະ ທັງສອງໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນຢ່າງສຸດກຳ ລັງ.

30 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ແອວມາໂດຍເປັນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍ ທີ່ມີ ັສັດທາອັນແຮງກ້າ ຈຶ່ງໄດ້ຮ້ອງອອກ ມາວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງໄປເດມດ ຕາ ແລະ ໄວ້ຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຖິດ, ເພື່ອວ່າ ຂ້າ ນ້ອຍ ຈະ ໄດ້ ເປັນ ເຄື່ອງ ມື ໃນ ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໃນການຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຜູ້ຄົນພວກນີ້.

31 ບັດນີ້ເມື່ອແອວມາກ່າວຄຳເຫລົ່ານີ້ ແລ້ວ ເພິ່ນກໍໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບອາມລີໄຊອີກ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຮັບກຳລັງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ເພິ່ນໄດ້ ຂ້າອາມລີໄຊດ້ວຍດາບ.

32 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ກະສັດ ຂອງ ຊາວເລມັນນຳອີກ; ແຕ່ວ່າກະສັດຂອງຊາວ ເລມັນໄດ້ປົບໜີໄປຕໍ່ໜ້າແອວມາ ແລະ ໄດ້ ສົ່ງທະຫານອາລັກຂາຂອງຕົນມາຕໍ່ສູ້ກັບ ແອວມາ.

33 ແຕ່ແອວມາກັບ ທະຫານອາລັກຂາ ຂອງເພິ່ນ ໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບ ທະຫານອາລັກຂາ ຂອງກະສັດ ຂອງຊາວເລມັນ ຈົນວ່າເພິ່ນ ໄດ້ຂ້າ ແລະ ຂັບໄລ່ພວກເຂົາໃຫ້ຖອຍກັບ ຄືນໄປ.

34 ແລະ ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ກວາດ ລ້າງ ແຜ່ນ ດິນແນວນີ້, ຫລື ແພັຈິງແລ້ວ, ຝັງຊຶ່ງຢູ່ທາງ ຕາເວັນຕົກຂອງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ, ໄດ້ໂຍນ ສົບຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າຕາຍລົງໃນນ້ຳ ຊີໂດນເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນມີປ່ອນຂ້າມ

24 ຂ 2 ນຟ 5:8. 27 ກ ຈຣ 1:6. 30 ກ ຄມພ ສັດທາ.
26 ກ ອມນ 1:14, 18. 28 ກ ພບຍ 31:6.

ໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ ແລະ ຊາວອາມລີໄຊ ທາງຝັ່ງຕາເວັນຕົກຂອງແມ່ນໍ້າຊີໂດນ ໄດ້ ສະດວກ.

35 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ພວກເຂົາຂ້າມແມ່ນໍ້າຊີໂດນໄປແລ້ວ ຊາວ ເລມັນ ກັບ ຊາວອາມລີໄຊ ເລີ່ມປົບໜີ ໄປ ກ່ອນ, ທັງໆທີ່ພວກເຂົາມີຄົນເປັນຈຳນວນ ຫລາຍກວ່າຈົນນັບບໍ່ຖ້ວນ.

36 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ໜີໄປກ່ອນຊາວ ນິໄຟ ຈະມາຮອດ ມັງໜ້າເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນ ແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ຊຶ່ງຢູ່ທາງຕາເວັນຕົກ ແລະ ທາງເໜືອຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນ ໄປ; ແລະ ຊາວນິໄຟໄດ້ໄລ່ຕິດຕາມພວກ ເຂົາໄປດ້ວຍກຳລັງອັນມະຫາສານ ແລະ ໄດ້ຂ້າພວກເຂົາຖິ້ມ.

37 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຖືກອ້ອມໄວ້ ທຸກດ້ານ, ແລະ ຖືກຂ້າຕາຍ, ແລະ ຖືກ ຂັບໄລ່ຈົນກະຈັດກະຈາຍໄປທາງຕາເວັນ ຕົກ ແລະ ທາງເໜືອຈົນເຖິງຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງ ກັນດານ, ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ເຮີເມົາ; ແລະ ມັນເປັນ ສ່ວນໜຶ່ງຂອງຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ຊຶ່ງມີ ສັດປ່າ ແລະ ສັດຮ້າຍຫລາຍ.

38 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລາຍຄົນໄດ້ຕາຍໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນ ດານຍ້ອນບາດແຜຂອງຕົນ, ແລະ ຖືກສັດ ປ່າເຫລົ່ານັ້ນກິນຊາກສົບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ແຮງໃນອາກາດກິນນໍ້າອີກ; ແລະ ພົບ ກະດູກຂອງພວກເຂົາກອງຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນ.

ບົດທີ 3

ຊາວອາມລີໄຊມີເຄື່ອງໝາຍຂອງຕົນເອງ ຕາມຄຳທີ່ໄດ້ທຳນາຍໄວ້—ຊາວເລມັນ ຖືກສາບແຂ່ງເພາະການກະບົດຂອງພວກ

ເຂົາ—ມະນຸດນຳການສາບແຂ່ງມາສູ່ຕົນ ເອງ—ຊາວນິໄຟຂະນະກອງທັບຂອງຊາວ ເລມັນອີກກອງທັບໜຶ່ງ. ປະມານ 87-86 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ ນິໄຟຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກ "ຂ້າຕາຍດ້ວຍອາວຸດ ແຫ່ງສົງຄາມ, ຫລັງຈາກໄດ້ຜັງສົບຜູ້ທີ່ ຖືກຂ້າຕາຍ—ບັດນີ້ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ນັບ ຈຳນວນຄົນທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ, ເພາະຄວາມ ຫລວງຫລາຍຂອງມັນ—ຫລັງຈາກພວກ ເຂົາໄດ້ຜັງສົບຂອງຜູ້ຕາຍຂອງພວກເຂົາ ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ທຸກຄົນກໍໄດ້ກັບຄືນໄປຫາ ແຜ່ນດິນຂອງຕົນ, ແລະ ໄປຫາບ້ານເຮືອນ ຂອງຕົນ, ໄປຫາເມຍຂອງຕົນ, ແລະ ໄປຫາ ລູກຂອງຕົນ.

2 ບັດນີ້ຜູ້ຍິງກັບເດັກນ້ອຍຫລາຍຄົນໄດ້ ຖືກຂ້າຕາຍດ້ວຍດາບ, ແລະ ຝູງສັດລ້ຽງ ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຝູງສັດໃຊ້ແຮງງານ ຂອງພວກເຂົາ ນຳອີກ; ແລະ ເຄື່ອງປູກ ຂອງຝັງໃນທົ່ງເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ໄດ້ຖືກທຳລາຍຄືກັນ, ເພາະຖືກຜູ້ຄົນເປັນ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍຢູ່ບ່ອນ.

3 ແລະ ບັດນີ້ຊາວເລມັນກັບຊາວອາມ ລີໄຊຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ຖືກຂ້າຕາຍຢູ່ ແຄມແມ່ນໍ້າຊີໂດນນັ້ນໄດ້ຖືກໂຍນລົງໃນ "ນໍ້າຊີໂດນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ກະດູກຂອງ ພວກເຂົາຖືກຜັງຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງ ຂະໜາດ, ແລະ ມັນມີຢູ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

4 ແລະ "ຊາວອາມລີໄຊມີຄວາມແຕກ ຕ່າງຈາກຊາວນິໄຟ, ເພາະພວກເຂົາເຮັດ ຂໍ້ເຄື່ອງໝາຍສີແດງໄວ້ທີ່ໜ້າຜາກຂອງ ພວກເຂົາຕາມແບບຢ່າງຂອງຊາວເລມັນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ແຖໜົດ

3 1 ກ ແອວ 2:19; 4:2.
3 ກ ແອວ 2:15.

ຂ ແອວ 44:22.
4 ກ ແອວ 2:11.

ຂ ແອວ 3:13-19.

ຄືກັນກັບຊາວເລມັນ.

5 ບັດນີ້ທົວຂອງຊາວເລມັນບໍ່ມີຜົນ; ແລະ ພວກເຂົາ "ເປືອຍໂຕນອກຈາກມີແຕ່ແຜ່ນໜັງ ຄຽນ ແອວ, ແລະ ເຄື່ອງປ້ອງກັນຕົວ ເກາະທຸ້ມທີ່ຕົວໄວ້, ແລະ ຖືຄັນທະນູຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ລູກທະນູຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ກ້ອນຫີນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ກະຕູນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ອື່ນໆ.

6 ແລະ ຜົວໜັງຂອງຊາວເລມັນນັ້ນຄໍ້າ, ຊຶ່ງເປັນໄປຕາມເຄື່ອງໝາຍດັງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາມີຕິດຕົວມາ, ເພາະມັນເປັນການ "ສາບແຊ່ງໄວ້ຍ້ອນການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຍ້ອນການກະບົດຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ເຊັ່ນ ນິໄຟ, ຢາໂຄບ, ແລະ ໂຍເຊັບ, ແລະ ແຊມ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຄົນຊອບທຳ ແລະ ບໍລິສຸດ.

7 ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາພະຍາຍາມຈະທຳລາຍພວກເຂົາ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກສາບແຊ່ງ ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕິດ "ເຄື່ອງໝາຍໄວ້ກັບພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄວ້ກັບເລມັນ ແລະ ເລມູເອນ, ແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງອິດຊະມາເອນ, ແລະ ພວກຜູ້ຍິງຊາວອິດຊະມາເອນນຳອີກ.

8 ແລະ ນີ້ເປັນໄປເພື່ອລູກຫລານຂອງພວກເຂົາຈະໄດ້ແຕກຕ່າງຈາກລູກຫລານຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອແນວນີ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ປົກປັກຮັກສາຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ "ປະປົນ ແລະ ເຊື່ອຖືໃນ *ຮິດຄອງປະເພນີອັນບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຊຶ່ງຈະນຳຄວາມພິນາດມາສູ່ພວກເຂົາ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປ່ອຍລູກຫລານຂອງຕົນໃຫ້ຮ່ວມສຳພັນກັບຊາວເລມັນ ພວກນັ້ນຈະໄດ້ນຳເອົາການສາບແຊ່ງແບບດຽວກັນມາສູ່ລູກຫລານຂອງຕົນ.

10 ສະນັ້ນ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຍອມຕົວໃຫ້ຊາວເລມັນຊັກນຳໄປ ພວກນັ້ນກໍຈະຖືກເອີ້ນຕາມພວກນັ້ນ, ແລະ ມີເຄື່ອງໝາຍຕິດຢູ່ກັບພວກເຂົາ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ຍອມເຊື່ອຖືໃນ "ຮິດຄອງປະເພນີຂອງຊາວເລມັນ, ແຕ່ວ່າເຊື່ອຖືບັນທຶກເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງຖືກນຳອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ ເຊື່ອຖືໃນຮິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງຖືກຕ້ອງ, ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັກສາມັນ, ຖືກເອີ້ນວ່າ ຊາວນິໄຟ ຫລື ຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟນັບແຕ່ເວລານັ້ນໄປ—

12 ແລະ ແມ່ນ ພວກເຂົາທີ່ໄດ້ຮັກສາບັນທຶກ ຊຶ່ງເປັນ "ຄວາມຈິງຂອງຜູ້ຄົນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຂອງຜູ້ຄົນຂອງຊາວເລມັນນຳອີກ.

13 ບັດນີ້ພວກເຮົາຈະກັບມາເວົ້າເຖິງຊາວອາມລິໄຊ, ເພາະວ່າພວກເຂົາມີ "ເຄື່ອງໝາຍຕິດຢູ່ກັບຕົວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນເຄື່ອງໝາຍສີແດງເທິງໜ້າຜາກຂອງພວກເຂົາ.

14 ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າສຳເລັດແລ້ວ, ນີ້ຄືພຣະຄຳຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບນິໄຟວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາສາບແຊ່ງຊາວເລມັນ

5 ກ ອນ 1:20; ມຊຢ 10:8; ແອວ 42:18-21.
6 ກ 2 ນຟ 5:21; 26:33. ຄມພ ສາບແຊ່ງ, ຄຳສາບແຊ່ງ.

7 ກ 1 ນຟ 12:23.
8 ກ ຄມພ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ—ການແຕ່ງງານກັບຄົນຕ່າງສາດສະໜາ.
ຂ ມຊຢ 10:11-18; ແອວ 9:16.

11 ກ ແອວ 17:9-11.
12 ກ ມຊຢ 1:6; ອທ 4:6-11.
13 ກ ແອວ 3:4.

ໄວ້ແລ້ວ, ແລະ ເຮົາຈະຕິດເຄື່ອງໝາຍໄວ້ກັບພວກເຂົາເພື່ອພວກເຂົາກັບລູກຫລານຂອງພວກເຂົາຈະແຍກອອກຈາກເຈົ້າກັບລູກຫລານຂອງເຈົ້າ, ນັບແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນ ໄປ ແລະ ຕະຫລອດ ການ, ຖ້າ ຫາກພວກເຂົາ ບໍ່ ກັບ ໃຈ ຈາກ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ກັບມາຫາເຮົາເພື່ອເຮົາຈະມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ພວກເຂົາ.

15 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ: ເຮົາຈະຕິດເຄື່ອງໝາຍໄວ້ກັບຜູ້ທີ່ປ່ອຍລູກຫລານຂອງຕົນໃຫ້ຮ່ວມສຳພັນກັບພິນ້ອງຂອງເຈົ້າ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຖືກສາບແຊ່ງນຳກັນ.

16 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ: ເຮົາຈະຕິດເຄື່ອງໝາຍໄວ້ກັບຜູ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບເຈົ້າ ແລະ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າ.

17 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ເຮົາກ່າວວ່າ ຈະບໍ່ເອີ້ນຜູ້ທີ່ໜີໄປຈາກເຈົ້າວ່າເປັນລູກຫລານຂອງເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ; ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ພອນແກ່ເຈົ້າກັບຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າເປັນລູກຫລານຂອງເຈົ້າ, ນັບແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ຕະຫລອດການ, ແລະ ນີ້ຄືຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ປະທານໃຫ້ແກ່ນິໄຟກັບລູກຫລານຂອງເພິ່ນ.

18 ບັດນີ້ຊາວອາມລິໄຊບໍ່ຮູ້ຈັກເລີຍວ່າພວກເຂົາກຳລັງເຮັດໃຫ້ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າສຳເລັດ ເມື່ອພວກເຂົາ ເລີ່ມເຮັດເຄື່ອງໝາຍ ໃຫ້ ຕົນ ເອງ ໄວ້ ເທິງ ໜ້າ ຜາກ ຂອງພວກເຂົາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຍັງໄດ້ອອກມາໃນ ການກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍ; ສະນັ້ນ ມັນສົມຄວນແລ້ວທີ່ການສາບແຊ່ງຈະຕົກຢູ່ກັບພວກເຂົາ.

19 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ທ່ານເຫັນວ່າ ພວກເຂົານຳເອົາ ການສາບແຊ່ງມາ

ສູ່ຕົວຂອງພວກເຂົາເອງ; ແລະ ຈົນກະທັ້ງທຸກໆຄົນທີ່ຖືກສາບແຊ່ງກໍຈະນຳເອົາການກ່າວໂທດມາສູ່ຕົນເອງ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຕໍ່ມາອີກບໍ່ຫລາຍມື້ຫລັງຈາກການສູ້ຮົບໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ໃນ ແຜ່ນດິນ ເຊຣາເຮັມລາ, ໂດຍຊາວເລມັນ ແລະ ຊາວອາມລິໄຊ, ໄດ້ມີກອງທັບອີກກອງໜຶ່ງຂອງຊາວເລມັນຍົກມາ ໂຈມຕີຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ, ໃນບ່ອນ ດຽວກັນກັບບ່ອນກອງທັບທຳອິດຂອງພວກເຂົາພົບກັບຊາວອາມລິໄຊນັ້ນ.

21 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີກອງທັບກອງໜຶ່ງໄດ້ຖືກສົ່ງອອກໄປເພື່ອຂັບໄລ່ກອງທັບພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ.

22 ບັດນີ້ຕົວແອວມາເອງໂດຍທີ່ເປັນທຸກນຳການໄດ້ຮັບ ກຳບາດເຈັບ ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ອອກໄປສູ້ຮົບກັບຊາວເລມັນໃນເທື່ອນີ້;

23 ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງກອງທັບໃຫຍ່ອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາ; ແລະ ກອງທັບຂອງເພິ່ນໄດ້ໄປຂ້າຊາວເລມັນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ຂັບໄລ່ພວກທີ່ເຫລືອຕາຍອອກໄປຈາກຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ.

24 ແລ້ວກອງທັບຂອງພວກນີ້ກໍໄດ້ກັບຄືນມາ ແລະ ເລີ່ມສະຖາປະນາສັນຕິສຸກຂຶ້ນ ໃນ ແຜ່ນດິນ, ໂດຍບໍ່ມີ ສັດຕູມາລົບກວນອີກຕໍ່ໄປຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ.

25 ບັດນີ້ສິ່ງທັງໝົດນີ້ຜ່ານໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງກັນເລີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ສິ້ນສຸດລົງໃນປີທີຫ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ.

26 ແລະ ພາຍໃນໜຶ່ງປີ ຄົນເປັນພັນໆ

14 ກ 2 ນພ 30:4-6.
18 ກ 4 ນພ 1:38.
ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ.

19 ກ 2 ນພ 5:21-25;
ແອວ 17:15.
20 ກ ແອວ 2:24.

22 ກ ແອວ 2:29-33.

ແລະ ເປັນ ໝື່ນໆ ໄດ້ ຖືກ ສົ່ງ ໄປ ສູ່ ໂລກ ຊົ່ວ ນິລັນ ດອນ ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ "ລາງວັນຂອງພວກເຂົາຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ ບໍ່ວ່າພວກເຂົາຈະດີ ຫລື ຈະຊົ່ວ, ເພື່ອເກັບກ່ຽວເອົາຄວາມຜາສຸກຊົ່ວນິລັນດອນ ຫລື ເກັບກ່ຽວເອົາຄວາມທຸກທໍລະມານຊົ່ວນິລັນດອນ, ອັນເປັນໄປຕາມວິນຍານຂອງພວກເຂົາໄດ້ເລືອກເຊື່ອຟັງ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນວິນຍານດີ ຫລື ວິນຍານຊົ່ວ.

27 ເພາະທຸກຄົນຍ່ອມໄດ້ຮັບ "ຄຳຈ້າງຈາກຄົນຜູ້ທີ່ຕົນເລືອກ ຂຶ້ນຟັງ, ແລະ ມີເປັນ ໄປ ຕາມ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ວິນ ຍານ ແຫ່ງ ການ ທຳ ນາຍ; ສະນັ້ນ ຂໍ ໃຫ້ ເປັນ ໄປ ຕາມ ຄວາມ ຈິງ. ແລະ ປີ ທີ່ ຫ້າ ແຫ່ງ ການ ປົກ ຄອງ ຂອງ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ກໍ ໄດ້ ສິ້ນ ສຸດ ລົງ ດັ່ງ ນີ້.

ບົດທີ 4

ແອວມາໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ຄົນເປັນຈຳນວນຫລາຍພັນຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ—ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເຂົ້າມາໃນສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງສາດສະໜາຈັກຖືກຂັດຂວາງ—ນີໄຟຮາໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ—ແອວມາ, ຊຶ່ງເປັນມະຫາປະໂລຫິດ, ໄດ້ອຸທິດຕົນເພື່ອປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ. ປະມານ 86-83 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ່ຫົກແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ມັນບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງ ຫລື ສົງຄາມໃນ "ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາເລີຍ;

2 ແຕ່ວ່າຜູ້ຄົນໄດ້ຮັບຄວາມເປັນທຸກ,

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນເປັນທຸກຢ່າງແສນສາຫັດ ເພາະວ່າ "ການລົ້ມຕາຍຂອງພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພາະການສູນເສຍຜູງສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຜູງສັດໃຊ້ແຮງງານຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ແລະ ເພາະວ່າການສູນເສຍເຄື່ອງປູກຂອງຝັງໃນທົ່ງຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງຖືກຊາວເລມັນຢຽບຍຳໄວ້ໃຕ້ພື້ນດິນ ແລະ ທຳລາຍຈົນໝົດ.

3 ແລະ ຄວາມທຸກຂອງພວກເຂົາ ນັ້ນແສນສາຫັດຈົນວ່າທຸກຄົນຕ້ອງເປັນທຸກ; ແລະ ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າມັນເປັນຈາກການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງສົ່ງມາຫາພວກເຂົາ ເພາະວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກປຸກໃຫ້ຕົ້ນຂຶ້ນຫາຄວາມຊົງຈຳເຖິງໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາ.

4 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກໃຫ້ສົມບູນຂຶ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລາຍຄົນໄດ້ຮັບ "ບັບຕິສະມາໃນແມ່ນ້ຳຊີໂດນ ແລະ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໂດຍມີຂອງແອວມາ, ຜູ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນ ມະຫາປະໂລຫິດດ້ວຍມືຂອງແອວມາຜູ້ເປັນບິດາຂອງເພິ່ນ ເພື່ອເບິ່ງແຍງຜູ້ຄົນໃນສາດສະໜາຈັກ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ່ເຈັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ ໄດ້ມີຄົນປະມານສາມພັນຫ້າຮ້ອຍຄົນທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ "ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ. ແລະ ປີທີ່ເຈັດແຫ່ງ

<p>26 ກ ຄມພ ວຽກງານ. 27 ກ ມຊຍ 2:31-33; ແອວ 5:41-42. ຂ ຣມ 6:16; ຮລມ 14:29-31.</p>	<p>ຄມພ ເຊື່ອຟັງ, ການ ເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ. 4 1 ກ ອມນ 1:12-19. 2 ກ ແອວ 2:19; 3:1-2, 26.</p>	<p>4 ກ ມຊຍ 18:10-17. ຂ ມຊຍ 29:42. 5 ກ ມຊຍ 25:18-23; 3 ນພ 26:21.</p>
---	---	---

ການປົກຄອງຜູ້ຄົນຂອງມີໂຟຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້; ແລະ ມີສັນຕິສຸກຕິດຕໍ່ກັນຕະຫລອດເວລານັ້ນ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີແປດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ຄືປະຊາຊົນເລີ່ມອວດດີຂຶ້ນ ເພາະ "ຄວາມຮັ່ງມີຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພາະຜ້າໄໝ້ແນວດີຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຜ້າລິນິນຕໍາຢ່າງດີຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພາະຝູງສັດລ້ຽງ ແລະ ຝູງສັດໃຊ້ແຮງງານຢ່າງຫລວງຫລາຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພາະຄໍາຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເງິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ສິ່ງຂອງມີຄ່ານາໆຊະນິດຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ມາຈາກການອຸດສາຫະກຳຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ດ້ວຍສິ່ງທັງໝົດນີ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງລະເມີເພີ້ຜົນດ້ວຍຄວາມທະນົງຕົວໃນສາຍຕາຂອງຕົນເອງ, ເພາະພວກເຂົາເລີ່ມໃສ່ເສື້ອຜ້າທີ່ມີລາຄາແພງ.

7 ບັດນີ້ມັນເປັນເຫດໃຫ້ແອວມາມີຄວາມທຸກຫລາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ແອວມາໄດ້ "ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ສອນ, ແລະ ເປັນປະໂລຫິດ, ແລະ ເປັນແອວເດີເພື່ອດູແລສາດສະໜາຈັກ; ແທ້ຈິງແລ້ວຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນພວກເຂົາໂສກເສົ້າເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ພວກເຂົາເຫັນ ແລະ ມັນກໍາລັງເລີ່ມເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງພວກເຂົາ.

8 ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ເບິ່ງດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ ວ່າຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກເລີ່ມລະເມີເພີ້ຜົນດ້ວຍ "ຄວາມທະນົງຕົວ ໃນສາຍຕາຂອງຕົນເອງ, ແລະ ໝັກໝຸນຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າ

ແລະ ກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກ, ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ໝິ່ນປະໝາດຊຶ່ງກັນແລະກັນ, ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງຜູ້ທີ່ ຂໍເຊື່ອໃນຄວາມປາດຖະໜາ ຫລື ຄວາມພໍໃຈຂອງພວກເຂົາ.

9 ແລະ ໃນປີທີແປດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ມັນເລີ່ມມີ "ການຂັດແຍ້ງກັນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກ ດັ່ງນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມີການອິດສາບັງບຽດ, ແລະ ການຜິດຖຽງກັນ, ແລະ ເຈດຕະນາຮ້າຍ, ແລະ ຂົ່ມເຫັງ, ແລະ ຄວາມທະນົງຕົວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ກັບມາຫລາຍກວ່າຄວາມທະນົງຕົວຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຊໍາອີກ.

10 ແລະ ປີທີແປດ ແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້; ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກເປັນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດອັນໃຫຍ່ຫລວງແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກ; ແລະ ສາດສະໜາຈັກເລີ່ມເສື່ອມໂຊມລົງຕາມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງສິ່ງທີ່ບໍ່ດີດັ່ງນີ້.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນຕົ້ນປີທີ່ເກົ່າ, ແອວມາໄດ້ເຫັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ເພິ່ນເຫັນອີກວ່າ "ຕົວຢ່າງຂອງສາດສະໜາຈັກເລີ່ມພາຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈາກຢ່າງໜຶ່ງຫາອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ນັ້ນເປັນການນຳຄວາມພິນາດມາສູ່ຜູ້ຄົນ.

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ເຫັນຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບຫລາຍຢ່າງໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ບາງຄົນເພີ້ຜົນດ້ວຍຄວາມທະນົງຕົວ, ໝິ່ນ

<p>6 ກ ຄມພ ຮັ່ງມີ, ຄວາມຮັ່ງມີ. ຂ ແອວ 1:29. 7 ກ ຄມພ ສິດອຳນາດ. 8 ກ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມ</p>	<p>ຈອງຫອງ; ອວດອົງ, ຄວາມອວດອົງ. ຂ ແອວ 1:21. 9 ກ ຄມພ ຂັດແຍ້ງ,</p>	<p>ການຂັດແຍ້ງ. ຂ ຄມພ ອິດສາ. 11 ກ 2 ຊມອ 12:14; ແອວ 39:11.</p>
---	---	--

ປະໝາດຄົນອື່ນ, ຫັນຫລັງໃສ່ ກົນຂັດສົນ ແລະ ຄົນທີ່ເປືອຍເປົ່າ ແລະ ກົນຫົວໂຫຍ, ແລະ ຄົນທີ່ກະຫາຍ, ແລະ ຄົນເຈັບປ່ວຍ ແລະ ເປັນທຸກ.

13 ບັດນີ້ ມັນ ເປັນ ຕົ້ນ ເຫດ ແລະ ສ້າງ ການຄໍ່າຄວນ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ຂະນະທີ່ ຄົນ ອື່ນໆ ກໍາລັງ ຖ່ອມຕົວ, ກໍາລັງ ຊ່ວຍ ເຫລືອຄົນທີ່ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ, ເປັນຕົ້ນ ການໃຫ້ເຂົ້າຂອງແກ່ຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນຂັດສົນ, ໃຫ້ອາຫານແກ່ຄົນທີ່ຫົວໂຫຍ, ແລະ ທົນຕໍ່ ຄວາມທຸກໆປະການ ເພື່ອເຫັນແກ່ພຣະຄຣິດຜູ້ຈະສະເດັດມາຕາມວິນຍານແຫ່ງການທໍານາຍ;

14 ໂດຍການຄອຍຫາມື້ນັ້ນ, ໂດຍ ການຮັກສາການບົດບາບຂອງພວກເຂົາໄວ້, ໂດຍເຕັມໄປດ້ວຍ ຄວາມຊື່ນຊົມອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ເພາະການພື້ນຄົນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍຕາມພຣະປະສົງ ແລະ ອໍານາດ ແລະ ການບົດປ່ອຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຈາກສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍ.

15 ແລະ ບັດນີ້ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ແອວມາ, ໂດຍທີ່ໄດ້ເຫັນຄວາມທຸກຂອງຜູ້ຕິດຕາມທີ່ຖ່ອມຕົວຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ການຂົ່ມເຫັງ ຊຶ່ງ ກອງຂຶ້ນກັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ໂດຍຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນທີ່ເຫລືອຢູ່, ແລະ ກວາມບໍ່ສະເໝີພາບທຸກຢ່າງຂອງພວກເຂົາ, ຈຶ່ງເລີ່ມມີຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈທີ່ສຸດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເພິ່ນຜິດຫວັງເລີຍ.

16 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເລືອກເອົາຄົນທີ່ສະຫລາດຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນດາແອວເດີຂອງສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ໃຫ້ອໍານາດແກ່ເພິ່ນຕາມ ກຽງຂອງຜູ້ຄົນ, ເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ມີອໍານາດອອກ ກົດຕາມກົດໝາຍທີ່ມີໄວ້, ແລະ ໃຊ້ບັງຄັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມຜິດຂອງຜູ້ຄົນ.

17 ບັດນີ້ຊື່ຂອງຊາຍຄົນນັ້ນແມ່ນ ນິໄຟຮາ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນ ທົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ນັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງຕັດສິນເພື່ອຕັດສິນ ແລະ ເພື່ອປົກຄອງຜູ້ຄົນ.

18 ບັດນີ້ ແອວມາບໍ່ໄດ້ມອບຕໍາແໜ່ງມະຫາປະໂລຫິດເພື່ອດູແລສາດສະໜາຈັກໃຫ້ແກ່ເພິ່ນ, ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ຮັກສາຕໍາແໜ່ງມະຫາປະໂລຫິດໄວ້ໃຫ້ຕົນເອງ; ເພິ່ນພຽງແຕ່ມອບບັນລັງຕັດສິນໃຫ້ແກ່ນິໄຟຮາເທົ່ານັ້ນ.

19 ແລະ ເພິ່ນເຮັດສິ່ງນີ້ເພື່ອວ່າ ທົນເອງຈະໄດ້ອອກໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ ຫລື ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ, ເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ສັ່ງສອນ ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ພວກເຂົາເພື່ອ ກະຕຸ້ນພວກເຂົາໃຫ້ ສໍານຶກເຖິງໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໂດຍພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພິ່ນຈະໄດ້ດຶງເອົາຄວາມທະນົງຕົວ ແລະ ກິນອຸປາຍທັງໝົດ ແລະ ການຂັດແຍ້ງທັງໝົດ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນລົງມາ, ໂດຍບໍ່ເຫັນທາງອື່ນ ແລ້ວທີ່ເພິ່ນຈະກູ້ພວກເຂົາ

<p>12 ກ ອຊຢ 3:14; ຢຄ 2:17. ຂ ມຊຢ 4:26.</p> <p>13 ກ ຄມພ ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ທານ. ຂ ຄມພ ຍາກລໍາບາກ, ຄວາມຍາກລໍາບາກ. ຄ 2 ກຮທ 12:10.</p>	<p>14 ກ ມຊຢ 4:12; ແອວ 5:26-35. ຄມພ ຮັບຮອງ, ການຮັບຮອງ. ຂ ຄມພ ຊື່ນຊົມ, ຄວາມຊື່ນຊົມ. 15 ກ ຄພ 38:27; 49:20. 16 ກ ແອວ 2:3-7.</p>	<p>ຂ ແອວ 1:1, 14, 18. 17 ກ ແອວ 50:37. 19 ກ ແອວ 7:1. ຂ ແອວ 31:5; ຄພ 11:21-22. ຄ ອນ 1:23. ງ ມຊຢ 1:17; ຮລມ 12:3.</p>
--	---	---

ກັບຄືນ ນອກຈາກເພິ່ນຈະພະຍາຍາມຢ່າງ ເຕັມທີ່ດ້ວຍ ະປະຈັກພະຍານອັນບໍລິສຸດ ເພື່ອຕໍານິພວກເຂົາ.

20 ແລະ ດັ່ງນີ້ ໃນຕົ້ນປີທີເກົ້າແຫ່ງການ ປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ ດູ ແລ ຜູ້ຄົນຂອງ ນີໂຟ, ແອວມາຈຶ່ງໄດ້ມອບບັນລັງຕັດສິນ ໃຫ້ ັນີໂຟຮາ, ແລະ ເພິ່ນຈະປະຕິບັດຕົນ ສະເພາະແຕ່ໃນ ະຖານະປະໂລຫິດສູງເທົ່າ ນັ້ນ ແຫ່ງລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ໃນການເປັນພະຍານເຖິງພຣະຄໍາຕາມ ພຣະວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ ແລະ ການທໍານາຍ.

ຄໍາເວົ້າຂອງແອວມາຜູ້ເປັນມະຫາປະໂລ ຫິດຕາມລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ປະກາດຕໍ່ຜູ້ຄົນຢູ່ໃນເມືອງ ແລະ ພູ ບ້ານຕ່າງໆທົ່ວແຜ່ນດິນ.

ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍບົດທີ 5.

ບົດທີ 5

ກ່ອນຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ, ມະນຸດຕ້ອງ ກັບໃຈ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດ, ເກີດ ໃໝ່, ຊໍາລະອາພອນໃຫ້ສະອາດ ໂດຍໂລ ຫິດຂອງພຣະຄຣິດ, ເປັນຄົນຖ່ອມຕົວ ແລະ ຖອດຄວາມທະນົງຕົວ ແລະ ຄວາມ ອິດສາບັງບຽດ ອອກຈາກຕົນ, ແລະ ກະ ທໍາໃນສິ່ງທີ່ຊອບທໍາ—ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີຮ້ອງຫາຜູ້ ຄົນຂອງພຣະອົງ—ຜູ້ທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວເປັນ ລູກຫລານຂອງມານ—ແອວມາໃຫ້ປະຈັກ

ພະຍານເຖິງຄວາມຈິງຂອງຄໍາສອນຂອງ ເພິ່ນ ແລະ ສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນກັບໃຈ—ຊື່ຂອງຜູ້ທີ່ ຊອບທໍາຈະຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນທະບຽນແຫ່ງ ຊີວິດ. ປະມານ 83 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ແອວມາເລີ່ມ ະປະກາດພຣະຄໍາຂອງ ະພຣະເຈົ້າແກ່ຜູ້ຄົນ, ທໍາອິດຢູ່ໃນແຜ່ນ ດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນໄປ ຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ.

2 ແລະ ນີ້ຄືຄໍາຂຶ້ງແອວມາໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ ຄົນໃນສາດສະໜາຈັກ ຊຶ່ງສະຖາປະນາ ຂຶ້ນຢູ່ໃນເມືອງເຊຣາເຮັມລາ, ຕາມບັນທຶກ ຂອງເພິ່ນເອງ, ມີຄວາມວ່າ:

3 ຂ້າພະເຈົ້າແອວມາໄດ້ຮັບ ະແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍແອວມາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເປັນ ະມະຫາປະໂລຫິດດູ ແລ ສາດສະໜາຈັກ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ເພິ່ນມີອໍານາດ ແລະ ະສິດອໍານາດຈາກພຣະເຈົ້າຊຶ່ງໃຫ້ເຮັດວຽກ ງານເຫລົ່ານີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ ກັບພວກທ່ານວ່າ ເພິ່ນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນສະຖາ ປະນາສາດສະໜາຈັກໃນ ະແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງ ຢູ່ໃນຊາຍແດນນີໂຟ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແຜ່ນ ດິນທີ່ມີຊື່ວ່າແຜ່ນດິນມໍມອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງ ເພິ່ນໃນນ້ຳມໍມອນ.

4 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບ ພວກທ່ານວ່າ ເຂົາເຈົ້າຖືກ ະບົດປ່ອຍໃຫ້ ພີ່ນ້ອງຈາກກໍານີຂອງຜູ້ຄົນຂອງກະສັດໂນອາ ໂດຍພຣະເມດຕາ ແລະ ອໍານາດຂອງພຣະ ເຈົ້າ.

19 ຈ ຄມພ ປະຈັກພະຍານ.
20 ກ ແອວ 8:12.
ຂ ມຊຢ 29:42;
ແອວ 5:3, 44, 49.
5 1 ກ ແອວ 4:19.

ຂ ແອວ 5:61.
3 ກ ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ,
ການແຕ່ງຕັ້ງ.
ຂ ແອວ 4:4, 18, 20.
ຄ ມຊຢ 18:13;

3 ນພ 11:25.
ງ ມຊຢ 18:4;
3 ນພ 5:12.
4 ກ ມຊຢ 23:1-3.

5 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຫລັງຈາກນັ້ນເຂົາເຈົ້າຖືກນຳໄປສູ່ "ຄວາມເປັນທາດໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານດ້ວຍມືຂອງຊາວເລມັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນຄວາມເປັນຊະເລີຍ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບົດປ່ອຍເຂົາເຈົ້າອອກຈາກ "ຄວາມເປັນທາດອີກໂດຍອຳນາດຂອງພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ, ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງຖືກນຳມາຫາແຜ່ນດິນນີ້, ແລະ ໃນບ່ອນນີ້ຊຶ່ງພວກເຮົາເລີ່ມສະຖະປະນາສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຂຶ້ນທົ່ວແຜ່ນດິນນຳອີກ.

6 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານທີ່ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກນີ້ພວກທ່ານໄດ້ເກັບຄວາມເປັນຊະເລີຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກທ່ານໄວ້ພຽງພໍຫລືບໍ່ໃນຄວາມຊົງຈຳ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ເກັບພຣະເມດຕາ ແລະ ຄວາມອົດກັ້ນຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ເຂົາເຈົ້າໄວ້ພຽງພໍຫລືບໍ່ໃນຄວາມຊົງຈຳ? ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ພວກທ່ານໄດ້ເກັບກຳໄວ້ພຽງພໍຫລືບໍ່ໃນຄວາມຊົງຈຳວ່າພຣະອົງໄດ້ບົດປ່ອຍຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກນະລົກແລ້ວ?

7 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ປຽນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ປຸກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຕື່ນຈາກການນອນຫລັບສະໜິດ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນມາຫາພຣະເຈົ້າ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນທ່າມກາງຄວາມມືດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າຍັງສະຫວ່າງສະໄໝດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຳອັນເປັນນິດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກລ້ອມໄວ້ດ້ວຍ "ສາຍ

ຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍ ແລະ "ສາຍໂສ້ແຫ່ງນະລົກ, ແລະ ຄວາມພິນາດອັນເປັນນິດໄດ້ຄອຍຖ້າເຂົາເຈົ້າຢູ່.

8 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມພວກທ່ານພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກທຳລາຍບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ, ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍ.

9 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມອີກວ່າ ສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍຂາດອອກແລ້ວບໍ່, ແລະ ສາຍໂສ້ແຫ່ງນະລົກຊຶ່ງລ້ອມເຂົາເຈົ້າໄວ້ນັ້ນຫລຸດອອກແລ້ວບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນໄດ້ຫລຸດອອກແລ້ວ, ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂະຫຍາຍຂຶ້ນ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັອງສັນລະເສີນຄວາມຮັກທີ່ໄຖ່. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ເຂົາເຈົ້າລອດແລ້ວ.

10 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມພວກທ່ານວ່າ ເຂົາເຈົ້າ "ລອດດ້ວຍເງື່ອນໄຂອັນໃດ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າມີເຫດຜົນອັນໃດທີ່ຈະຫວັງໃນຄວາມລອດ? ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຫລຸດພົ້ນຈາກສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈາກສາຍໂສ້ແຫ່ງນະລົກນັ້ນ?

11 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າບອກພວກທ່ານວ່າ—ແອວມາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນຄຳຊຶ່ງປະກາດໂດຍປາກຂອງ "ອະບິນາໄດບໍ່? ແລະ ເພິ່ນບໍ່ແມ່ນສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດບໍ່? ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເວົ້າພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່, ແລະ ແອວມາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອຖອຍຄຳເຫລົ່ານັ້ນບໍ່?

12 ແລະ ຕາມສັດທາຂອງເພິ່ນ, ຈຶ່ງມີ

<p>5 ກ ມຊຢ 23:37-39; 24:8-15. ຂ ມຊຢ 24:17. 7 ກ ມຊຢ 15:8.</p>	<p>ຂ ແອວ 12:11; ຄພ 138:23. 10 ກ ຄມພ ແຜນແຫ່ງກາງ</p>	<p>ໄຖ່; ລອດ, ຄວາມລອດ. 11 ກ ມຊຢ 17:1-4.</p>
--	--	---

“ການ ປຸງແປງ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ໃຈ ຂອງ ເພິ່ນ. ຈິ່ງ ເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ທັງ ໝົດ ນີ້ ເປັນ ຄວາມ ຈິງ.

13 ແລະ ຈິ່ງ ເບິ່ງ, ເພິ່ນ ໄດ້ “ສັ່ງ ສອນ ພຣະ ຄຳ ໃຫ້ ແກ່ ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ ຂອງ ພວກ ທ່ານ, ແລະ ການ ປຸງແປງ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ກໍ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ໃຈ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ຄື ກັນ, ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຖ່ອມ ຕົວ ແລະ “ໄວ້ ວາງ ໃຈ ໃນ “ພຣະ ເຈົ້າ ອົງ ທຸ່ງ ແທ້ ແລະ ຊົງ ພຣະ ຊົນ ຢູ່. ແລະ ຈິ່ງ ເບິ່ງ, ເຂົາ ເຈົ້າ ຊື່ ສັດ ຈົນ ເຖິງ “ວັນ ຕາຍ; ສະນັ້ນ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈິ່ງ ລອດ.

14 ແລະ ບັດ ນີ້ ຈິ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍ ຖາມ ພວກ ທ່ານ ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ໃນ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ໄດ້ “ເກີດ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ ທາງ ວິນຍານ ແລ້ວ ບໍ່? ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ຮັບ ເງົາ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄວ້ ໃນ ໃບ ໜ້າ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ແລ້ວ ບໍ່? ພວກ ທ່ານ ເຄີຍ ປະ ສົບ “ການ ປຸງແປງ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ນີ້ ໃນ ໃຈ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ແລ້ວ ບໍ່?

15 ພວກ ທ່ານ ໃຊ້ ສັດ ທາ ໃນ ການ ໄຖ່ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຜູ້ “ສ້າງ ພວກ ທ່ານ ບໍ່? ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ຄອຍ ຖ້າ ດ້ວຍ ຕາ ແຫ່ງ ສັດ ທາ ບໍ່ ແລະ ຫລຽວ ເບິ່ງ ຮ່າງ ກາຍ ທີ່ ເປັນ ມະ ຕະ ນີ້ ຖືກ “ຍົກ ຂຶ້ນ ໄປ ຫາ ຄວາມ ເປັນ ອະ ມະ ຕະ, ແລະ ຄວາມ ເນົ່າ ເປື້ອນ ນີ້ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ໄປ ຫາ ຄວາມ ບໍ່ ເນົ່າ ເປື້ອນ ເພື່ອ ຍືນ ຢູ່ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ຮັບ “ການ ພິ ພາກ ສາ ຕາມ ການ ກະ ທຳ ຊຶ່ງ ເຮັດ ໄວ້ ເມື່ອ ຢູ່ ໃນ ຮ່າງ

ກາຍ ທີ່ ເປັນ ມະ ຕະ ນີ້?

16 ຂ້າພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ພວກ ທ່ານ ຄິດ ເອງ ໄດ້ ບໍ່ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ຍິນ ສຸ ລະ ສຽງ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ໃນ ມື້ ນັ້ນ ວ່າ: ຈິ່ງ ມາ ທາ ເຮົາ ເຖິດ ເຈົ້າ “ເປັນ ສຸກ ແລ້ວ, ເພາະ ຈິ່ງ ເບິ່ງ, ວຽກ ງານ ຂອງ ເຈົ້າ ເປັນ ວຽກ ງານ ທີ່ ຊອບ ທຳ ໃນ ຜືນ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ?

17 ຫລື ພວກ ທ່ານ ຄິດ ເອງ ໄດ້ ບໍ່ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຈະ ເວົ້າ ຕົວ ຈະ ຕໍ່ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ໃນ ມື້ ນັ້ນ, ແລະ “ທູນ ວ່າ—ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ ເອີຍ, ວຽກ ງານ ຂອງ ຂ້າ ນ້ອຍ ເປັນ ວຽກ ງານ ທີ່ ຊອບ ທຳ ໃນ ຜືນ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ—ແລະ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ ຊ່ວຍ ພວກ ທ່ານ ໃຫ້ ລອດ?

18 ຫລື ອີກ ປະ ການ ໜຶ່ງ, ພວກ ທ່ານ ເຫັນ ຕົວ ເອງ ໄດ້ ບໍ່ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຖືກ ນຳ ມາ ຢູ່ ໜ້າ ສານ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຊຶ່ງ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ຮູ້ ສຶກ ຜິດ ແລະ ຄວາມ ສຳ ນຶກ ຜິດ, ໂດຍ ມີ ຄວາມ ຊົງ ຈຳ ເຖິງ ຄວາມ ຜິດ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພວກ ທ່ານ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, “ຄວາມ ຊົງ ຈຳ ເປັນ ຢ່າງ ດີ ເຖິງ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພວກ ທ່ານ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຄວາມ ຊົງ ຈຳ ທີ່ ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ຕໍ່ ຕ້ານ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ?

19 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຈະ ເງີຍ ໜ້າ ເບິ່ງ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ມື້ ນັ້ນ ດ້ວຍ ໃຈ ອັນ ບໍ່ ລິ ສຸດ ແລະ ດ້ວຍ ມື ທີ່

<p>12 ກ ຄມພ ປຸງແປງໃຈ, ການ ປຸງແປງໃຈເຫລື້ອມໃສ.</p> <p>13 ກ ມຊຢ 18:7. ຂ ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ. ຄ ມມ 9:28; ຄພ 20:19. ງ ຄມພ ອົດທົນ, ຄວາມອົດທົນ. 14 ກ ມຊຢ 27:24-27;</p>	<p>ແອວ 22:15. ຄມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດ ຈາກພຣະເຈົ້າ. ຂ ຣມ 8:11-17; ມຊຢ 5:2; ມຊ 6:65. ຄມພ ປຸງແປງໃຈ, ການ ປຸງແປງໃຈເຫລື້ອມໃສ. 15 ກ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ. ຂ ຄມພ ການພື້ນຄືນພຣະ</p>	<p>ຊົນ, ການພື້ນຄືນຊີວິດ. ຄ ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. 16 ກ ມທ 25:31-46. 17 ກ 3 ນພ 14:21-23. 18 ກ ອຊກ 20:43; 2 ນພ 9:14; ມຊຢ 3:25; ແອວ 11:43.</p>
---	--	--

ສະອາດ ໄດ້ບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ພວກທ່ານຈະເງິຍຂຶ້ນດ້ວຍໃບໜ້າທີ່ມີ "ເງົາຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຈາລຶກໄວ້ໃນໃບໜ້າຂອງພວກທ່ານໄດ້ບໍ່?

20 ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ພວກທ່ານຄິດເຖິງຄວາມລອດໄດ້ບໍ່ ເມື່ອພວກທ່ານ "ຍອມຕົນຂຶ້ນຢູ່ກັບມານ?

21 ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ພວກທ່ານຈະຮູ້ໃນມື້ນັ້ນວ່າ ພວກທ່ານຈະ "ລອດບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດທີ່ຈະລອດໄດ້ ຖ້າບໍ່ຊຳລະ ະອາພອນຂອງເຂົາ ໃຫ້ຂາວສະອາດເສຍກ່ອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ອາພອນຂອງເຂົາ ະບໍລິສຸດຈົນມັນສະອາດຈາກຮອຍເປື້ອນທັງໝົດໂດຍໄລທິດຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າເຖິງ, ຜູ້ທີ່ຈະມາໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຈາກບາບຂອງພວກເຮົາ.

22 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມພວກທ່ານ ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ພວກທ່ານຈະຮູ້ສຶກແນວໃດຖ້າຫາກພວກທ່ານໄດ້ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບ່ອນພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ອາພອນຂອງພວກທ່ານເປື້ອນ "ເລືອດ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍ ະຄວາມສົກກະປົກຕ່າງໆນາໆ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະເປັນຫລັກຖານຟ້ອງຫຍັງແດ່ຕໍ່ຕົນພວກທ່ານ?

23 ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນຈະບໍ່ "ເປັນຫລັກຖານບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານເປັນຄາດຕະກອນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ວ່າພວກທ່ານມີຄວາມຜິດກ່ຽວ

ກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕ່າງໆນຳອີກບໍ່?

24 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານຄິດບໍ່ວ່າຄົນເຊັ່ນນັ້ນຈະມີບ່ອນນັ່ງຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຮ່ວມກັບ "ອັບຣາຮາມ, ຮ່ວມກັບອີຊາກ, ແລະ ຮ່ວມກັບຢາໂຄບ, ແລະ ຮ່ວມກັບສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດທັງຫລາຍ, ຊຶ່ງອາພອນຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນສະອາດ ແລະ ບໍ່ມີມົນທົນ, ບໍລິສຸດ ແລະ ຂາວສະອາດ?

25 ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ເວັ້ນເສຍແຕ່ພວກທ່ານຈະເຮັດໃຫ້ພຣະຜູ້ສ້າງຂອງພວກເຮົາເປັນຜູ້ເວົ້າຕົວະນັບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ຫລື ຄິດວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ເວົ້າຕົວະນັບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ພວກທ່ານຈະບໍ່ຄິດວ່າຄົນເຊັ່ນນັ້ນຈະມີບ່ອນອາໄສໃນອານາຈັກສະຫວັນໄດ້; ແຕ່ພວກເຮົາຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ ເພາະວ່າພວກເຮົາເປັນ "ລູກຫລານຂອງອານາຈັກຂອງມານ.

26 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານເຄີຍປະສົບກັບ "ການປ່ຽນແປງໃນໃຈ ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຮູ້ສຶກຢາກຮ້ອງ ະເພງສັນລະເສີນຄວາມຮັກທີ່ໄຖ່, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຖາມວ່າ ພວກທ່ານ "ສາມາດຮູ້ສຶກເຊັ່ນນັ້ນບໍ່ໃນຂະນະນີ້?

27 ພວກທ່ານໄດ້ເດີນໄປໂດຍການຮັກສາຕົນເອງ "ບໍ່ໃຫ້ມີຂໍ້ຕຳນິຕິພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່? ຖ້າຫາກພວກທ່ານຖືກເອີ້ນໃຫ້ຕາຍໃນເວລານີ້, ພວກທ່ານຈະກ່າວໄດ້ບໍ່ພາຍໃນຕົວຂອງພວກທ່ານວ່າ ພວກ

<p>19 ກ 1 ຍຮ 3:1-3. 20 ກ ມຊຢ 2:32. 21 ກ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ. ຂ 1 ນພ 12:10; ແອວ 13:11-13; 3 ນພ 27:19-20. ຄ ຄມພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິ</p>	<p>ສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ. 22 ກ ອຊຢ 59:3. ຂ ຄມພ ສົກກະປົກ, ຄວາມສົກກະປົກ. 23 ກ ອຊຢ 59:12. 24 ກ ລກ 13:28. 25 ກ 2 ນພ 9:9.</p>	<p>26 ກ ຄມພ ປ່ຽນໃຈ, ການປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ. ຂ ແອວ 26:13. ຄ ມຊຢ 4:12; ຄພ 20:31-34. 27 ກ ຄມພ ຮັບຮອງ, ການຮັບຮອງ.</p>
---	--	---

ທ່ານ ຈຳນວນຕົວພຽງພໍແລ້ວ? ວ່າອາພອນຂອງພວກທ່ານນັ້ນສະອາດແລະຂາວແລ້ວດ້ວຍໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດຜູ້ຈະສະເດັດມາ ກໍໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຈາກບາບຂອງພວກເຂົາ?

28 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານຖອດ "ຄວາມທະນົງຕົວອອກແລ້ວບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຍັງບໍ່ໄດ້ຖອດມັນອອກ, ພວກທ່ານກໍຍັງບໍ່ພ້ອມທີ່ຈະພົບກັບພຣະເຈົ້າເທື່ອ. ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກທ່ານຕ້ອງຕຽມຢ່າງໄວ ເພາະອານາຈັກສະຫວັນຈະມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ແລະ ຄົນເຊັ່ນນັ້ນຈະບໍ່ມີຊີວິດນິລັນດອນ.

29 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ, ມີໃຜແດ່ໃນບັນດາພວກທ່ານທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຖອດ "ຄວາມອິດສາອອກເທື່ອ? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຄົນເຊັ່ນນັ້ນຍັງບໍ່ຕຽມພ້ອມເທື່ອ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ເຂົາຕຽມຕົວຢ່າງໄວເພາະຊົ່ວໂມງໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ, ແລະ ເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າເມື່ອໃດເວລານັ້ນຈະມາເຖິງ; ເພາະຄົນເຊັ່ນນັ້ນຈະບໍ່ຖືກພົບວ່າປາດສະຈາກຄວາມຜິດ.

30 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ມີໃຜແດ່ໃນບັນດາພວກທ່ານທີ່ກະທຳໃຫ້ພິນ້ອງຂອງຕົນເປັນທີ່ "ເຍາະເຍີ້ຍ, ຫລື ຫຸ້ມເທກການຂົ່ມເຫັງລົງໃສ່ເຂົາ?

31 ວິບັດແກ່ຄົນເຊັ່ນນັ້ນ, ເພາະເຂົາຍັງບໍ່ຕຽມພ້ອມເທື່ອ, ແລະ ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງ

ແລ້ວທີ່ພວກເຂົາຈະຕ້ອງກັບໃຈ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະລອດບໍ່ໄດ້!

32 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນວິບັດແກ່ທຸກຄົນ "ຜູ້ທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ຈົ່ງກັບໃຈ, ຈົ່ງກັບໃຈເຖິດ, ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບສັ່ງເລື່ອງນີ້!

33 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງຄຳເຊີນມາຫາມະນຸດ "ທັງປວງ, ເພາະ ສິພຣະພາຫາແຫ່ງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງໄດ້ເດ່ອອກມາຫາພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງກັບໃຈເຖິດ, ແລະ ເຮົາຈະຮັບເຈົ້າໄວ້.

34 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງ "ມາຫາເຮົາ ແລະ ເຈົ້າຈະຮັບ ສິພາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຈົ້າຈະກິນ "ເຂົ້າ ແລະ ຕົ້ມນໍ້າແຫ່ງຊີວິດຢ່າງມີ "ອິດສະລະ;

35 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງມາຫາເຮົາ ແລະ ຈົ່ງນຳເອົາວຽກງານແຫ່ງຄວາມຊອບທຳມາ, ແລະ ເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ—

36 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວ ຖ້າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ "ນຳເອົາຜົນດີອອກມາ, ຫລື ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ທຳງານແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ຜູ້ນັ້ນຍ່ອມມີເຫດຜົນທີ່ຈະຮ້ອງໄທ້ ແລະ ເປັນທຸກ.

37 ໂອ້ ທ່ານຜູ້ສ້າງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເອີຍ; ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ອວດອົງກັບ "ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກ, ທ່ານທັງຫລາຍທີ່

<p>27 ຂ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ. ໒ ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່. 28 ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. 29 ກ ຄມພ ອິດສາ. 30 ກ ຄມພ ເວົ້າຈາບໍ່ດີ. 32 ກ ພສສ 5:5.</p>	<p>33 ກ ແອວ 19:36; 3 ນພ 18:25. ຂ ຍຄ 6:5; 3 ນພ 9:14. 34 ກ 2 ນພ 26:24-28; 3 ນພ 9:13-14. ຂ 1 ນພ 8:11; 15:36. ໓ ຄມພ ອາຫານທີ່ບແຫ່ງຊີວິດ.</p>	<p>໘ 2 ນພ 9:50-51; ແອວ 42:27. 36 ກ ມທ 3:10; 7:15-20; 3 ນພ 14:19; ຄພ 97:7. 37 ກ ຄມພ ອວດອົງ, ຄວາມອວດອົງ.</p>
---	---	--

ບອກວ່າຕົວເອງຮູ້ທາງແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ປານນັ້ນຍັງ ະຫລົງທາງໄປເໝືອນ ິໂຕແກະທີ່ບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງ, ທັງທີ່ຜູ້ລ້ຽງໄດ້ ັເອີ້ນຫາພວກທ່ານ ແລະ ຍັງເອີ້ນຫາພວກທ່ານຢູ່, ແຕ່ພວກທ່ານບໍ່ຍອມ ັເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງເລີຍ!

38 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ັຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີຄົນນັ້ນໄດ້ເອີ້ນຫາພວກທ່ານຢູ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ເອງທີ່ພຣະອົງເອີ້ນຫາພວກທ່ານ, ຊຶ່ງຄືພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ ະເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງຂອງ ັຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີຕາມ ັຊື່ທີ່ໃຊ້ເອີ້ນພວກທ່ານນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານກໍບໍ່ແມ່ນແກະຂອງຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີຄົນນັ້ນ.

39 ແລະ ບັດນີ້ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ແມ່ນແກະຂອງຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີຄົນນັ້ນ, ພວກທ່ານເປັນແກະຂອງ ັຜູ້ໃດ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ະມານຄືຜູ້ລ້ຽງຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ພວກທ່ານເປັນແກະຂອງມັນ; ແລະ ບັດນີ້, ໃຜຈະປະຕິເສດເລື່ອງນີ້ໄດ້? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປະຕິເສດເລື່ອງນີ້ ຍ່ອມເປັນ ະຄົນເວົ້າຕົວະ ແລະ ເປັນ ັລູກຂອງມານ.

40 ເພາະຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ອັນໃດກໍຕາມທີ່ ັດີແມ່ນມາຈາກພຣະ

ເຈົ້າ, ແລະ ອັນໃດກໍຕາມທີ່ຊົ່ວແມ່ນມາຈາກມານ.

41 ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກຄົນໜຶ່ງນຳເອົາ ັວຽກງານດີອອກມາ ເຂົາຍ່ອມເຊື່ອຟັງສຽງຂອງຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີຄົນນັ້ນ ແລະ ເຂົາຍ່ອມຕິດຕາມຄົນນັ້ນ; ແຕ່ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ນຳເອົາວຽກງານຊົ່ວອອກມາ, ຜູ້ນັ້ນກໍກາຍເປັນ ະລູກຂອງມານ ເພາະເຊື່ອຟັງສຽງຂອງມັນ ແລະ ຕິດຕາມມັນໄປ.

42 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຮັດແບບນີ້ຕ້ອງໄດ້ຮັບ ັຄຳຈ້າງຂອງຕົນ; ສະນັ້ນ, ສຳລັບ ະຄຳຈ້າງຂອງເຂົາ, ເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບ ະຄວາມຕາຍ ໃນເລື່ອງທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທຳ, ໂດຍທີ່ຕາຍຈາກວຽກງານດີທັງໝົດ.

43 ແລະ ບັດນີ້ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຟັງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າດ້ວຍພະລັງຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈຜິດ, ຫລືໄດ້ເວົ້າຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

44 ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ມາເວົ້າຕາມນີ້, ຕາມ ັລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິດພຣະເຢຊູ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ມາຍືນຍັນ ແລະ ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ເຖິງເລື່ອງທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ

<p>37 ຂ 2 ນພ 12:5; 28:14; ມຊຢ 14:6. ຄ ມທ 9:36. ງ ສພສ 1:24-27; ອຊຢ 65:12. ຈ ຢມຍ 26:4-5; ແອວ 10:6. 38 ກ ຄມພ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ. ຂ ລລວ 26:14-20; ຄພ 101:7. ຄ 3 ນພ 15:24; 18:31.</p>	<p>ງ ມຊຢ 5:8; ແອວ 34:38. 39 ກ ມທ 6:24; ລກ 16:13. ຂ ມຊຢ 5:10. ຄມພ ມານ. ຄ 1 ຢຮ 2:22. ງ 2 ນພ 9:9. 40 ກ ອມນ 1:25; ອທ 4:12; ມຣນ 7:12, 15-17.</p>	<p>41 ກ 3 ນພ 14:16-20. ຄມພ ວຽກງານ. ຂ ມຊຢ 16:3-5; ແອວ 11:23. 42 ກ ແອວ 3:26-27; ຄພ 29:45. ຂ ຣມ 6:23. ຄ ຣລມ 14:16-18. ຄມພ ຄວາມຕາຍ ທາງວິນຍານ. 44 ກ ແອວ 13:6.</p>
--	---	--

ໄດ້ກ່າວໄວ້ກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ຈະມາເຖິງ.

45 ແລະ ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ. ພວກທ່ານບໍ່ຄິດບໍ່ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເອງກໍ "ຮູ້ຈັກເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ດ້ວຍຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານຕໍ່ພວກທ່ານວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າມາແລ້ວວ່າ ເປັນຄວາມຈິງ. ແລະ ພວກທ່ານຄິດວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ເຖິງຄວາມແນ່ນອນຂອງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ແນວໃດ?

46 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ເລື່ອງນີ້ເປັນທີ່ "ຮູ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ະຖິສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານມາຫລາຍມື້ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ດ້ວຍຕົວເອງ. ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ໄດ້ດ້ວຍຕົວເອງວ່າ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງມັນໃຫ້ປະຈັກແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດຂອງພຣະອົງ; ແລະ ນີ້ ຄື ວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ ຊຶ່ງຢູ່ໃນຂ້າພະເຈົ້າ.

47 ແລະ ຍິ່ງ ໄປກວ່ານັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍດັ່ງນີ້ວ່າ ຄຳຊຶ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາເວົ້າໄວ້ນັ້ນ ເປັນຄວາມຈິງແມ່ນແຕ່ຕາມວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນຂ້າພະເຈົ້າ, ຊຶ່ງເປັນໄປໂດຍການສະແດງໃຫ້ປະຈັກຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ.

48 ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ດ້ວຍຕົວເອງວ່າອັນໃດກໍຕາມທີ່

ຂ້າພະເຈົ້າຈະກ່າວກັບພວກທ່ານກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງນັ້ນ ເປັນຄວາມຈິງ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານ ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິດຈະສະເດັດມາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຈາກພຣະບິດາ, ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະຄຸນ ແລະ ພຣະເມດຕາ ແລະ ຄວາມຈິງ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຈະສະເດັດມາເພື່ອເອົາບາບຂອງໂລກໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບາບຂອງທຸກຄົນທີ່ເຂື່ອຢາງແນວແນ່ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

49 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ນີ້ຄື "ຖານະຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຖືກເອີ້ນມາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອສັ່ງສອນພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ເພື່ອສັ່ງສອນຄົນທັງປວງ, ທັງແກ່ ແລະ ທຸ່ມ, ທັງຂ້າທາດ ແລະ ຜູ້ເປັນອິດສະລະ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານຜູ້ມີອາຍຸສູງ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີອາຍຸປານກາງ, ແລະ ຄົນລຸ້ນໃໝ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອອ້ອນວອນຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ະເກີດໃໝ່.

50 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ຈົ່ງກັບໃຈ, ເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ເພາະອານາຈັກສະຫວັນໃກ້ຈະມາເຖິງ ໃນບໍ່ຊ້ຳນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດມາ "ດ້ວຍລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ, ດ້ວຍລິດເດດ, ເດ ຊາ ນຸ ພາບ, ອຳນາດ ແລະ ການຄອບຄອງຂອງພຣະອົງ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະ

<p>45 ກ ຄມພ ປະຈັກພະຍານ. 46 ກ 1 ກສຫ 2:9-16. ຂ ຄມພ ຖິສິນອິດເຂົ້າ, ການຖິສິນອິດເຂົ້າ. ຄ ຄມພ ເປີດເຜີຍ,</p>	<p>ການເປີດເຜີຍ. 49 ກ ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ; ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນ ຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ. ຂ ຄມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດ</p>	<p>ຈາກພຣະເຈົ້າ. 50 ກ ຄມພ ການສະເດັດມາ ຄົງທີ່ສອງຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣິດ; ລັດສະໝີພາບ.</p>
--	--	---

ເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ພຣະວິນຍານ ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ລັດສະໝີພາບຂອງ ຮົງ ກະສັດ ແຫ່ງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ທັງ ໝົດ; ແລະ ໃນໄວງນີ້ຮົງກະສັດແຫ່ງສະຫວັນຈະ ສ່ອງຄວາມສະຫວ່າງລົງມາເທິງບັນດາລູກ ຫລານມະນຸດທັງປວງນຳອີກ.

51 ແລະ ພຣະວິນຍານ ໄດ້ກ່າວກັບ ຂ້າ ພະເຈົ້າອີກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ຮ້ອງຂໍຂ້າພະ ເຈົ້າດ້ວຍສຽງອັນມີລິດເດດ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງອອກໄປ ແລະ ກ່າວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້— ຈົ່ງກັບໃຈ, ເພາະຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບ ໃຈ ພວກທ່ານກໍບໍ່ມີທາງທີ່ຈະໄດ້ຮັບອານາ ຈັກ ສະຫວັນມາເປັນມູນມໍລະດົກໄດ້.

52 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ ກັບພວກທ່ານວ່າ ພຣະວິນຍານ ໄດ້ກ່າວ ໄວ້ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ”ຂວານ ລໍ ຢູ່ທີ່ຮາກ ຕົ້ນ ໄມ້; ສະນັ້ນ ຕົ້ນໃດທີ່ບໍ່ເປັນໝາກດີຈະຖືກ ຮີໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ເປັນໄຟທີ່ຈະມອດບໍ່ໄດ້, ເຖິງແມ່ນ ເປັນໄຟທີ່ບໍ່ຮູ້ມອດ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ ຈົ່ງຈຳ ໄວ້ວ່າ ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດໄດ້ຮັບສິ່ງເລື່ອງນີ້.

53 ແລະ ບັດນີ້ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກ ແພງ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານ ວ່າ, ພວກທ່ານຈະຕໍ່ຕ້ານຂໍ້ຄວາມນີ້ໄດ້ບໍ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານ ຈະປະຖິ້ມເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ໄດ້ບໍ່, ແລະ ”ຍຽບຍຳພຣະຜູ້ບໍລິ ສຸດໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງພວກທ່ານໄດ້ບໍ່; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ພວກທ່ານ ຈະອວດອົງໃນ ຮົງຄວາມ

ທະນົງໃຈ ຂອງພວກທ່ານ ໄດ້ບໍ່; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ທ່ານຍັງຈະຂຶ້ນນຸ່ງເສື້ອຜ້າ ິລາຄາ ແພງ ແລະ ໝັກ ໝຸ້ນ ຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະ ໂຫຍດ ຂອງ ໂລກ, ກັບ ະຂອງ ມີຄ່າ ຂອງ ພວກທ່ານຢູ່ບໍ່?

54 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານ ຈະຝົນຄິດ ຢູ່ບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານເປັນຄົນດີກວ່າຄົນອື່ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານ ຈະຝົນຂົ່ມເຫັງພີ່ ນ້ອງ ຂອງພວກທ່ານ ຜູ້ທີ່ຖ່ອມຕົວ ແລະ ເດີນໄປຕາມລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງໂດຍຖານະນີ້ພວກເຂົາໄດ້ຖືກນຳ ມາສູ່ສາດສະໜາຈັກ, ໂດຍໄດ້ຮັບ ”ການ ຊຳລະ ໃຫ້ບໍລິສຸດ ໂດຍພຣະວິນຍານ ສັກ ສິດ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ນຳວຽກງານຊຶ່ງສົມ ຄວນກັບການກັບໃຈອອກມາ—

55 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກທ່ານຈະຂຶ້ນ ຫັນຫລັງໃຫ້ ”ຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນຂັດ ສົນ, ແລະ ກົດກັນເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກທ່ານ ຈາກພວກເຂົາຢູ່ບໍ່?

56 ແລະ ສຸດທ້າຍ, ທຸກຄົນທີ່ຈະຂຶ້ນຢູ່ໃນ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກ ທ່ານວ່າ ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຄົນທີ່ຈະຖືກຮີໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ ຖ້າຫາກພວກເຂົາ ບໍ່ກັບໃຈຢ່າງໄວ.

57 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກ ທ່ານວ່າ ທຸກຄົນທີ່ປາດຖະໜາຈະຕິດຕາມ ສຽງຂອງ ”ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ, ຈົ່ງອອກມາຈາກຄົນ ຊົ່ວເຖີດ, ແລະ ຈົ່ງ ຮີໂຄ່ນຍ້າຍກັນຢູ່, ແລະ

50 ຂ ພສສ 24; ມທ 2:2; ລກ 23:2; 2 ນຟ 10:14; ຄພ 38:21-22; 128:22-23; ມຊ 7:53. ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ອານາຈັກສະຫວັນ.
51 ກ ຄມພ ສະຫວັນ.
52 ກ ລກ 3:9;

ຄພ 97:7.
ຂ ຢຄ 5:46; 6:7; 3 ນຟ 27:11-12.
53 ກ 1 ນຟ 19:7.
ຂ ຄມພ ຈອງທອງ, ຄວາມຈອງທອງ.
ຄ 2 ນຟ 28:11-14; ມມ 8:36-39.
ງ ພສສ 62:10; ຄພ 56:16-18.

54 ກ ຄມພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ.
55 ກ ພສສ 109:15-16; ຢຄ 2:17; ຮລມ 6:39-40.
57 ກ ຄມພ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ.
ຂ ອຊຮ 6:21; 9:1; ນມຢ 9:2; 2 ທສນ 3:6; ຄພ 133:5, 14.

ຈົ່ງຢາແຕະຕ້ອງສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງຊື່ຂອງພວກເຂົາຈະຖືກລືບໄປ, ເພື່ອວ່າຊື່ຂອງຄົນຊົ່ວຈະບໍ່ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຊື່ຂອງຄົນຊອບທຳ, ເພື່ອພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຈະສຳເລັດ ຊຶ່ງກ່າວໄວ້ວ່າ: ຊື່ຂອງຄົນຊົ່ວຈະບໍ່ປະບົນຢູ່ກັບຊື່ຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ;

58 ເພາະວ່າເຮົາຈະຊຽນຊື່ຂອງຄົນຊອບທຳໄວ້ໃນ "ທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ, ແລະ ເຮົາຈະມອບມູນມໍລະດົກໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາທາງຂວາມືຂອງເຮົາ. ແລະ ບັດນີ້, ພິມັອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານມີອັນໃດແດ່ທີ່ຈະກ່າວຄັດຄ້ານໃນເລື່ອງນີ້? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານເວົ້າຄັດຄ້ານ, ມັນກໍບໍ່ເປັນປະໂຫຍດຫຍັງ, ເພາະພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງສຳເລັດຢ່າງແນ່ນອນ.

59 ເພາະມີຜູ້ລ້ຽງຄົນໃດແດ່ໃນບັນດາພວກທ່ານທີ່ມີແກະຫລາຍໂຕ ແຕ່ບໍ່ຄອຍເຝົ້າມັນ, ເພື່ອໝາປາຈະບໍ່ເຂົ້າມາກິນຝູງແກະຂອງລາວ? ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກໝາປາເຂົ້າມາຫາຝູງແກະຂອງລາວ, ລາວຈະບໍ່ໄລ່ມັນອອກໄປບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໃນທີ່ສຸດ, ຖ້າຫາກລາວເຮັດໄດ້, ລາວກໍຈະທຳລາຍມັນເສຍ.

60 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີໄດ້ເອົັນຫາພວກທ່ານຢູ່; ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະເຊື່ອພັງສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຈະນຳພວກທ່ານ ເຂົ້າຝູງຂອງພຣະອົງ, ແລະ ພວກທ່ານຈະເປັນແກະຂອງພຣະອົງ; ແລະ ພຣະອົງຈະກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ໝາປາ

ທີ່ຫົວໂຫຍຈະບໍ່ສາມາດເຂົ້າມາທຳຮ້າຍພວກທ່ານໄດ້ເລີຍ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ.

61 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າແອວມາຂໍສັ່ງພວກທ່ານດ້ວຍພາສາຂອງ "ພຣະອົງຜູ້ໄດ້ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ, ໃຫ້ພວກທ່ານຍຶດຖືປະຕິບັດຕາມຄຳທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກທ່ານ.

62 ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເປັນຄຳສັ່ງກັບພວກທ່ານຜູ້ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກ; ແລະ ກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເປັນການເຊື່ອເຊີນ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງມາ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ເປັນຜູ້ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ຈາກ "ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ.

ບົດທີ 6

ສາດສະໜາຈັກ ໃນ ເຊຣາເຮັມລາ ໄດ້ຖືກຊຳລະ ໃຫ້ ສະອາດ ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ—ແອວມາໄປຫາເມືອງກີເດໂອນ ເພື່ອສັ່ງສອນ. ປະມານ 83 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກ ແອວມາ ໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກ ຊຶ່ງຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນເມືອງເຊຣາເຮັມລາແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ "ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ມີປະໂລຫິດ ແລະ ະແອວເດີໂດຍວາງ "ມືຂອງເພິ່ນ ໃສ່ຕາມລະບຽບຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ເປັນປະທານ ແລະ ູດູແລສາດສະໜາຈັກ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດ

<p>57 ຄ ພບຍ 29:20; ມຣນ 6:7; ຄພ 20:8.</p> <p>58 ກ ຄມພ ຫນັງສືທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ.</p>	<p>61 ກ ແອວ 5:44. 62 ກ 1 ນພ 8:10; 11:21-23.</p> <p>6 1 ກ ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ,</p>	<p>ການແຕ່ງຕັ້ງ. 2 ຄມພ ແອວເດີ. 3 ຄມພ ມີ, ການວາງ. ໑ ຄພ 52:39.</p>
--	--	---

ກໍຕາມທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກແຕ່ກັບໃຈຈາກບາບຂອງຕົນ ແລ້ວ "ຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ, ຜູ້ນັ້ນກໍຖືກຮັບເຂົ້າຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກ.

3 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ບໍ່ "ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຕົນ ແລະ ຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າຂ້າພະເຈົ້າໝາຍເຖິງຜູ້ທີ່ລະເມີເພີ່ມຜົນດ້ວຍຄວາມທະນົງໃຈ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຍ່ອມຖືກປະຕິເສດ, ແລະ ຊື່ຂອງພວກເຂົາຖືກ "ລືບອອກ ແລະ ຊື່ຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຊື່ຂອງຄົນທີ່ຊອບທຳ.

4 ແລະ ພວກເຂົາ ເລີ່ມສະຖາປະນາລະບຽບຂອງສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນແນວນີ້ໃນເມືອງເຊຣາເຮັມລາ.

5 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອແຕ່ແກ່ຄົນທັງປວງເພື່ອຈະບໍ່ໃຫ້ມີຜູ້ໃດຖືກຕັດສິດທີ່ຈະມາຊຸມນຸມກັນເພື່ອພັງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.

6 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ລູກງຽງຂອງພຣະເຈົ້າຍັງໄດ້ຮັບບັນຊາວ່າ ພວກເຂົາຄວນມາເຕົ້າໂຮມກັນເລື້ອຍໆ ແລະ ຮ່ວມກັນ "ຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານຢ່າງສຸດກຳລັງເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາແອວມາໄດ້ວາງຂໍ້ບັງຄັບແລ້ວ ເພິ່ນກໍໄດ້ອຳລາພວກເຂົາໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ຈາກສາດສະໜາຈັກທີ່ຢູ່ໃນເມືອງເຊຣາ

ເຮັມລາ ໄປ, ແລະ ຂ້າມໄປທາງຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ, ເຂົ້າໄປໃນ "ຮ່ອມພູກິເດໂອນທີ່ມີເມືອງສ້າງໄວ້, ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າເມືອງກິເດໂອນ, ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ໃນຮ່ອມພູທີ່ມີຊື່ວ່າ ກິເດໂອນ, ຕາມຊື່ຂອງກິເດໂອນຜູ້ທີ່ຖືກ "ຂ້າຕາຍດ້ວຍດາບຂອງນີຮໍ.

8 ແລະ ແອວມາໄດ້ໄປ ແລະ ເລີ່ມປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ສາດສະໜາຈັກ ຊຶ່ງໄດ້ສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນຮ່ອມພູກິເດໂອນ, ອັນເປັນໄປຕາມການເປີດເຜີຍຂອງຄວາມຈິງໃນຄຳເວົ້າທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນໄດ້ເວົ້າໄວ້ ແລະ ຕາມພຣະວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍຊຶ່ງມີຢູ່ກັບເພິ່ນຕາມ "ປະຈັກພະຍານເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິດພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຈະສະເດັດມາໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຈາກບາບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຕາມຖານະອັນສັກສິດນີ້ ຊຶ່ງໂດຍຖານະນີ້ທີ່ເພິ່ນຖືກເອີ້ນ. ແລະ ມີຂຽນໄວ້ດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ຄຳເວົ້າຂອງແອວມາ ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຜູ້ຄົນໃນເມືອງກິເດໂອນຕາມບັນທຶກຂອງເພິ່ນເອງ.

ມີບັນທຶກໄວ້ໃນບົດທີ 7.

ບົດທີ 7

ພຣະຄຣິດ ຈະກຳເນີດຈາກນາງມາຣີ— ພຣະອົງຈະແກ້ສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍ

<p>2 ກ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. 3 ກ ມຊຢ 26:6. ຂ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ.</p>	<p>ຄ ອພຍ 32:33; ມຊຢ 26:36; ແອວ 1:24; 5:57-58. ຄມພ ການຖືກໄລ່ອອກ. 6 ກ ຄມພ ຖືສິນອິດເຂົ້າ,</p>	<p>ການຖືສິນອິດເຂົ້າ. 7 ກ ແອວ 2:20. ຂ ແອວ 1:9. 8 ກ ພນມ 19:10.</p>
---	--	---

ແລະ ຮັບເອົາບາບແທນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ—ຜູ້ທີ່ກັບໃຈ, ຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດ ຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ—ຄວາມສົກກະປົກບໍ່ສາມາດຮັບເອົາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາເປັນມູນມໍລະດົກໄດ້—ຄວາມຖ່ອມຕົວ, ສັດທາ, ຄວາມຫວັງ, ແລະ ຄວາມໃຈບຸນເປັນສິ່ງຈໍາເປັນ. ປະມານ 83 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເວລານີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ມາຫາພວກທ່ານ, ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງພະຍາຍາມທີ່ຈະ "ເວົ້າກັບພວກທ່ານໃນພາສາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍປາກຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ, ເວລານີ້ເປັນເທື່ອທໍາອິດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກທ່ານດ້ວຍຕົວເອງ, ຂ້າພະເຈົ້າເອງໄດ້ຖືກກັກຕົວໄວ້ກັບ ະບັນລັງຕັດສິນ, ໂດຍມີທຸລະກິດອັນຈໍາເປັນຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມາຫາພວກທ່ານບໍ່ໄດ້.

2 ແລະ ແມ່ນແຕ່ຕອນນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກໍຄົງມາຫາພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ ຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ "ມອບບັນລັງຕັດສິນໄວ້ກັບຜູ້ອື່ນເພື່ອປົກຄອງແທນ; ແລະ ດ້ວຍພຣະເມດຕາອັນຫລວງຫລາຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມາຫາພວກທ່ານ.

3 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າມາ ໂດຍມີຄວາມຫວັງອັນໃຫຍ່ຫລວງ ແລະ ມີຄວາມປາດຖະໜາຫລາຍທີ່ສຸດວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຫັນພວກທ່ານຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ວ່າພວກທ່ານໄດ້ທູນຂໍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງຢູ່ສະເໝີ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະເຫັນພວກທ່ານບໍ່ມີຂໍ້ຕໍານິຕໍ່ພຣະ

ພັກຂອງພຣະອົງ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະເຫັນພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ຕົກຢູ່ໃນສະຖານະການອັນເປັນຕາຍ້ານດັ່ງທີ່ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາເປັນຢູ່ໃນເຊຣາເຮັມລາ.

4 ຂໍພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຈົ່ງພຣະກະເສີມສໍາລານເຖິດ, ທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ປະທານຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງລົ້ນເຫລືອໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຮູ້ຈັກວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ສະຖາປະນາຂຶ້ນຢູ່ໃນທາງແຫ່ງຄວາມຊອບທໍາຂອງພຣະອົງອີກ.

5 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າວາງໃຈຕາມພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະມີຄວາມຊື່ນຊົມໃນພວກທ່ານນໍາອີກ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ປາດຖະໜາວ່າ ຄວາມຊື່ນຊົມຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນພວກທ່ານຈະເກີດຂຶ້ນໂດຍສາເຫດຈາກຄວາມທຸກ ແລະ ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈທີ່ສຸດ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍມີກັບພີ່ນ້ອງທີ່ເຊຣາເຮັມລາ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຄວາມຊື່ນຊົມຂອງຂ້າພະເຈົ້າເກີດກັບພວກເຂົາຫລັງຈາກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທ່ອງທ່ຽວໄປດ້ວຍຄວາມທຸກ ແລະ ເສົ້າສະຫລົດໃຈມາຫລາຍແລ້ວ.

6 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າວາງໃຈວ່າພວກທ່ານບໍ່ຢູ່ໃນສະພາບບໍ່ເຊື່ອຖືດັ່ງທີ່ພີ່ນ້ອງຂອງພວກທ່ານໄດ້ເປັນມາແລ້ວ; ຂ້າພະເຈົ້າວາງໃຈວ່າ ພວກທ່ານບໍ່ລະເມີເພີ່ມັນດ້ວຍຄວາມທະນົງໃຈ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າວາງໃຈວ່າ ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ໝັກໝູນຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າວາງໃຈວ່າ ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ກາບໄຫວ້ "ຮູບບູຊາ,

7 1 ກ ແອວ 4:19.
ຂ ມຊຢ 29:42.

2 ກ ແອວ 4:16-18.
6 ກ 2 ນພ 9:37;

ຮລມ 6:31.

ແຕ່ພວກທ່ານໄດ້ກາບໄຫວ້ ະພຣະເຈົ້າອົງ ທ່ຽງແທ້ ແລະ ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ແລະ ວ່າພວກ ທ່ານມັງຫາການບົດບາບຂອງພວກທ່ານ ດ້ວຍສັດທາອັນເປັນນິດ, ຊຶ່ງຈະມາເຖິງ.

7 ເພາະຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກທ່ານວ່າ ມີຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງທີ່ຈະ ມາເຖິງ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີຢ່າງໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນ ກວ່າໝູ່ໝົດ—ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ະເວລາຢູ່ບໍ່ໄກ ທີ່ພຣະຜູ້ໂຖ່ຈະມີຊີວິດ ແລະ ຈະສະເດັດ ມາໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.

8 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ກ່າວວ່າ ພຣະ ອົງຈະສະເດັດມາ ໃນບັນດາພວກເຮົາໃນ ເວລາ ທີ່ ພຣະ ອົງ ຢູ່ ໃນ ຮ່າງ ກາຍ ທີ່ ເປັນ ມະຕະຂອງພຣະອົງ; ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະ ວິນຍານບໍ່ໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ເລື່ອງ ລາວຈະເປັນໄປແນວນີ້. ບັດນີ້ສຳລັບເລື່ອງ ນີ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ, ແຕ່ເທົ່າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຮູ້ຄື ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີອຳນາດທີ່ຈະກະ ທຳທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຊຶ່ງເປັນໄປຕາມພຣະຄຳ ຂອງພຣະອົງ.

9 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວກັບ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ພຽງ ເທົ່ານີ້, ມີ ຄວາມ ວ່າ: ຈົ່ງ ຮ້ອງບອກຜູ້ຄົນພວກນີ້ວ່າ—ເຈົ້າຈົ່ງ ະກັບ ໃຈເຖິດ, ແລະ ຕຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ເດີນ ໃນທາງຂອງພຣະອົງທີ່ຊື່ ຕົງ; ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ອານາຈັກສະຫວັນໃກ້ ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວ, ແລະ ພຣະບຸດຂອງພຣະ ເຈົ້າຈະສະເດັດ ະມາຍັງຜົນແຜ່ນດິນໂລກ.

10 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຈະ ະກຳເນີດ ຈາກ ະນາງ ມາຣີ ທີ່ ເຢຣູ ຊາເລັມ ຊຶ່ງ ເປັນ ະແຜ່ນດິນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ນາງເປັນ ະຍິງບໍລິສຸດ, ເປັນພາຊະນະທີ່ປະ ເສີດ ແລະ ຖືກເລືອກໄວ້ແລ້ວ, ຜູ້ທີ່ຈະ ະຕັ້ງ ທ້ອງ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິ ສຸດ, ແລະ ໃຫ້ກຳເນີດລູກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງ, ແທ້ ຈົງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

11 ແລະ ພຣະອົງຈະສະເດັດອອກໄປ, ທົນຕໍ່ຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ະຄວາມທຸກ ແລະ ການລົ້ລວງທຸກຢ່າງ; ແລະ ມີກຳເພື່ອ ຄຳເວົ້າຈະໄດ້ສຳເລັດຊຶ່ງໄດ້ກ່າວ ໄວ້ວ່າ ພຣະອົງຈະຮັບເອົາຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມປວຍໄຂ້ຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.

12 ແລະ ພຣະອົງຈະຮັບເອົາ ະຄວາມ ຕາຍ ເພື່ອ ພຣະອົງ ຈະ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ສາຍ ຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍຊຶ່ງຜູກມັດຜູ້ຄົນຂອງ ພຣະອົງຫລຸດອອກ; ແລະ ພຣະອົງຈະຮັບ ເອົາຄວາມບົກພ່ອງຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອອຸ ທອນຂອງພຣະອົງຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ ເມດຕາຕາມທາງຂອງເນື້ອໜັງ ເພື່ອພຣະ ອົງ ຈະ ຮູ້ ຈັກ ຕາມ ທາງ ຂອງ ເນື້ອ ໜັງ ວ່າ ຈະ ະຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຕາມ ຄວາມບົກພ່ອງຂອງພວກເຂົາໄດ້ແນວໃດ.

13 ບັດນີ້ພຣະວິນຍານ ະຮູ້ຈັກທຸກສິ່ງ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຍັງຮັບທຸກທໍລະມານຕາມທາງຂອງເນື້ອ ໜັງ ເພື່ອ ພຣະອົງ ຈະ ໄດ້ ະຮັບ ເອົາ ບາບ

<p>6 ຂ ດນອ 6:26. 7 ກ ແອວ 9:26. 9 ກ ມທ 3:2-4; ແອວ 9:25. ຂ ມຊຢ 3:5; 7:27; 15:1-2. 10 ກ ອຊຢ 7:14; ລກ 1:27. ຂ ມຊຢ 3:8. ຄມພ ມາຣີ, ມານດາ ຂອງພຣະເຢຊູ.</p>	<p>ຄ 1 ຂຄ 9:3; 2 ຂຄ 15:9; 1 ນພ 1:4; 3 ນພ 20:29. ງ 1 ນພ 11:13-21. ຈ ມທ 1:20; ມຊຢ 15:3. 11 ກ ອຊຢ 53:3-5; ມຊຢ 14:3-5. 12 ກ 2 ນພ 2:8;</p>	<p>ແອວ 12:24-25. ຄມພ ຄົງ, ການຄົງ. ຂ ຮຮ 2:18; 4:15; ຄພ 62:1. 13 ກ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ. ຂ ມຊຢ 15:12. ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.</p>
---	--	---

ຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ລຶບ ການ ລ່ວງ ລະເມີດ ຂອງ ພວກ ເຂົາຕາມອຳນາດແຫ່ງການບົດປ່ອຍຂອງພຣະອົງ; ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ນິຕິປະຈັກພະຍານທີ່ມີຢູ່ໃນຂ້າພະເຈົ້າ.

14 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຕ້ອງ ກັບ ໃຈ, ແລະ ກເກີດໃໝ່; ເພາະວ່າພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ເກີດໃໝ່ ພວກທ່ານ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ອານາ ຈັກ ສະຫວັນ ມາ ເປັນມູນມໍລະດົກ; ສະນັ້ນ ຈົ່ງມາເຖິດ ມາ ຮັບບັບຕິສະມາ ໄວ້ກັບການກັບໃຈ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະຖືກລ້າງຈາກບາບຂອງພວກທ່ານ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະມີສັດທາໃນພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ເອົາບາບຂອງໂລກ ໄປ, ຜູ້ ຊົງ ລິດ ອຳນາດ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຈະ ຊ່ວຍ ໃຫ້ລອດ ແລະ ຈະ ຊຳລະ ລ້າງ ຈາກຄວາມບໍ່ຊອບທຳທັງໝົດ.

15 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກທ່ານວ່າ, ຈົ່ງມາເຖິດ, ຢາສູ່ຍ້ານ, ຈົ່ງປະຖົມບາບທຸກຢ່າງທີ່ "ກິດກັນພວກທ່ານໄວ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ, ຊຶ່ງບາບນັ້ນຜູກມັດພວກທ່ານລົງໄປສູ່ຄວາມພິນາດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງມາເຖິດ, ແລະ ອອກໄປສະແດງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ເຕັມໃຈທີ່ຈະກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພຣະອົງທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເປັນພະຍານເຖິງສິ່ງນັ້ນຕໍ່ພຣະອົງ ໃນມື້ນີ້ໂດຍການລົງໄປໃນນ້ຳແຫ່ງບັບຕິສະມາ.

16 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຮັດຕາມນີ້, ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້ານັບແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນໄປ, ຜູ້ນັ້ນ ຈະ ຈີ່ ຈຳ ສິ່ງ ທີ່

ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາຈະຈີ່ຈຳສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາ, ເຂົາຈະມີຊີວິດນິລັນດອນອີງຕາມປະຈັກພະຍານຂອງພຣະວິນຍານສັກສິດ ຊຶ່ງເປັນພະຍານໃນຂ້າພະເຈົ້າ.

17 ແລະ ບັດນີ້ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານເຊື່ອໃນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າພວກທ່ານເຊື່ອສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ແລະ ເຫດຜົນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ ວ່າພວກທ່ານເຊື່ອ ເພາະ ໂດຍການສະແດງໃຫ້ປະຈັກຂອງພຣະວິນຍານຊຶ່ງຢູ່ໃນຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ບັດນີ້ເພາະວ່າສັດທາຂອງພວກທ່ານເຂັ້ມແຂງກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າມາ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງມີຄວາມສຸກຢ່າງລົ້ມເຫລືອ.

18 ດັ່ງ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ ມາ ແລ້ວ ຕັ້ງ ແຕ່ ຕົ້ນ, ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ປາດຖະໜາຫລາຍທີ່ສຸດທີ່ຈະບໍ່ໃຫ້ພວກທ່ານ ຕົກຢູ່ໃນ ສະຖານະ ການທີ່ໜ້າຍ້ານກົວດັ່ງທີ່ພິນ້ອງຂອງພວກທ່ານເປັນຢູ່, ເຖິງແມ່ນດັ່ງນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າກໍເຫັນວ່າສົມຄວາມປາດຖະໜາຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ.

19 ເພາະ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຫັນ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຢູ່ ໃນ ທາງ ອັນ ຊອບ ທຳ; ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຫັນວ່າພວກທ່ານຢູ່ໃນທາງຊຶ່ງຈະນຳໄປສູ່ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າພວກທ່ານກຳລັງເຮັດໃຫ້ "ທາງຂອງພຣະອົງຊື່ຕົງ.

20 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຫັນ ວ່າ ມັນ ຖືກ ເຮັດ ໃຫ້ ເປັນ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ ແກ່ ພວກ ທ່ານ ແລ້ວ, ໂດຍປະຈັກ ພະຍານ ແຫ່ງ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ

14 ກ ຄມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດ ຈາກພຣະເຈົ້າ. | 15 ກ 2 ນພ 4:18. 19 ກ ມຫ 3:3.

ອົງ, ວ່າພຣະອົງ ກໍດຳເນີນໄປຕາມທາງຄົດ ບໍ່ໄດ້; ທັງບໍ່ປ່ຽນແປງຈາກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ ກ່າວໄວ້; ທັງບໍ່ມີເງົາຂອງການຫັນເຫຈາກ ຂວາຫາຊ້າຍ, ຫລື ຈາກສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງໄປ ຫາສິ່ງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ; ສະນັ້ນ, ເສັ້ນທາງເດີນ ຂອງພຣະອົງຈຶ່ງເປັນຮອບໜຶ່ງທີ່ເປັນນິລັນ ດອນ.

21 ແລະ ພຣະອົງ ຈະ ບໍ່ ສະ ຖິດ ຢູ່ ໃນ ວິຫານທີ່ "ບໍ່ສັກສິດ; ທັງບໍ່ຮັບເອົາຄວາມ ສັກກະບົກ ຫລື ວ່າຫຍັງກໍຕາມທີ່ບໍ່ສະອາດ ເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເລີຍ; ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ເວລາຈະມາເຖິງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະເປັນ ໃນວັນສຸດທ້າຍທີ່ຄົນ ສັກກະບົກຈະຄົງຢູ່ ໃນຄວາມສັກກະບົກຂອງເຂົາຕໍ່ໄປ.

22 ແລະ ບັດນີ້ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ກັບ ພວກທ່ານ ເພື່ອ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ປຸກພວກທ່ານ ໃຫ້ ຮູ້ສຶກເຖິງ ໜ້າທີ່ ຂອງ ພວກທ່ານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະ ເດີນໄປ ໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຕໍາ ມື້ຕໍ່ພຣະພັກຂອງ ພຣະອົງ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະເດີນໄປຕາມ ລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າຕາມທີ່ ພວກທ່ານຮັບເອົາໄວ້.

23 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກ ທ່ານ "ຖ່ອມຕົວ, ເປັນຄົນສອນງ່າຍ, ແລະ ອ່ອນ ໂຍນ; ເຮັດຕາມຄໍາຂໍຮ້ອງ; ເຕັມໄປ ດ້ວຍຄວາມອົດທົນ ແລະ ຄວາມອົດກັ້ນ; ຮູ້ຈັກຫ້າມຕົນເອງໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ; ພາກ ພຽນໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະ ເຈົ້າຕະຫລອດເວລາ; ທູນຂໍສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່

ພວກທ່ານຕ້ອງການທັງທາງວິນຍານ ແລະ ທາງໂລກ; ຈົ່ງຖວາຍຄໍາຂອບພຣະຄູນແດ່ ພຣະເຈົ້າສະເໝີໃນສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກ ທ່ານໄດ້ຮັບ.

24 ແລະ ໃຫ້ ເບິ່ງ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ມີ "ສັດທາ, ຄວາມຫວັງ, ແລະ ຄວາມໃຈບຸນ, ແລະ ເມື່ອນັ້ນພວກທ່ານຈະມີວຽກງານດີ ຫລວງຫລາຍສະເໝີໄປ.

25 ແລະ ຂໍໃຫ້ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໂປດ ປະທານ ພອນ ແກ່ ພວກ ທ່ານ, ແລະ ຮັກ ສາອາພອນ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ໃຫ້ ປາດ ສະ ຈາກ ມົນທົນ, ເພື່ອ ໃນ ທີ່ ສຸດ ພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຖືກ ນຳ ໄປ ນັ່ງ ຮ່ວມ ກັບ ອັບຣາຮາມ, ອີ ຊາກ, ແລະ ຢາໂຄບ, ແລະ ສາດສະດາຜູ້ ບໍລິສຸດຜູ້ເຄີຍເປັນຢູ່ນັບແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນ ຂອງ ໂລກ, ໂດຍ ໃຫ້ອາພອນ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ປາດ ສະ ຈາກ ມົນ ທົນ ຄື ກັບ ອາພອນ ຂອງ ພວກ ເພິ່ນ ທີ່ "ປາດ ສະ ຈາກ ມົນ ທົນ, ຢູ່ ໃນ ອານາຈັກ ສະ ຫວັນ ຊຶ່ງ ຈະ ບໍ່ ອອກ ໄປ ອີກ.

26 ແລະ ບັດນີ້ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ ກັບ ພວກທ່ານຕາມພຣະວິນຍານຊຶ່ງໃຫ້ ຖ້ອຍຄໍາໃນຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຈິດວິນຍານ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງ ເພາະຄວາມພາກພຽນ ແລະ ຄວາມເອົາໃຈ ໃສ່ຢ່າງຍິ່ງຂອງພວກທ່ານຕໍ່ຄໍາເວົ້າຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ.

27 ແລະ ບັດນີ້, ຂໍໃຫ້ "ສັນ ຕິ ສຸກ ຂອງ ພຣະເຈົ້າຈົ່ງສະຖິດຢູ່ກັບພວກທ່ານດ້ວຍ ເທີ້ນ, ແລະ ຢູ່ກັບ ເຮືອນ ຊານ ຂອງ ພວກ

<p>20 ກ 1 ນພ 10:19; ແອວ 37:12; ຄພ 3:2.</p> <p>21 ກ 1 ກສທ 3:16-17; 6:19; ມຊຢ 2:37; ແອວ 34:36.</p>	<p>ຂ 1 ນພ 15:33-35; 2 ນພ 9:16; ມມ 9:14; ຄພ 88:35.</p> <p>23 ກ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ.</p>	<p>24 ກ 1 ກສທ 13; ອທ 12:30-35; ມຣນ 7:33-48.</p> <p>25 ກ 2 ປຕ 3:14.</p> <p>27 ກ ຄມພ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ.</p>
--	---	--

ທ່ານ ແລະ ຢູ່ກັບແຜ່ນດິນຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ຢູ່ກັບຝູງສັດລ້ຽງ ແລະ ຝູງສັດໃຊ້ແຮງ ງານຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ທີ່ພວກທ່ານເປັນເຈົ້າຂອງ, ທັງແມ່ຍິງຂອງ ພວກທ່ານ ແລະ ລູກໆຂອງພວກທ່ານອີງ ຕາມສັດທາ ແລະ ວຽກງານດີຂອງພວກ ທ່ານ, ນັບແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ຕະຫລອດການ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າໄວ້ ດັ່ງນີ້. ອາແມນ.

ບົດທີ 8

ແອວມາສັ່ງສອນ ແລະ ໃຫ້ບັບຕິສະມາຢູ່ ໃນເມືອງມີເລັກ—ເພິ່ນຖືກປະຕິເສດຢູ່ໃນ ເມືອງອໍາໂມນໄນຮາ ແລະ ໄດ້ໜີໄປ—ທູດ ອົງໜຶ່ງສັ່ງໃຫ້ເພິ່ນກັບຄືນໄປ ແລະ ປາວ ຮ້ອງເລື່ອງການກັບໃຈຕໍ່ຜູ້ຄົນ—ເພິ່ນໄດ້ ຮັບຕ້ອນໂດຍແອມມິວເລັກ, ແລະ ທັງສອງ ໄດ້ສັ່ງສອນຢູ່ໃນເມືອງອໍາໂມນໄນຮາ. ປະ ມານ 82 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ແອວມາກັບມາຈາກ "ແຜ່ນດິນກິເດໂອນ ຫລັງຈາກສິດສອນຜູ້ຄົນຂອງກິເດໂອນ ຫລາຍເລື່ອງ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດຂຽນໄວ້ໄດ້, ໄດ້ ສະຖາປະນາລະບຽບຂອງສາດສະໜາຈັກ ຄືກັນກັບທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຮັດມາກ່ອນແລ້ວໃນ ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນ ກັບຄືນມາບ້ານຂອງເພິ່ນທີ່ເຊຣາເຮັມລາ ເພື່ອພັກຜ່ອນຈາກວຽກງານທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຮັດ ໄປນັ້ນ.

2 ແລະ ບີທີເກົ້າແຫ່ງການບົກຄອງຂອງ ຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟໄດ້ສິ້ນສຸດ ລົງດັ່ງນີ້.

3 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນ ຕົ້ນບີທີສິບແຫ່ງການບົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ ດູແລຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ, ຄືແອວມາໄດ້ອອກ ຈາກເມືອງນັ້ນ ແລະ ໄດ້ອອກເດີນທາງ ຂ້າມໄປຫາແຜ່ນດິນມີເລັກທາງຕາເວັນຕົກ ຂອງ "ແມ່ນໍ້າຊີໂດນທາງຕາເວັນຕົກໃກ້ກັບ ຊາຍແດນຂອງຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ.

4 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເລີ່ມສິດສອນໃນແຜ່ນ ດິນມີເລັກຕາມ "ລະບຽບອັນສັກສິດຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງໂດຍຖານະນັ້ນເພິ່ນຖືກເອີ້ນ; ແລະ ເພິ່ນເລີ່ມສິດສອນຜູ້ຄົນທົ່ວແຜ່ນດິນ ມີເລັກ.

5 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຜູ້ຄົນໄດ້ມາຫາເພິ່ນຈາກທຸກບ່ອນຂອງ ແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງຢູ່ໃກ້ກັບຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນ ດານ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ ກັນທົ່ວແຜ່ນດິນນັ້ນ;

6 ສະນັ້ນຫລັງຈາກເພິ່ນສິ້ນສຸດວຽກງານ ຂອງເພິ່ນທີ່ມີເລັກ ເພິ່ນໄດ້ອອກຈາກບ່ອນ ນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ເດີນທາງສາມມື້ໄປທາງເໜືອ ຂອງແຜ່ນດິນມີເລັກ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ມາ ຮອດເມືອງໜຶ່ງຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ອໍາໂມນໄນຮາ.

7 ບັດນີ້ມັນເປັນທຳນຽມຂອງຜູ້ຄົນຂອງ ນິໄຟທີ່ຈະເອີ້ນຊື່ແຜ່ນດິນຫລື ເມືອງຂອງ ພວກເຂົາ ແລະ ໝູ່ບ້ານຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ໝູ່ບ້ານເລັກນ້ອຍ ທັງໝົດຂອງພວກເຂົາຕາມຊື່ຂອງຜູ້ທີ່ເປັນ ເຈົ້າຂອງທຳອິດ; ແລະ ຈຶ່ງເປັນເຊັ່ນດຽວ ກັນນີ້ກັບແຜ່ນດິນອໍາໂມນໄນຮາ.

8 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາທີ່ແອວມາມາຮອດເມືອງອໍາໂມນໄນ ຮາ ເພິ່ນກໍໄດ້ເລີ່ມສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງ ພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ.

8 1 ກ ແອວ 2:20; 6:7.
3 ກ ແອວ 16:6-7.

4 ກ ຄພ 107:2-4.
ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ

ແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ.

9 ບັດນີ້ຊາຕານ ັມີອຳນາດຫລາຍທີ່ສຸດ ເໜືອໃຈຂອງຜູ້ຄົນໃນເມືອງອຳໂມນໄນຮາ ນັ້ນ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງ ຄຳເວົ້າຂອງແອວມາເລີຍ.

10 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມແອວມາກໍ ັເຮັດ ວຽກຢ່າງໜັກໃນທາງວິນຍານ ໂດຍ ະຕໍ່ສູ້ ກັບພຣະເຈົ້າດ້ວຍ ະການອະທິຖານຢ່າງ ສຸດກຳລັງເພື່ອຂໍໃຫ້ພຣະອົງທຸ້ມເທພຣະ ວິນຍານຂອງພຣະອົງລົງມາເທິງຜູ້ຄົນຊຶ່ງ ຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ ເພື່ອພຣະອົງຈະອະນຸຍາດ ໃຫ້ເພິ່ນບັບຕິສະມາພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ ດ້ວຍການກັບໃຈ.

11 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາຍັງ ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງໂດຍເວົ້າກັບເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຮູ້ຈັກວ່າທ່ານຄືແອວມາ ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ທ່ານເປັນມະຫາປະ ໂລຫິດດູແລສາດສະໜາຈັກ ຊຶ່ງທ່ານໄດ້ ສະຖາປະນາຂຶ້ນຫລາຍບ່ອນໃນແຜ່ນດິນ ຕາມປະເພນີຂອງທ່ານ, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ ໄດ້ຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກຂອງທ່ານ, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອຕາມຮິດຄອງປະເພນີອັນ ໂງ່ຈ້າເຊັ່ນນັ້ນ.

12 ແລະ ບັດນີ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ຍ້ອນວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກຂອງ ທ່ານ ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າທ່ານບໍ່ມີອຳນາດ ເໜືອພວກເຮົາ; ແລະ ທ່ານໄດ້ມອບບັນລັງ ຕັດສິນໃຫ້ ັນີໄຟຮາແລ້ວ; ສະນັ້ນ ທ່ານບໍ່ ໄດ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນດູແລພວກເຮົາອີກ ຕໍ່ໄປ.

13 ບັດນີ້ເມື່ອຜູ້ຄົນເວົ້າແນວນັ້ນແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ຕໍ່ຕ້ານຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງເພິ່ນ

ແລະ ໝິ່ນປະໝາດ ແລະ ຖິ້ມນ້ຳລາຍໃສ່ ເພິ່ນ, ແລະ ຂັບໄລ່ເພິ່ນອອກໄປຈາກເມືອງ ຂອງພວກເຂົາ, ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປຈາກ ບ່ອນນັ້ນ ແລະ ອອກເດີນທາງມຸ້ງໜ້າໄປ ຫາອີກເມືອງໜຶ່ງຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ອາໂຣນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂະນະທີ່ເພິ່ນກຳລັງໄປຫາເມືອງນັ້ນ, ໂດຍ ທີ່ຖືກຖ່ວງດຶງດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫລົດ ໃຈ, ໂດຍທີ່ບຸກມາດ້ວຍ ະຄວາມທຸກຍາກ ລຳບາກຫລາຍ ແລະ ດ້ວຍຄວາມເຈັບ ປວດໃນຈິດວິນຍານ, ຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ຂອງຜູ້ຄົນຢູ່ໃນເມືອງອຳໂມນໄນຮາ, ເຫດ ການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນເວລາທີ່ແອວມາເຕັມ ໄປດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ະທູດອົງໜຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ມາປະກົດຕໍ່ເພິ່ນ, ກ່າວວ່າ:

15 ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວແອວມາ; ສະນັ້ນ, ຈົ່ງເຖີຍໜ້າຂຶ້ນ ແລະ ປິຕິຍິນດີເຖີດ, ຍ້ອນ ວ່າເຈົ້າມີເຫດຜົນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ຈະປິ ຕິຍິນດີ; ເພາະວ່າເຈົ້າຊື່ສັດໃນການຮັກສາ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້ານັບແຕ່ເວລາ ທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບຂ່າວຄັ້ງທຳອິດຂອງເຈົ້າຈາກ ພຣະອົງ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືຜູ້ທີ່ ັນຳມັນມາໃຫ້ ເຈົ້າ.

16 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຖືກສົ່ງລົງມາເພື່ອ ສົ່ງໃຫ້ເຈົ້າກັບຄືນໄປຫາເມືອງອຳໂມນໄນ ຮາ ແລະ ສົ່ງສອນຜູ້ຄົນຂອງເມືອງນັ້ນອີກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງສົ່ງສອນພວກເຂົາ. ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ຖ້າຫາກ ພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ແລ້ວອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະ ັທຳລາຍພວກເຂົາ.

9ກ 2 ນຟ 28:19-22; ຄພ 10:20.	ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.	ຂ ແອວ 10:7-10, 20. ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ.
10ກ ແອວ 17:5. ຂ ອນ 1:1-12. ຄ 3 ນຟ 27:1.	12ກ ແອວ 4:20. 14ກ ຄມພ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ.	15ກ ມຊຢ 27:11-16. 16ກ ແອວ 9:12, 18, 24.

17 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໃນ ຂະນະ ນີ້ ພວກ ເຂົາ ພະຍາຍາມ ທີ່ ຈະ ທຳ ລາຍ ເສລີ ພາບ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເຈົ້າ, (ເພາະ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ດັ່ງ ນີ້) ຊຶ່ງ ກົງ ກັນ ຂ້າມ ກັບ ຂໍ້ ກຳ ນົດ, ແລະ ການ ພິ ພາກ ສາ, ແລະ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຊຶ່ງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປະ ທານ ໃຫ້ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ.

18 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງ ຈາກ ແອວມາ ໄດ້ ຮັບ ຂ່າວ ຈາກ ທູດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ກັບ ຄືນ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ອຳ ໂນນ ໄນ ຮາ ຢາງ ວ່ອງ ໄວ. ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ ອີກ ທາງ ໜຶ່ງ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເຂົ້າ ໄປ ທາງ ໃຕ້ ຂອງ ເມືອງ ອຳ ໂນນ ໄນ ຮາ.

19 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເພິ່ນ ກຳ ລັງ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ ນັ້ນ ດ້ວຍ ຄວາມ ຫົວ ໂຫຍ, ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ວ່າ: ເຈົ້າ ຫາ ອັນ ໃດ ໃຫ້ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ທີ່ ຖ່ອມ ຕົວ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ກິນ ແດ່ ໄດ້ ບໍ່?

20 ແລະ ຊາຍ ຄົນ ນັ້ນ ກ່າວ ກັບ ເພິ່ນ ວ່າ: ຂ້າ ນ້ອຍ ເປັນ ຊາວ ນິ ໄຟ, ແລະ ຂ້າ ນ້ອຍ ຮູ້ ຈັກ ວ່າ ທ່ານ ເປັນ ສາດ ສະ ດາ ຜູ້ ບໍລິ ສຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ເພາະ ວ່າ ທ່ານ ແມ່ນ ຜູ້ ທີ່ "ທູດ ກ່າວ ໃນ ພາບ ນິ ມິດ ວ່າ: ເຈົ້າ ຈົ່ງ ຕ້ອນ ຮັບ. ສະ ນັ້ນ, ຈົ່ງ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອນ ກັບ ຂ້າ ນ້ອຍ ແລະ ຂ້າ ນ້ອຍ ຈະ ໃຫ້ ອາ ຫານ ຂອງ ຂ້າ ນ້ອຍ ແກ່ ທ່ານ; ແລະ ຂ້າ ນ້ອຍ ຮູ້ ຈັກ ແລ້ວ ວ່າ ທ່ານ ຈະ ເປັນ ພອນ ໃຫ້ ແກ່ ຂ້າ ນ້ອຍ ແລະ ເຮືອນ ຊານ ຂອງ ຂ້າ ນ້ອຍ.

21 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຊາຍ ຄົນ ນັ້ນ ໄດ້ ຕ້ອນ ຮັບ ເພິ່ນ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ລາວ; ແລະ ຊາຍ ຄົນ ນັ້ນ ຊື່ ວ່າ "ແອມ ມິວ ເລັກ; ແລະ ລາວ ໄດ້ ນຳ ເອົາ ເຂົ້າ ແລະ ຊີ້ນ ອອກ ມາ ວາງ ຕໍ່ ໜ້າ ແອວມາ.

22 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ແອວມາ ໄດ້ ກິນ ເຂົ້າ ຈົນ ອົມ; ແລ້ວ ເພິ່ນ ໄດ້ "ໃຫ້ ພອນ ແກ່ ແອມ ມິວ ເລັກ ພ້ອມ ດ້ວຍ ເຮືອນ ຊານ ຂອງ ລາວ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຖ່ວຍ ຄວາມ ຂອບ ຄຸນ ແດ່ ພຣະ ເຈົ້າ.

23 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ເພິ່ນ ໄດ້ ກິນ ອົມ ແລ້ວ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ແອມ ມິວ ເລັກ ວ່າ: ເຮົາ ຄື ແອວມາ ແລະ ເປັນ "ມະ ຫາ ປະ ໂລ ທິດ ດູ ແລ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຕະ ຫລອດ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ.

24 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ຖືກ ເອົ້ນ ໃຫ້ ມາ ສັ່ງ ສອນ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ທັງ ໝົດ, ຕາມ ວິ ນ ຍານ ແຫ່ງ ການ ເປີດ ເຜີຍ ແລະ ການ ທຳ ນາຍ; ແລະ ເຮົາ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ນີ້ ແລ້ວ ແຕ່ ຜູ້ ຄົນ ບໍ່ ຕ້ອນ ຮັບ ເຮົາ ເລີຍ ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ "ຂັບ ໄລ່ ເຮົາ ອອກ ໄປ ແລະ ເຮົາ ເອງ ເກືອບ ຈະ ຫັນ ຫລັງ ໃສ່ ແຜ່ນ ດິນ ນີ້ ຕະ ຫລອດ ໄປ.

25 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ໄດ້ ຖືກ ສັ່ງ ໃຫ້ ກັບ ຄືນ ມາ ອີກ ແລະ ທຳ ນາຍ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ມາ ໃຫ້ ຖ່ອຍ ຄຳ ພ້ອງ ພວກ ເຂົາ ກ່ຽວ ກັບ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

26 ແລະ ບັດ ນີ້, ແອມ ມິວ ເລັກ, ຍ້ອນ ວ່າ ເຈົ້າ ໄດ້ ລ້ຽງ ເກືອ ເຮົາ, ແລະ ໃຫ້ ເຮົາ ເຂົ້າ ມາ ພັກ ເຊົາ ນຳ ເຈົ້າ; ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຮັບ ພອນ ແລ້ວ, ເຮົາ ອິດ ຫົວ ຍ້ອນ ວ່າ ເຮົາ ໄດ້ ຖື ສິນ ອົດ ເຂົ້າ ມາ ເປັນ ເວລາ ຫລາຍ ມື້ ແລ້ວ.

27 ແລະ ແອວມາ ໄດ້ ພັກ ເຊົາ ຢູ່ ນຳ ແອມ ມິວ ເລັກ ຫລາຍ ມື້ ກ່ອນ ເພິ່ນ ເລີ່ມ ສັ່ງ ສອນ ຜູ້ ຄົນ ຕໍ່ ໄປ.

28 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຜູ້ ຄົນ ໄດ້ ເຮັດ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຢ່າງ ຮຸນ ແຮງ ຫລາຍ ຂຶ້ນ.

29 ແລະ ພຣະ ຄຳ ມາ ເຖິງ ແອວມາ, ກ່າວ

20 ກ ແອວ 10:7-9. 21 ກ ຄມພ ແອມມິວເລັກ. 22 ກ ແອວ 10:11. 23 ກ ແອວ 5:3, 44, 49; 13:1-20. 24 ກ ແອວ 8:13.

ວ່າ: ຈົ່ງໄປ, ແລະ ເວົ້າກັບແອມມິວເລັກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາວ່າ ຈົ່ງອອກໄປທຳນາຍແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ໂດຍກ່າວວ່າ—ພວກເຈົ້າຈົງ ກັບໃຈເຖິດ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ກັບໃຈ ແລ້ວເຮົາຈະມາຢັ້ງມຢາມຜູ້ຄົນພວກນີ້ດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເຮົາຈະບໍ່ເອົາຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງເຮົາກັບຄືນໄປ.

30 ແລະ ແອວມາກັບ ແອມມິວເລັກ ໄດ້ອອກໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ເພື່ອປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ພວກເຂົາ; ແລະ ທັງສອງກໍເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

31 ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ຮັບ ກອຳນາດອັນມະຫາສານ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ບໍ່ສາມາດຂັງພວກເພິ່ນໄວ້ໃນຄຸກມືດໄດ້; ທັງເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຜູ້ຄົນຈະຂ້າພວກເພິ່ນ; ເຖິງຢາງໃດກໍຕາມ, ພວກເພິ່ນກໍຍັງບໍ່ໄດ້ໃຊ້ ກອຳນາດຂອງພວກເພິ່ນເລີຍ ຈົນວ່າພວກເພິ່ນຖືກມັດໄວ້ດ້ວຍເຊືອກ ແລະ ຖືກເອົາເຂົ້າຄຸກ. ບັດນີ້, ມັນເປັນໄປເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ສະແດງອຳນາດຂອງພຣະອົງອອກມາທີ່ມີຢູ່ໃນພວກເພິ່ນ.

32 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄືພວກເພິ່ນໄດ້ອອກໄປ ແລະ ເລີ່ມສັ່ງສອນ ແລະ ທຳນາຍແກ່ຜູ້ຄົນຕາມວິນຍານ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເພິ່ນ.

ຄຳເວົ້າຂອງແອວມາ, ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງແອມມິວເລັກນຳອີກ, ຊຶ່ງໄດ້ປະກາດແກ່ຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອຳໂມນໄນຮາ. ແລະ

ພວກເພິ່ນຖືກຈັບເຂົ້າຄຸກນຳອີກ, ແລະ ຖືກບົດປ່ອຍ ໂດຍອຳນາດອັນໜ້າອັດສະຈັນໃຈຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ກັບພວກເພິ່ນ, ຕາມບັນທຶກຂອງແອວມາ.

ມີຢູ່ໃນບົດທີ 9 ຈົນເຖິງບົດທີ 14.

ບົດທີ 9

ແອວມາສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນໄນຮາກັບໃຈ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເມດຕາຕໍ່ຊາວເລມັນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ—ຖ້າຫາກຊາວນີໄຟປະຖິ້ມຄວາມສະຫວ່າງ, ແລ້ວພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍ ໂດຍຊາວເລມັນ—ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດມາໃນບໍ່ດົນ—ພຣະອົງຈະໄຖ່ຜູ້ທີ່ກັບໃຈ, ຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ມີສັດທາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ. ປະມານ 82 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າແອວມາໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບບັນຊາຈາກພຣະເຈົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຄວນພາແອມມິວເລັກອອກໄປສັ່ງສອນຜູ້ຄົນພວກນີ້ອີກ ຫລື ຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ໃນເມືອງອຳໂມນໄນຮາ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມຕົ້ນສັ່ງສອນພວກເຂົາ, ພວກເຂົາກໍຂັດແຍ້ງກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

2 ທ່ານແມ່ນໃຜ? ທ່ານຄິດບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະເຊື່ອປະຈັກພະຍານຂອງຄົນ ກໍຜູ້ດຽວ, ເຖິງແມ່ນວ່າທ່ານຈະສັ່ງສອນພວກເຮົາວ່າແຜ່ນດິນໂລກຈະຜ່ານໄປ?

3 ບັດນີ້ຄົນພວກນີ້ບໍ່ເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າທີ່ພວກເຂົາເວົ້າໄປນັ້ນເລີຍ; ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າ ແຜ່ນດິນໂລກຈະຜ່ານໄປ.

4 ແລະ ພວກເຂົາເວົ້າອີກວ່າ: ພວກເຮົາ

29 ກ ແອວ 9:12, 18. ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.	31 ກ 1 ນພ 1:20. ຂ ແອວ 14:17-29.	9 2 ກ ພບຍ 17:6.
--	------------------------------------	-----------------

ຈະບໍ່ເຊື່ອຄຳເວົ້າຂອງທ່ານເຖິງແມ່ນທ່ານ
ຈະທຳນາຍວ່າ ເມືອງໃຫຍ່ຈະຖືກທຳລາຍ
ໄປໃນມື້”ດຽວ.

5 ບັດນີ້ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະກະ
ທຳສິ່ງອັດສະຈັນເຊັ່ນນີ້ໄດ້, ເພາະວ່າພວກ
ເຂົາເປັນຄົນທີ່ມີໃຈແຂງກະດ້າງ ແລະ
ແຂງຄໍ.

6 ແລະ ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ: ພຣະເຈົ້າ
”ແມ່ນ ໃຜ, ເປັນຫຍັງ ເພິ່ນຈຶ່ງ ຂໍບໍ່ສົ່ງສິດ
ອຳນາດຂອງເພິ່ນມາໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ພວກ
ນີ້, ຊຶ່ງມີຫລາຍກວ່າຄົນຜູ້ດຽວເພື່ອປະກາດ
ຄວາມຈິງຂອງສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດ
ສະຈັນເຊັ່ນນີ້ແກ່ພວກເຂົາ?

7 ແລະ ພວກເຂົາຍືນຂຶ້ນເພື່ອຫວັງທີ່ຈະ
ຈັບຂ້າພະເຈົ້າ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຈັບ
ບໍ່ໄດ້. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍືນຂຶ້ນຢ່າງອາດ
ຫານ ເພື່ອປະກາດແກ່ພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳຢ່າງກ້າ
ຫານແກ່ພວກເຂົາ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

8 ຈົ່ງເບິ່ງ, ໄອ້ ພວກເຈົ້າ”ລຸ້ນທີ່ຊົ່ວ ແລະ
ເສຍຄົນເອີຍ, ພວກເຈົ້າລືມປະເພນີຂອງ
ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ;
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງລືມ
ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

9 ພວກເຈົ້າຈື່ບໍ່ໄດ້ບໍວ່າ ລີໄຮບັນພະບຸ
ລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຖືກນຳພາອອກຈາກ
ເຢຣູຊາເລັມ ໂດຍ ”ພຣະ ຫັດ ຂອງ ພຣະ
ເຈົ້າ? ພວກເຈົ້າຈື່ບໍ່ໄດ້ບໍວ່າ ຄົນພວກນັ້ນ
ຖືກນຳເອົາຜ່ານຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານມາ
ທັງໝົດໂດຍພຣະອົງ?

10 ພວກເຈົ້າຫລົງລືມກັນຢ່າງວ່ອງໄວ
ໄດ້ແນວໃດວ່າ ຕັ້ງຫລາຍເທື່ອທີ່ພຣະອົງ

ໄດ້ບົດປ່ອຍບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ
ໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ
ແລະ ປົກປັກຮັກສາພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກ
ການຖືກທຳລາຍຈາກກຳມີຂອງພິນັອງ
ຂອງພວກເຂົາ?

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນ
ຍ້ອນອຳນາດ ແລະ ຄວາມເມດຕາ ອັນ
ຫາທີ່ປຽບບໍ່ໄດ້ຂອງພຣະອົງ ແລະ ຄວາມ
ອົດກັ້ນຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ພວກເຮົາແລ້ວ,
ພວກເຮົາກໍຈະຖືກຕັດອອກຈາກຜືນແຜ່ນ
ດິນໂລກຢ່າງຫລີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້ແຕ່ດິນແລ້ວ
ກ່ອນເຖິງໄລຍະນີ້, ແລະ ອາດຖືກສົ່ງໄປ
ສູ່ສະພາບແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ
ຈິບຫາຍອັນ”ບໍ່ມີບ່ອນຈິບ.

12 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບ
ພວກເຈົ້າວ່າ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາໃຫ້ພວກ
ເຈົ້າກັບໃຈ; ແລະ ພວກເຈົ້າກໍຈະບໍ່ມີທາງ
ໃດທີ່ຈະໄດ້ຮັບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາ
ເປັນມູນມໍລະດົກເລີຍ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່
ກັບໃຈ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ—ພຣະອົງ
ໄດ້ບັນຊາໃຫ້ພວກເຈົ້າກັບໃຈ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ
ພຣະອົງຈະ”ທຳລາຍພວກເຈົ້າໃຫ້ໝົດໄປ
ຈາກຜືນແຜ່ນດິນໂລກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະ
ອົງຈະສະເດັດມາຢັ້ງຢືມຢາມພວກເຈົ້າດ້ວຍ
ຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໃນ
ຄວາມຄຽດແຄ້ນ ທີ່ສຸດນັ້ນ ພຣະອົງຈະບໍ່
ຫັນໜີເລີຍ.

13 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຈົ້າຈື່ຈຳພຣະຄຳທີ່
ພຣະອົງຮັບສັ່ງກັບລີໄຮໄດ້ບໍວ່າ: ”ຕາບໃດ
ທີ່ເຈົ້າຈະຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ, ເຈົ້າຈະ
ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ? ແລະ ໄດ້ກ່າວໄວ້
ອີກວ່າ: ແລະ ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຈະບໍ່ຮັກສາ

<p>4ກ ແອວ 16:9-10. 6ກ ອພຍ 5:2; ມຊຢ 11:27; ມຊ 5:16.</p>	<p>ຂ ແອວ 10:12. 8ກ ແອວ 10:17-25. 9ກ 1 ນພ 2:1-7. 11ກ ມຊຢ 16:11.</p>	<p>12ກ ແອວ 8:16; 10:19, 23, 27. ຂ ແອວ 8:29. 13ກ 2 ນພ 1:20; ມຊຢ 1:7; ແອວ 37:13.</p>
--	--	--

ບັນຍັດຂອງເຮົາ ເຈົ້າຈະຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

14 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກເຈົ້າຈື່ໄວ້ວ່າ ຕາບ ໃດທີ່ຊາວເລມັນບໍ່ໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກເຂົາຈື່ໄດ້ຖືກ "ຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ບັດນີ້ ພວກເຮົາຈື່ເຫັນວ່າພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຄວາມຈິງແລ້ວ ໃນເລື່ອງນີ້, ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ, ນັບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຂອງການລ່ວງລະເມີດຄັ້ງທຳອິດຂອງພວກເຂົາໃນແຜ່ນດິນນີ້.

15 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ໃນວັນແຫ່ງການພິພາກສາ ພຣະ ອົງ ຈະ "ທົນ ກັບ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ຫລາຍກວ່າທົນກັບພວກເຈົ້າ ຖ້າຫາກວ່າພວກເຈົ້າຍັງຄົງຢູ່ໃນບາບຂອງພວກເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນໃນຊີວິດນີ້ ພຣະອົງຈະທົນກັບພວກເຂົາ ໄດ້ຫລາຍກວ່າທົນກັບພວກເຈົ້າ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ກັບໃຈ.

16 ເພາະມີສັນຍາຢູ່ຫລາຍຂໍ້ທີ່ "ໃຫ້ໄວ້ກັບຊາວເລມັນ; ເປັນຍ້ອນ ສິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່ໃນສະພາບຂອງ "ຄວາມໂງ່ຈ້າ; ສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເມດຕາພວກເຂົາ ແລະ ຕໍ່ການເປັນຢູ່ຂອງພວກເຂົາໃຫ້ ຍາວນານອອກໄປໃນແຜ່ນດິນ.

17 ແລະ ໃນໄລຍະເວລາໜຶ່ງ ພວກເຂົາຈະຖືກ "ນຳມາໃຫ້ເຊື່ອຖືໃນພຣະຄຳຂອງພຣະອົງໃຫ້ຮູ້ເຖິງຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງສິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກ

ເຂົາ; ແລະ ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຂອງພວກເຂົາຈະລອດ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເມດຕາທຸກຄົນທີ່ ະເອີ້ນຫາພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

18 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ວັນເວລາຂອງພວກເຈົ້າກໍຈະບໍ່ຍືນນານໃນແຜ່ນດິນນີ້, ເພາະ "ຊາວເລມັນຈະຖືກສົ່ງມາຫາພວກເຈົ້າ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ກັບໃຈ ພວກເຂົາຈະມາໃນເວລາທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ ແລະ ຈະມາຢ້ຽມຢາມ ພວກເຈົ້າ ດ້ວຍ ຄວາມ ພິນາດ ສິນ ແລະ ມັນຈະເປັນໄປຕາມ ິພຣະພິໂລດອັນຮຸນແຮງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

19 ເພາະ ພຣະ ອົງ ຈະ ບໍ່ ຍອມ ໃຫ້ ພວກເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຈົ້າ, ເພື່ອ ທຳ ລາຍ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ. ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ພຣະອົງຈະຍອມໃຫ້ຊາວເລມັນ "ທຳລາຍຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງທັງໝົດທີ່ມີຊື່ວ່າຊາວນີໂຟເສຍດີກວ່າ, ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້ວ່າພວກເຂົາຈະ ະຕົກຢູ່ໃນບາບ ແລະ ໃນການລ່ວງລະເມີດ, ເຖິງແມ່ນພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຮູ້ຫລາຍຢ່າງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາແລ້ວ;

20 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລັງຈາກທີ່ເປັນຜູ້ຄົນທີ່ໂປດປານທີ່ສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລັງຈາກທີ່ເປັນຜູ້ຄົນທີ່ໂປດປານທີ່ສຸດກວ່າທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ຫລື ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ;

14 ກ 2 ນຟ 5:20-24; ແອວ 38:1.	ຄ ມຊຢ 3:11. ງ ຮລມ 15:10-12.	ຂ ແອວ 16:9. ຄ ແອວ 8:29.
15 ກ ມທ 11:22, 24.	17 ກ ອນ 1:13.	19 ກ 1 ນຟ 12:15, 19-20;
16 ກ ແອວ 17:15. ຂ ມຊຢ 10:12 (ເບິ່ງ ຂໍ້ທີ 11-17).	ຂ ແອວ 38:5; ຄພ 3:8. 18 ກ ແອວ 16:2-3.	ແອວ 45:10-14. ຂ ແອວ 24:30.

ຫລັງຈາກທີ່ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໄດ້ໃຫ້ເປັນ ທີ່ປະກົດແຈ້ງແກ່ພວກເຂົາແລ້ວຕາມຄວາມປາດຖະໜາ ແລະ ສັດທາຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄຳອະທິຖານກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ເປັນມາ ແລະ ທີ່ເປັນຢູ່ ແລະ ທີ່ຈະມາເຖິງ.

21 ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບ ການຍ້ຽມຢາມ ໂດຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ; ໂດຍທີ່ໄດ້ສົນທະນາກັບເຫລົ່າທູດ, ແລະ ໂດຍທີ່ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບສັ່ງນຳອີກ; ແລະ ໂດຍທີ່ມີວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ ແລະ ວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ, ແລະ ມີຂອງປະທານຫລາຍຢ່າງນຳອີກ, ຂອງປະທານແຫ່ງການເວົ້າພາສາ, ແລະ ຂອງປະທານແຫ່ງການສັ່ງສອນ, ແລະ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ຂອງປະທານແຫ່ງ ການແປ;

22 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ຮັບການບົດ ປ່ອຍ ໂດຍ ພຣະເຈົ້າ ໃຫ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ ໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ໂດຍໄດ້ຮັບການໂຜດໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມອິດຢາກ, ແລະ ໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ໃຫ້ພົ້ນຈາກພະຍາດຕ່າງໆ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໃນການສູ້ຮົບເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍ; ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ຖືກນຳພາອອກມາຈາກ ຄວາມເປັນທາດຫລາຍຕໍ່ຫລາຍເທື່ອ, ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບການດູແລ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຈົນກະທັ້ງດຽວນີ້; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນຈົນວ່າຮັ່ງມີເປັນດີໃນສິ່ງຂອງຫລາຍຢ່າງ—

23 ແລະ ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ

ກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຖ້າຫາກຜູ້ຄົນພວກນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບ ພອນ ມາ ຢ່າງ ຫລວງຫລາຍ ຈາກພຣະຫັດ ຂອງ ພຣະຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າຍັງ ລ່ວງລະເມີດ, ແລະ ເຮັດ ສິ່ງ ກົງກັນຂ້າມ ກັບຄວາມ ສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມ ຮູ້ ທີ່ ພວກເຂົາມີຢູ່ແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍກ່າວກັບພວກເຈົ້າຖ້າຫາກເປັນໄປແບບນີ້, ພວກເຂົາຈະຕົກໄປສູ່ການລ່ວງລະເມີດ, ແລະ ພຣະອົງຈະ ທົນກັບຊາວເລມັນໄດ້ຫລາຍກວ່າທົນກັບພວກເຂົາ.

24 ເພາະຈິ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕໍ່ສັນຍາອອກໃຫ້ຊາວເລມັນ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຕໍ່ໃຫ້ພວກເຈົ້າ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າລ່ວງລະເມີດ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສັນຍາໄວ້ຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງບໍ່ ແລະ ກຳນົດໄວ້ຢ່າງແນ່ນອນ ບໍ່ວ່າຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຈະກະບົດຕໍ່ພຣະອົງແລ້ວ ພວກເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍໃຫ້ໝົດໄປຈາກຜືນແຜ່ນດິນໂລກ?

25 ແລະ ບັດນີ້ດ້ວຍເຫດນີ້, ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສົ່ງທູດຂອງພຣະອົງລົງມາຍ້ຽມຢາມຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຫລາຍຄົນ, ປະກາດແກ່ພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາ ຈະ ຕ້ອງ ອອກ ໄປ ປ່າວເຕືອນຢ່າງສຸດກຳລັງຕໍ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ໂດຍກ່າວວ່າ: ພວກເຈົ້າຈິ່ງ ກັບໃຈເຖິດ, ເພາະວ່າອານາຈັກສະຫວັນໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ;

26 ແລະ ຍັງອີກ ກໍ່ເທົ່າໃດນີ້ຈາກນີ້ນີ້ໄປ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດມາໃນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ; ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງຈະເປັນລັດສະໝີພາບຂອງ ພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຈາກ

20 ກ ຄມພ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ.	22 ກ 2 ນຟ 1:4. ຂ ມຊຢ 27:16.	25 ກ ແອວ 7:9; ຮລມ 5:32.
21 ກ ອມນ 1:20; ມຊຢ 8:13-19; 28:11-17.	23 ກ ມທ 11:22-24. 24 ກ 2 ນຟ 30:4-6; ຄພ 3:20.	26 ກ ແອວ 7:7. ຂ ຄມພ ອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ.

ພຣະບິດາ, ເຕັມປຽມໄປດ້ວຍ ິພຣະຄຸນ, ຄວາມທ່ຽງທຳ, ແລະ ຄວາມຈິງ, ເຕັມປຽມໄປດ້ວຍຄວາມອົດທົນ, ິຄວາມເມດຕາ, ແລະ ຄວາມອົດກັ້ນ, ິໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງຫາຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ທີ່ຈະຕອບຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຂົາ.

27 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຈະສະເດັດມາເພື່ອ ິໄຖ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບ ິບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ, ຜ່ານສັດທາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

28 ສະນັ້ນ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງຕຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຖິດ, ເພາະວ່າເວລາໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວທີ່ມະນຸດທັງປວງຈະເກັບກຽວລາງວັນຂອງ ິຜົນງານຂອງຕົນເອງຕາມສິ່ງທີ່ພວກເຂົາກະທຳມາ—ຖ້າຫາກພວກເຂົາຊອບທຳ ພວກເຂົາກໍຈະ ິເກັບກຽວ ຄວາມລອດຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ, ອັນເປັນໄປຕາມອຳນາດ ແລະ ການບົດປ່ອຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາຊົ່ວ, ພວກເຂົາກໍຈະເກັບກຽວ ິຄວາມອັບປະໂຫຍດຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ, ອັນເປັນໄປຕາມອຳນາດ ແລະ ການຈັບກຸມຂອງມານ.

29 ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ິນີ້ຄືສຽງຂອງທູດ, ປາວເຕືອນຕໍ່ຜູ້ຄົນ.

30 ແລະ ບັດນີ້, ິພົ້ນອງ ິທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າເປັນພົ້ນອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຈົ້າຄວນເປັນທີ່ຮັກຫອມ, ແລະ ພວກເຈົ້າຄວນນຳເອົາວຽກງານອັນເໝາະສົມເພື່ອການກັບໃຈອອກມາ, ເຫັນວ່າໃຈຂອງພວກເຈົ້າຖືກ

ເຮັດໃຫ້ແຂງກະດ້າງທີ່ສຸດຕໍ່ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເຫັນວ່າພວກເຈົ້າເປັນຄົນ ິຫລົງທາງ ແລະ ຕົກໄປ.

31 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາຂ້າພະເຈົ້າແອວມາກ່າວຄຳເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ປະຊາຊົນກໍຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາເປັນຄົນທີ່ມີໃຈແຂງກະດ້າງ ແລະ ິແຂງຄໍ.

32 ແລະ ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກເຂົາອີກວ່າ ພວກເຂົາເປັນຄົນຫລົງທາງ ແລະ ຕົກໄປ ພວກເຂົາຈຶ່ງຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ພະຍາຍາມທີ່ຈະຈັບເອົາຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າຄຸກ.

33 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຂົາຈັບຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າຄຸກໃນເວລານັ້ນ.

34 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ແອມມິວເລັກໄດ້ອອກໄປຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ແລະ ເລີ່ມສັ່ງສອນພວກເຂົາອີກ. ແລະ ບັດນີ້ ິຄຳເວົ້າຂອງແອມມິວເລັກບໍ່ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ທັງໝົດ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄຳເວົ້າຂອງລາວໄດ້ມີຂຽນໄວ້ຢູ່ໃນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້.

ບົດທີ 10

ລິໄຮເປັນເຊື້ອສາຍຂອງມານາເຊ—ແອມມິວເລັກທວນຄືນຄຳສັ່ງຂອງທູດທີ່ສັ່ງໃຫ້ລາວເບິ່ງແຍງແອວມາ—ຄຳອະທິຖານຂອງຄົນຊອບທຳເປັນເຫດໃຫ້ຜູ້ຄົນໄດ້ຮັບ

<p>26 ຄ ຄມພ ພຣະຄຸນ. ງ ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ. ຈ ພບຍ 26:7. 27 ກ ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່.</p>	<p>ຂ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. 28 ກ ຄພ 1:10; 6:33. ຂ ພສສ 7:16. ຄ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ.</p>	<p>30 ກ 1 ຍຣ 4:11. ຂ ແອວ 12:22. 31 ກ 2 ນພ 25:28; ມຊຢ 3:14. 34 ກ ແອວ 10.</p>
---	--	---

ການໄວ້ຊີວິດ—ທະນາຍຄວາມ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນທີ່ບໍ່ຊອບທຳວາງຮາກຖານແຫ່ງການທຳລາຍຕໍ່ຜູ້ຄົນ. ປະມານ 82 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດ ນີ້ ນີ້ ແມ່ນ "ຄຳ ເວົ້າ ຊຶ່ງ ະແອມ ມິວເລັກໄດ້ສັ່ງສອນຜູ້ຄົນຜູ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອຳໂມນໄນຮາ, ມີຄວາມວ່າ:

2 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຄື ແອມ ມິວເລັກ; ຂ້າ ພະ ເຈົ້າເປັນລູກຊາຍຂອງກິດ ໂດນາ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງອິດຊະມາເອນ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍຂອງອະມິນາໄດ; ແລະ ອະມິນາໄດຜູ້ດຽວກັນທີ່ເປັນຜູ້ແປຄວາມໝາຍຂອງຂໍ້ຄວາມທີ່ຢູ່ໃນກຳແພງພຣະວິຫານ, ຊຶ່ງໄດ້ຂຽນໄວ້ໂດຍນິ້ວພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

3 ແລະ ອະມິນາໄດເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍຂອງນີໄຟ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງລີໄຮ, ຜູ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍຂອງ "ມານາເຊຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງ ະໂຢເຊັບ, ຜູ້ຖືກ ະຂາຍໄປຫາເອຍິບດ້ວຍມືຂອງພວກອ້າຍຂອງລາວ.

4 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເອງເປັນຄົນທີ່ຖືກນັບຖືພໍສົມຄວນໃນບັນດາຄົນທັງຫລາຍທີ່ຮູ້ຈັກຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າມີພີ່ນ້ອງ ແລະ ັໝູ່ເພື່ອນຫລາຍຄົນ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າມີສິ່ງຂອງອັນມີຄ່າຢ່າງຫລວງຫລາຍດ້ວຍການຫັດຖະກຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

5 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຫລັງຈາກທັງໝົດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກຫຍັງຫລາຍກ່ຽວກັບທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ

"ຄວາມລຶກລັບ ແລະ ອຳນາດອັນໜ້າອັດສະຈັນຂອງພຣະອົງ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຮູ້ກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຫລາຍ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຜິດ, ເພາະຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ເຫັນ ຄວາມ ລຶກ ລັບ ຂອງ ພຣະອົງ ແລະ ອຳນາດອັນໜ້າອັດສະຈັນຂອງພຣະອົງມາຫລາຍແລ້ວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນເປັນການຮັກສາຊີວິດຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້.

6 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າຖືກ "ຮຽກຮ້ອງຫລາຍເທື່ອແລ້ວ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຍອມ ະພັງ; ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າຍັງບໍ່ຍອມຮັບຮູ້; ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົນເຖິງວັນທີ່ສິ່ງຂອງເດືອນທີ່ເຈັດນີ້, ຊຶ່ງຢູ່ໃນປີທີ່ສືບແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ.

7 ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງເດີນທາງໄປຍັງມຸຢາມຍາດພີ່ນ້ອງທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງຜູ້ໜຶ່ງ, ຈົ່ງເບິ່ງ "ທູດອົງໜຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ກ່າວວ່າ: ແອມ ມິວເລັກ, ຈົ່ງກັບຄືນໄປເຮືອນຂອງເຈົ້າ ເພາະວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ບົວລະບັດສາດ ສະ ດາ ຜູ້ໜຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄືສາດສະດາທີ່ບໍລິສຸດຜູ້ຖືກເລືອກຈາກພຣະເຈົ້າ; ເພາະເພິ່ນໄດ້ ະຖືສິນອິດເຂົ້າມາຫລາຍມື້ແລ້ວ; ເພາະບາບຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ ແລະ ເພິ່ນໄດ້ອຶດຫິວ, ແລະ ຈົ່ງໃຫ້ເຈົ້າ ະຮັບ ເອົາ ເພິ່ນ ເຂົ້າ ໄປ

10 1 ກ ແອວ 9:34.
ຂ ແອວ 8:21-29.
3 ກ ປຖກ 41:51;
1 ຂຄ 9:3.
ຂ ຄມພ ໂຢເຊັບ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ.

ຄ ປຖກ 37:29-36.
4 ກ ແອວ 15:16.
5 ກ ຄມພ ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ.
6 ກ ແອວ 5:37.
ຂ ຄພ 39:9.

7 ກ ແອວ 8:20.
ຂ ແອວ 5:46; 6:6.
ຄມພ ຖືສິນອິດເຂົ້າ, ການຖືສິນອິດເຂົ້າ.
ຄ ກຈກ 10:30-35.

ໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ ແລະ ບົວລະບັດເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນຈະໃຫ້ພອນແກ່ເຈົ້າ ແລະ ເຮືອນ ຊານ ຂອງເຈົ້າ; ແລະ ພອນ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນເຈົ້າຈະສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າ ແລະ ເຮືອນ ຊານຂອງເຈົ້າ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດຕາມຄໍາເວົ້າຂອງທູດອົງ ນັ້ນ, ແລ້ວໄດ້ກັບຄືນໄປເຮືອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງເດີນທາງກັບໄປນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບກັບ "ຄົນ ຜູ້ທີ່ທູດໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າຈົ່ງ ຮັບເອົາເພິ່ນເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ— ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ເປັນຄົນຜູ້ດຽວກັນນີ້ທີ່ເວົ້າ ກັບພວກເຈົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າ.

9 ແລະ ທູດກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ເພິ່ນ ເປັນຄົນ "ບໍລິສຸດ; ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງ ຮູ້ວ່າເພິ່ນເປັນຄົນບໍລິສຸດ ເພາະທູດຂອງ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້.

10 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ເລື່ອງທີ່ເພິ່ນໃຫ້ຖ້ອຍຄໍາໄປນັ້ນເປັນຄວາມ ຈິງ; ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າວ່າ ຕາບ ໃດ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຊົງພຣະ ຊົນ ຢູ່, ພຣະ ອົງ ຈະ ສົ່ງ "ທູດຂອງ ພຣະອົງລົງມາ ເພື່ອສະແດງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ໃຫ້ປະຈັກແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ສິ່ງນີ້ພຣະ ອົງໄດ້ກະທຳໃນຂະນະທີ່ແອວມາຜູ້ນີ້ ຢູ່ທີ່ ເຮືອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

11 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ແອວມາໄດ້ "ໃຫ້ພອນ ແກ່ເຮືອນຊານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ໃຫ້ພອນແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ນຳອີກ, ແລະ ຜູ້ຍິງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ລູກຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ, ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ

ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນກະທັ້ງແມ່ນແຕ່ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າທັງໝົດ ເພິ່ນກໍໄດ້ໃຫ້ພອນແກ່ພວກ ເຂົາ, ແລະ ພອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະ ຖິດຢູ່ກັບພວກເຮົາຕາມຄໍາເວົ້າທີ່ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າໄວ້.

12 ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອແອມມິວເລັກເວົ້າ ຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ ຜູ້ຄົນເລີ່ມແປກໃຈໂດຍທີ່ ເຫັນວ່າມີພະຍານ "ຫລາຍກວ່າໜຶ່ງຄົນທີ່ ໃຫ້ຂໍ້ຄວາມກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ພວກເຂົາຖືກ ກ່າວຫາ, ແລະ ກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ຈະມາເຖິງ ນຳອີກ, ອັນເປັນໄປຕາມວິນຍານແຫ່ງການ ທຳນາຍຊຶ່ງມີຢູ່ກັບພວກເພິ່ນ.

13 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຍັງມີບາງຄົນໃນ ບັນດາພວກນັ້ນທີ່ຄິດຈະຖາມພວກເພິ່ນ, ຄື ໂດຍ "ເລ່ ຫລຸ່ມ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເພື່ອ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຈັບຜິດໃນຄໍາຂອງພວກ ເພິ່ນ, ເພື່ອຈະໄດ້ມີພະຍານປັກປ່າພວກ ເພິ່ນ, ເພື່ອຈະໄດ້ສົ່ງພວກເພິ່ນໄປໃຫ້ຜູ້ຕັດ ສິນຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເພິ່ນຈະໄດ້ ຖືກຕັດສິນຕາມກົດໝາຍ, ແລະ ເພື່ອພວກ ເພິ່ນຈະໄດ້ຖືກຂ້າ ຫລື ຖືກເອົາເຂົ້າຄູກ, ຕາມຄວາມຜິດຊົງພວກເຂົາຈະເຮັດໃຫ້ ເຫັນ ຫລື ເປັນພະຍານປັກປ່າພວກເພິ່ນ ໄດ້.

14 ບັດນີ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ພະຍາຍາມທຳ ລາຍແອວມາກັບແອມມິວເລັກເປັນພວກ "ທະນາຍຄວາມທີ່ຖືກຈ້າງ ຫລື ຖືກກຳນົດ ໂດຍຜູ້ຄົນທີ່ດຳເນີນກົດໝາຍໃນເວລາທີ່ ພວກເຂົາມີການພິຈາລະນາຄະດີ, ຫລື ໃນ ການພິຈາລະນາຄວາມຜິດຂອງຜູ້ຄົນຕໍ່ໜ້າ ຜູ້ຕັດສິນ.

<p>8 ກ ແອວ 8:19-21. 9 ກ ຄມພ ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ. 10 ກ ແອວ 11:30-31.</p>	<p>ຂ ແອວ 8:27. 11 ກ ແອວ 8:22. 12 ກ ແອວ 9:6. 13 ກ ແອວ 11:21.</p>	<p>14 ກ ແອວ 10:24; 11:20-21; 14:18.</p>
--	--	--

15 ບັດ ນີ້ ພວກ ທະນາຍ ຄວາມ ເຫລົ່າ ນີ້ ເປັນ ຜູ້ ຮູ້ ວິ ທີ ແລະ ເລ່ ຫລຸ່ມ ທັງ ຫລາຍ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ; ແລະ ນີ້ ກໍ ເພື່ອ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຊຳ ນານ ໃນ ອາ ຊີ ບ ຂອງ ຕົນ ໄດ້.

16 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ເຂົາ ເລີ່ມ ຖາມ ແອມ ມິວ ເລັກ, ໂດຍ ການ ກະ ທຳ ເຊັ່ນ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ລາວ ປ່ຽນ ແປງ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ລາວ, ຫລື ໃຫ້ ແອມ ມິວ ເລັກ ມີ ຄວາມ ບໍ່ ແນ່ ໃຈ ໃນ ສິ່ງ ທີ່ ລາວ ຈະ ເວົ້າ.

17 ແລະ ບັດ ນີ້ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ວ່າ ແອມ ມິວ ເລັກ ຮູ້ ຈັກ ເຖິງ ແຜນ ການ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແລ້ວ. ແຕ່ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ເລີ່ມ ສອບ ຖາມ ລາວ ນັ້ນ, ລາວ ໄດ້ ”ຮູ້ ຈັກ ຄວາມ ນຶກ ຄິດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແລ້ວ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ: ໂອ້ ພວກ ເຈົ້າ ສິ່ງ ທີ່ ຊົ່ວ ແລະ ເສຍ ຄົນ ເອີຍ, ພວກ ທະນາຍ ຄວາມ ທີ່ ໜ້າ ຊື່ ໃຈ ຄິດ, ເພາະ ພວກ ເຈົ້າ ກຳ ລັງ ວາງ ຮາກ ຖານ ຂອງ ມານ; ເພາະ ພວກ ເຈົ້າ ກຳ ລັງ ວາງ ”ກັບ ດັກ ແລະ ບັວງ ເພື່ອ ຈະ ຈັບ ເອົາ ຄົນ ບໍລິ ສຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.

18 ພວກ ເຈົ້າ ກຳ ລັງ ວາງ ແຜນ ”ບິດ ເບືອນ ເສັ້ນ ທາງ ຂອງ ຄົນ ຊອບ ທຳ, ແລະ ເພື່ອ ນຳ ເອົາ ພຣະ ພິ ໂລດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ລົງ ມາ ເທິງ ຫົວ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ, ຈົນ ວ່າ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ພິນາດ.

19 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ໂມ ໄຊ ຍາ ຜູ້ ເປັນ ກະ ສັດ ຄົນ ສຸດ ທ້າຍ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ກ່າວ ໄວ້ ດີ ແລ້ວ ຕອນ ເພິ່ນ ກຳ ລັງ ຈະ ມອບ ລາ ຊາ ອາ ນາ ຈັກ, ໂດຍ ທີ່ ບໍ່ ມີ ໃຜ ຈະ ຮັບ ເລີຍ, ອັນ ເປັນ

ເຫດ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ໄດ້ ຮັບ ການ ບືກ ຄອງ ໂດຍ ສຽງ ຂອງ ຕົນ ເອງ—ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ໄວ້ ດີ ແລ້ວ ວ່າ ຖ້າ ຫາກ ເວລາ ມາ ເຖິງ ເມື່ອ ສຽງ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ຈະ ”ເລືອກ ເອົາ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ນັ້ນ ຄື ຖ້າ ຫາກ ເວລາ ຈະ ມາ ເຖິງ ເມື່ອ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ຈະ ຕົກ ໄປ ສູ່ ການ ລ່ວງ ລະ ເມີດ, ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ຈະ ສຸກ ເພື່ອ ຄວາມ ພິນາດ.

20 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ພິ ພາກ ສາ ເລື່ອງ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ດີ ແລ້ວ; ພຣະ ອົງ ຮຽກ ຮ້ອງ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ໂດຍ ສຽງ ຂອງ ”ທູດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ດີ ແລ້ວ ວ່າ: ເຈົ້າ ຈິງ ກັບ ໃຈ, ກັບ ໃຈ ເຖິດ, ເພາະ ວ່າ ອານາ ຈັກ ແຫ່ງ ສະ ຫວັນ ໄກ້ ເຂົ້າ ມາ ເຖິງ ແລ້ວ.

21 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພຣະ ອົງ ຮຽກ ຮ້ອງ ດີ ແລ້ວ ໂດຍ ສຽງ ຂອງ ທູດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ວ່າ: ”ເຮົາ ຈະ ລົງ ມາ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເຮົາ, ພ້ອມ ດ້ວຍ ຄວາມ ທ່ຽງ ທຳ ແລະ ຄວາມ ຍຸດ ຕິ ທຳ ໃນ ພຣະ ຫັດ ຂອງ ເຮົາ.

22 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ ຖ້າ ຫາກ ບໍ່ ແມ່ນ ຍ້ອນ ”ຄຳ ອະ ທິ ຖານ ຂອງ ຄົນ ທີ່ ຊອບ ທຳ ຊຶ່ງ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ນີ້ ແລ້ວ, ວ່າ ແມ່ນ ແຕ່ ຂະນະ ນີ້ ພວກ ເຈົ້າ ກໍ ຈະ ຖືກ ຢັ້ງ ມຢາມ ດ້ວຍ ຄວາມ ພິນາດ ໝົດ; ບໍ່ ແມ່ນ ແຕ່ ຈະ ເປັນ ດ້ວຍ ສິນ ນີ້ ຖ້ວມ ດັ່ງ ທີ່ ເປັນ ມາ ແລ້ວ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ໃນ ວັນ ເວລາ ຂອງ ໂນ ອາ, ແຕ່ ຈະ ເປັນ ດ້ວຍ ຄວາມ ອິດ ຍາກ, ແລະ ດ້ວຍ ພະ ຍາດ ໂລ ຄາ, ແລະ ດ້ວຍ ດາບ.

23 ແຕ່ ເປັນ ຍ້ອນ ”ຄຳ ອະ ທິ ຖານ ຂອງ ຄົນ

<p>17 ກ ແອວ 12:3; 18:20, 32; ຄພ 6:16. ຂ ມຫ 3:7; ແອວ 9:8. ຄ ຄພ 10:21–27. 18 ກ ກຈກ 13:10. 19 ກ ມຊຍ 29:27;</p>	<p>ແອວ 2:3–7; ຮລມ 5:2. 20 ກ ແອວ 8:14–16; 13:22. 21 ກ ມຊຍ 13:34. 22 ກ ຢກບ 5:16; ມຊຍ 27:14–16.</p>	<p>ຂ ປຖກ 8:21; 3 ນພ 22:8–10. ຄມພ ນ້ຳ ຖ້ວມ ໃນ ວັນ ເວລາ ຂອງ ໂນ ອາ. 23 ກ ຄມພ ອະ ທິ ຖານ, ການ ອະ ທິ ຖານ, ຄຳ ອະ ທິ ຖານ.</p>
---	--	---

ຊອບທໍາທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບການໄວ້ຊີວິດ; ສະນັ້ນ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ຂັບ ໄລ່ ຄົນ ທີ່ຊອບທໍາອອກໄປ ຈາກບັນດາພວກເຈົ້າ ແລ້ວເມື່ອນັ້ນພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ທ້າມພຣະທັດຂອງພຣະອົງ; ແຕ່ໃນຄວາມຄຽດແຄ້ນອັນຮ້າຍແຮງຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຈະສະເດັດມາລົງໂທດພວກເຈົ້າ; ເມື່ອນັ້ນພວກເຈົ້າຈະຖືກລົງໂທດດ້ວຍຄວາມອິດຢາກ, ດ້ວຍພະຍາດໂລຄາ, ແລະ ດ້ວຍດາບ; ແລະ ະເວລານັ້ນຈະມາຮອດໃນບໍ່ຊ້ານີ້ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ກັບໃຈ.

24 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນໄດ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ແອມມິວເລັກຫລາຍຂຶ້ນ, ແລະ ພວກເຂົາຮ້ອງອອກມາ, ມີຄວາມວ່າ: ຊາຍຄົນນີ້ພົ້ນປະໝາດກົດອັນທຸ່ງທໍາຂອງພວກເຮົາ ແລະ ທະນາຍຄວາມຜູ້ສະຫລາດຂອງພວກເຮົາ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້.

25 ແຕ່ແອມມິວເລັກໄດ້ເດ່ມືອອກໄປ ແລະ ຮ້ອງດ້ວຍສຸດກໍາລັງຕໍ່ພວກເຂົາ, ມີຄວາມວ່າ: ໂອ້ ພວກເຈົ້າລຸ້ນທີ່ຊົ່ວ ແລະ ເສຍຄົນເອີຍ, ເປັນດ້ວຍເຫດໃດຊາຕານຈຶ່ງມີອໍານາດເໜືອໃຈຂອງພວກເຈົ້າ? ເປັນດ້ວຍເຫດໃດພວກເຈົ້າຈຶ່ງຍອມຕົວໃຫ້ມັນຈົນວ່າມັນມີອໍານາດເໜືອກວ່າພວກເຈົ້າ, ຈົນເຮັດໃຫ້ຕາຂອງພວກເຈົ້າ ບອດ, ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈຄໍາເວົ້າຊຶ່ງເວົ້າໄປຕາມຄວາມຈິງແທ້ໆ?

26 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄໍາທີ່ຕໍ່ຕ້ານກັບກົດໝາຍຂອງພວກເຈົ້າບໍ່? ພວກເຈົ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈ; ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຕໍ່ຕ້ານກົດໝາຍຂອງພວກເຈົ້າ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດຢ່າງນັ້ນ, ຂ້າ

ພະເຈົ້າເວົ້າສະໜັບສະໜູນກົດໝາຍຂອງພວກເຈົ້າ, ເພື່ອກ່າວໂທດພວກເຈົ້າ.

27 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ຮາກຖານຂອງຄວາມພິນາດຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ກໍາລັງຈະຖືກວາງໄວ້ ໂດຍຄວາມບໍ່ຊອບທໍາຂອງ ທະນາຍຄວາມ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນຂອງພວກເຈົ້າ.

28 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອແອມມິວເລັກເວົ້າຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ ຜູ້ຄົນໄດ້ຮ້ອງຕໍ່ຕ້ານລາວ, ມີຄວາມວ່າ: ບັດນີ້ພວກເຮົາຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າ ຊາຍຄົນນີ້ເປັນລູກຂອງມານ ເພາະວ່າລາວ ກໍເວົ້າຕົວະພວກເຮົາ; ເພາະວ່າລາວໄດ້ເວົ້າຕໍ່ຕ້ານກົດໝາຍຂອງພວກເຮົາ. ແລະ ບັດນີ້ລາວກ່າວວ່າ ລາວບໍ່ໄດ້ເວົ້າຕໍ່ຕ້ານ.

29 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ລາວ ພົ້ນປະໝາດພວກທະນາຍຄວາມ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນຂອງພວກເຮົາ.

30 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກທະນາຍຄວາມໄດ້ເກັບໃສ່ໃຈຂອງພວກເຂົາໄວ້ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຈົດຈໍາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ເພື່ອຟ້ອງລາວ.

31 ແລະ ມີຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ຄົນນັ້ນຜູ້ມີຊື່ວ່າ ຊີເອສຣອມ. ບັດນີ້ລາວເປັນຄົນທີ່ໄດ້ກ່າວໂທດແອມມິວເລັກ ແລະ ແອວມາຫລາຍກວ່າຄົນອື່ນ, ເພາະລາວເປັນຜູ້ມີຄວາມຊໍານານທີ່ສຸດຜູ້ໜຶ່ງ ໂດຍທີ່ມີທຸລະກິດຫລາຍຢ່າງໃນບັນດາຜູ້ຄົນ.

32 ບັດນີ້ຈຸດປະສົງຂອງພວກທະນາຍຄວາມເຫລົ່ານີ້ຄື ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ.

23 ຂ ແອວ 34:32-35. 25 ກ 2 ກຣທ 4:4;	ແອວ 14:6. 27 ກ ລກ 11:45-52.	28 ກ ແອວ 14:2. 31 ກ ແອວ 11:20-36.
---------------------------------------	--------------------------------	--------------------------------------

ບົດທີ 11

ເງິນຫລຽນ ແລະ ການວັດແທກຂອງຊາວນິໄຟ ຖືກ ກຳ ນົດ ຂຶ້ນ—ແອມ ມິວເລັກ ໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັບຊີເອສຣອມ—ພຣະຄຣິດ ຈະບໍ່ຊ່ວຍຄົນໃຫ້ລອດໃນບາບຂອງເຂົາ—ມີພຽງແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອານາຈັກສະຫວັນເປັນມູນມໍລະດົກເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະລອດ—ມະນຸດທຸກຄົນຈະລຸກຂຶ້ນໃນຄວາມອະມະຕະ—ຈະບໍ່ມີຄວາມຕາຍຫລັງຈາກການຟື້ນຄືນຊີວິດ. ປະມານ 82 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ມີຢູ່ໃນກົດໝາຍຂອງໂມໄຊຢາວ່າ ທຸກຄົນທີ່ເປັນຜູ້ຕັດສິນກົດໝາຍ ຫລື ຜູ້ໃດທີ່ໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ຕັດສິນຈະໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງຕາມເວລາທີ່ຜູ້ນັ້ນໃຊ້ຕັດສິນຄົນທີ່ຖືກນຳມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າເພື່ອຮັບການຕັດສິນ.

2 ບັດນີ້ຖ້າຫາກຜູ້ໃດເປັນໜີ້ຜູ້ອື່ນ ແລະ ລາວບໍ່ຍອມຈ່າຍເງິນທີ່ເປັນໜີ້ນັ້ນ, ເມື່ອເຈົ້າໜີ້ຟ້ອງຕໍ່ຜູ້ຕັດສິນ; ແລະ ຜູ້ຕັດສິນຍ່ອມປະຕິບັດໄປຕາມສິດອຳນາດ, ແລະ ສົ່ງເຈົ້າໜ້າທີ່ອອກໄປເອົາຕົວຜູ້ນັ້ນມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າເພິ່ນ; ແລະ ຜູ້ຕັດສິນຈະຕັດສິນຄົນນັ້ນຕາມກົດໝາຍ ແລະ ຕາມຫລັກຖານພະຍານທີ່ນຳມາຟ້ອງຜູ້ນັ້ນ, ແລະ ຜູ້ນັ້ນຍ່ອມຖືກບັງຄັບໃຫ້ຈ່າຍສິ່ງທີ່ເປັນໜີ້ຕາມນັ້ນ, ຫລື ຖືກຍຶດຊັບສິນທັງໝົດ, ຫລື ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກບັນດາຜູ້ຄົນເໝືອນດັ່ງຄົນຂະໂມຍ ແລະ ໂຈນ.

3 ແລະ ຜູ້ຕັດສິນຈະໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງຂອງຕົນຕາມເວລາ ແລະ ວຽກງານຂອງຕົນ—ຊຶ່ງເປັນຄ່າໜຶ່ງຊີໂນສຳລັບມື້ໜຶ່ງ, ຫລື ເປັນເງິນໜຶ່ງຊີນຳ, ຊຶ່ງເທົ່າກັບຄ່າໜຶ່ງຊີໂນ; ແລະ ນີ້ເປັນໄປຕາມກົດທີ່ມີໃຫ້ໄວ້.

4 ບັດນີ້ ນີ້ເປັນຊື່ຄຳ ແລະ ເງິນຊື້ນຕ່າງໆ ຂອງພວກເຂົາຕາມຄຸນຄ່າຂອງມັນ. ແລະ ຊື່ເຫລົ່ານີ້ ແມ່ນ ຊາວນິໄຟ ໃຫ້ໄວ້, ເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຄິດຄ່າຕາມວິທີຂອງຊາວຍິວທີ່ຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ ທັງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ວັດແທກຕາມວິທີຂອງຊາວຍິວ; ແຕ່ພວກເຂົາປຽນວິທີຄິດຄ່າ ແລະ ວັດແທກຂອງພວກເຂົາ, ຕາມຄວາມນິກຄິດ ແລະ ສະພາບຂອງຜູ້ຄົນໃນທຸກລຸ້ນຄົນ, ຈົນເຖິງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ແລະ ສິ່ງຕໍ່ໄປນີ້ໄດ້ຖືກ "ສະຖາປະນາຂຶ້ນ ໂດຍກະສັດໂມໄຊຢາ.

5 ບັດນີ້ວິທີຄິດຄ່າເປັນດັ່ງນີ້—ຄຳໜຶ່ງຊີໂນ, ຄຳໜຶ່ງຊີອັນ, ຄຳໜຶ່ງຊຳ, ແລະ ຄຳໜຶ່ງລິມນາ.

6 ເງິນໜຶ່ງຊີນຳ, ເງິນໜຶ່ງອາມນໍ, ເງິນໜຶ່ງເອຊະຣອມ, ແລະ ເງິນໜຶ່ງອອນໄທ.

7 ເງິນໜຶ່ງຊີນຳ ເທົ່າກັບຄ່າໜຶ່ງຊີໂນ, ແລະ ທັງມີຄ່າເທົ່າກັບເຂົ້າບາເລໜຶ່ງສ່ວນ, ແລະ ມີຄ່າເທົ່າກັບເມັດພືດທຸກຊະນິດໜຶ່ງສ່ວນຄືກັນ.

8 ບັດນີ້ຄຳໜຶ່ງຊີອັນ ມີຄ່າເທົ່າກັບຄຳຊີໂນສອງເທົ່າ.

9 ແລະ ຄຳໜຶ່ງຊຳ ມີຄ່າເທົ່າກັບຄຳຊີອັນສອງເທົ່າ.

10 ແລະ ຄຳໜຶ່ງລິມນາ ມີຄ່າເທົ່າກັບຄຳທັງໝົດນັ້ນ.

11 ແລະ ເງິນໜຶ່ງອາມນໍ ມີຄ່າເທົ່າກັບເງິນຊີນຳສອງເທົ່າ.

12 ແລະ ເງິນໜຶ່ງເອຊະຣອມ ມີຄ່າເທົ່າກັບເງິນຊີນຳສີ່ເທົ່າ.

13 ແລະ ເງິນໜຶ່ງອອນໄທ ມີຄ່າເທົ່າກັບເງິນທັງໝົດນັ້ນ.

14 ບັດນີ້ ນີ້ຄືຄຸນຄ່າຈຳນວນນ້ອຍຂອງວິ

ຫິການຄິດໄລ່ຂອງພວກເຂົາ—

15 ໜຶ່ງ ຊິບລັນ ມີ ຄ່າ ເທົ່າ ກັບ ເຄິ່ງ ໜຶ່ງ ຂອງ ຊີນໍາ; ສະນັ້ນ, ເງິນ ໜຶ່ງ ຊິບລັນ ຈຶ່ງ ມີ ຄ່າ ເທົ່າ ກັບ ເຂົ້າ ບາເລ ເຄິ່ງ ສ່ວນ.

16 ແລະ ໜຶ່ງ ຊິບລໍາ ມີ ຄ່າ ເທົ່າ ກັບ ເຄິ່ງ ໜຶ່ງ ຂອງ ເງິນ ຊິບລັນ.

17 ແລະ ໜຶ່ງ ເລອາ ມີ ຄ່າ ເທົ່າ ກັບ ເຄິ່ງ ໜຶ່ງ ຂອງ ເງິນ ຊິບລໍາ.

18 ບັດ ນີ້ ມີ ຄ່າ ຈໍານວນ ຕາມ ວິທີ ຄິດ ໄລ່ ຂອງ ພວກເຂົາ.

19 ບັດ ນີ້ ຄໍາ ໜຶ່ງ ອານທຽນ ມີ ຄ່າ ເທົ່າ ກັບ ເງິນ ຊິບລັນ ສາມ ເທົ່າ.

20 ບັດ ນີ້, ມັນ ເປັນ ໄປ ເພື່ອ ຈຸດ ປະສົງ ຢ່າງ ດຽວ ທີ່ ຈະ ຫາ ຜົນ ປະໂຫຍດ, ເພາະ ວ່າ ພວກເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ຄ່າ ຈ້າງ ຕາມ ວຽກ ງານ ຂອງ ພວກເຂົາ, ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາ ໄດ້ ຍຸ ຍົງ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ກໍ່ ຄວາມ ວຸ້ນ ວາຍ ແລະ ຄວາມ ຫຍຸ້ງ ຍາກ ແລະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ນາໆ ປະ ການ ເພື່ອ ພວກເຂົາ ຈະ ໄດ້ ມີ ວຽກ ເຮັດ ຫລາຍ ຂຶ້ນ ເພື່ອ ພວກເຂົາ ຈະ ”ໄດ້ ຮັບ ເງິນ ຕາມ ຄະດີ ທີ່ ຖືກ ນໍາ ມາ ໃຫ້ ພວກເຂົາ; ດັ່ງ ນັ້ນ ພວກເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຍຸ ຍົງ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ຕໍ່ ຕ້ານ ແອວມາ ແລະ ແອມມິວເລັກ.

21 ແລະ ຊີເອສຣອມ ຜູ້ ນີ້ ຕັ້ງ ຕົ້ນ ຊັກ ຖາມ ແອມມິວເລັກ, ມີ ຄວາມ ວ່າ: ທ່ານ ຈະ ຕອບ ຄໍາ ຖາມ ຂອງ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ຈັກ ສອງ ສາມ ຄໍາ ທີ່ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ຈະ ຖາມ ທ່ານ ໄດ້ ບໍ່? ບັດ ນີ້ ຊີເອສຣອມ ເປັນ ຄົນ ທີ່ ຊໍານານ ໃນ ”ເລ່ກິນ ຂອງ ມານ, ເພື່ອ ລາວ ຈະ ໄດ້ ທໍາ ລາຍ ສິ່ງ ທີ່ ດີ; ສະນັ້ນ, ລາວ ຈຶ່ງ ກ່າວ ກັບ ແອມມິວເລັກ ວ່າ: ທ່ານ ຈະ ຕອບ ຄໍາ ຖາມ ທີ່ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ຈະ ຖາມ ທ່ານ ໄດ້ ບໍ່?

22 ແລະ ແອມມິວເລັກ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ:

ຕອບ ໄດ້, ຖ້າ ຫາກ ມັນ ເປັນ ໄປ ຕາມ ”ພຣະ ວິນຍານ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ຢູ່ ໃນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ເວົ້າ ຫຍັງ ຊຶ່ງ ເປັນ ຄວາມ ກົງ ກັນ ຂ້າມ ກັບ ພຣະ ວິນ ຍານ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ. ແລະ ຊີເອສ ຣອມ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ນີ້ ແມ່ນ ເງິນ ຫີກ ອອນໄທ ແລະ ທັງ ໝົດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ມອບ ໃຫ້ ທ່ານ ຖ້າ ຫາກ ທ່ານ ຈະ ປະ ຕິ ເສດ ການ ເປັນ ຢູ່ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ສູງ ສຸດ.

23 ແລະ ແອມມິວເລັກ ກ່າວ ວ່າ: ໂອ້ ເຈົ້າ ”ຜູ້ ເປັນ ລູກ ຂອງ ນະລົກ ເອີຍ, ເປັນ ດ້ວຍ ເຫດ ໃດ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ຈະ ມາ ລໍ ລວງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ? ເຈົ້າ ຮູ້ ບໍ່ ວ່າ ຄົນ ຊອບ ທໍາ ບໍ່ ຜ່າຍ ແພ້ ຕໍ່ ການ ລໍ ລວງ ເຊັ່ນ ນັ້ນ ດອກ?

24 ເຈົ້າ ເຊື່ອ ບໍ່ ວ່າ ບໍ່ ມີ ພຣະ ເຈົ້າ? ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ, ບໍ່ ເລີຍ, ເຈົ້າ ຮູ້ ວ່າ ມີ ພຣະ ເຈົ້າ, ແຕ່ ເຈົ້າ ຮັກ ”ຊັບ ສິນ ນັ້ນ ຫລາຍ ກວ່າ ພຣະ ອົງ.

25 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຈົ້າ ເວົ້າ ຕົວ ຈະ ເຮົາ ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ພຣະ ເຈົ້າ. ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ວ່າ— ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຫີກ ອອນໄທ ນີ້ ຊຶ່ງ ມີ ຄ່າ ຫລາຍ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ທ່ານ—ເມື່ອ ເຈົ້າ ມີ ຄວາມ ຕັ້ງ ໃຈ ທີ່ ຈະ ບໍ່ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແຕ່ ຄວາມ ປາດ ຖະ ໜາ ຂອງ ເຈົ້າ ຄື ພຽງ ແຕ່ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ປະ ຕິ ເສດ ພຣະ ເຈົ້າ ອົງ ທຸ່ງ ແທ້, ແລະ ຊົງ ພຣະ ຊົນ ຢູ່ ເພື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ມີ ເຫດ ຜົນ ທີ່ ຈະ ທໍາ ລາຍ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ. ແລະ ບັດ ນີ້ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ນີ້ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຜົນ ຕອບ ແທນ.

26 ແລະ ຊີເອສຣອມ ຖາມ ແອມມິວເລັກ ອີກ ວ່າ: ທ່ານ ກ່າວ ວ່າ ມີ ພຣະ ເຈົ້າ ອົງ ທຸ່ງ ແທ້ ແລະ ຊົງ ພຣະ ຊົນ ຢູ່ ແມ່ນ ບໍ່?

27 ແລະ ແອມມິວເລັກ ຕອບ ວ່າ: ແມ່ນ

<p>20 ກ ແອວ 10:32. 21 ກ ແອວ 10:13. 22 ກ ຄມພ ພຣະວິນ</p>	<p>ຍານບໍລິສຸດ. 23 ກ ແອວ 5:41. ຂ ຄມພ ລໍລວງ, ການລໍລວງ.</p>	<p>24 ກ 1 ຕມທ 6:10; ຕຕ 1:11.</p>
--	--	---

ແລ້ວ, ມີພຣະເຈົ້າອົງທ່ຽງແທ້ ແລະ ຊົງພຣະຊົນຢູ່.

28 ບັດນີ້ ຊີເອສ ຮອມ ຖາມ ວ່າ: ມີພຣະເຈົ້າຫລາຍກ່ວາອົງໜຶ່ງບໍ່?

29 ແລະ ແອມມິວເລັກຕອບວ່າ, ບໍ່.

30 ບັດນີ້ ຊີເອສ ຮອມ ຖາມ ແອມມິວເລັກ ອີກວ່າ: ທ່ານຮູ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ແນວໃດ?

31 ແລະ ລາວຕອບວ່າ: "ທູດອົງໜຶ່ງເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ເຖິງເລື່ອງນີ້.

32 ແລະ ຊີເອສ ຮອມ ຖາມ ອີກວ່າ: ຜູ້ທີ່ຈະມານັ້ນແມ່ນໃຜ? ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່?

33 ແລະ ລາວຕອບຊີເອສ ຮອມ ວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ.

34 ແລະ ຊີເອສ ຮອມ ຖາມ ອີກວ່າ: ພຣະອົງ ຈະ ຊ່ວຍ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໃຫ້ ລອດ "ໃນບາບຂອງເຂົາບໍ່? ແລະ ແອມມິວເລັກ ຕອບ ແລະ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ ພຣະອົງ ຈະ ບໍ່ ກະທຳ ເຊັ່ນ ນັ້ນ, ເພາະ ເປັນ ໄປ ບໍ່ ໄດ້ ທີ່ ພຣະອົງ ຈະ ປະຕິເສດ ພຣະຄຳ ຂອງ ພຣະອົງ.

35 ບັດ ນີ້ ຊີເອສ ຮອມ ກ່າວ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ວ່າ: ໃຫ້ ພວກ ເຈົ້າ ຈົດ ຈຳ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ໄວ້; ເພາະ ລາວ ເວົ້າ ວ່າ ມີພຣະເຈົ້າ ພຽງ ອົງ ດຽວ; ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ລາວ ຍັງ ກ່າວ ວ່າ ພຣະບຸດ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຈະ ສະເດັດ ມາ, ແຕ່ ພຣະອົງ ຈະ ບໍ່ ຊ່ວຍ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະອົງ ໃຫ້ ລອດ—ຄື ກັນ ກັບ ວ່າ ລາວ ມີ ສິດ ອຳນາດ ບັນຊາ ພຣະເຈົ້າ.

36 ບັດນີ້ ແອມມິວເລັກ ກ່າວ ກັບ ລາວ ອີກ ວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເຈົ້າ ເວົ້າ ຕົວ ຈະ, ເພາະ ເຈົ້າ ກ່າວ

ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າ ເວົ້າ ຄື ກັນ ກັບ ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າ ມີ ສິດ ອຳນາດ ບັນຊາ ພຣະເຈົ້າ ເພາະ ຂ້າພະເຈົ້າ ກ່າວ ວ່າ ພຣະອົງ ຈະ ບໍ່ ຊ່ວຍ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະອົງ ໃຫ້ ລອດ ໃນ ບາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

37 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ອີກ ວ່າ ພຣະອົງ ບໍ່ ສາມາດ ຊ່ວຍ ເຂົາ ໃຫ້ ລອດ ໃນ "ບາບ ພວກ ເຂົາ ໄດ້; ເພາະ ຂ້າພະເຈົ້າ ປະຕິເສດ ພຣະຄຳ ຂອງ ພຣະອົງ ບໍ່ ໄດ້, ແລະ ພຣະອົງ ໄດ້ ກ່າວ ໄວ້ ວ່າ "ສິ່ງ ທີ່ ບໍ່ ສະອາດ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ "ອານາຈັກ ສະຫວັນ ເປັນ ມູນ ມໍລະ ດົກ ໄດ້ ເລີຍ; ສະນັ້ນ, ເຈົ້າ ຈະ ລອດ ໄດ້ ແນວ ໃດ ເວັ້ນ ເສຍ ແຕ່ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ອານາຈັກ ສະຫວັນ ເປັນ ມູນ ມໍລະ ດົກ? ສະນັ້ນ, ເຈົ້າ ຈະ ລອດ ບໍ່ ໄດ້ ໃນ ບາບ ຂອງ ເຈົ້າ.

38 ບັດນີ້ ຊີເອສ ຮອມ ຖາມ ແອມມິວເລັກ ອີກ ວ່າ: ພຣະບຸດ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຄື ພຣະບິດາ ຜູ້ ສະຖິດ ນິລັນ ດອນ ບໍ່?

39 ແລະ ແອມມິວເລັກ ຕອບ ລາວ ວ່າ: ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພຣະອົງ ຄື "ພຣະບິດາ ຜູ້ ສະຖິດ ນິລັນ ດອນ ຂອງ ສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ສະຫຼຸກ ສິ່ງ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ນັ້ນ; ພຣະອົງ ເປັນ ຕົ້ນ ແລະ ທີ່ ສຸດ, ເປັນ ຜູ້ ທຳ ອິດ ແລະ ເປັນ ຜູ້ ສຸດ ທ້າຍ;

40 ແລະ ພຣະອົງ ຈະ ສະເດັດ ມາ ໃນ "ໂລກນີ້ ເພື່ອ ຂໍ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະອົງ; ແລະ ພຣະອົງ ຈະ "ຮັບ ເອົາ ການ ລ່ວງ ລະເມີດ ຂອງ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ຜູ້ ທີ່ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະນາມ ຂອງ ພຣະອົງ; ແລະ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ຄື ຜູ້ ທີ່ ຈະ ມີ ຊີວິດ ນິລັນ ດອນ, ແລະ ຄວາມ ລອດ ຈະ ບໍ່ ມາ ຫາ ໃຜ ອີກ ເລີຍ.

<p>31 ກ ແອວ 10:7–10. 34 ກ ຮລມ 5:10–11. 37 ກ 1 ກຫຣ 6:9–10. ຂ 1 ນພ 15:33; ແອວ 40:26; 3 ນພ 27:19. ຄມພ ຄົນອະທຳ.</p>	<p>ຄ ຄມພ ອານາຈັກຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຫລື ອາ ນາຈັກສະຫວັນ. 39 ກ ອຊຢ 9:6. ຂ ກລຊ 1:16; ມຊຢ 4:2. 40 ກ ຄມພ ໂລກ.</p>	<p>ຂ ຮມ 11:26–27. ຄ ອພຍ 34:6–7; ອຊຢ 53:5; 1 ຢຣ 2:2; ມຊຢ 14:5; 15:12; ຄພ 19:16–19.</p>
---	---	--

41 ສະນັ້ນ ຄົນ ຊົ່ວ ຈົ່ງ ຄົງ ຢູ່ ເໝືອນ ກັບ ວ່າ "ບໍ່ມີການ ໄຖ່ເກີດຂຶ້ນເລີຍ, ເວັ້ນເສຍ ແຕ່ຈະ ເປັນການ ແກ້ສາຍ ຮັດແຫ່ງຄວາມ ຕາຍອອກ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມື້ນັ້ນຈະມາເຖິງ ທີ່ ສິນທັງປວງຈະລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ ຍືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຖືກ ິພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງພວກ ເຂົາ.

42 ບັດນີ້, ຄວາມຕາຍຢາງໜຶ່ງຊຶ່ງເອີ້ນ ວ່າ ຄວາມ ຕາຍ ທາງ ໂລກ; ແລະ ຄວາມ ຕາຍ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ຈະ ແກ້ ິສາຍ ຮັດ ແຫ່ງຄວາມຕາຍທາງ ໂລກນີ້ ເພື່ອຈະຍົກ ຄົນທັງປວງຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍທາງ ໂລກ ນີ້.

43 ວິນຍານກັບຮ່າງກາຍຈະ ຮ່ວມເຂົ້າ ກັນອີກໃນຮູບລັກສະນະອັນສົມບູນຂອງ ມັນ; ທັງແຂນຂາ ແລະ ຂໍ້ຕໍ່ຈະກັບຄືນສູ່ ໂຄງຮ່າງອັນຖືກຕ້ອງຂອງມັນ, ເໝືອນດັ່ງ ທີ່ພວກເຮົາເປັນຢູ່ໃນເວລານີ້; ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈະ ຖືກນໍາມາຍືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ໂດຍຮູ້ຈັກຄືກັບທີ່ພວກເຮົາຮູ້ ຢູ່ໃນເວລານີ້, ແລະ ຈະມີ ສິການຈີ່ຈໍາເຖິງ ິຄວາມຜິດທັງໝົດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຢ່າງ ແຈ່ມແຈ້ງ.

44 ບັດນີ້, ການກັບຄືນມາມີຈະເກີດກັບ ຄົນທັງປວງ, ທັງແກ່ ແລະ ໜຸ່ມ, ທັງຂ້າທາດ ແລະ ຜູ້ເປັນອິດສະລະ, ທັງຊາຍ ແລະ ຍິງ, ທັງຄົນຊົ່ວ ແລະ ຄົນຊອບທໍາ; ແລະ ເຖິງ

ແມ່ນຜົມໃນຫົວຂອງພວກເຂົາ ເສັ້ນໜຶ່ງກໍ ຈະບໍ່ເສຍໄປ; ແຕ່ທຸກຢ່າງຈະ ກັບຄືນສູ່ ໂຄງຮ່າງອັນສົມບູນຂອງມັນດັ່ງທີ່ເປັນຢູ່ ໃນເວລານີ້, ຫລື ໃນຮ່າງກາຍ, ແລະ ຈະ ຖືກນໍາມາພິຈາລະນາຢູ່ຕໍ່ໜ້າບ່ອນພິພາກ ສາຂອງພຣະຄຣິດອົງເປັນພຣະບຸດ, ແລະ ພຣະເຈົ້າອົງເປັນ ິພຣະບິດາ ແລະ ພຣະ ວິນຍານສັກສິດ, ຊຶ່ງເປັນ ິພຣະເຈົ້າອົງ ດຽວຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ ເພື່ອຮັບ ິການພິ ພາກສາຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ບໍ່ ວ່າພວກເຂົາຈະດີ ຫລື ຈະຊົ່ວ.

45 ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າ ກັບ ເຈົ້າ ແລ້ວ ກ່ຽວ ກັບ ຄວາມ ຕາຍ ຂອງ ຮ່າງ ກາຍ ທີ່ ເປັນ ມະຕະ, ແລະ ກ່ຽວ ກັບ ິການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຮ່າງກາຍທີ່ເປັນ ມະຕະ. ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ຮ່າງ ກາຍທີ່ເປັນມະຕະນີ້ຈະຖືກ ິຍົກຂຶ້ນເປັນ ຮ່າງກາຍທີ່ເປັນ ິອະມະຕະຄືຈາກຄວາມ ຕາຍ, ເຖິງແມ່ນຄວາມຕາຍຄັ້ງທໍາອິດມາສູ່ ຊີວິດ, ຄືພວກເຂົາຈະ ິຕາຍບໍ່ໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ; ວິນຍານຂອງພວກເຂົາຮ່ວມເຂົ້າກັບຮ່າງ ກາຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຈະບໍ່ຖືກແຍກ ອອກຈາກກັນອີກເລີຍ; ທັງໝົດຈະກັບເປັນ ິທາງວິນຍານ ແລະ ອະມະຕະດັ່ງນີ້, ຊຶ່ງ ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຫັນຄວາມເນົ່າເບື້ອຍອີກຕໍ່ ໄປ.

46 ບັດນີ້ເມື່ອແອມມິວເລັກຈົບຂໍ້ຄວາມນີ້ ແລ້ວ ຜູ້ຄົນເລີ່ມແປກໃຈອີກ, ແລະ ຊີເອສ

<p>41 ກ ແອວ 12:18; ຄພ 88:33. ຂ ພນມ 20:12-13; ແອວ 42:23. ຄ ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. 42 ກ ແອວ 12:16. 43 ກ 2 ນພ 9:13; ແອວ 40:23. ຂ 2 ນພ 9:14; ມຊຍ 3:25;</p>	<p>ແອວ 5:18. ຄ ຄມພ ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ. 44 ກ ແອວ 41:12-15. ຂ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ ພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າ ອົງເປັນພຣະບິດາ. ຄ 3 ນພ 11:27, 36. ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.</p>	<p>ງ ພນມ 20:12-13. 45 ກ ແອວ 40:23; ຄພ 88:16. ຂ ຄມພ ການຟື້ນຄືນພຣະ ຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ. ຄ ຄມພ ອະມະຕະ, ຄວາມ ເປັນອະມະຕະ. ງ ພນມ 21:4; ຄພ 63:49; 88:116. ຈ 1 ກຫຍ 15:44.</p>
--	---	---

ຮອມເລີ່ມສັ່ນສາຍ. ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງແອມມິວເລັກໄດ້ຈົບລົງດັ່ງນີ້, ຫລື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນໄວ້ເທົ່ານີ້.

ບົດທີ 12

ແອວມາກ່າວກັບຊີເອສຮອມ—ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຊື່ສັດ ເທົ່ານັ້ນ—ມະນຸດຖືກຕັດສິນດ້ວຍຄວາມຄິດ, ຄວາມເຊື່ອຖື, ຄຳເວົ້າ, ແລະ ວຽກງານຂອງຕົນ—ຄົນຊົ່ວຈະໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານໂດຍຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ—ຊີວິດທີ່ເປັນມະຕະນີ້ເປັນສະພາວະແຫ່ງການທົດລອງ—ແຜນແຫ່ງການໂຕ້ເຮັດໃຫ້ການຟື້ນຄືນຊີວິດເກີດຂຶ້ນ ແລະ, ຜ່ານທາງສັດທາ, ພາໃຫ້ການບົດບາບເກີດຂຶ້ນ—ຄົນທີ່ກັບໃຈຈະໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາຜ່ານພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ. ປະມານ 82 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ແອວມາ, ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າຄຳເວົ້າຂອງແອມມິວເລັກເຮັດໃຫ້ຊີເອສຮອມງຽບລົງ, ເພາະລາວເຫັນວ່າ ແອມມິວເລັກຈັບລາວໄດ້ໃນ "ການເວົ້າຕົວະ ແລະ ການຫລອກລວງ ເພື່ອພະຍາຍາມຈະທຳລາຍລາວ, ແລະ ເຫັນວ່າ ລາວເລີ່ມສັ່ນສາຍດ້ວຍ "ຄວາມຮູ້ຕົວໃນຄວາມຜິດຂອງລາວເອງ, ເພິ່ນຈຶ່ງເປີດປາກ, ແລະ ເລີ່ມເວົ້າກັບລາວ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄຳເວົ້າຂອງແອມມິວເລັກມີຫລັກຖານ, ແລະ ອະທິບາຍສິ່ງຕ່າງໆ, ຫລື ກ່າວເຖິງພຣະຄຳພີ ຊຶ່ງນອກເໜືອໄປຈາກທີ່ແອມມິວເລັກໄດ້ກ່າວໄປ.

2 ບັດນີ້ຄຳທີ່ແອວມາເວົ້າກັບຊີເອສຮອມເຮັດໃຫ້ຜູ້ຢູ່ຮອບໆນັ້ນໄດ້ຍິນອີກ; ເພາະຜູ້

ຊົນມີຫລາຍ ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າໄວ້ຕາມນີ້:

3 ບັດນີ້ຊີເອສຮອມ, ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າເຈົ້າຖືກຈັບໄດ້ໃນການເວົ້າຕົວະ ແລະ ການໃຊ້ກົນອຸບາຍ, ບໍ່ແມ່ນແຕ່ກັບມະນຸດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເຈົ້າຍັງເວົ້າຕົວະພຣະເຈົ້ານຳອີກ; ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຮູ້ "ຄວາມຄິດທັງໝົດຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າເຫັນວ່າຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກເຮົາໂດຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ;

4 ແລະ ເຈົ້າເຫັນວ່າ ພວກເຮົາຮູ້ແຜນຂອງເຈົ້າເປັນແຜນທີ່ມີເລ່ຫລ່ຽມຫລາຍ, ຊຶ່ງເປັນເລ່ຫລ່ຽມຂອງມານ, ເພື່ອເວົ້າຕົວະ ແລະ ຫລອກລວງຜູ້ຄົນພວກນີ້ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕໍ່ຕ້ານພວກເຮົາ ໝິ່ນປະໝາດພວກເຮົາ ແລະ ຂັບໄລ່ພວກເຮົາອອກໄປ—

5 ບັດນີ້ມັນເປັນແຜນຂອງ "ຜູ້ປໍລະປັກຂອງເຈົ້າ, ແລະ ມັນໄດ້ໃຊ້ອຳນາດຂອງມັນກັບເຈົ້າແລ້ວ. ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຈົ້າຈຳໄວ້ວ່າ ອັນໃດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບເຈົ້າກໍເໝືອນກັບວ່າຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບໝົດທຸກຄົນ.

6 ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທຸກຄົນວ່າ ນີ້ເປັນບັ້ວງຂອງຜູ້ປໍລະປັກ, ຊຶ່ງວາງໄວ້ເພື່ອຫວັງຈະຈັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ ເພື່ອມັນຈະໄດ້ເອົາພວກເຈົ້າມາຂຶ້ນຢູ່ກັບມັນ, ເພື່ອມັນຈະໄດ້ລ້ອມພວກເຈົ້າໄວ້ໃຫ້ຮອບດ້ວຍ "ສາຍໂສ້ຂອງມັນ ເພື່ອມັນຈະໄດ້ຜູກມັດພວກເຈົ້າລົງໄປຫາຄວາມພິນາດອັນເປັນນິດ, ຕາມອຳນາດແຫ່ງການເປັນຊະເລີຍຂອງມັນ.

7 ບັດນີ້ ເມື່ອແອວມາເວົ້າ ຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຊີເອສຮອມເລີ່ມສັ່ນສະທ້ານຢ່າງ

12 1 ກ ແອວ 11:20-38.
ຂ ຄມພ ສຳນິກ,
ຄວາມສຳນິກ.

3 ກ ຢຄ 2:5;
ແອວ 10:17;
ຄພ 6:16.

5 ກ ຄມພ ມານ.
6 ກ ແອວ 5:7-10.

ຍິ່ງ, ເພາະລາວຍອມຮັບ ໃນອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຫລາຍຂຶ້ນ; ແລະ ລາວຍອມຮັບອີກວ່າ, ແອວມາກັບແອມມິວເລັກມີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຕົວລາວ, ເພາະລາວຍອມຮັບວ່າພວກເພິ່ນຮູ້ເຖິງຄວາມນຶກຄິດ ແລະ ຄວາມເຈດຕະນາຂອງໃຈລາວ; ເພາະວ່າເພິ່ນທັງສອງໄດ້ຮັບອຳນາດທີ່ຈະໄດ້ຮູ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຕາມວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ.

8 ແລະ ຊີເອສຣອມເລີ່ມສອບຖາມພວກເພິ່ນ ຢ່າງ ພາກ ພຽນ, ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ກ່ຽວກັບ ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຫລາຍ ຂຶ້ນ. ແລະ ລາວຖາມແອວມາວ່າ: ເລື່ອງທີ່ແອມມິວເລັກເວົ້າກ່ຽວກັບການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ, ວ່າຄົນທັງປວງຈະລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ, ທັງຄົນທ່ຽງທຳ ແລະ ຄົນບໍ່ທ່ຽງທຳ, ແລະ ຈະຖືກນຳມາຢືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ຮັບການພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ?

9 ແລະ ບັດນີ້ແອວມາເລີ່ມຊີ້ແຈງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ແກ່ລາວ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ: ມັນ ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ຫລາຍຄົນເພື່ອຈະຮູ້ "ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມພວກເຂົາໄດ້ຮັບພຣະບັນຊາຢ່າງເຄັ່ງຄັດວ່າ ບໍ່ໃຫ້ບອກເລົ່ານອກ ຈາກ ຕາມ ພຣະຄຳຕອນທີ່ພຣະອົງປະທານໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດ ະເທົ່ານັ້ນ, ຕາມຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ຄວາມພາກພຽນທີ່ພວກເຂົາຖວາຍແດ່ພຣະອົງ.

10 ແລະ ສະນັ້ນ, ຄົນທີ່ຈະເຮັດໃຈ "ແຂງກະດ້າງຈະໄດ້ຮັບ ະສ່ວນໜ້ອຍຂອງພຣະຄຳ; ແລະ ກັບ ຄົນທີ່ຈະ ະບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງກໍຈະໄດ້ ະຮັບສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພຣະຄຳ, ຈົນວ່າມັນຖືກມອບໃຫ້ເຂົາເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ ຈົນກວ່າເຂົາຈະຮູ້ຢ່າງເຕັມທີ່.

11 ແລະ ກັບພວກທີ່ຈະເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ພຣະອົງ ຈະ ປະທານ "ສ່ວນໜ້ອຍຂອງພຣະຄຳໃຫ້ ຈົນ ວ່າພວກເຂົາ ະບໍ່ຮູ້ອັນໃດກ່ຽວກັບຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະອົງ; ແລະ ເມື່ອນັ້ນພວກເຂົາຍ່ອມຖືກມານເອົາໄປເປັນຊະເລີຍ ແລະ ຖືກນຳໄປດ້ວຍຄວາມປະສົງ ຂອງ ມັນ ລົງ ໄປ ຫາ ຄວາມພິນາດ. ບັດນີ້ ມີຄືຄວາມໝາຍຂອງ "ສາຍໂສ້ແຫ່ງ ະນະລຶກ.

12 ແລະ ແອມມິວເລັກ ໄດ້ເວົ້າໄວ້ຢ່າງແຈ່ມ ແຈ້ງ ກ່ຽວກັບ "ຄວາມ ຕາຍ, ແລະ ການຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກຄວາມເປັນມະຕະນີ້ ໄປຫາສະພາບທີ່ເປັນອະມະຕະ, ແລະ ຖືກນຳໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າບ່ອນພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບການ ະພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງພວກເຮົາ.

13 ເມື່ອນັ້ນຖ້າຫາກໃຈຂອງພວກເຮົາແຂງກະດ້າງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກພວກເຮົາເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຕໍ່ພຣະຄຳ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຫາມັນບໍ່ພົບໃນຕົວພວກເຮົາແລ້ວ, ເມື່ອນັ້ນສະພາບຂອງພວກເຮົາຈະເປັນຕາຢ້ານຫລາຍ, ເພາະເມື່ອນັ້ນພວກ

<p>9 ກ ແອວ 26:22. ຄມພ ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ ຢຮ 16:12; ແອວ 29:8; 3 ນຟ 26:8-11; ອທ 4:7. 10 ກ 2 ນຟ 28:27; ອທ 4:8.</p>	<p>ຂ ຄພ 93:39. ຄ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ. ງ 2 ນຟ 28:30; ຄພ 50:24. 11 ກ ມທ 25:29. ຂ ຄມພ ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ.</p>	<p>ຄ ຢຮ 8:34; 2 ນຟ 28:19. ງ ສພສ 9:18; 2 ນຟ 2:29. ຄມພ ະນະລຶກ. 12 ກ ແອວ 11:41-45. ຂ ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄົງສຸດທ້າຍ.</p>
---	---	--

ເຮົາຈະຖືກກ່າວໂທດ.

14 ເພາະ ກໍຄຳເວົ້າຂອງພວກເຮົາຈະກ່າວໂທດພວກເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ການກະທຳທັງໝົດຂອງພວກເຮົາຈະກ່າວໂທດພວກເຮົາ; ພວກເຮົາຈະບໍ່ພົບພວກເຮົາປາດສະຈາກມົນທົນ; ແລະ ຄວາມນຶກຄິດຂອງພວກເຮົາຈະກ່າວໂທດພວກເຮົານຳອີກ; ແລະ ໃນສະພາບອັນເປັນຕາຍຳນນີ້ພວກເຮົາຈະບໍ່ກ້າເງິຍໜ້າເບິ່ງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້; ແລະ ພວກເຮົາຄົງຈະຊິ້ນຊົມຖ້າຫາກພວກເຮົາສາມາດສັ່ງທົນ ແລະ ຂຽນເຂົ້າໃຫ້ຕົກລົງມາໃສ່ພວກເຮົາ ເພື່ອ ເຊື່ອງພວກເຮົາຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ.

15 ແຕ່ນີ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້; ພວກເຮົາຕ້ອງອອກມາຍືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງໃນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ, ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໃນລິດເດດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເດຊານຸພາບ, ແລະ ການຄອບຄອງຂອງພຣະອົງ ແລະ ຍອມຮັບ ດ້ວຍຄວາມ ິອບອາຍອັນເປັນນິດວ່າ ະການພິພາກສາທັງໝົດຂອງພຣະອົງທ່ຽງທຳ, ວ່າພຣະອົງທ່ຽງທຳໃນວຽກງານທັງໝົດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ວ່າພຣະອົງເມດຕາລູກຫລານມະນຸດທຸກຄົນ, ແລະ ວ່າພຣະອົງມີອຳນາດທັງໝົດທີ່ຈະຊ່ວຍທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງໃຫ້ລອດ ແລະ ນຳຜົນທີ່ສົມກັບການກັບໃຈອອກມາ.

16 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ເມື່ອນັ້ນ ະຄວາມຕາຍຕ້ອງມາ

ເຖິງ, ເຖິງແມ່ນຄວາມຕາຍເທື່ອທີສອງ ຊຶ່ງເປັນຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ; ເມື່ອນັ້ນມັນຈະເປັນເວລາທີ່ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຕາຍໃນບາບຂອງຕົນອັນເປັນ ະຄວາມຕາຍທາງໂລກຈະຕາຍທາງວິນຍານອີກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາຈະຕາຍໃນເລື່ອງທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທຳ.

17 ເມື່ອນັ້ນຄືເວລາທີ່ຄວາມທໍລະມານຂອງພວກເຂົາຈະເປັນຄື ະທະເລໄຟ ແລະ ມາດ, ຊຶ່ງແປວໄຟນັ້ນລຸກຢູ່ຕະຫລອດໄປ ແລະ ຕະຫລອດການ; ແລະ ເມື່ອນັ້ນກໍຄືເວລາທີ່ພວກເຂົາຖືກລ່າມດ້ວຍສາຍໂສ້ລົງໄປຫາຄວາມພິນາດອັນເປັນນິດຕາມອຳນາດ ແລະ ການເປັນຊະເລີຍຂອງຊາຕານ ໂດຍທີ່ມັນເຮັດໃຫ້ພວກນີ້ຂຶ້ນກັບຄວາມປະສົງຂອງມັນ.

18 ເມື່ອນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບເຈົ້າວ່າພວກເຂົາຈະເປັນຄ້າຍກັບວ່າ ະບໍ່ມີການໄຖ່ເກີດຂຶ້ນເລີຍ ເພາະພວກເຂົາຈະຖືກໄຖ່ບໍ່ໄດ້ຕາມຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາຈະ ະຕາຍບໍ່ໄດ້, ເພາະວ່າບໍ່ມີການເນົ່າເບື້ອຍຕໍ່ໄປອີກແລ້ວ.

19 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອແອວມາຈົບການເວົ້າຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຜູ້ຄົນເລີ່ມແປກໃຈຫລາຍຂຶ້ນ;

20 ແຕ່ມີຄົນຜູ້ໜຶ່ງຊື່ອານທິໂອນາ, ຊຶ່ງເປັນຫົວໜ້າຜູ້ປົກຄອງຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາພວກເຂົາ, ກ່າວອອກມາ ແລະ ຖາມແອວມາວ່າ: ສິ່ງທີ່ທ່ານກ່າວມານີ້ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ, ທີ່ວ່າມະນຸດຈະລຸກຂຶ້ນ

14 ກ ມທ 12:36; ຢກບ 3:6; ມຊຢ 4:29-30.
ຂ ຮສອ 10:8; 2 ນພ 26:5.
ຄ ໂຢບ 34:22; 2 ນພ 12:10.
15 ກ ມຊຢ 3:25.

ຂ 2 ປຕ 2:9.
ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ.
16 ກ ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ.
ຂ ແອວ 11:40-45.
ຄ 1 ນພ 15:33; ແອວ 40:26.

17 ກ ພນມ 19:20; 21:8; ມຊຢ 3:27.
18 ກ ແອວ 11:41.
ຂ ພນມ 21:4; ແອວ 11:45; ຄພ 63:49.

ຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ ຈະ ຖືກປ່ຽນ ຈາກສະພາບ ທີ່ ເປັນ ມະຕະ ໄປ ຫາ ສະພາບ ທີ່ ເປັນ "ອະມະຕະ, ວ່າຈິດວິນຍານຈະຕາຍ ບໍ່ໄດ້ອີກເລີຍ?

21 ຂໍ້ຄວາມພຣະຄໍາພິໝາຍຄວາມວ່າ ແນວໃດທີ່ກ່າວວ່າ ພຣະເຈົ້າໃຫ້ "ເຄຣູບິມ ພ້ອມດ້ວຍດາບທີ່ມີແປວໄຟຍາມຢູ່ທາງຕາ ເວັນອອກຂອງ ສວນເອເດນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ ບິດາມານດາຄົນທໍາອິດຂອງພວກເຮົາເຂົ້າ ໄປ ແລະ ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ຂອງຕົ້ນໄມ້ ແຫ່ງຊີວິດ ແລະ ມີຊີວິດຕະຫລອດການ? ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ ບໍ່ມີໂອກາດຈະເປັນໄປໄດ້ເລີຍທີ່ເພິ່ນທັງສອງຈະ ມີຊີວິດຢູ່ຕະຫລອດການ.

22 ບັດນີ້ແອວມາກ່າວກັບລາວວ່າ: ມີຄື ເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກໍາລັງຈະອະທິບາຍຢູ່. ບັດນີ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າ ອາດາມ "ຕົກໂດຍ ການຮັບສ່ວນ ສໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມຕາມ ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຮົາ ຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ ໂດຍການຕົກຂອງເພິ່ນ, ມະນຸດຊາດທັງປວງຈຶ່ງກັບເປັນຄົນ "ຫລົງ ທາງ ແລະ ຕົກໄປ.

23 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າວ່າ ຖ້າຫາກເປັນ ໄປ ໄດ້ທີ່ ອາດາມ ຈະ "ຮັບສ່ວນກິນ ໝາກໄມ້ຂອງ ຕົ້ນໄມ້ ແຫ່ງຊີວິດ ໃນ ເວລານັ້ນ, ກໍ ຈະ ບໍ່ ມີຄວາມຕາຍເລີຍ, ແລະ ພຣະຄໍາກໍບໍ່ມີ ຄວາມໝາຍເປັນ ການເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າ

ເປັນຜູ້ກ່າວເທັດ, ເພາະພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້ ວ່າ: ສຳຫາກເຈົ້າກິນ ເຈົ້າຈະຕາຍຢ່າງແນ່ນອນ.

24 ແລະ ພວກເຮົາເຫັນວ່າ "ຄວາມຕາຍ ມາ ຫາ ມະນຸດ ຊາດ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເປັນ ຄວາມຕາຍທີ່ແອມມິວເລັກເວົ້າເຖິງ, ຊຶ່ງຄື ຄວາມຕາຍທາງໂລກ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຍັງມີໄລຍະ ເວລາທີ່ປະທານໃຫ້ ສະມາຊິກ ຊຶ່ງໃນເວລານັ້ນ ພວກເຂົາຈະໄດ້ກັບໃຈ; ສະນັ້ນ ຊີວິດນີ້ຈຶ່ງມາເປັນສະພາວະແຫ່ງ ການທົດລອງ; ເປັນເວລາທີ່ "ຕຽມພ້ອມທີ່ ຈະພົບພຣະເຈົ້າ; ເປັນເວລາທີ່ຕຽມພ້ອມ ເພື່ອສະພາບອັນບໍ່ຮູ້ຈັກຈົບ ຊຶ່ງພວກເຮົາ ໄດ້ເວົ້າມາແລ້ວ, ຊຶ່ງຢູ່ຫລັງຈາກການຟື້ນ ຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ.

25 ບັດນີ້, ຖ້າຫາກບໍ່ມີ "ແຜນແຫ່ງການ ໄຖ່ ຊຶ່ງວາງໄວ້ນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກ ຖານຂອງໂລກແລ້ວ, ມັນຈະມີ ສະພາບຟື້ນ ຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍບໍ່ໄດ້; ແຕ່ມີແຜນ ແຫ່ງການໄຖ່ວາງໄວ້ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ເກີດ ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍຊຶ່ງໄດ້ກ່າວ ມາແລ້ວ.

26 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກເປັນໄປ ໄດ້ວ່າ ບິດາມານດາຄົນທໍາອິດຂອງພວກ ເຮົາອອກໄປກິນໝາກໄມ້ຈາກ "ຕົ້ນໄມ້ ແຫ່ງຊີວິດອີກແລ້ວ ທັງສອງກໍຈະທຸກທໍລະ ມານ ຕະຫລອດການ, ໂດຍບໍ່ມີສະພາບ ການຕຽມ ແລະ ສຳແຜນແຫ່ງການໄຖ່ຈະລົ້ມ

20 ກ ຄມພ ອະມະຕະ, ຄວາມ ເປັນອະມະຕະ.	2 ນພ 2:15-19; ມຊຢ 3:26.	25 ກ ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່. ຂ 2 ນພ 2:8;
21 ກ ປຖກ 3:24; ແອວ 42:2; ມຊ 4:31.	ຄ ມຊຢ 16:4-5. 23 ກ ແອວ 42:2-9. ຂ ປຖກ 2:17.	ແອວ 7:12; 42:23. 26 ກ ປຖກ 2:9;
ຄມພ ເຄຣູບິມ. ຂ ຄມພ ເອເດນ.	24 ກ ຄມພ ຄວາມຕາຍ ທາງຮ່າງກາຍ.	1 ນພ 15:36; ແອວ 32:40.
22 ກ ຄມພ ການຕົກຂອງ ອາດາມ ແລະ ເອວາ. ຂ ປຖກ 3:6;	ຂ 2 ນພ 2:21; ມຊ 5:8-12. ຄ ແອວ 34:32-35.	ຂ ແອວ 34:8-16; 42:6-28; ມຊ 6:59-62.

ເຫລວໄປ, ແລະ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າກໍຈະບໍ່ມີຄວາມໝາຍ ແລະ ບໍ່ເກີດຜົນເລີຍ.

27 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນບໍ່ໄດ້ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ; ແຕ່ ກຳນົດໃຫ້ມະນຸດວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງຕາຍ; ແລະ ຫລັງຈາກຄວາມຕາຍ, ພວກເຂົາຕ້ອງມາຫາ ການພິພາກສາ, ຊຶ່ງເປັນການພິພາກສາອັນດຽວກັບທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າມາ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນສຸດ.

28 ແລະ ຫລັງຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ກຳນົດວ່າ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຈະມາເຖິງມະນຸດ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເມື່ອນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງເຫັນວ່າສົມຄວນທີ່ມະນຸດຈະຮູ້ກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ພຣະອົງກຳນົດໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາ;

29 ສະນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງ ທູດລົງມາເວົ້າກັບພວກເຂົາ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມະນຸດເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ.

30 ແລະ ນັບ ແຕ່ ເວລາ ນັ້ນ ມາ ພວກເຂົາເລີ່ມເອີ້ນຫາພຣະນາມຂອງພຣະອົງ; ສະນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງ ກ່າວ ກັບ ມະນຸດ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ຈັກ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່, ຊຶ່ງຕຽມໄວ້ແລ້ວນັບຕັ້ງແຕ່ ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ; ແລະ ການນີ້ພຣະອົງຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ຕາມສັດທາ ແລະ ການກັບໃຈຂອງພວກເຂົາ ແລະ ວຽກງານອັນບໍລິສຸດຂອງພວກເຂົາ.

31 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈຶ່ງປະທານ ພຣະບັນຍັດໃຫ້ແກ່ມະນຸດ ໂດຍໃນຂັ້ນຕົ້ນພວກເຂົາລ່ວງລະເມີດພຣະບັນຍັດ ທຳອິດ ຊຶ່ງກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ເປັນຂອງທາງໂລກ, ແລະ

ກາຍ ມາ ເປັນ ເໝືອນ ດັ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ໂດຍ ການຮູ້ຈັກຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ, ເຮັດໃຫ້ຕົກຢູ່ໃນສະພາບທີ່ຈະ ປະຕິບັດ ຫລື ຖືກ ໃຫ້ ຢູ່ ໃນ ສະພາບ ທີ່ ຈະ ກະທຳ ຕາມ ຄວາມປະສົງ ແລະ ຄວາມພໍໃຈຂອງຕົນເອງ, ບໍ່ວ່າ ຈະ ເຮັດ ຄວາມຊົ່ວ ຫລື ເຮັດ ຄວາມດີ—

32 ສະນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງ ປະທານ ພຣະບັນຍັດໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ຫລັງຈາກເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ ຮູ້ແຜນແຫ່ງການໄຖ່ ເພື່ອພວກເຂົາ ຈະບໍ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວ, ຊຶ່ງໂທດຂອງການນີ້ຄື ຄວາມຕາຍເທື່ອທີສອງ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມຕາຍອັນເປັນນິດໃນເລື່ອງອັນກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທຳ; ເພາະແຜນແຫ່ງການໄຖ່ຈະມີອຳນາດກັບຄືນເຊັ່ນນັ້ນບໍ່ໄດ້, ເພາະຕາມພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນອັນເລີດລ້ຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ວຽກງານແຫ່ງ ຄວາມຍຸດຕິທຳຈະຖືກທຳລາຍບໍ່ໄດ້.

33 ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຫາມະນຸດໃນພຣະນາມຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, (ນີ້ແມ່ນ ແຜນ ແຫ່ງ ການ ໄຖ່ ຊຶ່ງ ກຳນົດ ໄວ້) ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ: ຖ້າ ຫາກ ເຈົ້າ ຈະ ກັບ ໃຈ, ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ເມື່ອນັ້ນເຮົາຈະເມດຕາເຈົ້າ ໂດຍຜ່ານທາງພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກກຳເນີດຂອງເຮົາ;

34 ສະນັ້ນ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກັບໃຈ ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ເຂົາຈະມີສິດທິໃນ ຄວາມເມດຕາໂດຍທາງພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກກຳເນີດຂອງເຮົາໄປສູ່ ການປົດບາບ

27 ກ ໂຢບ 7:1; ຮຣ 9:27; ຄພ 42:48.
ຂ ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.
29 ກ ມຣນ 7:25, 31; ຄພ 29:42.
30 ກ ມຊ 5:4-5; 6:51.
ຂ ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່.
ຄ ມຊຍ 18:13;

ແອວ 13:3, 5, 7-8.
31 ກ ຄມພ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຂ ປຖກ 2:16-17; 2 ນຟ 2:18-19.
ຄ ປຖກ 3:22-23; ມຊ 4:11.
ງ 2 ນຟ 2:16.
ຄມພ ອຳເພີໃຈ.

32 ກ ມຊ 5:4-9.
ຂ ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ.
ຄ ມຊຍ 15:27; ແອວ 34:15-16; 42:15.
34 ກ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ.
ຂ ຄມພ ປົດບາບ, ການປົດບາບ.

ຂອງເຂົາ; ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈະເຂົ້າໄປ
ໃນ ກິດໄພຂອງເຮົາ.

35 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະເຮັດໃຈແຂງ
ກະ ດ້າງ ແລະ ຈະ ເຮັດ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ
ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາສາບານໃນຄວາມຄຽດ
ແຄ້ນຂອງເຮົາວ່າ ເຂົາຈະເຂົ້າໄປໃນກິດໄພ
ຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້.

36 ແລະ ບັດນີ້, ພິມັອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ
ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຈະເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ
ພວກເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປ ໃນ ກິດໄພຂອງພຣະ
ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້; ສະນັ້ນ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ
ພວກເຈົ້າຈະທ້າທາຍພຣະອົງຈົນພຣະອົງ
ສົ່ງພຣະພິໂລດ ຂອງພຣະອົງລົງມາເທິງ
ພວກເຈົ້າ ເໝືອນ ດັ່ງ ການ ທ້າ ທາຍ ເທື່ອ
ທຳອິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕາມພຣະຄຳຂອງ
ພຣະອົງນັ້ນ ການທ້າທາຍເທື່ອສຸດທ້າຍກໍ
ເໝືອນດັ່ງການທ້າທາຍເທື່ອທຳອິດ, ມັນ
ຈະ ເປັນ ະຄວາມພິນາດອັນ ເປັນ ນິດ ຂອງ
ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຈົ້າ; ສະນັ້ນ, ຕາມ
ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ, ຄວາມຕາຍເທື່ອສຸດ
ທ້າຍກໍເໝືອນດັ່ງຄວາມຕາຍເທື່ອທຳອິດ.

37 ແລະ ບັດນີ້, ພິມັອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ເມື່ອເຫັນວ່າພວກເຮົາຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່າ
ນີ້ແລ້ວ, ແລະ ມັນ ເປັນ ຄວາມ ຈິງ, ຈົ່ງ ຂໍ
ໃຫ້ພວກເຮົາກັບໃຈ ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງ
ກະດ້າງອີກຕໍ່ໄປ, ວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ ທ້າ
ທາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ
ພວກເຮົາ ຈົນວ່າພຣະອົງສົ່ງພຣະພິໂລດ
ຂອງພຣະອົງ ລົງມາ ເທິງ ພວກເຮົາ; ໃນ
ພຣະບັນຍັດທິສອງຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງພຣະ
ອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ; ແຕ່ຂໍໃຫ້

ພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນ ະກິດໄພຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຊຶ່ງຕຽມໄວ້ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງເຖິດ.

ບົດທີ 13

ພວກຜູ້ຊາຍຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນມະຫາປະໂລ
ຫິດ ຍ້ອນ ສັດທາອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ວຽກ
ງານ ດີ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ—ເຂົາ ເຈົ້າ ຕ້ອງ ສິດ
ສອນ ພຣະ ບັນ ຍັດ—ຜ່ານ ຄວາມ ຊອບ
ທຳ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ
ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ກິດໄພຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ—ເມນຕີເສເດັກເປັນຜູ້ໜຶ່ງ ໃນພວກ
ນີ້—ເຫລົ່າທູດປະກາດຂ່າວອັນໜ້າຊົມຊືມ
ທົ່ວແຜ່ນດິນ—ພວກເພິ່ນຈະປະກາດການ
ສະເດັດມາອັນແທ້ຈິງຂອງພຣະຄຣິດ. ປະ
ມານ 82 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ພິມັອງຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານລະນຶກ
ເຖິງເວລາທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານ
ພຣະບັນຍັດເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ລູກຫລານຂອງ
ພຣະອົງ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກ
ທ່ານຈື່ຈຳໄວ້ວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກໍໄດ້
ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດຕາມລະບຽບອັນສັກສິດ
ຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງເປັນໄປຕາມລະບຽບຂອງ
ພຣະບຸດ ຂອງພຣະອົງ ເພື່ອສິດສອນສົ່ງ
ເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນ.

2 ແລະ ປະໂລຫິດເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຮັບການ
ແຕ່ງຕັ້ງຕາມ ະລະບຽບຂອງພຣະບຸດຂອງ
ພຣະອົງ, ຕາມ ະວິທີນັ້ນຜູ້ຄົນຈະໄດ້ຮູ້ຈັກ
ວ່າ ໂດຍວິທີໃດທີ່ຈະລະນຶກຫາພຣະບຸດ
ຂອງພຣະອົງເພື່ອການໄຖ່.

3 ແລະ ນີ້ຄືວິທີຕາມທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບ

<p>34 ຄ ຄມພ ພັກຜ່ອນ. 36 ກ ຢຄ 1:7-8; ແອວ 42:6, 9, 14. ຂ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ,</p>	<p>ຄວາມອັບປະໂຫຍດ. 37 ກ 1 ນຟ 17:30; ຢຄ 1:8; ຮລມ 7:18.</p>	<p>ຂ ແອວ 13:6-9. 13 ກ ອຣຣ 2:9, 11. 2 ກ ຄພ 107:2-4. ຂ ແອວ 13:16.</p>
---	--	---

ການແຕ່ງຕັ້ງ—ໂດຍທີ່ຖືກ ັເອີ້ນ ແລະ ຖືກ ະຕຽມ ໄວ້ນັບຕັ້ງແຕ່ ັການວາງຮາກຖານຂອງ ໂລກຕາມ ັຄວາມຮູ້ລ່ວງໜ້າຂອງພຣະເຈົ້າ, ອັນເນື່ອງມາຈາກສັດທາອັນແຮງກ້າ ແລະ ວຽກງານດີຂອງພວກເຂົາ; ໂດຍທີ່ໃນຕອນທຳອິດຖືກປະປອຍໄວ້ໃຫ້ ັເລືອກເອົາຄວາມດີ ຫລື ຄວາມຊົ່ວ; ສະນັ້ນ ໂດຍທີ່ພວກເຂົາເລືອກເອົາຄວາມດີ, ແລະ ໃຊ້ ັສັດທາຢ່າງລົ້ນເຫລືອ, ຈຶ່ງໄດ້ຖືກ ັເອີ້ນໃຫ້ຮັບຕຳແໜ່ງອັນສັກສິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດ້ວຍຕຳແໜ່ງອັນສັກສິດນັ້ນທີ່ໄດ້ຕຽມໄວ້ພ້ອມກັນ, ແລະ ຕາມການໄຖ່ທີ່ໄດ້ຕຽມໄວ້ສຳລັບຄົນເຊັ່ນນັ້ນຄືກັນ.

4 ແລະ ພວກເຂົາຖືກ ັເອີ້ນໃຫ້ຮັບຕຳແໜ່ງອັນສັກສິດນີ້ ເປັນຍ້ອນສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກເຂົາ, ໃນຂະນະທີ່ຄົນອື່ນບໍ່ຍອມຮັບເອົາພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເນື່ອງຈາກວ່າຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມມືດດັບຂອງຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ເປັນໄປແນວນີ້ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຈະ ະມີສິດຫລາຍຄືກັນກັບພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ.

5 ຫລື ໂດຍສະຫລຸບ, ໃນຕອນທຳອິດພວກເຂົາກໍຢູ່ໃນຖານະ ັດຽວກັນກັບພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ; ການເອີ້ນທີ່ສັກສິດນີ້ຈຶ່ງຖືກຕຽມໄວ້ດັ່ງນັ້ນນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກສຳລັບຄົນເຊັ່ນນັ້ນທີ່ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ໂດຍໃນ ແລະ ຜ່ານການຂົດໃຊ້ແທນຂອງພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖື

ກຳເນີດ, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຕຽມໄວ້—

6 ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບການເອີ້ນ ໂດຍການເອີ້ນອັນສັກສິດນີ້, ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຖານະປະໂລຫິດສູງແຫ່ງລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອສິດສອນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນ ັທີ່ພັກຂອງພຣະອົງຄືກັນ—

7 ຖານະປະໂລຫິດສູງນີ້ເປັນໄປຕາມລະບຽບຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງລະບຽບນີ້ເປັນມານັບຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ; ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ, ັບໍ່ມີການເລີ່ມຕົ້ນຂອງມື້ ຫລື ບ່ອນຈົບຂອງປີເລີຍ, ໂດຍຖືກຕຽມໄວ້ຈາກຊົ່ວນິລັນດອນເຖິງຕະຫລອດຊົ່ວນິລັນດອນຕາມ ະຄວາມຮູ້ລ່ວງໜ້າ ໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງພຣະອົງ—

8 ບັດນີ້ພວກເຂົາຖືກ ັແຕ່ງຕັ້ງຕາມວິທີນີ້—ໂດຍຖືກເອີ້ນໃຫ້ຮັບຕຳແໜ່ງອັນສັກສິດ, ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງດ້ວຍພິທີການອັນສັກສິດ, ແລະ ຮັບເອົາຖານະປະໂລຫິດສູງແຫ່ງລະບຽບອັນສັກສິດ, ຊຶ່ງຕຳແໜ່ງ, ແລະ ພິທີການ, ແລະ ຖານະປະໂລຫິດສູງນີ້, ບໍ່ມີການເລີ່ມຕົ້ນ ຫລື ບ່ອນຈົບ—

9 ພວກນີ້ຈຶ່ງກັບກາຍມາເປັນ ັມະຫາປະໂລຫິດຕະຫລອດໄປຕາມລະບຽບຂອງພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຈາກພຣະບິດາ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີການເລີ່ມຕົ້ນຂອງມື້ ຫລື ບ່ອນຈົບຂອງປີຜູ້ເຕັມປຽມໄປດ້ວຍ ະພຣະ

3ກ ຄພ 127:2.
 ຄພ ແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ, ການແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ; ເລືອກ, ການເລືອກ.
 ຂ ຄພ 138:55-56.
 ຄ ແອວ 12:25, 30.
 ຄພ ຊີວິດກ່ອນເກີດ.
 ງ ຄພ 38:2.
 ຈ ຄພ ອຳເພີໃຈ.

ສ ຄພ ສັດທາ.
 ຊ ຄພ ຖານະປະໂລຫິດ; ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນ ຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ.
 4ກ ອທ 12:10.
 ຂ 1 ນພ 17:32-35.
 5ກ 2 ນພ 26:28.
 6ກ ແອວ 12:37; 16:17.
 ຄພ ພັກຜ່ອນ.

7ກ ຮສ 7:3.
 ຂ ຄພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.
 8ກ ຄພ 84:33-42.
 ຄພ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ.
 9ກ ຄພ ມະຫາປະໂລຫິດ.
 ຂ 2 ນພ 2:6.
 ຄພ ພຣະຄຸນ.

ຄຸນ, ຄວາມສະເໝີພາບ, ແລະ ຄວາມຈິງ. ແລະ ເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

10 ບັດ ນີ້, ດັ່ງ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ມາ ແລ້ວ ກ່ຽວ ກັບ ຖານະ ອັນ ສັກ ສິດ ຫລື "ຖານະປະໂລຫິດສູງນີ້, ໄດ້ມີຫລາຍຄົນທີ່ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ກາຍມາເປັນມະຫາ ປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ເປັນຍ້ອນ ສັດທາອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ະການ ກັບ ໃຈ, ແລະ ຄວາມຊອບທຳຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງເລືອກ ທີ່ຈະກັບໃຈ ແລະ ກະທຳໃນສິ່ງທີ່ຊອບທຳ ແທນທີ່ຈະເລືອກເອົາຄວາມຕາຍ;

11 ສະນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຖືກເອີ້ນຕາມ ຖານະ ອັນ ສັກ ສິດ ນີ້ ແລະ ໄດ້ຮັບ "ການ ຊຳລະ ໃຫ້ ບໍລິ ສຸດ, ແລະ ະອາພອນ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ຖືກ ລ້າງ ໃຫ້ ຂາວ ສະອາດ ແລ້ວ ໂດຍ ໂລຫິດຂອງພຣະເມສານ້ອຍ.

12 ບັດ ນີ້ຫລັງຈາກ "ພຣະວິນຍານບໍລິ ສຸດ ໄດ້ ະຊຳລະເຂົາເຈົ້າ ໃຫ້ ບໍລິ ສຸດ ແລ້ວ, ເຮັດໃຫ້ອາພອນຂອງເຂົາເຈົ້າຂາວສະອາດ ະບໍລິສຸດ ແລະ ປາດສະຈາກມົນທົນຕໍ່ພຣະ ພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງເບິ່ງ ະບາບບໍ່ ໄດ້ ນອກຈາກຈະມີແຕ່ ະຄວາມກຽດຊັງມັນ ເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ມີຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ທີ່ ຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ ພວກເຂົາ.

13 ແລະ ບັດນີ້, ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,

ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຖ່ອມຕົວຕໍ່ ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ນຳ ຜົນ ທີ່ສົມກັບການກັບໃຈອອກມາ, ເພື່ອພວກ ທ່ານຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກແຫ່ງນັ້ນ.

14 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງຖ່ອມຕົວຄືກັນກັບຜູ້ ຄົນໃນເວລາຂອງ "ເມນຄີເສເດັກ, ຜູ້ເປັນ ມະຫາປະໂລຫິດຜູ້ໜຶ່ງຕາມຖານະດຽວກັນ ນີ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າເຖິງ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບ ຖານະປະໂລຫິດສູງໄວ້ກັບຕົວຕະຫລອດ ໄປ.

15 ແລະ ແມ່ນເມນຄີເສເດັກຜູ້ດຽວກັນນີ້ ທີ່ "ອັບຣາຮາມຈ່າຍ ະສ່ວນສິບໃຫ້; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ອັບຣາຮາມບັນພະບຸລຸດຂອງພວກ ເຮົາກໍໄດ້ຈ່າຍ ສ່ວນສິບ ໃຫ້ ຊຶ່ງເປັນໜຶ່ງ ສ່ວນສິບຂອງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເພິ່ນເປັນ ເຈົ້າຂອງ.

16 ແລະ "ພິທີການເຫລົ່ານີ້ມີກຳນົດໄວ້ ຕາມນີ້, ເພື່ອໂດຍວິທີນີ້ຜູ້ຄົນຈະໄດ້ລະນຶກ ຫາພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງເປັນ ະແບບ ໜຶ່ງ ຂອງ ຖານະ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ຫລື ເປັນ ຖານະ ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ມີກໍເພື່ອພວກ ເຂົາຈະໄດ້ລະນຶກຫາພຣະອົງເພື່ອການບົດ ບາບຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ ເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

17 ບັດນີ້ເມນຄີເສເດັກຜູ້ນີ້ ເປັນກະສັດ ບຶກຄອງແຜ່ນດິນຊາເລັມ; ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງ ເພິ່ນເກັ່ງກ້າຫລາຍຂຶ້ນ ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມ ຫ້າ ກຽດ ຊັງ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ,

10 ກ ຄວ 84:18-22.
ຂ ຄວພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.
11 ກ ມຊ 6:59-60.
ຂ 1 ນຟ 12:10;
ແອວ 5:21-27;
3 ນຟ 27:19-20.
12 ກ ຄວພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
ຂ ຣມ 8:1-9.
ຄວພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ,
ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ.

ຄ ຄວພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິ ສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ.
ງ ມຊຢ 5:2;
ແອວ 19:33.
ຈ ສພສ 8:13;
ແອວ 37:29.
13 ກ ລກ 3:8.
14 ກ ປຈສ ປຖກ 14:25-40
(ພາກຫ້ອຍທ້າຍ);
ຄວ 84:14.

ຄວພ ເມນຄີເສເດັກ.
15 ກ ຄວພ ອັບຣາຮາມ.
ຂ ປຖກ 14:18-20;
ມລກ 3:8-10.
ຄວພ ສ່ວນສິບ,
ເງິນສ່ວນສິບ.
16 ກ ຄວພ ພິທີການ.
ຂ ຄວພ ສັນຍາລັກ.

ພວກເຂົາຫລົງທາງໄປໝົດ; ພວກເຂົາເຕັມ
ໄປດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທຸກຢ່າງ;

18 ແຕ່ ວ່າ ເມນ ຄີ ເສ ເດັກ ໄດ້ ສະແດງ
ສັດທາອັນແຮງກ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ຂອງ
ຖານະປະໂລຫິດສູງ ຕາມ "ລະບຽບອັນສັກ
ສິດ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ສັ່ງສອນ ເຖິງການ
ກັບໃຈ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນ ຂອງເພິ່ນ. ແລະ ຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈ; ແລະ ເມນຄີເສ
ເດັກໄດ້ສະຖາປະນາສັນຕິສຸກຂຶ້ນໃນແຜ່ນ
ດິນ ໃນ ເວລາ ຂອງ ເພິ່ນ; ສະນັ້ນ ເພິ່ນ ຈົ່ງ
ຖືກເອີ້ນວ່າ ເຈົ້າສັນຕິລາດ, ເພາະວ່າເພິ່ນ
ເປັນກະສັດຂອງຂາເລັມ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ບົກ
ຄອງພາຍໃຕ້ບິດາຂອງເພິ່ນ.

19 ແລະ ບັດນີ້ມີ "ຫລາຍຄົນກ່ອນເພິ່ນ,
ແລະ ມີຫລາຍຄົນຫລັງຈາກເພິ່ນນຳອີກ,
ແຕ່ ະບໍ່ມີຜູ້ໃດຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເພິ່ນ; ສະນັ້ນ,
ຜູ້ຄົນ ຈົ່ງ ກ່າວ ເຖິງ ເພິ່ນ ເລື້ອຍໆ ໂດຍ ສະ
ເພາະ.

20 ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ຢາກ ທົບ ທວນ
ເລື່ອງ ນີ້ ອີກ; ເພາະ ສິ່ງ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ
ໄວ້ ນັ້ນ ພຽງພໍ ແລ້ວ. ຈົ່ງ ເບິ່ງ, "ພຣະ ຄຳ ພີ
ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ພວກ ທ່ານ; ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ
ຈະ ະບົດເບືອນມັນ; ມັນກໍຈະເປັນໄປເພື່ອ
ຄວາມພິນາດຂອງພວກທ່ານເອງ.

21 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ
ຄື ເມື່ອ ແອວມາ ກ່າວ ຄຳ ເວົ້າ ເຫລົ່ານີ້ ກັບ
ພວກເຂົາແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ ເດີນອອກໄປຫາ
ພວກເຂົາ ແລະ ຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງອັນດັງ,
ມີຄຳວ່າ: ບັດນີ້ເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ຈະ ະກັບ
ໃຈ, ເພາະວ່າວັນແຫ່ງຄວາມລອດມາໃກ້
ແລ້ວ;

22 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າຂຶ້ນອອກຈາກ "ປາກຂອງເຫລົ່າ
ທູດໄດ້ປະກາດເລື່ອງນີ້ແກ່ທຸກປະຊາຊາດ;
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ປະກາດເລື່ອງນີ້ເພື່ອພວກ
ເຂົາຈະມີຂ່າວອັນໜ້າຊື່ນຊົມແຫ່ງຄວາມ
ສຸກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ແຜ່ຂ່າວອັນ
ໜ້າຊື່ນຊົມໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງ
ພຣະອົງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄປເຖິງຄົນທີ່ໄດ້
ແຕກພັດພາກຈາກກັນໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ
ໂລກ; ດັ່ງນັ້ນ ຂ່າວອັນໜ້າຊື່ນຊົມ ນີ້ ມາ
ຮອດພວກເຮົາແລ້ວ.

23 ແລະ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່
ພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມເວົ້າອັນ ັງ່າຍໆ ເພື່ອ
ພວກເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈຜິດ; ເພື່ອພວກ
ເຮົາຈະບໍ່ເຮັດຜິດ ແລະ ມີກໍເພາະວ່າການ
ເປັນ ະຄົນຊັດເຊພະເນຈອນຂອງພວກເຮົາ
ໄປໃນແຜ່ນດິນແປກໆ; ສະນັ້ນ, ພວກເຮົາ
ຈົ່ງເປັນທີ່ໄປດປານຂອງພຣະອົງ, ເພາະ
ວ່າພວກເຮົາມີຂ່າວອັນໜ້າຊື່ນຊົມເຫລົ່າ
ນີ້ທີ່ຈະປະກາດຕໍ່ທຸກຄົນພວກເຮົາທົ່ວທຸກ
ແຫ່ງ ໃນທຸກສ່ວນຂອງສວນອະນຸ່ນຂອງ
ພວກເຮົາ.

24 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, "ເຫລົ່າທູດກຳລັງປະ
ກາດເລື່ອງນີ້ຕໍ່ຫລາຍຄົນໃນແຜ່ນດິນຂອງ
ພວກເຮົາ; ແລະ ມີກໍເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການ
ຕຽມ ໃຈ ຂອງ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ ທີ່ ຈະ ຮັບ
ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງໃນເວລາທີ່ພຣະອົງ
ສະເດັດມາໃນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ.

25 ແລະ ບັດນີ້ພວກເຮົາພຽງແຕ່ຄອຍພັງ
ຂ່າວອັນໜ້າປິຕິຍິນດີເລື່ອງການສະເດັດ
ມາຂອງພຣະອົງທີ່ປະກາດແກ່ພວກເຮົາ

18 ກ ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ ແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ.	20 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ. ຂ 2 ປຕ 3:16; ແອວ 41:1.	31:3; 32:7; ຢຕ 4:13;
19 ກ ຮລມ 8:18; ຄພ 84:6-16; 107:40-55. ຂ ຄພ 107:1-4.	21 ກ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. 22 ກ ແອວ 10:20. 23 ກ 2 ນພ 25:7-8;	ອທ 12:39. ຂ ຢຕ 7:26. 24 ກ ແອວ 10:10; 39:19.

ໂດຍປາກຂອງທູດ ເພາະວ່າເວລາຈະມາ ເຖິງແລ້ວ; ແລະ ພວກເຮົາ "ບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າໄວ ປານໃດ. ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ມັນເປັນ ໄປໃນວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຖິດ; ແຕ່ ວ່າມັນຈະຊ້າ ຫລື ໄວພຽງໃດນັ້ນ ຂ້າພະ ເຈົ້າຈະປິຕິຍິນດີໃນເລື່ອງນີ້.

26 ແລະ ມັນຈະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ "ຄົນ ຂອບທໍາ ແລະ ຜູ້ບໍລິສຸດໂດຍປາກຂອງທູດ ໃນເວລາແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະ ອົງ, ເພື່ອໃຫ້ຄໍາເວົ້າຂອງບັນພະບູລຸດຂອງ ພວກເຮົາສໍາເລັດ, ຕາມເລື່ອງທີ່ເຂົາເຈົ້າ ເວົ້າໄວ້ກ່ຽວກັບພຣະອົງ, ຊຶ່ງເປັນໄປຕາມ ວິນຍານແຫ່ງການທໍານາຍຊຶ່ງຢູ່ກັບພວກ ເພິ່ນໃນເວລານັ້ນ.

27 ແລະ ບັດນີ້, ພິມັ້ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າ "ປາດຖະໜາຈາກສ່ວນເລິກທີ່ ສຸດຂອງໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດ້ວຍຄວາມເປັນທ່ວງຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງຈົນ ເຖິງຄວາມເຈັບປວດໃຫ້ພວກທ່ານເຊື່ອຟັງ ຄໍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ປະຖິ້ມບາບຂອງ ພວກທ່ານເຖິດ, ແລະ ຢ່າເລື່ອນວັນແຫ່ງ ການກັບໃຈຂອງພວກທ່ານເລີຍ;

28 ແຕ່ໃຫ້ພວກທ່ານຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເອີ້ນຫາພຣະ ນາມອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ແລະ "ເຝົ້າ ເບິ່ງ ແລະ ອະທິຖານສະເໝີ, ເພື່ອພວກ ທ່ານຈະບໍ່ຖືກ ສໍ້ລ້ວງຈົນເກີນກວ່າທີ່ພວກ ທ່ານຈະອົດທົນໄດ້, ແລະ ຖືກພຣະວິນຍານ ສັກສິດນໍາພາໄປເພື່ອກາຍເປັນຄົນຖ່ອມ ຕົວ, ອ່ອນໂຍນ, ສອນງ່າຍ, ອົດທົນ, ເຕັມ

ໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມອົດກັ້ນ; 29 "ໂດຍມີສັດທາໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ມີ ຄວາມຫວັງວ່າ ພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບຊີວິດ ນິລັນດອນ; ມີ ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກທ່ານສະເໝີ, ເພື່ອພວກ ທ່ານຈະໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນ ທີ່ພັກຂອງພຣະອົງ.

30 ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງ ປະທານການກັບໃຈໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ ດ້ວຍເຖິດ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ເອົາພຣະ ພິໂລດຂອງພຣະອົງລົງມາເທິງພວກທ່ານ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ຖືກມັດດ້ວຍສາຍໂສ້ ແຫ່ງ ນະລົກ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບ ຄວາມເຈັບປວດຈາກ ຄວາມຕາຍເທື່ອທີ ສອງ.

31 ແລະ ແອວມາໄດ້ເວົ້າຂໍ້ຄວາມອື່ນໆ ອີກຢ່າງຍືດຍາວກັບຜູ້ຄົນຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ບັນທຶກ ໄວ້ໃນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້.

ບົດທີ 14

ແອວມາກັບແອມມິວເລັກຖືກຄຸມຂັງ ແລະ ຖືກຂັງນຕີ—ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຖື ແລະ ພຣະຄໍາພີ ອັນສັກສິດຂອງພວກເຂົາຖືກເຜົາດ້ວຍ ໄຟ—ຄົນທີ່ຕາຍຍ້ອນຄວາມເຊື່ອເຫລົ່ານັ້ນຖືກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັບໄວ້ໃນລັດສະໝີ ພາບ—ຝາຄຸກແຍກອອກ ແລະ ພັງລົງ— ແອວມາກັບແອມມິວເລັກຖືກບົດປ່ອຍ, ແລະ ພວກທີ່ກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງພວກເພິ່ນໄດ້ ຖືກຂ້າຕາຍ. ປະມານ 82-81 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

<p>25 ກ 1 ນພ 10:4; 3 ນພ 1:13. 26 ກ ອມ 3:7; ລກ 2:8-11. 27 ກ ມຊຢ 28:3. 28 ກ ຄພ ຍາມ, ຄົນຍາມ; ອະທິຖານ, ການອະທິ</p>	<p>ຖານ, ຄໍາອະທິຖານ. ຂ 1 ກອທ 10:13. ຄ ຄພ ອົດທົນ, ຄວາມ ອົດທົນ; ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ. 29 ກ ແອວ 7:24. ຂ ຄພ 20:31; 76:116.</p>	<p>ຄພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ. ຄ ຄພ 84:24. 30 ກ ຄພ ນະລົກ; ອັບ ປະໂຫຍດ, ຄວາມ ອັບປະໂຫຍດ. ຂ ຄພ ຄວາມຕາຍ ທາງວິນຍານ.</p>
--	---	--

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຫລັງຈາກ ແອວມາ ເວົ້າ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ຈົບ ລົງ ແລ້ວ ຫລາຍຄົນ ໃນ ພວກເຂົາ ໄດ້ເຊື່ອ ຖື ໃນ ຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນ, ແລະ ກັບໃຈ, ແລະ ເລີ່ມຄົ້ນຄວ້າ "ພຣະຄຳພີ.

2 ແຕ່ ວ່າ ຄົນ ສ່ວນ ຫລາຍ ໃນ ພວກ ນີ້ ປາດຖະໜາຈະທຳລາຍແອວມາກັບແອມມິວເລັກ; ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຄຽດ ໃຫ້ແອວມາ, ເພາະ "ຄວາມແຈ່ມແຈ້ງຂອງຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນທີ່ເວົ້າກັບຊີເອສຣອມ; ແລະ ພວກເຂົາເວົ້າອີກວ່າ ແອມມິວເລັກ ະຕົວະພວກເຂົາ ແລະ ໝິ່ນ ປະ ໝາດ ກົດ ໝາຍ ພ້ອມທັງ ທະນາຍ ຄວາມ ແລະ ຜູ້ ຕັດສິນ ຂອງພວກເຂົານຳອີກ.

3 ແລະ ພວກເຂົາຄຽດແຄ້ນໃຫ້ແອວມາກັບ ແອມ ມິວເລັກ; ແລະ ເພາະ ວ່າ ພວກເພິ່ນ ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄຳ ຢ່າງ ແຈ່ມ ແຈ້ງ ພ້ອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງພະຍາຍາມກຳຈັດພວກເພິ່ນຢ່າງລັບໆ.

4 ແຕ່ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຮັດແນວນັ້ນ; ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຈັບ ແລະ ມັດພວກເພິ່ນ ໄວ້ດ້ວຍເຊືອກທີ່ໝິ່ນ, ແລະ ເອົາພວກເພິ່ນ ໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າຜູ້ຕັດສິນຂອງແຜ່ນດິນ.

5 ແລະ ຜູ້ຄົນ ໄດ້ອອກໄປ ເປັນພະຍານພ້ອງພວກເພິ່ນ—ໃຫ້ການວ່າ ພວກເພິ່ນໄດ້ ໝິ່ນ ປະ ໝາດ ກົດ ໝາຍ, ທະນາຍ ຄວາມ, ແລະ ຜູ້ຕັດສິນຂອງແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳວ່າມີພຣະເຈົ້າແຕ່ພຽງອົງດຽວ, ແລະ ວ່າພຣະອົງຈະສົ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງມາໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ແຕ່ວ່າພຣະອົງ ຈະ ບໍ່ ຊ່ວຍ ພວກເຂົາ ໃຫ້ລອດ; ແລະ ຜູ້ຄົນ ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄຳກ່າວ ໂທດ

ແອວມາກັບແອມມິວເລັກຫລາຍແນວ. ບັດນີ້ເລື່ອງລາວໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢູ່ຕໍ່ໜ້າທົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຂອງແຜ່ນດິນ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊີເອສຣອມແປກໃຈໃນຄຳເວົ້າເຫລົ່ານັ້ນ; ແລະ ລາວກໍຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບຄວາມມືດມົວຂອງຈິດໃຈນຳອີກ, ຊຶ່ງລາວພາໃຫ້ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ໂດຍການຕົວະຍົວຂອງລາວ; ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງລາວເລີ່ມ "ທໍລະມານພາຍໃຕ້ ະການສຳນຶກໃນຄວາມຜິດຂອງຕົນເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວເລີ່ມຖືກລ້ອມໄວ້ດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດຂອງນະລົກ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວເລີ່ມຮ້ອງຂໍຕໍ່ຜູ້ຄົນ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າເປັນ "ຄົນຜິດ, ແລະ ພວກເພິ່ນບໍ່ມີມິນທິນຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າເລີຍ. ແລະ ລາວເລີ່ມແກ້ຄຳເວົ້າແທນພວກເພິ່ນນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ເວລາ ນັ້ນ ໄປ; ແຕ່ ວ່າ ຄົນ ທັງ ຫລາຍ ໝິ່ນ ປະ ໝາດ ລາວ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ເຈົ້າຖືກຜິດເຂົ້າສິ່ງແລ້ວບໍ່? ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ຖົ່ມ ນ້ຳ ລາຍ ໃສ່ ລາວ, ແລະ ະຂັບ ໄລ່ ລາວອອກໄປ ຈາກບັນດາພວກເຂົາພ້ອມທັງທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງແອວມາກັບ ແອມມິວເລັກ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຂັບໄລ່ຄົນພວກນັ້ນອອກໄປ, ແລະ ໄດ້ສົ່ງຄົນໄປແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ພວກເຂົາ.

8 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ນຳເອົາເມຍ ແລະ ລູກໆຂອງພວກເຂົາມາໂຮມກັນ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຊື່ອ ຖື ຫລື ຖືກສິດສອນ ໃຫ້ເຊື່ອພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ພວກເຂົາກໍໃຫ້ໂຍນຄົນເຫລົ່ານັ້ນເຂົ້າກອງໄຟ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ນຳເອົາບັນທຶກຂອງພວກເຂົາມາ, ຊຶ່ງປະກອບ ດ້ວຍ ພຣະ ຄຳ ພີ ສັກສິດ

14 1 ກ 2 ກສ 22:8-13.
ຄມພ ພຣະຄຳພີ.
2 ກ ແອວ 12:3-7.

ຂ ແອວ 10:27.
6 ກ ແອວ 15:5.
ຂ ຄມພ ສຳນຶກ,

ຄວາມສຳນຶກ.
7 ກ ແອວ 11:21-37.
ຂ ແອວ 15:1.

ແລະ ໂຍນມັນເຂົ້າໃນກອງໄຟນໍາອີກ, ເພື່ອມັນຈະໄດ້ໄໝ້ ແລະ ພົນາດໄປດ້ວຍໄຟ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ນໍາເອົາແອວມາກັບ ແອມມິວເລັກອອກໄປບ່ອນເຜົາຄົນທີ່ເຊື່ອຖື, ເພື່ອພວກເພິ່ນ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ຄວາມ ພົນາດ ຂອງ ຄົນພວກນັ້ນທີ່ຖືກເຜົາດ້ວຍໄຟ.

10 ແລະ ເວລາ ທີ່ ແອມ ມິວເລັກ ເຫັນຄວາມ ເຈັບ ປວດ ຂອງ ພວກ ແມ່ ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍທີ່ກໍາລັງ ຖືກ ໄຟ ໄໝ້, ລາວກໍມີຄວາມເຈັບປວດຫລາຍ; ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບແອວມາວ່າ: ພວກເຮົາຈະເບິ່ງພາບອັນເປັນຕາຍ້ານນີ້ໄດ້ແນວໃດ? ສະນັ້ນ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເດີນອອກໄປ ແລະ ໃຊ້ "ອໍານາດຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກແປວໄຟເສຍເຖິດ.

11 ແຕ່ ແອວມາ ກ່າວ ກັບ ແອມ ມິວເລັກວ່າ: ພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ບໍ່ຕ້ອງເດີນຂອງຂ້າພະເຈົ້າອອກໄປ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບເອົາພວກເຂົາຂຶ້ນໄປທາພຣະອົງແລ້ວໃນ "ລັດສະໝີ ພາບ; ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຍອມ ໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເພື່ອວ່າ ໃຫ້ຄົນອື່ນໆ ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ກັບ ພວກເຂົາຕາມຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອ ການຕັດສິນ ຊຶ່ງພຣະ ອົງ ຈະ ໃຫ້ ມີກັບພວກເຂົາໃນພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງຈະທຸ່ງທໍາ; ແລະ "ເລືອດຂອງ "ຜູ້ບໍລິສຸດຈະ ຍືນ ເປັນ ພະຍານ ພ້ອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະຮ້ອງຢາງສຸດກໍາລັງເພື່ອພ້ອງພວກເຂົາໃນວັນສຸດທ້າຍ.

12 ແລະ ບັດ ນີ້ ແອມ ມິວເລັກ ເວົ້າ ກັບ ແອວມາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ບາງທີພວກເຂົາອາດຈະເຜົາພວກເຮົາຄືກັນ.

13 ແລະ ແອວມາເວົ້າວ່າ: ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຖິດ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ວຽກງານຂອງພວກເຮົາຍັງບໍ່ທັນສໍາເລັດເທື່ອ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາ ຈະບໍ່ເຜົາພວກເຮົາດອກ.

14 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຮ່າງກາຍຂອງຜູ້ທີ່ຖືກໂຍນເຂົ້າໃນໄຟພ້ອມທັງບັນທຶກ ຊຶ່ງຖືກເຂົ້າໄປພ້ອມກັບພວກເຂົາຖືກໄຟໄໝ້ໝົດແລ້ວ, ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຂອງແຜ່ນດິນ ໄດ້ມາຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າແອວມາກັບ ແອມມິວເລັກ, ຂະນະທີ່ພວກເພິ່ນຖືກມັດ ຢູ່; ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຕົບ ໜ້າ ພວກເພິ່ນດ້ວຍມືຂອງເພິ່ນ ແລະ ເວົ້າກັບພວກເພິ່ນວ່າ: ຫລັງ ຈາກພວກເຈົ້າເຫັນສິ່ງນີ້ແລ້ວ, ພວກເຈົ້າຍັງຈະສັ່ງສອນຜູ້ຄົນພວກນີ້ອີກບໍ່ ຊຶ່ງ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ໂຍນ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ "ທະເລໄຟ ແລະ ມາດ?

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຈົ້າເຫັນວ່າຕົນເອງບໍ່ມີອໍານາດທີ່ຈະຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ທີ່ຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນໄຟນັ້ນ; ທັງພຣະເຈົ້າກໍບໍ່ຊ່ວຍພວກເຂົາທັງໆທີ່ພວກເຂົາມີສັດທາເໝືອນພວກເຈົ້າ. ແລະ ຜູ້ຕັດສິນ ໄດ້ຕົບໜ້າພວກເພິ່ນອີກ, ແລະ ຖາມວ່າ: ພວກເຈົ້າຈະເວົ້າແນວໃດເພື່ອຕົວເອງ?

16 ແລະ ຜູ້ຕັດສິນຜູ້ນີ້ຢູ່ໃນລະບຽບ ແລະ ສັດຊື່ຕໍ່ "ນີຣິ, ຜູ້ຂ້າກິເດໂອນນັ້ນ.

17 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ແອວມາກັບ ແອມມິວເລັກບໍ່ໄດ້ຕອບເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຕົບ ໜ້າ ພວກເພິ່ນອີກ, ແລະ

<p>10 ກ ແອວ 8:30-31. 11 ກ ຄມພ ລັດສະໝີພາບ. ຂ ພສສ 37:8-13; ແອວ 60:13; ຄພ 103:3.</p>	<p>ຄມພ ຍຸດຕິທໍາ, ຄວາມຍຸດຕິທໍາ. ຄ ຄມພ ຕາຍເພາະ ຄວາມເຊື່ອ, ການຕາຍ</p>	<p>ເພາະຄວາມເຊື່ອ. ງ ມຊຍ 17:10. 14 ກ ແອວ 12:17. 16 ກ ແອວ 1:7-15.</p>
--	---	--

ມອບພວກເພິ່ນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ເພື່ອເອົາໄປເຂົ້າຄຸກ.

18 ແລະ ເມື່ອພວກເພິ່ນໄດ້ຖືກສົ່ງເຂົ້າຄຸກໄດ້ສາມມື້, "ພວກທະນາຍຄວາມ, ແລະ ພວກຜູ້ຕັດສິນ, ແລະ ພວກປະໂລຫິດ, ແລະ ພວກຄູສອນຫລາຍຄົນ, ທີ່ມີວິຊາຊີບດຽວກັນກັບນີ້ ໄດ້ເຂົ້າມາໃນຄຸກເພື່ອເບິ່ງພວກເພິ່ນ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສອບຖາມພວກເພິ່ນຫລາຍເລື່ອງແຕ່ພວກເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຕອບຫຍັງເລີຍ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຕັດສິນໄດ້ມາຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເພິ່ນ, ແລະ ຖາມວ່າ: ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຕອບຄໍາຖາມຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້? ພວກເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າມີອໍານາດທີ່ຈະສົ່ງພວກເຈົ້າໃຫ້ຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນກອງໄຟໄດ້? ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ແອວມາກັບແອມມິວເລັກເວົ້າ; ແຕ່ພວກເພິ່ນກໍບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງເລີຍ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກໄປ ແລະ ໄປຕາມທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ກັບຄືນມາອີກໃນມື້ຕໍ່ມາ; ແລະ ຜູ້ຕັດສິນໄດ້ຕົບໜ້າພວກເພິ່ນອີກ. ແລະ ຫລາຍຄົນໄດ້ອອກມາຄືກັນ, ແລະ ຕົບໜ້າພວກເພິ່ນ, ແລະ ຖາມວ່າ: ພວກເຈົ້າຈະຢືນຕັດສິນຜູ້ຄົນພວກນີ້ ແລະ ກ່າວໂທດກົດໝາຍຂອງພວກເຮົາອີກບໍ່? ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າມີອໍານາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນນັ້ນ ແລ້ວເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ຊ່ວຍຕົນເອງໃຫ້ "ຫລຸດພົ້ນໄດ້?"

21 ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຫລາຍເລື່ອງໃນທໍານອງນີ້, ໂດຍທີ່ກັດແຂ້ວ, ແລະ ຖິ້ມນໍ້າລາຍໃສ່ພວກເພິ່ນ, ແລະ ຖາມວ່າ: ພວກເຮົາຈະເປັນແນວໃດເວລາພວກເຮົາອັບປະໂຫຍດ?

22 ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຫລາຍເລື່ອງໃນທໍານອງນີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເພິ່ນຕ່າງໆ ນາໆ; ແລະ ໄດ້ເຍາະເຍີ້ຍພວກເພິ່ນຢູ່ແນວນັ້ນຕັ້ງຫລາຍມື້, ແລະ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ເອົາເຂົ້າເອົານໍ້າໃຫ້ພວກເພິ່ນກິນ ເພື່ອພວກເພິ່ນຈະໄດ້ຫິວເຂົ້າຫິວນໍ້າ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ແກ່ເສື້ອຜ້າຂອງພວກເພິ່ນອອກນໍ້າອີກ ເພື່ອພວກເພິ່ນຈະໄດ້ເປືອຍເປົ່າ; ແລະ ພວກເພິ່ນຖືກມັດໄວ້ດ້ວຍເຊືອກທີ່ໝັ້ນ ແລະ ຖືກຂັງຢູ່ໃນຄຸກ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກພວກເພິ່ນໄດ້ທົນທຸກທໍລະມານຢູ່ຫລາຍມື້ແນວນັ້ນ, (ໃນວັນທີສິບສອງຂອງເດືອນສິບ, ໃນປີທີສິບແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ) ຄືຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນດູແລແຜ່ນດິນອໍາໂມນໄນຮາ ແລະ ຜູ້ສອນ ແລະ ທະນາຍຄວາມຂອງພວກເຂົາຫລາຍຄົນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຄຸກ ຊຶ່ງແອວມາກັບແອມມິວເລັກໄດ້ຖືກມັດໄວ້ດ້ວຍເຊືອກ.

24 ແລະ ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນໄດ້ມາຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເພິ່ນ ແລະ ຕົບໜ້າພວກເພິ່ນອີກ, ແລະ ເວົ້າກັບພວກເພິ່ນວ່າ: ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າມີອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າກໍຄວນຊ່ວຍຕົນເອງໃຫ້ຫລຸດພົ້ນອອກຈາກເຊືອກມັດເຫລົ່ານີ້ແມ່, ເມື່ອນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງຈະເຊື່ອວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທໍາລາຍຜູ້ຄົນພວກນີ້ຕາມຄໍາເວົ້າຂອງພວກເຈົ້າ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຂົາເຈົ້າທັງໝົດໄດ້ເຂົ້າໄປຕົບໜ້າພວກເພິ່ນ, ໂດຍເວົ້າຄວາມດຽວກັນຈົນກະທັ້ງຜູ້ສຸດທ້າຍ; ແລະ ເມື່ອຜູ້ສຸດທ້າຍໄດ້ເວົ້າກັບພວກເພິ່ນແລ້ວ "ອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້

ມາສະຖິດຢູ່ກັບແອວມາກັບແອມມິວເລັກ, ແລະ ທັງສອງໄດ້ລຸກຢືນຂຶ້ນ.

26 ແລະ ແອວມາ ໄດ້ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ, ກ່າວ ວ່າ: ໂອ້ ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ ເອີຍ, ຈະ ໃຫ້ ພວກ ຂ້ານ້ອຍທົນຕໍ່ "ຄວາມທຸກທີ່ສາຫັດມີໄປ ອີກດົນປານໃດ? ໂອ້ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົ່ງ ໄຜດປະທານກຳລັງໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍຕາມ ສັດທາຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ ອັນມີຢູ່ໃນພຣະ ຄຣິດ ຈົນ ເຖິງ ການ ບົດ ປ່ອຍ ດ້ວຍ ເທີນ. ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຊືອກທີ່ມັດຢູ່ ນັ້ນຂາດອອກ; ແລະ ເວລາຜູ້ຄົນເຫັນເຊັ່ນ ນັ້ນ, ກໍເລີ່ມປົບໜີເພາະຄວາມຢ້ານກົວວ່າ ຄວາມພິນາດຈະເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ.

27 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຄວາມ ຢ້ານ ກົວ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ນັ້ນ ໃຫຍ່ ຫລວງທີ່ສຸດ ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ລົ້ມລົງ ຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ແລະ ອອກໄປບໍ່ຮອດປະຕູ ນອກ "ຄຸກຊຳ; ແລະ ເກີດແຜ່ນດິນໄຫວ ຢ່າງໜັກ ແລະ ກຳແພງຄຸກໄດ້ແຍກອອກ ເປັນ ສອງ, ເຮັດໃຫ້ມັນ ພັງ ລົງ ຢູ່ກັບ ພື້ນ ດິນ; ແລະ ຫົວໜ້າຕັດສິນ, ພວກທະນາຍ ຄວາມ, ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ, ແລະ ພວກ ຄູ ສອນທີ່ຕົບໜ້າແອວມາກັບແອມມິວເລັກ ໄດ້ຕາຍໄປເພາະຖືກຫີນທັບ.

28 ແລະ ແອວມາກັບແອມມິວເລັກໄດ້ ອອກມາຈາກຄຸກ, ແລະ ພວກເພິ່ນບໍ່ໄດ້ ຮັບ ບາດ ເຈັບ ຫຍັງ ເລີຍ; ເພາະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານອຳນາດໃຫ້ແກ່ພວກ ເພິ່ນ, ຕາມສັດທາຂອງພວກເພິ່ນທີ່ມີຢູ່ໃນ ພຣະຄຣິດ. ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ຢ່າງອອກ ຈາກຄຸກຢ່າງສະບາຍ; ແລະ ເຊືອກມັດໄດ້ "ຫລຸດອອກຈາກພວກເພິ່ນ; ແລະ ຄຸກໄດ້ ຍຸບລົງກັບພື້ນດິນ, ແລະ ທຸກຄົນຢູ່ພາຍໃນ

ກຳແພງຄຸກໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍໝົດ, ນອກຈາກ ແອວມາກັບແອມມິວເລັກເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ຢ່າງມັ່ງໜ້າເຂົ້າໄປໃນເມືອງ.

29 ບັດນີ້ຝູງຊົນ ໂດຍທີ່ໄດ້ຍິນ ສຽງກົກ ກ້ອງອັນ ໃຫຍ່ຫລວງກໍຟ້າວແລ່ນມາເຕົ້າ ໂຮມກັນເພື່ອຢາກຮູ້ຈັກສາເຫດຂອງມັນ; ແລະ ເວລາ ພວກ ເຂົາ ເຫັນ ແອວມາ ກັບ ແອມມິວເລັກຢ່າງອອກຈາກຄຸກ ແລະ ກຳ ແພງຄຸກພັງລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ພວກເຂົາກໍ ຖືກຄອບງຳດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວຢ່າງໃຫຍ່ ຫລວງ ແລະ ປົບໜີໄປຕໍ່ໜ້າແອວມາກັບ ແອມມິວເລັກ ຄືກັນກັບແມ່ແບ້ກັບລູກອ່ອນ ຂອງມັນ ຫລົບໜີຈາກສິ່ງສອງ ໂຕ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໜີໄປຕໍ່ໜ້າແອວມາກັບແອມ ມິວເລັກແນວນັ້ນ.

ບົດທີ 15

ແອວມາກັບແອມມິວເລັກ ໄປຫາເມືອງໄຊ ດຳ ແລະ ໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກ ຂຶ້ນ—ແອວມາໄດ້ປິ່ນປົວຊີເອສຣອມຜູ້ໄດ້ ເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກ—ຫລາຍຄົນໄດ້ ຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ສາດສະໜາຈັກກໍ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນ—ແອວມາກັບແອມ ມິວເລັກໄດ້ກັບໄປຫາເຊຣາເຮັມລາ. ປະ ມານ 81 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ແອວມາກັບແອມມິວເລັກໄດ້ຮັບພຣະບັນ ຊາໃຫ້ອອກຈາກເມືອງນັ້ນ ແລະ ພວກເພິ່ນ ໄດ້ອອກໄປ ແລະ ມາແວ່ແຜ່ນດິນໄຊດຳ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ບ່ອນນັ້ນພວກເພິ່ນໄດ້ເຫັນຜູ້ ຄົນທັງໝົດທີ່ອອກຈາກແຜ່ນດິນ "ອຳໂມນ ໂນຮາ, ຊຶ່ງພວກເຂົາຖືກ ຂັບໄລ່ໜີ ແລະ

<p>26 ກ ຢາບ 5:10–11; ມຊຢ 17:10–20; ຄພ 121:7–8.</p>	<p>27 ກ ກຈກ 16:26; ອທ 12:13. 28 ກ ຢຄ 4:6;</p>	<p>3 ນພ 28:19–22. 15 1 ກ ແອວ 16:2–3, 9, 11. ຂ ແອວ 14:7.</p>
--	---	---

ຖືກແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່, ເພາະພວກເຂົາເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງແອວມາ.

2 ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ເລົ່າໃຫ້ພວກເຂົາຟັງເຖິງເລື່ອງທັງໝົດທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບ ັມເຍ ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເລື່ອງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບຕົວພວກເພິ່ນເອງນຳອີກ ແລະ ເຖິງ ະອຳນາດແຫ່ງການບົດປ່ອຍຂອງພວກເພິ່ນ.

3 ແລະ ຊີເອສຣອມໄດ້ນອນໄຂ້ຢູ່ທີ່ໄຊດຳດ້ວຍໄຂ້ຄົງຮ້ອນ, ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນເພາະຄວາມຍາກລຳບາກທີ່ສຸດໃນຈິດໃຈຂອງລາວເນື່ອງຈາກ ັຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງລາວເອງ, ເພາະລາວຄິດວ່າແອວມາກັບແອມມິວເລັກໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ; ແລະ ຄິດວ່າພວກເພິ່ນຖືກຂ້າຕາຍເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງລາວ. ແລະ ບາບອັນໃຫຍ່ຫລວງນີ້ກັບບາບອື່ນໆຫລາຍຢ່າງຂອງລາວໄດ້ທໍລະມານຈິດໃຈຂອງລາວຈົນກາຍເປັນຄວາມເຈັບປວດຢ່າງໜັກທີ່ປິ່ນປົວບໍ່ໄດ້; ສະນັ້ນລາວຈຶ່ງຮ້ອນຮົນດ້ວຍຄວາມຮ້ອນທີ່ລຸກເປັນໄຟ.

4 ບັດນີ້, ເວລາລາວໄດ້ຍິນວ່າແອວມາກັບແອມມິວເລັກຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໄຊດຳ, ໃຈຂອງລາວເລີ່ມມີກຳລັງຂຶ້ນ; ແລະ ລາວໄດ້ສົ່ງຂ່າວໄປຫາພວກເພິ່ນທັນທີ ໂດຍປາດຖະໜາໃຫ້ພວກເພິ່ນມາຫາລາວ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເພິ່ນໄດ້ໄປທັນທີ ໂດຍເຊື່ອໃນຂ່າວທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ຮັບ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຫາຊີເອສຣອມ; ແລະ ໄດ້ພົບລາວກຳລັງນອນຢູ່ເທິງຕຽງ, ເຈັບປ່ວຍຢູ່, ລາວໄດ້ລົດກຳລັງດ້ວຍໄຂ້ຄົງຮ້ອນ; ແລະ ຈິດໃຈຂອງລາວເຈັບປວດທີ່ສຸດຍ້ອນຄວາມ

ຊົ່ວຮ້າຍຂອງຕົນເອງ; ແລະ ເມື່ອລາວເຫັນພວກເພິ່ນ ລາວໄດ້ເດີມືອກໄປ ແລະ ວົງວອນພວກເພິ່ນໃຫ້ປິ່ນປົວລາວ.

6 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືແອວມາໄດ້ຈັບມືລາວ, ແລະ ຖາມວ່າ: ເຈົ້າ ັເຊື່ອໃນອຳນາດຂອງພຣະຄຣິດອັນຈະນຳໄປສູ່ຄວາມລອດບໍ່?

7 ແລະ ລາວຕອບ ແລະ ເວົ້າວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ານ້ອຍເຊື່ອຖືໃນຄຳເວົ້າທັງໝົດທີ່ທ່ານໄດ້ສຶດສອນ.

8 ແລະ ແອວມາເວົ້າວ່າ: ຖ້າຫາກເຈົ້າເຊື່ອໃນການໄຖ່ຂອງພຣະຄຣິດ ເຈົ້າກໍຈະ ັຫາຍດີໄດ້.

9 ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ານ້ອຍເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງພວກທ່ານ.

10 ແລະ ຈາກນັ້ນແອວມາຈຶ່ງຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ກ່າວວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ, ຈົ່ງມີເມດຕາຕໍ່ຄົນຜູ້ນີ້ດ້ວຍເຖິດ, ແລະ ຈົ່ງ ັປິ່ນປົວລາວຕາມສັດທາຂອງລາວທີ່ມີຕໍ່ພຣະຄຣິດ.

11 ແລະ ເມື່ອແອວມາເວົ້າຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຊີເອສຣອມກໍ ັຜູດລຸກຂຶ້ນ, ແລະ ເລີ່ມຍ່າງໄປ; ແລະ ເລື່ອງນີ້ເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ແປກປະຫລາດໃຈຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງແກ່ຜູ້ຄົນທັງປວງ; ແລະ ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໄຊດຳ.

12 ແລະ ແອວມາໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ຊີເອສຣອມໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ນັບແຕ່ເວລານັ້ນໄປ ລາວໄດ້ເລີ່ມສົ່ງສອນຜູ້ຄົນ.

13 ແລະ ແອວມາໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນໄຊດຳ, ແລະ

<p>2ກ ແອວ 14:8-14. ຂ ແອວ 14:28. 3ກ ແອວ 14:6-7.</p>	<p>6ກ ມຣກ 9:23. 8ກ ຄມພ ປິ່ນປົວ, ການປິ່ນປົວ. 10ກ ມຣກ 2:1-12.</p>	<p>11ກ ກຈກ 3:1-11.</p>
--	---	------------------------

ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ ແລະ ຄູສອນໄວ້ໃນ ແຜ່ນດິນ, ເພື່ອໃຫ້ບັບຕິສະມາຜູ້ໃດກໍຕາມ ທີ່ປາດຖະໜາຈະຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໄດ້ ມີຫລາຍຄົນ; ເພາະພວກເຂົາໄດ້ມາຈາກ ທຸກພາກພື້ນ ໂດຍອ້ອມຮອບເມືອງໄຊດໍາ, ແລະ ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ.

15 ແຕ່ສໍາລັບຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອໍາໂມນ ໄນຮານັ້ນ, ພວກເຂົາຍັງເປັນຜູ້ຄົນທີ່ມີໃຈ ແຂງກະດ້າງ ແລະ ແຂງຄໍຢູ່; ແລະ ພວກ ເຂົາບໍ່ໄດ້ກັບໃຈເລີຍຈາກບາບຂອງພວກ ເຂົາ, ອ້າງວ່າອໍານາດທັງໝົດຂອງແອວມາ ກັບ ແອມມິວເລັກມາຈາກມານ; ເພາະວ່າ ພວກມີວິຊາຊີບດຽວກັນກັບ ກໍມີຮໍບໍ່ເຊື່ອຖື ໃນການກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກເຂົາ.

16 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ສ່ວນ ແອວມາກັບ ແອມມິວເລັກນັ້ນ, ໂດຍ ທີ່ແອມມິວເລັກໄດ້ ັປະຖິ້ມຄໍາຂອງລາວ, ແລະ ເງິນ, ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຄ່າທັງໝົດຂອງ ລາວ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ອໍາໂມນ ໄນ ຮາ ເພື່ອ ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ລາວຖືກ ະປະຕິເສດ ໂດຍຜູ້ທີ່ເປັນໝູ່ເພື່ອນ ແລະ ໂດຍ ບິດາ ຂອງ ລາວ ແລະ ໂດຍ ຍາດ ພີ່ ນ້ອງຂອງລາວ;

17 ສະນັ້ນ, ຫລັງຈາກແອວມາໄດ້ສະຖາ ປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນທີ່ໄຊດໍາແລ້ວ, ໂດຍທີ່ເຫັນ ການຍົກເລີກອັນໃຫຍ່ຫລວງ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ເຫັນ ຜູ້ຄົນ ຍົກ ເລີກ ຄວາມ ທະນົງໃຈ, ແລະ ເລີ່ມ ະຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເລີ່ມມາຊຸມນຸມກັນຢູ່

ບ່ອນ ລີ້ໄພ ຂອງ ພວກເຂົາ ເພື່ອ ັນະມັດ ສະການພຣະເຈົ້າຕໍ່ໜ້າແທ່ນບູຊາ, ູ່ເບິ່ງ ແລະ ອະທິຖານຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ລອດ ພົ້ນ ຈາກ ຊາຕານ, ແລະ ຈາກ ັຄວາມຕາຍ, ແລະ ຈາກຄວາມ ພິນາດ—

18 ບັດນີ້ຄືກັນກັບຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າໄວ້, ໂດຍທີ່ ແອວມາ ເຫັນ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ທັງ ໝົດ ແລ້ວ, ສະນັ້ນ ເພິ່ນ ຈິ່ງ ພາ ແອມ ມິວເລັກ ຂ້າມມາຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ພາລາວໄປເຮືອນຂອງຕົນ, ແລະ ໄດ້ປະ ຕິບັດກັບລາວໃນຄວາມຍາກລໍາບາກຂອງ ລາວ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ລາວເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໃນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

19 ແລະ ບິທີສືບຂອງການບົກຄອງຂອງ ຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ສິ້ນສຸດ ລົງດັ່ງນີ້.

ບົດທີ 16

ຊາວ ເລມັນ ທໍາ ລາຍ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ອໍາໂມນ ໄນຮາ—ໂຊຣໍານໍາພາຊາວນີໄຟເພື່ອເອົາ ໄຊຊະນະຊາວ ເລມັນ—ແອວມາກັບ ແອມ ມິວເລັກ ແລະ ຜູ້ອື່ນໆສັ່ງສອນພຣະຄໍາ— ພວກເພິ່ນສິດສອນວ່າ ຫລັງຈາກການພື້ນ ຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງແລ້ວ ພຣະຄຣິດ ຈະມາປະກົດຕໍ່ຊາວນີໄຟ. ປະມານ 81-77 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນບິທີ ສືບເອັດແຫ່ງການບົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູ ແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໃນວັນທີຫ້າຂອງເດືອນ

15ກ ແອວ 1:2-15.
16ກ ລກ 14:33;
ແອວ 10:4.
ຂ ຄມພ ຂົ່ມເຫັງ,
ການຂົ່ມເຫັງ.

17ກ ແອວ 16:21.
ຂ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ,
ຄວາມຖ່ອມຕົນ.
ຄ ຄມພ ນະມັດສະການ.
ງ ຄມພ ຍາມ, ຄົນຍາມ;

ອະທິຖານ, ການອະທິ
ຖານ, ຄໍາອະທິຖານ.
ຈ ຄມພ ຄວາມຕາຍ
ທາງວິນຍານ.

ສອງ, ມັນມີສັນຕິສຸກທີ່ສຸດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ເຊຣາເຮັມລາ, ບໍ່ມີສິ່ງຄາມ ແລະ ການຂັດ ແຍ້ງກັນຕັ້ງຫລາຍປີຈົນເຖິງວັນທີຫ້າຂອງ ເດືອນສອງ, ໃນປີທີສິບເອັດຈຶ່ງມີສຽງຮ້ອງ ປາວເລື່ອງສົງຄາມທີ່ໄດ້ຍິນ ໄປທົ່ວແຜ່ນ ດິນ.

2 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ກອງ ທັບ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ຍົກເຂົ້າມາທາງດ້ານ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງກັນດານໃນຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນ, ຈົນກະທັ້ງເຂົ້າໄປໃນເມືອງ "ອໍາໂມນ ໂນ ຮາ, ແລະ ເລີ່ມຂ້າຜູ້ຄົນ ແລະ ທໍາລາຍຕົວ ເມືອງ.

3 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ, ກ່ອນທີ່ຊາວນິໄຟຈະລວມກຳລັງທະຫານ ໃຫ້ພຽງພໍທີ່ຈະຂັບໄລ່ພວກສັດຕູອອກຈາກ ແຜ່ນດິນໄປ, ພວກສັດຕູກໍໄດ້ "ທໍາລາຍຜູ້ ຄົນທີ່ຢູ່ໃນເມືອງອໍາໂມນໂນຮາກ່ອນແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ທໍາລາຍບາງຄົນທີ່ຢູ່ຮອບຊາຍ ແດນ ໂນອານໍາອີກ, ແລະ ໄດ້ຈັບຄົນອື່ນໆ ໄປເປັນຊະເລີຍເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນດານ.

4 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ ນິໄຟປາດຖະໜາຈະໄດ້ຄົນຜູ້ທີ່ຖືກຈັບໄປ ເປັນຊະເລີຍໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຂອງ ພວກເຂົາກັບຄືນມາ.

5 ສະນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຫົວ ໜ້ານາຍທະຫານເບິ່ງແຍງກອງທັບຊາວ ນິໄຟ, (ແລະ ຊື່ລາວວ່າ ໂຊຣໍາ, ແລະ ລາວ ມີລູກຊາຍສອງຄົນ, ລີໄຮ ແລະ ເອຣາ)— ບັດນີ້ໂຊຣໍາກັບລູກຊາຍທັງສອງຂອງລາວ ຮູ້ຈັກວ່າ ແອວມາເປັນມະຫາປະໂລຫິດດູ ແລສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ຍິນ ວ່າ ເພິ່ນມີວິນຍານແຫ່ງການທໍານາຍຢູ່ ນໍາ, ສະນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ໄປຫາເພິ່ນໂດຍ

ປາດຖະໜາຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະພໍພຣະໂທຫລີບໍ່ທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປ ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເພື່ອຊອກຫາພີ່ ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ຖືກຊາວເລມັນຈັບ ໄປເປັນຊະເລີຍນັ້ນ.

6 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ແອວມາໄດ້ "ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວ ກັບເລື່ອງນີ້. ແລະ ແອວມາກັບຄືນມາ ແລະ ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນ ຈະຂ້າມແມ່ນໍ້າຊີໂດນທາງດ້ານໃຕ້ຂອງ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງກັນ ດານ, ຖັດ ຂຶ້ນ ໄປທາງ ຊາຍ ແດນ ຂອງ ແຜ່ນດິນ ແມນທາຍ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ບ່ອນນັ້ນພວກເຈົ້າຈະເຫັນພວກ ເຂົາທາງຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນໍ້າຊີໂດນ, ແລະ ບ່ອນນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບົດປ່ອຍ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ ຊຶ່ງຖືກຊາວເລມັນ ຈັບໄປເປັນຊະເລີຍ.

7 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໂຊຣໍາກັບລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ຂ້າມແມ່ ນໍ້າຊີໂດນໄປພ້ອມກັບກອງທັບທະຫານ ຂອງລາວ, ແລະ ເດີນທັບກາຍຊາຍແດນ ແມນທາຍ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງກັນ ດານ ທາງດ້ານໃຕ້ ຊຶ່ງຢູ່ທາງຕາເວັນອອກຂອງ ແມ່ນໍ້າຊີໂດນ.

8 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າໂຈມຕີກອງທັບ ຊາວເລມັນ, ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ກະຈັດ ກະຈາຍໄປ ແລະ ຖືກຂັບໄລ່ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນ ແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ ເອົາພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາທີ່ຖືກຊາວເລມັນ ຈັບໄປເປັນຊະເລີຍນັ້ນຄືນມາ, ແລະ ບໍ່ມີ ຜູ້ໃດຫາຍສາບສູນໄປເລີຍສໍາລັບຜູ້ທີ່ຖືກ ຈັບໄປເປັນຊະເລີຍນັ້ນ. ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງ ພວກເຂົາກໍໄດ້ພາພວກເຂົາກັບຄືນໄປຫາ ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາຕາມເດີມ.

9 ແລະ ປີທີສິບເອັດຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້, ໂດຍທີ່ຊາວເລມັນຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກແຜ່ນດິນ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງອໍາໂມນໄນຮາຖືກ⁹ທໍາລາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊາວອໍາໂມນໄນຮາທຸກຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ຖືກ¹⁰ທໍາລາຍໝົດ, ພ້ອມທັງເມືອງໃຫຍ່ຂອງພວກເຂົານໍາອີກ, ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າພຣະເຈົ້າຈະທໍາລາຍບໍ່ໄດ້, ເພາະຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງມັນ.

10 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນມື້¹¹ ດຽວເທົ່ານັ້ນກໍເຫລືອພຽງແຕ່ຄວາມວ່າງເປົາ; ແລະ ຊາກສົບຖືກໝາ ແລະ ສັດປ່າໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານສຶກກິນ.

11 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຕໍ່ມາຫລາຍມື້ຊາກສົບຂອງພວກເຂົາຍັງກອງກັນຢູ່ໃນຜືນແຜ່ນດິນໂລກນັ້ນ, ແລະ ຖືກປົກຄຸມໄປດ້ວຍສິ່ງຂອງບາງໆ ແລະ ກິ່ນຂອງມັນຮຸນແຮງທີ່ສຸດຈົນວ່າຜູ້ຄົນບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄປເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນອໍາໂມນໄນຮາເປັນເວລາຫລາຍປີ. ມັນຈຶ່ງມີຊື່ວ່າແຜ່ນດິນຮ້າງຂອງຊາວນີຣໍ; ເພາະວ່າຄົນພວກນັ້ນມີອາຊີບດຽວກັນກັບ¹² ນີຣໍຜູ້ຖືກຂ້າຕາຍ ແລະ ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາໄດ້ຮ້າງເປົ່າ.

12 ແລະ ຊາວເລມັນບໍ່ໄດ້ມາກໍ່ສົງຄາມກັບ ຊາວນີໄຟອີກຈົນ ເຖິງປີທີສິບສີ່ແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລະຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ. ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟມີສັນຕິສຸກຕິດຕໍ່ກັນທົ່ວແຜ່ນດິນເປັນເວລາສາມປີດັ່ງນີ້.

13 ແລະ ແອວມາກັບ ແອມມິວເລັກ ໄດ້ອອກໄປສັ່ງສອນເລື່ອງການກັບໃຈໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນໃນ¹⁴ ພຣະວິຫານ, ແລະ ໃນບ່ອນລີ້

ໄພ, ແລະ ໃນ¹⁵ ທໍາມະສາລາຂອງພວກເຂົານໍາອີກ, ຊຶ່ງຖືກສ້າງໄວ້ຕາມແບບຂອງຊາວຢິວ.

14 ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ຍອມຮັບຄໍາເວົ້າຂອງພວກເພິ່ນ, ພວກເພິ່ນກໍໄດ້ໃຫ້ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ພວກເຂົາຕໍ່ໄປໂດຍ¹⁶ ບໍ່ເຫັນແກ່ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ.

15 ແລະ ແອວມາກັບແອມມິວເລັກ ແລະ ຄົນອີກຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້ຮັບເລືອກເພື່ອເຮັດວຽກງານ ໄດ້ອອກໄປດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອສັ່ງສອນພຣະຄໍາທົ່ວແຜ່ນດິນ. ແລະ ການສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຈຶ່ງກວ້າງຂວາງທົ່ວແຜ່ນດິນທຸກພາກພື້ນໂດຍອ້ອມຮອບ, ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງຊາວນີໄຟ.

16 ແລະ¹⁷ ບໍ່ມີຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບໃນບັນດາພວກເຂົາ; ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖອກເທພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງລົງມາທົ່ວແຜ່ນດິນ ເພື່ອຕຽມຈິດໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດ, ຫລື ເພື່ອຕຽມ¹⁸ ຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາເພື່ອຮັບພຣະຄໍາ ຊຶ່ງຈະສິດສອນໃນບັນດາພວກເຂົາໃນເວລາແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ—

17 ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ດີ້ດ້ານຕໍ່ພຣະຄໍາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເປັນຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຖື, ແລະ ໄປຫາຄວາມພິນາດ, ແຕ່ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບພຣະຄໍາດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີ, ແລະ ຄືກັນກັບ¹⁹ ກິ່ງງ່າທີ່ຖືກຕໍ່ເຂົ້າກັບ²⁰ ແນວອະຍະກຸ່ນແທ້ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນ²¹ ທີ່ພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

18 ບັດນີ້²² ພວກປະໂລຫິດເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງ

<p>9 ກ ແອວ 8:16; 9:18-24; ມມ 6:15-22. ຂ ແອວ 25:1-2. 10 ກ ແອວ 9:4. 11 ກ ແອວ 1:15; 24:28-30. 13 ກ 2 ນຟ 5:16.</p>	<p>ຂ ແອວ 21:4-6, 20. 14 ກ ແອວ 1:30. 16 ກ ມຊຢ 18:19-29; 4 ນຟ 1:3. ຂ ຄມພ ທິວໃຈທີ່ຊອກຊ້າ. 17 ກ ຢຄ 5:24.</p>	<p>ຂ ຄມພ ສວນອະຍະກຸ່ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຄ ແອວ 12:37; 13:10-13. 18 ກ ແອວ 15:13.</p>
--	---	--

ໄດ້ອອກໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນໄດ້ສັ່ງສອນໂທດຂອງການເວົ້າຕົວະ, ແລະ ການຫລອກລວງ, ແລະ ການອິດສາບັງບຽດ, ແລະ ການຜິດຖຽງກັນ, ແລະ ການມີເຈດຕະນາຮ້າຍ, ແລະ ການໝິ່ນປະໝາດ, ແລະ ການຂີ້ລັກມັກສົກ, ການໂຈນລະກຳ, ການບຸ້ນຈີ້, ການຄາດຕະກຳ, ການຫລິ້ນຊູ້, ແລະ ກິເລດຕັນຫາທຸກຢ່າງ, ໂດຍຮ້ອງບອກວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຄວນມີເລີຍ—

19 ໂດຍສິດສອນເຖິງສິ່ງຈະຕ້ອງມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້ານີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍສິດສອນເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ການຮັບທຸກທໍລະມານ ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ.

20 ແລະ ຫລາຍຄົນໄດ້ສອບຖາມກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ທີ່ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດມາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກສິດສອນວ່າພຣະອົງຈະປະກົດຕໍ່ພວກເຂົາ ທີ່ຫລັງຈາກການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ; ແລະ ສິ່ງນີ້ຜູ້ຄົນກໍໄດ້ຍິນດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ ແລະ ດີໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ.

21 ແລະ ບັດນີ້ຫລັງຈາກໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນທົ່ວແຜ່ນດິນແລ້ວ—ໂດຍມີ ກໍາໄຊຊະນະເໜືອມານ, ແລະ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກສັ່ງສອນໃນຄວາມບໍລິສຸດທົ່ວແຜ່ນດິນ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖອກເທພຣະພອນຂອງພຣະອົງລົງມາເທິງຜູ້ຄົນ—ປີທີສິບສີ່ແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລ່ຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

ເລື່ອງລາວຂອງພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ, ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດບໍ່ຍອມຮັບສິດທິຂອງຕົນເພື່ອປົກຄອງອານາຈັກເພາະພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນນີໂຟເພື່ອສັ່ງສອນຊາວເລມັນ; ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ການບົດປ່ອຍຂອງພວກເຂົາ—ຕາມບັນທຶກຂອງແອວມາ.

ມີຢູ່ໃນບົດທີ 17 ຈົນເຖິງບົດທີ 27.

ບົດທີ 17

ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາມີວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ ແລະ ການເປີດເຜີຍ—ພວກເຂົາໄດ້ແຍກກັນໄປຫລາຍເສັ້ນທາງເພື່ອປະກາດພຣະຄຳແກ່ຊາວເລມັນ—ອຳໂມນໄປຫາແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນ ແລະ ກາຍເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດລາໂມໄນ—ອຳໂມນປົກປັກຮັກສາຝູງແກະຂອງກະສັດ ແລະ ໄດ້ເຂັ້ມຂ້າສັດຕູຂອງລາວທີ່ນຳຊີບັດ. ຂໍ້ທີ 1-3, ປະມານ 77 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.; ຂໍ້ທີ 4, ປະມານ 91-77 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.; ແລະ ຂໍ້ທີ 5-39, ປະມານ 91 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືໃນຂະນະທີ່ແອວມາກຳລັງເດີນທາງອອກຈາກແຜ່ນດິນກີເດໂອນໄປທາງໃຕ້, ໄປຫາແຜ່ນດິນແມນທາຍຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນມີຄວາມແປກປະຫລາດໃຈຫລາຍ, ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ພົບເຫັນ ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາທີ່ກຳລັງເດີນທາງມຸ້ງໜ້າໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.

<p>18 ຂ ຄມພ ຫລອກລວງ, ການຫລອກລວງ, ຄວາມຫລອກລວງ. 8 ຄມພ ອິດສາ. 19 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—</p>	<p>ການທຳນາຍກ່ຽວກັບການກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. 20 ກ 2 ນພ 26:9;</p>	<p>3 ນພ 11:7-14. 2 ນພ 12:4-6. 21 ກ ແອວ 15:17. 17 ກ ກ ແອວ 27:16. 2 ມຊຢ 27:34.</p>
--	---	--

2 ບັດນີ້ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາມີໄດ້ຢູ່ກັບແອວມາໃນເວລາທີ່ທູດມາປະກົດຕໍ່ເພິ່ນ ກໍເທື່ອທຳອິດ; ສະນັ້ນ ແອວມາຈຶ່ງມີຄວາມປະຕິຮັບດີຢ່າງຍິ່ງທີ່ໄດ້ພົບກັບອ້າຍນ້ອງຂອງເພິ່ນ; ແລະ ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເພິ່ນມີຄວາມສຸກທີ່ສຸດແມ່ນເຂົາເຈົ້າຍັງເປັນອ້າຍນ້ອງໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເພິ່ນຢູ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ໝັ້ນຄົງຫລາຍຂຶ້ນໃນຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ; ເພາະເຂົາເຈົ້າເປັນຄົນມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກຊຶ້ງ ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ ຮູ້ຄວາມພຣະຄຳພີຢ່າງພາກພຽນ, ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.

3 ແຕ່ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ; ເຂົາເຈົ້າຍອມຕົນໃນການ ກະທຳ ທີ່ຖາມ, ແລະ ການ ຖືສິນອິດເຂົ້າຫລາຍທີ່ສຸດ; ສະນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງມີວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ, ແລະ ວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍຢູ່ນຳ, ແລະ ເວລາເຂົາເຈົ້າ ສິດສອນ, ເຂົາເຈົ້າກໍສິດສອນດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ.

4 ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສິດສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າມາເປັນເວລາສິບສີ່ປີຢູ່ໃນບັນດາຊາວເລມັນ, ໄດ້ຮັບ ກໍຄວາມສຳເລັດຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນ ການນຳພາຫລາຍຄົນມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍອຳນາດແຫ່ງການເວົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ ໄດ້ນຳເອົາຫລາຍຄົນມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າແທ່ນບູຊາຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອເອົັນຫາພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ແລະ ສາລະພາບບາບຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະອົງ.

5 ບັດນີ້ ມີຄືສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບເຂົາເຈົ້າໃນການເດີນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເພາະເຂົາເຈົ້າໄດ້ມີຄວາມທຸກ; ເຂົາເຈົ້າໄດ້ທົນມາຫລາຍ, ທັງທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ທາງຈິດໃຈ, ເປັນຕົ້ນວ່າຄວາມອິດຫວັດ, ຄວາມອິດເມື່ອຍ, ແລະ ກໍເຮັດວຽກໜັກທາງວິນຍານນຳອີກ.

6 ບັດນີ້ ມີຄືການເດີນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ: ໂດຍທີ່ໄດ້ ກໍອາລາຈາກໂມໄຊຢາບິດາຂອງເຂົາເຈົ້າ ໄປໃນປີທຳອິດຂອງຜູ້ຕັດສິນ; ໂດຍ ບໍ່ຍອມຮັບລາຊາອານາຈັກຊຶ້ງບິດາຂອງຕົນປາດຖະໜາຈະມອບໃຫ້, ແລະ ມີກໍເປັນເຈດຕະນາຂອງຜູ້ຄົນນຳອີກ;

7 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາໄປ, ແລະ ໄດ້ເອົາດາບຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຄັນທະນູຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ລູກທະນູຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ກະຕຸນຂອງເຂົາເຈົ້າ; ແລະ ສິ່ງນີ້ເຂົາເຈົ້າເຮັດໄປເພື່ອຈະໄດ້ຫາອາຫານມາລ້ຽງຕົນເອງໃນລະຫວ່າງທີ່ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

8 ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານພ້ອມດ້ວຍຄົນຈຳນວນໜຶ່ງຊຶ່ງເຂົາເຈົ້າໄດ້ເລືອກໄວ້, ຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟ, ເພື່ອສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຊາວເລມັນ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເດີນທາງໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຫລາຍມື້, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ກໍອະທິຖານຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

<p>2 ກ ມຊຍ 27:11-17. ຂ ຄມພ ພຣະຄຳພີ.</p> <p>3 ກ ຄມພ ຖືສິນອິດເຂົ້າ, ການຖືສິນອິດເຂົ້າ; ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. ຂ ຄມພ ສອນ, ຜູ້ສອນ,</p>	<p>ຄູສອນ—ການສອນດ້ວຍພຣະວິນຍານ.</p> <p>4 ກ ແອວ 29:14. ຂ ຄມພ ວຽກງານເຜີຍແຜ່. ຄ ຄມພ ສາລະພາບ, ການສາລະພາບ. 5 ກ ແອວ 8:10.</p>	<p>6 ກ ມຊຍ 28:1, 5-9. ຂ ມຊຍ 29:3. 9 ກ ແອວ 25:17. ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.</p>
--	---	--

ປະທານສ່ວນໜຶ່ງຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງໃຫ້ໄປນຳ ແລະ ສະຖິດຢູ່ກັບເຂົາເຈົ້າ, ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນ ສີເຄື່ອງມືໃນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້, ເພື່ອຈະໄດ້ນຳພາຊາວເລມັນຜູ້ເປັນພິນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ, ໃຫ້ມາຮູ້ເລື່ອງຄວາມຕ້ອຍຕໍ່າຂອງ ິຣິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

10 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະເດັດມາ ”ຍັງມຸຍາມເຂົາເຈົ້າດ້ວຍ ສີພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າດັ່ງນີ້: ຈົ່ງ ິສະບາຍໃຈເຖິດ. ແລະ ເຂົາເຈົ້າກໍສະບາຍໃຈ.

11 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າອີກວ່າ: ຈົ່ງ ອອກໄປ ໃນບັນດາຊາວເລມັນພິນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ສະຖາປະນາຄຳຂອງເຮົາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງ ”ອົດທົນໃນຄວາມອົດກັ້ນ ແລະ ຄວາມທຸກເພື່ອພວກເຈົ້າຈະໄດ້ສະແດງຕົວຢ່າງອັນດີໃນເຮົາອອກມາໃຫ້ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນເຫັນ, ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າເປັນເຄື່ອງມືໃນພຣະທັດຂອງເຮົາ ເພື່ອຈິດວິນຍານຫລາຍດວງຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃຈຂອງພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ, ແລະ ຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບເຂົາເຈົ້າເກີດຄວາມກ້າຫານຂຶ້ນເພື່ອຈະອອກໄປຫາຊາວເລມັນ ເພື່ອປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ພວກເຂົາ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ

ເຂົາເຈົ້າໄປຮອດຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນຂອງຊາວເລມັນນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າກໍໄດ້ ”ແຍກຍ້າຍກັນໄປ, ໂດຍໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ພົບກັນອີກຫລັງຈາກການ ິເກັບກຸ່ວຂອງເຂົາເຈົ້າສິ້ນສຸດລົງ; ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຄິດວ່າວຽກງານທີ່ເຂົາເຈົ້າເຮັດເປັນວຽກງານອັນສຳຄັນ.

14 ແລະ ມັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ້ງ, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຍອມຮັບວຽກງານທີ່ຈະສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຄົນ ”ປາ ແລະ ແຂງກະດ້າງ ແລະ ປາເຖື່ອນ; ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນທີ່ເບີກບານໃນການຄາດຕະກຳ, ໂຈນລະກຳ, ແລະ ບຸ້ນຈີ້ຊາວນີໄຟ; ແລະ ໃຈຂອງພວກເຂົາໝັກໝູ່ນຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າ, ຫລື ຢູ່ກັບຄຳ ແລະ ເງິນ, ແລະ ຫີນທີ່ມີຄ່າ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຍັງພະຍາຍາມຫາສິ່ງຂອງເຫລົ່ານີ້ມາດ້ວຍການຄາດຕະກຳ ແລະ ການບຸ້ນຈີ້, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ຕ້ອງເຮັດວຽກເພື່ອມັນດ້ວຍມືຂອງຕົນເອງ.

15 ພວກເຂົາຈຶ່ງເປັນຄົນຂີ້ຄ້ານມັກງ່າຍແບບນີ້, ຊຶ່ງສ່ວນຫລາຍໄດ້ກາບໄຫວ້ຮູບບູຊາ, ແລະ ”ຄວາມສາບແຂ່ງຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຕົກຢູ່ກັບພວກເຂົາ ເພາະວ່າ ິຣິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາທັງໆທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍື່ນຄຳສັນຍາມາໃຫ້ພວກເຂົາແລ້ວ ໃນເງື່ອນໄຂຂອງການກັບໃຈ.

16 ສະນັ້ນ, ສິ່ງນີ້ຈຶ່ງ ”ເປັນເຫດໃຫ້ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາຍອມຮັບວຽກງານອັນນີ້, ເພື່ອວ່າບາງທີເຂົາເຈົ້າອາດຈະໄດ້ນຳພາພວກເຂົາມາສູ່ການກັບໃຈໄດ້; ເພື່ອ

<p>9 ຂ ມຊຢ 23:10; ແອວ 26:3. ຄ ແອວ 3:10-12. 10 ກ ຄພ 5:16. ຂ ຄພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.</p>	<p>ຄ ແອວ 26:27. 11 ກ ແອວ 20:29. ຄພ ອົດທົນ, ຄວາມອົດທົນ. 13 ກ ແອວ 21:1. ຂ ມຫ 9:37.</p>	<p>14 ກ ມຊຢ 10:12. 15 ກ ແອວ 3:6-19; 3 ນພ 2:15-16. ຂ ແອວ 9:16-24; 18:5. 16 ກ ມຊຢ 28:1-3.</p>
---	--	---

ເຂົາເຈົ້າອາດຈະນໍາພາພວກເຂົາມາຮູ້ຈັກ ເຖິງແຜນແຫ່ງການໄຖ່.

17 ສະນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ແຍກຍ້າຍກັນ ໄປ, ແລະ ອອກໄປໃນບັນດາຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ໂດຍລໍາພັງຕາມພຣະຄໍາ ແລະ ອໍານາດ ຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ.

18 ແຕ່ອໍາໂນນ ໂດຍທີ່ເປັນຫົວໜ້າຂອງ ເຂົາເຈົ້າ, ຫລື ຕາມຈິງແລ້ວ ລາວ ໄດ້ປະ ຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ລາວກໍໄດ້ອໍາລາຈາກເຂົາເຈົ້າໄປຫລັງຈາກ ທີ່ໃຫ້ພອນຕາມໜ້າທີ່ຂອງໃຜລາວ, ໂດຍ ໃຫ້ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ຫລື ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ເຂົາເຈົ້າກ່ອນ ທີ່ລາວຈະຈາກໄປ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ ອອກໄປບ່ອນຕ່າງໆທົ່ວແຜ່ນດິນຕາມນັ້ນ.

19 ແລະ ອໍາໂນນໄດ້ໄປຫາແຜ່ນດິນອິດ ຊະມາເອນ, ຊຶ່ງເອີ້ນຕາມຊື່ພວກລູກຊາຍ ຂອງ ອິດຊະມາເອນ, ຜູ້ກັບກາຍເປັນຊາວ ເລມັນ.

20 ແລະ ເວລາທີ່ ອໍາໂນນ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນ, ຊາວເລມັນກໍຈັບ ລາວ, ແລະ ມັດລາວໄວ້ເພາະວ່າມັນເປັນ ທໍານຽມຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະມັດຊາວນີໄຟ ທຸກຄົນທີ່ຕົກຢູ່ໃນກໍາມີຂອງຕົນ, ແລະ ເອົາ ລາວໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າກະສັດ; ແລະ ສຸດແລ້ວແຕ່ ຄວາມພໍໃຈຂອງກະສັດທີ່ຈະຂ້າ ຫລື ເອົາ ໄວ້ເປັນ ຊະ ເລີຍ, ຫລື ເອົາ ເຂົ້າ ຄຸກ, ຫລື ເນລະເທດອອກຈາກແຜ່ນດິນຕາມຄວາມ ປະສົງ ແລະ ຄວາມພໍໃຈຂອງເພິ່ນ.

21 ແລະ ອໍາໂນນໄດ້ຖືກນໍາໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ກະສັດຜູ້ບຶກຄອງແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນ ດັ່ງນີ້; ແລະ ຊື່ຂອງເພິ່ນຄື ລາໂມໄນ; ແລະ ເພິ່ນເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍຂອງອິດຊະມາ ເອນ.

22 ແລະ ກະສັດ ໄດ້ສອບຖາມອໍາໂນນ ວ່າ ເປັນຫຍັງລາວຈຶ່ງເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນ ຊາວເລມັນ ຫລື ວ່າໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງ ເພິ່ນ.

23 ແລະ ອໍາໂນນ ເວົ້າກັບ ເພິ່ນວ່າ: ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ຂ້ານ້ອຍປາດຖະໜາຈະຢູ່ໃນ ບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ອາດຈະຢູ່ຈົນຮອດມື້ຂ້ານ້ອຍ ຕາຍ.

24 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດລາໂມໄນມີຄວາມພໍໃຈກັບອໍາໂນນ, ແລະ ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ແກ້ເຊືອກຂອງລາວອອກ; ແລະ ເພິ່ນຢາກໃຫ້ອໍາໂນນຮັບເອົາລູກ ສາວຄົນໜຶ່ງຂອງເພິ່ນໄວ້ເປັນພັນລະຍາ.

25 ແຕ່ອໍາໂນນ ເວົ້າຕໍ່ກະສັດວ່າ: ບໍ່ໄດ້ ດອກ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຈະເປັນຂ້າໃຊ້ທ່ານ. ສະນັ້ນ ອໍາໂນນຈຶ່ງໄດ້ກາຍເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງ ກະສັດລາໂມໄນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງ ເກີດຂຶ້ນຄື ລາວຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຢູ່ກັບບັນດາ ຂ້າໃຊ້ຄົນອື່ນໆເພື່ອດູແລຝູງສັດລ້ຽງຂອງ ລາໂມໄນຕາມທໍານຽມຂອງຊາວເລມັນ.

26 ແລະ ຫລັງຈາກລາວໄດ້ຮັບໃຊ້ ກະສັດຢູ່ສາມມື້ແລ້ວ, ໃນຂະນະທີ່ລາວກໍາ ລັງຢູ່ກັບຂ້າໃຊ້ທີ່ເປັນຊາວເລມັນ ຜູ້ກໍາລັງ ພາຝູງສັດລ້ຽງລົງໄປກິນນໍ້າ, ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ນໍ້າຊີບັດ, ແລະ ເປັນບ່ອນທີ່ຊາວເລມັນທັງ ໝົດຕ້ອນເອົາຝູງສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາໄປ ບ່ອນນັ້ນ, ເພື່ອມັນຈະໄດ້ກິນນໍ້າ—

27 ສະນັ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ອໍາໂນນ ແລະ ຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດກໍາລັງຕ້ອນເອົາຝູງສັດ ລ້ຽງຂອງພວກເຂົາໄປບ່ອນມືນໍ້ານັ້ນ, ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ຊາວເລມັນຈໍານວນໜຶ່ງທີ່ໄດ້ເອົາຝູງ ສັດລ້ຽງຂອງຕົນໄປກິນນໍ້າແລ້ວ, ໄດ້ຍືນ ຢູ່ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຝູງສັດລ້ຽງຂອງອໍາໂນນ

18ກ ຄມພ ພອນ, ໃຫ້ພອນ, ເປັນພອນ.

19ກ 1 ນພ 7:4-6.

ແລະ ຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດແຕກກະຈາຍໄປ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ມັນແຕກກະຈາຍໄປຫລາຍແຫ່ງ ເຖິງຂະໜາດທີ່ມັນໄດ້ແຕກໄປຫລາຍທິດທາງ.

28 ບັດນີ້ພວກຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດເລີ່ມຈົ່ມ ໂດຍກ່າວວ່າ: ບັດນີ້ກະສັດຈະຂ້າພວກເຮົາຖິ້ມແລ້ວ, ຄືກັນກັບເພິ່ນໄດ້ກະທຳກັບພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ ເພາະວ່າຜູ້ສັດລ້ຽງຂອງພວກເຮົາໄດ້ກະຈັດກະຈາຍໄປດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຄົນພວກນັ້ນ. ແລະພວກເຂົາກໍເລີ່ມຮ້ອງໄຫ້ຢາງໜັກ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ສັດລ້ຽງຂອງພວກເຮົາໄດ້ກະຈັດກະຈາຍໄປໝົດແລ້ວ.

29 ບັດນີ້ພວກເຂົາຮ້ອງໄຫ້ເພາະຢ້ານວ່າຈະຖືກຂ້າຖິ້ມ. ບັດນີ້ເມື່ອອຳໂມນເຫັນດັ່ງນັ້ນ ໃຈຂອງລາວກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ; ເພາະລາວກ່າວຢູ່ໃນໃຈວ່າ, ເຮົາຈະໄດ້ສະແດງອຳນາດຂອງເຮົາແກ່ໝູ່ເພື່ອນຂ້າໃຊ້ຂອງເຮົາ, ຫລື ໃຊ້ອຳນາດທີ່ຢູ່ກັບເຮົາ, ໃນການນຳເອົາຜູ້ສັດລ້ຽງເຫລົ່ານັ້ນຄືນມາໃຫ້ກະສັດ, ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ເອົາຂະນະໃຈຂອງໝູ່ເພື່ອນຂ້າໃຊ້ເຫລົ່ານີ້ຂອງເຮົາ, ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ນຳພວກເຂົາໄປໃຫ້ເຊື່ອຖືໃນຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ.

30 ແລະ ບັດນີ້, ນີ້ຄືຄວາມຄິດຂອງອຳໂມນ, ເວລາລາວໄດ້ເຫັນຄວາມທຸກຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ຜູ້ທີ່ລາວຖືວ່າເປັນພີ່ນ້ອງຂອງລາວ.

31 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາໝັ້ນໃຈໃນຄຳເວົ້າຂອງລາວ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາເອີຍ, ຈົ່ງສະບາຍໃຈເຖິດ, ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາອອກໄປເພື່ອຊອກຫາຜູ້ສັດລ້ຽງ ແລະ ຮວບຮວມມັນເຂົ້າກັນອີກ ແລະ ປ້ອງມັນ

ມາຫາບ່ອນມືນ້ຳ; ແລະ ພວກເຮົາຈະປົກປັກຮັກສາຜູ້ສັດລ້ຽງໄວ້ໃຫ້ກະສັດດ້ວຍວິທີນີ້ ແລະ ເພິ່ນຈະບໍ່ຂ້າພວກເຮົາ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາໄດ້ໄປຊອກຫາຜູ້ສັດລ້ຽງ, ໂດຍຕິດຕາມອຳໂມນໄປ, ແລະ ພວກເຂົາພ້າວອອກໄປຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ໄດ້ສະກັດກັ້ນຜູ້ສັດລ້ຽງຂອງກະສັດ ແລະ ໄດ້ຮວບຮວມມັນເຂົ້າກັນອີກໄປຫາແມ່ນ້ຳ.

33 ແລະ ຄົນພວກນັ້ນໄດ້ມາຢືນຢູ່ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປອີກ; ແຕ່ອຳໂມນໄດ້ເວົ້າກັບອ້າຍນ້ອງຂອງລາວວ່າ: ຈົ່ງລ້ອມຜູ້ສັດໄວ້ໂດຍຮອບເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມັນໜີໄປ; ແລະ ເຮົາເອງຈະໄປຕໍ່ສູ້ກັບຄົນພວກນັ້ນຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ສັດຂອງພວກເຮົາແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປ.

34 ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ອຳໂມນສັ່ງ, ແລະ ລາວໄດ້ອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບພວກນັ້ນ ຊຶ່ງຢືນຢູ່ໃກ້ນ້ຳຊີບັດ; ແລະ ພວກເຂົາມີຈຳນວນບໍ່ໜ້ອຍເລີຍ.

35 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຢ້ານອຳໂມນ, ເພາະພວກເຂົາຄິດວ່າຄົນຜູ້ດຽວຂອງພວກເຂົາກໍສາມາດຂ້າລາວໄດ້ ຕາມຄວາມພໍໃຈຂອງພວກເຂົາ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັນຍາກັບໂມໄຊຢາວໄວ້ວ່າ ພຣະອົງຈະ "ບົດປ່ອຍພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງພວກເຂົາ; ທັງພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກຫຍັງເລີຍກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງດີໃຈໃນຄວາມພິນາດຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ເພາະເຫດນີ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງຢືນຢູ່ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ສັດລ້ຽງຂອງກະສັດແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປອີກ.

36 ແຕ່ ອໍາໂມນໄດ້ກ້າວອອກໄປ ແລະ ເລີ່ມແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ພວກເຂົາດ້ວຍກະ ຖຸນຂອງລາວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດ້ວຍອຳນາດ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ລາວ ໄດ້ແກວ່ງກ້ອນຫີນ ໃສ່ ພວກເຂົາ; ແລະ ລາວ ໄດ້ ຂ້າ ພວກເຂົາ ເຫລົ່ານັ້ນ ະຈຳນວນໜຶ່ງ ໂດຍ ວິທີນີ້ ເຖິງ ຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາ ແປກປະຫລາດໃຈ ໃນອຳນາດຂອງລາວ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຍັງໃຈຮ້າຍ ເພາະ ຄົນຕາຍ ເປັນ ພິນັດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຕັ້ງ ໃຈຈະໃຫ້ລາວຕາຍ; ສະນັ້ນ, ເມື່ອເຫັນວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ ສາມາດແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ ລາວ, ພວກເຂົາຈຶ່ງອອກມາພ້ອມດ້ວຍໄມ້ ຄ້ອນເພື່ອຈະຂ້າລາວ.

37 ແຕ່ ຈົ່ງເບິ່ງ, ທຸກຄົນທີ່ຍົກໄມ້ຄ້ອນ ເພື່ອຈະຕີອໍາໂມນນັ້ນ, ລາວໄດ້ຕັດແຂນ ຂອງພວກເຂົາອອກດ້ວຍດາບຂອງລາວ; ເພາະລາວໄດ້ຕ້ານທານການຕີຂອງພວກ ເຂົາດ້ວຍການ ພັນແຂນ ຂອງ ພວກເຂົາ, ດ້ວຍຄົມດາບຂອງລາວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ ພວກເຂົາເລີ່ມ ແປກປະຫລາດໃຈ ແລະ ເລີ່ມປົບໜີໄປຕໍ່ໜ້າລາວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາມີຈຳນວນບໍ່ໜ້ອຍເລີຍ; ແລະ ລາວເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາປົບໜີໄປດ້ວຍກຳ ລັງແຂນຂອງລາວ.

38 ບັດນີ້ມີຫົກ ຄົນ ຂອງ ພວກເຂົາ ລົ້ມ ຕາຍລົງດ້ວຍກະຖຸນ, ແຕ່ລາວບໍ່ໄດ້ຂ້າຜູ້ ໃດດ້ວຍດາບຂອງລາວນອກຈາກຫົວໜ້າ ຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ລາວໄດ້ພັນແຂນ ຂອງທຸກຄົນທີ່ຍົກຂຶ້ນເພື່ອຈະທຳລາຍ ລາວ, ແລະ ມັນມີຈຳນວນບໍ່ໜ້ອຍເລີຍ.

39 ແລະ ເວລາລາວໄດ້ຂັບໄລ່ພວກ ເຂົາອອກໄປໄກແລ້ວ, ລາວຈຶ່ງກັບມາ ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ພາຜູ້ສັດລ້ຽງໄປກິນ

ນ້ຳ ແລະ ຕ້ອນມັນກັບໄປຫາທັງຫຍ້າຂອງ ກະສັດ, ຈາກນັ້ນພວກເຂົາກໍໄດ້ເຂົ້າໄປຫາ ກະສັດ, ໂດຍເອົາແຂນຂອງຄົນທີ່ພະຍາ ຍາມຂ້າລາວໄປນຳ ຊຶ່ງຖືກພັນດ້ວຍດາບ ຂອງອໍາໂມນ, ແລະ ພວກເຂົານຳເອົາແຂນ ເຫລົ່ານັ້ນໄປຫາກະສັດເພື່ອເປັນປະຈັກ ພະຍານເຖິງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ກະທຳໄປ.

ບົດທີ 18

ກະສັດລາໂມໄນຄິດວ່າອໍາໂມນເປັນພຣະ ວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່—ອໍາໂມນສິດສອນ ກະສັດກ່ຽວກັບການສ້າງ, ການກະທຳຂອງ ພຣະເຈົ້າຕໍ່ມະນຸດ, ແລະ ການໄຖ່ຊຶ່ງມາ ໂດຍຜ່ານທາງພຣະຄຣິດ—ລາໂມໄນເຊື່ອ ແລະ ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນຄືກັບວ່າຕາຍ ແລ້ວ. ປະມານ 90 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືກະສັດ ລາໂມໄນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຂ້າໃຊ້ຂອງເພິ່ນອອກ ມາຍືນເພື່ອເປັນພະຍານເຖິງເລື່ອງທັງໝົດ ທີ່ພວກເຂົາເຫັນມາກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.

2 ແລະ ເວລາພວກເຂົາທຸກຄົນໃຫ້ການ ເຖິງເລື່ອງທີ່ໄດ້ເຫັນມາ ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງ ຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມຊື່ສັດຂອງອໍາໂມນໃນການ ປົກປັກຮັກສາຜູ້ສັດລ້ຽງຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຮູ້ເຖິງອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງລາວໃນ ການຕໍ່ສູ້ກັບຄົນພວກນັ້ນ ຊຶ່ງພະຍາຍາມ ຈະຂ້າລາວອີກ, ເພິ່ນມີຄວາມແປກປະ ຫລາດໃຈຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ໄດ້ກ່າວວ່າ: ແນ່ ນອນທີ່ສຸດ, ນີ້ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າມະນຸດທຳມະ ດາ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ບໍ່ແມ່ນພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງ ໃຫຍ່ບໍ່ທີ່ໄດ້ສົ່ງໂທດອັນແສນສາຫັດມາ ສູ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ ຍ້ອນວ່າການຄາດຕະກຳ ຂອງພວກເຂົາ?

3 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຕອບ ກະສັດ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ພວກຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າລາວເປັນ ພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ຫລື ວ່າມະນຸດທຳ ມະດາ; ແຕ່ພວກຂ້ານ້ອຍຮູ້ຈັກພຽງແຕ່ວ່າ ສັດຕູຂອງກະສັດ ຈະ ຂ້າລາວ ”ບໍ່ໄດ້; ທັງ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ສາ ມາດ ທຳ ລາຍ ຜູງ ສັດ ລ້ຽງ ຂອງ ກະສັດ ໃຫ້ ແຕກ ກະ ຈັດ ກະ ຈາຍ ໄປ ໄດ້ ຕາບໃດທີ່ລາວຍັງຢູ່ກັບພວກຂ້ານ້ອຍ, ເພາະວ່າຄວາມຊຳນິຊຳນານ ແລະ ພະລັງ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຂອງ ລາວ; ສະນັ້ນ, ພວກ ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ລາວເປັນເພື່ອນຂອງກະສັດ. ແລະ ບັດນີ້, ໂອ້ ກະສັດເອີຍ, ພວກຂ້ານ້ອຍ ບໍ່ເຊື່ອວ່າມະນຸດທຳມະດາຈະມີອຳນາດຍິ່ງ ໃຫຍ່ພຽງນີ້, ເພາະພວກຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າພວກ ເຂົາບໍ່ສາມາດຂ້າລາວໄດ້.

4 ແລະ ບັດ ນີ້, ເມື່ອ ກະສັດ ໄດ້ ຍິນ ຂໍ້ ຄວາມ ມີ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ: ບັດ ນີ້ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ຮູ້ ວ່າ ນີ້ ຄື ພຣະ ວິນ ຍານ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່; ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະ ເດັດ ມາ ໃນ ເວລາ ນີ້ ເພື່ອ ບົກ ບັກ ຮັກ ສາ ຊີ ວິດ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ”ຂ້າພວກເຈົ້າຄືກັນກັບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍ ໄດ້ເຮັດມາແລ້ວກັບພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ. ບັດນີ້ ນີ້ຄືພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ຊຶ່ງບັນ ພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າໄວ້.

5 ບັດນີ້ ນີ້ເປັນປະເພນີຂອງກະສັດລາ ໂມໄນ, ຊຶ່ງມາຈາກບິດາຂອງເພິ່ນວ່າ ມັນ ມີ ”ພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ທັງໆທີ່ພວກ ເຂົາເຊື່ອໃນພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ພວກ ເຂົາກໍຍັງຄິດວ່າອັນໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາ ເຮັດໄປນັ້ນຖືກຕ້ອງແລ້ວ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍ ຕາມ, ລາ ໂມໄນໄດ້ເລີ່ມມີຄວາມຢ້ານກົວ ທີ່ສຸດ, ດ້ວຍຄວາມຢ້ານທີ່ເພິ່ນເຮັດຜິດໃນ ການຂ້າພວກຂ້າໃຊ້ຂອງເພິ່ນ;

6 ເພາະ ວ່າ ເພິ່ນ ໄດ້ ຂ້າ ພວກ ຂ້າ ໃຊ້ ຫລາຍ ຄົນ ເພາະ ວ່າ ພີ່ ນ້ອງ ຂອງ ພວກ ນີ້ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູງສັດລ້ຽງຂອງເພິ່ນກະຈັດກະ ຈາຍ ໄປ ບ່ອນ ທີ່ ມີ ນ້ຳ; ແລະ ດັ່ງນັ້ນ, ເພາະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູງສັດລ້ຽງຂອງພວກ ເຂົາກະຈັດກະ ຈາຍ ໄປ ພວກເຂົາ ຈຶ່ງ ຖືກ ຂ້າ.

7 ບັດນີ້ມັນເປັນການປະຕິບັດຂອງຊາວ ເລມັນທີ່ຈະໄປຍືນຢູ່ໃກ້ນ້ຳຊີບັດ ເພື່ອ ໃຫ້ ຜູງສັດລ້ຽງຂອງຜູ້ຄົນກະຈັດກະ ຈາຍ ໄປ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ໄລ່ຕ້ອນເອົາແກະທີ່ ກະຈັດກະຈາຍໄປນັ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງ ພວກເຂົາ, ມັນເປັນວິທີບຸ້ນຢ່າງໜຶ່ງໃນບັນ ດາພວກເຂົາ.

8 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກະສັດລາ ໂມໄນໄດ້ສອບຖາມຂ້າໃຊ້ຂອງ ເພິ່ນ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຄົນຜູ້ນີ້ທີ່ມີອຳນາດ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແບບນີ້ຢູ່ໃສ?

9 ແລະ ພວກເຂົາຕອບວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວ ກຳລັງເອົາອາຫານໃຫ້ມ້າຂອງທ່ານກິນຢູ່. ບັດນີ້ກະສັດໄດ້ສັ່ງຂ້າໃຊ້ຂອງເພິ່ນ, ກ່ອນ ເວລາທີ່ຈະເອົາຜູງແກະໄປກິນນ້ຳວ່າ, ໃຫ້ ພວກເຂົາຕຽມມ້າ ແລະ ລົດມ້າຂອງເພິ່ນ ໄວ້, ແລະ ນຳເອົາເພິ່ນໄປຫາແຜ່ນດິນ ນີໄຟ ເພາະຈະມີການລ້ຽງສະຫລອງກັນ ຢ່າງໃຫຍ່ໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ ຊຶ່ງຈັດຂຶ້ນໂດຍ ບິດາຂອງລາ ໂມໄນຜູ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ປົກ ຄອງທົ່ວແຜ່ນດິນ.

10 ບັດນີ້ເວລາກະສັດລາ ໂມໄນ ໄດ້ຍິນ ວ່າ ອຳໂມນກຳລັງຕຽມມ້າ ແລະ ລົດມ້າ ຂອງເພິ່ນຢູ່ ເພິ່ນກໍຍິ່ງປະຫລາດໃຈ, ເພາະ ວ່າຄວາມຊື່ສັດຂອງອຳໂມນ, ຈຶ່ງກ່າວອອກ ມາວ່າ: ແນ່ນອນທີ່ສຸດ ມັນບໍ່ເຄີຍມີຂ້າໃຊ້ ຄົນໃດໃນບັນດາຂ້າໃຊ້ທັງໝົດຂອງຂ້າພະ

ເຈົ້າທີ່ຊື່ສັດເທົ່າກັບຄົນນີ້; ເພາະລາວຈື່ຈໍາຄໍາສັ່ງທັງໝົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອປະຕິບັດ.

11 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າແນ່ໃຈວ່າ ນີ້ຄືພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາຢາກໃຫ້ລາວມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ກ້າ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອອໍາໂນນຕຽມມ້າ ແລະ ລົດມ້າໄວ້ໃຫ້ກະສັດ ແລະ ຂ້າ ໃຊ້ ຄົນ ອື່ນໆ ຂອງ ກະສັດ ແລ້ວ, ລາວກໍໄປຫາກະສັດ ແລະ ລາວເຫັນສີໜ້າຂອງ ກະສັດ ປ່ຽນ ແປງ ໄປ; ສະນັ້ນ ລາວເກືອບຈະກັບຄືນອອກໄປ.

13 ແລະ ຂ້າ ໃຊ້ ຜູ້ໜຶ່ງ ຂອງ ກະສັດ ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຮັບບານາ, ຊຶ່ງແປວ່າ, ກະສັດຜູ້ມີອໍານາດ ຫລື ຍິ່ງໃຫຍ່, ຊຶ່ງພວກເຂົາຖືວ່າກະສັດຂອງພວກເຂົາມີອໍານາດ ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບອໍາໂນນຕາມນັ້ນວ່າ: ຮັບບານາ, ກະສັດປາດຖະໜາໃຫ້ເຈົ້າຢູ່ກ່ອນ.

14 ສະນັ້ນ ອໍາໂນນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຫັນ ຕົວ ໄປຫາກະສັດ, ແລະ ກ່າວກັບກະສັດວ່າ: ໂອ້ກະສັດ ເອີຍ ທ່ານ ປະສົງ ຈະ ໃຫ້ ຂ້າ ນ້ອຍເຮັດສິ່ງ ໃດ ໃຫ້ທ່ານ? ແລະ ກະສັດບໍ່ໄດ້ຕອບ ລາວ ເປັນ ເວລາ ເຖິງ ໜຶ່ງ ຊົ່ວ ໂມງ, ຕາມເວລາຂອງພວກເຂົາ, ເພາະວ່າກະສັດບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າຈະເວົ້າຫຍັງກັບລາວ.

15 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ອໍາໂນນເວົ້າກັບເພິ່ນອີກວ່າ: ທ່ານປາດຖະໜາອັນໃດຈາກຂ້ານ້ອຍ? ແຕ່ກະສັດກໍບໍ່ຕອບ.

16 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ອໍາໂນນ ໂດຍ ທີ່ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ພຣະ ວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ, ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງຮູ້ຈັກ

”ຄວາມນຶກຄິດຂອງກະສັດ. ແລະ ລາວໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ນີ້ເປັນເພາະວ່າທ່ານໄດ້ຍິນວ່າ ຂ້ານ້ອຍປົກປັກຮັກສາຂ້າໃຊ້ ແລະ ຝູງສັດລ້ຽງຂອງທ່ານ, ແລະ ໄດ້ຂ້າພິນ້ອຍຂອງພວກນັ້ນເຈັດຄົນດ້ວຍກະຖູນ ແລະ ດາບ, ແລະ ໄດ້ຕັດແຂນ ຄົນ ອື່ນໆ ຂາດ, ເພື່ອປົກປັກຮັກສາຝູງສັດລ້ຽງ ແລະ ຂ້າໃຊ້ຂອງທ່ານ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ດ້ວຍເຫດນີ້ບໍ່ທີ່ກໍໃຫ້ເກີດຄວາມແປກປະຫລາດໃຈແກ່ທ່ານ?

17 ຂ້ານ້ອຍເວົ້າກັບທ່ານວ່າ, ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມແປກປະຫລາດໃຈຂອງທ່ານໃຫຍ່ຫລວງເຊັ່ນນີ້? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍເປັນ ມະນຸດ ທໍາມະດາ ແລະ ເປັນ ຂ້າ ໃຊ້ຂອງທ່ານ; ສະນັ້ນ, ແນວໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານປາດຖະໜາ ຊຶ່ງຖືກຕ້ອງ, ສິ່ງນັ້ນຂ້ານ້ອຍກໍຈະປະຕິບັດຕາມ.

18 ບັດນີ້ເວລາກະສັດໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມນີ້, ເພິ່ນກໍແປກປະຫລາດໃຈອີກ, ເພາະເພິ່ນຮູ້ວ່າອໍາໂນນ ”ຫລົງເຫັນຄວາມນຶກຄິດຂອງເພິ່ນໄດ້; ແຕ່ມັນກໍເປັນແນວນີ້, ຄືກະສັດລາໂມໄນໄດ້ເປີດປາກ ແລະ ຖາມລາວວ່າ: ເຈົ້າແມ່ນໃຜ? ເຈົ້າເປັນພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຜູ້ທີ່ ຮູ້ຈັກໝົດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງບໍ່?

19 ອໍາໂນນຕອບ ແລະ ກ່າວກັບກະສັດວ່າ: ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ເປັນດອກ.

20 ແລະ ກະສັດ ເວົ້າ ວ່າ: ເຈົ້າ ຮູ້ ຈັກ ຄວາມນຶກຄິດຂອງໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ? ເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າມາຢ່າງອາດຫານເຖີດ ແລະ ເວົ້າໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຟັງກຸ່ວກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້; ແລະ ບອກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອີກວ່າ ເປັນດ້ວຍອໍານາດອັນໃດທີ່ເຈົ້າໄດ້ຂ້າ ແລະ ຕັດແຂນພວກພິນ້ອຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ຝູງສັດລ້ຽງຂອງຂ້າພະເຈົ້າກະຈັດກະຈາຍໄປ—

16 ກ ແອວ 12:3. 18 ກ ຄມພ ການສາມາດສັງ ເກດ, ຂອງປະທານແຫ່ງ. ຂ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.

21 ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າ ຫາກເຈົ້າ ຈະ ບອກ ຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ອັນ ໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າປາດຖະໜາ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ມອບໃຫ້; ແລະ ຖ້າຫາກຈຳເປັນແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ຄຸ້ມຄອງເຈົ້າດ້ວຍກອງທັບ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ເຈົ້າ ມີອຳນາດຫລາຍກວ່າກອງທັບທັງໝົດນັ້ນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ອັນ ໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າ ປາດຖະໜາຈາກຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະມອບໃຫ້.

22 ແລະ ອຳໂມນເປັນຜູ້ສະຫລາດຫລັກ ແຫລມ, ແຕ່ບໍ່ມີອັນຕະລາຍ, ລາວເວົ້າກັບ ລາໂມໄນວ່າ: ທ່ານຈະເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງ ຂ້ານ້ອຍບໍ່, ຖ້າ ຫາກຂ້ານ້ອຍ ບອກທ່ານ ວ່າ ໂດຍອຳນາດອັນໃດທີ່ຂ້ານ້ອຍເຮັດສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ໄດ້? ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍປາດຖະ ໜາຈາກທ່ານ.

23 ແລະ ກະສັດ ໄດ້ ຕອບ ລາວ, ແລະ ເວົ້າວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຊື່ອ ໃນຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າທັງໝົດ. ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງເສຍທ່າດ້ວຍອຸບາຍ.

24 ແລະ ອຳໂມນ ເລີ່ມ ເວົ້າ ກັບ ກະສັດ ດ້ວຍ "ຄວາມກ້າຫານວ່າ: ທ່ານເຊື່ອບໍ່ວ່າ ມີພຣະເຈົ້າ?

25 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ເວົ້າ ກັບ ລາວວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກວ່ານັ້ນໝາຍ ຄວາມວ່າແນວໃດ.

26 ແລ້ວອຳໂມນ ຖາມວ່າ: ທ່ານ ເຊື່ອ ບໍ່ ວ່າມີພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່?

27 ແລະ ເພິ່ນຕອບວ່າ, ເຊື່ອ.

28 ແລະ ອຳໂມນກ່າວວ່າ: ນີ້ຄືພຣະເຈົ້າ. ແລະ ອຳໂມນຖາມເພິ່ນອີກວ່າ: ທ່ານເຊື່ອ

ບໍ່ວ່າມີພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້, ຜູ້ເປັນ ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ສ້າງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຊຶ່ງຢູ່ໃນ ສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ?

29 ແລະ ເພິ່ນຕອບວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ ຂ້າ ພະເຈົ້າເຊື່ອວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ສ້າງທຸກສິ່ງ ທຸກຢ່າງຢູ່ເທິງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ; ແຕ່ຂ້າພະ ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກເລື່ອງຟ້າສະຫວັນ.

30 ແລະ ອຳໂມນ ເວົ້າ ກັບ ເພິ່ນ ວ່າ: ຟ້າ ສະຫວັນ ເປັນ ບ່ອນ ທີ່ ພຣະ ເຈົ້າ ປະ ທັບ ຢູ່ ພ້ອມທັງເຫລົ່າທູດທີ່ສັກສິດທັງໝົດຂອງ ພຣະອົງ.

31 ແລະ ກະສັດລາໂມໄນຖາມວ່າ: ມັນຢູ່ ເໜືອແຜ່ນດິນໂລກບໍ່?

32 ແລະ ອຳໂມນ ຕອບ ວ່າ: ແມ່ນ ແລ້ວ, ແລະ ພຣະອົງຫລວງລົງມາເບິ່ງລູກຫລານ ມະນຸດ ທັງ ໝົດ; ແລະ ພຣະ ອົງ ຮູ້ ຈັກ "ຄວາມນຶກຄິດ ແລະ ເຈດຕະນາ; ທັງໝົດ ຂອງໃຈ; ເພາະວ່າພຣະອົງສ້າງພວກເຂົາ ທັງໝົດໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະອົງເອງຕັ້ງ ແຕ່ຕົ້ນ.

33 ແລະ ກະສັດລາໂມໄນໄດ້ເວົ້າວ່າ: ຂ້າ ພະເຈົ້າເຊື່ອເລື່ອງທັງໝົດທີ່ເຈົ້າເວົ້າມາ. ເຈົ້າຖືກສົ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າບໍ່?

34 ອຳໂມນຕອບເພິ່ນວ່າ: ຂ້ານ້ອຍເປັນ ຄົນທຳມະດາ ແລະ "ມະນຸດຄົນທຳອິດໄດ້ ຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະວິນຍານສັກສິດຂອງພຣະອົງ ໄດ້ເອີ້ນຂ້ານ້ອຍໃຫ້ "ສິດສອນສິ່ງເຫລົ່າ ນີ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພື່ອພວກເຂົາຈະ ຖືກນຳມາໃຫ້ຮູ້ເລື່ອງທີ່ທ່ຽງທຳ ແລະ ເປັນ ຄວາມຈິງ;

35 ແລະ ສ່ວນໜຶ່ງຂອງ "ພຣະວິນຍານ

<p>24 ກ ແອວ 38:12. 32 ກ ອມ 4:13; 3 ນຟ 28:6; ຄພ 6:16.</p>	<p>34 ກ ມຊຢ 7:27; ອທ 3:13-16. ຂ ຄມພ ສອນ, ຜູ້ສອນ, ຄູສອນ—ການສອນ</p>	<p>ດ້ວຍພຣະວິນຍານ. 35 ກ ຄມພ ດິນໃຈ, ການດິນໃຈ.</p>
--	---	---

ນັ້ນ ປະທັບຢູ່ ໃນ ຕົວ ຂ້າ ນ້ອຍ, ເພື່ອ ໃຫ້ ຄວາມຮູ້ ແລະ ອຳນາດແກ່ຂ້ານ້ອຍຕາມ ສັດທາ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາຂອງຂ້ານ້ອຍຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າ.

36 ບັດນີ້ ເວລາອຳໂມນເວົ້າຂໍ້ຄວາມນີ້ ແລ້ວ, ລາວເລີ່ມເລົ່າຕັ້ງແຕ່ການສ້າງໂລກ ແລະ ພ້ອມດ້ວຍການສ້າງອາດາມ, ແລະ ບອກເພິ່ນທຸກໆເລື່ອງກ່ຽວກັບການຕົກຂອງມະນຸດ ແລະ “ເລົ່າເລື່ອງລາວຕ່າງໆ ໃຫ້ພັງ ແລະ ວາງບັນທຶກ ແລະ ະພຣະຄຳພີອັນສັກສິດຂອງຜູ້ຄົນ ຊຶ່ງ ະສາດສະດາໄດ້ເລົ່າ, ຄືນໄປຈົນເຖິງເວລາທີ່ລີໄຮ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມ.

37 ແລະ ລາວໄດ້ເລົ່າໃຫ້ພວກເພິ່ນພັງ (ໃຫ້ກະສັດ ແລະ ຂ້າໃຊ້ຂອງເພິ່ນ) ເຖິງການເດີນທາງທັງໝົດຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເພິ່ນໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກດ້ວຍຄວາມອິດທິວ ແລະ ກະຫຍາຍນ້ຳທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ພ້ອມທັງການເດີນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ອື່ນໆ.

38 ແລະ ລາວໄດ້ເລົ່າໃຫ້ພວກເພິ່ນພັງກ່ຽວກັບການກະບົດຂອງເລມັນ ແລະ ເລມູເອນ, ແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງອິດຊະມາເອນນຳອີກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວໄດ້ເລົ່າໃຫ້ພວກເພິ່ນພັງເຖິງການກະບົດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ລາວໄດ້ຊີ້ແຈງໃຫ້ພວກເພິ່ນພັງເຖິງເລື່ອງບັນທຶກ ແລະ ພຣະຄຳພີທັງໝົດນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ລີໄຮອອກມາຈາກເຢຣູຊາເລັມມາຈົນເຖິງເວລານີ້.

39 ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນໝົດ; ເພາະວ່າລາວໄດ້ຊີ້ແຈງແກ່ພວກເພິ່ນເຖິງ “ແຜນແຫ່ງການໄຖ່, ຊຶ່ງໄດ້ຕຽມໄວ້ນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງ

ຮາກຖານຂອງໂລກ; ແລະ ລາວໄດ້ໃຫ້ພວກເພິ່ນຮູ້ຈັກອີກກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ວຽກງານທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

40 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຫລັງຈາກລາວໄດ້ເວົ້າ ແລະ ຊີ້ແຈງເລື່ອງທັງໝົດນີ້ແກ່ກະສັດແລ້ວ, ແລະ ກະສັດກໍເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງລາວ.

41 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເລີ່ມຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງໄຜດເມດຕາຕາມ “ພຣະເມດຕາອັນອຸດົມສົມບູນຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງເຄີຍມີແກ່ຜູ້ຄົນຂອງມື້ໄຟມາແລ້ວ, ຂໍຈົ່ງມີແກ່ຂ້ານ້ອຍ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຖິດ.

42 ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອເພິ່ນເວົ້າດັ່ງນີ້ແລ້ວ, ເພິ່ນກໍລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນຄືກັບຕາຍແລ້ວ.

43 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກຂ້າໃຊ້ໄດ້ຫາມກະສັດໄປຫາມະເຫສີຂອງເພິ່ນ, ແລະ ວາງເພິ່ນໄວ້ເທິງຕຽງ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ນອນຢູ່ຄືກັບຕາຍແລ້ວເປັນເວລາສອງມື້ສອງຄືນ; ແລະ ມະເຫສີ, ແລະ ພວກລູກຊາຍ, ແລະ ພວກລູກສາວຂອງເພິ່ນໄດ້ໄວ້ທຸກນຳເພິ່ນຕາມປະເພນີຂອງຊາວເລມັນ, ແລະ ຄຳຄວນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງໃນການສູນເສຍເພິ່ນໄປ.

ບົດທີ 19

ລາໂມໄນໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງຊີວິດອັນເປັນນິດ ແລະ ເຫັນພຣະຜູ້ໄຖ່—ຄົນໃນວັງຂອງເພິ່ນຕົກສະເງົ້ ແລະ ຫລາຍຄົນເຫັນເຫລົ່າທູດ—ອຳໂມນໄດ້ຖືກໄວ້ຊີວິດ

<p>35 ຂ ຄມພ ຄວາມຮູ້. 36 ກ ມຊຢ 1:4; ແອວ 22:12; 37:9.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພຣະຄຳພີ. ຄ ກຈກ 3:18-21. 39 ກ ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່.</p>	<p>41 ກ ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ.</p>
---	--	--

ຢ່າງມະຫັດສະຈັນ—ລາວ ໄດ້ບັບຕິສະມາຫລາຍຄົນ ແລະ ໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນ ໃນບັນດາພວກເຂົາ. ປະມານ 90 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກສອງມື້ກັບສອງຄືນ ແລະ ພວກເຂົາເກືອບຈະເອົາຮ່າງກາຍຂອງກະສັດໄປວາງໄວ້ໃນຖ້ຳ ຊຶ່ງພວກເຂົາເຮັດໄວ້ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການຝັງສົບ.

2 ບັດນີ້ລາຊິນີ ໂດຍທີ່ໄດ້ຍິນຊື່ສຽງຂອງອຳໂມນ, ສະນັ້ນ ນາງຈຶ່ງສົ່ງຄົນໄປ ແລະ ປາດຖະໜາໃຫ້ລາວມາຫານາງ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືອຳໂມນໄດ້ກະທຳຕາມຄຳສັ່ງ ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໄປຫາລາຊິນີເພື່ອຢາກຮູ້ວ່ານາງປາດຖະໜາໃຫ້ລາວເຮັດສິ່ງໃດ.

4 ແລະ ນາງໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຂ້າໃຊ້ຂອງສາມີຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າເປັນ ກະສັດສະດາຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍລິສຸດອົງໜຶ່ງ, ແລະ ວ່າເຈົ້າມີອຳນາດທີ່ຈະເຮັດວຽກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຫລາຍຢ່າງໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ;

5 ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກເປັນແນວນັ້ນແທ້, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຈົ້າເຂົ້າໄປເບິ່ງສາມີຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ນອນຢູ່ເທິງຕຽງຂອງເພິ່ນ ເປັນເວລາສອງມື້ສອງຄືນແລ້ວ; ແລະ ບາງຄົນເວົ້າວ່າເພິ່ນຍັງບໍ່ທັນຕາຍ, ແຕ່ບາງຄົນກໍເວົ້າວ່າເພິ່ນຕາຍແລ້ວ, ແລະ ວ່າເພິ່ນມີກິ່ນເໝັນ, ແລະວ່າຄວນຈະເອົາໄປໄວ້ໃນຖ້ຳເສຍ; ແຕ່ສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ ເພິ່ນບໍ່ມີກິ່ນເໝັນເລີຍ.

6 ບັດ ນີ້, ເປັນ ສິ່ງ ທີ່ ອຳໂມນ ປາດ ຖະ ໜາ, ເພາະວ່າລາວຮູ້ວ່າກະສັດລາໂມໄນ

ຢູ່ພາຍໃຕ້ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ; ລາວຮູ້ຈັກວ່າ ກມ່ານອັນມືດມົວແຫ່ງຄວາມບໍ່ເຊື່ອ ຖືຖືກ ໂຍນ ຖິ້ມ ໄປ ຈາກຈິດໃຈຂອງເພິ່ນແລ້ວ, ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງເພິ່ນແຈ້ງ ສະຫວ່າງ ຊຶ່ງເປັນແສງສະຫວ່າງ ແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງເປັນແສງສະຫວ່າງອັນໜ້າອັດສະຈັນໃຈແຫ່ງພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະອົງ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແສງສະຫວ່າງນີ້ໄດ້ນຳຄວາມສຸກເຂົ້າໄປໃນຈິດວິນຍານຂອງເພິ່ນ, ໂດຍທີ່ເມກແຫ່ງຄວາມມືດມົວຖືກປັດອອກໄປແລ້ວ, ແລະ ວ່າຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງຊີວິດອັນເປັນມິດ ໄດ້ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນຈິດວິນຍານຂອງເພິ່ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວຮູ້ຈັກວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍທຳມະຊາດຂອງເພິ່ນໝົດກຳລັງ, ແລະ ເພິ່ນຈຶ່ງຖືກພາໄປຫາພຣະເຈົ້າ—

7 ສະນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ລາຊິນີປາດຖະໜາຈາກລາວກໍຄືສິ່ງທີ່ລາວປາດຖະໜາຢາກຈະເຮັດ. ສະນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງເຂົ້າໄປເບິ່ງກະສັດຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງລາຊິນີ; ແລະ ລາວໄດ້ເຫັນກະສັດ ແລະ ຮູ້ວ່າເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຕາຍ.

8 ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບລາຊິນີວ່າ: ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຕາຍດອກ, ແຕ່ເພິ່ນນອນຫລັບຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໃນມື້ອື່ນ ເພິ່ນກໍຈະລຸກຂຶ້ນ; ສະນັ້ນ ຢາພ້າວຝັງເພິ່ນເທື່ອ.

9 ແລະ ອຳໂມນ ໄດ້ຖາມນາງວ່າ: ທ່ານເຊື່ອເລື່ອງນີ້ບໍ່? ແລະ ນາງຕອບວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີພະຍານນອກຈາກຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງຂ້າໃຊ້ເຫລົ່ານັ້ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຂ້າພະເຈົ້າຍັງເຊື່ອວ່າມັນຕ້ອງເປັນໄປຕາມຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ.

19 4 ກ ຄມພ ສາດສະດາ.
6 ກ 2 ກຣທ 4:3-4.

ຄມພ ມ່ານ.
ຂ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ,

ຄວາມສະຫວ່າງ
ຂອງພຣະຄຣິດ.

10 ແລະ ອຳໂມນ ໄດ້ກ່າວກັບ ນາງ ວ່າ: ທ່ານ ເປັນສຸກແລ້ວ ເພາະສັດທາອັນ ແຮງກ້າຂອງທ່ານ; ຂ້ານ້ອຍກ່າວກັບທ່ານວ່າ, ບໍ່ເຄີຍມີແມ່ຍິງທີ່ມີ "ສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແບບນີ້ເລີຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງຊາວນີໄຟທັງໝົດ.

11 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ນາງໄດ້ເຝົ້າຢູ່ຂ້າງຕຽງຂອງສາມີຂອງນາງນັບ ແຕ່ເວລານັ້ນ, ຈົນຮອດມື້ອື່ນ ຕາມທີ່ອຳໂມນກຳນົດໄວ້ວ່າກະສັດຈະລຸກຂຶ້ນ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ລຸກຂຶ້ນຕາມຄຳເວົ້າຂອງອຳໂມນ; ແລະ ເວລາທີ່ເພິ່ນລຸກຂຶ້ນມາ ເພິ່ນໄດ້ເດີນອອກໄປຫາຜູ້ຍິງນັ້ນ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ຂໍພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງພຣະກະເສີມສຳລານເຖິດ, ແລະ ນາງເປັນສຸກແລ້ວ.

13 ເພາະແນ່ນອນດັ່ງທີ່ນາງມີຊີວິດ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວສັນນັ້ນ, ແລະ ພຣະອົງກໍຈະສະເດັດມາ ແລະ "ກຳເນີດຈາກ ສິ່ງຄົນໜຶ່ງ, ແລະ ພຣະອົງຈະໂຖ່ມະນຸດທັງໝົດຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ. ບັດນີ້, ເມື່ອເພິ່ນກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ໃຈຂອງເພິ່ນກໍພອງຂຶ້ນຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ເພິ່ນກໍລົ້ມພຸບລົງດ້ວຍຄວາມສຸກ; ແລະ ລາຊິນີກໍລົ້ມລົງນຳກັນ, ຊຶ່ງໝົດກຳລັງ ໂດຍພຣະວິນຍານ.

14 ບັດນີ້ອຳໂມນ ໂດຍທີ່ເຫັນພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖອກເຫລີງມາຕາມ "ຄຳອະທິຖານຂອງລາວເທິງຊາວເລມັນພິນ້ອງຂອງລາວ, ຜູ້ເປັນເຫດຂອງ

ຄວາມເປັນທຸກຢ່າງສາຫັດໃນບັນດາຊາວນີໄຟ, ຫລື ວ່າໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ສິດທິຂອງປະເພນີຂອງພວກເຂົາ, ລາວຈຶ່ງຄູ່ເຂົ້າລົງ, ແລະ ເລີ່ມຖອກເທຈິດວິນຍານຂອງລາວໃນການອະທິຖານ ແລະ ຖວາຍການຂອບພຣະໄທພຣະເຈົ້າສຳລັບສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທຳຕໍ່ພິນ້ອງຂອງລາວ; ແລະ ຕົວລາວເອງກໍໝົດກຳລັງໄປດ້ວຍ "ຄວາມສຸກ; ແລະ ຄົນທັງສາມກໍລົ້ມພຸບລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນແບບນັ້ນ.

15 ບັດນີ້, ພວກຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດເຫັນວ່າພວກເພິ່ນລົ້ມລົງຢູ່, ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຄືກັນ, ເພາະຄວາມຍ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເກີດກັບພວກເຂົາຄືກັນ, ເພາະ "ພວກເຂົາເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຍືນຍັນຕໍ່ກະສັດ ແລະ ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງອຳໂມນ.

16 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ເອີ້ນຫາພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຂົາຈົນວ່າພວກເຂົາທັງໝົດລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນຄືກັນ, ນອກຈາກແມ່ຍິງຊາວເລມັນ ຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນ, ຜູ້ຊື່ວ່າ ເອບິດ, ໂດຍທີ່ນາງໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫລາຍປີມາແລ້ວເນື່ອງມາຈາກພາບນິມິດອັນແປກປະຫລາດຈາກບິດາຂອງນາງ—

17 ໂດຍທີ່ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແນວນີ້, ແລະ ບໍ່ເຄີຍເຮັດໃຫ້ຜູ້ໃດຮູ້ຈັກ, ສະນັ້ນ, ເມື່ອນາງເຫັນພວກຂ້າໃຊ້ຂອງລາໂມໄນທຸກຄົນລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ,

10 ກ ລກ 7:9. ຄມພ ສັດທາ.	ການສົ້ນພຣະຊົນຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.	ຄ ຄມພ ຊົ້ນຊົມ, ຄວາມຊົ້ນຊົມ.
13 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການທຳນາຍກ່ຽວກັບ ການກຳເນີດ ແລະ	ຂ 1 ນພ 11:13-21. 14 ກ ຄພ 42:14. ຂ ມຊຢ 1:5.	ງ ແອວ 27:17. 15 ກ ແອວ 18:1-2.

ແລະ ພ້ອມທັງລາຊິນີເຈົ້ານາຍຂອງນາງອີກ, ແລະ ກະສັດ, ແລະ ອຳໂມນນອນຢຽດຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ນາງກໍຮູ້ວ່າ ມັນເປັນອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ນາງຄິດວ່າ ມັນເປັນໂອກາດທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນຮູ້ວ່າມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນກັບພວກເພິ່ນ, ໂດຍພາບນີ້ຍ່ອມຈະ "ເຮັດໃຫ້ທຸກໆຄົນເຊື່ອຖືໃນອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ສະນັ້ນ ນາງຈຶ່ງໄດ້ແລ່ນໄປຫາແຕ່ລະເຮືອນເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນຮູ້ຈັກ.

18 ແລະ ບັດນີ້ຄົນທັງຫລາຍໄດ້ເລີ່ມມາເຕົ້າໂຮມກັນທີ່ວັງຂອງກະສັດ. ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຊົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍແປກປະຫລາດໃຈ, ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນກະສັດ, ແລະ ລາຊິນີ, ແລະ ພວກເຂົາໃຊ້ຂອງພວກເພິ່ນນອນຢຽດຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ແລະ ພວກເພິ່ນນອນຢູ່ບ່ອນນັ້ນຄືກັບຕາຍແລ້ວ; ແລະ ພວກເຂົາເຫັນອຳໂມນນຳອີກ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ອຳໂມນເປັນຄົນນິໄຟ.

19 ແລະ ບັດນີ້ຜູ້ຄົນເລີ່ມຈົ່ມວ່າໃນບັນດາພວກເຂົາ; ບາງຄົນເວົ້າວ່າເປັນຄວາມຊົ່ວອັນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ເກີດກັບພວກເພິ່ນ, ຫລື ກັບກະສັດ ແລະ ວັງຂອງເພິ່ນ, ເພາະເພິ່ນໄດ້ຮັບເອົາຊາວນິໄຟ ມາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ.

20 ແລະ ບາງຄົນກໍ່ຕິຕຽນພວກເພິ່ນ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ກະສັດໄດ້ນຳເອົາຄວາມຊົ່ວນີ້ມາສູ່ວັງຂອງເພິ່ນ, ກໍ່ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ຂ້າພວກເຂົາໃຊ້ຂອງເພິ່ນ ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ສັດລ້ຽງຂອງເພິ່ນກະຈັດກະຈາຍໄປທີ່ "ນ້ຳຊີບັດ.

21 ແລະ ພວກທີ່ໄປຍືນຢູ່ໃກ້ນ້ຳຊີບັດທີ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ສັດລ້ຽງຂອງກະສັດ ກະຈັດກະຈາຍໄປກໍ່ໄດ້ມາຕິຕຽນ ພວກເພິ່ນນຳອີກ,

ເພາະວ່າພວກເຂົາຄຽດແຄ້ນໃຫ້ອຳໂມນຍ້ອນວ່າພົ້ນອາຍຸຂອງພວກເຂົາຈຳນວນໜຶ່ງຖືກລາວຂ້າຖິ້ມທີ່ນ້ຳຊີບັດຂະນະທີ່ລາວກຳລັງປ້ອງກັນຜູ້ສັດລ້ຽງຂອງກະສັດຢູ່.

22 ບັດນີ້, ຄົນຜູ້ໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຖືກ "ຂ້າດ້ວຍດາບຂອງອຳໂມນ, ໂດຍທີ່ມີຄວາມຄຽດແຄ້ນຫລາຍ ທີ່ສຸດ ໃຫ້ອຳໂມນ ຈຶ່ງໄດ້ຖອດດາບຂອງຕົນ ແລະ ອອກໄປເພື່ອຈະຟັນອຳໂມນ ເພື່ອລາວຈະໄດ້ຂ້າລາວຖິ້ມເສຍ; ແລະ ເວລາທີ່ລາວຍົກດາບຂຶ້ນເພື່ອຈະຟັນອຳໂມນນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວກໍລົ້ມລົງຕາຍ.

23 ບັດນີ້ພວກເຮົາເຫັນໄດ້ວ່າອຳໂມນຈະຖືກຂ້າບໍ່ໄດ້, ເພາະວ່າ "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມໄຊຢາບິດາຂອງລາວວ່າ: ເຮົາຈະໄວ້ຊີວິດລາວ, ແລະ ມັນຈະເປັນໄປຕາມສັດທາຂອງເຈົ້າ—ສະນັ້ນ, ໂມໄຊຢາຈຶ່ງ ມອບລູກຊາຍຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເວລາຜູ້ຊົນເຫັນວ່າຄົນຜູ້ນັ້ນ ຊຶ່ງຍົກດາບຂຶ້ນເພື່ອຈະຂ້າອຳໂມນໄດ້ລົ້ມລົງຕາຍ, ຄວາມຢ້ານກົວກໍເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາທັງໝົດ, ແລະ ບໍ່ກ້າຈະເອົາມືໄປແຕະຕ້ອງລາວ ຫລື ຄົນອື່ນໆທີ່ລົ້ມຢູ່ນັ້ນເລີຍ; ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມແປກໃຈໃນບັນດາພວກເຂົາອີກວ່າ ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນເຫດຂອງອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ ຫລື ວ່າເລື່ອງທັງໝົດນີ້ ພາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີຫລາຍຄົນໃນບັນດາພວກເຂົາເວົ້າວ່າອຳໂມນເປັນ "ພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ບາງຄົນກໍເວົ້າວ່າ ລາວຖືກພຣະວິນ

17 ກ ມຊຢ 27:14.	21 ກ ແອວ 17:27; 18:3.	ຂ ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ,
19 ກ ແອວ 17:22–23.	22 ກ ແອວ 17:38.	ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ.
20 ກ ແອວ 17:26; 18:7.	23 ກ ມຊຢ 28:7; ແອວ 17:35.	25 ກ ແອວ 18:2–5.

ຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ສົ່ງມາ;

26 ແຕ່ບາງຄົນໄດ້ຕິຕຽນຜູ້ຄົນທັງໝົດ, ໂດຍເວົ້າວ່າ ລາວເປັນຜີສາດທີ່ຊາວນີໄຟ ໄດ້ສົ່ງມາເພື່ອທໍລະມານພວກເຂົາ.

27 ແລະ ບາງ ຄົນ ກໍ ເວົ້າ ວ່າ ອໍາໂມນ ຖືກພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ສົ່ງມາ ເພື່ອ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາທຸກທໍລະມານ ເພາະວ່າ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ວ່າຄື ພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຢູ່ກັບຊາວນີໄຟ ສະເໝີມາທີ່ໄດ້ປົດປ່ອຍພວກນັ້ນ ອອກ ຈາກກໍາມີຂອງຕົນຕະຫລອດມາ; ແລະ ພວກເຂົາກ່າວວ່າ ນີ້ຄືພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ທໍາລາຍຊາວເລມັນພິມ້ອງຂອງ ພວກເຂົາໃຫ້ເສຍຫາຍຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

28 ແລະ ການຂັດແຍ້ງເລີ່ມຮຸນແຮງ ຂຶ້ນແບບນີ້ໃນບັນດາພວກເຂົາ. ແລະ ໃນ ຂະນະທີ່ພວກເຂົາກໍາລັງຜິດຖຽງກັນຢູ່ນັ້ນ, ມີຜູ້ຍິງຂ້າໃຊ້ຂີ້ໄດ້ອອກໄປປ່າວປະກາດ ໃຫ້ຜູ້ຄົນມາຊຸມນຸມກັນກໍມາຮອດ, ແລະ ເມື່ອນາງເຫັນການຜິດຖຽງກັນທີ່ຮຸນແຮງ ໃນຜູງຊົນ ນາງກໍເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍ ຈົນວ່ານໍ້າຕາໄຫລອອກມາ.

29 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນາງ ໄດ້ຈັບມືຂອງລາຊິນີເພື່ອນາງຈະໄດ້ຍົກ ນາງຂຶ້ນຈາກພື້ນ, ແລະ ຫັນທີ່ນາງແຕະ ຕ້ອງມືຂອງນາງ, ນາງກໍລຸກຍືນຂຶ້ນດ້ວຍ ຕົວເອງ, ແລະ ຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງອັນດັງ, ມີຄວາມວ່າ: ໂອ້ ພຣະເຢຊູຜູ້ຊົງມີບາລະມີ ເອີຍ, ຜູ້ຊ່ວຍຂ້ານ້ອຍໃຫ້ລອດຈາກກະລືກ ນັ້ນ ເປັນຕາຍ້ານ! ໂອ້ ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງມີ ບາລະມີເອີຍ, ຂໍຈົ່ງໂປດ ມາເມດຕາປາມີຜູ້ ຄົນພວກນີ້ດ້ວຍເຖິດ!

30 ແລະ ເວລານາງກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວ,

ນາງກໍຕົບມືເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ, ເວົ້າ ຂໍຄວາມຫລາຍຢ່າງ ຊຶ່ງບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈໄດ້; ແລະ ເວລານາງເຮັດສິ່ງນີ້ແລ້ວ, ນາງຈຶ່ງ ຈັບມືກະສັດ, ລາໂມໄນ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນ ໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ຍືນຂຶ້ນດ້ວຍຕົວເອງ.

31 ແລະ ເວລາເພິ່ນເຫັນການຂັດແຍ້ງ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ ອອກໄປຫັນທີ່ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນຕິຕຽນພວກ ເຂົາ, ແລະ ສິດສອນພວກເຂົາເຖິງ ຄໍາ ເວົ້າທີ່ເພິ່ນໄດ້ຍິນຈາກປາກຂອງອໍາໂມນ, ແລະ ຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້ຍິນກໍເຊື່ອຖື ແລະ ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

32 ແລະ ມີຫລາຍຄົນ ໃນບັນດາພວກ ເຂົາທີ່ບໍ່ຍອມຟັງຄໍາເວົ້າຂອງເພິ່ນ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງແຕກກັນໄປຕາມທາງຂອງ ພວກເຂົາ.

33 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາອໍາໂມນລຸກຂຶ້ນ ລາວກໍໄດ້ປະຕິບັດ ສາດສະໜາກິດແກ່ພວກເຂົາພ້ອມທັງ ພວກຂ້າໃຊ້ທັງໝົດຂອງລາໂມໄນນໍາອີກ, ແລະ ຄົນທັງໝົດນັ້ນໄດ້ປະກາດເລື່ອງດຽວ ກັນນີ້ແກ່ຜູ້ຄົນ—ວ່າພວກເຂົາໄດ້ ປ່ຽນໃຈ ແລ້ວ ແລະ ບໍ່ປາດຖະໜາຈະເຮັດ ຄວາມ ຊົ່ວອີກຕໍ່ໄປ.

34 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຫລາຍຄົນໄດ້ປະກາດ ແກ່ຜູ້ຄົນວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນ ທີ່ເຫລົ່າທູດ ແລະ ໄດ້ສົນທະນາກັບພວກເພິ່ນ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ບອກເຖິງເລື່ອງຂອງພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ເຖິງຄວາມຊອບທໍາຂອງພຣະ ອົງ.

35 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີ ຫລາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອໃນຄໍາເວົ້າຂອງພວກ ເພິ່ນ; ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ເຊື່ອກໍ

<p>28ກ ແອວ 19:16. 29ກ 1 ນຟ 14:3. ຂ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດຕາ,</p>	<p>ຄວາມເມດຕາ. 31ກ ແອວ 18:36–39. 33ກ ຄມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດ</p>	<p>ຈາກພຣະເຈົ້າ. ຂ ມຊຢ 5:2; ແອວ 13:12. 34ກ ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ.</p>
--	---	--

ໄດ້ຮັບ ັບັບຕິສະມາ; ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງກັບມາເປັນຄົນທີ່ຊອບທຳ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກປ່ອນໜຶ່ງຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາ.

36 ແລະ ວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນ ໃນບັນດາຊາວເລມັນແບບນີ້; ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຖອກເທພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງລົງມາເທິງພວກເຂົາແນວນີ້; ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພຣະທັດຂອງພຣະອົງເດ່ອອກມາຫາຄົນ ັທັງປວງຜູ້ທີ່ຈະກັບໃຈ ແລະ ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

ບົດທີ 20

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົ່ງອຳໂມນ ໄປຫາເມືອງມິດໂດໄນ ເພື່ອບົດປ່ອຍອ້າຍນ້ອງຂອງລາວທີ່ຖືກກັກຂັງ—ອຳໂມນ ແລະ ລາໂມໄນພົບກັບບົດາຂອງລາໂມໄນ ຜູ້ເປັນກະສັດບິກຄອງທົ່ວແຜ່ນດິນ—ອຳໂມນບັງຄັບໃຫ້ກະສັດຜູ້ແກ່ຊະລາອະນຸຍາດໃຫ້ບົດປ່ອຍອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ. ປະມານ 90 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກເຂົາເຈົ້າໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນແລ້ວ, ກະສັດລາໂມໄນປາດຖະໜາໃຫ້ອຳໂມນໄປຫາແຜ່ນດິນນິໄຟກັບເພິ່ນ ເພື່ອຈະໄດ້ແນະນຳລາວໃຫ້ບົດາຂອງເພິ່ນຮູ້ຈັກ.

2 ແລະ ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງອຳໂມນ, ມີຄວາມວ່າ: ເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນນິໄຟ, ເພາະວ່າຈົ່ງເບິ່ງ, ກະສັດພະຍາຍາມຈະເອົາຊີວິດຂອງ

ເຈົ້າ; ແຕ່ໃຫ້ເຈົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນມິດໂດໄນ; ເພາະວ່າຈົ່ງເບິ່ງ, ອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ອາໂຣນ, ແລະ ມິວໂລໄຄ ແລະ ອາມມາຖືກຂັງຄຸກຢູ່ປ່ອນນັ້ນ.

3 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອອຳໂມນໄດ້ຍິນເລື່ອງນີ້ແລ້ວ, ລາວໄດ້ເວົ້າກັບລາໂມໄນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ອ້າຍນ້ອງຂອງຂ້ານ້ອຍຖືກຂັງຄຸກຢູ່ແຜ່ນດິນມິດໂດໄນ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະໄປບົດປ່ອຍພວກເຂົາ.

4 ແລະ ລາໂມໄນເວົ້າກັບອຳໂມນວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າດ້ວຍ ັພະລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຈົ້າຈະເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໄດ້. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປກັບເຈົ້າເພື່ອໄປຫາແຜ່ນດິນມິດໂດໄນ; ເພາະວ່າກະສັດຂອງແຜ່ນດິນມິດໂດໄນ, ທີ່ຊື່ວ່າ ອານທິອອມໂນ ເປັນເພື່ອນກັບຂ້າພະເຈົ້າ; ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປຫາແຜ່ນດິນມິດໂດໄນ, ເພື່ອຈະເວົ້າກັນໂດຍດີກັບກະສັດຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ, ເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ບົດປ່ອຍອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າອອກຈາກ ະຄຸກ. ບັດນີ້ລາໂມໄນໄດ້ຖາມອຳໂມນວ່າ: ແມ່ນໃຜບອກເຈົ້າວ່າອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນຄຸກ?

5 ແລະ ອຳໂມນຕອບກະສັດວ່າ: ບໍ່ມີຜູ້ໃດບອກຂ້ານ້ອຍດອກ, ນອກຈາກຈະເປັນພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ—ຈົ່ງໄປບົດປ່ອຍອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ເພາະພວກເຂົາຖືກຂັງຄຸກຢູ່ໃນແຜ່ນດິນມິດໂດໄນ.

6 ບັດນີ້ເມື່ອລາໂມໄນໄດ້ຍິນເລື່ອງນີ້ແລ້ວ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຂ້າໃຊ້ຂອງເພິ່ນຕຽມ ັມ້າ ແລະ ລົດມ້າຂອງເພິ່ນໃຫ້ພ້ອມ.

<p>35 ກ ຄມພ ັບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. 36 ກ 2 ນຟ 26:33;</p>	<p>ແອວ 5:33. 20 4 ກ ແອວ 26:12. ຂ ແອວ 20:28–30.</p>	<p>6 ກ ແອວ 18:9–10.</p>
--	--	-------------------------

7 ແລະ ເພິ່ນ ກ່າວ ກັບ ອຳໂມນ ວ່າ: ມາ ເຖິດ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະ ໄປກັບເຈົ້າ ລົງໄປຫາ ແຜ່ນດິນມິດ ໂດໂນ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະ ວົງ ວອນ ກັບ ກະສັດ ຢູ່ ເມືອງ ນັ້ນ ເພື່ອ ໃຫ້ ປ່ອຍອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າອອກຈາກຄຸກ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂະນະທີ່ອຳໂມນ ແລະ ລາໂມໂນກຳລັງ ເດີນທາງໄປຫາເມືອງນັ້ນ, ທັງສອງກໍໄດ້ ພົບກັບບິດາຂອງລາໂມໂນ, ຜູ້ເປັນກະສັດ ບຶກຄອງ "ທົວແຜ່ນດິນ.

9 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ບິດາຂອງລາໂມໂນໄດ້ ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ດ້ວຍເຫດໃດລູກຈຶ່ງບໍ່ມາ "ງານສະຫລອງໃນວັນສຳຄັນນັ້ນ ເວລາທີ່ ບິດາເຮັດການສະຫລອງໃຫ້ລູກຊາຍທຸກ ຄົນຂອງພໍ່, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງພໍ່?

10 ແລະ ເພິ່ນຍັງໄດ້ຖາມອີກວ່າ: ລູກກຳ ລັງຈະໄປໃສກັບຊາວນີໄຟຜູ້ນີ້, ຊຶ່ງເປັນລູກ ຜູ້ໜຶ່ງຂອງຄົນ "ເວົ້າຕົວະ?

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາ ໂມໂນ ໄດ້ເລົ່າ ເລື່ອງ ໃຫ້ ເພິ່ນ ຟັງ, ເພາະ ຍ້ານວ່າເພິ່ນຈະບໍ່ພໍໃຈ.

12 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ບອກເພິ່ນອີກເຖິງສາ ເຫດທັງໝົດຂອງການທີ່ເພິ່ນຕ້ອງຢູ່ໃນລາ ຊາອານາຈັກຂອງເພິ່ນເອງ ຈົນບໍ່ໄດ້ໄປຫາ ບິດາຂອງເພິ່ນ ໃນງານສະຫລອງ ຊຶ່ງເພິ່ນ ໄດ້ຕຽມໄວ້.

13 ແລະ ບັດນີ້ ເມື່ອ ລາ ໂມໂນ ໄດ້ ເລົ່າ ເລື່ອງທັງໝົດ ໃຫ້ ເພິ່ນ ຟັງ ແລ້ວ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເພິ່ນປະຫລາດໃຈທີ່ບິດາຂອງເພິ່ນໃຈຮ້າຍ ໃຫ້ເພິ່ນ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ລາ ໂມໂນ, ລູກ ກຳລັງຈະໄປບົດປ່ອຍຊາວນີໄຟເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງເປັນລູກຫລານຂອງຄົນເວົ້າຕົວະບໍ່. ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ລັກເອົາຊັບສົມບັດຂອງ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄປ, ແລະ ບັດ

ນີ້ພວກລູກຂອງພວກເຂົາກໍໄດ້ມາຢູ່ກັບ ບັນດາພວກເຮົາອີກ, ເພື່ອຈະໃຊ້ເລ່ຫລ່ຽມ ແລະ ການຕົວະຍົວຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຫລອກ ລວງ ພວກ ເຮົາ, ເພື່ອພວກເຂົາ ຈະ ໄດ້ລັກເອົາຊັບສົມບັດ ຂອງພວກເຮົາໄປອີກ.

14 ບັດນີ້ບິດາຂອງລາໂມໂນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ ເພິ່ນຂ້າອຳໂມນດ້ວຍດາບ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ ສັ່ງເພິ່ນບໍ່ໃຫ້ໄປຫາແຜ່ນດິນມິດ ໂດໂນນຳ ອີກ, ແຕ່ໃຫ້ກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນ "ອິດ ຊະມາເອນກັບເພິ່ນ.

15 ແຕ່ວ່າລາໂມໂນໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ລູກຈະບໍ່ຂ້າອຳໂມນ, ແລະ ທັງຈະບໍ່ກັບຄືນ ໄປຫາແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນຄືກັນ, ແຕ່ ວ່າລູກຈະໄປຫາແຜ່ນດິນມິດ ໂດໂນເພື່ອ ຈະໄດ້ບົດປ່ອຍ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ອຳໂມນ, ເພາະວ່າລູກຮູ້ວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນທ່ຽງ ທຳ ແລະ ເປັນສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າອົງແທ້ຈິງ.

16 ບັດນີ້ ເມື່ອບິດາຂອງເພິ່ນ ໄດ້ຍິນ ຂໍ້ ຄວາມ ນີ້ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ກໍ ໄດ້ ຮ້າຍ ໃຫ້ ເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຖອດດາບຂອງເພິ່ນອອກມາ ເພື່ອຈະຟັນລູກຂອງເພິ່ນລົງກັບພື້ນດິນ.

17 ແຕ່ວ່າອຳໂມນໄດ້ກ້າວອອກໄປ ແລະ ເວົ້າກັບເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານບໍ່ຄວນຂ້າ ລູກຊາຍຂອງທ່ານເອງເລີຍ; ເຖິງຢ່າງໃດ ກໍຕາມ, ກໍເປັນການ "ດີກວ່າຖ້າຫາກລາ ໂມໂນຈະລົ້ມຕາຍແທນທີ່ຈະເປັນຕົວຂອງ ທ່ານເອງ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນໄດ້ ະກັບໃຈ ຈາກບາບຂອງເພິ່ນແລ້ວ; ແຕ່ຖ້າຫາກທ່ານ ລົ້ມຕາຍລົງໃນເວລານີ້, ໃນຄວາມໃຈຮ້າຍ ຂອງທ່ານ, ຈິດວິນຍານຂອງທ່ານຈະລອດ ບໍ່ໄດ້.

18 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ມັນສົມຄວນແລ້ວ

8 ກ ແອວ 22:1. 9 ກ ແອວ 18:9.	10 ກ ມຊຍ 10:12-17. 14 ກ ແອວ 17:19.	17 ກ ແອວ 48:23. ຂ ແອວ 19:12-13.
--------------------------------	---------------------------------------	------------------------------------

ທີ່ທ່ານ ຈະຢຸດກ່ອນ; ເພາະ ຖ້າຫາກທ່ານ ກໍ່ຂ້າລູກຊາຍຂອງທ່ານ ໂດຍທີ່ເພິ່ນເປັນ ຄົນບໍລິສຸດ, ເລືອດຂອງເພິ່ນ ຈະຮ້ອງຂຶ້ນ ຈາກພື້ນດິນທູນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນ ພຣະເຈົ້າຂອງເພິ່ນ, ເພື່ອການແກ້ແຄ້ນຈະ ມາເຖິງທ່ານ; ແລະ ທ່ານອາດຈະສູນເສຍ ຈິດວິນຍານຂອງທ່ານໄປ.

19 ບັດນີ້ເມື່ອອໍາໂນນເວົ້າຂໍຄວາມນີ້ກັບ ເພິ່ນແລ້ວ, ເພິ່ນຕອບລາວ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າຂ້າລູກ ຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ ກໍຄືກັບເຮັດໃຫ້ ຜູ້ບໍລິສຸດຕ້ອງຕາຍ; ເພາະວ່າເຈົ້າເອງກໍພະ ຍາຍາມຈະທຳລາຍລາວຢູ່.

20 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເດີນອອກໄປເພື່ອຈະ ຂ້າອໍາໂນນ. ແຕ່ອໍາໂນນ ຕ້ານທານ ການ ພັນຂອງເພິ່ນໄດ້, ແລະ ຕີແຂນຂອງເພິ່ນ ເພື່ອເພິ່ນຈະໃຊ້ມັນບໍ່ໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ.

21 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ກະສັດ ເຫັນ ວ່າ ອໍາໂນນ ຈະ ຂ້າ ຕົນ ໄດ້, ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ເລີ່ມ ວົງ ວອນ ໃຫ້ ອໍາໂນນໄວ້ຊີວິດຂອງຕົນ.

22 ແຕ່ ອໍາໂນນ ໄດ້ ຍົກ ດາບ ຂອງ ລາວ ຂຶ້ນ, ແລະ ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າ ນ້ອຍຈະພັນທ່ານເສຍ ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ອະ ນຸຍາດໃຫ້ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບການ ບົດປ່ອຍອອກຈາກຄຸກ.

23 ບັດນີ້ກະສັດ, ໂດຍທີ່ຢ້ານຕາຍ, ຈຶ່ງ ກ່າວວ່າ: ຖ້າຫາກເຈົ້າໄວ້ຊີວິດຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະອະນຸຍາດໃຫ້ເຈົ້າ ບໍ່ ວ່າອັນໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການຈົນກະທັ້ງ ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງອານາຈັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

24 ບັດນີ້ເມື່ອອໍາໂນນເຫັນວ່າ ລາວ ໄດ້ ກະທຳກັບກະສັດຜູ້ແກ່ຊະລາຕາມຄວາມ ປາດຖະໜາຂອງລາວແລ້ວ, ລາວຈຶ່ງກ່າວ ກັບເພິ່ນວ່າ: ຖ້າຫາກທ່ານບົດປ່ອຍອ້າຍ

ນ້ອງ ຂອງ ຂ້າ ນ້ອຍ ອອກ ຈາກ ຄຸກ, ແລະ ໃຫ້ລາໂມໄນບົກຄອງລາຊາອານາຈັກຂອງ ເພິ່ນເໝືອນເດີມ, ແລະວ່າທ່ານຈະບໍ່ຄຽດ ແຄ້ນໃຫ້ເພິ່ນ, ແຕ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເພິ່ນເຮັດ ກໍ່ສິ່ງໃດກໍຕາມ ຕາມຄວາມປາດຖະໜາ ຂອງຕົນເອງຕາມຄວາມນຶກຄິດຂອງເພິ່ນ; ເວລານັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຈະໄວ້ຊີວິດຂອງທ່ານ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຈະພັນທ່ານລົງກັບ ພື້ນດິນດຽວນີ້.

25 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ອໍາໂນນ ກ່າວ ຂໍ ຄວາມ ນີ້ ແລ້ວ, ກະສັດກໍມີຄວາມປິຕິຍິນດີ ຍ້ອນວ່າ ຕົວເອງຍັງມີຊີວິດຢູ່.

26 ແລະ ເມື່ອເຫັນວ່າອໍາໂນນບໍ່ປາດຖະ ໜາຈະທຳລາຍຕົນ, ແລະ ເມື່ອເຫັນຄວາມ ຮັກອັນແຮງກ້າທີ່ລາວມີຕໍ່ລາໂມໄນ, ລູກ ຊາຍຂອງເພິ່ນ, ເພິ່ນຈຶ່ງມີຄວາມແປກໃຈ ຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ຍ້ອນວ່ານີ້ຄືທັງ ໝົດທີ່ເຈົ້າປາດຖະໜາຄືໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າບົດ ປ່ອຍອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ ແລະ ຍອມໃຫ້ລາ ໂມໄນ ລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າບົກຄອງ ລາຊາອານາຈັກຂອງລາວເອງ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະອະນຸຍາດໃຫ້ລູກຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າບົກຄອງລາຊາອານາຈັກຂອງລາວ ເອງນັບຕັ້ງແຕ່ເວລານີ້ ແລະ ຕະຫລອດ ໄປ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ບັງຄັບລາວອີກ ຕໍ່ໄປ—

27 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ອະ ນຸ ຍາ ດ ໃ ຫ້ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ການ ບົດ ປ່ອຍ ອອກ ຈາກ ຄຸກ, ແລະ ໃຫ້ ເຈົ້າ ກັບ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ເຈົ້າ ມາ ຫາ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ໃນ ລາ ຊາ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ຂ້າພະ ເຈົ້າ; ເພາະ ວ່າ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ປາດ ຖະ ໜາ ທີ່ ສຸດ ທີ່ ຈະ ເຫັນ ເຈົ້າ ອີກ. ເພາະ ວ່າ ກະ ສັດ ມີ ຄວາມ ແປກ ປະ ຫລາດ ໃ ຈ ຢ່າ ງ ໃ ຫຍ່ ຫລວງ ໃ ນ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ລາວ, ແລະ ຄຳ

18 ກ ຄມພ ຄາດຕະກຳ, ການຄາດຕະກຳ. 2 ຄພ 42:18. 24 ກ ແອວ 21:21-22.

ເວົ້າທີ່ລາໂມໄນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນນໍາອີກ, ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງ "ປາດຖະໜາທີ່ຈະຮຽນຮູ້ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້.

28 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ອໍາໂມນກັບລາໂມໄນໄດ້ເດີນທາງຕໍ່ໄປຫາ ແຜ່ນດິນມິດໂດໄນ. ແລະ ລາໂມໄນໄດ້ ເປັນທີ່ໂປດປານໃນສາຍຕາຂອງກະສັດ ຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ; ສະນັ້ນ ອ້າຍນ້ອງຂອງ ອໍາໂມນຈຶ່ງຖືກປ່ອຍອອກຈາກຄຸກ.

29 ແລະ ເວລາທີ່ອໍາໂມນພົບເຫັນພວກ ເຂົາ, ລາວ ກໍ່ມີ ຄວາມ ເສົ້າ ສະ ຫລົດ ໃຈ ຫລາຍ ທີ່ ສຸດ, ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຂົາ ເປື້ອຍ ເປົ່າ, ແລະ ຜິວ ໜັງ ເປື້ອຍ ຫລາຍ ເພາະວ່າພວກເຂົາຖືກມັດດ້ວຍເຊືອກທີ່ ໝັ້ນ. ແລະ ພວກເຂົາຕ້ອງອົດທົນຕໍ່ຄວາມ ຫິວ ໂຫຍ, ກະ ຫາຍ ນໍ້າ, ແລະ ຄວາມທຸກ ນາໆປະການ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ພວກ ເຂົາກໍ່ສາມາດ "ທົນກັບຄວາມທຸກທໍລະ ມານທັງໝົດຂອງພວກເຂົາໄດ້.

30 ແລະ ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໂດຍບັງເອີນວ່າ ພວກເຂົາຕົກຢູ່ໃນກໍາມືຂອງຜູ້ຄົນທີ່ແຂງ ກະດ້າງຫລາຍ ແລະ ແຂງຄໍຫລາຍ; ສະນັ້ນ ພວກນີ້ຈຶ່ງບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງຄໍາຂອງພວກ ເຂົາ, ແລະ ພວກນີ້ໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາໄປ ແລະ ໄດ້ທຸບຕີ ແລະ ຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກ ຈາກບ້ານໜຶ່ງໄປຫາອີກບ້ານໜຶ່ງ ແລະ ຈາກບ່ອນໜຶ່ງໄປຫາອີກບ່ອນໜຶ່ງ ຈົນ ພວກເຂົາມາເຖິງແຜ່ນດິນມິດໂດໄນ, ແລະ ບ່ອນນັ້ນພວກເຂົາຖືກຈັບ ແລະ ເອົາເຂົ້າ ຄຸກ ແລະ ຖືກມັດດ້ວຍເຊືອກທີ່ "ໝັ້ນ ແລະ ຂັງໄວ້ໃນຄຸກເປັນເວລາຫລາຍມື້, ແລະ ລາ ໂມໄນກັບອໍາໂມນຈຶ່ງໄດ້ມາບົດປ່ອຍພວກ ເຂົາ.

ເລື່ອງ ລາວ ຂອງ ການ ສັ່ງ ສອນ ຂອງ ອາໂຣນ, ແລະ ມິວໂລໂຄ, ແລະ ອ້າຍນ້ອງ ຂອງລາວໃຫ້ແກ່ຊາວເລມັນ.

ມີຢູ່ໃນບົດທີ 21 ຈົນເຖິງບົດທີ 25.

ບົດທີ 21

ອາໂຣນ ສິດ ສອນ ຊາວ ອາມາ ລະໄຄ ກ່ຽວ ກັບພຣະຄຣິດ ແລະ ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະ ອົງ—ອາໂຣນ ແລະ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ລາວ ຖືກຂັງຄຸກຢູ່ທີ່ມິດໂດໄນ—ຫລັງຈາກພວກ ເຂົາຖືກບົດປ່ອຍ, ພວກເຂົາໄດ້ສິດສອນ ໃນທໍາມະສາລາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຫລາຍຄົນ ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ—ລາໂມໄນອະນຸຍາດ ໃຫ້ຜູ້ຄົນ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ອິດ ຊະ ມາ ເອນ ມີ ອິດສະລະພາບ ໃນການນັບຖືສາດສະໜາ. ປະມານ 90-77 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ອໍາໂມນ ແລະ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງລາວໄດ້ "ແຍກຍ້າຍກັນໄປຫາຊາຍ ແດນ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ຊາວ ເລມັນ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ອາໂຣນໄດ້ອອກເດີນທາງໄປຫາແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງຊາວເລມັນເອີ້ນວ່າເຢຣູຊາເລັມ, ໂດຍ ເອີ້ນ ຕາມ ແຜ່ນ ດິນ ບ້ານ ເກີດ ເມືອງ ນອນ ຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ມັນ ຢູ່ຫ່າງອອກໄປຕິດກັບຊາຍແດນມໍມອນ.

2 ບັດ ນີ້ ຊາວ ເລມັນ ແລະ ຊາວ ອາມາ ລະໄຄ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງ "ອະມິວລອນໄດ້ ສ້າງເມືອງໃຫຍ່ເມືອງໜຶ່ງຂຶ້ນ, ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ເຢຣູຊາເລັມ.

3 ບັດ ນີ້ ຊາວ ເລມັນ ກໍ່ແຂງກະດ້າງພຽງ ພໍຢູ່ແລ້ວ, ແຕ່ວ່າຊາວອາມາລະໄຄແລະ ຊາວອະມິວລອນຍິ່ງແຂງກະດ້າງກວ່ານັ້ນ

<p>27 ກ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ. 29 ກ ແອວ 17:11.</p>	<p>30 ກ ແອວ 26:29. 21 1 ກ ແອວ 17:13, 17. 2 ກ ມຊຢ 24:1;</p>	<p>ແອວ 25:4-9.</p>
---	--	--------------------

ອີກ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຍຸຍົງໃຫ້ຊາວເລມັນເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ເພື່ອຈະໃຫ້ເກັ່ງຫລາຍຂຶ້ນໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຂັງຂອງພວກເຂົາ,

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືອາໂຮນມາຮອດເມືອງເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ ລາວໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນສັ່ງສອນຊາວອາມາລະໂຄກ່ອນ. ແລະ ລາວໄດ້ສັ່ງສອນພວກເຂົາໃນທຳມະສາລາຂອງພວກເຂົາ, ເພາະວ່າພວກເຂົາສ້າງທຳມະສາລາຂຶ້ນຕາມ "ລະບຽບຂອງຊາວນິຣິ; ເພາະວ່າຊາວອາມາລະໂຄ ແລະ ຊາວອະມິວລອນສ່ວນຫລາຍຖືລະບຽບຂອງຊາວນິຣິ.

5 ສະນັ້ນ, ເວລາອາໂຮນເຂົ້າໄປໃນທຳມະສາລາແຫ່ງໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາເພື່ອສັ່ງສອນຜູ້ຄົນ, ແລະ ເວລາທີ່ລາວກຳລັງເວົ້າກັບພວກເຂົາຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງຊາວອາມາລະໂຄ ຜູ້ໜຶ່ງລຸກຂຶ້ນ ແລະ ເລີ່ມໂຕ້ຖຽງລາວ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ເຈົ້າໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງເລື່ອງອັນໃດ? ເຈົ້າເຄີຍເຫັນ "ທູດບໍ່? ເປັນຫຍັງທູດຈຶ່ງບໍ່ມາປະກົດຕໍ່ພວກເຮົາ? ຫລື ຜູ້ຄົນພວກນີ້ບໍ່ດີເທົ່າກັບຜູ້ຄົນຂອງເຈົ້າບໍ່?

6 ແລະ ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າອີກວ່າ, ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ກັບໃຈ ພວກເຮົາຈະຕາຍ. ເຈົ້າຮູ້ຈັກຄວາມນຶກຄິດ ແລະ ເຈດຕະນາຂອງໃຈຂອງພວກເຮົາໄດ້ແນວໃດ? ເຈົ້າຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າ ພວກເຮົາມີເຫດຜົນຈະຕ້ອງກັບໃຈ? ເຈົ້າຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ເປັນຄົນຊອບທຳ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ສ້າງບ່ອນລີ້ໄພ, ແລະ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນເພື່ອນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊ່ວຍມະນຸດທັງປວງໃຫ້ລອດ.

7 ບັດນີ້ອາໂຮນໄດ້ຖາມລາວວ່າ: ເຈົ້າ

ເຊື່ອບໍ່ວ່າ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດມາໂຕ່ມະນຸດຊາດຈາກບາບຂອງພວກເຂົາ?

8 ແລະ ຄົນຜູ້ນັ້ນຕອບລາວວ່າ: ພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອວ່າ ເຈົ້າຮູ້ຈັກເລື່ອງແບບນີ້ ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອໃນຮີດຄອງປະເພນີອັນໂງ່ຈ້າຫລ້າຫລັງເຫລົ່ານັ້ນ. ພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອວ່າ ເຈົ້າຮູ້ຈັກ "ສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ, ທັງພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອວ່າ ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ ແລະ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາຮູ້ຈັກສິ່ງທີ່ພວກເພິ່ນເວົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ.

9 ບັດນີ້ອາໂຮນເລີ່ມເປີດພຣະຄຳພີໃຫ້ພວກເຂົາເບິ່ງກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ກ່ຽວກັບການພື້ນຄົນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ, ແລະ ວ່າການໂຕ່ຈະມີ "ບໍ່ໄດ້ສຳລັບມະນຸດຊາດນອກຈາກໂດຍທາງການສິ້ນພຣະຊົນ ແລະ ການທົນທຸກທໍລະມານຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ການຊົດໃຊ້ໂດຍໂລຫິດຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນເມື່ອລາວຊື່ແຈງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຕໍ່ພວກເຂົາແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຄຽດແຄ້ນໃຫ້ ແລະ ຫົວເຍາະເຍີ້ຍລາວ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຟັງຄຳເວົ້າຂອງລາວເລີຍ.

11 ສະນັ້ນ, ເມື່ອລາວເຫັນວ່າພວກເຂົາບໍ່ຍອມຟັງຄຳເວົ້າຂອງລາວແລ້ວ, ລາວຈຶ່ງອອກຈາກທຳມະສາລາຂອງພວກເຂົາໄປ, ແລະ ໄປຫາໝູ່ບ້ານບ່ອນໜຶ່ງ ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າອານີ-ອານໄທ, ແລະ ບ່ອນນີ້ລາວໄດ້ພົບມິວໂລໂຄ ກຳລັງສັ່ງສອນພຣະຄຳຕໍ່ພວກເຂົາ; ແລະ ອາມມາ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຢູ່ຄືກັນ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັບຫລາຍຄົນກ່ຽວກັບພຣະຄຳ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ

4 ກ ແອວ 1:2-15. 8 ກ ຢຄ 7:1-8. ແອວ 38:9.
5 ກ ມຊຍ 27:11-15. 9 ກ ມຊຍ 5:8; ຄ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.

ພວກເຂົາເຫັນວ່າຜູ້ຄົນເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ໜີຈາກທີ່ນັ້ນ ແລະ ໄປຫາແຜ່ນດິນມິດໂດໄນ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສັ່ງສອນພຣະຄຳໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ແຕ່ມີພຽງເລັກໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນທີ່ເຊື່ອໃນຄຳສອນ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ສິດສອນນັ້ນ.

13 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ອາໂຣນ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ຖືກຈັບ ແລະ ເອົາເຂົ້າຄຸກ, ແລະ ພວກທີ່ເຫລືອຢູ່ກໍໜີອອກຈາກແຜ່ນດິນມິດໂດໄນໄປສູ່ພາກພື້ນຕ່າງໆໂດຍອ້ອມຮອບ.

14 ແລະ ພວກທີ່ຖືກເອົາເຂົ້າຄຸກໄດ້ຮັບຄວາມ "ທຸກທໍລະມານຫລາຍຢ່າງ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການບົດປ່ອຍດ້ວຍມືຂອງລາໂມໄນກັບອຳໂມນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກິນເຂົ້າ ແລະ ໄດ້ເຄື່ອງນຸ່ງໃໝ່.

15 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປອີກເພື່ອປະກາດພຣະຄຳ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການບົດປ່ອຍອອກຈາກຄຸກເປັນເທື່ອທຳອິດເຊັ່ນນີ້; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບທຸກແບບນີ້.

16 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປບ່ອນໃດກໍຕາມ ສຸດແລ້ວແຕ່ "ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງນຳ, ສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນທຳມະສາລາທຸກແຫ່ງຂອງຊາວອາມາລະໂຄ, ຫລື ໃນບ່ອນຊຸມນຸມທຸກແຫ່ງຂອງຊາວເລມັນທີ່ພວກເຂົາສາມາດເຂົ້າໄປໄດ້.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມປະທານພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຊື່ກຳນຳຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ,

ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນເປັນຢ່າງຫລວງຫລາຍ "ສຳນຶກເຖິງບາບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເຖິງເລື່ອງຮີດຄອງປະເພນີອັນບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືອຳໂມນກັບລາໂມໄນໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນມິດໂດໄນໄປຫາແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນ, ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເພິ່ນ.

19 ແລະ ກະສັດລາໂມໄນບໍ່ຍອມໃຫ້ອຳໂມນຮັບໃຊ້, ຫລື ເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງເພິ່ນອີກຕໍ່ໄປ.

20 ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ສ້າງທຳມະສາລາຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ ຫລື ຜູ້ຢູ່ພາຍໃຕ້ການປົກຄອງຂອງເພິ່ນມາຊຸມນຸມກັນ.

21 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ມີຄວາມປະຕິຍົນດີກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສິດສອນພວກເຂົາຫລາຍເລື່ອງ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ປະກາດແກ່ຜູ້ຄົນວ່າ, ພວກເຂົາຢູ່ພາຍໃຕ້ອຳນາດຂອງເພິ່ນ, ແລະ ວ່າພວກເຂົາເປັນອິດສະລະແລ້ວ, ວ່າພວກເຂົາມີອິດສະລະຈາກການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງຂອງກະສັດຜູ້ເປັນບິດາຂອງເພິ່ນ; ເພາະບິດາຂອງເພິ່ນໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ເພິ່ນປົກຄອງດູແລຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນ, ແລະ ໃນແຜ່ນດິນທັງໝົດອ້ອມແອ້ມນັ້ນ.

22 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ປະກາດແກ່ຜູ້ຄົນອີກວ່າ ພວກເຂົາມີສິດ "ເສລີພາບ ໃນການນະມັດສະການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາແລ້ວ ແຕ່ຄວາມປາດຖະໜາຂອງພວກເຂົາ, ໃນສະຖານທີ່ບ່ອນໃດກໍຕາມແລ້ວແຕ່ທີ່ພວກເຂົາຢູ່, ຖ້າຫາກມັນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງຢູ່ພາຍໃຕ້ການ

14 ກ ແອວ 20:29. 16 ກ ແອວ 22:1.	17 ກ ຄພ 18:44. 22 ກ ຄພ 134:1-4;	ຫຼຸຊ 1:11. ຄມພ ເສລີພາບ.
-----------------------------------	------------------------------------	----------------------------

ບົກຄອງຂອງກະສັດລາໂມໄນ.

23 ແລະ ອຳໂມນໄດ້ສັ່ງສອນຜູ້ຄົນຂອງກະສັດລາໂມໄນ; ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ສິດສອນທຸກໆເລື່ອງເຖິງສິ່ງທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທຳ ແລະ ລາວໄດ້ແນະນຳພວກເຂົາທຸກໆມື້ດ້ວຍຄວາມພາກພຽນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຄຳເວົ້າຂອງລາວ ແລະ ພວກເຂົາມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ບົດທີ 22

ອາໂຣນສິດສອນບົດຂອງລາໂມໄນກ່ຽວກັບການສ້າງ, ການຕົກຂອງອາດາມ, ແລະ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່ໂດຍຜ່ານພຣະຄຣິດ—ກະສັດ ແລະ ທຸກຄົນໃນຄອບຄົວຂອງເພິ່ນໄດ້ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ—ການອະທິບາຍກ່ຽວກັບ ແຜ່ນດິນທີ່ແບ່ງແຍກລະຫວ່າງຊາວນີໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນ. ປະມານ 90–77 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້, ໃນຂະນະທີ່ອຳໂມນກຳລັງສິດສອນຜູ້ຄົນຂອງລາໂມໄນເປັນປະຈຳຢູ່ນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະກັບໄປເວົ້າເຖິງເລື່ອງລາວຂອງອາໂຣນ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ; ເພາະວ່າຫລັງຈາກລາວໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນມິດໂດໄນໄປແລ້ວ ລາວໄດ້ຖືກພຣະວິນຍານ "ຊົງນຳໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟ, ຈົນໄປເຖິງລາຊາວັງຂອງກະສັດ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ບົກຄອງທົ່ວແຜ່ນດິນ ະຍົກເວັ້ນແຕ່ແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ເພິ່ນຄືບົດຂອງລາໂມໄນ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ເຂົ້າໄປໃນວັງຂອງກະສັດ ແລະ ກັມທົວ

ລົງຕໍ່ໜ້າຂອງກະສັດ, ແລະ ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂອ້ ກະສັດເອີຍ ພວກຂ້ານ້ອຍເປັນອ້າຍນ້ອງຂອງອຳໂມນ, ຜູ້ທີ່ທ່ານໄດ້ "ບົດປ່ອຍອອກຈາກຄຸກນັ້ນ.

3 ບັດນີ້, ກະສັດເອີຍ ເມື່ອທ່ານໄວ້ຊີວິດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ, ແລ້ວພວກຂ້ານ້ອຍຈະຍອມເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງທ່ານ. ແລະ ກະສັດກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນເຖິດ, ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຈົ້າເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະຂໍຮ້ອງໃຫ້ພວກເຈົ້າປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນຈິດໃຈບາງຢ່າງ ຍ້ອນວ່າຄວາມເອື້ອເພື່ອ ແຜ່ ແລະ ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຄຳເວົ້າຂອງອຳໂມນອ້າຍຂອງພວກເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາຢາກຮູ້ສາເຫດວ່າເປັນດ້ວຍເຫດໃດ ລາວຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກມິດໂດໄນພ້ອມກັບພວກເຈົ້າ.

4 ແລະ ອາໂຣນກ່າວກັບກະສັດວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນລາວໃຫ້ໄປທາງອື່ນ; ລາວໄດ້ໄປຫາແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນ, ເພື່ອສິດສອນຜູ້ຄົນຂອງລາໂມໄນ.

5 ບັດນີ້ ກະສັດກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ແມ່ນອັນໃດທີ່ພວກເຈົ້າເວົ້າກ່ຽວກັບພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືເລື່ອງທີ່ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນຈິດໃຈ.

6 ແລະ ມັນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດເມື່ອອຳໂມນເວົ້າວ່າ—"ຖ້າຫາກທ່ານກັບໃຈແລ້ວ ທ່ານຈະລອດ, ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ກັບໃຈແລ້ວ, ທ່ານຈະຖືກປະຖົມໃນວັນ

22 1 ກ ແອວ 21:16–17.
ຂ ແອວ 21:21–22.

2 ກ ແອວ 20:26.
6 ກ ແອວ 20:17–18.

ສຸດທ້າຍ?

7 ແລະ ອາໂຣນໄດ້ຕອບ ແລະ ກ່າວກັບ ເພິ່ນວ່າ: ທ່ານເຊື່ອບໍ່ວ່າມີພຣະເຈົ້າ? ແລະ ກະສັດ ຕອບ ວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຊາວ ອາມາລະໄຄເວົ້າວ່າ ມີພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າ ພະເຈົ້າກໍໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາສ້າງ ບ່ອນລີ້ໄພ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມາຊຸມນຸມ ກັນ ເພື່ອ ນະມັດ ສະການ ພຣະອົງ. ແລະ ບັດນີ້ຖ້າຫາກເຈົ້າເວົ້າວ່າ ມີພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະ "ເຊື່ອ.

8 ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອອາໂຣນໄດ້ຍິນເລື່ອງນີ້ ແລ້ວ, ໃຈຂອງລາວກໍເລີ່ມປີຕີຍິນດີ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ແນ່ນອນ ທີ່ ສຸດ ຄື ກັນ ກັບທ່ານມີຊີວິດຢູ່ສັນໃດ, ໂອ້ ກະສັດເອີຍ ພຣະເຈົ້າກໍມີຢູ່ສັນນັ້ນ.

9 ແລະ ກະສັດ ຖາມ ວ່າ: ພຣະ ເຈົ້າ ຄື "ພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ຊຶ່ງໄດ້ນຳພາບັນ ພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາອອກມາຈາກແຜ່ນ ດິນເຢຣູຊາເລັມນັ້ນບໍ່?

10 ແລະ ອາໂຣນກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ແມ່ນ ແລ້ວ, ພຣະອົງຄືພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ອົງນັ້ນ, ແລະ ພຣະອົງ "ໄດ້ສ້າງທຸກສິ່ງທຸກ ຢ່າງ ໃນສະຫວັນ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນ ໂລກ. ທ່ານເຊື່ອເລື່ອງນີ້ບໍ່?

11 ແລະ ເພິ່ນ ກ່າວ ວ່າ: ເຊື່ອ ແລ້ວ, ຂ້າ ພະເຈົ້າເຊື່ອວ່າ ພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ອົງນັ້ນໄດ້ສ້າງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ແລະ ຂ້າພະ ເຈົ້າປາດຖະໜາຢາກໃຫ້ເຈົ້າບອກຂ້າພະ ເຈົ້າອີກກ່ຽວກັບເລື່ອງທັງໝົດນີ້ ເພື່ອຂ້າ ພະເຈົ້າຈະ "ເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ.

12 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື

ເວລາອາໂຣນເຫັນວ່າກະສັດເຊື່ອ ໃນຄຳ ເວົ້າຂອງລາວແລ້ວ, ລາວຈຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນຕັ້ງ ແຕ່ການສ້າງຂອງອາດາມ, ໂດຍ "ອ່ານ ພຣະຄຳພີໃຫ້ກະສັດຟັງ ວ່າ ພຣະເຈົ້າ ໄດ້ສ້າງມະນຸດຕາມຮູບຮ່າງລັກສະນະ ຂອງພຣະອົງເອງ, ແລະ ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ ປະທານພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ ລາວ, ແລະ ຍ້ອນການລ່ວງລະເມີດນັ້ນ ມະນຸດຈຶ່ງຕົກ.

13 ແລະ ອາໂຣນໄດ້ຊີ້ແຈງພຣະຄຳພີ ໃຫ້ຟັງຕັ້ງແຕ່ "ການສ້າງອາດາມໂດຍບັນ ລະຍາຍເຖິງການຕົກຂອງມະນຸດໃຫ້ເພິ່ນ ຟັງ, ແລະ ສະພາບແຫ່ງກາມມະລົມ ແລະ ະແຜນແຫ່ງການໄຖ່ນຳອີກ, ຊຶ່ງຖືກຕຽມໄວ້ ໂດຍທາງພຣະຄຣິດນັບ "ຕັ້ງແຕ່ການວາງ ຮາກຖານຂອງໂລກສຳລັບຜູ້ໂຕກໍຕາມທີ່ ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

14 ແລະ ເນື່ອງຈາກວ່າມະນຸດ "ຕົກເຂົາ ຈຶ່ງບໍ່ມີ ະຄຸນຄວາມດີຫຍັງມາດ້ວຍຕົວເອງ; ແຕ່ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ການສິ້ນ ພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ "ຊົດໃຊ້ແທນ ບາບຂອງມະນຸດ ໂດຍການມີສັດທາ ແລະ ການກັບໃຈ ແລະ ອື່ນໆ ແລະ ວ່າພຣະອົງ ເຮັດໃຫ້ສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍຂາດ ອອກ, ເພື່ອວ່າ "ທຸລຸມຝັງສົບຈະບໍ່ມີໄຊ ຊະນະ, ແລະ ຄວາມເຈັບປວດແຫ່ງຄວາມ ຕາຍຈະຖືກກິນເຂົ້າໄປໃນຄວາມຫວັງແຫ່ງ ລັດສະໝີພາບ; ແລະ ອາໂຣນໄດ້ຊີ້ແຈງ ເລື່ອງທັງໝົດນີ້ຕໍ່ກະສັດ.

15 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງຈາກອາໂຣນໄດ້ຊີ້ແຈງເລື່ອງເຫລົ່າ

<p>7 ກ ຄພ 46:13-14. 9 ກ ແອວ 18:18-28. 10 ກ ຄພ ສ້າງ, ການສ້າງ. 11 ກ ຄພ ເຊື່ອ, ຄວາມເຊື່ອ. 12 ກ 1 ນຟ 5:10-18; ແອວ 37:9.</p>	<p>13 ກ ປຖກ 1:26-28. ຂ ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່. ຄ 2 ນຟ 9:18. 14 ກ ຄພ ການຕົກຂອງ ອາດາມ ແລະ ເອວາ. ຂ 2 ນຟ 25:23;</p>	<p>ແອວ 42:10-25. ຄ ແອວ 34:8-16. ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. ງ ອຊຸຢ 25:8; 1 ກສທ 15:55.</p>
--	---	--

ນີ້ຕໍ່ເພິ່ນແລ້ວ, ກະສັດໄດ້ເວົ້າວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດ ກໍແນວໃດເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ເວົ້າມານັ້ນ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອຈະໄດ້ ກິດຈາກພຣະເຈົ້າ, ໂດຍຊຸດເອົາຮາກຂອງວິນຍານຊົ່ວນີ້ອອກຈາກໜ້າເອິກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຮັບເອົາພຣະວິນຍານ ຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີ, ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຖືກປະຖິ້ມໃນວັນສຸດທ້າຍ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ກະສັດໄດ້ເວົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເປັນເຈົ້າຂອງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະປະຖິ້ມລາຊາອານາຈັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຄວາມຜາສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້.

16 ແຕ່ອາໂຣນໄດ້ເວົ້າກັບເພິ່ນວ່າ: ຖ້າຫາກວ່າທ່ານ ກໍປາດຖະໜາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ກໍຂໍໃຫ້ທ່ານກັມຂາບລົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ທ່ານກັບໃຈຈາກບາບທັງໝົດຂອງທ່ານ, ແລະ ໃຫ້ກັມຂາບລົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເອີ້ນຫາພຣະນາມຂອງພຣະອົງໃນສັດທາ, ໂດຍເຊື່ອວ່າທ່ານຈະໄດ້ຮັບຄຳຕອບ, ແລ້ວທ່ານຈະໄດ້ຮັບ ຄວາມຫວັງຕາມຄວາມປາດຖະໜາ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເມື່ອອາໂຣນໄດ້ເວົ້າຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ກະສັດກໍໄດ້ ກຸເຂົ້າກັມຂາບລົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ຂາບຕົວລົງຈົນເຖິງພື້ນດິນ, ແລະ ສົ່ງສຽງຈົນສຸດກຳລັງ, ກ່າວວ່າ:

18 ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ອາໂຣນໄດ້ບອກຂ້ານ້ອຍວ່າມີພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຖ້າຫາກວ່າມີພຣະເຈົ້າແທ້ໆ ແລະ ຖ້າຫາກວ່າພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າ, ແລ້ວຂໍຈົ່ງໂປດສະແດງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຮູ້ຈັກດ້ວຍເຖິດ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະປະຖິ້ມບາບຂອງຂ້ານ້ອຍທັງໝົດເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ, ແລະ ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ, ແລະ ເພື່ອຈະລອດໃນວັນສຸດທ້າຍ. ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອກະສັດໄດ້ກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ເພິ່ນກໍໝົດສະຕິໄປຄືກັບຕາຍ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກຂ້າ ໃຊ້ຂອງເພິ່ນໄດ້ແລ່ນໄປບອກລາຊິນີໃຫ້ຮູ້ເຖິງເລື່ອງທັງໝົດທີ່ໄດ້ເກີດກັບກະສັດ. ແລະ ນາງກໍໄດ້ມາຫາກະສັດ; ແລະ ເມື່ອເຫັນວ່າເພິ່ນນອນຢູ່ຄືກັບຕາຍແລ້ວ, ແລະ ອາໂຣນກັບອ້າຍນ້ອງຂອງລາວກໍຍືນຢູ່ທີ່ນັ້ນຄືກັບວ່າພວກເຂົາເປັນສາເຫດຂອງການລົ້ມລົງຂອງເພິ່ນ, ນາງຈຶ່ງຄຽດແຄ້ນໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ສົ່ງພວກຂ້າໃຊ້ຂອງຕົນ, ຫລື ພວກຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດ ໃຫ້ເອົາອາໂຣນ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວໄປຂ້າຖິ້ມເສຍ.

20 ບັດນີ້ພວກຂ້າໃຊ້ໄດ້ເຫັນສາເຫດຂອງການລົ້ມລົງຂອງກະສັດ, ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ກ້າທີ່ຈະຈັບອາໂຣນ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ວົງວອນລາຊິນີວ່າ: ດ້ວຍເຫດໃດ ທ່ານຈຶ່ງສົ່ງໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍຂ້າຄົນເຫລົ່ານີ້ ໃນເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາ ກໍແຂງແຮງກວ່າພວກເຮົາທັງໝົດ? ສະນັ້ນພວກເຮົາກໍຈະລົ້ມລົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ.

<p>15 ກ ກຈກ 2:37. ຂ ແອວ 5:14, 49. ຄ ມທ 13:44-46; 19:16-22. 16 ກ ຄມພ ປຽນໃຈ, ການ</p>	<p>ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ. ຂ ອທ 12:4. 17 ກ ຄພ 5:24. ຂ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ</p>	<p>ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. 20 ກ ແອວ 18:1-3.</p>
--	--	---

21 ບັດນີ້ເມື່ອລາຊິນີເຫັນຄວາມຍ້ານກົວຂອງພວກຂ້າໃຊ້ ນາງກໍເລີ່ມມີຄວາມຍ້ານກົວຫລາຍຂຶ້ນ, ຍ້ານວ່າສິ່ງບໍ່ດີຈະເກີດກັບນາງ. ແລະ ນາງຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພວກຂ້າໃຊ້ຂອງຕົນ ໄປເອີ້ນໃຫ້ຜູ້ຄົນມາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຂ້າອາໂຣນພ້ອມກັບອ້າຍນ້ອງຂອງລາວເສຍ.

22 ບັດນີ້ເມື່ອອາໂຣນເຫັນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງລາຊິນີ, ໂດຍຮູ້ຈັກຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງຜູ້ຄົນນໍາອີກ, ຈຶ່ງຍ້ານວ່າຜູງຊົນຈະມາຊຸມນຸມກັນ ແລະ ຈະມີການຂັດແຍ້ງກັນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ, ແລະ ຈະມີເລື່ອງຫຍຸ້ງຍາກ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຂົາ; ສະນັ້ນລາວຈຶ່ງເດີມີອອກໄປຍົກເອົາກະສັດຂຶ້ນຈາກພື້ນດິນ, ແລະ ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງຍືນຂຶ້ນເຖິດ, ແລະ ເພິ່ນກໍໄດ້ລຸກຍືນຂຶ້ນດ້ວຍຕົວເອງ.

23 ບັດນີ້ເລື່ອງນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ໃນຂະນະທີ່ລາຊິນີ ແລະ ພວກຂ້າໃຊ້ຫລາຍຄົນຢູ່ນໍາ. ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ເຫັນເຫດການນີ້, ພວກເຂົາກໍແປກປະຫລາດໃຈຫລາຍ ແລະ ເລີ່ມ ມີ ຄວາມ ຍ້ານ ກົວ ຫລາຍ ຂຶ້ນ. ແລະ ກະສັດໄດ້ກ້າວອອກໄປ ແລະ ເລີ່ມປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ ະປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຄົນໃນຄອບຄົວຂອງເພິ່ນທັງໝົດໄດ້ ະປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

24 ບັດນີ້ຜູ້ຄົນໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນຢ່າງຫລວງຫລາຍເພາະເປັນຄໍາສັ່ງຂອງລາຊິນີ ແລະ ເລີ່ມມີການຈົ່ມວ່າເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາເພາະອາໂຣນ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ.

25 ແຕ່ວ່າກະສັດໄດ້ກ້າວອອກໄປໃນບັນດາພວກເຂົາ ແລະ ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ພວກເຂົາ. ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ສະຫງົບລົງຕໍ່ໜ້າອາໂຣນ ແລະ ຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບລາວ.

26 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອກະສັດເຫັນວ່າຜູ້ຄົນສະຫງົບລົງແລ້ວ, ເພິ່ນຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ອາໂຣນ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວກ້າວອອກໄປຢູ່ທ່າມກາງຜູງຊົນ ແລະ ໃຫ້ອາໂຣນສັ່ງສອນພຣະຄໍາແກ່ພວກເຂົາ.

27 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກະສັດໄດ້ສັ່ງສານ ະປະກາດໄປທົ່ວແຜ່ນດິນ, ໄປຫາບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງເພິ່ນ, ຊຶ່ງຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນຂອງເພິ່ນ ຊຶ່ງຢູ່ຕາມທຸກພາກພື້ນ ໂດຍອ້ອມຮອບ, ຊຶ່ງຢູ່ໃນຊາຍແດນ ຈົນເຖິງທະເລທາງຕາເວັນອອກ, ແລະ ທາງຕາເວັນຕົກ, ແລະ ຊຶ່ງຖືກແບ່ງແຍກອອກຈາກ ະເຊຣາເຮັມລາ ໂດຍເສັ້ນແຄບໆ ຂອງຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ຊຶ່ງເລີ່ມຈາກທະເລທາງຕາເວັນອອກ ຈົນເຖິງທະເລທາງຕາເວັນຕົກ, ແລະ ອ້ອມຮອບຊາຍຝັ່ງທະເລ, ແລະ ຊາຍແດນຂອງຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ຊຶ່ງຢູ່ທາງເໜືອໃກ້ແຜ່ນດິນ ເຊຣາເຮັມລາ, ຜ່ານຊາຍແດນແມນທາຍ, ໃກ້ໆກັບຫົວແມ່ນໍ້າຊີໂດນ, ຊຶ່ງໄຫລຈາກທາງຕາເວັນອອກໄປຫາທາງຕາເວັນຕົກ—ແລະ ນີ້ຄືການແບ່ງແຍກຂອງຊາວເລມັນກັບຊາວມີໄຟ.

28 ບັດນີ້, ຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ ະຂີ້ຄ້ານມັກງ່າຍອາໄສຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ຢູ່ໃນຜ້າເຕັນ; ແລະ ແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປທົ່ວຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທາງຕາ

23 ກ ຄມພ ສັ່ງສອນ; ສອນ, ຜູ້ສອນ, ຄູສອນ; ປະຕິບັດ.	ຂ ຄມພ ປຽນໃຈ, ການປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ. 27 ກ ແອວ 23:1-4.	ຂ ອມນ 1:13-17. 28 ກ 2 ນພ 5:22-25.
--	--	-----------------------------------

ເວັນຕົກ, ໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ທາງຕາເວັນຕົກຂອງແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລານຳອີກ, ໃນຊາຍແດນໃກ້ຝັ່ງທະເລ, ແລະ ທາງຕາເວັນຕົກໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ, ຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຢູ່ໃນຊາຍແດນໃກ້ຝັ່ງທະເລດັ່ງນັ້ນ.

29 ແລະ ມີ ຊາວ ເລມັນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍອາໄສຢູ່ທາງຕາເວັນອອກໃກ້ຝັ່ງທະເລດັ່ງນັ້ນ, ຊຶ່ງບ່ອນນັ້ນຊາວນີໄຟໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາໜີໄປ. ແລະ ຊາວນີໄຟເກືອບຈະຕົກໄປຢູ່ໃນວົງລ້ອມຂອງຊາວເລມັນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຊາວນີໄຟຍັງເຂົ້າເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນທາງເໜືອທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃກ້ຊາຍແດນຂອງຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທີ່ຫົວແມ່ນ້ຳຊີໂດນ, ຈາກທາງຕາເວັນອອກໄປຫາທາງຕາເວັນຕົກ, ໂດຍອ້ອມຮອບທາງດ້ານຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທາງເໜືອ, ຈົນກະທັ້ງພວກເຂົາມາເຖິງແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງພວກເຂົາເອີ້ນວ່າແຜ່ນດິນ "ອຸດົມສົມບູນ.

30 ແລະ ມັນມີຊາຍແດນຕິດກັບແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງພວກເຂົາເອີ້ນວ່າ "ແຜ່ນດິນຮ້າງ, ຊຶ່ງມັນຢູ່ໄກໄປທາງເໜືອຈົນໄປເຖິງແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຄີຍມີຜູ້ຄົນອາໄສຢູ່ ແລະ ໄດ້ຖືກທຳລາຍໄປແລ້ວ, ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າເຖິງ ກະດູກຂອງຄົນພວກນັ້ນມາແລ້ວ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາຄົນພົບ ແລະ ເປັນບ່ອນທີ່ທຳອິດທີ່ພວກເຂົາມາຮອດ.

31 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຈາກບ່ອນນັ້ນເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທາງໃຕ້. ດັ່ງນັ້ນ ແຜ່ນດິນທາງເໜືອຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ

"ແຜ່ນດິນຮ້າງ, ແລະ ເອີ້ນແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ວ່າອຸດົມສົມບູນ, ເພາະເປັນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍສັດປ່າທຸກຊະນິດ, ຊຶ່ງສັດສ່ວນໜຶ່ງໄດ້ມາຈາກແຜ່ນດິນທາງເໜືອ ເພື່ອມາຊອກຫາອາຫານການກິນ.

32 ແລະ ບັດນີ້, ມັນຈະ "ໃຊ້ເວລາພຽງແຕ່ມີເຄິ່ງເທົ່ານັ້ນສຳລັບຊາວນີໄຟທີ່ຈະເດີນທາງໃນຊາຍແດນລະຫວ່າງແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນກັບແຜ່ນດິນຮ້າງ, ຈາກທະເລທາງຕາເວັນອອກໄປຫາທາງຕາເວັນຕົກ; ແລະ ແຜ່ນດິນນີໄຟກັບແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາເກືອບຈະຖືກປິດລ້ອມດ້ວຍນ້ຳ, ເພາະມີແຜ່ນດິນ ຄາບອນເຂົ້າຄືກັນກັບຄືຢູ່ລະຫວ່າງແຜ່ນດິນທາງເໜືອກັບແຜ່ນດິນທາງໃຕ້.

33 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວນີໄຟໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນຈາກທະເລທາງຕາເວັນອອກຈົນເຖິງທະເລທາງຕາເວັນຕົກ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ເພາະຄວາມສະຫລາດຂອງຊາວນີໄຟ, ພວກເຂົາພ້ອມດ້ວຍທະຫານຍາມ ແລະ ກອງທັບຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ປິດລ້ອມຊາວເລມັນໄວ້ຢູ່ທາງໃຕ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາມາເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນທາງເໜືອ, ແລະ ເພື່ອຊາວເລມັນຈະບໍ່ໄດ້ມາຢຽບຍຳແຜ່ນດິນທາງເໜືອອີກຕໍ່ໄປ.

34 ສະນັ້ນ ຊາວເລມັນຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງອີກຕໍ່ໄປ ນອກຈາກແຜ່ນດິນນີໄຟ ແລະ ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ໂດຍອ້ອມຮອບເທົ່ານັ້ນ. ບັດນີ້ມັນເປັນຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງຊາວນີໄຟ—ໃນຖານະທີ່ຊາວເລມັນເປັນສັດຕູຕໍ່ພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຍອມທີ່ຈະທຸກໃນທຸກກໍລະ

29 ກ ແອວ 52:9; 63:5.
30 ກ ແອວ 50:34;
ມມ 4:1-3.

ຂ ມຊຢ 8:7-12; 28:11-19.
ຄ ຮລມ 6:10.
31 ກ ຮລມ 3:5-6.

32 ກ ຮລມ 4:7.
ຂ ແອວ 50:34.

ນີ້, ແລະ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມີບ່ອນຢູ່ອາໄສ ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະສາມາດໜີໄປໄດ້, ຕາມຄວາມປະສົງຂອງພວກເຂົາ.

35 ແລະ ບັດນີ້, ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ຈະຫັນໄປເວົ້າເຖິງເລື່ອງລາວຂອງອາໂມນ, ອາໂຣນ, ອອມເນີ ແລະ ຮິມໂນ, ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຂົາອີກ.

ບົດທີ 23

ອິດສະລະພາບທາງສາດສະໜາໄດ້ຖືກປະກາດ—ຊາວເລມັນ ໃນເຈັດແຜ່ນດິນ ແລະ ຫົວ ເມືອງ ຕ່າງໆ ປ່ຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ່—ພວກເຂົາເອີ້ນຕົວເອງວ່າຊາວ ອານ ໄທ-ນີໄຟ-ລີໄຮ ແລະ ຫລຸດພີ່ນ້ອງຈາກການສາບແຊ່ງ—ຊາວອາມາລະໄຄ ແລະ ຊາວອະມິວລອນປະຕິເສດຄວາມຈິງ. ປະມານ 90-77 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດຂອງຊາວເລມັນໄດ້ສົ່ງ "ຂ່າວໄປຫາບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງເພິ່ນວ່າ ບໍ່ໃຫ້ຈັບອາໂມນ, ຫລື ອາໂຣນ, ຫລື ອອມເນີ, ຫລື ຮິມໂນ, ຫລື ອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ທີ່ຈະອອກໄປສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ບ່ອນໃດກໍຕາມ, ຫລື ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນແຜ່ນດິນສ່ວນໃດຂອງພວກເຂົາ.

2 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໄປຍັງບັນດາຜູ້ຄົນວ່າ ບໍ່ໃຫ້ຈັບກຸມເຂົາເຈົ້າ, ບໍ່ໃຫ້ມັດເຂົາເຈົ້າ ຫລື ເອົາເຂົາເຈົ້າເຂົ້າຄຸກ; ທັງບໍ່ໃຫ້ຖິ້ມນ້ຳລາຍໃສ່ເຂົາເຈົ້າ, ບໍ່ໃຫ້ທຸບຕີເຂົາເຈົ້າ, ບໍ່ໃຫ້ຂັບໄລ່ເຂົາເຈົ້າອອກຈາກທຳມະສາລາຂອງພວກເຂົາ, ບໍ່ໃຫ້ຂັງນຕີເຂົາເຈົ້າ; ທັງບໍ່ໃຫ້ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ເຂົາ

ເຈົ້າ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າ ມີສິດທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນບ້ານເຮືອນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໃນພຣະວິຫານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໃນບ່ອນລີ້ໄພຂອງພວກເຂົານຳອີກ.

3 ແລະ ພວກເຂົາ ຈະ ໄດ້ ອອກ ໄປ ສັ່ງສອນພຣະຄຳຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງຕົນ ສະນັ້ນ, ເພາະວ່າກະສັດໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ, ພ້ອມທັງທຸກຄົນໃນລາຊາວັງຂອງເພິ່ນ; ດັ່ງນັ້ນເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງຂ່າວສານຂອງເພິ່ນໄປທົ່ວແຜ່ນດິນ ເຖິງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ເພື່ອພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ມີອັນກົດຂວາງ, ແຕ່ຈະໄດ້ອອກໄປຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ, ເພື່ອປະຊາຊົນຂອງເພິ່ນຈະໄດ້ຍອມຮັບເຖິງ "ຮິດຄອງປະເພນີອັນຊົ່ວຮ້າຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຍອມຮັບວ່າພວກເຂົາເປັນອ້າຍນ້ອງກັນທັງໝົດ, ແລະວ່າພວກເຂົາບໍ່ຄວນເຮັດການຄາດຕະກຳ, ຫລື ບັນຈີ້, ຫລື ລັກສິ່ງຂອງ, ຫລື ຫລິ້ນຊື້, ຫລື ບໍ່ສ້າງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຢ່າງໃດເລີຍ.

4 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເມື່ອກະສັດໄດ້ສົ່ງຂ່າວສານອອກປະກາດເຊັ່ນນີ້ແລ້ວ, ອາໂຣນ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວກໍໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເມືອງໜຶ່ງໄປຫາອີກເມືອງໜຶ່ງ, ແລະ ຈາກບ່ອນນະມັດສະການໜຶ່ງໄປຫາອີກບ່ອນໜຶ່ງ, ໂດຍໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດທົ່ວແຜ່ນດິນໃນບັນດາຊາວເລມັນ, ເພື່ອສັ່ງສອນ ແລະ ສິດສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນບັນດາພວກເຂົາ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າເລີ່ມມີຄວາມສຳເລັດຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງດັ່ງນີ້.

5 ແລະ ຄົນນັບເປັນພັນໆ ຖືກນຳມາສູ່

ຄວາມຮູ້ ເລື້ອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຄົນນັບ ເປັນ ພັນ ງຸ ຖືກ ນຳ ມາ ໃຫ້ ເຊື່ອ ຖື ໃນ ” ຮິດ ຄອງ ປະ ເພ ນີ ຂອງ ຊາວ ນີ ໄຟ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ການ ສິດ ສອນ ເຖິງ ະ ບັນ ທຶກ ແລະ ການ ທຳ ນາຍ ຊຶ່ງ ໄດ້ ຮັບ ມອບ ຕໍ່ ງຸ ກັນ ມາ ຈົນ ເຖິງ ປະ ຈຸ ບັນ ນີ້.

6 ແລະ ແນ່ນອນ ຕາບ ໃດ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຊົງ ພຣະ ຊົນ ຢູ່ ສັນ ໃດ, ຫລາຍ ຕໍ່ ຫລາຍ ຄົນ ກໍ ໄດ້ ເຊື່ອ ຖື ພຣະ ອົງ ສັນ ນັ້ນ, ຫລື ວ່າ ຫລາຍ ຕໍ່ ຫລາຍ ຄົນ ຖືກ ນຳ ມາ ສູ່ ຄວາມ ຮູ້ ຂອງ ຄວາມ ຈິງ, ໂດຍ ການ ສັ່ງ ສອນ ຂອງ ອຳ ໂມນ ແລະ ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ລາວ, ຕາມ ວິນ ຍານ ແຫ່ງ ການ ເປີດ ເຜີຍ ແລະ ການ ທຳ ນາຍ, ແລະ ອຳ ນາດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ເຮັດ ສິ່ງ ມະ ຫັດ ສະ ຈັນ ໃຫ້ ແກ່ ຄົນ ເຫລົ່າ ນັ້ນ—ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ຕາບ ໃດ ທີ່ ພຣະ ເຈົ້າ ຊົງ ພຣະ ຊົນ ຢູ່ ສັນ ໃດ, ຊາວ ເລມັນ ທີ່ ເຊື່ອ ຖື ໃນ ຄຳ ສັ່ງ ສອນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເຫລົ່າ ນັ້ນ ແລະ ” ປຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ ໃນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ະ ບໍ່ ເຄີຍ ຕົກ ໄປ ສັນ ນັ້ນ.

7 ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ກາຍ ມາ ເປັນ ຄົນ ຊອບ ທຳ ແລ້ວ; ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ວາງ ອາ ວຸດ ແຫ່ງ ການ ກະ ບົດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ຄື ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ພຣະ ເຈົ້າ ອີກ ຕໍ່ ໄປ, ທັງ ບໍ່ ໄດ້ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ອີກ ເລີຍ.

8 ບັດ ນີ້ ຜູ້ ຄົນ ເຫລົ່າ ນີ້ ຄື ” ພວກ ເຂົາ ຜູ້ ທີ່ ປຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ ໃນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.

9 ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ອິດ ຊະ ມາ ເອນ;

10 ແລະ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ມິດ ໂດ ໄນ;

11 ແລະ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ນີ ໄຟ;

12 ແລະ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ໄຊ ລຳ, ແລະ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ” ເຊັມ ລອນ, ແລະ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ເລ ມູ ເອນ, ແລະ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ຊິ ມໂນ ລຳ.

13 ແລະ ນີ້ ຄື ຊື່ ເມືອງ ຕ່າງ ຕ່າງ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ຊຶ່ງ ໄດ້ ” ປຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ ໃນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; ແລະ ຄົນ ພວກ ນີ້ ຄື ພວກ ທີ່ ວາງ ອາ ວຸດ ແຫ່ງ ການ ກະ ບົດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ອາ ວຸດ ແຫ່ງ ສົງ ຄາມ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ຊາວ ເລມັນ ທັງ ໝົດ.

14 ແຕ່ ຊາວ ອາ ມາ ລະ ໂຄ ບໍ່ ໄດ້ ” ປຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ ເລີຍ ນອກ ຈາກ ຄົນ ດຽວ ເທົ່າ ນັ້ນ; ທັງ ບໍ່ ມີ ະ ຊາວ ອະ ມິ ວ ລອນ ຄົນ ໃດ ເລີຍ ທີ່ ປຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ; ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ເຮັດ ໃຈ ແຂງ ກະ ດ້າງ, ແລະ ໃຈ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ເຂດ ນັ້ນ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ກໍ ຄື ກັນ ບໍ່ ວ່າ ໃນ ບ່ອນ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຢູ່, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ລວມ ທັງ ພູ່ ບ້ານ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແລະ ເມືອງ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

15 ສະ ນັ້ນ, ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຕັ້ງ ຊື່ ເມືອງ ທັງ ໝົດ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ກັບ ໃຈ ມາ ສູ່ ຄວາມ ຮູ້ ເລື້ອງ ຄວາມ ຈິງ ແລະ ປຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ.

16 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກະ ສັດ ແລະ ຜູ້ ທີ່ ປຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ ປາດ ຖະ ໜາ ທີ່ ຈະ ມີ ຊື່ ອີກ ຊື່ ໜຶ່ງ, ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ມີ ຄວາມ ແຕກ ຕ່າງ ຈາກ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ສະ ນັ້ນ ກະ ສັດ ຈຶ່ງ ໄດ້

<p>5 ກ ແອວ 37:19. ຂ ແອວ 63:12. ຄ ມພ ພຣະ ຄຳ ພີ. 6 ກ ຄ ມພ ປຽນ ໃຈ, ການ</p>	<p>ປຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ. ຂ ແອວ 27:27. 8 ກ ແອວ 26:3, 31. 12 ກ ມຊຢ 22:8, 11.</p>	<p>13 ກ ແອວ 53:10. 14 ກ ແອວ 24:29. ຂ ມຊຢ 23:31-39.</p>
--	--	--

ປົກສາທາລີກັບອາໂຣນ ແລະ ປະໂລທິດ ຫລາຍຄົນກ່ຽວກັບຊື່ທີ່ຈະຕັ້ງໃຫ້ພວກເຂົາ ນັ້ນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມີຄວາມແຕກ ຕ່າງອອກໄປ.

17 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຊື່ວ່າຊາວ "ອານໄທ-ນີໄຟ- ລີໄຮ; ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກເອີ້ນຕາມຊື່ ນີ້ ແລະ ບໍ່ຖືກເອີ້ນວ່າຊາວເລມັນອີກຕໍ່ໄປ.

18 ແລະ ພວກເຂົາ ເລີ່ມ ເປັນ ຄົນ ສ້າງ ສາພັດທະນາແທ້ໆ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກ ເຂົາເປັນເພື່ອນມິດກັບຊາວນີໄຟ; ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເປີດການສື່ສານກັນ, ແລະ "ການສາບແຊ່ງຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຕິດ ຕາມພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.

ບົດທີ 24

ຊາວ ເລມັນ ມາ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ—ຊາວອານໄທ-ນີໄຟ-ລີໄຮ ມີຄວາມ ປິຕິຍິນດີໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ເຫລົ່າທູດໄດ້ ມາຢ້ຽມຢາມພວກເຂົາ—ພວກເຂົາເລືອກ ເອົາຄວາມຕາຍແທນທີ່ຈະປົກປ້ອງຕົນ ເອງ—ຊາວ ເລມັນ ຫລາຍ ຄົນ ຕື່ມ ອີກ ໄດ້ ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ. ປະມານ 90-77 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວອາມາລະໄຄ ແລະ ຊາວອະມິວລອນ ແລະ ຊາວເລມັນທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອະມິວ ລອນ, ແລະ ແຜ່ນດິນເຮລາມ, ແລະ ຜູ້ທີ່ ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ "ເຢຣູຊາເລັມນາອີກ, ແລະ ໂດຍສະຫລຸບ, ໃນແຜ່ນດິນທັງໝົດ ໂດຍ ອ້ອມຮອບທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມ ໃສ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບຊື່ວ່າ ຊາວອານໄທ-ນີໄຟ-

ລີໄຮ ຖືກຊາວອາມາລະໄຄ ແລະ ຊາວອະ ມິວລອນ ຍຸຍົງໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ພີ່ນ້ອງຂອງ ຕົນ.

2 ແລະ ຄວາມກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາຕໍ່ ຄົນພວກນັ້ນຮຸນແຮງຫລາຍຂຶ້ນ, ແມ່ນເຖິງ ຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາເລີ່ມກໍ່ການກະບົດ ຕໍ່ກະສັດຂອງພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ ພວກເຂົາບໍ່ຢາກໃຫ້ເພິ່ນເປັນກະສັດຂອງ ພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຈັບ ອາວຸດຂຶ້ນມາຕໍ່ສູ້ກັບຊາວອານໄທ-ນີໄຟ -ລີໄຮ.

3 ບັດນີ້ກະສັດໄດ້ມອບລາຊາອານາຈັກ ໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ ເອີ້ນລູກຊາຍຄົນນັ້ນຂອງເພິ່ນວ່າ ອານ ໄທ-ນີໄຟ-ລີໄຮ.

4 ແລະ ກະສັດໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປໃນປີດຽວ ກັນນັ້ນຕອນຊາວເລມັນເລີ່ມຕຽມການສູ້ ຮົບກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

5 ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອອາໂມນ ແລະ ພີ່ນ້ອງ ຂອງລາວ ແລະ ຄົນທັງໝົດທີ່ຂຶ້ນມາຢູ່ກັບ ລາວເຫັນການຕຽມພ້ອມຂອງຊາວເລມັນ ເພື່ອຈະທຳລາຍພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ພາກັນອອກມາຫາແຜ່ນ ດິນມິດີອານ, ແລະ ບ່ອນນັ້ນອາໂມນໄດ້ ພົບພໍ້ກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວທັງໝົດ; ແລະ ຈາກບ່ອນນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ໄປຫາແຜ່ນດິນ ອິດຊະມາເອນ ເພື່ອຈະໄດ້ມີການປະຊຸມ "ປົກສາທາລີກັບລາໂມໂນ ແລະ ກັບອານ ໄທ-ນີໄຟ-ລີໄຮ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ ວ່າ ຄວນຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອຈະປ້ອງກັນຕົນ ເອງຈາກຊາວເລມັນ.

6 ບັດນີ້ບໍ່ມີຈັກຄົນເລີຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ທັງໝົດທີ່ໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ໃນພຣະ

17 ກ ຄມພ ອານໄທ-ນີໄຟ-ລີໄຮ. 18 ກ 1 ນພ 2:23; 2 ນພ 30:5-6;	3 ນພ 2:14-16. 24 1 ກ ແອວ 21:1. ຂ ແອວ 25:1, 13.	5 ກ ແອວ 27:4-13.
--	--	------------------

ຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຈະອອກມາຈັບອາວຸດຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບໍ່ມີຈັກຄົນເລີຍທີ່ຍອມຕຽມພ້ອມເພື່ອກໍ່ສົງຄາມ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ກະສັດຂອງພວກເຂົາກໍໄດ້ສັງພວກເຂົາວ່າບໍ່ໃຫ້ເຮັດອີກ.

7 ບັດນີ້, ນີ້ຄືຄຳເວົ້າທີ່ກະສັດກ່າວກັບຜູ້ຄົນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້: ຂ້າພະເຈົ້າຂອບພຣະໄທພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ຄົນທີ່ແສນດີຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ໃນພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນທີ່ໄດ້ສົ່ງຊາວນິໄຟພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາມາຫາພວກເຮົາ ເພື່ອສັ່ງສອນພວກເຮົາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສຳນຶກເຖິງ "ຮີດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຮົານັ້ນ.

8 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂອບພຣະໄທພຣະເຈົ້າຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານສ່ວນໜຶ່ງຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພວກເຮົາອ່ອນລົງຈົນວ່າພວກເຮົາໄດ້ເປີດການສື່ສານກັບຊາວນິໄຟຜູ້ທີ່ເປັນພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ.

9 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂອບພຣະໄທພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ໄດ້ເປີດການສື່ສານນີ້ ມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສຳນຶກເຖິງ "ບາບຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ເຖິງການຄາດຕະກຳອັນຫລວງຫລາຍທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳໄປ.

10 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂອບພຣະໄທພຣະເຈົ້ານຳອີກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຮົາເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ກັບໃຈຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ "ອະໄພແກ່ພວກເຮົາ ໃນບາບ ແລະ ການ

ຄາດຕະກຳອັນຫລວງຫລາຍ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ກະທຳໄປ ແລ້ວ, ແລະ ເອົາ ຮູ້ສຶກຜິດອອກຈາກໃຈຂອງພວກເຮົາໄປ ໂດຍທາງພຣະຄຸນຄວາມດີຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ.

11 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ອ້າຍນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເນື່ອງດ້ວຍວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສາມາດ (ໃນຖານະທີ່ພວກເຮົາເປັນພວກທີ່ຫລົງທາງໃນບັນດາມະນຸດຊາດ) ທີ່ໄດ້ກັບໃຈຈາກບາບທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຈາກການຄາດຕະກຳອັນຫລວງຫລາຍທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳໄປ, ແລະ ໃຫ້ພຣະເຈົ້າເອົາມັນ "ອອກຈາກໃຈຂອງພວກເຮົາ ຫລື ວ່າສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ນັ້ນພຽງແຕ່ກັບໃຈຢ່າງແນ່ນອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ເພື່ອພຣະອົງຈະເອົາຮອຍເບື້ອນຂອງພວກເຮົາອອກໄປ—

12 ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເນື່ອງຈາກວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາຮອຍເບື້ອນຂອງພວກເຮົາອອກໄປ, ແລະ ດາບຂອງພວກເຮົາກັບມາສົດໃສ, ແລ້ວພວກເຮົາຢ່າໄດ້ເຮັດໃຫ້ດາບຂອງພວກເຮົາເປີເບື້ອນໄປ ດ້ວຍ ເລືອດ ຂອງ ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ພວກເຮົາອີກເລີຍ.

13 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຢ່າເລີຍ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເກັບດາບຂອງພວກເຮົາໄວ້ເພື່ອມັນ ຈະບໍ່ເປີເບື້ອນດ້ວຍເລືອດຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາອີກ; ເພາະວ່າຖ້າຫາກພວກເຮົາເຮັດໃຫ້ດາບຂອງພວກເຮົາເປີເບື້ອນອີກ ພວກເຮົາຈະ "ລ້າງມັນໃຫ້ສົດໃສບໍ່ໄດ້ ໂດຍທາງໂລຫິດຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່

<p>7 ກ ມຊຢ 1:5. 9 ກ ຄພ 18:44. 10 ກ ດນອ 9:9.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ. 11 ກ ອຊຢ 53:4-6.</p>	<p>13 ກ ພນມ 1:5.</p>
---	---	----------------------

ຂອງພວກເຮົາ ຊຶ່ງຈະຫລັ່ງໄຫລເພື່ອການ
ຊົດໃຊ້ແຜນບາບຂອງພວກເຮົາ.

14 ແລະ ພຣະເຈົ້າຜູ້ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ມີ ຄວາມ
ເມດຕາຕໍ່ພວກເຮົາ, ແລະ ກະທຳໃຫ້ສິ່ງ
ເຫລົ່ານີ້ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກເຮົາ ເພື່ອ
ພວກເຮົາຈະບໍ່ຕາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງ
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກ
ເຮົາລ່ວງໜ້າ ເພາະວ່າພຣະອົງຮັກ "ຈິດ
ວິນຍານ ຂອງພວກເຮົາ ເຊັ່ນ ດຽວກັນກັບ
ທີ່ພຣະອົງຮັກລູກຫລານ ຂອງພວກເຮົາ;
ສະນັ້ນ, ຍ້ອນ ຄວາມ ເມດ ຕາ ປາ ນີ ຂອງ
ພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາຍັງມຸມຢາມ
ພວກເຮົາ ໂດຍທູດຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອຈະ
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ ະແຜນແຫ່ງຄວາມລອດເປັນທີ່
ຮູ້ຈັກແກ່ພວກເຮົາເຊັ່ນດຽວກັນກັບຄົນລຸ້ນ
ຫລັງ.

15 ໂອ້, ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາເມດຕາ
ປານີພວກເຮົາຊ່ຳໃດ! ແລະ ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ,
ເນື່ອງຈາກວ່າສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດ
ໄດ້ຄືເອົາຮອຍເປື້ອນຂອງພວກເຮົາອອກ
ຈາກພວກເຮົາໄປ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ດາບຂອງ
ພວກເຮົາສົດໃສ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຊື່ອງມັນ
ໄວ້ເພື່ອ ມັນ ຈະ ສົດ ໃສ, ເພື່ອ ເປັນ ປະຈັກ
ພະຍານຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ໃນວັນ
ສຸດທ້າຍ, ຫລື ໃນມື້ທີ່ພວກເຮົາຈະຖືກນຳ
ມາຍືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງເພື່ອຮັບ
ການພິພາກສາ, ວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້
ດາບ ຂອງພວກເຮົາເປີເປື້ອນດ້ວຍເລືອດ
ຂອງພິນ້ອງຂອງພວກເຮົານັບຕັ້ງແຕ່ພຣະ
ອົງໃຫ້ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງແກ່ພວກເຮົາ
ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຂາວສະອາດຕາມ
ນັ້ນ.

16 ແລະ ບັດນີ້ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,

ຖ້າຫາກພິນ້ອງຂອງພວກເຮົາຍັງພະຍາ
ຍາມຈະທຳລາຍພວກເຮົາແລ້ວ, ຈິ່ງເບິ່ງ,
ພວກເຮົາຈິ່ງເຊື່ອງດາບຂອງພວກເຮົາໄວ້,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະຜັງມັນໃຫ້ເລິກ
ລົງໃນແຜ່ນດິນ, ເພື່ອມັນຈະສົດໃສ, ແລະ
ເພື່ອເປັນປະຈັກພະຍານ ໃນວັນສຸດທ້າຍ
ວ່າ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ໃຊ້ມັນ ແລະ ຖ້າຫາກພິ
ນ້ອງຂອງພວກເຮົາທຳລາຍພວກເຮົາ, ຈິ່ງ
ເບິ່ງ, ພວກເຮົາຈະ "ໄປເຝົ້າພຣະເຈົ້າຂອງ
ພວກເຮົາ ແລະ ພວກເຮົາຈະລອດ.

17 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ
ຄື ເມື່ອກະສັດຈົບຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ,
ຜູ້ຄົນທັງໝົດທີ່ໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນກໍໄດ້ເອົາ
ດາບ ແລະ ອາວຸດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາທີ່
ໃຊ້ໃນການນອງເລືອດມະນຸດດ້ວຍກັນນັ້ນ
ມາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ "ຜັງມັນໄວ້ໃຫ້ເລິກ
ລົງໃນແຜ່ນດິນ.

18 ແລະ ພວກເຂົາເຮັດ ແບບ ນີ້ ຕາມ
ຄວາມຄິດເຫັນຂອງພວກເຂົາວ່າ ມັນຈະ
ເປັນປະຈັກພະຍານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຕໍ່
ມະນຸດຊາດດ້ວຍກັນວ່າ ພວກເຂົາ "ບໍ່ໄດ້
ໃຊ້ ອາ ວຸດ ເພື່ອ ການ ນອງ ເລືອດ ກັນ ອີກ
ເລີຍ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດແບບນີ້ໂດຍ
ຖວາຍການຍືນຍັນ ແລະ ະຄຳໝັ້ນສັນຍາ
ໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າວ່າ ແທນທີ່ຈະນອງເລືອດ
ກັນ ພວກເຂົາຈະຍອມ ະເສຍສະລະຊີວິດ
ຂອງພວກເຂົາເອງ; ແລະ ແທນທີ່ຈະເອົາ
ສິ່ງຂອງຈາກພິນ້ອງໄປ ພວກເຂົາຈະເປັນ
ຜູ້ທີ່ເອົາໃຫ້; ແລະ ແທນທີ່ຈະ ໃຊ້ເວລາ
ຂອງພວກເຂົາໄປໃນຄວາມຂີ້ຄ້ານມັກງ່າຍ
ພວກເຂົາຈະເຮັດວຽກຢ່າງດຸໝັ່ນດ້ວຍມື
ຂອງພວກເຂົາເອງ.

19 ແລະ ພວກເຮົາ ຈິ່ງ ເຫັນ ດັ່ງ ນັ້ນວ່າ,

14 ກ ຄມພ ຈິດວິນຍານ—ຄູນ ຄຳຂອງຈິດວິນຍານ. ຂ ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໄຕ່.	16 ກ ແອວ 40:11-15. 17 ກ ຮລມ 15:9. 18 ກ ແອວ 53:11.	ຂ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ. ຄ ຄມພ ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ.
---	---	--

ເມື່ອ ຊາວ ເລມັນ ຖືກ ນຳ ມາ ສູ່ ຄວາມ ເຊື່ອ, ແລະ ມີ ຄວາມ ຮູ້ ເຖິງ ເລື່ອງ ຂອງ ຄວາມ ຈິງ, ແລະ ພວກ ເຂົາ "ພົ້ນ ຄົງ ຖາວອນ ແລະ ຈະ ຍອມ ແພ້ ຈົນ ເຖິງ ຄວາມ ຕາຍ ແທນ ທີ່ ຈະ ກະ ທຳ ບາບ; ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ເຫັນ ດັ່ງ ນັ້ນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຝັງ ອາວຸດ ແຫ່ງ ສັນຕິ ສຸກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໄວ້, ຫລື ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຝັງ ອາວຸດ ແຫ່ງ ສົງຄາມ ເພື່ອ ສັນຕິ ສຸກ.

20 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຊາວ ເລມັນ ຜູ້ ທີ່ ພິ ນັ້ງ ອອງ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຕຽມ ພ້ອມ ເພື່ອ ກໍ່ ສົງຄາມ ໄດ້ ຍົກ ທັບ ຂຶ້ນ ມາ ເຖິງ ແຜ່ນ ດິນ ມີ ໄຟ ດ້ວຍ ຈຸດ ປະ ສົງ ຈະ ປະ ຫານ ຊີ ວິດ ຂອງ ກະ ສັດ, ແລະ ຈະ ໄດ້ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ຄົນ ອື່ນ ຂຶ້ນ ແທນ, ແລະ ເພື່ອ ຈະ ທຳ ລາຍ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ອານ ໄທ-ມີ ໄຟ-ລີ ໄຮ ອອກ ໄປ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ນຳ ອີກ.

21 ແລະ ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ຜູ້ ຄົນ ເຫັນ ວ່າ ພວກ ນັ້ນ ກຳ ລັງ ມາ ໂຈມ ຕີ ພວກ ຕົນ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ອອກ ໄປ ພົບ ກັບ ພວກ ນັ້ນ ແລະ "ນອນ ລົງ ກັບ ພື້ນ ດິນ ຕໍ່ ຫ້າ ພວກ ນັ້ນ, ແລະ ເລີ່ມ ເອົ້ນ ຫາ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຢູ່ ໃນ ທ່າ ທີ່ ນີ້ ເວລາ ຊາວ ເລມັນ ເລີ່ມ ເຂົ້າ ໂຈມ ຕີ ແລະ ເລີ່ມ ຂ້າ ພວກ ເຂົາ ດ້ວຍ ດາບ.

22 ແລະ ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ຕໍ່ ຕ້ານ ເລີຍ, ແຕ່ ຊາວ ເລມັນ ກໍ ຍັງ ໄດ້ ຂ້າ ພວກ ເຂົາ ຊຶ່ງ ເປັນ ຈຳ ນວນ ໜຶ່ງ ພັນ ຫ້າ ຄົນ, ແລະ ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ພອນ, ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ໄປ ຢູ່ ກັບ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແລ້ວ.

23 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ຊາວ ເລມັນ ເຫັນ ວ່າ ພິ ນັ້ງ ອອງ ຂອງ ຕົນ ບໍ່ ຍອມ ໜີ ຈາກ ດາບ, ທັງ ບໍ່ ຍອມ ຫັນ ໜີ ໄປ ທາງ ຂວາ ຫລື ຊ້າຍ ມື, ມີ ແຕ່ ນອນ

ຢູ່ ແລະ "ຕາຍ ໄປ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ສັນ ລະ ເສີນ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ກຳ ລັງ ຈະ ຕາຍ ຢູ່ ພາຍ ໃຕ້ ຄົມ ດາບ—

24 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ຊາວ ເລມັນ ເຫັນ ເຊັ່ນ ນີ້ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ "ຍຸດ ການ ຂ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ມີ ຢູ່ ເປັນ ຈຳ ນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ຊຶ່ງ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ະ ພອງ ຂຶ້ນ ຢູ່ ພາຍ ໃນ ເພາະ ວ່າ ພິ ນັ້ງ ອອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ລົ້ມ ຕາຍ ຢູ່ ພາຍ ໃຕ້ ດາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ສະ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ກັບ ໃຈ ຈາກ ສິ່ງ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ກະ ທຳ ໄປ ນັ້ນ.

25 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ໂຍນ ອາວຸດ ແຫ່ງ ສົງຄາມ ລົງ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ຍອມ ຈັບ ມັນ ອີກ ເພາະ ການ ສັງ ເວດ ຢ່າງ ຮ້າຍ ແຮງ ຈາກ ການ ຄາດ ຕະ ກຳ ທີ່ ຕົນ ໄດ້ ກະ ທຳ ໄປ ນັ້ນ ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ນອນ ລົງ ຄື ກັນ ກັບ ພິ ນັ້ງ ອອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ໂດຍ ຫວັງ ໃນ ຄວາມ ເມດ ຕາ ປາ ນີ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ຊຶ່ງ ຍົກ ດາບ ຂຶ້ນ ເພື່ອ ຈະ ຂ້າ ພວກ ເຂົາ.

26 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ມາ ທ້ອນ ໂຮມ ກັນ ໃນ ມື້ ນັ້ນ ເປັນ ຈຳ ນວນ ຫລາຍ ກວ່າ ຄົນ ທີ່ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ; ແລະ ພວກ ທີ່ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ ນັ້ນ ເປັນ ຄົນ ຊອບ ທຳ, ສະ ນັ້ນ ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ບໍ່ ມີ ເຫດ ຜົນ ທີ່ ຈະ ສົງ ໄສ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ "ລອດ ຫລື ບໍ່.

27 ແລະ ບໍ່ ມີ ຄົນ ຊົ່ວ ຈັກ ຄົນ ທີ່ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ ໃນ ບັນ ດາ ຄົນ ເຫລົ່າ ນັ້ນ; ແຕ່ ມີ ຈຳ ນວນ ຫລາຍ ພັນ ຄົນ ທີ່ ຖືກ ນຳ ມາ ສູ່ ເລື່ອງ ຄວາມ ຈິງ; ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ເຫັນ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ກະ ທຳ ໃນ ຫລາຍ ວິ ທີ່ "ທາງ ເພື່ອ ຄວາມ ລອດ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ.

<p>19 ກ ຄມພ ສັດທາ. 21 ກ ແອວ 27:3. 23 ກ ແອວ 26:32.</p>	<p>24 ກ ແອວ 25:1. ຂ ຄມພ ເມດຕາສົງສານ, ຄວາມເມດຕາສົງສານ.</p>	<p>26 ກ ພນມ 14:13. 27 ກ ອຊຸຢ 55:8-9; ແອວ 37:6-7.</p>
---	---	--

28 ບັດນີ້ຊາວເລມັນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຜູ້ທີ່ໄດ້ຂ້າພັນອງຂອງພວກເຂົານັ້ນ ຄື ຊາວອາມາລະໂຄ ແລະ ຊາວອະມິວລອນ ຊຶ່ງພວກເຂົາເຮັດຕາມ "ລະບຽບຂອງ ຊາວນີຮໍ.

29 ບັດນີ້, ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ມາຮ່ວມກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນ, "ບໍ່ມີຈັກຄົນເລີຍທີ່ເປັນຊາວອາມາລະໂຄ ຫລື ຊາວອະມິວລອນ ຫລື ຜູ້ທີ່ເຮັດຕາມລະບຽບຂອງຊາວນີຮໍ, ມີແຕ່ຜູ້ສືບຕະກຸນ ໂດຍແທ້ຈິງຂອງເລມັນ ແລະ ເລມູເອນ.

30 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງຫລົງເຫັນໄດ້ຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າ ຫລັງຈາກພວກໃດພວກໜຶ່ງທີ່ເຄີຍໄດ້ຮັບ "ຄວາມສະຫວ່າງ ໂດຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າມາແລ້ວ, ແລະ ມີຄວາມຮູ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງເຖິງສິ່ງທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທຳ ແລະ ຕົກເຂົ້າໄປສູ່ບາບ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດ, ພວກເຂົາຈຶ່ງກັບມາເປັນຄົນແຂງກະດ້າງຫລາຍຂຶ້ນ, ແລະ ສະພາບຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງກັບມາຊົ່ວຮ້າຍກວ່າຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍຮູ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ມາກ່ອນຊຳອີກ.

ບົດທີ 25

ຄວາມຮຸກຮານຂອງຊາວເລມັນແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປ—ລູກຫລານຂອງພວກປະໂລທິດຂອງກະສັດໂນອາຕາຍດັ່ງທີ່ອະບິນາໄດ້ໄດ້ທຳນາຍໄວ້—ຊາວເລມັນຫລາຍຄົນໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ແລະ ເຂົ້າມາຮ່ວມກັບຜູ້ຄົນຂອງອານໄທ-ນິໄຟ-ລີໄຮ—

ພວກເຂົາເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ຮັກສາກົດຂອງໂມເຊ. ປະມານ 90-77 ປີກ່ອນຄ.ສ.

1 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ມີຄວາມຄຽດແຄ້ນທີ່ສຸດ ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຂ້າພັນອງຂອງຕົນ; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງສາບານວ່າຈະແກ້ແຄ້ນຊາວນິໄຟ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມຂ້າຜູ້ຄົນຂອງ "ອານໄທ-ນິໄຟ-ລີໄຮ ອີກຕໍ່ໄປໃນເວລານັ້ນ.

2 ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຍົກກອງທັບຂ້າມໄປໃນຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ເຂົ້າມາໂຈມຕີຜູ້ຄົນ ຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອຳໂມນໄນຮາ ແລະ "ທຳລາຍພວກເຂົາ.

3 ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນ, ພວກເຂົາໄດ້ມີການສູ້ຮົບກັບຊາວນິໄຟຫລາຍຄັ້ງ, ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ ແລະ ຖືກຂ້າຕາຍ.

4 ແລະ ໃນບັນດາຊາວເລມັນທີ່ຖືກຂ້າຕາຍນັ້ນມີ "ລູກຫລານຂອງອະມິວລອນ ແລະ ພັນອງຂອງລາວຜູ້ເປັນພວກປະໂລທິດຂອງໂນອາ, ແລະ ພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນເກືອບທັງໝົດ ຖືກຂ້າຕາຍດ້ວຍນ້ຳມືຂອງຊາວນິໄຟ;

5 ແລະ ພວກທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ນັ້ນໄດ້ໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທາງຕາເວັນອອກ ແລະ ໄປຍາດແຍ່ງເອົາອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດບົກຄອງຊາວເລມັນ, ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຊາວເລມັນຫລາຍຄົນຖືກ "ຂ້າຕາຍດ້ວຍໄຟ ເພາະຄວາມເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ—

28 ກ ແອວ 21:4.
ຂ ແອວ 1:15; 2:1, 20.
29 ກ ແອວ 23:14.
30 ກ ມທ 12:45.
ຂ ຮສ 10:26;

ແອວ 47:36.
ຄ 2 ນພ 31:14;
ແອວ 9:19.
ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ,
ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.

ງ 2 ປທ 2:20-21.
25 1 ກ ຄມພ ອານໄທ-ນິໄຟ-ລີໄຮ.
2 ກ ແອວ 8:16; 16:9.
4 ກ ມຂຸຍ 23:35.
5 ກ ມຂຸຍ 17:15.

6 ເພາະ ຫລັງ ຈາກທີ່ ັພວກເຂົາຫລາຍ ຄົນ ໄດ້ຮັບການສູນເສຍຢ່າງໜັກ ແລະ ມີ ຄວາມທຸກ ນັ້ນ ຫລາຍ, ກໍ ເລີ່ມ ສຳ ນຶກ ໃນ ຄວາມ ຊົງ ຈຳ ເຖິງ ະຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ອາໂຣນ ແລະ ພີ່ ນ້ອງ ຂອງ ລາວ ຊຶ່ງ ໄດ້ ສັ່ງ ສອນ ພວກ ເຂົາ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມບໍ່ເຊື່ອຖືໃນ ະຮິດ ຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກ ເຂົາ ແລະ ມາເຊື່ອຖືໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ວ່າພຣະອົງ ໄດ້ປະທານອຳນາດອັນ ຍິ່ງໃຫຍ່ໃຫ້ແກ່ຊາວນີໄຟ; ແລະ ຫລາຍຄົນ ໃນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສດັ່ງ ນີ້ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ທີ່ປົກຄອງທີ່ເຫລືອຢູ່ ຊຶ່ງເປັນລູກຫລານ ຂອງ ັອະມິວລອນ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ ເຫລົ່ານັ້ນ ະຕາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຄົນ ທັງໝົດທີ່ເຊື່ອຖືໃນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້.

8 ບັດນີ້ການຕາຍນີ້ເປັນສາເຫດໃຫ້ພີ່ ນ້ອງຂອງພວກເຂົາຫລາຍຄົນຖືກຍຸຍົງໃຫ້ ຄຽດ ແຄ້ນ ແລະ ເລີ່ມມີການຜິດຖຽງກັນ ຂຶ້ນໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ຊາວ ເລມັນ ເລີ່ມ ັຕາມ ຂ້າລູກຫລານ ຂອງອະ ມິວລອນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເລີ່ມຂ້າພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ປົບ ໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານທາງຕາ ເວັນອອກ.

9 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາຖືກຊາວເລມັນ ຕາມຂ້າຈົນເຖິງມື້ນີ້. ດັ່ງນັ້ນຄຳເວົ້າຂອງ ອະບິນາໄດຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຈິງຂຶ້ນ ມາແນວນີ້, ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ເວົ້າໄວ້ກ່ຽວກັບລູກ ຫລານ ຂອງພວກປະ ໂລ ທິດ ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້

ເພິ່ນຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມຕາຍດ້ວຍໄຟ.

10 ເພາະເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຈົ້າ ັກະທຳຕໍ່ຂ້າພະ ເຈົ້າ ນີ້ ຈະ ເປັນ ຮູບ ແບບ ຂອງ ສິ່ງ ທີ່ ຈະ ມາ ເຖິງ.

11 ແລະ ບັດນີ້ອະບິນາໄດເປັນຄົນທຳ ອິດທີ່ຕ້ອງຮັບ ັຄວາມຕາຍດ້ວຍໄຟ; ຍ້ອນ ວ່າຄວາມ ເຊື່ອ ຖື ຂອງ ເພິ່ນ ໃນ ພຣະ ເຈົ້າ; ບັດນີ້ ມີຄືສິ່ງທີ່ເພິ່ນໝາຍເຖິງຄື ຫລາຍຄົນ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມຕາຍດ້ວຍໄຟຄືກັນ ກັບທີ່ເພິ່ນໄດ້ຮັບ.

12 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກປະ ໂລ ທິດ ຂອງ ໂນອາວ່າ ລູກຫລານ ຂອງພວກເຂົາ ຈະເຮັດໃຫ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງຕາຍ ໃນວິທີດຽວກັບເພິ່ນ, ແລະ ວ່າພວກເຂົາຈະແຕກພັດພາກຈາກ ກັນໄປທົ່ວທັບ ແລະ ຖືກຂ້າຕາຍຄືກັນກັບ ແກະທີ່ບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງ, ຖືກຂັບໄລ່ໄປ ແລະ ຖືກ ສັດປ່າຂ້າຕາຍອີກ; ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄຳ ເວົ້າເຫລົ່ານີ້ໄດ້ປະກົດເປັນຄວາມຈິງແລ້ວ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຖືກຊາວເລມັນຂັບ ໄລ່ ໄປ ແລະຖືກລ່າ ແລະ ຖືກທຸບຕີ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ຊາວເລມັນເຫັນວ່າຕົນເອງເອົາຊະນະຊາວ ນີໄຟບໍ່ໄດ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ກັບຄືນໄປຫາ ແຜ່ນດິນຂອງຕົນອີກ; ແລະ ຫລາຍຄົນໄດ້ ຂ້າມມາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນ ແລະ ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ; ແລະ ໄດ້ລວມຕົວເຂົ້າ ກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຄົນຂອງ ັອານໄທ-ນີໄຟ-ລີໄຮ.

14 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ັຜັງອາວຸດແຫ່ງ ສົງຄາມຂອງພວກເຂົາໄວ້, ຄືກັນກັບພີ່ນ້ອງ

<p>6 ກ ອສ ຊາວເລມັນ. ຂ ແອວ 21:9. ຄ ແອວ 26:24. 7 ກ ແອວ 21:3; 24:1, 28-30.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຕາຍເພາະ ຄວາມເຊື່ອ, ການຕາຍ ເພາະຄວາມເຊື່ອ. 8 ກ ມຊຢ 17:18.</p>	<p>10 ກ ມຊຢ 13:10. 11 ກ ມຊຢ 17:13. 13 ກ ແອວ 23:16-17. 14 ກ ແອວ 24:15; 26:32.</p>
--	---	---

ຂອງພວກເຂົາໄດ້ກະທຳໄປ, ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມເປັນຄົນຊອບທຳ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເດີນໃນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຍິດຖືທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຂອງພຣະອົງ.

15 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັກສາກົດຂອງໂມເຊ. ເພາະມັນເປັນການສົມຄວນທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງຮັກສາກົດຂອງໂມເຊໄວ້, ເພາະຍັງບໍ່ສົມບູນທັງໝົດ. ແຕ່ເຖິງແມ່ນມີ "ກົດຂອງໂມເຊ ພວກເຂົາຍັງໄດ້ມັງຫາການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ ໂດຍຖືວ່າກົດຂອງໂມເຊເປັນ ຂໍ້ແບບໜຶ່ງຂອງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໂດຍເຊື່ອວ່າພວກເຂົາຕ້ອງຮັກສາການປະຕິບັດ ພາຍນອກເຫລົ່ານັ້ນໄວ້ຈົນເຖິງເວລາທີ່ພຣະອົງຈະເປັນທີ່ເປີດເຜີຍແກ່ພວກເຂົາ.

16 ບັດນີ້ພວກເຂົາບໍ່ຄິດວ່າ "ຄວາມລອດຈະມາເຖິງ ໂດຍກົດຂອງໂມເຊ; ແຕ່ວ່າ ກົດຂອງໂມເຊມີໄວ້ເພື່ອໃຫ້ສັດທາຂອງພວກເຂົາໝັ້ນຄົງໃນພຣະຄຣິດ; ແລະ ພວກເຂົາຕັ້ງໝັ້ນໃນ "ຄວາມຫວັງດ້ວຍສັດທາ, ຈົນເຖິງຄວາມລອດນິລັນດອນ, ໂດຍຫວັງໃນວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍຊຶ່ງກ່າວເຖິງສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ.

17 ແລະ ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ອຳໂນນ, ແລະ ອາໂຣນ, ແລະ ອອມເນີ, ແລະ ຮິມໂນ, ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ມີຄວາມປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງ ເພາະຄວາມສຳເລັດທີ່ພວກເຂົາມີໃນບັນດາຊາວເລມັນ ໂດຍເຫັນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ພວກເຂົາຕາມ "ຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຂົາ ແລະ

ວ່າພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ປະກົດເປັນຈິງແກ່ພວກເຂົາຢ່າງຄົບຖ້ວນແລ້ວ.

ບົດທີ 26

ອຳໂນນພາກພູມໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—ສັດທາໄດ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້—ໂດຍສັດທາມະນຸດຈະຊ່ວຍນຳເອົາຈິດວິນຍານຫລາຍພັນດວງມາສູ່ການກັບໃຈ—ພຣະເຈົ້າມີອຳນາດ ແລະ ເຂົ້າໃຈທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ. ປະມານ 90-77 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ນີ້ຄືຄຳເວົ້າຂອງອຳໂນນທີ່ລາວໄດ້ເວົ້າກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ມີຄວາມວ່າດັ່ງນີ້: ພີ່ນ້ອງ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈິ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ພວກເຮົາມີເຫດຜົນທີ່ຈະມີຄວາມປິຕິຍິນດີຫລາຍຂະໜາດໃດ; ເພາະພວກເຮົາຄິດໄດ້ບໍ່ວ່າ ເວລາພວກເຮົາ "ໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາມາ ພຣະເຈົ້າຈະປະທານພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແບບນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ?

2 ແລະ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຖາມວ່າ, ພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ອັນໃດທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ? ພວກທ່ານບອກໄດ້ບໍ່?

3 ຈິ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕອບແທນພວກທ່ານ, ເພາະວ່າຊາວເລມັນ ຜູ້ເປັນພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມມືດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຢູ່ໃນເຫວເລິກທີ່ມືດທີ່ສຸດ, ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ມີ "ຫລາຍຄົນປານໃດໃນພວກເຂົາທີ່ຖືກນຳມາໃຫ້ເຫັນຄວາມແຈ້ງ

<p>15 ກ ຍຄ 4:5; ຈຣ 1:11. ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ. ຂ ມຊຢ 3:14-15; 16:14. ຄ ມຊຢ 13:29-32.</p>	<p>16 ກ ມຊຢ 12:31-37; 13:27-33. ຂ 2 ນຟ 11:4. ຄ 1 ທສນ 5:8-9.</p>	<p>17 ກ ແອວ 17:9. 26 1 ກ ມຊຢ 28:9; ແອວ 17:6-11. 3 ກ ແອວ 23:8-13.</p>
--	---	--

ອັນໜ້າອັດສະຈັນຂອງພຣະເຈົ້າ! ແລະ ມີ
ຄືພອນຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກ
ເຮົາ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເປັນ ຯເຄື່ອງມື
ໃນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອນຳເອົາຜົນ
ງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ມາ.

4 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ພວກເຂົາ ເປັນ ັພັນໆ ຄົນ ມີ
ຄວາມປິຕິຍິນດີ ແລະ ຖືກນຳມາເຂົ້າຝູງ
ຂອງພຣະເຈົ້າ.

5 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຂົ້າຢູ່ໃນ ັທົ່ງສຸກແລ້ວ ແລະ
ພວກທ່ານເປັນສຸກແລ້ວ, ເພາະພວກທ່ານ
ໄດ້ອອກແຮງງານດ້ວຍ ຯກ່ຽວ ແລະ ໄດ້
ເກັບກ່ຽວດ້ວຍສຸດກຳລັງຂອງພວກທ່ານ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານໄດ້ອອກແຮງງານ
ຕະຫລອດທັງວັນ; ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຈຳນວນ
ຯຟອນເຂົ້າຂອງພວກທ່ານ! ແລະ ມັນຈະຖືກ
ເກັບໄວ້ໃນເລົ້າເພື່ອມັນຈະບໍ່ເສຍຫາຍໄປ.

6 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະບໍ່ຖືກລົມພະຍຸພັດ
ໄປໃນວັນສຸດທ້າຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນກໍຈະ
ບໍ່ຖືກລົມບ້າໝູພັດຫອບໄປ, ແຕ່ເມື່ອ ັລົມ
ພະຍຸມາ ມັນຈະຖືກຮວບຮວມຕົວໄວ້ນຳ
ກັນຢູ່ໃນບ່ອນຂອງມັນ, ເພື່ອລົມພະຍຸຈະ
ເຂົ້າເຖິງມັນບໍ່ໄດ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະບໍ່
ຖືກພະຍຸຮ້າຍພັດໄປບ່ອນໃດທີ່ສັດຕູຕ້ອງ
ການຈະພາມັນໄປ.

7 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ຢູ່ ໃນ ພຣະທັດ ຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໃນ ັລະດູຂອງການ
ເກັບ ກ່ຽວ, ແລະ ມັນ ເປັນ ຂອງ ພຣະ ອົງ;
ແລະ ພຣະອົງຈະ ຯຍົກມັນຂຶ້ນໃນວັນສຸດ
ທ້າຍ.

8 ຂໍ ພຣະ ນາມຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກ

ເຮົາຈົ່ງພຣະກະເສີມສຳລານເຖິດ, ຈົ່ງຂໍໃຫ້
ພວກເຮົາ ັຮ້ອງເພງສັນລະເສີນພຣະອົງ
ເຖິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍ ໃຫ້ພວກເຮົາຖວາຍ
ຯຄວາມຂອບພຣະໄທແດ່ພຣະນາມອັນສັກ
ສິດຂອງພຣະອົງເຖິດ, ເພາະວ່າພຣະອົງ
ໄດ້ເຮັດວຽກງານອັນຊອບທຳຕະຫລອດ
ການ.

9 ຖ້າຫາກ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຈາກແຜ່ນດິນ
ເຊຣາເຮັມລາແລ້ວ, ພົ້ນອງທີ່ຮັກຂອງພວກ
ເຮົາເຫລົ່ານີ້ ຜູ້ຊຶ່ງຮັກພວກເຮົາທີ່ສຸດ ຈະ
ຍັງຄົງທໍລະມານຢູ່ດ້ວຍ ັຄວາມກຽດຊັງ
ພວກເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະເປັນ
ຄົນແປກໜ້າຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ
ອຳໂມນກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ອາໂຣນມ້ອງ
ຊາຍຂອງລາວກໍຕິຕຽນລາວ, ໂດຍເວົ້າວ່າ:
ອຳໂມນ, ຂ້ອຍ ຍ້ານ ວ່າ ຄວາມ ປິຕິ ຍິນ ດີ
ຂອງເຈົ້າໄດ້ພາໃຫ້ເຈົ້າໄປຫາການອວດ
ອ້າງເສຍແລ້ວ.

11 ແຕ່ ອຳໂມນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ:
ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ ັອວດອ້າງໃນພະລັງຂອງຕົນ
ເອງ ຫລື ໃນບັນຍາຂອງຕົນເອງ; ແຕ່ ຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ຯຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍເຕັມປຸ່ງມ, ແທ້
ຈິງແລ້ວ, ໃຈຂອງຂ້ອຍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ
ສຸກ, ແລະ ຂ້ອຍຈະປິຕິຍິນດີໃນພຣະເຈົ້າ
ຂອງຂ້ອຍ.

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າ ຂ້ອຍບໍ່ມີຄ່າ
ອັນ ໃດ ເລີຍ; ຖ້າອາໄສພະລັງຂອງຂ້ອຍ
ເອງ ຂ້ອຍກໍອ່ອນແອ; ສະນັ້ນ ຂ້ອຍ ຈະບໍ່
ັອວດອ້າງເຖິງເລື່ອງຕົວເອງ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະ

3 ຂ 2 ກຮທ 4:5;
ມຊຢ 23:10.
4 ກ ແອວ 23:5.
5 ກ ຢຮ 4:35-37;
ຄພ 4:4.
ຂ ຢອ 3:13.
ຄ ຄພ 33:7-11; 75:2, 5.

6 ກ ຮລມ 5:12;
3 ນພ 14:24-27.
7 ກ ຄມພ ເກັບກ່ຽວ.
ຂ ມຊຢ 23:22;
ແອວ 36:28.
8 ກ ຄພ 25:12.
ຂ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບ

ໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ.
9 ກ ມຊຢ 28:1-2.
11 ກ 2 ກຮທ 7:14.
ຂ ຄພ 18:14-16.
ຄມພ ຊຶ້ນຊົມ,
ຄວາມຊຶ້ນຊົມ.
12 ກ ຢມຢ 9:24; ແອວ 29:9.

ອວດອ້າງພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ, ເພາະ ໃນ ະພະລັງຂອງພຣະອົງ; ຂ້ອຍສາມາດເຮັດ ໄດ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນ ຍິ່ງໃຫຍ່ຫລາຍຢ່າງມາແລ້ວໃນແຜ່ນດິນນີ້, ຊຶ່ງພວກເຮົາຈະສັນລະເສີນພຣະນາມຂອງ ພຣະອົງຕະຫລອດການ.

13 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາມີຈັກ ພັນຄົນແລ້ວທີ່ພຣະອົງໄດ້ບົດປ່ອຍອອກ ຈາກຄວາມເຈັບປວດແຫ່ງ ັນະລົກ ແລະ ນຳມາ ະຮ້ອງສັນລະເສີນຕໍ່ຄວາມຮັກທີ່ໄຖ່, ແລະ ນີ້ເປັນ ເພາະອຳນາດຂອງພຣະຄຳ ຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ສະນັ້ນ ພວກເຮົາບໍ່ມີເຫດຜົນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຈະປີຕິ ຍິນດີບໍ່?

14 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາມີເຫດຜົນ ທີ່ຈະສັນລະເສີນພຣະອົງຕະຫລອດໄປ, ເພາະພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າສູງສຸດ, ແລະ ໄດ້ບົດປ່ອຍ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາອອກ ຈາກ ັໂສ້ແຫ່ງນະລົກ.

15 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຖືກປົດລັອມ ດ້ວຍຄວາມພິນາດ ແລະ ຄວາມມືດອັນ ເປັນນິດ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ນຳເອົາ ພວກເຂົາມາຫາ ັຄວາມສະຫວ່າງອັນ ເປັນນິດຂອງພຣະອົງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມາຫາ ຄວາມລອດອັນເປັນນິດ; ແລະ ພວກເຂົາ ຖືກປົດລັອມດ້ວຍຄວາມຮັກອັນລົ້ນເຫລືອ ຂອງພຣະອົງ ອັນຫາທີ່ປຽບບໍ່ໄດ້; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເປັນເຄື່ອງມືໃນ ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໃນການເຮັດສິ່ງທີ່ ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຫ້າອັດສະຈັນນີ້.

16 ສະນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງ ັບາບປື້ມ ເຖິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະ ະບາບປື້ມ ໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກ ເຮົາຈະປີຕິຍິນດີ ເພາະວ່າຄວາມຜາສຸກ ຂອງພວກເຮົາ ເຕັມປຽມ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າຂອງ ພວກເຮົາຕະຫລອດໄປ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ໃດຈະ ບາບປື້ມໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຫລາຍເກີນ ໄປ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ໃດຈະໄດ້ເວົ້າຫລາຍ ເກີນໄປເຖິງອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະ ອົງ, ແລະ ເຖິງ ັຄວາມເມດຕາ, ແລະ ເຖິງຄວາມອິດກັນຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ລູກ ຫລານມະນຸດທັງປວງ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ ເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດ ເວົ້າແມ່ນແຕ່ສ່ວນໜ້ອຍໜຶ່ງຂອງຄວາມຮູ້ ສຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

17 ແລະ ຜູ້ໃດຈະຄິດວ່າພຣະເຈົ້າຂອງ ພວກເຮົາຈະເມດຕາປາ ນີຫລາຍປານ ນີ້ ເຖິງກັບວ່າພຣະອົງຍາດເອົາພວກເຮົາ ອອກຈາກສະພາບອັນເປັນຕາຍ້ານ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍບາບ ແລະ ຄວາມເປີເປື້ອນ ຂອງພວກເຮົາ?

18 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ອອກໄປ ໃນ ຄວາມໂມໂຫ, ດ້ວຍການຄຸກຄາມຢ່າງໜັກ ທີ່ຈະ ັທຳລາຍສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະ ອົງ.

19 ໂອ້ ແລ້ວເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງບໍ່ສົ່ງ ພວກເຮົາໄປສູ່ຄວາມພິນາດອັນເປັນຕາ ຍ້ານນັ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນຫຍັງພຣະອົງ ຈຶ່ງບໍ່ປ່ອຍດາບແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງ ພຣະອົງຕົກລົງມາໃສ່ພວກເຮົາ, ແລະ ກຳ

<p>12 ຂ ພສສ 18:32-40; ຟລປ 4:13; 1 ນຟ 17:3. 13 ກ ຄມພ ນະລົກ. ຂ ແອວ 5:26.</p>	<p>14 ກ ແອວ 12:11. 15 ກ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງພຣະຄຣິດ. 16 ກ ຣມ 15:17;</p>	<p>1 ກສທ 1:31. ຂ 2 ກສທ 10:15-18; ຄພ 76:61. ຄ ພສສ 36:5-6. 18 ກ ມຊຍ 27:8-10.</p>
--	---	--

ນິດໃຫ້ພວກເຮົາໄປຫາຄວາມໝົດຫວັງຊົ່ວນິລັນດອນ?

20 ໂອ້ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ, ເກືອບຄືກັບວ່າ ມັນຈະໜີໄປເມື່ອຄິດໄປແລ້ວ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ໃຊ້ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະອົງກັບພວກເຮົາ, ແຕ່ໃນພຣະເມດຕາປານີອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ນຳພາພວກເຮົາອອກຈາກ "ເຫວເລິກແຫ່ງຄວາມຕາຍ, ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານອັນເປັນນິດ, ຈົນກະທັ້ງມາສູ່ຄວາມລອດຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ.

21 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ມີ "ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາຜູ້ໃດທີ່ຈະຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ບໍ່ມີເລີຍ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຈະ ຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ນອກຈາກຄົນທີ່ສຳນຶກຜິດແລ້ວ.

22 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ທີ່ "ກັບໃຈ ແລະ ສະແດງ ສັດທາ, ແລະ ນຳເອົາວຽກງານດີອອກມາ, ແລະ ອະທິຖານສະໝໍ່າສະເໝີຢ່າງບໍ່ທໍ້ຖອຍ—ແລ້ວພຣະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຄົນເຊັ່ນນັ້ນຮູ້ເຖິງ "ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງຈະມອບການເປີດເຜີຍເຖິງສິ່ງທີ່ບໍ່ເຄີຍເປີດເຜີຍມາກ່ອນໃຫ້ແກ່ຄົນແບບນັ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງຈະປະທານໃຫ້ແກ່ຄົນແບບນັ້ນ ເພື່ອຈະໄດ້ນຳພາຄົນເປັນຈຳນວນພັນໆມາສູ່ການກັບໃຈ, ເໝືອນດັ່ງພຣະອົງເຄີຍໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາມາແລ້ວ ເພື່ອນຳພາພີ່ນ້ອງເຫລົ່ານີ້ຂອງພວກເຮົາມາສູ່ການກັບໃຈ.

23 ບັດນີ້ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເອີຍ,

ພວກທ່ານຈື່ໄດ້ບໍ່ວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າກັບພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາວ່າ, ພວກເຮົາຈະຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟ ເພື່ອສັ່ງສອນຊາວເລມັນຜູ້ເປັນພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາແລ້ວ ພວກເຂົາກໍ່ຫົວເຍາະເຍີ້ຍພວກເຮົາ?

24 ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ: ພວກເຈົ້າຄິດບໍ່ວ່າ ພວກເຈົ້າຈະນຳເອົາຊາວເລມັນມາຫາຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງໄດ້? ພວກເຈົ້າຄິດບໍ່ວ່າພວກເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຊາວເລມັນສຳນຶກເຖິງຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງ "ຮິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາໄດ້ ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນ ະຊຶ່ງຄຳ; ຊຶ່ງໃຈຂອງພວກເຂົາຊຶ້ນຊົມໃນການນອງເລືອດ; ຊຶ່ງເວລາຂອງພວກເຂົາຖືກໃຊ້ມື້ວສຸມຢູ່ກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ສຸດ; ຊຶ່ງທາງຂອງພວກເຂົາເປັນທາງຂອງຄົນລ່ວງລະເມີດມາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ? ບັດນີ້ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານຈົ່ງຈື່ຈຳໄວ້ວ່າ ນີ້ຄືຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາ.

25 ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາຈັບອາວຸດຂຶ້ນສູ່ຮົບກັບພວກເຂົາເທາະ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາ ແລະ ທຳລາຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນນີ້, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈະມາຢູ່ປູຍ່າ ແລະ ທຳລາຍພວກເຮົາ.

26 ແຕ່ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ, ພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າມາໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ບໍ່ແມ່ນມີເຈດຕະນາທີ່ຈະທຳລາຍພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ມີເຈດຕະນາວ່າ ບາງທີພວກເຮົາອາດຈະໄດ້

<p>20 ກ 2 ນຟ 1:13; ຮລມ 3:29-30. 21 ກ ຄມພ ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ.</p>	<p>ຂ 1 ກຣທ 2:9-16; ຢຄ 4:8. 22 ກ ແອວ 36:4-5. ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. ຂ ຄມພ ສັດທາ.</p>	<p>ຄ ຄມພ ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ. 24 ກ ມຊຢ 10:11-17. ຂ ມຊຢ 13:29.</p>
---	---	---

ຊ່ວຍເຫລືອຄົນບາງຄົນໃຫ້ລອດພົ້ນ.

27 ບັດນີ້ເມື່ອໃຈຂອງພວກເຮົາທີ່ຖອຍ ແລະ ພວກເຮົາເກືອບຈະກັບຄືນໄປ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ "ປອບໃຈພວກ ເຮົາ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງອອກໄປ ໃນບັນ ດາຊາວເລມັນ, ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ, ຈົ່ງ ຮັບເອົາ "ຄວາມທຸກຂອງພວກເຮົາດ້ວຍ "ຄວາມອົດທົນ, ແລະ ເຮົາຈະມອບຄວາມ ສຳເລັດໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ.

28 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ມາ ແລະ ອອກໄປຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາ ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ອົດທົນ ໃນຄວາມທຸກທໍລະ ມານຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ ອົດທົນຕໍ່ຄວາມຂາດແຄນທຸກຢ່າງ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ພວກເຮົາເດີນທາງໄປຫາເຮືອນນີ້ ເຮືອນນັ້ນ, ໄວ້ວາງໃຈຕາມຄວາມເມດຕາ ປານີຂອງໂລກ—ບໍ່ພຽງແຕ່ຄວາມເມດຕາ ປານີຂອງໂລກເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ໃນພຣະເມດ ຕາປານີຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ.

29 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ສິດສອນພວກ ເຂົາ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ສິດສອນພວກເຂົາ ຕາມຖະໜົນຫົນທາງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກ ເຮົາໄດ້ສິດສອນພວກເຂົາຢູ່ເທິງເນີນພູ ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານ ແລະ ທຳ ມະສາລາເພື່ອສິດສອນພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ໜີ ແລະ ໄດ້ຖືກ ເຍາະເຍັ້ຍຫົວຂວັນ, ແລະ ໄດ້ຖືກຖິ້ມນ້ຳ ລາຍໃສ່, ແລະ ໄດ້ຖືກຕົບໜ້າ, ແລະ ໄດ້ ຖືກແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່, ແລະ ໄດ້ຖືກຈັບ, ແລະ ໄດ້ຖືກມັດດ້ວຍເຊືອກໝັນ, ແລະ ໄດ້ ຖືກເອົາໄປເຂົ້າຄູກ, ແຕ່ໂດຍອຳນາດ ແລະ

ຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍ.

30 ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມທຸກນາໆປະ ການ, ແລະ ຫັງໝົດນີ້ເພື່ອບາງທີພວກເຮົາ ອາດຈະໄດ້ເປັນຫົນທາງຊ່ວຍເຫລືອຈິດ ວິນຍານດວງໜຶ່ງໃຫ້ລອດ; ແລະ ພວກເຮົາ ຄິດວ່າພວກເຮົາຈະເຕັມໄປດ້ວຍ "ຄວາມ ສຸກ ຖ້າຫາກພວກເຮົາສາມາດເປັນຫົນ ທາງຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ລອດໄດ້.

31 ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາສາມາດ ເບິ່ງໄປ ແລະ ເຫັນຜົນຂອງວຽກງານຂອງ ພວກເຮົາໄດ້; ແລະ ມັນມີໜ້ອຍບໍ່? ຂ້າ ພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ບໍ່ເລີຍ, ມັນ ມີ "ຫລາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຮົາ ສາມາດເປັນພະຍານໄດ້ເຖິງຄວາມຈິງໃຈ ຂອງພວກເຂົາ, ຍ້ອນວ່າຄວາມຮັກຂອງ ພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມຮັກທີ່ມີຕໍ່ພວກເຮົານຳອີກ.

32 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຍອມ "ເສຍ ສະລະຊີວິດຕົວເອງ ແທນທີ່ຈະເອົາຊີວິດ ຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ "ຝັງອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງພວກເຂົາ ໄວ້ເລິກໃນດິນ, ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາມີຄວາມ ຮັກຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ.

33 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າ ກັບພວກທ່ານວ່າ ມັນເຄີຍມີຄວາມຮັກອັນ ຍິ່ງໃຫຍ່ແບບນີ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທົ່ວໄປບໍ່? ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ ມີເລີຍ, ທັງທີ່ຢູ່ໃນບັນດາຊາວນີໄຟ ກໍບໍ່ ເຄີຍມີເລີຍ.

34 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວນີໄຟຈະຈັບອາ ວຸດຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ; ພວກ

<p>27 ກ ແອວ 17:9-11. ຂ ແອວ 20:29-30. ຄ ພ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ.</p>	<p>ຄ ຄ ພ ອົດທົນ, ຄວາມອົດທົນ. 30 ກ ຄ ພ 18:15-16. 31 ກ ແອວ 23:8-13.</p>	<p>32 ກ ແອວ 24:20-24. ຂ ແອວ 24:15.</p>
---	--	---

ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ຍອມ ໃຫ້ ຕົນ ເອງ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ ເລີຍ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີຫລາຍຄົນໃນພວກນີ້ທີ່ ຍອມສະລະຊີວິດຂອງຕົນ ແລະ ພວກເຮົາ ຮູ້ວ່າ ພວກເຂົາໄປເຝົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກ ເຂົາແລ້ວ, ເພາະຄວາມຮັກຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມກຽດຊັງບາບຂອງພວກເຂົາ.

35 ບັດນີ້ພວກເຮົາມີເຫດຜົນທີ່ຈະປິຕິ ຍິນດີບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ ກັບພວກທ່ານວ່າ ນັບແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນ ຂອງໂລກ ບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ໃດຈະມີເຫດຜົນ ຫລາຍແບບນີ້ທີ່ຈະປິຕິຍິນດີຄືກັນກັບພວກ ເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຜາສຸກຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າຖືກພາໄປຈົນເຖິງການອວດອ້າງ ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະພຣະອົງ ມີ "ອຳນາດທຸກຢ່າງ, ມີຄວາມສະຫລຽວ ສະຫລາດທຸກຢ່າງ, ແລະ ມີ "ຄວາມເຂົ້າ ໃຈທຸກຢ່າງ, ແລະ ພຣະອົງເຂົ້າໃຈ ແລະ ມີ "ຄວາມເມດຕາຈົນເຖິງຂັ້ນທີ່ມອບຄວາມ ລອດໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ກັບໃຈ ແລະ ເຊື່ອໃນພຣະ ນາມຂອງພຣະອົງ.

36 ບັດນີ້ຖ້າຫາກສິ່ງນີ້ເປັນການອວດ ອ້າງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະອວດອ້າງມັນ; ເພາະວ່ານີ້ຄືຊີວິດ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຄວາມຜາສຸກ ແລະ ຄວາມລອດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ການ ໄຖ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າອອກຈາກຄວາມຈິບ ຫາຍອັນເປັນນິດ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍພຣະ ນາມຂອງພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຈົ່ງ ພຣະກະເສີມສຳລານເຖິດ, ພຣະຜູ້ທີ່ເປັນ ຫ່ວງຜູ້ຄົນພວກນີ້, ຜູ້ທີ່ເປັນ "ກິ່ງງ່າຂອງ ຕົ້ນອິດສະຣາເອນ, ຊຶ່ງຫລົງຈາກຕົ້ນຂອງ ມັນເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນໃໝ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ຂໍພຣະນາມຂອງພຣະ

ເຈົ້າຈົ່ງພຣະກະເສີມສຳລານເຖິດ, ພຣະອົງ ເປັນຫ່ວງພວກເຮົາ, ະຄົນທີ່ຊັດເຊພະເນ ຈອນໄປໃນແຜ່ນດິນໃໝ່.

37 ບັດນີ້ພິນັ້ນທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າ ພວກເຮົາເຫັນວ່າ ພຣະເຈົ້າເປັນຫ່ວງ ນຳ "ທຸກຄົນ ບໍ່ວ່າພວກເຂົາຈະຢູ່ໃນແຜ່ນ ດິນໃດກໍຕາມ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງນັບຜູ້ ຄົນຂອງພຣະອົງ ແລະ ອຸທອນກ້ອນເລືອດ ແຫ່ງພຣະເມດຕາປານີຂອງພຣະອົງທີ່ມີ ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ. ບັດນີ້ ນີ້ຄື ຄວາມຜາສຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ການ ຖວາຍຂອບພຣະໄທອັນລົ້ນເຫລືອຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະຖວາຍການຂອບພຣະໄທແດ່ພຣະເຈົ້າ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕະຫລອດໄປ. ອາແມນ.

ບົດທີ 27

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາໃຫ້ອຳໂມນນຳພາ ຜູ້ຄົນຂອງອານໄທ-ນີໄຟ-ລີໄຮ ໄປຫາ ບ່ອນປອດໄພ—ອຳໂມນມີຄວາມປິຕິຍິນ ດີຫລາຍເມື່ອໄດ້ພົບກັບແອວມາຈົນວ່າ ຮ່າງກາຍຂອງລາວໝົດແຮງ—ຊາວນີໄຟ ໄດ້ມອບແຜ່ນດິນເຈີຊອນໃຫ້ພວກເຂົາ— ພວກເຂົາຖືກເອີ້ນວ່າຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນ. ປະມານ 90–77 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ຊາວເລມັນຊຶ່ງໄດ້ໄປກໍ່ສົງຄາມກັບຊາວ ນີໄຟ ໄດ້ດື່ມລົມມາຫລາຍເທື່ອແລ້ວທີ່ຈະ ທຳລາຍຊາວນີໄຟ, ຈຶ່ງເຫັນວ່າມັນບໍ່ມີປະ ໂຫຍດທີ່ຈະພະຍາຍາມທຳລາຍຊຶ່ງກັນ ແລະກັນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ກັບຄືນໄປຫາ ແຜ່ນດິນນີໄຟ.

<p>35 ກ ຄມພ ອຳນາດ. ຂ ຄພ 88:41. ຄ ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດ</p>	<p>ຕາ, ຄວາມເມດຕາ. 36 ກ ປຖກ 49:22–26; ຢຄ 2:25; 5:25.</p>	<p>ຂ ຢຄ 7:26. 37 ກ ກຈກ 10:34–35; 2 ນພ 26:33.</p>
---	---	--

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວອາມາ ລະໂຄ ມີ ຄວາມ ຄຽດ ແຄ້ນ ຫລາຍທີ່ສຸດ ເພາະ ການ ເສຍ ໄຊ ຂອງ ພວກເຂົາ. ແລະ ເມື່ອເຫັນວ່າພວກເຂົາຫາທາງແກ້ແຄ້ນຊາວນີໄຟບໍ່ໄດ້, ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມຍຸຍົງຜູ້ຄົນໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງ "ອານາໄທ-ນີໄຟ-ລີໂຮ, ທີ່ເປັນ "ພິນັອງຂອງພວກເຂົາເອງ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມທຳລາຍພວກເຂົາ.

3 ບັດນີ້ຜູ້ຄົນພວກນີ້ບໍ່ຍອມຈັບອາວຸດ "ອີກ, ແຕ່ພວກເຂົາຍອມຕົວໃຫ້ຖືກຂ້າຕາຍຕາມຄວາມປະສົງຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ.

4 ບັດນີ້ເມື່ອອຳໂມນ ແລະ ພິນັອງຂອງລາວ ເຫັນການທຳລາຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນທີ່ລາວຮັກຫລາຍທີ່ສຸດ, ແລະ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທີ່ຮັກເຂົາເຈົ້າ—ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຖືກນັບຖືວ່າເປັນເຫລົ່າທູດທີ່ໄດ້ຖືກສົ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອພວກເຂົາໃຫ້ລອດຈາກຄວາມພິນາດອັນເປັນນິດ—ສະນັ້ນ, ເມື່ອອຳໂມນ ແລະ ພິນັອງຂອງລາວເຫັນການທຳລາຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າກໍເກີດຄວາມເມດຕາສົງສານຂຶ້ນມາ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ "ກ່າວກັບກະສັດວ່າ:

5 ຂໍໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍຮວບຮວມເອົາຜູ້ຄົນພວກນີ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາລົງໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາໄປຫາຊາວນີໄຟພິນັອງຂອງພວກເຮົາເຖິດ, ແລະ ຫນີຈາກກຳມີຂອງສັດຕູຂອງພວກເຮົາເພື່ອພວກເຮົາຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ.

6 ແຕ່ກະສັດໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວນີໄຟຈະທຳລາຍພວກເຮົາ, ເພາະການຄາດຕະກຳ ແລະ ບາບອັນ

ຫລວງຫລາຍທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳຕໍ່ພວກເຂົາ.

7 ແລະ ອຳໂມນເວົ້າວ່າ: ຂ້ານ້ອຍຈະໄປທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຖ້າຫາກພຣະອົງບອກພວກເຮົາວ່າໃຫ້ລົງໄປຫາພິນັອງຂອງພວກເຮົາ, ແລ້ວທ່ານຈະໄປບໍ່?

8 ແລະ ກະສັດໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບອກໃຫ້ພວກເຮົາໄປ, ພວກເຮົາຈະລົງໄປຫາພິນັອງຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາຈະເປັນຂ້ອຍຂ້າພວກເຮົາໄປຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະໃຊ້ແທນຄືນໃຫ້ພວກເຮົາໃນການຄາດຕະກຳ ແລະ ບາບຢ່າງຫລວງຫລາຍຂຶ້ນພວກເຮົາໄດ້ກະທຳໄວ້ກັບພວກເຮົາ.

9 ແຕ່ອຳໂມນໄດ້ເວົ້າກັບເພິ່ນວ່າ: ມັນເປັນການຜິດກົດໝາຍຂອງພິນັອງຂອງພວກເຮົາ, ຊຶ່ງບົດຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ສະຖາປະນາຂຶ້ນຄື, ບໍ່ໃຫ້ມີ "ຂ້ອຍຂ້າໃນບັນດາພວກເຮົາ; ສະນັ້ນ ຈົ່ງໃຫ້ພວກເຮົາລົງໄປ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈໃນຄວາມເມດຕາຂອງພິນັອງຂອງພວກເຮົາເຖິດ.

10 ແຕ່ກະສັດໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ: ຈົ່ງທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ອນ, ແລະ ຖ້າຫາກພຣະອົງບອກໃຫ້ພວກເຮົາໄປ, ພວກເຮົາກໍຈະໄປ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາກໍຈະຕາຍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອຳໂມນໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ:

12 ຈົ່ງພາຜູ້ຄົນພວກນີ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນນີ້ໄປ ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ຕາຍ; ເພາະວ່າຊາຕານມີອຳນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ເໜືອໃຈຂອງຊາວອາມາລະໂຄ, ຜູ້ຍຸຍົງ

27 2 ກ ແອວ 25:1. ຄມພ ອານາໄທ-ນີໄຟ-ລີໂຮ.	ຂ ແອວ 43:11. 3 ກ ແອວ 24:21-26.	4 ກ ແອວ 24:5. 9 ກ ມຊຸ 2:13; 29:32, 38, 40.
---	-----------------------------------	---

ຊາວເລມັນໃຫ້ຄຽດແຄ້ນຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ ແລະ ໃຫ້ຂ້າພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈົ່ງໜີອອກຈາກແຜ່ນດິນນີ້ໄປ; ແລະ ຜູ້ຄົນພວກນີ້ຈະໄດ້ຮັບພອນ, ເພາະເຮົາຈະຮັກສາພວກເຂົາໄວ້.

13 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອຳໂມນໄດ້ໄປບອກກະສັດທຸກໆຂໍ້ຄວາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບລາວ.

14 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງພວກເຂົາທັງໝົດເຂົ້າກັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ເຕົ້າໂຮມຝູງສັດລ້ຽງ ແລະ ສັດໃຊ້ແຮງງານທັງໝົດຂອງຕົນ, ແລະ ອອກຈາກແຜ່ນດິນ ແລະ ເດີນທາງເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ແຍກແຜ່ນດິນນີໄຟອອກຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ຂ້າມມາໃກ້ຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອຳໂມນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມດ້ວຍພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ໃຫ້ພວກທ່ານລໍຖ້າພວກເຮົາຢູ່ບ່ອນນີ້; ຈົນກວ່າວ່າພວກເຮົາຈະກັບມາ ເພາະວ່າພວກເຮົາຈະລອງໃຈພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາວ່າ ພວກເຂົາຈະໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໄປຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາຫລືບໍ່.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນຂະນະທີ່ອຳໂມນກຳລັງເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນ, ລາວກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວໄດ້ພົບກັບແອວມາ ໃນ "ບ່ອນຊຶ່ງໄດ້ເວົ້າມາແລ້ວ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນການພົບພໍ້ຢ່າງໜ້າປິຕິຍິນດີ.

17 ບັດນີ້ "ຄວາມສຸກຂອງອຳໂມນນັ້ນ

ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ເຖິງກັບລາວເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວຖືກກິນເຂົ້າໄປໃນຄວາມສຸກຂອງພຣະເຈົ້າຂອງລາວ, ຈົນເຮັດໃຫ້ກຳລັງຂອງລາວ ະພົດໄປ; ແລະ ລາວໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ ອີກ.

18 ບັດນີ້ມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມສຸກແທ້ໆບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນຄວາມສຸກຊຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ຮັບ ນອກຈາກຜູ້ສະແຫວງຫາຄວາມສຸກດ້ວຍການສຳນຶກຜິດ ແລະ ການຖ່ອມຕົວຢ່າງແທ້ຈິງເທົ່ານັ້ນ.

19 ບັດນີ້ຄວາມປິຕິຍິນດີຂອງແອວມາໃນການພົບພໍ້ກັບພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ແທ້ໆ, ແລະ ອາໂຣນ, ອອມເນີ, ແລະ ຮິມໄນ ກໍ່ມີຄວາມປິຕິຍິນດີຄືກັນ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ຄວາມປິຕິຍິນດີຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້ເກີນກຳລັງຂອງພວກເຂົາເລີຍ.

20 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ແອວມາໄດ້ພາພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ; ແມ່ນ ແຕ່ໄປຫາເຮືອນຂອງເພິ່ນເອງ. ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ບອກ "ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນເຖິງເລື່ອງທັງໝົດທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບເຂົາເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ, ໃນບັນດາຊາວເລມັນພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສົ່ງຂ່າວສານໄປທົ່ວແຜ່ນດິນ ໂດຍປາດຖະໜາຢາກຮູ້ຈັກສຽງຂອງຜູ້ຄົນກ່ຽວກັບການຮັບເອົາພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຄົນຂອງອານາໄທ-ນີໄຟ-ລີໄຮ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນໃຫ້ສຽງວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຈະຍົກແຜ່ນດິນເຈີຊອນໃຫ້ພວກເຂົາ, ຊຶ່ງມັນຢູ່ທາງຕາເວັນອອກໃກ້ກັບທະເລ, ຊຶ່ງຕິດ

16 ກ ແອວ 17:1-4. 17 ກ ຄພ ຊຶ່ນຊິນ, ຄວາມຊຶ່ນຊິນ. ໑ 1 ນພ 1:7. ໗ ແອວ 19:14. 20 ກ ແອວ 4:16-18.

ຕໍ່ກັບແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ ຊຶ່ງຢູ່ທາງໃຕ້
ແຜ່ນ ດິນ ອຸ ດົມ ສົມ ບູນ; ແລະ ແຜ່ນ ດິນ
ເຈີຊອນ ນີ້ ເປັນ ແຜ່ນ ດິນ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ຈະ
ມອບໃຫ້ແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ ເປັນມູນ
ມໍລະດົກ.

23 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຈະຕັ້ງກອງ
ທັບຂອງພວກເຮົາ ໄວ້ລະຫວ່າງແຜ່ນດິນ
ເຈີຊອນ ແລະ ແຜ່ນດິນນີໂຟ, ເພື່ອພວກ
ເຮົາຈະໄດ້ປົກປັກຮັກສາພີ່ນ້ອງຂອງພວກ
ເຮົາໃນແຜ່ນດິນເຈີຊອນ; ແລະ ພວກເຮົາ
ເຮັດສິ່ງນີ້ເພື່ອພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ, ເນື່ອງ
ດ້ວຍວ່າຄວາມຍ້ານກົວຂອງພວກເຂົາທີ່
ຈະຈັບອາວຸດຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບພີ່ນ້ອງຂອງພວກ
ເຂົາ, ໂດຍຍ້ານວ່າພວກເຂົາຈະເຮັດບາບ
ອີກ, ແລະ ຄວາມຍ້ານກົວອັນໃຫຍ່ຫລວງ
ນີ້ເກີດຂຶ້ນເພາະການກັບໃຈອັນປວດລ້າວ
ຂອງພວກເຂົາ, ເນື່ອງຈາກຄາດຕະກຳຢາງ
ຫລວງຫລາຍ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນ
ເປັນຕາຍຳນຂອງພວກເຂົາ.

24 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາເຮັດສິ່ງ
ນີ້ໄປເພື່ອພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອພວກ
ເຂົາຈະໄດ້ແຜ່ນດິນເຈີຊອນເປັນມູນມໍລະ
ດົກ; ແລະ ພວກເຮົາຈະຄຸ້ມຄອງພວກເຂົາ
ໃຫ້ພົ້ນຈາກສັດຕູຂອງພວກເຂົາ, ດ້ວຍກຳ
ລັງຂອງກອງທັບຂອງພວກເຮົາ, ໂດຍມີ
ເງື່ອນໄຂວ່າ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງມອບເຂົ້າ
ຂອງສ່ວນໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ພວກ
ເຮົາເພື່ອຈະໄດ້ບຳລຸງລ້ຽງກອງທັບ.

25 ບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ເມື່ອອຳໂມນໄດ້ຍິນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ,
ລາວກໍໄດ້ກັບຄືນໄປຫາຜູ້ຄົນຂອງອານ
ໄທ-ນີໂຟ-ລີໄຮ, ແລະ ແອວມາກໍໄປກັບ
ລາວຄືກັນ, ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງ
ແລ້ງກັນດານເພື່ອໄປຫາບ່ອນທີ່ພວກເຂົາ

ພັກເຊົາຢູ່, ແລະ ໄດ້ແຈ້ງເລື່ອງລາວທັງ
ໝົດແກ່ພວກເຂົາ. ແລະ ແອວມາໄດ້ເລົ່າ
ໃຫ້ພວກເຂົາຟັງເຖິງເລື່ອງ "ການປ່ຽນໃຈ
ເຫລື້ອມໃສຂອງເພິ່ນ, ພ້ອມທັງເລື່ອງລາວ
ຂອງອຳໂມນ, ແລະ ອາໂຣນ, ແລະ ພີ່ນ້ອງ
ຂອງລາວນຳອີກ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມສຸກຫລາຍ.
ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ລົງໄປຫາແຜ່ນດິນ
ເຈີຊອນ ແລະ ເຂົ້າເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ
ເຈີຊອນ; ແລະ ຊາວນີໂຟເອີ້ນພວກເຂົາວ່າ
ຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນ; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງ
ແຕກຕ່າງອອກໄປຕາມຊື່ນັ້ນນັບແຕ່ເວລາ
ນັ້ນມາ.

27 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຢູ່ຮ່ວມກັບບັນດາ
ຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟ, ແລະ ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນ
ດາຜູ້ຄົນຊຶ່ງເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງ
ພຣະເຈົ້ານຳອີກ. ແລະ ພວກເຂົາດີເດັ່ນຂຶ້ນ
ຍ້ອນວ່າຄວາມກະຕືລືລົ້ນຂອງພວກເຂົາທີ່
ມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຕໍ່ມະນຸດຊາດ; ເພາະ
ພວກເຂົາ "ຊື່ສັດ ແລະ ຊື່ຕົງຢາງສົມບູນ
ໃນທຸກສິ່ງ; ແລະ ພວກເຂົາມີສັດທາຢາງ
ໜັ້ນຄົງໃນພຣະຄຣິດຈົນເຖິງວັນຕາຍ.

28 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຫລຽວເບິ່ງການ
ນອງເລືອດຂອງພີ່ນ້ອງຂອງຕົນດ້ວຍ
ຄວາມກຽດຊັງທີ່ສຸດ; ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່
ຍອມຈັບອາວຸດຂຶ້ນມາຕໍ່ສູ້ກັບພີ່ນ້ອງຂອງ
ພວກເຂົາອີກເລີຍ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍ
ຫລຽວເບິ່ງຄວາມຕາຍດ້ວຍຄວາມສະຫ້ານ
ຍ້ານກົວ ບໍ່ວ່າຈະຫລາຍໜ້ອຍພຽງໃດກໍ
ຕາມ, ເພາະຄວາມຫວັງ ແລະ ຈຸດທີ່ໝັ້ນ
ຂອງພວກເຂົາມີຢູ່ທີ່ພຣະຄຣິດ ແລະ ການ
ພົ້ນຄົນຊີວິດ; ສະນັ້ນ, ຄວາມຕາຍຈຶ່ງຖືກ
ກິນໄປຈາກພວກເຂົາໂດຍເອົາໄຊຊະນະ

ຂອງພຣະຄຣິດເໜືອມັນ.

29 ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຍອມຮັບ "ຄວາມຕາຍໃນວິທີທີ່ທຸກທໍລະມານ ແລະ ເຈັບປວດທີ່ສຸດ ຊຶ່ງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ໄດ້ກະທຳກັບພວກເຂົາ, ແທນທີ່ພວກເຂົາຈະຈັບດາບຂຶ້ນມາພັນພວກເຂົາ.

30 ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເປັນຜູ້ຄົນທີ່ກະຕືລືລົ້ນ ແລະ ເປັນທີ່ຮັກຫອມ, ແລະ ເປັນຜູ້ຄົນທີ່ໂປດປານຫລາຍທີ່ສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ບົດທີ 28

ຊາວເລມັນ ໄດ້ເສຍໄຊ ໃນການສູ້ຮົບຄັ້ງຍິ່ງ ໃຫຍ່—ຄົນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລາຍ ໝື່ນຄົນຖືກຂ້າຕາຍ—ຄົນຊົ່ວໄດ້ຖືກສົ່ງໄປຫາສະພາບທີ່ຈົບຫາຍອັນບໍ່ມີບ່ອນສິ້ນສຸດ; ສ່ວນຄົນຊອບທຳນັ້ນໄດ້ຮັບຄວາມຜາສຸກອັນບໍ່ມີບ່ອນສິ້ນສຸດ. ປະມານ 77-76 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານ ໃນ ແຜ່ນດິນ "ເຈີຊອນ ແລ້ວ, ແລະ ສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນ ແຜ່ນດິນ ເຈີຊອນ ນຳອີກ, ແລະ ກອງທັບຂອງຊາວນີໄຟໄດ້ມາຕັ້ງຢູ່ໂດຍອ້ອມຮອບແຜ່ນດິນເຈີຊອນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຢູ່ໃນຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາໂດຍຮອບ; ຈິ່ງເບິ່ງ, ກອງທັບຂອງຊາວເລມັນໄດ້ຕິດຕາມພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

2 ແລະ ຈຶ່ງມີການສູ້ຮົບກັນເທື່ອຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດເກີດຂຶ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເປັນການ

ສູ້ຮົບຢ່າງທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດ ໃນ ແຜ່ນດິນນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ລີໂຮອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມມາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊາວເລມັນຫລາຍໝື່ນຄົນຖືກຂ້າຕາຍ ແລະ ໄດ້ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວທິບ.

3 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ມີການລົ້ມຕາຍເທື່ອຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຊາວເລມັນໄດ້ຖືກ "ຂັບໄລ່ ແລະ ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງຕົນອີກຄືເກົ່າ.

4 ແລະ ບັດນີ້ມັນເປັນເວລາທີ່ມີການໄວ້ທຸກ ແລະ ການຄຳຄວນເທື່ອຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ໄດ້ຍິນໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງນີໄຟ—

5 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສຽງຮ້ອງໄທ້ຂອງແມ່ໝ້າຍທີ່ໄວ້ທຸກນຳຜົວຂອງນາງ, ແລະ ພໍ່ໄວ້ທຸກນຳລູກຊາຍຂອງຕົນ, ແລະ ລູກສາວໄວ້ທຸກນຳອ້າຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລູກຊາຍໄວ້ທຸກນຳພໍ່; ແລະ ສຽງຮ້ອງໄທ້ແຫ່ງຄວາມເປັນທຸກໄດ້ຍິນໄປທົ່ວທຸກບ່ອນ, ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ໄວ້ທຸກນຳຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຕົນທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ.

6 ແລະ ບັດນີ້ ນີ້ເປັນວັນທີ່ເສົ້າສະຫລົດໃຈແທ້ໆ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເປັນເວລາແຫ່ງການນອບນ້ອມ ແລະ ເວລາແຫ່ງ "ການຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານຢ່າງໜັກ.

7 ແລະ ປີທີສິບຫ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລ່ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງແບບນີ້;

8 ແລະ ນີ້ ຄືເລື່ອງລາວ ຂອງ ອຳໂມນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ກ່ຽວກັບການ

29 ກ ແອວ 24:20-23. 3 ກ ແອວ 30:1.
28 1 ກ ແອວ 27:22; 30:1, 19. 6 ກ ແອວ 30:2.

ເດີນທາງຂອງພວກເຂົາໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ, ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພວກເຂົາ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ, ແລະ ຄວາມ ເສົ້າ ສະ ຫລົດ ໃຈ ແລະ ຄວາມທຸກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມຜາສຸກທີ່ພວກເຂົາ ”ບໍ່ອາດສາມາດ ຈະເຂົ້າໃຈໄດ້, ແລະ ການຕ້ອນຮັບ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງພວກພີ່ນ້ອງໃນແຜ່ນ ດິນ ເຈີຊຸນ. ແລະ ບັດ ນີ້ ຂໍ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າພຣະ ຜູ້ ໂຖ່ ຂອງ ຄົນ ທັງ ປວງ ຈົ່ງ ໄປ ດ ປະທານພອນໃຫ້ແກ່ຈິດວິນຍານຂອງຄົນ ເຫລົ່ານີ້ຕະຫລອດໄປດ້ວຍເຖິດ.

9 ແລະ ນີ້ ຄື ເລື່ອງ ລາວ ຂອງ ສົງ ຄາມ ແລະ ການ ຂັດ ແຍ້ງ ກັນ ໃນ ບັນ ດາ ຊາວ ນີໄຟ, ແລະ ສົງ ຄາມ ລະຫວ່າງ ຊາວ ນີໄຟ ກັບ ຊາວ ເລມັນ ນໍາ ອີກ; ແລະ ປີ ທີ່ ສິບ ຫ້າ ແຫ່ງ ການ ປົກ ຄອງ ຂອງ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ໄດ້ ສິ້ນ ສຸດ ລົງ.

10 ແລະ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ປີ ທໍາ ອິດ ເຖິງ ປີ ທີ່ ສິບ ຫ້າ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ເກີດ ມີ ຜູ້ ຄົນ ຫລາຍ ພັນ ຄົນ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ ໄປ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ມັນ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ເກີດ ພາບ ອັນ ເປັນ ຕາ ຍ້ານ ຂອງ ການ ນອງ ເລືອດ ເກີດ ຂຶ້ນ.

11 ແລະ ຮ່າງ ກາຍ ຂອງ ຫລາຍ ພັນ ຄົນ ຖືກ ວາງ ໄວ້ ໃນ ຫລຸມ ສົບ, ໃນ ຂະນະ ທີ່ ຮ່າງ ກາຍ ຂອງ ຫລາຍ ພັນ ຄົນ ກໍາລັງ ”ເນົ່າ ເປື້ອນ ເປັນ ກອງ ຢູ່ ເທິງ ໜ້າ ດິນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຫລາຍ ພັນ ຄົນ ໄດ້ * ໄວ້ ທຸກ ເພາະ ວ່າ ການ ສູນ ເສຍ ຍາດ ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ຕົນ, ຍ້ອນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ມີ ເຫດ ຜົນ ທີ່ ຈະ ຍ້ານ ກົວ ຕາມ ຄໍາ ສັນ ຍາ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ສົ່ງ ໄປ ສູ່ ສະ ພາບ ແຫ່ງ ຄວາມ ຈິບ ຫາຍ ອັນ ບໍ່ ມີ ບ່ອນ ສິ້ນ ສຸດ.

12 ຂະນະ ທີ່ ຄົນ ອື່ນ ຫລາຍ ພັນ ຄົນ ເປັນ ທຸກ ແທ້ ຢູ່ ນັ້ນ ເພາະ ການ ສູນ ເສຍ ຍາດ ພີ່ ນ້ອງ ຂອງ ຕົນ, ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ຍັງ ປີ ຕິ ຍິນ ດີ ໃນ ຄວາມ ຫວັງ, ແລະ ແມ່ນ ແຕ່ ຮູ້ ຈັກ ຕາມ ” ຄໍາ ສັນ ຍາ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ໃຫ້ ຢູ່ ທາງ ເບື້ອງ ຂວາ ພຣະ ຫັດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ສະ ພາບ ແຫ່ງ ຄວາມ ສຸກ ອັນ ບໍ່ ມີ ບ່ອນ ສິ້ນ ສຸດ.

13 ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈິ່ງ ເຫັນ ດັ່ງ ນັ້ນ ວ່າ ” ຄວາມ ບໍ່ ສະ ເໝີ ພາບ ຂອງ ມະ ນຸດ ນັ້ນ ມີ ຫລາຍ ຊໍາ ໂຕ, ເພາະ ວ່າ ບາບ ແລະ ການ ລ່ວງ ລະ ເມີດ ແລະ ອຳນາດ ຂອງ ມານ ຊິ່ງ ເກີດ ຂຶ້ນ ດ້ວຍ * ແຜນ ການ ທີ່ ມີ ເລ່ ຫລ່ຽມ ຊິ່ງ ມັນ ຄົນ ຄິດ ຂຶ້ນ ມາ ເພື່ອ ເຮັດ ໃຫ້ ໃຈ ຂອງ ມະ ນຸດ ຖືກ ບັງ ວາງ.

14 ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈິ່ງ ເຫັນ ການ ເອີ້ນ ຄວາມ ພາກ ພຽນ ຂອງ ມະ ນຸດ ຄັ້ງ ໃຫຍ່ ເພື່ອ ໃຫ້ ເຮັດ ວຽກ ໃນ ” ສວນ ອະ ງຸ່ນ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ດັ່ງ ນັ້ນ; ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈິ່ງ ເຫັນ ເຫດ ຜົນ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຂອງ ການ ເສົ້າ ສະ ຫລົດ ໃຈ, ແລະ ການ ຊຶ້ນ ຊົມ ນໍາ ອີກ ດັ່ງ ນັ້ນ—ມີ ຄວາມ ເສົ້າ ສະ ຫລົດ ໃຈ ຍ້ອນ ວ່າ ຄວາມ ຕາຍ ແລະ ຄວາມ ພິນາດ ໃນ ບັນ ດາ ມະ ນຸດ, ແລະ ມີ ຄວາມ ຊຶ້ນ ຊົມ ຍ້ອນ ວ່າ * ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ຍັງ ມີ ຕໍ່ ຊີ ວິດ ຢູ່.

ບົດທີ 29

ແອວມາ ປາດ ຖະ ໜາ ທີ່ ຈະ ຮ້ອງ ປາວ ເຖິງ ການ ກັບ ໃຈ ດ້ວຍ ສູງ ຂອງ ທູດ—ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອະ ນຸ ຍາດ ໃຫ້ ມີ ຜູ້ ສອນ ແກ່ ທຸກ ທຸງ

<p>8 ກ ແອວ 27:16-19. 11 ກ ແອວ 16:11. ຂ ແອວ 48:23; ຄພ 42:45-46.</p>	<p>12 ກ ແອວ 11:41. 13 ກ 1 ນພ 17:35. ຂ 2 ນພ 9:28. 14 ກ ຄມພ ສວນອະງຸ່ນຂອງ</p>	<p>ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ. ຂ ຄມພ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ, ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ.</p>
--	--	---

ປະຊາຊາດ—ແອວມາພາກພູມໃຈໃນວຽກ
ງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໃນຄວາມ
ສຳເລັດຂອງອຳໂມນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງ
ເພິ່ນ. ປະມານ 76 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ໂອ້ ຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າເປັນທູດ, ແລະ
ສາມາດປາດຖະໜາໄດ້ຕາມໃຈຊອບຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈະອອກໄປ
ເວົ້າດ້ວຍສຽງແກຂອງພຣະເຈົ້າ, ດ້ວຍສຽງ
ທີ່ສັນສະເທືອນແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ຮ້ອງ
ປາວການກັບໃຈຕໍ່ທຸກໆຄົນ!

2 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະປະກາດ
ເຖິງເລື່ອງການກັບໃຈ, ແລະ ແຜນແຫ່ງ
ການໄຕ່ແກ່ທຸກຈິດວິນຍານໃຫ້ດັງຄືສຽງ
ຟ້າຮ້ອງ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະກັບໃຈ ແລະ
ມາຫາພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອພວກ
ເຂົາຈະບໍ່ມີຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈໃນທົ່ວ
ຜືນແຜ່ນດິນໂລກອີກເລີຍ.

3 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເປັນມະນຸດ,
ແລະ ເຮັດບາບໄດ້ໃນຄວາມປາດຖະໜາ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ; ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າ
ຄວນພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແບ່ງ
ບັນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ.

4 ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄວນຈະປ່ຽນຄວາມປາດ
ຖະໜາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນຄຳສັ່ງອັນ
ໝັ້ນຄົງຂອງພຣະຜູ້ທ່ຽງທຳ, ເພາະຂ້າພະ
ເຈົ້າຮູ້ວ່າ ພຣະອົງປະທານໃຫ້ມະນຸດຕາມ
"ຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຂົາ, ບໍ່ວ່າມັນຈະ
ເປັນໄປເພື່ອຄວາມຕາຍ ຫລື ເພື່ອຊີວິດ;
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ພຣະອົງໄດ້
ແບ່ງບັນໃຫ້ມະນຸດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ມອບ
ຄຳສັ່ງແກ່ເຂົາຊຶ່ງເປັນຄຳສັ່ງທີ່ປ່ຽນແປງບໍ່

ໄດ້, ອີງຕາມ ຄວາມປະສົງຂອງເຂົາ, ບໍ່ວ່າ
ມັນຈະເປັນໄປເພື່ອຄວາມລອດ ຫລື ເພື່ອ
ຄວາມພິນາດ.

5 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ
ຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າມະນຸດ
ທັງ ປວງ; ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມດີ ຈາກ
ຄວາມຊົ່ວກໍບໍ່ມີຂໍ້ຕຳນິ; ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ "ຮູ້ຈັກ
ຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວ, ເຂົາຈະໄດ້ຮັບ
ຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຂົາ ບໍ່ວ່າເຂົາ
ປາດຖະໜາຄວາມດີ ຫລື ຄວາມຊົ່ວ, ຊີວິດ
ຫລື ຄວາມຕາຍ, ຄວາມຊື່ນຊົມ ຫລື ຄວາມ
ເສຍໃຈໃນ ຄຳສຳນຶກ.

6 ບັດນີ້, ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າຂ້າພະເຈົ້າເອງ
ຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ເປັນຫຍັງຂ້າພະ
ເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ປາດຖະໜາເກີນກວ່າທີ່ຈະເຮັດ
ວຽກງານ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຖືກເອີ້ນມາໃຫ້
ເຮັດ?

7 ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງປາດຖະໜາ
ຢາກເປັນທູດ, ເພື່ອຈະໄດ້ປະກາດໄປຈົນ
ເຖິງທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ?

8 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານ
ໃຫ້ "ທຸກປະຊາຊາດດ້ວຍຊາດ ແລະ ສາ
ສາຂອງຕົນເອງເພື່ອສິດສອນພຣະຄຳຂອງ
ພຣະອົງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນສະຕິບັນຍາ,
ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ພຣະອົງ "ເຫັນວ່າເໝາະ
ສົມທີ່ພວກເຂົາຄວນມີ; ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງ
ເຫັນໄດ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແນະນຳດ້ວຍ
ຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຕາມສິ່ງທີ່ທ່ຽງ
ທຳ ແລະ ເປັນຄວາມຈິງ.

9 ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກເລື່ອງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ
ປາບປື້ມໃນເລື່ອງນັ້ນ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້

29 2ກ ອມນ 1:26; 3 ນຟ 21:20.
4ກ ພສສ 37:4.
ຂ ຄມພ ອຳພິໃຈ.
5ກ 2 ນຟ 2:18, 26;

ມຣນ 7:15-19.
ຄມພ ການສາມາດສັ່ງ
ເກດ, ຂອງປະທານແຫ່ງ.
ຂ ຄມພ ສຳນຶກ,

ຄວາມສຳນຶກ.
8ກ 2 ນຟ 29:12.
ຂ ຄພ 90:11.
ຄ ແອວ 12:9-11.

“ປາບປື້ມໃນຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າປາບປື້ມໃນສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມີຄືຄວາມປາບປື້ມຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອບາງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າອາດຈະເປັນເຄື່ອງມືໃນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການນຳຈິດວິນຍານດວງໜຶ່ງມາສູ່ການກັບໃຈ; ແລະ ມີຄືຄວາມສຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

10 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຫລາຍຄົນທີ່ສຳນຶກຜິດດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ, ແລ້ວເຂົ້າມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ເວລານັ້ນຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ; ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າສຳນຶກໄດ້ວ່າ ມີ “ສິ່ງໃດແດ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າສຳນຶກເຖິງພຣະທັດທີ່ມີຄວາມເມດຕາປານີຂອງພຣະອົງຊຶ່ງເດ່ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ.

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າສຳນຶກໄດ້ເຖິງຄວາມເປັນຊະເລີຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້ານຳອີກ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບົດປ່ອຍເຂົາເຈົ້າອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ຈຶ່ງໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງຂຶ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ ໄດ້ບົດປ່ອຍເຂົາເຈົ້າອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ.

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈື່ຈຳຢູ່ສະເໝີເຖິງການເປັນຊະເລີຍຂອງບັນພະ

ບຸລຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນນັ້ນໄດ້ “ບົດປ່ອຍເຂົາເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງຊາວເອຢິບ ແລະ ໄດ້ບົດປ່ອຍເຂົາເຈົ້າອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ.

13 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນນັ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນນັ້ນທີ່ໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮັບເອົາຕຳແໜ່ງອັນສັກສິດ, ເພື່ອສົ່ງສອນພຣະຄຳໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແລະ ໄດ້ປະທານຄວາມສຳເລັດຢ່າງຫລວງຫລາຍໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ຊຶ່ງມັນເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍ “ຄວາມສຸກ.

14 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປິຕິຍິນດີໃນຄວາມສຳເລັດຂອງຂ້າພະເຈົ້າແຕ່ຝ່າຍດຽວເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າເຕັມປຽມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກໃນ “ຄວາມສຳເລັດຂອງພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟນຳອີກ.

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກແຮງງານຢ່າງດຸໝັ່ນ, ແລະ ໄດ້ນຳເອົາຜົນງານຢ່າງຫລວງຫລາຍອອກມາ; ແລະ ລາງວັນຂອງພວກເຂົານັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ແທ້ໆ!

16 ບັດນີ້, ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຄິດເຖິງຄວາມສຳເລັດຂອງພິນ້ອງເຫລົ່ານີ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຖືກພາໄປ, ຈົນວ່າມັນຖືກແຍກອອກຈາກຮ່າງກາຍ, ຄືກັບວ່າມັນເປັນຄວາມສຸກທີ່ສຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

17 ແລະ ບັດນີ້ຂໍພຣະເຈົ້າຈົ່ງໂປດປະທານແກ່ຄົນເຫລົ່ານີ້, ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ນັ່ງລົງໃນ

<p>9 ກ ແອວ 26:12. 10 ກ ມຊຍ 27:11-31. 11 ກ ມຊຍ 24:16-21;</p>	<p>ແອວ 5:3-5. 12 ກ ອພຍ 14:30-31. 13 ກ ຄພ 18:14-16.</p>	<p>14 ກ ແອວ 17:1-4.</p>
---	--	-------------------------

ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍເຖີດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໃຫ້ແກ່ຄົນທັງໝົດຜູ້ເປັນຜົນງານ ຈາກ ການ ອອກ ແຮງ ງານ ຂອງ ພວກເຂົານຳອີກ. ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ອອກໄປອີກ, ແຕ່ ເພື່ອ ພວກເຂົາ ຈະ ສັນ ລະ ສິນພຣະອົງຕະຫລອດໄປ. ແລະ ຂໍພຣະເຈົ້າຈົ່ງໂປດປະທານ ເພື່ອ ໃຫ້ເປັນໄປຕາມຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້ດ້ວຍເຖີດ. ອາແມນ.

ບົດທີ 30

ໂຄຣິທ໌, ການຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ, ການຫົວເຍາະເຍີ້ຍພຣະຄຣິດ, ການຊົດໃຊ້, ແລະ ວິນ ຍານ ແຫ່ງ ການ ຫ້າ ນາຍ—ລາວ ສິດສອນວ່າມັນບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ມີການຕົກຂອງມະນຸດ, ບໍ່ມີການລົງໂທດສຳລັບບາບ, ແລະ ບໍ່ມີພຣະຄຣິດ—ແອວມາໃຫ້ຖ້ອຍຄຳວ່າພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາ ແລະ ວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າມີພຣະເຈົ້າ—ໂຄຣິທ໌ຂົ່ມຂູ່ເພື່ອຢາກເຫັນເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນຄົນໄປ—ມານມາປະກົດຕໍ່ໂຄຣິທ໌ໃນລັກສະນະຂອງທູດ ແລະ ໄດ້ສິດສອນລາວວິທີທີ່ຈະເວົ້າ—ໂຄຣິທ໌ໄດ້ຖືກຢຽບຍຳ ແລະ ໄດ້ຕາຍໄປ. ປະມານ 76-74 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຫລັງຈາກ "ຜູ້ຄົນ ຂອງອຳໂມນ ໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຈີຊອນແລ້ວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ຊາວເລມັນຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນແລ້ວ, ແລະ ຊາກສົບຂອງພວກເຂົາໄດ້ຖືກເອົາໄປຜັງໂດຍຜູ້ຄົນຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ—

2 ບັດນີ້ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ນັບຈຳນວນຊາກສົບຂອງຊາວເລມັນ ຍ້ອນວ່າຄວາມຫລວງຫລາຍຂອງມັນ; ທັງບໍ່ໄດ້ນັບຈຳນວນຊາກສົບຂອງຊາວນິໄຟຄືກັນ—ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຜັງສົບຂອງຜູ້ຕາຍແລ້ວ, ແລະ ຫລັງຈາກມີແຫ່ງການຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ການໄວ້ທຸກ, ແລະ ການອະທິຖານລ່ວງໄປແລ້ວ, ມັນຈຶ່ງເລີ່ມມີສັນຕິສຸກທົ່ວແຜ່ນດິນ (ແລະ ມັນເປັນໄປໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ).

3 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຜູ້ຄົນໄດ້ຍຶດຖືທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຄັ່ງຄັດໃນການຍຶດຖື "ພິທີການຂອງພຣະເຈົ້າຕາມກົດຂອງໂມເຊ; ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັບການສິດສອນໃຫ້ ຮັກສາກົດຂອງໂມເຊໄປຈົນກວ່າມັນຈະສົມບູນ.

4 ແລະ ດັ່ງນັ້ນຜູ້ຄົນຈຶ່ງບໍ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຕະຫລອດປີທີສິບຫົກແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີທີສິບເຈັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນມັນກໍຍັງມີສັນຕິສຸກຢູ່ເລື້ອຍໆໄປ.

6 ແຕ່ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນທ້າຍປີທີສິບເຈັດ ມີຄົນຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ລາວເປັນ "ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານ ພຣະ ຄຣິດ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ເລີ່ມ ສົ່ງສອນຜູ້ຄົນບໍ່ໃຫ້ເຫັນດີກັບຄຳທຳນາຍ ຊຶ່ງສາດສະດາໄດ້ທຳນາຍກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ.

7 ບັດນີ້ມັນບໍ່ມີກົດໝາຍທີ່ຈະຂັດຂວາງ "ຄວາມເຊື່ອຖືຂອງຄົນ, ເພາະມັນເປັນສິ່ງ

30 1 ກ ແອວ 27:25-26. ຄມພ ອານໂທ-ນິໄຟ-ລີໄຮ. 2 ແອວ 28:1-3.

3 ກ ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ. 2 ນພ 25:24-27; ແອວ 25:15.

6 ກ ຄມພ ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ. 7 ກ ແອວ 1:17.

ກົງກັນຂ້າມກັບພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະມີກົດຂັງນໍາພາມະນຸດໄປສູ່ພື້ນຖານທີ່ບໍ່ສະເໝີພາບກັນ.

8 ເພາະຂໍ້ຄວາມພຣະຄໍາພີໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຈົ້າຈົ່ງ "ເລືອກເອົາໃນມື້ນີ້ວ່າ, ເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້ຜູ້ໃດ.

9 ບັດນີ້ຖ້າຫາກຜູ້ໃດປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, ມັນກໍ່ເປັນສິດທິຂອງເຂົາ; ຫລື ຖ້າຫາກເຂົາຈະເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ, ມັນກໍ່ເປັນສິດທິຂອງເຂົາທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ; ແຕ່ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ມັນກໍ່ບໍ່ມີກົດອັນໃດທີ່ຈະມາລົງໂທດເຂົາໄດ້.

10 ແຕ່ຖ້າຫາກເຂົາເຮັດການຄາດຕະກຳເຂົາກໍ່ຈະຖືກລົງໂທດຈົນເຖິງແກ່ "ຄວາມຕາຍ; ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ບຸ້ນ ຈີ້ ຄົນ ເຂົາກໍ່ຈະຖືກລົງໂທດ; ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາລັກເຂົາກໍ່ຈະຖືກລົງໂທດ; ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາຫລິ້ນຊູ້ ເຂົາກໍ່ຈະຖືກລົງໂທດຄືກັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດນີ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກລົງໂທດ.

11 ເພາະວ່າກົດໝາຍມີຢູ່ວ່າ ມະນຸດຈະຕ້ອງຖືກຕັດສິນຕາມຄວາມຜິດຂອງຕົນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ມັນກໍ່ບໍ່ມີກົດໝາຍທີ່ຈະຫ້າມຄວາມເຊື່ອຖືຂອງຄົນ; ສະນັ້ນ, ມະນຸດຈະຖືກລົງໂທດຕາມຄວາມຜິດ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໄປເທົ່ານັ້ນ; ສະນັ້ນ ຄົນທັງປວງຈຶ່ງຢູ່ໃນພື້ນຖານທີ່ "ສະເໝີພາບກັນ.

12 ແລະ ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດຜູ້ນີ້ມີຊື່ວ່າໂຄຣິທໍ (ແລະ ກົດບໍ່ມີອຳນາດກັບລາວໄດ້) ລາວເລີ່ມສັ່ງສອນຜູ້ຄົນວ່າ ມັນຈະບໍ່ມີພຣະຄຣິດ. ແລະ ລາວໄດ້ສັ່ງສອນຕາມວິທີນີ້, ໂດຍກ່າວວ່າ:

13 ໂອ້ ພວກ ທ່ານ ຜູ້ ຖືກ ມັດ ໄວ້ ຢູ່ ໃຕ້

ຄວາມຫວັງອັນ ໂງ່ຈ້າ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງແບກເອົາຄວາມໂງ່ຈ້າໄວ້ກັບຕົນເອງ? ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງຂອກຫາພຣະຄຣິດ? ເພາະວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຈະຮູ້ຈັກສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ.

14 ຈົ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທີ່ພວກທ່ານເອີ້ນວ່າຄຳທຳນາຍ, ຊຶ່ງພວກທ່ານກ່າວວ່າມັນຖືກມອບຕໍ່ໆກັນມາໂດຍສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນຮິດຄອງປະເພນີອັນໂງ່ຈ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກທ່ານ.

15 ພວກທ່ານຮູ້ຈັກຄວາມແນ່ນອນຂອງມັນໄດ້ແນວໃດ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານບໍ່ສາມາດຮູ້ຈັກສິ່ງທີ່ພວກທ່ານບໍ່ "ເຫັນ; ສະນັ້ນພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຮູ້ໄດ້ວ່າ ມັນຈະມີພຣະຄຣິດ.

16 ພວກທ່ານຫວັງ ແລະ ກ່າວວ່າພວກທ່ານ ເຫັນ ການ ບົດ ບາບ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ເອງ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນຄວາມຄິດທີ່ບ້າງແລະ ຄວາມຜິດປົກກະຕິຂອງຈິດໃຈຂອງພວກທ່ານ; ແລະ ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນວ່າຮິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກທ່ານ, ຊຶ່ງນໍາພາພວກທ່ານໄປເຊື່ອຖືໃນສິ່ງທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້.

17 ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາອີກຫລາຍເລື້ອງໃນລັກສະນະດຽວກັນນີ້ໂດຍບອກພວກເຂົາວ່າ ມັນຈະບໍ່ມີການຊົດໃຊ້ແທນ ບາບ ຂອງ ມະນຸດ ເກີດ ຂຶ້ນ ຢ່າງ ເດັດຂາດ, ແຕ່ວ່າມະນຸດແຕ່ລະຄົນເປັນຢູ່ໃນຊີວິດນີ້ ຕາມການດຳເນີນຊີວິດຂອງຕົນເອງ; ສະນັ້ນ ມະນຸດແຕ່ລະຄົນມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຕາມຄວາມສະຫລາດຂອງຕົນເອງ, ແລະ ວ່າທຸກຄົນຊະນະຕາມກຳລັງຂອງຕົນເອງ; ແລະ ແມ່ນຫຍັງກໍ່ຕາມທີ່ຕົນເອງກະທຳໄປນັ້ນ ຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດເລີຍ.

8 ກ ຢຊ 24:15. ຄມພ ອຳເພີໃຈ. 10 ກ ຄມພ ໂທດປະຫານຊີວິດ. 11 ກ ມຊຢ 29:32. 15 ກ ອທ 12:5-6.

18 ແລະ ລາວໄດ້ສັ່ງສອນພວກເຂົາແບບນີ້, ແລະ ໄດ້ຊັກຈູງໃຈຫລາຍດວງໄປ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເບີກບານໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ຊັກຈູງພວກຜູ້ຍິງ ແລະ ພວກຜູ້ຊາຍເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍນຳອີກໃຫ້ທຳການໂສເພນີ—ບອກພວກເຂົາວ່າ ເວລາຄົນຕາຍໄປ ມັນເປັນທີ່ສຸດຂອງຊີວິດ.

19 ບັດນີ້ ຄົນ ຜູ້ນີ້ ໄດ້ໄປຫາ ແຜ່ນດິນເຈີຊອນ ເພື່ອສັ່ງສອນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນນຳອີກ, ຊຶ່ງເຄີຍເປັນຜູ້ຄົນຂອງຊາວເລມັນມາກ່ອນ.

20 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາສະຫລາດກວ່າຊາວນີໂຟເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ; ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຈັບ ແລະ ມັດລາວ, ແລະ ໄດ້ພາລາວໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າອຳໂມນຜູ້ເປັນມະຫາປະໂລຫິດປົກຄອງຜູ້ຄົນພວກນັ້ນ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນສັ່ງໃຫ້ລາວອອກຈາກແຜ່ນດິນໄປ. ແລະ ລາວໄດ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນກິເດໂອນ ແລະ ເລີ່ມສັ່ງສອນພວກເຂົານຳອີກ, ແລະ ບ່ອນນີ້ລາວບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດເລີຍ, ເພາະວ່າລາວຖືກຈັບ ແລະ ມັດໄວ້, ແລະ ຖືກພາໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າມະຫາປະໂລຫິດ ແລະ ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນປົກຄອງແຜ່ນດິນ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມະຫາປະໂລຫິດໄດ້ຖາມລາວວ່າ: ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງທ່ຽວບິດເບືອນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ? ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງສິດສອນຜູ້ຄົນພວກນີ້ວ່າມັນຈະບໍ່ມີພຣະຄຣິດເພື່ອຂັດຂວາງຄວາມຊື່ນຊົມຂອງພວກເຂົາ? ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າຂັດກັບການທຳນາຍທັງໝົດຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດ?

23 ບັດນີ້ຊື່ຂອງມະຫາປະໂລຫິດຜູ້ນັ້ນ

ຄື ກິດໂດນາ. ແລະ ໂຄຣິທ໌ຕອບເພິ່ນວ່າ: ຍ້ອນວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສິດສອນຮີດຄອງປະເພນີອັນໂງ່ຈ້າຫລ້າຫລັງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານ, ແລະ ຍ້ອນວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສິດສອນຜູ້ຄົນພວກນີ້ໃຫ້ຜູກມັດຕົວເອງພາຍໃຕ້ພິທີການ ແລະ ການປະຕິບັດອັນໂງ່ຈ້າຫລ້າຫລັງ ຊຶ່ງປະໂລຫິດສະໄໝບູຮານກຳນົດໄວ້ ເພື່ອແຍ້ງຊຶ່ງເອົາອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດປົກຄອງຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອເກັບກຳພວກເຂົາໄວ້ໃນຄວາມໂງ່ຈ້າຫລ້າຫລັງ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເງິຍໜ້າຂຶ້ນ, ແຕ່ຖືກນຳເອົາລົງໄປຕາມຄຳເວົ້າຂອງທ່ານ.

24 ທ່ານເວົ້າວ່າ ຜູ້ຄົນພວກນີ້ເປັນຄົນມີອິດສະລະ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ ພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາດ. ທ່ານກ່າວວ່າຄຳທຳນາຍເຫລົ່ານັ້ນຂອງສະໄໝບູຮານເປັນຄວາມຈິງ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ ທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກດອກວ່າ ມັນເປັນຄວາມຈິງ.

25 ທ່ານເວົ້າວ່າ ຜູ້ຄົນພວກນີ້ເປັນຄົນທີ່ມີຄວາມຜິດ ແລະ ຕົກໄປເພາະການລ່ວງລະເມີດຂອງພໍ່ແມ່. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າລູກຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດເພາະພໍ່ແມ່.

26 ແລະ ທ່ານເວົ້າອີກວ່າ ພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ ທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກດອກວ່າ ມັນຈະມີພຣະຄຣິດ. ແລະ ທ່ານເວົ້າວ່າ ພຣະອົງຈະຖືກປະທານເພື່ອ "ບາບຂອງໂລກ—

27 ແລະ ທ່ານນຳພາຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄປຕາມຮີດຄອງປະເພນີອັນໂງ່ຈ້າຫລ້າຫລັງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານ, ແລະ ຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງທ່ານເອງ; ແລະ ທ່ານເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕໍ່າຕ້ອຍລົງ, ເຖິງ

ແມ່ນຄືກັບວ່າ ພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາງ, ເພື່ອທ່ານຈະອີ່ມໜ້າສຳລານດ້ວຍແຮງງານຈາກມືຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະເງິນໜ້າຂຶ້ນບໍ່ໄດ້ດ້ວຍຄວາມອົງອາດ, ແລະ ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ກ້າຊົມຊົມໃນສິດ ແລະ ສິດທິພິເສດຂອງພວກເຂົາ.

28 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາບໍ່ກ້າໃຊ້ສິ່ງທີ່ເປັນຂອງຕົນເອງ ໂດຍຍ້ານວ່າຈະເຮັດໃຫ້ປະໂລຫິດຂອງພວກເຂົາບໍ່ພໍໃຈ, ພວກເຂົາໄດ້ເປັນແອກໃຫ້ປະໂລຫິດຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງປະໂລຫິດ, ແລະ ນຳພາພວກເຂົາໃຫ້ເຊື່ອຖືຕາມຮີດຄອງປະເພນີຂອງຕົນ, ຕາມຄວາມໄຝ່ຝັນຂອງຕົນ ແລະ ຕາມອາລົມຂອງຕົນ ແລະ ພາບນິມິດນັ້ນ, ແລະ ຄວາມລຶກລັບທີ່ເຮັດຂຶ້ນມາຂອງຕົນ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ເຮັດຕາມຄຳເວົ້າຂອງຕົນ, ພວກເຂົາກໍເຮັດໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຊຸ່ນເຄືອງ ຜູ້ຊຶ່ງພວກເຂົາກ່າວວ່າ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ—ຊຶ່ງ ເປັນຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍຮູ້ ແລະ ບໍ່ເຄີຍເຫັນ, ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍເປັນມາກ່ອນ ແລະ ຈະບໍ່ມີວັນເປັນໄປໄດ້.

29 ບັດນີ້ ເວລາມະຫາປະໂລຫິດ ແລະ ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ ເຫັນຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈລາວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມື່ອພວກເພິ່ນເຫັນ ລາວ ພົມ ປະ ໝາດ ພຣະ ເຈົ້າ, ພວກເພິ່ນຈຶ່ງບໍ່ຍອມຕອບຄຳເວົ້າຂອງລາວ; ແຕ່ພວກເພິ່ນສັ່ງໃຫ້ມັດລາວ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ສົ່ງລາວໄປຫາເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ສົ່ງລາວຕໍ່ໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາເພື່ອຈະໄດ້ນຳໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂອງແອວມາ ແລະ ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຊຶ່ງເປັນຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນທັງໝົດ.

30 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາລາວຖືກນຳມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າແອວມາ ແລະ ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ, ລາວກໍເຮັດແບບດຽວກັນ

ກັບ ທີ່ລາວ ໄດ້ເຮັດ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ກິເດ ໂອນ ນັ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວໄດ້ "ພົມປະໝາດ ຕື່ມອີກ.

31 ແລະ ລາວໄດ້ໃຊ້ຄຳເວົ້າທີ່ "ຮຸນແຮງ ຫລາຍ ຂຶ້ນ ຕໍ່ໜ້າ ແອວມາ, ແລະ ພົມ ປະ ໝາດ ພວກປະໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ສິດສອນ ໂດຍກ່າວຫາວ່າພວກເພິ່ນໄດ້ຊຶກນຳຜູ້ຄົນໃຫ້ເຮັດຕາມຮີດຄອງປະເພນີອັນ ໂງ່ ຈ້າ ຫລ້າຫລັງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຕົນ ເພື່ອເຫັນແກ່ຄວາມອີ່ມໜ້າສຳລານ ຈາກແຮງງານຂອງປະຊາຊົນ.

32 ບັດນີ້ ແອວມາ ໄດ້ກ່າວກັບ ລາວ ວ່າ: ເຈົ້າຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ອີ່ມໜ້າສຳລານ ຈາກ ແຮງ ງານ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້; ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ອອກແຮງ ງານ ຕັ້ງ ແຕ່ ການ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ຂອງ ການ ປົກ ຄອງ ຂອງ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ມາ ຈົນ ເຖິງ ບັດ ນີ້ ດ້ວຍ ມື ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ເອງ ເພື່ອ ຫາ ລ້ຽງ ຕົນ ເອງ, ທັງ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເດີນ ທາງ ຫລາຍ ເທື່ອ ໄປ ມາ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ ເພື່ອ ປະ ກາດ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.

33 ແລະ ທັງ ທີ່ ມັນ ເປັນ ວຽກ ງານ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ຊຶ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ໄປ ໃນ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກໍ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ພຽງ ແຕ່ ໜຶ່ງ "ຊີ ໂນ ເພື່ອ ແຮງ ງານ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເລີຍ; ທັງ ພິ ນ້ອງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກໍ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ຫຍັງ ເລີຍ ນອກ ຈາກ ເວລາ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ບັນ ລັງ ຕັດ ສິນ; ແລະ ເມື່ອ ນັ້ນ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຕາມ ກົດ ໝາຍ ສຳ ລັບ ເວລາ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ເທົ່ານັ້ນ.

34 ແລະ ບັດ ນີ້, ຖ້າ ຫາ ກາ ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ສິ່ງ ຕອບ ແທນ ແຮງ ງານ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໃນ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ແລ້ວ, ມັນ ຈະ ເປັນ ປະ ໂຫຍດ ອັນ ໃດ ແກ່ ພວກ ເຮົາ ທີ່ ຈະ ເຮັດ ການ

30 ກ ຄມພ ພົມປະໝາດ, ການພົມປະໝາດ. 31 ກ ຮລມ 13:22. 33 ກ ແອວ 11:3.

ໃນສາດສະໜາຈັກກະອາກາດເພື່ອປະກາດຄວາມຈິງ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ມີຄວາມປະສານງານດີໃນ "ຄວາມສຸກຂອງພື້ນຖານຂອງພວກເຮົາ?"

35 ແລ້ວເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າວ່າ ພວກເຮົາສັ່ງສອນຜູ້ຄົນພວກນີ້ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດ, ໃນເມື່ອຕົວເຈົ້າເອງກໍຮູ້ຈັກຢູ່ແລ້ວວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດອັນໃດເລີຍ? ແລະ ບັດນີ້, ເຈົ້າເຊື່ອບໍ່ວ່າ ພວກເຮົາຫລອກລວງຜູ້ຄົນພວກນີ້ ທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມສຸກເຊັ່ນນີ້ ໃນໃຈຂອງພວກເຂົາ?

36 ແລະ ໂຄຣິທ໌ຕອບເພິ່ນວ່າ, ຖືກແລ້ວ.
37 ແລະ ແລ້ວ ແອວມາ ຖາມ ລາວ ວ່າ: ເຈົ້າເຊື່ອບໍ່ວ່າ ມັນມີພຣະເຈົ້າ?

38 ແລະ ລາວຕອບວ່າ, ບໍ່ເຊື່ອ.

39 ບັດນີ້ແອວມາເວົ້າກັບລາວວ່າ: ເຈົ້າຈະປະຕິເສດອີກບໍ່ວ່າ ມັນບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, ແລະ ປະຕິເສດພຣະຄຣິດອີກບໍ່? ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກກ່າວ ມັນມີພຣະເຈົ້າ ແລະ ວ່າພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາ.

40 ແລະ ບັດນີ້ເຈົ້າມີຫລັກຖານແນວໃດທີ່ວ່າມັນບໍ່ມີ "ພຣະເຈົ້າ, ຫລື ວ່າພຣະຄຣິດຈະບໍ່ສະເດັດມາ? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ ເຈົ້າບໍ່ມີເລີຍ, ນອກຈາກຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

41 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າມີທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເປັນ "ປະຈັກ ພະຍານ ວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ; ແລະ ເຈົ້າກໍມີທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຈະໃຫ້ເປັນປະຈັກພະຍານວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ; ແລະ ເຈົ້າ

ຈະປະຕິເສດມັນບໍ່? ເຈົ້າເຊື່ອບໍ່ວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ?

42 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ເຈົ້າເຊື່ອ, ແຕ່ເຈົ້າຖືກຄອບງຳດ້ວຍວິນຍານທີ່ຕົວະ, ແລະ ເຈົ້າບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ຈົນວ່າມັນບໍ່ມີບ່ອນຢູ່ໃນຕົວເຈົ້າ; ແຕ່ເວລານີ້ມານມີອຳນາດເໜືອເຈົ້າ, ແລະ ມານໄດ້ພາເຈົ້າໄປເຮັດກິນອຸບາຍຢູ່ທົ່ວທັງ, ເພື່ອມັນຈະໄດ້ທຳລາຍລູກຫລານຂອງພຣະເຈົ້າ.

43 ແລະ ບັດນີ້ ໂຄຣ ຣິ ທ໌ ໄດ້ກ່າວ ກັບແອວມາ ວ່າ: ຖ້າ ຫາກ ທ່ານ ຈະ ສະແດງ "ເຄື່ອງໝາຍແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ບາງທີຂ້າພະເຈົ້າອາດຈະຍອມຮັບວ່າມັນມີພຣະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງສະແດງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າພຣະອົງມີອຳນາດ ແລະ ເມື່ອນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈະຍອມຮັບຄຳເວົ້າຂອງທ່ານວ່າເປັນຄວາມຈິງ.

44 ແຕ່ແອວມາກ່າວກັບລາວວ່າ: ເຈົ້າມີເຄື່ອງໝາຍຢູ່ພຽງພໍແລ້ວ; ເຈົ້າຈະທົດລອງພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າບໍ່? ເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າຈົ່ງສະແດງເຄື່ອງໝາຍແກ່ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ບໍ່ໃນເມື່ອເຈົ້າເອງມີປະຈັກພະຍານເຫລົ່ານີ້ "ທັງໝົດຈາກພື້ນຖານຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈາກສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດທັງໝົດນຳອີກ? ພຣະຄຳພິວາງຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂອງເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂໍທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ມັນມີພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນ "ແຜ່ນດິນ ໂລກ ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ມີໃນຜືນແຜ່ນດິນນີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງມັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພ້ອມທັງ າດາວພະເຄາະທັງໝົດນຳອີກ ຊຶ່ງ

<p>34 ກ ຄມພ ຊິ້ນຊົມ, ຄວາມຊື່ນຊົມ. 40 ກ ພສສ 14:1. 41 ກ ຄມພ ພະຍານ.</p>	<p>43 ກ ຢຄ 7:13-21; ຄພ 46:8-9. ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍ. 44 ກ ມຊຢ 13:33-34.</p>	<p>ຂ ພສສ 19:1; ຄພ 88:47. ຄ ໂຍບ 12:7-10. ງ ຮລມ 12:11-15. ຈ ມຊ 6:63.</p>
--	--	--

ເຄື່ອນໄຫວໃນລັກສະນະຂອງມັນ ຊຶ່ງເປັນພະຍານວ່າມີພຣະຜູ້ສ້າງສູງສຸດ.

45 ແລ້ວເຈົ້າຍັງໄປທົ່ວທົບເພື່ອຊັກນຳໃຈຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄປ, ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳແກ່ພວກເຂົາວ່າ ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອີກບໍ່? ແລະເຈົ້າຍັງປະຕິເສດພະຍານທັງໝົດເຫລົ່ານີ້ບໍ່? ແລະ ລາວຕອບວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະປະຕິເສດເວັ້ນເສຍແຕ່ທ່ານຈະສະແດງເຄື່ອງໝາຍແກ່ຂ້າພະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

46 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືແອວມາເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໂສກເສົ້າຍ້ອນວ່າ ຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄືເຈົ້າຍັງຈະຕໍ່ຕ້ານວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງຢູ່ຈົນວ່າຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າຖືກທຳລາຍໄປ.

47 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນການ "ດີກວ່າທີ່ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍໄປແທນທີ່ເຈົ້າຈະເປັນຄົນນຳພາຈິດວິນຍານຫລາຍດວງລົງໄປ ສູ່ຄວາມພິນາດ ດ້ວຍການເວົ້າຕົວະ ແລະ ດ້ວຍຄວາມຍົກຍ້ອງຂອງເຈົ້າ; ສະນັ້ນ ຖ້າຫາກເຈົ້າປະຕິເສດອີກ, ຈົ່ງເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າຈະລົງໂທດເຈົ້າ, ເພື່ອເຈົ້າຈະກາຍເປັນຄົນໄບ້, ເພື່ອເຈົ້າຈະເປີດປາກຂອງຕົນບໍ່ໄດ້ອີກເລີຍ, ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຫລອກລວງຜູ້ຄົນພວກນີ້ອີກຕໍ່ໄປ.

48 ບັດນີ້ໂຄຣ໌ທ໌ໄດ້ເວົ້າກັບເພິ່ນວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດການດຳລົງຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອວ່າ ມັນມີພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າອີກວ່າ, ທ່ານກໍບໍ່ຮູ້ຄືກັນວ່າມີພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ສະແດງເຄື່ອງໝາຍແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ເຊື່ອ.

49 ແລະ ບັດນີ້ແອວມາໄດ້ເວົ້າກັບລາວ

ວ່າ: ສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເພື່ອເປັນເຄື່ອງໝາຍຄື ເຈົ້າຈະເກີດເປັນ "ຄົນໄບ້ຕາມຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະເກີດເປັນຄົນໄບ້ເພື່ອເຈົ້າຈະເວົ້າບໍ່ໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ.

50 ບັດນີ້ເມື່ອແອວມາໄດ້ກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ ໂຄຣ໌ທ໌ກໍເກີດເປັນຄົນໄບ້, ຈົນວ່າລາວເບິ່ງສູງບໍ່ໄດ້ຕາມຄຳເວົ້າຂອງແອວມາ.

51 ແລະ ບັດນີ້ເວລາທົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນເຫັນເຫດການນີ້ແລ້ວ, ເພິ່ນຈຶ່ງເດີມີຂອງເພິ່ນອອກໄປຂຽນໜັງສືໃຫ້ໂຄຣ໌ທ໌, ມີຄວາມວ່າ: ເຈົ້າຍອມຮັບເຖິງອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວບໍ່? ແລ້ວເຈົ້າຈະໃຫ້ແອວມາສະແດງເຄື່ອງໝາຍນີ້ກັບຜູ້ໃດອີກ? ເຈົ້າຢາກໃຫ້ເພິ່ນເຮັດໃຫ້ຜູ້ອື່ນຕ້ອງທຸກທໍລະມານນຳອີກບໍ່ ເພື່ອການສະແດງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເຫັນ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນໄດ້ສະແດງເຄື່ອງໝາຍແກ່ເຈົ້າແລ້ວ; ແລະ ບັດນີ້ເຈົ້າຈະໂຕ້ຖຽງຕໍ່ໄປອີກບໍ່?

52 ແລະ ໂຄຣ໌ທ໌ໄດ້ເດີມີຂອງລາວອອກໄປ, ຂຽນວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນໄບ້ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າບໍ່ໄດ້; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າ ບໍ່ມີສິ່ງໃດອີກແລ້ວນອກຈາກຈະເປັນອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ນຳເອົາສິ່ງນີ້ມາສູ່ຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ "ຮູ້ຢູ່ຕະຫລອດວ່າ ມັນມີພຣະເຈົ້າ.

53 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມານໄດ້ "ຫລອກລວງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະມັນໄດ້ມາ ະປະກົດຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າໃນລັກສະນະຂອງທູດ ແລະ ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງໄປເອີ້ນຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້

47 ກ 1 ນພ 4:13. 49 ກ 2 ຂຄ 13:20.	52 ກ ແອວ 30:42. 53 ກ ຢຄ 7:14.	ຂ 2 ກສທ 11:14; 2 ນພ 9:9.
-------------------------------------	----------------------------------	-----------------------------

ກັບຄືນມາ ເພາະວ່າພວກເຂົາທັງໝົດຫລົງທາງ ຕາມພຣະເຈົ້າ ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ. ແລະ ມັນໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: “ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ມັນໄດ້ສິດສອນຂ້າພະເຈົ້າ ເຖິງສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຄວນເວົ້າ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສິດສອນຄຳເວົ້າຂອງມັນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄປ ເພາະວ່າມັນເປັນທີ່ພໍໃຈໃຫ້ແກ່ຈິດໃຈແຫ່ງ ກາມມະລົມ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສິດສອນມັນ ຈົນ ໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອແທ້ວ່າ ມັນເປັນຄວາມຈິງ; ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຄັດຄ້ານຄວາມຈິງ, ຈົນວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາການສາບແຊ່ງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ມາສູ່ຂ້າພະເຈົ້າເອງ.

54 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ລາວ ກ່າວ ເລື່ອງ ນີ້ ແລ້ວ, ລາວໄດ້ວົງວອນແອວມາໃຫ້ອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າເພື່ອເອົາການສາບແຊ່ງອອກໄປຈາກລາວ.

55 ແຕ່ແອວມາເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຖ້າຫາກພຣະອົງເອົາການສາບແຊ່ງນີ້ອອກໄປຈາກເຈົ້າແລ້ວ ເຈົ້າກໍຈະຊັກຊວນໃຈຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄປນຳອີກ; ສະນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງຈະຢູ່ກັບເຈົ້າ ເພາະນີ້ເປັນພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

56 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ການສາບແຊ່ງນັ້ນບໍ່ໄດ້ຖືກເອົາໄປຈາກໂຄຣນິທ໌; ແຕ່ລາວໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ ແລະ ໄດ້ທ່ອງທ່ຽວ ໄປ ຈາກ ເຮືອນ ຫລັງ ໜຶ່ງ ຫາ ເຮືອນອີກຫລັງໜຶ່ງເພື່ອຂໍທານກິນ.

57 ແລະ ບັດນີ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບ ໂຄຣນິທ໌ຖືກປະກາດໄປຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ ໂດຍທັນທີ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສົ່ງຂ່າວສານອອກໄປຫາ

ຜູ້ຄົນທັງໝົດໃນແຜ່ນດິນ, ປະກາດແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຖືໃນຄຳເວົ້າຂອງໂຄຣນິທ໌ວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງກັບໃຈ ໂດຍໄວ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ການພິພາກສາແບບດຽວກັນຈະມາສູ່ພວກເຂົາ.

58 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທຸກຄົນໄດ້ຍອມຮັບເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງໂຄຣນິທ໌. ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກ; ແລະ ນີ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕາມແບບຢ່າງຂອງໂຄຣນິທ໌ສິ້ນສຸດລົງ ແລະ ໂຄຣນິທ໌ໄດ້ທ່ອງທ່ຽວໄປມາຈາກເຮືອນຫລັງໜຶ່ງຫາເຮືອນອີກຫລັງໜຶ່ງເພື່ອຂໍທານລ້ຽງຕົນເອງ.

59 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນຂະນະທີ່ລາວເຂົ້າໄປຫາບັນດາຜູ້ຄົນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄປຫາຜູ້ຄົນພວກໜຶ່ງທີ່ແຍກຕົວອອກຈາກຊາວນີໂຟ ແລະ ເອີ້ນຕົວເອງວ່າ ຊາວໂຊຣຳ, ໂດຍມີຄົນຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ໂຊຣຳນຳພາໄປ—ແລະ ໃນຂະນະທີ່ລາວເຂົ້າໄປຫາບັນດາຜູ້ຄົນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວໄດ້ຖືກຢຽບຢຳຈົນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ.

60 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນບ່ອນຈົບຂອງລາວ ຜູ້ທີ່ບິດເບືອນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນ; ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນວ່າ “ມານ ຈະບໍ່” ຄຳຊູລູກຫລານຂອງມັນໃນວັນສຸດທ້າຍດັ່ງນັ້ນ, ແຕ່ມັນຈະລາກພວກເຂົາລົງໄປ ານະລິກຢ່າງວ່ອງໄວ.

ບົດທີ 31

ແອວມາ ນຳ ພາ ການ ເຜີຍ ແຜ່ ເພື່ອ ກູ້ ຊາວ ໂຊຣຳ ທີ່ ຫລົງ ຜົດ ກັບ ຄືນ ມາ—ຊາວ ໂຊຣຳ ປະ ຕິ ເສດ ພຣະ ຄຣິດ, ເຊື່ອ ໃນ ການ ເລືອກ ແລະ ອະ ທິ ຖານ ໃນ ທາງ ທີ່ ບໍ່ ຖືກ ຕ້ອງ—ຜູ້ ສອນ ສາດ ສະ ໜາ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ພຣະ ວິນ

53 ຄ ພສສ 10:4. ງ ຄມພ ກາມມະລົມ.	60 ກ ຄມພ ມານ. ຂ ແອວ 3:26-27; 5:41-42;	ຄພ 29:45. ຄ ຄມພ ນະລົກ.
-----------------------------------	--	---------------------------

ຍານສັກສິດ—ຄວາມທຸກຂອງພວກເພິ່ນ
ຖືກກົນເຂົ້າໄປໃນຄວາມຊື່ນຊົມຂອງພຣະ
ຄຣິດ. ປະມານ 74 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ
ຈາກ ໂຄຣນິ ທີ່ໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ, ແອວມາ
ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບຂ່າວວ່າ ຊາວໂຊຣຳກຳລັງ
ບິດເບືອນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ
ວ່າ ໂຊຣຳຊຶ່ງເປັນຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາກຳ
ລັງຊັກຈູງໃຈຂອງຜູ້ຄົນໃຫ້ "ກາບໄຫວ້
ຮູບບູຊາທີ່ເວົ້າບໍ່ໄດ້, ໃຈຂອງເພິ່ນກໍເລີ່ມ
ໂສກເສົ້າອີກເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້
ຄົນ.

2 ເພາະວ່າມັນເປັນສາເຫດຂອງ "ຄວາມ
ເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍທີ່ສຸດແກ່ແອວມາ
ທີ່ໄດ້ຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນບັນດາຜູ້
ຄົນຂອງເພິ່ນ; ສະນັ້ນ ໃຈຂອງເພິ່ນຈຶ່ງເສົ້າ
ສະຫລົດຫລາຍທີ່ສຸດເພາະການແບ່ງແຍກ
ຂອງຊາວໂຊຣຳທີ່ອອກໄປຈາກຊາວນີໄຟ.

3 ບັດນີ້ຊາວໂຊຣຳໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່
ໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງພວກເຂົາເອີ້ນວ່າ ອານທິ
ໂອນຳ, ຊຶ່ງຢູ່ທາງຕາເວັນອອກຂອງແຜ່ນ
ດິນເຊຣາເຮັມລາ, ຊຶ່ງຢູ່ໃກ້ຊາຍແດນໃກ້
ຝັ່ງທະເລ, ຊຶ່ງຢູ່ທາງໃຕ້ຂອງແຜ່ນດິນ
ເຈີຊອນ, ຊຶ່ງຊາຍແດນຂອງມັນຕິດກັບ
ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທາງໃຕ້, ຊຶ່ງເປັນ
ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຊາວ
ເລມັນ.

4 ບັດນີ້ຊາວນີໄຟຍ້ານທີ່ສຸດວ່າ ຊາວ
ໂຊຣຳຈະເຂົ້າໄປຕິດຕໍ່ກັບຊາວເລມັນ,

ແລະ ວ່າມັນອາດຈະເປັນທາງແຫ່ງການ
ສູນເສຍອັນໃຫຍ່ຫລວງແກ່ຊາວນີໄຟ.

5 ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອ "ການສັ່ງສອນ
ພຣະຄຳອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ໄດ້ "ນຳພາຜູ້ຄົນ
ມາເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງແລ້ວ—ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ມັນໄດ້ໃຫ້ຜົນທີ່ມີອຳນາດແກ່ຈິດໃຈ
ຂອງຜູ້ຄົນຍິ່ງກວ່າດາບ, ຫລື ເໜືອກວ່າສິ່ງ
ໃດໆທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ—ສະນັ້ນ
ແອວມາຈຶ່ງຄິດວ່າ ມັນສົມຄວນແລ້ວ ທີ່
ພວກເພິ່ນຈະທົດລອງຄຸນນະທຳແຫ່ງພຣະ
ຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.

6 ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ພາອຳໂມນ, ແລະ
ອາໂຣນ, ແລະ ອອມເນີໄປນຳ; ແລະ ເພິ່ນ
ໄດ້ປະຣິມໄນໄວ້ກັບສາດສະໜາຈັກໃນ
ເຊຣາເຮັມລາ; ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ພາສາມຄົນນີ້,
ແລະ ພ້ອມທັງແອມມິວເລັກ ແລະ ຊີເອສ
ຣອມ ຜູ້ທີ່ມາຈາກມີເລັກ; ແລະ ລູກຊາຍ
ຂອງເພິ່ນສອງຄົນໄປນຳ.

7 ບັດນີ້ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເອົາລູກຊາຍກົກຂອງ
ເພິ່ນໄປນຳ, ແລະ ຊື່ຂອງລາວແມ່ນ "ຮີລາ
ມັນ; ແລະ ຊື່ຂອງຜູ້ທີ່ເພິ່ນເອົາໄປນຳແມ່ນ
ຊິບລັນ ແລະ ໂຄຣນິອານທັນ; ແລະ ນີ້ຄືຊື່
ຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ໄປຫາ ຊາວໂຊຣຳກັບເພິ່ນ
ເພື່ອໄປສັ່ງສອນພຣະຄຳໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.

8 ບັດນີ້ ຊາວໂຊຣຳເປັນ "ພວກທີ່ໄດ້
ແຍກອອກໄປຈາກຊາວນີໄຟ; ສະນັ້ນ
ພວກເຂົາຈຶ່ງເຄີຍໄດ້ຮັບການສັ່ງສອນເຖິງ
ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າມາກ່ອນແລ້ວ.

9 ແຕ່ວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ "ຕົກໄປສູ່ຄວາມ
ຜິດພາດອັນໃຫຍ່ຫລວງ ເພາະວ່າພວກ

31 1 ກ ອພຍ 20:5;
ມຊຍ 13:13.
ຂ 2 ນຟ 9:37.
ຄມພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ.
ຄ ແອວ 35:15.
2 ກ ມຊຍ 28:3;
3 ນຟ 17:14; ມຊ 7:41.

5 ກ ອນ 1:23;
ແອວ 4:19.
ຄມພ ສັ່ງສອນ.
ຂ ຮຣ 4:12;
ຢຄ 2:8;
ແອວ 36:26.
ຄ ຈຣ 1:11-12;

ຄພ 11:2.
7 ກ ຄມພ ຮີລາມັນ, ລູກ
ຊາຍຂອງແອວມາ.
ຂ ແອວ 30:59.
8 ກ ແອວ 24:30.
9 ກ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ,
ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.

ເຂົາບໍ່ໄດ້ຍຶດຖືທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຂໍກຳນົດຂອງພຣະອົງຕາມກົດຂອງໄມເຊ.

10 ທັງພວກເຂົາບໍ່ຍອມປະຕິບັດຕາມພິທີການຂອງສາດສະໜາຈັກ, ໃນການອະທິຖານ ແລະ ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າທຸກໆວັນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປສູ່ການລົ້ລວງ.

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍສະຫລຸບ, ພວກເຂົາໄດ້ບິດເບືອນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຢ່າງ; ສະນັ້ນ, ດ້ວຍເຫດນີ້, ແອວມາ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນເພື່ອສັ່ງສອນພຣະຄຳໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.

12 ບັດນີ້ ເວລາພວກເພິ່ນໄດ້ມາຮອດແຜ່ນດິນນີ້ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເຮັດໃຫ້ພວກເພິ່ນປະຫລາດໃຈຫລາຍທີ່ໄດ້ເຫັນວ່າຊາວໂຊຣຳໄດ້ສ້າງທຳມະສາລາໄວ້, ແລະ ວ່າພວກເຂົາໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນອາທິດລະເທື່ອ, ເພາະມັນເປັນມື້ທີ່ພວກເຂົາເອີ້ນວ່າມື້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ນະມັດສະການຕາມແບບຢ່າງຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງແອວມາ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວບໍ່ເຄີຍເຫັນມາກ່ອນ;

13 ພວກເຂົາມີບ່ອນໜຶ່ງຊຶ່ງໄດ້ສ້າງຂຶ້ນໄວ້ກາງທຳມະສາລາຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນສຳລັບໃຫ້ຄົນຢືນ ຊຶ່ງສູງກວ່າຫົວຄົນ; ແລະ ຂ້າງເທິງນັ້ນຄົນໜຶ່ງສາມາດຂຶ້ນໄປໄດ້ເທົ່ານັ້ນ.

14 ສະນັ້ນ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປາດຖະໜາຈະມາ "ນະມັດສະການກໍຕ້ອງອອກໄປຢືນຢູ່ເທິງນັ້ນ, ແລະ ເດ່ມືຂຶ້ນເທິງຟ້າ, ແລະ ຮ້ອງອອກມາດ້ວຍສຽງອັນດັງວ່າ:

15 ບໍລິສຸດ, ພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍລິສຸດ; ພວກຂ້າ

ນ້ອຍເຊື່ອວ່າ ພຣະອົງຄືພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພວກຂ້ານ້ອຍເຊື່ອວ່າ ພຣະອົງບໍລິສຸດ, ແລະ ວ່າພຣະອົງເປັນວິນຍານມາແລ້ວ, ແລະ ວ່າພຣະອົງເປັນວິນຍານຢູ່, ແລະວ່າພຣະອົງຈະເປັນວິນຍານຕະຫລອດໄປ.

16 ພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍລິສຸດເອີຍ, ພວກຂ້ານ້ອຍເຊື່ອວ່າ ພຣະອົງໄດ້ແຍກພວກຂ້ານ້ອຍອອກຈາກພີ່ນ້ອງຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ; ແລະ ພວກຂ້ານ້ອຍບໍ່ເຊື່ອຖືຮິດຄອງປະເພນີຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ, ທີ່ຖືກມອບໃຫ້ຕ່ຽງກັນມາ ຍ້ອນປັນຍາທີ່ອ່ອນແອຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ; ແຕ່ພວກຂ້ານ້ອຍເຊື່ອວ່າ ພຣະອົງໄດ້ "ເລືອກພວກຂ້ານ້ອຍໃຫ້ເປັນລູກຜູ້ ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ; ແລະ ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍຮູ້ຈັກອີກວ່າມັນຈະບໍ່ມີພຣະຄຣິດ.

17 ແຕ່ວ່າພຣະອົງເປັນເໝືອນກັນເຊັ່ນມື້ວານນີ້, ມື້ນີ້, ແລະ ຕະຫລອດການ; ແລະ ພຣະອົງ "ເລືອກພວກຂ້ານ້ອຍເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ລອດ, ໃນຂະນະທີ່ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຖືກເລືອກເພື່ອເອົາລົງໄປນະລົກ ໂດຍພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງ; ເພາະຄວາມສັກສິດອັນນີ້, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພວກຂ້ານ້ອຍຂອບພຣະໄທ ພຣະອົງ; ແລະ ພວກຂ້ານ້ອຍຂອບພຣະໄທພຣະອົງອີກທີ່ເລືອກພວກຂ້ານ້ອຍເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ໄດ້ຖືກຊັກນຳໄປຕາມຮິດຄອງປະເພນີອັນໂງ່ຈ້າຫລ້າຫລັງຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ, ຊຶ່ງໄດ້ມັດພວກເຂົາລົງສູ່ຄວາມເຊື່ອຖືກ່ວກັບພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງໄດ້ຊັກນຳໃຈຂອງພວກເຂົາໃຫ້ເຫີນທາງໄປຈາກພຣະອົງຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ.

18 ແລະ ພວກຂ້ານ້ອຍຂອບພຣະໄທ

14 ກ ມທ 6:1-7. 16 ກ ແອວ 38:13-14. 17 ກ ຄມພ ອວດອີງ, 18 ອຊຢ 65:3, 5. ຄວາມອວດອີງ.

ພຣະອົງອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ທີ່ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ເປັນຜູ້ຖືກເລືອກ ແລະເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ. ອາແມນ.

19 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກແອວມາ ແລະ ພິນ້ອງຂອງເພິ່ນ ແລະ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພວກເພິ່ນກໍແປກປະຫລາດໃຈເກີນກວ່າທີ່ຈະວັດແທກໄດ້.

20 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ທຸກຄົນໄດ້ອອກໄປແລະຖວາຍການອະທິຖານແບບດຽວກັນ.

21 ບັດນີ້ພວກເຂົາເອີ້ນບ່ອນນັ້ນວ່າ ແຣມີອຳທຳ, ຊຶ່ງແປວ່າ ແທ່ນສັກສິດ.

22 ບັດນີ້ຈາກແທ່ນສັກສິດນີ້ ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນໄດ້ຖວາຍການອະທິຖານແບບດຽວກັນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຂອບພຣະໄທພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຖືກເລືອກຈາກພຣະອົງ, ແລະ ວ່າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊັກນຳພວກເຂົາໄປຕາມຮີດຄອງປະເພນີຂອງພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ວ່າໃຈຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກລັກພາໄປໃຫ້ເຊື່ອຖືໃນສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ, ຊຶ່ງພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເລີຍ.

23 ບັດນີ້, ຫລັງຈາກທີ່ຜູ້ຄົນຖວາຍຄວາມຂອບພຣະໄທຕາມວິທີນີ້ແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ກັບຄືນໄປຫາເຮືອນຊານຂອງຕົນ, ແລະ ພວກເຂົາ "ບໍ່ເວົ້າເຖິງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາອີກຈົນກວ່າຈະໄດ້ມາຂຸມນຸມກັນອີກເທື່ອໃໝ່ທີ່ແທ່ນສັກສິດ, ເພື່ອຖວາຍຄວາມຂອບພຣະໄທຕາມວິທີຂອງພວກເຂົາ.

24 ບັດນີ້ເມື່ອແອວມາເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ໃຈຂອງເພິ່ນ "ໂສກເສົ້າ; ເພາະວ່າເພິ່ນເຫັນວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນຊົ່ວ ແລະ

ເສຍຄົນໄປແລ້ວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນເຫັນວ່າໃຈຂອງພວກເຂົາໝັກໝຸນຢູ່ກັບຄຳແລະຢູ່ກັບເງິນ, ແລະ ຢູ່ກັບສິ່ງຂອງອັນສວຍງາມນາໆຊະນິດ.

25 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເພິ່ນເຫັນອີກວ່າໃຈຂອງພວກເຂົາ "ໄຜ່ຜັນໃນການອວດອ້າງ, ແລະ ໃນຄວາມທະນົງຕົວຂອງພວກເຂົາ.

26 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເບິ່ງສຽງຂອງເພິ່ນຂຶ້ນຫາພຳສະຫວັນ, "ຮ້ອງທູນວ່າ: ໂອ້, ຍັງອີກດົນປານໃດ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທີ່ພຣະອົງຈະຍອມໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຜູ້ຢູ່ທາງລຸ່ມ ໃນເນື້ອໜັງເຫັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນຮຸນແຮງແບບນີ້ໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ?

27 ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພວກເຂົາ "ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະອົງ, ແຕ່ໃຈຂອງພວກເຂົາຖືກກີນເຂົ້າໄປໃນຄວາມທະນົງຕົວຂອງພວກເຂົາ. ຈົ່ງທອດພຣະເນດເຖິດ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພວກເຂົາຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະອົງແຕ່ປາກ ຂະນະທີ່ພວກເຂົາ "ອວດອ້າງ, ຈົນເຖິງຄວາມໄຫຍ່ຫລວງ, ໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກ.

28 ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຈົ່ງທອດພຣະເນດເບິ່ງເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ມີລາຄາແພງ ແລະ ແຫວນຂໍ້ມື ແລະ "ສາຍແຂນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເຄື່ອງເອ້ເປັນຄຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຂອງທີ່ມີຄຸນຄ່າທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ; ຊຶ່ງພວກເຂົາໃຊ້ປະດັບປະດາ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃຈຂອງພວກເຂົາໝັກໝຸນຢູ່ກັບສິ່ງຂອງເຫລົ່ານີ້ ແຕ່ພວກເຂົາຍັງຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະອົງ ແລະ ກ່າວວ່າ—ພວກຂ້ານ້ອຍຂອບພຣະໄທພຣະອົງ,

<p>23 ກ ຢາບ 1:21-25. 24 ກ ປຖກ 6:5-6. 25 ກ ຢຄ 2:13;</p>	<p>ແອວ 1:32. 26 ກ ມຊ 7:41-58. 27 ກ ອຊຢ 29:13.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. 28 ກ ອຊຢ 3:16-24.</p>
--	---	--

ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ເພາະພວກຂ້ານ້ອຍເປັນພວກທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ໃນຂະນະທີ່ຄົນອື່ນໆ ຕ້ອງຕາຍ.

29 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາກ່າວວ່າ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ວ່າ ມັນຈະບໍ່ມີພຣະຄຣິດ.

30 ໂອ້ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຍັງອີກດົນປານໃດທີ່ພຣະອົງຈະຍອມໃຫ້ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມບໍ່ຊື່ສັດເຫລົ່ານີ້ຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້? ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍພຣະອົງຈົ່ງໂປດປະທານພະລັງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຖິດ, ເພື່ອວ່າຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ທົນກັບຄວາມບົກພ່ອງຂອງຂ້ານ້ອຍ. ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍອ່ອນແອ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເຊັ່ນນີ້ໃນບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍເຈັບປວດຫລາຍ.

31 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃຈຂອງຂ້ານ້ອຍເສົ້າສະຫລົດຫລາຍ; ຂໍພຣະອົງຈົ່ງປອບໂຍນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍ ິນພຣະຄຣິດດ້ວຍເຖິດ. ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ຂໍພຣະອົງຈົ່ງໂປດປະທານແກ່ຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະມີພະລັງດ້ວຍເຖິດ, ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຮັບຄວາມທຸກເຫລົ່ານີ້ດ້ວຍຄວາມອົດທົນ ຊຶ່ງມັນຈະເກີດຂຶ້ນກັບຂ້ານ້ອຍຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້.

32 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍພຣະອົງຈົ່ງປອບໂຍນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຖິດ, ແລະ ປະທານຄວາມສໍາເລັດໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງຂ້ານ້ອຍຜູ້ຊຶ່ງຢູ່ນໍາຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຖິດ—ຄື ອາໂມນ, ແລະ ອາໂຣນ, ແລະ ອອມເນີ,

ແລະ ແອມມິວເລັກກັບຊີເອສຣອມນໍາອີກ, ພ້ອມດ້ວຍລູກຊາຍ ິສອງຄົນຂອງຂ້ານ້ອຍນໍາອີກ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຈົ່ງປອບໂຍນເຂົາເຈົ້າທັງໝົດດ້ວຍເຖິດ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍພຣະອົງຈົ່ງປອບໂຍນຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າໃນພຣະຄຣິດດ້ວຍເຖິດ.

33 ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຈົ່ງປະທານໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ມີພະລັງ, ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ທົນຕໍ່ຄວາມທຸກຂອງເຂົາເຈົ້າ ຊຶ່ງມັນຈະເກີດກັບເຂົາເຈົ້າຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້.

34 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍພຣະອົງຈົ່ງປະທານ ິໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍຈະມີຄວາມສໍາເລັດໃນການນໍາພາຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ມາຫາພຣະອົງໃນພຣະຄຣິດອີກ.

35 ຂໍຈົ່ງທອດພຣະເນດເຖິດ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ິຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາປະເສີດ ແລະ ຫລາຍຄົນໃນບັນດາພວກເຂົາເປັນພິນ້ອງຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ; ສະນັ້ນ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງໂປດປະທານພະລັງ ແລະ ບັນຍາໃຫ້ແກ່ພວກຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຖິດ, ເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ນໍາພວກເຂົາເຫລົ່ານີ້ມາຫາພຣະອົງອີກ.

36 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອແອວມາກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຄືເພິ່ນໄດ້ ິວາງ ິມືຂອງເພິ່ນໃສ່ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ກັບເພິ່ນ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາທີ່ເພິ່ນວາງມືຂອງເພິ່ນໃສ່ພວກເພິ່ນ, ພວກເພິ່ນກໍເຕັມປຸ່ມໂປດດ້ວຍພຣະວິນຍານສັກສິດ.

37 ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນ ພວກເພິ່ນໄດ້ແຍກຍ້າຍກັນໄປ ິໂດຍບໍ່ໄດ້ຄິດວ່າພວກ

<p>31 ກ ຢຣ 16:33. 32 ກ ແອວ 31:7. 34 ກ 2 ນພ 26:33.</p>	<p>35 ກ ຄມພ ຈິດວິນຍານ—ຄຸນຄ່າຂອງຈິດວິນຍານ. 36 ກ 3 ນພ 18:36-37.</p>	<p>ຂ ຄມພ ມີ, ການວາງ. 37 ກ ມທ 6:25-34; 3 ນພ 13:25-34.</p>
---	--	--

ເພິ່ນ ຈະ ກິນ ຫຍັງ, ຫລື ພວກ ເພິ່ນ ຈະ ດື່ມ ຫຍັງ, ຫລື ພວກເພິ່ນຈະນຸ່ງຫົ່ມຫຍັງ.

38 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ຈັດ ຕຽມ ໄວ້ ໃຫ້ ພວກເພິ່ນ ເພື່ອ ພວກເພິ່ນ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຫົວເຂົ້າ ແລະ ບໍ່ ກະທາຍນ້ຳ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປະທານ ພະ ລັງ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເພິ່ນ ເພື່ອ ພວກເພິ່ນ ຈະ ບໍ່ ຕ້ອງ ຮັບ ທຸກອັນ ໃດ ເລີຍ ນອກ ຈາກ ຈະ ຖືກ ກິນ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຄວາມ ສຸກ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ. ບັດນີ້ ມັນ ກໍ ເປັນ ໄປ ຕາມ ຄຳ ອະທິຖານ ຂອງ ແອວມາ; ແລະ ມັນ ໄດ້ ເປັນ ໄປ ເຊັ່ນ ນີ້ ຍ້ອນ ວ່າ ເພິ່ນ ໄດ້ ອະທິຖານ ດ້ວຍ ສັດທາ.

ບົດທີ 32

ແອວມາ ສິດສອນ ຄົນ ຍາກ ຈົນ ຜູ້ ຊຶ່ງ ຄວາມ ທຸກ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຖ່ອມ ຕົວ—ສັດທາ ແມ່ນ ຄວາມ ຫວັງ ໃນ ສິ່ງ ທີ່ ບໍ່ ເຄີຍ ເຫັນ ຊຶ່ງ ເປັນ ຄວາມ ຈິງ—ແອວມາ ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄຳ ວ່າ ເຫລົ່າ ທຸດ ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ຫາ ກິດ ແກ່ ຜູ້ ຊາຍ, ຜູ້ ຍິງ, ແລະ ເດັກ ນ້ອຍ—ແອວມາ ປຽບ ທຽບ ພຣະ ທຳ ໃສ່ ກັບ ເມັດ ພືດ—ມັນ ຕ້ອງ ຖືກ ເອົາ ໄປ ປູກ ແລະ ບຳ ລຸງ ລ້ຽງ—ແລ້ວ ມັນ ຈະ ເຕີບ ໂຕ ເປັນ ກົກ ໃຫຍ່ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ປິດ ເອົາ ໝາກ ໄມ້ ນີ້ ລົ້ນ ດອນ ຈາກ ຕົ້ນ ນັ້ນ. ປະມານ 74 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ອອກ ໄປ, ແລະ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ສິ່ງ ສອນ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໃຫ້ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ, ໂດຍ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ທຳ ມະ ສາ ລາ ແລະ ໃນ ບ້ານ ເຮືອນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ສິ່ງ ສອນ ພຣະ ຄຳ ເຖິງ ແມ່ນ

ຕາມ ຖະໜົນ ຫົນທາງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ນຳ ອີກ.

2 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ໄດ້ ທຳ ງານ ຢ່າງ ພາກ ພຽນ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຂົາ, ພວກ ເພິ່ນ ກໍ ເລີ່ມ ມີ ຄວາມ ສຳ ເລັດ ໃນ ບັນ ດາ ກົນ ຍາກ ຈົນ; ເພາະ ຈິ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຖືກ ຂັບ ໄລ່ ອອກ ຈາກ ທຳ ມະ ສາ ລາ ເພາະ ເສື້ອ ຜ້າ ລາຄາ ຖືກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ—

3 ສະນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈິ່ງ ຖືກ ຫ້າມ ບໍ່ ໃຫ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ທຳ ມະ ສາ ລາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເພື່ອ ນະມັດ ສະການ ພຣະ ເຈົ້າ, ເພາະ ຖື ວ່າ ເປັນ ຄວາມ ສົກກະ ປົກ; ສະນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈິ່ງ ຍາກ ຈົນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ຖືກ ພີ່ ນ້ອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຖື ວ່າ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ມີ ຄຸນ ຄ່າ; ສະນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈິ່ງ ຍາກ ຈົນ ທາງ ໂລກ ແລະ ຍາກ ຈົນ ໃນ ໃຈ ນຳ ອີກ.

4 ບັດ ນີ້, ຂະນະ ທີ່ ແອວມາ ກຳ ລັງ ສິດ ສອນ ແລະ ເວົ້າ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ຢູ່ ເທິງ ເນີນ ພູ ໄອ ໄນດາ, ມີ ຜູ້ ຊົນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ມາ ຫາ ເພິ່ນ, ຊຶ່ງ ຄື ຄົນ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ກຳ ລັງ ເວົ້າ ເຖິງ ຢູ່, ຜູ້ ຍາກ ຈົນ ໃນ ໃຈ, ເພາະ ຄວາມ ຍາກ ຈົນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ກ່ຽວ ກັບ ສິ່ງ ຂອງ ທາງ ໂລກ.

5 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຂົ້າ ມາ ຫາ ແອວມາ; ແລະ ຄົນ ໜຶ່ງ ຊຶ່ງ ເດັ່ນ ທີ່ ສຸດ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຂົາ ກ່າວ ກັບ ເພິ່ນ ວ່າ: ຈິ່ງ ເບິ່ງ, ພີ່ ນ້ອງ ພວກ ນີ້ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ າ ແນວ ໃດ ເພາະ ພວກ ເຂົາ ຖືກ ຄົນ ທັງ ປວງ ໝິ່ນ ປະ ໝາດ ເພາະ ຄວາມ ຍາກ ຈົນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ໂດຍ ສະ ເພາະ ແມ່ນ ພວກ ປະ ໂລ ທິດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ; ເພາະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ພວກ ເຮົາ ອອກ ຈາກ ທຳ ມະ ສາ ລາ

<p>38 ກ ມທ 5:10–12; ມຊຢ 24:13–15; ແອວ 33:23. ຂ ຄມພ ສັດທາ.</p>	<p>32 2 ກ ຄມພ ຍາກ ຈົນ. 3 ກ ແອວ 34:40. 4 ກ ຄມພ ຍາກ ຈົນ—ຄົນ ທີ່ ຍາກ ຈົນ ທາງ ວິນຍານ.</p>	<p>5 ກ ສພສ 18:23. ຂ ແອວ 33:10.</p>
---	---	--

ຂອງພວກເຮົາ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ລົງແຮງໄວ້ ຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະ ໄດ້ສ້າງດ້ວຍມື ຂອງພວກເຮົາເອງ; ພວກເຂົາໄດ້ໄລ່ພວກເຮົາ ທີ່ ເພາະ ຄວາມ ຍາກ ຈົນ ຂອງ ພວກເຮົາ ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ມີບ່ອນທີ່ຈະນະມັດສະການພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຈະເຮັດ າແນວໃດດີ?

6 ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອແອວມາໄດ້ຍິນເລື່ອງນີ້ແລ້ວ, ເພິ່ນກໍໄດ້ຫັນຕົວມາ ແລະ ເບິ່ງໜ້າຂອງຄົນນັ້ນທັນທີ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເບິ່ງດ້ວຍ ຄວາມ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ; ເພາະເພິ່ນເຫັນວ່າ "ຄວາມທຸກຂອງພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ ະຖ່ອມຕົວລົງ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຢູ່ໃນ ຶການຕຽມພ້ອມທີ່ຈະພັງພຣະຄຳ.

7 ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ກ່າວອັນໃດອີກກັບຜູ້ຊົນ; ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ເດີນອອກໄປ ແລະ ຮ້ອງປາວຕໍ່ຄົນທີ່ເພິ່ນເຫັນ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ສຳນຶກຜິດຢ່າງຈິງໃຈ, ແລະ ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ:

8 ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ພວກທ່ານ "ຕໍ່າຕ້ອຍໃນໃຈ; ແລະ ຖ້າພວກທ່ານເປັນດັ່ງນັ້ນ, ພວກທ່ານຍ່ອມເປັນສຸກແລ້ວ.

9 ຈົ່ງເບິ່ງ ພິນ້ອງຂອງພວກທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ ພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດດີ?—ເພາະພວກເຮົາໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກທຳມະສາລາຂອງພວກເຮົາ, ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງນະມັດສະການພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້.

10 ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກທ່ານວ່າ ພວກທ່ານຄິດບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານຈະ ັນະມັດສະການພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກ

ຈະຢູ່ໃນທຳມະສາລາຂອງພວກທ່ານເທົ່ານັ້ນ?

11 ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຖາມວ່າ, ພວກທ່ານຄິດວ່າພວກທ່ານບໍ່ຄວນ ນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ ນອກຈາກອາທິດລະເທື່ອເທົ່ານັ້ນບໍ່?

12 ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບ ພວກທ່ານວ່າ, ມັນເປັນການດີທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກທຳມະສາລາຂອງພວກທ່ານ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຖ່ອມຕົວ, ແລະ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ ັບັນຍາ; ເພາະມັນຈຳເປັນທີ່ພວກທ່ານຈະຮຽນຮູ້ບັນຍາ; ເພາະມັນເປັນດ້ວຍວ່າ ພວກທ່ານຖືກຂັບໄລ່, ວ່າ ພິ ັນ້ອງ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ພິນ ປະ ພາດ ພວກ ທ່ານ ເພາະ ະຄວາມ ຍາກ ຈົນ ຫລາຍ ຂອງ ພວກ ທ່ານ, ຈຶ່ງ ນຳ ພວກ ທ່ານ ມາ ຫາ ຄວາມ ຕ່ຳ ຕ້ອຍ ໃນ ໃຈ; ເພາະພວກທ່ານຈຳຕ້ອງຖືກນຳມາໃຫ້ຖ່ອມຕົວ.

13 ແລະ ບັດນີ້, ເພາະພວກທ່ານຖືກບັງຄັບໃຫ້ຖ່ອມຕົວ ພວກທ່ານຈຶ່ງເປັນສຸກ; ເພາະວ່າບາງຄັ້ງຖ້າຫາກມະນຸດຖືກບັງຄັບໃຫ້ຖ່ອມຕົວ, ເຂົາຈະສະແຫວງຫາການກັບໃຈ; ແລະ ບັດນີ້ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກັບໃຈ, ຜູ້ນັ້ນຈະພົບຄວາມເມດຕາຢ່າງແນ່ນອນ; ແລະ ຜູ້ທີ່ພົບຄວາມເມດຕາ ແລະ "ອິດທິນຈິນເຖິງທີ່ສຸດ ຜູ້ນັ້ນຈະລອດ.

14 ແລະ ບັດນີ້, ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກທ່ານມາແລ້ວວ່າ ເພາະພວກທ່ານຖືກບັງຄັບໃຫ້ຖ່ອມຕົວ, ພວກທ່ານຈຶ່ງໄດ້ຮັບພອນ. ພວກທ່ານຄິດບໍ່ວ່າ ຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວໂດຍແທ້ເພາະພຣະຄຳ ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບພອນຫລາຍກວ່າ?

<p>5 ຄ ກຈກ 2:37-38. 6 ກ ຄມພ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ. ຂ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ,</p>	<p>ຄວາມຖ່ອມຕົນ. ຄ ແອວ 16:16-17; ຄພ 101:8. 8 ກ ມຫ 5:3-5.</p>	<p>10 ກ ຄມພ ນະມັດສະການ. 12 ກ ປຍຈ 4:13. ຂ ສພສ 16:8. 13 ກ ແອວ 38:2.</p>
--	---	---

15 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຜູ້ທີ່ຖ່ອມຕົວດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ ແລະ ກັບໃຈຈາກບາບຂອງຕົນ, ແລະ ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບພອນ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບພອນຫລາຍກວ່າຜູ້ທີ່ຖືກບັງຄັບໃຫ້ຖ່ອມຕົວ ເພາະ ຄວາມຍາກຈົນຢ່າງຍິ່ງຂອງຕົນ.

16 ສະນັ້ນ, ຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວໂດຍບໍ່ໄດ້ຖືກບັງຄັບໃຫ້ “ຖ່ອມຕົວຢ່ອມເປັນສຸກ; ຫລືອີກຄຳໜຶ່ງ, ຄົນທີ່ເຊື່ອຖືໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໂດຍບໍ່ດີດ້ານໃຈຢ່ອມເປັນສຸກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍບໍ່ໄດ້ຖືກນຳມາໃຫ້ຮູ້ຈັກພຣະຄຳ, ຫລື ຖືກບັງຄັບໃຫ້ຮູ້ຈັກກ່ອນທີ່ເຂົາຈະເຊື່ອ.

17 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມີຢູ່ຫລາຍຄົນທີ່ເວົ້າວ່າ: “ຖ້າຫາກທ່ານຈະສະແດງ” ເຄື່ອງໝາຍຈາກສະຫວັນແກ່ພວກເຮົາແລ້ວ, ພວກເຮົາຈຶ່ງຈະຮູ້ເຖິງຄວາມແນ່ນອນ; ເມື່ອນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງຈະເຊື່ອ.

18 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມວ່າ ນີ້ແມ່ນສັດທາບໍ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ເພາະຖ້າຫາກລາວຮູ້ສິ່ງນັ້ນແລ້ວ ລາວກໍບໍ່ມີເຫດຜົນທີ່ຈະຕ້ອງ “ເຊື່ອ, ເພາະລາວຮູ້ມັນແລ້ວ.

19 ແລະ ບັດນີ້ຄົນທີ່ “ຮູ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວບໍ່ປະຕິບັດຕາມຈະຖືກສາບແຂ່ງຫລາຍປານໃດກວ່າຄົນທີ່ພຽງແຕ່ເຊື່ອ ຫລື ພຽງມີເຫດຜົນທີ່ຈະເຊື່ອ ແລະ ຕົກຢູ່ໃນການລ່ວງລະເມີດ?

20 ບັດນີ້ພວກທ່ານຄວນຕັດສິນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບ

ພວກທ່ານວ່າ ມັນເປັນທາງໜຶ່ງ ແມ່ນດັ່ງທີ່ມັນເປັນອີກທາງໜຶ່ງ; ແລະ ມັນຈະເປັນກັບມະນຸດທຸກຄົນຕາມວຽກງານຂອງເຂົາ.

21 ແລະ ບັດນີ້ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າມາ ແລ້ວ ກ່ຽວກັບ “ສັດທາ—ສັດທາ ບໍ່ແມ່ນການມີຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນເຖິງເລື່ອງຕ່າງໆ; ສະນັ້ນ ຖ້າຫາກພວກທ່ານມີສັດທາພວກທ່ານກໍ “ຫວັງໃນສິ່ງທີ່ “ບໍ່ເຄີຍເຫັນ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມຈິງ.

22 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານ, ແລະ ຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຈຳໄວ້, ວ່າພຣະເຈົ້າມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄົນທັງປວງທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ; ສະນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງປາດຖະໜາໃນປະການທຳອິດໃຫ້ທ່ານເຊື່ອໃນພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ.

23 ແລະ ບັດນີ້, ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ແກ່ ມະນຸດ ຈາກເຫລົ່າທູດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, “ບໍ່ແມ່ນແຕ່ໃຫ້ຜູ້ຊາຍເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຍິງນຳອີກ. ບັດນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ; “ເດັກນ້ອຍໆກໍໄດ້ຮັບພຣະຄຳມາສູ່ຕົນເອງຫລາຍເທື່ອ, ຈົນວ່າຈະເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ມີບັນຍາ ແລະ ຄົນທີ່ມີການສຶກສາຍອມຈຳນົນ.

24 ແລະ ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເນື່ອງຈາກວ່າພວກທ່ານປາດຖະໜາຢາກຮູ້ຈາກຂ້າພະເຈົ້າວ່າພວກທ່ານຄວນຈະເຮັດແນວໃດດີ ເພາະພວກທ່ານເປັນທຸກ ແລະ ໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກມາ—ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຄິດວ່າຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງໃຈຕັດສິນພວກທ່ານນອກຈາກມັນເປັນໄປຕາມສິ່ງທີ່ມີຈິງເທົ່ານັ້ນ—

<p>16 ກ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ. 17 ກ ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍ. 18 ກ ອທ 12:12, 18. 19 ກ ຢສ 15:22-24.</p>	<p>21 ກ ຢສ 20:29; ຮຮ 11. 2 ຄມພ ຫວັງ, ຄວາມຫວັງ. ໓ ອທ 12:6. 23 ກ ຢສ 2:28-29.</p>	<p>2 ມທ 11:25; ລກ 10:21; 3 ນພ 26:14-16; ຄພ 128:18.</p>
---	---	--

25 ເພາະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າ ພວກທ່ານທຸກຄົນໄດ້ຖືກບັງຄັບໃຫ້ຖ່ອມຕົວ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອແທ້ໆວ່າ ມີບາງຄົນໃນບັນດາພວກທ່ານທີ່ຈະຖ່ອມຕົວບໍ່ວ່າພວກເຂົາຈະຢູ່ໃນສະພາບແບບໃດກໍຕາມ.

26 ບັດນີ້, ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າໄວ້ກ່ຽວກັບສັດທາ—ວ່າມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນ—ຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍເໝືອນກັນ. ທຳອິດພວກທ່ານຈະຮູ້ເຖິງຄວາມແນ່ນອນຂອງມັນຈົນສົມບູນບໍ່ໄດ້, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບສັດທາທີ່ບໍ່ແມ່ນຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນ.

27 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະຕື່ນ ແລະ ປຸກຄວາມສາມາດຂອງພວກທ່ານ ຈົນມາຫາການທົດລອງຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ໄຊ້ສັດທາຈັກໜ້ອຍໜຶ່ງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານເຮັດບໍ່ໄດ້ຫລາຍໄປກວ່າຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະເຊື່ອ, ກໍຂໍໃຫ້ "ຄວາມປາດຖະໜານີ້ເກີດຜົນໃນພວກທ່ານ ຈົນວ່າພວກທ່ານຈະໃຫ້ບ່ອນສຳລັບຄຳສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້.

28 ບັດນີ້ພວກເຮົາຈະປຽບທຽບພຣະຄຳໃສ່ກັບ "ເມັດພືດ. ບັດນີ້ຖ້າຫາກພວກທ່ານໃຫ້ບ່ອນເພື່ອຈະປູກ ະເມັດພືດໃນ ິໃຈຂອງພວກທ່ານ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກເປັນເມັດພືດທີ່ແທ້ຈິງ ຫລື ເມັດທີ່ດີ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ໂຢນມັນຖິ້ມ ໂດຍ ິຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກທ່ານ, ວ່າພວກທ່ານຈະຕໍ່ຕ້ານພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນຈະເລີ່ມພອງຢູ່ໃນເອິກຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ເມື່ອພວກທ່ານຮູ້ສຶກ

ເຖິງການພອງນີ້, ພວກທ່ານຈະເລີ່ມກ່າວຢູ່ພາຍໃນຕົວເອງວ່າ—ມັນຕ້ອງເປັນເມັດດີຫລື ວ່າພຣະຄຳນີ້ດີ ເພາະມັນເລີ່ມເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງເຮົາຂະຫຍາຍອອກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເລີ່ມເຮັດໃຫ້ ິຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຮົາແຈ້ງອອກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເລີ່ມມີລົດແຂບສຳລັບເຮົາ.

29 ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງນີ້ຈະບໍ່ເພີ່ມສັດທາຂອງພວກທ່ານບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ແນ່ນອນ; ປານນັ້ນມັນຍັງບໍ່ເຕີບໂຕເປັນຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນ.

30 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເມື່ອເມັດນັ້ນພອງ, ແລະ ງອກ, ແລະ ເລີ່ມເຕີບໂຕຂຶ້ນ, ເມື່ອນັ້ນພວກທ່ານຕ້ອງເວົ້າວ່າ ມັນແມ່ນເມັດດີ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ມັນພອງ, ແລະ ງອກ, ແລະ ເລີ່ມເຕີບໂຕຂຶ້ນ. ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງສິ່ງນີ້ຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ສັດທາຂອງພວກທ່ານເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະເຮັດໃຫ້ສັດທາຂອງພວກທ່ານເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ: ເພາະພວກທ່ານຈະເວົ້າວ່າ ເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າມັນແມ່ນເມັດດີ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ມັນງອກ ແລະ ເລີ່ມເຕີບໂຕຂຶ້ນ.

31 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງພວກທ່ານແນ່ໃຈບໍ່ວ່ານີ້ຄືເມັດດີ? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ; ເພາະທຸກເມັດໄດ້ອອກຜົນໃນ "ລັກສະນະຂອງມັນເອງ.

32 ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກເມັດໃດເຕີບໂຕ ມັນກໍຈະຕ້ອງເປັນເມັດດີ, ແຕ່ຖ້າຫາກມັນບໍ່ເຕີບໂຕ, ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນກໍຕ້ອງເປັນເມັດບໍ່ດີ, ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງຖືກໂຢນຖິ້ມໄປ.

33 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງເພາະພວກທ່ານໄດ້ພິສູດການທົດລອງ, ແລະ ໄດ້ປູກເມັດນັ້ນ, ແລະ ມັນໄດ້ພອງ, ແລະ ງອກ, ແລະ

<p>27 ກ ມຣກ 11:24. 28 ກ ແອວ 33:1. ຂ ລກ 8:11.</p>	<p>ຄ ຄມພ ໃຈ. ງ ມທ 17:20. ຈ ຄມພ ເຂົ້າໃຈ,</p>	<p>ຄວາມເຂົ້າໃຈ. 31 ກ ທຖກ 1:11-12.</p>
--	---	--

ເລີ່ມເຕີບ ໂຕຂຶ້ນ, ພວກທ່ານກໍຕ້ອງຮູ້ວ່າ ມັນແມ່ນເມັດດີ.

34 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ "ຄວາມຮູ້ຂອງ ພວກທ່ານສົມບູນບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຮູ້ ຂອງພວກທ່ານສົມບູນໃນເລື່ອງນັ້ນ, ແລະ ສັດທາຂອງພວກທ່ານຄົງທີ່; ແລະ ເປັນ ຍ້ອນພວກທ່ານຮູ້ ຊຶ່ງພວກທ່ານຮູ້ວ່າພຣະ ຄຳເຮັດ ໃຫ້ຈິດວິນຍານ ຂອງພວກທ່ານ ພອງຂຶ້ນ, ແລະ ພວກທ່ານຮູ້ອີກວ່າມັນ ງອກຂຶ້ນ, ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກ ທ່ານເລີ່ມແຈ້ງອອກ ແລະ "ຈິດໃຈຂອງ ພວກທ່ານເລີ່ມຂະຫຍາຍອອກ.

35 ໂອ້ ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ, ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງ ບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຖືກ ແລ້ວ, ເພາະມັນຄື "ຄວາມສະຫວ່າງ; ແລະ ອັນໃດກໍຕາມທີ່ເປັນຄວາມສະຫວ່າງຍ່ອມ ດີ, ເພາະຫລົງເຫັນໄດ້, ສະນັ້ນ ພວກທ່ານ ຕ້ອງຮູ້ວ່າມັນດີ; ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຫລັງ ຈາກພວກທ່ານໄດ້ຊົມຄວາມສະຫວ່າງ ນີ້ແລ້ວ, ຄວາມຮູ້ຂອງພວກທ່ານສົມບູນ ແລ້ວບໍ່?

36 ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບ ພວກ ທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ, ພວກທ່ານບໍ່ຄວນປະຖິ້ມ ສັດທາຂອງພວກທ່ານ, ເພາະພວກທ່ານ ພຽງແຕ່ໃຊ້ສັດທາຂອງພວກທ່ານເພື່ອປູກ ເມັດ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ພິສູດການທົດ ລອງໃຫ້ຮູ້ຖ້າຫາກມັນເປັນເມັດດີ.

37 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເມື່ອຕົ້ນເລີ່ມເຕີບ ໂຕ ຂຶ້ນ, ພວກທ່ານຈະເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງໃຫ້ພວກ ເຮົາບຳລຸງລ້ຽງມັນດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່, ເພື່ອມັນຈະແຕກຮາກ, ເພື່ອມັນຈະເຕີບໂຕ

ຂຶ້ນ, ແລະ ອອກຜົນໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ. ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບຳລຸງ ລ້ຽງມັນດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່, ມັນກໍຈະ ແຕກຮາກ, ແລະ ເຕີບໂຕຂຶ້ນ, ແລະ ອອກ ຜົນ.

38 ແຕ່ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະ "ລະເລີຍ ຕົ້ນນັ້ນ, ແລະ ບໍ່ຄິດເຖິງການບຳລຸງລ້ຽງ ມັນ, ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນກໍຈະບໍ່ແຕກຮາກເລີຍ; ແລະ ເມື່ອຄວາມຮ້ອນຂອງດວງຕາເວັນມາ ເຖິງ ແລະ ເຜົາມັນ, ເມື່ອມັນບໍ່ມີຮາກ ມັນ ຍ່ອມຫຼົງແຫ້ງໄປ, ແລະ ພວກທ່ານກໍຈະ ຖອນມັນຂຶ້ນ ແລະ ໂຍນມັນຖິ້ມໄປ.

39 ບັດນີ້, ມັນບໍ່ແມ່ນວ່າ ເພາະເມັດບໍ່ດີ, ທັງບໍ່ແມ່ນວ່າຜົນຂອງມັນບໍ່ເປັນທີ່ປາດຖະ ໜາ; ແຕ່ເປັນເພາະ "ດິນຂອງພວກທ່ານ ແຫ້ງແລ້ງ, ແລະ ພວກທ່ານບໍ່ຍ່ອມບຳລຸງ ລ້ຽງຕົ້ນນັ້ນ, ສະນັ້ນ ພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບ ຜົນຈາກມັນ.

40 ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້, ຖ້າຫາກພວກ ທ່ານບໍ່ບຳລຸງລ້ຽງພຣະຄຳ, ໂດຍຄອງຄອຍ ໝາກຂອງຕົ້ນດ້ວຍຕາແຫ່ງສັດທາ, ແລ້ວ ພວກທ່ານຈະເກັບໝາກຂອງ "ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງ ຊີວິດບໍ່ໄດ້ເລີຍ.

41 ແຕ່ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະບຳລຸງລ້ຽງ ພຣະຄຳ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບຳລຸງລ້ຽງຕົ້ນເມື່ອ ມັນເລີ່ມເຕີບ ໂຕ ໂດຍສັດທາຂອງພວກ ທ່ານ ດ້ວຍຄວາມພາກພຽນ, ແລະ ດ້ວຍ "ຄວາມອົດທົນ, ໂດຍຄອງຄອຍຜົນຈາກ ຕົ້ນນັ້ນ, ແລ້ວມັນຈະແຕກຮາກ; ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ມັນຈະເປັນຕົ້ນທີ່ າງອກງາມໄປສູ່ຊີ ວິດອັນເປັນນິດ.

34 ກ ຄມພ ຄວາມຮູ້.
ຂ ອທ 3:19.
ຄ ຄມພ ຈິດໃຈ.
35 ກ ຢຮ 3:18-21.
ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ,
ຄວາມສະຫວ່າງ

ຂອງພຣະຄຣິດ.
38 ກ ຄມພ ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ,
ການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ.
39 ກ ມທ 13:5.
40 ກ ປຖກ 2:9;
1 ນພ 15:36.

41 ກ ຄມພ ອົດທົນ,
ຄວາມອົດທົນ.
ຂ ແອວ 33:23;
ຄພ 63:23.

42 ແລະ ເພາະ "ຄວາມພາກພຽນຂອງພວກທ່ານ ແລະ ສັດທາຂອງພວກທ່ານ ແລະ ດ້ວຍຄວາມອິດທິນຂອງພວກທ່ານ ໃນການບໍາລຸງລ້ຽງພຣະຄຳ, ເພື່ອມັນຈະໄດ້ແຕກຮາກຢູ່ໃນພວກທ່ານ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນບໍ່ຊ້ານີ້ພວກທ່ານຈະເກັບ ະໝາກຂອງມັນໄດ້ ຊຶ່ງມີຄ່າທີ່ສຸດ, ຊຶ່ງຫວານເໜືອກວ່າທຸກສິ່ງທີ່ຫວານ, ແລະ ຂາວເໜືອກວ່າທຸກສິ່ງທີ່ຂາວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ບໍລິສຸດເໜືອກວ່າທຸກສິ່ງທີ່ບໍລິສຸດ; ແລະ ພວກທ່ານຈະອີ່ມໜ້າສຳລານດ້ວຍໝາກໄມ້ນີ້ ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ຫົວທັງບໍ່ກະທາຍ.

43 ເມື່ອນັ້ນ ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານຈະເກັບກຸ່ວລາງວັນແຫ່ງສັດທາ ແລະ ຄວາມພາກພຽນ, ແລະ ຄວາມອິດທິນ, ແລະ ຄວາມອິດກັນຂອງພວກທ່ານ ໂດຍໄດ້ຄອຍຖ້າໃຫ້ຕົນໄມ້ອອກຜົນໃຫ້ພວກທ່ານ.

ບົດທີ 33

ຊີນັດ ໄດ້ສິດສອນວ່າ ມະນຸດຄວນອະທິຖານ ແລະ ນະມັດສະການໃນທຸກສະຖານທີ່, ແລະ ເປັນຍ້ອນພຣະບຸດ ການພິພາກສາຈະຖືກເອົາໜີ້ໄປ—ຊີໂນກໄດ້ສິດສອນວ່າ ເປັນຍ້ອນພຣະບຸດ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາ—ໂມເຊໄດ້ຍົກແບບສະບັບຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຂຶ້ນ ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ປະມານ 74 ປີກ່ອນຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ ຫລັງຈາກແອວມາໄດ້ເວົ້າຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ຄົນທັງຫລາຍໄດ້ສົ່ງ

ຄຳຖາມມາຫາເພິ່ນ ໂດຍປາດຖະໜາຢາກຮູ້ຈັກວ່າ ພວກເຂົາຄວນເຊື່ອຖືໃນ "ພຣະເຈົ້າອົງດຽວຫລືບໍ່, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບໝາກຜົນຈາກສິ່ງທີ່ເພິ່ນເວົ້າໄປນັ້ນ, ຫລື ວ່າພວກເຂົາຈະປູກ ະເມັດພືດໄດ້ດ້ວຍວິທີໃດ, ຫລື ວ່າພຣະຄຳຈາກສິ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າເຖິງນັ້ນຈະຕ້ອງປູກໄວ້ໃນໃຈຂອງພວກເຂົາດ້ວຍວິທີໃດ; ຫລື ວ່າພວກເຂົາຈະເລີ່ມສະແດງສັດທາຂອງພວກເຂົາດ້ວຍວິທີໃດ.

2 ແລະ ແອວມາໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານເວົ້າວ່າ ພວກທ່ານ "ບໍ່ສາມາດນະມັດສະການພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ ເພາະວ່າພວກທ່ານໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກທຳມະສາລາຂອງພວກທ່ານ. ແຕ່ວ່າຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຄິດວ່າ ພວກທ່ານນະມັດສະການພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້, ແລ້ວພວກທ່ານກໍເຮັດຜິດຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ, ແລະ ພວກທ່ານຄວນຈະຄົ້ນຄວ້າ ະພຣະຄຳພີ; ຖ້າຫາກມັນສິດສອນພວກທ່ານໃນເລື່ອງນີ້, ພວກທ່ານກໍບໍ່ເຂົ້າໃຈມັນ.

3 ພວກທ່ານຈຶ່ງຈຳໄດ້ບໍ່ ຊຶ່ງພວກທ່ານໄດ້ອ່ານເລື່ອງທີ່ "ຊີນັດ, ຜູ້ປະກາດພຣະທຳໃນສະໄໝບູຮານ, ກຸ່ວກັບການອະທິຖານ ຫລື ະການນະມັດສະການ?

4 ເພາະເພິ່ນໄດ້ເວົ້າວ່າ: ພຣະອົງເມດຕາປານີ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງຂ້ານ້ອຍ ເຖິງແມ່ນເວລາຂ້ານ້ອຍຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງເມດຕາປານີເວລາຂ້ານ້ອຍອະທິຖານກຸ່ວກັບຜູ້ທີ່ເປັນ

<p>42 ກ ຄມພ ພາກພຽນ, ຄວາມພາກພຽນ. ຂ 1 ນພ 8:10-12. 33 1 ກ 2 ນພ 31:21;</p>	<p>ມຊຢ 15:2-4. ຂ ແອວ 32:28-43. 2 ກ ແອວ 32:5. ຂ ແອວ 37:3-10.</p>	<p>3 ກ ຄມພ ຊີນັດ; ພຣະຄຳພີ—ພຣະຄຳພີທີ່ສູນເສຍໄປ. ຂ ຄມພ ນະມັດສະການ.</p>
--	---	---

“ສັດຕູຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງ
ພວກເຂົາມາໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ.

5 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ແລະ
ພຣະອົງ ເມດຕາປານີຂ້ານ້ອຍ ເວລາຂ້າ
ນ້ອຍໄດ້ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະອົງໃນ “ທົ່ງຂອງ
ຂ້ານ້ອຍ; ເວລາຂ້ານ້ອຍຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະ
ອົງໃນຄຳອະທິຖານຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະ
ພຣະອົງກໍໄດ້ຍິນຂ້ານ້ອຍສະເໝີ.

6 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ,
ເວລາທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກັບບ້ານຂອງຂ້ານ້ອຍ
ພຣະອົງກໍໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງຂ້າ
ນ້ອຍ.

7 ແລະ ເວລາຂ້ານ້ອຍເຂົ້າໄປໃນ “ທ້ອງ
ຂອງຂ້ານ້ອຍ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ
ອະທິຖານທາພຣະອົງ, ພຣະອົງກໍໄດ້ຍິນ
ສຽງຂອງຂ້ານ້ອຍ.

8 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງ ເມດຕາປານີ
ລູກຫລານຂອງພຣະອົງ ເວລາທີ່ພວກເຂົາ
ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະອົງ, ເພື່ອຈະໄດ້ຍິນຈາກ
ພຣະອົງ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຈາກມະນຸດ, ແລະ
ພຣະອົງຈະໄດ້ຍິນພວກເຂົາ.

9 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພຣະ
ອົງ ເມດຕາປານີ ຂ້ານ້ອຍມາຕະຫລອດ,
ແລະ ໄດ້ຍິນສຽງເອີ້ນທາຂອງຂ້ານ້ອຍໃນ
ທ່າມກາງບ່ອນຊຸມນຸມຂອງພຣະອົງ.

10 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຍິນ
ຂ້ານ້ອຍອີກ ເວລາທີ່ຂ້ານ້ອຍຖືກ “ຂັບໄລ່
ອອກໄປ ແລະ ຖືກສັດຕູຂອງຂ້ານ້ອຍພົ່ນ
ປະໝາດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ຍິນສຽງ
ເອີ້ນທາຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ພຣະພິໂລດ
ກັບສັດຕູຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້
ສະເດັດມາຢັ້ງມຢາມພວກເຂົາໃນພຣະພິ

ໂລດຂອງພຣະອົງ ດ້ວຍຄວາມພິນາດຢ່າງ
ວ່ອງໄວ.

11 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຍິນຂ້ານ້ອຍຍ້ອນ
ວ່າ ຄວາມທຸກ ແລະ ຄວາມຈິງໃຈຂອງຂ້າ
ນ້ອຍ; ແລະ ເປັນຍ້ອນພຣະບຸດຂອງພຣະ
ອົງທີ່ເມດຕາປານີຂ້ານ້ອຍມາດັ່ງນີ້, ສະນັ້ນ
ຂ້ານ້ອຍຈະເອີ້ນທາພຣະອົງໃນຄວາມທຸກ
ທັງໝົດຂອງຂ້ານ້ອຍ, ເພາະວ່າຄວາມສຸກ
ຂອງຂ້ານ້ອຍຢູ່ໃນພຣະອົງ, ເພາະພຣະອົງ
ຫັນການພິພາກສາຂອງພຣະອົງໄປຈາກ
ຂ້ານ້ອຍ ເພາະພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ.

12 ແລະ ບັດນີ້ແອວມາໄດ້ເວົ້າກັບພວກ
ເຂົາວ່າ: ພວກທ່ານເຊື່ອຖື “ພຣະຄຳພິ
ເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງຄົນສະໄໝກ່ອນໄດ້ຂຽນໄວ້
ບໍ່?

13 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າ ຫາກ ພວກທ່ານເຊື່ອ,
ພວກທ່ານຄວນເຊື່ອເລື່ອງທີ່ “ຊີນັດໄດ້ເວົ້າ
ໄວ້; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າວ່າ: ພຣະ
ອົງໄດ້ເອົາການພິພາກສາຂອງພຣະອົງໄປ
ເພາະພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ.

14 ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມພວກທ່ານວ່າ ພວກ
ທ່ານອ່ານພຣະຄຳພິບໍ່? ຖ້າຫາກພວກທ່ານ
ອ່ານ, ແລ້ວພວກທ່ານບໍ່ເຊື່ອພຣະບຸດຂອງ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ?

15 ເພາະວ່າມັນ “ບໍ່ໄດ້ຂຽນວ່າຊີນັດຜູ້
ດຽວທີ່ເວົ້າເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ແຕ່ວ່າ “ຊີ
ໂນກກໍໄດ້ເວົ້າເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຄືກັນ—

16 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າວ່າ: ໂອ້
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງພຣະພິໂລດຜູ້
ຄົນພວກນີ້, ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາບໍ່ຍອມເຂົ້າ
ໃຈໃນຄວາມເມດຕາປານີຂອງພຣະອົງ

<p>4 ກ ມທ 5:44. 5 ກ ແອວ 34:20-25. 7 ກ ມທ 6:5-6; ແອວ 34:26.</p>	<p>10 ກ ແອວ 32:5. 12 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພິ. 13 ກ ແອວ 34:7. 15 ກ ຢຄ 4:4.</p>	<p>ຂ 1 ນຟ 19:10; ແອວ 34:7.</p>
--	---	------------------------------------

ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ເພາະພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ.

17 ແລະ ບັດນີ້, ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານເຫັນວ່າ ສາດສະດາຜູ້ທີສອງໃນ ສະໄໝກ່ອນໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງພຣະບຸດ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຍ້ອນວ່າຜູ້ຄົນບໍ່ຍອມ ເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງ "ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ເພິ່ນຈົນເຖິງແກ່ຄວາມ ຕາຍ.

18 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຍັງບໍ່ທັນໝົດ; ບໍ່ມີແຕ່ ພວກເພິ່ນເທົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບພຣະ ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

19 ຈົ່ງເບິ່ງ, "ໂມເຊກໍໄດ້ເວົ້າເຖິງພຣະ ອົງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ະແບບ ສະບັບຖືກ ະຍົກຂຶ້ນໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນ ດານ ວ່າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຫລົງເບິ່ງມັນຈະ ໄດ້ມີຊີວິດ. ແລະ ມີຫລາຍຄົນໄດ້ຫລົງ ເບິ່ງ ແລະ ມີຊີວິດ.

20 ແຕ່ວ່າມີຄົນພຽງເລັກໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນທີ່ ເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມໝາຍຂອງສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະ ມີກໍຍ້ອນຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈ ຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ມີຫລາຍຄົນທີ່ໃຈແຂງ ກະດ້າງຫລາຍຈົນວ່າພວກເຂົາບໍ່ຫລົງ ເບິ່ງ, ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຕາຍ. ບັດນີ້ເຫດ ຜົນທີ່ພວກເຂົາບໍ່ຫລົງເບິ່ງກໍຄື ພວກເຂົາ ບໍ່ເຊື່ອວ່າມັນຈະ ະປົນປົວພວກເຂົາໄດ້.

21 ໂອ້ ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຖ້າຫາກ ພວກທ່ານຈະຖືກປົນປົວໄດ້ ໂດຍພຽງແຕ່ ຫລົງເບິ່ງ ພວກທ່ານກໍຖືກປົນປົວແລ້ວ, ພວກທ່ານຈະບໍ່ຫລົງເບິ່ງໂລດບໍ່, ຫລື ວ່າ

ພວກທ່ານຈະເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຢູ່ໃນ ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ແລະ ເມີນເສີຍບໍ່ຍອມ ຫລົງໄປເບິ່ງເລີຍ, ຈົນວ່າພວກທ່ານຕາຍ ໄປ?

22 ຖ້າຫາກເປັນດັ່ງນັ້ນວິບັດຈະມາເຖິງ ພວກທ່ານ; ແຕ່ຖ້າຫາກບໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນ ກໍຈົ່ງ ຫລົງເບິ່ງ, ແລະ "ເລີ່ມເຊື່ອຖືໃນພຣະບຸດ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ວ່າພຣະອົງຈະສະເດັດມາ ໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ວ່າພຣະອົງ ຈະຮັບເອົາຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ສິ້ນພຣະ ຊົນເພື່ອ ະຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ວ່າພຣະອົງຈະ ະລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມ ຕາຍອີກ, ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ເກີດ ະການຟື້ນຄືນ ຊີວິດ, ເພື່ອຄົນທັງປວງຈະໄດ້ຍືນຢູ່ຕໍ່ພຣະ ພັກຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອຮັບການພິພາກສາ ໃນມື້ສຸດທ້າຍ ແລະ ເປັນມື້ພິພາກສາ, ຕາມ ະວຽກງານຂອງພວກເຂົາ.

23 ແລະ ບັດນີ້, ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພວກທ່ານ ະປູກພຣະຄຳນີ້ ໄວ້ໃນໃຈຂອງພວກທ່ານ, ເພື່ອມັນຈະໄດ້ ະງອກງາມຂຶ້ນມາ ແລະ ຈົ່ງບຳລຸງມັນດ້ວຍ ສັດທາຂອງພວກທ່ານ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນ ຈະກັບກາຍເປັນຕົ້ນງອກງາມຂຶ້ນໃນພວກ ທ່ານຈົນເຖິງຊີວິດອັນເປັນນິດ. ແລະ ເມື່ອ ນັ້ນ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຈົ່ງໂປດປະທານໃຫ້ ະພາລະຂອງພວກທ່ານເບົາບາງລົງ, ໂດຍ ທາງຄວາມສຸກຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ. ແລະ ພວກທ່ານສາມາດເຮັດສິ່ງທັງໝົດນີ້ ໄດ້ຖ້າຫາກພວກທ່ານຕັ້ງໃຈຈະເຮັດມັນ. ອາແມນ.

<p>17 ກ ຄມພ ຕາຍເພາະ ຄວາມເຊື່ອ, ການຕາຍ ເພາະຄວາມເຊື່ອ.</p> <p>19 ກ ພບຍ 18:15, 18; ແອວ 34:7.</p> <p>ຂ ຈບຂ 21:9; 2 ນພ 25:20;</p>	<p>ມຊຍ 3:15.</p> <p>ຄ ຢຮ 3:14; ຮລມ 8:14-15.</p> <p>20 ກ 1 ນພ 17:40-41.</p> <p>22 ກ ແອວ 32:27-28.</p> <p>ຂ ແອວ 22:14; 34:8-9.</p> <p>ຄ ຄມພ ການຟື້ນຄືນພຣະ</p>	<p>ຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ.</p> <p>ງ ແອວ 11:44.</p> <p>ຈ ຄມພ ວຽກງານ.</p> <p>23 ກ ແອວ 33:1; 34:4.</p> <p>ຂ ແອວ 32:41; ຄພ 63:23.</p> <p>ຄ ແອວ 31:38.</p>
--	---	---

ບົດທີ 34

ແອມມິວເລັກໃຫ້ຖ້ອຍຄຳວ່າ ພຣະຄຳຢູ່ໃນ ພຣະຄຣິດນຳ ໄປສູ່ຄວາມລອດ—ມະນຸດ ທຸກຄົນຈະຕ້ອງຕາຍເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະມີການ ຊົດໃຊ້ເກີດຂຶ້ນ—ກົດທັງໝົດຂອງ ໂມເຊຊີ ໄປທາງການເສຍສະລະຂອງພຣະບຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າ—ແຜນແຫ່ງການໄຖ່ນິລັນດອນ ຂຶ້ນຢູ່ກັບສັດທາ ແລະ ການກັບໃຈ—ຈົ່ງອະ ທິຖານສຳລັບພອນທາງໂລກ ແລະ ທາງວິນ ຍານ—ຊີວິດນີ້ເປັນເວລາຂອງມະນຸດທີ່ຈະ ຕຽມພ້ອມເພື່ອພົບກັບພຣະເຈົ້າ—ຈົ່ງທຳ ງານເພື່ອຄວາມລອດຂອງພວກທ່ານດ້ວຍ ຄວາມຍ້ານກົວຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ປະມານ 74 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກແອວມາໄດ້ເວົ້າຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ກັບພວກເຂົາແລ້ວ ເພິ່ນກໍນັ່ງລົງເທິງພື້ນ ດິນ ແລະ ”ແອມມິວເລັກໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນສິດສອນພວກເຂົາ, ມີຄວາມວ່າ:

2 ພື້ນອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຄິດ ວ່າມັນຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ພວກທ່ານຈະບໍ່ ຮູ້ເລື່ອງ ຊຶ່ງໄດ້ບັນທຶກໄວ້ກ່ຽວກັບການສະ ເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ, ຜູ້ຊຶ່ງພວກເຮົາສິດ ສອນວ່າ ພຣະອົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະ ເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າພວກ ທ່ານໄດ້ຮັບການສິດສອນກ່ຽວກັບ ”ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງກ່ອນພວກທ່ານ ໄດ້ແຍກອອກໄປຈາກພວກເຮົາ.

3 ແລະ ໂດຍທີ່ພວກທ່ານປາດຖະໜາ ຈາກອ້າຍທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເພິ່ນ ເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ແກ່ພວກທ່ານ ພວກທ່ານ ຄວນເຮັດແນວໃດ, ເພາະຄວາມທຸກຂອງ

ພວກທ່ານ; ແລ້ວເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກທ່ານ ບາງຢ່າງເພື່ອຕຽມຈິດໃຈຂອງພວກທ່ານ ໄວ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ຊັກຊວນພວກ ທ່ານໃຫ້ມີສັດທາ ແລະ ຄວາມອິດທິນ—

4 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນໃຫ້ພວກທ່ານມີ ສັດທາຢ່າງຫລວງຫລາຍຈົນ ”ຜັງພຣະຄຳ ໄວ້ໃນໃຈຂອງພວກທ່ານ, ເພື່ອພວກທ່ານ ຈະໄດ້ພິສູດການທົດລອງຄວາມດີຂອງມັນ.

5 ແລະ ພວກເຮົາເຫັນຄຳຖາມອັນໃຫຍ່ ຍິ່ງ ຊຶ່ງຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງພວກທ່ານຄືວ່າ ພຣະຄຳດຳລົງຢູ່ໃນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລືບໍ່ ຫລື ຈະມີພຣະຄຣິດຫລືບໍ່?

6 ແລະ ພວກທ່ານ ຫລຽວ ເຫັນ ອີກ ວ່າ ອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພິສູດຕໍ່ພວກທ່ານ ຫລາຍເທື່ອແລ້ວ, ວ່າ ”ພຣະຄຳຢູ່ໃນພຣະ ຄຣິດນຳໄປສູ່ຄວາມລອດ.

7 ອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າເຖິງຄຳ ເວົ້າຂອງຊີນັດ, ວ່າການໄຖ່ມາເຖິງໂດຍ ທາງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ເວົ້າ ເຖິງຄຳເວົ້າຂອງຊີໂນກນຳອີກ; ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ອ້າງເຖິງ ໂມເຊນຳອີກ, ເພື່ອພິສູດວ່າ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຈິງ.

8 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ”ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳແກ່ພວກທ່ານດ້ວຍຕົວເອງ ວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າ ພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າ ຮູ້ວ່າພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາໃນບັນດາ ລູກຫລານມະນຸດ, ເພື່ອຮັບເອົາການລ່ວງ ລະເມີດຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ວ່າ ພຣະອົງຈະ ຊົດໃຊ້ແຜນບາບຂອງໂລກ; ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້.

9 ເພາະມັນສົມຄວນທີ່ຈະມີ ”ການຊົດ ໃຊ້; ເພາະຕາມ ະແຜນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງ

<p>34 1 ກ ແອວ 8:21. 2 ກ ແອວ 16:13-21. 4 ກ ແອວ 33:23.</p>	<p>6 ກ ຍຣ 1:1, 14. 8 ກ ຄມພ ເປັນພະຍານ. ຂ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.</p>	<p>9 ກ ແອວ 33:22. ຂ ແອວ 12:22-33; ມຸ 6:62.</p>
--	--	--

ພຣະເຈົ້າຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ ແລ້ວມັນຈະຕ້ອງມີການຂົດໃຊ້ເກີດຂຶ້ນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນມະນຸດຊາດທັງປວງຕ້ອງຕາຍຢ່າງຫລີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນທັງປວງມີຈິດໃຈແຂງກະດ້າງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນທັງປວງຕົກ ແລະ ຫລົງທາງໄປ, ແລະ ຕ້ອງຕາຍເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະເປັນໂດຍທາງການຂົດໃຊ້ຊຶ່ງສົມຄວນທີ່ຈະມີຂຶ້ນ.

10 ເພາະມັນສົມຄວນທີ່ຈະມີ "ການເສຍສະລະຄັ້ງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຄັ້ງສຸດທ້າຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບໍ່ແມ່ນການຖວາຍມະນຸດ, ຫລື ສັດ, ຫລື ສັດມີປີກຊະນິດໃດໆເປັນເຄື່ອງບູຊາ; ເພາະຈະບໍ່ມີການຖວາຍມະນຸດເປັນເຄື່ອງບູຊາ; ແຕ່ມັນຕ້ອງເປັນ ການເສຍສະລະອັນ "ບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ນິລັນດອນ.

11 ບັດນີ້ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍທີ່ຈະເສຍສະລະເລືອດເນື້ອຂອງຕົນເອງ ເພື່ອຂົດໃຊ້ແທນບາບຂອງຄົນອື່ນ. ບັດນີ້, ຖ້າຫາກຜູ້ໃດເປັນຄາດຕະກອນ, ຈົ່ງເບິ່ງ ກົດໝາຍຂອງພວກເຮົາ, ຊຶ່ງ "ທຽງທຳ, ຈະເອົາຊີວິດຂອງນ້ອງຂອງເຂົາບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ.

12 ແຕ່ກົດໝາຍຕ້ອງການຊີວິດຂອງເຂົາຜູ້ໄດ້ "ທຳການຄາດຕະກຳ; ສະນັ້ນ ຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ໜ້ອຍກວ່າການຂົດໃຊ້ອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ ຊຶ່ງຈະມີພຽງພໍສຳລັບບາບຂອງໂລກ.

13 ສະນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງສົມຄວນທີ່ຈະມີການ

ເສຍສະລະຄັ້ງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຄັ້ງສຸດທ້າຍເກີດຂຶ້ນ, ແລະ ເມື່ອນັ້ນມັນຈະມີ ຫລື ມັນສົມຄວນທີ່ຈະ "ຍຸດການຫລັ່ງເລືອດ; ແລ້ວ ກິດຂອງ ໂມເຊ ຈະສົມບູນ ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະສົມບູນທັງໝົດໃນທຸກຈຸດ ແລະ ທຸກຂົດ, ແລະ ຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດຕົກຫລົມເລີຍ.

14 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄື "ຄວາມໝາຍທັງໝົດຂອງ ກິດ, ທຸກຂັ້ນທຸກຕອນໄດ້ຊື່ແຈງຖືງ "ການ ເສຍສະລະຄັ້ງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຄັ້ງສຸດທ້າຍ; ແລະ ການເສຍສະລະຄັ້ງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຄັ້ງສຸດທ້າຍນີ້ ຈະເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນ ຈະບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ມັນຈະເປັນນິລັນດອນ.

15 ແລະ ພຣະອົງ ຈະ ນຳ ເອົາ "ຄວາມລອດ ມາ ຫາ ຄົນ ທັງ ປວງ ທີ່ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະນາມ ຂອງ ພຣະອົງ; ນີ້ຄື ເຈດຕະນາຂອງການເສຍສະລະຄັ້ງສຸດທ້າຍ, ເພື່ອຈະນຳອຸທອນແຫ່ງຄວາມເມດຕາມາ, ຊຶ່ງມີອຳນາດເໜືອກວ່າຄວາມຍຸດຕິທຳ, ແລະ ນຳທົນທາງມາໃຫ້ມະນຸດ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມີສັດທາຈົນເຖິງການກັບໃຈ.

16 ແລະ "ຄວາມ ເມດ ຕາ ສາ ມາດ ສະ ໜອງ ຂໍ້ ຮຽກ ຮ້ອງ ແຫ່ງ ຄວາມ ຍຸດ ຕິ ທຳ ໄດ້, ແລະ ລ້ອມ ພວກ ເຂົາ ໄວ້ ໃນ ອ້ອມ ພຣະພາຫາແຫ່ງຄວາມປອດໄພ, ແຕ່ຜູ້ບໍ່ມີສັດທາຈົນເຖິງການກັບໃຈ ຈະຕ້ອງຂົດໃຊ້ດ້ວຍຕົນເອງຕາມກົດຂອງຂໍ້ຮຽກຮ້ອງແຫ່ງ "ຄວາມ ຍຸດ ຕິ ທຳ ທັງ ໝົດ; ສະນັ້ນ "ແຜນແຫ່ງການໄຕ່ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ນິລັນດອນ

<p>9 ຄ ຄມພ ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ. 10 ກ ມຊ 5:6-7. ຂ 2 ນຟ 9:7. ຄ ຄມພ ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ. 11 ກ ພບຍ 24:16; ມຊຍ 29:25.</p>	<p>12 ກ ຄມພ ຄາດຕະກຳ, ການຄາດຕະກຳ; ໂທດປະຫານຊີວິດ. 13 ກ 3 ນຟ 9:17, 19-20. ຂ 3 ນຟ 15:5. 14 ກ ແອວ 30:3. ຂ ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ. ຄ ຄຍ 138:35.</p>	<p>15 ກ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ. 16 ກ ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ. ຂ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. ຄ ແອວ 12:32. ງ ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໄຕ່.</p>
--	---	---

ມາເຖິງພຽງຄົນທີ່ມີສັດທາຈົນເຖິງການກັບໃຈເທົ່ານັ້ນ.

17 ສະນັ້ນ ຂໍພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງປະທານໃຫ້ພວກທ່ານເຖິດ, ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະເລີ່ມໃຊ້ "ສັດທາຂອງພວກທ່ານຈົນເຖິງການກັບໃຈ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະເລີ່ມ ະເອີ້ນຫາພຣະນາມອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອພຣະອົງຈະມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ພວກທ່ານ;

18 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເອີ້ນຫາພຣະອົງເພື່ອຄວາມເມດຕາ; ເພາະພຣະອົງມີອານຸພາບທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.

19 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງຖ່ອມຕົວ, ແລະ ອະທິຖານຫາພຣະອົງຢູ່ສະເໝີ.

20 ຈົ່ງເອີ້ນຫາພຣະອົງເມື່ອພວກທ່ານຢູ່ໃນທົ່ງຂອງພວກທ່ານ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອຝູງສັດລ້ຽງທັງໝົດຂອງພວກທ່ານ.

21 ຈົ່ງ "ເອີ້ນຫາພຣະອົງໃນບ້ານເຮືອນຂອງພວກທ່ານ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອຄົນທັງໝົດໃນຄອບຄົວຂອງພວກທ່ານ, ທັງຕອນເຊົ້າ, ຕອນບ່າຍ, ແລະ ຕອນແລງ.

22 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເອີ້ນ ຫາ ພຣະ ອົງເພື່ອຕໍ່ຕ້ານອຳນາດຂອງສັດຕູຂອງພວກທ່ານ.

23 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງ "ເອີ້ນ ຫາ ພຣະ ອົງເພື່ອ ຕໍ່ ຕ້ານ ະມານ, ຊຶ່ງ ເປັນ ສັດ ຕູ ຂອງ ະຄວາມຊອບທຳທັງປວງ.

24 ຈົ່ງເອີ້ນຫາພຣະອົງເພື່ອພຶດພັນໃນທົ່ງຂອງພວກທ່ານ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະມີຢ່າງພຽງພໍ.

25 ຈົ່ງເອີ້ນ ຫາ ເພື່ອ ຝູງ ສັດ ລ້ຽງ ໃນ ທົ່ງ

ຂອງພວກທ່ານ, ເພື່ອມັນຈະເພີ່ມຫລາຍຂຶ້ນ.

26 ແຕ່ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ; ພວກທ່ານຕ້ອງທຸ້ມເທຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານໃນ "ທ້ອງຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ໃນບ່ອນລັບລີ້ຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດາມຂອງພວກທ່ານ.

27 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມື່ອພວກທ່ານບໍ່ເອີ້ນຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ກໍຂໍໃຫ້ "ໃຈຂອງພວກທ່ານ ຈົ່ງ ະອິ່ມ ເອີບ, ແລະ ອອກ ມາ ເປັນການອະທິຖານຫາພຣະອົງຢູ່ສະເໝີ ເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກທ່ານນຳອີກ.

28 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ຢາຄິດວ່າມັນໝົດເທົ່ານີ້; ເພາະຫລັງຈາກພວກທ່ານເຮັດທັງໝົດນີ້ແລ້ວ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານຫັນໜ້າໜີຈາກ "ຄົນຂັດສົນ, ແລະ ຄົນເປືອຍເປົ່າ, ແລະ ບໍ່ໄປຢັ້ງມຢາມຄົນເຈັບປ່ວຍ ແລະ ຄົນເປັນທຸກ, ແລະ ະໃຫ້ເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກທ່ານແກ່ຄົນທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຕ້ອງການແລ້ວ—ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ະການອະທິຖານຂອງພວກທ່ານ ະບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ແລະ ບໍ່ຊ່ວຍອັນໃດໃຫ້ພວກທ່ານເລີຍ, ແລະ ພວກທ່ານກໍຈະເປັນເໝືອນດັ່ງຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດສັດທາ.

29 ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ຈົດຈຳທີ່ຈະມີ "ຄວາມໃຈບຸນ, ພວກທ່ານກໍເປັນ

<p>17 ກ ຄມພ ສັດທາ. ຂ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.</p> <p>21 ກ ພສສ 5:1-3; 3 ນພ 18:21.</p> <p>23 ກ 3 ນພ 18:15, 18.</p>	<p>ຂ ຄມພ ມານ. ຄ ຄມພ ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ.</p> <p>26 ກ ມຫ 6:5-6.</p> <p>27 ກ ຄມພ ໃຈ. ຂ ຄມພ ໄຕ່ຕອງ.</p>	<p>28 ກ ຄມພ ຍາກຈົນ. ຂ ຄມພ ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ທານ.</p> <p>ຄ ມຫ 15:7-8. ງ ມຮນ 7:6-8.</p> <p>29 ກ ຄມພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ.</p>
---	---	---

ດັ່ງເສດເຫລືອ, ທີ່ຊ່າງໄດ້ໂຍນຖິ້ມ, (ມັນບໍ່ມີຄຸນຄ່າ) ແລະ ຖືກຢຽບຍ່າໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງມະນຸດ.

30 ແລະ ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ພວກ ທ່ານ ມີ ພະຍານ ຢ່າງ ຫລວງຫລາຍ ເຊັ່ນນີ້ແລ້ວ, ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າ ພຣະຄຳພີອັນສັກສິດໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງເລື່ອງນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານອອກມາ ແລະ ນຳ”ຜົນໄປເຖິງການກັບໃຈ.

31 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢາກ ໃຫ້ ພວກທ່ານອອກມາ ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງອີກຕໍ່ໄປ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ຄືເວລາ ແລະ ”ວັນ ແຫ່ງ ຄວາມ ລອດ ຂອງ ພວກ ທ່ານ; ແລະ ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະກັບໃຈ ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງແລ້ວ, ແຜນແຫ່ງການໄຖ່ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ຈະຖືກນຳມາຫາພວກທ່ານໂດຍທັນທີ.

32 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຊີວິດນີ້ເປັນເວລາສຳລັບ ມະນຸດທີ່ຈະ ”ຕຽມພ້ອມເພື່ອພົບກັບພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ ວັນແຫ່ງຊີວິດນີ້ເປັນວັນສຳລັບມະນຸດທີ່ຈະສະແດງຜົນງານຂອງຕົນເອງ.

33 ແລະ ບັດນີ້, ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບ ພວກທ່ານ ມາກ່ອນ ແລ້ວ, ຄືວ່າ ພວກທ່ານມີພະຍານຢ່າງຫລວງຫລາຍ ເຊັ່ນນີ້, ສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຽງວອນພວກທ່ານວ່າ ຢ່າ ”ຜັດ ວັນ ແຫ່ງ ການ ກັບ ໃຈ ຂອງ ພວກທ່ານ ໄປ ຈົນ ເຖິງ ວັນ ສຸດ ທ້າຍ ເລີຍ; ເພາະຫລັງຈາກນີ້ແຫ່ງຊີວິດນີ້ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ຮັບມາເພື່ອຕຽມພ້ອມສຳລັບຊົ່ວນິລັນ

ດອນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ປັບປຸງເວລາຂອງພວກເຮົາຂະນະທີ່ຢູ່ໃນຊີວິດນີ້, ເມື່ອນັ້ນ ”ຄືນແຫ່ງ ຄວາມມືດຈະມາເຖິງ, ໃນນັ້ນຈະມີການທ່າງານບໍ່ໄດ້ເລີຍ.

34 ພວກທ່ານ ຈະ ເວົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ເມື່ອ ພວກ ທ່ານຖືກນຳໄປຫາ ”ວິກິດອັນເປັນຕາຍຳນ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະກັບໃຈ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະກັບໄປຫາພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ບໍ່ເລີຍ, ພວກທ່ານຈະເວົ້າເຊັ່ນນີ້ບໍ່ໄດ້; ເພາະວິນຍານດວງດຽວກັນນັ້ນ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງຮ່າງກາຍ ຂອງ ພວກທ່ານ ເມື່ອພວກທ່ານອອກໄປຈາກຊີວິດນີ້ ວິນຍານດວງດຽວກັນນັ້ນ ຈະມີອຳນາດທີ່ຈະເປັນເຈົ້າຂອງຮ່າງກາຍ ຂອງ ພວກທ່ານ ໃນ ໂລກນິລັນດອນນັ້ນ.

35 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານຜັດວັນແຫ່ງການກັບໃຈຈົນເຖິງວັນຕາຍ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານຕ້ອງ ”ຂຶ້ນຢູ່ກັບວິນຍານຂອງມານ, ແລະ ມັນ ໄດ້ ”ຜູກມັດ ພວກທ່ານ ໄວ້ເປັນຂອງມັນ; ສະນັ້ນ, ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງອອກໄປຈາກພວກທ່ານ ແລະ ບໍ່ປະທັບຢູ່ໃນພວກທ່ານ; ແລະ ມານຈະມີອຳນາດເໜືອພວກທ່ານ; ແລະ ນີ້ຄືພາວະສຸດທ້າຍຂອງຄົນຊົ່ວ.

36 ແລະ ສິ່ງນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ພຣະອົງຈະບໍ່ປະທັບຢູ່ໃນວິຫານທີ່ ”ບໍ່ບໍລິສຸດ, ແຕ່ຈະປະທັບຢູ່ໃນໃຈຂອງ ”ຄືນ ຊອບທຳ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວອີກວ່າ ຄືນຊອບທຳຈະສາມາດຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງພຣະອົງ,

<p>30 ກ ມທ 3:8; ແອວ 13:13. 31 ກ ຣມ 13:11-12. 32 ກ 2 ນພ 2:21; ແອວ 12:24; 42:4-6. 33 ກ ຣລມ 13:38; ຄພ 45:2.</p>	<p>ຂ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. ຄ ຢຮ 9:4; ຄພ 45:17. ງ ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ; ຄວາມມືດທາງວິນຍານ. 34 ກ ແອວ 40:13-14.</p>	<p>35 ກ 2 ນພ 28:19-23. ຂ 2 ນພ 9:9. 36 ກ ມຊຢ 2:37; ແອວ 7:21; ຮລມ 4:24. ຂ ຄມພ ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ.</p>
--	--	---

ຈະບໍ່ອອກໄປອີກ; ແຕ່ເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຂົາຕ້ອງຖືກເຮັດໃຫ້ຂາວສະອາດໂດຍທາງໂລຫິດຂອງພຣະເມສາ ນ້ອຍເສຍກ່ອນ.

37 ແລະ ບັດນີ້, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພວກທ່ານຈົດຈຳເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໄວ້, ແລະ ວ່າພວກທ່ານຈະ "ທຳໜ້າງານເພື່ອຄວາມລອດຂອງພວກທ່ານຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວ, ແລະ ວ່າພວກທ່ານຈະບໍ່ປະຕິເສດເລື່ອງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດອີກຕໍ່ໄປ;

38 ວ່າພວກທ່ານຈະບໍ່ "ຕໍ່ຕ້ານພຣະວິນຍານບໍລິສຸດອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ວ່າພວກທ່ານຈະຮັບເອົາພຣະອົງ, ແລະ ຮັບເອົາ ະພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ; ວ່າພວກທ່ານຈະຖ່ອມຕົວລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ແລະ ິນະມັດສະການພຣະເຈົ້າດ້ວຍວິນຍານ ແລະ ດ້ວຍຄວາມຈິງ, ບໍ່ວ່າພວກທ່ານຈະຢູ່ບ່ອນໃດກໍຕາມ; ແລະ ວ່າພວກທ່ານຈະໃຊ້ຊີວິດຢູ່ໃນ ະການຂອບພຣະໄທທຸກໆມື້ສຳລັບຄວາມເມດຕາ ແລະ ພອນຕ່າງໆທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ.

39 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳພວກທ່ານ, ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ, ພວກທ່ານຈົ່ງ "ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ການອະທິຖານຢູ່ສະເໝີ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ຖືກຊັກນຳໄປໂດຍ ະການລໍ້ລວງຂອງມານ, ເພື່ອມັນຈະບໍ່ມີອຳນາດເໜືອພວກທ່ານ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບມັນໃນວັນສຸດທ້າຍ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນ ິບໍ່ໃຫ້ຂອງດີ

ເປັນລາງວັນແກ່ພວກທ່ານເລີຍ.

40 ແລະ ບັດນີ້ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳພວກທ່ານໃຫ້ມີ "ຄວາມອິດທິນຕໍ່ຄວາມທຸກໆປະການ; ວ່າບໍ່ໃຫ້ພວກທ່ານ ະພົ້ນປະໝາດຜູ້ທີ່ຂັບໄລ່ພວກທ່ານອອກໄປຈາກທີ່ນະມັດສະການ ເພາະຄວາມຍາກຈົນຂອງພວກທ່ານ, ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກທ່ານຈະກັບເປັນຄົນບາບຄືກັນກັບພວກເຂົາ;

41 ແຕ່ຂໍໃຫ້ພວກທ່ານມີຄວາມອິດທິນ, ແລະ ທິນຕໍ່ຄວາມທຸກເຫລົ່ານີ້, ດ້ວຍຄວາມຫວັງອັນໝັ້ນຄົງວ່າ ມີ ິດມີ້ໜຶ່ງພວກທ່ານຈະພົ້ນຈາກຄວາມທຸກທັງໝົດນີ້ຂອງພວກທ່ານ.

ບົດທີ 35

ການສົ່ງສອນພຣະຄຳໄດ້ທຳລາຍເລ່ຫລ່ຽມຂອງຊາວໂຊຣຳ—ພວກເຂົາໄດ້ເນລະເທດຜູ້ທີ່ກັບໃຈ, ຜູ້ຊົ່ງຈາກນັ້ນໄດ້ມາຮ່ວມກັບຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນທີ່ເຈີຊອນ—ແອວມາເລົ່າສະຫລົດໃຈຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງປະຊາຊົນ. ປະມານ 74 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກແອມມິວເລັກກ່າວຂໍ້ຄວາມນີ້ຈົບແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ອອກໄປຈາກຝູງຊົນ ແລະ ຂ້າມໄປຫາແຜ່ນດິນເຈີຊອນ.

2 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລັງຈາກລາວໄດ້ສົ່ງສອນພຣະຄຳແກ່ຊາວໂຊຣຳແລ້ວ, ພວກອ້າຍນ້ອງທີ່ໄປນຳກັນກໍໄດ້ຂ້າມໄປຫາແຜ່ນດິນເຈີຊອນຄືກັນ.

<p>37 ກ ຟລປ 2:12. 38 ກ ຄມພ ຂັດແຍ້ງ, ການຂັດແຍ້ງ. ຂ ມຊຢ 5:8; ແອວ 5:38. ຄ ຄມພ ນະມັດສະການ.</p>	<p>ງ ພສສ 69:30; ຄພ 59:7. ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. 39 ກ ຄມພ ຍາມ, ຄົນຍາມ. ຂ ຄມພ ລໍ້ລວງ, ການລໍ້ລວງ.</p>	<p>ຄ ແອວ 30:60. 40 ກ ຄມພ ອິດທິນ, ຄວາມອິດທິນ. ຂ ຄພ 31:9.</p>
---	---	---

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ ຈາກຊາວໂຊຣຳສ່ວນຫລາຍຜູ້ທີ່ດີເດັ່ນໄດ້ ປົກສາຫາລືກັນກ່ຽວກັບພຣະຄຳ ຊຶ່ງພວກ ເຂົາໄດ້ຮັບການສັງສອນມາ, ແລະ ພວກ ເຂົາກໍມີຄວາມ ຄຽດ ແຄ້ນ ຍ້ອນ ວ່າ ພຣະ ຄຳໄດ້ທຳລາຍ ມາ ຊື່ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຍອມ ເຊື່ອ ພັງ ພຣະ ຄຳເລີຍ.

4 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສົ່ງຄົນໄປເຕົ້າໂຮມ ຜູ້ຄົນທັງໝົດທົ່ວແຜ່ນດິນມາ, ແລະ ໄດ້ປຶກ ສາກັບຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນກ່ຽວກັບພຣະຄຳທີ່ ໄດ້ເວົ້າໄວ້.

5 ບັດນີ້ຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ພວກປະໂລຫິດ ທັງຫລາຍ ແລະ ຜູ້ສອນທັງຫລາຍບໍ່ຍອມ ໃຫ້ຜູ້ຄົນຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບຄວາມປາດຖະໜາ ຂອງຕົນ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຮູ້ຈັກຄວາມ ລັບໃນຈິດໃຈຂອງຜູ້ຄົນທັງໝົດ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ ຈາກທີ່ພວກເຂົາຮູ້ຈັກຈິດໃຈຂອງຜູ້ຄົນ ທັງໝົດແລ້ວ, ຜູ້ທີ່ເຫັນດີກັບຄຳເວົ້າຂອງ ແອວມາ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງເພິ່ນກໍຖືກ ຂັບໄລ່ອອກຈາກແຜ່ນດິນ; ແລະ ມັນມີຜູ້ ຄົນ ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ໄດ້ຂ້າມ ໄປຫາແຜ່ນດິນເຈີຊອນ.

7 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ແອວມາ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງເພິ່ນໄດ້ປະ ຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ພວກເຂົາເຫລົ່າ ນັ້ນ.

8 ບັດ ນີ້ ຜູ້ ຄົນ ທີ່ ເປັນ ຊາວ ໂຊຣຳ ໄດ້ ມີ ຄວາມຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນຜູ້ຢູ່ ໃນເຈີຊອນ, ແລະ ຜູ້ປົກຄອງທີ່ເປັນຫົວໜ້າ ຂອງ ຊາວ ໂຊຣຳ, ຊຶ່ງ ເປັນ ຄົນ ຊົ່ວ ຫລາຍ ທີ່ສຸດໄດ້ສົ່ງຄົນ ໄປຫາຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນ

ແລະ ແຈ້ງຄວາມປະສົງວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງ ຂັບໄລ່ຄົນທັງໝົດ ຊຶ່ງ ຫນີ ມາ ຈາກ ໂຊຣຳ ອອກຈາກແຜ່ນດິນໄປ.

9 ແລະ ລາວໄດ້ຊູ່ເຂັນພວກເຂົາ. ແລະ ບັດນີ້ຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນບໍ່ໄດ້ຍ້ານກົວຄຳ ເວົ້າຂອງພວກເຂົາເລີຍ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາ ຈຶ່ງບໍ່ຍອມຂັບໄລ່ພວກທີ່ຫນີມານັ້ນໄປ, ແຕ່ ວ່າພວກເຂົາໄດ້ຕ້ອນຮັບ ຊາວ ໂຊຣຳຜູ້ທີ່ ທຸກຍາກທັງໝົດທີ່ຂ້າມມາຫາພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ບຳລຸງລ້ຽງ ແລະ ມອບ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມໃຫ້ພວກນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ມອບທີ່ ດິນໃຫ້ແກ່ພວກນັ້ນ ເພື່ອເປັນມູນມໍລະດົກ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອຕາມຄວາມ ຂັດສົນຂອງພວກນັ້ນ.

10 ບັດນີ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຍຸຍົງຊາວໂຊຣຳ ໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າຮວມກັບຊາວເລມັນ ແລະ ຍຸຍົງພວກນັ້ນໃຫ້ຄຽດແຄ້ນນຳກັນ.

11 ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ຊາວ ໂຊຣຳ ແລະ ຊາວເລມັນຈຶ່ງເລີ່ມກໍ່ສົງຄາມກັບຜູ້ຄົນຂອງ ອຳໂມນ ແລະ ກັບຊາວນິໄຟນຳອີກ.

12 ແລະ ປີທີສິບເຈັດແຫ່ງການປົກຄອງ ຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟໄດ້ສິ້ນ ສຸດລົງແບບນີ້.

13 ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນໄດ້ຫນີຈາກ ແຜ່ນດິນເຈີຊອນ, ແລະ ໄປຫາແຜ່ນດິນ ມີເລັກ ແລະ ໄດ້ມອບທີ່ດິນໃນແຜ່ນດິນ ເຈີຊອນໃຫ້ກອງທັບຂອງຊາວນິໄຟ ເພື່ອ ຈະໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບກອງທັບຂອງຊາວເລມັນ ແລະ ກອງທັບຂອງຊາວໂຊຣຳ; ແລະ ສົງ ຄາມລະຫວ່າງຊາວເລມັນກັບຊາວນິໄຟ ກໍເລີ່ມມີຂຶ້ນດັ່ງນີ້, ໃນປີທີສິບແປດແຫ່ງ ການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ; ແລະ ຕໍ່ໄປນີ້

ຈະເປັນ ກໍເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບສົງຄາມຂອງພວກເຂົາ.

14 ແລະ ແອວມາ, ແລະ ອໍາໂມນ, ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ພ້ອມດ້ວຍລູກຊາຍສອງຄົນຂອງແອວມາກໍໄດ້ກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ເປັນເຄື່ອງມືໃນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການນໍາພາຊາວ ໂຊຣໍາ ຫລາຍຄົນມາຫາການກັບໃຈ; ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ຖືກນໍາມາຫາການກັບໃຈກໍຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງຕົນ; ແຕ່ວ່າພວກເຂົາໄດ້ມີທີ່ດິນເປັນມູນມໍລະດົກຂອງຕົນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຈີຊອນ, ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ຈັບອາວຸດເພື່ອປ້ອງກັນຕົນເອງ, ແລະ ເມຍຂອງຕົນ, ແລະ ລູກຂອງຕົນ, ແລະ ແຜ່ນດິນຂອງຕົນ.

15 ບັດນີ້ ແອວມາ, ໂດຍມີຄວາມໂສກເສົ້າເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພາະສົງຄາມ ແລະ ການຂ້າພັນ ແລະ ການຂັດແຍ້ງກັນ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ປະກາດພຣະຄໍາ, ຫລື ສົ່ງປະກາດພຣະຄໍາໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນໃນທຸກທົ່ວເມືອງ, ໂດຍເຫັນວ່າໃຈຂອງຜູ້ຄົນເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາ ກໍບໍ່ພໍໃຈຍ້ອນວ່າຄວາມເຄັ່ງຄັດຂອງພຣະຄໍາ, ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງເພິ່ນເສົ້າໂສກຢ່າງຍິ່ງ.

16 ສະນັ້ນ, ເພິ່ນຈຶ່ງໃຫ້ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນມາຫາເພິ່ນ, ເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ມອບ ກໍໜ້າທີ່ຂອງເພິ່ນໃຫ້ເຂົາທຸກຄົນເປັນສ່ວນຕົວ, ຊຶ່ງກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທໍາ. ແລະ ພວກເຮົາມີເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບຄໍາສັ່ງຂອງແອວມາ ຊຶ່ງໄດ້ໃຫ້ແກ່ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ຕາມບັນທຶກຂອງເພິ່ນເອງ.

ຄໍາສັ່ງຂອງແອວມາແກ່ຮີລາມັນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ.

ມີຢູ່ໃນບົດທີ 36 ແລະ 37.

ບົດທີ 36

ແອວມາບອກຮີລາມັນໃຫ້ຮູ້ວ່າ ເພິ່ນໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຫລັງຈາກໄດ້ເຫັນທູດ—ເພິ່ນໄດ້ທົນຕໍ່ຄວາມເຈັບປວດຂອງຈິດວິນຍານທີ່ອັບປະໂຫຍດ; ເພິ່ນໄດ້ເອີ້ນຫາພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ ແລະ ໄດ້ເກີດໃໝ່ຈາກພຣະເຈົ້າ—ຈິດວິນຍານຂອງເພິ່ນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກອັນຫວານຂຶ້ນ—ເພິ່ນໄດ້ເຫັນເຫລົ່າທູດສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ—ຜູ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຢ່າງຫລວງຫລາຍໄດ້ຊົມລົດຊາດ ແລະ ໄດ້ເຫັນຄືກັນກັບເພິ່ນໄດ້ຊົມ ແລະ ໄດ້ເຫັນ. ປະມານ 74 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ກໍລູກຂອງພໍ່ຈຶ່ງຟັງຄໍາເວົ້າຂອງພໍ່; ເພາະວ່າພໍ່ຈະສາບານກັບລູກວ່າ, ຕາບໃດທີ່ລູກຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າລູກຈະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ.

2 ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກເຮັດດັ່ງທີ່ພໍ່ໄດ້ເຮັດມາແລ້ວ, ໃນການລະນຶກເຖິງການເປັນຊະເລີຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ; ເພາະພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນຢູ່ໃນຄວາມເປັນກໍທາດ, ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະປົດປ່ອຍພວກເຂົາໄດ້ ນອກຈາກພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປົດປ່ອຍພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນອອກຈາກຄວາມທຸກຂອງພວກເຂົາຢ່າງແນ່ນອນ.

13 ກ ແອວ 43:3.	ການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ.	36 1 ກ ຮລມ 5:9-14.
14 ກ ແອວ 35:6.	16 ກ ຄມພ ພິທັກຮັກສາ, ຜູ້ພິທັກ	2 ກ ມຊຢ 23:23; 24:17-21.
15 ກ ຄມພ ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ,	ຮັກສາ, ການພິທັກຮັກສາ.	ຂ ອພຍ 3:6; ແອວ 29:11.

3 ແລະ ບັດນີ້, ໄອ້ ຮີລາມັນລູກຂອງພໍ່, ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຍັງໜຸ່ມແໜ້ນຢູ່, ແລະ ສະນັ້ນ, ພໍ່ຈຶ່ງວົງວອນລູກໃຫ້ພັງຄຳເວົ້າຂອງພໍ່ ແລະ ຮຽນຮູ້ຈາກພໍ່; ເພາະພໍ່ຮູ້ວ່າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການອ້ອມຊູໃນ "ເວລາຂັດສົນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມທຸກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກ ຮຽກຮ້ອງຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

4 ແລະ ພໍ່ບໍ່ຢາກໃຫ້ລູກຄິດວ່າ ພໍ່ "ຮູ້ຈັກຈາກຕົນເອງ—ບໍ່ແມ່ນຈາກທາງໂລກ ແຕ່ຈາກທາງວິນຍານ, ບໍ່ແມ່ນຈາກຈິດໃຈອັນເປັນ ສາມາດມະລິມ ແຕ່ຈາກພຣະເຈົ້າ.

5 ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ເວົ້າກັບລູກວ່າ, ຖ້າຫາກພໍ່ບໍ່ໄດ້ "ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າແລ້ວ ພໍ່ຈະ ຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເລີຍ; ແຕ່ວ່າໂດຍປາກຂອງທູດຜູ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພໍ່, ບໍ່ແມ່ນວ່າຈາກ "ການມີຄຳຄວນອັນໃດຂອງພໍ່;

6 ເພາະວ່າພໍ່ ໄດ້ ທ່ອງ ທ່ຽວ ໄປ ມາ ກັບພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ, ພະຍາຍາມທີ່ຈະ "ທຳລາຍສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງທູດຜູ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງລົງມາຍັບຍັງພວກພໍ່ໄວ້ຕາມທາງ.

7 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ທູດໄດ້ເວົ້າກັບພວກພໍ່, ຄືກັບວ່າ ສຽງຟ້າຮ້ອງ ແລະ ທັງແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ "ສັນສະເທືອນໃຕ້ຕີນຂອງພວກ

ພໍ່; ແລະ ພວກພໍ່ໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ເພາະວ່າ ສຄວາມຍ້ານກົວທີ່ພວກພໍ່ມີຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

8 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ສຽງຂອງທູດໄດ້ເວົ້າກັບພໍ່ວ່າ: ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນເຖິດ. ແລະ ພໍ່ໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ເຫັນທູດອົງນັ້ນ.

9 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພໍ່ວ່າ: ຖ້າບໍ່ຢາກໃຫ້ຕົວຂອງເຈົ້າຖືກທຳລາຍ, ກໍຢ່າພະຍາຍາມທຳລາຍສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າອີກເລີຍ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພໍ່ໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ; ແລະ ເປັນເວລາ "ສາມມື້ກັບສາມຄືນທີ່ພໍ່ເປີດປາກບໍ່ໄດ້, ທັງແຂນ ແລະ ຂາຂອງພໍ່ກໍເໜັງຕຶງບໍ່ໄດ້.

11 ແລະ ທູດໄດ້ເວົ້າກັບ ພໍ່ ອີກ ຫລາຍເລື່ອງ ຊຶ່ງອ້າຍນ້ອງຂອງພໍ່ໄດ້ຍິນແຕ່ວ່າ ພໍ່ບໍ່ໄດ້ຍິນເລີຍ; ພໍ່ພຽງແຕ່ໄດ້ຍິນຄຳວ່າ—ຖ້າບໍ່ຢາກໃຫ້ຕົວຂອງເຈົ້າຖືກທຳລາຍ, ກໍຢ່າພະຍາຍາມທຳລາຍສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າອີກເລີຍ—ພໍ່ກໍເກີດມີຄວາມຍ້ານກົວ ແລະ ແປກປະຫລາດໃຈທີ່ສູດ ຍ້ານວ່າຕົວເອງຈະຖືກທຳລາຍ, ພໍ່ກໍລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ ແລະ ພໍ່ກໍບໍ່ໄດ້ຍິນຫຍັງອີກເລີຍ.

12 ແຕ່ວ່າພໍ່ຖືກທໍລະມານດ້ວຍຄວາມທໍລະມານ "ນິລັນດອນ, ເພາະວ່າຈິດວິນຍານຂອງພໍ່ເຈັບປວດຈົນສຸດຂີດ ແລະ ຖືກທໍລະມານດ້ວຍບາບທັງໝົດຂອງພໍ່.

13 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ໄດ້ລະນຶກເຖິງບາບ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດຂອງພໍ່, ຊຶ່ງພໍ່ຖືກ "ທໍລະມານດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດແທ້ໆ

<p>3 ກ ຮມ 8:28. ຂ ມຊຢ 23:21-22. 4 ກ 1 ກຣທ 2:11; ແອວ 5:45-46. ຄມພ ຄວາມຮູ້. ຂ ຄມພ ກາມມະລິມ. 5 ກ ຄມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດ</p>	<p>ຈາກພຣະເຈົ້າ. ຂ ແອວ 26:21-22. ຄ ຄມພ ຄຳຄວນ, ການມີຄຳຄວນ. 6 ກ ມຊຢ 27:10. 7 ກ ມຊຢ 27:18. ຂ ຄມພ ຍ້ານກົວ, ຄວາມ</p>	<p>ຍ້ານກົວ—ຄວາມຍ້ານກົວພຣະເຈົ້າ. 10 ກ ມຊຢ 27:19-23. 12 ກ ຄພ 19:11-15. 13 ກ ຄມພ ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ.</p>
---	---	--

ນະລິກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ເຫັນວ່າພໍ່ໄດ້ກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່, ແລະວ່າພໍ່ບໍ່ໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ.

14 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ໄດ້ຂ້າລູກຫລານຂອງພຣະອົງມາຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລ້ວ, ຫລືຊັກນໍາພວກເຂົາໄປຫາຄວາມທຸກທໍລະມານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໂດຍສະຫລຸບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພໍ່ໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດ, ພຽງແຕ່ຄິດທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່, ມັນກໍໄດ້ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງພໍ່ຕ້ອງທໍລະມານດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວຢ່າງບໍ່ອາດສາມາດຈະວັດແທກໄດ້.

15 ໂອ້, ພໍ່ຄິດ, ວ່າພໍ່ "ຢາກໃຫ້ຖືກກໍາຈັດອອກໄປທັງຈິດວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍໃຫ້ສູນຫາຍໄປ, ເພື່ອພໍ່ຈະບໍ່ຖືກນໍາມາຍືນຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່, ເພື່ອຮັບການພິພາກສາກ່ຽວກັບ ການປະພຶດຂອງພໍ່.

16 ແລະ ບັດນີ້, ພໍ່ຕ້ອງທົນທຸກທໍລະມານຢູ່ເປັນເວລາສາມມື້ສາມຄືນ, ດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດຂອງຈິດວິນຍານທີ່ "ອັບປະໂຫຍດ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເວລາທີ່ພໍ່ຕ້ອງທົນກັບການທໍລະມານຢູ່ນັ້ນ, ຂະນະທີ່ພໍ່ "ເຈັບປວດຢູ່ດ້ວຍຄວາມຊົງຈໍາເຖິງບາບອັນຫລວງຫລາຍຂອງພໍ່ຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ໄດ້ລະນຶກເຖິງຄໍາທໍານາຍຂອງພໍ່ທີ່ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ຜູ້ຄົນກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າອົງໜຶ່ງ, ເພື່ອຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງໂລກ.

18 ບັດນີ້, ເມື່ອຈິດຂອງພໍ່ນຶກໄດ້ເຖິງຄວາມຄິດນີ້, ພໍ່ໄດ້ຮ້ອງໂທຢູ່ໃນໃຈວ່າ: ໂອ້ ພຣະເຢຊູເຈົ້າເອີຍ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຂໍຊົງມີເມດຕາປານີຕໍ່ຂ້ານ້ອຍຜູ້ຢູ່ໃນນ້ຳບີແຫ່ງຄວາມຂົມຂຶ້ນ, ແລະ ຖືກປົດລ້ອມດ້ວຍ ສາຍໂສ້ແຫ່ງຄວາມຕາຍອັນເປັນນິດດ້ວຍເຖິດ.

19 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງເວລາທີ່ພໍ່ຄິດແບບນີ້, ພໍ່ບໍ່ຈື່ຈໍາຄວາມເຈັບປວດຂອງພໍ່ອີກເລີຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ບໍ່ໄດ້ "ທໍລະມານດ້ວຍຄວາມລະນຶກເຖິງບາບຂອງພໍ່ອີກຕໍ່ໄປ.

20 ແລະ ໂອ້, ພໍ່ບໍ່ເຄີຍເຫັນ "ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງອັນໃດທີ່ໜ້າອັດສະຈັນເຊັ່ນນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈິດວິນຍານຂອງພໍ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກທີ່ສຸດເທົ່າກັບຄວາມເຈັບປວດຂອງພໍ່!

21 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ເວົ້າກັບເຈົ້າຜູ້ເປັນລູກຂອງພໍ່ວ່າ, ບໍ່ມີອັນໃດຈະໃຫຍ່ຫລວງ ແລະ ຂົມຂຶ້ນໄດ້ເທົ່າກັບຄວາມເຈັບປວດຂອງພໍ່. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພໍ່ກ່າວກັບເຈົ້າລູກຂອງພໍ່ອີກວ່າ, ບໍ່ມີອັນໃດເລີຍທີ່ງົດງາມ ແລະ ຫວານຊື່ນເທົ່າກັບຄວາມສຸກຂອງພໍ່.

22 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ຄິດວ່າພໍ່ໄດ້ເຫັນຄືກັນກັບ "ລີໂຮບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ຊຶ່ງໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າປະທັບຢູ່ເທິງພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະອົງ, ຫຸ້ມລ້ອມໄປດ້ວຍເຫລົ່າທູດທັງຫລາຍຈົນນັບບໍ່ຖ້ວນ, ຢູ່ໃນທ່າທາງຮ້ອງເພງ ແລະ ສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງພໍ່ຢາກຈະຢູ່ບ່ອນນັ້ນ.

15 ກ ພນມ 6:15-17; ແອວ 12:14. ຂ ແອວ 41:3; ຄພ 1:9-10. 16 ກ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ.

17 ກ 2 ກຣທ 7:10. 18 ກ ອສ ຢູ່ໃນຄວາມສໍານຶກ ຜິດຫລາຍທີ່ສຸດ. ຂ 2 ນພ 9:45; 28:22; ແອວ 12:11; ມຊ 7:26.

19 ກ ຄມພ ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ. 20 ກ ຄມພ ຊື່ນຊົມ, ຄວາມຊື່ນຊົມ. 22 ກ 1 ນພ 1:8.

23 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ແຂນຂາຂອງພໍ່ໄດ້ຮັບ
ກຳລັງຂອງມັນຄືນມາອີກ, ແລະ ພໍ່ໄດ້ຍືນ
ຂຶ້ນດ້ວຍຕີນຂອງພໍ່ເອງ, ແລະ ໄດ້ສະແດງ
ແກ່ຜູ້ຄົນໃຫ້ປະຈັກວ່າ ພໍ່ໄດ້ ະເກີດໃໝ່
ແລ້ວຈາກພຣະເຈົ້າ.

24 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ນັບແຕ່ເວລານັ້ນເປັນ
ຕົ້ນມາຈົນເຖິງເວລານີ້, ພໍ່ໄດ້ເຮັດວຽກຢ່າງ
ບໍ່ທໍາຖອຍ, ເພື່ອພໍ່ຈະໄດ້ຊັກນຳເອົາຈິດວິນ
ຍານຫລາຍດວງມາຫາການກັບໃຈ; ເພື່ອ
ພໍ່ຈະໄດ້ນຳເອົາພວກເຂົາມາ ັຊົມລົດຊາດ
ຂອງຄວາມສຸກ ຊຶ່ງພໍ່ໄດ້ຊົມມັນມາແລ້ວ;
ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ
ອີກ, ແລະ ະເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິ
ສຸດ.

25 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ໂອ້
ລູກຂອງພໍ່, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານ
ຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງຍິ່ງໃຫ້ພໍ່ໃນຜົນງານຂອງ
ພໍ່;

26 ເພາະຍ້ອນວ່າ ັພຣະຄຳຊຶ່ງພຣະອົງ
ໃຫ້ແກ່ພໍ່, ຈິ່ງເບິ່ງ, ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ
ຈິ່ງເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຊົມລົດ
ຊາດຄືກັນກັບພໍ່ໄດ້ຊົມມາ, ແລະ ເຫັນຄືກັນ
ກັບທີ່ພໍ່ໄດ້ເຫັນມາ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈິ່ງຮູ້
ຈັກເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ຊຶ່ງພໍ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້ຄື
ກັນກັບທີ່ພໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກ; ແລະ ຄວາມຮູ້ທີ່ພໍ່ມີ
ນັ້ນເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ.

27 ແລະ ພໍ່ໄດ້ຮັບການ ອຸ້ມ ຊູ ເວລາ ມີ
ຄວາມເດືອດຮ້ອນ ແລະ ເວລາ ມີ ຄວາມ
ຫຍຸ້ງ ຍາກ ທຸກ ຢ່າງ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ
ໃນຄວາມທຸກນາໆປະການ; ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ບົດ ປ່ອຍ ພໍ່ ອອກ ຈາກ ຄຸກ

ແລະ ອອກຈາກພັນທະການ, ແລະ ອອກ
ຈາກຄວາມຕາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ໄວ້ວາງ
ໃຈ ໃນ ພຣະ ອົງ, ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ັບົດ
ປ່ອຍພໍ່ອອກໄປ.

28 ແລະ ພໍ່ຮູ້ວ່າ ພຣະອົງຈະ ັຍົກພໍ່ຂຶ້ນ
ໃນວັນສຸດທ້າຍ, ເພື່ອພໍ່ຈະໄດ້ຢູ່ກັບພຣະ
ອົງໃນ ະລັດສະໝີພາບ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ຈະ
ສັນລະເສີນພຣະອົງຕະຫລອດໄປ, ເພາະ
ພຣະອົງໄດ້ ະນຳພາບັນພະບຸລຸດຂອງພວກ
ເຮົາອອກຈາກເອຍົບ ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້
ກືນ ັຊາວເອຍົບເຂົ້າໃນທະເລແດງ; ແລະ
ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ນຳ
ເອົາຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳ
ສັນຍາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ບົດ
ປ່ອຍ ພວກເຂົາ ໃຫ້ອອກ ຈາກ ຄວາມ ເປັນ
ທາດ ແລະ ການເປັນຊະເລີຍເປັນບາງຄັ້ງ.

29 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ນຳພາ
ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາອອກຈາກແຜ່ນ
ດິນເຢຣູຊາເລັມມາ; ແລະ ໂດຍອຳນາດອັນ
ເປັນນິດຂອງພຣະອົງ, ໄດ້ບົດປ່ອຍພວກ
ເຂົາ ອອກ ຈາກ ັຄວາມ ເປັນ ທາດ ແລະ
ຄວາມເປັນຊະເລີຍເປັນບາງຄັ້ງ, ຈົນລົງມາ
ເຖິງປະຈຸບັນນີ້; ແລະ ພໍ່ໄດ້ເກັບກຳເລື່ອງ
ຄວາມເປັນຊະເລີຍຂອງພວກເຂົາໄວ້ໃນ
ຄວາມ ຊົງ ຈຳ ສະເໝີ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ
ລູກກໍຄວນເກັບກຳຄວາມເປັນຊະເລີຍຂອງ
ພວກເຂົາໄວ້ໃນຄວາມ ຊົງ ຈຳ ເໝືອນດັ່ງພໍ່
ໄດ້ເຮັດມາ.

30 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ລູກຂອງພໍ່, ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ;
ເພາະວ່າລູກຄວນຮູ້ຈັກເໝືອນດັ່ງພໍ່ໄດ້ຮູ້
ວ່າ, ັຕາບໃດທີ່ລູກຍັງຮັກສາພຣະບັນຍັດ

<p>23 ກ ມຊ 1:10. ຂ ແອວ 5:14. ຄມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດ ຈາກພຣະເຈົ້າ.</p> <p>24 ກ 1 ນພ 8:12; ມຊຍ 4:11.</p>	<p>ຂ 2 ນພ 32:5; 3 ນພ 9:20. ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.</p> <p>26 ກ ແອວ 31:5. 27 ກ ພສສ 34:17. 28 ກ 3 ນພ 15:1. ຂ ຄມພ ລັດສະໝີພາບ.</p>	<p>ຄ ອພຍ 12:51. ງ ອພຍ 14:26-27. 29 ກ ມຊຍ 24:17; 27:16; ແອວ 5:5-6. 30 ກ 2 ນພ 1:9-11; ແອວ 50:19-22.</p>
--	--	---

ຂອງພຣະເຈົ້າ ລູກຈະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ; ແລະ ລູກຄວນຈະຮູ້ຈັກອີກວ່າ ຕາບໃດທີ່ລູກບໍ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ລູກຈະຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ. ບັດນີ້, ນີ້ເປັນໄປຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ.

ບົດທີ 37

ແຜ່ນ ຈາລຶກທອງເຫລືອງ ແລະ ພຣະຄຳພີອື່ນໆ ໄດ້ຖືກປົກປັກຮັກສາໄວ້ເພື່ອນຳເອົາຈິດວິນຍານທັງຫລາຍມາຫາຄວາມລອດ—ຊາວຢາເຮັດຖືກທຳລາຍຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ—ຄຳສາບານລັບ ແລະ ຄຳສັນຍາຂອງພວກເຂົາຈະຕ້ອງຖືກຮັກສາໄວ້ບໍ່ໃຫ້ໃຜຮູ້—ຈົ່ງປົກສາກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ທ່ານເຮັດ—ດັ່ງທີ່ເລຍໂຮນາໄດ້ນຳພາຊາວນີໄຟໄປແນວໃດ, ພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດກໍຈະນຳພາຜູ້ຄົນໄປຫາຊີວິດນິລັນດອນແນວນັ້ນ. ປະມານ 74 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

- 1 ແລະ ບັດນີ້, ຮີລາມັນລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ສັ່ງລູກອີກວ່າ ລູກຈົ່ງຮັບເອົາ "ບັນທຶກ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກ ມອບໃຫ້ພໍ່;
- 2 ແລະ ພໍ່ສັ່ງລູກອີກວ່າ ໃຫ້ລູກບັນທຶກກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄວ້ໃນແຜ່ນ ຈາລຶກຂອງນີໄຟຄືກັນກັບທີ່ພໍ່ໄດ້ກະທຳມາ, ແລະ ຮັກສາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດທີ່ພໍ່ໄດ້ຮັກສາມາໃຫ້ສັກສິດຄືກັນກັບທີ່ພໍ່ໄດ້ຮັກສາມັນໄວ້; ເພາະວ່າ ມັນ ເປັນ ໄປ ເພື່ອ ຈຸດ ປະສົງ ອັນ "ສະຫລາດທີ່ຕ້ອງຮັກສາມັນໄວ້.

3 ແລະ "ແຜ່ນ ຈາລຶກທອງເຫລືອງເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງມີຕົວອັກສອນສະຫລັກໄວ້ໃນນັ້ນ, ຊຶ່ງມີບັນທຶກ ແລະ ພຣະຄຳພີອັນສັກສິດຢູ່ໃນນັ້ນ, ຊຶ່ງມີລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ—

4 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ທຳນາຍໄວ້, ວ່າມັນຄວນຖືກຮັກສາໄວ້ ແລະ ມອບຕໍ່ໆກັນໄປຈາກຄົນລຸ້ນໜຶ່ງຫາຄົນອີກລຸ້ນໜຶ່ງ, ແລະ ຖືກເກັບກຳ ແລະ ປົກປັກຮັກສາໄວ້ໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົນກວ່າມັນຈະເຖິງວັນເວລາທີ່ມັນຈະອອກໄປຫາທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ຈັກເຖິງ "ຄວາມລຶກລັບທີ່ມີຢູ່ໃນນັ້ນ.

5 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພຣະອົງໄດ້ຮັກສາມັນໄວ້ ມັນຈະສົດໃສຢູ່ຄືເກົ່າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະຍັງສົດໃສຢູ່ຄືເກົ່າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ແຜ່ນ ຈາລຶກທັງໝົດ ຊຶ່ງມີຂໍ້ຄວາມອັນເປັນພຣະຄຳພີສັກສິດຈະຍັງສົດໃສຢູ່ຄືກັນ.

6 ບັດນີ້ລູກອາດຈະຄິດວ່າ ມັນເປັນ "ຄວາມໂງ່ຈ້າຂອງພໍ່; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ພໍ່ເວົ້າກັບລູກວ່າ ໂດຍເລື່ອງ ລັດຖະມົນຕີ ແລະ ງ່າຍໆ ຈະນຳເລື່ອງໃຫຍ່ມາ; ແລະ ໃນຫລາຍຢ່າງວິທີເລັກໆນ້ອຍໆຈະເຮັດໃຫ້ຄົນສະຫລາດຍອມຈຳນົນ.

7 ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດວຽກງານໂດຍ "ວິທີທີ່ຈະນຳຈຸດປະສົງອັນເປັນນິລັນດອນຂອງພຣະອົງມາ; ແລະ ໂດຍວິທີ ລັດຖະມົນຕີທີ່ສຸດ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

37 1 ກ ແອວ 45:2-8.
 ຂ ມຊຍ 28:20.
 2 ກ ອນ 1:13-18;
 ຄມ 1:6-11;
 ແອວ 37:9-12.
 3 ກ 1 ນຟ 5:10-19.

ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ
 ທອງເຫລືອງ.
 4 ກ ຄມພ ຄວາມລຶກລັບ
 ຂອງພຣະເຈົ້າ.
 6 ກ 1 ກຣທ 2:14.
 ຂ 1 ນຟ 16:28-29;

ຄພ 64:33;
 123:15-17.
 7 ກ ອຊຍ 55:8-9.
 ຂ 2 ກສ 5:1-14.

ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນສະຫລາດຕ້ອງຈຳນົນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄວາມລອດເກີດກັບຈິດວິນຍານ ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ.

8 ແລະ ບັດນີ້, ຈົນ ເຖິງ ທຸກ ມື້ນີ້, ນີ້ ຄື ຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ຈະໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາໄວ້; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນຈະໃຫ້ຄວາມຊົງຈຳຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ "ດີຂຶ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະເຮັດໃຫ້ຫລາຍຄົນສຳນຶກເຖິງຄວາມຜິດຂອງຕົນ, ແລະ ນຳພວກເຂົາມາຫາຄວາມຮູ້ເຖິງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ໄປຫາຄວາມລອດຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ.

9 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍເວົ້າກັບລູກວ່າ, ຖ້າຫາກບໍ່ "ແມ່ນຍ້ອນສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ທີ່ມີບັນຫິກ ໄວ້ ຢູ່ໃນ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ເຫລົ່ານີ້ ແລ້ວ, ອຳໂນນກັບອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຈະເຮັດໃຫ້ຊາວເລມັນຫລາຍພັນຄົນ ຂໍແນ່ໃຈບໍ່ໄດ້ໃນຮິດຄອງປະເພນີອັນບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບັນຫິກເຫລົ່ານີ້ ແລະ ຂໍ້ຄວາມທີ່ມີຢູ່ໃນນັ້ນ ໄດ້ຊັກນຳພວກເຂົາມາສູ່ການກັບໃຈ; ແລະ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຊັກນຳພວກເຂົາມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອຈະໄດ້ປິຕິຍົນດີໃນພຣະເຢຊູຄຣິດພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ.

10 ແລະ ຜູ້ໃດຈະຮູ້ໄດ້ວ່າ ບັນຫິກເຫລົ່ານີ້ຈະເປັນເສັ້ນທາງນຳພາພວກເຂົາຫລາຍພັນຄົນມາໃຫ້ຮູ້ຈັກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຊາວນີໄຟພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາຫລາຍພັນ

ຄົນທີ່ແຂງຄໍ, ຜູ້ຊົ່ງຕອນນີ້ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຢູ່ໃນບາບ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ເພື່ອມາຫາຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ?

11 ບັດນີ້ຄວາມລຶກລັບເຫລົ່ານີ້ຍັງບໍ່ທັນເປັນທີ່ຮູ້ໂດຍສົມບູນແກ່ພໍ; ສະນັ້ນ ພໍຈົ່ງຢຸດໄວ້ກ່ອນ.

12 ແລະ ເປັນການພຽງພໍ ຖ້າຫາກພໍພຽງແຕ່ກ່າວວ່າ ບັນຫິກເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາໄວ້ ເພື່ອຈຸດປະສົງອັນສະຫລາດ, ຊຶ່ງຈຸດປະສົງນີ້ ພຣະເຈົ້າຮູ້ຈັກ; ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ "ແນະນຳດ້ວຍຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດ ໃນ ວຽກງານທັງໝົດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ທາງຂອງພຣະອົງຊື່ຕົງ, ແລະ ທາງເດີນຂອງພຣະອົງເປັນຮອບທີ່ເປັນນິລັນດອນ ຂໍທົ່ງ.

13 ໂອ້ ຈົ່ງຈີ່ຈຳໄວ້, ຈີ່ຈຳໄວ້, ຮີລາມັນລູກຂອງພໍ, ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ "ເຄັ່ງຄັດພຽງໃດ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ: "ຖ້າຫາກເຈົ້າຈະຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ, ເຈົ້າຈະ "ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ— ແຕ່ຖ້າຫາກລູກບໍ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງແລ້ວ ລູກຈະຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ.

14 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງຈີ່ຈຳໄວ້, ລູກຂອງພໍ, ວ່າພຣະເຈົ້າ "ມອບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ກັບລູກຊຶ່ງເປັນສິ່ງ ສັກສິດ, ຊຶ່ງພຣະອົງຈະເກັບກຳໄວ້ໃຫ້ສັກສິດ, ແລະ ຊຶ່ງພຣະອົງຈະເກັບກຳ ແລະ ປົກປັກຮັກສາໄວ້ເພື່ອຈຸດປະສົງອັນ "ສະຫລາດຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ສະແດງອຳນາດຂອງພຣະ

<p>8 ກ 2 ຕມທ 3:15-17; ມຊຢ 1:3-5. 9 ກ ມຊຢ 1:5. ຂ ແອວ 18:36; 22:12. ຄ ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ. 12 ກ 2 ນພ 9:28;</p>	<p>ຢຄ 4:10. ຂ 1 ນພ 10:19; ແອວ 7:20. 13 ກ 2 ນພ 9:41. ຂ ແອວ 9:13; 3 ນພ 5:22.</p>	<p>ຄ ມຊຢ 1:7; ແອວ 50:20. 14 ກ ຄພ 3:5. ຂ ຄມພ ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ. ຄ 1 ນພ 9:3-6.</p>
--	--	---

ອົງອອກມາໃຫ້ຄົນລຸ້ນຫລັງເຫັນ.

15 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ບອກລູກໂດຍ ວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍວ່າ, ຖ້າຫາກ ລູກລະເມີດພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຈະເອົາບັນທຶກ ເຫລົ່ານີ້ໄປຈາກລູກ, ແລະ ລູກຈະຖືກສົ່ງ ໄປຫາຊາຕານ, ເພື່ອມັນຈະໄດ້ຝັດລູກຄື ກັນກັບຂີ້ແກບຢູ່ຕໍ່ໜ້າລົມ.

16 ແຕ່ຖ້າຫາກລູກຈະຮັກສາພຣະບັນ ຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຈະປະຕິບັດຕໍ່ສິ່ງ ສັກສິດເຫລົ່ານີ້ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ບັນຊາລູກ, (ລູກຈະຕ້ອງວົງວອນຫາພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ບໍ່ວ່າ ແນວໃດກໍຕາມ ເພື່ອລູກຈະປະຕິບັດຕໍ່ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້) ຈົ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ມີອຳນາດຂອງແຜ່ນ ດິນໂລກ ຫລື ນະລຶກຈະສາມາດ "ເອົາມັນ ໄປຈາກລູກໄດ້, ເພາະພຣະເຈົ້າມີອຳນາດ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງສຳເລັດ ທັງໝົດ.

17 ເພາະວ່າພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ຄຳສັນ ຍາຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບ ລູກສຳເລັດທັງໝົດ, ເພາະພຣະອົງໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ຄຳສັນຍາຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງເຮັດໄວ້ກັບ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາສຳເລັດແລ້ວ.

18 ເພາະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສັນ ຍາ ກັບ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນວ່າ ພຣະອົງຈະ "ປົກປັກຮັກສາ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ເພື່ອຈຸດປະສົງອັນສະຫລາດ ຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ສະແດງ ອຳນາດຂອງພຣະອົງອອກມາໃຫ້ຄົນລຸ້ນ ຫລັງເຫັນ.

19 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ຈຸດປະສົງຢ່າງໜຶ່ງຂອງພຣະອົງສຳເລັດ ແລ້ວ, ຈົນວ່າເຮັດໃຫ້ຊາວເລມັນ "ຫລາຍ

ພັນຄົນກັບຄືນມາຫາຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມ ຈິງ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສະແດງອຳນາດຂອງ ພຣະອົງອອກມາຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ພຣະອົງຈະສະແດງອຳນາດຂອງພຣະອົງ ອອກມາຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ອີກໃຫ້ແກ່ຄົນລຸ້ນ ຯຕໍ່ໄປ; ສະນັ້ນ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບ ການປົກປັກຮັກສາໄວ້.

20 ສະນັ້ນ ພໍ່ຈົ່ງສັ່ງເຈົ້າ, ຮີລາມັນ ລູກ ຂອງພໍ່, ໃຫ້ລູກພາກພຽນພະຍາຍາມໃນ ການເຮັດໃຫ້ຄຳເວົ້າຂອງພໍ່ສຳເລັດທັງ ໝົດ, ແລະ ໃຫ້ລູກພາກພຽນພະຍາຍາມ ໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືກັນກັບທີ່ມີຂຽນໄວ້.

21 ແລະ ບັດນີ້, ພໍ່ຈະເວົ້າກັບລູກກຸ່ງວກັບ ແຜ່ນຈາລຶກ "ຊາວສີ່ແຜ່ນນີ້, ໃຫ້ລູກເກັບ ກຳມັນໄວ້, ເພື່ອວ່າຄວາມລຶກລັບ ແລະ ວຽກງານແຫ່ງຄວາມມືດ, ແລະ ວຽກງານ ຯລັບທັງໝົດ, ຫລື ວຽກງານລັບຂອງຜູ້ຄົນ ຜູ້ຖືກທຳລາຍໄປແລ້ວ, ຈະສະແດງໃຫ້ ປະຈັກແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ການ ຄາດຕະກຳທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການຂີ້ລັກມັກສົກ, ແລະ ການປຸ້ນຈີ້, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ ທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ຈະສະແດງໃຫ້ ປະຈັກແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ວ່າໃຫ້ລູກປົກປັກຮັກສາ ສິ່ງແປຄວາມ ໝາຍເຫລົ່ານີ້ໄວ້.

22 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນ ວ່າຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງເລີ່ມເຮັດວຽກງານ ໃນຄວາມມືດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮັດການຄາດ ຕະກຳ ແລະ ສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງທີ່ເປັນຄວາມ ລັບ; ສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ກັບໃຈ, ແລ້ວ

16 ກ ຈສ—ປ 1:59.
18 ກ ຄພ 5:9.
19 ກ ແອວ 23:5.

ຂ ອນ 1:13;
ມມ 7:8-10.
21 ກ ອທ 1:1-5.

ຂ ຄມພ ການມົວສຸມລັບ.
ຄ ຄມພ ອຸລິມ ແລະ ທຸມນິມ.

ພວກເຂົາ ຈະ ຖືກ ທຳ ລາຍ ອອກ ຈາກ ຜືນ ແຜ່ນດິນ ໂລກ.

23 ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະ ຕຽມ "ຫີນກ້ອນໜຶ່ງໄວ້ໃຫ້ກາເຊເລັມ ຊຶ່ງ ເປັນ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ, ຊຶ່ງ ມັນ ຈະ ສ່ອງ ແສງສະຫວ່າງອອກມາສູ່ຄວາມມືດ, ເພື່ອ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຊຶ່ງຮັບໃຊ້ເຮົາຮູ້ຈັກ ເພື່ອເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ຈັກວຽກ ງານ ຂອງ ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ວຽກງານ ລັບ ແລະ ວຽກງານແຫ່ງ ຄວາມ ມືດ, ແລະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ.

24 ແລະ ບັດ ນີ້, ລູກ ຂອງ ພີ່, ສິ່ງ ແປ ຄວາມໝາຍເຫລົ່ານີ້ມີຕຽມໄວ້ເພື່ອພຣະ ຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ສຳເລັດ, ຊຶ່ງພຣະ ອົງໄດ້ກ່າວ, ມີຄວາມວ່າ:

25 ເຮົາ ຈະ "ນຳເອົາວຽກງານ ລັບ ຂອງ ພວກເຂົາອອກຈາກຄວາມມືດໄປຫາແສງ ສະຫວ່າງ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບ ໃຈ ເຮົາຈະ ະທຳລາຍພວກເຂົາອອກຈາກ ຜືນ ແຜ່ນດິນ ໂລກ; ແລະ ເຮົາ ຈະ ນຳເອົາ ຄວາມລັບ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງທັງໝົດ ຂອງພວກເຂົາໄປຫາຄວາມສະຫວ່າງໃຫ້ ແກ່ທຸກປະຊາຊາດທີ່ຈະມາເປັນເຈົ້າຂອງ ແຜ່ນດິນຕໍ່ຈາກນີ້ໄປ.

26 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພີ່, ພວກເຮົາ ເຫັນ ວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ກັບໃຈ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກທຳລາຍ ແລະ ພຣະຄຳ ຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ເວົ້າໄວ້ຈຶ່ງສຳເລັດດັ່ງນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມໜ້າກຽດຊັງອັນລັບໆ ຂອງ ພວກເຂົາຖືກນຳອອກຈາກຄວາມມືດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກເຮົາ.

27 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພີ່, ພີ່ສິ່ງໃຫ້ລູກ

ຮັກສາຄຳສາບານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄຳ ໝັ້ນສັນຍາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງ ໃນຄວາມໜ້າກຽດຊັງອັນລັບໆຂອງພວກ ເຂົາໄວ້ໃຫ້ໝົດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ລູກ ຈະເກັບກຳ "ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການແປກ ປະ ຫລາດທັງໝົດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຈາກ ຜູ້ ຄົນພວກນີ້, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ຮູ້ຈັກມັນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາອາດຈະຕົກໄປໃນ ຄວາມມືດ ແລະ ຖືກທຳລາຍໄປ.

28 ເພາະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ມີ "ການສາບແຂ່ງຢູ່ ທົ່ວແຜ່ນດິນ, ຄືຄວາມຈິບຫາຍຈະເກີດກັບ ຄົນທັງໝົດທີ່ເປັນຄົນງານແຫ່ງຄວາມມືດ ຕາມອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເມື່ອພວກເຂົາ ສຸກເຕັມທີ່; ສະນັ້ນ ພີ່ຈຶ່ງບໍ່ຢາກໃຫ້ຜູ້ຄົນ ພວກນີ້ຖືກທຳລາຍ.

29 ສະນັ້ນ ລູກຈຶ່ງເກັບກຳແຜນການລັບ ເຫລົ່ານີ້ໄວ້ຊຶ່ງເປັນ "ຄຳສາບານຂອງພວກ ເຂົາໃຫ້ລອດຈາກຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແລະ ລູກ ຈຶ່ງໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ພຽງແຕ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ລູກຈຶ່ງສິດສອນພວກເຂົາ ໃຫ້ ະກຽດຊັງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມ ໜ້າກຽດຊັງ ແລະ ການຄາດຕະກຳທັງໝົດ; ແລະ ລູກຈຶ່ງສິດສອນພວກເຂົາອີກວ່າ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ຖືກທຳລາຍ ໄປ ເນື່ອງ ຈາກ ວ່າ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ ແລະ ການຄາດຕະກຳຂອງພວກເຂົາເອງ.

30 ເພາະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າສາດ ສະດາທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ມາ ຫາ ພວກ ເຂົາ ເພື່ອປະ ກາດ ແກ່ພວກເຂົາ ກ່ຽວ ກັບ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ເລືອດຂອງພວກເພິ່ນ ເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ ຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະ

<p>23 ກ ມຊຍ 8:13. 25 ກ ຄພ 88:108-110. ຂ ມຊຍ 21:26.</p>	<p>27 ກ ຮລມ 6:22. 28 ກ ແອວ 45:16; ອຫ 2:7-12.</p>	<p>29 ກ ຮລມ 6:25. ຂ ແອວ 13:12.</p>
--	--	---

ເຈົ້າຂອງພວກເພິ່ນ ເພື່ອການແກ້ແຄ້ນຜູ້ທີ່ຂ້າພວກເພິ່ນ ແລະ ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເກີດຂຶ້ນດັ່ງນີ້ກັບຄົນງານແຫ່ງຄວາມມືດ ແລະ ກັບຜູ້ທີ່ເຮັດການມັ້ວສຸມລັບເຫລົ່ານັ້ນ.

31 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ແຜ່ນດິນຖືກສາຍແຂ່ງຕະຫລອດໄປ ແລະ ຕະຫລອດການສຳລັບຄົນງານແຫ່ງຄວາມມືດ ແລະ ກັບຜູ້ທີ່ເຮັດການມັ້ວສຸມລັບເຫລົ່ານັ້ນ, ຈົນເຖິງຄວາມພິນາດ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈກ່ອນພວກເຂົາຈະສຸກເຕັມທີ່.

32 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ຈົ່ງຈື່ຈຳຄຳເວົ້າທີ່ພໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບລູກ; ຢາໄດ້ມອບແຜນການລັບເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແຕ່ຈົ່ງສິດສອນພວກເຂົາໃຫ້ ກຽດຊັງບາບ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນເປັນນິດ.

33 ຈົ່ງ ສັ່ງສອນເຖິງການກັບໃຈ ແລະ ສັດທາໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າແກ່ພວກເຂົາ; ຈົ່ງສິດສອນພວກເຂົາໃຫ້ຖ່ອມຕົວ ແລະ ອ່ອນໂຍນ ແລະ ຕ່ຳຕ້ອຍໃນໃຈ; ຈົ່ງສິດສອນພວກເຂົາໃຫ້ຕ້ານທານກັບ ການລໍ້ລວງ ທຸກຢ່າງ ຂອງ ມານ, ດ້ວຍ ສັດທາຂອງພວກເຂົາຊຶ່ງມີໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ.

34 ຈົ່ງສິດສອນພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ເປື້ອນ່າຍວຽກງານດີ, ແຕ່ໃຫ້ອ່ອນ ໂຍນ ແລະ ຕ່ຳຕ້ອຍໃນໃຈ; ເພາະວ່າຄົນເຊັ່ນນັ້ນ ຈະພົບທີ່ ພັກຜ່ອນໃຫ້ແກ່ຈິດວິນຍານຂອງຕົນ.

35 ໄອ້, ຈົ່ງຈື່ຈຳໄວ້, ລູກຂອງພໍ່, ແລະ ຈົ່ງຮຽນຮູ້ ກ່ຽວກັບຍາໃນໄວໜຸ່ມຂອງລູກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງຮຽນຮູ້ໃນ ໄວໜຸ່ມຂອງລູກ ເພື່ອ

ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

36 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈົ່ງ ກໍ່ເອີ້ນທາພຣະເຈົ້າ ເພື່ອລູກຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫລືອທັງໝົດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ການກະທຳທັງໝົດຂອງລູກຢູ່ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ວ່າລູກຈະໄປບ່ອນໃດກໍຕາມ ກໍໃຫ້ວຽກງານຂອງລູກນັ້ນ ຢູ່ກັບ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງລູກລະນຶກທາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ຄວາມຮັກໃນໃຈຂອງລູກວາງໄວ້ຢູ່ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕະຫລອດໄປ.

37 ຈົ່ງ ກໍ່ປຶກສານຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນການກະທຳທັງໝົດຂອງລູກ, ແລະ ພຣະອົງຈະຊີ້ທາງໃຫ້ລູກເພື່ອຄວາມດີ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເວລາລູກນອນລົງຕອນກາງຄືນກໍຈົ່ງນອນຢູ່ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ດູແລລູກເວລາລູກນອນ; ແລະ ເວລາລູກຕື່ນຂຶ້ນຕອນເຊົ້າ ກໍຂໍໃຫ້ໃຈຂອງລູກເຕັມໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ຂອບພຣະ ໂທພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຖ້າຫາກລູກເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ລູກຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

38 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ມີແນວໜຶ່ງທີ່ຈະເວົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາເອີ້ນວ່າ ລູກກົມ ຫລື ເຂັມຊີ້ທິດ—ຫລື ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາເອີ້ນວ່າ ກໍ່ເລຍໂຮນາ, ຊຶ່ງແປວ່າ ເຂັມຊີ້ທິດ; ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕຽມມັນໄວ້ໃຫ້.

39 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍທີ່ຈະເຮັດວຽກແບບນີ້ໄດ້ດ້ວຍຜົມອັນແປກປະຫລາດແບບນີ້. ແລະ ເບິ່ງແມ່ນ ມັນຖືກຕຽມໄວ້ໃຫ້ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາເພື່ອຊີ້ທາງທີ່

<p>32 ກ 2 ນພ 4:31. 33 ກ ຄມພ ສັ່ງສອນ. ຂ ຄມພ ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ. ຄ ຄມພ ລໍ້ລວງ, ການລໍ້ລວງ.</p>	<p>34 ກ ພສສ 37:4-7; ມທ 11:28-30. 35 ກ ຄມພ ສະຕີບັນຍາ. 36 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.</p>	<p>37 ກ ຢຄ 4:10; ຄພ 3:4. ຂ ຄພ 46:32. 38 ກ 1 ນພ 16:10; 18:12; ຄພ 17:1.</p>
--	--	---

ເຂົາເຈົ້າຄວນເດີນໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

40 ແລະ ມັນ ໄດ້ ເຮັດ ວຽກ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ຕາມ "ສັດທາ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ທີ່ ມີ ໃນ ພຣະ ເຈົ້າ; ສະນັ້ນ, ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ເຈົ້າ ມີ ສັດທາ ແລະ ມີ ຄວາມ ເຊື່ອ ວ່າ ພຣະ ເຈົ້າ ເຮັດ ໃຫ້ ເຂັ້ມຂອງ ມັນ ຊື່ ໄປ ຕາມ ທາງ ທີ່ ຄວນ ໄປ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ກໍ ເປັນ ໄປ ເຊັ່ນ ນັ້ນ; ສະນັ້ນ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ມີ ສິ່ງ ມະຫັດ ສະຈັນ ນີ້ ແລະ ສິ່ງ ມະຫັດສະຈັນ ອື່ນໆ ອີກ ຫລາຍ ຢ່າງ ຊຶ່ງ ເກີດ ຈາກ ອຳນາດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ມີ ແລ້ວ ມີ ເລົ່າ.

41 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດກໍ ຕາມ, ສິ່ງ ມະຫັດສະຈັນ ເຫລົ່າ ນີ້ ໄດ້ ເຮັດ ວຽກ ໂດຍ ວິທີ "ເລັກໆ ນ້ອຍໆ. ມັນ ໄດ້ ສະແດງ ໝິງງານ ທີ່ ໜ້າ ອັດສະຈັນ ແກ່ ເຂົາ ເຈົ້າ. ເຂົາ ເຈົ້າ ກຽດ ຄ້ານ, ແລະ ລືມ ໃຊ້ ສັດທາ ແລະ ຄວາມ ພາກພຽນ ຂອງ ຕົນ, ແລ້ວ ວຽກງານ ທີ່ ໜ້າ ອັດສະຈັນ ເຫລົ່ານັ້ນ ກໍ ຢຸດສະງັກ ໄປ, ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ບໍ່ ກ້າວ ໜ້າ ໃນ ການ ເດີນທາງ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ.

42 ສະນັ້ນ, ເຂົາ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ວິນວຽນ ຢູ່ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງກັນດານ, ຫລື ບໍ່ ໄດ້ ເດີນທາງ ຊື່ ໄປ ຫາ ຈຸດ ໝາຍ ປາຍທາງ, ແລະ ເປັນ ທຸກ ດ້ວຍ ຄວາມ ຫົວ ເຂົ້າ ຫົວ ນ້ຳ, ຍ້ອນ ການ ລ່ວງລະເມີດ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ.

43 ແລະ ບັດນີ້, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ພໍ່ ຢາກ ໃຫ້ ລູກ ເຂົ້າ ໃຈ ວ່າ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ບໍ່ ໄດ້ ປາດສະ ຈາກ ເງົາ ຂອງ ມັນ; ເພາະ ວ່າ ເວລາ ບັນພະ ບຸລຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ກຽດ ຄ້ານ ທີ່ ຈະ ເອົາ ໃຈ ໃສ່ ເຂັມ ຊີ້ ທິດ ນີ້ (ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ເປັນ ເລື່ອງ ຂອງ ທາງ ໂລກ) ເຂົາ ເຈົ້າ ກໍ ບໍ່ ໄດ້ ຈະ ເລີນ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ກັບ ສິ່ງ ເປັນ ທາງ ວິນຍານ.

44 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ງ່າຍ ທີ່ ຈະ ເອົາ ໃຈ ໃສ່ ຕໍ່ "ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ, ຊຶ່ງ ຈະ ຊື່ ທາງ ຊື່ ໃຫ້ ລູກ ໄປ ຫາ ຄວາມ ສຸກ, ດັ່ງ ທີ່ ເປັນ ມາ ກັບ ບັນພະ ບຸລຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ທີ່ ໄດ້ ເອົາ ໃຈ ໃສ່ ກັບ ເຂັມ ຊີ້ ທິດ ນີ້, ຊຶ່ງ ຈະ ຊື່ ທາງ ຊື່ ໄປ ຫາ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງ ຄຳສັນຍາ.

45 ແລະ ບັດ ນີ້ ພໍ່ ຂໍ ຖາມ ວ່າ, ບໍ່ ມີ ແບບ ຢ່າງ ໃນ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ບໍ່? ເພາະ ໂດຍ ແນ່ນອນ ທີ່ ເຂັມ ຊີ້ ທິດ ນີ້ ໄດ້ ນຳ ພາ ບັນພະ ບຸລຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໂດຍ ເດີນ ຕາມ ການ ຊື່ ທາງ ຂອງ ມັນ ມາ ສູ່ ແຜ່ນດິນ ທີ່ ສັນຍາ ໄວ້, ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ກໍ ເໝືອນ ກັນ, ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຮົາ ປະຕິບັດ ຕາມ ນັ້ນ ມັນ ກໍ ຈະ ນຳ ພາ ພວກ ເຮົາ ໃຫ້ ພົ້ນ ຫຼຸບ ເຂົາ ແຫ່ງ ຄວາມ ເສົ້າ ສະຫລົດ ໃຈ ແລ້ວ ໄປ ຫາ ໂລກ ທີ່ ສັນຍາ ໄວ້ ທີ່ ດຶກ ວ່າ.

46 ໂອ້ ລູກ ຂອງ ພໍ່, ຂໍ ຢ່າ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ມີ "ຄວາມ ກຽດ ຄ້ານ ຍ້ອນ ວ່າ ຄວາມ ງ່າຍ ຂອງ ສິ່ງ ເຫລົ່ານັ້ນ; ເພາະ ວ່າ ມັນ ໄດ້ ເປັນ ມາ ແລ້ວ ກັບ ບັນພະ ບຸລຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ; ເພາະ ວ່າ ມັນ ໄດ້ ຕຽມ ໄວ້ ແບບ ນັ້ນ ສຳ ລັບ ເຂົາ ເຈົ້າ, ວ່າ ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ເຈົ້າ ຫລຽວ ເຫັນ, ເຂົາ ເຈົ້າ ກໍ ຈະ ມີ "ຊີວິດ; ມັນ ກໍ ຈະ ເປັນ ເຊັ່ນ ນັ້ນ ກັບ ພວກ ເຮົາ. ທາງ ໄດ້ ຖືກ ຕຽມ ໄວ້ ແລ້ວ, ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຮົາ ຈະ ຫລຽວ ເບິ່ງ ພວກ ເຮົາ ຈະ ມີ ຊີວິດ ຕະຫລອດ ການ.

47 ແລະ ບັດນີ້, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ວ່າ ລູກ ຮັກ ສາ ສິ່ງ ສັກສິດ ເຫລົ່ານີ້ ໄວ້, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ວ່າ ລູກ ຫວັງ ເພິ່ງ ພຣະ ເຈົ້າ ແລະ ມີ ຊີວິດ. ຈົ່ງ ໄປ ຫາ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ແລະ ປະກາດ ພຣະ ຄຳ, ແລະ ຈົ່ງ ມີ ຄວາມ ເອົາ ໃຈ ໃສ່. ລາກ່ອນ, ລູກ ຂອງ ພໍ່.

<p>40 ກ 1 ນຟ 16:28. 41 ກ ແອວ 37:6-7. 44 ກ ພສສ 119:105; 1 ນຟ 11:25;</p>	<p>ຮລມ 3:29-30. 46 ກ 1 ນຟ 17:40-41. ຂ ຢຮ 14:5-6; 2 ນຟ 9:41; 31:17-21;</p>	<p>ຄພ 132:22, 25. ຄ ຢຮ 11:25; ຮລມ 8:15; 3 ນຟ 15:9.</p>
---	--	---

ຄຳສັ່ງຂອງແອວມາໃຫ້ແກ່ຊີບລັນລູກຊາຍຂອງພົນ.

ມີບັນທຶກໄວ້ໃນບົດທີ 38.

ບົດທີ 38

ຊີບລັນ ຖືກຂົ່ມເຫັງ ເພາະ ເຫັນ ແກ່ຄວາມຂອບທຳ—ຄວາມລອດມາຈາກພຣະຄຣິດ, ຜູ້ຊຶ້ງເປັນຊີວິດ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງຂອງໂລກ—ຄວບຄຸມກິເລດຕັນທາທັງໝົດ. ປະມານ 74 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ລູກ ຂອງ ພໍ່, ຈົ່ງ ຟັງ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ພໍ່, ເພາະວ່າພໍ່ເວົ້າກັບລູກຄືກັນກັບທີ່ພໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບຮີລາມັນວ່າ, ຕາບ ໃດທີ່ລູກຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ລູກຈະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ; ແລະ ຕາບ ໃດທີ່ລູກຈະບໍ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລ້ວລູກຈະຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ.

2 ແລະ ບັດນີ້, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ພໍ່ ໄວ້ວາງໃຈວ່າ ພໍ່ຈະມີຄວາມສຸກຫລາຍທີ່ສຸດກັບລູກ, ຍ້ອນຄວາມສະໝັ່ນສະເໝີຂອງລູກ; ແລະ ຄວາມຊື່ສັດຂອງລູກທີ່ມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ; ເພາະວ່າ ໃນ ເວລາ ໄວ ໜຸ່ມ ຂອງລູກ, ລູກເລີ່ມຫວັງເພິ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງລູກ, ສະນັ້ນພໍ່ຈຶ່ງຫວັງວ່າ ລູກຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ "ຕໍ່ໄປ; ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ ະອິດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດຍ່ອມເປັນສຸກ.

3 ພໍ່ ເວົ້າ ກັບ ເຈົ້າ, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ວ່າ ພໍ່ ມີ

ຄວາມສຸກທີ່ສຸດກັບລູກມາຢູ່ແລ້ວ, ຍ້ອນວ່າຄວາມຊື່ສັດ ແລະ ຄວາມພາກພຽນຂອງລູກ, ແລະ ຄວາມອິດທົນ ຂອງລູກ ແລະ ຄວາມອິດກັ້ນຂອງລູກໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງ "ຊາວໂຊຣຳ.

4 ເພາະພໍ່ຮູ້ວ່າ ລູກຢູ່ໃນພັນທະການ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພໍ່ຮູ້ອີກວ່າ ລູກຖືກແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ເພື່ອເຫັນແກ່ພຣະຄຳ; ແລະ ລູກໄດ້ຮັບເອົາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ທັງໝົດດ້ວຍ "ຄວາມອິດທົນ ຍ້ອນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະຖິດ ຢູ່ກັບລູກ; ແລະ ບັດນີ້ລູກຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບົດປ່ອຍລູກແລ້ວ.

5 ແລະ ບັດນີ້ຊີບລັນ, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກຈື່ຈຳໄວ້ວ່າ, ຕາບ ໃດທີ່ລູກຈະ "ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ລູກກໍຈະໄດ້ຮັບການ ະບົດປ່ອຍ ຈາກຄວາມເດືອດຮ້ອນ, ຈາກ "ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ແລະ ຈາກຄວາມທຸກຂອງລູກ, ແລະ ລູກຈະຖືກຍົກຂຶ້ນ ໃນວັນສຸດທ້າຍ.

6 ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ບໍ່ຢາກໃຫ້ລູກຄິດວ່າ ພໍ່ຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ດ້ວຍຕົວເອງ, ແຕ່ເປັນຍ້ອນພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ສະຖິດຢູ່ກັບພໍ່ ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພໍ່; ເພາະວ່າຖ້າຫາກພໍ່ບໍ່ໄດ້ "ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າແລ້ວ ພໍ່ກໍຈະບໍ່ຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເລີຍ.

7 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນພຣະເມດຕາປານີອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງ "ທູດອົງໜຶ່ງຂອງພຣະອົງລົງມາປະກາດແກ່ພໍ່ວ່າ ພໍ່ຕ້ອງຢຸດ ະການທຳລາຍໃນບັນ

38 2 ກ ແອວ 63:1-2.
ຂ 2 ນຟ 31:15-20;
3 ນຟ 15:9; 27:6, 16-17.
3 ກ ແອວ 31:7.
4 ກ ຄມພ ອິດທົນ,
ຄວາມອິດທົນ.

ຂ ຣມ 8:35-39.
5 ກ ແອວ 36:27.
ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ,
ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ.
ຂ ມທ 11:28-30.
ຄ ຄພ 3:8; 121:7-8.

6 ກ ແອວ 36:26;
ຄພ 5:16.
ຄມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດ
ຈາກພຣະເຈົ້າ.
7 ກ ມຊຢ 27:11-17.
ຂ ແອວ 26:17-18; 36:6-11.

ດາຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ໄດ້ ເຫັນທູດໜ້າຕໍ່ໜ້າ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບ ພໍ່, ແລະ ສຽງຂອງເພິ່ນດັງຄືກັບ ພໍ່າຮ້ອງ, ແລະ ມັນເຮັດໃຫ້ທັງແຜ່ນດິນ ໂລກສັ່ນສະ ເທືອນ.

8 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ພໍ່ ໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມເຈັບປວດຢ່າງຂົມຂຶ້ນທີ່ ສຸດຂອງຈິດວິນຍານເປັນເວລາສາມມື້ ສາມຄືນ; ແລະ ພໍ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຮັບ "ການປົດ ບາບຂອງພໍ່ເລີຍຈົນກະທັ້ງພໍ່ໄດ້ຮ້ອງທຸນຂໍ ຄວາມເມດຕາຈາກອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ໄດ້ຮ້ອງຫາພຣະອົງ ແລະ ພໍ່ ໄດ້ພົບສັນຕິສຸກໃຫ້ແກ່ຈິດວິນຍານຂອງພໍ່.

9 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ເລົ່າເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ລູກຟັງ ເພື່ອລູກຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ ບັນຍາ, ເພື່ອລູກຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກພໍ່ວ່າ "ບໍ່ມີທາງອື່ນ ຫລື ວິທີອື່ນໃດທີ່ມະນຸດຈະ ລອດໄດ້, ມີແຕ່ໃນ ແລະ ໂດຍທາງພຣະ ຄຣິດເທົ່ານັ້ນ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງເປັນຊີວິດ ແລະ ະຄວາມສະຫວ່າງຂອງໂລກ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງເປັນພຣະຄຳແຫ່ງຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມຊອບທຳ.

10 ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອລູກໄດ້ສິດສອນ ພຣະຄຳຄືກັນກັບພໍ່, ພໍ່ກໍຢາກໃຫ້ລູກສິດ ສອນຕໍ່ໄປ; ແລະ ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກພາກພຽນ ແລະ ຮູ້ຈັກຫ້າມຕົນເອງໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ.

11 ຈົ່ງເບິ່ງວ່າ ລູກຈະບໍ່ລະເມີເພີ່ຜົນ ດ້ວຍຄວາມທະນົງຕົວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງ ເບິ່ງວ່າລູກຈະບໍ່ "ອວດອ້າງໃນບັນຍາຂອງ ຕົນ, ຫລື ພະລັງອັນມະຫາສານຂອງລູກ ເອງ.

12 ຈົ່ງໃຊ້ຄວາມກ້າຫານ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນ ຄວາມອວດເກັ່ງ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງອີກວ່າ ລູກ

ຕ້ອງຄວບຄຸມກິເລດຕົ້ນຫາທັງໝົດຂອງ ລູກ, ເພື່ອລູກຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ; ຈົ່ງເບິ່ງວ່າລູກລະເວັ້ນຈາກຄວາມຂີ້ຄ້ານ ມັກງ່າຍຂອງລູກ.

13 ຢ່າໄດ້ອະທິຖານເໝືອນດັ່ງຊາວ ໂຊຣຳ, ເພາະລູກເຫັນແລ້ວວ່າ ພວກເຂົາ ອະທິຖານເພື່ອຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນໄດ້ຍິນ, ແລະ ໄດ້ຮັບການສັນລະເສີນເພາະບັນຍາ ຂອງພວກເຂົາເອງ.

14 ຢ່າໄດ້ເວົ້າວ່າ: ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ຂ້າ ນ້ອຍຂອບພຣະໄທພຣະອົງທີ່ພວກຂ້າ ນ້ອຍ "ດີເດັ່ນກວ່າພໍ່ນ້ອງຂອງພວກຂ້າ ນ້ອຍ; ແຕ່ຄວນຈະເວົ້າວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງໃຫ້ອະໄພຄວາມ ະບໍ່ມີຄຳ ຄວນຂອງຂ້າ ນ້ອຍດ້ວຍເຖີດ, ແລະ ຂໍ ຈົ່ງລະນຶກເຖີງພໍ່ນ້ອງຂອງຂ້າ ນ້ອຍດ້ວຍ ຄວາມເມດຕາ ປາ ນີ ດ້ວຍເຖີດ—ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ລູກຈົ່ງຍອມຮັບຄວາມບໍ່ມີຄຳ ຄວນຂອງລູກຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຕະຫລອດເວລາ.

15 ແລະ ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງໃຫ້ພອນ ແກ່ຈິດວິນຍານຂອງລູກ, ແລະ ຮັບເອົາລູກ ເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະອົງໃນວັນ ສຸດທ້າຍ, ເພື່ອນັ່ງລົງໃນສັນຕິສຸກ. ບັດນີ້ ຈົ່ງໄປເຖີດ, ລູກຂອງພໍ່, ແລະ ຈົ່ງສິດສອນ ພຣະຄຳແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້. ຈົ່ງມີຄວາມເອົາ ໃຈໃສ່. ລາກ່ອນ, ລູກຂອງພໍ່.

ຄຳສັ່ງຂອງແອວມາ ໃຫ້ແກ່ໂຄຣຣິອານທັນ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ.

ມີຢູ່ໃນບົດທີ 39 ຈົນເຖີງບົດທີ 42.

<p>8 ກ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ. 9 ກ ຮລມ 5:9.</p>	<p>ຂ ມຊຢ 16:9. 11 ກ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ.</p>	<p>14 ກ ແອວ 31:16. ຂ ລກ 18:10-14.</p>
--	---	---

ບົດທີ 39

ບາບທາງການຮ່ວມເພດເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງ—ບາບຂອງ ໄຄຣິ ອານທັນ ໄດ້ກົດກັນຊາວ ໄຊຣໍາ ຈາກ ການ ໄດ້ຮັບ ພຣະ ຄຳ—ການໄຖ່ຂອງພຣະຄຣິດມີຜົນສະທ້ອນຄົນຫລັງເພື່ອ ໄຖ່ຜູ້ຄົນທີ່ຊອບທຳຜູ້ໄດ້ເສຍຊີວິດໄປກ່ອນ. ປະມານ 74 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ມີບາງສິ່ງທີ່ຈະເວົ້າກັບລູກຫລາຍກວ່າທີ່ພໍ່ໄດ້ເວົ້າໄປແລ້ວກັບອ້າຍຂອງລູກ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກບໍ່ໄດ້ສັງເກດຄວາມແມ່ນອນຂອງອ້າຍຂອງລູກບໍ່, ຄວາມຊື່ສັດຂອງລາວ, ແລະ ຄວາມພາກພຽນຂອງລາວໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວບໍ່ໄດ້ເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີໃຫ້ແກ່ລູກບໍ່?

2 ເພາະວ່າ ລູກ ບໍ່ ໄດ້ ເອົາ ໃຈ ໃສ່ ຕໍ່ ຄຳເວົ້າຂອງພໍ່ຫລາຍຄືກັນກັບອ້າຍຂອງລູກຢູ່ໃນບັນດາ "ຊາວ ໄຊຣໍາ". ບັດນີ້, ນີ້ຄືເລື່ອງທີ່ພໍ່ບໍ່ພໍໃຈກັບລູກ; ລູກໄດ້ອວດອ້າງກຳລັງແລະ ບັນຍາຂອງລູກເອງ.

3 ແລະ ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ, ລູກຂອງພໍ່. ລູກໄດ້ເຮັດສິ່ງຊົ່ງເປັນການ ໂສກເສົ້າແກ່ພໍ່ຫລາຍ; ເພາະລູກໄດ້ປະຖິ້ມການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ, ແລະ ໄດ້ໄປຫາແຜ່ນດິນໄຊຣັນ ຊຶ່ງຢູ່ລະຫວ່າງຊາຍແດນຂອງຊາວເລມັນ ເພື່ອຕິດຕາມອິດສະເບນ "ຍິງໂສເພນີຄົນນັ້ນ".

4 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ນາງໄດ້ "ລັກເອົາໃຈຂອງຫລາຍຄົນໄປ; ແຕ່ນີ້ບໍ່ແມ່ນຂໍ້ແກ້ຕົວສຳລັບລູກ, ລູກຂອງພໍ່. ລູກຄວນເອົາໃຈໃສ່ໃນການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງ

ທີ່ລູກໄດ້ຮັບມອບໝາຍ.

5 ລູກບໍ່ຮູ້ບໍ່, ລູກຂອງພໍ່, ວ່າ "ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນໜ້າກຽດຊັງໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໜ້າກຽດຊັງທີ່ສຸດເໜືອກວ່າບາບທັງປວງນອກຈາກການເຮັດໃຫ້ຜູ້ບໍ່ລິສຸດຕ້ອງເສຍຊີວິດ ຫລື ການປະຕິເສດພຣະວິນຍານບໍ່ລິສຸດ?

6 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກລູກ "ປະຕິເສດພຣະວິນຍານບໍ່ລິສຸດ, ຊຶ່ງຄົງໜຶ່ງສະຖິດຢູ່ໃນລູກ, ແລະ ລູກຮູ້ວ່າຕົນປະຕິເສດ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນບາບ ະທີ່ອະໄພໃຫ້ບໍ່ໄດ້ເລີຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເປັນຄາດຕະກອນຕໍ່ຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຮູ້ເລື່ອງພຣະເຈົ້າ, ມັນບໍ່ແມ່ນຂອງງ່າຍສຳລັບພວກເຂົາທີ່ຈະໄດ້ຮັບ "ການ ໃຫ້ອະໄພ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ເວົ້າກັບລູກ, ລູກຂອງພໍ່, ວ່າມັນບໍ່ງ່າຍສຳລັບພວກເຂົາທີ່ຈະໄດ້ຮັບການ ໃຫ້ອະໄພ.

7 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ປາດຖະໜາຕໍ່ພຣະເຈົ້າວ່າ ລູກຈະບໍ່ມີ "ຄວາມຜິດອັນໃຫຍ່ຫລວງເຊັ່ນນັ້ນ. ພໍ່ບໍ່ຢາກເວົ້າເຖິງຄວາມຜິດຂອງລູກ, ອັນຈະທໍລະມານຈິດວິນ ຍານ ຂອງ ລູກ, ຖ້າ ຫາກ ບໍ່ ແມ່ນ ເພື່ອ ຄວາມດີຂອງລູກ.

8 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກເຊື່ອງຄວາມຜິດຂອງລູກໃຫ້ພົ້ນ ຈາກພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້; ແລະ ຖ້າຫາກລູກບໍ່ກັບໃຈ ມັນຈະຍືນເປັນປະຈັກພະຍານກ່າວໂທດລູກໃນວັນສຸດທ້າຍ.

9 ບັດນີ້ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກກັບໃຈ ແລະ ປະຖິ້ມບາບຂອງລູກ, ແລະ ບໍ່ຫລົງໄຫລ ແລະ "ໄຜ່ຜັນຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ເຫັນໄດ້, ແຕ່

39 2 ກ ແອວ 38:3.
3 ກ ຄມພ ຕັນຫາໜ້າມິດ, ຄວາມຕັນຫາໜ້າມິດ.
4 ກ ສພສ 7:6-27.
5 ກ ຄມພ ການຂາດສິນ

ທຳທາງເພດ.
6 ກ ຄພ 76:35-36.
ຂ ຄມພ ບາບທີ່ອະໄພໃຫ້ບໍ່ໄດ້.
ຄ ຄພ 64:10.

ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ.
7 ກ ຄມພ ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ.
9 ກ ຄມພ ກາມມະລົມ.

ຈົ່ງ ຈຳນວນຕົນເອງຈາກສິ່ງທັງໝົດນີ້; ເພາະ ຖ້າຫາກລູກບໍ່ເຮັດດັ່ງນີ້ ລູກກໍບໍ່ມີທາງທີ່ຈະ ໄດ້ຮັບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເປັນມູນມໍລະດົກ ໄດ້ເລີຍ. ໂອ້, ຈົ່ງຈຳໄວ້, ແລະ ຈົ່ງ ຖືເປັນໜ້າທີ່, ແລະ ຫ້າມຕົນເອງຈາກສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້.

10 ແລະ ພໍສິ່ງລູກໃຫ້ຖືເປັນໜ້າທີ່ ທີ່ຈະ ປົກສາກັບພວກອ້າຍໃນການປະຕິບັດຂອງ ລູກ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຍັງໜຸ່ມຢູ່, ແລະ ລູກ ຍັງຕ້ອງໃຫ້ພວກອ້າຍບຳລຸງລ້ຽງ, ແລະ ຈົ່ງ ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຄຳແນະນຳຂອງພວກເຂົາ.

11 ຢ່າຍອມໃຫ້ ຕົນ ເອງ ຖືກ ຊັກນຳ ໄປ ໂດຍສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ ຫລື ໂງ່ຈ້າເລີຍ; ຢ່າຍອມໃຫ້ມານຊັກນຳໃຈຂອງລູກໃຫ້ຕິດ ຕາມພວກຍິງໂສເພນີທີ່ຊົ່ວຮ້າຍເຫລົ່ານັ້ນ ອີກ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂອ້ ລູກຂອງພໍ່, ລູກໄດ້ນຳ ເອົາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງພຽງໃດ ມາໃຫ້ ັຊາວ ໂຊຣຳ; ເພາະວ່າເມື່ອພວກ ເຂົາເຫັນ ການປະພຶດຂອງລູກ ພວກເຂົາ ບໍ່ຍອມເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງພໍ່ເລີຍ.

12 ແລະ ບັດນີ້ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພໍ່ວ່າ: ຈົ່ງ ັສິດສອນ ພວກລູກຂອງເຈົ້າໃຫ້ສ້າງຄວາມດີ, ເພື່ອບໍ່ ໃຫ້ພວກເຂົາຊັກນຳໃຈຂອງຫລາຍຄົນໄປ ສູ່ຄວາມພິນາດ; ສະນັ້ນພໍ່ສິ່ງລູກ, ລູກຂອງ ພໍ່, ດ້ວຍຄວາມເກງກົວພຣະເຈົ້າ, ໃຫ້ລູກ ລະເວັ້ນຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງລູກ;

13 ໃຫ້ລູກຫັນໜ້າໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດ້ວຍສຸດຄວາມ ນຶກຄິດ, ຄວາມສາມາດ, ແລະ ກຳລັງ; ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ລູກຊັກນຳໃຈຂອງ ຜູ້ໃດໃຫ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວ; ແຕ່ແທ້ຈິງແລ້ວ

ຈົ່ງກັບໄປຫາພວກເຂົາ, ແລະ ັຍອມຮັບ ຄວາມຜິດຂອງລູກ ແລະ ຄວາມຜິດນັ້ນ ຊຶ່ງ ລູກໄດ້ກະທຳລົງໄປ.

14 ຢ່າ ັຊອກຫາຂອງມີຄ່າ ຫລື ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີ ປະໂຫຍດຂອງໂລກ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຈະ ເອົາມັນໄປກັບລູກບໍ່ໄດ້.

15 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ຢາກເວົ້າ ສິ່ງໜຶ່ງກັບ ລູກກ່ຽວກັບ ການ ສະເດັດ ມາ ຂອງພຣະຄຣິດ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ເວົ້າກັບລູກວ່າ, ພຣະອົງຈະສະເດັດມາຢ່າງແນ່ນອນເພື່ອ ເອົາບາບຂອງໂລກໄປ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະ ອົງ ຈະ ສະເດັດ ມາ ເພື່ອປະກາດຂ່າວອັນ ໜ້າຊື່ນຊົມແຫ່ງຄວາມລອດໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນ ຂອງພຣະອົງ.

16 ແລະ ບັດນີ້ລູກຂອງພໍ່, ນີ້ຄືການປະຕິ ບັດສາດສະໜາກິດ ຊຶ່ງເອີ້ນລູກມາ, ເພື່ອ ປະກາດຂ່າວອັນໜ້າຊື່ນຊົມເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພື່ອຕຽມຈິດໃຈຂອງເຂົາ; ຫລື ແທ້ຈິງແລ້ວ ຄວາມລອດນັ້ນຈະມາຫາ ພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຕຽມຈິດ ໃຈຂອງ ັລູກຫລານຂອງພວກເຂົາໃຫ້ໄດ້ ຍິນພຣະຄຳໃນເວລາຂອງການສະເດັດມາ ຂອງພຣະອົງ.

17 ແລະ ບັດນີ້ພໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງ ລູກສະບາຍຂຶ້ນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້. ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກ ແປກໃຈຢູ່ວ່າ ເປັນ ດ້ວຍ ເຫດ ໃດ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງເປັນທີ່ຮູ້ກັນມາກ່ອນເປັນເວລາ ດົນນານເຖິງພຽງນີ້. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ກ່າວກັບລູກ ວ່າຈິດວິນຍານໃນເວລານີ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່ທີ່ມີຄ່າ ຕໍ່ພຣະເຈົ້າດັ່ງຈິດວິນຍານໃນເວລາຂອງ ການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ?

9 ຂ 3 ນພ 12:30.
11 ກ ແອວ 35:2-14.
ຂ ຮມ 2:21-23; 14:13;
ແອວ 4:11.
12 ກ ຄມພ ສອນ, ຜູ້ສອນ,

ຄູສອນ;
ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.
13 ກ ມຊຢ 27:34-35.
14 ກ ມຫ 6:25-34;
ຢຄ 2:18-19;

ຄພ 6:6-7; 68:31-32.
16 ກ ຄມພ ຄອບຄົວ—ໜ້າທີ່
ຮັບຜິດຊອບຂອງພໍ່ແມ່.

18 ມັນຈຳເປັນບໍ່ແມ່ນບໍ່ທີ່ແຜນແຫ່ງການ ໄຖ່ ຈະ ເປັນ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ເຊັ່ນ ດຽວ ກັບ ເປັນ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ ແກ່ ລູກ ຫລານ ຂອງ ພວກເຂົາ?

19 ມັນງ່າຍບໍ່ແມ່ນບໍ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະ ສົ່ງ ທູດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ມາ ປະ ກາດ ຂ່າວ ອັນ ໜ້າ ຊົມ ຊົມ ເຫລົ່າ ນີ້ ແກ່ ພວກ ເຮົາ ໃນ ເວລາ ນີ້ ດັ່ງ ແກ່ ລູກ ຫລານ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ຫລື ດັ່ງ ພາຍ ຫລັງ ເວລາ ແຫ່ງ ການ ສະ ເດັດ ມາ ຂອງ ພຣະ ອົງ?

ບົດທີ 40

ພຣະຄຣິດນຳເອົາການພື້ນຄົນຊີວິດມາໃຫ້ ມະນຸດທຸກຄົນ—ຄົນ ຕາຍ ທີ່ ຂອບ ທ່າ ໄປ ຫາ ທີ່ ສຸຂະ ເສີມ ແລະ ຄົນ ຊົ່ວ ໄປ ຫາ ຄວາມ ມີ ດພາຍ ນອກ ເພື່ອ ລໍ ຖ້າ ມີ ແຫ່ງ ການ ພື້ນ ຄົນ ຊີວິດ ຂອງ ພວກເຂົາ—ທຸກສ່ວນຈະຖືກ ປະກອບເຂົ້າກັນ ໃນ ລັກສະນະ ອັນ ສົມບູນ ຂອງ ມັນ ໃນ ວັນ ແຫ່ງ ການ ພື້ນ ຄົນ ຊີວິດ. ປະ ມານ 74 ປີ ກ່ອນ ຄ. ສ.

1 ບັດນີ້ລູກຂອງພໍ່, ນີ້ຄືເລື່ອງທີ່ພໍ່ຈະເວົ້າ ເພີ່ມເຕີມກັບລູກອີກ; ເພາະພໍ່ເຫັນວ່າຈິດ ໃຈຂອງລູກກັງວົນກ່ຽວກັບເລື່ອງການພື້ນ ຄົນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ.

2 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ເວົ້າກັບລູກວ່າ, ບໍ່ມີການພື້ນ ຄົນຊີວິດ—ຫລື, ພໍ່ຈະເວົ້າອີກຄຳໜຶ່ງວ່າ, ຄວາມເປັນ ມະຕະ ບໍ່ໄດ້ສວມໃສ່ "ຄວາມ ເປັນອະ ມະ ຕະ, ຄວາມເນົາເປື້ອນ ນີ້ບໍ່ໄດ້ ສວມໃສ່ຄວາມບໍ່ເນົາເປື້ອນ—"ຈົນຮອດ ພາຍຫລັງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ນຳ "ການພື້ນຄົນ ຊີວິດມາໃຫ້ຄົນຕາຍ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຂອງ ພໍ່, ມັນຍັງບໍ່ໄດ້ເກີດການພື້ນຄົນຊີວິດເທື່ອ. ບັດນີ້, ພໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍຄວາມລຶກລັບໃຫ້ລູກ ພັງກ່ອນ; ປານນັ້ນ, ມັນຍັງມີ "ຄວາມລຶກ ລັບຫລາຍເລື່ອງ ຊຶ່ງຖືກ "ເກັບກຳໄວ້, ຊຶ່ງ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ຈັກມັນນອກຈາກພຣະເຈົ້າເອງ. ແຕ່ພໍ່ຈະເລົ່າໃຫ້ລູກພັງເຖິງເລື່ອງໜຶ່ງ ຊຶ່ງພໍ່ ໄດ້ທູນຖາມພຣະເຈົ້າຢ່າງພາກພຽນເພື່ອພໍ່ ຈະໄດ້ຮູ້—ເພາະມັນກ່ຽວກັບການພື້ນຄົນຊີ ວິດ.

4 ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີເວລາກຳນົດໄວ້ທີ່ທຸກຄົນຈະ "ອອກມາຈາກຄວາມຕາຍ. ບັດນີ້ເມື່ອ ໃດ ເວລານີ້ຈະມາເຖິງກໍບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້; ແຕ່ພຣະ ເຈົ້າຮູ້ເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້.

5 ບັດ ນີ້, ບໍ່ວ່າ ມັນ ຈະ ມີ ຄັ້ງ ດຽວ, ຫລື ຄັ້ງ "ທີສອງ, ຫລື ຄັ້ງທີສາມ, ທີ່ມະນຸດຈະ ອອກມາຈາກຄວາມຕາຍນັ້ນ, ມັນບໍ່ສຳຄັນ ເພາະພຣະເຈົ້າ ຮູ້ເລື່ອງທັງໝົດນີ້; ແລະ ເປັນການພຽງພໍສຳລັບພໍ່ທີ່ພຽງຮູ້ວ່າມັນ ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ—ຄືມີເວລາກຳນົດ ໄວ້ທີ່ທຸກ ຄົນຈະລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ.

6 ບັດ ນີ້ ມັນ ຈຳ ຕ້ອງ ມີ ໄລ ຍະ ເວລາ ລະຫວ່າງການຕາຍກັບເວລາຂອງການພື້ນ ຄົນຊີວິດ.

7 ແລະ ບັດນີ້ພໍ່ຢາກຖາມວ່າມັນຈະເກີດ ອັນ ໃດ ຂຶ້ນກັບ "ຈິດວິນຍານ ຂອງ ມະນຸດ ຕັ້ງແຕ່ເວລາຂອງການຕາຍຈົນເຖິງເວລາ ທີ່ກຳນົດໄວ້ສຳລັບການພື້ນຄົນຊີວິດ?

8 ບັດນີ້ບໍ່ວ່າມັນຈະມີຫລາຍກວ່າຄັ້ງດຽວ ທີ່ກຳນົດໄວ້ເພື່ອໃຫ້ມະນຸດລຸກຂຶ້ນມາຈາກ

40 2 ກ ມຊຢ 16:10–13.
ຄມພ ອະມະຕະ, ຄວາມ ເປັນອະມະຕະ.
ຂ 1 ກຮທ 15:53–54.
ຄ 1 ກຮທ 15:20.
3 ກ ຄມພ ການພື້ນຄົນພຣະ

ຊົນ, ການພື້ນຄົນຊີວິດ.
ຂ ຄມພ ຄວາມລຶກລັບ ຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຄ ຄພ 25:4; 124:41.
4 ກ ຢຮ 5:28–29.
5 ກ ມຊຢ 26:24–25;

ຄພ 43:18; 76:85.
ຂ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.
7 ກ ແອວ 40:21;
ຄພ 138.
ຄມພ ຈິດວິນຍານ.

ຄວາມຕາຍນັ້ນ ມັນກໍບໍ່ສໍາຄັນ; ເພາະທຸກຄົນບໍ່ໄດ້ຕາຍພ້ອມກັນ ແລະ ມັນບໍ່ສໍາຄັນ ເພາະທັງໝົດນີ້ເປັນຄືກັນກັບໜຶ່ງມື້ສໍາລັບພຣະເຈົ້າ; ແລະ ເປັນພຽງເວລາທີ່ມະນຸດໃຊ້ນັບກັນເທົ່ານັ້ນ.

9 ສະນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງມີເວລາກຳນົດໃຫ້ນະມຸດລຸກຂຶ້ນ ຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ ມີໄລຍະເວລາລະຫວ່າງການຕາຍ ແລະ ການຟື້ນຄືນຊີວິດ. ແລະ ບັດນີ້, ກ່ຽວກັບໄລຍະເວລາຂອງຕອນນີ້ ຈະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນກັບຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດເປັນເລື່ອງທີ່ພໍ້ໄດ້ທູນຖາມມາຢ່າງພາກພຽນຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ຈັກ; ແລະ ມີຄືເລື່ອງທີ່ພໍ້ຮູ້ມາ.

10 ແລະ ເມື່ອເວລາມາເຖິງ ທຸກຄົນຈະລຸກຂຶ້ນ, ແລ້ວພວກເຂົາຈະຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຮູ້ "ເວລາທັງໝົດທີ່ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ມະນຸດ.

11 ບັດນີ້, ກ່ຽວກັບສະພາບຂອງຈິດວິນຍານ ລະຫວ່າງ "ການ ຕາຍ ກັບ ການ ຟື້ນຄືນ ຊີວິດ—ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ທູດ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພໍ້ວ່າ ວິນຍານຂອງມະນຸດທຸກຄົນນັ້ນ ຫັນທິທີ່ອອກຈາກຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິນຍານຂອງມະນຸດທຸກຄົນ, ບໍ່ວ່າເຂົາດີ ຫລື ຊົ່ວ, ຍ່ອມຖືກນຳກັບ ຂໍ້ບ້ານໄປຫາພຣະເຈົ້າຜູ້ປະທານຊີວິດໃຫ້ແກ່ເຂົາ.

12 ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນ, ຄືວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຊອບທຳຈະຖືກຮັບເຂົ້າໃນສະພາບແຫ່ງ "ຄວາມສຸກ, ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ທີ່ ສຸຂະເສີມ, ສະພາບຂອງ "ການພັກ

ຜ່ອນ, ສະພາບຂອງ ວິສັນຕິສຸກ, ຊຶ່ງບ່ອນນັ້ນພວກເຂົາຈະພັກຜ່ອນຈາກຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ທັງໝົດ ຂອງ ພວກເຂົາ ແລະ ຈາກຄວາມກັງວົນ, ແລະ ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈທຸກຢ່າງ.

13 ແລະ ເມື່ອນັ້ນເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນ, ຄືວິນຍານຂອງຄົນຊົ່ວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ທີ່ຊົ່ວ—ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາບໍ່ມີແມ່ນແຕ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເລືອກເອົາວຽກງານຊົ່ວແທນວຽກງານດີ; ສະນັ້ນ ວິນຍານຂອງມານໄດ້ເຂົ້າຢູ່ກັບພວກເຂົາ, ແລະ ເຂົາເປັນເຈົ້າຂອງບ້ານຂອງພວກເຂົາ—ແລະ ຄົນເຫລົ່ານີ້ຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປຫາ "ຄວາມມືດພາຍນອກ; ມັນຈະມີ ສຳການຮ້ອງໄທ້, ແລະ ການຄວນຄາງ, ແລະ ການຂົບແຂ້ວຄັງວຸ້ນ, ແລະ ນີ້ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຕົນເອງ, ໂດຍທີ່ພວກເຂົາຖືກນຳໄປເປັນຊະເລີຍດ້ວຍຄວາມປະສົງຂອງມານ.

14 ບັດນີ້, ມີຄືສະພາບຂອງຈິດວິນຍານຂອງ "ຄົນ ຊົ່ວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນຄວາມມືດ, ແລະ ໃນສະພາບອັນ ຂຶ້ນຕາຍ້ານຫລາຍ, ເຝົ້າຄອຍຄວາມເຄືອງແຄ້ນເໝືອນກັບ ໄຟອັນໜ້າເກງຂາມ ແລະ ໜ້າຍ້ານກົວຂອງພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີກັບພວກເຂົາ; ເຂົາຈະຄົງຢູ່ໃນ "ສະພາບນີ້ດັ່ງນັ້ນ, ເຊັ່ນດຽວກັບຄົນຊອບທຳຢູ່ໃນທີ່ສຸຂະເສີມຈົນເຖິງເວລາແຫ່ງການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພວກເຂົາ.

<p>10 ກ ກຈກ 17:26. 11 ກ ລກ 16:22-26; 1 ປຕ 3:18-19; 4:6; ຄພ 76:71-74; 138. ຂ ປຍຈ 12:7; 2 ນຟ 9:38. 12 ກ ຄພ ຊຶ່ນຊົມ,</p>	<p>ຄວາມຊຶ່ນຊົມ. ຂ ຄມພ ທີ່ສຸຂະເສີມ. ຄ ຄມພ ພັກຜ່ອນ. ງ ຄພ 45:46. ຄມພ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ. 13 ກ ຄມພ ນະລິກ.</p>	<p>ຂ ມທ 8:12; ມຊຍ 16:2. 14 ກ ຄພ 138:20. ຂ ຍຄ 6:13; ມຊ 7:1. ຄ ແອວ 34:34.</p>
---	---	--

15 ບັດນີ້, ມີບາງຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າ ສະພາບແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ສະພາບແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຈິດວິນຍານນີ້ກ່ອນການພື້ນຄືນຊີວິດເປັນການພື້ນຄືນຊີວິດຄັ້ງທໍາອິດ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍຍອມຮັບວ່າມັນອາດຈະເປັນຄໍາເວົ້າທີ່ໃຊ້ເອີ້ນກັນວ່າເປັນການພື້ນຄືນຊີວິດ, ເປັນການຍົກວິນຍານ ຫລື ຈິດວິນຍານຂຶ້ນ ແລະ ເປັນການສົ່ງພວກເຂົາໄປຫາຄວາມສຸກ ຫລື ຄວາມທຸກທໍລະມານ, ຕາມຄໍາທີ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້.

16 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນມີເວົ້າໄວ້ອີກວ່າ, "ການພື້ນຄືນຊີວິດ ຄັ້ງທໍາອິດນີ້, ເປັນການພື້ນຄືນຊີວິດຂອງທຸກຄົນທີ່ເຄີຍມີຊີວິດມາແລ້ວ, ຫລື ກໍາລັງມີຊີວິດຢູ່, ຫລື ທີ່ຈະມີຊີວິດ, ລົງມາເຖິງການພື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດຈາກຄວາມຕາຍ.

17 ບັດນີ້, ພວກເຮົາບໍ່ຄິດວ່າການພື້ນຄືນຊີວິດຄັ້ງທໍາອິດນີ້, ຊຶ່ງເວົ້າເຖິງຕາມທີ່ວ່າມານີ້ຈະເປັນການພື້ນຄືນຊີວິດຂອງຈິດວິນຍານ ແລະ "ການສົ່ງພວກເຂົາໄປຫາຄວາມສຸກ ຫລື ໄປຫາຄວາມທຸກທໍລະມານ. ລູກຈະບໍ່ຄິດວ່າມັນໝາຍຄວາມວ່າແນວນີ້.

18 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍເວົ້າກັບລູກວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ແຕ່ມັນໝາຍເຖິງການກັບມາຮ່ວມເຂົ້າກັນຂອງຈິດວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍ, ຂອງຄົນເຫລົ່ານີ້ນັບແຕ່ວັນເວລາຂອງອາດາມລົງມາຈົນເຖິງ "ການພື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ.

19 ບັດນີ້, ບໍ່ວ່າຈິດວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງຄົນຊົ່ວ ແລະ ຄົນຊອບທໍາຈະຮ່ວມເຂົ້າກັນໃນເວລາດຽວກັນ, ພໍຈະບໍ່ເວົ້າ

ເຖິງ; ຂໍໃຫ້ມັນພຽງພໍເທົ່ານີ້, ພໍມີແຕ່ຈະເວົ້າວ່າພວກເຂົາທຸກຄົນຈະອອກມາ ຫລື ອີກຄໍາໜຶ່ງ, ການພື້ນຄືນຊີວິດຂອງພວກເຂົາຈະເກີດຂຶ້ນ "ກ່ອນການພື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນທີ່ຕາຍພາຍຫລັງການພື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ.

20 ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍບໍ່ໄດ້ເວົ້າວ່າການພື້ນຄືນຊີວິດຂອງພວກເຂົາມາພ້ອມກັບການພື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍໃຫ້ຄວາມເຫັນວ່າ ຈິດວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງຄົນທີ່ຊອບທໍາຈະກັບມາຮ່ວມກັນໃນເວລາດຽວກັບການພື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ "ການສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນຂອງພຣະອົງ.

21 ແຕ່ບໍ່ວ່າຈະເປັນໄປໃນເວລາຂອງການພື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ ຫລື ພາຍຫລັງ, ພໍຈະບໍ່ກ່າວເຖິງ; ແຕ່ຂໍກ່າວພຽງເທົ່ານີ້, ວ່າມັນມີໄລຍະ "ເວລາລະຫວ່າງການຕາຍກັບການພື້ນຄືນຊີວິດຂອງຮ່າງກາຍ, ແລະ ມີສະພາບຂອງຈິດວິນຍານຢູ່ໃນ "ຄວາມສຸກ ຫລື ຢູ່ໃນ "ຄວາມທຸກທໍລະມານ ຈົນເຖິງເວລາທີ່ພຣະເຈົ້າກຳນົດວ່າຄົນຕາຍຈະອອກມາ, ແລະ ທັງຈິດວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍຈະເຂົ້າຮ່ວມກັນ, ແລະ ຖືກນຳມາຢືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຈະຖືກພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ.

22 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສິ່ງນີ້ຈະນຳສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຄືນມາຊຶ່ງກ່າວໄວ້ໂດຍປາກຂອງສາດສະດາ.

23 "ຈິດວິນຍານ ຈະ ຮັບຄືນເຂົ້າຫາ

<p>16 ກ ຢຄ 4:11; ມຊຢ 15:21-23. ຂ ຄມພ ການພື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການພື້ນຄືນຊີວິດ. 17 ກ ຄພ 76:17, 32, 50-51. 18 ກ ມຫ 27:52-53.</p>	<p>19 ກ ມຊຢ 15:26. 20 ກ ຄມພ ການສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນ. 21 ກ ລກ 23:39-43. ຂ ຄມພ ທີ່ສຸຂະເສີມ. ຄ ຄມພ ນະລົກ.</p>	<p>ງ ແອວ 42:23. 23 ກ ອສ ວິນຍານ. ຄພ 88:15-17. ຄມພ ຈິດວິນຍານ. ຂ 2 ນພ 9:12-13; ແອວ 11:40-45.</p>
---	--	---

ຮ່າງກາຍ, ແລະ ຮ່າງກາຍເຂົ້າຫາຈິດວິນຍານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທຸກແຂນຂາ ແລະ ຂໍ້ຕໍ່ຈະກັບຄືນເຂົ້າຫາຮ່າງກາຍຂອງມັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນຜົມເສັ້ນໜຶ່ງໃນຫົວກໍຈະບໍ່ເສຍໄປ; ແຕ່ທຸກຢ່າງຈະຖືກນໍາກັບຄືນຫາໂຄງຮ່າງອັນຖືກຕ້ອງ ແລະ ສົມບູນຂອງມັນ.

24 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ນີ້ຄືການກັບຄືນຊຶ່ງໄດ້ "ເວົ້າໄວ້ດ້ວຍປາກຂອງສາດສະດາ—

25 ແລະ ເມື່ອນັ້ນຄົນຊອບທໍາຈະສ່ອງແສງສະຫວ່າງໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

26 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, "ຄວາມຕາຍອັນເປັນຕາຍຳນຈະມາຫາຄົນຊົ່ວ; ເພາະພວກເຂົາຕາຍ ໃນເລື່ອງທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທໍາ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ສະອາດ, ແລະ ຈະບໍ່ມີສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດຈະສາມາດຮັບເອົາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເປັນມູນມໍລະດົກໄດ້; ແຕ່ພວກເຂົາຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ, ແລະ ຖືກສົ່ງໄປຮັບສ່ວນທີ່ໄດ້ກະທໍາໄວ້, ຫລື ວຽກງານຊົ່ວຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຈະດື່ມສິ່ງທີ່ສົກກະປົກຈາກຈອກທີ່ຂົ່ມຂຶ້ນນັ້ນ.

ບົດທີ 41

ໃນການພົ້ນຄົນຊີວິດນີ້ ມະນຸດຈະມາສູ່ສະພາບຂອງຄວາມສຸກ ຫລື ຄວາມທຸກທີ່ລະມານຕະຫລອດການ—ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍບໍ່ເຄີຍເປັນຄວາມສຸກ—ມະນຸດທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍກາມມະລົມຈະດໍາເນີນຊີວິດຢູ່ໃນໂລກນີ້ໂດຍປາດສະຈາກພຣະເຈົ້າ—ທຸກໆຄົນຈະໄດ້ຮັບບຸກຄະລິກລັກສະນະ ແລະ

ຄຸນສົມບັດທີ່ເຄີຍມີໃນຊີວິດມະຕະຄົນອີກ. ປະມານ 74 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ມີສິ່ງໜຶ່ງທີ່ຈະເວົ້າກ່ຽວກັບການນໍາຄືນມາຂອງສິ່ງທີ່ໄດ້ເວົ້າເຖິງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ບາງຄົນໄດ້ "ບິດເບືອນຄວາມໝາຍຂອງພຣະຄໍາພີ, ແລະ ະຫລົງໄປໄກເພາະສິ່ງນີ້. ແລະ ພໍ່ມອງເຫັນວ່າຈິດໃຈຂອງລູກກັງວົນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ນໍາອີກ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ຈະອະທິບາຍໃຫ້ລູກຟັງ.

2 ພໍ່ເວົ້າກັບເຈົ້າ, ລູກຂອງພໍ່, ວ່າແຜນການນໍາກັບຄືນມາຈໍາເປັນຕໍ່ຄວາມຍຸດຕິທໍາຂອງພຣະເຈົ້າ; ເພາະມັນຈໍາເປັນທີ່ຈະນໍາທຸກຢ່າງກັບຄືນມາຫາສະພາບອັນຖືກຕ້ອງຂອງມັນ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນຈໍາເປັນ ແລະ ທ່ຽງທໍາ, ຕາມອໍານາດ ແລະ ຕາມການພົ້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ, ຄືຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດຈະຖືກນໍາກັບຄືນຫາຮ່າງກາຍຂອງມັນ, ແລະ ຄືທຸກ "ສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍຈະຖືກນໍາກັບຄືນຫາຕົວ.

3 ແລະ ມັນຈໍາເປັນກັບ "ຄວາມຍຸດຕິທໍາຂອງພຣະເຈົ້າຄື ມະນຸດຈະຖືກ ະພິພາກສາຕາມ "ວຽກງານຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຖ້າຫາກວຽກງານຂອງພວກເຂົາດີໃນຊີວິດນີ້, ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາດີ, ວ່າໃນວັນສຸດທ້າຍພວກເຂົາກໍຈະຖືກ "ນໍາກັບຄືນຫາສິ່ງທີ່ດີນັ້ນ.

4 ແລະ ຖ້າຫາກວຽກງານຂອງພວກເຂົາຊົ່ວ ມັນກໍຈະຖືກ "ນໍາກັບຄືນມາຫາເຂົາໃນທາງຄວາມຊົ່ວ. ສະນັ້ນ, ທຸກຢ່າງຈະຖືກນໍາ

23 ຄ ຄມພ ຮ່າງກາຍ.
24 ກ ອຊຢ 26:19.
26 ກ 1 ນພ 15:33; ແອວ 12:16.
ຂ ແອວ 11:37.
41 1 ກ 2 ປຕ 1:20; 3:16;
ແອວ 13:20.

ຂ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ,
ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.
2 ກ ແອວ 40:23.
3 ກ ຄມພ ຍຸດຕິທໍາ,
ຄວາມຍຸດຕິທໍາ.
ຂ ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິ

ພາກສາ, ຜູ້ພິພາກສາ;
ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້ຈັກຮັບຜິດ
ຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ.
ຄ ຄມພ ວຽກງານ.
ງ ຣລມ 14:31.
4 ກ ແອວ 42:28.

ກັບ ຄົນ ຫາ ສະພາບ ອັນ ຖືກ ຕ້ອງ ຂອງ ມັນ, ທຸກ ຢ່າງ ຈະ ມາ ຫາ ໂຄງ ຮ່າງ ໂດຍ ທຳ ມະ ຊາດ ຂອງ ມັນ—ຄວາມ ເປັນ ມະ ຕະ ຈະ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ຫາ ຄວາມ ເປັນ ອະ ມະ ຕະ, “ຄວາມ ເນົ່າ ເປື້ອນ ຫາ ຄວາມ ບໍ່ເນົ່າ ເປື້ອນ—ຂຶ້ນ ຫາ ຄວາມ ສຸກ ອັນ ບໍ່ມີ ບ່ອນ ສຸດ ເພື່ອ ຮັບ ເອົາ ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ເປັນ ມູນ ມໍລະ ດົກ, ຫລື ຂຶ້ນ ຫາ ຄວາມ ທຸກ ທໍລະ ມານ ອັນ ບໍ່ມີ ບ່ອນ ສຸດ ເພື່ອ ຮັບ ເອົາ ອານາຈັກ ຂອງ ມານ ເປັນ ມູນ ມໍລະ ດົກ, ພວກ ໜຶ່ງ ຈະ ຢູ່ ທາງ ໜຶ່ງ, ແລະ ອີກ ພວກ ໜຶ່ງ ຈະ ຢູ່ ອີກ ທາງ ໜຶ່ງ—

5 ພວກ ໜຶ່ງ ຈະ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ຫາ ຄວາມ ສຸກ ຕາມ ການ ສະ ແຫວງ ຫາ ຄວາມ ສຸກ ຂອງ ຕົນ, ຫລື ຄວາມ ດີ ຕາມ ການ ສະ ແຫວງ ຫາ ຄວາມ ດີ ຂອງ ຕົນ; ແລະ ອີກ ພວກ ໜຶ່ງ ຫາ ຄວາມ ຊົ່ວ ຕາມ ການ ສະ ແຫວງ ຫາ ຄວາມ ຊົ່ວ ຂອງ ຕົນ; ເພາະ ຖ້າ ຜູ້ ໃດ ສະ ແຫວງ ຫາ ຄວາມ ຊົ່ວ ຕະ ຫລອດ ທັງ ວັນ ຜູ້ ນັ້ນ ກໍ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ລາງ ວັນ ທີ່ ເປັນ ຄວາມ ຊົ່ວ ຂອງ ເຂົາ ເມື່ອ ກາງ ຄືນ ມາ ເຖິງ.

6 ແລະ ເປັນ ດັ່ງ ນັ້ນ ກັບ ອີກ ພວກ ໜຶ່ງ. ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ກັບ ໃຈ ຈາກ ບາບ ຂອງ ເຂົາ, ແລະ ສະ ແຫວງ ຫາ ຄວາມ ຊອບ ທຳ ຈົນ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ ຂອງ ວັນ ເວລາ ຂອງ ເຂົາ, ແລ້ວ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ລາງ ວັນ ອັນ ໄປ ສູ່ ຄວາມ ຊອບ ທຳ.

7 “ຄົນ ເຫລົ່ານີ້ ຄື ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ໄຖ່ ໂດຍ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຄົນ ເຫລົ່ານີ້ ຄື ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ການ ນຳ ອອກ ມາ, ແລະ ໄດ້ ຮັບ ການ ປົດ ປ່ອຍ ຈາກ ຄົນ ແຫ່ງ ຄວາມ ມືດ ອັນ ບໍ່ມີ ບ່ອນ ສຸດ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ຢືນ ຢູ່ ຫລື

ຖືກ ໄປ ດັ່ງ ນີ້; ເພາະ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຂົາ ເປັນ ຜູ້ ພິ ພາກ ສາ ຂອງ ຕົນ ເອງ, ບໍ່ ວ່າ ຈະ ກະ ທຳ ຄວາມ ດີ ຫລື ຄວາມ ຊົ່ວ.

8 ບັດ ນີ້, ຄຳ ສັ່ງ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ “ປ່ຽນ ແປງ ບໍ່ ໄດ້; ສະ ນັ້ນ, ຈຶ່ງ ມີ ທາງ ຕຽມ ໄວ້ ເພື່ອ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ມີ ເຈດ ຕະ ນາ ຈະ ເດີນ ທາງ ນັ້ນ ແລະ ຈະ ລອດ.

9 ແລະ ບັດ ນີ້ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ຢ່າ ສ່ຽງ ເຮັດ ຄວາມ ຜິດ ຕໍ່ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ລູກ ຕາມ ຫລັກ ຄຳ ສອນ ເຫລົ່ານັ້ນ “ອີກ ເລີຍ, ຊຶ່ງ ເຖິງ ບັດ ນີ້ ລູກ ກໍ ສ່ຽງ ກະ ທຳ ບາບ ມາ ແລ້ວ.

10 ຢ່າ ຄິດ ຂຶ້ນ ມາ ເອງ, ເພາະ ມັນ ມີ ເວົ້າ ໄວ້ ກ່ຽວ ກັບ ການ ນຳ ກັບ ຄົນ, ວ່າ ລູກ ຈະ ຖືກ ນຳ ກັບ ຄົນ ຈາກ ບາບ ໄປ ຫາ ຄວາມ ສຸກ. ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ພໍ່ ເວົ້າ ກັບ ລູກ ວ່າ “ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ບໍ່ ເຄີຍ ເປັນ ຄວາມ ສຸກ ເລີຍ.

11 ແລະ ບັດ ນີ້, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ມະ ນຸດ ທັງ ປວງ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ສະ ພາບ ແຫ່ງ “ທຳ ມະ ຊາດ, ຫລື ພໍ່ ຢາກ ເວົ້າ, ຢູ່ ໃນ ສະ ພາບ ແຫ່ງ ະ ກາມ ມະ ລົມ, ຢູ່ ໃນ ນ້ຳ ບີ ແຫ່ງ ຄວາມ ຂົນ ຂຶ້ນ ແລະ ໃນ ພັນ ທະ ການ ແຫ່ງ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ; ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ໃນ ໂລກ ໂດຍ “ບໍ່ ມີ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄປ ໃນ ທາງ ກົງ ກັນ ຂ້າມ ກັບ ທຳ ມະ ຊາດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ; ສະ ນັ້ນ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ຢູ່ ໃນ ສະ ພາບ ກົງ ກັນ ຂ້າມ ກັບ ທຳ ມະ ຊາດ ຂອງ ຄວາມ ສຸກ.

12 ແລະ ບັດ ນີ້ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ຄວາມ ໝາຍ ຂອງ ຄຳ ວ່າ ການ ນຳ ກັບ ຄົນ ມາ ຄື ການ ນຳ ເອົາ ສິ່ງ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ສະ ພາບ ທຳ ມະ ຊາດ ມາ ແລະ ວາງ ໄວ້ ໃນ ສະ ພາບ ທີ່ ບໍ່ ເປັນ ທຳ ມະ ຊາດ, ຫລື

4 ຂ 2 ນພ 9:12-13;
 ຄພ 138:17.
 ຄມພ ການ ພື້ນ ຄືນ ພຣະ ຊົນ, ການ ພື້ນ ຄືນ ຊີວິດ.
 ຄ 1 ກສທ 15:51-55.
 ງ ຄມພ ຊີວິດ ນິລັນ ດອນ.
 7 ກ ຄພ 76:50-70.

ຂ 2 ນພ 2:26;
 ແອວ 42:27;
 ຮລມ 14:30.
 ຄມພ ອຳ ເພີ ໃຈ.
 8 ກ ຄພ 1:38.
 9 ກ ຄພ 42:23-28.
 10 ກ ພສສ 32:10;

ອຊຍ 57:20-21;
 ຮລມ 13:38.
 11 ກ ມຊຍ 3:19.
 ຄມພ ມະ ນຸດ ທີ່ ມີ ຈິດ ໃຈ ທຳ ມະ ດາ.
 ຂ ຄມພ ການ ມະ ລົມ.
 ຄ ອພຊ 2:12.

ວາງໄວ້ໃນສະພາບກົງກັນຂ້າມກັບທຳມະ
ຊາດຂອງມັນບໍ່?

13 ໂອ້, ລູກຂອງພໍ່, ມັນບໍ່ໄດ້ເປັນເຊັ່ນ
ນັ້ນ; ແຕ່ຄວາມໝາຍຂອງຄຳວ່າການນຳ
ກັບຄືນມາ ນັ້ນຄືການນຳເອົາຄວາມຊົ່ວ
ກັບມາຫາຄວາມຊົ່ວ, ຫລື ກາມ ມະ ລົມ
ມາຫາກາມມະລົມ, ຫລື ຄວາມຕ່ຳຊ້ຳມາ
ຫາຄວາມຕ່ຳຊ້ຳ—ຄວາມດີມາຫາສິ່ງທີ່
ດີ; ຄວາມຊອບທຳມາຫາສິ່ງທີ່ຊອບທຳ;
ຄວາມທ່ຽງທຳມາຫາສິ່ງທີ່ທ່ຽງທຳ; ຄວາມ
ເມດຕາມາຫາສິ່ງທີ່ມີຄວາມເມດຕາ.

14 ສະນັ້ນ, ລູກຂອງພໍ່, ຈົ່ງເບິ່ງວ່າລູກ
ມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງລູກ; ປະຕິ
ບັດ "ໂດຍທ່ຽງທຳ, ະຕັດສິນໂດຍຊອບທຳ,
ແລະ ກະທຳ ະຄວາມດີຕະຫລອດເວລາ;
ແລະ ຖ້າຫາກລູກເຮັດສິ່ງທັງໝົດນີ້ ແລ້ວ
ລູກຈະໄດ້ຮັບລາງວັນຂອງລູກ; ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ະຄວາມເມດຕາຈະກັບຄືນມາຫາລູກ
ອີກ; ຄວາມຍຸດຕິທຳຈະກັບຄືນມາຫາລູກ
ອີກ; ການພິພາກສາອັນຊອບທຳຈະກັບຄືນ
ມາຫາລູກອີກ; ແລະ ລູກຈະມີຄວາມດີເປັນ
ລາງວັນແກ່ລູກອີກ.

15 ເພາະສິ່ງທີ່ລູກໄດ້ສົ່ງອອກໄປຈະກັບ
ຄືນມາຫາລູກອີກ, ແລະ ຈະຖືກນຳກັບຄືນ
ມາຫາ; ສະນັ້ນ, ຄຳວ່າການກັບຄືນມາຈຶ່ງ
ກ່າວໂທດຄົນບາບໂດຍຄົບຖ້ວນ, ແລະ ບໍ່
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປັນຄົນຖືກຕ້ອງໄດ້ເລີຍ.

ບົດທີ 42

ຊີວິດທີ່ເປັນມະຕະເປັນເວລາແຫ່ງການ

ທົດລອງເພື່ອໃຫ້ມະນຸດສາມາດກັບໃຈ
ແລະ ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ—ການຕົກໄດ້ນຳ
ເອົາຄວາມຕາຍທາງໂລກ ແລະ ທາງວິນ
ຍານມາຫາມະນຸດທຸກຄົນ—ການໄຖ່ມາ
ຖືງຜ່ານການກັບໃຈ—ພຣະເຈົ້າເອງໄດ້
ຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງໂລກ—ຄວາມເມດ
ຕາແມ່ນສຳລັບຜູ້ທີ່ກັບໃຈ—ສ່ວນຄົນອື່ນໆ
ແມ່ນຂຶ້ນກັບຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະ
ເຈົ້າ—ຄວາມເມດຕາເກີດຂຶ້ນເພາະການ
ຊົດໃຊ້—ຜູ້ທີ່ກັບໃຈຢ່າງແທ້ຈິງເທົ່ານັ້ນທີ່
ຈະລອດ. ປະມານ 74 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ເຫັນວ່າມັນ
ຍັງມີສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງລູກກັງວົນ
ຢູ່, ຊຶ່ງລູກບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈໄດ້—ຊຶ່ງກ່ຽວກັບ
"ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນການລົງ
ໂທດຄົນບາບ; ເພາະລູກພະຍາຍາມຄິດວ່າ
ມັນບໍ່ເປັນການຍຸດຕິທຳທີ່ຈະສົ່ງຄົນບາບ
ໄປຫາສະພາບແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານ.

2 ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ຈະອະທິ
ບາຍເລື່ອງນີ້ແກ່ລູກ. ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ຫລັງ
ຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ "ໄດ້ສົ່ງບິດາ
ມານດາຜູ້ທຳອິດຂອງພວກເຮົາອອກຈາກ
ຮ່ວງເອເດນເພື່ອໂຖດິນ, ເພາະຈາກດິນ
ນັ້ນເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກມາ—ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ພຣະອົງໄດ້ຂັບໄລ່ເຂົາເຈົ້າອອກໄປ, ແລະ
ວາງ ະຄຣູບິມໄວ້ທີ່ປາຍສວນເອເດນທາງ
ຕາເວັນອອກ, ພ້ອມດ້ວຍດາບທີ່ເປັນແປວ
ໄຟຊຶ່ງຫັນໄປໄດ້ທຸກທາງ, ເພື່ອຮັກສາ ະຕິນ
ໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ—

3 ບັດນີ້, ພວກເຮົາເຫັນວ່າມະນຸດມາ

<p>14 ກ ຄມພ ຊີ້ສັດ, ຄວາມຊີ້ສັດ. ຂ ຢຮ 7:24; ຄພ 11:12. ຄ ຄພ 6:13; 58:27–28. ງ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດຕາ,</p>	<p>ຄວາມເມດຕາ. 42 1 ກ 2 ນພ 26:7; ມຊຢ 15:26–27. ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. 2 ກ ປຖກ 3:23–24;</p>	<p>ມຊ 4:28–31. ຂ ຄມພ ເອເດນ. ຄ ຄມພ ຄຣູບິມ. ງ ປຖກ 2:9.</p>
---	--	--

ເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະເຈົ້າ, ຮູ້ຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວ; ເພື່ອເຂົາເຈົ້າ ຈະບໍ່ໄດ້ຍິ້ມ ມືອອກໄປ ແລະ ປິດເອົາໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດອີກ, ແລະ ກິນ ແລະ ມີຊີວິດຢູ່ຕະຫລອດການ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈິ່ງໄດ້ວາງເຄຣຊູບົມກັບດາບທີ່ເປັນແປວໄຟໄວ້, ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ກິນໝາກໄມ້ນັ້ນ—

4 ແລະ ພວກເຮົາຈິ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນ, ວ່າມັນມີເວລາທີ່ປະທານໃຫ້ມະນຸດເພື່ອກັບໃຈ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນມີ "ເວລາແຫ່ງການທົດລອງ, ແມ່ນເວລາທີ່ຈະກັບໃຈ ແລະ ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ.

5 ເພາະຈິ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກອາດາມໄດ້ຍິ້ມມືຂອງລາວອອກໄປທັນທີ ແລະ ປິດເອົາໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, ລາວຈະມີຊີວິດຊົ່ວນິລັນດອນ, ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈະບໍ່ມີໄລຍະເວລາເພື່ອການກັບໃຈ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ມີຄວາມໝາຍ, ແລະ ແຜນແຫ່ງຄວາມລອດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈະລົ້ມເຫລວໄປ.

6 ແຕ່ ຈິ່ງ ເບິ່ງ, ມັນມີກຳນົດທີ່ຈະໃຫ້ມະນຸດ "ຕາຍ—ສະນັ້ນ, ດັ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກຕັດອອກຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ ແລ້ວເຂົາເຈົ້າຈະຖືກຕັດອອກຈາກຜົນແຜ່ນດິນໂລກນຳອີກ—ແລະ ມະນຸດຈະຫລົງທາງຕະຫລອດໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາກາຍເປັນມະນຸດທີ່ ະຕົກໄປ.

7 ແລະ ບັດນີ້, ລູກເຫັນ ຈາກ ເລື່ອງນີ້ວ່າບົດາມານດາຜູ້ທຳອິດຂອງພວກເຮົາຖືກ "ຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້

ເປັນເຈົ້າ ທັງທາງໂລກ ແລະ ທາງວິນຍານແລ້ວ; ແລະ ພວກເຮົາຈິ່ງເຫັນເຂົາເຈົ້າກາຍມາເປັນຄົນທີ່ຂຶ້ນຢູ່ກັບການກະທຳຕາມ ະຄວາມປະສົງຂອງຕົນເອງດັ່ງນັ້ນ.

8 ບັດນີ້ ຈິ່ງ ເບິ່ງ, ມັນບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະກູ້ມະນຸດຄືນ ຈາກ ຄວາມຕາຍທາງໂລກ, ເພາະມັນຈະທຳລາຍ "ແຜນແຫ່ງຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

9 ສະນັ້ນ, ຍ້ອນຈິດວິນຍານຕາຍບໍ່ໄດ້, ແລະ "ການຕົກນຳເອົາຄວາມຕາຍທັງທາງວິນຍານ ແລະ ທາງໂລກມາຫາມະນຸດຊາດທັງປວງຄື, ພວກເຮົາຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມັນຈິ່ງສົມຄວນທີ່ຈະກູ້ມະນຸດຊາດຄືນ ຈາກຄວາມຕາຍທາງວິນຍານນີ້.

10 ສະນັ້ນ, ເມື່ອພວກເຂົາກາຍເປັນຄົນມີ "ກາມມະລົມ, ຕັນຫາໜ້າມິດ, ແລະ ຕ່ຳຊ້າ ໂດຍ ະທຳ ມະ ຊາດ, ະສະພາວະແຫ່ງການທົດລອງນີ້ຈິ່ງກັບເປັນສະພາບໃຫ້ພວກເຂົາຕຽມຕົວ; ມັນກັບເປັນສະພາບເພື່ອການຕຽມຕົວ.

11 ແລະ ບັດນີ້ຈິ່ງຈຳໄວ້, ລູກຂອງພໍ່, ຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນເພາະແຜນແຫ່ງການໄຖ່ (ຄື ຖ້າບໍ່ມີ) ໃນທັນທີທີ່ພວກເຂົາຕາຍໄປ ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາຍ່ອມ "ເປັນທຸກ, ໂດຍທີ່ຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

12 ແລະ ບັດນີ້, ບໍ່ມີວິທີກູ້ມະນຸດຄືນຈາກສະພາບທີ່ຕົກນີ້, ຊຶ່ງມະນຸດນຳມາໃຫ້ຕົວເອງ ເພາະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຟັງຂອງເຂົາເອງ;

4 ກ ແອວ 34:32-33.
6 ກ ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ.
ຂ ມຊຍ 16:3-5.
ຄມພ ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ.
7 ກ 2 ນພ 2:5; 9:6;

ຮລມ 14:16.
ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ.
ຂ ຄມພ ອຳເພີໃຈ.
8 ກ ແອວ 34:9;
ມຊ 6:62.
9 ກ ຄມພ ການຕົກຂອງ

ອາດາມ ແລະ ເອວາ.
10 ກ ຄມພ ກາມມະລົມ.
ຂ ຄມພ ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ.
ຄ ຄມພ ມະຕະ, ຄວາມເປັນມະຕະ.
11 ກ 2 ນພ 9:7-9.

13 ສະນັ້ນ, ຕາມຄວາມຍຸດຕິທຳແລ້ວ, ພຽນແຫ່ງການໄຖ່ຈະເກີດຂຶ້ນບໍ່ໄດ້, ເວັ້ນເສຍແຕ່ໂດຍເງື່ອນໄຂຂອງ ການກັບໃຈຂອງມະນຸດໃນສະພາບແຫ່ງການທົດລອງນີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສະພາວະແຫ່ງການທົດລອງນີ້; ເພາະຖ້າຫາກມັນບໍ່ເປັນໄປຕາມເງື່ອນໄຂເຫລົ່ານີ້, ຄວາມເມດຕາຈະເກີດຜົນບໍ່ໄດ້ ເວັ້ນ ເສຍ ແຕ່ ຈະ ທຳ ລາຍ ວຽກງານແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳເສຍ. ບັດນີ້ວຽກງານແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳຈະຖືກທຳລາຍບໍ່ໄດ້; ຖ້າຫາກເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າກໍຈະ າລິກເປັນພຣະເຈົ້າ.

14 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນ ດັ່ງນັ້ນວ່າ ມະນຸດຊາດທັງປວງ ກໍຖືກແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາຢູ່ໃນກຳມີແຫ່ງ ຄວາມຍຸດຕິທຳ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງສົ່ງພວກເຂົາໄປໃຫ້ຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງຕະຫລອດການ.

15 ແລະ ບັດນີ້, ແຜນແຫ່ງຄວາມເມດຕາຈະເກີດຂຶ້ນບໍ່ໄດ້ຖ້າຫາກບໍ່ມີການຊົດໃຊ້ເກີດຂຶ້ນ; ສະນັ້ນ ພຣະເຈົ້າເອງຈຶ່ງ ກໍຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງໂລກ, ເພື່ອນຳແຜນແຫ່ງ ຄວາມເມດຕາມາ, ເພື່ອໃຫ້ພຽງພໍແກ່ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຂອງ ຄວາມຍຸດຕິທຳ, ເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະເປັນພຣະເຈົ້າ ທີ່ດີພ້ອມ, ທຸ່ງທຳ, ແລະ ເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ເມດຕານຳອີກ.

16 ບັດນີ້, ການກັບໃຈຈະມາສູ່ມະນຸດບໍ່ໄດ້ຖ້າຫາກບໍ່ມີການລົງໂທດ, ຊຶ່ງເປັນ ນິລັນດອນດັ່ງຊີວິດຂອງຈິດວິນຍານຈະ

ເປັນ, ໂດຍຕັ້ງໄວ້ກົງກັນຂ້າມກັບແຜນແຫ່ງຄວາມສຸກ, ຊຶ່ງເປັນ ນິລັນດອນ ດັ່ງຊີວິດຂອງຈິດວິນຍານນຳອີກ.

17 ບັດນີ້, ມະນຸດຈະກັບໃຈໄດ້ແນວໃດຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຮັດ ບາບ? ເຂົາຈະເຮັດບາບໄດ້ແນວໃດຖ້າຫາກບໍ່ມີ ກົດ? ກົດຈະມີໄດ້ແນວໃດຖ້າຫາກບໍ່ມີການລົງໂທດ?

18 ບັດນີ້, ມີການລົງໂທດຕັ້ງໄວ້, ແລະ ມີກົດທີ່ທຸ່ງທຳຕັ້ງໄວ້, ຊຶ່ງນຳຄວາມເສຍໃຈໃນ ຈິດສຳນຶກມາຫາມະນຸດ.

19 ບັດນີ້, ຖ້າຫາກບໍ່ມີກົດໃຫ້ໄວ້—ຖ້າຫາກ ມະນຸດກະທຳ ຄາດຕະກຳ ເຂົາກໍຄວນຕາຍ—ເຂົາຈະຍ້ານບໍ່ວ່າ ເຂົາຈະຕາຍຖ້າເຂົາກະທຳຄາດຕະກຳ?

20 ແລະ ຖ້າຫາກບໍ່ມີກົດໃຫ້ໄວ້ ເພື່ອຫ້າມການເຮັດບາບ ມະນຸດຈະບໍ່ຍ້ານທີ່ຈະເຮັດບາບເລີຍ.

21 ແລະ ຖ້າຫາກມັນ ບໍ່ມີກົດໃຫ້ໄວ້, ຖ້າຫາກ ມະນຸດເຮັດບາບ ຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະ ຄວາມເມດຕາ ຈະເຮັດຫຍັງໄດ້, ເພາະທັງສອງຢ່າງນີ້ຈະບໍ່ມີສິດທິເໝືອກວ່າມະນຸດ?

22 ແຕ່ມີກົດໃຫ້ໄວ້, ແລະ ມີການລົງໂທດຕັ້ງໄວ້ ແລະ ໃຫ້ມີ ການກັບໃຈ, ຊຶ່ງການກັບໃຈນີ້ ຄວາມເມດຕາມີສິດທິ; ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມຍຸດຕິທຳຈະມີສິດເໝືອກວ່າມະນຸດ ແລະ ບັງຄັບກົດ, ແລະ ກົດເຮັດໃຫ້ມີການລົງໂທດ; ຖ້າຫາກບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ວຽກງານແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳຈະຖືກທຳລາຍ, ແລະ ພຣະ

<p>13 ກ ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່. ຂ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. ຄ 2 ນຟ 2:13–14. 14 ກ ແອວ 22:13–14. ຂ 2 ນຟ 2:5. 15 ກ 2 ນຟ 9:7–10; ມຊຢ 16:7–8. ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.</p>	<p>ຂ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ. ຄ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. ງ 3 ນຟ 12:48. 16 ກ ຄພ 19:10–12. 17 ກ ຄມພ ບາບ. ຂ ຣມ 4:15.</p>	<p>18 ກ ຄມພ ສຳນຶກ, ຄວາມສຳນຶກ. 19 ກ ຄມພ ຄາດຕະກຳ, ການຄາດຕະກຳ. 21 ກ 2 ນຟ 9:25–26; ມຊຢ 3:11. 22 ກ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.</p>
---	--	--

ເຈົ້າກໍຈະເລີກເປັນພຣະເຈົ້າ.

23 ແຕ່ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ເລີກເປັນພຣະເຈົ້າ, ແລະ "ຄວາມເມດຕາມີສິດທິໃນຜູ້ທີ່ສໍານຶກຜິດ, ແລະ ຄວາມເມດຕາເກີດຂຶ້ນເພາະ ການຊົດໃຊ້; ແລະ ການຊົດໃຊ້ເຮັດໃຫ້ເກີດ ການພື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ; ແລະ ການພື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍນໍາມະນຸດ ກັບມາຫາທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຄົນທັງຫລາຍຈຶ່ງຖືກນໍາກັບຄືນຫາທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອຈະຖືກ ພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ອັນເປັນໄປຕາມກົດແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທໍາ.

24 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຄວາມຍຸດຕິທໍາປະຕິບັດຂໍ້ຮຽກຮ້ອງທັງໝົດຂອງມັນ, ແລະ ຄວາມເມດຕາມີສິດທິໃນທຸກຢ່າງທີ່ເປັນຂອງມັນເອງ; ແລະ ດ້ວຍປະການນີ້, ມັນຈຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດລອດ ນອກຈາກຄົນທີ່ສໍານຶກຜິດຢ່າງແທ້ຈິງ.

25 ລູກຄິດວ່າ ຄວາມເມດຕາຂະໂມຍ "ຄວາມຍຸດຕິທໍາໄດ້ບໍ່? ພໍເວົ້າກັບລູກວ່າ, ບໍ່ໄດ້; ບໍ່ໄດ້ເລີຍແມ່ນແຕ່ໜ້ອຍດຽວ. ຖ້າຫາກເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າກໍຈະເລີກເປັນພຣະເຈົ້າແລ້ວ.

26 ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງນໍາ "ຈຸດປະສົງອັນເປັນນິລັນດອນຂອງພຣະອົງມາ, ຊຶ່ງໄດ້ຕຽມໄວ້ ສຳລັບຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ. ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ມັນຈຶ່ງເກີດມີຄວາມລອດ ແລະ ການໂຖ່ຂອງມະນຸດ, ແລະ ຄວາມພິນາດ, ແລະ ຄວາມ

ທຸກທໍລະມານຂອງເຂົານໍາອີກ.

27 ສະນັ້ນ, ໂອ້ລູກຂອງພໍ່, "ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະມາກໍຈະມາໄດ້ ແລະ ດື່ມນໍ້າແຫ່ງຊີວິດຢ່າງມີອິດສະລະ; ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະບໍ່ມາ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະບໍ່ຖືກບັງຄັບໃຫ້ມາ; ແຕ່ໃນວັນສຸດທ້າຍ ສິ່ງທີ່ເຂົາໄດ້ ກະທໍາໄວ້ຈະ ກັບຄືນມາຫາເຂົາ.

28 ຖ້າຫາກເຂົາປາດຖະໜາຈະສ້າງ "ຄວາມຊົ່ວ, ແລະ ບໍ່ກັບໃຈໃນວັນເວລາຂອງເຂົາ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄວາມຊົ່ວຈະເກີດກັບເຂົາ, ຊຶ່ງເປັນຕາມການນໍາກັບຄືນມາຂອງພຣະເຈົ້າ.

29 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ບໍ່ຢາກໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນທີ່ກັງວົນໃຈຕໍ່ລູກອີກຕໍ່ໄປ, ແລະ ຂໍໃຫ້ບາບຂອງລູກເທົ່ານັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ກັງວົນໃຈລູກ, ດ້ວຍຄວາມກັງວົນນັ້ນ ມັນຈະນໍາລູກລົງມາສູ່ການກັບໃຈ.

30 ໂອ້ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ປາດຖະໜາວ່າລູກຈະບໍ່ປະຕິເສດຄວາມຍຸດຕິທໍາຂອງພຣະເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ. ຈົ່ງຢ່າພະຍາຍາມແກ້ຄວາມຜິດເພາະບາບຂອງລູກ, ໂດຍປະຕິເສດຄວາມຍຸດຕິທໍາຂອງພຣະເຈົ້າ; ແຕ່ລູກຈຶ່ງຍອມໃຫ້ຄວາມຍຸດຕິທໍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຄວາມອິດກັ້ນຂອງພຣະອົງມີອິດທິພົນຢ່າງເຕັມທີ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງລູກ; ຂໍໃຫ້ມັນນໍາລູກລົງມາຕໍ່າຢູ່ກັບຝຸ່ນດິນໃນ "ຄວາມຖ່ອມຕົວ.

31 ແລະ ບັດນີ້, ໂອ້ລູກຂອງພໍ່, ລູກໄດ້

<p>23 ກ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ. ຂ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. ຄ 2 ນພ 2:8; 9:4; ແອວ 7:12; 11:41-45; 12:24-25; ຮລມ 14:15-18; ມມ 9:13. ງ ແອວ 40:21-24.</p>	<p>ຈ ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. 25 ກ ຄມພ ຍຸດຕິທໍາ, ຄວາມຍຸດຕິທໍາ. 26 ກ 2 ນພ 2:14-30; ມຊ 1:39. ຂ ແອວ 13:3; 3 ນພ 1:14. 27 ກ ແອວ 5:34;</p>	<p>ຮລມ 14:30. ຄມພ ອໍາເພີໃຈ. ຂ ອຊຍ 59:18; ພນມ 20:12. ຄ ແອວ 41:15. 28 ກ ແອວ 41:2-5. 30 ກ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ.</p>
--	---	--

ຮັບການ ເອີ້ນ ຈາກພຣະເຈົ້າ ໃຫ້ສົ່ງສອນ
ພຣະຄຳແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້. ແລະ ບັດນີ້, ລູກ
ຂອງພໍ່, ຈົ່ງໄປເຖິດ, ຈົ່ງປະກາດພຣະຄຳ
ດ້ວຍຄວາມຈິງ ແລະ ດ້ວຍຄວາມມີສະຕິ,
ເພື່ອລູກຈະໄດ້ນຳຈິດວິນຍານທັງຫລາຍ
ມາສູ່ການກັບໃຈ, ເພື່ອແຜນແຫ່ງຄວາມ
ເມດຕາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈະມີສິດທິເໝືອກວ່າ
ພວກເຂົາ. ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຈົ່ງໄປດ
ປະທານພອນໃຫ້ລູກຈົນວ່າມັນເປັນໄປ
ຕາມຄຳເວົ້າຂອງພໍ່ດ້ວຍເຖິດ. ອາແມນ.

ບົດທີ 43

ແອວມາ ແລະ ລູກຊາຍ ໄດ້ສົ່ງສອນພຣະ
ຄຳ—ຊາວໂຊຣຳ ແລະ ຊາວນີໄຟຄົນອື່ນໆ
ທີ່ແຍກອອກໄປ ກາຍເປັນຊາວເລມັນ—
ຊາວເລມັນມາກໍ່ສົງຄາມກັບຊາວນີໄຟ—
ໂມ ໂຣ ໄນ ປະກອບ ອາວຸດ ໃຫ້ຊາວນີໄຟ
ດ້ວຍເຄື່ອງປ້ອງກັນຕ່າງໆ—ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າເປີດເຜີຍແຜນການຍຸດທະສາດຂອງ
ຊາວເລມັນ ຕໍ່ແອວມາ—ຊາວນີໄຟ ປ້ອງ
ກັນບ້ານເຮືອນ, ເສລີພາບ, ຄອບຄົວ,
ແລະ ສາດສະໜາຂອງພວກເຂົາ—ກອງ
ທັບຂອງໂມ ໂຣ ໄນກັບລີໂຣປິດລ້ອມຊາວ
ເລມັນ. ປະມານ 74 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ
ຄື ພວກລູກຊາຍຂອງແອວມາໄດ້ອອກໄປ
ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ເພື່ອປະກາດພຣະຄຳແກ່
ພວກເຂົາ. ແລະ ແອວມາເອງກໍໄດ້ອອກໄປ
ຢ່າງບໍ່ໄດ້ພັກຜ່ອນເລີຍ.

2 ບັດນີ້ພວກເຮົາຈະບໍ່ກ່າວເຖິງການສົ່ງ
ສອນຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ໄປອີກ, ນອກຈາກວ່າ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສົ່ງສອນພຣະຄຳ ແລະ ຄວາມ
ຈິງຕາມວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ ແລະ

ການເປີດເຜີຍ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສົ່ງສອນ
ຕາມ "ລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້
ໄດ້ເອີ້ນເຂົາເຈົ້າ.

3 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະກັບມາເວົ້າ
ກ່ຽວກັບສົງຄາມລະຫວ່າງຊາວນີໄຟ ແລະ
ຊາວເລມັນ ໃນປີທີສິບແປດແຫ່ງການປົກ
ຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ.

4 ພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ
ຄື "ຊາວໂຊຣຳ ໄດ້ກາຍເປັນຊາວເລມັນ;
ສະນັ້ນ, ໃນຕົ້ນປີທີສິບແປດນີ້ ຜູ້ຄົນຂອງ
ນີໄຟໄດ້ເຫັນວ່າຊາວເລມັນກຳລັງຈະມາ
ໂຈມຕີພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້
ຕຽມເພື່ອສົງຄາມ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາ
ໄດ້ເຕົ້າໂຮມເອົາກອງທັບຂອງພວກເຂົາທີ່
ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຈີຊອນ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ
ເລມັນ ໄດ້ຍົກກອງທັບທະຫານມາເປັນ
ຈຳນວນຫລາຍພັນຄົນ; ແລະ ພວກເຂົາ
ໄດ້ຍົກກອງທັບເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນອານທິ
ໂອນຳ, ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນຂອງຊາວໂຊຣຳ;
ແລະ ຜູ້ນຳກອງທັບຂອງພວກເຂົາມີຊື່ວ່າ
ເຊຣາເຮັມນາ.

6 ແລະ ບັດນີ້, ໂດຍທີ່ຊາວອາມາລະໂຄ
ເປັນຄົນຊົ່ວ ແລະ ມັກຂ້າຄົນຫລາຍກວ່າ
ຊາວເລມັນ, ສະນັ້ນ, ເຊຣາເຮັມນາຈຶ່ງໄດ້
ແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂຶ້ນເພື່ອດູ
ແລຊາວເລມັນ, ຊຶ່ງພວກຫົວໜ້າເຫລົ່ານັ້ນ
ເປັນຊາວອາມາລະໂຄ ແລະ ຊາວໂຊຣຳ.

7 ບັດນີ້ລາວໄດ້ເຮັດແບບນີ້ເພື່ອວ່າລາວ
ຈະໄດ້ເກັບກຳຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງພວກ
ເຂົາທີ່ມີຕໍ່ຊາວນີໄຟໄວ້, ເພື່ອລາວຈະໄດ້
ເອົາຄົນເຫລົ່ານັ້ນມາຢູ່ພາຍໃຕ້ການປົກ
ຄອງຕາມແຜນການຂອງລາວ.

8 ພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ແຜນການຂອງລາວຄື ຢູ່

43 2 ກ ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ.

4 ກ ແອວ 35:2-14; 52:33.

ແຍ່ໃຫ້ຊາວເລມັນຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຊາວນິໄຟ; ລາວເຮັດແບບນີ້ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ແຍ້ງ ຊຶ່ງເອົາອຳນາດເພື່ອປົກຄອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະ ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ມີອຳນາດປົກ ຄອງຊາວນິໄຟ ໂດຍເອົາພວກເຂົາເຫລົ່າ ນັ້ນມາເປັນທາດນຳອີກ.

9 ແລະ ບັດນີ້ແຜນການຂອງຊາວນິໄຟ ນັ້ນແມ່ນ ການປົກປັກຮັກສາແຜ່ນດິນຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ບ້ານເຮືອນຂອງພວກ ເຂົາ, ແລະ ກໍ່ເມຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີ ຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ເພື່ອພວກ ເຂົາຈະໄດ້ຮັກສາສິດ ແລະ ສິດທິພິເສດ ຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສເລລີ ພາບຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ເພື່ອພວກເຂົາ ຈະໄດ້ນະມັດສະການພຣະເຈົ້າຕາມຄວາມ ປາດຖະໜາຂອງຕົນ.

10 ເພາະພວກເຂົາຮູ້ວ່າ ຖ້າຫາກພວກ ເຂົາຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງຊາວເລມັນແລ້ວ, ຄືຊາວເລມັນຈະທຳລາຍຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ ນະມັດສະການພຣະເຈົ້າໃນ ສິວິນຍານ ແລະ ໃນຄວາມຈິງ, ຊຶ່ງເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ ທ່ຽງແທ້ ແລະ ຊົງພຣະຊົນຢູ່.

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາຮູ້ຈັກ ເຖິງຄວາມກຽດຊັ່ງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຊາວ ເລມັນທີ່ມີຕໍ່ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ຜູ້ຊຶ່ງ ເປັນຜູ້ຄົນຂອງອານາໄທ-ນິໄຟ-ລີໂຮ, ຊຶ່ງມີຊື່ ວ່າຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນ—ແລະ ຜູ້ຄົນເຫລົ່າ ນີ້ບໍ່ຍອມຈັບອາວຸດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກ ເຂົາໄດ້ເຂົ້າຢູ່ໃນພັນທະສັນຍາ ແລະ ພວກ ເຂົາຈະບໍ່ລະເມີດ—ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກພວກ ເຂົາຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງຊາວເລມັນ, ພວກ

ເຂົາກໍ່ຈະຖືກທຳລາຍ.

12 ແລະ ຊາວນິໄຟບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຂົາ ຖືກທຳລາຍ; ສະນັ້ນ ຊາວນິໄຟຈຶ່ງໄດ້ມອບ ແຜ່ນດິນໃຫ້ພວກເຂົາເພື່ອເປັນມູນມໍລະ ດົກ.

13 ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນໄດ້ມອບ ເຂົ້າຂອງຢ່າງຫລວງຫລາຍຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ ຊາວນິໄຟ ເພື່ອອູ້ມູນຂູກອງທັບຂອງພວກ ເຂົາ; ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ຊາວນິໄຟຈຶ່ງຖືກບັງ ຄັບໃຫ້ຕ້ານທານຊາວເລມັນແຕ່ຝ່າຍດຽວ, ຊຶ່ງເປັນເຊື້ອສາຍຂອງເລມັນ ແລະ ເລມູ ເອນ, ແລະ ພວກລູກຫລານຂອງອິດຊະມາ ເອນ, ແລະ ຄົນທັງໝົດທີ່ໄດ້ແຍກອອກໄປ ຈາກຊາວນິໄຟຄື ຊາວອາມາລະໂຄ, ຊາວ ໂຊຣຳ, ແລະ ກໍ່ເຊື້ອສາຍຂອງພວກປະໂລ ທິດຂອງກະສັດໂນອາຄົນນັ້ນ.

14 ບັດນີ້ ຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍເຫລົ່ານີ້ ມີ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍເກືອບເທົ່າກັບຊາວ ນິໄຟ; ແລະ ສະນັ້ນຊາວນິໄຟຈຶ່ງຖືກບັງຄັບ ໃຫ້ຕໍ່ສູ້ກັບພີ່ນ້ອງຂອງຕົນດັ່ງນີ້, ຈົນກະທັ້ງ ມີການນອງເລືອດເກີດຂຶ້ນ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ໃນ ຂະນະທີ່ກອງທັບຂອງຊາວເລມັນມາເຕົ້າ ໂຮມກັນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອານາໄທ-ນິໄຟ, ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ກອງທັບຂອງຊາວນິໄຟພ້ອມແລ້ວທີ່ ຈະພົບກັບພວກເຂົາໃນແຜ່ນດິນເຈີຊອນ.

16 ບັດນີ້, ຜູ້ນຳຂອງຊາວນິໄຟ ຫລື ຜູ້ຖືກ ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງ ຊາວນິໄຟ—ບັດນີ້ຫົວໜ້ານາຍທະຫານຜູ້ ນີ້ເປັນຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບທັງໝົດຂອງ ຊາວນິໄຟ—ແລະ ຊື່ຂອງເພິ່ນຄື ໂມໂຣໂນ;

17 ແລະ ໂມໂຣໂນໄດ້ຮັບຕຳແໜ່ງໃຫ້ ເປັນຜູ້ບັງຄັບບັນຊາທັງໝົດ ແລະ ພ້ອມກັບ

<p>9 ກ ແອວ 44:5; 46:12. ຂ ຄມພ ສເລລີພາບ. 10 ກ ຄມພ ນະມັດສະການ.</p>	<p>ຂ ຢຮ 4:23-24. 11 ກ ແອວ 24:1-3, 5, 20; 25:1, 13; 27:2, 21-26.</p>	<p>13 ກ ແອວ 25:4.</p>
--	---	-----------------------

ການປົກຄອງກ່ຽວກັບສິ່ງຄາມ. ແລະ ເພິ່ນມີອາຍຸພຽງແຕ່ຊາວຫ້າປີເທົ່ານັ້ນຕອນເພິ່ນຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງກອງທັບຊາວນີໄຟ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ພົບກັບຊາວເລມັນທີ່ຊາຍແດນເຈີຊອນ, ແລະ ພວກທະຫານຂອງເພິ່ນໄດ້ຖືຫອກ, ແລະ ດາບ, ແລະ ອາວຸດແຫ່ງສິ່ງຄາມທຸກຊະນິດ.

19 ແລະ ເມື່ອກອງທັບຊາວເລມັນເຫັນວ່າຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ ຫລື ວ່າ ໂມໂຣໄນຕຽມກອງທະຫານຂອງເພິ່ນໄວ້ພ້ອມດ້ວຍແຜ່ນປົກເອິກ ແລະ ພ້ອມດ້ວຍເຄື່ອງປ້ອງກັນແຂນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພ້ອມທັງເຄື່ອງປ້ອງກັນຫົວຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ແລະ ພວກເຂົານຸ່ງຫົ່ມເສື້ອຜ້າໜາ—

20 ບັດນີ້ກອງທັບຂອງເຊຣາເຮັມນາບໍ່ໄດ້ມີການຕຽມສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເລີຍ; ພວກເຂົາມີພຽງແຕ່ຫອກ ແລະ ດາບ, ແລະ ຄັນທະນູ ແລະ ລູກທະນູ, ແລະ ມີກ້ອນຫີນກັບກະຕູນຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຕົນຕົວຂອງພວກເຂົາ "ເປືອຍເປົ່າ, ນອກຈາກແຜ່ນໜັງຄຽນແອວເທົ່ານັ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕົນຕົວຂອງພວກເຂົາທຸກຄົນເປືອຍເປົ່າໝົດ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ຊາວໂຊຣາ ແລະ ຊາວອາມາລະໄຄເທົ່ານັ້ນ;

21 ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ມີແຜ່ນປົກເອິກ ຫລື ໂລ່—ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງມີຄວາມຢ້ານກົວກອງທັບຂອງຊາວນີໄຟຫລາຍທີ່ສຸດເພາະວ່າເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພວກນີໄຟ, ທັງໆທີ່ຈຳນວນຄົນຂອງພວກເຂົາມີຫລາຍກວ່າຊາວນີໄຟຕັ້ງຫລາຍເທົ່າ.

22 ຈຶ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາບໍ່ກຳມາສູ້ຮົບກັບຊາວນີໄຟ

ທີ່ຊາຍແດນເຈີຊອນເລີຍ; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນອານທິໂອນຳ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານໄກ້ຫົວ ແມ່ນ້ຳຊີໂດນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເຂົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນແມນທາຍ ແລະ ຍຶດເອົາຫົວເມືອງ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຄິດວ່າກອງທັບຂອງໂມໂຣໄນຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າພວກເຂົາໄດ້ໄປທາງໃດ.

23 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ, ໃນທັນທີທີ່ພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ໂມໂຣໄນກໍໄດ້ສົ່ງນັກສືບເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ເພື່ອຕິດຕາມເບິ່ງຄ້າຍພັກຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ໂມໂຣໄນໂດຍທີ່ຮູ້ຈັກເຖິງການທຳນາຍຂອງແອວມາ, ຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງຄົນຈຳນວນໜຶ່ງໄປຫາເພິ່ນ, ໂດຍປາດຖະໜາຈະໃຫ້ເພິ່ນທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າກອງທັບຂອງຊາວນີໄຟຄວນຈະໄປສູ້ຮົບກັບຊາວເລມັນ ຢູ່ບ່ອນໃດເພື່ອປົກປ້ອງຕົວເອງ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງແອວມາ, ແລະ ແອວມາໄດ້ບອກຂ່າວແກ່ພວກສົ່ງສານຂອງໂມໂຣໄນວ່າກອງທັບຂອງຊາວເລມັນກຳລັງຍົກທັບເດີນເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ເພື່ອຈະໄດ້ຂ້າມມາຫາແຜ່ນດິນແມນທາຍ, ເພື່ອຈະໄດ້ເລີ່ມໂຈມຕີຜູ້ຄົນທີ່ອ່ອນແອກວ່າພວກເຂົາ. ແລະ ພວກສົ່ງສານໄດ້ໄປແຈ້ງຕໍ່ໂມໂຣໄນ.

25 ບັດນີ້ໂມໂຣໄນ, ຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ກອງທັບສ່ວນໜຶ່ງຂອງເພິ່ນຄຸ້ມກັນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຈີຊອນ, ເພາະຢ້ານວ່າໂດຍວິທີໃດວິທີໜຶ່ງຊາວເລມັນບາງຈຳນວນອາດຈະເຂົ້າມາຍຶດເອົາແຜ່ນດິນນັ້ນ ແລະ ເຂົ້າເປັນເຈົ້າຂອງ, ຈຶ່ງໄດ້ຍົກກອງທັບສ່ວນທີ່ເຫລືອ

ຢູ່ຂອງເພິ່ນ ແລະ ຂ້າມ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ແມນທາຍ.

26 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ທັງ ໝົດ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ສ່ວນ ນັ້ນ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ຊາວ ເລມັນ, ເພື່ອ ” ບົກ ປ້ອງ ແຜ່ນ ດິນ ແລະ ປະ ເທດ ຊາດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ສິດ ທີ່ ແລະ ເສ ລີ ພາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ສະນັ້ນ ຜູ້ ຄົນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຕຽມ ພ້ອມ ຢູ່ ສະເໝີ ທີ່ ຈະ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ຊາວ ເລມັນ ເມື່ອ ເວລາ ພວກ ເຂົາ ເຂົ້າ ມາ ໂຈມ ຕີ.

27 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໂມ ໂຮໂນ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ກອງ ທັບ ຂອງ ເພິ່ນ ໄປ ລີ້ ຖ້າ ຢູ່ ໃນ ຮ່ອມ ພູ ຊຶ່ງ ຢູ່ ໃກ້ ກັບ ຝັ່ງ ແມ່ນ້ຳ ຊີໂດນ, ຊຶ່ງ ມັນ ຢູ່ ທາງ ຕາ ເວັນ ຕົກ ຂອງ ແມ່ນ້ຳ ຊີໂດນ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ.

28 ແລະ ໂມ ໂຮໂນ ໄດ້ ວາງ ຄົນ ສອດ ແນມ ໄວ້ ໂດຍ ຮອບ, ເພື່ອ ເພິ່ນ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ຈັກ ວ່າ ເວລາ ໃດ ຄ້າຍ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ຈະ ມາ ຕັ້ງ ຂຶ້ນ.

29 ແລະ ບັດນີ້, ໂມ ໂຮໂນ ຮູ້ ຈັກ ເຈດ ຕະ ນາ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ, ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຢາກ ຈະ ທຳ ລາຍ ພິນ້ອງ ຂອງ ຕົນ, ຫລື ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ນຳ ເອົາ ພວກ ເຂົາ ມາ ຂຶ້ນ ກັບ ພວກ ເຂົາ ແລະ ເອົາ ພວກ ເຂົາ ເຫລົ່ານັ້ນ ມາ ເປັນ ທາດ ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ເອງ ຈະ ໄດ້ ສະ ຖາ ປະ ນາ ອານາ ຈັກ ຂອງ ຕົນ ຂຶ້ນ ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ບົກ ຕອງ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ;

30 ແລະ ໂດຍ ທີ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ຮູ້ ຈັກ ອີກ ວ່າ ຄວາມ ປາດ ຖະ ໜາ ຢ່າງ ດຽວ ຂອງ ຊາວ ນີໂຟນັ້ນ ຄື ເພື່ອ ບົກ ບັກ ຮັກ ສາ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ” ເສລີ ພາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ສະນັ້ນ ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ຄິດ ວ່າ ມັນ ບໍ່ ເປັນ ການ ກະ ທຳ ບາບ ທີ່ ເພິ່ນ ຈະ ປ້ອງ ກັນ ຊາວ ນີໂຟດ້ວຍ

ກົນອຸປາຍ; ສະນັ້ນ, ເພິ່ນຈຶ່ງຮູ້ຈັກໂດຍຄົນສອດແນມຂອງເພິ່ນວ່າ ຊາວເລມັນຈະໄປທາງໃດ.

31 ສະນັ້ນ, ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ແບ່ງ ກອງ ທັບ ຂອງ ເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ ນຳ ເອົາ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ໄປ ໃນ ຮ່ອມ ພູ, ແລະ ລີ້ ຢູ່ ທາງ ຕາ ເວັນ ອອກ ແລະ ທາງ ໃຕ້ ຂອງ ເນີນ ພູ ຮີບ ລາ;

32 ແລະ ສ່ວນ ທີ່ ເຫລືອ ນັ້ນ ເພິ່ນ ໄດ້ ໃຫ້ ລີ້ ຢູ່ ໃນ ຮ່ອມ ພູ ທາງ ຕາ ເວັນ ຕົກ ຂອງ ແມ່ນ້ຳ ຊີໂດນ, ຈົນ ສຸດ ຊາຍ ແດນ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ແມນທາຍ.

33 ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ຈັດ ວາງ ກອງ ທັບ ຂອງ ເພິ່ນ ໄວ້ ຕາມ ຄວາມ ປາດ ຖະ ໜາ ຂອງ ເພິ່ນ ຮຽບ ຮ້ອຍ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ກໍ່ ພ້ອມ ແລ້ວ ທີ່ ຈະ ພົບ ກັບ ພວກ ເຂົາ.

34 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ ຍົກ ກອງ ທັບ ມາ ທາງ ໜ້າ ຂອງ ເນີນ ພູ, ຊຶ່ງ ກອງ ທັບ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ຂອງ ໂມ ໂຮໂນ ໄດ້ ລີ້ ຖ້າ ຢູ່ ແລ້ວ.

35 ແລະ ເວລາ ທີ່ ຊາວ ເລມັນ ຜ່ານ ເນີນ ພູ ຮີບ ລາ, ແລະ ມາ ຮອດ ຮ່ອມ ພູ, ແລະ ກຳ ລັງ ຈະ ຂ້າມ ແມ່ນ້ຳ ຊີໂດນ ຢູ່ ນັ້ນ, ກອງ ທັບ ທີ່ ລີ້ ຖ້າ ຢູ່ ທາງ ໃຕ້ ຂອງ ເນີນ ພູ ຊຶ່ງ ນຳ ໂດຍ ຄົນ ຜູ້ ໜຶ່ງ ຊື່ ວ່າ ” ລີໂຮ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ນຳ ເອົາ ກອງ ທັບ ຂອງ ລາວ ອອກ ມາ ແລະ ລ້ອມ ຊາວ ເລມັນ ໄວ້ ທາງ ຕາ ເວັນ ອອກ ທາງ ດ້ານ ຫລັງ.

36 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາ ຊາວ ເລມັນ ເຫັນ ກອງ ທັບ ຊາວ ນີໂຟ ເຂົ້າ ໂຈມ ຕີ ຂ້າງ ຫລັງ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຫັນ ກັບ ຄືນ ໄປ ແລະ ເລີ່ມ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ກອງ ທັບ ຂອງ ລີໂຮ.

37 ແລະ ການ ຕາຍ ໄດ້ ທະ ວີ ຂຶ້ນ ທັງ ສອງ ຝ່າຍ, ແຕ່ ວ່າ ການ ຕາຍ ຂອງ ຝ່າຍ ຊາວ ເລມັນ ເປັນ ໜ້າ ຢ້ານ ກົວ ຫລາຍ ທີ່ ສຸດ, ເພາະ

ວ່າ "ຄວາມເປືອຍເປົ່າຂອງພວກເຂົາທີ່ຮັບ
ການພັນຢາງໜັກຂອງຊາວນິໄຟດ້ວຍດາບ
ແລະ ຖືກແທງດ້ວຍຫອກ, ຄືທຸກເທື່ອທີ່ໄດ້
ພັນລົງໄປຕ້ອງໄດ້ຂ້າເກືອບທຸກເທື່ອ.

38 ສ່ວນໃນບັນດາຊາວນິໄຟນັ້ນ, ດົນໆ
ຈຶ່ງຕາຍຄົນໜຶ່ງດ້ວຍດາບ ແລະ ດ້ວຍການ
ເສຍເລືອດ, ໂດຍທີ່ພວກເຂົາມີເຄື່ອງປ້ອງ
ກັນພາກສ່ວນສຳຄັນຂອງຮ່າງກາຍ, ແລະ
ພາກສ່ວນສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງຮ່າງກາຍກໍມີ
ເຄື່ອງປ້ອງກັນໃຫ້ພົ້ນຈາກການພັນຂອງ
ຊາວເລມັນ, ໂດຍມີ "ແຜ່ນປົກເອິກ ແລະ
ເຄື່ອງປ້ອງກັນ ແຂນ ແລະ ປ້ອງກັນ ຫົວ
ຂອງພວກເຂົາ; ດ້ວຍເຫດນີ້ ຊາວນິໄຟຈຶ່ງ
ໄດ້ຂ້າຊາວເລມັນຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

39 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ຊາວເລມັນມີຄວາມຍ້ານກົວຫລາຍ, ເພາະ
ຄວາມພິນາດອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ໃນ ບັນ ດາ
ພວກເຂົາ, ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມປົບໜີ
ໄປທາງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ.

40 ແລະ ພວກເຂົາຖືກລີໄຮ ແລະ ທະ
ຫານຂອງລາວໄລ່ຕິດຕາມໄປ; ແລະ ພວກ
ເຂົາຖືກລີໄຮໄລ່ລົງໄປໃນນ້ຳຊີໂດນ ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າມນ້ຳຊີໂດນໄປ. ແລະ ລີໄຮ
ສົ່ງໃຫ້ກອງທັບຂອງລາວຍຸດທີ່ຝັງແມ່ນ້ຳ
ຊີໂດນບໍ່ໃຫ້ຂ້າມໄປ.

41 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມ
ໂຣໂນ ແລະ ກອງທັບຂອງເພິ່ນໄດ້ພົບກັບ
ຊາວເລມັນໃນຮ່ອມພູທາງຝັງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ
ເບື້ອງນັ້ນ ແລະ ເລີ່ມໂຈມຕີ ແລະ ຂ້າພັນ
ພວກເຂົາ.

42 ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ປົບໜີໄປທາງ
ໜ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ໄປ ທາງ ແຜ່ນ ດິນ
ແມນທາຍ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ພົບກັບກອງ
ທັບຂອງໂມໂຣໂນອີກ.

43 ບັດນີ້ເມື່ອເປັນດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຊາວເລມັນ
ຈຶ່ງໄດ້ຕໍ່ສູ້ຈົນສຸດກຳລັງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນ
ບໍ່ເຄີຍມີຈັກເທື່ອທີ່ຊາວເລມັນຈະຕໍ່ສູ້ດ້ວຍ
ກຳລັງ ແລະ ດ້ວຍຄວາມກ້າຫານອັນໃຫຍ່
ຫລວງພຽງນີ້, ບໍ່ມີຈັກເທື່ອ, ບໍ່ເຄີຍມີເລີຍ
ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ.

44 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບກຳລັງໃຈຈາກ
"ຊາວໂຊຣຳ ແລະ ຊາວອາມາລະໂຄ, ຜູ້ທີ່
ເປັນນາຍທະຫານຊັ້ນຫົວໜ້າ ແລະ ຜູ້ນຳ
ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຈາກເຊຣາເຮັມນາ
ຜູ້ເປັນ ຫົວ ໜ້າ ນາຍ ທະ ຫານ ຂອງ ພວກ
ເຂົາ, ຫລື ຫົວໜ້າຜູ້ນຳ ແລະ ຜູ້ບັງຄັບບັນ
ຊາຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາ
ໄດ້ຕໍ່ສູ້ຄືກັນກັບມັງກອນ, ແລະ ຊາວນິໄຟ
ຫລາຍຄົນໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍດ້ວຍມືຂອງພວກ
ເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້
ພັນເຄື່ອງປ້ອງກັນຫົວເປັນຈຳນວນຫລວງ
ຫລາຍຂອງຊາວນິໄຟຂາດອອກເປັນສອງ
ຕ່ອນ, ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ແທງ ແຜ່ນ ປົກ
ເອິກຂອງຊາວນິໄຟຊອດ, ແລະ ພວກເຂົາ
ໄດ້ ພັນ ແຂນ ຂອງ ຊາວ ນິໄຟ ຂາດ ຫລາຍ
ແຂນ, ແລະ ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ ພັນ ລົງ ດ້ວຍ
ຄວາມຄຽດແຄ້ນທີ່ສຸດຂອງພວກເຂົາ.

45 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຊາວນິໄຟຍັງ
ໄດ້ຮັບກຳລັງໃຈດ້ວຍອຸດົມການທີ່ດີກວ່າ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ "ຕໍ່ສູ້ເພື່ອກະສັດ
ຫລື ວ່າເພື່ອອຳນາດໃດໆ ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້
ຕໍ່ສູ້ເພື່ອບ້ານເຮືອນຂອງພວກເຂົາ ແລະ
ເພື່ອ "ເສລີພາບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອ
ເມຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແລະ ເພື່ອ ລູກ ຂອງ
ພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງ
ພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອພິທີການແຫ່ງ
ການ ນະມັດ ສະການ ແລະ ເພື່ອ ສາດ ສະ
ໜາຈັກຂອງພວກເຂົານຳອີກ.

37 ກ ແອວ 3:5. 38 ກ ແອວ 44:8-9.	44 ກ ແອວ 43:6. 45 ກ ແອວ 44:5.	ຂ ຄມພ ເສລີພາບ.
-----------------------------------	----------------------------------	----------------

46 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຂົາຮູ້ວ່າອັນໃດເປັນ "ໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາໄດ້ເປັນໜີ້ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຢູ່; ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາ ແລະ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົານຳອີກວ່າ: "ຕາຍໃດທີ່ເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມຜິດຍ້ອນການຮຸກຮານເທື່ອ "ທຳອິດ, ຫລືເທື່ອທີສອງ, ຕາຍນັ້ນເຮົາຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ເຈົ້າຖືກຂ້າດ້ວຍມືສັດຕູຂອງເຈົ້າ.

47 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຈົ້າຈົ່ງ "ປ້ອງກັນຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ ຈົນເຖິງການນອງເລືອດ. ສະນັ້ນຍ້ອນວ່າອຸດົມການອັນນີ້ ຊາວນີໄຟຈຶ່ງມີກຳລັງໃຈຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ ເພື່ອປ້ອງກັນຕົວເອງ, ແລະ ຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ປະເທດຊາດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ສິດທິຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ສາດສະໜາຂອງພວກເຂົາ.

48 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຄົນຂອງໂມໂຮໂນໄດ້ເຫັນຄວາມເປັນໜ້າຍ້ານກົວ ແລະ ຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງຊາວເລມັນ ພວກເຂົາກໍເກືອບຈະບົບໜີໄປຈາກພວກນັ້ນ. ແລະ ໂມໂຮໂນໂດຍທີ່ເຫັນເຈດຕະນາຂອງພວກເຂົາ ຈຶ່ງໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໂດຍໃຫ້ກຳລັງໃຈພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມຄິດດັ່ງນີ້—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຄິດເຖິງແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ, ເສລີພາບຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ອິດສະລະພາບຂອງພວກເຂົາຈາກຄວາມເປັນທາດ.

49 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຫັນກັບຄືນໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ "ຮ້ອງອອກມາເພື່ອທູນຂໍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ

ພວກເຂົາເປັນສຽງດຽວກັນ, ເພື່ອເສລີພາບຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເພື່ອອິດສະລະພາບຂອງພວກເຂົາຈາກຄວາມເປັນທາດ.

50 ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຍືນຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນດ້ວຍພະລັງ; ແລະ ໃນຕອນທີ່ພວກເຂົາກຳລັງຮ້ອງທູນຂໍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອອິດສະລະພາບຂອງຕົນຢູ່ນັ້ນ, ຊາວເລມັນກໍເລີ່ມຖອຍໜີໄປຕໍ່ໜ້າຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໜີໄປຈົນເຖິງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ.

51 ບັດນີ້, ຊາວເລມັນມີຈຳນວນຫລາຍກວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລາຍກວ່າຕັ້ງສອງເທົ່າຂອງຈຳນວນຂອງຊາວນີໄຟ; ປານນັ້ນ, ພວກເຂົາຍັງຖືກໄລ່ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງໄປເຕົ້າໂຮມກັນເປັນກອງດຽວຢູ່ໃນຮ່ອມພູເທິງຝັ່ງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ.

52 ສະນັ້ນກອງທັບຂອງໂມໂຮໂນຈຶ່ງອ້ອມພວກເຂົາໄວ້ທັງສອງຝັ່ງແມ່ນ້ຳ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ທາງຕາເວັນອອກກໍມີຄົນຂອງລີໄຮເຕັມຢູ່.

53 ສະນັ້ນ ເວລາເຊຣາເຮັມນາເຫັນຄົນຂອງລີໄຮຢູ່ທາງຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ, ແລະ ກອງທັບຂອງໂມໂຮໂນຢູ່ທາງຕາເວັນຕົກຂອງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ, ແລະ ເຫັນວ່າເຂົາຖືກຊາວນີໄຟລ້ອມ ກໍເກີດມີຄວາມຍ້ານກົວ ແລະ ຕົກໃຈຫລາຍຂຶ້ນ.

54 ບັດນີ້ໂມໂຮໂນ, ເມື່ອເຫັນຄວາມຍ້ານກົວຂອງຊາວເລມັນ, ແລ້ວເພີ່ນກໍສັ່ງໃຫ້ຄົນຂອງເພີ່ນຢຸດການຂ້າພັນລົງ.

ບົດທີ 44

ໂມໂຮໂນອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ຊາວເລມັນເຮັດ

<p>46 ກ ຄມພ ໜ້າທີ່. ຂ ແອວ 48:14; ຄພ 98:33-36.</p>	<p>ຄ 3 ນພ 3:21; ຄພ 98:23-24. 47 ກ ຄພ 134:11.</p>	<p>49 ກ ອພຍ 2:23-25; ມຊຢ 29:20.</p>
---	--	---

ຄຳພັນສັນຍາແຫ່ງສັນຕິພາບ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍ—ເຊຣາເຮັມນາ ປະຕິເສດຂໍ້ສະເໜີນັ້ນ, ແລະ ການສູ້ຮົບ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ອີກ—ກອງ ທັບ ຂອງ ໂມ ໂຣ ໄນ ຊະນະ ຊາວ ເລມັນ. ປະ ມານ 74-73 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຢຸດ ແລະ ຖອຍ ອອກ ຫ່າງ ຈາກ ພວກ ເຂົາ. ແລະ ໂມ ໂຣ ໄນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ເຊຣາເຮັມນາວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຊຣາເຮັມນາ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກໍ່ ແມ່ນ ຄົນ ກະ ຫາຍ ເລືອດ. ທ່ານ ຢູ່ ໃນ ກຳ ມີ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແລ້ວ, ແຕ່ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ປາດ ຖະ ໜາ ທີ່ ຈະ ຂ້າ ທ່ານ.

2 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ອອກມາສູ້ຮົບ ກັບ ທ່ານ ເພື່ອ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ທ່ານ ເລືອດ ຕົກ ຢາງ ອອກ ໂດຍ ຫວັງ ອຳນາດ; ທັງ ພວກເຮົາ ບໍ່ ປາດ ຖະ ໜາ ຈະ ເອົາ ໃຜ ມາ ສູ່ ແອກ ແຫ່ງ ຄວາມ ເປັນ ທາດ. ແຕ່ ນີ້ ຄື ສາ ເຫດ ອັນ ແທ້ ຈິງ ທີ່ ທ່ານ ມາ ສູ້ ຮົບ ກັບ ພວກເຮົາ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ທ່ານ ຄຽດ ແຄ້ນ ໃຫ້ ພວກເຮົາ ເພາະ ສາດ ສະ ໜາ ຂອງ ພວກເຮົາ.

3 ແຕ່ ບັດ ນີ້, ທ່ານ ເຫັນ ແລ້ວ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ສະ ຖິດ ຢູ່ ກັບ ພວກເຮົາ ແລະ ທ່ານ ເຫັນ ແລ້ວ ວ່າ ພຣະ ອົງ ສົ່ງ ຕົວ ທ່ານ ມາ ຢູ່ ໃນ ກຳ ມີ ຂອງ ພວກເຮົາ. ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢາກ ໃຫ້ ທ່ານ ເຂົ້າ ໃຈ ວ່າ ມັນ ເປັນ ໄປ ແນວ ນີ້ ກັບ ພວກເຮົາ ເພາະ ສາດ ສະ ໜາ ແລະ ສັດທາ ຂອງ ພວກເຮົາ ໃນ ພຣະ ຄຣິດ. ແລະ ບັດ ນີ້ ທ່ານ ເຫັນ ແລ້ວ ວ່າ ທ່ານ ທຳ ລາຍ ສັດທາ ຂອງ ພວກເຮົາ ບໍ່ ໄດ້.

4 ບັດ ນີ້ ທ່ານ ເຫັນ ແລ້ວ ວ່າ ນີ້ ຄື ສັດທາ ທີ່ ແທ້ ຈິງ ຂອງ ພວກເຮົາ ທີ່ ມີ ຕໍ່ ພຣະ ເຈົ້າ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ທ່ານ ເຫັນ ວ່າ ພຣະ ເຈົ້າ ອູ້ ມູ ແລະ

ປົກ ປັກ ຮັກ ສາ ແລະ ປ້ອງ ກັນ ພວກ ເຮົາ, ຕາບ ໃດ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ຊື່ ສັດ ຕໍ່ ພຣະ ອົງ, ຕໍ່ ສັດທາ ຂອງ ພວກເຮົາ, ແລະ ຕໍ່ ສາດ ສະ ໜາ ຂອງ ພວກເຮົາ; ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຍອມ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ຖືກ ທຳ ລາຍ ເລີຍ ຖ້າ ຫາກ ພວກເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ຕົກ ໄປ ສູ່ ການ ລ່ວງ ລະ ເມີດ ແລະ ປະ ຕິ ເສດ ສັດທາ ຂອງ ພວກເຮົາ.

5 ແລະ ບັດ ນີ້, ເຊຣາ ເຮັມນາ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບັນ ຊາ ທ່ານ, ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຜູ້ ມີ ອຳນາດ ທັງ ປວງ ອົງ ນັ້ນ, ຜູ້ ໃຫ້ ກຳ ລັງ ແກ່ ແຂນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຈົນ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ມີ ອຳນາດ ເກີນ ກວ່າ ທ່ານ, ດ້ວຍ ສັດທາ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ດ້ວຍ ສາດ ສະ ໜາ ຂອງ ພວກເຮົາ, ແລະ ດ້ວຍ ພິທີການ ແຫ່ງ ການ ນະ ມັດ ສະ ການ ຂອງ ພວກເຮົາ, ແລະ ດ້ວຍ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ ພວກເຮົາ, ແລະ ດ້ວຍ ຄວາມ ຊ່ວຍ ເຫລືອ ອັນ ສັກ ສິດ ທີ່ ພວກເຮົາ ໄດ້ ເປັນ ໜີ້ ເມຍ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ແລະ ລູກ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ດ້ວຍ ສະ ເລ ລິ ພາບ ຊຶ່ງ ຜູກ ມັດ ພວກ ເຮົາ ໄວ້ ກັບ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ແລະ ປະ ເທດ ຊາດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ດ້ວຍ ການ ຮັກ ສາ ພຣະ ຄຳ ອັນ ສັກ ສິດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ພວກເຮົາ ໄດ້ ເປັນ ໜີ້ ຢູ່ ສຳ ລັບ ຄວາມ ຜາ ສຸກ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ນີ້; ແລະ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ເປັນ ທີ່ ຮັກ ຫອມ ທີ່ ສຸດ ຂອງ ພວກເຮົາ—

6 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ນີ້ ຍັງ ບໍ່ ໝົດ; ເພື່ອ ເຫັນ ແກ່ ຊີ ວິດ ຂອງ ທ່ານ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ບັນ ຊາ ທ່ານ ໃຫ້ ມອບ ອາວຸດ ແຫ່ງ ສົງ ຄາມ ຂອງ ທ່ານ ທັງ ໝົດ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເສຍ, ແລ້ວ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ພະ ຍາ ຍາມ ເອົາ ຊີ ວິດ ຂອງ ທ່ານ, ແຕ່ ຈະ ໄວ້ ຊີ ວິດ ຂອງ ທ່ານ, ຖ້າ ຫາກ ທ່ານ ຈະ ໄປ ຕາມ ເສັ້ນ ທາງ ຂອງ ທ່ານ ແລະ ບໍ່ ກັບ ມາ ເຮັດ ສົງ ຄາມ ກັບ ພວກເຮົາ ອີກ.

7 ແລະ ບັດ ນີ້, ຖ້າ ທ່ານ ບໍ່ ເຮັດ ຕາມ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ທ່ານ ຢູ່ ໃນ ກຳ ມີ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ຈະ ສົ່ງ ໃຫ້ ຄົນ ຂອງ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ເຂົ້າ ໂຈມ ຕີ ທ່ານ, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ຮ່າງ ກາຍ ຂອງ ທ່ານ ໄດ້ ຮັບ ບາດ ເຈັບ ຢ່າງ ສາ ຫັດ, ເພື່ອ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ໝົດ ສິ້ນ ໄປ; ແລະ ເວລາ ນັ້ນ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ວ່າ ຜູ້ ໃດ ມີ ອຳ ນາດ ເໝືອ ກວ່າ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ວ່າ ຜູ້ ໃດ ຖືກ ນຳ ເອົາ ໄປ ສູ່ ຄວາມ ເປັນ ທາດ.

8 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອ ເຊຣາ ເຮັມນາ ໄດ້ ຍິນ ຂໍ້ ຄວາມ ນີ້ ແລ້ວ ລາວ ໄດ້ ອອກ ມາ ແລະ ໄດ້ ມອບ ຫອກ ແລະ ດາບ, ແລະ ຄັນ ທະນູ ໃສ່ ມີ ໂມ ໂຮ ໂນ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ເພິ່ນ ວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ນີ້ ຄື ອາວຸດ ແຫ່ງ ສົງ ຄາມ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈະ ມອບ ມັນ ໃຫ້ ແກ່ ທ່ານ, ແຕ່ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ຍອມ ຕົວ ເຮັດ "ຄຳ ສາບານ ຕໍ່ ທ່ານ, ເພາະ ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ຈັກ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ແລະ ລູກ ຫລານ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຈະ ລ່ວງ ລະ ເມີດ ມັນ; ແຕ່ ຈົ່ງ ຮັບ ເອົາ ອາວຸດ ແຫ່ງ ສົງ ຄາມ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄວ້ ສາ, ແລະ ປ່ອຍ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ເສຍ; ຖ້າ ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ ພວກ ເຮົາ ຈະ ຮັກ ສາ ອາວຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄວ້, ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ຈະ ຕາຍ ຫລື ຊະນະ ກໍ ຕາມ.

9 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ຢູ່ ໃນ ສັດ ທາອັນ ດຽວ ກັນ ກັບ ທ່ານ; ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ເຊື່ອ ວ່າ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສົ່ງ ພວກ ເຮົາ ໃຫ້ ມາ ຢູ່ ໃນ ກຳ ມີ ຂອງ ທ່ານ; ແຕ່ ພວກ ເຮົາ ເຊື່ອ ວ່າ ມັນ ເປັນ ຍ້ອນ ເລ່ ຫລຸ່ມ ຂອງ ທ່ານ ທີ່ ໄດ້ ບົກ ປ້ອງ ຕົວ ເອງ ໃຫ້ ພົ້ນ ຈາກ ດາບ ຂອງ ພວກ ເຮົາ. ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ເປັນ ຍ້ອນ "ແຜ່ນ ບົກ ເອິກ ແລະ ໂລ່ ທີ່ ບົກ ປ້ອງ ທ່ານ ໄວ້.

10 ແລະ ບັດ ນີ້ ເວລາ ເຊຣາ ເຮັມນາ ໄດ້ ເວົ້າ ຈົບ ແລ້ວ, ໂມ ໂຮ ໂນ ກໍ ສົ່ງ ດາບ ແລະ ອາວຸດ ແຫ່ງ ສົງ ຄາມ ຄືນ ໃຫ້ ເຊຣາ ເຮັມນາ, ຊຶ່ງ ລາວ ໄດ້ ຮັບ ເອົາ ຄືນ, ກ່າວ ວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ ພວກ ເຮົາ ຈະ ຢຸດ ການ ຕໍ່ ສູ້.

11 ບັດ ນີ້ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ຈະ ເອົາ ຄວາມ ເວົ້າ ທີ່ ເວົ້າ ໄປ ແລ້ວ ຄືນ ບໍ່ ໄດ້, ສະນັ້ນ ຕາບ ໃດ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຊົງ ພຣະ ຊົນ ຢູ່, ທ່ານ ຈະ ອອກ ໄປ ບໍ່ ໄດ້ ເວັ້ນ ເສຍ ແຕ່ ທ່ານ ຈະ ອອກ ໄປ ພ້ອມ ກັບ ຄຳ ສາບານ ວ່າ ທ່ານ ຈະ ບໍ່ ກັບ ມາ ກໍ່ ສົງ ຄາມ ກັບ ພວກ ເຮົາ ອີກ. ບັດ ນີ້ ທ່ານ ຢູ່ ໃນ ກຳ ມີ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ແລ້ວ ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ເລືອດ ຂອງ ທ່ານ ຕົກ ລົງ ສູ່ ພື້ນ ດິນ ເວລາ ໃດ ກໍ ໄດ້, ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ ທ່ານ ຈົ່ງ ຍອມ ຮັບ ເອົາ ເງື່ອນ ໄຂ ຊຶ່ງ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສະ ເໜີ ມາ ນັ້ນ.

12 ແລະ ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ໂມ ໂຮ ໂນ ກ່າວ ຂໍ້ ຄວາມ ນີ້ ແລ້ວ, ເຊຣາ ເຮັມນາ ກໍ ຈັບ ເອົາ ດາບ ຂອງ ລາວ ໄວ້, ຍ້ອນ ຄວາມ ຄຽດ ແຄ້ນ ໃຫ້ ໂມ ໂຮ ໂນ ຫລາຍ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ແລ່ນ ມາ ໃສ່ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ຂ້າ ໂມ ໂຮ ໂນ; ແຕ່ ເວລາ ລາວ ກຳ ລັງ ຍົກ ດາບ ຂຶ້ນ ນັ້ນ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ທະ ຫານ ຜູ້ ໜຶ່ງ ຂອງ ໂມ ໂຮ ໂນ ໄດ້ ພົ້ນ ມັນ ຈົນ ຕົກ ລົງ ຢູ່ ພື້ນ ດິນ ແລະ ມັນ ຫັກ ຢູ່ ໃກ້ ດຳ ມ; ແລະ ລາວ ໄດ້ ພົ້ນ ເຊຣາ ເຮັມນາ ອີກ ຄື ລາວ ໄດ້ ຕັດ ໜັງ ຫົວ ຂອງ ລາວ ແລະ ມັນ ໄດ້ ຕົກ ລົງ ຢູ່ ພື້ນ ດິນ. ແລະ ເຊຣາ ເຮັມນາ ຈຶ່ງ ຖອຍ ໜີ ໄປ ຕໍ່ ໜ້າ ພວກ ເຮົາ ເຂົ້າ ໄປ ຢູ່ ໃນ ທ່າມ ກາງ ກອງ ທະ ຫານ ຂອງ ຕົນ.

13 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ທະ ຫານ ຜູ້ ທີ່ ຍືນ ຢູ່ ຂ້າງ, ຊຶ່ງ ເປັນ ຜູ້ ຕັດ ໜັງ ຫົວ ຂອງ ເຊຣາ ເຮັມນາ ອອກ, ໄດ້ ຈັບ ເອົາ ໜັງ ຫົວ ຂຶ້ນ ຈາກ ພື້ນ ດິນ ໂດຍ ຈັບ ເສັ້ນ ຜົມ, ແລະ ສຽບ ມັນ ໄວ້ ທີ່ ປາຍ ດາບ ແລະ ເດ່ ມັນ ອອກ

ໄປຫາພວກເລມັນ, ແລະ ຮ້ອງໃສ່ພວກເຂົາດ້ວຍສຽງອັນດັງວ່າ:

14 ໜັງຫົວຂອງຫົວໜ້າຂອງພວກທ່ານຕົກລົງພື້ນດິນແບບໃດ, ພວກທ່ານກໍຈະລົມລົງກັບພື້ນດິນແບບນັ້ນ, ເວ້ນເສຍແຕ່ພວກທ່ານຈະມອບອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງພວກທ່ານໃຫ້ພວກເຮົາເສຍກ່ອນແລ້ວອອກໄປພ້ອມດ້ວຍພັນທະສັນຍາແຫ່ງສັນຕິພາບ.

15 ບັດນີ້ເມື່ອຊາວເລມັນໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ ແລະ ໄດ້ເຫັນໜັງຫົວຢູ່ປາຍດາບ, ພວກເຂົາຫລາຍຄົນເກີດມີຄວາມຢ້ານກົວຂຶ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອອກມາແລະ ໂຍນອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມໄວ້ທີ່ຕີນຂອງໂມໂຣໄນ, ແລະ ເຂົ້າມາເຮັດ "ພັນທະສັນຍາແຫ່ງສັນຕິພາບ. ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນໄດ້ເຂົ້າມາເຮັດພັນທະສັນຍາ ແລະ ໄດ້ໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

16 ບັດນີ້ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເຊຣາເຮັມນາກໍມີຄວາມຄຽດແຄ້ນຂຶ້ນຫລາຍກວ່າເກົ່າ, ແລະ ລາວໄດ້ຍຸງໃຫ້ພວກທະຫານສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລາວໃຫ້ມີຄວາມຄຽດແຄ້ນເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຕໍ່ສູ້ຢ່າງຮຸນແຮງກັບຊາວນີໄຟອີກ.

17 ແລະ ບັດນີ້ ໂມໂຣໄນມີຄວາມຄຽດແຄ້ນຫລາຍຂຶ້ນຍ້ອນຄວາມດີດ້ານຂອງຊາວເລມັນ; ສະນັ້ນເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ກອງທັບຂອງເພິ່ນເຂົ້າໂຈມຕີ ແລະ ຂ້າພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນຖິ້ມ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືທະຫານຂອງໂມໂຣໄນໄດ້ເລີ່ມຂ້າພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊາວເລມັນກໍໄດ້ຕໍ່ສູ້ດ້ວຍດາບຢ່າງສຸດກຳລັງຂອງຕົນ.

18 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ເນື້ອໜັງຂອງພວກເຂົາເປືອຍເປົ່າ ແລະ ຫົວກໍບໍ່ມີສິ່ງປົດບັງ ຈຶ່ງໄດ້

ເປີດປ່ອງໃຫ້ດາບອັນແຫລມຄົມຂອງຊາວນີໄຟ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈິ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາຖືກແທງ ແລະ ຖືກພັນ, ແລະ ໄດ້ລົ້ມຕາຍຢ່າງວ່ອງໄວດ້ວຍດາບຂອງຊາວນີໄຟ ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຖືກກວາດລົງດັ່ງທີ່ທະຫານຂອງໂມໂຣໄນທຳນາຍໄວ້.

19 ບັດນີ້ເມື່ອເຊຣາເຮັມນາເຫັນວ່າພວກຕົນເກືອບຈະຖືກຂ້າຕາຍພົດແລ້ວ, ຈຶ່ງໄດ້ຮ້ອງອອກມາຢ່າງສຸດກຳລັງຕໍ່ໂມໂຣໄນ, ສັນຍາວ່າລາວ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງລາວຈະເຮັດພັນທະສັນຍາ, ຖ້າຫາກທາງຝ່າຍນີໄຟຈະໄວ້ຊີວິດຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່, ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ມາກໍ່ສົງຄາມກັບຊາວນີໄຟອີກ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຣໄນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ການຂ້າພັນຢຸດລົງ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຮັບເອົາອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຈາກຊາວເລມັນ; ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາເຂົ້າມາເຮັດ "ພັນທະສັນຍາແຫ່ງສັນຕິພາບກັບເພິ່ນແລ້ວ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

21 ບັດນີ້ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ນັບຈຳນວນຄົນທີ່ຕາຍໄປ ຍ້ອນວ່າຄວາມຫລວງຫລາຍຂອງມັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈຳນວນຄົນຕາຍນັ້ນມີຫລາຍທີ່ສຸດ, ທັງຊາວນີໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວນີໄຟໄດ້ໂຍນຄົນຕາຍລົງໄປໃນນ້ຳຊີໂດນ, ແລະ ມັນໄດ້ໄຫລໄປ ແລະ ຖືກຝັງຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງທະເລ.

23 ແລະ ກອງທັບຂອງຊາວນີໄຟ ຫລືຂອງໂມໂຣໄນ, ໄດ້ກັບຄືນໄປຫາເຮືອນຊານຂອງພວກເຂົາ ແລະ ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ.

24 ແລະ ບົທິສິບແປດແຫ່ງການບົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້. ແລະ ບັນທຶກຂອງແອວມາຊຶ່ງມີຂຽນໄວ້ ໃນ ແຜ່ນ ຈາລຶກຂອງນີໂຟກໍໄດ້ຈົບລົງດັ່ງນີ້.

ເລື່ອງ ລາວ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນີໂຟ, ແລະ ລາຍລະອຽດຂອງສິ່ງຄາມ ແລະ ການແຕກແຍກກັນຂອງພວກເຂົາ, ໃນວັນເວລາຂອງຮີລາມັນ, ອີງຕາມບັນທຶກຂອງຮີລາມັນ, ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ເຮັດໄວ້ໃນວັນເວລາຂອງເພິ່ນ.

ມີຢູ່ໃນບົດທີ 45 ຈົນເຖິງບົດທີ 62.

ບົດທີ 45

ຮີ ລາ ມັນ ເຊື່ອ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ແອວມາ—ແອວມາທຳນາຍເຖິງການທຳລາຍທີ່ຈະມາເຖິງຊາວນີໂຟ—ເພິ່ນໃຫ້ພອນ ແລະ ສາບແຊ່ ແຜ່ນ ດິນ—ແອວມາ ອາດ ຖືກ ພຣະວິນຍານພາຂັ້ນໄປເໝືອນກັນກັບ ໂມເຊ—ການແຕກແຍກເຕີບໂຕຂຶ້ນໃນສາດສະໜາຈັກ. ປະມານ 73 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟມີຄວາມບໍ່ດີຍິນດີຢ່າງຍິ່ງ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ບົດປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູ; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖວາຍຄວາມຂອບພຣະໄທຕໍ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ "ຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານຫລາຍທີ່ສຸດ, ແລະ ພວກ

ເຂົາ ໄດ້ ນະມັດ ສະການ ພຣະ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງລົ້ນເຫລືອ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນບົທິສິບເກົ້າແຫ່ງການບົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟ, ຄື ແອວມາໄດ້ມາຫາຮີລາມັນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ແລະ ເວົ້າກັບເພິ່ນວ່າ: ລູກເຊື້ອຄຳເວົ້າຊຶ່ງພໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບລູກກ່ຽວກັບ "ບັນທຶກເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ຕໍ່ງານມາຫລືບໍ່?

3 ແລະ ຮີລາມັນຕອບວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລູກເຊື້ອ.

4 ແລະ ແອວມາຖາມອີກວ່າ: ລູກເຊື້ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດຜູ້ຈະສະເດັດມາບໍ່?

5 ແລະ ເພິ່ນຕອບວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລູກເຊື້ອຄຳເວົ້າທັງໝົດທີ່ພໍ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້.

6 ແລະ ແອວມາຖາມເພິ່ນອີກວ່າ: ລູກຈະຮັກສາຄຳສັ່ງຂອງພໍ່ໄດ້ບໍ່?

7 ແລະ ເພິ່ນຕອບວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລູກຈະຮັກສາຄຳສັ່ງຂອງພໍ່ດ້ວຍສຸດໃຈຂອງລູກ.

8 ຈາກນັ້ນ ແອວມາໄດ້ເວົ້າກັບເພິ່ນອີກວ່າ: ລູກເປັນສຸກແລ້ວ; ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ລູກ "ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້.

9 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ມີບາງຢ່າງທີ່ຈະ "ທຳນາຍໃຫ້ລູກ; ແຕ່ອັນໃດກໍຕາມທີ່ພໍ່ທຳນາຍໄວ້ຈະຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດຮູ້ຈັກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເລື່ອງທີ່ພໍ່ທຳນາຍໃຫ້ລູກນີ້ຈະຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດຮູ້ຈັກ, ຈົນກວ່າຄຳທຳນາຍນັ້ນຈະເກີດເປັນຈິງເສຍກ່ອນ; ສະນັ້ນ ຈົ່ງຂຽນສິ່ງທີ່ພໍ່ຈະເວົ້າຕໍ່ໄປນີ້.

10 ແລະ ນີ້ຄື ຂໍ້ ຄວາມຕ່າງໆ: ຈົ່ງເບິ່ງ,

45 1 ກ ຄມພ ຖືສິນອົດເຂົ້າ, ການຖືສິນອົດເຂົ້າ. 2 ກ ແອວ 37:1-5; 50:38. 6 ກ ຄມພ ເຊື່ອຟັງ,

ການເຊື່ອຟັງ, ພັງຄວາມ; ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ. 8 ກ 1 ນພ 4:14; ແອວ 48:15-16, 25.

9 ກ ຄມພ ທຳນາຍ, ການທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ.

ຕາມວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍອັນມີຢູ່ກັບພໍ່, ພໍ່ຈຶ່ງຫລົງເຫັນວ່າພາຍໃນ ກໍ່ສີ່ຮ້ອຍປີຫລັງ ຈາກ ເວລາ ທີ່ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ ໄດ້ສະແດງ ພຣະ ອົງ ເອງ ໃຫ້ ປະຈັກ ແກ່ ຊາວນິໄຟ, ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ ຈະ ເສື່ອມ ໂຊມຢູ່ໃນຄວາມ ຂີ້ບໍ່ເຊື່ອຖື.

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເວລານັ້ນ ພວກເຂົາຈະປະສົບກັບສົງຄາມ ແລະ ພະຍາດໂລຄາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນ ຈະມີຄວາມອິດຢາກ ແລະ ການນອງເລືອດເກີດຂຶ້ນ, ຈົນວ່າຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟຈະ ກໍ່ສູນສິ້ນໄປໝົດ—

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ມັນເປັນເຊັ່ນນີ້ກໍ່ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາເສື່ອມ ໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອ ຖື ແລະ ຕົກ ໄປ ສູ່ ວຽກງານ ແຫ່ງຄວາມມືດ, ແລະ ກິ ເລດ ຕັ້ນ ຫາ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ກ່າວກັບລູກ ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາຈະເຮັດບາບຂັດກັບຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຮູ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ກ່າວກັບລູກ, ວ່ານັບແຕ່ມັນນີ້ໄປ, ແມ່ນແຕ່ຄົນລຸ້ນທີສີ່ຈະຍັງບໍ່ຜ່ານໄປໝົດ ກ່ອນທີ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງຈະມາເຖິງ.

13 ແລະ ເມື່ອມີສໍາຄັນມາເຖິງ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນຈະມາເຖິງຢ່າງວ່ອງໄວທີ່ສຸດສໍາລັບຄົນມີຊີວິດຢູ່ໃນປະຈຸບັນນີ້, ຫລື ວ່າລູກຫລານຂອງຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ໃນປະຈຸບັນນີ້ ເພາະຜູ້ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ, ຈະບໍ່ຖືກນັບເຂົ້າເປັນຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ ກໍ່ອີກເລີຍ.

14 ແລະ ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ ຊຶ່ງບໍ່

ໄດ້ຖືກທໍາລາຍໃນມື້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຫ້າຍ້ານກົວນັ້ນ ພວກນັ້ນກໍ່ຈະຖືກ ກໍ່ນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຊາວເລມັນ, ແລະ ຈະກາຍມາເປັນຊາວເລມັນທັງໝົດ ນອກຈາກບໍ່ເທົ່າໃດຄົນຜູ້ທີ່ຈະຖືກເອີ້ນວ່າສານຸສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຊາວເລມັນຈະໄລ່ຕາມລໍາ ກໍ່ຈົນວ່າພວກເຂົາສາຍສູນໄປ. ແລະ ບັດນີ້, ເປັນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນີ້, ມັນຈຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ຄໍາທໍານາຍສໍາເລັດ.

15 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກແອວມາໄດ້ກ່າວເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກັບຮີລາມັນແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ພອນແກ່ຮີລາມັນ, ແລະ ລູກຊາຍຄົນອື່ນໆຂອງເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ພອນແກ່ໂລກນີ້ອີກ ເພື່ອເຫັນແກ່ ກໍ່ຄົນຊອບທໍາ.

16 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ກ່າວວ່າ: ອົງ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້—ແຜ່ນດິນ ຈະຖືກ ກໍ່ສາບແຊ່ງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແຜ່ນດິນນີ້, ແກ່ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງຊຶ່ງເຮັດຄວາມຊົ່ວໃຫ້ໄປສູ່ຄວາມພິນາດ, ເມື່ອພວກເຂົາສຸກເຕັມທີ່; ແລະ ມັນຈະເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ ດັ່ງທີ່ພໍ່ເວົ້າໄວ້; ເພາະວ່າມັນເປັນການສາບແຊ່ງ ແລະ ຂີ້ເປັນພອນຂອງພຣະເຈົ້າເທິງແຜ່ນດິນ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ສາມາດເບິ່ງບາບດ້ວຍລະດັບການຍິນຍອມແມ່ນແຕ່ ກໍ່ໜ້ອຍທີ່ສຸດ.

17 ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອ ແອວມາ ກ່າວ ຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ ເພິ່ນກໍ່ໃຫ້ພອນແກ່ ກໍ່ສາດສະໜາຈັກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ພອນ

<p>10 ກ 1 ນຟ 12:10-15; ຮລມ 13:9; ມມ 8:6-7. ຂ ຄມພ ບໍ່ເຊື່ອຖື, ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື; ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.</p>	<p>11 ກ ຈຮ 1:10; ມມ 8:2-3, 6-7. 12 ກ ຄມພ ກິເລດຕັ້ນຫາ. 13 ກ ຮລມ 3:16. 14 ກ ມຮນ 9:24. ຂ ມຮນ 1:1-3. 15 ກ ແອວ 46:10; 62:40.</p>	<p>16 ກ 2 ນຟ 1:7; ແອວ 37:31; ອທ 2:8-12. ຂ ຄພ 130:21. ຄ ຄພ 1:31. 17 ກ ຄມພ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຊຊູຄຣິດ.</p>
---	---	--

ແກ່ຄົນທັງໝົດຜູ້ທີ່ຍຶດໝັ້ນຢູ່ໃນສັດທາ ນັບແຕ່ເວລານັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ.

18 ແລະ ເມື່ອ ແອວມາ ເຮັດ ສິ່ງ ນີ້ ແລ້ວ ເພິ່ນກໍໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ໄປ, ຄ້າຍຄືກັບວ່າເພິ່ນຈະໄປຫາແຜ່ນດິນມີເລັກ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ຍິນເລື່ອງຂອງເພິ່ນອີກຕໍ່ໄປເລີຍ; ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ກ່ຽວກັບການຕາຍຫລື ການຝັງສົບຂອງເພິ່ນເລີຍ.

19 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຮົາ ຮູ້ຈັກ ວ່າ ເພິ່ນເປັນຄົນຊອບທຳ; ແລະ ມີຂ່າວລືໄປທົ່ວສາດສະໜາຈັກວ່າ ພຣະວິນຍານໄດ້ຮັບເອົາເພິ່ນຂຶ້ນໄປ ຫລື "ຖືກຝັງ ໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເໝືອນດັ່ງໂມເຊ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຄຳພີໄດ້ກ່າວວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາໂມເຊໄປຢູ່ກັບພຣະອົງ; ແລະ ພວກເຮົາຄິດວ່າພຣະອົງໄດ້ຮັບເອົາແອວມາ ໄປໃນວິນຍານໄວ້ກັບພຣະອົງຄືກັນ; ສະນັ້ນ ເພາະເຫດນີ້, ພວກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ຫຍັງເລີຍກ່ຽວກັບການຕາຍ ແລະ ການຝັງຂອງເພິ່ນ.

20 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນຕົ້ນປີທີສິບເກົ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ຮີລາມັນໄດ້ອອກໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນເພື່ອປະກາດພຣະຄຳຕໍ່ພວກເຂົາ.

21 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເນື່ອງ ຈາກ ວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ມີສົງຄາມກັບຊາວເລມັນ ແລະ ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ເລັກ ຫ້ອຍ ຫລາຍ ເທື່ອ ແລະ ມີການ ແຕກ ແຍກກັນ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ, ມັນຈຶ່ງສົມຄວນທີ່ຈະປະກາດ "ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນສົມຄວນທີ່ຈະຈັດຕັ້ງຂໍ້ບັງຄັບຂຶ້ນທົ່ວ

ສາດສະໜາຈັກ.

22 ສະນັ້ນ, ຮີລາມັນ ແລະ ພິນ້ອງຂອງເພິ່ນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ອອກ ໄປ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ ເພື່ອ ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນໃໝ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນໃນທຸກທົ່ວເມືອງຕະຫລອດແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟເປັນເຈົ້າຂອງ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ສອນໄວ້ທົ່ວແຜ່ນດິນ, ເພື່ອດູແລສາດສະໜາຈັກທຸກບ່ອນ.

23 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຫລັງຈາກຮີລາມັນ ແລະ ພິນ້ອງຂອງເພິ່ນໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ສອນເພື່ອດູແລສາດສະໜາຈັກແລ້ວ, ມັນມີ "ການແຕກແຍກກັນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ຍອມເອົາໃຈໃສໃນຄຳເວົ້າຂອງຮີລາມັນ ແລະ ພິນ້ອງຂອງເພິ່ນເລີຍ;

24 ແຕ່ພວກເຂົາກັບມາອວດດີ, ໂດຍທີ່ລະເມີເພີ້ຜົນດ້ວຍຄວາມທະນົງໃຈ, ເພາະ "ຄວາມຮັ່ງມີເປັນດີຢາງຍິ່ງຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຮັ່ງມີເປັນດີຢາງຍິ່ງໃນສາຍຕາ ຂອງຕົນເອງ, ແລະ ບໍ່ຍອມເອົາໃຈໃສ່ຄຳເວົ້າຂອງພວກເພິ່ນ, ເພື່ອເດີນໄປຢ່າງພາກພູມໃຈຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ບົດທີ 46

ອະ ມາ ລີ ໄຄ ຢາ ກະ ບົດ ຢາກ ຈະ ເປັນ ກະສັດ—ໂມໂຣໂຣໂຍນຍົກປ້າຍແຫ່ງເສລີພາບຂຶ້ນ—ເພິ່ນຊຸມນຸມກັບຜູ້ຄົນເພື່ອໃຫ້ປ້ອງກັນສາດສະໜາຂອງພວກເຂົາ—ຜູ້ເຊື່ອຖືຢ່າງຈິງໃຈຖືກເອີ້ນວ່າຄຣິດສະຕຽນ—ເຊື່ອ

<p>19 ກ ຄມພ ບຸກຄົນທີ່ຖືກປ່ຽນສະພາບແລ້ວ. 21 ກ ແອວ 31:5.</p>	<p>23 ກ 3 ນພ 11:28-29. 24 ກ ຄມພ ຮັ່ງມີ, ຄວາມຮັ່ງມີ. ຂ ຄມພ ຈອງທອງ,</p>	<p>ຄວາມຈອງທອງ.</p>
---	---	--------------------

ສາຍຂອງໂຍເຊັບທີ່ເຫລືອຢູ່ຈະຖືກປົກປັກ
ຮັກສາໄວ້—ອະມາລີໂຄຢາ ແລະ ຜູ້ທີ່ແຍກ
ອອກໄປນັ້ນໜີໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟ—ຜູ້ທີ່
ບໍ່ອູ້ມຊຸອຸດົມການແຫ່ງອິດສະລະພາບຖືກ
ປະທານຊີວິດ. ປະມານ 73-72 ປີ ກ່ອນ
ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ
ມີຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ບໍ່ເຊື່ອ
ທັງຄຳເວົ້າຂອງຮີລາມັນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງ
ເພິ່ນ ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນ
ເພື່ອຕໍ່ຕ້ານພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ.

2 ແລະ ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ມີ
ຄວາມຄຽດແຄ້ນຫລາຍທີ່ສຸດ, ເຖິງຂະ
ໜາດທີ່ພວກເຂົາຕັ້ງໃຈວ່າຈະຂ້າຮີລາມັນ
ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນຖິ້ມເສຍ.

3 ບັດນີ້ທົວໜ້າຂອງພວກທີ່ຄຽດແຄ້ນພີ່
ນ້ອງຂອງພວກເຂົາເປັນຊາຍທີ່ມີຮ່າງກາຍ
ສູງໃຫຍ່ ແລະ ແຂງແຮງທີ່ສຸດ; ແລະ ລາວ
ມີຊື່ວ່າອະມາລີໂຄຢາ.

4 ແລະ ອະມາລີໂຄຢາປາດຖະໜາຈະ
ເປັນກະສັດ; ແລະ ຜູ້ຄົນທີ່ຄຽດແຄ້ນກໍ
ຢາກໃຫ້ລາວເປັນກະສັດຂອງຕົນ; ແລະ
ພວກເຂົາສ່ວນຫລາຍກໍເປັນ "ຜູ້ຕັດສິນຊັ້ນ
ຕົ້ນຂອງແຜ່ນດິນ, ແລະ ພວກເຂົາກໍາລັງ
ສະແຫວງຫາອຳນາດ.

5 ແລະ ພວກເຂົາຖືກຊັກຊວນດ້ວຍຄຳ
ຍົກຍ້ອງຂອງອະມາລີໂຄຢາ, ວ່າຖ້າຫາກ
ພວກເຂົາສະໜັບສະໜູນລາວ ແລະ ຍົກ
ລາວຂຶ້ນເປັນກະສັດແລ້ວ ລາວຈະເຮັດໃຫ້
ພວກເຂົາເປັນຜູ້ປົກຄອງຜູ້ຄົນ.

6 ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກອະມາລີໂຄຢາຊັກ
ຊວນໄປຫາການແຕກແຍກດັ່ງນີ້, ທັງໆທີ່
ມີຄຳສັ່ງສອນຂອງຮີລາມັນ ແລະ ພີ່ນ້ອງ

ຂອງເພິ່ນຢູ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທັງໆທີ່ຄົນເຫລົ່າ
ນີ້ເຄີຍເອົາໃຈໃສ່ດູແລສາດສະໜາຈັກ
ຫລາຍທີ່ສຸດມາກ່ອນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາ
ເຄີຍເປັນມະຫາປະໂລຫິດດູແລສາດສະ
ໜາຈັກ.

7 ແລະ ມີຫລາຍຄົນໃນສາດສະໜາຈັກ
ເຊື່ອໃນຄຳຍົກຍ້ອງຂອງອະມາລີໂຄຢາ,
ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ແຍກອອກໄປຈາກ
ສາດສະໜາຈັກ; ແລະ ການງານຂອງຜູ້ຄົນ
ຂອງນີໄຟນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ແນ່ນອນ ແລະ ເປັນອັນ
ຕະລາຍຫລາຍທີ່ສຸດດັ່ງນີ້, ທັງໆທີ່ພວກ
ເຂົາໄດ້ຮັບ "ໄຊຊະນະອັນໃຫຍ່ຫລວງມາ
ຈາກຊາວເລມັນ, ແລະ ພວກເຂົາມີຄວາມ
ປະສົບດີທີ່ໄດ້ຮັບໄຊຊະນະຍ້ອນການປົດ
ປ່ອຍພວກເຂົາໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ.

8 ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນໄດ້ວ່າລູກຫລານ
ມະນຸດຫລົງລືມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນ
ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາໄດ້ຢ່າງ "ວ່ອງໄວ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາກະທຳຄວາມຊົ່ວ
ຮ້າຍ ແລະ ຖືກຊັກຊວນໄປຫາມານຮ້າຍ
ໄດ້ຢ່າງວ່ອງໄວພຽງໃດ.

9 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຮົາກໍເຫັນ
ໄດ້ອີກວ່າ ຄົນຊົ່ວຄົນໜຶ່ງສາມາດເຮັດໃຫ້
"ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງເກີດຂຶ້ນ
ໄດ້ໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ.

10 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາເຫັນໄດ້ວ່າ
ອະມາລີໂຄຢາ ເພາະລາວເປັນຄົນທີ່ມີ
ເລ່ຫລ່ຽມ ແລະ ເປັນຄົນໃຊ້ຄຳຍົກຍ້ອງ
ຫລາຍ, ເພື່ອລາວຈະໄດ້ຊັກນຳໃຈຂອງຜູ້
ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍໃຫ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວ;
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເພື່ອພະຍາຍາມທຳ
ລາຍສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອ
ທຳລາຍຮາກຖານແຫ່ງ "ເສລີພາບ ຊຶ່ງ

46 4 ກ ມຊຍ 29:11, 28-29.
7 ກ ແອວ 44:19-20.

8 ກ ຮລມ 12:2, 4-5.
9 ກ ມຊຍ 29:17-18.

10 ກ 2 ນຟ 1:7;
ມຊຍ 29:32.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ຫລື ພອນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ລົງມາເທິງຜົນແຜ່ນດິນ ເພື່ອເຫັນແກ່ ສິນຊອບທຳ.

11 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາໂມໂຣໄນ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນ "ທົວໜ້າບັງຄັບ ບັນຊາກອງທັບຂອງຊາວນິໄຟໄດ້ຍິນເຖິງ ການແຕກແຍກເຫລົ່ານີ້, ເພິ່ນກໍຄຽດແຄ້ນ ໃຫ້ອະມາລີໄຄຢາ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນ ໄດ້ສຶກເສື້ອຂອງເພິ່ນອອກ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ ຂຽນ ໃສ່ ຕ່ອນ ທີ່ສຶກອອກ ມານັ້ນ—"ເພື່ອ ມັນຈະໄດ້ເປັນທີ່ລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າຂອງ ພວກເຮົາ, ສາດສະໜາຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ອິດສະລະພາບຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ສັນຕິສຸກຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ເມຍຂອງ ພວກເຮົາ, ແລະ ລູກຂອງພວກເຮົາ—ແລະ ເພິ່ນໄດ້ມັດຜ້າຕ່ອນນັ້ນໄວ້ເທິງສົ້ນໄມ້.

13 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃສ່ເຄື່ອງກັນທົວຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ແຜ່ນປົກເອິກຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເຄື່ອງປ້ອງກັນຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ ຮັດເຄື່ອງປ້ອງກັນໄວ້ຮອບແອວຂອງເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຈັບເອົາໄມ້ທີ່ມີໜັງສືຂຽນໄວ້ ໃນຕ່ອນເສື້ອທີ່ສຶກອອກນັ້ນ, (ແລະ ເພິ່ນ ເອິ້ນມັນວ່າ ປ້າຍແຫ່ງເສລີພາບ) ແລະ ເພິ່ນກໍມາຂາບລົງພື້ນດິນ ແລະ ອະທິຖານ ຫາພຣະເຈົ້າຂອງເພິ່ນຢ່າງສຸດກຳລັງ ຂໍໃຫ້ ພອນແຫ່ງເສລີພາບມາສະຖິດຢູ່ກັບພື້ນ້ອງ ຂອງເພິ່ນ, ຕາບໃດທີ່ກຸ່ມຄຣິດສະຕຽນຍັງ ເຫລືອຢູ່ເພື່ອວ່າຈະໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນ ດິນ—

14 ເພາະຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງສາດສະໜາ ຈັກໄດ້ເອິ້ນຜູ້ທີ່ເປັນສະມາຊິກຂອງສາດ ສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຢ່າງແທ້

ຈິງຂອງພຣະຄຣິດດັ່ງນັ້ນ.

15 ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ເປັນສະມາຊິກຂອງສາດ ສະໜາຈັກນັ້ນກໍຊື່ສັດແທ້ໆ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອຖືຢ່າງແທ້ຈິງໃນພຣະຄຣິດ ກໍໄດ້ຍອມຮັບເອົາ "ພຣະນາມຂອງພຣະ ຄຣິດດ້ວຍຄວາມຍິນດີ, ແລະ ພວກເຂົາຖືກ ເອິ້ນວ່າ ສິນຊອບຕຽນ, ຍ້ອນຄວາມເຊື່ອ ຖືຂອງພວກເຂົາໃນພຣະຄຣິດອົງທີ່ຈະສະ ເດັດມາ.

16 ແລະ ສະນັ້ນ, ໃນເວລານີ້, ໂມໂຣໄນ ໄດ້ອະທິຖານເພື່ອອຸດົມການຂອງຄຣິດສະ ຕຽນ, ແລະ ອິດສະລະພາບຂອງແຜ່ນດິນ ທີ່ຈະໄດ້ເປັນທີ່ຊົງໃຜດ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ເພິ່ນກຸ່ມເທຈິດວິນຍານຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງຊື່ແຜ່ນດິນທັງໝົດ ຊຶ່ງຢູ່ທາງ ໃຕ້ຂອງ"ແຜ່ນດິນຮ້າງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໂດຍສະຫລຸບ, ທັງແຜ່ນດິນທັງໝົດທັງທາງ ເໜືອ ແລະ ທາງໃຕ້—ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນທີ່ ຖືກເລືອກໄວ້, ແລະ ເປັນແຜ່ນດິນແຫ່ງເສ ລີພາບ.

18 ແລະ ເພິ່ນເວົ້າວ່າ: ແນ່ນອນທີ່ສຸດ ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຮົາຜູ້ຖືກດູ ໝິ່ນ ເພາະ ພວກເຮົາ ຍອມຮັບເອົາ ພຣະ ນາມຂອງພຣະຄຣິດ ຖືກຢຽບຢໍ່າ ແລະ ຖືກທຳລາຍ, ເວິ້ນເສຍແຕ່ພວກເຮົາຈະນຳ ມັນມາສູ່ຕົວພວກເຮົາເອງ ໂດຍການລ່ວງ ລະເມີດຂອງພວກເຮົາ.

19 ແລະ ເມື່ອໂມໂຣໄນກ່າວຂໍ້ຄວາມນີ້ ແລ້ວ, ເພິ່ນກໍໄດ້ອອກໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ແລະ ເຍິງໄມ້ທີ່ມີຕ່ອນຜ້າທີ່ສຶກອອກຈາກ "ເສື້ອຂອງເພິ່ນຂຶ້ນໃນອາກາດ, ເພື່ອຈະ ໄດ້ໃຫ້ທຸກຄົນເຫັນຂໍ້ຄວາມທີ່ເພິ່ນໄດ້ຂຽນ

10 ຂ 2 ນພ 1:7.	ແອວ 44:5.	1 ປຕ 4:16.
11 ກ ແອວ 43:16-17.	15 ກ ມຊຢ 5:7-9.	17 ກ ແອວ 22:30-31.
12 ກ ນມຢ 4:14;	ຂ ກຈກ 11:26;	19 ກ ຄມພ ປ້າຍສັນຍານ.

ໄວ້ໃນຜ້າຕ່ອນນັ້ນ, ແລະ ເພິ່ນຮ້ອງອອກມາດ້ວຍສຽງອັນດັງວ່າ:

20 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະຮັກສາຂໍ້ຄວາມນີ້, ກໍຂໍໃຫ້ອອກມາດ້ວຍພະລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາວ່າຕົນຈະຮັກສາສິດທິໄວ້ ແລະ ຮັກສາສິດທິຂອງສາດສະໜາໄວ້, ເພື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ປະທານພອນໃຫ້ແກ່ຕົນ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອໂມໂຣໂນເປັນປະກາດຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນໄດ້ພາກັນແລ່ນອອກມາພ້ອມດ້ວຍເຄື່ອງປ້ອງກັນຕິດຢູ່ອ້ອມແອວ, ສຶກເອົາເສື້ອຜ້າຂອງຕົນອອກມາເປັນເຄື່ອງໝາຍ, ຫລື ເປັນພັນທະສັນຍາວ່າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ປະປ່ອຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ; ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາລ່ວງລະເມີດພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຫລື ຕົກໄປສູ່ການລ່ວງລະເມີດ, ແລະ າລະອາຍໃຈທີ່ຍອມຮັບພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດແລ້ວ, ກໍຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຶກພວກເຂົາໃຫ້ຄືກັນກັບເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຂົານັ້ນ.

22 ບັດນີ້ ມີຄືພັນທະສັນຍາທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໄວ້, ແລະ ພວກເຂົາໂຍນເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຂົາ ໄວ້ທີ່ຕີນຂອງ ໂມໂຣໂນ, ກ່າວວ່າ: ພວກເຮົາຂໍເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ວ່າຖ້າຫາກພວກເຮົາຕົກໄປສູ່ການລ່ວງລະເມີດ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງຖືກທຳລາຍຄືກັນກັບພິນ້ອງຂອງພວກເຮົາທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທາງເໜືອ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກພວກເຮົາຕົກໄປສູ່ການລ່ວງລະເມີດ ກໍຂໍໃຫ້ພຣະອົງຈົ່ງໂຍນ

ພວກເຮົາລົງຢູ່ພື້ນຕີນຂອງສັດຕູເໝືອນດັ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ໂຍນເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຮົາລົງທີ່ຕີນຂອງທ່ານ.

23 ໂມໂຣໂນ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງ າເຊື້ອສາຍຂອງ ຂໂຢເຊັບ, ຊຶ່ງ າເສື້ອຜ້າຂອງເພິ່ນຖືກອ້າຍນ້ອງຂອງເພິ່ນສຶກອອກເປັນຕ່ອນໆ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈີ່ຈຳ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຮົາຈະຖືກພິນ້ອງຂອງພວກເຮົາສຶກຖິ້ມ, ແລະ ພວກເຮົາຈະຖືກເອົາເຂົ້າຄຸກ, ຫລື ວ່າຖືກຂາຍ, ຫລື ຖືກຂ້າຕາຍ.

24 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງປົກປັກຮັກສາເສລີພາບຂອງພວກເຮົາໄວ້ໃນຖານະທີ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ າເຫລືອຢູ່ຂອງໂຢເຊັບ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງຈີ່ຈຳຄຳເວົ້າຂອງຢາໂຄບກ່ອນທີ່ເພິ່ນຈະຕາຍຈາກໄປ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນໄດ້ຮັກສາເສື້ອສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງໂຢເຊັບໄວ້ໂດຍບໍ່ໃຫ້ມັນເນົາເປື້ອຍ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ—ເສື້ອສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລູກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາໄວ້ສັນໃດ, ສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລູກຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາໄວ້ໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າສັນນັ້ນ, ແລະ ພວກເຮົາຈະຖືກນຳກັບຄືນໄປຫາພຣະອົງ, ຂະນະທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງລູກຫລານຂອງໂຢເຊັບທີ່ າເຫລືອຢູ່ນັ້ນຈະ

<p>21 ກ 1 ນຟ 8:25–28; ມມ 8:38. 23 ກ ປຖກ 49:22–26; 1 ນຟ 5:14–15.</p>	<p>ຂ ຄມພ ໂຢເຊັບ, ລູກ ຊາຍຂອງຢາໂຄບ. ຄ ປຖກ 37:3, 31–36. 24 ກ ອມ 5:15;</p>	<p>3 ນຟ 5:21–24; 10:17. ຂ 2 ນຟ 3:5–24; ອທ 13:6–7.</p>
---	--	---

ຕາຍ, ດັ່ງເຊັ່ນການເນົ່າເປື້ອຍຂອງເສື້ອຜ້າຂອງໂຢເຊັບນັ້ນ.

25 ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ເລື່ອງນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຍັງມີຄວາມສຸກກັບລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຍ້ອນວ່າຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍສ່ວນນັ້ນຂອງລາວຈະຖືກນຳກັບຄືນໄປຫາພຣະເຈົ້າ.

26 ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນຄຳເວົ້າຂອງຢາໂຄບ.

27 ແລະ ບັດນີ້ຈະມີຜູ້ໃດຮູ້ໄດ້ວ່າ ຜູ້ທີ່ໄດ້ແຍກອອກໄປຈາກພວກເຮົານັ້ນແມ່ນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງໂຢເຊັບ, ທີ່ຈະຕາຍຄືກັນກັບການເນົ່າເປື້ອຍຂອງເສື້ອຜ້າຂອງເພິ່ນ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ມັນອາດຈະເປັນຕົວພວກເຮົາເອງ ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ຍິດໝັ້ນສັດທາໃນພຣະຄຣິດ.

28 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເວລາໂມໂຣໄນກ່າວຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ເພິ່ນກໍອອກໄປ ແລະ ອອກຄຳສັ່ງໄປຫາທຸກພາກສ່ວນຂອງແຜ່ນດິນທີ່ມີຄວາມແຕກແຍກກັນ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນທັງໝົດທີ່ປາດຖະໜາຈະຮັກສາເສລີພາບຂອງຕົນ, ເພື່ອໃຫ້ຕໍ່ສູ້ກັບອະມາລີໂຄຢາ ແລະ ພວກທີ່ໄດ້ແຍກອອກໄປນັ້ນຖືກເອີ້ນວ່າຊາວອະມາລີໂຄຢາ.

29 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເມື່ອອະມາລີໂຄຢາເຫັນວ່າຜູ້ຄົນຂອງໂມໂຣໄນມີຈຳນວນຫລາຍກວ່າຊາວອະມາລີໂຄຢາ—ແລະ ລາວເຫັນອີກວ່າຜູ້ຄົນຂອງລາວມີຄວາມສົງໄສຢູ່ກ່ຽວກັບຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງອຸດົມການທີ່ພວກເຂົາຮັບໄວ້—ສະນັ້ນ, ເມື່ອອະມາລີໂຄຢາຢ້ານກົວວ່າຕົນ

ຈະເອົາຊະນະຊາວມີໄຟບໍ່ໄດ້, ລາວຈິ່ງໄດ້ນຳເອົາຜູ້ຄົນສ່ວນໜຶ່ງ ແລະ ອອກໄປຫາແຜ່ນດິນມີໄຟ.

30 ບັດນີ້ໂມໂຣໄນຄິດວ່າມັນບໍ່ເປັນການສົມຄວນທີ່ຊາວເລມັນຈະມີກຳລັງເພີ່ມເຕີມຂຶ້ນອີກ; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈິ່ງຄິດຈະຕັດຈຳນວນຄົນຂອງອະມາລີໂຄຢາລົງ, ຫລື ເອົາພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນກັບຄືນມາ, ແລະ ຂ້າອະມາລີໂຄຢາຖິ້ມເສຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພາະເພິ່ນຮູ້ວ່າອະມາລີໂຄຢາຈະຍຸຍົງໃຫ້ຊາວເລມັນຄຽດແຄ້ນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ເພິ່ນຮູ້ວ່າອະມາລີໂຄຢາຈະເຮັດໄປເພື່ອລາວຈະໄດ້ບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງລາວ.

31 ສະນັ້ນ ໂມໂຣໄນຄິດວ່າມັນສົມຄວນທີ່ເພິ່ນຈະນຳເອົາກອງທັບຂອງເພິ່ນ, ຊຶ່ງຕຽມພ້ອມຢູ່ແລ້ວ, ແລະ ມີອາວຸດຢ່າງພ້ອມພຽງ, ແລະ ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັກສາສັນຕິພາບ—ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ນຳກອງທັບຂອງເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ອອກເດີນທັບໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ເພື່ອຕັດທາງຂອງອະມາລີໂຄຢາເສຍ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ເຮັດໄປຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເດີນທັບເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ໄດ້ສະກັດກອງທັບຂອງອະມາລີໂຄຢາໄວ້.

33 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະມາລີໂຄຢາໄດ້ບົບໜີໄປກັບຜູ້ຄົນສ່ວນໜ້ອຍໜຶ່ງຂອງລາວ, ແລະ ພວກທີ່ເຫລືອຢູ່ກໍໄດ້ມອບຕົວໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີຂອງໂມໂຣໄນ ແລະ ຖືກນຳກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.

34 ບັດນີ້, ໂມໂຣໄນໂດຍທີ່ໄດ້ຖືກ "ແຕ່ງ

34ກ ແອວ 43:16.

ຕັ້ງ ໂດຍຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ ແລະ ໂດຍສູງ
ຂອງປະຊາຊົນ, ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງມີອຳນາດ
ທີ່ຈະຈັດການຕາມຄວາມປະສົງຂອງເພິ່ນ
ກັບກອງທັບ ຂອງຊາວນີໄຟ, ທີ່ຈະສະຖາ
ປະນາ ແລະ ໃຊ້ສິດອຳນາດປົກຄອງພວກ
ເຂົາ.

35 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້
ໃດກໍຕາມທີ່ເປັນຊາວອະມາລີໂຄຢາທີ່ບໍ່
ຍອມເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາເພື່ອສະໜັບ
ສະໜູນ ອຸດົມການ ແຫ່ງອິດສະລະພາບ,
ເພື່ອຈະໄດ້ດຳລົງຮັກສາການປົກຄອງອັນ
ເປັນອິດສະລະພາບໄວ້, ເພິ່ນກໍສົ່ງໃຫ້ຂ້າ
ຄົນນັ້ນຖິ້ມເສຍ; ແລະ ມັນມີຄົນພຽງໜ້ອຍ
ດຽວ ເທົ່ານັ້ນ ທີ່ປະຕິເສດພັນທະສັນຍາ
ແຫ່ງອິດສະລະພາບນີ້.

36 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນອີກ,
ຄືເພິ່ນ ໄດ້ສົ່ງໃຫ້ເອົາປ້າຍແຫ່ງເສລີພາບ
ບັກໄວ້ຢູ່ເທິງຫໍສູງທຸກບ່ອນ, ໃຫ້ບັກໄວ້ທົ່ວ
ແຜ່ນດິນທີ່ຊາວນີໄຟເປັນເຈົ້າຂອງ; ແລະ
ດັ່ງນັ້ນ ໂມໂຮ ໃນຈຶ່ງໄດ້ສ້າງຕັ້ງເສລີພາບ
ຢ່າງມາດຕະຖານຂຶ້ນໃນບັນດາຊາວນີໄຟ.

37 ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມມີສັນຕິສຸກໃນ
ແຜ່ນດິນອີກ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ດຳລົງຮັກ
ສາສັນຕິສຸກໄວ້ໃນແຜ່ນດິນຈົນເຖິງທ້າຍປີ
ທີສິບເກົ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ.

38 ແລະ ຮີລາມັນ ແລະ ພວກ ັມະຫາ
ປະໂລຫິດກໍໄດ້ດຳລົງຮັກສາລະບຽບວິໄນ
ຂອງສາດສະໜາຈັກໄວ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາ
ເຈົ້າໄດ້ມີສັນຕິສຸກ ແລະ ມີຄວາມປະຕິຍົມດີ
ທີ່ສຸດໃນສາດສະໜາຈັກເປັນເວລາສິບປີ.

39 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີຜູ້
ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ຕາຍໄປ,
ໂດຍ ັເຊືອ ຖືຢ່າງໜັກແໜ້ນວ່າ ຈິດວິນ

ຍານຂອງພວກເຂົາຖືກໄຖ່ ໂດຍອົງພຣະ
ເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ; ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ລາໂລກນີ້
ໄປດ້ວຍຄວາມປະຕິຍົມດີດັ່ງນັ້ນ.

40 ແລະ ມີບາງຄົນທີ່ຕາຍໄປຍ້ອນການ
ໄຂ້ຄົງຮ້ອນ ຊຶ່ງມີຂຶ້ນຢູ່ເລື້ອຍໆໃນບາງລະ
ດູ— ແຕ່ວ່າບໍ່ມີຄວາມຕາຍຫລາຍຍ້ອນ
ການໄຂ້ຄົງຮ້ອນ ເພາະວ່າຄຸນນະພາບ
ຂອງ ັຕົ້ນໄມ້ ແລະ ຮາກໄມ້ຫລາຍຊະ
ນິດຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຕຽມໄວ້ໃຫ້ເພື່ອປິ່ນປົວ
ພະຍາດເຫລົ່ານັ້ນ, ຊຶ່ງມັນຕ້ອງເກີດກັບ
ມະນຸດເພາະວ່າທຳມະຊາດຂອງດິນຟ້າອາ
ກາດ—

41 ແຕ່ວ່າມີຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້ຕາຍໄປ
ຍ້ອນຄວາມເຖົ້າແກ່; ແລະ ຜູ້ທີ່ຕາຍດ້ວຍ
ສັດທາໃນພຣະຄຣິດຈະ ັເປັນສຸກຢູ່ກັບ
ພຣະອົງ, ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາຄິດໄວ້.

ບົດທີ 47

*ອະມາລີໂຄຢາ ໃຊ້ເລ່ຫລ່ຽມ, ຄາດຕະ
ກຳ, ແລະ ກົນອຸປະກອນເພື່ອຈະໄດ້ກາຍເປັນ
ກະສັດຂອງຊາວເລມັນ—ຊາວນີໄຟຜູ້ທີ່
ແຍກອອກໄປນັ້ນເປັນຄົນຊົ່ວ ແລະ ປ່າ
ເຖື່ອນຫລາຍກວ່າຊາວເລມັນ. ປະມານ 72
ປີກ່ອນ ຄ.ສ.*

1 ບັດນີ້ພວກເຮົາຈະບັນທຶກເລື່ອງລາວ
ຂອງອະມາລີໂຄຢາ ແລະ ພວກທີ່ ັໜີໄປ
ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານກັບລາວ; ເພາະ
ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວໄດ້ພາຄົນທີ່ໄປກັບລາວຂຶ້ນ
ໄປຫາ ັແຜ່ນດິນນີໄຟ ໃນບັນດາຊາວ
ເລມັນ, ແລະ ຍຸຍົງຊາວເລມັນໃຫ້ຄຽດແຄ້ນ
ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ກະສັດ
ຂອງຊາວເລມັນໄດ້ສົ່ງຂ່າວສານໄປທົ່ວ

38 ກ ແອວ 46:6.
39 ກ ມຣນ 7:3, 41.
40 ກ ຄພ 89:10.

41 ກ ພນມ 14:13.
47 1 ກ ແອວ 46:33.
ຂ 2 ນພ 5:5–8;

ອມມ 1:12–13.

ແຜ່ນດິນຂອງຕົນ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງ ຕົນ ໃຫ້ພວກເຂົາຮວບຮວມກັນອີກ ເພື່ອໄປສູ່ຮົບກັບຊາວນີໄຟ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາຄົນທັງຫລາຍ ໄດ້ເຫັນຂ່າວສານນັ້ນແລ້ວ ພວກເຂົາກໍມີຄວາມຢ້ານກົວຫລາຍທີ່ສຸດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຢ້ານວ່າກະສັດຈະບໍ່ພໍໃຈ, ແລະ ພວກເຂົາມີຄວາມຢ້ານກົວທີ່ຈະໄປສູ່ຮົບກັບຊາວນີໄຟນຳອີກເພາະຢ້ານວ່າຕົນເອງຈະຖືກຂ້າຕາຍ. ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາບໍ່ຍອມ, ຫລື ວ່າຄົນສ່ວນຫລາຍຂອງພວກເຂົາບໍ່ຍອມເຮັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງກະສັດ.

3 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດກໍໂມໂຫຮຣ້າຍຢ່າງໃຫຍ່ເພາະຜູ້ຄົນບໍ່ເຊື່ອພັງຕົນ; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງມອບອຳນາດໃຫ້ອະມາລີໂຄຢາເປັນຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບສ່ວນທີ່ເຊື່ອພັງຄຳສັ່ງຂອງຕົນ, ແລະ ສັ່ງໃຫ້ອະມາລີໂຄຢາອອກໄປບັງຄັບຜູ້ຄົນໃຫ້ຈັບອາວຸດ.

4 ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນຄວາມປາດຖະໜາຂອງອະມາລີໂຄຢາ; ເພາະລາວເປັນຄົນທີ່ມີກົນອຸປາຍທີ່ຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວຢູ່ແລ້ວ ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ວາງແຜນຢູ່ໃນໃຈວ່າ ລາວຈະໂຄ່ນລົ້ມກະສັດຂອງຊາວເລມັນອອກຈາກບັນລັງ.

5 ແລະ ບັດນີ້ອະມາລີໂຄຢາມີອຳນາດບັງຄັບບັນຊາຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ສະໜັບສະໜູນກະສັດ; ແລະ ລາວພະຍາຍາມຈະໃຫ້ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອພັງກະສັດນິຍົມຊົມຊອບລາວອີກ; ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປຫາແຜ່ນດິນບ່ອນໜຶ່ງທີ່ມີຊື່ວ່າ "ໂອໂນດາ, ເພາະວ່າແຜ່ນດິນນັ້ນເປັນບ່ອນທີ່ຊາວເລມັນທັງໝົດໜີໄປຢູ່; ເພາະພວກເຂົາຮູ້ຈັກວ່າກອງ

ທັບຈະຍົກມາໂດຍຄິດວ່າກອງທັບຈະຍົກມາເພື່ອທຳລາຍພວກຕົນ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປຫາແຜ່ນດິນໂອໂນດາເພື່ອໄປຫາສາງອາວຸດ.

6 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຄົນຜູ້ໜຶ່ງເປັນກະສັດ ແລະ ເປັນຜູ້ນຳ ແລະ ປົກຄອງພວກເຂົາ, ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງໃຈຢ່າງແນ່ວແນ່ວວ່າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຖືກບັງຄັບໃຫ້ໄປສູ່ຮົບກັບຊາວນີໄຟອີກ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ເທິງຈອມພູທີ່ເອີ້ນວ່າ ອັນຕີປາ, ເພື່ອຕຽມສູ້ຮົບ.

8 ບັດນີ້ມັນບໍ່ແມ່ນເຈດຕະນາຂອງອະມາລີໂຄຢາທີ່ຈະໃຫ້ພວກເຂົາສູ້ຮົບກັນຕາມຄຳສັ່ງຂອງກະສັດ; ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ເຈດຕະນາຂອງອະມາລີໂຄຢານັ້ນແມ່ນຈະພະຍາຍາມໃຫ້ກອງທັບເລມັນນິຍົມຊົມຊອບລາວ, ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ວາງຕົວເປັນຫົວໜ້າ ແລະ ໂຄ່ນລົ້ມກະສັດອອກຈາກບັນລັງ ແລະ ລາວເອງຈະໄດ້ຂຶ້ນເປັນກະສັດ ແລະ ຍຶດຄອງອານາຈັກ.

9 ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ສັ່ງໃຫ້ກອງທັບຂອງລາວຕັ້ງຜ້າເຕັນຂຶ້ນຢູ່ໃນຮ່ອມພູໃກ້ກັບພູອັນຕີປາ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນຕອນກາງຄືນອະມາລີໂຄຢາໄດ້ສັ່ງຜູ້ຕາງໜ້າຂຶ້ນໄປເທິງພູອັນຕີປາຢ່າງລັບໆ, ເພື່ອເຊື່ອເຊີນລີຮອນໄທ ຫົວໜ້າຂອງພວກທີ່ຢູ່ບ່ອນນັ້ນໃຫ້ລົງມາຕີນພູ ເພາະວ່າອະມາລີໂຄຢາປາດຖະໜາທີ່ຈະເວົ້າກັບລາວ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອລີຮອນໄທໄດ້ຮັບຂ່າວນີ້ ລາວກໍບໍ່ກຳລົງມາຫາຕີນພູ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະມາລີໂຄຢາໄດ້ສັ່ງຄົນໄປອີກເປັນເທື່ອທີ

ສອງ ເພື່ອເຊື່ອເຊີນໃຫ້ລາວລົງມາ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລີຮອນໄທບໍ່ຍອມລົງມາອີກ ແລະ ອະມາລີໂຄຢາໄດ້ສົ່ງຄົນໄປອີກເປັນເທື່ອທີສາມ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອອະມາລີໂຄຢາເຫັນວ່າລາວບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ລີຮອນໄທລົງມາຈາກຈອມພູ, ລາວເອງຈຶ່ງໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງຈອມພູເກືອບຮອດຄ້າຍຂອງລີຮອນໄທ, ແລະ ລາວກໍໄດ້ສົ່ງຂ່າວໄປໃຫ້ລີຮອນໄທອີກເປັນເທື່ອທີສີ່ ໂດຍປາດຖະໜາໃຫ້ລາວລົງມາ, ແລະ ໃຫ້ນຳເອົາທະຫານອາລັກຂາມານຳ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາທີ່ລີຮອນໄທລົງມາຫາອະມາລີໂຄຢາພ້ອມດ້ວຍທະຫານອາລັກຂາຂອງລາວ, ອະມາລີໂຄຢາຢາກໃຫ້ລາວກັບຄືນມາອີກກັບກອງທັບຂອງລາວໃນຕອນກາງຄືນ, ແລະ ມາລ້ອມຄົນທີ່ຢູ່ໃນຄ້າຍຂອງອະມາລີໂຄຢາ ຊຶ່ງກະສັດໄດ້ໃຫ້ລາວມີອຳນາດບັງຄັບບັນຊາພວກທະຫານເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະ ວ່າລາວຈະມອບທະຫານເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມິຂອງລີຮອນໄທ, ຖ້າຫາກລາວຈະໃຫ້ລາວ (ອະມາລີໂຄຢາ) ເປັນຜູ້ລອງຫົວໜ້າຄວບຄຸມກອງທັບທັງໝົດ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລີຮອນໄທໄດ້ລົງມາພ້ອມດ້ວຍຄົນຂອງລາວ ແລະ ລ້ອມຄົນຂອງອະມາລີໂຄຢາໄວ້, ດັ່ງນັ້ນກ່ອນພວກເຂົາຈະຕື່ນນອນພວກເຂົາກໍຖືກກອງທັບຂອງລີຮອນໄທອ້ອມໄວ້ກ່ອນແລ້ວ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາຄົນຂອງອະມາລີໂຄຢາເຫັນວ່າພວກຕົນຖືກປິດລ້ອມໄວ້, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ອ້ອນວອນໃຫ້ອະມາລີໂຄຢາຍອມຕົວເຂົ້າຮ່ວມ

ກັບພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາເສຍ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍ. ບັດນີ້ນີ້ແຫລະຄືສິ່ງທີ່ອະມາລີໂຄຢາປາດຖະໜາ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະມາລີໂຄຢາໄດ້ມອບຄົນຂອງລາວ, ຊຶ່ງມັນເປັນ "ປີລະບັກຕໍ່ຄຳສັ່ງຂອງກະສັດ. ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ອະມາລີໂຄຢາປາດຖະໜາ, ເພື່ອລາວຈະໄດ້ສຳເລັດໃນແຜນການຂອງຕົນໃນການໂຄ່ນລົ້ມກະສັດອອກຈາກບັນລັງ.

17 ບັດນີ້ມັນເປັນທຳນຽມໃນບັນດາຊາວເລມັນທີ່ວ່າ, ຖ້າຫາກຜູ້ນຳຫົວໜ້າຂອງພວກເຂົາຖືກຂ້າຕາຍ, ພວກເຂົາກໍຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຜູ້ລອງຂຶ້ນເປັນຫົວໜ້າແທນ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະມາລີໂຄຢາໄດ້ໃຫ້ຂ້າໃຊ້ຜູ້ໜຶ່ງຂອງລາວວາງຢາພິດລີຮອນໄທ ເທື່ອລະເລັກເທື່ອລະໜ້ອຍຈົນວ່າລີຮອນໄທຕາຍໄປ.

19 ບັດນີ້, ເມື່ອລີຮອນໄທຕາຍໄປແລ້ວ, ຊາວເລມັນກໍໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ອະມາລີໂຄຢາເປັນຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເປັນຫົວໜ້າບັງຄັບບັນຊາຂອງພວກເຂົາ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະມາລີໂຄຢາໄດ້ອອກເດີນທາງໄປພ້ອມດ້ວຍກອງທັບຂອງລາວ (ເພາະວ່າລາວໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດທຸກຢ່າງຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງລາວແລ້ວ) ຫາແຜ່ນດິນນີໄຟ, ໂດຍມັງໜ້າເຂົ້າໄປຫາເມືອງນີໄຟ, ຊຶ່ງເປັນເມືອງຫລວງຂອງແຜ່ນດິນ.

21 ແລະ ກະສັດກໍໄດ້ອອກມາພົບອະມາລີໂຄຢາ ພ້ອມດ້ວຍອາລັກຂາຂອງເພິ່ນ, ເພາະຄິດວ່າອະມາລີໂຄຢາໄດ້ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງ, ແລະ ວ່າອະມາລີໂຄຢາໄດ້ເຕົ້າໂຮມກອງທັບໃຫຍ່ເພື່ອໄປສູ້ຮົບກັບຊາວນີໄຟ.

22 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາທີ່ກະສັດອອກມາ ພົບອະມາລີໂຄຢາ ລາວກໍໃຫ້ຂ້າໃຊ້ຂອງ ຕົນອອກໄປຕ້ອນຮັບກະສັດ. ແລະ ພວກ ເຂົາໄດ້ອອກໄປ ແລະ ກົມຂາບລົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ກະສັດ, ຄືກັບວ່າພວກເຂົາສະແດງຄວາມ ຄາລະວະເພາະຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເພິ່ນ.

23 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກະສັດກໍໄດ້ເດີນອອກໄປ ເພື່ອໃຫ້ພວກ ເຂົາລຸກຂຶ້ນ, ຕາມທຳນຽມຂອງຊາວເລມັນ, ດັ່ງທີ່ເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງສັນຕິພາບ, ຊຶ່ງ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາມາຈາກຊາວນິໄຟ.

24 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາເພິ່ນບອກໃຫ້ຂ້າໃຊ້ຂອງອະມາລີໂຄ ຢາຄົນທຳອິດລຸກຂຶ້ນຈາກພື້ນດິນ, ຈົ່ງເບິ່ງ ຄົນນັ້ນໄດ້ແທງກະສັດທະລຸຫົວໃຈ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ.

25 ບັດນີ້ຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດໄດ້ແລ່ນໜີ ໄປ; ແລະ ຂ້າໃຊ້ຂອງອະມາລີໂຄຢາກໍສົ່ງ ສຽງຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ:

26 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດເອງແທງ ເພິ່ນຈົນທະລຸຫົວໃຈ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ລົ້ມລົງ ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໜີໄປແລ້ວ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃຫ້ ມາເບິ່ງໄວງ.

27 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະ ມາລີໂຄຢາໄດ້ສັ່ງໃຫ້ກອງທັບຂອງລາວ ເຂົ້າມາເບິ່ງວ່າ ມັນມີອັນໃດເກີດຂຶ້ນກັບ ກະສັດ; ແລະ ເວລາພວກເຂົາມາເຖິງ ສະຖານທີ່ເກີດເຫດ ແລະ ເຫັນກະສັດ ນອນຈົມເລືອດຢູ່, ອະມາລີໂຄຢາກໍທຳທ່າ ໂມໂຫຮ້າຍຂຶ້ນ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ຜູ້ໃດກໍ ຕາມທີ່ມີຄວາມຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ກະສັດ ຈົ່ງ ອອກມາ, ແລະ ໄລ່ຕາມຂ້າໃຊ້ຂອງເພິ່ນໄປ ເພື່ອຈະໄດ້ຂ້າພວກເຂົາຖິ້ມເສຍ.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ

ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ກະສັດໄດ້ຍິນຂໍ້ ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ກໍໄດ້ອອກມາ ແລະ ໄລ່ຕາມ ຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດໄປ.

29 ບັດນີ້ເວລາຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດເຫັນ ກອງທັບໄລ່ຕາມຕົນມາ, ພວກເຂົາກໍຕົກໃຈ ແລະ ໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ຂ້າມໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມກັບ "ຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນ.

30 ແລະ ກອງທັບທີ່ໄລ່ຕາມພວກນັ້ນໄປ ໄດ້ກັບຄືນມາ, ເມື່ອບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນໃນການ ໄລ່ຕາມ; ແລະ ດ້ວຍວ່າກົນອຸປະກອນຂອງອະ ມາລີໂຄຢາ, ລາວຈຶ່ງຊະນະໃຈຂອງຜູ້ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ.

31 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ ມື້ຕໍ່ມາ ລາວໄດ້ຍົກເຂົ້າເມືອງນິໄຟພ້ອມ ດ້ວຍກອງທັບຂອງລາວ, ແລະ ເຂົ້າເປັນ ເຈົ້າຂອງເມືອງ.

32 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ລາຊິນີໄດ້ຍິນວ່າກະສັດຖືກຂ້າຕາຍ— ເພາະວ່າອະມາລີໂຄຢາໄດ້ສົ່ງນາຍທູດໄປ ຫາລາຊິນີແຈ້ງບອກວ່າ ກະສັດຖືກຂ້າໃຊ້ ຂອງຕົນຂ້າຕາຍແລ້ວ, ແລະ ລາວໄດ້ໄລ່ ຕາມພວກເຂົາໄປພ້ອມດ້ວຍກອງທັບ, ແຕ່ ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ບິບໜີໄປ ໄດ້—

33 ສະນັ້ນ, ເມື່ອລາຊິນີໄດ້ຮັບຂ່າວນີ້ ນາງຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຫາອະມາລີໂຄຢາ, ບໍ່ ໃຫ້ລາວທຳຮ້າຍຜູ້ຄົນຜູ້ຢູ່ໃນເມືອງນີ້; ແລະ ນາງປາດຖະໜາໃຫ້ລາວເຂົ້າມາພົບນາງ; ແລະ ນາງປາດຖະໜາໃຫ້ລາວພາພະຍານ ມານຳ ເພື່ອຈະໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບ ການສິ້ນຊີວິດຂອງກະສັດ.

34 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະ ມາລີໂຄຢາໄດ້ນຳເອົາຂ້າໃຊ້ຜູ້ທີ່ຂ້າກະສັດ

ແລະ ຄົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ນຳລາວເຂົ້າໄປພົບກັບລາຊິນີໃນບ່ອນທີ່ນາງນັ່ງຢູ່; ແລະ ພວກເຂົາທຸກຄົນ ໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳແກ່ນາງວ່າ ກະສັດຖືກຂ້າໃຊ້ຂອງເພິ່ນເອງຂ້າຕາຍ; ແລະ ພວກເຂົາເວົ້າອີກວ່າ: ການທີ່ພວກເຂົາໜີໄປນີ້ ຍັງບໍ່ເປັນຫລັກຖານພຽງພໍທີ່ຈະກ່າວໂທດພວກເຂົາບໍ່? ແລະ ພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ລາຊິນີພໍໃຈໃນເຫດຜົນຂອງການຕາຍຂອງກະສັດດັ່ງນີ້.

35 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະມາລີໂຄຢາພະຍາຍາມສ້າງຕົນໃຫ້ເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງລາຊິນີ ແລະ ເອົານາງມາເປັນພັນລະຍາຂອງຕົນ; ແລະ ດ້ວຍການຫລອກລວງ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງຂ້າໃຊ້ທີ່ມີເລ່ຫລ່ຽມຂອງລາວ, ລາວຈຶ່ງໄດ້ອານາຈັກມາປົກຄອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນທີ່ຍອມຮັບວ່າລາວໄດ້ເປັນກະສັດປົກຄອງຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງຊາວເລມັນ, ຊຶ່ງ າປະກອບດ້ວຍຊາວເລມັນ ແລະ ຊາວເລມູເອນ ແລະ ຊາວອິດຊະມາເອນ, ແລະ ຊາວນີໂຟທີ່ແຍກອອກໄປທັງໝົດ, ນັບຕັ້ງແຕ່ການປົກຄອງຂອງນີໂຟຈົນເຖິງປະຈຸບັນນີ້.

36 ບັດນີ້ າພວກທີ່ແຍກອອກໄປນັ້ນເຄີຍໄດ້ຮັບ ການ ແນະນຳ ມາ ແລະ ມີ ຄວາມຮູ້ ແບບ ດຽວ ກັນ ກັບ ຊາວ ນີໂຟ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ການ ແນະນຳ ມາ ໃນ ຄວາມຮູ້ ແບບ ດຽວ ກັນ ກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນເປັນເລື່ອງແປກປະຫລາດທີ່ຈະເວົ້າວ່າ ຫລັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ແຍກອອກໄປບໍ່ດົນເທົ່າໃດ, ພວກເຂົາກໍກາຍມາເປັນຄົນແຂງກະດ້າງຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ າບໍ່ສຳນິກຜິດ, ປ່າເຖື່ອນ, ຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ໂຫດຮ້າຍຫລາຍ

ກວ່າ ຊາວ ເລມັນ ອີກ ຊ້າ—ກິນ ດື່ມ ຢູ່ ຕາມ ປະເພນີຂອງຊາວເລມັນ; ປ່ອຍຕົວໃຫ້ເປັນຄົນຂີ້ຄ້ານມັກງ່າຍ, ແລະ ມີກິເລດຕົ້ນຫານາໆປະການ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ລືມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາໝົດແລ້ວ.

ບົດທີ 48

ອະມາລີໂຄຢາຍຸຍົງໃຫ້ຊາວເລມັນຕໍ່ສູ້ກັບຊາວນີໂຟ—ໂມໂຣໂນຕຽມຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໃຫ້ປ້ອງກັນອຸດົມການແຫ່ງຄຣິດສະຕຽນ—ເພິ່ນປິຕິຍິນດີໃນເສລີພາບ ແລະ ອິດສະລະພາບ ແລະ ເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ. ປະມານ 72 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື, ທັນທີທີ່ອະມາລີໂຄຢາໄດ້ຂຶ້ນຄອງອານາຈັກ ລາວກໍໄດ້ປຸກລະດົມໃຈຂອງຊາວເລມັນໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ມີຜູ້ເວົ້າກັບຊາວເລມັນຈາກຫໍສູງ, ຕ້ານກັບຊາວນີໂຟ.

2 ແລະ ລາວໄດ້ປຸກລະດົມໃຈຂອງພວກເຂົາໃຫ້ເປັນສັດຕູກັບຊາວນີໂຟດັ່ງນີ້, ເຖິງຂະໜາດທີ່ໃນທ້າຍປີທີສິບເກົ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ລາວໄດ້ສຳເລັດແຜນການຂອງລາວມາເຖິງບັດນີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມື່ອລາວໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດປົກຄອງຊາວເລມັນ, ລາວຈຶ່ງພະຍາຍາມທີ່ຈະປົກຄອງທົ່ວແຜ່ນດິນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວຢາກປົກຄອງຜູ້ຄົນທັງໝົດໃນທົ່ວແຜ່ນດິນ, ທັງຊາວເລມັນ ແລະ ຊາວນີໂຟນຳກັນ.

3 ສະນັ້ນ ລາວ ຈຶ່ງ ສຳ ເລັດ ແລ້ວ ຕາມ

35 ກ ຢຄ 1:13–14. 36 ກ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ,	ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ. ຂ ຮຮ 10:26–27;	ແອວ 24:30. ຄ ຢມຍ 8:12.
--	--------------------------------------	---------------------------

ແຜນ ການ ຂອງ ລາວ, ເພາະ ວ່າ ລາວ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ໃຈ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ແຂງ ກະ ດ້າງ ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ຈິດ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ມືດ ມົນ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ຍຸ ຍົງ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຄຽດ ແຄ້ນ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ລາວ ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ ທະ ຫານ ໄດ້ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ໄປ ສູ້ ຮົບ ກັບ ຊາວ ນີໄຟ.

4 ຍ້ອນ ວ່າ ຈຳນວນ ທະ ຫານ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ຂອງ ລາວ, ລາວ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຕັ້ງ ໃຈ ໄວ້ ວ່າ ລາວ ຈະ ເອົາ ຂະນະ ຊາວ ນີໄຟ ແລະ ຈະ ເອົາ ພວກ ເຂົາ ມາ ສູ່ ຄວາມ ເປັນ ທາດ.

5 ແລະ ລາວ ໄດ້ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ຊາວ ໂຊຣຳ ໃຫ້ ເປັນ "ຫົວ ໜ້າ ນາຍ ທະ ຫານ, ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ມີ ຄວາມ ຮູ້ ດີ ທີ່ ສຸດ ກ່ຽວ ກັບ ກຳລັງ ພົນ ຂອງ ຊາວ ນີໄຟ, ແລະ ບ່ອນ ຕັ້ງ ກຳລັງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ເມືອງ ໃດ ທີ່ ບໍ່ ມີ ກຳລັງ ພຽງ ພໍ; ສະນັ້ນ ລາວ ຈຶ່ງ ໄດ້ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ເປັນ ນາຍ ທະ ຫານ ຂຶ້ນ ຫົວ ໜ້າ ເພື່ອ ບັງຄັບ ບັນ ຊາ ກອງ ທັບ ທະ ຫານ ຂອງ ລາວ.

6 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຄື່ອນ ຍ້າຍ ກອງ ທັບ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ມຸ້ງ ໜ້າ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ເຊຣາ ເຮັມ ລາ.

7 ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂະນະ ທີ່ ອະ ມາ ລີ ໄຄ ຍາ ໄດ້ ອຳນາດ ມາ ດ້ວຍ ກົນ ອຸປາຍ ແລະ ດ້ວຍ ຄຳ ຫລອກ ລວງ ຕ່າງ ໆ, ກົງ ກັນ ຂ້າມ, ໂມ ໂຣ ໂນ ໄດ້ "ຕຽມ ຈິດ ໃຈ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ໃຫ້ ຊື່ ສັດ ຕໍ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

8 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ ສົ່ງ ເສີມ ກຳລັງ ກອງ ທັບ ຂອງ ຊາວ ນີໄຟ, ແລະ ໄດ້ ສ້າງ ບ້ອມ ຍາມ ນ້ອຍ ຫລື ບ່ອນ ສະ ສົມ ກຳລັງ ຂຶ້ນ ຫລາຍ ແຫ່ງ; ໂດຍ ຄູນ ດິນ ຂຶ້ນ ອ້ອມ ຮອບ ເປັນ ຄູ ລ້ອມ ກອງ ທັບ ຂອງ ເພິ່ນ ໄວ້, ແລະ

ສ້າງ ກຳ ແພງ ຫີນ ຂຶ້ນ ອ້ອມ ພວກ ທະ ຫານ ໄວ້, ພ້ອມ ທັງ ຮອບ ເມືອງ ແລະ ຊາຍ ແດນ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ນຳ ອີກ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ ສ້າງ ກຳ ແພງ ຂຶ້ນ ໃຫ້ ຮອບ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ.

9 ແລະ ຄ້າຍ ໃດ ທີ່ ມີ ກຳລັງ ບໍ່ ພຽງ ພໍ ເພິ່ນ ກໍ ໄດ້ ວາງ ຈຳນວນ ທະ ຫານ ໄວ້ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ; ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເສີມ ກຳລັງ ແລະ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ແຜ່ນ ດິນ ຊຶ່ງ ຊາວ ນີໄຟ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ເຂັມ ແຂງ ຂຶ້ນ ເລື້ອ ຍງ.

10 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຕຽມ ພ້ອມ ຢູ່ ສະເໝີ ເພື່ອ ວ່າ ຈະ ໄດ້ "ສະ ໜັບ ສະ ໜູນ ເສລີ ພາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ເມຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ລູກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ສັນ ຕິ ສຸກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ມີ ຊີວິດ ຢູ່ ກັບ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັກ ສາ ສິ່ງ ທີ່ ສັດ ຕູ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເອີ້ນ ວ່າ ອຸ ດົມ ການ ແຫ່ງ ຄຣິດ ສະ ຕຽນ.

11 ແລະ ໂມ ໂຣ ໂນ ເປັນ ຄົນ ແຂງ ແຮງ ແລະ ມີ ກຳລັງ ຫລາຍ; ແລະ ເພິ່ນ ເປັນ ຄົນ "ສະ ຫລຽວ ສະ ຫລາດ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ເປັນ ຄົນ ທີ່ ບໍ່ ປິຕິ ຍິນ ດີ ໃນ ການ ນອງ ເລືອດ; ແຕ່ ເປັນ ຄົນ ທີ່ ບໍ່ ປິຕິ ຍິນ ດີ ໃນ ເສລີ ພາບ ແລະ ອິດ ສະ ລະ ພາບ ຂອງ ປະ ເທດ ຊາດ ຂອງ ຕົນ, ແລະ ເພື່ອ ວ່າ ພິນ ອງ ຂອງ ເພິ່ນ ຈະ ໄດ້ ຫລີກ ເວັ້ນ ຈາກ ຄວາມ ເປັນ ທາດ ແລະ ຂ້ອຍ ຂ້າ;

12 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ເປັນ ຄົນ ທີ່ ມີ ໃຈ ຊຶ່ງ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ຂອບ ພຣະ ໄທ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ເພິ່ນ, ສຳ ລັບ ສິດ ທີ່ ພິເສດ ແລະ ພອນ ຕ່າງ ໆ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປະ ທານ ໃຫ້ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນ ເປັນ ຄົນ ທີ່ ອອກ ແຮງ ງານ ຢ່າງ ຂະ ຫຍັນ ຂັ້ນ ແຂງ ເພື່ອ "ຄວາມ ຜາ ສຸກ ແລະ ເພື່ອ ຄວາມ ປອດ ໄພ

48 5 ກ ແອວ 43:6. 7 ກ ແອວ 49:8. 10 ກ ແອວ 46:12-13. 11 ກ ຄມພ ເຂົ້າໃຈ, 12 ກ ຄມພ ຄວາມ ຜາ ສຸກ.

ຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ.

13 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເພິ່ນ ເປັນ ຄົນ ທີ່ ໝັ້ນ ຄົງ ຢູ່ ນຳ ສັດທາ ໃນ ພຣະ ຄຣິດ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ "ຄຳ ສາບານ ໄວ້ ວ່າ ເພິ່ນ ຈະ ປ້ອງ ກັນ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ, ສິດ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ປະເທດ ຊາດ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ສາດ ສະໜາ ຂອງ ເພິ່ນ, ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ເພິ່ນ ຈະ ສູນ ເສຍ ເລືອດ ເນື້ອ ຂອງ ເພິ່ນ ກໍ ຕາມ.

14 ບັດ ນີ້ ຊາວ ນີ ໄຟ ໄດ້ ຮັບ ການ ສິດ ສອນ ໃຫ້ ປ້ອງ ກັນ ຕົວ ເອງ ຈາກ ສັດ ຕູ, ຈົນ ເຖິງ ການ ນອງ ເລືອດ ຖ້າ ຫາກ ຈຳ ເປັນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ການ ສິດ ສອນ ວ່າ "ບໍ່ ໃຫ້ ຮຸກ ຮານ ຜູ້ ໃດ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ບໍ່ ໃຫ້ ຍົກ ດາບ ຂຶ້ນ ເລີຍ ເວັ້ນ ເສຍ ແຕ່ ຈະ ເປັນ ການ ຕໍ່ ສູ້ ສັດ ຕູ, ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ຈະ ເປັນ ໄປ ເພື່ອ ປົກ ປ້ອງ ຊີ ວິດ ຂອງ ຕົນ ເອງ ເທົ່ານັ້ນ.

15 ແລະ ນີ້ ຄື ສັດທາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ໂດຍ ການ ປະ ຕິ ບັດ ແບບ ນີ້ ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເລີນ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ, ຫລື ອີກ ຄຳ ໜຶ່ງ, ຖ້າ ພວກ ເຂົາ ຊື່ ສັດ ໃນ ການ ຮັກ ສາ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ແລ້ວ ພຣະ ອົງ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເລີນ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຈະ ເຕືອນ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ອອກ ໜີ ໄປ, ຫລື ວ່າ ໃຫ້ ຕຽມ ເພື່ອ ສົງ ຄາມ, ອີງ ຕາມ ຄວາມ ອັນ ຕະ ລາຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ;

16 ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ເປັນ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ ແກ່ ພວກ ເຂົາ ອີກ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຄວນ ຈະ ໄປ ທາງ ໃດ ເພື່ອ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ສັດ ຕູ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ໂດຍ ການ ກະ ທຳ ດັ່ງ ນີ້, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ປົດ ປ່ອຍ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ນີ້ ຄື ສັດທາ ຂອງ ໂມ ໂຣ ໄນ ແລະ ໃຈ ຂອງ ເພິ່ນ

ປາບ ບື້ມ ໃນ ສິ່ງ ເຫລົ່ານັ້ນ; "ບໍ່ ແມ່ນ ໃນ ການ ນອງ ເລືອດ, ແຕ່ ໃນ ການ ເຮັດ ຄວາມ ດີ, ໃນ ການ ປ້ອງ ກັນ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ໃນ ການ ຮັກ ສາ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ໃນ ການ ຕ້ານ ທານ ກັບ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ.

17 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ຖ້າ ຫາກ ຄົນ ທັງ ປວງ ໄດ້ ເປັນ ມາ ແລ້ວ ແລະ ເປັນ ຢູ່, ແລະ ຈະ ເປັນ ຢູ່, ຄື ກັນ ກັບ ໂມ ໂຣ ໄນ, ຈົງ ເບິ່ງ, ອຳນາດ ຂອງ ນະ ລົກ ນັ້ນ ຈະ ສິ້ນ ສະ ເຫືອນ ຕະ ຫລອດ ການ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, "ມານ ຈະ ບໍ່ ມີ ອຳນາດ ເໜືອ ໃຈ ຂອງ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ ເລີຍ.

18 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເພິ່ນ ເປັນ ຄົນ ຄື ກັນ ກັບ ອຳ ໂມນ, ລູກ ຊາຍ ຂອງ ໂມ ໂຊ ຢາ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຄື ກັນ ກັບ ລູກ ຊາຍ ຜູ້ ອື່ນ ໆ ຂອງ ໂມ ໂຊ ຢາ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ຄື ກັນ ກັບ ແອວ ມາ ແລະ ພວກ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ ນຳ ອີກ, ເພາະ ວ່າ ເຂົາ ເຈົ້າ ເຫລົ່ານັ້ນ ລ້ວນ ແລ້ວ ແຕ່ ເປັນ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ທັງ ນັ້ນ.

19 ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຮິ ລາ ມັນ ແລະ ພິ ນ້ອງ ຂອງ ເພິ່ນ ກໍ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ໃຊ້ ຜູ້ ຄົນ ໜ້ອຍ ໄປ ກວ່າ ໂມ ໂຣ ໄນ ເລີຍ; ເພາະ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ສັ່ງ ສອນ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ໃຫ້ ບັບ ຕີ ສະ ມາ ໄວ້ ກັບ ການ ກັບ ໃຈ ແກ່ ຄົນ ທັງ ປວງ ທີ່ ຍອມ ເຊື່ອ ຟັງ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ.

20 ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ອອກ ໄປ ດັ່ງ ນີ້, ແລະ ຜູ້ ຄົນ ໄດ້ "ຖ່ອມ ຕົວ ຍ້ອນ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ເປັນ ທີ່ ຊົງ ຂ໌ ໂປດ ປານ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ດັ່ງ

<p>13 ກ ແອວ 46:20-22. 14 ກ ແອວ 43:46-47; 3 ນຟ 3:20-21; ມມ 3:10-11;</p>	<p>ຄພ 98:16. 16 ກ ແອວ 55:19. 17 ກ 1 ນຟ 22:26; 3 ນຟ 6:15.</p>	<p>20 ກ ຄພ ຖ່ອມ ຕົນ, ຄວາມ ຖ່ອມ ຕົນ. ຂ 1 ນຟ 17:35.</p>
---	---	---

ນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເປັນອິດສະລະຈາກສົງຄາມ ແລະ ຈາກການຂັດແຍ້ງ ໃນບັນດາພວກເຂົາເອງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນເວລາເຖິງສິ່ງນີ້.

21 ແຕ່ວ່າ ຄື ກັນ ກັບ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ເວົ້າໃນຕອນທ້າຍປີທີສິບເກົ້ານັ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນມີສັນຕິສຸກໃນບັນດາພວກເຂົາເອງ, ພວກເຂົາໄດ້ຖືກບັງຄັບຢ່າງບໍ່ເຕັມໃຈໃຫ້ໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາ.

22 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໂດຍສະຫລຸບ, ສົງຄາມຂອງພວກເຂົາທີ່ເຮັດກັບຊາວເລມັນບໍ່ເຄີຍຍຸດລົງເລີຍເປັນເວລາຫລາຍປີ, ທັງທີ່ພວກເຂົາບໍ່ເຕັມໃຈຢາກເຮັດ.

23 ບັດນີ້, ພວກເຂົາ "ເສຍໃຈທີ່ຕ້ອງຈັບອາວຸດຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນອີກ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ພໍໃຈກັບການນອງເລືອດເລີຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ—ພວກເຂົາເສຍໃຈທີ່ໄດ້ເປັນທາງສິ່ງພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາຢ່າງຫລວງຫລາຍອອກຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກນິລັນດອນ, ໂດຍບໍ່ໄດ້ຕຽມພ້ອມທີ່ຈະພົບກັບພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາເລີຍ.

24 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ຍອມເດັດຂາດທີ່ຈະສະລະຊີວິດຂອງຕົນໄປລ້າງ, ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ "ເມຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາຖືກຂ້າດ້ວຍຄວາມຮ້າຍກາດ ແລະ ຄວາມປ່າເຖືອນຂອງຄົນ ຊຶ່ງເຄີຍເປັນພິນ້ອງກັນມາກ່ອນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ ະແຍກອອກໄປ ຈາກສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ຫນີ ຈາກພວກເຂົາໄປເພື່ອຈະໄດ້ກັບມາທໍາລາຍພິນ້ອງຂອງຕົນ ໂດຍການເຂົ້າຮ່ວມກັບຊາວເລມັນ.

25 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາທົນບໍ່ໄດ້ທີ່

ພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາຈະປີຕີຍິນດີຢູ່ກັບເລືອດຂອງຊາວນີໂຟ ເພາະຄໍາສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຢູ່ວ່າ ຕາບໃດທີ່ຍັງມີຄົນຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ ເພາະຄໍາສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຢູ່ວ່າ ຖ້າຫາກພວກເຂົາຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ພວກເຂົາຈະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ.

ບົດທີ 49

ການຮຸກຮານຂອງຊາວເລມັນບໍ່ສາມາດທີ່ຈະຍຶດເອົາເມືອງອໍາໂມນໄນຮາ ແລະ ເມືອງໂນອາທີ່ເປັນດ່ານປ້ອງກັນໄປໄດ້—ອະມາລີໄຄຢາສາບແຊ່ງພຣະເຈົ້າ ແລະ ສາບານວ່າຈະຕື່ມເລືອດຂອງໂມໂຣໂນ—ຮີລາມັນ ແລະ ພິນ້ອງຂອງເພິ່ນຮັກສາສາດສະໜາຈັກໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຕໍ່ໄປ. ປະມານ 72 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນເດືອນທີສິບເອັດຂອງປີທີສິບເກົ້າ, ໃນວັນທີສິບຂອງເດືອນນີ້ ມີຄົນເຫັນກອງທັບຂອງຊາວເລມັນຍົກໄປທາງແຜ່ນດິນອໍາໂມນໄນຮາ.

2 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເມືອງນີ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ ແລະ ໂມໂຣໂນໄດ້ຕັ້ງກອງທັບໄວ້ໃກ້ຊາຍແດນຂອງເມືອງນີ້, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຄຸນດິນຂຶ້ນ ໂດຍຮອບເພື່ອປ້ອງກັນຕົນເອງ ຈາກລູກທະນູ ແລະ ກ້ອນຫີນຂອງຊາວເລມັນ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ດ້ວຍກ້ອນຫີນ ແລະ ດ້ວຍລູກທະນູ.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ ເມືອງ "ອໍາໂມນໄນຮາໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ແລ້ວ. ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ເປັນບາງສ່ວນ

23 ກ ຄພ 42:45. 24 ກ ແອວ 46:12. 2 ຄພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ. 49 3 ກ ແອວ 16:2-3, 9, 11.

ຍ້ອນວ່າເມືອງນີ້ໄດ້ຖືກຊາວເລມັນທຳລາຍ
ມາ ເທື່ອໜຶ່ງ ແລ້ວ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ
ຂອງຜູ້ຄົນ, ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຄິດວ່າມັນ
ຈະ ເປັນ ເຫຍື້ອອັນງ່າຍດາຍສຳລັບພວກ
ເຂົາອີກ.

4 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຜິດຫວັງຫລາຍ
ທີ່ສຸດ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວນີໄຟໄດ້ຊຸດດົນ
ເຮັດເປັນຄັນຄູໄວ້ໂດຍຮອບ, ຊຶ່ງຄັນຄູນັ້ນ
ສູງສົມຄວນຈົນວ່າຊາວເລມັນແກວ່ງກ່ອນ
ຫີນ ແລະ ຍິງທະນູຂ້າມໄປບໍ່ໄດ້, ທັງຈະ
ເຂົ້າໂຈມຕີກໍບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກຈະເຂົ້າໄປ
ທາງປະຕູເທົ່ານັ້ນ.

5 ບັດນີ້ເມື່ອຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງ
ຊາວເລມັນເຫັນດັ່ງນັ້ນ ກໍແປກໃຈຢ່າງຍິ່ງ
ເພາະປັນຍາຂອງຊາວນີໄຟໃນການຕຽມ
ບ່ອນປ້ອງກັນຕົວຂອງພວກເຂົາ.

6 ບັດນີ້ພວກຜູ້ນຳຂອງຊາວເລມັນຄິດ
ວ່າ, ຍ້ອນຄວາມຫລວງຫລາຍຂອງຜູ້ຄົນ
ຂອງນີໄຟ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຄິດວ່າ
ພວກເຂົາຈະມີຊ່ອງທາງເພື່ອເຂົ້າໂຈມຕີ
ຊາວນີໄຟຄືກັນກັບທີ່ເຄີຍກະທຳມາແລ້ວ;
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ຕຽມພ້ອມ
ຄືກັນ, ພວກເຂົາມີໂລ່ ແລະ ມີແຜ່ນປົກ
ເອິກ; ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ໃສ່ເຄື່ອງນຸ່ງທີ່
ເຮັດດ້ວຍໜັງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນເຄື່ອງນຸ່ງ
ທີ່ໜ້າເພື່ອປົກປິດຄວາມເປືອຍເປົ່າຂອງ
ພວກເຂົາ.

7 ແລະ ໂດຍທີ່ຕຽມພ້ອມຮຽບຮ້ອຍດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຂົາຈຶ່ງຄິດວ່າພວກເຂົາຈະເອົາຊະນະ
ແລະ ຈະເອົາພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາໄປຫາ
ແອກແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ, ຫລື ຂ້າຖິ້ມໄດ້
ຢ່າງງ່າຍດາຍ, ຫລື ຈະທຳລາຍສັດຕູເສຍ
ໃຫ້ໝົດຕາມຄວາມພໍໃຈຂອງພວກເຂົາ.

8 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາເກີດມີຄວາມ

ແປກປະຫລາດໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ ເມື່ອພວກ
ເຂົາເຫັນວ່າຊາວນີໄຟໄດ້ "ຕຽມຕໍ່ສູ້ກັບ
ພວກເຂົາໃນວິທີທີ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຮູ້ໄດ້ເຫັນມາ
ກ່ອນ ໃນບັນດາລູກຫລານຂອງລີໂຮ. ບັດ
ນີ້ພວກເຂົາຕຽມຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນຕາມຄຳ
ແນະນຳຂອງໂມໂຮໂນ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ
ເລມັນ ຫລື ຊາວອະມາລີໂຄຢາແປກປະ
ຫລາດ ໃຈຢ່າງຍິ່ງກັບການຕຽມສົງຄາມ
ຂອງພວກເຂົາ.

10 ບັດນີ້, ຖ້າຫາກກະສັດອະມາລີໂຄຢາ
ໄດ້ລົງມາຈາກ "ແຜ່ນດິນນີໄຟເພື່ອເປັນ
ຜູ້ນຳກອງທັບຂອງລາວ, ລາວອາດຈະ
ໃຫ້ຊາວເລມັນໂຈມຕີຊາວນີໄຟໃນເມືອງ
ອຳໂມນໄນຮາທັນທີ; ເພາະວ່າລາວບໍ່ໄດ້
ຄິດເຖິງເລືອດເນື້ອຂອງຜູ້ຄົນຂອງລາວ
ເລີຍ.

11 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ອະມາລີໂຄຢາບໍ່ໄດ້ລົງ
ມາສູ່ຮີບ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຫົວໜ້ານາຍທະ
ຫານຂອງລາວບໍ່ກ້າເຂົ້າໂຈມຕີຊາວນີໄຟ
ໃນເມືອງອຳໂມນໄນຮາ, ເພາະວ່າໂມໂຮ
ໄນປ່ຽນວິທີດຳເນີນການງານໃນບັນດາ
ຊາວນີໄຟ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຊາວເລມັນຜິດ
ຫວັງໃນສະຖານທີ່ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້
ຖອຍໜີໄປເພາະພວກເຂົາເຂົ້າໄປໂຈມຕີບໍ່
ໄດ້.

12 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖອຍໜີເຂົ້າ
ໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ຍົກ
ຍ້າຍຄ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເດີນທັບໄປ
ທາງແຜ່ນດິນໂນອາ, ໂດຍຄິດວ່າບ່ອນນັ້ນ
ຈະເປັນບ່ອນທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບພວກເຂົາທີ່
ຈະຕໍ່ສູ້ກັບຊາວນີໄຟ.

13 ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າໂມໂຮໂນ
ໄດ້ເສີມກຳລັງໄວ້, ຫລື ສ້າງ "ຄ້າຍຍາມໄວ້

8 ກ ແອວ 48:7-10. 10 ກ 2 ນຟ 5:8;	ອມນ 1:12; ແອວ 47:1.	13 ກ ແອວ 48:8.
------------------------------------	------------------------	----------------

ທຸກທົວເມືອງໂດຍຮອບ; ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງເດີນທັບໄປຫາແຜ່ນດິນໂນອາ ດ້ວຍມີຄວາມຕັ້ງໃຈອັນແນ່ວແນ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫົວໜ້າ ນາຍທະຫານຂອງພວກເຂົາໄດ້ອອກມາໃຫ້ຄຳສາບານວ່າ ພວກເຂົາຈະທຳລາຍຜູ້ຄົນໃນເມືອງນັ້ນ.

14 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເກີດຄວາມແປກປະຫລາດໃຈຫລາຍທີ່ສຸດແກ່ພວກເຂົາ, ເພາະວ່າເມືອງໂນອາ ຊຶ່ງແຕ່ກ່ອນເຄີຍເປັນບ່ອນທີ່ອ່ອນແອ, ບັດນີ້, ໂດຍໃຊ້ວິທີຂອງໂມໂຣໄນ, ມັນຈຶ່ງກາຍມາເປັນບ່ອນທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຫລາຍກວ່າເມືອງອຳໂມນໄນຮາອີກຊ້ຳ.

15 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງນີ້ຄືບັນຍາຂອງໂມໂຣໄນ; ເພາະເພິ່ນຄິດວ່າເມືອງອຳໂມນໄນຮາ ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຢ້ານກົວ, ແລະໂດຍທີ່ກ່ອນໜ້ານີ້ ເມືອງໂນອາ ເປັນສ່ວນທີ່ອ່ອນແອທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ, ສະນັ້ນພວກເຂົາຈະເດີນທັບໄປສູ່ຮີບທີ່ນັ້ນ, ແລະມັນເປັນໄປຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງເພິ່ນດັ່ງນັ້ນ.

16 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂມໂຣໄນໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງລີໂຮໃຫ້ເປັນຫົວໜ້ານາຍທະຫານເພື່ອບັງຄັບບັນຊາຜູ້ຄົນຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ; ແລະ ແມ່ນລີໂຮ "ຜູ້ດຽວກັນນີ້ທີ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນຢູ່ໃນຮ່ອມພູທາງຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ.

17 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ, ຄືເວລາຊາວເລມັນຮູ້ຈັກວ່າລີໂຮເປັນຜູ້ບັງຄັບບັນຊາເມືອງນີ້ ພວກເຂົາກໍຜິດຫວັງອີກ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຢ້ານກົວລີໂຮຫລາຍທີ່ສຸດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ຄຳສາບານໄວ້ແລ້ວວ່າ ພວກເຂົາຈະເຂົ້າໂຈມ

ຕີເມືອງນີ້; ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຍົກກອງທັບຂອງພວກເຂົາເຂົ້າມາ.

18 ບັດນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄປໃນຄ້າຍຍາມຂອງຊາວນີໂຟບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງໃດກໍຕາມ, ນອກຈາກຈະເປັນທາງປະຕູເທົ່ານັ້ນ ຍ້ອນວ່າຄວາມສູງຂອງຄັນຄູ ຊຶ່ງຄູນຂຶ້ນໄວ້ ແລະ ຄວາມເລິກຂອງຕະຄອງ ຊຶ່ງຂຸດໄວ້ໂດຍຮອບ ນອກຈາກແຕ່ທາງປະຕູເທົ່ານັ້ນ.

19 ແລະ ຊາວນີໂຟ ໄດ້ຕຽມພ້ອມຢູ່ສະເພີດັ່ງນີ້ທີ່ຈະທຳລາຍທຸກຄົນທີ່ພະຍາຍາມປີນຂຶ້ນປ້ອມຍາມທາງອື່ນ ໂດຍການແກວ່ງກ້ອນຫີນ ແລະ ຍິງລູກທະນູໃສ່.

20 ແລະ ນາຍຍາມໄດ້ຕຽມພ້ອມຢູ່ແບບນີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເປັນຄົນແຂງແຮງຫລາຍທີ່ສຸດ, ຊຶ່ງຕຽມພ້ອມດ້ວຍດາບ ແລະ ກະຖຸນ, ເພື່ອຈະໄດ້ພົ້ນທຸກຄົນທີ່ພະຍາຍາມບຸກເຂົ້າມາໃນຄ້າຍຍາມທາງປະຕູຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕຽມພ້ອມທີ່ຈະສູ້ຮົບກັບຊາວເລມັນດັ່ງນີ້.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືນາຍທະຫານຂອງຊາວເລມັນໄດ້ຍົກກອງທັບມາຢູ່ໜ້າທາງເຂົ້າ ແລະ ເລີ່ມຕໍ່ສູ້ກັບຊາວນີໂຟ, ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຄ້າຍຍາມຂອງພວກເຂົາ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຖືກໄລ່ອອກໄປເປັນບາງຄັ້ງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາຖືກຂ້າຕາຍເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ.

22 ບັດນີ້ເວລາພວກເຂົາເຫັນວ່າພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະຊາວນີໂຟທາງປະຕູເຂົ້າ, ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມຂຸດຄັນຄູຂອງຊາວນີໂຟລົງ ເພື່ອຈະໄດ້ມີທິນທາງເຂົ້າໄປຫາກອງທັບຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອຈະໄດ້ມີໂອກາດຕໍ່ສູ້ຢ່າງເທົ່າທຽມກັນ; ແຕ່ຈົ່ງ

ເບິ່ງ, ໃນຄວາມພະຍາຍາມເຫລົ່ານີ້ ພວກເຂົາ ຖືກ ກວາດ ອອກ ໄປ ໂດຍ ກ້ອນ ທີນ ແລະ ລູກທະນູ ຊຶ່ງຖືກຍິງມາໃສ່ພວກເຂົາ; ແລະ ແທນທີ່ພວກເຂົາ ຈະ ຖົມ ຮ່ອງ ພວກນັ້ນ ໂດຍການພັງດິນລົງມາ ມັນກັບເຕັມຂຶ້ນສ່ວນໜຶ່ງດ້ວຍຄົນຕາຍ ແລະ ຄົນບາດເຈັບຂອງພວກເຂົາ.

23 ແລະ ຊາວນິໄຟຈຶ່ງມີອຳນາດທັງໝົດ ເໜືອ ກວ່າ ສັດ ຕູ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແບບ ນີ້; ແລະ ຊາວເລມັນ ໄດ້ພະຍາຍາມຢູ່ສະເໝີທີ່ຈະທຳລາຍຊາວນິໄຟຈົນວ່າທົວໜ້ານາຍທະຫານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ ຈົນໝົດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊາວເລມັນຫລາຍກວ່າພັນຄົນຖືກຂ້າຕາຍ, ກົງກັນຂ້າມ, ທາງຝ່າຍຊາວນິໄຟບໍ່ມີຈັກຄົນເລີຍຖືກຂ້າຕາຍ.

24 ມີຢູ່ປະມານຫ້າສິບຄົນເທົ່ານັ້ນ ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ, ຜູ້ຊຶ່ງເປີດຮັບລູກທະນູຂອງຊາວເລມັນທີ່ທາງເຂົ້າ, ແຕ່ພວກເຂົາຖືກປ້ອງກັນໄວ້ດ້ວຍໄລ່ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ແຜ່ນປົກເອິກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເຄື່ອງປ້ອງກັນຫົວຂອງພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບບາດເຈັບຢູ່ທີ່ຂາ, ຊຶ່ງຫລາຍຄົນໄດ້ຮັບບາດເຈັບສາຫັດ.

25 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ, ຄື ເວລາຊາວເລມັນເຫັນວ່າຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງຕົນຖືກຂ້າຕາຍໝົດແລ້ວ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ບົບໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາໄດ້ກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນນິໄຟເພື່ອແຈ້ງຄວາມກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍອັນໃຫຍ່ຫລວງຂອງຕົນ ຕໍ່ອະມາລີໂຄຢາ ຜູ້ເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງເປັນຄົນຂອງນິໄຟໂດຍກຳເນີດ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວ

ໄດ້ໂມໂຫຮ້າຍໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງຕົນຫລາຍທີ່ສຸດ, ຍ້ອນວ່າລາວບໍ່ໄດ້ບັນລຸຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງລາວທີ່ມີກັບຊາວນິໄຟ; ເພາະລາວບໍ່ໄດ້ເອົາພວກເຂົາມາສູ່ແອກແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ.

27 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວມີຄວາມຄຽດແຄ້ນຫລາຍທີ່ສຸດ, ແລະ ລາວ ໄດ້ "ສາບແຂ່ງພຣະເຈົ້າ ແລະ ໂມໂຮໂນນຳອີກ, ໂດຍກ່າວ ະຄຳສາບານວ່າ ລາວ ຈະ ກິນ ເລືອດ ຂອງເພິ່ນ; ແລະ ນີ້ຍ້ອນວ່າໂມໂຮໂນຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນການຕຽມພ້ອມເພື່ອຄວາມປອດໄພຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອີກທາງໜຶ່ງຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟໄດ້ຖວາຍຄວາມ "ຂອບພຣະໄທ ແດ່ ພຣະເຈົ້າ ຂອງ ພວກເຂົາ, ເພາະອຳນາດອັນຫາທີ່ປຽບບໍ່ໄດ້ຂອງພຣະອົງໃນການບົດປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ.

29 ແລະ ບິທີສິບເກົ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

30 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ມັນມີສັນຕິສຸກຕໍ່ເນື່ອງກັນໄປໃນບັນດາປະຊາຊົນຂອງນິໄຟ, ແລະ ມີຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງຍິ່ງຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກ ເພາະວ່າຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ຄວາມພາກພຽນຂອງພວກເຂົາຊຶ່ງມີຕໍ່ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຮີລາມັນ, ຊິບລັນ, ແລະ ໂຄຣຣິອານທັນ, ແລະ ອຳໂມນ ແລະ ພິນ້ອງຂອງເພິ່ນໄດ້ປະກາດກັບພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໂດຍຄົນທັງໝົດຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ມີ "ລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍການຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ, ແລະ ໄດ້ອອກໄປສົ່ງສອນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ.

27 ກ ຄມພ ໝິ່ນປະໝາດ, ການໝິ່ນປະໝາດ.	ຂ ກຈກ 23:12. 28 ກ ຄມພ ຂອບຄຸນ,	ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. 30 ກ ແອວ 43:2.
-----------------------------------	----------------------------------	--------------------------------------

ບົດທີ 50

ໂມໂຣໄນສ້າງປ້ອມຍາມປ້ອງກັນແຜ່ນດິນຂອງຊາວນີໄຟ—ພວກເຂົາໄດ້ສ້າງເມືອງໃໝ່ຂຶ້ນຫລາຍເມືອງ—ສົງຄາມ ແລະ ການທຳລາຍໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບຊາວນີໄຟໃນວັນເວລາຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ—ໂມຣິອານທັນ ແລະ ຜູ້ທີ່ແຍກອອກໄປເຂົ້າຮ່ວມກັບລາວໄດ້ເສຍໄຊໃຫ້ທິອານຄຳ—ນີໄຟຮາໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ, ແລະ ເພ ໂຣຣັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້ຮັບ ຕຳແໜ່ງຂຶ້ນນັ່ງບັນລັງຕັດສິນແທນ. ປະມານ 72-67 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຣໄນບໍ່ໄດ້ຢຸດຢັ້ງການຕຽມສົງຄາມເພື່ອປ້ອງກັນຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໃຫ້ພົ້ນຈາກຊາວເລມັນ, ເພາະເພິ່ນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ກອງທັບຂອງເພິ່ນເລີ່ມເຮັດວຽກໃນຕົ້ນປີທີຊາວແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ຄືພວກທະຫານຄວນຊຸດດິນເຮັດເປັນຄັນຄູໄວ້ຮອບເມືອງຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນທີ່ຊາວນີໄຟເປັນເຈົ້າຂອງ.

2 ແລະ ເທິງຄັນຄູເຫລົ່ານັ້ນ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ປັກຫລັກໄມ້ຂຶ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລັກໄມ້ເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ສູງເທົ່າກັບຄົນໄວ້ຮອບເມືອງ.

3 ແລະ ເພິ່ນສັ່ງວ່າ ພວກເຂົາຄວນເຮັດຂອບເປັນໄມ້ແຫລມປັກໄວ້ເທິງຫລັກໄມ້ເຫລົ່ານັ້ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນສູງແຂງແກ່ນທີ່ສຸດ.

4 ແລະ ເພິ່ນໃຫ້ສ້າງຫໍສູງເພື່ອຈະໄດ້ຫລົງເຫັນຂ້າມໄມ້ແຫລມເຫລົ່ານັ້ນໄດ້, ແລະ ເພິ່ນໃຫ້ສ້າງບ່ອນຫລົບໄພໄວ້ເທິງຫໍສູງເຫລົ່ານັ້ນ, ເພື່ອວ່າກ້ອນຫີນ ແລະ ລູກທະນູຂອງຊາວເລມັນຈະເຮັດອັນຕະລາຍ

ໃຫ້ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້.

5 ແລະ ພວກເຂົາກໍຕຽມພ້ອມທີ່ຈະແກວ່ງກ້ອນຫີນຈາກຫໍສູງນັ້ນຕາມຄວາມພໍໃຈ ແລະ ຕາມກຳລັງຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອຈະໄດ້ຂ້າຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມເຂົ້າມາໃກ້ກຳແພງເມືອງ.

6 ໂມໂຣໄນໄດ້ຕຽມທີ່ພົ້ນໄວ້ຮອບເມືອງທົ່ວແຜ່ນດິນຕາມນີ້ ເພື່ອຕ້ານທານການມາຮຸກຮານຂອງສັດຕູ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຣໄນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ທະຫານຂອງເພິ່ນອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທາງຕາເວັນອອກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ກອງທັບເຫລົ່ານີ້ໄດ້ອອກໄປຂັບໄລ່ຊາວເລມັນທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທາງຕາເວັນອອກໃຫ້ກັບໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເອງ, ຊຶ່ງຢູ່ທາງໃຕ້ຂອງແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.

8 ແລະ ແຜ່ນດິນນີໄຟໄດ້ຍາວຢຽດຊື່ໄປຈາກທະເລທາງຕາເວັນອອກເຖິງທາງຕາເວັນຕົກ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາໂມໂຣໄນໄດ້ຂັບໄລ່ຊາວເລມັນທັງໝົດອອກຈາກຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທາງຕາເວັນອອກ ຊຶ່ງຢູ່ທາງເໜືອຂອງແຜ່ນດິນຕ່າງໆ ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເອງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຜູ້ອາໄສທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ແລະ ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອ້ອມແອ້ມນັ້ນເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທາງຕາເວັນອອກຈົນເຖິງຊາຍແດນໃກ້ຝັ່ງທະເລ ແລະ ເຂົ້າໄປເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ.

10 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ວາງກອງທັບໄວ້ທາງໃຕ້ໃນຊາຍແດນຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາສ້າງ "ບ່ອນປ້ອງກັນຂຶ້ນ

ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ກອງ ທັບ ແລະ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ປອດ ໄພ ຈາກ ກຳ ມີ ຂອງ ສັດ ຕູ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

11 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຕັດ ທີ່ ໝັ້ນ ທັງ ໝົດ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ຢູ່ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ທາງ ຕາ ເວັນ ອອກ ດັ່ງ ນີ້, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ທັງ ທາງ ຕາ ເວັນ ຕົກ ນຳ ອີກ, ໂດຍ ການ ເສີມ ກຳ ລັງ ແຍກ ທາງ ໄວ້ ລະ ຫວ່າງ ຊາວ ນີໂຟ ແລະ ຊາວ ເລມັນ, ລະ ຫວ່າງ ແຜ່ນ ດິນ ເຊຣາ ເຮັມ ລາ ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ນີໂຟ, ຈາກ ທະ ເລ ທາງ ຕາ ເວັນ ຕົກ ໄປ ເຖິງ ຫົວ ແມ່ນ້ຳ ຊີໂດນ—ຊາວ ນີໂຟ ໄດ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ທັງ ໝົດ ທາງ ເໜືອ ໄດ້ ຕາມ ໃຈ ຊອບ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ລວມ ທັງ ແຜ່ນ ດິນ ທັງ ໝົດ ຊຶ່ງ ຢູ່ ທາງ ເໜືອ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ອຸດົມ ສົມ ບູນ.

12 ດ້ວຍ ເຫດ ນີ້ ໂມ ໂຮ ໄນ ພ້ອມ ກຳ ລັງ ກອງ ທັບ ຂອງ ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ມີ ກຳ ລັງ ເພີ່ມ ຂຶ້ນ ທຸກ ງ ມື້ ເພາະ ວ່າ ຄວາມ ໝັ້ນ ໃຈ ໃນ ການ ຄຸ້ມ ກັນ ຊຶ່ງ ຜົນ ງານ ຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້ ນຳ ອອກ ມາ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເຫັນ ໄດ້ ວ່າ ເພິ່ນ ກຳ ລັງ ຕັດ ກຳ ລັງ ແລະ ອຳນາດ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ອອກ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ຊຶ່ງ ເປັນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ເພື່ອ ບໍ່ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ມີ ອຳນາດ ປົກ ຄອງ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

13 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຊາວ ນີໂຟ ໄດ້ ເລີ່ມ ສ້າງ ເມືອງ ໜຶ່ງ ຂຶ້ນ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ເອີ້ນ ເມືອງ ນັ້ນ ວ່າ ໂມ ໂຮ ໄນ; ແລະ ມັນ ຕັ້ງ ຢູ່ ໃກ້ ທະ ເລ ທາງ ຕາ ເວັນ ອອກ; ແລະ ມັນ ຢູ່ ທາງ ໃຕ້ ໃກ້ ກັບ ເສັ້ນ ເຂດ ແດນ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ.

14 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເລີ່ມ ສ້າງ ເມືອງ ໜຶ່ງ ຂຶ້ນ ອີກ ຊຶ່ງ ຕັ້ງ ຢູ່ ລະ ຫວ່າງ ເມືອງ ໂມ ໂຮ ໄນ ກັບ ເມືອງ ອາໂຣນ, ໂດຍ ເຊື່ອມ ໂຍງ ຊາຍ ແດນ ເມືອງ ອາໂຣນ ກັບ ເມືອງ ໂມ ໂຮ

ໄນ ເຂົ້າ ກັນ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ເອີ້ນ ຊື່ ເມືອງ ຫລື ແຜ່ນ ດິນ ນີ້ ວ່າ ນີໂຟ ຮາ.

15 ແລະ ໃນ ປີ ດຽວ ກັນ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ກໍ ໄດ້ ເລີ່ມ ສ້າງ ເມືອງ ຂຶ້ນ ຫລາຍ ແຫ່ງ ທາງ ເໜືອ ນຳ ອີກ, ແລະ ເມືອງ ໜຶ່ງ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ ດ້ວຍ ວິທີ ພິເສດ ຊຶ່ງ ເອີ້ນ ວ່າ ລີໂຮ, ຊຶ່ງ ຢູ່ ທາງ ເໜືອ ໃກ້ ກັບ ຝັ່ງ ທະ ເລ.

16 ແລະ ປີ ທີ່ ຊາວ ໄດ້ ສິ້ນ ສຸດ ລົງ ດັ່ງ ນີ້.

17 ແລະ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນີໂຟ ຢູ່ ໃນ ສະ ພາບ ທີ່ ຈະ ເລີນ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ຢູ່ ໃນ ຕົ້ນ ປີ ທີ່ ຊາວ ເອັດ ແຫ່ງ ການ ປົກ ຄອງ ຂອງ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ດູ ແລ ຜູ້ ຄົນ ນີໂຟ.

18 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຈະ ເລີນ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ຢ່າງ ຍິ່ງ ແລະ ກາຍ ເປັນ ຄົນ ຮັ່ງ ມີ ຢ່າງ ຍິ່ງ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ມີ ຄົນ ເພີ່ມ ທະ ວີ ຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ ພັດ ທະ ນາ ຫລາຍ ຂຶ້ນ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ.

19 ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ເຫັນ ດັ່ງ ນັ້ນ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ມີ ຄວາມ ເມດ ຕາ ປານີ ແລະ ມີ ຄວາມ ຍຸດ ຕິ ທຳ ຫລາຍ ປານ ໃດ ເພື່ອ ພຣະ ອົງ ຈະ ໄດ້ ສຳ ເລັດ ໃນ ພຣະ ຄຳ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຊຶ່ງ ໄດ້ ສັນ ຍາ ໄວ້ ກັບ ລູກ ຫລານ ມະ ນຸດ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກ ເຮົາ ເຫັນ ໄດ້ ວ່າ ໃນ ເວລາ ນີ້ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ອົງ ປະ ກົດ ເປັນ ຈິງ ຂຶ້ນ ແລ້ວ, ຊຶ່ງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ໄວ້ ກັບ ລີໂຮ ວ່າ:

20 ເຈົ້າ ແລະ ລູກ ຫລານ ຂອງ ເຈົ້າ ເປັນ ສຸກ ແລ້ວ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ພອນ, ຕາບ ໃດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຮັກ ສາ ບັນ ຍັດ ຂອງ ເຮົາ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ. ແຕ່ ຈົ່ງ ຈຳ ໄວ້ ວ່າ, ຕາບ ໃດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ຮັກ ສາ ບັນ ຍັດ ຂອງ ເຮົາ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ "ຕັດ ອອກ ຈາກ ທີ່ ປະ ທັບ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.

21 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນໄດ້ວ່າ ຄຳສັນຍາ ເຫລົ່ານີ້ ປະກົດ ເປັນ ຈິງ ກັບ ຜູ້ຄົນ ຂອງ ນີໄຟ ແລ້ວ; ເພາະ ວ່າ ເປັນ ການ ຜິດ ພາດ ແລະ ການຂັດແຍ້ງກັນຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ການຄາດຕະກຳຂອງພວກເຂົາ, ການປຸ້ນຈີ້ຂອງພວກເຂົາ, ການນັບຖືຮູບບູຊາຂອງພວກເຂົາ, ການໂສເພນີຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດ ຊຶ່ງ ຂອງ ພວກເຂົາ, ທີ່ມີຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາເອງ, ຊຶ່ງມັນໄດ້ນຳເອົາສົງຄາມ ແລະ ຄວາມພິນາດມາສູ່ຕົນ.

22 ແລະ ຄົນທີ່ຊື່ສັດໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ຖືກບົດປ່ອຍຢູ່ສະເໝີ, ຂະນະທີ່ພີ່ນ້ອງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາເປັນພັນໆຄົນຖືກສົ່ງໄປສູ່ຄວາມເປັນທາດ, ຫລື ຕາຍດ້ວຍດາບ, ຫລື ເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ແລະ ເຂົ້າໄປສົມທົບກັບຊາວເລມັນ.

23 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ນັບຕັ້ງແຕ່ວັນເວລາຂອງນີໄຟ ເປັນຕົ້ນ ມາ, ມັນບໍ່ເຄີຍມີເວລາໃດເລີຍທີ່ "ສະຫງົບສຸກຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟເກີນກວ່າໃນວັນເວລາຂອງໂມໂຣໂນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເວລານີ້ເປັນປີທີ່ຊາວເອັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີຊາວສອງແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍສັນຕິສຸກ ແລະ ປີທີຊາວສາມກໍຄືກັນ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນຕົ້ນປີທີຊາວສີ່ແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ມັນມີສັນຕິສຸກຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟອີກ ຖ້າຫາກມັນບໍ່ໄດ້ມີ "ການຂັດແຍ້ງກັນເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນລີໂຮ, ແລະ ຜູ້ຄົນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ

ໂມຣິອານທັນ, ຊຶ່ງຢູ່ຕິດຊາຍແດນລີໂຮ; ຊຶ່ງແຜ່ນດິນທັງສອງນີ້ມີຊາຍແດນຕິດກັບຝັ່ງທະເລ.

26 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ ໂມຣິອານທັນ ໄດ້ຮຽກຮ້ອງເອົາສິດທິສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜ່ນດິນລີໂຮ; ສະນັ້ນມັນຈຶ່ງເລີ່ມມີການຂັດແຍ້ງກັນຂຶ້ນຫລາຍພໍສົມຄວນລະຫວ່າງພວກເຂົາເອງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຜູ້ຄົນຂອງໂມຣິອານທັນຈັບອາວຸດຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາເອງ, ແລະ ຕັ້ງໃຈຈະຂ້າພວກເຂົາຖິ້ມດ້ວຍດາບ.

27 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນຊຶ່ງເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນລີໂຮ ໄດ້ໜີໄປເຂົ້າຄ້າຍຂອງໂມໂຣໂນ, ແລະ ວົງວອນຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກເພິ່ນ; ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເປັນຝ່າຍຜິດ.

28 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາຜູ້ຄົນຂອງໂມຣິອານທັນ, ຊຶ່ງຜູ້ນຳຊື່ວ່າ ໂມຣິອານທັນໄດ້ຍິນວ່າຜູ້ຄົນຂອງລີໂຮໄດ້ໜີເຂົ້າໄປຄ້າຍຂອງໂມໂຣໂນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງມີຄວາມຢ້ານກົວຫລາຍເພາະຢ້ານວ່າກອງທັບຂອງໂມໂຣໂນຈະມາໂຈມຕີພວກເຂົາ ແລະ ທຳລາຍພວກເຂົາ.

29 ສະນັ້ນ, ໂມຣິອານທັນຈຶ່ງໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈຳໃສ່ໃຈວ່າຕ້ອງໜີໄປທາແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ທາງເໜືອ, ຊຶ່ງມັນມີແມ່ນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່ປົກຄຸມຢູ່, ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໄປເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນຊຶ່ງຢູ່ທາງເໜືອນັ້ນ.

30 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ແຜນການນີ້ເປັນຜົນສຳເລັດ, (ຊຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ມີການເລົ່າສະຫລົດໃຈເກີດຂຶ້ນ) ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂມຣິອານທັນໂດຍທີ່ເປັນຄົນທະເຍີທະຍານ, ສະນັ້ນລາວຈຶ່ງໃຈຮ້າຍໃຫ້ຂ້າໃຊ້ຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງຂອງລາວ, ແລະ ໄດ້

23 ກ ມຊຢ 2:41.

25 ກ ຄມພ ຂັດແຍ້ງ, ການຂັດແຍ້ງ.

ທຸບຕີນາງຢ່າງສາຫັດ.

31 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນາງໄດ້ລັກໜີ, ແລະ ຂ້າມໄປຫາຄ້າຍຂອງໂມໂຣໂນ, ແລະ ບອກໃຫ້ໂມໂຣໂນຮູ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງກ່ຽວກັບ ເລື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ແລະ ເຈດຕະນາຂອງພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາຈະໜີໄປຫາແຜ່ນດິນທາງເໜືອ.

32 ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ, ຫລື ຄວາມຈິງແລ້ວໂມໂຣໂນຍ້ານວ່າຜູ້ຄົນຈະເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງໂມຣິອານທັນ ແລະ ຈະເຂົ້າໄປຮ່ວມກັບພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຕ່າງໆ, ເພາະມັນອາດຈະເປັນພື້ນຖານໃຫ້ເກີດຜົນຮ້າຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ດັ່ງນັ້ນ, ຜົນຮ້າຍນັ້ນຈະນຳໄປຫາການລົບລ້າງ "ເສລີພາບຂອງພວກເຂົາ.

33 ສະນັ້ນ ໂມໂຣໂນຈິ່ງໄດ້ສົ່ງກອງທັບຂອງພວກເຂົາໄປ, ເພື່ອສະກັດຜູ້ຄົນຂອງໂມຣິອານທັນໃຫ້ຢຸດການໜີໄປຫາແຜ່ນດິນທາງເໜືອ.

34 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກທະຫານບໍ່ໄດ້ສະກັດພວກເຂົາ ຈົນວ່າພວກເຂົາມາເຖິງຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນ "ຮ້າງ; ແລະ ບ່ອນນັ້ນພວກທະຫານໄດ້ສະກັດພວກເຂົາໃກ້ທາງແຄບບ່ອນໜຶ່ງຊຶ່ງຢູ່ລຽບຝັ່ງທະເລໄປຫາແຜ່ນດິນທາງເໜືອ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃກ້ທະເລທາງຕາເວັນຕົກ ແລະ ທາງຕາເວັນອອກ.

35 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກອງທັບທີ່ໂມໂຣໂນສົ່ງໄປນັ້ນໄດ້ຖືກນຳພາໂດຍຄົນຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ທີອານຄຳ, ແລະ ໄດ້ພົບກັບຜູ້ຄົນຂອງໂມຣິອານທັນ; ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງໂມຣິອານທັນນີ້ເປັນຄົນດີດ້ານ

ຫລາຍທີ່ສຸດ, (ໂດຍຖືກຈູງໃຈດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄຳຍົກຍ້ອງຂອງລາວ) ຈົນວ່າມີການສູ້ຮົບເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງຄົນເຫລົ່ານີ້, ຈິ່ງເປັນເຫດໃຫ້ທີອານຄຳຂ້າໂມຣິອານທັນ, ແລະ ທີອານຄຳໄດ້ນຳເອົາພວກເຂົາມາເປັນຊະເລີຍ ແລະ ກັບຄືນໄປຄ້າຍຂອງໂມໂຣໂນ. ແລະ ບີທີຊາວສີ່ແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລ່ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

36 ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງໂມຣິອານທັນໄດ້ຖືກນຳເອົາກັບຄືນມາດັ່ງນີ້. ແລະ ພວກເຂົາໃຫ້ເຮັດຄຳໝັ້ນສັນຍາວ່າ ຈະຮັກສາສັນຕິພາບຂອງພວກເຂົາໄວ້ ແລະ ພວກເຂົາຖືກນຳກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນໂມຣິອານທັນຄືເກົ່າ, ແລະ ການຮ່ວມກັນລະຫວ່າງພວກເຂົາກັບຜູ້ຄົນຂອງລີໂຮກໍເກີດຂຶ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາກໍຖືກນຳກັບຄືນສູ່ແຜ່ນດິນຂອງຕົນຄືເກົ່າ.

37 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີດຽວກັນນີ້ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟກໍໄດ້ມີສັນຕິສຸກກັບຄືນມາຫາຕົນເອງເໝືອນເດີມ, ຄືນີໄຟຮາຜູ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຄົນທີສອງໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ, ໂດຍໄດ້ກະທຳໜ້າທີ່ໃນບັນລັງຕັດສິນດ້ວຍຄວາມຮອບຄອບຢ່າງສົມບູນຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

38 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເພິ່ນໄດ້ປະຕິເສດທີ່ຈະຮັບເອົາບັນທຶກເຫລົ່ານັ້ນຈາກແອວມາ ແລະ ສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງແອວມາ ແລະ ບັນພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນຖືວ່າສັກສິດທີ່ສຸດ; ສະນັ້ນ ແອວມາຈິ່ງໄດ້ມອບມັນໄວ້ກັບຮີລາມັນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ.

39 ຈິ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລູກຊາຍຂອງນີໄຟຮາໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຮັບໜ້າທີ່ນັ່ງບັນລັງຕັດສິນ ແທນພໍ່ຂອງ

ເພິ່ນ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ຖືກ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ໃຫ້ ເປັນ ຫົວໜ້າ ຜູ້ ຕັດສິນ ແລະ ຜູ້ ບຶກຄອງ ຜູ້ ຄົນ ດ້ວຍ ຄຳ ສາບານ ແລະ ພິທີການ ອັນ ສັກສິດ ທີ່ ຈະ ຕັດສິນ ໂດຍ ຄວາມ ຊອບທຳ, ແລະ ຈະ ຮັກສາ ສັນຕິພາບ ແລະ ອິດສະລະ ພາບຂອງ ຜູ້ ຄົນ, ແລະ ຈະ ໃຫ້ ສິດທິ ອັນ ສັກສິດ ຂອງ ພວກເຂົາ ໃນ ການ ນະມັດສະການ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ໃນ ການ ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ດຳລົງ ຮັກສາ ອຸດົມການ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຕະຫລອດ ວັນ ເວລາ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ໃນ ການ ນຳ ຄົນ ຊົ່ວມາ ສູ່ ຄວາມ ຍຸດຕິທຳ ຕາມ ການ ກະທຳ ຄວາມ ຜິດ ຂອງ ພວກເຂົາ.

40 ບັດນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເພິ່ນ ມີ ຊື່ວ່າ ເພ ໂຮ ຣັນ. ແລະ ເພ ໂຮ ຣັນ ກໍ ໄດ້ ຮັບ ເອົາ ຕຳແໜ່ງ ຈາກ ບິດາ ຂອງ ເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ ເລີ່ມ ການ ບຶກຄອງ ຂອງ ເພິ່ນ ໃນ ຫ້າຍ ປີ ທີ່ ຊາວ ສີ ເພື່ອ ດູ ແລ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ມີ ໄຟ.

ບົດທີ 51

ກຸ່ມນິຍົມກະສັດ ໄດ້ ຊອກຫາ ວິທີທາງ ທີ່ ຈະ ປ່ຽນ ແປງ ກົດໝາຍ ແລະ ສະຖາປະນາ ໃຫ້ ມີ ກະສັດ ຂຶ້ນ—ເພ ໂຮ ຣັນ ແລະ ກຸ່ມ ອິດສະລະ ໄດ້ ຮັບ ການ ສະໜັບສະໜູນ ຈາກ ສຽງ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ—ໂມ ໂຮ ໂນ ບັງ ຄັບ ໃຫ້ ກຸ່ມນິຍົມ ກະສັດ ບ້ອງ ກັນ ເສລີ ພາບ ຂອງ ຕົນ ຖ້າ ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ ພວກເຂົາ ຈະ ຖືກ ປະທານ ຊີວິດ—ອະ ມາລີ ໄຄຢາ ແລະ ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ ຍຶດ ເອົາ ຫລາຍ ຫົວ ເມືອງ ທີ່ ເປັນ ເຂດ ດ່ານ ໄປ—ທີ່ ອານ ຄຳ ຂັບ ໄລ່ ຊາວ ເລມັນ ຜູ້ ທີ່ ມາ ຮຸກຮານ ອອກ ໄປ ແລະ ໄດ້ ຂ້າ ອະມາລີ ໄຄຢາ ຢູ່ ໃນ ຜ້າ ເຕັນ ຂອງ ລາວ. ປະມານ 67-66 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ຕົ້ນ ປີ

ທີ່ ຊາວ ຫ້າ ແຫ່ງ ການ ບຶກຄອງ ຂອງ ຜູ້ ຕັດສິນ ດູ ແລ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ມີ ໄຟ, ມັນ ໄດ້ ມີ ການ ສະຖາປະນາ ສັນຕິພາບ ລະຫວ່າງ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ລີ ໂຮ ແລະ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ໂມ ຣິ ອານ ທັນ ກ່ຽວ ກັບ ແຜ່ນດິນ ຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ກໍ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ປີ ທີ່ ຊາວ ຫ້າ ດ້ວຍ ສັນຕິສຸກ ດັ່ງນີ້.

2 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ສັນຕິສຸກ ນັ້ນ ບໍ່ ຍືນຍາວ ໃນ ແຜ່ນດິນ ເລີຍ, ເພາະ ວ່າ ມັນ ເລີ່ມ ມີ ການ ຂັດແຍ້ງ ກັນ ຂຶ້ນ ໃນ ບັນດາ ຜູ້ ຄົນ ກ່ຽວ ກັບ ຫົວໜ້າ ຜູ້ ຕັດສິນ ເພ ໂຮ ຣັນ; ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຄົນ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ປາດຖະໜາ ຢາກ ປ່ຽນ ແປງ ຂໍ້ ຄວາມ ສອງສາມ ຂໍ້ ຢູ່ ໃນ ກົດໝາຍ.

3 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເພ ໂຮ ຣັນ ບໍ່ ຍອມ ປ່ຽນ ແປງ ຫລື ຍອມ ໃຫ້ ກົດ ໝາຍ ນັ້ນ ປ່ຽນ ແປງ ໄປ; ສະນັ້ນ, ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ບໍ່ ເຊື່ອ ພັງ ພວກ ທີ່ ສົ່ງ ໃບ ຄຳ ຮ້ອງ ມາ ກ່ຽວ ກັບ ການ ປ່ຽນ ແປງ ກົດໝາຍ ນີ້.

4 ສະນັ້ນ, ພວກ ທີ່ ປາດຖະໜາ ຢາກ ປ່ຽນ ແປງ ກົດ ຈຶ່ງ ຄຽດ ແຄ້ນ ໃຫ້ ເພິ່ນ, ແລະ ບໍ່ ຢາກ ໃຫ້ ເພິ່ນ ເປັນ ຫົວໜ້າ ຜູ້ ຕັດສິນ ບຶກຄອງ ແຜ່ນດິນ ອີກ ຕໍ່ ໄປ; ສະນັ້ນ ມັນ ຈຶ່ງ ມີ ການ ໂຕ້ ຖຽງ ກັນ ຂຶ້ນ ກ່ຽວ ກັບ ເລື່ອງ ນີ້, ແຕ່ ບໍ່ ເຖິງ ຂັ້ນ ມີ ການ ນອງ ເລືອດ ກັນ.

5 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ທີ່ ປາດ ຖະ ໜາ ຈະ ໃຫ້ ເພ ໂຮ ຣັນ ຖືກ ບົດ ອອກ ຈາກ ບັນລັງ ຕັດສິນ ຖືກ ເອີ້ນ ວ່າ ກຸ່ມນິຍົມກະສັດ, ເພາະ ວ່າ ພວກເຂົາ ຕ້ອງການ ທີ່ ຈະ ປ່ຽນ ແປງ ກົດໝາຍ ໃນ ວິທີ ທີ່ ຈະ ໂຄ່ນ ລົ້ມ ການ ບຶກຄອງ ແບບ ອິດສະລະ ແລະ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ສະຖາປະນາ ໃຫ້ ມີ ກະສັດ ຂຶ້ນ ບຶກຄອງ ແຜ່ນດິນ.

6 ແລະ ຜູ້ ທີ່ ປາດ ຖະ ໜາ ໃຫ້ ເພ ໂຮ ຣັນ ເປັນ ຫົວໜ້າ ຕັດສິນ ບຶກຄອງ ແຜ່ນດິນ ຕໍ່ ໄປ ກໍ ຮັບ ເອົາ ຊື່ວ່າ ກຸ່ມ ອິດສະລະ, ແລະ ການ ແບ່ງ ແຍກ ໃນ ບັນດາ ພວກເຂົາ ຈຶ່ງ ເປັນ ໄປ ແບບ ນີ້, ເພາະ ກຸ່ມ ອິດສະລະ ໄດ້ ສາບານ ຫລື ໃຫ້ ພັນທະ ສັນຍາ ວ່າ ພວກເຂົາ ຈະ ດຳ

ລົງຮັກສາສິດທິຂອງພວກເຂົາ ແລະ ສິດທິພິເສດຂອງສາດສະໜາຂອງພວກເຂົາ ໂດຍການປົກຄອງແບບອິດສະລະ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເລື່ອງທີ່ພວກເຂົາຂັດແຍ້ງກັນນັ້ນ ໄດ້ມາຕົກລົງກັນ ໄດ້ ໂດຍ ສຽງ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ. ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສຽງຂອງຜູ້ຄົນມາທາງຂ້າງກຸ່ມອິດສະລະ, ແລະ ເພ ໂຮຣັນຈິງໄດ້ຢູ່ໃນບັນລັງຕັດສິນຕໍ່ໄປ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຊື່ນຊົມຫລາຍ ໃນບັນດາພື້ນອງຂອງເພ ໂຮຣັນ ແລະ ຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນເສລີພາບກໍຊື່ນຊົມຄືກັນ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ກຸ່ມນີ້ຍົມກະສັດມິດງຽບລົງ, ຈົນວ່າພວກເຂົາບໍ່ກຳຄັດຄ້ານນອກຈາກຈຳຕ້ອງດຳລົງຮັກສາອຸດົມການແຫ່ງອິດສະລະພາບໄວ້.

8 ບັດນີ້ກຸ່ມນີ້ຍົມກະສັດເປັນພວກທີ່ຢູ່ໃນ "ຕະກຸນສູງ, ແລະ ພວກເຂົາພະຍາຍາມທີ່ຈະຂຶ້ນເປັນກະສັດ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ໂດຍຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດເພື່ອປົກຄອງຜູ້ຄົນ.

9 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕອນນີ້ເປັນເວລາທີ່ອັນຕະລາຍຫລາຍທີ່ຈະມີການຂັດແຍ້ງກັນໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີ້ໄຟ; ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ອະມາລີໂຄຢາ ໄດ້ປຸກລະດົມໃຈຂອງຊາວເລມັນໃຫ້ຕໍ່ຕ້ານຜູ້ຄົນຊາວນີໄຟອີກ, ແລະ ລາວໄດ້ເຕົ້າໂຮມເອົາທະຫານຈາກທຸກແຫ່ງທີ່ນິນໃນແຜ່ນດິນ, ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຈັບອາວຸດ, ແລະ ຕຽມເຮັດສົງຄາມດ້ວຍສຸດຄວາມພາກພຽນ; ເພາະ ວ່າ ລາວ ໄດ້ "ສາບານ ໄວ້ວ່າ ລາວຈະກິນເລືອດຂອງໂມໂຮໂນໃຫ້ໄດ້.

10 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຈະເຫັນວ່າ ຄຳສັນຍາທີ່ລາວເຮັດໄວ້ນັ້ນບໍ່ຮອບຄອບ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລາວຍັງໄດ້ຕຽມຕົວ ແລະ

ຕຽມກອງທັບຂອງລາວເພື່ອຈະມາຕໍ່ສູ້ກັບຊາວນີໄຟ.

11 ບັດນີ້ກອງທະຫານຂອງລາວບໍ່ມີກຳລັງຫລາຍ ດັ່ງທີ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ, ຍ້ອນວ່າຫລາຍພັນຖືກຂ້າຕາຍໄປດ້ວຍມືຂອງຊາວນີໄຟ; ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ພວກເຂົາມີການສູນເສຍຢ່າງໜັກກໍຕາມ, ອະມາລີໂຄຢາຍັງໄດ້ເຕົ້າໂຮມກອງທັບອັນໃຫຍ່ໄດ້ຢ່າງແປກປະຫລາດໃຈ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ລາວບໍ່ມີຄວາມຍ້ານກົວເລີຍທີ່ຈະລົງມາຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕົວອະມາລີໂຄຢາເອງທີ່ເປັນຫົວໜ້າກອງທັບຊາວເລມັນ. ແລະ ມັນ ເປັນ ປີ ທີ່ ຊາວ ຫ້າ ແຫ່ງ ການ ປົກ ຄອງ ຂອງ ຜູ້ ຕັດ ສິນ; ແລະ ເປັນ ເວລາ ດຽວ ກັນ ກັບ ຕອນ ທີ່ ຊາວ ນີ ໄຟ ເລີ່ມ ຕົກ ລົງ ກັນ ໄດ້ ໃນ ເລື່ອງ ການ ງານ ຂອງ ການ ຂັດ ແຍ້ງ ກ່ຽວ ກັບ ເພ ໂຮຣັນ ຫົວໜ້າ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ນັ້ນ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພວກທີ່ມີຊື່ວ່າກຸ່ມນີ້ຍົມກະສັດ ໄດ້ຍິນວ່າຊາວເລມັນກຳລັງຍົກທັບລົງມາສູ່ຮົບກັບຕົນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງມີຄວາມຊື່ນຊົມຢູ່ໃນໃຈ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຈັບອາວຸດ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ ແລະ "ຜູ້ຄົນແຫ່ງເສລີພາບ, ຈົນວ່າພວກເຂົາບໍ່ຍອມຈັບອາວຸດເພື່ອປ້ອງກັນປະເທດຊາດຂອງຕົນ.

14 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາ ໂມ ໂຮ ໂນ ເຫັນ ສິ່ງ ນີ້, ແລະ ເຫັນ ອີກ ວ່າ ຊາວ ເລມັນ ກຳ ລັງ ມາ ຮອດ ຊາຍ ແດນ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ, ເພິ່ນ ກໍ ໃຈ ຮ້າຍ ຢ່າງ ໃຫຍ່, ຍ້ອນວ່າຄວາມດີດ້ານຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ອອກແຮງຢ່າງພາກພຽນທີ່ສຸດເພື່ອປ້ອງກັນພວກເຂົາໄວ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນ

51 8 ກ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. 9 ກ ແອວ 49:26-27. 13 ກ ແອວ 46:10-16.

ຄຽດແຄ້ນຫລາຍທີ່ສຸດ ຈົນວ່າຈິດວິນຍານຂອງເພິ່ນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນຕໍ່ພວກເຂົາ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງໃບຄໍາຮ້ອງຕາມສຽງຂອງຜູ້ຄົນໄປຫາຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນ, ໂດຍປາດຖະໜາໃຫ້ເພິ່ນອ່ານມັນ ແລະ ມອບອໍານາດໃຫ້ແກ່ເພິ່ນ (ໂມໂຣໄນ) ເພື່ອຈະໄດ້ບັງຄັບຜູ້ທີ່ແຍກອອກໄປເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ປ້ອງກັນປະເທດຊາດຂອງຕົນ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນກໍຂໍອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້າພວກເຂົາຖິ້ມເສຍ.

16 ເພາະມັນເປັນຄວາມເອົາໃຈໃສ່ປະການທໍາອິດຂອງເພິ່ນທີ່ຈະໃຫ້ການຂັດແຍ້ງ ແລະ ການແຕກແຍກກັນຢຸດຕິລົງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເລື່ອງແບບນີ້ໄດ້ນໍາເອົາຄວາມພິນາດທັງໝົດມາຫາພວກເຂົາມາກ່ອນແລ້ວ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືມັນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕາມສຽງຂອງຜູ້ຄົນ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຣໄນໄດ້ສົ່ງໃຫ້ກອງທັບຂອງເພິ່ນຍົກໄປຕໍ່ສູ້ກັບກຸ່ມນິຍົມກະສັດເພື່ອດຶງເອົາຄວາມທະນົງຕົວ, ແລະ ຄວາມມັກໃຫຍ່ໄຜ່ສູງຂອງພວກເຂົາລົງມາ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາມາຢູ່ລະດັບດຽວກັບໂລກ, ຫລື ໃຫ້ພວກເຂົາຈັບອາວຸດເພື່ອສະໜັບສະໜູນອຸດົມການແຫ່ງເສລີພາບ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກອງທະຫານໄດ້ອອກເດີນທາງໄປສູ່ຮົບກັບກຸ່ມນິຍົມກະສັດ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ດຶງເອົາຄວາມທະນົງຕົວ ແລະ ຄວາມມັກໃຫຍ່ໄຜ່ສູງຂອງພວກເຂົາລົງມາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຍົກອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບຄົນຂອງໂມໂຣໄນ ພວກເຂົາຖືກໂຄ່ນລົງ ແລະ ຖືກໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບ

ດຽວກັບໂລກ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື "ຜູ້ທີ່ແຍກອອກໄປຈໍານວນສິ້ພັນຄົນຖືກໂຄ່ນລົງດ້ວຍດາບ; ແລະ ພວກຜູ້ນໍາຂອງພວກເຂົາທີ່ບໍ່ຖືກຂ້າໃນການສູ້ຮົບນັ້ນກໍໄດ້ຖືກຈັບເຂົ້າຄຸກ, ເພາະວ່າມັນບໍ່ມີເວລາທີ່ຈະພິຈາລະນາຄະດີໃນເວລານັ້ນ.

20 ແລະ ພວກທີ່ແຍກອອກໄປທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນ ຍ້ານວ່າຕົວເອງຈະຖືກຂ້າຖິ້ມ, ຈົ່ງຍອມຕໍ່ຄັນປ້າຍແຫ່ງເສລີພາບ, ແລະ ຖືກບັງຄັບໃຫ້ປັກ "ປ້າຍແຫ່ງເສລີພາບໄວ້ເທິງຫໍສູງ ແລະ ຢູ່ໃນເມືອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໃຫ້ຈັບອາວຸດປ້ອງກັນປະເທດຊາດຂອງຕົນ.

21 ແລະ ໂມໂຣໄນໄດ້ເຮັດໃຫ້ກຸ່ມນິຍົມກະສັດສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້, ຈົນວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ຈັກກັນອີກເລີຍໃນຊື່ວ່າກຸ່ມນິຍົມກະສັດ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມດີ້ດ້ານ ແລະ ຄວາມທະນົງຕົວຂອງພວກທີ່ອ້າງວ່າຕົນມາຈາກສາຍເລືອດຂອງຂຸນນາງຜູ້ໃຫຍ່ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້; ແລ້ວພວກເຂົາຖືກນໍາລົງມາໃຫ້ຖ່ອມຕົວຄືກັນກັບພື້ນອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຍິນດີທີ່ຈະຕໍ່ສູ້ຢ່າງກ້າຫານເພື່ອອິດສະລະພາບ ຂອງພວກເຂົາຈາກຄວາມເປັນທາດ.

22 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂະນະທີ່ "ໂມໂຣໄນກໍາລັງເຮັດໃຫ້ເສີກເສືອ ແລະ ການຂັດແຍ້ງໃນບັນດາຜູ້ຄົນສິ້ນສຸດລົງ ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາຫັນມາຫາສັນຕິພາບ ແລະ ມາຫາຄວາມສິວິໄລ, ແລະ ຕັ້ງຂໍ້ບັງຄັບເພື່ອຕຽມສົງຄາມຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນໄດ້ເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນໂມໂຣໄນກ່ອນແລ້ວ, ຊຶ່ງຢູ່ໃນຊາຍແດນໃກ້ຝັ່ງທະເລ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວນິໄຟທີ່ຢູ່ໃນເມືອງໂມໂຣໂນບໍ່ມີກຳລັງແຂງແຮງພຽງພໍ; ສະນັ້ນ ອະມາລີໂຄຢາຈຶ່ງໄດ້ຂັບໄລ່ ແລະ ຂ້າຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະມາລີໂຄຢາໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງນັ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມືອງນີ້ເປັນສູນກາງໃຫຍ່ຂອງຄ້າຍຍາມທັງໝົດຂອງຊາວນິໄຟ.

24 ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເມືອງໂມໂຣໂນກໍໄດ້ຫົມາຫາເມືອງນິໄຟຮາ; ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເມືອງລີໂຮໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອຕຽມຕໍ່ສູ້ ແລະ ພ້ອມທີ່ຈະຮັບມືກັບຊາວເລມັນຄືກັນ.

25 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະມາລີໂຄຢາບໍ່ຍອມໃຫ້ຊາວເລມັນຍົກທັບໄປສູ່ຮົບກັບເມືອງນິໄຟຮາ, ແຕ່ໃຫ້ຕັ້ງທັບຢູ່ໃກ້ຝັ່ງທະເລ, ໂດຍຈັດໃຫ້ມີທະຫານຍາມເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ຮັກສາເມືອງນັ້ນໄວ້.

26 ແລະ ລາວ ໄດ້ ຍຶດ ເອົາ ຫລາຍ ຫົວເມືອງ ເຊັ່ນ ເມືອງ ນິໄຟ ຮາ, ເມືອງ ລີໂຮ, ແລະ ເມືອງ ໂມ ຣີ ອານ ທັນ, ແລະ ເມືອງ ອອມເນີ, ແລະ ເມືອງກິດ, ແລະ ເມືອງມິວເລັກ, ຊຶ່ງທັງໝົດນີ້ຕັ້ງຢູ່ຕາມຊາຍແດນໃກ້ຝັ່ງທະເລທາງຕາເວັນອອກ.

27 ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ ຍຶດ ເອົາ ຫລາຍ ຫົວເມືອງມາໄດ້ດັ່ງນີ້, ຕາມເລ່ຫລ່ຽມຂອງອະມາລີໂຄຢາ, ແລະ ດ້ວຍກຳລັງທະຫານອັນນັບບໍ່ຖ້ວນຂອງລາວ ຊຶ່ງຫົວເມືອງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຮັບ "ການເສີມສ້າງໃຫ້ແທ້ໝາຍຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມສາມາດຂອງໂມໂຣໂນ; ແລະ ມັນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຊາວເລມັນມີທີ່ໝັ້ນຂອງຕົນ.

28 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ເດີນທາງໄປຫາຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ ແລະ ໄດ້ຕ້ອນເອົາຊາວນິໄຟໄປທາງໜ້າພວກເຂົາ ແລະ

ໄດ້ຂ້າຫລາຍຄົນ.

29 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ພົບກັບທິອານຄຳ, ຜູ້ທີ່ "ຂ້າ ໂມຣີອານ ທັນ ນັ້ນ ຜູ້ທີ່ສະກັດຜູ້ຄົນຂອງລາວຕອນທີ່ພວກເຂົາແຕກໜີໄປ.

30 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ລາວໄດ້ສະກັດອະມາລີໂຄຢາໄວ້, ຂະນະທີ່ລາວກຳລັງເດີນທັບມາພ້ອມດ້ວຍກຳລັງທະຫານອັນຫລວງຫລາຍຂອງລາວ ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າຍຶດເອົາແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ, ແລະ ແຜ່ນດິນທາງເໜືອເປັນຫົວເມືອງຂຶ້ນນຳອີກ.

31 ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ ອະມາລີໂຄຢາຕ້ອງຜິດຫວັງ ໂດຍ ຖືກ ທິ ອານ ຄຳ ພ້ອມ ດ້ວຍ ທະຫານຂອງລາວຕິໂຕ້ຕອບ, ເພາະວ່າພວກເຂົາ ເຫລົ່າ ນັ້ນ ເປັນ ນັກ ຮົບ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່; ເພາະວ່າທະຫານຂອງທິອານຄຳທຸກຄົນແຂງແຮງກວ່າຊາວເລມັນໃນດ້ານກຳລັງ ແລະ ມີຄວາມຊຳນານໃນດ້ານການສູ້ຮົບ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຊະນະຊາວເລມັນ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຮາວີພວກນັ້ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າພັນພວກນັ້ນຈົນຄຳ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທິອານຄຳ ແລະ ທະຫານຂອງລາວໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນພັກຢູ່ໃນຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ; ແລະ ອະມາລີໂຄຢາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂອງລາວຂຶ້ນທີ່ຊາຍແດນໃນທາດຊາຍແດນຝັ່ງທະເລ, ແລະ ພວກນັ້ນຖືກຕ້ອນມາດັ່ງນີ້.

33 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນຕອນກາງຄືນ, ທິອານຄຳ ແລະ ຂ້າໃຊ້ຂອງລາວໄດ້ລັກອອກໄປທາງນອກ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນຄ້າຍຂອງອະມາລີໂຄຢາ; ແລະ ຈຶ່ງ

ເບິ່ງ, ພວກເຂົາມອນຫລັບສະໜິດຍ້ອນວ່າຄວາມອ່ອນເພຍທີ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນໝົດມື້ ແລະ ຄວາມຮ້ອນໃນຕອນກາງເວັນ.

34 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທີ່ອານຄຳໄດ້ລັກເຂົ້າໄປໃນຜ້າເຕັນຂອງກະສັດຢ່າງລັບໆ, ແລະ ຊັດຫອກເຂົ້າໃສ່ກາງຫົວໃຈຂອງກະສັດ; ແລະ ລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ກະສັດຕາຍຄາທີ່ໂດຍບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດຮູ້ເມື່ອຄົງເລີຍ.

35 ແລະ ລາວ ໄດ້ ກັບ ຄືນ ໄປ ຫາ ຄ້າຍຂອງລາວຢ່າງລັບໆ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ທະຫານຂອງລາວກຳລັງມອນຫລັບຢູ່, ແລະ ລາວໄດ້ປຸກພວກເຂົາໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ເລົ່າເຫດການໃຫ້ພວກເຂົາຟັງເຖິງເລື່ອງທັງໝົດທີ່ລາວໄດ້ເຮັດໄປນັ້ນ.

36 ແລະ ລາວ ໄດ້ ໃຫ້ກອງທັບທະຫານຂອງລາວ ຕຽມ ພ້ອມ ໄວ້, ຍ້ອນ ວ່າ ຊາວເລມັນຈະຕື່ນຂຶ້ນ ແລະ ຈະຍົກທັບມາໂຈມຕີພວກເຂົາ.

37 ແລະ ບີທີຊາວຫ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້; ແລະ ວັນເວລາຂອງອະມາລີໂຄຢາເອງກໍໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໄປເຊັ່ນດຽວກັນ.

ບົດທີ 52

ອາມ ໂມຣອນຂຶ້ນແທນອະມາລີໂຄຢາໃນຖານະ ເປັນ ກະສັດ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ— ໂມ ໂຣ ໄນ, ທີ່ອານຄຳ, ແລະ ລີໂຣ ນຳພາຊາວນີໄຟເພື່ອເອົາຊະນະສົງຄາມກັບຊາວເລມັນ—ເມືອງມິວເລັກຖືກຍຶດກັບຄືນມາ, ແລະ ຢາໂຄບຊາວໂຊຣຳຖືກຂ້າຕາຍ. ປະມານ 66-64 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນບີທີຊາວຫົກແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ຈົ່ງເບິ່ງ,

ເວລາຊາວເລມັນຕື່ນຂຶ້ນມາໃນຕອນເຊົ້າ, ຊຶ່ງເປັນມື້ທຳອິດຂອງເດືອນໜຶ່ງ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນອະມາລີໂຄຢາຕາຍຢູ່ໃນຜ້າເຕັນຂອງລາວ; ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ເຫັນອີກວ່າ ທີ່ອານຄຳຕຽມພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະສູ້ຮົບກັບພວກເຂົາໃນມື້ນັ້ນ.

2 ແລະ ບັດນີ້, ເວລາຊາວເລມັນເຫັນດັ່ງນີ້ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຕົກໃຈ ແລະ ມີຄວາມຢ້ານກົວຫລາຍ; ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ລົ້ມເລີກແຜນການຂອງພວກເຂົາທີ່ຈະເດີນທັບໄປຫາແຜ່ນດິນທາງເໜືອ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖອຍກອງທັບທັງໝົດເຂົ້າໄປໃນເມືອງມິວເລັກ, ແລະ ເຂົ້າໄປຫາທີ່ກຳບັງໃນຄ້າຍຂອງພວກເຂົາ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນ້ອງຊາຍຂອງອະມາລີໂຄຢາໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດປົກຄອງຜູ້ຄົນ; ແລະ ລາວມີຊື່ວ່າ ອາມໂມຣອນ; ກະສັດອາມໂມຣອນນ້ອງຊາຍຂອງກະສັດອະມາລີໂຄຢາຈຶ່ງໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ປົກຄອງແທນດັ່ງນີ້.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອາມໂມຣອນໄດ້ສົ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນປົກຄອງຫົວເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ ໄວ້, ເພາະ ພວກເຂົາໄດ້ເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ ມາດ້ວຍການເສຍເລືອດເນື້ອ; ເພາະກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະໄດ້ເມືອງໃດມາພວກເຂົາຕ້ອງໄດ້ນອງເລືອດຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

5 ແລະ ບັດນີ້, ທີ່ອານຄຳເຫັນວ່າຊາວເລມັນຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຮັກສາເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ຂອງແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ມາ, ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ເຫັນຄວາມຫລວງຫລາຍຂອງຈຳນວນຜູ້ຄົນ, ທີ່ອານຄຳຈຶ່ງຄິດວ່າມັນບໍ່ສົມຄວນທີ່ລາວຈະເຂົ້າໂຈມຕີພວກເຂົາໃນຄ້າຍເຫລົ່ານັ້ນ.

6 ແຕ່ລາວໄດ້ຈັດວາງກຳລັງທະຫານຂອງລາວໄວ້ໂດຍຮອບ, ຄືກັນກັບວ່າກຳ

ລັງຕຽມເຮັດເສິກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວກຳລັງຕຽມປ້ອງກັນຕົວໃຫ້ພົ້ນຈາກພວກນັ້ນ, ໂດຍ "ສ້າງກຳແພງຂຶ້ນ ໂດຍຮອບ ແລະ ຕຽມປ່ອນຕັ້ງກຳລັງໄວ້.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ຕຽມສົງຄາມຢູ່ສະເໝີ ຈົນກວ່າໂມໂຣໄນ ສົງທະຫານ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ໄປເພີ່ມກຳລັງຂອງລາວ.

8 ແລະ ໂມໂຣໄນ ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງມາຫາລາວອີກວ່າ ລາວຄວນກັກຂັງຊະເລີຍເສິກທັງໝົດທີ່ຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງລາວໄວ້; ເພາະວ່າ ຊາວເລມັນ ໄດ້ຈັບເອົາຊະເລີຍເສິກເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄປ, ຄືລາວຕ້ອງກັກຂັງຊະເລີຍເສິກຂອງຊາວເລມັນທັງໝົດໄວ້ເພື່ອເປັນການໄຖ່ເອົາພວກທີ່ຊາວເລມັນໄດ້ຈັບໄປນັ້ນ.

9 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງມາອີກວ່າ ລາວຄວນຕັ້ງດ່ານຄ້າຍໄວ້ໃນແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ, ແລະ ຍຶດເສັ້ນທາງ "ແຄບຊຶ່ງເຊື່ອມຕໍ່ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ແຜ່ນດິນທາງເໜືອໄວ້, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຊາວເລມັນຈະຍຶດເອົາຈຸດນັ້ນ ແລະ ຈະມີອຳນາດລົບກວນພວກເຂົາທຸກໆດ່ານ.

10 ແລະ ໂມໂຣໄນສັ່ງມາຫາລາວອີກ, ໂດຍປາດຖະໜາຢາກໃຫ້ລາວໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນການປົກປັກຮັກສາແຜ່ນດິນສ່ວນນີ້ ແລະ ໃຫ້ພະຍາຍາມຫາໂອກາດໂດຍທຸກວິທີທາງທີ່ຈະສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຊາວເລມັນໃນແຜ່ນດິນສ່ວນນີ້ໃຫ້ຫລາຍທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະມີກຳລັງເຮັດໄດ້ ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ຍຶດເມືອງຕ່າງໆຄືນມາ ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະໄດ້ມາໂດຍກົນອຸປະກອນລ່ວງໜີ້ ຫລື ໂດຍວິທີໃດກໍຕາມ; ແລະ ໃຫ້ລາວຕັ້ງຄ້າຍແລະ ເສີມກຳລັງຂຶ້ນຕາມທິວເມືອງຕ່າງໆ

ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງຊາວເລມັນເທື່ອ.

11 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ບອກລາວວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກມາຫາທ່ານ, ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນໄດ້ເຂົ້າມາໂຈມຕີພວກເຮົາຢູ່ທາງຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນໃກ້ທະເລທາງຕາເວັນຕົກ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງໄປຕໍ່ຕ້ານພວກເຂົາ, ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງມາຫາທ່ານບໍ່ໄດ້.

12 ບັດນີ້, ກະສັດ (ອາມໂມຣອນ) ໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາໄປ, ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ແກ່ລາຊິນີກ່ຽວກັບການຕາຍຂອງອ້າຍຂອງລາວ, ແລະ ລາວໄດ້ເຕົ້າໂຮມຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ເດີນທັບອອກໄປສູ່ຮົບກັບຊາວນິໄຟທີ່ຊາຍແດນໃກ້ທະເລທາງຕາເວັນຕົກ.

13 ແລະ ລາວພະຍາຍາມລົບກວນຊາວນິໄຟຢູ່ດັ່ງນັ້ນ, ແລະ ເພື່ອຈະຖອນກຳລັງສ່ວນໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາໄປຍັງແຜ່ນດິນສ່ວນນັ້ນ ໃນຂະນະທີ່ລາວສັ່ງຄົນທີ່ລາວປະໄວ້ໃຫ້ດູແລເມືອງທີ່ໄດ້ມາ, ໃຫ້ພວກເຂົາລົບກວນຊາວນິໄຟຕາມຊາຍແດນໃກ້ທະເລທາງຕາເວັນອອກນຳອີກ, ແລະ ໃຫ້ເຂົ້າຍຶດເອົາແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາໃຫ້ໄດ້ຫລາຍທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ພວກເຂົາຈະເຮັດໄດ້, ຕາມກຳລັງຂອງກອງທັບຂອງຕົນ.

14 ແລະ ຊາວນິໄຟຈຶ່ງຢູ່ໃນສະພາບທີ່ເປັນອັນຕະລາຍດັ່ງນີ້ໃນທ້າຍປີທີຊາວຫີກແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ.

15 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີຊາວເຈັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ຄືທິອານຄຳ, ໂດຍຄຳສັ່ງຂອງໂມ

ໂຮໂນ—ຜູ້ທີ່ຈັດຕັ້ງກອງທັບຂຶ້ນເພື່ອປ້ອງກັນຊາຍແດນທາງໃຕ້ ແລະ ທາງຕາເວັນຕົກຂອງແຜ່ນດິນ, ແລະ ໄດ້ເລີ່ມເດີນທັບຂອງເພິ່ນມຸ່ງໜ້າໄປຫາແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ, ເພື່ອວ່າເພິ່ນຈະໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອທິອານຄຳ ແລະ ກອງທັບຂອງລາວ ໃນການໄປຕີເອົາເມືອງທີ່ສູນເສຍໄປນັ້ນຄືນມາ—

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທິອານຄຳໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ເຂົ້າຕີເອົາເມືອງມິວ ເລັກ, ແລະ ໃຫ້ຕີເອົາມັນຄືນມາຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທິອານຄຳໄດ້ຕຽມພ້ອມທີ່ຈະເຂົ້າໂຈມຕີເມືອງມິວ ເລັກ, ແລະ ໄດ້ອອກເດີນທາງພ້ອມດ້ວຍກອງທະຫານຂອງລາວເພື່ອໄປສູ່ຮົບກັບຊາວເລມັນ; ແຕ່ລາວເຫັນວ່າມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະເອົາຊະນະພວກສັດຕູໃນຂະນະທີ່ພວກນັ້ນຢູ່ໃນບ່ອນປ້ອງກັນຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ລົ້ມເລີກແຜນການຂອງລາວ ແລະ ກັບຄືນໄປຫາເມືອງອຸດົມສົມບູນຄືເກົ່າ, ເພື່ອລໍຖ້າການມາຂອງໂມໂຮໂນ, ເພື່ອລາວຈະໄດ້ຮັບກຳລັງເພີ່ມກອງທັບຂອງລາວອີກ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຮໂນໄດ້ມາຮອດແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນພ້ອມດ້ວຍກອງທັບຂອງເພິ່ນ, ໃນຕອນທ້າຍປີທີ່ຊາວເຈັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟ.

19 ແລະ ໃນຕົ້ນປີທີ່ຊາວແປດ, ໂມໂຮໂນ ແລະ ທິອານຄຳພ້ອມດ້ວຍທົວໜ້ານາຍທະຫານຫລາຍຄົນໄດ້ມີກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືກັນເລື່ອງສົງຄາມ—ວ່າພວກຕົນຈະເຮັດແນວໃດ ເພື່ອຈະໃຫ້ຊາວເລມັນອອກມາສູ່ຮົບກັບຕົນ; ຫລື ຊອກຫາວິທີໃດວິທີໜຶ່ງທີ່ຈະລໍໃຫ້ພວກນັ້ນອອກມາຈາກທີ່ໝັ້ນຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອຕົນຈະໄດ້ປຽບສັດຕູ ແລະ

ຍຶດເອົາເມືອງມິວເລັກນັ້ນກັບຄືນມາ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ສົ່ງຄະນະທູດໄປຫາກອງທັບຂອງຊາວເລມັນ, ຊຶ່ງປົກປ້ອງເມືອງມິວເລັກຢູ່ ເພື່ອສົ່ງຄວາມໄປຫາທົວໜ້າຂອງຊາວເລມັນ ຜູ້ມີຊື່ວ່າ ຢາໂຄບ, ໂດຍປາດຖະໜາໃຫ້ລາວພ້ອມດ້ວຍກອງທັບຂອງລາວອອກມາ ເພື່ອມາພົບກັບຕົນຢູ່ໃນທົ່ງພຽງຊຶ່ງຢູ່ລະຫວ່າງສອງເມືອງນັ້ນ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງຢາໂຄບຜູ້ເປັນຊາວໂຊຣຳບໍ່ຍອມອອກມາພ້ອມດ້ວຍກອງທັບຂອງລາວ, ເພື່ອພົບກັບພວກນັ້ນຢູ່ໃນບ່ອນທີ່ຮາບພຽງ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອໂມໂຮໂນ ໂດຍໝົດຫວັງທີ່ຈະໄດ້ພົບກັບຊາວເລມັນຢູ່ໃນບ່ອນຊຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ປຽບກັນ, ສະນັ້ນ, ເພິ່ນຈຶ່ງຕົກລົງໃຈເຮັດຕາມແຜນທີ່ເພິ່ນຈະຫລອກລວງຊາວເລມັນໃຫ້ອອກມາຈາກທີ່ໝັ້ນຂອງພວກເຂົາ.

22 ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ທິອານຄຳນຳເອົາທະຫານຈຳນວນໜ້ອຍໜຶ່ງເດີນທັບລົງໄປໃກ້ຝັ່ງທະເລ; ແລະ ໃນຕອນກາງຄືນ ໂມໂຮໂນພ້ອມດ້ວຍກອງທັບຂອງເພິ່ນໄດ້ເດີນທັບເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານທາງຕາເວັນຕົກຂອງເມືອງມິວເລັກ; ແລະ ໃນມື້ຕໍ່ມາ, ເມື່ອທະຫານຍາມຂອງຊາວເລມັນເຫັນທິອານຄຳ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ແລ່ນໄປບອກຢາໂຄບຜູ້ເປັນນາຍຂອງພວກເຂົາ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືກອງທັບຂອງຊາວເລມັນໄດ້ຍົກທັບມາຕໍ່ສູ້ກັບທິອານຄຳ, ໂດຍຄິດວ່າຈຳນວນຄົນຂອງລາວບໍ່ຫລາຍ ແລະ ພວກເຂົາຈະເອົາຊະນະທິອານຄຳໄດ້. ແລະ ໃນເມື່ອທິອານຄຳເຫັນກອງທັບຂອງຊາວເລມັນຍົກມາຕໍ່ສູ້ກັບຕົນ ລາວກໍເລີ່ມຖອຍທັບຂອງລາວລົງໄປຫາທາດຊາຍທະເລຂຶ້ນໄປທາງເໜືອ.

24 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາ ຊາວ ເລມັນ ເຫັນ ວ່າ ທີອານ ຄຳ ຖອຍ ໜີ ໄປ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ມີ ກຳລັງ ໃຈ ແລະ ໄລ່ ຕາມ ໄປ ຢ່າງ ບໍ່ ຢຸດ ຍັ້ງ. ແລະ ຂະນະ ທີ່ ທີອານ ຄຳ ກຳລັງ ໄລ່ ຊາວ ເລມັນ ຜູ້ ກຳລັງ ໄລ່ ຕາມ ພວກ ເຂົາ ມາ ໂດຍ ບໍ່ ມີ ປະໂຫຍດ ຢູ່ ນັ້ນ, ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ໂມ ໂຮ ໂນ ກໍ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ພາກ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ຂອງ ກອງ ທັບ ຊຶ່ງ ຢູ່ ກັບ ເພິ່ນ ຍົກ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ ແລະ ເຂົ້າ ຍຶດ ເອົາ ເມືອງ ນັ້ນ.

25 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຂົ້າ ຍຶດ ເອົາ ເມືອງ ດັ່ງ ນັ້ນ ແລະ ໄດ້ ຂ້າ ຄົນ ທັງ ໝົດ ທີ່ ຖືກ ປະໄວ້ ບ້ອງ ກັນ ເມືອງ ນັ້ນ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ໄດ້ ຂ້າ ຄົນ ທັງ ໝົດ ທີ່ ບໍ່ ຍອມ ມອບ ອາວຸດ ແຫ່ງ ສົງຄາມ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

26 ແລະ ໂມ ໂຮ ໂນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ເມືອງ ມິວ ເລັກ ຄົນ ມາ ໂດຍ ພາກ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ຂອງ ກອງ ທັບ ຂອງ ເພິ່ນ ດັ່ງ ນີ້, ໃນ ເວລາ ດຽວ ກັນ ນັ້ນ ເພິ່ນ ໄດ້ ເດີນ ທັບ ໄປ ພ້ອມ ກຳລັງ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ເພື່ອ ພົບ ກັບ ຊາວ ເລມັນ ເວລາ ພວກ ເຂົາ ກັບ ຄືນ ມາ ຈາກ ການ ໄລ່ ຕາມ ທີອານ ຄຳ.

27 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ ໄລ່ ຕາມ ທີອານ ຄຳ ຈົນ ມາ ຮອດ ໃກ້ ເມືອງ ອຸດົມ ສົມ ບູນ, ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ພົບ ກັບ ລີໂຮ ແລະ ກອງ ທັບ ຈຳນວນ ໜ້ອຍ ໜຶ່ງ, ຊຶ່ງ ຖືກ ປະໄວ້ ບ້ອງ ກັນ ເມືອງ ອຸດົມ ສົມ ບູນ.

28 ແລະ ບັດ ນີ້ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ເວລາ ຫົວ ໜ້າ ນາຍ ທະ ຫານ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ເຫັນ ລີໂຮ ພ້ອມ ດ້ວຍ ກອງ ທັບ ຂອງ ລາວ ມາ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ຕົນ, ພວກ ເຂົາ ກໍ ໄດ້ ໜີ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ສັບ ສົນ ຫລາຍ, ເພາະ ຢ້ານ ວ່າ ພວກ ຕົນ ຈະ ເຂົ້າ ເມືອງ ມິວ ເລັກ ບໍ່ ທັນ ກ່ອນ ທີ່ ລີໂຮ ຈະ ຕິດ ຕາມ ມາ ທັນ; ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ອ່ອນ ເພຍ ຫລາຍ ຍ້ອນ ການ ເດີນ ທັບ, ແລະ ຄົນ ຂອງ

ລີໂຮ ຍັງ ແຂງ ແຮງ ຢູ່.

29 ບັດ ນີ້ ຊາວ ເລມັນ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ວ່າ ໂມ ໂຮ ໂນ ກຳລັງ ລີ້ ຢູ່ ທາງ ຫລັງ ຂອງ ຕົນ ພ້ອມ ດ້ວຍ ກອງ ທັບ ຂອງ ເພິ່ນ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ມີ ແຕ່ ຟາງ ຢ້ານ ລີໂຮ ແລະ ທະ ຫານ ຂອງ ລາວ.

30 ບັດ ນີ້ ລີໂຮ ບໍ່ ປາດ ຖະ ໜາ ທີ່ ຈະ ຕິດ ຕາມ ໄປ ໃຫ້ ທັນ ພວກ ເຂົາ ຈົນ ກວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ພົບ ກັບ ໂມ ໂຮ ໂນ ແລະ ກອງ ທັບ ຂອງ ເພິ່ນ ເສຍ ກ່ອນ.

31 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກ່ອນ ທີ່ ຊາວ ເລມັນ ຈະ ຖອຍ ໄປ ໄດ້ ໄກ ກໍ ຖືກ ຊາວ ນີໂຟ ລັອມ ໄວ້ ດ້ານ ໜຶ່ງ ໂດຍ ທະ ຫານ ຂອງ ໂມ ໂຮ ໂນ, ແລະ ອີກ ດ້ານ ໜຶ່ງ ແມ່ນ ທະ ຫານ ຂອງ ລີໂຮ, ຊຶ່ງ ທັງ ໝົດ ນີ້ ຍັງ ແຂງ ແຮງ ໝົດ ແລະ ມີ ກຳລັງ ເຕັມ ທີ່; ແຕ່ ວ່າ ຊາວ ເລມັນ ອ່ອນ ເພຍ ຫລາຍ ຍ້ອນ ການ ເດີນ ທັບ ມາ ໄກ.

32 ແລະ ໂມ ໂຮ ໂນ ໄດ້ ສັ່ງ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ ໃຫ້ ໂຈມ ຕີ ຊາວ ເລມັນ ຈົນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຍອມ ມອບ ອາວຸດ ແຫ່ງ ສົງຄາມ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້.

33 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຢາໂຄບ ໂດຍ ທີ່ ເປັນ ຜູ້ ນຳ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ, ໂດຍ ທີ່ ເປັນ "ຊາວ ໂຊຣຳ ແລະ ໂດຍ ທີ່ ມີ ວິນຍານ ທີ່ ບໍ່ ຍອມ ເສຍ ໄຊ, ລາວ ຈຶ່ງ ໄດ້ ນຳ ເອົາ ຊາວ ເລມັນ ອອກ ໄປ ສູ້ ຮົບ ກັບ ໂມ ໂຮ ໂນ ດ້ວຍ ຄວາມ ໂມໂຫຮຮ້າຍ.

34 ໂດຍ ທີ່ ໂມ ໂຮ ໂນ ຢູ່ ໃນ ເສັ້ນ ທາງ ເດີນ ທັບ ຂອງ ພວກ ເລມັນ, ສະນັ້ນ ຢາໂຄບ ຈຶ່ງ ຕັ້ງ ໃຈ ຈະ ຂ້າ ພວກ ເຂົາ ແລະ ຕີ ຜ່າ ອອກ ໄປ ຫາ ເມືອງ ມິວ ເລັກ. ແຕ່ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ໂມ ໂຮ ໂນ ແລະ ທະ ຫານ ຂອງ ເພິ່ນ ມີ ກຳລັງ ຫລາຍ ກວ່າ; ສະນັ້ນ ຊາວ ນີໂຟ ຈຶ່ງ ບໍ່ ເປີດ ທາງ ໃຫ້ ແກ່ ຊາວ ເລມັນ.

35 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນຢ່າງດູເດືອດທັງສອງຝ່າຍ; ແລະ ທັງສອງຝ່າຍມີຄົນຖືກຂ້າຕາຍເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໂມ ໂຣ ໄນ ໄດ້ ຮັບ ບາດ ເຈັບ ແລະ ຢາໂຄບຖືກຂ້າຕາຍ.

36 ແລະ ລີໂຮ ໄດ້ອ້ອມເຂົ້າຕີທາງດ້ານຫລັງຂອງພວກສັດຕູດ້ວຍກອງທະຫານທີ່ມີກຳລັງຂອງລາວ, ດ້ວຍຄວາມໂມໂຫທີ່ສຸດຈົນເຮັດໃຫ້ກອງທັບຫລັງຂອງຊາວເລມັນຍອມມອບອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງຕົນ; ແລະ ສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນກໍສັບສົນກັນຢູ່ບໍ່ຮູ້ວ່າຈະໜີໄປຫລື ຈະຕໍ່ສູ້.

37 ບັດນີ້ໂມ ໂຣ ໄນ ເຫັນຄວາມສັບສົນຂອງຊາວເລມັນ, ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຈະນຳເອົາອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມມາມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ, ຈິ່ງເບິ່ງ ພວກເຮົາຈະໄວ້ຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າ.

38 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາຊາວເລມັນໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງພວກເຂົາທັງໝົດທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ ຈຶ່ງໄດ້ອອກມາແລະ ໂຍນອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມໄວ້ທີ່ຕົນຂອງໂມ ໂຣ ໄນ, ແລະ ໄດ້ສົ່ງໃຫ້ທະຫານຂອງຕົນກະທຳແບບດຽວກັນ.

39 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ມີຫລາຍຄົນທີ່ບໍ່ຍອມເຮັດ; ແລະ ພວກທີ່ບໍ່ຍອມມອບດາບຂອງພວກເຂົາ ຈຶ່ງໄດ້ຖືກຈັບ ແລະ ມັດໄວ້, ແລະ ອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງພວກເຂົາກໍຖືກຍຶດໄປຈາກພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກບັງຄັບໃຫ້ເດີນທາງພ້ອມດ້ວຍພື້ນືອງຂອງພວກເຂົາໄປຫາແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ.

40 ແລະ ບັດນີ້ຈຳນວນຊະເລີຍເສິກທີ່ຈັບໄດ້ນັ້ນມີຈຳນວນຫລາຍກວ່າຈຳນວນຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນມີຈຳນວນຫລາຍກວ່າຄົນທັງສອງຝ່າຍທີ່ຖືກຂ້າຕາຍໄປນັ້ນ.

ບົດທີ 53

ຊະເລີຍເສິກຊາວເລມັນຖືກໃຊ້ໃຫ້ສ້າງຄ້າຍປ້ອງກັນເມືອງອຸດົມສົມບູນ—ການແຕກແຍກໃນບັນດາຊາວນິໂຟໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊາວເລມັນໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ—ຮີລາມັນບັງຄັບບັນຊາຊາຍໜຸ່ມສອງພັນຄົນຜູ້ທີ່ເປັນພວກລູກຊາຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງອາໂມນ. ປະມານ 64-63 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຈັດຄົນໄວ້ເພື່ອເຝົ້າຍາມຊະເລີຍເສິກຊາວເລມັນ, ແລະ ໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ພວກເຂົາອອກໄປຝັງສົບຜູ້ຄົນຂອງພວກເຂົາຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຝັງສົບຂອງຊາວນິໂຟນຳອີກ; ແລະ ໂມ ໂຣ ໄນໄດ້ຈັດຄົນໄວ້ເພື່ອເຝົ້າຍາມພວກເຂົາໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງອອກແຮງງານຢູ່ນັ້ນ.

2 ແລະ ໂມ ໂຣ ໄນ ໄດ້ໄປຫາເມືອງມິວເລັກກັບລີໂຮ, ແລະ ເຂົ້າຍຶດເອົາເມືອງນີ້ ແລະ ມອບເມືອງໃຫ້ລີໂຮປົກຄອງ. ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ລີໂຮຜູ້ນີ້ຄືຜູ້ທີ່ສູ້ຮົບຢູ່ຮ່ວມກັບໂມ ໂຣ ໄນ ຕະຫລອດມາໃນສະໜາມຮົບທັງໝົດຂອງລາວ; ແລະ ລາວກໍເປັນຄົນ "ເໝືອນດັ່ງໂມ ໂຣ ໄນ ແລະ ທັງສອງຄົນນີ້ປິຕິຍິນດີໃນຄວາມປອດໄພຂອງກັນແລະກັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນທັງສອງກໍຮັກແພງກັນຫລາຍ, ແລະ ເປັນທີ່ຮັກຫອມຂອງຜູ້

ຄົນຂອງນີໄຟທັງໝົດນໍາອີກ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກ ຊາວ ເລມັນ ສໍາ ເລັດ ການ ຝັງ ສົບ ຄົນ ຕາຍ ຂອງ ພວກເຂົາ ແລະ ຂອງ ຊາວນີໄຟ ແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຖືກສົ່ງໄປຫາແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ; ແລະ ທີ່ອານຄໍາ, ໂດຍຄໍາສັ່ງຂອງ ໂມໂຣໂນ, ຈຶ່ງໃຫ້ພວກເຂົາເລີ່ມອອກແຮງ ງານ ເຮັດ ຄັນ ຄູ ຮອບ ແຜ່ນ ດິນ ຫລື ຮອບເມືອງອຸດົມສົມບູນ.

4 ແລະ ລາວ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ສ້າງ ກໍາແພງທີ່ເຮັດດ້ວຍທ່ອນໄມ້ຂຶ້ນຂ້າງໃນຂອງຄັນຄູ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຊຸດດິນຄູນໃສ່ກໍາແພງທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ນັ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ຊາວ ເລມັນ ອອກແຮງ ງານ ໄປ ແບບນີ້ ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຮັດກໍາແພງອ້ອມເມືອງອຸດົມສົມບູນໄວ້ໂດຍຮອບ ແລະ ມັນ ສູງ ຂຶ້ນ ຫລາຍ ດ້ວຍ ກໍາ ແພງ ອັນ ແຂງ ແກ່ນທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ທ່ອນ ແລະ ດິນ.

5 ແລະ ເມືອງນີ້ຈຶ່ງກາຍມາເປັນທີ່ໝັ້ນອັນແຂງແກ່ນທີ່ສຸດນັບຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນມາ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ກັກ ຂັງ ພວກ ຊະ ເລີຍ ເສິກ ຊາວ ເລມັນ ໄວ້ ໃນ ເຂດ ກໍາ ແພງ ເມືອງ ນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ໃນເຂດກໍາແພງເມືອງຊຶ່ງຊາວນີໄຟໄດ້ໃຫ້ຊາວເລມັນສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍມືຂອງພວກເຂົາເອງ. ບັດນີ້ໂມໂຣໂນຈໍາຕ້ອງໃຫ້ຊາວເລມັນອອກແຮງງານ, ເພາະວ່າມັນງ່າຍທີ່ຈະຮັກສາພວກຊະເລີຍເສິກນັ້ນຂະນະທີ່ພວກເຂົາອອກແຮງງານ; ແລະ ເພິ່ນໃຫ້ກໍາລັງທັບທັງໝົດຂອງເພິ່ນຕຽມພ້ອມຢູ່ເມື່ອເຖິງເວລາທີ່ເພິ່ນຈະເຂົ້າໄປໂຈມຕີຊາວເລມັນ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຣໂນໄດ້ເອົາຊະນະກອງທັບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດກອງໜຶ່ງຂອງຊາວເລມັນ, ແລະ ໄດ້ເຂົ້າ

ຍຶດເອົາເມືອງມິວເລັກ ຊຶ່ງເປັນທີ່ໝັ້ນອັນແຂງແກ່ນທີ່ສຸດບ່ອນໜຶ່ງຂອງຊາວເລມັນໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສ້າງຄູກຂຶ້ນສໍາລັບເປັນບ່ອນກັກຂັງຊະເລີຍເສິກຂອງເພິ່ນ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນບໍ່ພະຍາຍາມທີ່ຈະສູ້ຮົບກັບຊາວເລມັນອີກຕໍ່ໄປໃນປີນັ້ນ, ແຕ່ເພິ່ນໃຫ້ທະຫານຂອງເພິ່ນຕຽມພ້ອມທີ່ຈະເຮັດເສິກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ໃຫ້ສ້າງບ່ອນປ້ອງກັນເພື່ອຕ້ານທານກັບຊາວເລມັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ກໍໄດ້ໃຫ້ພວກຜູ້ຊາຍຊ່ວຍເຫລືອພວກແມ່ຍິງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມອຶດຢາກ ແລະ ຄວາມທຸກ, ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຄົນຈັດຫາອາຫານໃຫ້ແກ່ກອງທັບຂອງຊາວນີໄຟນໍາອີກ.

8 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືໃນຂະນະທີ່ໂມໂຣໂນບໍ່ໄດ້ຢູ່ນໍາພວກເຂົານັ້ນ, ມັນໄດ້ມີການສວມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັນຂຶ້ນໃນບັນດາຊາວນີໄຟ ຊຶ່ງພາໃຫ້ເກີດການແຕກແຍກກັນຂຶ້ນ, ດັ່ງນັ້ນ ກອງທັບຂອງຊາວເລມັນຈຶ່ງໄດ້ປຽບຊາວນີໄຟຂຶ້ນມາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າຄອບຄອງທົ່ວເມືອງຕ່າງໆທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ໃກ້ທະເລທາງຕາເວັນຕົກ.

9 ແລະ ນີ້ກໍຍ້ອນວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນບັນດາພວກເຂົາເອງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຍ້ອນວ່າມັນໄດ້ມີການແຕກແຍກ ແລະ ມີການສວມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັນ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຂົາ ເອງ ພວກເຂົາຈຶ່ງຕົກຢູ່ໃນສະພາບທີ່ເປັນອັນຕະລາຍທີ່ສຸດ.

10 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າມີບາງຢ່າງທີ່ຈະເວົ້າກ່ຽວກັບ "ຜູ້ຄົນຂອງອໍາໂມນ, ຊຶ່ງແຕ່ກ່ອນຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ເຄີຍ

ເປັນ ຊາວ ເລມັນ; ແຕ່ ໂດຍ ອຳໂມນ ແລະ ພິນັງ ຂອງ ພົນ, ຫລື ຈະ ເວົ້າ ວ່າ ໂດຍ ອຳນາດ ແລະ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ພວກເຂົາຈຶ່ງ ະປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາຖືກນຳພາລົງ ມາຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ແລະ ໄດ້ຮັບ ການຄຸ້ມຄອງຈາກຊາວນິໄຟນັບແຕ່ເວລາ ນັ້ນມາ.

11 ແລະ ເປັນ ຍ້ອນ ຄຳ ສາບານ ຂອງ ພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເວັ້ນຈາກການ ຈັບອາວຸດທີ່ຈະຕໍ່ສູ້ກັບພິນັງຂອງຕົນ; ເພາະພວກເຂົາເຮັດຄຳສາບານໄວ້ວ່າຈະ ບໍ່ຂ້າພັນ "ອີກເລີຍ; ແລະ ເພາະຕາມຄຳ ສາບານຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈະຍອມ ຕາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະຍອມຕົວ ໃຫ້ຕົກຢູ່ໃນມືຂອງພິນັງຂອງພວກເຂົາ ຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນເພາະຄວາມສົງສານ ແລະ ຄວາມຮັກອັນລື້ນເຫລືອຂຶ້ງອຳໂມນ ແລະ ພິນັງຂອງເພິ່ນມີເພື່ອພວກເຂົາ.

12 ແລະ ເພາະເປັນ ດ້ວຍ ເຫດນີ້ ພວກ ເຂົາຈຶ່ງຖືກເອົາລົງມາຫາແຜ່ນດິນເຊຣາ ເຮັມລາ; ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບ "ການ ຄຸ້ມຄອງຈາກຊາວນິໄຟຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ.

13 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາ ພວກເຂົາເຫັນອັນຕະລາຍ, ແລະ ຄວາມ ທຸກ ແລະ ຄວາມຍາກລຳບາກຕ່າງໆນາໆ ຂຶ້ງຊາວນິໄຟຕ້ອງຮັບແທນຕົນ ພວກເຂົາກໍ ເກີດມີຄວາມເມດຕາສົງສານຂຶ້ນມາ ແລະ "ປາດຖະໜາທີ່ຈະຈັບອາວຸດເພື່ອປ້ອງກັນ ປະເທດຊາດຂອງຕົນ.

14 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ເວລາພວກເຂົາກຳລັງຈະ ຈັບອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນ, ພວກເຂົາກໍຖືກຮີລາມັນ ແລະ ພິນັງຂອງ

ເພິ່ນຊັກຊວນບໍ່ໃຫ້ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ເພາະວ່າ ພວກເຂົາກຳລັງຈະ "ເຮັດຜິດ ະຄຳສາບານ ຂອງພວກເຂົາທີ່ໄດ້ເຮັດໄວ້.

15 ແລະ ຮີລາມັນຍ້ານວ່າ ຖ້າຂຶ້ນເຮັດ, ພວກເຂົາ ຈະ ສູນ ເສຍ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ພວກເຂົາໄປ; ສະນັ້ນ ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ເຂົ້າຢູ່ ໃນພັນທະສັນຍານີ້ຈຶ່ງຕ້ອງທົນເບິ່ງພິນັງ ຂອງ ຕົນ ລຸຍ ໄປກັບ ຄວາມທຸກຂອງພວກ ເຂົາ, ໃນສະພາບທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຢູ່ໃນ ຂະນະນີ້.

16 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ພວກເຂົາມີລູກຊາຍຫລາຍຄົນ, ຜູ້ຊຶ້ງບໍ່ໄດ້ ເຂົ້າຢູ່ໃນພັນທະສັນຍາວ່າຈະບໍ່ຍອມ ຈັບ ອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມເພື່ອປ້ອງກັນຕົນ ໃຫ້ ພົ້ນຈາກສັດຕູ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຈັບ ອາວຸດ, ແລະ ມາເຕົ້າໂຮມກັນ ໃນຕອນນີ້, ແລະ ພວກເຂົາເອີ້ນຕົວເອງວ່າ ຊາວນິໄຟ.

17 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ພັນທະສັນຍາ ວ່າ ພວກເຂົາຈະຕໍ່ສູ້ເພື່ອເສລີພາບຂອງ ຊາວ ນິໄຟ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເພື່ອ ປ້ອງ ກັນ ແຜ່ນດິນເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະຕາຍກໍ ຕາມ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ພັນທະ ສັນຍາວ່າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຍອມເສຍ "ເສ ລີພາບຂອງພວກເຂົາໄປ, ແຕ່ວ່າຈະຕໍ່ສູ້ ທຸກວິທີທາງເພື່ອຈະໄດ້ປ້ອງກັນຊາວນິໄຟ ແລະ ປ້ອງກັນຕົວເອງໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມ ເປັນທາດ.

18 ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ມີຊາຍໜຸ່ມທັງໝົດນຳ ກັນສອງພັນຄົນ, ຊຶ່ງໄດ້ເຂົ້າຢູ່ໃນພັນທະ ສັນຍານີ້ ແລະ ຈັບອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງ ພວກເຂົາຂຶ້ນ ເພື່ອປ້ອງກັນ ປະເທດ ຊາດ ຂອງຕົນ.

19 ແລະ ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍ

<p>10 ຂ ແອວ 23:8-13. 11 ກ ແອວ 24:17-19. 12 ກ ແອວ 27:23.</p>	<p>13 ກ ແອວ 56:7. 14 ກ ຈບຊ 30:2. ຂ ຄມພ ຄຳສາບານ.</p>	<p>17 ກ ແອວ 56:47. ຄມພ ເສລີພາບ.</p>
---	---	--

ເຮັດໃຫ້ຊາວນີໂຟເສຍຫາຍມາກ່ອນເລີຍ, ແລະ ໃນເວລານີ້ ພວກເຂົາກໍມາເປັນຝ່າຍສະໜັບສະໜູນອັນກວ້າງຂວາງອີກ. ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຈັບອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນ, ແລະ ພວກເຂົາຢາກໃຫ້ຮີລາມັນເປັນຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ.

20 ແລະ ພວກເຂົາເປັນຊາຍໜຸ່ມທຸກຄົນ, ແລະ ພວກເຂົາເປັນຄົນ ກ້າຫານທີ່ສຸດ, ທັງດ້ານກຳລັງ ແລະ ຄວາມວ່ອງໄວ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ—ພວກເຂົາເປັນຄົນທີ່ ອົງເອົາການເອົາງານຢູ່ຕະຫລອດວັນເວລາບໍ່ວ່າອັນໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບມອບໝາຍ.

21 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເປັນຄົນຊື່ສັດ ແລະ ມີສະຕິປັນຍາຫລາຍ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັບການສິດສອນໃຫ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ ດົນໄປຢ່າງພາກພູມໃຈຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ.

22 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຮີລາມັນໄດ້ເດີນທັບເປັນຜູ້ນຳກອງທະຫານໜຸ່ມ ສອງພັນຄົນຂອງເພິ່ນໄປຊ່ວຍຜູ້ຄົນທີ່ຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ໃກ້ທະເລທາງຕາເວັນຕົກ.

23 ແລະ ປີທີ່ ຊາວ ແປດ ແຫ່ງ ການ ປົກ ຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັງນີ້.

ບົດທີ 54

ອາມ ໂມຣອນ ແລະ ໂມ ໂຣ ໄນ ເຈລະ ຈາກັນ ເພື່ອ ແລກປ່ຽນ ຊະເລີຍເສິກ—ໂມ ໂຣ ໄນສົ່ງໃຫ້ຊາວເລມັນຖອນອອກໄປ ແລະ ຍຸດຕິການ ໂຈມຕີອັນປ່າເຖື້ອນລົງ—ອາມ

ໂມຣອນສົ່ງໃຫ້ຊາວນີໂຟວາງອາວຸດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໃຫ້ມາຂຶ້ນກັບຊາວເລມັນ. ປະມານ 63 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນຕົ້ນປີທີ່ຊາວເກົາແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ຄື ອາມ ໂມຣອນໄດ້ສົ່ງຄຳຂໍຮ້ອງໄປຫາ ໂມ ໂຣ ໄນ ໂດຍປາດຖະໜາທີ່ຈະແລກປ່ຽນຊະເລີຍເສິກກັນ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມ ໂຣ ໄນຮູ້ສຶກປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງໃນຄຳຂໍຮ້ອງນີ້ ເພາະ ວ່າ ເພິ່ນ ດີ ໃຈ ທີ່ ຈະ ໄດ້ ສະ ບຽງ ອາຫານ ທີ່ ເອົາ ໄປ ລ້ຽງ ຊະ ເລີຍ ເສິກ ຊາວ ເລມັນນັ້ນມາລ້ຽງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນເອງ; ແລະ ເພິ່ນດີໃຈທີ່ຈະໄດ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຄົນມາເສີມກຳລັງກອງທັບຂອງເພິ່ນນຳອີກ.

3 ບັດນີ້ຊາວເລມັນໄດ້ຈັບເອົາພວກແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍຫລາຍຄົນໄປເປັນຊະເລີຍເສິກ, ແຕ່ຊະເລີຍເສິກທັງໝົດຂອງໂມ ໂຣ ໄນ, ຫລື ວ່າພວກຊະເລີຍເສິກທີ່ໂມ ໂຣ ໄນຈັບມາບໍ່ມີພວກແມ່ຍິງ ຫລື ເດັກນ້ອຍຈັກຄົນເລີຍ; ສະນັ້ນໂມ ໂຣ ໄນຈຶ່ງຕົກລົງໃຈໃຊ້ກົນອຸບາຍເພື່ອຈະໄດ້ຊະເລີຍເສິກຊາວນີໂຟຈາກຊາວເລມັນ ໃຫ້ຫລາຍທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້.

4 ສະນັ້ນ ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຂຽນ ສານ ສະບັບ ໜຶ່ງ, ແລະ ສົ່ງ ໄປ ນຳ ຂ້າ ໃຊ້ ຂອງ ອາມ ໂມ ຣອນ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ດຽວກັນກັບຜູ້ທີ່ຖືສານມາໃຫ້ໂມ ໂຣ ໄນ. ບັດນີ້ ນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ຂຽນເຖິງອາມ ໂມຣອນ, ມີຄວາມວ່າ:

5 ຈົ່ງເບິ່ງ ອາມ ໂມຣອນ, ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນຫາທ່ານກ່ຽວກັບສົງຄາມເທື່ອນີ້ ຊຶ່ງທ່ານເປັນຜູ້ສ້າງຂຶ້ນຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຫລື

20 ກ ຄມພ ກ້າຫານ, ຄວາມ ກ້າຫານ, ຢ່າງກ້າຫານ. ຂ ຄມພ ຊື່ສັດ, ຄວາມຊື່ສັດ.	21 ກ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປ ກັບພຣະເຈົ້າ. 22 ກ ແອວ 56:3–5.	54 1 ກ ແອວ 52:3.
--	--	------------------

ວ່າແທ້ຈິງແລ້ວ ັອ້າຍຂອງທ່ານເປັນຜູ້ສ້າງຂຶ້ນມາ, ແລະ ຊຶ່ງທ່ານຍັງຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດຢູ່ຕໍ່ໄປ ເຖິງແມ່ນວ່າອ້າຍຂອງທ່ານໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ.

6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກທ່ານບາງຢ່າງກ່ຽວກັບ ັຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ດາບແຫ່ງພຣະພິໂລດທີ່ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງແຂວນຢູ່ເທິງຫົວຂອງທ່ານ ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ແລະ ຖອນກອງທັບຂອງທ່ານກັບຄືນໄປແຜ່ນດິນຂອງທ່ານເອງ, ຫລືວ່າແຜ່ນດິນທີ່ທ່ານເປັນເຈົ້າຂອງ, ຄືແຜ່ນດິນນີໂຟນັ້ນ.

7 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກທ່ານເຖິງເລື່ອງນີ້ ຖ້າຫາກທ່ານສາມາດທີ່ຈະເຊື່ອຟັງມັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກທ່ານກ່ຽວກັບ ັນະລິກອັນເປັນຕາຍ້ານທີ່ຄອຍຮັບ ັຄາດຕະກອນຄືກັນກັບຕົວທ່ານເອງ ຊຶ່ງອ້າຍຂອງທ່ານໄດ້ຮັບຢູ່ໃນຂະນະນີ້, ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ແລະ ລົ້ມເລີກຈຸດປະສົງອັນເປັນຄາດຕະກຳນັ້ນເສຍ, ແລະ ກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງທ່ານເອງພ້ອມດ້ວຍກອງທັບຂອງທ່ານ.

8 ແຕ່ ຖ້າຫາກທ່ານເຄີຍປະຕິເສດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ມາກ່ອນແລ້ວ, ແລະ ເຄີຍໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາກ່ອນແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າທ່ານກໍຈະເຮັດສິ່ງນີ້ອີກ.

9 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ຕຽມພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະຮັບມືກັບທ່ານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ລົ້ມເລີກຈຸດປະສົງຂອງທ່ານເສຍ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານຈະດຶງເອົາພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າລົງມາເທິງທ່ານ ຊຶ່ງເປັນອົງທີ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບ, ຈົນວ່າທ່ານໄປສູ່ຄວາມພິນາດ.

10 ແຕ່ວ່າ, ຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່, ກອງທັບຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຍົກມາຕີທ່ານ ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ຖອຍກັບໄປເສຍກ່ອນ, ແລະ ໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ຄວາມຕາຍຈະມາຢ້ຽມຢາມທ່ານ ເພາະພວກເຮົາຈະຮັກສາເມືອງ ແລະ ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາໄວ້ໃຫ້ພັນຄົງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຮົາຈະຮັກສາສາດສະໜາຂອງພວກເຮົາ ແລະ ອຸດົມການຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຕໍ່ໄປ.

11 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບທ່ານກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໂດຍບໍ່ມີປະໂຫຍດ; ເພາະທ່ານເປັນ ັລູກຂອງນະລົກ; ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບສານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂດຍບອກທ່ານວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ແລກປ່ຽນຊະເລີຍເສິກ, ນອກຈາກໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າ ທ່ານຈະສົ່ງມອບຊາຍຜູ້ໜຶ່ງພ້ອມທັງເມຍຂອງລາວ ແລະ ລູກຂອງລາວ ມາແລກກັບຊະເລີຍເສິກຜູ້ໜຶ່ງຂອງທ່ານ; ຖ້າຫາກທ່ານເຮັດໄດ້, ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະແລກປ່ຽນ.

12 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ເຮັດດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະມາສູ້ຮົບກັບທ່ານພ້ອມດ້ວຍກອງທັບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະມອບອາວຸດໃຫ້ແກ່ພວກຜູ້ຍິງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເດັກນ້ອຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະມາສູ້ຮົບກັບທ່ານ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕິດຕາມທ່ານໄປຈົນເຖິງແຜ່ນດິນຂອງທ່ານ, ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກບ່ອນທຳອິດ ັຂອງພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະເປັນເລືອດຕໍ່ເລືອດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊີວິດຕໍ່ຊີວິດ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະສູ້ຮົບກັບທ່ານ ຈົນວ່າ

<p>5ກ ແອວ 48:1. 6ກ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ.</p>	<p>7ກ ຄມພ ນະລົກ. ຂ ແອວ 47:18, 22-24. ຄມພ ຄາດຕະກຳ,</p>	<p>ການຄາດຕະກຳ. 11ກ ຢຮ 8:42-44. 12ກ 2 ນພ 5:5-8.</p>
--	---	--

ທ່ານ ຈະ ຖືກ ທຳ ລາຍ ໃຫ້ ສິ້ນ ໄປ ຈາກ ຜົນ ແຜ່ນດິນ ໂລກ.

13 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງ ຄຽດ ແຄ້ນ ຢູ່, ແລະ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ກໍ ຄື ກັນ; ທ່ານ ພະ ຍາ ຍາມ ຈະ ຂ້າ ພວກ ເຮົາ, ແຕ່ ພວກ ເຮົາ ພຽງ ແຕ່ ຕໍ່ ຕ້ານ ເພື່ອ ບ້ອງ ກັນ ຕົວ ເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຖ້າ ຫາກ ທ່ານ ຍັງ ພະ ຍາ ຍາມ ທຳ ລາຍ ພວກ ເຮົາ ອີກ ພວກ ເຮົາ ກໍ ຈະ ພະ ຍາ ຍາມ ທຳ ລາຍ ທ່ານ ຄື ກັນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກ ເຮົາ ຈະ ພະ ຍາ ຍາມ ເອົາ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຄືນ ມາ, ຊຶ່ງ ເປັນ ແຜ່ນ ດິນ ມູນ ມໍລະ ດົກ ບ່ອນ ທຳ ອິດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ.

14 ບັດ ນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍ ຈົບ ສານ ຂອງ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ພຽງ ເທົ່ານີ້. ຂ້າພະເຈົ້າ ຄື ໂມ ໂຣ ໂນ; ຊຶ່ງ ເປັນ ຜູ້ ນຳ ຂອງ ຊາວ ນີ ໄຟ.

15 ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ອາມ ໂມຣອນ, ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ ຮັບ ສານ ສະບັບ ນີ້ ແລ້ວ, ລາວ ກໍ ມີ ຄວາມ ຄຽດ ແຄ້ນ ຫລາຍ; ແລະ ລາວ ໄດ້ ຂຽນ ສານ ສະບັບ ໜຶ່ງ ຕອບ ໂມ ໂຣ ໂນ, ແລະ ນີ້ ຄື ຂໍ້ ຄວາມ ທີ່ ລາວ ຂຽນ, ມີ ຄວາມ ວ່າ:

16 ຂ້າພະເຈົ້າ ຄື ອາມ ໂມຣອນ, ກະ ສັດ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ; ຂ້າພະເຈົ້າ ເປັນ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ອະ ມາ ລີ ໄຄ ຢາ ຜູ້ ທີ່ ທ່ານ "ລອບ ຂ້າ ນັ້ນ. ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ແກ້ ແຄ້ນ ແທນ ເພິ່ນ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ຍົກ ຫັບ ມາ ຕີ ທ່ານ ພ້ອມ ດ້ວຍ ກອງ ຫັບ ຂອງ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ເພາະ ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ຢ້ານ ຄຳ ຊູ່ ຂອງ ທ່ານ ເລີຍ.

17 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ບັນ ພະ ບຸ ລຸ ດ ຂອງ ທ່ານ ເຮັດ ຜິດ ຕໍ່ ພີ່ ນ້ອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ລັກ ເອົາ "ສິດ ທິ ໃນ ການ ບົກ ຄອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໄປ ໃນ ເມື່ອ ສິດ ທິ ນັ້ນ ເປັນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແລ້ວ ໂດຍ ແທ້ ຈິງ.

18 ແລະ ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຖ້າ ຫາກ ທ່ານ ຈະ ຍອມ ວາງ ອາວຸດ ຂອງ ທ່ານ, ແລະ ຍອມ ຕົວ ໃຫ້ ຜູ້ ທີ່ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ສິດ ທິ ໂດຍ ແທ້ ຈິງ ມາ ບົກ ຄອງ, ເວລາ ນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ວາງ ອາວຸດ ແລະ ຈະ ບໍ່ ກໍ່ ສົງ ຄາມ ອີກ ຕໍ່ ໄປ.

19 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ທ່ານ ເວົ້າ ຂູ່ ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ຕັ້ງ ຫລາຍ ເທື່ອ; ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ຢ້ານ ຄຳ ຊູ່ ຂອງ ທ່ານ ເລີຍ.

20 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ອະ ນຸ ຍາດ ໃຫ້ ແລກ ປ່ຽນ ຊະ ເລີຍ ເສີກ ກັນ ຕາມ ຄຳ ຂໍ ຮ້ອງ ຂອງ ທ່ານ ດ້ວຍ ຄວາມ ຍິນ ດີ ເພື່ອ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ເກັບ ອາຫານ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄວ້ ສຳ ລັບ ພວກ ທະ ຫານ ຂອງ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ເອງ; ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ເຮັດ ເສີກ ກັນ ຕໍ່ ໄປ, ເພື່ອ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ເອົາ ຊາວ ນີ ໄຟ ມາ ຢູ່ ໃຕ້ ສິດ ອຳ ນາດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຫລື ເພື່ອ ການ ສູນ ສິ້ນ ນິ ລັນ ດອນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

21 ແລະ ຄື ສິ່ງ ທີ່ ກ່ຽວ ກັບ ພຣະເຈົ້າ ອົງ ນັ້ນ ຜູ້ ຊຶ່ງ ທ່ານ ກ່າວ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ຍອມ ຮັບ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ເລື່ອງ ນີ້ ເລີຍ; ທັງ ທ່ານ ເອງ ກໍ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ຄື ກັນ; ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ຈະ ເປັນ ໄປ ວ່າ ສິ່ງ ນີ້ ມີ ຈິງ, ພວກ ເຮົາ ກໍ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສ້າງ ພວກ ເຮົາ ຂຶ້ນ ມາ ຄື ກັນ ກັບ ທ່ານ.

22 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເປັນ ໄປ ວ່າ ມັນ ມີ ມານ ແລະ ນະ ລົກ ແທ້, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ພຣະ ອົງ ຈະ ບໍ່ ສົ່ງ ທ່ານ ໄປ ບ່ອນ ນັ້ນ ບໍ່ ເພື່ອ ວ່າ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຢູ່ ກັບ ອ້າຍ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ ທີ່ ທ່ານ ໄດ້ ລອບ ຂ້າ, ຜູ້ ທີ່ ທ່ານ ເວົ້າ ວ່າ ເພິ່ນ ໄດ້ ໄປ ຫາ ບ່ອນ ນັ້ນ? ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ບໍ່ ສຳ ຄັນ ເລີຍ.

16 ກ ແອວ 51:34.

17 ກ 2 ນຟ 5:1-4; ມຊຢ 10:12-17.

23 ຂ້າພະເຈົ້າ ຄື ອາມ ໂມ ຣອນ, ແລະ ເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍຂອງ ກ໌ໂຊຣາ, ຜູ້ທີ່ຖືກ ບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານບິບບັງຄັບ ແລະ ພາ ຫົມມາຈາກເຢຣູຊາເລັມ.

24 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າເປັນ ຊາວເລມັນຜູ້ອາດຫານ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ສົງຄາມນີ້ ມີຂັ້ນກໍ່ເພື່ອຈະໄດ້ແກ້ແຄ້ນຄວາມຜິດຂອງ ພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັກ ສາສິດທີ່ຂອງພວກເຂົາໃນການປົກຄອງ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບສານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຫາໂມໂຣໂນພຽງເທົ່ານີ້.

ບົດທີ 55

ໂມ ໂຣ ໂນ ປະຕິເສດບໍ່ແລກປ່ຽນ ຊະເລີຍ ເສິກ—ທະ ຫານ ຍາມ ຊາວ ເລມັນ ຖືກ ຫລອກໃຫ້ມືນເມົາ, ແລະ ຊະເລີຍເສິກຊາວ ນີໄຟ ໄດ້ ຮັບ ການ ບົດ ປ່ອຍ—ຊາວ ນີໄຟ ໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງກິດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ເສຍເລືອດ ເນື້ອເລີຍ. ປະມານ 63-62 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ໂມ ໂຣ ໂນ ຮັບ ສານ ສະບັບນີ້ແລ້ວ ເພິ່ນກໍ ໃຈຮ້າຍແຮງຍິ່ງຂຶ້ນ, ເພາະເພິ່ນຮູ້ວ່າອາມ ໂມຣອນມີຄວາມຮູ້ໂດຍສົມບູນເຖິງ ກົນອຸ ບາຍຂອງຕົນເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນຮູ້ວ່າ ເຫດຜົນທີ່ອາມໂມຣອນຈະເອົາມາເຮັດສົງ ຄາມກັບຊາວນີໄຟນັ້ນບໍ່ທ່ຽງທໍາເລີຍ.

2 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າ ພະເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ແລກ ປ່ຽນ ຊະ ເລີຍ ເສິກ ກັບ ອາມ ໂມ ຣອນ ນອກ ຈາກ ວ່າ ລາວ ຈະ ລົ້ມ ເລິກ ຈຸດ ປະ ສົງ ຂອງ ລາວ ຕາມ ສານ ຂອງ ຂ້າ ພະເຈົ້ານັ້ນ; ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ໃຫ້ ລາວມີອໍານາດຫລາຍ ໄປກວ່າທີ່ລາວມີຢູ່ ໃນເວລານີ້.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກສະຖານທີ່ ທີ່ ຊາວເລມັນກັກຂັງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ ຊຶ່ງພວກເຂົາຈັບເອົາໄປເປັນຊະເລີຍ; ແລະ ໂດຍທີ່ອາມໂມຣອນບໍ່ຍອມຮັບເງື່ອນໄຂ ຕາມສານຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ລາວຕາມຄໍາເວົ້າຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕາມຂ້າ ພວກເຂົາຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະຕ້ອງຂໍສັນ ຕິພາບ.

4 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ໂມ ໂຣ ໂນ ກ່າວ ຂໍ ຄວາມ ນີ້ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ສັ່ງໃຫ້ມີການກວດຄົ້ນໃນບັນດາທະຫານ ຂອງເພິ່ນເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ພົບຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍຂອງຊາວເລມັນຢູ່ ໃນບັນດາພວກຕົນ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາໄດ້ພົບ ກົນໜຶ່ງ ຊຶ່ງວ່າ ເລມັນ; ແລະ ລາວເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດ ຜູ້ຖືກອະມາລີ ໄຄຢາລອບຂ້ານັ້ນ.

6 ບັດນີ້ໂມໂຣໂນສັ່ງໃຫ້ເລມັນ ແລະ ທະ ຫານ ຈຳນວນ ໜ້ອຍ ໜຶ່ງ ອອກ ໄປ ຫາ ທະ ຫານຍາມ ຊຶ່ງເຝົ້າຍາມຊາວນີໄຟຢູ່.

7 ບັດນີ້ ຊາວ ນີໄຟ ຖືກ ກັກ ຂັງ ໄວ້ ຢູ່ ໃນ ເມືອງກິດ; ສະນັ້ນ ໂມໂຣໂນຈຶ່ງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ ເລມັນ ໃຫ້ເອົາທະຫານ ຈຳນວນ ໜ້ອຍ ໜຶ່ງ ໄປກັບລາວ.

8 ແລະ ເມື່ອເຖິງຕອນຄໍາມາ ເລມັນໄດ້ ໄປຫາທະຫານຍາມທີ່ເຝົ້າຍາມຊາວນີໄຟ ຢູ່, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາເຫັນເລມັນເຂົ້າ ມາ ແລ້ວພວກທະຫານຍາມກໍຮ້ອງຂຶ້ນ; ແຕ່ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ບໍ່ຕ້ອງຍ້ານ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້ອຍກໍເປັນຊາວເລມັນ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ໂຕນໜີມາຈາກຊາວນີໄຟໃນ ເວລາທີ່ພວກເຂົາກຳລັງນອນຫລັບຢູ່; ແລະ

ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຮົາໄດ້ລັກເອົາເຫລົ້າອະງຸ່ນຂອງພວກເຂົາມານຳອີກ.

9 ບັດນີ້ເວລາຊາວເລມັນໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຕ້ອນຮັບລາວດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ: ເອົາເຫລົ້າອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າມານີ້ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ດື່ມ; ພວກເຮົາດີໃຈຫລາຍທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫລົ້າອະງຸ່ນມານຳ ເພາະວ່າພວກເຮົາມີຄວາມອິດເມື່ອຍຫລາຍ.

10 ແລະ ເລມັນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາເກັບເຫລົ້າອະງຸ່ນນີ້ໄວ້ກ່ອນຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະອອກໄປສູ່ຮົບກັບຊາວນິໄຟ. ແຕ່ຄຳເວົ້ານີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຢາກດື່ມເຫລົ້າອະງຸ່ນຫລາຍກວ່າເກົ່າ;

11 ເພາະພວກເຂົາເວົ້າວ່າ: ພວກເຮົາມີຄວາມອິດເມື່ອຍຫລາຍ, ສະນັ້ນໃຫ້ພວກເຮົາດື່ມເຫລົ້າອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າເສຍເຖິດ, ແລະ ອີກບໍ່ດົນພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບເຫລົ້າອະງຸ່ນທີ່ເປັນສ່ວນແບ່ງຂອງພວກເຮົາແລ້ວ, ຊຶ່ງມັນຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນເພື່ອໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວນິໄຟ.

12 ແລະ ເລມັນຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ຖ້າພວກເຈົ້າຢາກດື່ມກໍເຊີນຕາມສະບາຍ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາໄດ້ດື່ມເຫລົ້າອະງຸ່ນຢ່າງສະບາຍ; ແລະ ພວກເຂົາພໍໃຈໃນລົດຊາດຂອງມັນ, ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງດື່ມຕໍ່ໄປອີກຢ່າງລື້ນເລິງ; ແລະ ເຫລົ້ານັ້ນປຸກຫລາຍ, ເພາະໄດ້ເຮັດມັນໃຫ້ປຸກແບບນັ້ນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາໄດ້ດື່ມ ແລະ ມ່ວນຊື່ນກັນ; ແລະ ບໍ່ດົນພວກເຂົາກໍມືນເມົາໝົດ.

15 ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອເລມັນ ແລະ ຄົນຂອງລາວເຫັນວ່າພວກນັ້ນເມົາເຫລົ້າໝົດ ແລະ

ກຳລັງນອນຫລັບສະໜິດຢູ່, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ກັບໄປຫາໂມໂຣໂນ ແລະ ເລົ່າເລື່ອງທັງໝົດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃຫ້ເພິ່ນຟັງ.

16 ແລະ ບັດນີ້ມັນໄດ້ເປັນໄປຕາມແຜນການຂອງໂມໂຣໂນ. ແລະ ໂມໂຣໂນຊຶ່ງໄດ້ຕຽມທະຫານຂອງເພິ່ນໄວ້ພ້ອມດ້ວຍອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຢູ່ແລ້ວ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງທະຫານໄປຫາເມືອງກິດຂະນະທີ່ຊາວເລມັນກຳລັງນອນຫລັບສະໜິດ ແລະ ມືນເມົາຢູ່, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມໄປໃຫ້ຊະເລີຍເສິກນຳອີກ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາມີອາວຸດຄົບມີ;

17 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ໃຫ້ແກ່ພວກແມ່ຍິງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເດັກນ້ອຍທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ຕາມແຕ່ຄວາມສາມາດທີ່ຈະໃຊ້ອາວຸດໄດ້, ເມື່ອໂມໂຣໂນໄດ້ມອບອາວຸດໃຫ້ແກ່ຊະເລີຍເສິກທຸກຄົນ, ແລະ ທັງໝົດນີ້ເຮັດໄປໃນຄວາມງຽບທີ່ສຸດ.

18 ແຕ່ຖ້າຫາກພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ພວກເລມັນຕື່ນຂຶ້ນມາ, ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາຍັງມືນເມົາຢູ່ ແລະ ຊາວນິໄຟຕ້ອງໄດ້ຂ້າພວກເຂົາຖິ້ມ.

19 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄວາມປາດຖະໜາຂອງໂມໂຣໂນເລີຍ; ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເບີກບານຢູ່ໃນການຂ້າພັນຫລື ການນອງເລືອດ, ແຕ່ເພິ່ນເບີກບານຢູ່ໃນການຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມພິນາດ; ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ເພິ່ນຈະບໍ່ໄດ້ນຳຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທຳມາຫາເພິ່ນເລີຍ, ເພິ່ນຈຶ່ງບໍ່ຍອມໂຈມຕີຊາວເລມັນ ແລະ ທຳລາຍພວກເຂົາໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງມືນເມົາຢູ່.

20 ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ຕາມຄວາມປະສົງຂອງ

19ກ ແອວ 48:16.

ເພິ່ນ ແລ້ວ; ເພາະວ່າເພິ່ນ ໄດ້ມອບອາວຸດໃຫ້ຊະເລີຍເສິກຊາວນິໄຟທຸກຄົນຢູ່ພາຍໃນກຳແພງເມືອງ ແລະ ໃຫ້ອຳນາດແກ່ພວກເຂົາທີ່ຈະໄດ້ຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງພາກສ່ວນຕ່າງໆ ຊຶ່ງຢູ່ພາຍໃນກຳແພງເມືອງນັ້ນ.

21 ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນ ເພິ່ນ ໄດ້ໃຫ້ທະຫານຂອງເພິ່ນຖອຍອອກໄປ, ແລະ ລັອມກອງທັບຂອງຊາວເລມັນໄວ້.

22 ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຕອນກາງຄືນ, ເວລາທີ່ຊາວເລມັນຕື່ນຂຶ້ນມາໃນຕອນເຊົ້າ ພວກເຂົາກໍໄດ້ເຫັນວ່າຕົນເອງກຳລັງຖືກຊາວນິໄຟອ້ອມໄວ້ຢູ່ຂ້າງນອກເມືອງ, ແລະ ເຫັນຊະເລີຍເສິກຂອງຕົນຖືອາວຸດຢູ່ຂ້າງໃນ.

23 ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງເຫັນວ່າ ຊາວນິໄຟມີກຳລັງຫລາຍກວ່າພວກເຂົາ; ແລະ ໃນສະພາບນີ້ ພວກເຂົາຮູ້ວ່າ ມັນບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະເຂົ້າຕໍ່ສູ້ກັບຊາວນິໄຟ; ສະນັ້ນ ຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງເອົາອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ນຳມັນອອກມາ ແລະ ໂຍນມັນລົງທີ່ຕົນຂອງຊາວນິໄຟ, ວົງວອນຂໍຄວາມເມດຕາສົງສານ.

24 ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນຄວາມປາດຖະໜາຂອງໂມໂຣໂນ. ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ເອົາພວກເຂົາໄວ້ເປັນຊະເລີຍເສິກ, ແລະ ຍຶດເອົາເມືອງນັ້ນ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາປອຍຊະເລີຍທັງໝົດຊຶ່ງເປັນຊາວນິໄຟ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບກອງທັບຂອງໂມໂຣໂນ, ແລະ ເປັນກຳລັງສຳຄັນໃນກອງທັບຂອງເພິ່ນ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງໃຫ້ຊາວເລມັນຊຶ່ງເພິ່ນຍຶດໄວ້ເປັນ

ຊະເລີຍເລີ່ມເຮັດ "ວຽກງານເພື່ອດັດແປງ ບ້ອມຍາມທົ່ວເມືອງກິດ ໃຫ້ມັນເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຕື່ມອີກ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອເພິ່ນ ໄດ້ ເສີມສ້າງ ເມືອງກິດ ຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງເພິ່ນແລ້ວ, ເພິ່ນກໍໄດ້ສົ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນນຳເອົາຊະເລີຍເສິກໄປຫາເມືອງອູດົມສົມບູນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຄຸ້ມກັນເມືອງນັ້ນໄວ້ດ້ວຍກຳລັງທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດ.

27 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄືທັງໆທີ່ຊາວເລມັນມີກິນອຸປະກອນຫລາຍຢ່າງ, ຊາວນິໄຟຍັງໄດ້ຮັກສາ ແລະ ບ້ອງກັນຊະເລີຍເສິກທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາຈັບໄດ້, ແລະ ໄດ້ຮັກສາແຜ່ນດິນ ແລະ ສິ່ງນີ້ຊ່ວຍໃຫ້ໄດ້ປຽບທັງໝົດໃນການຍຶດເອົາເມືອງຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາຄືນມາ.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວນິໄຟເລີ່ມໄດ້ຮັບໄຊຊະນະອີກ, ແລະ ກູ້ເອົາສິດ ແລະ ສິດທິພິເສດຂອງພວກເຂົາຄືນມາ.

29 ແລະ ຫລາຍເທື່ອທີ່ຊາວເລມັນໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະເຂົ້າລັອມຊາວນິໄຟໃນຕອນກາງຄືນ, ແຕ່ໃນຄວາມພະຍາຍາມເຫລົ່ານັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ເສຍຊະເລີຍເສິກໄປຫລາຍຄົນ.

30 ແລະ ຫລາຍເທື່ອທີ່ຊາວເລມັນໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະເກືອເຫລົ້າອະນຸ່ນຊາວນິໄຟ, ເພື່ອຈະໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນດ້ວຍຢາພິດ ຫລື ວ່າດ້ວຍຄວາມມືນເມົາ.

31 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວນິໄຟບໍ່ໄດ້ຊັກຊ້າທີ່ຈະ "ລະນຶກເຖິງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາໃນເວລາທີ່ມີຄວາມທຸກເລີຍ. ພວກເຂົາຈະຖືກນຳໄປຖືກ

ບັງຂອງພວກເລມັນບໍ່ໄດ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ດື່ມເຫລົ້າອະນຸ່ນຂອງພວກສັດຕູ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະໃຫ້ຂະເລີຍເສິກຊາວເລມັນບາງຄົນດື່ມເສຍກ່ອນ.

32 ແລະ ພວກ ເຂົາ ລະ ມັດ ລະ ວັງ ຢູ່ສະເໝີ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີການຖືກວາງຢາພິດໃນບັນດາພວກເຂົາ; ເພາະຖ້າຫາກເຫລົ້າອະນຸ່ນ ເປັນພິດ ແກ່ຊາວເລມັນ ມັນກໍຈະເປັນພິດແກ່ຊາວນິໄຟຄືກັນ; ແລະ ຊາວນິໄຟໄດ້ລອງຊົມເຫລົ້າຂອງຊາວເລມັນແບບນີ້.

33 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືມັນເປັນການສົມຄວນທີ່ໂມໂຣໄນຈະຕຽມພ້ອມເພື່ອເຂົ້າໂຈມຕີເມືອງໂມຣີອານທັນ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ດ້ວຍຜົນງານຂອງພວກເຂົາ, ຊາວເລມັນຈຶ່ງເສີມກຳລັງເມືອງໂມຣີອານທັນຈົນວ່າມັນເປັນທີ່ໝັ້ນອັນເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດ.

34 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ນຳເອົາກຳລັງໃໝ່ເຂົ້າມາໃນເມືອງ, ແລະ ສົ່ງສະບຽງອາຫານມາເພີ່ມອີກ.

35 ແລະ ບີທີຊາວເກົ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟກໍໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

ບົດທີ 56

ຮີລາມັນສົ່ງສານໄປຫາໂມໂຣໄນ, ເລົ່າເຖິງສະພາບແຫ່ງສົງຄາມກັບຊາວເລມັນ—ອານາທິພົດ ແລະ ຮີລາມັນໄດ້ຮັບໄຊຊະນະຈາກຊາວເລມັນ—ຊາຍໜຸ່ມສອງພັນຄົນຂອງຮີລາມັນຕໍ່ສູ້ດ້ວຍອຳນາດອັນໜ້າອັດສະຈັນໃຈ ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຖືກຂ້າຕາຍເລີຍ. ຂໍ້ທີ 1, ປະມານ 62 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.; ຂໍ້ທີ

2-19, ປະມານ 66 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.; ແລະ ຂໍ້ທີ 20-57, ປະມານ 65-64 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນຕົ້ນປີທີສາມສິບແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ ໃນມື້ທີສອງຂອງເດືອນໜຶ່ງ, ໂມໂຣໄນໄດ້ຮັບສານຈາກຮີລາມັນກ່າວເຖິງການງານຂອງຜູ້ຄົນໃນແຜ່ນດິນສ່ວນນັ້ນ.

2 ແລະ ນີ້ຄືຄຳເວົ້າທີ່ເພິ່ນໄດ້ຂຽນມາ, ມີຄວາມວ່າ: ໂມໂຣໄນ ອ້າຍນ້ອງທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ທັງໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ທັງໃນຄວາມຍາກລຳບາກຈາກສົງຄາມຂອງພວກເຮົານີ້; ຈົ່ງເບິ່ງ, ອ້າຍນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າມີເລື່ອງຈະບອກໃຫ້ທ່ານຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບສົງຄາມຂອງພວກເຮົາໃນແຜ່ນດິນພາກນີ້.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວໜຸ່ມ ສອງພັນຄົນເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງອຳໂມນ ພາ ລົງ ມາ ຈາກ ແຜ່ນດິນນິໄຟ—ບັດນີ້ທ່ານຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າ ພວກເຂົາເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງເລມັນ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍກິກຂອງລີໂຮບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ.

4 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງທວນຄືນແກ່ທ່ານກ່ຽວກັບຮີດຄອງປະເພນີຂອງພວກເຂົາ ຫລື ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ, ເພາະທ່ານເອງກໍຮູ້ຈັກເລື່ອງທັງໝົດນີ້ຢູ່ແລ້ວ—

5 ສະນັ້ນ ມັນເປັນການພຽງພໍແລ້ວທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກທ່ານວ່າ ຊາຍໜຸ່ມສອງພັນຄົນນີ້ໄດ້ຈັບອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມ, ແລະ ໄດ້ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຍົກອອກໄປເພື່ອປ້ອງກັນປະເທດຊາດຂອງພວກເຮົາ.

6 ແລະ ບັດນີ້ທ່ານກໍຮູ້ຈັກຢູ່ແລ້ວກ່ຽວ

ກັບ ພັນທະສັນຍາຊຶ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໄວ້ວ່າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຈັບອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາ.

7 ແຕ່ໃນປີທີຊາວຫົກ ເວລາພວກເຂົາໄດ້ເຫັນຄວາມທຸກ ແລະ ຄວາມຍາກລຳບາກທີ່ພວກເຮົາໄດ້ອົດທົນແທນພວກເຂົາ, ພວກເຂົາເກືອບຈະ ທຳລາຍພັນທະສັນຍາຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໄວ້ ແລະ ວ່າຈະຈັບອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມເພື່ອປ້ອງກັນພວກເຮົາ.

8 ແຕ່ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຍອມປ່ອຍໃຫ້ພວກເຂົາທຳລາຍພັນທະສັນຍາທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໄວ້, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າພຣະເຈົ້າຈະເພີ່ມກຳລັງໃຫ້ພວກເຮົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງທົນທຸກອີກຕໍ່ໄປ ຖ້າຫາກພວກເຂົາເຮັດຕາມຄຳສາບານທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໄວ້.

9 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນເລື່ອງໜຶ່ງທີ່ພວກເຮົາຈະໄດ້ມີຄວາມປະຕິບັດດີທລາຍທີ່ສຸດ. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນປີທີຊາວຫົກ, ຂ້າພະເຈົ້າຮິລາມັນໄດ້ເດີນທັບນຳໜ້າຂາຍໝູ່ສອງພັນຄົນ ໄປຫາເມືອງຢູດາຍ, ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອອານາທິພັດ, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ດູແລຜູ້ຄົນໃນແຜ່ນດິນພາກນັ້ນ.

10 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາລູກຊາຍສອງພັນຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, (ເພາະວ່າພວກເຂົາມີຄ່າຄວນທີ່ຈະຖືກເອີ້ນວ່າລູກຊາຍ) ໄປຮ່ວມກັບກອງທັບຂອງອານາທິພັດ, ຊຶ່ງດ້ວຍກຳລັງນີ້ອານາທິພັດມີຄວາມປະຕິບັດດີຢ່າງຍິ່ງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນໄດ້ລົດກຳລັງທັບຂອງລາວລົງ ແລະ ທະຫານຂອງລາວຖືກຂ້າຕາຍຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ດ້ວຍເຫດນີ້ພວກເຮົາຈຶ່ງເປັນທຸກ.

11 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຍັງປອບໃຈຕົວເອງໃນເລື່ອງນີ້ວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ຕາຍໄປເພື່ອອຸດົມການຂອງປະເທດຊາດຂອງຕົນ ແລະ ເພື່ອພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາ ເປັນສຸກແລ້ວ.

12 ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ກັກຂັງຊະເລີຍເສິກຫລາຍຄົນໄວ້ອີກ, ຊຶ່ງລ້ວນແຕ່ເປັນຫົວໜ້ານາຍທະຫານ, ເພາະບໍ່ມີຜູ້ໃດອີກເລີຍທີ່ພວກນັ້ນຈະໄວ້ຊີວິດ. ແລະ ພວກເຮົາຄິດວ່າ ຂະນະນັ້ນນາຍທະຫານເຫລົ່ານີ້ອາດຈະຖືກກັກຂັງໄວ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ; ຖ້າຫາກພວກເຂົາຍັງບໍ່ທັນຖືກຂ້າເທື່ອ.

13 ແລະ ບັດນີ້ນີ້ແມ່ນເມືອງທີ່ຊາວເລມັນຍຶດເອົາໄປໂດຍການເສຍເລືອດເນື້ອຂອງຜູ້ກຳຫານຂອງພວກເຮົາຫລາຍຄົນ:

14 ແຜ່ນດິນແມນທາຍ, ຫລື ເມືອງແມນທາຍ, ແລະ ເມືອງຊີເອສຣອມ, ແລະ ເມືອງຄູມະໄນ, ແລະ ເມືອງອານທິພາຣາ.

15 ແລະ ເມືອງເຫລົ່ານີ້ຖືກພວກເລມັນຍຶດເອົາໄປ ເວລາຂ້າພະເຈົ້າໄປຮອດເມືອງຢູດາຍ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບກັບອານາທິພັດ ພ້ອມດ້ວຍທະຫານຂອງລາວທີ່ກຳລັງເຮັດວຽກຢູ່ຢ່າງໜັກສຸດກຳລັງຢູ່ເພື່ອເສີມສ້າງເມືອງໃຫ້ແໜ້ນໜາຂຶ້ນ.

16 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາມີຄວາມອ່ອນເພຍຫລາຍທັງຮ່າງກາຍ ແລະ ທາງວິນຍານ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ຢ່າງອາດທານໃນເວລາກາງເວັນ ແລະ ເຮັດວຽກໜັກໃນເວລາກາງຄືນເພື່ອຮັກສາເມືອງຂອງພວກເຂົາໄວ້; ແລະ ພວກເຂົາຕ້ອງທົນທຸກຢ່າງສາຫັດຕໍ່ທຸກຢ່າງ.

17 ແລະ ບັດນີ້ພວກເຂົາຕັ້ງໃຈຈະເອົາ

ຂະນະ ຫລື ຖືກ ຂ້າ ຢູ່ ໃນ ບ່ອນ ນີ້; ສະນັ້ນ ທ່ານ ຈະ ຄິດ ວ່າ ກຳລັງ ຂອງ ຄົນ ກຸ່ມ ນ້ອຍ ໆ ຊຶ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ນຳ ມານີ້, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກ ຊາຍ ໝູ່ ມ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໃຫ້ ຄວາມ ຫວັງ ແລະ ຄວາມ ສຸກ ແກ່ ພວກ ເຂົາ ຫລາຍ ຂະໜາດ ໃດ.

18 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາ ຊາວ ເລມັນ ເຫັນ ວ່າ ອານ ທີ ພັດ ໄດ້ ຮັບ ກຳລັງ ເພີ່ມ ໃຫ້ ກອງ ທັບ ຂອງ ລາວ ຫລາຍ ຂຶ້ນ, ອາມ ໂມຣອນ ຈຶ່ງ ສັ່ງ ກອງ ທັບ ຂອງ ລາວ ວ່າ ບໍ່ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ມາ ໂຈມ ຕີ ເມືອງ ຢູດາຍ, ຫລື ຍົກ ມາ ສູ້ ຮົບ ກັບ ພວກ ເຮົາ.

19 ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ເປັນ ທີ່ ໂປດ ປານ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ດັ່ງ ນີ້; ເພາະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ຍົກ ມາ ໂຈມ ຕີ ພວກ ເຮົາ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ຍັງ ອ່ອນ ແອ ຢູ່ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ອາດ ຈະ ທຳ ລາຍ ກອງ ທັບ ນ້ອຍ ໆ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄດ້; ແຕ່ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຖືກ ປົກ ບັກ ຮັກ ສາ ໄວ້ ດັ່ງ ນີ້.

20 ອາມ ໂມຣອນ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ລາວ ຮັກ ສາ ເມືອງ ເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍຶດ ເອົາ ມາ ໄດ້. ແລະ ປີ ທີ່ ຊາວ ຫີກ ໄດ້ ສິ້ນ ສຸດ ລົງ ດັ່ງ ນີ້. ແລະ ໃນ ຕົ້ນ ປີ ທີ່ ຊາວ ເຈັດ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຕຽມ ເມືອງ ແລະ ຕຽມ ຕົວ ທີ່ ຈະ ສູ້ ຮົບ.

21 ບັດ ນີ້ ພວກ ເຮົາ ປາດ ຖະ ໜາ ຈະ ໃຫ້ ຊາວ ເລມັນ ຍົກ ມາ ໂຈມ ຕີ ພວກ ເຮົາ; ເພາະ ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ປາດ ຖະ ໜາ ທີ່ ຈະ ຍົກ ໄປ ໂຈມ ຕີ ພວກ ເຂົາ ໃນ ທີ່ ໝັ້ນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

22 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຈັດ ວາງ ນັກ ສືບ ໄວ້ ທົ່ວ ໄປ ເພື່ອ ຕິດ ຕາມ ການ ເຄື່ອນ ໄຫວ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ, ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ຍົກ ທັບ ຜ່ານ ພວກ ເຮົາ ໄປ ໃນ ເວລາ ກາງ ຄືນ ຫລື ໃນ ເວລາ ກາງ ເວັນ ເພື່ອ ໄປ ໂຈມ ຕີ ເມືອງ ອື່ນ ໆ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຢູ່ ທາງ ໜ້ອ.

23 ເພາະ ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ຈັກ ວ່າ ເມືອງ ເຫລົ່ານັ້ນ ຍັງ ບໍ່ ທັນ ມີ ກຳລັງ ພຽງ ພໍ ທີ່ ຈະ ປະ ເຊີນ ໜ້າ ກັບ ສັດ ຕູ ເທື່ອ; ສະນັ້ນ ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ປາດ ຖະ ໜາ ທີ່ ຈະ ເຂົ້າ ໂຈມ ຕີ ພວກ ເຂົາ ທາງ ຂ້າງ ຫລັງ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ຜ່ານ ພວກ ເຮົາ ໄປ, ແລະ ໂດຍ ວິ ທີ ນີ້ ພວກ ເຮົາ ກໍ ຈະ ໄດ້ ໂຈມ ຕີ ພວກ ເຂົາ ທາງ ຂ້າງ ຫລັງ ແລະ ໃນ ຂະນະ ດຽວ ກັນ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ໂຈມ ຕີ ທາງ ດ້ານ ໜ້າ. ພວກ ເຮົາ ຄິດ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ຈະ ເອົາ ຂະນະ ສັດ ຕູ ໄດ້; ແຕ່ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຮົາ ຕ້ອງ ຜິດ ຫວັງ ໃນ ຄວາມ ຕັ້ງ ໃຈ ເທື່ອ ນີ້.

24 ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ກ້າ ຍົກ ກອງ ທັບ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຜ່ານ ໄປ, ທັງ ບໍ່ ກ້າ ຍົກ ກອງ ທັບ ບາງ ສ່ວນ ຜ່ານ ໄປ ເພາະ ຍ້ານ ວ່າ ຕົນ ເອງ ບໍ່ ມີ ກຳລັງ ພຽງ ພໍ, ແລະ ຍ້ານ ວ່າ ຈະ ເສຍ ໄຊ.

25 ແລະ ພວກ ເຂົາ ກໍ ບໍ່ ກ້າ ເດີນ ທັບ ລົງ ໄປ ຕີ ເມືອງ ເຊຣາ ເຮັມ ລາ; ທັງ ບໍ່ ກ້າ ຂ້າມ ຫົວ ແມ່ນ້ຳ ຊີ ໂດນ ໄປ ຫາ ເມືອງ ມີ ໄຟ ຮາ ຄຶ ກັນ.

26 ແລະ ດ້ວຍ ກຳລັງ ທັບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ຕັ້ງ ໃຈ ທີ່ ຈະ ຮັກ ສາ ເມືອງ ຕ່າງ ໆ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຍຶດ ໄດ້ ດັ່ງ ນີ້.

27 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ເດືອນ ທີ່ ສອງ ຂອງ ປີ ນີ້, ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຮັບ ສະ ບຽງ ອາຫານ ຫລາຍ ຢ່າງ ຈາກ ພວກ ພໍ່ ຂອງ ຊາຍ ໝູ່ ສອງ ພັນ ຄົນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.

28 ແລະ ມີ ຄົນ ອີກ ສອງ ພັນ ຄົນ ທີ່ ຖືກ ສົ່ງ ມາ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ເຊຣາ ເຮັມ ລາ. ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ມີ ຄົນ ພ້ອມ ແລ້ວ ຢູ່ ສະ ເໝີ ໜຶ່ງ ໝື່ນ ຄົນ, ແລະ ມີ ທັງ ສະ ບຽງ ອາຫານ ສຳ ລັບ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ສຳ ລັບ ເມຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແລະ ລູກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

29 ແລະ ຊາວ ເລມັນ ຈຶ່ງ ເຫັນ ວ່າ ກຳລັງ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ນັບ ມື້ ນັບ ເຂັ້ມ ແຂງ ຂຶ້ນ ເລື້ອຍ ໆ ດັ່ງ ນີ້ ແລະ ສະ ບຽງ ອາຫານ ກໍ ຖືກ ສົ່ງ ມາ ຄຳ ຊູ ພວກ ເຮົາ, ພວກ ເຂົາ ກໍ ເລີ່ມ ມີ

ຄວາມຍ້ານກົວຫລາຍຂຶ້ນ, ແລະ ໄດ້ຍົກ
ທັບໄປທັນທີ ເພື່ອຈະໄດ້ຍັບຍັ້ງບໍ່ໃຫ້ພວກ
ເຮົາໄດ້ຮັບສະບຽງອາຫານ ແລະ ກຳລັງ
ເພີ່ມເຕີມ.

30 ບັດນີ້ ເວລາພວກເຮົາເຫັນວ່າ ຊາວ
ເລມັນເລີ່ມກະວົນກະວາຍກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້,
ພວກເຮົາຈຶ່ງຄິດຈະໃຊ້ກົນອຸບາຍກັບພວກ
ເຂົາ; ສະນັ້ນ ອານທິພັດຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ຂ້າພະ
ເຈົ້າເດີນທັບໄປພ້ອມດ້ວຍພວກລູກຊາຍ
ໝູ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອໄປຫາເມືອງທີ່ຢູ່
ໃກ້ຄຽງໃຫ້ເຮັດຄືກັບວ່າ ພວກເຮົາກຳລັງ
ຂົນສະບຽງອາຫານໄປຫາເມືອງທີ່ຢູ່ໃກ້
ຄຽງນັ້ນ.

31 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເດີນທັບໄປໃກ້
ເມືອງອານທິພາຣາ, ຄ້າຍຄືກັບວ່າຈະກາຍ
ເມືອງນັ້ນໄປຫາອີກເມືອງໜຶ່ງທີ່ຢູ່ໃນຊາຍ
ແດນໃກ້ແຄມທະເລ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ພວກເຮົາໄດ້ເດີນທັບໄປຄ້າຍຄືກັບວ່າ
ພວກເຮົາຈະໄປຫາເມືອງນັ້ນພ້ອມດ້ວຍ
ສະບຽງອາຫານຂອງພວກເຮົາ.

33 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ອານທິພັດໄດ້ເດີນທັບໄປພ້ອມດ້ວຍກອງ
ທັບສ່ວນໜຶ່ງຂອງລາວ, ໂດຍໄດ້ປະສ່ວນ
ທີ່ເຫລືອໄວ້ເພື່ອຮັກສາຕົວເມືອງ. ແຕ່ວ່າ
ລາວບໍ່ໄດ້ຍົກໄປຈົນກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະຍົກ
ໄປກ່ອນພ້ອມດ້ວຍກອງທັບນ້ອຍຂອງຂ້າ
ພະເຈົ້າ ແລະ ມາຮອດໃກ້ເມືອງອານທິພາ
ຣາ.

34 ແລະ ບັດນີ້, ຢູ່ໃນເມືອງອານທິພາຣາ
ນັ້ນມີກອງທັບທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດຂອງຊາວ
ເລມັນຕັ້ງຢູ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຢູ່ທີ່ນັ້ນມີກຳລັງ
ພົນຫລາຍທີ່ສຸດ.

35 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ເວລາພວກເລມັນໄດ້ຮັບແຈ້ງຄວາມຈາກ
ນັກສືບ, ພວກເຮົາກໍໄດ້ຍົກທັບມາພ້ອມ

ດ້ວຍກຳລັງທັບຂອງພວກເຮົາ ແລະ ເຂົ້າ
ມາໂຈມຕີພວກເຮົາ.

36 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ພວກເຮົາໄດ້ໜີໄປທາງໜ້າພວກເຮົາໄປ
ທາງເໜືອ. ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ນຳເອົາກອງ
ທັບທີ່ມີກຳລັງຫລາຍທີ່ສຸດຂອງຊາວເລມັນ
ອອກໄປຈາກທີ່ພັ້ນດັ່ງນີ້;

37 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນໄລຍະໄກບໍ່ໜ້ອຍ,
ຖິງຂະໜາດທີ່ເມື່ອພວກເຮົາເຫັນກອງ
ທັບຂອງອານທິພັດຕິດຕາມມາດ້ວຍສູດ
ກຳລັງ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຫັນຂວາຫລື ຊ້າຍ,
ແຕ່ໄດ້ຍົກທັບຕິດຕາມພວກເຮົາມາໃນ
ເສັ້ນທາງຊື່; ແລະ ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາຄິດໄວ້,
ມັນເປັນເຈດຕະນາຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະຂ້າ
ພວກເຮົາເສຍ ກ່ອນທີ່ອານທິພັດຈະຍົກ
ທັບມາທັນພວກເຮົາ, ແລະ ນີ້ກໍເພື່ອວ່າ
ພວກເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ຖືກທະຫານຂອງພວກ
ເຮົາລ້ອມໄວ້.

38 ແລະ ບັດນີ້ເວລາອານທິພັດເຫັນວ່າ
ພວກເຮົາມີອັນຕະລາຍ, ຈຶ່ງພ້າວເດີນທັບ
ຂອງລາວມາຢາງວ່ອງໄວ. ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ມັນ
ເປັນເວລາກາງຄືນ; ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງ
ບໍ່ສາມາດຕິດຕາມພວກເຮົາມາທັນ, ທັງ
ອານທິພັດກໍຕິດຕາມພວກເຮົາບໍ່ທັນຄືກັນ;
ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍພັກຂຶ້ນໃນ
ຄືນນັ້ນ.

39 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ
ຕອນເຊົ້າມືດຂອງມື້ນັ້ນ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຊາວ
ເລມັນໄດ້ອອກໄລ່ຕາມພວກເຮົາມາອີກ
ແລ້ວ. ບັດນີ້ພວກເຮົາບໍ່ມີກຳລັງພຽງພໍທີ່ຈະ
ຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າ
ທົນບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະໃຫ້ລູກຊາຍໝູ່ທັງຫລາຍ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງ
ພວກເຮົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເດີນທັບ
ຕໍ່ໄປ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເດີນທັບເຂົ້າໄປ
ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

40 ບັດນີ້ພວກເຂົາບໍ່ກ້າຫັນຂວາ ຫລື ຊ້າຍ ເພາະພວກເຂົາຍ້ານວ່າພວກເຂົາຈະ ຖືກອ້ອມໄວ້; ທັງຂ້າພະເຈົ້າເອງກໍບໍ່ກ້າຫັນ ຂວາ ຫລື ຊ້າຍ ເພາະຍ້ານວ່າພວກເຂົາ ຈະຕາມມາຫັນ, ແລະ ພວກເຮົາຈະຕ້ານ ທານພວກເຂົາບໍ່ໄດ້, ແຕ່ຈະຖືກຂ້າ, ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຈະໜີໄປໄດ້; ແລະ ດ້ວຍເຫດ ນີ້ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ບົບໜີໄປເລື້ອຍໆໃນຖິ່ນ ແຫ່ງແລ້ງກັນດານໝົດມື້ນັ້ນຈົນຮອດຕອນ ຄ່ຳມິດ.

41 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນອີກຄື, ຕອນເຊົ້າມື້ໃໝ່ມາ ພວກເຮົາກໍເຫັນຊາວ ເລມັນຕິດຕາມມາອີກ, ແລະ ພວກເຮົາກໍ ໄດ້ໜີໄປທາງໜ້າພວກເຂົາຕໍ່ໄປ.

42 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາໄດ້ຢຸດໄລ່ ຫລັງຈາກຕາມມາບໍ່ໄກເທົ່າ ໃດ; ແລະ ມັນ ເປັນ ຕອນ ເຊົ້າ ຂອງ ວັນທີ ສາມຂອງເດືອນເຈັດ.

43 ແລະ ບັດນີ້, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າອານາທິ ພັດໄດ້ໄລ່ຕາມພວກນັ້ນມາຫັນຫລືບໍ່, ແຕ່ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າເປັນຫຍັງ ສັດຕູຈຶ່ງຢຸດໄລ່ຕາມພວກເຮົາ ມັນອາດ ຈະເປັນຈຸດປະສົງຂອງພວກເຂົາທີ່ຈະໃຫ້ ພວກເຮົາເຂົ້າໂຈມຕີ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະ ຖືກບັງຄອບຂອງພວກເຂົາ;

44 ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈະ ວ່າ ແນວ ໃດ, ລູກຂອງພໍ່, ພວກເຮົາຈະອອກໄປສູ່ຮີບກັບ ພວກເຂົາບໍ່?

45 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບທ່ານ, ອ້າຍນ້ອງໂມໂຣໂນທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເຫັນ "ຄວາມ ກ້າຫານແບບນີ້ມາກ່ອນເລີຍ, ບໍ່ເຄີຍເລີຍ, ບໍ່ເຄີຍເຫັນຜູ້ໃດເລີຍແມ່ນແຕ່ໃນບັນດາ

ຊາວນີໂຟທັງໝົດ.

46 ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຈົນເຖິງຂັ້ນເອີ້ນ ພວກເຂົາວ່າລູກຊາຍ (ເພາະວ່າພວກເຂົາ ທຸກຄົນຍັງໜຸ່ມນ້ອຍຫລາຍ) ຈົນວ່າພວກ ເຂົາເອີ້ນຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ພໍ່ເອີຍ, ຈົ່ງເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ແລະ ພຣະອົງຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຮົາຖືກຂ້າ ດອກ; ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາອອກໄປເທາະ; ພວກ ເຮົາຈະບໍ່ຂ້າພໍ່ນ້ອງຊາວເລມັນຂອງພວກ ເຮົາ ຖ້າຫາກພວກເຂົາຈະປ່ອຍພວກເຮົາ ໃຫ້ຢູ່ຕາມລຳພັງ; ສະນັ້ນ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາ ອອກໄປເທາະ ຍ້ານວ່າພວກສັດຕູຈະເອົາ ຊະນະກອງທັບຂອງອານາທິພັດ.

47 ບັດນີ້ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍຕໍ່ສູ້ມາກ່ອນ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຍ້ານຄວາມຕາຍເລີຍ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຄິດເຖິງ "ເສລີພາບຂອງພໍ່ ຂອງພວກເຂົາຫລາຍກວ່າຊີວິດຂອງຕົນ ເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການ ສິດສອນຈາກ ະແມ່ຂອງພວກເຂົາ, ວ່າຖ້າ ຫາກພວກເຂົາບໍ່ສົງໄສ, ແລ້ວພຣະເຈົ້າຈະ ບົດປ່ອຍພວກເຂົາ.

48 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ທົບທວນຄຳເວົ້າ ຂອງແມ່ຂອງພວກເຂົາກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ພວກເຮົາບໍ່ສົງໄສເລີຍວ່າ ແມ່ຂອງພວກເຮົາຮູ້ຈັກເລື່ອງນີ້.

49 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າພ້ອມດ້ວຍທະຫານສອງພັນຄົນໄດ້ ຫັນກັບໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນທີ່ໄດ້ໄລ່ຕາມ ພວກເຮົາມາ. ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ກອງທັບ ຂອງອານາທິພັດໄດ້ຍົກມາຫັນ ແລະ ການສູ້ ຮີບອັນດຸເດືອດກໍເລີ່ມຕົ້ນ.

50 ໂດຍທີ່ກອງທັບຂອງອານາທິພັດຍັງມີ ຄວາມອ່ອນເພຍຫລາຍຢູ່ຍ້ອນການເດີນ ທັບມາໄກພາຍໃນໄລຍະເວລາອັນສັ້ນໆ

45 ກ ແອວ 53:20-21. 47 ກ ແອວ 53:16-18.	ຂ ແອວ 57:21. ຄມພ ມານດາ, ແມ່.	
--	---------------------------------	--

ແບບນີ້, ພວກເຂົາຈຶ່ງເກືອບຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງຊາວເລມັນ; ແລະ ຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ກັບຄືນມາພ້ອມດ້ວຍສອງພັນຄົນນີ້ແລ້ວ ພວກເຂົາຄົງຈະໄດ້ບັນລຸຕາມຈຸດປະສົງຂອງພວກເຂົາໄປແລ້ວ.

51 ເພາະ ອານທິພັດ ແລະ ຜູ້ນຳ ທະຫານຫລາຍຄົນໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍດ້ວຍດາບ ຍ້ອນວ່າຄວາມອິດເມື່ອຍຂອງພວກເຂົາຊຶ່ງເກີດມາຈາກການເດີນທັບຢ່າງວ່ອງໄວ—ສະນັ້ນ ທະຫານຂອງອານທິພັດຈຶ່ງມີຄວາມສັບສົນຍ້ອນການຕາຍຂອງພວກຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ, ແລ້ວພວກເຂົາກໍເລີ່ມແຕກໜີໄປຈາກຊາວເລມັນ.

52 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນຈຶ່ງມີກຳລັງໃຈຂຶ້ນ, ແລະ ເລີ່ມໄລ່ຕາມພວກເຂົາໄປ; ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ໄລ່ພວກເຂົາໄປຢ່າງເອົາຈິງເອົາຈັງ ເມື່ອຮີລາມັນພ້ອມດ້ວຍສອງພັນຄົນຂອງເພິ່ນເຂົ້າຕີທາງດ້ານຫລັງ, ແລະ ເລີ່ມຂ້າພວກເຂົາລົງຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ກອງທັບຂອງຊາວເລມັນທັງໝົດຕ້ອງຢຸດ ແລະ ຫັນກັບມາສູ່ກັບຮີລາມັນ.

53 ບັດນີ້ເວລາຄົນຂອງອານທິພັດເຫັນວ່າຊາວເລມັນຫວນກັບຄືນໄປ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນເຂົ້າ ແລະ ເຂົ້າໄປໂຈມຕີທາງດ້ານຫລັງຂອງຊາວເລມັນອີກ.

54 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາ, ຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟ, ທະຫານຂອງອານທິພັດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມດ້ວຍສອງພັນຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລ້ອມຊາວເລມັນໄວ້ ແລະ ໄດ້ຂ້າພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາຖືກບັງຄັບໃຫ້ມອບອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມ ແລະ ມອບຕົວໃຫ້ເປັນຊະເລີຍເສິກ.

55 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາພວກເຂົາຍອມມອບຕົວໃຫ້ກັບພວກເຮົາແລ້ວ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ນັບຈຳນວນຊາຍໜຸ່ມທັງໝົດທີ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ຮ່ວມກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ຢ້ານວ່າຈະມີຫລາຍຄົນຖືກຂ້າຕາຍ.

56 ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມປິຕິຍິນດີຫລາຍທີ່ສຸດ ເພາະວ່າ "ບໍ່ມີຈັກຄົນເລີຍທີ່ລົ້ມຕາຍກັບພື້ນດິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ຄືກັນກັບວ່າພວກເຂົາຕໍ່ສູ້ດ້ວຍພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ໃດເຄີຍເຫັນການຕໍ່ສູ້ດ້ວຍພະລັງອັນໜ້າອັດສະຈັນໃຈແບບນີ້ມາກ່ອນເລີຍ; ແລະ ດ້ວຍພະລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ໂຈມຕີຊາວເລມັນ, ຈົນເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມຢ້ານກົວຫລາຍ; ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ຊາວເລມັນຈຶ່ງໄດ້ຍອມມອບຕົວເປັນຊະເລີຍເສິກ.

57 ແລະ ເນື່ອງຈາກວ່າພວກເຮົາບໍ່ມີບ່ອນສຳລັບໄວ້ຊະເລີຍເສິກ, ທີ່ຈະໃຫ້ພວກເຮົາຮັກສາພວກເຂົາໃຫ້ພື້ນຈາກກອງທັບຂອງຊາວເລມັນ, ສະນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຈັດສົ່ງພວກເຂົາໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ຊຶ່ງມີທະຫານສ່ວນໜຶ່ງຂອງອານທິພັດຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້ານຳພາໄປ, ແລະ ສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພາພວກເຂົາໄປຮ່ວມກັບຊາຍໜຸ່ມ "ຊາວອຳໂມນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ເດີນທັບກັບຄືນໄປຫາເມືອງຢູດາຍ.

ບົດທີ 57

ຮີລາມັນທົບຫວນເຖິງການຍຶດເອົາເມືອງອານທິພາຣາ ແລະ ເຖິງການຍອມຈຳນົນ

56ກ ແອວ 57:25; 58:39. | 57ກ ແອວ 27:26; 53:10-11, 16.

ແລະ ພາຍຫລັງມາໄດ້ເປັນກຳລັງປ້ອງກັນ ເມືອງຄູມະໄນ—ຊາຍໝູ່ມຸຂາວອຳໂມນຕໍ່ ສູ້ຢາງອົງອາດກ້າຫານ ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຖືກ ຂ້າຕາຍເລີຍ; ມີແຕ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບເທົ່າ ນັ້ນ—ກົດລາຍງານເຖິງການຂ້າພັນ ແລະ ການໂຕນໜີຂອງຊະເລີຍເສິກຊາວເລມັນ. ປະມານ 63 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບສານສະບັບໜຶ່ງຈາກ ກະສັດອາມໂມຣອນ, ທີ່ມີຄວາມວ່າ ຖ້າ ຫາກຂ້າພະເຈົ້າສົ່ງຊະເລີຍເສິກທີ່ພວກ ເຮົາຈັບໄດ້ຄືນໃຫ້ລາວ ແລ້ວລາວຈະມອບ ເມືອງອານທິພາຣາໃຫ້ພວກເຮົາ.

2 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງສານຕອບກະ ສັດ, ວ່າພວກເຮົາແນ່ໃຈວ່າກຳລັງຄົນຂອງ ພວກເຮົາມີພຽງພໍທີ່ຈະຕີເອົາເມືອງອານທິ ພາຣາໄດ້ດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ການສົ່ງຊະເລີຍເພື່ອແລກປ່ຽນກັບ ເມືອງນັ້ນ ພວກເຮົາຄິດວ່າມັນບໍ່ເປັນການ ສະຫລາດເລີຍ, ແລະ ວ່າພວກເຮົາຈະສົ່ງ ຊະເລີຍເສິກຄືນເພື່ອເປັນການແລກປ່ຽນ ກັບຊະເລີຍເສິກເທົ່ານັ້ນ.

3 ແລະ ອາມໂມຣອນປະຕິເສດສານ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະວ່າລາວບໍ່ຍອມ ແລກປ່ຽນຊະເລີຍເສິກ; ສະນັ້ນພວກ ເຮົາຈຶ່ງຕຽມພ້ອມເພື່ອຈະໄປຕີເອົາເມືອງ ອານທິພາຣາ.

4 ແຕ່ຜູ້ຄົນເມືອງອານທິພາຣາໄດ້ປະຖິ້ມ ເມືອງ ແລະ ອອກໜີໄປຫາເມືອງຕ່າງໆ ຊຶ່ງ ພວກເຂົາເປັນເຈົ້າຂອງຢູ່, ເພື່ອເສີມກຳລັງ ເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ; ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ເມືອງ ອານທິພາຣາຈຶ່ງຖືກຢູ່ໃນມືຂອງພວກເຮົາ ດັ່ງນີ້.

5 ແລະ ປີທີຊາວແປດແຫ່ງການປົກຄອງ ຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ ຕົ້ນປີທີຊາວເກົ້າ ພວກເຮົາໄດ້ສະບຽງ ອາຫານຊຸດໜຶ່ງ ແລະ ກຳລັງພົນມາເພີ່ມ ເຕີມກອງທັບອີກ, ຊຶ່ງໄດ້ມາຈາກແຜ່ນດິນ ເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ມາຈາກແຜ່ນດິນອັອມ ແອັມເປັນຈຳນວນຫຼາກພັນຄົນ, ນອກນັ້ນຍັງ ມີ "ຊາຍໝູ່ມຸຂາວອຳໂມນອີກຫຼາກສິບຄົນ ຜູ້ ທີ່ມາເຂົ້າຮ່ວມກັບກອງທັບນ້ອຍສອງພັນ ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນພິນ້ອງຂອງ ພວກເຂົາເອງ. ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກ ເຮົາມີກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກ ເຮົາໄດ້ຮັບສະບຽງອາຫານຢ່າງເຫລືອເພື່ອ ຕື່ມອີກ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ ເປັນຄວາມປາດຖະໜາຂອງພວກເຮົາທີ່ ຈະສູ້ຮົບກັບກອງທັບທີ່ຖືກວາງໄວ້ເພື່ອ ປ້ອງກັນເມືອງຄູມະໄນ.

8 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະ ບອກໃຫ້ທ່ານຮູ້ວ່າ ຈາກນັ້ນໄປບໍ່ດົນພວກ ເຮົາກໍໄດ້ສຳເລັດຕາມຄວາມປາດຖະໜາ ຂອງພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດ້ວຍກຳລັງ ອັນເຂັ້ມແຂງຂອງພວກເຮົາ, ຫລື ດ້ວຍ ສ່ວນໜຶ່ງຂອງກຳລັງອັນເຂັ້ມແຂງຂອງ ພວກເຮົາ, ພວກເຮົາໄດ້ລ້ອມເມືອງຄູມະ ໄນໄວ້ໃນຕອນກາງຄືນ, ໃກ້ເວລາທີ່ພວກ ເຂົາຈະໄດ້ຮັບສະບຽງອາຫານ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຮົາໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ຮອບເມືອງເປັນເວລາ ຫລາຍຄືນ; ແຕ່ວ່າພວກເຮົາໄດ້ນອນກັບ ດາບ ແລະ ຈັດເວນຍາມໄວ້ເພື່ອຊາວ ເລມັນຈະບໍ່ໄດ້ມາໂຈມຕີພວກເຮົາໃນ ເວລາກາງຄືນ ແລະ ຂ້າພວກເຮົາຖິ້ມຊຶ່ງ

ພວກເຂົາເຄີຍພະຍາຍາມມາກ່ອນແລ້ວ ຫລາຍເທື່ອ; ແຕ່ທຸກໆເທື່ອທີ່ພວກເຂົາ ພະຍາຍາມແບບນີ້ ພວກເຂົາຕ້ອງໄດ້ເສຍ ເລືອດເນື້ອໄປ.

10 ຫລັງຈາກນັ້ນບໍ່ດົນສະບຽງອາຫານ ຂອງພວກເຂົາກໍມາຮອດ ແລະ ກຳລັງທີ່ຈະ ເຂົ້າເມືອງໃນເວລາກາງຄືນ. ແລະ ສະນັ້ນ, ພວກເຮົາ, ຊາວນີໄຟ ແທນທີ່ຈະເປັນຊາວ ເລມັນ ຈຶ່ງໄດ້ຈັບພວກເຂົາ ແລະ ຍຶດເອົາ ສະບຽງອາຫານຂອງພວກເຂົາໄວ້.

11 ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າຊາວເລມັນຖືກຕັດ ອອກຈາກຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງພວກ ເຂົາຕາມວິທີນີ້, ແຕ່ພວກເຂົາຍັງຕັ້ງໃຈ ທີ່ຈະຮັກສາເມືອງນັ້ນໄວ້ຢູ່; ສະນັ້ນ ມັນ ຈຶ່ງເປັນການສົມຄວນທີ່ພວກເຮົາຈະຍຶດ ເອົາສະບຽງອາຫານເຫລົ່ານີ້ ແລະ ສົ່ງ ມັນໄປຫາເມືອງຢູດາຍ, ແລະ ສົ່ງຊະເລີຍ ເສິກຂອງພວກເຮົາໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາ ເຮັມລາ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາຜ່ານໄປບໍ່ເທົ່າໃດມື້ກ່ອນທີ່ຊາວ ເລມັນຈະໝົດຫວັງທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ວຍ ເຫລືອ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຍອມມອບ ເມືອງໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງສຳເລັດຜົນດັ່ງນີ້ ຕາມແຜນ ການຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະຍຶດເອົາເມືອງຄູ ມະໄນໄວ້.

13 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊະ ເລີຍເສິກຂອງພວກເຮົາມີເປັນຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍ, ຊຶ່ງຫລາຍກວ່າຈຳນວນ ທະຫານຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈຳເປັນ ຕ້ອງໃຊ້ກຳລັງທັງໝົດຂອງພວກເຮົາເພື່ອ ເຝົ້າຍາມ ແລະ ໄດ້ຂ້າຈຳນວນໜຶ່ງຖິ້ມ.

14 ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາເປັນຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍທີ່ພະຍາຍາມໂຕນໜີ ແລະ ຕໍ່ ສູ້ດ້ວຍກ້ອນຫີນ, ຫລື ດ້ວຍໂມ້ຄ້ອນ, ຫລື

ດ້ວຍອັນໃດກໍແລ້ວແຕ່ທີ່ພວກເຂົາຈະຫາ ມາໄດ້, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຂ້າ ພວກເຂົາຖິ້ມເຖິງສອງພັນຄົນ ຫລັງຈາກທີ່ ພວກເຂົາຍອມມອບຕົວເປັນຊະເລີຍເສິກ ແລ້ວ.

15 ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງສົມຄວນສຳລັບພວກ ເຮົາທີ່ຈະຂ້າພວກເຂົາ, ຫລື ຕ້ອງຍາມ ພວກເຂົາດ້ວຍດາບໃນມື, ແລະ ພວກ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ພາພວກເຂົາລົງໄປຫາແຜ່ນດິນ ເຊຣາເຮັມລາ; ແລະ ເພາະສະບຽງອາຫານ ຂອງພວກເຮົາລວມທັງເຄື່ອງທີ່ຍຶດມາໄດ້ ຈາກຊາວເລມັນກໍຍັງບໍ່ພໍສຳລັບທະຫານ ຂອງພວກເຮົາເອງຢູ່ແລ້ວ.

16 ແລະ ບັດນີ້, ໃນສະພາບອັນໜ້າວິຕົກ ເຊັ່ນນີ້, ມັນຈຶ່ງເປັນເລື່ອງໜັກທີ່ສຸດທີ່ຈະ ຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບຊະເລີຍເສິກເຫລົ່ານີ້; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຍັງໄດ້ຕົກລົງ ໃຈທີ່ຈະສົ່ງພວກເຂົາໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາ ເຮັມລາ; ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເລືອກເອົາ ຄົນຂອງພວກເຮົາສ່ວນໜຶ່ງ, ແລະ ມອບ ໜ້າທີ່ໃຫ້ພວກເຂົາເຝົ້າຍາມຊະເລີຍເສິກ ໃນຂະນະທີ່ກຳລັງພາພວກເຂົາລົງໄປຫາ ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.

17 ແຕ່ວ່າເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ ມື້ຕໍ່ມາ ພວກເຂົາໄດ້ກັບຄືນມາ. ແລະ ບັດນີ້ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ສອບຖາມພວກເຂົາ ກ່ຽວກັບຊະເລີຍເສິກເຫລົ່ານັ້ນເລີຍ; ເພາະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນໄດ້ມາໂຈມຕີພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຂົາມາທັນເວລາພໍດີເພື່ອຊ່ວຍ ເຫລືອພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກການຕົກໄປຢູ່ ໃນກຳມີຂອງພວກຊາວເລມັນ. ເພາະຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ອາມໂມຣອນໄດ້ສົ່ງສະບຽງອາຫານ ມາຊ່ວຍພວກເຂົາພ້ອມດ້ວຍກຳລັງພົນ ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກຜູ້ຊາຍຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ສົ່ງໄປກັບຊະ

ເລີຍເສີກນັ້ນໄດ້ມາຮອດທັນເວລາເພື່ອຍັບ
ຍັງສັດຕູໄວ້, ຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງຈະ
ຂະນະພວກເຮົາຢູ່ແລ້ວ.

19 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ກອງທັບນ້ອຍຈຳນວນ
ສອງພັນທຶກສິບຄົນນັ້ນໄດ້ຕໍ່ສູ້ຢ່າງດູ
ເດືອດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເຂັ້ມແຂງ
ໃນການສູ້ຮົບ ແລະ ຕໍ່ຕ້ານກັບຊາວເລມັນ,
ແລະ ໄດ້ຂ້າທຸກຄົນທີ່ຂັດຂວາງພວກເຂົາ.

20 ແລະ ເວລາກອງທັບທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງ
ພວກເຮົາກຳລັງຈະຍອມແພ່ໃຫ້ແກ່ຊາວ
ເລມັນຢູ່ນັ້ນ, ຈິ່ງເບິ່ງ, ທະຫານສອງພັນທຶກ
ສິບຄົນນັ້ນຍັງເຂັ້ມແຂງ ແລະ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ
ເລີຍ.

21 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ເຊື່ອຟັງ
ແລະ ຕັ້ງໃຈປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງທຸກຄຳ
ຢ່າງເຄັ່ງຄັດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເປັນໄປເຊັ່ນ
ນີ້ຕາມສັດທາຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຂ້າພະ
ເຈົ້າໄດ້ຈື່ຈຳຄຳເວົ້າທີ່ພວກເຂົາເວົ້າກັບຂ້າ
ພະເຈົ້າວ່າ "ແມ່ຂອງພວກເຂົາໄດ້ສິດສອນ
ພວກເຂົາ.

22 ແລະ ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາເປັນໜີ້
ຊີວິດຕໍ່ພວກລູກຊາຍເຫລົ່ານີ້ກັບພວກທີ່
ຖືກເລືອກໃຫ້ໄປສົ່ງຊະເລີຍເສີກເຫລົ່ານັ້ນ
ສຳລັບໄຊຊະນະເທື່ອນີ້; ເພາະພວກເຂົາ
ເປັນຜູ້ທີ່ຕີຊາວເລມັນໃຫ້ແຕກຜ່າຍໄປ;
ສະນັ້ນ ພວກນັ້ນຈິ່ງຖືກຂັບໄລ່ກັບໄປຫາ
ເມືອງແມນທາຍ.

23 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງຄູມະ
ໄນໄວ້; ແລະ ບໍ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍທັງໝົດດ້ວຍ
ດາບ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາກໍຍັງ
ໄດ້ຮັບການເສຍຫາຍຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ຫລັງຈາກຊາວເລມັນໄດ້ໜີໄປແລ້ວ, ຂ້າ
ພະເຈົ້າໄດ້ອອກຄຳສັ່ງທັນທີວ່າ ໃຫ້ຍ້າຍ

ທະຫານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບບາດ
ເຈັບອອກຈາກຜູ້ທີ່ຕາຍ, ແລະ ສັ່ງໃຫ້ປິ່ນ
ປົວບາດແຜຂອງພວກເຂົາ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ
ມີຢູ່ສອງຮ້ອຍຄົນໃນສອງພັນທຶກສິບຄົນ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ໄດ້ໝົດສະຕິໄປ ເພາະ
ການເສຍເລືອດຢ່າງໜັກ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍ
ຕາມ, ດ້ວຍພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະ
ເຈົ້າ, ແລະ ຕໍ່ຄວາມແປກປະຫລາດໃຈ
ຫລາຍທີ່ສຸດແກ່ພວກເຮົາ, ແລະ ດ້ວຍ
ຄວາມປະຕິຍົມດີຫລາຍແກ່ກອງທັບທັງໝົດ
ຂອງພວກເຮົາ, ເພາະວ່າ "ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍໃນ
ພວກເຂົາທີ່ຖືກຂ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ບໍ່ມີ
ຈັກຄົນໃນບັນດາພວກເຂົາທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບ
ບາດເຈັບຫລາຍບ່ອນ.

26 ແລະ ບັດນີ້, ການຮັກສາທີ່ພວກເຂົາ
ໄດ້ຮັບນັ້ນເປັນການແປກປະຫລາດໃຈແກ່
ທີ່ວກອງທັບຂອງພວກເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການໄວ້ຊີວິດໃນຂະນະທີ່
ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາຫລາຍພັນຄົນຖືກຂ້າ
ຕາຍ. ແລະ ພວກເຮົາເຊື່ອຢ່າງແນ່ນອນ
ວ່າມັນເປັນ "ອຳນາດອັນໜ້າອັດສະຈັນ
ໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ, ຍ້ອນວ່າ "ສັດທາຂອງ
ພວກເຂົາມີຫລາຍທີ່ສຸດ ແລະ ພວກເຂົາ
ໄດ້ຮັບການສິດສອນໃຫ້ເຊື່ອ—ວ່າມັນມີ
ພຣະເຈົ້າຜູ້ທ່ຽງທຳ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່
ສົງໄສ, ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາ
ໄວ້ໂດຍອຳນາດອັນໜ້າອັດສະຈັນຂອງ
ພຣະອົງ.

27 ບັດນີ້ ນີ້ຄືສັດທາຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວມາແລ້ວ; ພວກເຂົາຍັງ
ໜຸ່ມນ້ອຍ, ແລະ ຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາເຂັ້ມ
ແຂງ, ແລະ ພວກເຂົາມີຄວາມໄວ້ວາງໃຈ
ໃນພຣະເຈົ້າຕະຫລອດເວລາ.

21 ກ ແອວ 56:47-48. 26 ກ ຄມພ ອຳນາດ.
25 ກ ແອວ 56:56. 2 ຄມພ ສັດທາ.

28 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຮົາໄດ້ພະຍາບານຜູ້ຄົນ ຂອງພວກເຮົາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ, ແລະ ໄດ້ຜັງສົບຄົນຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຊາວເລມັນ ຊຶ່ງມີຢູ່ຢາງຫລວງຫລາຍແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ຖາມກົດກ່ຽວກັບຊະເລີຍເສິກ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ພາລົງໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.

29 ບັດນີ້ກິດເປັນຫົວໜ້ານາຍທະຫານຄວບຄຸມກຸ່ມທະຫານຜູ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຄຸມພວກຊະເລີຍເສິກໄປຫາແຜ່ນດິນນັ້ນ.

30 ແລະ ບັດນີ້ ນີ້ຄືຄຳເວົ້າຂອງກິດທີ່ໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ເລີ່ມເດີນທາງລົງໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາພ້ອມດ້ວຍຊະເລີຍເສິກຂອງພວກເຮົາ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ພົບກັບພວກນັກສືບຂອງກອງທັບຂອງພວກເຮົາ ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ຖືກສົ່ງໃຫ້ໄປຕິດຕາມເບິ່ງຄ້າຍຂອງຊາວເລມັນ.

31 ແລະ ພວກນັ້ນ ໄດ້ຮ້ອງບອກພວກເຮົາ, ໂດຍກ່າວວ່າ—ຈົ່ງເບິ່ງ, ກອງທັບຂອງຊາວເລມັນກຳລັງຍົກທັບໄປທາງເມືອງຄູມະໄນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າໂຈມຕີພວກທີ່ຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈະທຳລາຍຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາພວກຊະເລີຍເສິກຂອງພວກເຮົາໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງບອກຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງມີກຳລັງໃຈຂຶ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ລຸກຂຶ້ນໃນການກະບົດຕໍ່ພວກເຮົາ.

33 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເປັນຍ້ອນການກະບົດຂອງພວກເຂົາ ຈຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ພວກເຮົາຕ້ອງຟາດພັນພວກເຂົາ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ແລ່ນເຂົ້າມາຫາດາບຂອງພວກເຮົາເປັນໝູ່, ມັນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາສ່ວນຫລາຍຖືກຂ້າຕາຍ ແລະ ພວກທີ່ເຫລືອຕາຍນັ້ນໄດ້ແລ່ນຜ່າຍໜີໄປ.

34 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາພວກເຂົາໄດ້ໜີໄປແລ້ວ ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດໄລ່ຕາມພວກເຂົາທັນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເດີນທັບຢ່າງວ່ອງໄວກັບມາເມືອງຄູມະໄນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ມາເຖິງທັນເວລາເພື່ອຈະໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາໃນການປ້ອງກັນເມືອງໄວ້.

35 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການບົດປ່ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູຂອງພວກເຮົາອີກ. ແລະ ຂໍພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ຈົ່ງພຣະກະເສີມສຳລານເຖີດ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນແມ່ນພຣະອົງທີ່ບົດປ່ອຍພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທີ່ເຮັດການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ແກ່ພວກເຮົາ.

36 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຮີລາມັນໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມຂອງກິດແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກຢ່າງລົ້ນເຫລືອ, ຍ້ອນວ່າພຣະກະລຸນາທິຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ປົກປັກຮັກສາພວກເຮົາໄວ້, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາທັງໝົດຈະບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າແນ່ໃຈວ່າຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຕາຍໄປນັ້ນໄດ້ ະເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາແລ້ວ.

ບົດທີ 58

ຮີລາມັນ, ກິດ, ແລະ ທີອອມເນີ ຍຶດເອົາເມືອງແມນທາຍຄືນມາດ້ວຍກົນອຸປາຍ—

ຊາວເລມັນຖອນອອກໄປ—ພວກລູກຊາຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງອໍາໂມນໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາໄວ້ ຊຶ່ງພວກເຂົາໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນການປ້ອງກັນ ເສລີ ພາບ ແລະ ໝັ້ນ ຄົງ ຢູ່ກັບສັດທາຂອງພວກເຂົາ. ປະມານ 63-62 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຈຸດປະສົງຕໍ່ໄປຂອງພວກເຮົາແມ່ນ ຈະເອົາເມືອງແມນທາຍໃຫ້ໄດ້; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ມີທາງທີ່ພວກເຮົາຈະສາມາດເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາອອກຈາກເມືອງດ້ວຍກຳລັງທັບນ້ອຍຂອງພວກເຮົານີ້. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຈື່ກິນອຸປາຍທີ່ພວກເຮົາເຄີຍໄດ້ເຮັດມາກ່ອນແລ້ວ; ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈະ "ຫລອກໃຫ້ພວກເຂົາອອກມາຈາກທີ່ໝັ້ນຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ອີກແລ້ວ.

2 ແລະ ພວກເຂົາ ມີ ຈຳນວນ ພົນ ຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ຫລາຍກວ່າກອງທັບຂອງພວກເຮົາ ຈົນວ່າພວກເຮົາບໍ່ກ້າອອກໄປໂຈມຕີພວກເຂົາໃນທີ່ໝັ້ນຂອງພວກເຂົາ.

3 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນສົມຄວນທີ່ພວກເຮົາຈະໃຫ້ຄົນຂອງພວກເຮົາຮັກສາແຜ່ນດິນພາກຕ່າງໆທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຍຶດກັບຄືນມາເປັນເຈົ້າຂອງອີກ; ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງສົມຄວນທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງລໍຖ້າ ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບກຳລັງເພີ່ມຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ແລະ ໄດ້ຮັບສະບຽງອາຫານຕື່ມອີກ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງນາຍທູດໄປຫາຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອໃຫ້ເພິ່ນຮູ້ຈັກການງານຂອງຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້

ຄອຍຖ້າຮັບສະບຽງອາຫານ ແລະ ກຳລັງເພີ່ມເຕີມຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.

5 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ການລໍຄອຍນີ້ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາເລີຍ ເພາະວ່າແຕ່ລະມື້ຊາວເລມັນໄດ້ຮັບກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນພ້ອມທັງ ສະບຽງອາຫານ ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ; ແລະ ນີ້ຄືສະພາບຂອງພວກເຮົາໃນໄລຍະນີ້.

6 ແລະ ຊາວເລມັນກໍໄດ້ອອກມາໂຈມຕີພວກເຮົາເປັນບາງຄັ້ງ, ໂດຍຕັ້ງໃຈທີ່ຈະທຳລາຍພວກເຮົາດ້ວຍກົນອຸປາຍ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດອອກຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາ ເພາະກຳລັງ ແລະ ທີ່ໝັ້ນຂອງພວກເຮົາ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ຄອຍຖ້າຢູ່ໃນສະພາບອັນທຸກຍາກລຳບາກເປັນເວລາຫລາຍເດືອນ, ຈົນວ່າພວກເຮົາເກືອບຈະຕາຍ ຍ້ອນການຂາດອາຫານ.

8 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ຮັບອາຫານພ້ອມກັບກອງທະຫານສອງພັນຄົນ ຊຶ່ງພວກເຂົາເຫລົ່ານີ້ເປັນຜູ້ທີ່ຄຸ້ມກັນອາຫານມາເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອພວກເຮົາ; ແລະ ນີ້ຄືຄວາມຊ່ວຍເຫລືອທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບ, ເພື່ອຈະໄດ້ປ້ອງກັນປະເທດຂາດຂອງພວກເຮົາຈາກການຕົກໄປສູ່ກຳມືຂອງສັດຕູຂອງພວກເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອຈະໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບສັດຕູຂອງພວກເຮົາ ຊຶ່ງມີຈຳນວນຈົນນັບບໍ່ຖ້ວນ.

9 ແລະ ບັດນີ້ສາເຫດຂອງຄວາມກັງວົນໃຈເຫລົ່ານີ້ຂອງພວກເຮົາ, ຫລື ສາເຫດວ່າເປັນດ້ວຍເຫດໃດພວກເພິ່ນຈຶ່ງບໍ່ສົ່ງກຳລັງມາໃຫ້ພວກເຮົາຫລາຍກວ່ານີ້, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກ; ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມໂສກ

ເສົ້າ ແລະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ຍ້ານ ກົວ, ຍ້ານ ວ່າ ບໍ່ ທາງ ໃດ ກໍ່ ທາງ ໜຶ່ງ ການ ພິພາກ ສາ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ເກີດ ກັບ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ຈົນ ເຖິງ ການ ລົບ ລ້າງ ແລະ ເຖິງ ຄວາມ ພິນາດ ຈົນ ໝົດ ສິ້ນ.

10 ສະນັ້ນ ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ທຸ່ມ ເທ ຈິດ ວິນຍານ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໃນ ການ ອະທິຖານ ຫາ ພຣະ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ມີ ກຳລັງ ຂຶ້ນ ແລະ ບົດ ປ່ອຍ ພວກ ເຮົາ ໃຫ້ ພົ້ນ ຈາກ ກຳມີ ຂອງ ສັດຕູ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຂໍ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ມີ ກຳລັງ ເພີ່ມ ຂຶ້ນ ເພື່ອ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ຮັກ ສາ ເມືອງ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ຊັບ ສິນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄວ້ ເພື່ອ ຄຳ ຊູຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ.

11 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ມາ ຢ້ຽມ ຢາມ ພວກ ເຮົາ ໂດຍ ໃຫ້ ຄວາມ ພັ້ນ ໃຈ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ ບົດ ປ່ອຍ ພວກ ເຮົາ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ຄວາມ ສະຫງົບ ແກ່ ຈິດ ວິນຍານ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ໄດ້ ປະທານ ສັດທາ ອັນ ແຮງ ກ້າ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ມີ ຄວາມ ຫວັງ ໃນ ຄວາມ ລອດ ພົ້ນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຈາກ ພຣະ ອົງ.

12 ແລະ ພວກ ເຮົາ ກໍ່ ໄດ້ ມີ ກຳລັງ ໃຈ ຂຶ້ນ ກັບ ກຳລັງ ອັນ ເລັກນ້ອຍ ຊຶ່ງ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຮັບ ນັ້ນ, ແລະ ພວກ ເຮົາ ເຈາະ ຈົງ ຢູ່ ກັບ ຄວາມ ຕັ້ງ ໃຈ ທີ່ ຈະ ເອົາ ຊະນະ ສັດຕູ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ເພື່ອ "ຮັກ ສາ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ຊັບ ສິນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ເມຍ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ລູກ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ອຸດົມ ການ ແຫ່ງ ະ ເສ

ລິ ພາບ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄວ້.

13 ແລະ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຍົກ ກຳລັງ ອອກ ໄປ ດ້ວຍ ສູດ ກຳລັງ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ເພື່ອ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ຊາວ ເລມັນ ຊຶ່ງ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ແມນທາຍ; ແລະ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຕັ້ງ ຄ້າຍ ຂຶ້ນ ທາງ ຂ້າງ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ຊຶ່ງ ຢູ່ ໃກ້ ເມືອງ.

14 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໃນ ມື້ ຕໍ່ ມາ, ເວລາ ຊາວ ເລມັນ ເຫັນ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ຢູ່ ຂ້າງ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ຊຶ່ງ ຢູ່ ໃກ້ ເມືອງ, ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ສົ່ງ ນັກ ສືບ ມາ ສອດ ແນມ ເບິ່ງ ພວກ ເຮົາ ເພື່ອ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ຈັກ ເຖິງ ຈຳນວນ ແລະ ກຳລັງ ທັບ ຂອງ ພວກ ເຮົາ.

15 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາ ພວກ ເຮົາ ເຫັນ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ມີ ກຳລັງ ຫລາຍ ຕາມ ຈຳນວນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ໂດຍ ຍ້ານ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ຕັດ ຂາດ ຈາກ ການ ຊ່ວຍ ເຫລືອ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ຍົກ ກຳລັງ ອອກ ມາ ສູ້ ຮົບ ແລະ ຂ້າ ພວກ ເຮົາ ເສຍ, ແລະ ໂດຍ ຄິດ ອີກ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ຈະ ທຳ ລາຍ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຢ່າງ ໆ ຍາດ ດາຍ ດ້ວຍ ກຳລັງ ທະຫານ ອັນ ຫລວງ ຫລາຍ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ສະນັ້ນ ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ເລີ່ມ ຕຽມ ຕົວ ເພື່ອ ອອກ ມາ ສູ້ ຮົບ ກັບ ພວກ ເຮົາ.

16 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຮົາ ເຫັນ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ກຳລັງ ຕຽມ ຕົວ ເພື່ອ ຈະ ອອກ ມາ ສູ້ ຮົບ ກັບ ພວກ ເຮົາ, ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ໃຫ້ ກິດ ພ້ອມ ດ້ວຍ ທະຫານ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ໄປ ລີ້ ຢູ່ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ, ແລະ ທີ່ ອອກ ເນີ ກັບ ຄົນ ຂອງ ລາວ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ກໍ່ ໄປ ລີ້ ຢູ່ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ຄື ກັນ.

17 ບັດ ນີ້ ກິດ ກັບ ຄົນ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ຢູ່ ທາງ ເບື້ອງ ຂວາ ແລະ ອີກ ພວກ ໜຶ່ງ ຢູ່ ທາງ ເບື້ອງ

ຊ້າຍ; ແລະ ເວລາທີ່ພວກເຂົາກຳລັງລີ້ຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມດ້ວຍກອງທັບທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍັງຄົງຢູ່ບ່ອນເກົ່າ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ຄອຍຖ້າເວລາທີ່ຊາວເລມັນຈະຍົກທັບອອກມາສູ່ຮົບກັບພວກເຮົາ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນກໍໄດ້ອອກມາຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຮົາດ້ວຍກຳລັງທັບອັນມະຫາສານຂອງພວກເຂົາ. ແລະ ເວລາທີ່ພວກເຂົາຍົກມາ ແລະ ກຳລັງຈະເຂົ້າໂຈມຕີພວກເຮົາດ້ວຍດາບ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍໃຫ້ທະຫານຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າຖອຍອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນໄດ້ຕິດຕາມພວກເຮົາມາດ້ວຍຄວາມວ່ອງໄວ ເພາະວ່າພວກເຂົາປາດຖະໜາທີ່ຈະຕິດຕາມໃຫ້ທັນ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຂ້າພວກເຮົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຕິດຕາມພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຜ່ານໄປທາງກາງຂອງກິດ ແລະ ທີອອມເນີ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຊາວເລມັນບໍ່ເຫັນພວກເຂົາ.

20 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາຊາວເລມັນໄດ້ຜ່ານໄປ, ຫລື ວ່າກອງທັບໄດ້ຜ່ານໄປແລ້ວ ກິດ ແລະ ທີອອມເນີ ໄດ້ຍົກທັບອອກມາຈາກບ່ອນລີ້ຊ່ອນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ກັ້ນພວກນັກສືບຂອງຊາວເລມັນໄວ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາກັບຄືນໄປຫາເມືອງ.

21 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາພວກເຂົາກັ້ນພວກເລມັນໄວ້ແລ້ວ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ແລ່ນເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ແລະ ເຂົ້າໂຈມຕີ ແລະ ທຳລາຍທະຫານຍາມທີ່ປະໄວ້ເຝົ້າເມືອງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່

ພວກເຂົາໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ເຂົ້າຍຶດເອົາເມືອງນັ້ນ.

22 ບັດນີ້ມັນເປັນໄປເຊັ່ນນີ້ຍ້ອນວ່າຊາວເລມັນໄດ້ຍອມໃຫ້ກອງທັບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ທະຫານຍາມບໍ່ເທົ່າໃດຄົນເທົ່ານັ້ນ.

23 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໂດຍວິທີນີ້ ກິດ ແລະ ທີອອມເນີ ຈຶ່ງໄດ້ຍຶດເອົາທີ່ພື້ນຂອງພວກເຂົາໄດ້. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ເດີນທາງໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານດົນພໍສົມຄວນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປຕາມເສັ້ນທາງຂອງພວກເຮົາມຸ່ງໜ້າໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.

24 ແລະ ເວລາຊາວເລມັນເຫັນວ່າພວກເຂົາກຳລັງເດີນທັບມຸ່ງໜ້າໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງເກີດມີຄວາມຢ້ານກົວຫລາຍທີ່ສຸດ, ຢ້ານວ່າຈະມີແຜນການວາງໄວ້ເພື່ອຈະພາພວກເຂົາໄປສູ່ຄວາມພິນາດ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມຖອຍຄືນເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ໄດ້ຖອຍກັບໄປທາງເກົ່າຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ຍົກມາ.

25 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນເວລາກາງຄືນ ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຂຶ້ນ, ເພາະວ່າຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງຊາວເລມັນຄິດວ່າ ຊາວນີໄຟຈະອ່ອນເພຍ ຍ້ອນການເດີນທັບຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ໂດຍຄິດວ່າຕົນເອງໄດ້ຂັບໄລ່ກອງທັບທັງໝົດຂອງຊາວນີໄຟໄປແລ້ວ ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຄິດອັນໃດເລີຍກ່ຽວກັບເມືອງແມນທາຍນັ້ນ.

26 ບັດນີ້ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາຮອດຕອນກາງຄືນ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້ານອນ, ແຕ່ວ່າໃຫ້

ເດີນທັບຕໍ່ໄປຕາມເສັ້ນທາງອື່ນມຸ່ງໜ້າໄປ
ຫາເມືອງແມນທາຍ.

27 ແລະ ຍ້ອນ ວ່າ ການ ເດີນ ທັບ ຂອງ
ພວກເຮົາໃນຕອນກາງຄືນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນມື້
ຕໍ່ມາ ພວກເຮົາກໍເລີຍໜ້າຊາວເລມັນໄປ,
ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ມາຮອດເມືອງ
ແມນທາຍກ່ອນພວກເຂົາ.

28 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ມາ
ຕາມນີ້ແລ້ວ, ເປັນຍ້ອນກົນອຸບາຍ, ພວກ
ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງແມນທາຍໄດ້ໂດຍ
ບໍ່ໄດ້ເສຍເລືອດເນື້ອເລີຍ.

29 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ເວລາກອງທັບຂອງຊາວເລມັນໄດ້ກັບມາ
ໃກ້ເມືອງ, ແລະ ເຫັນ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ຕຽມ
ພ້ອມທີ່ຈະພົບກັບພວກເຂົາຢູ່, ພວກເຂົາກໍ
ແປກປະຫລາດໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ ແລະ ເກີດ
ຄວາມຍ້ານກົວຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງຂຶ້ນ, ເຖິງ
ຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນ
ແຫ້ງແລ້ງກັນດານ.

30 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງ
ເກີດຂຶ້ນຄື ກອງທັບຂອງຊາວເລມັນໄດ້ໜີ
ອອກຈາກແຜ່ນດິນສ່ວນນີ້ທັງໝົດ. ແຕ່ຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ພວກເຂົາ ໄດ້ ເອົາ ພວກ ຜູ້ ຍິງ ແລະ
ເດັກນ້ອຍເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈາກ
ແຜ່ນດິນໄປນຳພວກເຂົາ.

31 ແລະ ໃນ ເວລາ ນີ້ ເມືອງ "ຕ່າງໆ ທີ່
ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ ຍຶດ ເອົາ ໄປ ໄດ້ ຕົກ ຢູ່ ໃນ
ຄວາມ ຄອບ ຄອງ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ແລ້ວ;
ແລະ ບິດາຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຜູ້ຍິງຂອງ
ພວກເຮົາ ແລະ ເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຮົາ
ກໍກຳລັງກັບຄືນໄປຫາເຮືອນຂາດຂອງຕົນ,
ຍົກເວັ້ນແຕ່ພວກທີ່ຖືກຈັບໄປເປັນຊະເລີຍ
ເສິກ ແລະ ຖືກຊາວເລມັນພາໄປເທົ່ານັ້ນ.

32 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ກອງທັບຂອງພວກເຮົາ

ມີກຳລັງບໍ່ຫລາຍທີ່ຈະຮັກສາຫລາຍຫົວ
ເມືອງ ແລະ ຊັບສິນຢ່າງຫລວງຫລາຍເຊັ່ນ
ນີ້ໄວ້ໄດ້.

33 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄວ້ວາງໃຈໃນ
ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ຜູ້ປະທານໄຊ
ຂະນະເໜືອແຜ່ນດິນໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ, ເຖິງ
ຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເມືອງ ແລະ ແຜ່ນ
ດິນເຫລົ່ານັ້ນຊຶ່ງເປັນຂອງພວກເຮົາຄືນມາ.

34 ບັດນີ້ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກເຖິງສາເຫດວ່າ
ດ້ວຍເຫດໃດຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງຈຶ່ງບໍ່ສົ່ງກຳລັງ
ມາໃຫ້ພວກເຮົາ; ແລະ ພວກຜູ້ຊາຍທີ່ມາ
ຊ່ວຍພວກເຮົາກໍບໍ່ຮູ້ວ່າດ້ວຍເຫດໃດພວກ
ເຮົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບກຳລັງເພີ່ມເຕີມ.

35 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າ ທ່ານກຳລັງ
ຕົກຢູ່ໃນຂັ້ນອັນຕະລາຍ, ແລະ ທ່ານໄດ້ນຳ
ກຳລັງໄປຊ່ວຍເຫລືອແຜ່ນດິນສ່ວນນັ້ນ; ຖ້າ
ຫາກເປັນເຊັ່ນນີ້ ພວກເຮົາກໍຈະບໍ່ຈົ່ມເລີຍ.

36 ແລະ ຖ້າຫາກມັນບໍ່ເປັນເຊັ່ນນີ້, ຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ພວກເຮົາຍ້ານວ່າມັນຈະມີ "ການ
ແຕກແຍກໃນຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງ
ບໍ່ສົ່ງຄືນມາເພີ່ມອີກ; ເພາະພວກເຮົາຮູ້ຈັກ
ວ່າ ມັນມີຜູ້ຄົນຢູ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ຫລາຍ
ກວ່າທີ່ໄດ້ສົງມາແລ້ວ.

37 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນບໍ່ສຳຄັນເລີຍ—ພວກ
ເຮົາໄວ້ວາງໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຈະ "ປົດປ່ອຍ
ພວກເຮົາ, ທັງໆທີ່ກອງທັບຂອງພວກເຮົາ
ອ່ອນເພຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ປົດ
ປ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູ
ຂອງພວກເຮົາ.

38 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕອນນີ້ຄືທ້າຍປີທີ່ຊາວເກົ້າ,
ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ
ຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ໜີກັບ
ໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟແລ້ວ.

39 ແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງ

ອຳໂມນ ຜູ້ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ເຖິງ ດ້ວຍ ຄວາມ ຍ້ອງ ຍໍ ນັ້ນ, ກໍ ຢູ່ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢູ່ ເມືອງ ແມນທາຍ; ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ຄຳ ຊູ ພວກ ເຂົາ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ ຄຸ້ມ ຄອງ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ພົ້ນ ຈາກ ການ ຖືກ ຂ້າ ດ້ວຍ ດາບ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ບໍ່ ມີ "ຜູ້ ໃດ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ ເລີຍ.

40 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ບາດ ເຈັບ ຫລາຍ ບ່ອນ; ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ພວກ ເຂົາ ຍັງ ໝັ້ນ ຄົງ ຢູ່ ໃນ "ເສລີ ພາບ ເປັນ ດ້ວຍ ເຫດ ນີ້ ພຣະ ເຈົ້າ ຈິ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ອິດ ສະ ລະ; ແລະ ນັບ ມື້ ນັບ ວັນ ພວກ ເຂົາ ຍິ່ງ ໝັ້ນ ຢູ່ ໃນ ການ ລະ ນິກ ເຖິງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຫລາຍ ຂຶ້ນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ຍຶດ ຖື ທີ່ ຈະ ຮັກ ສາ ຂໍ້ ກຳ ນົດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ການ ພິ ພາກ ສາ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຕະ ຫລອດ ເວລາ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ມີ ສັດ ທາ ຢ່າງ ລີ້ ເຫລືອ ໃນ ຄຳ ທຳ ນາຍ ກ່ຽວ ກັບ ສິ່ງ ທີ່ ຈະ ມາ ເຖິງ.

41 ແລະ ບັດ ນີ້, ອ້າຍ ນ້ອງ ໂມ ໂຮ ໄນ ທີ່ ຮັກ ແພງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຂໍ ໃຫ້ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ຜູ້ ໄຖ່ ພວກ ເຮົາ ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ເປັນ ອິດ ສະ ລະ ຈົ່ງ ໄປ ດຸ້ມ ຄອງ ທ່ານ ໄວ້ ໃນ ທີ່ ປະ ທັບ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຕະ ຫລອດ ໄປ ດ້ວຍ ເຖິດ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຂໍ ໃຫ້ ພຣະ ອົງ ຈົ່ງ ໄປ ດຸ້ມ ຄອງ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ສຳ ເລັດ ໃນ ການ ຍຶດ ເອົາ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ທີ່ ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ ຍຶດ ໄປ ຈາກ ພວກ ເຮົາ ກັບ ຄົນ ມາ, ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ຄຳ ຊູ ພວກ ເຮົາ. ແລະ ບັດ ນີ້, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ ຈົບ ສານ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເທົ່ານີ້. ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຄື ຮີ ລາ ມັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ແອວ ມາ.

ບົດທີ 59

ໂມ ໂຮ ໄນ ຮ້ອງ ຂໍ ເພ ໂຮ ຣັນ ໃຫ້ ເພີ່ມ ກຳ ລັງ ກອງ ທັບ ຂອງ ຮີ ລາ ມັນ—ຊາວ ເລມັນ ຍຶດ ເອົາ ເມືອງ ນີ ໄຟ ຮາ—ໂມ ໂຮ ໄນ ໃຈ ຮ້າຍ ໃຫ້ ຝ່າຍ ຜູ້ ບົກ ຄອງ. ປະມານ 62 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ປີ ທີ່ ສາມ ສິບ ແຫ່ງ ການ ບົກ ຄອງ ຂອງ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ດູ ແລ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນີ ໄຟ, ຫລັງ ຈາກ ໂມ ໂຮ ໄນ ໄດ້ ຮັບ "ສານ ຂອງ ຮີ ລາ ມັນ ແລະ ອ່ານ ມັນ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ກໍ ມີ ຄວາມ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ ຢ່າງ ຍິ່ງ ແລະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ຜາ ສຸກ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ມີ ຄວາມ ຊື່ນ ຊົມ ກັບ ຄວາມ ສຳ ເລັດ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຊຶ່ງ ຮີ ລາ ມັນ ໄດ້ ຮັບ ໃນ ການ ຍຶດ ເອົາ ແຜ່ນ ດິນ ຕ່າງ ໆ ທີ່ ເສຍ ໄປ ກັບ ຄົນ ມາ.

2 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ປະ ກາດ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ທຸກ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ ຮູ້ ຈັກ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ປະ ກາດ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ທີ່ ອາ ໄສ ຢູ່ ໃນ ອ້ອມ ແອ້ມ ນັ້ນ ຮູ້ ຈັກ ນຳ ອີກ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ ນຳ ກັນ.

3 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເພິ່ນ ໄດ້ ສົ່ງ ສານ "ສະ ບັບ ໜຶ່ງ ໄປ ຫາ ະ ເພ ໂຮ ຣັນ ໂດຍ ຫັນ ທີ, ໂດຍ ປາດ ຖະ ໜາ ໃຫ້ ເພິ່ນ ເກນ ທະ ຫານ ເພື່ອ ເພີ່ມ ກຳ ລັງ ໃຫ້ ຮີ ລາ ມັນ, ຫລື ກອງ ທັບ ຂອງ ຮີ ລາ ມັນ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ເພິ່ນ ຈະ ສາມາດ ຮັກ ສາ ແຜ່ນ ດິນ ສ່ວນ ນັ້ນ ໄວ້ ໄດ້ ຢ່າງ ສະ ບາຍ ຊຶ່ງ ເພິ່ນ ໄດ້ ຮັບ ການ ຊ່ວຍ ເຫລືອ ຢ່າງ ແປກ ປະ ຫລາດ ໃນ ການ ຍຶດ ເອົາ ມັນ ຄົນ ມາ ໄດ້.

4 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ເວລາ ໂມ ໂຮ ໄນ ສົ່ງ ສານ ນີ້ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ເຊ ຣາ ເຮັມ ລາ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ ເລີ່ມ ວາງ ແຜນ ອີກ ເພື່ອ ເພິ່ນ ຈະ ໄດ້ ສົ່ງ ຂອງ ທັງ ໝົດ ແລະ ຫົວ

39 ກ ແອວ 56:56. 40 ກ ຄມພ ເສລີພາບ. 59 1 ກ ແອວ 56:1. 3 ກ ແອວ 60:1-3. 2 ແອວ 50:40.

ເມືອງຕ່າງໆທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນຄືນມາ ຊຶ່ງຊາວເລມັນໄດ້ຍຶດເອົາໄປຈາກພວກເຂົາ.

5 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂະນະທີ່ໂມໂຣໄນກຳລັງຕຽມຕົວທີ່ຈະໄປສູ່ຮົບກັບຊາວເລມັນຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟຮາທີ່ມາເຕົ້າໂຮມກັນຈາກເມືອງໂມໂຣໄນ ແລະ ຈາກເມືອງລີໄຮ ແລະ ຈາກເມືອງໂມຣິອານທັນກຳລັງຖືກຊາວເລມັນໂຈມຕີ.

6 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທີ່ຖືກບັງຄັບໃຫ້ໜີຈາກແຜ່ນດິນແມນທາຍ, ແລະ ຈາກແຜ່ນດິນອັອມແອັມນັ້ນໄດ້ຂ້າມມາເຂົ້າຮ່ວມກັບຊາວເລມັນໃນແຜ່ນດິນສ່ວນນີ້.

7 ແລະ ພວກເຂົາມີຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແຕ່ລະມື້ພວກເຂົາໄດ້ຮັບກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນ, ໂດຍຄຳສັ່ງຂອງອາມໂມຣອນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຍົກມາສູ່ຮົບກັບຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟຮາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມຂ້າພວກເຂົາຈົນວ່າຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ.

8 ແລະ ກອງທັບຂອງພວກເຂົາມີກຳລັງຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຈົນວ່າຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟຮາທີ່ເຫລືອຢູ່ຈຳເປັນຕ້ອງໜີໄປ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າມາຮ່ວມກັບກອງທັບຂອງໂມໂຣໄນ.

9 ແລະ ບັດນີ້ຕາມຄວາມຄິດຂອງໂມໂຣໄນນັ້ນ ເພິ່ນຄວນສົ່ງຄົນໄປເມືອງນີໂຟຮາ, ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຄົນໃຫ້ຮັກສາເມືອງນີ້, ແລະ ໂດຍທີ່ຮູ້ວ່າການທີ່ຈະຮັກສາເມືອງບໍ່ໃຫ້ຕົກຢູ່ໃນກຳມືຂອງຊາວເລມັນນັ້ນແມ່ນງ່າຍກວ່າຈະໄປຕີເອົາຄືນ, ເພິ່ນຄິດວ່າຜູ້ຄົນໃນເມືອງນີ້ຈະຮັກສາເມືອງໄວ້ໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ.

10 ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ກຳລັງທັງໝົດ

ຂອງເພິ່ນຢູ່ຮັກສາບ່ອນຕ່າງໆຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ຍຶດຄືນມາໄດ້.

11 ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອໂມໂຣໄນຮູ້ວ່າເມືອງນີໂຟຮາຖືກຍຶດເອົາໄປແລ້ວ, ເພິ່ນກໍເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ ແລະ ເກີດມີຄວາມສົງໄສຂຶ້ນມາຍ້ອນວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາຄວນຕົກໄປຢູ່ໃນກຳມືຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາຫລືບໍ່.

12 ບັດນີ້ເລື່ອງນີ້ກໍເກີດຂຶ້ນກັບຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງເພິ່ນທັງໝົດ. ເຂົາເຈົ້າກໍສົງໄສ ແລະ ແປກປະຫລາດໃຈຄືກັນເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ, ແລະ ມັນແປກປະຫລາດໃຈຫລາຍກ່ຽວກັບຊາວເລມັນທີ່ມີອຳນາດເໜືອກວ່າພວກເຂົາ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຣໄນ ໄດ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງ, ຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າ "ບໍ່ເອົາຫົວຊາກ່ຽວກັບອິດສະລະພາບຂອງປະເທດຊາດຂອງຕົນ.

ບົດທີ 60

ໂມໂຣໄນ ຕໍ່ວ່າ ກັບ ເພໂຣ ຣັນ ພ້ອມທັງຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງໃນການບໍ່ເອົາຫົວຊາຕໍ່ກອງທັບ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍອມໃຫ້ຄົນຊອບທຳຖືກຂ້າ—ຊາວນີໂຟຕ້ອງໃຊ້ອຳນາດ, ແລະ ໃຊ້ທຸກວິທີເພື່ອບົດປ່ອຍຕົນເອງໃຫ້ພິ່ນຈາກສັດຕູຂອງພວກເຂົາ—ໂມໂຣໄນຊູ່ວ່າຈະຕໍ່ສູ້ກັບຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງເວັ້ນເສຍແຕ່ຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງຈະໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ ແກ່ກອງທັບຂອງເພິ່ນ. ປະມານ 62 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ຂຽນໜັງສືໄປຫາຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນອີກ

13 ກ ແອວ 58:34; 61:2-3.

ຜູ້ຊື່ວ່າເພໂຮຣັນ, ແລະ ນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມທີ່ເພິ່ນ
ຂຽນໄປ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ
ໄດ້ສົ່ງສານນີ້ມາຫາເພໂຮຣັນທີ່ຢູ່ໃນເມືອງ
ເຊຣາເຮັມລາ, ຜູ້ເປັນ "ທົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ
ແລະ ປົກຄອງແຜ່ນດິນທັງໝົດ, ແລະ ມາ
ຫາທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການເລືອກຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍ
ສຽງຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ເພື່ອປົກຄອງ ແລະ
ດຳເນີນການງານກ່ຽວກັບສົງຄາມເທີອນີ້.

2 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າມີສິ່ງທີ່ຈະ
ກ່າວກັບຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ ເປັນການກ່າວໂທດ;
ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕົວພວກທ່ານ ເອງ ໄດ້ຖືກ
ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນ, ແລະ ຈັດຫາ
ຫອກ ແລະ ດາບ, ແລະ ຫາອາວຸດແຫ່ງ
ສົງຄາມທຸກຊະນິດໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະ ສົງ
ພວກເຂົາອອກໄປສູ່ຮົບກັບຊາວເລມັນ, ບໍ່
ວ່າຈະເປັນບ່ອນໃດກໍຕາມ ທີ່ພວກເຂົາຈະ
ເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ.

3 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບ
ພວກທ່ານ ໂດຍກົງວ່າ, ແລະ ຄົນຂອງຂ້າ
ພະເຈົ້າ, ແລະ ຮີລາມັນກັບຄົນຂອງເພິ່ນ
ນຳອີກ, ຕ້ອງທົນທຸກທໍລະມານຢ່າງແສນ
ສາຫັດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕ້ອງທົນຕໍ່ຄວາມຫິວ
ເຂົ້າ, ຫິວນ້ຳ, ແລະ ຄວາມອິດເມື່ອຍ, ແລະ
ຄວາມທຸກໆປະການ.

4 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພວກເຮົາຕ້ອງອິດ
ທົນຢູ່ກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເທົ່ານັ້ນ ພວກເຮົາກໍ
ຈະບໍ່ຈົ່ມວ່າ ແລະ ຮ້ອງທຸກເລີຍ.

5 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາໄດ້ຖືກ
ຂ້າຕາຍໄປເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ; ແທ້
ຈິງແລ້ວ, ຫລາຍພັນຄົນໄດ້ລົ້ມຕາຍດ້ວຍ
ດາບ, ຊຶ່ງມັນບໍ່ຄວນເປັນໄປເລີຍຖ້າຫາກ
ພວກທ່ານໄດ້ສົ່ງກຳລັງ ແລະ ໃຫ້ຄວາມ
ຊ່ວຍເຫລືອແກ່ກອງທັບຂອງພວກເຮົາພຽງ
ພໍ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ເອົາຫົວຊາ

ກັບພວກເຮົາເລີຍ.

6 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຢາກຮູ້
ຈັກສາເຫດຂອງການບໍ່ເອົາຫົວຊາອັນໃຫຍ່
ຫລວງນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຢາກຮູ້ຈັກ
ວ່າ ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ເອົາໃຈໃສ່.

7 ພວກທ່ານຄິດບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານຈະນັ່ງ
ຢູ່ໃນບັນລັງຂອງພວກທ່ານໄດ້ຢ່າງໃ່ງຈ້າ
ແລະ ບໍ່ມີຄວາມຄິດໃນຂະນະທີ່ສັດຕູຂອງ
ພວກທ່ານກຳລັງແຜ່ຂະຫຍາຍວຽກງານ
ແຫ່ງຄວາມຕາຍອ້ອມຮອບຕົວຂອງພວກ
ທ່ານຢູ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນເວລານີ້ສັດຕູກຳ
ລັງຂ້າພິນ້ອງຂອງພວກທ່ານຢູ່ເປັນພັນໆ
ຄົນ—

8 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ພວກເຮົາໄດ້ລໍຄອຍ
ຄວາມຄຸ້ມຄອງຈາກພວກທ່ານ, ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ໄດ້ເລືອກພວກທ່ານໃຫ້ຢູ່ໃນຖານະ
ນີ້ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອພວກ
ເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້
ສົ່ງກອງທັບໄປໃຫ້ພວກເຮົາ, ເພື່ອພວກ
ເຮົາຈະມີກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນ, ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອ
ໃຫ້ຫລາຍພັນຄົນ ພົ້ນຈາກການຕາຍດ້ວຍ
ດາບ.

9 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ—ພວກທ່ານ
ໄດ້ກັກສະບຽງອາຫານໄວ້ ບໍ່ສົ່ງໄປໃຫ້
ພວກເຮົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຄົນຈຳນວນຢ່າງ
ຫລວງຫລາຍໄດ້ຕໍ່ສູ້ ແລະ ຕ້ອງເສຍຊີວິດ
ໄປ ຍ້ອນວ່າພວກເຮົາມີຄວາມປາດຖະໜາ
ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຈະໃຫ້ຜູ້ຄົນພວກນີ້ມີຄວາມ
ຜາສຸກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້
ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຕໍ່ສູ້ ແລະ ກຳລັງຈະ "ຕາຍ
ດ້ວຍຄວາມອິດຫິວ, ເພາະການບໍ່ເອົາຫົວ
ຊາຂອງພວກທ່ານນີ້.

10 ແລະ ບັດນີ້, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ—ເພາະ ວ່າ ພວກທ່ານ ຄວນ

ຈະເປັນທີ່ຮັກຫອມ; ດັ່ງນັ້ນ, ແລະ ພວກທ່ານຄວນຈະກະຕຸ້ນຕົວເອງໃຫ້ພາກພຽນຫລາຍຂຶ້ນເພື່ອຄວາມຜາສຸກ ແລະ ອິດສະລະພາບ ຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານບໍ່ເອົາຫົວຊາພວກເຂົາເລີຍ ເຖິງຂະໜາດທີ່ເລືອດຂອງຫລາຍພັນຄົນຈະໄຫລລົງມາເທິງພວກທ່ານເພື່ອການແກ້ແຄ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າຮູ້ຈັກການຮ້ອງໄທ້ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານທັງໝົດຂອງພວກເຂົາແລ້ວ—

11 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານຄິດບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານຈະນັ່ງຢູ່ໃນບັນລັງຂອງພວກທ່ານໄດ້, ແລະ ກໍຍ້ອນວ່າພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກທ່ານບໍ່ຕ້ອງເຮັດຫຍັງເລີຍ ແລະ ພຣະອົງຈະບົດປ່ອຍພວກທ່ານ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານຄິດແນວນີ້, ພວກທ່ານກໍຄິດຜິດໄປແລ້ວ.

12 ພວກທ່ານ "ຄິດບໍ່ວ່າ, ພິນ້ອງຂອງພວກທ່ານຖືກຂ້າຕາຍ ກໍຍ້ອນວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຄິດແບບນີ້ ພວກທ່ານກໍຄິດຜິດໄປແລ້ວ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ພວກທ່ານຈະຖືກລົງໂທດສໍາລັບການຕາຍຂອງຄົນເປັນຈໍານວນຫລວງຫລາຍນັ້ນ;

13 ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍອມໃຫ້ "ຄົນຊອບທໍາຕ້ອງຖືກຂ້າ ເພື່ອຄວາມຍຸດຕິທໍາ ແລະ ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງຈະໄດ້ມາຫາຄົນຊົ່ວ; ສະນັ້ນ ພວກທ່ານບໍ່ຕ້ອງຄິດວ່າຄົນຊອບທໍາຕົກໄປ ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາຖືກຂ້າ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາແລ້ວ.

14 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ

ກັບພວກທ່ານວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢ້ານຫລາຍທີ່ສຸດວ່າ ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າຈະມາຫາຜູ້ຄົນພວກນີ້, ຍ້ອນວ່າຄວາມບໍ່ເອົາຫົວຊາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຄວາມບໍ່ເອົາຫົວຊາຂອງຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກເຮົາທີ່ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ເລີຍກັບພິນ້ອງຂອງຕົນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ເລີຍກັບຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ.

15 ເພາະ ຖ້າ ຫາກ ມັນ ບໍ່ ແມ່ນ ຍ້ອນ "ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນມາຈາກພວກຫົວຫ້າ ຂອງ ພວກເຮົາກ່ອນ ແລ້ວ, ພວກເຮົາກໍຈະຕ້ານທານສັດຕູຂອງພວກເຮົາໄດ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາມີອໍານາດເໜືອກວ່າພວກເຮົາ.

16 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຖ້າ ຫາກ ມັນ ບໍ່ ແມ່ນ ຍ້ອນ "ສົງຄາມ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງພວກເຮົາ ເອງ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຖ້າ ຫາກ ບໍ່ ແມ່ນ ຍ້ອນ ສົງຄາມ ນີ້ ຍົມກະສັດ ເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ການນອງເລືອດອັນແສນສາຫັດເຊັ່ນນີ້ ເກີດຂຶ້ນ ໃນບັນດາພວກເຮົາ ເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນເວລາທີ່ພວກເຮົາກໍາລັງຂັດແຍ້ງກັນ ຖ້າຫາກພວກເຮົາຮ່ວມກໍາລັງເຂົ້າກັນຄືກັນກັບພວກເຮົາເຄີຍເຮັດມາແຕ່ກ່ອນ ແລ້ວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນ ຍ້ອນ ຄວາມ ຢາກ ໄດ້ ອໍານາດ ແລະ ສິດ ອໍານາດ ຊຶ່ງ ກຸ່ມ ນິ ຍົມ ກະສັດ ໄດ້ ກໍ່ ຄວາມ ວຸ້ນ ວາຍ ກັບ ພວກເຮົາຢູ່ນີ້, ຖ້າຫາກພວກເຂົາຊື່ສັດຕໍ່ອຸດົມການແຫ່ງອິດສະລະພາບຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ເຂົາ ມາ ຮ່ວມ ກັບ ພວກເຮົາ, ແລະ ອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບສັດຕູຂອງພວກເຮົາ ແທນທີ່ຈະຍົກດາບຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັນ ເອງ, ອັນເປັນເຫດໃຫ້ເກີດການນອງເລືອດເກີດຂຶ້ນ ໃນ ລະຫວ່າງ ພວກ ເຮົາ ເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກພວກເຮົາອອກໄປສູ້ຮົບ

12 ກ ລາ 13:1-5. 13 ກ ແອວ 14:10-11;	ຄພ 42:46-47. 15 ກ ແອວ 51:9, 13.	16 ກ ແອວ 51:16-19. ຂ ແອວ 51:5, 8.
---------------------------------------	------------------------------------	--------------------------------------

ກັບສັດຕູດ້ວຍພະລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກເຮົາກໍຈະເຮັດໃຫ້ສັດຕູຂອງພວກເຮົາ ຜ່າຍແພ້ໄປ, ແລະ ມັນຈະເປັນໄປເພື່ອໃຫ້ ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງສຳເລັດ.

17 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ຊາວເລມັນກຳລັງ ມາໂຈມຕີພວກເຮົາຢູ່, ກຳລັງຍຶດເອົາແຜ່ນ ດິນຂອງພວກເຮົາໄປ, ແລະ ພວກເຂົາກຳ ລັງຂ້າຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາດ້ວຍດາບ, ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ພວກແມ່ຍິງຂອງພວກເຮົາ ແລະ ເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ກໍຖືກຈັບ ໄປ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ນຳ ອີກ, ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມທຸກນາໆປະການ, ແລະ ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ ສຸດຂອງຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນກຸ່ມນິຍົມ ກະສັດເຫລົ່ານັ້ນ.

18 ແຕ່ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຄວນເວົ້າ ຍຶດຍາວກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້? ເພາະພວກເຮົາ ບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າພວກທ່ານເອງກຳລັງສະແຫວງ ຫາ ສິດ ອຳນາດ ຢູ່ ຫລື ບໍ່. ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກວ່າພວກທ່ານເອງກໍເປັນຜູ້ທີ່ລະຍຶດຕໍ່ ປະເທດຊາດຂອງພວກທ່ານຄືກັນຫລືບໍ່.

19 ຫລື ວ່າພວກທ່ານບໍ່ເອົາຫົວຊາຍ້ອນ ວ່າ ພວກທ່ານຢູ່ໃນໃຈກາງຂອງປະເທດ ແລະ ພວກທ່ານຖືກຫຸ້ມລ້ອມດ້ວຍກຳລັງ ອັນແຫ້ນໜາຊັ້ນບໍ່, ຈົນວ່າພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ ຈັດສົ່ງອາຫານໄປໃຫ້ພວກເຮົາ, ແລະ ບໍ່ສົ່ງ ຄົນໄປເພີ່ມກຳລັງກອງທັບຂອງພວກເຮົາ?

20 ພວກທ່ານລົມພຣະບັນຍັດຂອງອົງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ ແລ້ວບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານລົມການເປັນຊະ ເລີຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາແລ້ວ ບໍ່? ພວກທ່ານລົມແລ້ວບໍ່ວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ ຮັບການບົດປ່ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດ

ຕູມາຫລາຍເທື່ອແລ້ວ?

21 ຫລື ວ່າພວກທ່ານຄິດວ່າພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈະບົດປ່ອຍພວກເຮົາຕໍ່ໄປຢູ່ບໍ່, ໃນ ຂະນະທີ່ພວກເຮົານັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງ ແລະ ບໍ່ ໃຊ້ສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈັດຫາໄວ້ໃຫ້ເປັນ ປະໂຫຍດ?

22 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານຈະນັ່ງຢູ່ລ້າໆ ໄດ້ບໍ່ ໃນຂະນະທີ່ພວກທ່ານຖືກຫຸ້ມລ້ອມ ດ້ວຍຄົນຫລາຍພັນຄົນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ນັບ ເປັນຫລາຍພັນຄົນຜູ້ຊຶ້ງນັ່ງຢູ່ລ້າໆ, ໃນ ຂະນະທີ່ຜູ້ຄົນຫລາຍພັນຄົນທີ່ຢູ່ທາງຊາຍ ແດນກຳລັງລົ້ມຕາຍດ້ວຍດາບ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ແລະ ເສຍເລືອດເນື້ອໄປ?

23 ພວກທ່ານຄິດບໍ່ວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະຖື ວ່າພວກທ່ານບໍ່ມີຄວາມຜິດຂະນະທີ່ພວກ ທ່ານ ນັ່ງ ຢູ່ ຢາງ ເສີຍ ເມີຍ ແລະ ເບິ່ງ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້? ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກ ທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ. ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ ພວກທ່ານຈິ່ຈຳໄວ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວ ວ່າ ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດໃຫ້ພາຊະນະ "ຂ້າງ ໃນສະອາດເສຍກ່ອນ, ແລ້ວຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພາ ຊະນະຂ້າງນອກສະອາດນຳດ້ວຍ.

24 ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ ກັບໃຈຈາກສິ່ງທີ່ພວກທ່ານໄດ້ເຮັດມານັ້ນ, ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນທ່າງານ, ແລະ ສົ່ງອາຫານ ແລະ ຄົນມາໃຫ້ພວກເຮົາຢາງໄວ, ແລະ ສົ່ງ ໄປໃຫ້ຮີລາມັນນຳອີກ, ເພື່ອເພີ່ມຈະໄດ້ຄ້ຳ ຊູ ພາກສ່ວນ ເຫລົ່ານັ້ນຂອງປະເທດຂອງ ພວກເຮົາໄວ້, ຊຶ່ງເພີ່ນຍຶດຄືນມາໄດ້, ແລະ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ແຜ່ນດິນໃນຄວາມ ຄອບຄອງຂອງພວກເຮົາທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ໃນ ສ່ວນເຫລົ່ານີ້ຄືນມາ, ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນເປັນການ ສົມຄວນທີ່ພວກເຮົາຈະບໍ່ລົບກວນຊາວ

ເລມັນອີກຕໍ່ໄປ ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະໃຫ້ພາຊະນະຂ້າງໃນຂອງພວກເຮົາສະອາດເສຍກ່ອນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຫົວໜ້າຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກເຮົາ.

25 ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ຍອມເຮັດຕາມສານນີ້, ແລະ ອອກມາສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ ວິນຍານແຫ່ງອິດສະລະພາບອັນແທ້ຈິງ, ແລະ ພະຍາຍາມເສີມກຳລັງກອງທັບຂອງພວກເຮົາໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ, ແລະ ສົ່ງອາຫານເພື່ອມາລ້ຽງພວກເຂົາແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະປະໃຫ້ກຸ່ມອິດສະລະສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຮັກສາແຜ່ນດິນສ່ວນນີ້ໄວ້, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະປະພະລັງ ແລະ ພອນຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ກັບພວກເຂົາເພື່ອບໍ່ໃຫ້ອຳນາດອັນໃດມາທຳລາຍພວກເຂົາໄດ້—

26 ແລະ ມັນຈະເປັນໄປຍັອນວ່າສັດທາອັນໃຫຍ່ ຫລວງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ຄວາມອົດທົນຕໍ່ຄວາມຍາກລຳບາກນາໆປະການຂອງພວກເຂົາ—

27 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ມາ ຫາ ພວກທ່ານ, ແລະ ຖ້າຫາກຈະມີຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນດາພວກທ່ານປາດຖະໜາຢາກມີອິດສະລະພາບຢູ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກມັນຈະມີແມ່ນແຕ່ແສງແຫ່ງອິດສະລະພາບໜ້ອຍໜຶ່ງເຫລືອຢູ່, ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຍຸຍົງໃຫ້ເກີດການກະບົດຂຶ້ນໃນບັນດາພວກທ່ານ, ຈົນວ່າພວກທີ່ປາດຖະໜາຈະແຍ້ງຊຶງເອົາອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດ ຈະໝົດສິ້ນໄປ.

28 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຍ້ານອຳນາດ ຫລື ສິດອຳນາດຂອງພວກທ່ານເລີຍ, ແຕ່ຄື "ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຢ້ານກົວ; ແລະ ຕາມພຣະ

ບັນຍັດຂອງພຣະອົງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈັບດາບເພື່ອປ້ອງກັນອຸດົມການຂອງປະເທດຊາດ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄວ້, ແລະ ຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກທ່ານ ພວກເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງໜັກເຊັ່ນນີ້.

29 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ມັນ ເຖິງ ເວລາ ແລ້ວ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ບັດ ນີ້ ເວລາ ມາ ຮອດ ແລ້ວ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ຕື່ນຕົວໃນການປ້ອງກັນປະເທດຊາດ ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກທ່ານ ແລ້ວ, "ດາບ ແຫ່ງ ຄວາມ ຍຸດ ຕິ ທຳ ຫ້ອຍ ຢູ່ ເໜືອ ຫົວ ຂອງ ພວກ ທ່ານ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ມັນ ຈະ ພັນ ລົງ ໃສ່ ພວກ ທ່ານ ແລະ ມາ ຍ້ຽມ ຢາມ ພວກ ທ່ານ ຈົນ ເຖິງ ຄວາມ ພິນາດ.

30 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຍັງລໍຖ້າຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກພວກທ່ານຢູ່; ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອແກ່ພວກເຮົາ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະມາຫາພວກທ່ານທີ່ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ຈະພັນພວກທ່ານດ້ວຍດາບ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກທ່ານບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະຂັດຂວາງຄວາມກ້າວໜ້າຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ໃນອຸດົມການ ແຫ່ງອິດສະລະພາບຂອງພວກເຮົາໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ.

31 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ພວກທ່ານມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ກ້າວໜ້າໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍຂຶ້ນເພື່ອທຳລາຍຜູ້ຄົນທີ່ຊອບທຳຂອງພຣະອົງ.

32 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານຄິດບໍ່ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄວ້ຊີວິດພວກທ່ານ ແລະ ສະເດັດມາລົງໂທດຊາວເລມັນ, ຍ້ອນວ່າຮິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນໜ້າກຽດຊັງ,

25 ກ ແອວ 51:6; 61:15. 29 ກ ຮລມ 13:5; 28 ກ ກຈກ 5:26-29. 3 ນຟ 2:19.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງນີ້ໄດ້ ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ ໂດຍຜູ້ທີ່ແຍກອອກໄປຈາກ ພວກເຮົາ, ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງພວກທ່ານ ເປັນເຫດຂອງຄວາມ ຮັກຂອງພວກທ່ານນຳຄວາມສັນລະເສີນ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກ?

33 ພວກທ່ານຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າ ພວກທ່ານ ລະເມີດ ກົດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ພວກ ທ່ານຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າ ພວກທ່ານໄດ້ຢຽບຢູ່ ມັນ ໄວ້ ໃຕ້ ຕີນ ຂອງ ພວກ ທ່ານ. ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ວ່າ: ຖ້າຫາກຜູ້ທີ່ເຈົ້າ ໄດ້ ເລືອກໃຫ້ເປັນຜູ້ ປົກຄອງຂອງເຈົ້າບໍ່ກັບໃຈຈາກບາບ ແລະ ຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາແລ້ວ, ເຈົ້າຈົ່ງຂຶ້ນໄປສູ່ຮັບກັບພວກເຂົາ.

34 ແລະ ບັດນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ ໂມ ໂຮໂນມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດຕາມພັນທະ ສັນຍາ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄວ້ ເພື່ອຮັກ ສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າ; ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານ ຍືດໝັ້ນຢູ່ໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ສົ່ງສະບຽງອາຫານກັບຄືນຂອງພວກທ່ານ ມາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຮີລາມັນນຳອີກ ໂດຍໄວທີ່ສຸດ.

35 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ເຮັດຕາມນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະມາຫາພວກ ທ່ານຢ່າງໄວ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະເຈົ້າຈະ ບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຮົາຕາຍຍ້ອນຄວາມອຶດ ຫິວ; ສະນັ້ນ, ພຣະ ອົງ ຈະ ມອບ ອາຫານ ຂອງພວກທ່ານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ, ເຖິງແມ່ນ ຈະເປັນໄປດ້ວຍດາບກໍຕາມ. ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ ວ່າພວກທ່ານເຮັດໃຫ້ພຣະຄຳຂອງພຣະ ເຈົ້າສຳເລັດ.

36 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໂມ ໂຮໂນຫົວໜ້າ

ນາຍທະຫານຂອງພວກທ່ານ. ຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ໄດ້ "ສະແຫວງຫາອຳນາດ, ແຕ່ ຈະ ດຶງ ມັນລົງມາ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາ ກຽດ ຕິ ຍົດ ຂອງ ໂລກ, ແຕ່ ເພື່ອ ລັດ ສະ ພິ ພາບ ຂອງພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ອິດສະລະພາບ ແລະ ຄວາມຜາສຸກຂອງ ປະເທດຊາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຂ້າພະ ເຈົ້າຂໍຈົບສານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ພຽງເທົ່າ ນີ້.

ບົດທີ 61

ເພ ໂຮຣັນບອກ ໂມ ໂຮ ໂນ ເຖິງການຕໍ່ຕ້ານ ແລະ ການກະບົດຕໍ່ຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງ—ກຸ່ມ ນິຍົມກະສັດຍຶດເອົາເມືອງເຊຣາເຣັມລາໄປ ແລະ ສ້າງມິດຕະພາບກັບ ຊາວເລມັນ— ເພ ໂຮຣັນຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອທາງທະ ຫານເພື່ອຈະໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບພວກກະບົດ. ປະ ມານ 62 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ບໍ່ດົນຫລັງຈາກທີ່ໂມ ໂຮໂນສົ່ງສານຂອງ ເພິ່ນໄປຫາຫົວໜ້າຜູ້ປົກຄອງ, ແລ້ວເພິ່ນກໍ ໄດ້ຮັບສານຈາກ "ເພ ໂຮຣັນຫົວໜ້າຜູ້ປົກ ຄອງ ແລະ ນີ້ຄືເນື້ອຄວາມທີ່ເພິ່ນໄດ້ຮັບ:

2 ຂ້າພະເຈົ້າເພ ໂຮຣັນຜູ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ ປົກຄອງແຜ່ນດິນ, ໄດ້ສົ່ງ ຂໍ້ຄວາມ ເຫລົ່າ ນີ້ມາຫາ ໂມ ໂຮ ໂນ, ຫົວໜ້ານາຍທະຫານ ຂອງກອງທັບ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ ກັບທ່ານ ໂມ ໂຮ ໂນວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊື່ນ ຊົມໃນ "ຄວາມທຸກຂອງທ່ານເລີຍ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ມັນເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າໂສກເສົ້າຫລາຍ.

3 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນມີບາງຄືນທີ່ຊື່ນຊົມໃນ ຄວາມທຸກຂອງທ່ານ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະ

ໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ລຸກຂຶ້ນໃນການກະບົດຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ເປັນ ກຸ່ມອິດສະລະ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນມີຄົນຫລວງຫລາຍທີ່ລຸກຂຶ້ນກະບົດ.

4 ແລະ ມັນ ແມ່ນ ຜູ້ ທີ່ ພະ ຍາ ຍາມ ຈະ ເອົາບັນລັງຕັດສິນ ໄປ ຈາກ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ທີ່ ເປັນ ສາ ເຫດ ໃຫ້ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ນີ້ ເກີດຂຶ້ນ; ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ໃຊ້ ຄຳ ຍົກ ຍ້ອງ ແລະ ຊັກ ຈູງ ໃຈ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ໄປ ນຳ, ຊຶ່ງ ໄດ້ ເປັນ ສາ ເຫດ ໃຫ້ ມີ ຄວາມ ທຸກ ຢາງ ສາ ຫັດ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ບັນດາ ພວກ ເຮົາ; ພວກ ເຂົາ ກໍ ໄດ້ ກັກ ສະ ບຽງ ອາ ຫານ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄວ້, ແລະ ໄດ້ ຂົ່ມ ຊຸ່ມ ອິດ ສະ ລະ ຈົນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ກ້າ ມາ ຫາ ທ່ານ.

5 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ໄລ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອອກ ຈາກ ບັນລັງ ຕັດສິນ, ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ໜີ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ກິເດ ໂອນ ພ້ອມ ດ້ວຍ ຄົນ ຈຳນວນ ໜຶ່ງ ເທົ່າ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ຫາ ໄດ້.

6 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສົ່ງ ໄປ ປະ ກາດ ໄປ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ ພາກ ນີ້; ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຂົາ ກຳລັງ ພາ ກັນ ມາ ຫາ ພວກ ເຮົາ ແຕ່ ລະ ມີ້, ແລະ ຮັບ ເອົາ ອາ ວູດ ເພື່ອ ປ້ອງ ກັນ ປະ ເທດ ຊາດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແລະ ອິດສະລະ ພາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແລະ ເພື່ອ ຕໍ່ສູ້ ກັບ ຄວາມ ບໍ່ ຖືກ ຕ້ອງ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ມາ.

7 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ມາ ຫາ ພວກ ເຮົາ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ພວກ ທີ່ ລຸກ ຂຶ້ນ ໃນ ການ ກະ ບົດ ຕໍ່ ພວກ ເຮົາ ຕ້ອງ ຢຸດ ສະ ຫງັກ ໃນ ການ ຕໍ່ ຕ້ານ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ມີ ຄວາມ ຍ້ານ ກົວ ພວກ ເຮົາ ແລະ ບໍ່ ກ້າ ອອກ ມາ ສູ້ ຮົບ ກັບ ພວກ ເຮົາ.

8 ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ຄອບ ຄອງ ແຜ່ນ

ດິນ ຫລື ເມືອງ ເຊຣາ ເຮັມລາ; ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ສະ ຖາ ປະ ນາ ໃຫ້ ມີ ກະ ສັດ ຂຶ້ນ ປົກ ຄອງ ພວກ ເຂົາ ເອງ, ແລະ ກະ ສັດ ໄດ້ ຂຽນ ຈົດ ໝາຍ ໄປ ຫາ ກະ ສັດ ຊາວ ເລມັນ, ຊຶ່ງ ໃນ ນັ້ນ ໄດ້ ສັນ ຍາ ຮ່ວມ ສຳ ພັນ ທະ ໄມ ຕີ ກັບ ຊາວ ເລມັນ; ຊຶ່ງ ໃນ ຄຳ ສັນ ຍາ ສຳ ພັນ ທະ ໄມ ຕີ ນັ້ນ ລາວ ຕົກ ລົງ ວ່າ ຈະ ຮັກ ສາ ເມືອງ ເຊຣາ ເຮັມລາ ໄວ້, ລາວ ຄິດ ວ່າ ການ ຮັກ ສາ ນັ້ນ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ຊາວ ເລມັນ ສາມາດ ຍຶດ ເອົາ ແຜ່ນ ດິນ ຕ່າງ ໆ ທີ່ ຍັງ ເຫລືອ ຢູ່, ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເປັນ ຫົວ ເມືອງ ຂຶ້ນ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ແລ້ວ, ລາວ ເອງ ຈະ ໄດ້ ເປັນ ກະ ສັດ ປົກ ຄອງ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້.

9 ແລະ ບັດ ນີ້, ໃນ ສານ ຂອງ ທ່ານ ນັ້ນ ທ່ານ ຕຳ ນິ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແຕ່ ກໍ ບໍ່ ເປັນ ຫຍັງ; ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໃຈ ຮ້າຍ ເລີຍ, ແຕ່ ໄດ້ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ ໃນ ນ້ຳ ໃຈ ອັນ ປະ ເສີດ ຂອງ ທ່ານ. ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເພ ໂຮ ຮັນ ບໍ່ ໄດ້ ສະ ແຫວງ ຫາ ອຳນາດ ອັນ ໃດ ເລີຍ ນອກ ຈາກ ບັນລັງ ຕັດສິນ ເພື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັກ ສາ ຄວາມ ຍຸດ ຕິ ທຳ ແລະ ເສລີ ພາບ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄວ້ ເທົ່ານັ້ນ. ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໝັ້ນ ຄົງ ຢູ່ ໃນ ເສລີ ພາບ ສະ ເໝີ ມາ ຊຶ່ງ ໃນ ນັ້ນ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ເປັນ ອິດສະລະ.

10 ແລະ ບັດ ນີ້, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ພວກ ເຮົາ ຈະ ຕໍ່ ຕ້ານ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຈົນ ເຖິງ ການ ນອງ ເລືອດ. ພວກ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ເຮັດ ໃຫ້ ຊາວ ເລມັນ ເສຍ ເລືອດ ເນື້ອ ເລີຍ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເອງ.

11 ພວກ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ເຮັດ ໃຫ້ ພີ່ ນ້ອງ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຕ້ອງ ເສຍ ເລືອດ ເນື້ອ ເລີຍ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ລຸກ ຂຶ້ນ ໃນ ການ ກະ ບົດ ແລະ ຈັບ ດາບ ຂຶ້ນ ຕໍ່ສູ້ ກັບ ພວກ ເຮົາ.

3 ກ ແອວ 51:6-7. 6 ກ ຄມພ ເສລີພາບ;	ອິດສະລະ, ອິດສະລະພາບ. 9 ກ ຍຮ 8:31-36;	ຄພ 88:86.
-------------------------------------	---	-----------

12 ພວກເຮົາຈະຍອມຕົວຂຶ້ນຢູ່ກັບແອກແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ ຖ້າຫາກມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນກັບຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ຫລື ຖ້າຫາກພຣະອົງຈະບັນຊາພວກເຮົາໃຫ້ເຮັດເຊັ່ນນີ້.

13 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ບັນຊາພວກເຮົາໃຫ້ຍອມຕົວຂຶ້ນຢູ່ກັບສັດຕູຂອງພວກເຮົາເລີຍ, ແຕ່ໃຫ້ພວກເຮົາ "ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ, ແລະ ພຣະອົງຈະບົດປ່ອຍພວກເຮົາ.

14 ສະນັ້ນ, ໂມ ໂຣ ໂນ ອ້າຍ ນ້ອງ ທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງຕໍ່ຕ້ານຄວາມຊົ່ວ ແລະ ຄວາມຊົ່ວໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຮົາບໍ່ອາດ "ຕ້ານທານໄດ້ດ້ວຍຄຳເວົ້າຂອງພວກເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຊັ່ນດຽວກັບການກະບົດ ແລະ ການແຕກແຍກນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງຕໍ່ຕ້ານມັນ ດ້ວຍດາບຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັກສາອິດສະລະພາບຂອງພວກເຮົາໄວ້, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ປິຕິຍິນດີໃນສິດທິອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ໃນອຸດົມການຂອງພຣະຜູ້ໄຖ່ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

15 ສະນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ທ່ານມາຫາຂ້າພະເຈົ້າໂດຍໄວ, ພ້ອມດ້ວຍຄົນຂອງທ່ານຈຳນວນໜຶ່ງ, ແລະ ໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບຂອງລີໄຮ ແລະ ຂອງທິອານຄຳ; ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີອຳນາດທີ່ຈະດຳເນີນສົງຄາມໃນແຜ່ນດິນສ່ວນນັ້ນຕາມ "ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງເປັນພຣະວິນຍານແຫ່ງອິດສະລະພາບທີ່ມີຢູ່ກັບເຂົາເຈົ້າ.

16 ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງສະບຽງອາຫານເລັກໜ້ອຍມາໃຫ້ພວກເຂົາ, ເພື່ອ

ພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຫົວຕາຍ ຈົນກວ່າທ່ານຈະມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າ.

17 ຈົ່ງເຕົ້າໂຮມກຳລັງທະຫານເທົ່າທີ່ທ່ານສາມາດເຮັດໄດ້ ແລະ ໃຫ້ເດີນທັບມາທີ່ນີ້, ແລະ ພວກເຮົາຈະໄປຕໍ່ສູ້ທັນທີກັບພວກທີ່ແຕກແຍກອອກໄປ ດ້ວຍພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຕາມສັດທາທີ່ພວກເຮົາມີ.

18 ແລະ ພວກເຮົາຈະຍິດເອົາເມືອງເຊຣາເຮັມລານັ້ນຄືນມາ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ມີອາຫານເພີ່ມຂຶ້ນ ເພື່ອສົ່ງໄປໃຫ້ລີໄຮ ແລະ ທິອານຄຳ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາດ້ວຍພະລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງນີ້ສິ້ນສຸດລົງ.

19 ແລະ ບັດນີ້, ໂມ ໂຣ ໂນ, ຂ້າພະເຈົ້າດີໃຈຫລາຍທີ່ໄດ້ຮັບສານຂອງທ່ານ, ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງກຸ້ມໃຈຫລາຍບໍ່ຮູ້ວ່າຈະເຮັດແນວໃດດີ, ວ່າມັນເປັນການຖືກຕ້ອງຫລືບໍ່ທີ່ພວກເຮົາຈະອອກໄປສູ້ຮົບກັບພິນ້ອງຂອງພວກເຮົາເອງ.

20 ແຕ່ທ່ານໄດ້ເວົ້າວ່າ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາໃຫ້ທ່ານໄປສູ້ຮົບກັບພວກເຂົາ.

21 ຈົ່ງຊ່ວຍໃຫ້ລີໄຮ ແລະ ທິອານຄຳ "ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ຈົ່ງບອກເຂົາເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ຢ້ານກົວ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຈະບົດປ່ອຍເຂົາເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພ້ອມທັງທຸກຄົນທີ່ໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນເສລີພາບ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນອິດສະລະ. ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບສານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຫາໂມ ໂຣ ໂນອ້າຍນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າພຽງເທົ່ານີ້.

13 ກ ຄມພ ສັດທາ; ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ. 14 ກ ແອວ 43:47. 15 ກ 2 ກສທ 3:17. ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. 21 ກ ຊກຍ 10:12.

ບົດທີ 62

ໂມ ໂຮ ໄນ ເດີນທັບ ໄປ ຊ່ວຍ ເພ ໂຮ ຣັນ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ກິເດໂອນ—ກຸ່ມ ນິ ຍົມ ກະສັດ ຜູ້ ປະຕິເສດບໍ່ປ້ອງກັນປະເທດຊາດ ຖືກປະ ຫານ ຊີ ວິດ—ເພ ໂຮ ຣັນ ແລະ ໂມ ໂຮ ໄນ ໄດ້ ຍຶດ ເອົາ ເມືອງ ນິ ໄຟ ຮາ ຄືນ ມາ—ຊາວ ເລມັນ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ເຂົ້າ ຮ່ວມ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ອຳ ໂມນ—ທີ່ ອານ ຄຳ ຂ້າ ອາມ ໂມ ຣອນ ແລະ ລາວ ກໍ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ ຄື ກັນ— ຊາວ ເລມັນ ຖືກ ຂັບ ໄລ່ ອອກ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ໄປ, ແລະ ສັນ ຕິ ພາບ ໄດ້ ຖືກ ສະ ຖາ ປະ ນາ ຂຶ້ນ—ຮີ ລາ ມັນ ກັບ ຄົນ ມາ ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກິດ ຄື ເກົ່າ ແລະ ຈັດ ຕັ້ງ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂຶ້ນ. ປະມານ 62-57 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອ ໂມ ໂຮ ໄນ ໄດ້ ຮັບ ສານ ນີ້ ໃຈ ຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້ ຮັບ ພະ ລັງ ຂຶ້ນ, ແລະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ຊື່ນ ຊົມ ຢ່າງ ລົ້ນ ເຫລືອ ຍ້ອນ ຄວາມ ຊື່ ສັດ ຂອງ ເພ ໂຮ ຣັນ, ຄື ເພິ່ນ ເອງ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ "ຄົນ ທໍ ລະ ຍຶດ ຕໍ່ ອິດ ສະ ລະ ພາບ ແລະ ຕໍ່ ປະ ເທດ ຊາດ ຂອງ ເພິ່ນ.

2 ແຕ່ ເພິ່ນ ກໍ ເປັນ ທຸກ ຫລາຍ ທີ່ ສຸດ ຄື ກັນ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ພວກ ທີ່ ຂັບ ໄລ່ ເພ ໂຮ ຣັນ ອອກ ຈາກ ບັນ ລັງ ຕັດ ສິນ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ໂດຍ ສະ ຫລຸບ ເພາະ ມັນ ມີ ພວກ ທີ່ ກະ ບົດ ຕໍ່ ປະ ເທດ ຊາດ ແລະ ຕໍ່ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ນຳ ອີກ.

3 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໂມ ໂຮ ໄນ ໄດ້ ເອົາ ຄົນ ຈຳ ນວນ ໜຶ່ງ ມານ ນຳ ຕາມ ຄວາມ ປາດ ຖະ ໜາ ຂອງ ເພ ໂຮ ຣັນ, ແລະ ມອບ ອຳ ນາດ ໃຫ້ ລີ ໂຮ ແລະ ທີ ອານ ຄຳ ບັງ ຄັບ ບັນ ຊາ ກອງ ທະ ຫານ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເດີນ ທັບ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ

ດິນ ກິເດໂອນ.

4 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຍົກ "ທຸງ ແຫ່ງ ະ ເສລີ ພາບ ຂຶ້ນ ໃນ ທຸກ ບ່ອນ ທີ່ ເພິ່ນ ເຂົ້າ ໄປ ເຖິງ, ແລະ ໄດ້ ຮັບ ກຳ ລັງ ເພີ່ມ ຂຶ້ນ ເທົ່າ ທີ່ ຈະ ຫາ ໄດ້ ໃນ ລະ ຫວ່າງ ການ ເດີນ ທັບ ຂອງ ເພິ່ນ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ກິເດໂອນ ນັ້ນ.

5 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ມີ ຜູ້ ຄົນ ຫລາຍ ພັນ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ພາ ກັນ ມາ ເຂົ້າ ຮ່ວມ ກອງ ທັບ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ໄດ້ ຈັບ ດາບ ຂຶ້ນ ເພື່ອ ປ້ອງ ກັນ ອິດ ສະ ລະ ພາບ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຕົກ ໄປ ສູ່ ຄວາມ ເປັນ ທາດ.

6 ແລະ ເວລາ ໂມ ໂຮ ໄນ ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ ກຳ ລັງ ຄົນ ເທົ່າ ທີ່ ຈະ ເຮັດ ໄດ້ ໃນ ລະ ຫວ່າງ ການ ເດີນ ທັບ ຂອງ ເພິ່ນ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ກໍ ມາ ຮອດ ແຜ່ນ ດິນ ກິເດໂອນ, ແລະ ໄດ້ ຮ່ວມ ກຳ ລັງ ຂອງ ເພິ່ນ ເຂົ້າ ກັບ ກຳ ລັງ ຂອງ ເພ ໂຮ ຣັນ, ແມ່ນ ແຕ່ ມີ ກຳ ລັງ ຫລາຍ ກວ່າ ກຳ ລັງ ຄົນ ຂອງ ເພ ຄັດ, ຜູ້ ທີ່ ເປັນ "ກະ ສັດ ຂອງ ພວກ ທີ່ ແຍກ ອອກ ໄປ ຜູ້ ຊຶ່ງ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ະ ກຸ່ມ ອິດ ສະ ລະ ອອກ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ເຊ ຣາ ເຮັມ ລາ ໄປ ແລະ ໄດ້ ເຂົ້າ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ນັ້ນ.

7 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໂມ ໂຮ ໄນ ແລະ ເພ ໂຮ ຣັນ ໄດ້ ລົງ ໄປ ພ້ອມ ດ້ວຍ ກອງ ທັບ ຂອງ ພວກ ເພິ່ນ ເພື່ອ ເຂົ້າ ໄປ ໂຈມ ຕີ ແຜ່ນ ດິນ ເຊ ຣາ ເຮັມ ລາ, ແລະ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ພົບ ກັບ ທະ ຫານ ຂອງ ເພ ຄັດ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ທັງ ສອງ ຝ່າຍ ໄດ້ ເຂົ້າ ສູ້ ຮົບ ກັນ.

8 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເພ ຄັດ ໄດ້ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ ແລະ ທະ ຫານ ຂອງ ລາວ ຖືກ ຈັບ ໄປ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ເສີກ, ແລະ ເພ ໂຮ ຣັນ ກໍ ໄດ້ ກັບ ຄືນ ສູ່ ບັນ ລັງ ຕັດ ສິນ ຂອງ ເພິ່ນ ເໝືອນ ເດີມ.

9 ແລະ ຄົນ ຂອງ ເພ ຄັດ ໄດ້ ຮັບ ການ ພິ ຈາ ລະ ນາ ຄະ ດີ ຕາມ ກົດ ໝາຍ, ແລະ ກຸ່ມ ນິ ຍົມ ກະ ສັດ ກໍ ໄດ້ ຖືກ ຈັບ ແລະ ເອົາ ເຂົ້າ

62 1 ກ ແອວ 60:18. 4 ກ ແອວ 46:12-13, 36.	ຄມພ ບ້າຍສັນຍານ. ຂ ຄມພ ເສລີພາບ.	6 ກ ແອວ 61:4-8. ຂ ແອວ 51:5-7.
--	-----------------------------------	----------------------------------

ຄູກ; ແລະ ພວກເຂົາຖືກ ັຕັດສິນຕາມກົດ
ໝາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເປັນ
ທະຫານຂອງເພຄັດ ແລະ ເປັນກຸ່ມນິຍົມ
ກະສັດທີ່ຂັດຂວາງ ແລະ ບໍ່ຍອມຈັບອາວຸດ
ຂຶ້ນເພື່ອປ້ອງກັນປະເທດຊາດຂອງຕົນ, ຜູ້
ນັ້ນກໍຕ້ອງໄດ້ຖືກປະຫານຊີວິດ.

10 ແລະ ມັນຈຶ່ງເປັນການສົມຄວນທີ່ກົດ
ໝາຍນີ້ຈະ ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດຢ່າງເຄັ່ງ
ຄັດ ເພື່ອຄວາມປອດໄພຂອງປະເທດຊາດ
ຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍ
ຕາມທີ່ຖືກພົບວ່າປະຕິເສດອິດສະລະພາບ
ຍ່ອມຖືກປະຫານຊີວິດຕາມກົດໝາຍໂດຍ
ທັນທີ.

11 ແລະ ປີທີສາມສິບແຫ່ງການປົກຄອງ
ຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ສິ້ນ
ສຸດລົງດັ່ງນີ້; ໂມໂຮໂນກັບເພໂຮຣັນໄດ້ນຳ
ສັນຕິສຸກຄົນມາໃຫ້ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ,
ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງພວກເພິ່ນ, ໂດຍໄດ້
ປະຫານຊີວິດທຸກຄົນທີ່ບໍ່ຊື່ສັດຕໍ່ອຸດົມການ
ແຫ່ງອິດສະລະພາບ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນຕົ້ນ
ປີທີສາມສິບເອັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້
ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ໂມໂຮໂນໄດ້
ສົ່ງໃຫ້ສົງສະບຽງອາຫານ ແລະ ກອງທັບທີ່
ມີກຳລັງຄົນຫົກພັນຄົນໄປໃຫ້ຮີລາມັນໂດຍ
ທັນທີ, ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອເພິ່ນໃນການປ້ອງ
ກັນແຜ່ນດິນພາກນັ້ນ.

13 ແລະ ເພິ່ນກໍໄດ້ສົ່ງກອງທັບທີ່ມີກຳ
ລັງຄົນຫົກພັນຄົນພ້ອມດ້ວຍອາຫານເປັນ
ຈຳນວນພຽງພໍໄປໃຫ້ກອງທັບຂອງລີໂຮ
ແລະ ທີອານຄຳນຳອີກ. ແລະ ເຫດການ
ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສິ່ງນີ້ກະທຳໄປເພື່ອເສີມ
ກຳລັງແຜ່ນດິນ ເພື່ອຈະໄດ້ຕ້ານທານຊາວ
ເລມັນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມ
ໂຮໂນກັບເພໂຮຣັນ ໂດຍທີ່ໄດ້ປະກອງ
ທະຫານໄວ້ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາເປັນ
ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ, ແລ້ວ ທັງ ສອງ ກໍ
ໄດ້ອອກເດີນທັບໄປພ້ອມດ້ວຍທະຫານ
ຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ມຸ້ງໜ້າໄປຫາແຜ່ນ
ດິນນີໄຟຮາ, ໂດຍຕັ້ງໃຈຈະເອົາຊະນະ
ຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ
ຂະນະທີ່ພວກເພິ່ນເດີນທັບມຸ້ງໜ້າໄປຫາ
ແຜ່ນດິນນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ພົບກັບຊາວ
ເລມັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ຂ້າ
ພວກເຂົາຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ຍຶດ
ເອົາສະບຽງອາຫານ ແລະ ອາວຸດແຫ່ງສົງ
ຄາມຂອງພວກເຂົາ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຫລັງ
ຈາກພວກເພິ່ນໄດ້ຈັບພວກເຂົາໄວ້ແລ້ວ,
ພວກເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າເຮັດພັນທະ
ສັນຍາວ່າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຈັບອາວຸດແຫ່ງ
ສົງຄາມຂຶ້ນສູ່ຮົບກັບຊາວນີໄຟອີກຕໍ່ໄປ.

17 ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ເຮັດພັນທະ
ສັນຍານີ້ແລ້ວ ພວກເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງພວກ
ເຂົາໄປຢູ່ກັບຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນ, ແລະ
ພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນມີຈຳນວນປະມານສີ່
ພັນຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ
ພວກເພິ່ນໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາໄປແລ້ວ ພວກ
ເພິ່ນກໍໄດ້ເດີນທັບໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟຮາ.
ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາ
ພວກເພິ່ນໄປຮອດເມືອງນີໄຟຮາແລ້ວ,
ພວກເພິ່ນໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຂຶ້ນໃນທົ່ງພຽງທີ່ຢູ່ໃກ້
ກັບເມືອງນີໄຟຮາ.

19 ບັດນີ້ໂມໂຮໂນປາດຖະໜາຈະໃຫ້
ຊາວເລມັນອອກມາສູ່ຮົບກັບພວກຕົນໃນ

ທັງພຽງ; ແຕ່ຊາວເລມັນຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມເກັ່ງກ້າທີ່ສຸດຂອງພວກເພິນ, ແລະ ໂດຍທີ່ ເຫັນ ຈຳນວນ ຄົນ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ກ້າອອກມາຕໍ່ສູ້ກັບພວກເພິນ; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ອອກມາຕໍ່ສູ້ໃນມື້ນັ້ນ.

20 ແລະ ເມື່ອເຖິງຕອນກາງຄືນ, ໂມໂຣໂນໄດ້ອອກໄປໃນຄວາມມືດ, ແລະ ຂຶ້ນໄປເທິງກຳແພງເພື່ອສອດແນມເບິ່ງວ່າຊາວເລມັນ ຕັ້ງ ຄ້າຍ ຢູ່ ກັບ ກອງທັບ ຂອງ ພວກເຂົາຢູ່ບ່ອນໃດຂອງເມືອງ.

21 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ທາງຕາເວັນອອກໃກ້ທາງເຂົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາທັງໝົດກຳລັງນອນຫລັບຢູ່. ແລະ ບັດນີ້ໂມໂຣໂນໄດ້ກັບຄືນ ໄປ ຫາ ກອງທັບ ຂອງ ເພິນ ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາຕຽມເຊືອກກັບຂັ້ນໄດໂດຍດ່ວນ, ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ຢ່ອນລົງໄປ ຈາກສັນກຳແພງ ແລະ ເຂົ້າໄປຫາຂ້າງໃນ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຣໂນ ໄດ້ ໃຫ້ທະຫານ ຂອງ ເພິນ ຍົກ ທັບ ອອກໄປ ແລະ ຂຶ້ນໄປເທິງກຳແພງ, ແລະ ຢ່ອນຕົວລົງໄປຫາສ່ວນໜຶ່ງຂອງຕົວເມືອງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລົງໄປທາງຕາເວັນຕົກ, ບ່ອນທີ່ຊາວເລມັນບໍ່ໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ກັບກອງທັບຂອງພວກເຂົາ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຂົາເຈົ້າທັງໝົດ ໄດ້ຢ່ອນຕົວລົງໄປ ໃນເມືອງຕອນກາງຄືນ ໂດຍໃຊ້ເຊືອກທີ່ໝັ້ນໜຽວ ແລະ ຂັ້ນໄດ; ເມື່ອຮອດຕອນເຊົ້າມາ ເຂົາເຈົ້າທຸກຄົນໄດ້ເຂົ້າມາຢູ່ພາຍໃນກຳແພງເມືອງແລ້ວດັ່ງນັ້ນ.

24 ແລະ ບັດນີ້, ເວລາ ຊາວ ເລມັນ ຕື່ນ ຂຶ້ນ ແລະ ເຫັນວ່າກອງທັບຂອງໂມໂຣໂນ

ຢູ່ພາຍ ໃນກຳແພງເມືອງແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍຕົກໃຈຢ້ານທີ່ສຸດ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ພາກັນແລ່ນໜີອອກໄປຕາມທາງເຂົ້າເມືອງນັ້ນ.

25 ແລະ ບັດນີ້ ເມື່ອ ໂມໂຣໂນ ເຫັນວ່າພວກເຂົາກຳລັງໜີໄປຕໍ່ໜ້າເພິນ, ເພິນກໍໄດ້ສັ່ງໃຫ້ທະຫານຂອງເພິນຍົກອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ຂ້າພວກເຂົາຖິ້ມຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ອ້ອມໄວ້ອີກຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ຈັບເອົາພວກເຂົາໄປເປັນຊະເລີຍເສິກ; ແລະ ສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນກໍໜີເຂົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນໂມໂຣໂນ ຊຶ່ງຢູ່ຕິດຊາຍແດນໃກ້ຝັ່ງທະເລ.

26 ໂມໂຣໂນກັບເພໂຮຣັນໄດ້ຄອບຄອງເມືອງນີໄຟຮາດັ່ງນີ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ສູນເສຍຈັກຄົນເລີຍ; ແລະ ມີຊາວເລມັນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຖືກຂ້າຕາຍ.

27 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ຖືກຈັບເປັນຊະເລີຍຢ່າງຫລວງຫລາຍມີຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມກັບ ັຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນ ແລະ ກາຍເປັນຄົນທີ່ມີອິດສະລະພາບ.

28 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ປາດຖະໜາຢາກເຂົ້າຮ່ວມກໍໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງພວກເຂົາ.

29 ສະນັ້ນ, ຊະເລີຍເສິກທັງໝົດທີ່ເປັນຊາວເລມັນຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນ ແລະ ໄດ້ ເລີ່ມ ອອກ ແຮງ ຢ່າງ ດູ ໝັ່ນ, ໄດ້ໄຖຕົນ, ປູກພືດພັນນາໆຊະນິດ, ແລະ ລ້ຽງສັດ ລວມທັງຝູງສັດໃຊ້ແຮງງານທຸກຊະນິດ; ດັ່ງນັ້ນ ຊາວນີໄຟຈຶ່ງໄດ້ພົ້ນຈາກພາລະອັນໜັກໜ່ວງໂດຍວິທີນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ພົ້ນ

27 ກ ຄມພ ອານໄທ-ນີໄຟ-ລີໂຮ.

ຈາກພາລະທີ່ບໍ່ຕ້ອງເຝົ້າຍາມຊະເລີຍເສິກທີ່ເປັນຊາວເລມັນອີກຕໍ່ໄປ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຣໄນ, ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ຄອບ ຄອງ ເມືອງ ນີໂຟຣາ, ໄດ້ ຈັບ ຊະ ເລີຍ ເສິກ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ໄວ້, ຊຶ່ງ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ກອງ ທັບ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ລົດ ກຳ ລັງ ລົງ ຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ ຮັບ ຊາວ ນີໂຟຣາ ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ຖືກ ຈັບ ໄປ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ກັບ ຄົນ ມາ, ຊຶ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ກອງ ທັບ ຂອງ ໂມໂຣໄນ ມີ ກຳ ລັງ ຫລາຍ ຂຶ້ນ ເລື້ອຍໆ; ສະນັ້ນ ໂມໂຣໄນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ນຳ ກອງ ທັບ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ນີໂຟຣາ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ລີໄຮ.

31 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ຊາວເລມັນເຫັນວ່າ ໂມໂຣໄນກຳລັງຈະມາໂຈມຕີພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຕື່ນຕົກໃຈແລະ ໄດ້ບົບໜີໄປຕໍ່ໜ້າກອງທັບຂອງໂມໂຣໄນ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຣໄນກັບກອງທັບຂອງເພິ່ນໄດ້ໄລ່ຕາມພວກເຂົາຈາກເມືອງໜຶ່ງໄປຫາອີກເມືອງໜຶ່ງ ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ພົບກັບລີໄຮ ແລະ ທີອານຄຳ; ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ບົບໜີຈາກລີໄຮ ແລະ ທີອານຄຳໄປ, ຈົນລົງໄປຮອດແຜ່ນດິນໂມໂຣໄນ ຊຶ່ງຢູ່ໃນຊາຍແດນໃກ້ຝັ່ງທະເລ.

33 ແລະ ກອງ ທັບ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ ພາ ກັນ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ຢູ່, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ທັງ ໝົດ ເປັນ ກອງ ດຽວ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ໂມໂຣໄນ. ບັດ ນີ້ ອາມ ໂມຣອນ ຜູ້ ເປັນ ກະ ສັດ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ກໍ ຢູ່ ໃນ ທີ່ ນັ້ນ ຄື ກັນ.

34 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຣໄນ ແລະ ລີໄຮ ແລະ ທີອານຄຳ ໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຂຶ້ນອ້ອມຮອບຊາຍແດນແຜ່ນດິນໂມ

ໂຣໄນ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ ຖືກ ລ້ອມ ໄວ້ ຢູ່ ທີ່ ຊາຍ ແດນ ໃກ້ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ທາງ ໃຕ້, ແລະ ບົດ ລ້ອມ ຊາຍ ແດນ ໃກ້ ກັບ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ທາງ ຕາ ເວັນ ອອກ.

35 ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຕັ້ງ ຄ້າຍ ຂຶ້ນ ໃນ ຕອນ ຄ່ຳ ດັ່ງ ນີ້. ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ທັງ ຊາວ ນີໂຟ ແລະ ຊາວ ເລມັນ ມີ ຄວາມ ອິດ ເມື່ອ ຍາ ຫລາຍ ຍ້ອນ ການ ເດີນ ທັບ ມາ ເປັນ ເວລາ ນານ ແລ້ວ; ສະນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ບໍ່ ໄດ້ ວາງ ກົນ ອຸ ບາຍ ແນວ ໃດ ໃນ ຕອນ ກາງ ຄືນ, ນອກ ຈາກ ທີ່ ອານ ຄຳ ຄົນ ດຽວ ເພາະ ວ່າ ລາວ ໄດ້ ຄຽດ ແຄ້ນ ໃຫ້ ອາມ ໂມຣອນ ຫລາຍ ທີ່ ສຸດ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ລາວ ເຈາະ ຈົງ ໃສ່ ວ່າ ອາມ ໂມຣອນ ແລະ ອະ ມາ ລີ ໂຄຢາ ອ້າຍ ຂອງ ລາວ ເປັນ "ສາເຫດ ຂອງ ສົງ ຄາມ ທີ່ ຍືດ ເຍື້ອ ຍາວ ນານ ລະ ຫວ່າງ ເຂົາ ເຈົ້າ ກັບ ຊາວ ເລມັນ, ຊຶ່ງ ເປັນ ສາເຫດ ຂອງ ສົງ ຄາມ ແລະ ການ ນອງ ເລືອດ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ການ ອຶດ ຢາກ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ເຊັ່ນ ນີ້.

36 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທີ່ ອານຄຳມີຄວາມຄຽດແຄ້ນຫລາຍ ຈຶ່ງໄດ້ລອບເຂົ້າໄປໃນຄ້າຍຂອງຊາວເລມັນ, ແລະ ຢອນຕົວລົງຈາກສັນກຳແພງເມືອງ. ແລະ ລາວ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ພ້ອມ ດ້ວຍ ເຊືອກ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ ຫາ ບ່ອນ ນີ້, ຈົນ ວ່າ ລາວ ພົບ ກະ ສັດ ແລະ ລາວ ໄດ້ "ຊັດ ຫອກ ໃສ່ ກະ ສັດ ຖືກ ໃກ້ ຫົວ ໃຈ. ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ກະ ສັດ ໄດ້ ປຸກ ຂ້າ ໃຊ້ ຂອງ ຕົນ ຂຶ້ນ ກ່ອນ ຕົວ ເອງ ຈະ ຂາດ ໃຈ ຕາຍ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ໄລ່ ຕາມ ທີ່ ອານ ຄຳ ແລະ ຂ້າ ລາວ.

37 ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາ ລີໄຮ ແລະ ໂມໂຣໄນຮູ້ເຖິງການຕາຍ

35ກ ແອວ 48:1.

36ກ ແອວ 51:33-34.

ຂອງທິອານຄຳ, ພວກເພິ່ນກໍເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ; ຍ້ອນວ່າທິອານຄຳເປັນຄົນທີ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ຢ່າງກ້າຫານເພື່ອປະເທດຊາດຂອງລາວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນເພື່ອນແທ້ໆຂອງເສລີພາບ; ແລະ ລາວໄດ້ທົນຕໍ່ຄວາມທຸກຢ່າງແສນສາຫັດ ຢ່າງຫລວງຫລາຍມາແລ້ວ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວ ໄດ້ຕາຍໄປເສຍແລ້ວຕາມທາງຂອງໂລກ.

38 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຣໂນໄດ້ອອກເດີນທັບໃນມື້ຕໍ່ມາ, ແລະໄດ້ເຂົ້າໂຈມຕີຊາວເລມັນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂ້າພວກເຂົາລົງຢ່າງຫລວງຫລາຍ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນໄປ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໜີໄປຈົນວ່າບໍ່ໄດ້ກັບຄືນມາຕໍ່ສູ້ກັບຊາວນິໄຟອີກເລີຍໃນເວລານັ້ນ.

39 ແລະ ປີທີສາມສິບເອັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້; ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ມີສົງຄາມ, ແລະ ມີການນອງເລືອດ, ແລະ ມີຄວາມອິດຢາກ, ແລະ ມີຄວາມທຸກຢູ່ດັ່ງນັ້ນເປັນເວລາຫລາຍປີ.

40 ແລະ ມັນໄດ້ມີການຄາດຕະກຳ, ແລະ ມີການຂັດແຍ້ງ, ແລະ ມີການແຕກແຍກ, ແລະ ມີຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມເພື່ອເຫັນແກ່ "ຄົນຊອບທຳ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນຍ້ອນຄຳອະທິຖານຂອງຄົນທີ່ຊອບທຳ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບການໄວ້ຊີວິດ.

41 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຍ້ອນວ່າໄລຍະເວລາຂອງສົງຄາມນັ້ນ ຍາວນານຫລາຍລະຫວ່າງຊາວນິໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນ ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈຶ່ງແຂງກະດ້າງຂຶ້ນ, ເພາະໄລຍະເວລາອັນຍາວນານຂອງສົງ

ຄາມ; ແລະ ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈຶ່ງອ່ອນໂຍນລົງເພາະ "ຄວາມທຸກຂອງພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຖ່ອມຕົວລົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈົນເຖິງສ່ວນເລິກແຫ່ງຄວາມຖ່ອມຕົວ.

42 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຫລັງຈາກໂມໂຣໂນໄດ້ເສີມກຳລັງໃຫ້ພາກຕ່າງໆທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບແຜ່ນດິນຂອງຊາວເລມັນຈົນວ່າມີກຳລັງພຽງພໍແລ້ວ, ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ກັບຄືນໄປເມືອງເຊຣາເຮັມລາ; ແລະ ຮີລາມັນກໍໄດ້ກັບໄປຫາບ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງເພິ່ນຄືກັນ; ແລະ ມັນກໍມີການສະຖາປະນາສັນຕິສຸກຂຶ້ນອີກເທື່ອໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ.

43 ແລະ ໂມໂຣໂນໄດ້ມອບອຳນາດຂອງຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບຂອງເພິ່ນໃຫ້ຢູ່ໃນການບັນຊາຂອງລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ຜູ້ມີຊື່ວ່າ ໂມໂຣໂນຮາ; ແລະ ເພິ່ນກໍໄດ້ກັບໄປຢູ່ນຳຄອບຄົວຂອງເພິ່ນ ເພື່ອຈະໄດ້ໃຊ້ເວລາທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນຂອງເພິ່ນກັບຄວາມສະຫງົບສຸກ.

44 ແລະ ເພ ໂຣຣັນກໍໄດ້ກັບຄືນໄປຫາບັນລັງຕັດສິນຂອງເພິ່ນເໝືອນເດີມ; ແລະ ຮີລາມັນໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຜູ້ຄົນຄືນອີກ; ຍ້ອນວ່າມັນມີສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງກັນຢ່າງຫລວງຫລາຍເຊັ່ນນັ້ນ ມັນຈຶ່ງສົມຄວນທີ່ຈະຕັ້ງຂໍ້ບັງຄັບຂຶ້ນອີກໃນສາດສະໜາຈັກ.

45 ສະນັ້ນ, ຮີລາມັນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນຈຶ່ງອອກໄປ ແລະ ໄດ້ປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍພະລັງອັນມະຫາສານໃຫ້ຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ "ສຳນຶກເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຕົນ, ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາກັບໃຈຈາກບາບ

40 ກ ແອວ 45:15-16. 41 ກ ຄພ ຍາກລຳບາກ,	ຄວາມຍາກລຳບາກ. 45 ກ ຄພ 18:44.	
---	---------------------------------	--

ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຮັບ ບັບຕິສະມາ ໄວ້ ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ ພວກເຂົາ.

46 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກ ຂອງພຣະເຈົ້າຂຶ້ນອີກຕະຫລອດທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ.

47 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງ ຂໍ້ບັງຄັບຂຶ້ນຊຶ່ງກ່ຽວກັບກົດໝາຍ. ແລະ ມີ ການ ເລືອກຕັ້ງ "ຜູ້ຕັດສິນ ແລະ ຫົວໜ້າ ຂອງຜູ້ຕັດສິນຂຶ້ນອີກ.

48 ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟກໍເລີ່ມ "ຈະເລີນ ຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນຢ່າງຍິ່ງໃນແຜ່ນດິນອີກ, ແລະ ເລີ່ມມີຜູ້ຄົນເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ ແລະ ເຂັ້ມແຂງ ຫລາຍ ຂຶ້ນ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ. ແລະ ພວກເຂົາ ເລີ່ມຮຸ່ງມີເປັນດີຢ່າງຍິ່ງ.

49 ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ມີ ເຄື່ອງ ຂອງທີ່ມີຄຸນຄ່າ, ຫລື ພະລັງ, ຫລື ຄວາມ ຈະ ເລີນ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ຕ່າງໆ, ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ລະເມີເພີ້ຜັນດ້ວຍຄວາມທະນົງຕົວໃນ ສາຍຕາຂອງຕົນເອງເລີຍ; ທັງພວກເຂົາບໍ່ ໄດ້ຊັກຊ້າທີ່ຈະລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ; ແຕ່ພວກ ເຂົາໄດ້ຖ່ອມຕົວທີ່ສຸດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະ ອົງ.

50 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຈື່ຈໍາສະເໝີ ເຖິງສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ ກະທໍາເພື່ອພວກເຂົາ, ວ່າພຣະອົງໄດ້ບົດ ປ່ອຍ ພວກ ເຂົາ ອອກ ຈາກ ຄວາມ ຕາຍ, ແລະ ອອກຈາກພັນທະການ, ແລະ ອອກ ຈາກຄຸກ, ແລະ ພົ້ນຈາກຄວາມທຸກໆປະ ການ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ບົດປ່ອຍພວກເຂົາ ໃຫ້ພົ້ນຈາກກໍາມີຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ.

51 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ ຫາ

ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກເຂົາຢູ່ສະເໝີ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ, ຈົນວ່າພວກ ເຂົາໄດ້ໝັ້ນຄົງ ແລະ ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນ ດິນດັ່ງນີ້.

52 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຫດ ການທັງໝົດນີ້ເປັນໄປ. ແລະ ຮີລາມັນໄດ້ ສິ້ນຊີວິດໄປ, ໃນປີທີສາມສິບຫ້າແຫ່ງການ ບົກ ຄອງ ຂອງ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ດູ ແລ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນິໄຟ.

ບົດທີ 63

ຊິບລັນ ແລະ ຕໍ່ມາຮີລາມັນ ໄດ້ຄອບຄອງ ບັນ ທິກ ສັກ ສິດ ໄວ້—ຊາວ ນິໄຟ ຈໍານວນ ຫລວງຫລາຍເດີນທາງໄປຫາແຜ່ນດິນທາງ ເໜືອ—ເຮກອດສ້າງເຮືອໃຫຍ່ລໍາໜຶ່ງ, ຊຶ່ງ ປ່ອຍ ມັນ ລົງ ສູ່ ທະເລ ທາງ ຕາ ເວັນ ຕົກ— ໂມໂຣໄນເຮາເອົາຊະນະຊາວເລມັນໃນສະ ຫາມຮີບ. ປະມານ 56-52 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນຕົ້ນ ປີທີສາມສິບຫົກແຫ່ງການບົກຄອງຂອງ ຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟຄື "ຊິບລັນ ໄດ້ຄອບຄອງສິ່ງ ສັກສິດເຫລົ່ານີ້ໄວ້ ຊຶ່ງ ແອວມາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຮີລາມັນ.

2 ແລະ ເພິ່ນເປັນຄົນທ່ຽງທໍາ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ເດີນ ໄປ ຢ່າງ ພາກ ພູມ ໃຈ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະ ສ້າງຄວາມດີຢູ່ຕະຫລອດເວລາ, ທີ່ຈະຮັກ ສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງ ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເພິ່ນ; ແລະ ອ້າຍຂອງ ເພິ່ນກໍໄດ້ເຮັດເຊັ່ນດຽວກັນ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມ

47 ກ ມຊຸ 29:39. 48 ກ ແອວ 50:20. 63 1 ກ ແອວ 38:1-2. 2 ແອວ 37:1-12. ຄມພ ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ.

ໂຮໂນໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປຄືກັນ. ແລະ ປີທີສາມສິບຫົກແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນັ້ນ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີທີສາມສິບເຈັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ມັນໄດ້ມີຜູ້ຊາຍກຸ່ມໃຫຍ່ກຸ່ມໜຶ່ງເປັນຈຳນວນເຖິງຫ້າພັນສີ່ຮ້ອຍຄົນ, ພ້ອມດ້ວຍ ເມຍ ຂອງ ພວກເຂົາ ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາ, ໄດ້ເດີນທາງອອກຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາໄປຫາແຜ່ນດິນຊຶ່ງຢູ່ ທາງເໜືອ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຮກອດເປັນຄົນທີ່ຢາກຮູ້ຢາກເຫັນຫລາຍທີ່ສຸດ, ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປ ແລະ ສ້າງເຮືອໃຫຍ່ລຳໜຶ່ງທີ່ຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ, ຊຶ່ງຢູ່ໃກ້ກັບ ແຜ່ນດິນຮ້າງ, ແລະ ໄດ້ປ່ອຍມັນລົງສູ່ທະເລທາງຕາເວັນຕົກໃກ້ ທາງແຄບ ຊຶ່ງນຳໄປຫາແຜ່ນດິນທາງເໜືອ.

6 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວນີໄຟເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ລົງໄປໃນເຮືອນັ້ນ ແລະ ໄດ້ຂີ່ໄປພ້ອມດ້ວຍສະບຽງອາຫານຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ມີແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍຫລາຍຄົນນຳອີກ; ແລະ ພວກເຂົາຂັບເຮືອໄປທາງເໜືອ. ແລະ ປີທີສາມສິບເຈັດໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

7 ແລະ ໃນປີທີສາມສິບແປດ, ຜູ້ຊາຍຄົນນີ້ກໍໄດ້ສ້າງເຮືອໃຫຍ່ອີກລຳໜຶ່ງ. ແລະ ເຮືອລຳທຳອິດກໍໄດ້ກັບຄືນມາອີກ, ແລະ ມີຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍລົງໄປໃນເຮືອ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາສະບຽງອາຫານຢ່າງຫລວງຫລາຍໄປນຳ, ແລະ ອອກເດີນທາງໄປຫາແຜ່ນດິນທາງເໜືອອີກ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ຂ່າວຄາວຂອງພວກເຂົາເລີຍ. ແລະ ພວກເຮົາຄິດວ່າ ພວກເຂົາຈົມຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງທະເລເສຍແລ້ວ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີເຮືອໃຫຍ່ອີກລຳໜຶ່ງໄດ້ແລ່ນອອກໄປອີກ; ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າມັນໄປທາງໃດ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີນີ້ ມີຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ອອກໄປຫາແຜ່ນດິນ ທາງເໜືອ. ແລະ ປີທີສາມສິບແປດໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ໃນປີທີສາມສິບເກົ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ຊິບລັນໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ, ແລະ ໂຄຣ໌ອານທັນໄດ້ອອກໄປຫາແຜ່ນດິນທາງເໜືອໃນເຮືອລຳໜຶ່ງ, ເພື່ອນຳເອົາສະບຽງອາຫານໄປໃຫ້ຜູ້ຄົນທີ່ອອກໄປຫາແຜ່ນດິນນັ້ນ.

11 ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເປັນການສົມຄວນສຳລັບຊິບລັນທີ່ຈະມອບສິ່ງສັກສິດເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງ ຮີລາມັນ, ຜູ້ມີຊື່ວ່າ ຮີລາມັນ, ໂດຍເອົ້ນຕາມຊື່ບິດາຂອງລາວ.

12 ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ອັກຂະລະທັງໝົດນັ້ນຊຶ່ງຢູ່ໃນການຄອບຄອງຂອງຮີລາມັນຖືກຂຽນຂຶ້ນ ແລະ ຖືກສົ່ງອອກໄປໃນບັນດາລູກຫລານ ມະນຸດຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນນອກຈາກສ່ວນຕ່າງໆຊຶ່ງແອວມາສັ່ງຫ້າມຂັບໃຫ້ສົ່ງອອກໄປ.

13 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາໄວ້ໃຫ້ເປັນສິ່ງສັກສິດ, ແລະ ມອບຕໍ່ໆກັນໄປຈາກຄົນລຸ້ນໜຶ່ງຫາຄົນອີກລຸ້ນໜຶ່ງ; ສະນັ້ນ, ໃນປີນີ້, ສິ່ງສັກສິດເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຮີລາ

<p>4 ກ ແອວ 22:31. 5 ກ ແອວ 22:32; ອຫ 10:20.</p>	<p>9 ກ ຮລມ 3:11-12. 11 ກ ເບິ່ງ ຫົວຂໍ້ຂອງ ໜຶ່ງສີຮີລາມັນ.</p>	<p>12 ກ ແອວ 18:36. ຂ ແອວ 37:27-32. 13 ກ ແອວ 37:4.</p>
--	---	---

ມັນ, ກ່ອນການຕາຍຂອງຊິບລັນ.

14 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ອີກ ໃນ ປີ ນີ້ ຄື ມີ ຜູ້ ຄົນ ຈຳ ນວນ ໜຶ່ງ ໄດ້ ແຍກ ອອກ ໄປ ຫາ ຊາວ ເລມັນ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ຖືກ ຊັກ ຊວນ ໃຫ້ ຄຽດ ແຄ້ນ ໃຫ້ ຊາວ ນີໄຟ ຄົນ ອີກ.

15 ແລະ ໃນ ປີ ດຽວ ກັນ ນີ້ ອີກ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍົກ ທັບ ລົງ ມາ ພ້ອມ ດ້ວຍ ກອງ ທັບ ອັນ ມີ ກຳ ລັງ ມະ ທາ ສານ ເພື່ອ ມາ ກໍ່ ສົງ ຄາມ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ໂມ ໂຣ ໂນ ຮາ, ຫລື ກັບ ກອງ ທັບ ຂອງ "ໂມ ໂຣ ໂນ ຮາ, ຊຶ່ງ ຕ້ອງ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ

ເຂົາ ຕ້ອງ ຜ່າຍ ແພ້ ແລະ ຖືກ ຂັບ ໄລ່ ໃຫ້ ກັບ ຄົນ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຄື ເກົ່າ, ໂດຍ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ເສຍ ຫາຍ ຢ່າງ ໜັກ.

16 ແລະ ໃນ ປີ ທີ່ ສາມ ສິບ ເກົ້າ ແຫ່ງ ການ ບົກ ຄອງ ຂອງ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ດູ ແລ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນີໄຟ ກໍ່ ສິ້ນ ສຸດ ລົງ ດັ່ງ ນີ້.

17 ແລະ ເລື່ອງ ລາວ ຂອງ ແອວມາ, ແລະ ຮີລາມັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ຊິບລັນ ນຳ ອີກ ຜູ້ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ ກໍ່ ໄດ້ ສິ້ນ ສຸດ ລົງ ດັ່ງ ນີ້.

ໜັງສືຮີລາມັນ

ເລື່ອງ ລາວ ຂອງ ຊາວ ນີໄຟ. ສົງຄາມ ແລະ ການ ຂັດ ແຍ້ງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ການ ແຕກ ແຍກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ. ແລະ ເລື່ອງ ລາວ ຂອງ ການ ທຳ ນາຍ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ ຜູ້ ບໍ່ ລິ ສຸດ ຫລາຍ ທ່ານ ທີ່ ໄດ້ ທຳ ນາຍ ໄວ້ ກ່ອນ ການ ສະ ເດັດ ມາ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ນຳ ອີກ, ຕາມ ບັນ ທຶກ ຂອງ ຮີລາມັນ ນຳ ອີກ, ຜູ້ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຮີລາມັນ, ແລະ ຕາມ ບັນ ທຶກ ຂອງ ພວກ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ ນຳ ອີກ, ຈົນ ມາ ຮອດ ການ ສະ ເດັດ ມາ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ. ແລະ ຊາວ ເລມັນ ເປັນ ຈຳ ນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ໄດ້ ປ່ຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ່ ນຳ ອີກ. ແລະ ເລື່ອງ ລາວ ຂອງ ການ ປ່ຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ່ ຂອງ ພວກ ເຂົາ. ເລື່ອງ ລາວ ກ່ຽວ ກັບ ຄວາມ ຂອບ ຫຳ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ, ແລະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມ ໜ້າ ກຽດ ຊັງ ຂອງ ຊາວ ນີໄຟ, ຕາມ ບັນ ທຶກ ຂອງ ຮີລາມັນ ແລະ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ, ຈົນ ມາ ເຖິງ ການ ສະ ເດັດ ມາ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ, ຊຶ່ງ ເອີ້ນ ວ່າ ໜັງສືຮີລາມັນ, ແລະ ອື່ນໆ.

ບົດທີ 1

ເພ ໂຣ ຣັນ ຜູ້ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ກາຍ ເປັນ ທົວ ໜ້າ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ແລະ ຖືກ ລອບ ຂ້າ ໂດຍ ຄົດ ຄູ ເມັນ—ແລ້ວ ເພ ຄົວ ເມ ໂນ ກໍ່ ຮັບ ຕຳ ແຫ່ງ ບັນ ລັງ ຕັດ ສິນ ແຫນ—ໂຄຣ ອານ ທະ ເມີນ ນຳ ພາ ກອງ ທັບ ເລມັນ, ຍຶດ ເອົາ ເຊຣາ ເຮັມລາ ໄປ, ແລະ ຂ້າ ເພ ຄົວ ເມ ໂນ—ໂມ ໂຣ ໂນ ຮາ ຊະ ນະ ຊາວ ເລມັນ ແລະ ຍຶດ ເອົາ ເຊຣາ

ເຮັມລາ ຄົນ ມາ, ແລະ ໂຄຣ ອານ ທະ ເມີ ຖືກ ຂ້າ. ປະມານ 52–50 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ຕົ້ນ ປີ ທີ່ ສິບ ແຫ່ງ ການ ບົກ ຄອງ ຂອງ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ດູ ແລ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນີໄຟ, ມັນ ໄດ້ ເລີ່ມ ມີ ຄວາມ ຫຍຸ້ງ ຍາກ ຢ່າງ ຮ້າຍ ແຮງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນີໄຟ.

2 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, "ເພ ໂຣ ຣັນ ໄດ້ ສິ້ນ ຊີ ວິດ

15ກ ແອວ 62:43.

[ຮີລາມັນ]
1 2ກ ແອວ 50:40.

ໄປ ແລະ ໄດ້ໄປຕາມທາງຂອງໂລກແລ້ວ; ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເລີ່ມມີການຂັດແຍ້ງຢ່າງຮຸນແຮງກ່ຽວກັບວ່າຜູ້ໃດໃນບັນດາອ້າຍນ້ອງກັນ ຊຶ່ງເປັນພວກລູກຊາຍຂອງເພ ໂຮຣັນ ຈະໄດ້ນັ່ງບັນລັງຕັດສິນ.

3 ບັດນີ້ ມີຄືລາຍຊື່ຂອງຜູ້ທີ່ຂັດແຍ້ງກັນ ເພື່ອນັ່ງບັນລັງຕັດສິນ ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຂັດແຍ້ງກັນນຳອີກ: ເພ ໂຮຣັນ, ເພອານໂຄ, ແລະ ເພຄົວເມໂນ.

4 ບັດນີ້ເພ ໂຮຣັນບໍ່ໄດ້ມີລູກຊາຍພຽງແຕ່ສາມຄົນ ເທົ່ານັ້ນ (ເພາະ ເພິ່ນມີລູກຊາຍຫລາຍຄົນ), ແຕ່ສາມຄົນນີ້ ເປັນຜູ້ທີ່ຂັດແຍ້ງກັນ ເພື່ອນັ່ງບັນລັງຕັດສິນ; ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດການແບ່ງແຍກກັນຂຶ້ນເປັນສາມກຸ່ມໃນບັນດາຜູ້ຄົນ.

5 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພ ໂຮຣັນ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍ "ສຽງຂອງຜູ້ຄົນໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ ແລະ ເປັນຜູ້ປົກຄອງດູແລຜູ້ຄົນຂອງມີໄຟ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພຄົວເມໂນ, ເມື່ອລາວເຫັນວ່າຕົນເອງບໍ່ໄດ້ນັ່ງບັນລັງຕັດສິນແລ້ວ, ລາວຈຶ່ງເຫັນພ້ອມກັບສຽງຂອງຜູ້ຄົນ.

7 ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ເພອານໂຄ, ແລະ ຜູ້ຄົນຜູ້ທີ່ປາດຖະໜາໃຫ້ລາວເປັນຜູ້ປົກຄອງຂອງຕົນກໍມີຄວາມຄຽດແຄ້ນຂຶ້ນ; ສະນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງໄດ້ຍຸຍົງຜູ້ຄົນພວກນັ້ນໃຫ້ລຸກຂຶ້ນໃນການກະບົດຕໍ່ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວເອງ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງກໍານານກະບົດຢູ່ນັ້ນ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ລາວໄດ້ຖືກຈັບໄປ, ແລະ ຖືກຕັດສິນຕາມສຽງຂອງຜູ້ຄົນ, ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບໂທດປະຫານຊີວິດ; ເພາະວ່າລາວໄດ້ກໍານານກະບົດຂຶ້ນ ແລະ ພະຍາຍາມທີ່ຈະທຳລາຍ

"ເສລີພາບຂອງຜູ້ຄົນ.

9 ບັດນີ້ເວລາພວກທີ່ຍາກໃຫ້ເພອານໂຄເປັນຜູ້ປົກຄອງຂອງຕົນເຫັນວ່າເພອານໂຄໄດ້ຮັບໂທດປະຫານຊີວິດແລ້ວ, ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຄຽດແຄ້ນ, ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ສົ່ງຄືນຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ຄິດຄູເມັນ, ໄປທີ່ບັນລັງຕັດສິນຂອງເພ ໂຮຣັນ, ແລະ ລອບຂ້າເພ ໂຮຣັນ ໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນນັ່ງຢູ່ໃນບັນລັງຕັດສິນຢູ່ນັ້ນ.

10 ແລະ ຂ້າໃຊ້ຂອງເພ ໂຮຣັນໄດ້ໄລ່ຕິດຕາມຄິດຄູເມັນໄປ; ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຄິດຄູເມັນໄດ້ບົບໜີໄປຢ່າງວ່ອງໄວທີ່ສຸດ ຈົນວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດໄລ່ຕາມລາວທັນ.

11 ແລະ ລາວໄດ້ກັບຄືນໄປຫາຜູ້ທີ່ໃຊ້ລາວມາ, ແລະ ພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາຮ່ວມກັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ສາບານໂດຍອ້າງເຖິງພຣະຜູ້ສ້າງທີ່ເປັນນິດຂອງພວກເຂົາ, ວ່າບໍ່ໃຫ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ຜູ້ໃດຮູ້ວ່າ ຄິດຄູເມັນໄດ້ລອບຂ້າເພ ໂຮຣັນ.

12 ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ຈັກຄິດຄູເມັນເລີຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງມີໄຟ, ເພາະວ່າລາວໄດ້ປອມຕົວເຂົ້າໄປລອບຂ້າເພ ໂຮຣັນ. ແລະ ຄິດຄູເມັນພ້ອມດ້ວຍພັກພວກຂອງລາວກໍໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍານຳກັນ, ໄດ້ປະບົບຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ໂດຍວິທີທີ່ຈະຊອກຫາພວກເຂົາບໍ່ເຫັນ; ແຕ່ຄົນທີ່ຖືກພົບເຫັນຕ້ອງຮັບໂທດ "ປະຫານຊີວິດ.

13 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ເພຄົວເມໂນໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍສຽງຂອງຜູ້ຄົນໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ, ແລະ ເປັນຜູ້ປົກຄອງດູແລຜູ້ຄົນແທນເພ ໂຮຣັນອ້າຍຂອງລາວ. ແລະ ມັນເປັນໄປຕາມສິດທິຂອງລາວທີ່ຄວນຈະໄດ້ຮັບ. ແລະ ທັງໝົດນີ້ເປັນໄປໃນປີທີສິ່ສິບແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດ

ສິນ ແລະ ມັນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີ ທີ່ສີ່ສິບເອັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ຄືຊາວເລມັນໄດ້ເຕົ້າໂຮມກອງທັບອັນມີກຳລັງຄົນນັບບໍ່ຖ້ວນ, ແລະ ປະກອບອາວຸດດ້ວຍຫອກ ແລະ ດາບ, ແລະ ດ້ວຍຄັນທະນູ, ແລະ ລູກທະນູ, ແລະ ດ້ວຍເຄື່ອງປ້ອງກັນທົວ ແລະ ແຜ່ນປົກເອິກ, ແລະ ເຄື່ອງປ້ອງກັນທຸກຊະນິດ.

15 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຍົກທັບລົງມາອີກ ເພື່ອຈະໄດ້ສູ້ຮົບກັບຊາວນີໄຟ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການບັງຄັບບັນຊາ ໂດຍໂຄຣຣິອານທະເມີ; ແລະ ລາວເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍຂອງເຊຣາເຮັມລາ; ແລະ ລາວເປັນຜູ້ທີ່ແຍກອອກໄປຈາກບັນດາຊາວນີໄຟ; ແລະ ເປັນຄົນຮ່າງໃຫຍ່ ແລະ ມີກຳລັງຫລາຍ.

16 ສະນັ້ນ, ກະສັດຂອງຊາວເລມັນຜູ້ມີຊື່ວ່າ ທຸບະລອດ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງ ນາມໂມຣອນ, ຈຶ່ງຄິດວ່າໂຄຣຣິອານທະເມີເປັນຄົນມີກຳລັງແຂງແຮງ, ສະນັ້ນ ລາວຈະສາມາດຍືນຕໍ່ສູ້ກັບຊາວນີໄຟໄດ້, ແລະ ລາວກໍມີບັນຍາອັນແຫລມຄົນນຳອີກ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຖ້າສົ່ງລາວໄປ ລາວກໍຈະເອົາຊະນະຊາວນີໄຟໄດ້—

17 ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ຍຸຍົງພວກເຂົາໃຫ້ຄຽດແຄ້ນ, ແລະ ລາວໄດ້ເຕົ້າໂຮມກອງທັບຂອງລາວ, ແລະ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໂຄຣຣິອານທະເມີເປັນຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ລາວໄດ້ສົ່ງໃຫ້ພວກເຂົາອອກເດີນທັບລົງໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາເພື່ອສູ້ຮົບກັບຊາວນີໄຟ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຍ້ອນວ່າມັນມີການຂັດແຍ້ງກັນ ແລະ ມີ

ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫລາຍໃນຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງ, ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາບໍ່ມີທະຫານຍາມພຽງພໍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ; ເພາະພວກເຂົາຄິດວ່າ ຊາວເລມັນຈະບໍ່ກ້າເຂົ້າມາເຖິງໃຈກາງຂອງແຜ່ນດິນ ເພື່ອມາຍຶດເອົາເມືອງເຊຣາເຮັມລາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ.

19 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ເດີນທັບນຳໜ້າກອງທະຫານອັນມະຫາສານຂອງລາວມາ, ແລະ ເຂົ້າໂຈມຕີຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ, ແລະ ການເດີນທັບຂອງພວກເຂົານັ້ນວ່ອງໄວທີ່ສຸດ ຈົນວ່າຊາວນີໄຟບໍ່ມີເວລາພຽງພໍທີ່ຈະເຕົ້າໂຮມກຳລັງກອງທັບຂອງຕົນ.

20 ສະນັ້ນ ໂຄຣຣິອານທະເມີຈຶ່ງໄດ້ຂ້າທະຫານຍາມທາງເຂົ້າເມືອງ, ແລະ ໄດ້ຍົກກອງທັບເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ພ້ອມດ້ວຍກອງທັບທັງໝົດຂອງລາວ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າທຸກຄົນທີ່ຂັດຂວາງພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າເປັນເຈົ້າຂອງເມືອງທັງເມືອງ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພຄິວເມໂນ, ຜູ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນໄດ້ແລ່ນໜີໄປຕໍ່ໜ້າໂຄຣຣິອານທະເມີ, ໄປຮອດກຳແພງເມືອງ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ພັນລາວຕິດກຳແພງຈົນລາວຕາຍ. ແລະ ວັນເວລາຂອງເພຄິວເມໂນກໍໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

22 ແລະ ບັດນີ້ເວລາໂຄຣຣິອານທະເມີເຫັນວ່າຕົນເອງໄດ້ຄອບຄອງເມືອງເຊຣາເຮັມລາແລ້ວ, ແລະ ເຫັນວ່າຊາວນີໄຟໄດ້ບົບໜີໄປຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ຖືກຂ້າ, ແລະ ໄດ້ຖືກຈັບເຂົ້າຄຸກ, ແລະ ວ່າລາວໄດ້ຍຶດທີ່ໝັ້ນອັນເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດໃນທົ່ວແຜ່ນດິນໄດ້ແລ້ວ, ໃຈຂອງລາວກໍມີກຳລັງຂຶ້ນ

ເຖິງຂະໜາດທີ່ລາວຄິດຈະຍົກທັບໄປສູ່ຮົບ
ທົ່ວແຜ່ນດິນ.

23 ແລະ ບັດນີ້ລາວບໍ່ໄດ້ຢຸດຢູ່ໃນແຜ່ນ
ດິນເຊຣາເຮັມລາເລີຍ, ແຕ່ລາວໄດ້ຍົກທັບ
ໄປດ້ວຍກອງທັບໃຫຍ່ຂອງລາວ, ແລະ ມັງ
ໜ້າໄປຫາເມືອງອຸດົມສົມບູນ; ເພາະວ່າມັນ
ເປັນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງລາວທີ່ຈະຍົກທັບ
ໄປ ແລະ ຈະຟາດພັນໄປຕະຫລອດທາງ,
ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ຍຶດ ເອົາ ແຜ່ນ ດິນ ພາກ ສ່ວນ
ຕ່າງໆທາງເໜືອ.

24 ແລະ ໂດຍທີ່ຄິດວ່າກຳລັງສ່ວນໃຫຍ່
ທີ່ສຸດຂອງຊາວນິໄຟຕັ້ງຢູ່ທີ່ໃຈກາງຂອງ
ແຜ່ນດິນ, ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ຍົກທັບໄປ
ໂດຍບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາເຕົ້າໂຮມກັນໄດ້ ແຕ່
ເປັນກຸ່ມນ້ອຍໆເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ໂດຍວິທີນີ້
ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໂຈມຕີ ແລະ ຟາດພັນ
ພວກເຂົາລົງກັບພື້ນດິນ.

25 ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ເທື່ອນີ້ໂຄຣຣິອານທະເມີ
ໄດ້ ເດີນ ທັບ ຜ່ານ ໃຈ ກາງ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ
ໄປ ມັນ ຈຶ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ໂມ ໂຣ ໄນ ຮາ ໄດ້ປຽບ
ພວກເຂົາ, ເຖິງແມ່ນວ່າຊາວນິໄຟຈຳນວນ
ຫລວງຫລາຍຖືກຂ້າຕາຍໄປແລ້ວກໍຕາມ.

26 ເພາະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ໂມ ໂຣ ໄນ ຮາ ຄິດວ່າ
ຊາວເລມັນບໍ່ກ້າເຂົ້າມາໃຈກາງຂອງແຜ່ນ
ດິນ, ພຽງແຕ່ວ່າຈະ ເຂົ້າ ໂຈມຕີທົ່ວເມືອງ
ຕ່າງໆ ໂດຍອ້ອມແອ້ມຊາຍແດນຄືກັນກັບ
ທີ່ຊາວເລມັນໄດ້ເຮັດມາກ່ອນແລ້ວ; ສະນັ້ນ
ໂມ ໂຣ ໄນ ຮາ ຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ກອງທັບອັນເຂັ້ມ
ແຂງ ຂອງ ລາວ ໄປ ຮັກ ສາ ແຜ່ນ ດິນ ພາກ
ສ່ວນຕ່າງໆ ໂດຍອ້ອມຮອບໃກ້ຊາຍແດນ.

27 ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນບໍ່ໄດ້ຢ້ານກົວ
ໃນສິ່ງທີ່ລາວເຮັດໄປນັ້ນເລີຍ, ເພາະພວກ
ເຂົາໄດ້ຍົກທັບເຂົ້າເຖິງໃຈກາງຂອງແຜ່ນ
ດິນ ແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ຍຶດ ເອົາ ເມືອງຫລວງ

ຊຶ່ງຄືເມືອງເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ກຳລັງເດີນ
ທັບ ຜ່ານ ຫລາຍ ຫົວ ເມືອງ ທີ່ ສຳ ຄັນ ທີ່ ສຸດ
ຂອງແຜ່ນດິນ, ແລະ ຂ້າຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງ
ຫລາຍກ່າຍກອງ, ທັງຜູ້ຊາຍ, ຜູ້ຍິງ, ແລະ
ເດັກນ້ອຍ, ຍຶດເອົາຫລາຍຫົວເມືອງ ແລະ
ທີ່ພື້ນຫລາຍບ່ອນ.

28 ແຕ່ເມື່ອ ໂມ ໂຣ ໄນ ຮາ ຮູ້ຈັກເລື່ອງນີ້
ແລ້ວ, ລາວກໍໄດ້ສົ່ງລີໂຮພ້ອມດ້ວຍກອງ
ທະຫານໄປປົດລ້ອມທັນທີ ເພື່ອຈະໄດ້ສະ
ກັດກັ້ນພວກເຂົາກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະມາ
ຮອດແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ.

29 ແລະ ລາວໄດ້ເຮັດເຊັ່ນນີ້; ແລະ ໄດ້
ສະກັດກັ້ນພວກເຂົາໄວ້ກ່ອນທີ່ພວກເຂົາ
ຈະມາຮອດແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ, ແລະ
ໄດ້ເຂົ້າໂຈມຕີພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່
ພວກເຂົາເລີ່ມຖອຍທັບກັບຄືນໄປເຊຣາ
ເຮັມລາ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມ
ໂຣ ໄນ ຮາ ໄດ້ສະກັດກັ້ນພວກເຂົາໄວ້ໃນ
ລະຫວ່າງ ການ ຖອຍ ທັບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ,
ແລະ ໄດ້ເຂົ້າສູ່ຮົບກັນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່
ມັນກາຍເປັນການຕໍ່ສູ້ອັນນອງເລືອດທີ່
ສຸດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງ
ຫລາຍຖືກຂ້າ, ແລະ ໃນບັນດາພວກທີ່
ຕາຍນັ້ນມີ "ໂຄຣຣິອານທະເມີຢູ່ນຳ.

31 ແລະ ບັດນີ້, ຈຶ່ງເບິ່ງຊາວເລມັນຈະ
ຖອຍທັບໄປທາງໃດກໍບໍ່ໄດ້, ບໍ່ວ່າຈະເປັນ
ທາງເໜືອ, ຫລື ທາງໃຕ້, ຫລື ທາງຕາເວັນ
ອອກ, ຫລື ທາງຕາເວັນຕົກ, ເພາະວ່າພວກ
ເຂົາຖືກຊາວນິໄຟອ້ອມໄວ້ທຸກດ້ານ.

32 ແລະ ສະຫລຸບຄວາມແລ້ວ ໂຄຣຣິອານ
ທະເມີໄດ້ນຳເອົາຊາວເລມັນເຂົ້າໄປເຖິງໃຈ
ກາງຂອງຊາວນິໄຟ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກ
ເຂົາຕົກຢູ່ໃນອຳນາດຂອງຊາວນິໄຟ, ແລະ

ຕົວລາວ ເອງກໍ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ, ແລະ ຊາວ
ເລມັນ ໄດ້ຍອມມອບຕົວໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີຂອງ
ຊາວນີໄຟ.

33 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມ
ໂຮ ໂນຮາ ໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງເຊຣາເຮັມລາ
ຄົນອີກ, ແລະ ສັ່ງໃຫ້ຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ຖືກຈັບ
ມາ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ເສີກນັ້ນ ອອກຈາກແຜ່ນ
ດິນໂດຍສັນຕິ.

34 ແລະ ປີທີສີ່ສິບເອັດ ແຫ່ງການປົກ
ຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

ບົດທີ 2

ຮີລາມັນຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນກາຍ
ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ—ແກດີອານທັນເປັນ
ຜູ້ນຳຂອງພັກຄິດຄູເມັນ—ຂ້າໃຊ້ຂອງຮີລາ
ມັນຂ້າຄິດຄູເມັນ, ແລະ ພັກພວກຂອງແກ
ດີອານທັນປົບໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງ
ກັນດານ. ປະມານ 50-49 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີສີ່
ສິບສອງແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ,
ຫລັງຈາກໂມໂຮໂນຮາໄດ້ສະຖາປະນາສັນ
ຕິພາບຂຶ້ນອີກລະຫວ່າງຊາວນີໄຟກັບຊາວ
ເລມັນແລ້ວ, ຈຶ່ງເບິ່ງ ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍທີ່ຈະຂຶ້ນ
ສູ່ບັນລັງຕັດສິນ; ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເລີ່ມມີການ
ຂັດແຍ້ງກັນຂຶ້ນອີກໃນບັນດາຜູ້ຄົນກຸ່ວກັບ
ວ່າ ຜູ້ໃດສິມຄວນທີ່ຈະໄດ້ຂຶ້ນສູ່ບັນລັງຕັດ
ສິນແທນ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຮີລາ
ມັນຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ ໄດ້ຖືກ
ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຂຶ້ນສູ່ບັນລັງຕັດສິນແທນ ໂດຍ
ສຽງຂອງຜູ້ຄົນ.

3 ແຕ່ ຈຶ່ງເບິ່ງ, "ຄິດຄູເມັນຜູ້ໄດ້ລອບຂ້າ
ເພໂຮຣັນໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະທຳລາຍຊີ

ວິດຂອງຮີລາມັນຄືກັນ; ແລະ ລາວໄດ້ຮັບ
ການສະໜັບສະໜູນຈາກພັກພວກຂອງ
ລາວ, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາຮ່ວມກັນ
ວ່າຈະບໍ່ບອກໃຫ້ຜູ້ໃດຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມຊົ່ວ
ຮ້າຍຂອງລາວ.

4 ເພາະມີຊາຍຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ "ແກດີອານ
ທັນ ເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມຊຳນິຊຳນານໃນການ
ປາກເວົ້າ ແລະ ກົນອຸປາຍແລ່ຫລ່ຽມທີ່ຈະ
ເຮັດວຽກງານລັບກຸ່ວກັບການຄາດຕະກຳ
ແລະ ບຸນຈີ້; ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ກາຍມາ
ເປັນຜູ້ນຳຂອງພັກຄິດຄູເມັນ.

5 ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າດີນຳພວກເຂົາ,
ແລະ ຄິດຄູເມັນນຳອີກວ່າຖ້າຫາກພວກ
ເຂົາຈະໃຫ້ລາວໄດ້ຂຶ້ນນັ່ງບັນລັງຕັດສິນ
ແລ້ວລາວຈະໃຫ້ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນພັກຂອງລາວມີ
ອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດທີ່ສູງໃນບັນດາ
ຜູ້ຄົນ; ສະນັ້ນ ຄິດຄູເມັນຈຶ່ງພະຍາຍາມທີ່
ຈະຂ້າຮີລາມັນເສຍ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ໃນ
ຂະນະທີ່ລາວກຳລັງເດີນທາງໄປຫາບັນລັງ
ຕັດສິນເພື່ອຈະທຳຮ້າຍຮີລາມັນຢູ່ນັ້ນ, ຈຶ່ງ
ເບິ່ງ ຂ້າໃຊ້ຄົນໜຶ່ງຂອງຮີລາມັນໄດ້ປອມ
ຕົວອອກໄປຂ້າງນອກໃນເວລາກາງຄືນ,
ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ຮູ້ຈັກເຖິງແຜນການ
ຊຶ່ງພັກນີ້ວາງຂຶ້ນເພື່ອຈະໄດ້ທຳຮ້າຍຮີລາ
ມັນ—

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ
ໃຊ້ຂອງຮີລາມັນໄດ້ພົບກັບຄິດຄູເມັນ,
ແລະ ໄດ້ໃຫ້ສັນຍານແກ່ລາວ; ສະນັ້ນ ຄິດ
ຄູເມັນຈຶ່ງໄດ້ບອກໃຫ້ລາວຮູ້ເຖິງຄວາມ
ປາດຖະໜາຂອງຕົນ, ໂດຍປາດຖະໜາທີ່
ຈະໃຫ້ລາວນຳລາວໄປຫາບັນລັງຕັດສິນ
ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ລອບຂ້າຮີລາມັນເສຍ.

8 ແລະ ເວລາຂ້າໃຊ້ຂອງຮີລາມັນຮູ້ຈັກ

2 3ກ ຮລມ 1:9.

4ກ ຄມພ ພວກໂຈນແກດີອານທັນ.

ເຖິງເລື່ອງໃນໃຈຂອງຄິດຄູເມັນທັງໝົດ, ແລະ ຮູ້ຈັກເຖິງຈຸດປະສົງຂອງລາວທີ່ຫວັງຈະຂ້າ, ແລະ ຮູ້ຈັກອີກວ່າມັນເປັນຈຸດປະສົງຂອງທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນພັກຂອງລາວທີ່ຫວັງຈະຂ້າຄືກັນ, ແລະ ຫວັງທີ່ຈະລັກ, ແລະ ຫວັງທີ່ຈະຍຶດເອົາອຳນາດ, (ແລະ ນີ້ເປັນແຜນການ "ລັບ, ແລະ ການມົວສຸມລັບຂອງພວກເຂົາ) ຂ້າໃຊ້ຂອງຮິລາມັນເວົ້າກັບຄິດຄູເມັນວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາໄປຫາບັນລັງຕັດສິນນຳກັນເທາະ.

9 ບັດນີ້ມັນຈິ່ງເຮັດໃຫ້ຄິດຄູເມັນພໍໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ, ເພາະຄິດວ່າລາວຈະໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດຕາມແຜນການທີ່ວາງໄວ້; ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງເດີນທາງໄປຫາບັນລັງຕັດສິນຢູ່ນັ້ນ, ຂ້າໃຊ້ຂອງຮິລາມັນໄດ້ແທງຄິດຄູເມັນທະລຸຫົວໃຈຈົນລາວໄດ້ລົ້ມຕາຍຄາທີ່ໂດຍບໍ່ມີສຽງຮ້ອງຄາງເລີຍ. ແລະ ລາວໄດ້ແລ່ນໄປບອກຮິລາມັນເຖິງເລື່ອງທັງໝົດທີ່ລາວໄດ້ເຫັນ, ແລະ ໄດ້ຍິນ, ແລະ ໄດ້ເຮັດ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຮິລາມັນຈິ່ງໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຈັບພວກໂຈນແລະ ກຸ່ມຄາດຕະກອນລັບພວກນີ້, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຖືກປະທານຊີວິດຕາມກົດໝາຍ.

11 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ເວລາແກດີອານທັນຮູ້ວ່າຄິດຄູເມັນບໍ່ໄດ້ກັບຄືນມາລາວກໍຢ້ານວ່າຕົວເອງຈະຖືກທຳລາຍ; ສະນັ້ນລາວຈິ່ງສັ່ງໃຫ້ພັກພວກຂອງລາວຕິດຕາມລາວໄປ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໜີອອກຈາກແຜ່ນດິນໂດຍທາງລັບເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ເວລາທີ່ຮິລາມັນສົ່ງຄົນໄປຈັບພວກເຂົາ, ຈິ່ງບໍ່ເຫັນພວກເຂົາໃນບ່ອນໃດເລີຍ.

12 ແລະ ເລື່ອງລາວຂອງແກດີອານທັນຈະຖືກເວົ້າເຖິງອີກຫລັງຈາກນີ້ໄປ. ແລະ ບີທີສີ່ສິບສອງແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

13 ແລະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ໃນຕອນສຸດທ້າຍຂອງໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ ທ່ານຈະເຫັນໄດ້ວ່າ "ແກດີອານທັນຜູ້ນີ້ໄດ້ເປັນຕົ້ນເຫດຂອງການໂຄ່ນລົ້ມ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເກືອບຈະເປັນການທຳລາຍຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໃຫ້ສູນສິ້ນໄປ.

14 ຈິ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າ ມັນແມ່ນຕອນສຸດທ້າຍຂອງໜັງສືຮິລາມັນ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໝາຍເຖິງຕອນສຸດທ້າຍຂອງໜັງສືນີໄຟ, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອົາເລື່ອງລາວທັງໝົດມາຂຽນໄວ້.

ບົດທີ 3

ຊາວນີໄຟຢ່າງຫລວງຫລາຍອົບພະຍົບໄປຫາແຜ່ນດິນທາງເໜືອ—ພວກເຂົາສ້າງເຮືອນຊານດ້ວຍປູນຊີມັງ ແລະ ຂຽນບັນທຶກໄວ້ຫລາຍເລື່ອງ—ຫລາຍໝື່ນຄົນໄດ້ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ—ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້ານຳພາມະນຸດໄປສູ່ຄວາມລອດ—ນີໄຟລູກຊາຍຂອງຮິລາມັນຮັບຕຳແໜ່ງເປັນຜູ້ຕັດສິນ. ປະມານ 49-39 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນບີທີສີ່ສິບສາມແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ມັນບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງກັນເລີຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟຍົກເວັ້ນແຕ່ມີຄວາມທະນົງຕົວເລັກໜ້ອຍໃນສາດສະໜາຈັກ, ຊຶ່ງພາໃຫ້ເກີດການແຕກແຍກກັນເລັກໜ້ອຍໃນ

8 ກ 2 ນພ 10:15. ຄມພ ການມົວສຸມລັບ.	13 ກ ຮລມ 6:18; 4 ນພ 1:42.	
--------------------------------------	------------------------------	--

ບັນດາຜູ້ຄົນ, ຊຶ່ງມັນໄດ້ຢຸດຕິລົງໃນທ້າຍປີ ທີ່ສີ່ສິບສາມ.

2 ແລະ ມັນບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງກັນເລີຍໃນ ບັນດາຜູ້ຄົນໃນປີທີ່ສີ່ສິບສີ່; ແລະ ທັງບໍ່ມີ ການຂັດແຍ້ງກັນຫລາຍໃນປີທີ່ສີ່ສິບຫ້າ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ່ ສີ່ສິບຫົກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນໄດ້ມີການຂັດ ແຍ້ງກັນຂຶ້ນຫລາຍພໍສົມຄວນ ແລະ ມີການ ແຕກແຍກກັນຫລາຍ; ຈິ່ງເປັນເຫດໃຫ້ຜູ້ ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍອອກຈາກແຜ່ນ ດິນເຊຣາເຮັມລາໄປ, ແລະ ໄດ້ອອກໄປຫາ ແຜ່ນດິນ "ທາງເໜືອ ເພື່ອຈະໄດ້ເອົາແຜ່ນ ດິນພາກນັ້ນເປັນມູນມໍລະດົກ.

4 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເດີນທາງໄປເປັນ ໄລຍະໄກທີ່ສຸດ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາ ມາຮອດແມ່ນ້ຳອັນ "ກວ້າງໃຫຍ່ ແລະ ແມ່ ນ້ຳຫລາຍສາຍ.

5 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ກະຈັດກະ ຈາຍກັນອອກໄປທົ່ວແຜ່ນດິນພາກນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໄປເອົາທີ່ດິນສ່ວນຕ່າງໆທີ່ ຍັງບໍ່ມີເຈົ້າຂອງ ຊຶ່ງຖືກປະໄວ້ໃຫ້ຮັກຮ້າງ ແລະ ປາດສະຈາກຕົ້ນໄມ້, ຍ້ອນວ່າມັນ ເຄີຍມີຜູ້ອາໄສເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ມາກ່ອນແລ້ວ.

6 ແລະ ບັດມີແຜ່ນດິນນີ້ບໍ່ໄດ້ຮັກຮ້າງອີກ ແລ້ວ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ມັນບໍ່ມີຕົ້ນໄມ້; ຍ້ອນວ່າ "ຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງຂອງຜູ້ຄົນຜູ້ ເຄີຍອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ມາກ່ອນ ມັນຈິ່ງ ຖືກເອີ້ນວ່າ³ ແຜ່ນດິນຮ້າງ.

7 ແລະ ມັນມີຕົ້ນໄມ້ຢູ່ພຽງເລັກໜ້ອຍໃນ ແຜ່ນດິນ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຜູ້ຄົນທີ່ເຂົ້າ ມາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ເປັນຜູ້ທີ່ຊໍານິຊໍານານ ໃນການເຮັດປູນຊີມັງ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈິ່ງ

ໄດ້ສ້າງເຮືອນຊານຂຶ້ນດ້ວຍປູນຊີມັງ, ເພື່ອ ເປັນບ່ອນພັກພາອາໄສ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາໄດ້ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ, ແລະ ຂະຫຍາຍ ອອກໄປ ແລະ ໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປ ຈາກແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ ເຖິງແຜ່ນດິນທາງ ເໜືອ, ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມແຜ່ຂະຫຍາຍ ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາເລີ່ມຕົ້ນປົກຄຸມ ທົ່ວຜິນແຜ່ນດິນໂລກ, ຈາກທະເລທາງໃຕ້ ເຖິງທະເລທາງເໜືອ, ຈາກ "ທະເລທາງຕາ ເວັນຕົກເຖິງທະເລທາງຕາເວັນອອກ.

9 ແລະ ຜູ້ຄົນຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທາງ ເໜືອໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນຜ່າເຕັນ, ແລະ ເຮືອນ ຊານທີ່ເຮັດດ້ວຍປູນຊີມັງ, ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ປ່ອຍໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ບໍ່ວ່າຊະນິດໃດໆກໍຕາມ ເຕີບໂຕຂຶ້ນ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ມີໄມ້ ໄວ້ສ້າງເຮືອນຊານຂອງພວກເຂົາເວລາ ມັນໃຫຍ່ຂຶ້ນມາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອພວກ ເຂົາຈະໄດ້ສ້າງບ້ານເມືອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະວິຫານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ບ່ອນລີ້ໄພຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ທຳມະສາ ລາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ອາຄານຕ່າງໆ ຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນເນື່ອງ ຈາກວ່າຕົ້ນໄມ້ໃນແຜ່ນດິນທາງເໜືອຫາ ຍາກຫລາຍ, ຜູ້ຄົນຢູ່ທາງໃຕ້ຈິ່ງໄດ້ສົ່ງໄມ້ ຢ່າງຫລວງຫລາຍຂຶ້ນໄປ "ທາງເຮືອ.

11 ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈິ່ງສາມາດຊ່ວຍຜູ້ ຄົນຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທາງເໜືອສ້າງ ບ້ານເມືອງຂຶ້ນ, ທັງເຮັດດ້ວຍໄມ້ ແລະ ດ້ວຍປູນຊີມັງ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີ "ຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນຈຳນວນຫລາຍຊຶ່ງເປັນ

3 3 ກ ແອວ 63:4.
4 ກ ມຊຢ 8:8;
ມມ 6:4.

6 ກ ມຊຢ 21:25-27.
ຂ ແອວ 22:31.
8 ກ ແອວ 22:27, 32.

10 ກ ແອວ 63:5-8.
12 ກ ແອວ 27:21-26.

ຊາວ ເລມັນ ໂດຍ ກຳເນີດ, ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ຫາ ແຜ່ນດິນນີ້ຄືກັນ.

13 ແລະ ບັດນີ້ມີບັນທຶກຫລາຍສະບັບທີ່ຫລາຍຄົນໃນຜູ້ຄົນພວກນີ້ຂຽນໄວ້ເຖິງການກະທຳຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້, ຊຶ່ງເປັນເລື່ອງທີ່ຍືດຍາວກ່ຽວກັບພວກເຂົາເອງ.

14 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້ພຽງແຕ່ໜຶ່ງສ່ວນຮ້ອຍເທົ່ານັ້ນຂອງການກະທຳຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເລື່ອງລາວຂອງຊາວເລມັນແລະເລື່ອງລາວຂອງຊາວນີໄຟ, ແລະສົງຄາມຂອງພວກເຂົາ, ແລະການຂັດແຍ້ງຂອງພວກເຂົາ, ແລະການແຕກແຍກຂອງພວກເຂົາ, ແລະການສັ່ງສອນຂອງພວກເຂົາ, ແລະການທຳນາຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະການຂົນສົ່ງທາງນ້ຳຂອງພວກເຂົາ ແລະການສ້າງເຮືອໃຫຍ່ຂອງພວກເຂົາ, ແລະການສ້າງ ັພຣະວິຫານຂອງພວກເຂົາ, ແລະການສ້າງບ່ອນລີ້ໄພ ແລະ ທຳມະສາລາຂອງພວກເຂົາ, ແລະຄວາມຊອບທຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະການຄາດຕະກຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະການລັກຂະໂມຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະການປຸ້ນຈີ້ຂອງພວກເຂົາ, ແລະຄວາມໜ້າກຽດຊັງ ແລະການໄສເພນີຂອງພວກເຂົາ, ບໍ່ສາມາດຈະເອົາມາບັນຈຸໄວ້ໃນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ໄດ້.

15 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນມີໜັງສືຫລາຍເຫລັ້ມແລະບັນທຶກຫລາຍສະບັບຂອງທຸກແບບ, ແລະສ່ວນໃຫຍ່ນັ້ນແມ່ນຊາວນີໄຟເປັນຜູ້ຮັກສາໄວ້.

16 ແລະຊາວນີໄຟໄດ້ມອບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ຕໍ່ງຸກັນໄປຈາກຄົນລຸ້ນໜຶ່ງຫາຄົນອີກລຸ້ນໜຶ່ງ, ຈົນວ່າມາຮອດເວລາພວກເຂົາຕົກ

ໄປສູ່ການລ່ວງລະເມີດ ແລະມີການຄາດຕະກຳ, ການປຸ້ນຈີ້, ແລະການຕາມລ່າ, ແລະການຂັບໄລ່, ແລະການຂ້າພັນ, ແລະການແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະປະບົບເຂົ້າກັບຊາວເລມັນຈົນວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າຊາວນີໄຟ ອີກຕໍ່ໄປ, ກາຍເປັນຄົນຊົ່ວ, ແລະປ່າເຖື່ອນ, ແລະຮ້າຍກາດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ກາຍເປັນຊາວເລມັນ.

17 ແລະບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະກັບມາເວົ້າເຖິງເລື່ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າອີກ; ສະນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າມານີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວຫລັງຈາກມີການຂັດແຍ້ງ, ແລະມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ແລະສົງຄາມ, ແລະການແຕກແຍກຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ.

18 ປີທີສີ່ສິບຫົກແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ;

19 ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນຍັງມີການຂັດແຍ້ງອັນໃຫຍ່ຫລວງເກີດຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນຢູ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນໃນປີທີສີ່ສິບເຈັດ ແລະປີທີສີ່ສິບແປດນຳອີກ.

20 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຮີລາມັນຍັງໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ຢູ່ເທິງບັນລັງຕັດສິນດ້ວຍຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະຄວາມຊອບທຳ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ຍືດຖືທີ່ຈະຮັກສາຂໍ້ກຳນົດ, ແລະການພິພາກສາ, ແລະພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະເພິ່ນໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຖືກຕ້ອງໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າຕະຫລອດເວລາ; ແລະເພິ່ນໄດ້ໃຊ້ຊີວິດຕາມແບບຢ່າງຂອງບິດາຂອງເພິ່ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ເພິ່ນໄດ້ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ.

21 ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນ

14 ກ 2 ນຟ 5:16; ຢຄ 1:17; 3 ນຟ 11:1. 16 ກ 1 ນຟ 5:16-19; ແອວ 37:4. 2 ແອວ 45:12-14.

ມີລູກຊາຍສອງຄົນ. ເພິ່ນ ໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ລູກ
ກົກວ່າ "ນິໄຟ, ແລະ ຜູ້ຫລ້າວ່າ "ລີໂຮ.
ແລະ ພວກເຂົາທັງສອງເລີ່ມເຕີບໂຕຂຶ້ນໃນ
ທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສົງ
ຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງກັນເລີ່ມຢຸດລົງ
ແດ່ແລ້ວ, ໃນລະດັບໜ້ອຍໜຶ່ງ, ໃນບັນດາ
ຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ, ໃນທ້າຍປີທີ່ສິ້ນສຸດ ແປດ
ແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ ດູ ແລ ຜູ້
ຄົນຂອງນິໄຟ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ່
ສິ້ນສຸດເກົ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ,
ມັນໄດ້ມີສັນຕິສຸກຕໍ່ເນື່ອງກັນໄປໃນແຜ່ນ
ດິນ, ນອກຈາກການມົ້ວສຸມລັບ ຊຶ່ງ ໂຈນ
"ແກດີອານທັນ ຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ໃນພາກສ່ວນ
ຕ່າງໆຂອງແຜ່ນດິນທີ່ມີຜູ້ຄົນພັກພາອາໄສ
ຢູ່, ຊຶ່ງໃນເວລານັ້ນ ຜູ້ທີ່ເປັນຜູ້ນຳຂອງຝ່າຍ
ປົກຄອງບໍ່ຮູ້ຈັກຫຍັງເລີຍ; ສະນັ້ນ ພວກ
ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍໄປຈາກແຜ່ນດິນ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ
ປີດຽວກັນນີ້ ມັນມີຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ
ຫລາຍທີ່ສຸດໃນສາດສະໜາຈັກ, ເຖິງຂະ
ໜາດທີ່ມີຫລາຍພັນຄົນເຂົ້າມາຮ່ວມສາດ
ສະໜາຈັກ ແລະ ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບ
ການກັບໃຈ.

25 ແລະ ຄວາມ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ຂອງ
ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ນັ້ນ ກວ້າງ ຂວາງ ຫລາຍ
ຂຶ້ນ, ແລະ ພອນຢ່າງຫລວງຫລາຍໄດ້ຖືກ
ຖອກເຫລົງມາເທິງຜູ້ຄົນ, ຈົນວ່າມະຫາປະ
ໂລຫິດ ແລະ ຄູສອນເອງແປກໃຈເກີນກວ່າ
ທີ່ຈະຄຳນວນໄດ້.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ວຽກ
ງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ຈະເລີນຮຸ່ງ
ເຮືອງຂຶ້ນ ຈົນນຳຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍມາ
ຫາການຮັບບັບຕິສະມາ ແລະ ເປັນອັນໜຶ່ງ
ອັນດຽວກັນກັບສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະ
ເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນເປັນຫລາຍ
ພັນຄົນ.

27 ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນໄດ້ວ່າ ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າເມດຕາປາມີຕໍ່ທຸກໆຄົນທີ່ເອີ້ນ
ຫາພຣະນາມອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງດ້ວຍ
ຄວາມຈິງໃຈຂອງໃຈເຂົາ.

28 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນໄດ້ວ່າ
"ປະຕູສະຫວັນ ໄດ້ເປີດໃຫ້ແກ່ ທຸກຄົນຜູ້
ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຊຊູຄຣິດຜູ້
ເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

29 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນໄດ້ວ່າ
ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຕັ້ງໃຈຍືດຖື "ພຣະຄຳຂອງ
ພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ມີຊີວິດ ແລະ ມີພະລັງ, ຊຶ່ງ
ຈະ ແຍກ ເລ່ ຫລ່ຽມ ແລະ ບັວງ ແລະ ກິນ
ອຸບາຍຂອງມານອອກໄປ, ແລະ ນຳເອົາ
ຄົນຂອງພຣະຄຣິດໄປໃນທາງຄັບ ແລະ
"ແຄບ ຂ້າມ ະເຫວ ເລິກແຫ່ງຄວາມທຸກທໍ
ລະມານອັນເປັນນິດ ຊຶ່ງຕຽມໄວ້ໃຫ້ກິນຄົນ
ຊົ່ວ—

30 ແລະ ຈະ ນຳ ເອົາ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ
ພວກເຂົາມາວາງໄວ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ
ຈິດ ວິນ ຍານ ທີ່ເປັນ ອະ ມະ ຕະ ຂອງ ພວກ
ເຂົາ ມາ ວາງ ໄວ້ ທາງ "ເບື້ອງ ຂວາ ພຣະ
ຫັດ ຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນອານາຈັກສະຫວັນ,
ເພື່ອນັ່ງຢູ່ຮ່ວມກັບອັບຣາຮາມ, ແລະ ກັບ
ອີຊາກ, ແລະ ກັບຢາໂຄບ, ແລະ ກັບບັນ

<p>21 ກ ຄມພ ນິໄຟ, ລູກຊາຍ ຂອງຮິລາມັນ. ຂ ຄມພ ລີໂຮ, ຜູ້ສອນສາດ ສະໜາຊາວນິໄຟ. 23 ກ ຮລມ 2:4.</p>	<p>28 ກ 2 ນພ 31:9, 17. ຂ ກຈກ 10:28; ຮມ 2:10-11. 29 ກ ຄມພ ພຣະຄຳ ຂອງພຣະເຈົ້າ.</p>	<p>ຂ ຮຮ 4:12; ຄພ 11:2. ຄ 2 ນພ 9:41; 33:9. ງ 1 ນພ 15:28-30. 30 ກ ມຫ 25:33-34.</p>
---	---	--

ພະບຸລຸດຜູ້ບໍລິສຸດທັງຫລາຍຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອຈະບໍ່ອອກໄປອີກ.

31 ແລະ ໃນປີນີ້ ມັນຍັງມີຄວາມຊື່ນຊົມ ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ໃນທຸກ ພາກພື້ນ ໂດຍອ້ອມຮອບ ເຖິງແມ່ນໃນທົ່ວ ແຜ່ນດິນທີ່ຊາວນິໄຟເປັນເຈົ້າຂອງ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ ໄດ້ມີສັນຕິສຸກ ແລະ ຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງລົ້ນ ເຫລືອ ໃນເວລາທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງປີທີສິບ ເກົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນໄດ້ມີສັນຕິສຸກ ແລະ ຄວາມຜາສຸກຕໍ່ເນື່ອງກັນໄປອີກໃນປີທີຫ້າ ສິບແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ.

33 ແລະ ໃນປີທີຫ້າສິບ ເອັດແຫ່ງການ ປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນກໍຍັງມີສັນຕິສຸກຢູ່ ນອກຈາກມີຄວາມທະນົງຕົວຊຶ່ງເລີ່ມເຂົ້າ ມາໃນສາດສະໜາຈັກ—ບໍ່ແມ່ນເຂົ້າມາໃນ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ເຂົ້າມາ ໃນໃຈຂອງຜູ້ທີ່ອ້າງວ່າເປັນຂອງສາດສະ ໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ—

34 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ລະເມີເພີ່ມດ້ວຍ "ຄວາມທະນົງຕົວ, ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ກົດ ຂີ່ຂົ່ມເຫັງພື້ນືອງຂອງຕົນຫລາຍຄົນ. ບັດນີ້ ນີ້ເປັນຄວາມຊົ່ວອັນໃຫຍ່ຫລວງຊຶ່ງໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ຜູ້ຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ຕ້ອງທົນທຸກຕໍ່ການກົດ ຂີ່ ຂົ່ມ ເຫັງ ນັ້ນ, ແລະ ຕ້ອງລຸຍໄປກັບຄວາມທຸກຢ່າງ ຫລວງຫລາຍ.

35 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ພວກ ເຂົາ ຍັງ ໄດ້ ກຖື ສິນ ອົດ ເຂົ້າ ແລະ ອອະ ທິ ຖານ ຢູ່ ເລື້ອຍໆ ແລະ ໄດ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໄປເລື້ອຍໆ ໃນ "ຄວາມຖ່ອມຕົວຂອງພວກເຂົາ, ແລະ

ພັນຄົງຂຶ້ນໄປເລື້ອຍໆນຳສັດທາໃນພຣະ ຄຣິດ, ຈົນເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງພວກ ເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມ ປອບໃຈ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນ 'ຊຳລະໃຈຂອງ ພວກເຂົາ ໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ສັກສິດ ຊຶ່ງ ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດນັ້ນມີມາຍ້ອນການ ສຍອມຖວາຍໃຈຂອງພວກເຂົາແຕ່ພຣະ ເຈົ້າ.

36 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີ ຫ້າສິບສອງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍສັນຕິສຸກຄື ກັນ, ນອກຈາກຄວາມທະນົງຕົວອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງໄດ້ເຂົ້າເຖິງໃຈຂອງຜູ້ຄົນ; ແລະ ມັນ ເປັນຍ້ອນ "ຄວາມຮັ່ງມີເປັນດີ ແລະ ຄວາມ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງຍິ່ງໃນແຜ່ນດິນຂອງ ພວກເຂົາ; ແລະ ນັບມື້ນັບວັນມັນໄດ້ເຕີບ ໂຕຂຶ້ນຢູ່ໃນພວກເຂົາ.

37 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ໃນປີ ທີ່ຫ້າສິບສາມແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດ ສິນ, ຮິລາມັນໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ, ແລະ ລູກ ຊາຍກົກຂອງເພິ່ນ ນິໄຟ ໄດ້ຂຶ້ນເປັນຜູ້ຕັດ ສິນແທນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ໃນບັນລັງຕັດສິນດ້ວຍ ຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະ ຄວາມທ່ຽງທຳ; ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ເດີນໃນເສັ້ນທາງຂອງ ບິດາຂອງເພິ່ນ.

ບົດທີ 4

ຜູ້ທີ່ແຍກອອກໄປຈາກຊາວນິໄຟໄດ້ຮ່ວມ ກຳລັງເຂົ້າກັບຊາວເລມັນ ແລະ ຍຶດເອົາ

<p>34 ກ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ.</p> <p>35 ກ ຄມພ ຖືສິນອົດເຂົ້າ, ການຖືສິນອົດເຂົ້າ.</p> <p>ຂ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ,</p>	<p>ຄຳອະທິຖານ.</p> <p>ຄ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ.</p> <p>ງ ຄມພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ.</p> <p>ຈ ຄມພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ,</p>	<p>ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ.</p> <p>ສ 2 ຂຄ 30:8;</p> <p>ມຊຢ 3:19.</p> <p>36 ກ ຄມພ ຮັ່ງມີ, ຄວາມຮັ່ງມີ.</p>
--	--	--

ເຊຣາ ເຮັມລາ ໄປ—ຊາວ ນີໄຟ ເສຍ ໄຊ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ— ສາດສະໜາຈັກເສື່ອມໂຊມລົງ ແລະ ຜູ້ຄົນ ກັບກາຍມາເປັນຄົນອ່ອນແອຄືກັນກັບຊາວ ເລມັນ. ປະມານ 38-30 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ ຫ້າສິບສີ່ຄື ມັນມີການແຕກແຍກຂຶ້ນຫລາຍ ໃນສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ມີ "ການຂັດແຍ້ງ ກັນໃນບັນດາຜູ້ຄົນນໍາອີກ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ ມີການນອງເລືອດຢ່າງໜັກເກີດຂຶ້ນ.

2 ແລະ ຝ່າຍພວກກະບົດບາງສ່ວນຖືກ ຂ້າ ແລະ ຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໄປຫາກະສັດຂອງຊາວ ເລມັນ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາໄດ້ຍຸງຊາວເລມັນໃຫ້ມາເຮັດເສິກກັບ ຊາວນີໄຟ; ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນມີຄວາມ ຍ້ານກົວຫລາຍທີ່ສຸດ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກ ເຂົາບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງຄໍາເວົ້າຂອງພວກທີ່ ແຍກອອກໄປນັ້ນ.

4 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີຫ້າ ສິບຫົກແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ມັນໄດ້ມີ "ຜູ້ຄົນຜູ້ທີ່ແຍກອອກຈາກຊາວ ນີໄຟໄປຫາຊາວເລມັນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ຮັບຄວາມສໍາເລັດໃນການຍຸງຍຶງໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຊາວນີໄຟ; ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ຕຽມເຮັດເສິກຕະຫລອດປີ.

5 ແລະ ໃນປີທີຫ້າສິບເຈັດ ພວກເຂົາໄດ້ ຍົກທັບລົງມາສູ່ຮົບກັບຊາວນີໄຟ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມວຽກງານແຫ່ງຄວາມ ຕາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ໃນປີ ທີ່ຫ້າສິບແປດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ ຕັດສິນ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມສໍາເລັດໃນ

ການເຂົ້າຄອບຄອງແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ແຜ່ນດິນທັງໝົດລວມ ທັງແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບແຜ່ນດິນອຸດົມສົມ ບູນ.

6 ແລະ ຊາວນີໄຟພ້ອມທັງກອງທັບຂອງ ໂມໂຣໂນຮາຖືກຂັບໄລ່ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນ ອຸດົມສົມບູນ;

7 ແລະ ປ່ອນນັ້ນຊາວນີໄຟໄດ້ສ້າງຄ້າຍ ຂຶ້ນເພື່ອຕ້ານທານຊາວເລມັນ, ຈາກທະເລ ທາງຕາເວັນຕົກຈົນເຖິງທາງຕາເວັນອອກ; ຊຶ່ງເປັນການເດີນທາງມີໜຶ່ງສໍາລັບຊາວ ນີໄຟ, ຕາມເສັ້ນທາງຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເສີມ ກໍາລັງ ແລະ ວາງກໍາລັງທັບຂອງພວກເຂົາ ໄວ້ເພື່ອປ້ອງກັນປະເທດຊາດຂອງພວກ ເຂົາໃນທາງເໜືອ.

8 ແລະ ພວກທີ່ແຍກອອກໄປຈາກຊາວ ນີໄຟ ນັ້ນ ໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກ ກອງທັບອັນມີກໍາລັງຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຈາກຊາວເລມັນ, ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ ຍຶດເອົາແຜ່ນດິນຂອງຊາວນີໄຟທີ່ຢູ່ທາງ ໃຕ້ໄປໝົດ. ແລະ ທັງໝົດນີ້ເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ ຫ້າສິບແປດ ແລະ ປີຫ້າສິບເກົ້າແຫ່ງການ ປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ ຫົກສິບແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ໂມໂຣໂນຮາ ແລະ ກໍາລັງຂອງເພິ່ນໄດ້ ຮັບຄວາມສໍາເລັດໃນການຍຶດເອົາແຜ່ນ ດິນພາກສ່ວນຕ່າງໆຄືນມາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຍຶດເອົາຫລາຍຫົວເມືອງຊຶ່ງ ຕົກຢູ່ໃນກໍາມີຂອງຊາວເລມັນຄືນມາ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນ ປີທີຫົກສິບເອັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ ຕັດສິນ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມສໍາເລັດໃນ ການຍຶດແຜ່ນດິນ ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ຍຶດ

4 1 ກ 3 ນຟ 11:29.

4 ກ ຮລມ 5:17.

ເອົາເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງແຜ່ນດິນທັງໝົດທີ່ເສຍໄປນັ້ນຄືນມາ.

11 ບັດນີ້ການສູນເສຍຢ່າງຫລວງຫລາຍຂອງຊາວນິໄຟເທື່ອນີ້ ແລະ ການຂ້າພັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາຊຶ່ງມັນຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນເລີຍຖ້າຫາກມັນບໍ່ເປັນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທີ່ອ້າງຕົນເອງວ່າເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

12 ແລະ ມັນເປັນຍ້ອນ "ຄວາມທະນົງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ເປັນຍ້ອນ ຄວາມຮັ່ງມີເປັນດີຢ່າງຍິ່ງຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເປັນຍ້ອນການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ຄົນ "ທຸກຍາກລຳບາກ, ກັກກັນອາຫານຈາກຄົນອື່ນຫົວ, ບໍ່ມອບເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມໃຫ້ຜູ້ທີ່ເປືອຍເປົ່າ, ແລະ ຕົບໜ້າພີ່ນ້ອງຂອງຕົນຜູ້ທີ່ຖ່ອມຕົວ, ເວົ້າເຍາະເຍັ້ຍສິ່ງທີ່ສັກສິດ, ປະຕິເສດວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ ແລະ ການເປີດເຜີຍ, ກໍ່ການຄາດຕະກຳ, ບຸ້ນຈີ້, ເວົ້າຕົວະ, ຂີ້ລັກມັກສົກ, ຫລິ້ນຊູ້, ຂັດແຍ້ງກັນຂຶ້ນຢ່າງຮຸນແຮງ, ແລະ ບົບໜີໄປຫາແຜ່ນດິນນິໄຟໃນບັນດາຊາວເລມັນ—

13 ແລະ ເປັນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງນີ້, ແລະ "ການອວດອ້າງໃນກຳລັງຂອງພວກເຂົາເອງ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກປະຖິ້ມໃຫ້ຢູ່ກັບກຳລັງຂອງຕົນເອງ; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ກັບມາເປັນຄົນເປັນທຸກ ແລະ ຖືກທຸບຕີ, ຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປຕໍ່ໜ້າຊາວເລມັນ, ຈົນວ່າຕ້ອງເສຍຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ

ຂອງຕົນເອງທັງໝົດໄປ.

14 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂມໂຣໂນຮາໄດ້ສັ່ງສອນຜູ້ຄົນຫລາຍເລື້ອງເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ "ນິໄຟກັບລີໄຮຜູ້ຊົ່ງເປັນລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນກໍໄດ້ສັ່ງສອນຜູ້ຄົນຫລາຍເລື້ອງຄືກັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເພິ່ນໄດ້ທຳນາຍຫລາຍເລື້ອງແກ່ພວກເຂົາກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກເຂົາ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈ, ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈ ພວກເຂົາກໍໄດ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນ.

16 ເພາະເມື່ອໂມໂຣໂນຮາເຫັນວ່າພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈແລ້ວ ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ພາພວກເຂົາໄປຕໍ່ສູ້ຈາກບ່ອນໜຶ່ງ ຫາອີກບ່ອນໜຶ່ງ, ແລະ ຈາກເມືອງໜຶ່ງໄປຫາອີກເມືອງໜຶ່ງ, ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງພວກເຂົາຄືນມາ.

17 ແລະ ບິທີທິກສິບເອັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນບິທີທິກສິບສອງແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ວ່າໂມໂຣໂນຮາບໍ່ສາມາດຍຶດເອົາແຜ່ນດິນຄືນມາຈາກຊາວເລມັນອີກແລ້ວ.

19 ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ລົ້ມເລີກແຜນການຂອງພວກເຂົາທີ່ຈະຍຶດເອົາແຜ່ນດິນທີ່ເຫລືອຢູ່ຄືນມາ, ເພາະວ່າຊາວເລມັນມີຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ສຸດ ຈົນວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍທີ່ຊາວນິໄຟຈະມີອຳນາດເໜືອ

<p>12 ກ ອບຍ 1:3-4; ຄພ 101:42. ຂ 1 ຕມທ 6:17;</p>	<p>2 ນພ 9:42. ຄ ຄພ 42:30-31. 13 ກ ຄມພ ຈອງທອງ,</p>	<p>ຄວາມຈອງທອງ. 14 ກ ຮລມ 3:21.</p>
---	---	---------------------------------------

ພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ໂມໂຣໄນຮາຈິ່ງໄດ້ໃຊ້ກຳລັງທັບທັງໝົດຂອງເພິ່ນໃຫ້ປົກປັກຮັກສາແຜ່ນດິນສ່ວນທີ່ເພິ່ນຍຶດຄືນມາໄດ້ນັ້ນ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ, ຍ້ອນວ່າຄວາມຫລວງຫລາຍຂອງຈຳນວນຜູ້ຄົນຂອງຊາວເລມັນ ຊາວນີໂຟຈິ່ງເກີດມີຄວາມຍ້ານກົວຫລາຍຂຶ້ນ, ຍ້ານວ່າຕົນເອງຈະຜ່າຍແພ້, ແລະ ຖືກຢຽບຍຳລົງ, ແລະ ຖືກຂ້າ, ແລະ ຖືກທຳລາຍ.

21 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເລີ່ມຈີ່ຈຳຄຳທຳນາຍຂອງແອວມາ, ແລະ ຄຳທຳນາຍຂອງໂມໂຊຢານຳອີກ; ແລະ ພວກເຂົາເຫັນວ່າຕົນເອງເປັນຄົນແຂງຄໍ, ແລະ ວ່າພວກເຂົາໄດ້ຖືວ່າພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ມີຄຸນຄ່າ;

22 ແລະ ວ່າພວກເຂົາໄດ້ປ່ຽນແປງ ແລະ ຢຽບຍຳ ກົດຂອງໂມໂຊຢາໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງພວກເຂົາ, ຫລື ວ່າເປັນກົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາເພິ່ນ ໃຫ້ບອກແກ່ຜູ້ຄົນ; ແລະ ພວກເຂົາເຫັນວ່າກົດຂອງພວກເຂົາເສື່ອມໂຊມລົງ, ແລະ ວ່າພວກເຂົາໄດ້ກັບກາຍເປັນຄົນຊົ່ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາຊົ່ວຄືກັນກັບຊາວເລມັນ.

23 ແລະ ເປັນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ສາດສະໜາຈັກຈິ່ງເລີ່ມ ສື່ອມໂຊມລົງ; ແລະ ພວກເຂົາ ເລີ່ມບໍ່ເຊື່ອຖືໃນວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ ແລະ ວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ; ແລະ ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງຫລົງເບິ່ງໜ້າພວກເຂົາຢູ່.

24 ແລະ ພວກເຂົາເຫັນວ່າຕົນເອງກັບມາເປັນ ກົນອ່ອນແອຄືກັນກັບຊາວເລມັນ

ພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ປົກປ້ອງພວກເຂົາຕໍ່ໄປອີກແລ້ວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ຖອນໄປຈາກພວກເຂົາ ເພາະ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ປະທັບຢູ່ໃນວິຫານທີ່ ບໍ່ບໍລິສຸດ—

25 ສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈິ່ງຢຸດປົກປ້ອງ ພວກເຂົາ ດ້ວຍ ອຳນາດ ອັນ ມະຫັດສະຈັນ ອັນຫາທີ່ປຽບບໍ່ໄດ້ຂອງພຣະອົງ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຕົກໄປຢູ່ໃນສະພາບຂອງ ກົດບໍ່ເຊື່ອ ຖື ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນເປັນຕາຍຳນັ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາຈິ່ງເຫັນໄດ້ວ່າຊາວເລມັນມີອຳນາດຫລາຍກວ່າພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍຢ່າງຫລີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບຄືນມາ ສື່ອມໂຊມກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

26 ເພາະ ຈິ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຂົາ ເຫັນ ວ່າຊາວເລມັນມີກຳລັງຫລາຍເທົ່າກັບກຳລັງຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງເປັນກຳລັງຂອງຄົນຕໍ່ຄົນ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕົກໄປສູ່ການລ່ວງລະເມີດອັນໃຫຍ່ຫລວງດັ່ງນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາ ໄດ້ກັບມາອ່ອນແອ ເພາະ ການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຂົາ ໃນເວລາ ບໍ່ຫລາຍປີດັ່ງນີ້.

ບົດທີ 5

ນີໂຟ ແລະ ລີໂຮອຸທິດຕົນເພື່ອສັ່ງສອນ—
ຊື່ຂອງພວກເພິ່ນເປັນສິ່ງທີ່ນຳພາໃຫ້ພວກເພິ່ນ ດຳເນີນ ຊີວິດ ຕາມ ແບບ ແຜນ ຂອງ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເພິ່ນ—ພຣະຄຣິດ

<p>22 ກ ແອວ 1:1. 23 ກ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ. 24 ກ ມຊຍ 1:13.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຄ ມຊຍ 2:37; ແອວ 7:21; 34:36. 25 ກ ຄມພ ບໍ່ເຊື່ອຖື,</p>	<p>ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື. ຂ ຢດ 6:5. 26 ກ ແອວ 46:8; ຮລມ 12:3-4.</p>
---	--	---

ໄຖ່ຜູ້ທີ່ກັບໃຈ—ນີໄຟ ແລະ ລີໄຮເຮັດໃຫ້
 ຄົນຢາງຫລວງຫລາຍປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ
 ແລະ ພວກເພິ່ນຖືກຈັບເຂົ້າຄູກ ແລະ ຖືກ
 ລ້ອມໄວ້ດ້ວຍໄຟ—ເມກແຫ່ງຄວາມມືດ
 ປົກຄຸມຜູ້ຄົນຈຳນວນສາມຮ້ອຍຄົນ—ແຜ່ນ
 ດິນສັນສະເທືອນ ແລະ ມີສຽງບັນຊາໃຫ້
 ພວກເຂົາກັບໃຈ—ນີໄຟ ແລະ ລີໄຮສົນທະ
 ນາກັບເຫລົ່າທູດ, ແລະ ຜູງຊົນຖືກລ້ອມໄວ້
 ດ້ວຍໄຟ. ປະມານ 30 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີ
 ດຽວກັນນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີໄຟໄດ້ມອບບັນລັງ
 ຕັດສິນໃຫ້ແກ່ຄົນຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ຊີໂຊຣຳ.
 2 ເພາະວ່າຜູ້ຄົນເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງກົດໝາຍ
 ແລະ ນອກສຽງເລືອກເອົາຜູ້ປົກຄອງຂອງ
 ພວກເຂົາເອງ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ ະເລືອກເອົາຄວາມ
 ຊົ່ວມີຫລາຍກວ່າຜູ້ທີ່ເລືອກເອົາຄວາມດີ,
 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງກຳລັງສຸກເພື່ອຄວາມ
 ພິນາດແລ້ວ, ເພາະວ່າກົດໝາຍໄດ້ເສື່ອມ
 ໂຊມລົງ.
 3 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ; ພວກ
 ເຂົາເປັນຄົນແຂງຄໍ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ກົດ
 ໝາຍ ຫລື ຄວາມຍຸດຕິທຳ ຈະປົກຄອງ
 ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້, ນອກຈາກຈະພາໄປເຖິງ
 ຄວາມພິນາດເທົ່ານັ້ນ.
 4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນີໄຟ
 ໂສກເລົ່າຫລາຍເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງ
 ພວກເຂົາ; ແລ້ວເພິ່ນຈຶ່ງ "ໄດ້ສະລະບັນລັງ
 ຕັດສິນຂອງເພິ່ນເພື່ອໄປສັ່ງສອນພຣະຄຳ
 ຂອງພຣະເຈົ້າຕະຫລອດວັນເວລາທີ່ເຫລືອ
 ຢູ່ຂອງເພິ່ນ, ແລະ ລີໄຮນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນ
 ກໍຄືກັນຕະຫລອດວັນເວລາທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງ
 ເພິ່ນ;

5 ເພາະວ່າພວກເພິ່ນຈື່ຈຳຄຳເວົ້າຂອງຮີ
 ລາມັນບິດາຂອງພວກເພິ່ນທີ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້ກັບ
 ພວກເພິ່ນ. ແລະ ນີ້ຄືຄຳເວົ້າຂອງຮີລາມັນ
 ຊຶ່ງກ່າວວ່າ:

6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ປາດຖະໜາ
 ຢາກໃຫ້ລູກຈື່ຈຳທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດ
 ຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກປະ
 ກາດຂໍຄວາມມີຕໍ່ຜູ້ຄົນ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ໄດ້ຕັ້ງ
 ຊື່ໃຫ້ລູກຕາມຊື່ຂອງ "ບິດາມານດາຄົນ
 ທຳອິດ ຜູ້ທີ່ໄດ້ອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູ
 ຊາເລັມ; ແລະ ພໍ່ເຮັດໄປເພື່ອຢາກໃຫ້ລູກ
 ຈື່ຈຳຂຶ້ນຂອງລູກ; ແລ້ວລູກກໍຈະຈື່ຈຳພວກ
 ເພິ່ນ ແລະ ເວລາລູກຈື່ຈຳພວກເພິ່ນ ລູກ
 ກໍຈະຈື່ຈຳຜົນງານຂອງພວກເພິ່ນ; ແລະ
 ເວລາລູກຈື່ຈຳຜົນງານຂອງພວກເພິ່ນ ລູກ
 ຈະຮູ້ດີວ່າມັນຖືກເວົ້າເຖິງ, ແລະ ຂຽນໄວ້
 ວ່າ ພວກເພິ່ນນັ້ນເປັນ ະຜູ້ປະເສີດ.

7 ສະນັ້ນ, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກເຮັດ
 ສິ່ງທີ່ດີເພື່ອຈະໄດ້ຖືກເວົ້າເຖິງ ແລະ ຖືກ
 ຂຽນໄວ້ຄືກັນກັບທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ຖືກເວົ້າ
 ເຖິງ ແລະ ຖືກຂຽນເຖິງ.

8 ແລະ ບັດນີ້ລູກຂອງພໍ່, ຈົ່ງເບິ່ງ ພໍ່ມີ
 ບາງສິ່ງທີ່ຈະຂໍຈາກລູກຄື ບໍ່ໃຫ້ລູກເຮັດສິ່ງ
 ເຫລົ່ານີ້ເພື່ອເປັນການອວດອ້າງ, ແຕ່ໃຫ້
 ລູກເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ເພື່ອເປັນການສະສົມ
 "ຊັບສົມບັດໄວ້ໃນສະຫວັນເພື່ອຕົນເອງ,
 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເປັນສິ່ງທີ່ໝົດບໍ່ເປັນ ແລະ
 ເປັນຢູ່ຊົ່ວນິລັນດອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອ
 ລູກຈະມີຂອງປະທານອັນມີ ະຄຸນຄ່າແຫ່ງ
 ຊີວິດນິລັນດອນ, ຊຶ່ງພວກເຮົາມີເຫດຜົນ
 ທີ່ຈະຄິດວ່າບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້
 ຮັບມັນມາແລ້ວ.

9 ໂອ ຈົ່ງຈື່ຈຳໄວ້, ຈື່ຈຳໄວ້, ລູກຂອງພໍ່,

5 1 ກ ຮລມ 3:37. 2 ກ ມຊຢ 29:25-27. ຂ ແອວ 10:19.	4 ກ ແອວ 4:15-20. 6 ກ 1 ນພ 1:1, 5. ຂ 2 ນພ 33.	8 ກ 3 ນພ 13:19-21. ຂ ຄພ 14:7.
--	--	----------------------------------

“ຖ້ອຍ ຄຳ ຂອງ ກະສັດ ເປັນ ຢາ ມິນ ທີ່ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຈົ່ງ ຈື່ ຈຳ ໄວ້ ວ່າ ບໍ່ ມີ ທາງ ຫລື ວິ ທີ່ ອື່ນ ໃດ ເລີຍ ທີ່ ມະ ນຸດ ຈະ ລອດ ໄດ້, ນອກ ຈາກ ທາງ ໂລ ທິດ ທີ່ ະ ຊົດ ໃຊ້ ແທນ ຂອງ ພຣະ ເຊ ຊູ ຄຣິດ ຜູ້ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ ເທົ່າ ນັ້ນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພຣະ ອົງ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ ເພື່ອ ະ ໂຖ່ ັ ໂລກ.

10 ແລະ ຈົ່ງ ຈື່ ຈຳ ະ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ແອມ ມິວ ເລັກ ນຳ ອີກ ຂຶ້ນ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ຕໍ່ ຊີ ເອ ສ ຣອມ, ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ອຳ ໂມນ ໂນ ຮາ ນັ້ນ; ເພາະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ ຢ່າງ ແນ່ ນອນ ເພື່ອ ໂຖ່ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແຕ່ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ ບໍ່ ໂຖ່ ພວກ ເຂົາ ໃນ ບາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແຕ່ ຈະ ໂຖ່ ພວກ ເຂົາ ຈາກ ບາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

11 ແລະ ພຣະ ອົງ ມີ ອຳ ນາດ ຂຶ້ນ ໄດ້ ຮັບ ຈາກ ພຣະ ບິດາ ເພື່ອ ໂຖ່ ມະ ນຸດ ຈາກ ບາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຍ້ອນ ການ ກັບ ໃຈ; ສະ ນັ້ນ ພຣະ ອົງ ຈຶ່ງ ໄດ້ ະ ສົ່ງ ທູ ດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ລົງ ມາ ເພື່ອ ປະ ກາດ ຂ່າວ ກ່ຽວ ກັບ ເງື່ອນ ໄຂ ຂອງ ການ ກັບ ໃຈ, ຂຶ້ນ ຈະ ນຳ ໄປ ຫາ ອຳ ນາດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ໂຖ່, ໄປ ຫາ ຄວາມ ລອດ ຂອງ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

12 ແລະ ບັດ ນີ້, ຈົ່ງ ຈື່ ໄວ້, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ຈົ່ງ ຈື່ ໄວ້ ວ່າ ລູກ ຈະ ຕ້ອງ ສ້າງ ະ ຮາກ ຖານ ຂອງ ລູກ ຂຶ້ນ ເທິງ ະ ດານ ຫີນ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ໂຖ່ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ຄື ພຣະ ຄຣິດ, ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ; ເພື່ອ ວ່າ ເມື່ອ ມານ ສົ່ງ ລົມ ພະ ຍຸ ຮ້າຍ ຂອງ ມັນ ມາ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພ້າ ແມບ ເຫລື້ອມ ກັບ ລົມ ບ້າ ໝູ ຂອງ ມັນ ມາ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເມື່ອ ໝາກ ເຫັບ ທັງ ໝົດ ແລະ ະ ລົມ

ຝົນ ອັນ ແຮງ ກ້າ ຂອງ ມັນ ລົງ ມາ ຕີ ລູກ, ມັນ ຈະ ບໍ່ ມີ ອຳ ນາດ ອັນ ໃດ ເໝືອ ລູກ ເລີຍ ທີ່ ຈະ ແກ່ ລູກ ລົງ ໄປ ຫາ ເຫວ ເລິກ ແຫ່ງ ຄວາມ ທຸກ ທໍ ລະ ມານ ແລະ ຄວາມ ຈິບ ທາຍ ອັນ ບໍ່ ສິ້ນ ສູດ, ເພາະ ດານ ຫີນ ບ່ອນ ທີ່ ລູກ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ ເທິງ ມັນ ຂຶ້ນ ເປັນ ຮາກ ຖານ ທີ່ ແໜ້ນ ໜາ, ເປັນ ຮາກ ຖານ ຊຶ່ງ ຫາກ ມະ ນຸດ ສ້າງ ຂຶ້ນ ເທິງ ມັນ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຕົກ ໄປ ບໍ່ ໄດ້.

13 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ນີ້ ຄື ຄຳ ເວົ້າ ຊຶ່ງ ຮີ ລາ ມັນ ໄດ້ ະ ສິດ ສອນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ ສິດ ສອນ ພວກ ເພິ່ນ ຫລາຍ ເລື້ອງ ຊຶ່ງ ບໍ່ ໄດ້ ຂຽນ ໄວ້, ແລະ ຫລາຍ ເລື້ອງ ຊຶ່ງ ໄດ້ ຂຽນ ໄວ້.

14 ແລະ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ຈື່ ຈຳ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ເພິ່ນ; ແລະ ສະ ນັ້ນ ພວກ ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ອອກ ໄປ, ໂດຍ ຮັກ ສາ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ສິດ ສອນ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໃຫ້ ແກ່ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນີ ໄຟ ທັງ ໝົດ, ໂດຍ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ຕັ້ງ ແຕ່ ເມືອງ ອຸ ດົມ ສົມ ບູນ ໄປ;

15 ແລະ ຈາກ ນັ້ນ ກໍ ໄປ ຫາ ເມືອງ ກິດ; ແລະ ຈາກ ເມືອງ ກິດ ກໍ ໄປ ຫາ ເມືອງ ມິວ ເລັກ.

16 ແລະ ຈາກ ເມືອງ ໜຶ່ງ ກໍ ໄປ ຫາ ອີກ ເມືອງ ໜຶ່ງ ຈົນ ວ່າ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ອອກ ໄປ ຫາ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນີ ໄຟ ທັງ ໝົດ ຊຶ່ງ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ທາງ ໃຕ້; ແລະ ຈາກ ທີ່ ນັ້ນ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ເຊ ຣາ ເຮັ ມລາ ໄປ ຫາ ບັນ ດາ ຊາວ ເລ ມັນ.

17 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ສົ່ງ ສອນ ດ້ວຍ ພະ ລັງ ອັນ ຍິ່ງ

<p>9 ກ ມຊຸ 2:9. ຂ ມຊຸ 3:17-18. ຄ ມພ ຊົດ ໃຊ້, ການ ຊົດ ໃຊ້. ຄ ຄ ມພ ໂຖ່, ການ ໂຖ່, ຖືກ ໂຖ່. ງ ຄ ມພ ໂລກ—ຜູ້ ຄົນ ທີ່ ບໍ່</p>	<p>ເຊື້ອ ຟັງ ພຣະ ບັນ ຍັດ. 10 ກ ແອວ 11:34. 11 ກ ແອວ 13:24-25. 12 ກ ອຊຸ 28:16; ຢຄ 4:16. ຂ ມຫ 7:24-27;</p>	<p>ຄພ 6:34; ມຊ 7:53. ຄ ມພ ຫີນ; ຫີນ ເສົາ ເອກ. ຄ 3 ນພ 14:25, 27. 13 ກ ມຊຸ 1:4.</p>
---	--	---

ໃຫຍ່, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ເຮັດໃຫ້
 "ພວກທີ່ແຍກອອກໄປຈາກຊາວນິໄຟຍອມ
 ຈຳນົນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ອອກ
 ມາຮັບສາລະພາບບາບຂອງຕົນ ແລະ ຮັບ
 ບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ, ແລະ ກັບ
 ຄືນໄປຫາຊາວນິໄຟທັນທີ ເພື່ອຈະພະຍາ
 ຍາມແກ້ໄຂຄວາມຜິດພາດທີ່ຕົນໄດ້ກະທຳ
 ໄປນັ້ນ.

18 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
 ນິໄຟກັບລີໂຮໄດ້ສັ່ງສອນຊາວເລມັນດ້ວຍ
 ອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນ
 ນັ້ນ, ເພາະ ວ່າ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ຮັບ ອຳນາດ
 ແລະ ສິດອຳນາດເພື່ອຈະໄດ້ "ກ່າວ, ແລະ
 ພວກເພິ່ນໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ພວກເພິ່ນຄວນກ່າວ
 ນຳອີກ—

19 ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງໄດ້ເກີດມີຄວາມແປກ
 ໃຈຫລາຍທີ່ສຸດຕໍ່ຊາວເລມັນ ຈົນເຮັດໃຫ້
 ພວກ ເຂົາ "ສຳນຶກ ໄດ້, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່
 ໄດ້ມີຊາວເລມັນຈຳນວນແປດພັນຄົນທີ່ຢູ່
 ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ແລະ ແຜ່ນດິນ
 ອ້ອມແອ້ມນັ້ນຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການ
 ກັບໃຈ, ແລະ ໄດ້ສຳນຶກເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
 ຂອງຮີດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດ
 ຂອງພວກເຂົາ.

20 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
 ນິໄຟ ແລະ ລີໂຮໄດ້ອອກຈາກບ່ອນນັ້ນໄປ
 ຫາແຜ່ນດິນນິໄຟ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຢູ່ທີ່
 ນັ້ນພວກເພິ່ນຖືກກອງທັບຂອງຊາວເລມັນ
 ຈັບໄປ ແລະ ເອົາເຂົ້າ "ຄຸກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ,
 ເປັນຄຸກບ່ອນດຽວກັນກັບທີ່ອຳໂມນ ແລະ
 ພິ້ນອງຂອງເພິ່ນຖືກຂ້າໃຊ້ຂອງລິມໂຮເອົາ

ໄປກັກຂັງ.

22 ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ພວກເພິ່ນຖືກຈັບ
 ເຂົ້າຄຸກໄດ້ຫລາຍມື້ປາດສະຈາກເຂົ້ານ້ຳ,
 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຄຸກເພື່ອ
 ຈະເອົາພວກເພິ່ນໄປຂ້າຖິ້ມເສຍ.

23 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
 ນິໄຟ ແລະ ລີໂຮ ໄດ້ ຖືກ ອ້ອມ ໄວ້ ຄື ກັບ ວ່າ
 ດ້ວຍ "ໄຟ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາບໍ່ກ້າ
 ແຕະ ຕ້ອງ ພວກ ເພິ່ນ ເລີຍ ເພາະ ຍ້ານ ວ່າ
 ໄຟ ຈະ ໄໝ້ ພວກ ເຂົາ. ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ,
 ນິໄຟ ແລະ ລີໂຮ ບໍ່ ໄດ້ ຖືກ ໄຟ ໄໝ້ ເລີຍ; ແລະ
 ເບິ່ງ ຄື ວ່າ ພວກ ເພິ່ນ ຢືນ ຢູ່ ທ່າມ ກາງ ກອງ ໄຟ
 ແລະ ໄຟ ບໍ່ ໄດ້ ໄໝ້ ພວກ ເພິ່ນ.

24 ແລະ ເວລາ ພວກ ເພິ່ນ ເຫັນ ວ່າ ຕົນ
 ເອງຖືກລ້ອມໄວ້ດ້ວຍ "ເລົາໄຟ, ແລະ ເຫັນ
 ວ່າ ໄຟ ບໍ່ ໄດ້ ໄໝ້ ຕົນ, ໃຈ ຂອງ ພວກ ເພິ່ນ ຈຶ່ງ
 ມີກຳລັງຂຶ້ນ.

25 ເພາະ ວ່າ ພວກ ເພິ່ນ ເຫັນ ວ່າ ຊາວ
 ເລມັນບໍ່ກ້າແຕະຕ້ອງພວກເພິ່ນ; ທັງບໍ່ກ້າ
 ເຂົ້າມາໃກ້ພວກເພິ່ນ, ແຕ່ວ່າຢືນຢູ່ຄືກັນ
 ກັບ ເກີດ ເປັນ ຄົນ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ແປກ ປະ
 ຫລາດ ໃຈ.

26 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
 ນິໄຟ ແລະ ລີໂຮໄດ້ຍືນຂຶ້ນ ແລະ ເລີ່ມເວົ້າ
 ກັບພວກເຂົາ, ມີຄວາມວ່າ: ບໍ່ຕ້ອງຢ້ານ,
 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນແມ່ນພຣະເຈົ້າທີ່ສະແດງ
 ສິ່ງອັດສະຈັນ ໃຈ ນີ້ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ເຫັນ,
 ເພື່ອ ສະ ແດງ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ເຫັນ ວ່າ ພວກ
 ທ່ານ ຈະ ຂ້າ ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້.

27 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາພວກເພິ່ນກ່າວ
 ຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ແຜ່ນດິນກໍສັ່ນສະເທືອນ
 ຢ່າງໜັກ, ແລະ ກຳແພງຄຸກກໍສັ່ນສະເທືອນ

<p>17 ກ ຮລມ 4:4. 18 ກ ຄພ 100:5-8. ຄມພ ທຳນາຍ, ການ ທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ.</p>	<p>19 ກ ຄມພ ປຽນໃຈ, ການ ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ; ວຽກງານເຜີຍແຜ່. 21 ກ ມຊຢ 7:6-7; 21:23.</p>	<p>23 ກ ອພຍ 3:2. 24 ກ ອພຍ 14:24; 1 ນຟ 1:6; ຄພ 29:12; ຈສ—ປ 1:16.</p>
---	---	--

ຄ້າຍຄືກັບວ່າມັນກຳລັງຈະພັງລົງສູ່ພື້ນດິນ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນບໍ່ໄດ້ພັງລົງ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນທີ່ຢູ່ ໃນຄູກນັ້ນ ເປັນ ຊາວ ເລມັນ ແລະ ຊາວນີໂຟຜູ້ທີ່ແຍກອອກໄປນັ້ນ.

28 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ຖືກປົກຄຸມໄວ້ດ້ວຍເມກແຫ່ງ "ຄວາມມືດ, ແລະ ຄວາມຍ້ານຢ່າງຫລວງ ຫລາຍໄດ້ເກີດກັບພວກເຂົາ.

29 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ມີ "ສຽງດັງຂຶ້ນຄ້າຍຄືກັບວ່າ ສຽງນັ້ນຢູ່ເທິງ ເມກແຫ່ງຄວາມມືດ, ມີຄວາມວ່າ: ເຈົ້າຈົ່ງ ກັບ ໃຈ, ເຈົ້າ ຈົ່ງ ກັບ ໃຈ, ແລະ ຢ່າ ພະ ຍາ ຍາມທຳລາຍຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາອີກຕໍ່ໄປ ຜູ້ ຊຶ່ງ ເຮົາ ສົ່ງ ມາ ຫາ ພວກເຈົ້າ ເພື່ອ ປະ ກາດ ຂ່າວປະເສີດ.

30 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາພວກເຂົາໄດ້ຍິນສຽງນີ້, ແລະ ເຫັນ ວ່າບໍ່ແມ່ນສຽງຟ້າຮ້ອງ, ທັງບໍ່ແມ່ນສຽງກົກ ກ້ອງ, ແຕ່ວ່າມັນເປັນສຽງອ່ອນຫວານຂອງ ຄວາມນັ້ມນວນຢ່າງແຈ້ມແຈ້ງ, ຄ້າຍຄືກັບ ວ່າເປັນ "ສຽງສົ້ມໃສ່ຫູ, ແລະ ມັນ ໄດ້ສຽບ ແທງເຂົ້າໄປໃນຈິດວິນຍານທຸກດວງ—

31 ແລະ ທັງໆທີ່ສຽງນັ້ນ ນັ້ມນວນ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ແຜ່ນ ດິນ ຍັງ ສັ່ນ ສະ ເຫືອນ ຫລາຍ ທີ່ ສຸດ, ແລະ ກຳ ແພງ ຄຸກ ກໍ ສັ່ນ ສະ ເຫືອນ ອີກ, ຄ້າຍກັບວ່າມັນກຳລັງຈະ ເພພັງລົງ ສູ່ພື້ນດິນ; ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເມກຊຶ່ງ ປົກຄຸມ ພວກເຂົາຢູ່ນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ລ່ອງລອຍອອກໄປ ເລີຍ—

32 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ມີ ສຽງ ດັງ ຂຶ້ນ ອີກ, ມີ ຄວາມວ່າ: ເຈົ້າຈົ່ງກັບໃຈ, ເຈົ້າຈົ່ງກັບໃຈ, ເພາະອານາຈັກສະຫວັນ ໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງ ແລ້ວ; ແລະ ຢ່າ ໄດ້ພະຍາຍາມທຳລາຍຜູ້ ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາອີກຕໍ່ໄປ; ແລະ ເຫດການ

ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ແຜ່ນດິນ ແລະ ກຳແພງ ຄຸກໄດ້ສັ່ນສະເທືອນອີກ.

33 ແລະ ສຽງດັງມາອີກເປັນເທື່ອທີສາມ, ແລະ ໄດ້ເວົ້າຂໍຄວາມອັນໜ້າອັດສະຈັນ ໃຈກັບພວກເຂົາ ຊຶ່ງມະນຸດບໍ່ສາມາດກ່າວ, ແລະ ກຳແພງໄດ້ສັ່ນອີກ, ແລະ ແຜ່ນດິນ ໄດ້ສັ່ນສະເທືອນຄ້າຍຄືກັບວ່າມັນກຳລັງ ຈະແຍກອອກຈາກກັນ.

34 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ ເລມັນ ບົບ ໜີ ໄປ ບໍ່ ໄດ້ ຍ້ອນ ວ່າ ເມກ ແຫ່ງ ຄວາມມືດນັ້ນ ໄດ້ປົກຄຸມພວກເຂົາໄວ້; ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເຄື່ອນໄຫວໄປມາບໍ່ໄດ້ ເລີຍ ເພາະຄວາມຍ້ານກົວທີ່ເກີດກັບພວກ ເຂົາ.

35 ບັດນີ້ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາພວກ ເຂົາຊຶ່ງ ເປັນ ຊາວ ນີໂຟ ໂດຍ ກຳ ເນີດ, ຊຶ່ງ ແຕ່ກ່ອນເຄີຍເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະ ໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ໄດ້ແຍກອອກໄປ ຈາກພວກເຂົາ.

36 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ລາວໄດ້ຫັນຕົວໄປ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວໄດ້ ເຫັນໜ້າຂອງນີໂຟ ແລະ ລີໄຮ ຜ່ານຄວາມ ມືດຂອງເມກ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນ ໄດ້ "ຮຸ່ງ ເຫລື້ອມທີ່ສຸດຄືກັນກັບໜ້າຂອງເຫລົ່າທູດ. ແລະ ລາວໄດ້ເຫັນພວກເພິ່ນຫລວງໜ້າຂຶ້ນ ໄປເທິງຟ້າ; ແລະ ພວກເພິ່ນຢູ່ໃນທ່າທາງທີ່ ກຳລັງເວົ້າ ຫລື ກຳລັງເບິ່ງສຽງກັບຜູ້ໃດຜູ້ ໜຶ່ງຊຶ່ງພວກເພິ່ນຫລວງເຫັນ.

37 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ຮ້ອງບອກຝູງຊົນເພື່ອໃຫ້ ພວກເຂົາຫລວງມາເບິ່ງ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໄດ້ ມີພະລັງທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນສາມາດ ຫລວງມາເບິ່ງ ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນໜ້າ ຂອງນີໂຟ ແລະ ລີໄຮ.

28 ກ ອພຍ 14:20. 29 ກ 3 ນພ 11:3-14. 30 ກ 1 ກສ 19:12; ຄພ 85:6. 36 ກ ອພຍ 34:29-35; ກຈກ 6:15.

38 ແລະ ຜູ້ຄົນ ໄດ້ເວົ້າກັບ ຊາຍຄົນນັ້ນ ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເລື່ອງທັງໝົດນີ້ໝາຍຄວາມ ວ່າແນວໃດ, ແລະ ຄົນທັງສອງນັ້ນກໍາລັງ ສົນທະນາກັບຜູ້ໃດຢູ່?

39 ບັດນີ້ ຊາຍຄົນນັ້ນ ມີຊື່ວ່າ ອາມິນາດາບ. ແລະ ອາມິນາດາບໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນ ວ່າ: ພວກເພິ່ນກໍາລັງສົນທະນາກັບເຫລົ່າ ທູດຂອງພຣະເຈົ້າ.

40 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ ເລມັນໄດ້ຖາມລາວວ່າ: ພວກເຮົາຈະເຮັດ "ແນວໃດ, ເພື່ອຈະໃຫ້ເມກແຫ່ງຄວາມມືດ ຫນີຈາກພວກເຮົາໄປ?

41 ແລະ ອາມິນາດາບ ໄດ້ເວົ້າກັບພວກ ເຂົາວ່າ: ພວກທ່ານຕ້ອງ "ກັບໃຈ, ແລະ ຮ້ອງຂໍ ຕໍ່ ສຽງນັ້ນ ຈົນ ວ່າ ພວກທ່ານ ມີ ສັດທາໃນພຣະຄຣິດ, ຜູ້ຊຶ້ງແອວມາ, ແລະ ແອມມິວເລັກ, ແລະ ຊີເອສຮອມ ໄດ້ສິດ ສອນພວກທ່ານໄວ້; ແລະ ຖ້າຫາກພວກ ທ່ານປະຕິບັດຕາມນີ້, ເມກແຫ່ງຄວາມມືດ ຈະເລື່ອນໄປຈາກພວກທ່ານ.

42 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ເລີ່ມຮ້ອງຂໍ ຕໍ່ ສຽງຂອງຜູ້ທີ່ ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນສັ່ນສະເທືອນ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງຂໍຈົນວ່າເມກແຫ່ງ ຄວາມມືດໄດ້ກະຈາຍໄປ.

43 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາພວກເຂົາຫລົງເບິ່ງ, ແລະ ເຫັນ ວ່າເມກແຫ່ງຄວາມມືດນັ້ນໄດ້ກະຈາຍໄປ ແລະ ບໍ່ໄດ້ປົດບັງພວກເຂົາອີກແລ້ວ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຂົາເຫັນວ່າຕົນເອງຖືກ "ລ້ອມ ໄວ້ດ້ວຍເລົາໄຟ, ແທ້ຈິງແລ້ວທຸກຄົນ.

44 ແລະ ນີໄຟກັບລີໂຮໄດ້ຍືນຢູ່ໃນທ່າມ

ກາງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຖືກ ປົດອ້ອມຮອບ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄ້າຍຄືກັບວ່າ ພວກເຂົາຢູ່ທ່າມກາງແປວໄຟ, ແຕ່ມັນບໍ່ ໄດ້ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ພວກເຂົາເລີຍ, ທັງບໍ່ ໄດ້ໄໝ້ລາມໄປຫາກໍາແພງຄຸກເລີຍ; ແລະ ພວກເຂົາກໍເຕັມໄປດ້ວຍ "ຄວາມສຸກ ຈົນບໍ່ ອາດຈະພັນລະນາໄດ້ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍ ລັດສະໝີພາບ.

45 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, "ພຣະວິນຍານ ສັກ ສິດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສະເດັດລົງມາຈາກ ພ້າສະຫວັນ, ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນໃຈຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຄືກັບເຕັມປຽມ ດ້ວຍໄຟ, ແລະ ພວກເຂົາສາມາດ ຮູ້ເວົ້າຂໍ ຄວາມອັນໜ້າອັດສະຈັນອອກມາ.

46 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີ ສຽງດັງມາຫາພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນ ເປັນສຽງທີ່ອ່ອນຫວານ, ຄ້າຍຄືກັບວ່າມັນ ເປັນສຽງສີ່ມໃສ່ໜູ, ມີຄວາມວ່າ:

47 "ສັນຕິສຸກ, ສັນຕິສຸກ ຈົ່ງມີແກ່ເຈົ້າ, ຍ້ອນວ່າສັດທາຂອງເຈົ້າໃນຜູ້ທີ່ເຮົາຮັກ ຫລາຍທີ່ສຸດ, ຜູ້ທີ່ເປັນຢູ່ນັບຕັ້ງແຕ່ການ ວາງຮາກຖານຂອງໂລກ.

48 ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຍິນຂໍ້ ຄວາມນີ້ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍໄດ້ຫລົງເບິ່ງ ຄ້າຍຄືກັບວ່າສຽງນັ້ນມາຈາກໃສ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນ "ພ້າສະຫວັນ ເປີດອອກ; ແລະ ເຫລົ່າທູດໄດ້ລົງມາຈາກ ສະຫວັນ ແລະ ປະຕິບັດຕໍ່ພວກເຂົາ.

49 ແລະ ມັນມີຢູ່ປະມານສາມຮ້ອຍຄົນທີ່ ໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄໍາສັ່ງໃຫ້ອອກໄປ ແລະ ບໍ່ ໃຫ້ແປກໃຈ, ທັງບໍ່ໃຫ້ສົງໄສ.

40 ກ ກຈກ 2:37-39.
41 ກ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.
ຂ ຄມພ ສັດທາ.
43 ກ 3 ນພ 17:24; 19:14.

44 ກ ຄມພ ຊຶ້ນຊົມ,
ຄວາມຊຶ້ນຊົມ.
45 ກ 3 ນພ 9:20; ອທ 12:14.
ຂ ຄມພ ຂອງປະທານ

ແຫ່ງພຣະວິນຍານ.
47 ກ ຄມພ ສະຫງົບ,
ຄວາມສະຫງົບ.
48 ກ 1 ນພ 1:8.

50 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປ, ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດ ແກ່ຜູ້ຄົນ, ປະກາດເລື່ອງທັງໝົດທີ່ພວກ ເຂົາໄດ້ຍິນ ແລະ ໄດ້ເຫັນມາຕໍ່ຜູ້ຄົນທົ່ວທຸກ ພາກພື້ນໂດຍອ້ອມຮອບ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ ຊາວເລມັນສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ຍອມຮັບເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້, ຍ້ອນວ່າຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງ ຫລັກຖານທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບມາ.

51 ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ "ສຳນຶກ ຕົວກຳໄດ້ວາງອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງຕົນ, ແລະ ປະຄວາມກຽດ ຊັງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແລະ ຮິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດ ຂອງພວກເຂົາ.

52 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ສົ່ງແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ ຍຶດເອົາມານັ້ນຄືນໃຫ້ຊາວນີໄຟ.

ບົດທີ 6

ຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ຊອບທຳສັ່ງສອນຊາວນີໄຟ ຜູ້ທີ່ຊົ່ວ—ຜູ້ຄົນສອງຝ່າຍຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ຂຶ້ນໃນສະໄໝແຫ່ງສັນຕິສຸກ ແລະ ເຕັມໄປ ດ້ວຍຄວາມອຸດົມສົມບູນ—ລູກຊິເພີ, ຜູ້ສ້າງ ບາບ, ຍຸ ຍິງ ໃຈ ຂອງ ຄົນ ຊົ່ວ ແລະ ພວກ ໂຈນແກດີອານທັນໃຫ້ກະທຳການຄາດຕະ ກຳ ແລະ ສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ—ພວກເຂົາ ໂຄ່ນ ລົມຝ່າຍ ຜູ້ປົກ ຄອງ ຂອງ ຊາວ ນີໄຟ. ປະ ມານ 29-23 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ປີ ທີ່ຫົກສິບສອງແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ ຕັດສິນໄດ້ຜ່ານໄປ, ເລື່ອງລາວທັງໝົດນີ້ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ ກາຍມາເປັນຄົນຊອບທຳ, ເຖິງຂະໜາດ ທີ່ "ຄວາມຊອບທຳຂອງພວກເຂົາມີຫລາຍ

ກວ່າຊາວນີໄຟອີກຊ້ຳ, ຍ້ອນວ່າຄວາມໝັ້ນ ຄົງ ແລະ ຄວາມສະໝໍ່າສະເໝີຂອງພວກ ເຂົາຢູ່ໃນສັດທາ.

2 ເພາະ ຈິ່ງ ເບິ່ງ, ໄດ້ ມີ ຊາວ ນີໄຟ ເປັນ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ກາຍມາເປັນຄົນ "ແຂງກະດ້າງ ແລະ ບໍ່ສຳນຶກຜິດ ແລະ ຊົ່ວຮ້າຍ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາບໍ່ຍອມ ຮັບພັງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄຳສັ່ງ ສອນ ແລະ ຄຳທຳນາຍທັງໝົດທີ່ມາໃນບັນ ດາພວກເຂົາ.

3 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສະມາຊິກຂອງ ສາດສະໜາຈັກກະຍັງມີຄວາມຜາສຸກພໍສົມ ຄວນນຳການປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຂອງຊາວ ເລມັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຍ້ອນວ່າສາດສະໜາ ຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງໄດ້ສະຖາປະນາຂຶ້ນ ໃນບັນດາພວກເຂົາ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ "ຜູກສຳພັນທະໄມຕິຕໍ່ກັນ, ແລະ ໄດ້ປິຕິຍິນ ດີນຳກັນ, ແລະ ໄດ້ມີຄວາມຊື່ນຊົມຫລາຍ ທີ່ສຸດ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ ເລມັນ ຫລາຍ ຄົນ ໄດ້ ລົງ ມາ ເມືອງ ເຊຣາ ເຮັມລາ, ແລະ ໄດ້ປະກາດແກ່ຊາວນີໄຟ ເຖິງ "ການປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຂອງພວກ ເຂົາ, ແລະ ໄດ້ ຊັກ ຊວນ ພວກ ເຂົາ ເຖິງ ສັດທາ ແລະ ການກັບໃຈ.

5 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຫລາຍຄົນໄດ້ສັ່ງ ສອນດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດອັນ ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ຊັກນຳ ຫລາຍຄົນລົງມາສູ່ສ່ວນເລິກແຫ່ງຄວາມ ຖ່ອມຕົວ, ແລະ ເປັນຜູ້ຕິດຕາມທີ່ຖ່ອມຕົວ ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະເມສາມັອຍ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ ເລມັນ ຫລາຍ ຄົນ ໄດ້ເຂົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນ ທາງເໜືອ; ແລະ ນີໄຟກັບລີໄຮກໍໄປຫາ

51 ກ ແອວ 31:5. 6 1 ກ ຮລມ 13:1.	2 ກ ຮມ 1:28-32. 3 ກ ຄມພ ຜູກມິດ.	4 ກ ຄມພ ປ່ຽນໃຈ, ການ ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ.
-----------------------------------	------------------------------------	---

“ແຜ່ນດິນທາງເໜືອຄືກັນເພື່ອສົ່ງສອນຜູ້ຄົນ. ແລະ ປີທີຫົກສິບສາມໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

7 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນມີສັນຕິສຸກຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນທັງໝົດ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຊາວນິໄຟສາມາດເຂົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນສ່ວນໃດກໍໄດ້ຕາມແຕ່ພວກເຂົາຕ້ອງການ ບໍ່ວ່າໃນບັນດາຊາວນິໄຟ ຫລື ວ່າໃນບັນດາຊາວເລມັນ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນຈະໄປບ່ອນໃດກໍໄດ້ ຕາມແຕ່ພວກເຂົາຕ້ອງການຄືກັນ, ບໍ່ວ່າໃນບັນດາຊາວເລມັນ ຫລື ໃນບັນດາຊາວນິໄຟ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມີການຕິດຕໍ່ກັນຢ່າງເປັນອິດສະລະດັ່ງນີ້, ເພື່ອຊື້ ແລະ ເພື່ອຂາຍ, ແລະ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດ, ຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງໃຜລາວ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທັງຊາວເລມັນ ແລະ ຊາວນິໄຟໄດ້ຮັ່ງມີເປັນດີຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມີຄຳ, ແລະ ມີເງິນ, ແລະ ມີໂລຫະທີ່ມີຄຸນຄ່າຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ທັງໃນແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນທາງເໜືອ.

10 ບັດນີ້ແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ຖືກເອີ້ນວ່າລີໄຮ, ແລະ ແຜ່ນດິນທາງເໜືອຖືກເອີ້ນວ່າ “ມິວເລັກ, ເພາະເອີ້ນຕາມຊື່ລູກຊາຍຂອງເຊເດກີຢາ; ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາມິວເລັກເຂົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນພາກເໜືອ, ແລະ ລີໄຮເຂົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນທາງໃຕ້.

11 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນໄດ້ມີຄ່າຫລາຍຊະນິດໃນແຜ່ນດິນທັງສອງບ່ອນ, ແລະ ເງິນ, ແລະ ໂລຫະທີ່ມີຄ່າທຸກຊະນິດ; ແລະ ມີນາຍຊ່າງທີ່ມີຝີມືປານິດນຳອີກ, ຊຶ່ງໄດ້ຕີໂລຫະທຸກຊະນິດ; ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມັນ

ລະອຽດງາມດີ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກັບກາຍເປັນຄົນຮັ່ງມີດັ່ງນີ້.

12 ພວກເຂົາໄດ້ປູກພືດພັນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ທັງທາງເໜືອ ແລະ ທາງໃຕ້; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມີຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງຍິ່ງ, ທັງທາງເໜືອ ແລະ ທາງໃຕ້. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມີຄົນເພີ່ມທະວີຂຶ້ນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະ ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຢ່າງຍິ່ງໃນແຜ່ນດິນ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ລ້ຽງສັດຫລາຍຊະນິດຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນໄດ້ອອກແມ່ແຜ່ລູກຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

13 ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກຜູ້ຍິງກໍໄດ້ອອກແຮງງານຢ່າງດຸໝັ່ນ ແລະ ເຂັ້ມຜ່າຍ, ແລະ ໄດ້ເຮັດຜ້າແພຫລາຍຊະນິດ, ຜ້າລິນິນຕ່ຳຢ່າງດີ ແລະ ຜ້າທຸກຊະນິດ, ເພື່ອຈະໄດ້ປົກປັດຄວາມເປື້ອນເປົາຂອງພວກເຂົາ. ແລະ ປີທີຫົກສິບສີ່ໄດ້ຜ່ານໝັ້ນໄປຢ່າງສັນຕິດັ່ງນີ້.

14 ແລະ ໃນປີທີຫົກສິບຫ້າ ພວກເຂົາໄດ້ມີຄວາມຜາສຸກ ແລະ ສັນຕິສຸກຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນໄດ້ມີການສັ່ງສອນຫລາຍຢ່າງ ແລະ ມີການທຳນາຍຫລາຍຢ່າງກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ. ແລະ ປີທີຫົກສິບຫ້າກໍໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີທີຫົກສິບຫົກແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, “ຊີ ໂຊຣຳ ຖືກລອບຂ້າໂດຍມີລິກລັບໃນຂະນະທີ່ນັ່ງຢູ່ໃນບັນລັງຕັດສິນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືໃນປີດຽວກັນນັ້ນ, ຄືລູກຊາຍຂອງເພີ່ນ, ຜູ້ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນແທນກຳຖືກລອບຂ້າຄືກັນ. ແລະ ປີທີຫົກສິບຫົກໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

16 ແລະ ໃນຕົ້ນປີທີຫົກສິບເຈັດ ຜູ້ຄົນເລີ່ມເປັນຄົນຊົ່ວຄືນຄືເກົ່າ.

6ກ ແອວ 63:4-9; ຮລມ 3:11-12. | 10ກ ມຊຢ 25:2-4; ຮລມ 8:21. | 15ກ ຮລມ 5:1.

17 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ປະທານພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາມາດົນແລ້ວ ດ້ວຍຂອງທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງໂລກ ຈົນວ່າມັນບໍ່ມີການຍຸຍົງໃຫ້ຄຽດແຄ້ນ, ໃຫ້ເຮັດສົງຄາມ, ຫລື ໃຫ້ຂ້າພັນກັນ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເລີ່ມໝັກໝຸນຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເລີ່ມພະຍາຍາມຫາຜົນປະໂຫຍດເພື່ອຕົນເອງຈະໄດ້ມີກຽດຕິຍົດສູງກວ່າຜູ້ອື່ນ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມທຳການຄາດຕະກຳຢ່າງ "ລັບໆ, ແລະ ເລີ່ມລັກ, ແລະ ບຸ້ນຈື້ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດ.

18 ແລະ ບັດນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຄາດ ຕະ ກອນ ແລະ ພວກບຸ້ນຈື້ເຫລົ່ານັ້ນ ເປັນພັກພວກທີ່ຄິດຄູເມັນ ແລະ "ແກດີອານທັນ ໄດ້ຕັ້ງຂຶ້ນ. ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືໃນບັນດາຊາວນີໂຟກໍມີພັກພວກຂອງແກດີອານທັນຢ່າງຫລວງຫລາຍ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນມີຈຳນວນຫລາຍກວ່າ ໃນບັນດາຊາວເລມັນພວກທີ່ຊົ່ວກວ່າ. ແລະ ພວກເຂົາຖືກເອີ້ນວ່າໂຈນ ແລະ ຄາດຕະກອນຂອງແກດີອານທັນ.

19 ແລະ ພວກເຂົາຄືພວກທີ່ໄດ້ລອບຂ້າຊີໂຊຣຳຜູ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ ແລະ ລູກຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ, ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກເພິ່ນ ຢູ່ ໃນບັນລັງຕັດສິນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊອກຫາພວກເຂົາບໍ່ພົບເລີຍ.

20 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຊາວເລມັນເຫັນວ່າ ມັນມີພວກໂຈນປະບົນຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາເອງ ພວກເຂົາກໍເລົ່າສະຫລົດໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໃຊ້ທຸກວິທີທາງ ແລະ ອຳນາດຂອງພວກເຂົາເພື່ອທຳລາຍພວກໂຈນເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປຈາກຜືນແຜ່ນດິນໂລກ.

21 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາຕານໄດ້ຍຸຍົງໃຈຂອງຊາວນີໂຟ ສ່ວນ ຫລາຍ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບພວກໂຈນເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະ ໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາ ແລະ ຄຳສາບານກັບພວກເຂົາ, ວ່າພວກເຂົາຈະຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບົກບັກຮັກສາພວກດຽວກັນ, ເຖິງແມ່ນຈະຢູ່ໃນສະພາບອັນຫຍຸ້ງຍາກໃດໆກໍຕາມທີ່ພວກໂຈນໄດ້ຮັບ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບໂທດເພາະການຄາດຕະກຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການບຸ້ນຈື້ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການຂີ້ລັກມັກສົກຂອງພວກເຂົາ.

22 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ມີເຄື່ອງໝາຍຂອງພວກເຂົາເອງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຄື່ອງໝາຍ "ລັບ ແລະ ຄຳ ເວົ້າ ລັບໆ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ຈັກພິນ້ອງທີ່ເຂົ້າມາໃນພັນທະສັນຍາ, ເພື່ອຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃດໆກໍຕາມທີ່ພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາກະທຳ ເຂົາຈະບໍ່ຖືກພິນ້ອງ ຫລື ຄົນທີ່ໄດ້ເປັນຂອງພັກພວກຂອງຕົນທີ່ຮັບພັນທະສັນຍານີ້ທຳຮ້າຍ.

23 ແລະ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຂ້າ, ແລະ ບຸ້ນຈື້, ແລະ ລັກ, ແລະ ທຳການໂສເພນີ ແລະ ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການດັ່ງນີ້, ກົງກັນຂ້າມກັບກົດໝາຍຂອງບ້ານເມືອງ ແລະ ກົດຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ.

24 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຢູ່ໃນພັກພວກດຽວກັນເປີດເຜີຍ "ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພັກພວກດຽວກັນໃຫ້ໂລກຮູ້ຈັກ, ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການຕັດສິນລົງໂທດ, ບໍ່ແມ່ນຕາມກົດໝາຍຂອງບ້ານເມືອງ, ແຕ່ເປັນກົດໝາຍອັນຊົ່ວຮ້າຍຊຶ່ງແກດີອານທັນ ແລະ ຄິດຄູເມັນໄດ້ຕັ້ງໄວ້.

<p>17 ກ 3 ນຟ 9:9. 18 ກ ຮລມ 2:4, 12-13.</p>	<p>22 ກ ຄມພ ການມິວສຸມລັບ. 24 ກ ຄມພ ຊົ່ວຮ້າຍ,</p>	<p>ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.</p>
--	--	----------------------

25 ບັດນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນ "ຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາລັບ ຊຶ່ງແອວມາໄດ້ສັ່ງ ລູກຂອງເພິ່ນໄວ້ວ່າ ບໍ່ໃຫ້ເອົາອອກໄປໃຫ້ ໂລກຮູ້, ເພາະຍ້ານວ່າມັນຈະເປັນທາງນຳ ພາຜູ້ຄົນລົງໄປສູ່ຄວາມພິນາດ.

26 ບັດນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງ, ແກດີອານທັນບໍ່ໄດ້ ເອົາຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາ "ລັບ ເຫລົ່ານັ້ນມາຈາກບັນທຶກທີ່ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ ຮີລາມັນ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນຖືກເອົາເຂົ້າໃສ່ ໃນໃຈຂອງແກດີອານທັນໂດຍ ຜູ້ດຽວກັນ ກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຊັກຊວນບົດາມານດາຜູ້ທຳອິດ ຂອງພວກເຮົາໃຫ້ກິນໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງທຳມ ນັ້ນ—

27 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນ ແມ່ນ ຜູ້ດຽວກັນນີ້ ທີ່ໄດ້ວາງແຜນກັບ "ກາອິນ, ວ່າຖ້າຫາກ ລາວຂ້າອາເບັນຜູ້ເປັນນ້ອງຊາຍຂອງລາວ ແລ້ວ ສິ່ງທີ່ລາວເຮັດໄປນັ້ນ ຈະບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ ຈັກແກ່ໂລກນີ້ເລີຍ. ແລະ ມັນໄດ້ວາງແຜນ ກັບກາອິນ ແລະ ກັບຜູ້ເຊື່ອຟັງລາວນັບຕັ້ງ ແຕ່ເວລານັ້ນມາ.

28 ແລະ ແມ່ນ ຜູ້ດຽວກັນນີ້ ຄືກັນ ທີ່ໃສ່ ມັນໄວ້ໃນໃຈຂອງຜູ້ຄົນໃຫ້ "ສ້າງຫໍຄອຍ ທີ່ສູງທີ່ສຸດເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຂຶ້ນໄປເຖິງ ສະຫວັນ. ແລະ ແມ່ນ ຜູ້ດຽວກັນນີ້ທີ່ຊັກນຳ ຜູ້ຄົນຜູ້ທີ່ໝີມາຈາກທໍຄອຍໃຫ້ເຂົ້າມາໃນ ແຜ່ນດິນນີ້; ເພື່ອ ເຜີຍແຜ່ວຽກງານ ແຫ່ງ ຄວາມມິດ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງໄປທົ່ວ ແຜ່ນດິນ, ຈົນວ່າມັນໄດ້ລາກຜູ້ຄົນໄປສູ່ ຄວາມພິນາດ ຂໍພົດສິ້ນ, ແລະ ໄປສູ່ນະລົກ ອັນເປັນນິດ.

29 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ຜູ້ດຽວກັນນີ້ທີ່ໃສ່ ມັນໄວ້ໃນໃຈຂອງ "ແກດີອານທັນ ສືບຕໍ່

ເຮັດວຽກງານແຫ່ງຄວາມມິດ, ແລະ ການ ຄາດຕະກຳຢ່າງລັບໆຕໍ່ໄປ; ແລະ ມັນໄດ້ ນຳມັນອອກມານັບຕັ້ງ ແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນ ຂອງມະນຸດ ຈົນເຖິງເວລານີ້.

30 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ດຽວກັນນີ້ທີ່ "ສ້າງ ບາບທັງປວງ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນໄດ້ທຳ ວຽກງານແຫ່ງຄວາມມິດ ແລະ ຄາດຕະກຳ ລັບ, ແລະ ໄດ້ສົ່ງຕໍ່ແຜນການຂອງພວກ ເຂົາ, ແລະ ຄຳສາບານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ແຜນການອັນຊົ່ວຮ້າຍອັນເປັນຕາຍ້ານ ຂອງພວກເຂົາຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ ຕາມທີ່ມັນ ຈະສາມາດຄອບຄອງໃຈຂອງລູກຫລານ ມະນຸດໄດ້.

31 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນໄດ້ຄອບຄອງ ໃຈຂອງຊາວນີໄຟໄດ້ຫລາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາກັບມາເປັນຄົນ ຊົ່ວທີ່ສຸດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາສ່ວນ ຫລາຍໄດ້ຫັນໄປຈາກທາງແຫ່ງຄວາມ ຊອບທຳ, ແລະ ໄດ້ "ຢຽບຍຳພຣະບັນຍັດ ຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ຫັນໄປສູ່ທາງຂອງຕີນ, ແລະ ໄດ້ ສ້າງຮູບບູຊາຂຶ້ນໃຫ້ຕີນເອງດ້ວຍຄຳຂອງ ພວກເຂົາ ແລະ ເງິນຂອງພວກເຂົາ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດນີ້ໄດ້ມາຫາພວກ ເຂົາໃນເວລາ "ບໍ່ເທົ່າໃດປີ, ເຖິງຂະໜາດ ທີ່ສ່ວນຫລາຍຂອງມັນໄດ້ມາສູ່ພວກເຂົາ ໃນປີທີ່ທຶກສືບເຈັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງ ຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ.

33 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເກັ່ງກ້າຂຶ້ນ ໃນ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາໃນປີທີ່ທຶກ

<p>25 ກ ແອວ 37:27-32. 26 ກ ມຊ 5:29, 49-52. ຂ 3 ນຟ 6:28; ມຊ 4:6-12.</p>	<p>27 ກ ມຊ 5:18-33. 28 ກ ປຖກ 11:1-4; ອທ 1:3. ຂ ອທ 8:9, 15-25. 29 ກ ຮລມ 2:4-13.</p>	<p>30 ກ ແອວ 5:39-42; ມຮນ 7:12, 17; ມຊ 4:4. 31 ກ 1 ນຟ 19:7. 32 ກ ແອວ 46:8.</p>
---	---	--

ສິບແປດນຳອີກ, ຈົນວ່າມັນເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່
ຊອບທຳເລົ່າສະຫລົດໃຈ ແລະ ຄຳຄວນ
ຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ.

34 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ
ຊາວນີໄຟໄດ້ເລີ່ມເສື່ອມໂຊມລົງຢູ່ໃນ
ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ແລະ ເກັ່ງກ້າຢູ່ໃນຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ, ໃນ
ເວລາດຽວກັນຊາວເລມັນກັບມາເລີ່ມເຕີບ
ໂຕຢ່າງຍິ່ງໃນຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ
ຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາ
ໄດ້ເລີ່ມຮັກສາຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ພຣະບັນຍັດ
ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເດີນຢູ່ໃນຄວາມຈິງ
ແລະ ຊື່ຕົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ.

35 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ
ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມ
”ຖອຍອອກຈາກຊາວນີໄຟແລ້ວ, ເພາະ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມແຂງກະດ້າງ
ຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ.

36 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີ່ມຖອກເທພຣະວິນຍານ
ຂອງພຣະອົງລົງມາເທິງຊາວເລມັນ, ເພາະ
ຄວາມບອກລອນສອນງ່າຍ ແລະ ຄວາມ
ເຕັມໃຈຂອງພວກເຂົາທີ່ຈະເຊື່ອໃນພຣະ
ຄຳຂອງພຣະອົງ.

37 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ
ເລມັນໄດ້ຕາມລ້າພວກໂຈນແກດີອານທັນ;
ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງ
ພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນບັນດາພວກທີ່ຊົ່ວຫລາຍ
ກວ່າ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກໂຈນເຫລົ່ານັ້ນ
ໄດ້ຖືກທຳລາຍໃຫ້ສູນສິ້ນໄປຈາກບັນດາ
ຊາວເລມັນ.

38 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນອີກ
ດ້ານໜຶ່ງຄືຊາວນີໄຟໄດ້ຊຸກຍູ້ ແລະ ໄດ້

ຊ່ວຍເຫລືອພວກເຂົາ, ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນຈາກ
ພວກທີ່ຊົ່ວຫລາຍກວ່າ, ຈົນວ່າພວກເຂົາ
ໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວແຜ່ນດິນຂອງຊາວ
ນີໄຟ, ແລະ ໄດ້ລົ້ລວງຄົນຊອບທຳສ່ວນ
ຫລາຍໃຫ້ລົງມາເຊື່ອໃນວຽກງານຂອງ
ພວກເຂົາ ແລະ ມີສ່ວນໃນຂອງທີ່ລັກຂະ
ໂມຍມາ, ແລະ ຮ່ວມກັບພວກເຂົາໃນການ
ຄາດຕະກຳ ແລະ ການມົວສຸມລັບຂອງ
ພວກເຂົາ.

39 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມີອຳນາດດຳເນີນ
ການປົກຄອງແຕ່ຝ່າຍດຽວ, ເຖິງຂະໜາດ
ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຢຽບຍຳໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງ
ພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ຂຽນຕີ ແລະ ໄດ້ຫັນ
ຫລັງໃສ່ຜູ້ທີ່”ທຸກຍາກລຳບາກ ແລະ ອ່ອນ
ນ້ອມ, ແລະ ຜູ້ຕິດຕາມທີ່ຖ່ອມຕົວຂອງ
ພຣະເຈົ້າ.

40 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ
ພວກເຂົາໄດ້ຕົກຢູ່ໃນສະພາບອັນເປັນຕາ
ຍ້ານ, ແລະ ກຳລັງ”ສຸກເພື່ອຄວາມພິນາດ
ອັນເປັນນິດ.

41 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີ
ຫົກສິບແປດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດ
ສິນດູແລະຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງ
ນີ້.

ຄຳທຳນາຍຂອງນີໄຟ, ລູກຊາຍຂອງຮີລາ
ມັນ—ພຣະເຈົ້ານາບຊູຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟວ່າ
ພຣະອົງຈະສະເດັດມາຢັ້ງມຢາມພວກເຂົາ
ດ້ວຍພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຈະ
ທຳລາຍພວກເຂົາໃຫ້ພິນາດໄປ ຖ້າຫາກ
ພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
ຂອງພວກເຂົາ. ພຣະເຈົ້າລົງໂທດຜູ້ຄົນ

35 ກ ມຊຢ 2:36; ຄພ 121:37. 39 ກ ພສສ 109:16;	ແອວ 5:54-56; ຄພ 56:16. 40 ກ ຮລມ 5:2; 11:37;	ຄພ 18:6.
--	---	----------

ຂອງນິໄຟດ້ວຍພະຍາດ ໂລຄາ; ພວກເຂົາ
ກັບໃຈ ແລະ ຫັນມາຫາພຣະອົງ. ຊາມູເອນ,
ຄົນເລມັນ, ທຳນາຍແກ່ຊາວນິໄຟ.

ນີ້ຢູ່ໃນບົດທີ 7 ຈົນເຖິງບົດທີ 16.

ບົດທີ 7

ນິໄຟຖືກປະຕິເສດຢູ່ທາງເໜືອ ແລະ ໄດ້
ກັບຄືນມາເຊຣາເຮັມລາ—ເພິ່ນອະທິຖານ
ຢູ່ເທິງຫໍສູງຢູ່ໃນສວນຂອງເພິ່ນ ແລະ ເອິ້ນ
ໃຫ້ຜູ້ຄົນກັບໃຈ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະ
ຕາຍ. ປະມານ 23-21 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ
ໃນປີທີຫົກສິບເກົ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງ
ຜູ້ຕັດສິນດູ ແລ ຜູ້ຄົນ ຂອງນິໄຟ, ຄືນິໄຟ
ລູກຊາຍ ຂອງຮິລາມັນ ໄດ້ ກັບມາຈາກ
ແຜ່ນດິນທາງເໜືອ ມາຫາແຜ່ນດິນເຊຣາ
ເຮັມລາ.

2 ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ອອກໄປຫາບັນດາ
ຜູ້ຄົນ ຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທາງເໜືອ, ແລະ
ໄດ້ສົ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່
ພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ທຳນາຍຫລາຍເລື່ອງ
ຕໍ່ພວກເຂົາ;

3 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດຄຳເວົ້າ
ທັງໝົດຂອງເພິ່ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ເພິ່ນຢູ່
ໃນບັນດາພວກເຂົາບໍ່ໄດ້, ແຕ່ໄດ້ກັບຄືນ
ມາຫາແຜ່ນດິນອັນເປັນບ້ານເກີດເມືອງ
ນອນຂອງເພິ່ນ.

4 ແລະ ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າຜູ້ຄົນຕົກຢູ່ໃນ
ສະພາບແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນເປັນຕາ
ຍ້ານ, ແລະ ພວກໂຈນແກດີອານທັນເຫລົ່າ
ນັ້ນໄດ້ຂຶ້ນຄອງບັນລັງຕັດສິນ—ຍາດແຍ່ງ
ເອົາອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດຂອງແຜ່ນ

ດິນໄປ; ເມິນເສີຍຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະ
ເຈົ້າ, ແລະ ກະທຳສິ່ງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ພຣະ
ພັກຂອງພຣະອົງ; ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຄວາມຍຸດຕິ
ທຳແກ່ລູກຫລານມະນຸດ;

5 ກ່າວໂຈມຕີຄົນຊອບທຳ ເພາະຄວາມ
ຊອບທຳຂອງພວກເຂົາ; ປ່ອຍຄົນຜິດ ແລະ
ຄົນຊົ່ວໄປ ໂດຍບໍ່ລົງໂທດເພາະເງິນຂອງ
ພວກເຂົາ; ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ຍັງໄດ້ຢູ່
ໃນຕຳແໜ່ງຫົວໜ້າຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງເພື່ອ
ປົກຄອງ ແລະ ເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງ
ຕົນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຫາຜົນປະໂຫຍດ
ແລະ ການຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນທາງ ກໍລະນີ
ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້
ຫລິ້ນຊູ້, ແລະ ລັກສິ່ງຂອງ, ແລະ ເຮັດການ
ຄາດຕະກຳ, ແລະ ເຮັດຕາມຄວາມປະສົງ
ຂອງພວກເຂົາໄດ້ຢ່າງສະບາຍ—

6 ບັດນີ້ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງ
ນີ້ໄດ້ມາສູ່ຊາວນິໄຟໃນເວລາບໍ່ເທົ່າໃດປີ;
ແລະ ເວລານິໄຟໄດ້ເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ໃຈ
ຂອງເພິ່ນກໍບວມຊ້ຳດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະ
ຫລົດຢູ່ພາຍໃນຫົວອົກຂອງເພິ່ນ; ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດ
ຂອງຈິດວິນຍານຂອງເພິ່ນວ່າ:

7 ໂອ້, ຖ້າຫາກຂ້າມ້ອຍໄດ້ຢູ່ໃນວັນ
ເວລາຂອງສະໄໝທີ່ນິໄຟບັນພະບຸລຸດ
ຂອງຂ້າມ້ອຍຫາກໍອອກມາຈາກແຜ່ນດິນ
ເຢຣູຊາເລັມ, ຂ້າມ້ອຍກໍຈະປີຕີຍິນດີກັບ
ເພິ່ນໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ; ເພາະ
ວ່າເວລານັ້ນຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນເປັນຄົນບອກ
ລອນສອນງ່າຍ, ໝັ້ນຄົງທີ່ຈະຮັກສາພຣະ
ບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຊ້າທີ່ຈະນຳ
ໄປໃຫ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ແລະ ພວກເຂົາ
ວ່ອງໄວທີ່ຈະເຊື່ອພັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ—

7 1 ກ ຮລມ 6:6.

5 ກ ມຫ 13:22; 16:26.

8 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຢູ່ໃນສະໄໝນັ້ນ, ແລ້ວຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍກໍຄົງມີແຕ່ຄວາມຜາສຸກຢູ່ໃນຄວາມຊອບທ້າຂອງພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ານ້ອຍ.

9 ແຕ່ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍຍອມຮັບວ່າ ມີເປັນເວລາຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ວ່າຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນີ້ຂອງພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ານ້ອຍ.

10 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນເກີດຂຶ້ນຢູ່ທີ່ຫໍສູງຢູ່ໃນສວນຂອງ ນີໂຟ, ຊຶ່ງ ຢູ່ ແຄມທາງຫລວງ ທີ່ ນຳໄປຫາຕະຫລາດໃຫຍ່, ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ໃນເມືອງເຊຣາ ເຮັມລາ; ສະນັ້ນ, ນີໂຟ ຈຶ່ງ ໄດ້ ກົມຂາບລົງຢູ່ເທິງຫໍສູງຢູ່ໃນສວນຂອງເພິ່ນ, ຊຶ່ງຫໍສູງນັ້ນຕັ້ງຢູ່ໃກ້ປະຕູສວນແຄມທາງຫລວງ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີພວກຜູ້ຊາຍຈຳນວນໜຶ່ງຜ່ານມາເຫັນນີໂຟຢູ່ເທິງຫໍສູງໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນກຳລັງທຸ້ມເທຈິດວິນຍານຂອງເພິ່ນ ໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ແລ່ນໄປບອກຜູ້ຄົນເຖິງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນ, ແລະ ຜູ້ຄົນກໍໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເປັນຝູງໃຫຍ່ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ຈັກສາເຫດຂອງການເປັນທຸກອັນໃຫຍ່ຫລວງເຊັ່ນນັ້ນ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ.

12 ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອນີໂຟລຸກຂຶ້ນ ເພິ່ນກໍໄດ້ເຫັນຝູງຊົນມາເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ເປີດປາກ ແລະ ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, "ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງມາເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ນີ້? ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ບອກ

ພວກທ່ານ ເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກທ່ານບໍ່?

14 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນມາເທິງຫໍສູງນີ້ກໍເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ທຸ້ມເທຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະຄວາມເສົ້າສະຫລົດຍິ່ງຂອງໃຈຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກທ່ານ!

15 ແລະ ເປັນຍ້ອນຄວາມເປັນທຸກ ແລະ ການຄຳຄວນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ພວກທ່ານຈຶ່ງໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນ, ແລະ ແປກໃຈ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານສົມຄວນທີ່ຈະແປກໃຈ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານຄວນແປກໃຈເພາະພວກທ່ານໄດ້ປ່ອຍຕົວໃຫ້ມານຄອບຄອງໃຈຂອງພວກທ່ານຢ່າງກວ້າງຂວາງເຊັ່ນນີ້.

16 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນດ້ວຍເຫດໃດພວກທ່ານຈຶ່ງປ່ອຍຕົວຂອງພວກທ່ານໃຫ້ແກ່ການຊັກຈູງຂອງມັນ ຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມທີ່ຈະເອົາຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານ ໂຍນລົງໄປສູ່ຄວາມທຸກທໍລະມານອັນເປັນນິດ ແລະ ໄປສູ່ຄວາມຈິບຫາຍອັນບໍ່ມີສິ້ນສຸດ?

17 ໂອ້ ພວກທ່ານຈົ່ງກັບໃຈ, ພວກທ່ານຈົ່ງກັບໃຈເຖິດ! ເປັນ "ດ້ວຍເຫດໃດພວກທ່ານຈຶ່ງຢາກຕາຍ? ຈົ່ງ ຫັນ ມາ, ຫັນ ມາ ຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານເຖິດ. ເປັນດ້ວຍເຫດໃດພຣະອົງຈຶ່ງປະຖິ້ມພວກທ່ານ?

18 ເປັນຍ້ອນວ່າພວກທ່ານເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານບໍ່ເຊື່ອພັງສຸລະສຽງຂອງ "ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານໄດ້ ຮຸກຮົ່ວໃຫ້ພຣະອົງພຣະພິໂລດໃຫ້ພວກທ່ານ.

<p>13 ກ ມທ 3:5-8. 17 ກ ອຊກ 18:23, 31-32. 18 ກ ອຊກ 34:12;</p>	<p>ຢຮ 10:14-16; ແອວ 5:38-41, 57-60. ຄມພ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ.</p>	<p>ຂ ຢຄ 1:8; ແອວ 12:36-37.</p>
--	---	---

19 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ແທນທີ່ຈະ ກໍ່ເຕົ້າໂຮມ ພວກທ່ານ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານກະຈັດກະຈາຍໄປ ຈົນວ່າພວກທ່ານຈະກັບກາຍມາເປັນຕ່ອນຊີ້ນສຳລັບໝາ ແລະ ສັດປ່າ.

20 ໂອ້, ພວກທ່ານ ລືມ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານໄດ້ແນວໃດ ທັງໆທີ່ໃນມື້ນັ້ນເອງທີ່ພຣະອົງໄດ້ປົດປ່ອຍພວກທ່ານອອກມາ?

21 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນໄປເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດ, ເພື່ອໃຫ້ຄົນຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຄຳ ແລະ ເງິນ. ແລະ ພວກທ່ານໄດ້ໝັກໝຸນຢູ່ກັບຂອງມີຄຸນຄ່າ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງ ກໍ່ໂລກນີ້, ເພື່ອສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນພວກທ່ານຈຶ່ງຂ້າ, ແລະ ບຸ້ນຈີ້, ແລະ ລັກ, ແລະ ເປັນ ະພະຍານ ເທັດປັກປ່າ ເພື່ອນບ້ານຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ.

22 ແລະ ເປັນຍ້ອນເຫດນີ້ ຄວາມຈິບຫາຍຈະມາສູ່ພວກທ່ານຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ. ແຕ່ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເມືອງໃຫຍ່ນີ້ ແລະ ເມືອງໃຫຍ່ຕ່າງໆຊຶ່ງຢູ່ອ້ອມແອ້ມນີ້ ທີ່ພວກເຮົາເປັນເຈົ້າຂອງຈະຖືກຍຶດເອົາໄປ, ຈົນວ່າພວກທ່ານບໍ່ມີປ່ອນຢູ່ອາໄສ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ປະທານ ະພະລັງໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານຄືກັນກັບຕອນທີ່ພຣະອົງເຄີຍໄດ້ປະທານມາແລ້ວ ແຕ່ກ່ອນ ເພື່ອໃຫ້ພວກທ່ານຍືນຕໍ່ສູ້ກັບສັດຕູຂອງພວກທ່ານໄດ້.

23 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້

ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຮົາຈະບໍ່ສະແດງພະລັງຂອງເຮົາແກ່ຄົນທີ່ຊົ່ວ, ແກ່ຄົນໜຶ່ງຫລາຍກວ່າອີກຄົນໜຶ່ງ, ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ກັບໃຈຈາກບາບຂອງເຂົາ, ແລະ ເຊື່ອຟັງຄຳຂອງເຮົາ. ບັດນີ້ ສະນັ້ນ, ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານເຫັນວ່າຈະເປັນ ະການດີສຳລັບຊາວເລມັນຫລາຍກວ່າພວກທ່ານ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ.

24 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາມີຄວາມຊອບທຳຫລາຍກວ່າພວກທ່ານ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບຕ້ານຄວາມຮູ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຊຶ່ງພວກທ່ານໄດ້ຮັບມາ; ສະນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເມດຕາປານີພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ວັນເວລາຂອງພວກເຂົາ ະຍຶດຍາວອອກໄປຕື່ມອີກ ແລະ ຈະເພີ່ມຈຳນວນລູກຫລານຂອງພວກເຂົາໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ພວກທ່ານຈະຖືກ ະທຳລາຍໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ.

25 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ພວກທ່ານເພາະຄວາມໜ້າກຽດຊັງອັນໃຫຍ່ຫລວງນີ້ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນບັນດາພວກທ່ານ; ແລະ ພວກທ່ານໄດ້ຮ່ວມຕົວເຂົ້າກັບມັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານໄດ້ຮ່ວມຕົວເຂົ້າກັບພັກ ະລັບນັ້ນຊຶ່ງແກດີອານທັນເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ!

26 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ະວິບັດຈະມາເຖິງພວກທ່ານ ເພາະຄວາມທະນົງຕົວຊຶ່ງພວກທ່ານຍອມໃຫ້ມັນເຂົ້າມາໃນໃຈຂອງພວກທ່ານ, ຈົນເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານໄຝ່ຝັນເໜືອກວ່າສິ່ງທີ່ດີງາມ ເພາະ ະສິ່ງມີຄ່າອັນຫລວງຫລາຍຂອງພວກທ່ານ!

<p>19 ກ 3 ນຟ 10:4-7. 21 ກ ຄມພ ຄວາມເປັນຢູ່ທາງໂລກ. ຂ ອພຍ 20:16;</p>	<p>ມທ 15:19-20. 22 ກ ມຊຢ 7:29. 23 ກ ຮລມ 15:11-15. 24 ກ ແອວ 9:16; ຄພ 5:33.</p>	<p>ຂ ແອວ 9:19. 25 ກ ຮລມ 3:23. 26 ກ ອຊຢ 5:8-25. ຂ ຢດ 2:13.</p>
---	--	--

27 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ວິບັດ ແກ່ ພວກ ທ່ານ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດ ຊົງຂອງພວກທ່ານ!

28 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ກັບ ໃຈ, ພວກ ທ່ານ ຈະ ຕ້ອງ ຕາຍ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແຜ່ນດິນຂອງພວກທ່ານຈະຖືກຍຶດເອົາໄປ ແລະ ພວກທ່ານ ຈະ ຖືກ ທຳ ລາຍ ໄປ ຈາກ ຜືນແຜ່ນດິນໂລກ.

29 ຈົ່ງເບິ່ງ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ກ່າວ ດ້ວຍຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງ, ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮູ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ດ້ວຍຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຮູ້ວ່າ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງເພາະອົງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກ, ສະນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໃຫ້ຖ້ອຍຄຳວ່າ ມັນ ຈະເກີດຂຶ້ນ.

ບົດທີ 8

ບັນດາຜູ້ຕັດສິນທີ່ເສື່ອມຊາມພະຍາຍາມ ທີ່ຈະຍຸຍົງຜູ້ຄົນ ໃຫ້ຕໍ່ຕ້ານນິໄຟ—ອັບຣາ ຮາມ, ໂມເຊ, ຊີນັດ, ຊີ ໂນກ, ອີ ໄຊ ອັດ, ເອຊາຢາ, ເຢເຣມີຢາ, ລີໄຮ, ແລະ ນິໄຟ ຕ່າງກໍໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງພຣະຄຣິດ— ໂດຍການດົນໃຈ ນິໄຟປະກາດເຖິງການ ຄາດຕະກຳທົ່ວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ. ປະມານ 23-21 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລານິໄຟກ່າວຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີຄົນທີ່ເປັນຜູ້ຕັດສິນຊຶ່ງເປັນຂອງພັກລັບ ຂອງແກດີອານທັນ, ແລະ ພວກເຂົາຄຽດ ແຄ້ນ ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ຮ້ອງ ຂັດ ຄ້ານ ເພິ່ນ, ໂດຍການຮ້ອງຕໍ່ຜູ້ຄົນວ່າ: ເປັນຫຍັງ ພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຈັບເອົາຄົນຜູ້ນີ້ ແລະ ເອົາ

ລາວ ມາ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ກ່າວ ໂທດ ລາວ ຕາມ ຄວາມຜິດທີ່ລາວເຮັດມາ?

2 ເປັນ ດ້ວຍ ເຫດ ໃດ ພວກທ່ານ ຍັງເບິ່ງ ແລະ ພັງຄົນຜູ້ນີ້ພົ້ນປະໝາດຜູ້ຄົນພວກນີ້ ແລະ ຕໍ່ຕ້ານກົດໝາຍຂອງພວກເຮົາຢູ່?

3 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ນິໄຟໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ ກ່ຽວ ກັບ ການ ເສື່ອມ ໂຊມ ຂອງ ກົດ ໝາຍ ຂອງ ພວກເຂົາ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ນິໄຟ ໄດ້ເວົ້າຫລາຍເລື່ອງຊຶ່ງຂຽນໄວ້ບໍ່ໄດ້; ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ເພິ່ນໄດ້ກ່າວໄປກົງກັນຂ້າມ ກັບພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

4 ແລະ ຜູ້ຕັດສິນເຫລົ່ານັ້ນຄຽດແຄ້ນໃຫ້ ເພິ່ນຍ້ອນວ່າເພິ່ນໄດ້ ກໍເວົ້າຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ກັບ ພວກເຂົາ ກ່ຽວ ກັບ ວຽກງານ ລັບ ແຫ່ງ ຄວາມມືດຂອງພວກເຂົາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍ ຕາມ, ພວກເຂົາ ຍັງ ບໍ່ ກຳ ຈັບ ເພິ່ນ ເພາະ ຄວາມຍ້ານກົວວ່າຜູ້ຄົນຈະຮ້ອງຂັດຄ້ານ ພວກເຂົາ.

5 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮ້ອງຕໍ່ຜູ້ຄົນ, ມີຄວາມວ່າ: ດ້ວຍເຫດໃດພວກທ່ານຈຶ່ງ ຍອມໃຫ້ຄົນຜູ້ນີ້ພົ້ນປະໝາດພວກເຮົາ? ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວໄດ້ກ່າວໂທດໃສ່ຜູ້ຄົນ ພວກນີ້ທັງໝົດຈົນເຖິງຄວາມພິນາດ; ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເວົ້າວ່າເມືອງໃຫຍ່ເຫລົ່ານີ້ ຂອງພວກເຮົາຈະຖືກຍຶດເອົາໄປຈາກພວກ ເຮົານຳອີກ, ວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ມີປ່ອນຢູ່ອາ ໄສໃນນັ້ນ.

6 ແລະ ບັດນີ້ພວກເຮົາຮູ້ຈັກວ່າມັນເປັນ ໄປບໍ່ໄດ້, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາມີກຳລັງ ອັນເຂັ້ມແຂງ, ແລະ ເມືອງຂອງພວກເຮົາກໍ ຍິ່ງໃຫຍ່, ສະນັ້ນ ສັດຕູຂອງພວກເຮົາຈະມີ ກຳລັງເໜືອກວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາໄດ້ຍຸຍົງໃຫ້ຜູ້ຄົນຄຽດແຄ້ນໃຫ້ນິໄຟດັ່ງ

ນີ້, ແລະ ເຮັດໃຫ້ເກີດການຂັດແຍ້ງກັນຂຶ້ນ
ໃນບັນດາພວກເຂົາ; ເພາະວ່າມີບາງຄົນ
ໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, ຢາຫຍຸ້ງກັບຄົນຜູ້ນີ້ເລີຍ
ເພາະວ່າເພິ່ນເປັນຄົນດີ, ແລະ ເລືອງທັງ
ໝົດທີ່ເພິ່ນໄດ້ກ່າວມານັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນຢ່າງ
ແນ່ນອນ ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ກັບໃຈ;

8 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ການຕັດສິນທັງ
ໝົດຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳແກ່ພວກເຮົາ
ຈະມາຫາພວກເຮົາ; ເພາະວ່າພວກເຮົາ
ຮູ້ຈັກວ່າ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳທີ່ຖືກຕ້ອງ
ຕໍ່ພວກເຮົາກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງ
ພວກເຮົາ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນມີຢູ່ຢ່າງຫລວງ
ຫລາຍ, ແລະ ເພິ່ນ "ຮູ້ຈັກເລື່ອງທັງໝົດທີ່
ຈະເກີດກັບພວກເຮົາເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ເພິ່ນຮູ້
ຈັກເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຮົາ;

9 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກ
ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເປັນສາດສະດາແລ້ວ ເພິ່ນຈະບໍ່
ສາມາດໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້
ໄດ້ດ້ອກ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນ
ທີ່ພະຍາຍາມທຳລາຍນິໄຟ ຈົ່ງຖືກບັງຄັບບໍ່
ໃຫ້ຈັບນິໄຟ ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ກ້າຈັບນິໄຟ
ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາມີຄວາມຢ້ານກົວ; ສະນັ້ນ
ເພິ່ນຈຶ່ງເລີ່ມກ່າວກັບພວກເຂົາອີກ ໂດຍທີ່
ເຫັນວ່າເພິ່ນໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມໃນສາຍຕາ
ຂອງຄົນບາງຄົນ ເຖິງຂະໜາດທີ່ຜູ້ຄົນທີ່
ເຫລືອຢູ່ນັ້ນເກີດມີຄວາມຢ້ານກົວຂຶ້ນມາ.

11 ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງຖືກບັງຄັບ ໃຫ້ກ່າວ
ກັບພວກເຂົາຕື່ມອີກ ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ,
ພິ່ນອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານບໍ່ເຄີຍ
ອ່ານບໍວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບອຳນາດໃຫ້

ແກ່ຊາຍຄົນໜຶ່ງ ແມ່ນ ແຕໂມເຊ ໃຫ້ຕີນ້ຳ
ໃນ "ທະເລແດງ ແລະ ມັນກໍ່ແຍກອອກໄປ
ທາງນັ້ນ ແລະ ທາງນີ້, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຊາວ
ອິດສະຣາເອນ ຜູ້ເປັນບັນພະບຸລຸດ ຂອງ
ພວກເຮົາໄດ້ຜ່ານໄປເທິງແຜ່ນດິນແຫ່ງ,
ແລະ ນ້ຳໄດ້ໄຫລກັບ ແລະ ຖ້ວມກອງທັບ
ຂອງຊາວເອຍິບ ແລະ ໄດ້ກິນກິນພວກເຂົາ
ໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປ?

12 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພຣະເຈົ້າ
ໄດ້ມອບອຳນາດໃຫ້ຄົນຜູ້ນີ້ແລ້ວ ເຫດໃດ
ພວກທ່ານຈຶ່ງໂຕ້ຖຽງກັນອີກ, ແລະ ກ່າວ
ວ່າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ມອບອຳນາດໃຫ້ແກ່ຂ້າ
ພະເຈົ້າຊຶ່ງໂດຍອຳນາດນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະ
ຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບການຕັດສິນທີ່ຈະມາຫາພວກ
ທ່ານ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ?

13 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ພຽງແຕ່ພວກທ່ານປະ
ຕິເສດຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ແຕ່
ພວກທ່ານຍັງໄດ້ປະຕິເສດຄຳເວົ້າທັງໝົດ
ຊຶ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າໄວ້,
ແລະ ປະຕິເສດຄຳເວົ້າຂອງໂມເຊຄົນນີ້
ອີກ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ພວກທ່ານໄດ້ປະຕິເສດຄຳເວົ້າ ຊຶ່ງ
ໂມເຊໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງ
ພຣະເມຊີອາ.

14 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂມເຊບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍ
ຄຳໄວ້ບໍວ່າ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະ
ເດັດມາ? ແລະ ເພິ່ນໄດ້ "ຍົກງູຫອງຂຶ້ນໃນ
ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານສັນໃດ, ຜູ້ທີ່ຈະສະ
ເດັດມາຈະຖືກຍົກຂຶ້ນສັນນັ້ນ.

15 ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນຜູ້ທີ່ຫລຽວ
ເບິ່ງນັ້ນຈະ "ມີຊີວິດສັນໃດ, ຫລາຍຕໍ່

8 ກ 5ລມ 7:29.
11 ກ ອພຍ 14:16;
1 ນພ 17:26;
ມຊຢ 7:19;
ຄພ 8:2-3;

ມຊ 1:25.
14 ກ ຈບຊ 21:6-9;
2 ນພ 25:20;
ແອວ 33:19-22.
ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—

ຮູບແບບ ຫລື ເຄື່ອງ
ໝາຍເຖິງພຣະຄຣິດ.
15 ກ 1 ນພ 17:41;
ແອວ 37:45-47;
3 ນພ 15:9.

ຫລາຍຄົນທີ່ຫລຽວເບິ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍສັດທາ, ໂດຍມີວິນຍານທີ່ ສຳນຶກຜິດຈະ ະມິຊີວິດສັນນັ້ນ, ເຖິງແມ່ນ ຈົນໄປສູ່ຊີວິດນິລັນຕອນ.

16 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ແມ່ນແຕ່ໂມເຊ ຄົນ ດຽວ ເທົ່ານັ້ນ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວ ກັບເລື່ອງນີ້, ແຕ່ສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດຄົນ ຯືອນໆກໍໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳໄວ້ຄືກັນ, ນັບຕັ້ງ ແຕ່ວັນເວລາຂອງເພິ່ນຄືນໄປທາງວັນເວລາ ຂອງອັບຣາຮາມ.

17 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຯອັບຣາ ຮາມໄດ້ເຫັນການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ, ແລະ ກໍໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຍິນດີ ແລະ ປິຕິຍິນດີຫລາຍ.

18 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະ ເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າບໍ່ແມ່ນແຕ່ອັບ ຮາຮາມເທົ່ານັ້ນທີ່ຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ແຕ່ ຍັງມີ ຯອີກຫລາຍທ່ານຜູ້ມີຊີວິດກ່ອນວັນ ເວລາຂອງອັບຣາຮາມຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນ ໂດຍ ະລະບຽບຂອງພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕາມ ລະບຽບຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ; ແລະ ມັນເປັນໄປດັ່ງນີ້ ເພື່ອຈະໄດ້ສະແດງໃຫ້ຜູ້ ຄົນຮູ້ຈັກໄວ້ຫລາຍພັນປີກ່ອນການສະເດັດ ມາຂອງພຣະອົງ, ວ່າການໄຖ່ກໍຈະມາເຖິງ ພວກເຂົາ.

19 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກ ທ່ານຮູ້ໄວ້ວ່າ ນັບຕັ້ງແຕ່ວັນເວລາຂອງອັບ ຮາຮາມເປັນຕົ້ນມາ ມັນໄດ້ມີສາດສະດາ ຫລາຍທ່ານທີ່ໄດ້ໃຫ້ ຖ້ອຍຄຳ ເຖິງ ເລື່ອງ

ເຫລົ່ານີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ສາດສະດາ ຯຊິນັດໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳຢ່າງກ້າຫານ; ຍ້ອນ ການກະທຳນີ້ ເພິ່ນຈຶ່ງຖືກຂ້າຕາຍ.

20 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຯຊິໂນກນຳອີກ. ແລະ ອີໂຊອັດນຳອີກ, ແລະ ະເອຊາຢານຳອີກ, ແລະ ະເຢເຣມີຢາ, (ເຢເຣມີຢາຄືສາດສະ ດາຜູ້ທີ່ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງການທຳລາຍຂອງ ະເຢຣູຊາເລັມ) ແລະ ບັດນີ້ພວກເຮົາຮູ້ຈັກ ແລ້ວວ່າ ເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຖືກທຳລາຍ ໄປ ແລ້ວຕາມຄຳເວົ້າຂອງເຢເຣມີຢາ. ໂອ້ ເຫດ ສັນ ໃດ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ສະ ເດັດມາຕາມຄຳທຳນາຍຂອງເພິ່ນ?

21 ແລະ ບັດນີ້ພວກທ່ານຍັງຈະໂຕ້ຖຽງ ກັນຢູ່ບໍ່ວ່າ ະເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຖືກທຳລາຍ ແລ້ວຫລືບໍ່? ພວກທ່ານຍັງຈະເວົ້າຢູ່ບໍ່ວ່າ ະພວກລູກຊາຍຂອງເຊເດກີຢາບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້າ ຕາຍພົດທຸກຄົນ ນອກຈາກ ະມິວເລັກເທົ່າ ນັ້ນ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກທ່ານບໍ່ເຫັນ ບໍ່ວ່າ ລູກຫລານຂອງເຊເດກີຢາຢູ່ນຳພວກ ເຮົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກມາ ຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ? ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ ຍັງບໍ່ໝົດ—

22 ລີໂຮບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາກໍ ໄດ້ຖືກໄລ່ອອກມາຈາກເຢຣູຊາເລັມ ຍ້ອນ ວ່າເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບສິ່ງເຫລົ່າ ນີ້, ແລະ ມີໄຟກໍໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຄືກັນ, ແລະ ບັນພະບຸລຸດຂອງ ພວກເຮົາເກືອບທັງໝົດນຳອີກຈົນລົງມາ ເຖິງເວລານີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເພິ່ນໄດ້

<p>15 ຂ ຢຮ 11:25. 16 ກ ຢຄ 4:4-5; 7:11. 17 ກ ປຖກ 22:8-14; ຢຮ 8:56. 18 ກ ແອວ 13:19; ຄພ 84:6-16; 136:37. ຂ ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ ແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ.</p>	<p>19 ກ ແອວ 34:7. 20 ກ 1 ນພ 19:10; 3 ນພ 10:15-16. ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ພຣະ ຄຳພີທີ່ສູນເສຍໄປ. ຂ ອຊຢ 53. ຄ 1 ນພ 5:13; 7:14. ງ ຢມຢ 26:18;</p>	<p>1 ນພ 1:4. 21 ກ 2 ນພ 6:8; ອມນ 1:15. ຂ 2 ກສ 25:7; ຢມຢ 39:6; 52:10. ຄ ອຊກ 17:22-23; ຮລມ 6:10.</p>
---	---	---

ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄຳ ເຖິງ "ການ ສະ ເດັດ ມາ ຂອງ ພຣະຄຣິດ, ແລະ ໄດ້ລໍຖ້າ, ແລະ ປິຕິຍິນດີ ໃນວັນເວລາຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງກຳລັງຈະມາ ເຖິງ.

23 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະອົງ ຄື ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະອົງສະຖິດຢູ່ນຳພວກເພິ່ນ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກ ແກ່ພວກເພິ່ນ, ວ່າພວກເພິ່ນ ຖືກໂຖ່ໂດຍ ພຣະອົງ; ແລະ ພວກເພິ່ນ ໄດ້ສັນລະເສີນ ພຣະອົງເພາະສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງນັ້ນ.

24 ແລະ ບັດ ນີ້, ໂດຍ ທີ່ ເຫັນ ວ່າ ພວກ ທ່ານຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ແລະ ຈະປະ ຕິເສດມັນບໍ່ໄດ້ນອກຈາກວ່າພວກທ່ານຈະ ເວົ້າຕົວະເທົ່ານັ້ນ, ສະນັ້ນ ຖ້າຫາກພວກ ທ່ານເວົ້າຕົວະພວກທ່ານກໍຈະເປັນຜູ້ເຮັດ ບາບ ຍ້ອນວ່າພວກທ່ານປະຕິເສດເລື່ອງ ທັງໝົດນີ້ ທັງໆທີ່ມີຫລັກຖານຢູ່ຢາງພຽງພໍ ຊຶ່ງ ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ເຫັນ ມາ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກທ່ານໄດ້ເຫັນ "ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ, ທັງສິ່ງ ຢູ່ໃນສະຫວັນ, ແລະ ທັງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຢູ່ ໃນໂລກກໍໄດ້ເປັນພະຍານວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ເປັນຄວາມຈິງ.

25 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານໄດ້ປະຕິເສດ ຄວາມຈິງ ແລະ "ກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍ່ ລິສຸດ ຂອງ ພວກທ່ານ ແລະ ໃນ ເວລານີ້ ແທນທີ່ພວກທ່ານຈະ ສະສົມຊັບສົມບັດ ໄວ້ໃນສະຫວັນເພື່ອຕົນເອງ ຊຶ່ງບ່ອນນັ້ນ ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຈະ ເນົ່າເປື້ອຍໄດ້, ແລະ ຢູ່ ບ່ອນນັ້ນບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ບໍ່ສະອາດຈະເຂົ້າໄປ ໄດ້, ແຕ່ພວກທ່ານກຳລັງກອບໂກຍເອົາ ພຣະພິໂລດ ໄວ້ເພື່ອຕົນເອງ ໃນວັນແຫ່ງ

"ການພິພາກສາ.

26 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນເວລານີ້ ພວກທ່ານ ກຳລັງສຸກ ເພາະຄວາມພິນາດອັນເປັນນິດ ສຳລັບ ການ ຄາດ ຕະ ກຳ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ແລະ "ການລ່ວງປະເວນີ ແລະ ການຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ພວກທ່ານ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ມັນຈະມາເຖິງ ພວກທ່ານໃນບໍ່ຊ້ານີ້.

27 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງບັດນີ້ ມັນຢູ່ໃກ້ໆ ປະຕູ ຂອງ ທ່ານ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ໄປຫາບັນລັງຕັດສິນ ແລະ ຄົ້ນເບິ່ງ; ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຜູ້ຕັດສິນ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ໄດ້ຖືກລອບຂ້າ ແລະ ເພິ່ນກຳລັງ "ນອນ ຈົມກອງເລືອດຂອງເພິ່ນຢູ່; ແລະ ເພິ່ນຖືກ ລອບຂ້າ ຂ້າ ໂດຍນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນ, ຜູ້ຊຶ່ງ ຢາກນັ່ງບັນລັງຕັດສິນແທນ.

28 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ທັງສອງເປັນຄົນຂອງ ພັກລັບຂອງພວກທ່ານນັ້ນເອງ, ຊຶ່ງຜູ້ "ຕັ້ງ ມັນຄືແກດີອານທັນ ແລະ ມານຮ້າຍຜູ້ພະ ຍາ ຍາມ ທີ່ ຈະ ທຳ ລາຍ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ມະນຸດ.

ບົດທີ 9

ພວກ ໄປ ເອົາ ຂ່າວ ພົບ ຫົວ ໜ້າ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ຕາຍ ຄາບັນລັງຕັດສິນ—ຜູ້ໄປເອົາຂ່າວຖືກ ຈັບເຂົ້າຄຸກ ແລະ ພາຍລຸນມາຖືກປ່ອຍຕົວ ໄປ—ໂດຍ ການ ດົນ ໃຈ ນີໄຟຮູ້ຈັກວ່າ ຊີ ອານ ທຳ ເປັນ ຄາດ ຕະ ກອນ—ຫລາຍ ຄົນ ຮັບຮູ້ວ່າ ນີໄຟເປັນສາດສະດາ. ປະມານ 23-21 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

<p>22 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການທຳນາຍກຽວກັບການ ກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນພຣະ ຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p> <p>24 ກ ແອວ 30:44;</p>	<p>ມຊ 6:63.</p> <p>25 ກ ມຊຢ 2:36-38; 3:12.</p> <p>ຂ ຮລມ 5:8;</p> <p>3 ນຟ 13:19-21.</p> <p>ຄ ຄພ 10:20-23;</p>	<p>121:23-25.</p> <p>26 ກ ຄມພ ການລ່ວງປະເວນີ.</p> <p>27 ກ ຮລມ 9:3, 15.</p> <p>ຂ ຮລມ 9:6, 26-38.</p> <p>28 ກ ຮລມ 6:26-30.</p>
--	--	---

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລານິໄຟເວົ້າຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ ໄດ້ມີບາງຄົນ ຊຶ່ງຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາແລ່ນໄປຫາບັນລັງຕັດສິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນມີນຳກັນທ້າຄົນທີ່ໄປ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ລົມກັນຕອນແລ່ນໄປນັ້ນວ່າ:

2 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ພວກເຮົາຈະຮູ້ຈັກຢ່າງແນ່ນອນວ່າ ຄົນຜູ້ນັ້ນເປັນສາດສະດາແທ້ຫລືບໍ່ ແລະ ພຣະເຈົ້າບັນຊາໃຫ້ເພິ່ນທຳນາຍເລື່ອງໜ້າອັດສະຈັນເຊັ່ນນີ້ແກ່ພວກເຂົາ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອວ່າພຣະອົງຈະກະທຳແບບນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອວ່າເພິ່ນເປັນສາດສະດາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າຫາກສິ່ງທີ່ເພິ່ນເວົ້າກ່ຽວກັບຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນວ່າ ເພິ່ນຖືກຂ້າຕາຍນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ ແລ້ວພວກເຮົາຈຶ່ງຈະເຊື່ອວ່າ ສິ່ງທີ່ເພິ່ນເວົ້າມານັ້ນເປັນຄວາມຈິງ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາ ໄດ້ ແລ່ນ ໄປ ຢ່າງ ວ່ອງ ໄວ ເທົ່າ ທີ່ ຈະ ໄວ ໄດ້, ແລະ ເຂົ້າໄປຮອດບັນລັງຕັດສິນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນລົ້ມຢູ່ກັບພື້ນ ແລະ ັນອນຈົມກອງເລືອດຢູ່.

4 ແລະ ບັດນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາພວກເຂົາເຫັນເຊັ່ນນີ້ ພວກເຂົາກໍແປກປະຫລາດໃຈຢ່າງຍິ່ງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ; ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອວ່າຄຳເວົ້າທີ່ນິໄຟເວົ້າກ່ຽວກັບຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນນັ້ນຈິງ.

5 ແຕ່ບັດນີ້, ເມື່ອເຫັນແລ້ວພວກເຂົາກໍເຊື່ອ, ແລະ ພວກເຂົາຢ້ານວ່າການພິພາກສາທັງໝົດທີ່ນິໄຟເວົ້າມານັ້ນຈະເກີດກັບຜູ້ຄົນ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຕົວສັ່ນ ແລະ ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ.

6 ບັດນີ້, ໃນທັນທີທີ່ຜູ້ຕັດສິນຖືກລອບຂ້າ

ຕາຍ—ໂດຍນ້ອງຊາຍຂອງຕົນ ຊຶ່ງໄດ້ນຸ່ງເຄື່ອງລຶກລັບເຂົ້າມາແທງ ແລ້ວກໍແລ່ນໜີໄປ, ແລະ ພວກຂ້າໃຊ້ໄດ້ແລ່ນໄປບອກຜູ້ຄົນ, ສົ່ງສຽງຮ້ອງປ່າວເຖິງເລື່ອງການຄາດຕະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາ;

7 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ຜູ້ຄົນໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນທີ່ບັນລັງຕັດສິນ—ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາມີຄວາມແປກປະຫລາດໃຈຫລາຍ ເວລາພວກເຂົາເຫັນຄົນທ້າຄົນນັ້ນລົ້ມຢູ່ກັບພື້ນດິນ.

8 ແລະ ບັດນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນ ບໍ່ ຮູ້ ຫຍັງ ກ່ຽວກັບຜູ້ຊົນທີ່ມາເຕົ້າໂຮມກັນທີ່ ັສວນຂອງນິໄຟນັ້ນ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ: ຄົນພວກນີ້ຄືພວກທີ່ລອບຂ້າຜູ້ຕັດສິນ ແລະ ພຣະເຈົ້າລົງໂທດພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໜີໄປຈາກພວກເຮົາບໍ່ໄດ້.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນໄດ້ຈັບພວກເຂົາ, ແລະ ມັດພວກເຂົາ ແລະ ເອົາພວກເຂົາເຂົ້າຄຸກ. ແລະ ມີຂ່າວສານສົ່ງອອກໄປທົ່ວວ່າ ຜູ້ຕັດສິນຖືກລອບຂ້າ ແລະ ຄາດຕະກອນກໍໄດ້ຖືກຈັບເອົາເຂົ້າຄຸກແລ້ວ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນມື້ຕໍ່ມາ ຜູ້ຄົນກໍໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອໄວ້ທຸກ ແລະ ເພື່ອ ັຖິສິນອິດເຂົ້າໃນພິທີຝັງສົບຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ຊຶ່ງຖືກຂ້າຕາຍ.

11 ແລະ ພວກຜູ້ຕັດສິນຜູ້ທີ່ໄປຟັງຄຳເວົ້າຂອງນິໄຟຢູ່ໃນສວນຂອງເພິ່ນນັ້ນ ກໍໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນໃນພິທີຝັງສົບຄືກັນ.

12 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ສອບຖາມໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ມີຄວາມວ່າ: ຄົນທ້າຄົນທີ່ຖືກສົ່ງມາເພື່ອສອບສວນກ່ຽວກັບ ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ ວ່າ

9 3 ກ ຮລມ 8:27.
8 ກ ຮລມ 7:10.

10 ກ ຄມພ ຖິສິນອິດເຂົ້າ, ການຖິສິນອິດເຂົ້າ.

ເພິ່ນຖືກຂ້າຕາຍຫລືບໍ່ນັ້ນຢູ່ໃສ? ແລະ ຄົນ ທັງຫລາຍຕອບ ແລະ ເວົ້າວ່າ: ກ່ຽວກັບຄົນ ຫ້າຄົນທີ່ພວກທ່ານສົ່ງມານັ້ນພວກເຮົາບໍ່ ຮູ້ຈັກ, ແຕ່ວ່າມີຫ້າຄົນທີ່ເປັນຄາດຕະກອນ ຂຶ້ງພວກເຮົາໄດ້ຈັບເຂົ້າຄຸກແລ້ວ.

13 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກຜູ້ຕັດສິນຈົ່ງສົ່ງໃຫ້ນໍາເອົາພວກຫ້າ ຄົນນັ້ນມາ ແລະ ພວກເຂົາຖືກນໍາມາ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາຄືຄົນຫ້າຄົນທີ່ຖືກສົ່ງໄປ ນັ້ນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສອບ ຖາມພວກເຂົາ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບ ເລື່ອງຕ່າງໆ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ບອກຜູ້ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນເຖິງເລື່ອງທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ ເຮັດ, ມີຄວາມວ່າ:

14 ພວກເຮົາໄດ້ແລ່ນມາຫາບັນລັງຕັດ ສິນ ແລະ ເມື່ອພວກເຮົາເຫັນທຸກສິ່ງທຸກ ຢ່າງ ຄື ກັນ ກັບ ນິໄຟ ໄດ້ ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄໍາ ໄວ້, ພວກເຮົາກໍແປກປະຫລາດໃຈຫລາຍ ເຖິງ ຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນ ດິນ; ແລະ ເວລາພວກເຮົາຫາຍແປກປະ ຫລາດ ໃຈ ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຮົາກໍໄດ້ ເອົາພວກເຮົາເຂົ້າຄຸກ.

15 ບັດນີ້, ເລື່ອງການລອບຂ້າຜູ້ຕັດສິນນີ້ ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າຜູ້ໃດເຮັດ, ແລະ ພວກ ເຮົາຮູ້ຈັກພຽງແຕ່ວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ແລ່ນ ມາ ຕາມ ທີ່ ພວກທ່ານ ປາດ ຖະ ໜາ ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນຕາຍແລ້ວຕາມຄໍາເວົ້າຂອງ ນິໄຟ.

16 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກຜູ້ຕັດສິນໄດ້ຊື່ແຈງເລື່ອງນີ້ແກ່ຜູ້ຄົນ ແລະ ໄດ້ຮ້ອງກ່າວໂທດນິໄຟ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຮູ້ຈັກວ່າ ນິໄຟຜູ້ນີ້ຕ້ອງ ຕົກລົງກັບຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ຂ້າຜູ້ຕັດສິນ, ແລະ ລາວຈຶ່ງໄດ້ປະກາດເລື່ອງນີ້ແກ່ພວກເຮົາ,

ເພື່ອລາວຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາປຽນໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ ຕາມ ສັດທາ ຂອງ ລາວ, ເພື່ອ ລາວຈະໄດ້ຍົກຕົວເອງຂຶ້ນເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່, ເປັນຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກໄວ້ ແລະ ເປັນ ສາດສະດາ.

17 ແລະ ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຮົາ ຈະ ສອບສວນຊາຍຜູ້ນີ້ ແລະ ລາວຈະສາລະ ພາບຄວາມຜິດຂອງລາວ ແລະ ພວກເຮົາ ຈະໄດ້ຮູ້ຈັກວ່າຜູ້ໃດແທ້ຂ້າຜູ້ຕັດສິນ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫ້າ ຄົນຖືກປ່ອຍຕົວໃນມື້ຝັງສົບນັ້ນ. ເຖິງຢ່າງ ໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຍັງໄດ້ຕິຕຽນພວກຜູ້ ຕັດສິນກ່ຽວກັບຄໍາເວົ້າທີ່ເວົ້າປົກປ້ານິໄຟ, ແລະ ໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັບຜູ້ຕັດສິນແຕ່ລະຄົນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາຍອມຈໍານົນ.

19 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຍັງໄດ້ ສົ່ງໃຫ້ຈັບມັດເອົານິໄຟມາ ແລະ ໃຫ້ມາຢືນ ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຝູງຊົນ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ສອບ ຖາມເພິ່ນຫລາຍຢ່າງ ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ເພິ່ນ ສັບສົນ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ກ່າວຫາ ເພິ່ນໃຫ້ເຖິງຄວາມຕາຍ—

20 ໂດຍກ່າວກັບ ເພິ່ນວ່າ: ທ່ານເປັນຜູ້ ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ; ແມ່ນ ໃຜເປັນຜູ້ເຮັດຄາດ ຕະກໍານີ້? ບັດນີ້ຈົ່ງບອກມາ ແລະ ຍອມ ຮັບຄວາມຜິດຂອງທ່ານສາ; ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ນີ້ແມ່ນເງິນ; ແລະ ພວກເຮົາຈະໄວ້ຊີ ວິດຂອງທ່ານ ຖ້າຫາກທ່ານບອກພວກເຮົາ ເຖິງການຕົກລົງຮ່ວມມືກັບຄາດຕະກອນ ຄົນນັ້ນ.

21 ແຕ່ນິໄຟໄດ້ກ່າວກັບ ພວກເຮົາວ່າ: ໂອ້ ພວກ າຄົນ ໂງ່ເອີຍ, ພວກທ່ານມີໃຈ ສຶກກະປົກ, ພວກທ່ານຕາບອດ, ພວກທ່ານ ເປັນຄົນ ະຂອງຄໍ, ພວກທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າ ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ

21 ກ ກຈກ 7:51.

ຂ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ.

ຈະ ປ່ອຍ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ໄປ ໃນ ທາງ ບາບ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ອີກ ດົນ ປານ ໃດ?

22 ໂອ້ ພວກ ທ່ານ ຄວນ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ຄວນ ຄາງ ແລະ "ເປັນ ທຸກ, ຍ້ອນ ວ່າ ໃນ ຂະນະ ນີ້ ຄວາມ ພິນາດ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ກຳລັງ ຄອຍ ຖ້າ ພວກ ທ່ານ ຢູ່, ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ກັບ ໃຈ.

23 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ພວກ ທ່ານ ກ່າວ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຕົກ ລົງ ກັບ ຜູ້ ໃດ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໃຫ້ ລອບ ຂ້າ ສີ ໂຊຣຳ ຜູ້ ຊຶ່ງ ເປັນ ຫົວ ໜ້າ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ. ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ເປັນ ຍ້ອນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສະແດງ ຫລັກ ຖານ ແກ່ ພວກ ທ່ານ ເພື່ອ ພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ຈັກ ກ່ຽວ ກັບ ເລື່ອງ ນີ້; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເພື່ອ ເປັນ ພະຍານ ຕໍ່ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮູ້ ຈັກ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມ ໜ້າ ກຽດ ຊັງ ຊຶ່ງ ມີ ຢູ່ ໃນ ບັນດາ ພວກ ທ່ານ.

24 ແລະ ຍ້ອນ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ສິ່ງ ນີ້ ພວກ ທ່ານ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຕົກ ລົງ ກັບ ຜູ້ ໃດ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໃຫ້ ເຮັດ ສິ່ງ ນີ້; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຍ້ອນ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສະແດງ ເຄື່ອງ ໝາຍ ນີ້ ແກ່ ພວກ ທ່ານ, ພວກ ທ່ານ ຈຶ່ງ ຄຽດ ແຄ້ນ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ພະຍາຍາມ ທີ່ ຈະ ທຳ ລາຍ ຊີວິດ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.

25 ແລະ ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ສະແດງ ເຄື່ອງ ໝາຍ ອີກ ຢ່າງ ໜຶ່ງ ແກ່ ພວກ ທ່ານ, ແລະ ຈະ ເບິ່ງ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຈະ ພະ ຍາຍາມ ທຳ ລາຍ ຊີວິດ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃນ ເລື່ອງ ນີ້ ຫລື ບໍ່.

26 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ: ໃຫ້ ໄປ ຫາ ເຮືອນ ຂອງ ຊີອານ ທຳ ຜູ້ ເປັນ "ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ສີ ໂຊຣຳ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ—

27 ມີ ໄຟ ຜູ້ ທີ່ ອ້າງ ຕົນ ເອງ ວ່າ ເປັນ ສາດ ສະ ດາ ຜູ້ ໄດ້ ທຳ ນາຍ ກ່ຽວ ກັບ ຄວາມ ຊົ່ວ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ໄດ້ ສົມຮູ້ ຮ່ວມ ຄິດ ກັບ ເຈົ້າ ບໍ່ ໃນ ການ ລອບ ຂ້າ ສີ ໂຊຣຳ ຜູ້ ເປັນ ອ້າຍ ຂອງ ເຈົ້າ?

28 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ລາວ ຈະ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ບໍ່.

29 ແລະ ພວກ ທ່ານ ຈົ່ງ ຖາມ ລາວ ອີກ ວ່າ: ເຈົ້າ ໄດ້ ຂ້າ ອ້າຍ ຂອງ ເຈົ້າ ບໍ່?

30 ແລະ ລາວ ຈະ ຍືນ ຂຶ້ນ ດ້ວຍ ຄວາມ ຍ້ານ ກົວ ແລະ ບໍ່ ຮູ້ ວ່າ ຈະ ເວົ້າ ແນວ ໃດ. ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ລາວ ຈະ ປະ ຕິ ເສດ ແລະ ລາວ ຈະ ເຮັດ ທຳ ທ່າ ວ່າ ລາວ ແປກ ໃຈ; ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ລາວ ກໍ ຈະ ອ້າງ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ລາວ ບໍ່ ລິສຸດ.

31 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ກວດ ຄົ້ນ ຕົວ ລາວ, ແລະ ພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ເລືອດ ໃນ ສາຍ ເສື້ອ ຄຸມ ຂອງ ລາວ.

32 ແລະ ເວລາ ພວກ ທ່ານ ເຫັນ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ແລ້ວ, ພວກ ທ່ານ ຈົ່ງ ຖາມ ວ່າ: ເລືອດ ນີ້ ມາ ແຕ່ ໃສ? ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ຮູ້ ບໍ່ ວ່າ ມັນ ເປັນ ເລືອດ ຂອງ ອ້າຍ ເຈົ້າ?

33 ແລະ ເວລາ ນັ້ນ ລາວ ຈະ ຕົວ ສັ່ນ, ແລະ ໜ້າ ຊິດ, ຄ້າຍ ຄື ກັບ ວ່າ ຄວາມ ຕາຍ ມາ ຮອດ ລາວ ແລ້ວ.

34 ແລະ ເວລາ ນັ້ນ ພວກ ທ່ານ ຈະ ເວົ້າ ວ່າ: ຍ້ອນ ຄວາມ ຍ້ານ ແລະ ໜ້າ ຊິດ ທີ່ ມີ ຢູ່ ໃນ ໃບ ໜ້າ ຂອງ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ຮູ້ ວ່າ ເຈົ້າ ມີ ຄວາມ ຜິດ.

35 ແລະ ເວລາ ນັ້ນ ລາວ ຈະ ມີ ຄວາມ ຍ້ານ ກົວ ຫລາຍ ທີ່ ສຸດ; ແລະ ແລ້ວ ລາວ ຈະ ສາ ລະ ພາບ ກັບ ພວກ ທ່ານ, ແລະ ລາວ ຈະ ປະ ຕິ ເສດ ບໍ່ ໄດ້ ອີກ ວ່າ ລາວ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ການ ຄາດ ຕະ ກຳ ນີ້.

22.ກ ມຊຢ 7:24.

26.ກ ຮລມ 8:27.

36 ແລະ ເວລາ ນັ້ນ ລາວ ຈະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ນີໄຟ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ເລື່ອງ ນີ້ ເລີຍ ນອກ ຈາກ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ມາ ໂດຍ ອຳນາດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ. ແລະ ເວລາ ນັ້ນ ພວກ ທ່ານ ຈະ ຮູ້ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເປັນ ຄົນ ຊື່ສັດ, ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສົ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມາ ຫາ ພວກ ທ່ານ.

37 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ໄປ ແລະ ເຮັດ, ຕາມ ທີ່ ນີໄຟ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ. ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ເພິ່ນ ລ້ວນ ແລ້ວ ແຕ່ ເປັນ ຄວາມ ຈິງ; ເພາະ ອີງ ຕາມ ຄຳ ທີ່ ລາວ ໄດ້ ປະຕິເສດ, ແລະ ອີງ ຕາມ ຄຳ ທີ່ ລາວ ໄດ້ ສາລະ ພາ ບນຳ ອີກ.

38 ແລະ ລາວ ຖືກ ນຳ ຕົວ ມາ ເພື່ອ ພິສູດ ວ່າ ລາວ ເອງ ເປັນ ຄາດ ຕະ ກອນ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ຄົນ ຫ້າ ຄົນ ໄດ້ ຖືກ ປ່ອຍ ຕົວ ໄປ ແລະ ນີໄຟ ກໍ ຖືກ ປ່ອຍ ຕົວ ໄປ ຄື ກັນ.

39 ແລະ ຊາວ ນີໄຟ ບາງ ຄົນ ໄດ້ ເຊື່ອ ໃນ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ນີໄຟ; ແລະ ບາງ ຄົນ ໄດ້ ເຊື່ອ ໃນ ເລື່ອງ ນີ້ ເພາະ ປະຈັກ ພະຍານ ຂອງ ຫ້າ ຄົນ ນັ້ນ, ເພາະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ປຸງ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ໃນ ຄຸກ.

40 ແລະ ບັດ ນີ້ ມີ ບາງ ຄົນ ໃນ ບັນດາ ຜູ້ ຄົນ ເວົ້າ ວ່າ ນີໄຟ ເປັນ ສາດ ສະດາ.

41 ແລະ ມີ ຄົນ ອື່ນ ໆ ທີ່ ເວົ້າ ວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເພິ່ນ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ, ເພາະ ຖ້າ ຫາກ ເພິ່ນ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ແລ້ວ ເພິ່ນ ຈະ ຮູ້ ຈັກ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ບໍ່ ໄດ້. ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເພິ່ນ ໄດ້ ບອກ ພວກ ເຮົາ ເຖິງ ຄວາມ ນຶກ ຄິດ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ບອກ ເຖິງ ເລື່ອງ ຕ່າງ ໆ ນຳ ອີກ; ແລະ ແມ່ນ ແຕ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ຈັກ ຄາດ ຕະ ກອນ ຕົວ ຈິງ ຂອງ ຫົວ ຫ້າ ຜູ້ ຕັດສິນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ.

ບົດທີ 10

ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ປະທານ ອຳນາດ ແຫ່ງ ການ ຜະນຶກ ໃຫ້ ແກ່ ນີໄຟ—ເພິ່ນ ມີ ອຳນາດ ທີ່ ຈະ ມັດ ແລະ ແກ້ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ແລະ ຢູ່ ໃນ ສະຫວັນ—ເພິ່ນ ສົ່ງ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ກັບ ໃຈ ຖ້າ ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຕາຍ—ພຣະ ວິນ ຍານ ນຳ ພາ ເພິ່ນ ຈາກ ຝູງ ຊົນ ກຸ່ມ ໜຶ່ງ ໄປ ຫາ ຝູງ ຊົນ ອີກ ກຸ່ມ ໜຶ່ງ. ປະມານ 21-20 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ມັນ ມີ ການ ແບ່ງ ແຍກ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ບັນດາ ຜູ້ ຄົນ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ແຍກ ກັນ ໄປ ທາງ ນັ້ນ ທາງ ນີ້, ໄປ ຕາມ ທາງ ຂອງ ໃຜ ລາວ, ປະ ໃຫ້ ນີໄຟ ຢູ່ ຕາມ ລຳ ພັງ, ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເພິ່ນ ກຳລັງ ຢືນ ຢູ່ ທ່າມ ກາງ ພວກ ເຂົາ.

2 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ນີໄຟ ເດີນ ທາງ ມັງ ໜ້າ ກັບ ໄປ ຫາ ບ້ານ ຂອງ ເພິ່ນ ເອງ, ໂດຍ ທີ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ກໍ ໄຕ່ ຕອງ ເຖິງ ເລື່ອງ ຕ່າງ ໆ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ສະແດງ ແກ່ ເພິ່ນ.

3 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເພິ່ນ ກຳລັງ ໄຕ່ ຕອງ—ໂດຍ ທີ່ ມີ ຄວາມ ເສົ້າ ສະ ຫລົດ ໃຈ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ຊາວ ນີໄຟ, ວຽກ ງານ ລັບ ແຫ່ງ ຄວາມ ມິດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ການ ຄາດ ຕະ ກຳ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ການ ປຸ້ນ ຈີ້ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ນາໆ ປະ ການ ຂອງ ພວກ ເຂົາ—ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂະນະ ທີ່ ເພິ່ນ ກຳລັງ ໄຕ່ ຕອງ ໃນ ໃຈ ຢູ່ ນັ້ນ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ສຽງ ໄດ້ ມາ ຫາ ເພິ່ນ ມີ ຄວາມ ວ່າ:

4 ເຈົ້າ ເປັນ ສຸກ ແລ້ວ ນີໄຟ ເພາະ ສິ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ ເຮັດ ໄປ ນັ້ນ; ເພາະ ເຮົາ ເຫັນ ແລ້ວ ວ່າ ເຈົ້າ

ປະກາດພຣະຄຳ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ໂດຍ "ບໍ່ຮູ້ຈັກອິດເມື່ອຍ. ແລະ ເຈົ້າກໍບໍ່ຢ້ານພວກເຂົາເລີຍ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາເພື່ອ ະຊີວິດຂອງຕົນ ເອງ, ແຕ່ກະທຳຕາມ "ຄວາມປະສົງຂອງເຮົາ, ແລະ ຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ.

5 ແລະ ບັດນີ້, ເພາະເຈົ້າໄດ້ເຮັດການນີ້ໂດຍບໍ່ຮູ້ຈັກອິດເມື່ອຍດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະປະທານ ພອນ ໃຫ້ ແກ່ ເຈົ້າ ຕະຫລອດການ; ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່ໃນຄຳເວົ້າ ແລະ ໃນການກະທຳ ແລະ ໃນສັດທາ ແລະ ໃນ ວຽກງານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ "ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຈະເປັນໄປຕາມ ະຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຈົ້າຈະ "ບໍ່ຂໍສິ່ງທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບຄວາມປະສົງຂອງເຮົາເລີຍ.

6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າຄືນີໄຟ, ແລະ ເຮົາຄືພຣະເຈົ້າ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາປະກາດແກ່ເຈົ້າຕໍ່ໜ້າເຫລົ່າທູດຂອງເຮົາວ່າ, ເຈົ້າຈະມີອຳນາດເໜືອກວ່າຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແລະ ເຮົາຈະລົງໂທດ ໂລກ ດ້ວຍ "ຄວາມ ອຶດ ຢາກ ແລະ ດ້ວຍພະຍາດ ໂລຄາ, ແລະ ຄວາມພິນາດຕາມຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້.

7 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ໃຫ້ອຳນາດແກ່ເຈົ້າ, ຄືສິ່ງໃດທີ່ເຈົ້າຈະ "ຜະນຶກເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກນີ້ ສິ່ງນັ້ນຈະຖືກຜະນຶກໃນສະຫວັນ; ແລະ ສິ່ງ ໃດ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ແກ້ ໃຫ້ ຫລຸດ ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກນີ້ ສິ່ງນັ້ນຈະຖືກແກ້ໃຫ້ຫລຸດໃນສະຫວັນ; ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ເຈົ້າຈະມີອຳນາດໃນບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້.

8 ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າຈະກ່າວກັບພຣະ

ວິຫານນີ້ວ່າ ໃຫ້ມັນແຍກອອກເປັນສອງ, ມັນກໍຈະເປັນໄປ.

9 ແລະ ຖ້າເຈົ້າຈະກ່າວກັບ "ພູໜ່ວຍນີ້ວ່າ ໃຫ້ມັນພັງລົງມາ ແລະ ກັບມາຮາບພຽງ, ມັນກໍຈະເປັນໄປ.

10 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກເຈົ້າຈະກ່າວວ່າ: ພຣະເຈົ້າຈະລົງໂທດຜູ້ຄົນພວກນີ້, ມັນກໍຈະເກີດຂຶ້ນ.

11 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາສັ່ງໃຫ້ເຈົ້າໄປປະກາດກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້, ວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ, ພວກທ່ານຈະຖືກລົງໂທດຈົນເຖິງ "ຄວາມພິນາດ.

12 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ເວລາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັບສິ່ງຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ກັບນີໄຟແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ຢຸດສະຫງັກ ແລະ ບໍ່ໄດ້ກັບໄປເຮືອນຂອງເພິ່ນເລີຍ, ແຕ່ໄດ້ກັບໄປຫາຝູງຊົນທີ່ກະຈັດກະຈາຍກັນຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນ, ແລະ ເລີ່ມປະກາດຕໍ່ພວກເຂົາເຖິງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບສິ່ງແກ່ເພິ່ນກ່ຽວກັບຄວາມພິນາດຂອງພວກເຂົາ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ.

13 ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ທັງໆ ທີ່ ສິ່ງ ມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຊຶ່ງນີໄຟໄດ້ເຮັດໄປໃຫ້ຜູ້ຄົນເຫັນກ່ຽວກັບການຕາຍຂອງຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ, ພວກເຂົາຍັງເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຢູ່ ແລະ ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍ.

14 ສະນັ້ນ ນີໄຟ ຈົ່ງ ໄດ້ ປະ ກາດ ພຣະ

<p>4 ກ ຄມພ ພາກພຽງນ, ຄວາມພາກພຽງນ. ຂ ຄມພ ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ. ຄ 3 ນຟ 11:11. 5 ກ 3 ນຟ 18:20;</p>	<p>ຄພ 88:63-65. ຂ ອນ 1:12. ຄ 2 ນຟ 4:35; ຄພ 46:30. 6 ກ ຮລມ 11:4-18. 7 ກ ມທ 16:19.</p>	<p>ຄມພ ຜະນຶກ, ການຜະນຶກ. 9 ກ ມທ 17:20; ຢຄ 4:6; ມມ 8:24; ອທ 12:30. 11 ກ ຮລມ 5:2.</p>
--	---	---

ຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ຖ້າຫາກ ພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ, ພວກທ່ານຈະຖືກລົງໂທດຈົນໄປສູ່ຄວາມພິນາດ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອນີໄຟປະກາດພຣະຄຳກັບຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຍັງເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຢູ່ ແລະ ບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນເລີຍ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ໝັ້ນປະໝາດເພິ່ນ, ແລະ ໄດ້ພະຍາຍາມຈັບເພິ່ນເພື່ອຈະເອົາເພິ່ນເຂົ້າຄູກ.

16 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສະຖິດຢູ່ນຳເພິ່ນ, ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງຈັບເພິ່ນເຂົ້າຄູກບໍ່ໄດ້, ເພາະພຣະວິນຍານໄດ້ພາເພິ່ນອອກໄປຈາກທ່າມກາງພວກເຂົາ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ອອກໄປໃນພຣະວິນຍານ, ຈາກຜູ້ຊົນກຸ່ມໜຶ່ງຫາຜູ້ຊົນອີກກຸ່ມໜຶ່ງ, ປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈົນວ່າເພິ່ນໄດ້ປະກາດຕໍ່ຜູ້ຄົນໂດຍທົ່ວເຖິງ, ຫລື ໄດ້ສົ່ງມັນໄປຫາບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດ.

18 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງຄຳຂອງເພິ່ນເລີຍ; ແລະ ເລີ່ມມີການຂັດແຍ້ງກັນຂຶ້ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງແຍກ ແລະ ເລີ່ມຂ້າພັນກັນດ້ວຍດາບ.

19 ແລະ ປີທີເຈັດສິບເອັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

ບົດທີ 11

ນີໄຟທູນຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປຸງໃຫ້ມີ

ຄວາມອິດຢາກແທນສົງຄາມ—ຫລາຍຄົນໄດ້ຕາຍໄປ—ພວກເຂົາກັບໃຈ, ແລະ ນີໄຟອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ຜົນຕົກລົງມາ—ນີໄຟ ແລະ ລີໄຮໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍຫລາຍຢ່າງ—ພວກໂຈນແກດີອານທັນສ້າງທີ່ໝັ້ນຂອງພວກເຂົາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ. ປະມານ 20–6 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີເຈັດສິບສອງແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ ມັນໄດ້ມີການຂັດແຍ້ງກັນຫລາຍຂຶ້ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ມັນມີສົງຄາມເກີດຂຶ້ນຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟທັງໝົດ.

2 ແລະ ມັນແມ່ນພວກໂຈນ າລັບພັກນີ້ທີ່ໄດ້ສ້າງວຽກງານແຫ່ງຄວາມພິນາດ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ແລະ ເຮັດເສິກຢູ່ຕະຫລອດປີນັ້ນ; ແລະ ໃນປີທີເຈັດສິບສາມກໍຍັງມີສົງຄາມຢູ່ອີກ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີນີ້ນີໄຟໄດ້ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ:

4 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຢາປ່ອຍໃຫ້ຜູ້ຄົນພວກນີ້ຖືກທຳລາຍດ້ວຍດາບເລີຍ; ແຕ່ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ແຕ່ຂໍໃຫ້ມີ ຄວາມອິດຢາກແທນທົ່ວແຜ່ນດິນນີ້ເຖິດ, ເພື່ອຈະໄດ້ກະຕຸ້ນພວກເຂົາໃຫ້ລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ບາງທີພວກເຂົາອາດຈະກັບໃຈ ແລະ ຫັນມາຫາພຣະອົງ.

5 ແລະ ມັນກໍໄດ້ເປັນໄປຕາມຄຳອ້ອນວອນຂອງນີໄຟ. ແລະ ມັນຈຶ່ງມີຄວາມອິດຢາກຫລາຍທີ່ສຸດໃນແຜ່ນດິນໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟທັງໝົດ. ແລະ ມັນມີຄວາມ

ອິດຢາກຕິດຕໍ່ກັນໄປ ຈົນຮອດປີທີເຈັດສິບສີ່ ກໍຍັງມີຄວາມອິດຢາກຢູ່, ແລະ ວຽກງານແຫ່ງຄວາມພິນາດດ້ວຍດາບໄດ້ຢຸດຕິລົງ, ແຕ່ວ່າຄວາມອິດຢາກກັບມາຮ້າຍແຮງຂຶ້ນ.

6 ແລະ ຄວາມອິດຢາກນີ້ໄດ້ມີຢູ່ຕໍ່ໄປຈົນຮອດປີທີເຈັດສິບຫ້າອີກ. ເພາະແຜ່ນດິນຖືກສາບແຊ່ງຈົນວ່າມັນແຫ້ງແລ້ງ ບໍ່ໃຫ້ພືດພັນອອກໝາກເກີດຜົນໃນລະດູການ; ແລະ ທັງແຜ່ນດິນ ໂລກຖືກສາບແຊ່ງ ແມ່ນແຕ່ໃນບັນດາຊາວເລມັນເຊັ່ນດຽວກັບໃນບັນດາຊາວນິໄຟ ຈົນພວກເຂົາເປັນພັນໆຖືກລົງໂທດຈົນຕາຍໄປໃນແຜ່ນດິນສ່ວນທີ່ມີຄົນຊົ່ວຢາງຫລວງຫລາຍອາໄສຢູ່.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນເຫັນວ່າ ຕົນເອງກຳລັງຈະຕາຍໄປ ເພາະຄວາມອິດຢາກ, ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມ "ສຳນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຄິດເຖິງຄຳເວົ້າຂອງນິໄຟ.

8 ແລະ ຜູ້ຄົນເລີ່ມວົງວອນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ ແລະ ຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ເວົ້າກັບນິໄຟວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າ ທ່ານເປັນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ສະນັ້ນ ຂໍໃຫ້ທ່ານຈົ່ງຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງ ເປັນ ພຣະເຈົ້າ ຂອງພວກເຮົາ ແດ່ທ້ອນ ເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງເອົາຄວາມອິດຢາກນີ້ໄປຈາກພວກເຮົາ, ຍ້ານວ່າ "ຄຳທັງໝົດຂຶ້ນທ່ານໄດ້ເວົ້າໄວ້ກ່ຽວກັບຄວາມພິນາດຂອງພວກເຮົານັ້ນຈະເກີດເປັນຈິງ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກຜູ້ຕັດສິນໄດ້ເວົ້າກັບນິໄຟຕາມຄຳທີ່ຜູ້ຄົນຕ້ອງການໃຫ້ເວົ້າ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລານິໄຟເຫັນວ່າຜູ້ຄົນກັບໃຈແລ້ວ ແລະ ໄດ້ຖ່ອມຕົວຢູ່ໃນຜ້າກະສອບ,

ແລ້ວເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ:

10 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົ່ງທອດພຣະເນດເຖີດ ຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄດ້ກັບໃຈແລ້ວ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກວາດລ້າງພັກພວກຂອງແກດີອານທັນອອກໄປຈາກບັນດາພວກເຂົາແລ້ວ ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ສູນສິ້ນໄປ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຜັງແຜນລັບຂອງພວກເຂົາໄວ້ໃນແຜ່ນດິນແລ້ວ.

11 ບັດນີ້, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພາະຄວາມຖ່ອມຕົວຂອງພວກເຂົາເຫລົ່ານີ້ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຈົ່ງຖອນພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງໄປເສຍ, ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຈົ່ງຜ່ອນຄາຍພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງກັບຄວາມພິນາດຂອງຄົນຊົ່ວເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ທຳລາຍໄປແລ້ວ.

12 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພຣະອົງເອົາພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງໄປເຖີດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເອົາພຣະພິໂລດອັນຮຸນແຮງຂອງພຣະອົງໄປ, ແລະ ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຄວາມອິດຢາກຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ຢຸດລົງດ້ວຍເຖີດ.

13 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງໂປດເຊື່ອພັງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຖີດ, ແລະ ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມຄຳເວົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຖີດ, ແລະ ຂໍຈົ່ງສົ່ງ "ຝົນລົງມາເທິງຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກດ້ວຍເຖີດ ເພື່ອມັນຈະອອກໝາກຂອງມັນ, ແລະ ອອກພືດຂອງມັນໃນລະດູຂອງພືດ.

14 ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງໄດ້ຍິນ "ຖ້ອຍຄຳຂອງຂ້ານ້ອຍ ເວລາຂ້ານ້ອຍທູນວ່າ ຂໍໃຫ້ມີຄວາມອິດຢາກເກີດຂຶ້ນເພື່ອພະຍາດ ໂລຄາທີ່ເກີດມາຈາກດາບຈະໄດ້ຢຸດຕິລົງ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຍິນຄຳອ້ອນວອນຂອງຂ້ານ້ອຍໃນເວລານີ້ ເພາະພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ: ຖ້າຫາກຜູ້ຄົນ

7 ກ ຮລມ 12:3. 13 ກ 1 ກສ 18:1, 41-46.
8 ກ ຮລມ 10:11-14. 14 ກ ຮລມ 11:4.

ພວກນີ້ກັບໃຈ, ແລ້ວເຮົາຈະໄວ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາ.

15 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ພຣະ ອົງ ເຫັນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ກັບ ໃຈ ແລ້ວ, ເພາະຄວາມອິດຢາກ ແລະ ພະຍາດໂລ ຄາ ແລະ ຄວາມ ພິນາດ ຊຶ່ງ ເກີດ ກັບ ພວກເຂົາ.

16 ແລະ ບັດ ນີ້, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະບໍ່ເອົາພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງໄປບໍ່, ແລະ ຈະບໍ່ທົດລອງອີກບໍ່ວ່າພວກເຂົາຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງຫລືບໍ່? ແລະ ຖ້າຫາກເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະອວຍພອນພວກເຂົາໄດ້ຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີທີເຈັດສິບຫົກ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງໄປຈາກຜູ້ຄົນ, ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ "ຜົນຕົກລົງມາເທິງແຜ່ນດິນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ມັນໄດ້ອອກໝາກຂອງມັນໃນລະດູທີ່ມີໝາກ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນໄດ້ອອກພືດຂອງມັນໃນລະດູທີ່ມີພືດ.

18 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນໄດ້ມີຄວາມປິຕິຍິນດີ ແລະ ໄດ້ຖວາຍບາລະມີແດ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ທັງຜົນແຜ່ນດິນກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມທໍາລາຍນິໄຟອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ນັບຖືເພິ່ນວ່າເປັນສາດສະດາ "ຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ ເປັນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບອໍານາດ ແລະ ສິດອໍານາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈາກພຣະເຈົ້າ.

19 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ລີໄຮ ນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນກໍບໍ່ໄດ້ "ນ້ອຍໜ້າໄປກວ່າເພິ່ນໃນ

ເລື່ອງກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທໍານີ້ເລີຍ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນດັ່ງນີ້ຄື ຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟໄດ້ເລີ່ມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນອີກໃນແຜ່ນດິນ, ແລະ ເລີ່ມເສີມສ້າງແຜ່ນດິນທີ່ຮົກຮ້າງຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນ, ແລະ ເລີ່ມມີຜູ້ຄົນເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ຂະຫຍາຍອອກໄປຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ປົກຄຸມທັງຜືນແຜ່ນດິນທັງທາງເໜືອ ແລະ ທາງໃຕ້, ຈາກທະເລທາງຕາເວັນຕົກຫາທະເລທາງຕາເວັນອອກ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີເຈັດສິບຫົກໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍສັນຕິສຸກ. ແລະ ປີທີເຈັດສິບເຈັດກໍເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍສັນຕິສຸກ; ແລະ "ສາດສະໜາຈັກກາໄດ້ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ; ແລະ ຜູ້ຄົນສ່ວນຫລາຍທັງຊາວເລມັນ ແລະ ຊາວນິໄຟໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມີສັນຕິສຸກຫລາຍທີ່ສຸດໃນແຜ່ນດິນ; ແລະ ປີທີເຈັດສິບເຈັດໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

22 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມີສັນຕິສຸກໃນປີທີເຈັດສິບແປດອີກ ນອກຈາກວ່າມີການຂັດແຍ້ງກັນຂຶ້ນເລັກໜ້ອຍກ່ຽວກັບຫລັກທໍາຂອງຄໍາສອນ ຊຶ່ງສາດສະດາທັງຫລາຍໄດ້ຂຽນໄວ້.

23 ແລະ ໃນປີທີເຈັດສິບເກົ້າກໍເລີ່ມມີການຜິດຖຽງກັນຂຶ້ນ. ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນິໄຟກັບລີໄຮ, ແລະ ພິມ້ອງຂອງພວກເພິ່ນຫລາຍຄົນ ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບຫລັກທໍາອັນແທ້ຈິງຂອງຄໍາສອນ ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບ "ການເປີດເຜີຍຫລາຍຢ່າງທຸກໆມື້, ສະນັ້ນພວກເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງສອນຜູ້ຄົນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເພິ່ນເຮັດໃຫ້ການຜິດຖຽງກັນຂອງພວກເຂົາສິ້ນສຸດລົງໃນປີດຽວກັນນັ້ນ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ

17 ກ ພບຍ 11:13-17. 18 ກ ຮລມ 10:5-11.	19 ກ ຮລມ 5:36-44. 21 ກ ຄມພ ສາດສະໜາຈັກ	ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. 23 ກ ແອວ 26:22; ຄພ 107:19.
---	--	---

ປີທີ ແປດ ສິບ ແຫ່ງ ການ ປົກ ຄອງ ຂອງ ຜູ້ ຕັດສິນ ດູ ແລ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນີໄຟ, ມັນ ມີ ຜູ້ ຄົນ ຈຳນວນ ໜຶ່ງ ຜູ້ ທີ່ ແຍກ ອອກ ໄປ ຈາກ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນີໄຟ ບໍ່ ເທົ່າ ໃດ ປີ ມານີ້ ໄດ້ ຂ້າມ ໄປ ຫາ ຊາວ ເລມັນ ແລະ ຮັບ ເອົາ ຊື່ ຊາວ ເລມັນ, ແລະ ມີ ຄົນ ອີກ ຈຳນວນ ໜຶ່ງ ຊຶ່ງ ເປັນ ຜູ້ ສືບ ຕະກຸນ ແທ້ ຈິງ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ຖືກ ພວກ ທີ່ ແຍກ ອອກ ໄປ ນັ້ນ ຍຸ ຍົງ ໃຫ້ ຄຽດ ແຄ້ນ ໃຫ້ ພີ່ ນ້ອງ ຂອງ ຕົນ, ສະນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ເລີ່ມ ເຮັດ ສົງຄາມ ກັບ ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ຕົນ.

25 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຮັດ ການ ຄາດ ຕະ ກຳ ແລະ ບຸ້ນ ຈີ້; ຈາກ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ກໍ ຖອຍ ກັບ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ພູ ເຂົາ, ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ແລະ ໃນ ບ່ອນ ລັບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ລີ້ ຊ່ອນ ຕົວ ຢູ່ ເພື່ອ ບໍ່ ໃຫ້ ຜູ້ ໃດ ພົບ ເຫັນ, ໂດຍ ມີ ຈຳນວນ ຄົນ ເພີ່ມ ທະ ວີ ຂຶ້ນ ທຸກ ໆ ວັນ, ຕາບ ໃດ ທີ່ ມີ ຜູ້ ຄົນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ແຍກ ອອກ ໄປ ຫາ ພວກ ເຂົາ.

26 ແລະ ໃນ ເວລາ ໜຶ່ງ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ໃນ ເວລາ ບໍ່ ເທົ່າ ໃດ ປີ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ກັບ ກາຍ ມາ ເປັນ ໂຈນ ພັກ ໃຫຍ່ ທີ່ ສຸດ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຄົ້ນ ຫາ ແຜນ ລັບ ທັງ ໝົດ ຂອງ ແກດີ ອານ ທັນ ອອກ ມາ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ກາຍ ມາ ເປັນ ພວກ ໂຈນ ຂອງ ແກດີ ອານ ທັນ ດັ່ງ ນີ້.

27 ບັດ ນີ້ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ໂຈນ ເຫລົ່ານີ້ ໄດ້ ສ້າງ ຄວາມ ເດືອດ ຮ້ອນ ຢ່າງ ໃຫຍ່ ຫລວງ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ໄດ້ ສ້າງ ຄວາມ ພິນາດ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນີໄຟ, ແລະ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ ຊາວ ເລມັນ ນຳ ອີກ.

28 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ມັນ ເປັນ ການ ສົມ ຄວນ ທີ່ ຈະ ຢຸດ ຕິ ວຽກ ງານ ແຫ່ງ ຄວາມ ພິນາດ ນີ້; ສະນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ສົ່ງ ກອງ ທັບ ທີ່ ມີ ກຳລັງ ຄົນ ອັນ ເຂັ້ມ ແຂງ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ພູ ເຂົາ ເພື່ອ ຊອກ ຫາ ພວກ ໂຈນ ພັກ ນີ້, ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ທຳ ລາຍ ພວກ ເຂົາ ເສຍ.

29 ແຕ່ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໃນ ປີ ດຽວ ກັນ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຖືກ ຂັບ ໄລ່ ກັບ ຄົນ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຄື ເກົ່າ. ແລະ ປີ ທີ່ ແປດ ສິບ ແຫ່ງ ການ ປົກ ຄອງ ຂອງ ຜູ້ ຕັດສິນ ດູ ແລ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນີໄຟ ໄດ້ ສິ້ນ ສຸດ ລົງ ດັ່ງ ນີ້.

30 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ຕົ້ນ ປີ ທີ່ ແປດ ສິບ ເອັດ ຄື ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍົກ ອອກ ໄປ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ພວກ ໂຈນ ພັກ ນີ້ ອີກ, ແລະ ໄດ້ ທຳ ລາຍ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ກໍ ໄດ້ ຮັບ ການ ເສຍ ຫາຍ ຢ່າງ ໜັກ ຄື ກັນ.

31 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຖືກ ບັງ ຄັບ ໃຫ້ ໜີ ອອກ ຈາກ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ແລະ ອອກ ຈາກ ພູ ເຂົາ ຄົນ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເອງ ອີກ ເພາະ ມັນ ມີ ພວກ ໂຈນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ຊຶ່ງ ມີ ຢູ່ ທົ່ວ ໄປ ໃນ ພູ ເຂົາ ແລະ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ.

32 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ປີ ນີ້ ໄດ້ ສິ້ນ ສຸດ ລົງ ດັ່ງ ນີ້. ແລະ ພວກ ໂຈນ ໄດ້ ມີ ກຳລັງ ເພີ່ມ ຂຶ້ນ ຕື່ມ ອີກ, ແລະ ເຂັ້ມ ແຂງ ຂຶ້ນ, ເຖິງ ຂະໜາດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ສາ ມາດ ຕໍ່ ຕ້ານ ທັງ ກອງ ທັບ ຂອງ ຊາວ ນີໄຟ ແລະ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ນຳ ອີກ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ນຳ ເອົາ ຄວາມ ຢ້ານ ກົວ ຢ່າງ ໃຫຍ່ ຫລວງ ມາ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ທົ່ວ ຜືນ ແຜ່ນ ດິນ.

33 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ພາກ ສ່ວນ ຕ່າງ ໆ ຫລາຍ ແຫ່ງ, ແລະ ໄດ້ ເຮັດ ຄວາມ ເສຍ ຫາຍ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ໃຫ້ ຄົນ ທັງ ຫລາຍ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ໄດ້ ຂ້າ ຜູ້ ຄົນ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ແລະ ໄດ້ ຈັບ ເອົາ ຫລາຍ ຄົນ ໄປ ເປັນ ຊະເລີຍ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຍິ່ງ ໄປ ກວ່າ ນັ້ນ ໂດຍ ສະ ເພາະ ພວກ ຜູ້ ຍິງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແລະ ເດັກ ນ້ອຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

34 ບັດ ນີ້ ຄວາມ ຊົ່ວ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ນີ້ ຊຶ່ງ

ມາສູ່ຜູ້ຄົນເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ມັນໄດ້ບຸກໃຫ້ພວກເຂົາຕື່ນອີກ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

35 ແລະ ປີທີແປດສິບເອັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

36 ແລະ ໃນປີທີແປດສິບສອງ ພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມ "ລຶມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ. ແລະ ໃນປີທີແປດສິບສາມ ພວກເຂົາກໍຍິ່ງເກັ່ງກ້າຫລາຍຂຶ້ນໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ແລະ ໃນປີທີແປດສິບສີ່ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ແກ້ໄຂທິດທາງຂອງພວກເຂົາເລີຍ.

37 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີແປດສິບຫ້າ ພວກເຂົາໄດ້ແກ່ກ້າຫລາຍຂຶ້ນໃນຄວາມທະນົງຕົວ ແລະ ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາກໍາລັງສຸກອີກດັ່ງນັ້ນເພື່ອຄວາມພິນາດ.

38 ແລະ ປີທີແປດສິບຫ້າໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

ບົດທີ 12

ມະນຸດບໍ່ໝັ້ນຄົງ ແລະ ໂງ່ຈ້າ ແລະ ວ່ອງໄວທີ່ຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕີສອນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ—ມະນຸດບໍ່ມີຄຸນຄ່າຫຍັງເລີຍຖ້າຈະປຽບທຽບໃສ່ກັບອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ—ໃນວັນແຫ່ງການພິພາກສາ, ມະນຸດຈະໄດ້ຮັບຊີວິດອັນເປັນນິດ ຫລື ໄດ້ຮັບຄວາມອັບປະໂຫຍດອັນເປັນນິດ. ປະມານ 6 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນໄດ້ເຖິງຄວາມ

ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄວາມບໍ່ໝັ້ນແໜ້ນຂອງໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດ ດັ່ງນີ້ວ່າ ມັນເປັນໄປແນວໃດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາສາມາດເຫັນໄດ້ວ່າ ໃນພຣະກະລຸນາທິຄຸນອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ປະທານພອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ "ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ" ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນ.

2 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຮົາຈະເຫັນໄດ້ໃນເວລາທີ່ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນການເພີ່ມພູນໂຮ່ນາຂອງພວກເຂົາ, ຝູງສັດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຝູງສັດໃຊ້ແຮງງານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເງິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ສິ່ງຂອງມີຄ່າ ນາໆ ປະການຂອງພວກເຂົາ ແລະ ສິ່ງຂອງທີ່ເຮັດດ້ວຍຝີມືອັນປານິດຂອງພວກເຂົາ, ໄວ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ບົດປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູ; ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາອ່ອນລົງ ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ມາເຮັດສົງຄາມກັບພວກເຂົາອີກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໂດຍສະຫລຸບ, ກະທຳທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເພື່ອຄວາມຜາສຸກ ແລະ ຄວາມສຸກສະບາຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນກໍຍັງມີຕອນທີ່ພວກເຂົາເຮັດໃຈ "ແຂງກະດ້າງຢູ່ ແລະ ໄດ້ຫລົງລຶມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ ຮຽບຮ້າງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງພວກເຂົາ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ທັງໝົດນີ້ຍ້ອນວ່າຄວາມສະບາຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງຍິ່ງຂອງພວກເຂົາ.

<p>36 ກ ແອວ 46:8. 12 1 ກ ພສສ 36:7–8; 2 ນພ 22:2; ມຊຢ 4:6.</p>	<p>ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ. ຂ 2 ຂຄ 26:5; ພສສ 1:2–3.</p>	<p>2 ກ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ. ຂ ແອວ 5:53; 3 ນພ 28:35.</p>
---	--	---

3 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ ຖ້າ ຫາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ ກໍ່ຕິສອນຜູ້ຄົນຂອງ ພຣະອົງດ້ວຍຄວາມທຸກນາໆປະການ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກພຣະອົງບໍ່ສະເດັດມາ ຍັງມຸຍາມພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມຕາຍ ແລະ ດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວ ຫລາຍທີ່ສຸດ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມອຶດຢາກ, ແລະ ດ້ວຍພະຍາດ ໂລຄາ, ພວກເຂົາກໍ່ຈະບໍ່ ລະນຶກເຖິງພຣະອົງເລີຍ.

4 ໂອ້ ລູກຫລານມະນຸດ ເຈົ້າຊ່າງມາ ໂງ່ ແທ້ນີ້, ແລະ ອວດດີແທ້ນີ້, ແລະ ຊົ່ວແທ້ນີ້, ແລະ ຕໍ່າຊ້າແທ້ນີ້, ແລະ ກ່ວອງໄວແທ້ນີ້ທີ່ຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ຊັກຊ້າແທ້ນີ້ທີ່ຈະເຮັດຄວາມດີ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວ່ອງໄວແທ້ນີ້ທີ່ຈະເຊື່ອຟັງຄໍາເວົ້າຂອງມານຮ້າຍ ແລະ ລະນຶກໝູນຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກ!

5 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວ່ອງໄວແທ້ນີ້ທີ່ຈະລະເມີເພີ້ຝັນດ້ວຍ ກ່ວາມທະນົງຕົວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວ່ອງໄວແທ້ນີ້ທີ່ຈະອວດອ້າງ ແລະ ເຮັດນາໆປະການຊຶ່ງເປັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ແລະ ຊັກຊ້າແທ້ນີ້ທີ່ຈະລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈຟັງຄໍາແນະນໍາຂອງພຣະອົງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊັກຊ້າແທ້ນີ້ທີ່ຈະ ລະເດີນໃນທາງແຫ່ງບັນຍາ!

6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາບໍ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ຜູ້ ສ້າງພວກເຂົາ, ລະນຶກຄອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄອບຄອງດູແລພວກເຂົາ;

ທັງໆທີ່ພຣະກະລຸນາທິຄຸນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ ແລະ ພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງມີຕໍ່ພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຍັງຖືວ່າຄໍາແນະນໍາຂອງພຣະອົງບໍ່ມີຄ່າ, ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ຍອມໃຫ້ພຣະອົງເປັນຜູ້ນໍາທາງຂອງພວກເຂົາ.

7 ໂອ້ ລູກຫລານມະນຸດເອີຍ ເຈົ້າຊ່າງມາ ກໍ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າຫຍັງເລີຍແທ້ນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຍັງນ້ອຍໄປກວ່າຂີ້ຝຸ່ນດິນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

8 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂີ້ຝຸ່ນຂອງແຜ່ນດິນໂລກຍັງສາມາດເຄື່ອນໄຫວໄປມາທາງນັ້ນທາງນີ້ໄດ້, ເພື່ອແຍກອອກຈາກກັນດ້ວຍການບັນຊາຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ເປັນນິດຂອງພວກເຮົາ.

9 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ ດ້ວຍສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງ ເນີນພູ ແລະ ພູເຂົາສັນ ແລະ ກ່ວວັນໄຫວ.

10 ແລະ ໂດຍ ອໍານາດແຫ່ງສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງ ມັນຈຶ່ງແຕກອອກ, ແລະ ກັບມາຮາບພຽງ ແລະ ກາຍມາເປັນຮ່ອມພູ.

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍອໍານາດແຫ່ງສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງ ກໍ່ທັງແຜ່ນດິນ ໂລກສັນສະເທືອນ;

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍອໍານາດແຫ່ງສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງ, ຫີນຮາກຖານສັນສະເທືອນ, ເຖິງໃຈກາງ.

13 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພຣະອົງກ່າວກັບແຜ່ນດິນໂລກວ່າ—ຈົ່ງເລື່ອນໄປ—ມັນກໍ່ຈະເລື່ອນໄປ.

<p>3 ກ ມຊຢ 23:21; ຄພ 98:21; 101:8. ຂ ອມ 4:6-11. 4 ກ ອພຍ 32:8. ຂ ມທ 15:19; ຮຮ 3:12. 5 ກ ສພສ 29:23.</p>	<p>ຄມພ ຈອງທອງ, ຄວາມຈອງທອງ. ຂ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປ ກັບພຣະເຈົ້າ. 6 ກ ອຊຢ 45:9; ຄພ 58:30; ມຊ 7:32-33.</p>	<p>ຂ ຄພ 60:4. 7 ກ ອຊຢ 40:15, 17; ມຊຢ 4:19; ມຊ 1:10. 9 ກ 3 ນພ 22:10. 10 ກ 1 ນພ 17:46. 11 ກ ມມ 5:23; ອທ 4:9.</p>
---	--	--

14 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກພຣະອົງກ່າວກັບ ັແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ວ່າ—ຈົ່ງ ະກັບ ຄືນໄປ, ເພື່ອ ະຕໍ່ມື້ອອກໄປໃຫ້ເປັນຫລາຍຊົ່ວໂມງ—ມັນກໍຈະເປັນໄປ;

15 ແລະ ດ້ວຍ ເຫດ ນີ້, ຕາມ ພຣະ ຄໍາຂອງ ພຣະ ອົງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຈົ່ງ ະກັບ ຄືນໄປ, ແລະ ມັນຈົ່ງປະກົດໃຫ້ມະນຸດເຫັນວ່າ ດວງຕາເວັນນັ້ນຢູ່ບ່ອນເກົ່າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນໄປຕາມນັ້ນ ເພາະ ໂດຍ ແນ່ນອນ ມັນ ແມ່ນ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກທີ່ ເຄື່ອນໄຫວ ໄປ ມາ ແລະ ບໍ່ ແມ່ນ ດວງຕາເວັນ.

16 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພຣະອົງກ່າວກັບ ັນ້ຳທີ່ເລິກທີ່ສຸດອີກວ່າ—ເຈົ້າ ະຈົ່ງ ແຫ້ງ—ມັນກໍຈະເປັນໄປ.

17 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພຣະອົງກ່າວກັບ ພູເຂົາໜ່ວຍນີ້ວ່າ—ເຈົ້າ ຈົ່ງສູງຂຶ້ນ, ແລະ ະຕົກລົງໃສ່ເມືອງນັ້ນເພື່ອຜັງມັນໄວ້—ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນກໍຈະເປັນໄປ.

18 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກຜູ້ໃດ ະເຊື່ອງ ຊັບສົມບັດໄວ້ໃນແຜ່ນດິນ, ແລະ ເມື່ອພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ກ່າວວ່າ—ໃຫ້ ມັນ ຖືກ ະສາບ ແຊ່ງຍ້ອນວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອງມັນໄວ້—ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນກໍຈະຖືກສາບແຊ່ງ.

19 ແລະ ຖ້າຫາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ—ເຈົ້າຈົ່ງຖືກສາບແຊ່ງ, ເພື່ອຈະບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດພົບເຫັນເຈົ້ານັບແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ຕະຫລອດການ—ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດພົບເຫັນມັນໄດ້ນັບແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ຕະຫລອດການ.

20 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ມະນຸດ ວ່າ— ເພາະ ຄວາມ

ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ສາບ ແຊ່ງ ຕະຫລອດການ—ມັນກໍຈະເປັນໄປ.

21 ແລະ ຖ້າຫາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ—ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງເຮົາ—ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ມັນເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ.

22 ແລະ ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຈະກ່າວເຊັ່ນນີ້, ເພາະມັນຈະເປັນໄປກັບເຂົາຜູ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ເຂົາຈະລອດບໍ່ໄດ້; ສະນັ້ນ ເພາະ ເຫດນີ້, ເພື່ອມະນຸດຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ ຈົ່ງມີປະກາດເລື່ອງການກັບໃຈ.

23 ສະນັ້ນ, ຄົນທີ່ກັບໃຈ ແລະ ເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຍ່ອມເປັນສຸກ; ເພາະຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືພວກທີ່ຈະໄດ້ຮັບ ະຄວາມລອດ.

24 ແລະ ຂໍ ພຣະ ເຈົ້າ ໂປດ ປະທານ ໃນຄວາມບໍລິບູນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງເພື່ອມະນຸດຈະຖືກນຳມາສູ່ການກັບໃຈ ແລະ ວຽກງານດີ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຖືກນຳກັບຄືນສູ່ ະພຣະຄຸນເພື່ອພຣະຄຸນ, ຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ.

25 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຮັບຄວາມລອດ. ແຕ່ພວກເຮົາໄດ້ອ່ານມາວ່າ ໃນວັນສຸດທ້າຍ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ ຈະມີບາງຄົນທີ່ຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈະຖືກປະຖິ້ມຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ;

26 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຈະ ຖືກ ສົ່ງ ໄປ ຫາ ສະພາບແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານອັນບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຕາມຄຳທີ່ມີເວົ້າໄວ້ວ່າ: ຜູ້ທີ່ສ້າງ

<p>14 ກ ຢຊ 10:12-14. ຂ ອຊຢ 38:7-8. ຄ 2 ກສ 20:8-11. 16 ກ ມທ 8:27.</p>	<p>ຂ ອຊຢ 44:27; 51:10. 17 ກ 3 ນພ 8:10. 18 ກ ມມ 1:18; ອທ 14:1.</p>	<p>ຂ ຣລມ 13:17. 23 ກ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ. 24 ກ ຄມພ ພຣະຄຸນ.</p>
---	--	---

ຄວາມດີຈະມີ ກໍຊີວິດອັນເປັນນິດ; ແລະ ຜູ້ທີ່ສ້າງຄວາມຊົ່ວຈະໄດ້ຮັບ ຄວາມອັບປະໂຫຍດອັນເປັນນິດ. ແລະ ເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ຄໍາທໍານາຍຂອງຊາມູເອນຄົນເລມັນທີ່ໃຫ້ໄວ້ກັບຊາວນີໄຟ.

ມີຢູ່ໃນບົດທີ 13 ຈົນເຖິງບົດທີ 15.

ບົດທີ 13

ຊາມູເອນຄົນເລມັນທໍານາຍເຖິງການທໍາລາຍຂອງຊາວນີໄຟ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ—ພວກເຂົາ ແລະ ຂອງມີຄໍາຂອງພວກເຂົາ ຖືກ ສາບ ແຊ່ງ—ພວກເຂົາປະຕິເສດ ແລະ ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ສາດສະດາ, ຖືກຫຸ້ມລ້ອມໄວ້ດ້ວຍວິນຍານຮ້າຍ, ແລະ ສະແຫວງຫາຄວາມສຸກໃນການເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ປະມານ 6 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ່ແປດສິບຫົກ, ຊາວນີໄຟຍັງຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຢູ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຍັງຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງ, ໃນຂະນະທີ່ "ຊາວເລມັນໄດ້ປະຕິບັດຢາງເຄັ່ງຄັດ ໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຕາມກົດຂອງໂມເຊ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີນີ້ມີຊາວເລມັນຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ ຊາມູເອນ, ເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ແລະ ເລີ່ມສົ່ງສອນຜູ້ຄົນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ

ຄື ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງສອນກ່ຽວກັບການກັບໃຈໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນຢູ່ຫລາຍມື້, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຂັບໄລ່ເພິ່ນອອກໄປ, ແລະ ເພິ່ນກໍາລັງຈະກັບໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງເພິ່ນເອງ.

3 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງເພິ່ນ, ວ່າເພິ່ນຄວນກັບຄືນໄປອີກ ແລະ ທໍານາຍແກ່ຜູ້ຄົນເຖິງເລື່ອງອັນໃດກໍຕາມທີ່ຈະເຂົ້າມາໃນ "ໃຈຂອງເພິ່ນ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາບໍ່ຍອມໃຫ້ເພິ່ນເຂົ້າເມືອງ; ສະນັ້ນເພິ່ນຈຶ່ງອອກໄປ ແລະ ຂຶ້ນເທິງກໍາແພງເມືອງນັ້ນ ແລະ ເດີນອອກໄປ ແລະ ຮ້ອງອອກມາດ້ວຍສຽງອັນດັງ ແລະ ທໍານາຍແກ່ຜູ້ຄົນເຖິງເລື່ອງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃສ່ໄວ້ໃນໃຈຂອງເພິ່ນ.

5 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າ ຊາມູເອນ ເປັນຊາວເລມັນ, ຂໍເວົ້າເຖິງພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ໃສ່ໄວ້ໃນໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພຣະອົງໄດ້ໃສ່ມັນໄວ້ໃນໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ກ່າວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ວ່າ "ດາບແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທໍາກໍາລັງຫ້ອຍຢູ່ເທິງຫົວຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້; ແລະ ກ່ອນສິ່ງອ້ອຍປີຈະຜ່ານໄປ, ດາບແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທໍາຈະຕົກລົງມາໃສ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້.

6 ແທ້ຈິງແລ້ວ, "ຄວາມພິນາດຢາງໃຫຍ່ຫລວງໄດ້ຄອຍຖ້າຜູ້ຄົນພວກນີ້ຢູ່, ແລະ ມັນຈະມາຫາຜູ້ຄົນພວກນີ້ຢາງແນ່ນອນ ແລະ ຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຄົນພວກນີ້ລອດໄດ້ ນອກຈາກການກັບໃຈ ແລະ

<p>26 ກ ມຫ 25:46; ຢຮ 5:28-29; ຮມ 6:13. ຂ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ,</p>	<p>ຄວາມອັບປະໂຫຍດ. 13 ກ ຮລມ 15:4-5. 3 ກ ຄພ 100:5. 5 ກ ແອວ 60:29;</p>	<p>3 ນພ 2:19. 6 ກ ແອວ 45:10-14; ຮລມ 15:17.</p>
--	--	--

ສັດທາໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ, ຜູ້ຈະສະເດັດມາ ໃນ ໂລກຢ່າງແນ່ນອນ, ແລະ ຈະທົນທຸກທໍລະມານຫລາຍຢ່າງ ແລະ ຈະຖືກຂ້າເພື່ອຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.

7 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະກາດເລື່ອງນີ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ນຳຂ່າວອັນໜ້າຊື່ນຊົມມາສູ່ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຖືກສົ່ງມາຫາພວກທ່ານ ແລະ ປະກາດແກ່ພວກທ່ານນຳອີກ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບຂ່າວອັນໜ້າຊື່ນຊົມນີ້; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບຂ້າພະເຈົ້າເລີຍ.

8 ສະນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງຜູ້ຄົນຊາວນີໄຟ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈເຮົາຈະເອົາພຣະຄຳຂອງເຮົາໄປຈາກພວກເຂົາ, ແລະ ເຮົາຈະ ກຖອນພຣະວິນຍານຂອງເຮົາອອກຈາກພວກເຂົາ, ແລະ ເຮົາຈະບໍ່ອົດທົນກັບພວກເຂົາຕໍ່ໄປອີກ, ແລະ ເຮົາຈະຫັນໃຈຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາມາຕໍ່ຕ້ານພວກເຂົາ.

9 ແລະ ກ່ອນ ກໍ່ສີ່ຮ້ອຍປີຈະຜ່ານໄປ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຖືກລົງໂທດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາຈະມາຢ້ຽມຢາມພວກເຂົາດ້ວຍດາບ ແລະ ດ້ວຍຄວາມອຶດຢາກ ແລະ ດ້ວຍພະຍາດໂລຄາ.

10 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາຈະມາຢ້ຽມຢາມພວກເຂົາໃນພຣະພິໂລດອັນຮ້າຍແຮງຂອງເຮົາ, ແລະ ຄົນລຸ້ນ ທີ່ສີ່ຜູ້ທີ່ເປັນສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່. ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເຫັນຄວາມພິນາດທັງໝົດຂອງ

ພວກເຈົ້າ; ແລະ ສິ່ງນີ້ຈະເກີດຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ກັບໃຈ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ; ແລະ ຄົນລຸ້ນທີ່ສີ່ຈະເຫັນຄວາມພິນາດຂອງພວກເຈົ້າ.

11 ແຕ່ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າກັບໃຈ ແລະ ກໍ່ຫັນມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ ເຮົາຈະເອົາພຣະພິໂລດຂອງເຮົາໄປ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ຜູ້ທີ່ກັບໃຈ ແລະ ຫັນມາຫາເຮົາຍ່ອມເປັນສູກ, ແຕ່ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ກັບໃຈ.

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ເມືອງເຊຣາເຮັມລາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເພາະຄົນຊອບທຳມັນຈິ່ງຖືກຍົກເວັ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ເມືອງຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ເພາະເຮົາເຫັນວ່າມີຢູ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນສ່ວນຫລາຍຂອງເມືອງຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ທີ່ຈະເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຕໍ່ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

13 ແຕ່ຄົນທີ່ຈະກັບໃຈຍ່ອມເປັນສູກ, ເປັນຍ້ອນພວກເຂົາ ເຮົາຈິ່ງຈະຍົກເວັ້ນ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນເພາະຄົນຊອບທຳທີ່ຢູ່ໃນເມືອງຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະໃຫ້ ກໍ່ໄຟລົງມາຈາກສະຫວັນ ແລະ ທຳລາຍມັນເສຍ.

14 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພື່ອເຫັນແກ່ຄົນຊອບທຳ ມັນຈິ່ງໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ວ່າເວລາຈະມາເຖິງ ເມື່ອໃດພວກເຈົ້າຈະຂັບໄລ່ຄົນຊອບທຳອອກຈາກບັນດາພວກເຈົ້າ, ເມື່ອນັ້ນພວກເຈົ້າຈະສູກ ເພື່ອຄວາມພິນາດ; ແທ້

<p>7ກ ແອວ 13:26. ຂ ອຊຸຢ 52:7. 8ກ ຮລມ 6:35. 9ກ ແອວ 45:10-12.</p>	<p>10ກ 1 ນຟ 12:12; 2 ນຟ 26:9; 3 ນຟ 27:32. 11ກ 3 ນຟ 10:5-7.</p>	<p>12ກ 3 ນຟ 8:8, 24; 9:3. 13ກ ປຖກ 19:24; 2 ກສ 1:9-16; 3 ນຟ 9:11.</p>
---	--	--

ຈົງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ເມືອງຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຊຶ່ງມີຢູ່ໃນນັ້ນ.

15 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ວິບັດແກ່ເມືອງກິເດໂອນ, ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຊຶ່ງມີຢູ່ໃນນັ້ນ.

16 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ວິບັດແກ່ເມືອງທັງໝົດ ຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ໂດຍຮອບ, ທີ່ຊາວນີໄຟເປັນເຈົ້າຂອງ ເພາະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງທີ່ມີຢູ່ໃນນັ້ນ.

17 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ແຜ່ນດິນຈະຖືກ "ສາບແຂ່ງ, ຈອມ ໂຍທາໄດ້ກ່າວ, ເພາະເຫັນແກ່ຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ.

18 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນ, ຈອມ ໂຍທາໄດ້ກ່າວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າອົງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາໄດ້ກ່າວວ່າ ຜູ້ທີ່ "ເຊື່ອງຊັບສົມບັດໄວ້ໃນແຜ່ນດິນ ຈະຫາມັນບໍ່ພົບອີກເລີຍ ເພາະ ການສາບແຂ່ງອັນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ມີກັບແຜ່ນດິນ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຄົນຊອບທຳຜູ້ທີ່ເຊື່ອງຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

19 ເພາະ ເຮົາ ຈະ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ວ່າເຮົາຢາກໃຫ້ພວກເຂົາເຊື່ອງຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາໄວ້ກັບເຮົາ; ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອງຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາໄວ້ກັບເຮົາ ຈະຖືກສາບແຂ່ງ ເພາະບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຈະເຊື່ອງຊັບສົມບັດຂອງຕົນໄວ້ກັບເຮົານອກ ຈາກຄົນທີ່ຊອບທຳເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອງຊັບສົມບັດຂອງເຂົາໄວ້ກັບເຮົາຈະຖືກສາບແຂ່ງ ແລະ ຊັບສົມບັດ

ກໍຄືກັນ, ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະໂຕ່ມັນຄົນມາເພາະຄຳສາບແຂ່ງທີ່ມີກັບແຜ່ນດິນ.

20 ແລະ ມື້ນັ້ນຈະມາເຖິງຄື ພວກເຂົາຈະເຊື່ອງຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາໄວ້ ເພາະພວກເຂົາມີແຕ່ໝົກໝຸ່ນຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າ; ແລະ ເພາະພວກເຂົາມີແຕ່ໝົກໝຸ່ນຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຈະເຊື່ອງຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາໄວ້ໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາຫລົບໜີໄປຈາກສັດຕູຂອງພວກເຂົາ; ເພາະພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເຊື່ອງຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາໄວ້ກັບເຮົາ, ພວກເຂົາຈະຖືກສາບແຂ່ງ ແລະ ຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາກໍຄືກັນ, ແລະ ໃນມື້ນັ້ນ ພວກເຂົາຈະຖືກລົງໂທດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

21 ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກທ່ານຜູ້ເປັນຜູ້ຄົນຂອງເມືອງຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້, ແລະ ຈົ່ງ "ເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຖິດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ ພວກທ່ານຈະຖືກສາບແຂ່ງ ເພາະຂອງມີຄ່າຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ຂອງມີຄ່າຂອງພວກທ່ານຈະຖືກສາບແຂ່ງນຳອີກ ເພາະພວກທ່ານໝົກໝຸ່ນຢູ່ກັບມັນ, ແລະ ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະອົງຜູ້ປະທານມັນໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ.

22 ພວກທ່ານບໍ່ຈື່ຈຳ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງປະທານໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ, ແຕ່ພວກທ່ານຈື່ຈຳ "ຂອງມີຄ່າຂອງພວກທ່ານຢູ່ຕະຫລອດເວລາ ແລະ ບໍ່ຖວາຍຄວາມຊອບພຣະໄທແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານສຳລັບສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃຈຂອງພວກທ່ານບໍ່ໄດ້

<p>17 ກ ຮລມ 12:18. 18 ກ ມມ 1:18; ອທ 14:1.</p>	<p>21 ກ ຄມພ ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ພັງຄວາມ. 22 ກ ລກ 12:34.</p>	<p>ຄມພ ຄວາມເປັນຢູ່ທາງ ໂລກ; ຮັງມີ, ຄວາມຮັງມີ.</p>
---	--	--

ອອກມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແຕ່ມັນໄດ້ພອງຂຶ້ນດ້ວຍ ຄວາມທະນົງຕົວອັນໃຫຍ່ຫລວງ, ຈົນເຖິງການອວດອ້າງ ແລະ ຈົນເຖິງການທະເຍີທະຍານ, ການອິດສາບັງບຽດ, ການຜິດຖຽງກັນ, ການມີເຈດຕະນາຮ້າຍ, ການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ, ແລະ ການຄາດຕະກຳ, ແລະ ການເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ.

23 ດ້ວຍເຫດນີ້ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໃຫ້ການສາບແຂ່ງມາສູ່ແຜ່ນດິນ ແລະ ມາສູ່ຂອງມີຄ່າຂອງພວກທ່ານນຳອີກ, ແລະ ມີເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກທ່ານ.

24 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພາະເວລານີ້ຊຶ່ງມາເຖິງແລ້ວ, ທີ່ພວກທ່ານໄດ້ ັຂັບໄລ່ສາດສະດາອອກໄປ, ແລະ ເຍາະເຍີ້ຍພວກເພິ່ນ, ແລະ ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ພວກເພິ່ນ, ແລະ ໄລ່ຂ້າພວກເພິ່ນ, ແລະ ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການຕໍ່ພວກເພິ່ນ ຄືກັນກັບຜູ້ຄົນໃນສະໄໝບູຮານເຮັດໄປນັ້ນ.

25 ແລະ ບັດນີ້ເວລາພວກທ່ານເວົ້າອອກມາ, ພວກທ່ານເວົ້າວ່າ: ຖ້າຫາກພວກເຮົາມີຊີວິດຢູ່ໃນສະໄໝຂອງ ັບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ຂ້າສາດສະດາ; ພວກເຮົາຈະບໍ່ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ພວກເພິ່ນ, ແລະ ຂັບໄລ່ພວກເພິ່ນອອກໄປ.

26 ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກທ່ານຍິ່ງຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍກວ່າພວກເຂົາອີກຊຳ; ເພາະຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່, ຖ້າຫາກ ັສາດສະດາຄົນໃດມາໃນບັນດາພວກ

ທ່ານ ແລະ ປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແກ່ພວກທ່ານ, ຊຶ່ງໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງບາບ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກທ່ານ, ແລ້ວພວກທ່ານກໍ ັໂມໂຫຮ້າຍຂຶ້ນ, ແລະ ຂັບໄລ່ເພິ່ນອອກໄປ, ແລະ ຊອກຫາທຸກວິທີທາງທີ່ຈະທຳລາຍເພິ່ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານຈະເວົ້າວ່າ ເພິ່ນເປັນ ັສາດສະດາປອມ, ແລະ ວ່າເພິ່ນເປັນຄົນບາບ, ແລະ ເປັນຂອງມານ, ເພາະເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳວ່າ ການກະທຳຂອງພວກທ່ານຊົ່ວ.

27 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກມີຄົນໜຶ່ງເຂົ້າມາໃນບັນດາພວກທ່ານ ແລະ ເວົ້າວ່າ: ເຮັດແນວນີ້; ແລະ ຈະບໍ່ມີຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ເຮັດແນວນັ້ນ ແລ້ວພວກທ່ານຈະບໍ່ຕ້ອງທົນທຸກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວຈະເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງດຳເນີນໄປຕາມຄວາມຈອງຫອງຂອງໃຈຂອງພວກທ່ານເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງດຳເນີນໄປຕາມຄວາມຈອງຫອງຂອງຕາຂອງພວກທ່ານເອງ, ແລະ ຈົ່ງເຮັດສິ່ງໃດກໍຕາມຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງໃຈຂອງພວກທ່ານ—ແລະ ຖ້າຫາກມີຄົນໃດເຂົ້າມາໃນບັນດາພວກທ່ານ ແລະ ເວົ້າແບບນີ້ ພວກທ່ານກໍຈະຮັບເອົາລາວ ແລະ ເວົ້າວ່າລາວເປັນ ັສາດສະດາ.

28 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານຈະຍົກລາວຂຶ້ນ, ແລະ ພວກທ່ານຈະມອບເຂົ້າຂອງຂອງພວກທ່ານໃຫ້ລາວ; ພວກທ່ານຈະມອບຄຳຂອງພວກທ່ານໃຫ້ລາວ, ແລະ ເງິນຂອງພວກທ່ານໃຫ້ລາວ, ແລະ ພວກທ່ານຈະຕົກແຕ່ງລາວດ້ວຍເສື້ອຜ້າທີ່ມີລາວ

<p>22 ຂ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. ຄ ຄມພ ອິດສາ. 24 ກ 2 ຂຄ 36:15–16; 1 ນຟ 1:20.</p>	<p>25 ກ ກຈກ 7:51. 26 ກ 2 ຂຄ 18:7; ລກ 16:31. ຂ ອຊຢ 30:9–10. ຄ ມທ 13:57.</p>	<p>ງ ຄລຕ 4:16. 27 ກ ມກ 2:11. ຄມພ ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ.</p>
--	--	--

ຄາແພງ ເພາະລາວໄດ້ ັຍ້ອງຍໍພວກທ່ານ, ແລະ ຍ້ອນວ່າລາວເວົ້າໃນທາງທີ່ພວກທ່ານພໍໃຈ, ເວລານັ້ນພວກທ່ານຈະບໍ່ພົບຄວາມຜິດໃນລາວ.

29 ໂອ້ ພວກທ່ານຜູ້ຄົນລຸ້ນທີ່ຊົ່ວ ແລະ ເສຍຄົນເອີຍ; ພວກທ່ານເປັນຄົນແຂງກະດ້າງ ແລະ ພວກທ່ານເປັນຄົນແຂງຄໍ, ພວກທ່ານຄິດວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອົດທົນກັບພວກທ່ານໄດ້ດົນປານໃດ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານຈະປ່ອຍຕົວໃຫ້ ັຄົນ ໂງ່ ແລະ ັຕາ ບອດນໍາພາພວກທ່ານໄປດົນປານໃດ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານຈະ ັເລືອກເອົາຄວາມມືດແທນ ັຄວາມສະຫວ່າງໄປດົນປານໃດ?

30 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະພິໂລດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເກີດກັບພວກທ່ານແລ້ວ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ສາບແຊ່ງແຜ່ນດິນ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກທ່ານ.

31 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາມາເຖິງແລ້ວທີ່ພຣະອົງຈະສາບແຊ່ງຂອງມີຄ່າຂອງພວກທ່ານ, ເພື່ອໃຫ້ມັນ ັມື່ນ ຫລຸດໄປ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະຍືດມັນໄວ້ບໍ່ໄດ້; ແລະ ໃນມື້ແຫ່ງຄວາມຍາກຈົນຂອງພວກທ່ານ, ພວກທ່ານຈະບໍ່ສາມາດຮັກສາມັນໄວ້ໄດ້.

32 ແລະ ໃນມື້ແຫ່ງຄວາມຍາກຈົນຂອງພວກທ່ານ, ພວກທ່ານຈະຮ້ອງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ພວກທ່ານຈະຮ້ອງໄປໂດຍບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ເພາະຄວາມເປົ່າປຽວໄດ້ມາຫາພວກທ່ານແລ້ວ, ແລະ ຄວາມພິນາດຂອງພວກທ່ານນັ້ນກໍຈະມີຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນ; ແລະ ໃນມື້ນັ້ນພວກທ່ານຈະຮ້ອງໄຫ້ ແລະ ຄວນຄາງ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ. ເວລານັ້ນພວກທ່ານຈະຄວນຄາງ

ແລະ ເວົ້າວ່າ:

33 ໂອ້ ັຖ້າຫາກພວກເຮົາໄດ້ກັບໃຈ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຂ້າສາດສະດາ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ ັແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ພວກເພິ່ນ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຂັບໂລ່ພວກເພິ່ນອອກໄປ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນມື້ນັ້ນພວກທ່ານຈະກ່າວວ່າ: ໂອ້ ັຖ້າຫາກພວກເຮົາລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໃນມື້ທີ່ພຣະອົງປະທານຂອງມີຄ່າໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ, ມັນກໍຄົງຈະບໍ່ມີນຫລຸດໄປຈົນພວກເຮົາຕ້ອງສູນເສຍມັນ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂອງມີຄ່າຂອງພວກເຮົາໄປຈາກພວກເຮົາແລ້ວ.

34 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາວາງເຄື່ອງມືໄວ້ບ່ອນນີ້ ແລະ ໃນມື້ຕໍ່ມາມັນໄດ້ຫາຍໄປ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ດາບຂອງພວກເຮົາກໍຫາຍໄປໃນມື້ທີ່ພວກເຮົາຊອກຫາມັນເພື່ອການສູ້ຮົບ.

35 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາໄດ້ເຊື່ອງຊັບສົມບັດຂອງພວກເຮົາໄວ້ ແລະ ມັນໄດ້ມື່ນຫລຸດໄປຈາກພວກເຮົາ ເພາະຄວາມສາບແຊ່ງທີ່ມີກັບແຜ່ນດິນ.

36 ໂອ້ ັຖ້າຫາກພວກເຮົາໄດ້ກັບໃຈໃນມື້ທີ່ພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາເຖິງພວກເຮົາ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ແຜ່ນດິນໄດ້ຖືກສາບແຊ່ງແລ້ວ, ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງກໍມື່ນຫລຸດໄປ, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຈະຍືດຖືມັນໄວ້ເລີຍ.

37 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຖືກປົດລ້ອມໄວ້ດ້ວຍວິນຍານຮ້າຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຖືກປົດລ້ອມໄວ້ດ້ວຍບໍລິວານຂອງຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມຈະທໍາລາຍຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຮົານັ້ນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດ. ໂອ້ ພຣະຜູ້

<p>28 ກ 2 ຕມທ 4:3-4. 29 ກ 2 ນພ 28:9. ຂ ມທ 15:14.</p>	<p>ຄ ຍຮ 3:19. ງ ໂຍບ 24:13. 31 ກ ມມ 1:17-18.</p>	<p>33 ກ ມມ 2:10-15. ຂ ມທ 23:37.</p>
--	---	--

ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະບໍ່ເອົາພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງໄປຈາກພວກຂ້າມ້ອຍແດ່ບໍ່? ແລະ ນີ້ຈະເປັນຄຳເວົ້າຂອງພວກທ່ານໃນມື້ນັ້ນ.

38 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, "ວັນເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງພວກທ່ານໄດ້ຜ່ານໄປແລ້ວ; ພວກທ່ານໄດ້ ຶເລື່ອນວັນແຫ່ງຄວາມລອດຂອງພວກທ່ານ ຈົນວ່າມັນສາຍເກີນໄປຢ່າງເປັນມິດ, ແລະ ຄວາມພິນາດຂອງພວກທ່ານກໍແນ່ນອນແລ້ວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພາະຕະຫລອດຊີວິດຂອງພວກທ່ານ, ພວກທ່ານມີແຕ່ສະແຫວງຫາສິ່ງທີ່ພວກທ່ານບໍ່ສາມາດຍຶດຖືມັນໄວ້; ແລະ ພວກທ່ານສະແຫວງຫາ "ຄວາມສຸກໃນການສ້າງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຊຶ່ງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ກົງກັນຂ້າມກັບທຳມະຊາດຂອງຄວາມຊອບທຳຊຶ່ງມີຢູ່ໃນທັງສາມພຣະອົງຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ເປັນນິລັນດອນຂອງພວກເຮົາ.

39 ໂອ້ ຜູ້ຄົນຂອງແຜ່ນດິນເອີຍ, ຂໍໃຫ້ພວກທ່ານຈົ່ງຟັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຖິດ! ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພຣະພິໂລດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງຫັນໜີໄປຈາກພວກທ່ານ, ແລະ ວ່າພວກທ່ານຈະກັບໃຈແລະລອດ.

ບົດທີ 14

ຊາມູເອນເວົ້າໄວ້ກ່ຽວກັບຄວາມແຈ້ງໃນຍາມກາງຄືນ ແລະ ດາວດວງໃໝ່ທີ່ປະກົດຂຶ້ນໃນເວລາທີ່ພຣະຄຣິດກຳເນີດ—ພຣະຄຣິດໄຖ່ມະນຸດຈາກຄວາມຕາຍທາງໂລກ ແລະ ທາງ ວິນ ຍານ—ເຄື່ອງໝາຍຂອງການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງລວມທັງ

ສາມມື້ແຫ່ງຄວາມມິດ, ການຟັງທະລາຍຂອງກ້ອນຫີນ, ແລະ ການທຳລາຍຢ່າງຮ້າຍແຮງຂອງທຳມະຊາດ. ປະມານ 6 ບົກ້ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື "ຊາມູເອນຄົນເລມັນໄດ້ທຳນາຍອີກຫລາຍເລື່ອງຊຶ່ງຊຽນໄວ້ບໍ່ໄດ້.

2 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ເຄື່ອງໝາຍແກ່ພວກທ່ານ; ເພາະອີກທ້າຍປີທີ່ຈະມາເຖິງນີ້, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລານັ້ນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດມາເພື່ອໄຖ່ຄົນທັງປວງຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

3 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ສິ່ງນີ້ແກ່ພວກທ່ານ ເພື່ອເປັນ "ເຄື່ອງໝາຍຂອງການສະເດັດມາ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນຈະມີຄວາມແຈ້ງທີ່ສຸດໃນສະຫວັນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ໃນຄືນກ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະສະເດັດມານັ້ນ, ມັນຈະບໍ່ມີຄວາມມິດເລີຍ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ມັນປະກົດແກ່ມະນຸດວ່າ ມັນເປັນກາງເວັນ.

4 ສະນັ້ນ, ມັນຈະມີມື້ໜຶ່ງກັບຄືນໜຶ່ງ ແລະ ອີກມື້ໜຶ່ງ, ເບິ່ງຄືກັບວ່າເປັນມື້ດຽວ ແລະ ບໍ່ມີກາງຄືນ; ແລະ ນີ້ຈະເປັນເຄື່ອງໝາຍແກ່ພວກທ່ານ; ເພາະວ່າພວກທ່ານຮູ້ຈັກເຖິງການຂຶ້ນຂອງດວງຕາເວັນ ແລະ ການຕົກຂອງມັນນຳອີກ; ສະນັ້ນ ພວກທ່ານຈະຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມແນ່ນອນວ່າ ມັນຈະມີສອງມື້ກັບໜຶ່ງຄືນ ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຄືນນັ້ນຈະບໍ່ມີຄວາມມິດ ແລະ ມັນຈະເປັນຄືນກ່ອນທີ່ "ພຣະອົງຈະກຳເນີດ.

<p>38ກ ມມ 2:15. ຂ ແອວ 34:33-34. ຄ ແອວ 41:10-11.</p>	<p>14 1 ກ ຮລມ 13:2. 3 ກ 3 ນຟ 1:15. 4 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—</p>	<p>ການທຳນາຍກ່ຽວກັບການກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p>
---	---	--

5 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ຈະ ມີ "ດາວ ດວງ ໃໝ່ປະກົດຂຶ້ນ, ຊຶ່ງເປັນດາວທີ່ພວກທ່ານ ບໍ່ເຄີຍເຫັນມາກ່ອນ ແລະ ດາວດວງນີ້ຈະ ເປັນເຄື່ອງໝາຍແກ່ພວກທ່ານຄືກັນ.

6 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ນີ້ຍັງ ບໍ່ໝົດ, ມັນ ຈະ ມີ ເຄື່ອງ ໝາຍ ແລະ ການ ແປກ ປະ ຫລາດ ຫລາຍຢ່າງໃນທ້ອງຟ້າ.

7 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ທ່ານທຸກຄົນ ຈະ ແປກປະ ຫລາດ ໃຈ ແລະ ອັດສະຈັນໃຈຫລາຍ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກ ທ່ານຈະ "ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ.

8 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດ ກໍຕາມທີ່ "ເຊື່ອ ໃນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ນັ້ນຈະມີຊີວິດອັນເປັນນິດ.

9 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນ ຊາຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍທູດຂອງພຣະອົງ, ວ່າ ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມາບອກເລື່ອງນີ້ແກ່ພວກ ທ່ານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາໃຫ້ ຂ້າພະເຈົ້າທຳນາຍເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ແກ່ພວກ ທ່ານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າ ພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງປາວປະກາດຕໍ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ ວ່າ ຈົ່ງກັບໃຈ ແລະ ຕຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ.

10 ແລະ ບັດນີ້, ເພາະ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນ ຄົນ ເລມັນ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ ມາ ແລ້ວເຖິງພຣະຄຳທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຂ້າ ພະເຈົ້າ, ແລະ ເພາະມັນໄດ້ຕຳນິພວກທ່ານ ຢ່າງຮຸນແຮງ, ພວກທ່ານຈຶ່ງຄຽດແຄ້ນໃຫ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ພະຍາຍາມທີ່ຈະທຳລາຍ ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ "ຂັບໄລ່ຂ້າພະເຈົ້າ ອອກໄປຈາກບັນດາພວກທ່ານ.

11 ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກທ່ານ ຈົ່ງຟັງຄຳເວົ້າ

ຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ອນເຖິດ, ເພາະວ່າດ້ວຍ ເຈດຕະນານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຂຶ້ນມາເທິງ ກຳແພງເມືອງນີ້, ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຍິນ ແລະ ຮູ້ເຖິງການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງຄອຍຖ້າພວກທ່ານຢູ່ ເພາະຄວາມຊົ່ວ ຮ້າຍຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ເພື່ອວ່າພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ຮູ້ ເຖິງເງື່ອນໄຂຂອງການກັບ ໃຈນຳອີກ.

12 ແລະ ເພື່ອວ່າພວກທ່ານຈະໄດ້ຮູ້ຈັກ ເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດນຳ ອີກ, ຜູ້ເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ເປັນ "ພຣະບິດາຂອງສະຫວັນ ແລະ ຂອງແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ຜູ້ເປັນພຣະຜູ້ສ້າງສາລະພັດສິ່ງ ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ; ແລະ ເພື່ອວ່າພວກທ່ານຈະໄດ້ ຮູ້ເຖິງເຄື່ອງໝາຍຂອງການສະເດັດມາຂອງ ພຣະອົງ, ດ້ວຍເຈດຕະນານີ້ ພວກທ່ານຈະ ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

13 ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານ "ເຊື່ອ ໃນ ພຣະນາມຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ພວກທ່ານ ຈະ ກັບ ໃຈ ຈາກ ບາບ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພວກ ທ່ານ, ເພື່ອດ້ວຍເຫດນີ້ ພວກທ່ານຈະໄດ້ ຮັບການບົດບາບໂດຍ ພຣະຄຸນຄວາມດີ ຂອງພຣະອົງ.

14 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ອີກອັນໜຶ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ໃຫ້ເຄື່ອງໝາຍ ອີກ ຢ່າງ ໜຶ່ງ ແກ່ພວກ ທ່ານ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄືເຄື່ອງໝາຍຂອງການ ສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ.

15 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງ ຈະສິ້ນພຣະ ຊົນຢ່າງແນ່ນອນເພື່ອ "ຄວາມລອດ ຈະມີ ຂຶ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງເຫັນວ່າ ມັນຈຳ ເປັນ ແລະ ມັນເປັນການສົມຄວນທີ່ພຣະ ອົງ ຈະ ສິ້ນ ພຣະ ຊົນ, ເພື່ອ ເຮັດ ໃຫ້ ເກີດ

<p>5 ກ ມທ 2:1-2; 3 ນຟ 1:21. 7 ກ 3 ນຟ 1:16-17. 8 ກ ຢຮ 3:16.</p>	<p>10 ກ ຮລມ 13:2. 12 ກ ມຊຢ 3:8; 3 ນຟ 9:15; ອທ 4:7.</p>	<p>ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ. 13 ກ ກຈກ 16:30-31. ຂ ຄພ 19:16-20. 15 ກ ຄມພ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.</p>
--	--	--

ການ ພື້ນ ຄືນ ຊີ ວິດ ຂອງ ຄືນ ຕາຍ, ເພື່ອ ໂດຍການສົ້ນພຣະຊົນນີ້ ມະນຸດຈະຖືກນຳ ເຂົ້າມາຫາທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

16 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ການສົ້ນພຣະ ຊົນນີ້ ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດການພື້ນຄືນຊີວິດ, ແລະ "ໂຖ່ມະນຸດຊາດທັງປວງຈາກຄວາມ ຕາຍຄັ້ງທຳອິດ—ຊຶ່ງເປັນຄວາມຕາຍທາງ ວິນຍານ; ໂດຍ ການ ຕົກ ຂອງ ອາດາມ ມະນຸດຊາດທັງປວງຈຶ່ງຖືກ "ຕັດອອກຈາກ ທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຖືວ່າ "ຕາຍ ແລ້ວ, ຊຶ່ງ ເປັນ ທັງ ທາງ ໂລກ ແລະ ທາງວິນຍານ.

17 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ການ ພື້ນ ຄືນ ພຣະ ຊົນ ຂອງພຣະຄຣິດ "ໂຖ່ມະນຸດຊາດ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນມະນຸດຊາດທັງປວງ, ແລະ ນຳພວກເຂົາກັບເຂົ້າໄປຫາທີ່ປະທັບຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

18 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ມັນເຮັດໃຫ້ເກີດ ເງື່ອນໄຂແຫ່ງການກັບໃຈ, ຄືຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ ກັບໃຈ ຜູ້ນັ້ນຍ່ອມບໍ່ຖືກໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນ ເຂົ້າກອງໄຟ; ແຕ່ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ກັບໃຈ ຜູ້ ນັ້ນຍ່ອມຖືກໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງ ໄຟ; ແລະ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານຈະມາ ເຖິງພວກເຂົາອີກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄືຄວາມ ຕາຍຄັ້ງທີສອງ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຖືກຕັດ ອອກໄປອີກຈາກສິ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມ ຊອບທຳ.

19 ສະນັ້ນ ພວກທ່ານ ຈົ່ງ ກັບໃຈ, ພວກ ທ່ານ ຈົ່ງ ກັບໃຈເຖິດ, ເມື່ອພວກທ່ານຮູ້ຈັກ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ປະ ຕິບັດຕາມ ພວກທ່ານ ຈະປ່ອຍໃຫ້ຕົນເອງມາຢູ່ພາຍ

ໃຕ້ການກ່າວໂທດ, ແລະ ພວກທ່ານຈະຖືກ ນຳລົງໄປຫາຄວາມຕາຍຄັ້ງທີສອງນີ້.

20 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຄືກັນກັບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວກັບພວກທ່ານມາແລ້ວ, ກ່ຽວກັບ "ເຄື່ອງໝາຍ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ຄື ເຄື່ອງໝາຍ ຂອງການສົ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໃນມື້ນັ້ນ ມື້ທີ່ພຣະອົງ ຈະ ຮັບ ເອົາ ຄວາມ ຕາຍ, ດວງ ຕາ ເວັນ ຈະ ມີ ດັບ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຄວາມສະຫວ່າງຂອງມັນ ແກ່ ພວກທ່ານ, ແລະ ດວງເດືອນກັບດວງດາວ ນຳອີກ, ແລະ ມັນຈະບໍ່ມີຄວາມສະຫວ່າງ ໃນຜົນແຜ່ນດິນນີ້ ນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພຣະ ອົງຮັບເອົາຄວາມຕາຍໄປຈົນເຖິງ "ສາມມື້, ຈົນວ່າເຖິງເວລາທີ່ພຣະອົງຈະລຸກຂຶ້ນອີກ ຈາກຄວາມຕາຍ.

21 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນເວລາທີ່ພຣະອົງຈະ ປ່ອຍຈິດວິນຍານຂຶ້ນໄປ ມັນຈະມີ "ຟ້າຮ້ອງ ແລະ ຟ້າ ແມບ ເຫລື້ອມ ເປັນ ເວລາ ຫລາຍ ຊົ່ວ ໂມງ ແລະ ແຜ່ນດິນ ຈະສັ່ນຫວັ່ນໄຫວ ແລະ ຫີນຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ ທີ່ຢູ່ທາງເທິງ ແລະ ທາງໃຕ້ໜ້າດິນ ຈະພັງທະລາຍ, ຊຶ່ງ ພວກທ່ານຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າ ໃນເວລານີ້ຫີນນັ້ນ ແຂງແກ່ນຊຳໃດ, ຫລື ແຜ່ນດິນທີ່ເປັນແຜ່ນ ອັນກວ້າງໃຫຍ່ຈະ ມີ ແຕກແຍກອອກໄປ;

22 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະ ແຍກອອກເປັນ ສອງ, ແລະ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ນັ້ນ ໄປ ຈະ "ເຫັນ ເປັນຮ່ອງ ແລະ ຮອຍແຕກ, ແລະ ເປັນເສດ ແຕກຫັກຢູ່ທົ່ວທັງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ ທັງທາງເທິງ ແລະ ທາງໃຕ້ໜ້າດິນ.

23 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນຈະມີພະຍຸຝົນຟ້າ ຄະ ນອງ ໃຫຍ່, ແລະ ພູ ຜາ ຫລາຍ ໜ່ວຍ

<p>15 ຂ ແອວ 42:23. ຄມພ ການພື້ນຄືນພຣະ ຊົນ, ການພື້ນຄືນຊີວິດ. 16 ກ ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໂຖ່. ຂ ຄມພ ການຕົກຂອງ ອາດາມ ແລະ ເອວາ.</p>	<p>ຄ ແອວ 42:6-9. ງ ຄມພ ຄວາມຕາຍ ທາງວິນຍານ. 17 ກ ຄມພ ໂຖ່, ການໂຖ່, ຖືກໂຖ່. 20 ກ 3 ນພ 8:5-25.</p>	<p>ຂ ລກ 23:44. ຄ ມຊຢ 3:10. 21 ກ 3 ນພ 8:6. ຂ 3 ນພ 10:9. 22 ກ 3 ນພ 8:18.</p>
--	---	--

ຈະພັງທະລາຍລົງເປັນຮ່ອມພູ, ແລະ ຈະມີບ່ອນຫລາຍແຫ່ງຊຶ່ງດຽວນີ້ເອີ້ນກັນວ່າຮ່ອມພູຈະກັບເປັນພູເຂົາ, ຊຶ່ງມີຄວາມສູງທີ່ສຸດ.

24 ແລະ ທາງໃຫຍ່ຫລາຍສາຍຈະຂາດອອກ, ແລະ ຫລາຍ "ຫົວເມືອງຈະກັບມາຮັກຮ້າງ.

25 ແລະ "ຫລຸມ ຝັງ ສົບ ເປັນ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈະເປີດອອກ, ແລະ ປ່ອຍຄົນຕາຍຂຶ້ນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ; ແລະ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງຫລວງຫລາຍຈະມາປະກົດແກ່ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

26 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, "ທູດໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງນີ້; ເພາະເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ມັນຈະມີພ້າຮ້ອງ ແລະ ພ້າແມບເຫລື້ອມເປັນເວລາຫລາຍຊົ່ວໂມງ.

27 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ວ່າ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພ້າ ຮ້ອງ ແລະ ພ້າ ແມບ ເຫລື້ອມ, ແລະ ພະຍຸຝົນພ້າຄະນອງຍັງມີຢູ່, ວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະເປັນໄປ, "ຄວາມມືດຈະປົກຄຸມທັງແຜ່ນດິນໂລກເປັນເວລາສາມມື້.

28 ແລະ ທູດໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍຈະໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ອັດສະຈັນໃຈຫລາຍກວ່ານັ້ນ, ເພາະມີເຈດຕະນາທີ່ຈະໃຫ້ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າ "ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການແປກປະຫລາດເຫລົ່ານີ້ຈະເກີດຂຶ້ນທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນນີ້ ໂດຍມີເຈດຕະນາທີ່ຈະບໍ່ໃຫ້ມີສາເຫດຂອງການບໍ່ເຊື່ອຖືໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ—

29 ແລະ ນີ້ດ້ວຍເຈດຕະນາວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ມີຄວາມເຊື່ອ ຜູ້ນັ້ນຈະລອດ, ແລະ

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະບໍ່ເຊື່ອ, "ການພິພາກສາອັນຊອບທຳຈະມາສູ່ຜູ້ນັ້ນ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາຖືກກ່າວໂທດ, ພວກເຂົາກໍເປັນຜູ້ນຳການກ່າວໂທດນັ້ນມາສູ່ຕົນເອງ.

30 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງຈື່ຈຳໄວ້, ຈົ່ງຈື່ຈຳໄວ້ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ວ່າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຕາຍໄປ, ກໍເປັນຍ້ອນວ່າລາວສ້າງຄວາມຕາຍໃຫ້ຕົວລາວເອງ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກະທຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຜູ້ນັ້ນກໍຈະນຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍມາສູ່ຕົວເຂົາເອງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານມີ "ອິດສະລະ; ພວກທ່ານໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດເພື່ອຕົວເອງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມຮູ້ໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານເປັນອິດສະລະ.

31 ພຣະອົງປະທານມັນໃຫ້ພວກທ່ານເພື່ອວ່າພວກທ່ານຈະໄດ້ "ຮູ້ຈັກຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ, ແລະ ພຣະອົງຈະປະທານມັນໃຫ້ພວກທ່ານເພື່ອວ່າ ພວກທ່ານຈະໄດ້ ະເລືອກເອົາຊີວິດ ຫລື ຄວາມຕາຍ; ແລະ ພວກທ່ານສາມາດເຮັດຄວາມດີໄດ້ ແລະ ຖືກ ານຳກັບຄືນຫາສິ່ງທີ່ດີ, ຫລື ໃຫ້ສິ່ງທີ່ດີກັບຄືນມາຫາພວກທ່ານ; ຫລື ພວກທ່ານສາມາດເຮັດຄວາມຊົ່ວໄດ້, ແລະ ໃຫ້ສິ່ງທີ່ຊົ່ວກັບຄືນມາຫາພວກທ່ານ.

ບົດທີ 15

ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ຕີ ສອນ ຊາວ ນີໄຟ ເພາະ ພຣະອົງຮັກພວກເຂົາ—ຊາວເລມັນທີ່ປຸງນໃຈເຫລື້ອມ ໃສ່ມີສັດທາອັນໝັ້ນຄົງ ແລະ

24 ກ 3 ນຟ 9:3-12.
25 ກ ມທ 27:50-54;
3 ນຟ 23:9-11.
26 ກ ແອວ 13:26.
27 ກ 1 ນຟ 19:10;
3 ນຟ 8:3.

28 ກ 1 ນຟ 12:4-5.
29 ກ ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.
30 ກ 2 ນຟ 2:26-29;
ມຊ 6:56.
ຄມພ ອຳເພີໃຈ.

ຂ ຄມພ ຄວາມຮູ້.
31 ກ ມຣນ 7:16.
ຂ 2 ນຟ 2:28-29;
ແອວ 3:26-27.
ຄ ແອວ 41:3-5.

ແນ່ວ ແນ່—ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ເມດ ຕາ ຊາວເລມັນ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ. ປະມານ 6 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍປະກາດກັບ ພວກທ່ານວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ແລ້ວບ້ານເຮືອນຂອງພວກທ່ານຈະຖືກປະ ຖິ້ມໃຫ້ ັຮັກຮ້າງ.

2 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບ ໃຈ ເຫດຮ້າຍອັນ ໃຫຍ່ຫລວງນັ້ນ ຈະເຮັດ ໃຫ້ພວກແມ່ຍິງຂອງພວກທ່ານເປັນທຸກໃນ ມື້ທີ່ນາງຍັງເປັນແມ່ລູກອ່ອນຢູ່; ເພາະວ່າ ພວກທ່ານຈະພະຍາຍາມໜີໄປ ແລະ ຈະ ບໍ່ມີບ່ອນພັກພາອາໄສ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ວິບັດແກ່ນາງຜູ້ທີ່ ັຖືພາ ເພາະນາງຈະໜັກ ທ້ອງ ແລະ ໜີໄປບໍ່ໄດ້; ສະນັ້ນ, ນາງຈຶ່ງຈະ ຖືກຢຽບຢາ ແລະ ຖືກປະຖິ້ມໃຫ້ຕາຍໄປ.

3 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ຜູ້ມີ ຊື່ວ່າຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ ກັບໃຈໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນເຄື່ອງ ໝາຍ ແລະ ການແປກປະຫລາດທັງໝົດ ນີ້ ຊຶ່ງຈະສະແດງແກ່ພວກເຂົາ; ເພາະຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຂົາເປັນຜູ້ຄົນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເລືອກໄວ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງຮັກຜູ້ຄົນ ຂອງນີໄຟ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕີສອນພວກ ເຂົານຳອີກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນເວລາທີ່ພວກ ເຂົາກະທຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ພຣະອົງໄດ້ ັຖື ສອນ ພວກ ເຂົາ ເພາະ ພຣະ ອົງ ຮັກ ພວກ ເຂົາ.

4 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ພຣະອົງກຽດຊົງຊາວເລມັນ ເພາະວ່າພວກ ເຂົາກະທຳ ຄວາມ ຊົ່ວ ຢູ່ ຕະຫລອດ ເວລາ,

ແລະ ມັນ ເປັນ ຍ້ອນ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ັຮິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງ ພວກເຂົາ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄວາມລອດໄດ້ມາ ເຖິງພວກເຂົາແລ້ວ ໂດຍທາງການສັ່ງສອນ ຂອງຊາວນີໄຟ; ແລະ ດ້ວຍເຈດຕະນານີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ວັນເວລາຂອງ ພວກເຂົາ ຍືດຍາວອອກໄປ.

5 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານ ເຫັນວ່າ ພວກເຂົາ ັຮ່ວນຫລາຍຢູ່ໃນທາງ ແຫ່ງໜ້າທີ່ຂອງຕົນ, ແລະ ພວກເຂົາເດີນ ໄປ ຢ່າງ ຮອບ ຄອບ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຂົາ ຍຶດ ຖື ທີ່ ຈະ ຮັກ ສາ ພຣະບັນຍັດ ແລະ ຮັກສາຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ຮັກສາການພິພາກສາຂອງພຣະອົງຕາມ ກົດຂອງໂມເຊ.

6 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກ ທ່ານວ່າ ພວກເຂົາສ່ວນຫລາຍກຳລັງກະ ທຳຢ່າງນີ້, ແລະ ພວກເຂົາກຳລັງພະຍາ ຍາມ ດ້ວຍ ຄວາມ ພາກ ພຽນ ອັນ ບໍ່ ຮູ້ ອິດ ເມື່ອຍທີ່ຈະນຳພາພີ່ນ້ອງທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງ ພວກເຂົາມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ; ສະນັ້ນ ທຸກໆມື້ພວກເຂົາຈຶ່ງມີຄົນມາເພີ່ມ ຫລາຍຂຶ້ນ.

7 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ຮູ້ ດ້ວຍ ຕົວເອງແລ້ວ, ເພາະພວກທ່ານໄດ້ເຫັນມາ ແລ້ວ, ວ່າຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນໄດ້ຖືກນຳມາ ສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ, ແລະ ໃຫ້ຮູ້ເລື່ອງ ຮິດຄອງປະເພນີອັນຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ໜ້າກຽດ ຊົງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຖືກຊັກຊວນໃຫ້ມາເຊື່ອພຣະຄຳພີອັນສັກ ສິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃຫ້ມາເຊື່ອຄຳທຳນາຍ ຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດ ຊຶ່ງມີຂຽນໄວ້ ຊຶ່ງ ໄດ້ຊັກຊວນໃຫ້ພວກເຂົາມີສັດທາໃນພຣະ

15 1 ກ ມທ 23:37-38.
2 ກ ມທ 24:19.
3 ກ ສພສ 3:12;

ຮສ 12:5-11;
ຄພ 95:1.
4 ກ ຄມພ ປະເພນີ.

ຂ ແອວ 9:16.
5 ກ ຮລມ 13:1.

ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ມາສູ່ການກັບໃຈ, ຊຶ່ງສັດທາ ແລະ ການກັບໃຈນັ້ນໄດ້ນຳການປ່ຽນແປງມາສູ່ໃຈຂອງພວກເຂົາ—

8 ສະນັ້ນ, ພວກທ່ານຈຶ່ງຮູ້ດ້ວຍຕົວເອງວ່າ, ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້ມາເຖິງຈຸດນີ້ຍ່ອມ ພ້ັນຄົງ ແລະ ແນວແນວຢູ່ໃນສັດທາ, ແລະ ຢູ່ໃນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນອິດສະລະ.

9 ແລະ ພວກທ່ານກໍຮູ້ອີກວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ ຝັງ ອາວຸດ ແຫ່ງສົງຄາມ ຂອງພວກເຂົາໄວ້, ແລະ ພວກເຂົາຍ້ານທີ່ຈະເອົາມັນຂຶ້ນມາເພາະຍ້ານວ່າໃນທາງໃດທາງໜຶ່ງພວກເຂົາຈະເຮັດບາບ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານເຫັນໄດ້ວ່າ ພວກເຂົາຍ້ານທີ່ຈະເຮັດບາບ— ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາ ຈະຍອມຕົວໃຫ້ສັດຕູຂອງພວກເຂົາຢຽບຍໍ່າ ແລະ ຂ້າຖິ້ມ, ແລະ ຈະບໍ່ຍອມຍົກດາບຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນເພື່ອຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາ, ແລະ ນີ້ກໍເປັນເພາະສັດທາຂອງພວກເຂົາໃນພຣະຄຣິດ.

10 ແລະ ບັດນີ້, ເປັນຍ້ອນຄວາມແນວແນວຂອງພວກເຂົາ ໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຊື່ອຖື, ແລະ ເປັນຍ້ອນຄວາມພ້ັນຄົງຂອງພວກເຂົາ ເວລາພວກເຂົາໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງມາແລ້ວເທື່ອໜຶ່ງ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ວັນເວລາຂອງພວກເຂົາຍືດຍາວອອກໄປ, ທັງໆທີ່ພວກເຂົາເຄີຍສ້າງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍມາກ່ອນ—

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະເສື່ອມໂຊມລົງສູ່ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຍັງຈະເຮັດໃຫ້ວັນເວລາຂອງ

ພວກເຂົາ ຍືດຍາວອອກໄປ, ຈົນເຖິງເວລາທີ່ກ່າວໄວ້ໂດຍບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ໂດຍສາດສະດາ ສີມັດ ແລະ ສາດສະດາ ຄົນອື່ນໆ ອີກຫລາຍທ່ານກ່ຽວກັບການນຳພໍ່ນ້ອງຊາວເລມັນຂອງພວກເຮົາກັບຄືນມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງອີກ—

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຊາວເລມັນຜູ້ເປັນພໍ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ; ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມທຸກຫລາຍປານໃດກໍຕາມ, ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະຖືກຂັບໄລ່ໄປມາທີ່ວິຕິນແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຈະຖືກຕາມລ້າ, ແລະ ຈະຖືກທຸບຕີ, ແລະ ຈະແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປ, ແລະ ບໍ່ມີບ່ອນພັກພາອາໄສກໍຕາມ, ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງຈະ ເມດຕາພວກເຂົາຢູ່.

13 ແລະ ຈະເປັນເຊັ່ນນີ້ຕາມຄຳທຳນາຍ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະ ມາສູ່ຄວາມຮູ້ທີ່ແທ້ຈິງ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມຮູ້ເຖິງພຣະຜູ້ໄຖ່ ແລະ ຜູ້ລ້ຽງຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ແທ້ຈິງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຝູງແກະຂອງພຣະອົງ.

14 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ມັນຈະເປັນ ສິ່ງດີສຳລັບພວກເຂົາຫລາຍກວ່າພວກທ່ານ ຖ້າທາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ.

15 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຖືກສະແດງແກ່ພວກເຂົາຄືກັນກັບທີ່ໄດ້ຖືກສະແດງແກ່ພວກທ່ານ, ແທ້ຈິງແລ້ວ,

<p>7 ກ ຄມພ ປ່ຽນໃຈ, ການປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ. 8 ກ ແອວ 23:6; 27:27; 3 ນຟ 6:14. 9 ກ ແອວ 24:17-19. 11 ກ ແອວ 9:16.</p>	<p>ຂ ຮລມ 8:19. ຄ 2 ນຟ 30:5-8. 12 ກ ອນ 1:12-13. ຂ ມມ 5:15. ຄ 1 ນຟ 13:31; 2 ນຟ 10:18-19;</p>	<p>ຍຄ 3:5-6. 13 ກ 3 ນຟ 16:12. ຂ ຄມພ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ. 14 ກ ຮລມ 7:23. 15 ກ ມທ 11:20-23.</p>
---	---	--

ມັນໄດ້ຖືກສະແດງແກ່ຜູ້ທີ່ເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ເພາະຮີດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ພວກທ່ານໄດ້ເຫັນມາດ້ວຍຕົວເອງແລ້ວວ່າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຕໍ່ໄປອີກແລ້ວ.

16 ສະນັ້ນ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ: ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ທຳ ລາຍ ພວກ ເຂົາ ຈົນ ໝົດ ສິ້ນ, ແຕ່ ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ກັບ ມາ ຫາ ເຮົາ ອີກ ໃນ ວັນ ແຫ່ງ ຄວາມ ສະຫລຽວ ສະຫລາດ ຂອງ ເຮົາ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ.

17 ແລະ ບັດນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ, ກ່ຽວ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຊາວ ນີໄຟ: ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ກັບ ໃຈ ແລະ ບໍ່ ຕັ້ງ ໃຈ ທີ່ ຈະ ເຮັດ ຕາມ ພຣະ ປະສົງ ຂອງ ເຮົາ ແລ້ວ, ເຮົາ ຈະ ທຳ ລາຍ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ໝົດ ສິ້ນ ໄປ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ, ເພາະ ຄວາມ ບໍ່ ເຊື່ອ ຖື ຂອງ ພວກ ເຂົາ ທັງ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ກະ ທຳ ວຽກ ງານ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຫລາຍ ຢ່າງ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ຕາບ ໂດ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຊົງ ພຣະ ຊົນ ຢູ່ ຢ່າງ ແນ່ນອນ ສັນ ໂດ, ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ຈະ ເປັນ ໄປ ສັນ ນັ້ນ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ.

ບົດທີ 16

ຊາວ ນີໄຟ ຜູ້ ທີ່ ເຊື່ອ ຊາມູເອນ ໄດ້ ຮັບ ບັບ ຕີ ສະມາ ໂດຍ ນີໄຟ—ຊາມູເອນ ບໍ່ ສາມາດ ຖືກ ຂ້າ ໂດຍ ລູກ ທະນູ ແລະ ກ້ອນ ຫີນ ຂອງ ຊາວ ນີໄຟ ທີ່ ບໍ່ ກັບ ໃຈ—ບາງ ຄົນ ເຮັດ ໃຈ ແຂງ ກະ ດ້າງ, ແລະ ບາງ ຄົນ ໄດ້ ເຫັນ ເຫລົ່າ ທູດ—ພວກ ທີ່ ບໍ່ ເຊື່ອ ເວົ້າ ວ່າ ມັນ ບໍ່ ມີ ເຫດ ເຜົາ ເລີຍ ທີ່ ຈະ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ຄຣິດ ແລະ ການ ສະເດັດ

ມາ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໃນ ເຢຣູຊາເລັມ. ປະມານ 6-1 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ມັນ ມີ ຄົນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍ ທີ່ ໄດ້ ຍິນຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ຊາມູເອນ ຄົນ ເລມັນ ຄົນ ນີ້ ຊຶ່ງ ໄດ້ ເວົ້າ ຢູ່ ເທິງ ກຳ ແພງ ເມືອງ. ແລະ ຫລາຍ ຕໍ່ ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ເຊື່ອ ໃນ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້ ອອກ ໄປ ຂຽນ ຫາ ນີໄຟ; ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ອອກ ໄປ ແລະ ພົບ ເພິ່ນ ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ສາລະ ພາບ ບາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຕໍ່ ເພິ່ນ ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ປະຕິເສດ ບາບ ນັ້ນ, ໂດຍ ປາດຖະ ຫາ ທີ່ ຈະ ຮັບ ບັບ ຕີ ສະມາ ໄວ້ ກັບ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.

2 ແຕ່ ຫລາຍ ຕໍ່ ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ບໍ່ ເຊື່ອ ໃນ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ຊາມູເອນ ໄດ້ ຄຽດ ແຄ້ນ ໃຫ້ ເພິ່ນ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ແກວງ ກ້ອນ ຫີນ ໄປ ໃສ່ ເພິ່ນ ຢູ່ ເທິງ ກຳ ແພງ, ແລະ ຫລາຍ ຄົນ ໄດ້ ຍົງ ທະນູ ໄປ ໃສ່ ເພິ່ນ ນຳ ອີກ ໃນ ເວລາ ທີ່ ເພິ່ນ ກຳ ລັງ ຍືນ ຢູ່ ເທິງ ກຳ ແພງ ນັ້ນ, ແຕ່ ພຣະ ວິນ ຍານ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ສະ ຖິດ ຢູ່ ກັບ ເພິ່ນ, ເຖິງ ຂະ ຫາດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ສາມາດ ແກວງ ກ້ອນ ຫີນ ແລະ ຍົງ ທະນູ ໄປ ຖືກ ເພິ່ນ.

3 ບັດນີ້ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ເຫັນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ແຕະ ຕ້ອງ ເພິ່ນ ບໍ່ ໄດ້, ຫລາຍ ຄົນ ຕື່ມ ອີກ ໄດ້ ເຊື່ອ ໃນ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ເພິ່ນ ເຖິງ ຂະ ຫາດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອອກ ໄປ ຫາ ນີໄຟ ເພື່ອ ຮັບ ບັບ ຕີ ສະມາ.

4 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ນີໄຟ ກຳ ລັງ ໃຫ້ ບັບ ຕີ ສະມາ ຢູ່, ແລະ ທຳ ນາຍ, ແລະ ສັງ ສອນ, ແລະ ປ່າວ ປະກາດ ການ ກັບ ໃຈ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ, ແລະ ສະແດງ ເຄື່ອງ ໝາຍ ແລະ ການ ແປກ ປະ ຫລາດ ຕ່າງ ໆ, ແລະ ເຮັດ ສິ່ງ ມະຫັດ ສະ ຈັນ ໃນ ບັນດາ ຜູ້ ຄົນ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ

17 ກ ຮລມ 13:6-10.

16 4 ກ ຄມພ ມະຫັດສະຈັນ, ການມະຫັດສະຈັນ.

ໄດ້ຮູ້ຈັກວ່າ ພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາ ຯໃນ
ບໍ່ຂ້າ—

5 ໂດຍ ບອກ ພວກເຂົາ ເຖິງ ເລື່ອງ ທີ່ ຈະ
ເກີດຂຶ້ນໃນບໍ່ຂ້າ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ຈັກ
ແລະ ຈື່ຈຳມັນໄດ້ເມື່ອເຖິງເວລາທີ່ມັນເກີດ
ຂຶ້ນ ວ່າມັນຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກ
ເຂົາມາກ່ອນແລ້ວ ໂດຍມີເຈດຕະນາທີ່ຈະ
ໃຫ້ພວກເຂົາເຊື່ອຖື; ສະນັ້ນ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍ
ຄົນທີ່ເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງຊາມູເອນ ຈຶ່ງໄດ້
ອອກໄປຫາເພິ່ນເພື່ອຮັບບັບຕິສະມາ ເພາະ
ວ່າ ພວກເຂົາ ມາ ດ້ວຍ ການ ກັບ ໃຈ ແລະ
ດ້ວຍການສາລະພາບບາບຂອງພວກເຂົາ.

6 ແຕ່ວ່າຄົນ ສ່ວນຫລາຍບໍ່ເຊື່ອ ໃນ ຄຳ
ເວົ້າຂອງຊາມູເອນ; ສະນັ້ນ ເມື່ອພວກເຂົາ
ເຫັນວ່າກ້ອນຫີນ ແລະ ລູກທະນູຂອງພວກ
ເຂົາ ແຕະ ຕ້ອງ ເພິ່ນ ບໍ່ໄດ້, ພວກເຂົາ ຈຶ່ງ
ຮ້ອງບອກນາຍທະຫານຂອງພວກເຂົາ, ມີ
ຄວາມວ່າ: ຈັບຊາຍຜູ້ນີ້ແລ້ວມັດລາວໄວ້,
ເພາະ ຈຶ່ງເບິ່ງ ລາວຖືກຜີສິງ; ແລະ ເພາະ
ອຳນາດຂອງຜີທີ່ຢູ່ກັບລາວ, ພວກເຮົາຈຶ່ງ
ແກວ່ງກ້ອນຫີນ ແລະ ຍິງທະນູໄປໃສ່ລາວ
ບໍ່ຖືກ; ສະນັ້ນ ຈຶ່ງຈັບລາວ ແລະ ມັດລາວ
ໄວ້, ແລະ ເອົາລາວໄປ.

7 ແລະ ເວລາທີ່ພວກນາຍທະຫານອອກ
ໄປເພື່ອຈະຈັບເພິ່ນ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນໄດ້ກະ
ໂດດລົງຈາກກຳແພງເມືອງ ແລະ ໄດ້ໜີ
ອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາໄປ, ແທ້
ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນໄປຫາບ້ານເມືອງຂອງ
ເພິ່ນ, ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນສັ່ງສອນ ແລະ ທຳນາຍ
ຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນເອງ.

8 ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນບັນດາຊາວ
ນີໄຟໄດ້ຍິນເລື່ອງລາວຂອງເພິ່ນອີກ; ແລະ
ການງານຂອງຜູ້ຄົນເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ.

9 ແລະ ປີທີ ແປດສິບຫົກ ແຫ່ງການປົກ

ຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້
ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

10 ແລະ ປີທີ ແປດ ສິບ ເຈັດ ແຫ່ງ ການ
ປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນກໍໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງ
ນີ້ອີກ, ຜູ້ຄົນສ່ວນຫລາຍຍັງຢູ່ໃນຄວາມ
ທະນົງຕົວ ແລະ ຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງ
ພວກເຂົາ, ແລະ ຄົນສ່ວນນ້ອຍໄດ້ດຳເນີນ
ຊີວິດໄປຢ່າງຮອບຄອບຫລາຍຂຶ້ນຕໍ່ພຣະ
ພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

11 ແລະ ສະພາບເຊັ່ນນີ້ກໍເປັນໄປໃນປີທີ
ແປດສິບແປດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດ
ສິນຄືກັນ.

12 ແລະ ມັນມີການປ່ຽນແປງພຽງເລັກ
ນ້ອຍໃນການງານຂອງຜູ້ຄົນ ນອກຈາກຜູ້
ຄົນເລີ່ມແຂງກະດ້າງຫລາຍຂຶ້ນໃນຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບ
ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຫລາຍຂຶ້ນ, ໃນ
ປີທີແປດສິບເກົ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້
ຕັດສິນ.

13 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ
ເກົ້າສິບແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ,
ມັນມີ "ເຄື່ອງໝາຍສຳຄັນ ແລະ ການແປກ
ປະຫລາດປະກົດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ຄົນ; ແລະ ຄຳ
ເວົ້າຂອງສາດສະດາທັງຫລາຍ ຯເລີ່ມເປັນ
ຈິງຂຶ້ນມາ.

14 ແລະ "ທູດໄດ້ມາປະກົດແກ່ມະນຸດ,
ແລະ ນັກປາດ, ແລະ ໄດ້ປະກາດຂ່າວອັນ
ໜ້າຊື່ນຊົມແຫ່ງຄວາມປິຕິຍິນດີອັນຍິ່ງ
ໃຫຍ່ແກ່ພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ ໃນປີນີ້ຂໍ້ຄວາມ
ພຣະຄຳພີຈຶ່ງເລີ່ມສຳເລັດ.

15 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ຄົນຍິ່ງເລີ່ມ
ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຫລາຍຂຶ້ນ, ທຸກຄົນ
ນອກຈາກຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຫລາຍທີ່ສຸດ,
ທັງຊາວນີໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນນຳອີກ,

4 ຂ ຮລມ 14:2. 13 ກ 3 ນພ 1:4.	ຂ ຮລມ 14:3-7. 14 ກ ແອວ 13:26.
---------------------------------	----------------------------------

ແລະ ເລີ່ມເຊື່ອຖືກຳລັງຂອງຕົນເອງ ແລະ ບັນຍາ”ຂອງຕົນເອງ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

16 ບາງສິ່ງ ໃນ ບັນ ດາ ຫລາຍ ສິ່ງ ພວກເຂົາອາດເດົາຖືກ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຮູ້ວ່າວຽກງານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນທັງໝົດທີ່ເວົ້າເຖິງຈະບັງເກີດຂຶ້ນບໍ່ໄດ້.

17 ແລະ ພວກ ເຂົາ ເລີ່ມ ຫາ ເຫດ ຜົນ ແລະ ໂຕ້ຖຽງກັນ ໃນບັນດາພວກເຂົາເອງ, ມີຄວາມວ່າ:

18 ຄືມັນ ”ບໍ່ມີເຫດຜົນທີ່ຄົນຢ່າງພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາ; ຖ້າເປັນເຊັ່ນນັ້ນແທ້ ແລະ ວ່າພຣະອົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເປັນ ພຣະ ບິດາ ຂອງ ສະຫວັນ ແລະ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ດັ່ງທີ່ເວົ້າເຖິງ, ເປັນດ້ວຍເຫດໃດພຣະອົງຈຶ່ງຈະບໍ່ສະເດັດມາຫາພວກເຮົາເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພຣະອົງຈະສະເດັດມາຫາຄົນທັງຫລາຍຊຶ່ງຈະຢູ່ທີ່ເຢຣູຊາເລັມ?

19 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນດ້ວຍເຫດໃດພຣະອົງຈຶ່ງຈະບໍ່ສະເດັດມາຫາແຜ່ນດິນນີ້ ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພຣະອົງຈະສະເດັດມາສູ່ແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ?

20 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຮູ້ວ່ານີ້ເປັນ”ຮິດຄອງປະເພນີອັນຊົ່ວຮ້າຍ ຊຶ່ງຖືກມອບໃຫ້ຕ່ຽງກັນມາຈົນເຖິງພວກເຮົາ ໂດຍບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາເຊື່ອໃນສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນ ຊຶ່ງຈະເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນໃນບັນດາພວກເຮົາ, ແຕ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກ ແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກ; ສະນັ້ນພວກເຮົາຈະສາມາດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຢູ່ໃນຄວາມໂງ່ຈ້າລ້າຫລັງ, ເພາະວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດເປັນ ະພະຍານດ້ວຍຕາຂອງພວກເຮົາເອງວ່າ ມັນເປັນຄວາມຈິງ.

21 ແລະ ໂດຍເລ່ຫລ່ຽມ ແລະ ຄວາມລຶກລັບຂອງມານຮ້າຍ, ພວກເຂົາຈະເຮັດການລຶກລັບອັນໃຫຍ່ຫລວງບາງຢ່າງ ຊຶ່ງພວກເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈ, ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາລົງໄປເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ເພາະວ່າພວກເຮົາຕ້ອງເພິ່ງພວກເຂົາໃຫ້ສິດສອນພຣະຄຳໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ; ແລະ ພວກເຂົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຢູ່ໃນຄວາມໂງ່ຈ້າດັ່ງນີ້ ຖ້າຫາກພວກເຮົາຍອມມອບຕົວໃຫ້ກັບພວກເຂົາຕະຫລອດວັນ ເວລາຂອງຊີວິດພວກເຮົາ.

22 ແລະ ມີອີກຫລາຍເລື່ອງທີ່ຜູ້ຄົນໄດ້ຄິດຂຶ້ນມາເອງຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ, ຊຶ່ງເປັນເລື່ອງໂງ່ ແລະ ”ບໍ່ມີປະໂຫຍດ; ແລະ ພວກເຮົາວຸ້ນວາຍໃຈຫລາຍ, ເພາະຊາຕານໄດ້ຍຸຍົງໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຢູ່ຕະຫລອດເວລາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນໄດ້ທ່ອງທ່ຽວໄປມາແຜ່ຂ່າວລື ແລະ ການຂັດແຍ້ງທົ່ວຜົນແຜ່ນດິນ ເພື່ອມັນຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຜູ້ຄົນແຂງກະດ້າງຕໍ່ສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ຕໍ່ສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ.

23 ແລະ ທັງໆທີ່ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການແປກປະຫລາດໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນຫລາຍຢ່າງຊຶ່ງຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ເຮັດຂຶ້ນ, ຊາຕານກໍຍັງມີອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເໜືອໃຈຂອງຜູ້ຄົນທົ່ວຜົນແຜ່ນດິນຢູ່.

24 ແລະ ບິທີເກົ່າສິບແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນິໄພໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

25 ແລະ ໜັງສືຮີລາມັນ, ຕາມບັນທຶກຂອງຮີລາມັນ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນກໍໄດ້ຈົບລົງດັ່ງນີ້.

15 ກ ອຊຊ 5:21. 18 ກ ອອວ 30:12-13. 20 ກ ຄມພ ປະເພນີ. ຂ ອຫ 12:5-6, 19. 22 ກ ຄມພ ອວດອົງ, ຄວາມອວດອົງ.

ນິໄຟສະບັບທິສາມ ໜັງສືນິໄຟ

ລູກຊາຍຂອງນິໄຟ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ

ແລະ ຮີລາມັນເປັນລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງແອວມາ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງແອວມາ, ໂດຍເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍຂອງນິໄຟ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງລີໄຮ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ອອກມາຈາກເຢຣູຊາເລັມໃນປີທຳອິດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງເຊເດກີຍາກະສັດຂອງຊາວຢູດາ.

ບົດທີ 1

ນິໄຟ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນອອກຈາກແຜ່ນດິນໄປ, ແລະ ນິໄຟລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ຮັກສາ ແຜ່ນ ຈາລິກ ໄວ້—ເຖິງ ແມ່ນ ເຄື່ອງ ໝາຍ ແລະ ການ ແປກ ປະ ທລາດ ປະກົດ ຂຶ້ນ ຢູ່ທົ່ວ ໄປ, ແຕ່ ຄົນ ຊົ່ວ ຍັງ ວາງ ແຜນທີ່ຈະຂ້າຄົນຊອບທຳ—ຄົນແຫ່ງການກຳເນີດ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ມາ ເຖິງ—ເຄື່ອງ ໝາຍ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ແລະ ດາວ ດວງ ໃໝ່ ປະກົດ ຂຶ້ນ—ການ ເວົ້າ ຕົວະ ແລະ ການ ຫລອກລວງເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ, ແລະ ພັກແກດີ ອານທັນ ໄດ້ຂ້າຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ. ປະມານ ຄ.ສ. 1-4.

1 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີ່ເກົ່າສິບ ເອັດ ໄດ້ຜ່ານ ໄປ ແລະ ມັນ ເປັນ "ທຶກ ຮ້ອຍ ປີ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ເວລາ ທີ່ ລີໄຮ ມາ ຈາກເຢຣູຊາເລັມ; ແລະ ມັນເປັນປີທີ່ເລໂຄ ນີອັດເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ ແລະ ເປັນຜູ້ປົກຄອງດູແລແຜ່ນດິນ.

2 ແລະ ນິໄຟລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາໄປ, ໂດຍທີ່ໄດ້ມອບໝາຍໜ້າທີ່ໃຫ້ແກ່ "ນິໄຟຜູ້ເປັນ

ລູກຊາຍ ກົກ ຂອງ ເພິ່ນ ໃຫ້ ເປັນ ຜູ້ຮັກ ສາ ຂຶ້ນ ຈາລິກ ທອງ ເຫລືອງ ແລະ ບັນ ທຶກ ທັງໝົດທີ່ໄດ້ຮັບການຮັກສາມາ, ແລະ ສິ່ງ ທັງໝົດຊຶ່ງໄດ້ຮັບການຮັກສາໄວ້ໃຫ້ສັກສິດ ນັບຕັ້ງແຕ່ລີໄຮອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມ.

3 ແລ້ວເພິ່ນ ໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນ ໄປ, ແລະ ບໍ່ມີໃຜຮູ້ວ່າເພິ່ນ ໄປຫາ "ບ່ອນໃດ, ແລະ ນິໄຟຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນກໍໄດ້ຮັກສາບັນທຶກແທນເພິ່ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນຕົ້ນປີທີ່ເກົ່າສິບສອງ, ຈິ່ງເບິ່ງ, ຄຳທຳນາຍຂອງສາດສະດາເລີ່ມຈະສຳເລັດ ໂດຍສົມບູນຍິ່ງຂຶ້ນ; ເພາະມັນເລີ່ມມີເຄື່ອງໝາຍສຳຄັນ ແລະ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ.

5 ແຕ່ມີບາງຄົນເລີ່ມກ່າວວ່າ ເວລາໄດ້ຜ່ານພົ້ນ ໄປແລ້ວສຳລັບຄຳຊຶ່ງຊາມູເອນຊາວເລມັນ "ເວົ້າໄວ້ວ່າ ຈະເກີດເປັນຈິງ.

6 ແລະ ພວກເຂົາ ເລີ່ມ ສະແດງ ຄວາມ ປິຕິຍິນດີໃສ່ພິມ້ອງຂອງເຂົາ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຈິ່ງເບິ່ງ ເວລາໄດ້ຜ່ານພົ້ນ ໄປແລ້ວ, ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງຊາມູເອນບໍ່ເກີດເປັນຈິງ;

1 1 ກ 2 ນຟ 25:19.

2 ກ ຄມພ ນິໄຟ, ລູກຊາຍຂອງນິໄຟ, ລູກຊາຍ

ຂອງຮີລາມັນ.

ຂ ແອວ 37:3-5.

3 ກ 3 ນຟ 2:9.

5 ກ ຮລມ 14:2-4.

ສະນັ້ນ, ຄວາມປິຕິຍິນດີ ແລະ ສັດທາຂອງ ພວກທ່ານທີ່ມີຕໍ່ສິ່ງນີ້ກໍບໍ່ມີປະໂຫຍດ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາໄດ້ຮ້ອງປາວ ໄປ ຕະຫລອດທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ; ແລະ ຜູ້ຄົນທີ່ເຊື່ອ ເລີ່ມເສົ້າສະຫລົດ ໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ ເພາະຢ້ານ ໂດຍທາງໃດ ທາງໜຶ່ງສິ່ງທີ່ເວົ້າໄວ້ຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນ.

8 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນທີ່ເຊື່ອໄດ້ລໍຖ້າຢູ່ຢາງ ຈົດຈໍສໍາລັບມື້ນັ້ນ ແລະ ຄົນນັ້ນ ແລະ ມື້ນັ້ນ ຊຶ່ງຈະເປັນມື້ດຽວກັນຄືກັບວ່າບໍ່ມີກາງຄືນ, ເພື່ອ ພວກເຂົາ ຈະ ໄດ້ຮູ້ວ່າ ສັດທາ ຂອງ ພວກເຂົາມີປະໂຫຍດ.

9 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີມື້ ໜຶ່ງທີ່ພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອຕັ້ງໄວ້ ເພື່ອທຸກຄົນທີ່ ເຊື່ອໃນປະເພນີເຫລົ່ານັ້ນຈະ "ຖືກຂ້າ ຖ້າ ຫາກເຄື່ອງໝາຍຊຶ່ງສາດສະດາຊາມູເອນ ໃຫ້ໄວ້ບໍ່ເກີດເປັນຈິງ.

10 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ນິໄຟຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງນິໄຟເຫັນຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍນີ້ຂອງຜູ້ຄົນ ຂອງເພິ່ນ, ໃຈຂອງ ເພິ່ນກໍເສົ້າສະຫລົດຢ່າງຍິ່ງ.

11 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເພິ່ນໄດ້ອອກໄປ ແລະ ຂາບລົງຢູ່ກັບພື້ນ ດິນ, ແລະ ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງເພິ່ນ ຢ່າງສຸດກຳລັງເພື່ອຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ເພື່ອພວກທີ່ກຳລັງຈະຖືກທຳລາຍ ເພາະສັດທາຂອງພວກເຂົາໃນຮີດຄອງປະ ເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ.

12 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເພິ່ນໄດ້ຮ້ອງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງສຸດ ກຳລັງ "ໝົດມື້ນັ້ນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ສຸລະ

ສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງເພິ່ນ, ມີຄວາມວ່າ:

13 ຈົ່ງ ເງິຍ ຫ້າ ແລະ ເບີກ ບານ ເຖີດ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາເຖີງແລ້ວ, ແລະ ໃນຄືນນີ້ເຄື່ອງໝາຍຈະປະກົດຂຶ້ນ, ແລະ ໃນ "ມື້ອື່ນ ເຮົາຈະເຂົ້າມາ ໃນ ໂລກ ນີ້, ເພື່ອສະແດງແກ່ໂລກວ່າ ເຮົາຈະເຮັດ ໃຫ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ຊຶ່ງເຮົາ ະເວົ້າໄວ້ ໂດຍ ປາກຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດຂອງເຮົາສໍາ ເລັດ.

14 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະ "ມາຫາຜູ້ຄົນຂອງ ເຮົາເອງ, ເພື່ອກະທຳໃຫ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ະສໍາເລັດ ຊຶ່ງເຮົາ ໄດ້ກະທຳໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ ຈັກແກ່ລູກຫລານມະນຸດນັບຕັ້ງແຕ່ "ການ ວາງຮາກຖານ ຂອງໂລກ, ແລະ ເພື່ອກະ ທຳຕາມພຣະປະສົງຂອງ "ທັງສອງພຣະ ອົງ ພຣະບິດາ ແລະ ຂອງພຣະບຸດ—ຂອງ ພຣະບິດາເພາະເຮົາ, ແລະ ຂອງພຣະບຸດ ເພາະ ເມື່ອ ໜັງ ຂອງ ເຮົາ. ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເວລາ ໃກ້ເຂົ້າມາ ເຖີງ ແລ້ວ, ແລະ ຄືນ ນີ້ ເຄື່ອງໝາຍຈະປະກົດຂຶ້ນ.

15 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະຄຳທີ່ກ່າວ ໄວ້ກັບ ນິໄຟນັ້ນສໍາເລັດ ແລ້ວ, ດັ່ງທີ່ກ່າວໄວ້; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາ ດວງອາທິດຕົກແລ້ວ ມັນ "ບໍ່ມີຄວາມມືດ ເລີຍ; ແລະ ຜູ້ຄົນເລີ່ມແປກປະຫລາດໃຈ ເພາະວ່າມັນບໍ່ມີຄວາມມືດ ໃນ ຕອນກາງ ຄືນເລີຍ.

16 ແລະ ມີຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍຜູ້ບໍ່ ເຊື່ອຄຳເວົ້າຂອງສາດສະດາໄດ້ "ລົ້ມລົງຢູ່ ກັບພື້ນດິນ ແລະ ເປັນຄືກັນກັບຕາຍແລ້ວ,

<p>9 ກ ຄມພ ຕາຍເພາະ ຄວາມເຊື່ອ, ການຕາຍ ເພາະຄວາມເຊື່ອ.</p> <p>12 ກ ອນ 1:4; ອອວ 5:46.</p> <p>13 ກ ລກ 2:10-11.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການທຳນາຍກຽວກັບ ການກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p> <p>14 ກ ຢຣ 1:11.</p>	<p>2 ມຫ 5:17-18. ຄ ອອວ 42:26. ງ ຄພ 93:3-4. 15 ກ ຮລມ 14:3. 16 ກ ຮລມ 14:7.</p>
---	---	--

ເພາະພວກເຂົາຮູ້ວ່າ ກະແຜນການທຳລາຍອັນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ພວກເຂົາວາງໄວ້ສຳລັບຄົນທີ່ເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງສາດສະດາລົມເຫລວແລ້ວ; ເພາະເຄື່ອງໝາຍທີ່ໃຫ້ໄວ້ນັ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ.

17 ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຮູ້ຈັກວ່າ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງສະເດັດມາປະກົດໃນບໍ່ດົນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍສະຫລຸບ, ຜູ້ຄົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນຈາກທາງຕາເວັນຕົກ ເຖິງທາງຕາເວັນອອກ, ທັງໃນແຜ່ນດິນທາງເໜືອ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນທາງໃຕ້, ມີຄວາມແປກໃຈຢ່າງຍິ່ງຈົນວ່າພວກເຂົາລົມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ.

18 ເພາະພວກເຂົາຮູ້ຈັກວ່າ ສາດສະດາໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ມາຫລາຍປີແລ້ວ, ແລະ ເຄື່ອງໝາຍຊຶ່ງໃຫ້ໄວ້ກໍໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ; ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຍ້ານກົວເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນບໍ່ມີຄວາມມືດຕະຫລອດຄືນນັ້ນ, ແຕ່ມັນແຈ້ງຄື ກັນ ກັບ ຕອນທ່ຽງຂອງກາງເວັນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ດວງອາທິດໄດ້ຂຶ້ນມາອີກໃນຕອນເຊົ້າຕາມລະບຽບອັນຖືກຕ້ອງຂອງມັນ; ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງຮູ້ຈັກວ່າ ມັນເປັນມື້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກຳເນີດ, ເພາະເຄື່ອງໝາຍທີ່ໄດ້ໃຫ້ໄວ້.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ, ທຸກຂໍ້ຄວາມໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕາມຄຳເວົ້າຂອງສາດສະດາ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນອີກຄື "ດາວດວງໃໝ່ໄດ້ປະກົດຂຶ້ນຕາມຄຳທີ່ໄດ້ໃຫ້ໄວ້ຄືກັນ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນັບແຕ່ເວລານັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ, ຊາຕານໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍຄຳຕົວະອອກໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນເພື່ອເຮັດໃຫ້ໃຈແຂງກະດ້າງ ໂດຍມີເຈດຕະນາທີ່ຈະບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາເຊື່ອໃນເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການແປກປະຫລາດເຫລົ່ານັ້ນຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເຫັນມາ; ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີການເວົ້າຕົວະ ແລະ ການຫລອກລວງກໍຕາມແຕ່ຄົນສ່ວນຫລາຍກໍຍັງເຊື່ອ, ແລະ ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນິໄສໄດ້ອອກໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ແລະ ຄົນອື່ນໆອີກຫລາຍຄົນກໍຄືກັນ, ໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ, ຊຶ່ງໃນການນັ້ນມີ "ການປົດປາຍຢ່າງຫລວງຫລາຍ. ແລະ ຜູ້ຄົນເລີ່ມມີສັນຕິສຸກອີກດັ່ງນັ້ນ ໃນແຜ່ນດິນ.

24 ແລະ ມັນບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງກັນເລີຍ, ນອກຈາກຄົນຈຳນວນບໍ່ເທົ່າໃດຄົນທີ່ເລີ່ມຕົ້ນສັ່ງສອນ, ໂດຍພະຍາຍາມພິສູດຕາມພຣະຄຳພີວ່າ ມັນບໍ່ "ຈຳເປັນທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມກົດຂອງໂມເຊອີກຕໍ່ໄປ. ບັດນີ້ໃນເລື່ອງນີ້ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຜິດ ໂດຍບໍ່ເຂົ້າໃຈພຣະຄຳພີ.

25 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ບໍ່ດົນພວກເຂົາກໍໄດ້ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ, ແລະ ຍອມຮັບຄວາມຜິດທີ່ພວກເຂົາຕົກຢູ່, ເພາະມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກເຂົາວ່າ ກົດຍັງບໍ່ "ສົມບູນເທື່ອ, ແລະ ວ່າມັນຈະຕ້ອງສົມບູນທຸກຂໍ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້ອຍຄຳໄດ້ມາເຖິງພວກເຂົາວ່າ ມັນຕ້ອງສົມບູນທັງໝົດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວ່າຈຸດໜຶ່ງຫລື ຂີດໜຶ່ງກໍຈະບໍ່ຜ່ານໄປຈົນກວ່າວ່າມັນ

16 ຂ 3 ນພ 1:9. 19 ກ ລກ 2:1-7. 21 ກ ມຫ 2:1-2;	ຮລມ 14:5. 23 ກ ຄມພ ບົດບາບ, ການປົດປາບ.	24 ກ ແອວ 34:13. 25 ກ ມຫ 5:17-18.
--	---	-------------------------------------

ຈະສົມບູນເສຍກ່ອນ; ສະນັ້ນໃນປີດຽວກັນ ມີ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກນຳມາສູ່ຄວາມຮູ້ເຖິງ ຄວາມຜິດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ ສາລະ ພາບຄວາມຜິດຂອງພວກເຂົາ.

26 ແລະ ປີທີເກົ້າສິບ ສອງ ໄດ້ຜ່ານ ໄປ ດັ່ງນັ້ນ, ນຳຂ່າວອັນໜ້າຊື່ນຊົມມາເຖິງຜູ້ ຄົນ ເພາະເຄື່ອງໝາຍໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຕາມ ຄຳທຳນາຍຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດທັງ ຫລາຍ.

27 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີ ເກົ້າສິບ ສາມ ໄດ້ຜ່ານ ໄປ ດ້ວຍສັນຕິສຸກ ນອກຈາກພວກ ັໂຈນແກດີອານທັນເທົ່າ ນັ້ນຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນພູຜາປ່າດົງ, ຜູ້ທີ່ມາລົບ ກວນບ້ານເມືອງ; ເພາະທີ່ໝັ້ນຂອງພວກ ເຂົາ ແລະ ບ່ອນລີ້ຊ່ອນຕົວຂອງພວກເຂົາ ນັ້ນເຂັ້ມແຂງຫລາຍຈົນວ່າຜູ້ຄົນເອົາຊະນະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ ເຮັດການຄາດຕະກຳຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ທຳການຂ້າຜັນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ ປີທີເກົ້າສິບສີ່ ພວກເຂົາເລີ່ມມີກຳລັງເພີ່ມ ຂຶ້ນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ເພາະມີຄົນຢ່າງ ຫລວງຫລາຍທີ່ແຍກອອກໄປຈາກຊາວ ມີໄຟໜີໄປຫາພວກເຂົາ, ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ ເກີດຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍແກ່ຊາວ ມີໄຟເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຄົງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ.

29 ແລະ ມີເຫດໃຫ້ເກີດຄວາມເສົ້າສະ ຫລົດໃຈຫລາຍໃນບັນດາຊາວເລມັນນຳ ອີກ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ມີລູກ ຫລານຢ່າງຫລວງຫລາຍທີ່ໄດ້ເຕີບໂຕ ແລະ ເລີ່ມມີອາຍຸຫລາຍຂຶ້ນ, ຈົນເປັນຕົວ ຂອງຕົວເອງ, ແລະ ຖືກບາງຄົນຊຶ່ງເປັນ

”ຊາວໂຊຣຳ ຊັກນຳໄປ, ໂດຍການເວົ້າ ຕົວະ ແລະ ໂດຍການຍົກຍ້ອງຂອງພວກ ເຂົາ, ເພື່ອໄປເຂົ້າຮ່ວມກັບພວກໂຈນແກດີ ອານທັນເຫລົ່ານັ້ນ.

30 ແລະ ຊາວເລມັນຈຶ່ງເປັນທຸກເຊັ່ນນັ້ນ ເໝືອນກັນ, ແລະ ເລີ່ມເສື່ອມລົງໃນສັດທາ ແລະ ຄວາມຊອບທຳຂອງພວກເຂົາ, ເພາະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຄົນລຸ້ນໃໝ່.

ບົດທີ 2

ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ—ຊາວມີໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນຮ່ວມມືກັນເພື່ອບົກປ້ອງ ຕົນເອງຈາກພວກໂຈນແກດີອານທັນ— ຊາວເລມັນທີ່ເຫລື້ອມໃສກັບເປັນຄົນຜິວ ຊາວ ແລະ ຖືກເອີ້ນວ່າຊາວມີໄຟ. ປະມານ ຄ.ສ. 5-16.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີ ເກົ້າສິບຫ້າກໍໄດ້ຜ່ານໄປຄືກັນ, ແລະ ຜູ້ ຄົນເລີ່ມຫລົງລືມເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ຄວາມ ແປກປະຫລາດຊຶ່ງພວກເຂົາເຄີຍໄດ້ຍິນ ມາ, ແລະ ເລີ່ມແປກໃຈໜ້ອຍລົງກ່ຽວກັບ ເຄື່ອງໝາຍຫລືການແປກປະຫລາດຈາກ ສະຫວັນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາເລີ່ມ ແຂງກະດ້າງໃນໃຈ ແລະ ມືດດັບໃນຈິດ, ແລະ ເລີ່ມບໍ່ເຊື່ອທຸກສິ່ງຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ ຍິນ ແລະ ເຫັນມາ—

2 ນຶກຄິດເຖິງສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດບາງ ຢ່າງໃນໃຈຂອງພວກເຂົາວ່າມະນຸດ ແລະ ອຳນາດຂອງມານເຮັດມັນຂຶ້ນເພື່ອຊັກຈູງ ແລະ ັຫລອກລວງໃຈຂອງຜູ້ຄົນ; ແລະ ັຫລອກລວງໄດ້ຄອບຄອງໃຈຂອງຜູ້ຄົນອີກ

<p>25 ຂ ມຊຍ 26:29. 27 ກ ຄມພ ພວກໂຈນ ແກດີອານທັນ.</p>	<p>29 ກ ແອວ 30:59. 2 2 ກ ຄມພ ຫລອກລວງ, ການຫລອກລວງ,</p>	<p>ຄວາມຫລອກລວງ.</p>
--	---	---------------------

ແລ້ວດັ່ງນັ້ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ມັນ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕາຂອງພວກເຂົາບອດ ແລະ ຊັກນໍາພວກເຂົາ ໄປ ໃຫ້ເຊື່ອວ່າ ຄໍາສອນຂອງພຣະຄຣິດເປັນສິ່ງທີ່ໂງ່ຈ້າລ້າຫລັງ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນເລີ່ມເກັ່ງກ້າຫລາຍຂຶ້ນ ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອວ່າ ມັນຈະມີເຄື່ອງໝາຍ ຫລື ການແປກ ປະຫລາດ ເກີດຂຶ້ນ ຕື່ມ ອີກ; ແລະ ຊາຕານ ໄດ້ ກໍໄປຫາທົ່ວທຸກແຫ່ງທົນຊັກຈູງໃຈຂອງຜູ້ຄົນໄປໂດຍລໍລວງພວກເຂົາ ແລະ ເປັນເຫດໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງໃນແຜ່ນດິນ.

4 ແລະ ປີທີເກົ້າສິບຫົກ ໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນັ້ນ; ແລະ ປີທີເກົ້າສິບເຈັດນໍາອີກ; ແລະ ປີທີເກົ້າສິບແປດ ແລະ ປີທີເກົ້າສິບເກົ້ານໍາອີກ.

5 ແລະ ຫນຶ່ງຮ້ອຍປີ ໄດ້ຜ່ານໄປ ນັບຕັ້ງແຕ່ວັນ ເວລາຂອງ ກໍໂມ ໄຊ ຢາ, ຜູ້ເປັນກະສັດຂອງຊາວນິໄຟ.

6 ແລະ ຫົກຮ້ອຍເກົ້າປີໄດ້ຜ່ານໄປ ນັບຕັ້ງແຕ່ລີໂຮອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມມາ.

7 ແລະ ເກົ້າປີ ໄດ້ຜ່ານໄປ ນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍປະທານໃຫ້, ຊຶ່ງສາດສະດາໄດ້ເວົ້າໄວ້ວ່າ ພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາສູ່ໂລກ.

8 ບັດນີ້ຊາວນິໄຟໄດ້ເລີ່ມນັບເວລາຂອງພວກເຂົາ ນັບຕັ້ງແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນ ໄປເລີ່ມ ຈາກ ເວລາ ທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍປະທານໃຫ້, ຫລື ນັບຕັ້ງແຕ່ການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ; ສະນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງເປັນເວລາພຽງແຕ່ເກົ້າປີຜ່ານໄປ.

9 ແລະ ນິໄຟຜູ້ເປັນບິດາຂອງນິໄຟຜູ້ໄດ້

ຮັບໜ້າທີ່ເພື່ອເກັບແຜ່ນຈາລຶກນັ້ນ, ບໍ່ ກໍໄດ້ກັບຄືນມາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາອີກ, ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດພົບເຫັນເພິ່ນຢູ່ບ່ອນໃດເລີຍ ໃນທົ່ວແຜ່ນດິນ.

10 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນຍັງຄົງຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ທັງໆທີ່ມີການສັ່ງສອນ ແລະ ໃຫ້ຄໍາທໍານາຍຫລາຍຢ່າງໃນບັນດາພວກເຂົາ; ແລະ ປີທີສິບໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້; ແລະ ປີທີສິບເອັດກໍໄດ້ຜ່ານໄປດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນໍາອີກ.

11 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ໃນປີທີສິບສາມ ມັນເລີ່ມມີສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງກັນຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ; ເພາະວ່າພວກໂຈນແກດີອານທັນກັບມີຈໍານວນຫລວງຫລາຍຂຶ້ນ, ແລະ ໄດ້ຂ້າຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຫລາຍທົວເມືອງແປນເປົ່າ ແລະ ໄດ້ຂະຫຍາຍຄວາມຕາຍ ແລະ ການຂ້າພັນຢ່າງຫລວງຫລາຍທົ່ວແຜ່ນດິນ, ຈົນວ່າມັນເປັນສິ່ງສົມຄວນທີ່ຜູ້ຄົນທັງໝົດ ທັງຊາວນິໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນຈະຈັບອາວຸດຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາ.

12 ສະນັ້ນ, ຊາວເລມັນທັງໝົດຜູ້ໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າສົມທົບກັບຊາວນິໄຟພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຖືກບັງຄັບໃຫ້ຈັບອາວຸດຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບ ໂຈນແກດີອານທັນເຫລົ່ານັ້ນ ເພື່ອຄວາມປອດໄພຂອງຊີວິດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພວກແມ່ຍິງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພວກເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາສິດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ສິດທິພິເສດຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພວກເຂົາ ແລະ ສິດຂອງການນະມັດສະການຂອງພວກເຂົາ, ແລະ

“ອິດສະລະພາບ ແລະ ສິເລີພາບ ຂອງ ພວກເຂົານຳອີກ.

13 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກ່ອນ ປີທີສິບສາມ ຈະ ຜ່ານ ພື້ນ ໄປ ຊາວ ນິໄຟໄດ້ຖືກຄຸກຄາມດ້ວຍການທຳລາຍອັນ ໃຫຍ່ຫລວງ ຍ້ອນວ່າສົງຄາມເທື່ອນີ້ໂຫດ ຮ້າຍທາລຸນຫລາຍທີ່ສຸດ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ ເລມັນ ເຫລົ່ານັ້ນ ຜູ້ທີ່ ໄດ້ເຂົ້າມາຮ່ວມກັບ ຊາວນິໄຟ ໄດ້ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຊາວ ນິໄຟ;

15 ແລະ “ຄຳສາບແຂ່ງທີ່ມີຢູ່ກັບພວກ ເຂົາຖືກຖອນອອກໄປ, ແລະ ຜິວໜັງຂອງ ພວກເຂົາກັບມາ ສຳລັບຊາວນິໄຟ;

16 ແລະ ພວກຊາຍໜຸ່ມ ແລະ ພວກລູກ ສາວຂອງພວກເຂົາກັບມາເປັນຄົນຈົບງາມ ທີ່ສຸດ, ແລະ ພວກເຂົາຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນ ດາຊາວນິໄຟ ແລະ ຖືກເອີ້ນວ່າຊາວນິໄຟ. ແລະ ປີທີສິບສາມໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

17 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ຕົ້ນປີທີສິບສີ່, ສົງຄາມລະຫວ່າງພວກໂຈນ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟໄດ້ດຳເນີນຕໍ່ໄປ ແລະ ມັນ ໄດ້ກັບມາຮ້າຍແຮງຫລາຍທີ່ສຸດ; ເຖິງ ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟຍັງໄດ້ປຽບ ພວກໂຈນຢູ່, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ ຂັບ ໄລ່ພວກເຂົາອອກໄປ ຈາກ ແຜ່ນດິນ ຂອງຕົນ ເຂົ້າໄປໃນພູ ແລະ ບ່ອນລີ້ຊ່ອນ ຂອງພວກເຂົາ.

18 ແລະ ປີທີສິບສີ່ ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້. ແລະ ໃນປີທີສິບຫ້າ ພວກເຂົາໄດ້ຍົກມາ ຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ; ແລະ ເປັນຍ້ອນ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ, ແລະ ການ ຂັດ ແຍ້ງ ແລະ ການ ແຕກ ແຍກກັນ

ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍເທື່ອຂອງພວກເຂົາ, ພວກ ໂຈນແກດີອານທັນຈຶ່ງໄດ້ປຽບພວກເຂົາ.

19 ແລະ ປີທີສິບຫ້າໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້, ແລະ ຜູ້ຄົນ ໄດ້ຢູ່ໃນ ສະພາບ ແຫ່ງຄວາມ ທຸກຢູ່ດັ່ງນີ້; ແລະ “ດາບແຫ່ງຄວາມພິນາດ ໄດ້ແຂວນຢູ່ເທິງຫົວຂອງພວກເຂົາ, ເຖິງ ຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາຈະຖືກມັນຟາດພັນ, ແລະ ນີ້ກໍເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກ ເຂົາ.

ບົດທີ 3

ກິດດີອານໄຮຜູ້ເປັນຫົວໜ້າໂຈນແກດີອານ ທັນ ສັ່ງໃຫ້ເລ ໂຄ ນິອັດ ແລະ ຊາວນິໄຟ ຍອມຈຳນົນ ແລະ ຍອມມອບແຜ່ນດິນໃຫ້ ພວກເຂົາ—ເລ ໂຄ ນິອັດ ແຕ່ງຕັ້ງກິດ ກິດ ໂດ ໄນຂຶ້ນເປັນຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງ ກອງທັບ—ຊາວນິໄຟເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ເຊຣາ ເຮັມລາ ແລະ ແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນເພື່ອ ປ້ອງກັນຕົວເອງ. ປະມານ ຄ.ສ. 16-18.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໃນປີທີສິບຫົກນັບຕັ້ງແຕ່ການສະເດັດ ມາຂອງພຣະຄຣິດ, ເລ ໂຄນິອັດຜູ້ປົກຄອງ ແຜ່ນດິນ ໄດ້ຮັບສານຈາກຜູ້ນຳ ແລະ ຜູ້ ປົກຄອງຂອງພວກໂຈນພັກນີ້; ແລະ ນີ້ຄືຂໍ້ ຄວາມທີ່ມີຂຽນໄວ້, ມີຄວາມວ່າ:

2 ເລ ໂຄນິອັດຜູ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ປົກຄອງ ແຜ່ນດິນທີ່ມີກຽດສູງສົ່ງ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະ ເຈົ້າຂຽນສານນີ້ມາຫາທ່ານ, ແລະ ຂໍຍ້ອງ ຍໍທ່ານເປັນຢ່າງສູງ ເພາະຄວາມໝັ້ນຄົງ ຂອງທ່ານ, ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຜູ້ຄົນ ຂອງທ່ານນຳອີກໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງ ທີ່ພວກທ່ານຄິດວ່າເປັນສິດທິ ແລະ ເສລີ

12 ກ ຄມພ ອິດສະລະ, ອິດສະລະພາບ. ຂ ຄມພ ເສລີພາບ.	15 ກ ແອວ 17:15; 23:18. ຂ 2 ນພ 5:21; 30:6; ຢຄ 3:8.	19 ກ ແອວ 60:29.
--	---	-----------------

ພາບຂອງພວກທ່ານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານຢູ່ໃນຖານະດີຄ້າຍຄືກັບວ່າພວກທ່ານໄດ້ຮັບຄວາມອູ້ມຊູໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າອົງໜຶ່ງໃນການປ້ອງກັນເສລີພາບຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ຊັບສົມບັດຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ປະເທດຂອງພວກທ່ານ, ຫລື ສິ່ງທີ່ພວກທ່ານເອີ້ນເຊັ່ນນັ້ນ.

3 ແລະ ເບິ່ງເປັນໜ້າສົງສານສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າເລໂຄນິອັດຜູ້ມີກຽດສູງສຸດ, ທີ່ພວກທ່ານໂງ່ ແລະ ອວດດີທີ່ຄິດວ່າພວກທ່ານຈະສາມາດຍືນຕໍ່ສູ້ກັບຄົນກ້າຫານຢ່າງຫລວງຫລາຍຜູ້ທີ່ຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບບັນຊາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ຊຶ່ງໃນເວລານີ້ກຳລັງຍືນຈັບອາວຸດ ແລະ ຄອຍຖ້າຄຳສັ່ງຢູ່ດ້ວຍຄວາມຮ້ອນຣົນທີ່ສຸດ—ໃຫ້ຍົກໄປໂຈມຕີຊາວມີໄຟ ແລະ ທຳລາຍພວກເຂົາເສຍ.

4 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໂດຍທີ່ຮູ້ຈັກດີເຖິງວິນຍານທີ່ບໍ່ຍອມຜ່າຍແພ້ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ທົດສອບມາແລ້ວໃນສະໜາມຮົບ ແລະ ຮູ້ຈັກດີເຖິງຄວາມກຽດຊັງອັນເປັນນິດຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ພວກທ່ານເພາະຄວາມຜິດພາດຫລາຍຢ່າງທີ່ພວກທ່ານໄດ້ກະທຳຕໍ່ພວກເຂົາ, ສະນັ້ນ ຖ້າຫາກພວກເຂົາຍົກລົງມາຕໍ່ສູ້ກັບພວກທ່ານແລ້ວພວກເຂົາຈະມາຍັງມຸຍາມພວກທ່ານດ້ວຍຄວາມພິນາດຈົນໝົດສິ້ນ.

5 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຂຽນສານນີ້ປະທັບຕາດ້ວຍມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ, ເຫັນແກ່ຄວາມຜາສຸກຂອງພວກທ່ານເພາະຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງພວກທ່ານໃນສິ່ງທີ່ພວກທ່ານເຊື່ອວ່າຖືກຕ້ອງ, ແລະ ວິນຍານອັນສູງສັກຂອງພວກທ່ານໃນສະໜາມຮົບ.

6 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຂຽນມາຫາ

ທ່ານ ເພື່ອປາດຖະໜາໃຫ້ພວກທ່ານຍອມມອບເມືອງຂອງພວກທ່ານ, ແຜ່ນດິນຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ຊັບສົມບັດຂອງພວກທ່ານ, ແທນທີ່ຈະໃຫ້ພວກເຂົາມາຍັງມຸຍາມພວກທ່ານດ້ວຍດາບ ແລະ ໃຫ້ຄວາມພິນາດນັ້ນມາສູ່ພວກທ່ານ.

7 ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ ໃຫ້ພວກທ່ານຍອມມອບຕົວໃຫ້ພວກເຮົາເສຍ, ແລະ ເຂົ້າມາຮ່ວມກັບພວກເຮົາ ແລະ ມາຮູ້ຈັກກັບວຽກງານອັນ "ລຶກລັບຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ກັບກາຍເປັນພິນ້ອງຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ເປັນຄືກັນກັບພວກເຮົາ—ບໍ່ແມ່ນຂ້າທາດຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ເປັນພິນ້ອງ ແລະ ຫຸ້ນສ່ວນໃນເຂົ້າຂອງທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ.

8 ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍ "ສາບານກັບພວກທ່ານວ່າ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານເຮັດຕາມນີ້ດ້ວຍຄຳສາບານ, ພວກທ່ານຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ; ແຕ່ຖ້າພວກທ່ານບໍ່ຍອມເຮັດຕາມນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວຄຳສາບານກັບພວກທ່ານວ່າ, ເດືອນໜ້ານີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະສັ່ງໃຫ້ກອງທັບຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍົກທັບລົງມາໂຈມຕີພວກທ່ານ, ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຍັງມີ ແລະ ຈະບໍ່ໄວ້ຊີວິດ, ແຕ່ຈະຂ້າພວກທ່ານ, ແລະ ຈະໃຫ້ດາບຟາດພັນລົງເທິງພວກທ່ານ ຈົນວ່າພວກທ່ານຈະສູນສິ້ນ.

9 ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຄືກົດດີອານໄຮ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ປົກຄອງ "ສະມາຄົມລັບແຫ່ງນີ້ຂອງແກດີອານທັນ; ຊຶ່ງສະມາຄົມ ແລະ ວຽກງານຂອງມັນຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ະດີ; ແລະ ມັນມີມາແຕ່ "ເກົ່າກ່ອນ ແລະ ມັນຖືກມອບຕໍ່ໆກັນມາເຖິງພວກເຮົາ.

10 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນສານມາຫາ

3 7 ກ ຮລມ 6:22-26.
8 ກ ອທ 8:13-14.

9 ກ ຄມພ ການມົ້ວສຸມລັບ.
ຂ ແອວ 30:53.

ຄ ຮລມ 6:26-30;
ມຊ 5:29, 49-52.

ທ່ານ, ເລໂຄນິອັດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງ ວ່າ ພວກທ່ານຈະມອບແຜ່ນດິນຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ຊັບສົມບັດຂອງພວກທ່ານໃຫ້ ໂດຍບໍ່ມີການເສຍເລືອດເນື້ອ, ເພື່ອຄົນ ພວກນີ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ທີ່ແຍກອອກໄປ ຈາກພວກທ່ານເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງ ພວກທ່ານໃນການຍຶດເອົາສິດທິການປົກ ຄອງຂອງພວກເຂົາໄປ ຈະໄດ້ຮັບສິດທິ ແລະ ອຳນາດປົກຄອງຂອງພວກເຂົາຄືນ ມາ, ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ເຮັດຕາມ ນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຈະແກ້ແຄ້ນຄວາມເສຍຫາຍ ຂອງພວກເຂົາ. ຂ້າພະເຈົ້າຄື ກິດດີອານ ໄຮ.

11 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ເວລາເລໂຄນິອັດໄດ້ຮັບສານນີ້ແລ້ວ ເພິ່ນ ກໍ່ແປກໃຈຢ່າງຍິ່ງເພາະຄວາມອວດດີຂອງ ກິດດີອານໄຮໃນການຮຽກຮ້ອງຄວາມເປັນ ເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນຂອງຊາວນິໄຟ ແລະ ນາບຊູຜູ້ຄົນ ແລະ ຈະແກ້ແຄ້ນຄວາມເສຍ ຫາຍໃຫ້ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ ນຳອີກ ນອກຈາກພວກເຂົາໄດ້ສ້າງຄວາມ "ເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ ໂດຍແຍກອອກ ໄປຫາພວກໂຈນທີ່ຊົ່ວ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງ ເຫລົ່ານັ້ນ.

12 ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ເລໂຄນິອັດຜູ້ປົກຄອງ ຜູ້ນີ້ເປັນຄົນທ່ຽງທຳ, ແລະ ຄຳສັ່ງ ແລະ ການນາບຊູຂອງ "ໂຈນບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເພິ່ນ ມີຄວາມສະຫ້ານຫວັ່ນໄຫວເລີຍ; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈິ່ງບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງສານຂອງກິດດີອານ ໄຮ ຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກໂຈນເລີຍ, ແຕ່ວ່າ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອຂໍພະລັງໃນເວລາທີ່ພວກ ໂຈນຈະຍົກທັບມາໂຈມຕີພວກເຂົາ.

13 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງຂ່າວໄປໃນ

ບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດ, ວ່າໃຫ້ພວກເຂົາຮວບ ຮວມພວກແມ່ຍິງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເດັກ ນ້ອຍຂອງພວກເຂົາ, ຜູງສັດລ້ຽງຂອງພວກ ເຂົາ ແລະ ຜູງສັດໃຊ້ແຮງງານຂອງພວກ ເຂົາ, ແລະ ເຂົ້າຂອງທັງໝົດຂອງພວກ ເຂົາຢູ່ບ່ອນດຽວກັນ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ແຜ່ນດິນ ຂອງພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ.

14 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ສ້າງບ່ອນປ້ອງ ກັນຂຶ້ນໂດຍຮອບ, ແລະ ໃຫ້ບ່ອນນັ້ນມີກຳ ລັງຫລາຍທີ່ສຸດ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ກອງທັບ ທັງໝົດທັງຂອງຊາວນິໄຟ ແລະ ຂອງຊາວ ເລມັນ ຫລື ຜູ້ຄົນທັງໝົດທີ່ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນ ບັນດາຊາວນິໄຟມາຕັ້ງປ້ອງກັນພວກເຂົາ ໂດຍຮອບທັງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ, ແລະ ປ້ອງກັນພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກພວກ ໂຈນ.

15 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບພວກ ເຂົາວ່າ: ຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງ ພຣະຊົນຢູ່ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດຂອງພວກທ່ານ ແລະ ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລ້ວ ພວກທ່ານຈະບໍ່ມີທາງພົ້ນຈາກກຳມີຂອງ ພວກໂຈນແກດີອານທັນເຫລົ່ານີ້ໄດ້.

16 ແລະ ຄຳເວົ້າ ແລະ ຄຳທຳນາຍຂອງ ເລໂຄນິອັດນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະ ຈັນຫລາຍ ຈົນເຮັດໃຫ້ຄວາມຢ້ານກົວເກີດ ກັບຜູ້ຄົນທັງໝົດ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ພະ ຍາຍາມທຳຕົວດ້ວຍຄວາມສາມາດຂອງ ພວກເຂົາທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມຄຳຂອງເລໂຄ ນິອັດ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເລ ໂຄນິອັດໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ມີຫົວໜ້ານາຍທະ ຫານ ເພື່ອຄວບຄຸມກອງທັບທັງໝົດຂອງ ຊາວນິໄຟ, ເພື່ອຈະໄດ້ບັງຄັບບັນຊາໃນ

ເວລາທີ່ພວກ ໂຈນ ຈະ ຍົກ ທັບ ລົງ ມາ ຈາກ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ເພື່ອ ໂຈມ ຕີ ພວກ ເຂົາ.

18 ບັດນີ້ມີການແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້າ ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ໃນບັນດາຫົວໜ້ານາຍທະຫານທັງໝົດ ແລະ ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບທັງໝົດຂອງ ຊາວນີໄຟມີຊື່ວ່າ "ກິດກິດ ໂດໄນ.

19 ບັດນີ້ມັນເປັນທຳນຽມໃນບັນດາຊາວນີໄຟທັງໝົດທີ່ຈະແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງພວກເຂົາ (ນອກຈາກໃນເວລາແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ) ຈາກຄົນທີ່ມີວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ ແລະ "ການທຳນາຍນຳອີກ; ສະນັ້ນ, ກິດກິດ ໂດໄນ ຜູ້ນີ້ຈຶ່ງໄດ້ເປັນສາດສະດາຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນບັນດາພວກເຂົາ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ.

20 ບັດນີ້ ຜູ້ຄົນ ໄດ້ກ່າວ ກັບ ກິດກິດ ໂດໄນວ່າ: ຈົ່ງອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າເທາະ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາຂຶ້ນໄປເທິງພູ ແລະ ເຂົ້າໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ເພື່ອ ພວກເຮົາຈະໄດ້ໂຈມຕີພວກໂຈນ ແລະ ທຳລາຍພວກເຂົາເສຍ ໃນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເອງ.

21 ແຕ່ກິດກິດ ໂດໄນ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ "ສັ່ງຫ້າມ; ເພາະຖ້າຫາກພວກເຮົາຂຶ້ນໄປ ໂຈມຕີພວກເຂົາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ "ສັ່ງພວກເຮົາໄປສູ່ກຳມີຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈະຕຽມຕົວເອງໃນໃຈກາງແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາຈະເຕົ້າໂຮມກອງທັບທັງໝົດຂອງພວກເຮົາໄວ້, ແລະ ພວກເຮົາຈະບໍ່ໄປໂຈມຕີພວກເຂົາ, ແຕ່ພວກເຮົາຈະລໍຄອຍພວກເຂົາ ຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະຍົກທັບມາໂຈມຕີພວກເຮົາ; ສະນັ້ນ ຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະ

ຊົນຢູ່, ຖ້າຫາກພວກເຮົາເຮັດຕາມນີ້ ພຣະອົງຈະສົ່ງພວກເຂົາມາສູ່ກຳມີຂອງພວກເຮົາ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີສິບເຈັດ, ໃນທ້າຍປີທີສິບເຈັດ, ມີການປະກາດຂອງເລ ໂຄນີອັດອອກໄປຕະຫລອດທົ່ວຜີນແຜ່ນດິນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາມ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ລົດຮົບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຝູງງົວຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຝູງສັດລ້ຽງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຝູງສັດໃຊ້ແຮງງານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພືດພັນທັນຍາຫານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເຂົ້າຂອງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ຍົກອອກໄປເປັນພັນໆເປັນໝື່ນ ໆ ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປຮອດບ່ອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາໄປເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອປ້ອງກັນຕົວໃຫ້ພົ້ນຈາກສັດຕູຂອງພວກເຂົາ.

23 ແລະ ແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງ ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ ຄື ແຜ່ນດິນ ເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ລະຫວ່າງແຜ່ນດິນ ເຊຣາເຮັມລາ ແລະ ແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕາມເສັ້ນທາງທີ່ຢູ່ລະຫວ່າງແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນກັບແຜ່ນດິນຮ້າງ.

24 ແລະ ມັນມີຜູ້ຄົນຫລາຍພັນຄົນຜູ້ມີຊື່ວ່າຊາວນີໄຟ ໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ. ບັດນີ້ ເລ ໂຄນີ ອັດ ໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາໄປເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ ເພາະຄຳສາບແຊ່ງຢ່າງໜັກຊຶ່ງມີກັບ "ແຜ່ນດິນທາງເໜືອ.

25 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ເສີມກຳລັງຂຶ້ນເພື່ອຕ້ານທານກັບສັດຕູຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນດຽວ ແລະ ໃນກຸ່ມດຽວ, ແລະ ພວກເຂົາຍ້ານກົວຄຳທີ່ເລ ໂຄນີອັດໄດ້ເວົ້າໄວ້, ເຖິງຂະໜາດທີ່

18 ກ 3 ນຟ 6:6.	ທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ.	ຂ 1 ຊມອ 14:12.
19 ກ ຄມພ ທຳນາຍ, ການ	21 ກ ແອວ 48:14.	24 ກ ແອວ 22:31.

ພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈຈາກບາບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອະທິຖານທາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ ະບົດປ່ອຍພວກເຂົາ ໃນເວລາທີ່ສັດຕູຈະຍົກທັບມາໂຈມຕີພວກເຂົາ.

26 ແລະ ພວກເຂົາເສົ້າສະຫລົດໃຈຢ່າງຍິ່ງເພາະສັດຕູຂອງພວກເຂົາ. ແລະ ກິດກິດ ໂດໂນ ໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາສ້າງ ັອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມທຸກຊະນິດ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາມີກຳລັງດ້ວຍເຄື່ອງປ້ອງກັນ, ແລະ ດ້ວຍໂລ່, ແລະ ດ້ວຍເສື້ອຫຸ້ມເກາະ, ຕາມແບບຢ່າງທີ່ເພິ່ນໄດ້ແນະນຳ.

ບົດທີ 4

ກອງທັບ ນິໄຟ ເອົາ ຊະນະ ພວກ ໂຈນ ແກດີອານທັນ—ກິດ ດີອານ ໄຮ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ, ແລະ ເຊັມນາ ໄຮ ທາຜູ້ຮັບ ຕຳແໜ່ງ ແທນລາວ ຖືກ ແຂນ ຄໍ—ຊາວ ນິໄຟ ສັນ ລະ ເສີນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບໄຊຊະນະຂອງພວກເຂົາ. ປະມານ ຄ.ສ. 19–22.

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນທ້າຍ ປີ ທີ່ ສິບ ແປດ ກອງທັບ ຂອງ ໂຈນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຕຽມສູ້ຮົບ ແລະ ເລີ່ມລົງມາຈູ່ໂຈມຈາກເນີນພູ, ແລະ ອອກມາຈາກຫົວພູ ແລະ ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ຈາກທີ່ໝັ້ນຕ່າງໆ ແລະ ບ່ອນລີ້ຊ່ອນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເລີ່ມເຂົ້າຄອບຄອງແຜ່ນດິນທັງບ່ອນທາງໃຕ້ ແລະ ທັງບ່ອນທາງເໜືອ, ແລະ ເລີ່ມເຂົ້າຄອບຄອງແຜ່ນດິນທັງໝົດຂຶ້ງຊາວນິໄຟ ະປະຖິ້ມໄວ້, ແລະ ຫົວເມືອງຕ່າງໆ ຂຶ້ງຊາວນິໄຟ ໄດ້ປະຖິ້ມໄວ້ໃຫ້ຮົກຮ້າງ.

2 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ມັນບໍ່ມີສັດປ່າສຳລັບທີ່ຈະລ່າເນື້ອໃນແຜ່ນດິນເຫລົ່ານັ້ນຂຶ້ງຊາວນິໄຟໄດ້ປະຖິ້ມ, ແລະ ມັນບໍ່ມີສັດປ່າທີ່ຈະໃຫ້ພວກໂຈນລ່າເລີຍ ນອກຈາກມີແຕ່ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເທົ່ານັ້ນ.

3 ແລະ ພວກໂຈນບໍ່ສາມາດດຳລົງຊີວິດນອກຈາກຈະເຂົ້າໄປຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ເພາະຄວາມອຶດຫິວ ຍ້ອນວ່າຊາວນິໄຟໄດ້ປະຖິ້ມແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາໄວ້ໃຫ້ຮົກຮ້າງ ແລະ ໄດ້ເຕົ້າໂຮມເອົາຝູງສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຝູງສັດໃຊ້ແຮງງານຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເຂົາຂອງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຢູ່ເປັນກຸ່ມດຽວ.

4 ສະນັ້ນ, ຈິ່ງບໍ່ມີ ໂອກາດສຳລັບພວກໂຈນທີ່ຈະບຸ້ນ ແລະ ຈະຊອກຫາອາຫານໄດ້, ນອກຈາກຈະຍົກມາສູ້ຮົບຢ່າງເປີດເຜີຍ ກັບ ຊາວນິໄຟເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ຊາວນິໄຟ ໂດຍທີ່ໄດ້ຢູ່ເປັນກຸ່ມດຽວ, ແລະ ມີຈຳນວນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ເກັບມຸງສະບຽງອາຫານ, ລວມທັງມ້າ ແລະ ງົວ, ແລະ ຝູງສັດທຸກຊະນິດໄວ້ສຳລັບພວກເຂົາເອງ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະຢູ່ລອດໄດ້ເປັນເວລາເຈັດປີ, ຊຶ່ງໃນໄລຍະເວລານັ້ນ ພວກເຂົາມີຄວາມຫວັງວ່າ ພວກເຂົາຈະໄດ້ທຳລາຍພວກໂຈນໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປຈາກຜືນແຜ່ນດິນ; ແລະ ປີທີ່ສິບແປດໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້.

5 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີທີ່ສິບເກົ້າ ກິດດີອານໄຮເຫັນວ່າມັນສົມຄວນທີ່ລາວຈະຍົກໄປສູ້ຮົບກັບຊາວນິໄຟ, ເພາະວ່າມັນບໍ່ມີທາງອື່ນທີ່ພວກເຂົາຈະຢູ່ລອດໄດ້ ນອກຈາກຈະບຸ້ນ ແລະ ລັກ ແລະ ຂ້າເທົ່ານັ້ນ.

25 ກ ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ.	26 ກ 2 ນພ 5:14. 4 1 ກ 3 ນພ 3:13–14, 22.
----------------------------------	--

6 ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ກ້າທີ່ຈະກະຈັດກະຈາຍ ໄປ ຕາມ ແຜ່ນ ດິນ ເທົ່າ ທີ່ ຄວນ ເພື່ອ ພວກເຂົາ ຈະ ໄດ້ປູກເມັດພືດ, ເພາະ ຍ້ານ ວ່າ ຊາວນີໄຟຈະຍົກທັບມາ ແລະ ຂ້າພວກເຂົາເສຍ; ສະນັ້ນ ກິດດີອານໄຮຈຶ່ງອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ກອງທັບຂອງລາວວ່າ ໃນປີນີ້ພວກເຂົາຈະຍົກໄປສູ່ຮົບກັບຊາວນີໄຟ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຍົກທັບມາສູ່ຮົບ; ແລະ ມັນເປັນໄປໃນເດືອນທີຫົກ; ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ມື້ທີ່ພວກເຂົາຍົກທັບມາສູ່ຮົບນັ້ນ ເປັນມື້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ເປັນໜ້າຍ້ານກົວຫລາຍທີ່ສຸດ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຕາມແບບຢ່າງຂອງພວກໂຈນ; ແລະ ພວກເຂົາຄຽນໜັງແກະຮອບແອວ ຊຶ່ງຍ້ອມດ້ວຍເລືອດ, ແລະ ຫົວຂອງພວກເຂົາໂລ້ນ, ແລະ ມີເຄື່ອງປ້ອງກັນຫົວ, ແລະ ການປະກົດຂອງກອງທັບຂອງກິດດີອານໄຮນັ້ນມີຈຳນວນພົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະ ເປັນໜ້າ ຍ້ານ ກົວ ຫລາຍ, ຍ້ອນວ່າເຄື່ອງປ້ອງກັນຂອງພວກເຂົາທີ່ຍ້ອມດ້ວຍເລືອດ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາກອງທັບ ຊາວນີໄຟ ເຫັນ ການ ປະກົດຂອງກອງທັບຂອງກິດດີອານໄຮແລ້ວ, ກໍໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ແລະ ໄດ້ເບິ່ງສຽງຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ອົງ ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອ ພຣະ ອົງ ຈະ ໄດ້ໄວ້ຊີວິດ ແລະ ບົດປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງພວກສັດຕູ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາກອງທັບຂອງກິດດີອານໄຮເຫັນດັ່ງນີ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງມີຄວາມປິຕິຍິນດີ, ແລະ ກໍເລີ່ມຮ້ອງໂຮຂຶ້ນດ້ວຍສຽງອັນດັງ ເພາະວ່າພວກເຂົາຄິດວ່າ ຊາວນີໄຟ ໄດ້ລົ້ມລົງເພາະຄວາມ

ຍ້ານກົວກອງທັບຂອງພວກເຂົາ.

10 ແຕ່ວ່າໃນເລື່ອງນີ້ ພວກເຂົາໄດ້ຜິດຫວັງ ເພາະຊາວນີໄຟບໍ່ໄດ້ ຍ້ານກົວພວກເຂົາເລີຍ; ແຕ່ພວກເຂົາຍ້ານກົວພຣະເຈົ້າຂອງ ພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ ອ້ອນ ວອນ ຫາພຣະ ອົງ ເພື່ອ ຂໍ ຄວາມ ຄຸ້ມ ຄອງ; ສະນັ້ນ, ເວລາກອງທັບຂອງກິດດີອານໄຮແລ່ນເຂົ້າມາໃສ່ພວກເຂົາ, ພວກເຂົາກໍຕຽມພ້ອມຢູ່ແລ້ວທີ່ຈະພົບກັບພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຕ້ອນຮັບພວກເຂົາດ້ວຍກຳລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

11 ແລະ ການສູ້ຮົບໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນເດືອນທີຫົກ; ແລະ ການ ສູ້ ຮົບ ເທື່ອ ນີ້ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ໂຫດຮ້າຍທີ່ສຸດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ການຂ້າພັນເທື່ອນີ້ໃຫຍ່ຫລວງ ແລະ ໂຫດຮ້າຍທີ່ສຸດ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ມັນບໍ່ເຄີຍມີການຂ້າພັນທີ່ໃຫຍ່ຫລວງເຊັ່ນນີ້ມາກ່ອນເລີຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງລີໂຮ ນັບຕັ້ງແຕ່ເພິ່ນໄດ້ອອກມາຈາກເຢຣູຊາເລັມ.

12 ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າກິດດີອານໄຮໄດ້ ຸນາບຊູ່ ແລະ ກ່າວຄຳສາບານໄວ້ກໍຕາມ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຊາວນີໄຟຍັງໄດ້ໄຊຊະນະພວກເຂົາ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ແຕກ ຜ່າຍໄປຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກິດດີອານໄຮໄດ້ສັ່ງໃຫ້ກອງທັບຂອງເພິ່ນໄລ່ຕາມພວກເຂົາໄປໃຫ້ຮອດຊາຍແດນຂອງຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ວ່າບໍ່ໃຫ້ໄວ້ຊີວິດຜູ້ໃດເລີຍທີ່ພວກເຂົາພົບເຫັນໃນລະຫວ່າງທາງ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕິດຕາມພວກເຂົາໄປດັ່ງນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ຂ້າພວກເຂົາໄປຈົນຮອດຊາຍແດນຂອງຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ຈົນວ່າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄຳສັ່ງຂອງກິດດີອານໄຮສຳເລັດ.

10 ກ ຄມພ ຍ້ານກົວ, ຄວາມຍ້ານກົວ. 12 ກ 3 ນຟ 3:1-10. 13 ກ 3 ນຟ 3:18.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກິດດີອານາໄສ, ຜູ້ທີ່ຍືນຕໍ່ສູ້ດ້ວຍຄວາມອົງອາດກ້າຫານໄດ້ຖືກໄລ່ຕາມໃນຂະນະທີ່ລາວໜີໄປ; ແລະ ໂດຍທີ່ມີຄວາມອິດເມື່ອຍເພາະການຕໍ່ສູ້ອັນຍືດຍາວຂອງລາວ, ລາວຈຶ່ງຖືກຕາມທັນ ແລະ ຖືກຂ້າຕາຍ. ແລະ ນີ້ຄືທີ່ສຸດຂອງໂຈນກິດດີອານາໄສ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກອງທັບຊາວນີໄຟໄດ້ກັບຄືນມາຫາບ່ອນປອດໄພຂອງພວກເຂົາອີກ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີສິບເກົ້າໄດ້ຜ່ານໄປ, ແລະ ພວກໂຈນບໍ່ໄດ້ຍົກມາສູ່ຮົບອີກ; ທັງບໍ່ໄດ້ຍົກມາໃນປີທີຊາວຄືກັນ.

16 ແລະ ໃນປີທີຊາວເອັດ ພວກເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ຍົກມາສູ່ຮົບ, ແຕ່ວ່າພວກເຂົາໄດ້ຍົກມາລ້ອມຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄວ້ໂດຍຮອບ; ເພາະພວກເຂົາຄິດວ່າ ຖ້າຫາກພວກເຂົາກັນຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟຈາກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ລ້ອມໄວ້ທຸກດ້ານ, ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາກັນພວກເຂົາຈາກຜົນປະໂຫຍດພາຍນອກຂອງພວກເຂົາ, ແລ້ວພວກເຂົາອາດຈະເຮັດໃຫ້ຄົນພວກເຂົາຕ້ອງຍອມມອບຕົວຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງພວກເຂົາ.

17 ບັດນີ້ພວກເຂົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້າອີກຄົນໜຶ່ງ, ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ເຊັມນາໄຮຫາ; ສະນັ້ນ ເຊັມນາໄຮຫາຜູ້ນີ້ເອງທີ່ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ປິດລ້ອມເທື່ອນີ້.

18 ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງນີ້ຈຶ່ງເປັນການໄດ້ປຽບແກ່ຊາວນີໄຟ; ເພາະວ່າມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ພວກໂຈນຈະປິດລ້ອມໄດ້ຢ່າງດົນນານພໍທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນອັນໃດຈາກຊາວນີໄຟ ເພາະສະບຽງອາຫານຂອງພວກເຂົາທີ່ພວກເຂົາໄດ້ສະສົມໄວ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍ,

19 ແລະ ເປັນຍ້ອນການຂາດເຂີນສະບຽງອາຫານໃນບັນດາພວກໂຈນ; ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາບໍ່ມີອັນໃດກິນເລີຍນອກຈາກຊີ້ນເທົ່ານັ້ນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະຢູ່ລອດໄດ້ ຊຶ່ງເປັນຊີ້ນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເອົາມາຈາກຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ;

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສັດກູປາທີ່ເຄີຍຫາມາໄດ້ກໍກັບຫາຍາກຫລາຍຂຶ້ນໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກໂຈນກຳລັງຈະຕາຍດ້ວຍຄວາມອິດທົວ.

21 ແລະ ຊາວນີໄຟໄດ້ເລີ່ມເດີນທັບຕະຫລອດທັງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ, ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໂຈມຕີກອງທັບຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ຟາດພັນພວກເຂົາລົງເປັນພັນໆເປັນພື້ນໆຄືນ.

22 ແລະ ມັນຈຶ່ງເປັນຄວາມປາດຖະໜາຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຊັມນາໄຮຫາທີ່ຈະລົ້ມເລີກແຜ່ນການຂອງພວກເຂົາດັ່ງນີ້, ເພາະຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງ ຊຶ່ງເກີດກັບພວກເຂົາທັງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ,

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຊັມນາໄຮຫາຈຶ່ງໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງລາວຖອນຕົວອອກຈາກການປິດລ້ອມ, ແລະ ເດີນທັບຂຶ້ນໄປຫາຂົງເຂດທີ່ຢູ່ເໜືອສຸດຂອງແຜ່ນດິນທາງເໜືອ.

24 ແລະ ບັດນີ້, ກິດກິດໂດໄນໂດຍທີ່ຮູ້ຈັກແຜນການຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໂດຍທີ່ຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມອ່ອນແອຂອງພວກເຂົາ ເພາະຄວາມຕ້ອງການອາຫານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການຂ້າພັນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາ, ສະນັ້ນເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ກອງທັບຂອງເພິ່ນອອກໄປໃນເວລາກາງຄືນ ແລະ ໄດ້ດັກສະກັດ

20ກ 1 ນຟ 18:25.

ທາງໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ວາງກຳລັງ
ໄວ້ຕາມເສັ້ນທາງທີ່ພວກເຂົາຈະໜີໄປ.

25 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດແບບນີ້ໃນ
ເວລາກາງຄືນ, ແລະ ໄດ້ເດີນທັບເລີຍໄປ
ທາງໜ້າຂອງພວກໂຈນ, ສະນັ້ນ ໃນມື້ຕໍ່
ມາ ເວລາພວກໂຈນ ເລີ່ມ ເດີນ ທັບ ຂອງ
ພວກເຂົາໄປ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ພົບກັບກອງ
ທັບຂອງຊາວມີໄຟ ທັງທາງດ້ານໜ້າຂອງ
ພວກເຂົາ ແລະ ທາງດ້ານຫລັງຂອງພວກ
ເຂົາ.

26 ແລະ ພວກໂຈນຜູ້ຢູ່ທາງໃຕ້ກໍໄດ້ຖືກ
ສະກັດກັ້ນໃນບ່ອນທີ່ພວກເຂົາໜີມາ. ແລະ
ທັງໝົດນີ້ເປັນໄປຕາມຄຳສັ່ງຂອງກິດກິດ
ໂດໄນ.

27 ແລະ ມີ ຫລາຍ ພັນ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຍອມ
ມອບ ຕົວ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ເສີກ ຕໍ່ ຊາວ ມີໄຟ,
ແລະ ພວກທີ່ເຫລືອຢູ່ກໍຖືກຂ້າ.

28 ແລະ ເຊັ່ນນາໂຮຫາຜູ້ນຳຂອງພວກ
ເຂົາຖືກຈັບແຂວນຄຳຢູ່ເທິງຕົ້ນໄມ້, ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ຖືກແຂວນໄວ້ຢູ່ຍອດຕົ້ນໄມ້ຈົນເຖິງ
ແກ່ຄວາມຕາຍ. ແລະ ເວລາພວກເຂົາໄດ້
ແຂວນລາວໄວ້ຈົນເຖິງຕາຍແລ້ວ, ພວກ
ເຂົາກໍໄດ້ບ້ຳຕົ້ນໄມ້ນັ້ນລົງ, ແລະ ໄດ້ຮ້ອງ
ຂຶ້ນດ້ວຍສຽງອັນດັງ, ມີຄວາມວ່າ:

29 ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງປົກປັກຮັກສາຜູ້
ຄົນຂອງພຣະອົງດ້ວຍເຖິດ ໃນຄວາມຊອບ
ທຳ ແລະ ໃນໃຈອັນບໍລິສຸດຂອງພວກເຂົາ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກທີ່ພະ
ຍາຍາມຂ້າພວກເຂົາດ້ວຍອຳນາດ, ແລະ
ການມົ້ວສຸມລັບຖືກໂຄ່ນລົງກັບພື້ນດິນຄື
ກັນກັບຊາຍຜູ້ນີ້ຖືກໂຄ່ນລົງກັບພື້ນດິນ.

30 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມີຄວາມປິຕິຍິນ
ດີ ແລະ ຮ້ອງຂຶ້ນອີກເປັນສຽງດຽວກັນ, ມີ

ຄວາມວ່າ: ຂໍ ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ,
ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ, ແລະ ພຣະ
ເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ, ຈົ່ງໄປດຸກຄອງຜູ້ຄົນ
ພວກນີ້ດ້ວຍເຖິດ, ຕາບ ໃດທີ່ພວກເຂົາ
ຍັງ ະເອີ້ນຫາພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຂອງ
ພວກເຂົາຢູ່ເພື່ອຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງ.

31 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ເບິ່ງສຽງອອກມາເປັນ
ສຽງດຽວກັນໃນການຮ້ອງເພງ, ແລະ ພຣະ
ເຈົ້າເສີນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາສຳລັບສິ່ງ
ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນພຣະອົງໄດ້ກະທຳເພື່ອພວກ
ເຂົາ, ໃນການປົກປ້ອງພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ຕົກ
ໄປສູ່ກຳມືຂອງພວກສັດຕູຂອງພວກເຂົາ.

32 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງອອກ
ມາວ່າ: ພຣະຊົນນາແດ່ອົງພຣະເຈົ້າສູງສຸດ.
ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງອອກມາວ່າ: ຂໍ
ພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ະຜູ້ຊົງ
ລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່, ພຣະເຈົ້າສູງສຸດ, ຈົ່ງ
ພຣະກະເສີມສຳລານເຖິດ.

33 ແລະ ໃຈຂອງພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍ
ຄວາມສຸກຈົນຫລັງນ້ຳຕາອອກມາຢ່າງ
ຫລວງຫລາຍ ເພາະພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນ
ຂອງພຣະເຈົ້າໃນການປົດປ່ອຍພວກເຂົາ
ໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມືຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ;
ແລະ ພວກເຂົາຮູ້ວ່າເປັນຍ້ອນການກັບໃຈ
ແລະ ການຖ່ອມຕົວຂອງພວກເຂົາ, ພວກ
ເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກ
ຄວາມພິນາດອັນເປັນນິດ.

ບົດທີ 5

ຊາວມີໄຟກັບໃຈ ແລະ ປະຖົມປາບຂອງ
ພວກເຂົາ—ມໍ່ອນຂຽນປະຫວັດສາດຂອງ

<p>30 ກ ແອວ 29:11. ຂ ອຫ 4:15. 31 ກ ແອວ 26:8.</p>	<p>ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບ ໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. 32 ກ ຄມພ ໂຮຊົນນາ.</p>	<p>ຂ 1 ນພ 1:14. ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.</p>
--	--	---

ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໄວ້ ແລະ ປະກາດພຣະຄຳ
ອັນເປັນນິດແກ່ພວກເຂົາ—ອິດສະຣາເອນ
ຈະເຕົ້າໂຮມຈາກການແຕກກະຈັດກະຈາຍ
ອັນຍາວນານ. ປະມານ ຄ.ສ. 22-26.

1 ແລະ ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈັກຄົນ
ເລີຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງຊາວມີໄຟ
ໄດ້ສົງໄສ ໃນຄຳເວົ້າຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍ່
ລິສຸດທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້; ເພາະພວກ
ເຂົາຮູ້ວ່າມັນຈຳເປັນທີ່ມັນຈະຕ້ອງເປັນຈິງ.

2 ແລະ ພວກເຂົາຮູ້ຈັກວ່າ ມັນສົມຄວນ
ທີ່ພຣະຄຣິດຕ້ອງສະເດັດມາ ເພາະເຄື່ອງ
ໝາຍຫລາຍຢ່າງ ຊຶ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕາມຄຳ
ເວົ້າຂອງສາດສະດາ; ແລະ ເພາະຫລາຍ
ສິ່ງທີ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້ນັ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ, ພວກ
ເຂົາຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ມັນຈຳເປັນທີ່ທຸກສິ່ງຈະເກີດ
ຂຶ້ນຕາມຄຳທີ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້.

3 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ປະຖິ້ມບາບ
ທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມໜ້າ
ກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການໂສເພ
ນີຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະ
ເຈົ້າຈົນສຸດຄວາມພາກພຽນຕະຫລອດວັນ
ແລະ ຄືນ.

4 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ເວລາພວກເຂົາໄດ້ຈັບພວກໂຈນທັງໝົດ
ມາເປັນຊະເລີຍ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດ
ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້າໜີລອດໄປໄດ້, ພວກເຂົາຈຶ່ງ
ໄດ້ເອົາຊະເລີຍເຂົ້າຄູກ, ແລະ ໄດ້ສົ່ງສອນ
ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ພວກຊະເລີຍ
ເຫລົ່ານັ້ນ; ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້
ກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້
ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາວ່າ ພວກເຂົາຈະ
ບໍ່ເຮັດການຄາດຕະກຳອີກຕໍ່ໄປ ໄດ້ຖືກ
"ປ່ອຍໄປ.

5 ແຕ່ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າເຮັດ
ພັນທະສັນຍາ, ແລະ ຄົນທີ່ຍັງມີຄວາມຄິດ
ຄາດຕະກຳຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ພົບເຫັນວ່າໃຊ້
ຄຳເວົ້າຂົ່ມຂູ່ພິ້ນ້ອງຂອງຕົນຢູ່ ຈິ່ງໄດ້ຖືກ
ຕັດສິນ ແລະ ລົງໂທດຕາມກົດໝາຍ.

6 ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຢຸດ
ການ ມົ້ວ ສຸມ ລັບ ອັນ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ໜ້າ
ກຽດຊັງທັງໝົດ ຊຶ່ງໃນນັ້ນມີຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
ຫລາຍ, ແລະ ການຄາດຕະກຳຢ່າງຫລວງ
ຫລາຍ.

7 ແລະ ປີທີ "ຊາວສອງໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້,
ແລະ ປີທີຊາວສາມນຳອີກ, ແລະ ປີທີຊາວ
ສີ່, ແລະ ປີທີຊາວຫ້າ; ແລະ ເວລາຊາວຫ້າ
ປີໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້.

8 ແລະ ມີຫລາຍຢ່າງຫລາຍ ແນວ ເກີດ
ຂຶ້ນ ຊຶ່ງໃນສາຍຕາຂອງຄົນບາງຄົນເຫັນ
ວ່າມັນເປັນເລື່ອງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດ
ສະຈັນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເລື່ອງລາວ
ທັງໝົດກໍບໍ່ສາມາດທີ່ຈະເອົາມາຂຽນໄວ້
ໃນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ໄດ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໜັງສື
ເຫລັ້ມນີ້ບໍ່ສາມາດບັນທຶກແມ່ນ ແຕ່ "ໜຶ່ງ
ສ່ວນຮ້ອຍຂອງສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໃນບັນດາຜູ້
ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ໃນໄລຍະຊາວຫ້າປີ
ຜ່ານມາ;

9 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ ມັນມີ "ບັນທຶກ ຊຶ່ງມີເລື່ອງ
ລາວຂອງຄວາມເປັນມາທັງໝົດຂອງຜູ້ຄົນ
ພວກນີ້; ແລະ ມັນເປັນເລື່ອງລາວທີ່ສັ້ນໆ
ແຕ່ເປັນຄວາມຈິງຊຶ່ງໃຫ້ໄວ້ໂດຍນິໄຟ.

10 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຮັດບັນ
ທຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້,
ຕາມບັນທຶກຂອງນິໄຟ ຊຶ່ງຖືກບັນທຶກໄວ້
ໃນແຜ່ນຈາລຶກທີ່ເອີ້ນວ່າ ແຜ່ນຈາລຶກຂອງ
ນິໄຟ.

5 4ກ ຄມພ ເສລີພາບ.
7ກ 3 ນພ 2:8.

8ກ 3 ນພ 26:6-12.
9ກ ຮລມ 3:13-15.

11 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດດ້ວຍມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງຄືກັນ.

12 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຊື່ວ່າ "ມໍມອນ, ໂດຍທີ່ຖືກເອີ້ນຕາມ ຂໍ້ແຜ່ນດິນມໍມອນ, ແຜ່ນດິນທີ່ແອວມາໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂັ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເປັນສາດສະໜາຈັກແຫ່ງທຳອິດທີ່ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາ ຫລັງຈາກການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຂົາ.

13 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເປັນສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການເອີ້ນຈາກພຣະອົງໃຫ້ປະກາດພຣະຄຳໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມີຊີວິດອັນເປັນນິດ.

14 ແລະ ມັນຈຶ່ງເປັນການສົມຄວນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄວນເຮັດ "ບັນທຶກກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເປັນມາເຫລົ່ານີ້ໄວ້, ເພື່ອໃຫ້ຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຈາກໄປແລ້ວນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ບໍລິສຸດໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດຕາມສັດທາຂອງພວກເຂົາ—

15 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບັນທຶກເຫລົ່ານັ້ນຂອງເລື່ອງລາວທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ລີໄຮອອກມາຈາກເຢຣູຊາເລັມ, ຈົນເຖິງເວລານີ້.

16 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຮັດບັນທຶກຈາກເລື່ອງລາວຊຶ່ງຄົນທີ່ຢູ່ມາກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ໄວ້, ຈົນຮອດຕອນຕົ້ນຂອງວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ;

17 ແລະ ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ເຮັດ "ບັນທຶກກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນມາດ້ວຍຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ.

18 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ບັນທຶກຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເຮັດໄວ້ນັ້ນເປັນບັນທຶກທີ່ຖືກຕ້ອງແລະເປັນຄວາມຈິງ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ມັນຍັງມີອີກຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງ ຊຶ່ງພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຈະ "ຂຽນໄວ້ໄດ້ຕາມພາສາຂອງພວກເຮົາ.

19 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບການເວົ້າເຖິງຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງໄວ້ພຽງເທົ່ານີ້, ແລະ ຕໍ່ໄປນີ້ຈະເລີ່ມເລົ່າເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເປັນມາກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າ.

20 ຂ້າພະເຈົ້າຄືມໍມອນ, ແລະ ເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍ ໂດຍແທ້ຈິງຂອງລີໄຮ. ຂ້າພະເຈົ້າມີເຫດຜົນທີ່ຈະຖວາຍພອນແຕ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງຂ້າພະເຈົ້າພຣະເຢຊູຄຣິດ, ທີ່ພຣະອົງໄດ້ນຳພາບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ, (ແລະ "ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ຈັກເລື່ອງນີ້ເລີຍ ນອກຈາກພຣະອົງເອງ ແລະ ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ນຳອອກມາຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນ) ແລະ ວ່າພຣະອົງໄດ້ປະທານຄວາມຮູ້ຢ່າງມະຫາສານໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປສູ່ຄວາມລອດແຫ່ງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ.

21 ພຣະອົງໄດ້ປະທານພອນໃຫ້ແກ່ "ເຊື້ອສາຍຂອງ ຢາໂຄບ ໂດຍແນ່ແທ້, ແລະ ໄດ້ "ເມດຕາລູກຫລານຂອງໂຢເຊັບ.

22 ແລະ "ຕາບໃດທີ່ລູກຫລານຂອງລີໄຮຍັງຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງຢູ່

<p>12 ກ ມມ 1:1–5. ຂ ມຊຢ 18:4; ແອວ 5:3. 14 ກ ອນ 1:13–18;</p>	<p>ຄພ 3:19–20. 17 ກ ມມ 1:1. 18 ກ ອທ 12:25. 20 ກ 1 ນພ 4:36.</p>	<p>21 ກ ຄພ ອິດສະຣາເອນ. ຂ ປຖກ 32:28. ຄ ພບຍ 33:13–17. 22 ກ 2 ນພ 1:20.</p>
---	--	---

ພຣະອົງໄດ້ປະທານພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ຕາມຄຳຂອງພຣະອົງ.

23 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ແນ່ນອນທີ່ສຸດ ພຣະອົງຈະເອົາ "ສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງ ລູກຫລານຂອງໂຢເຊັບ ມາສູ່ ະຄວາມຮູ້ ເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າ ຂອງພວກເຂົາ.

24 ແລະ ຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງ ພຣະຊົນຢູ່ຢາງແນ່ນອນສັນໃດ, ພຣະອົງ ຈະ "ເຕົ້າໂຮມສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ທັງໝົດຂອງ ລູກຫລານຂອງຢາໂຄບ, ຈາກສີ່ສ່ວນຂອງ ແຜ່ນດິນໂລກເຂົ້າກັນສັນນັ້ນ ຊຶ່ງພວກເຂົາ ໄດ້ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປຕາມຜືນແຜ່ນ ດິນໂລກ.

25 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາ ໄວ້ກັບເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບທັງໝົດສັນ ໃດ, ພັນທະສັນຍາຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ ກັບເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບຈະສຳເລັດໃນ ເວລາອັນເໝາະສົມຂອງພຣະອົງເອງສັນ ນັ້ນ, ຈົນເຖິງ "ການນຳເອົາເຊື້ອສາຍຂອງ ຢາໂຄບທັງໝົດກັບມາຫາຄວາມຮູ້ເລື່ອງ ພັນທະສັນຍາທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບ ພວກເຂົາ.

26 ແລະ ເມື່ອນັ້ນພວກເຂົາຈະ "ຮູ້ຈັກ ພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງພວກເຂົາ, ຄືພຣະເຢຊູ ຄຣິດພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ເມື່ອ ນັ້ນພວກເຂົາຈະຖືກເຕົ້າໂຮມຈາກສີ່ສ່ວນ ຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ເຂົ້າມາຫາແຜ່ນດິນ ຂອງພວກເຂົາເອງ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ໜີຈາກ ໄປ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່ສັນໃດ, ມັນກໍຈະເປັນໄປ ສັນນັ້ນ. ອາແມນ.

ບົດທີ 6

ຊາວມິໄຟຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນ—ຄວາມ ທະນົງຕົວ, ຄວາມຮັ່ງມີເປັນດີ, ແລະ ການ ແບ່ງຊັ້ນວັນນະເກີດຂຶ້ນ—ສາດສະໜາຈັກ ແຕກແຍກດ້ວຍຄວາມບໍ່ລົງລອຍກັນ— ຊາຕານນຳພາຜູ້ຄົນໃນການກະບົດຢ່າງ ເບີດເຜີຍ—ສາດສະດາຫລາຍທ່ານຂໍຮ້ອງ ໃຫ້ມີການກັບໃຈ ແລະ ໄດ້ຖືກຂ້າ—ຜູ້ຄາດ ຕະກຳພວກເພິ່ນສົມຄົບຄົດກະບົດເພື່ອ ໂຄ່ນລົ້ມຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງ. ປະມານ ຄ.ສ. 26-30.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຜູ້ຄົນຂອງມິໄຟທັງໝົດໄດ້ກັບຄືນໄປຫາ ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເອງໃນປີທີ່ຊາວ ຫີກ, ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນ, ພ້ອມດ້ວຍຄອບຄົວ ຂອງພວກເຂົາ, ພ້ອມທັງຝູງສັດລ້ຽງຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ຝູງສັດໃຊ້ແຮງງານຂອງ ພວກເຂົາ, ມ້າຂອງພວກເຂົາ ແລະ ງົວຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງບໍ່ວ່າອັນ ໃດກໍຕາມທີ່ເປັນຂອງພວກເຂົາ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາຍັງບໍ່ໄດ້ກິນສະບຽງອາຫານຂອງພວກ ເຂົາທັງໝົດເທື່ອ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ ເອົາສິ່ງຂອງທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ໃຊ້ທັງໝົດໄປກັບ ພວກເຂົາ, ຊຶ່ງມີເມັດພືດທຸກຊະນິດທັງໝົດ ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເງິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຂອງມີຄ່າ ທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເອງ, ແລະ ສິ່ງຂອງຂອງພວກເຂົາເອງ, ທັງຢູ່ ທາງເໜືອ ແລະ ຢູ່ທາງໃຕ້, ທັງໃນແຜ່ນດິນ ທາງເໜືອ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນທາງໃຕ້.

23 ກ ແອວ 46:24. ຂ 2 ນຟ 3:12. 24 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—	ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ. 25 ກ 3 ນຟ 16:5.	26 ກ 2 ນຟ 30:5-8; 3 ນຟ 20:29-34.
---	--	-------------------------------------

3 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງປັນທີ່ດິນໃຫ້ແກ່ພວກ ໂຈນ ເຫລົ່ານັ້ນ ທີ່ໄດ້ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາວ່າຈະຮັກສາສັນຕິສຸກໃນແຜ່ນດິນ, ຜູ້ປາດຖະໜາເປັນຊາວເລມັນຢູ່ຕໍ່ໄປ, ຕາມຈຳນວນໜ້ອຍຫລາຍຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມີບ່ອນທຳມາຫາກິນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສະຖາປະນາສັນຕິສຸກຂຶ້ນໃນທົ່ວແຜ່ນດິນດັ່ງນັ້ນ.

4 ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ໃຫຍ່ຍິ່ງຂຶ້ນອີກ; ແລະ ປີທີຊາວຫົກ ແລະ ຊາວເຈັດໄດ້ຜ່ານໄປ, ແລະ ມັນມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຫລາຍໃນແຜ່ນດິນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງກິດຂຶ້ນຕາມຄວາມເປັນທຳ ແລະ ຄວາມຍຸດຕິທຳ.

5 ແລະ ບັດນີ້ບໍ່ມີສິ່ງໃດໃນທົ່ວແຜ່ນດິນທີ່ຈະຂັດຂວາງບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຄົນຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຕະຫລອດໄປໄດ້, ເວັ້ນເສຍແຕ່ພວກເຂົາຈະຕົກໄປສູ່ການລ່ວງລະເມີດເທົ່ານັ້ນ.

6 ແລະ ບັດນີ້ແມ່ນກິດກິດໂດໄນ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນເລ ໂຄນີອັດ, ແລະ ພວກທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳ ເປັນຜູ້ສະຖາປະນາສັນຕິສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນໄດ້ມີຫລາຍເມືອງທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່, ແລະ ຫລາຍເມືອງທີ່ເກົ່າແກ່ກໍໄດ້ຮັບການສ້ອມແຊມ.

8 ແລະ ມັນມີການສ້າງທາງຫລວງຫລາຍສາຍ, ແລະ ຖະໜົນຫົນທາງຫລາຍສາຍ ຊຶ່ງນຳໄປຈາກເມືອງໜຶ່ງຫາອີກເມືອງໜຶ່ງ, ແລະ ຈາກແຜ່ນດິນໜຶ່ງໄປຫາອີກແຜ່ນດິນໜຶ່ງ, ແລະ ຈາກບ່ອນໜຶ່ງໄປຫາອີກບ່ອນໜຶ່ງ.

9 ແລະ ປີທີຊາວແປດໄດ້ຜ່ານໄປ, ແລະ ຜູ້ຄົນກໍມີສັນຕິສຸກຕະຫລອດເວລາ.

10 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີຊາວເກົ່າ ມັນໄດ້ເລີ່ມມີການໂຕ້ຖຽງກັນເລັກໜ້ອຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນ; ແລະ ມີບາງຄົນລະເມີເພີ່ຜົນດ້ວຍ "ຄວາມທະນົງຕົວ ແລະ ການອວດອ້າງເພາະຂອງມີຄ່າຢ່າງຫລວງຫລາຍຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນນຳໄປສູ່ການຂົ່ມເຫັງອັນໃຫຍ່ຫລວງ.

11 ເພາະວ່າມັນໄດ້ມີພໍ່ຄ້າຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນແຜ່ນດິນ, ແລະ ທະນາຍຄວາມຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍນຳອີກ.

12 ແລະ ຜູ້ຄົນເລີ່ມມີການແບ່ງຂັ້ນວັນນະກັນຂຶ້ນຕາມ "ຄວາມຮັ່ງມີຂອງຕົນ, ແລະ ຕາມ ໂອກາດຂອງພວກເຂົາທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບາງຄົນຂາດຄວາມຮູ້ເພາະຄວາມຍາກຈົນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄົນອື່ນໆໄດ້ຮັບການສຶກສາຢ່າງກວ້າງຂວາງເພາະຄວາມຮັ່ງມີຂອງພວກເຂົາ.

13 ບາງຄົນໄດ້ລະເມີເພີ່ຜົນດ້ວຍຄວາມທະນົງຕົວ, ແລະ ບາງຄົນເປັນຄົນຖ່ອມຕົວທີ່ສຸດ; ບາງຄົນກໍໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັນດ້ວຍສຽງປ້ອຍດ່າ, ໃນຂະນະທີ່ບາງຄົນຍອມຮັບການປ້ອຍດ່າ ແລະ ຍອມຮັບ "ການຂົ່ມເຫັງ ແລະ ຄວາມທຸກທາງປະການ, ແລະ ບໍ່ຍອມໂຕ້ຕອບ ແລະ ະໜົນປະໝາດຄືນ, ມີແຕ່ຖ່ອມຕົວ ແລະ ສຳນຶກຜິດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

14 ແລະ ມັນຈຶ່ງມີຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບກັນໃນທົ່ວແຜ່ນດິນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ສາດສະໜາຈັກເລີ່ມແຕກແຍກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ສາດສະໜາຈັກໃນທົ່ວ

6 10ກ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. 12ກ 1 ຕມທ 6:17-19;

ຮລມ 4:12. 13ກ ຄມພ ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ.

ຂ ມທ 5:39; 4 ນພ 1:34; ຄພ 98:23-25.

ແຜ່ນດິນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນແຕກແຍກກັນໃນປີທີສາມສິບ ນອກຈາກໃນບັນດາຊາວເລມັນຈຳນວນໜ້ອຍໜຶ່ງຜູ້ທີ່ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສມາສູ່ສັດທາທີ່ແທ້ຈິງ; ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຖິ້ມມັນໄປ ເພາະພວກເຂົາໝັ້ນຄົງ, ແລະແນ່ວແນ່, ແລະ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ, ເຕັມໃຈທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍສຸດ ກ່ອນພາກພຽນ.

15 ບັດນີ້ ສາເຫດຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນແມ່ນຄືແນວນີ້—ຊາຕານໄດ້ມີອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນການຍຸຍົງໃຫ້ຜູ້ຄົນເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ, ແລະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຫລົງໄຫລດ້ວຍຄວາມທະນົງຕົວ, ລໍ້ລວງພວກເຂົາໃຫ້ສະແຫວງຫາອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດ, ແລະ ຂອງມີຄ່າ, ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກ.

16 ແລະ ຊາຕານໄດ້ຊັກນຳໃຈຂອງຜູ້ຄົນໃຫ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການດັ່ງນີ້; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຊື່ນຊົມຢູ່ກັບສັນຕິສຸກພຽງແຕ່ບໍ່ເທົ່າໃດປີເທົ່ານັ້ນ.

17 ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້, ໃນຕົ້ນປີທີສາມສິບ—ຜູ້ຄົນໄດ້ຖືກປະປອຍໄວ້ເປັນເວລາດົນນານຢູ່ນຳ ການລໍ້ລວງຂອງມານຕາມແຕ່ມັນປາດຖະໜາທີ່ຈະພາພວກເຂົາໄປ, ແລະ ໃຫ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕາມແຕ່ມັນປາດຖະໜາທີ່ຈະໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດ—ແລະ ຕົ້ນປີທີສາມສິບນີ້, ຜູ້ຄົນຈຶ່ງໄດ້ຕົກຢູ່ໃນສະພາບແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນເປັນຕາຍຳນດັ່ງນີ້.

18 ບັດນີ້ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຮັດປາບໂດຍບໍ່ຮູ້ເທົ່າເຖິງການ, ເພາະພວກເຂົາຮູ້ຈັກເຖິງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບ

ພວກເຂົາ, ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຮັບການສິດສອນມາແລ້ວ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮາກບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າໂດຍເຈດຕະນາ.

19 ແລະ ບັດນີ້ມັນເປັນໄປໃນວັນເວລາຂອງເລໂຄນີອັດຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງເລໂຄນີອັດ, ເພາະວ່າເລໂຄນີອັດໄດ້ຮັບຕຳແໜ່ງແທນບິດາຂອງເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ປົກຄອງຜູ້ຄົນໃນປີນັ້ນ.

20 ແລະ ມັນເລີ່ມມີຄົນໄດ້ຮັບ ການດົນໃຈຈາກສະຫວັນ ແລະ ຖືກສົ່ງໄປຫາບັນດາຜູ້ຄົນໃນທົ່ວແຜ່ນດິນເພື່ອສັ່ງສອນ ແລະ ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳຢ່າງອາດຫານເຖິງບາບ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ, ແລະ ໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳແກ່ພວກເຂົາກ່ຽວກັບການໄຖ່, ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກະທຳເພື່ອຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງຄື ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳຢ່າງອາດຫານເຖິງຮາກສິ້ນພຣະຊົນ ແລະ ການທຸກທໍລະມານຂອງພຣະອົງ.

21 ບັດນີ້ມັນໄດ້ມີຜູ້ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ຄຽດແຄ້ນຫລາຍທີ່ສຸດໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້; ແລະ ຜູ້ທີ່ຄຽດແຄ້ນນັ້ນສ່ວນຫລາຍເປັນພວກຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ, ແລະ ພວກທີ່ ກໍໄດ້ເປັນມະຫາປະໂລຫິດ ແລະ ພວກທະນາຍຄວາມ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທະນາຍຄວາມທັງໝົດໄດ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້.

22 ບັດນີ້ບໍ່ມີທະນາຍຄວາມ ຫລື ວ່າຜູ້ຕັດສິນ ຫລື ວ່າມະຫາປະໂລຫິດຄົນໃດທີ່ຈະມີອຳນາດກ່າວໂທດຜູ້ໃດເຖິງຕາຍໄດ້

<p>14 ກ ຄມພ ພາກພຽນ, ຄວາມພາກພຽນ. 17 ກ ຄມພ ລໍ້ລວງ, ການລໍ້ລວງ. 18 ກ ມຊຍ 3:11.</p>	<p>ຂ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ. 20 ກ ຄມພ ສາດສະດາ; ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ. ຂ ຄມພ ຄຶງ, ການຄຶງ;</p>	<p>ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. 21 ກ ຄມ 121:36-37. ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.</p>
--	--	--

ນອກຈາກຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນຈະເປັນຜູ້ລົງ
ຊື່ໃນການກ່າວໂທດນັ້ນເທົ່ານັ້ນ.

23 ບັດນີ້ມີຫລາຍຄົນໃນພວກທີ່ໃຫ້ຖ້ອຍ
ຄຳເຖິງເລື່ອງທີ່ກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດ ຜູ້ທີ່ໄດ້
ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳຢ່າງອາດຫານໄດ້ຖືກພວກຜູ້
ຕັດສິນ ຈັບ ໄປ ແລະ ຂ້າຢ່າງລັບງ ເພື່ອ
ການຕາຍຂອງພວກເພິ່ນຈະບໍ່ໄດ້ຮູ້ໄປເຖິງ
ຜູ້ປົກຄອງ ແຜ່ນດິນ ຈົນກວ່າຫລັງຈາກ
ພວກເພິ່ນຕາຍໄປແລ້ວ.

24 ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນສິ່ງກົງກັນຂ້າມ
ກັບກົດໝາຍຂອງບ້ານເມືອງທີ່ຈະລົງໂທດ
ປະຫານຊີວິດຄົນໃດຕາມໃຈຊອບ ເວັ້ນໄວ້
ແຕ່ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບອຳນາດຈາກຜູ້ປົກ
ຄອງແຜ່ນດິນເສຍກ່ອນ—

25 ສະນັ້ນ ມັນຈິ່ງມີໃບຄຳຮ້ອງຂຶ້ນໄປ
ຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ເຖິງຜູ້ປົກຄອງ
ແຜ່ນດິນເພື່ອກ່າວພ້ອງຜູ້ຕັດສິນເຫລົ່ານີ້ທີ່
ໄດ້ກ່າວໂທດສາດສະດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຈົນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ, ຊຶ່ງມັນບໍ່ເປັນ
ໄປຕາມກົດໝາຍ.

26 ບັດນີ້ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ພວກເຂົາຈິ່ງໄດ້ຖືກຈັບ ແລະ ຖືກນຳໄປຢູ່
ຕໍ່ໜ້າຜູ້ຕັດສິນ, ເພື່ອຮັບການຕັດສິນຕາມ
ຄວາມຜິດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໄປນັ້ນຕາມ
"ກົດໝາຍຊຶ່ງຜູ້ຄົນໄດ້ຕັ້ງໄວ້.

27 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້
ຕັດສິນເຫລົ່ານີ້ ມີເພື່ອນຜູງ ແລະ ຍາດພີ່
ນ້ອງຫລາຍຄົນ; ແລະ ພວກທີ່ເຫລືອຢູ່,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທະນາຍຄວາມ ແລະ
ພວກມະຫາປະໂລຫິດເກືອບໝົດທຸກຄົນ
ໄດ້ຮ່ວມມືເຂົ້າກັບຍາດພີ່ນ້ອງຂອງພວກ
ຜູ້ຕັດສິນເຫລົ່ານັ້ນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກພິຈາລະນາ
ໂທດຕາມກົດໝາຍ.

28 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າເຮັດ "ພັນທະ

ສັນຍາຮ່ວມກັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນພັນທະ
ສັນຍາ ຊຶ່ງຄົນແຕ່ເກົ່າກ່ອນໃຫ້ໄວ້ ຊຶ່ງ
ພັນທະສັນຍານັ້ນ ມາໄດ້ໃຫ້ໄວ້, ເພື່ອ
ຈະໄດ້ຮ່ວມທົວກັນຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມຊອບທຳ
ທັງມວນ.

29 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈິ່ງໄດ້ຮ່ວມທົວກັນ
ຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ
ເຂົາເຮັດພັນທະສັນຍາ ເພື່ອຈະໄດ້ທຳ
ລາຍຜູ້ຄົນທີ່ຊອບທຳເຫລົ່ານັ້ນ, ເພື່ອຊ່ວຍ
ເຫລືອພວກທີ່ມີຄວາມຜິດຖານຄາດຕະກຳ
ໃຫ້ພົ້ນຈາກເງື່ອມມືຂອງຄວາມຍຸດຕິທຳ,
ຊຶ່ງກຳລັງຈະອອກໃຊ້ຕາມກົດໝາຍ.

30 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ຕ້ານກົດໝາຍ
ແລະ ສິດທິຂອງປະເທດຊາດຂອງພວກ
ເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດພັນທະສັນ
ຍາຮ່ວມກັນເພື່ອທຳລາຍຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນ
ດິນ, ແລະ ເພື່ອແຕ່ງຕັ້ງ "ກະສັດຂຶ້ນປົກ
ຄອງແຜ່ນດິນ, ເພື່ອແຜ່ນດິນຈະບໍ່ໄດ້ມີເສ
ລິພາບອີກຕໍ່ໄປ ແຕ່ຈະຂຶ້ນກັບກະສັດ.

ບົດທີ 7

*ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຖືກຂ້າຕາຍ, ຜູ້ປົກຄອງ
ຖືກໂຕ້ນລົ້ມ, ແລະ ຜູ້ຄົນແບ່ງແຍກກັນ
ອອກເປັນຫລາຍເຜົ່າ—ຍາໂຄບຜູ້ຕໍ່ຕ້ານ
ພຣະຄຣິດກາຍເປັນກະສັດຂອງກຸ່ມມົວສຸມ
ລັບ—ມີໄຟສັ່ງສອນເຖິງການກັບໃຈ ແລະ
ສັດທາໃນພຣະຄຣິດ—ເຫລົ່າທູດມາປະຕິ
ບັດສາດສະໜາກົດແກ່ເພິ່ນທຸກໆມື້, ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ໂຜດຍົກນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນຂຶ້ນ
ຈາກຕາຍ—ຫລາຍຄົນກັບໃຈ ແລະ ຮັບ
ບັບຕິສະມາ. ປະມານ ຄ.ສ. 30-33.*

1 ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະແດງ
ແກ່ພວກທ່ານວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ

26 ກ ມຊຢ 29:25; ແອວ 1:14.	28 ກ ຄມພ ການມົວສຸມລັບ. ຂ ຮລມ 6:26-30.	30 ກ 1 ຊມອ 8:5-7; ແອວ 51:5.
------------------------------	--	--------------------------------

ໃຫ້ມີກະສັດປົກຄອງແຜ່ນດິນ; ແຕ່ໃນປີ ດຽວກັນນັ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນປີທີສາມສິບ, ພວກເຂົາໄດ້ທຳລາຍບັນລັງຕັດສິນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ລອບຂ້າຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຂອງແຜ່ນດິນ.

2 ແລະ ຜູ້ຄົນໄດ້ແບ່ງແຍກເປັນສັດຕູກັນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງແຍກກັນອອກເປັນຫລາຍເຜົ່າ, ຕາມຄອບຄົວ ແລະ ຍາດພີ່ນ້ອງ ແລະ ເພື່ອນຝູງຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ທຳລາຍການປົກຄອງຂອງແຜ່ນດິນດັ່ງນີ້.

3 ແລະ ແຕ່ລະເຜົ່າກໍໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ມີຫົວໜ້າ ຫລື ຜູ້ດູແລພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງກັບເປັນເຜົ່າຕ່າງໆ ແລະ ເປັນຫົວໜ້າເຜົ່າດັ່ງນີ້.

4 ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນບັນດາພວກເຂົາທີ່ບໍ່ມີຄອບຄົວໃຫຍ່ ແລະ ຍາດພີ່ນ້ອງ ແລະ ເພື່ອນຝູງຫລາຍຄົນ; ສະນັ້ນ ເຜົ່າຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງແຜ່ຂະຫຍາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງ.

5 ບັດນີ້ທັງໝົດນີ້ ເປັນໄປ ແລະ ຍັງບໍ່ທັນມີສົງຄາມເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາເທື່ອ; ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດນີ້ມາສູ່ຜູ້ຄົນ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ ັຍອມຕົວໃຫ້ກັບອຳນາດຂອງຊາຕານ.

6 ແລະ ຂໍ້ບັງຄັບຂອງຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງໄດ້ຖືກທຳລາຍໄປ, ເພາະ ັຄວາມມັ້ວສຸມລັບຂອງເພື່ອນຝູງ ແລະ ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງພວກທີ່ຂ້າສາດສະດາ.

7 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດການຂັດແຍ້ງອັນໃຫຍ່ຫລວງໃນແຜ່ນດິນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຜູ້ຄົນທີ່ຊອບທຳເກືອບຈະກາຍມາເປັນຄົນຊົ່ວໄປຈົນໝົດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຍັງມີແຕ່ຄົນທີ່ຊອບທຳຢູ່ພຽງບໍ່ເທົ່າໃດຄົນ

ເທົ່ານັ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາ.

8 ແລະ ເວລາຫົກປີຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຜ່ານໄປເທື່ອນັບແຕ່ຄົນສ່ວນຫລາຍໄດ້ຫັນໄປຈາກຄວາມຊອບທຳຂອງພວກເຂົາ, ຄືກັນກັບໝາກິນສິ່ງທີ່ມັນ ັຮາກອອກມາ, ຫລື ຄືກັນກັບໝູທີ່ລ້າງແລ້ວລົງໄປນອນລຸຍຢູ່ໃນບວກອີກ.

9 ບັດນີ້ກຸ່ມມັ້ວສຸມລັບນີ້, ຊຶ່ງນຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງມາສູ່ຜູ້ຄົນ, ໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນ ແລະ ໄດ້ຕັ້ງຄົນຜູ້ໜຶ່ງຂຶ້ນເປັນຫົວໜ້າຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ທີ່ພວກເຂົາເອີ້ນວ່າ ຢາໂຄບ;

10 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເອີ້ນລາວວ່າເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ກາຍມາເປັນກະສັດປົກຄອງຄົນຊົ່ວກຸ່ມນີ້; ແລະ ລາວເປັນຄົນສຳຄັນທີ່ສຸດຄົນໜຶ່ງທີ່ໄດ້ອອກສຽງຕໍ່ຕ້ານສາດສະດາ ຜູ້ຊຶ່ງໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງພຣະເຢຊູ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາບໍ່ມີຈຳນວນຄົນຫລາຍເທົ່າກັບເຜົ່າຕ່າງໆ, ຜູ້ໄດ້ຮ່ວມເຂົ້າກັນເປັນໜຶ່ງ ແຕ່ພວກຫົວໜ້າຂອງພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງກົດຂຶ້ນ, ແຕ່ລະຄົນຕາມເຜົ່າຂອງຕົນເອງ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມພວກເຂົາກໍຍັງເປັນສັດຕູກັນຢູ່; ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເປັນຄົນຊອບທຳ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັນກຽດຊັງພວກທີ່ໄດ້ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາເພື່ອທຳລາຍຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງ.

12 ສະນັ້ນ, ຢາໂຄບ ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າສັດຕູມີຈຳນວນຫລາຍກວ່າພວກຕົນ, ໂດຍທີ່ລາວເອງເປັນກະສັດຂອງກຸ່ມນັ້ນ, ສະນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງລາວໜີໄປຫາຂົງເຂດທີ່ຢູ່ເໜືອສູດຂອງແຜ່ນດິນທາງເໜືອ, ແລະ ຢູ່ທີ່ນັ້ນຈະໄດ້ສ້າງ ັອານາ

7 5ກ ຣມ 6:13-16; ອວ 10:25.

6ກ 2 ນພ 9:9. 8ກ ສພສ 26:11;

2 ປຕ 2:22. 12ກ 3 ນພ 6:30.

ຈັກຂຶ້ນເພື່ອພວກເຂົາເອງ, ຈົນວ່າມີພວກທີ່ແຍກອອກໄປຮ່ວມກັບພວກເຂົາ, (ເພາະຢາໂຄບໄດ້ເວົ້າຍຸຍົງພວກເຂົາວ່າ ມັນຈະມີຜູ້ຄົນ ແຍກອອກ ໄປ ຮ່ວມ ເປັນ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍ) ແລະ ພວກເຂົາກັບ ມາມີກຳລັງພຽງພໍທີ່ຈະຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງເຜົ່າຕ່າງໆ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດເຊັ່ນນີ້.

13 ແລະ ການເດີນທັບຂອງພວກເຂົານັ້ນ ວ່ອງໄວທີ່ສຸດ ເຖິງຂະໜາດທີ່ບໍ່ມີສິ່ງໃດຈະຂັດຂວາງພວກເຂົາໄດ້ ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປພົ້ນຈາກໄລຍະທີ່ຜູ້ຄົນຈະຕາມມາຫັນ. ແລະ ປີທີສາມສິບໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້; ແລະ ການງານຂອງຜູ້ຄົນຂອງນີ້ໄປກໍເປັນໄປດັ່ງນີ້.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີສາມສິບເອັດຄື ພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງແຍກອອກເປັນຫລາຍເຜົ່າ, ທຸກຄົນຕາມຄອບຄົວ, ຍາດພີ່ນ້ອງ ແລະ ເພື່ອນຝູງຂອງເຂົາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຍັງໄດ້ຕົກລົງກັນວ່າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຮັດສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານກັນ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເປັນໜຶ່ງເລື່ອງກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບ ການປົກຄອງຂອງພວກເຂົາ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງກົດຂຶ້ນຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງຜູ້ທີ່ເປັນຫົວໜ້າ ແລະ ຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ວ່າພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງກົດເຄັ່ງຄັດທີ່ສຸດຂຶ້ນວ່າ ບໍ່ໃຫ້ແຕ່ລະ ເຜົ່າລ່ວງລະເມີດ ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ມັນໄດ້ມີສັນຕິສຸກຢູ່ໃນແຜ່ນດິນພໍສົມຄວນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃຈຂອງພວກເຂົາໄດ້ຫັນເຫໄປຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ສາດສະດາ, ແລະ ໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເພິ່ນອອກໄປຈາກບັນດາພວກເຂົາ.

15 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື "ນີໄຟ— ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບການມາຢັ້ງມຢາມຈາກເຫລົ່າທູດ ແລະ ໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ, ສະນັ້ນ ມີໄຟຈຶ່ງໄດ້ເຫັນເຫລົ່າທູດ, ແລະ ເປັນພະຍານດ້ວຍຕາ, ແລະ ມີອຳນາດທີ່ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ເພິ່ນເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບການປະຕິບັດສາດສະໜາກົດຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ເປັນພະຍານດ້ວຍຕາ ເຖິງການຫັນເຫຢ່າງວ່ອງໄວ ຈາກຄວາມຊອບທຳ ໄປສູ່ຄວາມຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດ ຊົ່ງ ຂອງພວກເຂົານຳອີກ;

16 ສະນັ້ນ, ໂດຍທີ່ມີຄວາມໂສກເສົ້າເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມບອດຂອງຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາ—ຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປໃນປົດງວກັນນັ້ນ, ແລະ ເລີ່ມໃຫ້ຖ້ອຍຄຳຢ່າງອາດຫານເລື່ອງການກັບໃຈ ແລະ ການບົດບາບຜ່ານສັດທາໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ.

17 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດຫລາຍຢ່າງແກ່ພວກເຂົາ; ແລະ ບໍ່ສາມາດຂຽນເລື່ອງທັງໝົດໄວ້ໄດ້, ແລະ ຖ້າຈະຂຽນສ່ວນໜຶ່ງໄວ້ກໍຈະບໍ່ຄົບຖ້ວນ, ສະນັ້ນມັນຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ເລີຍໃນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້. ແລະ ມີໄຟໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດດ້ວຍ "ອຳນາດ ແລະ ດ້ວຍສິດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

18 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ເພິ່ນ, ເພາະເພິ່ນມີອຳນາດຫລາຍກວ່າພວກເຂົາ, ເພາະມັນເປັນໄປ "ບໍ່ໄດ້ທີ່ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຊື່ອຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນ, ເພາະສັດທາຂອງເພິ່ນ ໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້ານັ້ນ ໃຫຍ່ຍິ່ງທີ່ສຸດຈົນວ່າເຫລົ່າທູດໄດ້ມາປະຕິບັດແກ່ເພິ່ນທຸກໆມື້.

15 ກ 3 ນຟ 1:2. 17 ກ ຄມພ ອຳນາດ. 18 ກ 2 ນຟ 33:1; ແອວ 4:19.

19 ແລະ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ ເພິ່ນໄດ້ຂັບໄລ່ພວກຜີສາງ ແລະ ວິນຍານອັນບໍ່ສະອາດອອກໄປ; ແລະ ເຖິງຂະໜາດທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຜດຍົກນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນຂຶ້ນຈາກຕາຍ, ຫລັງຈາກທີ່ລາວຖືກຜູ້ຄົນແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ຈົນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ.

20 ແລະ ຜູ້ຄົນໄດ້ເຫັນເຫດການນີ້ ແລະ ໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງເລື່ອງນີ້, ແລະ ໄດ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ເພິ່ນຍ້ອນອຳນາດຂອງເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນອີກ ທາລາຍຢ່າງໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຕໍ່ສາຍຕາຂອງຜູ້ຄົນນຳອີກ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີສາມສິບເອັດໄດ້ຜ່ານພົ້ນໄປ, ແລະ ມີຄົນບໍ່ເທົ່າໃດຄົນທີ່ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແຕ່ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໄດ້ສະແດງຕໍ່ຜູ້ຄົນໂດຍແທ້ຈິງວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຢັ້ງມຢາມໂດຍອຳນາດ ແລະ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງສະຖິດຢູ່ໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຊຶ່ງໃນພຣະອົງພວກເຂົາເຊື່ອຖື.

22 ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການຂັບໄລ່ຜີສາງອອກຈາກຕົວຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ຮັບການປົນປົວຈາກຄວາມເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມບໍ່ຢູ່ດີມີແຮງຂອງພວກເຂົານັ້ນ, ໄດ້ປະກາດແກ່ຜູ້ຄົນໂດຍແທ້ຈິງວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການປົນປົວໂດຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຫາຍດີເປັນປົກກະຕິແລ້ວ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສະແດງເຄື່ອງໝາຍໃຫ້ປະຈັກນຳອີກ ແລະ ໄດ້ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນຫລາຍຢ່າງໃນບັນດາຜູ້ຄົນ.

23 ປີທີສາມສິບສອງກໍໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້. ແລະ ມີໄຟໄດ້ຮ້ອງປາວຕໍ່ຜູ້ຄົນໃນຕົ້ນປີທີສາມສິບສາມ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງສອນເລື່ອງການກັບໃຈ ແລະ ການບົດບາບໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.

24 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຍາກໃຫ້ທ່ານຈິຈຳໄວ້ນຳອີກວ່າ ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍທີ່ໄດ້ຮັບການນຳມາສູ່ການກັບໃຈໂດຍປາດສະຈາກການບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ.

25 ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງມີຜູ້ຊາຍຫລາຍຄົນໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກມີໄຟ, ເພື່ອປະຕິບັດສາດສະໜາກິດນີ້ ເພື່ອທຸກຄົນທີ່ມາຫາພວກເພິ່ນຈະໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ, ແລະ ການຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳນີ້ຈະເປັນພະຍານ ແລະ ປະຈັກພະຍານຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຕໍ່ຜູ້ຄົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈ ແລະ ໄດ້ຮັບການປົດບາບແລ້ວ.

26 ແລະ ໃນຕົ້ນປີນີ້ ມີຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ; ແລະ ເວລາສ່ວນຫລາຍຂອງປີໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້.

ບົດທີ 8

ພະຍຸຜົນພ້ຳຄະນອງ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ໄຟໄໝ້, ລົມບ້ຳໝູ, ແລະ ການພັງທະລາຍເປັນຫລັກຖານເຖິງການຄົງຂອງພຣະຄຣິດ—ຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຖືກທຳລາຍ—ຄວາມມືດປົກຄຸມ ແຜ່ນດິນເປັນເວລາສາມມື້ສາມຄືນ—ຜູ້ທີ່ລອດຕາຍໂສກເສົ້າເສຍໃຈຫລາຍສຳລັບຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ. ປະມານ ຄ.ສ. 33-34.

19 ກ ຄມພ ວິນຍານ— ຜີມານຮ້າຍ. 20 ກ 3 ນຟ 8:1.	24 ກ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. 25 ກ ຄມ 20:37.	ຄມພ ບົດບາບ, ການປົດບາບ.
--	--	---------------------------

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຕາມບັນທຶກຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພວກ ເຮົາຮູ້ວ່າບັນທຶກຂອງພວກເຮົາຖືກຕ້ອງ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາຍຄົນນີ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັກສາບັນ ທຶກນີ້ໄວ້ເປັນຄົນຊອບທຳ—ເພາະວ່າເປັນ ຄວາມຈິງແທ້ໆທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຮັດສິ່ງມະຫັດ ສະຈັນຫລາຍຢ່າງໃນພຣະນາມຂອງພຣະ ເຢຊູ; ແລະ ບໍ່ມີຄົນໃດທີ່ຈະເຮັດ ກໍສິ່ງ ມະຫັດສະຈັນ ໃນ ພຣະນາມຂອງພຣະ ເຢຊູໄດ້ ນອກຈາກຄົນນັ້ນຈະສະອາດໝົດ ຈິດຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງລາວເສຍ ກ່ອນ—

2 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ, ຖ້າວັນເວລາຖືກຕ້ອງຕາມຊາຍຄົນນີ້ຄິດ ໄລ່ໄວ້, ປີທີ ກໍສາມສິບສາມກໍໄດ້ຜ່ານພົ້ນ ໄປ;

3 ແລະ ຜູ້ຄົນເລີ່ມຄອຍເຝົ້າຫາເຄື່ອງ ໝາຍດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ ຊຶ່ງສາດສະດາຊາ ມູເອນຄົນເລມັນໄດ້ໃຫ້ໄວ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ລໍຖ້າເວລາທີ່ມັນຈະເກີດມີ ກໍຄວາມມືດ ເປັນເວລາສາມມື້ສາມຄືນປົກຄຸມຜືນແຜ່ນ ດິນ.

4 ແລະ ມັນເລີ່ມມີຄວາມສົງໄສ ແລະ ມີ ການໂຕ້ຖຽງກັນຢ່າງຮຸນແຮງໃນບັນດາຜູ້ ຄົນ, ທັງໆທີ່ ກໍເຄື່ອງໝາຍຫລາຍຢ່າງໄດ້ ໃຫ້ໄວ້ແລ້ວ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ ສາມສິບສີ່, ໃນເດືອນທຳອິດ, ໃນວັນທີສີ່ ຂອງເດືອນ, ມັນໄດ້ມີລົມແຮງເກີດຂຶ້ນທົ່ວ ແຜ່ນດິນຢ່າງທີ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດເຄີຍພົບເຫັນມາ ກ່ອນເລີຍ.

6 ແລະ ມັນໄດ້ມີພະຍຸຝົນຟ້າຄະນອງ ໃຫຍ່ ແລະ ຮ້າຍແຮງນຳອີກ; ແລະ ມັນມີ ກໍຟ້າຮ້ອງທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ ມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ ສັ່ນ ສະເທືອນຄືກັບວ່າ ມັນຈະແຍກອອກຈາກ ກັນ.

7 ແລະ ມັນໄດ້ມີຟ້າແມບເຫລື້ອມຢ່າງ ໜັກໃນທົ່ວແຜ່ນດິນ, ຢ່າງທີ່ບໍ່ເຄີຍພົບເຫັນ ມາກ່ອນເລີຍ.

8 ແລະ ກໍເມືອງເຊຣາເຮັມລາໄດ້ຖືກໄຟ ໄໝ້.

9 ແລະ ເມືອງໂມໂຣໂນໄດ້ຈົມລົງໄປໃນ ຄວາມເລິກຂອງທະເລ, ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນ ນັ້ນກໍໄດ້ຈົມລົງໄປໃນນ້ຳ.

10 ແລະ ດິນຖືກຫອບຂຶ້ນໄປຖິມເມືອງ ໂມໂຣໂນຮາຈົນວ່າມັນເກີດເປັນພູເຂົາ ໃຫຍ່ຂຶ້ນແທນເມືອງ.

11 ແລະ ມັນມີຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ ຫລວງ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວໃນແຜ່ນດິນທາງ ໃຕ້.

12 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນໄດ້ມີຄວາມພິນາດ ອັນໃຫຍ່ຫລວງ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວ ໃນ ແຜ່ນດິນທາງເໜືອຫລາຍກວ່າພາກອື່ນໆ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ທັງຜືນແຜ່ນດິນຖືກປຸງໄປ ຍ້ອນພະຍຸຝົນຟ້າຄະນອງ ແລະ ລົມບ້າ ໝູ, ແລະ ຟ້າຮ້ອງ ແລະ ຟ້າແມບເຫລື້ອມ, ແລະ ມັນໄດ້ມີແຜ່ນດິນໄຫວຢ່າງຮ້າຍແຮງ ທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ;

13 ແລະ ກໍເສັ້ນທາງຫລວງສາຍຕ່າງໆ ໄດ້ຂາດອອກ, ແລະ ຖະໜົນທີ່ຮາບພຽງ ໄດ້ເສຍຫາຍໄປ, ແລະ ບ່ອນທີ່ແປນກັງງ

8 1ກ 3 ນຟ 7:19-20;
 ມມ 9:18-19.
 ຂ ກຈກ 3:6;
 ຢຄ 4:6.
 2ກ 3 ນຟ 2:8.

3ກ 1 ນຟ 19:10;
 ຮລມ 14:20, 27;
 3 ນຟ 10:9.
 4ກ ຄມພ ຄຶງ, ການຄຶງ.
 6ກ 1 ນຟ 19:11;

ຮລມ 14:21.
 ຂ ມທ 27:45, 50-51.
 8ກ 4 ນຟ 1:7-8.
 13ກ ຮລມ 14:24;
 3 ນຟ 6:8.

ກັບກາຍເປັນຂຸມຂຸຄະ.

14 ແລະ ເມືອງ ໃຫຍ່ ທີ່ ມີ ຊື່ ສຽງ ຫລາຍ ເມືອງ ໄດ້ "ຈົມ, ແລະ ຫລາຍ ເມືອງ ໄດ້ ຖືກ ເຜົາ, ແລະ ຫລາຍ ເມືອງ ໄດ້ ສັ່ນ ສະ ເທືອນ ຈົນ ວ່າ ອາ ຄານ ຕ່າງ ໆ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ນັ້ນ ເພ ພັງ ລົງ ກັບ ພື້ນ ດິນ, ແລະ ຜູ້ ອາ ໄສ ຢູ່ ໃນ ນັ້ນ ໄດ້ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ, ແລະ ສະ ຖານ ທີ່ ຕ່າງ ໆ ໄດ້ ຖືກ ປະ ຖິ້ມ ໃຫ້ ຮົກ ຮ້າງ.

15 ແລະ ມີ ບາງ ເມືອງ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່; ແຕ່ ຄວາມ ເສຍ ຫາຍ ຂອງ ມັນ ນັ້ນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ທີ່ ສຸດ, ແລະ ມີ ຄົນ ເປັນ ຈຳ ນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ.

16 ແລະ ມີ ບາງ ຄົນ ຖືກ ລົມ ບ້າ ໝູ ຫອ ບໄປ ແລະ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ຮູ້ ເລີຍ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຖືກ ພາ ໄປ ບ່ອນ ໃດ; ມີ ແຕ່ ຮູ້ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຖືກ ຫອ ບໄປ.

17 ແລະ ທັງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ກັບ ປຽນ ຮູ ບໄປ ດັ່ງ ນີ້, ຍ້ອນ ວ່າ ພະ ຍຸ ຜົນ ພ້າ ຄະ ນອງ, ແລະ ພ້າ ຮ້ອງ, ແລະ ພ້າ ແມບ ເຫລື້ອມ, ແລະ ການ ສັ່ນ ສະ ເທືອນ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ.

18 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, "ທິນ ໄດ້ ແຍກ ອອກ ເປັນ ສອງ; ມັນ ໄດ້ ແຍກ ອອກ ຢູ່ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ມັນ ແຕກ ເປັນ ຕ່ອນ ໆ ແລະ ເປັນ ຮອຍ ຕໍ່ ແລະ ແຕກ ແຫ່ງ ຢູ່ ທົ່ວ ໄປ ຕາມ ຜືນ ແຜ່ນ ດິນ.

19 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາ ພ້າ ຮ້ອງ, ແລະ ພ້າ ແມບ ເຫລື້ອມ, ແລະ ລົມ ພະ ຍຸ, ແລະ ພະ ຍຸ ຜົນ ພ້າ ຄະ ນອງ, ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ໄຫວ ຢຸດ ລົງ—ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ໄດ້ ເກີດ ຂຶ້ນ ເປັນ ເວລາ ປະ ມານ "ສາມ ຊົ່ວ ໂມງ; ແລະ ບາງ ຄົນ ເວົ້າ ວ່າ ມັນ ດົນ ກວ່າ ນັ້ນ; ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ເຫດ ການ ອັນ ໃຫຍ່ ຍິ່ງ ແລະ ໜ້າ ຍ້ານ ກົວ ທັງ ໝົດ ນີ້ ໄດ້ ເກີດ ຂຶ້ນ ເປັນ ເວລາ ປະ ມານ ສາມ ຊົ່ວ ໂມງ—ແລະ

ແລ້ວ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ໄດ້ ມີ ຄວາມ ມືດ ປົກ ຄຸມ ທົ່ວ ຜືນ ແຜ່ນ ດິນ.

20 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ມັນ ໄດ້ ມີ ຄວາມ ມືດ ອັນ ໜາ ແໜ້ນ ປົກ ຄຸມ ທົ່ວ ຜືນ ແຜ່ນ ດິນ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ຜູ້ ອາ ໄສ ຢູ່ ໃນ ນັ້ນ ຜູ້ ທີ່ ລອດ ຕາຍ ສາມາດ "ສຳ ຜັດ "ກິນ ອາຍ ແຫ່ງ ຄວາມ ມືດ ໄດ້;

21 ແລະ ມັນ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ເລີຍ ເພາະ ຄວາມ ມືດ, ບໍ່ ມີ ທັງ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ຈາກ ແສງ ທຽນ, ຈາກ ແສງ ກະ ບອງ; ທັງ ກໍ່ ໄຟ ດ້ວຍ ໄມ້ ແນວ ດີ ແລະ ໄມ້ ແຫ້ງ ແຫ້ງ ກໍ່ ບໍ່ ຕິດ, ດັ່ງ ນັ້ນ ມັນ ຈົ່ງ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ເລີຍ;

22 ແລະ ມັນ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ທີ່ ຈະ ເຫັນ ໄດ້ ເລີຍ, ທັງ ບໍ່ ມີ ແສງ ໄຟ, ຫລື ແສງ ມົງ ມຽງ, ຫລື ແສງ ຈາກ ດວງ ຕາ ເວັນ, ຫລື ຈາກ ດວງ ເດືອນ, ຫລື ຈາກ ດວງ ດາວ, ເພາະ ໝອກ ແຫ່ງ ຄວາມ ມືດ ຊຶ່ງ ປົກ ຄຸມ ຢູ່ ທົ່ວ ຜືນ ແຜ່ນ ດິນ ນັ້ນ ໜາ ຕຶບ ທີ່ ສຸດ.

23 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ມັນ ເປັນ ຢູ່ ເຊັ່ນ ນີ້ ເປັນ ເວລາ "ສາມ ມື້ ທີ່ ມັນ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ທີ່ ຈະ ເຫັນ ໄດ້ ເລີຍ; ແລະ ມັນ ໄດ້ ມີ ຄວາມ ໂສກ ເລົ້າ ແລະ ສຽງ ຄວນ ຄາງ ແລະ ສຽງ ຮ້ອງ ໄຫ້ ຢ່າງ ໃຫຍ່ ຫລວງ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ ທັງ ປວງ ຕະ ຫລອດ ເວລາ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ສຽງ ຄວນ ຄາງ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ນັ້ນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ເພາະ ຄວາມ ມືດ ແລະ ຄວາມ ພິນາດ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ທີ່ ໄດ້ ມາ ສູ່ ພວກ ເຂົາ.

24 ແລະ ໄດ້ ຍິນ ສຽງ ຮ້ອງ ໄຫ້ ຈົມ ວ່າ ໃນ ບ່ອນ ໜຶ່ງ, ມີ ຄວາມ ວ່າ: ໂອ້ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ກັບ ໃຈ ກ່ອນ ວັນ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າ ຍ້ານ ກົວ ນີ້, ແລະ ແລ້ວ ພິນ ອອງ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ກໍ ຄົງ ໄດ້ ຮັບ ການ ໄວ້ ຊີ ວິດ, ແລະ ພວກ ເຮົາ ຄົງ ບໍ່ ໄດ້ ຖືກ ເຜົາ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ

14 ກ 1 ນຟ 12:4. 18 ກ ຮລມ 14:21-22. 19 ກ ລກ 23:44. 20 ກ ອພຍ 10:21-22. 21 ກ ນຟ 12:5; 19:11. 23 ກ 1 ນຟ 19:10.

“ເຊຣາເຮັມລາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນເລີຍ.

25 ແລະ ໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງໂທ້ ແລະ ຈົມ ໃນອີກບ່ອນໜຶ່ງ, ມີຄວາມວ່າ: ໂອ້ ຖ້າຫາກ ພວກເຮົາໄດ້ກັບໃຈກ່ອນວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າຍ້ານກົວນີ້, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຂ້າ ແລະ ບໍ່ໄດ້ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ສາດສະດາ, ແລະ ຂັບໄລ່ພວກເພິ່ນອອກໄປ; ແລ້ວແມ່ຂອງ ພວກເຮົາ ແລະ ພວກລູກສາວທີ່ໜ້າຮັກ ຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກ ເຮົາກໍຄົງໄດ້ຮັບການໄວ້ຊີວິດ, ແລະ ຄົງບໍ່ ໄດ້ຖືກຝັງຢູ່ໃນເມືອງໂມໂຣໄນຮາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ນັ້ນ. ແລະ ສຽງຄວນຄາງຂອງຜູ້ຄົນນັ້ນໃຫຍ່ ຫລວງ ແລະ ເປັນໜ້າຍ້ານກົວດັ່ງນັ້ນ.

ບົດທີ 9

ຢູ່ໃນຄວາມມືດນັ້ນ, ສຸລະສຽງຂອງພຣະ ຄຣິດໄດ້ປະກາດການທຳລາຍຂອງຜູ້ຄົນ ຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະ ຫລາຍຫົວເມືອງ ຍ້ອນວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ— ພຣະອົງປ່າວປະກາດເຖິງການຖວາຍພຣະ ອົງເອງ, ປະກາດວ່າ ກົດຂອງໂມເຊສຳ ເລັດແລ້ວ, ແລະ ເຊື້ອເຊີນມະນຸດໃຫ້ມາຫາ ພຣະອົງ ແລະ ລອດ. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ ໄດ້ມີ “ສຽງທີ່ໄດ້ຍິນທົ່ວກັນໄປ ໃນບັນດາ ຄົນທັງໝົດຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ, ທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນນີ້, ມີຄວາມວ່າ:

2 ວິບັດ, ວິບັດ, ວິບັດແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້; “ວິບັດແກ່ຜູ້ອາໄສຂອງທັງແຜ່ນດິນໂລກ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ; ເພາະວ່າມານ ໄດ້ ະຫົວເຍາະເຍີ້ຍ, ແລະ ບໍລິວານຂອງມັນ ປີຕິຍິນດີ, ເພາະພວກລູກສາວ ແລະ ພວກ ລູກຊາຍຜູ້ທີ່ໜ້າຮັກຂອງຜູ້ຄົນຂອງພວກ

ເຮົາຖືກຂ້າຕາຍ; ແລະ ເພາະຄວາມຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກ ເຂົາເອງ ພວກເຂົາຈຶ່ງລົ້ມຕາຍໄປ.

3 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ໄດ້ ເຜົາ ເມືອງ ເຊຣາ ເຮັມລາເມືອງໃຫຍ່ນັ້ນ ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນ ນັ້ນດ້ວຍໄຟ.

4 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ເມືອງໂມ ໂຣໄນເມືອງໃຫຍ່ນັ້ນ ຈົມລົງໄປໃນຄວາມ ເລິກຂອງທະເລ, ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນກໍ ຈົມລົງໃນນ້ຳຄືກັນ.

5 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ຝັງເມືອງໂມໂຣ ໄນຮາເມືອງໃຫຍ່ນັ້ນ, ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນ ນັ້ນດ້ວຍດິນ, ເພື່ອເຊື່ອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາໃຫ້ ພົ້ນຈາກໜ້າເຮົາ, ເພື່ອເລືອດຂອງສາດ ສະດາຜູ້ບໍລິສຸດ ແລະ ໄພ່ພົນຂອງເຮົາທັງ ຫລາຍ ຈະບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນມາຫາເຮົາເພື່ອຟ້ອງ ພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.

6 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ເມືອງກິນ ການຈົມລົງໄປ ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນກໍໄດ້ ຖືກຝັງຢູ່ກັບຄວາມເລິກຂອງແຜ່ນດິນໂລກ;

7 ແລະ ເມືອງໂອໄນຮາ ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ ໃນນັ້ນ, ແລະ ເມືອງໂມຄຳ ແລະ ຜູ້ອາໄສ ຢູ່ໃນນັ້ນ ແລະ ເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ຜູ້ ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້”ນ້ຳມາ ຖ້ວມເມືອງທັງໝົດນີ້ ເພື່ອເຊື່ອງຄວາມຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກ ເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກໜ້າເຮົາ, ເພື່ອເລືອດຂອງ ສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດ ແລະ ໄພ່ພົນຂອງເຮົາ ທັງຫລາຍຈະບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນມາຫາເຮົາເພື່ອຟ້ອງ ພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.

8 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເມືອງ ແກດີ ອານ ໄດ, ແລະ ເມືອງ ແກດີ ອອມ ນາ, ແລະ ເມືອງ ຢາໂຄບ, ແລະ ເມືອງກິມກິມໂນ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້

24 ກ ຮລມ 13:12.	3 ນຟ 11:10.	ຂ ມຊ 7:26.
9 1 ກ 1 ນຟ 19:11;	2 ກ ມທ 11:20–21.	7 ກ ອຊກ 26:19.

ເຮັດໃຫ້ເມືອງເຫລົ່ານີ້ຈົມລົງໄປ; ແລະ ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີ "ເນີນພູເກີດຂຶ້ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຮ່ອມພູຂຶ້ນມາແທນບ່ອນ, ແລະ ເຮົາໄດ້ຜັງຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນໄວ້ໃນຄວາມເລິກຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ເພື່ອເຊື່ອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກໜ້າເຮົາ, ເພື່ອເລືອດຂອງສາດສະດາ ແລະ ໄພ່ພົນຂອງເຮົາທັງຫລາຍຈະບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນມາຫາເຮົາເພື່ອຟ້ອງພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.

9 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ໄພ່ມາໄໝ້ຢາໂຄບບູກກາດເມືອງໃຫຍ່ນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງຜູ້ຄົນຂອງກະສັດຢາໂຄບ, ຍ້ອນວ່າບາບ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງມັນຊົ່ວຮ້າຍເກີນກວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງ ປວງ ໃນ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຍ້ອນວ່າການຄາດຕະກຳ ແລະ ການມົ້ວສຸມ "ລັບ ຂອງພວກເຂົາ; ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ທຳລາຍສັນຕິສຸກຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ແລະ ທຳລາຍການບົກຄອງຂອງແຜ່ນດິນ; ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຖືກເຜົາໄໝ້ໄປ ເພື່ອຈະໄດ້ ສຳລາຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກໜ້າເຮົາ, ເພື່ອເລືອດຂອງສາດສະດາ ແລະ ໄພ່ພົນຂອງເຮົາທັງຫລາຍຈະບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນມາຫາເຮົາເພື່ອຟ້ອງພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.

10 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ໄພ່ມາໄໝ້ເມືອງເລມັນ, ແລະ ເມືອງຈອດ, ແລະ ເມືອງກາດ, ແລະ ເມືອງຄິດຄຸເມັນ, ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຂັບໄລ່ສາດສະ

ດາ ແລະ ໄດ້ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ຜູ້ທີ່ເຮົາສົ່ງໄປເພື່ອປະກາດແກ່ພວກເຂົາກຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົານັ້ນ.

11 ແລະ ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເພິ່ນອອກໄປ, ມັນຈຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດເປັນຄົນຊອບທຳເລີຍໃນບັນດາພວກເຂົາ, ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງ "ໄພ່ລົງມາທຳລາຍພວກເຂົາ, ເພື່ອເຊື່ອງ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກໜ້າເຮົາ, ເພື່ອເລືອດຂອງສາດສະດາ ແລະ ໄພ່ພົນຂອງເຮົາທັງຫລາຍທີ່ເຮົາໄດ້ສົ່ງໄປໃນບັນດາພວກເຂົາ ຈະບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນມາຫາເຮົາ ຈາກພື້ນດິນເພື່ອຟ້ອງພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.

12 ແລະ ເຮົາໄດ້ໃຫ້ການທຳລາຍ ອັນໃຫຍ່ຫລວງ "ຫລາຍຢ່າງເກີດຂຶ້ນກັບແຜ່ນດິນນີ້, ແລະ ກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ.

13 ໂອ້ ພວກເຈົ້າ ທຸກ ຄົນ ໄດ້ຮັບ ການ "ໄວ້ຊີວິດ ກໍຍ້ອນ ວ່າ ພວກເຈົ້າເປັນ ຄົນຊອບທຳຫລາຍກວ່າພວກເຂົາ, ບັດນີ້ພວກເຈົ້າຍັງຈະບໍ່ຫັນກັບມາຫາເຮົາບໍ່, ແລະ ກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ, ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ ສິບປົວພວກເຈົ້າ?

14 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕາມຄວາມຈິງເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າເຂົ້າ "ມາຫາເຮົາ ພວກເຈົ້າຈະມີ ສິວິດນິລັນດອນ. ຈົ່ງເບິ່ງ, "ແຂນແຫ່ງຄວາມເມດຕາສົງສານຂອງເຮົາໄດ້ເດ່ອອກມາຫາພວກ

<p>8 ກ 1 ນພ 19:11. 9 ກ ຮລມ 6:17-18, 21. ຂ ມຊຢ 12:8. 11 ກ 2 ກສ 1:9-16; ຮລມ 13:13.</p>	<p>ຂ ບຖກ 4:10. 12 ກ 3 ນພ 8:8-10, 14. 13 ກ 3 ນພ 10:12. ຂ ຢມຢ 3:22; 3 ນພ 18:32.</p>	<p>14 ກ 2 ນພ 26:24-28; ແອວ 5:33-36. ຂ ຢຮ 3:16. ຄ ແອວ 19:36.</p>
--	---	--

ເຈົ້າແລ້ວ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະເຂົ້າມາ
ຫາເຮົາ, ເຮົາຈະຮັບເອົາໄວ້; ແລະ ຄົນທີ່ມາ
ຫາເຮົາຈະເປັນສຸກ.

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ ພຣະ
ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ. ເຮົາ ໄດ້ "ສ້າງ ພ້າ
ສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, ລວມທັງທຸກ
ສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຢູ່ໃນມັນ. ເຮົາໄດ້ຢູ່ກັບພຣະ
ບິດາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ. ະເຮົາຢູ່ໃນພຣະບິດາ ແລະ
ພຣະບິດາຢູ່ໃນເຮົາ, ແລະ ໃນເຮົາພຣະ
ບິດາແຜ່ບາລະມີພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

16 ເຮົາໄດ້ມາຫາຄົນຂອງເຮົາເອງ, ແລະ
ຄົນຂອງເຮົາ "ບໍ່ໄດ້ຕ້ອນຮັບເຮົາ. ແລະ ຂໍ້
ຄວາມພຣະຄຳພິກັງວຽກກັບການສະເດັດມາ
ຂອງເຮົາໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ.

17 ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ຕ້ອນຮັບ
ເຮົາ, ເຮົາຈະ "ໃຫ້ພວກເຂົາກາຍເປັນບຸດ
ຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ແມ່ນແຕ່ເຊັ່ນນັ້ນເຮົາ
ຈະໃຫ້ແກ່ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ຈະເຊື່ອໃນ
ນາມຂອງເຮົາ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ະການໄຖ່ມາ
ເຖິງໂດຍທາງເຮົາ, ແລະ ໃນເຮົາ "ກົດຂອງ
ໂມເຊຈົ່ງສົມບູນ.

18 ເຮົາເປັນ "ຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຊີ
ວິດຂອງໂລກ. ເຮົາຄື ະອາລະຟາ ແລະ ໂອ
ເມຄາ, ເປັນຕົ້ນ ແລະ ທີ່ສຸດ.

19 ແລະ ພວກເຈົ້າຢ່າ ໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງ
ບູຊາດ້ວຍການຫລັ່ງເລືອດແກ່ເຮົາ "ອີກຕໍ່
ໄປ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຄື່ອງບູຊາ ແລະ ເຄື່ອງ

ເຜົາຂອງພວກເຈົ້າໝົດສິ້ນໄປແລ້ວ, ເພາະ
ເຮົາບໍ່ຮັບເອົາເຄື່ອງບູຊາ ແລະ ເຄື່ອງເຜົາ
ຂອງພວກເຈົ້າອີກແລ້ວ.

20 ແລະ ໃຫ້ ພວກເຈົ້າ "ຖວາຍ ໃຈ ທີ່
ຊອກຊ້ຳ ແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດຂອງ
ພວກເຈົ້າ ແກ່ເຮົາ ເປັນ ເຄື່ອງບູຊາ, ແລະ
ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ມາຫາເຮົາດ້ວຍໃຈທີ່ຊອກ
ຊ້ຳ ແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດ, ເຮົາ ຈະ
ໃຫ້ ະບັບຕິສະມາແກ່ຜູ້ນັ້ນດ້ວຍໄຟ, ແລະ
ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ເຖິງແມ່ນ ຈະ
ເປັນຊາວເລມັນກໍຕາມ, ເພາະສັດທາຂອງ
ພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ເຮົາ ໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາ
ປ່ຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ, ໄດ້ຮັບ ະບັບຕິສະມາ
ດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ,
ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກມັນ.

21 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ ໄດ້ມາສູ່ໂລກເພື່ອນຳ
ເອົາການໄຖ່ມາສູ່ໂລກ, ເພື່ອຊ່ວຍໂລກໃຫ້
ລອດຈາກບາບ.

22 ສະນັ້ນ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ "ກັບໃຈ ແລະ
ມາຫາເຮົາຄືກັນກັບ ະເດັກນ້ອຍ, ເຮົາຈະ
ຮັບ ຜູ້ນັ້ນ ໄວ້ ເພາະ ອານາຈັກ ຂອງພຣະ
ເຈົ້າປະກອບ ດ້ວຍຄົນເຊັ່ນນັ້ນ. ຈົ່ງເບິ່ງ,
ເພາະຄົນເຊັ່ນນັ້ນທີ່ເຮົາໄດ້ "ສະລະຊີວິດ
ຂອງເຮົາແທນ, ແລະ ຮັບເອົາຊີວິດນັ້ນຄືນ
ອີກ; ສະນັ້ນ ຈົ່ງກັບໃຈ, ແລະ ມາຫາເຮົາ
ເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ສຸດຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ,
ແລະ ລອດ.

15 ກ 1:1-3;
ກລຊ 1:16;
ຮລມ 14:12;
ອທ 4:7; ຄພ 14:9.
ຂ ຢຮ 17:20-22;
3 ນພ 11:27; 19:23, 29.
16 ກ ຢຮ 1:11;
ຄພ 6:21.
17 ກ ຢຮ 1:12.
ຄມພ ບຸດ ແລະ ທິດາຂອງ
ພຣະເຈົ້າ;

ມະນຸດ—ມະນຸດ, ສັກ
ກະຍະພາບທີ່ຈະກາຍ
ເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະ
ບິດາເທິງສະຫວັນ.
ຂ ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່.
ຄ 3 ນພ 12:19, 46-47;
15:2-9.
18 ກ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ,
ຄວາມສະຫວ່າງ
ຂອງພຣະຄຣິດ.
ຂ ພນມ 1:8.

ຄມພ ອາລະຟາ
ແລະ ໂອເມຄາ.
19 ກ ແອວ 34:13.
20 ກ 3 ນພ 12:19;
ຄພ 20:37.
ຂ 2 ນພ 31:13-14.
22 ກ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.
ຂ ມຮກ 10:15;
ມຊຢ 3:19;
3 ນພ 11:37-38.
ຄ ຢຮ 10:15-18.

ບົດທີ 10

ມັນມີຄວາມງຽບສະຫງົດ ໃນແຜ່ນດິນເປັນ
ເວລາ ຫລາຍ ຊົ່ວ ໂມງ—ສຸ ລະ ສຽງ ຂອງ
ພຣະ ຄຣິດ ສັນຍາ ວ່າ ຈະ ເຕົ້າ ໂຮມ ຜູ້ຄົນ
ຂອງພຣະອົງເໝືອນດັ່ງແມ່ໄກ່ເຕົ້າໂຮມລູກ
ຂອງມັນ—ຄົນທີ່ຊອບທຳຫລາຍກວ່າ ໄດ້
ຖືກຮັກສາໄວ້. ປະມານ ຄ.ສ. 34-35.

1 ແລະ ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຫດ ການ ໄດ້
ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນທັງໝົດ ໃນ ແຜ່ນດິນ
ໄດ້ຍິນ ຂໍ້ ຄວາມ ເຫລົ່ານີ້, ແລະ ໄດ້ເປັນ
ພະຍານ ໃນ ເລື່ອງນີ້. ແລະ ຫລັງ ຈາກ ຂໍ້
ຄວາມເຫລົ່ານີ້ຈົບລົງແລ້ວ ມັນໄດ້ມີຄວາມ
ງຽບສະຫງົດໃນແຜ່ນດິນເປັນເວລາຫລາຍ
ຊົ່ວໂມງ;

2 ເພາະຜູ້ຄົນມີຄວາມແປກໃຈຫລາຍທີ່
ສຸດ ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາຢຸດຮ້ອງໄທ້
ແລະ ຢຸດຄວນຄາງນຳການສູນເສຍຍາດ
ພິມັອງຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ; ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງໄດ້
ມີຄວາມງຽບສະຫງົດ ໃນ ແຜ່ນດິນທັງໝົດ
ເປັນເວລາຫລາຍຊົ່ວໂມງ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີສຸ
ລະສຽງມາຫາຜູ້ຄົນອີກ, ແລະ ພວກເຂົາ
ທຸກຄົນໄດ້ຍິນ, ແລະ ໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງ
ສຽງນັ້ນ, ມີຄວາມວ່າ:

4 ໂອ້ ເຈົ້າຜູ້ເປັນພົນລະເມືອງຂອງເມືອງ
”ໃຫຍ່ເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງຕົກໄປແລ້ວ ຊຶ່ງເປັນຜູ້
ສືບເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ, ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ຈັກເທືອ
ແລ້ວທີ່ເຮົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມເຈົ້າດັ່ງແມ່ໄກ່ເຕົ້າ
ໂຮມລູກຂອງມັນໄວ້ໃຕ້ປົກຂອງມັນ, ແລະ
ຮູ້ບຳລຸງລ້ຽງເຈົ້າ.

5 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ”ຈັກເທືອແລ້ວ ທີ່
ເຮົາໄດ້ເຕົ້າ ໂຮມເຈົ້າດັ່ງແມ່ໄກ່ເຕົ້າ ໂຮມ
ລູກຂອງມັນ ໄວ້ໃຕ້ປົກຂອງມັນ, ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ໂອ້ ເຈົ້າ ຜູ້ ເປັນ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດສະ
ຣາເອນ, ຜູ້ຕົກໄປ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂອ້ ເຈົ້າ
ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ເຈົ້າຜູ້ທີ່ຢູ່
ໃນເຢຣູຊາເລັມ, ເຈົ້າຕົກໄປແລ້ວ; ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ຈັກເທືອແລ້ວທີ່ເຮົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມເຈົ້າ
ດັ່ງແມ່ໄກ່ເຕົ້າໂຮມລູກຂອງມັນໄວ້ໃຕ້ປົກ
ຂອງມັນ, ແລະ ເຈົ້າບໍ່ຍິນຍອມ.

6 ໂອ້ ເຈົ້າ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດສະ ຣາເອນ ຜູ້
ທີ່ເຮົາ ”ໄວ້ຊີວິດ, ເຮົາ ຈະ ເຕົ້າ ໂຮມເຈົ້າ
ຫລາຍໆເທື່ອດັ່ງແມ່ໄກ່ເຕົ້າໂຮມລູກຂອງ
ມັນໄວ້ໃຕ້ປົກຂອງມັນ, ຖ້າຫາກເຈົ້າຈະກັບ
ໃຈ ແລະ ຮັບມາຫາເຮົາດ້ວຍຈຸດປະສົງ
ເຕັມທີ່ແຫ່ງ ິໃຈ.

7 ຖ້າ ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ, ໂອ້ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດສະ
ຣາເອນເອີຍ ບ່ອນຢູ່ຂອງເຈົ້າຈະກາຍເປັນ
ບ່ອນຮົກຮ້າງຈົນກວ່າຈະຮອດເວລາແຫ່ງ
”ພັນທະສັນຍາທີ່ເຮັດໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດ
ຂອງເຈົ້າສຳເລັດຄົບຖ້ວນ.

8 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ຫລັງຈາກຜູ້ຄົນໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມຮ້ອງໄທ້ ແລະ ຄວນ
ຄາງຕື່ມອີກເພາະການສູນເສຍຍາດພິມັອງ
ແລະ ເພື່ອນຝູງຂອງພວກເຂົາ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສາມ
ມື້ໄດ້ຜ່ານໄປ. ແລະ ເວລາຕອນເຊົ້ານີ້ໃໝ່
ມາ ”ຄວາມມືດ ໄດ້ ກະ ຈາຍ ໄປ ຈາກ ຜືນ
ແຜ່ນດິນ, ແລະ ແຜ່ນດິນ ໂລກໄດ້ເຊົາສົ້ນ
ສະ ເທືອນ, ແລະ ຫີນ ກໍ ເຊົາ ແຕກ, ແລະ
ສຽງຄວນຄາງອັນເປັນໜ້າຍ້ານກົວກໍ ໄດ້

10 4ກ 3 ນຟ 8:14.
ຂ 1 ນຟ 17:3.
5ກ ມທ 23:37;
ຄພ 43:24-25.

6ກ 3 ນຟ 9:13.
ຂ 1 ຊມອ 7:3;
ຮລມ 13:11;
3 ນຟ 24:7.

ຄ ອຊກ 36:26.
7ກ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ.
9ກ 3 ນຟ 8:19.

ມິດງຽບລົງ, ແລະ ສຽງກົກກ້ອງທັງໝົດກໍໄດ້ຜ່ານໄປ.

10 ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ຕໍ່ເຂົ້າກັນອີກຄືຕັ້ງໝັ້ນຢູ່; ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າ, ແລະ ການຮ້ອງໄຫ້, ແລະ ການຄວນຄາງຂອງຜູ້ຄົນຜູ້ທີ່ລອດຕາຍໄດ້ມິດງຽບລົງ; ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າຂອງພວກເຂົາໄດ້ປ່ຽນເປັນຄວາມສຸກ, ແລະ ການຄຳຄວນຂອງພວກເຂົາໄດ້ປ່ຽນເປັນການສັນລະເສີນ, ແລະ ຂອບພຣະໄທແດ່ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ.

11 ແລະ ພຣະຄຳໄດ້ "ສຳເລັດປານນີ້ດັ່ງທີ່ສາດສະດາທັງຫລາຍໄດ້ເວົ້າໄວ້.

12 ແລະ ຜູ້ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ນັ້ນແມ່ນຜູ້ທີ່ຊອບທຳ "ຫລາຍກວ່າ, ແລະ ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຕ້ອນຮັບສາດສະດາ ແລະ ບໍ່ໄດ້ແກ່ງວກ້ອນຫີນໃສ່ພວກເພິ່ນ; ແລະ ມັນແມ່ນພວກທີ່ບໍ່ໄດ້ນອງເລືອດໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ຮັບການໄວ້ຊີວິດ—

13 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຈົມລົງ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຖືກຝັງໄວ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຈົມຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງທະເລ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກໄພ່ເຜົາ, ທັງບໍ່ໄດ້ຖືກທັບ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຖືກບົດໃຫ້ຕາຍ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກລົມບ້າໝູຫອບໄປ; ທັງບໍ່ໄດ້ໝົດກຳລັງດ້ວຍອາຍ ແລະ ຄວັນຂອງຄວາມມິດ.

14 ແລະ ບັດນີ້, ຜູ້ໃດທີ່ອ່ານເລື່ອງນີ້ກໍຂໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເຂົ້າໃຈເຖິດ; ຜູ້ໃດທີ່ມີພຣະຄຳພິກຂໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນ "ຄົນຄວ້າ ແລະ ເບິ່ງເອົາທ້ອນ,

ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ຖ້າຫາກຄວາມຕາຍ ແລະ ການທຳລາຍທັງໝົດນີ້ດ້ວຍໄພ ແລະ ດ້ວຍຄວັນ, ແລະ ດ້ວຍພະຍຸຝົນຟ້າຄະນອງ, ແລະ ດ້ວຍລົມບ້າໝູ, ແລະ ດ້ວຍການແຕກແຍກຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ເພື່ອດູດເອົາພວກເຂົາໄປ, ແລະ ສິ່ງທັງໝົດນີ້ບໍ່ໄດ້ເປັນໄປເພື່ອໃຫ້ຄຳທຳນາຍຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດຫລາຍທ່ານສຳເລັດ.

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລາຍຄົນໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເວລາພຣະຄຣິດສະເດັດມາ, ແລະ ຖືກ "ຂ້າຕາຍເພາະພວກເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້.

16 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສາດສະດາ "ຊິນັດໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ຊິໂນກກໍໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຄືກັນ, ເພາະພວກເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳໂດຍສະເພາະກ່ຽວກັບພວກເຮົາຜູ້ເປັນລູກຫລານທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງພວກເພິ່ນ.

17 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຢາໂຄບ ຜູ້ເປັນບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາກໍໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບລູກຫລານ "ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງໂຢເຊັບຄືກັນ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລ້ວພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນລູກຫລານທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງໂຢເຊັບບໍ່? ແລະ ເລື່ອງລາວເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງບໍ່ ຊຶ່ງລິໄສຜູ້ເປັນບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ນຳອອກມາຈາກເຢຣູຊາເລັມນັ້ນ?

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນທ້າຍປີທີສາມສິບສີ່ຄື, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ

<p>11 ກ ກຈກ 3:18-20. 12 ກ 2 ນຟ 26:8; 3 ນຟ 9:13. 14 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ຄຸນຄຳຂອງພຣະຄຳພີ.</p>	<p>ຂ 1 ນຟ 19:11; 2 ນຟ 26:5. 15 ກ ຄມພ ຕາຍເພາະຄວາມເຊື່ອ, ການຕາຍເພາະຄວາມເຊື່ອ.</p>	<p>16 ກ ຮລມ 8:19-20. 17 ກ 2 ນຟ 3:4-5; ແອວ 46:24; 3 ນຟ 5:23-24.</p>
--	---	---

ຈະ ສະແດງ ໃຫ້ທ່ານ ເຫັນ ວ່າ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ມີໄຟ ທີ່ ລອດ ຕາຍ, ແລະ ລວມ ທັງ ຜູ້ ທີ່ ມີ ຊື່ ວ່າ ຊາວ ເລມັນ ທີ່ ລອດ ຕາຍ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ໂປດປານ ແລະ ພອນອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຫລັງ ລົງ ມາ ເທິງ ຫົວ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ເຖິງ ຂະໜາດ ທີ່ ບໍ່ ດົນ ຫລັງ ຈາກ "ການ ສະເດັດ ຂຶ້ນ ສະຫວັນ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະແດງ ພຣະ ອົງ ເອງ ໃຫ້ ປະຈັກ ແກ່ ພວກ ເຂົາ ແທ້ ໆ—

19 " ໂດຍ ປະກົດ ຕົວ ແກ່ ພວກ ເຂົາ ແລະ ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກິດ ແກ່ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ເລື່ອງ ລາວ ກ່ຽວ ກັບ ການ ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຈະ ມີ ກ່າວ ເຖິງ ຕໍ່ ໄປ ຈາກ ນີ້. ສະ ມັ້ນ ສຳ ລັບ ເວລາ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ ຈົບ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.

ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ ໄດ້ ມາ ປະກົດ ຕົວ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ມີໄຟ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ຜູ້ ຊົນ ກຳ ລັງ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ອຸດົມ ສົມ ບູນ, ແລະ ໄດ້ ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກິດ ແກ່ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ໂດຍ ວິ ທີ ນີ້ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປະກົດ ແກ່ ພວກ ເຂົາ.

ເລີ່ມ ຕົ້ນ ດ້ວຍ ບົດ ທີ 11.

ບົດ ທີ 11

ພຣະ ບິດາ ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄຳ ເຖິງ ບຸດ ທີ່ ຮັກ ຂອງ ພຣະ ອົງ—ພຣະ ຄຣິດ ມາ ປະກົດ ແລະ ປະ ກາດ ການ ຊົດ ໃຊ້ ຂອງ ພຣະ ອົງ—ຜູ້ ຊົນ ໄດ້ ລູບ ຄຳ ຮອຍ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ຫັດ ແລະ ພຣະ ບາດ ແລະ ຢູ່ ໃນ ຂ້າງ ຂອງ ພຣະ ອົງ—ພວກ ເຂົາ ຮ້ອງ ໂຮ ໂຮ ຊັ້ນ ນາ—ພຣະ ອົງ ຈັດ ຕັ້ງ ແບບ

ແຜນ ບັບ ຕິ ສະ ມາ—ວິນ ຍານ ແຫ່ງ ການ ຂັດ ແຍ້ງ ກັນ ມາ ຈາກ ກມານ—ຄຳ ສອນ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ຄື ມະ ນຸດ ຄວນ ເຊື່ອ ແລະ ຮັບ ບັບ ຕິ ສະ ມາ ແລະ ຮັບ ເອົາ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍລິ ສຸດ. ປະ ມານ ຄ. ສ. 34.

1 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ມັນ ໄດ້ ມີ ຊາວ ມີໄຟ ເປັນ ຈຳ ນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ຢູ່ ອ້ອມ ຮອບ ບໍລິ ເວນ ພຣະ ວິ ຫານ ຊຶ່ງ ຕັ້ງ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ອຸດົມ ສົມ ບູນ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ກຳ ລັງ ອັດ ສະ ຈັນ ໃຈ ແລະ ງຶດ ງໍ້ ກັນ ຢູ່, ແລະ ກຳ ລັງ ບອກ ກັນ ເຖິງ ຄວາມ ປຽນ ແປງ "ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າ ອັດ ສະ ຈັນ ຊຶ່ງ ໄດ້ ເກີດ ຂຶ້ນ.

2 ແລະ ພວກ ເຂົາ ກຳ ລັງ ເວົ້າ ເຖິງ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ ນີ້ ຢູ່, ຜູ້ ຊຶ່ງ ມີ "ເຄື່ອງ ໝາຍ ໃຫ້ ໄວ້ ກ່ຽວ ກັບ ການ ສິ້ນ ພຣະ ຊົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ.

3 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ກຳ ລັງ ສົນ ທະ ນາ ກັນ ຢູ່ ນັ້ນ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ "ສຽງ ດັງ ຂຶ້ນ ຄື ກັນ ກັບ ວ່າ ມັນ ດັງ ມາ ຈາກ ພ້າ ສະ ຫວັນ ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ກວາດ ສາຍ ຕາ ໄປ ຮອບ ໆ ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ ສຽງ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ນັ້ນ ເລີຍ, ແລະ ມັນ ບໍ່ ແມ່ນ ສຽງ ໂຫດ ຫຽມ ແລະ ທັງ ບໍ່ ແມ່ນ ສຽງ ດັງ; ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ແລະ ທັງ ທີ່ ມັນ ເປັນ ສຽງ ະ ເບົາ ປານ ນັ້ນ ມັນ ກໍ ຍັງ ໄດ້ ສຽບ ແຫງ ເຂົ້າ ຈົນ ເຖິງ ກາງ ໃຈ, ເຖິງ ຂະໜາດ ທີ່ ບໍ່ ມີ ສ່ວນ ໃດ ຂອງ ຮ່າງ ກາຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ສຽງ ນັ້ນ ຈະ ບໍ່ ເຮັດ ໃຫ້ ສັ່ນ ໄດ້; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ມັນ ໄດ້ ສຽບ ແຫງ ພວກ ເຂົາ ຈົນ ເຖິງ ຮອດ ຈິດ ວິນ ຍານ ທຸກ ສ່ວນ, ແລະ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຮ້ອນ ໄໝ້.

18 ກ ກຈກ 1:9-11. 2 ກ ຮລມ 14:20-27. ໒ 1 ກສ 19:11-13;
19 ກ 3 ນຟ 11:12-15. 3 ກ ພບຍ 4:33-36; ຄພ 85:6.
11 1 ກ 3 ນຟ 8:11-14. ຮລມ 5:29-33.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຍິນສຽງນັ້ນອີກ, ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈມັນ.

5 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ສຽງ ນັ້ນ ອີກ ເປັນເທື່ອທີສາມ, ແລະ ໄດ້ງ່ຽງຫູພັງ ແລະ ຕາຂອງພວກເຂົາຫລວງໄປທາງສຽງນັ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ແນມຂຶ້ນພ້າສະຫວັນ, ເພາະສຽງດັງມາຈາກບ່ອນນັ້ນ.

6 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເທື່ອທີສາມພວກເຂົາຈຶ່ງເຂົ້າໃຈສຽງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍິນນັ້ນ; ແລະ ມັນກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ:

7 ຈົ່ງເບິ່ງ ັບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາເຖີດ, ະໃນຜູ້ເຮົາພໍໃຈຫລາຍ, ໃນຜູ້ທີ່ສັນລະເສີນພຣະນາມຂອງເຮົາ—ຈົ່ງພັງທ່ານ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ, ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້ານັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ກວາດສາຍຕາຂຶ້ນໄປພ້າສະຫວັນອີກ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາ ັໄດ້ເຫັນຊາຍຄົນໜຶ່ງລົງມາ ຈາກ ສະຫວັນ; ແລະ ພຣະ ອົງໄດ້ສວມເສື້ອຄຸມສີຂາວ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ລົງມາຍືນຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາ; ແລະ ຕາຂອງຝູງຊົນທັງໝົດຈົດຈໍ່ຢູ່ທີ່ພຣະອົງ, ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ກ້າທີ່ຈະເປີດປາກ, ທັງບໍ່ກ້າສື່ມກັນ, ແລະ ບໍ່ຮູ້ວ່າມັນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ ເພາະພວກເຂົາຄິດວ່າ ພຣະ ອົງເປັນທຸດທີ່ມາປະກົດຕໍ່ພວກເຂົາ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະອົງໄດ້ເດ່ພຣະຫັດອອກໄປ ແລະ ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນ, ມີຄວາມວ່າ:

10 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຜູ້ທີ່

ສາດສະດາໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳວ່າຈະມາຍັງໂລກນີ້.

11 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາເປັນ ັຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຊີວິດຂອງໂລກ; ແລະ ເຮົາໄດ້ດຶ່ມ ຈາກ ະຈອກອັນຂົມຂຶ້ນ ຊຶ່ງພຣະບິດາໄດ້ປະທານໃຫ້ເຮົາແລ້ວ, ແລະ ຖວາຍບາລະມີພຣະບິດາ ໂດຍ ະຮັບເອົາບາບຂອງໂລກມາໄວ້ກັບເຮົາ, ຊຶ່ງໃນເລື່ອງນີ້ ເຮົາໄດ້ຍອມປະຕິບັດຕາມ ັພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ ຝູງຊົນທັງໝົດກໍໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ; ເພາະພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ວ່າ ມັນມີ ັທ່ານາຍໄວ້ແລ້ວໃນບັນດາພວກເຂົາວ່າ ພຣະຄຣິດຈະສະເດັດ ມາ ຫາ ພວກ ເຂົາ ດ້ວຍ ຕົວ ພຣະ ອົງເອງ ຫລັງ ຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນແລ້ວ.

13 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ມີ ຄວາມວ່າ:

14 ຈົ່ງ ລຸກ ຂຶ້ນ ແລະ ອອກ ມາ ຫາ ເຮົາ ເຖີດ, ເພື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ັເດ່ ມີ ມາ ໃສ່ ຂ້າງ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ເພື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ະລູບ ຄຳ ຮອຍ ຕະປູ ທີ່ ພຣະ ຫັດ ແລະ ທີ່ ພຣະ ບາດ ຂອງ ເຮົານຳ ອີກ ເພື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ວ່າ ເຮົາ ຄື ັພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ອິດສະ ຣາ ເອນ ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ທັງ ັແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ແລະ ໄດ້ຖືກປະທານເພື່ອບາບຂອງໂລກ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຝູງ

7 ກ ມທ 3:17; 17:5;
ຈສ—ປ 1:17.
ຂ 3 ນພ 9:15.
8 ກ 1 ນພ 12:6;
2 ນພ 26:1.
11 ກ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ,
ຄວາມສະຫວ່າງ

ຂອງພຣະຄຣິດ.
ຂ ມທ 26:39, 42.
ຄ ຢຣ 1:29;
ຄພ 19:18-19.
ງ ມຮກ 14:36;
ຢຣ 6:38;
ຄພ 19:2.

12 ກ ແອວ 16:20.
14 ກ ຢຣ 20:27.
ຂ ລກ 24:36-39;
ຄພ 129:2.
ຄ ອຊຢ 45:3;
3 ນພ 15:5.
ງ 1 ນພ 11:6.

ຊົນໄດ້ອອກໄປ, ແລະ ໄດ້ເດີມີໄປໃສ່ຂ້າງ ແລະ ໄດ້ລູບຄໍາຮອຍຕະປູທີ່ພຣະຫັດ ແລະ ພຣະບາດຂອງພຣະອົງ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກະທໍາສິ່ງນີ້ໂດຍການອອກໄປເທື່ອລະຄົນ ຈົນວ່າພວກເຂົາໝົດທຸກຄົນໄດ້ອອກໄປ ແລະ ໄດ້ເຫັນດ້ວຍຕາຂອງຕົນເອງ, ແລະ ໄດ້ລູບຄໍາດ້ວຍມືຂອງຕົນເອງ, ແລະ ໄດ້ຮູ້ເຖິງຄວາມແນ່ນອນນີ້ ແລະ ໄດ້ເປັນພະຍານວ່າ "ມັນແມ່ນພຣະອົງແທ້ໆ ຜູ້ທີ່ສາດສະດາທັງຫຼາຍໄດ້ຂຽນໄວ້ວ່າ ຈະສະເດັດມາ.

16 ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາທຸກຄົນໄດ້ອອກໄປ ແລະ ໄດ້ເຫັນດ້ວຍຕາຂອງຕົນເອງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງອອກມາເປັນສຽງດຽວກັນ, ມີຄວາມວ່າ:

17 ໂຮ ຊັ້ນນາ! ຂໍພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດຈົ່ງພຣະກະເສີມສໍາລານເຖິດ! ແລ້ວພວກເຂົາກໍໄດ້ກາບລົງແທບພຣະບາດຂອງພຣະເຢຊູ ແລະ ໄດ້ "ນະມັດສະການພຣະອົງ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບ "ນີໄຟ (ເພາະວ່ານີໄຟກໍໄດ້ຢູ່ໃນບັນດາຝູງຊົນນັ້ນ) ແລະ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາໃຫ້ເພິ່ນອອກມາ.

19 ແລະ ນີໄຟໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ອອກໄປ, ແລະ ກາບລົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຈູບພຣະບາດຂອງພຣະອົງ.

20 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາໃຫ້ນີໄຟລຸກຂຶ້ນ. ແລະ ເພິ່ນກໍໄດ້ລຸກຂຶ້ນຢູ່ຕໍ່

ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ.

21 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ເຮົາມອບ "ອໍານາດແກ່ເຈົ້າເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ໃຫ້ ະບັບຕິສະມາແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ ເມື່ອເຮົາກັບຂຶ້ນສະຫວັນອີກ.

22 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຄົນ "ອື່ນໆມາອີກ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເພິ່ນໃນທໍານອງດຽວກັນ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະທານອໍານາດໃຫ້ແກ່ພວກເພິ່ນ ເພື່ອຈະໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາຄົນອື່ນ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເພິ່ນວ່າ: ພວກເຈົ້າຈົ່ງໃຫ້ບັບຕິສະມາຕາມວິທີນີ້ ແລະ ມັນຈະ ະບໍ່ມີການໂຕ້ຖຽງກັນໃນບັນດາພວກເຈົ້າ.

23 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກັບໃຈຈາກບາບຂອງຕົນຕາມ "ຄໍາເວົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ະປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງເຮົາ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງໃຫ້ບັບຕິສະມາເຂົາຕາມວິທີນີ້—ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າຈົ່ງລົງໄປ ະຍືນຢູ່ໃນນໍ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈົ່ງໃຫ້ບັບຕິສະມາເຂົາໃນພຣະນາມຂອງເຮົາ.

24 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງກ່າວຄໍາເຫລົ່ານີ້ ໂດຍເອີ້ນຊື່ຂອງເຂົາ, ກ່າວວ່າ:

25 ໂດຍໄດ້ຮັບ "ສິດອໍານາດມອບໝາຍຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ບັບຕິສະມາທ່ານໃນພຣະນາມຂອງ ະພຣະບິດາ, ແລະ ຂອງພຣະບຸດ, ແລະ ຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ອາແມນ.

26 ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນ ໃຫ້ພວກເຈົ້າ

15ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການປະກົດຕົວຂອງພຣະຄຣິດຫລັງຈາກຊີວິດມະຕະ.
 17ກ ຄມພ ນະມັດສະການ.
 18ກ 3 ນຟ 1:2, 10.
 21ກ ຄມພ ອໍານາດ.
 ຂ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ.

22ກ 1 ນຟ 12:7;
 3 ນຟ 12:1.
 ຂ 3 ນຟ 18:34.
 23ກ 3 ນຟ 12:2.
 ຂ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ເງື່ອນໄຂສໍາລັບການບັບຕິສະມາ.
 ຄ 3 ນຟ 19:10-13.

25ກ ມຊຢ 18:13;
 ຄພ 20:73.
 ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ສິດອໍານາດທີ່ຖືກຕ້ອງ.
 ຂ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.

“ຈຸ່ມເຂົາລົງໃນນ້ຳ, ແລະ ຂຶ້ນມາຈາກນ້ຳ ອີກ.

27 ແລະ ຕາມ ວິ ທີ ນີ້ ພວກເຈົ້າ ຈົ່ງ ໃຫ້ ບັບຕິສະມາ ໃນພຣະນາມຂອງເຮົາ; ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ວ່າພຣະບິດາ, ແລະ ພຣະບຸດ, ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນ “ໜຶ່ງ; ແລະ ເຮົາ ຢູ່ໃນພຣະບິດາ, ແລະ ພຣະບິດາຢູ່ໃນເຮົາ, ແລະ ພຣະບິດາກັບເຮົາເປັນໜຶ່ງ.

28 ແລະ ຕາມທີ່ເຮົາສັ່ງພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າ ຈົ່ງ ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. ແລະ ມັນ ຈະບໍ່ມີ ການໂຕ້ຖຽງກັນໃນບັນດາພວກເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ; ທັງຈະ “ບໍ່ມີການໂຕ້ຖຽງກັນ ໃນບັນດາພວກເຈົ້າກ່ຽວກັບຄຳສອນຂອງເຮົາ ດັ່ງທີ່ເຄີຍມີມາກ່ອນນັ້ນ.

29 ເພາະ ຕາມ ຈິງ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ມີ “ວິນຍານແຫ່ງ ສາກາມຂັດແຍ້ງນັ້ນບໍ່ໄດ້ມາຈາກເຮົາ, ແຕ່ມາຈາກມານ, ຜູ້ເປັນບິດາຂອງການຂັດແຍ້ງ ແລະ ມັນໄດ້ຍຸຍົງໃຈຂອງມະນຸດໃຫ້ຂັດແຍ້ງກັນດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນ.

30 ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄຳສອນຂອງເຮົາທີ່ຈະຍຸຍົງໃຈຂອງມະນຸດໃຫ້ມີຄວາມຄຽດແຄ້ນຕໍ່ກັນ; ແຕ່ນີ້ເປັນຄຳສອນຂອງເຮົາຄືຄວນໃຫ້ເລື່ອງເຊັ່ນນັ້ນໝົດໄປ.

31 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ເຮົາຈະປະກາດ “ຄຳ

ສອນຂອງເຮົາກັບພວກເຈົ້າ.

32 ແລະ ນີ້ຄື “ຄຳສອນຂອງເຮົາ, ແລະ ມັນເປັນຄຳສອນ ຊຶ່ງພຣະບິດາໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ເຮົາ, ແລະ ເຮົາ ະເປັນພະຍານເຖິງພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບິດາເປັນພະຍານເຖິງເຮົາ, ແລະ “ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນພະຍານ ເຖິງ ພຣະ ບິດາ ແລະ ເຖິງ ເຮົາ, ແລະ ເຮົາເປັນພະຍານວ່າ ພຣະບິດາໄດ້ບັນຊາໃຫ້ມະນຸດທັງປວງຢູ່ທຸກທິນທຸກແຫ່ງກັບໃຈ ແລະ ເຊື່ອໃນເຮົາ.

33 ແລະ ຜູ້ໃດກໍ ຕາມ ທີ່ ເຊື່ອ ໃນ ເຮົາ, ແລະ ຮັບ “ບັບຕິສະມາ, ຜູ້ນັ້ນຈະ ະລອດ; ແລະ ເຂົາຈະ ເປັນຜູ້ທີ່ ໄດ້ຮັບ ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເປັນ “ມູນມໍລະດົກ.

34 ແລະ ຜູ້ໃດກໍ ຕາມທີ່ບໍ່ເຊື່ອ ໃນ ເຮົາ, ແລະ ບໍ່ຮັບບັບຕິສະມາ, ຈະຕ້ອງອັບປະໂຫຍດ.

35 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ວ່ານີ້ຄືຄຳສອນຂອງເຮົາ ແລະ ເຮົາເປັນພະຍານເຖິງມັນ ຊຶ່ງມາຈາກພຣະບິດາ; ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ “ເຊື່ອ ໃນ ເຮົາ ຍ່ອມເຊື່ອ ໃນພຣະບິດາຄືກັນ; ແລະ ຕໍ່ຜູ້ນັ້ນ ພຣະ ບິດາ ຈະ ເປັນ ພະຍານ ເຖິງ ເຮົາ, ເພາະພຣະອົງຈະສະເດັດມາຢັ້ງມຢາມຜູ້ນັ້ນ ະດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍ “ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

36 ແລະ ເມື່ອ ນັ້ນ ພຣະ ບິດາ ຈະ ເປັນ

<p>26 ກ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ບັບຕິສະມາໂດຍການລົງໄປໃນນ້ຳໝົດທັງຕົວ.</p> <p>27 ກ ຢສ 17:20-22; 3 ນຟ 28:10; ມມ 7:7; ຄພ 20:28.</p> <p>28 ກ 1 ກຣທ 1:10; ອຟຊ 4:11-14; ຄພ 38:27.</p>	<p>29 ກ 2 ຕມທ 2:23-24; ມຊຢ 23:15. ຄມພ ຂັດແຍ້ງ, ການຂັດແຍ້ງ. ຂ ປຈສ ອຟຊ 4:26 (ພາກຫ້ອຍທ້າຍ); ມຊຢ 2:32-33.</p> <p>31 ກ 2 ນຟ 31:2-21.</p> <p>32 ກ ຄມພ ຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ. ຂ 1 ຢສ 5:7.</p>	<p>ຄ 3 ນຟ 28:11; ອທ 5:4.</p> <p>33 ກ ມຣກ 16:16. ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ຈຳເປັນ.</p> <p>ຂ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ. ຄ ຄມພ ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງ.</p> <p>35 ກ ອທ 4:12. ຂ 3 ນຟ 9:20; 12:2. ຄ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.</p>
---	--	--

ພະຍານເຖິງເຮົາ, ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຈະ ເປັນພະຍານເຖິງພຣະບິດາ ແລະ ເຖິງເຮົາ; ເພາະວ່າພຣະບິດາກັບເຮົາ ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນໜຶ່ງ.

37 ແລະ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ອີກ, ພວກເຈົ້າຕ້ອງກັບໃຈ, ແລະ ກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງເດັກນ້ອຍເສຍກ່ອນ, ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໃນນາມຂອງເຮົາ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ມີທາງທີ່ຈະໄດ້ຮັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ເລີຍ.

38 ແລະ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ອີກ, ພວກເຈົ້າຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໃນນາມຂອງເຮົາ ເສຍກ່ອນ, ແລະ ກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງເດັກນ້ອຍ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈະບໍ່ມີທາງທີ່ຈະໄດ້ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາເປັນມູນມໍລະດົກໄດ້ເລີຍ.

39 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ວ່ານີ້ຄຳສອນຂອງເຮົາ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ ສ້າງຢູ່ໃນຄຳສອນນີ້ຍ່ອມສ້າງຢູ່ເທິງດານຫີນຂອງເຮົາ ແລະ ປະຕູນະລິກາຈະເອົາຊະນະເຂົາບໍ່ໄດ້.

40 ແລະ ຜູ້ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ປະ ກາດ ຫລາຍ ຫລື ໜ້ອຍ ໄປກວ່ານີ້, ແລະ ສະຖາປະນາມັນຂຶ້ນເປັນຄຳສອນຂອງເຮົາ ຜູ້ນັ້ນແຫລະມາຈາກຄວາມຊົ່ວ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ສ້າງຢູ່ເທິງດານຫີນຂອງເຮົາ, ແຕ່ເຂົາໄດ້ສ້າງຢູ່ໃນຮາກຖານຂອງ ກິດນິຍາມ, ແລະ ປະຕູນະລິກາຈະເປີດຮັບຄົນເຊັ່ນນັ້ນເມື່ອນ້ຳມາຖ້ວມ ແລະ ລົມພະຍຸພັດຕິ.

41 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງອອກໄປຫາຜູ້ຄົນພວກນີ້ເຖິດ ແລະ ປະກາດພຣະຄຳ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້

ກ່າວ ໄປ ນັ້ນ ໃຫ້ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ.

ບົດທີ 12

ພຣະເຢຊູເອີ້ນ ແລະ ມອບໝາຍໜ້າທີ່ໃຫ້ສານຸສິດສິບສອງຄົນ—ພຣະອົງສິດສອນຊາວ ມີໄຟ ເໝືອນ ດັ່ງ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຫດສະໜາຢູ່ ໂນນພູ—ພຣະອົງກ່າວຄຳບູລົມສຸກ—ຄຳສອນຂອງພຣະອົງຢູ່ເໜືອ ແລະ ສູງ ກວ່າ ກິດ ຂອງ ໂມເຊ—ມະນຸດ ຖືກ ບັນຊາ ໃຫ້ເປັນຄົນດີພ້ອມເໝືອນດັ່ງພຣະອົງ ແລະ ພຣະບິດາຂອງພຣະອົງເປັນ—ປຽບທຽບກັບ ມັດທາຍ 5. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ກ່າວ ຂໍ້ ຄວາມ ເຫລົ່ານີ້ ກັບ ມີໄຟ ແລະ ກັບ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ການ ເອີ້ນ ນັ້ນ ແລ້ວ, (ບັດ ນີ້ ຈຳນວນ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ການເອີ້ນ ແລະ ໄດ້ຮັບອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດເພື່ອໃຫ້ບັບຕິສະມານັ້ນມີຢູ່ ກິດສອງຄົນດ້ວຍກັນ) ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ເດີນພຣະຫັດອອກໄປຫາຝູງຊົນ, ແລະ ກ່າວຢ່າງດັງກັບພວກເຂົາ, ມີຄວາມວ່າ: ເຈົ້າຍ່ອມ ຈຶ່ງເປັນສຸກຖ້າຫາກເຈົ້າຈະເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຖ້ອຍຄຳຂອງສິບສອງຄົນນີ້ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ ກ່າວເອົາມາຈາກບັນດາພວກເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຮົາໄດ້ມອບອຳນາດໃຫ້ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາເຈົ້າດ້ວຍນ້ຳ ແລະ ຫລັງຈາກເຈົ້າໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ

<p>37 ກ ມຮກ 10:15; ລກ 18:17; ມຊຢ 3:19; 3 ນຟ 9:22. 39 ກ ມທ 7:24-29;</p>	<p>ຮລມ 5:12. ຄມພ ຫີນ. ຂ 3 ນຟ 18:12-13. 40 ກ 3 ນຟ 14:24-27. 12 1 ກ 3 ນຟ 13:25.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພອນ, ໃຫ້ ພອນ, ເປັນພອນ. ຄ ຄມພ ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະ ເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ.</p>
--	---	--

ດ້ວຍນ້ຳແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະໃຫ້ບັບຕີສະມາເຈົ້າດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ສະນັ້ນ ເຈົ້າຍ່ອມເປັນສຸກຖ້າຫາກເຈົ້າຈະເຊື່ອໃນເຮົາ ແລະ ຮັບບັບຕີສະມາຫລັງຈາກທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນເຮົາ ແລະ ຮູ້ວ່າເຮົາເປັນຢູ່.

2 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຜູ້ທີ່ຈະ "ເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າຈະເປັນສຸກຫລາຍກວ່ານີ້ ເພາະວ່າເຈົ້າຈະໃຫ້ຖ້ອຍຄຳວ່າ ເຈົ້າໄດ້ເຫັນເຮົາ, ແລະວ່າເຈົ້າຮູ້ວ່າເຮົາເປັນຢູ່. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ໃດທີ່ຈະເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະ ະລິງມາສູ່ສ່ວນເລິກແຫ່ງຄວາມຖ່ອມຕົວ ແລະ ຮັບບັບຕີສະມາຍ່ອມເປັນສຸກ ເພາະວ່າຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການມາຢັ້ງມຍາມ "ດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະ ຈະໄດ້ຮັບການປົດບາບຂອງຕົນ.

3 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນທີ່ "ຍາກຈົນທາງວິນຍານທີ່ ະມາຫາເຮົາຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະວ່າອານາຈັກສະຫວັນຈະເປັນຂອງຜູ້ນັ້ນ.

4 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ຄົນທັງປວງທີ່ໂສກເສົ້າຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະວ່າເຂົາຈະໄດ້ຮັບການປອບໃຈ.

5 ແລະ "ຄົນທີ່ອ່ອນໄຫວຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະວ່າເຂົາຈະໄດ້ຮັບ ະແຜ່ນດິນ ໂລກເປັນມູນມໍລະດົກ.

6 ແລະ ຄົນທັງປວງທີ່ "ຫົວ ແລະ ະກະ

ຫາຍ "ຄວາມ ຊອບ ທຳ ຍ່ອມ ເປັນ ສຸກ, ເພາະວ່າເຂົາຈະເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

7 ແລະ ຄົນທີ່ມີໃຈ "ເມດຕາຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະວ່າເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາຕອບແທນ.

8 ແລະ ຄົນທັງປວງທີ່ມີໃຈ "ບໍລິສຸດຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະວ່າເຂົາຈະໄດ້ ະເຫັນພຣະເຈົ້າ.

9 ແລະ "ຄົນ ທັງ ປວງ ທີ່ ສ້າງ ຄວາມສະຫງົບ ຍ່ອມ ເປັນ ສຸກ, ເພາະວ່າເຂົາຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ະລູກຂອງພຣະເຈົ້າ.

10 ແລະ ຄົນ ທັງ ປວງ ທີ່ ຖືກ "ຂົ່ມ ເທັງ ເພາະ ເຫັນ ແກ່ ພຣະ ນາມ ຂອງ ເຮົາ ຍ່ອມ ເປັນ ສຸກ, ເພາະວ່າອານາຈັກສະຫວັນຈະເປັນຂອງເຂົາ.

11 ແລະ ເຈົ້າຍ່ອມເປັນສຸກເມື່ອຄົນໝິ່ນປະໝາດ ແລະ ຂົ່ມ ເທັງ ເຈົ້າ ແລະ ກ່າວຄວາມຊົ່ວນາໆປະການ, ແລະ ຫາຄວາມຜິດໃສ່ເຈົ້າເພາະເຮົາ;

12 ເພາະເຈົ້າຈະມີຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງລົ້ນເຫລືອ ແລະ ມີຄວາມຍິນດີຢ່າງຍິ່ງ, ເພາະ "ລາງວັນຂອງເຈົ້າໃນສະຫວັນຈະໃຫຍ່ຍິ່ງ; ເພາະສາດສະດາທີ່ຢູ່ມາກ່ອນເຈົ້າຖືກຂົ່ມເທັງເຊັ່ນນັ້ນ.

13 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ເຮົາບັນຊາເຈົ້າໃຫ້ເປັນ "ເກືອຂອງ

2 ກ ຄວ 46:13-14.
ຄມພ ເຊື່ອ, ຄວາມເຊື່ອ.
ຂ ອທ 4:13-15.
ຄ 3 ນຟ 11:35; 19:13.
3 ກ ຄວ 56:17-18.
ຄມພ ຖ່ອມຕົນ,
ຄວາມຖ່ອມຕົນ.
ຂ ມທ 11:28-30.
5 ກ ຣມ 12:16;
ມຊຢ 3:19.
ຄມພ ອ່ອນໄຫວ,

ຄວາມອ່ອນໄຫວ.
ຂ ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ.
6 ກ 2 ນຟ 9:51;
ອນ 1:4.
ຂ ຢມຢ 29:13.
ຄ ສພສ 21:21.
7 ກ ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດ
ຕາ, ຄວາມເມດຕາ.
8 ກ ຄມພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິ
ສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ.
ຂ ຄພ 93:1.

9 ກ ຄມພ ຄົນທີ່ສ້າງ
ຄວາມສະຫງົບສຸກ.
ຂ ຄມພ ບຸດ ແລະ ທິດາ
ຂອງພຣະເຈົ້າ.
10 ກ ຄວ 122:5-9.
ຄມພ ຂົ່ມເທັງ,
ການຂົ່ມເທັງ.
12 ກ ອທ 12:4.
13 ກ ຄວ 101:39-40.
ຄມພ ເກືອ.

ໂລກ; ແຕ່ຖ້າຫາກເກືອບນັ້ນໝົດລົດເຄັມຂອງມັນ ໂລກຈະໄດ້ຄວາມເຄັມຈາກໃສ? ຈາກນັ້ນເກືອບຈະບໍ່ມີປະໂຫຍດອັນໃດເລີຍ, ແຕ່ຈະຖືກໂຍນຖິ້ມໃຫ້ຄົນຢູ່ບາບໍ່ເທົ່ານັ້ນ.

14 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ເຮົາບັນຊາໃຫ້ເຈົ້າເປັນແສງສະຫວ່າງຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້. ເມືອງທີ່ຕັ້ງຢູ່ເທິງເນີນພູຈະຖືກບັງລັບໄວ້ບໍ່ໄດ້.

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນຈະໃຫ້ "ທຽນ ແລ້ວເອົາກະບູງມາກວມໄວ້ບໍ່? ບໍ່ເລີຍ, ມີແຕ່ຈະຕັ້ງມັນໄວ້ເທິງບ່ອນຕັ້ງທຽນ ແລະ ມັນຈະສ່ອງແຈ້ງໄປທົ່ວທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນນັ້ນ.

16 ສະນັ້ນຈົ່ງໃຫ້ "ຄວາມສະຫວ່າງຂອງເຈົ້າສ່ອງເຊັ່ນນັ້ນຕໍ່ໜ້າຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະເຫັນການດີຂອງເຈົ້າ ແລະ ຖວາຍບາລະມີແດ່ພຣະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ.

17 ຢ່າຄິດວ່າເຮົາມານີ້ເພື່ອລຶບລ້າງກົດ ແລະ ຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາ. ເຮົາບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອລຶບລ້າງ ແຕ່ເຮົາມາເພື່ອເຮັດໃຫ້ມັນສົມບູນ;

18 ເພາະຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາບອກເຈົ້າວ່າແມ່ນ ແຕ່ຈຸດໜຶ່ງ ຫລື ຂີດໜຶ່ງກໍບໍ່ໄດ້ຕົກຫລົ່ນໄປຈາກ "ກົດ, ແຕ່ໃນເຮົາ ມັນໄດ້ສົມບູນແລ້ວທັງໝົດ.

19 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ມອບກົດ ແລະ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ເຊື່ອໃນເຮົາ, ແລະ ເພື່ອເຈົ້າຈະກັບໃຈຈາກບາບຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຂົ້າມາຫາເຮົາດ້ວຍ "ໃຈທີ່ຊອກຊຳ ແລະ ດ້ວຍວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າມີພຣະບັນຍັດຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ແລະ ະກົດສົມບູນແລ້ວ.

20 ສະນັ້ນ ຈົ່ງມາຫາເຮົາ ແລະ ເຈົ້າຈະລອດ; ເພາະເຮົາບອກກັບເຈົ້າຕາມຈິງ, ວ່າຖ້າຫາກເຈົ້າຈະບໍ່ຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາບັນຊາເຈົ້າໃນເວລານີ້ ບໍ່ວ່າໃນກໍລະນີໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກສະຫວັນບໍ່ໄດ້.

21 ເຈົ້າໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າ ຊຶ່ງກ່າວໄວ້ໃນສະໄໝບູຮານ ແລະ ມີຂຽນໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າອີກ, ວ່າຢ່າຂ້າຄົນ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ "ຂ້າຄົນຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກພິພາກສາລົງໂທດໂດຍພຣະເຈົ້າ;

22 ແຕ່ເຮົາບອກເຈົ້າວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກພິພາກສາລົງໂທດຈາກສານຂອງພຣະອົງ. ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະເວົ້າກັບອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນວ່າ, ຄົນໂງ່ຈ້າ, ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກພິພາກສາລົງໂທດຈາກສານສູງສຸດ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະເວົ້າວ່າ, ຄົນບ້າ, ຜູ້ນັ້ນຈະມີໂທດເຖິງໄພນະລົກ.

23 ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກເຈົ້າຈະມາຫາເຮົາ, ຫລື ປາດຖະໜາທີ່ຈະມາຫາເຮົາ ແລະ ນຶກຂຶ້ນໄດ້ວ່າເຈົ້າມີຂໍ້ຊົ່ນເຄືອງກັບອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າດ້ວຍເລື່ອງໃດເລື່ອງໜຶ່ງ—

24 ກໍໃຫ້ກັບໄປ "ຄືນດີກັບອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າເສຍກ່ອນ, ແລ້ວຈົ່ງມາຫາເຮົາດ້ວຍຈຸດປະສົງເຕັມທີ່ແຫ່ງໃຈ, ແລະ ເຮົາຈະຮັບເອົາເຈົ້າ.

25 ຈົ່ງຮີບປອງດອງກັບຄູ່ໂຈດຂອງເຈົ້າໃນຂະນະທີ່ຢູ່ກາງທາງນຳກັນ, ຍ້ານວ່າຄູ່ໂຈດຂອງເຈົ້າຈະມອບເຈົ້າໄວ້, ແລະ ເຈົ້າຈະຖືກສົ່ງເຂົ້າຄູກ.

26 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະອອກຈາກທີ່ນັ້ນບໍ່ໄດ້ຈົນກວ່າ

<p>15 ກ ລກ 8:16. 16 ກ 3 ນພ 18:24. 18 ກ ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ.</p>	<p>19 ກ 3 ນພ 9:20. ຄມພ ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊຳ. ຂ 3 ນພ 9:17.</p>	<p>21 ກ ອພຍ 20:13; ມຊຢ 13:21; ຄພ 42:18. 24 ກ ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ.</p>
--	--	---

ເຈົ້າຈະໄດ້ໃຊ້ໜີ້ຈົນຄົບທຸກຊີໂນເສຍກ່ອນ. ແລະ ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າຢູ່ໃນຄຸກນັ້ນ ເຈົ້າຈະມີເງິນຈັກ ກໍຊິໄປບໍ່ທີ່ຈະເອົາມາເປັນຄ່າໄຖ່ຕົວ? ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ບໍ່ເລີຍ.

27 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຄົນ ໃນ ສະ ໄໝ ກ່ອນ ໄດ້ຂຽນໄວ້ວ່າ, "ຢາຫລິ້ນຊູ່ສູ່ຜົວເມຍຜູ້ອື່ນ;

28 ແຕ່ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຫລຽວເບິ່ງແມ່ຍິງດ້ວຍ "ຄວາມໄຄໃນຍິງນັ້ນ, ຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ຫລິ້ນຊູ່ໃນໃຈຂອງຕົນແລ້ວ.

29 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໃຫ້ບັນຍັດແກ່ເຈົ້າ, ວ່າຢ່າຍອມໃຫ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເຂົ້າມາໃນ "ໃຈຂອງເຈົ້າເລີຍ;

30 ເພາະວ່າ ມັນ ຈະ ເປັນ ການ ດີ ກວ່າ ທີ່ເຈົ້າຈະປະຕິເສດຕົນຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ຊຶ່ງໃນການນີ້ເຈົ້າຈະໄດ້ແບກ "ໄມ້ກາງແຂນຂອງເຈົ້າເອງ ແທນທີ່ເຈົ້າຈະຖືກໂຍນລົງສູ່ນະລົກ.

31 ມັນມີຂຽນໄວ້, ວ່າຖ້າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະປະຮ້າງເມຍຂອງຕົນ ກໍໃຫ້ເຮັດໜັງສື "ຢ່າຮ້າງໃຫ້ນາງ.

32 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ວ່າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະ "ປະຖິ້ມເມຍຂອງຕົນ ນອກຈາກເພາະຜິດຖານ ະຫລິ້ນຊູ່, ຍ່ອມເປັນເຫດໃຫ້ນາງ "ມີຊູ່; ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ຈະແຕ່ງງານກັບນາງຊຶ່ງຖືກຢ່າ ຍ່ອມເປັນຊູ່.

33 ແລະ ມັນ ມີ ຂຽນ ໄວ້ ອີກ ວ່າ, ຢ່າສາບານ ເທັດ, ແຕ່ ໃຫ້ ປະ ຕິ ບັດ "ຄຳສາບານຂອງເຈົ້າຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ;

34 ແຕ່ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບ ເຈົ້າ, ຢ່າ "ສາບານ ເລີຍ; ທັງຢ່າ ອ້າງສະຫວັນ, ເພາະວ່າມັນເປັນພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ;

35 ຫລື ຢ່າອ້າງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ເພາະວ່າມັນເປັນທີ່ຮອງພຣະບາດຂອງພຣະອົງ;

36 ທັງຢ່າສາບານ ໂດຍອ້າງເຖິງຫົວຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຜົມເສັ້ນໜຶ່ງກັບເປັນດຳ ຫລື ຂາວບໍ່ໄດ້;

37 ແຕ່ຈົ່ງໃຫ້ຖ້ອຍຄຳຂອງເຈົ້າເປັນດັ່ງນີ້, ແມ່ນກໍໃຫ້ວ່າແມ່ນ; ບໍ່ແມ່ນກໍໃຫ້ວ່າບໍ່ແມ່ນ; ເພາະຄຳເວົ້າເກີນນີ້ໄປມາຈາກຄວາມຊົ່ວ.

38 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນມີຂຽນໄວ້ວ່າ, "ຕາຕໍ່ຕາ, ແລະ ແຂ້ວຕໍ່ແຂ້ວ;

39 ແຕ່ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ຢ່າ "ຕໍ່ສູ້ກັບຄົນຊົ່ວ, ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດຕົບແກ້ມເບື້ອງຂວາຂອງເຈົ້າ, ຈົ່ງ ະປິ້ນແກ້ມເບື້ອງຊ້າຍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນນຳອີກ;

40 ແລະ ຖ້າຄົນ ໃດຢາກຟ້ອງສານເອົາເສື້ອຊັ້ນ ໃນ ຂອງ ເຈົ້າ, ກໍ ຈົ່ງ ເອົາ ເສື້ອ ຊັ້ນ ນອກຂອງເຈົ້າໃຫ້ເຂົາເໝືອນກັນ;

41 ແລະ ຖ້າຜູ້ໃດຈະບັງຄັບໃຫ້ເຈົ້າຢ່າງໄປໜຶ່ງຫລັກ, ກໍ ໃຫ້ ເຈົ້າ ໄປ ກັບ ເຂົາ ເຖິງສອງຫລັກ.

42 ຈົ່ງ "ໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ຂໍເຈົ້າ, ແລະ ຢ່າໄດ້ປິ່ນຫລັງໃສ່ຜູ້ຂໍຢືມເຈົ້າ.

43 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນມີຂຽນ ໄວ້ອີກ, ວ່າຈົ່ງຮັກເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ ແລະ ກຽດຊັງສັດຕູຂອງເຈົ້າ;

44 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງ

<p>26 ກ ແອວ 11:3. 27 ກ 2 ນຟ 9:36; ຄພ 59:6. 28 ກ ຄພ 42:23. ຄມພ ກິ ແລດຕັນຫາ. 29 ກ ກຈກ 8:22. 30 ກ ມທ 10:38; 16:24; ລກ 9:23.</p>	<p>31 ກ ຄມພ ຢ່າຮ້າງ. 32 ກ ມຣກ 10:11-12. ຂ ຄມພ ການລ່ວງປະເວນີ. 3 ຄມພ ຫລິ້ນຊູ່. 33 ກ ຄມພ ຄຳສາບານ. 34 ກ ຄມພ ຄຳຫຍາບຄາຍ. 38 ກ ລລວ 24:20.</p>	<p>39 ກ 3 ນຟ 6:13; 4 ນຟ 1:34; ຄພ 98:23-32. ຂ ຄມພ ອົດທົນ. ຄວາມອົດທົນ. 42 ກ ຢຄ 2:17-19; ມຊຢ 4:22-26.</p>
--	--	--

ຮັກ ກໍ່ສັດຕູຂອງເຈົ້າ, ຈົ່ງໃຫ້ພອນແກ່ຄົນທີ່ ບໍ່ອຍດ່າເຈົ້າ, ຈົ່ງເຮັດດີຕໍ່ຜູ້ທີ່ກຽດຊັງເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງ ອະທິຖານເພື່ອຜູ້ທີ່ໃຊ້ເຈົ້າຢ່າງ ໝົນປະໝາດ ແລະ ຂົ່ມເຫັງເຈົ້າ;

45 ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນລູກຂອງພຣະ ບິດາ ຂອງ ເຈົ້າ ຜູ້ ປະ ທັບ ຢູ່ ໃນ ສະຫວັນ; ເພາະພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ດວງຕາເວັນຂຶ້ນ ສ່ອງແສງໃສ່ຄົນຂົ່ວ ແລະ ຄົນດີ.

46 ສະນັ້ນ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງເປັນຂອງ ສະໄໝກ່ອນ, ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນກົດ, ຈຶ່ງສົມບູນທັງ ໝົດໃນເຮົາ.

47 ສິ່ງ ກໍ່ເກົ່າໝົດໄປ, ແລະ ທຸກສິ່ງເປັນ ຂອງໃໝ່.

48 ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຢາກໃຫ້ເຈົ້າ ກໍ່ດີພ້ອມ ຄືກັນກັບເຮົາ, ຫລື ພຣະບິດາຂອງເຈົ້າ ຜູ້ ປະທັບຢູ່ໃນສະຫວັນຊົງດີພ້ອມ.

ບົດທີ 13

ພຣະເຢຊູສິດສອນຄຳອະທິຖານຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ແກ່ຊາວນີໂຟ—ພວກເຂົາ ຄວນຮີບໂຮມຊັບສົມບັດໄວ້ໃນສະຫວັນ— ສານຸສິດສິບສອງຄົນ ຖືກບັນຊາໃຫ້ປະຕິ ບັດສາດສະໜາກົດ ໂດຍບໍ່ຄິດກຽວກັບສິ່ງ ຂອງທາງໂລກ—ປຽບທຽບກັບ ມັດທາຍ 6. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວວ່າ ເຮົາຢາກໃຫ້ເຈົ້າ ກໍ່ໃຫ້ທານແກ່ຄົນ ຍາກ ຈົນ; ແຕ່ຈົ່ງລະວັງຢ່າໃຫ້ທານເພື່ອອວດ ຄົນອື່ນ; ເພາະຖ້າເຮັດຢ່າງນັ້ນ ເຈົ້າຈະບໍ່ ໄດ້ຮັບລາງວັນຈາກພຣະບິດາຂອງເຈົ້າ ຜູ້ ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ.

2 ສະນັ້ນ, ເມື່ອເຈົ້າໃຫ້ທານ ຢ່າໄດ້ເປົ່າ ແກ່ໄປກ່ອນໜ້າເຈົ້າ, ເໝືອນດັ່ງຄົນໜ້າ ຊື່ໃຈຄົດເຄີຍເຮັດໃນທຳມະສາລາ ແລະ ຕາມ ຖະ ໜົນ ຫົນ ທາງ, ເພື່ອ ໃຫ້ ມະນຸດ ກໍ່ສັນລະເສີນ. ຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບ ເຈົ້າວ່າ, ພວກເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ລາງ ວັນ ຂອງ ພວກເຂົາແລ້ວ.

3 ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າໃຫ້ທານ ຢ່າໃຫ້ມີຊ້າຍ ຂອງເຈົ້າຮູ້ວ່າມີຂວາຂອງເຈົ້າເຮັດຫຍັງ;

4 ເພື່ອຂອງທານຂອງເຈົ້າຈະເປັນໄປ ຢ່າງລັບໆ ແລະ ພຣະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ເຫັນ ໃນທີ່ລັບຈະໂຜດປະທານລາງວັນໃຫ້ແກ່ ເຈົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍ.

5 ແລະ ເມື່ອເຈົ້າ ອະທິຖານ ຈົ່ງຢ່າເຮັດ ເໝືອນຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ, ເພາະພວກເຂົາ ມັກຍືນອະທິຖານໃນທຳມະສາລາ ແລະ ຕາມ ແຈ ຖະ ໜົນ, ເພື່ອຜູ້ຄົນ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ພວກເຂົາ. ຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ ວ່າ, ພວກເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ລາງ ວັນ ຂອງ ພວກ ເຂົາແລ້ວ.

6 ແຕ່ເວລາເຈົ້າອະທິຖານ, ຈົ່ງເຂົ້າໄປ ໃນຫ້ອງ ແລະ ເມື່ອເຈົ້າປິດປະຕູແລ້ວ, ຈົ່ງ ອະທິຖານຫາພຣະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ສະຖິດ ຢູ່ໃນທີ່ລັບ; ແລະ ພຣະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ ເຫັນໃນທີ່ລັບຈະໂຜດປະທານລາງວັນໃຫ້ ແກ່ເຈົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍ.

7 ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າອະທິຖານຢູ່, ຢ່າເວົ້າຊ້ຳ ຄຳເກົ່າ, ເໝືອນດັ່ງຄົນນອກສາດສະໜາ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຄິດວ່າ ຖ້າພວກເຂົາ ເວົ້າຫລາຍໆເທື່ອ ພຣະອົງຈະໂຜດຮັບ ພັງ.

8 ສະນັ້ນ ຢ່າເຮັດຄືພວກເຂົາ, ເພາະວ່າ

<p>44 ກ ສພສ 24:17; ແອວ 48:23. ຂ ກຈກ 7:59–60. 47 ກ 3 ນພ 15:2, 7; ຄພ 22:1.</p>	<p>48 ກ ມທ 5:48; 3 ນພ 27:27. ຄມພ ດີພ້ອມທຸກຢ່າງ. 13 1 ກ ຄມພ ໃຫ້ທານ,</p>	<p>ການໃຫ້ທານ. 2 ກ ຄພ 121:34–35. 5 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.</p>
--	--	--

ພຣະບິດາຂອງເຈົ້າ ັຮູ້ໃນສິ່ງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງ
ການກ່ອນທີ່ເຈົ້າຈະຂໍຈາກພຣະອົງ.

9 ສະນັ້ນ ັຕາມ ວິທີນີ້ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ອະທິ
ຖານ: ໂອ້ ັພຣະບິດາຂອງຂ້າພຣະອົງຜູ້
ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ, ຂໍໃຫ້ພຣະນາມຂອງ
ພຣະອົງເປັນທີ່ເຄົາລົບບູຊາ.

10 ຂໍໃຫ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງເປັນ
ໄປໃນແຜ່ນດິນ ໂລກເໝືອນດັ່ງທີ່ເປັນໄປ
ໃນສະຫວັນ.

11 ແລະ ຂໍຈົ່ງ ໂຜດຍົກໂທດໃຫ້ຂ້າພຣະ
ອົງເໝືອນດັ່ງທີ່ຂ້າພຣະອົງໄດ້ຍົກໂທດໃຫ້
ຜູ້ທີ່ເຮັດຜິດຕໍ່ຂ້າພຣະອົງ.

12 ແລະ ຂໍຢາ ັພາຂ້າພຣະອົງເຂົ້າໄປ
ໃນການທົດລອງ, ແຕ່ຂໍຈົ່ງໃຫ້ຂ້າພຣະອົງ
ພົ້ນຈາກຄວາມຊົ່ວ.

13 ເພາະ ອາ ນາ ຈັກ, ແລະ ອຳນາດ,
ແລະ ລັດສະໝີພາບ, ກໍເປັນຂອງພຣະອົງ
ຕະຫລອດໄປ. ອາແມນ.

14 ເພາະວ່າ, ຖ້າຫາກເຈົ້າໃຫ້ ັອະໄພ
ແກ່ເພື່ອນມະນຸດດ້ວຍກັນ ພຣະບິດາເທິງ
ສະຫວັນຂອງເຈົ້າກໍຈະໃຫ້ອະໄພແກ່ເຈົ້າຄື
ກັນ;

15 ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ເຈົ້າ ບໍ່ ໃຫ້ ອະໄພ ແກ່
ເພື່ອນມະນຸດດ້ວຍກັນ ພຣະບິດາຂອງເຈົ້າ
ກໍຈະບໍ່ໃຫ້ອະໄພແກ່ເຈົ້າຄືກັນ.

16 ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ເມື່ອເຈົ້າ ັຖິສິນອິດ
ເຂົ້າ ຢາເຮັດໜ້າເສົ້າໝອງເໝືອນດັ່ງຄົນ
ໜ້າຊີ້ໃຈຄົດ, ເພາະພວກເຂົາເຮັດໜ້າເສົ້າ
ໝອງເພື່ອຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນເຫັນວ່າ ພວກ
ເຂົາຖືສິນອິດເຂົ້າ. ຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວ

ກັບເຈົ້າວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບລາງວັນຂອງ
ພວກເຂົາແລ້ວ.

17 ແຕ່ເວລາເຈົ້າຖືສິນອິດເຂົ້າ, ຈົ່ງລ້າງ
ໜ້າ, ແລະ ເອົານ້ຳມັນທາທິວຂອງເຈົ້າ;

18 ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຄົນເຫັນວ່າເຈົ້າຖືສິນອິດ
ເຂົ້າ, ແຕ່ໃຫ້ພຣະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ສະຖິດຢູ່
ໃນ ັທີ່ລັບເຫັນ, ແລະ ພຣະບິດາຂອງເຈົ້າ
ຜູ້ເຫັນຢູ່ໃນທີ່ລັບຈະໂຜດປະທານລາງວັນ
ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍ.

19 ຢ່າຮີບໂຮມຊັບສົມບັດສຳລັບຕົນໄວ້
ໃນ ໂລກ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນມອດ ແລະ ຂີ້ໝຽງ
ກັດກິນໄດ້, ແລະ ເປັນບ່ອນທີ່ໂຈນເຈາະ
ເຂົ້າລັກເອົາໄດ້;

20 ແຕ່ຈົ່ງຮີບໂຮມ ັຊັບສົມບັດສຳລັບ
ຕົນ ໄວ້ ໃນ ສະຫວັນ, ຊຶ່ງ ເປັນ ບ່ອນ ມອດ
ແລະ ຂີ້ໝຽງກັດກິນບໍ່ໄດ້, ແລະ ທັງ ໂຈນ
ຈະເຈາະ ແລະ ລັກເອົາໄປບໍ່ໄດ້.

21 ເພາະວ່າຊັບສົມບັດຂອງເຈົ້າຢູ່ບ່ອນ
ໃດ, ໃຈຂອງເຈົ້າກໍຢູ່ບ່ອນນັ້ນຄືກັນ.

22 ັດວງສະຫວ່າງຂອງຮ່າງກາຍຄືຕາ;
ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກຕາຂອງເຈົ້າເປັນໜຶ່ງ, ໝົດ
ທັງຮ່າງຂອງເຈົ້າກໍຈະເຕັມໄປດ້ວຍແສງ
ສະຫວ່າງ.

23 ແຕ່ຖ້າຫາກຕາຂອງເຈົ້າຊົ່ວ, ໝົດທັງ
ຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ
ມືດ. ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກແສງສະຫວ່າງທີ່ຢູ່ໃນ
ຕົວຂອງເຈົ້າມືດໄປ, ຄວາມມືດນັ້ນຈະໃຫຍ່
ຫລວງພຽງໃດນໍ!

24 ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດເປັນ ັຂ້າ ໃຊ້ຂອງ
ສອງເຈົ້າ ບ່າວສອງນາຍໄດ້; ເພາະລາວຈະ

<p>8 ກ ຄພ 84:83. 9 ກ ມຫ 6:9-13. ຂ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. ຄ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ ພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າ ອົງເປັນພຣະບິດາ.</p>	<p>12 ກ ປຈສ ມຫ 6:14 (ພາກ ຫ້ອຍທ້າຍ). 14 ກ ມຊຢ 26:30-31; ຄພ 64:9. ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ. 16 ກ ອຊຢ 58:5-7. ຄມພ ຖືສິນອິດເຂົ້າ,</p>	<p>ການຖືສິນອິດເຂົ້າ. 18 ກ ຄພ 38:7. 20 ກ ຮລມ 5:8; 8:25. 22 ກ ຄພ 88:67. 24 ກ 1 ຊມອ 7:3.</p>
---	--	---

ຂັງນາຍຜູ້ນີ້ ແລະ ໄປຮັກນາຍຜູ້ນັ້ນ, ຫລື ຈະນັບຖືນາຍຜູ້ນີ້ ແລະ ພົນປະໝາດນາຍຜູ້ນັ້ນ. ເຈົ້າຈະເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງເງິນຄຳພ້ອມກັນບໍ່ໄດ້.

25 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເມື່ອພຣະເຢຊູກ່າວຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງກໍໄດ້ຫລຽວເບິ່ງຄົນສິບສອງຄົນ ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ເລືອກໄວ້ ແລະ ກ່າວກັບພວກເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງຈົ່ຈຳຄຳເວົ້າ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເວົ້າມານັ້ນ. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຈົ້າຄືຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້ ເພື່ອຈະໄດ້ ະປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້. ສະນັ້ນເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ຢາ ະຄິດເຖິງຊີວິດຂອງເຈົ້າ, ວ່າເຈົ້າຈະກິນຫຍັງ, ຫລື ເຈົ້າຈະດື່ມຫຍັງ; ແລະ ຢາຄິດເຖິງຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າ, ວ່າເຈົ້າຈະນຸ່ງຫຍັງ. ຊີວິດກໍຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າອາຫານບໍ່ແມ່ນບໍ່, ແລະ ຮ່າງກາຍກໍຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມບໍ່ແມ່ນບໍ່?

26 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ນົກ ໃນ ອາ ກາດ, ມັນ ບໍ່ໄດ້ ຫວ່ານ, ທັງ ມັນ ບໍ່ ໄດ້ ກ່ຽວ ຫລື ບໍ່ ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ ໃສ່ ເລົ່າ ໄວ້; ແຕ່ ພຣະ ບິດາ ເທິງ ສະຫວັນ ຂອງ ເຈົ້າ ຍັງ ລ້ຽງ ດູ ມັນ. ເຈົ້າ ປະເສີດ ຫລາຍ ກວ່າ ນົກ ບໍ່ ແມ່ນ ບໍ່?

27 ໃຜ ໃນ ເຈົ້າ ເມື່ອ ຄິດ ເອົາ ຈະ ສາມາດ ເພີ່ມ ຄວາມ ສູງ ຈັກ ສອກ ໜຶ່ງ ໃຫ້ ຕົນ ເອງ ໄດ້ ບໍ່?

28 ແລະ ເຫດ ໃດ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ຄິດ ເຖິງ ເຄື່ອງ ນຸ່ງ ຫົ່ມ? ຈົ່ງ ສັງເກດ ເບິ່ງ ດອກ ໄມ້ ໃນ ທົ່ງ ວ່າ ມັນ ເຕີບ ໂຕ ຂຶ້ນ ໄດ້ ແນວ ໃດ? ມັນ ບໍ່ ໄດ້ ທຳ ງານ, ທັງ ບໍ່ ໄດ້ ເຂັ້ນ ຝ້າຍ;

29 ແລະ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ ເຖິງ ແມ່ນ ໂຊ ໂລ ໂມນ ໃນ ຄວາມ ສະ ຫງ່າ ລາ ສີ ທັງ ໝົດ ຂອງ ລາວ ກໍ ຍິ່ງ ບໍ່ ໄດ້ ທົງ ເຄື່ອງ ງາມ ເທົ່າ ກັບ

ດອກ ໄມ້ ເຫລົ່ານີ້ ດອກ ໜຶ່ງ.

30 ດັ່ງ ນັ້ນ, ຖ້າ ຫາກ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ແຕ່ງ ຫຍ້າ ໃນ ທົ່ງ ຢ່າງ ນັ້ນ, ຊຶ່ງ ເປັນ ຢູ່ ມື້ ນີ້ ແລະ ມື້ ຫ້າ ຕ້ອງ ຖືກ ໂຍນ ຖິ້ມ ໃສ່ ເຕົາ ໄພ, ພຣະ ອົງ ກໍ ຈະ ແຕ່ງ ເຈົ້າ ເຊັ່ນ ນັ້ນ ຖ້າ ຫາກ ເຈົ້າ ບໍ່ ນ້ອຍ ຫ້າ ໃນ ສັດ ຫາ.

31 ສະ ນັ້ນ ຢາ ຄິດ ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ ຈະ ກິນ ຫຍັງ? ຫລື ດື່ມ ຫຍັງ? ຫລື ນຸ່ງ ຫົ່ມ ຫຍັງ?

32 ເພາະ ພຣະ ບິດາ ເທິງ ສະ ຫວັນ ຂອງ ເຈົ້າ ຮູ້ ວ່າ ເຈົ້າ ຕ້ອງ ການ ສິ່ງ ທັງ ໝົດ ນີ້.

33 ແຕ່ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ສະ ແຫວງ ຫາ ະອານາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ແລະ ຄວາມ ຊອບ ທຳ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເສຍ ກ່ອນ, ແລ້ວ ພຣະ ອົງ ຈະ ເພີ່ມ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ໃຫ້ ແກ່ ເຈົ້າ.

34 ສະ ນັ້ນ ຢາ ຄິດ ເຖິງ ມື້ ອື່ນ, ເພາະ ມື້ ອື່ນ ຈະ ຄິດ ເຖິງ ເລື້ອງ ຂອງ ມັນ ເອງ. ມື້ ໜຶ່ງ ກໍ ພຽງ ພໍ ແລ້ວ ກັບ ຄວາມ ຊົ່ວ ຂອງ ມື້ ນັ້ນ.

ບົດທີ 14

ພຣະເຢຊູບັນຊາວ່າ: ຢ່າກ່າວ ໂທດຜູ້ອື່ນ; ໃຫ້ທູນຂໍ ຈາກ ພຣະເຈົ້າ; ລະວັງ ສາດສະດາ ປອມ—ພຣະອົງ ສັນ ຍາ ວ່າ ຜູ້ທີ່ເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາຈະ ໄດ້ຮັບຄວາມ ລອດ—ປຽບ ທຽບ ກັບ ມັດທາຍ 7. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູຮັບສິ່ງຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຫັນໄປທາງຜູງຊົນອີກ, ແລະ ໄດ້ເປີດປາກກ່າວກັບພວກເຂົາອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ະຢາກ່າວ ໂທດຜູ້ອື່ນ, ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກກ່າວໂທດຄືນ.

25 ກ ຄມພ ປະຕິບັດ. 2 ແອວ 31:37-38; ຄພ 84:79-85. 33 ກ ລກ 12:31. 14 1 ກ ປຈສ ມຫ 7:1-2 (ພາກທ້ອຍທ້າຍ); ຢຮ 7:24.

2 ພາະສິ່ງໃດທີ່ເຈົ້າເອົາມາກ່າວໂທດຜູ້ອື່ນ, ເຈົ້າກໍຈະຖືກກ່າວໂທດໃນສິ່ງນັ້ນ; ແລະເຈົ້າຕວງຜູ້ອື່ນດ້ວຍເຄື່ອງຜອງອັນໃດ, ເຈົ້າກໍຈະຖືກຕວງດ້ວຍເຄື່ອງຜອງອັນນັ້ນຄືກັນ.

3 ແລະ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຫລຽວເຫັນຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຢູ່ໃນຕາຂອງພິນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ໄມ້ທັງທ່ອນທີ່ຢູ່ໃນຕາຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສຶກ?

4 ຫລື ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພິນ້ອງຂອງເຈົ້າໄດ້ແນວໃດວ່າ: ໃຫ້ຂ້ອຍເຂ່ຍຂີ້ເຫຍື້ອອອກຈາກຕາເຈົ້າເທາະ—ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໄມ້ທັງທ່ອນຢູ່ໃນຕາຂອງເຈົ້າ?

5 ເຈົ້າຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ, ຈົ່ງເອົາໄມ້ທັງທ່ອນອອກຈາກຕາຂອງເຈົ້າເສຍກ່ອນ; ແລ້ວເຈົ້າຈຶ່ງຈະເຫັນໄດ້ຄັກເພື່ອຈະໄດ້ເຂ່ຍຂີ້ເຫຍື້ອອອກຈາກຕາຂອງພິນ້ອງຂອງເຈົ້າ.

6 ຢ່າເອົາຂອງທີ່ ັປະເສີດໃຫ້ໝາ, ຢ່າໂຍນໄຂ່ມຸກໃສ່ຕໍ່ໜ້າໝູ, ຍ້ານວ່າມັນຈະຢຽບຍ່າ່ເສຍ ແລະ ຈະຕ່າວຄົນມາຂົບເຈົ້ານຳອີກ.

7 ຈົ່ງ ັພັນຂໍ, ແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ; ຈົ່ງ ັພັນຊອກ, ແລ້ວເຈົ້າຈະພົບ; ຈົ່ງ ັພັນເຄາະ, ແລ້ວຈະມີຜູ້ໄຂປະຕູໃຫ້.

8 ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ ັພັນຂໍ, ຈະໄດ້ຮັບ; ແລະ ທຸກຄົນທີ່ ັພັນຊອກ, ຈະພົບ; ແລະ ທຸກຄົນທີ່ ັພັນເຄາະ, ຈະມີຜູ້ໄຂປະຕູໃຫ້.

9 ຫລື ມີຜູ້ໃດແດ່ໃນພວກເຈົ້າທີ່ ຖ້າຫາກລູກຂອງຕົນຂໍເຂົ້າປັນໜຶ່ງ, ພໍຈະເອົາກ້ອນຫີນໃຫ້ບໍ່?

10 ຫລື ຖ້າຫາກລູກຂອງຕົນຂໍປາ, ພໍຈະເອົາໆໃຫ້ບໍ່?

11 ເທດ ສະນັ້ນ, ເຈົ້າຜູ້ເປັນຄົນຊົ່ວກໍຍັງຮູ້ຈັກເອົາຂອງດີໃຫ້ລູກຂອງຕົນ, ແລ້ວພຣະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນຈະປະທານຂອງດີໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ທຸນຂໍຈາກພຣະອົງຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກຈັກເທົ່າ?

12 ສະນັ້ນ, ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງບໍ່ວ່າອັນໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຢາກໃຫ້ມະນຸດເຮັດກັບເຈົ້າ, ເຈົ້າຈຶ່ງ ັເຮັດເຊັ່ນນັ້ນກັບພວກເຂົາ, ເພາະນີ້ຄືກົດ ແລະ ສາດສະດາ.

13 ຈົ່ງ ເຂົ້າໄປທາງ ັປະຕູ ຄັບ; ເພາະວ່າປະຕູກວ້າງຂວາງ ແລະ ທາງກໍ ັກວ້າງຂວາງຈະນຳໄປຫາຄວາມພິນາດ, ແລະ ມີຫລາຍຄົນເຂົ້າໄປໃນທາງນັ້ນ.

14 ເພາະວ່າ ັປະຕູທີ່ນຳໄປສູ່ຊີວິດກໍຄັບ, ແລະ ທາງກໍ ັແຄບ, ແລະ ັມີໜ້ອຍຄົນທີ່ພົບທາງນີ້.

15 ຈົ່ງລະວັງ ັສາດສະດາປອມ, ຜູ້ທີ່ປອມຕົວຄືແກະມາຫາເຈົ້າ, ແຕ່ພາຍໃນເຂົາເປັນໝາໄນຕົວຮ້າຍ.

16 ເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກເຂົາໂດຍໝາກຜົນຂອງເຂົາ. ຜູ້ຄົນຈະເກັບໝາກອະງຸ່ນຈາກເຄືອໜາມບໍ່, ຫລື ເກັບໝາກເດື່ອຈາກຕົ້ນໜາມບໍ່?

17 ດັ່ງນັ້ນ ຕົ້ນໄມ້ດີທຸກຕົ້ນຍ່ອມເກີດໝາກຜົນດີ; ແຕ່ຕົ້ນໄມ້ບໍ່ດີຍ່ອມເກີດໝາກຜົນບໍ່ດີ.

18 ຕົ້ນດີຈະເກີດໝາກຜົນບໍ່ດີບໍ່ໄດ້, ຫລື ຕົ້ນໄມ້ບໍ່ດີຈະເກີດໝາກຜົນດີບໍ່ໄດ້.

<p>2 ກ ມມ 8:19. 5 ກ ຍຮ 8:3-11. 6 ກ ຄມພ ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ. 7 ກ 3 ນພ 27:29. ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ,</p>	<p>ຄຳອະທິຖານ. 12 ກ ຄມພ ເມດຕາສົງສານ, ຄວາມເມດຕາສົງສານ. 13 ກ ລກ 13:24; 3 ນພ 27:33. ຂ ຄພ 132:25. 14 ກ 2 ນພ 9:41; 31:9, 17-18;</p>	<p>ຄພ 22. ຂ 1 ນພ 8:20. ຄ 1 ນພ 14:12. 15 ກ ຍມຍ 23:21-32; 2 ນພ 28:9, 12, 15.</p>
---	--	--

19 ຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນທີ່ ບໍ່ເກີດໝາກຜົນດີ ຕ້ອງຖືກໂຄ່ນລົງ, ແລະ ຖືກໂຍນເຂົ້າໃນກອງໄຟເສຍ.

20 ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກເຂົາໂດຍ ໝາກຜົນຂອງເຂົາ.

21 ບໍ່ແມ່ນໝົດທຸກຄົນທີ່ກ່າວກັບເຮົາວ່າ, ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ແລ້ວຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກສະຫວັນໄດ້; ມີແຕ່ຜູ້ທີ່ກະທຳຕາມນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນເທົ່ານັ້ນ ທີ່ຈະເຂົ້າໄປໄດ້.

22 ຫລາຍຄົນ ຈະ ກ່າວກັບ ເຮົາ ໃນ ມື້ນັ້ນ ວ່າ: ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພວກຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ທຳນາຍໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງບໍ່, ແລະ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ພວກຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ຂັບໄລ່ຜິອອກໄປ, ແລະ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງພວກຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ກະທຳສິ່ງແປກປະຫລາດຫລາຍຢ່າງບໍ່ແມ່ນບໍ?

23 ແລະ ເມື່ອນັ້ນເຮົາຈະບອກກັບພວກເຂົາ ວ່າ: ເຮົາ ບໍ່ ເຄີຍ ຮູ້ ຈັກ ພວກ ເຈົ້າ; ພວກເຈົ້າຜູ້ທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເອີຍ, ຈົ່ງ ຜ່າຍໜີໄປໃຫ້ໝັ້ນຈາກເຮົາເສຍ.

24 ສະນັ້ນ, ຜູ້ໃດກໍ ຕາມ ທີ່ ໄດ້ ຍິນ ຄຳ ເຫລົ່ານີ້ຂອງເຮົາ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ, ຜູ້ນັ້ນກໍປຽບເໝືອນຄົນສະຫລາດຜູ້ປຸກເຮືອນຂອງຕົນໃສ່ເທິງດານ ທີນ—

25 ແລະ ມື້ນີ້ຖັງເຫລົງມາ, ແລະ ນ້ຳກໍນອງ, ແລະ ລົມກໍພັດ, ແລະ ປະທະເຮືອນນັ້ນ; ແລະ ມັນບໍ່ ຂຸ້ນ, ເພາະວ່າມັນຖືກສ້າງໃສ່ເທິງດານທີນ.

26 ແຕ່ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຍິນຄຳເຫລົ່ານີ້ຂອງເຮົາ ແລ້ວ ບໍ່ປະຕິບັດ ຕາມ ກຳ ປຽບ ເໝືອນຄົນ ໂງ່, ຜູ້ປຸກເຮືອນຂອງຕົນໃສ່ເທິງ ດີນຊາຍ—

27 ແລະ ຝົນຖັງເຫລົງມາ, ແລະ ນ້ຳກໍນອງ, ແລະ ລົມກໍພັດ, ແລະ ປະທະເຮືອນນັ້ນ; ແລະ ມັນພັງ, ແລະ ການພັງນັ້ນໃຫຍ່ຫລວງ.

ບົດທີ 15

ພຣະ ເຢຊູ ປະກາດ ວ່າ ກົດ ຂອງ ໄມເຊ ສົມ ບູນ ໃນ ພຣະອົງ— ຊາວນີໄຟ ແມ່ນ ແກະອີກ ຜູງໜຶ່ງ ຊຶ່ງ ພຣະອົງ ໄດ້ ກ່າວ ເຖິງ ໃນ ເຢຣູຊາເລັມ— ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ, ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໃນ ເຢຣູຊາເລັມ ຈຶ່ງ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ກ່ຽວ ກັບ ແກະ ຂອງ ອິດສະຣາເອນ ທີ່ ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປ. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ຫອດພຣະເນດເບິ່ງຜູງຊົນໂດຍຮອບ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າໄດ້ຍິນເລື່ອງທີ່ເຮົາສົດສອນກ່ອນທີ່ເຮົາໄດ້ຂຶ້ນໄປເຝົ້າພຣະບິດາຂອງເຮົາແລ້ວ; ສະນັ້ນ, ຜູ້ໃດທີ່ຈິດຈຳຄຳເວົ້າເຫລົ່ານີ້ຂອງເຮົາ ແລະ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມ, ເຮົາຈະ ຍົກຜູ້ນັ້ນຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ພຣະອົງເຫັນວ່າມີບາງຄົນໃນບັນດາພວກເຂົາທີ່ແປກໃຈ ແລະ ສົງໄສວ່າ ພຣະອົງ

19 ກ ມທ 3:10; ອວ 5:36-41; ຄພ 97:7.
20 ກ ລກ 6:43-45; ມຣນ 7:5.
22 ກ ອວ 5:17.

23 ກ ມຊຢ 5:13; 26:24-27. ຂ ລກ 13:27.
24 ກ ຄມພ ທີນ.
25 ກ ອວ 26:6; ຮລມ 5:12.
ຂ ສພສ 12:7.

26 ກ 3 ນພ 11:40.
15 1 ກ ຢກບ 1:22. ຂ 1 ນພ 13:37; ຄພ 5:35.

ມີຄວາມປະສົງອັນ ໃດກ່ຽວກັບ ກົດຂອງ ໂມເຊ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າທີ່ ວ່າ ສິ່ງເກົ່າໄດ້ຜ່ານໄປ, ແລະ ວ່າທຸກສິ່ງ ເປັນຂອງໃໝ່.

3 ແລະ ພຣະອົງ ໄດ້ກ່າວ ກັບ ພວກເຂົາ ວ່າ: ຢ່າໄດ້ແປກໃຈເລີຍທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວກັບ ເຈົ້າວ່າ ສິ່ງເກົ່າໄດ້ຜ່ານໄປ, ແລະ ທຸກສິ່ງ ເປັນຂອງໃໝ່.

4 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ກົດທີ່ ມອບໃຫ້ແກ່ໂມເຊນັ້ນສົມບູນແລ້ວ.

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, ກໍເຮົາຄືຜູ້ທີ່ມອບກົດໃຫ້, ແລະ ເຮົາຄື ຜູ້ທີ່ ໃຫ້ພັນທະ ສັນ ຍາ ກັບ ອິດສະ ຣາເອນຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ; ສະນັ້ນ, ໃນເຮົາກົດ ສົມບູນແລ້ວ, ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ມາເພື່ອໃຫ້ ກົດນັ້ນ ະສົມບູນ; ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງມີທີ່ສຸດ.

6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ ບໍ່ໄດ້ທຳລາຍສາດສະ ດາ, ເພາະວ່າມີຫລາຍຕໍ່ຫລາຍອັນທີ່ຍັງບໍ່ ຫັນສົມບູນໃນເຮົາເທື່ອ, ຕາມຈິງແລ້ວເຮົາ ກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ມັນຈະສົມບູນທັງໝົດ.

7 ແລະ ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ສິ່ງເກົ່າໄດ້ຜ່ານໄປ, ແຕ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ທຳລາຍຂໍ້ ຄວາມທີ່ເວົ້າໄວ້ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ.

8 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພັນທະ ສັນ ຍາ ທີ່ເຮົາ ໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຍັງບໍ່ສຳເລັດ ທັງໝົດເທື່ອ; ແຕ່ກົດທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ໂມເຊ ນັ້ນມີທີ່ສຸດໃນເຮົາ.

9 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄື ກົດ, ແລະ ະຄວາມສະ ຫວ່າງ. ຈົ່ງເບິ່ງທີ່ເຮົາ ແລະ ອົດທົນຈົນເຖິງ ທີ່ສຸດ, ແລະ ເຈົ້າຈະ ະມີຊີວິດ; ຍ້ອນເຮົາຈະ

ໃຫ້ຊີວິດນິລັນດອນແກ່ຄົນທີ່ ະອົດທົນຈົນ ເຖິງທີ່ສຸດ.

10 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ມອບ ະບັນຍັດໃຫ້ແກ່ ເຈົ້າ; ສະນັ້ນ ຈົ່ງຮັກສາບັນຍັດ ຂອງເຮົາ. ແລະ ມີຄືກົດ ແລະ ສາດສະດາ, ເພາະກົດ ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ ະເປັນພະຍານເຖິງເຮົາ ໂດຍແທ້.

11 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູກ່າວຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບສິບສອງຄົນ ຜູ້ຊຶ່ງພຣະ ອົງໄດ້ເລືອກໄວ້ວ່າ:

12 ເຈົ້າ ເປັນ ສານຸ ສິດ ຂອງ ເຮົາ; ແລະ ເຈົ້າເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງຜູ້ຄົນພວກ ນີ້, ຜູ້ເປັນ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ຂອງ ເຊື້ອ ສາຍຂອງ ະໂຍເຊັບ.

13 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄື ະແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນ ມູນມໍລະດົກຂອງເຈົ້າ; ແລະ ພຣະບິດາໄດ້ ປະທານມັນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.

14 ແລະ ບໍ່ເຄີຍມີຈັກເທື່ອທີ່ພຣະບິດາ ໄດ້ໃຫ້ພຣະບັນຍັດແກ່ເຮົາ ະບອກເລື່ອງນີ້ ກັບພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າທີ່ເຢຣູຊາເລັມ.

15 ທັງບໍ່ເຄີຍມີຈັກເທື່ອທີ່ພຣະບິດາໄດ້ ໃຫ້ພຣະບັນຍັດ ແກ່ ເຮົາ ບອກ ພວກເຂົາ ກ່ຽວກັບ ະເຜົ່າອື່ນໆຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະ ຣາເອນ, ຜູ້ທີ່ພຣະບິດາໄດ້ນຳພາອອກໄປ ຈາກແຜ່ນດິນ.

16 ພຣະບິດາ ໄດ້ ບັນ ຊາ ໃຫ້ ເຮົາ ບອກ ພວກເຂົາພຽງເທົ່ານີ້:

17 ວ່າ ເຮົາ ມີ ແກະ ອື່ນ ອີກ ຊຶ່ງ ບໍ່ ເປັນ

2 ກ ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ.
 4 ກ ມຊຢ 13:27-31;
 3 ນຟ 9:17-20.
 5 ກ 1 ກຣທ 10:1-4;
 3 ນຟ 11:14.
 ຄມພ ເຢໂຮວາ.
 ຂ ແອວ 34:13.
 6 ກ 3 ນຟ 23:1-5.
 8 ກ 3 ນຟ 5:24-26.

9 ກ 2 ນຟ 26:1.
 ຂ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ,
 ຄວາມສະຫວ່າງ
 ຂອງພຣະຄຣິດ.
 ຄ ຢຮ 11:25;
 ຄພ 84:44.
 ງ ຄມພ ອົດທົນ,
 ຄວາມອົດທົນ.
 10 ກ 3 ນຟ 12:20.

ຂ ມຊຢ 13:33.
 12 ກ ຄມພ ໂຍເຊັບ,
 ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ.
 13 ກ 1 ນຟ 18:22-23.
 14 ກ 3 ນຟ 5:20.
 15 ກ 3 ນຟ 16:1-4.
 ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—
 ສິບເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຂອງ
 ອິດສະຣາເອນ.

ຂອງຝູງນີ້; ແກະເຫລົ່ານັ້ນເຮົາຕ້ອງພາມາ ເໝືອນກັນ, ແລ້ວພວກເຂົາຈະຟັງສຽງຂອງ ເຮົາ; ແລ້ວຈະຮ່ວມເປັນຝູງດຽວກັນ ແລະ ມີ "ຜູ້ລ້ຽງແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ.

18 ແລະ ບໍດນີ້, ເພາະຄວາມແຂງຄໍ ແລະ ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ "ເຂົ້າໃຈຄໍາ ເວົ້າຂອງເຮົາ; ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບບັນຊາ ຈາກພຣະບິດາວ່າ ບໍ່ໃຫ້ບອກພວກເຂົາອີກ ກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.

19 ແຕ່ຕາມຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ພຣະບິດາໄດ້ບັນຊາເຮົາ ແລະ ເຮົາກໍໄດ້ ບອກເລື່ອງນີ້ກັບເຈົ້າ, ວ່າເຈົ້າໄດ້ຖືກແຍກ ຈາກບັນດາພວກເຂົາເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ເພາະ ຄວາມຊົ່ວ ຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ຈັກ ຫຍັງເລີຍກ່ຽວກັບເຈົ້າ.

20 ແລະ ຕາມຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ ອີກວ່າ ພຣະບິດາໄດ້ແຍກເຜົ່າອື່ນໆ ອີກ ອອກ ຈາກພວກເຂົາ; ແລະ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ ຈັກຫຍັງເລີຍກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ.

21 ແລະ ຕາມຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ ວ່າ: ເຈົ້ານີ້ແຫລະ ຄືຜູ້ຄົນທີ່ເຮົາກ່າວເຖິງ ວ່າ: ເຮົາມີແກະ "ອິນອີກ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນຂອງຝູງ ນີ້; ແກະເຫລົ່ານັ້ນເຮົາຕ້ອງພາມາເໝືອນ ກັນ, ແລ້ວພວກເຂົາຈະຟັງສຽງຂອງເຮົາ; ແລ້ວຈະຮ່ວມເປັນຝູງດຽວກັນ, ແລະ ມີຜູ້ ລ້ຽງແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ.

22 ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈເຮົາ, ເພາະ ພວກເຂົາ ຄິດ ວ່າ ເປັນ "ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າ ຄົນຕ່າງຊາດ

ຈະ ຮຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໂດຍທາງການສັ່ງ ສອນຂອງພວກເຂົາ.

23 ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈເຮົາ ເມື່ອ ເຮົາກ່າວວ່າ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງ ເຮົາ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈເຮົາທີ່ວ່າ "ຄົນຕ່າງຊາດຈະບໍ່ໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຮົາ ບໍ່ ວ່າເວລາໃດກໍຕາມ—ວ່າເຮົາຈະບໍ່ສະແດງ ຕົນ ໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກເຂົານອກຈາກຈະ ເປັນໂດຍ ະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເທົ່ານັ້ນ.

24 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າທັງໄດ້ຍິນ "ສຽງຂອງ ເຮົາ, ແລະ ໄດ້ເຫັນເຮົາ; ແລະ ເຈົ້າຄືແກະ ຂອງເຮົາ, ແລະ ເຈົ້າຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນ ດາຜູ້ຄົນທີ່ພຣະບິດາ ະປະທານໃຫ້ແກ່ເຮົາ.

ບົດທີ 16

ພຣະເຢຊູຈະຢັມຢາມແກະອື່ນອີກທີ່ເສຍ ໄປຂອງອິດສະຣາເອນ—ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ພຣະກິດຕິຄຸນຈະໄປຫາຄົນຕ່າງຊາດ ແລ້ວ ຈຶ່ງໄປຫາເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ—ຜູ້ຄົນ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະໄດ້ເຫັນດ້ວຍຕາ ຂອງຕົນເອງເມື່ອພຣະອົງນໍາຊີໂອນຄົນມາ ອີກ. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວ ກັບເຈົ້າວ່າ ເຮົາມີ "ແກະອື່ນອີກ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຢູ່ ໃນແຜ່ນດິນນີ້, ທັງບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຢຣູ ຊາເລັມ, ທັງບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນໂດຍຮອບທີ່ເຮົາເຄີຍໄດ້ ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ.

2 ເພາະວ່າຄົນທີ່ເຮົາກໍາລັງເວົ້າເຖິງນີ້ຄື ຄົນທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຮົາເທື່ອ; ແລະ

17 ກ ຄມພ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ.
18 ກ ຄພ 10:59.
21 ກ ຢຮ 10:14–16.
22 ກ ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ.
ຂ ກຈກ 10:34–48.
23 ກ ມທ 15:24.

ຂ 1 ນພ 10:11.
ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
24 ກ ແອວ 5:38;
3 ນພ 16:1–5.
ຂ ຢຮ 6:37;
ຄພ 27:14.

16 1 ກ 3 ນພ 15:15.
ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ສິບເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຂອງ ອິດສະຣາເອນ.

ເຮົາກໍບໍ່ເຄີຍສະແດງຕົນໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກເຂົາຈັກເທື່ອ.

3 ແຕ່ວ່າເຮົາໄດ້ຮັບພຣະບັນຊາຈາກພຣະບິດາວ່າໃຫ້ເຮົາໄປທາງ "ພວກເຂົາ, ແລະໃຫ້ພວກເຂົາຍິນສຽງຂອງເຮົາ, ແລະຈະນັບພວກເຂົາເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາແກະຂອງເຮົາ, ເພື່ອຈະຮ່ວມເປັນຝູງດຽວກັນ ແລະມີຜູ້ລ້ຽງແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ; ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຈະໄປປະກົດຕົວແກ່ພວກເຂົາ.

4 ແລະ ເຮົາບັນຊາເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງຂຽນ "ຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ໄວ້ຫລັງຈາກທີ່ເຮົາໄປແລ້ວ, ແລະຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາທີ່ເຢຣູຊາເລັມຜູ້ທີ່ເຄີຍເຫັນເຮົາ ແລະ ຢູ່ກັບເຮົາໃນການປະຕິບັດສາດສະໜາກົດຂອງເຮົາ, ບໍ່ທູນຂໍພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ເລື່ອງເຈົ້າໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະເລື່ອງເຜົ່າອື່ນໆຊຶ່ງພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກ ເພື່ອວ່າຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ຊຶ່ງເຈົ້າຈະຂຽນໄວ້ ຈະໄດ້ຮັບການຮັກສາໄວ້ ແລະ ຖືກສະແດງໃຫ້ປະກົດແກ່ ສົນຕ່າງຊາດ, ເພື່ອໂດຍທາງຄວາມບໍລິບູນຂອງຄົນຕ່າງຊາດ ພວກທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລູກຫລານຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງຈະກະຈັດກະຈາຍໄປຕາມຜືນແຜ່ນດິນໂລກເພາະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາຈະຖືກນຳເຂົ້າມາ, ຫລື ຈະຖືກນຳມາສູ່ ຄວາມຮູ້ເລື່ອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ.

5 ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ເຮົາຈະ "ເຕົ້າໂຮມພວກເຂົາເຂົ້າມາຈາກສີ່ສ່ວນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້

ສິ່ງພັນທະສັນຍາຊຶ່ງພຣະບິດາໄດ້ກະທຳໄວ້ກັບຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງ ສະໂລຍອິດສະຣາເອນສຳເລັດ.

6 ແລະ "ຄົນຕ່າງຊາດຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາທີ່ມີໃນເຮົາ, ໂດຍຜ່ານທາງ ສະໂລຍອິດສະຣາເອນບໍລິສຸດທີ່ໄດ້ເປັນພະຍານຕໍ່ພວກເຂົາເຖິງເຮົາ ແລະ ເຖິງພຣະບິດາ.

7 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພາະຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາທີ່ມີໃນເຮົາ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວ, ແລະເພາະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງເຈົ້າ, ໄອ້ ເຊື່ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ດັ່ງນັ້ນ ໃນ "ຍຸກສຸດທ້າຍຄວາມຈິງຈຶ່ງຈະມາເຖິງຄົນຕ່າງຊາດ, ເພື່ອວ່າຄວາມສົມບູນຂອງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຈະໄດ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກເຂົາ.

8 ແຕ່ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວວ່າ, ວິບັດແກ່ຄົນຕ່າງຊາດຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອ—ເພາະວ່າທັງໆທີ່ພວກເຂົາໄດ້ມາຢູ່ໃນຜືນແຜ່ນດິນນີ້ ແລະໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເປັນຂອງເຊື່ອສາຍອິດສະຣາເອນຕ້ອງແຕກ "ກະຈັດກະຈາຍໄປ; ແລະໄດ້ ຂໍ້ບໍ່ໄລ່ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເປັນເຊື່ອສາຍອິດສະຣາເອນອອກຈາກບັນດາພວກເຂົາ ແລະ ຖືກຢຽບຢຳໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງພວກເຂົາ;

9 ແລະ ເປັນຍ້ອນພຣະເມດຕາຂອງພຣະບິດາທີ່ມີຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ການພິພາກສາຂອງພຣະບິດາທີ່ມີຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຜູ້ເປັນເຊື່ອສາຍອິດສະຣາເອນນຳອີກ, ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ວ່າຫລັງຈາກທັງໝົດນີ້ ແລະ ເຮົາໄດ້ເຮັດ

<p>3 ກ 3 ນພ 17:4. 4 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ. ຂ 1 ນພ 10:14; 3 ນພ 21:6. ໖ ອຊກ 20:42-44; 3 ນພ 20:13. 5 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—</p>	<p>ການເຕົ້າໂຮມຊາວອິດສະຣາເອນ. ຂ 3 ນພ 5:24-26. ໖ 1 ນພ 22:9; 3 ນພ 21:26-29. 6 ກ 1 ນພ 13:30-42; 2 ນພ 30:3.</p>	<p>ຂ 2 ນພ 32:5; 3 ນພ 11:32, 35-36. ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. 7 ກ ຄມພ ການພິມພູພຣະກິດຕິຄຸນ. 8 ກ 1 ນພ 13:14; ມມ 5:9, 15. ຂ 3 ນພ 20:27-29.</p>
---	---	---

ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ ໄດ້ຮັບການລົງທັນ, ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມເປັນທຸກ ແລະ ຖືກ "ຂ້າ, ແລະ ຖືກຂັບ ໄລ່ ອອກ ໄປ ຈາກ ບັນ ດາ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ຖືກພວກເຂົາກຽດຊັງ ແລະ ຖືກພວກເຂົາເວົ້າຂວັນນິນທາ—

10 ແລະ ພຣະບິດາບັນຊາໃຫ້ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ ດັ່ງນີ້ວ່າ: ໃນມື້ນັ້ນ ເມື່ອຄົນຕ່າງຊາດເຮັດບາບເພື່ອຕໍ່ຕ້ານພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ປະຕິເສດຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, ແລະ "ລະເມີເພີ່ຜັນດ້ວຍຄວາມທະນົງໃຈ ເໜືອກວ່າປະຊາຊາດທັງປວງ, ແລະ ເໜືອກວ່າຜູ້ຄົນທັງປວງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຈະເຕັມໄປດ້ວຍການເວົ້າຕົວະ, ແລະ ການຫລອກລວງ, ແລະ ການກໍ່ກວນ, ແລະ ການໜ້າຊື່ໃຈຄົດ, ແລະ ການຄາດຕະກຳ, ແລະ ການປະຕິບັດໂດຍ ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ, ແລະ ການໂສເພນີ, ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງອັນລື້ລັບນາໆປະການ; ແລະ ຖ້າຫາກເມື່ອໃດພວກເຂົາກະທຳສິ່ງທັງໝົດນີ້ ແລະ ບໍ່ຍອມຮັບຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວວ່າ, ເຮົາຈະເອົາຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາໄປຈາກບັນດາພວກເຂົາ.

11 ແລະ ເວລານັ້ນ ເຮົາຈະ "ນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາທີ່ເຮົາໄດ້ກະທຳໄວ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະ ເຮົາຈະນຳເອົາພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາມາຫາພວກເຂົາ.

12 ແລະ ແລ້ວເຮົາຈະສະແດງແກ່ເຈົ້າ,

ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ວ່າຄົນຕ່າງຊາດຈະບໍ່ມີອຳນາດເໜືອເຈົ້າ; ແຕ່ເຮົາຈະນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາທີ່ໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະ ເຈົ້າຈະມາສູ່ "ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ.

13 ແຕ່ຖ້າຫາກຄົນຕ່າງຊາດຈະກັບໃຈ ແລະ ກັບມາຫາເຮົາ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວ, ຈົ່ງເບິ່ງ ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ເຮົາຈະ "ນັບພວກເຂົາເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ.

14 ແລະ ເຮົາຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນເຂົ້າໄປໃນບັນດາພວກເຂົາເພື່ອຢຽບຍຳພວກເຂົາ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວ.

15 ແຕ່ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ຫັນມາຫາເຮົາ, ແລະ ບໍ່ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະຍອມໃຫ້ພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາຈະຍອມໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ເຂົ້າໄປໃນບັນດາພວກເຂົາ ແລະ "ຢຽບຍຳພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະເປັນເໝືອນດັ່ງເກືອທີ່ໝົດຄວາມເຄັມ ຊຶ່ງນັບແຕ່ເວລານັ້ນໄປ ມັນຈະບໍ່ມີຄຸນຄ່າ, ມີແຕ່ຈະຖືກໂຍນຖິ້ມ ແລະ ຖືກຢຽບຍຳໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

16 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ພຣະບິດາໄດ້ສັ່ງເຮົາໄວ້ດັ່ງນີ້ຄື—ໃຫ້ເຮົາມອບແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ ເພື່ອເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ.

<p>9 ກ ອມ 9:1-4. 10 ກ ມມ 8:35-41. ຂ 2 ນພ 26:29. 11 ກ 3 ນພ 21:1-11; ມມ 5:20.</p>	<p>12 ກ ຮລມ 15:12-13. 13 ກ ຄລຕ 3:7, 29; 1 ນພ 15:13-17; 2 ນພ 10:18; 3 ນພ 30:2;</p>	<p>ອຣຮ 2:9-11. 15 ກ ມກ 5:8-15; 3 ນພ 20:16-19; 21:12-21; ຄພ 87:5.</p>
---	---	--

17 ແລະ ເວລານັ້ນ ກໍຄຳເວົ້າຂອງສາດສະດາເອຊາຢາຈະສຳເລັດ, ຊຶ່ງກ່າວວ່າ:

18 ກົນ ຍາມ ຂອງເຈົ້າ ຈະ ເປັ່ງ ສູງ; ພວກເຂົາຈະຮ້ອງເພງພ້ອມກັນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະເຫັນພ້ອມກັນ ເວລາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານຳຊີໂອນມາອີກ.

19 ຈົ່ງ ເປັ່ງ ສູງ ບິຕິຍິນດີ, ຮ້ອງເພງນຳກັນ, ກຸງ ເຢຣູ ຊາເລັມ ເອີຍ ເຈົ້າ ຜູ້ ທີ່ ເປັນ ເມືອງ ຮົກຮ້າງ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອອຍໃຈຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ໂຖ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ.

20 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກາງແຂນອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງໃນສາຍຕາຂອງປະຊາຊາດທັງປວງ; ແລະ ທິວທັສຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະເຫັນການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ບົດທີ 17

ພຣະເຢຊູ ແນະນຳ ໃຫ້ຜູ້ຊົນ ໄຕ່ຕອງກ່ຽວກັບຄຳເວົ້າຂອງພຣະອົງ ແລະ ອະທິຖານເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈ—ພຣະອົງ ບິ່ນ ບົວ ຄົນ ເຈັບ ປ່ວຍ—ພຣະອົງ ອະ ທິ ຖານ ເພື່ອ ຜູ້ຊົນ ໂດຍ ໃຊ້ພາສາທີ່ບໍ່ສາມາດຈະຂຽນໄວ້ໄດ້—ເຫລົ່າທູດປະຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ເດັກນ້ອຍ ແລະ ໄຟໄດ້ອ້ອມຮອບລູກງຸງຂອງພວກເຂົາໄວ້. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ທອດພຣະເນດເບິ່ງຜູ້ຊົນ ໂດຍຮອບອີກ, ແລະ ພຣະອົງກ່າວກັບ

ພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາຂອງເຮົາໄກ້ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວ.

2 ເຮົາເຫັນວ່າ ເຈົ້າຍັງອ່ອນແອຢູ່ ແລະ ເຈົ້າຍັງບໍ່ ກໍເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງເຮົາໄດ້, ຊຶ່ງ ພຣະບິດາ ໄດ້ບັນ ຊາ ໃຫ້ ເຮົາ ມາ ບອກເຈົ້າໃນເທື່ອນີ້.

3 ສະນັ້ນ, ເຈົ້າຈົ່ງກັບໄປບ້ານຂອງເຈົ້າ, ແລະ ກໍໄຕ່ຕອງເຖິງເລື່ອງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວໄປນັ້ນ, ແລະ ທູນຖາມພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ, ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈ ແລະ ຈົ່ງ ຕຽມຈິດໃຈໄວ້ສຳລັບ ມື້ອື່ນ, ແລະ ເຮົາຈະກັບມາຫາເຈົ້າອີກ.

4 ແຕ່ບັດນີ້ເຮົາຈະ ກໍໄປເຝົ້າພຣະບິດາ, ແລະ ເຮົາຈະໄປ ປະກົດຕົວຕໍ່ເຜົ່າອິດສະຣາເອນທີ່ ຫາຍໄປນັ້ນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຫາຍໄປສຳລັບພຣະບິດາ, ເພາະພຣະອົງຮູ້ວ່າພຣະອົງໄດ້ນຳພວກເຂົາໄປໄວ້ບ່ອນໃດ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ທອດພຣະເນດເບິ່ງຜູ້ຊົນ ໂດຍຮອບອີກ, ແລະ ເຫັນວ່າພວກເຂົາຫລັ່ງນ້ຳຕາ, ແລະ ໄດ້ຫລຽວເບິ່ງພຣະອົງຄືກັບວ່າຈະທູນຂໍໃຫ້ພຣະອົງຢູ່ກັບພວກເຂົາຕື່ມອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ.

6 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ອຸທອນຂອງເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍ ກໍຄວາມເມດຕາສົງສານເຈົ້າ.

7 ມີຜູ້ໃດເຈັບປ່ວຍຢູ່ໃນບັນດາພວກເຈົ້າບໍ່? ຈົ່ງນຳເອົາພວກເຂົາມານີ້. ມີຜູ້ໃດທີ່ເປັນລ່ອຍ, ຫລື ຕາບອດ, ຫລື ຂາເສຍ, ຫລື ພິການ, ຫລື ເປັນຂີ້ທູດ, ຫລື ຫ່ຽວແທ້ງ, ຫລື

17 ກ 3 ນຟ 20:11-12.
18 ກ ອຊກ 33:1-7.
ຄມພ ຍາມ, ຄົນຍາມ.
ຂ ອຊຢ 52:8-10.
17 ກ ອສ ກັບຄືນໄປຫາ
ພຣະບິດາ. ເບິ່ງ ຂໍ້ທີ 4.

2 ກ ຢຮ 16:12;
ຄພ 78:17-18.
3 ກ ຄມພ ໄຕ່ຕອງ.
ຂ ຄພ 132:3.
ຄ 3 ນຟ 19:2.
4 ກ 3 ນຟ 18:39.

ຂ 3 ນຟ 16:1-3.
ຄ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—
ສິບເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຂອງ
ອິດສະຣາເອນ.
6 ກ ຄມພ ເມດຕາສົງສານ,
ຄວາມເມດຕາສົງສານ.

ຫຼື ເປັນທຸກອັນໃດບໍ່? ຈົ່ງນຳເອົາພວກເຂົາມານີ້ ແລະ ເຮົາຈະປົນປົວພວກເຂົາ, ເພາະ ເຮົາມີຄວາມເມດຕາສົງສານເຈົ້າ; ອຸທອນຂອງເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເມດຕາສົງສານ.

8 ເພາະເຮົາເຫັນວ່າເຈົ້າປາດຖະໜາຈະໃຫ້ເຮົາສະແດງແກ່ເຈົ້າ ເຖິງສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກະທຳ ແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າທີ່ເຢຣູຊາເລັມ, ເພາະເຮົາເຫັນວ່າເຈົ້າມີ "ສັດທາ ະພຽງພໍທີ່ຈະໃຫ້ເຮົາປົນປົວເຈົ້າ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະອົງກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວ, ຝູງຊົນທັງໝົດໄດ້ອອກໄປພ້ອມກັນ, ພ້ອມດ້ວຍຄົນເຈັບຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄົນ ເປັນ ທຸກ ຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ຄົນ ເບ້ຍ ລ່ອຍ ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄົນ ຕາບອດ ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄົນໃບ້ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພ້ອມດ້ວຍຄົນທັງໝົດທີ່ເປັນທຸກໃດໆ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ "ປົນປົວພວກເຂົາທຸກຄົນ ເມື່ອພວກເຂົາຖືກພາມາຫາພຣະອົງ.

10 ແລະ ພວກເຂົາທັງໝົດ ທັງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການປົນປົວ ແລະ ຜູ້ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ໄດ້ກົມຂາບລົງແທບພຣະບາດ ແລະ ໄດ້ນະມັດສະການພຣະອົງ; ແລະ ຝູງຊົນເປັນຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ໄດ້ ອອກ ມາ "ຈູບພຣະບາດຂອງພຣະອົງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ລ້າງພຣະບາດຂອງພຣະອົງດ້ວຍນ້ຳຕາຂອງພວກເຂົາ.

11 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະອົງ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ນຳ ເອົາ "ເດັກນ້ອຍໆ ຂອງພວກເຂົາມາ.

12 ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ນຳເອົາເດັກນ້ອຍໆຂອງພວກເຂົາມານັ່ງຢູ່ພື້ນດິນອ້ອມຮອບພຣະອົງ, ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ປະທັບຍືນຢູ່ເຄິ່ງກາງ; ແລະ ຝູງຊົນໄດ້ເປີດທາງໃຫ້ຜູ້ຄົນນຳເອົາເດັກນ້ອຍທັງໝົດເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ນຳເອົາເດັກນ້ອຍທັງໝົດມາແລ້ວ, ແລະ ພຣະ ເຢຊູ ປະ ທັບ ຍືນ ຢູ່ ເຄິ່ງກາງ, ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຝູງຊົນ "ຄູເຂົ້າລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຄູເຂົ້າລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນແລ້ວ, ພຣະ ເຢຊູ ຮ້ອງ ຄວນ ຄາງ ຢູ່ ພາຍ ໃນ ພຣະອົງ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ຂ້າແດ່ພຣະບິດາ, ຂ້ານ້ອຍ "ຫຍຸ້ງ ຍາກ ຈິດ ໃຈ ຫລາຍ ເພາະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນທີ່ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

15 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ກ່າວ ຂໍ້ ຄວາມ ເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ຄູເຂົ້າລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນຄືກັນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພຣະອົງໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະບິດາ, ແລະ ສິ່ງທີ່ພຣະອົງອະທິຖານນັ້ນບໍ່ອາດຈະຂຽນໄວ້ໄດ້, ແລະ ຝູງຊົນທີ່ໄດ້ຍິນພຣະອົງໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານີ້.

16 ແລະ ຕາມວິທີນີ້ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເປັນພະຍານ: "ຕາບໍ່ເຄີຍ ໄດ້ ເຫັນ ແລະ ຫູບໍ່ເຄີຍ ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນເຊັ່ນນີ້ມາກ່ອນ ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນເລື່ອງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບພຣະບິດາ;

8 ກ ລກ 18:42.
ຂ 2 ນພ 27:23;
ອທ 12:12.
9 ກ ມຊຢ 3:5;
3 ນພ 26:15.

10 ກ ລກ 7:38.
11 ກ ມທ 19:13-14;
3 ນພ 26:14, 16.
13 ກ ລກ 22:41;
ກຈກ 20:36.

14 ກ ມຊ 7:41.
16 ກ ອຊຢ 64:4;
1 ກສທ 2:9;
ຄພ 76:10, 114-119.

17 ແລະ ບໍ່ມີ າລິນໃດຈະເວົ້າໄດ້, ທັງບໍ່ມີຄົນໃດຈະຂຽນໄວ້ໄດ້, ທັງໃຈຂອງມະນຸດຈະເຂົ້າໃຈເລື່ອງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນເຊັ່ນນີ້ບໍ່ໄດ້ ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາທັງໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນພຣະເຢຊູກ່າວ; ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດເຂົ້າໃຈໄດ້ເຖິງຄວາມສຸກ ຊຶ່ງເຕັມຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ ໃນ ເວລາທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຍິນພຣະອົງອະທິຖານຕໍ່ພຣະບິດາເພື່ອພວກເຮົາ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູຈົບການອະທິຖານຫາພຣະບິດາແລ້ວ, ພຣະອົງກໍລຸກຂຶ້ນ; ແຕ່ າຄວາມສຸກຂອງຝູງຊົນນັ້ນຍັງມີຢູ່ຢາງຖ້ວມລົ້ນຈົນວ່າພວກເຂົາໝົດກຳລັງໄປ.

19 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ບອກໃຫ້ພວກເຂົາລຸກຂຶ້ນ.

20 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ຈາກພື້ນດິນ, ແລະ ພຣະອົງ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວ ເພາະສັດທາຂອງເຈົ້າ. ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄວາມສຸກຂອງເຮົາເຕັມປຽມ.

21 ແລະ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ກ່າວຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງກໍ າກັນແສງ, ແລະ ຝູງຊົນ ໄດ້ເປັນພະຍານໃນເລື່ອງນີ້, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເອົາເດັກນ້ອຍໆຂອງພວກເຂົາມາເທື່ອລະຄົນ, ແລະ ະອວຍພອນພວກເຂົາ, ແລະ ອະທິຖານຫາພຣະບິດາເພື່ອພວກເຂົາ.

22 ແລະ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງກໍກັນແສງອີກ;

23 ແລະ ພຣະອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຝູງ ຊົນ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ ລູກ

ນ້ອຍໆຂອງເຈົ້າ.

24 ແລະ ເວລາພວກເຂົາຫລຽວໄປເບິ່ງພວກເຂົາ ໄດ້ກວາດສາຍຕາຂຶ້ນໄປເທິງພ້າ, ແລະ ພວກເຂົາເຫັນພ້າສະຫວັນເປີດ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນເຫລົ່າທູດພາກັນລົງມາຈາກສະຫວັນ ຄືກັບວ່າ ຢູ່ທ່າມກາງໄຟ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ລົງມາ າອ້ມຮອບເດັກນ້ອຍເຫລົ່ານັ້ນໄວ້, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກປິດລັອມໄວ້ດ້ວຍໄຟ; ແລະ ເຫລົ່າທູດໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ພວກເຂົາ.

25 ແລະ ຝູງຊົນ ໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ ແລະ ໄດ້ເປັນ ພະຍານ; ແລະ ພວກເຂົາຮູ້ວ່າບັນທຶກຂອງພວກເຂົາເປັນຄວາມຈິງ ເພາະພວກເຂົາທຸກຄົນໄດ້ເຫັນ, ແລະ ໄດ້ຍິນ ດ້ວຍຕົວເອງ; ແລະ ພວກເຂົາມີຈຳນວນຢູ່ປະມານສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຄົນ, ລວມທັງຜູ້ຊາຍ, ຜູ້ຍິງ, ແລະ ເດັກນ້ອຍ.

ບົດທີ 18

ພຣະເຢຊູຈັດຕັ້ງສິນລະລຶກຂຶ້ນ ໃນບັນດາຊາວນີໄຟ—ພວກເຂົາຖືກສັ່ງໃຫ້ອະທິຖານເປັນປະຈຳໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ—ຜູ້ທີ່ຮັບເນື້ອໜັງ ແລະ ໂລຫິດຂອງພຣະອົງ ໂດຍບໍ່ມີຄຳຄວນ ຈະອັບປະໂຫຍດ—ສານຸສິດໄດ້ຮັບອຳນາດເພື່ອມອບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະເຢຊູໄດ້ສັ່ງໃຫ້ສານຸສິດຂອງພຣະອົງໄປເອົາ າເຂົ້າຈີ່ ແລະ ເຫລົ່າອະນຸນຸ ຈຳນວນໜຶ່ງມາໃຫ້ພຣະອົງ.

2 ແລະ ໃນຂະນະທີ່ພວກເພິ່ນອອກໄປ

17 ກ 2 ກຣທ 12:4.
18 ກ ຄມພ ຊົນຊົມ,
ຄວາມຊົນຊົມ.

21 ກ ຍຮ 11:35.
ຂ ມຮກ 10:14-16.
24 ກ ຮລມ 5:23-24, 43-45.

18 1 ກ ມທ 26:26-28.

ຫາເຂົ້າຈີ່ ແລະ ເຫລົ້າອະງຸ່ນຢູ່ນັ້ນ, ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຊົນນັ່ງລົງຢູ່ພື້ນດິນ.

3 ແລະ ເມື່ອສານຸສິດກັບມາພ້ອມດ້ວຍ ກເຂົ້າຈີ່ ແລະ ເຫລົ້າອະງຸ່ນ, ພຣະອົງໄດ້ຮັບເອົາເຂົ້າຈີ່ ແລະ ຫັກມັນ ແລະ ໃຫ້ພອນແກ່ມັນ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່ສານຸສິດ ແລະ ສັ່ງໃຫ້ພວກເພິ່ນກິນ.

4 ແລະ ເມື່ອພວກເພິ່ນໄດ້ກິນ ແລະ ອີ່ມແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພວກເພິ່ນເອົາໃຫ້ຜູ້ຊົນກິນ.

5 ແລະ ເມື່ອຜູ້ຊົນ ໄດ້ກິນ ແລະ ອີ່ມແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບສານຸສິດວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ຈະມີຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນດາພວກເຈົ້າ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ, ແລະ ເຮົາຈະມອບອຳນາດໃຫ້ແກ່ລາວ ເພື່ອລາວຈະໄດ້ ຫັກເຂົ້າຈີ່ ແລະ ໃຫ້ພອນແກ່ມັນ ແລະ ເອົາມັນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ແລະ ໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໃນນາມຂອງເຮົາ.

6 ແລະ ສິ່ງນີ້ພວກເຈົ້າຈົ່ງຍິດຖືປະຕິບັດສະເໝີດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຫັກເຂົ້າຈີ່ ແລະ ໃຫ້ພອນແກ່ມັນ ແລະ ເອົາໃຫ້ເຈົ້າກິນ.

7 ແລະ ສິ່ງນີ້ເຈົ້າຈົ່ງເຮັດດ້ວຍ "ຄວາມລະນຶກເຖິງເນື້ອກາຍຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສະແດງແກ່ເຈົ້າ. ແລະ ມັນຈະເປັນປະຈັກພະຍານຕໍ່ພຣະບິດາວ່າ ເຈົ້າລະນຶກເຖິງເຮົາຢູ່ຕະຫລອດເວລາ. ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າລະນຶກເຖິງເຮົາຢູ່ຕະຫລອດເວລາ ເຈົ້າຈະມີວິນຍານຂອງເຮົາຢູ່ນຳເຈົ້າ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະອົງກ່າວຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ສານຸສິດຂອງພຣະອົງຮັບເອົາຈອກເຫລົ້າອະງຸ່ນ ແລະ ດື່ມມັນ, ແລະ ໃຫ້

ພວກເພິ່ນມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊົນນຳອີກເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ດື່ມມັນ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເພິ່ນກໍໄດ້ປະຕິບັດຕາມນີ້ ແລະ ໄດ້ດື່ມມັນ ແລະ ອີ່ມ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊົນ, ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ດື່ມ ແລະ ພວກເຂົາອີ່ມ.

10 ແລະ ເມື່ອສານຸສິດໄດ້ກະທຳສິ່ງນີ້ແລ້ວ, ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບພວກເພິ່ນວ່າ: ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວ ເພາະສິ່ງນີ້ທີ່ເຈົ້າໄດ້ກະທຳໄປນັ້ນ, ເພາະນີ້ເປັນການເຮັດໃຫ້ບັນຍັດຂອງເຮົາສຳເລັດ ແລະ ນີ້ເປັນພະຍານຕໍ່ພຣະບິດາວ່າ ເຈົ້າເຕັມໃຈປະຕິບັດຕາມສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາເຈົ້າ.

11 ແລະ ນີ້ເຈົ້າຈົ່ງປະຕິບັດສະເໝີໄປກັບຄົນທີ່ກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໃນນາມຂອງເຮົາ; ແລະ ເຈົ້າຈົ່ງກະທຳສິ່ງນີ້ດ້ວຍຄວາມລະນຶກເຖິງເລືອດຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຫລັ່ງເພື່ອເຈົ້າ, ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນພະຍານຕໍ່ພຣະບິດາວ່າ ເຈົ້າລະນຶກເຖິງເຮົາຢູ່ຕະຫລອດເວລາ. ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າລະນຶກເຖິງເຮົາຢູ່ຕະຫລອດເວລາ ເຈົ້າຈະມີວິນຍານຂອງເຮົາຢູ່ນຳເຈົ້າ.

12 ແລະ ເຮົາໃຫ້ບັນຍັດແກ່ເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງກະທຳສິ່ງເຫລົ່ານີ້. ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າກະທຳຕາມສິ່ງເຫລົ່ານີ້ສະເໝີ ເຈົ້າຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະເຈົ້າຖືກສ້າງຢູ່ເທິງ "ດານຫິນຂອງເຮົາ.

13 ແຕ່ຜູ້ໃດໃນບັນດາພວກເຈົ້າຈະກະທຳຫລາຍ ຫລື ນ້ອຍໄປກວ່ານີ້ຍ່ອມບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງຢູ່ເທິງດານຫິນຂອງເຮົາ; ແຕ່ໄດ້ຖືກສ້າງຢູ່ເທິງດິນຊາຍ; ແລະ ເມື່ອຝົນຖ້ຳເທລົງມາ, ແລະ ນ້ຳກໍ່ນອງ, ແລະ ລົມກໍ່ພັດ, ແລະ ປະທະພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈະ "ພັງ,

3 ກ ຄມພ ສິນລະລຶກ. 5 ກ ມຣນ 4.	7 ກ ມຣນ 4:3. 12 ກ ຄມພ ຫິນ.	13 ກ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.
---------------------------------	-------------------------------	--

ແລະ ະປະຕູ ນະລິກ ຈະ ເປີດ ອອກ ພ້ອມ ແລ້ວທີ່ຈະຮັບເອົາພວກເຂົາ.

14 ສະນັ້ນ ເຈົ້າ ຍ່ອມ ເປັນ ສຸກ ຖ້າ ຫາກ ເຈົ້າ ຈະ ຮັກ ສາ ບັນຍັດ ຂອງ ເຮົາ, ຊຶ່ງ ພຣະ ບິດາ ໄດ້ ບັນຊາ ເຮົາ ໃຫ້ ມອບ ມັນ ແກ່ ເຈົ້າ.

15 ຕາມ ຈິງ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ຄອຍ ເຝົ້າ ລະ ວັງ ແລະ ັອະ ທິ ຖານ ຢູ່ ສະເໝີ, ເພື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຖືກ ມາ ນລໍ ລວງ, ແລະ ຖືກ ມັນ ນຳ ໄປ ເປັນ ຊະ ເລີຍ.

16 ແລະ ເຊັ່ນ ດຽວ ກັບ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຈົ້າ, ໃຫ້ ເຈົ້າ ອະ ທິ ຖານ ໃນ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ ຂອງ ເຮົາ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເຮົາ ທີ່ ກັບ ໃຈ ແລະ ຮັບ ບັບ ຕິ ສະ ມາ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ. ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເຮົາ ຄື ັຄວາມ ສະ ຫວ່າງ; ເຮົາ ໄດ້ ເຮັດ ເປັນ ະຕົວ ຢ່າງ ໄວ້ ໃຫ້ ເຈົ້າ ແລ້ວ.

17 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ກ່າວ ຂໍ້ ຄວາມ ເຫລົ້ານີ້ ກັບ ສານຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ແລ້ວ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຫັນ ໄປ ຫາ ຝູງ ຊົນ ອີກ ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ:

18 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຕາມ ຈິງ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ເຈົ້າ ຕ້ອງ ຄອຍ ເຝົ້າ ລະ ວັງ ແລະ ອະ ທິ ຖານ ຢູ່ ສະເໝີ ເພື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ຫາ ການ ລໍ ລວງ; ເພາະ ວ່າ ັຊາ ຕານ ປາດ ຖະ ຫາ ຢາກ ໄດ້ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ມັນ ຈະ ໄດ້ ຜັດ ຮ່ອນ ເຈົ້າ ເໝືອນ ດັ່ງ ຜັດ ເຂົ້າ ເປືອກ.

19 ສະນັ້ນ ເຈົ້າ ຕ້ອງ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ພຣະ ບິດາ ຢູ່ ສະເໝີ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ;

20 ແລະ ັສິ່ງ ໃດ ກໍ່ ຕາມ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ຂໍ ຈາກ ພຣະ ບິດາ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ ຊຶ່ງ ຖືກ ຕ້ອງ,

ໂດຍ ເຊື່ອ ວ່າ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ມັນ ຈະ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ເຈົ້າ.

21 ຈົ່ງ ັອະ ທິ ຖານ ນຳ ຄອບ ຄົວ ຂອງ ເຈົ້າ ຫາ ພຣະ ບິດາ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ ສະເໝີ, ເພື່ອ ເມຍ ຂອງ ເຈົ້າ ແລະ ລູກ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ພອນ.

22 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຈົ້າ ຈົ່ງ ຊຸມ ນຸມ ກັນ ຢູ່ ເລື້ອຍໆ; ແລະ ເຈົ້າ ຢາ ໄດ້ ຫ້າມ ຜູ້ ທີ່ ເຂົ້າ ມາ ຫາ ເຈົ້າ ເວລາ ເຈົ້າ ກຳ ລັງ ຊຸມ ນຸມ ກັນ ຢູ່ ນັ້ນ, ແຕ່ ປ່ອຍ ໃຫ້ ເຂົາ ເຂົ້າ ມາ ຫາ ເຈົ້າ ແລະ ຢາ ໄດ້ ຫ້າມ ເຂົາ;

23 ແຕ່ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ັອະ ທິ ຖານ ເພື່ອ ເຂົາ, ແລະ ຢາ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ເຂົາ ອອກ ໄປ; ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເປັນ ໄປ ວ່າ ເຂົາ ມາ ຫາ ເຈົ້າ ເປັນ ປະ ຈຳ ຈົ່ງ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ພຣະ ບິດາ ເພື່ອ ເຂົາ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ.

24 ສະນັ້ນ ຈົ່ງ ຍົກ ັຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ຂອງ ເຈົ້າ ຂຶ້ນ ເພື່ອ ມັນ ຈະ ສ່ອງ ແສງ ໄປ ທົ່ວ ໂລກ. ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເຮົາ ຄື ະຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ຊຶ່ງ ເຈົ້າ ຈະ ຍົກ ຂຶ້ນ—ພ້ອມ ທັງ ສິ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ເຮົາ ກະ ທຳ ໄປ ນັ້ນ. ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເຈົ້າ ເຫັນ ວ່າ ເຮົາ ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ພຣະ ບິດາ, ແລະ ເຈົ້າ ທຸກ ຄົນ ໄດ້ ເຫັນ ດ້ວຍ ຕາ ຂອງ ຕົນ ເອງ.

25 ແລະ ເຈົ້າ ເຫັນ ວ່າ ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ັຜູ້ ໃດ ໃນ ພວກ ເຈົ້າ ອອກ ໄປ, ແຕ່ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ເຈົ້າ ເຂົ້າ ມາ ຫາ ເຮົາ, ເພື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ະສຳ ຜັດ ແລະ ເຫັນ; ເຖິງ ແມ່ນ ເຊັ່ນ ນັ້ນ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ປະ ຕິ ບັດ ຕໍ່ ໂລກ; ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ່ ຕາມ ທີ່ ຝ່າ ຝົນ ບັນ ຍັດ ນີ້ ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ ຍອມ ໃຫ້ ຕົນ ຖືກ ຊັກ ນຳ ໄປ ຫາ ການ ລໍ ລວງ.

<p>13 ຂ 3 ນຟ 11:39. 15 ກ ແອວ 34:17-27. ຄມພ ອະ ທິ ຖານ, ການ ອະ ທິ ຖານ, ຄຳ ອະ ທິ ຖານ. 16 ກ ຄມພ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ, ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ—ຕົວ ຢ່າງ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ. 18 ກ ລກ 22:31; 2 ນຟ 2:17-18; ຄພ 10:22-27. 20 ກ ມທ 21:22; ຮລມ 10:5; ມຣນ 7:26;</p>	<p>ຄພ 88:63-65. 21 ກ ແອວ 34:21. 23 ກ 3 ນຟ 18:30. 24 ກ ມທ 5:16. ຂ ມຊຢ 16:9. 25 ກ ແອວ 5:33. ຂ 3 ນຟ 11:14-17.</p>
---	--	--

26 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ທອດພຣະເນດໄປຫາ ສານຸສິດທີ່ພຣະອົງເລືອກໄວ້ນັ້ນອີກ, ແລະ ກ່າວກັບພວກເພິ່ນວ່າ:

27 ຈົ່ງເບິ່ງ ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວກັບເຈົ້າ, ເຮົາຈະມອບບັນຍັດອີກຂໍ້ ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນເຮົາ ຕ້ອງໄປເຝົ້າ "ພຣະບິດາຂອງເຮົາ ເພື່ອຈະ ໄດ້ກະທຳໃຫ້ພຣະບັນຍັດຂໍ້ ະອື່ນໆທີ່ພຣະ ອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ເຮົາສຳເລັດ.

28 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືບັນຍັດທີ່ເຮົາ ຈະມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ຄືເວລາເຈົ້າປະຕິບັດ ສາດສະໜາກິດນັ້ນ ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຜູ້ໃດ "ຮັບ ສ່ວນເນື້ອໜັງ ແລະ ໂລຫິດຂອງເຮົາໂດຍ ະບໍ່ມີຄຳຄວນ;

29 ເພາະວ່າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກິນເນື້ອໜັງ ແລະ ດື່ມ "ໂລຫິດຂອງເຮົາໂດຍ ະບໍ່ມີຄຳ ຄວນ ຜູ້ນັ້ນຍ່ອມກິນ ແລະ ດື່ມຄວາມອັບ ປະໂຫຍດເຂົ້າໄປສູ່ດວງວິນຍານຂອງເຂົາ; ສະນັ້ນ ຖ້າຫາກເຈົ້າຮູ້ວ່າຜູ້ໃດບໍ່ມີຄຳຄວນ ທີ່ຈະກິນເນື້ອໜັງ ແລະ ດື່ມ ໂລຫິດຂອງ ເຮົາ ເຈົ້າຄວນຫ້າມເຂົາໄວ້.

30 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າຢາໄດ້ "ຂັບ ໄລ່ເຂົາອອກຈາກບັນດາພວກເຈົ້າ, ແຕ່ ເຈົ້າຈົ່ງປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ເຂົາ ແລະ ຈົ່ງອະທິຖານຫາພຣະບິດາໃນນາມ ຂອງເຮົາເພື່ອເຂົາ ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປ ວ່າ ເຂົາກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໃນ ນາມຂອງເຮົາ, ເມື່ອນັ້ນເຈົ້າຈົ່ງຮັບເອົາເຂົາ

ໄວ້, ແລະ ຈົ່ງມອບເນື້ອໜັງ ແລະ ໂລຫິດ ຂອງເຮົາໃຫ້ເຂົາ.

31 ແຕ່ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ເຂົາຈະ ບໍ່ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ເພື່ອວ່າເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ທຳລາຍຜູ້ຄົນຂອງ ເຮົາ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ເຮົາຮູ້ຈັກແກະ "ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ພວກເຂົາຖືກນັບໄວ້ແລ້ວ.

32 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຂັບໄລ່ ເຂົາອອກ ຈາກທຳມະສາລາຂອງພວກ ເຈົ້າ, ຫລື ຈາກສະຖານທີ່ນະມັດສະການ ຂອງພວກເຈົ້າ, ແຕ່ຈົ່ງປະຕິບັດສາດສະ ໜາກິດແກ່ຄົນນັ້ນສະເໝີໄປ ເພາະເຈົ້າບໍ່ ສາມາດຈະຮູ້ໄດ້ວ່າ ເຂົາອາດຈະກັບມາ ແລະ ກັບໃຈຫລືບໍ່, ແລະ ມາຫາເຮົາດ້ວຍ ຈຸດປະສົງເຕັມທີ່ແຫ່ງໃຈ, ແລະ ເຮົາຈະ "ປິ່ນປົວເຂົາ; ແລະ ເຈົ້າຈະເປັນທາງນຳ ຄວາມລອດມາສູ່ເຂົາ.

33 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງຮັກສາຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ບັນຊາເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ ເຂົ້າຢູ່ພາຍໃຕ້ "ການກ່າວໂທດ; ເພາະ ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ຖືກພຣະບິດາກ່າວໂທດ.

34 ແລະ ເຮົາໄດ້ມອບບັນຍັດເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ ແກ່ເຈົ້າຍ້ອນວ່າ ການໂຕ້ຖຽງກັນ ຊຶ່ງເຄີຍ ມີມາກ່ອນໃນບັນດາພວກເຈົ້າ. ແລະ ເຈົ້າ ຍ່ອມເປັນສຸກ ຖ້າຫາກເຈົ້າ "ບໍ່ມີການໂຕ້ ຖຽງກັນໃນບັນດາພວກເຈົ້າເອງ.

35 ແລະ ບັດນີ້ເຮົາຈະໄປເຝົ້າພຣະບິດາ, ເພາະມັນສົມຄວນທີ່ເຮົາຈະໄປເຝົ້າພຣະ ບິດາ "ເພື່ອເຈົ້າ.

36 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ

<p>27 ກ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ ພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າ ອົງເປັນພຣະບິດາ. ຂ 3 ນຟ 16:1-3. 28 ກ 1 ກຫຍ 11:27-30. ຂ ມມ 9:29. 29 ກ ຄມພ ສິນລະລຶກ;</p>	<p>ເລືອດ, ໂລຫິດ. ຂ ຄພ 46:4. 30 ກ ຄພ 46:3. 31 ກ ຢຮ 10:14; ແອວ 5:38; 3 ນຟ 15:24. 32 ກ 3 ນຟ 9:13-14;</p>	<p>ຄພ 112:13. 33 ກ ຄມພ ກ່າວໂທດ, ການກ່າວໂທດ. 34 ກ 3 ນຟ 11:28-30. 35 ກ 1 ຢຮ 2:1; 2 ນຟ 2:9; ມຮນ 7:27-28; ຄພ 29:5.</p>
--	---	--

ພຣະເຢຊູຈົບຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ເອົາ "ພຣະທັດແຕະຕ້ອງ ະສານຸສິດແຕ່ລະຄົນ ຜູ້ທີ່ພຣະອົງເລືອກໄວ້ ຈົນໄດ້ແຕະຕ້ອງທຸກຄົນ, ແລະ ກ່າວກັບພວກເພິ່ນໃນຂະນະທີ່ແຕະຕ້ອງພວກເພິ່ນຢູ່ນັ້ນ.

37 ແລະ ຝູງຊົນບໍ່ໄດ້ຍິນພຣະຄຳທີ່ພຣະອົງກ່າວ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເປັນພະຍານ; ແຕ່ສານຸສິດໄດ້ເປັນພະຍານວ່າພຣະອົງໄດ້ປະທານ "ອຳນາດໃຫ້ພວກເພິ່ນ ເພື່ອຈະໄດ້ມອບ ະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນໆ. ແລະ ຕໍ່ໄປນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະແດງໃຫ້ພວກທ່ານຮູ້ວ່າ ບັນທຶກນີ້ເປັນຄວາມຈິງ.

38 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ແຕະຕ້ອງພົດທຸກຄົນແລ້ວ, ມັນໄດ້ມີ "ກ້ອນເມກມາບົກຄຸມຝູງຊົນໄວ້ເຖິງຂະໜາດບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດຫລວງເຫັນພຣະເຢຊູໄດ້.

39 ແລະ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຖືກກ້ອນເມກບົກຄຸມຢູ່ນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ຈາກພວກເຂົາໄປ, ແລະ ໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນ. ແລະ ພວກສານຸສິດໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ເປັນພະຍານວ່າ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນອີກເທື່ອໜຶ່ງ.

ບົດທີ 19

ສານຸສິດສົບສອງຄົນປະຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ຝູງຊົນ ແລະ ອະທິຖານເພື່ອຮັບເອົາພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ—ພວກເພິ່ນໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ ແລະ ຮັບເອົາພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະ ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດສາດສະໜາກົດຈາກເຫລົ່າທູດ—ພຣະເຢຊູອະ

ທິຖານດ້ວຍຖ້ອຍຄຳທີ່ບໍ່ສາມາດຂຽນໄວ້ໄດ້—ພຣະອົງຍັງຍິນເຖິງສັດທາອັນແຮງກ້າຂອງຊາວມີໄຟເຫລົ່ານີ້. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນແລ້ວ, ຝູງຊົນກໍໄດ້ແຍກຍ້າຍກັນໄປ, ແລະ ທຸກຄົນກໍໄດ້ພາເມຍຂອງຕົນ ແລະ ລູກຂອງຕົນກັບໄປບ້ານເຮືອນຂອງໃຜລາວ.

2 ແລະ ມັນໄດ້ມີຂ່າວລື ໂດຍທັນທີໄປທົ່ວໃນບັນດາຜູ້ຄົນກ່ອນມັນຈະຄຳມືດ, ວ່າພຣະອົງໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ພວກເຂົາ, ແລະ ວ່າພຣະອົງຈະມາປະກົດຕໍ່ຝູງຊົນອີກໃນມື້ອື່ນ.

3 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຕະຫລອດທັງຄືນມັນໄດ້ມີສຽງເວົ້າກັນໄປທົ່ວກຸ່ວກັບພຣະເຢຊູ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສົ່ງຂ່າວໄປຍັງຜູ້ຄົນ ຈົນວ່າຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍໄດ້ຮູ້ຈັກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ທຳງານຢ່າງໜັກຕະຫລອດທັງຄືນ, ເພື່ອວ່າໃນມື້ຕໍ່ມາ ພວກເຂົາຈະໄດ້ມີໜ້າຢູ່ບ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູຈະມາປະກົດຕົວຕໍ່ຝູງຊົນອີກ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນມື້ຕໍ່ມາ ຝູງຊົນກໍໄດ້ມາລວມກັນຢູ່ແລ້ວ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ມີໄຟ ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນ ຜູ້ທີ່ເພິ່ນໄດ້ໄຜດຍົກຂຶ້ນຈາກຕາຍ ຊື່ວ່າ ຕີໂມທິ, ແລະ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນຊື່ວ່າ ໂຢນາ, ແລະ ມາໂທໄນກັບນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນຊື່ວ່າ ມາໂທໄນຮາ, ແລະ ຄູເມັນ, ແລະ ຄູເມັນອອນໄຮ, ແລະ ເຢເຣມີຢາ, ແລະ ເຊັມນັນ, ແລະ ໂຢນາ, ແລະ ເຊເດກີຢາ, ແລະ

36 ກ ຄມພ ມີ, ການວາງ. ຂ 1 ນຟ 12:7; 3 ນຟ 19:4.	37 ກ ຄມພ ອຳນາດ. ຂ ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.	38 ກ ອພຍ 19:9, 16.
--	---	--------------------

ເອຊາຢາ—ທັງໝົດນີ້ຄືຊື່ຂອງ ສານຸສິດທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກໄວ້—ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເພິ່ນໄດ້ອອກໄປຍືນຢູ່ເຄິ່ງກາງຝູງຊົນ.

5 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນມີຝູງຊົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຈົນວ່າພວກເພິ່ນຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາແຍກອອກເປັນສິບສອງກຸ່ມ.

6 ແລະ ສານຸສິດສິບສອງຄົນໄດ້ສິດສອນຝູງຊົນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຝູງຊົນຄູ່ເຂົ້າລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ ແລະ ອະທິຖານຫາພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ.

7 ແລະ ສານຸສິດກໍໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະບິດາ ໃນ ພຣະນາມ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ຄື ກັນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເພິ່ນໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຜູ້ຄົນ.

8 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ສິດ ສອນ ຂໍ້ຄວາມ ດຽວ ກັນ ກັບ ທີ່ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ກ່າວ ໂດຍ ບໍ່ ຜິດ ຈາກ ພຣະ ຄຳ ທີ່ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ກ່າວ ໄວ້ເລີຍ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເພິ່ນໄດ້ຄູ່ເຂົ້າລົງ ແລະ ອະທິຖານຫາພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ.

9 ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ອະທິຖານຂໍສິ່ງທີ່ພວກເພິ່ນປາດຖະໜາຫລາຍທີ່ສຸດ; ແລະ ພວກເພິ່ນປາດຖະໜາ ຂໍ ໃຫ້ "ພຣະ ວິນຍານບໍລິສຸດມາສະຖິດຢູ່ນຳພວກເພິ່ນ.

10 ແລະ ເມື່ອພວກເພິ່ນອະທິຖານແລ້ວ ພວກເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ລົງໄປຍັງ ແຄມ ແມ່ນ້ຳ, ແລະ ຝູງຊົນໄດ້ຕິດຕາມພວກເພິ່ນໄປ.

11 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ມີໄຟ ໄດ້ ລົງ ໄປ "ໃນ ນ້ຳ ແລະ ຮັບ ບັບຕິສະມາ.

12 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຂຶ້ນ ມາ ຈາກ ນ້ຳ ແລະ

ເລີ່ມ ໃຫ້ ບັບຕິ ສະມາ. ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ໃຫ້ ບັບຕິ ສະມາທຸກຄົນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກໄວ້.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອພວກເພິ່ນທຸກຄົນໄດ້ຮັບ "ບັບຕິສະມາ ແລະ ຂຶ້ນມາຈາກນ້ຳແລ້ວ, ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ສະເດັດລົງມາເທິງພວກເພິ່ນ, ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະ ດ້ວຍໄຟ.

14 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄືກັນກັບວ່າພວກເພິ່ນຖືກ "ລ້ອມໄວ້ດ້ວຍໄຟ; ແລະ ມັນໄດ້ລົງມາຈາກສະຫວັນ, ແລະ ຝູງຊົນໄດ້ເຫັນກັບຕາຂອງຕົນເອງ, ແລະ ໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງເລື່ອງນີ້ ແລະ ເຫລົ່າທູດໄດ້ລົງມາຈາກສະຫວັນ ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ພວກເພິ່ນ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນຂະນະທີ່ເຫລົ່າທູດກຳລັງປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ສານຸສິດຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດລົງມາ ແລະ ປະທັບຍືນຢູ່ເຄິ່ງກາງ ແລະ ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ພວກເພິ່ນ.

16 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຝູງຊົນ, ແລະ ບັນຊາໃຫ້ພວກເຂົາຄູ່ເຂົ້າລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນອີກ, ແລະ ບັນຊາໃຫ້ສານຸສິດຂອງພຣະອົງຄູ່ເຂົ້າລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນຄືກັນ.

17 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອທຸກຄົນໄດ້ຄູ່ເຂົ້າລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາໃຫ້ສານຸສິດຂອງພຣະອົງອະທິຖານ.

18 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເພິ່ນເລີ່ມອະທິຖານ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ອະທິຖານຫາ

<p>19 9 ກ 3 ນໄຟ 9:20. 11 ກ 3 ນໄຟ 11:23. 13 ກ ຄມພ ບັບຕິສະມາ,</p>	<p>ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. ຂ 3 ນໄຟ 12:2; ມມ 7:10. ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງ</p>	<p>ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. 14 ກ ຮລມ 5:23-24, 43-45; 3 ນໄຟ 17:24.</p>
---	--	--

ພຣະ ເຢຊູ, ເອີ້ນ ພຣະ ອົງ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເພິ່ນ.

19 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ສະ ເດັດ ອອກ ໄປ ຈາກ ວົງ ລ້ອມ ຂອງ ພວກ ເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ ສະ ເດັດ ອອກ ໄປ ຫ່າງ ຈາກ ພວກ ເພິ່ນ ເລັກ ໜ້ອຍ ແລະ ກົມ ຂາບ ລົງ ຢູ່ ກັບ ພື້ນ ດິນ, ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ:

20 ພຣະ ບິດາ ເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍ ຂໍ ຂອບ ພຣະ ໄທ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປະ ທານ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ ໃຫ້ ແກ່ ຄົນ ເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງ ຂ້ານ້ອຍ ເລືອກ ໄວ້; ແລະ ເປັນ ຍ້ອນ ສັດ ທາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ມີ ໃນ ຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍ ຈຶ່ງ ໄດ້ ເລືອກ ພວກ ເຂົາ ຈາກ ໂລກ.

21 ພຣະ ບິດາ ເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍ ຂໍ ວົງ ວອນ ຂໍ ພຣະ ອົງ ປະ ທານ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ ໃຫ້ ແກ່ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ຈະ ເຊື່ອ ໃນ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

22 ພຣະ ບິດາ ເອີຍ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປະ ທານ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຂົາ ເພາະ ພວກ ເຂົາ ເຊື່ອ ໃນ ຂ້ານ້ອຍ; ແລະ ພຣະ ອົງ ເຫັນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ເຊື່ອ ໃນ ຂ້ານ້ອຍ ກໍ ເພາະ ວ່າ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຍິນ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ຂ້ານ້ອຍ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ຂ້ານ້ອຍ ເພາະ ຂ້ານ້ອຍ ຢູ່ ກັບ ພວກ ເຂົາ.

23 ແລະ ບັດ ນີ້ ພຣະ ບິດາ ເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ພຣະ ອົງ ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ເພື່ອ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ຈະ ເຊື່ອ ໃນ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ເຊື່ອ ໃນ ຂ້ານ້ອຍ, ເພື່ອ ຂ້ານ້ອຍ ຈະ ໄດ້ ຢູ່ ໃນ ພວກ ເຂົາ "ດັ່ງ ພຣະ ອົງ ຢູ່ ໃນ ຂ້ານ້ອຍ,

ເພື່ອ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ເປັນ ະ ທັງ.

24 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ພຣະ ບິດາ ດັ່ງ ນັ້ນ ແລ້ວ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະ ເດັດ ໄປ ຫາ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເພິ່ນ ຍັງ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ພຣະ ອົງ ຢູ່ ໂດຍ ບໍ່ ຢຸດ ຍັງ; ແລະ ພວກ ເພິ່ນ ບໍ່ ໄດ້ "ເວົ້າ ຊ້ຳ ຄຳ ເກົ່າ, ເພາະ ວ່າ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ຮັບ ມາ ແລ້ວ ວ່າ ພວກ ເພິ່ນ ຄວນ ະ ອະ ທິ ຖານ ແບບ ໃດ, ແລະ ພວກ ເພິ່ນ ກໍ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ປາດ ຖະ ໜາ.

25 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ປະ ທານ ພອນ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເພິ່ນ ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ພວກ ເພິ່ນ ກຳ ລັງ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ພຣະ ອົງ ຢູ່ ນັ້ນ, ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຍິ້ມ ໃສ່ ພວກ ເພິ່ນ, ແລະ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ໃນ "ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສ່ອງ ໃສ່ ພວກ ເພິ່ນ, ແລະ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ ພວກ ເພິ່ນ ະ ຂາວ ຄື ກັນ ກັບ ພຣະ ພັກ ແລະ ອາ ພອນ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ; ແລະ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ ຄວາມ ຂາວ ນັ້ນ ຍິ່ງ ກວ່າ ຄວາມ ຂາວ ທັງ ປວງ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ບໍ່ ມີ ສິ່ງ ໃດ ໃນ ແຜນ ດິນ ໂລກ ທີ່ ຈະ ຂາວ ເທົ່າ ກັບ ຄວາມ ຂາວ ນັ້ນ.

26 ແລະ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເພິ່ນ ວ່າ: ຈຶ່ງ ອະ ທິ ຖານ ຕໍ່ ໄປ ເຖິດ; ແຕ່ ເຖິງ ປານ ນັ້ນ ພວກ ເພິ່ນ ກໍ ບໍ່ ໄດ້ ຢຸດ ອະ ທິ ຖານ ເລີຍ.

27 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຫັນ ໄປ ຈາກ ພວກ ເພິ່ນ ອີກ, ແລະ ໄດ້ ສະ ເດັດ ອອກ ໄປ ຫ່າງ ຈາກ ພວກ ເພິ່ນ ເລັກ ໜ້ອຍ; ແລະ ກົມ ຂາບ ລົງ ຢູ່ ກັບ ພື້ນ ດິນ; ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ພຣະ ບິດາ ອີກ, ມີ ຄວາມ ວ່າ:

<p>23 ກ 3 ນ ຟ 9:15. ຂ ຍຣ 17:21-23. ຄມພ ເປັນ ອັນ ຫຼັງ ດຽວ ກັນ, ຄວາມ ເປັນ</p>	<p>ອັນ ຫຼັງ ດຽວ ກັນ. 24 ກ ມ ທ 6:7. ຂ ຄພ 46:30. 25 ກ ຈ ບ ຊ 6:23-27.</p>	<p>ຂ ຄມພ ການ ປ່ຽນ ສະ ພາບ—ຜູ້ ປ່ຽນ ສະ ພາບ ແລ້ວ.</p>
---	--	--

28 ພຣະບິດາເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍຂໍຂອບພຣະໄທພຣະອົງທີ່ພຣະອົງກະທຳໃຫ້ຜູ້ຄົນທີ່ຂ້ານ້ອຍເລືອກໄວ້ ັບໍລິສຸດ, ເພາະສັດທາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍອະທິຖານເພື່ອພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອຄຳຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດໃນຂ້ານ້ອຍ, ໂດຍທາງສັດທາໃນຄຳຂອງພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາບໍລິສຸດໃນຂ້ານ້ອຍ.

29 ພຣະບິດາເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ອະທິຖານເພື່ອໂລກ, ແຕ່ເພື່ອຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ ັຈາກໂລກເພາະສັດທາຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດໃນຂ້ານ້ອຍ, ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຢູ່ໃນພວກເຂົາຄືກັນກັບພຣະບິດາຢູ່ໃນຂ້ານ້ອຍ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ເປັນໜຶ່ງ, ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຮັບບາລະມີໃນພວກເຂົາ.

30 ແລະ ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາຫາສານຸສິດຂອງພຣະອົງອີກ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເພິ່ນຍັງອະທິຖານຫາພຣະອົງຢູ່ຢ່າງຕັ້ງອີກຕັ້ງໃຈໂດຍບໍ່ຍຸດຍັງ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຍິ້ມໃສ່ພວກເພິ່ນອີກ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເພິ່ນ ັຂາວເໝືອນດັ່ງພຣະເຢຊູ.

31 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດອອກໄປທາງຈາກພວກເພິ່ນເລັກໜ້ອຍອີກ ແລະ ໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະບິດາ;

32 ແລະ ລິ້ນບໍ່ສາມາດກ່າວພຣະຄຳທີ່ພຣະອົງອະທິຖານນັ້ນໄດ້, ທັງມະນຸດບໍ່ສາ

ມາດ ັຂຽນຂໍ້ຄວາມທີ່ພຣະອົງອະທິຖານນັ້ນໄດ້.

33 ແລະ ຝູງ ຊົນ ໄດ້ຍິນ ແລະ ໄດ້ເປັນພະຍານ; ແລະ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເປີດອອກ ແລະ ພວກເຂົາເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ອະທິຖານໃນໃຈຂອງພວກເຂົາ.

34 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຄຳຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກ່າວອອກມານັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນຫລາຍຈົນຂຽນມັນໄວ້ບໍ່ໄດ້, ທັງມະນຸດຈະ ັເອີຍບໍ່ໄດ້.

35 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູຈົບການອະທິຖານແລ້ວ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາຫາສານຸສິດອີກ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເພິ່ນວ່າ: ເຮົາບໍ່ເຄີຍເຫັນ ັສັດທາອັນແຮງກ້າເຊັ່ນນີ້ໃນບັນດາຊາວຍິວເລີຍ; ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງສະແດງສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນນີ້ກັບພວກເຂົາບໍ່ໄດ້, ເພາະຄວາມ ັບໍ່ເຊື່ອ ຖືຂອງພວກເຂົາ.

36 ຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍໃນບັນດາຊາວຍິວທີ່ເຄີຍເຫັນສິ່ງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນມານີ້; ທັງພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍ ໄດ້ຍິນ ເລື່ອງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນນີ້ດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຍິນ.

ບົດທີ 20

ພຣະເຢຊູຈັດຫາເຂົ້າຈີ່ ແລະ ເຫລົ້າອະຈຸ່ນຢ່າງໜ້າອັດສະຈັນ ແລະ ປະຕິບັດສິນລະລຶກ ແກ່ພວກເຂົາ ຕື່ມ ອີກ—ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງຢາໂຄບ ຈະຮຽນຮູ້ເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນ

<p>28 ກ ມຣນ 7:48; ຄພ 50:28-29; 88:74-75. ຄມພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ.</p>	<p>29 ກ ຢຣ 17:6. 30 ກ ມທ 17:2. 32 ກ ຄພ 76:116. 34 ກ 2 ກຣທ 12:4; 3 ນຟ 17:17.</p>	<p>35 ກ ຄມພ ສັດທາ. ຂ ມທ 13:58. ຄມພ ບໍ່ເຊື່ອຖື, ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື.</p>
--	---	--

ເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຈະ ໄດ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ອາ ເມ ຣິ ກາ—ພຣະ ເຢຊູເປັນສາດສະດາຄືກັນກັບ ໂມເຊ, ແລະ ຊາວ ມີໄຟ ແມ່ນ ລູກ ຫລານ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ—ຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຸ່ມອື່ນໆ ຈະ ໄປ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ທີ່ ເຢຣູ ຊາເລັມ. ປະ ມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະ ອົງ ໄດ້ ບັນ ຊາ ໃຫ້ ຝູງ ຊົນ ເຊົາ ອະ ທິ ຖານ, ແລະ ສານຸສິດຂອງພຣະອົງກໍຄືກັນ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາ ບໍ່ຄວນເຊົາ "ອະທິຖານຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກ ເຊົາ.

2 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາໃຫ້ພວກເຂົາ ລູກຢືນຂຶ້ນ. ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ລຸກຢືນ ຂຶ້ນ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຫັກ ເຂົ້າ ຈີ່ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ ແລະ ໃຫ້ ພອນແກ່ມັນ, ແລະ ເອົາໃຫ້ສານຸສິດກິນ.

4 ແລະ ເມື່ອພວກເພິ່ນໄດ້ກິນແລ້ວ ພຣະ ອົງໄດ້ບັນຊາໃຫ້ພວກເພິ່ນຫັກເຂົ້າຈີ່, ແລະ ເອົາໃຫ້ຝູງຊົນກິນ.

5 ແລະ ເມື່ອພວກເພິ່ນໄດ້ເອົາໃຫ້ຝູງຊົນ ແລ້ວ ພຣະ ອົງ ເອົາ ເຫລົ້າ ອະ ງຸ່ນ ໃຫ້ ພວກ ເພິ່ນດື່ມນໍ້າອີກ, ແລະ ບັນຊາໃຫ້ພວກເພິ່ນ ເອົາໃຫ້ຝູງຊົນດື່ມ.

6 ບັດນີ້, ທັງສານຸສິດ ແລະ ຝູງຊົນບໍ່ໄດ້ ເອົາ "ເຂົ້າຈີ່ ແລະ ເຫລົ້າອະ ງຸ່ນມາໃຫ້ພຣະ ອົງ;

7 ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ "ເອົາເຂົ້າຈີ່ໃຫ້ແກ່ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນກິນ, ແລະ ໄດ້ ເອົາເຫລົ້າອະ ງຸ່ນ

ໃຫ້ແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນດື່ມອີກ.

8 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກເຂົາ ວ່າ: ຄົນ ໃດ ທີ່ ໄດ້ "ກິນເຂົ້າຈີ່ຈາກປຽງນີ້ກໍ ເທົ່າກັບວ່າ ເຂົາໄດ້ກິນເນື້ອກາຍຂອງເຮົາ ເຂົ້າໄປສູ່ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາ; ແລະ ຄົນ ໃດ ທີ່ ໄດ້ ດື່ມ ເຫລົ້າອະ ງຸ່ນ ຈາກ ຈອກນີ້ ກໍ ເທົ່າກັບວ່າເຂົາໄດ້ດື່ມເລືອດຂອງເຮົາເຂົ້າ ໄປສູ່ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາ; ແລະ ຈິດວິນ ຍານຂອງເຂົາຈະບໍ່ຫົວ ຫລື ກະ ຫາຍ, ແຕ່ ຈະອີ່ມ.

9 ບັດນີ້, ເມື່ອຝູງຊົນໄດ້ກິນ ແລະ ດື່ມກັນ ໝົດທຸກຄົນແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ພຣະ ວິນ ຍານ; ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ຮ້ອງ ອອກມາ ເປັນ ສຽງ ດຽວ ກັນ ແລະ ຖວາຍບາລະມີແດ່ພຣະເຢຊູ ຜູ້ທີ່ພວກເຂົາ ທັງໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນສຽງ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ທຸກ ຄົນ ໄດ້ ຖວາຍ ບາ ລະ ມີ ແດ່ ພຣະ ເຢຊູແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກ ເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ບັດນີ້ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະ ບັນ ຍັດ ຊຶ່ງ ພຣະ ບິດາ ບັນ ຊາ ເຮົາ ກ່ຽວ ກັບ ຜູ້ຄົນພວກນີ້ສໍາເລັດແລ້ວ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

11 ເຈົ້າຄົງຈໍາໄດ້ວ່າ ເຮົາໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້າ, ແລະ ເວົ້າວ່າເມື່ອ "ຄໍາຂອງ ະເອຊາຢາຈະ ສໍາເລັດ—ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນມີຂຽນໄວ້, ເຈົ້າມີມັນ ຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ສະນັ້ນ ຈົ່ງຄົນຄວ້າມັນ—

12 ແລະ ຕາມ ຈິງ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ວ່າ ເມື່ອມັນສໍາເລັດ ເວລາ ນັ້ນ "ພັນທະສັນຍາຊຶ່ງພຣະບິດາໄດ້ເຮັດ ໄວ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງກໍຈະສໍາເລັດ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

<p>20 1 ກ 2 ນຟ 32:9; ມຊຍ 24:12. 6 ກ ມຫ 14:19-21. 7 ກ ຍສ 6:9-14.</p>	<p>8 ກ ຍສ 6:50-58; 3 ນຟ 18:7. ຄມພ ສິນລະລຶກ. 11 ກ 3 ນຟ 16:17-20; 23:1-3.</p>	<p>ຂ 2 ນຟ 25:1-5; ມມ 8:23. 12 ກ 3 ນຟ 15:7-8.</p>
---	---	--

13 ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ັຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່, ຊຶ່ງໄດ້ແຕກ ກະຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກຈະ ັເຕົ້າໂຮມຈາກທາງຕາເວັນອອກ ແລະ ຈາກທາງຕາ ເວັນຕົກ, ແລະ ຈາກທາງໃຕ້ ແລະ ຈາກທາງເໜືອ; ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກນຳມາສູ່ ັຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ໄດ້ຖ່ພວກເຂົາ.

14 ແລະ ພຣະບິດາ ໄດ້ບັນ ຊາເຮົາວ່າ ເຮົາຄວນ ມອບ ັແຜ່ນດິນ ນີ້ໃຫ້ເຈົ້າ ເພື່ອເປັນມູນມໍລະດົກ.

15 ແລະ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ວ່າຖ້າຫາກ ຄົນຕ່າງຊາດບໍ່ ັກັບໃຈຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບພອນແລ້ວ, ຫລັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາກະຈັດກະຈາຍໄປ—

16 ເມື່ອນັ້ນ ເຈົ້າ, ຜູ້ເປັນ ຜູ້ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບຈະອອກໄປໃນບັນດາພວກເຂົາ; ແລະ ເຈົ້າຈະຢູ່ໃນທ່າມກາງຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຈຳນວນຢ່າງຫລວງຫລາຍ; ແລະ ເຈົ້າຈະຢູ່ໃນບັນ ດາພວກເຂົາເໝືອນດັ່ງສິ່ງຢູ່ໃນບັນດາສັດ ໃນປ່າ, ແລະ ດັ່ງ ັສິ່ງໜຸ່ມຢູ່ໃນບັນດາຝູງແກະ ຊຶ່ງຖ້າຫາກມັນຜ່ານໄປ ທັງຈະ ັຢູ່ບຸຍຳ ແລະ ຈົກເປັນຕ່ອນໆ, ແລະ ບໍ່ມີໃຜປົດປ່ອຍໄດ້.

17 ມືຂອງເຈົ້າຈະຍົກຢູ່ເທິງຜູ້ປໍລະປັກຂອງເຈົ້າ, ແລະ ສັດຕູຂອງເຈົ້າຈະຖືກຕັດອອກໄປທັງໝົດ.

18 ແລະ ເຮົາຈະ ັເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງ

ເຮົາເຂົ້າກັນດັ່ງຄົນເຕົ້າໂຮມຟອນເຂົ້າໄວ້ໃນລານ.

19 ເພາະ ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເຮົາຜູ້ທີ່ພຣະບິດາໃຫ້ພັນທະສັນຍາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ ັເຂົາຂອງເຈົ້າເປັນເຫລັກ, ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ກີບຕີນຂອງ ເຈົ້າ ເປັນ ຫອງ ເຫລືອງ. ແລະ ເຈົ້າຈະ ໄດ້ ທຸບ ຕີ ຄົນ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ເປັນຕ່ອນໆ; ແລະ ເຮົາຈະອຸທິດຜືນປະ ຫຍດຂອງພວກເຂົາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ແລະ ເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກເຂົາຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຂອງທັງແຜ່ນດິນ ໂລກ. ແລະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືຜູ້ທີ່ຈະກະທຳສິ່ງນີ້.

20 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວ, ວ່າ ັດາບແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງເຮົາຈະແຂວນຢູ່ເທິງຫົວຂອງພວກເຂົາໃນມື້ນັ້ນ, ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບ ໃຈ ມັນ ຈະ ຟາດພັນລົງໃສ່ພວກເຂົາ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ຢູ່ເທິງຫົວຂອງທຸກປະຊາຊາດຂອງຄົນຕ່າງຊາດ.

21 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຮົາຈະ ສະຖາ ປະນາ ັຄົນ ຂອງ ເຮົາ ຂຶ້ນ, ໂອ້ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

22 ແລະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະສະຖາປະນາຜູ້ຄົນ ພວກ ນີ້ ຂຶ້ນ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ນີ້, ເພື່ອ ໃຫ້ ັພັນທະ ສັນ ຍາ ຊຶ່ງ ເຮົາ ໄດ້ ເຮັດ ໄວ້ ກັບ ຢາໂຄບບັນພະບຸດລູດຂອງເຈົ້າສຳເລັດ; ແລະ ມັນຈະເປັນ ັຢຣູຊາເລັມໃໝ່. ແລະ

13 ກ 3 ນພ 16:11-12; 21:2-7.
 ຂ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—
 ການກະຈັດກະຈາຍຂອງ
 ຊາວອິດສະຣາເອນ.
 ຄ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—
 ການເຕົ້າໂຮມຊາວ
 ອິດສະຣາເອນ.
 ງ 3 ນພ 16:4-5.
 14 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນ

ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.
 15 ກ 3 ນພ 16:10-14.
 16 ກ ມມ 5:24;
 ຄພ 19:27.
 ຂ ມກ 5:8-9;
 3 ນພ 16:14-15; 21:12.
 18 ກ ມກ 4:12.
 19 ກ ມກ 4:13.
 20 ກ 3 ນພ 29:4.

21 ກ 3 ນພ 16:8-15.
 22 ກ ປຖກ 49:22-26;
 ຄພ 57:2-3.
 ຂ ອຊຍ 2:2-5;
 3 ນພ 21:23-24;
 ອທ 13:1-12;
 ຄພ 84:2-4.
 ຄມພ ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່.

ອຳນາດຂອງສະຫວັນຈະມາຢູ່ທ່າມກາງຜູ້ຄົນພວກນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ ິເຮົາຈະຢູ່ໃນທ່າມກາງພວກເຈົ້າ.

23 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືຜູ້ທີ່ໂມເຊເວົ້າເຖິງ, ມີຄວາມວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະຍົກ ິສາດສະດາຜູ້ໜຶ່ງຂຶ້ນຈາກພິນ້ອງຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຈົ້າທີ່ເໝືອນກັບຂ້າພະເຈົ້າ; ເຈົ້າຈົ່ງຟັງຜູ້ນັ້ນ ໃນທຸກເລື່ອງບໍ່ວ່າຈະເປັນອັນໃດກໍຕາມທີ່ຜູ້ນັ້ນຈະກ່າວກັບເຈົ້າ. ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກຕັດອອກຈາກບັນດາຜູ້ຄົນ.

24 ຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ແລະ ສາດສະດາ ິທັງໝົດນັບຕັ້ງແຕ່ຊາມູເອນ ແລະ ຄົນອື່ນໆຕໍ່ຈາກນັ້ນມາຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນກໍໄດ້ເວົ້າ ແລະ ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງເຮົາ.

25 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າເປັນລູກຫລານຂອງສາດສະດາ; ແລະ ເຈົ້າເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ; ແລະ ເຈົ້າຢູ່ໃນ ິພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງພຣະບິດາໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ, ເມື່ອພຣະອົງກ່າວກັບອັບຣາຮາມວ່າ: ແລະ ິໃນລູກຫລານຂອງເຈົ້າທຸກຕະກຸນຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ຮັບພອນ.

26 ພຣະບິດາຍົກເຮົາໃຫ້ກັບເຈົ້າກ່ອນ, ແລະ ສົ່ງເຮົາມາໃຫ້ພອນແກ່ເຈົ້າໃນການເຮັດໃຫ້ເຈົ້າທຸກຄົນ ິຫັນໜີຈາກຄວາມຊົ່ວ

ຮ້າຍຂອງເຈົ້າ; ແລະ ມີກໍເພາະວ່າເຈົ້າເປັນລູກຫລານແຫ່ງພັນທະສັນຍາ—

27 ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນແລ້ວ ເມື່ອນັ້ນພຣະບິດາຈະໃຫ້ພັນທະສັນຍາຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກະທຳໄວ້ກັບອັບຣາຮາມສຳເລັດ, ມີຄວາມວ່າ: ິໃນລູກຫລານຂອງເຈົ້າ ທຸກຕະກຸນຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ຮັບພອນ—ເພື່ອການເທພຣະວິນຍານບໍລິສຸດລົງມາເທິງຄົນຕ່າງຊາດ ໂດຍທາງເຮົາ, ຊຶ່ງພອນທີ່ມີຢູ່ກັບ ິຄົນຕ່າງຊາດນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຍິ່ງໃຫຍ່ເໜືອຄົນທັງປວງ, ຈົນເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາກະຈັດກະຈາຍໄປ, ໂອ້ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

28 ແລະ ພວກເຂົາຈະເປັນ ິໄພພິບັດຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງແຜ່ນດິນນີ້. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາແລ້ວ, ເມື່ອນັ້ນຖ້າຫາກພວກເຂົາຍັງເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງກັບເຮົາຢູ່, ເຮົາຈະສົ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາກັບຄືນໃສ່ຫົວຂອງພວກເຂົາ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວ.

29 ແລະ ເຮົາຈະ ິນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກະທຳໄວ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ; ແລະ ເຮົາໄດ້ໃຫ້ພັນທະສັນຍາກັບພວກເຂົາວ່າ ເຮົາຈະ ິເຕົ້າໂຮມພວກເຂົາໃນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງເຮົາ, ວ່າເຮົາຈະມອບ ິແຜ່ນດິນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາຄືນຄືເກົ່າເປັນມູນມໍລະດົກຄືແຜ່ນດິນ ິເຢຣູຊາເລັມ, ຊຶ່ງ

<p>22 ຄ ອຊຢ 59:20–21; ມລກ 3:1; 3 ນຟ 24:1.</p> <p>23 ກ ພບຍ 18:15–19; ກຈກ 3:22–23; 1 ນຟ 22:20–21.</p> <p>24 ກ ກຈກ 3:24–26; 1 ນຟ 10:5; ຢຄ 7:11.</p>	<p>25 ກ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ ຂອງອັບຣາຮາມ. ຂ ປຖກ 12:1–3; 22:18.</p> <p>26 ກ ສພສ 16:6.</p> <p>27 ກ ຄລຕ 3:8; 2 ນຟ 29:14; ອຣຮ 2:9. ຂ 3 ນຟ 16:6–7. 28 ກ 3 ນຟ 16:8–9.</p>	<p>29 ກ ອຊຢ 44:21; 3 ນຟ 16:11–12. ຂ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ. ຄ ອມ 9:14–15. ງ ຄມພ ເຢຣູຊາເລັມ.</p>
--	---	--

ເປັນ ແຜ່ນ ດິນ ແຫ່ງ ຄຳ ສັນ ຍາ ຂອງ ພວກ ເຂົາຕະຫລອດໄປ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວ.

30 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ວັນ ເວລາຈະມາເຖິງ, ເມື່ອຄວາມສົມບູນແຫ່ງ ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາຈະ ໄດ້ຖືກສົ່ງສອນ ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ;

31 ແລະ ພວກເຂົາຈະ "ເຊື່ອໃນເຮົາ, ວ່າ ເຮົາຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ຈະອະທິຖານຫາພຣະບິດາໃນ ນາມຂອງເຮົາ.

32 ເມື່ອ ນັ້ນ "ຄົນ ຍາມ ກໍ ຈະ ເປັ່ງ ສຽງ, ແລະ ພວກເຂົາຈະເປັ່ງສຽງ ໂຮຮ້ອງນຳກັນ; ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະເຫັນດ້ວຍຕາ.

33 ເມື່ອ ນັ້ນ ພຣະ ບິດາ ຈະ ເຕົ້າ ໂຮມ ພວກເຂົາເຂົ້າກັນອີກ, ແລະ ປະທານເຢຣູ ຊາເລັມ ໃຫ້ພວກເຂົາ ເພື່ອ ເປັນ ແຜ່ນ ດິນ ມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ.

34 ເມື່ອນັ້ນ ພວກເຂົາຈະເປັ່ງສຽງ ດ້ວຍ ຄວາມ ຊຶ່ນ ຊົມ—"ຮ້ອງ ເພງ ນຳ ກັນ, ກຸງ ເຢຣູ ຊາເລັມ ເອີຍ ເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ເປັນ ເມືອງ ຮັກ ຮ້າງ; ເພາະ ພຣະ ບິດາ ໄດ້ ອອຍ ໃຈ ຜູ້ຄົນ ຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ໂຖ່ກຸງເຢຣູ ຊາເລັມແລ້ວ.

35 ພຣະບິດາ ໄດ້ກາງ ແຂນ ອັນ ສັກສິດ ຂອງພຣະອົງໃນສາຍຕາຂອງປະຊາຊາດ ທັງ ປວງ; ແລະ ທົ່ວ ທີ່ ສຸດ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກຈະເຫັນການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພຣະ ບິດາ; ແລະ ພຣະບິດາກັບເຮົາເປັນໜຶ່ງ.

36 ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ເລື່ອງທີ່ມີຂຽນ ໄວ້ ຈະ ບັງເກີດຂຶ້ນ: ຈົ່ງ "ຕື່ນເຖີດ, ຈົ່ງຕື່ນຂຶ້ນອີກ,

ແລະ ຈົ່ງມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ໂອ້ ຊີໂອນ; ຈົ່ງ ນຸ່ງຫົ່ມເສື້ອຕ້ານສວຍງາມເຖີດ, ໂອ້ ເຢຣູ ຊາເລັມນະຄອນສັກສິດເອີຍ, ເພາະວ່ານັບ ແຕ່ນີ້ຕໍ່ໄປຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ສົກກະປົກ ແລະ ບໍ່ ສະອາດເຂົ້າມາຫາເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ.

37 ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ຈາກຝຸ່ນດິນ; ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ, ນັ່ງລົງ, ໂອ້ ເຢຣູ ຊາເລັມ; ຈົ່ງບົດຕົວອອກ ຈາກປອກຄໍ, ໂອ້ ທິດາຜູ້ຖືກຈ່ອງຈຳຂອງ ຊີໂອນ.

38 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຈົ້າໄດ້ຂາຍຕົວໄປລ້າງ, ແລະ ເຈົ້າຈະຖືກ ໂຖ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງເສຍເງິນ.

39 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບ ເຈົ້າ, ວ່າຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຈະຮູ້ຈັກຊື່ເຮົາ; ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ໃນມື້ນັ້ນພວກເຂົາຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄື ຄົນທີ່ເວົ້າ.

40 ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ພວກເຂົາຈະເວົ້າວ່າ: ຕີນຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງພູນັ້ນງາມ "ພຽງໃດ ຜູ້ ທີ່ໄດ້ນຳເອົາຂ່າວປະເສີດມາ; ທີ່ໄດ້ ະປະ ກາດສັນຕິສຸກ; ທີ່ນຳເອົາຂ່າວປະເສີດຂອງ ຄວາມ ດີ ມາ, ທີ່ ະປະ ກາດ ຄວາມ ລອດ; ທີ່ ກ່າວກັບຊີໂອນວ່າ: ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຊົງ ບົກຄອງ;

41 ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ຈະມີສຽງຮ້ອງ "ອອກ ໄປວ່າ: ເຈົ້າຈົ່ງອອກໄປ, ເຈົ້າຈົ່ງອອກໄປ, ເຈົ້າຈົ່ງອອກໄປ ຈາກບ່ອນນັ້ນ, ຢ່າ ແຕະ ຕ້ອງສິ່ງທີ່ ະບໍ່ສະອາດ; ຈົ່ງອອກໄປ ຈາກ ທ່າມກາງຂອງມັນ; ເຈົ້າທີ່ຖືພາຂະນະຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງຮັກສາຕົວ ະໃຫ້ສະອາດ.

42 ເພາະເຈົ້າ "ບໍ່ຕ້ອງຟ້າວອອກໄປ ຫລື

31 ກ 3 ນຟ 5:21-26; 21:26-29.	ຄພ 113:7-10. ຄມພ ຊີໂອນ.	1 ນຟ 13:37. 41 ກ ອຊຢ 52:11-15.
32 ກ ອຊຢ 52:8; 3 ນຟ 16:18-20. ຄມພ ຍາມ, ຄົນຍາມ.	40 ກ ອຊຢ 52:7; ນຮ 1:15; ມຊຢ 15:13-18;	ຂ ຄມພ ສະອາດ ແລະ ບໍ່ສະອາດ. ຄ ຄພ 133:5.
34 ກ ອຊຢ 52:9.	ຄພ 128:19.	42 ກ 3 ນຟ 21:29.
36 ກ ອຊຢ 52:1-3;	ຂ ມຮກ 13:10;	

ບໍ່ຕ້ອງຫລົບໜີໄປ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຈະນໍາໜ້າເຈົ້າໄປ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງ
ອິດສະຣາເອນ ຈະຮັກສາທາງຫລັງຂອງ
ເຈົ້າ.

43 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າໃຊ້ຂອງເຮົາຈະເຮັດພາ
ລະກິດຂອງຕົນຢ່າງຮອບຄອບ; ລາວຈະ
ເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ມີກຽດອັນສູງສົ່ງ.

44 ດັ່ງທີ່ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນ ແປກໃຈ
ໃນຕົວເຈົ້າ—ໜ້າຕາຂອງລາວບາດ
ເຈັບຫລາຍກວ່າຄົນອື່ນ, ແລະ ຮ່າງກາຍ
ຂອງລາວບາດເຈັບຫລາຍກວ່າບຸດຂອງ
ມະນຸດ—

45 ແຕ່ລາວຈະເຮັດໃຫ້ຊົນຊາດທັງ
ຫລາຍ "ອັດສະຈັນໃຈ; ກະສັດຈະປາກບໍ່
ອອກ; ເພາະພວກເພິ່ນຈະໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ບໍ່
ເຄີຍບອກເລົ່າ; ແລະ ພວກເພິ່ນຈະພິຈາ
ລະນາສິ່ງທີ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນ.

46 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບ
ເຈົ້າ, ສິ່ງທັງໝົດນີ້ຈະມາເຖິງຢ່າງແນ່ນອນ
ຕາມທີ່ພຣະບິດາໄດ້ບັນຊາເຮົາ. ເມື່ອນັ້ນ
ພັນທະສັນຍາທີ່ພຣະບິດາໄດ້ໃຫ້ໄວ້ກັບຜູ້
ຄົນຂອງພຣະອົງຈະສໍາເລັດ; ແລະ ເມື່ອ
ນັ້ນ "ເຢຣູຊາເລັມຈະມີຜູ້ຄົນຂອງເຮົາອາ
ໄສຢູ່ອີກ, ແລະ ມັນຈະເປັນແຜ່ນດິນມູນມໍ
ລະດົກຂອງພວກເຂົາ.

ບົດທີ 21

ຊາວອິດສະຣາເອນ ຈະເຕົ້າໂຮມກັນເມື່ອ
ພຣະຄໍາພີມໍມອນອອກມາ—ຄົນຕ່າງຊາດ
ຈະໄດ້ຮັບການສະຖາປະນາເປັນຜູ້ທີ່ມີ
ອິດສະລະພາບຢູ່ໃນອາເມຣິກາ—ພວກ
ເຂົາຈະລອດຖ້າຫາກພວກເຂົາເຊື່ອ ແລະ
ເຊື່ອພັງ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະຖືກ

ຕັດອອກ ແລະ ຖືກທໍາລາຍ—ຊາວອິດສະ
ຣາເອນຈະສ້າງເມືອງເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ຂຶ້ນ,
ແລະ ເຜົ່າຕ່າງໆທີ່ຫາຍໄປຈະກັບຄືນມາ.
ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ຕາມຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ
ເຮົາຈະໃຫ້ເຄື່ອງໝາຍແກ່ເຈົ້າ, ເພື່ອເຈົ້າຈະ
ໄດ້ຮູ້ໃນ "ເວລາທີ່ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະເກີດຂຶ້ນ—
ຄືເຮົາຈະເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຈາກການ
ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປເປັນເວລາດົນ
ນານຂອງພວກເຂົາ, ໄອ້ ເຊື່ອສາຍອິດສະ
ຣາເອນ, ແລະ ຈະສະຖາປະນາຊີໂອນຂອງ
ເຮົາຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາອີກ;

2 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງນີ້ຄືສິ່ງທີ່ເຮົາຈະໃຫ້ແກ່
ເຈົ້າເປັນເຄື່ອງໝາຍ—ເພາະຕາມຈິງແລ້ວ
ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ເມື່ອສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງ
ເຮົາໄດ້ປະກາດແກ່ເຈົ້າ, ແລະ ສິ່ງທີ່ເຮົາ
ຈະປະກາດແກ່ເຈົ້າກ່ຽວກັບຕົວເຮົາເອງຕໍ່
ຈາກນີ້ໄປ, ແລະ ໂດຍອໍານາດຂອງພຣະ
ວິນຍານບໍລິສຸດ ຊຶ່ງເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຈາກ
ພຣະບິດາຈະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ
ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນພວກ
ນີ້ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື່ອສາຍຂອງ
ຢາໂຄບ, ແລະ ກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ຂອງ
ເຮົາ ຜູ້ທີ່ຈະຖືກພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ແຕກກະ
ຈັດກະຈາຍໄປ;

3 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບ
ເຈົ້າ, ເມື່ອ "ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຈະເປັນທີ່ຮູ້ແກ່
ພວກເຂົາຈາກພຣະບິດາ, ແລະ ຈະອອກ
ມາຈາກພຣະບິດາ, ຈາກພວກເຂົາມາເຖິງ
ເຈົ້າ;

4 ເພາະ ມັນ ເປັນຄວາມສະຫລຽວ
ສະຫລາດຂອງພຣະບິດາທີ່ພວກເຂົາສົມ
ຄວນຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນນີ້,

45 ກ ອຊຢ 52:15.
46 ກ ອທ 13:5, 11.

21 1 ກ ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ.
3 ກ ອທ 4:17;

ຈສ—ປ 1:34–36.

ແລະ ຈັດຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ຄົນທີ່ມີ ິອິດສະລະ ພາບ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະບິດາ, ເພື່ອສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ຈະ ໄດ້ອອກມາຈາກພວກເຂົາມາ ຫາຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລູກຫລານຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອ ະພັນທະສັນຍາຂອງພຣະບິດາຊຶ່ງໃຫ້ ໄວ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຈະສຳເລັດ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ;

5 ສະນັ້ນ, ວຽກງານເຫລົ່ານີ້ ແລະ ວຽກ ງານທີ່ຈະມາເຖິງ ໃນບັນດາພວກເຈົ້ານັບ ແຕ່ນີ້ໄປຈະອອກມາ ັຈາກຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ມາ ຫາ ຶລູກ ຫລານ ຂອງ ເຈົ້າ ຊຶ່ງ ຈະເລື່ອມ ໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືເພາະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ;

6 ເພາະພຣະ ບິດາ ເຫັນ ດັ່ງ ນັ້ນ ວ່າ ມັນ ຄວນອອກມາ ຈາກ ັຄົນ ຕ່າງ ຊາດ, ເພື່ອ ພຣະອົງຈະ ໄດ້ສະແດງອຳນາດຂອງພຣະ ອົງຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດ, ເພື່ອດ້ວຍເຫດ ຄືຖ້າ ຫາກຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ຈະ ບໍ່ເຮັດ ໃຈ ແຂງກະ ດ້າງ, ວ່າພວກເຂົາຈະກັບໃຈ ແລະ ມາຫາ ເຮົາ ແລະ ຮັບ ບັບຕີ ສະມາ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ຮູ້ເຖິງຫລັກທຳອັນແທ້ຈິງຂອງ ຄຳສອນ ຂອງເຮົາ, ເພື່ອພວກເຂົາ ຈະ ໄດ້ ະນັບເຂົ້າຢູ່ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ;

7 ແລະ ເມື່ອສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນຄື ັລູກ ຫລານຂອງເຈົ້າຈະເລີ່ມຮູ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້— ມັນ ຈະ ເປັນ ເຄື່ອງໝາຍ ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເຂົາ ຈະ ໄດ້ຮູ້ວ່າ ວຽກງານຂອງ ພຣະບິດາ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນແລ້ວ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້

ພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກະທຳໄວ້ກັບ ຜູ້ ຄົນ ຜູ້ ເປັນ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດສະ ຣາເອນ ສຳ ເລັດ.

8 ແລະ ເມື່ອ ມີ ນັ້ນ ມາ ເຖິງ, ເຫດ ການ ຈະ ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດ ຈະປາກບໍ່ອອກ; ເພາະ ພວກເພິ່ນ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ສິ່ງ ທີ່ ບໍ່ ເຄີຍ ບອກເລົ່າ; ແລະ ພວກເພິ່ນຈະພິຈາລະນາ ສິ່ງທີ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນ.

9 ເພາະວ່າໃນມື້ນັ້ນ ເພື່ອເຮົາພຣະບິດາ ຈະກະທຳວຽກງານຢ່າງໜຶ່ງ, ຊຶ່ງຈະ ເປັນ ວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ັໜ້າອັດສະຈັນ ໃຈໃນບັນດາພວກເຂົາ; ແລະ ຈະມີຄົນໃນ ບັນດາພວກເຂົາທີ່ຈະບໍ່ເຊື່ອເລື່ອງນີ້, ເຖິງ ແມ່ນວ່າ ຈະມີຄົນມາປະກາດເລື່ອງນີ້ແກ່ ເຂົາກໍຕາມ.

10 ແຕ່ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຊີວິດຂອງ ຂ້າ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາຈະຢູ່ໃນມືເຮົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈະບໍ່ ທຳຮ້າຍລາວ ເຖິງແມ່ນວ່າລາວຈະໄດ້ ັຮັບ ບາດເຈັບເພາະພວກເຂົາກໍຕາມ. ແຕ່ເຮົາ ຈະບິນປົວລາວ ເພາະວ່າເຮົາຈະສະແດງ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເຫັນ ວ່າ ຄວາມ ສະຫລຽວ ສະຫລາດ ະຂອງເຮົານັ້ນຍິ່ງ ໃຫຍ່ກວ່າເລ ຫລ່ມຂອງມານ.

11 ສະນັ້ນ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ ໃດກໍຕາມທີ່ຈະບໍ່ເຊື່ອໃນຄຳຂອງເຮົາ, ຜູ້ ເປັນພຣະເຢຊູຄຣິດ ຊຶ່ງພຣະບິດາຈະເຮັດ ໃຫ້ ັລາວ ນຳ ອອກ ໄປ ຫາ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ແລະ ຈະ ປະທານ ອຳນາດ ໃຫ້ ັລາວ ເພື່ອ ັລາວ ຈະນຳມັນອອກໄປຫາຄົນຕ່າງຊາດ,

<p>4 ກ 1 ນຟ 13:17-19; ຄພ 101:77-80. ຂ ມມ 5:20. ຄມພ ພັນທະສັນຍາ ຂອງອັບຣາຮາມ. 5 ກ 3 ນຟ 26:8. ຂ 2 ນຟ 30:4-5; ມມ 5:15; ຄພ 3:18-19.</p>	<p>6 ກ 1 ນຟ 10:14; ຢຄ 5:54; 3 ນຟ 16:4-7. ຂ ຄລຕ 3:7, 29; 3 ນຟ 16:13; ອຣຮ 2:9-11. 7 ກ 3 ນຟ 5:21-26. 9 ກ ອຊຢ 29:14; ກຈກ 13:41;</p>	<p>1 ນຟ 22:8. ຄມພ ການພົ້ນພູ ພຣະກິດຕິຄຸນ. 10 ກ ຄພ 135:1-3. ຂ ຄພ 10:43. 11 ກ 2 ນຟ 3:6-15; ມມ 8:16, 25.</p>
---	---	--

(ມັນ ຈະ ເປັນ ໄປ ຄືກັນ ກັບ ໂມເຊ ກ່າວ ໄວ້) ພວກເຂົາຈະຖືກ ຕັດອອກຈາກບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຜູ້ຢູ່ໃນພັນທະສັນຍາ.

12 ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງຢາໂຄບຈະຢູ່ໃນບັນດາຄົນຕ່າງຊາດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈະຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາເໝືອນດັ່ງ ກິສິ ໃນບັນດາສັດໃນປ່າ, ແລະ ດັ່ງສິ່ງໝຸ່ມຢູ່ໃນບັນດາຜູງແກະ ຊຶ່ງຖ້າຫາກມັນຜ່ານ ໄປ ທັງ ຈະ ສຽງຍ່າ ແລະ ຈືກເປັນຕ່ອນໆ, ແລະ ບໍ່ມີໃຜບົດປ່ອຍໄດ້.

13 ມືຂອງພວກເຂົາຈະຍົກຢູ່ເທິງຜູ້ປໍລະບັກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ສັດຕູຂອງພວກເຂົາຈະຖືກຕັດອອກໄປທັງໝົດ.

14 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຄົນຕ່າງຊາດຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ ກັບໃຈ; ເພາະເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນມື້ນັ້ນ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວ, ວ່າເຮົາຈະເອົາມ້າຂອງເຈົ້າໄປຈາກທ່າມກາງພວກເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາຈະທຳລາຍລໍ່ຂອງເຈົ້າ;

15 ແລະ ເຮົາ ຈະ ທຳ ລາຍ ເມືອງ ທັງຫລາຍໃນແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈະຢຽບຍ່າທີ່ໝັ້ນທັງໝົດຂອງເຈົ້າ;

16 ແລະ ເຮົາຈະຕັດການໃຊ້ຄຳຖາອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະບໍ່ມີໝໍດູອີກຕໍ່ໄປ;

17 ກຽບຄວັດສະຫລັກຂອງເຈົ້າເຮົາຈະຕັດອອກນຳອີກ, ແລະ ຮູບບູຊາຂອງເຈົ້າອອກຈາກທ່າມກາງພວກເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະບໍ່ກາບໄຫວ້ວຽກງານ ຈາກມືຂອງເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ;

18 ແລະ ເຮົາຈະຖອນປ່າອອກຈາກທ່າມ

ກາງພວກເຈົ້າ; ເຮົາຈະທຳລາຍເມືອງຂອງເຈົ້ານຳອີກ.

19 ແລະ ເຫດ ການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ການເວົ້າຕົວະ, ແລະ ການຫລອກລວງ, ແລະ ການອິດສາບັງບຽດ, ແລະ ການຜິດຖຽງກັນ, ແລະ ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ, ແລະ ການໂສເພນີ ຈະສູນສິ້ນໄປທັງໝົດ.

20 ເພາະເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວ, ວ່າໃນມື້ນັ້ນຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະບໍ່ກັບໃຈ ແລະ ບໍ່ມາຫາບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະຕັດເຂົາອອກຈາກບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ;

21 ແລະ ເຮົາຈະທຳການແກ້ແຄ້ນ ແລະ ໂມ ໄຫ ຮ້າຍ ພວກ ເຂົາ ດັ່ງ ທີ່ ກັບ ຄົນ ນອກສາດສະໜາ, ຢ່າງທີ່ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນ.

22 ແຕ່ຖ້າຫາກພວກເຂົາຈະກັບໃຈ ແລະ ເຊື້ອພັງຄຳຂອງເຮົາ, ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງແລ້ວ, ເຮົາຈະ ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາຂຶ້ນ ໃນບັນດາພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະເຂົ້າມາສູ່ພັນທະສັນຍາ ແລະ ຖືກ ສົມບັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ນີ້ຂອງຢາໂຄບ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ;

23 ແລະ ພວກເຂົາຈະຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງຢາໂຄບ, ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທີ່ຈະກັບມາອີກ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະສ້າງເມືອງໜຶ່ງຂຶ້ນ, ຊຶ່ງຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ກູເຢຣູຊາເລັມໃໝ່.

11 ຂ ຄພ 1:14.
12 ກ ມກ 5:8-15;
3 ນພ 20:16.
ຂ 3 ນພ 16:13-15.
14 ກ 2 ນພ 10:18; 33:9.
17 ກ ອພຍ 20:3-4;

ມຊຢ 13:12-13;
ຄພ 1:16.
ຄມພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ.
19 ກ 3 ນພ 30:2.
22 ກ ຄມພ ຍຸກສະໄໝ.
ຂ 2 ນພ 10:18-19;

3 ນພ 16:13.
23 ກ 3 ນພ 20:22;
ອທ 13:1-12.
ຄມພ ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່.

24 ແລະ ແລ້ວພວກເຂົາຈະຊ່ວຍເຫລືອ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາເພື່ອພວກເຂົາທີ່ແຕກກະຈັດ ກະຈາຍກັນໄປຕາມຜົນແຜ່ນດິນຈະໄດ້ຖືກ ເຕົ້າໂຮມມາສູ່ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່.

25 ແລະ ແລ້ວ "ອຳນາດ ຂອງ ສະຫວັນ ຈະລົງມາເທິງບັນດາພວກເຂົາ; ແລະ ະເຮົາ ຈະຢູ່ໃນທ່າມກາງພວກເຂົາເໝືອນກັນ.

26 ແລະ ແລ້ວວຽກງານຂອງພຣະບິດາ ຈະເລີ່ມຕົ້ນໃນມື້ນັ້ນ, ເມື່ອພຣະກິດຕິຄຸນ ນີ້ຖືກສົ່ງສອນໃນບັນດາຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງ ຜູ້ຄົນພວກນີ້. ຕາມຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວກັບ ເຈົ້າວ່າ ໃນມື້ນັ້ນວຽກງານຂອງພຣະບິດາ ຈະ "ເລີ່ມຕົ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງ ເຮົາທີ່ແຕກກະຈັດກະຈາຍກັນໄປ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ເຜົ່າທີ່ ະຫາຍໄປ, ຊຶ່ງພຣະ ບິດາໄດ້ນຳພວກເຂົາອອກໄປ ຈາກ ເຢຣູ ຊາເລັມ.

27 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວຽກງານ ຈະ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ດ້ວຍ ພຣະ ບິດາ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ ທັງ ໝົດ ຂອງ ເຮົາ ທີ່ "ແຕກກະຈັດກະຈາຍກັນໄປ, ເພື່ອຕຽມທາງໄວ້ ຊຶ່ງ ໂດຍທາງນັ້ນ ພວກ ເຂົາຈະມາຫາເຮົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ ເອົັນຫາພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ.

28 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ແລ້ວວຽກງານຈະ ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍພຣະບິດາໃນບັນດາປະຊາ ຊາດທັງປວງ ໃນການຕຽມທາງໄວ້ ຊຶ່ງທາງ ນັ້ນ ພຣະອົງຈະ "ເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງພຣະ ອົງກັບບ້ານ ສູ່ແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກ ຂອງພວກເຂົາ.

29 ແລະ ພວກເຂົາຈະອອກຈາກປະຊາ ຊາດທັງໝົດ; ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ອອກໄປ

ດ້ວຍ "ຄວາມຮີບຮ້ອນ, ຫລື ຫລົບໜີໄປ, ເພາະເຮົາຈະນຳໜ້າພວກເຂົາໄປ, ພຣະ ບິດາໄດ້ກ່າວ, ແລະ ເຮົາຈະຮັກສາທາງ ຫລັງຂອງພວກເຂົາ.

ບົດທີ 22

ເມືອງຊີໂອນ ແລະ ຫລັກຂອງມັນ ຈະ ຖືກ ສະຖາ ປະນາ ຂຶ້ນ ໃນ ຍຸກ ສຸດ ທ້າຍ, ແລະ ຊາວ ອິດສະ ຣາ ເອນ ຈະ ຖືກ ເຕົ້າ ໂຮມ ເຂົ້າ ກັນ ໃນ ຄວາມ ເມດ ຕາ ແລະ ຄວາມ ອ່ອນ ໂຍນ—ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄຊ ຊະນະ—ປຽບ ທຽບກັບ ເອຊາຢາ 54. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ເມື່ອນັ້ນສິ່ງທີ່ມີຂຽນໄວ້ຈະເກີດ ຂຶ້ນ: ຈົ່ງຮັອງລຳທຳເພງເຖີດ, ໄອ້ເຈົ້າຜູ້ເປັນ ເໝືອນຍິງພັນ; ຈົ່ງ "ຮັອງລຳທຳເພງ ແລະ ມ່ວນຂຶ້ນເຖີດ, ເຈົ້າຜູ້ບໍ່ເຄີຍເຈັບທ້ອງອອກ ລູກເອີຍ; ເພາະວ່າເຈົ້າຈະມີລູກຫລາຍກວ່າ ຍິງທີ່ມີຜົວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

2 ຈົ່ງເຮັດຜ້າເຕັນຂອງເຈົ້າໃຫ້ກວ້າງ ຂວາງ, ແລະ ຕໍ່ເຊືອກຜ້າເຕັນຂອງເຈົ້າໃຫ້ ຍາວ; ແລະ ສຽບ "ຫລັກຂອງເຈົ້າໃຫ້ແໜ້ນ;

3 ເພາະເຈົ້າຈະຂະຫຍາຍເຂດອອກໄປ ທາງມືຂວາ ແລະ ຊ້າຍ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງ ເຈົ້າໄດ້ "ຄົນຕ່າງຊາດມາເປັນມໍລະດົກ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເມືອງຮົກຮ້າງເປັນປ່ອນອາ ໄສ.

4 ຢ່າສູ່ຍ້ານ, ເຈົ້າຈະບໍ່ອາຍ; ທັງເຈົ້າ ຈະບໍ່ຈຳນົນ, ເພາະເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ "ອາຍ; ເຈົ້າຈະລືມຄວາມອາຍໃນໄວເຍົາ ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈະບໍ່ຈື່ຈຳຄວາມຕຳນິໃນ

<p>25 ກ 1 ນພ 13:37. ຂ ອຊຢ 2:2–4; 3 ນພ 24:1. 26 ກ 1 ນພ 14:17; 3 ນພ 21:6–7. ຂ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—</p>	<p>ສິບເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຂອງ ອິດສະຣາເອນ. 27 ກ 3 ນພ 16:4–5. 28 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ.</p>	<p>29 ກ ອຊຢ 52:12; 3 ນພ 20:42. 22 1 ກ ຄມພ ຮ້ອງ. 2 ກ ຄມພ ສະເຕກ. 3 ກ ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ. 4 ກ 2 ນພ 6:7, 13.</p>
--	--	---

ຄາວ ໄວ ເຍົາ ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈະ ບໍ່ ຈື່ ຈຳ ຄວາມຕໍ່ານິຂອງຄວາມເປັນໝ້າຍຂອງເຈົ້າ ອີກຕໍ່ໄປ.

5 ເພາະຜູ້ສ້າງຂອງເຈົ້າ, ສາມີຂອງເຈົ້າ, ຈອມ ໂຍທາ ຄື ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ອົງ; ແລະ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ—ພຣະອົງຈະ ຖືກ ເອີ້ນວ່າ ພຣະເຈົ້າຂອງທັງແຜ່ນດິນໂລກ.

6 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນເຈົ້າເປັນ ເໝືອນເມຍສາວທີ່ຖືກຜົວປະຖົມ ແລະ ມີ ວິນຍານ ໂສກເສົ້າ, ແລະ ເປັນ ເມຍ ສາວ ຄາວເຈົ້າເປັນໝ້າຍ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງ ເຈົ້າກ່າວ.

7 ເຮົາໄດ້ປະຖົມເຈົ້າພຽງແຕ່ໄລຍະຊົ່ວ ຄາວ, ແຕ່ເຮົາຈະເອົາເຈົ້າຄືນດ້ວຍຄວາມ ຮັກອັນສຸດຊຶ້ງ.

8 ໃນຄວາມໂມໂຫຮ້າຍເລັກໜ້ອຍ ເຮົາ ໄດ້ເຊື່ອງໜ້າເຮົາຈາກເຈົ້າຊົ່ວຄາວ, ແຕ່ ດ້ວຍຄວາມກະລຸນາອັນເປັນນິດ ເຮົາຈະ ມີ "ເມດຕາຕໍ່ເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

9 ເພາະ "ການນີ້, ເໝືອນ ິຜົນນ້ຳແຫ່ງ ໂນອາຕໍ່ເຮົາ, ເພາະເຮົາໄດ້ສັນຍາວ່າ ຜົນ ນ້ຳແຫ່ງ ໂນອາ ຈະ ບໍ່ ໂຫລ ຖ້ວມແຜ່ນ ດິນ ໂລກອີກຕໍ່ໄປ ສັນໃດ, ເຮົາຈຶ່ງສັນຍາວ່າ ເຮົາຈະບໍ່ໂມໂຫຮ້າຍເຈົ້າສັນນັ້ນ.

10 "ພູໃຫຍ່ ແລະ ພູນ້ອຍອາດ ພັງທະ ລາຍລົງ, ແຕ່ຄວາມຮັກຂອງເຮົາ ິພັນຄົງ ບໍ່ສິ້ນສຸດໄດ້, ທັງເຮົາຈະຮັກສາສັນຍາແຫ່ງ ສັນຕິພາບໄວ້ສືບໄປ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ມີ ຄວາມເມດຕາຕໍ່ເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

11 ໂອ້ ເຈົ້າຜູ້ເປັນທຸກ, ຜູ້ຖືກ ໂຍນ ໄປ

ດ້ວຍພະຍຸຝົນພ້າຄະນອງ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບ ການປອບໂຍນ! ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະວາງ "ຫີນ ຂອງເຈົ້າດ້ວຍສີສວຍງາມ, ແລະ ຈະວາງ ຮາກຖານຂອງເຈົ້າດ້ວຍຫີນປະເສີດ.

12 ແລະ ເຮົາຈະສ້າງປອງຢຽມຂອງເຈົ້າ ດ້ວຍ ທັບ ທິມ, ແລະ ປະຕູ ຂອງ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ແກ້ວເຈຍລະໂນ, ແລະ ກຳແພງເມືອງທັງ ໝົດຂອງເຈົ້າດ້ວຍເພັດນິນຈິນດາ.

13 ແລະ ລູກຫລານ "ທັງໝົດຂອງເຈົ້າ ຈະໄດ້ຮັບການສິດສອນເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ; ແລະ ສັນຕິສຸກຂອງລູກຫລານຂອງ ເຈົ້າຈະຍິ່ງໃຫຍ່.

14 ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ສະຖາ ປະນາ ຂຶ້ນ ໃນ "ຄວາມຊອບທຳ; ເຈົ້າ ຈະ ຫ່າງ ຈາກ ການ ກົດຂີ່ ເພາະເຈົ້າຈະບໍ່ຢ້ານ, ແລະ ຫ່າງຈາກ ຄວາມຫວາດກົວ ເພາະ ມັນ ຈະ ບໍ່ ມາ ໃກ້ ເຈົ້າ.

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຈະ ຮ່ວມກັນ ຕໍ່ສູ້ ເຈົ້າຢ່າງແນ່ນອນ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນ ໂດຍເຮົາ; ຜູ້ ໃດກໍຕາມທີ່ຈະ ຮ່ວມກັນ ຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າ ກໍຈະ ລົ້ມລົງ.

16 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ ໄດ້ ສ້າງ ຊ່າງ ຕີ ເຫລັກ ເປົ່າຖ່ານ ໃນ ໄຟ, ແລະ ນຳ ເຄື່ອງມືທີ່ເຂົາ ສ້າງອອກມາ; ແລະ ເຮົາໄດ້ສ້າງຜູ້ມ້າງເພ ເພື່ອທຳລາຍ.

17 ບໍ່ມີອາວຸດໃດໆທີ່ຖືກເຮັດຂຶ້ນເພື່ອໃຊ້ ກັບເຈົ້າຈະໄດ້ຜົນ; ແລະ ເຈົ້າຈະລົງໂທດ ລິ້ນທຸກລິ້ນທີ່ຈະລຸກຂຶ້ນໝິ່ນປະໝາດເຈົ້າ ໃນການພິພາກສາ. ມີຄືມໍລະດົກຂອງຜູ້ ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຄວາມ ຊອບທຳຂອງພວກເຂົາມາຈາກເຮົາ, ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

<p>8 ກ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ.</p> <p>9 ກ ອຊຢ 54:9.</p> <p>ຂ ຄມພ ນ້ຳຖ້ວມໃນວັນ</p>	<p>ເວລາຂອງໂນອາ.</p> <p>10 ກ ອຊຢ 40:4.</p> <p>ຂ ພສສ 94:14;</p> <p>ຄພ 35:25.</p>	<p>11 ກ ພນມ 21:18-21.</p> <p>13 ກ ຢມຍ 31:33-34.</p> <p>14 ກ ຄມພ ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ.</p>
--	--	---

ບົດທີ 23

ພຣະ ເຢຊູ ເຫັນ ພ້ອມ ກັບ ຄຳ ຂອງ ເອຊາຢາ—ພຣະອົງບັນຊາໃຫ້ຜູ້ຄົນຄົນທາສາດສະດາ—ຄຳຂອງຊາມູເອນຄົນເລມັນກຸ່ວກັບການພົ້ນຄົນຊີວິດຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກ. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າຄວນ "ຄົ້ນຫາສິ່ງເຫລົ່ານີ້. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາໃຫ້ບັນຍັດແກ່ເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ຄົນຫາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຢ່າງພາກພຽນ; ເພາະວ່າຄຳເວົ້າຂອງ ຂ້ອຍຢາມັນໃຫຍ່ຍິ່ງ.

2 ເພາະເພິ່ນໄດ້ເວົ້າໄວ້ໃນທຸກເລື່ອງກຸ່ວກັບ ຜູ້ຄົນ ຂອງ ເຮົາ ແທ້ໆ ຜູ້ຊຶ່ງເປັນ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ; ສະນັ້ນ ຈົ່ງຈຳເປັນທີ່ເພິ່ນຈະຕ້ອງເວົ້າກັບຄົນຕ່າງຊາດເໝືອນກັນ.

3 ແລະ ທຸກເລື່ອງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າໄວ້ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ແລະ "ຈະເກີດຂຶ້ນຕາມຄຳທີ່ເພິ່ນເວົ້າ.

4 ສະນັ້ນ ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ໃນຄຳຂອງເຮົາ; ຈົ່ງຂຽນເລື່ອງທີ່ເຮົາບອກເຈົ້າ; ແລະ ຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາທີ່ເຫັນວ່າສົມຄວນ ມັນຈະອອກໄປຫາຄົນຕ່າງຊາດ.

5 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະເຊື່ອຟັງຄຳຂອງເຮົາ ແລະ ກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາຜູ້ນັ້ນ ຈະລອດ. ຈົ່ງຄົ້ນຫາ "ສາດສະດາ, ເພາະວ່າຫລາຍຄົນໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳໄວ້ເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້.

6 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເມື່ອພຣະເຢຊູກ່າວຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງກໍໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາອີກ, ຫລັງ

ຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊີ້ແຈງພຣະຄຳພິທັງໝົດກັບພວກເຂົາ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ຮັບມາ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຢາກໃຫ້ເຈົ້າຂຽນພຣະຄຳພິອື່ນທີ່ເຈົ້າຍັງບໍ່ມີ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບມີໄຟວ່າ: ຈົ່ງເອົາບັນທຶກທີ່ເຈົ້າມີອອກມາ.

8 ແລະ ເວລາມີໄຟໄດ້ເອົາບັນທຶກອອກມາ ແລະ ວາງໄວ້ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ທອດພຣະ ເນດ ເບິ່ງ ມັນ ແລະ ກ່າວວ່າ:

9 ຕາມຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ເຮົາໄດ້ສັ່ງໃຫ້ "ຊາມູເອນຄົນເລມັນຂ້າໃຊ້ຂອງເຮົາໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້, ວ່າໃນມື້ທີ່ພຣະບິດາຈະແຜ່ບາລະມີພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ໃນເຮົາ ຈະມີ ຂໍ້ໄຟພົນຂອງເຮົາ "ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ຈະ ລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ, ແລະ ຈະມາປະກົດແກ່ຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ຈະປະຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ພວກເຂົາ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເພິ່ນວ່າ: ມັນບໍ່ໄດ້ເປັນເຊັ່ນນັ້ນບໍ່?

10 ແລະ ສານຸສິດຂອງພຣະອົງໄດ້ຕອບພຣະອົງ ແລະ ກ່າວວ່າ: ແມ່ນແລ້ວ, ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ຊາມູເອນໄດ້ທຳນາຍຕາມພຣະຄຳ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ພຣະຄຳເຫລົ່ານັ້ນສຳເລັດແລ້ວທັງໝົດ.

11 ແລະ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກເພິ່ນວ່າ: ດ້ວຍເຫດໃດເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຂຽນເລື່ອງນີ້ໄວ້, ເລື່ອງທີ່ໄຟພົນຂອງເຮົາຢ່າງຫລວງຫລາຍໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ມາປະກົດແກ່

<p>23 1 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພິ. 2 2 ນພ 25:1-5; ມມ 8:23. ຄມພ ເອຊາຢາ.</p>	<p>3 ກ 3 ນພ 20:11-12. 5 ກ ລກ 24:25-27. 9 ກ ຮລມ 13:2. 2 ຄມພ ໄຟພົນຂອງພຣະເຈົ້າ.</p>	<p>ຄ ຮລມ 14:25. 7 ມຫ 27:52-53. ຄມພ ການພົ້ນຄົນພຣະ ຊົນ, ການພົ້ນຄົນຊີວິດ.</p>
---	---	---

ຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ພວກເຂົາ?

12 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ນິໄຟຈຳໄດ້ວ່າ ເລື່ອງນີ້ບໍ່ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້.

13 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ບັນຊາໃຫ້ຂຽນເລື່ອງນີ້ໄວ້; ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງມີຂຽນໄວ້ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາ.

14 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ "ຊີ້ແຈງພຣະຄຳພິທັງໝົດແລ້ວ ຊຶ່ງພວກເພິ່ນໄດ້ຂຽນໄວ້, ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາໃຫ້ພວກເພິ່ນສິດສອນເລື່ອງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊີ້ແຈງມານັ້ນແກ່ພວກເຂົາ.

ບົດທີ 24

ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຈັດຕຽມທາງສຳລັບການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ—ພຣະຄຣິດ ຈະປະທັບ ນັ່ງ ເປັນ ຜູ້ພິພາກສາ—ຊາວອິດສະຣາເອນ ຖືກບັນຊາໃຫ້ຈ່າຍສ່ວນສົບ ແລະ ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ—ປົ່ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳ ຖືກຮັກສາໄວ້—ປຽບທຽບກັບ ມາລາກີ 3. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະອົງບັນຊາໃຫ້ພວກເພິ່ນຂຽນຖ້ອຍຄຳຊຶ່ງພຣະບິດາໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ມາລາກີ ຊຶ່ງພຣະອົງຈະບອກແກ່ພວກເພິ່ນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ຂຽນຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຊີ້ແຈງກັບພວກເພິ່ນ. ແລະ ນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ບອກແກ່ພວກເພິ່ນ,

ມີຄວາມວ່າ: ພຣະບິດາກ່າວກັບມາລາກີດັ່ງນີ້—ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະສົ່ງ "ທູດຂອງເຮົາໄປຈັດຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບເຮົາ, ແລ້ວ ໃນທັນໃດນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງທີ່ພວກເຈົ້າສະແຫວງຫາກໍຈະສະເດັດມາທີ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ, ເຖິງແມ່ນທູດແຫ່ງພັນທະສັນຍາຊຶ່ງພວກເຈົ້າເບີກບານໃນພຣະອົງ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຈະມາ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

2 ແຕ່ໃຜຈະ "ຢູ່ໃນວັນທີ່ພຣະອົງສະເດັດມາ? ໃຜຈະຍືນຢູ່ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາປະກົດ? ເພາະວ່າພຣະອົງເປັນເໝືອນດັ່ງໄຟທີ່ ຫລອມໂລຫະ, ແລະ ເປັນເໝືອນດັ່ງສະບູທີ່ມີພະລັງແຮງຂອງຄົນຊັກຜ້າ.

3 ແລະ ພຣະອົງ ຈະ ປະ ທັບ ນັ່ງ ດັ່ງ ຜູ້ຫລອມເງິນໃຫ້ບໍລິສຸດ; ແລະ ພຣະອົງຈະຊຳລະ "ພວກລູກຊາຍຂອງເລວີ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາບໍລິສຸດ ດັ່ງດຽວກັນກັບຄຳ ແລະ ເງິນທີ່ຫລອມແລ້ວ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະນຳເຄື່ອງຖວາຍບູຊາທີ່ຖືກຕ້ອງມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

4 ເມື່ອນັ້ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງຢູດາ ແລະ ເຢຣູຊາເລັມຈະເປັນທີ່ພໍພຣະໄທຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດັ່ງໃນສະໄໝບູຮານ ແລະ ດັ່ງປີກ່ອນໆ.

5 ແລະ ເຮົາຈະມາໃກ້ເຈົ້າເພື່ອພິພາກສາ; ແລະ ເຮົາຈະເປັນພະຍານຕໍ່ສູ້ພວກໝໍເວດມົນຄາຖາໃນທັນທີ, ແລະ ຕໍ່ສູ້ພວກທີ່ຫລິ້ນຊູ່ສູ່ຜິວເມຍ, ແລະ ຕໍ່ສູ້ພວກທີ່ເປັນພະຍານເທັດ, ແລະ ຕໍ່ສູ້ພວກທີ່ສີ່ໂກງຄ່າແຮງງານຂອງລູກຈ້າງ, ຕໍ່ສູ້ພວກທີ່ເອົາ

<p>14 ກ ລກ 24:44–46. 24 1 ກ ຄພ 45:9. 2 ກ 3 ນຟ 25:1. 2 ຊກຢ 13:9; ຄພ 128:24.</p>	<p>ຄມພ ການສະເດັດມາ ຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣິດ; ແຜ່ນດິນໂລກ—ການ ຊຳລະລ້າງແຜ່ນດິນໂລກ.</p>	<p>3 ກ ພຍຍ 10:8; ຄພ 84:31–34. 2 ຄພ 13.</p>
--	---	--

ປຽບ ແມ່ໝ້າຍ ແລະ ິເດັກກຳພ້າ, ແລະ ຄົນຕ່າງດ້າວ, ແລະ ຕໍ່ສູ້ພວກທີ່ບໍ່ຢາເກງ ເຮົາ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

6 ເພາະ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຮົາບໍ່ປ່ຽນແປງ; ສະນັ້ນ ພວກເຈົ້າຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບຍັງບໍ່ສູນສິ້ນໄປເທື່ອ.

7 ເຖິງແມ່ນຕັ້ງແຕ່ວັນເວລາຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າໄດ້ ິໄປຈາກພິທີການຂອງເຮົາ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັກສາມັນ. ຈົ່ງ ະກັບມາຫາເຮົາ ແລະ ເຮົາຈະກັບໄປຫາພວກເຈົ້າ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ. ແຕ່ພວກເຈົ້າຖາມວ່າ: ພວກຂ້າພຣະອົງຈະເຮັດຢ່າງໃດຈຶ່ງຈະສາມາດກັບໄປຫາພຣະອົງໄດ້?

8 ມັນ ເປັນ ການ ຖືກ ຕ້ອງ ບໍ່ ທີ່ ມະນຸດ ສີ້ ໂກງພຣະເຈົ້າ? ແຕ່ເຈົ້າໄດ້ສີ້ໂກງເຮົາ. ແຕ່ພວກເຈົ້າຖາມວ່າ: ສີ້ ໂກງຢ່າງໃດ? ກໍສີ້ໂກງໃນເລື່ອງໜຶ່ງ ິສ່ວນສິບ ແລະ ະເຄື່ອງຖວາຍຕ່າງໆນັ້ນແຫລະ.

9 ພວກເຈົ້າຖືກສາບແຂ່ງດ້ວຍຄຳສາບແຂ່ງ, ກໍເພາະວ່າຄົນທັງຊາດສີ້ໂກງເຮົາ.

10 ຈົ່ງນຳເງິນເຕັມຈຳນວນໜຶ່ງ ິສ່ວນສິບ ມາຍັງຄັງ ເພື່ອ ວ່າ ຈະ ມີ ອາຫານ ໃນ ບ້ານ ຂອງ ເຮົາ; ຈົ່ງ ລອງ ເຮັດ ຢ່າງ ນັ້ນ ກັບ ເຮົາເບິ່ງ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈະເຫັນວ່າ ເຮົາຈະໄຂປະຕູສະຫວັນ ແລະ ຖອກເທ ະພຣະພອນລົງມາຍັງພວກເຈົ້າ ຈົນວ່າບໍ່ມີປ່ອນໃສ່ມັນໄວ້.

11 ແລະ ເຮົາຈະຕິຕຽນຜູ້ທີ່ກິນກິນ ເພາະເຫັນແກ່ພວກເຈົ້າ, ແລະ ມັນຈະບໍ່ທຳຮ້າຍຜົນຈາກດິນຂອງພວກເຈົ້າ; ທັງຕົ້ນອະງຸ່ນ

ຂອງພວກເຈົ້າກໍຈະມີໝາກຫລາຍກ່ອນເວລາ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

12 ແລະ ທຸກປະຊາຊາດຈະເອີ້ນພວກເຈົ້າວ່າຜູ້ມີຄວາມສຸກ, ເພາະດິນແດນຂອງພວກເຈົ້າຈະເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສຢ່າງຜາສຸກ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

13 ພວກເຈົ້າໄດ້ເວົ້າ ຈາ ໃສ່ ຮ້າຍ ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ. ແຕ່ພວກເຈົ້າຖາມວ່າ: ພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ເວົ້າຈາ ໃສ່ ຮ້າຍຫຍັງແດ່ແກ່ພຣະອົງ?

14 ພວກເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ: ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້ານັ້ນບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ແລະ ມີປະໂຫຍດຫຍັງທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມ ພິທີການຕ່າງໆ ຂອງພຣະອົງ ແລະ ເສຍໃຈຕໍ່ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດມາ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ຈອມໂຍທາ?

15 ແລະ ບັດນີ້ພວກເຮົາເອີ້ນຄົນອວດດີວ່າຄົນມີຄວາມສຸກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍວ່າສູງສົ່ງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວ່າ ແຕ່ ຄົນ ທົດ ລອງ ພຣະ ເຈົ້າ ກໍ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ໂທດຫຍັງເລີຍ.

16 ແລ້ວຄົນທີ່ຢາເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ິເວົ້າ ກັນ ເລື້ອຍໆ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບໜັງ ແລະ ໄດ້ຍິນ; ແລະ ຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ມີ ະໜັງສືແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳເຫລັ້ມໜຶ່ງທີ່ບັນທຶກລາຍຊື່ຂອງຄົນທີ່ຢາເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄວ້, ແລະ ເຄົາລົບພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

17 ພວກເຂົາ ຈະ ເປັນ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເຮົາ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ, ໃນ ມື້ ນັ້ນ ເມື່ອ ເຮົາ ິຮວບຮວມເຄື່ອງເພັດຂອງເຮົາ; ແລະ ເຮົາ

5 ກ ຢາບ 1:27.
7 ກ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື້ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື້ອ.
ຂ ຮລມ 13:11;
3 ນຟ 10:6;
ມຣນ 9:22.

8 ກ ຄມພ ສ່ວນສິບ, ເງິນສ່ວນສິບ.
ຂ ຄມພ ເຄື່ອງຖວາຍ.
10 ກ ຄພ 64:23; 119.
ຂ ຄມພ ພອນ, ໃຫ້ພອນ, ເປັນພອນ.

16 ກ ມຣນ 6:5.
ຂ ຄພ 85:9;
ມຊ 6:5.
ຄມພ ປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳ.
17 ກ ຄພ 101:3.

ຈະລະເວັ້ນມັນ ດັ່ງມະນຸດລະເວັ້ນບຸດຂອງ
ຕົນ ທີ່ຮັບໃຊ້ຕົນ.

18 ເມື່ອນັ້ນເຈົ້າຈະກັບມາ ແລະ ັຫລົງ
ເຫັນ ຄວາມ ແຕກຕ່າງ ລະຫວ່າງ ຄົນ ຊອບ
ທຳ ແລະ ຄົນຊົ່ວ, ລະຫວ່າງຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະ
ເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ.

ບົດທີ 25

ໃນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ, ຄົນອວດ
ດີ ແລະ ຄົນຊົ່ວຈະຖືກເຜົາຄືກັນກັບເພື່ອງ
ເຂົ້າ—ເອລີຢາຈະກັບຄືນມາກ່ອນມື້ອັນຍິ່ງ
ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວນັ້ນ—ປຽບທຽບ
ກັບ ມາລາກີ 4. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມື້ນັ້ນຍ່ອມມາເຖິງເມື່ອ
ຈະ ັໄໝ້ດັ່ງເຕົາໄຟ; ແລະ ະຄົນອວດດີທັງ
ໝົດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນທັງໝົດທີ່ເຮັດຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍຈະເປັນຄືກັນກັບເພື່ອງເຂົ້າ; ແລະ
ເມື່ອວັນນັ້ນມາເຖິງ ມັນຈະ ໄໝ້ພວກເຂົາ
ຈົນບໍ່ມີຫຍັງເຫລືອ, ຈອມ ໂຍທາໄດ້ກ່າວ,
ແລະ ມັນຈະບໍ່ເຫລືອທັງຮາກ ຫລື ກິ່ງ ໃຫ້
ພວກເຂົາເລີຍ.

2 ແຕ່ສຳລັບເຈົ້າທີ່ຢຳເກງນາມຂອງເຮົາ,
ັພຣະບຸດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຈະລຸກຂຶ້ນ
ດ້ວຍປືກຂອງພຣະອົງທີ່ປິ່ນປົວ, ແລະ ເຈົ້າ
ຈະອອກໄປ ແລະ ະເຕີບໂຕຂຶ້ນ ດັ່ງ ະລູກງົວ
ໃນຄອກ.

3 ແລະ ເຈົ້າຈະ ັຍຽບຍຳຄົນຊົ່ວ; ເພາະ

ພວກເຂົາຈະເປັນດັ່ງຂີ້ຝຸນທີ່ຢູ່ໃຕ້ສິ້ນຕີນ
ຂອງເຈົ້າ ໃນມື້ທີ່ເຮົາຈະດຳເນີນການນີ້,
ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

4 ຈົ່ງຈື່ຈຳກົດຂອງ ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ
ເຮົາ, ພ້ອມທັງ ຂໍ້ ກຳນົດ ແລະ ການ ພິ
ພາກສາຂຶ້ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ລາວທີ່ພູ
ັໂຮເຮັບສຳລັບ ຊາວ ອິດສະຣາເອນ ທຸກ
ຄົນ.

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະສົ່ງສາດສະດາ ັເອລີ
ຢາ ມາຫາເຈົ້າກ່ອນການມາຂອງ ະວັນອັນ
ໜ້າຢ້ານກົວ ແລະ ສຳຄັນຍິ່ງຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ;

6 ແລະ ລາວຈະ ັຫັນໃຈພໍ່ມາຫາລູກ,
ແລະ ຫັນໃຈລູກໄປຫາພໍ່, ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈະ
ມາ ແລະ ທຳລາຍແຜ່ນດິນ ໂລກດ້ວຍຄຳ
ສາບແຊ່ງ.

ບົດທີ 26

ພຣະເຢຊູຊີ້ແຈງທັງໝົດນັບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນ
ເຖິງມື້ສຸດທ້າຍ—ເດັກແດງທາລົກ ແລະ
ເດັກນ້ອຍເວົ້າເລື່ອງມະຫັດສະຈັນທີ່ບໍ່ອາດ
ສາມາດຂຽນໄວ້ໄດ້—ຜູ້ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມສາດ
ສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດຖືວ່າສິ່ງຂອງທັງ
ໝົດທີ່ພວກເຂົາມີເປັນຂອງສ່ວນລວມ. ປະ
ມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ເມື່ອພຣະເຢຊູເລົ່າເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ພຣະ

<p>18 ກ ຄມພ ການສາມາດສັງ ເກດ, ຂອງປະທານແຫ່ງ.</p> <p>25 1 ກ ອຊຢ 24:6; 1 ນພ 22:15; 3 ນພ 24:2; ຄພ 29:9; 64:23–24; 133:64; ຈສ—ປ 1:37. ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ— ການຊຳລະລ້າງ</p>	<p>ແຜ່ນດິນໂລກ. ຂ 2 ນພ 20:33. ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. 2 ກ ອທ 9:22. ຂ ຄພ 45:58. ຄ ອມ 6:4; 1 ນພ 22:24. 3 ກ 3 ນພ 21:12. 4 ກ ອພຍ 3:1–6.</p>	<p>5 ກ 2 ກສ 2:1–2; ຄພ 2:1; 110:13–16; 128:17–18. ຄມພ ຄວາມລອດສຳລັບ ຄົນຕາຍ; ຜະນຶກ, ການຜະນຶກ; ເອລີຢາ. ຂ ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີ ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. 6 ກ ຄພ 2:2.</p>
---	--	---

ອົງ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຊື້ ແຈງ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ຕໍ່ ຝູງ ຊົນ; ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຊື້ ແຈງ ເລື່ອງ ທັງ ໝົດ ຕໍ່ ພວກເຂົາ, ທັງ ເລື່ອງ ໃຫຍ່ ແລະ ເລື່ອງນ້ອຍ.

2 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ: "ພຣະ ຄຳ ພີເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງ ພວກເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ມີ ຢູ່ ນຳ, ພຣະ ບິດາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ບັນ ຊາ ໃຫ້ ເຮົາ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ພວກເຈົ້າ; ເພາະ ມັນ ເປັນ ຄວາມ ສະຫລຽວ ສະຫລາດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ທີ່ ມັນ ຄວນ ຖືກ ສົ່ງ ຕໍ່ ໄປ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ລຸ້ນ ຫລັງ."

3 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຊື້ ແຈງ ເລື່ອງ ທັງ ໝົດ ຕັ້ງ ແຕ່ ຕົ້ນ ຈົນ ເຖິງ ເວລາ ທີ່ ພຣະ ອົງ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ ໃນ "ລັດ ສະ ພິ ພາບ ຂອງ ພຣະ ອົງ—ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຈົນ ກະ ທັງ ທຸກ ເລື່ອງ ທີ່ ຈະ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ຕີນ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ຈົນ ກະ ທັງ ະວັດ ຖຸ ຕ່າງ ໆ ເບື້ອຍ ໄປ ດ້ວຍ ໄຟ, ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຈະ ະທົດ ເຂົ້າ ດັ່ງ ມ້ວນ ກະ ດາດ, ແລະ ພ້າ ສະ ຫວັນ ກັບ ແຜ່ນ ດິນ ກໍ ຈະ ລ່ວງ ພົ້ນ ໄປ;

4 ແລະ ຈົນ ກະ ທັງ ເປັນ ວັນ "ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ສຸດ ທ້າຍ, ເມື່ອ ທຸກ ຜູ້ ຄົນ, ແລະ ທຸກ ຕະກຸນ, ແລະ ທຸກ ປະ ຊາ ຊາດ, ແລະ ທຸກ ພາສາ ຈະ ມາ ະຍືນ ຢູ່ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ຮັບ ການ ພິ ພາກ ສາ, ຕາມ ວຽກ ງານ ຂອງ ພວກເຂົາ ບໍ່ ວ່າ ຈະ ເປັນ ວຽກ ງານ ດີ ຫລື ວຽກ ງານ ຊົ່ວ—

5 ຖ້າ ຫາກ ມັນ ເປັນ ວຽກ ງານ ດີ, ກໍ ຈະ ໄດ້ ອອກ ມາ ຫາ "ການ ພື້ນ ຄົນ ຊີ ວິດ ອັນ ເປັນ ນິດ; ແລະ ຖ້າ ຫາກ ມັນ ເປັນ ວຽກ ງານ ຊົ່ວ,

ກໍ ຈະ ໄດ້ ອອກ ມາ ຫາ ການ ພື້ນ ຄົນ ຊີ ວິດ ທີ່ ອັບ ປະ ໂຫຍດ; ໂດຍ ເປັນ ທາງ ສອງ ເສັ້ນ ຄຽງ ຄູ່ ກັນ ໄປ, ເສັ້ນ ໜຶ່ງ ຢູ່ ມື ເບື້ອງ ໜຶ່ງ ແລະ ອີກ ເສັ້ນ ໜຶ່ງ ຢູ່ ມື ອີກ ເບື້ອງ ໜຶ່ງ, ອົງ ຕາມ ພຣະ ເມດ ຕາ, ແລະ ຕາມ ະຄວາມ ຍຸດ ຕິ ທຳ, ແລະ ຕາມ ຄວາມ ບໍລິ ສຸດ ຊຶ່ງ ມີ ໃນ ພຣະ ຄຣິດ, ຜູ້ ຊຶ່ງ ເປັນ ຢູ່ ມາ ະກ່ອນ ໂລກ ເລີ່ມ ຕົ້ນ.

6 ແລະ ບັດ ນີ້ ບໍ່ ອາດ ຂຽນ ມັນ ໄວ້ ໃນ ໜັງ ສື ເຫລົ່ານີ້ ໄດ້ ເຖິງ ແມ່ນ ໃນ "ໜັງ ສ່ວນ ຮ້ອຍ ຂອງ ເລື່ອງ ຊຶ່ງ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ສິດ ສອນ ໄວ້ ແທ້ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ;

7 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ "ແຜ່ນ ຈາ ລຶກ ຂອງ ນີ ໄຟ ໄດ້ ບັນ ຈຸ ຫລາຍ ກວ່າ ນີ້ ຂອງ ເລື່ອງ ຊຶ່ງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສິດ ສອນ ຜູ້ ຄົນ.

8 ແລະ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຂຽນ ໄວ້ ຊຶ່ງ ເປັນ ພຽງ ສ່ວນ ເລັກ ຫນ້ອຍ ຂອງ ເລື່ອງ ທັງ ໝົດ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສິດ ສອນ ຜູ້ ຄົນ; ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂຽນ ມັນ ໄວ້ ໂດຍ ມີ ເຈດ ຕະ ນາ ວ່າ ມັນ ອາດ ຈະ ຖືກ ນຳ ມາ ສູ່ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ອີກ "ຈາກ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ຕາມ ພຣະ ຄຳ ທີ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ໄວ້.

9 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ເລື່ອງ ນີ້ ແລ້ວ, ຊຶ່ງ ສົມ ຄວນ ທີ່ ພວກເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ມັນ ກ່ອນ, ເພື່ອ ທົດ ລອງ ສັດ ທາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເປັນ ໄປ ວ່າ ພວກເຂົາ ເຂື່ອ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ເມື່ອ ນັ້ນ "ເລື່ອງ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຈະ ສະ ແດງ ໃຫ້ ປະ ຈັກ ແກ່ ພວກເຂົາ.

10 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເປັນ ໄປ ວ່າ ພວກເຂົາ

<p>26 2 ກ ອສ ມລກ 3-4, ຖືກອ້າງ ເຖິງ ໃນ 3 ນພ 24-25.</p> <p>3 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ລັດສະໝີພາບຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p> <p>ຂ ອມ 9:13; 2 ປຕ 3:10, 12; ມມ 9:2.</p> <p>ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ— ການຊຳລະລ້າງແຜ່ນ</p>	<p>ດິນໂລກ; ໂລກ—ທີ່ສຸດຂອງໂລກ.</p> <p>ຄ ມມ 5:23.</p> <p>4 ກ ຮລມ 12:25; 3 ນພ 28:31.</p> <p>ຂ ມຊຍ 16:10-11.</p> <p>ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.</p> <p>5 ກ ດນອ 12:2; ຢສ 5:29.</p> <p>ຂ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ,</p>	<p>ຄວາມຍຸດຕິທຳ.</p> <p>ຄ ອທ 3:14.</p> <p>ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ —ການເປັນຢູ່ຂອງ ພຣະຄຣິດກ່ອນມະຕະ.</p> <p>6 ກ ຢສ 21:25; 3 ນພ 5:8.</p> <p>7 ກ ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ.</p> <p>8 ກ 3 ນພ 21:5-6.</p> <p>9 ກ ອທ 4:4-10.</p>
--	---	---

ບໍ່ເຊື່ອເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ເມື່ອນັ້ນເລື່ອງທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ກວ່ານີ້ຈະຖືກ "ກົດກັນໄວ້ຈາກພວກ
ເຂົາ, ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ການກ່າວໂທດພວກເຂົາ.

11 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຈະຂຽນ
ເລື່ອງທັງໝົດທີ່ບັນທຶກຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກ
ຂອງມີໄຟຢູ່ພໍດີ, ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້
ຫ້າມໄວ້ ແລະ ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະ "ທົດລອງ
ສັດທາຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ.

12 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າ ມໍມອນ ຈຶ່ງ ຂຽນ
ເລື່ອງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ
ເທົ່ານັ້ນ. ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ມໍມອນ
ຈົບຂໍ້ຄວາມຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຕໍ່ໄປ
ນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະເລີ່ມຂຽນເລື່ອງຊຶ່ງຂ້າພະ
ເຈົ້າໄດ້ຮັບບັນຊາ.

13 ສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຢາກ ໃຫ້ທ່ານ
ເຫັນວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສິດສອນຜູ້ຄົນໂດຍ
ແທ້ເປັນເວລາສາມມື້, ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນ
ພຣະອົງໄດ້ມາ "ປະກົດຕໍ່ພວກເຂົາເປັນ
ບາງຄັ້ງບາງຄາວ, ແລະ ໄດ້ຫັກ ະເຂົ້າ ຈີ່
ເປັນບາງຄັ້ງບາງຄາວ, ແລະ ໃຫ້ພອນແກ່
ມັນ, ແລະ ໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.

14 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ພຣະອົງໄດ້ສິດສອນ ແລະ ປະຕິບັດສາດ
ສະໜາກົດແກ່ "ເດັກນ້ອຍຂອງຜູ້ຊົງຊຶ່ງ
ໄດ້ກ່າວມາແລ້ວ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ ະມາຍ
ລິ້ນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າ
ເລື່ອງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນກັບ
ພໍ່ຂອງພວກເຂົາ, ແມ່ນແຕ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າສິ່ງ
ທີ່ພຣະອົງໄດ້ເປີດເຜີຍກັບຜູ້ຄົນມາແລ້ວ;
ແລະ ພຣະອົງໄດ້ມາຍລິ້ນຂອງພວກເຂົາ
ເພື່ອພວກເຂົາຈະເວົ້າອອກມາໄດ້.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ
ຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນ—
ເທື່ອທີສອງທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ພວກ
ເຂົາ, ແລະ ໄດ້ກັບຂຶ້ນໄປຫາພຣະບິດາ,
ຫລັງຈາກໄດ້ "ປິ່ນປົວຄົນເຈັບປ່ວຍ ແລະ
ຄົນເບ້ຍລ່ອຍທັງໝົດ, ແລະ ໄດ້ເປີດຕາ
ໃຫ້ຄົນຕາບອດ ແລະ ໄດ້ເປີດໝູ່ໃຫ້ຄົນໝູ່
ໜວກ, ແລະ ເຖິງ ຂະໜາດທີ່ໄດ້ປິ່ນປົວ
ພະຍາດນາໆປະການໃນບັນດາພວກເຂົາ,
ແລະ ໄດ້ໄຜດ ຍົກ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ຄົນ ຈາກ
ຕາຍ, ແລະ ໄດ້ສະແດງອຳນາດຂອງພຣະ
ອົງໃຫ້ພວກເຂົາເຫັນ, ແລ້ວໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນ
ໄປເຝົ້າພຣະບິດາ—

16 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນ
ມື້ຕໍ່ມາຄື ຜູ້ຊົງໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນ, ແລະ
ພວກເຂົາທັງໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ "ເດັກ
ນ້ອຍເຫລົ່ານີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດ
ເດັກແດງທາລຶກກໍໄດ້ເປີດປາກເວົ້າເລື່ອງ
ໜ້າອັດ ສະ ຈັນ ອອກ ມາ; ແລະ ເລື່ອງ ທີ່
ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າອອກມານັ້ນຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້
ຜູ້ໃດຂຽນໄວ້.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື "ສາ
ນູສິດຜູ້ຊຶ່ງພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກໄວ້ໄດ້ເລີ່ມ
ຕົ້ນ ະບັບຕິ ສະມາ ແລະ ສິດສອນ ຫລາຍ
ຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້ມາຫາພວກເພິ່ນຕັ້ງແຕ່
ເວລານັ້ນໄປ; ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່
ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະ
ເຢຊູກໍເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

18 ແລະ ຫລາຍຄົນໃນບັນດາພວກເຂົາ
ໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນເລື່ອງຊຶ່ງບໍ່ອາດຈະ
ເວົ້າໄດ້, ຊຶ່ງມັນ "ຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຂຽນໄວ້.

<p>10 ກ ແອວ 12:9-11. 11 ກ ອທ 12:6. 13 ກ ຢຣ 21:14. ຂ 3 ນຟ 20:3-9. ຄມພ ສິນລະລຶກ. 14 ກ 3 ນຟ 17:11-12.</p>	<p>ຂ ແອວ 32:23; 3 ນຟ 26:16. 15 ກ 3 ນຟ 17:9. ຄມພ ປິ່ນປົວ, ການປິ່ນປົວ; ມະຫັດສະຈັນ, ການ ມະຫັດສະຈັນ.</p>	<p>16 ກ ມທ 11:25. 17 ກ 3 ນຟ 19:4-13. ຂ 4 ນຟ 1:1. 18 ກ 3 ນຟ 26:11.</p>
--	--	---

19 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສິດສອນ, ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ກັນແລະກັນ; ແລະ ພວກເຂົາຖືວ່າ ສິ່ງຂອງ "ທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາມີ ະເປັນຂອງສ່ວນລວມ, ທຸກຄົນປະຕິບັດຕໍ່ກັນຢ່າງທ່ຽງທໍາ.

20 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງດັ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ບັນຊາພວກເຂົາ.

21 ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຖືກເອີ້ນວ່າ "ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ.

ບົດທີ 27

ພຣະເຢຊູບັນຊາວ່າ ສາດສະໜາຈັກຄວນຖືກເອີ້ນຕາມພຣະນາມຂອງພຣະອົງ—ພາລະກິດ ແລະ ການເສຍສະລະຊົດໃຊ້ຂອງພຣະອົງປະກອບເປັນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະອົງ—ມະນຸດຖືກບັນຊາໃຫ້ກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ—ພວກເຂົາຄວນເປັນດັ່ງທີ່ພຣະເຢຊູເປັນ. ປະມານ ຄ.ສ. 34-35.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນໄລຍະເວລາທີ່ສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູກຳລັງເດີນທາງໄປສູ່ສອນເລື່ອງທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ຍິນ ແລະ ໄດ້ເຫັນມານັ້ນ, ແລະ ໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສານຸສິດໄດ້ມາ "ເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອອະທິຖານ ແລະ ະຖິສິນອົດເຂົ້າຢ່າງເອົາຈິງເອົາຈັງ.

2 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາ "ປະກົດຕົວຕໍ່ພວກເພິ່ນອີກ, ເພາະພວກເພິ່ນໄດ້ອະທິຖານ ຫາພຣະບິດາ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດມາຍືນຢູ່ທ່າມກາງພວກເພິ່ນ, ແລະ ຖາມພວກເພິ່ນວ່າ: ເຈົ້າຕ້ອງການອັນໃດຈາກເຮົາ?

3 ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ: ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພວກຂ້ານ້ອຍຢາກໃຫ້ພຣະອົງບອກພວກຂ້ານ້ອຍວ່າພວກຂ້ານ້ອຍຄວນເອີ້ນຊື່ຂອງສາດສະໜາຈັກນີ້ວ່າແນວໃດ ເພາະວ່າໄດ້ມີການໂຕ້ຖຽງກັນໃນບັນດາຜູ້ຄົນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.

4 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພວກເພິ່ນວ່າ: ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ເປັນດ້ວຍເຫດໃດຜູ້ຄົນຈິ່ງຈົ່ມ ແລະ ໂຕ້ຖຽງກັນເພາະເລື່ອງນີ້?

5 ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ອ່ານພຣະຄຳພິບໍ, ຊຶ່ງມັນບອກໄວ້ວ່າ ເຈົ້າຕ້ອງຮັບເອົາ "ພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງເປັນນາມຂອງເຮົາ? ເພາະໂດຍນາມນີ້ເຈົ້າຈະຖືກເອີ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ;

6 ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ຮັບນາມຂອງເຮົາ, ແລະ "ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ຜູ້ນັ້ນຈະລອດໃນວັນສຸດທ້າຍ.

7 ສະນັ້ນ, ອັນໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຈະເຮັດ, ຈົ່ງເຮັດໃນນາມຂອງເຮົາ; ສະນັ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງເອີ້ນສາດສະໜາຈັກຕາມນາມຂອງເຮົາ; ແລະ ເຈົ້າຈົ່ງເອີ້ນຫາພຣະບິດາ ໃນນາມຂອງເຮົາ ເພື່ອພຣະອົງຈະປະທານພອນໃຫ້ແກ່ສາດສະໜາຈັກເພື່ອເຫັນແກ່ເຮົາ.

19 ກ 4 ນພ 1:3.
ຂ ຄມພ ອຸທິດຖວາຍ, ກົດແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍ.
21 ກ ມຊຢ 18:17.
ຄມພ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

27 1 ກ ຄພ 29:6.
ຂ ອວ 6:6.
ຄມພ ຖິສິນອົດເຂົ້າ, ການຖິສິນອົດເຂົ້າ.
2 ກ 3 ນພ 26:13.
ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—

ການປະກົດຕົວຂອງພຣະຄຣິດຫລັງຈາກຊີວິດມະຕະ.
5 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ.
6 ກ 3 ນພ 15:9.

8 ແລະ ມັນ ຈະ ເປັນ "ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ ເຮົາ ໄດ້ ແນວ ໃດ ຖ້າ ຫາກ ມັນ ບໍ່ ມີ ຊື່ ຕາມ ນາມ ຂອງ ເຮົາ? ເພາະ ຖ້າ ຫາກ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ມີ ຊື່ ຕາມ ຊື່ ຂອງ ໂມເຊ, ແລ້ວ ມັນ ກໍ ຈະ ເປັນ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ ໂມເຊ; ຫລື ຖ້າ ຫາກ ມັນ ມີ ຊື່ ຕາມ ຊື່ ຂອງ ມະນຸດ, ມັນ ກໍ ຈະ ເປັນ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ ມະນຸດ; ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ມັນ ມີ ຊື່ ຕາມ ນາມ ຂອງ ເຮົາ, ມັນ ກໍ ຈະ ເປັນ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ ເຮົາ ຖ້າ ຫາກ ເປັນ ໄປ ວ່າ ມັນ ຖືກ ສ້າງ ເທິງ ພຣະ ກິດ ຕີ ຄຸນ ຂອງ ເຮົາ.

9 ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ວ່າ ເຈົ້າ ຖືກ ສ້າງ ເທິງ ພຣະ ກິດ ຕີ ຄຸນ ຂອງ ເຮົາ; ສະນັ້ນ ອັນ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ເອີ້ນ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ເອີ້ນ ຕາມ ນາມ ຂອງ ເຮົາ; ສະນັ້ນ ຖ້າ ຫາກ ເຈົ້າ ເອີ້ນ ຫາ ພຣະ ບິດາ ເພື່ອ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ, ແລະ ຖ້າ ຫາກ ມັນ ເປັນ ໄປ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ ພຣະ ບິດາ ຈະ ຮັບ ພັງ ເຈົ້າ;

10 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເປັນ ໄປ ວ່າ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ ເທິງ ພຣະ ກິດ ຕີ ຄຸນ ຂອງ ເຮົາ ແລ້ວ ພຣະ ບິດາ ຈະ ສະ ແດງ ວຽກ ງານ ຂອງ ພຣະ ອົງ ອອກ ມາ ໃນ ນັ້ນ.

11 ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ມັນ ບໍ່ ໄດ້ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ ເທິງ ພຣະ ກິດ ຕີ ຄຸນ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ມັນ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ ເທິງ ວຽກ ງານ ຂອງ ມະນຸດ, ຫລື ເທິງ ວຽກ ງານ ຂອງ ມານ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ມີ ຄວາມ ສຸກ ໃນ ວຽກ ງານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ພຽງ ຊົ່ວ ໄລຍະ ໜຶ່ງ ເທົ່າ ນັ້ນ, ແລະ ໃນ ບໍ່ ຊ້າ ເວລາ ສຸດ ທ້າຍ ຍ່ອມ ມາ ເຖິງ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ "ໂຄ່ນ ລົງ

ແລະ ໂຍນ ເຂົ້າ ກອງ ໄຟ, ຊຶ່ງ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ ຈະ ບໍ່ ມີ ທາງ ຫວນ ກັບ ຄືນ ໄດ້.

12 ເພາະ ວ່າ ວຽກ ງານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຈະ "ຕິດ ຕາມ ພວກ ເຂົາ, ເປັນ ຍ້ອນ ວຽກ ງານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຖືກ ໂຄ່ນ ລົງ; ສະນັ້ນ ຈົ່ງ ຈື່ງ ຈຳ ລັງ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ບອກ ເຈົ້າ.

13 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເຮົາ ໄດ້ ມອບ "ພຣະ ກິດ ຕີ ຄຸນ ຂອງ ເຮົາ ໃຫ້ ແກ່ ເຈົ້າ, ແລະ ນີ້ ຄື ພຣະ ກິດ ຕີ ຄຸນ ຊຶ່ງ ເຮົາ ໄດ້ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ເຈົ້າ—ຄື ເຮົາ ໄດ້ ມາ ເກີດ ໃນ ໂລກ ເພື່ອ ກະ ທຳ ຕາມ ພຣະ ປະ ສົງ ຂອງ ພຣະ ບິດາ ຂອງ ເຮົາ, ເພາະ ວ່າ ພຣະ ບິດາ ຂອງ ເຮົາ ໄດ້ ສົ່ງ ເຮົາ ມາ.

14 ແລະ ພຣະ ບິດາ ຂອງ ເຮົາ ໄດ້ ສົ່ງ ເຮົາ ມາ ເພື່ອ ວ່າ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ຖືກ "ຍົກ ຂຶ້ນ ເທິງ ໄມ້ ກາງ ແຂນ; ແລະ ຫລັງ ຈາກ ເຮົາ ໄດ້ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ເທິງ ໄມ້ ກາງ ແຂນ ເພື່ອ ວ່າ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ຂັກ ນຳ ຄົນ ທັງ ຫລາຍ ມາ ຫາ ເຮົາ, ດັ່ງ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ໂດຍ ມະນຸດ ສັນ ໃດ ມະນຸດ ກໍ ຈະ ໄດ້ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ໂດຍ ພຣະ ບິດາ ສັນ ນັ້ນ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ມາ ຍືນ ຢູ່ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ເຮົາ ເພື່ອ ຮັບ "ການ ພິ ພາກ ສາ ຕາມ ວຽກ ງານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ບໍ່ ວ່າ ຈະ ເປັນ ວຽກ ງານ ດີ ຫລື ວຽກ ງານ ຊົ່ວ—

15 ແລະ ເປັນ ດ້ວຍ ເຫດ ນີ້ ເຮົາ ຈຶ່ງ ຖືກ "ຍົກ ຂຶ້ນ; ສະນັ້ນ ຕາມ ອຳນາດ ຂອງ ພຣະ ບິດາ, ເຮົາ ຈຶ່ງ ຈະ ຂັກ ນຳ ຄົນ ທັງ ຫລາຍ ມາ ຫາ ເຮົາ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ພິ ພາກ ສາ ຕາມ ວຽກ ງານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

16 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ "ກັບ ໃຈ ແລະ ຮັບ ບັບ ຕີ

<p>8 ກ ຄມພ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ—ປະ ມຸກ ຂອງ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ. ຂ ຄພ 115:4. 11 ກ ແອວ 5:52. 12 ກ ພນມ 14:13; ຄພ 59:2. 13 ກ ຄພ 76:40-42.</p>	<p>ຄມພ ພຣະ ກິດ ຕີ ຄຸນ. ຂ ຢຣ 6:38-39. 14 ກ 1 ນພ 11:32-33; ມຊ 7:55. ຂ ຢຣ 6:44; 2 ນພ 9:5; ຄພ 27:18.</p>	<p>ຄ ຄມພ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ—ພິ ພາກ ສາ. 15 ກ ຄມພ ຊົດ ໃຊ້, ການ ຊົດ ໃຊ້. 16 ກ ຄມພ ກັບ ໃຈ, ການ ກັບ ໃຈ. ຂ ຄມພ ບັບ ຕີ ສະ ມາ, ໃຫ້ ບັບ ຕີ ສະ ມາ.</p>
--	--	---

ສະມາໃນນາມຂອງເຮົາ ຜູ້ນັ້ນຈະເຕັມປຽມ; ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາ "ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະຖືວ່າເຂົາບໍ່ມີຄວາມຜິດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາໃນມື້ນັ້ນທີ່ເຮົາຈະຍືນຂຶ້ນເພື່ອພິພາກສາໂລກ.

17 ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ຜູ້ນັ້ນກໍຈະເປັນຜູ້ທີ່ຖືກໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ, ຊຶ່ງຈາກບ່ອນນັ້ນເຂົາຈະກັບຄືນມາອີກບໍ່ໄດ້, ເພາະຄວາມ "ຍຸດຕິທຳຂອງພຣະບິດາ.

18 ແລະ ມີ ຄື ພຣະ ຄຳ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ປະທານ ໃຫ້ ແກ່ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ. ແລະ ເພາະດ້ວຍເຫດນີ້ ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະຄຳ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້ສຳເລັດ, ແລະ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເວົ້າຕົວະ, ແຕ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງສຳເລັດທັງໝົດ.

19 ແລະ "ສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດຈະບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄປ ໃນ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້; ສະນັ້ນ ຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດສາມາດເຂົ້າໄປໃນ ະທີ່ພັກຂອງພຣະອົງໄດ້ ນອກຈາກຜູ້ທີ່ໄດ້ "ຊຳລະ ລ້າງອາພອນ ຂອງ ເຂົາ ໃຫ້ ຂາວສະອາດແລ້ວດ້ວຍເລືອດຂອງເຮົາ, ເພາະສັດທາ ແລະ ການກັບໃຈຈາກບາບທັງໝົດ ແລະ ຄວາມຊື່ສັດຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງເຂົາ.

20 ບັດນີ້ ມີຄືພຣະບັນຍັດ: ຈົ່ງ "ກັບໃຈ, ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຈົ່ງມາຫາເຮົາ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ ໃນນາມຂອງເຮົາ, ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ "ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ໂດຍການຮັບ

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ເພື່ອເຈົ້າຈະຍືນຢູ່ໂດຍ "ບໍ່ມີມົນທົນຕໍ່ໜ້າເຮົາໃນວັນສຸດທ້າຍ.

21 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ນີ້ຄືພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ ແລະ ເຈົ້າຮູ້ເຖິງສິ່ງທີ່ເຈົ້າຄວນຈະກະທຳໃນສາດສະໜາຈັກ ຂອງ ເຮົາ; ເພາະວຽກງານທີ່ເຈົ້າເຫັນເຮົາເຮັດມາແລ້ວ ສິ່ງນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດຕາມເໝືອນກັນ; ເພາະສິ່ງໃດທີ່ເຈົ້າເຫັນເຮົາເຮັດມາແລ້ວ ເຖິງແມ່ນສິ່ງນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງກະທຳ.

22 ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກເຈົ້າເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເຈົ້າຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະວ່າເຈົ້າຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

23 ຈົ່ງຂຽນເລື່ອງທີ່ເຈົ້າເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນມານັ້ນ, ນອກຈາກເລື່ອງທີ່ "ຖືກທຳມໄວ້ເທົ່ານັ້ນ.

24 ຈົ່ງຂຽນວຽກງານຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄວ້, ຊຶ່ງມັນຈະເກີດຂຶ້ນ, ດັ່ງທີ່ມີຂຽນໄວ້ກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ.

25 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຈາກບັນດາໜັງສືທີ່ມີຂຽນໄວ້ ແລະ ທີ່ຈະຂຽນ, ຜູ້ຄົນພວກນີ້ຈະໄດ້ຮັບ "ການພິພາກສາ, ເພາະຕາມໜັງສືເຫລົ່ານັ້ນ ະວຽກງານຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງຈະໄດ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ມວນມະນຸດ.

26 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ທຸກສິ່ງໄດ້ຖືກ "ຂຽນໄວ້ໂດຍພຣະບິດາ; ສະນັ້ນ ໂລກຈະໄດ້ຮັບການພິພາກສາຈາກໜັງສືທີ່ຈະຂຽນ.

27 ແລະ ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າ "ເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ພິພາກສາຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້, ຕາມການພິ

16 ຄ 1 ນພ 13:37.
ຄມພ ອົດທົນ,
ຄວາມອົດທົນ.
17 ກ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ,
ຄວາມຍຸດຕິທຳ.
19 ກ ແອວ 11:37.
19 ຂ ຄພ 84:24.
ຄມພ ພັກຜ່ອນ.
ຄ ພນມ 1:5; 7:14;

ແອວ 5:21, 27; 13:11-13.
20 ກ ອທ 4:18.
ຂ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້
ບັບຕິສະມາ—ຈຳເປັນ.
ຄ ຄມພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ,
ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ.
ງ ຄພ 4:2.
23 ກ 3 ນພ 26:16.
25 ກ 2 ນພ 33:10-15;

ຄມ 1:11.
ຂ 1 ນພ 15:32-33.
26 ກ 3 ນພ 24:16.
ຄມພ ໜັງສືທະ
ບຽນແຫ່ງຊີວິດ.
27 ກ 1 ນພ 12:9-10;
ມມ 3:19.

ພາກສາຊຶ່ງເຮົາຈະມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ຊຶ່ງຈະຍຸດຕິທຳ. ສະນັ້ນ ເຈົ້າ ຈຶ່ງຄວນເປັນຄົນແນວໃດ? ຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ເຖິງແມ່ນ ິດັ່ງທີ່ເຮົາເປັນ.

28 ແລະ ບັດນີ້ເຮົາ ກໍໄປເຝົ້າພຣະບິດາ. ແລະ ຕາມຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຈະຂໍ ຈາກພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ.

29 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງ ໝັ້ນຂໍ, ແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ; ຈົ່ງໝັ້ນເຄາະ, ແລ້ວຈະມີຄົນໄຂປະຕູໃຫ້; ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ໝັ້ນຂໍ ກໍໄດ້ຮັບ; ແລະ ທຸກຄົນທີ່ໝັ້ນເຄາະ ກໍມີຄົນໄຂປະຕູໃຫ້.

30 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງຄວາມສຸກຂອງເຮົາ ໃຫຍ່ ຍິ່ງ ຈົນ ເຕັມ ບໍລິບູນ ເພາະ ເຈົ້າ, ແລະ ເພາະຄົນລຸ້ນນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນພຣະບິດາກໍປິຕິຍິນດີ ແລະ ເຫລົ່າທູດທີ່ສັກສິດທັງຫລາຍນຳອີກ, ເພາະເຈົ້າ ແລະ ຄົນລຸ້ນນີ້; ເພາະ ກໍບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນພວກເຂົາເສຍໄປ.

31 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາຢາກໃຫ້ເຈົ້າເຂົ້າໃຈ; ເພາະເຮົາໝາຍເຖິງຜູ້ ກໍຄົນລຸ້ນນີ້ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ ຕອນນີ້; ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນພວກເຂົາເສຍໄປ; ແລະ ເຮົາມີ ິຄວາມສຸກຫລາຍແທ້ງນຳພວກເຂົາ.

32 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເຮັດໃຫ້ເຮົາເສົ້າສະຫລົດໃຈເພາະຄົນລຸ້ນ ກໍທີ່ສິ້ນ້ຳ ຈາກຄົນລຸ້ນນີ້ໄປ ຈະຖືກມານຈັບໄປເປັນຊະເລີຍເຖິງ ແມ່ນ ດັ່ງ ບຸດ ແຫ່ງ ຄວາມ ຈິບ ຫາຍ; ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະຂາຍເຮົາເພື່ອເງິນ

ແລະ ເພື່ອ ຄຳ, ແລະ ເພື່ອ ສິ່ງ ທີ່ ມອດ ແລະ ຂີ້ໜຽງກັດກິນ ແລະ ເປັນບ່ອນທີ່ໂຈນເຈາະເຂົ້າລັກເອົາໄດ້, ແລະ ໃນມື້ນັ້ນເຮົາຈະມາຍັງມຸງຢາມພວກເຂົາຈົນເຖິງຂັ້ນທີ່ນຳເອົາວຽກງານຂອງພວກເຂົາກັບມາໃສ່ທົວຂອງພວກເຂົາເອງ.

33 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຈົບຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບສານຸສິດຂອງພຣະອົງວ່າ: ຈົ່ງເຂົ້າໄປທາງ ກໍປະຕູຄັບ; ເພາະປະຕູຄັບ, ແລະ ທາງແຄບນັ້ນແຫລະທີ່ນຳໄປສູ່ຊີວິດ, ແລະ ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ຈະພົບເຫັນມັນ; ແຕ່ວ່າປະຕູ ແລະ ທາງທີ່ນຳໄປຫາຄວາມຕາຍນັ້ນ ກວ້າງ ຂວາງ ຫລາຍ ແລະ ມີ ຄົນ ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍເດີນໄປທາງນັ້ນ, ຈົນວ່າຕາເວັນຄ້ອຍຄຳ, ແລ້ວພວກເຂົາກໍບໍ່ອາດສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້.

ບົດທີ 28

ເກົ້າຄົນ ໃນສານຸສິດສິບສອງຄົນປາດຖະໜາ ແລະ ໄດ້ຮັບຄຳສັນຍາວ່າຈະໄດ້ຮັບມູນມໍລະດົກໃນອານາຈັກຂອງພຣະຄຣິດເວລາພວກເພິ່ນສິ້ນຊີວິດໄປ—ຊາວນີໄພອີກສາມຄົນ ປາດຖະໜາ ແລະ ໄດ້ຮັບອຳນາດໃຫ້ໝັ້ນ ຈາກຄວາມຕາຍ ເພື່ອວ່າພວກເພິ່ນຈະໄດ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກຈົນກວ່າພຣະເຢຊູຈະສະເດັດມາອີກ—ພວກເພິ່ນໄດ້ປ່ຽນສະພາບ ແລະ ໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ເອີ້ຍປາກບໍ່ໄດ້, ແລະ ໃນປະຈຸບັນນີ້ພວກ

<p>27 ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ຕົວຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຄ ມຫ 5:48; 3 ນພ 12:48. 28 ກ ຍຮ 20:17. 29 ກ ມຫ 7:7; 3 ນພ 14:7.</p>	<p>30 ກ ຍຮ 17:12. 31 ກ 3 ນພ 28:23. ຂ 3 ນພ 9:11–13; 10:12. ຄ ຄມພ ຊິ້ນຊົນ, ຄວາມຊົນຊົນ. 32 ກ 2 ນພ 26:9–10; ແອວ 45:10, 12.</p>	<p>ຂ ມຫ 6:19–21; 3 ນພ 13:19–21. 33 ກ ມຫ 7:13–14; 3 ນພ 14:13–14; ຄພ 22.</p>
---	--	--

ເພິ່ນກໍຍັງປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນທ່າມ
ກາງມະນຸດຢູ່. ປະມານ ຄ.ສ. 34-35.

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຫລັງ
ຈາກພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ກ່າວ ຂໍ້ ຄວາມ ນີ້, ພຣະ
ອົງ ໄດ້ເວົ້າກັບສານຸສິດຂອງພຣະອົງແຕ່ລະ
ຄົນ, ໂດຍກ່າວກັບພວກເພິ່ນວ່າ: ພວກເຈົ້າ
ປາດ ຖະ ໜາ ອັນ ໃດ ຈາກ ເຮົາ, ຫລັງ ຈາກ
ເຮົາໄປເຝົ້າພຣະບິດາ?

2 ແລະ ທັງ ໝົດ ນອກ ຈາກ ສາມ ຄົນ ໄດ້
ທູນ ວ່າ: ພວກ ຂ້າ ນ້ອຍ ປາດ ຖະ ໜາ ວ່າ
ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ພວກ ຂ້າ ນ້ອຍ ມີ ຊີ ວິດ ຢູ່ ຈົນ
ຮອດ ສຸດ ອາຍຸ ຂອງ ມະນຸດ, ວ່າ ການ ປະ ຕິ
ບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກິດ ຂອງ ພວກ ຂ້າ ນ້ອຍ ໄດ້
ເຖິງ ທີ່ ສຸດ ແລ້ວ, ຊຶ່ງ ໃນ ການ ນັ້ນ ພຣະ ອົງ ໄດ້
ເອິ້ນ ພວກ ຂ້າ ນ້ອຍ ມາ, ຂໍ ໃຫ້ ພວກ ຂ້າ ນ້ອຍ
ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ເຝົ້າ ພຣະ ອົງ ໃນ ອານາ ຈັກ ຂອງ
ພຣະ ອົງ ໂດຍ ໄວ ດ້ວຍ ເທີ້ນ.

3 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ກ່າວ ກັບ ພວກ ເພິ່ນ
ວ່າ: ພວກເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວ ເພາະວ່າພວກ
ເຈົ້າປາດ ຖະ ໜາ ສິ່ງ ນີ້ ຈາກ ເຮົາ; ສະນັ້ນ,
ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ພວກ ເຈົ້າ ມີ ອາຍຸ ໄດ້ ເຈັດ ສິບ
ສອງ ປີ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ໄປ ຫາ ເຮົາ ໃນ ອາ
ນາ ຈັກ ຂອງ ເຮົາ; ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້
"ພັກ ຜ່ອນ ຢູ່ ກັບ ເຮົາ.

4 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ກ່າວ ກັບ
ພວກ ເພິ່ນ ແລ້ວ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຫັນ ພຣະ ພັກ
ມາ ຫາ ອີກ ສາມ ຄົນ, ແລະ ໄດ້ກ່າວ ກັບ ພວກ
ເພິ່ນ ວ່າ: ພວກເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຮົາເຮັດສິ່ງໃດ
ໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ເມື່ອເຮົາໄປເຝົ້າພຣະບິດາ?

5 ແລະ ພວກເພິ່ນ ໄດ້ສະຫລົດຢູ່ໃນໃຈ,

ເພາະວ່າພວກເພິ່ນບໍ່ກ້າທູນພຣະອົງເຖິງ
ສິ່ງທີ່ພວກເພິ່ນປາດຖະໜາ.

6 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ກ່າວ ກັບ ພວກ ເພິ່ນ
ວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ "ຮູ້ ຈັກ ຄວາມ ຄິດ ຂອງ
ພວກເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຈົ້າປາດຖະໜາສິ່ງ
ດຽວກັນກັບທີ່ ະໂຍຮັນທີ່ຮັກຂອງເຮົາ ໄດ້
ປາດຖະໜາ, ຜູ້ໄດ້ຢູ່ກັບເຮົາໃນການປະຕິ
ບັດສາດສະໜາກິດຂອງເຮົາ, ກ່ອນທີ່ເຮົາ
ຖືກຊາວຍິວຍົກຂຶ້ນ.

7 ສະນັ້ນ, ພວກ ເຈົ້າ ເປັນ ສຸກ ກວ່າ ນັ້ນ,
ເພາະ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ "ບໍ່ ຕ້ອງ ຊົມ ລົດ ຊາດ
ຂອງ ະຄວາມ ຕາຍ ເລີຍ; ແຕ່ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ
ມີ ຊີ ວິດ ຢູ່ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ສິ່ງ ທັງ ໝົດ ທີ່ ພຣະ
ບິດາ ຈະ ກະ ທຳ ກັບ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ, ຈົນ
ວ່າ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ຈະ ສຳ ເລັດ ຕາມ ນ້ຳ
ພຣະ ໄທ ຂອງ ພຣະ ບິດາ, ເມື່ອ ນັ້ນ ເຮົາ ຈະ
ມາ ໃນ ລັດ ສະ ໝີ ພາບ ຂອງ ເຮົາ ພ້ອມ ດ້ວຍ
"ອຳນາດ ແຫ່ງ ສະ ຫວັນ.

8 ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຕ້ອງ ຮັບ ຄວາມ
ເຈັບ ປວດ ຂອງ ຄວາມ ຕາຍ ເລີຍ; ແຕ່ ວ່າ
ເວລາ ເຮົາ ມາ ໃນ ລັດ ສະ ໝີ ພາບ ຂອງ ເຮົາ
ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ປຸງ ໄປ ຊົ່ວ ພັບ ຕາ ດຽວ
ຈາກ "ຄວາມ ເປັນ ມະ ຕະ ໄປ ສູ່ ະຄວາມ ເປັນ
ອະ ມະ ຕະ; ແລະ ເມື່ອ ນັ້ນ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ເປັນ
ສຸກ ໃນ ອານາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ບິດາ ຂອງ ເຮົາ.

9 ແລະ ອີກ ຢ່າງ ໜຶ່ງ, ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ມີ
ຄວາມ ເຈັບ ປວດ ເວລາ ທີ່ ພວກ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃນ
ເມື່ອ ໜຶ່ງ, ທັງ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ເສົ້າ ສະ ຫລົດ ໃຈ
ນອກ ຈາກ ຈະ ເປັນ ເພາະ ບາບ ຂອງ ໂລກ
ເທົ່າ ນັ້ນ; ແລະ ທັງ ໝົດ ນີ້ ເຮົາ ຈະ ກະ ທຳ
ໄປ ເພື່ອ ສະ ໜອງ ຄວາມ ປາດ ຖະ ໜາ ຂອງ

28 3 ກ ຄມພ ພັກ ຜ່ອນ.
6 ກ ອມ 4:13;
ແອວ 18:32.
ຂ ຢຮ 21:21-23;
ຄພ 7:1-4.
7 ກ 4 ນພ 1:14;

ມມ 8:10-11;
ອທ 12:17.
ຂ ຄມພ ບຸກຄົນ ທີ່ ຖືກ
ປຸງ ສະ ພາບ ແລ້ວ.
ຄ 3 ນພ 20:22.
8 ກ 3 ນພ 28:36-40.

ຄມພ ມະ ຕະ, ຄວາມ
ເປັນ ມະ ຕະ.
ຂ ຄມພ ອະ ມະ ຕະ, ຄວາມ
ເປັນ ອະ ມະ ຕະ.

ພວກເຈົ້າ, ເພາະພວກເຈົ້າມີຄວາມປະສົງທີ່ຈະ "ຂັກນຳຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດໃຫ້ມາທາເຮົາໃນເວລາທີ່ໂລກຍັງຕັ້ງຢູ່.

10 ແລະ ເພາະເຫດນີ້ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຈະ "ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ; ແລະ ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ນັ່ງລົງໃນອານາຈັກຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມສຸກຂອງພວກເຈົ້າຈະບໍລິບູນ, ດັ່ງເຊັ່ນພຣະບິດາໄດ້ປະທານ ຄວາມສຸກອັນບໍລິບູນໃຫ້ແກ່ເຮົາ; ແລະ ພວກເຈົ້າຈະເປັນດັ່ງເຮົາ, ດັ່ງທີ່ເຮົາເປັນດັ່ງພຣະບິດາ, ແລະ ພຣະບິດາກັບເຮົາເປັນ ຂໜຶ່ງ;

11 ແລະ "ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍລິສຸດ ເປັນພະຍານ ເຖິງພຣະບິດາ ແລະ ເຮົາ; ແລະ ເປັນຍ້ອນເຮົາ ພຣະບິດາຈຶ່ງປະທານພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃຫ້ແກ່ລູກຫລານມະນຸດ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູ ໄດ້ກ່າວຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ແຕະຕ້ອງພວກເພິ່ນແຕ່ລະຄົນດ້ວຍນິ້ວພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ ຍົກເວັ້ນແຕ່ສາມຄົນ ຊຶ່ງຈະຢູ່ຕໍ່ໄປ, ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນພຣະອົງກໍໄດ້ຈາກໄປ.

13 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພ້າສະຫວັນ ໄດ້ເປີດອອກ, ແລະ ພວກເພິ່ນ ຖືກ "ພາ ຂຶ້ນ ໄປສະຫວັນ, ແລະ ພວກເພິ່ນ ໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນເລື່ອງຊຶ່ງບໍ່ອາດຈະເວົ້າໄດ້.

14 ແລະ ພວກເພິ່ນຖືກ "ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເວົ້າ; ທັງພວກເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຮັບອຳນາດໃຫ້ເວົ້າເຖິງເລື່ອງຊຶ່ງພວກເພິ່ນ ໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນນັ້ນ;

15 ແລະ ພວກເພິ່ນບອກບໍ່ໄດ້ວ່າ ພວກເພິ່ນຢູ່ໃນຮ່າງກາຍ ຫລື ຢູ່ນອກຮ່າງກາຍ;

ເພາະວ່າພວກເພິ່ນ ໄດ້ຮູ້ສຶກເໝືອນ ເປັນ "ການປ່ຽນສະພາບຂອງຕົນ, ຄືພວກເພິ່ນຖືກປ່ຽນຈາກຮ່າງກາຍແຫ່ງເນື້ອໜັງໄປສູ່ສະພາບທີ່ເປັນອະມະຕະ, ເພື່ອພວກເພິ່ນຈະໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້.

16 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເພິ່ນໄດ້ລົງມາປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກອີກ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເພິ່ນກໍບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ຍິນ ແລະ ໄດ້ເຫັນມາ, ເພາະມັນ ເປັນ ພຣະ ບັນ ຊາ ທີ່ພວກເພິ່ນ ໄດ້ຮັບຈາກສະຫວັນ.

17 ແລະ ບັດນີ້, ພວກເພິ່ນ ເປັນ ມະຕະຢູ່ ຫລື ເປັນ ອະ ມະ ຕະ ຕັ້ງ ແຕ່ວັນທີ່ປ່ຽນສະພາບຂອງພວກເພິ່ນນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້;

18 ແຕ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ພຽງເທົ່ານີ້ ຕາມບັນທຶກຊຶ່ງໄດ້ຮັບມາ—ພວກເພິ່ນໄດ້ອອກໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຜູ້ຄົນທັງປວງ, ໄດ້ເຕົ້າໂຮມຫລາຍ ຕໍ່ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ເຊື່ອ ຈາກ ການ ສົ່ງສອນຂອງພວກເພິ່ນເຂົ້າມາສູ່ສາດສະໜາຈັກ; ໄດ້ບັບຕິສະມາໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະ ຫລາຍ ຕໍ່ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ຮັບບັບຕິສະມານັ້ນ ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

19 ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ຖືກຄົນທີ່ບໍ່ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກຈັບເອົາເຂົ້າຄຸກ. ແລະ "ຄຸກກໍຂັງພວກເພິ່ນໄວ້ບໍ່ໄດ້, ເພາະວ່າມັນໄດ້ແຍກອອກເປັນສອງ.

20 ແລະ ພວກເພິ່ນ ຖືກ ໂຍນ ລົງ ໄປ ໃນແຜ່ນດິນ; ແຕ່ພວກເພິ່ນໄດ້ຕິແຜ່ນດິນດ້ວຍພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່

<p>9 ກ ຟລປ 1:23-24; ຄພ 7:5-6. 10 ກ ຄພ 84:36-38. ຂ ຢສ 17:20-23.</p>	<p>11 ກ 2 ນຟ 31:17-21; 3 ນຟ 11:32. 13 ກ 2 ກຣທ 12:2-4. 14 ກ ຄພ 76:114-116.</p>	<p>15 ກ ມຊ 1:11. ຄມພ ການປ່ຽນສະພາບ. 19 ກ ກຈກ 16:26; ແອວ 14:26-28.</p>
--	---	--

ໂດຍ "ອຳນາດຂອງພຣະອົງ ພວກເພິ່ນໄດ້ຖືກປົດປ່ອຍຈາກຄວາມເລິກຂອງແຜ່ນດິນ; ແລະ ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຊຸດຫລຸມໃຫ້ເລິກພໍທີ່ຈະຂັງພວກເພິ່ນໄວ້ໄດ້.

21 ແລະ ພວກເພິ່ນຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນ "ເຕົາໄຟສາມເທື່ອ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບອັນຕະລາຍ.

22 ແລະ ພວກເພິ່ນຖືກໂຍນເຂົ້າໃນ "ຖ້ຳສັດ ຮ້າຍ ສອງ ເທື່ອ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເພິ່ນໄດ້ຫລິ້ນຢູ່ກັບສັດເຫລົ່ານັ້ນຄືກັນກັບເດັກນ້ອຍຫລິ້ນກັບລູກແກະທີ່ຍັງກິນນົມຢູ່, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບອັນຕະລາຍ.

23 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເພິ່ນໄດ້ອອກໄປດັ່ງນັ້ນ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງມີໄຟທັງໝົດ, ແລະ ໄດ້ສັ່ງສອນ "ພຣະກິດຕິຄຸນ ຂອງພຣະຄຣິດໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນທັງໝົດ ໃນຜືນແຜ່ນດິນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຮ່ວມເຂົ້າໃນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ສົນລຸ້ນນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ຮັບພອນດັ່ງນີ້ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະເຢຊູ.

24 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມີມອນຂໍຈົບການເວົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ເທົ່ານີ້ກ່ອນ.

25 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຈະຂຽນ "ຊື່ຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ຕ້ອງຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມຕາຍໄວ້, ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຫ້າມຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ຂຽນ, ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຂຽນມັນໄວ້ ເພາະວ່າມັນຖືກປົດໄວ້ຈາກໂລກ.

26 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພວກເພິ່ນ, ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ປະຕິບັດສາດສະ

ໜາກິດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ.

27 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງພວກເພິ່ນຈະຢູ່ໃນບັນດາຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ຄົນຕ່າງຊາດຈະບໍ່ຮູ້ຈັກພວກເພິ່ນເລີຍ.

28 ພວກເພິ່ນຈະຢູ່ໃນບັນດາຊາວຍິວເໝືອນກັນ, ແລະ ຊາວຍິວຈະບໍ່ຮູ້ຈັກພວກເພິ່ນເລີຍ.

29 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນວ່າສົມຄວນໃນຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະອົງທີ່ພວກເພິ່ນຈະປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ເຜົ່າອິດສະຣາເອນທັງໝົດທີ່ແຕກ "ກະຈັດກະຈາຍ ກັນ ໄປ, ແລະ ແກ່ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ, ແລະ ຈະນຳຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍອອກມາຈາກພວກນັ້ນມາຫາພຣະເຢຊູ ເພື່ອຄວາມປາດຖະໜາຂອງພວກເພິ່ນຈະສຳເລັດ, ແລະ ເປັນຍ້ອນອຳນາດທີ່ເຮັດໃຫ້ເຊື່ອຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ກັບພວກເພິ່ນ.

30 ແລະ ພວກເພິ່ນເປັນເໝືອນດັ່ງ "ເຫລົ່າທູດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຖ້າຫາກພວກເພິ່ນຈະອະທິຖານຫາພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ ພວກເພິ່ນກໍຈະສາມາດປະກົດຕົວໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເຫັນໄດ້ຕາມແຕ່ພວກເພິ່ນເຫັນວ່າສົມຄວນ.

31 ສະນັ້ນ, ພວກເພິ່ນຈະກະທຳວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນກ່ອນມື້ອັນ "ຍິ່ງໃຫຍ່ຈະມາເຖິງ ເມື່ອທຸກຜູ້ຄົນຈະຕ້ອງມາຍືນຕໍ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະຄຣິດຢ່າງແນ່ນອນ.

32 ແທ້ຈິງແລ້ວ ແມ່ນແຕ່ໃນບັນດາຄົນ

<p>20 ກ ມມ 8:24. 21 ກ ດນອ 3:22-27; 4 ນຟ 1:32. 22 ກ ດນອ 6:16-23; 4 ນຟ 1:33. 23 ກ ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ.</p>	<p>23 ຂ 3 ນຟ 27:30-31. 25 ກ 3 ນຟ 19:4. 29 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການກະຈັດກະຈາຍຂອງ ຊາວອິດສະຣາເອນ; ອິດສະຣາເອນ—ສິບ</p>	<p>ເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຂອງ ອິດສະຣາເອນ. 30 ກ ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ. 31 ກ ຮລມ 12:25; 3 ນຟ 26:4-5.</p>
---	---	--

ຕ່າງ ຊາດ ພວກເພິ່ນ ຈະ ກະທຳ ວຽກງານ ອັນ ນຶ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນ ກ່ອນ ວັນພິພາກສານັ້ນ.

33 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ທ່ານ ມີ ພຣະ ຄຳ ພິທັງ ໝົດ ຊຶ່ງ ໃຫ້ ເລື່ອງ ລາວ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານ ອັນ ໜ້າອັດສະຈັນ ໃຈ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ, ທ່ານ ກໍ ຈະ ຮູ້ ຕາມ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ວ່າ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ຈະ ຕ້ອງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຢ່າງ ແນ່ນອນ.

34 ແລະ ວິບັດ ແກ່ ຄົນ ທີ່ ຈະ ບໍ່ ເຊື່ອ ພັງ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ແລະ ຂອງ ະຄົນ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເລືອກ ໄວ້ ແລະ ສົ່ງ ໄປ ໃນ ບັນດາ ພວກ ເຂົາ ນຳ ອີກ; ເພາະ ວ່າ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ບໍ່ ຮັບ ພັງ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ແລະ ຖ້ອຍ ຄຳ ຂອງ ຄົນ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສົ່ງ ໄປ, ຜູ້ ນັ້ນ ກໍ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ເອົາ ພຣະ ອົງ; ແລະ ສະນັ້ນ ພຣະ ອົງ ກໍ ຈະ ບໍ່ ຮັບ ເອົາ ພວກ ເຂົາ ໃນ ວັນ ສຸດ ທ້າຍ;

35 ແລະ ມັນ ຈະ ເປັນ ການ ດົກ ວ່າ ສຳລັບ ເຂົາ ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ເກີດ ມາ. ເພາະ ທ່ານ ຄິດ ບໍ່ ວ່າ ທ່ານ ຈະ ກຳ ຈັດ ຄວາມ ຍຸດ ຕິ ທຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຜູ້ ເຄືອງ ແຄ້ນ ໄດ້, ຜູ້ ຖືກ ນຽບ ຢ່າ ຢູ່ ໃຕ້ ຕີນ ຂອງ ມະນຸດ, ເພື່ອ ໂດຍ ການ ນັ້ນ ຄວາມ ລອດ ຈະ ມາ ໄດ້?

36 ແລະ ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ດັ່ງ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ກ່ຽວກັບ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ຜູ້ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ເລືອກ ໄວ້, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນ ກ່ຽວກັບ ສາມ ຄົນ ທີ່ ຖືກ ພາ ຂຶ້ນ ໄປ ໃນ ພ້າ ສະຫວັນ, ຄື ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ຮູ້ ວ່າ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ຖືກ ຊຳລະ ຈາກ ຄວາມ ເປັນ ມະຕະ ໄປ ຫາ ຄວາມ ເປັນ ອະມະຕະ ແລ້ວ ຫລື ບໍ່—

37 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂຽນ ມາ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ທູນ ຖາມ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະແດງ ໃຫ້ ຂ້າ

ພະ ເຈົ້າ ປະຈັກ ວ່າ ມັນ ຈຳ ເປັນ ທີ່ ຈະ ຕ້ອງ ມີ ການ ປ່ຽນ ແປງ ເກີດ ຂຶ້ນ ກັບ ຮ່າງ ກາຍ ຂອງ ພວກ ເພິ່ນ, ຖ້າ ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ ພວກ ເພິ່ນ ຈະ ຕ້ອງ ໄດ້ ຊົມ ລົດ ຊາດ ຂອງ ຄວາມ ຕາຍ;

38 ສະນັ້ນ, ເພື່ອ ພວກ ເພິ່ນ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຊົມ ລົດ ຊາດ ຂອງ ຄວາມ ຕາຍ, ມັນ ຈຶ່ງ ມີ ການ ນຽນ ແປງ ເກີດ ຂຶ້ນ ກັບ ຮ່າງ ກາຍ ຂອງ ພວກ ເພິ່ນ, ເພື່ອ ພວກ ເພິ່ນ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ເຈັບ ປວດ ຫລື ຄວາມ ເສົ້າ ສະ ຫລົດ ໃຈ ນອກ ຈາກ ເປັນ ເພາະ ບາບ ຂອງ ໂລກ.

39 ບັດ ນີ້ ການ ປ່ຽນ ແປງ ນີ້ ຍັງ ບໍ່ ເທົ່າ ກັບ ການ ປ່ຽນ ແປງ ທີ່ ຈະ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ວັນ ສຸດ ທ້າຍ; ແຕ່ ມັນ ມີ ການ ປ່ຽນ ແປງ ເກີດ ຂຶ້ນ ກັບ ພວກ ເພິ່ນ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ຊາ ຕານ ບໍ່ ມີ ອຳນາດ ເໜືອ ພວກ ເພິ່ນ, ຄື ມັນ ຈະ ບໍ່ ສາ ມາດ ລ້ ລວງ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້; ແລະ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ຮັບ ະການ ຊຳລະ ໃຫ້ ບໍ່ ລິ ສຸດ ແລ້ວ ໃນ ເນື້ອ ໜັງ, ຈົນ ວ່າ ພວກ ເພິ່ນ ເປັນ ຜູ້ ບໍ່ ລິ ສຸດ ແລະ ຈົນ ວ່າ ອຳນາດ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ບໍ່ ສາມາດ ຍຶດ ພວກ ເພິ່ນ ໄວ້ ໄດ້.

40 ແລະ ພວກ ເພິ່ນ ຈະ ຄົງ ຢູ່ ໃນ ສະ ພາບ ເຊັ່ນ ນີ້ ຈົນ ເຖິງ ມີ ພິພາກ ສາ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ; ແລະ ໃນ ມື້ ນັ້ນ ພວກ ເພິ່ນ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ປ່ຽນ ແປງ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ກວ່ານີ້, ແລະ ຈະ ຖືກ ຮັບ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ອານາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ບິດາ ເພື່ອ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ອອກ ໄປ ອີກ, ແຕ່ ຈະ ຢູ່ ກັບ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ພ້າ ສະ ຫວັນ ຊົ່ວ ນິ ລັນ ດອນ.

ບົດ ທີ 29

ການ ອອກ ມາ ຂອງ ພຣະ ຄຳ ພິ ມິ ມອນ ຄື ເຄື່ອງ ໝາຍ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ເລີ່ມ ຕົ້ນ

<p>32 ກ 2 ນພ 25:17. 34 ກ ອຫ 4:8-12. ຂ ຄມພ ສາດສະດາ. 35 ກ ຮລມ 12:2.</p>	<p>38 ກ ຄມພ ບຸກຄົນ ທີ່ ຖືກ ປ່ຽນ ສະ ພາບ ແລ້ວ. 39 ກ ຄມພ ລ້ ລວງ, ການ ລ້ ລວງ. ຂ ຄມພ ຊຳລະ ໃຫ້ ບໍ່ ລິ ສຸດ,</p>	<p>ການ ຊຳລະ ໃຫ້ ບໍ່ ລິ ສຸດ. ຄ ຄມພ ສັກສິດ, ຄວາມ ສັກສິດ.</p>
--	--	---

ເຕົ້າ ໂຮມ ຊາວ ອິດສະ ຣາເອນ ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງສຳເລັດ— ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດການເປີດເຜີຍ ແລະ ຂອງ ປະທານຂອງພຣະອົງ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ຈະ ຖືກສາບແຊ່ງ. ປະມານ ຄ.ສ. 34-35.

1 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ ກັບທ່ານວ່າ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນສົມ ຄວນ ໃນ ຄວາມ ສະຫລຽວ ສະຫລາດ ຂອງ ພຣະອົງ, ວ່າຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ຈະ "ມາສູ່ ຄົນຕ່າງຊາດ, ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ເມື່ອນັ້ນທ່ານຈະຮູ້ວ່າ ສິ່ງພັນທະສັນຍາຂອງ ພຣະບິດາໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບລູກຫລານອິດສະ ຣາເອນກຽວກັບການກັບຄືນມາຫາແຜ່ນ ດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົານັ້ນ ເລີ່ມຈະສຳເລັດແລ້ວ.

2 ແລະ ທ່ານຈະຮູ້ວ່າ ພຣະຄຳຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດເວົ້າໄວ້ ຈະສຳເລັດທັງໝົດ; ແລະ ທ່ານບໍ່ຄວນເວົ້າ ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ "ຊັກຊ້າ ໃນການສະ ເດັດມາຫາລູກຫລານອິດສະຣາເອນ.

3 ແລະ ທ່ານບໍ່ຄວນຄິດຢູ່ໃນໃຈວ່າ ຄຳ ທີ່ເວົ້າໄວ້ນັ້ນບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຈຳພັນທະສັນຍາຂອງ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຜູ້ເປັນ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

4 ແລະ ເມື່ອທ່ານເຫັນຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ ອອກມາໃນບັນດາພວກທ່ານ, ເມື່ອນັ້ນທ່ານ ບໍ່ຄວນໝິ່ນປະໝາດການກະທຳຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ, ເພາະວ່າ "ດາບແຫ່ງ

ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນພຣະ ຫັດເບື້ອງຂວາຂອງພຣະອົງ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນມື້ນັ້ນ ຖ້າຫາກວ່າທ່ານໝິ່ນປະໝາດ ການກະທຳຂອງພຣະອົງແລ້ວ ພຣະອົງຈະ ເຮັດໃຫ້ມັນຕາມມາທັນທ່ານຢ່າງວ່ອງໄວ.

5 "ວິບັດແກ່ຄົນທີ່ ສິ່ງໝິ່ນປະໝາດ ການ ກະທຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຄົນທີ່ "ປະຕິເສດພຣະຄຣິດ ແລະ ວຽກງານຂອງພຣະອົງ!

6 ແທ້ຈິງແລ້ວ, "ວິບັດແກ່ຄົນທີ່ປະຕິເສດ ການເປີດເຜີຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເວົ້າວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ກະທຳວຽກງານ ໂດຍການເປີດເຜີຍ, ຫລື ໂດຍການທຳ ນາຍ, ຫລື ໂດຍ ສິ່ງປະທານ, ຫລື ໂດຍ ພາສາ, ຫລື ໂດຍການປິ່ນປົວ, ຫລື ໂດຍ ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຕໍ່ໄປອີກ ແລ້ວ!

7 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ຈະ ເວົ້າສິ່ງນີ້ອອກມາ ໃນມື້ນັ້ນເພື່ອຫາ "ຜົນ ປະໂຫຍດ, ວ່າມັນ ສິ່ງນີ້ຈະທັດສະຈັນ ເກີດຂຶ້ນ ໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດ; ເພາະຄົນທີ່ ທຳການນີ້ຈະເປັນດັ່ງ "ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບ ຫາຍ, ຊຶ່ງຄົນເຊັ່ນນີ້ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເມດ ຕາເລີຍຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດທີ່ໃຫ້ ໄວ້!

8 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ທ່ານບໍ່ຄວນ "ດູຖູກ ຫລື ສິ່ງໝິ່ນປະໝາດ, ຫລື ເຍາະເຍີ້ຍ "ຊາວ ຍິວ, ຫລື ຄົນໃດຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍ ອິດສະ ຣາເອນ ອີກ ຕໍ່ ໄປ; ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ຈຳພັນທະສັນຍາຂອງ

29 1 ກ 2 ນຟ 30:3-8.
ຂ ມມ 5:14, 20.
2 ກ ລກ 12:45-48.
4 ກ 3 ນຟ 20:20.
ຂ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ.
5 ກ 2 ນຟ 28:15-16.

ຂ ມມ 8:17; ອທ 4:8-10.
ຄ ມທ 10:32-33.
6 ກ ມມ 9:7-11, 15.
ຂ ຄມພ ຂອງປະທານ ແຫ່ງພຣະວິນຍານ.
7 ກ ຄມພ ການຫລອກລວງ ຂອງປະໂລຫິດ.

ຂ 2 ນຟ 28:4-6;
ມມ 9:15-26.
ຄ ຄມພ ບຸດແຫ່ງ ຄວາມຈິບຫາຍ.
8 ກ 1 ນຟ 19:14.
ຂ 2 ນຟ 29:4-5.
ຄ ຄມພ ຊາວຍິວ.

ພຣະອົງທີ່ໃຫ້ໄວ້ກັບພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະອົງຈະກະທຳຕໍ່ພວກເຂົາຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ສາບານໄວ້.

9 ສະນັ້ນ ທ່ານບໍ່ຕ້ອງຄິດວ່າ ທ່ານຈະສາມາດຫັນພຣະທັດເບື້ອງຂວາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປທາງຊ້າຍໄດ້, ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະບໍ່ດຳເນີນການພິພາກສາ ຈົນເຖິງການເຮັດໃຫ້ພັນທະສັນຍາຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນສຳເລັດ.

ບົດທີ 30

ຄົນຕ່າງຊາດ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ຖືກບັນຊາໃຫ້ກັບໃຈ, ມາຫາພຣະຄຣິດ, ແລະ ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ນຳເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ. ປະມານ ຄ.ສ. 34–35.

1 ຈົ່ງເຊື່ອພັງ, ໂອ້ ຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ຈົ່ງພັງພຣະຄຳຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ ກັບຊາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກ່ຽວກັບ

ທ່ານ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຂຽນໄວ້, ມີຄວາມວ່າ:

2 ຈົ່ງຫັນມາ, ເຈົ້າ ກົນຕ່າງຊາດທັງປວງ, ຈາກທາງອັນຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຈົ້າ; ແລະ ກັບໃຈຈາກການເຮັດຊົ່ວຂອງເຈົ້າ, ຈາກການເວົ້າຕົວະ ແລະ ການຫລອກລວງຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈາກການ ໂສເພ ມີຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈາກຄວາມໜ້າກຽດຊັງອັນລີ້ລັບຂອງເຈົ້າ, ແລະ ການ ຂາບ ໄຫວ້ ຮູບ ບູຊາ ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ການຄາດຕະກຳຂອງເຈົ້າ, ແລະ ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດຂອງເຈົ້າ, ແລະ ການອິດສາບັງບຽດຂອງເຈົ້າ, ແລະ ການຜິດ ດຽງ ກັນ ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງທັງໝົດຂອງເຈົ້າ, ແລະ ມາຫາເຮົາ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ ໃນນາມຂອງເຮົາ, ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການປົດບາບຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເພື່ອຈະໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ເພື່ອເຈົ້າຈະຖືກ ກັບເຂົ້າຢູ່ກັບຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

ນິໄຟສະບັບທີສີ່ ໜັງສືນິໄຟ

ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງນິໄຟ—ຊຶ່ງເປັນສານຸສິດຜູ້ໜຶ່ງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ

ເລື່ອງລາວຂອງຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟຕາມບັນທຶກຂອງເພິ່ນ.

ຊາວນິໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນທັງໝົດປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—ພວກເຂົາມີເຂົ້າຂອງທັງ

ພົດນຳກັນເປັນສ່ວນລວມ, ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນ, ແລະ ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ ໃນແຜ່ນດິນ—ຫລັງຈາກສອງສັດຕະວັດ, ການແຕກແຍກ,

30 1 ກ 3 ນຟ 5:12–13.
2 ກ ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ.
ຂ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.

ຄ ຄລຕ 3:27–29;
2 ນຟ 10:18–19;
3 ນຟ 16:10–13;

21:22–25;
ອຣຣ 2:10.

ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ສາດສະໜາຈັກທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະ ການຂົ່ມເຫັງເລີ່ມເກີດຂຶ້ນ— ຫລັງຈາກສາມຮ້ອຍປີ, ທັງຊາວນີໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນ ກາຍເປັນຄົນຊົ່ວ—ອາມມາຣອນເຊື່ອງແຜ່ນຈາລຶກທີ່ສັກສິດໄວ້. ປະມານ ຄ.ສ. 35-321.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີສາມສິບສີ່ຜ່ານໄປ, ແລະ ປີທີສາມສິບຫ້ານຳອີກ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດຂຶ້ນ ໃນ ແຜ່ນດິນທັງໝົດ ໂດຍຮອບ. ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນ ໄດ້ມາຫາພວກເພິ່ນ, ແລະ ໄດ້ກັບໃຈຈາກບາບຂອງຕົນຢ່າງແທ້ຈິງ, ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດນຳອີກ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີສາມສິບຫົກຄື, ຜູ້ຄົນທັງໝົດທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນໄດ້ປຸງໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທັງຊາວນີໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນ, ແລະ ບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງ ແລະ ການໂຕ້ຖຽງກັນໃນບັນດາພວກເຂົາ, ແລະ ທຸກຄົນກໍໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ກັນໂດຍທຸ່ງງທຳ.

3 ແລະ ພວກເຂົາມີເຂົ້າຂອງ "ທັງໝົດນຳກັນເປັນສ່ວນລວມ; ສະນັ້ນ ຈິ່ງບໍ່ມີຄົນຮັ່ງມີ ຫລື ຄົນຍາກຈົນ, ຂ້າທາດ ຫລື ຜູ້ເປັນອິດສະລະ, ແຕ່ພວກເຂົາທຸກຄົນເປັນອິດສະລະ, ແລະ ເປັນຜູ້ມີສ່ວນ ໃນ ຂອງປະທານຈາກສະຫວັນ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີສາມສິບເຈັດກໍໄດ້ຜ່ານໄປອີກ, ແລະ ມັນກໍ

ຍັງມີສັນຕິສຸກຢູ່ຕໍ່ໄປໃນແຜ່ນດິນ.

5 ແລະ ມີວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຫ້າອັດສະຈັນ ທີ່ສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູເຮັດຂຶ້ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ "ປິ່ນປົວຄົນເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄົນຕາຍຄືນມີຊີວິດອີກ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄົນເປັຍລ່ອຍຢ່າງໄດ້, ແລະ ຄົນຕາບອດເຫັນຮຸ່ງ, ແລະ ຄົນຫູໜວກໄດ້ຍິນ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ເຮັດສິ່ງ ມະຫັດສະຈັນນາໆປະການ ໃນບັນດາລູກຫລານ ມະນຸດ; ແລະ ພວກເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ໂດຍວິທີອື່ນ ນອກຈາກໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນ.

6 ແລະ ປີທີສາມສິບແປດໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້, ແລະ ປີທີສາມສິບເກົ້າ ແລະ ປີທີສິ່ສິບເອັດ, ແລະ ປີທີສິ່ສິບສອງນຳອີກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນເຖິງປີທີສິ່ສິບເກົ້າຜ່ານໄປ, ແລະ ປີທີຫ້າສິບເອັດອີກ, ແລະ ປີທີຫ້າສິບສອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນປີທີຫ້າສິບເກົ້າຜ່ານໄປນຳອີກ.

7 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງຍິ່ງໃນແຜ່ນດິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ສ້າງເມືອງຂຶ້ນອີກ ໃນບ່ອນ ຊຶ່ງເຄີຍເປັນເມືອງທີ່ຖືກເຜົາໄໝ້ໄປແລ້ວ.

8 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນ "ເມືອງເຊຣາເຮັມລາ ຊຶ່ງເປັນເມືອງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ ກໍໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ອີກ.

9 ແຕ່ວ່າ ມີຫລາຍເມືອງ ຊຶ່ງໄດ້ "ຈົມລົງ, ແລະ ນ້ຳເຂົ້າມາແທນທີ່; ສະນັ້ນ ຈິ່ງສ້າງເມືອງເຫລົ່ານັ້ນຂຶ້ນໃໝ່ບໍ່ໄດ້.

10 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ,

<p>1 3 ກ ກຈກ 4:32; 3 ນພ 26:19. ຄມພ ອຸທິດຖວາຍ, ກົດ ແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍ.</p>	<p>5 ກ ຄມພ ປິ່ນປົວ, ການປິ່ນປົວ. ຂ ຢຣ 14:12. ຄມພ ມະຫັດສະຈັນ, ການມະຫັດສະຈັນ.</p>	<p>8 ກ 3 ນພ 8:8. 9 ກ 3 ນພ 9:4, 7.</p>
---	--	---

ແລະ ມີຄົນເພີ່ມທະວີຂຶ້ນຢ່າງໄວ, ແລະ ກັບ
ເປັນຜູ້ຄົນທີ່ "ຈົບງາມ ແລະ ຫ້າຊົມທີ່ສຸດ.

11 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ແຕ່ງ ງານ ກັນ,
ແລະ ຍົກໃຫ້ແຕ່ງງານກັນ, ແລະ ໄດ້ຮັບ
ພອນຫລາຍປະການຕາມຄໍາສັນຍາ ຊຶ່ງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທໍາໄວ້ກັບພວກເຂົາ.

12 ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເດີນໄປຕາມ
"ການປະຕິບັດ ແລະ ພິທີການຂອງ ະກິດ
ຂອງໂມເຊອີກຕໍ່ໄປ; ແຕ່ວ່າພວກເຂົາໄດ້
ເດີນໄປຕາມພຣະບັນຍັດ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້
ຮັບຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າ
ຂອງພວກເຂົາ, ໂດຍ ະການຖືສິນອົດເຂົ້າ
ແລະ ການອະທິຖານ, ແລະ ການຂຸມນຸມ
ກັນເລື້ອຍໆເພື່ອອະທິຖານ ແລະ ເພື່ອພັງ
ພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ບໍ່
ມີການຂັດແຍ້ງກັນໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດ
ໃນທົ່ວແຜ່ນດິນ, ແຕ່ມີສິ່ງມະຫັດສະຈັນ
ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຕ່າງໆທີ່ເຮັດຂຶ້ນໃນບັນດາສາ
ນຸສິດຂອງພຣະເຢຊູ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີ
ທີ່ເຈັດສິບເອັດຜ່ານໄປ ແລະ ປີທີ່ເຈັດ
ສິບສອງອີກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໂດຍສະ
ຫລຸບ, ຈົນຮອດປີທີ່ເຈັດສິບເກົ້າໄດ້ຜ່ານ
ໄປ; ແທ້ຈິງແລ້ວ ຈົນຮອດໜຶ່ງຮ້ອຍປີຜ່ານ
ໄປ, ແລະ ສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູຜູ້ທີ່ພຣະ
ອົງໄດ້ເລືອກໄວ້ກໍໄດ້ຈາກໄປທາ "ທີ່ສຸຂະ
ເສີມຂອງພຣະເຈົ້າທັງໝົດແລ້ວ ເວັ້ນເສຍ
ແຕ່ ະສາມຄົນທີ່ຈະຍັງຄົງຢູ່ຕໍ່ໄປ; ແລະ ມີ

"ສານຸສິດຜູ້ອື່ນໆ ໄດ້ຮັບ ະແຕ່ງຕັ້ງແທນ;
ແລະ ຜູ້ຄົນເປັນຈໍານວນຫລວງຫລາຍ ໃນ
ລຸ້ນນັ້ນກໍໄດ້ຈາກໄປເໝືອນກັນ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ
"ບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງກັນໃນແຜ່ນດິນ, ຍ້ອນ
ວ່າຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນໃຈ
ຂອງຜູ້ຄົນ.

16 ແລະ ມັນ "ບໍ່ມີການອິດສາບັງບຽດ,
ບໍ່ມີການຜິດຖຽງກັນ, ບໍ່ມີການວຸ້ນວາຍ, ບໍ່
ມີການໂສເພນີ, ບໍ່ມີການເວົ້າຕົວະ, ບໍ່ມີ
ການຄາດຕະກໍາ, ະບໍ່ມີກິເລດຕັນຫາຢ່າງ
ໃດເລີຍ; ແລະ ໂດຍແນ່ນອນແລ້ວ ຄົງບໍ່ມີ
ຜູ້ຄົນກຸ່ມໃດທີ່ມີ ະຄວາມສຸກຫລາຍໄປກວ່າ
ນີ້ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງປວງທີ່ພຣະຫັດຂອງ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາ.

17 ມັນບໍ່ມີໂຈນ, ຫລື ຄາດຕະກອນ, ທັງ
ບໍ່ມີຊາວເລມັນ ຫລື ຊາວໃດໆເລີຍ; ແຕ່
ຄົນທັງໝົດຢູ່ເປັນ "ພວກດຽວກັນ, ເປັນລູກ
ຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ຫາຍາດຂອງອານາ
ຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

18 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ເປັນ ສຸກ ຫລາຍ
ແທ້ໆ! ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານ
ພອນໃຫ້ພວກເຂົາສໍາລັບການກະທໍາຂອງ
ພວກເຂົາທັງໝົດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາ
ໄດ້ຮັບພອນ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ເຖິງ
ແມ່ນໜຶ່ງຮ້ອຍສິບປີຜ່ານໄປ; ແລະ ຄົນ
ລຸ້ນທໍາອິດນັບແຕ່ພຣະຄຣິດກໍໄດ້ຈາກໄປ,
ແລະ ມັນກໍບໍ່ໄດ້ມີການຂັດແຍ້ງກັນໃນທົ່ວ
ແຜ່ນດິນເລີຍ.

<p>10 ກ ມມ 9:6. 12 ກ 2 ນພ 25:30; 3 ນພ 15:2-8. ຂ ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ. ຄ ມຣນ 6:5; ຄພ 88:76-77. 14 ກ ຄມພ ທີ່ສຸຂະເສີມ. ຂ 3 ນພ 28:3-9.</p>	<p>ຄມພ ບຸກຄົນທີ່ຖືກ ປ່ຽນສະພາບແລ້ວ. ຄ ຄມພ ສານຸສິດ. ງ ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ. 15 ກ ຄມພ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ. 16 ກ ຄມພ ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ,</p>	<p>ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ. ຂ ຄມພ ກິເລດຕັນຫາ. ຄ ມຊຢ 2:41; ແອວ 50:23. ຄມພ ຊື່ນຊົມ, ຄວາມຊື່ນຊົມ. 17 ກ ຢຣ 17:21. ຄມພ ຊີໂອນ.</p>
--	---	--

19 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ມີໄຟ, ຜູ້ທີ່ເຮັດບັນທຶກອັນສຸດທ້າຍນີ້ໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ, (ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ເຮັດບັນທຶກໄວ້ໃນ "ແຜ່ນຈາລຶກຂອງມີໄຟ) ແລະ ອາໂມລູກຊາຍຂອງເພິ່ນໄດ້ເຮັດບັນທຶກນີ້ແທນ; ແລະ ລາວກໍໄດ້ເຮັດບັນທຶກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກຂອງມີໄຟນຳອີກ.

20 ແລະ ລາວໄດ້ຮັກສາບັນທຶກຢູ່ແປດສິບສີ່ປີ, ແລະ ສັນຕິສຸກກໍຍັງມີຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ, ນອກຈາກຜູ້ຄົນສ່ວນໜ້ອຍໜຶ່ງທີ່ອອກໄປຈາກສາດສະໜາຈັກ ແລະ ເອີ້ນຊື່ຕົນວ່າ ຊາວເລມັນ; ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເລີ່ມມີຊາວເລມັນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອີກ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອາໂມໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປຄືກັນ, (ແລະ ມັນເປັນໜຶ່ງຮ້ອຍເກົ່າສິບສີ່ປີນັບແຕ່ການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ) ແລະ ອາໂມລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ຮັກສາບັນທຶກແທນ; ແລະ ລາວກໍໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກຂອງມີໄຟຄືກັນ; ແລະ ມັນມີຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືມີໄຟນຳອີກ ຊຶ່ງແມ່ນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສອງຮ້ອຍປີໄດ້ຜ່ານໄປ; ແລະ ຄົນລຸ້ນທີສອງໄດ້ຜ່ານໄປໝົດ ນອກຈາກບໍ່ເທົ່າໃດຄົນເທົ່ານັ້ນ.

23 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ມໍມອນ ຢາກໃຫ້ທ່ານຮູ້ວ່າ ຜູ້ຄົນໄດ້ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ, ແລະ ວ່າພວກເຂົາກັບເປັນຄົນຮັ່ງມີຢ່າງຍິ່ງ, ເພາະຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂອງພວກເຂົາໃນພຣະຄຣິດ.

24 ແລະ ບັດນີ້, ໃນປີທີສອງຮ້ອຍໜຶ່ງໄດ້ເລີ່ມມີບາງຄົນໃນບັນດາພວກເຂົາທີ່ລະເມີພີ້ຜັນດ້ວຍ "ຄວາມທະນົງຕົວ ເຊັ່ນ ການນຸ່ງຖືເສື້ອຜ້າທີ່ມີລາຄາແພງ, ແລະ ໃສ່ເຄື່ອງປະດັບຢ່າງດີນາໆ ຊະນິດ ແລະ ໃຊ້ຂອງດີໆຂອງໂລກ.

25 ແລະ ນັບແຕ່ເວລານັ້ນໄປພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ມີສິ່ງຂອງ ແລະ ເຂົ້າຂອງຮວມກັນ "ເປັນສ່ວນລວມໃນບັນດາພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.

26 ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມແບ່ງຊັ້ນວັນນະກັນ; ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມສ້າງ "ສາດສະໜາຈັກຂອງຕົນເອງຂຶ້ນ ເພື່ອຫາ ະຜົນປະໂຫຍດ, ແລະ ເລີ່ມປະຕິເສດສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະຄຣິດ.

27 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອສອງຮ້ອຍສິບປີຜ່ານໄປ ກໍໄດ້ມີສາດສະໜາຈັກຢູ່ຫລາຍແຫ່ງໃນແຜ່ນດິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມີຫລາຍສາດສະໜາຈັກຊຶ່ງອ້າງວ່າຕົນຮູ້ຈັກພຣະຄຣິດ, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ "ປະຕິເສດພຣະກິດຕິຄຸນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍອມຮັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ນາໆ ປະການ, ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດສິ່ງທີ່ສັກສິດແກ່ຄົນທີ່ຖືກ ະຫ້າມເພາະຄວາມບໍ່ມີຄ່າຄວນ.

28 ແລະ "ສາດສະໜາຈັກແຫ່ງນີ້ໄດ້ມີສະມາຊິກເພີ່ມທະວີຂຶ້ນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຍ້ອນວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ຍ້ອນວ່າອຳນາດຂອງຊາຕານຜູ້ຊຶ້ງມີອຳນາດເໜືອໃຈຂອງພວກເຂົາ.

29 ແລະ ອີກອັນໜຶ່ງ, ມັນມີສາດສະໜາຈັກອີກແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ປະຕິເສດພຣະ

19 ກ ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ.
 24 ກ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ.
 25 ກ 4 ນຟ 1:3.
 26 ກ 1 ນຟ 22:23;

2 ນຟ 28:3;
 ມມ 8:32-38.
 ຂ ຄພ 10:56.
 ຄມພ ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ.

27 ກ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.
 ຂ 3 ນຟ 18:28-29.
 28 ກ ຄມພ ມານ—ສາດສະໜາຈັກຂອງມານ.

ຄຣິດ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ກໍ່ຂົ່ມເຫັງສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະຄຣິດ, ຍ້ອນວ່າຄວາມຖ່ອມຕົວຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາໃນພຣະຄຣິດ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ພົ້ນປະໝາດພວກເຂົາ ຍ້ອນວ່າສິ່ງມະຫັດສະຈັນຫລາຍຢ່າງ ຊຶ່ງກະທຳຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາ.

30 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ໃຊ້ອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດຂົ່ມຂູ່ສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາພວກເພິ່ນເຂົ້າ ກຸກ; ແຕ່ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ກັບພວກເພິ່ນ, ຄຸກຈຶ່ງແຍກອອກເປັນສອງ, ແລະ ພວກເພິ່ນກໍໄດ້ອອກໄປເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນບັນດາພວກເຂົາ.

31 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ແລະ ທັງໆທີ່ສິ່ງມະຫັດສະຈັນທັງໝົດນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢູ່ກໍຕາມ, ແຕ່ຜູ້ຄົນກໍຍັງເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຢູ່, ແລະ ໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະຂ້າພວກເພິ່ນເໝືອນດັ່ງຊາວຢິວທີ່ຢູ່ເຢຣູຊາເລັມພະຍາຍາມຂ້າພຣະເຢຊູຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ.

32 ແລະ ເຂົາໄດ້ໂຍນພວກເພິ່ນເຂົ້າ ກໍ່ເຕົາ ຂໄຟ, ແຕ່ພວກເພິ່ນໄດ້ອອກມາໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອັນຕະລາຍຢ່າງໃດ.

33 ແລະ ເຂົາໄດ້ໂຍນພວກເພິ່ນເຂົ້າໃນ ກໍ່ຖ້ຳສັດຮ້າຍອີກ, ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ຫລິ້ນຢູ່ກັບສັດຮ້າຍເຫລົ່ານັ້ນຄືກັນກັບເດັກນ້ອຍຫລິ້ນຢູ່ນຳລູກແກະ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ອອກມາຈາກສັດເຫລົ່ານັ້ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອັນຕະລາຍເລີຍ.

34 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ຄົນກໍຍັງເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຢູ່, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຖືກຊັກນຳໄປໂດຍພວກນັກທຳ ແລະ ໂດຍສາດສະດາປອມຫລາຍຄົນ ເພື່ອໃຫ້ສ້າງສາດສະໜາຈັກຫລາຍບ່ອນຂຶ້ນ, ແລະ ໃຫ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ກໍ່ທຸບຕິຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຢຊູ; ແຕ່ວ່າຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຕັດອອກເລີຍ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເສື່ອມໂຊມລົງດັ່ງນັ້ນຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືໄປແຕ່ລະປີ ແລະ ຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈົນວ່າສອງຮ້ອຍສາມສິບປີຜ່ານໄປ.

35 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີນີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນປີສອງຮ້ອຍສາມສິບເອັດ, ມັນເກີດມີການແບ່ງແຍກກັນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງໃນບັນດາຜູ້ຄົນ.

36 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີນີ້ ມັນໄດ້ເກີດມີຜູ້ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງ ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ຊາວນີໄຟ, ແລະ ພວກເຂົາເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຢ່າງແທ້ຈິງໃນພຣະຄຣິດ; ແລະ ໃນບັນດາພວກເຂົາມີພວກອື່ນອີກທີ່ຊາວເລມັນເອີ້ນວ່າ—ຊາວຢາໂຄບ, ຊາວໂຢເຊັບ, ແລະ ຊາວໂຊຣຳ;

37 ສະນັ້ນ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດຢ່າງແທ້ຈິງ, ແລະ ຜູ້ນະມັດສະການຢ່າງແທ້ຈິງຂອງພຣະຄຣິດ, (ລວມທັງ ກໍ່ສານຸສິດສາມຄົນຂອງພຣະເຢຊູ ຊຶ່ງຈະຄົງຢູ່ຕໍ່ໄປ) ຖືກເອີ້ນວ່າ ຊາວນີໄຟ, ແລະ ຊາວຢາໂຄບ, ແລະ ຊາວໂຢເຊັບ, ແລະ ຊາວໂຊຣຳ.

38 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດພຣະກິດຕິຄຸນຖືກເອີ້ນວ່າ ຊາວເລມັນ, ຊາວເລມູເອນ, ແລະ ຊາວອິດຊະ

<p>29 ກ ຄມພ ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ. 30 ກ 3 ນພ 28:19-20. 32 ກ 3 ນພ 28:21.</p>	<p>ຂ ດນອ 3:26-27. 33 ກ 3 ນພ 28:22. 34 ກ 3 ນພ 12:39; ຄພ 98:23-27.</p>	<p>37 ກ 3 ນພ 28:6-7; ມມ 8:10-11.</p>
---	--	--

ມາເອນ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເສື່ອມໂຊມ ຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ "ກະບົດຕໍ່ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະຄຣິດ ໂດຍເຈດຕະນາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສິດສອນລູກຫລານຂອງພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ເຊື່ອ, ເໝືອນດັ່ງທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາ.

39 ແລະ ເປັນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາຄືກັນກັບທີ່ເປັນມາແລ້ວນັບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາ. ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກ "ສິດສອນໃຫ້ກຽດຊັງລູກຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄືກັນກັບຊາວເລມັນຖືກສິດສອນໃຫ້ກຽດຊັງລູກຫລານຊາວນີໂຟນັບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາ.

40 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສອງຮ້ອຍສີ່ສິບສີ່ປີຜ່ານໄປ ແລະ ການງານຂອງຜູ້ຄົນເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ. ແລະ ຜູ້ຄົນສ່ວນທີ່ຊົ່ວຫລາຍກວ່າກໍເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ແລະ ກັບມີຈຳນວນຫລາຍກວ່າຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

41 ແລະ ພວກເຂົາຍັງຄົງສ້າງສາດສະໜາຈັກໃຫ້ຕົນເອງຢູ່ຕໍ່ໄປ, ແລະ ຕົກແຕ່ງມັນດ້ວຍຂອງມິຄຳນາໆຊະນິດ. ແລະ ສອງຮ້ອຍຫ້າສິບປີໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້, ແລະ ສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີກໍຜ່ານໄປອີກ.

42 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນກຸ່ມທີ່ຊົ່ວເລີ່ມເຮັດຄຳສາບານ ແລະ ເຮັດ "ການມົ້ວສຸມລັບຂອງແກດີອານທັນຂຶ້ນອີກ.

43 ແລະ ຜູ້ຄົນຜູ້ມີຊື່ວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟເລີ່ມອວດດີໃນໃຈ, ຍ້ອນວ່າຂອງມິຄຳຢ່າງຫລວງຫລາຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ກັບມາຖືຕົວຄືກັນກັບຊາວເລມັນພື້ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ.

44 ແລະ ນັບແຕ່ເວລານີ້ໄປ ສານຸສິດກໍເລີ່ມເລົ່າສະຫລົດໃຈເພາະ "ບາບຂອງໂລກ.

45 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອສາມຮ້ອຍປີຜ່ານໄປ, ທັງຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເລມັນກັບມາເປັນຄົນຊົ່ວຫລາຍຂຶ້ນເທົ່າໆກັນ.

46 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຈນແກດີອານທັນໄດ້ແຕ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວຜົນແຜ່ນດິນ; ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈັກຄົນທີ່ຊອບທຳນອກຈາກສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຄ້າຂາຍຄຳ ແລະ ເງິນຢູ່ໃນຮ້ານຄ້າຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ເຮັດການຄ້າຂາຍອື່ນໆນຳອີກ.

47 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກສາມຮ້ອຍຫ້າປີຜ່ານໄປ, (ແລະ ຜູ້ຄົນຍັງຄົງຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຢູ່) ອາໂມໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ; ແລະ ອາມມາຣອນນ້ອງຊາຍຂອງລາວໄດ້ຮັກສາບັນທຶກແທນ.

48 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອສາມຮ້ອຍຊາວປີຜ່ານໄປ, ອາມມາຣອນໂດຍຖືກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊົງນຳໄດ້ເຊື່ອງ "ບັນທຶກທີ່ສັກສິດໄວ້—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນບັນທຶກສັກສິດທັງໝົດ ຊຶ່ງຖືກມອບຕ່າງກັນມາຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ—ຈົນເຖິງປີທີ່ສາມຮ້ອຍຊາວນັບຕັ້ງແຕ່ການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ.

49 ແລະ ລາວໄດ້ເຊື່ອມັນໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອມັນຈະຖືກ "ນຳອອກມາຫາເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ອີກ, ຕາມຄຳທຳນາຍ ແລະ ຕາມຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ບັນທຶກຂອງອາມມາຣອນຈົບລົງດັ່ງນີ້.

38 ກ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ.
39 ກ ມຊຢ 10:17.

42 ກ ຄມພ ການມົ້ວສຸມລັບ.
44 ກ 3 ນຟ 28:9.

48 ກ ຮລມ 3:13, 15-16.
49 ກ ອນ 1:13.

ໜັງສືມໍ່ມອນ

ບົດທີ 1

ອາມມາຣອນແນະນຳມໍ່ມອນກ່ຽວກັບແຜ່ນ
ຈາລຶກ ສັກ ສິດ—ສົງ ຄາມ ລະຫວ່າງ ຊາວ
ນິໄຟກັບຊາວເລມັນ—ຊາວນິໄຟສາມຄົນ
ຖືກພາໜີໄປ—ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມບໍ່
ເຊື່ອຖື, ເວດມົນ, ແລະ ຄາຖາອາຄົມມີຂັ້ນ.
ປະມານ ຄ.ສ. 321–326.

1 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ກໍ່ມໍ່ມອນ ເຮັດ
ຂັ້ນ ທຶກກ່ຽວກັບ ເລື່ອງທີ່ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້
ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ ແລະ ເອີ້ນໜັງສືນີ້ວ່າ
ໜັງສືມໍ່ມອນ.

2 ແລະ ມັນຄົງເປັນ ໄລຍະເວລາ ໃກ້ກັບ
ຕອນທີ່ ອາມມາຣອນເຊື່ອງບັນທຶກໄວ້ກັບ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນ, ເພິ່ນໄດ້ມາຫາຂ້າພະ
ເຈົ້າ, (ຕອນນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າມີອາຍຸປະມານ
ສິບປີ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມມີ ຄວາມຮູ້
ແດ່ແລ້ວຕາມແບບການຮຽນຮູ້ຂອງຜູ້ຄົນ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ) ແລະ ອາມມາຣອນ ໄດ້
ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຂ້ອຍເຫັນວ່າເຈົ້າ
ເປັນເດັກທີ່ຈິງຈັງ ແລະ ເຈົ້າຮູ້ຈັກສັງເກດ;

3 ສະນັ້ນ, ເມື່ອເຈົ້າມີອາຍຸໄດ້ ຊາວສີ່ປີ
ຂ້ອຍຢາກໃຫ້ເຈົ້າຈົດຈຳເລື່ອງທີ່ເຈົ້າໄດ້ສັງ
ເກດມາກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້; ແລະ ເວລາ
ເຈົ້າມີອາຍຸໄດ້ເທົ່ານັ້ນ ຈົ່ງໄປຫາແຜ່ນດິນ
ອານທຳ, ໄປຫາເນີນພູທີ່ມີຊື່ວ່າ "ຊິມ; ແລະ
ບ່ອນນັ້ນແຫລະທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຜັງແຜ່ນຈາລຶກ
ສັກສິດທັງໝົດກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄວ້ກັບ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

4 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໃຫ້ ເຈົ້າ ເອົາ ກໍ່ແຜ່ນ

ຈາລຶກຂອງນິໄຟ, ແລະ ສ່ວນທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່
ນັ້ນ ໃຫ້ເຈົ້າປະມັ້ນໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ມັນຢູ່ນັ້ນ;
ແລະ ໃຫ້ບັນທຶກເລື່ອງທັງໝົດທີ່ເຈົ້າສັງ
ເກດມາກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄວ້ໃນແຜ່ນ
ຈາລຶກຂອງນິໄຟນັ້ນ.

5 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າມໍ່ມອນ ໂດຍເປັນຜູ້ສືບ
ຕະກຸນຂອງ ກໍ່ນິໄຟ, (ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າກໍ່ມີຊື່ວ່າ ມໍ່ມອນ) ຂ້າພະເຈົ້າຈົ່ງຈື່ຈຳ
ເລື່ອງຊຶ່ງອາມມາຣອນໄດ້ສັງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ
ຂ້າພະເຈົ້າມີອາຍຸໄດ້ສິບເອັດປີ, ບິດາຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພາຂ້າພະເຈົ້າໄປຫາແຜ່ນ
ດິນທາງໃຕ້, ຈົນໄປຮອດແຜ່ນດິນເຊຣາ
ເຮັມລາ.

7 ທົ່ວແຜ່ນດິນໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍອາຄານ
ບ້ານ ເຮືອນ ຕ່າງໆ, ແລະ ມີຜູ້ຄົນ ຢູ່ຢາງ
ຫລວງຫລາຍ ຄືກັບວ່າ ດິນຊາຍໃນທະເລ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີນີ້ຄື
ມັນເລີ່ມມີສົງຄາມລະຫວ່າງຊາວນິໄຟ, ຊຶ່ງ
ຊາວນິໄຟໄດ້ສົມທົບເຂົ້າກັບຊາວຢາໂຄບ
ແລະ ຊາວໂຢເຊັບ ແລະ ຊາວໂຊຣຳ; ແລະ
ສົງຄາມນີ້ເປັນໄປລະຫວ່າງຊາວນິໄຟກັບ
ຊາວເລມັນ ແລະ ຊາວເລມູເອນ ແລະ ຊາວ
ອິດຊະມາເອນ.

9 ບັດນີ້ຊາວເລມັນ ແລະ ຊາວເລມູເອນ
ແລະ ຊາວອິດຊະມາເອນຖືກເອີ້ນວ່າ ຊາວ
ເລມັນ, ແລະ ສົງ ຄາມ ນີ້ ແມ່ນ ລະຫວ່າງ
ຊາວນິໄຟກັບຊາວເລມັນ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສົງ
ຄາມເລີ່ມເກີດຂຶ້ນ ໃນບັນດາພວກເຂົາທີ່

1 1 ກ ຄມພ ມໍ່ມອນ, ສາດ
ສະດາຊາວນິໄຟ.
ຂ 3 ນຟ 5:11–18.

2 ກ 4 ນຟ 1:47–49.
ຂ ມຊຢ 1:3–5.
3 ກ ອທ 9:3.

4 ກ ຄມ 1:1, 11.
ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ.
5 ກ 3 ນຟ 5:12, 20.

ຊາຍແດນເຊຣາເຮັມລາ, ໃກ້ແມ່ນ້ຳຊີໂດນ.

11 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຊາວນີໄຟໄດ້ເຕົ້າໂຮມພົນທະຫານໄວ້ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ມີຈຳນວນຫລາຍກວ່າ ສາມ ພັນ ຄົນ. ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ມີການສູ້ຮົບກັນຫລາຍເທື່ອ ໃນປີດຽວກັນນີ້, ຊຶ່ງຊາວນີໄຟໄດ້ເອົາຊະນະຊາວເລມັນ ແລະ ໄດ້ຂ້າພວກເຂົາເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນ ໄດ້ ລົ້ມ ເລີກ ແຜນ ການ ຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ມັນຈຶ່ງໄດ້ມີສັນຕິສຸກຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອີກ; ແລະ ສັນຕິສຸກໄດ້ຄົງຢູ່ເປັນເວລາປະມານສີ່ປີ, ຄືບໍ່ມີການຂ້າຜັນກັນເລີຍ.

13 ແຕ່ ວ່າ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ໄດ້ ແຜ່ ຂະຫຍາຍ ໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາສານຸສິດ "ທີ່ຮັກຂອງພຣະອົງໄປ, ແລະ ວຽກງານແຫ່ງການມະຫັດສະຈັນ ແລະ ການປົນປົງໄດ້ຢຸດລົງ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ.

14 ແລະ ບໍ່ມີ "ຂອງປະທານມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດບໍ່ໄດ້ສະເດັດມາຫາຜູ້ໃດ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມ ິບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ.

15 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຊຶ່ງມີອາຍຸໄດ້ສືບທັກປີ ແລະ ພໍ່ມີຄວາມຄິດແດ່ແລ້ວ, ສະນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຮັບການສະເດັດມາຢັ້ງມຢາມຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຊົມລົດຊາດ ແລະ ຮູ້ເຖິງພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະເຢຊູ.

16 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພະຍາຍາມສັ່ງ

ສອນຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຖືກປິດປາກໄວ້, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ສັ່ງສອນພວກເຂົາ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາໄດ້ "ກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາໂດຍເຈດຕະນາ; ແລະ ສານຸສິດທີ່ຮັກຖືກ ະພາໜີໄປຈາກແຜ່ນດິນ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ.

17 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຄົງຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ສັ່ງສອນພວກເຂົາ, ເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົານີ້, ແຜ່ນດິນຈຶ່ງຖືກ "ສາບແຂ່ງເພາະພວກເຂົາ.

18 ແລະ ພວກໂຈນແກດີອານທັນເຫລົ່ານີ້, ຜູ້ຊຶ່ງຢູ່ໃນບັນດາຊາວເລມັນ, ໄດ້ລົບກວນແຜ່ນດິນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນເລີ່ມເຊື່ອງ "ຊັບສົມບັດຂອງຕົນໄວ້ໃນດິນ; ແລະ ມັນໄດ້ສູນຫາຍໄປເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບແຂ່ງແຜ່ນດິນໄວ້, ເພາະພວກເຂົາຈະຍຶດມັນໄວ້ບໍ່ໄດ້, ທັງຈະເອົາມັນຄືນມາອີກກໍບໍ່ໄດ້.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນມີເວດມົນ, ຄາຖາ, ແລະ ໄສຍະສາດ; ແລະ ອຳນາດຂອງມານຮ້າຍກະທຳຂຶ້ນຢູ່ທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ, ຈົນວ່າເຮັດໃຫ້ຄຳທຳນາຍຂອງອະບິນາໄດ ແລະ ຂອງຊາມູເອນຄົນເລມັນໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດທັງໝົດ.

ບົດທີ 2

ມໍມອນນຳພາກອງທັບນີໄຟ—ເລືອດ ແລະ ການ ຂ້າຜົນ ຂະຫຍາຍ ອອກ ໄປທົ່ວ ແຜ່ນ

<p>13 ກ 3 ນພ 28:2, 12. 14 ກ ມຣນ 10:8-18, 24. ຂ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຄ ຄມພ ບໍ່ເຊື່ອຖື,</p>	<p>ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື. 16 ກ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ. ຂ ມມ 8:10. 17 ກ 2 ນພ 1:7;</p>	<p>ແອວ 45:10-14, 16. 18 ກ ຮລມ 13:18-20; ອຫ 14:1-2.</p>
---	---	--

ດິນ—ຊາວ ນິໄຟ ຄຳ ຄວນ ແລະ ໄວ້ ທຸກ ເພາະຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈກັບຄວາມອັບ ປະ ໄຫຍດ—ວັນເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນຂອງ ພວກເຂົາ ໄດ້ຜ່ານ ໄປ—ມໍມອນ ຮັບ ແຜ່ນ ຈາລຶກຂອງນິໄຟໄວ້—ສົງຄາມດຳເນີນຕໍ່ ໄປ. ປະມານ ຄ.ສ. 327-350.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ ປີດຽວກັນນັ້ນ ໄດ້ມີສົງຄາມອີກລະຫວ່າງ ຊາວເລມັນກັບຊາວນິໄຟ. ແລະ ເຖິງແມ່ນ ວ່າຂ້າພະເຈົ້າເອງກໍມີອາຍຸນ້ອຍຢູ່ແຕ່ວ່າມີ ຮ່າງກາຍໃຫຍ່ສູງ; ສະນັ້ນ ຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ ຈຶ່ງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ນຳຂອງ ພວກເຂົາ, ຫລື ເປັນຜູ້ນຳກອງທັບຂອງ ພວກເຂົາ.

2 ສະນັ້ນ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາຂ້າພະເຈົ້າມີອາຍຸໄດ້ສິບຫົກປີ ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ອອກນຳໜ້າກອງທັບຂອງຊາວ ນິໄຟເພື່ອ ໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ; ສະນັ້ນ ເວລາສາມຮ້ອຍຊາວຫົກປີໄດ້ຜ່ານໄປ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ ປີສາມຮ້ອຍຊາວເຈັດ ຊາວເລມັນໄດ້ເຂົ້າ ມາໂຈມຕີພວກເຮົາດ້ວຍກຳລັງອັນຫລວງ ຫລາຍທີ່ສຸດ, ເຖິງ ຂະ ໜາດທີ່ພວກເຂົາ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ກອງທັບຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕົກ ໃຈ; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງ ບໍ່ຍອມຕໍ່ສູ້, ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຖອຍໄປຫາແຜ່ນດິນທາງ ໜ້ອຍ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຮົາໄດ້ມາຮອດເມືອງໜຶ່ງມີຊື່ວ່າ ອານໂກ ລາ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າໄປເປັນເຈົ້າ ຂອງເມືອງນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ຕຽມພ້ອມເພື່ອ ປ້ອງກັນຕົວໃຫ້ພົ້ນຈາກຊາວເລມັນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ ເສີມສ້າງກຳລັງປ້ອງກັນ ເມືອງຈົນໝົດ ຄວາມສາມາດຂອງພວກເຮົາ; ເຖິງແມ່ນ

ວ່າພວກເຮົາໄດ້ເສີມສ້າງກຳລັງທັງໝົດໄວ້ ກໍຕາມ ແຕ່ຊາວເລມັນກໍຍັງໄດ້ມາໂຈມຕີ ພວກເຮົາ ແລະ ໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຮົາອອກ ຈາກເມືອງນັ້ນໄປ.

5 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຮົາ ອອກຈາກແຜ່ນດິນດາວິດນຳອີກ.

6 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເດີນທັບຕໍ່ໄປ ແລະ ມາຮອດແຜ່ນດິນໂຍຊວຍ, ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ຕາມ ຊາຍແດນທາງຕາເວັນຕົກໃກ້ກັບຝັ່ງ ຫະເລ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຮົາໄດ້ທ້ອນໂຮມຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາຢ່າງ ວ່ອງໄວທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້, ເພື່ອພວກ ເຮົາຈະໄດ້ທ້ອນໂຮມພວກເຂົາໄວ້ເປັນກຸ່ມ ດຽວກັນ.

8 ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ແຜ່ນດິນນັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍ ພວກໂຈນ ແລະ ຊາວເລມັນ; ແລະ ທັງໆທີ່ ຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງຊຶ່ງລໍຖ້າຜູ້ຄົນ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່, ພວກເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ກັບໃຈ ຈາກການເຮັດຄວາມຊົ່ວຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງມີເລືອດ ແລະ ການຂ້າພັນ ຕະຫລອດທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ, ທັງຝ່າຍຊາວ ເລມັນ ແລະ ຝ່າຍຊາວນິໄຟເຊັ່ນດຽວກັນ; ແລະ ມັນມີການປະຕິວັດທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ.

9 ແລະ ບັດນີ້, ຊາວເລມັນມີກະສັດຄົນ ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ອາໂຣນ; ແລະ ລາວໄດ້ມາສູ້ຮົບ ກັບພວກເຮົາດ້ວຍກຳລັງທັບສີ່ພັນສີ່ພັນ ຄົນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ຕໍ່ຕ້ານລາວດ້ວຍກຳລັງສີ່ພັນ ສອງພັນຄົນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດ ຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອົາຊະນະລາວດ້ວຍ ກຳລັງກອງທັບຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈົນເຮັດໃຫ້ ລາວບິບໜີໄປຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ທັງໝົດນີ້ໄດ້ເປັນໄປ ແລະ ສາມຮ້ອຍ ສາມສິບປີກໍໄດ້ຜ່ານໄປ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື

ຊາວນີໂຟໄດ້ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເລີ່ມຮ້ອງໄທ້ຂຶ້ນຄືກັນກັບທີ່ສາດສະດາຊາມູເອນໄດ້ທຳນາຍໄວ້; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຈະຮັກສາສິ່ງທີ່ເປັນຂອງຕົນເອງໄວ້ໄດ້ ເພາະວ່າຂະໂມຍ, ແລະ ໂຈນ, ແລະ ຄາດ ຕະ ກອນ, ແລະ ການໃຊ້ໄສຍະສາດ, ແລະ ການໃຊ້ເວດມິນ, ແລະ ຄາຖາອາຄົມ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ.

11 ມັນຈຶ່ງເລີ່ມມີການໄວ້ທຸກ ແລະ ມີການຄຳຄວນຢູ່ດັ່ງນັ້ນທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນເພາະສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງແມ່ນເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າມໍມອນເຫັນການຄຳຄວນ ແລະ ການໄວ້ທຸກຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເຫັນຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍເລີ່ມປິຕິຍິນດີຢູ່ພາຍໃນ ໂດຍທີ່ຮູ້ຈັກຄວາມເມດຕາ ແລະ ຄວາມອົດກັ້ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສະນັ້ນ ໂດຍທີ່ຄິດວ່າພຣະອົງຈະເມດຕາພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ປ່ຽນໃຈເປັນຄົນຊອບທຳອີກ.

13 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງຄວາມສຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ມີປະໂຫຍດອັນໃດເລີຍ ເພາະ "ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຂອງພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນເພື່ອການກັບໃຈເພາະພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ; ແຕ່ເປັນຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຂອງຜູ້ທີ່ ຮັບປະໂຫຍດເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ຮັບ "ຄວາມສຸກໃນບາບສະເໝີໄປ.

14 ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ມາຫາພຣະເຢຊູ

ດ້ວຍ "ໃຈທີ່ຊອກຊ້ຳ ແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດ, ແຕ່ວ່າພວກເຂົາໄດ້ ຮືບຮົບແຊ່ງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ປາດຖະໜາທີ່ຈະຕາຍ. ຖືງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຍັງດື່ມລົມດ້ວຍດາບເພື່ອປ້ອງກັນຊີວິດຂອງພວກເຂົາຢູ່.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫວນຄືນມາຫາຂ້າພະເຈົ້າອີກ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ "ວັນແຫ່ງ ພຣະຄຸນສຳລັບພວກເຂົາໄດ້ ຜ່ານໄປແລ້ວ, ທັງທາງໂລກ ແລະ ທາງວິນຍານ; ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພວກເຂົາຫລາຍພັນຄົນຖືກໂຄ່ນລົງຂະນະທີ່ພວກເຂົາມີການກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຢ່າງເປີດເຜີຍ, ແລະ ກອງກັນຂຶ້ນຄືກັນກັບກອງຝຸ່ນສັດທີ່ຢາຍໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ. ແລະ ສາມຮ້ອຍສິ່ງສິບສິ່ງກໍໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືໃນປີທີສາມຮ້ອຍສິ່ງສິບຫ້າ ຊາວນີໂຟໄດ້ເລີ່ມໜີໄປທາງໜ້າຊາວເລມັນ; ແລະ ພວກເຂົາຖືກໄລ່ຕິດຕາມໄປຮອດແຜ່ນດິນເຈຊອນ, ກ່ອນທີ່ຊາວເລມັນຈະສາມາດຍັບຍັ້ງຊາວນີໂຟໄວ້ໄດ້.

17 ແລະ ບັດນີ້, ເມືອງເຈຊອນມີຕັ້ງຢູ່ໃກ້ກັບ "ແຜ່ນດິນທີ່ອາມມາຣອນໄດ້ມຸ້ງບັນທຶກໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອມັນຈະບໍ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ໄປຕາມຄຳເວົ້າຂອງອາມມາຣອນ ແລະ ໄດ້ເອົາແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໂຟອອກມາ ແລະ ໄດ້ເຮັດບັນທຶກຕາມຄຳເວົ້າຂອງອາມມາຣອນ.

2 13ກ 2 ກຮທ 7:10; ແອວ 42:29.
ຂ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ.

ຄ ແອວ 41:10.
14ກ ຄມພ ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊ້ຳ.
ຂ ຄມພ ໝິ່ນປະໝາດ, ການໝິ່ນປະໝາດ.

15ກ ຮລມ 13:38.
ຂ ຄມພ ພຣະຄຸນ.
ຄ ຢມຍ 8:20; ຄພ 56:16.
17ກ ມມ 1:1-4.

18 ໃນແຜ່ນຈາລຶກຂອງນິໄຟ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກເລື່ອງລາວຕ່າງໆໄວ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດ ຊັງ ທັງ ໝົດ; ແຕ່ ວ່າ ໃນ "ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກທ້າມບໍ່ໃຫ້ບັນທຶກເລື່ອງລາວຢ່າງຄົບຖ້ວນກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດ ຊັງຂອງພວກເຂົາໄວ້, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພາບຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດ ຊັງ ນັ້ນ ມີ ຢູ່ ໃນ ສາຍ ຕາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຕະຫລອດເວລານັບຕັ້ງແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າພໍທີ່ຈະເຫັນທາງຂອງມະນຸດໄດ້.

19 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນທຸກຫລາຍຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຄົນເຫລົ່ານີ້; ເພາະວ່າໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຍ້ອນວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຄົນ ເຫລົ່ານີ້ ມາ ຕະຫລອດ ວັນ ເວລາ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຮູ້ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຖືກ "ຍົກຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີນີ້ຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟຖືກຂ້າຕາຍ ແລະ ຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາຖືກຂັບໄລ່ຂຶ້ນໄປທາງເໜືອ ຈົນວ່າພວກເຮົາມາຮອດແຜ່ນດິນທີ່ມີຊື່ວ່າ ເຊມ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ເສີມກຳລັງເມືອງເຊມຂຶ້ນ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາໃຫ້ຫລາຍທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້, ເພື່ອບາງທີພວກເຮົາອາດຈະຊ່ວຍກັນໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມພິນາດໄດ້.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີສາມຮ້ອຍສີ່ສິບຫົກ ພວກເຮົາໄດ້ເລີ່ມມາ

ໂຈມຕີພວກເຮົາອີກ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຂໍຮ້ອງຢ່າງຈິງຈັງເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຍືນ "ຕໍ່ ສູ້ ຢ່າງ ກ້າ ຫານ ຕໍ່ ໜ້າ ຊາວ ເລມັນເພື່ອເມຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອລູກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອເຮືອນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອບ້ານຂອງພວກເຂົາ.

24 ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປຸກລະດົມໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນແດ່, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ປົບ ໜີ ໄປ ຕໍ່ ໜ້າ ຊາວ ເລມັນ, ແຕ່ ໄດ້ ຍືນ ດ້ວຍ ຄວາມກ້າຫານຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ດ້ວຍກຳລັງທັບສາມໝື່ນຄົນ ຕ້ານກັບກຳລັງທັບທ້າໝື່ນຄົນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ຍືນຕໍ່ສູ້ດ້ວຍຄວາມໝັ້ນຄົງ ຈົນວ່າພວກເຮົາໄດ້ໜີໄປຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພວກເຮົາກຳລັງໜີໄປນັ້ນ ພວກເຮົາໄດ້ໄລ່ຕິດຕາມໄປດ້ວຍກຳລັງທັບຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ໄດ້ພົບກັບພວກເຂົາອີກ, ແລະ ໄດ້ເອົາຊະນະພວກເຂົາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພະລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາໄດ້ໃຊ້ກຳລັງຂອງຕົນເອງ, ເພາະພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຮົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງກັບມາອ່ອນແອຄືກັນກັບພິນ້ອງຂອງພວກເຮົາ.

27 ແລະ ໃຈ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເສົ້າ ສະ ຫລົດ ຍ້ອນ ວ່າ ຄວາມ ສູນ ເສຍ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມ ໜ້າ ກຽດ ຊັງ

18 ກ ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ. 19 ກ ມຊຢ 23:22;	ອຫ 4:19. 23 ກ ມຊຢ 20:11;	ແອວ 43:45.
--	-----------------------------	------------

ຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ອອກ ໄປ ສູ້ຮົບ ກັບ ຊາວ ເລມັນ ແລະ ກັບ ພວກໂຈນແກດີອານທັນ, ຈົນວ່າພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າຍຶດເອົາແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຮົາຄືນມາອີກ.

28 ແລະ ປີທີສາມຮ້ອຍສີ່ສິບເກົ້າໄດ້ຜ່ານພົ້ນໄປ. ແລະ ໃນປີທີສາມຮ້ອຍຫ້າສິບ ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດຂໍ້ຕົກລົງກັບ ຊາວເລມັນ ແລະ ພວກໂຈນແກດີອານທັນ, ຊຶ່ງໃນນັ້ນພວກເຮົາໄດ້ແບ່ງບັນແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຮົາ.

29 ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ມອບແຜ່ນດິນທາງເໜືອໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນຮອດ "ທາງແຄບ ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ແຜ່ນດິນທາງໃຕ້. ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ມອບແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ທັງໝົດໃຫ້ຊາວເລມັນ.

ບົດທີ 3

ມໍມອນ ຮ້ອງ ການ ກັບ ໃຈ ຕໍ່ ຊາວ ນີໄຟ—ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ໄຊ ຊະນະ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ອວດອ້າງ ໃນ ພະລັງ ຂອງ ຕົນ ເອງ—ມໍມອນ ປະຕິເສດ ບໍ່ນຳ ພາ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ເພິ່ນ ອະ ທິ ຖານ ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຢ່າງ ໝົດ ຫວັງ—ພຣະຄຳພີມໍມອນເຊື້ອເຊີນສືບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ ໃຫ້ເຊື້ອ ໃນ ພຣະກິດຕິຄຸນ. ປະມານ ຄ.ສ. 360–362.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນບໍ່ໄດ້ມາສູ້ຮົບອີກຈົນວ່າເວລາສິບປີຜ່ານໄປ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຊາວນີໄຟ, ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຕຽມບ້ານເມືອງ ແລະ ຕຽມອາວຸດຂອງພວກເຂົາໄວ້ສຳລັບເວລາສູ້ຮົບ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະ

ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ໃຫ້ປາວເຕືອນຜູ້ຄົນພວກນີ້ວ່າ—ຈົ່ງກັບໃຈ, ແລະ ມາຫາເຮົາ, ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາຂຶ້ນອີກ, ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການໄວ້ຊີວິດ.

3 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປາວເຕືອນຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແຕ່ກໍບໍ່ໄດ້ຜົນ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າ ແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານີ້ແຫລະທີ່ໄວ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາມາຕະຫລອດ, ແລະ ໃຫ້ໂອກາດພວກເຂົາເພື່ອຈະມີການກັບໃຈ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກສິບປີນີ້ຜ່ານໄປ, ຊຶ່ງລວມເປັນສາມຮ້ອຍຫົກສິບປີ ນັບຕັ້ງແຕ່ການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ, ກະສັດຊາວເລມັນໄດ້ສົ່ງສານມາຫາຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກວ່າ ພວກເຂົາກຳລັງຈະຍົກທັບມາສູ້ຮົບກັບພວກເຮົາອີກ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ແຜ່ນດິນຮ້າງ, ໄປຫາເມືອງໜຶ່ງຊຶ່ງຢູ່ໃນຊາຍແດນໃກ້ກັບທາງແຄບ, ຊຶ່ງນຳໄປຫາແຜ່ນດິນທາງໃຕ້.

6 ແລະ ບ່ອນນັ້ນພວກເຮົາໄດ້ວາງກອງທັບຂອງພວກເຮົາໄວ້ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ສະກັດກັ້ນກອງທັບຊາວເລມັນ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າມາເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນຕອນໃດໆຂອງພວກເຮົາ; ສະນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເສີມກຳລັງຕ້ານທານພວກເຂົາໄວ້ ດ້ວຍກຳລັງທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີທີສາມຮ້ອຍຫົກສິບເອັດ ຊາວເລມັນໄດ້

29ກ ແອວ 22:32.

ຍົກກອງທັບ ລົງມາຮອດເມືອງຮ້າງ ເພື່ອມາສູ້ຮົບກັບພວກເຮົາ; ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີນັ້ນ ພວກເຮົາໄດ້ເອົາຊະນະພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ແຕກຖອຍ ໄປຫາແຜ່ນດິນ ຂອງພວກເຂົາເອງອີກ.

8 ແລະ ໃນປີທີສາມຮ້ອຍຫົກສິບສອງພວກເຂົາໄດ້ຍົກທັບລົງມາສູ້ຮົບອີກ. ແລະ ພວກເຮົາ ໄດ້ ເອົາ ຊະນະ ພວກ ເຂົາ ອີກ, ແລະ ໄດ້ຂ້າພວກເຂົາເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ໂຍນສົບຂອງພວກເຂົາລົງໃນທະເລ.

9 ແລະ ບັດນີ້, ຍ້ອນວ່າສິ່ງຍິ່ງໃຫຍ່ຊຶ່ງຊາວນິໂພຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄປ, ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນ "ອວດອ້າງ ໃນພະລັງຂອງຕົນເອງ, ແລະ ເລີ່ມສາບານຕໍ່ພ້າສະຫວັນວ່າ ພວກເຂົາຈະແກ້ແຄ້ນດ້ວຍຕົນເອງ ເພື່ອເລືອດຂອງພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາຜູ້ທີ່ຖືກສັດຕູຂອງພວກເຂົາຂ້າຕາຍ.

10 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສາບານໂດຍອ້າງເຖິງພ້າສະຫວັນ, ແລະ ໂດຍອ້າງເຖິງພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ, ວ່າພວກເຂົາ "ຈະຂຶ້ນໄປສູ້ຮົບກັບສັດຕູຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຈະທຳລາຍພວກເຂົາໃຫ້ສູນສິ້ນໄປຈາກແຜ່ນດິນ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຂ້າພະເຈົ້າມໍມອນໄດ້ປະຕິເສດເດັດຂາດນັບແຕ່ເວລານັ້ນໄປວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນຜູ້ບັງຄັບບັນຊາ ແລະ ເປັນຜູ້ນຳຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ.

12 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນຳພາພວກເຂົາຫລາຍເທື່ອມາແລ້ວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຄິດຄຳ

ນຶ່ງເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ຮັກພວກເຂົາດ້ວຍສຸດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຕາມ "ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງມີຢູ່ໃນຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າທຸ່ມເທອອກມາໃນຄຳອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕະຫລອດທັງວັນເພື່ອພວກເຂົາ; ແຕ່ປານນັ້ນ ພວກເຂົາກໍຍັງ ະບໍ່ມີສັດທາ, ຍ້ອນວ່າຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ.

13 ແລະ ສາມເທື່ອທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບົດປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍຍັງບໍ່ໄດ້ກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກເຂົາເລີຍ.

14 ແລະ ເວລາພວກເຂົາ "ສາບານໂດຍອ້າງເຖິງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ພຣະເຢຊູຄຣິດຂອງພວກເຮົາຊົງທຳມ, ວ່າພວກເຂົາຈະຂຶ້ນໄປຫາສັດຕູເພື່ອສູ້ຮົບ ແລະ ແກ້ແຄ້ນດ້ວຍຕົນເອງ ແທນເລືອດຂອງພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ຈົ່ງເບິ່ງ ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ:

15 "ການແກ້ແຄ້ນເປັນຂອງເຮົາ, ແລະ ເຮົາຈະ ະຕອບໂຕ້ໃຫ້; ແລະ ເປັນຍ້ອນວ່າຜູ້ຄົນພວກນີ້ບໍ່ໄດ້ກັບໃຈຫລັງຈາກທີ່ເຮົາໄດ້ບົດປ່ອຍພວກເຂົາ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍໃຫ້ສູນສິ້ນໄປອອກຈາກຜົນແຜ່ນດິນໂລກ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະຕິເສດຢ່າງເດັດຂາດວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຂຶ້ນໄປສູ້ຮົບກັບສັດຕູຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດຕາມຄຳບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຢືນເປັນພະຍານເປັນຄົນກາງ ເພື່ອ

3 9ກ 2 ນຟ 4:34.
10ກ 3 ນຟ 3:20-21;
ມມ 4:4.

12ກ ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ.
ຂ ມມ 5:2.
14ກ 3 ນຟ 12:34-37.

15ກ ຄມພ ແກ້ແຄ້ນ,
ການແກ້ແຄ້ນ.
ຂ ຄພ 82:23.

ສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ໂລກເຖິງສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນມາຕາມການສະແດງໃຫ້ປະຈັກຂອງພຣະວິນຍານ ຊຶ່ງໄດ້ໃຫ້ຫລັກຖານກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ.

17 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂຽນ "ຫາທ່ານ ຜູ້ເປັນຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ຫາທ່ານຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນນໍາອີກ, ເມື່ອເຖິງເວລາທີ່ວຽກງານຈະເລີ່ມຕົ້ນ, ວ່າທ່ານຈະຕຽມພ້ອມເພື່ອກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກຂອງທ່ານ;

18 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນຫາທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂຽນຫາທ່ານຜູ້ເປັນສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ, ຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບ "ການຕັດສິນຕາມວຽກງານຂອງທ່ານ ໂດຍຄົນສິບສອງເຜົ່າ ຊຶ່ງພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກໄວ້ໃຫ້ເປັນສານຸສິດຂອງພຣະອົງໃນແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ.

19 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນຫາ ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ອີກ, ຜູ້ທີ່ຈະຮັບການຕັດສິນ ໂດຍຄົນ "ສິບສອງຄົນ ຜູ້ທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກໄວ້ໃນແຜ່ນດິນນີ້; ແລະ ພວກເຂົາກໍຈະໄດ້ຮັບການຕັດສິນຈາກຄົນສິບສອງຄົນ ຊຶ່ງພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກໄວ້ໃນແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມນໍາອີກ.

20 ແລະ ພຣະວິນຍານໄດ້ສະແດງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ປະຈັກແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ; ສະນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂຽນຫາທ່ານທຸກຄົນ. ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂຽນຫາທ່ານເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຮູ້ຈັກວ່າ ທ່ານທຸກຄົນຈະຕ້ອງຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າ "ບັນລັງພິພາກສາຂອງ

ພຣະຄຣິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທຸກຄົນທີ່ເປັນເຊື້ອສາຍ ແລະ ເປັນ ະຄອບຄົວ ມະນຸດຂອງອາດາມ; ແລະ ວ່າທຸກຄົນຈະຕ້ອງຢືນຮັບການຕັດສິນຕາມຜົນງານຂອງທ່ານ, ບໍ່ວ່າມັນຈະດີ ຫລື ຊົ່ວ;

21 ແລະ ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ "ເຊື່ອໃນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຊຶ່ງທ່ານຈະມີມັນຢູ່ໃນບັນດາພວກທ່ານ; ແລະ ເພື່ອວ່າ ະຊາວຢິວ ຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ມີ "ພະຍານອື່ນອີກນອກຈາກພຣະອົງ ຜູ້ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ, ວ່າພຣະເຢຊູຜູ້ທີ່ພວກເຂົາຂ້າ, ຄື "ພຣະຄຣິດອົງນັ້ນ ແລະ ພຣະເຈົ້າອົງນັ້ນ.

22 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາທີ່ຈະຊັກຊວນທ່ານ "ທັງຫລາຍທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກໃຫ້ກັບໃຈ ແລະ ຕຽມຕົວເພື່ອຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະຄຣິດ.

ບົດທີ 4

ສົງຄາມ ແລະ ການຂ້າພັນລັ້ນແຫ່ງເກີດຂຶ້ນຕໍ່ ໄປ—ຄົນ ຊົ່ວ ທໍາ ລາຍ ຄົນ ຊົ່ວ—ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເກີດຂຶ້ນຊຶ່ງຮ້າຍແຮງກວ່າທີ່ເຄີຍເປັນມາໃນອິດສະຣາເອນທັງໝົດ—ພວກຜູ້ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຖືກມອບໃຫ້ເປັນເຄື່ອງຖວາຍ ແກ່ຮູບບູຊາ—ຊາວເລມັນເລີ່ມກໍາຈັດຊາວນີໄຟຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ. ປະມານ ຄ.ສ. 363-375.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີສາມຮ້ອຍຫົກສິບສາມ ຊາວນີໄຟໄດ້

17 ກ 2 ນພ 30:3-8; 3 ນພ 29:1.	19 ກ 1 ນພ 12:9-10. 20 ກ ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.	ຂ ຄມພ ຊາວຢິວ. ຄ 2 ນພ 25:18.
18 ກ ມຫ 19:28; ລກ 22:29-30; ຄຫ 29:12.	ຂ ຄພ 27:11. 21 ກ ຄພ 3:20.	ງ 2 ນພ 26:12; ມຊຢ 7:27. 22 ກ ແອວ 29:1.

ຍົກກອງທັບຂອງພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນຮ້າງຂຶ້ນໄປສູ່ຮົບກັບຊາວເລມັນ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກອງທັບຂອງຊາວນິໄຟໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ຄືນມາຍັງແຜ່ນດິນຮ້າງອີກ. ແລະ ເວລາທີ່ພວກເຂົາຍັງອິດເມື່ອຍຢູ່ນັ້ນ, ກອງທັບຊຶ່ງຍັງສົດຊື່ນຢູ່ຂອງຊາວເລມັນໄດ້ເຂົ້າມາໂຈມຕີພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນຢ່າງຮຸນແຮງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຊາວເລມັນເຂົ້າເປັນເຈົ້າຂອງເມືອງຮ້າງ, ແລະ ໄດ້ຂ້າຊາວນິໄຟເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ທັງໄດ້ຈັບຊາວນິໄຟໄປເປັນຊະເລີຍເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ.

3 ແລະ ພວກທີ່ເຫລືອຕາຍໄດ້ໜີໄປຢູ່ກັບຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງທິອານຄຳ. ບັດນີ້ເມືອງທິອານຄຳນີ້ຕັ້ງຢູ່ໃນຊາຍແດນໃກ້ຝັ່ງທະເລ; ແລະ ມັນກໍຢູ່ໃກ້ເມືອງຮ້າງອີກ.

4 ແລະ "ຍ້ອນວ່າ ກອງທັບຂອງຊາວນິໄຟຍົກທັບຂຶ້ນໄປຕີຊາວເລມັນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຖືກຟາດພັນ; ເພາະຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນຍ້ອນການຍົກທັບໄປຕີນັ້ນ, ຊາວເລມັນຈະບໍ່ມີອຳນາດເໜືອພວກເຂົາໄດ້.

5 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕາມທັນຄົນຊົ່ວ; ແລະ ມັນແມ່ນຄົນຊົ່ວທີ່ຖືກຄົນຊົ່ວ "ລົງໂທດ; ເພາະມັນແມ່ນຄົນຊົ່ວນີ້ແຫລະທີ່ຍຸຍົງໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດໃຫ້ຂ້າພັນກັນ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນໄດ້ຕຽມພ້ອມເພື່ອຈະໄດ້ຍົກກອງທັບມາຕີເອົາເມືອງທິອານຄຳ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີສາມຮ້ອຍຫົກສິບສີ່ ຊາວເລມັນໄດ້ຍົກທັບມາຕີເມືອງທິອານຄຳ ເພື່ອຈະໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງເມືອງທິອານຄຳນຳອີກ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາຖືກຊາວນິໄຟຕີໂຕ້ຕອບ ແລະ ຂັບໄລ່ກັບຄືນໄປ. ແລະ ເມື່ອຊາວນິໄຟເຫັນວ່າຕົນໄດ້ຂັບໄລ່ຊາວເລມັນກັບຄືນໄປ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ອວດອ້າງພະລັງຂອງຕົນອີກ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຍົກທັບອອກໄປດ້ວຍສູດກຳລັງຂອງຕົນ, ແລະ ເຂົ້າຍຶດເອົາເມືອງຮ້າງຄືນມາອີກ.

9 ແລະ ບັດນີ້ເລື່ອງທັງໝົດນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ, ແລະ ທັງສອງຝ່າຍມີຄົນນັບເປັນຫລາຍພັນຖືກຂ້າຕາຍ, ທັງຊາວນິໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີສາມຮ້ອຍຫົກສິບຫົກໄດ້ຜ່ານໄປ, ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ຍົກທັບມາສູ່ຮົບກັບຊາວນິໄຟອີກ; ແຕ່ຊາວນິໄຟກໍບໍ່ໄດ້ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວທີ່ພວກເຂົາເຮັດໄປນັ້ນ, ແລະ ຍັງຄົງຈົມຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາຢູ່ຕະຫລອດເວລາ.

11 ແລະ ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສຳລັບລິ້ນທີ່ຈະບັນລະຍາຍ, ຫລື ສຳລັບມະນຸດທີ່ຈະຂຽນຄຳບັນລະຍາຍຢ່າງບໍລິບູນເຖິງພາບອັນໜ້າຫວາດກົວຂອງເລືອດ ແລະ ການຂ້າພັນຊຶ່ງມີຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ທັງຂອງຊາວນິໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນ; ແລະ ໃຈທຸກດວງແຂງກະດ້າງຈົນເບີກບານໃນການຫລັ່ງເລືອດຢູ່ຕະຫລອດເວລາ.

12 ແລະ ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ ມັນບໍ່ເຄີຍມີ "ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງເຊັ່ນນີ້ມາກ່ອນເລີຍໃນບັນດາລູກຫລານຂອງລີໄຮ, ຫລື ແມ່ນແຕ່ໃນບັນດາເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດ, ດັ່ງທີ່ເປັນຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ

4 4 ກ ມມ 3:10.
5 ກ ຄພ 63:33.

12 ກ ປຖກ 6:5;
3 ນພ 9:9.

ເລມັນ ໄດ້ ເຂົ້າ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ເມືອງ ຮ້າງ, ແລະ ນີ້ ເພາະ ວ່າ "ຈຳນວນ ຄົນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ມີ ຫລາຍ ກວ່າ ຈຳນວນ ຄົນ ຂອງ ຊາວ ນີໄຟ.

14 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເດີນ ທັບ ມຸ້ງ ໜ້າ ໄປ ຕີ ເອົາ ເມືອງ ທີ່ ອານ ຄຳ ອີກ, ແລະ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ຜູ້ ອາໄສ ອອກ ຈາກ ເມືອງ ນັ້ນ ໄປ, ແລະ ໄດ້ ຈັບ ເອົາ ຫລາຍ ຄົນ ໄປ ເປັນ ຊະເລີຍ ເສີກ ລວມ ທັງ ພວກ ຜູ້ ຍິງ ແລະ ເດັກ ນ້ອຍ, ແລະ ໄດ້ ມອບ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ເຄື່ອງ ຖວາຍ ແກ່ ພຣະ ເຈົ້າ ທີ່ ເປັນ "ຮູບ ບູ ຊາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

15 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໃນ ປີ ທີ່ ສາມ ຮ້ອຍ ທຳ ສິບ ເຈັດ, ຊາວ ນີໄຟ ໂດຍ ທີ່ ມີ ຄວາມ ຄຽດ ແຄ້ນ ຫລາຍ ທີ່ ສຸດ ຍ້ອນ ວ່າ ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ ເອົາ ພວກ ຜູ້ ຍິງ ແລະ ເດັກ ນ້ອຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໄປ ເປັນ ເຄື່ອງ ຖວາຍ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຍົກ ທັບ ໄປ ສູ້ ຮົບ ກັບ ຊາວ ເລມັນ ດ້ວຍ ຄວາມ ຄຽດ ແຄ້ນ ທີ່ ສຸດ, ເຖິງ ຂະໜາດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເອົາ ຊະນະ ຊາວ ເລມັນ, ແລະ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ພວກ ເຂົາ ອອກ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ຕົນ ໄປ.

16 ແລະ ຊາວ ເລມັນ ບໍ່ ໄດ້ ຍົກ ທັບ ມາ ຕີ ຊາວ ນີໄຟ ອີກ ຈົນ ຮອດ ປີ ທີ່ ສາມ ຮ້ອຍ ເຈັດ ສິບ ຫ້າ.

17 ແລະ ໃນ ປີ ນີ້ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍົກ ທັບ ລົງ ມາ ຕີ ຊາວ ນີໄຟ ດ້ວຍ ກຳ ລັງ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ນັບ ຈຳນວນ ຄົນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເພາະ ຄວາມ ຫລວງ ຫລາຍ ຂອງ ຈຳນວນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

18 ແລະ "ນັບ ແຕ່ ເວລາ ນີ້ ໄປ ຊາວ ນີໄຟ ບໍ່ ໄດ້ ມີ ອຳນາດ ເໜືອ ຊາວ ເລມັນ ອີກ, ແຕ່ ເລີ່ມ ຖືກ ພວກ ເຂົາ ກວາດ ລ້າງ ຕົນ ຄື ກັນ ກັບ ນ້ຳ ຄ້າ ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ດວງ ຕາ ເວັນ.

19 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຊາວ

ເລມັນ ໄດ້ ຍົກ ທັບ ລົງ ມາ ຕີ ເມືອງ ຮ້າງ; ແລະ ມັນ ໄດ້ ມີ ການ ສູ້ ຮົບ ກັນ ຢ່າງ ຮຸນ ແຮງ ທີ່ ສຸດ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ຮ້າງ, ຊຶ່ງ ໃນ ການ ສູ້ ຮົບ ນີ້ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເອົາ ຊະນະ ຊາວ ນີໄຟ.

20 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ໜີ ໄປ ທາງ ໜ້າ ພວກ ເຂົາ ອີກ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ມາ ຮອດ ເມືອງ ໂບ ອາດ; ແລະ ບ່ອນ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຕັ້ງ ຫລັກ ຕໍ່ ສູ້ ຊາວ ເລມັນ ດ້ວຍ ຄວາມ ອາດ ຫານ, ເຖິງ ຂະໜາດ ທີ່ ຊາວ ເລມັນ ບໍ່ ໄດ້ ເອົາ ຊະນະ ພວກ ເຂົາ ຈົນ ວ່າ ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ ຍົກ ທັບ ມາ ອີກ ເປັນ ເທື່ອ ທີ່ ສອງ.

21 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຍົກ ທັບ ມາ ເປັນ ເທື່ອ ທີ່ ສອງ, ຊາວ ນີໄຟ ຈຶ່ງ ຖືກ ຂັບ ໄລ່ ແລະ ຖືກ ຂ້າ ພັນ ອີກ ຊຶ່ງ ເປັນ ການ ຂ້າ ພັນ ທີ່ ໃຫຍ່ ຫລວງ ທີ່ ສຸດ; ພວກ ແມ່ ຍິງ ແລະ ເດັກ ນ້ອຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຖືກ ເອົາ ໄປ ເປັນ ເຄື່ອງ ຖວາຍ ແກ່ ຮູບ ບູ ຊາ ອີກ.

22 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຊາວ ນີໄຟ ໄດ້ ບົບ ໜີ ໄປ ຈາກ ພວກ ເຂົາ ອີກ, ໂດຍ ໄດ້ ເອົາ ຜູ້ ອາໄສ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ນັ້ນ ທັງ ໝົດ ໄປ ນຳ, ລວມ ທັງ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ຕົວ ເມືອງ ແລະ ຢູ່ ໃນ ໝູ່ ບ້ານ ຕ່າງ ໆ.

23 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມໍມອນ ໂດຍ ທີ່ ເຫັນ ວ່າ ຊາວ ເລມັນ ກຳ ລັງ ຈະ ລົບ ລ້າງ ແຜ່ນ ດິນ, ສະ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ໄດ້ ໄປ ຫາ ເນີນ ພູ "ຊິມ, ແລະ ໄດ້ ເອົາ ບັນ ທຶກ ທັງ ໝົດ ຊຶ່ງ ອາມ ມາ ຮອນ ໄດ້ ເຊື່ອງ ໄວ້ ກັບ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ນັ້ນ ຂຶ້ນ ມາ.

ບົດ ທີ່ 5

ມໍມອນ ນຳ ພາ ກອງ ທັບ ຊາວ ນີໄຟ ອີກ ໃນ ສະ ໜາມ ຮົບ ອັນ ນອງ ເລືອດ ແລະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ການ ຂ້າ ພັນ ລັ້ນ ແຫງ—ພຣະ ຄຳ

13 ກ ມມ 5:6.

18 ກ ມມ 3:3.

14 ກ ຄມພ ການ ນັບ ຖື ຮູບ ບູ ຊາ.

23 ກ ມມ 1:3.

ພິມໍມອນ ຈະອອກມາເພື່ອໃຫ້ຊາວອິດສະ
ຣາເອນທຸກຄົນແນ່ໃຈວ່າພຣະເຢຊູຄືພຣະ
ຄຣິດ—ຊາວເລມັນຈະເປັນຄົນຜິວດຳ, ສົກ
ກະບົກ, ແລະ ໜ້າກຽດຊັງ—ພວກເຂົາຈະ
ໄດ້ຮັບພຣະກິດຕິຄຸນຈາກຄົນຕ່າງຊາດໃນ
ຍຸກສຸດທ້າຍ. ປະມານ ຄ.ສ. 375-384.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ
ພະເຈົ້າໄດ້ອອກໄປໃນບັນດາຊາວນິໄຟ,
ແລະ ໄດ້ຖອນ "ຄຳ ສາບານ ຄືນ ຊຶ່ງ ຂ້າ
ພະເຈົ້າເຮັດໄວ້ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຊ່ວຍ
ເຫລືອພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ; ແລະ ພວກເຂົາ
ໄດ້ມອບອຳນາດບັນຊາກອງທັບທະຫານ
ຂອງພວກເຂົາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຄືນ, ເພາະວ່າ
ພວກເຂົາເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າຄືກັບວ່າ ຂ້າພະ
ເຈົ້າສາມາດບົດປ່ອຍພວກເຂົາຈາກຄວາມ
ທຸກຂອງພວກເຂົາໄດ້.

2 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ "ບໍ່ມີຄວາມ
ຫວັງເລີຍ ເພາະວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກ ເຖິງ
ການຕັດສິນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງຈະ
ມາຫາພວກເຂົາ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ກັບ
ໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່
ໄດ້ພາກັນດົ້ນລົນເພື່ອຊີວິດຂອງຕົນຕາມ
ລຳພັງ ໂດຍບໍ່ມີການເອີ້ນຫາພຣະອົງຜູ້ໄດ້
ສ້າງພວກເຂົາມາ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ
ເລມັນໄດ້ຍົກທັບມາຕີພວກເຮົາໃນຂະນະ
ທີ່ພວກເຮົາກຳລັງໜີໄປຫາເມືອງຈໍແດນ;
ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ກັບຄືນ
ໄປ ຈົນວ່າພວກເຂົາຍຶດເອົາເມືອງບໍ່ໄດ້ໃນ
ເວລານັ້ນ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ
ເລມັນໄດ້ຍົກທັບມາຕີອີກ, ແລະ ພວກເຮົາ
ໄດ້ຮັກສາເມືອງໄວ້ໄດ້. ແລະ ມີເມືອງອື່ນໆ

ອີກທີ່ຊາວນິໄຟຮັກສາໄວ້ ຊຶ່ງເປັນທີ່ໝັ້ນ
ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຊາວເລມັນເຂົ້າມາໃນ
ແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງຢູ່ທາງໜ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້,
ເພື່ອເຂົ້າມາທຳລາຍຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ
ຂອງພວກເຮົາ.

5 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ບ້ານ
ເມືອງບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຮົາຜ່ານໄປ,
ແລະ ບໍ່ໄດ້ເຕົ້າໂຮມຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນເຂົ້າ
ກັນ, ກໍຖືກຊາວເລມັນທຳລາຍໝົດ, ທັງ
ຕົວເມືອງ ແລະ ໝູ່ບ້ານ, ແລະ ເມືອງໃຫຍ່
ກໍຖືກເຜົາດ້ວຍໄຟ; ແລະ ເວລາສາມຮ້ອຍ
ເຈັດສິບເກົ້າປີໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ
ປີທີສາມຮ້ອຍແປດສິບ ຊາວເລມັນໄດ້ຍົກ
ທັບມາສູ້ຮົບກັບພວກເຮົາອີກ, ແລະ ພວກ
ເຮົາໄດ້ຍືນຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາຢ່າງອາດຫານ,
ແຕ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ ເພາະວ່າພວກເຂົາມີ
ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ຈົນ ວ່າ ພວກເຂົາ
ໄດ້ຢຽບຍ່າຜູ້ຄົນຂອງຊາວນິໄຟໄວ້ໃຕ້ຕີນ
ຂອງພວກເຂົາ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ
ເຮົາໄດ້ບົບໜີໄປອີກ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ບົບໜີ
ໄວກວ່າຊາວເລມັນກໍໜີລອດ, ແລະ ຜູ້ທີ່
ໜີບໍ່ທັນກໍຖືກຊາວເລມັນກວາດລ້າງ ແລະ
ຖືກທຳລາຍໄປ.

8 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າມໍມອນ
ບໍ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະທໍລະມານຈິດວິນຍານ
ຂອງມະນຸດ ໂດຍນຳເອົາພາບຂອງເລືອດ
ແລະ ການຂ້າ ພັນອັນເປັນຕາຍ້ານເຊັ່ນ
ນີ້ທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າມາ ໂຍນໃສ່ຕໍ່
ໜ້າມະນຸດ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າສິ່ງເຫລົ່າ
ນີ້ຈະຕ້ອງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຢ່າງແນ່ນອນ, ແລະ
ວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ລີ້ຊ່ອນຢູ່ຈະຕ້ອງຖືກ
"ເປີດເຜີຍໃນທຳມະກາງປວງຂົນ—

5 1 ກ ມມ 3:11.
2 ກ ມມ 3:12. | 8 ກ ລກ 12:2-3;
2 ນພ 27:11; | ຄພ 1:3.

9 ແລະ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກໍຈະ ກໍເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ ແກ່ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ນຳອີກ, ແລະ ມາຫາ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ນຳ ອີກ, ຜູ້ ຊຶ່ງ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາເປັນ ຜູ້ເຮັດ ໃຫ້ ຜູ້ຄົນ ພວກນີ້ ແຕກ ກະ ຈັດ ກະ ຈາຍ ໄປ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ນັບ ວ່າ ຜູ້ຄົນ ພວກນີ້ ບໍ່ມີ ຄຸນຄ່າ ອັນ ໃດ ໝົດ— ສະນັ້ນ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຂຽນ ໄວ້ ໂດຍ ຫຍໍ້ ແລະ ບໍ່ກ້າ ໃຫ້ ເລື່ອງ ລາວ ອັນ ຄົບຖ້ວນ ກ່ຽວກັບ ສິ່ງ ທີ່ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ມາ, ເພາະ ພຣະບັນຊາ ຊຶ່ງ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ມາ, ແລະ ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ມີ ຄວາມ ເສົາ ສະ ຫລົດ ໃຈ ເກີນ ໄປ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ຜູ້ຄົນ ພວກນີ້.

10 ແລະ ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເລື່ອງ ນີ້ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລູກ ຫລານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ກັບ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ຜູ້ ທີ່ ມີ ຄວາມ ເອົາ ໃຈ ໃສ່ ຕໍ່ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດສະ ຣາ ເອນ ນຳ ອີກ, ເພື່ອ ໃຫ້ ເຂົາ ໃຈ ແລະ ຮູ້ ຈັກ ວ່າ ພອນ ຂອງ ພວກ ເຂົານັ້ນ ມາ ຈາກ ໃສ.

11 ເພາະ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ຮູ້ ວ່າ ຄົນ ເຊັ່ນ ນັ້ນ ຈະ ເສົາ ສະ ຫລົດ ໃຈ ເພາະ ຄວາມ ສູນເສຍ ຂອງ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດສະ ຣາ ເອນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ຈະ ເສົາ ສະ ຫລົດ ໃຈ ຍ້ອນ ວ່າ ຄວາມ ພິນາດ ຂອງ ຜູ້ຄົນ ພວກນີ້; ພວກ ເຂົາ ຈະ ເສົາ ສະ ຫລົດ ໃຈ ທີ່ ຜູ້ຄົນ ພວກນີ້ ບໍ່ ກັບ ໃຈ ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຖືກ ກອດ ຮັດ ໄວ້ ໃນ ອ້ອມ ພຣະ ພາຫາ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ.

12 ບັດ ນີ້ ກໍເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ມີ ຂຽນ ໄວ້ ເຖິງ ຜູ້ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ຂອງ ເຊື້ອ ສາຍ ຂອງ ຢາ ໂຄບ;

ແລະ ມັນ ຖືກ ຂຽນ ໄວ້ ຕາມ ວິທີ ນີ້ ເພາະ ພຣະ ເຈົ້າ ຮູ້ ວ່າ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຈະ ບໍ່ ນຳ ມັນ ອອກ ມາ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ມັນ ຈະ ຖືກ ະເຊື້ອ ໄວ້ ກັບ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເພື່ອ ມັນ ຈະ ໄດ້ ອອກ ມາ ໃນ ເວລາ ອັນ ເໝາະ ສົມ ຂອງ ພຣະ ອົງ.

13 ແລະ ນີ້ ຄື ພຣະບັນຊາ ຊຶ່ງ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ມາ; ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ຈະ ອອກ ມາ ຕາມ ພຣະບັນຊາ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ເຫັນ ວ່າ ສົມ ຄວນ ໃນ ຄວາມ ສະຫລຽວ ສະຫລາດ ຂອງ ພຣະ ອົງ.

14 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ຈະ ອອກ ໄປ ຫາ ກຳ ຊາວ ຍົວ ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ເຊື້ອ; ແລະ ເພາະ ເຈດຕະ ນາ ນີ້ ມັນ ຈະ ອອກ ໄປ— ເພື່ອ ມັນ ຈະ ໄດ້ ະຊັກ ຂວນ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ເຊື້ອ ວ່າ ພຣະ ເຢຊູ ຄື ພຣະ ຄຣິດ, ພຣະບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຜູ້ ຊົງ ພຣະ ຊົນ ຢູ່; ເພື່ອ ພຣະ ບິດາ ຈະ ໄດ້ ນຳ ຈຸດ ປະສົງ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ມີ ລັ້ນ ດອນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ມາ ໂດຍ ທາງ ພຣະບຸດ ທີ່ ຮັກ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ໃນ ການ ນຳ ເອົາ ຊາວ ຍົວ ຫລື ເຊື້ອ ສາຍ ອິດສະ ຣາ ເອນ ທັງ ໝົດ ກັບ ຄົນ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ມູນ ມໍລະ ດົກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ຊຶ່ງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ປະທານ ໃຫ້, ເພື່ອ ເປັນ ການ ເຮັດ ໃຫ້ ພັນ ທະ ສັນຍາ ຂອງ ພຣະ ອົງ ສຳ ເລັດ;

15 ແລະ ເພື່ອ ລູກ ຫລານ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ຈະ ໄດ້ ມີ ຄວາມ ເຊື້ອ ໃນ ພຣະ ກິດ ຕິຄຸນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຢ່າງ ເຕັມ ປຽມ, ຊຶ່ງ ຈະ ະອອກ ໄປ ຫາ ພວກ ເຂົາ ຈາກ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ; ເພາະ ຜູ້ຄົນ ພວກ ນີ້ ຈະ ແຕກ ກະ ຈັດ ກະ ຈາຍ ໄປ, ແລະ ຈະ ກາຍ ເປັນ ຄົນ ຜິວດຳ,

<p>9 ກ 4 ນ ພ 1:49. ຂ 3 ນ ພ 16:8. ຄ ມ ມ 1:1. 12 ກ ອ ນ 1:16; ຮ ລ ມ 15:11-13. ຄ ມ ພ ພຣະ ຄຳ ພີ່ມ ອນ. ຂ ຄ ພ 3:16-20.</p>	<p>ຄ ມ ມ 8:4, 13-14; ມ ຣ ນ 10:1-2. 14 ກ 2 ນ ພ 29:13; 30:7-8. ຄ ມ ພ ຊາວ ຍົວ. ຂ 2 ນ ພ 25:16-17. ຄ 3 ນ ພ 29:1-3. 15 ກ 3 ນ ພ 21:3-7, 24-26.</p>	<p>ຂ 1 ນ ພ 13:20-29, 38; ມ ມ 7:8-9. ຄ 1 ນ ພ 10:12-14; 3 ນ ພ 16:8. ງ 2 ນ ພ 26:33.</p>
---	---	--

ສິກກະບົກ, ແລະ ໜ້າກງດຊັງ, ເກີນກວ່າຜູ້ທີ່ເຄີຍເປັນມາແລ້ວ ໃນບັນດາຊາວເລມັນ, ແລະ ນີ້ເປັນ ຍ້ອນ ຄວາມ ບໍ່ເຊື່ອ ຖີ ແລະ ການນັບຖືຮູບບູຊາຂອງພວກເຂົາ.

16 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ວິນ ຍານ ຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລົມເລີກ "ຄວາມພະຍາຍາມກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາແລ້ວ; ແລະ ພວກເຂົາປາດສະຈາກພຣະຄຣິດ ແລະ ພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນ ໂລກນີ້; ແລະ ພວກເຂົາຖືກຂັບໄລ່ໄປມາຄືກັນກັບ ສີຂີ້ແກບທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າລົມ.

17 ຄັ້ງໜຶ່ງພວກເຂົາເຄີຍເປັນຄົນທີ່ໜ້າຊົມ, ແລະ ພວກເຂົາມີພຣະຄຣິດເປັນ "ຜູ້ລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາເປັນຜູ້ນຳພາພວກເຂົາ.

18 ແຕ່ ບັດ ນີ້, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຂົາ ຖືກຊາຕານ "ພາໄປຄືກັນກັບ ສີ້ແກບພັດຢູ່ຕໍ່ໜ້າລົມ, ຫລື ວ່າຄືກັນກັບພາຊະນະທີ່ຖືກຄົ້ນທະເລຟາດ ໄປມາ ໂດຍ ປາດສະຈາກ ໃບເຮືອ ຫລື ສະໝໍ, ຫລື ປາດສະຈາກສິ່ງທີ່ຈະນຳມັນໄປ; ແລະ ຄືກັນກັບເຮືອເປັນຢູ່ສັນໃດ, ພວກເຂົາກໍເປັນຢູ່ສັນນັ້ນ.

19 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ເກັບພອນຂອງພວກເຂົາໄວ້, ຊຶ່ງພວກເຂົາຄວນຈະໄດ້ຮັບໃນແຜ່ນດິນ ເພື່ອ "ຄົນຕ່າງຊາດຜູ້ຈະມາເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ.

20 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາ ຈະ ຖືກຄົນຕ່າງຊາດ ຂັບ ໄລ່ ແລະ ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປ; ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາຖືກຄົນຕ່າງຊາດ ຂັບ ໄລ່ ແລະ ແຕກກະຈັດກະຈາຍ ໄປ ແລ້ວ, ຈົ່ງ

ເບິ່ງ, ເວລານັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ "ນຶກເຖິງ ສິ່ງພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບອັບຣາຮາມ, ແລະ ກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດ.

21 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານຶກເຖິງ "ຄຳອະທິຖານຂອງຄົນທີ່ຊອບທຳນຳອີກ; ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ວົງວອນທູນຂໍພຣະອົງເພື່ອພວກເຂົາ.

22 ແລະ ເວລານັ້ນ, ໂອ້ ຄົນຕ່າງຊາດ, ທ່ານຈະຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ, ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ແລະ ຫັນຈາກທາງຊົ່ວຂອງທ່ານ?

23 ທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າ ທ່ານຢູ່ໃນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ? ທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າພຣະອົງມີອຳນາດທັງໝົດ, ແລະ ໂດຍ "ຄຳບັນຊາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ ແຜ່ນດິນ ໂລກຈະ ສຳເຂົ້າກັນດັ່ງມັດວນກະດາດ?

24 ສະນັ້ນ, ທ່ານຈົ່ງກັບໃຈເຖິດ, ແລະ ຈົ່ງຖ່ອມຕົວລົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈະສະເດັດມາໃນຄວາມຍຸດຕິທຳເພື່ອຕັດສິນລົງໂທດທ່ານ—ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລູກຫລານຂອງຢາໂຄບ ຈະເຂົ້າໄປ ໃນບັນດາພວກທ່ານດັ່ງ "ສິງ, ແລະ ຈະຈຶກທ່ານອອກເປັນຕ່ອນງ, ແລະ ຈະບໍ່ມີໃຜຈະປົດປ່ອຍໄດ້.

ບົດທີ 6

ຊາວ ມີໄຟ ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ທີ່ ແຜ່ນດິນຄູໂມຣາ ສຳ ລັບ ການ ສູ້ ຮົບ ຄັ້ງ ສຸດ ທ້າຍ—ມໍມອນ ເຊື່ອງ ແຜ່ນ ຈາລິກ ສັກ ສິດ

16 ກ ປຖກ 6:3; ອທ 2:15. ຂ ພສສ 1:4. 17 ກ ຄມພ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ. 18 ກ 2 ນພ 28:21.

19 ກ 3 ນພ 20:27-28. 20 ກ 3 ນພ 16:8-12. ຂ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ ຂອງອັບຣາຮາມ. 21 ກ ອນ 1:12-18;

ມມ 9:36-37. 23 ກ ຮລມ 12:8-17. ຂ 3 ນພ 26:3. 24 ກ ມກ 5:8; 3 ນພ 20:15-16.

ໄວ້ໃນເນີນພູຄູໂມຣາ—ຊາວເລມັນໄດ້ຮັບ
ໄຊຊະນະ, ແລະ ປະຊາຊາດນີໄຟຖືກທຳ
ລາຍ ໄປ—ຫລາຍ ແສນ ຄົນ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ
ດ້ວຍດາບ. ປະມານ ຄ.ສ. 385.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດບັນທຶກ
ກ່ຽວກັບ "ຄວາມພິນາດຂອງຊາວນີໄຟຜູ້
ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າສຳເລັດແລ້ວ. ແລະ
ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້
ເດີນທັບໄປກ່ອນໜ້າຊາວເລມັນ.

2 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າມໍມອນໄດ້ຂຽນສານ
ເຖິງກະສັດຂອງຊາວເລມັນ, ແລະ ໄດ້ຂໍ
ຮ້ອງໃຫ້ເພິ່ນໃຫ້ໂອກາດແກ່ພວກເຮົາເພື່ອ
ພວກເຮົາຈະໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງ
ພວກເຮົາໃຫ້ໄປຫາ "ແຜ່ນດິນຄູໂມຣາໃກ້
ກັບເນີນພູມີຊື່ວ່າ ຄູໂມຣາ, ແລະ ບ່ອນນັ້ນ
ພວກເຮົາຈະຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາໄດ້.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ກະສັດຂອງຊາວເລມັນໄດ້ຍິນຍອມຕາມ
ຄຳຂໍຮ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ
ເຮົາໄດ້ເດີນທັບໄປເຖິງແຜ່ນດິນຄູໂມຣາ,
ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຢູ່ອ້ອມເນີນ
ພູຄູໂມຣາ; ແລະ ມັນເປັນບ່ອນທີ່ມີຜົນນ້ຳ
ອັນກວ້າງໃຫຍ່, ແລະ ມີແມ່ນ້ຳຫລາຍສາຍ
ແລະ ມີທ້ວຍນ້ຳຢູ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍ; ແລະ
ບ່ອນນີ້ພວກເຮົາມີຄວາມຫວັງທີ່ຈະໄດ້
ປຽບຊາວເລມັນ.

5 ແລະ ເມື່ອສາມ ຮ້ອຍ ແປດ ສິບ ສີ່ ປີ
ຜ່ານໄປ, ພວກເຮົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງ
ພວກເຮົາທີ່ເຫລືອຢູ່ທັງໝົດມາຫາແຜ່ນ
ດິນຄູໂມຣາ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ
ພວກເຮົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງພວກ
ເຮົາທັງໝົດເຂົ້າເປັນກຸ່ມດຽວກັນທີ່ແຜ່ນ
ດິນຄູໂມຣາ ແລ້ວ, ຈຶ່ງ ເບິ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ມໍມອນເລີ່ມເຖົ້າແກ່ລົງ; ແລະ ໂດຍທີ່ຮູ້ຈັກ
ວ່າ ມັນຈະເປັນການຕໍ່ສູ້ຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງ
ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບ
ບັນຊາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າ
ບໍ່ຄວນປ່ອຍໃຫ້ບັນທຶກສັກສິດ ຊຶ່ງບັນພະ
ບຸລຸດຂອງພວກເຮົາມອບໃຫ້ຕໍ່ກັນມາຕົກ
ຢູ່ໃນກຳມີຂອງຊາວເລມັນ, (ເພາະວ່າຊາວ
ເລມັນຈະທຳລາຍມັນ) ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າ
ຈຶ່ງເຮັດ "ບັນທຶກນີ້ ຈາກແຜ່ນ ຈາລຶກຂອງ
ນີໄຟ, ແລະ "ເຊື່ອງບັນທຶກທັງໝົດ ຊຶ່ງຂ້າ
ພະເຈົ້າໄດ້ຮັບມອບໝາຍມາໂດຍພຣະທັດ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄວ້ໃນເນີນພູຄູໂມຣາ,
ຍົກເວັ້ນ ແຕ່ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ສ່ວນ ໜ້ອຍ ໜຶ່ງ
"ເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່
"ໂມໂຣໂນລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພ້ອມດ້ວຍເມຍຂອງພວກ
ເຂົາ ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາ, ໄດ້ຫລຽວ
ເຫັນ "ກອງທັບຂອງຊາວເລມັນກຳລັງມັ່ງ
ໜ້າມາຫາພວກເຂົາ; ແລະ ດ້ວຍຄວາມ
ຍ້ານກົວ ຕໍ່ຄວາມຕາຍອັນເປັນຕາຍ້ານ
ຊຶ່ງມີຢູ່ເຕັມອົກຂອງຄົນຊົ່ວທຸກຄົນ, ພວກ
ເຂົາໄດ້ຄອຍຕ້ອນຮັບພວກນັ້ນຢູ່.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ
ເຂົາໄດ້ຍົກທັບມາສູ້ຮົບກັບພວກເຮົາ, ແລະ
ທຸກຄົນກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວທີ່ສຸດ
ເພາະຄວາມຫລວງຫລາຍຂອງຈຳນວນ
ຄົນຂອງພວກເຂົາ.

<p>6 1ກ 1 ນຟ 12:19; ຈຣ 1:10; ແອວ 45:9-14; ຮລມ 13:5-11.</p>	<p>2ກ ອທ 9:3. 6ກ ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ. ຂ ອທ 15:11. ຄ ຄມ 1:2.</p>	<p>໘ ມມ 8:1. 7ກ 1 ນຟ 12:15.</p>
--	---	-------------------------------------

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າມາໂຈມຕີຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍດາບ, ແລະ ດ້ວຍທະນູ, ແລະ ດ້ວຍລູກທະນູ, ແລະ ດ້ວຍຂວານ, ແລະ ດ້ວຍອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມທຸກຊະນິດ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກໂຄ່ນລົງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ແຕ່ ຫລາຍ ໝື່ນ ຄົນ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບບາດເຈັບຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຜ່ານຂ້າພະເຈົ້າໄປ ຄືພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າສິ້ນສຸດລົງ.

11 ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຜ່ານໄປ ແລະ ໄດ້ໂຄ່ນຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າລົງ ”ຈົນໝົດແລ້ວ ນອກຈາກພວກເຮົາຊາວສີ່ຄົນເທົ່ານັ້ນ (ຊຶ່ງໃນບັນດາຄົນເຫລົ່ານີ້ມີໂມໂຣໄນລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ) ແລະ ໂດຍການລອດຊີວິດຈາກພວກທີ່ຕາຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາ, ໃນມື້ຕໍ່ມາ, ຫລັງຈາກຊາວເລມັນ ກັບ ໄປ ຄ້າຍ ຂອງ ພວກເຂົາ, ຈາກຈອມເນີນພູຄູໂມຣາ, ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໜຶ່ງໝື່ນຄົນທີ່ຂ້າພະເຈົ້ານຳໜ້າໄປຖືກໂຄ່ນລົງຈົນໝົດ.

12 ແລະ ພວກເຮົາກໍໄດ້ເຫັນສິບຂອງສິບໝື່ນຄົນຊຶ່ງໂມໂຣໄນລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້ານຳໜ້າໄປອີກ.

13 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໜຶ່ງໝື່ນຄົນຂອງກິດກິດໂດນາກໍລົ້ມຕາຍຢູ່, ແລະ ລາວກໍຢູ່ໃນທ່າມກາງພວກເຂົານັ້ນ.

14 ແລະ ເລມາກໍໄດ້ລົ້ມຕາຍຢູ່ກັບໜຶ່ງໝື່ນຄົນຂອງລາວ; ແລະ ກິນ ການ ກໍໄດ້ລົ້ມຕາຍຢູ່ກັບໜຶ່ງໝື່ນຄົນຂອງລາວ; ແລະ ລິມຣາກໍໄດ້ລົ້ມຕາຍຢູ່ກັບໜຶ່ງໝື່ນຄົນຂອງ

ລາວ; ແລະ ເຈນີອາກໍໄດ້ລົ້ມຕາຍຢູ່ກັບໜຶ່ງໝື່ນຄົນຂອງລາວ; ພ້ອມທັງຄູມະໄນຮາ, ແລະ ໂມໂຣໄນຮາ, ແລະ ອານທິໂອນາ, ແລະ ຊິບລາ, ແລະ ເຊມ, ແລະ ຈອດ, ຕ່າງກໍໄດ້ລົ້ມຕາຍຢູ່ກັບໜຶ່ງໝື່ນຄົນຂອງຕົນ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີຫົວໜ້າທະຫານຄົນອື່ນອີກສິບຄົນທີ່ໄດ້ລົ້ມຕາຍດ້ວຍອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຢູ່ກັບໜຶ່ງໝື່ນຄົນຂອງຕົນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ”ທັງໝົດໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍຈົນໝົດ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຊາວສີ່ຄົນທີ່ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້ານີ້, ແລະ ບໍ່ເທົ່າໃດຄົນທີ່ໜີໄປຫາແຜ່ນດິນທາງໃຕ້, ແລະ ບໍ່ເທົ່າໃດຄົນທີ່ແຕກໄປຫາຊາວເລມັນ; ແລະ ເນື້ອໜັງ, ແລະ ກະດູກ, ແລະ ເລືອດຂອງພວກເຂົາເຕັມຊະຊາຍຢູ່ຕາມຜືນແຜ່ນດິນ, ຖືກຖິ້ມໃຫ້ເປື້ອຍເນົາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນດ້ວຍນ້ຳມືຂອງຄົນທີ່ຂ້າພວກເຂົາ, ແລະ ຖືກປ່ອຍໃຫ້ສະຫລາຍໄປ ແລະ ກັບໄປຫາແຜ່ນດິນແມ່ຂອງພວກເຂົາ.

16 ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນທຸກ, ດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດຍ້ອນການຕາຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງອອກມາວ່າ:

17 ໂອ້ ທ່ານຜູ້ສວຍງາມ, ທ່ານອອກໄປຈາກທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ! ໂອ້ ທ່ານຜູ້ສວຍງາມ, ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບພຣະເຢຊູອົງນັ້ນໄດ້ແນວໃດ, ຜູ້ຢືນວາພຣະພາຫາຕ້ອນຮັບທ່ານຢູ່!

18 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ໄດ້ເຮັດເຊັ່ນນີ້, ທ່ານກໍຈະບໍ່ລົ້ມຕາຍ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານໄດ້ລົ້ມຕາຍໄປ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໂສກເສົ້າເພາະການສູນເສຍທ່ານ.

19 ໂອ້ ທ່ານຜູ້ເປັນລູກຊາຍ ແລະ ລູກ

ສາວທີ່ສວຍງາມ, ທ່ານຜູ້ເປັນພໍ່ ແລະ ແມ່, ທ່ານຜູ້ເປັນສາມີ ແລະ ພັນລະຍາ, ທ່ານຜູ້ສວຍງາມ, ເປັນໄປໄດ້ແນວໃດທີ່ທ່ານມາລົ້ມຕາຍໄປແບບນີ້!

20 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານໄດ້ຈາກໄປແລ້ວ, ແລະ ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດນຳທ່ານກັບຄືນມາໄດ້.

21 ແລະ ມື້ນັ້ນຈະມາຮອດໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ຊຶ່ງຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະຂອງທ່ານຈະຕ້ອງສວມໃສ່ຄວາມເປັນອະມະຕະ ແລະ ຮ່າງກາຍຊຶ່ງກຳລັງເນົ່າເປື້ອນຢູ່ນີ້ຈະກັບເປັນຮ່າງກາຍທີ່ "ເນົ່າເປື້ອນບໍ່ໄດ້" ໃນບໍ່ຊ້າ; ແລະ ເມື່ອນັ້ນທ່ານຈະຕ້ອງຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະຄຣິດ, ເພື່ອຮັບການພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງທ່ານ; ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າທ່ານເປັນຄົນຊອບທຳ, ເມື່ອນັ້ນທ່ານຈະໄດ້ຮັບພອນດັ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານຜູ້ຈາກໄປກ່ອນທ່ານ.

22 ໂອ້ ຖ້າທ່ານໄດ້ກັບໃຈກ່ອນຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງນີ້ໄດ້ມາເຖິງທ່ານ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານໄດ້ຈາກໄປແລ້ວ, ແລະ ພຣະບິດາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດມີລັ້ນດອນແຫ່ງສະຫວັນຮູ້ເຖິງສະພາບຂອງທ່ານ; ແລະ ພຣະອົງກະທຳກັບທ່ານຕາມ "ຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະ ຕາມ ຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງ.

ບົດທີ 7

ມໍມອນ ເຊື້ອ ເຊີນ ຊາວ ເລມັນ ໃນ ຍຸກ ສຸດທ້າຍ ໃຫ້ ເຊື້ອ ໃນ ພຣະ ຄຣິດ, ໃຫ້ ຮັບ ເອົາ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ຮັບ

ຄວາມລອດ—ທຸກຄົນທີ່ເຊື້ອ ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຈະເຊື້ອ ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ. ປະມານ ຄ.ສ. 385.

1 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບ "ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ, ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າໄປນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ຈັກເຖິງເລື່ອງຕ່າງໆຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບທ່ານວ່າ, ທ່ານຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທີ່ເຫລືອຢູ່; ແລະ ນີ້ຄືຄຳທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ:

2 ຈົ່ງ ຮູ້ ໄວ້ ວ່າ ທ່ານ ເປັນ "ເຊື້ອ ສາຍ ອິດສະຣາເອນ.

3 ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າ ທ່ານຕ້ອງກັບໃຈ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ທ່ານຈະລອດບໍ່ໄດ້.

4 ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າ ທ່ານຕ້ອງປະຖິ້ມອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງທ່ານ ເສຍ, ແລະ ບໍ່ໃຫ້ເບີກບານ ໃນ ການ ຫລັ່ງ ເລືອດ ອີກ ຕໍ່ ໄປ, ແລະ ບໍ່ຕ້ອງຈັບມັນຂຶ້ນມາອີກ ເວັ້ນເສຍແຕ່ເວລາທີ່ພຣະເຈົ້າບັນຊາທ່ານເທົ່ານັ້ນ.

5 ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າ ທ່ານຕ້ອງມາຫາ "ຄວາມຮູ້ເລື່ອງກ່ຽວກັບບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານ, ແລະ ກັບໃຈຈາກບາບ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດຂອງທ່ານ, ແລະ ະເຊື້ອ ໃນ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ, ວ່າພຣະອົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ວ່າພຣະອົງໄດ້ຖືກຊາວຍິວຂ້າ, ແລະ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະບິດາ ພຣະອົງໄດ້ເປັນຄົນມາມີຊີວິດອີກ, ຊຶ່ງໂດຍການນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ "ໄຊຊະນະເໝືອຫລຸມສົບ;

<p>21 ກ 1 ກຣທ 15:53-54. 22 ກ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. ຂ ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດ</p>	<p>ຕາ, ຄວາມເມດຕາ. 7 1 ກ ຮລມ 15:11-13. 2 ກ ແອວ 10:3. 5 ກ 2 ນພ 3:12.</p>	<p>ຂ ຄມພ ສັດທາ; ເຊື້ອ, ຄວາມເຊື້ອ. ຄ ອຊຢ 25:8; ມຊຢ 16:7-8.</p>
---	---	---

ແລະ ໃນ ພຣະ ອົງ ຄວາມ ເຈັບ ປວດ ແຫ່ງ ຄວາມຕາຍໄດ້ຖືກກິນໄວ້ນໍາອີກ.

6 ແລະ ພຣະ ອົງ ເຮັດ ໃຫ້ ເກີດ ມີ ການ ພື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ, ຊຶ່ງ ໂດຍການ ນັ້ນມະນຸດຈະຕ້ອງຖືກຍົກຂຶ້ນມາຍືນຢູ່ຕໍ່ ໜ້າ ະບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະອົງ.

7 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ນໍາ ການ ໄຖ່ມາສູ່ ໂລກ, ຊຶ່ງ ໂດຍການນັ້ນຜູ້ທີ່ຖືກພົບວ່າ ະບໍ່ ມີຄວາມຜິດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງໃນ ວັນພິພາກສາ ຍ່ອມໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ ເຂົ້າ ະໄປຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າໃນ ອານາຈັກຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອຮ້ອງເພງ ສັນລະເສີນ ໂດຍບໍ່ຢຸດຢັ້ງຮ່ວມກັບ ະຜູ້ຂັບ ຮ້ອງຢູ່ເບື້ອງເທິງ, ເພື່ອສັນລະເສີນພຣະ ບິດາ, ແລະ ພຣະບຸດ, ແລະ ພຣະວິນຍານ ບໍລິສຸດ, ຊຶ່ງເປັນ ະພຣະເຈົ້າດຽວກັນ, ໃນ ສະພາວະແຫ່ງ ະຄວາມສຸກອັນບໍ່ມີທີ່ສຸດ.

8 ສະນັ້ນ ຈົ່ງ ກັບ ໃຈ, ແລະ ຮັບ ບັບຕິ ສະມາ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ, ແລະ ຍິດ ໝັ້ນ ໃນ ະພຣະກິດ ຕິ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ, ຊຶ່ງຈະຖືກວາງຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານ, ບໍ່ພຽງ ແຕ່ມີຢູ່ໃນ ະບັນທຶກນີ້ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ມີຢູ່ໃນ ະບັນທຶກຊຶ່ງຈະມາຫາຄົນຕ່າງຊາດ ະຈາກ ຊາວຍີວນໍາອີກ, ຊຶ່ງບັນທຶກນັ້ນ ຈະອອກ ຈາກຄົນຕ່າງຊາດ ະມາຫາທ່ານ.

9 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ະເລື່ອງນີ້ມີຂຽນໄວ້ໂດຍ ມີເຈດຕະນາທີ່ ຈະ ໃຫ້ທ່ານ ະເຊື່ອເລື່ອງ ນັ້ນ; ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານ ເຊື່ອເລື່ອງ ນັ້ນ; ທ່ານຈະເຊື່ອເລື່ອງນີ້ຄືກັນ; ແລະ ຖ້າຫາກ

ທ່ານ ເຊື່ອເລື່ອງນີ້ ທ່ານຈະຮູ້ກ່ຽວກັບ ະບັນ ພະບຸລຸດຂອງທ່ານ, ແລະ ຈະຮູ້ກ່ຽວກັບ ະວຽກງານອັນໜ້າອັດສະຈັນໃຈນໍາອີກ ຊຶ່ງ ກະທໍາຂຶ້ນ ໂດຍອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນ ະບັນດາພວກເຂົາ.

10 ແລະ ທ່ານ ຈະ ຮູ້ອີກ ວ່າ ທ່ານ ເປັນ ສ່ວນ ທີ່ໜຶ່ງ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ຂອງ ເຊື້ອ ສາຍ ຂອງ ຍາໂຄບ; ສະນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນ ະບັນດາຜູ້ຄົນ ແຫ່ງພັນທະສັນຍາທໍາອິດ; ແລະ ຖ້າຫາກເປັນ ໄປ ວ່າ ທ່ານ ເຊື້ອ ໃນ ພຣະຄຣິດ, ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນໍ້າ ກ່ອນ, ແລ້ວດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນ ຍານບໍລິສຸດ, ຕາມ ະຕົວຢ່າງຂອງພຣະຜູ້ ຊ່ວຍ ໃຫ້ລອດຂອງພວກເຮົາ, ຕາມສິ່ງທີ່ ພຣະອົງບັນຊາພວກເຮົາ, ມັນຈະດຶກກັບທ່ານ ໃນວັນແຫ່ງການພິພາກສານັ້ນ. ອາແມນ.

ບົດທີ 8

ຊາວ ເລມັນ ຊອກ ທໍາ ລາຍ ຊາວ ນີໄຟ— ພຣະຄໍາພີມໍມອນຈະອອກມາໂດຍອໍານາດ ຂອງພຣະເຈົ້າ—ຄໍາສາບແຊ່ງເຖິງຜູ້ທີ່ມີ ຈິດໃຈ ໂຫດຮ້າຍປ່າເຖື່ອນ ແລະ ຕໍ່ຕ້ານ ະວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—ບັນທຶກ ຂອງນີໄຟຈະອອກມາໃນເວລາທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ, ເສື້ອມ ໂຊມ, ແລະ ມີການປະຖິ້ມຄວາມ ເຊື້ອ. ປະມານ ຄ.ສ. 400-421.

1 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າ ະໂມ ໂຣ ໂນ ເຮັດ

<p>6 ກ ຄມພ ການພື້ນຄືນພຣະ ຊົນ, ການພື້ນຄືນຊີວິດ. ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ພິພາກສາ; ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. 7 ກ ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່. ຂ ຄມພ ຮັບຮອງ, ການຮັບຮອງ.</p>	<p>ຄ 1 ນຟ 10:21; ຄພ 76:62; ມຊ 6:57. ງ ມຊຢ 2:28. ຈ ຄພ 20:28. ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ. ສ ຄມພ ຊົນຊົມ, ຄວາມຊົນຊົມ. 8 ກ ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພຣະຄຣິສ ຕະທໍາຄໍາພີ. ຄ 2 ນຟ 29:4-13. ງ 1 ນຟ 13:38. 9 ກ ຄມພ ພຣະຄໍາພີມໍມອນ. ຂ 1 ນຟ 13:38-41. 10 ກ 2 ນຟ 31:5-9. 8 1 ກ ຄມພ ໂມໂຣໂນ, ລູກ ຊາຍຂອງມໍມອນ.</p>
---	---	---

“ບັນທຶກຂອງມໍມອນບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈົບແລ້ວ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າມີພຽງບໍ່ເທົ່າໃດເລື່ອງທີ່ຈະຂຽນ, ຊຶ່ງເປັນເລື່ອງທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າສັ່ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນໄວ້.

2 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຫລັງຈາກການສູ້ຮົບ ກໍ່ຄື ໃຫຍ່ ແລະ ຫ້າສະຫຍົດສະຫຍອງທີ່ຄູໂມຣານັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວນິໄຟຜູ້ທີ່ໜີໄປຫາແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ໄດ້ຖືກ ຊາວເລມັນຕິດຕາມລ່າຈົນຖືກທຳລາຍໄປໝົດ.

3 ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ຖືກພວກເຂົາຂ້ານຳອີກ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຖືກປ່ອຍໃຫ້ຢູ່ ຜູ້ດຽວເພື່ອຂຽນເລື່ອງເສົ້າສະຫລັດໃຈກ່ຽວກັບຄວາມພິນາດຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ຈາກໄປແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄຳສັ່ງຂອງບິດາຂ້າພະເຈົ້າສຳເລັດແລ້ວ. ແລະ ພວກເຂົາຈະຂ້າຂ້າພະເຈົ້າຫລືບໍ່, ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ບໍ່ຮູ້.

4 ສະນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ຂຽນ ບັນ ທຶກ ແລະ ຈະ ເຊື່ອງມັນ ໄວ້ໃນດິນ; ແລະ ບ່ອນໃດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປນັ້ນບໍ່ສຳຄັນແລ້ວ.

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດ “ບັນທຶກນີ້, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຂຽນຈຸດປະສົງຂອງມັນໄວ້. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຂຽນມັນໄວ້ອີກຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າມີບ່ອນຂຽນໃນ ສຳແຜ່ນຈາລຶກ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ບໍ່ມີໂລຫະອີກ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ຄົນດຽວ. ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກຂ້າຢູ່ໃນການສູ້ຮົບພ້ອມທັງຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າທັງໝົດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ

ບໍ່ມີໝູ່ເພື່ອນເລີຍທັງບໍ່ມີບ່ອນຈະໄປຫາ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍອມໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ດິນປານໃດ.

6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ກໍ່ສິ້ຮ້ອຍປີໄດ້ຜ່ານໄປນັບຕັ້ງແຕ່ການສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.

7 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ ຕາມ ລ່າຊາວນິໄຟຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈາກເມືອງໜຶ່ງໄປຫາອີກເມືອງໜຶ່ງ ແລະ ຈາກບ່ອນໜຶ່ງໄປຫາອີກບ່ອນໜຶ່ງ, ຈົນວ່າບໍ່ເຫລືອຈັກຄົນ; ແລະ “ການຕົກຂອງພວກເຂົານັ້ນໃຫຍ່ຫລວງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມພິນາດຂອງຊາວນິໄຟຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຫ້າອັດສະຈັນທີ່ສຸດ.

8 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນແມ່ນພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ທຳການນີ້. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງອີກ, ຊາວເລມັນກຳລັງເຮັດ “ສົງຄາມຕໍ່ສູ້ກັນເອງຢູ່; ແລະ ທັງທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນນີ້ເປັນຮອບໜຶ່ງຂອງການຄາດຕະກຳ ແລະ ການນອງເລືອດທີ່ຕໍ່ເນື່ອງກັນບໍ່ມີຍາມເຊົາ; ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ວ່າ ສົງຄາມຈະສິ້ນສຸດລົງຕອນໃດ.

9 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ເວົ້າກ່ຽວກັບພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ, ເພາະວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍທີ່ເຫລືອຢູ່ນອກຈາກຊາວເລມັນ ແລະ “ພວກໂຈນເທົ່ານັ້ນທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ໃນຜືນແຜ່ນດິນ.

10 ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າທີ່ທ່ຽງແທ້ເລີຍ ນອກຈາກ “ສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູ, ຜູ້ທີ່ຄົງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຈົນຮອດເວລາທີ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ ໃຫຍ່ຫລວງ;

<p>1 ຂ ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ. 2 ກ ມມ 6:2-15. ຂ ຄພ 3:18. 3 ກ ມຣນ 9:22. 5 ກ ມມ 2:17-18.</p>	<p>ຂ ມມ 6:6. 6 ກ ແອວ 45:10. 7 ກ 1 ນພ 12:2-3. 8 ກ 1 ນພ 12:20-23. 9 ກ ມມ 2:8.</p>	<p>10 ກ 3 ນພ 28:7; ອທ 12:17. ຄມພ ສານຸສິດຊາວ ນິໄຟສາມຄົນ.</p>
---	---	--

ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ພວກເພິ່ນ ຢູ່ກັບຜູ້ຄົນອີກ; ແລະ ພວກເພິ່ນຍັງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຫລືບໍ່ນັ້ນ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້.

11 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພວກເພິ່ນ, ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ພວກເຮົາ.

12 ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ໄດ້ຮັບບັນທຶກນີ້ ແລະ ບໍ່ຕໍານິຕິຕຽນມັນ ເພາະຂໍ້ບົກພ່ອງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ, ຜູ້ນັ້ນຈະຮູ້ຈັກເຖິງ ກໍ່ເລື່ອງສໍາຄັນກວ່ານີ້. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຄືໂມໂຣໂນ; ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ທ່ານ.

13 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບການເວົ້າກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄວ້ເທົ່ານີ້. ຂ້າພະເຈົ້າເປັນລູກຊາຍຂອງມໍ່ມອນ, ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນ ຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງມີໄຟ.

14 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຄືຜູ້ທີ່ ເຊື່ອບັນທຶກໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແຜ່ນຈາລຶກນີ້ບໍ່ມີຄ່າຫຍັງ, ຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະອົງກ່າວຢ່າງແນ່ນອນວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະໄດ້ມັນໄປ ຂໍເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ; ແຕ່ວ່າບັນທຶກທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນມີຄ່າທີ່ສຸດ ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ຈະນໍາມັນໄປສູ່ຄວາມສະຫວ່າງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານພອນໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ.

15 ເພາະວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ມີອໍານາດນໍາມັນໄປສູ່ຄວາມສະຫວ່າງ ໄດ້ນອກຈາກພຣະເຈົ້າຈະປະທານໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນເທົ່ານັ້ນ; ເພາະພຣະເຈົ້າມີພຣະປະສົງວ່າ ມັນຈະເປັນໄປເພາະການທີ່ ເຫັນແກ່ລັດສະໝີພາບຂອງ

ພຣະອົງແຕ່ຢ່າງດຽວ, ຫລື ເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນສະໄໝບູຮານ ແລະ ເພື່ອຜູ້ທີ່ໄດ້ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປດົນນານແລ້ວ.

16 ແລະ ຄົນທີ່ຈະນໍາສິ່ງມີມາຫາຄວາມສະຫວ່າງຍ່ອມເປັນສຸກ; ເພາະວ່າມັນຈະຖືກ ນໍາອອກຈາກຄວາມມືດໄປຫາແສງສະຫວ່າງຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະຖືກນໍາອອກມາຈາກດິນ, ແລະ ມັນຈະສ່ອງແສງສະຫວ່າງອອກຈາກຄວາມມືດ, ແລະ ມາສູ່ຄວາມຮູ້ຂອງຜູ້ຄົນ; ແລະ ມັນຈະເປັນໄປໂດຍອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າ.

17 ແລະ ຖ້າຫາກມີ ຄວາມຜິດ ກໍ່ເປັນຄວາມຜິດພາດຂອງມະນຸດ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຮູ້ວ່າມັນບໍ່ມີຄວາມຜິດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ພຣະເຈົ້າຮູ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ; ສະນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ ຂໍວິຈານກໍ່ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນລະວັງຕົວໄວ້ຍ້ານວ່າເຂົາຈະຢູ່ໃນອັນຕະລາຍຂອງໄຟນະລົກ.

18 ແລະ ຜູ້ທີ່ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງສະແດງມັນຕໍ່ເຮົາ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈະຖືກລົງໂທດ—ກໍ່ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນລະວັງໄວ້ ຍ້ານວ່າເຂົາຈະສັ່ງໃນສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂົງຫ້າມ.

19 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ໃດທີ່ ຕັດສິນຜູ້ອື່ນຢ່າງຮີບດ່ວນຈະຖືກຕັດສິນຢ່າງຮີບດ່ວນຄືກັນ; ເພາະວ່າເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄໍາຈ້າງຕາມວຽກງານຂອງເຂົາ; ສະນັ້ນ, ຄົນທີ່ທໍາຮ້າຍຄົນອື່ນ ຍ່ອມຖືກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທໍາຮ້າຍຄືກັນ.

20 ຈົ່ງເບິ່ງສິ່ງທີ່ຂໍ້ຄວາມພຣະຄໍາພິກ່າວໄວ້ຄື—ມະນຸດບໍ່ຄວນທໍາຮ້າຍຕໍ່ກັນ, ທັງ

<p>10 ຂ ມມ 1:16. 11 ກ 3 ນພ 28:24-26. 12 ກ 3 ນພ 26:6-11. 13 ກ 3 ນພ 5:20. 14 ກ ມຣນ 10:1-2. ຂ ຈສ—ປ 1:46.</p>	<p>15 ກ ຄພ 4:5. 16 ກ 2 ນພ 3:6-7, 11, 13-14. ຂ ອຊຢ 29:18; 2 ນພ 27:29. 17 ກ ມມ 9:31, 33; ອທ 12:23-28.</p>	<p>ຂ 3 ນພ 29:5; ອທ 4:8. 19 ກ ປຈສ ມທ 7:1-2 (ພາກຫ້ອຍທ້າຍ); 3 ນພ 14:1-2; ມຣນ 7:14.</p>
--	--	---

ພວກເຂົາບໍ່ຄວນຕັດສິນກັນ; ເພາະວ່າການຕັດສິນນັ້ນເປັນຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ແລະ ການແກ້ແຄ້ນເປັນຂອງເຮົານໍາອີກ, ແລະ ເຮົາຈະເປັນຜູ້ຕອບແທນ.

21 ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ເວົ້າໂດຍສະແດງຄວາມໂມໂຫ ແລະ ຕໍ່ຕ້ານວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ກໍ່ກວນຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ພວກເຮົາຈະທໍາລາຍວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຈີ ຈໍາ ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນດອກ—ຜູ້ດຽວກັນນັ້ນກໍຢູ່ໃນຂັ້ນອັນຕະລາຍທີ່ຈະຖືກໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ;

22 ເພາະວ່າ "ຈຸດປະສົງອັນເປັນນິລັນດອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະດໍາເນີນຕໍ່ໄປ, ຈົນກວ່າຄໍາສັນຍາຂອງພຣະອົງຈະສໍາເລັດທັງໝົດ.

23 ຈົ່ງຄົ້ນຄວ້າຄໍາທໍານາຍຂອງ "ເອຊາຢາ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນໄວ້ບໍ່ໄດ້. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ ໄຟພົນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ຈາກໄປກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ເຄີຍເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນນີ້ ຈະຕ້ອງ ະທູນຂໍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ຈາກພື້ນດິນ; ແລະ ຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່ ພຣະອົງຈະນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບພວກເຂົາ.

24 ແລະ ພຣະອົງຮູ້ເຖິງ "ຄໍາອະທິຖານ

ຂອງພວກເຂົາ ວ່າມັນເປັນໄປເພື່ອພິນັ້ນຂອງພວກເຂົາ. ແລະ ພຣະອົງຮູ້ຈັກສັດທາຂອງພວກເຂົາ, ເພາະໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ພວກເຂົາຈຶ່ງສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍ ະພູໄດ້; ແລະ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ພວກເຂົາຈຶ່ງສາມາດເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກສັ່ນສະເທືອນໄດ້, ແລະ ໂດຍອໍານາດແຫ່ງພຣະ ຄໍາ ຂອງ ພຣະ ອົງ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ເຮັດ ະຄຸກພັງທະລາຍລົງກັບພື້ນດິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ແຕ່ ເຕົາ ໄຟ ຮ້ອນ ແຮງ ທັງສັດປ່າ ແລະ ງູພິດ ກໍຍັງເຮັດອັນຕະລາຍໃຫ້ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້, ເພາະອໍານາດແຫ່ງຄໍາຂອງພຣະອົງ.

25 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, "ຄໍາອະທິຖານຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນເປັນໄປເພື່ອຄົນຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍອມໃຫ້ນໍາເອົາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ອອກມາ.

26 ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈໍາຕ້ອງເວົ້າວ່າມັນຈະບໍ່ມາເຖິງ, ເພາະມັນຈະມາຢ່າງແນ່ນອນ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແລ້ວວ່າ ມັນຈະ "ອອກຈາກແຜ່ນດິນ ໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະຍັບຍັ້ງໄດ້; ແລະ ມັນຈະມາໃນມື້ທີ່ຜູ້ຄົນເວົ້າກັນວ່າ ະສິ່ງມະຫັດສະຈັນໝົດໄປແລ້ວ; ແລະ ມັນຈະມາຄືກັນກັບວ່າ ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຈະເວົ້າອອກ ະຈາກຄົນຕາຍ.

27 ແລະ ມັນຈະມາໃນມື້ທີ່ "ເລືອດຂອງໄຟພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພາະ ະການມົ້ວສຸມລັບ ແລະ ວຽກງານແຫ່ງຄວາມມືດ.

<p>22 ກ ຄພ 3:3. 23 ກ 3 ນພ 20:11; 23:1. ຂ ອຊຢ 29:4; 2 ນພ 3:19-20; 26:16. 24 ກ ອນ 1:12-18; ມມ 9:36; ຄພ 10:46.</p>	<p>ຂ ຢຄ 4:6; ຮລມ 10:9. ຄ ແອວ 14:27-29. 25 ກ ມມ 5:21. 26 ກ ອຊຢ 29:4; 2 ນພ 33:13. ຂ ມມ 9:15-26;</p>	<p>ມຮນ 7:27-29, 33-37. ຄ 2 ນພ 26:15-16; ມມ 9:30; ມຮນ 10:27. 27 ກ ອທ 8:22-24; ຄພ 87:6-7; ຂ ຄມພ ການມົ້ວສຸມລັບ.</p>
---	---	--

28 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ມັນ ຈະ ມາ ໃນ ມື້ ທີ່ ອຳນາດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ປະ ຕິ ເສດ, ແລະ "ສາດສະໜາຈັກຕ່າງໆກັບມາເສື່ອມຄວາມສັກສິດ ແລະ ລະ ເມີ ເພີ່ ຜັນ ດ້ວຍ ຄວາມທະນົງໃຈ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນໃນວັນທີ່ຜູ້ນຳຂອງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ຜູ້ສອນຈະລຸກຂຶ້ນ ໃນ ຄວາມທະນົງ ໃຈ ຂອງ ຕົນ, ຈົນ ເຖິງ ການ ອິດສາບັງບຽດ ຜູ້ຄົນ ທີ່ ເປັນ ຂອງ ສາດສະໜາຈັກຂອງຄົນອື່ນ.

29 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນ ຈະ ມາ ໃນ ມື້ "ທີ່ ຈະ ໄດ້ ຍິນເຖິງ ເລື່ອງ ໄຟ, ແລະ ພະຍຸຝົນຟ້າຄະນອງ, ແລະ ຂ້າຍຄວັນໃນຕ່າງແດນ;

30 ແລະ ຈະ ໄດ້ ຍິນເຖິງ ເລື່ອງ "ສົງຄາມ, ຂ່າວລືເລື່ອງສົງຄາມ, ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວ ໃນ ບ່ອນ ຕ່າງໆນຳອີກ.

31 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນ ຈະ ມາ ໃນ ມື້ ທີ່ ຈະ ມີ ສິ່ງສົກກະປົກທີ່ສຸດຢູ່ເທິງຜືນແຜ່ນດິນໂລກ; ມັນ ຈະ ມີ ການ ຄາດຕະກຳ, ແລະ ການ ບຸ້ນ ຈີ້, ແລະ ການເວົ້າຕົວະ, ແລະ ການຫລອກລວງ, ແລະ ການ ໂສເພນີ, ແລະ ການກະທຳທີ່ເປັນໜ້າກຽດ ຂັງ ນາໆ ປະ ການ; ຈະ ເປັນ ເວລາ ທີ່ ຈະ ມີ ຫລາຍ ຄົນ ກ່າວວ່າ ເຮັດແນວນີ້ ຫລື ເຮັດແນວນັ້ນ ໂລດ, ແລະ ມັນ ຈະ ບໍ່ "ເປັນ ຫຍັງ ດອກ, ເພາະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ສົ່ງ ເສີມ ການ ກະທຳ ເຊັ່ນ ນີ້ ໃນ ວັນ ສຸດທ້າຍ. ແຕ່ ວິບັດ ແກ່ ຄົນ ເຊັ່ນ ນັ້ນ, ເພາະ ວ່າ ເຂົາ ຢູ່ ໃນ "ນ້ຳບີແຫ່ງ ຄວາມ ຂົມຂຶ້ນ ແລະ ໃນ ພັນທະ ການ ແຫ່ງ ຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍ.

32 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນ ຈະ ມາ ໃນ ມື້ ທີ່ ຈະ ມີ ສາດສະໜາຈັກຕ່າງໆ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ ຊຶ່ງ ກ່າວ

ວ່າ: ຈົ່ງ ມາ ຫາ ເຮົາ, ແລະ ດ້ວຍ ເງິນ ຂອງ ທ່ານ, ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ອະໄພ ຈາກ ບາບ ຂອງ ທ່ານ.

33 ໂອ້ ທ່ານ ຜູ້ ເປັນ ຄົນ ຊົ່ວ ແລະ ເສຍ ຄົນ ແລະ ແຂງ ຄໍ ເອີຍ, ດ້ວຍ ເຫດ ໃດ ທ່ານ ຈົ່ງ ສ້າງ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ໃຫ້ ຕົນ ເອງ ເພື່ອ ຫາ "ຜົນປະໂຫຍດ? ດ້ວຍ ເຫດ ໃດ ທ່ານ ຈົ່ງ ະປຽນ ພຣະ ຄຳ ອັນ ສັກສິດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ເພື່ອ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ນຳ ເອົາ "ຄວາມ ອັບປະໂຫຍດ ມາ ໃຫ້ ຈິດ ວິນຍານ ຂອງ ທ່ານ? ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ທ່ານ ຈົ່ງ ພິ ຈາ ລະ ນາ ການ ເປີດ ເຜີຍ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ; ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເວລາ ຍ່ອມ ມາ ເຖິງ ໃນ ມື້ ນັ້ນ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ຕ້ອງ ສຳ ເລັດ ທັງ ໝົດ.

34 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ສະ ແດງ ເລື່ອງ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າ ອັດສະ ຈັນ ກ່ຽວ ກັບ ສິ່ງ ທີ່ ຈະ ຕ້ອງ ມາ ໃນ ບໍ່ ຊ້ານີ້ ແກ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເມື່ອ ເວລາ ມາ ເຖິງ ໃນ ມື້ ນັ້ນ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ຈະ ອອກ ມາ ໃນ ບັນດາ ພວກ ທ່ານ.

35 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ທ່ານ ຄື ກັບ ວ່າ ທ່ານ ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແຕ່ ວ່າ ທ່ານ ບໍ່ ໄດ້ ຢູ່. ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ ໄດ້ ສະ ແດງ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຫັນ ທ່ານ, ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮູ້ ຈັກ ການ ກະທຳ ຂອງ ທ່ານ.

36 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮູ້ ວ່າ ທ່ານ ໄດ້ "ເດີນ ໄປ ໃນ ຄວາມ ທະນົງ ໃຈ ຂອງ ທ່ານ; ແລະ ມີ ພຽງ ບໍ່ ເທົ່າ ໃດ ຄົນ ເທົ່າ ນັ້ນ ທີ່ ບໍ່ ໄດ້ ະຍົກ ຕົນ ເອງ ຂຶ້ນ ໃນ ຄວາມ ທະນົງ ໃຈ ຂອງ ຕົນ ຈົນ ເຖິງ ການ ນຸ່ງ "ເສື້ອ ຜ້າ ທີ່ ສວຍ ງາມ ຫລາຍ, ຈົນ ເຖິງ ຂຶ້ນ ມີ ການ ອິດ ສາ ບັງ ບຽດ, ແລະ

28 ກ 2 ຕມທ 3:1-7;
1 ນຟ 14:9-10;
2 ນຟ 28:3-32; ຄພ 33:4.
29 ກ ຢອ 2:28-32;
2 ນຟ 27:2-3.
ຂ 1 ນຟ 19:11;
ຄພ 45:39-42.

30 ກ ມທ 24:6;
1 ນຟ 14:15-17.
31 ກ 2 ນຟ 28:21-22.
ຂ 2 ນຟ 28:8.
ຄ ແອວ 41:11.
33 ກ ຄມພ ການຫລອກລວງ
ຂອງປະໂລຫິດ.

ຂ 1 ນຟ 13:26-29.
ຄ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ,
ຄວາມອັບປະໂຫຍດ.
36 ກ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປ
ກັບພຣະເຈົ້າ.
ຂ ຢຄ 2:13.
ຄ ແອວ 5:53.

ການຜິດຖຽງກັນ, ແລະ ມີເຈດຕະນາຮ້າຍຕໍ່ກັນ, ແລະ ຂົ່ມເຫັງ, ແລະ ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ; ແລະ ທັງສາດສະໜາຈັກຂອງທ່ານ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທຸກໆບ່ອນກັບມາສຶກກະປົກເພາະຄວາມທະນົງໃຈຂອງທ່ານ.

37 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານຮັກ ກຽນ, ແລະ ຮັກເຂົ້າຂອງ ຂອງທ່ານ, ແລະ ຮັກເສື້ອຜ້າທີ່ສວຍງາມຫລາຍຂອງທ່ານ, ແລະ ການຕົກແຕ່ງສາດສະໜາຈັກຂອງທ່ານຫລາຍກວ່າທີ່ທ່ານຮັກຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນຂັດສົນ, ຄົນເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ຄົນທີ່ເປັນທຸກ.

38 ໂອ້ ທ່ານຄົນສຶກກະປົກ, ທ່ານຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ, ທ່ານຜູ້ສອນ, ຜູ້ຊຶ່ງຂາຍຕົວເພື່ອສິ່ງທີ່ຈະເນົ່າເປື້ອຍໄດ້, ດ້ວຍເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ສາດສະໜາຈັກທີ່ບໍ່ລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ນັ້ນ ສຶກ ກະ ປົກ? ດ້ວຍ ເຫດ ໃດ ທ່ານຈຶ່ງ ຮັບອາຍທີ່ຈະຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ? ດ້ວຍ ເຫດ ໃດ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄິດວ່າຄຸນຄ່າຂອງຄວາມສຸກອັນບໍ່ມີບ່ອນຈົບນັ້ນສຳຄັນກວ່າ ຄວາມທຸກທໍລະມານຊຶ່ງບໍ່ເຄີຍຕາຍ—ຍ້ອນວ່າ ຄຳສັນລະເສີນຂອງໂລກບໍ່?

39 ດ້ວຍເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງຕົກແຕ່ງຕົວດ້ວຍສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຊີວິດ, ແລະ ຍັງຍອມໃຫ້ຄົນຫົວໂຫຍ, ແລະ ຄົນຂັດສົນ, ແລະ ຄົນເປືອຍເປົ່າ, ແລະ ຄົນເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ຄົນທີ່ເປັນທຸກຜ່ານທ່ານໄປ, ແລະ ບໍ່ຫລຽວແລພວກເຂົາ?

40 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດ້ວຍເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງສ້າງ ກວາມໜ້າກຽດຊັງອັນລື້ລັບຂຶ້ນເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ແມ່ໜ້າຍ

ຕ້ອງໂສກເສົ້າຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ເດັກກຳພ້າຕ້ອງໂສກເສົ້າຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ເລືອດພໍ່ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ສາມີຂອງພວກເຂົາຕ້ອງຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈາກພື້ນດິນ, ເພື່ອການແກ້ແຄ້ນເທິງຫົວຂອງທ່ານ?

41 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ດາບ ແຫ່ງ ການ ແກ້ ແຄ້ນ ແຂວນຢູ່ເທິງຫົວທ່ານ; ແລະ ເວລາຈະມາເຖິງ ໃນ ບໍ່ ຊ້າ ນີ້ ທີ່ ພຣະ ອົງ ຈະ ກຳ ແກ້ ແຄ້ນ ທ່ານ ແທນ ເລືອດ ຂອງ ໄຟ ພົນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ເພາະວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ ບໍ່ ທົນ ຕໍ່ ການ ຮ້ອງຂໍຂອງພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.

ບົດທີ 9

ໂມໂຣໄນເຊື້ອເຊີນຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດໃຫ້ກັບໃຈ—ເພິ່ນ ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄຳ ເຖິງ ພຣະ ເຈົ້າ ແຫ່ງ ສິ່ງ ມະຫັດ ສະຈັນ, ຜູ້ ມອບ ການ ເປີດເຜີຍ ແລະ ຖອກເທຂອງປະທານ ແລະ ເຄື່ອງ ໝາຍ ເທິງ ຜູ້ ທີ່ ຊື່ ສັດ—ສິ່ງ ມະຫັດ ສະຈັນຢຸດລົງກໍເພາະວ່າຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື—ເຄື່ອງໝາຍຈະຕິດຕາມໄປກັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອ—ມະນຸດຖືກຕັກເຕືອນໃຫ້ເປັນຄົນສະຫລາດ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດ. ປະມານ ຄ.ສ. 401-421.

1 ແລະ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກ່ຽວກັບຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດນຳອີກ.

2 ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານຈະເຊື່ອໃນມື້ແຫ່ງການສະເດັດມາຍັງມຸຍາມທ່ານຫລືບໍ່—ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະເດັດມາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ໃນ ວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ ເມື່ອ

<p>37 ກ 2 ນຟ 28:9-16. 38 ກ ຣມ 1:16; 2 ຕມທ 1:8; 1 ນຟ 8:25-28;</p>	<p>ແອວ 46:21. ຂ ມຊຢ 3:25. ຄ 1 ນຟ 13:9. 40 ກ ຄມພ ການມົວສຸມລັບ.</p>	<p>41 ກ 1 ນຟ 22:14. 9 2 ກ ມລກ 4:5; 3 ນຟ 28:31.</p>
---	--	--

“ແຜ່ນດິນ ໂລກຈະຖືກກັ່ເຂົ້າກັນຄືກັນກັບມ້ວນກະດາດ, ແລະ ທາດຕ່າງໆ ຈະ ິລະລາຍດ້ວຍຄວາມຮ້ອນອັນແຮງກ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນມື້ຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ ທ່ານຈະຖືກນຳມາຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະພັກຂອງພຣະເມສາມັອຍຂອງພຣະເຈົ້າ—ເວລານັ້ນທ່ານຈະກ່າວບໍ່ວ່າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ?

3 ເວລານັ້ນທ່ານຍັງຈະປະຕິເສດພຣະຄຣິດອີກຢູ່ບໍ່ ຫລື ທ່ານຈະສາມາດຫລຽວເບິ່ງພຣະເມສາມັອຍຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ບໍ່? ທ່ານຄິດບໍ່ວ່າທ່ານຈະສາມາດຢູ່ກັບພຣະອົງ ພາຍ ໃຕ້ ຄວາມ ສຳ ນຶກ ຜິດ ຂອງ ທ່ານໄດ້? ທ່ານຄິດບໍ່ວ່າ ທ່ານຈະມີຄວາມສຸກທີ່ຈະຢູ່ກັບພຣະອົງຜູ້ບໍລິສຸດອົງນັ້ນໄດ້ ເມື່ອຈິດວິນຍານຂອງທ່ານທໍລະມານ ຢູ່ດ້ວຍຄວາມສຳ ນຶກຜິດວ່າ ທ່ານເຄີຍເຮັດຜິດຕໍ່ກິດຂອງພຣະອົງ?

4 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າທ່ານຈະທຸກທໍລະມານໃຈທີ່ຈະຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍລິສຸດ ແລະ ທ່ຽງທ່າພາຍໃຕ້ຄວາມສຳ ນຶກຜິດໃນຄວາມສົກກະປົກຂອງທ່ານຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ຍິ່ງກວ່າທ່ານຈະຢູ່ກັບຈິດວິນຍານທີ່ ັອັບປະໂຫຍດໃນ ະນະລິກ.

5 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເມື່ອທ່ານຖືກນຳມາໃຫ້ເຫັນ ັຄວາມເບື້ອຍເບົ້າຂອງທ່ານຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໃຫ້ເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ, ແລະ ໃຫ້ເຫັນ

ຄວາມບໍລິສຸດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ມັນຈະເຮັດໃຫ້ເກີດແປວໄຟທີ່ບໍ່ຮູ້ມອດຢູ່ໃນຕົວທ່ານ.

6 ໂອ້ ແລ້ວທ່ານ ັຜູ້ບໍ່ເຊື່ອ, ທ່ານຈົ່ງ ະຫັນມາຫາ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ຈົ່ງ ຫຼຸນ ຂໍ ຕໍ່ ພຣະບິດາຢ່າງສຸດກຳລັງໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ ເພື່ອ ທ່ານ ອາດ ຈະ ພົບ ວ່າ ທ່ານ ບໍ່ ມີ ມົນທົນ ມີແຕ່ ັຄວາມບໍລິສຸດ, ຄວາມງາມ, ແລະ ຄວາມຂາວ, ໂດຍຖືກເຮັດໃຫ້ສະອາດແລ້ວ ດ້ວຍ ໂລ ຫິດ ຂອງ ັພຣະ ເມສາມັອຍ ໃນວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສຸດທ້າຍນັ້ນ.

7 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບທ່ານຜູ້ ັປະຕິເສດການເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເວົ້າວ່າມັນໝົດໄປແລ້ວ, ວ່າບໍ່ມີການເປີດເຜີຍ, ຫລື ການທຳນາຍ, ຫລື ຂອງປະທານ, ຫລື ການປິ່ນປົວ, ຫລື ການເວົ້າດ້ວຍພາສາອື່ນ, ແລະ ະການແປຄວາມໝາຍຂອງພາສາອື່ນ;

8 ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າຄົນທີ່ປະຕິເສດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຮູ້ຈັກ ັພຣະກິດ ຕີ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເຂົາບໍ່ໄດ້ອ່ານພຣະຄຳພີ; ຖ້າຫາກອ່ານເຂົາກໍບໍ່ ະເຂົ້າໃຈມັນ.

9 ເຮົາບໍ່ໄດ້ອ່ານ ບໍ່ວ່າ ພຣະເຈົ້າເປັນ ັເໝືອນ ກັນ ເຊັ່ນ ມື້ ວານ ນີ້, ມື້ ນີ້, ແລະ ຕະຫລອດ ການ, ແລະ ໃນ ພຣະ ອົງ ບໍ່ ມີ ຄວາມຜັນແປ ທັງບໍ່ມີເງົາຂອງຄວາມປຸງແປງເລີຍ?

2 ຂ ມມ 5:23;
 ຄພ 63:20-21.
 ຄມພ ໂລກ—ທີ່
 ສຸດຂອງໂລກ.
 ໓ ອມ 9:13;
 3 ນພ 26:3.
 4 ກ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ,
 ຄວາມອັບປະໂຫຍດ.
 ຂ ຄມພ ນະລິກ.
 5 ກ 2 ນພ 9:14.

6 ກ ຄມພ ບໍ່ເຊື່ອຖື,
 ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື.
 ຂ ອຊກ 18:23, 32;
 ຄພ 98:47.
 ໓ ຄມພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິ
 ສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ.
 ໘ ຄມພ ພຣະເມສາມັອຍ
 ຂອງພຣະເຈົ້າ.
 7 ກ 3 ນພ 29:6-7.
 ຂ 1 ກສທ 12:7-10;

ຫຼຸ 1:7.
 8 ກ ຄມພ ພຣະກິດຕີຄຸນ.
 ຂ ມທ 22:29.
 9 ກ ຮສ 13:8;
 1 ນພ 10:18-19;
 ແອວ 7:20;
 ມຮນ 8:18;
 ຄພ 20:12.

10 ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າທາກທ່ານນຶກຄິດໃຫ້ຕົວເອງເຖິງພຣະເຈົ້າທີ່ຜັນແປໄດ້, ແລະ ໃນພຣະເຈົ້ານັ້ນມີເງົາຂອງຄວາມປ່ຽນແປງເວລານັ້ນ ທ່ານ ກໍ່ນຶກຄິດໃຫ້ຕົນເອງເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂຶ້ນບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າແຫ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນ.

11 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະແດງພຣະເຈົ້າແຫ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນແກ່ທ່ານ, ເຖິງແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ; ແລະ ຄື "ພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນນັ້ນທີ່ສ້າງຟ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ.

12 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ສ້າງອາດາມ, ແລະ ເປັນຍ້ອນ "ອາດາມ ການຕົກຂອງມະນຸດຈົ່ງມີມາ. ແລະ ເປັນຍ້ອນການຕົກຂອງມະນຸດ ພຣະເຢຊູຄຣິດຈຶ່ງສະເດັດມາ, ຜູ້ເປັນພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ; ແລະ ເປັນຍ້ອນພຣະເຢຊູຄຣິດ "ການໂຖ່ຂອງມະນຸດຈົ່ງມີມາ.

13 ແລະ ເປັນຍ້ອນການໂຖ່ຂອງມະນຸດ, ຊຶ່ງມາໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຄົນທັງຫລາຍຈຶ່ງຖືກນຳກັບໄປຫາທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດ້ວຍການນີ້ມະນຸດທັງປວງຈຶ່ງຖືກໂຖ່, ເປັນຍ້ອນການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດ "ການພົ້ນຄົນຊີວິດ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດການໂຖ່ເພື່ອໃຫ້ພົ້ນຈາກການ ສົນອນຫລັບອັນບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ, ຊຶ່ງເມື່ອເວລາສູງແກດັງ

ຂຶ້ນ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຈະປຸກມະນຸດທັງປວງໃຫ້ຕື່ນຈາກການສົນອນຫລັບ; ແລະ ຄົນທັງຫລາຍຈະອອກມາທັງຜູ້ນ້ອຍ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່, ແລະ ທຸກຄົນຈະຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບ່ອນພິພາກສາຂອງພຣະອົງ ໂດຍຖືກໂຖ່ ແລະ ຫລຸດຈາກ "ສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍຊົ່ວນິລັນດອນ, ຊຶ່ງຄວາມຕາຍນັ້ນເປັນຄວາມຕາຍທາງໂລກ.

14 ແລະ ເວລານັ້ນ "ການພິພາກສາຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຈະມາຫາພວກເຂົາ; ແລະ ເວລານັ້ນຄົນທີ່ "ສົກກະປົກຈະຄົງສົກກະປົກຢູ່ຄືເກົ່າ; ແລະ ຄົນທີ່ຊອບທຳຈະຄົງຊອບທຳຢູ່ຄືເກົ່າ; ແລະ ຄົນທີ່ເປັນສຸກຈະຄົງເປັນສຸກຢູ່ຄືເກົ່າ; ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ເປັນສຸກກໍ່ຄົງບໍ່ເປັນສຸກຢູ່ຄືເກົ່າ.

15 ແລະ ບັດນີ້, ໂອ້ ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ນຶກຄິດໃຫ້ຕົນເອງວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະເຮັດ "ສິ່ງມະຫັດສະຈັນບໍ່ໄດ້, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຖາມທ່ານວ່າ ສິ່ງທັງໝົດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າມານີ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວບໍ່? ເວລາສຸດທ້າຍມາຮອດແລ້ວບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ ຍັງບໍ່ທັນມາຮອດເທື່ອ; ແລະ ພຣະເຈົ້າຍັງບໍ່ເຂົາເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນເທື່ອ.

16 ຈົ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າກະທຳບໍ່ໄດ້ເປັນໜ້າມະຫັດສະຈັນແກ່ສາຍຕາຂອງພວກເຮົາບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ແມ່ນໃຜທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ "ວຽກງານອັນໜ້າອັດສະຈັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້?

<p>11 ກ ປຖກ 1:1; ມຊຢ 4:2; ຄພ 76:20-24. ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p>	<p>ຖືກໂຖ່. 13 ກ ຮລມ 14:15-18. ຂ ຄພ 43:18. ຄ ຄພ 138:16.</p>	<p>15 ກ ມຮນ 7:35-37; ຄພ 35:8. ຄມພ ມະຫັດສະຈັນ, ການມະຫັດສະຈັນ.</p>
<p>12 ກ ມຊຢ 3:26. ຂ ຄມພ ການຕົກຂອງ ອາດາມ ແລະ ເອວາ. ຄ ຄມພ ໂຖ່, ການໂຖ່,</p>	<p>14 ກ ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. ຂ ແອວ 7:21; ຄພ 88:35.</p>	<p>16 ກ ພສສ 40:5; ຄພ 76:114; ມຊ 1:3-5.</p>

17 ຜູ້ໃດຈະເວົ້າວ່າ ມັນບໍ່ແມ່ນສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ຊຶ່ງໂດຍ "ພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ ພໍາສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນ ໂລກຈຶ່ງຖືກສ້າງຂຶ້ນ; ແລະ ໂດຍອໍານາດຂອງຄໍາຂອງພຣະຜູ້ສ້າງ ມະນຸດຈຶ່ງຖືກ ສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍ "ຂີ້ຝຸ່ນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ໂດຍອໍານາດຂອງຄໍາຂອງພຣະອົງ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ?

18 ແລະ ຜູ້ໃດຈະເວົ້າວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິດບໍ່ໄດ້ເຮັດ "ສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຫລາຍ ຢ່າງ? ແລະ ມີ ສິ່ງ ມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຫລາຍ ຢ່າງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໂດຍ ມີ ຂອງອັກຄະສາວົກ.

19 ແລະ ຖ້າຫາກມີ "ສິ່ງ ມະຫັດສະຈັນກະທໍາຂຶ້ນ ໃນ ສະໄໝນັ້ນ, ດ້ວຍເຫດໃດ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຈະເລີກເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ແລະ ຍັງເປັນອົງຜູ້ບໍ່ປ່ຽນແປງຢູ່ໄປເລື້ອຍໆ? ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ ພຣະອົງບໍ່ປ່ຽນແປງ; ຖ້າຫາກມີການປ່ຽນແປງ ພຣະອົງຈະເລີກເປັນພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພຣະອົງຈະບໍ່ເລີກເປັນພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນຢູ່.

20 ແລະ ເຫດຜົນທີ່ພຣະອົງເລີກເຮັດ "ສິ່ງ ມະຫັດສະຈັນ ໃນ ບັນດາລູກຫລານມະນຸດ ເປັນເພາະວ່າພວກເຂົາເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ແລະ ອອກຈາກທິດທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະ ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຜູ້ຊຶ່ງພວກເຂົາຄວນ ະໄວ້ວາງໃຈ.

21 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ, ໂດຍບໍ່ສົ່ງໄສຈັກດີ້, "ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຂົາຂໍຈາກພຣະບິດາ ໃນ ພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ ເຂົາຈະໄດ້ຮັບສິ່ງນັ້ນ; ແລະ ຄໍາສັນຍາມີກັບຄົນທັງປວງ, ເຖິງແມ່ນທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

22 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະເຢຊູຄຣິດພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນັ້ນກັບສານຸສິດຂອງພຣະອົງຜູ້ທີ່ຈະຄົງຢູ່ຕໍ່ໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ກັບສານຸສິດທັງໝົດຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງຜູ້ຊົມໄດ້ຍິນວ່າ: ທ່ານຈົ່ງ "ອອກໄປທົ່ວໂລກ, ແລະ ຈົ່ງສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນໃຫ້ແກ່ມະນຸດທຸກຄົນ;

23 ແລະ ຄົນທີ່ເຊື່ອ ແລະ ຮັບ ບັບຕິສະມາຈະລອດ, ແຕ່ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຈະ "ອັບປະໂຫຍດ;

24 ແລະ "ເຄື່ອງໝາຍເຫລົ່ານີ້ຈະຕິດຕາມຄົນທີ່ເຊື່ອໄປ— ໃນນາມຂອງເຮົາເຂົາຈະຂັບໄລ່ ະຜິສາດອອກໄປ; ເຂົາຈະເວົ້າອອກມາເປັນພາສາອື່ນ; ແລະ ເຂົາຈະຈັບໆໄດ້; ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາດີ່ມສິ່ງທີ່ເປັນພິດ ມັນຈະບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍແກ່ເຂົາ; ເຂົາຈະເອົາ "ມືວາງໃສ່ຄົນປ່ວຍໄຂ້ ແລະ ຄົນປ່ວຍຈະຫາຍດີ;

25 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຊື່ອໃນນາມຂອງເຮົາ, ໂດຍບໍ່ສົ່ງໄສຈັກດີ້, ເຮົາຈະ "ຍືນຍັນຄໍາເວົ້າຂອງເຮົາທັງໝົດກັບເຂົາ, ເຖິງກັບທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

17 ກ ຢຄ 4:9.
ຂ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ.
ຄ ປຖກ 2:7;
ມຊຢ 2:25.
18 ກ ຢຄ 6:14.
19 ກ ຄພ 63:7-10.
20 ກ ຜປ 6:11-13;
ອທ 12:12-18;

ມຣນ 7:35-37.
ຂ ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ,
ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ.
21 ກ ມທ 21:22;
3 ນຟ 18:20.
22 ກ ມຣກ 16:15-16.
ຄມພ ວຽກງານເສີຍແຜ່.
23 ກ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ,

ຄວາມອັບປະໂຫຍດ.
24 ກ ມຣກ 16:17-18.
ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍ.
ຂ ກກຈ 16:16-18.
ຄ ຄມພ ການປະຕິບັດ
ຕໍ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ.
25 ກ ຄມພ ປະຈັກພະຍານ;
ເປີດເສີຍ, ການເປີດເສີຍ.

26 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງຜູ້ໃດຈະສາມາດ ຍືນຕໍ່ຕ້ານວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້? ຜູ້ໃດຈະສາມາດປະຕິເສດຄຳຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້? ຜູ້ໃດຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ ຕ້ານອຳນາດທີ່ຊົງລິດຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ? ຜູ້ໃດຈະໝົນປະໝາດວຽກງານ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ? ຜູ້ໃດຈະດູໝົນລູກໆ ຂອງພຣະຄຣິດ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານທັງຫລາຍ ຜູ້ ພົມປະໝາດວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ທ່ານນັ້ນແຫລະຈະແປກໃຈ ແລະ ຈະ ຕາຍ.

27 ໂອ້ ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ, ຈົ່ງຢາໄດ້ໝົນປະ ໝາດເລີຍ, ແລະ ຢາໄດ້ແປກໃຈເລີຍ, ແຕ່ ຈົ່ງເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ທູນຂໍພຣະບິດາໃນພຣະນາມ ຂອງພຣະເຢຊູ ເພື່ອສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານ ຕ້ອງການ, ຢາສົງໄສເລີຍ, ແຕ່ຈົ່ງເຊື່ອ, ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນຄືກັນກັບໃນຄວາກ່ອນ, ແລະ "ມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍສຸດ ະໃຈ, ແລະ ະເຮັດວຽກງານຂອງຄວາມລອດໃຫ້ ຕົນເອງດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວ ແລະ ຕົວສົມ ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ.

28 ຈົ່ງ ະສະຫລາດໃນວັນເວລາແຫ່ງ ການທົດລອງຂອງທ່ານ; ຈົ່ງເອົາຕົວ ອອກໃຫ້ຫ່າງໄກຈາກສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດທັງ ໝົດ; ຢາໄດ້ຂໍເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ໃຊ້ຈ່າຍ ເພື່ອ ະຄວາມໂຄ່ຂອງທ່ານ, ແຕ່ໃຫ້ຂໍດ້ວຍ ຄວາມໝັ້ນຄົງອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ, ເພື່ອທ່ານ ຈະບໍ່ໄດ້ຍອມຕໍ່ການລົ້ລວງ, ແຕ່ວ່າເພື່ອ

ທ່ານຈະໄດ້ຮັບໃຊ້ ະພຣະເຈົ້າອົງທີ່ທ່ຽງແທ້ ແລະ ຊົງພຣະຊົນຢູ່.

29 ຈົ່ງເບິ່ງວ່າທ່ານຈະບໍ່ຮັບບັບຕິສະມາ ໂດຍ ະບໍ່ມີຄຳຄວນ; ຈົ່ງເບິ່ງວ່າທ່ານຈະບໍ່ ຮັບສ່ວນສິນລະລຶກຂອງພຣະຄຣິດ ໂດຍ ະບໍ່ມີຄຳຄວນ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງວ່າທ່ານຈະເຮັດ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງດ້ວຍຄວາມ ະມີຄຳຄວນ, ແລະ ເຮັດໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣິດ; ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະ ຊົນຢູ່, ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານເຮັດເຊັ່ນນີ້ ແລະ ອິດທິນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ແລ້ວທ່ານຈະບໍ່ມີ ທາງທີ່ຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປເລີຍ.

30 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບທ່ານຄື ກັນກັບຂ້າພະເຈົ້າ "ເວົ້າຈາກຄົນຕາຍ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າທ່ານຈະໄດ້ຍືນຄຳ ເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

31 ຢາໄດ້ກ່າວໂທດຂ້າພະເຈົ້າຍ້ອນ "ຄວາມຂາດຕົກບົກພ່ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ທັງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພາະຄວາມຂາດ ຕົກບົກພ່ອງຂອງເພິ່ນ, ທັງຄົນທີ່ຂຽນໄວ້ ກ່ອນເພິ່ນເລີຍ; ແຕ່ທາງທີ່ດີຈົ່ງຖວາຍ ຄວາມຂອບຄຸນແດ່ພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ ສະແດງຄວາມຂາດຕົກບົກພ່ອງຂອງພວກ ເຮົາໃຫ້ປະຈັກແກ່ທ່ານ, ເພື່ອວ່າທ່ານຈະ ໄດ້ຮຽນຮູ້ໃຫ້ຮອບຄອບດີກວ່າທີ່ພວກເຮົາ ເປັນມາ.

32 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງພວກເຮົາໄດ້ ຂຽນບັນທຶກນີ້ຕາມຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ຂອງພວກເຮົາ, ດ້ວຍອັກຂະລະຊຶ່ງເອີ້ນ

<p>26 ກ 3 ນຟ 29:4-7. ຂ ສພສ 13:13. 27 ກ ມຣນ 10:30-32. ຂ ຢຊ 22:5; ຄພ 64:22, 34. ຄມພ ໃຈ. ຄ ຟລປ 2:12. 28 ກ ຢຄ 6:12.</p>	<p>ຂ ຄມພ ກິເລດຕັນຫາ. ຄ ແອວ 5:13. 29 ກ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ— ເງື່ອນໄຂສຳລັບ ການບັບຕິສະມາ. ຂ 1 ກຣທ 11:27-30; 3 ນຟ 18:28-32.</p>	<p>ຄ ຄມພ ຄຳຄວນ, ການ ມີຄຳຄວນ. 30 ກ ມມ 8:26; ມຣນ 10:27. 31 ກ ມມ 8:17; ອທ 12:22-28, 35.</p>
---	---	--

ກັນໃນບັນດາພວກເຮົາວ່າ ພາສາເອຍິບທີ່
”ບັບປຸງໃໝ່, ໂດຍໄດ້ຖືກມອບຕ່ຳກັນມາ
ແລະ ປ່ຽນແປງໄປຕາມວິທີເວົ້າຂອງພວກ
ເຂົາ.

33 ແລະ ຖ້າຫາກແຜ່ນຈາລຶກຂອງພວກ
ເຮົາໃຫຍ່ພໍ, ພວກເຮົາອາດຈະຂຽນເປັນພາ
ສາເຮັບເຮີ; ແຕ່ພວກເຮົາກໍໄດ້ປ່ຽນແປງພາ
ສາເຮັບເຮີນຳອີກ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຮົາ
ຂຽນເປັນພາສາເຮັບເຮີໄດ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານ
ຈະບໍ່ພົບຄວາມຂາດຕົກບົກພ່ອງ ໃນບັນ
ທຶກຂອງພວກເຮົາເລີຍ.

34 ແຕ່ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຮູ້ຈັກ ເລື່ອງ ທີ່
ພວກເຮົາຂຽນໄວ້, ແລະ ຮູ້ອີກວ່າ ບໍ່ມີບຸກ
ຄົນອື່ນໃດຮູ້ພາສາຂອງພວກເຮົາ; ແລະ
ດ້ວຍເຫດວ່າບໍ່ມີບຸກຄົນໃດຮູ້ພາສາຂອງ
ພວກເຮົາ, ສະນັ້ນ ພຣະ ອົງ ຈົ່ງ ຈະຕຽມ
”ທາງເພື່ອການແປຄວາມໝາຍນັ້ນ.

35 ແລະ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ມີຂຽນໄວ້ເພື່ອ

ພວກເຮົາຈະໄດ້ກຳຈັດເລືອດຂອງພິມັອງ
ຜູ້ເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນ ”ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືອອກ
ຈາກອາພອນຂອງພວກເຮົາ.

36 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືສິ່ງທີ່ພວກເຮົາ
”ປາດຖະໜາໃຫ້ກັບພິມັອງຂອງພວກເຮົາ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນການກັບຄືນມາສູ່ຄວາມ
ຮູ້ເລື່ອງພຣະຄຣິດ, ອັນເປັນໄປຕາມຄຳອະ
ທິຖານຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທັງໝົດຜູ້
ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ.

37 ແລະ ຂໍອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຈົ່ງຍິນ
ຍອມໃຫ້ຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຂົາໄດ້
ຮັບຄຳຕອບຕາມສັດທາຂອງພວກເຂົາ;
ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາຈົ່ງ
ນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເຮັດ
ໄວ້ກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ; ແລະ ຂໍ
ໃຫ້ພຣະອົງຈົ່ງປະທານພອນໃຫ້ແກ່ພວກ
ເຂົາຕະຫລອດການ, ໂດຍທາງສັດທາໃນ
ພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ອາແມນ.

ໜັງສືອີເທີ

ບັນທຶກຂອງຊາວຢາເຮັດທີ່ໄດ້ມາຈາກແຜ່ນຈາລຶກຊາວສີແຜ່ນ ຊຶ່ງຜູ້
ຄົນຂອງລິມໂຮໄດ້ພິບເຫັນໃນວັນເວລາຂອງກະສັດໂມໂຊຢາ.

ບົດທີ 1

ໂມໂຮໂນ ຫຍໍ້ການບັນທຶກຂອງອີເທີເຂົ້າ
ກັນ—ລຳດັບ ການ ສືບ ເຊື້ອ ສາຍ ຂອງ
ອີເທີ—ພາສາ ຂອງ ຊາວ ຢາເຮັດ ບໍ່ໄດ້
ສັບສົນ ໃນ ສະໄໝ ຂອງ ທໍດອຍ ເມືອງ ບາ
ເບນ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັນຍາວ່າຈະນຳ

ພວກເຂົາໄປຫາແຜ່ນດິນທີ່ເລືອກໄວ້ ແລະ
ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນປະຊາຊາດທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າ ”ໂມໂຮໂນໃຫ້
ເລື່ອງລາວຂອງຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນສະໄໝກ່ອນ
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກທຳລາຍໄປແລ້ວ ໃນຜືນແຜ່ນ

32 ກ 1 ນຟ 1:2; ມຊຢ 1:4.	ຄພ 17:1. 35 ກ 2 ນຟ 26:15.	[ອີເທີ] 1 1 ກ ຄມພ ໂມໂຮໂນ, ລູກ
34 ກ ມຊຢ 8:13-18; ອທ 3:23, 28;	36 ກ ມມ 8:24-26; ຄພ 10:46-49.	ຊາຍຂອງມໍ່ມອນ.

ດິນທາງເໜືອນີ້ ໂດຍ ະພຣະທັດຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

2 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດບັນທຶກຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າຈາກແຜ່ນຈາລຶກ "ຊາວສີ່ແຜ່ນ ຊຶ່ງຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮໄດ້ພົບເຫັນ, ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ໜັງສືອີເທີ.

3 ແລະ ຄືກັນກັບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຄິດໄວ້ ແລ້ວວ່າ, ໃນພາກທຳອິດຂອງບັນທຶກນີ້ ມີ ຢູ່ແລ້ວໃນບັນດາຊາວຢິວ ຊຶ່ງເວົ້າກ່ຽວກັບ ການສ້າງໂລກ ແລະ ກ່ຽວກັບອາດາມນຳ ອີກ ແລະ ເລື່ອງລາວນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາຂອງ ອາດາມຈົນມາຮອດເວລາຂອງ "ທໍຄອຍ ສູງໃຫຍ່ນັ້ນ, ແລະ ເລື່ອງອັນໃດກໍຕາມຊຶ່ງ ເກີດຂຶ້ນ ໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດຈົນ ຮອດເວລານັ້ນ—

4 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຂຽນເລື່ອງ ເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນນັບຕັ້ງແຕ່ "ເວລາ ຂອງອາດາມຈົນມາຮອດເວລານັ້ນ; ເພາະ ມັນມີຢູ່ແລ້ວ ໃນແຜ່ນຈາລຶກ; ແລະ ຜູ້ໃດ ກໍຕາມທີ່ພົບພໍ້ແຜ່ນຈາລຶກ, ຜູ້ນັ້ນຈະມີ ອຳນາດເພາະວ່າເຂົາຈະໄດ້ເລື່ອງລາວ ໂດຍຄົບຖ້ວນ.

5 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ເລື່ອງ ລາວ ໂດຍຄົບຖ້ວນ, ແຕ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ໃຫ້ໄວ້ພຽງສ່ວນໜຶ່ງຂອງເລື່ອງລາວນັບຕັ້ງ ແຕ່ທໍຄອຍຈົນກະທັ້ງພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ ຖືກທຳລາຍໝົດ.

6 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເລື່ອງລາວໄວ້ ຕາມນີ້. ຜູ້ທີ່ຂຽນບັນທຶກນີ້ມີຊື່ວ່າ "ອີເທີ, ແລະ ລາວເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງໂຄຣຣີ ອານທໍ.

7 ໂຄຣຣີອານທໍເປັນລູກຊາຍຂອງໂມຣັນ.

8 ແລະ ໂມຣັນເປັນລູກຊາຍຂອງອີເທັມ.

9 ແລະ ອີເທັມເປັນລູກຊາຍຂອງເອທາ.

10 ແລະ ເອທາເປັນລູກຊາຍຂອງເຊດ.

11 ແລະ ເຊດເປັນລູກຊາຍຂອງຊິບລັນ.

12 ແລະ ຊິບລັນເປັນລູກຊາຍຂອງຄອມ.

13 ແລະ ຄອມເປັນລູກຊາຍຂອງໂຄຣຣີ ອານທໍ.

14 ແລະ ໂຄຣຣີອານທໍເປັນລູກຊາຍຂອງ ອາມນີແກດາ.

15 ແລະ ອາມນີແກດາເປັນລູກຊາຍຂອງ ອາໂຣນ.

16 ແລະ ອາໂຣນເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງ ເທັດ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຮີອາທໍາ.

17 ແລະ ຮີອາທໍາເປັນລູກຊາຍຂອງລິບ.

18 ແລະ ລິບເປັນລູກຊາຍຂອງກິເຊ.

19 ແລະ ກິເຊເປັນລູກຊາຍຂອງໂຄຣຣໍາ.

20 ແລະ ໂຄຣຣໍາເປັນລູກຊາຍຂອງເລວີ.

21 ແລະ ເລວີເປັນລູກຊາຍຂອງຄົມ.

22 ແລະ ຄົມເປັນລູກຊາຍຂອງໂມຣີ ອານທັນ.

23 ແລະ ໂມຣີອານທັນເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນ ຂອງຮິບລາຄິດ.

24 ແລະ ຮິບລາຄິດເປັນລູກຊາຍຂອງ ເຊັດ.

25 ແລະ ເຊັດເປັນລູກຊາຍຂອງເທັດ.

26 ແລະ ເທັດເປັນລູກຊາຍຂອງຄອມ.

27 ແລະ ຄອມເປັນລູກຊາຍຂອງໂຄຣຣີ ອານທໍາ.

28 ແລະ ໂຄຣຣີອານທໍາເປັນລູກຊາຍຂອງ ອີເມີ.

29 ແລະ ອີເມີເປັນລູກຊາຍຂອງໂອເມ.

30 ແລະ ໂອເມເປັນລູກຊາຍຂອງຊູນ.

1 ຂ ມມ 5:23;
ຄພ 87:6-7.
2 ກ ແອວ 37:21;
ອຫ 15:33.

3 ກ ອມນ 1:22;
ມຊຢ 28:17;
ຮລມ 6:28.
4 ກ ອສ ຄວບໄລຍະດຽວກັນ

ກັບ ປະຖົມມະການ 1-10.
6 ກ ອຫ 12:2; 15:34.

31 ແລະ ຊູນເປັນລູກຊາຍຂອງຄົບ.

32 ແລະ ຄົບ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ໂອ ໂຣ ຣາ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຢາເຣັດ;

33 "ຢາເຣັດຜູ້ນີ້ແຫລະຄືຜູ້ທີ່ມາຈາກທ່າສູງໃຫຍ່ພ້ອມດ້ວຍນ້ອງຊາຍ ແລະ ຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ, ພ້ອມທັງຜູ້ອື່ນ ແລະ ຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ, ໃນວັນເວລາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຮັດໃຫ້ພາສາຂອງມະນຸດສັບສົນກັນ, ແລະ ສາບານໃນພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງວ່າ ຜູ້ຄົນທັງຫລາຍຈະກະຈັດກະຈາຍໄປຕາມ "ຜົນແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມະນຸດຈຶ່ງກະຈັດກະຈາຍໄປ.

34 ແລະ "ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ ໂດຍທີ່ເປັນຄົນຮ່າງໃຫຍ່ສູງ ແລະ ມີກຳລັງຫລາຍ, ແລະ ໂດຍທີ່ເປັນຜູ້ໂປດປານທີ່ສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຢາເຣັດ ຜູ້ເປັນອ້າຍຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຈົ່ງຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຖິດ, ເພື່ອພຣະອົງຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ພາສາຂອງພວກເຮົາສັບສົນຈົນວ່າພວກເຮົາເວົ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈກັນ.

35 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດໄດ້ຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຄວາມເມດຕາສົງສານຕໍ່ຢາເຣັດ; ສະນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພາສາຂອງຢາເຣັດສັບສົນ; ແລະ ຢາເຣັດກັບນ້ອງຊາຍຂອງລາວກໍບໍ່ໄດ້ສັບສົນ.

36 ຈາກນັ້ນ ຢາເຣັດ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ນ້ອງຊາຍຂອງລາວວ່າ: ຈົ່ງຮ້ອງທຸນຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກ, ເພື່ອບາງທີພຣະອົງຈະຫັນເອົາພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງໄປຈາກໝູ່ເພື່ອນຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອພຣະອົງຈະບໍ່

ເຮັດໃຫ້ພາສາຂອງພວກເຂົາສັບສົນ.

37 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດໄດ້ຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ພຣະອົງມີຄວາມເມດຕາປານີຕໍ່ໝູ່ເພື່ອນຂອງພວກເຂົາ, ພ້ອມທັງຄອບຄົວຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ຄືພາສາຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ສັບສົນ.

38 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຢາເຣັດໄດ້ເວົ້າກັບນ້ອງຊາຍຂອງລາວອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງໄປທຸນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ພຣະອົງຈະຂັບໄລ່ພວກເຮົາອອກຈາກແຜ່ນດິນບໍ່ ແລະ ຖ້າຫາກພຣະອົງຈະຂັບໄລ່ພວກເຮົາອອກຈາກແຜ່ນດິນໄປ ຈົ່ງຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະອົງວ່າ ພວກເຮົາຈະໄປຫາບ່ອນໃດ? ແລະ ເພື່ອບາງທີພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ນຳພາພວກເຮົາໄປຫາແຜ່ນດິນທີ່ "ປະເສີດເລີດລ້ຳກວ່າແຜ່ນດິນອື່ນໃດໃນໂລກນີ້? ແລະ ຖ້າຫາກມັນເປັນເຊັ່ນນັ້ນກໍຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຊື່ສັດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອຈະໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນນັ້ນມາເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຮົາ.

39 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດກໍໄດ້ຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕາມທີ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້ດ້ວຍປາກຂອງຢາເຣັດ.

40 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຣັດ, ແລະ ມີ ຄວາມ ເມດ ຕາ ປາ ນີ ຕໍ່ ລາວ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ:

41 ຈົ່ງໄປເຕົ້າໂຮມຜູງສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າທັງໂຕຜູ້ ແລະ ໂຕແມ່ທຸກຊະນິດ, ແລະ ເມັດພືດເຄື່ອງປູກຂອງຜັງ ທຸກຊະນິດນຳອີກ; ພ້ອມທັງ "ຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ; ແລະ

33 ກ ຄມພ ຢາເຣັດ. ຂ ປຖກ 11:6-9. ຄ ມຊຍ 28:17.	34 ກ ຄມພ ຢາເຣັດ, ນ້ອງຊາຍຂອງ. 38 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນ	ແຫ່ງຄຳສັນຍາ. 41 ກ ອທ 6:20.
---	--	-------------------------------

ຢາເຮັດອ້າຍຂອງເຈົ້າພ້ອມທັງຄອບຄົວຂອງລາວອີກ; ແລະ ພູ່ເພື່ອນຂອງເຈົ້າພ້ອມທັງຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພູ່ເພື່ອນຂອງຢາເຮັດພ້ອມທັງຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ.

42 ແລະ ເວລາເຈົ້າເຮັດຕາມນີ້ແລ້ວ ເຈົ້າຈົ່ງ ນຳໜ້າພວກເຂົາລົງໄປຫາຮ່ອມພູທາງເໜືອ. ແລະ ເຮົາຈະພົບກັບເຈົ້າຢູ່ບ່ອນນັ້ນ, ແລະ ເຮົາຈະ ນຳທາງເຈົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນອັນ ິປະເສີດເລີດລ້ຳກວ່າແຜ່ນດິນທັງໝົດໃນໂລກ.

43 ແລະ ບ່ອນ ນັ້ນ ເຮົາ ຈະ ໃຫ້ ພອນແກ່ເຈົ້າ ແລະ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າ, ແລະ ສະຖາ ປະນາ ປະ ຊາ ຊາດ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ນັ້ນ ໄວ້ໃຫ້ເຮົາຈາກລູກຫລານຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈາກລູກຫລານຂອງອ້າຍຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຜູ້ທີ່ຈະໄປພ້ອມກັບເຈົ້າ, ແລະ ຈະບໍ່ມີປະຊາຊາດໃດໆໃນຜືນແຜ່ນດິນໂລກນີ້ທີ່ຈະຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າປະຊາຊາດ ຊຶ່ງເຮົາຈະສະຖາປະນາ ໃຫ້ ຕົວ ເຮົາ ເອງ, ຈາກ ລູກ ຫລານຂອງເຈົ້າ. ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າດັ່ງນີ້ຍ້ອນວ່າເຈົ້າໄດ້ຂໍເຮົາເປັນເວລາອັນຍາວນານ.

ບົດທີ 2

ຊາວ ຢາເຮັດ ຕຽມ ພ້ອມ ເພື່ອ ການ ເດີນທາງ ໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ—ມັນເປັນ ແຜ່ນ ດິນ ບ່ອນ ທີ່ ມະນຸດ ຈະ ຕ້ອງ ຮັບ ໃຊ້ພຣະຄຣິດ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຈະ ຖືກກວາດອອກໄປ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົນທະນາກັບນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຮັດ ເປັນ ເວລາ ສາມ ຊົ່ວ ໂມງ—ຊາວ ຢາເຮັດ ສ້າງ ເຮືອ ຈຳນວນ ຫຼິງ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຖາມນ້ອງຊາຍຂອງ

ຢາເຮັດວ່າເຮັດແນວໃດເຮືອນັ້ນຈິ່ງຈະມີແສງສະຫວ່າງ.

1 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຢາເຮັດ ແລະ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ລາວ ພ້ອມ ທັງ ຄອບ ຄົວ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ພ້ອມ ດ້ວຍ ພູ່ ເພື່ອນ ຂອງ ຢາເຮັດ ແລະ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ລາວ ພ້ອມ ທັງ ຄອບ ຄົວ ຂອງ ພວກ ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ, ລົງໄປຫາຮ່ອມພູຊຶ່ງຢູ່ທາງເໜືອ, (ແລະ ຮ່ອມພູນັ້ນມີຊື່ວ່າ ັນິມໂຣດ, ຊຶ່ງເອີ້ນຕາມຊື່ນາຍພານທີ່ມີຊື່ສຽງຜູ້ໜຶ່ງ) ພ້ອມທັງ ຝູງ ສັດ ລ້ຽງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຊຶ່ງ ພວກເຂົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມໄວ້, ທັງ ໂຕຜູ້ ແລະ ໂຕແມ່ທຸກຊະນິດ.

2 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ທ້າງແຮ້ວຈັບນົກໃນອາກາດ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕຽມພາຊະນະ ຊຶ່ງໃນນັ້ນພວກເຂົາຈະໄດ້ເອົາປາຈາກນ້ຳໄປກັບພວກເຂົາ.

3 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາເດເຊເຮັດໄປນຳ ຊຶ່ງ ແປ ວ່າ ໂຕ ເຜິ້ງ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາຝູງເຜິ້ງໄປນຳດັ່ງນັ້ນ; ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຢູ່ໃນຜືນແຜ່ນດິນນາໆຊະນິດ, ເມັດພືດເຄື່ອງປູກຂອງຝັງທຸກຊະນິດ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາພວກເຂົາລົງມາຮອດຮ່ອມພູນິມໂຣດແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະເດັດລົງມາ ແລະ ກ່າວ ກັບ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຮັດ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະທັບຢູ່ໃນ ັກອນເມກ, ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຮັດກໍບໍ່ໄດ້ເຫັນພຣະອົງເລີຍ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາພວກເຂົາໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ,

<p>41 ຂ ອຫ 6:16. 42 ກ 1 ນພ 2:1-2; ອຣຮ 2:3.</p>	<p>ຂ ຄພ 84:88. ຄ 1 ນພ 13:30. 2 1 ກ ປຖກ 10:8.</p>	<p>4 ກ ຈບຊ 11:25; ຄພ 34:7-9; ຈສ—ປ 1:68.</p>
--	--	---

ໄປຫາສ່ວນບ່ອນທີ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດໄປເຖິງ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ສະເດັດອອກທາງໜ້າພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາຂະນະທີ່ພຣະອົງປະ ທັບຢູ່ໃນ "ກ້ອນເມກ, ແລະ ຊື່ທາງທີ່ພວກ ເຂົາຄວນຈະໄປຫາ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາໄດ້ເດີນທາງເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງ ກັນດານ, ແລະ ໄດ້ສ້າງເຮືອບັນທຸກ ຊຶ່ງ ດ້ວຍເຮືອນັ້ນພວກເຂົາຈະໄດ້ໃຊ້ຂ້າມແມ່ ນ້ຳຫລາຍສາຍ ແລະ ໄດ້ຮັບການຊື່ທາງ ຕະຫລອດເວລາ ໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

7 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກ ເຂົາຢຸດພັກໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເລີຍ ທະເລໄປ, ແຕ່ພຣະອົງຢາກໃຫ້ພວກເຂົາ ເລີຍໄປຈົນເຖິງ "ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ ຊຶ່ງປະເສີດເລີດລ້ຳກວ່າແຜ່ນດິນອື່ນໃດທັງ ສິ້ນ ຊຶ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັກສາໄວ້ໃຫ້ ຄົນຊອບທຳ.

8 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສາບານ ກັບ ນ້ອງ ຊາຍຂອງຢາເຮັດດ້ວຍພຣະພິໂລດວ່າ, ຜູ້ ໃດກໍຕາມທີ່ຈະເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນແຫ່ງ ຄຳສັນຍານີ້ ນັບແຕ່ເວລານັ້ນໄປຕະຫລອດ ການ, ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງ "ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ ຜູ້ ເປັນພຣະເຈົ້າອົງທຸ່ງແທ້ ແລະ ອົງດຽວ ເທົ່ານັ້ນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈະຖືກ ກວາດອອກໄປເມື່ອຄວາມສົມບູນແຫ່ງ ພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງມາຫາພວກເຂົາ.

9 ແລະ ບັດນີ້, ພວກເຮົາເຫັນໄດ້ເຖິງ ພຣະດຳລັດຂອງພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບແຜ່ນ ດິນນີ້, ຄື ເປັນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ;

ແລະ ຊາດໃດກໍຕາມທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງ ຊາດ ນັ້ນຈະຕ້ອງຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈະຖືກກວາດອອກໄປເວລາຄວາມສົມ ບູນແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງມາຫາ ພວກເຂົາ. ແລະ ຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະ ພິໂລດຂອງພຣະອົງຈະມາຫາພວກເຂົາໃນ ເວລາພວກເຂົາສຸກຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.

10 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ປະ ເສີດເລີດລ້ຳກວ່າແຜ່ນດິນອື່ນໃດທັງສິ້ນ; ດັ່ງນັ້ນຜູ້ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງຈະຕ້ອງຮັບໃຊ້ ພຣະເຈົ້າ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຈະຖືກກວາດອອກ ໄປ ເພາະວ່າມັນເປັນພຣະດຳລັດອັນເປັນ ນິດຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະ ມັນຈະບໍ່ເກີດ ຂຶ້ນຈົນກວ່າຈະຮອດ "ຄວາມສົມບູນຂອງ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນບັນດາລູກຫລານຂອງ ແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຂົາຈະຖືກ ກວາດອອກ ໄປ.

11 ແລະ ມັນຈະມາຫາທ່ານ, ໂອ້ ທ່ານ "ຄົນຕ່າງຊາດ, ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະ ດຳລັດຂອງພຣະເຈົ້າ—ເພື່ອທ່ານຈະກັບ ໃຈ, ແລະ ບໍ່ຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງທ່ານ ຕໍ່ໄປຈົນກວ່າຄວາມສົມບູນນັ້ນມາຮອດ, ເພື່ອທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ນຳເອົາຄວາມສົມບູນ ແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າລົງມາຫາ ທ່ານຄືກັນກັບຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນເຄີຍ ເຮັດມາແລ້ວ.

12 ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ປະເສີດ ເລີດລ້ຳ, ແລະ ປະຊາດຊາດໃດກໍຕາມທີ່ ຈະມາເປັນເຈົ້າຂອງມັນ ຈະເປັນ "ອິດສະ ລະຈາກຄວາມເປັນທາດ, ແລະ ຈາກການ ເປັນຊະເລີຍ ແລະ ຈາກປະຊາຊາດອື່ນ ທັງໝົດ ພາຍໃຕ້ສະຫວັນຊັ້ນຟ້າ ນີ້, ຖ້າ

<p>5 ກ ອພຍ 13:21-22. 7 ກ 1 ນຟ 4:14. ຄມພ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.</p>	<p>8 ກ ອທ 13:2. ຂ ຈສ 1:3, 10; ແອວ 37:28; ອທ 9:20.</p>	<p>10 ກ 2 ນຟ 28:16. ຂ 1 ນຟ 17:37-38. 11 ກ 2 ນຟ 28:32. 12 ກ ຄມພ ເສລີພາບ.</p>
--	---	---

ທາກເຂົາ ພຽງ ແຕ່ ຈະ ຮັບ ໃຊ້ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງແຜ່ນດິນ, ຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ ສະແດງ ໃຫ້ປະຈັກມາ ແລ້ວ ໂດຍ ເລື່ອງທີ່ ພວກເຮົາຂຽນໄວ້.

13 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມເຮັດບັນ ທິກຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ໄປ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາຢາເຮັດ ແລະ ນ້ອງຊາຍ ຂອງລາວມາຈົນຮອດທະເລໃຫຍ່ແບ່ງ ແຍກແຜ່ນດິນ. ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາມາ ຮອດທະເລແລ້ວ ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນ ຂຶ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາເອີ້ນບ່ອນນັ້ນວ່າ ໂມ ຣີອານຄູເມີ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນ ຜ້າເຕັນນັ້ນຢູ່ແຄມຝັ່ງທະເລແຫ່ງນັ້ນເປັນ ເວລາສີ່ປີ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ ທ້າຍປີທີສີ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະເດັດລົງ ມາຫານ້ອງຊາຍຂອງຢາເຮັດອີກ, ແລະ ປະ ທັບຢູ່ໃນກ້ອນເມກ ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບລາວ. ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ນ້ອງ ຊາຍຂອງຢາເຮັດເປັນເວລາສາມຊົ່ວໂມງ, ແລະ ກໍ່ຕີສອນລາວ ຍ້ອນວ່າລາວບໍ່ໄດ້ຈື່ຈໍາ ທີ່ຈະ ຮູ້ເອີ້ນຫາພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າເລີຍ.

15 ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຮັດ ໄດ້ກັບ ໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວທີ່ລາວໄດ້ເຮັດໄປນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ເອີ້ນ ຫາ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເພື່ອພີ່ນ້ອງຂອງລາວ ຜູ້ທີ່ຢູ່ນຳ ລາວ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກລາວ ວ່າ: ເຮົາຈະຍົກໂທດໃຫ້ເຈົ້າ ແລະ ພີ່ນ້ອງ ຂອງເຈົ້າກ່ຽວກັບບາບຂອງພວກເຂົາ; ແຕ່ ວ່າເຈົ້າຢາໄດ້ເຮັດບາບອີກຕໍ່ໄປ, ແລະ ເຈົ້າ

ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າ "ວິນຍານຂອງເຮົາຈະບໍ່ ຈະ ຍາຍາມ ຢູ່ກັບ ມະນຸດ ສະເໝີໄປ; ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າທາກເຈົ້າເຮັດບາບອີກຕໍ່ໄປຈົນສູກເຕັມ ທີ່ແລ້ວ, ເຈົ້າຈະຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ນີ້ຄືຄວາມນິກ ຄົດຂອງເຮົາກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງເຮົາຈະ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເພື່ອເປັນມູນມໍລະດົກຂອງເຈົ້າ; ເພາະວ່າມັນຈະເປັນແຜ່ນດິນທີ່ ມີປະເສີດ ເລີດລ້ຳກ່ວາແຜ່ນດິນອື່ນໃດທັງສິ້ນ.

16 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງ ລົງມືເຮັດວຽກ, ແລະ ສ້າງເຮືອຕາມແບບ ຊຶ່ງເຮົາເຮັດໄວ້ກ່ອນນັ້ນ. ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຮັດໄດ້ ລົງມືສ້າງເຮືອພ້ອມທັງພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ແລະ ໄດ້ສ້າງເຮືອຕາມແບບທີ່ພວກເຂົາໄດ້ ເຮັດມາແລ້ວຕາມ "ຄຳແນະນຳຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ມັນນ້ອຍ ແລະ ເປົາຢູ່ ເທິງໜ້ານ້ຳຄືກັນກັບຄວາມເປົາຂອງນົກທີ່ ຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳ.

17 ແລະ ເຮືອເຫລົ່ານັ້ນຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມ ວິທີອັນ "ແໜ້ນໜາທີ່ສຸດ, ຈົນວ່າມັນສາ ມາດບັນຈຸນ້ຳໄດ້ຄືກັນກັບຊາມ; ແລະ ທ້ອງ ຂອງ ມັນ ແໜ້ນ ໜາ ຄື ກັນ ກັບ ຊາມ; ແລະ ຂ້າງຂອງມັນແໜ້ນໜາຄືກັນກັບຊາມ, ແລະ ທ້າຍທັງສອງເບື້ອງສ້ວຍແຫລມ; ແລະ ທາງ ເທິງຂອງມັນແໜ້ນໜາຄືກັນກັບຊາມ; ແລະ ຄວາມຍາວຂອງມັນຄືກັນກັບຄວາມຍາວ ຂອງຕົ້ນໄມ້; ແລະ ປະຕູຂອງມັນ, ເວລາປິດ ແລ້ວ, ມັນແໜ້ນໜາຄືກັນກັບຊາມ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນ້ອງ ຊາຍຂອງຢາເຮັດໄດ້ທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍ

<p>12 ຂ ອຊຢ 60:12. 14 ກ ຄມພ ຕີສອນ, ການຕີສອນ. ຂ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.</p>	<p>15 ກ ອທ 15:19. ຂ ປຖກ 6:3; 2 ນຟ 26:11; ມມ 5:16.</p>	<p>ຄ ອທ 9:20. 16 ກ 1 ນຟ 17:50-51. 17 ກ ອທ 6:7.</p>
---	--	--

ໄດ້ເຮັດວຽກຊຶ່ງພຣະອົງບັນຊາຂ້າມ້ອຍແລ້ວ, ແລະ ຂ້າມ້ອຍໄດ້ເຮັດເຮືອຕາມທີ່ພຣະອົງແນະນຳໃຫ້ຂ້າມ້ອຍເຮັດ.

19 ແລະ ຈົ່ງ ທອດ ພຣະ ເນດ ເບິ່ງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ມັນ ບໍ່ມີ ແສງ ສະ ຫວ່າງ ຢູ່ໃນເຮືອເລີຍ? ແລະ ຂ້າມ້ອຍຈະບັງຄັບເຮືອໄປທາງໃດ? ພວກຂ້າມ້ອຍຈະຕ້ອງຕາຍເພາະວ່າພວກຂ້າມ້ອຍຫາຍໃຈບໍ່ໄດ້ໃນເຮືອ, ນອກຈາກດ້ວຍອາກາດທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ; ສະນັ້ນພວກຂ້າມ້ອຍຈະຕ້ອງຕາຍ.

20 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຮັດ ວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໃຫ້ເຈົ້າເຈາະຮູຂ້າງເທິງຮູໜຶ່ງ ແລະ ເຈາະທ້ອງເຮືອອີກຮູໜຶ່ງ. ແລະ ເມື່ອເຈົ້າຈະຕ້ອງທົນທຸກເພາະຂາດອາກາດ ໃຫ້ເຈົ້າເປີດຮູ ແລະ ຮັບອາກາດ. ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່ານ້ຳໄຫລເຂົ້າມາຫາເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃຫ້ເຈົ້າປິດຮູເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍດ້ວຍນ້ຳຖ້ວມ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຮັດໄດ້ເຮັດຕາມນັ້ນ, ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາໃຫ້ເຮັດ.

22 ແລະ ລາວໄດ້ຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກມີຄວາມວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍ ຈົ່ງ ໂປດ ທອດ ພຣະ ເນດ ເຖີດ, ຂ້າມ້ອຍໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາຂ້າມ້ອຍແລ້ວ, ແລະ ຂ້າມ້ອຍໄດ້ຕຽມພາຊະນະໄວ້ສຳລັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າມ້ອຍແລ້ວ, ແລະ ຈົ່ງ ທອດພຣະເນດເຖີດ, ມັນບໍ່ມີແສງສະຫວ່າງເລີຍ ຢູ່ໃນ ນັ້ນ. ຈົ່ງ ທອດ ພຣະ ເນດ ເຖີດ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະປ່ອຍໃຫ້ພວກຂ້າມ້ອຍຂ້າມນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່ດ້ວຍຄວາມມືດບໍ່?

23 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຮັດ ວ່າ: ເຈົ້າ ຢາກ ໃຫ້

ເຮົາເຮັດສິ່ງໃດໃຫ້ເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ມີແສງສະຫວ່າງຢູ່ໃນພາຊະນະຂອງເຈົ້າ? ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຈົ້າບໍ່ສາມາດມີປ່ອງຢ້ຽມເພາະວ່າມັນຈະແຕກອອກເປັນປຽງໆ, ທັງເຈົ້າບໍ່ສາມາດເອົາໄພໄປກັບເຈົ້າ ເພາະວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ໄປດ້ວຍແສງໄຟ.

24 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຈົ້າຈະເປັນຄືກັບປາວານຢູ່ໃນກາງທະເລ; ເພາະວ່າຄືນທະເລຈະມາກະທົບ ຖ້ວມ ເຈົ້າ. ເຖິງຢາງ ໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າຈະຂຶ້ນມາອີກຈາກຄວາມເລິກຂອງທະເລ; ເພາະ ວ່າ "ລົມນັ້ນພັດອອກຈາກປາກຂອງເຮົາ, ແລະ ເຮົາຈະສົ່ງ ະຝົນ ແລະ ນ້ຳຖ້ວມໄປນຳອີກ.

25 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຕຽມເຈົ້າໄວ້ຕໍ່ສູ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້; ເພາະວ່າເຈົ້າຈະຂ້າມຄວາມເລິກອັນກວ້າງໃຫຍ່ນີ້ໄປບໍ່ໄດ້ນອກຈາກວ່າເຮົາຈະຕຽມເຈົ້າຕໍ່ສູ້ກັບຄືນທະເລ ແລະ ລົມທີ່ພັດມາ ແລະ ນ້ຳຖ້ວມທີ່ຈະມາຫາເຈົ້າເສຍກ່ອນ. ສະນັ້ນ ເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຮົາຕຽມສິ່ງໃດໃຫ້ເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ມີແສງສະຫວ່າງເວລາເຈົ້າຖືກກິນເຂົ້າໄປໃນຄວາມເລິກທີ່ສຸດຂອງທະເລ?

ບົດທີ 3

ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຮັດ ເຫັນ ນີ້ວ ພຣະ ຫັດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພຣະ ອົງ ແຕະ ຕ້ອງ ທິນ ສິບ ທົກ ກ້ອນ ນັ້ນ—ພຣະ ຄຣິດ ໄດ້ ສະແດງ ຮ່າງ ກາຍ ທາງ ວິນ ຍານ ແກ່ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຮັດ—ຜູ້ ທີ່ ມີ ຄວາມ ຮູ້ ອັນ ສົມ ບູນ ບໍ່ ສາມາດ ຖືກ ກົດ ກັນ ຈາກ ພາຍ ໃນ ມ່ານ—ສິ່ງ ແປ ຄວາມ ພາຍ ຖືກ ເຮັດ ຂຶ້ນ ເພື່ອ ນຳ ເອົາ ບັນ ທົກ ຂອງ ຊາວ ຢາເຮັດ ໄປ ຫາ ແສງ ສະ ຫວ່າງ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນ້ອງ ຊາຍຂອງຢາເຣັດ, (ບັດນີ້ພາຊະນະທີ່ຕຽມ ໄວ້ມີຢູ່ແປດລຳ) ໄດ້ອອກໄປຫາພູເຂົາ ຊຶ່ງ ເອີ້ນກັນວ່າ ພູເຊເລັມ, ຍ້ອນວ່າຄວາມສູງທີ່ ສຸດຂອງມັນ, ແລະ ລາວໄດ້ຫລອມຫີນໃຫ້ ເປັນກ້ອນນ້ອຍສືບທັກກ້ອນອອກຈາກຫີນ ກ້ອນໜຶ່ງ, ແລະ ມັນຂາວ ແລະ ໄສຄືກັນ ກັບແກ້ວທີ່ສ່ອງຂອດໄດ້, ແລະ ລາວໄດ້ຖື ມັນຂຶ້ນໄປເທິງຈອມພູ ແລະ ໄດ້ຮ້ອງທູນຕໍ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ:

2 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວ ວ່າ ພວກຂ້ານ້ອຍ ຈະ ຕ້ອງ ຖືກ ນຳ ຖ້ວມ ອ້ອມຮອບ. ບັດນີ້ ຈົ່ງທອດພຣະເນດເຖິດ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຢາພຣະພິໂລດຂ້າ ໃຊ້ຂອງພຣະອົງເລີຍ; ຍ້ອນວ່າຄວາມອ່ອນ ແອຂອງລາວທີ່ມີຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ; ເພາະວ່າພວກຂ້ານ້ອຍຮູ້ຈັກວ່າ ພຣະອົງບໍ່ ລິສຸດ ແລະ ປະທັບຢູ່ໃນຟ້າສະຫວັນ, ແລະ ວ່າພວກຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີຄຳຄວນຕໍ່ພຣະພັກ ຂອງພຣະອົງ; ຍ້ອນ "ການຕົກ ໂດຍ ະທຳ ມະຊາດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ ຈຶ່ງກັບມາຊົ່ວ ຢູ່ຕະຫລອດເວລາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງໄດ້ປະທານພຣະ ບັນຍັດແກ່ພວກຂ້ານ້ອຍວ່າ ພວກຂ້ານ້ອຍ ຕ້ອງເອີ້ນຫາພຣະອົງ, ເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍ ຈະໄດ້ຮັບຄຳຕອບຕາມຄວາມປາດຖະໜາ ຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ.

3 ຈົ່ງທອດ ພຣະ ເນດ ເຖິດ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ລົງ ໂທດ ພວກ ຂ້າ ນ້ອຍຍ້ອນວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກຂ້າ ນ້ອຍ, ແລະ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ພວກ ຂ້າ ນ້ອຍ ໄປ ໃນ ຊົ່ວ ເວລາຫລາຍປີມາແລ້ວ, ພວກຂ້າ ນ້ອຍໄດ້ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ; ເຖິງ

ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະອົງຍັງ "ເມດຕາພວກ ຂ້ານ້ອຍຢູ່. ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງໂຜດ ທອດພຣະເນດພວກຂ້ານ້ອຍດ້ວຍຄວາມ ສົງສານ, ແລະ ຂໍໂຜດຫັນເອົາພຣະພິໂລດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ອອກ ໄປ ຈາກ ຄົນ ເຫລົ່ານີ້ ຂອງພຣະອົງດ້ວຍເຖິດ, ແລະ ຢາໄດ້ປ່ອຍ ໃຫ້ພວກເຂົາຂ້າມຄວາມເລິກຂອງທະເລ ດ້ວຍຄວາມມືດເລີຍ; ແຕ່ຂໍຈົ່ງໂຜດທອດ ພຣະເນດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງຂ້ານ້ອຍໄດ້ຫລໍ່ ຫລອມອອກຈາກຫີນ.

4 ແລະ ຂ້ານ້ອຍຮູ້, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ວ່າພຣະອົງມີ "ອຳນາດທຸກຢ່າງ, ແລະ ສາ ມາດເຮັດອັນໃດກໍໄດ້ຕາມທີ່ພຣະອົງປາດ ຖະໜາເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງມະນຸດ; ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສະນັ້ນ ຂໍຈົ່ງ ໂຜດ ແຕະ ຕ້ອງ ຫີນ ເຫລົ່ານີ້ ດ້ວຍ ນິ້ວ ພຣະ ຫັດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ຕຽມ ມັນ ໄວ້ ເພື່ອ ມັນ ຈະ ສ່ອງແສງອອກມາໃນຄວາມມືດ, ແລະ ມັນ ຈະໄດ້ສ່ອງແສງອອກມາຫາພວກຂ້ານ້ອຍ ຢູ່ໃນພາຊະນະຊຶ່ງພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຕຽມ ໄວ້ແລ້ວ, ເພື່ອວ່າພວກຂ້ານ້ອຍ ຈະ ໄດ້ມີ ແສງສະຫວ່າງ ໃນ ຂະນະທີ່ຂ້ານ້າທະເລ ໄປນັ້ນ.

5 ຈົ່ງທອດພຣະເນດດ້ວຍເຖິດ, ໂອ້ ພຣະ ອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງເຮັດສິ່ງນີ້ໄດ້. ພວກ ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າ ພຣະອົງສາມາດສະແດງລິດ ເດດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້, ຊຶ່ງ "ເບິ່ງເປັນເລື່ອງ ເລັກນ້ອຍໃນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງມະນຸດ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາ ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດກ່າວຂໍຄວາມເຫລົ່າ ນີ້ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເດ່ ພຣະ ຫັດ ອອກ ມາ ແລະ ແຕະ ຕ້ອງ ຫີນ ເຫລົ່ານັ້ນເທື່ອລະກ້ອນດ້ວຍນິ້ວພຣະຫັດ

3 2 ກ ຄມພ ການຕົກຂອງ ອາດາມ ແລະ ເອວາ. ຂ ມຊຢ 3:19.

3 ກ ອທ 1:34-43. 4 ກ ຄມພ ອຳນາດ. 5 ກ ອຊຢ 55:8-9;

1 ນຟ 16:29. 6 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ຂອງພຣະອົງ. ແລະ ມ່ານຖືກເອົາອອກໄປ ຈາກຕາຂອງນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ, ແລະ ລາວໄດ້ເຫັນນິ້ວພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ; ແລະ ມັນຄືກັນກັບນິ້ວມືຂອງມະນຸດ, ທີ່ມີເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ, ແລະ ນ້ອງຊາຍ ຂອງຢາເຣັດ ໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ.

7 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເຫັນ ວ່າ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຣັດ ໄດ້ ລົ້ມ ລົງ ຢູ່ ກັບ ພື້ນ ດິນ; ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ: ຈົ່ງ ລຸກ ຂຶ້ນ ເຖິດ, ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ລົ້ມ ລົງ?

8 ແລະ ລາວ ໄດ້ ທູນ ຕອບ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ວ່າ: ຂ້ານ້ອຍ ໄດ້ ເຫັນ ນິ້ວ ພຣະ ຫັດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍ ຢ້ານ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ ລົງ ໂທດ ຂ້ານ້ອຍ; ເພາະ ວ່າ ຂ້ານ້ອຍ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ມີ ເນື້ອ ໜັງ ແລະ ກະດູກ.

9 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ: ເປັນ ຍ້ອນ ສັດ ທາ ຂອງ ເຈົ້າ, ເຈົ້າ ຈົ່ງ ໄດ້ ເຫັນ ວ່າ ເຮົາ ຈະ ຮັບ ເອົາ ນ້ອຍ ໜັງ ແລະ ກະ ດູກ; ແລະ ບໍ່ ເຄີຍ ມີ ຜູ້ ໃດ ເລີຍ ທີ່ ມາ ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ເຮົາ ດ້ວຍ ສັດ ທາ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ຄື ກັນ ກັບ ເຈົ້າ; ເພາະ ວ່າ ຖ້າ ຫາກ ບໍ່ ເປັນ ເຊັ່ນ ນັ້ນ ເຈົ້າ ຈະ ເຫັນ ນິ້ວ ພຣະ ຫັດ ຂອງ ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້. ເຈົ້າ ເຫັນ ຫລາຍ ກວ່າ ນີ້ ບໍ່?

10 ແລະ ລາວ ໄດ້ ທູນ ຕອບ ວ່າ: ບໍ່; ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ ເອີຍ, ຈົ່ງ ໄຜດ ປະກົດ ຕົວ ໃຫ້ ຂ້ານ້ອຍ ເຫັນ ແດ່ ທ້ອນ.

11 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ: ເຈົ້າ ເຊື່ອ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ເຮົາ ບໍ່?

12 ແລະ ລາວ ໄດ້ ຕອບ ວ່າ: ເຊື່ອ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ ເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍ ຮູ້ ວ່າ ພຣະ ອົງ ກ່າວ ດ້ວຍ ຄວາມ ຈິງ, ເພາະ ວ່າ ພຣະ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ແຫ່ງ ຄວາມ ຈິງ, ແລະ ບໍ່ ສາມາດ ເວົ້າ ຕົວ ຈະ.

13 ແລະ ເວລາ ລາວ ກ່າວ ຂໍ້ ຄວາມ ນີ້ ແລ້ວ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ິປະກົດ ຕົວ ໃຫ້ ລາວ ເຫັນ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ: ຍ້ອນ ວ່າ ເຈົ້າ ຮູ້ ຈັກ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ຖືກ ໄຖ່ ອອກ ຈາກ ການ ຕົກ ແລ້ວ; ສະນັ້ນ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ຖືກ ນຳ ເອົາ ກັບ ມາ ຫາ ທີ່ ປະທັບ ຂອງ ເຮົາ; ສະນັ້ນ ເຮົາ ຈົ່ງ ໄດ້ ິປະກົດ ຕົວ ແກ່ ເຈົ້າ.

14 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ຄື ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ຕຽມ ໄວ້ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ການ ວາງ ຮາກ ຖານ ຂອງ ໂລກ ເພື່ອ ໄຖ່ ຖອນ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເຮົາ. ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ຄື ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ. ເຮົາ ຄື ພຣະ ບິດາ ແລະ ພຣະ ບຸດ. ໂດຍ ຜ່ານ ທາງ ເຮົາ ມະນຸດ ຊາດ ທັງ ປວງ ຈະ ມີ ິຊິວິດ ອັນ ຕະຫລອດ ການ, ຕະຫລອດ ທັງ ທຸກ ຄົນ ຜູ້ ທີ່ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ເຮົາ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ກາຍ ເປັນ ບຸດ ແລະ ທິດາ ຂອງ ເຮົາ.

15 ແລະ ເຮົາ ບໍ່ ເຄີຍ ປະກົດ ຕົວ ແກ່ ມະນຸດ ຜູ້ ທີ່ ເຮົາ ສ້າງ ມາ ກ່ອນ ເລີຍ, ເພາະ ວ່າ ມະນຸດ ບໍ່ ເຄີຍ ິເຊື່ອ ໃນ ເຮົາ ຄື ກັນ ກັບ ເຈົ້າ ເຊື່ອ. ເຈົ້າ ເຫັນ ແລ້ວ ບໍ່ ວ່າ ເຈົ້າ ໄດ້ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ ຕາມ ິຮູບ ລັກ ສະ ນະ ຂອງ ເຮົາ? ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ມະນຸດ ທັງ ໝົດ ໄດ້ ຖືກ ສ້າງ ມາ ຕັ້ງ ແຕ່ ຕົ້ນ ຕາມ ຮູບ ລັກ ສະ ນະ ຂອງ ເຮົາ ເອງ.

16 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຮ່າງ ກາຍ ຊຶ່ງ ເຈົ້າ ເຫັນ ຢູ່ ດຽວ ນີ້, ເປັນ ຮ່າງ ກາຍ ທາງ ິວິນຍານ ຂອງ ເຮົາ; ແລະ ເຮົາ ໄດ້ ສ້າງ ມະນຸດ ຕາມ ລັກ ສະ ນະ

6 ຂ ອຫ 12:19, 21.
9 ກ ຄມພ ເນື້ອໜັງ;
ພຣະເຢຊູຄຣິດ;
ມະຕະ, ຄວາມເປັນມະຕະ.
12 ກ ຮສ 6:18.
13 ກ ຄພ 67:10-11.
ຂ ອນ 1:6-8.

ຄ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—
ການເປັນຢູ່ຂອງ
ພຣະຄຣິດກ່ອນມະຕະ.
14 ກ ຄພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່;
ພຣະຜູ້ໄຖ່.
ຂ ມຊຢ 15:1-4.
ຄ ມຊຢ 16:9.

ງ ຄມພ ບຸດ ແລະ ທິດາ
ຂອງພຣະເຈົ້າ.
15 ກ ຄພ ເຊື່ອ, ຄວາມເຊື່ອ.
ຂ ປຖກ 1:26-27;
ມຊຢ 7:27;
ຄພ 20:17-18.
16 ກ ຄມພ ວິນຍານ.

ຮ່າງກາຍທາງວິນຍານຂອງເຮົາ; ແລະ ຄືກັນກັບທີ່ເຮົາປະກົດແກ່ເຈົ້າໃນທາງວິນຍານສັນໃດ ເຮົາຈະປະກົດແກ່ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາໃນທາງເນື້ອໜັງສັນນັ້ນ.

17 ແລະ ບັດນີ້, ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໂນກ່າວໄວ້ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ອາດບັນທຶກເລື່ອງລາວຂອງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ໄດ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງພຽງພໍສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະກ່າວວ່າ ພຣະເຢຊູໄດ້ປະກົດແກ່ຊາຍຄົນນີ້ໃນທາງວິນຍານແລ້ວ, ຕາມແບບ ແລະ ໃນຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງຮ່າງກາຍອັນດຽວກັນກັບທີ່ພຣະອົງໄດ້ "ສະແດງແກ່ຊາວນີໂຟມາແລ້ວ.

18 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ ຊຶ່ງຄືກັນກັບທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຊາວນີໂຟ; ແລະ ທັງໝົດນີ້ກໍເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊາຍຄົນນີ້ຮູ້ຈັກວ່າ ພຣະອົງຄືພຣະເຈົ້າ, ຍ້ອນວ່າວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຫລາຍຢ່າງຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງແກ່ລາວ.

19 ແລະ ເປັນຍ້ອນຄວາມຮູ້ຂອງຊາຍຄົນນີ້ ຈຶ່ງບໍ່ສາມາດກິດກັນລາວຈາກການເຫັນພາຍໃນ "ມ່ານ; ແລະ ລາວໄດ້ເຫັນນິ້ວພຣະຫັດຂອງພຣະເຢຊູ, ຊຶ່ງເວລາເຫັນແລ້ວ ລາວກໍລົ້ມລົງດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ, ເພາະລາວຮູ້ວ່າມັນເປັນນິ້ວພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ລາວບໍ່ມີສັດທາອີກຕໍ່ໄປ, ເພາະວ່າລາວຮູ້ແລ້ວໂດຍບໍ່ມີຄວາມສົງໄສເລີຍ.

20 ດັ່ງນັ້ນ, ຍ້ອນວ່າລາວມີຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ, ຈຶ່ງ "ບໍ່ສາມາດກິດກັນລາວ ຈາກພາຍໃນມ່ານ; ສະນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູ; ແລະ ພຣະອົງ

ໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ລາວ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າຢາໄດ້ໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນອອກໄປຫາໂລກມະນຸດ, ຈົນກວ່າ "ເວລາຈະມາຮອດເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ແຜ່ບາລະມິນາມຂອງເຮົາໃນເນື້ອໜັງ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈຶ່ງເກັບກຳເລື່ອງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນທັງໝົດໄວ້, ແລະ ຢາໄດ້ເປີດເຜີຍມັນຕໍ່ຄົນໃດ.

22 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາເຈົ້າຈະມາຫາເຮົາ, ເຈົ້າຈຶ່ງຂຽນມັນ ແລະ ຜະນຶກມັນໄວ້, ເພື່ອຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດແປຄວາມໝາຍຂອງມັນໄດ້; ເພາະເຈົ້າຈະຂຽນມັນເປັນພາສາທີ່ເຂົາອ່ານບໍ່ໄດ້.

23 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຫິນ "ສອງກ້ອນນີ້, ເຮົາຈະເອົາໃຫ້ເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈຶ່ງຜະນຶກມັນໄວ້ກັບສິ່ງທີ່ເຈົ້າຈະຂຽນນັ້ນ.

24 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພາສາຊຶ່ງເຈົ້າຈະຂຽນນັ້ນ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຫຍຸ້ງຍາກສັບສົນ; ດັ່ງນັ້ນ ໃນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຫິນເຫລົ່ານີ້ຂະຫຍາຍເລື່ອງທີ່ເຈົ້າຈະຂຽນອອກສູ່ສາຍຕາຂອງມະນຸດ.

25 ແລະ ເວລາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ສະແດງໃຫ້ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດເຫັນຜູ້ອາໄສ "ທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກມາແຕ່ກ່ອນ, ແລະ ທັງໝົດທີ່ຈະເປັນຢູ່ນຳອີກ; ແລະ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ປິດບັງຄົມເຫລົ່ານັ້ນຈາກສາຍຕາຂອງລາວເລີຍ ຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

26 ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບລາວໃນເວລາກ່ອນນັ້ນ, ວ່າ "ຖ້າຫາກລາວ

<p>17 ກ 3 ນພ 11:8-10. 19 ກ ຄມພ ມ່ານ. 20 ກ ອທ 12:19-21.</p>	<p>21 ກ ອທ 4:1. 23 ກ ຄມພ ອຸລິມ ແລະ ທຸມນິມ. 25 ກ ມຊ 1:8.</p>	<p>26 ກ ອທ 3:11-13.</p>
--	---	-------------------------

ຊື່ອ ໃນ ພຣະ ອົງ ວ່າ ພຣະ ອົງ ສາ ມາດ ສະແດງ ັທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ແກ່ ລາວ—ມັນ ກໍ ຈະ ຖືກ ສະແດງ ແກ່ ລາວ; ສະນັ້ນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ບໍ່ ໄດ້ ປົດ ບັງ ສິ່ງ ໃດ ຈາກ ລາວ ເລີຍ, ເພາະ ລາວ ຮູ້ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ສາ ມາດ ສະແດງ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ແກ່ ລາວ.

27 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ບອກ ລາວ ວ່າ: ຈົ່ງ ຂຽນ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ແລະ ັຜະນິກ ມັນ ໄວ້; ແລະ ເຮົາ ຈະ ສະແດງ ມັນ ແກ່ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ ໃນ ເວລາ ອັນ ເໝາະ ສົມ ຂອງ ເຮົາ.

28 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ບັນ ຊາ ລາວ ວ່າ ລາວ ຈະ ຕ້ອງ ຜະນິກ ັຫິນ ສອງ ກ້ອນ ທີ່ ລາວ ຮັບ ມາ ນັ້ນ, ແລະ ບໍ່ ໃຫ້ ສະແດງ ມັນ ຕໍ່ ຜູ້ ໃດ, ຈົນ ກວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ສະແດງ ມັນ ແກ່ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ ເອງ.

ບົດທີ 4

ໂມ ໂຣ ໄນ ຖືກ ບັນ ຊາ ໃຫ້ ຜະນິກ ການ ຂຽນ ຂອງ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຣັດ ໄວ້—ມັນ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຖືກ ເບີດ ເຜີຍ ຈົນ ກວ່າ ມະນຸດ ຈະ ມີ ສັດ ທາ ຄື ກັນ ກັບ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຣັດ— ພຣະ ຄຣິດ ບັນ ຊາ ໃຫ້ ມະນຸດ ເຊື່ອ ຖື ໃນ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ອົງ ແລະ ຄຳ ຂອງ ສານຸສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ—ມະນຸດ ຖືກ ບັນ ຊາ ໃຫ້ ກັບ ໃຈ, ເຊື່ອ ຟັງ ພຣະ ກິດ ຕີ ຄຸນ, ແລະ ຮັບ ຄວາມ ລອດ.

1 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ບັນ ຊາ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຣັດ ໃຫ້ ລົງ ໄປ ຈາກ ພູ ເຂົາ ຈາກ ທີ່ ປະທັບ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ

ໃຫ້ ັຂຽນ ເລື່ອງ ທີ່ ລາວ ໄດ້ ເຫັນ ໄວ້, ແລະ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ຖືກ ຫ້າມ ບໍ່ ໃຫ້ ເອົາ ອອກ ມາ ຫາ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ ຊົນ ກວ່າ ຫລັງ ຈາກ ພຣະ ອົງ ຈະ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ເທິງ ໄມ້ ກາງ ແຂນ; ແລະ ດ້ວຍ ເຫດ ນີ້ ກະສັດ ໂມ ໄຊ ຍາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ເກັບ ມັນ ໄວ້, ເພື່ອ ມັນ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ອອກ ມາ ຫາ ໂລກ ນີ້ ຈົນ ກວ່າ ຫລັງ ຈາກ ພຣະ ຄຣິດ ໄດ້ ມາ ປະກົດ ຕົວ ຕໍ່ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ.

2 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ພຣະ ຄຣິດ ໄດ້ ມາ ປະກົດ ຕົວ ຢ່າງ ແທ້ ຈິງ ຕໍ່ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ແລ້ວ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ບັນ ຊາ ວ່າ ສິ່ງ ເຫລົ່ານັ້ນ ຄວນ ຖືກ ສະແດງ ໃຫ້ ປະຈັກ.

3 ແລະ ບັດ ນີ້, ຫລັງ ຈາກ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ທັງ ໝົດ ໄດ້ ເສື່ອມ ໂຊມ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ບໍ່ ເຊື່ອ ຖື; ແລະ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ເລີຍ ນອກ ຈາກ ຊາວ ເລມັນ ເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ປະ ຕິ ເສດ ພຣະ ກິດ ຕີ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ; ສະນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຮັບ ບັນ ຊາ ໃຫ້ ັເຊື່ອ ມັນ ໄວ້ ໃນ ດິນ ອີກ.

4 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຂຽນ ເລື່ອງ ຊຶ່ງ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຣັດ ໄດ້ ເຫັນ ນັ້ນ ໄວ້ ໃນ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ເຫລົ່ານີ້; ແລະ ບໍ່ ເຄີຍ ມີ ເລື່ອງ ໃດ ທີ່ ສະແດງ ອອກ ໃຫ້ ເປັນ ເລື່ອງ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ໄປ ກວ່າ ເລື່ອງ ທີ່ ສະແດງ ໃຫ້ ປະຈັກ ແກ່ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຣັດ.

5 ດັ່ງ ນັ້ນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ບັນ ຊາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃຫ້ ຂຽນ ເລື່ອງ ນີ້ ໄວ້; ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກໍ ໄດ້ ຂຽນ ມັນ ໄວ້. ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ບັນ ຊາ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ັຜະນິກ ມັນ ໄວ້; ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ບັນ ຊາ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຜະນິກ ການ ແປ ຂອງ ມັນ ໄວ້ ນຳ ອີກ; ດັ່ງ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຜະນິກ ັສິ່ງ ແປ ຄວາມ ໝາຍ ໄວ້

<p>26 ຂ ຄມພ ເຊື່ອ, ຄວາມ ເຊື່ອ. ຄ ອທ 4:4. 27 ກ 2 ນພ 27:6-8. 28 ກ ຄພ 17:1.</p>	<p>4 1 ກ ອທ 12:24. ຄມພ ພຣະ ຄຳ ພີ. ຂ ອທ 3:21. 3 ກ ມມ 8:14.</p>	<p>5 ກ ອທ 5:1. ຂ ຄພ 17:1; ຈສ—ປ 1:52. ຄມພ ອຸລິມ ແລະ ທຸມນິມ.</p>
--	---	--

ຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

6 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຈະບໍ່ອອກໄປຫາຄົນຕ່າງຊາດຈົນກວ່າຈະຮອດມື້ທີ່ພວກເຂົາຈະກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະກັບມາເປັນຄົນສະອາດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

7 ແລະໃນມື້ນັ້ນພວກເຂົາຈະໃຊ້ສັດທາໃນເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ຄືກັນກັບນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດເຣັດໄປນັ້ນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບ ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໃນເຮົາ, ເວລານັ້ນເຮົາຈະສະແດງສິ່ງທີ່ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດໄດ້ເຫັນ ໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກເຂົາ, ຈົນກະທັ້ງການເປີດເຜີຍທັງໝົດຂອງເຮົາແກ່ພວກເຂົາ, ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະບິດາແຫ່ງຟ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກລວມທັງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນນັ້ນກ່າວໄວ້.

8 ແລະຄົນທີ່ ຂໍຂໍ້ຄ້ານພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຂໍໃຫ້ເຂົາຖືກສາບແຊ່ງ; ແລະຄົນທີ່ ຂໍປະຕິເສດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ກໍຂໍໃຫ້ເຂົາຖືກສາບແຊ່ງ; ເພາະວ່າເຮົາຈະ ບໍ່ສະແດງສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານີ້ແກ່ພວກເຂົາ, ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ກ່າວ; ເພາະເຮົາຄືຜູ້ທີ່ກ່າວ.

9 ແລະດ້ວຍຄຳບັນຊາຂອງເຮົາ ຟ້າສະຫວັນຈຶ່ງເປີດອອກ ແລະ ະປິດ; ແລະດ້ວຍຄຳຂອງເຮົາ ະແຜ່ນດິນໂລກຈຶ່ງສັ່ນສະເທືອນ; ແລະດ້ວຍຄຳບັນຊາຂອງເຮົາ

ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນຈຶ່ງຕາຍໄປເຖິງແມ່ນດ້ວຍໄຟເຜົາ.

10 ແລະຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນຄຳຂອງເຮົາ ຍ່ອມບໍ່ເຊື່ອໃນຄຳຂອງສານຸສິດຂອງເຮົາຄືກັນ; ແລະຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວກໍໃຫ້ເຈົ້າຕັດສິນເອງ; ເພາະວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກວ່າ ແມ່ນເຮົານີ້ແຫລະຄືຜູ້ກ່າວໃນ ັ້ວັນສຸດທ້າຍນັ້ນ.

11 ແຕ່ວ່າຄົນທີ່ ະເຊື່ອໃນສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວມານີ້, ເຮົາຈະໄປຢັ້ງຢືນຢາມເຂົາດ້ວຍການສະແດງວິນຍານຂອງເຮົາໃຫ້ປະຈັກ, ແລ້ວເຂົາຈະຮູ້ຈັກ ແລະ ເປັນພະຍານ. ເປັນຍ້ອນວິນຍານຂອງເຮົາເຂົາຈຶ່ງຈະ ະຮູ້ຈັກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ວ່າເປັນ ະຄວາມຈິງ; ເພາະວ່າມັນຈະຊັກຊວນໃຫ້ມະນຸດສ້າງຄວາມດີ.

12 ແລະສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ຊັກຊວນມະນຸດໃຫ້ສ້າງຄວາມດີນັ້ນມາຈາກເຮົາ; ເພາະວ່າ ະຄວາມດີບໍ່ໄດ້ມາຈາກຜູ້ໃດນອກຈາກມາຈາກເຮົາເທົ່ານັ້ນ. ເຮົາຄືຜູ້ດຽວກັນກັບຜູ້ທີ່ນຳພາມະນຸດໄປຫາຄວາມດີທັງໝົດ; ຄົນທີ່ ະບໍ່ເຊື່ອໃນຄຳຂອງເຮົາຈະບໍ່ເຊື່ອໃນເຮົາວ່າເຮົາຊົງພຣະຊົນຢູ່; ແລະຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນເຮົາກໍຈະບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະບິດາຜູ້ສົ່ງເຮົາມາ. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືພຣະບິດາ, ເຮົາຄື ະຄວາມສະຫວ່າງ, ແລະ ະຊີວິດ ແລະຄວາມຈິງຂອງໂລກ.

13 ຈົ່ງ ະມາຫາເຮົາ, ໂອ້ ເຈົ້າຄົນຕ່າງຊາດເອີຍ, ແລະ ເຮົາຈະສະແດງສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານີ້ແກ່ເຈົ້າຄື, ຄວາມຮູ້ທີ່ຖືກເຊື່ອ

<p>7 ກ ຄມພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ. ຂ ມຊຢ 3:8. 8 ກ 3 ນຟ 29:5-6; ມມ 8:17. ຂ 2 ນຟ 27:14; 28:29-30. ຄ ແອວ 12:10-11; 3 ນຟ 26:9-10. 9 ກ 1 ກສ 8:35;</p>	<p>ຄພ 77:8. ຂ ຮລມ 12:8-18; ມມ 5:23. 10 ກ 2 ນຟ 33:10-15. 11 ກ ຄພ 5:16. ຂ ຄມພ ປະຈັກພະຍານ. ຄ ອຫ 5:3-4; ມຮນ 10:4-5. 12 ກ ແອວ 5:40;</p>	<p>ມຮນ 7:16-17. ຂ 3 ນຟ 28:34. ຄ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ. ງ ຢຮ 8:12; ແອວ 38:9. 13 ກ 3 ນຟ 12:2-3.</p>
--	--	---

ໄວ້ຍ້ອນວ່າຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື.

14 ຈົ່ງ ມາ ຫາ ເຮົາ, ໂອ້ ເຈົ້າ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດສະຣາເອນເອີຍ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຊຶ່ງພຣະບິດາໄດ້ເກັບກຳໄວ້ໃຫ້ເຈົ້ານັບຕັ້ງ ແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ ຈະຖືກ ກສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ເຈົ້າ, ແລະ ມັນຍັງບໍ່ ໄດ້ມາຫາເຈົ້າເທື່ອຍ້ອນວ່າຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື.

15 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເວລາ ເຈົ້າ ເປີດ ມ່ານ ຂອງ ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືນັ້ນອອກ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຄົງ ຢູ່ໃນສະພາບອັນເປັນຕາຍຳນຂອງຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງ ໃຈ, ແລະ ຄວາມມືດມົວຂອງຈິດໃຈ ເວລາ ນັ້ນສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນ ຊຶ່ງ ຖືກ ກສະແດງໄວ້ບໍ່ໃຫ້ເຈົ້າເຫັນຕັ້ງແຕ່ການ ວາງຮາກຖານຂອງໂລກ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເວລາເຈົ້າເອີ້ນຫາພຣະບິດາໃນນາມຂອງ ເຮົາດ້ວຍໃຈທີ່ຊອກຊຳ້, ແລະ ວິນຍານທີ່ ສຳນຶກຜິດ, ເວລານັ້ນເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກວ່າ ພຣະ ບິດາໄດ້ນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາຊຶ່ງພຣະອົງ ເຮັດໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ, ໂອ້ ເຊື້ອ ສາຍອິດສະຣາເອນ.

16 ແລະ ເວລານັ້ນ ການເປີດເຜີຍຂອງ ເຮົາຊຶ່ງເຮົາໃຫ້ໂຢຮັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຂຽນໄວ້ຈະຖືກເປີດອອກຕໍ່ສາຍຕາຂອງ ຜູ້ຄົນທັງໝົດ. ຈົ່ງຈື່ຈຳໄວ້ວ່າ ເວລາເຈົ້າ ຈະເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກວ່າ ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວທີ່ມັນຈະຖືກ ສະແດງໃຫ້ປະຈັກໂດຍຢ່າງແທ້ຈິງ.

17 ສະນັ້ນ, ກເວລາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບບັນທຶກ ນີ້ ເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກວ່າ ວຽກງານຂອງພຣະບິດາ

ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນແລ້ວ.

18 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງ ກັບໃຈ ເຈົ້າທັງຫລາຍ ທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຈົ່ງມາຫາ ເຮົາ, ແລະ ເຊື້ອ ໃນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງ ເຮົາ, ແລະ ຮັບ ຮັບບັດສະມາໄນນາມຂອງ ເຮົາ; ເພາະວ່າຄົນທີ່ເຊື່ອ ແລະ ຮັບບັດສະມາ ຈະລອດ, ແຕ່ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຈະອັບປະ ໂຫຍດ; ແລະ ກເຄື່ອງໝາຍຈະຕິດຕາມຄົນ ທີ່ເຊື່ອໃນນາມຂອງເຮົາ.

19 ແລະ ຄົນທີ່ຖືກພົບວ່າ ກຊື່ສັດຕໍ່ນາມ ຂອງເຮົາຍ່ອມເປັນສຸກໃນວັນສຸດທ້າຍ, ເພາະວ່າເຂົາຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໃຫ້ຢູ່ໃນອານາຈັກ ຊຶ່ງໄດ້ຕຽມໄວ້ແລ້ວໃຫ້ເຂົາ ຮັບຕັ້ງ ແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ. ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເຮົາຄືຜູ້ທີ່ກ່າວມັນ. ອາແມນ.

ບົດທີ 5

ພະຍານສາມຄົນ ແລະ ຜົນງານເອງຈະຍືນ ເປັນປະຈັກພະຍານເຖິງຄວາມຈິງອັນສົມ ບູນຂອງພຣະຄຳພິມມອນ.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າ ໂມ ໂຣ ໂນ ໄດ້ ຂຽນຂໍ້ຄວາມຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບບັນຊາ, ຕາມຄວາມຈື່ຈຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ບອກທ່ານແລ້ວກ່ຽວກັບເລື່ອງ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ຜະນຶກໄວ້; ສະນັ້ນ ຢ່າ ໄດ້ແຕະຕ້ອງມັນເລີຍເພື່ອຈະແປ ເພາະວ່າ ທ່ານຖືກຫ້າມຈາກສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ, ເວັ້ນເສຍ ແຕ່ ມັນ ຈະ ເປັນ ໄປ ໂດຍ ຄວາມ ສະຫລຽວ ສະຫລາດຂອງພຣະເຈົ້າໃນເວລາຕໍ່ໄປ.

<p>14 ກ ຄພ 121:26-29. 15 ກ 2 ນພ 27:10. 16 ກ ພນມ 1:1; 1 ນພ 14:18-27. 17 ກ 3 ນພ 21:1-9, 28. 18 ກ 3 ນພ 27:20; ມຣນ 7:34.</p>	<p>ຂ ຢຮ 3:3-5. ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ ບັບຕິສະມາ—ຈຳເປັນ. ຄ ຄມພ ຂອງປະທານ ແຫ່ງພຣະວິນຍານ. 19 ກ ມຊຢ 2:41; ຄພ 6:13.</p>	<p>ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ. ຂ 2 ນພ 9:18. 5 1 ກ 2 ນພ 27:7-8, 21; ອຫ 4:4-7.</p>
--	---	---

2 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານອາດຈະໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດເພື່ອຈະໄດ້ສະແດງແຜ່ນຈາລຶກແກ່ "ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ຜູ້ທີ່ຈະຊ່ວຍນຳວຽກງານນີ້ອອກມາ;

3 ແລະ ຈະສະແດງຕໍ່ຄົນ "ສາມຄົນໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ ພວກເພິ່ນຈຶ່ງຈະ ຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມແນ່ນອນວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນ "ຄວາມຈິງ.

4 ແລະ ດ້ວຍປາກຂອງ "ພະຍານສາມຄົນ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ; ແລະ ປະຈັກພະຍານຂອງສາມຄົນ, ແລະ ວຽກງານນີ້ ຊຶ່ງເປັນວຽກງານທີ່ຈະສະແດງເຖິງອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄຳຂອງພຣະອົງອີກ, ອັນເປັນສິ່ງທີ່ພຣະບິດາ, ແລະ ພຣະບຸດ, ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນພະຍານ—ແລະ ທັງໝົດນີ້ ຈະຢູ່ເປັນປະຈັກພະຍານກ່າວໂທດໂລກໃນວັນສຸດທ້າຍ.

5 ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ພວກເຂົາກັບໃຈ ແລະ ເຂົ້າ "ມາຫາພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ, ພວກເຂົາຈະຖືກຮັບເຂົ້າໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

6 ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີສິດອຳນາດໃນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ທ່ານຈຶ່ງຕັດສິນເຖິດ; ເພາະວ່າທ່ານຈະຮູ້ຈັກວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າມີສິດອຳນາດເວລາທ່ານເຫັນຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຮົາຈະຍືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ. ອາແມນ.

ບົດທີ 6

ເຮືອຂອງຊາວຢາເຣັດ ຖືກລົມພັດໄປຫາ

ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ—ຜູ້ຄົນສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບພຣະກະລຸນາທີ່ຄູນຂອງພຣະອົງ—ໄອໂຣຮາໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດບົກຄອງພວກເຂົາ—ຢາເຣັດ ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງລາວໄດ້ສັ່ນຊີວິດໄປ.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໂນເລີ່ມຂຽນບັນທຶກຂອງຢາເຣັດ ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງລາວຕໍ່ໄປ.

2 ເພາະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຫລັງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕຽມ "ກ້ອນຫີນເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດນຳຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາແລ້ວ, ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດໄດ້ລົງມາຈາກພູນັ້ນ, ແລະ ລາວໄດ້ເອົາກ້ອນຫີນໃສ່ໄວ້ໃນພາຊະນະ ຊຶ່ງຕຽມໄວ້ແລ້ວ, ກ້ອນໜຶ່ງໄວ້ແຕ່ລະສົ້ນຂອງເຮືອ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນໄດ້ໃຫ້ຄວາມສະຫວ່າງແກ່ພາຊະນະເຫລົ່ານັ້ນ.

3 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ກ້ອນຫີນສ່ອງແສງໃນຄວາມມືດ, ເພື່ອໃຫ້ຄວາມແຈ້ງແກ່ພວກຜູ້ຊາຍ, ພວກແມ່ຍິງ, ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຂ້າມຜືນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່ໃນຄວາມມືດ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາພວກເຂົາຕຽມອາຫານທຸກຢ່າງໄວ້ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ດຳລົງຄົງຢູ່ໄດ້ໃນທະເລນ້ຳນັ້ນ, ແລະ ອາຫານສຳລັບສັດລ້ຽງ ແລະ ຝູງສັດໃຊ້ແຮງງານຂອງພວກເຂົາ, ພ້ອມທັງສັດປ່າ ແລະ ນົກນາງຊະນິດທີ່ພວກເຂົາຄວນເອົາໄປນຳອີກ—ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພວກເຂົາ

<p>2 ກ 2 ນຟ 27:12-14; ຄພ 5:9-15. 3 ກ 2 ນຟ 11:3; 27:12. ຂ ຄພ 5:25. ຄ ອຫ 4:11.</p>	<p>4 ກ ເບິ່ງ ຄພ 17 ແລະ ຂໍ້ ທີ 1-3; ເບິ່ງ "ປະຈັກ ພະຍານຂອງພະຍານສາມ ຄົນ" ນຳອີກ ໃນພາກໜ້າ ຕົ້ນຂອງພຣະຄຳພິມມອນ.</p>	<p>5 ກ ມມ 9:27; ມຣນ 10:30-32. 6 2 ກ ອຫ 3:3-6.</p>
--	--	---

ຈັດແຈງຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ພວກເຂົາໄດ້ລົງໄປ
ຫາພາຊະນະ ຫລື ເຮືອຂອງພວກເຂົາ ແລະ
ອອກທະເລໄປ, ໂດຍມອບຕົນໄວ້ກັບພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

5 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອົງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດ "ລົມແຮງ
ພັດຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳ ພັດໄປທາງແຜ່ນດິນແຫ່ງ
ຄຳສັນຍາ; ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກລົມພັດຍູ້
ໄປເທິງຄື້ນຂອງທະເລດັ່ງນັ້ນ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ
ເຂົາ ຖືກ ຝັງ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ເລິກ ຂອງ ທະເລ
ຫລາຍ ເທື່ອ ຍ້ອນ ວ່າ ຟອງ ນ້ຳ ຂະ ໜາດ
ໃຫຍ່ ຊຶ່ງພັດພວກເຂົາ ແລະ ພະຍຸຝົນພ້າ
ຄະນອງໃຫຍ່ ແລະ ຮ້າຍແຮງ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນ
ຍ້ອນຄວາມຮ້າຍກາດຂອງລົມ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາ
ພວກ ເຂົາ ຖືກ ຝັງ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ເລິກ ຂອງ
ທະເລ ນ້ຳກໍເຮັດອັນຕະລາຍໃຫ້ພວກເຂົາ
ບໍ່ໄດ້ເລີຍ, ເພາະພາຊະນະຂອງພວກເຂົາ
ນັ້ນ "ແໜ້ນໜາຄືກັນກັບຊາມ, ແລະ ພວກ
ມັນແໜ້ນໜາຄືກັນກັບ ະເຮືອຂອງ ໂນອາ;
ສະນັ້ນ ເວລາທີ່ ພວກ ເຂົາ ຈົມ ລົງ ນ້ຳ ເລິກ
ພວກ ເຂົາ ກໍ ຮ້ອງ ທູນ ຕໍ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ,
ແລະ ພຣະອົງກໍໄດ້ນຳພວກເຂົາຂຶ້ນມາໜ້າ
ນ້ຳອີກ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລົມບໍ່
ໄດ້ຢຸດພັດໄປທາງແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ
ເລີຍໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຢູ່ເທິງແຜ່ນນ້ຳ;
ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກຍູ້ໄປທາງໜ້າລົມ
ນັ້ນ.

9 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ "ຮ້ອງສັນລະເສີນ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ນ້ອງຊາຍ
ຂອງ ຢາເຣັດ ໄດ້ ຮ້ອງ ສັນ ລະ ເສີນ ພຣະ

ຜູ້ເປັນເຈົ້າໝົດມື້; ແລະ ລາວ ໄດ້ ະຂອບ
ພຣະຄຸນ ແລະ ສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຕະຫລອດທັງວັນ; ແລະ ເມື່ອ ຮອດ ຕອນ
ກາງຄືນ, ພວກເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ຢຸດສັນລະເສີນ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

10 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກພັດໄປດັ່ງນັ້ນ;
ແລະ ບໍ່ມີຜີສາດທະເລຕົວໃດສາມາດທຳ
ລາຍພວກເຂົາໄດ້ເລີຍ, ທັງປາວານກໍເຮັດ
ໃຫ້ພວກເຂົາເສຍຫາຍບໍ່ໄດ້; ແລະ ພວກ
ເຂົາ ມີ ແສງ ສະ ຫວ່າງ ຢູ່ ຕະຫລອດ ເວລາ
ເຖິງແມ່ນຈະຢູ່ເທິງນ້ຳ ຫລື ໃຕ້ນ້ຳ.

11 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກພັດໄປຢູ່ເທິງ
ໜ້ານ້ຳເປັນເວລາສາມຮ້ອຍສິ່ສິບສິ່ມື້.

12 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຂຶ້ນຝັງຂອງແຜ່ນ
ດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ. ແລະ ເວລາພວກເຂົາ
ກ້າວຕີນຂຶ້ນຝັງຂອງແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນ
ຍາແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍກົມຂາບລົງຢູ່ກັບພື້ນ
ດິນ, ແລະ ໄດ້ ຖ່ອມ ຕົວ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ ຫລັງ ນ້ຳ ຕາ
ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ເພາະ
ຄວາມສຸກຍ້ອນວ່າພຣະກະລຸນາທິຄຸນອັນ
ລົ້ນເຫລືອຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ພວກເຂົາ.

13 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອອກ ໄປ ຕາມ ຜືນ ແຜ່ນ ດິນ
ແລະ ເລີ່ມໂຖດິນ.

14 ແລະ ຢາເຣັດມີລູກຊາຍຢູ່ສີ່ຄົນ; ແລະ
ພວກເຂົາມີຊື່ວ່າ ຢາຄົມ, ແລະ ກຽວກາ,
ແລະ ເມຣາ, ແລະ ໂອໂຮຣາ.

15 ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດກໍມີລູກ
ຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນຄືກັນ.

16 ແລະ "ໝູ່ເພື່ອນ ຂອງ ຢາເຣັດ ແລະ
ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ລາວ ມີ ຈຳນວນ ປະ ມານ
ຊາວ ສອງ ຄົນ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ເກີດ ລູກ

<p>5 ກ ອທ 2:24-25. 7 ກ ອທ 2:17. ຂ ປຖກ 6:14;</p>	<p>ມຊ 7:43. 9 ກ ຄມພ ຮ້ອງ. ຂ 1 ຂຄ 16:7-9;</p>	<p>ແອວ 37:37; ຄພ 46:32. 16 ກ ອທ 1:41.</p>
---	--	---

ຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນກ່ອນທີ່ຈະມາຮອດແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍານີ້; ແລະສະນັ້ນ ພວກເຂົາ ຈຶ່ງ ເລີ່ມ ມີ ຈຳນວນ ຄົນຫລາຍຂຶ້ນ.

17 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການສິດສອນໃຫ້ ກໍເດີນໄປຢ່າງຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ຮັບການ ສິດສອນຈາກເບື້ອງບົນນຳອີກ.

18 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາເລີ່ມແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປທົ່ວແຜ່ນດິນ ແລະ ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ, ແລະ ໄດ້ໂຖດິນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໝັ້ນຄົງຫລາຍຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ.

19 ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດເລີ່ມເຕົ້າແກ່ລົງ, ແລະ ເຫັນວ່າໃນບໍ່ຊ້ານີ້ຕົນເອງກໍຈະຕ້ອງລົງໄປສູ່ຫລຸມຝັງສົບແລ້ວ; ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງເວົ້າກັບຢາເຣັດວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອພວກເຮົາ ຈະ ໄດ້ ນັບ ຈຳນວນ ພວກ ເຂົາ, ເພື່ອພວກເຮົາ ຈະ ໄດ້ຮູ້ຈັກວ່າ ພວກເຂົາປາດຖະໜາອັນໃດຈາກພວກເຮົາກ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະລົງໄປສູ່ຫລຸມຝັງສົບ.

20 ແລະ ຜູ້ຄົນໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນຕາມນັ້ນ. ບັດນີ້ຈຳນວນລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຂອງ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຣັດ ມີ ຊາວ ສອງ ຄົນ; ແລະ ຈຳນວນລູກສາວ ແລະ ລູກຊາຍຂອງ ຢາເຣັດ ມີ ສິບ ສອງ ຄົນ, ລາວ ມີ ລູກຊາຍຢູ່ສີ່ຄົນ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຂົາເຈົ້າໄດ້ນັບ ຈຳນວນຜູ້ຄົນຂອງຕົນ; ແລະ ຫລັງຈາກເຂົາເຈົ້າໄດ້ນັບ ຈຳນວນ ແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສອບຖາມເຖິງຄວາມປາດຖະໜາຂອງພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາປາດຖະ

ໜາ ໃຫ້ ເຂົາເຈົ້າ ເຮັດ ຫຍັງ ໃຫ້ ພວກເຂົາກ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະລົງໄປສູ່ຫລຸມຝັງສົບ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນປາດຖະໜາຢາກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ຈົມລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ເປັນກະສັດບົກຄອງພວກເຂົາ.

23 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນການໂສກເສົ້າຫລາຍສຳລັບເຂົາເຈົ້າ. ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນວ່າ: ສິ່ງນີ້ຈະ ນຳ ໄປສູ່ການເປັນຊະເລີຍຢ່າງແນ່ນອນ.

24 ແຕ່ວ່າຢາເຣັດໄດ້ເວົ້າກັບນ້ອງຊາຍວ່າ: ຈົ່ງປ່ອຍໃຫ້ພວກເຂົາມີກະສັດເສຍ. ແລະ ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ພວກເຈົ້າ ຈົ່ງເລືອກເອົາກະສັດຈາກບັນດາລູກຊາຍຂອງພວກເຮົາຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າພໍໃຈ.

25 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ເລືອກເອົາລູກກົກຂອງນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ ຜູ້ທີ່ມີຊື່ວ່າ ເພ ແກກ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພ ແກກປະຕິເສດ ແລະ ບໍ່ຍອມເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ. ແລະ ຜູ້ຄົນຢາກໃຫ້ບິດາຂອງລາວບັງຄັບລາວໃຫ້ເປັນ, ແຕ່ບິດາຂອງລາວບໍ່ຍອມ; ແລະ ລາວໄດ້ບໍ່ອາພວກເຂົາວ່າ ບໍ່ຄວນບັງຄັບຜູ້ໃດໃຫ້ເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ.

26 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ເລືອກເອົານ້ອງຊາຍທັງໝົດຂອງເພແກກ, ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດຍອມຮັບ.

27 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກລູກຊາຍຂອງຢາເຣັດກໍບໍ່ຍອມຈັກຄົນນອກຈາກຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ໂອໄຮຣາ

17 ກ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າ. ຂ ຄມພ ເປີດເຜີຍ,	ການເປີດເຜີຍ. 22 ກ ຄມພ ເຈີມ, ການເຈີມ. 23 ກ 1 ຊມອ 8:10-18;	ມຊຍ 29:16-23.
--	--	---------------

ກໍໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດປົກຄອງຜູ້ຄົນ.

28 ແລະ ລາວໄດ້ເລີ່ມປົກຄອງ ແລະ ຜູ້ຄົນກໍເລີ່ມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນ ແລະ ພວກເຂົາກັບມາເປັນຄົນຮັ່ງມີເປັນດີຢ່າງຍິ່ງ.

29 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຢາເຮັດໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ, ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງລາວກໍຄືກັນ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂອໄຮຣາໄດ້ເດີນໄປຢ່າງຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຈີ່ຈໍາສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດເພື່ອບິດາຂອງລາວ, ແລະ ລາວໄດ້ສິດສອນຜູ້ຄົນຂອງລາວອີກວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ແນວໃດເພື່ອບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ.

ບົດທີ 7

ໂອໄຮຣາປົກຄອງດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ—ທຳມະກາງການຍຶດອຳນາດ ແລະ ການຜິດຖຽງກັນ, ການຊົງດີຊົງເດັ່ນ ໃນອານາຈັກຂອງຊູນ ແລະ ໂຄຣຣິເລີ່ມເກີດຂຶ້ນ—ສາດສະດາປະນາມຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ການນັບຖືຮູບບູຊາຂອງຜູ້ຄົນ, ຊຶ່ງຈາກນັ້ນພວກເຂົາກໍໄດ້ກັບໃຈ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂອໄຮຣາໄດ້ດຳເນີນການຕັດສິນໃນແຜ່ນດິນດ້ວຍຄວາມຍຸດຕິທຳຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວ ຊຶ່ງມີຢູ່ຢ່າງຍາວນານ.

2 ແລະ ລາວ ໄດ້ ມີ ລູກ ຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວມີລູກທັງໝົດສາມສິບເອັດຄົນ, ຊຶ່ງໃນຈຳນວນນີ້ເປັນລູກຊາຍຊາວສາມຄົນ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວມີລູກອີກຜູ້ໜຶ່ງຊື່ ຄືບ ໃນ ໄວຂະລາຂອງລາວ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄືບໄດ້ປົກຄອງແທນ; ແລະ ຄືບໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ ໂຄຣຣິຣ໌.

4 ແລະ ເວລາໂຄຣຣິຣ໌ມີອາຍຸໄດ້ສາມສິບສອງປີ ລາວ ໄດ້ກະບົດຕໍ່ບິດາຂອງຕົນ, ແລະ ໄດ້ຂ້າມໄປຫາແຜ່ນດິນນີຣ໌; ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນ, ແລະ ພວກເຂົາເປັນຄົນຈົບງາມທີ່ສຸດ; ດັ່ງນັ້ນ ໂຄຣຣິຣ໌ຈຶ່ງໄດ້ດຶງເອົາຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍມາຢູ່ກັບລາວ.

5 ແລະ ເວລາລາວເຕົ້າໂຮມກຳລັງທັບໄດ້ແລ້ວ ລາວຈຶ່ງຂຶ້ນມາຫາແຜ່ນດິນໂມຣັນບ່ອນທີ່ກະສັດຢູ່ ແລະ ໄດ້ຈັບເອົາກະສັດໄປເປັນຊະເລີຍ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ "ຄຳເວົ້າຂອງນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຮັດເກີດເປັນຈິງທີ່ວ່າພວກເຂົາຈະຖືກນຳໄປສູ່ການເປັນຊະເລີຍ.

6 ບັດນີ້ແຜ່ນດິນໂມຣັນບ່ອນທີ່ກະສັດຢູ່ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ໃກ້ກັບແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງຊາວນີໄຟເອີ້ນວ່າ ແຜ່ນດິນຮ້າງ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄືບກັບຜູ້ຄົນຂອງລາວຖືກກວາດໄປເປັນຊະເລີຍຂອງໂຄຣຣິຣ໌ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຕົນ, ຈົນວ່າຄືບເຖົ້າແກ່ຫລາຍແລ້ວ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ໃນ ໄວຂະລາຂອງລາວ, ລາວຍັງໄດ້ລູກຊາຍອີກຊື່ວ່າ ຊູນ ຂະນະທີ່ລາວເປັນຊະເລີຍ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊູນຄຽດແຄ້ນໃຫ້ອ້າຍຂອງຕົນ, ແລະ ຊູນແຂງແຮງຂຶ້ນ, ແລະ ກັບມາມີກຳລັງຫລາຍຕາມກຳລັງຂອງມະນຸດ; ແລະ ລາວກໍຍິ່ງໃຫຍ່ໃນການຕັດສິນນຳອີກ.

9 ດັ່ງນັ້ນ, ລາວ ຈຶ່ງມາຫາເນີນພູເອຟະຣາອິມ, ແລະ ລາວໄດ້ຫລອມແຮ່ຈາກເນີນພູນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ເຮັດດາບດ້ວຍເຫລັກໃຫ້ຜູ້ທີ່ລາວດຶງມາຫາລາວ; ແລະ ຫລັງຈາກລາວໄດ້ເອົາດາບໃຫ້ພວກເຂົາເປັນອາວຸດແລ້ວ, ລາວກໍກັບຄືນໄປຫາເມືອງນິຮໍ, ແລະ ໄດ້ສູ້ຮົບກັບໂຄຣຣິຣໍອ້າຍຂອງຕົນ, ໂດຍວິທີນີ້ລາວຈຶ່ງໄດ້ຍຶດເອົາອານາຈັກຄືນມາໃຫ້ຄືບບົດາຂອງລາວ.

10 ແລະ ບັດນີ້ຍ້ອນວ່າຜົນງານທີ່ຂູນເຮັດໄປນັ້ນ, ບົດາຂອງລາວຈຶ່ງໄດ້ມອບອານາຈັກໃຫ້ລາວ; ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ເລີ່ມປົກຄອງແທນບົດາຂອງລາວ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ດໍາເນີນການຕັດສິນດ້ວຍຄວາມຊອບທໍາ; ແລະ ລາວໄດ້ແຜ່ອານາຈັກຂອງລາວອອກໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ, ເພາະວ່າຜູ້ຄົນກັບມາມີຈຳນວນຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂູນໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນຄືກັນ.

13 ແລະ ໂຄຣຣິຣໍໄດ້ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຫລາຍຢ່າງຊຶ່ງລາວໄດ້ເຮັດໄປນັ້ນ; ດັ່ງນັ້ນ ຂູນຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ລາວມີອຳນາດໃນອານາຈັກຂອງຕົນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣິຣໍມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນ. ແລະ ໃນບັນດາພວກລູກຊາຍຂອງໂຄຣຣິຣໍມີຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ໂນອາ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂນອາໄດ້ກະບົດຕໍ່ກະສັດຂູນ, ແລະ ຕໍ່ໂຄຣຣິຣໍບົດາຂອງຕົນ, ແລະ ໄດ້ດຶງເອົາໂຄຣຣິຣໍນ້ອງຊາຍຂອງລາວ, ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນທັງໝົດ ແລະ ຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍໄປນຳ.

16 ແລະ ລາວໄດ້ມາສູ້ຮົບກັບກະສັດຂູນ,

ດ້ວຍເຫດນີ້ລາວຈຶ່ງໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກບ່ອນທ່າອິດຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ລາວໄດ້ກາຍມາເປັນກະສັດປົກຄອງແຜ່ນດິນສ່ວນນັ້ນ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ສູ້ຮົບກັບກະສັດຂູນອີກ; ແລະ ລາວໄດ້ຈັບກະສັດຂູນ, ແລະ ເອົາໄປເປັນຊະເລີຍໃນແຜ່ນດິນໂມຣັນ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອໃກ້ເວລາທີ່ລາວຈະປະຫານຊີວິດຂູນ, ພວກລູກຊາຍຂອງຂູນໄດ້ລອບເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງໂນອາໃນຕອນກາງຄືນ, ແລະ ໄດ້ຂ້າລາວ ແລະ ໄດ້ມ້າງປະຕູຄຸກ, ແລະ ນຳເອົາບົດາຂອງພວກເຂົາອອກມາ ແລະ ໄດ້ນຳຂູນກັບຄືນໄປປົກຄອງອານາຈັກຂອງຕົນຄືເກົ່າ.

19 ດັ່ງນັ້ນ, ລູກຊາຍຂອງໂນອາຈຶ່ງໄດ້ເລີ່ມສ້າງອານາຈັກຂຶ້ນແທນລາວ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາກໍບໍ່ມີອຳນາດເໜືອກະສັດຂູນອີກຕໍ່ໄປ, ແລະ ຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການປົກຄອງຂອງກະສັດຂູນໄດ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງຍິ່ງ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນຫລາຍທີ່ສຸດ.

20 ແລະ ປະເທດຖືກແຍກອອກໄປ ແລະ ມັນມີຢູ່ສອງອານາຈັກຄື ອານາຈັກຂອງຂູນ, ແລະ ອານາຈັກຂອງໂຄຣຣິຣໍລູກຊາຍຂອງໂນອາ.

21 ແລະ ໂຄຣຣິຣໍລູກຊາຍຂອງໂນອາໄດ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງຕົນໄປຕໍ່ສູ້ກັບຂູນ, ຊຶ່ງໃນການສູ້ຮົບນີ້ຂູນໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ ແລະ ໄດ້ປະຫານຊີວິດໂຄຣຣິຣໍ.

22 ແລະ ບັດນີ້ໂຄຣຣິຣໍມີລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ ນິມໂຣດ; ແລະ ນິມໂຣດໄດ້ຍົກອານາຈັກຂອງໂຄຣຣິຣໍໃຫ້ຂູນ, ແລະ ລາວເປັນທີ່ພໍໃຈໃນສາຍຕາຂອງຂູນ; ດັ່ງນັ້ນ ຂູນຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອອັນສຳຄັນແກ່ລາວ,

ແລະ ລາວຈຶ່ງໄດ້ເຮັດຕາມໃຈຊອບຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງຂູນ.

23 ແລະ ໃນສະໄໝການປົກຄອງຂອງຂູນນີ້ ກໍມີສາດສະດາຈຳນວນໜຶ່ງ, ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງມາໃນບັນດາຜູ້ຄົນອີກ, ໂດຍໄດ້ທຳນາຍວ່າ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ການນັບຖື "ຮູບບູຊາຂອງຜູ້ຄົນນັ້ນກຳລັງຈະນຳເອົາການສາບແຊ່ງມາໃຫ້ແຜ່ນດິນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນໄດ້ໝິ່ນປະໝາດສາດສະດາ, ແລະ ໄດ້ເຍາະເຍັ້ຍພວກເພິ່ນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດຂູນໄດ້ລົງໂທດຜູ້ຄົນທັງໝົດທີ່ໝິ່ນປະໝາດສາດສະດາ.

25 ແລະ ລາວໄດ້ອອກກົດໝາຍໄປທົ່ວແຜ່ນດິນ, ຊຶ່ງໃຫ້ອຳນາດແກ່ສາດສະດາເພື່ອຈະສາມາດໄປຫາບ່ອນໃດກໍຕາມແລ້ວແຕ່ພວກເພິ່ນຕ້ອງການ; ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ຜູ້ຄົນຈຶ່ງຖືກນຳມາສູ່ການກັບໃຈ.

26 ແລະ ຍ້ອນວ່າຜູ້ຄົນໄດ້ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ປະຖິ້ມການນັບຖືຮູບບູຊາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຍົກເວັ້ນພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນອີກໃນແຜ່ນດິນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂູນໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນໃນໄວຊະລາຂອງລາວ.

27 ແລະ ມັນບໍ່ມີສົງຄາມອີກໃນວັນເວລາຂອງຂູນ; ແລະ ລາວໄດ້ລະນຶກເຖິງສິ່ງສຳຄັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດເພື່ອບັນພະບູລຸດຂອງລາວໃນການນຳເອົາພວກເຂົາ "ຂ້າມຄວາມເລິກທີ່ສຸດຂອງທະເລມາຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ; ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈຶ່ງ

ໄດ້ດຳເນີນການຕັດສິນດ້ວຍຄວາມຍຸດຕິທຳຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວ.

ບົດທີ 8

ມັນມີການຜິດຖຽງກັນ ແລະ ມີການຂັດແຍ້ງກັນ ເລື້ອງອານາຈັກ—ເອຄົດຈັດຕັ້ງຄຳສາບານການມົວສຸມລັບເພື່ອປະທານຊີວິດກະສັດ—ການມົວສຸມລັບເປັນຂອງມານ ແລະ ຜົນຜົນການທຳລາຍປະຊາຊາດ—ຄົນຕ່າງຊາດໃນສະໄໝປະຈຸບັນຖືກເຕືອນໃຫ້ຕໍ່ຕ້ານການມົວສຸມລັບຊຶ່ງພະຍາຍາມໂຄ່ນລົ້ມອິດສະລະພາບຂອງແຜ່ນດິນ, ປະຊາຊາດ, ແລະ ປະເທດຊາດທັງໝົດ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂູນໄດ້ລູກຊາຍອີກຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ ໂອເມ, ແລະ ໂອເມໄດ້ປົກຄອງແທນລາວ. ແລະ ໂອເມໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ ຢາເຣັດ; ແລະ ຢາເຣັດໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນ.

2 ແລະ ຢາເຣັດໄດ້ກະບົດຕໍ່ບິດາຂອງຕົນ, ແລະ ມາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຫັດ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ເວົ້າຍ້ອງຍໍຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ຍ້ອນວ່າຄຳເວົ້າອັນມີເລ່ຫລຸ່ມຂອງລາວຈົນວ່າລາວໄດ້ອານາຈັກເຄິ່ງໜຶ່ງມາປົກຄອງ.

3 ແລະ ເມື່ອລາວໄດ້ອານາຈັກມາເຄິ່ງໜຶ່ງແລ້ວ, ລາວກໍໄດ້ມາສູ້ຮົບກັບບິດາຂອງຕົນ, ແລະ ລາວໄດ້ຈັບເອົາບິດາຂອງຕົນໄປເປັນຊະເລີຍ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ບິດາຂອງຕົນທຳງານໃນຂະນະທີ່ເປັນຊະເລີຍ;

4 ແລະ ບັດນີ້, ໃນໄລຍະເວລາແຫ່ງການປົກຄອງຂອງໂອເມ, ລາວໄດ້ຕົກຢູ່ໃນຄວາມເປັນຊະເລີຍເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຊີວິດຂອງລາວ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ

ຄື ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນ, ຊຶ່ງໃນບັນດາລູກພວກນີ້ ມີສອງຄົນຊື່ວ່າ ເອຊະໂຣມ ແລະ ໂຄຣຣິອານທະເມີ.

5 ແລະ ພວກເຂົາຄຽດແຄ້ນຫລາຍທີ່ສຸດ ຍ້ອນການກະທຳຂອງຢາເຣັດອ້າຍຂອງຕົນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຈັດກອງທັບ ແລະ ໄດ້ສູ້ຮົບກັບຢາເຣັດ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ສູ້ຮົບກັບຢາເຣັດໃນເວລາກາງຄືນ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາພວກເຂົາໄດ້ ຂ້າ ຄົນ ໃນ ກອງທັບ ຂອງຢາເຣັດແລ້ວ ແລະ ກຳລັງຈະຂ້າລາວນຳອີກ; ແລະ ລາວໄດ້ວົງວອນພວກເຂົາໃຫ້ໄວ້ຊີວິດລາວ, ແລະ ລາວຈະຍົກອານາຈັກຄືນໃຫ້ບິດາຂອງຕົນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ໄວ້ຊີວິດລາວ.

7 ແລະ ບັດນີ້ຢາເຣັດໄດ້ມີຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ ຍ້ອນການສູນເສຍອານາຈັກໄປນັ້ນ, ເພາະວ່າໃຈຂອງລາວຢູ່ກັບອານາຈັກ ແລະ ການຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນຂອງໂລກ.

8 ບັດນີ້ໂດຍທີ່ລູກສາວຂອງຢາເຣັດເປັນຄົນຊຳນິຊຳນານທີ່ສຸດ, ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ເຫັນຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຂອງບິດາຕົນ, ນາງຈຶ່ງໄດ້ຄິດວາງແຜນເພື່ອຈະກູ້ເອົາອານາຈັກຄືນມາໃຫ້ບິດາຂອງນາງໃຫ້ໄດ້.

9 ບັດນີ້ ລູກສາວຂອງຢາເຣັດເປັນຄົນງາມທີ່ສຸດ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນາງໄດ້ເວົ້າກັບບິດາຂອງນາງວ່າ: ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ພໍ່ມີຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈເຊັ່ນນີ້? ພໍ່ບໍ່ໄດ້ອ່ານບັນທຶກຊຶ່ງບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຮົານຳຂ້າມຄວາມເລິກທີ່ສຸດຂອງທະເລອັນກວ້າງໃຫຍ່ມາບໍ່? ຈຶ່ງເບິ່ງ, ມັນບໍ່ມີເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບຄົນໃນສະ

ໄໝກ່ອນບໍ່ທີ່ໃຊ້ແຜນການ ັລັບຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງໃນແຜນການນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ຍຶດເອົາອານາຈັກຫລາຍແຫ່ງ ແລະ ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງເຫລືອງເຫລື້ອມ?

10 ແລະ ບັດນີ້, ສະນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ພໍ່ຈຶ່ງໃຫ້ຄົນໄປນຳເອົາເອຄິດລູກຊາຍຂອງຄົມນໍມາ; ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ລູກເອງເປັນຄົນງາມ, ແລະ ລູກຈະ ັພ້ອນລຳຕໍ່ໜ້າລາວ, ແລະ ລູກຈະເຮັດໃຫ້ລາວພໍໃຈ, ຈົນວ່າລາວຢາກໄດ້ລູກໄປເປັນພັນລະຍາຂອງລາວ; ດັ່ງນັ້ນຖ້າຫາກລາວປາດຖະໜາຈາກພໍ່ວ່າໃຫ້ພໍ່ຍົກລູກໃຫ້ເປັນພັນລະຍາຂອງລາວ, ເມື່ອນັ້ນພໍ່ຈຶ່ງກ່າວວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະຍົກນາງໃຫ້ທ່ານ ຖ້າຫາກທ່ານເອົາຫົວບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຜູ້ເປັນກະສັດມາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ.

11 ແລະ ບັດນີ້ ໂອເມ ແມ່ນເພື່ອນຂອງເອຄິດ; ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອຢາເຣັດໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຄົນໄປເອີ້ນເອຄິດມາຫາ, ລູກສາວຂອງຢາເຣັດກໍໄດ້ພ້ອນລຳຕໍ່ໜ້າລາວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ເຮັດໃຫ້ລາວພໍໃຈ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ລາວຢາກໄດ້ນາງມາເປັນພັນລະຍາ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເອຄິດໄດ້ເວົ້າກັບຢາເຣັດວ່າ: ໃຫ້ນາງມາເປັນພັນລະຍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າສາ.

12 ແລະ ຢາເຣັດເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະຍົກນາງໃຫ້ທ່ານ, ຖ້າຫາກທ່ານຈະເອົາຫົວຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ເປັນກະສັດມາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເອຄິດໄດ້ເຕົ້າໂຮມຍາດພີ່ນ້ອງທັງໝົດຂອງຕົນໃນຄອບຄົວຂອງຢາເຣັດ ແລະ ໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນວ່າ: ພວກທ່ານຈະສາບານກັບຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານ

8 9ກ ຮລມ 6:26-30;
3ນພ 6:28;

ມຊ 5:51-52.
10ກ ມຣກ 6:22-28.

ຈະຊື່ສັດຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າໃນສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ປາດຖະໜາຈາກພວກທ່ານ?

14 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ພວກເຂົາທັງໝົດ ໄດ້ "ສາບານ ກັບ ລາວ,
ໂດຍ ອ້າງ ເຖິງ ພຣະ ເຈົ້າ ແຫ່ງ ສະຫວັນ,
ແລະ ອ້າງ ເຖິງ ພໍ່າ ສະຫວັນ ນໍາ ອີກ, ແລະ
ອ້າງ ເຖິງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ນໍາ ອີກ, ແລະ ອ້າງ
ວ່າ ຖ້າ ຫາກ ຜູ້ ໃດ ທັນ ປຽນ ບໍ່ ປະ ຕິ ບັດ ຕາມ
ສິ່ງ ທີ່ ເອ ຄິດ ປາດ ຖະ ຫາ ຜູ້ ມັນ ຈະ ສູນ ເສຍ
ຫົວ ຂອງ ຕົນ; ແລະ ຜູ້ ໃດ ທີ່ ເປີດ ເຜີຍ ອັນ ໃດ
ກໍ ຕາມ ທີ່ ເອ ຄິດ ບອກ ໃຫ້ ຕົນ ຮູ້, ຜູ້ ມັນ ຈະ ສູນ
ເສຍ ຊີ ວິ ດ ຂອງ ຕົນ.

15 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນດີກັບເອຄິດດັ່ງນັ້ນ. ແລະ
ເອຄິດ ໄດ້ ໃຫ້ ພວກເຂົາກ່າວ "ຄໍາສາບານ
ຊຶ່ງ ມອບ ໃຫ້ ຄົນ ໃນ ສະ ໄໝ ບູຮານ ຜູ້ ທີ່
ສະແຫວງ ຫາ ອໍານາດ, ຊຶ່ງ ຕໍ່ ກັນ ມາ ຈາກ
ຮາກ ອິນ ຜູ້ ເປັນ ຄາດ ຕະ ກອນ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່
ການ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ມາ.

16 ແລະ ອໍານາດຂອງມານໄດ້ຮັກສາຄໍາ
ສາບານນີ້ໄວ້ ເພື່ອຈະໄດ້ມອບຄໍາສາບານ
ເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນຕໍ່ໄປ, ເພື່ອໃຫ້ພວກ
ເຂົາຄົງຢູ່ໃນຄວາມມັດ, ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອ
ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາອໍານາດໃຫ້ມີອໍານາດ,
ແລະ ເພື່ອຂ້າ, ແລະ ເພື່ອບຸ້ນຈີ້, ແລະ ເພື່ອ
ຕົວະຍົວະ, ແລະ ເພື່ອເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
ນາໆປະການ ແລະ ການໂສເພນີ.

17 ແລະ ແມ່ນ ລູກ ສາວ ຂອງ ຢາເຮັດ ນີ້
ແຫລະ ທີ່ ໄດ້ ນໍາ ມັນ ມາ ໄວ້ ໃນ ໃຈ ຂອງ ລາວ
ເພື່ອ ໃຫ້ ຄົນ ຄວ້າ ຫາ ສິ່ງ ເກົ່າ ແກ່ ເຫລົ່ານີ້;
ແລະ ຢາເຮັດ ໄດ້ ນໍາ ມັນ ມາ ໄວ້ ໃນ ໃຈ ຂອງ
ເອຄິດ; ດັ່ງນັ້ນ ເອຄິດຈຶ່ງໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່
ຍາດພີ່ນ້ອງ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນຂອງລາວ, ແລະ

ນໍາພວກເຂົາໄປດ້ວຍຄໍາສັນຍາທີ່ຈິບງາມ
ໃຫ້ເຮັດສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ລາວປາດຖະໜາ.

18 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ພວກເຂົາໄດ້ຈັດຕັ້ງ "ການມົວສຸມລັບຂຶ້ນ,
ຄືກັນກັບໃນສະໄໝກ່ອນ; ຊຶ່ງການມົວສຸມ
ລັບນັ້ນເປັນໜ້າກຽດຊັງ ແລະ ຊົ່ວຮ້າຍຍິ່ງ
ກວ່າສິ່ງໃດໆ, ໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະ
ເຈົ້າ;

19 ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດ
ວຽກໃນການມົວສຸມລັບ, ທັງພຣະອົງບໍ່ມີ
ພຣະປະສົງໃຫ້ມະນຸດຂ້າພັນກັນ, ແຕ່ໃນ
ທຸກສິ່ງພຣະອົງຊົງຫ້າມມັນນັບຕັ້ງແຕ່ການ
ເລີ່ມຕົ້ນຂອງມະນຸດເປັນຕົ້ນມາ.

20 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໂມ ໂຣ ໂນ ບໍ່
ໄດ້ ຂຽນ ແບບ ສະ ບັບ ຂອງ ຄໍາ ສາບານ ແລະ
ການ ມົວ ສຸມ ລັບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໄວ້, ເພາະ
ມັນ ເປັນ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ ແກ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ວ່າ ມັນ ມີ ຢູ່
ແລ້ວ ກັບ ຄົນ ທັງ ປວງ, ແລະ ມັນ ມີ ຢູ່ ແລ້ວ
ໃນ ບັນ ດາ ຊາວ ເລ ມັນ.

21 ແລະ ມັນເປັນເຫດໃຫ້ເກີດ "ຄວາມ
ພິນາດແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າກໍາ
ລັງເວົ້າເຖິງຢູ່ດຽວນີ້, ແລະ ມັນນໍາຄວາມ
ພິນາດມາໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງນີ້ໄຟນໍາອີກ.

22 ແລະ ປະຊາຊາດໃດກໍຕາມທີ່ຈະສະ
ໜັບສະໜູນການມົວສຸມລັບແບບນີ້, ເພື່ອ
ໃຫ້ໄດ້ອໍານາດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຈົນໃຫ້
ມັນ ແຜ່ ຂະ ຫຍາຍ ໄປ ທົ່ວ ປະ ຊາ ຊາດ; ຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ປະຊາຊາດນັ້ນຈະຖືກທໍາລາຍ; ເພາະ
ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ "ເລືອດ
ຂອງໄຟພົນຂອງພຣະອົງຊຶ່ງຖືກພວກເຂົາ
ຫລັງ ຮ້ອງທູນພຣະອົງຈາກພື້ນດິນສະເໝີ
ໄປເພື່ອ ຮາກແກ້ແຄ້ນຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ແລະ
ພຣະອົງບໍ່ແກ້ແຄ້ນພວກເຂົາ.

<p>14 ກ ຄມພ ພື້ນປະໜາດ, ການພື້ນປະໜາດ. 15 ກ ຄມພ ຄໍາສາບານ.</p>	<p>ຂ ປຖກ 4:7-8; ມຊ 5:28-30. 18 ກ ຄມພ ການມົວສຸມລັບ. 21 ກ ຮລມ 6:28.</p>	<p>22 ກ ມມ 8:27, 40-41. ຂ ຄມພ ແກ້ແຄ້ນ, ການແກ້ແຄ້ນ.</p>
---	---	--

23 ດັ່ງນັ້ນ, ໂອ້ ທ່ານຄົນຕ່າງຊາດ, ມັນ ແມ່ນຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະ ເຈົ້າທີ່ ຈະ ໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ ທ່ານ, ເພື່ອ ໂດຍ ການ ນີ້ ທ່ານ ຈະ ກັບ ໃຈ ຈາກບາບຂອງທ່ານ, ແລະ ບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ການ ມົ້ວສຸມລັບຢູ່ເໜືອທ່ານ, ຊຶ່ງສ້າງຂຶ້ນເພື່ອ ໃຫ້ມີ "ອຳນາດ ແລະ ຮັບຜົນປະໂຫຍດ— ແລະ ວຽກງານ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ວຽກງານ ແຫ່ງຄວາມພິນາດຍ່ອມມາສູ່ທ່ານ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນດາບແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງ ພຣະ ເຈົ້າຜູ້ສະ ຖິດ ນິລັນ ດອນ ຈະ ຕົກລົງ ມາໃສ່ທ່ານເພື່ອການ ໂຄ່ນລົ້ມ, ແລະ ເພື່ອ ຄວາມພິນາດຂອງທ່ານ ຖ້າຫາກທ່ານ ຈະ ປ່ອຍໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ມີຢູ່.

24 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ບັນ ຊາ ທ່ານ, ເມື່ອທ່ານ ເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ເກີດຂຶ້ນ ໃນ ບັນ ດາ ພວກທ່ານ, ທ່ານ ຄວນ ຈະ ຕື່ນ ຂຶ້ນສູ່ຄວາມເຂົ້າໃຈ ເຖິງສະພາບອັນເປັນ ຕາຍຳຂອງທ່ານ, ຍ້ອນວ່າການ ມົ້ວສຸມ ລັບນີ້ ຊຶ່ງຈະມີຢູ່ໃນບັນດາພວກທ່ານ; ຖ້າ ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ວິບັດຈົ່ງມີກັບມັນ, ເພາະ ເລືອດ ຂອງຄົນທັງຫລາຍທີ່ຖືກຂ້າຕາຍໄດ້ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ຈາກພື້ນ ດິນ ເພື່ອ ແກ້ ແຄ້ນ ມັນ, ແລະ ແກ້ແຄ້ນຜູ້ທີ່ສ້າງມັນຂຶ້ນມາ.

25 ເພາະວ່າເຫດການ ຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດທີ່ສ້າງມັນ ຍ່ອມສະແຫວງຫາທີ່ຈະ ລົບລ້າງ "ອິດສະລະ ພາບ ຂອງແຜ່ນດິນ, ປະຊາຊາດ, ແລະ ປະເທດ ຊາດທັງໝົດ; ແລະ ຈະນຳເອົາຄວາມພິນາດມາສູ່ຜູ້ຄົນ ທັງໝົດ, ເພາະ ວ່າ ມັນ ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍ ບິດາຂອງຄວາມຂີ້ຕົວະທັງໝົດ, ແມ່ນຄົນ ຂີ້ຕົວະຜູ້ດຽວກັນນັ້ນທີ່ ະຫລອກລວງບິດາ

ມານດາຜູ້ທຳອິດຂອງເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຄົນຂີ້ຕົວະຜູ້ດຽວກັນນີ້ແຫລະທີ່ເຮັດ ໃຫ້ມະນຸດເຮັດຄາດຕະກຳນັບຕັ້ງແຕ່ການ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ມາ; ເປັນ ຜູ້ທີ່ ເຮັດ ໃຫ້ໃຈ ຂອງ ມະນຸດແຂງກະດ້າງ ຈົນໄດ້ຂ້າສາດສະດາ ທັງ ຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ ແກວ່ງ ກ້ອນ ຫິນ ໃສ່ ພວກເພິ່ນ, ແລະ ຂັບໄລ່ພວກເພິ່ນອອກໄປ ນັບແຕ່ຕອນຕົ້ນ.

26 ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໂນຈິ່ງໄດ້ຮັບ ບັນ ຊາ ໃຫ້ຂຽນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ເພື່ອຄວາມ ຊົ່ວຕ່າງໆຈະໄດ້ໝົດໄປ, ແລະ ວ່າເວລາຈະ ມາຮອດ ຊຶ່ງຊາຕານຈະ "ບໍ່ມີອຳນາດເໜືອ ໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດ, ມີແຕ່ເຂົາຈະຖືກ ະຊັກຈູງໃຫ້ເຮັດແຕ່ຄວາມດີຕະຫລອດໄປ, ເພື່ອເຂົາຈະ ໄດ້ມາຫາອ່າງນ້ຳແຫ່ງຄວາມ ຊອບທຳທັງປວງ ແລະ ລອດ.

ບົດທີ 9

ອານາຈັກສິ່ງຕໍ່ຈາກຜູ້ທີ່ທາອີກຜູ້ທີ່ທາຕາມ ເຊື້ອສາຍ, ຕາມກົນອຸປາຍເລ່ຫລ່ຽມ, ແລະ ຕາມການຄາດຕະກຳ—ອີເມີເຫັນພຣະບຸດ ແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ—ສາດສະດາຫລາຍ ທ່ານຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການກັບໃຈ—ມີຄວາມ ອິດຢາກເກີດຂຶ້ນ ແລະ ມີຈູພິດກັດຕອດຜູ້ ຄົນ.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໂນເລີ່ມ ເຮັດບັນທຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ໄປ. ສະນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຍ້ອນ ວ່າ "ການມົ້ວສຸມລັບຂອງເອຄິດ ແລະ ໝູ່ ເພື່ອນ ຂອງ ລາວ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຂົາ ໄດ້ ໂຄ່ນລົ້ມອານາຈັກຂອງໂອເມ.

<p>23 ກ 1 ນຟ 22:22-23; ມຊ 6:15. 25 ກ ຄມພ ອິດສະລະ, ອິດສະລະພາບ.</p>	<p>ຂ ປຖກ 3:1-13; 2 ນຟ 9:9; ມຊຢ 16:3; ມຊ 4:5-19.</p>	<p>26 ກ 1 ນຟ 22:26. ຂ 2 ນຟ 33:4; ມຣນ 7:12-17. 9 1 ກ ອທ 8:13-17.</p>
---	---	---

2 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງໄດ້ເມດຕາສົງສານໂອເມ, ພ້ອມທັງລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຂອງລາວ ຜູ້ທີ່ບໍ່ພະຍາຍາມທຳລາຍລາວ.

3 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຕືອນໂອເມໃນຄວາມຝັນວ່າ ລາວຄວນອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນ; ດັ່ງນັ້ນໂອເມຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນ ພ້ອມດ້ວຍຄອບຄົວຂອງລາວ, ແລະ ໄດ້ເດີນທາງໄປຫລາຍມື້, ແລະ ມາຮອດ ແລະ ຜ່ານເນີນພູ ກຊິມໄປ, ແລະ ໄດ້ມາຮອດ ບ່ອນຊຶ່ງຊາວນີໂຟໄດ້ຖືກທຳລາຍ, ແລະ ຈາກບ່ອນນັ້ນໄປທາງຕາເວັນອອກ, ແລະ ມາຮອດບ່ອນໃກ້ຝັ່ງທະເລ ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ອາບລຳ, ແລະ ບ່ອນນັ້ນລາວໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂຶ້ນ ພ້ອມທັງລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຂອງລາວນຳອີກ, ແລະ ຄົນໃນຄອບຄົວຂອງລາວທັງໝົດນອກຈາກຢາເຮັດ ແລະ ຄອບຄົວຂອງລາວເທົ່ານັ້ນ.

4 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຢາເຮັດໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດບົກຄອງ ຜູ້ຄົນ ດ້ວຍ ມື ຂອງ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ; ແລະ ລາວໄດ້ຍົກລູກສາວຂອງລາວໃຫ້ເປັນພັນລະຍາຂອງເອຄິດ.

5 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເອຄິດພະຍາຍາມທີ່ຈະຂ້າພໍ່ເຖົ້າຂອງຕົນ; ແລະ ລາວໄດ້ຂໍຮ້ອງຜູ້ທີ່ລາວໃຫ້ກ່າວຄຳສາບານ ດ້ວຍຄຳສາບານຂອງຄົນໃນສະໄໝບູຮານ, ແລະ ພວກນັ້ນກໍໄດ້ຫົວພໍ່ເຖົ້າຂອງເອຄິດ, ໃນຂະນະທີ່ຢາເຮັດນັ່ງຢູ່ໃນບັນລັງກ່າວຄຳປາໄສຕໍ່ຜູ້ຄົນ.

6 ເພາະການແຜ່ສັງຄົມທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ລຶກລັບນີ້ເປັນໄປຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ຈົນວ່າມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຜູ້ຄົນທັງໝົດເສື່ອມໂຊມ; ສະນັ້ນ ຢາເຮັດຈຶ່ງຖືກລອບຂ້າໃນ

ບັນລັງຂອງລາວເອງ, ແລະ ເອຄິດໄດ້ຂຶ້ນບົກຄອງແທນ.

7 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເອຄິດເລີ່ມມີຄວາມອິດສາບັງບຽດລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງຕົນ, ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ເອົາລູກຊາຍຂອງຕົນຂັງໄວ້ໃນຄຸກ, ແລະ ໃຫ້ຂັງໄວ້ໂດຍເອົາອາຫານໃຫ້ກິນພຽງເລັກໜ້ອຍ ຫລື ວ່າບໍ່ໃຫ້ກິນເລີຍ ຈົນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ.

8 ແລະ ບັດນີ້ນ້ອງຊາຍຂອງຜູ້ທີ່ຕາຍ, (ມີຊື່ວ່າ ນິມຣາ) ໄດ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ບິດາຂອງລາວຍ້ອນສິ່ງທີ່ບິດາຂອງລາວໄດ້ເຮັດກັບອ້າຍຂອງລາວ.

9 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນິມຣາໄດ້ເຕົ້າໂຮມຄົນຈຳນວນໜຶ່ງ, ແລະ ໄດ້ໜີອອກຈາກແຜ່ນດິນໄປ, ແລະ ໄດ້ຂ້າມໄປຢູ່ກັບໂອເມ.

10 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເອຄິດໄດ້ລູກຊາຍຕື່ມອີກ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາຊະນະໃຈຂອງຜູ້ຄົນ ເຖິງແມ່ນພວກເຂົາໄດ້ສາບານກັບລາວວ່າຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການຕາມທີ່ລາວປາດຖະໜາ.

11 ບັດນີ້ຜູ້ຄົນຂອງເອຄິດປາດຖະໜາຜົນປະໂຫຍດ, ຄືກັນກັບທີ່ເອຄິດປາດຖະໜາອຳນາດ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກລູກຊາຍຂອງເອຄິດຈຶ່ງໄດ້ແຈກຢາຍເງິນໃຫ້ພວກເຂົາ, ຊຶ່ງດ້ວຍວິທີນີ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ດຶງຜູ້ຄົນສ່ວນຫລາຍມາຫາພວກເຂົາ.

12 ແລະ ມັນເລີ່ມມີສົງຄາມລະຫວ່າງພວກລູກຊາຍຂອງເອຄິດກັບຕົວເອຄິດເອງເປັນເວລາຫລາຍປີ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນວ່າໄປສູ່ຄວາມພິນາດຂອງຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ໃນອານາຈັກເກືອບໝົດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນທັງ

ໝົດ ນອກຈາກຄົນສາມສິບຄົນກັບພວກທີ່
ໜີໄປກັບເຊື້ອສາຍຂອງໂອເມເທົານັ້ນ.

13 ດັ່ງນັ້ນ, ໂອເມຈຶ່ງໄດ້ກັບຄືນມາຫາ
ແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງຕົນອີກ.

14 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ໂອເມເລີ່ມເຖົ້າແກ່ລົງ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ,
ລາວກໍຍັງໄດ້ລູກຊາຍອີກຄົນໜຶ່ງໃນໄວ
ຂະລາຂອງລາວ ຊື່ວ່າ ອີເມີ; ແລະ ລາວໄດ້
ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ອີເມີເປັນກະສັດບົກຄອງແທນ.

15 ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ລາວໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ
ອີເມີໃຫ້ເປັນກະສັດແລ້ວ, ລາວໄດ້
ເຫັນສັນຕິສຸກໃນແຜ່ນດິນຢູ່ສອງປີ, ແລະ
ລາວໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ, ໂດຍທີ່ໄດ້ເຫັນວັນ
ເວລາຊຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫລົດ
ໃຈເປັນເວລາຍາວນານ. ແລະ ເຫດການ
ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອີເມີໄດ້ບົກຄອງແທນ
ລາວ, ແລະ ໄດ້ກະທຳຕາມຕົວຢ່າງຂອງ
ບິດາຕົນ.

16 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີ່ມເອົາຄຳ
ສາບແຊ່ງອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນອີກ, ແລະ
ເຊື້ອສາຍຂອງອີເມີໄດ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ
ຢ່າງຍິ່ງພາຍໃຕ້ການບົກຄອງຂອງອີເມີ;
ແລະ ໃນເວລາທີ່ສິບສອງປີພວກເຂົາກັບ
ມາເປັນຄົນເຂັ້ມແຂງຢ່າງຍິ່ງ, ເຖິງຂະໜາດ
ທີ່ພວກເຂົາກາຍມາເປັນຄົນຮັ່ງມີຢ່າງຍິ່ງ—

17 ໂດຍມີໝາກໄມ້ນາໆ ຊະນິດ, ແລະ
ເຄື່ອງປູກຂອງຝັງ, ແລະ ຜ້າໄໝ, ແລະ ຜ້າ
ລິນິນຢ່າງດີ, ແລະ ຄຳ, ແລະ ເງິນ, ແລະ
ຂອງມີຄ່າຫລາຍຢ່າງ;

18 ແລະ ກໍມີຝູງສັດລ້ຽງ, ງົວເຖິກ, ແລະ
ງົວແມ່, ແລະ ແກະ, ແລະ ໝູ, ແລະ ແບ້,
ແລະ ສັດອື່ນໆອີກຫລາຍຊະນິດທີ່ມີປະ
ໂຫຍດສຳລັບເປັນອາຫານຂອງມະນຸດນຳ
ອີກ.

19 ແລະ ພວກເຂົາກໍມີ "ຝູງມ້າ, ແລະ ລໍ,
ແລະ ກໍມີຊ້າງ ແລະ ມີຄູຣີລຳ ແລະ ຄູມຳນຳ
ອີກ; ຊຶ່ງທັງໝົດເປັນປະໂຫຍດແກ່ມະນຸດ,
ແລະ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຝູງຊ້າງ, ຄູຣີລຳ,
ແລະ ຄູມຳ.

20 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖອກເທ
ພຣະພອນລົງມາເທິງແຜ່ນດິນດັ່ງນີ້ ຊຶ່ງ
ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ "ປະເສີດເລີດລ້ຳກວ່າ
ແຜ່ນດິນອື່ນໃດທັງສິ້ນ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້
ບັນຊາວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະເປັນເຈົ້າຂອງ
ແຜ່ນດິນ ຜູ້ນັ້ນຄວນຄອບຄອງມັນໄວ້ໃຫ້
ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈະ
ຖືກ "ທຳລາຍເວລາເຂົາສູກໃນຄວາມຊົ່ວ
ຮ້າຍ; ເພາະກັບຄືນເຊັ່ນນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າໄດ້ກ່າວ: ເຮົາຈະຖອກເທຄວາມບໍລິ
ບູນແຫ່ງຄວາມໂມໂຫຂອງເຮົາອອກມາ.

21 ແລະ ອີເມີໄດ້ດຳເນີນການຕັດສິນ
ດ້ວຍຄວາມຍຸດຕິທຳຕະຫລອດວັນເວລາ
ຂອງລາວ, ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ
ລູກສາວຫລາຍຄົນ; ແລະ ມີລູກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງ
ຊື່ວ່າ ໂຄຣຣີອານທຳ, ແລະ ລາວໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ
ໃຫ້ໂຄຣຣີອານທຳຂຶ້ນບົກຄອງແທນ.

22 ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ລາວໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້
ໂຄຣຣີອານທຳບົກຄອງແທນແລ້ວ ລາວກໍ
ມີຊີວິດຢູ່ຕື່ມອີກສີ່ປີ, ແລະ ລາວກໍໄດ້ເຫັນ
ສັນຕິສຸກໃນແຜ່ນດິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ
ເຖິງແມ່ນລາວໄດ້ເຫັນ "ພຣະບຸດແຫ່ງ
ຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ລາວມີຄວາມປິຕິຍິນ
ດີ ແລະ ປາບປື້ມໃນວັນເວລາຂອງລາວ;
ແລະ ລາວກໍໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ ໃນຄວາມ
ສະຫງົບສຸກ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄ
ຣີອານທຳໄດ້ກະທຳຕາມຕົວຢ່າງຂອງບິດາ
ຕົນ, ແລະ ໄດ້ສ້າງເມືອງໃຫຍ່ຫລາຍເມືອງ,

19 ກ 1 ນພ 18:25. 20 ກ ອທ 2:15.	ຂ ອທ 2:8-11. 22 ກ 3 ນພ 25:2.
-----------------------------------	---------------------------------

ແລະ ໄດ້ໃຫ້ຄວາມດີແກ່ຜູ້ຄົນຕະຫລອດ
ວັນ ເວລາ ຂອງ ລາວ. ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້
ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວບໍ່ມີລູກເລີຍ ຈົນວ່າລາວ
ເຖົ້າແກ່ຊະລາລົງ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພັນ
ລະຍາຂອງລາວໄດ້ສິ້ນຊີວິດເມື່ອນາງມີອາ
ຍຸໄດ້ໜຶ່ງຮ້ອຍສອງປີ. ແລະ ເຫດການໄດ້
ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນໄວຊະລາຂອງໂຄຣຣິອານ
ທໍາ, ລາວ ໄດ້ຮັບເອົາຍິງສາວຄົນໜຶ່ງມາ
ເປັນພັນລະຍາ, ແລະ ໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ
ລູກສາວຫລາຍຄົນ; ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈຶ່ງມີຊີວິດ
ຢູ່ຈົນເຖິງໜຶ່ງຮ້ອຍສິ້ນສຸດສອງປີ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວ
ມີລູກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ຄອມ, ແລະ ຄອມໄດ້
ຂຶ້ນປົກຄອງແທນ; ແລະ ລາວໄດ້ປົກຄອງຢູ່
ສິ້ນສຸດເກົ້າປີ, ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ
ເຫັດ; ແລະ ເຫັດໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກ
ສາວຫລາຍຄົນຄືກັນ.

26 ແລະ ຜູ້ຄົນໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປ
ທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນອີກ, ແລະ ເລີ່ມມີຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍໃນແຜ່ນດິນອີກ ແລະ ເຫັດ
ເລີ່ມຖືແຜນລຶກລັບຂອງສະໄໝກ່ອນອີກ
ເພື່ອທໍາລາຍບົດາຂອງຕົນ.

27 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ລາວໄດ້ບົດບົດາຂອງຕົນອອກຈາກບັນລັງ,
ໂດຍການຂ້າດ້ວຍດາບຂອງຕົນເອງ; ແລະ
ລາວໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນ.

28 ແລະ ມີສາດສະດາຫລາຍທ່ານໃນ
ແຜ່ນດິນອີກ, ມາປາວເຕືອນເລື່ອງການກັບ
ໃຈຕໍ່ຜູ້ຄົນທັງຫລາຍວ່າ—ພວກເຂົາຕ້ອງ
ຕຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ
ຄໍາສາບແຊ່ງຈະມາສູ່ຜືນແຜ່ນດິນ; ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ມັນຈະມີຄວາມອິດຢາກຢ່າງໃຫຍ່
ຫລວງ ຊຶ່ງຈະເປັນເຫດໃຫ້ພວກເຂົາຖືກ

ທໍາລາຍ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ.

29 ແຕ່ວ່າຜູ້ຄົນບໍ່ເຊື່ອຄໍາຂອງສາດສະ
ດາເລີຍ, ແຕ່ໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເພິ່ນອອກໄປ;
ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ໂຍນ ຫລາຍ ທ່ານ ລົງ
ໃນຊຸມ ແລະ ປະ ໃຫ້ພວກເພິ່ນຕາຍ. ແລະ
ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາ ໄດ້
ເຮັດສິ່ງທັງໝົດນີ້ຕາມຄໍາສັ່ງຂອງກະສັດ
ເຫັດ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ
ເລີ່ມມີການຂາດແຄນເກີດຂຶ້ນຢ່າງໃຫຍ່
ຫລວງໃນແຜ່ນດິນ, ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ເລີ່ມ
ຖືກທໍາລາຍຢ່າງວ່ອງໄວດ້ວຍການຂາດ
ແຄນນັ້ນ, ເພາະວ່າມັນບໍ່ມີຝົນຕົກລົງມາ
ເທິງຜືນແຜ່ນດິນເລີຍ.

31 ແລະ ມັນໄດ້ມີງູພິດອອກໄປຕາມຜືນ
ແຜ່ນດິນອີກ, ແລະ ມັນໄດ້ຕອດຜູ້ຄົນຢ່າງ
ຫລວງຫລາຍ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດ
ຂຶ້ນຄື ຝູງສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມ
ແຕກໜີຜ່າຍງູພິດໄປທາງໃຕ້ ຊຶ່ງຊາວມີໄຟ
ເອີ້ນວ່າ "ເຊຣາເຮັມລາ."

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີ
ສັດຫລາຍໂຕທີ່ຕາຍໄປລະຫວ່າງທາງ;
ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຍັງມີຝູງສັດລ້ຽງເປັນ
ຈໍານວນຫລວງຫລາຍໜີໄປຮອດແຜ່ນດິນ
ທາງໃຕ້.

33 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ "ງູເຂົາຕິດຕາມ
ທໍາຮ້າຍຝູງສັດທີ່ພະຍາຍາມໜີໄປນັ້ນ, ແຕ່
ໃຫ້ມັນກັບເສັ້ນທາງເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຄົນຜ່ານ
ໄປໄດ້, ແລະ ຖ້າວ່າຜູ້ໃດຈະລອງຜ່ານໄປ
ຜູ້ນັ້ນກໍຈະລົ້ມຕາຍເພາະຖືກງູພິດຕອດ.

34 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້
ຄົນໄດ້ຕິດຕາມເສັ້ນທາງຂອງສັດເຫລົ່າ
ນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ກິນຊາກສັດທີ່ລົ້ມຕາຍຕາມ

ທາງຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ກິນໝົດກຸ້ງ. ບັດນີ້ ເວລາຜູ້ຄົນ ເຫັນວ່າພວກເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍ ພວກເຂົາກໍເລີ່ມ "ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

35 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາພວກເຂົາ "ຖ່ອມຕົວພຽງພໍຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງກໍໄດ້ສົ່ງຝົນລົງມາເທິງຜືນແຜ່ນດິນ; ແລະ ຜູ້ຄົນກໍເລີ່ມພື້ນຂຶ້ນມາໃໝ່, ແລະ ມັນເລີ່ມມີໝາກໄມ້ໃນຂົງເຂດທາງເໜືອ, ແລະ ໃນຂົງເຂດອ້ອມແອ້ມນັ້ນ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງອຳນາດຂອງພຣະອົງແກ່ພວກເຂົາໃນການປົກປັກຮັກສາພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມອຶດຢາກ.

ບົດທີ 10

ກະສັດຜູ້ໜຶ່ງຂຶ້ນປົກຄອງແທນກະສັດອີກຜູ້ໜຶ່ງຕໍ່ໆກັນໄປ—ກະສັດບາງຄົນຊອບທຳ; ບາງຄົນກໍຊົ່ວ—ເວລາມີຄວາມຊອບທຳ ຜູ້ຄົນກໍຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ໄດ້ຮັບພອນຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຊັດຜູ້ສືບ ຕະກຸນ ຂອງ ເຫັດ—ເພາະ ເຫັດ ໄດ້ຕາຍໄປດ້ວຍຄວາມອຶດຢາກກັບຄືນໃນຄອບຄົວຂອງລາວທັງໝົດ ນອກຈາກເຊັດຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນ—ດັ່ງນັ້ນ, ເຊັດຈຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນສ້າງຜູ້ຄົນຜູ້ທີ່ຊຸດໂຊມຄືນອີກ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຊັດໄດ້ລະນຶກເຖິງຄວມພິນາດຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງລາວ; ແລະ ລາວໄດ້ສ້າງອານາຈັກອັນຊອບທຳຂຶ້ນ; ເພາະວ່າລາວຈື່ຈຳສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳໃນການນຳພາ

ຢາເຮັດ ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງລາວ "ຂ້າມຄວາມເລິກຂອງທະເລມາ; ແລະ ລາວໄດ້ເດີນໃນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນ.

3 ແລະ ລູກຊາຍກົກຂອງລາວຊື່ວ່າ ເຊັດ, ໄດ້ກະບົດຕໍ່ລາວ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຊັດໄດ້ຖືກຂ້າດ້ວຍມືຂອງໂຈນ, ເພາະຂອງມີຄ່າອັນຫລວງຫລາຍຂອງລາວ, ຊຶ່ງໄດ້ນຳສັນຕິສຸກມາສູ່ບົດາຂອງລາວອີກ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ບົດາຂອງລາວໄດ້ສ້າງຫລາຍເມືອງຂຶ້ນໃນຜືນແຜ່ນດິນ, ແລະ ຜູ້ຄົນເລີ່ມແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນອີກ. ແລະ ເຊັດໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ດົນນານທີ່ສຸດ; ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຊື່ ຮິບລາຄິດ. ແລະ ລາວໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ, ແລະ ຮິບລາຄິດໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນ.

5 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຮິບລາຄິດບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍ, ຍ້ອນວ່າລາວມີມະເຫສີ ແລະ "ນາງສະໜົມຫລາຍຄົນ, ແລະ ໄດ້ວາງພາລະອັນເຫລືອທີ່ຈະທົນໄດ້ໃຫ້ກັບຜູ້ຄົນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວໄດ້ເກັບພາສີນຳຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນດ້ວຍຄ່າພາສີອັນແພງ; ແລະ ດ້ວຍພາສີນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ສ້າງອາຄານອັນກວ້າງໃຫຍ່ຫລາຍແຫ່ງ.

6 ແລະ ລາວໄດ້ສ້າງບັນລັງອັນງົດງາມທີ່ສຸດໃຫ້ຕົນເອງ ແລະ ໄດ້ສ້າງຄູກຫລາຍແຫ່ງນຳອີກ, ແລະ ຄົນໃດທີ່ບໍ່ຍອມເສຍພາສີລາວກໍເອົາເຂົ້າຄູກ; ແລະ ຄົນໃດທີ່ບໍ່ສາມາດເສຍພາສີລາວກໍເອົາເຂົ້າຄູກ; ແລະ ລາວໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາອອກແຮງງານ

34 ກ ພ 34:34; ຄພ 101:8.	35 ກ ຄພ 5:24. 10 2 ກ ອທ 6:1-12.	5 ກ ຢຄ 3:5; ມຊຢ 11:2.
----------------------------	------------------------------------	--------------------------

ໜັກ ຕະຫລອດ ເວລາ ເພື່ອ ລົງ ຕົນ; ແລະ ຄົນ ໃດ ທີ່ ບໍ່ ຍອມ ອອກ ແຮງ ງານ ລາວ ກໍ ສັ່ງ ໃຫ້ ຂ້າ ຄົນ ນັ້ນ ຖິ້ມ.

7 ດັ່ງ ນັ້ນ ລາວ ຈຶ່ງ ໄດ້ ສິ່ງ ຂອງ ດົງ ທັງ ພົດ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເຖິງ ແມ່ນ ຄຳ ແນວ ດີ ຂອງ ລາວ, ລາວ ກໍ ສັ່ງ ໃຫ້ ຫລໍ່ ຫລອມ ໃຫ້ ບໍ່ ລິ ສຸດ ຢູ່ ໃນ ຄຸກ; ແລະ ງານ ຝີ ມີ ດີ ນາ ງ ຂະ ນິດ ລາວ ກໍ ສັ່ງ ໃຫ້ ເຮັດ ຢູ່ ໃນ ຄຸກ. ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ລາວ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ທຸກ ຍາກ ລຳ ບາກ ຫລາຍ ເພາະ ການ ໂສ ເພ ນີ້ ແລະ ຄວາມ ໜ້າ ກຽດ ຊັງ ຂອງ ລາວ.

8 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ບົກ ຄອງ ເປັນ ເວລາ ສີ່ ສິບ ສອງ ປີ ຜູ້ ຄົນ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ ໃນ ການ ກະ ບົດ ຕໍ່ ລາວ; ແລະ ມັນ ເລີ່ມ ມີ ສົງ ຄາມ ເກີດ ຂຶ້ນ ອີກ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ຮີບ ລາ ຄິດ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ, ແລະ ຜູ້ ສືບ ຕະ ກຸນ ຂອງ ລາວ ກໍ ຖືກ ຂັບ ໄລ່ ອອກ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ໄປ.

9 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງ ຈາກ ຫລາຍ ປີ ຜ່ານ ໄປ, ໂມ ຣີ ອານ ທັນ, (ໂດຍ ທີ່ ເປັນ ຜູ້ ສືບ ຕະ ກຸນ ຂອງ ຮີບ ລາ ຄິດ) ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ ກຳ ລັງ ທັບ ຈາກ ຜູ້ ຄົນ ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ຂັບ ໄລ່ ອອກ ໄປ, ແລະ ໄດ້ ຍົກ ໄປ ສູ້ ຮີບ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ແລະ ລາວ ໄດ້ ຍຶດ ເອົາ ຫລາຍ ຫົວ ເມືອງ; ແລະ ສົງ ຄາມ ກັບ ມາ ຮ້າຍ ແຮງ ຫລາຍ ຂຶ້ນ, ແລະ ມັນ ໄດ້ ຄົງ ຢູ່ ເປັນ ເວລາ ຫລາຍ ປີ; ແລະ ລາວ ໄດ້ ມີ ອຳ ນາດ ບົກ ຄອງ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ, ແລະ ໄດ້ ສະ ຖາ ປະ ນາ ຕົນ ເອງ ຂຶ້ນ ເປັນ ກະ ສັດ ບົກ ຄອງ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ.

10 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ລາວ ໄດ້ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ຕົນ ເອງ ເປັນ ກະ ສັດ ແລ້ວ, ລາວ ໄດ້ ຫລຸດ ຜ່ອນ ພາ ລະ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ໃຫ້ ເປົາ ບາ ງ ລົງ, ຊຶ່ງ ດ້ວຍ ການ ນີ້ ລາວ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ນິ ຍົມ ຊົມ ຊອບ ໃນ ສາຍ ຕາ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ລາວ ໃຫ້ ເປັນ ກະ ສັດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

11 ແລະ ລາວ ໄດ້ ໃຫ້ ຄວາມ ຍຸດ ຕິ ທຳ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ, ແຕ່ ບໍ່ ໄດ້ ໃຫ້ ແກ່ ຕົວ ເອງ ເພາະ ການ ໂສ ເພ ນີ ຢ່າ ງ ຫລວງ ຫລາຍ ຂອງ ລາວ; ດັ່ງ ນັ້ນ ລາວ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຖືກ ຕັດ ອອກ ຈາກ ທີ່ ປະ ຫັບ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.

12 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໂມ ຣີ ອານ ທັນ ໄດ້ ສ້າງ ເມືອງ ຫລາຍ ເມືອງ ຂຶ້ນ, ແລະ ຜູ້ ຄົນ ກັບ ມາ ຮັ່ງ ມີ ເປັນ ດີ ຢ່າ ງ ຍິ່ງ ພາຍ ໃຕ້ ການ ບົກ ຄອງ ຂອງ ລາວ, ທັງ ອາ ຄານ ແລະ ຄຳ ແລະ ເງິນ, ແລະ ທາງ ການ ປູກ ຝັງ ພືດ ພັນ ທັນ ຍາ ຫານ, ແລະ ທາງ ຝູງ ສັດ ລ້ຽງ, ແລະ ສັດ ໃຊ້ ແຮງ ງານ, ແລະ ສິ່ງ ດັ່ງ ກ່າວ ຖືກ ນຳ ກັບ ຄົນ ມາ ຫາ ພວກ ເຂົາ ອີກ.

13 ແລະ ໂມ ຣີ ອານ ທັນ ໄດ້ ມີ ຊີ ວິດ ຢູ່ ຢ່າ ງ ຍາວ ນານ, ແລະ ແລ້ວ ລາວ ໄດ້ ມີ ລູກ ຊາຍ ຊື່ ວ່າ ຄົມ; ແລະ ຄົມ ໄດ້ ບົກ ຄອງ ແທນ ບົດ ດາ ຂອງ ລາວ ຢູ່ ແປດ ປີ, ແລະ ບົດ ດາ ຂອງ ລາວ ກໍ ໄດ້ ສິ້ນ ຊີ ວິດ ໄປ. ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຄົມ ບໍ່ ໄດ້ ບົກ ຄອງ ດ້ວຍ ຄວາມ ຊອບ ທຳ, ດັ່ງ ນັ້ນ ລາວ ຈຶ່ງ ບໍ່ ເປັນ ທີ່ ໂປດ ປານ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.

14 ແລະ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ ໃນ ການ ກະ ບົດ ຕໍ່ ລາວ, ຊຶ່ງ ດ້ວຍ ການ ນີ້ ລາວ ຈຶ່ງ ໄດ້ ເອົາ ອ້າຍ ມາ ເປັນ ຊະ ເລີຍ; ແລະ ຄົມ ໄດ້ ຄົງ ຢູ່ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ຕະ ຫລອດ ວັນ ເວລາ ຂອງ ລາວ; ແລະ ລາວ ໄດ້ ມີ ລູກ ຊາຍ ແລະ ລູກ ສາວ ຫລາຍ ຄົນ ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ນັ້ນ, ແລະ ໃນ ໄວ ຊະ ລາ ຂອງ ລາວ, ລາວ ໄດ້ ມີ ລູກ ຊາຍ ອີກ ຊື່ ວ່າ ເລວີ; ແລະ ຄົມ ໄດ້ ສິ້ນ ຊີ ວິດ ໄປ.

15 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເລວີ ໄດ້ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ຫລັງ ຈາກ ບົດ ດາ ຂອງ ລາວ ເປັນ ເວລາ ສີ່ ສິບ ສອງ ປີ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ກໍ່ ສົງ ຄາມ ກັບ ກະ ສັດ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ, ດ້ວຍ ເຫດ ນີ້ ລາວ ຈຶ່ງ ໄດ້ ອານາ ຈັກ ມາ ເປັນ ຂອງ ຕົນ.

16 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ລາວ ໄດ້ ອານາ ຈັກ ມາ

ເປັນຂອງຕົນແລ້ວ ລາວໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ ໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ຜູ້ຄົນຈຶ່ງໄດ້ຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ; ແລະ ລາວໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງຍາວນານ, ແລະ ໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນ; ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍອີກຊື່ວ່າ ໂຄຣນາ, ຊຶ່ງລາວໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດແທນ.

17 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣນາເຮັດແຕ່ສິ່ງທີ່ດີໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວ; ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນ; ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ລາວມີຊີວິດຢູ່ດົນນານແລ້ວ ລາວກໍໄດ້ຈາກໄປຄືກັນກັບຄືນອື່ນໆຂອງແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ກິເຊໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກິເຊໄດ້ຈາກໄປອີກ, ແລະ ລິບໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລິບເຮັດສິ່ງທີ່ດີໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືກັນ. ແລະ ໃນວັນເວລາຂອງລິບນັ້ນຈູ ພິດຖືກທຳລາຍຈົນໝົດສິ້ນ. ດັ່ງນັ້ນຜູ້ຄົນຈຶ່ງໄດ້ໄປຫາແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ເພື່ອຊອກຫາອາຫານໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງແຜ່ນດິນ, ເພາະວ່າແຜ່ນດິນນັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍສັດປ່າ. ແລະ ຕົວລິບ ເອງກໍກາຍເປັນນາຍພານໃຫຍ່ຜູ້ໜຶ່ງ.

20 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສ້າງເມືອງໃຫຍ່ເມືອງໜຶ່ງຂຶ້ນໃກ້ກັບຊ່ອງແຄບຂອງແຜ່ນດິນໃກ້ກັບບ່ອນຊຶ່ງທະເລແບ່ງແຜ່ນດິນອອກ.

21 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ປົກປັກຮັກສາແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ໄວ້ເປັນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນ

ດານ ເພື່ອຈະໄດ້ສັດໄວ້ລ່າ. ແລະ ສ່ວນແຜ່ນດິນທາງເໜືອນັ້ນ ເຕັມໄປດ້ວຍຜູ້ອາໄສຢູ່.

22 ແລະ ພວກເຂົາມີການອຸດສາຫະກຳຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຊື້ຂາຍ ແລະ ທຳການຄ້າລະຫວ່າງກັນ ເພື່ອຈະໄດ້ຜົນປະໂຫຍດ.

23 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຊຸດຄົ້ນແຮ່ນາໆຊະນິດ, ແລະ ໄດ້ຫລໍ່ຫລອມຄຳ, ແລະ ເງິນ, ແລະ ະເຫລັກ, ແລະ ທອງເຫລືອງ, ແລະ ໂລຫະນາໆຊະນິດ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຊຸດຄົ້ນມັນຂຶ້ນມາຈາກດິນ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຄຸ້ນດິນຂຶ້ນເປັນກອງໃຫຍ່ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ແຮ່ ເປັນຄຳ, ແລະ ເປັນເງິນ, ແລະ ເປັນເຫລັກ, ແລະ ເປັນທອງແດງ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຜະລິດສິ່ງອື່ນໆອີກຫລາຍຢ່າງ.

24 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕຳຜ້າໄໝ ແລະ ຜ້າລິນິນຕຳຢ່າງດີ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດເສື້ອຜ້າຫລາຍຊະນິດ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ທຸ້ມຫໍ່ຄວາມເປືອຍເປົ່າຂອງພວກເຂົາ.

25 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດເຄື່ອງມືນາໆຊະນິດເພື່ອໂຖດິນ, ທັງເພື່ອຂຸດ ແລະ ເພື່ອຫວ່ານ, ແລະ ເພື່ອເກັບກຸ່ວ ແລະ ເພື່ອພວນ, ແລະ ເພື່ອນວດນຳອີກ.

26 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດເຄື່ອງມືນາໆຊະນິດ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໂດຍໃຊ້ແຮງງານຂອງສັດຂອງພວກເຂົາ.

27 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສ້າງອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມທຸກຊະນິດ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດວຽກນາໆຊະນິດດ້ວຍຝີມືແປກຢ່າງຍິ່ງ.

28 ແລະ ບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ໃດເລີຍທີ່ໄດ້ຮັບພອນຫລາຍກວ່າພວກເຂົາ, ແລະ ມີຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້

19ກ ອຫ 9:31.

23ກ 2 ນພ 5:15.

ເປັນເຈົ້າຫລາຍກວ່ານີ້. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ປະເສີດເລີດລຳກວ່າແຜ່ນດິນອື່ນໃດທັງສິ້ນ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນັ້ນ.

29 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລົບມີຊີວິດຢູ່ຢາງຍາວນານ, ແລະ ໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນ; ແລະ ລາວກໍມີລູກຊາຍອີກຊື່ວ່າ ຮີອາທຳ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຮີອາທຳໄດ້ບົກຄອງແທນບິດາຂອງລາວ. ແລະ ເມື່ອຮີອາທຳໄດ້ບົກຄອງຢູ່ຊາວສີ່ປີ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ອານາຈັກຖືກຍຶດໄປຈາກລາວ. ແລະ ລາວໄດ້ຕົກເປັນຊະເລີຍຫລາຍປີ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຕະຫລອດວັນເວລາທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລາວ.

31 ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ ເຫັດ, ແລະ ເຫັດໄດ້ໃຊ້ຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມເປັນຊະເລີຍຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວ. ແລະ ເຫັດມີລູກຊື່ວ່າ ອາໂຣນ, ແລະ ອາໂຣນໄດ້ຢູ່ໃນ ຄວາມ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ຕະຫລອດວັນ ເວລາ ຂອງ ລາວ ຄື ກັນ; ແລະ ລາວ ມີ ລູກຊາຍຊື່ວ່າ ອາມນີແກດາ, ແລະ ອາມນີແກດາກໍໄດ້ຢູ່ໃນ ຄວາມ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວຄືກັນ; ແລະ ລາວມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ ໂຄຣຣີອານທຳ, ແລະ ໂຄຣຣີອານທຳກໍໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມເປັນຊະເລີຍຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວຄືກັນ; ແລະ ລາວມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ ຄອມ.

32 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຄອມ ໄດ້ ຍຶດ ເອົາ ອາ ນາ ຈັກ ໄປ ເຄິ່ງ ໜຶ່ງ. ແລະ ລາວໄດ້ບົກຄອງອານາຈັກສ່ວນນັ້ນເປັນເວລາສີ່ສິບສອງປີ; ແລະ ລາວໄດ້ໄປສູ່ຮີບກັບກະສັດອາມກິດ, ແລະ ທັງສອງໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນເປັນເວລາຫລາຍປີ ຊຶ່ງລະຫວ່າງ

ເວລານັ້ນຄອມໄດ້ມີອຳນາດເໜືອອາມກິດ, ແລະ ໄດ້ຍຶດເອົາອານາຈັກສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ມາເປັນເຈົ້າຂອງ.

33 ແລະ ໃນວັນເວລາຂອງຄອມ ມັນເລີ່ມມີພວກໂຈນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ; ແລະ ພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເອົາແຜນເກົ່າມາໃຊ້, ແລະ ໄດ້ເວົ້າ "ຄຳສາບານຕາມວິທີຂອງຄົນສະໄໝບູຮານ, ແລະ ພະຍາຍາມທີ່ຈະທຳລາຍອານາຈັກອີກ.

34 ບັດນີ້ຄອມໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາຢ່າງໜັກ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລາວກໍຍັງເອົາຊະນະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້.

ບົດທີ 11

ສົງ ຄາມ, ການ ແຕກ ແຍກ, ແລະ ຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍຄອບງຳຊີວິດຂອງຊາວຢາເຣັດ—ສາດສະດາໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງການທຳລາຍຂອງຊາວຢາເຣັດເວັ້ນເສຍແຕ່ພວກເຂົາຈະກັບໃຈເສຍກ່ອນ—ຜູ້ຄົນບໍ່ຍອມຮັບພັງຄຳຂອງສາດສະດາ.

1 ແລະ ໃນ ວັນ ເວລາ ຂອງ ຄອມ ໄດ້ ມີ ສາດສະດາຫລາຍທ່ານອີກ, ແລະ ໄດ້ທຳນາຍ ເຖິງ ຄວາມ ພິນາດ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງຂອງ ຜູ້ຄົນ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ກັບ ໃຈ, ແລະ ຫັນໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ປະຖິ້ມການຄາດຕະກຳ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນບໍ່ຍອມຮັບພັງຄຳຂອງສາດສະດາ, ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ໜີໄປຫາຄອມເພື່ອຄວາມປອດໄພ, ເພາະວ່າຜູ້ຄົນພະຍາຍາມທີ່ຈະທຳລາຍພວກເພິ່ນ.

3 ແລະ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ທຳ ນາຍ ຫລາຍ

ເລື່ອງ ແກ່ ຄອມ; ແລະ ລາວ ໄດ້ ຮັບ ພອນ ຕະຫລອດວັນເວລາທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລາວ.

4 ແລະ ລາວ ໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ຢາງດົນນານ, ແລະ ໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ ຊິບລຳ; ແລະ ຊິບ ລຳໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນ. ແລະ ມ້ອງຊາຍ ຂອງຊິບລຳໄດ້ກະບົດຕໍ່ລາວ, ແລະ ເລີ່ມມີ ສົງຄາມໃຫຍ່ທີ່ສຸດທົ່ວແຜ່ນດິນ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມ້ອງ ຊາຍຂອງຊິບລຳໃຫ້ຂ້າສາດສະດາທັງໝົດ ຊຶ່ງ ໄດ້ທຳນາຍ ເຖິງ ຄວາມພິນາດ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ;

6 ແລະ ມັນໄດ້ມີຄວາມສູນເສຍອັນໃຫຍ່ ຫລວງທົ່ວແຜ່ນດິນ, ເພາະ ພວກເພິ່ນ ໄດ້ ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄຳ ວ່າ ຄຳ ສາບ ແຊ່ງ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງຈະມາສູ່ແຜ່ນດິນ, ແລະ ມາສູ່ຜູ້ຄົນ ນຳອີກ, ແລະ ວ່າມັນຈະມີຄວາມພິນາດອັນ ໃຫຍ່ຫລວງໃນບັນດາພວກເຂົາທີ່ບໍ່ເຄີຍມີ ມາກ່ອນໃນຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກເລີຍ, ແລະ ວ່າກະດູກຂອງພວກເຂົາກະຈາຍ ກອງ ກັນຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ເສຍກ່ອນ.

7 ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຊື່ອພັງສຸລະສຽງ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍ, ຍ້ອນວ່າການ ມີວິສຸມລັບອັນຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ; ດັ່ງ ນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເລີ່ມມີສົງຄາມ ແລະ ມີການ ຂັດແຍ້ງກັນຂຶ້ນທົ່ວແຜ່ນດິນ, ແລະ ມັນມີ ຄວາມອິດຢາກ ແລະ ພະຍາດໂລຄາຢາງ ຫລວງຫລາຍນຳອີກ ເຖິງ ຂະໜາດທີ່ມັນ ໄດ້ມີຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງຢາງທີ່ ບໍ່ເຄີຍເຫັນມາກ່ອນໃນຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກ; ແລະ ທັງໝົດນີ້ເກີດຂຶ້ນໃນວັນເວລາຂອງ ຊິບລຳ.

8 ແລະ ຜູ້ຄົນເລີ່ມກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວ

ຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກ ເຂົາກັບໃຈ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງມີ ”ເມດຕາ ຕໍ່ພວກເຂົາຢູ່ສະເໝີ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊິບ ລຳຖືກຂ້າ, ແລະ ເຊດຖືກຈັບໄປເປັນຊະ ເລີຍ, ແລະ ໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມເປັນຊະເລີຍ ຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເອ ຫາ ລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ຮັບອານາຈັກມາ ປົກຄອງແທນ; ແລະ ລາວໄດ້ປົກຄອງຜູ້ຄົນ ຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວ. ແລະ ລາວ ໄດ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການໃນ ວັນເວລາຂອງລາວ, ຊຶ່ງດ້ວຍເຫດນີ້ ມັນຈຶ່ງ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດການຂ້າພັນກັນຢາງໜັກ ໃນເວລາອັນສັ້ນໆຂອງລາວ.

11 ແລະ ອີເທັມ, ໂດຍທີ່ເປັນຜູ້ສືບຕະ ກຸນຂອງເອຫາ, ຈຶ່ງໄດ້ຮັບອານາຈັກມາປົກ ຄອງ; ແລະ ລາວໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນ ວັນເວລາຂອງລາວຄືກັນ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ ວັນເວລາຂອງອີເທັມ, ໄດ້ມີສາດສະດາ ຫລາຍທ່ານມາທຳນາຍແກ່ຜູ້ຄົນອີກ; ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ພວກເພິ່ນໄດ້ທຳນາຍວ່າ ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຈະທຳລາຍພວກເຂົາໃຫ້ໝົດສິ້ນ ໄປຈາກຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກຖ້າຫາກພວກ ເຂົາບໍ່ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງ ພວກເຂົາເສຍກ່ອນ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ ຄົນໄດ້ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ແລະ ບໍ່ຍອມ ”ເຊື່ອພັງ ຄຳ ຂອງ ພວກເພິ່ນ ເລີຍ; ແລະ ສາດສະດາ ໂສກເສົ້າ ແລະ ໄດ້ອອກໄປ ຈາກບັນດາຜູ້ຄົນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອີ ເທັມໄດ້ດຳເນີນການຕັດສິນດ້ວຍຄວາມ

11 6ກ ອມນ 1:22; ອຫ 14:21. | 8ກ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ. | 13ກ ມຊຍ 16:2.

ຊົ່ວຮ້າຍຕະຫລອດວັນເວລາທັງໝົດຂອງລາວ; ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ ໂມຣັນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມຣັນໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນ ແລະ ໂມຣັນໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໄດ້ເກີດມີ "ການກະບົດຂຶ້ນ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ຍ້ອນວ່າການມີວິສຸມລັບນັ້ນຊຶ່ງສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຫາອຳນາດ ແລະ ຫາຜົນປະໂຫຍດ; ແລະ ເກີດມີຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນບັນດາພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ສູ້ຮົບກັບໂມຣັນ, ຊຶ່ງດ້ວຍເຫດນີ້ລາວຈຶ່ງໄດ້ໂຄ່ນລົ້ມອານາຈັກໄປເຄິ່ງໜຶ່ງ; ແລະ ລາວໄດ້ປົກຄອງອານາຈັກເຄິ່ງນັ້ນເປັນເວລາຫລາຍປີ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມຣັນໄດ້ໂຄ່ນລົ້ມຄົນ, ແລະ ໄດ້ຍຶດເອົາອານາຈັກຄົນມາອີກ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີຄົນໜຶ່ງອີກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່; ແລະ ລາວເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ໂຄ່ນລົ້ມໂມຣັນ ແລະ ຍຶດເອົາອານາຈັກ; ດັ່ງນັ້ນ, ໂມຣັນຈຶ່ງໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມເປັນຊະເລີຍຕະຫລອດວັນເວລາທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລາວ; ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ ໂຄຣຣິອານທໍ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣິອານທໍໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມເປັນຊະເລີຍຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວ.

20 ແລະ ໃນວັນເວລາຂອງໂຄຣຣິອານທໍໄດ້ມີສາດສະດາຫລາຍທ່ານມາທຳນາຍເຖິງເລື່ອງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນ

ອີກ, ແລະ ໄດ້ປ່າວປະກາດການກັບໃຈຕໍ່ຜູ້ຄົນ, ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະດຳເນີນ "ການພິພາກສາພວກເຂົາ ຈົນເຖິງຄວາມພິນາດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ;

21 ແລະວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສົ່ງຫລີນຳເອົາ "ຄົນອື່ນມາເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນໂດຍອຳນາດຂອງພຣະອົງ, ຕາມວິທີທີ່ພຣະອົງນຳເອົາບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາມານັ້ນ.

22 ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຍອມຮັບຄຳທັງໝົດຂອງສາດສະດາເລີຍ, ຍ້ອນວ່າສັງຄົມລັບ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງອັນຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣິອານທໍໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ "ອີເທີ, ແລະ ລາວໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ, ໂດຍຢູ່ໃນຄວາມເປັນຊະເລີຍຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວ.

ບົດທີ 12

ສາດສະດາອີເທີຊັກຊວນໃຫ້ຜູ້ຄົນເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ—ໂມໂຣໄນເວົ້າຢ່າເຖິງການແປກປະຫລາດ ແລະ ສິ່ງອັດສະຈັນທີ່ເຮັດໄດ້ດ້ວຍສັດທາ—ສັດທາເຮັດໃຫ້ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ ສາມາດເຫັນພຣະຄຣິດ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມອບຄວາມອ່ອນແອໃຫ້ມະນຸດເພື່ອບາງທີເຂົາອາດຈະຖ່ອມຕົວລົງ—ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດຍ້າຍພູຊີຣິນໄດ້ດ້ວຍສັດທາ—ສັດທາ, ຄວາມຫວັງ, ແລະ ຄວາມໃຈບຸນເປັນສິ່ງຈຳເປັນຕໍ່ຄວາມລອດ—ໂມໂຣໄນເຫັນພຣະເຢຊູໜ້າຕໍ່ໜ້າ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອີເທີມີຊີວິດຢູ່ໃນວັນເວລາຂອງ "ໂຄຣຣິອານທະ

15 ກ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ. 20 ກ ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິ ພາກສາ, ຜູ້ພິພາກສາ. 21 ກ ອທ 13:20-21. 23 ກ ອທ 1:6; 15:33-34. 12 1 ກ ອທ 13:13-31.

ເມີ; ແລະ ໂຄຣຣິອານທະເມີເປັນກະສັດບົກ ຄອງທົ່ວແຜ່ນດິນ.

2 ແລະ ັອີເທີເປັນສາດສະດາຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ ອີເທີຈຶ່ງໄດ້ອອກມາໃນ ວັນເວລາຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີ, ແລະ ໄດ້ ເລີ່ມທຳນາຍແກ່ຜູ້ຄົນ, ເພາະວ່າຈະ ະທຳມ ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຍ້ອນ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງສະຖິດຢູ່ກັບເພິ່ນ.

3 ເພາະວ່າ ເພິ່ນ ໄດ້ ັປາວປະກາດ ຕັ້ງ ແຕ່ ຕອນ ເຊົ້າ ຈົນ ຮອດ ຕາ ເວັນ ຕົກ ດິນ, ແລະ ຊັກຊວນຜູ້ຄົນໃຫ້ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ ເພື່ອຈະນຳໄປສູ່ການກັບໃຈ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈະຖືກ ະທຳລາຍ, ໂດຍກ່າວກັບ ພວກເຂົາວ່າ ດ້ວຍ ັສັດທາ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງຍ່ອມສຳເລັດ—

4 ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອ ໃນພຣະເຈົ້າ ຜູ້ ນັ້ນອາດຈະ ັມຸ້ງຫວັງຢ່າງແນ່ນອນສຳລັບ ໂລກທີ່ ຈະ ດີກວ່ານີ້, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນ ທາງ ເບື້ອງ ຂວາ ພຣະ ຫັດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງຄວາມຫວັງນີ້ມາ ຈາກ ສັດທາອັນເຮັດ ະຫລັກໝັ້ນໃຫ້ແກ່ຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດ, ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາແນ່ໃຈ ແລະ ແນວແນ່, ັເຮັດວຽກງານດີໃຫ້ຫລາຍຢູ່ສະເໝີ, ອັນ ຈະ ນຳ ໄປ ຫາ ັການ ຖວາຍ ບາ ລະ ມີ ແດ່ ພຣະເຈົ້າ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອີເທີ ໄດ້ທຳນາຍເລື່ອງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດ ສະຈັນແກ່ຜູ້ຄົນ, ຊຶ່ງພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອຍ້ອນ ວ່າພວກເຂົາບໍ່ເຫັນມັນ.

6 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າ ໂມ ໂຣ ໂນ ຈະ

ເວົ້າບາງຢ່າງກ່ຽວກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້; ຂ້າພະ ເຈົ້າຈະສະແດງຕໍ່ໂລກວ່າ ັສັດທາຄືສິ່ງທີ່ ະມຸ້ງຫວັງໄວ້ ແລະ ຍັງ ັບໍ່ທັນເຫັນ; ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງຢ່າ ໄດ້ ໂຕ້ ຖຽງ ກັນ ເລີຍ, ເພາະທ່ານບໍ່ ເຫັນຍ້ອນວ່າທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບພະຍານຈົນ ກວ່າຫລັງຈາກ ັການທົດລອງສັດທາຂອງ ທ່ານ.

7 ເພາະເປັນດ້ວຍສັດທາທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ ມາປະກົດຕົວແກ່ບັນພະບຸລຸດ ຂອງພວກ ເຮົາ, ຫລັງ ຈາກ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ພົ້ນ ຄືນ ພຣະ ຊົນ ແລ້ວ; ແລະ ພຣະ ອົງ ຈະ ບໍ່ ປະກົດ ຕົວ ແກ່ພວກເຂົາ ຈົນກວ່າຫລັງຈາກພວກເຂົາ ມີສັດທາໃນພຣະອົງແລ້ວ; ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງ ຕ້ອງເປັນໄປວ່າ ບາງຄົນມີສັດທາໃນພຣະ ອົງ, ເພາະວ່າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ປະກົດຕົວແກ່ ໂລກ.

8 ແຕ່ເປັນຍ້ອນສັດທາຂອງມະນຸດ ພຣະ ອົງ ຈຶ່ງ ຈະ ມາ ປະກົດ ຕົວ ແກ່ ໂລກ, ແລະ ຖວາຍບາລະມີພຣະນາມ ຂອງພຣະບິດາ, ແລະ ຕຽມທາງ ໄວ້ ເພື່ອ ໂດຍທາງນັ້ນ ຜູ້ ອື່ນ ຈະ ໄດ້ ມີ ສ່ວນ ໃນ ຂອງ ປະທານ ຈາກ ສະຫວັນ, ເພື່ອ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຫວັງ ໃນ ສິ່ງ ເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງພວກເຂົາຍັງບໍ່ທັນເຫັນເທື່ອ.

9 ດັ່ງນັ້ນ, ທ່ານ ຈະ ມີ ຄວາມ ຫວັງ ອີກ, ແລະ ເປັນຜູ້ມີສ່ວນ ໃນ ຂອງປະທານນັ້ນ, ຖ້າພຽງແຕ່ທ່ານມີສັດທາ.

10 ຈົ່ງເບິ່ງ ເປັນດ້ວຍສັດທາຄົນ ໃນ ສະ ໄໝກ່ອນ ຈຶ່ງຖືກ ັເອິ້ນ ຕາມ ລະບຽບ ອັນ ສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ.

11 ດັ່ງ ນັ້ນ, ດ້ວຍ ສັດທາ ພຣະ ອົງ ຈຶ່ງ

<p>2 ກ ຄມພ ອີເທີ. ຂ ຢມຢ 20:9; ອນ 1:26; ແອວ 43:1.</p> <p>3 ກ ຄພ 112:5. ຂ ອທ 11:12, 20-22. ຄ ຄມພ ສັດທາ.</p>	<p>4 ກ ຄມພ ຫວັງ, ຄວາມຫວັງ. ຂ ຮຣ 6:19. ຄ 1 ກຣທ 15:58. ງ 3 ນພ 12:16.</p> <p>6 ກ ຮຣ 11:1. ຂ ຮມ 8:24-25. ຄ ແອວ 32:21.</p>	<p>ງ 3 ນພ 26:11; ຄພ 105:19; 121:7-8.</p> <p>10 ກ ແອວ 13:3-4. ຄມພ ເອິ້ນ, ການ ເອິ້ນ, ຖືກເອິ້ນຈາກ ພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ.</p>
---	---	--

ປະທານກົດຂອງໂມເຊໃຫ້. ແຕ່ດ້ວຍຂອງ
ປະທານຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ພຣະ
ເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕຽມເສັ້ນທາງ ັອັນປະເສີດທີ່ສຸດ
ໃຫ້; ແລະ ເປັນດ້ວຍສັດທາມັນຈຶ່ງສຳເລັດ.

12 ເພາະຖ້າທາກບໍ່ມີ ັສັດທາໃນບັນດາ
ລູກຫລານ ມະນຸດ ພຣະເຈົ້າ ຈະເຮັດ ັສິ່ງ
ມະຫັດສະຈັນ ໃນ ບັນດາພວກເຂົາບໍ່ໄດ້;
ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງບໍ່ປະກົດຕົວ ຈົນກວ່າ
ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາມີສັດທາ.

13 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ແມ່ນ ັສັດທາ ຂອງ
ແອວມາ ແລະ ແອມ ມິວເລັກ ທີ່ເຮັດ ໃຫ້
ກຸກພັງທະລາຍລົງພື້ນດິນ.

14 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ແມ່ນ ັສັດທາ ຂອງມິໄຟ
ແລະ ລີໂຮທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດການ ັປຽນແປງ
ກັບ ຊາວເລມັນ, ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັບ
ບັບຕີສະມາດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍ ັພຣະວິນ
ຍານບໍລິສຸດ.

15 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ແມ່ນ ັສັດທາ ຂອງ
ກອຳໂມນ ແລະ ພິນ້ອງຂອງລາວ ຊຶ່ງໄດ້
ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນນີ້
ໃນບັນດາຊາວເລມັນ.

16 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຄົນທັງປວງທີ່ເຮັດ
ກິ່ງ ມະຫັດສະຈັນ ກໍ ເຮັດ ດ້ວຍ ັສັດທາ,
ເຖິງ ແມ່ນ ຜູ້ທີ່ເປັນ ຢູ່ ມາກ່ອນ ພຣະຄຣິດ
ແລະ ຜູ້ທີ່ເປັນ ຢູ່ ພາຍຫລັງພຣະຄຣິດກໍຄື
ກັນ.

17 ແລະ ມັນເປັນຍ້ອນສັດທາທີ່ສານຸສິດ
ສາມຄົນໄດ້ຮັບສັນຍາວ່າ ພວກເພິ່ນ ັບໍ່
ຈຳເປັນຕ້ອງຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມຕາຍ

ເລີຍ; ແລະ ພວກເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຮັບສັນຍານີ້ຈົນ
ກວ່າຫລັງຈາກພວກເພິ່ນມີສັດທາ.

18 ແລະ ທັງບໍ່ວ່າເວລາໃດກໍຕາມ ຈະບໍ່
ມີຜູ້ໃດສາມາດເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ໄດ້
ເລີຍ ຈົນກວ່າຜູ້ນັ້ນຈະມີສັດທາເສຍກ່ອນ;
ດັ່ງນັ້ນ ກ່ອນອິນໝິດເຂົາຕ້ອງເຊື່ອໃນພຣະ
ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າເສຍກ່ອນ.

19 ແລະ ມີຫລາຍຄົນທີ່ມີສັດທາອັນແຮງ
ກ້າ, ແມ່ນແຕ່ ັກ່ອນພຣະຄຣິດສະເດັດມາ,
ຜູ້ບໍ່ສາມາດຖືກກົດກັນຈາກພາຍໃນ ັມ່ານ,
ແຕ່ໄດ້ເຫັນດ້ວຍຕາຂອງຕົນເອງ ຊຶ່ງສິ່ງ
ເຫລົ່ານັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນແລ້ວດ້ວຍຕາ
ແຫ່ງສັດທາ, ແລະ ພວກເຂົາກໍພໍໃຈ.

20 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາເຫັນໃນບັນ
ທຶກນີ້ວ່າ ຄົນຜູ້ໜຶ່ງ ໃນ ຈຳນວນຄົນເຫລົ່າ
ນີ້ຄືນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ; ຍ້ອນວ່າລາວ
ມີສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ໃນ ພຣະເຈົ້າ,
ເວລາພຣະເຈົ້າເດ່ ັນີ້ວ່າພຣະຫັດອອກມາ
ພຣະອົງຈຶ່ງບໍ່ສາມາດເຊື່ອງມັນໄວ້ໃຫ້ພົ້ນ
ຈາກສາຍຕາຂອງນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ
ໄດ້, ເພາະດ້ວຍພຣະຄຳຂອງພຣະອົງທີ່ຮັບ
ສັ່ງກັບລາວ ຊຶ່ງຄຳນັ້ນລາວໄດ້ຮັບມາໂດຍ
ສັດທາ.

21 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ
ຢາເຣັດເຫັນນີ້ວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າແລ້ວ, ເປັນເພາະ ັສັນຍາທີ່ນ້ອງຊາຍ
ຂອງຢາເຣັດໄດ້ຮັບມາ ໂດຍສັດທາ, ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ສາມາດບັງສິ່ງໃດໃຫ້ພົ້ນ
ຈາກສາຍຕາຂອງລາວໄດ້; ດັ່ງນັ້ນ ພຣະ

11 ກ 1 ກຣທ 12:31.	ຂ ຮລມ 5:45;	ມມ 8:10-12.
12 ກ 2 ນພ 27:23;	3 ນພ 9:20.	19 ກ 2 ນພ 11:1-4;
ມຊຍ 8:18;	15 ກ ແອວ 17:29-39.	ຢຄ 4:4-5;
ມຣນ 7:37;	ຂ ອສ ຕາມທີ່ໄດ້ບອກ	ຈຣ 1:11;
ຄພ 35:8-11.	ເລົ່າ ໃນ ແອວ 17-26.	ແອວ 25:15-16.
ຂ ມທ 13:58;	16 ກ ຄມພ ມະຫັດສະຈັນ,	ຂ ອທ 3:6.
ມມ 9:20.	ການມະຫັດສະຈັນ.	ຄມພ ມ່ານ.
13 ກ ແອວ 14:26-29.	ຂ ຮຣ 11:7-40.	20 ກ ອທ 3:4.
14 ກ ຮລມ 5:50-52.	17 ກ 3 ນພ 28:7;	21 ກ ອທ 3:25-26.

ອົງຈົ່ງສະແດງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແກ່ລາວ, ເພາະພຣະອົງບໍ່ສາມາດກົດກັນລາວໃຫ້ຢູ່ນອກ ຮູ່ມ່ານອີກຕໍ່ໄປ.

22 ແລະ ເປັນ ດ້ວຍສັດທາທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບ ັສັນຍາວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ຈະມາຫາພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ໂດຍ ຜ່ານ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ; ສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ.

23 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າທູນຕໍ່ພຣະອົງວ່າ: ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ຄົນຕ່າງຊາດຈະເຍາະເຍີ້ຍສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ເພາະ "ຄວາມອ່ອນແອຂອງການຂຽນຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ; ເພາະພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍ ຮຽນໃຫຍ່ໃນຄຳເວົ້າໂດຍສັດທາ, ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍຍິ່ງໃຫຍ່ໃນການຂຽນ; ເພາະພຣະອົງເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນພວກນີ້ເວົ້າໄດ້ຫລາຍເພາະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ;

24 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍຂຽນໄດ້ພຽງໜ້ອຍດຽວ, ເພາະຄວາມບໍ່ຊຳນານຂອງມືຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍຍິ່ງໃຫຍ່ໃນ "ການຂຽນຄືກັນກັບນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ, ເພາະພຣະອົງເຮັດໃຫ້ເລື່ອງຊຶ່ງລາວຂຽນໄວ້ນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ຄືກັນກັບພຣະອົງ, ຈົນວ່າເກີນກຳລັງຂອງມະນຸດທີ່ຈະອ່ານມັນໄດ້.

25 ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ຄຳເວົ້າຂອງພວກ

ຂ້ານ້ອຍມີອຳນາດ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ນຳອີກ, ຈົນວ່າພວກຂ້ານ້ອຍຂຽນໄວ້ບໍ່ໄດ້; ດັ່ງນັ້ນ, ເວລາພວກຂ້ານ້ອຍ ຂຽນ ພວກຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງເຫັນຄວາມອ່ອນແອຂອງຕົນ, ແລະ ສະດູດຍ້ອນວ່າການວາງຄຳເວົ້າຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ; ແລະ ຂ້ານ້ອຍຢ້ານວ່າຄົນຕ່າງຊາດຈະ ະເຍາະເຍີ້ຍຄຳເວົ້າຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ.

26 ແລະ ເວລາຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຄົນໂງ່ຈະ ະເຍາະເຍີ້ຍ, ແຕ່ວ່າເຂົາຈະເປັນທຸກ; ແລະ ຄຸນງາມຄວາມດີຂອງເຮົາມີພຽງພໍສຳລັບຄົນທີ່ອ່ອນໂຍນ, ເພື່ອເຂົາຈະບໍ່ເອົາປຽບ ຄວາມອ່ອນແອຂອງເຈົ້າ.

27 ແລະ ຖ້າຫາກມະນຸດມາຫາເຮົາ, ເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ເຂົາເຫັນ "ຄວາມອ່ອນແອຂອງເຂົາ. ເຮົາຈະ ຮູບອບຄວາມອ່ອນແອໃຫ້ມະນຸດ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຖ່ອມຕົວ; ແລະ ະພຣະຄຸນຂອງເຮົາມີພຽງພໍສຳລັບຄົນທັງປວງທີ່ ະຖ່ອມຕົວຕໍ່ໜ້າເຮົາ; ເພາະຖ້າຫາກເຂົາຖ່ອມຕົວຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ແລະ ມີສັດທາໃນເຮົາ, ເວລານັ້ນເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ສິ່ງທີ່ ະອ່ອນແອນັ້ນກັບມາເຂັ້ມແຂງສຳລັບເຂົາ.

28 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດເຫັນຄວາມອ່ອນແອຂອງເຂົາ, ແລະ ເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ເຂົາເຫັນວ່າ "ສັດທາ, ຄວາມ ຫວັງ, ແລະ ຄວາມ ໃຈ ບຸນ ຈະ ນຳພວກ ເຂົາ ມາ ຫາ ເຮົາ—ຊຶ່ງ ເປັນ ອ່າງ ນ້ຳແຫ່ງຄວາມຊອບທຳທັງປວງ.

29 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໂນເວລາໄດ້

21 ຂ ອຫ 3:20; ຄພ 67:10-13.
22 ກ ອນ 1:13.
23 ກ ມມ 8:17; 9:33.
ຂ 2 ນພ 33:1.
24 ກ ຄມພ ພາສາ.
25 ກ 1 ກຣຫ 2:14.

26 ກ ຄລຕ 6:7.
27 ກ ຢດ 4:7.
ຂ ອພຍ 4:11;
1 ກຣຫ 1:27.
ຄ ຄມພ ພຣະຄຸນ.
ງ ລກ 18:10-14;
ຄພ 1:28.

ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ.
ຈ ລກ 9:46-48;
2 ກຣຫ 12:9.
28 ກ 1 ກຣຫ 13;
ມຣນ 7:39-47.

ຍິນຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ກໍສະບາຍໃຈຂຶ້ນ, ແລະ ຫຼຸນວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະປະສົງອັນຊອບທໍາຂອງພຣະອົງຈະສໍາເລັດ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າ ພຣະອົງເຮັດວຽກງານ ໃຫ້ລູກຫລານ ມະນຸດຕາມສັດທາຂອງເຂົາ;

30 ເພາະນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຮັດເວົ້າກັບພູຊີຣິນວ່າ, ຈົ່ງ ຍ້າຍໄປ—ແລະ ມັນກໍໄດ້ຍ້າຍໄປ. ແລະ ຖ້າຫາກລາວບໍ່ມີສັດທາ ມັນກໍຈະບໍ່ຍ້າຍໄປ; ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງເຮັດວຽກງານຫລັງຈາກທີ່ມະນຸດມີສັດທາ.

31 ເພາະວ່າພຣະອົງ ໄດ້ສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ສານຸສິດຂອງພຣະອົງຕາມນັ້ນ; ເພາະຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາມີ ສັດທາ ແລະ ໄດ້ເວົ້າ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ພວກເຂົາດ້ວຍອໍານາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

32 ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ອີກວ່າ ພຣະອົງກ່າວວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຕຽມທີ່ພັກໄວ້ໃຫ້ແກ່ມະນຸດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ໃນທ່າມກາງ ຜາສາດຂອງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງໃນນັ້ນ ມະນຸດຈະໄດ້ມີ ຄວາມຫວັງອັນປະເສີດທີ່ສຸດ; ດັ່ງນັ້ນ ມະນຸດຈຶ່ງຕ້ອງມີຄວາມຫວັງ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈະຮັບມູນມໍລະດົກໃນບ່ອນທີ່ພຣະອົງຕຽມໄວ້ບໍ່ໄດ້.

33 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ອີກວ່າ ພຣະອົງກ່າວວ່າ ພຣະອົງ ຮັກ ໂລກ, ຈົນ ຍອມ ເສຍ ສະລະ ພຣະ ຊົນ ເພື່ອ ໂລກ, ເພື່ອ ພຣະອົງ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ພຣະ ຊົນ ຄົນ ອີກ ເພື່ອຕຽມບ່ອນໄວ້ໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດ.

34 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າ ຄວາມຮັກນີ້ຊຶ່ງພຣະອົງມີຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດເປັນຄວາມໃຈບຸນ; ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກມະນຸດບໍ່ມີຄວາມໃຈບຸນແລ້ວ ເຂົາຈະຮັບບ່ອນຊຶ່ງພຣະອົງຕຽມໄວ້ໃນຜາສາດຂອງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້.

35 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ານ້ອຍຮູ້ຈັກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຊຶ່ງພຣະອົງກ່າວ, ວ່າຖ້າຫາກຄົນຕ່າງຊາດບໍ່ມີຄວາມໃຈບຸນ, ເພາະຄວາມອ່ອນແອຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ, ວ່າພຣະອົງຈະພິສູດເຂົາ, ແລະ ເອົາ ພອນ ສະຫວັນ ໄປ ຈາກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນສິ່ງຊຶ່ງເຂົາໄດ້ຮັບ, ແລະ ຈະມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຈະມີຄວາມໃຈບຸນຢ່າງລົ້ນເຫລືອ.

36 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂໍໃຫ້ພຣະອົງປະທານ ຄຸນງາມຄວາມດີໃຫ້ແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມີຄວາມໃຈບຸນ.

37 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ມີຄວາມໃຈບຸນ ມັນກໍບໍ່ສໍາຄັນສໍາລັບເຈົ້າ, ເຈົ້າເປັນຄົນຊື່ສັດ; ດັ່ງນັ້ນ ອາພອນຂອງເຈົ້າຈຶ່ງຖືກຊໍາລະລ້າງໃຫ້ ຂາວ ສະອາດ ແລ້ວ. ແລະ ຍ້ອນວ່າເຈົ້າເຫັນ ຄວາມອ່ອນແອຂອງເຈົ້າເອງ, ເຈົ້າຈຶ່ງຖືກເຮັດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ຈົນວ່າສາມາດໄປນັ່ງລົງໃນບ່ອນ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຕຽມໄວ້ໃນຜາສາດຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ.

38 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ໂມ ໂຣ ໂນ ຂໍ

<p>30 ກ ມທ 17:20; ຢຄ 4:6; ຮລມ 10:6, 9. ຄມພ ອໍານາດ. 31 ກ ຄມພ ສັດທາ. 32 ກ ຢຮ 14:2; ອນ 1:27;</p>	<p>ຄພ 72:4; 98:18. ຂ ຄມພ ຫວັງ, ຄວາມຫວັງ. 33 ກ ຢຮ 3:16-17. 34 ກ ມຮນ 7:47. ຄມພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ; ຮັກ, ຄວາມຮັກ.</p>	<p>35 ກ ມທ 25:14-30. ຄມພ ຂອງປະທານ; ຕະລັນຕິນ. 36 ກ ຄມພ ພຣະຄຸນ. 37 ກ ຄພ 38:42; ຄຮ:74-75; 135:4-5. ຂ ອທ 12:27.</p>
---	--	---

ກ່າວຄຳອຳລາຄົນຕ່າງຊາດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ທັງພົນນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮັກແພງນຳອີກ, ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະພົບກັນອີກຕໍ່ໜ້າ” ບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ຄົນທັງໝົດຈະຮູ້ຈັກວ່າ ະອາພອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີຈຸດດ່າງດຳດ້ວຍເລືອດຂອງທ່ານ.

39 ແລະ ເວລານັ້ນທ່ານຈະຮູ້ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້”ເຫັນພຣະເຢຊູ, ແລະ ວ່າພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ ະໜ້າຕໍ່ໜ້າ, ແລະ ວ່າພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວຢ່າງງ່າຍດາຍ, ຄືກັນກັບຄົນຜູ້ໜຶ່ງເວົ້າກັບຄົນອີກຜູ້ໜຶ່ງໃນພາສາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້;

40 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ຂຽນ ໄວ້ ພຽງໜ້ອຍດຽວເທົ່ານັ້ນ, ເພາະຄວາມອ່ອນແອໃນການຂຽນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

41 ແລະ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳໃຫ້ທ່ານ”ສະແຫວງຫາພຣະເຢຊູອົງນີ້ ຜູ້ຊຶ່ງສາດສະດາ ແລະ ອັກຄະສາວິກໄດ້ຂຽນໄວ້, ເພື່ອພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ, ແລະ ຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້ານຳອີກ, ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊຶ່ງ ະເປັນພະຍານເຖິງພວກພຣະອົງ, ເພື່ອຈະຢູນຳ ແລະ ສະຖິດຢູ່ໃນທ່ານຕະຫລອດໄປ. ອາແມນ.

ບົດທີ 13

ອີເທີເວົ້າກ່ຽວກັບເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ທີ່ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນອາເມຣິກາໂດຍລູກຫລານຂອງ

ໄຢເຊັບ—ເພິ່ນທຳນາຍ, ຖືກຂັບໄລ່, ຂຽນປະຫວັດສາດຂອງຊາວຢາເຣັດ ໄວ້, ແລະ ບອກລ່ວງໜ້າເຖິງການທຳລາຍຂອງຊາວຢາເຣັດ—ສົງຄາມເກີດຂຶ້ນທົ່ວແຜ່ນດິນ.

1 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ໂມ ໂຣ ໂນ ຈະເລີ່ມເຮັດບັນທຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຈົບ ຊຶ່ງມັນກ່ຽວກັບຄວາມພິນາດຂອງຜູ້ຄົນຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນມາ.

2 ເພາະຈົງເບິ່ງ, ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຮັບຄຳທັງໝົດຂອງອີເທີ; ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ບອກພວກເຂົາແທ້ໆເຖິງເລື່ອງທັງໝົດນັບຕັ້ງແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງມະນຸດເປັນຕົ້ນມາ; ແລະ ວ່າຫລັງຈາກນັ້ນ”ແຫ້ງລົງຈາກແຜ່ນດິນນີ້ແລ້ວ ມັນກຳກາຍມາເປັນແຜ່ນດິນທີ່ປະເສີດເລີດລຳກວ່າແຜ່ນດິນອື່ນໆທັງໝົດ, ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກໄວ້; ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງມີພຣະປະສົງທີ່ຈະໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນຜືນແຜ່ນດິນນີ້ ະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ;

3 ແລະ ວ່າ ມັນ ຈະ ເປັນ ບ່ອນ ຕັ້ງ ຂອງ ເມືອງ”ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່, ຊຶ່ງຈະ ະລົງມາຈາກສະຫວັນ, ແລະ ເປັນບ່ອນລີ້ໄພອັນສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

4 ຈົ່ງເບິ່ງ, ອີເທີໄດ້ເຫັນວັນເວລາຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບເມືອງ”ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້.

5 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນນຳອີກ, ແລະ”ເຢຣູຊາເລັມຊຶ່ງຈາກທີ່ນັ້ນ ະລິໄຮ ຈະ ອອກມາ—ຫລັງຈາກທີ່ມັນຖືກທຳລາຍແລ້ວ ມັນຈະຖືກ

38 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ພິພາກສາ. ຂ ຢຄ 1:19.	ຂ ປຖກ 32:30; ອພຍ 33:11. 41 ກ ຄພ 88:63; 101:38.	3 ກ 3 ນພ 20:22; 21:23-24. ຄມພ ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່. ຂ ພນມ 3:12; 21:2.
39 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ການປະກົດຕົວຂອງພຣະຄຣິດຫລັງຈາກຊີວິດມະເຕະ.	ຂ 3 ນພ 11:32. 13 2 ກ ປຖກ 7:11-24; 8:3. ຂ ອທ 2:8.	4 ກ ຄມພ ຊີໂອນ. 5 ກ ຄມພ ເຢຣູຊາເລັມ. ຂ 1 ນພ 1:18-20.

ສ້າງຂຶ້ນຄືນອີກໃຫ້ເປັນ ິນະຄອນສັກສິດ ແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນ ຈະເປັນ ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າມັນເປັນມາແລ້ວ ໃນສະໄໝກ່ອນ; ແຕ່ວ່າມັນຈະຖືກສ້າງຄືນອີກ, ແລະ ກາຍເປັນນະຄອນສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ມັນຈະຖືກສ້າງໃຫ້ແກ່ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ—

6 ແລະ ວ່າ ເມືອງ າເຢຣູຊາເລັມ ໃໝ່ ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນດິນ ນີ້ ໃຫ້ແກ່ລູກຫລານ ຂອງ ິໂຍເຊັບ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່, ຊຶ່ງ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ມັນມີ ິແບບຢ່າງມາແລ້ວ.

7 ເພາະວ່າດັ່ງທີ່ ໂຍເຊັບ ໄດ້ນຳເອົາບົດາຂອງ ເພິ່ນ ໄປຫາ ແຜ່ນດິນ າເອຍິບ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ຕາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ; ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ນຳເອົາສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລູກຫລານຂອງ ໂຍເຊັບອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ເມດຕາລູກຫລານຂອງ ໂຍເຊັບ ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ ິຕາຍດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເມດຕາບົດາຂອງ ໂຍເຊັບ ເພື່ອເພິ່ນຈະບໍ່ຕາຍ.

8 ດັ່ງ ນັ້ນ, ເຊື້ອ ສາຍ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ຂອງ ໂຍເຊັບຈະຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນ າແຜ່ນດິນ ນີ້; ແລະ ມັນ ຈະ ເປັນ ແຜ່ນດິນ ມູນ ມໍລະດົກ ຂອງ ພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຈະສ້າງ ນະຄອນສັກສິດ ຖວາຍ ແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືກັນກັບເມືອງເຢຣູຊາເລັມໃນສະໄໝກ່ອນ; ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ສັບສົນອີກ ິຕໍ່ໄປ, ຈົນກວ່າທີ່ສຸດຈະມາເຖິງເມື່ອ

ແຜ່ນດິນ ໂລກຈະສິ້ນໄປ.

9 ແລະ ມັນຈະເປັນສະຫວັນ າໃໝ່ ແລະ ແຜ່ນດິນ ໂລກໃໝ່; ແລະ ມັນຈະເປັນຄືຂອງເກົ່າ ແຕ່ວ່າຂອງເກົ່າ ໄດ້ສູນສິ້ນ ໄປແລ້ວ, ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຈະເປັນຂອງໃໝ່ໝົດ.

10 ແລະ ຈາກນັ້ນ ເຢຣູຊາເລັມ ໃໝ່ ຈະມາ; ແລະ ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ຂອງ ພວກເຂົາ າຂາວສະອາດ ແລ້ວ ໂດຍທາງ ໂລຫິດ ຂອງ ພຣະ ເມສານ້ອຍ; ແລະ ເຂົາຄືພວກທີ່ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາລູກຫລານທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງ ໂຍເຊັບ, ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

11 ແລະ ຈາກນັ້ນ ເຢຣູຊາເລັມເກົ່າຈະມາອີກ; ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ຮັບການຊຳລະລ້າງໃຫ້ຂາວສະອາດ ແລ້ວ ດ້ວຍ ໂລຫິດ ຂອງ ພຣະ ເມສານ້ອຍ; ແລະ ເຂົາຄືພວກທີ່ໄດ້ກະຈັດກະຈາຍກັນໄປ ແລະ ຖືກ າເຕົ້າໂຮມເຂົ້າມາ ຈາກ ສີ່ ສ່ວນ ຂອງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ຈາກແຜ່ນດິນທາງ ິເໜືອ ແລະ ເປັນຜູ້ມີສ່ວນໃນການເຮັດໃຫ້ພັນທະສັນຍາຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບ ິອັບຣາຮາມ, ບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາສຳເລັດ.

12 ແລະ ເວລາທີ່ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ມາເຖິງ, ມັນຍ່ອມເຮັດໃຫ້ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພິບັງເກີດຂຶ້ນມາ, ຊຶ່ງກ່າວໄວ້ວ່າ, ຜູ້ເປັນ າຕົ້ນ ຈະເປັນປາຍ, ແລະ ຜູ້ເປັນປາຍຈະເປັນຕົ້ນ.

13 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຈະ ຂຽນ ຕື່ມ

<p>5 ຄ ພມ 21:10; 3 ນພ 20:29-36. 6 ກ ຄພ 42:9; 45:66-67; 84:2-5; ຫຼຸຊ 1:10. ຂ ຄມພ ໂຍເຊັບ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ. ຄ ແອວ 46:24. ຄມພ ສັນຍາລັກ. 7 ກ ປຖກ 46:2-7; 47:6.</p>	<p>ຂ 2 ນພ 3:5. 8 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ. ຂ ມຣນ 10:31. 9 ກ 2 ປຕ 3:10-13; ພມ 21:1; 3 ນພ 26:3; ຄພ 101:23-25. 10 ກ ພມ 7:14; 1 ນພ 12:10-11;</p>	<p>ແອວ 5:27. 11 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—ການເຕົ້າໂຮມຊາວອິດສະຣາເອນ. ຂ ຄພ 133:26-35. ຄ ຄມພ ພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ. 12 ກ ມຣກ 10:31; 1 ນພ 13:42; ຢຕ 5:63; ຄພ 90:9.</p>
--	--	---

ອີກແຕ່ວ່າຖືກຫ້າມໄວ້; ຄຳທຳນາຍຂອງອີເທີນັ້ນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນແທ້ໆ; ແຕ່ພວກເຂົາກໍຖືວ່າ ມັນບໍ່ມີຄຸນຄ່າຫຍັງໝົດ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຂັບໄລ່ເພິ່ນອອກໄປ ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໄປລີ້ຊ່ອນຕົວຢູ່ໃນຖ້ຳໃນຕອນກາງເວັນ, ແລະ ໃນຕອນກາງຄືນ ເພິ່ນໄດ້ອອກໄປເບິ່ງສິ່ງຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຜູ້ຄົນ.

14 ແລະ ໃນເວລາທີ່ເພິ່ນລີ້ຢູ່ໃນຖ້ຳນັ້ນ, ເພິ່ນໄດ້ເຮັດບັນທຶກທີ່ເຫລືອຢູ່ນີ້, ໂດຍເຫັນຄວາມພິນາດທີ່ເກີດກັບຜູ້ຄົນໃນຕອນກາງຄືນ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີດຽວກັນກັບປີທີ່ເພິ່ນຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກບັນດາຜູ້ຄົນ ມັນເລີ່ມມີສົງຄາມ ໃຫຍ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ເພາະວ່າມີຫລາຍຄົນຊຶ່ງເປັນພວກຍິ່ງໃຫຍ່ລຸກຂຶ້ນ, ແລະ ພະຍາຍາມທຳລາຍ ໂຄຣຣິອານທະເມີໂດຍໃຊ້ແຜນລັບທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ຊຶ່ງໄດ້ກ່າວມາແລ້ວ.

16 ແລະ ບັດນີ້ໂຄຣຣິອານທະເມີ, ໂດຍທີ່ຕົນເອງໄດ້ຮຽນຮູ້ວິທີການຂອງສົງຄາມທັງໝົດ, ແລະ ເລ່ຫລ່ຽມທັງໝົດຂອງໂລກ, ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ສູ້ຮົບກັບພວກທີ່ພະຍາຍາມທຳລາຍລາວ.

17 ແຕ່ວ່າລາວບໍ່ໄດ້ກັບໃຈເລີຍ, ທັງບໍ່ມີລູກຊາຍ ຫລື ລູກສາວທີ່ຈົບງາມຂອງລາວຄົນໃດກັບໃຈເລີຍ; ທັງບໍ່ມີລູກຊາຍ ຫລື ລູກສາວທີ່ຈົບງາມຂອງໂຄຣຣິອານໃດກັບໃຈເລີຍ; ແລະ ໂດຍສະຫລຸບ, ບໍ່ມີລູກຊາຍ ຫລື ລູກສາວທີ່ຈົບງາມຂອງຄົນໃດທັງຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກກັບໃຈ ຈາກບາບຂອງຕົນເລີຍ.

18 ດັ່ງນັ້ນ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີທຳອິດທີ່ອີເທີອາໄສຢູ່ໃນຖ້ຳນັ້ນ ມີ

ຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍຖືກຂ້າຕາຍ ໂດຍດາບຂອງ ການມົວສຸມລັບເຫລົ່ານັ້ນ ໃນການຕໍ່ສູ້ກັບໂຄຣຣິອານທະເມີເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຍຶດເອົາອານາຈັກໄປ.

19 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກລູກຊາຍຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ຕໍ່ສູ້ຢ່າງດຸເດືອດ ແລະ ໄດ້ເສຍເລືອດເນື້ອໄປຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

20 ແລະ ໃນປີທີສອງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາຫາອີເທີ, ແລະ ສັ່ງໃຫ້ເພິ່ນໄປທຳນາຍແກ່ ກໍໂຄຣຣິອານທະເມີວ່າ, ຖ້າຫາກລາວ ແລະ ຄົນໃນຄອບຄົວຂອງລາວທັງໝົດກັບໃຈ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມອບອານາຈັກໃຫ້ແກ່ລາວ ແລະ ຈະໄວ້ຊີວິດຜູ້ຄົນ—

21 ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍພ້ອມກັບຄົນໃນຄອບຄົວຂອງລາວ ຍົກເວັ້ນແຕ່ຕົວລາວເອງ. ແລະ ລາວຈະມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອຈະໄດ້ເຫັນຄຳທຳນາຍສຳເລັດ ຊຶ່ງມີເວົ້າໄວ້ກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນອີກ ກໍພວກໜຶ່ງທີ່ຈະໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນມາເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຈະເປັນຜູ້ຝັງສົບຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີ; ແລະ ທຸກຄົນຈະຖືກທຳລາຍໄປຍົກເວັ້ນແຕ່ ະໂຄຣຣິອານທະເມີຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣິອານທະເມີບໍ່ໄດ້ກັບໃຈເລີຍ, ທັງຄົນໃນຄອບຄົວຂອງລາວ ແລະ ທັງຜູ້ຄົນກໍບໍ່ໄດ້ກັບໃຈ; ແລະ ສົງຄາມກໍບໍ່ໄດ້ຢຸດຕິລົງ, ແລະ ພວກເຂົາພະຍາຍາມທີ່ຈະຂ້າອີເທີ, ແຕ່ວ່າເພິ່ນໄດ້ໜີໄປກ່ອນພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ລີ້ຊ່ອນຕົວຢູ່ໃນຖ້ຳອີກ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຊເຮັດໄດ້ຍົກທັບມາ, ແລະ ລາວໄດ້ເຂົ້າມາສູ່

18 ກ ອທ 8:9-26. 20 ກ ອທ 12:1-2.	21 ກ ອມນ 1:19-21; ອທ 11:21.	ຂ ອທ 15:29-32.
------------------------------------	--------------------------------	----------------

ຮັບກັບໂຄຣຣິອານທະເມີອີກ; ແລະ ລາວໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ໃນປີທີສາມລາວໄດ້ເອົາໂຄຣຣິອານທະເມີມາເປັນຊະເລີຍ.

24 ແລະ ໃນປີທີ່ສີ່ ລູກຊາຍຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ເອົາຊະນະເຊເຣັດ, ແລະໄດ້ຍຶດເອົາອານາຈັກຄືນມາໃຫ້ບິດາຂອງຕົນອີກ.

25 ບັດນີ້ມັນໄດ້ມີສົງຄາມເກີດຂຶ້ນທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ, ທຸກຄົນພ້ອມດ້ວຍພັກຂອງຕົນກໍໄດ້ຕໍ່ສູ້ເພື່ອສິ່ງທີ່ຕົນປາດຖະໜາ.

26 ແລະ ໂດຍສະຫລຸບ, ມັນມີພວກໂຈນແລະ ມີຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການຢູ່ທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ.

27 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ເຊເຣັດຫລາຍທີ່ສຸດ, ແລະ ລາວໄດ້ຍົກທັບໄປພ້ອມດ້ວຍກອງທັບຂອງລາວ ເພື່ອໄປສູ້ຮົບ; ແລະ ທັງສອງໄດ້ປະທະກັນດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນອັນຮ້າຍແຮງ; ແລະ ທັງສອງໄດ້ປະທະກັນໃນຮ່ອມພູກິນການ; ແລະ ການສູ້ຮົບນັ້ນກັບມາຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຊເຣັດໄດ້ຕໍ່ສູ້ເປັນເວລາສາມມື້. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ເອົາຊະນະລາວ, ແລະ ໄດ້ຕິດຕາມລາວໄປຈົນວ່າໄປຮອດທົ່ງພຽງເຮຊະລອນ.

29 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຊເຣັດໄດ້ສູ້ຮົບກັບລາວອີກໃນທົ່ງພຽງນັ້ນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວໄດ້ເອົາຊະນະ ໂຄຣຣິອານທະເມີ, ແລະ ໄດ້ຂັບໄລ່ລາວໃຫ້ຄືນໄປທາຮ່ອມພູກິນການອີກ.

30 ແລະ ໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ສູ້ຮົບກັບເຊເຣັດອີກໃນຮ່ອມພູກິນການ, ຊຶ່ງລາວໄດ້

ຮັບໄຊຊະນະ ແລະ ລາວໄດ້ຂ້າເຊເຣັດ.

31 ແລະ ເຊເຣັດໄດ້ເຮັດໃຫ້ໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ຮັບບາດເຈັບທີ່ກົກຂາ, ຈົນວ່າລາວບໍ່ໄດ້ອອກໄປສູ່ຮົບອີກເປັນເວລາສອງປີ, ຊຶ່ງໃນໄລຍະເວລານັ້ນຜູ້ຄົນທັງໝົດໃນຜືນແຜ່ນດິນກໍາລັງຂ້າພັນກັນຢູ່, ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດທ້າມປາມພວກເຂົາເລີຍ.

ບົດທີ 14

ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນນຳຄວາມສາຍແຊ່ງມາສູ່ແຜ່ນດິນ—ໂຄຣຣິອານທະເມີເຂົ້າຮ່ວມເຮັດສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານກິເລອາດ, ແລ້ວຕໍ່ຕ້ານລິບ, ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນຕໍ່ຕ້ານຊິດ—ເລືອດ ແລະ ການຂ້າພັນກັນມີຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນ.

1 ແລະ ບັດນີ້ມັນເລີ່ມມີຄຳ "ສາບແຊ່ງອັນໃຫຍ່ຫລວງທົ່ວແຜ່ນດິນ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ, ຊຶ່ງໃນຄຳສາບແຊ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກຜູ້ໃດຈະວາງອາວຸດ ຫລື ດາບໄວ້ເທິງຮ້ານ ຫລື ເກັບມ້ຽນໄວ້ບ່ອນທີ່ຕົນເຄີຍເອົາໄວ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນມື້ຕໍ່ມາ, ພວກເຂົາຈະຫາມັນບໍ່ພົບ, ເພາະວ່າຄຳສາບແຊ່ງທົ່ວແຜ່ນດິນນັ້ນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດ.

2 ດັ່ງນັ້ນ ທຸກໆຄົນຈຶ່ງເກັບກຳສິ່ງທີ່ຕົນເປັນເຈົ້າຂອງໄວ້ໃກ້ມື, ແລະ ຈະບໍ່ຍືມຂອງຜູ້ໃດ, ທັງບໍ່ເອົາໃຫ້ຜູ້ໃດຍືມ; ທຸກໆຄົນໄດ້ຈັບຕົ້ມດາບຂອງຕົນໄວ້ໃນມືຂວາ, ເພື່ອປ້ອງກັນຊັບສົມບັດຂອງຕົນ, ແລະ ຊິວິດຂອງຕົນ ພ້ອມທັງເມຍຂອງຕົນ ແລະ ລູກຂອງຕົນ.

3 ແລະ ບັດນີ້, ຫລັງຈາກສອງປີຜ່ານໄປ, ແລະ ຫລັງຈາກການຕາຍຂອງເຊເຣັດ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ນ້ອງຊາຍຂອງເຊເຣັດໄດ້ຍົກທັບມາ

ແລະ ລາວ ໄດ້ສູ້ຮົບກັບ ໂຄຣຣີອານທະເມີ, ຊຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ໂຄຣຣີອານທະເມີໄດ້ຮັບໄຊ ຂະນະ ແລະ ໄດ້ໄລ່ຕິດຕາມລາວໄປໃນຖິ່ນ ແຫ່ງແລ້ງກັນດານເອຄິດ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນ້ອງ ຊາຍຂອງເຊເຣັດໄດ້ສູ້ຮົບກັບລາວຢູ່ໃນຖິ່ນ ແຫ່ງແລ້ງກັນດານເອຄິດ, ແລະ ການສູ້ຮົບ ນັ້ນຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ, ແລະ ຄົນເປັນຈຳນວນ ຫລາຍພັນຄົນໄດ້ລົ້ມຕາຍໄປດ້ວຍດາບ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣີ ອານທະເມີໄດ້ປັດລ້ອມຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນ ດານໄວ້; ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງເຊເຣັດໄດ້ ຍົກທັບອອກຈາກຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານໃນ ເວລາກາງຄືນ, ແລະ ໄດ້ຂ້າຄົນໃນກອງທັບ ຂອງໂຄຣຣີອານທະເມີສ່ວນໜຶ່ງ, ໃນຂະນະ ທີ່ພວກເຂົາເມົາເຫລົ້າຢູ່.

6 ແລະ ລາວໄດ້ຍົກທັບມາຮອດແຜ່ນດິນ ໂມຣັນ, ແລະ ໄດ້ຂຶ້ນນັ່ງບັນລັງແທນໂຄຣຣີ ອານທະເມີ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄ ຣີອານທະເມີໄດ້ອາໄສຢູ່ນຳກອງທັບຂອງ ລາວ ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເປັນເວລາ ສອງປີ, ຊຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ລາວໄດ້ຮັບກຳລັງ ມາໃຫ້ກອງທັບຂອງລາວຫລາຍຂຶ້ນ.

8 ບັດນີ້ນ້ອງຊາຍຂອງເຊເຣັດ, ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ກິເລອາດ, ກໍໄດ້ຮັບກຳລັງມາໃຫ້ກອງທັບ ຂອງລາວຫລາຍຂຶ້ນ, ຍ້ອນວ່າການມັວສຸມ ລັບ.

9 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ມະຫາປະໂລຫິດຂອງລາວເອງໄດ້ລອບຂ້າ ລາວ ໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງນັ່ງຢູ່ໃນບັນ ລັງ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນ ຜູ້ໜຶ່ງຂອງພວກມັວສຸມລັບໄດ້ລອບຂ້າຄົນ ນັ້ນໃນທາງລັບ; ແລະ ໄດ້ຍຶດເອົາອານາຈັກ ມາເປັນຂອງຕົນ; ແລະ ລາວມີຊື່ວ່າ ລິບ;

ແລະ ລິບເປັນຄົນຮ່າງໃຫຍ່ກວ່າຄົນອື່ນໃນ ບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ ປີທຳອິດຂອງລິບ, ໂຄຣຣີອານທະເມີໄດ້ຍົກ ທັບມາຫາແຜ່ນດິນ ໂມຣັນ ແລະ ໄດ້ສູ້ຮົບ ກັບລິບ.

12 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ລາວໄດ້ສູ້ຮົບກັບລິບ, ຊຶ່ງໃນການສູ້ຮົບນັ້ນ ລິບໄດ້ຟັນແຂນຂອງລາວ ຈົນລາວໄດ້ຮັບ ບາດເຈັບ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກອງທັບ ຂອງໂຄຣຣີອານທະເມີຍັງໄດ້ມຸ້ງໜ້າເຂົ້າຫາ ລິບອີກ, ຈົນວ່າລາວໄດ້ປົບໜີໄປເຖິງຊາຍ ແດນແຄມຝັ່ງທະເລ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄ ຣີອານທະເມີໄດ້ໄລ່ຕາມລາວ ໄປ; ແລະ ລິບກໍໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບລາວໃນແຄມຝັ່ງທະເລນັ້ນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລິບ ໄດ້ຟາດພັນກອງທັບຂອງໂຄຣຣີອານທະເມີ, ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ໜີໄປຫາຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງ ກັນດານເອຄິດອີກ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລິບ ໄດ້ໄລ່ຕາມ ໂຄຣຣີ ອານ ທະ ເມີ ໄປ ອີກ ຈົນ ຮອດທົ່ງພຽງອາກົດ. ແລະ ໂຄຣຣີອານທະເມີ ໄດ້ເອົາທຸກຄົນໄປນຳລາວ ຂະນະທີ່ລາວ ກຳລັງປົບໜີໄປທາງໜ້າລິບ ໄປຍັງແຜ່ນ ດິນສ່ວນນັ້ນບ່ອນທີ່ລາວໜີໄປ.

16 ແລະ ເວລາລາວໄດ້ມາຮອດທົ່ງພຽງ ອາກົດແລ້ວ, ລາວກໍໄດ້ສູ້ຮົບກັບລິບ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ຟາດ ພັນ ລິບ ຈົນ ເຖິງ ແກ່ ຄວາມ ຕາຍ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ນ້ອງຊາຍຂອງ ລິບກໍໄດ້ຍົກມາສູ້ຮົບກັບ ໂຄຣຣີອານທະເມີ ເປັນການແກ້ແຄ້ນ, ແລະ ການສູ້ຮົບ ນັ້ນ ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ, ຈົນເຮັດໃຫ້ໂຄຣຣີອານທະ ເມີໜີໄປທາງໜ້າກອງທັບຂອງນ້ອງຊາຍ ຂອງລິບອີກ.

17 ບັດນີ້ນ້ອງຊາຍຂອງລິບມີຊື່ວ່າ ຊິດ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊິດໄດ້ໄລ່ຕາມ ໂຄຣຣິອານທະເມີໄປ, ແລະ ລາວໄດ້ໂຄ່ນລົ້ມຫລາຍທົ່ວເມືອງ, ແລະ ລາວໄດ້ຂ້າທັງພວກແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ແລະ ໄດ້ເຜົາບ້ານເມືອງຖິ້ມ.

18 ແລະ ຜູ້ຄົນ ຕະຫລອດທົ່ວ ແຜ່ນດິນ ມີຄວາມຢ້ານກົວຊິດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມີສຽງຮ້ອງໄປທົ່ວແຜ່ນດິນວ່າ—ຜູ້ໃດຈະສາມາດຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າກອງທັບຂອງຊິດໄດ້? ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວໄດ້ກວາດລ້າງແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າລາວຈົນໝົດສິ້ນ!

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນ ເລີ່ມ ເຕົ້າ ໂຮມ ເຂົ້າກັນ ເປັນ ກອງທັບ ຕະຫລອດທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ.

20 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ແບ່ງ ແຍກ ກັນ ອອກ; ແລະ ສ່ວນໜຶ່ງໄດ້ໜີໄປຫາກອງທັບຂອງຊິດ, ແລະ ອີກສ່ວນໜຶ່ງໄດ້ໜີໄປຫາກອງທັບຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີ.

21 ແລະ ສົງຄາມນັ້ນຮ້າຍແຮງ ແລະ ຍືດເຍື້ອຍາວນານທີ່ສຸດ, ແລະ ພາບຂອງການນອງເລືອດ ແລະ ການຂ້າພັນກັນນັ້ນມີຢູ່ຢ່າງດົນນານທີ່ສຸດ, ຈົນວ່າທັງຜືນແຜ່ນດິນເຕັມໄປດ້ວຍ "ຊາກສົບຂອງຄົນຕາຍ.

22 ແລະ ສົງຄາມໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ຮີບດ່ວນທີ່ສຸດ ຈົນວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດຢຸດຜັງຊາກສົບເລີຍ, ມີແຕ່ເດີນທັບຕໍ່ໄປຈາກການຂ້າພັນບ່ອນນີ້ໄປຫາການຂ້າພັນບ່ອນນັ້ນ, ໂດຍປະຖິ້ມຊາກສົບໄວ້ທັງຊາຍ ແລະ ຍິງ, ແລະ ເດັກນ້ອຍ ໃຫ້ກ່າຍກອງຢູ່ຕາມຜືນແຜ່ນດິນ ເພື່ອໃຫ້ "ໂຕໜອນ ເຈາະກິນ.

23 ແລະ ຊາກສົບໄດ້ສົ່ງກິ່ນເໝັນໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ ເຖິງແມ່ນຕະຫລອດທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ; ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ຄົນ ຈຶ່ງຖືກລົບກວນ

ທັງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນເພາະກິ່ນເໝັນນັ້ນ.

24 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຊິດຍັງບໍ່ຢຸດໃນການໄລ່ຕາມໂຄຣຣິອານທະເມີໄປ; ເພາະວ່າລາວສາບານວ່າ ຈະແກ້ແຄ້ນໂຄຣຣິອານທະເມີເອງ, ເພື່ອເລືອດຂອງອ້າຍລາວທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ, ແລະ ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາຫາອີເທີວ່າ ໂຄຣຣິອານທະເມີຈະບໍ່ຖືກຂ້າ.

25 ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ເຫັນ ດັ່ງນັ້ນ ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະເດັດມາຢັ້ງມຢາມພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນໃນຄວາມບໍລິບູນແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງນັ້ນໄດ້ຕຽມທາງໄວ້ໃຫ້ຄວາມພິນາດອັນເປັນນິດຂອງພວກເຂົາ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊິດໄດ້ໄລ່ຕາມ ໂຄຣຣິອານທະເມີໄປທາງຕາເວັນອອກ ຈົນມາຮອດຊາຍແດນແຄມຝັ່ງທະເລ, ແລະ ບ່ອນນັ້ນລາວໄດ້ສູ້ຮົບກັບຊິດເປັນເວລາສາມມື້.

27 ແລະ ຄວາມພິນາດໃນບັນດາກອງທັບຂອງຊິດເປັນໜ້າຢ້ານກົວທີ່ສຸດ ຈົນວ່າພວກທະຫານຂອງຊິດເລີ່ມ ຢ້ານຕົກໃຈ, ແລະ ເລີ່ມປົບໜີໄປທາງໜ້າຂອງກອງທັບຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ແຕກໜີໄປຫາແຜ່ນດິນໂຄຣຣິຣໍ, ແລະ ໄດ້ກວາດລ້າງຜູ້ອາໄສຢູ່ທັງໝົດທີ່ບໍ່ຍອມເຂົ້າຮ່ວມກັບພວກເຂົາໄປຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ.

28 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂຶ້ນໃນຮ່ອມພູໂຄຣຣິຣໍ; ແລະ ໂຄຣຣິອານທະເມີກໍໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂອງລາວຂຶ້ນໃນຮ່ອມພູເຊີ. ບັດນີ້ຮ່ອມພູເຊີນັ້ນຕັ້ງຢູ່ໃກ້ກັບເນີນພູຄອມນໍ; ດັ່ງນັ້ນ ໂຄຣຣິອານທະເມີຈຶ່ງໄດ້ເຕົ້າໂຮມ

ກອງທັບຂອງລາວຢູ່ເທິງເນີນພູຄອມນ໌, ແລະ ໄດ້ເປົ່າແກດັງກ້ອງໄປຫາກອງທັບຂອງຊິດ ເພື່ອເຊື້ອເຊີນພວກເຂົາອອກມາສູ່ຮົບ.

29 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ອອກມາ, ແຕ່ຖືກຂັບໄລ່ຄືນໄປ; ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ຍົກທັບມາເປັນເທື່ອທີສອງ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ຄືນໄປອີກ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຍົກທັບມາອີກເປັນເທື່ອທີສາມ, ແລະ ການສູ້ຮົບນັ້ນຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊິດໄດ້ຟັນໂຄຣຣິອານທະເມີ ຈົນວ່າລາວມີບາດແຜເລິກຫລາຍບ່ອນ; ແລະ ໂຄຣຣິອານທະເມີ, ໂດຍທີ່ໄດ້ເສຍເລືອດຫລາຍຈົນວ່າໄດ້ສະຫລົບໄປ, ແລະ ຖືກຫາມໄປຖິ້ມຄືກັບວ່າລາວຕາຍແລ້ວ.

31 ບັດນີ້ການສູນເສຍທັງຜູ້ຊາຍ, ຜູ້ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຂອງສອງຝ່າຍນັ້ນ ແມ່ນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດ ຈົນວ່າຊິດຕ້ອງສັ່ງໃຫ້ກອງທັບຂອງລາວບໍ່ໃຫ້ໄລ່ຕາມກອງທັບຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີໄປ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ກັບຄືນໄປຫາຄ້າຍຂອງພວກເຂົາ.

ບົດທີ 15

ຊາວຢາເຣັດ ຈຳນວນຫລາຍລ້ານຄົນ ຖືກຂ້າຕາຍໃນສະໜາມຮົບ—ຊິດ ແລະ ໂຄຣຣິອານທະເມີເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນທັງໝົດເພື່ອສູ້ຮົບໃນສົງຄາມແຫ່ງມະຕະ—ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າລົມເລິກຄວາມພະຍາຍາມກັບພວກເຂົາ—ປະຊາຊາດຢາເຣັດ ຖືກທຳລາຍຈົນໝົດສິ້ນ—ໂຄຣຣິອານທະເມີຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່.

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອບາດແຜຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີຫາຍດີແລ້ວ, ລາວເລີ່ມຈື່ຈຳ "ຄຳເວົ້າທີ່ອີເທີໄດ້ເວົ້າກັບລາວ.

2 ລາວ ເຫັນວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງລາວ ເກືອບສອງລ້ານຄົນຖືກຂ້າຕາຍດ້ວຍດາບ, ແລະ ລາວເລີ່ມມີຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມີຊາຍຊະກັນທີ່ຖືກຂ້າຕາຍສອງລ້ານຄົນພ້ອມທັງເມຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາ.

3 ລາວຈຶ່ງເລີ່ມກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຊື່ງລາວໄດ້ເຮັດໄປນັ້ນ; ລາວເລີ່ມນຶກເຖິງຄຳເວົ້າທີ່ອອກມາຈາກປາກຂອງສາດສະດາທັງຫລາຍ, ແລະ ລາວເຫັນວ່າມັນສຳເລັດແລ້ວຕາມນັ້ນທຸກຂໍ້ ຈົນຮອດບັດນີ້; ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງລາວ ໂສກເສົ້າຫລາຍ ແລະ ບໍ່ຍອມທີ່ຈະສະບາຍໃຈເລີຍ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ຂຽນສານຫາຊິດ, ເພື່ອສະແດງຄວາມປາດຖະໜາໃຫ້ຊິດຍົກເວັ້ນຜູ້ຄົນ, ແລະ ລາວຈະມອບອານາຈັກໃຫ້ເພື່ອເຫັນແກ່ຊີວິດຂອງຜູ້ຄົນ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາຊິດໄດ້ຮັບສານຂອງລາວແລ້ວ, ລາວຈຶ່ງໄດ້ຂຽນສານຕອບໂຄຣຣິອານທະເມີ, ວ່າຖ້າຫາກໂຄຣຣິອານທະເມີຍອມມອບຕົວເພື່ອຊິດຈະໄດ້ຂ້າລາວດ້ວຍດາບຂອງຕົນແລ້ວ, ລາວຈະໄວ້ຊີວິດຂອງຜູ້ຄົນ.

6 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຜູ້ຄົນບໍ່ໄດ້ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາເລີຍ; ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີຖືກຍຸຍົງໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງຊິດ; ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຊິດໄດ້ຖືກຍຸຍົງໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີ;

ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ຄົນຂອງຊິດຈິ່ງໄດ້ສູ້ຮົບກັບຜູ້ຄົນຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີ.

7 ແລະ ເວລາໂຄຣຣິອານທະເມີເຫັນວ່າຕົນເອງກຳລັງຈະເສຍໄຊ ລາວຈິ່ງໄດ້ໜີໄປຕໍ່ໜ້າຜູ້ຄົນຂອງຊິດອີກ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ມາຮອດນ້ຳຣິບລີອານຄຳ, ຊຶ່ງແປວ່າກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ ຫລື ໃຫຍ່ກວ່ານ້ຳທັງໝົດ; ດັ່ງນັ້ນ, ເວລາພວກເຂົາມາຮອດແມ່ນ້ຳນີ້ແລ້ວ ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂຶ້ນ; ແລະ ຊິດກໍໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂຶ້ນໃກ້ກັນນັ້ນ; ແລະ ສະນັ້ນ ໃນມື້ຕໍ່ມາພວກເຂົາໄດ້ອອກມາສູ້ຮົບກັນອີກ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ສູ້ຮົບກັນຢ່າງດູເດືອດທີ່ສຸດ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ຮັບບາດເຈັບອີກ, ແລະ ລາວໄດ້ສະຫລົບໄປເພາະການເສຍເລືອດຢ່າງໜັກ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກອງທັບຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ມຸ້ງໜ້າເຂົ້າຫາກອງທັບຂອງຊິດຈິນວ່າໄດ້ຮັບໄຊຊະນະຈາກສັດຕູ, ຈົນເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕ້ອງປົບໜີຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໜີໄປທາງໃຕ້, ແລະ ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນໃນບ່ອນທີ່ເອີ້ນວ່າ ໂອແກດ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກອງທັບຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນໃກ້ກັບເນີນພູຣາມາ; ແລະ ມັນເປັນເນີນພູແຫ່ງດຽວກັນກັບບ່ອນທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າມໍມອນໄດ້ "ເຊື່ອງບັນທຶກສັກສິດໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

12 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນທັງໝົດໃນທົ່ວ

ຜືນແຜ່ນດິນ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້າ, ນອກຈາກອີເທີເທົ່ານັ້ນ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອີເທີໄດ້ເຫັນ ການ ປະພຶດ ທັງ ໝົດ ຂອງ ຜູ້ຄົນ; ແລະ ເພິ່ນເຫັນວ່າຜູ້ຄົນທີ່ສະໜັບສະໜູນໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບກອງທັບຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີ; ແລະ ຜູ້ຄົນທີ່ສະໜັບສະໜູນຊິດກໍໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບກອງທັບຂອງຊິດ.

14 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈິ່ງໄດ້ໃຊ້ເວລາປະມານສິບເພື່ອເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນຜືນແຜ່ນດິນ, ແລະ ເພື່ອຕົນຈະໄດ້ຮັບກຳລັງໃຫ້ຫລາຍເທົ່າທີ່ຈະຫລາຍໄດ້.

15 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາຜູ້ຄົນມາເຕົ້າໂຮມກຳລັງກັນໝົດທຸກຄົນແລ້ວ, ທຸກຄົນຈິ່ງໄປກັບກອງທັບທີ່ຕົນຕ້ອງການ ພ້ອມ ດ້ວຍ ເມຍ ຂອງ ຕົນ ແລະ ລູກຂອງຕົນ—ທັງຜູ້ຊາຍ, ຜູ້ຍິງ, ແລະ ເດັກນ້ອຍ ກໍໄດ້ຖືອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມ, ໂດຍມີໂລ່, ແລະ "ແຜ່ນປົກເອິກ, ແລະ ເຄື່ອງປ້ອງກັນຫົວ, ແລະ ນຸ່ງຫົ່ມຕາມວິທີການຂອງສົງຄາມ—ພວກເຂົາໄດ້ເດີນທັບເຂົ້າຫາກັນເພື່ອສູ້ຮົບ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນຕະຫລອດມື້ນັ້ນແຕ່ບໍ່ມີຝ່າຍໃດຊະນະ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອເຖິງຕອນກາງຄືນມາ ພວກເຂົາກໍອິດເມື່ອຍ ແລະ ໄດ້ກັບຄືນ ໄປ ຄ້າຍ ຂອງ ໃຜ ລາວ; ແລະ ຫລັງຈາກກັບຄືນໄປເຖິງຄ້າຍແລ້ວ ພວກເຂົາກໍເລີ່ມຄຳຄວນ ຍ້ອນວ່າການສູນເສຍຜູ້ຄົນທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ; ແລະ ສຽງຮ້ອງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ການຄຳຄວນຂອງພວກເຂົານັ້ນດັງແຮງທີ່ສຸດ, ຈົນເຮັດໃຫ້ມີສຽງດັງກ້ອງສະໜັ່ນທີ່ສຸດໃນອາກາດ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ

ມື້ຕໍ່ມາ ພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປສູ່ຮົບກັນອີກ, ແລະ ການສູ້ຮົບໃນມື້ນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ເປັນໜ້າຍ້ານກົວທີ່ສຸດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກໍບໍ່ມີຝ່າຍໃດຈະເອົາຊະນະໄດ້, ແລະ ເມື່ອເຖິງຕອນກາງຄືນມາ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ອາກາດດັງກ້ອງສະໜັ່ນໄປດ້ວຍສຽງຮ້ອງໄທ້ ແລະ ສຽງຄວນຄາງ, ດ້ວຍສຽງຈົມວ່າຂອງພວກເຂົາ ຍ້ອນວ່າການສູນເສຍຜູ້ຄົນຂອງພວກເຂົາທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ຂຽນສານໄປຫາຊິດອີກ, ໂດຍປາດຖະໜາບໍ່ໃຫ້ລາວມາສູ້ຮົບອີກ, ແຕ່ໃຫ້ລາວເອົາອານາຈັກໄປ ແລະ ໃຫ້ໄວ້ຊີວິດຂອງຜູ້ຄົນ.

19 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລິກລົມຄວາມພະຍາຍາມກັບ ພວກເຂົາ ແລ້ວ, ແລະ "ຊາຕານ ມີອຳນາດເຕັມທີ່ເໝືອໃຈຂອງຜູ້ຄົນ; ເພາະພວກເຂົາຍອມຕົນໃຫ້ກັບຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ມີຄວາມມືດດັບໃນຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍ; ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປສູ່ຮົບກັນອີກ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນຕະຫລອດມື້ນັ້ນ, ແລະ ເມື່ອເຖິງຕອນກາງຄືນມາ ພວກເຂົາກຳນອນຢູ່ກັບດາບຂອງພວກເຂົາ.

21 ແລະ ໃນມື້ຕໍ່ມາ ພວກເຂົາກໍໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນຈົນຮອດຕອນກາງຄືນ.

22 ແລະ ເມື່ອເຖິງຕອນກາງຄືນ, ພວກເຂົາກໍ "ມີນເມົາດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນ, ຄືກັນກັບຄົນເມົາເຫລົ້າອະງຸ່ນ; ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ນອນຢູ່ກັບດາບຂອງພວກເຂົາອີກ.

23 ແລະ ໃນມື້ຕໍ່ມາ ພວກເຂົາກໍໄດ້ຕໍ່ສູ້

ກັນອີກ; ແລະ ເມື່ອເຖິງຕອນກາງຄືນ ພວກເຂົາກໍລົ້ມຕາຍກັນໝົດ ຍົກເວັ້ນແຕ່ຜູ້ຄົນຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີທຳສິບສອງຄົນ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຊິດທິກສິບເກົ້າຄົນເທົ່ານັ້ນ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ນອນຢູ່ກັບດາບຂອງພວກເຂົາໃນຄືນນັ້ນ, ແລະ ໃນມື້ຕໍ່ມາ ພວກເຂົາກໍໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນອີກ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ດ້ວຍດາບຂອງພວກເຂົາ ແລະ ດ້ວຍເຄື່ອງປ້ອງກັນອາວຸດຂອງພວກເຂົາຕະຫລອດມື້ນັ້ນ.

25 ແລະ ເມື່ອຮອດຕອນກາງຄືນ ຜູ້ຄົນຂອງຊິດເຫລືອຢູ່ສາມສິບສອງຄົນ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີເຫລືອຢູ່ຊາວເຈັດຄົນ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ພາກັນກິນດິ່ມ ແລະ ໄດ້ເຂົ້ານອນ, ແລະ ໄດ້ຕຽມຕົວເພື່ອຄວາມຕາຍໃນມື້ຕໍ່ມາ. ແລະ ພວກເຂົາເປັນຄົນຮ່າງໃຫຍ່ສູງ ແລະ ມີກຳລັງຕາມກຳລັງຂອງມະນຸດ.

27 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນເປັນເວລາສາມຊົ່ວໂມງ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສະຫລົບໄປດ້ວຍການເສຍເລືອດຢ່າງໜັກ.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາຜູ້ຄົນຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ຮັບກຳລັງພໍທີ່ຈະຢ່າງໄປໄດ້ແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍຕຽມທ່າທີ່ຈະໜີໄປເພື່ອເອົາຕົວລອດ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊິດໄດ້ລຸກຂຶ້ນພ້ອມດ້ວຍຜູ້ຄົນຂອງລາວ, ແລະ ລາວໄດ້ສາບານດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນວ່າລາວຈະຂ້າໂຄຣຣິອານທະເມີໃຫ້ໄດ້ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ລາວກໍຈະຕາຍດ້ວຍດາບ.

29 ດັ່ງນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງໄດ້ໄລ່ຕາມພວກເຂົາໄປ, ແລະ ໃນມື້ຕໍ່ມາຊິດກໍຕາມມາທັນ;

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພວກເຂົາທຸກຄົນ ໄດ້ລົ້ມຕາຍ ດ້ວຍດາບ າໝົດແລ້ວ, ນອກຈາກໂຄຣຣິອານທະເມີກັບຊິດເທົານັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ ຊິດໄດ້ສະຫລົບໄປເພາະການເສຍເລືອດຢ່າງໜັກ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ເນີ້ງຕົວເອື້ອຍດາບ, ແລະ ພັກຜ່ອນຢູ່ໜ້ອຍໜຶ່ງ, ແລ້ວລາວໄດ້ຕັດຫົວຊິດຈົນຂາດ.

31 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງ ຈາກ ລາວ ໄດ້ ຕັດ ຫົວ ຂອງ ຊິດ ຂາດ ແລ້ວ, ຊິດ ໄດ້ ເອົາ ມື ຊູ ຕົວ ເອງ ໃຫ້ ລູກ ຂຶ້ນ ແລະ ກໍາລົມລົງອີກ; ແລະ ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ລາວ ຊັກ ເພື່ອ ຫາຍ ໃຈ, ລາວ ກໍ ໄດ້ ຂາດ ໃຈ ຕາຍ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື າໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ຄືກັນ

ກັບຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວ.

33 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບສິ່ງກັບອີເທີ, ແລະ ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງອອກໄປ. ແລະ ອີເທີໄດ້ອອກໄປ, ແລະ ເຫັນວ່າພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສໍາເລັດແລ້ວທັງໝົດ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຈົບ າບັນທຶກຂອງເພິ່ນ; (ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ແມ່ນແຕ່ໜຶ່ງສ່ວນຮ້ອຍ) ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເຊື່ອມັນໄວ້ດ້ວຍວິທີທີ່ຜູ້ຄົນຂອງລິມໂຮໄດ້ພົບເຫັນມັນ.

34 ບັດນີ້ຄໍາສຸດທ້າຍຊຶ່ງ າອີເທີໄດ້ຂຽນໄວ້ມີດັ່ງນີ້: ບໍ່ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມີພຣະປະສົງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າປ່ຽນແປງສະພາບ, ຫລື ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນເນື້ອໜັງນັ້ນ, ມັນບໍ່ສໍາຄັນຕໍ່າຫາກເປັນໄປວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະລອດໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ອາແມນ.

ໜັງສືໂມໂຣໄນ

ບົດທີ 1

ໂມໂຣໄນຂຽນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາວເລມັນ—ຊາວນີໄຟຜູ້ທີ່ບໍ່ປະຕິເສດພຣະຄຣິດຖືກຂ້າຕາຍ. ປະມານ ຄ.ສ. 401-421.

1 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າ າໂມໂຣໄນ ຫລັງຈາກຫຍໍ້ເລື່ອງລາວຂອງຜູ້ຄົນຢາເຣັດຈົບແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄິດວ່າຈະໄດ້ຂຽນອີກ, ແຕ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຍັງບໍ່ຕາຍເທື່ອ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຊາວເລມັນເຫັນຂ້າພະເຈົ້າ

ເພາະພວກເຂົາຈະທໍາລາຍຂ້າພະເຈົ້າ.

2 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, າສົງ ຄາມ ລະຫວ່າງພວກເຂົາ ເອງ ກໍ ໂຫດ ຮ້າຍ ທີ່ ສຸດ; ແລະ ເປັນຍ້ອນຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ າຂ້າຊາວນີໄຟທຸກຄົນທີ່ບໍ່ປະຕິເສດພຣະຄຣິດ.

3 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໄນໃຈຈະບໍ່ າປະຕິເສດພຣະຄຣິດ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຊັດເຊດເພາະເຈນຈອນໄປຫາບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປໄດ້ ເພື່ອຄວາມປອດໄພຂອງ

<p>29 ກ ອທ 13:20-21. 32 ກ ອມນ 1:20-22. 33 ກ ມຊຢ 8:9; ແອວ 37:21-31; ອທ 1:1-5.</p>	<p>34 ກ ອທ 12:2. [ໂມໂຣໄນ] 1 1 ກ ຄມພ ໂມໂຣໄນ, ລູກຊາຍຂອງມໍມອນ.</p>	<p>2 ກ 1 ນພ 12:20-23. ຂ ແອວ 45:14. 3 ກ ມທ 10:32-33; 3 ນພ 29:5.</p>
--	--	---

ຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ.

4 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂຽນອີກເລັກໜ້ອຍ, ກົງກັນຂ້າມກັບຂ້າພະເຈົ້າຄິດໄວ້; ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄິດວ່າຈະໄດ້ຂຽນຕື່ມອີກ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າກໍຂຽນຕື່ມອີກເລັກໜ້ອຍ, ເພື່ອບາງທີມັນອາດຈະມີຄຸນຄ່າແກ່ຊາວເລມັນ, ພື້ນອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໃນມື້ໜຶ່ງຂ້າງໜ້າຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ບົດທີ 2

ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ມອບ ອຳນາດ ໃຫ້ ອັກຄະສາວົກຊາວນິໄຟສິບສອງຄົນ ເພື່ອຈະໄດ້ມອບຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ປະມານ ຄ.ສ. 401-421.

1 ພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບ "ສານຸສິດສິບສອງຄົນຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເລືອກໄວ້ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງວາງພຣະຫັດໃສ່ພວກເພິ່ນ—

2 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງພວກເພິ່ນ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ເຈົ້າຈຶ່ງເອີ້ນຫາພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ, ໃນຄຳອະທິຖານຢ່າງມີພະລັງ; ແລະ ຫລັງຈາກເຈົ້າເຮັດສິ່ງນີ້ແລ້ວ, ເຈົ້າຈະມີ "ອຳນາດເພື່ອວ່າຄົນທີ່ເຈົ້າຈະປົກ ມີໃສ່ເຂົາ, ເຈົ້າຈະມອບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃຫ້; ແລະ ິເຈົ້າຈຶ່ງມອບໃຫ້ໃນນາມຂອງເຮົາ, ເພາະອັກຄະສາວົກຂອງເຮົາເຮັດດັ່ງນີ້.

3 ບັດ ນີ້ ພຣະ ຄຣິດ ໄດ້ ກ່າວ ຂໍ້ ຄວາມ ນີ້ ກັບພວກເພິ່ນໃນເວລາທີ່ພຣະອົງສະເດັດມາປະກົດຕົວຕໍ່ພວກເພິ່ນເປັນຄັ້ງທຳອິດ;

ແລະ ຝູງຊົນບໍ່ໄດ້ຍິນ, ແຕ່ວ່າສານຸສິດທຸກຄົນ ໄດ້ ຍິນ; ແລະ ຄົນທັງຫລາຍທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ "ປົກມີໃສ່, ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດກໍໄດ້ສະເດັດລົງມາຫາຄົນເຫລົ່ານັ້ນ.

ບົດທີ 3

ຜູ້ເປັນແອວເດີແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ ແລະ ຄູສອນ ໂດຍການວາງມື. ປະມານ ຄ.ສ. 401-421.

1 ວິທີທີ່ສານຸສິດຜູ້ຊຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ "ແອວເດີຂອງສາດສະໜາຈັກ, ໄດ້ ະແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ ແລະ ຄູສອນ—

2 ຫລັງຈາກທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດແລ້ວ, ພວກເພິ່ນ ໄດ້ ປົກ ມີ ໃສ່ ພວກເຂົາ, ແລະ ກ່າວວ່າ:

3 ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຂ້າພະເຈົ້າ ແຕ່ງຕັ້ງທ່ານ ໃຫ້ເປັນປະໂລຫິດ (ຫລື ຖ້າຫາກເຂົາຈະເປັນຄູສອນ, ຂ້າພະເຈົ້າ ແຕ່ງຕັ້ງທ່ານ ໃຫ້ເປັນ ຄູສອນ) ເພື່ອສັ່ງສອນການກັບໃຈ ແລະ "ການບົດບາບ ໂດຍທາງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ໂດຍຄວາມອິດທິນແຫ່ງສັດທາຕໍ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈົນເຖິງທີ່ສຸດ. ອາແມນ.

4 ແລະ ຕາມວິທີນີ້ພວກເພິ່ນໄດ້ "ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ ແລະ ຄູສອນ, ຕາມ ະຂອງປະທານ ແລະ ການເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ມະນຸດ; ແລະ ພວກເພິ່ນ ໄດ້ ແຕ່ງຕັ້ງພວກເຂົາໂດຍ ະອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຊຶ່ງຢູ່ໃນພວກເພິ່ນ.

2 1 ກ 3 ນຟ 13:25.
2 ກ ຄມພ ອຳນາດ.
ຂ ຄມພ ມີ, ການວາງ.
ຄ 3 ນຟ 18:37.
3 ກ ກຈກ 19:6.

3 1 ກ ແອວ 6:1.
ຄມພ ແອວເດີ.
ຂ ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ,
ການແຕ່ງຕັ້ງ.
3 ກ ຄມພ ບົດບາບ,

ການບົດບາບ.
4 ກ ຄພ 18:32; 20:60.
ຂ ຄມພ ຂອງປະທານ.
ຄ 1 ນຟ 13:37;
ມຣນ 6:9.

ບົດທີ 4

ວິທີແອວເດີ ແລະ ປະໂລຫິດປະຕິບັດສິນລະລຶກໃຫ້ພອນແກ່ເຂົາຈີ່ມີອະທິບາຍໄວ້. ປະມານ ຄ.ສ. 401-421.

1 ນີ້ຄື ວິທີຂອງ ະແອວເດີ ແລະ ປະໂລຫິດປະຕິບັດເນື້ອໜັງ ແລະ ໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດໃຫ້ຄົນໃນສາດສະໜາຈັກ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ ະປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຄຣິດ; ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ມັນເປັນວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງ; ແລະ ແອວເດີ ຫລື ປະໂລຫິດໄດ້ປະຕິບັດມັນ—

2 ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ຄູ່ເຂົ້າລົງພ້ອມກັບຄົນໃນສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, ມີຄວາມວ່າ:

3 ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ພວກຂ້າພຣະອົງທູນຂໍພຣະອົງໃນພຣະນາມຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ; ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ, ໂປດປະທານ ພອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ ະເຂົ້າຈີ່ມີສັກສິດແກ່ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ຮັບສ່ວນ ເພື່ອເຂົາຈະ ໄດ້ຮັບປະທານດ້ວຍ ະຄວາມລະນຶກເຖິງພຣະກາຍຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເປັນສັກຂີພະຍານຕໍ່ພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ວ່າເຂົາເຕັມໃຈຮັບ ະພຣະນາມຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ລະນຶກເຖິງພຣະອົງຕະຫລອດເວລາ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງປະທານໃຫ້

ເຂົາ, ເພື່ອເຂົາຈະມີ ະພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງຢູ່ດ້ວຍຕະຫລອດເວລາ. ອາແມນ.

ບົດທີ 5

ລະບຽບການປະຕິບັດສິນລະລຶກໃຫ້ພອນແກ່ເຫລົ້າອະຈຸນໄດ້ຖືກຕັ້ງໄວ້. ປະມານ ຄ.ສ. 401-421.

1 ນີ້ຄື ວິທີໃຫ້ພອນແກ່ເຫລົ້າອະຈຸນ— ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເອົາຈອກມາ, ແລະ ກ່າວວ່າ:

2 ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ພວກຂ້າພຣະອົງທູນຂໍພຣະອົງໃນພຣະນາມຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ, ໂປດປະທານ ພອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ ະເຫລົ້າອະຈຸນນີ້ສັກສິດແກ່ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ດີ່ມ, ເພື່ອເຂົາຈະເຮັດດ້ວຍ ະຄວາມລະນຶກເຖິງໂລຫິດຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງຫລັ່ງເພື່ອເຂົາ; ເພື່ອເຂົາຈະເປັນສັກຂີພະຍານຕໍ່ພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ວ່າເຂົາລະນຶກເຖິງພຣະອົງຕະຫລອດເວລາ, ເພື່ອເຂົາຈະມີພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງຢູ່ດ້ວຍ. ອາແມນ.

ບົດທີ 6

ຄົນທີ່ກັບໃຈໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ ແລະ ໄດ້ຮັບການຜູກມິດ—ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຜູ້ທີ່ກັບໃຈໄດ້ຮັບ ການອະໄພ—

<p>4 1 ກ 3 ນຟ 18:1-7. 2 ຄມພ ແອວເດີ. 3 ຄ 20:76-77. 3 ກ ຄມພ ສິນລະລຶກ. 2 ລກ 22:19; 1 ກຣທ 11:23-24; 3 ນຟ 18:7.</p>	<p>ຄ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການຮັບເອົາພຣະ ນາມຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ. ງ ຄມພ ພຣະວິນ ຍານບໍລິສຸດ. 5 1 ກ 3 ນຟ 18:8-11;</p>	<p>ຄພ 20:78-79. 2 ກ ຄພ 27:2-4. ຄມພ ສິນລະລຶກ. 2 ລກ 22:19-20; 1 ກຣທ 11:25.</p>
--	--	--

ການປະຊຸມຖືກດຳເນີນ ໂດຍອຳນາດຂອງ
ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ປະມານ ຄ.ສ. 401-
421.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກ່ຽວກັບ
ການ ໃຫ້ "ບັບຕີ ສະມາ. ຈົ່ງ ເບິ່ງ ແອວເດີ,
ປະ ໂລ ທິດ, ແລະ ຄູ ສອນ ໄດ້ ຮັບ ບັບຕີ
ສະມາ; ແລະ ພວກເພິ່ນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບບັບຕີ
ສະມານອກຈາກວ່າພວກເພິ່ນຈະນຳຜົນ
ອອກມາວ່າພວກເພິ່ນມີ ສຳຄວນ.

2 ທັງພວກເພິ່ນຈະບໍ່ຮັບຜູ້ໃດມາສູ່ການ
ຮັບບັບຕີສະມານອກຈາກຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈະ
ອອກມາດ້ວຍ ໃຈທີ່ "ຊອກຊ້າ ແລະ ວິນ
ຍານທີ່ສຳນຶກຜິດ, ແລະ ເປັນພະຍານຕໍ່
ສາດສະໜາຈັກວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈ
ແທ້ໆຈາກບາບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ.

3 ແລະ ຈະບໍ່ຮັບຜູ້ໃດມາສູ່ບັບຕີສະມາ
ນອກ ຈາກ ເຂົາ ຈະ "ຮັບ ພຣະ ນາມ ຂອງ
ພຣະຄຣິດເສຍກ່ອນ, ໂດຍມີຄວາມຕັ້ງໃຈ
ທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງຈົນເຖິງທີ່ສຸດ.

4 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ບັບຕີ
ສະມາແລ້ວ, ແລະ ອຳນາດ ຂອງ ພຣະ ວິນ
ຍານບໍລິສຸດໄດ້ກະທຳ ແລະ "ຊຳລະລ້າງ
ເຂົາໃຫ້ສະອາດແລ້ວ, ເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກນັບ
ເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກ
ຂອງພຣະຄຣິດ; ແລະ ສູ່ຂອງເຂົາໄດ້ຖືກ

ຮັບ ໄວ້, ເພື່ອເຂົາຈະ ໄດ້ຖືກຈິດຈຳ ແລະ
ບຳລຸງລ້ຽງດ້ວຍພຣະຄຳອັນປະເສີດຂອງ
ພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອຮັກສາເຂົາຢູ່ໃນທາງທີ່ຖືກ
ຕ້ອງ, ເພື່ອໃຫ້ເຂົາ "ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ການອະ
ທິຖານຕະຫລອດເວລາ, ໂດຍ ູ່ເພິ່ງອາໄສ
ແຕ່ ໃນ ພຣະ ຄຸນ ຄວາມ ດີ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ
ຢ່າງດຽວ, ອົງຜູ້ເປັນ ິຜູ້ສ້າງ ແລະ ເປັນຜູ້
ເຮັດໃຫ້ສັດທາຂອງເຂົາສົມບູນ.

5 ແລະ ຄົນໃນ "ສາດສະໜາຈັກໄດ້ຂຸມ
ນຸມກັນຢູ່ ສູ່ເລື້ອຍໆ, ເພື່ອ "ຖືສິນອິດເຂົ້າ
ແລະ ເພື່ອອະທິຖານ ແລະ ເພື່ອສົນທະນາ
ກັນກ່ຽວກັບຄວາມຜາສຸກຂອງຈິດວິນຍານ
ຂອງພວກເຂົາ.

6 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມາຂຸມ ນຸມກັນຢູ່
ເລື້ອຍໆເພື່ອຮັບສ່ວນເຂົ້າຈີ່ ແລະ ເຫລົ້າ
ອະນຸ່ນ, ດ້ວຍ ຄວາມ ລະ ນຶກ ເຖິງ ອົງ ພຣະ
ເຢຊູເຈົ້າ.

7 ແລະ ພວກເຂົາເຄັ່ງຄັດທີ່ຈະເອົາໃຈ
ໃສ່ "ບໍ່ ໃຫ້ ມີ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ໃນ ບັນ ດາ
ພວກເຂົາ; ແລະ ຜູ້ໃດຖືກພົບວ່າໄດ້ກະທຳ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ມີພະຍານຂອງສາດ
ສະໜາຈັກ ສາມຄົນກ່າວໂທດຜູ້ນັ້ນຕໍ່ໜ້າ
"ແອວເດີ, ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ບໍ່ ກັບ ໃຈ,
ແລະ ບໍ່ ູ່ສາລະພາບຜິດແລ້ວ, ຊື່ຂອງເຂົາ
ຍ່ອມ ຖືກ ິລືບ ອອກ, ແລະ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ຖືກ
ນັບເຂົ້າຢູ່ກັບບັນດາຜູ້ຄົນຂອງພຣະຄຣິດ.

6 1 ກ ຄມພ ບັບຕີສະມາ,
ໃຫ້ບັບຕີສະມາ.
ຂ ຄມພ ຄຳຄວນ, ການ
ມີຄຳຄວນ.
2 ກ ຄມພ ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊ້າ.
3 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—
ການຮັບເອົາພຣະ
ນາມຂອງພຣະເຢຊູ
ຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ.
4 ກ ຄມພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິ
ສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ.
ຂ ຄພ 20:82.

ຄ ແອວ 34:39;
3 ນພ 18:15-18.
ງ 2 ນພ 31:19;
ຄພ 3:20.
ຈ ຮຮ 12:2.
5 ກ ຄມພ ສາດສະໜາຈັກ
ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ຂ 3 ນພ 18:22;
4 ນພ 1:12;
ຄພ 88:76.
ຄ ຄມພ ຖືສິນອິດເຂົ້າ,
ການຖືສິນອິດເຂົ້າ.

7 ກ ຄພ 20:54.
ຂ ຄພ 42:80-81.
ຄມພ ພະຍານ.
ຄ ແອວ 6:1.
ຄມພ ແອວເດີ.
ງ ຄມພ ສາລະພາບ,
ການສາລະພາບ.
ຈ ອພຍ 32:33;
ຄພ 20:83.
ຄມພ ການຖືກໄລ່ອອກ.

8 ແຕ່ ກວ່າທຸກເທື່ອທີ່ເຂົາກັບໃຈ ແລະ ສະແຫວງຫາການໃຫ້ອະໄພດ້ວຍເຈດຕະນາອັນແທ້ຈິງ, ເຂົາກໍຈະໄດ້ຮັບ ການໃຫ້ອະໄພ.

9 ແລະ ສາດສະໜາຈັກ ກໍດຳເນີນການປະຊຸມຂອງພວກເຂົາຕາມວິທີການທ່າງານຂອງພຣະວິນຍານ ແລະ ໂດຍອຳນາດຂອງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ເພາະດັ່ງທີ່ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ນຳພາພວກເຂົາໃຫ້ເຮັດຢ່າງໃດ ບໍ່ວ່າໃຫ້ສັ່ງສອນ, ຫລື ແນະນຳ, ຫລື ອະທິຖານ, ຫລື ໄຫວ້ວອນ, ຫລື ຮ້ອງເພງ, ມັນກໍເປັນໄປຢ່າງນັ້ນ.

ບົດທີ 7

ການເຊື່ອເຊີນ ໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—ອະທິຖານດ້ວຍເຈດຕະນາອັນແທ້ຈິງ—ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດຊ່ວຍໃຫ້ມະນຸດຮູ້ຈັກຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ—ຊາຕານຊົກຈູງມະນຸດໃຫ້ປະຕິເສດພຣະຄຣິດ ແລະ ເຮັດຄວາມຊົ່ວ—ສາດສະດາໄດ້ສະແດງໃຫ້ປະຈັກເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ—ໂດຍຜ່ານສັດທາ, ສິ່ງມະຫັດສະຈັນຈິງເກີດຂຶ້ນ ແລະ ເຫລົ້າທູດປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ—ມະນຸດຄວນມີຄວາມຫວັງໃນຊີວິດນິລັນດອນ ແລະ ຍຶດໝັ້ນໃນຄວາມໃຈບຸນ. ປະມານ ຄ.ສ. 401-421.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໄນຂຽນຄຳຂອງ ມໍມອນ ບິດາ ຂອງ ຂ້າ ພະເຈົ້າໄວ້ເລັກໜ້ອຍ, ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບ

”ສັດທາ, ຄວາມຫວັງ, ແລະ ຄວາມໃຈບຸນ; ເພາະເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນຕາມວິທີນີ້ເມື່ອເພິ່ນສິດສອນພວກເຂົາໃນທຳມະສາລາ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ສ້າງໄວ້ເປັນສະຖານທີ່ນະມັດສະການ.

2 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມໍມອນຂໍເວົ້າກັບທ່ານ, ພິນ້ອງທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ມັນເປັນດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ, ແລະ ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພຣະປະສົງອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ, ເພາະຂອງປະທານແຫ່ງ ການເອີ້ນຂອງພຣະອົງທີ່ມີແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຮັບອະນຸດຍາດໃຫ້ເວົ້າກັບທ່ານໃນເທື່ອນີ້.

3 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບທ່ານຜູ້ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຕິດຕາມ ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ຮັກສັນຕິສຸກຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ຊຶ່ງມີຄວາມຫວັງຢ່າງພຽງພໍຊຶ່ງດ້ວຍຄວາມຫວັງນີ້ທ່ານຈະເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້, ນັບແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນໄປຈົນກວ່າທ່ານຈະໄດ້ພັກຜ່ອນຢູ່ກັບພຣະອົງໃນສະຫວັນ.

4 ແລະ ບັດນີ້ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຕັດສິນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກ່ຽວກັບທ່ານເພາະການເດີນດ້ວຍສັນຕິສຸກຂອງທ່ານກັບລູກຫລານມະນຸດ.

5 ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຈຳເຖິງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊຶ່ງກ່າວໄວ້ວ່າ ໂດຍວຽກງານຂອງເຂົາທ່ານຈະຮູ້ຈັກເຂົາ; ເພາະຖ້າຫາກວຽກງານຂອງເຂົາດີ, ເຂົາກໍເປັນຄົນດີເໝືອນກັນ.

8 ກ ມຊຢ 26:30-31.
ຂ ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ.
9 ກ ຄພ 20:45; 46:2.
ຂ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
7 1 ກ 1 ກສທ 13;

ອທ 12:3-22, 27-37;
ມຣນ 8:14; 10:20-23.
2 ກ ຄມພ ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ.

3 ກ ຄມພ ພັກຜ່ອນ.
4 ກ 1 ຢຣ 2:6;
ຄພ 19:23.
5 ກ 3 ນພ 14:15-20.

6 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ ຄົນ "ຊົ່ວຈະເຮັດສິ່ງທີ່ດີບໍ່ໄດ້; ເພາະຖ້າຫາກເຂົາຖວາຍສິ່ງຂອງ ຫລື ະອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ມັນກໍບໍ່ເປັນປະໂຫຍດກັບເຂົາເລີຍ ນອກຈາກວ່າເຂົາຈະເຮັດດ້ວຍເຈດຕະນາອັນແທ້ຈິງ.

7 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຈະບໍ່ນັບວ່າມັນເປັນຄວາມຊອບທຳສຳລັບເຂົາ.

8 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກຄົນ "ຊົ່ວຈະໃຫ້ສິ່ງຂອງ, ເຂົາຈະເຮັດໄປຢ່າງ ະບໍ່ເຕັມໃຈ; ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງນັບວ່າເຂົາຍັງມີສິ່ງຂອງນັ້ນຢູ່; ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງນັບວ່າເຂົາຊົ່ວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

9 ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັນ ມັນຈະຖືກນັບວ່າຊົ່ວຕໍ່ມະນຸດຄືກັນຖ້າຫາກເຂົາອະທິຖານແຕ່ບໍ່ແມ່ນ "ດ້ວຍເຈດຕະນາອັນແທ້ຈິງຂອງໃຈ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະບໍ່ເປັນປະໂຫຍດກັບເຂົາເລີຍ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບຄົນເຊັ່ນນັ້ນ.

10 ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນຊົ່ວຈະເຮັດສິ່ງທີ່ດີບໍ່ໄດ້; ທັງເຂົາຈະໃຫ້ສິ່ງທີ່ດີບໍ່ໄດ້.

11 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, "ອ່າງນໍ້າຂົມຈະໃຫ້ນໍ້າດີອອກມາບໍ່ໄດ້; ທັງອ່າງນໍ້າດີຈະໃຫ້ນໍ້າຂົມອອກມາບໍ່ໄດ້; ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນທີ່ຮັບໃຊ້ມານຈະ ະຕິດຕາມພຣະຄຣິດບໍ່ໄດ້; ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາຕິດຕາມພຣະຄຣິດ ເຂົາຈະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງມານບໍ່ໄດ້.

12 ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ "ດີທັງໝົດມາຈາກພຣະເຈົ້າ; ແລະ ສິ່ງທີ່ ະຊົ່ວມາຈາກມານ; ເພາະມານເປັນສັດຕູກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຕໍ່ສູ້ກັບພຣະອົງຢູ່ຕະຫລອດເວລາ, ແລະ ເຊື້ອເຊີນແລະ ຊັກຈູງ ມະນຸດໃຫ້ເຮັດ "ບາບ ແລະ ເຮັດຄວາມຊົ່ວຢູ່ຕະຫລອດເວລາ.

13 ແຕ່ ຈົ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງທີ່ ເປັນ ຂອງ ພຣະເຈົ້າເຊື້ອເຊີນ ແລະ ຊັກຈູງໃຫ້ມະນຸດເຮັດຄວາມດີຢູ່ຕະຫລອດເວລາ; ດັ່ງນັ້ນ, ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເຊື້ອເຊີນ ແລະ "ຊັກຈູງໃຫ້ເຮັດຄວາມດີ, ແລະ ໃຫ້ຮັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ, ແມ່ນ ມາ ຈາກ ການ ະດົນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ.

14 ດັ່ງນັ້ນ, ພິນ້ອງທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີ, ເພື່ອທ່ານຈະບໍ່ຕັດສິນວ່າສິ່ງທີ່ "ຊົ່ວມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ຫລື ວ່າສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າມາຈາກມານ.

15 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພິນ້ອງ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ມັນ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ເພື່ອ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ "ຕັດສິນ, ເພື່ອທ່ານຈະຮູ້ຈັກຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ; ແລະ ວິທີທີ່ຈະຕັດສິນນັ້ນແຈ່ມແຈ້ງດີ, ເພື່ອທ່ານຈະຮູ້ດ້ວຍຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນ ເໝືອນ ດັ່ງ ຄວາມ ສະຫວ່າງ ຂອງ ກາງເວັນກັບຄວາມມືດຂອງກາງຄືນ.

16 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, "ພຣະ ວິນ ຍານ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ມະນຸດທຸກຄົນ, ເພື່ອ ເຂົາ ຈະ ະຮູ້ ຈັກ ຄວາມ ດີ ຈາກ

6 ກ ມທ 7:15-18.
ຂ ແອວ 34:28.
ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.
8 ກ ສພສ 15:8.
ຂ ຄພ 64:34.
9 ກ ຢກບ 1:6-7; 5:16; ມຣນ 10:4.
11 ກ ຢກບ 3:11-12.
ຂ ມທ 6:24; 2 ນພ 31:10-13;

ຄພ 56:2.
12 ກ ຢກບ 1:17;
1 ຢຮ 4:1-2;
ອທ 4:12.
ຂ ແອວ 5:39-42.
ຄ ຮລມ 6:30.
ຄມພ ບາບ.
13 ກ 2 ນພ 33:4;
ອທ 8:26.
ຂ ຄມພ ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ.
14 ກ ອຊຢ 5:20;

2 ນພ 15:20.
15 ກ ຄມພ ການສາມາດສັ່ງເກດ, ຂອງປະທານແຫ່ງ.
16 ກ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ;
ສຳນຶກ, ຄວາມສຳນຶກ.
ຂ ປຖກ 3:5;
2 ນພ 2:5, 18, 26;
ມຊຢ 16:3;
ແອວ 29:5; ຮລມ 14:31.

ຄວາມຊົ່ວ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂໍສະແດງ
ວິທີທີ່ຈະຕັດສິນໃຫ້ແກ່ທ່ານ ເພາະວ່າທຸກ
ສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເຊື່ອເຊີນໃຫ້ເຮັດຄວາມດີ,
ແລະ ຊັກຊວນໃຫ້ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ, ຖືກ
ສົ່ງ ມາ ໂດຍ ອຳນາດ ແລະ ຂອງ ປະທານ
ຂອງພຣະຄຣິດ; ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານ ຈະຮູ້ດ້ວຍ
ຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນວ່າ ສິ່ງນັ້ນມາຈາກພຣະ
ເຈົ້າ.

17 ແຕ່ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ຊັກຊວນມະນຸດ
ໃຫ້ເຮັດຄວາມ "ຊົ່ວ ແລະ ບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະ
ຄຣິດ, ແລະ ປະຕິເສດພຣະອົງ, ແລະ ບໍ່
ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, ເມື່ອນັ້ນທ່ານຈະຮູ້ດ້ວຍ
ຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນວ່າ ມັນມາຈາກມານ;
ເພາະມານທຳງານຕາມວິທີນີ້, ເພາະມານ
ຈະບໍ່ຊັກຊວນມະນຸດໃຫ້ເຮັດຄວາມດີ,
ແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວກໍບໍ່ມີເລີຍ; ທັງບໍລິວານ
ຂອງມັນກໍບໍ່ເຮັດ; ທັງຄົນທີ່ຍອມຕົວຂຶ້ນຢູ່
ກັບມັນກໍບໍ່ເຮັດ.

18 ແລະ ບັດນີ້, ພິນັ້ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າທ່ານຮູ້ຈັກຄວາມສະຫວ່າງ
ຊຶ່ງໂດຍຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນ ທ່ານຈະຕັດ
ສິນ ຊຶ່ງຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນຄື "ຄວາມສະ
ຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ, ຈົ່ງເບິ່ງວ່າທ່ານຈະ
ບໍ່ຕັດສິນຜິດ; ເພາະທ່ານ ຂໍຕັດສິນຢ່າງໃດ
ພຣະເຈົ້າຈະຕັດສິນທ່ານຢ່າງນັ້ນ.

19 ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍວົງວອນທ່ານ,
ພິນັ້ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໃຫ້ສະແຫວງຫາ
ຢ່າງພາກພຽນໃນ "ຄວາມສະຫວ່າງຂອງ
ພຣະຄຣິດ ເພື່ອທ່ານຈະຮູ້ຈັກຄວາມດີຈາກ
ຄວາມຊົ່ວ; ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານຈະຍຶດຖືທຸກ

ສິ່ງທີ່ດີໄວ້, ແລະ ບໍ່ຕຳນິຕິຕຽນມັນ, ທ່ານ
ຈະເປັນ ລູກຂອງພຣະຄຣິດຢ່າງແນ່ນອນ.

20 ແລະ ບັດນີ້, ພິນັ້ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ຈະເປັນໄປໄດ້ແນວໃດທີ່ທ່ານຈະຍຶດຖືທຸກ
ສິ່ງທີ່ດີໄວ້ໄດ້?

21 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມາເຖິງສັດທາ
ນັ້ນ, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະ
ເວົ້າເຖິງ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກທ່ານ
ເຖິງວິທີທີ່ທ່ານຈະສາມາດຍຶດຖືທຸກສິ່ງທີ່ດີ
ໄວ້ໄດ້.

22 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະເຈົ້າ "ຮູ້ທຸກສິ່ງ
ໂດຍທີ່ເປັນຢູ່ຈາກເປັນນິດເຖິງເປັນນິດ,
ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງ ໄດ້ສົ່ງ ສິ່ງ ທຸກ ມາ
ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ລູກຫລານ
ມະນຸດ, ເພື່ອສະແດງໃຫ້ປະຈັກເຖິງການ
ສະເດັດ ມາ ຂອງພຣະຄຣິດ; ແລະ ໂດຍ
ພຣະຄຣິດທຸກສິ່ງທີ່ດີຈຶ່ງຈະມີມາ.

23 ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະກາດກັບສາດ
ສະດາດ້ວຍພຣະໂອດຂອງພຣະອົງເອງ,
ວ່າພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາ.

24 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີຫລາຍວິທີທີ່ພຣະອົງ
ໄດ້ສະແດງສິ່ງທີ່ດີໃຫ້ປະຈັກແກ່ລູກຫລານ
ມະນຸດ; ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ດີ ມາ ຈາກ ພຣະ
ຄຣິດ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ມະນຸດກໍຈະ "ຕົກໄປ,
ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງທີ່ດີມາຫາເຂົາໄດ້.

25 ດັ່ງນັ້ນ, ໂດຍການປະຕິບັດສາດສະ
ໜາກິດຂອງ "ເຫລົ່າທູດ, ແລະ ໂດຍທຸກ
ຄຳຊຶ່ງອອກມາຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະ
ເຈົ້າ, ມະນຸດຈຶ່ງເລີ່ມໃຊ້ສັດທາໃນພຣະ
ຄຣິດ; ແລະ ໂດຍສັດທາເຊັ່ນນັ້ນ, ເຂົາຈຶ່ງ

<p>17 ກ ຄມພ ບປບ. 18 ກ ມຊຢ 16:9; ຄພ 50:24; 88:7-13. ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງພຣະຄຣິດ. ຂ ປຈສ ມທ 7:1-2 (ພາກ</p>	<p>ຫ້ອຍທ້າຍ); ລກ 6:37; ຢຮ 7:24. 19 ກ ຄພ 84:45-46. ຂ ມຊຢ 15:10-12; 27:25. ຄມພ ບຸດ ແລະ ຫິດາ ຂອງພຣະເຈົ້າ.</p>	<p>22 ກ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ. ຂ ມຊ 5:58. ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ. 24 ກ 2 ນພ 2:5. 25 ກ ແອວ 12:28-30.</p>
---	--	---

ໄດ້ຍຶດຖືທຸກສິ່ງທີ່ດີໄວ້; ແລະ ເປັນດັ່ງນັ້ນຈົນເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ.

26 ແລະ ຫລັງຈາກພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາແລ້ວ ມະນຸດກໍໄດ້ຮັບຄວາມລອດໂດຍການມີສັດທາໃນພຣະນາມ ຂອງພຣະອົງ; ແລະ ໂດຍສັດທາ ເຂົາຈຶ່ງກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະ ພຣະຄຣິດຊົງພຣະຊົນຢູ່ຢາງແນ່ນອນສັນໃດ, ພຣະອົງໄດ້ຮັບສິ່ງຂໍ້ຄວາມນີ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຮົາສັນນັ້ນ, ມີຄວາມວ່າ: "ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ດີທີ່ເຈົ້າທູນຂໍພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ, ດ້ວຍສັດທາໂດຍເຊື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນກໍຈະເປັນໄປກັບເຈົ້າເຊັ່ນນັ້ນ.

27 ດັ່ງນັ້ນ, ພັນອງທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, "ສິ່ງມະຫັດສະຈັນໝົດໄປແລ້ວບໍ່ ເພາະພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປສະຫວັນ, ແລະ ປະທັບຢູ່ທາງເບື້ອງຂວາພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອ ຮຽກຮ້ອງສິດແຫ່ງຄວາມເມດຕາຈາກພຣະບິດາ ຊຶ່ງພຣະອົງມີຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດ?

28 ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຕອບທີ່ສຸດຂອງກົດແລ້ວ, ແລະ ພຣະອົງຂໍຮັບເອົາຄົນທັງປວງທີ່ມີສັດທາໃນພຣະອົງ; ແລະ ຄົນທີ່ມີສັດທາໃນພຣະອົງຈະ "ແນບສະໝິດໃນທຸກສິ່ງທີ່ດີ; ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງ ຈົ່ງວອນແທນລູກຫລານມະນຸດ; ແລະ ພຣະອົງປະທັບຢູ່ເປັນນິລັນດອນໃນຟ້າສະຫວັນ.

29 ແລະ ເພາະພຣະອົງໄດ້ກະທຳການນີ້, ພັນອງທີ່ຮັກແຫງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນໝົດໄປແລ້ວບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ແລະ ທັງ

ເຫລົ່າທູດກໍບໍ່ໄດ້ເລີກປະຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ລູກຫລານມະນຸດເລີຍ.

30 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເພິ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະອົງ, ເພື່ອປະຕິບັດສາດສະໜາກົດຕາມຄຳບັນຊາຂອງພຣະອົງ, ໂດຍສະແດງຕົວແກ່ຜູ້ມີສັດທາຢາງເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີຈິດໃຈໝັ້ນຄົງໃນຄວາມເປັນເໝືອນພຣະເຈົ້າທຸກແບບ.

31 ແລະ ໜ້າທີ່ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດຂອງພວກເພິ່ນຄື ຮຽກຮ້ອງມະນຸດມາສູ່ການກັບໃຈ, ແລະ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະບິດາສຳເລັດ, ຊຶ່ງພຣະອົງກະທຳໄວ້ກັບລູກຫລານມະນຸດ, ເພື່ອຕຽມທາງໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ, ໂດຍການປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດແກ່ພາຊະນະທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລືອກໄວ້, ເພື່ອ ເຂົາຈະສະແດງປະຈັກພະຍານເຖິງພຣະອົງ.

32 ແລະ ໂດຍການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕຽມທາງເພື່ອມະນຸດທີ່ເຫລືອຢູ່ຈະມີ "ສັດທາໃນພຣະຄຣິດ, ວ່າພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະມີບ່ອນຢູ່ໃນໃຈຂອງເຂົາຕາມອຳນາດຂອງພຣະອົງ; ແລະ ຕາມວິທີນີ້ ພຣະບິດາຈະນຳພັນທະສັນຍາມາ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບລູກຫລານມະນຸດ.

33 ແລະ ພຣະຄຣິດໄດ້ກ່າວວ່າ: "ຖ້າຫາກເຈົ້າມີສັດທາໃນເຮົາ, ເຈົ້າຈະມີອຳນາດເຮັດສິ່ງໃດກໍໄດ້ຕາມທີ່ເຮົາເຫັນວ່າ ສົມຄວນ.

34 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງ ກັບ

<p>26 ກ 3 ນຟ 18:20. ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. 27 ກ ຄມພ ມະຫັດສະຈັນ, ການມະຫັດສະຈັນ. ຂ ອຊຢ 53:12;</p>	<p>ມຊຢ 14:12. 28 ກ ຣມ 12:9; ຄພ 98:11. ຂ 1 ຢຣ 2:1; 2 ນຟ 2:9. ຄມພ ວົງວອນແທນ,</p>	<p>ຜູ້ວົງວອນແທນ. 32 ກ ຄມພ ສັດທາ. 33 ກ ມທ 17:20. ຂ ຄພ 88:64-65. 34 ກ 3 ນຟ 27:20; ອທ 4:18.</p>
--	--	--

ໃຈເຖິດ ເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ຈົ່ງມາຫາເຮົາ, ແລະ ຮັບບັບຕິ ສະມາ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ມີ ສັດທາໃນເຮົາ, ເພື່ອເຈົ້າຈະລອດ.

35 ແລະ ບັດນີ້, ພິ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຖ້າ ຫາກ ເປັນ ໄປ ວ່າ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບທ່ານເປັນ ຄວາມຈິງ ແລ້ວ ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ສະແດງ ແກ່ ທ່ານດ້ວຍ "ອຳນາດ ແລະ ລັດສະໝີພາບ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນ "ວັນສຸດທ້າຍ, ວ່າ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ, ແລະ ຖ້າຫາກມັນ ເປັນຄວາມຈິງ ວັນແຫ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ໝົດໄປແລ້ວບໍ່?

36 ຫລື ເຫລົ່າທູດເລີກມາປະກົດຕົວແກ່ ລູກຫລານມະນຸດແລ້ວບໍ່? ຫລື ພຣະອົງໄດ້ "ເກັບອຳນາດຂອງພຣະ ວິນຍານບໍລິສຸດ ໄປຈາກເຂົາແລ້ວບໍ່? ຫລື ພຣະອົງຈະກະ ຫຳ ຕາບໃດທີ່ເວລາຍັງເຫລືອຢູ່, ຫລື ໂລກ ຍັງຕັ້ງຢູ່, ຫລື ຍັງມີຄົນຜູ້ດຽວເຫລືອຢູ່ໃນ ຜືນແຜ່ນດິນໂລກທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ລອດ?

37 ຈົ່ງເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ເພາະເປັນຍ້ອນສັດທາ "ສິ່ງມະຫັດ ສະຈັນຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ; ແລະ ເປັນຍ້ອນສັດທາ ເຫລົ່າທູດຈຶ່ງໄດ້ມາປະກົດຕົວ ແລະ ປະ ຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ມະນຸດ; ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໝົດໄປ ວິບັດຍ່ອມມີ ແກ່ລູກຫລານມະນຸດ, ເພາະມັນເປັນຍ້ອນ "ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ແລະ ທຸກສິ່ງກໍບໍ່ມີປະ ໂຫຍດ.

38 ເພາະຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ ແລ້ວ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະລອດໄດ້ນອກຈາກເຂົາ

ຈະ ມີ ສັດທາ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ອົງ; ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໝົດໄປ, ແລ້ວ ສັດທາກໍໝົດໄປຄືກັນ; ແລະ ສະພາບຂອງ ມະນຸດ ຈະ ເປັນ ຕາຍຳນ ຫລາຍ ຂະ ຫາດ ໃດ, ເພາະເຂົາ ຈະ ເປັນ ຄືກັນກັບ ວ່າ ບໍ່ມີ ການໄຖ່ກະທຳຂຶ້ນເລີຍ.

39 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພິ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຕັດສິນສິ່ງທີ່ດີກວ່າ ນີ້ຈາກທ່ານ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຕັດສິນວ່າ ທ່ານ ມີສັດທາໃນ ພຣະ ຄຣິດ ເພາະ ຄວາມ ອ່ອນ ໂຍນ ຂອງທ່ານ ເພາະຖ້າຫາກທ່ານ ບໍ່ມີສັດທາ ໃນ ພຣະ ອົງ ແລ້ວ, ທ່ານ ກໍບໍ່ "ເໝາະສົມທີ່ຈະຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງ.

40 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ພິ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບທ່ານ ກ່ຽວກັບ "ຄວາມຫວັງ. ທ່ານ ຈະບັນລຸເຖິງ ສັດທາໄດ້ແນວໃດຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ມີຄວາມ ຫວັງ?

41 ແລະ ແມ່ນ ອັນ ໃດ ທີ່ ທ່ານ ຈະ ມີ "ຄວາມຫວັງຕໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ ກັບທ່ານວ່າ ທ່ານຈະມີ "ຄວາມຫວັງໂດຍ ທາງ ການ ຊົດ ໃຊ້ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ແລະ ໂດຍ ອຳນາດ ຂອງ ການ ພື້ນ ຄືນ ພຣະ ຊົນ ຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອຖືກຍົກຂຶ້ນສູ່ "ຊີວິດນິ ລັນດອນ, ແລະ ນີ້ເພາະສັດທາຂອງທ່ານທີ່ ມີໃນພຣະອົງຕາມສັນຍາ.

42 ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກຜູ້ໃດມີ "ສັດທາກໍ "ຈຳຕ້ອງມີຄວາມຫວັງ; ເພາະວ່າປາດສະ ຈາກສັດທາຈະມີຄວາມຫວັງບໍ່ໄດ້ເລີຍ.

43 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ຈົ່ງເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າ

<p>35 ກ 2 ນພ 33:11. ຂ ຄພ 35:8. 36 ກ ມຣນ 10:4-5, 7, 19. 37 ກ ມຫ 13:58; ມມ 9:20; ອຫ 12:12-18.</p>	<p>ຂ ມຣນ 10:19-24. 39 ກ ຄມພ ຄຳຄວນ, ການ ມີຄຳຄວນ. 40 ກ ອຫ 12:4. ຄມພ ຫວັງ, ຄວາມຫວັງ. 41 ກ ຄພ 138:14.</p>	<p>ຂ ຕຕ 1:2; ຢຄ 4:4; ແອວ 25:16; ມຣນ 9:25. ຄ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ. 42 ກ ຄມພ ສັດທາ. ຂ ມຣນ 10:20.</p>
---	---	---

ກ່າວກັບທ່ານວ່າ ມະນຸດຈະມີສັດທາ ແລະ ຄວາມຫວັງບໍ່ໄດ້, ນອກຈາກວ່າເຂົາຈະມີ "ໃຈອ່ອນໂຍນ ແລະ ຕໍ່ຕ້ອຍ.

44 ຖ້າຫາກເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, "ສັດທາ ແລະ ຄວາມ ຫວັງ ຂອງ ເຂົາ ກໍ ບໍ່ ມີ ປະ ໂຫຍດ ເພາະວ່າຄົນເຊັ່ນນັ້ນຈະບໍ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບ ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ ນອກຈາກຜູ້ທີ່ ມີໃຈອ່ອນໂຍນ ແລະ ຕໍ່ຕ້ອຍ, ແລະ ຖ້າ ຫາກຜູ້ໃດອ່ອນໂຍນ ແລະ ຕໍ່ຕ້ອຍໃນໃຈ, ແລະ ສາລະພາບໂດຍອໍານາດຂອງພຣະ ວິນຍານບໍລິສຸດວ່າພຣະເຢຊູຄື ພຣະຄຣິດ, ຜູ້ນັ້ນຕ້ອງມີຄວາມໃຈບຸນ, ເພາະຖ້າຫາກ ເຂົາບໍ່ມີຄວາມໃຈບຸນ ເຂົາກໍບໍ່ເປັນອັນໃດ ເລີຍ; ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຕ້ອງມີຄວາມໃຈບຸນ.

45 ແລະ "ຄວາມ ໃຈບຸນອົດທົນ ໄດ້ດົນ ນານ, ແລະ ມີ ຄວາມ ເມດ ຕາ, ແລະ ບໍ່ ຮູ້ສຶກສາບັງບຽດ, ແລະ ບໍ່ອວດອົ່ງ, ແລະ ບໍ່ສະແຫວງຫາເພື່ອຕົນເອງ, ບໍ່ຄຽດງ່າຍ, ບໍ່ຄິດຊົ່ວ, ແລະ ບໍ່ປິຕິຍິນດີໃນຄວາມຊົ່ວ ຮ້າຍ ແຕ່ປິຕິຍິນດີໃນຄວາມຈິງ, ທົນແບກ ຫາບທຸກສິ່ງ, ເຊື່ອທຸກສິ່ງ, ຫວັງທຸກສິ່ງ, ອົດ ທົນທຸກສິ່ງ.

46 ດັ່ງນັ້ນ, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າ, ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ມີຄວາມໃຈບຸນ, ທ່ານ ກໍບໍ່ມີຄ່າອັນໃດເລີຍ, ເພາະຄວາມໃຈບຸນ ດຳລົງຢູ່ຕະຫລອດໄປ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງຍືດໝັ້ນ ຢູ່ກັບຄວາມໃຈບຸນ, ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ທີ່ສຸດໃນທຸກສິ່ງ, ເພາະວ່າທຸກສິ່ງຕ້ອງໝົດ ສິ້ນໄປ—

47 ແຕ່ "ຄວາມໃຈບຸນຄື ຄວາມຮັກອັນ ບໍລິສຸດຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ມັນອົດທົນ ຕະຫລອດການ; ແລະ ຜູ້ໃດຖືກພົບວ່າມີ ມັນ ໃນວັນສຸດທ້າຍ, ຍ່ອມຈະເປັນການດີ ກັບຜູ້ນັ້ນ.

48 ດັ່ງນັ້ນ, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ "ອະທິຖານຫາພຣະບິດາດ້ວຍ ສຸດພະລັງແຫ່ງໃຈ, ເພື່ອທ່ານຈະເຕັມໄປ ດ້ວຍຄວາມຮັກນີ້, ຊຶ່ງພຣະອົງປະທານໃຫ້ ທຸກຄົນຊຶ່ງເປັນ ສູດຕິດຕາມທີ່ແທ້ຈິງຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ, ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ອົງ; ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະ ເຈົ້າ; ເພື່ອວ່າ ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາ ເຮົາ ຈະ "ເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະອົງ, ເພາະວ່າເຮົາ ຈະເຫັນພຣະອົງຢ່າງທີ່ພຣະອົງເປັນຢູ່ນັ້ນ, ເພື່ອເຮົາຈະມີຄວາມຫວັງນີ້; ເພື່ອເຮົາຈະ ຖືກ "ເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດຄືກັນກັບພຣະອົງທີ່ບໍ່ ລິສຸດ. ອາແມນ.

ບົດທີ 8

ການ ບັບຕິ ສະມາ ໃຫ້ ເດັກ ນ້ອຍໆ ເປັນ ຄວາມ ຊົ່ວ ທີ່ ຫ້າ ກຽດ ຊັງ—ເດັກ ນ້ອຍໆ ໄດ້ຮັບຄວາມລອດເພາະການຊົດໃຊ້ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ—ສັດທາ, ການ ກັບ ໃຈ, ການ ມີໃຈອ່ອນໂຍນ ແລະ ຄວາມຕໍ່ຕ້ອຍໃນ ໃຈ, ການ ຮັບ ເອົາພຣະ ວິນ ຍານ ບໍລິ ສຸດ, ແລະ ການອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດຈະນຳໄປສູ່ ຄວາມລອດ. ປະມານ ຄ.ສ. 401-421.

43 ກ ຄມພ ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ.
44 ກ ແອວ 7:24; ອຫ 12:28-34.
ຂ ລກ 12:8-9.
ຄມພ ສາລະພາບ, ການສາລະພາບ; ປະຈັກພະຍານ.
45 ກ 1 ກຫ 13.

ຂ ຄມພ ອິດສາ.
47 ກ 2 ນພ 26:30.
ຄມພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ.
ຂ ຢຊ 22:5.
ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ.
48 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.
ຂ ຄມພ ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອ ຟັງ, ຟັງຄວາມ;

ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ຕົວຢ່າງ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ຄ 1 ຢຮ 3:1-3;
3 ນພ 27:27.
ງ 3 ນພ 19:28-29.
ຄມພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິ ສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ.

1 ສານສະບັບໜຶ່ງຂອງ "ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າມີມອນທີ່ຂຽນຫາຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໂນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຂຽນຫາຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ດົນຫລັງຈາກການເອີ້ນສູ່ການປະຕິບັດສາດສະໜາກົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຂຽນຫາຂ້າພະເຈົ້າໃນທຳນອງນີ້, ມີຄວາມວ່າ:

2 ໂມໂຣໂນລູກທີ່ຮັກຂອງພໍ່, ພໍ່ມີຄວາມປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງທີ່ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງລູກນີກເຖິງລູກ, ແລະ ເອີ້ນລູກມາສູ່ການປະຕິບັດສາດສະໜາກົດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ມາສູ່ວຽກງານອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ.

3 ພໍ່ນີກເຖິງລູກສະເໝີໃນຄຳອະທິຖານຂອງພໍ່, ໂດຍການອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າອົງ ເປັນ ພຣະ ບິດາ ຕະຫລອດ ເວລາ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ, ພຣະບຸດຜູ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອ ໂດຍທາງ "ພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນ ແລະ ພຣະຄຸນອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຈະປົກປັກຮັກສາລູກໂດຍທາງຄວາມອົດທົນແຫ່ງສັດທາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈົນເຖິງທີ່ສຸດ.

4 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ຂໍເວົ້າກັບລູກກ່ຽວກັບ ເລື່ອງທີ່ເຮັດໃຫ້ພໍ່ໂສກເສົ້າຫລາຍທີ່ສຸດ; ເພາະມັນເຮັດໃຫ້ພໍ່ໂສກເສົ້າທີ່ມີ "ການໂຕ້ຖຽງກັນຢູ່ໃນບັນດາພວກລູກ.

5 ເພາະຖ້າຫາກເລື່ອງທີ່ພໍ່ຮູ້ມານັ້ນເປັນຄວາມຈິງ, ມັນໄດ້ມີການໂຕ້ຖຽງກັນໃນບັນດາພວກລູກກ່ຽວກັບການບັບຕິສະມາໃຫ້ແກ່ເດັກນ້ອຍໆ.

6 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ປາດຖະໜາໃຫ້ລູກເຮັດວຽກຢ່າງພາກພຽນ, ເພື່ອຈະ

ເອົາຄວາມຜິດອັນຮ້າຍແຮງນີ້ໄປຈາກບັນດາພວກລູກ; ເພາະດ້ວຍເຈດຕະນານີ້ ພໍ່ຈຶ່ງໄດ້ຂຽນສານມາຫາລູກ.

7 ເພາະ ໃນທັນທີທີ່ພໍ່ຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກ່ຽວກັບພວກລູກ ພໍ່ກໍໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້. ແລະ "ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງພໍ່ໂດຍອຳນາດ ຂອງ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍລິສຸດ, ມີຄວາມວ່າ:

8 ຈົ່ງຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ, ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງລູກ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາມາໃນໂລກນີ້ບໍ່ແມ່ນເພື່ອເອີ້ນເອົາຄົນຊອບທຳ ແຕ່ເພື່ອເອີ້ນເອົາຄົນບາບມາສູ່ການກັບໃຈ; "ຄົນທີ່ສະບາຍບໍ່ຕ້ອງການໝໍ, ແຕ່ຄົນທີ່ເຈັບປ່ວຍຕ້ອງການໝໍ; ດັ່ງນັ້ນ, ະເດັກນ້ອຍໆ "ເປັນຄົນດີເພາະພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເຮັດ "ບາບໄດ້; ດັ່ງນັ້ນ ໃນເຮົາ, ການສາບແຂ່ງທີ່ມີກັບ "ອາດາມຈຶ່ງຖືກເອົາໄປຈາກເຂົາ; ແລະ ໃນເຮົາ, ກົດກ່ຽວກັບ "ພິທີຕັດຈິ່ງຖືກເອົາໄປຈາກເຂົາ.

9 ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ສະແດງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ປະຈັກແກ່ພໍ່ຕາມນີ້; ດັ່ງນັ້ນ, ລູກທີ່ຮັກຂອງພໍ່, ພໍ່ຮູ້ວ່າມັນເປັນການເຍາະເຍີ້ຍພຣະເຈົ້າຢ່າງຮຸນແຮງທີ່ພວກລູກຈະໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ເດັກນ້ອຍໆ.

10 ຈົ່ງເບິ່ງ ພໍ່ກ່າວກັບລູກວ່າ ລູກຈົ່ງສິດສອນເລື່ອງຕໍ່ໄປນີ້—ເຊັ່ນ ການກັບໃຈ ແລະ ການບັບຕິສະມາໃຫ້ຄົນທີ່ "ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ ແລະ ສາມາດເຮັດບາບໄດ້; ແທ້

8 1 ກ ຄມ 1:1.
3 ກ ມຊຢ 4:11.
ຂ ຄມພ ພຣະຄຸນ.
4 ກ 3 ນພ 11:22, 28; 18:34.
7 ກ ຄມພ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.

8 ກ ມຣກ 2:17.
ຂ ມຣກ 10:13-16.
ຄ ມຊຢ 3:16; ຄພ 74:7.
ງ ຄມພ ບາບ.
ຈ 2 ນພ 2:25-27.
ຄມພ ການຕົກຂອງ

ອາດາມ ແລະ ເອວາ.
ສ ປຖກ 17:10-11.
ຄມພ ພິທີຕັດ.
10 ກ ຄມພ ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ.

ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງສິດສອນຜູ້ເປັນບິດາມານດາ ວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ຖ່ອມ ຕົວ ຄື ກັນ ກັບ ລູກນ້ອຍໆຂອງພວກເຂົາ, ແລ້ວພວກເຂົາຈະໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ລອດ ພ້ອມ ກັບ ລູກ ນ້ອຍໆຂອງພວກເຂົາທັງໝົດ.

11 ແລະ າລູກ ນ້ອຍໆ ຂອງ ພວກເຂົາ ບໍ່ຕ້ອງການການກັບໃຈ ຫລື ຮັບບັບຕິສະມາ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ການບັບຕິສະມາແມ່ນກະທຳ ໄວ້ກັບການກັບໃຈ ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ພຣະບັນຍັດສຳເລັດ ອັນນຳໄປສູ່ ການບົດບາບ.

12 ແຕ່ າເດັກນ້ອຍໆ ມີຊີວິດຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ, ເຖິງແມ່ນຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກມາ; ຖ້າຫາກບໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າກໍຄົງເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ບໍ່ຍຸດຕິທຳ, ແລະ ເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ປ່ຽນແປງຢູ່ສະເໝີ ແລະ ລືອກໜ້າຄົນ; ເພາະວ່າມີເດັກນ້ອຍໆຈັກຄົນແລ້ວທີ່ຕາຍໄປໂດຍປາດສະຈາກການບັບຕິສະມາ!

13 ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກເດັກນ້ອຍໆຈະລອດບໍ່ໄດ້ ໂດຍປາດສະຈາກການບັບຕິສະມາ, ພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນກໍຕ້ອງຕົກໄປສູ່ນະລົກ ອັນບໍ່ມີບ່ອນສິ້ນສຸດ.

14 ຈົ່ງເບິ່ງ ພໍ່ກ່າວກັບລູກວ່າ, ຄົນທີ່ຄິດວ່າ ເດັກ ນ້ອຍໆ ຕ້ອງ ໄດ້ ຮັບ ບັບຕິ ສະມາ ຍ່ອມຢູ່ໃນນ້ຳບີແຫ່ງຄວາມຂົມຂື່ນ ແລະ ໃນພັນທະການແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ເພາະເຂົາບໍ່ມີ າສັດທາ, ຄວາມຫວັງ, ຫລື ຄວາມໃຈບຸນເລີຍ; ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກເຂົາຖືກຕັດ

ອອກໄປ ໃນ ຂະນະທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຄິດນັ້ນ, ເຂົາຈະຕ້ອງຕົກໄປສູ່ນະລົກ.

15 ເພາະ ມັນ ເປັນ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ອັນເປັນ ຕາຍຳນ ທີ່ ຈະ ຄິດ ວ່າ ພຣະ ເຈົ້າ ຊ່ວຍ ເດັກ ນ້ອຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ໃຫ້ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ລອດ ເພາະ ການ ບັບ ຕິ ສະ ມາ, ແລະ ອີກ ຄົນ ໜຶ່ງ ຕ້ອງຕົກໄປສູ່ຄວາມອັບປະໂຫຍດຍ້ອນວ່າ ບໍ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ.

16 ວິບັດ ແກ່ ຄົນ ທີ່ ບົດ ເບືອນ ທາງ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຕາມ ນີ້ ເພາະ ເຂົາ ຈະ ຕົກ ໄປ ສູ່ ຄວາມ ອັບ ປະ ໂຫຍດ ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ບໍ່ ກັບ ໃຈ. ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພໍ່ ເວົ້າ ດ້ວຍ ຄວາມ ອາດ ຫານ ໂດຍ ມີ າສິດ ອຳນາດ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ; ແລະ ພໍ່ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ຍຳນາດ ຕໍ່ ອຳນາດ ຂອງ ມະນຸດ; ເພາະ າຄວາມ ຮັກ ທີ່ ສົມ ບູນ ຍ່ອມ ຂັບ ໄລ່ ຄວາມ ຍຳນາດ ທັງ ໝົດ າອອກ ໄປ.

17 ແລະ ພໍ່ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ າຄວາມ ໃຈ ບຸນ, ຊຶ່ງ ເປັນ ຄວາມ ຮັກ ອັນ ເປັນ ນິດ; ດັ່ງນັ້ນ, ສຳລັບ ພໍ່ ແລ້ວ ເດັກ ນ້ອຍ ທຸກ ຄົນ ເທົ່າ ທຽມ ກັນ ໝົດ; ດັ່ງນັ້ນ, ພໍ່ ຈົ່ງ ຮັກ າເດັກ ນ້ອຍໆ ທຸກ ຄົນ ດ້ວຍ ຄວາມ ຮັກ ທີ່ ສົມ ບູນ; ແລະ ເຂົາ ເທົ່າ ທຽມ ກັນ ໝົດ ແລະ ເປັນ ຜູ້ ມີ ສ່ວນ ໃນ ຄວາມ ລອດ.

18 ເພາະ ພໍ່ ຮູ້ ວ່າ ພຣະ ເຈົ້າ ບໍ່ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ທີ່ ບໍ່ ຍຸດ ຕິ ທຳ, ທັງ ບໍ່ ເປັນ ຜູ້ ທີ່ ປ່ຽນ ແປງ ຢູ່ ສະ ເໝີ; ແຕ່ ພຣະ ອົງ ຈະ ບໍ່ ມີ າວັນ ປ່ຽນ ແປງ ຈາກ ຊົ່ວ ນິ ລັນ ດອນ ເຖິງ າຊົ່ວ ນິ ລັນ ດອນ.

19 າເດັກ ນ້ອຍໆ ບໍ່ ສາ ມາດ ກັບ ໃຈ; ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງ ເປັນ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ອັນ ເປັນ ຕາ

10 ຂ ຄມພ ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ; ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ.	ຂ ອຟຊ 6:9; 2 ນຟ 26:33; ຄພ 38:16.	17 ກ ຄມພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ. ຂ ມຊຢ 3:16-19.
11 ກ ຄມພ ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ; ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ເງື່ອນໄຂສຳລັບການບັບຕິສະມາ.	14 ກ 1 ກອທ 13; ອທ 12:6; ມຣນ 7:25-28; 10:20-23.	18 ກ ມອຢ 7:20; ມມ 9:9. ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.
ຂ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ.	16 ກ ຄມພ ສິດອຳນາດ. ຂ ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ.	ຂ ມຣນ 7:22. 19 ກ ລກ 18:15-17.
12 ກ ຄພ 29:46-47; 93:38.	ຄ 1 ຢຣ 4:18.	

ຍ້ານທີ່ຈະປະຕິເສດພຣະເມດຕາອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງມີຕໍ່ເຂົາ, ເພາະເຂົາທັງໝົດມີຊີວິດຢູ່ໃນພຣະອົງ ເພາະ ຂໍພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງ.

20 ແລະ ຄົນທີ່ເວົ້າວ່າເດັກນ້ອຍໆຕ້ອງຮັບບັບຕິສະມາຍ່ອມປະຕິເສດພຣະເມດຕາຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ຖືວ່າ "ການຊົດໃຊ້ ແລະ ອຳນາດແຫ່ງການໂຖ່ຂອງພຣະອົງບໍ່ມີຄ່າ.

21 ວິບັດແກ່ຄົນເຊັ່ນນັ້ນ, ເພາະເຂົາຢູ່ໃນຂັ້ນອັນຕະລາຍແຫ່ງຄວາມຕາຍ, ນະລົກ, ແລະ ຄວາມທໍລະມານທີ່ ະບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ; ພໍເວົ້າເລື່ອງນີ້ຢ່າງອາດຫານ ເພາະພຣະເຈົ້າບັນຊາພໍໃຫ້ເວົ້າ. ຈົ່ງຟັງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ແລະ ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈະຍິນກ່າວໂທດລູກທີ່ ະບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະຄຣິດ.

22 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ເດັກນ້ອຍໆທຸກຄົນ ະມີຊີວິດຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ, ແລະ ລວມທັງທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໂດຍປາດສະຈາກ ະກົດ. ເພາະວ່າ ອຳນາດແຫ່ງ ະການໂຖ່ມາເຖິງເຂົາທຸກຄົນທີ່ບໍ່ມີກົດ; ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນທີ່ບໍ່ຖືກກ່າວໂທດ, ຫລື ຄົນທີ່ບໍ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການກ່າວໂທດ ຍ່ອມກັບໃຈບໍ່ໄດ້; ແລະ ການບັບຕິສະມາຈະບໍ່ມີຜົນປະໂຫຍດຫຍັງເລີຍແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ—

23 ແຕ່ວ່າ ມັນ ເປັນ ການ ເຍາະ ເຍີ້ຍພຣະ

ເຈົ້າ, ເປັນການປະຕິເສດພຣະເມດຕາຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເປັນການໃຫ້ຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນ "ວຽກງານທີ່ບໍ່ມີຄ່າ.

24 ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຂອງພໍ່, ບໍ່ຄວນຈະໃຫ້ມີເລື່ອງເຊັ່ນນີ້ເກີດຂຶ້ນເລີຍ; ເພາະ "ການກັບໃຈແມ່ນສໍາລັບຜູ້ທີ່ຝາຝົນກົດເຫລົ່ານັ້ນ.

25 ແລະ ຜົນທຳອິດຂອງ "ການກັບໃຈຄື ະການບັບຕິສະມາ; ແລະ ການບັບຕິສະມາ ມາໂດຍສັດທາ ອັນນຳໄປສູ່ການເຮັດໃຫ້ພຣະບັນຍັດສໍາເລັດ; ແລະ ການເຮັດໃຫ້ພຣະບັນຍັດສໍາເລັດນຳມາຊຶ່ງ ະການບົດບາບ.

26 ແລະ ການບົດບາບນຳມາຊຶ່ງ "ຄວາມອ່ອນໂຍນ, ແລະ ຄວາມຕ່ຳຕ້ອຍໃນໃຈ; ແລະ ເພາະຄວາມອ່ອນໂຍນ ແລະ ຄວາມຕ່ຳຕ້ອຍໃນໃຈ ການມາຢັ້ງມຢາມຂອງ ະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຍ່ອມມາເຖິງ ຊຶ່ງ ະພຣະຜູ້ປອບໂຍນ ເຮັດໃຫ້ເຕັມປຽມໄປດ້ວຍ "ຄວາມຫວັງ ແລະ ະຄວາມຮັກທີ່ສົມບູນ, ຊຶ່ງຄວາມຮັກນັ້ນອິດທິນດ້ວຍ "ຄວາມພາກພຽນຕໍ່ ະການອະທິຖານຈົນທີ່ສຸດຈະມາເຖິງ, ເມື່ອ ະໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທັງໝົດຈະໄດ້ຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ.

27 ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ຈະຂຽນຫາລູກອີກຖ້າຫາກພໍ່ບໍ່ໄດ້ໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ

<p>19 ຂ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ.</p> <p>20 ກ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ແຜນແຫ່ງການໂຖ່.</p> <p>21 ກ ຄມພ ນະລົກ. ຂ ຢຄ 6:10; ມຊຢ 28:3; ຄພ 19:10-12.</p> <p>ຄ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ພິພາກສາ.</p> <p>22 ກ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ—ຄວາມລອດຂອງເດັກນ້ອຍ.</p>	<p>ຂ ກຈກ 17:30; ຄພ 76:71-72.</p> <p>ຄ ຄມພ ໂຖ່, ການໂຖ່, ຖືກໂຖ່.</p> <p>23 ກ ຄພ 22:2.</p> <p>24 ກ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.</p> <p>25 ກ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ເງື່ອນໄຂສໍາລັບການບັບຕິສະມາ.</p> <p>ຂ ມຊ 6:58-60.</p> <p>ຄ ຄພ 76:52.</p> <p>ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ.</p> <p>26 ກ ຄມພ ອ່ອນໂຍນ,</p>	<p>ຄວາມອ່ອນໂຍນ.</p> <p>ຂ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.</p> <p>ຄ ຄມພ ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ.</p> <p>ງ ຄມພ ຫວັງ, ຄວາມຫວັງ.</p> <p>ຈ 1 ປຕ 1:22; 1 ນພ 11:22-25.</p> <p>ສ ຄມພ ພາກພຽນ, ຄວາມພາກພຽນ.</p> <p>ຊ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.</p> <p>ຍ ຄມພ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ.</p>
--	---	---

ໃນ ໂວງ ນີ້. ຈົ່ງ ເບິ່ງ, "ຄວາມ ທະນົງ ຕົວ ຂອງ ຊົນຊາດນີ້, ຫລື ຜູ້ຄົນຂອງ ຊາວນີໂຟ ປະກົດ ເປັນ ຄວາມ ພິນາດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ.

28 ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອພວກເຂົາ, ລູກຂອງ ພໍ່, ເພື່ອການກັບໃຈຈະມາເຖິງພວກເຂົາ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ຍ້ານວ່າ ພຣະວິນຍານເລີກ "ຄວາມພະຍາຍາມກັບພວກເຂົາ; ແລະ ຜູ້ຄົນໃນແຜ່ນດິນສ່ວນນີ້ກໍາລັງພະຍາຍາມ ທໍາລາຍອໍານາດ ແລະ ສິດອໍານາດທັງໝົດ ຊຶ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາກໍາລັງ ະປະຕິເສດພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

29 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ບໍ່ ຍອມ ຮັບ ເອົາ ຄວາມຮູ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍໃນບໍ່ຊ້ານີ້, ແລ້ວຈະເຮັດໃຫ້ຄໍາທໍານາຍຊຶ່ງສາດສະດາທີ່ເວົ້າໄວ້ສໍາເລັດ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດເອງຂອງເຮົາ.

30 ລາ ກ່ອນ, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ຈົນ ກວ່າ ພໍ່ ຈະ ຂຽນ ຫາ ລູກ ອີກ, ຫລື ຈະ ພົບ ລູກ ອີກ. ອາແມນ.

ສານ ສະບັບ ທີ່ ສອງ ຂອງ ມໍມອນ ຫາ ໂມໂຣໄນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ພໍ່.

ມີບັນທຶກໄວ້ໃນບົດທີ 9.

ບົດທີ 9

ທັງ ຊາວ ເລມັນ ແລະ ຊາວ ນີໂຟ ໂຫດຮ້າຍ ແລະ ເສື້ອມ ຊາມ—ພວກ ເຂົາ ທໍ ລະ ມານ ແລະ ເຂັ້ນ ຂ້າ ຊຶ່ງ ກັນ ແລະ ກັນ—ມໍມອນ

ອະທິຖານຂໍໃຫ້ພຣະຄູນ ແລະ ພຣະກະລຸນາທິຄູນຂອງພຣະເຈົ້າຄຸ້ມຄອງ ໂມໂຣໄນ ຕະຫລອດການ. ປະມານ ຄ.ສ. 401.

1 ລູກທີ່ຮັກຂອງພໍ່, ພໍ່ ຂຽນ ເຖິງ ລູກ ອີກ ເພື່ອລູກຈະໄດ້ຮູ້ວ່າພໍ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່; ແຕ່ພໍ່ໄດ້ຂຽນເລື່ອງທີ່ໜ້າໂສກເສົ້າແດ່ເລັກໜ້ອຍ.

2 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ໄດ້ທໍາການສູ້ຮົບຢ່າງໜັກກັບ ຊາວ ເລມັນ, ຊຶ່ງ ໃນ ການ ສູ້ຮົບ ຄັ້ງ ນີ້ ພວກເຮົາບໍ່ ຊະນະ ພວກເຂົາ; ແລະ ອາຄີອານທັດໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍແລ້ວ, ພ້ອມທັງ ລູຮໍາ ແລະ ເອັມຣອນນໍາອີກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ສູນເສຍຄົນທີ່ດີໆຂອງພວກເຮົາໄປເປັນຈໍານວນຫລວງຫລາຍ.

3 ແລະ ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ພໍ່ ຍ້ານວ່າຊາວເລມັນຈະທໍາລາຍຜູ້ຄົນພວກນີ້; ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ກັບ ໃຈ, ແລະ ຂາຕານໄດ້ຍຸຍົງພວກເຂົາໃຫ້ຜິດຖຽງກັນຢູ່ ຕະຫລອດເວລາ.

4 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພໍ່ ໄດ້ ທໍາ ງານ ກັບ ພວກ ເຂົາ ຕະຫລອດໄປ; ແລະ ເມື່ອພໍ່ເວົ້າກັບພວກເຂົາດ້ວຍພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງ "ຮຸນແຮງ ພວກເຂົາກໍຕົວສົ້ນ ແລະ ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ພໍ່; ແລະ ເມື່ອພໍ່ເວົ້າກັບພວກເຂົາດ້ວຍຄໍາເວົ້າທີ່ອ່ອນຫວານ ພວກເຂົາກໍເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຕໍ່ມັນ; ດັ່ງນັ້ນ, ພໍ່ຈຶ່ງຍ້ານວ່າພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເລີກ ະພະຍາຍາມກັບພວກເຂົາແລ້ວ.

5 ເພາະ ພວກ ເຂົາ ຄຽດ ແຄ້ນ ທີ່ ສຸດ ຈົນ ພໍ່ຮູ້ສຶກວ່າພວກເຂົາບໍ່ມີຄວາມຍ້ານກົວຕໍ່ຄວາມຕາຍເລີຍ; ແລະ ພວກເຂົາສູນເສຍຄວາມຮັກຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ກັນ; ແລະ

<p>27 ກ ຄພ 38:39. ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. 28 ກ ມມ 5:16.</p>	<p>ຂ ແອວ 39:6. ຄມພ ບາບທີ່ອະໄພ ໃຫ້ບໍ່ໄດ້. 9 4 ກ 2 ນພ 1:26-27;</p>	<p>ຄພ 121:41-43. ຂ ຄພ 1:33.</p>
---	--	-------------------------------------

ພວກເຂົາ ກະ ຫາຍ ເລືອດ ແລະ ກໍ່ການ
ແກ້ແຄ້ນກັນຢູ່ຕະຫລອດການ.

6 ແລະ ບັດນີ້, ລູກທີ່ຮັກຂອງພໍ່, ເຖິງ
ແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະມີໃຈແຂງກະດ້າງຢູ່
ກໍຕາມ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາທຳງານ ຢ່າງພາກ
ພຽນ; ເພາະ ຖ້າ ຫາກພວກເຮົາ ຢຸດ ຮູ້ທຳ
ງານ, ພວກເຮົາກໍຈະຖືກນຳໄປຢູ່ພາຍໃຕ້
ການກ່າວໂທດ; ເພາະພວກເຮົາມີວຽກງານ
ທີ່ຈະເຮັດ ເວລາພວກເຮົາຢູ່ໃນຮ່າງກາຍ
ທີ່ເຮັດດ້ວຍດິນໜຽວນີ້, ເພື່ອພວກເຮົາຈະ
ເອົາຊະນະສັດຕູຂອງຄວາມຊອບທຳທັງ
ມວນ, ແລະ ພັກຜ່ອນຈິດວິນຍານຂອງ
ພວກເຮົາໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

7 ແລະ ບັດນີ້ພໍ່ຈະຂຽນບາງຢ່າງກ່ຽວ
ກັບຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້.
ເພາະຕາມທີ່ພໍ່ໄດ້ຍິນມາຈາກອາໂມຣອນ,
ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນມີຊະເລີຍເສິກຢ່າງ
ຫລວງຫລາຍທີ່ເປັນຜູ້ຊາຍ, ຜູ້ຍິງ, ແລະ
ເດັກນ້ອຍ, ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ມາຈາກທໍສູງ
ເຊີໂຣຊາ.

8 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າຜົວ ແລະ ພໍ່ຂອງ
ພວກແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍເຫລົ່ານັ້ນ;
ແລະ ພວກເຂົາໃຫ້ແມ່ຍິງກິນເນື້ອໜັງຜົວ
ຂອງຕົນ, ແລະ ໃຫ້ເດັກນ້ອຍກິນເນື້ອໜັງພໍ່
ຂອງຕົນ; ແລະ ບໍ່ເອົານ້ຳໃຫ້ພວກເຂົາດື່ມ,
ຖ້າໃຫ້ດື່ມກໍພຽງເລັກໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນ.

9 ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າຊາວເລມັນຈະກະ
ທຳສິ່ງທີ່ເປັນໜ້າກຽດຊັງອັນໃຫຍ່ຫລວງ
ນີ້, ແຕ່ມັນກໍຍັງບໍ່ຮ້າຍແຮງໄປກວ່າຜູ້ຄົນ
ຂອງພວກເຮົາຜູ້ຢູ່ໃນເມືອງໂມຣີອານທຳ
ເລີຍ. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເອົາລູກ
ສາວຂອງຊາວເລມັນຫລາຍຄົນມາເປັນຊະ
ເລີຍ; ແລະ ຫລັງຈາກເອົາສິ່ງອັນເປັນທີ່ຮັກ

ແລະ ມີຄ່າທີ່ສຸດເໜືອກວ່າທຸກສິ່ງໄປຈາກ
ພວກນາງແລ້ວ, ຊຶ່ງຄື ພິມມະຈັນ ແລະ
ຄວາມບໍລິສຸດ—

10 ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາກະທຳສິ່ງນີ້
ແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າພວກນາງດ້ວຍວິທີ
ການທີ່ປ່າເຖື່ອນທີ່ສຸດ, ໂດຍທໍລະມານຮ່າງ
ກາຍຂອງພວກນາງຈົນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ;
ແລະ ຫລັງຈາກເຮັດການນີ້ແລ້ວ, ພວກເຂົາ
ກໍກິນເນື້ອໜັງຂອງພວກນາງເໝືອນກັບສັດ
ປ່າ, ເພາະວ່າຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈ
ຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາເຮັດໄປເພື່ອ
ເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງຄວາມກ້າຫານ.

11 ໂອ້ລູກທີ່ຮັກຂອງພໍ່, ເປັນໄປໄດ້ແນວ
ໃດທີ່ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ປາດສະຈາກຄວາມສິວິ
ໄລ—

12 (ແລະ ພຽງສອງສາມປີຜ່ານມາ ນີ້
ພວກເຂົາຍັງເປັນຄົນທີ່ສຸພາບ ແລະ ໜ້າ
ຊົມຢູ່)

13 ແຕ່ວ່າ ໂອ້ລູກຂອງພໍ່, ເປັນໄປໄດ້
ແນວໃດທີ່ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ມີຄວາມເບີກບານ
ຢູ່ກັບຄວາມໜ້າກຽດຊັງເຖິງຂະໜາດນີ້—

14 ພວກເຮົາຈະຫວັງໄດ້ແນວໃດວ່າ
ພຣະເຈົ້າຈະ ຍັບຍັງພຣະຫັດໃນການພິ
ພາກສາລົງໂທດພວກເຮົາ?

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃຈຂອງພໍ່ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ: ວິບັດ
ແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້. ຂໍຈົ່ງໂປດອອກມາໃນ
ການພິພາກສາເຖິດ, ໂອ້ພຣະອົງເຈົ້າ, ຂໍ
ຈົ່ງເຊື່ອບາບ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ
ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນ
ຈາກພຣະພັກຂອງພຣະອົງເຖິດ!

16 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ລູກຂອງພໍ່, ມີ
ແມ່ໝ້າຍຫລາຍຄົນກັບລູກສາວຂອງ
ພວກເຂົາທີ່ຍັງຢູ່ໃນເມືອງເຊີໂຣຊາ; ແລະ

<p>5 ກ ມມ 4:11-12. 6 ກ ຄມພ ພາກພຽນ, ຄວາມພາກພຽນ.</p>	<p>ຂ ຢຄ 1:19; ອນ 1:20. ຄມພ ໜ້າທີ່. 9 ກ ຄມພ ພິມມະຈັນ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຄຸນນະທຳ. 14 ກ ແອວ 10:23. 16 ກ ຄມພ ແມ່ໝ້າຍ.</p>
--	--	---

ສະບຽງອາຫານສ່ວນທີ່ຊາວເລມັນບໍ່ໄດ້ເອົາໄປນຳ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ກອງທັບຂອງຊີເນໄຟໄດ້ເກັບເອົາໄປໝົດ, ແລະ ປະຖິ້ມໃຫ້ພວກເຂົາຊັດເຊພະເນຈອນໄປທຸກແຫ່ງທຶນເພື່ອຊອກຫາອາຫານ; ແລະ ຍິ່ງຊະລາຫລາຍຄົນໄດ້ເປັນລົມຕາມທາງ ແລະ ຕາຍໄປ.

17 ແລະ ກອງທັບຊຶ່ງຢູ່ກັບພໍ່ກໍອ່ອນກຳລັງ; ແລະ ກອງທັບຂອງຊາວເລມັນນັ້ນຢູ່ລະຫວ່າງເຊີໂຣຊາກັບພໍ່; ແລະ ມີຜູ້ຍິງຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນໜີໄປຫາກອງທັບຂອງ "ອາໂຣນ ແລ້ວກໍຕົກເປັນຜູ້ຮັບເຄາະຂອງຄວາມປ່າເຖື່ອນ ອັນເປັນຕາຍຳນຂອງພວກເຂົາ.

18 ໂອ ຜູ້ຄົນຂອງພໍ່ຊ່າງມາຊົ່ວຮ້າຍແທ້ນໍ! ພວກເຂົາບໍ່ມີລະບຽບ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມເມດຕາເລີຍ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ເປັນພຽງແຕ່ມະນຸດເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ພໍ່ມີແຕ່ກຳລັງຂອງມະນຸດ, ແລະ ພໍ່ບໍ່ສາມາດບັງຄັບໃຫ້ພວກເຂົາປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງພໍ່ໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ.

19 ແລະ ພວກເຂົາກັບມາເຂັມແຂງໃນຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາປາເຖື່ອນໂດຍບໍ່ຍົກເວັ້ນຜູ້ໃດ; ບໍ່ວ່າໜຸ່ມ ຫລື ແກ່; ແລະ ພວກເຂົາເບີກບານກັບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງນອກຈາກສິ່ງທີ່ດີ; ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພວກແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຂົາທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນນີ້ມີຫລາຍກວ່າທຸກສິ່ງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລິ້ນບອກບໍ່ໄດ້, ທັງຂຽນໄວ້ກໍບໍ່ໄດ້.

20 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ຈະບໍ່ເວົ້າເຖິງສະພາບທີ່ໜ້າຍຳນກົວນີ້ອີກຕໍ່ໄປ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຮູ້ຈັກແລ້ວເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້; ລູກຮູ້ວ່າພວກເຂົາຢູ່ໂດຍ

ປາດ ສະ ຈາກ ຫລັກ ການ, ແລະ ປາດ ສະ ຈາກຄວາມຮູ້ສຶກ; ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົານັ້ນ "ຮ້າຍແຮງກວ່າຊາວເລມັນ.

21 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ພໍ່ ບໍ່ ສາ ມາດ ອ້ອນ ວອນ ຫາ ພຣະ ເຈົ້າ ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ເພາະ ພໍ່ ຍຳນ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ ລົງ ໂທດ ພໍ່.

22 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ພໍ່ ໄດ້ ອ້ອນ ວອນ ຫາ ພຣະ ເຈົ້າ ເພື່ອ ລູກ, ແລະ ພໍ່ ໄວ້ ວາງ ໃຈ ໃນ ພຣະ ຄຣິດ ວ່າ ລູກ ຈະ ລອດ; ແລະ ພໍ່ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ພຣະ ເຈົ້າ ເພື່ອ ພຣະ ອົງ ຈະ "ໄວ້ ຊີ ວິດ ຂອງ ລູກ, ເພື່ອ ເບິ່ງ ຜູ້ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ກັບ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ, ຫລື ໄປ ຫາ ຄວາມ ພິນາດ ທັງ ສິ້ນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ເພາະ ພໍ່ ຮູ້ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຕ້ອງ ຕາຍ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ຮັບ ໃຈ ແລະ ກັບ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ.

23 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ຕາຍ ໄປ ມັນ ຈະ ເປັນ ເໝືອນ ດັ່ງ ຊາວ ຢາ ເຮັດ, ເພາະ ຄວາມ ຈິງ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໃນ "ການ ສະ ແຫວງ ຫາ ເລືອດ ແລະ ການ ແກ້ ແຄ້ນ.

24 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເປັນ ໄປ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຕາຍ ໄປ, ພວກ ເຮົາ ກໍຮູ້ ວ່າ ພິມັ້ງ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ໄດ້ "ແຕກ ໄປ ຫາ ຊາວ ເລມັນ, ແລະ ຜູ້ຄົນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ຕື່ມ ອີກ ທີ່ ຈະ ແຕກ ໄປ ຫາ ພວກ ເຂົາ; ດັ່ງ ນັ້ນ ຈົ່ງ ຂຽນ ໄວ້ ແຕ່ ບາງ ເລື່ອງ ຖ້າ ຫາກ ລູກ ໄດ້ ຮັບ ການ ຍົກ ເວັ້ນ ແລະ ພໍ່ ຈະ ຕາຍ ໄປ ແລະ ບໍ່ ເຫັນ ລູກ; ແຕ່ ພໍ່ ວາງ ໃຈ ວ່າ ພໍ່ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ລູກ ໃນ ບໍ່ ຊ້າ ນີ້; ເພາະ ພໍ່ ມີ ບັນ ທຶກ ສັກ ສິດ ທີ່ ຍາກ ມອບ ໃຫ້ ລູກ.

25 ລູກ ຂອງ ພໍ່, ຈົ່ງ ຊື່ ສັດ ໃນ ພຣະ ຄຣິດ; ແລະ ຢ່າ ໃຫ້ ເລື່ອງ ຊຶ່ງ ພໍ່ ຂຽນ ມາ ນີ້ ເຮັດ ໃຫ້ ລູກ ໂສກ ເສົ້າ, ທີ່ ຈະ ທ່ວງ ດຶງ ລູກ ລົງ ໄປ ຫາ

17 ກ ມມ 2:9.	ຮ ລມ 13:11;	24 ກ ແອວ 45:14.
20 ກ ຮລມ 6:34-35.	3 ນຟ 10:6; 24:7.	ຂ ມມ 6:6.
22 ກ ມມ 8:3.	23 ກ ມມ 4:11-12.	
ຂ ມລກ 3:7;	ຂ ອຫ 15:15-31.	

ຄວາມຕາຍ, ແຕ່ ຂໍ ໃຫ້ ພຣະ ຄຣິດ ຈົ່ງ ຍົກ ລູກຂຶ້ນ, ແລະ ຂໍ ໃຫ້ "ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ການປະກົດຕົວຕໍ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພຣະເມດຕາ ແລະ ຄວາມອົດກັ້ນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຄວາມຫວັງໃນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ ແລະ ະຊີວິດນິລັນດອນ ຈົ່ງມີຢູ່ໃນ "ຈິດໃຈຂອງລູກຕະຫລອດການດ້ວຍເທີ້ນ.

26 ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ, ຊຶ່ງພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະອົງຢູ່ສູງໃນຟ້າສະຫວັນ, ແລະ ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ຜູ້ປະທັບຢູ່ທາງ"ເບື້ອງຂວາ ພຣະ ຫັດແຫ່ງ ອຳນາດຂອງພຣະອົງ, ຈົນກວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຈະຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະອົງ, ຈົ່ງຢູ່ ແລະ ສະຖິດຢູ່ກັບລູກຕະຫລອດການດ້ວຍເທີ້ນ. ອາແມນ.

ບົດທີ 10

ປະຈັກ ພະຍານ ເຖິງ ພຣະ ຄຳ ພິ ມໍມອນ ມາ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ—ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານ ຖືກແຈກຈ່າຍ ໃຫ້ ແກ່ ຜູ້ ທີ່ ຊື່ ສັດ—ຂອງ ປະທານແຫ່ງ ພຣະ ວິນ ຍານ ຄຽງ ຄູ່ ກັນ ໄປ ກັບ ສັດທາ—ຄຳເວົ້າຂອງໂມໂຣໄນກ່າວຂຶ້ນມາຈາກພື້ນດິນ—ຈົ່ງມາຫາພຣະຄຣິດ, ເປັນຄົນດີພ້ອມໃນພຣະອົງ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງທ່ານບໍລິສຸດ. ປະມານ ຄ.ສ. 421.

1 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໄນຂຽນເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າດີໄວ້ແດ່; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນເຖິງ "ຊາວເລມັນ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ວ່າ ຫລາຍກວ່າສີ່ຮ້ອຍຊາວປີຜ່ານໄປແລ້ວ ນັບແຕ່ໄດ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ.

2 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ "ຜະນຶກບັນທຶກນີ້ໄວ້, ຫລັງຈາກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບທ່ານຈັກສອງສາມຄຳເປັນການແນະນຳທ່ານ.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳທ່ານວ່າ ເມື່ອທ່ານອ່ານເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ຖ້າມັນເປັນຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະເຈົ້າວ່າທ່ານຄວນອ່ານມັນ, ໃຫ້ທ່ານຈື່ຈຳໄວ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເມດຕາລູກຫລານມະນຸດຫລາຍພຽງໃດ, ຕັ້ງແຕ່ການສ້າງອາດາມລົງມາຈົນເຖິງເວລາທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ແລະ "ໂຕ້ຕອງເລື່ອງນີ້ຢູ່ໃນ ະໃຈທ່ານ.

4 ແລະ ເມື່ອທ່ານໄດ້ຮັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳທ່ານໃຫ້ "ທູນຖາມພຣະເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ, ຖ້າຫາກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ະບໍ່ຈິງ; ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານທູນຖາມດ້ວຍ "ໃຈຈິງ, ດ້ວຍເຈດຕະນາ ະອັນແທ້ຈິງ, ໂດຍມີ ະສັດທາໃນພຣະຄຣິດ, ພຣະອົງຈະ ະສະແດງ ະຄວາມຈິງຂອງເລື່ອງນີ້ ໃຫ້ ປະຈັກ ແກ່ທ່ານ, ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

25 ກ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.
ຂ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ.
ຄ ຄມພ ຈິດໃຈ.
26 ກ ລກ 22:69;
ກຈກ 7:55-56;
ມຊຢ 5:9;
ແອວ 28:12.
10 1 ກ ຄພ 10:48.
2 ກ ມມ 8:4, 13-14.

ຄມພ ພຣະຄຳພີ—
ພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ທຳ
ນາຍໄວ້ຈະອອກມາ.
3 ກ ພບຍ 11:18-19.
ຄມພ ໂຕ້ຕອງ.
ຂ ພບຍ 6:6-7.
4 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ
ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.
ຂ 1 ນພ 13:39; 14:30;

ມຊຢ 1:6;
ອທ 4:10-11; 5:3.
ຄ ຄມພ ຊື່ສັດ, ຄວາມຊື່ສັດ.
ງ ຢກບ 1:5-7;
ມຣນ 7:9.
ຈ ຄມພ ສັດທາ.
ສ ຄມພ ເປີດເຜີຍ,
ການເປີດເຜີຍ.
ຊ ຄມພ ຈິງ, ຄວາມຈິງ.

5 ແລະ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານ
ບໍລິສຸດ ທ່ານ ຈະ ຮູ້ຈັກ ະຄວາມຈິງຂອງ
ທຸກເລື່ອງ.

6 ແລະ ສິ່ງ ໃດກໍຕາມທີ່ດີຍ່ອມທຸ່ງທຳ
ແລະ ເປັນຈິງ; ດັ່ງນັ້ນ, ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ດີຈະປະ
ຕິເສດພຣະຄຣິດ, ແຕ່ຮັບວ່າພຣະອົງເປັນຢູ່.

7 ແລະ ທ່ານ ຈະ ຮູ້ວ່າ ພຣະອົງ ເປັນ ຢູ່,
ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ;
ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳທ່ານບໍ່ໃຫ້ປະ
ຕິເສດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ; ເພາະພຣະ
ອົງ ທຳ ງານ ດ້ວຍ ອຳນາດ າຕາມ ສັດທາ
ຂອງລູກຫລານມະນຸດ, ເຊັ່ນ ດຽວກັບ ມື້ນີ້
ແລະ ມື້ອື່ນ, ແລະ ຕະຫລອດການ.

8 ແລະ ອີກ ຢ່າງ ໜຶ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ
ແນະນຳທ່ານ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ບໍ່
ໃຫ້ ປະ ຕິ ເສດ ຂອງ າປະທານ ຂອງ ພຣະ
ເຈົ້າ, ເພາະມັນມີຢູ່ຢາງຫລວງຫລາຍ; ແລະ
ມັນມາຈາກພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນ. ແລະ ມີວິ
ທີ ະຕ່າງໆທີ່ຈະ ໃຫ້ຂອງປະທານເຫລົ່ານີ້;
ແຕ່ເປັນພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນທີ່ທຳງານທັງ
ໝົດທຸກຢ່າງ; ແລະ ປະທານຂອງເຫລົ່ານີ້
ໃຫ້ມະນຸດໂດຍການສະແດງພຣະວິນຍານ
ຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ປະຈັກແກ່ມະນຸດ, ເພື່ອ
ເປັນປະໂຫຍດແກ່ພວກເຂົາ.

9 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ປະທານ າໃຫ້ຄົນ ໜຶ່ງ
ໂດຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອເຂົາ
ຈະ ະສິດສອນຄຳແຫ່ງປັນຍາ;

10 ແລະ ໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງ ເພື່ອເຂົາຈະສິດ
ສອນຄຳແຫ່ງຄວາມຮູ້ໂດຍພຣະວິນຍານ
ດຽວກັນ;

11 ແລະ ໃຫ້ ອີກ ຄົນ ໜຶ່ງ ມີ າສັດທາ
ອັນ ໃຫຍ່ຍິ່ງ; ແລະ ໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງ, ຂອງ
ປະທານແຫ່ງ ະການປົນປົວ ໂດຍພຣະວິນ
ຍານດຽວກັນ;

12 ແລະ ອັນ ໜຶ່ງ, ໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງ, ເພື່ອ
ເຂົາຈະເຮັດ າສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່;

13 ແລະ ອັນ ໜຶ່ງ, ໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງ, ເພື່ອ
ເຂົາຈະທຳນາຍກຸ່ງກັບທຸກສິ່ງ;

14 ແລະ ອັນໜຶ່ງ, ໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງ, ການ
ເຫັນທູດ ແລະ ວິນຍານທີ່ປະຕິບັດສາດສະ
ໜາກິດ;

15 ແລະ ອັນໜຶ່ງ, ໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງ, ພາສາ
ທຸກພາສາ;

16 ແລະ ອັນໜຶ່ງ, ໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງ, ການ
ແປຄວາມໝາຍຂອງພາສາ ແລະ າພາສາ
ຕ່າງໆ.

17 ແລະ ຂອງປະທານທັງໝົດນີ້ມາໂດຍ
ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດ; ແລະ ມັນ
ມາສູ່ທຸກຄົນໄດ້ຕ່າງໆກັນຕາມທີ່ພຣະອົງພໍ
ພຣະໄທ.

18 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳທ່ານ, ພີ່
ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໃຫ້ທ່ານ
ຈຳໄວ້ວ່າຂອງປະທານທີ່ດີ າທຸກຢ່າງມາ
ຈາກພຣະຄຣິດ.

19 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳທ່ານ, ພີ່
ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໃຫ້ທ່ານ
ຈຳໄວ້ວ່າ ພຣະອົງເປັນ າເໝືອນກັນເຊັ່ນມື້
ວານນີ້, ມື້ນີ້, ແລະ ຕະຫລອດການ, ແລະ
ວ່າຂອງປະທານຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າມາທັງ
ໝົດນີ້, ຊຶ່ງເປັນທາງວິນຍານຈະບໍ່ໝົດໄປ

5 ກ ຄພ 35:19.
ຄມພ ການສາມາດສັງເກດ,
ຂອງປະທານແຫ່ງ;
ປະຈັກພະຍານ.
ຂ ຍຣ 8:32.
7 ກ 1 ນພ 10:17-19.
8 ກ ຄມພ ຂອງປະທານ

ແຫ່ງພຣະວິນຍານ.
ຂ ຄພ 46:15.
9 ກ 1 ກຣທ 12:8-11;
ຄພ 46:8-29.
ຂ ຄພ 88:77-79, 118.
11 ກ ຄມພ ສັດທາ.
ຂ ຄມພ ປົນປົວ, ການປົນປົວ.

12 ກ ຄມພ ມະຫັດສະຈັນ,
ການມະຫັດສະຈັນ.
16 ກ ຄມພ ການເວົ້າພາສາ,
ຂອງປະທານແຫ່ງ.
18 ກ ຍກບ 1:17.
19 ກ ຮຣ 13:8.

ຈັກເທື່ອ, ຕາຍ ໃດທີ່ ໂລກຍັງຕັ້ງຢູ່, ນອກຈາກຈະເປັນໄປຕາມ ສິ່ງຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງລູກຫລານມະນຸດເທົ່ານັ້ນ.

20 ດັ່ງນັ້ນ, ຈິ່ງຕ້ອງມີ "ສັດທາ; ແລະ ຖ້າຫາກມີສັດທາກໍຕ້ອງມີຄວາມຫວັງເໝືອນກັນ; ແລະ ຖ້າຫາກມີຄວາມຫວັງກໍຕ້ອງມີຄວາມໃຈບຸນເໝືອນກັນ.

21 ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ມີ "ຄວາມໃຈບຸນ ທ່ານຈະບໍ່ມີທາງລອດຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ; ທັງທ່ານຈະລອດຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ມີສັດທາ; ທັງທ່ານຈະລອດບໍ່ໄດ້ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ມີຄວາມຫວັງ.

22 ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ມີຄວາມຫວັງທ່ານກໍຈຳຕ້ອງຢູ່ໃນຄວາມໝົດຫວັງ; ແລະ ຄວາມໝົດ ຫວັງ ມາ ເຖິງ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍ.

23 ແລະ ພຣະຄຣິດ ໄດ້ກ່າວກັບບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຮົາໄວ້ແທ້ໆວ່າ: "ຖ້າຫາກເຈົ້າມີສັດທາ ເຈົ້າຈະສາມາດເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາເຫັນວ່າສົມຄວນ.

24 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ—ວ່າຖ້າຫາກມັນນັ້ນມາເຖິງ ຊຶ່ງອຳນາດ ແລະ ຂອງປະທານຂອງພຣະເຈົ້າໝົດໄປໃນບັນດາພວກທ່ານ, ມັນກໍຈະເປັນ "ເພາະ ສິ່ງຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື.

25 ແລະ ວິບັດແກ່ລູກຫລານມະນຸດຖ້າຫາກມັນເປັນໄປເຊັ່ນນີ້; ເພາະວ່າຈະ "ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍທີ່ເຮັດຄວາມດີໃນບັນດາພວກ

ທ່ານ, ບໍ່ມີຈັກຄົນເລີຍ. ເພາະຖ້າຫາກເຖິງແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວ ໃນບັນດາພວກທ່ານເຮັດຄວາມ ດີ, ເຂົາ ຄົນ ນັ້ນ ຈະ ທຳ ງານ ດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ຂອງປະທານຂອງພຣະເຈົ້າ.

26 ແລະ ວິບັດແກ່ຄົນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໝົດສິ້ນ ແລະ ຕາຍ, ເພາະເຂົາຍ່ອມ "ຕາຍຢູ່ໃນ ສິ່ງບາບຂອງເຂົາ, ແລະ ເຂົາຈະລອດຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເລື່ອງນີ້ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເວົ້າຕົວະ.

27 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳທ່ານໃຫ້ຈິດຈຳເລື່ອງເຫລົ່ານີ້; ເພາະ ເວລາ ຈະ ມາ ໂດຍ ໄວທີ່ທ່ານ ຈະ ຮູ້ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເວົ້າຕົວະ, ເພາະທ່ານຈະເຫັນຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ທີ່ບ່ອນພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ອີງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກ່າວກັບທ່ານວ່າ: ເຮົາບໍ່ໄດ້ປະກາດ "ຄຳຂອງເຮົາແກ່ເຈົ້າບໍ? ຊຶ່ງຊາຍຄົນນີ້ຂຽນໄວ້, ເໝືອນຄົນຕາຍ ສັ່ງຂຶ້ນມາຈາກຄວາມຕາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນດັ່ງຄົນຕາຍເວົ້າອອກມາຈາກ "ຜຸ່ນດິນ?

28 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ປະ ກາດ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ເພື່ອໃຫ້ຄຳທຳນາຍສຳເລັດ. ແລະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ມັນຈະອອກຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ເປັນນິດ; ແລະ ພຣະຄຳຂອງພຣະອີງຈະ "ອອກຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ.

29 ແລະ ພຣະເຈົ້າຈະສະແດງແກ່ທ່ານ, ວ່າເລື່ອງຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຂຽນ ໄວ້ນັ້ນ ເປັນຄວາມຈິງ.

<p>19 ຂ ມຣນ 7:37. 20 ກ ອທ 12:3-37. 21 ກ 1 ກສທ 13; ມຣນ 7:1, 42-48. ຄມພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ. 23 ກ ມຣນ 7:33. 24 ກ ມຣນ 7:37. ຂ ຄມພ ບໍ່ເຊື່ອຖື,</p>	<p>ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື. 25 ກ ປຈສ ພສສ 14:1-7 (ພາກຫ້ອຍທ້າຍ); ຣມ 3:10-12. 26 ກ ອຊກ 18:26-27; 1 ນພ 15:32-33; ມຊຢ 15:26. ຂ ຢຣ 8:21.</p>	<p>27 ກ 2 ນພ 33:10-11. ຂ 2 ນພ 3:19-20; 27:13; 33:13; ມມ 9:30. ຄ ອຊຢ 29:4. 28 ກ 2 ນພ 29:2.</p>
--	--	--

30 ແລະ ອີກ ຢ່າງ ໜຶ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ
ແນະນຳທ່ານໃຫ້ ັມາຫາພຣະຄຣິດ, ແລະ
ຍຶດຖືຂອງປະທານທີ່ດີໄວ້ທຸກຢ່າງ, ແລະ
ຂໍບໍ່ແຕະຕ້ອງຂອງຊົ່ວ ຫລື ສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດ.

31 ແລະ ຈົ່ງ ັຕື່ນ, ແລະ ລຸກຂຶ້ນຈາກຝຸ່ນ
ດິນເຖິດ, ໂອ້ ເຢຣູຊາເລັມ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງ
ສວມອາພອນສວຍງາມເຖິດ, ໂອ້ ທິດາຂອງ
ຊີໂອນ; ແລະ ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ ັຫລັກຂອງທ່ານ
ແຂງແຮງ ແລະ ຂະຫຍາຍເຂດຂອງທ່ານ
ຕະຫລອດການ, ເພື່ອທ່ານຈະ ັບໍ່ສັບສົນ
ອີກຕໍ່ໄປ, ເພື່ອພັນທະສັນຍາຂອງພຣະບິດາ
ຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບທ່ານ
ຈະສຳເລັດ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

32 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງ ັມາຫາພຣະຄຣິດ,
ແລະ ຖືກເຮັດ ໃຫ້ ເປັນ ະຄົນ ດີ ພ້ອມ ໃນ
ພຣະອົງ, ແລະ ປະຕິເສດຕົນ ຈາກຄວາມ
ບໍ່ເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະເຈົ້າທຸກຢ່າງ; ແລະ
ຖ້າຫາກທ່ານປະຕິເສດຕົນ ຈາກຄວາມບໍ່
ເປັນ ເໝືອນ ດັ່ງ ພຣະເຈົ້າ ທຸກ ຢ່າງ, ແລະ
ະຮັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດພະລັງ, ຄວາມນຶກ
ຄິດ, ແລະ ກຳລັງຂອງທ່ານ, ເມື່ອນັ້ນພຣະ
ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຈຶ່ງ ພຽງ ພໍ ສຳ ລັບ ທ່ານ,
ເພື່ອ ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ, ທ່ານຈະ
ດີພ້ອມໃນພຣະຄຣິດ; ແລະ ຖ້າຫາກໂດຍ

ພຣະຄຸນ ຂອງພຣະເຈົ້າທ່ານດີພ້ອມ ໃນ
ພຣະຄຣິດ, ທ່ານຍ່ອມບໍ່ມີທາງປະຕິເສດ
ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເລີຍ.

33 ແລະ ອີກ ຢ່າງ ໜຶ່ງ, ຖ້າ ຫາກ ໂດຍ
ພຣະ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ທ່ານ ດີ ພ້ອມ ໃນ
ພຣະຄຣິດ, ແລະ ບໍ່ປະຕິເສດອຳນາດຂອງ
ພຣະອົງ, ເມື່ອນັ້ນທ່ານຍ່ອມໄດ້ຮັບ ັການ
ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໃນພຣະຄຣິດ ໂດຍພຣະ
ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ໂດຍ ທາງ ການ ຫລັງ
ະໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພັນທະ
ສັນຍາຂອງພຣະບິດາອັນນຳໄປສູ່ ັການ
ບົດບາບຂອງທ່ານ, ເພື່ອທ່ານຈະກາຍມາ
ເປັນ ະຜູ້ບໍລິສຸດ, ປາດສະຈາກມົນທົນ.

34 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວຄຳອຳ
ລາຕໍ່ທຸກຄົນ. ໃນບໍ່ຊ້ານີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປ
ັພັກຢູ່ໃນ ະທີ່ສຸຂະເສີມຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈົນ
ກວ່າ ະວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າ ຈະ ະເຂົ້າຮ່ວມກັນອີກ, ແລະ ຂ້າພະ
ເຈົ້າຈະຖືກນຳອອກມາດ້ວຍໄຊຊະນະທາງ
ະອາກາດ, ເພື່ອມາພົບທ່ານຕໍ່ໜ້າບ່ອນພິ
ພາກສາອັນໜ້າ ະພໍພຣະ ໄທຂອງ ະພຣະ
ເຢໂຮວາຜູ້ຍິ່ງໄຫຍ່, ະຜູ້ພິພາກສາຜູ້ສະຖິດ
ນິລັນດອນຂອງທັງຄົນເປັນ ແລະ ຄົນຕາຍ.
ອາແມນ.

<p>30 ກ 1 ນຟ 6:4; ມມ 9:27; ອທ 5:5. ຂ ແອວ 5:57. 31 ກ ອຊຢ 52:1-2. ຂ ຄມພ ຊີໂອນ. ຄ ຄມພ ສະເຕກ. ງ ອຊຢ 54:2. ຈ ອທ 13:8. 32 ກ ມທ 11:28; 2 ນຟ 26:33; ຢຄ 1:7;</p>	<p>ອມນ 1:26. ຂ ມທ 5:48; 3 ນຟ 12:48. ຄມພ ດີພ້ອມທຸກຢ່າງ. ຄ ຄພ 4:2; 59:5-6. ງ 2 ນຟ 25:23. 33 ກ ຄມພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ. ຂ ຄມພ ຊິດໃຊ້, ການຊິດໃຊ້. ຄ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ. ງ ຄມພ ສັກສິດ,</p>	<p>ຄວາມສັກສິດ. 34 ກ ຄມພ ພັກຜ່ອນ. ຂ ຄມພ ທີ່ສຸຂະເສີມ. ຄ ຄມພ ວິນຍານ. ງ ຄມພ ການພື້ນຄົນພຣະ ຊົນ, ການພື້ນຄົນຊີວິດ. ຈ 1 ທສນ 4:17. ສ ຢຄ 6:13. ຂ ຄມພ ເຢໂຮວາ. ຊ ຄມພ ພຣະເຢຊູ ຄຣິດ—ພິພາກສາ.</p>
---	--	--

ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ

ຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ
ແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ

ບັນຈຸການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ແກ່
ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ເປັນສາດສະດາ

ພ້ອມດ້ວຍການເພີ່ມເຕີມບາງຢ່າງໂດຍຜູ້ສືບຕໍາແຫ່ງຂອງພິນ
ໃນຝ່າຍປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກ

ສາລະບານ

ຄຳນຳ	v
ລຳດັບຕາມວັນເດືອນປີຂອງເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ.	x
ພາກ	1
ຂໍ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການ	406

ຄຳນຳ

ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາເປັນການຮວບຮວມຂອງການເປີດເຜີຍອັນສູງສົ່ງ ແລະ ການປະກາດທີ່ດົນໃຈ ຊຶ່ງມອບໃຫ້ເພື່ອການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເປັນຂໍ້ບັງຄັບຂອງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ. ເຖິງແມ່ນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພາກຕ່າງໆ ຈະເຈາະຈົງໃສ່ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, ແຕ່ຂ່າວສານ, ຄຳເຕືອນ, ແລະ ຄຳແນະນຳ ແມ່ນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງມະນຸດຊາດທັງປວງ ແລະ ບັນຈຸການເຂື່ອເຊີນທຸກຜູ້ຄົນຢູ່ທຸກແຫ່ງທົນໃຫ້ພັງສຸລະສຽງຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ, ກ່າວຕໍ່ພວກເຂົາສຳລັບຄວາມຢູ່ເຢັນເປັນສຸກຝ່າຍໂລກຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມລອດອັນເປັນນິດຂອງພວກເຂົາ.

ການເປີດເຜີຍສ່ວນໃຫຍ່ຢູ່ໃນການຮວບຮວມນີ້ ແມ່ນໄດ້ຮັບຜ່ານທາງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ລູກ ສາດສະດາ ແລະ ປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍຄົນທຳອິດ. ການເປີດເຜີຍ ສ່ວນອື່ນໆ ໄດ້ຖືກພິມອອກມາຜ່ານທາງຜູ້ສືບຕໍາແຫ່ງຂອງເພິ່ນຢູ່ໃນຝ່າຍປະທານ (ເບິ່ງ ຄຸໝ 135, 136, ແລະ 138, ແລະ ຂໍ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການ 1 ແລະ 2).

ພຣະຄຳພີຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ເປັນເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນໜັງສືມາດຕະຖານຂອງສາດສະໜາຈັກ ຊຶ່ງຮວມຢູ່ກັບພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີທີ່ສັກສິດ, ພຣະຄຳພີມໍມອນ, ແລະ ພຣະຄຳພີໂຂ່ມຸກອັນລຳຄ່າ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ເປັນໜັງສືພິເສດ ເພາະມັນບໍ່ແມ່ນການແປຂອງບັນທຶກບູຮານ, ແຕ່ມີທີ່ມາຈາກສະໄໝປະຈຸບັນ ແລະ ຖືກມອບໃຫ້ໂດຍພຣະເຈົ້າ ຜ່ານທາງສາດສະດາທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຂອງພຣະອົງ ສຳລັບການຟື້ນຟູວຽກງານທີ່ສັກສິດ ແລະ ການສ້າງຕັ້ງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃນວັນເວລານີ້. ໃນການເປີດເຜີຍ, ເຮົາໄດ້ຍິນສຸລະສຽງອັນອ່ອນໂຍນແຕ່ໜັກແໜ້ນຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ, ກ່າວອີກເທື່ອໜຶ່ງໃນຍຸກສະໄໝຂອງຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ; ແລະ ວຽກງານທີ່ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນນັ້ນ ເປັນການຕຽມຕໍ່ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະອົງ, ໃນການບັນລຸຄວາມສຳເລັດ ແລະ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງຕາມຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາທີ່ສັກສິດທັງຫລາຍ ນັບແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂລກ.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ລູກ ເກີດໃນວັນທີ 23 ເດືອນທັນວາ, 1805, ໃນເມືອງຊາໂຮນ, ເຂດວິນເຊີ, ລັດເວີຊິດ. ຄາວຍັງນ້ອຍ, ເພິ່ນໄດ້ຍ້າຍໄປຢູ່ເມືອງໜຶ່ງ ຊຶ່ງປະຈຸບັນນີ້ເອີ້ນວ່າ ແມນເຈດສະເຕີ ນຳຄອບຄົວຂອງເພິ່ນ, ໃນພາກຕາເວັນຕົກ ຂອງລັດນິວຢອກ. ໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ ໃນລະດູໃບໄມ້ປົ່ງຂອງປີ 1820, ຕອນເພິ່ນມີອາຍຸໄດ້ສິບສີ່ປີ, ເພິ່ນໄດ້ເຫັນພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນຄັ້ງທຳອິດ, ໃນປະສົບການນັ້ນ ພຣະເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ແລະ ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ໄດ້ມາຢ້ຽມຢາມເພິ່ນ. ໃນພາບນັ້ນ ເພິ່ນຖືກບອກວ່າ ສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ທີ່ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນໃນສະໄໝພຣະຄຳພີໃໝ່, ແລະ ຊຶ່ງໄດ້ປະຕິບັດຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ ບໍ່ມີຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກອີກແລ້ວ. ການສະແດງໃຫ້ປະຈັກ ອັນສູງສົ່ງຢ່າງອື່ນໆ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫລັງຈາກນັ້ນ

ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ຮັບການສິດສອນ ໂດຍເຫລົ່າທຸດ; ມັນຖືກສະແດງແກ່ເພິ່ນວ່າ ພຣະເຈົ້າມີວຽກ
ງານພິເສດໃຫ້ເພິ່ນເຮັດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ວ່າ ຜ່ານເພິ່ນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະ
ເຢຊູຄຣິດຈະຖືກພື້ນພູສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ.

ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ, ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ແປ ແລະ ພິມພຣະຄຳພິມມອນດ້ວຍຄວາມ
ຊ່ວຍເຫລືອຈາກສະຫວັນ. ໃນເວລາດຽວກັນເພິ່ນກັບອິລິເວີ ຄາວເດີຣີ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສູ່
ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ ໂດຍໂຢຮັນບັບຕີສະໂຕ ໃນເດືອນພຶດສະພາ 1829 (ເບິ່ງ
ຄພ 13), ແລະ ບໍ່ດົນຈາກນັ້ນ ພວກເພິ່ນກໍໄດ້ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີ
ເສເດັກ ໂດຍເປໂຕ, ຢາ ໂກໂບ, ແລະ ໂຢຮັນ ອັກຄະສາວິກ ໃນສະໄໝບູຮານ (ເບິ່ງ ຄພ
27:12). ການແຕ່ງຕັ້ງອື່ນໆໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫລັງຈາກນັ້ນ ຊຶ່ງໃນນັ້ນຂໍ້ກະແຈແຫ່ງຖານະປະ
ໂລຫິດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ໂດຍ ໂມເຊ, ເອລີຢາ, ອີລາຍ, ແລະ ສາດສະດາໃນສະໄໝບູຮານ
ຫລາຍທ່ານ (ເບິ່ງ ຄພ 110; 128:18, 21). ການແຕ່ງຕັ້ງດັ່ງກ່າວ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເປັນການ
ພື້ນພູສິດອຳນາດອັນສູງສົ່ງໃຫ້ແກ່ມະນຸດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ໃນວັນທີ 6 ເດືອນເມສາ,
1830, ພາຍໃຕ້ການນຳພາຈາກສະຫວັນ, ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຈັດຕັ້ງສາດສະ
ໜາຈັກຂຶ້ນ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຈຶ່ງດຳເນີນອີກເທື່ອ
ໜຶ່ງເປັນສະຖາບັນໃນທ່າມກາງມະນຸດ, ດ້ວຍສິດອຳນາດເພື່ອສິດສອນພຣະກິດຕິຄຸນ
ແລະ ປະຕິບັດພິທີການແຫ່ງຄວາມລອດ. (ເບິ່ງ ຄພ 20 ແລະ ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ, ໂຈເຊັບ
ສະມິດ—ປະຫວັດ 1.)

ການເປີດເຜີຍທີ່ສັກສິດເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຮັບເປັນຄຳຕອບຕໍ່ຄຳອະທິຖານ, ໃນເວລາທີ່ຈຳ
ເປັນ, ແລະ ອອກມາຈາກສະຖານະການຂອງຊີວິດຈິງທີ່ກ່ຽວພັນກັບຜູ້ຄົນແທ້ໆ. ສາດສະ
ດາ ແລະ ເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງເພິ່ນໄດ້ສະແຫວງຫາການນຳພາອັນສູງສົ່ງ, ແລະ ການ
ເປີດເຜີຍເຫລົ່ານີ້ເປັນພະຍານວ່າ ພວກເພິ່ນໄດ້ຮັບມັນ. ໃນການເປີດເຜີຍ, ເຮົາເຫັນການ
ພື້ນພູ ແລະ ການເປີດພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໃຫ້ເຫັນ ແລະ ການນຳເຂົ້າສູ່ຍຸກ
ສະໄໝຂອງຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ. ໃນການເປີດເຜີຍນີ້ ກໍໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ເຖິງການ
ເຄື່ອນຍ້າຍໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງສາດສະໜາຈັກຈາກລັດນິວຢອກ ແລະ ລັດ
ເພິ່ນໂຊເວເນຍ ຫາລັດໄອໄຮໄອ, ຫາລັດມິເຊຣີ, ຫາລັດອິລິນອຍ, ແລະ ໃນທີ່ສຸດທ້າຍ ຫາ
ອ່າວອັນກວ້າງໃຫຍ່ໃນພາກຕາເວັນຕົກຂອງອາເມຣິກາ ແລະ ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກຢ່າງ
ໜັກຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະສ້າງຊີໂອນຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນ
ໂລກໃນສະໄໝປະຈຸບັນ.

ພາກຕົ້ນຫລາຍໆພາກກ່ຽວຂ້ອງກັບເລື່ອງລາວການ ແປ ແລະ ການພິມພຣະຄຳພິ
ມໍມອນ (ເບິ່ງ ພາກ 3, 5, 10, 17, ແລະ 19). ພາກຕໍ່ຈາກນັ້ນບາງພາກ ສະທ້ອນເຖິງວຽກ
ງານຂອງສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໃນການເຮັດວຽກງານການແປທີ່ໄດ້ຮັບການດົນໃຈ
ສຳລັບພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພິ, ຊຶ່ງໃນລະຫວ່າງນັ້ນໄດ້ຮັບພາກທີ່ມີຄຳສອນອັນສຳຄັນ
ຫລາຍໆພາກ (ເບິ່ງ, ຍົກຕົວຢ່າງ, ພາກ 37, 45, 73, 76, 77, 86, 91, ແລະ 132, ແຕ່ລະ
ພາກມີຄວາມສຳພັນໂດຍກົງກັບການແປພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພິ).

ໃນການເປີດເຜີຍ, ຄຳສອນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນໄດ້ຖືກສະເໜີພ້ອມດ້ວຍຄຳອະທິບາຍ
ກ່ຽວກັບເລື່ອງລາວອັນເປັນພື້ນຖານເຊັ່ນທຳມະຊາດຂອງຝ່າຍພຣະເຈົ້າ, ຕົ້ນກຳເນີດຂອງ

ມະນຸດ, ຄວາມຈິງແທ້ຂອງຊາຕານ, ຈຸດປະສົງຂອງຄວາມເປັນມະຕະ, ຄວາມຈຳເປັນໃນການເຊື່ອຟັງ, ຄວາມຈຳເປັນໃນການກັບໃຈ, ການທຳງານຂອງພຣະວິນຍານສັກສິດ, ພິທີການ ແລະ ການປະຕິບັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມລອດ, ຊາຕາກຳຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ສະພາບອະນາຄົດຂອງມະນຸດຫລັງຈາກການພື້ນຄືນຊີວິດ ແລະ ການພິພາກສາ, ຄວາມເປັນນິລັນດອນຂອງຄວາມສຳພັນຂອງການແຕ່ງງານ, ແລະ ທຳມະຊາດນິລັນດອນຂອງຄອບຄົວ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ການຄ່ອຍໆເຜີຍໂຄງສ້າງການບໍລິຫານງານຂອງສາດສະໜາຈັກຈາກການເອີ້ນອະທິການ, ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ, ສະພາອັກຄະສາວິກສິບສອງ, ແລະ ສາວິກເຈັດສິບ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຕໍາແໜ່ງໜ້າທີ່ຄວບຄຸມ ແລະ ກຸ່ມອື່ນໆ. ທ້າຍສຸດ ປະຈັກພະຍານທີ່ໃຫ້ໄວ້ເຖິງພຣະເຊໂຊຄຣິດ—ຄວາມສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ຄວາມເດຊານຸພາບຂອງພຣະອົງ, ຄວາມດີພ້ອມທຸກຢ່າງຂອງພຣະອົງ, ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ, ແລະ ອຳນາດແຫ່ງການໄຖ່ຂອງພຣະອົງ—ເຮັດໃຫ້ໜັງສືເຫລົ່ານີ້ລຳຄ່າສຳລັບຄອບຄົວມະນຸດ ແລະ “ມີຄ່າຫລາຍກວ່າຄວາມຮັ່ງມີຂອງທັງແຜ່ນດິນໂລກ” (ເບິ່ງ ຫົວຂໍ້ ຂອງ ຄພ 70).

ຕົ້ນເດີມ ການເປີດເຜີຍໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ໂດຍ ຜູ້ຂຽນຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ, ແລະ ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ ໄດ້ເອົາໜັງສືດັ່ງກ່າວ ທີ່ຂຽນດ້ວຍມືໄປໃຫ້ກັນອ່ານ ດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນ. ເພື່ອສ້າງບັນທຶກຖາວອນ, ຜູ້ຂຽນຈຶ່ງໄດ້ຈັດພິມການເປີດເຜີຍເຫລົ່ານີ້ເປັນປຶ້ມບັນທຶກຕົ້ນສະບັບ, ຊຶ່ງຜູ້ນຳຂອງສາດສະໜາຈັກ ໄດ້ໃຊ້ໃນການຕຽມການເປີດເຜີຍສຳລັບການພິມ. ໂຈເຊັບ ແລະ ໄພ່ພິນຂອງພຣະເຈົ້າໃນສະໄໝເລີ່ມຕົ້ນ ໄດ້ນັບຖືການເປີດເຜີຍໃນແບບດຽວກັນກັບເຂົາເຈົ້ານັບຖືສາດສະໜາຈັກວ່າ: ດຳລົງຢູ່, ປ່ຽນແປງເລື້ອຍໄປ, ແລະ ຂຶ້ນຢູ່ກັບການຫລໍ່ຫລອມ ດ້ວຍການເປີດເຜີຍເພີ່ມເຕີມ. ເຂົາເຈົ້າຍັງຮັບຮູ້ວ່າ ອາດມີຂໍ້ຄວາມທີ່ຜິດ ໂດຍບໍ່ເຈດຕະນາ ໃນຂັ້ນຕອນຂອງການເຮັດສຳເນົາ ແລະ ຕຽມສຳລັບການຈັດພິມ. ດັ່ງນັ້ນ, ໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ປີ 1831 ສາດສະໜາຈັກ ຈຶ່ງໄດ້ຂໍໃຫ້ ໂຈເຊັບ ສະມິດ “ດັດແປງຂໍ້ຄວາມທີ່ຜິດ ຫລື ຄວາມຜິດເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງເພິ່ນອາດພົບເຫັນ ໂດຍຜ່ານທາງພຣະວິນຍານສັກສິດ.”

ຫລັງຈາກການເປີດເຜີຍໄດ້ຖືກທົບທວນ ແລະ ດັດແປງແລ້ວ, ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ ໃນລັດມິເຊຣີ ຈຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນພິມປຶ້ມທີ່ຊື່ວ່າ *A Book of Commandments for the Government of the Church of Christ*, (ແປວ່າ ໜັງສືພຣະບັນຍັດສຳລັບການປົກຄອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ) ຊຶ່ງບັນຈຸການເປີດເຜີຍຊ່ວງທຳອິດຂອງສາດສະດາ. ຄວາມພະຍາຍາມເທື່ອທຳອິດ ທີ່ຈະພິມການເປີດເຜີຍເຫລົ່ານີ້ ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອກຸ່ມອັນຕະພານໄດ້ທຳລາຍໂຮງພິມຂອງໄພ່ພິນຂອງພຣະເຈົ້າໃນເຂດແຈກສັນ ໃນວັນທີ 20 ເດືອນກໍລະກົດ, 1833.

ຫລັງຈາກໄດ້ຍິນເລື່ອງໂຮງພິມໃນລັດມິເຊຣີຖືກທຳລາຍ, ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ຜູ້ນຳຄົນອື່ນໆຂອງສາດສະໜາຈັກ ຈຶ່ງໄດ້ຕຽມຈັດພິມການເປີດເຜີຍ ຢູ່ໃນເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໄອໄຮໄອ. ໃນການດັດແປງຂໍ້ຄວາມທີ່ຜິດຄືນໃໝ່, ໃນການອະທິບາຍຂໍ້ຄວາມໃຫ້ແຈ່ມແຈ້ງກວ່າເກົ່າ, ແລະ ໃນການຮັບຮູ້ຄວາມກ້າວໜ້າ ໃນສາດສະໜາຈັກ ເລື່ອງຄຳສອນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ, ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຈຶ່ງໄດ້ເປັນຜູ້ຄວບຄຸມການແກ້ໄຂການເປີດເຜີຍບາງຕອນ ເພື່ອຕຽມມັນສຳລັບການພິມ ໃນປີ 1835 ເປັນປຶ້ມຊື່ວ່າ *Doctrine and Covenants*

of the Church of the Latter Day Saints (ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ຂອງ ສາດສະໜາຈັກຂອງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ). ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ອະນຸມັດໃຫ້ຈັດພິມ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ອີກຊຸດສະບັບ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຈັດພິມ ຫລັງຈາກສາດສະດາໄດ້ຖືກຂ້າ ບໍ່ພຽງເທົ່າໃດເດືອນ ໃນປີ 1844.

ໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍລຸ້ນທຳອິດ ໄດ້ນັບຖື ແລະ ຖືວ່າການເປີດເຜີຍ ເປັນຂ່າວສານຈາກພຣະເຈົ້າ. ໃນ ໂອກາດໜຶ່ງ ໃນທ້າຍປີ 1831, ແອວເດີຂອງສາດສະໜາຈັກຫລາຍຄົນ ໄດ້ສະແດງປະຈັກພະຍານຢ່າງໜັກແໜ້ນວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປັນພະຍານແກ່ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ ເຖິງຄວາມຈິງຂອງການເປີດເຜີຍດັ່ງກ່າວ. ປະຈັກພະຍານນັ້ນ ໄດ້ຖືກພິມຢູ່ໃນ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ຊຸດສະບັບ 1835 ເປັນປະຈັກພະຍານທີ່ຂຽນໂດຍ ອັກຄະສາວິກສິບສອງ ທີ່ວ່າ:

ປະຈັກພະຍານຂອງ
ອັກຄະສາວິກສິບສອງທີ່ມີຕໍ່ຄວາມຈິງຂອງ
ໜັງສືຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ

ປະຈັກພະຍານຂອງພະຍານທີ່ມີຕໍ່ໜັງສືພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊຶ່ງພຣະບັນຍັດເຫລົ່ານີ້ພຣະອົງໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ຜູ້ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍສູງຂອງສາດສະໜາຈັກເພື່ອຈຸດປະສົງນີ້:

ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງຮູ້ສຶກເຕັມໃຈທີ່ຈະສະແດງປະຈັກພະຍານຕໍ່ທົ່ວໂລກຂອງມະນຸດຊາດ, ຕໍ່ມະນຸດສະໂລກທັງໝົດຂອງຜົນແຜ່ນດິນໂລກ, ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປັນພະຍານແກ່ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ, ຜ່ານທາງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຊຶ່ງສາຍສ່ອງມາຍັງພວກເຮົາ, ວ່າພຣະບັນຍັດເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ໂດຍການດົນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເປັນປະໂຫຍດສຳລັບມະນຸດທັງປວງ ແລະ ເປັນຄວາມຈິງແທ້ໆ.

ພວກເຮົາຂໍມອບປະຈັກພະຍານນີ້ຕໍ່ໂລກ, ໂດຍທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ຊ່ວຍຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ໂດຍຜ່ານພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ, ແລະ ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ມີສິດທິພິເສດນີ້ໃນການສະແດງປະຈັກພະຍານຕໍ່ໂລກ, ຊຶ່ງໃນການນີ້ພວກເຮົາບໍ່ຕິຍົນຕີຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ໂດຍອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະເໝີເພື່ອລູກຫລານມະນຸດຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍການນີ້.

ລາຍຊື່ຂອງອັກຄະສາວິກສິບສອງມີດັ່ງນີ້:

ທອມມັສ ປີ ມາສ໌	ອໍສັນ ຮາຍດ໌	ວິວລຽມ ສະມິດ
ເດວິດ ດັບເບິນຢູ ແພດເຕັນ	ວິວລຽມ ອີ ມັກລີລິນ	ອໍສັນ ພະແຮັດ
ບຣິກກຳ ຍັງ	ພາລີ ພິ ພະແຮັດ	ຈອນ ແອັຟ ບອຍຕັນ
ຮີເບີ ຊີ ຄິມໂບ	ລຸກ ແອັສ ຈອນສັນ	ໄລມັນ ອີ ຈອນສັນ

ໃນການພິມ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ຄັ້ງຕ່າງໄປ, ການເປີດເຜີຍ ຫລື ເລື່ອງລາວ ອື່ນໆທີ່ບັນທຶກໄວ້ໄດ້ຖືກຕື່ມໃສ່ນຳ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຮັບ ແລະ ຖືກຮັບຮູ້ຈາກການຊຸມນຸມ ຫລື ກອງ ປະຊຸມໃຫຍ່ຂອງສາດສະໜາຈັກ. ຊຸດສະບັບ 1876, ຊຶ່ງຕຽມໂດຍ ແອວເດີ ອໍສັນ ພະແຮັດ ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງ ບຣິກາ ຍັງ, ໄດ້ຖືກຮຽບຮຽງການເປີດເຜີຍ ຕາມວັນເດືອນປີ ຂອງ ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ຕື່ມເຕີມທົ່ວຂໍ້ໃໝ່ໃສ່ນຳ ພ້ອມດ້ວຍຄຳນຳກ່ຽວກັບປະຫວັດ ສາດ.

ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນຈາກສະບັບທີ່ພິມໃນປີ 1835, ບົດຮຽນເຈັດບົດກ່ຽວກັບວິຊາການສາດສະ ໜາກໍໄດ້ຖືກຮວມໃສ່ນຳ; ຊື່ວ່າ *Lectures on Faith* (ຄຳບັນຍາຍເລື່ອງສັດທາ). ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ໄດ້ຖືກຈັດຕຽມໄວ້ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ໃນໂຮງຮຽນຂອງສາດສະດາໃນເມືອງເຄິດແລນ, ລັດໄອໄຮ ໂອ, ຈາກປີ 1834 ເຖິງປີ 1835. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີປະໂຫຍດໃນຄຳສອນ ແລະ ຄຳແນະນຳ, ຄຳບັນຍາຍເຫລົ່ານີ້ ໄດ້ຖືກຕັດອອກຈາກຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍານັບຕັ້ງແຕ່ສະບັບ ພິມໃນປີ 1921 ເພາະວ່າມັນບໍ່ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ ຫລື ສະເໜີເປັນການເປີດເຜີຍຕໍ່ທັງສາດສະ ໜາຈັກ.

ໃນຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ສະບັບເປັນພາສາອັງກິດ ຊຸດສະບັບ 1981, ມີເອກະ ສານສາມສະບັບ ທີ່ໄດ້ຖືກຕື່ມໃສ່ ເປັນເທື່ອທຳອິດ. ນັ້ນຄື ພາກທີ, 137 ແລະ 138, ຊຶ່ງບອກ ເຖິງເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບຄວາມລອດຂອງຄົນຕາຍ, ແລະ ຂໍ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການ 2, ຊຶ່ງປະກາດວ່າ ສະມາຊິກຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ມີຄຳຄວນ ສາມາດໄດ້ຮັບ ການແຕ່ງຕັ້ງ ສູ່ຖານະປະໂລຫິດ ໂດຍບໍ່ແຍກແຍະເຊື້ອຊາດ ແລະ ຜິວພັນ.

ຂໍ້ຄວາມທີ່ຜິດຜ່ານມາ ກໍໄດ້ຖືກດັດແປງ ຢູ່ໃນ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ຊຸດໃໝ່ ແຕ່ລະຊຸດ ແລະ ຂໍ້ມູນໃໝ່ກໍໄດ້ຖືກຕື່ມໃສ່, ໂດຍສະເພາະ ຢູ່ໃນຫົວຂໍ້ພາກປະຫວັດສາດ. ຊຸດລ່າສຸດໃນປະຈຸບັນ ມີທັງວັນທີ ແລະ ຊື່ຂອງສະຖານທີ່ ແລະ ຂໍ້ຄວາມທີ່ຜິດ ກໍໄດ້ຖືກດັດ ແປງ. ການປຸງແປງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ກະທຳຂຶ້ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ເນື້ອຫາສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ມູນຂອງ ປະຫວັດສາດ ທີ່ຖືກຕ້ອງຫລາຍທີ່ສຸດ. ຈຸດເດັ່ນອື່ນໆຂອງສະບັບລ່າສຸດນີ້ ແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍ ແຜນທີ່ ທີ່ບັບປຸງໃໝ່ ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນສະຖານທີ່ສຳຄັນຕ່າງໆ ບ່ອນທີ່ໄດ້ຮັບການເປີດ ເຜີຍ, ພ້ອມທັງ ຮູບພາບໃໝ່ ຂອງສະຖານທີ່ປະຫວັດສາດຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຂໍ້ອ້າງອີງ ໃສ່ກັບພຣະຄຳພີ, ຫົວພາກ, ແລະ ບົດສະຫລຸບເນື້ອຫາຂອງເລື່ອງ, ທຸກຢ່າງໄດ້ຖືກຈັດໄວ້ ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ອ່ານໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ແລະ ປິຕິຍົນດີໃນຂ່າວສານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕາມ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ໄວ້ໃນຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ. ຂໍ້ມູນສຳລັບຫົວພາກ ໄດ້ຖືກຄັດລອກເອົາ ມາຈາກ ຕົ້ນສະບັບຂອງປະຫວັດສາດຂອງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ຈາກ *History of the Church* (ປະຫວັດສາດຂອງສາດສະໜາຈັກ) ທີ່ຈັດພິມແລ້ວ (ຮ່ວມກັນ ຢູ່ໃນຫົວພາກ ແມ່ນກ່າວເຖິງປະຫວັດຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ) ແລະ ໃນ *Joseph Smith Papers* (ເອກະສານ ຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ).

ລຳດັບສາລະບານຕາມວັນເດືອນປີຂອງເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ

ວັນທີ	ສະຖານທີ່	ພາກ
1823	ເດືອນກັນຍາ	ເມືອງແມນເຈດສະເຕີ, ລັດນິວຢອກ 2
1828	ເດືອນກໍລະກົດ	ເມືອງຮາມໂມນີ, ລັດເຟັນໂຊເວເນຍ 3
1829	ເດືອນກຸມພາ	ເມືອງຮາມໂມນີ, ລັດເຟັນໂຊເວເນຍ 4
	ເດືອນມີນາ	ເມືອງຮາມໂມນີ, ລັດເຟັນໂຊເວເນຍ 5
	ເດືອນເມສາ	ເມືອງຮາມໂມນີ, ລັດເຟັນໂຊເວເນຍ 6, 7, 8, 9, 10
	ເດືອນພຶດສະພາ	ເມືອງຮາມໂມນີ, ລັດເຟັນໂຊເວເນຍ 11, 12, 13*
	ເດືອນມິຖຸນາ	ເມືອງເຟແອດ, ລັດນິວຢອກ 14, 15, 16, 17, 18
	ລະດູແລ້ງ	ເມືອງແມນເຈດສະເຕີ, ລັດນິວຢອກ 19
1830		ເຂດເວນ, ລັດນິວຢອກ 74
	ເດືອນເມສາ	ເມືອງເຟແອດ, ລັດນິວຢອກ 20*, 21
	ເດືອນເມສາ	ເມືອງແມນເຈດສະເຕີ, ລັດນິວຢອກ 22, 23
	ເດືອນກໍລະກົດ	ເມືອງຮາມໂມນີ, ລັດເຟັນໂຊເວເນຍ 24, 25, 26
	ເດືອນສິງຫາ	ເມືອງຮາມໂມນີ, ລັດເຟັນໂຊເວເນຍ 27
	ເດືອນກັນຍາ	ເມືອງເຟແອດ, ລັດນິວຢອກ 28, 29, 30, 31
	ເດືອນຕຸລາ	ເມືອງແມນເຈດສະເຕີ, ລັດນິວຢອກ 32
	ເດືອນຕຸລາ	ເມືອງເຟແອດ, ລັດນິວຢອກ 33
	ເດືອນພະຈິກ	ເມືອງເຟແອດ, ລັດນິວຢອກ 34
	ເດືອນທັນວາ	ເມືອງເຟແອດ, ລັດນິວຢອກ 35*, 36*, 37*
1831	ເດືອນມັງກອນ	ເມືອງເຟແອດ, ລັດນິວຢອກ 38, 39, 40
	ເດືອນກຸມພາ	ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໂອໄຮໂອ 41, 42, 43, 44
	ເດືອນມີນາ	ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໂອໄຮໂອ 45, 46, 47, 48
	ເດືອນພຶດສະພາ	ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໂອໄຮໂອ 49, 50
	ເດືອນພຶດສະພາ	ເມືອງທອມສັນ, ລັດໂອໄຮໂອ 51
	ເດືອນມິຖຸນາ	ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໂອໄຮໂອ 52, 53, 54, 55, 56
	ເດືອນກໍລະກົດ	ຊີໂອນ, ເຂດແຈັກສັນ, ລັດມິເຊິຣີ 57
	ເດືອນສິງຫາ	ຊີໂອນ, ເຂດແຈັກສັນ, ລັດມິເຊິຣີ 58, 59
	ເດືອນສິງຫາ	ເມືອງອິນດີເຟັນເດັນສ໌, ລັດມິເຊິຣີ 60
	ເດືອນສິງຫາ	ແມ່ນ້ຳມິເຊິຣີ, ລັດມິເຊິຣີ 61
	ເດືອນສິງຫາ	ເມືອງຊາຣີຕັນ, ລັດມິເຊິຣີ 62
	ເດືອນສິງຫາ	ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໂອໄຮໂອ 63
	ເດືອນກັນຍາ	ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໂອໄຮໂອ 64
	ເດືອນຕຸລາ	ເມືອງໄຮຣຳ, ລັດໂອໄຮໂອ 65, 66
	ເດືອນພະຈິກ	ເມືອງໄຮຣຳ, ລັດໂອໄຮໂອ 1, 67, 68, 69, 70, 133
	ເດືອນທັນວາ	ເມືອງໄຮຣຳ, ລັດໂອໄຮໂອ 71

* ຢູ່ທີ່ ຫລື ໃກ້ບ່ອນທີ່ກ່າວເຖິງ

	ເດືອນທັນວາ	ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໄອໄຮໂອ	72
1832	ເດືອນມັງກອນ	ເມືອງໄຮຣຳ, ລັດໄອໄຮໂອ	73
	ເດືອນມັງກອນ	ເມືອງອາມເຣີດ, ລັດໄອໄຮໂອ	75
	ເດືອນກຸມພາ	ເມືອງໄຮຣຳ, ລັດໄອໄຮໂອ	76
	ເດືອນມີນາ	ເມືອງໄຮຣຳ, ລັດໄອໄຮໂອ	77, 79, 80, 81
	ເດືອນມີນາ	ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໄອໄຮໂອ	78
	ເດືອນເມສາ	ເມືອງອິນດີເພັນເດັ້ນສ໌, ລັດມິເຊິຣີ	82, 83
	ເດືອນສິງຫາ	ເມືອງໄຮຣຳ, ລັດໄອໄຮໂອ	99
	ເດືອນກັນຍາ	ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໄອໄຮໂອ	84
	ເດືອນພະຈິກ	ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໄອໄຮໂອ	85
	ເດືອນທັນວາ	ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໄອໄຮໂອ	86, 87*, 88
1833	ເດືອນກຸມພາ	ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໄອໄຮໂອ	89
	ເດືອນມີນາ	ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໄອໄຮໂອ	90, 91, 92
	ເດືອນພຶດສະພາ	ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໄອໄຮໂອ	93
	ເດືອນມິຖຸນາ	ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໄອໄຮໂອ	95, 96
	ເດືອນສິງຫາ	ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໄອໄຮໂອ	94, 97, 98
	ເດືອນຕຸລາ	ເມືອງແຟຣີສະເບີກ, ລັດນິວຢອກ.	100
	ເດືອນທັນວາ	ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໄອໄຮໂອ	101
1834	ເດືອນກຸມພາ	ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໄອໄຮໂອ	102, 103
	ເດືອນເມສາ	ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໄອໄຮໂອ	104*
	ເດືອນມິຖຸນາ	ແມ່ນ້ຳຟິດຊິງ, ລັດມິເຊິຣີ.	105
	ເດືອນພະຈິກ	ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໄອໄຮໂອ	106
1835	ເດືອນເມສາ	ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໄອໄຮໂອ	107
	ເດືອນສິງຫາ	ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໄອໄຮໂອ	134
	ເດືອນທັນວາ	ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໄອໄຮໂອ	108
1836	ເດືອນມັງກອນ	ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໄອໄຮໂອ	137
	ເດືອນມີນາ	ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໄອໄຮໂອ	109
	ເດືອນເມສາ	ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໄອໄຮໂອ	110
	ເດືອນສິງຫາ	ເມືອງຊາເລັມ, ລັດມາສາຊູເສດສ໌.	111
1837	ເດືອນກໍລະກົດ	ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໄອໄຮໂອ	112
1838	ເດືອນມີນາ	ເມືອງຟາແວັດ, ລັດມິເຊິຣີ	113*
	ເດືອນເມສາ	ເມືອງຟາແວັດ, ລັດມິເຊິຣີ	114, 115
	ເດືອນພຶດສະພາ	ເມືອງສະບຣິງຮຽວ, ເຂດເດວີ, ລັດມິເຊິຣີ	116
	ເດືອນກໍລະກົດ	ເມືອງຟາແວັດ, ລັດມິເຊິຣີ	117, 118, 119, 120
1839	ເດືອນມີນາ	ຄຸກລີເບີຕີ, ເຂດຄະເລ, ລັດມິເຊິຣີ	121, 122, 123
1841	ເດືອນມັງກອນ	ເມືອງນາວູ, ລັດອິລິນອຍ.	124
	ເດືອນມີນາ	ເມືອງນາວູ, ລັດອິລິນອຍ.	125
	ເດືອນກໍລະກົດ	ເມືອງນາວູ, ລັດອິລິນອຍ.	126

*ຢູ່ທີ່ ຫລື ໃກ້ບ່ອນທີ່ກ່າວເຖິງ

ວັນທີ	ສະຖານທີ່	ພາກ
1842	ເດືອນກັນຍາ ເມືອງນາວູ, ລັດອິລິນອຍ.	127, 128
1843	ເດືອນກຸມພາ ເດືອນເມສາ ເດືອນພຶດສະພາ ເດືອນກໍລະກົດ	ເມືອງນາວູ, ລັດອິລິນອຍ. 129 ເມືອງຣາມັສ, ລັດອິລິນອຍ. 130 ເມືອງຣາມັສ, ລັດອິລິນອຍ. 131 ເມືອງນາວູ, ລັດອິລິນອຍ. 132
1844	ເດືອນມິຖຸນາ	ເມືອງນາວູ, ລັດອິລິນອຍ. 135
1847	ເດືອນມັງກອນ	ເມືອງວິນເຕີຄວດເຕີສ (ຕອນນີ້ ລັດເນບຣາສກາ). 136
1890	ເດືອນຕຸລາ	ເມືອງເຊົາເລັກ, ລັດຢູທາ. ຂໍ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການ 1
1918	ເດືອນຕຸລາ	ເມືອງເຊົາເລັກ, ລັດຢູທາ. 138
1978	ເດືອນມິຖຸນາ	ເມືອງເຊົາເລັກ, ລັດຢູທາ. ຂໍ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການ 2

ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ

ພາກທີ 1

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານທາງໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ໃນວັນທີ 1 ເດືອນ ພະຈິກ, 1831, ລະຫວ່າງກອງປະຊຸມໃຫຍ່ພິເສດຂອງພວກແອວເດີຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຈັດຂຶ້ນທີ່ເມືອງໄຮຣຳ, ລັດໂອໄຮໂອ. ມີການເປີດເຜີຍຫລາຍຢ່າງທີ່ໄດ້ຮັບຈາກພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າກ່ອນເວລານີ້, ແລະ ການຮວບຮວມການເປີດເຜີຍເຫລົ່ານີ້ເພື່ອພົມເປັນປຶ້ມຄືທົວຂໍ້ສຳ ຄັນທີ່ເຫັນພ້ອມກັນ ໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່. ພາກນີ້ປະກອບເປັນຄຳນຳຕໍ່ຄຳສອນ, ພັນທະ ສັນຍາ, ແລະ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ປະທານໃຫ້ໃນຍຸກສະໄໝນີ້.

1-7, ສຽງ ເຕືອນ ອອກ ໄປ ຫາ ຜູ້ ຄົນ ທັງ ປວງ; 8-16, ການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເກີດຂຶ້ນກ່ອນການສະເດັດ ມາ ຄັ້ງ ທີ່ ສອງ; 17-23, ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຖືກເອີ້ນ ໃຫ້ພົ້ນພາບຄວາມຈິງ ແລະ ອຳນາດ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ; 24- 33, ພຣະ ຄຳ ພີ ມໍມອນ ໄດ້ ຖືກ ນຳ ອອກ ມາ ແລະ ສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງ ໄດ້ຖືກ ສະຖາປະນາຂຶ້ນ; 34-36, ສັນຕິສຸກຈະຖືກ ເອົາໄປຈາກແຜ່ນດິນໂລກ; 37-39, ຈົ່ງຄົ້ນ ຄວ້າພຣະບັນຍັດເຫລົ່ານີ້.

1 ຈົ່ງເຊື່ອຟັງ, ໂອ້ ເຈົ້າຜູ້ຄົນແຫ່ງ "ສາດ ສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ສຸລະສຽງຂອງຜູ້ສະ ຖິດຢູ່ເບື້ອງບົນໄດ້ກ່າວ, ແລະ ຜູ້ທີ່ ະພຣະ ເນດຈ້ອງມອງຢູ່ເທິງມະນຸດທັງປວງ; ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ຕາມຄວາມຈິງ ເຮົາກ່າວວ່າ: ຈົ່ງ

ເຊື່ອຟັງ ເຈົ້າຜູ້ຄົນ ຈາກແດນໂກ; ແລະ ເຈົ້າຜູ້ຢູ່ເທິງເກາະໃນທະເລ, ຈົ່ງຟັງນຳກັນ.

2 ເພາະຕາມຄວາມຈິງ "ສຸລະສຽງຂອງ ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ມາ ເຖິງ ມະນຸດທັງ ປວງ, ແລະ ະບໍ່ມີໃຜໜີພົ້ນ; ແລະ ບໍ່ມີດວງຕາໃດ ທີ່ຈະຫລຽວບໍ່ເຫັນ, ທັງບໍ່ມີຫູໃດທີ່ຈະບໍ່ໄດ້ ຍິນ, ທັງບໍ່ມີ "ຫົວໃຈໃດທີ່ຈະບໍ່ຖືກແທງໃຫ້ ທະລຸ.

3 ແລະ "ຄົນ ກະ ບົດ ຈະ ຖືກ ສຽບ ແທງ ດ້ວຍ ຄວາມ ໂສກ ເສົ້າຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ; ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ະປາວປະກາດຢູ່ເທິງຫລັງຄາເຮືອນ, ແລະ ການເຮັດຄວາມລັບຂອງເຂົາຈະຖືກເປີດ ເຜີຍ.

4 ແລະ "ສຽງເຕືອນຈະມາເຖິງທຸກຜູ້ຄົນ, ໂດຍປາກຂອງສານຸສິດຂອງເຮົາ, ຜູ້ຊຶ່ງເຮົາ ເລືອກໄວ້ໃນ ະຍຸກສຸດທ້າຍນີ້.

1 1 ກ 3 ນຟ 27:3;
ຄພ 20:1.
ຄມພ ສາດສະໜາຈັກ
ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ຂ ຄພ 38:7-8.
ຄມພ ພຣະເຈົ້າ,
ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.

ຄ ພບຍ 32:1.
2 ກ ຄພ 133:16.
ຂ ຟລປ 2:9-11.
ຄ ຄມພ ໂຈ.
3 ກ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ.
ຂ ລກ 8:17; 12:3;
2 ນຟ 27:11;

ມມ 5:8.
4 ກ ອຊກ 3:17-21;
ຄພ 63:37.
ຄມພ ເຕືອນ, ຄຳເຕືອນ;
ວຽກງານເຜີຍແຜ່.
ຂ ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ.

5 ແລະ ເຂົາຈະອອກໄປ ແລະ ບໍ່ມີຄົນໃດ
ຈະສາມາດຢຸດຢັ້ງເຂົາໄດ້, ເພາະເຮົາພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາເຂົາ.

6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນ "ສິດອຳນາດຂອງເຮົາ,
ແລະ ສິດອຳນາດຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ,
ແລະ ເປັນຄຳນຳຂອງເຮົາໃຫ້ແກ່ໜັງສືບັນ
ຍັດຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ເຂົາເພື່ອ
ພິມໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ໂອ້ ຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນ
ໂລກ.

7 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງ "ຍ້ານກົວ ແລະ ຕົວສັນ,
ໂອ້ ເຈົ້າຜູ້ຄົນ, ເພາະສິ່ງໃດທີ່ເຮົາພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າໄດ້ອອກຄຳສັ່ງ ສິ່ງນັ້ນ ຈະບັນລຸ
ຜົນ ສຳເລັດ.

8 ແລະ ຕາມຄວາມຈິງ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ
ວ່າ ເຂົາຜູ້ອອກໄປ, ນຳຂ່າວເຫລົ່ານີ້ໄປໃຫ້
ຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ຕໍ່ເຂົາອຳນາດ
ຈະຖືກມອບໃຫ້ເພື່ອ "ຜະນຶກຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ
ແລະ ຄົນກະບົດ, ທັງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ
ແລະ ໃນສະຫວັນ;

9 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕາມຄວາມຈິງ, ເພື່ອຜະ
ນຶກເຂົາໄວ້ສຳລັບມື້ ເມື່ອ "ພຣະພິໂລດ
ຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖອກເຫລົງມາເທິງ ຄົນ
ຊົ່ວຢ່າງບໍ່ມີກຳນົດ—

10 ໄວ້ສຳລັບ "ມື້ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຈະມາ ຊົດເຊີຍທຸກໆຄົນຕາມ "ວຽກງານ
ຂອງເຂົາ, ແລະ ວັດແທກ ທຸກໆຄົນຕາມ

"ເຄື່ອງຜອງ ຊຶ່ງເຂົາໄດ້ໃຊ້ວັດແທກເພື່ອນ
ມະນຸດຂອງເຂົາ.

11 ດັ່ງນັ້ນ ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຈຶ່ງມາເຖິງທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ,
ເພື່ອທຸກຄົນທີ່ຢາກໄດ້ຍິນ ກໍຈະໄດ້ຍິນ:

12 ຈົ່ງ ຕຽມ, ຈົ່ງ ຕຽມ ສຳລັບ ສິ່ງ ທີ່ ຈະ
ມາເຖິງ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃກ້ຈະມາ
ແລ້ວ;

13 ແລະ "ພຣະພິໂລດຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າແມ່ນ ລຸກເປັນໄຟ, ແລະ ຄວາບຂອງ
ພຣະອົງຖືກຊະໂລມໄວ້ຢູ່ ໃນສະຫວັນ,
ແລະ ມັນຈະຕົກໃສ່ຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນ
ໂລກ.

14 ແລະ "ແຂນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ
ເປີດອອກ; ແລະ ວັນນັ້ນຈະມາເຖິງ ເມື່ອຜູ້
ບໍ່ ພັງສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທັງ
ບໍ່ ພັງສຽງຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ທັງ
ບໍ່ ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາ
ແລະ ອັກຄະສາວິກ, ຈະຖືກ "ຕັດອອກຈາກ
ທ່າມກາງຜູ້ຄົນ;

15 ເພາະເຂົາໄດ້ "ໜີ ຈາກ ພິທີການ
ຂອງເຮົາ, ແລະ ໄດ້ "ຝ່າຝົນ "ພັນທະສັນ
ຍາອັນເປັນນິດຂອງເຮົາ;

16 ເຂົາບໍ່ "ສະແຫວງ ຫາ ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ ເພື່ອສະຖາປະນາຄວາມຊອບທຳຂອງ
ພຣະອົງ, ແຕ່ມະນຸດທຸກຄົນໄດ້ເດີນໄປໃນ

<p>6 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ສິດອຳນາດ. ຂ ຄພ 72:21. 7 ກ ພບຍ 5:29; ປຍຈ 12:13. ຂ ຄພ 1:38. 8 ກ ຄມພ ຜະນຶກ, ການຜະນຶກ. ຂ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ. 9 ກ ພນມ 19:15-16; 1 ນຟ 22:16-17. ຂ ມຊຢ 16:2; ຈສ—ມ 1:31, 55. 10 ກ ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີ</p>	<p>ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຂ ອຊກ 7:4; ຄພ 56:19. ຄມພ ພຣະເຢຊູ ຄຣິດ—ພິພາກສາ. ຄ ສພສ 24:12; ແອວ 9:28; 41:2-5; ຄພ 6:33. ງ ມທ 7:2. 13 ກ ຄພ 63:6. ຂ ອຊກ 21:3; ຄພ 35:14. 14 ກ ອຊຢ 53:1. ຂ 2 ນຟ 9:31;</p>	<p>ມຊຢ 26:28. ຄ ຄພ 11:2. ງ ກຈກ 3:23; ແອວ 50:20; ຄພ 50:8; 56:3. 15 ກ ຢຊ 23:16; ອຊຢ 24:5. ຂ ຄມພ ພິທີການ. ຄ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ. ງ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ ໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ. 16 ກ ມທ 6:33.</p>
--	--	---

ຮູ້ສຶກທາງ ັຂອງຕົນເອງ, ແລະ ຕາມ ວັກສະນະພຣະເຈົ້າຂອງຕົນເອງ, ຊຶ່ງລັກສະນະນັ້ນ ເປັນຄືກັນກັບລັກສະນະຂອງໂລກ, ແລະ ຊຶ່ງແກ່ນສານຂອງມັນເປັນຮູບບູຊາ, ຊຶ່ງຈະ ະກຳລິງ ແລະ ຜຸພັງໄປໃນ ະບາບີໂລນ, ແມ່ນແຕ່ບາບີໂລນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນກໍພັງທະລາຍ.

17 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ຮູ້ເຖິງຄວາມເສຍຫາຍທີ່ຈະມາສູ່ ຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ຈຶ່ງໄດ້ເອີ້ນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບລາວຈາກສະຫວັນ, ແລະ ມອບບັນຍັດໃຫ້ລາວ;

18 ແລະ ກໍໄດ້ມອບບັນຍັດໃຫ້ຄົນອື່ນໆ ຄືກັນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ປະກາດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແກ່ໂລກ; ແລະ ທັງໝົດນີ້ກໍເພື່ອເລື່ອງນີ້ຈະບັນລຸຄວາມສຳເລັດ, ຊຶ່ງຖືກຂຽນໄວ້ໂດຍສາດສະດາທັງຫລາຍ—

19 ສິ່ງທີ່ ະອ່ອນແອຂອງໂລກຈະອອກມາ ແລະ ປາບຄົນທີ່ມີອຳນາດ ແລະ ມີອິດທິພົນ, ເພື່ອມະນຸດຈະບໍ່ແນະນຳເພື່ອມະນຸດຂອງຕົນ, ທັງບໍ່ ະໄວ້ວາງໃຈໃນແຂນແຫ່ງເນື້ອໜັງ—

20 ແຕ່ວ່າທຸກໆຄົນອາດ ະກ່າວໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະຜູ້ເປັນ

ເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ;

21 ພ້ອມນີ້ ເພື່ອສັດທາຈະໄດ້ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນໂລກ;

22 ເພື່ອ ະພັນທະສັນຍາ ອັນເປັນນິດຂອງເຮົາຈະໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ;

23 ເພື່ອຄວາມສົມບູນ ະແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາຈະຖືກ ະປາວປະກາດໂດຍຄົນທີ່ ະອ່ອນແອ ແລະ ຄົນທີ່ຕໍ່າຕ້ອຍຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງໂລກ, ແລະ ຕໍ່ບັນດາກະສັດ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງ.

24 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຮົາໄດ້ກ່າວມັນໄວ້ດັ່ງນີ້; ະບັນຍັດເຫລົ່ານີ້ເປັນຂອງເຮົາ, ແລະ ໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໃນຄວາມອ່ອນແອຂອງເຂົາ, ຕາມລັກສະນະ ະພາສາຂອງເຂົາ, ເພື່ອເຂົາຈະ ະເຂົ້າໃຈມັນ.

25 ແລະ ຕາບໃດທີ່ເຂົາຍັງເຮັດຜິດ ມັນຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ;

26 ແລະ ຕາບໃດທີ່ເຂົາຍັງສະແຫວງຫາ ະບັນຍາເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳ;

27 ແລະ ຕາບໃດທີ່ເຂົາຍັງເຮັດບາບເຂົາຈະຖືກ ະຕິສອນ, ເພື່ອວ່າເຂົາຈະໄດ້ ະກັບໃຈ;

28 ແລະ ຕາບໃດທີ່ເຂົາຍັງ ະຖ່ອມຕົວ

<p>16 ຂ ຄພ 82:6. ຄ ອຊຢ 53:6. ງ ອພຍ 20:4; 3 ນພ 21:17. ຄພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ. ຈ ອຊຢ 50:9. ສ ຄພ 64:24; 133:14. ຄພ ຄວາມເປັນຢູ່ທາງໂລກ; ບາເບນ, ບາບີໂລນ. 17 ກ ອຊຢ 24:1-6. 19 ກ ກຈ 4:13; 1 ກຣທ 1:27; ຄພ 35:13; 133:58-59.</p>	<p>ຄພ ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ. ຂ 2 ນພ 28:31. ຄພ ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ. 20 ກ ຄພ ເປັນພະຍານ. 22 ກ ຄພ 39:11. ຄພ ພັນທະສັນຍາ; ພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ. 23 ກ ຄພ ພຣະກິດຕິຄຸນ. ຂ ຄພ ວຽກງານເຜີຍແຜ່. ຄ 1 ກຣທ 1:26-29. 24 ກ 2 ນພ 33:10-11;</p>	<p>ມຣນ 10:27-28. ຂ 2 ນພ 31:3; ອທ 12:39. ຄ ພພ 50:12. ຄພ ເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ. 26 ກ ຢກບ 1:5; ຄພ 42:68. ຄພ ສະຕິບັນຍາ. 27 ກ ຄພ ຕິສອນ, ການຕິສອນ. ຂ ຄພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. 28 ກ ຄພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ.</p>
--	---	---

ເຂົາ ຈະ ຖືກ ເຮັດ ໃຫ້ ເຂັ້ມ ແຂງ ຂຶ້ນ, ແລະ ໄດ້ ຮັບ ພອນ ຈາກ ເບື້ອງ ບົນ, ແລະ ໄດ້ ຮັບ ະຄວາມ ຮູ້ ເປັນ ບາງ ຄັ້ງ.

29 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ໄດ້ ຮັບ ບັນທຶກ ຂອງ ຊາວ ນີໄຟ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນ ແຕ່ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ ລູກ, ຈະ ມີ ອຳນາດ ທີ່ ຈະ ແປ ັພຣະ ຄຳ ພີ່ ມໍມອນ ຜ່ານ ຄວາມ ເມດຕາ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ໂດຍ ອຳນາດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.

30 ແລະ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ບັນຍັດ ເຫລົ່ານັ້ນ ນຳ ອີກ, ຈະ ມີ ັອຳນາດ ທີ່ ຈະ ວາງ ຮາກ ຖານ ຂອງ ະສາດ ສະໜາ ຈັກ, ແລະ ນຳ ະສາດ ສະໜາ ຈັກ ທີ່ ແທ້ ຈິງ ແລະ ດຳລົງ ຢູ່ ແຫ່ງ ດຽວ ເທົ່ານັ້ນ ຢູ່ ເທິງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ອອກ ຈາກ ການ ປິດບັງ ແລະ ອອກ ຈາກ ະຄວາມ ມືດ, ຊຶ່ງ ເຮົາ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ພີ່ ໃຈ ຫລາຍ, ໂດຍ ກ່າວ ກັບ ສາດ ສະໜາ ຈັກ ເປັນ ສ່ວນ ຮວມ ແລະ ບໍ່ ແມ່ນ ສະເພາະ ບຸກຄົນ—

31 ເພາະ ເຮົາ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ບໍ່ ສາມາດ ເບິ່ງ ັບາບ ດ້ວຍ ລະດັບ ການ ຍິນຍອມ ແມ່ນ ແຕ່ ັໜ້ອຍ ທີ່ ສຸດ;

32 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ຄົນ ທີ່ ກັບ ໃຈ ແລະ ເຮັດ ຕາມ ພຣະ ບັນຍັດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ັການ ໃຫ້ ອະໄພ;

33 ແລະ ຄົນ ທີ່ ບໍ່ ັກັບ ໃຈ, ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ທີ່ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ແລ້ວ ຈະ ຖືກ ະເອົາ ໄປ ຈາກ ເຂົາ; ເພາະ ະວິນຍານ ຂອງ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ັພະ ຍາ ຍາມ ກັບ ມະນຸດ ສະເໝີ ໄປ, ຈອມ ໂຍທາ ໄດ້ ກ່າວ.

34 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ໂອ້ ຜູ້ ອາໄສ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ວ່າ: ເຮົາ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເຕັມ ໃຈ ທີ່ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ເປັນ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ ແກ່ ເນື້ອ ໜັງ ັທັງ ປວງ;

35 ເພາະ ເຮົາ ບໍ່ ັເລືອກ ໜ້າ ຄົນ, ແລະ ປະສົງ ໃຫ້ ມະນຸດ ທັງ ປວງ ຮູ້ ວ່າ ະມື້ນັ້ນ ຈະ ມາ ເຖິງ ຢ່າງ ວ່ອງ ໄວ; ຍັງ ບໍ່ ຮອດ ຊົ່ວ ໂມງ ນັ້ນ ເທື່ອ, ແຕ່ ໃກ້ ຈະ ມາ ເຖິງ ແລ້ວ, ເມື່ອ ະສັນ ຕິ ສຸກ ຈະ ຖືກ ເອົາ ໄປ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ແລະ ະມານ ຈະ ມີ ອຳນາດ ເໜືອ ທີ່ ຄອບຄອງ ຂອງ ມັນ ເອງ.

36 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ມີ ອຳນາດ ເໜືອ ັໄພ່ ພົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຄື ກັນ, ແລະ ຈະ ະປົກ ຄອງ ຢູ່ ະທ່າມ ກາງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ຈະ ລົງ ມາ ເພື່ອ ະພິພາກ ສາ ຢູ່ ເທິງ ະອີ ດູມາຍ, ຫລື ໂລກ.

37 ຈົ່ງ ຄົ້ນຄວ້າ ັບັນຍັດ ເຫລົ່ານີ້, ເພາະ ມັນ ເປັນ ຄວາມ ຈິງ ແລະ ຊື່ສັດ, ແລະ ຄຳ ທຳ

28 ຂ ຄມພ ຄວາມຮູ້.
29 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ່ມໍມອນ.
30 ກ ຄມ 1:4–5, 17–18.
ຂ ຄມພ ການພື້ນຟູພຣະກິດ ຕີຄຸນ; ສາດສະໜາຈັກ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງ ໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ.
ຄ ອຟຊ 4:5, 11–14.
ຄມພ ສາດສະໜາຈັກ, ເຄື່ອງໝາຍຂອງສາດ ສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງ.
ງ ຄມພ ຄວາມມືດ ທາງວິນຍານ.
ຈ ຄມ 38:10.
31 ກ ແອວ 45:16; ຄມ 24:2.

ຄມພ ບາບ.
32 ກ ຄມ 58:42–43.
ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ.
33 ກ ມຊຢ 26:32.
ຂ ແອວ 24:30; ຄມ 60:2–3.
ຄ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
ງ ປຖກ 6:3; 2 ນຟ 26:11; ມມ 5:16; ອທ 2:15; ມຣນ 9:4.
34 ກ ມທ 28:19; ຄມ 1:2; 42:58.
35 ກ ພບຍ 10:17; ກຈກ 10:34; ມຣນ 8:12; ຄມ 38:16.

ຂ ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ.
ຄ ຄມ 87:1–2.
ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງ ການເວລາ; ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ.
ງ ຄມພ ມານ.
36 ກ ຄມພ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການປົກຄອງຂອງພຣະ ຄຣິດໃນລະຫວ່າງພັນປີ.
ຄ ຊກຢ 2:10–11; ຄມ 29:11; 84:118–119.
ງ ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິ ພາກສາ, ຜູ້ພິພາກສາ.
ຈ ຄມພ ໂລກ.
37 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ.

ນາຍ ແລະ ຄຳສັນຍາ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນນັ້ນຈະສຳ
ເລັດຄົບຖ້ວນທັງໝົດ.

38 ສິ່ງທີ່ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ,
ເຮົາໄດ້ກ່າວ, ແລະ ເຮົາບໍ່ແກ້ຕົວ; ແລະ
ເຖິງແມ່ນພ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ
ຈະສູນສິ້ນໄປ, ກໍຄຳຂອງເຮົາຈະບໍ່ສູນສິ້ນ
ໄປ, ແຕ່ທຸກສິ່ງຈະ ະເກີດເປັນຈິງ, ບໍ່ວ່າຈະ
ເປັນໂດຍ ະສຽງຂອງເຮົາເອງ ຫລື ໂດຍສຽງ

ຂອງ ະຜູ້ຮັບ ໄຊ້ຂອງເຮົາ, ມັນກໍ ະເໝືອນ
ກັນ.

39 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ ເບິ່ງ ແມ, ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າຄື ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ະພຣະວິນ
ຍານໄດ້ເປັນພະຍານ, ແລະ ພະຍານນັ້ນ
ເປັນຄວາມຈິງ, ແລະ ະຄວາມຈິງ ຈະດຳ
ລົງຢູ່ຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ.
ອາແມນ.

ພາກທີ 2

ພາກສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເອົາມາຈາກປະຫວັດສາດຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ກ່ຽວກັບຖ້ອຍຄຳຂອງທູດ
ໂມໂຣໄນທີ່ກ່າວຕໍ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ໃນຂະນະທີ່ຢູ່ໃນບ້ານຂອງພໍ່ຂອງ
ສາດສະດາ ທີ່ເມືອງແມນເຈດສະເຕີ, ລັດນິວຢອກ, ໃນຕອນແລງຂອງວັນທີ 21 ເດືອນ
ກັນຍາ 1823. ໂມໂຣໄນເປັນນັກປະຫວັດສາດຄົນສຸດທ້າຍ ຜູ້ໄດ້ເຮັດການບັນທຶກ ຊຶ່ງບັດ
ນີ້ມີຢູ່ຕໍ່ໜ້າຊາວໂລກ ນັ້ນຄືພຣະຄຳພິມມອນ. (ເບິ່ງໃສ່ກັບ ມາລາກີ 4:5–6; ເບິ່ງ ພາກທີ
27:9; 110:13–16; ແລະ 128:18 ນຳອີກ.)

1, ເອລີ ຢາ ຈະ ເປີດ ເຜີຍ ຖານະ ປະ ໂລ
ຫິດ; 2–3, ຄຳ ສັນ ຍາ ຕໍ່ ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ
ຈະ ຖືກ ປູກ ຝັງ ໄວ້ ຢູ່ ໃນ ຫົວ ໃຈ ຂອງ ລູກ
ຫລານ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະເປີດເຜີຍຖານະປະໂລ
ຫິດແກ່ເຈົ້າ, ໂດຍມີຂອງ ະເອລີຢາຜູ້ເປັນ
ສາດສະດາ, ກ່ອນມີ ະອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ

ໜ້າຍ້ານກົວຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມາ
ເຖິງ.

2 ແລະ ະເພິ່ນຈະປູກຝັງ ະຄຳສັນຍາທີ່ໄດ້
ເຮັດກັບພໍ່ໄວ້ໃນໃຈລູກ, ແລະ ໃຈລູກຈະ
ຫັນໄປຫາພໍ່ຂອງເຂົາ.

3 ຖ້າບໍ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ທັງແຜ່ນດິນໂລກ
ຈະຖືກທຳລາຍໃຫ້ໝົດສິ້ນໃນຕອນພຣະ
ອົງສະເດັດມາ.

37 ຂ ຄພ 58:31; 62:6; 82:10.
38 ກ 2 ກສ 10:10;
ມຫ 5:18; 24:35;
2 ນພ 9:16;
ຈສ—ມ 1:35.
ຂ ຄພ 101:64.
ຄ ພບຍ 18:18;
ຄພ 18:33–38; 21:5.
ຄພພ ສຽງ;
ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ.

ງ ຄພພ ສາດສະດາ.
ຈ ຄພພ ການສະໜັບສະໜູນ
ຜູ້ນຳຂອງສາດສະໜາຈັກ;
ສິດອຳນາດ.
39 ກ 1 ຢຮ 5:6;
ຄພ 20:27; 42:17.
ຂ ຄພພ ຈິງ, ຄວາມຈິງ.
2 1 ກ ມລກ 4:5–6;
3 ນພ 25:5–6;
ຄພ 110:13–15; 128:17;

ຈສ—ປ 1:38–39.
ຄພພ ຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະ
ປະໂລຫິດ;
ເອລີຢາ.
ຂ ຄພ 34:6–9; 43:17–26.
2 ກ ຄພ 27:9; 98:16–17.
ຂ ຄພພ ຄວາມລອດສຳລັບ
ຄົນຕາຍ;
ຜະນຶກ, ການຜະນຶກ.

ພາກທີ 3

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງຮາມໂມນີ, ລັດເພັນໂຊເວເນຍ, ເດືອນກໍລະກົດ 1828, ກ່ຽວກັບການສູນເສຍຕົ້ນສະບັບຂອງການແປສ່ວນທຳອິດຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ 116 ໜ້າ, ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ໜັງສືລີໄຮ. ສາດສະດາໄດ້ຍິນຍອມໃຫ້ມາຕິນ ແຮຣິສ ເອົາການແປເຫລົ່ານັ້ນໄປຈາກການອາລັກຂາຂອງເພິ່ນດ້ວຍຄວາມລັງເລໃຈ, ຜູ້ໄດ້ຊ່ວຍເປັນຄົນຂຽນການແປຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນໃຫ້ເພິ່ນຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ. ການເປີດເຜີຍແມ່ນຖືກມອບໃຫ້ຜ່ານອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ. (ເບິ່ງ ພາກທີ 10.)

1-4, ວິທີທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນໜຶ່ງຮອບນິລັນດອນ; 5-15, ໂຈເຊັບ ສະມິດຈະຕ້ອງກັບໃຈ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຈະສູນເສຍຂອງປະທານແຫ່ງການແປ; 16-20, ພຣະຄຳພີມໍມອນອອກມາເພື່ອຊ່ວຍເຊື່ອສາຍຂອງລີໄຮໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມລອດ.

1 ັງງາງານ, ແລະ ແຜນການ, ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະລົ້ມເຫລວບໍ່ໄດ້, ທັງບໍ່ໄຮ້ປະໂຫຍດ.

2 ເພາະ ັພຣະເຈົ້າບໍ່ດຳເນີນໄປຕາມທາງຄົດ, ທັງພຣະອົງຈະບໍ່ລ້ຽວໄປທາງຂວາມື ຫລື ຊ້າຍ, ທັງພຣະອົງຈະບໍ່ປ່ຽນແປງຈາກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້, ສະນັ້ນທາງຂອງພຣະອົງຊື່ຕົງ, ແລະ ະເສັ້ນທາງເດີນຂອງພຣະອົງຈຶ່ງເປັນໜຶ່ງຮອບນິລັນດອນ.

3 ຈົ່ງຈຳໄວ້, ຈຳໄວ້ວ່າ ບໍ່ແມ່ນ ັງງາງານຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ລົ້ມເຫລວ, ແຕ່ແມ່ນວຽກງານຂອງມະນຸດ;

4 ເພາະ ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ມະນຸດ ອາດ ໄດ້ຮັບ ການ ເປີດ ເຜີຍ ຫລາຍ ຢ່າງ, ແລະ ມີ ອຳນາດທີ່ ຈະ ເຮັດ ວຽກ ງານ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຫລາຍ ຢ່າງ, ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ັອວດ ອ້າງ ໃນ ກຳລັງ ຂອງ ຕົນ ເອງ, ແລະ ຖື ວ່າ ະຄຳ ແນະນຳ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ໄຮ້ ປະ ໂຫຍດ, ແລະ ເຮັດ ຕາມ ຄວາມ ປະສົງ ແລະ ຄວາມ ປາດ ຖະ ໜາ ອັນ ເປັນ ະຕົ້ນ ຫຂອງ ຕົນ ແລ້ວ, ເຂົາ ຈະ ຕົກ ໄປ ແລະ ຈະ ນຳ ັການ ແກ້ແຄ້ນ ຂອງ ຄວາມ ຍຸດ ຕິ ທຳ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ມາ ສູ່ ຕົນ.

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຝາກຝັງໄວ້ນຳເຈົ້າ, ແຕ່ບັນຍັດທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບເຄັ່ງຄັດຫລາຍຂະໜາດໃດ; ແລະ ໃຫ້ຈຳຈຳຄຳສັນຍາທີ່ໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບເຈົ້ານຳອີກ, ຖ້າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ລ່ວງລະເມີດມັນ.

6 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຈັກເທື່ອແລ້ວທີ່ເຈົ້າໄດ້ລ່ວງລະເມີດບັນຍັດ ແລະ ກົດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ເຮັດຕາມ ະການຊັກຊວນຂອງມະນຸດຕໍ່ໄປ.

3 1ກ ພສສ 8:3-9; ຄພ 10:43.
2ກ ແອວ 7:20.
ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.
ຂ 1 ນພ 10:18-19; ຄພ 35:1.
3ກ ກຈກ 5:38-39;

ມມ 8:22; ຄພ 10:43.
4ກ ຄພ 84:73.
ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ.
ຂ ຢຄ 4:10; ແອວ 37:37.
ຄມພ ຄຳແນະນຳ;

ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຄ ຄມພ ກາມມະລົມ.
ງ ຄມພ ແກ້ແຄ້ນ, ການແກ້ແຄ້ນ.
6ກ ຄພ 5:21; ຈສ—ປ 1:28-29.
ຂ ຄພ 45:29; 46:7.

7 ເພາະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າບໍ່ຄວນ ນຳຍານກົວ ມະນຸດຫລາຍກວ່າພຣະເຈົ້າ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ມະນຸດຈະຖືວ່າຄຳແນະນຳຂອງພຣະເຈົ້າ ໄຮ້ປະໂຫຍດ, ແລະ ິດູຖູກພຣະຄຳຂອງ ພຣະອົງ—

8 ແຕ່ເຈົ້າຄວນຈະຊື່ສັດ; ແລະ ພຣະອົງ ຄົງຈະເດ່ແຂນຂອງພຣະອົງອອກມາ ແລະ ຄຳຈູນເຈົ້າຕ້ານທານກັບ າລູກສອນໄຟທັງ ປວງຂອງ ຶຄູ່ຕໍ່ສູ້; ແລະ ພຣະອົງຄົງຈະຢູ່ ນຳເຈົ້າໃນ ິຄວາມທຸກຮ້ອນ ທຸກເທື່ອ.

9 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າຄືໂຈເຊັບ, ແລະ ເຈົ້າໄດ້ ຖືກເລືອກໃຫ້ເຮັດວຽກງານ ຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ແຕ່ເປັນເພາະການລ່ວງລະເມີດ, ຖ້າເຈົ້າບໍ່ລະວັງ ເຈົ້າຈະຕົກໄປ.

10 ແຕ່ ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າມີເມດ ຕາ; ສະນັ້ນ, ຈົ່ງກັບໃຈຈາກສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ ເຮັດຜ່ານມາ ຊຶ່ງກົງກັນຂ້າມກັບບັນຍັດ ຊຶ່ງ ເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຍັງຖືກ ເລືອກ, ແລະ ເຈົ້າຖືກເອີ້ນໃຫ້ເຮັດວຽກງານ ຄົນອີກ;

11 ຍົກເວັ້ນແຕ່ເຈົ້າຈະເຮັດສິ່ງນີ້, ເຈົ້າ ຈະຖືກປ່ອຍໄປ ແລະ ເປັນເໝືອນດັ້ງຄົນ ອື່ນໆ, ແລະ ບໍ່ມີຂອງປະທານອີກຕໍ່ໄປ.

12 ແລະ ເມື່ອເຈົ້າປ່ອຍການຫລຽວເຫັນ ແລະ ອຳນາດ ທີ່ຈະ າແປ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າ ປະທານໃຫ້ເຈົ້າໄປ ກໍເທົ່າກັບວ່າເຈົ້າໄດ້ ປ່ອຍໃຫ້ສິ່ງສັກສິດຕົກຢູ່ໃນມືຂອງ ຶຄົນ ຊົ່ວ,

13 ຜູ້ຖືວ່າຄຳແນະນຳຂອງພຣະເຈົ້າ

ໄຮ້ປະໂຫຍດ, ແລະ ເຮັດຜິດຄຳສັນຍາທີ່ ສັກສິດທີ່ສຸດ ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ເພິ່ງການຕັດສິນຂອງ ຕົນເອງ ແລະ ໄດ້ າອວດອ້າງ ໃນບັນຍາ ຂອງຕົນເອງ.

14 ແລະ ນີ້ຄືເຫດຜົນທີ່ເຈົ້າໄດ້ສູນເສຍ ສິດທິພິເສດຂອງເຈົ້າໄປເປັນໄລຍະໜຶ່ງ—

15 ເພາະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຍອມ ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ຂອງ າຜູ້ນຳພາຂອງເຈົ້າຖືກຢຽບຢຳຕັ້ງແຕ່ ຕົ້ນ.

16 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ວຽກງານຂອງ ເຮົາຈະດຳເນີນໄປໜ້າ, ເພາະຕາບໃດທີ່ ຄວາມຮູ້ເລື່ອງ າພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດອົງ ໜຶ່ງ ໄດ້ມາສູ່ໂລກຜ່ານ າປະຈັກພະຍານ ຂອງຊາວຍົວສັນໃດ, ິຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະ ຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດອົງໜຶ່ງຈະມາສູ່ຜູ້ຄົນຂອງ ເຮົາສັນນັ້ນ—

17 ແລະ ມາສູ່ າຊາວນີໄຟ, ແລະ ຊາວ ຢາໂຄບ, ແລະ ຊາວ ໂຍເຊັບ, ແລະ ຊາວ ໂຊຣຳ, ຜ່ານປະຈັກພະຍານຂອງບັນພະບູ ລຸດຂອງເຂົາ—

18 ແລະ າປະຈັກພະຍານ ນີ້ ຈະ ມາ ສູ່ ຄວາມຮູ້ຂອງ າຊາວເລມັນ, ແລະ ຊາວເລມູ ເອນ, ແລະ ຊາວອິດຊະມາເອນ, ຜູ້ າເສື່ອມ ໂຊມຢູໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ເພາະຄວາມຊົ່ວ ຮ້າຍຂອງບັນພະບູລຸດຂອງເຂົາ, ຜູ້ຊຶ່ງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຍອມໃຫ້ າທຳລາຍຊາວນີໄຟພີ່ ນ້ອງຂອງເຂົາ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງເຂົາ.

<p>7 ກ ພສສ 27:1; ລກ 9:26; ຄພ 122:9. ຄມພ ກຳທານ, ຄວາມກຳ ຫານ, ຢ່າງກຳທານ; ຢ້ານກົວ, ຄວາມຢ້ານກົວ. ຂ ລລວ 26:42-43; 1 ນພ 19:7; ຢຄ 4:8-10. 8 ກ ອພຊ 6:16; 1 ນພ 15:24;</p>	<p>ຄພ 27:17. ຂ ຄມພ ມານ. ຄ ແອວ 38:5. 12 ກ ຄພ 1:29; 5:4. ຂ ຄພ 10:6-8. 13 ກ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. 15 ກ ອສ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. 16 ກ ຄມພ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.</p>	<p>ຂ 1 ນພ 13:23-25; 2 ນພ 29:4-6. ຄ ມຊຢ 3:20. 17 ກ 2 ນພ 5:8-9. 18 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີມໍມອນ. ຂ 2 ນພ 5:14; ອນ 1:13-18. ຄ 2 ນພ 26:15-16. ງ ມມ 8:2-3.</p>
---	--	--

19 ແລະ ເພາະ "ຈຸດ ປະສົງ ນີ້ ະແຜ່ນ ຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງຖືກຮັກສາໄວ້, ຊຶ່ງບັນ ຈຸບັນທຶກເຫລົ່ານີ້—ເພື່ອວ່າ "ຄຳສັນຍາ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນ, ຊຶ່ງພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຮັດ ໄວ້ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະອົງ;

20 ແລະ ເພື່ອ ວ່າ "ຊາວ ເລມັນ ຈະ ມີ ຄວາມຮູ້ເລື່ອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາ, ແລະ

ເພື່ອວ່າເຂົາຈະຮູ້ກ່ຽວກັບ ຄຳສັນຍາຂອງ ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ເພື່ອ ວ່າ ເຂົາ ຈະ ະເຊື່ອພຣະ ກິດ ຕີຄຸນ ແລະ "ເພິ່ງ ອາ ໂສ ພຣະ ຄຸນ ຄວາມ ດີ ຂອງ ພຣະ ເຊ ຢູ ຄຣິດ, ແລະ ະຮຸ່ງ ເຫລື້ອມ ຜ່ານ ສັດທາ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ເພື່ອ ວ່າ ຜ່ານ ການກັບໃຈ ເຂົາຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍ ໃຫ້ ລອດ. ອາແມນ.

ພາກທີ 4

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາແກ່ພໍ່ຂອງເພິ່ນ, ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ພໍ່, ທີ່ເມືອງຮາມໂມນີ ລັດເພັນໂຊເວເນຍ, ເດືອນກຸມພາ 1829.

1-4, ການຮັບໃຊ້ຢ່າງກ້າຫານຊ່ວຍເຫລືອ ຜູ້ປະຕິບັດງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; 5-6, ຄຸນລັກສະນະຢ່າງພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຂົາ ເຈົ້າເໝາະສົມຕໍ່ການປະຕິບັດສາດສະໜາ ກິດ; 7, ຕ້ອງສະແຫວງຫາສິ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບພຣະເຈົ້າ.

1 ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, "ວຽກ ງານ ອັນ ໜ້າ ອັດສະຈັນພວມຈະອອກມາສູ່ລູກຫລານ ມະນຸດ.

2 ສະນັ້ນ, ໂອ້ ເຈົ້າຜູ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນ "ການ ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງວ່າເຈົ້າ ະຮັບໃຊ້ ພຣະອົງດ້ວຍສຸດ "ໃຈ, ພະລັງ, ຄວາມນຶກ

ຄິດ, ແລະ ກຳລັງຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະ ຍືນຢ່າງ ະບໍ່ມີຂໍ້ຕໍານິຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະ ເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ.

3 ສະນັ້ນ, ຖ້າເຈົ້າມີຄວາມປາດຖະໜາທີ່ ຈະຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ເຈົ້າກໍໄດ້ຖືກ "ເອິ້ນໃຫ້ ມາຫາວຽກງານ;

4 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ "ທີ່ງໍກໍຂາວພ້ອມແລ້ວທີ່ ຈະ ະເກັບກ່ຽວ; ແລະ ເບິ່ງແມ, ຄົນໃດທີ່ຍື່ນ ກ່ຽວຂອງເຂົາມາດ້ວຍເຫື່ອແຮງ, ຄົນໆນັ້ນ ຈະ "ສະສົມມັນໄວ້ເພື່ອເຂົາຈະບໍ່ພົນາດ, ແຕ່ ຈະ ນຳຄວາມລອດມາສູ່ຈິດວິນຍານ ຂອງຕົນ;

5 ແລະ "ສັດທາ, ະຄວາມຫວັງ, "ຄວາມ

<p>19 ກ 1 ນພ 9:3, 5. ຂ ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກຄຳ. ຄ 3 ນພ 5:14-15; ຄພ 10:46-50. 20 ກ 2 ນພ 30:3-6; ຄພ 28:8; 49:24. ຂ ມມ 3:19-21. ຄ 2 ນພ 31:19; ມຣນ 6:4. ງ ມຣນ 7:26, 38. 4 1 ກ ອຊຢ 29:14; 1 ນພ 14:7; 22:8;</p>	<p>ຄພ 6:1; 18:44. ຄມພ ການພື້ນຟູ ພຣະກິດຕີຄຸນ. 2 ກ ຄມພ ຮັບໃຊ້, ການຮັບໃຊ້. ຂ ຢຊ 22:5; 1 ຊມອ 7:3; ຄພ 20:19; 76:5. ຄ ຄມພ ຈິດໃຈ; ໃຈ. ງ 1 ກຣທ 1:8; ຢຄ 1:19; 3 ນພ 27:20. 3 ກ ຄພ 11:4, 15; 36:5; 63:57.</p>	<p>ຄມພ ເອິ້ນ, ການ ເອິ້ນ, ຖືກເອິ້ນຈາກ ພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ. 4 ກ ຢຮ 4:35; ແອວ 26:3-5; ຄພ 11:3; 33:3, 7. 2 ຄມພ ເກັບກ່ຽວ. ຄ 1 ຕມຫ 6:19. 5 ກ ຄມພ ສັດທາ. ຂ ຄມພ ຫວັງ, ຄວາມຫວັງ. ຄ ຄມພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ.</p>
---	--	--

ໃຈ ບຸນ ແລະ ຯຄວາມ ຮັກ, ເພາະການ ທີ່ າເຫັນ ແກ່ ຯລັດສະໝີພາບ ຂອງພຣະ ເຈົ້າ ແຕ່ຢ່າງດຽວ, ຍ່ອມເຮັດໃຫ້ເຂົາເໝາະສົມ ກັບວຽກງານ.

6 ຈົ່ງຈື່ຈຳສັດທາ, ຯຄຸນນະທຳ, ຄວາມຮູ້, ຄວາມຍັບຍັ້ງຕົນ, ຯຄວາມອົດທົນ, ຄວາມ

ກະລຸນາສັນອ້າຍນ້ອງ, ຄວາມເປັນເໝືອນ ພຣະເຈົ້າ, ຄວາມໃຈບຸນ, ຯຄວາມຖ່ອມຕົວ, ຯຄວາມພາກພຽນ.

7 ຈົ່ງ ຯໝັ້ນຂໍ້, ແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ; ໝັ້ນ ເຄາະ, ແລ້ວຈະມີຜູ້ໂຂປະຕູໃຫ້. ອາແມນ.

ພາກທີ 5

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງຮາມ ໂມນີ ລັດ ເພັນໂຊເວເນຍ, ເດືອນມີນາ 1829, ຕາມຄຳຂໍຮ້ອງຂອງມາຕິນ ແຮຣິສ.

1-10, ຄົນລຸ້ນນີ້ ຈະໄດ້ຮັບພຣະຄຳຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ; 11-18, ພະຍານສາມຄົນຈະເປັນພະຍານເຖິງ ພຣະຄຳພິມມອນ; 19-20, ພຣະຄຳຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຖືກພິສູດດັ່ງເມື່ອກ່ອນ; 21-35, ມາຕິນ ແຮຣິສ ອາດກັບໃຈ ແລະ ເປັນພະຍານຄົນໜຶ່ງ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ດັ່ງທີ່ຜູ້ ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຯມາຕິນ ແຮຣິສ ມີຄວາມ ປາດຖະໜາການເປັນພະຍານຈາກມືຂອງ ເຮົາ, ວ່າເຈົ້າ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ມີ ຯແຜ່ນຈາລຶກ ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ ເປັນພະຍານ ແລະ ກ່າວພະຍານວ່າເຈົ້າ ໄດ້ຮັບມັນຈາກເຮົາ;

2 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃຫ້ເຈົ້າກ່າວສິ່ງ

ນີ້ແກ່ລາວ—ພຣະອົງຜູ້ໄດ້ກ່າວແກ່ເຈົ້າ, ກ່າວແກ່ເຈົ້າວ່າ: ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄື ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ມອບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແກ່ ເຈົ້າ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ແລະ ໄດ້ບັນຊາເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າຄວນ ຍືນ ຯເປັນພະຍານເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານີ້;

3 ແລະ ເຮົາເຮັດໃຫ້ເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າຈະ ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາກັບເຮົາ, ເພື່ອເຈົ້າ ຈະບໍ່ສະແດງມັນ ຍົກເວັ້ນແຕ່ກັບຄົນເຫລົ່າ ນັ້ນ ຯຜູ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ບັນຊາເຈົ້າໃຫ້ເຮັດ; ແລະ ເຈົ້າບໍ່ມີ ຯອຳນາດເໜືອມັນ ຍົກເວັ້ນແຕ່ເຮົາ ມອບມັນ ໃຫ້ເຈົ້າ.

4 ແລະ ເຈົ້າມີຂອງປະທານເພື່ອແປແຜ່ນ ຈາລຶກ; ແລະ ສິ່ງນີ້ເປັນຂອງປະທານຢ່າງ ທຳອິດທີ່ເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ເຈົ້າ; ແລະ ເຮົາ ໄດ້ບັນຊາວ່າ ເຈົ້າບໍ່ຄວນອ້າງເຖິງຂອງ

<p>5 ງ ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ. ຈ ພສສ 141:8; ມທ 6:22; ມມ 8:15. ສ ຄມພ ລັດສະໝີພາບ. 6 ກ ຄມພ ຄຸນນະທຳ. ຂ ຄມພ ອົດທົນ, ຄວາມອົດທົນ. ຄ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ.</p>	<p>ງ ຄມພ ພາກພຽນ, ຄວາມພາກພຽນ. 7 ກ ມທ 7:7-8; 2 ນພ 32:4. ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. 5 1 ກ ຄພ 5:23-24; ຈສ—ປ 1:61. ຂ ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກຄຳ.</p>	<p>2 ກ ຄມພ ພະຍານ. 3 ກ 2 ນພ 27:13. ເບິ່ງ “ປະຈັກພະຍານ ຂອງພະຍານສາມຄົນ” ແລະ “ປະຈັກພະຍານ ຂອງພະຍານແປດຄົນ” ນຳອີກ ໃນພາກໜ້າຕົ້ນ ຂອງພຣະຄຳພິມມອນ. ຂ 2 ນພ 3:11.</p>
--	--	---

ປະທານອື່ນໃດຈົນກວ່າຈຸດປະສົງຂອງເຮົາ
ຈະສຳເລັດກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້; ເພາະເຮົາຈະ
ບໍ່ມອບຂອງປະທານອື່ນໃຫ້ເຈົ້າຈົນກວ່າ
ວຽກງານນີ້ສຳເລັດ.

5 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ
ວ່າ ວິບັດຈະມາເຖິງຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນ
ໂລກ ຖ້າເຂົາຈະ ບໍ່ເຊື່ອຟັງຄຳຂອງເຮົາ;

6 ເພາະຫລັງຈາກນີ້ ເຈົ້າຈະ ຖືກ ກ່າວ
ຕັ້ງ ແລະ ອອກໄປ ແລະ ກ່າວ ຄຳຂອງ
ເຮົາແກ່ລູກຫລານມະນຸດ.

7 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າເຂົາຈະບໍ່ ກ່າວຄຳຂອງ
ເຮົາ, ເຂົາຈະບໍ່ເຊື່ອເຈົ້າ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ
ໂຈເຊັບ, ເຖິງແມ່ນຖ້າເປັນໄປໄດ້ທີ່ເຈົ້າຈະ
ສາມາດສະແດງໃຫ້ເຂົາເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງ
ໝົດ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.

8 ໂອ້, ຄົນລຸ້ນນີ້ທີ່ ບໍ່ເຊື່ອ ແລະ ຂ້າ
ຄໍ—ພຣະພິໂລດຂອງເຮົາໄດ້ເກີດກັບເຂົາ
ແລ້ວ.

9 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວ
ກັບເຈົ້າວ່າ ເຮົາໄດ້ ສະຫງວນສິ່ງຊຶ່ງເຮົາ
ໄດ້ຝາກຝັງໄວ້ນຳເຈົ້າ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ
ໂຈເຊັບ, ເພື່ອ ຈຸດປະສົງທີ່ ສະຫລາດ ໃນ
ເຮົາ, ແລະ ມັນຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ
ແກ່ຄົນລຸ້ນຫລັງ;

10 ແຕ່ ຄົນລຸ້ນນີ້ ຈະໄດ້ຮັບຄຳຂອງເຮົາ
ຜ່ານເຈົ້າ;

11 ແລະ ນອກ ເໜືອ ໄປ ຈາກ ປະຈັກ

ພະຍານ ຂອງ ເຈົ້າ ແລ້ວ, ປະຈັກ ພະຍານ
ຂອງອີກສາມຄົນຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ຜູ້
ຊຶ່ງເຮົາຈະເອີ້ນ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງ, ຜູ້ຊຶ່ງເຮົາຈະ
ສະແດງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແກ່ເຂົາ, ແລະ ເຂົາຈະ
ອອກໄປ ດ້ວຍຄຳຂອງເຮົາທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ
ເຈົ້າ.

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາຈະຮູ້ແນ່ນອນວ່າ
ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ, ເພາະຈາກພ້າ
ສະຫວັນເຮົາຈະປະກາດມັນແກ່ເຂົາ.

13 ເຮົາ ຈະ ມອບ ອຳນາດ ໃຫ້ ເຂົາ ເພື່ອ
ເຂົາຈະໄດ້ເຫັນ ແລະ ເບິ່ງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ດັ່ງທີ່
ມັນເປັນຢູ່;

14 ແລະ ບໍ່ມີ ໃຜ ອີກ ທີ່ ເຮົາ ຈະ ມອບ
ອຳນາດນີ້ໃຫ້, ທີ່ຈະໄດ້ຮັບປະຈັກພະຍານ
ຢ່າງດຽວກັນ ນີ້ ໃນບັນດາຄົນລຸ້ນນີ້, ໃນ
ຕອນເລີ່ມຕົ້ນໃໝ່ ແລະ ຕອນ ສາດສະ
ໜາຈັກ ຂອງ ເຮົາ ອອກມາ ຈາກ ຖິ່ນ ແທ້
ແລ້ງກັນດານ—ແຈ່ມແຈ້ງດັ່ງ ດວງເດືອນ,
ແລະ ງົດງາມດັ່ງດວງຕາເວັນ, ແລະ ເປັນ
ໜ້າຢ້ານກົວດັ່ງກອງທັບມາພ້ອມກັບທຸງ.

15 ແລະ ດ້ວຍ ປະຈັກ ພະຍານ ຂອງ
ພະຍານສາມຄົນ ເຮົາຈະສົ່ງຄຳຂອງເຮົາ
ອອກໄປ.

16 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ ບໍ່ເຊື່ອ
ໃນ ຄຳຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະ ໄປ ຍ້ອງຍານ
ເຂົາດ້ວຍ ການສະແດງໃຫ້ປະຈັກ ໂດຍ
ພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ; ແລະ ເຂົາຈະໄດ້

<p>5 ກ ຢມຢ 26:4-5; ແອວ 5:37-38; ຄພ 1:14.</p> <p>6 ກ ຄພ 20:2-3, ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ. ຂ 2 ນພ 29:7.</p> <p>7 ກ ລກ 16:27-31; ຄພ 63:7-12.</p> <p>8 ກ ຄມພ ບໍ່ເຊື່ອຖື, ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື.</p>	<p>ຂ ມມ 8:33. ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ.</p> <p>9 ກ ແອວ 37:18.</p> <p>11 ກ 2 ນພ 27:12; ອທ 5:3-4; ຄພ 17:1-5.</p> <p>14 ກ 2 ນພ 27:13. ຂ ຄມພ ການຟື້ນຟູພຣະ ກິດຕິຄຸນ; ສາດສະໜາຈັກຂອງ</p>	<p>ພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຄ ຄພ 105:31; 109:73.</p> <p>15 ກ ຄພ 17.</p> <p>ຄມພ ພະຍານຂອງ ພຣະຄຳພີມໍມອນ.</p> <p>16 ກ ອທ 4:11. ຂ 1 ນພ 2:16. ຄ ຄພ 8:1-3. ງ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.</p>
---	---	---

າເກີດ ຈາກ ເຮົາ, ແມ່ນ ແຕ່ ດ້ວຍ ນ້ຳ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານ—

17 ແລະ ເຈົ້າຕ້ອງລໍຖ້າໄປຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, ເພາະເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກ າແຕ່ງຕັ້ງເທື່ອ—

18 ແລະ ປະຈັກ ພະຍານ ຂອງ ເຂົາ ຈະ ອອກ ໄປ ຄື ກັນ ເພື່ອ າກ່າວ ໂທດ ຄົນ ລຸ້ນ ນີ້ ຖ້າເຂົາເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຕໍ່ຕ້ານສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້;

19 ເພາະ າໄມ້ແສ້ແຫ່ງການກວາດລ້າງ ຈະອອກໄປ ໃນບັນດາຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ແລະ ຈະສືບຕໍ່ ຂຽນຕິເປັນບາງ ຄັ້ງ, ຖ້າເຂົາ ະບໍ່ກັບໃຈ, ຈົນກວ່າແຜ່ນດິນ ໂລກຈະ ະເປົ່າແປນ, ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນ ນັ້ນຈົບຫາຍ ແລະ ຖືກທຳລາຍຈົນໝົດສິ້ນ ເພາະຄວາມແຈ້ງສະຫວ່າງຂອງ າການມາ ຂອງເຮົາ.

20 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາບອກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກັບ ເຈົ້າ, ແມ່ນ ແຕ່ ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ າບອກຜູ້ຄົນ ເຖິງ ຄວາມ ພິນາດ ຂອງ ເຢຣູ ຊາເລັມ ນັ້ນ; ແລະ ະຄຳຂອງ ເຮົາ ຈະ ຖືກພິສູດ ໃນ ວັນ ເວລານີ້ ດັ່ງທີ່ມັນໄດ້ຖືກພິສູດຜ່ານມາຈົນ ເຖິງບັດນີ້.

21 ແລະ ບັດນີ້ ເຮົາບັນຊາເຈົ້າ, ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາໂຈເຊັບ, ເພື່ອໃຫ້ກັບໃຈ ແລະ ເດີນ ໄປ ຢ່າງ ຊື່ ຕັ້ງ ຫລາຍ ຂຶ້ນ ຕໍ່ ໜ້າ ເຮົາ, ແລະ ຢ່າຍອມຕໍ່ການຊັກຊວນຂອງມະນຸດ ອີກຕໍ່ໄປ;

22 ແລະ ວ່າເຈົ້າຈະຍຶດໝັ້ນ ໃນ າການ ຮັກສາບັນຍັດ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ບັນຊາເຈົ້າ; ແລະ ຖ້າເຈົ້າເຮັດສິ່ງນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ ເຮົາຈະປະທານ ຊີວິດນິລັນດອນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ເຖິງແມ່ນເຈົ້າ ຈະຖືກ ະຂ້າ.

23 ແລະ ບັດນີ້, ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາກ່າວ ກັບເຈົ້າ, ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາໂຈເຊັບ, ກ່ຽວ ກັບ າຊາຍ ຄົນ ທີ່ປາດ ຖະ ໜາ ການ ເປັນ ພະຍານ—

24 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວແກ່ລາວວ່າ ລາວ ໄດ້ຍົກຕົວເອງຂຶ້ນ ແລະ ບໍ່ຖ່ອມຕົວພຽງ ພໍຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ; ແຕ່ຖ້າ ລາວກັມຂາບລົງຕໍ່ ໜ້າເຮົາ, ແລະ ຖ່ອມຕົວໃນຄຳອະທິຖານ ແລະ ໃນສັດທາທີ່ມີພະລັງ, ດ້ວຍນ້ຳໃສໃຈ ຈົງຂອງລາວແລ້ວ, ຈາກນັ້ນ ເຮົາຈະອະນຸ ຍາດໃຫ້ລາວ າເຫັນສິ່ງທີ່ລາວປາດຖະໜາ ຢາກຈະເຫັນ.

25 ແລະ ຈາກນັ້ນ ລາວຈະກ່າວກັບຜູ້ຄົນ ຂອງຄົນລຸ້ນນີ້ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ເຫັນສິ່ງ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ສະແດງແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ແລະ ເຮົາ າຮູ້ຢ່າງແນ່ນອນ ວ່າມັນເປັນຄວາມຈິງ, ເພາະເຮົາໄດ້ເຫັນ ມັນ, ເພາະມັນໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຮົາເຫັນ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ແມ່ນ ຂອງມະນຸດ.

26 ແລະ ເຮົາ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ບັນ ຊາ ລາວ, ມາຕິນ ແຮຣິສ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ, ວ່າ

<p>16 ຈ ຄມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດຈາກ ພຣະເຈົ້າ; ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນ ຍານບໍລິສຸດ; ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ ບັບຕິສະມາ.</p> <p>17 ກ ຄມພ ສິດອຳນາດ; ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ.</p> <p>18 ກ 1 ນພ 14:7; ຄພ 20:13-15.</p> <p>19 ກ ຄພ 29:8; 35:11;</p>	<p>43:17-27. ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການ ເວລາ; ຍຸກສຸດທ້າຍ.</p> <p>ຂ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.</p> <p>ຄ ອຊຢ 24:1, 5-6.</p> <p>ງ ອຊຢ 66:15-16; ຄພ 133:41.</p> <p>ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີ ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p> <p>20 ກ 1 ນພ 1:18; 2 ນພ 25:9.</p>	<p>ຂ ຄພ 1:38.</p> <p>22 ກ ຄມພ ເຊື້ອພັງ, ການ ເຊື້ອພັງ, ພັງຄວາມ.</p> <p>ຂ ແອວ 60:13; ຄພ 6:30; 135.</p> <p>23 ກ ຄພ 5:1.</p> <p>24 ກ ເບິ່ງ “ປະຈັກພະຍານ ຂອງພະຍານສາມຄົນ” ໃນພາກໜ້າຕົ້ນຂອງ ພຣະຄຳພິມມອນ.</p> <p>25 ກ ອທ 5:3.</p>
--	---	---

ລາວຈະບໍ່ກ່າວສິ່ງໃດກັບພວກເຂົາກ່ຽວກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ນອກຈາກລາວຈະກ່າວວ່າ: ເຮົາໄດ້ເຫັນມັນ, ແລະ ມັນໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຮົາເຫັນ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ມີຄືຖ້ອຍຄຳຊຶ່ງລາວຈະກ່າວ.

27 ແຕ່ ຖ້າ ລາວ ປະ ຕິ ເສດ ສິ່ງ ນີ້ ລາວ ຈະຝ່າຝົນພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງລາວໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບເຮົາມາກ່ອນ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວຈະຖືກກ່າວໂທດ.

28 ແລະ ບັດ ນີ້, ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ລາວ ຈະ ຖ່ອມຕົວ ແລະ ຍອມຮັບກັບເຮົາເຖິງສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ເຮັດຜິດໄປນັ້ນ, ແລະ ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບເຮົາວ່າ ລາວຈະຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ, ແລະ ໃຊ້ສັດທາໃນເຮົາ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວແກ່ລາວ, ລາວຈະບໍ່ມີການມອງເຫັນເຊັ່ນນັ້ນ, ເພາະເຮົາຈະບໍ່ໃຫ້ລາວເຫັນສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້.

29 ແລະ ຖ້າຫາກເປັນເຊັ່ນນີ້, ເຮົາບັນຊາເຈົ້າ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໂຈເຊັບ, ວ່າເຈົ້າຈະກ່າວກັບລາວ, ວ່າ ລາວຈະບໍ່ເຮັດອີກ, ທັງບໍ່ລົບກວນເຮົາອີກກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.

30 ແລະ ຖ້າຫາກເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ ໂຈເຊັບ, ເມື່ອເຈົ້າແປໄດ້ຕື່ມອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ ໃຫ້ເຈົ້າຢຸດຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, ແມ່ນແຕ່ຈົນກວ່າເຮົາຈະບັນຊາເຈົ້າອີກ; ຈາກນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງແປຕື່ມອີກ.

31 ແລະ ຍົກເວັ້ນແຕ່ເຈົ້າຈະເຮັດສິ່ງນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າຈະບໍ່ມີຂອງປະທານອີກຕໍ່ໄປ, ແລະ ເຮົາຈະເອົາສິ່ງຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຝາກຝັງໄວ້ນຳເຈົ້າໄປຈາກເຈົ້າ.

32 ແລະ ບັດນີ້, ເພາະເຮົາເຫັນລ່ວງໜ້າເຖິງການຊຸມຕົວ ລໍ ຖ້າ ເພື່ອທຳລາຍເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາເຫັນລ່ວງໜ້າວ່າ ຖ້າມາຕີນ ແຮຣິສ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາບໍ່ຖ່ອມຕົວ ແລະ ຮັບ ການ ເປັນ ພະຍານ ຈາກ ມີ ຂອງເຮົາ, ແລ້ວລາວຈະຕົກໄປສູ່ການລ່ວງລະເມີດ;

33 ແລະ ມີຫລາຍຄົນຊຸມຕົວລໍຖ້າ "ທຳລາຍເຈົ້າຢູ່ໃຫ້ສິ້ນໄປ ຈາກຜົນແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້, ວັນເວລາຂອງເຈົ້າຈຶ່ງຖືກຕໍ່ອອກໄປ, ເຮົາໄດ້ມອບຄຳບັນຊາເຫລົ່ານີ້ແກ່ເຈົ້າ.

34 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດ້ວຍເຫດນີ້ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ກ່າວວ່າ: ຢຸດ, ແລະ ຍືນຢູ່ຊຶ່ງ ຈົນກວ່າເຮົາບັນຊາເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາຈະ "ຈັດຫາວິທີ ຊຶ່ງໂດຍວິທີນັ້ນ ເຈົ້າຈະສຳເລັດສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາເຈົ້າ.

35 ແລະ ຖ້າເຈົ້າ "ຊື່ສັດໃນການຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ, ເຈົ້າຈະຖືກ ະຍົກຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ. ອາແມນ.

ພາກທີ 6

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ, ທີ່ເມືອງຮາມໂມນີ ລັດເຟັນໂຊເວເນຍ, ເດືອນເມສາ 1829. ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນວຽກງານຂອງລາວໃນການເປັນຜູ້ຂຽນການແປຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ, ວັນທີ 7 ເດືອນ

33 ກ ຄພ 10:6; 38:13, 28.	ຄພ 11:20.	3 ນພ 15:1;
34 ກ 1 ນພ 3:7.	ຂ ຍຣ 6:39-40;	ຄພ 9:14; 17:8; 75:16, 22.
35 ກ ອພຍ 15:26;	1 ທສນ 4:17;	

ເມສາ 1829. ລາວໄດ້ຮັບການສະແດງໃຫ້ປະຈັກຈາກສະຫວັນເຖິງຄວາມຈິງຂອງປະຈັກພະຍານຂອງ ສາດສະດາກ່ຽວກັບແຜ່ນຈາລຶກ ຊຶ່ງເທິງນັ້ນພຣະຄຳພິມມອນຖືກບັນທຶກໄວ້. ສາດສະດາໄດ້ທູນຖາມ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜ່ານອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ ແລະ ໄດ້ຮັບຄຳຕອບນີ້.

1-6, ຜູ້ທຳງານຢູ່ໃນທົ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ລອດ; 7-13, ບໍ່ມີຂອງປະທານ ໃດທີ່ຍິ່ງ ໃຫຍ່ໄປກວ່າຂອງປະທານ ແຫ່ງ ຄວາມ ລອດ; 14-27, ການເປັນ ພະຍານ ເຖິງ ຄວາມ ຈິງ ມາ ເຖິງ ໂດຍອຳນາດ ຂອງ ພຣະ ວິນ ຍານ; 28-37, ຈົ່ງເບິ່ງທີ່ພຣະຄຣິດ, ແລະ ເຮັດຄວາມດີເລື້ອຍໄປ.

1 າວຽກ ງານ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນພວມຈະອອກມາສູ່ລູກຫລານມະນຸດ.

2 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືພຣະເຈົ້າ; ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ າຄຳຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງມີຊີວິດ ແລະ ມີພະລັງ, ະແຫລມຄົມຫລາຍກວ່າດາບສອງຄົມ, ຊຶ່ງຈະແຍກທັງຂໍ້ຕໍ່ ແລະ ໄຂ ໃນກະດູກອອກຈາກກັນ; ສະນັ້ນຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຄຳຂອງເຮົາ.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, າທົ່ງກໍຂາວພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະເກັບກ່ຽວ; ສະນັ້ນ, ຜູ້ໃດພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະເກັບກ່ຽວ, ກໍໃຫ້ເຂົາເດ່ກ່ຽວຂອງເຂົາອອກໄປ ດ້ວຍສຸດພະລັງຂອງເຂົາ, ແລະ ເກັບກ່ຽວ ໃນ ຂະນະທີ່ຍັງເວັນຢູ່, ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ສະສົມຄວາມລອດອັນເປັນນິດໄວ້ໃຫ້

ແກ່ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

4 ທັງຈົງແລ້ວ, ຄົນໃດກໍຕາມທີ່ຈະ າເດ່ກ່ຽວ ຂອງ ຕົນ ອອກ ໄປ ແລະ ເກັບ ກ່ຽວ, ຄົນງານນັ້ນແມ່ນຖືກເອີ້ນ ຈາກພຣະເຈົ້າ.

5 ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກເຈົ້າ າພັນຂໍຈາກເຮົາເຈົ້າກໍຈະໄດ້ຮັບ; ຖ້າເຈົ້າພັນເຄາະ ແລ້ວຈະມີຜູ້ໄຂປະຕູໃຫ້ເຈົ້າ.

6 ບັດນີ້, ດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຂໍ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ, ແລະ າສະແຫວງຫາ ທີ່ຈະນຳ ແລະ ສະຖາປະນາອຸດົມການຂອງ ະຊີໂອນ;

7 າຢ່າ ສະແຫວງ ຫາ ະຄວາມຮັ່ງມີ ແຕ່ຈົ່ງສະແຫວງຫາ າບັນຍາ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, າຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະເປີດອອກແກ່ເຈົ້າ, ແລະ ຈາກນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຮັ່ງມີ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນທີ່ມີ າຊີວິດນິລັນດອນເປັນຄົນຮັ່ງມີ.

8 ຕາມ ຈິງ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວກັບ ເຈົ້າ, ແມ່ນ ແຕ່ ເຈົ້າ ປາດ ຖະ ໜາ ຈາກ ເຮົາ ສັນ ໃດ ມັນ ຈະ ເປັນ ໄປ ກັບ ເຈົ້າ ສັນນັ້ນ; ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າປາດຖະໜາ, ເຈົ້າຈະເປັນທາງແຫ່ງການເຮັດຄວາມດີຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນຄົນລຸ້ນນີ້.

6 1 ກ ອຊຸຢ 29:14; ຄພ 4; 18:44.
2 ກ ຮຣ 4:12; ພນມ 1:16; ຄພ 27:1.
ຂ ຮລມ 3:29; ຄພ 33:1.
3 ກ ຢຣ 4:35; ຄພ 31:4; 33:3; 101:64.
4 ກ ພນມ 14:15-19;

ແອວ 26:5; ຄພ 11:3-4, 27.
5 ກ ມທ 7:7-8.
6 ກ 1 ນພ 13:37.
ຂ ຄມພ ຊີໂອນ.
7 ກ ແອວ 39:14; ຄພ 68:31.
ຂ 1 ກສ 3:10-13; ມທ 19:23;

ຢຄ 2:18-19.
ຄມພ ຄວາມເປັນຢູ່ທາງໂລກ;
ຮັ່ງມີ, ຄວາມຮັ່ງມີ.
ຄ ຄມພ ສະຕີບັນຍາ.
ງ ຄພ 42:61, 65.
ຄມພ ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຈ ຄພ 14:7.

9 ຢ່າກ່າວສິ່ງໃດມອກຈາກ ການກັບໃຈ ແກ່ຄົນລຸ້ນນີ້; ຈົ່ງຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ, ແລະ ຊ່ວຍນຳ ວຽກງານຂອງເຮົາອອກມາ, ຕາມບັນຍັດຂອງເຮົາ, ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ ພອນ.

10 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເຈົ້າ ມີ ຂອງ ປະທານ, ແລະ ເຈົ້າເປັນສູກແລ້ວ ເພາະຂອງປະທານຂອງ ເຈົ້າ. ຈົ່ງຈື່ຈຳໄວ້ວ່າ ມັນ ລັກສິດ ແລະ ມາ ຈາກເບື້ອງເທິງ—

11 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເຈົ້າ ຈະ ທູນ ຖາມ, ເຈົ້າຈະຮູ້ ຄວາມລຶກລັບ ຊຶ່ງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນ; ສະນັ້ນ ເຈົ້າ ຈະ ໃຊ້ ຂອງ ປະທານຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອເຈົ້າຈະພົບຄວາມ ລຶກລັບ, ເພື່ອເຈົ້າ ຈະ ນຳ ຫລາຍ ຄົນ ມາ ສູ່ ຄວາມ ຮູ້ ເລື່ອງ ຄວາມ ຈິງ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮັດໃຫ້ເຂົາ ຍອມຮັບຄວາມຜິດຂອງວິທີ ທາງຂອງເຂົາ.

12 ຢ່າ ບອກ ໃຫ້ ຜູ້ ໃດ ຮູ້ ກ່ຽວ ກັບ ຂອງ ປະທານຂອງເຈົ້າ ຍົກເວັ້ນແຕ່ຜູ້ທີ່ມີຄວາມ ເຊື່ອດຽວກັນກັບເຈົ້າ. ຢ່າເຮັດຫລິ້ນໆກັບ ສິ່ງທີ່ ລັກສິດ.

13 ຖ້າເຈົ້າເຮັດຄວາມດີ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຍິດໝັ້ນ ໃນ ຄວາມຊື່ສັດຈົນເຖິງ ທີ່ສຸດ, ແລ້ວເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມລອດ ໃນ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ເປັນ ຂອງ ປະທານ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ທີ່ສຸດ ໃນ ຂອງ ປະທານທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າ; ເພາະບໍ່ມີ

ຂອງປະທານ ໃດ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ໄປ ກວ່າ ຂອງ ປະທານແຫ່ງ ຄວາມລອດ.

14 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບ ເຈົ້າ, ເຈົ້າເປັນສູກແລ້ວເພາະສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ ເຮັດ; ເພາະເຈົ້າໄດ້ ທູນ ຖາມເຮົາ, ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ສ່ວນ ຫລາຍ ເມື່ອ ເຈົ້າ ທູນ ຖາມ ເຮົາ ເຈົ້າກໍໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳ ຈາກພຣະ ວິນຍານຂອງເຮົາ. ຖ້າຫາກບໍ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ເຈົ້າຄົງບໍ່ໄດ້ມາຫາບ່ອນທີ່ເຈົ້າໄດ້ຢູ່ ໃນ ຕອນນີ້ເລີຍ.

15 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຈົ້າຮູ້ວ່າເຈົ້າໄດ້ທູນ ຖາມ ເຮົາ ແລະ ເຮົາກໍໄດ້ໃຫ້ຄວາມສະຫວ່າງແກ່ ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ; ແລະ ບັດນີ້ ເຮົາບອກສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ແກ່ເຈົ້າ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຈົ້າ ໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງໂດຍພຣະວິນຍານ ແຫ່ງຄວາມຈິງ;

16 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາບອກເຈົ້າວ່າ ບໍ່ມີ ຄົນ ໃດເລີຍມອກຈາກພຣະເຈົ້າທີ່ ລຽ ຈັກ ຄວາມນຶກຄິດຂອງເຈົ້າ ແລະ ຄວາມເຈດ ຕະນາຂອງ ຈິດເຈົ້າ.

17 ເຮົາ ບອກ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ເພື່ອ ເປັນ ພະຍານ ແກ່ເຈົ້າ—ວ່າຖ້ອຍຄຳ ຫລື ວຽກ ງານ ຊຶ່ງ ເຈົ້າ ພວມ ຂຽນ ຢູ່ ຕອນ ນີ້ ເປັນ ຄວາມຈິງ.

18 ສະນັ້ນ ຈົ່ງ ພາກ ພຽນ; ຍິນ ຄຽງ ຂ້າງ ໂຈເຊັບ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ຢ່າງ ຊື່ ສັດ, ໃນ ສະຖານະ ການ ຫຍັງ ຍາກ ໃດໆ

9 ກ ແອວ 29:9; ຄພ 15:6; 18:14-15; 34:6. ຄພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ; ວຽກງານເຜີຍແຜ່.
10 ກ ຄພ 63:64.
11 ກ ຄພ 102:23; ຈສ—ປ 1:18, 26.
ຂ ມທ 11:25; 13:10-11; ແອວ 12:9.
ຄ ຄພ ຂອງປະທານ; ຂອງປະທານແຫ່ງ

ພຣະວິນຍານ.
ງ ຢກບ 5:20; ແອວ 62:45; ຄພ 18:44.
12 ກ ມທ 7:6.
13 ກ 1 ນພ 15:24.
ຂ ມຂຢ 2:41; ອທ 4:19; ຄພ 51:19; 63:47.
ຄ ຄພ ອົດທິນ, ຄວາມອົດທິນ.
ງ ຄພ ລອດ, ຄວາມລອດ.
14 ກ ຄພ ອະທິຖານ, ການອະ

ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.
15 ກ ຄພ ຈິດໃຈ.
16 ກ 1 ຂຄ 28:9; ມທ 12:25; ຮສ 4:12; ມຊຢ 24:12; 3 ນພ 28:6.
ຄພ ຮອບຮູ້ທຸກຢ່າງ.
ຂ 1 ກສ 8:39.
17 ກ ຄພ 18:2.
18 ກ ຄພ ພາກພຽນ, ຄວາມພາກພຽນ.
ຂ ຄພ 124:95-96.

ກໍຕາມທີ່ລາວ ຈະ ຢູ່ ເພື່ອ ເຫັນ ແກ່ ພຣະ ຄຳ.

19 ໃຫ້ຕັກເຕືອນລາວໃນຄວາມຜິດຂອງລາວ, ແລະ ໃຫ້ ຮັບ ການ ຕັກ ເຕືອນ ຈາກລາວນຳອີກ. ຈົ່ງ ອົດທົນ; ຈົ່ງ ມີສະຕິ; ຈົ່ງ ຍັບຍັ້ງຕົນ; ໃຫ້ມີຄວາມອົດທົນ, ສັດທາ, ຄວາມຫວັງ, ແລະ ຄວາມໃຈບຸນ.

20 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າຄືອໍລິເວີ, ແລະ ເຮົາໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້າເພາະຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຈົ້າ; ສະນັ້ນ ຈົ່ງ "ສະສົມຄຳເຫລົ່ານີ້ໄວ້ໃນໃຈຂອງເຈົ້າ. ຈົ່ງຊື່ສັດ ແລະ ພາກພຽນໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາຈະ ອ້ອມເຈົ້າໄວ້ໃນອ້ອມແຂນແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງເຮົາ.

21 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ຄື ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ, "ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ເຮົາຄືຜູ້ດຽວກັນນັ້ນທີ່ໄດ້ມາຫາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ແລະ ຜູ້ຄົນ ຂອງເຮົາເອງບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາເຮົາ. ເຮົາເປັນ "ຄວາມສະຫວ່າງຊຶ່ງສ່ອງແສງຢູ່ໃນຄວາມມືດ, ແລະ ຄວາມມືດບໍ່ເຂົ້າໃຈມັນເລີຍ.

22 ຕາມ ຈິງ, ຕາມຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວກັບ ເຈົ້າ, ຖ້າ ເຈົ້າ ປາດ ຖະ ໜາ ການ ເປັນ ພະຍານຕື່ມອີກ, ໃຫ້ເຈົ້ານຶກເຖິງຄືນທີ່ເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຫາເຮົາຢູ່ໃນໃຈຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະ "ຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມຈິງຂອງສິ່ງເຫລົ່ານີ້.

23 ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ກ່າວ ໃຫ້ "ຄວາມ ສະຫງົບ

ແກ່ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າບໍ່ກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້? ເຈົ້າຈະມີ ພະຍານໃດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໄປກວ່າພະຍານຈາກພຣະເຈົ້າ?

24 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າໄດ້ຮັບການເປັນພະຍານແລ້ວ; ເພາະຖ້າຫາກເຮົາໄດ້ບອກເຈົ້າໃຫ້ຮູ້ສິ່ງທີ່ມະນຸດຄົນອື່ນບໍ່ຮູ້ ເຈົ້າກໍໄດ້ຮັບການເປັນພະຍານບໍ່ແມ່ນບໍ່?

25 ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ໄດ້ ມອບ ຂອງ ປະທານ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ຖ້າເຈົ້າປາດຖະໜາຈາກເຮົາ, ເພື່ອ "ແປ, ແມ່ນແຕ່ຄືກັນກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ.

26 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ວ່າມີ "ບັນທຶກທີ່ບັນຈຸພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ຊຶ່ງຖືກຮັກສາໄວ້ ເພາະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ;

27 ແລະ ບັດນີ້ ເຮົາບັນຊາເຈົ້າ, ວ່າຖ້າເຈົ້າມີຄວາມປາດຖະໜາດີ—ຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະສະສົມຊັບສິນໄວ້ໃຫ້ຕົນຢູ່ໃນສະຫວັນ—ແລ້ວ ເຈົ້າ ຈະ ຊ່ວຍ ເຫລືອ ໃນການນຳ "ພຣະຄຳພິສ່ວນຕ່າງໆຂອງເຮົາອອກມາສູ່ຄວາມສະຫວ່າງ ຊຶ່ງຖືກເຊື່ອງຊ້ອນໄວ້ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ໂດຍຂອງປະທານຂອງເຈົ້າ.

28 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ມອບ ຂໍ ກະແຈ ແຫ່ງ ຂອງ ປະທານ ນີ້ ໃຫ້ ແກ່ ເຈົ້າ, ແລະ ໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາຄືກັນ, ຊຶ່ງຈະນຳການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດອອກມາສູ່ຄວາມສະຫວ່າງ; ແລະ ດ້ວຍ

<p>20 ກ ອທ 3:21; ຄພ 84:85.</p> <p>21 ກ ຄພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຂ ຢຮ 1:10-12; ກຈກ 3:13-17; 3 ນຟ 9:16; ຄພ 45:8. ຄ ຢຮ 1:5; ຄພ 10:58. ຄພ ຄວາມສະຫວ່າງ,</p>	<p>ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງພຣະຄຣິດ.</p> <p>ງ ຄພພ ຄວາມມືດ ທາງວິນຍານ.</p> <p>22 ກ ຄພພ ການສາມາດສັ່ງ ເກດ, ຂອງປະທານແຫ່ງ.</p> <p>23 ກ ຄພພ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ.</p> <p>ຂ 1 ຢຮ 5:9; ຄພ 18:2.</p>	<p>25 ກ ມຊຢ 8:13; ຄພ 5:4; 9:1-5, 10.</p> <p>26 ກ ຄພ 8:1; 9:2. ຄພພ ພຣະຄຳພີ— ພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ທຳ ນາຍໄວ້ຈະອອກມາ. ຂ ຄພພ ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.</p> <p>27 ກ ຄພ 35:20.</p>
---	--	---

ປາກ ຂອງ ັພະຍານ ສອງ ຫລື ສາມ ຄົນ ທຸກໆຄຳຈະຖືກສະຖາປະນາ.

29 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບ ເຈົ້າ, ຖ້າເຂົາປະຕິເສດຄຳຂອງເຮົາ, ແລະ ພາກສ່ວນນີ້ຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ສາດສະໜາກິດ ຂອງ ເຮົາ, ເຈົ້າຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະເຂົາບໍ່ສາມາດເຮັດກັບເຈົ້າຫລາຍໄປກວ່າທີ່ເຂົາສາມາດເຮັດກັບເຮົາ.

30 ແລະ ແມ່ນແຕ່ຖ້າເຂົາ ັເຮັດກັບເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ເຂົາໄດ້ເຮັດກັບເຮົາ, ເຈົ້າຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະເຈົ້າຈະໄດ້ ະຢູ່ນຳເຮົາໃນ ັລັດສະໝີພາບ.

31 ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ບໍ່ ັປະຕິເສດ ຄຳຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງຈະຖືກສະຖາປະນາໄວ້ໂດຍ ະປະຈັກ ພະຍານ ທີ່ ຈະ ໃຫ້ໄວ້, ເຂົາຍ່ອມເປັນສຸກ, ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ເຈົ້າຈະມີຄວາມຊື່ນຊົມໃນຜົນງານຂອງເຈົ້າ.

32 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວກັບສານຸສິດຂອງເຮົາ, ບ່ອນໃດທີ່ສອງ ຫລື ສາມຄົນມາ ັເຕົ້າໂຮມກັນ ໃນນາມຂອງເຮົາ, ບໍ່ວ່າຈະກ່ຽວກັບເລື່ອງໃດ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ໃນ ະທຳມະກາງພວກເຂົາ—ແມ່ນແຕ່ເຮົາຈະຢູ່ໃນທຳມະກາງເຈົ້າເຊັ່ນນັ້ນເໝືອນກັນ.

33 ັຢ່າຢ້ານກົວທີ່ຈະເຮັດຄວາມດີ, ບຸດຂອງເຮົາ, ເພາະເຈົ້າ ະຫວ່ານສິ່ງໃດ, ເຈົ້າກໍຈະເກັບກ່ຽວສິ່ງດຽວກັນນັ້ນ; ສະນັ້ນ, ຖ້າ ຫາກເຈົ້າຫວ່ານ ຄວາມດີ ເຈົ້າກໍຈະ ເກັບກ່ຽວຄວາມດີເປັນລາງວັນຂອງເຈົ້າ.

34 ສະນັ້ນ, ຢ່າຢ້ານກົວ, ຝູງແກະນ້ອຍເອີຍ; ຈົ່ງເຮັດຄວາມດີ; ໃຫ້ແຜ່ນດິນ ໂລກ ແລະ ນະລົກ ລວມ ກັນ ຕໍ່ ຕຳນ ເຈົ້າ, ແຕ່ ຖ້າ ຫາກເຈົ້າ ຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງ ັດານ ຫິນຂອງ ເຮົາ, ແລ້ວ ມັນ ຈະ ເອົາ ຊະນະ ເຈົ້າ ບໍ່ໄດ້.

35 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວ ໂທດເຈົ້າ; ຈົ່ງໄປຕາມທາງຂອງເຈົ້າ ແລະ ຢ່າເຮັດ ັບາບອີກຕໍ່ໄປ; ຈົ່ງປະຕິບັດວຽກງານທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາເຈົ້າດ້ວຍຄວາມມີສະຕິ.

36 ຈົ່ງ ັເບິ່ງທີ່ເຮົາໃນຄວາມນຶກຄິດທຸກຢ່າງ; ຢ່າສົງໄສ, ຢ່າສູ່ຢ້ານ.

37 ັຈົ່ງເບິ່ງ ຮອຍ ແຜທີ່ຖືກແທງຢູ່ຂ້າງຂອງເຮົາ, ແລະ ຮອຍ ະຕະປູຢູ່ໃນມື ແລະ ຕີນ ຂອງ ເຮົາ ນຳ ອີກ; ຈົ່ງ ຊື່ສັດ, ຈົ່ງ ຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ, ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ັໄດ້ຮັບ ັອານາຈັກສະຫວັນເປັນມູນມໍລະດົກ. ອາແມນ.

<p>28 ກ ພບຍ 19:15; 2 ກຫ 13:1; 2 ນຟ 27:12–14; ຄພ 128:3.</p> <p>30 ກ ຄພ 5:22; 135. ຄມພ ຕາຍເພາະ ຄວາມເຊື່ອ, ການຕາຍ ເພາະຄວາມເຊື່ອ.</p> <p>ຂ ພນມ 3:21. ຄ ຄມພ ລັດສະໝີພາບ.</p> <p>31 ກ 3 ນຟ 16:10–14; ຄພ 20:8–15. ຂ ຄມພ ປະຈັກພະຍານ.</p> <p>32 ກ ມຫ 18:19–20. ຄມພ ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ,</p>	<p>ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ. ຂ ຄພ 29:5; 38:7.</p> <p>33 ກ ຄມພ ກ້າຫານ, ຄວາມ ກ້າຫານ, ຢ່າງກ້າຫານ. ຂ ຄລຕ 6:7–8; ມຊຢ 7:30–31; ແອວ 9:28; ຄພ 1:10.</p> <p>34 ກ ພສສ 71:3; ມຫ 7:24–25; 1 ກຫ 10:1–4; ຮລມ 5:12; ຄພ 10:69; 18:4, 17; 33:13; ມຊ 7:53.</p>	<p>ຄມພ ຫິນ. 35 ກ ຢຮ 8:3–11. 36 ກ ອຊຢ 45:22; ຄພ 43:34.</p> <p>37 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການປະກົດຕົວຂອງພຣະ ຄຣິດຫລັງຈາກຊີວິດມະຕະ. ຂ ຄມພ ຄຶງ, ການຄຶງ. ຄ ມຫ 5:3, 10; 3 ນຟ 12:3, 10. ງ ຄມພ ອານາຈັກຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຫລື ອາ ນາຈັກສະຫວັນ.</p>
---	---	--

ພາກທີ 7

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ, ທີ່ເມືອງຮາມໂມນີ ລັດເຟັນໂຊເວເນຍ, ເດືອນເມສາ 1829, ເມື່ອພວກເພິ່ນໄດ້ທູນຖາມຜ່ານອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ ກ່ຽວກັບວ່າ ໂຢຮັນສານຸສິດຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຍັງຢູ່ໃນເນື້ອໜັງ ຫລື ເສຍຊີວິດແລ້ວ. ການເປີດເຜີຍເປັນການແປຂອງບັນທຶກທີ່ໂຢຮັນໄດ້ເຮັດໄວ້ໃນແຜ່ນໜັງ ແລະ ເຊື່ອງໄວ້ດ້ວຍຕົວເພິ່ນເອງ.

1-3, ໂຢຮັນຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຈະມີຊີວິດຢູ່ຈົນກວ່າ ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ສະ ເດັດ ມາ; 4-8, ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະ ໂຢຮັນ ຖືຂໍ້ກະແຈຂອງພຣະກິດຕີຄູນ.

1 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: "ໂຢຮັນ, ຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຂອງເຮົາ, ເຈົ້າ ສະ ປາດຖະໜາສິ່ງໃດ? ເພາະຖ້າຫາກເຈົ້າຈະຂໍສິ່ງທີ່ເຈົ້າປະສົງ, ເຮົາຈະປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.

2 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນຕໍ່ພຣະອົງວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເອີຍ ຂໍ ຈົ່ງ ໂປດປະທານອຳນາດເໜືອ "ຄວາມຕາຍໃຫ້ແກ່ຂ້າພຣະອົງ, ເພື່ອຂ້າພຣະອົງຈະມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ນຳຈິດວິນຍານມາຫາພຣະອົງ.

3 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ເພາະເຈົ້າປາດຖະໜາສິ່ງນີ້ເຈົ້າຈຶ່ງຈະມີຊີວິດ "ຢູ່ຕໍ່ໄປຈົນກວ່າເຮົາມາໃນ ສັດສະໝີພາບຂອງເຮົາ, ແລະ ຈະທຳນາຍຕໍ່ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ.

4 ແລະ ເພາະດ້ວຍເຫດນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ກ່າວກັບເປໂຕວ່າ: ຖ້າຫາກເຮົາຍອມໃຫ້ລາວຢູ່ຕໍ່ໄປຈົນກວ່າເຮົາມາ, ມັນແມ່ນເລື່ອງຫຍັງຂອງເຈົ້າ? ເພາະລາວປາດຖະໜາຈາກເຮົາທີ່ຈະນຳຈິດວິນຍານມາຫາເຮົາ, ແຕ່ເຈົ້າປາດຖະໜາທີ່ຈະມາຫາເຮົາຢ່າງວ່ອງໄວໃນ "ອານາຈັກຂອງເຮົາ.

5 ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ເປໂຕ, ນີ້ເປັນຄວາມປາດຖະໜາດີ; ແຕ່ຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຂອງເຮົາປາດຖະໜາວ່າ ລາວຈະໄດ້ເຮັດວຽກງານຕື່ມອີກ, ຫລື ເຮັດວຽກງານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນທ່າມກາງມະນຸດຫລາຍກວ່າທີ່ລາວໄດ້ເຮັດຜ່ານມາ.

6 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວໄດ້ຮັບເອົາວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່; ສະນັ້ນ ເຮົາ ຈຶ່ງ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ລາວເປັນຄືໄຟທີ່ລຸກໄໝ້ ແລະ ເປັນທູດຜູ້ "ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ; ລາວຈະປະຕິບັດຕໍ່ຜູ້ທີ່ເປັນ ສະຫາຍາດແຫ່ງຄວາມລອດຜູ້ອາໄສຢູ່ເທິງ "ແຜ່ນດິນໂລກ.

7 ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າປະຕິບັດຕໍ່ລາວ ແລະ ຕໍ່ຢາໂກໂບອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ; ແລະ ແກ່ເຈົ້າເຮົາຈະມອບອຳນາດນີ້ ແລະ "ຂໍ

<p>7 1 ກ ຄມພ ໂຢຮັນ, ລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ. ຂ 3 ນພ 28:1-10. 2 ກ ລກ 9:27. ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ. 3 ກ ຢຣ 21:20-23. ຄມພ ບຸກຄົນທີ່ຖືກ</p>	<p>ປ່ຽນສະພາບແລ້ວ. ຂ ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ລັດສະໝີພາບ. ຄ ພນມ 10:11. 4 ກ ຄມພ ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ອານາຈັກສະຫວັນ.</p>	<p>6 ກ ຄພ 130:5. ຂ ຄພ 76:86-88. ຄ ຢຣ 10:8-11; ຄພ 77:14. 7 ກ ມທ 16:19; ກຈກ 15:7; ຈສ—ປ 1:72. ຄມພ ຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ.</p>
---	--	---

ກະແຈຂອງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃຫ້ ຈົນກວ່າເຮົາມາ.

8 ຕາມຄວາມຈິງ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ພວກເຈົ້າທັງສອງຈະໄດ້ຮັບຕາມຄວາມ

ປາດ ຖະ ໜາ ຂອງ ພວກເຈົ້າ, ເພາະ ພວກເຈົ້າທັງສອງ "ຊົມ ຊົມ ໃນ ສິ່ງທີ່ ພວກເຈົ້າປາດຖະໜາ.

ພາກທີ 8

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາແກ່ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ, ທີ່ເມືອງຮາມ ໂມນີ ລັດເພັນໂຊເວເນຍ, ເດືອນເມສາ 1829. ລະຫວ່າງການແປພຣະຄຳພີມໍມອນ, ອໍລິເວີ, ຜູ້ສືບຕໍ່ຮັບໃຊ້ເປັນຄົນຂຽນຄຳແປ, ຊຶ່ງຂຽນຕາມການບອກຂອງສາດສະດາ, ປາດຖະໜາທີ່ຈະໄດ້ຮັບຂອງປະທານແຫ່ງການແປ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕອບຄຳອ້ອນວອນຂອງເພິ່ນໂດຍການເປີດເຜີຍນີ້.

1-5, ການເປີດເຜີຍມາເຖິງ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; 6-12, ຄວາມຮູ້ ເລື່ອງ ຄວາມ ລຶກ ລັບ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ແລະ ອຳນາດທີ່ຈະແປບັນທຶກຂອງສະໄໝບູຮານມາເຖິງໂດຍສັດທາ.

ໂດຍ ການສະແດງໃຫ້ປະຈັກ ໂດຍພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ.

2 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະ ບອກເຈົ້າໃນຈິດໃຈ ແລະ ໃນ ະຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, ໂດຍ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຊຶ່ງຈະມາສູ່ເຈົ້າ ແລະ ຈະມາສະຖິດຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ.

1 "ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ, ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ວ່າຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊຶ່ງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຈົ້າ ຊຶ່ງພຣະຊົນຢູ່ຢ່າງແນ່ນອນສັນໃດ, ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ ະຄວາມຮູ້ເຖິງສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຈະ ະຂໍດ້ວຍສັດທາ, ດ້ວຍໃຈທີ່ຊື່ສັດຢ່າງແນ່ນອນສັນນັ້ນ, ໂດຍເຊື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບອັກຂະລະຢູ່ໃນ ະບັນທຶກອັນເກົ່າແກ່, ຊຶ່ງເປັນຂອງບູຮານ, ຊຶ່ງບັນຈຸພຣະຄຳພີສ່ວນຕ່າງໆຂອງເຮົາ ທີ່ໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງ

3 ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືວິນຍານ ຊຶ່ງ ໂດຍວິນ ຍານ ນີ້ ໂມເຊ ໄດ້ ພາ ລູກ ຫລານ ຂອງ ອິດສະ ຣາເອນ ຂ້າມ "ທະເລ ແດງ ໄປ ເທິງ ແຜ່ນດິນແຫ້ງ.

4 ສະນັ້ນນີ້ຄືຂອງປະທານຂອງເຈົ້າ; ຈົ່ງນຳໃຊ້ມັນ, ແລະ ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວ, ເພາະມັນຈະບົດປ່ອຍເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູຂອງເຈົ້າ, ຖ້າບໍ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ເຂົາຈະປະທານເຈົ້າ ແລະ ນຳຈິດວິນຍານຂອງ

8 ກ ຄມພ ຊົມຊົມ, ຄວາມຊົມຊົມ.
8 1 ກ ຈສ—ປ 1:66.
ຄມພ ຄາວເດີຣີ, ອໍລິເວີ.
ຂ ຄມພ ຄວາມຮູ້.
ຄ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ

ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.
ງ ຄພ 6:26-27; 9:2.
ຈ ຄພ 5:16.
2 ກ ຄພ 9:7-9.
ຄມພ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ.

ຂ ຄມພ ໃຈ.
ຄ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
3 ກ ອພຍ 14:13-22;
ພບຍ 11:4; 1 ນພ 4:2;
ມຊຢ 7:19.
ຄມພ ທະເລແດງ.

ເຈົ້າໄປສູ່ຄວາມພິນາດ.

5 ໂອ້, ຈົ່ງຈື່ຈຳ "ຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້, ແລະ ຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ. ຈົ່ງຈື່ຈຳວ່າ ນີ້ຄື ຂອງປະທານຂອງເຈົ້າ.

6 ບັດນີ້ ນີ້ບໍ່ແມ່ນຂອງປະທານທັງໝົດ ຂອງເຈົ້າ; ເພາະເຈົ້າມີຂອງປະທານອີກຢ່າງ ໜຶ່ງ, ຊຶ່ງເປັນຂອງປະທານແຫ່ງອາໂຣນ; ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນໄດ້ບອກເຈົ້າຫລາຍສິ່ງ;

7 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ບໍ່ມີອຳນາດອື່ນ ອີກ, ນອກ ຈາກອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ ຂອງປະທານແຫ່ງອາໂຣນນີ້ຢູ່ກັບເຈົ້າໄດ້.

8 ສະນັ້ນ, ຢາສົງໄສ, ເພາະມັນເປັນຂອງ ປະທານຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ເຈົ້າຄວນຖື ມັນໄວ້ຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດວຽກງານ ທີ່ໜ້າອັດສະຈັນໃຈ; ແລະ ບໍ່ມີອຳນາດໃດ ທີ່ຈະສາມາດເອົາມັນໄປຈາກມືຂອງເຈົ້າ, ເພາະມັນເປັນວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ.

9 ແລະ, ສະນັ້ນ, ສິ່ງ ໃດກໍ ຕາມ ທີ່ເຈົ້າ ຈະຂໍໃຫ້ເຮົາບອກເຈົ້າ ໂດຍທາງນັ້ນ, ສິ່ງ ນັ້ນເຮົາຈະມອບໃຫ້ເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະມີ ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບມັນ.

10 ຈົ່ງ ຈຳ ໄວ້ ວ່າ ຖ້າ ປາດ ສະ ຈາກ "ສັດທາ ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ຫຍັງ ບໍ່ ໄດ້; ສະນັ້ນ ຈົ່ງ ຂໍ ດ້ວຍ ສັດທາ. ຢາ ເຮັດ ຫລິ້ນ ກັບ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້; ຢາ ຂໍ ສິ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ ບໍ່ ຄວນ ຂໍ.

11 ຖາມເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ຄວາມລຶກລັບ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ວ່າເຈົ້າຈະ "ແປ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ຈາກ ບັນທຶກບູຮານທັງໝົດ ນັ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເຊື່ອງຊ້ອນໄວ້, ຊຶ່ງສັກສິດ; ແລະ ອີງຕາມສັດທາຂອງເຈົ້າ ມັນຈະເກີດ ຂຶ້ນແກ່ເຈົ້າ.

12 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືຜູ້ທີ່ກ່າວມັນໄວ້ດັ່ງນີ້; ແລະ ເຮົາຄືຜູ້ດຽວກັນນັ້ນທີ່ໄດ້ກ່າວກັບ ເຈົ້າມາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 9

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາແກ່ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ, ທີ່ ເມືອງຮາມໂມນີ ລັດເພັນໂຊເວເນຍ, ເດືອນເມສາ 1829. ອໍລິເວີຖືກຕັກເຕືອນໃຫ້ອົດທົນ ແລະ ຖືກຊຸກຍູ້ໃຫ້ເຕັມໃຈທີ່ຈະຂຽນໃນຊ່ວງໄລຍະນັ້ນ ຕາມການບອກຂອງຜູ້ແປ, ແທນທີ່ ຈະພະຍາຍາມແປ.

1-6, ມີບັນທຶກບູຮານເຫລັ້ມອື່ນໆທີ່ຍັງບໍ່ ໄດ້ແປເທື່ອ; 7-14, ພຣະຄຳພິມມອນໄດ້ ຖືກແປໂດຍທາງການສຶກສາ ແລະ ໂດຍ ການຍືນຍັນທາງວິນຍານ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ບຸດຂອງ ເຮົາວ່າ ເພາະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ "ແປຕາມທີ່ເຈົ້າ

ປາດຖະໜາຈາກເຮົາ, ແລະ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ ອີກທີ່ຈະ ຂຽນໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ສະນັ້ນ ເຮົາ ຈຶ່ງ ຢາກໃຫ້ເຈົ້າຂຽນຕໍ່ໄປ ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະ ສຳເລັດບັນທຶກນີ້, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຝາກຝັງໄວ້ ນຳລາວ.

2 ແລະ ຈາກນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາມີ "ບັນ

5 ກ ພບຍ 11:18-19.
10 ກ ຄມພ ສັດທາ.
ຂ ຄພ 88:63-65.

11 ກ ຄພ 9:1, 10.
9 1 ກ ຄພ 8:1, 11.
ຂ ຈສ-ປ 1:67.

2 ກ ຄພ 6:26; 8:1.

ທຶກ ຮ້ອນອີກ, ຊຶ່ງເຮົາຈະໃຫ້ພະລັງແກ່ເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຊ່ວຍແປ.

3 ຈົ່ງ ອົດ ທົນ, ບຸດ ຂອງ ເຮົາ, ເພາະ ມັນ ເປັນ ຄວາມ ສະຫລຽວ ສະຫລາດ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ມັນ ບໍ່ສົມຄວນ ທີ່ເຈົ້າຈະແປໃນເວລາ ນີ້.

4 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ວຽກງານ ຊຶ່ງເຈົ້າຖືກເອີ້ນ ໃຫ້ ເຮັດ ແມ່ນ ທີ່ຈະຂຽນ ໃຫ້ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ.

5 ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເປັນເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ສືບຕໍ່ດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ, ຕອນເຈົ້າໄດ້ ເລີ່ມແປ, ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເອົາສິດທິພິເສດນັ້ນໄປ ຈາກເຈົ້າ.

6 ຢາ ັຈົມ, ບຸດຂອງເຮົາ, ເພາະມັນເປັນ ຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງເຮົາ ທີ່ເຮົາ ຈັດການກັບເຈົ້າໃນວິທີນີ້.

7 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຈົ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈ; ເຈົ້າຄິດວ່າເຮົາ ຈະມອບມັນໃຫ້ເຈົ້າ, ເມື່ອເຈົ້າບໍ່ໃຊ້ຄວາມ ຄິດມີແຕ່ຈະທູນຖາມເຮົາ.

8 ແຕ່, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ ເຈົ້າຕ້ອງ ັສຶກສາມັນຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ ກ່ອນ; ແລ້ວເຈົ້າຕ້ອງ ັທູນ ຖາມ ເຮົາ ຖ້າ ຫາກວ່າມັນຖືກຕ້ອງຫລືບໍ່, ຖ້າຫາກມັນຖືກ ຕ້ອງ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ ັຂຽນອີກຂອງເຈົ້າ ັຮ້ອນຮົນພາຍໃນຕົວເຈົ້າ; ສະນັ້ນ, ເຈົ້າຈະ ັຮູ້ສຶກວ່າມັນຖືກຕ້ອງ.

9 ແຕ່ຖ້າຫາກມັນບໍ່ຖືກຕ້ອງ ເຈົ້າຈະບໍ່ມີ ຄວາມຮູ້ສຶກເຊັ່ນນັ້ນ, ແຕ່ເຈົ້າຈະ ັງົງງັນ ໃນຄວາມຄິດ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າລືມສິ່ງທີ່ ຜິດ; ສະນັ້ນ, ເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດຂຽນສິ່ງທີ່ ສັກສິດ ນອກຈາກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບມັນຈາກ ເຮົາ.

10 ບັດນີ້, ຖ້າຫາກເຈົ້າຮູ້ເລື່ອງນີ້ມາກ່ອນ ເຈົ້າກໍຄົງ ັແປໄດ້; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນ ບໍ່ສົມຄວນທີ່ເຈົ້າຈະແປໃນຕອນນີ້.

11 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນສົມຄວນເມື່ອຕອນເຈົ້າ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ; ແຕ່ເຈົ້າໄດ້ ັຍ້ານກົວ, ແລະ ເວລາ ໄດ້ຜ່ານ ໄປ ແລ້ວ, ແລະ ມັນ ບໍ່ສົມ ຄວນໃນຕອນນີ້;

12 ເພາະ, ເຈົ້າບໍ່ເຫັນວ່າເຮົາໄດ້ມອບ ພະລັງໃຫ້ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ັໂຈເຊັບ ຢ່າງ ພຽງພໍ, ຊຶ່ງ ໂດຍສິ່ງນັ້ນ ຈົ່ງທົດແທນກັນ? ແລະ ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວ ໂທດເຈົ້າທັງສອງຄົນ ແນວໃດ.

13 ຈົ່ງເຮັດສິ່ງນີ້ທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະຮຸ່ງເຮືອງ. ຈົ່ງຊື່ສັດ, ແລະ ຢາ ຍອມຕໍ່ ັການລ້ລວງ.

14 ຈົ່ງ ຍຶດໝັ້ນ ໃນ ວຽກງານ ຊຶ່ງ ັວຽກ ງານນັ້ນເຮົາໄດ້ ັເອີ້ນເຈົ້າ, ແລະ ຜົມເສັ້ນ ໜຶ່ງເທິງຫົວຂອງເຈົ້າກໍຈະບໍ່ເສຍໄປ, ແລະ ເຈົ້າຈະຖືກ ັຍົກຂຶ້ນ ໃນວັນສຸດທ້າຍ. ອາ ແມ່ນ.

2 ຂ ການກ່າວເຖິງກິດຈະກຳ ການແປເພີ່ມເຕີມ, ລວມ ທັງ ການແປພຣະຄຣິສຕະ ທຳຄຳພີ ແລະ ໜັງສືອັບ ຣາຮາມຂອງໂຈເຊັບ ສະ ມິດ, ຊຶ່ງອໍລິເວີ ຄາວ ເດີຣີ ໄດ້ຊ່ວຍເປັນຜູ້ຂຽນ. ຄມພ ການແປຂອງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ (ປຈສ).
6 ກ ຄມພ ຈົມ.

8 ກ ຄມພ ໄຕຕອງ.
ຂ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.
ຄ ລກ 24:32.
ງ ຄມພ ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ; ປະຈັກພະຍານ.
ຈ ຄພ 8:2-3.
9 ກ ຄພ 10:2.
10 ກ ຄພ 8:11.
11 ກ ຄມພ ຢ້ານກົວ,

ຄວາມຢ້ານກົວ.
12 ກ ຄພ 18:8.
13 ກ ຄມພ ລ້ລວງ, ການລ້ລວງ.
14 ກ 1 ກຮທ 16:13.
ຂ ຄມພ ເອີ້ນ, ການ ເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກ ພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ.
ຄ ແອວ 13:29;
ຄພ 17:8.

ພາກທີ 10

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງຮາມ ໂມນີ, ລັດເຟັນໂຊເວເນຍ, ອາດເປັນລະຫວ່າງເດືອນເມສາ 1829, ເຖິງແມ່ນວ່າ ບາງສ່ວນອາດໄດ້ຮັບນັບແຕ່ໃນລະດູແລ້ງ ຂອງປີ 1828. ໃນນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບອກ ໂຈເຊັບເຖິງກຸ່ມຄົນຊົ່ວທີ່ໄດ້ປ່ຽນແປງຕົນສະບັບ 116 ຫ້າທີ່ແປຈາກໜັງສືລິໄຮ, ໃນພຣະຄຳພິມມອນ. ຕົ້ນສະບັບດັ່ງກ່າວໄດ້ຫາຍໄປຈາກການຄອບຄອງຂອງມາຕິນ ແຣຣິສ, ຊຶ່ງຖືກຝາກຝັງໄວ້ຊົ່ວຄາວ. (ເບິ່ງຫົວຂໍ້ຂອງ ພາກທີ 3.) ແຜນການຊົ່ວຮ້າຍແມ່ນທີ່ຈະຄອຍຖ້າໃຫ້ແປຫ້າທີ່ຖືກລັກໄປນັ້ນຄືນໃໝ່ ແລະ ຈາກນັ້ນຈະຕຳນິ ຜູ້ແປ ໂດຍການເຮັດໃຫ້ເຫັນຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງກັນ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນເນື່ອງດ້ວຍການປ່ຽນແປງ. ຈຸດປະສົງອັນຊົ່ວຮ້າຍນີ້ ຊຶ່ງມານຮ້າຍເປັນຕົ້ນຄິດ ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮູ້ຈັກແມ່ນແຕ່ໃນຂະນະທີ່ມີມອນ, ນັກປະຫວັດສາດຊາວນີໄຟ, ພວມຫຍໍ້ແຜ່ນຈາລຶກເຂົ້າກັນ, ມີສະແດງໃຫ້ເຫັນຢູ່ໃນພຣະຄຳພິມມອນ (ເບິ່ງ ຄຳຂອງມໍມອນ 1:3-7).

1-26, ຊາຕານຍຸຍົງຄົນຊົ່ວໃຫ້ຕໍ່ຕ້ານວຽກງານ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ; 27-33, ມັນສະແຫວງ ຫາ ທີ່ ຈະ ທຳ ລາຍ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ມະນຸດ; 34-52, ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ຈະ ຕ້ອງ ອອກ ໄປ ຫາ ຊາວ ເລມັນ ແລະ ທຸກ ປະ ຊາ ຊາດ ຜ່ານ ພຣະ ຄຳ ພິ ມໍ ມອນ; 53-63, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ສະ ຖາ ປະ ນາ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ອົງ ແລະ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ທ່າ ມ ກາ ງ ມະ ນຸ ດ; 64-70, ພຣະ ອົງ ຈະ ເຕົ້າ ໂຮມ ຄົນ ທີ່ ກັບ ໃ ຈ ເຂົ້າ ໃນ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ອົງ ແລະ ຈະ ຊ່ວຍ ຄົນ ທີ່ ເຊື່ອ ພັງ ໃ ຫ້ ລອດ.

1 ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ເພາະເຈົ້າໄດ້ມອບການຂຽນເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ຮັບພະລັງໃຫ້ແປ ຜ່ານ "ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ, ໄວ້ໃນກຳມີຂອງຄົນ ະຊົ່ວ, ເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເສຍມັນໄປ.

2 ແລະ ເຈົ້າ ກໍ ໄດ້ ເສຍ ຂອງ ປະທານ

ຂອງເຈົ້ານຳອີກ ໃນ ເວລາ ດຽວ ກັນ, ແລະ "ຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າກັບມິດມົວ.

3 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບັດນີ້ ມັນໄດ້ຖືກ "ນຳຄືນມາໃຫ້ເຈົ້າຄືນອີກ; ສະນັ້ນ ຈົ່ງເບິ່ງວ່າເຈົ້າຊື່ສັດ ແລະ ສືບຕໍ່ເຮັດວຽກງານການແປທີ່ເຫລືອຢູ່ໃຫ້ສຳເລັດ ດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ.

4 ຢ່າແລ່ນ "ໄວ ຫລື ເຮັດວຽກງານເກີນກວ່າ ະກຳ ລັງ ຂອງ ເຈົ້າ ແລະ ເງື່ອນໄຂຕ່າງໆທີ່ຈັດໃຫ້ ເພື່ອເຈົ້າຈະສາມາດແປ; ແຕ່ໃຫ້ ະພາກພຽນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ.

5 ຈົ່ງ "ອະທິຖານ ສະເໝີ, ເພື່ອເຈົ້າຈະອອກມາຢ່າງຜູ້ຂະນະ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອເຈົ້າຈະເອົາຂະນະຊາຕານ, ແລະ ເພື່ອເຈົ້າຈະຫລົບໜີຈາກກຳມີຂອງບໍລິວານຂອງຊາຕານ ທີ່ຄ້າຈູນວຽກງານຂອງມັນ.

6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາສະແຫວງທີ່ຈະ "ທຳລາຍເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ ະຄົນທີ່ເຈົ້າໄວ້ວາງໃຈກໍສະແຫວງ ທີ່ຈະທຳລາຍເຈົ້າ.

<p>10 1 ກ ຄມພ ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ. ຂ ຄພ 3:1-15. 2 ກ ຄມພ ຈິດໃຈ. 3 ກ ຄພ 3:10. 4 ກ ມຊຸ 4:27.</p>	<p>ຂ ອພຍ 18:13-26. ຄ ມຫ 10:22. ຄມພ ພາກພຽນ, ຄວາມພາກພຽນ. 5 ກ 3 ນພ 18:15-21.</p>	<p>ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. 6 ກ ຄພ 5:32-33; 38:13. ຂ ຄພ 5:1-2.</p>
--	---	---

7 ແລະ ເພາະ ດ້ວຍ ເຫດ ນີ້ ເຮົາ ຈຶ່ງ ກ່າວ ວ່າ ເຂົາ ເປັນ ຄົນ ຊົ່ວ, ເພາະ ເຂົາ ໄດ້ ສະແຫວງ ທີ່ ຈະ ເອົາ ສິ່ງ ທີ່ ຝາກ ຝັງ ໄວ້ ນຳ ເຈົ້າ ໄປ ຈາກ ເຈົ້າ; ແລະ ເຂົາ ກໍ່ ໄດ້ ສະແຫວງ ທີ່ ຈະ ທຳ ລາຍ ຂອງ ປະທານ ຂອງ ເຈົ້າ ນຳ ອີກ.

8 ແລະ ເພາະ ເຈົ້າ ໄດ້ ມອບ ການ ຂຽນ ໄວ້ ໃນ ມື ຂອງ ເຂົາ, ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ຄົນ ຊົ່ວ ຈຶ່ງ ໄດ້ ເອົາ ມັນ ໄປ ຈາກ ເຈົ້າ.

9 ສະນັ້ນ, ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ໄດ້ ມອບ ມັນ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ສິ່ງ ທີ່ ສັກສິດ, ໄວ້ ກັບ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ.

10 ແລະ, ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, "ຊາຕານ ໄດ້ ເອົາ ມັນ ໃສ່ ໄວ້ ໃນ ໃຈ ຂອງ ເຂົາ ເພື່ອ ປ່ຽນ ແປງ ຖ້ອຍ ຄຳ ຊຶ່ງ ເຈົ້າ ໄດ້ ໃຫ້ ຂຽນ ໄວ້, ຫລື ຊຶ່ງ ເຈົ້າ ໄດ້ ແປ, ທີ່ ຫລຸດ ໄປ ຈາກ ມື ຂອງ ເຈົ້າ.

11 ແລະ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ ເພາະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ປ່ຽນ ແປງ ຖ້ອຍ ຄຳ ເຫລົ່ານັ້ນ, ມັນ ຈຶ່ງ ອ່ານ ກົງ ກັນ ຂ້າມ ກັບ ສິ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ ໄດ້ ແປ ແລະ ໃຫ້ ຂຽນ ໄວ້;

12 ແລະ, ໂດຍ ວິທີ ນີ້, ມານ ໄດ້ ສະແຫວງ ຫາ ທີ່ ຈະ ວາງ ແຜນ ອັນ ມີ ເລ່ວ ຫລຽມ, ເພື່ອ ມັນ ຈະ ໄດ້ ທຳ ລາຍ ວຽກ ງານ ນີ້;

13 ເພາະ ມັນ ໄດ້ ເອົາ ໃສ່ ໄວ້ ໃນ ໃຈ ພວກ ເຂົາ ເພື່ອ ໃຫ້ ເຮັດ ສິ່ງ ນີ້, ເພາະ ໂດຍ ການ ເວົ້າ ຕົວະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ກ່າວ ຫາ ວ່າ ພວກ ເຂົາ "ຈັບ ເຈົ້າ ໄດ້ ດ້ວຍ ຖ້ອຍ ຄຳ ທີ່ ເຈົ້າ ອ້າງ ວ່າ ໄດ້ ແປ.

14 ຕາມ ຄວາມ ຈິງ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ຍອມ ໃຫ້ ຊາຕານ ສຳ ເລັດ ແຜນ ອັນ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ມັນ ໃນ ສິ່ງ ນີ້.

15 ເພາະ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ໄດ້ ເອົາ ມັນ ໃສ່ ໄວ້ ໃນ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ເຈົ້າ ທົດ ລອງ ພຣະ

ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ເຈົ້າ, ໃນ ການ ຂໍ ແບ່ງ ມັນ ຄືນ ອີກ.

16 ແລະ ເມື່ອ ນັ້ນ, ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຂົາ ກ່າວ ແລະ ຄິດ ຢູ່ ໃນ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ວ່າ—ພວກ ເຮົາ ຈະ ເບິ່ງ ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ປະທານ ພະລັງ ໃຫ້ ລາວ ແປ ຫລື ບໍ່; ຖ້າ ເປັນ ເຊັ່ນ ນັ້ນ, ພຣະ ອົງ ກໍ່ ຈະ ປະທານ ພະລັງ ໃຫ້ ລາວ ຄືນ ອີກ;

17 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ປະທານ ພະລັງ ໃຫ້ ລາວ ຄືນ ອີກ, ຫລື ຖ້າ ຫາກ ລາວ ແປ ຄືນ ອີກ, ຫລື, ອີກ ຄຳ ໜຶ່ງ, ຖ້າ ລາວ ແປ ຄຳ ດຽວ ກັນ ນັ້ນ ອອກ ມາ, ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຮົາ ກໍ່ ມີ ຢ່າງ ດຽວ ກັນ ນັ້ນ, ແລະ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ປ່ຽນ ແປງ ມັນ ແລ້ວ;

18 ສະນັ້ນ ມັນ ຈະ ບໍ່ ຄື ກັນ, ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈະ ກ່າວ ວ່າ ລາວ ເວົ້າ ຕົວະ ໃນ ຖ້ອຍ ຄຳ ຂອງ ລາວ, ແລະ ວ່າ ລາວ ບໍ່ ມີ ຂອງ ປະທານ, ແລະ ວ່າ ລາວ ບໍ່ ມີ ພະລັງ;

19 ສະນັ້ນ ພວກ ເຮົາ ຈະ ທຳ ລາຍ ລາວ, ແລະ ວຽກ ງານ ນຳ ອີກ; ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ສິ່ງ ນີ້ ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ອັບ ອາຍ ໃນ ບັນ ທ້າຍ, ແລະ ເພື່ອ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ຍ້ອນ ຍໍ ຈາກ ໂລກ.

20 ຕາມ ຈິງ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ວ່າ ຊາຕານ ມີ ອຳນາດ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ໃນ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ມັນ "ຍຸ ຍົງ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ເຮັດ *ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຕໍ່ ຕ້ານ ສິ່ງ ທີ່ ດີ;

21 ແລະ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ "ເສື່ອມ ຊາມ, ແລະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ *ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມ ໜ້າ ກຽດ ຊັງ; ແລະ ພວກ ເຂົາ "ຮັກ *ຄວາມ ມືດ ຫລາຍ ກວ່າ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ, ເພາະ *ການ ກະທຳ ຂອງ ພວກ ເຂົາ

<p>10 ກ ຄມພ ມານ. 13 ກ ຢມຢ 5:26. 20 ກ 2 ນພ 28:20-22. ຂ ຄມພ ບາບ.</p>	<p>21 ກ ຄພ 112:23-24. ຂ ຄມພ ຊົ່ວ ຮ້າຍ, ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ. ຄ ມຊ 5:13-18.</p>	<p>ງ ມຊຢ 15:26. ຄມພ ຄວາມ ມືດ ຫາງ ວິນຍານ. ຈ ຢຮ 3:18-21; ຄພ 29:45.</p>
---	---	---

ຊົ່ວຮ້າຍ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ທູນຂໍຈາກເຮົາ.

22 ກຊາຕານຍຸຍົງພວກເຂົາ, ເພື່ອມັນຈະໄດ້ ະນຳຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ ໄປສູ່ຄວາມພິນາດ.

23 ແລະ ດັ່ງນັ້ນມັນໄດ້ວາງແຜນອັນມີເລ່ຫລ່ຽມ, ໂດຍຄິດຈະທຳລາຍວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ; ແຕ່ເຮົາຈະຮຽກຮ້ອງສິ່ງນີ້ຈາກມືຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ມັນຈະກາຍເປັນຄວາມອັບອາຍ ແລະ ການກ່າວໂທດຂອງພວກເຂົາໃນວັນຂອງ ການພິພາກສາ.

24 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນ ໄດ້ຍຸຍົງໃຈຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອໃຫ້ຄຽດແຄ້ນຕໍ່ຕ້ານວຽກງານນີ້.

25 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ໃຫ້ຫລອກລວງ ແລະ ຄອຍຖ້າຈັບ, ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະໄດ້ທຳລາຍ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນບໍ່ເປັນພິດເປັນໄພຫຍັງ. ແລະ ມັນໄດ້ເວົ້າຍ້ອງຍໍພວກເຂົາດັ່ງນັ້ນ, ແລະ ບອກພວກເຂົາວ່າ ມັນບໍ່ເປັນບາບແນວໃດທີ່ຈະເວົ້າຕົວະ ເພື່ອຈະໄດ້ຈັບຄົນທີ່ ະເວົ້າຕົວະ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ທຳລາຍເຂົາ.

26 ແລະ ມັນໄດ້ເວົ້າຍ້ອງຍໍພວກເຂົາດັ່ງນັ້ນ, ແລະ ະນຳພວກເຂົາໄປຈົນກວ່າມັນໄດ້ລາກຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາລົງໄປ ະນະລຶກ; ແລະ ມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຖືກ ະບັງຂອງຕົນເອງດັ່ງນັ້ນ.

27 ແລະ ມັນໄດ້ຂຶ້ນໄປ ແລະ ລົງມາດັ່ງນັ້ນ, ະໄປຫາບ່ອນນັ້ນບ່ອນນີ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ

ໂລກ, ສະແຫວງຫາທີ່ຈະ ະທຳລາຍຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດ.

28 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ວິບັດແກ່ຄົນທີ່ເວົ້າຕົວະ ເພື່ອ ະຫລອກລວງ ເພາະເຂົາຄິດວ່າ ຄົນອື່ນ ເວົ້າຕົວະ ເພື່ອຫລອກລວງ; ເພາະຄົນເຊັ່ນນັ້ນຈະບໍ່ພົ້ນຈາກ ະຄວາມຍຸດຕິທຳ ຂອງພຣະເຈົ້າ.

29 ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ປຽນແປງຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານັ້ນ, ເພາະຊາຕານໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ເຂົາໄດ້ຫລອກລວງພວກເຈົ້າ—ແລະ ມັນໄດ້ຍຸຍົງພວກເຂົາໄປເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍດັ່ງນັ້ນ, ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າ ະທົດລອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.

30 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າຈະບໍ່ແປຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານັ້ນອີກ ຊຶ່ງໄດ້ຫລຸດໄປຈາກມືຂອງເຈົ້າ.

31 ເພາະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ສຳເລັດໃນ ແຜນອັນຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາໃນການ ເວົ້າຕົວະຕໍ່ຕ້ານຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານັ້ນ. ເພາະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກເຈົ້າໄດ້ນຳຖ້ອຍຄຳຢ່າງດຽວກັນອອກມາ ພວກເຂົາຈະກ່າວວ່າ ເຈົ້າຕົວະ ແລະ ວ່າ ເຈົ້າອ້າງວ່າໄດ້ແປ, ແລະ ວ່າເຈົ້າໄດ້ຂັດກັບຕົນເອງ.

32 ແລະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຈະປາວປະກາດເລື່ອງນີ້, ແລະ ຊາຕານຈະເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຜູ້ຄົນແຂງກະດ້າງ ເພື່ອຍຸຍົງເຂົາໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ເຈົ້າ, ເພື່ອເຂົາຈະບໍ່ເຊື່ອຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ.

22 ກ 2 ນພ 2:17-18.
ຂ ຄມພ ລ້ລວງ, ການລ້ລວງ.
23 ກ ຮລມ 8:25;
ຄພ 121:23-25.
25 ກ 2 ນພ 2:18; 28:8-9;
ແອວ 10:17;
ມຊ 4:4.
ຄມພ ຕົວະ.

26 ກ ຄມພ ປະຖົ້ມຄວາມເຊື່ອ,
ການປະຖົ້ມຄວາມເຊື່ອ.
ຂ ຄມພ ນະລຶກ.
ຄ ສພສ 29:5-6;
1 ນພ 14:3.
27 ກ ໂຢບ 1:7.
ຂ 2 ນພ 28:19-23;
ຄພ 76:28-29.

28 ກ ຄມພ ຫລອກລວງ, ການ
ຫລອກລວງ, ຄວາມ
ຫລອກລວງ.
ຂ ຣມ 2:3.
ຄມພ ຍຸດຕິທຳ,
ຄວາມຍຸດຕິທຳ.
29 ກ ມທ 4:7.

33 ດັ່ງນັ້ນ າຊາຕານ ຄິດ ຈະ ມີ ອຳນາດ ເໜືອປະຈັກພະຍານຂອງເຈົ້າໃນຄົນລຸ້ນນີ້, ເພື່ອວ່າວຽກງານຈະບໍ່ອອກມາໃນຄົນລຸ້ນນີ້.

34 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືບັນຍາ, ແລະ ເພາະ ເຮົາໄດ້ສະແດງ າບັນຍາໃຫ້ເຈົ້າເຫັນ, ແລະ ໄດ້ບັນຊາເຈົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ສິ່ງໃດ ທີ່ເຈົ້າຈະເຮັດ, ຢ່າສະແດງມັນຕໍ່ໂລກ ຈົນ ກວ່າເຈົ້າຈະສຳເລັດວຽກງານການແປເສຍ ກ່ອນ.

35 ຢ່າປະຫລາດໃຈທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວກັບ ເຈົ້າວ່າ: ນີ້ຄືບັນຍາ, ຢ່າສະແດງມັນ ຕໍ່ ໂລກ—ເພາະເຮົາກ່າວວ່າ ຢ່າສະແດງມັນ ຕໍ່ໂລກ, ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກ ສາ.

36 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວວ່າ ເຈົ້າຈະບໍ່ ສະແດງມັນຕໍ່ຄົນຊອບທຳ;

37 ແຕ່ ດັ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ ບໍ່ ສາ ມາດ ບອກ ໄດ້ ສະເໝີໄປວ່າຄົນໃດ າຊອບທຳ, ຫລື ດັ່ງ ທີ່ເຈົ້າບໍ່ສາມາດບອກໄດ້ສະເໝີໄປວ່າຄົນ ໃດຊົ່ວຮ້າຍຄົນໃດຊອບທຳ, ສະນັ້ນ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ ຈົ່ງ າສະຫງົບ ງຽບ ຈົນ ກວ່າເຮົາຈະເຫັນສົມຄວນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ໂລກກ່ຽວ ກັບເລື່ອງນີ້.

38 ແລະ ບັດນີ້, ຕາມຄວາມຈິງ ເຮົາກ່າວ ກັບເຈົ້າວ່າ າເລື່ອງລາວຂອງສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ທີ່ເຈົ້າໄດ້ ຂຽນ, ຊຶ່ງຫລຸດໄປຈາກມືຂອງ ເຈົ້າ, ມີຈາລຶກໄວ້ຢູ່ໃນ າແຜ່ນຈາລຶກຂອງ ນີໄຟ;

39 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເຈົ້າຈື່ໄດ້ ມັນກ່າວ ໃນການຂຽນເຫລົ່ານັ້ນວ່າ ເລື່ອງລາວທີ່ລະ

ອຽດກວ່າກ່ຽວກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ມີຢູ່ເທິງແຜ່ນ ຈາລຶກຂອງນີໄຟ.

40 ແລະ ບັດນີ້, ເພາະ ເລື່ອງລາວ ຊຶ່ງ ຈາລຶກໄວ້ເທິງແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໄຟ ລະ ອຽດກວ່າກ່ຽວກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ໃນຄວາມ ສະຫລຽວສະຫລາດຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະນຳ ມັນອອກມາໃຫ້ຜູ້ຄົນຮູ້ຈັກ—

41 ສະນັ້ນ, ເຈົ້າ ຈົ່ງ ແປ ອັກຂະລະ ທີ່ ຢູ່ ເທິງ າແຜ່ນ ຈາລຶກ ຂອງນີໄຟ, ລົງໄປ ຈົນ ເຈົ້າມາເຖິງການປົກຄອງຂອງກະສັດເປັນ ຢ່າມິນ, ຫລື ຈົນກວ່າເຈົ້າມາເຖິງບ່ອນທີ່ ເຈົ້າໄດ້ແປ, ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ສະຫງວນໄວ້;

42 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າຈົ່ງພົມມັນເປັນບັນ ທິກຂອງນີໄຟ; ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນ ທີ່ໄດ້ປ່ຽນແປງຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາສັບສົນດັ່ງ ນັ້ນ.

43 ເຮົາຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຂົາທຳລາຍ ວຽກ ງານ ຂອງ ເຮົາ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ຈະ ສະແດງ ໃຫ້ພວກເຂົາເຫັນວ່າ ຄວາມ ສະຫລຽວສະຫລາດຂອງເຮົາແມ່ນຍິ່ງໃຫຍ່ ກວ່າເລ່ຫລ່ຽມຂອງມານ.

44 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາມີພຽງພາກສ່ວນ ດຽວ, ຫລື ມີການຫຍໍ້ຂອງເລື່ອງລາວຂອງ ນີໄຟເທົ່ານັ້ນ.

45 ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງທີ່ ຈາລຶກໄວ້ຢູ່ເທິງແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໄຟ ຊຶ່ງ ໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຫລາຍຂຶ້ນກ່ຽວກັບພຣະ ກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ; ສະນັ້ນ, ມັນເປັນຄວາມ ສະຫລຽວ ສະຫລາດ ຂອງ ເຮົາ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ແປ ພາກ ສ່ວນ ທຳ ອິດ ຂອງ ອັກຂະລະ ຂອງ ນີໄຟ, ແລະ ສິ່ງ ອອກ ໄປ ໃນ ວຽກ ງານນີ້.

<p>33 ກ ຄມພ ມານ. 34 ກ ຄມພ ສະຕີບັນຍາ. 37 ກ ມທ 23:28. ຂ ອພຍ 14:14.</p>	<p>38 ກ ໃນບົດຄຳນຳຂອງພຣະຄຳ ພີມໍມອນຂຸດທຳອິດ, ສາດ ສະດາໄດ້ອະທິບາຍວ່າ ຫນັງສື 116 ໜ້າທີ່ໄດ້ເສຍ</p>	<p>ໄປ ຖືກແປຈາກພາກສ່ວນ ທີ່ເອີ້ນວ່າ “ຫນັງສືລີໄຮ.” ຂ ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ. 41 ກ ຄມ 1:3–7.</p>
---	--	---

46 ແລະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ທັງໝົດຂອງ "ວຽກງານນີ້ ບັນຈຸພາກສ່ວນເຫລົ່ານັ້ນທັງໝົດຂອງ ະພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ ຊຶ່ງບັນດາສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດຂອງເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ສານຸສິດຂອງເຮົານຳອີກ, ໄດ້ມີຄວາມ ະປາດຖະໜາໃນຄຳອະທິຖານຂອງເຂົາເຈົ້າຢາກໃຫ້ມັນອອກມາສູ່ຄົນພວກນີ້.

47 ແລະ ເຮົາໄດ້ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ມັນຈະຖືກ "ມອບໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຕາມ ະສັດທາໃນຄຳອະທິຖານຂອງເຂົາເຈົ້າ.

48 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ນີ້ຄືສັດທາຂອງເຂົາເຈົ້າ—ວ່າພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ສົ່ງສອນໃນວັນເວລາຂອງເຂົາເຈົ້າ ຈະອອກມາຫາພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ "ຊາວເລມັນ, ແລະ ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ກາຍເປັນຊາວເລມັນ ເພາະ ການ ແຕກ ແຍກ ຂອງ ພວກເຂົາ.

49 ບັດນີ້, ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ—ສັດທາໃນຄຳອະທິຖານຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນວ່າ ຄວນເຮັດໃຫ້ພຣະກິດຕິຄຸນນີ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກນຳອີກ, ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້ວ່າ ປະຊາຊາດອື່ນຈະມາຄອບຄອງແຜ່ນດິນນີ້;

50 ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ພອນໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນນີ້ໃນຄຳອະທິຖານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ວ່າຜູ້ໃດກໍຕາມ ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະກິດຕິຄຸນນີ້ ໃນແຜ່ນດິນນີ້ຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ;

51 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວ່າມັນຈະມີໃຫ້ຢ່າງ

ເປັນອິດສະລະ ແກ່ຄົນທັງປວງບໍ່ວ່າຈະເປັນປະຊາຊາດໃດ, ຕະກູນໃດ, ພາສາໃດ ຫລື ຜູ້ຄົນໃດກໍຕາມ.

52 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມສັດທາໃນຄຳອະທິຖານຂອງເຂົາເຈົ້າ ເຮົາຈະນຳພາກສ່ວນນີ້ຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາໄປສູ່ຄວາມຮູ້ຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະບໍ່ນຳມັນໄປເພື່ອທຳລາຍສິ່ງທີ່ເຂົາໄດ້ຮັບແລ້ວ, ແຕ່ເພື່ອເສີມສ້າງໃສ່ຕື່ມ.

53 ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ກ່າວວ່າ: ຖ້າຄົນລຸ້ນນີ້ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ແລ້ວເຮົາຈະສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາຂຶ້ນໃນທຳມະກາງພວກເຂົາ.

54 ບັດນີ້ ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວເລື່ອງນີ້ເພື່ອທຳລາຍສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ແຕ່ເຮົາກ່າວເລື່ອງນີ້ເພື່ອເສີມສ້າງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ;

55 ສະນັ້ນ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງ "ຢ້ານ, ເພາະຄົນເຊັ່ນນັ້ນຈະ ະໄດ້ຮັບ ະອານາຈັກສະຫວັນເປັນມູນມໍລະດົກ.

56 ແຕ່ແມ່ນຄົນທີ່ບໍ່ "ຢ້ານກົວເຮົາ, ທັງບໍ່ຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ ແຕ່ໄດ້ສ້າງ ະສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນເພື່ອຫາ ະຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ທຸກຄົນທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວ ແລະ ສ້າງອານາຈັກຂອງມານຂຶ້ນ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ວ່າເຂົາຄືຜູ້ທີ່ເຮົາຈະລົບກວນ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຕົວສົ້ນ ແລະ ຫວັ່ນໄຫວເຂົ້າໄປຈົນເຖິງໃຈກາງ.

<p>46 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີມໍມອນ. ຂ ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ. ຄ ອນ 1:12–18; ມມ 8:24–26; 9:34–37. 47 ກ 3 ນພ 5:13–15; ຄພ 3:19–20. ຂ ຄມພ ສັດທາ.</p>	<p>48 ກ ມຣນ 10:1–5; ຄພ 109:65–66. 55 ກ ຄມພ ຢ້ານກົວ, ຄວາມຢ້ານກົວ. ຂ ມທ 5:10. ຄ ຄມພ ອານາຈັກຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຫລື ອາ</p>	<p>ນາຈັກສະຫວັນ. 56 ກ ປຍຈ 12:13–14. ຂ ຄມພ ມານ—ສາດສະ ໜາຈັກຂອງມານ. ຄ 4 ນພ 1:26.</p>
---	--	--

57 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ເຮົາໄດ້ມາຫາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາເຮົາ.

58 ເຮົາຄື "ຄວາມສະຫວ່າງຊຶ່ງສ່ອງແສງຢູ່ໃນຄວາມມືດ, ແລະ ຄວາມມືດບໍ່ເຂົ້າໃຈມັນເລີຍ.

59 ເຮົາຄືຜູ້ທີ່ໄດ້ກ່າວ—ເຮົາມີ "ແກະ ອື່ນອີກ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນຂອງຜູງນີ້—ກັບສານຸສິດຂອງເຮົາ, ແລະ ຫລາຍຄົນ ແຕ່ບໍ່ມີໃຜ ເຂົ້າໃຈເຮົາ.

60 ແລະ ເຮົາ ຈະ ສະແດງ ໃຫ້ ຄົນ ລຸ້ນນີ້ ເຫັນວ່າເຮົາມີແກະອື່ນອີກ, ແລະ ວ່າເຂົາເປັນຕະກູນໜຶ່ງຂອງ "ເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ;

61 ແລະ ເຮົາ ຈະ ນຳ ວຽກງານ ອັນໜ້າອັດສະຈັນຂອງເຂົາອອກມາສູ່ຄວາມສະຫວ່າງ, ຊຶ່ງເຂົາໄດ້ເຮັດໃນນາມຂອງເຮົາ;

62 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເຮົາ ຈະ ນຳ ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ ຊຶ່ງປະຕິບັດແກ່ເຂົາອອກມາສູ່ຄວາມສະຫວ່າງນຳອີກ, ແລະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຂົາຈະບໍ່ປະຕິເສດສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບ, ແຕ່ເຂົາຈະເສີມສ້າງມັນຂຶ້ນ, ແລະ ຈະນຳຫລັກທຳຈິງແທ້ຂອງ "ຄຳສອນຂອງເຮົາອອກມາສູ່ຄວາມສະຫວ່າງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຄຳສອນດຽວຊຶ່ງຢູ່ໃນເຮົາ.

63 ແລະ ເຮົາເຮັດສິ່ງນີ້ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ສະຖາປະນາພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາຂຶ້ນ, ເພື່ອຈະບໍ່ມີການຂັດ ແຍ້ງກັນຫລາຍ; ແທ້

ຈິງແລ້ວ, "ຊາຕານຈະຍຸຍົງໃຈຂອງຜູ້ຄົນໃຫ້ມີ ຂໍ້ການຂັດແຍ້ງກັນກ່ຽວກັບຫລັກທຳຂອງຄຳສອນຂອງເຮົາ; ແລະ ໃນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ເຂົາເຮັດຜິດພາດ, ເພາະ ເຂົາ "ບິດເບືອນຂໍ້ພຣະຄຳພີ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າໃຈມັນ.

64 ສະນັ້ນ, ເຮົາ ຈະ ເປີດ ຄວາມລຶກລັບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ອອກແກ່ເຂົາ;

65 ເພາະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ ຈະ "ເຕົ້າ ໂຮມເຂົາດັ່ງແມ່ໄກ່ເຕົ້າໂຮມລູກໄກ່ຂອງມັນໄວ້ໃຫ້ປົກຂອງມັນ, ຖ້າ ເຂົາຈະບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ;

66 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າເຂົາປາດຖະໜາທີ່ຈະມາ, ເຂົາກໍມາໄດ້, ແລະ ຮັບເອົາ "ນ້ຳແຫ່ງຊີວິດຢ່າງມີອິດສະລະ.

67 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ນີ້ ຄື ຄຳ ສອນ ຂອງ ເຮົາ— ຄົນໃດກໍຕາມທີ່ກັບໃຈ ແລະ "ມາຫາເຮົາ, ຄົນໆນັ້ນກໍເປັນ ຂໍ້ສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ.

68 ຄົນ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ "ປະ ກາດ ຫລາຍກວ່າ ຫລື ໜ້ອຍກວ່ານີ້, ຄົນໆນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ, ແຕ່ ຂໍ້ຕ້ານເຮົາ; ສະນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ເປັນສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ.

69 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນໃດກໍຕາມທີ່ເປັນສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ແລະ ອົດທົນຕໍ່ສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ຄົນໆນັ້ນເຮົາຈະສະຖາປະນາໄວ້ເທິງ "ດານຫີນຂອງເຮົາ, ແລະ ຂໍ້ປະຕູນະລິກາຈະເອົາຊະນະເຂົາບໍ່ໄດ້.

70 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງ ຈື່ ຈຳ ພຣະ ຄຳ ຂອງ

<p>57 ກ ຣມ 1:4. 58 ກ ຢຣ 10:16. 59 ກ ຄພ 6:21. ຂ ຄມພ ຜູ້ລ້ງທີ່ດີ. ຄ 3 ນພ 15:16-18. 60 ກ ຄມພ ສວນອະງຸ່ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. 62 ກ 3 ນພ 11:31-40. 63 ກ ຄມພ ມານ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຂັດແຍ້ງ, ການຂັດແຍ້ງ. ຄ 2 ປຕ 3:16. 65 ກ ລກ 13:34; 3 ນພ 10:4-6; ຄພ 43:24. 66 ກ ຄມພ ນຳທີ່ປະກອບດ້ວຍຊີວິດ. 67 ກ ມຫ 11:28-30.</p>	<p>ຂ ຄມພ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. 68 ກ 3 ນພ 11:40. ຂ ລກ 11:23. 69 ກ ຄມພ ຫີນ. ຂ ມຫ 16:18; 2 ນພ 4:31-32; ຄພ 17:8; 128:10.</p>
---	--	--

ພຣະອົງ ຜູ້ຊົ່ງເປັນ ຊີວິດ ແລະ "ຄວາມສະຫວ່າງຂອງ ໂລກ, ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຈົ້າ,

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ. ອາແມນ.

ພາກທີ 11

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາແກ່ໄຮຣ໌ ສະມິດ ອ້າຍຂອງເພິ່ນ, ທີ່ ເມືອງຮາມ ໂມນີ ລັດເພັນໂຊເວເນຍ, ເດືອນພຶດສະພາ 1829. ການເປີດເຜີຍນີ້ໄດ້ຮັບຜ່ານອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ ໃນການຕອບຕໍ່ຄຳອ້ອນວອນ ແລະ ຄຳຖາມຂອງ ໂຈເຊັບ. ປະຫວັດຂອງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແນະນຳວ່າ ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍນີ້ທັງຈາກການພື້ນຟູຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ.

1-6, ຜູ້ທຳງານ ໃນສວນອະງຸ່ນ ຈະ ໄດ້ຮັບຄວາມລອດ; 7-14, ໃຫ້ສະແຫວງຫາບັນຍາ, ປະກາດການກັບໃຈ, ໄວ້ວາງໃຈ ໃນພຣະວິນຍານ; 15-22, ໃຫ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດ, ແລະ ສຶກສາພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; 23-27, ບໍ່ປະຕິເສດພຣະວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ ແລະ ການທຳນາຍ; 28-30, ຜູ້ຮັບເອົາພຣະຄຣິດກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

1 ກວຽກ ງານ ອັນຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ຫ້າອັດສະຈັນພວມຈະອອກມາສູ່ລູກຫລານມະນຸດ.

2 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືພຣະເຈົ້າ; ຈົ່ງ ກໍເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ ະຄຳຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງມີຊີວິດ ແລະ ມີ ະພະລັງ, ະແຫລມຄົມຫລາຍກວ່າດາບສອງຄົມ, ຊຶ່ງຈະແຍກທັງຂໍ້ຕໍ່ ແລະ ໄຂ ໃນກະດູກອອກຈາກກັນ; ສະນັ້ນຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຄຳຂອງເຮົາ.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ທົ່ງກໍ ະຂາວພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະເກັບກຸ່ວ; ສະນັ້ນ, ຜູ້ໃດພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະເກັບກຸ່ວ, ກໍໃຫ້ເຂົາເດ່ກຸ່ວຂອງເຂົາອອກໄປດ້ວຍສູດພະລັງຂອງເຂົາ, ແລະ ເກັບກຸ່ວໃນຂະນະທີ່ຍັງເວັນຢູ່, ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ ະສະສົມຄວາມລອດ ະອັນເປັນນິດໄວ້ໃຫ້ແກ່ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

4 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຄົນ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະເດ່ ະກຸ່ວ ຂອງ ຕົນ ອອກ ໄປ ແລະ ເກັບກຸ່ວ, ຄົນໆ ນັ້ນ ແມ່ນ ຖືກເອີ້ນ ຈາກພຣະເຈົ້າ.

5 ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກເຈົ້າ ະໝັ້ນຂໍຈາກເຮົາເຈົ້າກໍຈະໄດ້ຮັບ; ຖ້າເຈົ້າໝັ້ນເຄາະ ແລ້ວຈະມີຜູ້ໄຂປະຕູໃຫ້ເຈົ້າ.

6 ບັດນີ້, ດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຂໍ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ, ແລະ ສະແຫວງຫາທີ່ຈະນຳ ແລະ ສະຖາປະນາອຸດົມການຂອງ ະຊີໂອນ.

<p>70 ກ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ. ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ. 11 1 ກ ອຊຸຢ 29:14; ຄພ 4. ຄມພ ການພື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ.</p>	<p>2 ກ 1 ນພ 15:23-25; ຄພ 1:14; 84:43-45. ຂ ຮຮ 4:12. ຄ ແອວ 4:19; 31:5. ງ ຮລມ 3:29-30; ຄພ 6:2. 3 ກ ຄພ 12:3. ຂ ລກ 18:22; ຮລມ 5:8.</p>	<p>ຄ 1 ຕມທ 6:19. 4 ກ ພນມ 14:15; ຄພ 14:3-4. 5 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. 6 ກ ອຊຸຢ 52:7-8; ຄພ 66:11. ຄມພ ຊີໂອນ.</p>
---	--	--

7 ຢ່າ ສະແຫວງ ຫາ "ຄວາມ ຮັ່ງ ມີ ແຕ່ ຈົ່ງ ສະແຫວງ ຫາ ະບັນຍາ, ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະເປີດອອກ ແກ່ເຈົ້າ, ແລະ ຈາກນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຮັ່ງ ມີ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນທີ່ມີຊີວິດມີລັກດອນເປັນຄົນ ຮັ່ງມີ.

8 ຕາມ ຈິງ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ແມ່ນ ແຕ່ເຈົ້າປາດ ຖະໜາ ຈາກ ເຮົາ ສັ້ນ ໃດ ມັນ ຈະ ເປັນ ໄປ ກັບ ເຈົ້າ ສັ້ນ ນັ້ນ; ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າປາດຖະໜາ, ເຈົ້າ ຈະເປັນທາງແຫ່ງການເຮັດຄວາມດີຢ່າງ ຫລວງຫລາຍໃນຄົນລຸ້ນນີ້.

9 ຢ່າ "ກ່າວສິ່ງໃດນອກຈາກ ະການກັບ ໃຈ ແກ່ຄົນລຸ້ນນີ້; ຈົ່ງຮັກສາບັນຍັດຂອງ ເຮົາ, ແລະ ຊ່ວຍ ນຳ ວຽກງານ ຂອງ ເຮົາ ອອກ ມາ, "ຕາມ ບັນຍັດ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນ.

10 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເຈົ້າ ມີ "ຂອງປະທານ, ຫລື ເຈົ້າ ຈະມີຂອງປະທານ ຖ້າເຈົ້າປາດ ຖະໜາມັນຈາກເຮົາດ້ວຍສັດທາ, ດ້ວຍຫົວໃຈ ທີ່ ະຊິສັດ, ເຊື່ອໃນອຳນາດຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣິດ, ຫລື ໃນອຳນາດຂອງເຮົາ ຊຶ່ງກ່າວ ກັບເຈົ້າ;

11 ເພາະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີຄືເຮົາທີ່ກ່າວ; ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາຄື "ຄວາມສະຫວ່າງ ຊຶ່ງສ່ອງໃນ ຄວາມມືດ, ແລະ ໂດຍ ະອຳນາດຂອງເຮົາ,

ເຮົາມອບຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.

12 ແລະ ບັດນີ້, ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ "ໄວ້ ວາງ ໃຈ ໃນ ະພຣະວິນຍານນັ້ນ ຊຶ່ງພາໃຫ້ເຮັດຄວາມ ດີ—ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ໃຫ້ເຮັດຢ່າງ ຖືກຕ້ອງ, ໃຫ້ "ເດີນໄປ ດ້ວຍ "ຄວາມຖ່ອມຕົວ, ໃຫ້ ະຕັດສິນຢ່າງຊອບທຳ; ແລະ ມີຄືພຣະວິນ ຍານຂອງເຮົາ.

13 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບ ເຈົ້າ, ເຮົາ ຈະ ໃຫ້ພຣະວິນຍານສ່ວນໜຶ່ງ ແກ່ເຈົ້າ, ຊຶ່ງຈະໃຫ້ "ຄວາມສະຫວ່າງແກ່ ະຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ, ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ຈິດວິນ ຍານຂອງເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍ ະຄວາມສຸກ;

14 ແລະ ແລ້ວເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ, ຫລື ໂດຍ ສິ່ງນີ້ເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ທຸກສິ່ງອັນໃດກໍຕາມທີ່ ເຈົ້າປາດຖະໜາຈາກເຮົາ ຊຶ່ງກ່າວກັບສິ່ງທີ່ "ຊອບທຳ, ດ້ວຍສັດທາ ໂດຍທີ່ເຊື່ອໃນເຮົາ ແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ.

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາບັນຊາເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າບໍ່ ຄວນຄິດວ່າ ເຈົ້າຖືກເອີ້ນໃຫ້ສັ່ງສອນ ຈົນ ກວ່າເຈົ້າຖືກ "ເອີ້ນ.

16 ຈົ່ງລໍຖ້າໄປກ່ອນ, ຈົນກວ່າເຈົ້າມີຄຳ ຂອງ ເຮົາ, "ດານ ຫິນ ຂອງ ເຮົາ, ສາດ ສະ ໜາຈັກຂອງເຮົາ, ແລະ ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງ ເຮົາ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກຄຳສອນຂອງ ເຮົາຢ່າງແນ່ແທ້.

7ກ 1 ກສ 3:11-13;
2 ນພ 26:31;
ຢຄ 2:17-19;
ຄພ 38:39.
ຂ ຄມພ ສະຕີບັນຍາ.
9ກ ຄພ 19:21-22.
ຂ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.
ຄ ຄພ 105:5.
10ກ ຄພ 46:8-12.
ຂ ລກ 8:15.
11ກ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ,
ຄວາມສະຫວ່າງ
ຂອງພຣະຄຣິດ.

ຂ ຄມພ ອຳນາດ.
12ກ ຄພ 84:116.
ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ,
ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ.
ຂ ຣມ 8:1-9;
1 ຢຮ 4:1-6.
ຄ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປ
ກັບພຣະເຈົ້າ.
ງ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ,
ຄວາມຖ່ອມຕົນ.
ຈ ມທ 7:1-5;
ແອວ 41:14-15.
13ກ ຄພ 76:12.

ຂ ຄມພ ຈິດໃຈ.
ຄ ຄມພ ຊື່ນຊົມ,
ຄວາມຊື່ນຊົມ.
14ກ ຄມພ ຊອບທຳ,
ຄວາມຊອບທຳ.
15ກ ຫຼຸຊ 1:5.
ຄມພ ສິດອຳນາດ;
ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນ
ຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ.
16ກ ຄພ 6:34.
ຄມພ ຫິນ.

17 ແລະ ເມື່ອນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ຕາມສັດທາຂອງເຈົ້າ ມັນຈະເກີດຂຶ້ນກັບເຈົ້າ.

18 ຈົ່ງ ຮັກ ສາ ບັນ ຍັດ ຂອງ ເຮົາ; ຈົ່ງສະຫງົບ ງຽບ; ຈົ່ງ ອ້ອນ ວອນ ຕໍ່ ພຣະ ວິນຍານຂອງເຮົາ;

19 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຈົ່ງ "ແນບ ສະ ຫິດ ຢູ່ ນຳເຮົາດ້ວຍສຸດຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອ ໃນການນຳຄວາມສະຫວ່າງມາສູ່ສິ່ງທີ່ກ່າວມານັ້ນ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄືການແປວຽກງານຂອງເຮົາ; ຈົ່ງອົດທົນຈົນກວ່າເຈົ້າຈະສຳເລັດມັນ.

20 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ນີ້ຄືວຽກງານ ຂອງເຈົ້າ, ທີ່ຈະ "ຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດ້ວຍສຸດພະລັງ, ຄວາມນຶກຄິດ ແລະ ກຳລັງຂອງເຈົ້າ.

21 ຢ່າ ສະແຫວງ ຫາ ທີ່ ຈະ ປະ ກາດ ຄຳ ຂອງເຮົາ, ແຕ່ກ່ອນອື່ນໝົດ ໃຫ້ສະແຫວງ "ຫາຄຳຂອງເຮົາ, ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ລິ້ນຂອງເຈົ້າຈະມາຍອກ; ຈາກນັ້ນ, ຖ້າຫາກເຈົ້າປາດຖະໜາ, ເຈົ້າຈະມີວິນຍານຂອງເຮົາ ແລະ ຄຳຂອງເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມີອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການໃຫ້ມະນຸດຍອມຮັບ.

22 ແຕ່ຕອນນີ້ ຈົ່ງສະຫງົບງຽບ; ໃຫ້ເຈົ້າສຶກສາ "ຄຳຂອງເຮົາ ຊຶ່ງໄດ້ອອກໄປສູ່ລູກຫລານມະນຸດ, ແລະ ໃຫ້ "ສຶກສາ "ຄຳຂອງເຮົາ ຊຶ່ງຈະອອກມາສູ່ລູກຫລານມະນຸດນຳ

ອີກ, ຫລື ສິ່ງທີ່ພວມແປຢູ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນກວ່າເຈົ້າໄດ້ຮັບທຸກສິ່ງ ຊຶ່ງເຮົາຈະ ມອບໃຫ້ແກ່ລູກຫລານມະນຸດໃນຄົນລຸ້ນນີ້, ແລະ ຈາກນັ້ນ ທຸກສິ່ງຈະຖືກຕື່ມໃສ່ໃນນັ້ນ.

23 ຈົ່ງເບິ່ງ ເຈົ້າຄື "ໄຮຣຳ, ບຸດຂອງເຮົາ; ຈົ່ງ "ສະແຫວງ ຫາ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ທຸກສິ່ງຈະຖືກຕື່ມໃສ່ຕາມສິ່ງທີ່ທ່ຽງທ່າ.

24 ຈົ່ງ "ສ້າງເທິງດານທິນຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງເປັນ "ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ;

25 ຢ່າ ປະ ຕິ ເສດ ພຣະ ວິນ ຍານ ແຫ່ງ "ການ ເປີດ ເຜີຍ, ຫລື ພຣະ ວິນ ຍານ ແຫ່ງ "ການທຳນາຍ, ເພາະວິບັດແກ່ຄົນທີ່ປະຕິເສດສິ່ງເຫລົ່ານີ້;

26 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງ "ສະ ສົມ ມັນ ໄວ້ ໃນ ໃຈ ຂອງເຈົ້າ ຈົນ ກວ່າ ຈະ ເຖິງ ເວລາ ຊຶ່ງ ໃນ ຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງເຮົາ ທີ່ເຈົ້າຈະອອກໄປ.

27 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວ ກັບ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ມີ ຄວາມປາດຖະໜາດີ, ແລະ ໄດ້ "ເດ່ກ່ຽວຂອງເຂົາອອກໄປ ເພື່ອຈະເກັບກຽວ.

28 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ຄື "ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ເຮົາຄືຊີວິດ ແລະ "ຄວາມສະຫວ່າງຂອງໂລກ.

29 ເຮົາຄືຜູ້ດຽວກັນນັ້ນທີ່ໄດ້ມາຫາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາເຮົາ;

30 ແຕ່ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວ

<p>19 ກ ຢດ 6:5; ຄພ 98:11.</p> <p>20 ກ ຄມພ ເຊື້ອພັງ, ການເຊື້ອພັງ, ພັງຄວາມ.</p> <p>21 ກ ແອວ 17:2-3; ຄພ 84:85.</p> <p>22 ກ ອສ ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ. ຂ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ຄຸນຄຳຂອງພຣະຄຳພີ. ຄ ອສ ພຣະຄຳພີມ້ມອນ.</p>	<p>ງ ແອວ 29:8.</p> <p>23 ກ ຈສ—ປ 1:4. ຂ ມທ 6:33.</p> <p>24 ກ ມທ 7:24-27. ຂ ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ.</p> <p>25 ກ ຄມພ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ. ຂ ພນມ 19:10. ຄມພ ທຳນາຍ, ການທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ.</p>	<p>26 ກ ພບຍ 11:18; ຄພ 6:20; 43:34; ຈສ—ມ 1:37.</p> <p>27 ກ ຄມພ ວຽກງານເຜີຍແຜ່.</p> <p>28 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຂ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ.</p>
---	--	---

ກັບເຈົ້າ, ວ່າຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນໄດ້ຮັບເອົາ
ເຮົາສັນໃດ, ຕໍ່ເຂົາເຮົາກໍຈະມອບ ກຄວາມ
ສາມາດໃຫ້ ເພື່ອກາຍເປັນ ະບຸດຂອງພຣະ

ເຈົ້າສັນນັ້ນ, ແມ່ນແຕ່ຕໍ່ເຂົາທີ່ເຊື່ອໃນນາມ
ຂອງເຮົາ. ອາແມນ.

ບົດທີ 12

ການເບີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາແກ່ໂຈເຊັບ ໄນ້ ຜູ້ພໍ່, ທີ່
ເມືອງຮາມ ໂມນີ ລັດເຟັນໂຊເວເນຍ, ເດືອນພຶດສະພາ 1829. ໂຈເຊັບ ໄນ້ ເຊື່ອການປະ
ກາດຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ກ່ຽວກັບວ່າເພິ່ນມີແຜ່ນຈາລຶກຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ ແລະ ວຽກ
ງານການແປທີ່ພວມດຳເນີນຢູ່ ແລະ ໄດ້ມອບອຸປະກອນຫລາຍຢ່າງໃຫ້ໂຈເຊັບ ສະມິດ
ແລະ ຜູ້ຂຽນຂອງເພິ່ນ, ຊຶ່ງຊ່ວຍພວກເພິ່ນໃຫ້ສາມາດແປຕໍ່ໄປ. ຕາມການຂໍຮ້ອງຂອງ
ໂຈເຊັບ ໄນ້, ສາດສະດາ ໄດ້ທຸນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບການເບີດເຜີຍ.

1-6, ຜູ້ທຳງານ ໃນສວນອະງຸ່ນຈະ ໄດ້ຮັບ
ຄວາມລອດ; 7-9, ທຸກຄົນທີ່ປາດຖະໜາ
ແລະ ເໝາະສົມ ສາມາດຮັບ ໃຊ້ໃນວຽກ
ງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

1 ັວຽກ ງານ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າ
ອັດສະຈັນພວມຈະອອກມາສູ່ລູກຫລານ
ມະນຸດ.

2 ຈິ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືພຣະເຈົ້າ; ຈິ່ງເອົາໃຈໃສ່
ຕໍ່ຄຳຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງມີຊີວິດ ແລະ ມີພະລັງ,
ແຫລມຄົມຫລາຍກວ່າດາບສອງຄົມ, ຊຶ່ງ
ຈະແຍກທັງຂໍ້ຕໍ່ ແລະ ໄຂໃນກະດູກອອກ
ຈາກກັນ; ສະນັ້ນຈິ່ງເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຄຳຂອງ
ເຮົາ.

3 ຈິ່ງເບິ່ງ, ທັງກໍຂາວພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະ
ເກັບກ່ຽວ; ສະນັ້ນ, ຜູ້ໃດພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະ
ເກັບກ່ຽວ, ກໍໃຫ້ເຂົາເດ່ກ່ຽວຂອງເຂົາອອກ
ໄປດ້ວຍສຸດພະລັງຂອງເຂົາ, ແລະ ເກັບ
ກ່ຽວໃນຂະນະທີ່ຍັງເວັນຢູ່, ເພື່ອເຂົາຈະ

ໄດ້ສະສົມຄວາມລອດອັນເປັນນິດໄວ້ໃຫ້
ແກ່ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາໃນອານາຈັກຂອງ
ພຣະເຈົ້າ.

4 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນໃດກໍຕາມທີ່ຈະເດ່
ກ່ຽວຂອງຕົນອອກໄປ ແລະ ເກັບກ່ຽວ,
ຄົນໆນັ້ນແມ່ນຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ.

5 ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກເຈົ້າໝັ້ນຂໍຈາກເຮົາ
ເຈົ້າກໍຈະໄດ້ຮັບ; ຖ້າເຈົ້າໝັ້ນເຄາະ ແລ້ວ
ຈະມີຜູ້ໄຂປະຕູໃຫ້ເຈົ້າ.

6 ບັດນີ້, ດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຂໍ, ຈິ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ
ກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ຈິ່ງຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ,
ແລະ ສະແຫວງຫາທີ່ຈະນຳອອກມາ ແລະ
ສະຖາປະນາອຸດົມການຂອງຊີໂອນ.

7 ຈິ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ແລະ ກັບ
ທຸກຄົນຜູ້ປາດຖະໜາທີ່ຈະນຳວຽກງານນີ້
ອອກມາ ແລະ ສະຖາປະນາມັນຂຶ້ນ;

8 ແລະ ບໍ່ມີໃຜຈະສາມາດຊ່ວຍໃນວຽກ
ງານນີ້ ຍົກເວັ້ນແຕ່ເຂົາຈະ ັຖ່ອມຕົວ ແລະ
ເຕັມໄປດ້ວຍ ະຄວາມຮັກ, ໂດຍມີ ັສັດທາ,

<p>30 ກ ຍຣ 1:12. ຂ ຄມພ ບຸດ ແລະ ທິດາ ຂອງພຣະເຈົ້າ. 12 1 ກ ເບິ່ງ ຄພ 11:1-6 ສຳລັບ</p>	<p>ຂໍ້ອ້າງອີງໃສ່ກັບພຣະ ຄຳພີ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ. 8 ກ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ. ຄ ຄມພ ສັດທາ.</p>
---	---	---

ຄວາມຫວັງ, ແລະ ຄວາມໃຈບຸນ, ຍັບ
ຍັງຕົນໃນທຸກສິ່ງ, ບໍ່ວ່າອັນໃດກໍຕາມທີ່ຈະ
ຝາກຝັງໄວ້ໃນການດູແລຂອງເຂົາ.

9 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ເປັນ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ

ແລະ ຊີວິດຂອງ ໂລກ, ທີ່ກ່າວຄຳເຫລົ່າ
ນີ້, ສະນັ້ນ ຈົ່ງ ເອົາ ໃຈ ໃສ່ ຈົນ ສຸດ ພະ ລັງ
ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈາກນັ້ນ ເຈົ້າຈະຖືກເອີ້ນ.
ອາແມນ.

ພາກທີ 13

ເລື່ອງລາວທີ່ຖືກຄັດລອກເອົາມາຈາກປະຫວັດຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ບັນຍາຍເຖິງພິທີການ
ແຕ່ງຕັ້ງຂອງສາດສະດາ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ສູ່ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ ໃກ້ເມືອງ
ຮາມໂມນີ ລັດເພັນໂຊເວເນຍ, ວັນທີ 15 ເດືອນພຶດສະພາ, 1829. ພິທີການແຕ່ງຕັ້ງຖືກກະ
ທຳ ໂດຍມີຂອງທູດຜູ້ປະກາດຕົວເອງວ່າ ເປັນ ໂຢຮັນ, ຜູ້ດຽວກັນກັບທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າ ໂຢຮັນ
ບັບຕິສະໂຕ ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ທູດໄດ້ອະທິບາຍວ່າ ເພິ່ນກະທຳພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງ
ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະ ໂຢຮັນ, ອັກຄະສາວິກໃນສະໄໝບູຮານ, ຜູ້ຖືຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະ
ປະໂລຫິດຊັ້ນສູງ, ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ. ໂຈເຊັບ ແລະ ອໍລິເວີ
ໄດ້ຮັບຄຳສັນຍາວ່າ ເມື່ອເຖິງເວລາ ຖານະປະໂລຫິດຊັ້ນສູງນີ້ຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກ
ເພິ່ນ. (ເບິ່ງ ພາກທີ 27:7–8, 12.)

ຂໍ້ກະແຈ ແລະ ອຳນາດຂອງຖານະປະໂລ
ຫິດແຫ່ງອາໂຣນໄດ້ຖືກຕັ້ງໄວ້.

1 ແກ່ພວກທ່ານ ເພື່ອນຜູ້ຮັບໃຊ້ຮ່ວມກັບ
ຂ້າພະເຈົ້າ, ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເມຊີ
ອາ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍ ັມອບ ະຖານະປະໂລຫິດ
ແຫ່ງອາໂຣນ, ຊຶ່ງຖືຂໍ້ກະແຈແຫ່ງການປະຕິ
ບັດຂອງ ະເຫລົ່າທູດ, ແລະ ຂອງພຣະກິດ

ຕິຄຸນແຫ່ງ ະການກັບໃຈ, ແລະ ຂອງການ
ະບັບຕິສະມາ ໂດຍການລົງໄປໃນນ້ຳໝົດ
ທັງຕົວເພື່ອການບົດບາບ; ແລະ ສິ່ງນີ້ຈະບໍ່
ຖືກເອົາໄປຈາກແຜ່ນດິນໂລກອີກຈັກເທື່ອ,
ຈົນ ກວ່າ ະພວກ ບຸດ ຂອງເລວີ ຈະ ຖວາຍ
ເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືນອີກໃນ
ະຄວາມຊອບທຳ.

<p>8 ງ ຄມພ ຫວັງ, ຄວາມຫວັງ. ຈ ຄມພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ. 13 1 ກ ຈສ—ປ 1:68–75. ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ. ຂ ຄພ 27:8; 84:18–34. ຄມພ ຖານະປະໂລ</p>	<p>ຫິດແຫ່ງອາໂຣນ. ຄ ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ. ງ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. ຈ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. ສ ເບິ່ງ ເລື່ອງລາວຂອງອໍລິ ເວີ ຄາວເດີຣີ ກ່ຽວກັບການ ຟື້ນຟູຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງ</p>	<p>ອາໂຣນ ຢູ່ໃນທ້າຍ ໂຈເຊັບ ສະມິດ—ປະຫວັດສາດ. ພບຍ 10:8; 1 ຂຄ 6:48; ຄພ 128:24. ຊ ຄມພ ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ.</p>
--	--	--

ພາກທີ 14

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາແກ່ເດວິດ ວິດເມີ, ທີ່ເມືອງ ເຟແອດ, ລັດນິວຢອກ, ເດືອນມິຖຸນາ 1829. ຄອບຄົວວິດເມີ ມີຄວາມສົນໃຈຫລາຍນຳການ ແປພຣະຄຳພີມໍມອນ. ສາດສະດາໄດ້ພັກຢູ່ບ້ານຂອງພີເຕີ ວິດເມີ ຜູ້ພໍ່ບ່ອນເພິ່ນໄດ້ອາໄສ ຢູ່ຈົນກວ່າວຽກງານຂອງການແປສຳເລັດ ແລະ ລິຂະສິດພຣະຄຳພີກໍຮຽບຮ້ອຍ. ລູກຊາຍ ສາມຄົນຂອງຄອບຄົວວິດເມີ, ຊຶ່ງແຕ່ລະຄົນໄດ້ຮັບປະຈັກພະຍານເຖິງຄວາມຈິງແທ້ແມ່ນ ນອນຂອງວຽກງານ, ມີຄວາມເປັນຫ່ວງເປັນ ໃຍຫລາຍນຳໜ້າທີ່ສະເພາະຂອງຕົນ. ການ ເປີດເຜີຍນີ້ ແລະ ການເປີດເຜີຍອີກສອງຢ່າງ ຕິດຕາມພາກນີ້ (ພາກທີ 15 ແລະ 16) ໄດ້ ຖືກມອບໃຫ້ເປັນຄຳຕອບຕໍ່ຄຳຖາມ ຜ່ານອຸລົມ ແລະ ທຸມມິມ. ຕໍ່ມາເດວິດ ວິດເມີ ໄດ້ກາຍ ເປັນຜູ້ໜຶ່ງໃນພະຍານສາມຄົນເຖິງພຣະຄຳພີມໍມອນ.

1-6, ຜູ້ທຳງານ ໃນ ສວນອະນຸນ ຈະ ໄດ້ຮັບ ຄວາມລອດ; 7-8, ຊີວິດນິລັນດອນ ເປັນ ຂອງປະທານ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ທີ່ ສຸດ ໃນ ຂອງ ປະທານຂອງພຣະເຈົ້າ; 9-11, ພຣະຄຣິດ ໄດ້ສ້າງພ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ.

1 ວຽກ ງານ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າ ອັດສະຈັນພວມ ຈະ ອອກມາສູ່ລູກຫລານ ມະນຸດ.

2 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືພຣະເຈົ້າ; ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ ຕໍ່ຄຳຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງມີຊີວິດ ແລະ ມີພະລັງ, ແຫລມຄົມຫລາຍກວ່າດາບ ສອງຄົມ, ຊຶ່ງ ຈະ ແຍກທັງຂີ້ຕໍ່ ແລະ ໄຂ ໃນກະດູກອອກ ຈາກກັນ; ສະນັ້ນຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຄຳຂອງ ເຮົາ.

3 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ທັງ ກໍ່ ຂາວ ພ້ອມ ແລ້ວ ທີ່ ຈະ ເກັບກຸ່ວ; ສະນັ້ນ, ຜູ້ ໃດ ພ້ອມ ແລ້ວ ທີ່ ຈະ ເກັບກຸ່ວ, ກໍ່ໃຫ້ເຂົາເດ່ກຸ່ວຂອງເຂົາອອກ ໄປ ດ້ວຍ ສຸດ ພະລັງ ຂອງ ເຂົາ, ແລະ ເກັບ ກຸ່ວ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ຍັງ ເວັນ ຢູ່, ເພື່ອ ເຂົາ ຈະ

ໄດ້ສະສົມຄວາມລອດອັນເປັນນິດໄວ້ໃຫ້ ແກ່ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາໃນອານາຈັກຂອງ ພຣະເຈົ້າ.

4 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນ ໃດກໍຕາມທີ່ ຈະ ເດ່ ກຸ່ວ ຂອງ ຕົນ ອອກ ໄປ ແລະ ເກັບ ກຸ່ວ, ຄົນໆນັ້ນແມ່ນຖືກເອີ້ນ ຈາກພຣະເຈົ້າ.

5 ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກເຈົ້າໝັ້ນຂໍຈາກເຮົາ ເຈົ້າກໍຈະໄດ້ຮັບ; ຖ້າເຈົ້າໝັ້ນເຄາະ ແລ້ວ ຈະມີຜູ້ໄຂປະຕູໃຫ້ເຈົ້າ.

6 ຈົ່ງສະແຫວງຫາທີ່ຈະນຳຊີໂອນຂອງ ເຮົາອອກມາ ແລະ ສະຖາປະນາມັນຂຶ້ນ. ຈົ່ງຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາໃນທຸກສິ່ງ.

7 ແລະ, ຖ້າເຈົ້າ ຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ ແລະ ະອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ເຈົ້າຈະມີ ະຊີ ວິດນິລັນດອນ, ຊຶ່ງເປັນຂອງປະທານອັນ ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຂອງປະທານທັງໝົດຂອງ ພຣະເຈົ້າ.

8 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຖ້າ ຫາກເຈົ້າ ຈະ ທູນ ຖາມ ພຣະບິດາ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ, ໃນ ສັດທາ ທີ່ ເຊື່ອ, ແລ້ວ ເຈົ້າ

14 1 ກ ເບິ່ງ ຄພ 11:1-6 ສຳລັບ ຂໍ້ອ້າງອີງໃສ່ກັບພຣະ ຄຳພີ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ.
7 ກ ລລວ 26:3-12;

ຢຮ 15:10;
ມຊຢ 2:22, 41;
ຄພ 58:2.
ຂ ຄມພ ອິດທົນ,

ຄວາມອົດທົນ.
ຄ 2 ນພ 31:20;
ຄພ 6:13.
ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ.

ຈະໄດ້ຮັບ ິພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຊຶ່ງໃຫ້ເອີຍປາກ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຍືນ ິເປັນພະຍານເຖິງສິ່ງທີ່ເຈົ້າທັງຈະ ິໄດ້ຍືນ ແລະໄດ້ເຫັນ, ແລະ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະປະກາດການກັບໃຈແກ່ຄົນລຸ້ນນີ້ນຳອີກ.

9 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄື ິພຣະເຢຊູຄຣິດ, ິພຣະບຸດຂອງ ິພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ຜູ້ ິໄດ້ສ້າງ ຟ້າ ສະຫວັນ ແລະ ິແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ເປັນ ິຄວາມສະຫວ່າງ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດຊຸກເຊື່ອງໄວ້ຢູ່ໃນ ິຄວາມມືດ;

10 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈະຕ້ອງນຳ ິຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາອອກມາຈາກ ິຄົນຕ່າງຊາດ ໄປສູ່ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

11 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຈົ້າ ຄື ເດວິດ, ແລະ ເຈົ້າ ຖືກເອີ້ນໃຫ້ມາຊ່ວຍ; ຊຶ່ງສິ່ງນັ້ນ ຖ້າຫາກເຈົ້າເຮັດ, ແລະ ຊື່ສັດ, ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນ ທັງທາງຝ່າຍວິນຍານ ແລະ ທາງຝ່າຍໂລກ, ແລະ ລາງວັນຂອງເຈົ້າຈະຍິ່ງໃຫຍ່. ອາແມນ.

ພາກທີ 15

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາແກ່ຈອນ ວິດເມີ, ທີ່ເມືອງເຟແອດ, ລັດນິວຢອກ, ເດືອນມິຖຸນາ 1829 (ເບິ່ງ ຫົວຂໍ້ຂອງ ພາກທີ 14). ຂ່າວສານແມ່ນສ່ວນຕົວ ແລະ ຫ້າປະທັບໃຈຫລາຍ ຊຶ່ງໃນນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບອກເຖິງສິ່ງທີ່ຈອນ ວິດເມີ ແລະ ພຣະອົງເອງຮູ້ເທົ່ານັ້ນ. ຕໍ່ມາຈອນ ວິດເມີ ໄດ້ກາຍເປັນພະຍານຄົນໜຶ່ງໃນພະຍານແປດຄົນເຖິງພຣະຄຳພີມໍມອນ.

1-2, ພຣະພາຫາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ; 3-6, ການສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ການຊ່ວຍກູ້ຈິດວິນຍານແມ່ນສິ່ງທີ່ມີຄຸນຄ່າທີ່ສຸດ.

1 ຈົ່ງເຊື່ອຟັງ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຈອນ, ແລະ ຟັງ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຈົ້າ.

2 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າຢ່າງໜັກ ແໜ້ນ ແລະ ດ້ວຍ ິອຳນາດ, ເພາະແຂນຂອງເຮົາມີຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ.

3 ແລະ ເຮົາຈະບອກເຈົ້າເຖິງສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຄົນໃດຮູ້ ນອກຈາກເຮົາ ແລະ ເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ—

4 ເພາະ ຫລາຍເທື່ອ ເຈົ້າ ປາດຖະໜາຢາກຮູ້ຈາກເຮົາ ເຖິງສິ່ງທີ່ມີຄຸນຄ່າທີ່ສຸດສຳລັບເຈົ້າ.

<p>8 ກ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຂ ມຊຢ 18:8-10. ຄມພ ພະຍານ. ຄ ເບິ່ງ “ປະຈັກພະຍານຂອງພະຍານສາມຄົນ” ໃນພາກໜ້າຕົ້ນຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ. 9 ກ ມຊຢ 4:2; ຄພ 76:20-24.</p>	<p>ຂ ຣມ 1:4. ຄ ດນອ 6:26; ແອວ 7:6; ຄພ 20:19. ງ ຢຣ 1:1-3, 14; 3 ນຟ 9:15; ຄພ 45:1. ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ. ຈ ອຣຣ 4:12, 24-25. ສ 2 ຊມຊ 22:29. ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ,</p>	<p>ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ. ຊ ຄມພ ຄວາມມືດທາງວິນຍານ. 10 ກ ຄພ 20:8-9; ຈສ—ປ 1:34. ຂ ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ. 15 2 ກ ຮລມ 3:29-30. ຄມພ ອຳນາດ.</p>
--	---	---

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວເພາະສິ່ງນີ້, ແລະ ເພາະການກ່າວຄຳຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ຕາມບັນຍັດຂອງເຮົາ.

6 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ສິ່ງທີ່ມີຄຸນຄ່າທີ່ສຸດສຳລັບເຈົ້າແມ່ນ

“ການປະກາດການກັບໃຈແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ນຳຈິດວິນຍານມາຫາເຮົາ, ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ ພັກຜ່ອນນຳເຂົາໃນ ອານາຈັກຂອງ ພຣະບິດາຂອງເຮົາ. ອາແມນ.

ພາກທີ 16

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາແກ່ພີເຕີ ວິດເມີ ຜູ້ລູກ, ທີ່ເມືອງເຟແອດ, ລັດນິວຢອກ, ເດືອນມິຖຸນາ 1829 (ເບິ່ງ ຫົວຂໍ້ຂອງ ພາກທີ 14). ຕໍ່ມາພີເຕີ ວິດເມີ ຜູ້ລູກ ໄດ້ກາຍເປັນພະຍານຄົນໜຶ່ງໃນພະຍານແປດຄົນເຖິງພຣະຄຳພີມິມອນ.

1-2, ແຂນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນ ໂລກ; 3-6, ການສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ການຊ່ວຍກູ້ຈິດວິນຍານແມ່ນສິ່ງທີ່ມີຄຸນຄ່າທີ່ສຸດ.

4 ເພາະ ຫລາຍເທື່ອ ເຈົ້າ ປາດ ຖະ ໜາ ຢາກຮູ້ຈາກເຮົາ ເຖິງສິ່ງທີ່ມີຄຸນຄ່າທີ່ສຸດສຳລັບເຈົ້າ.

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວເພາະສິ່ງນີ້, ແລະ ເພາະການກ່າວຄຳຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ຕາມບັນຍັດຂອງເຮົາ.

1 ຈົ່ງ ກະຊິອຟັງ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ພີເຕີ, ແລະ ພັງ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຈົ້າ.

6 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ສິ່ງທີ່ມີຄຸນຄ່າທີ່ສຸດສຳລັບເຈົ້າແມ່ນການປະກາດການກັບໃຈແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ນຳຈິດວິນຍານມາຫາເຮົາ, ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ພັກຜ່ອນນຳເຂົາໃນ ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ບິດາ ຂອງ ເຮົາ. ອາແມນ.

2 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າຢ່າງໜັກແໜ້ນ ແລະ ດ້ວຍອຳນາດ, ເພາະແຂນຂອງເຮົາມີຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ.

3 ແລະ ເຮົາຈະບອກເຈົ້າເຖິງສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຄົນໃດຮູ້ ນອກຈາກເຮົາ ແລະ ເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ—

ພາກທີ 17

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາແກ່ອິລິເວີ ຄາວເດີຣີ, ເດວິດ ວິດເມີ, ແລະ ມາຕິນ ແຮຣິສ, ທີ່ເມືອງເຟແອດ, ລັດນິວຢອກ, ເດືອນມິຖຸນາ 1829,

6 ກ ຄພ 18:15-16.
ຄພ ວູງການເຜີຍແຜ່.
ຂ ຄພ ພັກຜ່ອນ.
ຄ ຄພ ອານາຈັກຂອງ

ພຣະເຈົ້າ ຫລື ອາ
ນາຈັກສະຫວັນ.
ງ ຄພ ພຣະບິດາຜູ້ສະ
ຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ.

16 1 ກ ເບິ່ງ ຄພ 15 ສຳລັບ ຂໍ້
ອ້າງອີງໃສ່ກັບພຣະ
ຄຳພີ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ.

ກ່ອນໄດ້ເຫັນແຜ່ນຈາລຶກທີ່ບັນຈຸພຣະຄຳພິມມອນ. ໂຈເຊັບ ແລະ ຜູ້ຂຽນຂອງເພິ່ນ, ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ, ໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກການແປແຜ່ນຈາລຶກຂອງພຣະຄຳພິມມອນວ່າ ພະຍານສາມຄົນ ຈະຖືກເລືອກ (ເບິ່ງ ອີເທີ 5:2-4; 2 ນິໄຟ 11:3; 27:12). ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ, ເດວິດ ວິດເມີ, ແລະ ມາຕິນ ແຣຣິສ ມີຄວາມປາດຖະໜາທີ່ດົນໃຈທີ່ຈະເປັນພະຍານພິເສດສາມຄົນ. ສາດສະດາໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍນີ້ເປັນຄຳຕອບຜ່ານອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ.

1-4, ດ້ວຍສັດທາພະຍານສາມຄົນ ຈະ ໄດ້ ເຫັນແຜ່ນຈາລຶກ ແລະ ສິ່ງອື່ນໆທີ່ສັກສິດ; 5-9, ພຣະ ຄຣິດ ສະແດງ ປະຈັກ ພະຍານ ເຖິງຄວາມສັກສິດຂອງພຣະຄຳພິມມອນ.

1 ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າ ຕ້ອງໄວ້ວາງໃຈຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງຖ້າ ຫາກເຈົ້າເຮັດດ້ວຍ ຈຸດປະສົງເຕັມທີ່ແຫ່ງ ໃຈ, ແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ "ເຫັນ ະແຜ່ນຈາລຶກ, ແລະ ແຜ່ນປົກເອິກນຳອີກ, ະດາບຂອງລາ ບານ, ະອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ, ຊຶ່ງໄດ້ມອບໃຫ້ ແກ່ ະນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດຢູ່ເທິງພູ, ຕອນ ລາວ ເວົ້າລົມນຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ະໜ້າຕໍ່ ໜ້າ, ແລະ ສິ່ງຊື່ນຳທີ່ ະອັດສະຈັນ ຊຶ່ງມອບ ໃຫ້ແກ່ລີໂຣໃນຂະນະທີ່ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງ ກັນດານ, ຢູ່ໃກ້ ະທະເລແດງ.

2 ແລະ ເປັນ ດ້ວຍ ສັດທາ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າທີ່ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນມັນ, ແມ່ນແຕ່ ໂດຍສັດທານັ້ນ ຊຶ່ງສາດສະດາໃນສະໄໝ ບູຮານມີ.

3 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ພວກ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ສັດທາ, ແລະ ໄດ້ ເຫັນ ມັນ ດ້ວຍ ຕາ ຂອງ

ພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າຈະ ະເປັນພະຍານເຖິງ ສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ, ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ; 4 ແລະ ສິ່ງນີ້ພວກເຈົ້າຈະເຮັດເພື່ອຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ຈະ ບໍ່ ຖືກທຳລາຍ, ເພື່ອວ່າ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ນຳ ຈຸດ ປະສົງທີ່ຊອບທຳຂອງເຮົາມາສູ່ລູກຫລານ ມະນຸດໃນວຽກງານນີ້.

5 ແລະ ພວກເຈົ້າ ຈະ ເປັນ ພະຍານ ວ່າ ພວກ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນັ້ນ, ແມ່ນ ແຕ່ເໝືອນດັ່ງຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ໄດ້ ເຫັນ ມັນ ແລ້ວ; ເພາະ ເປັນ ໂດຍອຳນາດຂອງເຮົາທີ່ລາວໄດ້ເຫັນ ມັນ, ແລະ ເປັນເພາະລາວມີສັດທາ.

6 ແລະ ລາວ ໄດ້ແປ ະໜັງສື, ແມ່ນ ແຕ່ ະພາກສ່ວນ ນັ້ນ ຊຶ່ງ ເຮົາ ໄດ້ ບັນ ຊາ ລາວ, ແລະ ພຣະຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງເຈົ້າຊຶ່ງພຣະຊົນຢູ່ສັນໃດ, ສິ່ງນີ້ກໍເປັນ ຄວາມຈິງສັນນັ້ນ.

7 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຮັບອຳນາດ ອັນດຽວກັນນັ້ນ, ແລະ ສັດທາອັນດຽວກັນ ນັ້ນ, ແລະ ຂອງປະທານອັນດຽວກັນນັ້ນຄື ກັນກັບລາວ;

17 1ກ 2 ນພ 27:12; ອທ 5:2-4; ຄພ 5:15. ເບິ່ງ “ ປະຈັກພະຍານຂອງ ພະຍານສາມຄົນ” ນຳ ອີກ ໃນພາກໜ້າຕົ້ນ ຂອງພຣະຄຳພິມມອນ. 2 ມມ 6:6; ຈສ—ປ 1:52.

ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ. ຄ 1 ນພ 4:8-9; 2 ນພ 5:14; ຢຄ 1:10; ມຊຢ 1:16. ງ ຄມພ ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ. ຈ ອທ 3. ສ ປຖກ 32:30; ອພຍ 33:11;

ມຊ 1:2. ຊ 1 ນພ 16:10, 16, 26-29; ແອວ 37:38-47. ຍ 1 ນພ 2:5. 3ກ ຄມພ ເປັນພະຍານ; ພະຍານ. 6ກ ຄມພ ພຣະຄຳພິມມອນ. 2 ນພ 27:22; 3 ນພ 26:7-10.

8 ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າເຮັດຕາມຄຳບັນຊາສຸດທ້າຍເຫລົ່ານີ້ຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ແລ້ວ າປະຕູນະລິກ ຈະ ເອົາ ຊະນະ ພວກ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້; ເພາະ ະພຣະຄຸນຂອງເຮົາແມ່ນພຽງພໍສຳລັບພວກເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈະຖືກ ິຍົກຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

9 ແລະ ເຮົາ, ພຣະເຢຊູ ຄຣິດ, ະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ໄດ້ກ່າວມັນໄວ້ດັ່ງນີ້ກັບພວກເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ນຳຈຸດປະສົງທີ່ຊອບທຳຂອງເຮົາມາສູ່ລູກຫລານມະນຸດ. ອາແມນ.

ພາກທີ 18

ການເປີດເຜີຍຕໍ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ, ແລະ ເດວິດ ວິດເມີ, ມອບໃຫ້ທີ່ ເມືອງເຟແອດ, ລັດນິວຢອກ, ເດືອນມິຖຸນາ 1829. ອີງຕາມສາດສະດາ, ການເປີດເຜີຍນີ້ ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ “ການເອົ້ມຂອງອັກຄະສາວິກສິບສອງ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ແລະ ເປັນຄຳແນະນຳເລື່ອງການສ້າງສາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນນຳອີກ.”

1-5, ຂໍພຣະຄຳພິສະແດງໃຫ້ເຫັນວິທີທີ່ຈະສ້າງສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນ; 6-8, ໂລກພວມສຸກງອມຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; 9-16, ຄຸນຄ່າຂອງຈິດວິນຍານແມ່ນຍິ່ງໃຫຍ່; 17-25, ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ, ມະນຸດຕ້ອງຮັບພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດໄວ້ກັບຕົນ; 26-36, ການເອົ້ມ ແລະ ພາລະກິດຂອງອັກຄະສາວິກສິບສອງ ຖືກເປີດເຜີຍ; 37-39, ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ແລະ ເດວິດ ວິດເມີ ຕ້ອງຊອກຫາອັກຄະສາວິກສິບສອງ; 40-47, ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ, ມະນຸດຕ້ອງກັບໃຈ, ຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດ.

ຄວາມປາດຖະໜາຢາກຈະຮູ້ຈາກເຮົາ, ເຮົາຈຶ່ງຈະມອບຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າວ່າ:

2 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ເຈົ້າ, ໂດຍພຣະວິນຍານຂອງເຮົາໃນຫລາຍຄັ້ງ, ວ່າເລື່ອງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຂຽນໄວ້ເປັນ “ຄວາມຈິງ; ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ມັນເປັນຄວາມຈິງ.

3 ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າຮູ້ວ່າມັນເປັນຄວາມຈິງ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາມອບຄຳບັນຊາຂໍໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ວ່າເຈົ້າຈະໄວ້ວາງໃຈເລື່ອງທີ່ຖືກຂຽນໄວ້;

4 ເພາະໃນນັ້ນ ທຸກເລື່ອງທີ່ຂຽນໄວ້ແມ່ນກ່ຽວກັບຮາກຖານຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ະພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, ແລະ ະດານຫິນຂອງເຮົາ.

1 ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເນື່ອງຈາກສິ່ງຊຶ່ງເຈົ້າ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ, ມີ

<p>8 ກ ມທ 16:18; 3 ນຟ 11:39; ຄພ 10:69. ຂ ຄມພ ພຣະຄຸນ. ຄ 1 ນຟ 13:37;</p>	<p>3 ນຟ 27:14-15, 22; ຄພ 9:14. 9 ກ ຄມພ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. 18 2 ກ ຄພ 6:15-17. 3 ກ ຄພ 98:11.</p>	<p>ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ຄຸນຄ່າຂອງພຣະຄຳພີ. 4 ກ ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ. ຂ ຄມພ ຫິນ.</p>
--	--	--

5 ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກເຈົ້າຈະສ້າງສາດສະໜາຈັກ ຂອງ ເຮົາ ຂຶ້ນ, ໄວ້ ເທິງ ຮາກ ຖານ ຂອງພຣະກິດ ຕີ ຄຸນ ຂອງ ເຮົາ ແລະ ດານ ຫິນ ຂອງ ເຮົາ, ປະຕູນະລິກາ ຈະເອົາ ຊະນະ ເຈົ້າບໍ່ໄດ້.

6 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, "ໂລກ ພວມ ສຸກ ງອມ ຢູ່ ໃນ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ແລະ ຈົ່ງຈຳເປັນທີ່ຈະປຸກ ໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດຕົ້ນຂຶ້ນມາສູ່ການກັບໃຈ, ທັງ ະຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ແລະ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດສະຣາເອນ.

7 ດັ່ງ ນັ້ນ, ໂດຍ ທີ່ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ "ບັບຕິ ສະມາ ໂດຍ ມີ ຂອງ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາລາວ, ລາວຈຶ່ງໄດ້ສຳເລັດສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາລາວ.

8 ແລະ ບັດນີ້, ຢາປະຫລາດໃຈເລີຍທີ່ເຮົາໄດ້ເອີ້ນລາວໃຫ້ມາສູ່ຈຸດປະສົງຂອງເຮົາເອງ, ຊຶ່ງ ຈຸດ ປະສົງ ນັ້ນ ແມ່ນ ເປັນ ທີ່ ຮູ້ຈັກ ໃນ ເຮົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າ ຫາກ ລາວ ຈະ "ພາກພຽນ ໃນ ະການຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ, ແລ້ວລາວຈະໄດ້ຮັບ ະພອນໄປສູ່ຊີວິດນິລັນດອນ; ແລະ ຊື່ຂອງລາວຄື "ໂຈເຊັບ.

9 ແລະ ບັດນີ້, ອໍລິເວີ ຄາວ ເດີຣີ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ແລະ ກັບເດວິດ ວິດເມີ ອີກ, ໂດຍທາງບັນຍັດ; ເພາະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາບັນຊາມະນຸດທັງປວງໃນທຸກບ່ອນໃຫ້ກັບໃຈ, ແລະ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ເຊັ່ນດຽວກັບ ໂປໂລ "ອັກຄະ ສາວິກ ຂອງ ເຮົາ,

ເພາະພວກເຈົ້າໄດ້ຖືກເອີ້ນ ແມ່ນແຕ່ດ້ວຍການເອີ້ນອັນດຽວກັນກັບທີ່ລາວໄດ້ຖືກເອີ້ນ.

10 ຈົ່ງຈື່ຈຳໄວ້ວ່າ "ຄຸນຄ່າຂອງ ະຈິດວິນຍານແມ່ນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ;

11 ເພາະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ "ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບ ະຄວາມຕາຍໃນເນື້ອໜັງ; ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ ະຮັບເອົາ ະຄວາມເຈັບປວດຂອງມະນຸດທັງປວງ, ເພື່ອວ່າມະນຸດທັງປວງຈະໄດ້ກັບໃຈ ແລະ ມາຫາພຣະອົງ.

12 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ "ລຸກ ຂຶ້ນ ຈາກ ຄວາມຕາຍອີກ, ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະໄດ້ນຳມະນຸດທັງປວງມາຫາພຣະອົງ, ໂດຍເງື່ອນໄຂແຫ່ງ ະການກັບໃຈ.

13 ແລະ "ຄວາມ ຊຶ້ນ ຊົມ ຂອງ ພຣະ ອົງ ນັ້ນ ຈະຍິ່ງ ໃຫຍ່ພຽງ ໂດນຳຈິດວິນຍານທີ່ກັບໃຈ!

14 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຖືກ "ເອີ້ນ ໃຫ້ປ່າວປະກາດການກັບໃຈແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້.

15 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຈົ້າ ຕ້ອງ ອອກ ແຮງ ຕະຫລອດ ວັນ ເວລາ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ໃນການປ່າວປະກາດການກັບໃຈແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແລະ "ນຳຈິດວິນຍານດວງໜຶ່ງມາຫາເຮົາ, ຄວາມຊຶ້ນ ຊົມ ຂອງພວກເຈົ້າ ຈະຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງ ໂດນຳເຂົາ ໃນອານາຈັກຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ!

<p>6 ກ ຄມພ ໂລກ. ຂ ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ. 7 ກ ຈສ—ປ 1:70-71. 8 ກ ຄມພ ພາກພຽນ, ຄວາມພາກພຽນ. ຂ ຄມພ ເຊື້ອພັງ, ການເຊື້ອພັງ, ພັງຄວາມ. ໑ ຄມພ ພອນ, ໃຫ້ພອນ, ເປັນພອນ. ໘ 2 ນພ 3:14-15.</p>	<p>ຄມພ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ. 9 ກ ຣມ 1:1. 10 ກ ຄມພ ຈິດວິນຍານ—ຄຸນຄ່າຂອງຈິດວິນຍານ. ຂ ຄມພ ຈິດວິນຍານ. 11 ກ ຄມພ ພຣະຜູ້ໂຖ່. ຂ ຄມພ ຄຶງ, ການຄຶງ. ໑ ຄມພ ໂຖ່, ການໂຖ່, ຖືກໂຖ່. ໘ ອຊຸຢ 53:4-5.</p>	<p>ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. 12 ກ ຄມພ ການພື້ນຄົນພຣະຊົນ, ການພື້ນຄົນຊີວິດ. ຂ ຄພ 19:4-18. ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. 13 ກ ລກ 15:7. 14 ກ ແອວ 29:1-2; ຄພ 34:5-6; 63:57. 15 ກ ຄມພ ຈິດວິນຍານ—ຄຸນຄ່າຂອງຈິດວິນຍານ.</p>
---	---	---

16 ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າ ຫາກ ພວກເຈົ້າ ຈະ ມີ ຄວາມ ຊື່ນ ຊົມ ຫລາຍ ພຽງ ນັ້ນ ນຳ ຈິດ ວິນ ຍານ ດວງ ໜຶ່ງ ທີ່ ພວກເຈົ້າ ໄດ້ ນຳ ມາ ຫາ ເຮົາ ໃນ "ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ບິດາ ຂອງ ເຮົາ, ແລ້ວ ພວກເຈົ້າ ຈະ ມີ ຄວາມ ຊື່ນ ຊົມ ຫລາຍ ພຽງ ໃດ ຖ້າ ຫາກ ພວກເຈົ້າ ໄດ້ "ນຳ ຈິດ ວິນ ຍານ ຫລາຍ ດວງ ມາ ຫາ ເຮົາ!

17 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຈົ້າ ມີ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ຂອງ ເຮົາ ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ພວກເຈົ້າ, ແລະ ດານ ທິນ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ "ຄວາມ ລອດ ຂອງ ເຮົາ.

18 ຈົ່ງ "ທູນ ຂໍ ພຣະ ບິດາ ໃນ "ນາມ ຂອງ ເຮົາ, ໃນ ສັດ ທາ ໂດຍ ເຊື່ອ ວ່າ ພວກເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ, ແລະ ພວກເຈົ້າ ຈະ ມີ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍລິສຸດ ສະ ຖິດ ຢູ່ ນຳ, ຊຶ່ງ ສະ ແດງ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ "ສົມ ຄວນ ໃຫ້ ປະ ຈັກ ແກ່ ລູກ ຫລານ ມະ ນຸດ.

19 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກເຈົ້າ ບໍ່ ມີ "ສັດ ທາ, ຄວາມ ຫວັງ, ແລະ "ຄວາມ ໃຈ ບຸນ, ພວກເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ຫຍັງ ບໍ່ ໄດ້ ເລີຍ.

20 ຢ່າ "ຂັດ ແຍ້ງ ກັບ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ໃດ ເລີຍ, ນອກ ຈາກ "ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ ມານເທົ່ານັ້ນ.

21 ຈົ່ງ ຮັບ ເອົາ "ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ໄວ້ ກັບ ພວກເຈົ້າ, ແລະ "ກ່າວ ຄວາມ ຈິງ ໃນ "ຄວາມ ມີ ສະ ຕິ ສຳ ປະ ສັນ ຍະ.

22 ແລະ ເມື່ອ ຫລາຍ ຕໍ່ ຫລາຍ ຄົນ ໄດ້ ກັບ ໃຈ ແລະ ຮັບ "ບັບ ຕິ ສະ ມາ ໃນ ນາມ ຂອງ

ເຮົາ, ຊຶ່ງ ຄື ພຣະ ເຢ ຊູ ຄຣິດ, ແລະ "ອິດ ທິນ ຈົນ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ, ເຂົາ ເຫລົ່ານັ້ນ ຈະ ລອດ.

23 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ເຢ ຊູ ຄຣິດ ຄື "ພຣະ ນາມ ຊຶ່ງ ພຣະ ບິດາ ປະ ທານ ໃຫ້, ແລະ ບໍ່ ມີ ພຣະ ນາມ ອື່ນ ອີກ ທີ່ ປະ ທານ ໃຫ້ ຊຶ່ງ ໂດຍ ພຣະ ນາມ ນັ້ນ ມະ ນຸດ ຈະ ລອດ ໄດ້;

24 ດັ່ງ ນັ້ນ, ມະ ນຸດ ທັງ ປວງ ຈະ ຕ້ອງ ຮັບ ພຣະ ນາມ ໄວ້ ກັບ ຕົນ ຊຶ່ງ ພຣະ ບິດາ ປະ ທານ ໃຫ້, ເພາະ ໃນ ວັນ ສຸດ ທ້າຍ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ເອີ້ນ ຕາມ ພຣະ ນາມ ນັ້ນ;

25 ດັ່ງ ນັ້ນ, ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ບໍ່ ຮູ້ "ພຣະ ນາມ ຊຶ່ງ ໂດຍ ພຣະ ນາມ ນັ້ນ ເຂົາ ຖືກ ເອີ້ນ ຕາມ, ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ມີ ບ່ອນ ຢູ່ ໃນ "ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ບິດາ ຂອງ ເຮົາ.

26 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີ ຄົນ ອື່ນ ອີກ ທີ່ ຖືກ ເອີ້ນ ໃຫ້ ປະ ກາດ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ຂອງ ເຮົາ, ທັງ ໃຫ້ ແກ່ "ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ແລະ ຊາວ ຢິວ;

27 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນ ແຕ່ "ສິບ ສອງ ຄົນ; ແລະ ອັກ ຄະ ສາ ວິກ ສິບ ສອງ ຈະ ເປັນ ສານຸ ສິດ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ພວກເຂົາ ຈະ ຮັບ ເອົາ ນາມ ຂອງ ເຮົາ ໄວ້; ແລະ ອັກ ຄະ ສາ ວິກ ສິບ ສອງ ຄື ຜູ້ ທີ່ ຈະ ມີ ຄວາມ ປາດ ຖະ ໜາ ທີ່ ຈະ ຮັບ ເອົາ "ນາມ ຂອງ ເຮົາ ດ້ວຍ ຄວາມ ມຸ້ງ ໝາຍ ເຕັມ ທີ່ ແຫ່ງ ໃຈ.

28 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກເຂົາ ມີ ຄວາມ ປາດ

<p>16 ກ ຄມພ ອານາຈັກຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຫລື ອາ ນາຈັກສະຫວັນ. ຂ ແອວ 26:11. ຄມພ ຊື່ນຊົມ, ຄວາມຊື່ນຊົມ. ຄ ຄມພ ວຽກງານເຜີຍແຜ່.</p> <p>17 ກ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ.</p> <p>18 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. ຂ ຢຮ 15:16. ຄ ຄພ 88:63–65.</p> <p>19 ກ ຄມພ ສັດທາ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຫວັງ, ຄວາມຫວັງ. ຄ ຄມພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ. 20 ກ 2 ຕມທ 2:23–24; 3 ນພ 11:29–30. ຂ ຄມພ ມານ—ສາດສະ ໜາຈັກຂອງມານ. 21 ກ 2 ນພ 31:13; ມຊຢ 5:8; 3 ນພ 27:5; ຄພ 20:37. ຂ ຄພ 100:5–8. ຄ ຮມ 12:3. 22 ກ ຄມພ ບັບຕິສະມາ,</p>	<p>ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. ຂ ຄມພ ອິດທິນ, ຄວາມອິດທິນ. 23 ກ ມລກ 1:11; ກຈກ 4:12; ມຊຢ 3:17; ຮລມ 3:28–29. 25 ກ ມຊຢ 5:9–14. ຂ ຄມພ ລັດສະໝີພາບ ຂອງຊົນສູງ. 26 ກ ຄພ 90:8–9; 112:4. 27 ກ ຄມພ ອັກຄະສາວິກ. ຂ ຄພ 27:12.</p>
--	--	---

ຖະໜາທີ່ຈະຮັບເອົານາມຂອງເຮົາດ້ວຍຄວາມມັງໝາຍເຕັມທີ່ແຫ່ງໃຈ, ແລ້ວພວກເຂົາຈະຖືກເອີ້ນໃຫ້ໄປທົ່ວ ິໂລກເພື່ອສົ່ງສອນ ະພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາແກ່ ິມະນຸດສະໂລກທັງໝົດ.

29 ແລະ ພວກເຂົາ ເປັນ ຜູ້ໄດ້ຮັບ ການແຕ່ງຕັ້ງຈາກເຮົາ ເພື່ອໃຫ້ ິບັບຕິສະມາໃນນາມຂອງເຮົາ, ຕາມສິ່ງຊຶ່ງຖືກຂຽນໄວ້;

30 ແລະ ພວກເຈົ້າມີສິ່ງຊຶ່ງຖືກຂຽນໄວ້ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຈົ້າຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຖ້ອຍຄຳຊຶ່ງຖືກຂຽນໄວ້.

31 ແລະ ບັດນີ້ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ອັກຄະສາວົກ ິສິບສອງ—ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຄຸນຂອງເຮົາແມ່ນພຽງພໍສຳລັບພວກເຈົ້າ; ພວກເຈົ້າຕ້ອງເດີນ ໄປຢ່າງພາກພູມໃຈຕໍ່ໜ້າເຮົາ ແລະ ບໍ່ເຮັດບາບ.

32 ແລະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຈົ້າເປັນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບ ິການແຕ່ງຕັ້ງຈາກເຮົາ ເພື່ອແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ ແລະ ຄູສອນ; ເພື່ອປະກາດພຣະກິດ ຕິຄຸນ ຂອງ ເຮົາ, ະຕາມອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊຶ່ງຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ, ແລະ ຕາມ ິການເອີ້ນ ແລະ ຂອງປະທານຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ມະນຸດ;

33 ແລະ ເຮົາ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ, ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ໄດ້ກ່າວມັນໄວ້ດັ່ງນີ້.

34 ິຖ້ອຍ ຄຳ ເຫລົ່ານີ້ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ ຂອງມະນຸດ ຫລື ຂອງຄົນໃດ, ແຕ່ເປັນຂອງເຮົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈົ່ງເປັນພະຍານວ່າ ມັນເປັນຂອງເຮົາ ແລະ ບໍ່ແມ່ນເປັນຂອງຄົນໃດ;

35 ເພາະ ແມ່ນ ິສຽງຂອງເຮົາ ຊຶ່ງກ່າວກັບພວກເຈົ້າ; ເພາະມັນ ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ ໂດຍ ວິນ ຍານ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ໂດຍອຳນາດຂອງເຮົາ ພວກເຈົ້າສາມາດອ່ານມັນໃຫ້ກັນຟັງໄດ້; ແລະ ຍົກເວັ້ນແຕ່ເປັນ ໂດຍອຳນາດຂອງເຮົາເທົ່ານັ້ນ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ສາມາດມີມັນໄດ້;

36 ດັ່ງ ນັ້ນ, ພວກເຈົ້າ ສາ ມາດ ິເປັນພະຍານໄດ້ວ່າ ພວກເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຮົາ, ແລະ ຮູ້ຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ.

37 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ, ແລະ ເດວິດ ວິດເມີ ນຳອີກ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະຊອກຫາອັກຄະສາວົກສິບສອງ, ຜູ້ຈະມີຄວາມປາດຖະໜາສິ່ງຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກ່າວມານັ້ນ;

38 ແລະ ໂດຍຄວາມປາດຖະໜາຂອງພວກເຂົາ ແລະ ິວຽກງານຂອງພວກເຂົາ ພວກເຈົ້າຈະຮູ້ພວກເຂົາ.

39 ແລະ ເມື່ອ ພວກເຈົ້າ ພົບ ເຫັນ ພວກເຂົາແລ້ວ ພວກເຈົ້າຈະສະແດງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ພວກເຂົາເຫັນ.

40 ແລະ ພວກເຈົ້າຈະກັມຂາບລົງ ແລະ ິນະມັດ ສະການ ພຣະ ບິດາ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ.

41 ແລະ ພວກເຈົ້າ ຕ້ອງສົ່ງສອນ ໂລກ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຫ່ານຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ, ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣິດ;

42 ເພາະມະນຸດທັງປວງຈະຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ບໍ່ພຽງແຕ່ຜູ້

<p>28 ກ ມຣກ 16:15–16. ຂ ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ. ຄ ຄພ 1:2; 42:58. 29 ກ 3 ນຟ 11:21–28; ຄພ 20:72–74. 31 ກ ຄພ 107:23–35. 32 ກ ມຣນ 3;</p>	<p>ຄພ 20:60; 107:58. ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ. ຂ 2 ປຕ 1:21; ຄພ 68:3–4. ຄ ຄພ 20:27. 34 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ.</p>	<p>35 ກ ຄພ 1:38. ຄມພ ສຽງ. 36 ກ ຄມພ ເປັນພະຍານ. 38 ກ ຄມພ ວຽກງານ. 40 ກ ຄມພ ນະມັດສະການ.</p>
---	---	---

ຊາຍເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຜູ້ຍິງ, ແລະ ເດັກນ້ອຍນຳ ອີກ ຜູ້ຈະເຖິງອາຍຸທີ່ "ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ ໄດ້.

43 ແລະ ບັດນີ້, ຫລັງ ຈາກທີ່ພວກເຈົ້າ ໄດ້ຮັບສິ່ງນີ້ແລ້ວ, ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັກສາ "ບັນຍັດຂອງເຮົາໃນທຸກສິ່ງ;

44 ແລະ ຜ່ານພວກເຈົ້າ ເຮົາຈະກະທຳ "ວຽກງານອັນໜ້າອັດສະຈັນ ໃຈ ໃນທ່າມ ກາງລູກຫລານມະນຸດ, ຈົນເຮັດໃຫ້ຫລາຍ ຄົນ ສຳນຶກເຖິງບາບຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອ ວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ມາສູ່ການກັບໃຈ, ແລະ ເພື່ອວ່າ ພວກເຂົາຈະມາຫາອານາຈັກຂອງ ພຣະບິດາຂອງເຮົາ.

45 ດັ່ງນັ້ນ, ພອນ ຊຶ່ງ ເຮົາ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ພວກເຈົ້າ ແມ່ນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ "ກວ່າທຸກສິ່ງທັງ ໝົດ.

46 ແລະ ຫລັງ ຈາກທີ່ພວກເຈົ້າ ໄດ້ຮັບ ສິ່ງນີ້, ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ "ຮັກສາບັນຍັດ ຂອງເຮົາ ພວກເຈົ້າຈະລອດບໍ່ໄດ້ໃນອານາ ຈັກຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ.

47 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ, ແລະ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຈົ້າ, ໂດຍ ອຳນາດຂອງວິນຍານຂອງເຮົາ ໄດ້ກ່າວມັນ ໄວ້ດັ່ງນີ້. ອາແມນ.

ພາກທີ 19

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ທີ່ເມືອງແມນເຈດສະເຕີ, ລັດນິວຢອກ, ອາດເປັນ ໃນລະດູແລ້ງຂອງປີ 1829. ໃນປະຫວັດຂອງເພິ່ນ, ສາດສະດາສະເໜີມັນວ່າ ເປັນ "ພຣະບັນຍັດຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຈາກມະນຸດ, ແກ່ມາຕິນ ແຣຣິສ, ມອບໃຫ້ ໂດຍພຣະອົງຜູ້ຊົງນິລັນດອນ."

1-3, ພຣະ ຄຣິດ ມີ ອຳນາດ ທັງ ໝົດ; 4-5, ມະນຸດທັງປວງຈະຕ້ອງກັບໃຈ ຖ້າ ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຈະຕ້ອງທຸກທໍລະມານ; 6-12, ການລົງໂທດນິລັນດອນຄືການລົງໂທດ ຂອງພຣະເຈົ້າ; 13-20, ພຣະຄຣິດໄດ້ທົນ ທຸກທໍລະມານເພື່ອທຸກຄົນ, ເພື່ອວ່າພວກ ເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ທົນທຸກທໍລະມານຖ້າຫາກ ພວກເຂົາກັບໃຈ; 21-28, ຈົ່ງສັ່ງສອນ ພຣະກິດຕິຄຸນແຫ່ງການກັບໃຈ; 29-41,

ຈົ່ງປະກາດຂ່າວອັນໜ້າຊື່ນຊົມ.

1 ເຮົາ ຄື "ອາລະ ຟາ ແລະ ໂອ ເມຄາ, ະພຣະຄຣິດອົງເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ເຮົານີ້ແຫລະຄືຜູ້ນັ້ນ, ເປັນຕົ້ນ ແລະ ທີ່ສຸດ, ເປັນພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງໂລກ.

2 ເຮົາ, ຫລັງ ຈາກໄດ້ບັນລຸ ແລະ "ສຳ ເລັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງຜູ້ຊຶ່ງ ເຮົາຂຶ້ນຢູ່ກັບ ແມ່ນແຕ່ພຣະບິດາ, ກຸ່ງວ

<p>42 ກ ຄພ 20:71; 29:47; 68:27. ຄມພ ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້ ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມ ຮັບຜິດຊອບ.</p> <p>43 ກ ຄມພ ພຣະບັນຍັດ ຂອງພຣະເຈົ້າ.</p>	<p>44 ກ ອຊຢ 29:14; ຄພ 4:1. ຂ ແອວ 36:12-19; 62:45.</p> <p>45 ກ ຄພ 84:35-38.</p> <p>46 ກ ຄພ 82:3.</p> <p>19 1 ກ ພນມ 1:8, 11; 3 ນພ 9:18;</p>	<p>ຄພ 35:1; 61:1. ຄມພ ອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຄາ. ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p> <p>2 ກ ຢຮ 17:4; 3 ນພ 11:11.</p>
---	---	---

ກັບ ເຮົາ—ໂດຍທີ່ສຳເລັດສິ່ງນີ້ ເພື່ອວ່າ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ຮັດ ໃຫ້ ທຸກ ສິ່ງ ຂຶ້ນ ຢູ່ ກັບ ເຮົາ—

3 ໂດຍ ມີ "ອຳນາດ ທັງ ໝົດ, ແມ່ນ ຈົນ ເຖິງ ການທຳລາຍຊາຕານ ແລະ ວຽກງານ ຂອງມັນ ໃນຄາວ "ສິ້ນສຸດ ໂລກ, ແລະ ວັນ ອັນຍິ່ງ ໃຫຍ່ແຫ່ງການພິພາກສາ, ຊຶ່ງເຮົາ ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຂຶ້ນກັບຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ, ໂດຍ ການພິພາກສາມະນຸດທຸກໆຄົນຕາມ ວຽກງານ ແລະ ການກະທຳຂອງເຂົາ ຊຶ່ງ ເຂົາໄດ້ເຮັດໄປ.

4 ແລະ ແນ່ນອນວ່າມະນຸດທຸກໆຄົນຈະ ຕ້ອງ "ກັບໃຈ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຈະ ທຸກທໍລະ ມານ, ເພາະເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ມີທີ່ສຸດ.

5 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາ ຈະ ບໍ່ "ຍົກເລີກ ການພິ ພາກສາ ຊຶ່ງເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ, ແຕ່ ວິບັດຈະອອກໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ການຮ້ອງ ໄຫ້, ການຄວນຄາງ ແລະ ການຂົບແຂ້ວ ຄົງວຸ້ນ ຈະເກີດກັບຄົນທີ່ຖືກພົບວ່າຢູ່ທາງ ເບື້ອງ "ຊ້າຍມືຂອງເຮົາ.

6 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, "ບໍ່ມີຂຽນໄວ້ວ່າ ຄວາມທຸກທໍລະ ມານນີ້ ຈະ ບໍ່ມີທີ່ສຸດຈັກ ເທື່ອ, ແຕ່ມີຂຽນໄວ້ວ່າ ເປັນຄວາມທໍລະ ມານທີ່ ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ.

7 ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ມີ ຂຽນ ໄວ້ ວ່າ ເປັນ "ຄວາມອັບປະ ໂຫຍດນິລັນດອນ; ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈຶ່ງແຈ່ມແຈ້ງຫລາຍກວ່າຂໍ້ພຣະຄຳພີ ອື່ນໆ, ເພື່ອວ່າມັນຈະກະທົບກະເທືອນໃຈ

ຂອງລູກຫລານມະນຸດ, ທັງໝົດນີ້ກໍເພື່ອ ລັດສະໝີພາບແຫ່ງນາມຂອງເຮົາ.

8 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈະອະທິບາຍຄວາມລຶກ ລັບນີ້ແກ່ເຈົ້າ, ເພາະມັນສົມຄວນທີ່ເຈົ້າຈະ ຮູ້ ເຊັ່ນດຽວກັບອັກຄະສາວົກຂອງເຮົາ.

9 ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າທີ່ຖືກເລືອກໃນການ ນີ້, ແມ່ນແຕ່ກັບວ່າເປັນຄົນໜຶ່ງ, ເພື່ອເຈົ້າ ຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນ "ທີ່ພັກຂອງເຮົາ.

10 ເພາະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, "ຄວາມ ລຶກ ລັບ ຂອງຄວາມເປັນເໝືອນພຣະເຈົ້າຊ່າງຍິ່ງ ໃຫຍ່ພຽງໃດ! ເພາະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາບໍ່ມີທີ່ ສຸດ, ແລະ ການລົງໂທດ ຊຶ່ງເຮົາມອບໃຫ້ ຈາກມືຂອງເຮົາແມ່ນການລົງໂທດທີ່ບໍ່ມີທີ່ ສຸດ, ເພາະ ບໍ່ມີທີ່ສຸດຄືນາມຂອງເຮົາ. ດັ່ງ ນັ້ນ—

11 ການລົງໂທດ "ນິລັນດອນຄືການລົງ ໂທດຂອງພຣະເຈົ້າ.

12 ການລົງໂທດທີ່ບໍ່ມີທີ່ສຸດຄືການລົງ ໂທດຂອງພຣະເຈົ້າ.

13 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈຶ່ງບັນຊາເຈົ້າໃຫ້ກັບໃຈ, ແລະ ຮັກສາ "ບັນຍັດ ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ຮັບ ໂດຍ ມືຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ໃນນາມຂອງເຮົາ;

14 ແລະ ເປັນໂດຍອຳນາດທີ່ຊົງລິດຍິ່ງ ໃຫຍ່ຂອງເຮົາທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບມັນ;

15 ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງບັນຊາເຈົ້າໃຫ້ກັບ ໃຈ—ກັບໃຈເຖີດ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈະ ຕີ ສອນ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ແສ້ ຈາກ ປາກ ຂອງ ເຮົາ,

<p>2 ຂ ຟລປ 3:21. 3 ກ ຄມພ ອຳນາດ. ຂ ອຊຢ 14:12-17; 1 ຢຮ 3:8; 1 ນຟ 22:26; ຄພ 88:111-115. ຄ ຄມພ ໂລກ—ທີ່ ສຸດຂອງໂລກ. ງ ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.</p>	<p>ຈ ຄມພ ວຽກງານ. 4 ກ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. ຂ ລກ 13:3; ຮລມ 14:19. ຄ ມຊ 1:3. 5 ກ ຄພ 56:4; 58:32. ຂ ມທ 13:42. ຄ ມທ 25:41-43. 6 ກ ຄພ 76:105-106; 138:59. ຂ ຄພ 76:33, 44-45.</p>	<p>7 ກ ຮລມ 12:25-26; ຄພ 29:44. 9 ກ ຄມພ ພັກຜ່ອນ. 10 ກ ຢດ 4:8; ຄພ 76:114-116. ຂ ມຊ 1:3; 7:35. ຄມພ ບໍ່ມີທີ່ສຸດ. 11 ກ ມທ 25:46. 13 ກ ຄພ 5:2; 10:6-7; 17.</p>
---	---	--

ແລະ ໂດຍ ພຣະ ພິ ໂລດ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ໂດຍຄວາມໂມໂຫຂອງເຮົາ, ແລ້ວ "ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຈົ້າຈະສາຫັດ—ສາຫັດພຽງໃດເຈົ້າບໍ່ຮູ້, ໃຫຍ່ຫລວງພຽງໃດເຈົ້າບໍ່ຮູ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຍາກແສນຈະທົນພຽງໃດເຈົ້າບໍ່ຮູ້.

16 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ທົນ "ທຸກທໍລະມານກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແທນທຸກຄົນ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາ ຈະບໍ່ໄດ້ທົນທຸກທໍລະມານຖ້າຫາກພວກເຂົາຈະ "ກັບໃຈ;

17 ແຕ່ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງທົນ "ທຸກທໍລະມານແມ່ນແຕ່ເໝືອນດັ່ງເຮົາ;

18 ຊຶ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານເຮັດໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ, ແມ່ນ ແຕ່ ພຣະ ເຈົ້າ, ຜູ້ຍິ່ງ ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນບັນດາທຸກສິ່ງທັງປວງ, ຕ້ອງສັ່ນເພາະຄວາມເຈັບປວດ, ແລະ ເລືອດໄຫລອອກຈາກທຸກຂຸມຂົນ, ແລະ ທົນທຸກທໍລະມານທັງຮ່າງກາຍ ແລະ ວິນຍານ—ແລະ ປາດຖະໜາທີ່ເຮົາຈະ "ບໍ່ຕ້ອງດີມຈອກອັນຂົມຂື່ນນັ້ນ, ແລະ ຍຸດສະຫງ່າຢູ່—

19 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລັດສະໝີພາບຈົ່ງມີແຕ່ພຣະບິດາ, ແລະ ເຮົາໄດ້ຮັບເອົາແລະ ໄດ້ "ສຳເລັດການຕຽມຂອງເຮົາເພື່ອລູກຫລານມະນຸດ.

20 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈຶ່ງບັນຊາເຈົ້າອີກໃຫ້ກັບໃຈ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຖ່ອມຕົວລົງດ້ວຍອຳນາດທີ່ຊົງລົດຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງ

ເຮົາ; ແລະ ວ່າເຈົ້າຈະ "ສາລະພາບບາບຂອງເຈົ້າ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈະໄດ້ທົນກັບການລົງໂທດເຫລົ່ານີ້ທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວມາ, ຊຶ່ງໃນລະດັບນ້ອຍທີ່ສຸດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ໃນລະດັບຕໍ່າທີ່ສຸດ ເຈົ້າກໍໄດ້ຊົມມາແລ້ວ ໃນ ເວລາທີ່ ເຮົາ ຖອນ ວິນຍານຂອງເຮົາອອກໄປ.

21 ແລະ ເຮົາບັນຊາເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າຈະບໍ່ "ສັ່ງສອນສິ່ງໃດນອກຈາກການກັບໃຈ, ແລະ ຈະບໍ່ສະແດງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ໂລກເຫັນຈົນກວ່າເຮົາເຫັນວ່າມັນເປັນຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດທີ່ຈະເຮັດ.

22 ເພາະ ພວກເຂົາຍັງ "ກິນຊີ້ນບໍ່ໄດ້ເທື່ອຕອນນີ້, ພຽງແຕ່ກິນ ຊີ້ນໄດ້ເທົ່ານັ້ນ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຄວນຮູ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍ.

23 ຈົ່ງຮຽນຮູ້ຈາກເຮົາ, ແລະ ພັງຖອຍຄຳຂອງເຮົາ; ຈົ່ງ "ເດີນໄປໃນ ຄວາມອ່ອນໂຍນ ແຫ່ງພຣະ ວິນຍານຂອງເຮົາ, ແລະ ເຈົ້າຈະມີ "ສັນຕິສຸກໃນເຮົາ.

24 ເຮົາຄື "ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ເຮົາໄດ້ມາຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາ, ແລະ ເຮົາເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ.

25 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາບັນຊາເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າຈະບໍ່ "ໂລບເອົາ ຈະເມຍຂອງເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ; ຫລື ສະແຫວງຫາທີ່ຈະເອົາຊີວິດຂອງເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ.

26 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາບັນຊາເຈົ້າວ່າ

<p>15 ກ ແອວ 36:11–19. 16 ກ ແອວ 11:40–41. ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. ຂ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ. ຄ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ. 17 ກ ຄພ 29:17. 18 ກ ລກ 22:42–44. 19 ກ ຢສ 17:4; 19:30.</p>	<p>20 ກ ຈບຊ 5:6–7; ມຊຢ 26:29; ຄພ 58:43; 64:7. ຄມພ ສາລະພາບ, ການສາລະພາບ. 21 ກ ຄພ 11:9. ຂ ຈສ—ປ 1:42. 22 ກ ຄພ 78:17–18. ຂ ຮຮ 5:11–14; ຄພ 50:40.</p>	<p>23 ກ ມຮນ 7:3–4. ຂ ຄມພ ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ. ຄ ຄມພ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ. 24 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ. 25 ກ ຄມພ ໂລບ, ຄວາມໂລບ. ຂ ອພຍ 20:17; 1 ກຮທ 7:2–4. ຄມພ ຫລິ້ນຊື້.</p>
--	---	--

ເຈົ້າຈະບໍ່ໂລບຊັບສົມບັດຂອງເຈົ້າເອງ, ແຕ່ໃຫ້ແບ່ງມັນໄປດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈໃນການພິມພຣະຄຳພິມມອນ, ຊຶ່ງບັນຈຸ "ຄວາມຈິງ ແລະ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ—

27 ຊຶ່ງເປັນຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາເຖິງ "ຄົນຕ່າງຊາດ, ເພື່ອບໍ່ດົນມັນຈະໄປເຖິງ "ຊາວຍີວ, ຊຶ່ງຊາວເລມັນເປັນ "ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະເຊື່ອພຣະກິດຕິຄຸນ, ແລະ ບໍ່ເຝົ້າຄອຍຖ້າການສະເດັດມາຂອງ "ພຣະເມຊີອາ ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ສະເດັດມາແລ້ວ.

28 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາບັນຊາເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງ "ອະທິຖານ ສິອກສຽງ ແລະ ຢູ່ໃນໃຈຂອງເຈົ້ານຳອີກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຢູ່ຕໍ່ໜ້າໂລກ ແລະ ໃນບ່ອນລັບນຳອີກ, ໃນສາທາລະນະ ແລະ ໃນບ່ອນລັບລິ້ນຳອີກ.

29 ແລະ ເຈົ້າຈົ່ງ "ປະກາດຂ່າວອັນໜ້າຊື່ນຊົມ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຈົ້າຈົ່ງປະກາດມັນຢູ່ເທິງພູ, ແລະ ຢູ່ສະຖານທີ່ສູງທຸກແຫ່ງທຶນ, ແລະ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງປວງ ໃນບ່ອນທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດ.

30 ແລະ ເຈົ້າຈົ່ງເຮັດສິ່ງນີ້ດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວທີ່ສຸດ, "ໄວ້ວາງໃຈ ໃນເຮົາ, ຢ່າພົ່ນປະໝາດຄົນທີ່ພົ່ນປະໝາດ.

31 ແລະ ກ່ຽວກັບ "ຄຳສອນຕ່າງໆເຈົ້າຢ່າເວົ້າເຖິງ, ແຕ່ເຈົ້າຈົ່ງປະກາດການກັບ

ໃຈ ແລະ "ສັດທາໃນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ແລະ "ການ ບົດ ບາບ ໂດຍ ການ ະບັບຕິສະມາ, ແລະ ໂດຍ "ໄຟ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ "ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

32 ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄື "ບັນຍັດຂີ້ໃຫຍ່ ແລະ ຂີ້ສຸດທ້າຍ ຊຶ່ງເຮົາຈະມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້; ເພາະສິ່ງນີ້ພຽງພໍສຳລັບຊີວິດປະຈຳວັນຂອງເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ຈົນເຖິງວັນສຸດທ້າຍຂອງຊີວິດເຈົ້າ.

33 ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍລະມານຖ້າເຈົ້າບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ "ຄຳແນະນຳເຫລົ່ານີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ຕົວເຈົ້າເອງ ແລະ ຊັບສິນຈະພົນາດໄປ.

34 ຈົ່ງ "ແບ່ງບັນຊັບສິນສ່ວນໜຶ່ງຂອງເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ທີ່ດິນສ່ວນໜຶ່ງຂອງເຈົ້າ, ແລະ ທຸກສິ່ງຍົກເວັ້ນແຕ່ການລ້ຽງດູຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ.

35 ຈົ່ງຊຳລະ "ໜີ້ສິນທີ່ເຈົ້າໄດ້ ຮັດສັນຍາກັບຜູ້ພິມ. ຈົ່ງບົດປ່ອຍຕົວເຈົ້າເອງຈາກຄວາມ "ເປັນທາດ.

36 ຈົ່ງ "ປະເຮືອນ ຊານ ບ້ານ ຊ່ອງ ຂອງເຈົ້າໄປ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຕອນເຈົ້າປາດຖະໜາຢາກເຫັນຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ;

37 ແລະ ຈົ່ງ "ກ່າວກັບທຸກຄົນຢ່າງເປີດເຜີຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃຫ້ສັ່ງສອນ, ແນະນຳ, ປະກາດ ສ່ວນ ຈິງ, ແມ່ນ ແຕ່ ດ້ວຍ ສຽງ

<p>26 ກ ຄມພ ຈິງ, ຄວາມຈິງ. 27 ກ ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ. ຂ ຄມພ ຊາວຍີວ. ຄ ອມນ 1:14-19; ມຊຍ 25:2-4; ຮລມ 8:21; 3 ນພ 2:12-16. ງ ຄມພ ພຣະເມຊີອາ. 28 ກ 1 ຕມທ 2:8. ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. ຂ ຄພ 20:47, 51; 23:6.</p>	<p>29 ກ ຄມພ ວຽກງານເຜີຍແຜ່. 30 ກ ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ. 31 ກ 2 ຕມທ 2:23-24. ຂ ຄມພ ສັດທາ. ຄ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ. ງ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. ຈ ມທ 3:11. ສ ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.</p>	<p>32 ກ ຄພ 58:26-29. 33 ກ ຄມພ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ. 34 ກ ກຈກ 4:34-35. 35 ກ ຄມພ ໜີ້. ຂ ອສ ເພື່ອຈ່າຍຄ່າການພິມພຣະຄຳພິມມອນຊຸດທຳອິດ. ຄ ສພສ 22:7. 36 ກ ມທ 19:29. 37 ກ ຄພ 58:47; 68:8; 71:7. ຂ ຄພ 75:4.</p>
--	--	--

ດັງ, ດ້ວຍສຽງຂອງຄວາມປິຕິຍິນດີ, ໂຮ່ຮ້ອງ—ໂຮ່ຊັນນາ, ໂຮ່ຊັນນາ, ຂໍພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົ່ງພຣະກະເສີມສຳລານເຖິດ!

38 ຈົ່ງ ັອະທິຖານສະເໝີ, ແລະ ເຮົາຈະ ະຖອກເທພຣະວິນຍານຂອງເຮົາລົງມາເທິງເຈົ້າ, ແລະ ພອນຂອງເຈົ້າຈະຍິ່ງໃຫຍ່—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ແຕ່ຫລາຍກວ່າທີ່ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຊັບສົມບັດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ຄວາມເສື່ອມໂຊມທີ່ມີຢູ່ໃນນັ້ນ.

39 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າຈະອ່ານເລື່ອງນີ້ບາດສະຈາກຄວາມປິຕິຍິນດີ ແລະ ເຊີດຊູໃຈໄດ້ບໍ່?

40 ຫລື ເຈົ້າຈະແລ່ນຕໍ່ໄປເໝືອນດັ່ງຜູ້ນຳທີ່ຕາບອດໄດ້ບໍ່?

41 ຫລື ເຈົ້າຈະ ັຖ່ອມຕົວ ແລະ ອ່ອນໂຍນ, ແລະ ປະພຶດຕົນຢ່າງສະຫລາດຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາໄດ້ບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງ ະມາຫາເຮົາ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງເຈົ້າເຖິດ. ອາແມນ.

ພາກທີ 20

ການເປີດເຜີຍກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການປົກຄອງຂອງສາດສະໜາຈັກ, ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ຢູ່ທີ່ ຫລື ໃກ້ເມືອງເຟແອດ, ລັດນິວຢອກ. ພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງການເປີດເຜີຍນີ້ ອາດຖືກມອບໃຫ້ນັບແຕ່ ໃນລະດູແລ້ງຂອງປີ 1829. ການເປີດເຜີຍທັງໝົດ, ຊຶ່ງຮູ້ຈັກກັນໃນເວລານັ້ນວ່າເປັນ ກົດ ແລະ ພັນທະສັນຍາ, ອາດຖືກບັນທຶກໄວ້ ບໍ່ດົນຫລັງຈາກວັນທີ 6 ເດືອນເມສາ, 1830 (ໃນວັນທີ່ສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ). ສາດສະດາໄດ້ຂຽນວ່າ, “ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຈາກພຣະອົງ [ພຣະເຢຊູຄຣິດ] ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້, ໂດຍວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ ແລະ ການເປີດເຜີຍ; ຊຶ່ງບໍ່ພຽງແຕ່ໃຫ້ຂໍ້ມູນຢ່າງຫລວງຫລາຍແກ່ພວກເຮົາ, ແຕ່ຍັງໄດ້ຊັບອກມື້ອັນແນ່ນອນແກ່ພວກເຮົານຳອີກ, ຊຶ່ງຕາມພຣະປະສົງ ແລະ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ພວກເຮົາຄວນຈະເລີ່ມຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນອີກເທື່ອໜຶ່ງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.”

1–16, ພຣະຄຳພິມມອນພິສູດຄວາມສັກສິດຂອງວຽກງານໃນຍຸກສຸດທ້າຍ; 17–28, ຄຳສອນຂອງການສ້າງ, ການຕົກ, ການຊົດໃຊ້, ແລະ ການບັບຕິສະມາຖືກຍືນຍັນ; 29–37, ກົດຄວບຄຸມການກັບໃຈ, ການຮັບຮອງ, ຄວາມຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແລະ ການຮັບບັບຕິສະມາໄດ້ຖືກຕັ້ງໄວ້; 38–67, ໜ້າທີ່ຂອງແອວເດີ, ປະໂລຫິດ, ຄູສອນ, ແລະ

ມັກຄະນາຍົກໄດ້ຖືກສະຫລຸບໄວ້; 68–74, ໜ້າທີ່ຂອງສະມາຊິກ, ການໃຫ້ພອນແກ່ເດັກນ້ອຍ, ແລະ ແບບແຜນຂອງການບັບຕິສະມາຖືກເປີດເຜີຍ; 75–84, ຄຳອະທິຖານສຳລັບສິນລະລຶກ ແລະ ຂໍ້ບັງຄັບສຳລັບການປົກຄອງສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຖືກມອບໃຫ້.

38 ກ ລກ 18:1; 2 ນພ 32:9; ຄພ 10:5.

ຂ ສພສ 1:23; ກຈກ 2:17. 41 ກ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ,

ຄວາມຖ່ອມຕົນ. ຂ ມຫ 11:28–30.

1 ການ "ຈັດຕັ້ງ" ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດໃນຍຸກສຸດທ້າຍນີ້, ໃນປີໜຶ່ງພັນແປດ ຮ້ອຍ ສາມ ສິບ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ການ ສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງເຮົາ ພຣະເຢຊູຄຣິດໃນເນື້ອໜັງ, ມັນຖືກ "ຈັດຕັ້ງ" ແລະ ສະຖາປະນາຂຶ້ນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງປະເທດຂອງພວກເຮົາ, ໂດຍພຣະປະສົງແລະ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ໃນເດືອນທີສີ່, ແລະ ໃນວັນທີຫົກຂອງເດືອນຊຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າເດືອນເມສາ—

2 ຊຶ່ງພຣະບັນຍັດນັ້ນ ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ຜູ້ໄດ້ຖືກ "ເອີ້ນໂດຍພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນ ອັກຄະສາວົກ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ, ໃຫ້ເປັນ "ແອວເດິຄົນທຳອິດຂອງສາດສະໜາຈັກນີ້;

3 ແລະ ແກ່ອິລິເວີ ຄາວເດີຣີ, ຜູ້ໄດ້ຖືກເອີ້ນໂດຍພຣະເຈົ້າຄືກັນໃຫ້ເປັນອັກຄະສາວົກ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ, ໃຫ້ເປັນແອວເດິຄົນທີສອງຂອງສາດສະໜາຈັກນີ້, ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງພາຍໃຕ້ມີຂອງລາວ;

4 ແລະ ນີ້ເປັນໄປຕາມພຣະຄຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງເຮົາ ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຜູ້ຊົງມີລັດສະໝີພາບທັງມວນ, ທັງໃນຕອນນີ້ ແລະ ຕະຫລອດການ. ອາແມນ.

5 ຫລັງຈາກມັນຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈັກ

ຢ່າງແທ້ຈິງແກ່ແອວເດິຄົນທຳອິດນີ້ ວ່າລາວໄດ້ຮັບການບົດບາບຂອງລາວແລ້ວ, ລາວພັດໄດ້ໄປ "ພົວພັນກັບຄວາມອວດອົ່ງຂອງໂລກອີກ;

6 ແຕ່ຫລັງຈາກກັບໃຈ, ແລະ ຖອມຕົວລົງຢ່າງຈິງໃຈ, ຜ່ານສັດທາ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ລາວ ໂດຍ "ທູດທີ່ບໍລິສຸດ, ຜູ້ທີ່ ະປະໜາຂອງເພິ່ນເປັນເໝືອນດັ່ງພ້າແມບເຫລື້ອມ, ແລະ ຜູ້ທີ່ອາພອນຂອງເພິ່ນບໍລິສຸດ ແລະ ຂາວເໜືອກວ່າຄວາມຂາວອື່ນໃດທັງສິ້ນ;

7 ແລະ ໄດ້ປະທານພຣະບັນຍັດໃຫ້ແກ່ລາວ ຊຶ່ງໄດ້ດົນໃຈລາວ;

8 ແລະ ໄດ້ປະທານອຳນາດຈາກເບື້ອງບົນໃຫ້ແກ່ລາວ, ຕາມ "ວິທີທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງມໄວ້ກ່ອນແລ້ວ, ເພື່ອແປພຣະຄຳພິມມອນ;

9 ຊຶ່ງບັນຈຸບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນທີ່ຕົກໄປ, ແລະ "ຄວາມສົມບູນຂອງ ະພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເຖິງຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ເຖິງຊາວຍິວນຳອີກ;

10 ຊຶ່ງໄດ້ມອບໃຫ້ໂດຍການດົນໃຈ, ແລະ ໄດ້ຍືນຍັນໃຫ້ຄົນ "ອື່ນໆ ໂດຍການປະຕິບັດຂອງເຫລົ່າທູດ, ແລະ ະປະກາດຕໍ່ໂລກໂດຍພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ—

11 ໂດຍພິສູດຕໍ່ໂລກວ່າ ພຣະຄຳພິອັນສັກສິດເປັນ "ຄວາມຈິງ, ແລະ ວ່າພຣະເຈົ້າ ະດົນໃຈມະນຸດ ແລະ ເອີ້ນພວກເຂົາມາສູ່

20 1 ກ ຈສ—ປ 1:2.
 2 3 ນພ 27:1-8.
 ຄມພ ສາດສະໜາຈັກ, ຊື່ຂອງ;
 ສາດສະໜາຈັກຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງ ໄພພົນຍຸກສຸດທ້າຍ.
 3 ຄ ຄພ 21:3.
 2 ກ ຄມພ ສິດອຳນາດ; ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນ ຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ.

2 ຄມພ ອັກຄະສາວົກ.
 3 ຄມພ ແອວເດິ.
 5 ກ ຈສ—ປ 1:28-29.
 6 ກ ຈສ—ປ 1:30-35.
 ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ.
 2 ມຫ 28:2-3.
 8 ກ ຄມພ ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ.
 9 ກ ຈສ—ປ 1:34.
 2 ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ.
 10 ກ ມຣນ 7:29-32;
 ຄພ 5:11.

2 ເບິ່ງ "ປະຈັກພະຍານ ຂອງພະຍານສາມຄົນ" ແລະ "ປະຈັກພະຍານ ຂອງພະຍານແປດຄົນ" ນຳອີກ ໃນພາກໜ້າຕົ້ນຂອງພຣະຄຳພິມມອນ.
 11 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພິ—ຄຸນຄຳຂອງພຣະຄຳພິ.
 2 ຄມພ ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ.

ວຽກງານອັນ ສັກສິດຂອງພຣະອົງໃນຍຸກນີ້ ແລະ ຄົນລຸ້ນນີ້, ເຊັ່ນດຽວກັບຄົນໃນສະໄໝບູຮານ;

12 ໂດຍວິທີນັ້ນ ຈະໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າ ອົງດຽວກັນນັ້ນ ທັງມີວານນີ້, ມື້ນີ້, ແລະ ຕະຫລອດການ. ອາແມນ.

13 ສະນັ້ນ, ໂດຍທີ່ມີພະຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ໂລກຈະຖືກພິພາກສາໂດຍພະຍານເຫລົ່ານີ້, ແມ່ນແຕ່ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນຈະມີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບວຽກງານນີ້ໃນພາຍຂ້າງໜ້າ.

14 ແລະ ຄົນ ທີ່ ຮັບ ເອົາ ມັນ ໄວ້ ດ້ວຍສັດທາ, ແລະ ທຳງານທີ່ ັຂອບທຳ, ຈະໄດ້ຮັບ ະມົງກຸດແຫ່ງຊີວິດນິລັນດອນ;

15 ແຕ່ຄົນ ທີ່ ເຮັດ ໃຈ ແຂງ ກະ ດ້າງ ໃນ ັຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ແລະ ປະຕິເສດມັນ, ມັນຈະກັບເປັນສິ່ງກ່າວໂທດພວກເຂົາເອງ—

16 ເພາະ ອົງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ໄວ້; ແລະ ພວກ ເຮົາ, ແອວເດີ ຂອງ ສາດສະໜາຈັກ, ໄດ້ຍິນ ແລະ ເປັນພະຍານເຖິງພຣະຄຳ ຂອງພຣະຜູ້ເດຊານຸພາບອັນຮຸ່ງເຫລື້ອມຢູ່ເບື້ອງບົນ, ຂໍໃຫ້ລັດສະໝີພາບເປັນ ຂອງພຣະ ອົງ ຕະຫລອດ ການ ແລະ ຕະຫລອດໄປດ້ວຍເທີ້ນ. ອາແມນ.

17 ໂດຍສິ່ງເຫລົ່ານີ້ພວກເຮົາ ຮູ້ວ່າ ມີ ະພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ສະຫວັນ, ຜູ້ບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ມີລັນດອນ, ຈາກເປັນນິດເຖິງເປັນ

ນິດ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ອົງ ດຽວ ນັ້ນ ທີ່ ບໍ່ ປ່ຽນ ແປງ, ຜູ້ສ້າງ ພ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ;

18 ແລະ ວ່າ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ັສ້າງ ມະນຸດ, ຊາຍ ແລະ ຍິງ, ຕາມ ະຮູບຮ່າງລັກສະນະ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເອງ ແລະ ໃນ ຄວາມ ຄ້າຍ ຄືກັນກັບພຣະອົງ, ພຣະອົງ ໄດ້ສ້າງພວກເຂົາ;

19 ແລະ ໄດ້ ປະທານ ພຣະ ບັນ ຍັດ ໃຫ້ ພວກເຂົາ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຄວນຈະ ັຮັກ ແລະ ະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າທີ່ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ແລະ ຈົງແທ້ແຕ່ອົງດຽວ, ແລະ ວ່າ ພວກເຂົາຄວນ ັນະມັດສະການ ແຕ່ພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ.

20 ແຕ່ໂດຍການລ່ວງລະເມີດກົດທີ່ສັກສິດເຫລົ່ານີ້ ມະນຸດຈຶ່ງກັບມີ ັຕັນຫາໜ້າມືດ ແລະ ະຕຳຊ້າ, ແລະ ໄດ້ ກາຍ ເປັນ ມະນຸດທີ່ ະຕົກໄປ.

21 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະ ເຈົ້າ ຜູ້ຊົງລິດອຳນາດ ຍິ່ງໃຫຍ່ຈຶ່ງໄດ້ປະທານ ັພຣະບຸດອົງດຽວ ທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະອົງ, ດັ່ງທີ່ມີຂຽນໄວ້ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ ຊຶ່ງປະທານໃຫ້ກ່ຽວກັບພຣະອົງ.

22 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ທົນ ກັບ ັການ ັລ້ອອງ ຕ່າງໆນາໆ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ມັນ.

23 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຖືກ ັຄຶງ, ໄດ້ ັສິ້ນ ພຣະ ຊົນ, ແລະ ໄດ້ ະພິ້ນພຣະຊົນໃນມື້ທີສາມ;

11 ຄ ຄມພ ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ.
 12 ກ ຮສ 13:8; 1 ນພ 10:18-19; ມມ 9:9-10; ຄພ 35:1; 38:1-4.
 14 ກ ຄມພ ຂອບທຳ, ຄວາມຂອບທຳ.
 ຂ ຄມພ ສູງສົງ, ຄວາມສູງສົງ; ຊີວິດນິລັນດອນ.
 15 ກ ຄມພ ບໍ່ເຊື່ອຖື, ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື.

17 ກ ຄພ 76:22-23. ຂ ຢຊ 2:11. ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.
 18 ກ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ. ຂ ປຖກ 1:26-27; ມຊຢ 7:27; ອຫ 3:14-17.
 19 ກ ພບຍ 11:1; ມຫ 22:37; ມຮນ 10:32; ຄພ 59:5-6. ຂ ພບຍ 6:13-15.

ຄມພ ຮັບໃຊ້, ການຮັບໃຊ້.
 ຄ ຄມພ ນະມັດສະການ.
 20 ກ ຄມພ ຕັນຫາໜ້າມືດ, ຄວາມຕັນຫາໜ້າມືດ.
 ຂ ຄມພ ມານ.
 ຄ ຄມພ ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ.
 21 ກ ຄມພ ອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ.
 22 ກ ມຫ 4:1-11; 27:40.
 23 ກ ຄມພ ຄຶງ, ການຄຶງ.
 ຂ ຄມພ ການພິ້ນຄົນພຣະຊົນ, ການພິ້ນຄົນຊີວິດ.

24 ແລະ ໄດ້ ັສະ ເດັດ ຂຶ້ນ ສູ່ ສະຫວັນ, ເພື່ອ ນັ່ງ ຢູ່ ທາງ ເບື້ອງ ຂວາ ພຣະ ຫັດ ຂອງ ະພຣະບິດາ, ເພື່ອ ບືກ ຄອງ ດ້ວຍ ອຳນາດ ທີ່ ຊົງ ລິດ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຕາມ ພຣະ ປະສົງ ຂອງ ພຣະ ບິດາ;

25 ເພື່ອ ວ່າ ຫລາຍ ຕໍ່ ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ັເຊື້ອ ແລະ ຮັບ ບັບ ຕີ ສະມາ ໃນ ພຣະ ນາມ ອັນ ສັກສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ະອິດທົນ ດ້ວຍ ສັດທາ ຈົນ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ, ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ລອດ—

26 ບໍ່ ພຽງ ແຕ່ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ທີ່ ເຊື້ອ ຫລັງ ຈາກ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະ ເດັດ ມາ ໃນ ັເວລາ ອັນ ຮຸ່ງ ໂລດ, ໃນ ເນື້ອ ໜັງ, ແຕ່ ທຸກ ຄົນ ຕັ້ງ ແຕ່ ຕົ້ນ, ແມ່ນ ແຕ່ ຫລາຍ ຕໍ່ ຫລາຍ ຄົນ ກ່ອນ ພຣະ ອົງ ສະ ເດັດ ມາ ນຳ ອີກ, ຜູ້ ເຊື້ອ ຖ້ອຍ ຄຳ ຂອງ ະສາດ ສະ ດາ ຜູ້ ບໍ່ ລິ ສຸດ, ຜູ້ ໄດ້ ກ່າວ ດັ່ງ ກັບ ວ່າ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ຮັບ ການ ດົນ ໃຈ ໂດຍ ະຂອງ ປະ ທານ ແຫ່ງ ພຣະ ວິນຍານ ບໍ່ ລິ ສຸດ, ຜູ້ ໄດ້ ັເປັນ ພະ ຍານ ເຖິງ ພຣະ ອົງ ແທ້ ໃນ ທຸກ ສິ່ງ, ຈະ ມີ ຊີ ວິດ ນິ ລັນ ດອນ,

27 ເຊັ່ນ ດຽວ ກັບ ຄົນ ທີ່ ຈະ ມາ ທີ່ ຫລັງ, ຜູ້ ຈະ ເຊື້ອ ໃນ ັຂອງ ປະ ທານ ແລະ ການ ເອີ້ນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໂດຍ ພຣະ ວິນຍານ ບໍ່ ລິ ສຸດ, ຊຶ່ງ ະເປັນ ພະ ຍານ ເຖິງ ພຣະ ບິດາ ແລະ ເຖິງ ພຣະ ບຸດ;

28 ຊຶ່ງ ພຣະ ບິດາ, ພຣະ ບຸດ, ແລະ ພຣະ

ວິນຍານ ບໍ່ ລິ ສຸດ ເປັນ ັພຣະ ເຈົ້າ ດຽວ, ບໍ່ ມີ ຂອບ ເຂດ ແລະ ນິ ລັນ ດອນ, ປາດ ສະ ຈາກ ທີ່ ສຸດ. ອາ ແມນ.

29 ແລະ ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ວ່າ ມະ ນຸດ ທັງ ປວງ ຈະ ຕ້ອງ ັກັບ ໃຈ ແລະ ເຊື້ອ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ເຢ ຊູ ຄຣິດ, ແລະ ນະ ມັດ ສະ ການ ພຣະ ບິດາ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ອິດທົນ ດ້ວຍ ະສັດທາ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຈົນ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ, ຖ້າ ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ການ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ະລອດ ໃນ ອານາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.

30 ແລະ ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ວ່າ ັການ ຮັບ ຮອງ ຄວາມ ຂອບ ທຳ ຜ່ານ ະພຣະ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ແລະ ພຣະ ຜູ້ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ລອດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ພຣະ ເຢ ຊູ ຄຣິດ ແມ່ນ ທ່ຽງ ທຳ ແລະ ຈິງ;

31 ແລະ ພວກ ເຮົາ ກໍ ຮູ້ ອີກ ວ່າ ັການ ຊຳ ລະ ໃຫ້ ບໍ່ ລິ ສຸດ ຜ່ານ ພຣະ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ແລະ ພຣະ ຜູ້ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ລອດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ພຣະ ເຢ ຊູ ຄຣິດ ແມ່ນ ທ່ຽງ ທຳ ແລະ ຈິງ, ຕໍ່ ທຸກ ຄົນ ຜູ້ ຮັກ ແລະ ຮັບ ໃຊ້ ພຣະ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ສຸດ ະພະ ລັງ, ຈິດ ໃຈ, ແລະ ກຳ ລັງ ຂອງ ເຂົາ.

32 ແຕ່ ກຳ ເປັນ ໄປ ໄດ້ ທີ່ ມະ ນຸດ ຈະ ັຕົກ ໄປ ຈາກ ພຣະ ຄຸນ ແລະ ໜີ ໄປ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ ທີ່ ຊົງ ພຣະ ຊົນ ຢູ່;

<p>24 ກ ຄຸມພ ການສະເດັດ ຂຶ້ນສະຫວັນ. ຂ ຄຸມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ; ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ.</p> <p>25 ກ ຄພ 35:2; 38:4; 45:5, 8; 68:9; 76:51–53. ຂ ຄຸມພ ອິດທົນ, ຄວາມອິດທົນ.</p> <p>26 ກ ຄພ 39:1–3. ຂ ຢຄ 4:4; 7:11;</p>	<p>ມຊຢ 13:33. ຄ ມຊ 5:58. ຄຸມພ ພຣະວິນຍານບໍ່ລິສຸດ. ງ ຄຸມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ການທຳນາຍກ່ຽວກັບການກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p> <p>27 ກ ຄພ 18:32. ຂ ຄພ 42:17.</p> <p>28 ກ ຢຮ 17:20–22; 3 ນພ 11:27, 36. ຄຸມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.</p>	<p>29 ກ ຄຸມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. ຂ ຄຸມພ ສັດທາ. ຄ ຄຸມພ ແຜນແຫ່ງການໄຕ່; ລອດ, ຄວາມລອດ.</p> <p>30 ກ ຄຸມພ ຮັບຮອງ, ການຮັບຮອງ. ຂ ຄຸມພ ພຣະຄຸນ.</p> <p>31 ກ ຄຸມພ ຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລິສຸດ. ຂ ພບຍ 6:5; ມຮນ 10:32.</p> <p>32 ກ ຄຸມພ ກະບົດ, ການກະບົດ; ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ.</p>
---	---	---

33 ສະນັ້ນ ຂໍໃຫ້ສາດສະໜາຈັກກີ້ຈົ່ງລະວັງ ແລະ ອະທິຖານສະເໝີ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈະຕົກໄປສູ່”ການລໍ້ລວງ;

34 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ແມ່ນແຕ່ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດແລ້ວກໍໃຫ້ລະວັງຄືກັນ.

35 ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈິງແລະ ສອດຄ່ອງກັບ ການ ເປີດ ເຜີຍ ຂອງ ໂຢຮັນ, ທັງບໍ່ໄດ້”ຕື່ມເຕີມ, ຫລື ຕັດອອກ ຈາກ ຄຳ ທຳ ນາຍ ຂອງ ໜັງ ສື ຂອງ ເພິ່ນ, ະພຣະຄຳພີອັນສັກສິດ, ຫລື ການເປີດເຜີຍ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງ ຈະ ມາ ເຖິງ ຫລັງ ຈາກ ນີ້ ໂດຍ ຂອງ ປະທານ ແລະ ອຳນາດ ຂອງ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍລິສຸດ, ະສຸລະ ສຽງ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ຫລື ການປະຕິບັດຂອງເຫລົ່າ ທູດ.

36 ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວມັນໄວ້; ແລະ ກຽດ, ອຳນາດ ແລະ ລັດສະໝີ ພາບ ຈົ່ງມີແດ່ພຣະນາມອັນສັກສິດຂອງ ພຣະອົງ, ທັງຕອນນີ້ ແລະ ຕະຫລອດການ ດ້ວຍເຖີດ. ອາແມນ.

37 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ໂດຍທາງພຣະບັນຍັດຕໍ່ສາດສະໜາຈັກກີ້ວ່າກັບວິທີບັບຕິສະມາ—ທຸກຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວ ລົງຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ມີຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບ”ບັບຕິສະມາ, ແລະ ອອກມາດ້ວຍ ະຫົວໃຈທີ່ຊອກຊ້ຳ ແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດ, ແລະ ເປັນພະຍານຢູ່ຕໍ່ໜ້າສາດສະໜາຈັກກີ້ວ່າເຂົາໄດ້ກັບໃຈຢ່າງແທ້

ຈິງຈາກບາບທັງໝົດຂອງເຂົາ, ແລະ ເຕັມໃຈທີ່ຈະຮັບເອົາ ະພຣະນາມ ຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຂົາ, ໂດຍມີ”ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ແລະ ສະແດງໃຫ້ປະຈັກຢ່າງແທ້ຈິງດ້ວຍ ະວຽກງານຂອງເຂົາ ວ່າເຂົາໄດ້ຮັບເອົາພຣະວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດໄປສູ່”ການປົດບາບຂອງເຂົາ, ຈະໄດ້ຮັບເຂົ້າໃນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງໂດຍຮັບການບັບຕິສະມາ.

38 ໜ້າທີ່ຂອງແອວເດີ, ປະໂລຫິດ, ຄູສອນ, ມັກຄະນາຍົກ, ແລະ ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ—”ອັກຄະສາວິກເປັນແອວເດີ, ແລະ ເປັນການເອີ້ນຂອງເຂົາທີ່ຈະໃຫ້”ບັບຕິສະມາ;

39 ແລະ ະແຕ່ງຕັ້ງແອວເດີ, ປະໂລຫິດ, ຄູສອນ, ແລະ ມັກຄະນາຍົກຄົນອື່ນໆ;

40 ແລະ ະປະຕິບັດເຂົ້າຈີ້ ແລະ ເຫລົ້າອະງຸ່ນ—ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງເນື້ອໜັງ ແລະ ໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດ—

41 ແລະ ະຍືນຍັນຄົນທີ່ຮັບບັບຕິສະມາເຂົ້າໃນສາດສະໜາຈັກ, ໂດຍການວາງ ະມືເພື່ອການບັບຕິສະມາ ດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍ ະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຕາມພຣະຄຳພີ;

42 ແລະ ສິດສອນ, ຊີ້ແຈງ, ແນະນຳ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ, ແລະ ດູແລສາດສະໜາຈັກ;

43 ແລະ ຍືນຍັນສາດສະໜາຈັກ ໂດຍການວາງມື, ແລະ ການມອບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ;

44 ແລະ ນຳພາການປະຊຸມທັງໝົດ.

<p>33 ກ ຄມພ ລໍ້ລວງ, ການລໍ້ລວງ. 35 ກ ພມມ 22:18-19. ຄ ຄມພ ພຣະຄຳພີ. ຄ ຄພ 18:33-36. 37 ກ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. ຂ ຄມພ ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊ້ຳ. ຄ ມຊຢ 5:7-9; 18:8-10. ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—</p>	<p>ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ. ງ ຄມພ ອິດທິນ, ຄວາມອິດທິນ. ຈ ຢກບ 2:18. ຄມພ ວຽກງານ. ສ ຄມພ ບັດບາບ, ການປົດບາບ. 38 ກ ຄມພ ອັກຄະສາວິກ.</p>	<p>ຂ 3 ນຟ 11:21-22. 39 ກ ມຣນ 3; ຄພ 107:58. 40 ກ ຄມພ ສິນລະລິກ. 41 ກ ຄພ 33:11, 14-15; 55:3. ຂ ຄມພ ມີ, ການວາງ. ຄ ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.</p>
---	--	--

45 ແອວເດີຈະ ກໍດຳເນີນການປະຊຸມດັ່ງ ທີ່ພວກເຂົາຖືກນຳພາ ໂດຍພຣະວິນຍານ ບໍລິສຸດ, ຕາມພຣະບັນຍັດ ແລະ ການເປີດ ເຜີຍຈາກພຣະເຈົ້າ.

46 ໜ້າທີ່ຂອງ ະປະ ໂລທິດ ຄື ສັ່ງສອນ, ະສິດ ສອນ, ຊີ້ ແຈງ, ແນະນຳ, ແລະ ໃຫ້ ບັບຕິສະມາ, ແລະ ປະຕິບັດສິນລະລຶກ,

47 ແລະ ຍັງມ ຢາມ ບ້ານ ເຮືອນ ຂອງ ສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນ, ແລະ ແນະນຳເຂົາ ໃຫ້ ະອະທິຖານ ະອອກສຽງ ແລະ ໃນບ່ອນ ລັບລີ້ ແລະ ເຮັດໜ້າທີ່ທຸກຢ່າງໃນ ະຄອບ ຄົວ.

48 ແລະ ເຂົາສາມາດ ະແຕ່ງຕັ້ງປະ ໂລ ທິດ, ຄູສອນ, ແລະ ມັກຄະນາຍົກຄົນອື່ນໆ ນຳອີກ.

49 ແລະ ເຂົາຈະຕ້ອງນຳພາການປະຊຸມ ເມື່ອບໍ່ມີແອວເດີຄົນອື່ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ;

50 ແຕ່ເມື່ອມີແອວເດີຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ເຂົາພຽງ ແຕ່ສັ່ງສອນ, ສິດສອນ, ຊີ້ ແຈງ, ແນະນຳ, ແລະ ໃຫ້ບັບຕິສະມາເທົ່ານັ້ນ,

51 ແລະ ຍັງມ ຢາມ ບ້ານ ເຮືອນ ຂອງ ສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນ, ແລະ ແນະນຳເຂົາ ໃຫ້ອະທິຖານອອກສຽງ ແລະ ໃນບ່ອນລັບ ລີ້ ແລະ ເຮັດໜ້າທີ່ທຸກຢ່າງໃນຄອບຄົວ.

52 ໃນ ໜ້າທີ່ທັງໝົດນີ້ ະປະ ໂລທິດ ຈະ ຕ້ອງ ະຊ່ວຍເຫລືອແອວເດີໃນກໍລະນີຈຳ ເປັນ.

53 ໜ້າທີ່ຂອງ ະຄູສອນຄື ະດູແລສາດສະ ໜາຈັກສະເໝີ, ແລະ ຢູ່ກັບພວກເຂົາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ;

54 ແລະ ເບິ່ງວ່າບໍ່ມີຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຢູ່ໃນ ສາດສະໜາຈັກ, ທັງບໍ່ໃຫ້ມີ ະຄວາມເຄືອງ ແຄ້ນກັນ, ທັງບໍ່ໃຫ້ເວົ້າຕົວະ, ເວົ້າລັບຫລັງ, ຫລື ເວົ້າຈາ ະບໍ່ດີ;

55 ແລະ ເບິ່ງວ່າສາດສະໜາຈັກປະຊຸມ ກັນເລື້ອຍໆ, ແລະ ໃຫ້ເບິ່ງອີກວ່າສະມາ ຊິກທຸກຄົນເຮັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ.

56 ແລະ ເຂົາຈະຕ້ອງນຳພາການປະຊຸມ ເມື່ອບໍ່ມີແອວເດີ ຫລື ະປະ ໂລທິດຢູ່ທີ່ນັ້ນ—

57 ແລະ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ຊ່ວຍ ເຫລືອ ສະເໝີ, ໃນໜ້າທີ່ທັງໝົດຂອງເຂົາໃນສາດ ສະໜາຈັກ, ໂດຍ ະມັກຄະນາຍົກ, ໃນກໍລະ ນີຈຳເປັນ.

58 ແຕ່ທັງຄູສອນ ຫລື ມັກຄະນາຍົກບໍ່ມີ ສິດອຳນາດທີ່ຈະໃຫ້ບັບຕິສະມາ, ະປະຕິບັດ ສິນລະລຶກ, ຫລື ວາງມີ;

59 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຂົາຈະເຕືອນ, ຊີ້ ແຈງ, ແນະນຳ, ແລະ ສິດສອນ, ແລະ ເຊື້ອ ເຊີນທຸກຄົນໃຫ້ມາຫາພຣະຄຣິດ.

60 ະແອວເດີ, ະປະ ໂລທິດ, ຄູສອນ, ຫລື ມັກ ຄະ ນາ ຍົກ ທຸກ ຄົນ ຈະ ຖືກ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ຕາມຂອງປະທານ ແລະ ະການເອີ້ນຂອງ ພຣະເຈົ້າ; ແລະ ເຂົາຈະຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍ ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຊຶ່ງມີຢູ່ ໃນຄົນທີ່ແຕ່ງຕັ້ງເຂົາ.

61 ແອວເດີ ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ະກອບ ເປັນ ສາດສະໜາຈັກນີ້ຂອງພຣະຄຣິດ ຕ້ອງມາ ະປະ ຊຸມກັນໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ທຸກສາມ ເດືອນ, ຫລື ເປັນບາງຄັ້ງຕາມທີ່ກອງປະຊຸມ ໃຫຍ່ດັ່ງກ່າວຈະຈັດການ ຫລື ກຳນົດຂຶ້ນ;

45 ກ ມຣນ 6:9; ຄພ 46:2.
46 ກ ຄພ 84:111; 107:61.
ຄພພ ະປະ ໂລທິດ, ຖານະ ະປະ ໂລທິດແຫ່ງອາໂຣນ.
ຂ ຄພພ ສອນ, ຜູ້ ສອນ, ຄູສອນ.
47 ກ 1 ຕມທ 2:8.

ຂ ຄພ 19:28.
ຄ ຄພພ ຄອບຄົວ.
48 ກ ຄພພ ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ.
52 ກ ຄພ 107:14.
53 ກ ຄພພ ຄູສອນ, ຖານະປະ ໂລທິດແຫ່ງອາໂຣນ.
ຂ ຄພພ ຍາມ, ຄົນຍາມ.

54 ກ 1 ທສນ 5:11-13.
ຂ ຄພພ ເວົ້າຈາບໍ່ດີ.
57 ກ ຄພພ ມັກຄະນາຍົກ.
60 ກ ຄພພ ແອວເດີ.
ຂ ຄພພ ເອີ້ນ, ການ ເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກ ພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ.

62 ແລະ ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ດັ່ງກ່າວຈະຕ້ອງດຳເນີນທຸລະກິດອັນໃດກໍຕາມຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດໃນເວລານັ້ນ.

63 ແອວເດີຈະໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດຂອງເຂົາ ຈາກ ແອວເດີ ຄົນອື່ນໆ, ໂດຍການ "ອອກສຽງຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ເຂົາຂຶ້ນຢູ່ກັບ, ຫລື ຈາກກອງປະຊຸມໃຫຍ່.

64 ປະໂລຫິດ, ຄູສອນ, ຫລື ມັກຄະນາຍົກແຕ່ລະຄົນ, ຜູ້ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໂດຍປະໂລຫິດ, ຈະຮັບເອົາໃບຍັງຍືນຈາກເຂົາໃນເວລານັ້ນ, ຊຶ່ງ "ໃບຍັງຍືນນັ້ນ, ເມື່ອມອບໃຫ້ແອວເດີ, ແລ້ວຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາມີໃບອະນຸຍາດ, ຊຶ່ງໃຫ້ສິດອຳນາດເຂົາປະຕິບັດໜ້າທີ່ການເອີ້ນຂອງເຂົາ, ຫລື ເຂົາຈະໄດ້ຮັບມັນຈາກກອງປະຊຸມໃຫຍ່.

65 ບໍ່ມີໃຜຈະໄດ້ຮັບ "ການແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຕຳແໜ່ງໃນສາດສະໜາຈັກນີ້, ບ່ອນທີ່ສາຂາຂອງສາດສະໜາຈັກຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ປາດສະຈາກການ "ອອກສຽງຂອງໜ່ວຍສາດສະໜາຈັກນັ້ນ;

66 ແຕ່ແອວເດີທີ່ຄວບຄຸມ, ອະທິການສັນຈອນ, ສະມາຊິກສະພາສູງ, ມະຫາປະໂລຫິດ, ແລະ ແອວເດີ, ມີສິດທີ່ຈະແຕ່ງຕັ້ງ, ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີສາຂາຂອງສາດສະໜາຈັກເພື່ອເອີ້ນໃຫ້ມີການອອກສຽງ.

67 ປະທານຂອງຖານະປະໂລຫິດສູງທຸກຄົນ (ຫລື ແອວເດີທີ່ຄວບຄຸມ), "ອະທິການ, ສະມາຊິກສະພາສູງ, ແລະ ມະຫາປະໂລ

ຫິດ, ຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໂດຍການຊີ້ນຳຂອງ "ສະພາສູງ ຫລື ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສາມັນ.

68 "ໜ້າທີ່ຂອງສະມາຊິກຫລັງຈາກເຂົາຖືກຮັບໄວ້ໂດຍການບັບຕີສະມາ—ພວກແອວເດີ ຫລື ປະໂລຫິດ ຈະຕ້ອງມີເວລາພຽງພໍທີ່ຈະຊີ້ແຈງທຸກສິ່ງກ່ຽວກັບສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ ໃຫ້ເຂົາ ະເຂົ້າໃຈ, ກ່ອນເຂົາຈະຮັບສ່ວນ "ສິນລະລຶກ ແລະ ຮັບ ການ ຍືນ ຍັນ ໂດຍການ ວາງ "ມືຂອງພວກແອວເດີ, ເພື່ອວ່າທຸກສິ່ງຈະຖືກກະທຳໄປຕາມລະບຽບ.

69 ແລະ ສະມາ ຊິກ ຈະ ສະແດງ ໃຫ້ປະຈັກຢູ່ຕໍ່ໜ້າສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກແອວເດີນຳອີກ, ໂດຍການດຳເນີນຊີວິດ ແລະ ການເວົ້າຈາຢ່າງພຣະເຈົ້າ, ວ່າເຂົາມີຄຳຄວນຕໍ່ມັນ, ວ່າຈະມີ "ວຽກງານ ແລະ ສັດທາ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບພຣະຄຳພິທີສັກສິດ—ການເດີນໄປໃນ "ຄວາມບໍລິສຸດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

70 ສະມາຊິກທຸກຄົນໃນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດທີ່ມີລູກ ຕ້ອງພາເຂົາມາຫາພວກແອວເດີຢູ່ຕໍ່ໜ້າສາດສະໜາຈັກ, ຜູ້ຈະວາງມືຂອງພວກເຂົາໃສ່ເທິງເຂົາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ແລະ ໃຫ້ "ພອນເຂົາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

71 ບໍ່ມີຄົນໃດສາມາດຖືກຮັບເຂົ້າໃນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ ຍົກເວັ້ນແຕ່ເຂົາຈະເຖິງອາຍຸທີ່ "ຮູ້ຈັກຮັບຜິດ

63 ກ ຄມພ ເຫັນຊອບນຳກັນ.
64 ກ ຄພ 20:84; 52:41.
65 ກ ຄພ ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ.
ຂ ຄພ 26:2.
ຄມພ ເຫັນຊອບນຳກັນ.
67 ກ ຄພ ອະທິການ.
ຂ ຄມພ ມະຫາປະໂລຫິດ.
ຄ ຄມພ ສະພາສູງ.

68 ກ ຄມພ ໜ້າທີ່.
ຂ ຄມພ ເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ.
ຄ ຄມພ ສິນລະລຶກ.
ງ ຄມພ ມື, ການວາງ.
69 ກ ຢກບ 2:14-17.
ຂ ຄມພ ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ.
70 ກ ຄມພ ພອນ, ໃຫ້ພອນ,

ເປັນພອນ—ການໃຫ້ພອນແກ່ເດັກນ້ອຍ.
71 ກ ຄພ 18:42; 29:47;
68:25-27.
ຄມພ ບັບຕີສະມາ, ໃຫ້ບັບຕີສະມາ—ເງື່ອນໄຂສຳລັບການບັບຕີສະມາ; ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ.

ຂອບຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ສາມາດ ຮັບໃຈໄດ້.

72 ການບັບຕິສະມາ ຈະ ຖືກປະຕິບັດຕາມແບບແຜນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ແກ່ທຸກຄົນທີ່ກັບໃຈ—

73 ຄົນທີ່ຖືກເອີ້ນໂດຍພຣະເຈົ້າ ແລະ ມີສິດອຳນາດຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດໃຫ້ບັບຕິສະມາ, ຈະລົງໄປໃນນ້ຳກັບຄົນທີ່ຂໍຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ຈະກ່າວດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ຫລັງຈາກກ່າວຊື່ຂອງເຂົາ: ໂດຍໄດ້ຮັບມອບໝາຍຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ບັບຕິສະມາທ່ານໃນພຣະນາມຂອງພຣະບິດາ, ແລະ ຂອງພຣະບຸດ, ແລະ ຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ອາແມນ.

74 ຈາກນັ້ນລາວຈະ ກຸ່ມເຂົາລົງໃນນ້ຳ, ແລະ ຂຶ້ນມາຈາກນ້ຳອີກ.

75 ເປັນສິ່ງຈຳເປັນທີ່ສາດສະໜາຈັກຈະຊຸມນຸມກັນເລື້ອຍໆເພື່ອ ຮັບສ່ວນເຂົ້າຈີ່ ແລະ ເຫລົ້າອະງຸ່ນ ໃນການ ລະນຶກເຖິງອົງພຣະເຢຊູ;

76 ແລະ ແອວເດີ ຫລື ປະໂລຫິດຈະປະຕິບັດມັນ; ແລະ ເຂົາຈະປະຕິບັດມັນໃນ "ວິທີນີ້—ເຂົາຈະຄູ່ເຂົ້າລົງພ້ອມກັບສາດສະໜາຈັກ ແລະ ເອີ້ນຫາພຣະບິດາໃນຄຳອະທິຖານຢ່າງຈິງຈັງ, ກ່າວວ່າ:

77 ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ພວກຂ້າພຣະອົງທູນຂໍພຣະອົງໃນພຣະນາມຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ໂປດປະທານພອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ "ເຂົ້າຈີ່ນີ້ສັກສິດແກ່ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ຮັບສ່ວນເຂົ້າຈີ່ ແລະ ເຫລົ້າອະງຸ່ນ ໃນການ ລະນຶກເຖິງພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ວ່າເຂົາລະນຶກເຖິງພຣະອົງຕະຫລອດເວລາ, ເພື່ອເຂົາຈະມີພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງຢູ່ດ້ວຍ. ອາແມນ.

ຍານຂອງເຂົາທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ຮັບສ່ວນ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຮັບປະທານດ້ວຍຄວາມລະນຶກເຖິງ ພຣະ ກາຍ ຂອງ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະອົງ, ແລະ ເປັນສັກຂີ່ ພະຍານຕໍ່ພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ວ່າເຂົາເຕັມໃຈ ຮັບພຣະນາມຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ລະນຶກເຖິງພຣະອົງ ຕະຫລອດເວລາ ແລະ ຮັກ ສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງປະທານໃຫ້ເຂົາ, ເພື່ອເຂົາຈະມີ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງຢູ່ດ້ວຍຕະຫລອດເວລາ. ອາແມນ.

78 "ວິທີປະຕິບັດເຫລົ້າອະງຸ່ນ—ເຂົາຈະຈັບ ຈອກຂຶ້ນມາ, ແລະ ກ່າວວ່າ:

79 ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ພວກຂ້າພຣະອົງທູນຂໍພຣະອົງໃນພຣະນາມຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ໂປດປະທານພອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ "ເຫລົ້າອະງຸ່ນນີ້ສັກສິດແກ່ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ດື່ມ, ເພື່ອເຂົາຈະເຮັດດ້ວຍຄວາມລະນຶກເຖິງໂລຫິດຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງຫລັງເພື່ອເຂົາ; ເພື່ອເຂົາຈະເປັນສັກຂີ່ພະຍານຕໍ່ພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ວ່າເຂົາລະນຶກເຖິງພຣະອົງຕະຫລອດເວລາ, ເພື່ອເຂົາຈະມີພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງຢູ່ດ້ວຍ. ອາແມນ.

80 ສະມາຊິກຄົນໃດຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດທີ່ລ່ວງລະເມີດ, ຫລື ພົບເຫັນວ່າມີຄວາມຜິດ, ຈະຖືກຈັດການດັ່ງທີ່ມີລະບຸໄວ້ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ.

<p>71 ຂ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. 72 ກ 3 ນຟ 11:22-28. 74 ກ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ບັບຕິສະມາໂດຍການລົງໄປໃນນ້ຳພືດທັງຕົວ. 75 ກ ກຈກ 20:7.</p>	<p>ຂ ຄມພ ສິນລະລຶກ. 76 ກ ມຣນ 4. 77 ກ ລກ 22:19. ຂ ມຊຢ 18:8-10; ຄພ 20:37. ຄ ມຊຢ 5:8-12. ງ ຄມພ ເຊື້ອພັງ, ການ</p>	<p>ເຊື້ອພັງ, ພັງຄວາມ. ຈ ຢຮ 14:16. 78 ກ ມຣນ 5. ຂ ລກ 22:20. 79 ກ ຄພ 27:2-4.</p>
---	--	---

81 ມັນ ຈະ ເປັນ ໜ້າ ທີ່ ຂອງ ໜ່ວຍ ຕ່າງ ທຸ ຂອງ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ, ຊຶ່ງ ປະກອບ ເປັນ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ, ທີ່ຈະສົ່ງຄູສອນຄົນໜຶ່ງຂອງຕົນ ຫລື ຫລາຍກວ່ານັ້ນ ໄປຮ່ວມກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຕ່າງໆ ທີ່ຈັດຂຶ້ນ ໂດຍພວກແອວເດີຂອງສາດສະໜາຈັກ,

82 ພ້ອມດ້ວຍລາຍ "ຊື່ຂອງສະມາຊິກທີ່ ຮ່ວມເຂົ້າກັບສາດສະໜາຈັກນັບແຕ່ກອງ ປະຊຸມໃຫຍ່ເທື່ອຜ່ານມາ; ຫລື ສົ່ງໄປກັບ ປະໂລຫິດຄົນໃດຄົນໜຶ່ງ; ເພື່ອວ່າລາຍຊື່ ທັງໝົດຂອງສາດສະໜາຈັກຈະຖືກບັນທຶກ ໄວ້ໃນປຶ້ມໂດຍແອວເດີຄົນໜຶ່ງ, ຄົນໃດກໍ ຕາມທີ່ແອວເດີຄົນອື່ນໆຈະມອບໝາຍໃຫ້ ເຮັດເປັນບາງຄັ້ງ;

83 ແລະ ພ້ອມນີ້, ຖ້າມີຄົນໃດຖືກ "ໄລ່

ອອກຈາກສາດສະໜາຈັກ, ເພື່ອວ່າຊື່ຂອງ ເຂົາຈະຖືກລືບອອກຈາກປຶ້ມບັນທຶກລາຍຊື່ ທົ່ວໄປຂອງສາດສະໜາຈັກ.

84 ສະມາຊິກທຸກຄົນທີ່ຍ້າຍຈາກໜ່ວຍ ຂອງສາດສະໜາຈັກບ່ອນເຂົາອາໄສຢູ່, ຖ້າໄປຫາໜ່ວຍຂອງສາດສະໜາຈັກບ່ອນ ທີ່ບໍ່ມີໃຜຮູ້ຈັກເຂົາ, ຈະຕ້ອງເອົາຈົດໝາຍ ທີ່ຍັງຍືນວ່າເຂົາເປັນສະມາຊິກທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຢູ່ໃນຄວາມດີງາມໄປນຳ, ຊຶ່ງໃບຍັງ ຍືນນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກເຊັນ ໂດຍແອວເດີ ຫລື ປະໂລຫິດຄົນໃດກໍໄດ້ ຖ້າສະມາຊິກຜູ້ໄດ້ ຮັບຈົດໝາຍຄຸ້ນເຄີຍກັບແອວເດີ ຫລື ປະໂລຫິດຄົນນັ້ນ, ຫລື ຈະເຊັນ ໂດຍຄູສອນ ຫລື ມັກຄະນາຍົກໃນໜ່ວຍຂອງສາດສະ ໜາຈັກກໍໄດ້.

ພາກທີ 21

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ແກໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງເຟແອດ, ລັດ ນິວຢອກ, ວັນທີ 6 ເດືອນເມສາ, 1830. ການເປີດເຜີຍນີ້ໄດ້ມອບໃຫ້ຕອນຈັດຕັ້ງສາດສະ ໜາຈັກ, ໃນວັນທີ່ກ່າວຜ່ານມາ, ໃນບ້ານຂອງພິເຕີ ວິດເມີ ຜູ້ພໍ່. ຊາຍຫົກຄົນ, ຜູ້ໄດ້ຮັບບັບຕິ ສະມາ, ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມນຳ. ໂດຍການອອກສຽງຢ່າງເປັນເອກະສັນ ຊາຍເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ ສະແດງຄວາມປາດຖະໜາ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຈັດຕັ້ງ, ໃຫ້ເປັນໄປຕາມພຣະບັນຍັດ ຂອງພຣະເຈົ້າ (ເບິ່ງ ພາກທີ 20). ເຂົາເຈົ້າຍັງໄດ້ອອກສຽງສະໜັບສະໜູນໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ລູກ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ອີກ ໃຫ້ເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມຂອງສາດສະໜາຈັກ. ໂດຍ ການວາງມື, ຈາກນັ້ນໂຈເຊັບໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ ອໍລິເວີໃຫ້ເປັນແອວເດີຂອງສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ອໍລິເວີ ກໍໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ ໂຈເຊັບ ໃນແບບດຽວກັນນັ້ນ. ຫລັງຈາກການປະຕິບັດສິນລະລຶກ, ໂຈເຊັບ ແລະ ອໍລິເວີໄດ້ວາງມືໃສ່ເທິງຫົວຂອງຜູ້ມາຮ່ວມທຸກຄົນເພື່ອມອບພຣະວິນຍານບໍ ລິສຸດ ແລະ ເພື່ອຍືນຍັນແຕ່ລະຄົນເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ.

1-3, ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ພະ ຍາກອນ, ຜູ້ແປ, ສາດສະດາ, ອັກຄະສາວົກ, ແລະ ແອວເດີ; 4-8, ຖ້ອຍຄຳຂອງເພິ່ນຈະ

ນຳພາອຸດົມການຂອງຊີໂອນ; 9-12, ໄພ່ ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະເຊື່ອ ຖ້ອຍຄຳຂອງ ເພິ່ນ ເມື່ອເພິ່ນກ່າວໂດຍພຣະຜູ້ປອບໂຍນ.

82 ກ ມຣນ 6:4. ແອວ 5:57; ຄມພ ການຖືກໄລ່ອອກ.
83 ກ ອພຍ 32:33; ມຣນ 6:7.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຈະຕ້ອງມີການຂຽນ "ບັນທຶກໄວ້ໃນທ່າມກາງພວກເຈົ້າ; ແລະ ໃນນັ້ນເຈົ້າຈະຖືກເອີ້ນວ່າເປັນ ຜູ້ພະຍາກອນ, ຜູ້ແປ, ສາດສະດາ, "ອັກຄະສາວົກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ແອວເດີຂອງສາດສະໜາຈັກຜ່ານທາງ ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ອົງເປັນພຣະບິດາ, ແລະ ພຣະຄຸນຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ,

2 ໂດຍໄດ້ຮັບການ "ດົນໃຈຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ເພື່ອໃຫ້ວາງຮາກຖານຂອງສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ເພື່ອສ້າງມັນຂຶ້ນເພື່ອສັດທາອັນສັກສິດທີ່ສຸດ.

3 ຊຶ່ງ "ສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກ ຈັດຕັ້ງ ແລະ ສະຖາປະນາຂຶ້ນ ໃນປີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ ທີ່ພັນແປດຮ້ອຍສາມສິບ, ໃນເດືອນທີສີ່, ແລະ ໃນວັນທີຫົກຂອງເດືອນ ຊຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າເດືອນເມສາ.

4 ດັ່ງນັ້ນ, ໂດຍໝາຍເຖິງສາດສະໜາຈັກ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ "ຖ້ອຍຄຳ ແລະ ພຣະບັນຍັດທັງໝົດຂອງລາວ ຊຶ່ງລາວຈະມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າເມື່ອລາວໄດ້ຮັບມັນ, ໂດຍການເດີນໄປໃນ "ຄວາມບໍລິສຸດທັງໝົດຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ;

5 ເພາະ "ຖ້ອຍຄຳທີ່ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ, ກໍຄືກັບວ່າມັນມາຈາກປາກຂອງເຮົາເອງ, ດ້ວຍຄວາມອິດທິນທີ່ສຸດ ແລະ ສັດທາທັງໝົດ.

6 ເພາະໂດຍການເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ "ປະຕູນະລົກຈະເອົາຂະນະພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ອຳນາດແຫ່ງ "ຄວາມມິດກະຈາຍໄປຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພ້າສະຫວັນ "ສັ່ນ ສະເທືອນ ເພື່ອຄວາມດີຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ວັດສະໝີພາບຂອງພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

7 ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ລາວຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ດົນໃຈໃຫ້ນຳພາອຸດົມການຂອງ "ຊີໂອນ ໄປໜ້າ ໃນອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເພື່ອຄວາມດີ, ແລະ ຄວາມພາກພຽນຂອງລາວ ເຮົາຮູ້, ແລະ ຄຳອະທິຖານຂອງລາວ ເຮົາໄດ້ຍິນ.

8 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ການຮ້ອງໄທ້ຂອງລາວ ເພື່ອຊີໂອນ ເຮົາໄດ້ເຫັນ, ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ລາວບໍ່ໂສກເສົ້າກັບນາງອີກຕໍ່ໄປ; ເພາະວັນແຫ່ງຄວາມປິຕິຍິນດີຂອງລາວມາເຖິງແລ້ວ ເພາະ "ການບົດບາບຂອງລາວ, ແລະ ການສະແດງໃຫ້ປະຈັກເຖິງພອນຂອງເຮົາຕໍ່ວຽກງານຂອງລາວ.

9 ເພາະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະ "ອວຍພອນທຸກຄົນທີ່ອອກແຮງຢູ່ໃນ "ສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ ດ້ວຍພອນອັນໃຫຍ່ຫລວງ, ແລະ ເຂົາຈະເຊື່ອຖ້ອຍຄຳຂອງລາວ, ຊຶ່ງມອບໃຫ້ລາວຜ່ານເຮົາໂດຍ "ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ, ຊຶ່ງ "ສະແດງໃຫ້ປະຈັກວ່າ ພຣະເຢຊູຖືກ "ຄຶງ ໂດຍຄົນ "ປາບ ສຳລັບບາບຂອງ

21 1 ກ ຄພ 47:1; 69:3-8; 85:1.
 2 ຄມພ ຜູ້ພະຍາກອນ.
 3 ຄມພ ອັກຄະສາວົກ.
 2 ກ ຄມພ ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ.
 3 ກ ຄມພ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ.
 2 ຄພ 20:1.
 4 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ.
 2 ຄມພ ສັກສິດ,

ຄວາມສັກສິດ.
 5 ກ ຄພ 1:38.
 ຄມພ ການສະໜັບສະໜູນຜູ້ນຳຂອງສາດສະໜາຈັກ; ສາດສະດາ.
 6 ກ ມທ 16:18; ຄພ 10:69.
 2 ກລຊ 1:12-13.
 3 ຄພ 35:24.
 7 ຄມພ ວັດສະໝີພາບ.
 7 ກ ຄມພ ຊີໂອນ.

8 ກ ຄພ 20:5-6.
 9 ກ 1 ນພ 13:37;
 ຢຄ 5:70-76.
 2 ຄມພ ສວນອະງຸ່ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
 3 ຄມພ ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ.
 7 ຄມພ ເປັນພະຍານ.
 7 ຄມພ ຄຶງ, ການຄຶງ.
 8 ຄມພ ບາບ.

ຮໂລກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອການບົດບາບໃຫ້ ຯໃຈທີ່ສຳນຶກຜິດ.

10 ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາເຫັນສົມຄວນທີ່ລາວຈະ ໄດ້ຮັບການ ກແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍເຈົ້າ, ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ອັກຄະສາວົກຂອງເຮົາ;

11 ນີ້ເປັນພິທີການຢາງໜຶ່ງແກ່ເຈົ້າ, ວ່າ ເຈົ້າເປັນແອວເດີໄຕມີຂອງລາວ, ລາວໄດ້ ປະຕິບັດຕໍ່ເຈົ້າ ກ່ອນ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້

ເປັນແອວເດີໄຕແກ່ສາດສະໜາຈັກນີ້ຂອງ ພຣະຄຣິດ, ທີ່ມີນາມຂອງເຮົາ—

12 ແລະ ເປັນຜູ້ສັ່ງສອນຄົນທຳອິດຂອງ ສາດສະໜາຈັກນີ້ ໃຫ້ແກ່ສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ຕໍ່ໂລກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ກ່າວດັ່ງນີ້, ເບິ່ງແມ, ເບິ່ງແມ! ຕໍ່ ກ່າວຍິວ ນຳອີກ. ອາແມນ.

ພາກທີ 22

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງແມນເຈດສະເຕີ, ລັດນິວຢອກ, ວັນທີ 16 ເດືອນເມສາ, 1830. ການເປີດເຜີຍນີ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ສາດສະໜາ ຈັກເນື່ອງຈາກວ່າຄົນທີ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາແລ້ວມີຄວາມປາດຖະໜາຢາກເຂົ້າຮ່ວມສາດ ສະໜາຈັກໂດຍບໍ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາອີກ.

1, ການບັບຕິສະມາຄືພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ; 2–4, ການບັບຕິສະມາດ້ວຍ ສິດອຳນາດເປັນສິ່ງຈຳເປັນ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ພັນທະສັນຍາ ກໍ່ເກົ່າທັງໝົດ ເຮົາໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ໝົດໄປດ້ວຍເລື່ອງນີ້; ແລະ ນີ້ຄືພັນທະ ສັນຍາ ຂໍໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ, ແມ່ນແຕ່ສິ່ງ ນັ້ນທີ່ເປັນມາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ.

2 ດັ່ງນັ້ນ, ເຖິງແມ່ນມະນຸດໄດ້ຮັບບັບຕິ ສະມາແລ້ວເປັນຮ້ອຍເທື່ອ ແຕ່ມັນກໍບໍ່ມີ ປະໂຫຍດຫຍັງກັບເຂົາ, ເພາະພວກເຈົ້າບໍ່

ສາມາດເຂົ້າໄປໃນປະຕູຄັບແຄບໄດ້ໂດຍ ກົດຂອງໂມເຊ, ຫລື ໂດຍ ຂໍວຽກງານທີ່ ຕາຍແລ້ວຂອງພວກເຈົ້າ.

3 ເປັນເພາະວຽກງານທີ່ຕາຍແລ້ວຂອງ ພວກເຈົ້ານັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີການ ສ້າງພັນທະສັນຍາສູດທ້າຍ ແລະ ສາດສະ ຜາຈັກນີ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃຫ້ແກ່ເຮົາ, ແມ່ນແຕ່ ເຊັ່ນດຽວກັບໃນສະໄໝບູຮານ.

4 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຈົ້າຈຶ່ງເຂົ້າທາງ ກົດທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາ, ແລະ ບໍ່ສະແຫວງ ຫາທີ່ຈະແນະນຳພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ. ອາແມນ.

<p>9 ຊ 1 ຍຮ 2:2. ຄມພ ໂລກ—ຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ ເຊື່ອພັງພຣະບັນຍັດ. ຍ ຄມພ ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊຳ້. 10 ກ ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ. 11 ກ ຄພ 20:2. 12 ກ 1 ນຟ 13:42; ຄພ 19:27; 90:8–9.</p>	<p>22 1 ກ ຮຮ 8:13; 3 ນຟ 12:46–47. ຂ ຄພ 66:2. ຄມພ ພັນທະສັນຍາ; ພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ. 2 ກ ຄລຕ 2:16. ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ. ຂ ມຮນ 8:23–26.</p>	<p>4 ກ ມທ 7:13–14; ລກ 13:24; 2 ນຟ 9:41; 31:9, 17–18; 3 ນຟ 14:13–14. ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. ຂ ຍຄ 4:10.</p>
---	--	---

ພາກທີ 23

ການເປີດເຜີຍທີ່ຕິດຕໍ່ກັນທ້າຍໆ ທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງແມນເຈດສະເຕີ, ລັດນິວຢອກ, ເດືອນເມສາ 1830, ແກ່ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ, ໄຮຣຳສະມິດ, ແຊມໂຍ ເອັຈ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ພໍ່, ແລະ ໂຈເຊັບ ໄມ້ ຜູ້ພໍ່. ເນື່ອງຈາກວ່າທ້າຄົນທີ່ກ່າວມານັ້ນມີຄວາມປາດຖະໜາອັນແຮງກ້າຢາກຮູ້ຈັກໜ້າທີ່ຂອງຕົນ, ສາດສະດາຈຶ່ງໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍ ສຳລັບແຕ່ລະຄົນ.

1-7, ສານຸສິດ ໃນຍຸກຕອນຕົ້ນນີ້ ໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ສັ່ງສອນ, ແນະນຳ, ແລະ ເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ສາດສະໜາຈັກ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ອໍລິເວີ, ຈັກສອງສາມຄຳ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວ, ແລະ ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃຕ້ການກ່າວໂທດ. ແຕ່ຈົ່ງລະວັງ ກ່າວຄວາມທະນົງຕົວ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປສູ່ ການລົ້ລວງ.

2 ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ການເອີ້ນຂອງເຈົ້າເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ຕໍ່ໂລກນຳອີກ, ແລະ ໃຈຂອງເຈົ້າຈະເປີດເພື່ອສັ່ງສອນຄວາມຈິງນັບແຕ່ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ຕະຫລອດການ. ອາແມນ.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ໄຮຣຳ, ຈັກສອງສາມຄຳ; ເພາະເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃຕ້ການກ່າວໂທດຄືກັນ, ແລະ ໃຈຂອງເຈົ້າໄດ້ເປີດ, ແລະ ລິ້ນຂອງເຈົ້າໄດ້ຖືກມາຍອອກ; ແລະ ການເອີ້ນຂອງເຈົ້າຄືໃຫ້ຄຳແນະນຳ, ແລະ ໃຫ້ເພີ່ມ ກ່າວຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ສາດສະໜາຈັກເລື້ອຍໄປ. ດັ່ງນັ້ນ ໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າຄືຢູ່ກັບສາດສະໜາຈັກຕະຫລອດການ, ແລະ ນີ້ ເພາະ ຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ. ອາແມນ.

4 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າຈັກສອງສາມ

ຄຳ, ກ່າວຄວາມເຂັ້ມແຂງ; ເພາະເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃຕ້ການກ່າວໂທດຄືກັນ, ແລະ ການເອີ້ນຂອງເຈົ້າຄືໃຫ້ຄຳແນະນຳ, ແລະ ໃຫ້ເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ສາດສະໜາຈັກ; ແລະ ເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບການເອີ້ນໃຫ້ສັ່ງສອນຕໍ່ໂລກເທື່ອ. ອາແມນ.

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າຈັກສອງສາມຄຳ, ໂຈເຊັບ; ເພາະເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃຕ້ການກ່າວໂທດຄືກັນ, ແລະ ການເອີ້ນຂອງເຈົ້າຄືໃຫ້ແນະນຳ, ແລະ ໃຫ້ເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ສາດສະໜາຈັກ; ແລະ ນີ້ເປັນໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້ານັບແຕ່ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ຕະຫລອດການ. ອາແມນ.

6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ ສະແດງໃຫ້ປະຈັກ ແກ່ເຈົ້າ, ໂຈເຊັບ ໄມ້, ໂດຍຖ່ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້, ວ່າເຈົ້າຕ້ອງແບກ ການໄມ້ກາງແຂນຂອງເຈົ້າ, ຊຶ່ງເຈົ້າຕ້ອງ ອະທິຖານ ອອກສຽງຢູ່ຕໍ່ໜ້າໂລກ ທັງໃນບ່ອນລີ້ລັບນຳອີກ, ແລະ ໃນຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ, ແລະ ໃນທ່າມກາງໝູ່ເພື່ອນຂອງເຈົ້າ, ແລະ ໃນທຸກໆແຫ່ງ.

7 ແລະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າທີ່ຈະ ເຂົ້າຮ່ວມນຳສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງ, ແລະ ໃຫ້ພາສາຂອງເຈົ້າເປັນຄຳແນະນຳເລື້ອຍໄປ, ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບລາງວັນຂອງຄົນທຳງານ. ອາແມນ.

<p>23 1 ກ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. 2 ຄມພ ລົ້ລວງ, ການລົ້ລວງ. 3 ກ ຄ 81:4-5; 108:7.</p>	<p>4 ກ ຈສ—ປ 1:4. 6 ກ ມທ 10:38; 3 ນພ 12:30. 2 ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ</p>	<p>ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. 8 ຄພ 20:47, 51. 7 ກ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ຈຳເປັນ.</p>
---	--	--

ພາກທີ 24

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ, ທີ່ເມືອງຮາມໂມນີ ລັດເພັນໂຊເວເນຍ, ເດືອນກໍລະກົດ 1830. ເຖິງແມ່ນວ່າເວລາຜ່ານໄປຍັງບໍ່ເຖິງສິ່ງເດືອນນັບຕັ້ງແຕ່ສາດສະໜາຈັກຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ, ແຕ່ການຂົ່ມເຫັງໄດ້ເລີ່ມຮຸນແຮງຫລາຍຂຶ້ນ, ແລະ ຜູ້ນຳຕ້ອງໄດ້ລີ້ຊ່ອນຕົວຢູ່ເປັນບາງເວລາ. ການເປີດເຜີຍສາມຢ່າງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ຖືກມອບໃຫ້ໃນເວລານີ້ເພື່ອເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ໃຫ້ກຳລັງໃຈ, ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳເຂົາເຈົ້າ.

1-9, ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຖືກເອີ້ນໃຫ້ແປ, ສັງສອນ, ແລະ ຊີ້ແຈງພຣະຄຳພີ; 10-12, ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ຖືກເອີ້ນໃຫ້ສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນ; 13-19, ມີການເປີດເຜີຍກົດກຽວກັບສິ່ງມະຫັດສະຈັນ, ການສາບແຂງ, ການສັ່ນຜຸ່ນຈາກຕີນ, ແລະ ການເດີນທາງປາດສະຈາກກະເປົາເງິນ ຫລື ກະເປົາເຄື່ອງ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າຖືກເອີ້ນ ແລະ ຖືກເລືອກໃຫ້ຂຽນພຣະຄຳພີ ມື່ມອນ, ແລະ ມາສູ່ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເຮົາ; ແລະ ເຮົາໄດ້ຍົກເຈົ້າຂຶ້ນຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ແນະນຳເຈົ້າ, ຈົນວ່າເຈົ້າໄດ້ຖືກບົດປ່ອຍຈາກສັດຕູຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າໄດ້ຖືກບົດປ່ອຍຈາກອຳນາດຂອງຊາຕານ ແລະ ຈາກຄວາມມືດ!

2 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າບໍ່ມີຂໍ້ແກ້ຕົວກຽວກັບ "ການລ່ວງລະເມີດຂອງເຈົ້າ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຈົ່ງໄປຕາມທາງຂອງເຈົ້າ ແລະ ຢ່າເຮັດບາບອີກຕໍ່ໄປ.

3 ຈົ່ງ "ຂະຫຍາຍໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າ; ແລະ ຫລັງຈາກເຈົ້າໄດ້ຫວ່ານທັງຂອງເຈົ້າ

ແລະ ດູແລມັນແລ້ວ, ໃຫ້ເຈົ້າພ້າວໄປຫາໜ່ວຍຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ເມືອງ²ໂຄນສະວຽວ, ເມືອງເຟແອດ, ແລະ ເມືອງແມນເຈດສະເຕີ, ແລະ ພວກເຂົາຈະ "ສະໜັບສະໜູນເຈົ້າ; ແລະ ເຮົາຈະປະທານພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາທັງທາງຝ່າຍວິນຍານ ແລະ ທາງຝ່າຍໂລກ;

4 ແຕ່ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ຮັບເອົາເຈົ້າ, ເຮົາຈະສົ່ງການສາບແຂງມາເທິງພວກເຂົາແທນທີ່ຈະສົ່ງພອນ.

5 ແລະ ເຈົ້າຈົ່ງສືບຕໍ່ເອີ້ນຫາພຣະເຈົ້າໃນນາມຂອງເຮົາ, ແລະ ຂຽນສິ່ງທີ່ຈະຖືກມອບໃຫ້ເຈົ້າ ໂດຍ "ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ, ແລະ ຊີ້ແຈງພຣະຄຳພີທັງໝົດຕໍ່ສາດສະໜາຈັກ.

6 ແລະ ມັນຈະຖືກມອບໃຫ້ເຈົ້າໃນເວລາທີ່ເຈົ້າຈະ "ກ່າວ ແລະ ຂຽນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຍິນມັນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈະສົ່ງການສາບແຂງມາເທິງພວກເຂົາແທນທີ່ຈະສົ່ງພອນ.

7 ເພາະເຈົ້າຈະອຸທິດ "ການຮັບໃຊ້ທັງໝົດຂອງເຈົ້າໃນຊີໂອນ; ແລະ ໃນການນີ້ເຈົ້າຈະມີພະລັງ.

<p>24 2 ກ ຄພ 1:31-32. 3 ກ ຢຄ 1:19; 2:2. ຂ ຄພ 26:1; 37:2. ຄ ຄພ 70:12.</p>	<p>5 ກ ຄພພ ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ. 6 ກ ອພຍ 4:12; ມທ 10:19-20; ລກ 12:11-12;</p>	<p>ຮລມ 5:18-19; ຄພ 84:85; 100:5-8; ມຊ 6:32. 7 ກ ຄພພ ຮັບໃຊ້, ການຮັບໃຊ້.</p>
---	---	---

8 ຈົ່ງ ັອິດ ທົນ ກັບ ະຄວາມ ທຸກ ທໍ ລະ ມານ, ເພາະເຈົ້າຈະມີຫລາຍ; ແຕ່ ະຈົ່ງອິດ ທົນກັບມັນ, ເພາະ, ເບິ່ງແມ, ເຮົາຢູ່ນຳເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ຈົນເຖິງວັນເວລາ ະສຸດທ້າຍຂອງ ເຈົ້າ.

9 ແລະ ໃນ ການ ອອກ ແຮງ ທາງ ຝ່າຍ ໂລກ ເຈົ້າຈະບໍ່ມີພະລັງ, ເພາະສິ່ງນີ້ບໍ່ແມ່ນ ການເອີ້ນຂອງເຈົ້າ. ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ ະການ ເອີ້ນ ຂອງ ເຈົ້າ ແລະ ເຈົ້າຈະ ມີ ສິ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ ຕ້ອງການ ເພື່ອຂະຫຍາຍໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຊື່ແຈງ ພຣະຄຳພິທັງໝົດ, ແລະ ສືບຕໍ່ ໃນການວາງມື ແລະ ການຍືນຍັນໃນໜ່ວຍ ຂອງສາດສະໜາຈັກ.

10 ແລະ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ເຈົ້າ ອໍ ລີ ເວີ ຈະສືບ ຕໍ່ ເປັນ ພະຍານ ເຖິງ ນາມ ຂອງ ເຮົາ ຕໍ່ ໂລກ, ແລະ ຕໍ່ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ນຳ ອີກ. ແລະ ລາວຈະບໍ່ຕ້ອງຄິດວ່າ ລາວກ່າວພຽງ ພໍແລ້ວໃນອຸດົມການຂອງເຮົາ; ແລະ ເບິ່ງ ແມ, ເຮົາຈະຢູ່ນຳລາວຈົນເຖິງທີ່ສຸດ.

11 ໃນ ເຮົາ ລາວ ຈະ ມີ ລັດ ສະ ພິ ພາບ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນຈາກລາວເອງ, ບໍ່ວ່າໃນຄວາມ ອ່ອນແອ ຫລື ໃນຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ບໍ່ວ່າໃນ ພັນທະການ ຫລື ອິດສະລະ;

12 ແລະ ໃນ ທຸກ ເວລາ, ແລະ ໃນ ທຸກ ແຫ່ງ, ລາວ ຈະ ເປີດ ປາກ ຂອງ ລາວ ແລະ ະປະກາດພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາຄືກັບວ່າ ສຽງ ະແກ, ທັງ ເວັນ ແລະ ຄືນ. ແລະ ເຮົາ ຈະມອບພະລັງໃຫ້ລາວ ຢ່າງທີ່ບໍ່ຮູ້ມາກ່ອນ

ໃນບັນດາມະນຸດ.

13 ຢ່າຮຽກຮ້ອງ ະສິ່ງມະຫັດສະຈັນ, ຍົກ ເວັ້ນແຕ່ເຮົາຈະ ະບັນຊາເຈົ້າ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ ໃນການ ະຂັບໄລ່ ະຜົມານ, ະປິ່ນປົວຄົນເຈັບ ປ່ວຍ, ແລະ ແກ້ ະພິດດູ, ແລະ ແກ້ພິດຮ້າຍ ເຖິງຕາຍເທົ່ານັ້ນ;

14 ແລະ ະສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດ, ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ຖືກ ຮຽກ ຮ້ອງ ໃຫ້ເຮັດ ໂດຍ ຄົນ ທີ່ ປາດຖະໜາມັນເທົ່ານັ້ນ, ເພື່ອວ່າພຣະຄຳ ພິຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນ; ເພາະເຈົ້າຈະເຮັດ ຕາມທີ່ມີຂຽນໄວ້.

15 ແລະ ໃນ ບ່ອນ ໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າ ຈະ ະເຂົ້າໄປ, ແລະ ເຂົາບໍ່ຮັບເອົາເຈົ້າໃນນາມ ຂອງ ເຮົາ, ເຈົ້າ ຈົ່ງ ຝາກ ການ ສາບ ແຊ່ງ ແທນທີ່ຈະຝາກພອນ, ໂດຍການສັ່ນ ະຝຸ່ນ ດິນອອກຈາກຕີນຂອງເຈົ້າໄວ້ເປັນປະຈັກ ພະຍານ ຕໍ່ ຕ້ານພວກເຂົາ, ແລະ ລ້າງຕີນ ຂອງເຈົ້າຢູ່ຂ້າງທາງ.

16 ແລະ ເຫດການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຜູ້ ໃດກໍຕາມທີ່ຈະຈັບກຸມເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮຸນ ແຮງ, ເຈົ້າຈົ່ງບັນຊາໃຫ້ເຂົາຖືກລົງທັນໃນ ນາມຂອງເຮົາ; ແລະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະລົງ ທັນເຂົາຕາມຖ້ອຍຄຳຂອງເຈົ້າ, ໃນເວລາ ອັນເໝາະສົມຂອງເຮົາເອງ.

17 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະໃຊ້ກົດໝາຍ ກັບ ເຈົ້າ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ກ່າວ ໂທດ ດ້ວຍ ກົດ ໝາຍ.

18 ແລະ ເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາ ະກະເປົາເງິນ ຫລື

<p>8 ກ ຄມພ ອິດທົນ, ຄວາມອິດທົນ. ຂ ຄມພ ຍາກລຳປາກ, ຄວາມຍາກລຳປາກ. ຄ ຄມພ ອິດທົນ, ຄວາມອິດທົນ. ງ ມທ 28:20. 9 ກ ຄມພ ພິທັກຮັກສາ, ຜູ້ພິທັກ ຮັກສາ, ການພິທັກຮັກສາ. 12 ກ ຄມພ ສັງສອນ.</p>	<p>ຂ ຄພ 34:6. 13 ກ ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍ; ມະຫັດສະຈັນ, ການ ມະຫັດສະຈັນ. ຂ 1 ນພ 17:50. ຄ ມຮກ 16:17. ງ ຄມພ ວິນຍານ— ຜົມານຮ້າຍ. ຈ ຄມພ ປິ່ນປົວ, ການປິ່ນປົວ. ສ ກຈກ 28:3-9;</p>	<p>ຄພ 84:71-72; 124:98-99. 14 ກ ຄມພ ການປະຕິບັດ ຕໍ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ. 15 ກ ມທ 10:11-15. ຂ ມຮກ 6:11; ລກ 10:11; ຄພ 60:15; 75:19-22; 99:4-5. 18 ກ ມທ 10:9-10; ລກ 10:4; ຄພ 84:78-79.</p>
---	--	---

ກະເປົາເຄື່ອງໄປນຳ, ທັງບໍ່ມີໂມ້ຄ້ອນເທົ່າ, ທັງບໍ່ໃຫ້ມີເສື້ອໃຫຍ່ສອງໂຕ, ເພາະສາດສະໜາຈັກກະມອບມັນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໃນຊົ່ວໂມງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ແລະ ເກີບ ແລະ ເງິນຄຳ, ແລະ ເຄື່ອງຂອງ.

19 ເພາະເຈົ້າຖືກເອີ້ນໃຫ້ າລິງ່າ ສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ ດ້ວຍການລິງ່າເທື່ອໃຫຍ່ຍິ່ງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ເປັນເທື່ອສູດທ້າຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ທຸກຄົນຜູ້ທີ່ເຈົ້າໄດ້ ະແຕ່ງຕັ້ງນຳອີກ, ແລະ ພວກເຂົາຈະເຮັດ ແມ່ນແຕ່ຕາມແບບແຜນນີ້. ອາແມນ.

ພາກທີ 25

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງຮາມໂມນີ ລັດເພັນໂຊເວເນຍ, ເດືອນກໍລະກົດ 1830 (ເບິ່ງ ຫົວຂໍ້ຂອງ ພາກທີ 24). ການເປີດເຜີຍນີ້ໄດ້ສະແດງໃຫ້ປະຈັກຖືງພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແກ່ເອມມາ ສະມິດ, ຜູ້ເປັນພັນລະຍາຂອງສາດສະດາ.

1-6, ເອມມາ ສະມິດ, ສະຕີຜູ້ຖືກເລືອກ, ຖືກເອີ້ນໃຫ້ຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ ປອບໂຍນສາມີຂອງນາງ; 7-11, ນາງໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ຂຽນ, ໃຫ້ຊີ້ແຈງພຣະຄຳພີ, ແລະ ໃຫ້ເລືອກເພງສວດ; 12-14, ເພງຂອງຄົນຊອບທຳເປັນຄຳອະທິຖານທາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; 15-16, ຫລັກທຳຂອງການເຊື່ອຟັງ ໃນການເປີດເຜີຍນີ້ ແມ່ນເໝາະສົມຕໍ່ທຸກຄົນ.

2 ການເປີດເຜີຍທີ່ເຮົາປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ແມ່ນ ກ່ຽວກັບ ພຣະປະສົງຂອງເຮົາ; ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າຊື່ສັດ ແລະ າເດີນໄປໃນທາງແຫ່ງ ຶຄຸນນະທຳຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ແລ້ວເຮົາຈະຮັກສາຊີວິດຂອງເຈົ້າໄວ້, ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ ຶມູນມໍລະດົກໃນຊີໂອນ.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, າບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຖືກອະໄພໃຫ້ແລ້ວ, ແລະ ເຈົ້າເປັນສະຕີຜູ້ຖືກເລືອກ, ຜູ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ ຶເອີ້ນ.

1 ຈົ່ງເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ໃນຂະນະທີ່ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ເອມມາ ສະມິດ, ທິດາຂອງເຮົາ; ເພາະຕາມຄວາມຈິງ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ ຶຮັບພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ ເປັນບຸດ ແລະ ທິດາໃນ ຶອານາຈັກຂອງເຮົາ.

4 ຢ່າຈົ່ມເລີຍກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ເຫັນ, ເພາະມັນຖືກປິດບັງຈາກເຈົ້າ ແລະ ຈາກ ໂລກ, ຊຶ່ງມັນ ເປັນ ຄວາມ ສະຫລຽວສະຫລາດຂອງເຮົາ ໃນເວລາທີ່ຈະມາເຖິງ.

5 ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງການເອີ້ນຂອງເຈົ້າຄືທີ່ຈະເປັນຜູ້ ຶປອບໂຍນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ສາມີຂອງເຈົ້າ, ໃນ

19 ກ ຍຄ 5:61-74; ຄພ 39:17; 71:4.
2 ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ.
25 1 ກ ຍຄ 1:12.
ຄມພ ບຸດ ແລະ ທິດາ ຂອງພຣະເຈົ້າ.

2 ຄມພ ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ອານາຈັກສະຫວັນ.
2 ກ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປ ກັບພຣະເຈົ້າ.
2 ຄມພ ຄຸນນະທຳ.
ຄ ຄພ 52:42; 64:30; 101:18.
ຄມພ ຊີໂອນ.

3 ກ ມຫ 9:2.
2 ຄມພ ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕ່າແຫ່ງ.
5 ກ ຄມພ ເມດຕາສົງສານ, ຄວາມເມດຕາສົງສານ.

ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງລາວ, ດ້ວຍຖ້ອຍຄຳທີ່ເຮັດໃຫ້ສະບາຍໃຈຂຶ້ນ, ໃນວິນຍານແຫ່ງຄວາມອ່ອນໂຍນ.

6 ແລະ ເຈົ້າຈົງໄປກັບລາວໃນເວລາທີ່ລາວໄປ, ແລະ ເປັນຜູ້ຂຽນໃຫ້ລາວ, ໃນຕອນທີ່ລາວບໍ່ມີຜູ້ຂຽນໃຫ້ລາວ, ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ສົ່ງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ອໍລິເວີຄາວເດີຣີ, ໄປບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາຕ້ອງການ.

7 ແລະ ເຈົ້າຈະຖືກ "ແຕ່ງຕັ້ງພາຍໃຕ້ມືຂອງລາວ ເພື່ອຊີ້ແຈງພຣະຄຳພີ, ແລະ ເພື່ອແນະນຳສາດສະໜາຈັກ, ຕາມທີ່ມັນຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໂດຍພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ.

8 ເພາະລາວຈະວາງ "ມືຂອງລາວເທິງເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ຈົ່ງມີເວລາເພື່ອການຂຽນ, ແລະ ເພື່ອຮຽນຮູ້ໃຫ້ຫລາຍ.

9 ແລະ ເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງຢ້ານກົວ, ເພາະສາມີຂອງເຈົ້າຈະສະໜັບສະໜູນເຈົ້າໃນສາດສະໜາຈັກ; ເພາະຕໍ່ພວກເຂົາ ມັນແມ່ນ "ການເອີ້ນຂອງລາວ, ວ່າທຸກສິ່ງຈະຖືກ ະເປີດເຜີຍແກ່ພວກເຂົາ, ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາຕ້ອງການ, ຕາມ ສັດທາຂອງພວກເຂົາ.

10 ແລະ ຕາມຄວາມຈິງ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າຈົ່ງປ່ອຍວາງ "ສິ່ງທີ່ເປັນຂອງ

ະໂລກນີ້, ແລະ ະສະແຫວງຫາສິ່ງທີ່ດີກວ່າ.

11 ແລະ ຈະໃຫ້ມັນແກ່ເຈົ້າ, ພ້ອມນີ້, ທັງໃຫ້ເລືອກ "ເພງສວດອັນສັກສິດນຳອີກ, ດັ່ງທີ່ຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ຊຶ່ງເປັນທີ່ພໍໃຈແກ່ເຮົາ, ທີ່ຈະໃຫ້ມີຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ.

12 ເພາະຈິດວິນຍານຂອງເຮົາເບີກບານໃນ "ເພງຈາກ ະໃຈ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພງຂອງຄົນຊອບທຳເປັນຄຳອະທິຖານຫາເຮົາ, ແລະ ຈະໄດ້ຮັບຄຳຕອບດ້ວຍພອນຢູ່ເທິງຫົວຂອງພວກເຂົາ.

13 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງລື້ນເລີງ ແລະ ປິຕິຍິນດີເຖີດ, ແລະ ແນບສະໜິດຢູ່ກັບພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ເຮັດ.

14 ຈົ່ງດຳເນີນໃນວິນຍານແຫ່ງ "ຄວາມອ່ອນໂຍນ ຕໍ່ໄປ, ແລະ ລະວັງ ະຄວາມທະນົງຕົວ. ຈົ່ງໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າເບີກບານໃນສາມີຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຄຳສັນລະເສີນທີ່ຈະມາເຖິງລາວ.

15 ຈົ່ງຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາຕະຫລອດໄປ, ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ "ມົງກຸດແຫ່ງ ະຄວາມຊອບທຳ. ແລະ ຍົກເວັ້ນແຕ່ເຈົ້າຈະເຮັດສິ່ງນີ້, ບ່ອນທີ່ເຮົາຢູ່ ເຈົ້າຈະມາຫາ ະບໍ່ໄດ້.

16 ແລະ ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ວ່ານີ້ຄື "ສຽງຂອງເຮົາເຖິງທຸກຄົນ. ອາແມນ.

7 ກ ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການ, ການແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການ.
8 ກ ຄມພ ມີ, ການວາງ.
9 ກ ຄມພ ສາດສະດາ; ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ.
ຂ ຄມພ ທຳນາຍ, ການທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ; ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ.

10 ກ ຄມພ ໂລບ, ຄວາມໂລບ; ຮັ່ງມີ, ຄວາມຮັ່ງມີ.
ຂ ຄມພ ຄວາມເປັນຢູ່ທາງໂລກ.
ຄ ອທ 12:4.
11 ກ ຄມພ ເພງສວດ.
12 ກ 1 ຂຄ 16:9.
ຄມພ ຮ້ອງ.
ຂ ຄມພ ໃຈ.
14 ກ ຄມພ ອ່ອນໂຍນ,

ຄວາມອ່ອນໂຍນ.
ຂ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ.
15 ກ ຄມພ ສູງສົ່ງ, ຄວາມສູງສົ່ງ; ມົງກຸດ, ສວມມົງກຸດ.
ຂ ຄມພ ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ.
ຄ ຢສ 7:34.
16 ກ ຄມ 1:38.

ພາກທີ 26

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ, ແລະ ຈອນ ວິດເມີ, ທີ່ເມືອງຮາມ ໂມນີ ລັດເພັນໂຊເວເນຍ, ເດືອນກໍລະກົດ 1830 (ເບິ່ງ ຫົວຂໍ້ ຂອງ ພາກທີ 24).

1, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບການແນະນຳໃຫ້ສຶກສາ ພຣະຄຳພີ ແລະ ໃຫ້ສັ່ງສອນ; 2, ກົດແຫ່ງ ຄວາມເຫັນຊອບນຳກັນໄດ້ຮັບອະນຸມັດ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າ ວ່າ ພວກເຈົ້າຈົ່ງອຸທິດເວລາແກ່ "ການສຶກສາ ພຣະຄຳພີ, ແລະ ແກ່ການສັ່ງສອນ, ແລະ ແກ່ການ ຍືນ ຍັນ ສາດສະໜາ ຈັກຢູ່ເມືອງ ຂີໂຄນສະວຽວ, ແລະ ແກ່ ການ ປະ ຕິ ບັດ ງານຂອງພວກເຈົ້າເທິງຜືນແຜ່ນດິນ, ດັ່ງທີ່

ຈຳເປັນ, ຈົນກວ່າພວກເຈົ້າຈະໄປພາກຕາ ເວັນຕົກເພື່ອຈັດກອງປະຊຸມໃຫຍ່ເທື່ອຕໍ່ ໄປ; ແລະ ຈາກນັ້ນ ຈະເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ ແກ່ພວກເຈົ້າ ວ່າພວກເຈົ້າຈະເຮັດສິ່ງໃດ.

2 ແລະ ທຸກສິ່ງ ຈະ ຕ້ອງ ເປັນ ໄປ ດ້ວຍ "ການເຫັນຊອບນຳກັນໃນສາດສະໜາຈັກ, ໂດຍການອະທິຖານ ແລະ ມີສັດທາຢ່າງ ຫລວງຫລາຍ, ສຳລັບທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າ ຈະໄດ້ຮັບໂດຍສັດທາ. ອາແມນ.

ພາກທີ 27

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງຮາມ ໂມນີ ລັດ ເພັນໂຊເວເນຍ, ເດືອນສິງຫາ 1830. ໃນການຕຽມປະຊຸມທາງສາດສະໜາ ຊຶ່ງໃນນັ້ນຈະ ປະຕິບັດສິນລະລຶກດ້ວຍເຂົ້າຈີ່ ແລະ ເຫລົ້າອະກຸນ, ໂຈເຊັບໄດ້ອອກໄປຫາເຫລົ້າອະກຸນ. ເພິ່ນໄດ້ພົບກັບທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງ ແລະ ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍນີ້, ສ່ວນໜຶ່ງໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ ໃນເວລານັ້ນ ແລະ ສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ໃນເດືອນກັນຍາຕໍ່ມາ. ບັດນີ້ ນໍ້າໄດ້ຖືກ ໃຊ້ແທນເຫລົ້າອະກຸນໃນກອງປະຊຸມສິນລະລຶກຂອງສາດສະໜາຈັກ.

1-4, ການອະທິບາຍກ່ຽວກັບເຄື່ອງໝາຍທີ່ ຈະໃຊ້ໃນການຮັບສິນລະລຶກ; 5-14, ພຣະ ຄຣິດ ແລະ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງພຣະອົງ ຈາກ ທຸກຍຸກທຸກສະໄໝຈະຮັບສ່ວນສິນລະລຶກ; 15-18, ຈົ່ງສວມຍຸດທະພັນຄົບຊຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າ.

1 ຈົ່ງຟັງສຸລະສຽງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຈົ້າ, ຊຶ່ງພຣະ ຄຳຂອງພຣະອົງມີ "ຊີວິດຊີວາ ແລະ ມີພະ ລັງ.

2 ເພາະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ບໍ່

26 1 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ຄຸນ ຄຳຂອງພຣະຄຳພີ. ຄຂ 24:3; 37:2.

2 ກ 1 ຊມອ 8:7; ມຊຢ 29:26. ຄມພ ເຫັນຊອບນຳກັນ.

27 1 ກ ຮລມ 3:29; ຄພ 6:2.

ສຳຄັນວ່າເຈົ້າຈະກິນຫຍັງ ຫລື ເຈົ້າຈະດື່ມ ຫຍັງ ເມື່ອເຈົ້າຮັບສ່ວນ "ສິນລະລຶກ, ຖ້າ ຫາກມັນເປັນວ່າ ເຈົ້າກະທຳໄປເພາະການ ທີ່ເຫັນ ແກ່ ລັດສະໝີພາບ ຂອງເຮົາ ແຕ່ ຢາງດຽວ—ລະນຶກເຖິງເນື້ອກາຍຂອງເຮົາ ຕໍ່ພຣະບິດາ ຊຶ່ງຍອມຕາຍເພື່ອເຈົ້າ, ແລະ າລືອດຂອງເຮົາ ຊຶ່ງຫລັງເພື່ອ ການບົດ ບາບຂອງເຈົ້າ.

3 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈະມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ ແກ່ເຈົ້າ, ວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ຊື້ເຫລົ້າອະນຸນ ທັງບໍ່ ຊື້ເຫລົ້າປຸກຈາກສັດຕູຂອງເຈົ້າ;

4 ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈະບໍ່ດື່ມອັນໃດ ຍົກເວັ້ນ ແຕ່ມັນຖືກເຮັດຂຶ້ນ ໃໝ່ຢູ່ໃນບັນດາພວກ ເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນອານາຈັກຂອງພຣະ ບິດາຂອງເຮົາ ຊຶ່ງຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງແຜ່ນ ດິນໂລກ.

5 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ນີ້ ເປັນ ຄວາມ ສະຫລຽວ ສະຫລາດຂອງເຮົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ຢາປະຫລາດ ໃຈເລີຍ, ເພາະຊົ່ວໂມງ ຈະມາເຖິງ ເມື່ອ ເຮົາ ຈະ "ດື່ມ ໝາກຜົນ ຂອງ ຕົ້ນອະນຸນ ຢູ່ ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກກັບເຈົ້າ, ແລະ ກັບ ຂໍໂມ ໂຣໂນ, ຜູ້ເຮົາໄດ້ສົ່ງມາຫາເຈົ້າເພື່ອເປີດ ເຜີຍພຣະຄຳພິມມອນ, ທີ່ບັນຈຸຄວາມສົມ ບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນອັນເປັນນິດຂອງ ເຮົາ, ຜູ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບຂໍ້ກະແຈຂອງບັນ ທຶກ ກິ່ງງ່າຂອງເອຟະຣາອິມໃຫ້;

6 ແລະ ກັບ "ອີລາຍນຳອີກ, ຜູ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້

ມອບຂໍ້ກະແຈແຫ່ງການເຮັດໃຫ້ເກີດການ ພື້ນຟູຂອງທຸກສິ່ງໃຫ້ ທີ່ກ່າວ ໂດຍປາກ ຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດທຸກຄົນ ນັບແຕ່ ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂລກ, ກ່ຽວກັບຍຸກສຸດ ທ້າຍ;

7 ແລະ ກັບ ໂຢຮັນ ບຸດຂອງຊາຂາຣີຢາ ນຳ ອີກ, ຊຶ່ງ ຊາຂາ ຣີຢາ ຄົນ ນັ້ນ ທີ່ເພິ່ນ ("ອີລາຍ) ໄດ້ມາຍ້ຽມຢາມ ແລະ ໃຫ້ສັນ ຍາວ່າ ລາວຈະມີລູກຊາຍ, ແລະ ເຂົາຈະມີ ຊື່ວ່າ ຂໍໂຢຮັນ, ແລະ ເຂົາຈະເຕັມໄປດ້ວຍ ວິນຍານຂອງອີລາຍ;

8 ຊຶ່ງໂຢຮັນຄົນນັ້ນ ທີ່ເຮົາໄດ້ສົ່ງມາຫາ ເຈົ້າ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ, ເພື່ອແຕ່ງຕັ້ງ ເຈົ້າຕໍ່ "ຖານະປະໂລຫິດທຳອິດ ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ ຮັບ, ເພື່ອເຈົ້າຈະຖືກເອີ້ນ ແລະ ຂໍແຕ່ງຕັ້ງ ເໝືອນດັ່ງ ອາໂຣນ;

9 ແລະ ກັບ "ເອລີຢານຳອີກ, ຜູ້ຊຶ່ງເຮົາ ໄດ້ມອບຂໍ້ກະແຈແຫ່ງອຳນາດຂອງການ ຂຶ້ນໃຈພໍ່ມາຫາລູກ, ແລະ ຫັນໃຈລູກໄປ ຫາພໍ່, ເພື່ອວ່າທັງແຜ່ນດິນໂລກຈະບໍ່ຖືກ ລົງທັນດ້ວຍຄຳສາບແຂ່ງ;

10 ແລະ ກັບ ໂຢເຊັບ ແລະ ຢາໂຄບ, ແລະ ອີຊາກ, ແລະ ອັບຣາຮາມ, ບັນພະບຸ ລຸດຂອງເຈົ້ານຳອີກ, ຊຶ່ງໂດຍຜູ້ຄົນເຫລົ່າ ນັ້ນ "ຄຳສັນຍາຍັງຄົງຢູ່;

11 ແລະ ກັບ ມີຄາເອນ ນຳ ອີກ, ຫລື

<p>2 ກ ຄມພ ສິນລະລຶກ. ຂ ຄມພ ລັດສະໝີພາບ. ຄ ຄມພ ເລືອດ, ໂລຫິດ. ງ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ. 5 ກ ມຫ 26:29; ມຮກ 14:25; ລກ 22:18. ຂ ຈສ—ປ 1:30-34. ຄ ອຊກ 37:16. ຄມພ ເອຟະຣາອິມ—</p>	<p>ກິ່ງງ່າຂອງເອຟະຣາອິມ ຫລື ໂຢເຊັບ. 6 ກ ຄມພ ອີລາຍ. 7 ກ ລກ 1:17-19. ຂ ລກ 1:13; ຄພ 84:27-28. 8 ກ ຄພ 13. ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ. ຂ ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ.</p>	<p>ຄ ອພຍ 28:1-3, 41; ຄພ 107:13. 9 ກ 1 ກສ 17:1-22; 2 ກສ 1-2; ຄພ 2; 110:13-16; ຈສ—ປ 1:38-39. ຄມພ ເອລີຢາ. ຂ ຄມພ ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍ. 10 ກ ຄມພ ພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ.</p>
---	---	---

“ອາດາມ, ບິດາຂອງຄົນທັງປວງ, ເຈົ້າຊາຍຂອງຄົນທັງປວງ; ຜູ້ມີຊີວິດຢູ່ຕະຫລອດໄປ;

12 ແລະ ກັບ ເປໂຕ, ແລະ ຢາ ໂກ ໂບ, ແລະ ໂຍຮັນນຳອີກ, ຜູ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສົ່ງມາຫາເຈົ້າ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ “ແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າ ແລະ ຍິນຍັນເຈົ້າເປັນ ອັກຄະສາວົກ, ແລະ ະເປັນພະຍານພິເສດເຖິງນາມຂອງເຮົາ, ແລະ ຖືຂໍ້ກະແຈຂອງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ແລະ ໃນສິ່ງດຽວກັບທີ່ເຮົາໄດ້ເປີດເຜີຍແກ່ພວກເຂົາ;

13 ແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ເຮົາໄດ້ “ມອບ ະຂໍ້ກະແຈແຫ່ງອານາຈັກຂອງເຮົາໃຫ້, ແລະ ມອບ ະຍຸກສະໄໝແຫ່ງ ະພຣະກິດຕິຄຸນເປັນ ະເທື່ອສຸດທ້າຍໃຫ້; ແລະ ສຳລັບ ະຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ, ຊຶ່ງໃນນັ້ນເຮົາຈະເຕົ້າໂຮມທຸກສິ່ງ ະເຂົ້າກັນ, ທັງສິ່ງໃນສະຫວັນ, ແລະ ສິ່ງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ;

14 ແລະ ກັບທຸກຄົນນຳອີກ ຜູ້ທີ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້ “ປະທານໃຫ້ເຮົາຈາກໂລກນີ້.

15 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງລື້ນເລີງ ແລະ ປີຕິຍິນຕິເຖີດ, ແລະ ຈົ່ງຄາດແອວເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງຖື

“ຍຸດທະພັນຄົບຊຸດຂອງເຮົາ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະສາມາດຕ້ານທານກັບວັນອັນຊົ່ວຮ້າຍໄດ້, ຫລັງຈາກທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະສາມາດ ະຕ້ານທານກັບມັນໄດ້.

16 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງ ຍິນ ເຖີດ, ໂດຍ “ຄາດແອວ ເຈົ້າ ໄວ້ ດ້ວຍ ະຄວາມຈິງ, ໂດຍ ມີ ະແຜ່ນປົກເອິກແຫ່ງ ະຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ສວມ ຕີນ ຂອງ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ການ ຕຽມ ພຣະກິດຕິຄຸນແຫ່ງ ະສັນຕິສຸກ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສົ່ງ ະເຫລົ່າທູດຂອງເຮົາມາມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ;

17 ຈົ່ງສວມເຄື່ອງປ້ອງກັນ ແຫ່ງສັດທາຊຶ່ງ ໃນ ນັ້ນ ເຈົ້າ ຈະ ສາ ມາດ ດັບ ລູກສອນ “ໄຟທັງໝົດຂອງຄົນຊົ່ວໄດ້;

18 ແລະ ຈົ່ງຖືໝວກເຫລັກແຫ່ງຄວາມລອດ, ແລະ ດາບຂອງພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງເຮົາຈະຖອກເຫລົງເທິງເຈົ້າ, ແລະ ຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ແລະ ເຫັນພ້ອມນຳກັນໃນສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າໄດ້ຖາມເຮົາ, ແລະ ຈົ່ງຊື່ສັດຈົນກວ່າເຮົາຈະມາ, ແລະ ເຈົ້າຈະຖືກ “ພາຂຶ້ນໄປ, ເພື່ອວ່າບ່ອນໃດທີ່ເຮົາຢູ່ ເຈົ້າກໍຈະຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ະຄືກັນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 28

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ແກ່ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ, ທີ່

11 ກ ຄມພ ອາດາມ.	ຈ ຢຄ 5:71;	16 ກ ອຊຢ 11:5.
12 ກ ຈສ—ປ 1:72.	ຄພ 43:28-30.	ຂ ຄມພ ຈິງ, ຄວາມຈິງ.
ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ	ສ ອພຊ 1:9-10;	ຄ ອຊຢ 59:17.
ແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ.	ຄພ 112:30; 124:41.	ງ ຄມພ ຊອບທຳ,
ຂ ຄມພ ອັກຄະສາວົກ.	ຊ ຄພ 84:100.	ຄວາມຊອບທຳ.
ຄ ກຈກ 1:8.	14 ກ ຢຮ 6:37; 17:9, 11;	ຈ 2 ນພ 19:6.
13 ກ ມທ 16:19.	3 ນພ 15:24;	ສ ຄພ 128:19-21.
ຂ ຄມພ ຂໍ້ກະແຈຂອງ	ຄພ 50:41-42; 84:63.	17 ກ 1 ນພ 15:24;
ຖານະປະໂລຫິດ.	15 ກ ຮມ 13:12;	ຄພ 3:8.
ຄ ຄມພ ຍຸກສະໄໝ.	ອພຊ 6:11-18.	18 ກ 1 ນພ 13:37; ຄພ 17:8.
ງ ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ.	ຂ ມລກ 3:2; ຄພ 87:8.	ຂ ຢຮ 14:3.

ເມືອງເຟແອດ, ລັດນິວຢອກ, ເດືອນກັນຍາ 1830. ໄຮຣຳ ເພຈ໌, ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ, ມີທຶນກ້ອນໜຶ່ງ ແລະ ອ້າງວ່າໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກກ້ອນທຶນກ່ຽວກັບການເສີມສ້າງຂອງຊີໂອນ ແລະ ລະບຽບຂອງສາດສະໜາຈັກ. ສະມາຊິກຫລາຍຄົນໄດ້ຖືກຫລອກເພາະການກ່າວອ້າງນັ້ນ, ແລະ ແມ່ນແຕ່ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ກໍຖືກຫລອກຄືກັນ. ບໍ່ດົນກ່ອນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ເທື່ອໜຶ່ງທີ່ກຳນົດໄວ້, ສາດສະດາໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢາງຈິງຈັກກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, ແລະ ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍຕໍ່ໄປນີ້.

1-7, ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຖື ຂໍ ກະແຈ ແຫ່ງຄວາມລຶກລັບ, ແລະ ເພິ່ນ ຄົນ ດຽວ ເທົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍສຳລັບສາດສະໜາຈັກ; 8-10, ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ຕ້ອງໄປສົ່ງສອນຊາວເລມັນ; 11-16, ຊາຕານ ໄດ້ຫລອກລວງ ໄຮຣຳ ເພຈ໌ ແລະ ມອບການເປີດເຜີຍເທັດໃຫ້ລາວ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, "ອໍລິເວີ, ວ່າມັນຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ເພື່ອສາດສະໜາຈັກຈະໄດ້ຍືນເຈົ້າ ໃນທຸກສິ່ງ ບໍ່ວ່າສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຈະ ສິດສອນເຂົາໂດຍ ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ, ກ່ຽວກັບການເປີດເຜີຍ ແລະ ບັນຍັດ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ປະທານໃຫ້.

2 ແຕ່, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, "ບໍ່ມີຄົນໃດໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຮັບບັນຍັດ ແລະ ການເປີດເຜີຍໃນສາດສະໜາຈັກນີ້ ຍົກເວັ້ນແຕ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ະໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ເພາະລາວໄດ້ຮັບມັນເໝືອນດັ່ງໂມເຊ.

3 ແລະ ເຈົ້າຈົ່ງ ເຊື່ອ ພັງ ສິ່ງ ທີ່ ເຮົາ ຈະປະທານໃຫ້ແກ່ລາວ, ແມ່ນ ແຕ່ເໝືອນດັ່ງ "ອາໂຣນ, ເພື່ອປະກາດບັນຍັດ ແລະ ການ

ເປີດເຜີຍດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດ, ດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດຕໍ່ສາດສະໜາຈັກ.

4 ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າຖືກນຳພາໂດຍພຣະຜູ້ປອບໂຍນໃຫ້ "ກ່າວ ຫລື ສິດສອນ, ຫລື ໃນ ຕະຫລອດ ເວລາ ໂດຍ ທາງ ບັນ ຍັດ ຕໍ່ສາດສະໜາຈັກ, ເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້.

5 ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ຂຽນເປັນແບບບັນຍັດ, ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ໂດຍ ຄວາມ ສະຫລຽວ ສະຫລາດເທົ່ານັ້ນ;

6 ແລະ ເຈົ້າຈະບໍ່ບັນຊາຜູ້ເປັນຫົວໜ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເປັນຫົວໜ້າຂອງສາດສະໜາຈັກ;

7 ເພາະ ເຮົາ ໄດ້ ມອບ "ຂໍ ກະແຈ ແຫ່ງ ະຄວາມລຶກລັບ, ແລະ ການເປີດເຜີຍຊຶ່ງຜະນຶກໄວ້ແລ້ວໃຫ້ແກ່ລາວ, ຈົນກວ່າເຮົາຈະກຳນົດຄົນອື່ນໃຫ້ເຮັດແທນລາວ.

8 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າຈະໄປຫາ "ຊາວເລມັນ ແລະ ສົ່ງສອນ ະພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ; ແລະ ຕາຍໃດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄຳສອນຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈົ່ງເຮັດໃຫ້ສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາ; ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການ

28 1 ກ ຄພ 20:3.
ຂ ຄພ ສອນ, ຜູ້ສອນ, ຄູ່ສອນ—ການສອນດ້ວຍພຣະວິນຍານ.
ຄ ຄພພ ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ.
2 ກ ຄພ 35:17-18; 43:4.
ຂ 2 ນພ 3:14-20.

ຄພພ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ.
3 ກ ຄພພ ອາໂຣນ, ອ້າຍຂອງໂມເຊ.
ຂ ຄພພ ສິດອຳນາດ.
4 ກ ອພຍ 4:12-16;
ຄພ 24:5-6.

7 ກ ຄພ 64:5; 84:19.
ຂ ຄພພ ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ.
8 ກ 2 ນພ 3:18-22;
ຄພ 30:5-6; 32:1-3.
ຂ ຄພ 3:19-20.

ເປີດເຜີຍ, ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ຂຽນມັນໄວ້ເປັນແບບ ບັນຍັດ.

9 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ ວ່າ ມັນບໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍ, ແລະ ບໍ່ມີຄົນໃດຮູ້ ຈັກ ບ່ອນ ທີ່ "ເມືອງ ຊີໂອນ ຈະ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ, ແຕ່ຈະມອບໃຫ້ຫລັງຈາກນີ້. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ມັນຈະຢູ່ຂາຍແດນໃກ້ ຊາວເລມັນ.

10 ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ໄປ ຈາກ ບ່ອນ ນີ້ ຈົນ ກວ່າ ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສິ້ນສຸດລົງ; ແລະ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ໃຫ້ຄວບຄຸມກອງປະຊຸມໃຫຍ່ໂດຍສູງໃນ ທີ່ປະຊຸມ, ແລະ ສິ່ງໃດທີ່ລາວໄດ້ກ່າວກັບ ເຈົ້າ ໃຫ້ເຈົ້າບອກສິ່ງນັ້ນ.

11 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ໃຫ້ເຈົ້າພາອ້າຍ ນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ໂຮຣຳ ເພຈ, ອອກໄປຕາມ ລຳພັງ "ລະຫວ່າງເຈົ້າກັບລາວເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ໃຫ້ບອກລາວວ່າສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ຂຽນ ໄວ້ ຈາກຫີນ ກ່ອນ ນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ມາ ຈາກ ເຮົາ ແລະ ວ່າ "ຊາຕານໄດ້ "ຫລອກລວງລາວ;

12 ເພາະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ຖືກ ກຳນົດໃຫ້ແກ່ລາວ, ທັງຈະບໍ່ກຳນົດສິ່ງໃດ ໃຫ້ຄົນໃດໃນສາດສະໜາຈັກນີ້ທີ່ກົງກັນ ຂ້າມກັບພັນທະສັນຍາຂອງສາດສະໜາ ຈັກ.

13 ເພາະທຸກສິ່ງຈະຕ້ອງຖືກເຮັດໄປຕາມ ລະບຽບ, ແລະ ໂດຍ "ການເຫັນຊອບດ້ວຍ ກັນ ໃນສາດສະໜາຈັກ, ໂດຍ ການອະທິ ຖານດ້ວຍສັດທາ.

14 ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ຊ່ວຍ ແກ້ ໄຂ ທຸກ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້, ຕາມພັນທະສັນຍາຂອງສາດສະ ໜາຈັກ, ກ່ອນເຈົ້າຈະເດີນທາງໄປໃນບັນ ດາຊາວເລມັນ.

15 ແລະ ມັນຈະ "ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ຈາກເວລາທີ່ເຈົ້າຈະໄປ, ຈົນເຖິງເວລາທີ່ ເຈົ້າຈະກັບຄືນ, ວ່າເຈົ້າຈະເຮັດສິ່ງໃດ.

16 ແລະ ເຈົ້າຕ້ອງເປີດປາກຂອງເຈົ້າໃນ ທຸກເວລາ, ປະກາດພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ ດ້ວຍສຽງທີ່ມີຄວາມປິຕິຍິນດີ. ອາແມນ.

ພາກທີ 29

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ຢູ່ຕໍ່ໜ້າແອວເດີທິກຄົນ, ທີ່ເມືອງເຟແອດ, ລັດນິວຢອກ, ເດືອນກັນຍາ 1830. ການເປີດເຜີຍນີ້ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ບໍ່ດົນ ກ່ອນກອງປະຊຸມໃຫຍ່, ເລີ່ມຈາກວັນທີ 26 ເດືອນກັນຍາ, 1830.

1-8, ພຣະ ຄຣິດ ເຕົ້າ ໂຮມ ຜູ້ທີ່ຖືກ ເລືອກ ໄວ້ຂອງພຣະອົງ; 9-11, ການສະເດັດມາ ຂອງພຣະອົງເຮັດໃຫ້ຊ່ວງໄລຍະພັນປີເລີ່ມ ຕົ້ນ; 12-13, ອັກຄະສາວົກສິບສອງຈະພິ ພາກ ສາ ອິດສະ ຣາເອນ ທັງ ໝົດ; 14-21,

ເຄື່ອງໝາຍ, ໂຮກພະຍາດ, ແລະ ຄວາມ ເປົ່າປຽວ ຈະເກີດຂຶ້ນກ່ອນການສະເດັດມາ ຄັ້ງທີສອງ; 22-28, ການພື້ນຄືນຊີວິດ ແລະ ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍຫລັງຈາກພັນ ປີ; 29-35, ທຸກສິ່ງເປັນເລື່ອງທາງວິນຍານ

<p>9 ກ ຄພ 57:1-3. ຂ ຄພ 52:42-43. ຄພ ຊີໂອນ.</p>	<p>11 ກ ມທ 18:15. ຂ ພນມ 20:10. ຄ ຄພ 43:5-7.</p>	<p>13 ກ ຄມພ ເຫັນຊອບນຳກັນ. 15 ກ 2 ນພ 32:3, 5.</p>
--	---	---

ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; 36-39, ມານ ແລະ ບໍລິ
ວານຂອງມັນຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກສະຫວັນ
ເພື່ອ ໃຫ້ມາລີ່ລວງມະນຸດ; 40-45, ການ
ຕົກ ແລະ ການຊົດໃຊ້ນຳຄວາມລອດມາ
ໃຫ້; 46-50, ເດັກນ້ອຍໆໄດ້ຮັບການໄຖ່
ຜ່ານການຊົດໃຊ້.

1 ຈົ່ງພັງສຸລະສຽງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ,
ພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງພວກເຈົ້າ, າເຮົາເປັນຜູ້ຍິ່ງ
ໃຫຍ່, ຜູ້ທີ່ແຂນແຫ່ງ ະຄວາມເມດຕາ ໄດ້
ຳຊົດໃຊ້ເພື່ອບາບຂອງພວກເຈົ້າ;

2 ຜູ້ທີ່ຈະ າເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ
ດັ່ງແມ່ໄກ່ເຕົ້າໂຮມລູກຂອງມັນໄວ້ໃຕ້ປົກ
ຂອງມັນ, ແມ່ນແຕ່ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນຈະ
ໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຮົາ ແລະ ະຖ່ອມຕົວລົງຢູ່
ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ແລະ ເອີ້ນຫາເຮົາໃນຄຳອະທິ
ຖານອັນມີພະລັງ.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາ
ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ, ວ່າ ໃນ ເວລານີ້ ບາບ
ຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ຖືກ າອະໄພ ໃຫ້ແລ້ວ,
ສະນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຈະໄດ້ຮັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້;
ແຕ່ຈົ່ງຈື່ຈຳບໍ່ໃຫ້ເຮັດບາບອີກຕໍ່ໄປ, ຖ້າບໍ່
ດັ່ງນັ້ນໄພອັນຕະລາຍຈະມາຫາພວກເຈົ້າ.

4 ຕາມ ຄວາມ ຈິງ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ
ເຈົ້າວ່າ ພວກເຈົ້າໄດ້ຖືກເລືອກອອກຈາກ
ໂລກເພື່ອປະກາດພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ

ດ້ວຍ າສຽງທີ່ມີຄວາມປິຕິຍິນດີ, ຄືກັບວ່າ
ສຽງແກ.

5 ຈົ່ງລື້ນເລີງ ແລະ ເບີກບານເຖິດ, ເພາະ
ເຮົາຢູ່ໃນ າທ່າມກາງພວກເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາ
ເປັນ ະຜູ້ວົງວອນແທນພວກເຈົ້ານຳພຣະ
ບິດາ; ແລະ ມັນ ເປັນ ເຈດຕະນາດີ ຂອງ
ພຣະອົງທີ່ຈະມອບ າອານາຈັກໃຫ້ພວກ
ເຈົ້າ.

6 ແລະ, ດັ່ງທີ່ມີຂຽນໄວ້—ສິ່ງໃດກໍຕາມ
ທີ່ພວກເຈົ້າຈະ າທູນຂໍດ້ວຍ ະສັດທາ, ໂດຍ
ການ າຮ່ວມກັນໃນຄຳອະທິຖານຕາມຄຳ
ບັນຊາຂອງເຮົາ, ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ.

7 ແລະ ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບການເອີ້ນເພື່ອ
ເຮັດໃຫ້ າການເຕົ້າໂຮມ ະຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ
ໄວ້ຂອງເຮົາເກີດຂຶ້ນ; ເພາະຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ
ໄວ້ຂອງເຮົາ າໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຮົາ ແລະ ບໍ່
ເຮັດ າໃຈແຂງກະດ້າງ;

8 ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງມີຄຳສັ່ງອອກໄປຈາກພຣະ
ບິດາວ່າ ພວກເຂົາຈະຖືກ າເຕົ້າໂຮມ ໄວ້
ຢູ່ບ່ອນໜຶ່ງໃນຜືນແຜ່ນດິນນີ້, ເພື່ອ ະຕຽມ
ໃຈຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໃຫ້ຕຽມໃນທຸກສິ່ງ
ໄວ້ເພື່ອຮັບວັນທີ່ ະຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ
ແລະ ຄວາມເປົ່າປ່ວງວຽວດາຍຈະຖືກສົ່ງ
ມາຫາຄົນຊົ່ວ.

9 ເພາະຊົ່ວໂມງໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ ແລະ
ວັນ ຈະ ມາ ເຖິງ ໃນ ບໍ່ ຊ້ຳ ນີ້ ເມື່ອ ແຜ່ນ ດິນ

29 1 ກ ຄມພ ເຮົາເປັນ.
2 ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດ
ຕາ, ຄວາມເມດຕາ.
ຄ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.
2 ກ ມທ 23:37;
3 ນພ 10:4-6.
ຂ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ,
ຄວາມຖ່ອມຕົນ.
3 ກ ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ.
4 ກ ແອວ 29:1-2;
ຄພ 19:37; 30:9.
5 ກ ມທ 18:20;

ຄພ 6:32; 38:7; 88:62-63.
ຂ ຄມພ ວົງວອນແທນ,
ຜູ້ວົງວອນແທນ.
ຄ ຄມພ ອານາຈັກຂອງ
ພຣະເຈົ້າ ຫລື ອາ
ນາຈັກສະຫວັນ.
6 ກ ມທ 21:22;
ຢຮ 14:13.
ຂ ມຮກ 11:24.
ຄ 3 ນພ 27:1-2;
ຄພ 84:1.
7 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—

ການເຕົ້າໂຮມຊາວ
ອິດສະຣາເອນ.
ຂ ມຮກ 13:20;
ຄພ 84:34.
ຄມພ ຖືກເລືອກ.
ຄ ແອວ 5:37-41.
ງ ຄມພ ໃຈ.
8 ກ ຄພ 45:64-66; 57:1.
ຂ ຄພ 58:6-9; 78:7.
ຄ ຄພ 5:19; 43:17-27.

ໂລກຈະສູງງອມ; ແລະ ທຸກ ການທີ່ອົດ
ດີ ແລະ ຄົນທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ຈະເປັນ
ຄືກັນກັບ ສິເື່ອງເຂົ້າ; ແລະ ເຮົາຈະ ສື່ເຜົາ
ມັນ, ຈອມ ໂຍທາໄດ້ກ່າວ, ເພື່ອວ່າຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍຈະບໍ່ມີຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ;

10 ເພາະ ຊົ່ວ ໂມງ ໃກ້ ຈະ ມາ ເຖິງ ແລ້ວ,
ແລະ ເລື່ອງ ຊຶ່ງ ກ່າວ ໄວ້ ໂດຍ ອັກຄະ
ສາວິກຂອງເຮົາຕ້ອງເກີດເປັນຈິງ; ເພາະ
ພວກເຂົາໄດ້ກ່າວໄວ້ຢ່າງໃດ ມັນກໍຈະເກີດ
ຂຶ້ນຢ່າງນັ້ນ;

11 ເພາະເຮົາຈະເປີດເຜີຍຕົວເຮົາຈາກ
ສະຫວັນ ດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ລັດສະໝີ
ພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ພ້ອມດ້ວຍ ກະໂພພົນທັງ
ປວງ ໃນນັ້ນ, ແລະ ດຳລົງຢູ່ໃນ ຄວາມ
ຊອບທຳກັບ ມະນຸດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກ
ເປັນເວລາ ພັນປີ, ແລະ ຄົນຊົ່ວຈະບໍ່ຄົງຢູ່.

12 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງ
ແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ແລະ ມັນ
ໄດ້ອອກໄປແລ້ວ ໃນຄຳສັ່ງທີ່ຈິງຈັງ, ຕາມ
ພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາ, ວ່າ "ອັກຄະ
ສາວິກຂອງເຮົາ, ອັກຄະສາວິກສິບສອງຄົນ
ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ຢູ່ນຳເຮົາໃນການປະຕິບັດສາດສະ
ໜາກິດຂອງເຮົາທີ່ເຢຣູຊາເລັມ, ຈະຍືນຢູ່
ທາງເບື້ອງຂວາມືຂອງເຮົາໃນວັນທີ່ເຮົາມາ

ໃນ ສິເລົາໄຟ, ນຸ່ງຫົ່ມດ້ວຍເສື້ອຄຸມແຫ່ງ
ຄວາມຊອບທຳ, ດ້ວຍ ມົງກຸດຢູ່ເທິງຫົວ
ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໃນ ລັດສະໝີພາບ ແມ່ນ
ແຕ່ເໝືອນດັ່ງທີ່ເຮົາເປັນ, ເພື່ອ ພິພາກສາ
ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດ, ແມ່ນແຕ່
ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ຮັກເຮົາ ແລະ ຮັກສາ
ບັນຍັດຂອງເຮົາ, ແລະ ບໍ່ມີຄົນອື່ນອີກ.

13 ເພາະ ກະແກຈະສົ່ງສູງອັນຍາວນານ
ແລະ ດັງກ້ອງ, ແມ່ນ ແຕ່ເໝືອນດັງກັບຢູ່
ເທິງພູຊີນາຍ, ແລະ ທັງແຜ່ນດິນ ໂລກ ຈະ
ສັ່ນສະເທືອນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະ ອອກ
ມາ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ ຄົນຕາຍ ຊຶ່ງ
ໄດ້ຕາຍ ໃນເຮົາ, ເພື່ອມາຮັບເອົາ ມົງກຸດ
ແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ນຸ່ງຫົ່ມ, ແມ່ນ
ແຕ່ເໝືອນດັ່ງເຮົາ, ເພື່ອຢູ່ນຳເຮົາ, ເພື່ອວ່າ
ພວກເຮົາຈະໄດ້ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ.

14 ແຕ່, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ
ວ່າ ກ່ອນ ວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ ຈະມາເຖິງ
ຄວາມເວັ້ນຈະມືດດັບ, ແລະ ດວງເດືອນ
ຈະກັບເປັນເລືອດ, ແລະ ດວງດາວຈະຕົກ
ລົງມາຈາກຟ້າສະຫວັນ, ແລະ ຈະມີ ຄຳເຄື່ອງ
ໝາຍ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ໃນ ຟ້າ ສະຫວັນ ເບື້ອງ
ເທິງ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນ ໂລກເບື້ອງລຸ່ມ;

15 ແລະ ຈະມີການຮ້ອງໄຫ້ ແລະ ການ

9 ກ 2 ນພ 20:33;
3 ນພ 25:1.
ຄມພ ຈອງທອງ,
ຄວາມຈອງທອງ.
ຂ ນຮ 1:10;
ມລກ 4:1;
1 ນພ 22:15, 23;
ຈສ—ປ 1:37.
ຄ ຄພ 45:57; 63:34, 54;
64:24; 88:94;
101:23-25; 133:64.
ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ—ການ
ຊຳລະລ້າງແຜ່ນດິນໂລກ.
10 ກ ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີ
ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
11 ກ ຈສ—ມ 1:37.

ຂ ຄມພ ຊອບທຳ,
ຄວາມຊອບທຳ.
ຄ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—
ການປົກຄອງຂອງພຣະ
ຄຣິດໃນລະຫວ່າງພັນປີ;
ພັນປີ.
12 ກ ຄມພ ອັກຄະສາວິກ.
ຂ ອຊຢ 66:15-16;
ຄພ 130:7; 133:41.
ຄ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ລັດ
ສະໝີພາບຂອງພຣະເຢຊູ
ຄຣິດ;
ລັດສະໝີພາບ.
ງ ມທ 19:28;
ລກ 22:30;
1 ນພ 12:9;

ມມ 3:18-19.
13 ກ ຄພ 43:18; 45:45.
ຂ ຄພ 76:50.
ຄ ຄພ 88:97; 133:56.
ງ ຄມພ ສູງສົ່ງ, ຄວາມສູງສົ່ງ;
ມົງກຸດ, ສວມມົງກຸດ.
ຈ ຄພ 76:94-95; 84:35-39.
14 ກ ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີ
ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ຂ ຢອ 2:10;
ຈສ—ມ 1:33.
ຄ ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍ
ແຫ່ງການເວລາ.
15 ກ ມທ 13:42.

ຄວນຄາງໃນທ່າມກາງໄພ່ພົນມະນຸດ;
 16 ແລະ ພະຍຸໝາກເຫັບໃຫຍ່ອັນຮ້າຍ
 ແຮງຈະຖືກສົ່ງໄປທຳລາຍຜົນລະປູກຂອງ
 ແຜ່ນດິນໂລກ.

17 ແລະ ເຫດການ ຈະ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື
 ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງໂລກ, ຄືເຮົາ
 ຈະ ກັບແຄ້ນ ຄືຄົນຊົ່ວ, ເພາະເຂົາຈະບໍ່
 ກັບໃຈ; ເພາະຈອກແຫ່ງຄວາມເຄືອງແຄ້ນ
 ຂອງເຮົາເຕັມປຽມ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ລືອດ
 ຂອງເຮົາຈະບໍ່ຊຳລະເຂົາ ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່
 ພັງເຮົາ.

18 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະ
 ສົ່ງຮື້ນມາເທິງຜົນແຜ່ນດິນໂລກ, ຊຶ່ງຈະ
 ຈັບຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ, ແລະ ຈະກິນເນື້ອໜັງ
 ຂອງເຂົາ, ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ໂຕໜອນເກີດ
 ກັບເຂົາ;

19 ແລະ ລິ້ນຂອງເຂົາຈະຖືກຫ້າມໄວ້
 ເພື່ອເຂົາຈະບໍ່ ອີ້ຍປາກຕໍ່ຕ້ານເຮົາ; ແລະ
 ເນື້ອໜັງຂອງເຂົາຈະຫລຸດຈາກກະດູກ
 ຂອງເຂົາ, ແລະ ໜ່ວຍຕາຂອງເຂົາຈາກ
 ເບົ້າຂອງມັນ;

20 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສັດ
 ໃນປ່າ ແລະ ຝູງນົກໃນອາກາດຈະກັດກິນ
 ເຂົາຈົນໝົດສິ້ນ.

21 ແລະ ສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ
 ຫຼາກຼາດຊັງ, ຊຶ່ງເປັນ ສະໄໝຂອງແຜ່ນ

ດິນໂລກທັງໝົດ, ຈະຖືກໂຄ່ນລົງ ດ້ວຍໄພ
 ເຜົາຜານ, ຕາມທີ່ມັນຖືກກ່າວໄວ້ໂດຍປາກ
 ຂອງເອເຊກຽນ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ຜູ້ໄດ້
 ກ່າວເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ຊຶ່ງຍັງບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ
 ເທື່ອ ແຕ່ ບໍ່ຕ້ອງເກີດຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນ, ດັ່ງ
 ທີ່ເຮົາມີຊີວິດຢູ່, ເພາະຄວາມໜ້າກຽດຊັງ
 ຈະຄອບຄອງບໍ່ໄດ້.

22 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງ
 ແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ເມື່ອ ພັນ
 ປີຜ່ານພົ້ນໄປ, ແລະ ມະນຸດເລີ່ມຕົ້ນປະຕິ
 ເສດພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາອີກ, ຈາກນັ້ນ ເຮົາ
 ຈະລະເວັ້ນແຜ່ນດິນໂລກໄວ້ ຊົ່ວໄລຍະ
 ໜຶ່ງ;

23 ແລະ ທີ່ສຸດຈະມາເຖິງ, ແລະ ພ້າ
 ສະຫວັນກັບແຜ່ນດິນໂລກຈະຖືກເຜົາຜານ
 ແລະ ສົ່ງພົ້ນໄປ, ແລະ ຈະມີພ້າສະຫວັນ
 ໃໝ່ ແລະ ມີແຜ່ນດິນໂລກໃໝ່.

24 ເພາະສິ່ງເກົ່າຈະ ສົ່ງພົ້ນໄປ, ແລະ
 ທຸກສິ່ງຈະກັບເປັນສິ່ງໃໝ່, ແມ່ນ ແຕ່ພ້າ
 ສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຄວາມ
 ສົມບູນທັງໝົດໃນນັ້ນ, ທັງມະນຸດ ແລະ ສັດ
 ສາວາສິ່ງ, ນົກ ໃນອາກາດ, ແລະ ປາ ໃນ
 ທະເລ;

25 ແລະ ແມ່ນແຕ່ ຜົມເສັ້ນໜຶ່ງ, ທັງຝູງ
 ດິນເມັດໜຶ່ງກໍຈະບໍ່ເສຍໄປ, ເພາະມັນເປັນ
 ຝີມີຂອງເຮົາ.

<p>16 ກ ອຊກ 38:22; ພນມ 11:19; 16:21. 17 ກ ພນມ 16:7–11; 2 ນ ພ 30:10; ຈສ—ມ 1:53–55. ຄມພ ແກ້ແຄ້ນ, ການແກ້ແຄ້ນ. ຂ ຄມພ ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ຄ 1 ຢຮ 1:7; ແອວ 11:40–41; ຄພ 19:16–18. 19 ກ ຊກຢ 14:12.</p>	<p>20 ກ ອຊຢ 18:6; ອຊກ 39:17; ພນມ 19:17–18. 21 ກ ຄມພ ມານ—ສາດສະ ຫາຈັກຂອງມານ. ຂ ພນມ 19:2. ຄ ຢອ 1:19–20; 2:3; ຄພ 97:25–26. ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ—ການ ຊຳລະລ້າງແຜ່ນດິນໂລກ. ງ ຄພ 1:38. 22 ກ ຄມພ ພັນປີ. ຂ ພນມ 20:3;</p>	<p>ຄພ 43:30–31; 88:110–111. 23 ກ ມທ 24:14. ຄມພ ໂລກ—ທີ່ ສຸດຂອງໂລກ. ຂ ມທ 24:35; ຈສ—ມ 1:35. ຄ ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ— ຫາວະສຸດທ້າຍຂອງ ແຜ່ນດິນໂລກ. 24 ກ ພນມ 21:1–4. 25 ກ ແອວ 40:23.</p>
---	--	---

26 ແຕ່, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ເຮົາ ກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ກ່ອນແຜ່ນດິນໂລກ ຈະ ຜ່ານ ໄປ, ກໍມີຄາເອນ, ກໍທູດ ຂອງ ເຮົາ, ຈະ ເປົ່າ ກໍແກ ຂອງ ລາວ, ແລະ ຈາກ ນັ້ນ ຄົນຕາຍທຸກຄົນ ຈະ ລຸກຂຶ້ນ, ເພາະຫລຸມ ສົບຂອງເຂົາຈະເປີດອອກ, ແລະ ເຂົາຈະ ອອກມາ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ທຸກຄົນ.

27 ແລະ ກໍຄົນຊອບທຳຈະຖືກເຕົ້າໂຮມ ໄວ້ຢູ່ທາງເບື້ອງ ຂວາມືຂອງເຮົາໄປສູ່ຊີວິດນິລັນດອນ; ແລະ ຄົນຊົ່ວທາງຊ້າຍມືຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາຈະອັບອາຍທີ່ຈະຮັບເປັນຂອງເຮົາຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະບິດາ;

28 ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາ ຈະ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ—ຈົ່ງ ອອກໄປຈາກເຮົາ, ເຈົ້າຜູ້ຖືກສາບແຊ່ງ, ໄປຫາ ຂໍຟອັນເປັນນິດ, ທີ່ຕຽມໄວ້ສຳລັບ ມານ ແລະ ບໍລິວານຂອງມັນ.

29 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າວ່າ ບໍ່ເຄີຍມີເວລາໃດທີ່ເຮົາໄດ້ປະກາດຈາກປາກຂອງເຮົາເອງວ່າເຂົາຈະກັບມາ, ເພາະ ບໍ່ອ່ອນທີ່ເຮົາຢູ່ເຂົາມາຫາບໍ່ໄດ້, ເພາະເຂົາບໍ່ມີອຳນາດ.

30 ແຕ່ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າ ການພິພາກສາທັງໝົດຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ມະນຸດ; ແລະ ດັ່ງທີ່ຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາໄດ້ອອກໄປຈາກປາກຂອງເຮົາສັ້ນໃດ ມັນຈະບັນລຸຜົນສຳເລັດສັນນັ້ນ, ວ່າ ທຳອິດຈະເປັນສຸດທ້າຍ, ແລະ ວ່າ ສຸດທ້າຍຈະເປັນທຳອິດໃນທຸກສິ່ງ ອັນໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ສ້າງໄວ້

ໂດຍຖ້ອຍຄຳແຫ່ງອຳນາດຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງຄືອຳນາດແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ.

31 ເພາະ ໂດຍ ອຳນາດ ແຫ່ງ ພຣະ ວິນຍານຂອງເຮົາ, ເຮົາໄດ້ ສ້າງເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທຸກສິ່ງທັງທາງ ຝ່າຍວິນຍານ ແລະ ທັງຝ່າຍໂລກ—

32 ທຳອິດແມ່ນ ຝ່າຍວິນຍານ, ທີ່ສອງແມ່ນຝ່າຍໂລກ, ຊຶ່ງຄືການເລີ່ມຕົ້ນວຽກງານຂອງເຮົາ; ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ທຳອິດແມ່ນຝ່າຍໂລກ, ແລະ ທີ່ສອງແມ່ນຝ່າຍວິນຍານ, ຊຶ່ງຄືບັນປາຍຂອງວຽກງານຂອງເຮົາ—

33 ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະເຂົ້າໃຈຕາມທຳມະຊາດ; ແຕ່ສຳລັບເຮົາແລ້ວ, ວຽກງານຂອງເຮົາ ບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ, ທັງບໍ່ມີການເລີ່ມຕົ້ນ; ແຕ່ມັນຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະເຂົ້າໃຈ, ເພາະພວກເຈົ້າໄດ້ທູນຖາມເຮົາ ແລະ ເຫັນພ້ອມນຳກັນ.

34 ດັ່ງນັ້ນ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າວ່າ ສຳລັບ ເຮົາທຸກສິ່ງເປັນທາງຝ່າຍ ວິນຍານ, ແລະ ບໍ່ມີຈັກເທື່ອທີ່ເຮົາໄດ້ມອບກົດທີ່ເປັນທາງຝ່າຍ ໂລກໃຫ້ພວກເຈົ້າ; ທັງບໍ່ໃຫ້ມະນຸດຄົນໃດ, ຫລື ລູກຫລານ ມະນຸດ ຄົນ ໃດ; ທັງບໍ່ໃຫ້ອາດາມ, ບິດາຂອງພວກເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ສ້າງ.

35 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ໄດ້ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ລາວ ເພື່ອ ລາວ ຈະເປັນ ຕົວ ແທນ ອິດສະ ລະ

<p>26 ກ ຄມພ ມິຄາເອນ; ອາດາມ. ຂ ຄມພ ອັກຄະທູດ. ຄ 1 ກຫສ 15:52-55. ງ ຄມພ ການພື້ນຄົນພຣະຊົນ, ການພື້ນຄົນຊີວິດ; ອະມະຕະ, ຄວາມເປັນອະມະຕະ. ຈ ຢຣ 5:28-29. 27 ກ ຄມພ ຊອບທຳ,</p>	<p>ຄວາມຊອບທຳ. ຂ ມຫ 25:33. ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. 28 ກ ມຫ 25:41; ຄພ 29:41. ຂ ຄພ 43:33. ຄ ຄມພ ມານ. 29 ກ ຢຣ 7:34; ຄພ 76:112.</p>	<p>30 ກ ມຫ 19:30; 1 ນຟ 13:42. 31 ກ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ. ຂ ມຊ 3:4-5. 32 ກ ຄມພ ການສ້າງວິນຍານ. 33 ກ ພສສ 111:7-8; ມຊ 1:4. 35 ກ ຄມພ ອຳເພີໃຈ.</p>
--	--	--

ພາບຂອງຕົນເອງ; ແລະ ເຮົາໄດ້ມອບບັນຍັດໃຫ້ແກ່ລາວ, ແຕ່ບັນຍັດທາງຝ່າຍໂລກເຮົາບໍ່ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ລາວ, ເພາະ ະບັນຍັດຂອງເຮົາເປັນທາງຝ່າຍວິນຍານ; ມັນບໍ່ເປັນທາງຝ່າຍທຳມະຊາດ ຫລື ທາງຝ່າຍໂລກ, ທັງບໍ່ເປັນກາມມະລົມ ຫລື ຕັນຫາຫນ້າມິດ.

36 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ອາດາມ, ໂດຍ ທີ່ ໄດ້ ຖືກ ັມານ ລໍ້ ລວງ— ເພາະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມານ ຢູ່ກ່ອນ ອາດາມ, ເພາະ ມັນ ໄດ້ ະກະບົດ ຕໍ່ ຕ້ານ ເຮົາ, ກ່າວ ວ່າ, ຈົ່ງ ມອບ ັກງດ ຕິ ຍົດ ຂອງ ທ່ານ ໃຫ້ ເຮົາ, ຊຶ່ງ ເປັນ ັອຳນາດ ຂອງ ເຮົາ; ແລະ ມັນ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ັຫນຶ່ງ ສ່ວນ ສາມ ຂອງ ັໄພ່ ພົນ ຂອງ ສະຫວັນ ຫັນ ຫົນ ຈາກ ເຮົາ ນຳ ອີກ ເພາະ ັອຳ ເພີ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ;

37 ແລະ ພວກເຂົາຖືກໂຍນລົງມາ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເກີດມີ ັມານ ແລະ ະບໍລິວານ ຂອງມັນ;

38 ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີ ບ່ອນ ຕຽມ ໄວ້ ໃຫ້ ພວກເຂົາ ຕັ້ງ ແຕ່ ຕົ້ນ, ຊຶ່ງ ບ່ອນ ນັ້ນ ຄື ັນະລົກ.

39 ແລະ ມັນຈຳເປັນວ່າມານຈະຕ້ອງ ັລໍ້ ລວງ ລູກຫລານ ມະນຸດ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະບໍ່ສາມາດເປັນຕົວແທນອິດສະລະພາບຂອງຕົນເອງ; ເພາະຖ້າຫາກພວກເຂົາ

ບໍ່ເຄີຍມີ ັຄວາມຂົມ ພວກເຂົາຈະຮູ້ຄວາມ ຫວານບໍ່ໄດ້—

40 ດັ່ງນັ້ນ, ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ມານ ໄດ້ ລໍ້ ລວງ ອາດາມ, ແລະ ລາວ ກໍ ໄດ້ ກິນ ັພາກ ໄມ້ ທີ່ ຕ້ອງ ຫ້າມ ແລະ ລ່ວງ ລະເມີດ ບັນຍັດ, ຊຶ່ງ ໃນ ການ ນີ້ ລາວ ຈຶ່ງ ະຂຶ້ນ ຢູ່ກັບ ຄວາມປະສົງ ຂອງ ມານ, ເພາະ ລາວ ຜ່າຍ ແພ້ ຕໍ່ ການ ລໍ້ ລວງ.

41 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈຶ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ລາວ ຖືກ ຂັບ ັໄລ່ ອອກ ຈາກ ະສວນ ເອເດນ, ຈາກ ທີ່ ປະ ທັບ ຂອງ ເຮົາ, ເພາະ ການ ລ່ວງ ລະເມີດ ຂອງ ລາວ, ຊຶ່ງ ໃນ ການ ນີ້ ລາວ ຈຶ່ງ ຕາຍ ັທາງ ວິນຍານ, ຊຶ່ງ ເປັນ ຄວາມ ຕາຍ ເທື່ອ ທຳ ອິດ, ແມ່ນ ແຕ່ ເປັນ ັຄວາມ ຕາຍ ເທື່ອ ສຸດ ທ້າຍ, ຊຶ່ງ ຄື ທາງ ຝ່າຍ ວິນຍານ, ຊຶ່ງ ຈະ ຖືກ ປະ ກາດ ແກ່ ຄົນ ຊົ່ວ ເມື່ອ ເຮົາ ຈະ ກ່າວ ວ່າ: ຈົ່ງ ອອກ ໄປ, ເຈົ້າ ຜູ້ ຖືກ ັສາບ ແຊ່ງ.

42 ແຕ່, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າ ວ່າ ເຮົາ, ອົງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ໄດ້ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ອາດາມ ແລະ ໃຫ້ ແກ່ ລູກ ຫລານ ຂອງ ລາວ, ວ່າ ພວກເຂົາ ຈະ ບໍ່ ັຕາຍ ອັນ ກ່ຽວ ກັບ ຄວາມ ຕາຍ ທາງ ໂລກ, ຈົນ ກວ່າ ເຮົາ, ອົງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ຈະ ສົ່ງ ະເຫລົ່າ ທູດ ອອກ ໄປ ປະ ກາດ ັການ ກັບ ໃຈ ແລະ ັການ ໄຖ່ ແກ່ ພວກເຂົາ, ໂດຍ ຜ່ານ ສັດ ທາ

35 ຂ ຄມພ ພຣະບັນຍັດ ຂອງພຣະເຈົ້າ.
36 ກ ຄພ 76:25-26; ມຊ 4:1-4.
ຂ ຄມພ ກອງປະຊຸມ ໃນສະຫວັນ.
ຄ ຄມພ ໃຫ້ກຽດ.
ງ ອຊຢ 14:12-14; ຄພ 76:28-29.
ຈ ພນມ 12:3-4.
ສ ຄພ 38:1; 45:1.
ຄມພ ຊີວິດກ່ອນເກີດ.
ຊ ຄມພ ອຳເພີໃຈ.

37 ກ ຄມພ ມານ.
ຂ 2 ປຕ 2:4; ຢດ 1:6; ມຊ 7:26.
ຄມພ ທູດ, ເຫວະດາ.
38 ກ ຄມພ ນະລົກ.
39 ກ ມຊ 4:3-4.
ຄມພ ລໍ້ລວງ, ການລໍ້ລວງ.
ຂ ມຊ 6:55.
40 ກ ປຖກ 3:6; ມຊ 4:7-13.
ຂ 2 ນພ 10:24; ມຊຢ 16:3-5; ແອວ 5:41-42.

41 ກ ຄມພ ການຖືກຂອງ ອາດາມ ແລະ ເອວາ.
ຂ ຄມພ ເອເດນ.
ຄ ຄມພ ຄວາມຕາຍ ທາງວິນຍານ.
ງ ແອວ 40:26.
ຈ ຄພ 29:27-28; 76:31-39.
42 ກ 2 ນພ 2:21.
ຄມພ ຄວາມຕາຍ ທາງຮ່າງກາຍ.
ຂ ແອວ 12:28-30.
ຄ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.
ງ ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່.

ໃນພຣະນາມຂອງ ິພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງເຮົາ.

43 ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາ, ອົງ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈຶ່ງໄດ້ກຳນົດວັນເວລາ ກ່ຽວກັບການທົດລອງໃຫ້ແກ່ມະນຸດ—ວ່າ ໂດຍຄວາມຕາຍທາງທຳມະຊາດຂອງເຂົາ, ເຂົາຈະຖືກ ິຍົກຂຶ້ນສູ່ຄວາມເປັນ ິອະມະຕະ ໄປສູ່ ວິຊິວິດນິລັນດອນ, ແມ່ນແຕ່ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ຈະເຊື່ອ;

44 ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ ໄປສູ່ ຄວາມອັບປະໂຫຍດນິລັນດອນ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບການໄຖ່ຈາກການຕົກທາງວິນຍານຂອງພວກເຂົາ, ເພາະພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ;

45 ເພາະພວກເຂົາຮັກຄວາມມືດຫລາຍກວ່າຄວາມສະຫວ່າງ, ແລະ ການກະທຳຂອງພວກເຂົາກໍຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ິຮັບຄຳຕອບແທນຂອງຕົນຈາກຜູ້ທີ່ພວກເຂົາເລືອກເຊື່ອຟັງ.

46 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ

ວ່າ ກ່ຽວກັບອາຍຸໄດ້ຮັບ ິການໄຖ່ນັບແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ ຜ່ານພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງເຮົາ;

47 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາເຮັດບາບບໍ່ໄດ້, ເພາະອຳນາດບໍ່ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຊາຕານເພື່ອ ິລ້ລວງເດັກນ້ອຍໆ, ຈົນກວ່າພວກເຂົາເລີ່ມ ິຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ;

48 ເພາະມັນຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາແມ່ນແຕ່ດັ່ງທີ່ເຮົາປະສົງ, ຕາມຄວາມພິຈາລະນາຂອງເຮົາເອງ, ເພື່ອວ່າຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຈະຖືກຮຽກຮ້ອງຈາກມືຂອງ ິບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ.

49 ແລະ, ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຜູ້ໃດທີ່ມີຄວາມຮູ້, ເຮົາບໍ່ໄດ້ບັນຊາໃຫ້ກັບໃຈບໍ?

50 ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ ິເຂົ້າໃຈ, ມັນກໍເປັນໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງເຮົາທີ່ຈະເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ມີຂຽນໄວ້. ແລະ ບັດນີ້ ເຮົາຈະບໍ່ປະກາດແກ່ພວກເຈົ້າອີກໃນເວລານີ້. ອາແມນ.

ພາກທີ 30

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໃຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ແກ່ເດວິດ ວິດເມີ, ພີເຕີ ວິດເມີ ຜູ້ລູກ, ແລະ ຈອນ ວິດເມີ, ທີ່ເມືອງເຟແອດ, ລັດນິວຢອກ, ເດືອນກັນຍາ 1830, ຫລັງຈາກກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສາມມື້ທີ່ເມືອງເຟແອດ, ແຕ່ກ່ອນທີ່ພວກແອວເດີຂອງສາດສະໜາຈັກໄດ້ແຍກກ່າຍກັນໄປ. ໃນຕອນທຳອິດ ຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກພິມເປັນການເປີດເຜີຍ

<p>42 ຈ ມຊ 5:6-8. 43 ກ ແອວ 12:24; 42:10. ຂ ຄມພ ການພື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການພື້ນຄືນຊີວິດ. ຄ ມຊ 1:39. ຄມພ ອະມະຕະ, ຄວາມເປັນອະມະຕະ. ງ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ. 44 ກ ຄພ 19:7-12. ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ,</p>	<p>ຄວາມອັບປະໂຫຍດ. 45 ກ ຢຮ 3:18-20; ຄພ 93:31-32. ຂ ມຊຢ 2:32-33; ແອວ 3:26-27; 5:41-42; 30:60. 46 ກ ມຮນ 8:8, 12; ຄພ 93:38. ຄມພ ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ. ຂ ຄພ 74:7.</p>	<p>ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່. 47 ກ ຄມພ ລໍ້ລວງ, ການລໍ້ລວງ. ຂ ຄມພ ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ. 48 ກ ຄພ 68:25. 50 ກ ຄພ 137:7-10. ຄມພ ເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ.</p>
--	---	--

ສາມເລື່ອງ; ສາດສະດາໄດ້ໂຮມມັນເຂົ້າກັນເປັນພາກດຽວສຳລັບຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ຊຸດສະບັບ 1835.

1-4, ເດວິດ ວິດເມີ ຖືກຕີສອນສຳລັບການບໍ່ໄດ້ຮັບ ໃຊ້ຢ່າງພາກພຽນ; 5-8, ພິເຕີ ວິດເມີ ຜູ້ລູກ, ຕ້ອງໄປກັບອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ສາດສະໜາຕໍ່ຊາວເລມັນ; 9-11, ຈອນ ວິດເມີ ຖືກເອີ້ນໃຫ້ສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, "ເດວິດ, ວ່າເຈົ້າໄດ້ ະຍານກົວມະນຸດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ ະວາງໃຈ ໃນເຮົາເພື່ອພະລັງດັ່ງທີ່ເຈົ້າຄວນຈະເຮັດ.

2 ແຕ່ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າຢູ່ນຳເລື່ອງທີ່ເປັນຂອງ ະໂລກຫລາຍກວ່າເລື່ອງທີ່ເປັນຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ສ້າງຂອງເຈົ້າ, ແລະ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດທີ່ເຈົ້າຖືກເອີ້ນ; ແລະ ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ກັບພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ, ແລະ ຄົນທີ່ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ເໜືອເຈົ້າ, ແຕ່ຖືກຊັກຈູງໄປໂດຍຜູ້ຄົນທີ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ບັນຊາ.

3 ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈົ່ງ ຖືກປະ ໃຫ້ທູນ ຖາມຈາກເຮົາເພື່ອຕົວເອງ, ແລະ ະໄຕ່ຕອງເຖິງເລື່ອງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບ.

4 ແລະ ບ່ອນພັກເຊົາຂອງເຈົ້າຈະເປັນເຮືອນຂອງພໍ່ເຈົ້າ, ຈົນກວ່າເຮົາຈະມອບບັນຍັດໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຕື່ມອີກ. ແລະ ເຈົ້າຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ ະການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ຕໍ່ໂລກ, ແລະ

ໃນພາກພື້ນຕ່າງໆທີ່ອ້ອມຮອບ. ອາແມນ.

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, "ພິເຕີ, ວ່າເຈົ້າຈົ່ງ ະເດີນທາງໄປກັບອໍລິເວີ ອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ; ເພາະ ະເວລາມາເຖິງແລ້ວ ຊຶ່ງເຮົາເຫັນສົມຄວນທີ່ເຈົ້າຈະເປີດປາກປະກາດພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ; ສະນັ້ນ, ຢ່າສູ່ຍ້ານ, ແຕ່ຈົ່ງ ະເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຖ່ອຍຄຳ ແລະ ຄຳ ແນະນຳ ຂອງອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ຊຶ່ງລາວຈະມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.

6 ແລະ ເຈົ້າຈົ່ງເປັນທຸກໃນຄວາມທຸກທໍລະມານທັງໝົດຂອງລາວ, ໂດຍຍົກໃຈຂອງເຈົ້າຂຶ້ນຫາເຮົາໃນຄຳອະທິຖານ ແລະ ສັດທາ ສະເໝີ, ເພື່ອ ການ ບົດ ປ່ອຍ ຂອງລາວ ແລະ ຂອງເຈົ້າ; ເພາະເຮົາໄດ້ມອບພະລັງໃຫ້ແກ່ລາວ ເພື່ອເສີມສ້າງ ະສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາຂຶ້ນໃນບັນດາ ະຊາວເລມັນ;

7 ແລະ ບໍ່ມີຄົນໃດທີ່ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນທີ່ປຶກສາ ະຂອງລາວໃນສາດສະໜາຈັກ, ກຽວກັບເລື່ອງຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ, ໂຈເຊັບສະມິດ, ຜູ້ລູກ.

8 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ແລະ ຈົ່ງພາກພຽນໃນການຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ, ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນໄປສູ່ຊີວິດນິລັນດອນ. ອາແມນ.

9 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ຜູ້ຮັບ ໃຊ້

30 1 ກ ຄມພ ວິດເມີ, ເດວິດ. ຂ ກຈກ 5:29. ຄ 2 ຂຄ 16:7-9. 2 ກ ຄພ 25:10. 3 ກ ຄມພ ໄຕ່ຕອງ. 4 ກ ຄມພ ປະຕິບັດ; ຮັບໃຊ້, ການຮັບໃຊ້.

5 ກ ຄມພ ວິດເມີ, ພິເຕີ, ຜູ້ລູກ. 2 ຄພ 32:1-3. 3 ຄພ 11:15. ໑ ຄມພ ການສະໜັບສະໜູນ ຜູ້ນຳຂອງສາດສະໜາຈັກ; ຄຳແນະນຳ. 6 ກ ຄມພ ສາດສະໜາຈັກ

ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງ ໄພພົນຍຸກສຸດທ້າຍ. 2 ຄພ 3:20; 49:24. ຄມພ ຊາວເລມັນ. 7 ກ ຄພ 20:2-3.

ຂອງເຮົາ ຈອນ, ວ່ານັບຈາກເວລານີ້ໄປ ເຈົ້າຈົ່ງອອກໄປ ະປະກາດ ພຣະກິດຕິຄຸນ ຂອງເຮົາ, ຄືກັບວ່າ ະສຽງແກ.

10 ແລະ ການທຳງານຂອງເຈົ້າຈະເປັນຢູ່ ທີ່ເຮືອນຂອງອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ ພິລິບ ເບີ ໂລ, ແລະ ໃນພາກພື້ນທີ່ອ້ອມຮອບ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ຄົນຈະພັງເຈົ້າ, ຈົນ ກວ່າເຮົາຈະບັນຊາເຈົ້າໃຫ້ໄປຈາກທີ່ນັ້ນ.

11 ແລະ ການທຳງານທັງໝົດຂອງເຈົ້າ ຈະເປັນຢູ່ໃນຊີໂອນ, ດ້ວຍສູດຈິດວິນຍານ ຂອງເຈົ້າ, ນັບແຕ່ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ເຈົ້າຈະເປີດປາກຂອງເຈົ້າໃນອຸດົມ ການ ຂອງເຮົາ ສະເໝີ, ໂດຍບໍ່ ະຢ້ານວ່າ ະມະນຸດ ຈະສາມາດເຮັດຫຍັງ, ເພາະເຮົາ ະຢູ່ນຳເຈົ້າ. ອາແມນ.

ພາກທີ 31

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ແກ່ທອມມັສ ບີ ມາສ໌, ເດືອນກັນຍາ 1830. ເຫດການນັ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນທັນທີຫຼັງຈາກກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຂອງສາດ ສະໜາຈັກ (ເບິ່ງ ຫົວຂໍ້ຂອງ ພາກທີ 30). ທອມມັສ ບີ ມາສ໌ ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນຕົ້ນເດືອນ ແລະ ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງເປັນແອວເດີໃນສາດສະໜາຈັກກ່ອນໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍນີ້.

1-6, ທອມມັສ ບີ ມາສ໌ ຖືກເອີ້ນໃຫ້ສັ່ງສອນ ພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ໄດ້ຮັບຄຳສັນຍາວ່າ ຄອບຄົວຂອງລາວຈະຢູ່ເຢັນເປັນສຸກ; 7- 13, ລາວໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳໃຫ້ອົດທົນ, ອະ ທິຖານສະເໝີ, ແລະ ປະຕິບັດຕາມພຣະຜູ້ ປອບໂຍນ.

ເມື່ອພວກເຂົາຈະເຊື່ອ ແລະ ຮູ້ຄວາມຈິງ ແລະ ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນກັບເຈົ້າໃນສາດ ສະໜາຈັກຂອງເຮົາ.

3 ຈົ່ງລົ້ນເລີງ ແລະ ປິຕິຍິນດີເຖີດ, ເພາະ ຊົ່ວໂມງແຫ່ງພາລະກິດຂອງເຈົ້າມາເຖີງ ແລ້ວ; ແລະ ລົ້ນຂອງເຈົ້າຈະຖືກມາຍອອກ, ແລະ ເຈົ້າຈະປະກາດຂ່າວ ະອັນໜ້າຊື່ນຊົມ ແຫ່ງຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແກ່ຄົນລຸ້ນນີ້.

1 ະທອມມັສ, ບຸດຂອງເຮົາ, ເຈົ້າເປັນສຸກ ແລ້ວ ເພາະສັດທາຂອງເຈົ້າ ໃນວຽກງານ ຂອງເຮົາ.

4 ເຈົ້າຈົ່ງ ະປະກາດເລື່ອງທີ່ໄດ້ຖືກເປີດ ເຜີຍແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ. ເຈົ້າຈົ່ງເລີ່ມຕົ້ນ ສັ່ງສອນນັບຈາກ ເວລານີ້ໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອເກັບກຸ່ວຢູ່ ໃນທົ່ງຊຶ່ງ ະຂາວພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະເຜົາ.

2 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຈົ້າ ໄດ້ ມີ ຄວາມ ທຸກ ທໍ ລະ ມານຫລາຍເພາະຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ; ເຖີງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ເຮົາ ຈະ ອວຍ ພອນ ເຈົ້າ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລູກ ນ້ອຍໆຂອງເຈົ້າ; ແລະ ວັນນັ້ນຈະມາເຖີງ

5 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງ ະຍື່ນກຸ່ວຂອງເຈົ້າອອກ ມາດ້ວຍສູດຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ, ແລະ

<p>9 ກ ຄພ 15:6. ຂ ຄພ 33:2. 11 ກ ຄພ ກ້າຫານ, ຄວາມກ້າ ຫານ, ຢ່າງກ້າຫານ; ຢ້ານກົວ, ຄວາມຢ້ານກົວ.</p>	<p>ຂ ອຊຸຢ 51:7. ຄ ມທ 28:19-20. 31 1 ກ ຄພ ມາສ໌, ທອມມັສ ບີ. 3 ກ ອຊຸຢ 52:7; ລກ 2:10-11;</p>	<p>ມຊຢ 3:3-5. 4 ກ ມຊຢ 18:19; ຄພ 42:12; 52:36. ຂ ຄພ 4:4-6. 5 ກ ພມ 14:15.</p>
---	--	---

ບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຖືກ ອະໄພໃຫ້ແລ້ວ, ແລະ ເຈົ້າຈະໜັກດ້ວຍ ະພອນເຂົ້າຢູ່ເທິງ ບ່າຂອງເຈົ້າ, ເພາະ ະຄົນງານກໍເພາະສົມ ກັບຄຳຈ້າງຂອງເຂົາ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄອບຄົວ ຂອງເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່.

6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງ ເຮົາກ່າວກັບ ເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງໄປຈາກພວກເຂົາພຽງຊົ່ວໄລຍະ ສັ້ນໆ, ແລະ ປະກາດ ຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ, ແລະ ເຮົາຈະຈັດຫາບ່ອນໜຶ່ງໃຫ້ພວກເຂົາ.

7 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາຈະ ະເປີດໃຈຂອງຜູ້ ຄົນ, ແລະ ເຂົາຈະຕ້ອນຮັບເຈົ້າ. ແລະ ເຮົາ ຈະສະຖາປະນາໜ່ວຍ ຂອງສາດສະໜາ ຈັກໂດຍມີຂອງເຈົ້າ;

8 ແລະ ເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາ ະເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຕຽມເຂົາສຳລັບເວລາທີ່ເຂົາຈະຖືກ ເຕົ້າໂຮມເຂົ້າກັນ.

9 ຈົ່ງ ະອິດທົນໃນ ະຄວາມທຸກທໍລະມານ, ຢ່າໝັ່ນປະໝາດຄົນທີ່ໝັ່ນປະໝາດ. ຈົ່ງ

ປົກຄອງ ະບ້ານເຮືອນຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມ ອ່ອນໂຍນ, ແລະ ຈົ່ງແນ່ວແນ່.

10 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າຈະ ເປັນໝໍໃຫ້ສາດສະໜາຈັກ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນໃຫ້ ໂລກ, ເພາະພວກເຂົາຈະບໍ່ຕ້ອນຮັບເຈົ້າ.

11 ເຈົ້າຈົ່ງໄປຕາມທາງຂອງເຈົ້າ ບ່ອນ ໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາປະສົງ, ແລະ ຈະມອບມັນ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໂດຍ ະພຣະຜູ້ປອບໂຍນເຖິງສິ່ງ ທີ່ເຈົ້າຈະເຮັດ ແລະ ບ່ອນທີ່ເຈົ້າຈະໄປຫາ.

12 ຈົ່ງ ະອະທິຖານສະເໝີ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປສູ່ ະການລໍ່ລວງ ແລະ ສູນ ເສຍລາງວັນຂອງເຈົ້າ.

13 ຈົ່ງ ະຊື່ສັດຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ແລະ ເບິ່ງ ແມ, ເຮົາ ະຢູນຳເຈົ້າ. ຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ບໍ່ ແມ່ນ ຂອງມະນຸດ ຫລື ຄົນ ໃດ, ແຕ່ ແມ່ນ ຂອງເຮົາ, ແມ່ນແຕ່ພຣະເຊຊູຄຣິດ, ພຣະຜູ້ ໄຖ່ຂອງເຈົ້າ, ໂດຍ ະພຣະປະສົງຂອງພຣະ ບິດາ. ອາແມນ.

ພາກທີ 32

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ແກ່ພາລີ ພິ ພະແຮັດ ແລະ ຊິບາພິເຕີສັນ, ໃນເມືອງແມນເຈດສະເຕີ, ລັດນິວຢອກ, ຕົ້ນເດືອນຕຸລາ 1830. ບັນ ດາແອວເດີຮູ້ສຶກມີຄວາມສົນໃຈ ແລະ ມີຄວາມປາດຖະໜາຫລາຍໃນເລື່ອງຊາວເລມັນ, ຊຶ່ງສາດສະໜາຈັກຫາກໍຮຽນຮູ້ຈາກພຣະຄຳພີມໍມອນເຖິງພອນຂອງພວກເຂົາທີ່ທຳນາຍ ໄວ້. ເນື່ອງດ້ວຍເຫດນີ້, ຈົ່ງມີການອ້ອນວອນເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ສະແດງໃຫ້ຮູ້ພຣະ ປະສົງຂອງພຣະອົງວ່າ ຄວນສົ່ງບັນດາແອວເດີໄປຫາຊາວອິນເດຍແດງຢູ່ພາກຕາເວັນຕົກ ຫລືບໍ່ໃນເວລານັ້ນ. ການເປີດເຜີຍໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນເວລາຕໍ່ມາ.

<p>5ຂ ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ. ຄ ຄພ 79:3; ໑ ລກ 10:3-11; ຄພ 75:24. 7ກ ຄມພ ປ່ຽນໃຈ, ການ ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ. 8ກ ຄພ 81:5; 108:7. 9ກ ຄມພ ອິດທົນ,</p>	<p>ຄວາມອິດທົນ. ຂ ຄມພ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ. ຄ ຄມພ ຄອບຄົວ—ຫ້າທີ່ ຮັບຜິດຊອບຂອງພໍ່ແມ່. 11ກ ຄມພ ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. 12ກ 3 ນພ 18:17-21.</p>	<p>ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. ຂ ຄມພ ລໍ່ລວງ, ການລໍ່ລວງ. 13ກ ຄມພ ອິດທົນ, ຄວາມອິດທົນ. ຂ ມຫ 28:20. ຄ ຄມພ ພຣະເຢຊູ ຄຣິດ—ສິດອຳນາດ.</p>
--	--	--

1-3, ພາລີ ພິ ພະແຮັດ ແລະ ຊີບາ ພິເຕີສັນ ຖືກເອີ້ນໃຫ້ສັ່ງສອນຊາວເລມັນ ແລະ ເດີນທາງໄປກັບອໍລີເວີ ຄາວເດີຣີ ແລະ ພິເຕີວິດເມີ ຜູ້ລູກ; 4-5, ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງອະທິຖານເພື່ອໃຫ້ເຂົາໃຈເລື່ອງພຣະຄຳພີ.

1 ແລະ ບັດນີ້ ກ່ຽວກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ "ພາລີ ພິ ພະແຮັດ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບລາວວ່າ ເຮົາມີຊີວິດຢູ່ສັນໃດ ລາວຈະປະກາດພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ ແລະ ຮຽນຮູ້ຈາກເຮົາສັນນັ້ນ, ແລະ ຈົ່ງອ່ອນໂຍນ ແລະ ຕໍ່ຕ້ອຍໃນໃຈ.

2 ແລະ ສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ແກ່ລາວຄື ລາວຈະ "ໄປກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ອໍລີເວີ ຄາວເດີຣີ ແລະ ພິເຕີ ວິດເມີ, ຜູ້ລູກ, ເຂົ້າໄປຖິ້ມແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ໃນບັນດາຊາວເລມັນ.

3 ແລະ "ຊີບາ ພິເຕີ ສັນ ກໍ ຈະ ໄປ ນຳ ພວກເຂົາຄືກັນ; ແລະ ເຮົາເອງກໍຈະໄປນຳພວກເຂົາ ແລະ ຢູ່ ທ່າມກາງພວກເຂົາ; ແລະ ເຮົາເປັນ ຜູ້ວົງວອນແທນພວກເຂົາ ນຳພຣະບິດາ, ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຈະເອົາຂະນະພວກເຂົາໄດ້.

4 ແລະ ພວກ ເຂົາຈະ "ເອົາ ໃຈ ໃສ່ ຕໍ່ ເລື່ອງທີ່ມີຂຽນໄວ້, ແລະ ບໍ່ອ້າງເຖິງ ການເປີດເຜີຍອື່ນໃດ; ແລະ ພວກເຂົາຕ້ອງອະທິຖານສະເໝີ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ "ເປີດເຜີຍເລື່ອງນັ້ນໃຫ້ພວກເຂົາ ເຂົ້າໃຈ.

5 ແລະ ພວກເຂົາຈະເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຕ້ອຍຄຳ ເຫລົ່ານັ້ນ ແລະ ບໍ່ເຮັດຫລິ້ນ, ແລະ ເຮົາ ຈະ ປະທານ ພອນ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຂົາ. ອາແມນ.

ພາກທີ 33

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ແກ່ເອຊະຣາ ແຕ ແລະ ນອດທະໂຣບ ສະວິດ, ທີ່ເມືອງເຟແອດ, ລັດນິວຢອກ, ເດືອນຕຸລາ 1830. ໃນການແນະນຳການເປີດເຜີຍນີ້, ປະຫວັດຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ຍືນຍັນວ່າ "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ . . . ພ້ອມສະເໝີທີ່ຈະແນະນຳຄົນທີ່ສະແຫວງຫາຢ່າງພາກພຽນດ້ວຍສັດທາ."

1-4, ຄົນ ງານ ໄດ້ ຖືກ ເອີ້ນ ໃຫ້ ປະ ກາດ ພຣະກິດຕິຄຸນ ໃນຊົ່ວໂມງທີສິບເອັດ; 5-6, ສາດສະໜາຈັກໄດ້ຮັບການສະຖາປະນາຂຶ້ນ, ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກຈະຖືກເຕົ້າໂຮມເຂົ້າກັນ; 7-10, ຈົ່ງກັບໃຈ, ເພາະອານາ

ຈັກສະຫວັນ ໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວ; 11-15, ສາດສະໜາຈັກຖືກສ້າງຂຶ້ນໄວ້ເທິງດານຫີນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນ; 16-18, ຈົ່ງຕຽມສຳລັບການສະເດັດມາຂອງເຈົ້າບ່າວ.

32 1 ກ ຄມພ ພະແຮັດ, ພາລີ ພາກເກີ. ຂ ມຫ 11:28-30. 2 ກ ຄພ 28:8; 30:5. ຂ ຄພ 3:18-20.

3 ກ ຄພ 58:60. ຂ ມຫ 18:20; ຄພ 6:32; 38:7. ຄ ຄມພ ວົງວອນແທນ, ຜູ້ວົງວອນແທນ. 4 ກ 1 ນພ 15:25;

ຄພ 84:43-44. ຂ ຄພ 28:2. ຄ ຈສ—ປ 1:74. ງ ຄມພ ເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ເອຂຸະຣາ ແລະ ນອດທະໂຣບ, ວ່າຈົ່ງເປີດຫູຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຊຶ່ງ "ຖ້ອຍຄຳມີຊີວິດ ແລະ ມີພະລັງ, ແຫລມຄົມຫລາຍກວ່າດາບສອງຄົມ, ຊຶ່ງຈະແຍກທັງຂໍ້ຕໍ່ ແລະ ໄຂ ໃນກະດູກ, ຈິດວິນຍານ ແລະ ວິນຍານອອກຈາກກັນ; ແລະ ພຣະອົງຫລົງເຫັນຄວາມນົກຄິດ ແລະ ະຄວາມເຈດຕະນາຂອງໃຈ.

2 ເພາະ ຕາມ ຈິງ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າ ໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເບິ່ງສຽງຂອງເຈົ້າດັ່ງກັບ "ສຽງ ແກ, ເພື່ອປະກາດພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາໃຫ້ແກ່ລຸ້ນທີ່ຄົດໂກງ ແລະ ເສຍຄົນນີ້.

3 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, "ທົ່ງກໍຂາວພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະເກັບກຸ່ວ; ແລະ ມີຄືຊົ່ວໂມງ ະທິສິບເອັດ, ແລະ ະເທື່ອສຸດທ້າຍທີ່ເຮົາຈະເອີ້ນຄົນງານ ໃຫ້ເຂົ້າໄປ ໃນ ສວນອະງຸ່ນ ຂອງເຮົາ.

4 ແລະ "ສວນ ອະງຸ່ນ ຂອງ ເຮົາ ກັບ ມາ ະເສຍໄປໝົດທຸກບ່ອນ; ແລະ ບໍ່ມີໃຜເຮັດ ະຄວາມ ດີ ນອກ ຈາກ ຈຳນວນ ຫ້ອຍ ຫນຶ່ງເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາເຮັດ ະຄວາມຜິດພາດຫລາຍຢ່າງເພາະ ະການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ, ທຸກຄົນມີຈິດໃຈເສື່ອມຊາມ.

5 ແລະ ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ວ່າ "ສາດສະໜາຈັກນີ້ ເຮົາໄດ້ ະສະຖາປະນາມັນຂຶ້ນ ແລະ ເອີ້ນໃຫ້ອອກມາຈາກຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

6 ແລະ ແມ່ນແຕ່ເຊັ່ນນັ້ນ ເຮົາຈະ "ເຕົ້າໂຮມຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຂອງເຮົາຈາກ ະສີ່ສ່ວນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແມ່ນແຕ່ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ຈະເຊື່ອໃນເຮົາ, ແລະ ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງເຮົາ.

7 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕາມ ຈິງ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ວ່າທົ່ງກໍຂາວພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະເກັບກຸ່ວ; ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງເດ່ກຸ່ວຂອງເຈົ້າອອກໄປ, ແລະ ເກັບກຸ່ວດ້ວຍສຸດພະລັງ, ຄວາມຄິດ, ແລະ ກຳລັງຂອງເຈົ້າ.

8 ຈົ່ງ "ເປີດ ປາກ ຂອງ ເຈົ້າ ແລະ ມັນຈະ ຖືກເຮັດ ໃຫ້ເຕັມ, ແລະ ເຈົ້າຈະ ກາຍເປັນແມ່ນແຕ່ເໝືອນດັ່ງ ະມີໄຟໃນສະໄໝບູຮານ, ຜູ້ໄດ້ເດີນທາງຈາກເຢຣູຊາເລັມໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

9 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເປີດປາກຂອງເຈົ້າ ແລະ ຢ່າຍັບຍັ້ງໄວ້, ແລະ ເຈົ້າຈະໜັກດ້ວຍ "ຟອນເຂົ້າຢູ່ເທິງບ່າຂອງເຈົ້າ, ເພາະເບິ່ງແມ, ເຮົາຢູ່ນຳເຈົ້າ.

10 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເປີດປາກຂອງເຈົ້າ ແລະ ມັນຈະ ຖືກເຮັດ ໃຫ້ເຕັມ, ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງ "ກັບໃຈ, ຈົ່ງກັບໃຈເຖິດ, ແລະ ຈົ່ງຕຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້

<p>33 1 ກ ຮຣ 4:12; ຮລມ 3:29-30. 2 ແອວ 18:32; ຄພ 6:16. 2 ກ ອຊຢ 58:1. 3 ກ ຢຣ 4:35; ຄພ 4:4; 12:3; 14:3. 2 ມທ 20:1-16. ໓ ຢຄ 5:71; ຄພ 43:28. 4 ກ ຄມພ ສວນອະງຸ່ນຂອງ</p>	<p>ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. 2 ມຟ 28:2-14; ມມ 8:28-41. ໓ ຮມ 3:12; ຄພ 35:12. ໘ 2 ມຟ 28:14. ໑ ຄມພ ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ. 5 ກ ຄມພ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພພົນຍຸກສູດທ້າຍ. 2 ຄມພ ການພື້ນຟູ</p>	<p>ພຣະກິດຕິຄຸນ. 6 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—ການເຕົ້າໂຮມຊາວອິດສະຣາເອນ. 2 1 ມຟ 19:15-17. 8 ກ ຄພ 88:81. 2 2 ມຟ 1:26-28. 9 ກ ພສສ 126:6; ແອວ 26:3-5; ຄພ 75:5. 10 ກ ມທ 3:1-3.</p>
--	---	--

ທາງຂອງພຣະອົງຊື່ເຖິງ; ເພາະອານາຈັກສະຫວັນໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວ;

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງກັບໃຈ ແລະ ຮັບ ບັບຕິສະມາ, ເຈົ້າທຸກຄົນ, ເພື່ອການບົດບາບຂອງເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລົງໄປໃນນ້ຳຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ຈາກນັ້ນການບັບຕິສະມາດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຈະມາເຖິງ.

12 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ນີ້ຄື ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ; ແລະ ຈົ່ງຈື່ຈຳໄວ້ວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງມີສັດທາໃນເຮົາ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາບໍ່ມີທາງທີ່ຈະລອດໄດ້ເລີຍ;

13 ແລະ ເທິງ ການຫິນນີ້ ເຮົາຈະສ້າງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາຂຶ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເທິງດານຫິນນີ້ ເຈົ້າຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນ, ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າດຳເນີນຕໍ່ໄປ, ຂະຫຍາຍລືກຈະເອົາຊະນະເຈົ້າບໍ່ໄດ້.

14 ແລະ ເຈົ້າຈົ່ງຈື່ຈຳທີ່ຈະຮັກສາ ກົດ

ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງສາດສະໜາຈັກ.

15 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ມີສັດທາ ເຈົ້າຈົ່ງ ຍືນຍັນເຂົ້າໃນສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ໂດຍການວາງ ມື, ແລະ ເຮົາຈະມອບ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃຫ້ເຂົາ.

16 ແລະ ພຣະຄຳພິມມອນ ແລະ ພຣະຄຳພິທີສັກສິດ ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ຈາກເຮົາ ເພື່ອເປັນ ການແນະນຳແກ່ເຈົ້າ; ແລະ ອຳນາດວິນຍານຂອງເຮົາເຮັດໃຫ້ທຸກສິ່ງມີ ຂີ້ວິດຊີວາ.

17 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງຊື່ສັດ, ຈົ່ງອະທິຖານສະເໝີ, ຕັດໄສ້ຕະກຽງຂອງເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ມັນລຸກຢູ່, ແລະ ມີນ້ຳມັນຢູ່ນຳເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຕຽມພ້ອມໃນການສະເດັດມາຂອງ ພິເຈົ້າບ່າວ—

18 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ວ່າເຮົາ ມາຢ່າງໄວ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 34

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ແກ່ອໍສັນ ພະແຮັດ, ທີ່ເມືອງເຟແອດ, ລັດນິວຢອກ, ວັນທີ 4 ເດືອນພະຈິກ 1830. ບຣາເດີ ພະແຮັດ ມີອາຍຸໄດ້ສິບເກົ້າປີໃນຕອນນັ້ນ. ລາວໄດ້ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາເມື່ອລາວໄດ້ຍິນການສັ່ງສອນເທື່ອທຳອິດເລື່ອງພຣະກິດຕິຄຸນທີ່ຖືກພື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ຈາກອ້າຍຂອງລາວ, ພາລີ ພິ ພະແຮັດ, ເມື່ອຫົກອາທິດກ່ອນ. ການເປີດເຜີຍນີ້ໄດ້ຮັບຢູ່ໃນບ້ານຂອງພິເຕີວິດເມີ ຜູ້ພໍ້.

11 ກ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ.	ຂອງ ພາກທີ 20). ຄພ 42:13.	ຂ 2 ຕມທ 3:16. ຄ ຢຮ 6:63.
12 ກ 3 ນພ 27:13-22.	15 ກ ຄພ 20:41.	17 ກ ມທ 25:1-13.
13 ກ ຄມພ ຫິນ.	ຂ ຄມພ ມີ, ການວາງ.	ຄມພ ເຈົ້າບ່າວ.
ຂ ມທ 16:16-19;	ຄ ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງ	18 ກ ພມ 22:20.
ຄພ 10:69-70.	ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.	ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີ
14 ກ ອສ ຄພ 20 (ເບິ່ງ ຫົວຂໍ້	16 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພິ.	ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

1-4, ຄົນຊື່ສັດກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຜ່ານການຊົດໃຊ້; 5-9, ການສັ່ງສອນພຣະ ກົດຕິຄຸນຕຽມທາງສຳລັບການສະເດັດມາ ຄັ້ງທີສອງ; 10-12, ການທຳນາຍເກີດຂຶ້ນ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

1 ັອສັນ ບຸດຂອງເຮົາ, ຈົ່ງເຊື່ອພັງ ແລະ ພັງ ແລະ ເບິ່ງສິ່ງທີ່ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ຈະກ່າວກັບເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ພຣະເຢຊູ ຄຣິດ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຈົ້າ;

2 ັຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ແລະ ຊິ ວິດ ຂອງ ໂລກ, ຄວາມສະຫວ່າງຊຶ່ງສ່ອງແສງຢູ່ໃນ ຄວາມມືດ ແລະ ຄວາມມືດບໍ່ເຂົ້າໃຈມັນ ເລີຍ;

3 ຜູ້ທີ່ ັຮັກ ໂລກ ຈົນວ່າ ັພຣະ ອົງໄດ້ ັມອບຊິວິດຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າຫລາຍ ຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ເຊື່ອຈະກາຍເປັນ ັບຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈຶ່ງເປັນບຸດຂອງເຮົາ;

4 ແລະ ເຈົ້າ ັເປັນ ສຸກ ແລ້ວ ເພາະເຈົ້າ ໄດ້ເຊື່ອ;

5 ແລະ ເຈົ້າຍິ່ງເປັນສຸກກວ່ານັ້ນ ເພາະ ເຈົ້າຖືກ ັເອີ້ນ ໂດຍເຮົາໃຫ້ສັ່ງສອນພຣະ ກົດຕິຄຸນຂອງເຮົາ—

6 ເພື່ອເປັ່ງສຽງຂອງເຈົ້າດັ່ງກັບສຽງແກ, ທັງດົນນານ ແລະ ດັງ, ແລະ ັເອີ້ນການກັບ ໃຈແກ່ລຸ້ນທີ່ຄິດໂກງ ແລະ ເສຍຄົນນີ້, ຕຽມ

ທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບ ັການສະ ເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະອົງ.

7 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ັເວລາ ໄກ້ ຈະ ມາ ເຖິງ ໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ເມື່ອເຮົາຈະມາໃນ ັເມກດ້ວຍ ອຳນາດ ແລະ ລັດສະໝີພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

8 ແລະ ມັນຈະເປັນ ັວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນ ເວລາແຫ່ງການມາຂອງເຮົາ, ເພາະທຸກປະ ຊາຊາດຈະ ັຕົວສັ່ນ.

9 ແຕ່ກ່ອນວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນຈະມາເຖິງ ດວງຕາເວັນຈະມືດດັບ, ແລະ ດວງເດືອນ ຈະກັບ ເປັນ ເລືອດ, ແລະ ດວງດາວຈະບໍ່ ຍອມສ່ອງແສງ, ແລະ ດາວບາງໜ່ວຍຈະ ຕົກລົງມາ, ແລະ ຄວາມໝົດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຈະຄອຍຖ້າຄົນຊົ່ວຢູ່.

10 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງເປັ່ງສຽງຂອງເຈົ້າ ແລະ ຢ່າ ັຍັບຍັງມັນໄວ້, ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໄດ້ກ່າວ; ສະນັ້ນ ຈົ່ງທຳນາຍ, ແລະ ມັນ ຈະຖືກມອບໃຫ້ໂດຍ ັອຳນາດຂອງພຣະ ວິນຍານບໍລິສຸດ.

11 ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າຊື່ສັດ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ ຢູ່ນຳເຈົ້າຈົນກວ່າເຮົາຈະມາ—

12 ແລະ ຕາມ ຈິງ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວກັບເຈົ້າ, ເຮົາມາຢ່າງໄວ. ເຮົາຄືພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງ ເຈົ້າ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

34 1ກ ຄມພ ພະແຮັດ, ອໍສັນ.
2ກ ຢຮ 1:1-5.
ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ,
ຄວາມສະຫວ່າງ
ຂອງພຣະຄຣິດ.
3ກ ຢຮ 3:16; 15:13.
ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ.
ຂ ຄມພ ພຣະຜູ້ໂຖ່.
ຄ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້;
ໂຖ່, ການໂຖ່, ຖືກໂຖ່.
ງ ຢຮ 1:9-12;

ຮມ 8:14, 16-17;
ມຊ 6:64-68.
ຄມພ ບຸດ ແລະ ທິດາ
ຂອງພຣະເຈົ້າ.
4ກ ຢຮ 20:29.
5ກ ຄມພ ເອີ້ນ, ການ
ເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກ
ພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ.
6ກ ຄພ 6:9.
ຂ ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີ
ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

7ກ ພນມ 1:3.
ຂ ລກ 21:27.
8ກ ຢອ 2:11;
ມລກ 4:5;
ຄພ 43:17-26.
ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີ
ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ຂ ອຊຢ 64:2.
10ກ ອຊຢ 58:1.
ຂ 2 ປຕ 1:21.

ພາກທີ 35

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ແລະ ຊິດນີ ຣິກດອນ, ຢູ່ທີ່ ຫລີ ໄກ້ ເມືອງເຟແອດ, ລັດນິວຢອກ, ວັນທີ 7 ເດືອນທັນວາ, 1830. ໃນຊ່ວງເວລານີ້, ສາດສະດາໄດ້ໃຊ້ເວລາເກືອບທຸກມື້ໃນການແປພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ. ການແປໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນນັບແຕ່ເດືອນມິຖຸນາ 1830, ແລະ ທັງ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ແລະ ຈອນ ວິດເມີ ໄດ້ຊ່ວຍເປັນຜູ້ຂຽນ. ບັດນີ້ ນັບຕັ້ງແຕ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເຮັດໜ້າທີ່ອື່ນໆ, ຊິດນີ ຣິກດອນຈຶ່ງໄດ້ຖືກເອີ້ນໂດຍການມອບໝາຍຈາກສະຫວັນໃຫ້ຮັບໃຊ້ເປັນຜູ້ຂຽນໃຫ້ສາດສະດາໃນວຽກງານນີ້ (ເບິ່ງ ຂໍ້ທີ 20). ໃນບົດຄຳນຳຂອງການບັນທຶກຕໍ່ການເປີດເຜີຍນີ້, ປະຫວັດຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ກ່າວວ່າ: “ໃນເດືອນທັນວາ ຊິດນີ ຣິກດອນ ໄດ້ມາ [ຈາກລັດ ໂອ ໄຮ ໂອ] ເພື່ອທຸນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເອດເວີດ ພາດທຣິດ ໄດ້ມາກັບລາວ. . . ບໍ່ດົນຫລັງຈາກອ້າຍນ້ອງສອງຄົນນີ້ ໄດ້ມາເຖິງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້.”

1-2, ວິທີທີ່ມະນຸດ ຈະກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ; 3-7, ຊິດນີ ຣິກດອນ ຖືກເອີ້ນໃຫ້ບັບຕິສະມາ ແລະ ມອບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; 8-12, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນເກີດຂຶ້ນ ໂດຍສັດທາ; 13-16, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະຟາດປະຊາຊາດ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານ; 17-19, ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຖືຂໍ້ກະແຈແຫ່ງຄວາມລຶກລັບ; 20-21, ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຈະຄົງຢູ່ໃນວັນແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; 22-27, ອິດສະຣາເອນ ຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.

1 ຈົ່ງຟັງ ສຸ ລະ ສຽງ ຂອງ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ ອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຄາ, ເປັນຕົ້ນ ແລະ ທີ່ສຸດ, ຊຶ່ງ ວິທີທາງຂອງພຣະອົງເປັນໜຶ່ງ

ຮອບນິລັນດອນ, ພ້ອມດັ່ງມີນິດັ່ງມື້ວານນີ້, ແລະ ຕະຫລອດການ.

2 ເຮົາຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຖືກ “ຄຶງເພື່ອບາບຂອງໂລກ, ແມ່ນແຕ່ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ຈະ ຊີ້ອໃນນາມຂອງເຮົາ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະກາຍເປັນ ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແມ່ນ ແຕ່ ເປັນ ອັນໜຶ່ງດຽວກັນໃນເຮົາ ດັ່ງເຮົາ ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ ໃນພຣະບິດາ, ດັ່ງພຣະບິດາສະຖິດຢູ່ໃນເຮົາ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຊິດນີ, ເຮົາໄດ້ຫລຽວເບິ່ງເຈົ້າ ແລະ ວຽກງານຂອງເຈົ້າ. ເຮົາໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຕຽມເຈົ້າສຳລັບວຽກງານທີ່ສຳຄັນກວ່າ.

4 ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວ, ເພາະເຈົ້າຈະເຮັດ

35 1 ກ ຄມພ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ຂ ພນມ 1:8.
ຄມພ ອາລະຟາ
ແລະ ໂອເມຄາ.
ຄ 1 ນຟ 10:19;
ຄພ 3:2.

ງ ຮຣ 13:8;
ຄພ 38:1-4; 39:1-3.
2 ກ ຄມພ ຄຶງ, ການຄຶງ.
ຂ ຄພ 20:25; 45:5, 8.
ຄ ຄມພ ບຸດ ແລະ ທິດາ
ຂອງພຣະເຈົ້າ.

ງ ຍຣ 17:20-23.
ຄມພ ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ,
ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ.
ຈ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ,
ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.

ສິ່ງອັນຍິ່ງໃຫຍ່. ຈົ່ງເບິ່ງ ເຈົ້າໄດ້ຖືກສົ່ງອອກໄປ, ແມ່ນ ແຕ່ເໝືອນດັ່ງ ັໂຍຣັນ, ເພື່ອຕຽມທາງໄວ້ກ່ອນເຮົາ, ແລະ ກ່ອນ ະເອລີຢາຜູ້ຈະມາ, ແລະ ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ເລື່ອງນີ້ເລີຍ.

5 ເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາໂດຍນໍ້າສູ່ການກັບໃຈ, ແຕ່ພວກເຂົາ ັບໍ່ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ;

6 ແຕ່ບັດນີ້ ເຮົາຈະມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າຈະໃຫ້ ັບັບຕິສະມາໂດຍນໍ້າ, ແລະ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບ ະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໂດຍການວາງ ະມີ, ແມ່ນແຕ່ເໝືອນດັ່ງອັກຄະສາວິກໃນສະໄໝບູຮານ.

7 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ, ແມ່ນແຕ່ໃນບັນດາ ະຄົນຕ່າງຊາດ, ເພາະຄວາມໂງ່ຈ້າ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ ຈະ ຖືກ ສະແດງ ໃຫ້ ປະຈັກ ແກ່ສາຍຕາຂອງທຸກຜູ້ຄົນ.

8 ເພາະເຮົາຄືພຣະເຈົ້າ, ແລະ ແຂນຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ ະສັ້ນລົງ; ແລະ ເຮົາຈະສະແດງ ະສິ່ງ ມະຫັດ ສະຈັນ, ະເຄື່ອງ ໝາຍ, ແລະ ການແປກປະຫລາດ, ແກ່ທຸກຄົນຜູ້ ະເຊື້ອ ໃນນາມຂອງເຮົາ.

9 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະທູນຂໍສິ່ງນີ້ໃນນາມຂອງເຮົາດ້ວຍ ະສັດທາ, ເຂົາຈະ ະຂັບໄລ່ ະຜີສາງອອກໄປ; ເຂົາຈະ ະປິ່ນປົວຄົນ

ເຈັບປ່ວຍ; ເຂົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ຄົນ ຕາບອດເຫັນຮຸ່ງ, ແລະ ຄົນທຸໜວກໃຫ້ໄດ້ຍິນ, ແລະ ຄົນປາກກີກ ຈະ ເວົ້າ ໄດ້, ແລະ ຄົນ ເປັນລ່ອຍຈະຍ່າງໄດ້.

10 ແລະ ເວລາຈະມາເຖິງຢ່າງວ່ອງໄວ ຊຶ່ງສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຈະຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນແກ່ລູກຫລານມະນຸດ;

11 ແຕ່ ະປາດ ສະ ຈາກ ສັດທາ ຈະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດ ຖືກ ສະແດງ ໃຫ້ເຫັນ ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ະຄວາມເປົ່າປ່ຽວຢູ່ເທິງ ະບາບີ ໂລນ, ຊຶ່ງນະຄອນດຽວນີ້ແຫລະທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ທຸກປະຊາຊາດຕື່ມເຫລົ່າອະນຸ່ນແຫ່ງພຣະພິໂລດຈາກ ະການລ່ວງປະເວນີຂອງມັນ.

12 ແລະ ະບໍ່ມີຄົນໃດເຮັດຄວາມດີ ຍົກເວັ້ນແຕ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະຮັບເອົາຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສົ່ງອອກໄປໃຫ້ຄົນລຸ້ນນີ້.

13 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈຶ່ງເອີ້ນສິ່ງທີ່ ະອ່ອນແອຂອງ ໂລກ, ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ທີ່ ະດ້ອຍ ການສຶກສາ ແລະ ຖືກກຽດຊັງ, ເພື່ອຟາດປະຊາຊາດໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ;

14 ແລະ ແຂນຂອງພວກເຂົາ ຈະ ເປັນແຂນຂອງເຮົາ, ແລະ ເຮົາຈະເປັນ ະເຄື່ອງປ້ອງກັນ ແລະ ເສື້ອຫຸ້ມ ເກາະ ຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ເຮົາ ຈະ ຄາດ ແອວ ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຕໍ່ສູ້ຢ່າງລູກຜູ້ຊາຍ

4ກ ມລກ 3:1; ມທ 11:10; 1 ນພ 11:27; ຄພ 84:27-28. 2 3 ນພ 25:5-6; ຄພ 2:1; 110:13-15. 5ກ ກຈກ 19:1-6. 6ກ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. 2 ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

8 ຄມພ ມີ, ການວາງ. 7ກ ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ. 8ກ ອຊຢ 50:2; 59:1. 2 ຄມພ ມະຫັດສະຈັນ, ການມະຫັດສະຈັນ. 8 ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍ. 9 ຄມພ ເຊື້ອ, ຄວາມເຊື້ອ. 9ກ ຄມພ ສັດທາ. 2 ມຣກ 16:17. 8 ມຣກ 1:21-45. 9 ຄມພ ປິ່ນປົວ, ການປິ່ນປົວ.

11ກ ຄພ 63:11-12. 2 ຄພ 5:19-20. 8 ຄມພ ບາເບນ, ບາບີໂລນ. 9 ພນມ 18:2-4. 12ກ ຣມ 3:10-12; ຄພ 33:4; 38:10-11; 84:49. 13ກ 1 ກຮຫ 1:27; ຄພ 1:19-23; 124:1. 2 ກຈກ 4:13. 14ກ 2 ຊມອ 22:2-3.

ໃຫ້ເຮົາ; ແລະ ສັດຕູຂອງພວກເຂົາຈະຢູ່
ໃຕ້ຕີນຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ເຮົາຈະເງື່ອນ
ດາບ າລົງພັນແທນພວກເຂົາ, ແລະ ໂດຍ
ໄຟແຫ່ງຄວາມເຄືອງແຄ້ນຂອງເຮົາ, ເຮົາ
ຈະຮັກສາພວກເຂົາ.

15 ແລະ າຄົນຍາກຈົນ ແລະ າຄົນອ່ອນ
ໂຍນ ຈະມີພຣະກິດຕິຄຸນສັ່ງສອນໃຫ້ແກ່
ພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາ ຈະ າລໍ ຄອຍ
ວັນເວລາແຫ່ງການມາຂອງເຮົາ, ເພາະມັນ
ໄກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ—

16 ແລະ ພວກເຂົາຈະຮຽນຮູ້ຄຳອຸປະມາ
ເລື່ອງ າຕົ້ນ ໝາກ ເດືອນ, ເພາະ ແມ່ນ ແຕ່
ຕອນນີ້ ລະດູຮ້ອນໄກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ.

17 ແລະ ເຮົາໄດ້ສົ່ງ າຄວາມສົມບູນແຫ່ງ
ພຣະກິດຕິຄຸນ ຂອງເຮົາອອກໄປ ໂດຍມີ
ຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ າໂຈເຊັບ; ແລະ ໃນ
ຄວາມອ່ອນແອ ເຮົາໄດ້ປະທານພອນໃຫ້
ລາວ;

18 ແລະ ເຮົາ ໄດ້ມອບ າຂໍ້ກະແຈແຫ່ງ
ຄວາມລຶກລັບ ຂອງສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນຊຶ່ງ າຜະ
ນິກໄວ້ໃຫ້ແກ່ລາວ, ແມ່ນແຕ່ສິ່ງຊຶ່ງເປັນ
ຢູ່ນັບແຕ່ າການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ,
ແລະ ສິ່ງຊຶ່ງຈະເກີດຂຶ້ນຈາກເວລານີ້ໄປ
ຈົນກວ່າ ເວລາແຫ່ງການມາຂອງເຮົາ, ຖ້າ

ຫາກລາວແນບສະໜິດຢູ່ໃນເຮົາ, ແລະ ຖ້າ
ຫາກບໍ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ເຮົາຈະຕັ້ງຄົນໜຶ່ງຂຶ້ນ
ແທນລາວ.

19 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງດູແລລາວ ເພື່ອວ່າສັດທາ
ຂອງລາວຈະບໍ່ສູນສິ້ນໄປ, ແລະ ມັນຈະຖືກ
ມອບໃຫ້ໂດຍ າພຣະຜູ້ປອບໂຍນ, າພຣະ
ວິນຍານບໍລິສຸດ, ທີ່ຮູ້ທຸກສິ່ງ.

20 ແລະ ເຮົາຈະມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້
ແກ່ເຈົ້າ—ວ່າເຈົ້າຈະ າຂຽນໃຫ້ລາວ; ແລະ
ພຣະຄຳພິຈະຖືກມອບໃຫ້, ແມ່ນແຕ່ຄືກັບ
ວ່າ ມັນຢູ່ໃນຊວງເອິກຂອງເຮົາເອງ, ເພື່ອ
ຄວາມລອດຂອງຜູ້ທີ່ເຮົາ າເລືອກໄວ້ເອງ;

21 ເພາະພວກເຂົາຈະໄດ້ຍິນ າສຽງຂອງ
ເຮົາ, ແລະ ຈະເຫັນເຮົາ, ແລະ ຈະບໍ່ນອນ
ຫລັບຢູ່, ແລະ ຈະ າຄົງຢູ່ໃນວັນແຫ່ງການ
ມາຂອງເຮົາ; ເພາະພວກເຂົາຈະຖືກເຮັດ
ໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແມ່ນແຕ່ເໝືອນດັ່ງທີ່ເຮົາ າບໍລິ
ສຸດ.

22 ແລະ ບັດນີ້ ເຮົາກ່າວກັບ າເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງ
ຢູ່ກັບລາວ, ແລະ ລາວຈະເດີນທາງໄປກັບ
ເຈົ້າ; ຢ່າປະຖົມລາວ, ແລະ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະ
ສຳເລັດຢ່າງແນ່ນອນ.

23 ແລະ າຕາບໃດທີ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂຽນ, ຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ມັນຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ລາວເພື່ອທ່າ

14 ຂ ຄພ 98:34-38.
ຄ ຄພ 1:13-14.
ງ ຄພ 128:24.
15 ກ ມທ 11:5.
ຂ ຄມພ ອ່ອນໂຍນ,
ຄວາມອ່ອນໂຍນ.
ຄ 2 ປຕ 3:10-13;
ຄພ 39:23; 45:39;
ມຊ 7:62.
ງ ຄພ 63:53.
16 ກ ມທ 24:32;
ຄພ 45:36-38;
ຈສ—ມ 1:38.
ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍ
ແຫ່ງການເວລາ.

17 ກ ຄພ 42:12.
ຂ ຄພ 135:3.
18 ກ ຄພ 84:19.
ຂ ດນອ 12:9;
ມທ 13:35;
2 ນຟ 27:10-11;
ອທ 4:4-7;
ຈສ—ປ 1:65.
ຄ ຄພ 128:18.
19 ກ ຢຮ 14:16, 26; 15:26.
ຄມພ ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ.
ຂ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
20 ກ ໃນເວລານີ້ ສາດສະດາໄດ້
ທຳການແປພຣະຄຣິສຕະ
ທຳຄຳພິຈາກການເປີດ

ເສີຍ, ຊຶ່ງຊິດນີ ຮິກດອນ ໄດ້
ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ຂຽນ.
ຂ ຄມພ ຖືກເລືອກ.
21 ກ ຢອ 2:11;
ຄພ 43:17-25; 88:90;
133:50-51.
ຂ ມລກ 3:2-3.
ຄ ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີ
ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ງ ຄມພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິ
ສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ.
22 ກ ຄພ 100:9-11.
23 ກ ອສ ເມື່ອໃດກໍ່ຕາມທີ່
ຊິດນີ ຮິກດອນ ບໍ່ໄດ້
ຫຍຸ້ງຢູ່ກັບການຂຽນ.

ນາຍ; ແລະ ເຈົ້າຈົ່ງສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ ແລະ ອ້າງເຖິງ ະສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດເພື່ອພິສູດຖ້ອຍຄຳຂອງລາວ, ດັ່ງທີ່ມັນຖືກມອບໃຫ້ແກ່ລາວ.

24 ຈົ່ງ ັຮັກສາບັນຍັດ ແລະ ພັນທະສັນຍາທັງໝົດຊຶ່ງຜູກມັດເຈົ້າຢູ່; ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພ້າສະຫວັນ ະສິ້ນສະເທືອນເພື່ອຄວາມດີຂອງເຈົ້າ, ແລະ ະຊາຕານຈະຕົວສິ້ນ ແລະ ຊິໂອນຈະ ະບິຕິຍົນດີຢູ່ເທິງພູ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ;

25 ແລະ ະອິດສະຣາເອນ ຈະ ະລອດໃນ

ເວລາອັນເໝາະ ສົມຂອງເຮົາເອງ; ແລະ ໂດຍ ະຂໍກະແຈຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ ພວກເຂົາຈະຖືກນຳພາໄປ, ແລະ ຈະບໍ່ມີຄວາມສັບສົນໃນທາງໃດເລີຍ.

26 ຈົ່ງ ລິ້ນ ເລີງ ແລະ ເບີກບານ ເຖິດ, ະການໄຖ່ຂອງເຈົ້າໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ.

27 ຢ່າສູ່ຢ້ານ, ຝູງແກະນ້ອຍເອີຍ, ະອານາຈັກເປັນຂອງພວກເຈົ້າຈົນກວ່າເຮົາຈະມາ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ ະມາຢ່າງໄວ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 36

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ແກ່ເອດເວີດ ພາດທຣິດ, ໃກ້ເມືອງເຟແອດ, ລັດນິວຢອກ, ວັນທີ 9 ເດືອນທັນວາ, 1830 (ເບິ່ງ ທົວຂໍ້ຂອງ ພາກທີ 35). ປະຫວັດຂອງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ກ່າວວ່າ ເອດເວີດ ພາດທຣິດ “ເປັນແບບແຜນຂອງຄົນທີ່ເຄັ່ງຄັດໃນທາງສາດສະໜາ, ແລະ ເປັນຊາຍທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຄົນໜຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.”

1–3, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ວາງພຣະທັດຂອງພຣະອົງເທິງເອດເວີດ ພາດທຣິດ ໂດຍມີຂອງຊິດນີ ຣິກດອນ; 4–8, ຊາຍທຸກໆຄົນທີ່ໄດ້ຮັບພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ຖານະປະໂລຫິດ ຈະຖືກເອີ້ນໃຫ້ອອກໄປ ແລະ ສັ່ງສອນ.

1 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ະຜູ້ມີລິດທານຸພາບຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ

ະເອດເວີດ, ວ່າເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນແລ້ວ, ແລະ ບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຖືກອະໄພໃຫ້ແລ້ວ, ແລະ ເຈົ້າຖືກເອີ້ນໃຫ້ສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາຄືກັບວ່າສູງແກ;

2 ແລະ ເຮົາຈະວາງມືເທິງເຈົ້າ ໂດຍ ະມີຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຊິດນີ ຣິກດອນ, ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ ພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ, ພຣະວິນຍານ ບໍລິສຸດ, ແມ່ນ ແຕ່ ະພຣະຜູ້ປອບໂຍນ, ຊຶ່ງຈະສິດສອນເຈົ້າເຖິງສິ່ງທີ່ເປັນ ະສັນຕິສຸກຂອງອານາຈັກ;

<p>23 ຂ ອສ ພຣະຄຳພີ. 24 ກ ຄພ 103:7. ຂ ຄພ 21:6. ຄ 1 ນພ 22:26. ງ ຄພ ຊິ້ນຊິ້ນ, ຄວາມຊິ້ນຊິ້ນ. 25 ກ ຄພ ອິດສະຣາເອນ. ຂ ອຊຢ 45:17;</p>	<p>1 ນພ 19:15–16; 22:12. ຄ ຄມພ ຂໍກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ. 26 ກ ລກ 21:28. 27 ກ ຄມພ ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ອານາຈັກສະຫວັນ. ຂ ພນມ 22:20.</p>	<p>36 1 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ເຢໂຮວາ. ຂ ຄພ 41:9–11. 2 ກ ຄມພ ມີ, ການວາງ. ຂ ຄມພ ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຄ ຄພ 42:61.</p>
---	---	--

3 ແລະ ເຈົ້າຈະປະກາດມັນດ້ວຍສຽງດັງ, ກ່າວວ່າ: ໂຮຊັນນາ, ຂໍພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດຈົ່ງພຣະກະເສີມສຳລານເຖິດ.

4 ແລະ ບັດນີ້ ການເອີ້ນ ແລະ ບັນຍັດນີ້ ເຮົາມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ແມ່ນກ່ຽວກັບມະນຸດທັງປວງ—

5 ເພື່ອວ່າເມື່ອຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ຈະມາຫາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຊິດນີ ຣິກດອນ ແລະ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ຮັບເອົາການເອີ້ນ ແລະ ບັນຍັດນີ້, ແລ້ວຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ຖືກສົ່ງອອກໄປເພື່ອ ສອນພຣະກິດຕິຄຸນອັນເປັນນິດໃນບັນດາປະຊາຊາດ—

6 ໂດຍປະກາດການກັບໃຈ, ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງ ນຊ່ວຍຕົນເອງໃຫ້ລອດຈາກຄົນລຸ້ນທີ່

ຊົ່ວຮ້າຍນີ້, ແລະ ອອກມາຈາກໄຟ, ໂດຍກຽດຊັງ ແມ່ນ ແຕ່ ສອນພອນທີ່ດ່າງພ້ອຍດ້ວຍເນື້ອໜັງ.

7 ແລະ ບັນຍັດຂໍ້ນີ້ຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ແອວເດີ ຂອງ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ ເຮົາ, ເພື່ອວ່າຊາຍທຸກໆຄົນທີ່ຮັບເອົາມັນ ດ້ວຍໃຈທີ່ເຫັນແກ່ພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ ຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ຖືກສົ່ງອອກໄປ, ແມ່ນແຕ່ເໝືອນດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້.

8 ເຮົາຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງຄາດແອວຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຮົາ ຈະ ມາ ຫາ ພຣະ ວິຫານ ຂອງ ເຮົາໂດຍໃນທັນໃດນັ້ນ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 37

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ແລະ ຊິດນີ ຣິກດອນ, ໃກ້ເມືອງເຟແອດ, ລັດນິວຢອກ, ເດືອນທັນວາ 1830. ໃນນີ້ ພຣະບັນຍັດຂໍທຳອິດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ກ່ຽວກັບການເຕົ້າໂຮມໃນຍຸກສະໄໝນີ້.

1-4, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກເອີ້ນໃຫ້ໄປເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ລັດໂອໄຮໂອ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ເຮົາເຫັນວ່າບໍ່ເໝາະສົມທີ່ພວກເຈົ້າຈະ ກໍ່ຕື່ມອີກ ຈົນກວ່າພວກເຈົ້າໄປເຖິງລັດໂອໄຮໂອ, ແລະ ນີ້ເປັນເພາະສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ເພື່ອເຫັນແກ່ພວກເຈົ້າ.

2 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄປ ຈົນກວ່າພວກ

ເຈົ້າໄດ້ສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາໃນຂົງເຂດນັ້ນກ່ອນ, ແລະ ໄດ້ເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ສາດສະໜາຈັກບໍ່ວ່າບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ມີຢູ່, ແລະ ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງໃນເມືອງ ທີ່ໂຄນສະວຽວ; ເພາະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ອະທິຖານຫາເຮົາດ້ວຍສັດທາຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

3 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ສາດສະໜາຈັກ, ວ່າເຮົາເຫັນສົມຄວນທີ່ພວກເຂົາຈະໄປເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່

5 ກ ຄພ 63:57. ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ. ຂ ຄມພ ສັງສອນ.	6 ກ ກຈກ 2:40. ຂ ຢດ 1:23. 8 ກ ມລກ 3:1. 37 1 ກ ອສ ການແປພຣະຄຣິສຕະ	ທຳຄຳພີ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນແລ້ວ. 2 ກ ຄພ 24:3; 26:1.
---	---	--

ລັດ”ໂອໂຮໂອ, ເພື່ອຕຽມສຳລັບເວລາທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ຈະກັບມາຫາພວກເຂົາ.

4 ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືປັນຍາ, ແລະ ໃຫ້ມະນຸດທຸກຄົນ ”ເລືອກເພື່ອຕົນເອງຈົນກວ່າເຮົາຈະມາ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 38

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງເຟແອດ, ລັດນິວຢອກ, ວັນທີ 2 ເດືອນມັງກອນ, 1831. ເຫດການນັ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຂອງສາດສະໜາຈັກ.

1-6, ພຣະ ຄຣິດ ໄດ້ສ້າງທຸກສິ່ງທັງປວງ; 7-8, ພຣະອົງຢູ່ໃນທ່າມກາງໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ຈະເຫັນພຣະອົງໃນບໍ່ຊ້າ; 9-12, ເມື່ອທັງທັງປວງເສື່ອມໂຊມຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ; 13-22, ພຣະອົງໄດ້ສະຫງວນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາໄວ້ສຳລັບໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ໃນການເວລາ ແລະ ໃນຊົ່ວນິລັນດອນ; 23-27, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ຖືກບັນຊາໃຫ້ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ ແລະ ນັບຖືກັນສັນອ້າຍນ້ອງ; 28-29, ມີການບອກລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບສົງຄາມ; 30-33, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະໄດ້ຮັບອຳນາດຈາກເບື້ອງບິນ ແລະ ຈະອອກໄປໃນບັນດາທຸກປະຊາຊາດ; 34-42, ສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ດູແລຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນຂັດສົນ ແລະ ໃຫ້ສະແຫວງຫາຄວາມຮັ່ງມີແຫ່ງຊົ່ວນິລັນດອນ.

ເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ແມ່ນແຕ່ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ”ເຮົາເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່, ອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຄາ, ະເປັນຕົ້ນ ແລະ ທີ່ສຸດ, ຜູ້ດຽວກັນນັ້ນທີ່ຫລຽວເບິ່ງຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງຊົ່ວນິລັນດອນ, ແລະ າໄພ່ພົນເຊຣາພິມແຫ່ງສະຫວັນທັງໝົດ, ກ່ອນ ໂລກໄດ້ຖືກ ສ້າງຂຶ້ນ; 2 ຜູ້ດຽວກັນນັ້ນທີ່”ຮູ້ທຸກສິ່ງ, ເພາະ ະທຸກສິ່ງໄດ້ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາເຮົາ; 3 ເຮົາຄືຜູ້ດຽວກັນນັ້ນທີ່ກ່າວ, ແລະ ໂລກໄດ້ຖືກ ສ້າງຂຶ້ນ, ແລະ ທຸກສິ່ງທັງປວງໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໂດຍເຮົາ. 4 ເຮົາຄືຜູ້ດຽວກັນນັ້ນ ທີ່ໄດ້ເອົາເມືອງ”ຊີໂອນຂອງເອນິກເຂົ້າມາໄວ້ໃນຂວງເອິກຂອງເຮົາເອງ; ແລະ ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວວ່າ ແມ່ນແຕ່ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ ະເຊື້ອ ໃນນາມຂອງເຮົາ, ເພາະເຮົາຄືພຣະ ຄຣິດ, ແລະ ໃນນາມຂອງເຮົາເອງ, ໂດຍ ຄຸນ ນະ ທຳ ຂອງ ະເລືອດ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້

1 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ

<p>3 ກ ອສ ລັດໂອໂຮໂອ. ຄພ 38:31-32. 4 ກ ຄມພ ອຳເພີໃຈ. 38 1 ກ ຄມພ ເຮົາເປັນ. ຂ ພນມ 1:8. ຄ ຄພ 45:1. ງ ຄມພ ຊີວິດກ່ອນເກີດ. ຈ ພສສ 90:2.</p>	<p>2 ກ ຄພ 88:41; ມຊ 1:35. ຄມພ ຮອບຮູ້ທຸກຢ່າງ. ຂ ສພສ 5:21; 2 ນພ 9:20. 3 ກ ພສສ 33:6-9. ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ. 4 ກ ປຈສ ປຖກ 14:25-40</p>	<p>(ພາກຫ້ອຍທ້າຍ); ຄພ 45:11-14; 76:66-67; 84:99-100; ມຊ 7:18-21. ຄມພ ຊີໂອນ. ຂ ຄພ 20:25; 35:2; 45:3-5. ຄ ຄມພ ຊິດໃຊ້, ການຊິດໃຊ້.</p>
---	---	---

ຫລັງ, ເຮົາໄດ້ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະບິດາແທນເຂົາ.

5 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, "ຄົນຊົ່ວຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ ເຮົາໄດ້ລ່າມໄວ້ດ້ວຍ ຂໍ້ໄສ້ແຫ່ງຄວາມມືດ ຈົນກວ່າ "ການພິພາກສາແຫ່ງວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ຊຶ່ງຈະມາໃນທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ;

6 ແລະ ແມ່ນ ແຕ່ ເຊັ່ນ ນັ້ນ ເຮົາ ຈະ ເຮັດໃຫ້ ຄົນ ຊົ່ວ ຖືກ ລ່າມ ໄວ້, ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ຍອມ ພັງ ສຽງ ຂອງ ເຮົາ ແຕ່ ໄດ້ ເຮັດ ໃຈ ແຂງ ກະ ດ້າງ, ແລະ ວິບັດ, ວິບັດ, ວິບັດ, ຄື ຊາຕາກຳ ຂອງ ເຂົາ.

7 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຕາມ ຈິງ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ "ຕາ ເຮົາ ຈ້ອງ ມອງ ພວກ ເຈົ້າ ຢູ່. ເຮົາ ຢູ່ ໃນ ຂໍ້ ທ່າມ ກາງ ພວກ ເຈົ້າ ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ບໍ່ ສາມາດ ຫລຽວ ເຫັນ ເຮົາ;

8 ແຕ່ ວັນ ນັ້ນ ຈະ ມາ ເຖິງ ໃນ ບໍ່ ດົນ ນີ້ ທີ່ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ "ເຫັນ ເຮົາ, ແລະ ຮູ້ ວ່າ ເຮົາ ດຳ ລົງ ຢູ່; ເພາະ ບໍ່ ດົນ ມ່ານ ແຫ່ງ ຄວາມ ມືດ ຈະ ຖືກ ສຶກ ອອກ, ແລະ ຄົນ ທີ່ ບໍ່ ະບໍລິສຸດ ຈະ ຄົງ ຢູ່ ໃນ ວັນ ນັ້ນ ບໍ່ ໄດ້.

9 ດັ່ງ ນັ້ນ, ຈົ່ງ ຄາດ ແອວ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ແລະ ຕຽມ ພ້ອມ. ຈົ່ງ ເບິ່ງ, "ອານາຈັກ ເປັນ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ, ແລະ ສັດຕູ ຈະ ເອົາ ຊະນະ ບໍ່ ໄດ້.

10 ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ ພວກ ເຈົ້າ "ສະອາດ ແລ້ວ, ແຕ່ ບໍ່

ແມ່ນ ທັງ ໝົດ; ແລະ ບໍ່ ມີ ຄົນ ອື່ນ ທີ່ ເຮົາ ະພິ ໃຈ ນຳ ຫລາຍ ກວ່າ;

11 ເພາະ "ເນື້ອ ໜັງ ທັງ ປວງ ເສື້ອມ ໂຊມ ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ເຮົາ; ແລະ ອຳນາດ ແຫ່ງ ະຄວາມ ມືດ ແຜ່ ຂະ ຫຍາຍ ໄປ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ໃນ ບັນດາ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ, ຕໍ່ ໜ້າ ໄພ່ ພົນ ຂອງ ສະຫວັນ ທັງ ໝົດ—

12 ຊຶ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ຄວາມ ງຽບ ສະຫງັດ ຄອບ ງຳ, ແລະ ຕະຫລອດ ຊົ່ວ ນິ້ ລັນ ດອນ "ເຈັບ ປວດ, ແລະ ະເຫລົ່າ ທູດ ພວມ ລໍ ຖ້າ ຄຳ ບັນ ຊາ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຢູ່ ທີ່ ຈະ ະເກັບ ກ່ຽວ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ເພື່ອ ເຕົ້າ ໂຮມ "ເຂົ້າ ນົກ ໄວ້ ເພື່ອ ະເຜີຍ; ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ສັດ ຕູ ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ ຕົວ ເຂົ້າ ກັນ.

13 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຮົາ ສະແດງ ໃຫ້ ພວກ ເຈົ້າ ເຫັນ ຄວາມ ລຶກ ລັບ, ສິ່ງ ທີ່ ເຄີຍ ຖືກ ເກັບ ໄວ້ ໃນ ຫ້ອງ ລຶກ ລັບ, ເພື່ອ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ທຸກ ສິ່ງ ເກີດ ຂຶ້ນ ແມ່ນ ແຕ່ "ຄວາມ ພົນາດ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ຕາມ ຄວາມ ສົມ ຄວນ ຂອງ ເວລາ, ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ບໍ່ ຮູ້ ມັນ;

14 ແຕ່ ບັດ ນີ້ ເຮົາ ບອກ ໃຫ້ ພວກ ເຈົ້າ ຮູ້ ສິ່ງ ນີ້, ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ເປັນ ສຸກ ແລ້ວ, ບໍ່ ແມ່ນ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ, ທັງ ບໍ່ ແມ່ນ ເພາະ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ບໍ່ ເຊື່ອ ຖື; ເພາະ ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ບາງ ຄົນ ໃນ ພວກ ເຈົ້າ ເຮັດ ຄວາມ ຜິດ ຕໍ່ ເຮົາ, ແຕ່ ເຮົາ ຈະ ເມດ ຕາ ຕໍ່ ຄວາມ ອ່ອນ ແອ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ.

5 ກ ຄມພ ບໍ່ ຊອບທຳ, ຄວາມ ບໍ່ ຊອບທຳ.
ຂ 2 ປຕ 2:4;
ຢດ 1:6.
ຄມພ ນະລິກ.
ຄ ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາ ຄັ້ງ ສຸດທ້າຍ.
7 ກ ຄຍ 1:1.
ຂ ຄຍ 6:32; 29:5.
8 ກ ພນມ 22:4-5.
ຄມພ ການ ສະເດັດ ມາ ຄັ້ງ ທີ່

ສອງ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ.
ຂ ຄມພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ ບໍລິ ສຸດ, ຄວາມ ບໍລິສຸດ.
ຄ ມລກ 3:2.
9 ກ ລກ 6:20.
ຄມພ ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຫລື ອາ ນາຈັກ ສະຫວັນ.
10 ກ ຄມພ ສະອາດ ແລະ ບໍ່ ສະອາດ.
ຂ ຄຍ 1:30.

11 ກ ອຊຢ 1:3-4;
ຄຍ 33:4.
ຂ ມກ 3:6;
ຄຍ 112:23;
ມຊ 7:61-62.
12 ກ ມຊ 7:41.
ຂ ຄຍ 86:3-7.
ຄ ຄມພ ເກັບ ກ່ຽວ.
ງ ຄຍ 88:94; 101:65-66.
ຈ ມທ 13:30.
13 ກ ຄຍ 5:32-33.

15 ສະນັ້ນ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງ ັເຂັ້ມແຂງນັບ ແຕ່ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ; ຢາສູ່ ະຍານ, ເພາະອາ ນາຈັກເປັນຂອງພວກເຈົ້າ.

16 ແລະ ເພື່ອຄວາມລອດຂອງພວກເຈົ້າ ເຮົາຈະມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ເພາະເຮົາໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງພວກ ເຈົ້າ, ແລະ ັຄົນ ຍາກ ຈົນ ໄດ້ ຈົ່ມ ຕໍ່ ເຮົາ, ແລະ ະຄົນ ຮັ່ງ ມີ ເຮົາກໍໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ, ແລະ ເມື່ອໜັງທັງປວງເປັນຂອງເຮົາ, ແລະ ເຮົາ ບໍ່ ັເລືອກໜ້າຄົນ.

17 ແລະ ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກອຸ ດົມສົມບູນ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນເປັນ ັບ່ອນ ຮອງຕົນຂອງເຮົາ, ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈະຍືນຢູ່ ເທິງທີ່ນັ້ນອີກເທື່ອໜຶ່ງ.

18 ແລະ ເຮົາໄດ້ສະເໜີ ແລະ ຍອມທີ່ຈະ ມອບຄວາມຮັ່ງມີຫລາຍກວ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ພວກ ເຈົ້າ, ແມ່ນ ແຕ່ ແຜ່ນ ດິນ ແຫ່ງ ຄຳ ສັນ ຍາ, ແຜ່ນດິນທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍນ້ຳນົມ ແລະ ນ້ຳ ເຜິ້ງ, ຊຶ່ງເທິງນັ້ນຈະບໍ່ມີຄຳສາບແຊ່ງເມື່ອ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະເດັດມາ;

19 ແລະ ເຮົາ ຈະ ມອບ ມັນ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຈົ້າ ເປັນແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກຂອງພວກ ເຈົ້າ, ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າສະແຫວງຫາມັນ ດ້ວຍສຸດໃຈຂອງພວກເຈົ້າ.

20 ແລະ ນີ້ຈະ ເປັນພັນທະ ສັນ ຍາ ຂອງ ເຮົາກັບພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບມັນ ເປັນແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຈົ້າ,

ແລະ ເປັນ ັມູນ ມໍລະ ດົກ ຂອງ ລູກ ຫລານ ຂອງພວກເຈົ້າຕະຫລອດການ, ໃນຂະນະ ທີ່ແຜ່ນດິນໂລກຍັງຕັ້ງຢູ່, ແລະ ພວກເຈົ້າ ຈະໄດ້ຮັບມັນອີກໃນຊົ່ວມິລັ້ນດອນ, ໂດຍບໍ່ ສູນສິ້ນອີກຕໍ່ໄປ.

21 ແຕ່, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວ ກັບພວກເຈົ້າວ່າ ມີໜຶ່ງພວກເຈົ້າຈະບໍ່ມີ ກະສັດ ຫລື ຜູ້ບົກຄອງ, ເພາະເຮົາຈະເປັນ ັກະສັດ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ແລະ ເຝົ້າ ດູ ແລ ພວກເຈົ້າ.

22 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງ ພັງ ສຽງ ຂອງ ເຮົາ ແລະ ັຕາມ ເຮົາ ມາ, ແລະ ພວກເຈົ້າ ຈະ ເປັນ ະຄົນອິດສະລະ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ມີກົດ ນອກຈາກກົດຂອງເຮົາ ເມື່ອເຮົາມາ, ເພາະ ເຮົາ ຄື ັຜູ້ ໃຫ້ ກົດ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ, ແລະ ແມ່ນຫຍັງຈະຍັບຍັ້ງມີຂອງເຮົາໄດ້?

23 ແຕ່, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວ ກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງ ັສິດສອນກັນ ແລະ ກັນຕາມໜ້າທີ່ຂອງເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງພວກເຈົ້າ;

24 ແລະ ໃຫ້ທຸກໆຄົນ ັນັບຖືອ້າຍນ້ອງ ຂອງຕົນເໝືອນດັ່ງຕົນເອງ, ແລະ ປະຕິບັດ ດ້ວຍ ະຄຸນນະທຳ ແລະ ະຄວາມບໍລິສຸດຢູ່ຕໍ່ ໜ້າເຮົາ.

25 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ເຮົາກ່າວກັບພວກ ເຈົ້າວ່າ ໃຫ້ທຸກໆຄົນນັບຖືອ້າຍນ້ອງຂອງ ຕົນເໝືອນດັ່ງຕົນເອງ.

26 ເພາະຄົນໃດແດ່ໃນບັນດາພວກເຈົ້າ

<p>15 ກ ຄມພ ກ້າຫານ, ຄວາມ ກ້າຫານ, ຢ່າງກ້າຫານ. ຂ ຄມພ ຢ້ານກົວ, ຄວາມ ຢ້ານກົວ—ຄວາມ ຢ້ານກົວມະນຸດ. 16 ກ ມຊຢ 4:16-18. ຂ 1 ຊມອ 2:7. ຄ ກຈກ 10:34; ມຣນ 8:11-12; ຄພ 1:34-35. 17 ກ 1 ນພ 17:39;</p>	<p>ອຣຮ 2:7. 20 ກ ຄພ 45:58. 21 ກ ຊກຢ 14:9; 2 ນພ 10:14; ແອວ 5:50. 22 ກ ຢຣ 10:27. ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການບົກຄອງຂອງພຣະ ຄຣິດໃນລະຫວ່າງພັນປີ. ຄ ອຊຢ 33:22; ມກ 4:2;</p>	<p>ຄພ 45:59. 23 ກ ຄພ 88:77-79, 118, 122. ຄມພ ສອນ, ຜູ້ ສອນ, ຄູສອນ. 24 ກ ພບຍ 17:20; 1 ກຣທ 4:6. ຂ ຄພ 46:33. ຄມພ ຄູນນະທຳ. ຄ ຄມພ ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ.</p>
---	--	---

ທີ່ມີລູກຊາຍສິບສອງຄົນ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ເລືອກ
ໜ້າພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ຮັບໃຊ້
ລາວຢ່າງເຊື່ອພັງ, ແລະ ລາວຈະເວົ້າກັບ
ຄົນໜຶ່ງບໍ່ວ່າ: ໃຫ້ລູກນຸ່ງຖືເສື້ອຜ້າຜົມງາມ
ແລະ ໃຫ້ນັ່ງຢູ່ນີ້; ແລະ ກັບອີກຄົນໜຶ່ງວ່າ:
ໃຫ້ເຈົ້ານຸ່ງເສື້ອຜ້າຂາດ ແລະ ນັ່ງຢູ່ບ່ອນ
ນັ້ນ—ແລະ ຫລຽວເບິ່ງພວກລູກຊາຍ ແລະ
ເວົ້າວ່າເຮົາຍຸດຕິທຳແລ້ວ?

27 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ມອບສິ່ງນີ້ໃຫ້ພວກ
ເຈົ້າເປັນຄຳອຸປະມາ, ແລະ ມັນເປັນເໝືອນ
ດັ່ງທີ່ເຮົາເປັນ. ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ,
ຈົ່ງເປັນອັນ ທີ່ໜຶ່ງອັນດຽວກັນ; ແລະ ຖ້າ
ຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນ
ພວກເຈົ້າກໍບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ.

28 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກ
ເຈົ້າວ່າ ສັດຕູຢູ່ໃນຫ້ອງລຶກລັບສະແຫວງ
ຫາທີ່ຈະເອົາ ກິດຂອງພວກເຈົ້າ.

29 ພວກເຈົ້າໄດ້ຍິນເລື່ອງ ກສິງຄາມຢູ່
ໃນປະເທດໄກ, ແລະ ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າ ບໍ່
ດົນຈະມີກສິງຄາມໃຫຍ່ໃນປະເທດໄກ, ແຕ່
ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ໃຈຂອງຄົນໃນແຜ່ນດິນຂອງ
ຕົນເອງເລີຍ.

30 ເຮົາບອກສິ່ງນີ້ກັບພວກເຈົ້າ ເພາະ
ຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງ
ສະສົມ ສິບປັນຍາໄວ້ໃນຊວງອີກຂອງພວກ
ເຈົ້າ, ຖ້າ ບໍ່ດັ່ງ ນັ້ນ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ
ມະນຸດຈະເປີດເຜີຍເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ແກ່ພວກ
ເຈົ້າ ໂດຍ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ,
ໃນວິທີທີ່ຈະກ່າວເຂົ້າຫຼຸຂອງພວກເຈົ້າດ້ວຍ

ສຽງດັງກວ່າສຽງທີ່ຈະສັ່ນແຜ່ນດິນ ໂລກ;
ແຕ່ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຕຽມພ້ອມ ພວກເຈົ້າ
ຈະບໍ່ຢ້ານກົວ.

31 ແລະ ເພື່ອ ພວກເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ໜີ ພົ້ນ
ອຳນາດ ຂອງ ສັດ ຕູ, ແລະ ເຕົ້າ ໂຮມ ເຂົ້າ
ກັນເປັນຄົນຊອບທຳຂອງເຮົາ, ບໍ່ມີຂໍ້ຕຳນິ
ແລະ ມົນທົນ—

32 ດັ່ງນັ້ນ, ເພາະ ເຫດນີ້ ເຮົາ ຈຶ່ງ ມອບ
ພຣະ ບັນ ຍັດ ໃຫ້ ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ ພວກ ເຈົ້າ
ຄວນ ໄປ ຫາ ລັດ ກິດ ໂອ ໂຮ ໂອ; ແລະ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ
ເຮົາຈະມອບ ກິດຂອງເຮົາໃຫ້ພວກເຈົ້າ;
ແລະ ຢູ່ທີ່ນັ້ນພວກເຈົ້າຈະໄດ້ ຮັບພອນ
ດ້ວຍອຳນາດຈາກເບື້ອງບົນ;

33 ແລະ ຈາກທີ່ນັ້ນ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາ
ປະສົງ ຈະ ອອກໄປໃນບັນດາປະຊາຊາດ
ທັງປວງ, ແລະ ເຂົາຈະຖືກບອກວ່າ ເຂົາ
ຄວນ ເຮັດ ສິ່ງ ໃດ; ເພາະ ເຮົາ ມີ ວຽກງານ
ອັນສຳຄັນທີ່ໄດ້ສະສົມໄວ້, ເພາະ ອິດສະ
ຣາເອນຈະ ສລອດ, ແລະ ເຮົາຈະນຳພາເຂົາ
ໄປຫາບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາປະສົງ, ແລະ ບໍ່
ມີອຳນາດໃດທີ່ຈະ ຍ້ບຍັງມືຂອງເຮົາໄດ້.

34 ແລະ ບັດນີ້, ເຮົາມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງ
ໃຫ້ແກ່ສາດສະໜາຈັກໃນພາກສ່ວນນີ້, ຄື
ຜູ້ຊາຍບາງຄົນໃນບັນດາພວກເຂົາຈະໄດ້
ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ, ແລະ ພວກເຂົາ ຈະ ໄດ້
ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍ ກສິງຄາມສາດສະ
ໜາຈັກ;

35 ແລະ ພວກເຂົາ ຈະ ດູ ແລ ຄົນ ຍາກ
ຈົນ ແລະ ຄົນ ຂັດ ສົນ, ແລະ ໃຫ້ ຄວາມ

27 ກ ຢຮ 17:21-23;
1 ກຣທ 1:10;
ອຟຊ 4:11-14;
3 ນຟ 11:28-30;
ມຊ 7:18.
ຄມພ ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ,
ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ.
28 ກ ຄພ 5:33; 38:13.

29 ກ ຄພ 45:26, 63;
87:1-5; 130:12.
30 ກ ຈສ—ມ 1:37.
ຂ ຄມພ ສະຕິບັນຍາ.
31 ກ 2 ປຕ 3:14.
32 ກ ຄພ 37:3.
ຂ ຄພ 42.
ຄ ລກ 24:49;

ຄພ 39:15; 95:8;
110:9-10.
33 ກ ຄມພ ວຽກງານເຜີຍແຜ່.
ຂ ອຊຢ 45:17;
ຢມຢ 30:10;
ຄພ 136:22.
ຄ ດນອ 4:35.
34 ກ ຄມພ ເຫັນຊອບນຳກັນ.

ຊ່ວຍເຫລືອເພື່ອ ັບັນເທົາພວກເຂົາຈາກຄວາມທຸກ ຍາກ ລຳບາກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ສິ່ງພວກເຂົາໄປຫາບ່ອນຊຶ່ງເຮົາໄດ້ບັນຊາພວກເຂົາ;

36 ແລະ ນີ້ຈະ ເປັນວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ທີ່ຈະບໍລິຫານງານເນື່ອງດ້ວຍຊັບສິນຂອງສາດສະໜາຈັກນີ້.

37 ແລະ ຜູ້ທີ່ມີໄຮ່ນາຊຶ່ງຂາຍບໍ່ໄດ້, ກໍໃຫ້ເຂົາປະມັນໄປ ຫລື ໃຫ້ຄົນອື່ນເຊົ່າ ດັ່ງທີ່ພວກເຂົາເຫັນວ່າດີ.

38 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ວ່າ ທຸກ ສິ່ງ ຖືກ ບົກ ບັກ ຮັກສາ; ແລະ ເມື່ອມະນຸດໄດ້ ັຮັບພອນດ້ວຍອຳນາດຈາກເບື້ອງບົນ ແລະ ຖືກສົ່ງອອກໄປ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດຈະຖືກຮວບຮວມເຂົ້າໃນຊວງອົກຂອງສາດສະໜາຈັກ.

39 ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າສະແຫວງຫາ ັຄວາມຮັ່ງມີ ຊຶ່ງມັນເປັນຕາມພຣະປະສົງຂອງ ພຣະ ບິດາ ທີ່ ຈະ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ພວກເຈົ້າ, ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະເປັນຄົນຮັ່ງມີທີ່ສຸດຫລາຍກວ່າທຸກຄົນທັງປວງ, ເພາະ ພວກເຈົ້າຈະມີ ັຄວາມຮັ່ງມີແຫ່ງຊົ່ວນິລັນດອນ;

ແລະ ມັນຈຳເປັນວ່າ ຄວາມຮັ່ງມີຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກເປັນຂອງເຮົາທີ່ຈະມອບໃຫ້; ແຕ່ຈົ່ງລະວັງ ັຄວາມທະນົງຕົວ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າ ຈະ ກາຍ ເປັນ ເພືອນ ດັ່ງ ັຊາວນີໄຟໃນສະໄໝບູຮານ.

40 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ເຮົາ ມອບ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂໍ ໜຶ່ງ ໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ວ່າມະນຸດທຸກຄົນ, ທັງແອວເດີ, ປະ ໂລ ທິດ, ຄູ ສອນ, ແລະ ສະມາຊິກນຳອີກ, ຈົ່ງໄປດ້ວຍສຸດພະລັງຂອງຕົນ, ດ້ວຍເທື່ອແຮງຂອງ ັມິຕິນ, ເພື່ອຕຽມ ແລະ ບັນລຸສິ່ງຊຶ່ງເຮົາໄດ້ບັນຊາ.

41 ແລະ ຈົ່ງ ໃຫ້ ັການ ສັ່ງ ສອນ ຂອງພວກເຈົ້າເປັນສຽງ ັເຕືອນ, ມະນຸດທຸກຄົນເຕືອນ ເພື່ອນ ບ້ານ ຂອງ ຕົນ, ດ້ວຍ ຄວາມນີ້ມນວນ ແລະ ດ້ວຍຄວາມອ່ອນໂຍນ.

42 ແລະ ພວກເຈົ້າ ຈົ່ງ ັອອກ ໄປ ຈາກບັນດາຄົນຊົ່ວ. ຈົ່ງຊ່ວຍຕົວເອງໃຫ້ລອດ. ເຈົ້າທີ່ຖືພາຊະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງຮັກສາຕົວໃຫ້ສະອາດ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 39

ການເບີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ແກ່ເຈມສ໌ ໂຄແວວ ທີ່ເມືອງເຟແອດ, ລັດນິວຢອກ, ວັນທີ 5 ເດືອນມັງກອນ, 1831. ເຈມສ໌ ໂຄແວວ, ຜູ້ໄດ້ເປັນຄຸນພໍ່ຂອງສາດສະໜາຈັກເມໂທດິສໄດ້ປະມານສິ່ສີ່ປີ, ໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ລາວຈະເຊື່ອຟັງຄຳບັນຊາທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມອບໃຫ້ແກ່ລາວຜ່ານໂຈເຊັບ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ.

1–4, ໄພ່ພົນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ມີ ຄວາມ ສາມາດທີ່ຈະກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ; 5–

6, ການຍອມຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄຸນຄືການຍອມ ຮັບ ເອົາ ພຣະ ຄຣິດ; 7–14, ເຈມສ໌

<p>35 ກ ຄມພ ຄວາມຜາສຸກ. 38 ກ ຄມພ ຂອງປະທານສັກສິດ. 39 ກ ຢລ 2:17–19; ຄພ 11:7.</p>	<p>ຂ ຮກ 2:8. ຄ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. ງ ມຮນ 8:27.</p>	<p>40 ກ 1 ກຮຫ 4:12. 41 ກ ຄມພ ສັ່ງສອນ. ຂ ຄມພ ເຕືອນ, ຄຳເຕືອນ. 42 ກ ອຊຢ 52:11.</p>
--	---	--

ໂຄແວວ ໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາ ແລະ ອອກແຮງຢູ່ໃນສວນອະກຸນຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ; 15-21, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຕ້ອງສັງສອນພຣະກິດຕິຄຸນກ່ອນ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ; 22-24, ຜູ້ທີ່ໄດ້ ຮັບພຣະກິດຕິຄຸນຈະຖືກເຕົ້າໂຮມເຂົ້າກັນ ໃນການເວລາ ແລະ ໃນຊົ່ວນິລັນດອນ.

1 ຈົ່ງເຊື່ອຟັງ ແລະ ຟັງສຽງຂອງພຣະອົງ ຜູ້ດຳລົງຢູ່ຈາກຕະຫລອດ "ຊົ່ວນິລັນດອນ ເຖິງຕະຫລອດຊົ່ວນິລັນດອນ, ະເຮົາເປັນຜູ້ ຍິ່ງໃຫຍ່, ແມ່ນແຕ່ພຣະເຢຊູຄຣິດ—

2 "ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ແລະ ຊິ ວິດ ຂອງ ໂລກ; ຄວາມສະຫວ່າງຊຶ່ງສ່ອງແສງຢູ່ໃນ ຄວາມມືດ ແລະ ຄວາມມືດບໍ່ເຂົ້າໃຈມັນ ເລີຍ;

3 ຜູ້ດຽວກັນນັ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ສະເດັດມາຫາຜູ້ ຄົນຂອງເຮົາໃນ "ເວລາອັນຮຸ່ງໂລດ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາເຮົາ;

4 ແຕ່ກັບຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້ຮັບ ເອົາເຮົາ, ເຮົາຈະມອບຄວາມສາມາດໃຫ້ ເພື່ອຈະກາຍເປັນ "ບຸດ ຂອງ ເຮົາ; ແລະ ແມ່ນແຕ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນທີ່ເຮົາຈະມອບໃຫ້ ຫລາຍ ຕໍ່ ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ຈະ ຮັບ ເອົາ ເຮົາ, ຄວາມສາມາດທີ່ຈະກາຍເປັນບຸດຂອງເຮົາ.

5 ແລະ ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວ ກັບເຈົ້າ, ຄົນທີ່ຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄຸນຂອງ ເຮົາ ໄດ້ "ຮັບເອົາເຮົາ; ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບ ເອົາພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ ບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາ

ເຮົາ.

6 ແລະ ນີ້ຄື "ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ— ການ ກັບ ໃຈ ແລະ ບັບຕິ ສະມາ ດ້ວຍ ນ້ຳ, ແລະ ຈາກ ນັ້ນ ະການ ບັບຕິ ສະມາ ດ້ວຍ ໄຟ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະມາ ເຖິງ, ແມ່ນ ແຕ່ພຣະຜູ້ປອບ ໂຍນ, ຊຶ່ງ ຈະ ສະແດງທຸກສິ່ງ, ແລະ ະສິດສອນສິ່ງທີ່ເປັນ ສັນຕິສຸກຂອງອານາຈັກ.

7 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ "ເຈມສ, ເຮົາໄດ້ເບິ່ງວຽກ ງານຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຮົາຮູ້ຈັກເຈົ້າ.

8 ແລະ ຕາມຄວາມຈິງ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ ວ່າ, ບັດນີ້ ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າຖືກຕ້ອງຕໍ່ເຮົາ ໃນເວລານີ້; ແລະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ມອບ ພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໄວ້ເທິງຫົວຂອງເຈົ້າ;

9 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າ ເຄີຍ ເຫັນ ຄວາມໂສກເສົ້າອັນໃຫຍ່ຫລວງມາຫລາຍ ແລ້ວ, ເພາະເຈົ້າໄດ້ປະຕິເສດເຮົາຫລາຍ ເທື່ອ ເພາະຄວາມທະນົງຕົວ ແລະ ຄວາມ ເປັນຫວ່ງສິ່ງທາງ "ໂລກ.

10 ແຕ່, ຈົ່ງເບິ່ງ, ວັນເວລາແຫ່ງການປົດ ປ່ອຍຂອງເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກ ເຈົ້າຈະເຊື່ອຟັງສຽງຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງກ່າວກັບ ເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ແລະ ຮັບ "ບັບຕິສະມາ, ແລະ ລ້າງບາບຂອງເຈົ້າເສຍ, ໂດຍເອີ້ນ ຫາ ນາມ ຂອງ ເຮົາ, ແລ້ວ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ, ແລະ ພອນອັນຍິ່ງ ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຢ່າງທີ່ເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຮູ້ມາກ່ອນ.

11 ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າເຮັດເຊັ່ນນີ້, ເຮົາ

39 1 ກ ຮສ 13:8; ຄພ 20:12; 35:1; 38:1-4. 2 ອພຍ 3:14. ຄພພ ເຢໂຮວາ. 2 ກ ຄພພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງພຣະຄຣິດ. 3 ກ ຄພ 20:26; ມຊ 6:57, 62.

4 ກ ຍຣ 1:12. ຄພພ ບຸດ ແລະ ທິດາ ຂອງພຣະເຈົ້າ. 5 ກ ຍຣ 13:20. 6 ກ ຄພພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ; ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິ ສະມາ; ພຣະກິດຕິຄຸນ. 2 ຄພພ ເກີດໃໝ່, ເກີດຈາກ

ພຣະເຈົ້າ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ໖ ຄພ 42:61. 7 ກ ຄພ 40:1. 9 ກ ມທ 13:22. 10 ກ ຄພ 40. ຄພພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ.

ໄດ້ຕຽມເຈົ້າໄວ້ສຳລັບວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ. ເຈົ້າຈະສັ່ງສອນ ຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະກິດ ຕີຄຸນ ຂອງ ເຮົາ, ຊຶ່ງ ເຮົາ ໄດ້ສົ່ງອອກໄປໃນຍຸກສຸດທ້າຍນີ້, ພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສົ່ງອອກໄປເພື່ອ ກູ້ຜູ້ຄົນຂອງ ເຮົາ, ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

12 ແລະ ເຫດ ການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ອຳນາດນັ້ນ ຈະ ຢູ່ກັບ ເຈົ້າ; ເຈົ້າຈະມີ ສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ ເຮົາຈະຢູ່ກັບເຈົ້າ ແລະ ອອກໜ້າເຈົ້າ.

13 ເຈົ້າ ຖືກ ເອີ້ນ ໃຫ້ ອອກ ແຮງ ຢູ່ ໃນ ສວນອະນຸ່ນຂອງ ເຮົາ, ແລະ ໃຫ້ເສີມສ້າງ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ະນຳ ຊີໂອນອອກມາ, ເພື່ອວ່າມັນຈະປະຕິບັດໃນດີຢູ່ ເທິງຄ້ອຍພູ ແລະ ິຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ.

14 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວກັບເຈົ້າ, ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ໄປຫາ ດິນແດນທາງພາກຕາເວັນອອກ, ແຕ່ເຈົ້າ ຖືກເອີ້ນໃຫ້ໄປຫາລັດໂອໄຮໂອ.

15 ແລະ ຕາບ ໃດ ທີ່ຜູ້ຄົນ ຂອງ ເຮົາ ຈະ ເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ທີ່ລັດ ໂອໄຮໂອ, ເຮົາໄດ້ຮັກສາ ພອນທີ່ບໍ່ເຄີຍຮູ້ມາກ່ອນໃນບັນດາລູກ ຫລານມະນຸດໄວ້, ແລະ ມັນຈະຖືກຖອກເທລົງມາເທິງຫົວຂອງພວກເຂົາ. ແລະ ຈາກ ນັ້ນມະນຸດຈະອອກໄປສູ່ ະປະຊາຊາດ ິທັງ ປວງ.

16 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວກັບ ເຈົ້າ, ວ່າຜູ້ຄົນ ໃນ ລັດ ໂອໄຮໂອ ໄດ້ ເອີ້ນ ຫາ ເຮົາ ດ້ວຍ ສັດທາ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ, ໂດຍຄິດວ່າເຮົາຈະຍັບຍັ້ງມືຂອງ

ເຮົາ ໃນ ການ ພິພາກສາ ປະ ຊາ ຊາດ, ແຕ່ ເຮົາຈະປະຕິເສດຄຳຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້.

17 ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງອອກແຮງຈົນສຸດພະລັງ ຂອງເຈົ້າ ແລະ ເອີ້ນຄົນງານທີ່ຊື່ສັດໃຫ້ເຂົ້າໄປ ໃນ ສວນອະນຸ່ນຂອງ ເຮົາ, ເພື່ອມັນຈະ ຖືກ າລິງວ່າເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ.

18 ແລະ ຕາບ ໃດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ກັບ ໃຈ ແລະ ຮັບເອົາຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະກິດຕີ ຄຸນຂອງເຮົາ, ແລະ ໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ ບໍລິສຸດ, ແລ້ວເຮົາຈະຍັບຍັ້ງມືຂອງເຮົາໃນ ການພິພາກສາ.

19 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງອອກໄປ, ປ່າວປະກາດ ດ້ວຍສຽງດັງ, ກ່າວວ່າ: ອານາຈັກສະຫວັນ ໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວ; ປະກາດວ່າ: ໂຮຊັນ ນາ! ຂໍພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດຈົ່ງ ພຣະກະເສີມສຳລານເຖິດ.

20 ຈົ່ງ ອອກ ໄປ ບັບຕີ ສະມາ ດ້ວຍ ນ້ຳ, ໂດຍການຕຽມທາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຮົາສຳລັບ ເວລາຂອງ ການມາຂອງເຮົາ;

21 ເພາະເວລາໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວ; ກໍມີ ໃດ ຫລື ຊົ່ວໂມງໃດນັ້ນບໍ່ມີຄົນໃດ ະຮູ້; ແຕ່ ມັນຈະມາເຖິງຢ່າງແນ່ນອນ.

22 ແລະ ຄົນທີ່ຮັບເອົາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ກໍຮັບ ເອົາເຮົາ; ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກເຕົ້າໂຮມ ໄວ້ໃຫ້ເຮົາໃນການເວລາ ແລະ ໃນ ຊົ່ວມື ລັດດອນ.

23 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຫດການຈະບັງ ເກີດຂຶ້ນຄື ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ເຈົ້າຈະໃຫ້ ບັບຕີສະມາດ້ວຍນ້ຳ, ເຈົ້າຈະວາງ ກໍມືຂອງ ເຈົ້າໃສ່, ແລະ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບ ະຂອງ

11 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ.
12 ກ 2 ກອທ 12:9.
13 ກ ມທ 20:1-16.
ຂ ອຊຢ 52:8.
ຄ ຄພ 117:7.

15 ກ ຄພ 38:32; 95:8; 110:8-10.
ຂ ຄມພ ວຽກງານເຜີຍແຜ່.
ຄ ຄພ 1:2.
17 ກ ຢຄ 5:61-75; ຄພ 24:19.
18 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູ ຄຣິດ—ພິພາກສາ.

20 ກ ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີ ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
21 ກ ມທ 24:36.
ຂ ຈສ—ມ 1:40.
23 ກ ຄມພ ນີ, ການວາງ.
ຂ ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ຈະ ະເຝົ້າລໍຄອຍເຄື່ອງໝາຍຂອງ ການມາ ຂອງເຮົາ, ແລະ ຈະຮູ້ຈັກເຮົາ.

24 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາມາຢ່າງໄວ. ແມ່ນເປັນ ດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 40

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ແລະ ຊິດນີ ຣິກດອນ, ທີ່ ເມືອງເຟແອດ, ລັດນິວຢອກ, ວັນທີ 6 ເດືອນມັງກອນ, 1831. ກ່ອນບັນທຶກການເປີດເຜີຍ ນີ້, ປະຫວັດຂອງສາດສະດາ ກ່າວວ່າ, “ເພາະເຈມສ໌ [ໂຄແວວ] ໄດ້ປະຕິເສດພຣະຄຳຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ກັບຄືນໄປຫາຫລັກທຳ ແລະ ຜູ້ຄົນເກົ່າຂອງລາວ, ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ມອບການເປີດເຜີຍດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຊິດນີ ຣິກດອນ” (ເບິ່ງ ພາກທີ 39).

1–3, ຄວາມ ຍ້ານກົວ ການ ຂົ່ມເຫັງ ແລະ ຄວາມເປັນຫ່ວງສິ່ງທາງໂລກເຮັດໃຫ້ປະຕິ ເສດພຣະກິດຕິຄຸນ.

2 ແລະ ລາວໄດ້ ຮັບຄຳດ້ວຍຄວາມຍິນ ດີ, ແຕ່ຊາຕານໄດ້ລໍ້ລວງລາວທັນທີ; ແລະ ຄວາມຍ້ານກົວ ການຂົ່ມເຫັງ ແລະ ຄວາມ ເປັນຫ່ວງສິ່ງທາງໂລກເຮັດໃຫ້ລາວ ະປະຕິ ເສດພຣະຄຳ.

1 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ຫົວໃຈຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ ເຮົາ ະເຈມສ໌ ໂຄແວວ ເຄີຍຖືກຕ້ອງຕໍ່ເຮົາ, ເພາະລາວໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບ ເຮົາ ວ່າ ລາວຈະເຊື່ອຟັງຄຳຂອງເຮົາ.

3 ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ຝ່າຝືນພັນທະສັນ ຍາ, ແລະ ມັນຂຶ້ນກັບເຮົາທີ່ຈະຈັດການກັບ ລາວຕາມທີ່ເຮົາເຫັນວ່າດີ. ອາແມນ.

ພາກທີ 41

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ແກ່ສາດສະໜາຈັກ, ທີ່ ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໂອໄຮໂອ, ວັນທີ 4 ເດືອນກຸມພາ, 1831. ການເປີດເຜີຍນີ້ ແນະນຳ ສາດສະດາ ແລະ ພວກແອວເດີຂອງສາດສະໜາຈັກ ໃຫ້ອະທິຖານ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບ “ກິດ” ຂອງພຣະເຈົ້າ (ເບິ່ງ ພາກທີ 42). ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຫາກໄດ້ມາເຖິງເມືອງເຄີດແລນ ຈາກລັດ ນິວຢອກ, ແລະ ລິມັ້ນ ຄອບລີ, ສະມາຊິກຄົນໜຶ່ງຂອງສາດສະໜາຈັກ ທີ່ອາໄສຢູ່ໃກ້ເມືອງ ຫອມສັນ, ລັດໂອໄຮໂອ, “ໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ບຣາເດີ ໂຈເຊັບ ແລະ ຊິດນີ [ຣິກດອນ] . . . ອາ

<p>23 ຄ ພນມ 3:3; ຄພ 35:15; 45:39–44. ງ 2 ປຕ 3:10–14. 40 1 ກ ຄພ 39:7–11.</p>	<p>2 ກ ມຣກ 4:16–19. ຂ ມຫ 13:20–22. ຄມພ ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ.</p>	<p>ຄ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.</p>
---	---	---

ໄສຢູ່ກັບລາວ ແລະ ລາວຈະຈັດທາທີ່ພັກອາໄສ ແລະ ສະບຽງອາຫານໃຫ້." ການເປີດເຜີຍດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ໃຫ້ຄວາມແຈ່ມແຈ້ງ ເຖິງບ່ອນທີ່ໂຈເຊັບ ແລະ ຊິດນີ ຄວນອາໄສຢູ່ ແລະ ໄດ້ເອີ້ນເອດເວີດ ພາດທຣິດ ໃຫ້ເປັນອະທິການຄົນທຳອິດຂອງສາດສະໜາຈັກ.

1-3, ພວກ ແອວເດີ ຈະ ບົກ ຄອງ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ ໂດຍ ພຣະ ວິນຍານ ແຫ່ງ ການ ເປີດ ເຜີຍ; 4-6, ສານຸສິດທີ່ແທ້ຈິງ ຈະ ໄດ້ຮັບ ແລະ ຮັກສາກົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; 7-12, ເອດເວີດ ພາດທຣິດ ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງເປັນອະທິການສຳລັບສາດສະໜາຈັກ.

1 ຈົ່ງເຊື່ອຟັງ ແລະ ຟັງ, ໂອ້ ພວກເຈົ້າຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ເຈົ້າຜູ້ຊຶ່ງເຮົາຍິນດີ ຈະ "ອວຍພອນ ດ້ວຍພອນ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ໃນບັນດາພອນທັງໝົດ, ພວກເຈົ້າທີ່ຟັງເຮົາ; ແລະ ພວກເຈົ້າທີ່ບໍ່ຟັງເຮົາ, ເຮົາ ຈະ ຂສາບ ແຊ່ງ, ທີ່ "ອ້າງ ນາມ ຂອງເຮົາ, ດ້ວຍການສາບແຊ່ງອັນສາຫັດທີ່ສຸດ ໃນບັນດາການສາບແຊ່ງທັງໝົດ.

2 ຈົ່ງເຊື່ອຟັງ, ໂອ້ ພວກເຈົ້າແອວເດີຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ ຜູ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເອີ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ ເຮົາຈະມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ວ່າພວກເຈົ້າຈະຮ່ວມຊຸມນຸມກັນເພື່ອ "ເຫັນພ້ອມນຳກັນກຸ່ວກັບຄຳຂອງເຮົາ;

3 ແລະ ໂດຍຄຳອະທິຖານດ້ວຍສັດທາຂອງພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ "ກົດຂອງເຮົາ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວິທີບົກຄອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ ແລະ ໃຫ້

ທຸກສິ່ງຖືກຕ້ອງຕໍ່ໜ້າເຮົາ.

4 ແລະ ເຮົາ ຈະ ເປັນ "ຜູ້ບົກ ຄອງ ຂອງ ພວກເຈົ້າເມື່ອເຮົາ ຂຶ້ນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ ມາຢ່າງໄວ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈະເບິ່ງວ່າ ກົດຂອງເຮົາຖືກຮັກສາ.

5 ຄົນໃດທີ່ຍອມ "ຮັບກົດຂອງເຮົາ ແລະ ຂຶ້ນ ຕິບັດຕາມ, ຄົນໆ ນັ້ນ ເປັນ ສານຸສິດ ຂອງເຮົາ; ແລະ ຄົນໃດທີ່ກ່າວວ່າເຂົາຍອມຮັບມັນ ແລະ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມ, ຄົນໆ ນັ້ນບໍ່ໄດ້ເປັນສານຸສິດຂອງເຮົາ, ແລະ ຈະຖືກ "ຂັບໄລ່ອອກຈາກບັນດາພວກເຈົ້າ;

6 ເພາະບໍ່ເປັນການສົມຄວນທີ່ຈະມອບສິ່ງຕ່າງໆທີ່ເປັນຂອງລູກໆຂອງອານາຈັກໃຫ້ແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ມີຄ່າຄວນ, ຫລື ໃຫ້ "ໝາ, ຫລື ໂຍນ ຂໍໄຂ່ມຸກໃສ່ຕໍ່ໜ້າໝູ.

7 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ເປັນການສົມຄວນທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ຈະສ້າງ "ເຮືອນເພື່ອພັກພາອາໄສ ແລະ ຂຶ້ນແປ.

8 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ເປັນການສົມຄວນທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຊິດນີ ຣິກດອນ ຈະດຳລົງຊີວິດຕາມທີ່ລາວເຫັນວ່າດີ, ຕາບ ໃດທີ່ລາວຍັງຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ.

9 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ເຮົາ ໄດ້ເອີ້ນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ "ເອດເວີດ ພາດທຣິດ; ແລະ

41 1 ກ ຄມພ ພອນ, ໃຫ້ ພອນ, ເປັນພອນ. ຂ ພບຍ 11:26-28; 1 ນຟ 2:23. ຄ ຄພ 56:1-4; 112:24-26. 2 ກ ຄມພ ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ, ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ. 3 ກ ຄພ 42. 4 ກ ຊກຢ 14:9;

ຄພ 45:59. ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການບົກຄອງຂອງພຣະຄຣິດໃນລະຫວ່າງພັນປີ. ຂ ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. 5 ກ ມທ 7:24. ຂ ຢກບ 1:22-25; ຄພ 42:60.

ຄ ຄພ 50:8-9. ຄມພ ການຖືກໄລ່ອອກ. 6 ກ ມທ 15:26. ຂ ມທ 7:6. 7 ກ ຄພ 42:71. ຂ ອສ ແປພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ. ຄພ 45:60-61. 9 ກ ຄພ 36:1.

ເຮົາຈະມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງ, ວ່າລາວຄວນໄດ້ຮັບການກຳນົດໂດຍສູງຂອງສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງເປັນ ະອະທິການ ສຳລັບສາດສະໜາຈັກ, ໂດຍປະສິນຄ້າຂອງລາວ ແລະ ະໃຊ້ເວລາທັງໝົດຂອງລາວໃນວຽກງານຂອງສາດສະໜາຈັກ;

10 ເພື່ອໃຫ້ດູແລທຸກສິ່ງຕາມທີ່ຈະກຳນົດໃຫ້ລາວໃນກົດຂອງເຮົາ ໃນວັນທີ່ເຮົາຈະມອບມັນໃຫ້.

11 ແລະ ນີ້ເພາະໃຈຂອງລາວບໍລິສຸດຕໍ່

ເຮົາ, ເພາະລາວເປັນເໝືອນດັ່ງ ັນະທານາເອັນໃນສະໄໝກ່ອນ, ຊຶ່ງໃນຕົວລາວບໍ່ມີ ະອຸບາຍ.

12 ເຮົາ ມອບ ຄຳ ເຫລົ່ານີ້ ໃຫ້ ແກ່ ພວກເຈົ້າ, ແລະ ມັນບໍລິສຸດຕໍ່ເຮົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງລະວັງວ່າພວກເຈົ້າຈະຍຶດຖືມັນແນວໃດ, ເພາະມັນຈະຕອບຢູ່ເທິງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຈົ້າໃນວັນແຫ່ງການພິພາກສາ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 42

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ເປັນສອງພາກ ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງເຄິດແລນ, ລັດ ໂອ ໄຮ ໂອ, ວັນທີ 9 ແລະ 23 ເດືອນກຸມພາ, 1831. ພາກທຳອິດ, ປະກອບດ້ວຍ ຂໍ້ທີ 1 ຈົນເຖິງ 72, ໄດ້ຮັບຢູ່ຕໍ່ໜ້າແອວເດີສິບສອງຄົນ ແລະ ໃນການບັນລຸຕາມຄຳສັນຍາຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ໄວ້ກ່ອນໜ້ານັ້ນວ່າ ຈະມອບ “ກົດ” ໃຫ້ໃນລັດ ໂອ ໄຮ ໂອ (ເບິ່ງ ພາກທີ 38:32). ພາກທີສອງປະກອບດ້ວຍຂໍ້ທີ 73 ຈົນເຖິງ 93. ສາດສະດາລະບຸວ່າການເປີດເຜີຍນີ້ “ບັນຈຸກົດຂອງສາດສະໜາຈັກ.”

1-10, ແອວເດີຖືກເອີ້ນໃຫ້ສົ່ງສອນພຣະກິດ ຕີ ຄຸນ, ບັບຕີ ສະມາ ໃຫ້ ຜູ້ ປຸງ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ, ແລະ ເສີມສ້າງສາດສະໜາຈັກ; 11-12, ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ຮັບການເອີ້ນ ແລະ ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ຕ້ອງສິດສອນ ຫລັກທຳພຣະກິດຕີຄຸນທີ່ມີຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ; 13-17, ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງສິດສອນ ແລະ ທຳນາຍໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານ; 18-29, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກບັນຊາບໍ່ໃຫ້ຂ້າຄົນ, ລັກ, ຕົວະ, ຕັນຫາລາມົກ, ຫລິ້ນຊູ້, ຫລື ກ່າວຮ້າຍຄົນອື່ນ; 30-39, ກົດຄວບຄຸມຊັບສິນທີ່ອຸທິດຖວາຍ ໄດ້ຖືກຕັ້ງຂຶ້ນ; 40-42, ຄວາມທະນົງຕົວ ແລະ ຄວາມກຽດ

ຄ້ານຖືກກ່າວ ໂທດ; 43-52, ຄົນເຈັບປ່ວຍ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວຜ່ານການປະຕິບັດ ແລະ ໂດຍສັດທາ; 53-60, ພຣະຄຳພີປົກຄອງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ຕ້ອງປະກາດຕໍ່ໂລກ; 61-69, ສະຖານທີ່ຂອງເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ ແລະ ຄວາມລຶກລັບຂອງອານາຈັກຈະຖືກເປີດເຜີຍ; 70-73, ຊັບສິນທີ່ອຸທິດຖວາຍ ຈະຕ້ອງໃຊ້ເພື່ອຄຳຈຸນເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງສາດສະໜາຈັກ; 74-93, ກົດຄວບຄຸມການລ່ວງປະເວນີ, ການຫລິ້ນຊູ້, ການຂ້າຄົນ, ການລັກ, ແລະ ການສາລະພາບບາບຖືກຕັ້ງຂຶ້ນ.

9 ຂ ຄພ 72:9-12; 107:68-75. ຄມພ ອະທິການ.	ຄ ຄພ 51. 11 ກ ຢຮ 1:47.	ຂ ຄມພ ມານຍາ.
--	---------------------------	--------------

1 ຈົ່ງເຊື່ອຟັງ, ໂອ້ ພວກເຈົ້າແອວເດີຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ຜູ້ໄດ້ມາຮ່ວມຊຸມນຸມນຳກັນໃນນາມຂອງເຮົາ, ແມ່ນແຕ່ພຣະເຢຊູຄຣິດ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ; ຕາບໃດທີ່ພວກເຈົ້າຍັງເຊື່ອໃນນາມຂອງເຮົາ ແລະ ຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ.

2 ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງເຊື່ອຟັງ ແລະ ຟັງ ແລະ ເຊື່ອຟັງ ກົດຊຶ່ງເຮົາຈະມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ.

3 ເພາະຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວວ່າ ເພາະພວກເຈົ້າໄດ້ມາຮ່ວມຊຸມນຸມນຳກັນຕາມ "ບັນຍັດ ຊຶ່ງໃນນັ້ນເຮົາໄດ້ບັນຊາພວກເຈົ້າ, ແລະ ະເຫັນພ້ອມກັນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, ແລະ ໄດ້ທູນຖາມພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາສັນໃດ, ແມ່ນແຕ່ສັນນັ້ນພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບມັນ.

4 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ເຮົາມອບບັນຍັດຂໍ້ທຳອິດນີ້ໃຫ້ພວກເຈົ້າ ວ່າພວກເຈົ້າຈະອອກໄປໃນນາມຂອງເຮົາ, ທຸກຄົນພວກເຈົ້າ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ແລະ ຊິດນີ ອິກດອນ ເທົ່ານັ້ນ.

5 ແລະ ເຮົາມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າວ່າເຂົາເຈົ້າຈະອອກໄປຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, ແລະ ຈະມອບໃຫ້ໂດຍອຳນາດຂອງ "ພຣະວິນຍານ ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະກັບຄືນມາເມື່ອໃດ.

6 ແລະ ພວກເຈົ້າຈະອອກໄປໃນອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ, ສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, ເປັນ "ຄູ່ໆ, ໃນນາມ

ຂອງເຮົາ, ເບິ່ງສຽງຂອງພວກເຈົ້າດັ່ງກັບສຽງແກ, ປະກາດຄຳຂອງເຮົາເໝືອນດັ່ງເຫລົ່າທູດ ຂອງພຣະເຈົ້າ.

7 ແລະ ພວກເຈົ້າ ຈະ ອອກ ໄປ ບັບຕີສະມາດ້ວຍນ້ຳ, ກ່າວວ່າ: ທ່ານຈົ່ງກັບໃຈ, ທ່ານຈົ່ງກັບໃຈ, ເພາະ ອານາຈັກສະຫວັນໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວ.

8 ແລະ ຈາກບ່ອນນີ້ ພວກເຈົ້າ ຈະ ໄປ ຫາພາກພື້ນຕ່າງໆທາງຕາເວັນຕົກ; ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກເຈົ້າຈະພົບຄົນທີ່ຮັບເອົາພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າຈະເສີມສ້າງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາໃນທຸກພາກພື້ນ—

9 ຈົນກວ່າເວລາຈະມາເຖິງ ເມື່ອມັນຈະຖືກເປີດເຜີຍແກ່ພວກເຈົ້າຈາກເບື້ອງບົນ, ເມື່ອ "ເມືອງ ະເຢຣູຊາເລັມ ໃໝ່ຈະຖືກຈັດຕຽມ, ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະຖືກ "ເຕົ້າໂຮມເຂົ້າເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ, ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນ "ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ແລະ ເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ.

10 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ "ເອດເວີດ ພາດທຣິດ ຈະດຳລົງຢູ່ໃນ ຕຳແໜ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງລາວ. ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຖ້າຫາກລາວລ່ວງລະເມີດ ະຄົນອື່ນຈະຖືກແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນແທນລາວ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

11 ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຈະບໍ່ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຄົນໃດເພື່ອໄປ "ສັ່ງສອນ ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, ຫລື ເພື່ອເສີມສ້າງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ,

42 2 ກ ຄພ 58:23.
ຄມພ ກົດ.
3 ກ ຄພ 38:32.
ຂ ມທ 18:19.
5 ກ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
6 ກ ມຣກ 6:7.
ຄມພ ວຽກງານເຜີຍແຜ່.

9 ກ ຄພ 57:1-2.
ຂ ອທ 13:2-11;
ຄພ 45:66-71; 84:2-5;
ມຊ 7:62;
ຫຼຸຊ 1:10.
ຄມພ ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່.
ຄ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—

ການເຕົ້າໂຮມຊາວ
ອິດສະຣາເອນ.
ງ ຊກຢ 8:8.
10 ກ ຄພ 41:9-11; 124:19.
ຂ ຄພ 64:40.
11 ກ ຄມພ ສັ່ງສອນ.

ຍົກເວັ້ນແຕ່ເຂົາຈະໄດ້ຮັບ ການແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍຄົນໃດຄົນໜຶ່ງທີ່ມີ ສິດອຳນາດ, ແລະ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຕໍ່ສາດສະໜາຈັກວ່າລາວມີສິດ ອຳນາດ ແລະ ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຢ່າງຖືກ ຕ້ອງໂດຍຜູ້ນຳຂອງສາດສະໜາຈັກ.

12 ແລະ ອີກ ເທື່ອໜຶ່ງ, "ແອວເດີ, ປະ ໂລຫິດ ແລະ ຄູສອນ ຂອງສາດສະໜາຈັກ ນີ້ ຈະ ສິດສອນຫລັກທຳພຣະກິດຕິຄຸນ ຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນ ະພຣະຄຣິສຕະທຳ ຄຳພີ ແລະ ະພຣະຄຳພີມ່ອນ, ຊຶ່ງໃນນັ້ນ ຄືຄວາມສົມບູນແຫ່ງ ະພຣະກິດຕິຄຸນ.

13 ແລະ ພວກເຂົາ ຈະ ປະ ຕິ ບັດ ຕາມ ະພັນທະສັນຍາ ແລະ ກົດຂອງສາດສະໜາ ຈັກ, ແລະ ນີ້ ຈະ ເປັນ ຄຳ ສອນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ດັ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳຈາກ ພຣະວິນຍານ.

14 ແລະ ພຣະວິນຍານ ຈະຖືກມອບໃຫ້ ແກ່ເຈົ້າໂດຍ ະການອະທິຖານດ້ວຍສັດທາ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າ ບໍ່ໄດ້ຮັບ ະພຣະ ວິນຍານ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ສິດສອນ.

15 ແລະ ພວກເຈົ້າຈະປະຕິບັດຕາມທັງ ພົດນີ້ ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາກ່ຽວກັບການສິດ ສອນ ຂອງພວກເຈົ້າ, ຈົນ ກວ່າ ຄວາມ ສົມ

ບູນແຫ່ງ ະພຣະຄຳພີຂອງເຮົາຖືກມອບໃຫ້.

16 ແລະ ຂະນະທີ່ພວກເຈົ້າເບິ່ງສູງຂອງ ພວກເຈົ້າ ໂດຍ ະພຣະຜູ້ປອບ ໂຍນ, ພວກ ເຈົ້າຈະກ່າວ ແລະ ທຳນາຍດັ່ງທີ່ເຮົາເຫັນ ວ່າດີ;

17 ເພາະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ປອບ ໂຍນຮູ້ ທຸກສິ່ງ, ແລະ ເປັນພະຍານເຖິງພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ.

18 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບ ສາດສະໜາຈັກ. ຢາ ະຂ້າຄົນ; ແລະ ຄົນ ທີ່ ະຂ້າຄົນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພໃນ ໂລກນີ້, ຫລື ໃນໂລກທີ່ຈະມາເຖິງ.

19 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາກ່າວວ່າ ຢາ ະຂ້າຄົນ; ແຕ່ຄົນທີ່ຂ້າຄົນຈະ ະຕາຍ.

20 ຢາລັກ; ແລະ ຄົນທີ່ ະລັກ ແລະ ບໍ່ກັບ ໃຈ ຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ.

21 ຢາຕົວະ; ຄົນທີ່ ະຕົວະ ແລະ ບໍ່ກັບໃຈ ຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ.

22 ຈົ່ງ ະຮັກເມຍຂອງພວກເຈົ້າດ້ວຍສຸດ ໃຈຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ຈະ ະແນບສະໜິດ ຢູ່ກັບນາງ ແລະ ບໍ່ມີຄົນອື່ນອີກ.

23 ແລະ ຄົນ ທີ່ ຫລຽວ ເບິ່ງ ຜູ້ຍິງ ດ້ວຍ ະຄວາມໄຄ້ໃນນາງ ຈະປະຕິເສດສັດທາ,

<p>11 ຂ ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ; ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນ ຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ.</p> <p>ຄ ຄມພ ສິດອຳນາດ; ຖານະປະໂລຫິດ.</p> <p>12 ກ ຄມພ ແອວເດີ.</p> <p>ຂ ມຊຢ 18:19-20; ຄພ 52:9, 36.</p> <p>ຄມພ ສອນ, ຜູ້ ສອນ, ຄູສອນ.</p> <p>ຄ ຄມພ ພຣະຄຣິສ ຕະທຳຄຳພີ.</p> <p>ງ ຄມພ ພຣະຄຳພີ— ຄຸນຄ່າຂອງພຣະຄຳພີ; ພຣະຄຳພີມ່ອນ.</p> <p>ຈ ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ.</p> <p>13 ກ ອສ ຄພ 20 (ເບິ່ງ ຫົວ</p>	<p>ຂໍ້ຂອງ ພາກທີ 20).</p> <p>14 ກ ຄພ 63:64.</p> <p>ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.</p> <p>ຂ ຄມພ ສອນ, ຜູ້ສອນ, ຄູ ສອນ—ການສອນດ້ວຍ ພຣະວິນຍານ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.</p> <p>15 ກ ຄພ 42:56-58.</p> <p>16 ກ 1 ກຣທ 2:10-14; ຄພ 68:2-4.</p> <p>ຄມພ ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ.</p> <p>18 ກ ອພຍ 20:13-17; ມທ 5:21-37; 2 ນພ 9:35; ມຊຢ 13:21-24; 3 ນພ 12:21-37.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຄາດຕະກຳ, ການຄາດຕະກຳ.</p> <p>19 ກ ຄມພ ໂທດປະຫານຊີວິດ.</p> <p>20 ກ ຄມພ ລັກ, ການລັກ.</p> <p>21 ກ ຄມພ ຊື່ສັດ, ຄວາມຊື່ສັດ; ຕົວະ.</p> <p>22 ກ ຄມພ ແຕ່ງງານ, ການ ແຕ່ງງານ; ຮັກ, ຄວາມຮັກ.</p> <p>ຂ ປຖກ 2:23-24; ອພຊ 5:25, 28-33.</p> <p>23 ກ ມທ 5:28; 3 ນພ 12:28; ຄພ 63:16.</p> <p>ຄມພ ກິເລດຕັນຫາ.</p>
---	---	--

ແລະ ຈະບໍ່ມີພຣະວິນຍານຢູ່ນຳ; ແລະ ຖ້າ ຫາກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ເຂົາຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ.

24 ຢ່າ ຫລິ້ນ ຊູ້; ແລະ ຄົນ ທີ່ "ຫລິ້ນ ຊູ້, ແລະ ບໍ່ກັບໃຈ, ຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ.

25 ແຕ່ຄົນທີ່ໄດ້ຫລິ້ນຊູ້ ແລະ "ກັບໃຈ ດ້ວຍສູດໃຈຂອງເຂົາ, ແລະ ປະຖິ້ມມັນ, ແລະ ບໍ່ເຮັດມັນອີກ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງ "ອະໄພ ໃຫ້ເຂົາ;

26 ແຕ່ຖ້າຫາກເຂົາເຮັດຄືນ "ອີກ, ເຂົາ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ, ແຕ່ຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ.

27 ຢ່າ "ກ່າວຮ້າຍເພື່ອນບ້ານຂອງພວກເຈົ້າ, ຫລື ທຳຮ້າຍເຂົາແຕ່ຢ່າງໃດ.

28 ພວກເຈົ້າຮູ້ກົດຂອງເຮົາກ່ຽວກັບສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງ ໃຫ້ໄວ້ຢູ່ ໃນ ພຣະຄຳພີຂອງ ເຮົາ; ຄົນທີ່ເຮັດບາບ ແລະ ບໍ່ກັບໃຈ ຈະຖືກ ຂັບໄລ່ "ອອກໄປ.

29 ຖ້າ ຫາກ ພວກເຈົ້າ "ຮັກ ເຮົາ ພວກເຈົ້າຈະ "ຮັບໃຊ້ເຮົາ ແລະ "ຮັກສາບັນຍັດ ທັງໝົດຂອງເຮົາ.

30 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຈົ່ງນຶກເຖິງຄົນ "ຍາກຈົນ, ແລະ ສູງທິດຖວາຍຊັບສິນຂອງພວກເຈົ້າເພື່ອ "ຄຳຈູນເຂົາ ກັບສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າມີ ເພື່ອແບ່ງບັນໃຫ້ເຂົາ, ດ້ວຍພັນທະສັນຍາ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນ ຊຶ່ງຈະຝ່າຝົນບໍ່ໄດ້.

31 ແລະ ຕາບ ໃດທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ "ໃຫ້

ເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຄົນ "ຍາກຈົນ, ພວກເຈົ້າກໍໄດ້ເຮັດແກ່ເຮົາ; ແລະ ຄວນ ມອບມັນ ໃຫ້ແກ່ "ອະທິການຂອງ ສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ ແລະ ທີ່ປົກສາຂອງລາວ, ແອວເດີສອງຄົນ, ຫລື ມະຫາປະໂລທິດ, ດັ່ງທີ່ລາວຈະກຳນົດ ຫລື ໄດ້ຖືກ "ແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການໄວ້ສຳລັບຈຸດປະສົງນັ້ນ.

32 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກໄດ້ມອບມັນ ໃຫ້ແກ່ອະທິການຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ລາວໄດ້ຮັບປະຈັກພະຍານກ່ຽວກັບ "ການອຸທິດຖວາຍຊັບສິນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ວ່າຈະເອົາມັນໄປຈາກສາດສະໜາຈັກບໍ່ໄດ້, ຕາມບັນຍັດຂອງເຮົາ, ທຸກໆຄົນຈະຖືກເຮັດໃຫ້ "ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບຕໍ່ເຮົາ, ເປັນ "ຜູ້ພິທັກຮັກສາຊັບສິນຂອງຕົນເອງ, ຫລື ສິ່ງທີ່ເຂົາໄດ້ຮັບໂດຍການອຸທິດຖວາຍ, ເທົ່າທີ່ຈະພຽງພໍສຳລັບເຂົາ ແລະ "ຄອບຄົວ.

33 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຖ້າມີຊັບສິນຢູ່ ໃນມືຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຫລື ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ, ມີຫລາຍກວ່າຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຄ້ຳຈູນເຂົາຫລັງຈາກການອຸທິດຖວາຍເທື່ອທຳອິດ, "ສ່ວນທີ່ເຫລືອຈະຖືກອຸທິດຖວາຍໃຫ້ແກ່ອະທິການ, ມັນຈະຖືກຮັກສາໄວ້ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ທີ່ບໍ່ມີເປັນບາງຄັ້ງ, ເພື່ອວ່າ

24 ກ ຄມພ ຫລິ້ນຊູ້.
25 ກ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.
ຂ ຍສ 8:3-11.
ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ.
26 ກ 2 ປຕ 2:20-22;
ຄພ 82:7.
27 ກ ຄມພ ນິນທາ.
28 ກ ຄມພ ການຖືກໄລ່ອອກ.
29 ກ ຍສ 14:15, 21.
ຂ ຄມພ ຮັບໃຊ້, ການຮັບໃຊ້.
ຄ ຄມພ ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ.

30 ກ ມຊຢ 4:16-26;
ແອວ 1:27.
ຄມພ ຍາກຈົນ.
ຂ ຄມພ ອຸທິດຖວາຍ, ກົດແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍ.
ຄ ຄມພ ຄວາມຜາສຸກ.
31 ກ ມຊຢ 2:17.
ຄມພ ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ທານ.
ຂ ຄມພ ຍາກຈົນ.
ຄ ຄມພ ອະທິການ.
ງ ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງເປັນ

ທາງການ, ການແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການ.
32 ກ ຄພ 51:4.
ຂ ຄພ 72:3-11.
ຄມພ ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ.
ຄ ຄມພ ພິທັກຮັກສາ, ຜູ້ພິທັກຮັກສາ, ການພິທັກຮັກສາ.
ງ ຄພ 51:3.
33 ກ ຄພ 42:55; 51:13; 119:1-3.

ທຸກຄົນທີ່ຂາດເຂີນ ຈະມີໄຊ້ ແລະ ໄດ້ຮັບ ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາ.

34 ສະນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຈະຖືກຮັກສາ ໄວ້ໃນຄັງຂອງເຮົາ, ເພື່ອປະຕິບັດຕໍ່ຄົນ ຍາກຈົນ ແລະ ຄົນຂັດສົນ, ດັ່ງທີ່ຈະກຳນົດ ໄວ້ໂດຍສະພາສູງຂອງສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ອະທິການ ແລະ ສະພາຂອງລາວ;

35 ແລະ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການຊື້ທີ່ ດິນ ເພື່ອປະໂຫຍດສ່ວນລວມຂອງສາດ ສະໜາຈັກ, ແລະ ເພື່ອການສ້າງບ້ານແຫ່ງ ການນະມັດສະການ, ແລະ ການເສີມສ້າງ "ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່" ຊຶ່ງຈະເປີດເຜີຍໃຫ້ຮູ້ຕໍ່ ຈາກນີ້ໄປ—

36 ເພື່ອຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງ ເຮົາຈະຖືກເຕົ້າໂຮມເຂົ້າເປັນອັນໜຶ່ງດຽວ ກັນໃນວັນນັ້ນເມື່ອເຮົາຈະ "ມາຫາ ະພຣະ ວິຫານຂອງເຮົາ. ແລະ ສິ່ງນີ້ເຮົາເຮັດໄປ ເພື່ອຄວາມລອດຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ.

37 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນ ທີ່ເຮັດບາບ ແລະ ບໍ່ກັບໃຈ ຈະຖືກຂັບ "ໄລ່ ອອກຈາກສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ຈະບໍ່ໄດ້ ຮັບສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ ະອຸທິດຖວາຍໃຫ້ແກ່ຄົນ ຍາກຈົນ ແລະ ຄົນຂັດສົນຂອງສາດສະໜາ ຈັກຂອງເຮົາອີກ, ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ, ໃຫ້ແກ່ ເຮົາ—

38 ເພາະຕາບໃດທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ "ເຮັດ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແກ່ຄົນທີ່ຕໍ່າຕ້ອຍທີ່ສຸດ, ພວກ ເຈົ້າກໍໄດ້ເຮັດແກ່ເຮົາເໝືອນກັນ.

39 ເພາະ ເຫດ ການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື

ເລື່ອງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວ ໂດຍປາກຂອງສາດ ສະດາຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນ; ເພາະເຮົາຈະ ອຸທິດຖວາຍຄວາມຮັ່ງມີຂອງຄົນທີ່ຮັບເອົາ ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາໃນບັນດາຄົນຕ່າງ ຊາດ ໃຫ້ແກ່ຄົນ ຍາກຈົນຂອງຜູ້ຄົນຂອງ ເຮົາ ຜູ້ເປັນເຂື່ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

40 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຢາ "ອວດດີ ໃນ ໃຈຂອງພວກເຈົ້າ; ຈົ່ງໃຫ້ ະອາພອນທັງ ໝົດຂອງພວກເຈົ້າຮຽບຮ້ອຍ, ແລະ ຄວາມ ງາມຂອງມັນເປັນຄວາມງາມຂອງວຽກງານ ຈາກມືຂອງພວກເຈົ້າເອງ;

41 ແລະ ຈົ່ງໃຫ້ທຸກສິ່ງສຳເລັດໃນຄວາມ ສະອາດຕໍ່ເຮົາ.

42 ຢ່າກຽດຄ້ານ; ເພາະຄົນທີ່ "ກຽດຄ້ານ ຈະບໍ່ກິນອາຫານ ຫລື ໃສ່ອາພອນຂອງຄົນ ທ່າງານ.

43 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມ ໃນບັນດາພວກ ເຈົ້າທີ່ "ເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ບໍ່ມີສັດທາທີ່ຈະ ຮັບການປິ່ນປົວ, ແຕ່ເຊື່ອ, ຈະໄດ້ຮັບການ ບຳລຸງລ້ຽງດ້ວຍຄວາມອ່ອນໄຍນທຸກຢ່າງ, ດ້ວຍສະໝຸນໄພ ແລະ ອາຫານອ່ອນ, ແລະ ການນັ້ນບໍ່ແມ່ນໂດຍມືຂອງສັດຕູ.

44 ແລະ ພວກແອວເດີຂອງສາດສະໜາ ຈັກ, ສອງຄົນ ຫລື ຫລາຍກວ່ານັ້ນ, ຈະຖືກ ເອີ້ນ, ແລະ ຈະອະທິຖານເພື່ອ ແລະ ວາງ "ມືຂອງພວກເຂົາໃສ່ເທິງເຂົາໃນນາມຂອງ ເຮົາ; ແລະ ຖ້າເຂົາ ະຕາຍ ເຂົາ ຈະ ຕາຍ ເພື່ອເຮົາ, ແລະ ຖ້າເຂົາມີຊີວິດຢູ່ ເຂົາຈະມີ ຊີວິດຢູ່ເພື່ອເຮົາ.

<p>35 ກ ຄມພ ຊີໂອນ; ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່.</p> <p>36 ກ ຄພ 36:8. ຂ ມລກ 3:1.</p> <p>37 ກ ຄພ 41:5; 50:8-9. ຄມພ ການຖືກໄລ່ອອກ. ຂ ຄມພ ອຸທິດຖວາຍ, ກົດ ແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍ.</p> <p>38 ກ ມທ 25:34-40.</p>	<p>ຄມພ ຄວາມຜາສຸກ; ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ.</p> <p>40 ກ ສພສ 16:5. ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. ຂ ຄມພ ຮຽບຮ້ອຍ, ຄວາມຮຽບຮ້ອຍ.</p> <p>42 ກ ຄພ 68:30-32. ຄມພ ກຽດຄ້ານ,</p>	<p>ຄວາມກຽດຄ້ານ.</p> <p>43 ກ ຄມພ ເຈັບປ່ວຍ, ພະຍາດໂລຄາ.</p> <p>44 ກ ຄມພ ການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນ ເຈັບປ່ວຍ; ມື, ການວາງ. ຂ ຣມ 14:8; ພນມ 14:13; ຄພ 63:49.</p>
--	---	---

45 ຈົ່ງ ຢູ່ນຳກັນ ໃນ ຄວາມຮັກ, ເຖິງ ຂະໜາດທີ່ພວກເຈົ້າຈະ ຮ້ອງໂທນຳຄົນທີ່ ຕາຍໄປ, ແລະ ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງນຳ ຄົນທີ່ບໍ່ມີ ຄວາມຫວັງ ໃນການ ພື້ນຄືນ ຊີ ວິດອັນຮຸ່ງເຫລື້ອມ.

46 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນ ທີ່ຕາຍໃນເຮົາ ຈະບໍ່ໄດ້ຊົມລົດຊາດຂອງ ກ່ວາມຕາຍ, ເພາະມັນຈະ ຂ້າວານຊື່ນສຳ ລັບເຂົາ;

47 ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຕາຍໃນເຮົາ, ວິບັດ ແກ່ເຂົາ, ເພາະຄວາມ ຕາຍ ຂອງເຂົາ ຂົມ ຂຶ້ນ.

48 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຫດການຈະບັງ ເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນທີ່ມີ ສັດທາໃນເຮົາທີ່ຈະຮັບ ການປົ່ນປົວ ໃຫ້ຫາຍດີ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຖືກ ກຳນົດໃຫ້ຕາຍ, ຈະຫາຍດີ.

49 ຄົນທີ່ມີສັດທາວ່າຈະເຫັນ ກໍຈະ ໄດ້ ເຫັນ.

50 ຄົນທີ່ມີສັດທາວ່າຈະໄດ້ຍິນ ກໍຈະໄດ້ ຍິນ.

51 ຄົນເປັຍລ່ອຍທີ່ມີສັດທາວ່າຈະຢ່າງ ໄດ້ ກໍຈະຢ່າງໄດ້.

52 ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ມີສັດທາທີ່ຈະເຮັດສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້, ແຕ່ເຊື່ອໃນເຮົາ, ມີຄວາມສາມາດ ທີ່ຈະກາຍເປັນ ບຸດຂອງເຮົາ; ແລະ ຕາຍ ໃດທີ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ຝ່າຝືນກົດຂອງເຮົາ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ຕ້ອງ ຊ່ວຍ ບັນ ເທົາ ຄວາມ ເຈັບ ປ່ວຍຂອງເຂົາ.

53 ພວກເຈົ້າ ຈະ ຕ້ອງ ຍຶດ ໝັ້ນ ໃນການ ເປັນ ຜູ້ພິທັກຮັກສາຂອງພວກເຈົ້າ.

54 ຢ່າເອົາອາພອນຂອງອ້າຍນ້ອງຂອງ ພວກເຈົ້າ; ພວກເຈົ້າ ຕ້ອງ ຈ່າຍ ຄ່າສິ່ງ ທີ່ ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບຈາກອ້າຍນ້ອງຂອງພວກ ເຈົ້າ.

55 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ຫລາຍກວ່າສິ່ງທີ່ຈະຄຳຈູນພວກເຈົ້າ, ໃຫ້ ພວກເຈົ້າມອບມັນ ໄວ້ໃນ ຄຳຂອງເຮົາ, ເພື່ອວ່າທຸກສິ່ງຈະເປັນໄປຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ ກ່າວໄວ້.

56 ຈົ່ງຖາມ, ແລະ ຈະມອບ ພຣະຄຳພີ ຂອງເຮົາໃຫ້ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກຳນົດໄວ້, ແລະ ມັນຈະຖືກ ຮັກສາໄວ້ໃນຄວາມປອດໄພ;

57 ແລະ ເຫັນສົມຄວນທີ່ພວກເຈົ້າຈະ ງຽບຢູ່ກ່ຽວກັບມັນ, ແລະ ບໍ່ສິດສອນມັນຈົນ ກວ່າພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບມັນຢ່າງສົມບູນ.

58 ແລະ ເຮົາມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ພວກ ເຈົ້າວ່າ ເມື່ອມັນພວກເຈົ້າຈະສິດສອນມັນ ໃຫ້ແກ່ມະນຸດທັງປວງ; ເພາະມັນຈະຕ້ອງ ຖືກສິດສອນ ໃຫ້ແກ່ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກ ຕະກຸນ, ທຸກພາສາ ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນ ທັງ ປວງ.

59 ຈົ່ງຮັບເອົາສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບ, ຊຶ່ງ ມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າໃນພຣະຄຳພີຂອງ ເຮົາໄວ້ເປັນກົດ, ເພື່ອເປັນກົດຂອງເຮົາໃນ ການປົກຄອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ;

60 ແລະ ຄົນທີ່ ເຮັດຕາມສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະ

<p>45 ກ 1 ຍສ 4:16, 20-21. ຂ ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ. ຄ ແອວ 28:11-12. ງ 1 ກຣທ 15:19-22. ຄມພ ຫວັງ, ຄວາມຫວັງ. 46 ກ ຄມພ ຄວາມຕາຍ ຫາງຮ່າງກາຍ. ຂ ພນມ 14:13. 48 ກ ຄພ 46:19. ຄມພ ສັດທາ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ປົ່ນປົວ, ການປົ່ນປົວ. ຄ ປຍຈ 3:1-2; ກຈກ 17:26; ຮຮ 9:27; ຄພ 122:9. 52 ກ ຄມພ ບຸດ ແລະ ທິດາ ຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ ຮມ 15:1. ຄມພ ຜູ້ກຳນົດ. 53 ກ ຄມພ ພິທັກຮັກສາ, ຜູ້ພິທັກ</p>	<p>ຮັກສາ, ການພິທັກຮັກສາ. 55 ກ ຄພ 82:17-19; 119:1-3. ຂ ຄພ 42:34; 51:13. 56 ກ ຄພ 45:60-61. ຂ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ຄຸນ ຄຳຂອງພຣະຄຳພີ. 58 ກ ຄພ 1:2. 60 ກ ຄພ 41:5. ຄມພ ເຊື່ອຟັງ, ການ ເຊື່ອຟັງ, ພັງຄວາມ.</p>
--	---	---

ລອດ, ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ເຮັດຕາມນັ້ນຈະ ຮອບປະໂຫຍດ ຖ້າທາກເຂົາເຮັດແນວນີ້ຢູ່ຕໍ່ໄປ.

61 ຖ້າພວກເຈົ້າຈະຖາມ, ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ ການເປີດເຜີຍຕື່ມໃສ່ການເປີດເຜີຍ, ຄວາມຮູ້ຕື່ມໃສ່ຄວາມຮູ້, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະຮູ້ ຄວາມລຶກລັບ ແລະ ສິ່ງທີ່ເປັນ ສັນຕິສຸກ—ສິ່ງຊຶ່ງນຳ ຄວາມຊື່ນຊົມມາໃຫ້, ສິ່ງຊຶ່ງນຳຊີວິດນິລັນດອນມາໃຫ້.

62 ຈົ່ງຖາມ, ແລະ ມັນຈະຖືກເປີດເຜີຍແກ່ພວກເຈົ້າໃນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງເຮົາເອງ ວ່າ ເຢຊູຊາເລັມໃໝ່ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນຢູ່ໃສ.

63 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາຈະຖືກສົ່ງອອກໄປທົດຕາເວັນອອກ ແລະ ທົດຕາເວັນຕົກ, ທົດເໜືອ ແລະ ທົດໃຕ້.

64 ແລະ ແມ່ນແຕ່ບັດນີ້, ໃຫ້ຄົນທີ່ໄປທົດຕາເວັນອອກສິດສອນຜູ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສວ່າໃຫ້ຫລົບໜີໄປທາ ທົດຕາເວັນຕົກ, ແລະ ນີ້ເປັນຜົນເນື່ອງມາຈາກສິ່ງທີ່ຈະມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຈາກ ການມັດສຸມລັບ.

65 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງຍິດຖືສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດ, ແລະ ລາງວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈະເປັນຂອງພວກເຈົ້າ; ເພາະມັນຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ຄວາມລຶກລັບ

ຂອງອານາຈັກ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ໂລກເພື່ອຮູ້ຈັກມັນ.

66 ຈົ່ງຍິດຖືກົດທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບ ແລະ ຈົ່ງຊິສັດ.

67 ແລະ ພວກເຈົ້າ ຈະໄດ້ຮັບ ພັນທະສັນຍາຂອງສາດສະໜາຈັກໃນພາຍຫລັງ, ຊຶ່ງຈະພຽງພໍທີ່ຈະສະຖາປະນາພວກເຈົ້າ, ທັງຢູ່ບ່ອນນີ້ ແລະ ໃນເຢຊູຊາເລັມໃໝ່.

68 ສະນັ້ນ, ຄົນໃດທີ່ຂາດ ສະຕິປັນຍາ, ກໍໃຫ້ຄົນນັ້ນທູນຂໍຈາກເຮົາ, ແລະ ເຮົາຈະມອບມັນໃຫ້ເຂົາດ້ວຍພຣະກະລຸນາ ແລະ ບໍ່ຊົງກ່າວຕີ.

69 ຈົ່ງ ລັ້ນ ເລີງ ແລະ ປີ ຕີ ຍິນ ດີ ເຖີດ, ເພາະພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບ ອານາຈັກແລ້ວ, ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ, ຂໍກະແຈ ຂອງສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແລ້ວ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

70 ປະໂລຫິດ ແລະ ຄູສອນ ຈະມີສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນ ຄວາມພິທັກຮັກສາຂອງພວກເຂົາ, ແມ່ນແຕ່ເໝືອນດັ່ງສະມາຊິກ.

71 ແລະ ແອວເດີ ຫລື ມະຫາປະໂລຫິດ ຜູ້ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຊ່ວຍເຫລືອອະທິການ ໃນ ຖານະທີ່ປົກສາຂອງລາວ ໃນທຸກສິ່ງ, ຈະໃຫ້ຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາໄດ້ຮັບການຄຳຈູນດ້ວຍຊັບສິນທີ່ ອຸທິດຖວາຍແກ່ອະທິການ, ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຄົນ

<p>60 ຂ ມຊ 5:15. ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ.</p> <p>61 ກ ຄມພ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ.</p> <p>ຂ ອຣຮ 1:2. ຄມພ ຄວາມຮູ້; ປະຈັກພະຍານ.</p> <p>ຄ ຄພ 63:23. ຄມພ ຄວາມລຶກລັບ ຂອງພຣະເຈົ້າ.</p> <p>ງ ຄພ 39:6.</p>	<p>ຈ ຄມພ ຊື່ນຊົມ, ຄວາມຊື່ນຊົມ.</p> <p>62 ກ ຄພ 57:1-5.</p> <p>64 ກ ຄພ 45:64.</p> <p>ຂ ຄມພ ການມັດສຸມລັບ.</p> <p>67 ກ ຄພ 82:11-15.</p> <p>68 ກ ຍກບ 1:5. ຄມພ ສະຕິປັນຍາ.</p> <p>69 ກ ຄມພ ອານາຈັກຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຫລື ອານາຈັກສະຫວັນ.</p> <p>ຂ ມທ 16:19;</p>	<p>ຄພ 65:2. ຄມພ ຂໍກະແຈຂອງ ຖານະປະໂລຫິດ.</p> <p>70 ກ ຄມພ ປະໂລຫິດ, ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ.</p> <p>ຂ ຄມພ ຄູສອນ, ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ.</p> <p>ຄ ຄມພ ພິທັກຮັກສາ, ຜູ້ພິທັກຮັກສາ, ການພິທັກຮັກສາ.</p> <p>71 ກ ຄມພ ອຸທິດຖວາຍ, ກົດແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍ.</p>
---	---	--

ຍາກຈົນ, ແລະ ເພື່ອຈຸດປະສົງອື່ນໆ, ດັ່ງທີ່ກ່າວຜ່ານມາ;

72 ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຕ້ອງໄດ້ຮັບການທົດແທນທີ່ຍຸດຕິທຳສຳລັບການຮັບໃຊ້ຂອງພວກເຂົາ, ຖ້າບໍ່ເປັນສິ່ງຢູ່ໃນຄວາມພິທີກຳສາກໍເປັນໃນທາງອື່ນໆ, ຕາມການເຫັນສົມຄວນທີ່ສຸດ ຫລື ຕາມການຕັດສິນໃຈຂອງທີ່ປຶກສາ ແລະ ອະທິການ.

73 ແລະ ອະທິການກໍຄືກັນ, ຈະໄດ້ຮັບການຄ້າຈູນ, ຫລື ການທົດແທນຢ່າງຍຸດຕິທຳສຳລັບການຮັບໃຊ້ທັງໝົດຂອງລາວໃນສາດສະໜາຈັກ.

74 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຄົນໃດກໍຕາມໃນບັນດາພວກເຈົ້າທີ່ເລິກກັບຄູ່ຄອງຂອງຕົນເພາະ "ການລ່ວງປະເວນີ, ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ, ຖ້າຫາກເຂົາເປັນພະຍານຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຕໍ່າຕ້ອຍໃນໃຈວ່າ ສະຖານະການເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຂັບໄລ່ເຂົາອອກໄປຈາກບັນດາພວກເຈົ້າ;

75 ແຕ່ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າພົບເຫັນຄົນໃດຄົນໜຶ່ງປະຖິ້ມຄູ່ຄອງໄປເນື່ອງດ້ວຍ "ການຫລິ້ນຊູ້, ແລະ ເຂົາເອງເປັນຄົນກະທຳຄວາມຜິດ, ແລະ ຄູ່ຄອງຂອງເຂົາຍັງມີຊີວິດຢູ່, ແລ້ວເຂົາຈະຖືກຂັບ ຂີ່ໄລ່ອອກໄປຈາກບັນດາພວກເຈົ້າ.

76 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງ "ເຝົ້າລະວັງ ແລະ ລະມັດລະວັງ, ດ້ວຍການສອບຖາມຢ່າງລະອຽດທຸກຢ່າງ, ວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບເອົາຄົນເຊັ່ນນັ້ນເຂົ້າມາໃນບັນດາພວກເຈົ້າ ຖ້າເຂົາແຕ່ງງານແລ້ວ;

77 ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ໄດ້ແຕ່ງງານ, ເຂົາຈະຕ້ອງກັບໃຈຈາກບາບທັງໝົດຂອງເຂົາ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຢາໄດ້ຮັບເອົາເຂົາ.

78 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ທຸກຄົນທີ່ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກນີ້ຂອງພຣະຄຣິດ, ຈະຍິດຖືທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດ ແລະ ພັນທະສັນຍາທັງໝົດຂອງສາດສະໜາຈັກ.

79 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຖ້າຫາກຄົນໃດຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາພວກເຈົ້າໄດ້ "ຂ້າຄົນ ເຂົາຈະຖືກສົ່ງໄປ ແລະ ຖືກດຳເນີນການຕາມກົດໝາຍຂອງແຜ່ນດິນ; ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ; ແລະ ຈະໄດ້ຮັບການພິສູດຄະດີຕາມກົດໝາຍຂອງແຜ່ນດິນ.

80 ແລະ ຖ້າຫາກຜູ້ຊາຍ ຫລື ຜູ້ຍິງຄົນໃດຫລິ້ນຊູ້, ເຂົາຈະຖືກສອບສວນ ໂດຍແອວເດີຂອງສາດສະໜາຈັກສອງຄົນ, ຫລື ຫລາຍກວ່ານັ້ນ, ແລະ ທຸກຄຳຈະຖືກຕັ້ງໄວ້ເພື່ອກ່າວຫາເຂົາ ໂດຍພະຍານຂອງສາດສະໜາຈັກສອງຄົນ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນຂອງສັດຕູ; ແຕ່ຖ້າຫາກມີພະຍານຫລາຍກວ່າສອງຄົນຈະດຶກວ່າ.

81 ແຕ່ເຂົາຈະຖືກກ່າວໂທດ ໂດຍປາກຂອງພະຍານສອງຄົນ; ແລະ ແອວເດີຈະສະເໜີເລື່ອງນັ້ນຢູ່ຕໍ່ໜ້າສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ສາດສະໜາຈັກຈະຍົກມືຂຶ້ນສະໜັບສະໜູນຂໍ້ກ່າວຫາເຂົາ, ເພື່ອວ່າເຂົາຈະຖືກດຳເນີນຕາມກົດຂອງພຣະເຈົ້າ.

82 ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້, ກໍຈຳເປັນທີ່ອະທິການຈະມີໜ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນດ້ວຍ.

83 ແລະ ຈົ່ງຈັດການກັບທຸກກໍລະນີດັ່ງນີ້ຊຶ່ງຈະມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ.

<p>74 ກ ຄມພ ການຂາດສິນທຳທາງເພດ; ການລ່ວງປະເວນີ. 75 ກ ຄມພ ຫລິ້ນຊູ້.</p>	<p>ຂ ຄມພ ການຖືກໄລ່ອອກ. 76 ກ ຄມພ ຍາມ, ຄົນຍາມ. 79 ກ ຄມພ ຄາດຕະກຳ,</p>	<p>ການຄາດຕະກຳ.</p>
--	--	--------------------

84 ແລະ ຖ້າຊາຍ ຫລື ຍິງຄົນໃດບຸ້ນສະດົມ, ເຂົາຈະຖືກສົ່ງໄປຫາກົດໝາຍຂອງແຜ່ນດິນ.

85 ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາ "ລັກ, ເຂົາຈະຖືກສົ່ງໄປຫາກົດໝາຍຂອງແຜ່ນດິນ.

86 ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາ "ຕົວະ, ເຂົາຈະຖືກສົ່ງໄປຫາກົດໝາຍຂອງແຜ່ນດິນ.

87 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ເຮັດ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍໃດໆ, ເຂົາຈະຖືກສົ່ງໄປຫາກົດໝາຍ, ແມ່ນແຕ່ກົດໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າ.

88 ແລະ ຖ້າຫາກ "ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງເຈົ້າໄດ້ ະເຮັດຜິດຕໍ່ເຈົ້າ, ໃຫ້ເຈົ້າພາເຂົາໄປເຈົ້າກັບ ເຂົາເທົ່ານັ້ນ ຢູ່ຕາມລຳພັງ; ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາ "ສາລະພາບ ໃຫ້ເຈົ້າຄືນດີກັບເຂົາ.

89 ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ສາລະພາບ ໃຫ້ເຈົ້າສົ່ງເຂົາໄປຫາສາດສະໜາຈັກ, ບໍ່ແມ່ນຫາສະມາຊິກ, ແຕ່ ໄປ ຫາ ພວກ ແອວເດີ.

ແລະ ມັນຈະຖືກດຳເນີນໃນການປະຊຸມ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນຢູ່ຕໍ່ໜ້າໂລກ.

90 ແລະ ຖ້າຫາກອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງເຈົ້າເຮັດຜິດຕໍ່ຫລາຍຄົນ, ເຂົາຈະຕ້ອງຖືກ "ຕີສອນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຫລາຍຄົນ.

91 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ຄົນ ໃດ ເຮັດ ຜິດ ຢ່າງ ເປີດເຜີຍ, ເຂົາຈະຖືກຕິຕຽນຢ່າງເປີດເຜີຍ, ເພື່ອວ່າເຂົາຈະໄດ້ອັບອາຍ. ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ສາລະພາບ, ເຂົາຈະຖືກສົ່ງໄປຫາກົດໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າ.

92 ຖ້າຫາກຄົນໃດເຮັດຜິດໃນບ່ອນລັບລີ້, ເຂົາຈະຖືກຕິຕຽນໃນບ່ອນລັບລີ້, ເພື່ອວ່າເຂົາຈະໄດ້ມີໂອກາດສາລະພາບໃນບ່ອນລັບລີ້ກັບຄົນທີ່ເຂົາໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່, ແລະ ກັບພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າສາດສະໜາຈັກຈະບໍ່ໄດ້ກ່າວຄຳເວົ້າຕໍານິໃສ່ເຂົາ.

93 ແລະ ພວກເຈົ້າຈະດຳເນີນການດັ່ງນັ້ນໃນທຸກສິ່ງ.

ພາກທີ 43

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໂອໄຮໂອ, ໃນເດືອນກຸມພາ 1831. ໃນເວລານີ້ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກບາງຄົນວຸ້ນວາຍໃຈເພາະມີຄົນອ້າງຕົນວ່າເປັນຜູ້ເປີດເຜີຍ. ສາດສະດາໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບການສື່ສານນີ້ເຖິງພວກແອວເດີຂອງສາດສະໜາຈັກ. ສ່ວນທຳອິດແມ່ນກ່ຽວກັບເລື່ອງການປົກຄອງສາດສະໜາຈັກ; ສ່ວນຕໍ່ໄປບັນຈຸການເຕືອນວ່າ ແອວເດີຕ້ອງມອບໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

1-7, ການເປີດເຜີຍ ແລະ ພຣະບັນຍັດ ມາເຖິງພຽງແຕ່ຜ່ານຜູ້ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ເທົ່ານັ້ນ; 8-14, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ໂດຍການເຮັດໃນ

ຄວາມບໍລິສຸດທຸກຢ່າງຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; 15-22, ແອວເດີໄດ້ຖືກສົ່ງອອກໄປເພື່ອເອີ້ນປະກາດການກັບໃຈ ແລະ ຕຽມມະນຸດສຳລັບວັນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່

85 ກ ຄມພ ລັກ, ການລັກ. 86 ກ ຄມພ ຊື່ສັດ, ຄວາມຊື່ສັດ; ຕົວະ. 88 ກ ຄມພ ພີ່ນ້ອງ, ບຣະເດີ ຫລື	ອ້າຍນ້ອງ; ເອື້ອຍນ້ອງ. ຂ ມຫ 18:15-17. ຄ ຄມພ ສາລະພາບ,	ການສາລະພາບ. 90 ກ ຄມພ ຕີສອນ, ການຕີສອນ.
---	--	--

ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; 23-28, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອີ້ນມະນຸດ ໂດຍສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງເອງ ແລະ ຜ່ານພະລັງທຳມະຊາດ; 29-35, ຊ່ວງ ໄລຍະພັນປີ ແລະ ການຜູກມັດ ຊາຕານ ຈະເກີດຂຶ້ນ.

1 ໄອ້ ຈົ່ງເຊື່ອຟັງ, ພວກເຈົ້າແອວເດີຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ແລະ ງ່ຽງຫູພັງຖ້ອຍຄຳ ຊຶ່ງເຮົາຈະກ່າວກັບພວກເຈົ້າ.

2 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໄວ້ເປັນ ກົດສຳລັບສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ໂດຍຜ່ານຄົນທີ່ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບ ະບັນຍັດ ແລະ ການເປີດເຜີຍຈາກມືຂອງເຮົາ.

3 ແລະ ການນີ້ພວກເຈົ້າ ຈະ ຮູ້ຢ່າງແນ່ນອນ—ບໍ່ມີຄົນອື່ນໄດ້ຖືກກຳນົດ ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ ເພື່ອຮັບບັນຍັດ ແລະ ການເປີດເຜີຍ ຈົນກວ່າເຂົາຈະຖືກຮັບເອົາໄປ, ຖ້າຫາກເຂົາ ”ແນບສະໝິດຢູ່ໃນເຮົາ.

4 ແຕ່ ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ວ່າ ”ບໍ່ມີຄົນໃດຈະຖືກກຳນົດສຳລັບຂອງປະທານນີ້ ຍົກເວັ້ນແຕ່ຈະເປັນຜ່ານເຂົາ; ເພາະ ຖ້າຫາກມັນຖືກເອົາໄປຈາກເຂົາ, ເຂົາຈະບໍ່ມີອຳນາດອີກຍົກເວັ້ນແຕ່ຈະກຳນົດຄົນອື່ນແທນເຂົາ.

5 ແລະ ນີ້ ຈະ ເປັນກົດຂໍ້ໜຶ່ງ ແກ່ພວກເຈົ້າ, ວ່າ ພວກເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຮັບ ເອົາ ຄຳສອນ ຈາກ ຄົນ ໃດ ທີ່ ມາ ຫາ ພວກເຈົ້າ

ວ່າເປັນການເປີດເຜີຍ ຫລື ບັນຍັດ;

6 ແລະ ສິ່ງນີ້ເຮົາມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກ ”ຫລອກ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ມັນບໍ່ໄດ້ມາຈາກເຮົາ.

7 ເພາະ ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ເຮົາ ກ່າວ ກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການ ”ແຕ່ງຕັ້ງ ຈາກ ເຮົາ ຈະ ເຂົ້າ ມາ ທາງ ະປະຕູ ແລະ ຮັບ ການ ແຕ່ງຕັ້ງ ດັ່ງທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ບອກ ພວກເຈົ້າມາກ່ອນ, ເພື່ອສິດສອນການເປີດເຜີຍ ເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບ ແລະ ຈະໄດ້ຮັບຜ່ານຄົນທີ່ເຮົາກຳນົດໄວ້.

8 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ຄືເມື່ອພວກເຈົ້າມາ ຊຸມນຸມກັນ ພວກເຈົ້າ ຈະ ”ແນະນຳ ແລະ ສິດສອນກັນ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວິທີທີ່ຈະປະຕິບັດ ແລະ ນຳພາສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ຮູ້ວິທີທີ່ຈະກະທຳຕາມຈຸດຕ່າງໆ ຂອງກົດ ແລະ ບັນຍັດຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້.

9 ແລະ ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບກົດຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ແລະ ໄດ້ຮັບ ”ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ໂດຍສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈະຜູກມັດຕົວເອງທີ່ຈະກະທຳໃນຄວາມສັກສິດທັງໝົດຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ—

10 ຄືຕາບໃດທີ່ພວກເຈົ້າຍັງເຮັດສິ່ງນີ້, ລັດສະໝີພາບ ຈະຖືກ ”ຕື່ມໃສ່ອານາຈັກ ຊຶ່ງພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບ. ຕາບໃດທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ເຮັດຕາມ, ມັນຈະຖືກ ະເອົາໄປ, ແມ່ນແຕ່ສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບ.

<p>43 2ກ ຄພ 42. ຂ ຄມພ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ; ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ. 3ກ ຢສ 15:4. 4ກ ຄພ 28:2-3. 6ກ ຄພ 46:7.</p>	<p>ຄມພ ຫລອກລວງ, ການຫລອກລວງ, ຄວາມຫລອກລວງ; 7ກ ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ. ຂ ມຫ 7:13-14; 2 ນພ 9:41; 31:9, 17-18;</p>	<p>3 ນພ 14:13-14; ຄພ 22. 8ກ ຄພ 88:77. 9ກ ຄມພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ. 10ກ ແອວ 12:10. ຂ ມຣກ 4:25.</p>
--	---	--

11 ຈົ່ງຊຳລະລ້າງ ການຊົ່ວຮ້າຍຊຶ່ງຢູ່
ໃນບັນດາພວກເຈົ້າອອກໄປ; ຈົ່ງຊຳລະຕົນ
ເອງໃຫ້ບໍລິສຸດຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ;

12 ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າປາດຖະໜາ
ລັດສະໝີພາບຂອງອານາຈັກ, ຈົ່ງກຳນົດ
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ,
ແລະ ກະໜົບ ສະໝູນ ລາວ ຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ເຮົາ
ໂດຍການອະທິຖານດ້ວຍສັດທາ.

13 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ
ພວກເຈົ້າວ່າ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າປາດຖະ
ໜາ ການລຶກລັບຂອງອານາຈັກ, ຈົ່ງຈັດ
ຫາອາຫານການກິນ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມໃຫ້
ລາວ, ແລະ ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ລາວຕ້ອງການ
ເພື່ອຈະໄດ້ສຳເລັດວຽກງານຊຶ່ງເຮົາໄດ້ບັນ
ຊາລາວ;

14 ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ເຮັດສິ່ງນີ້
ລາວຈະຢູ່ກັບຄືນທີ່ຮັບເອົາລາວ, ເພື່ອວ່າ
ເຮົາຈະໄດ້ເກັບຜູ້ຄົນທີ່ ບໍ່ລິສຸດໄວ້ຕໍ່ໜ້າ
ເຮົາ.

15 ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ ເຮົາ ກ່າວ ວ່າ ຈົ່ງ ເຊື່ອ
ຟັງ ພວກເຈົ້າແອວເດີຂອງສາດສະໜາຈັກ
ຂອງເຮົາ, ຜູ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກຳນົດໄວ້: ພວກ
ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຖືກສົ່ງອອກໄປ ເພື່ອຮັບ ການ
ສິດສອນ, ແຕ່ເພື່ອ ການສິດສອນລູກຫລານ
ມະນຸດເຖິງສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ວາງໄວ້ໃນມືຂອງ
ພວກເຈົ້າ ໂດຍ ອຳນາດ ຂອງ ພຣະ ວິນ
ຍານຂອງເຮົາ;

16 ແລະ ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ ການສິດ
ສອນຈາກເບື້ອງບົນ. ຈົ່ງ ຊຳລະຕົນໃຫ້ບໍ
ລິສຸດ ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະ ຄືໄດ້ຮັບອຳນາດ,
ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະໄດ້ມອບໃຫ້ແມ່ນແຕ່
ດັ່ງເຊັ່ນທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວ.

17 ພວກເຈົ້າຈົ່ງເຊື່ອຟັງ, ເພາະ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
ວັນ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃກ້
ຈະມາເຖິງແລ້ວ.

18 ເພາະວັນນັ້ນຈະມາເຖິງເມື່ອພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າຈະເອີ້ນ ສູງຂອງພຣະອົງອອກ
ມາ ຈາກ ສະຫວັນ; ພ້າ ສະຫວັນ ຈະ ສັ່ນ
ແລະ ແຜ່ນດິນ ໂລກຈະ ສະເທືອນ, ແລະ
ກະແສຂອງພຣະເຈົ້າຈະສົ່ງສູງອັນຍາວນານ
ແລະ ດັ່ງກ້ອງ, ແລະ ຈະກ່າວກັບປະຊາ
ຊາດທີ່ຫລັບຢູ່ວ່າ: ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ
ເອີ້ນ ຈົ່ງ ກຸກຂຶ້ນ ແລະ ມີຊີວິດ; ສ່ວນພວກ
ເຈົ້າ ຄົນບາບ ໃຫ້ ສູງເສີຍ ແລະ ຫລັບຢູ່
ຈົນກວ່າເຮົາຈະເອີ້ນອີກ.

19 ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງຄາດແອວຂອງພວກເຈົ້າ
ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຈະຖືກພົບເຫັນຢູ່ໃນ
ບັນດາຄົນຊົ່ວ.

20 ຈົ່ງເບິ່ງສູງຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ຢາ
ຍັບຍັ້ງໄວ້ເລີຍ. ຈົ່ງເອີ້ນໃຫ້ປະຊາຊາດກັບ
ໃຈ, ທັງຄົນແກ່ ແລະ ຄົນໜຸ່ມ, ທັງຂ້າທາດ
ແລະ ທັງຜູ້ເປັນອິດສະລະ, ໂດຍກ່າວວ່າ:
ຈົ່ງຕຽມຕົວເອງສຳລັບວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ;

11 ກ ຄມພ ບາບ.
12 ກ ຄມພ ການສະໜັບສະໜູນ
ຜູ້ນຳຂອງສາດສະໜາຈັກ.
13 ກ ຄມພ ຄວາມລຶກລັບ
ຂອງພຣະເຈົ້າ.
14 ກ ຄມພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິ
ສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ.
15 ກ ຄມພ ວຽກງານເຜີຍແຜ່.
ຂ ຄມພ ສອນ, ຜູ້ສອນ,
ຄູສອນ—ການສອນ
ດ້ວຍພຣະວິນຍານ.

16 ກ ຄມພ ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ.
ຂ ຄມພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ,
ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ.
ຄ ລກ 24:49;
ຄພ 38:32; 95:8-9;
110:8-10.
17 ກ ຄມພ 29:8.
ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີ
ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ຂ ມລກ 4:5;
ຄພ 2:1; 34:6-9.

18 ກ ຢອ 2:11;
ຄພ 133:50.
ຂ ຢອ 2:10; 3:16;
ຄພ 45:48.
ຄ ຄພ 88:87.
ງ ຄພ 29:13; 45:45.
ຈ ຄມພ ການຟື້ນຄືນພຣະ
ຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ.
ສ ຄພ 76:85; 88:100-101.
ຂ ມມ 9:13-14.

21 ເພາະເຮົາ, ຜູ້ເປັນມະນຸດ, ເບິ່ງສູງຂອງເຮົາ ແລະ ເອີ້ນພວກເຈົ້າໃຫ້ກັບໃຈ, ແລະ ພວກເຈົ້າກຽດຊັງເຮົາ, ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະວ່າແນວໃດເມື່ອວັນນັ້ນມາເຖິງເມື່ອ "ພ້າຮ້ອງຈະສົ່ງສູງຂອງມັນຈາກທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ກ່າວໃສ່ທູຂອງທຸກຄົນທີ່ມີຊີວິດ, ໂດຍກ່າວວ່າ—ຈົ່ງກັບໃຈ, ແລະ ຕຽມສຳລັບວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ?

22 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເມື່ອພ້າແມບເຫລື້ອມຈະພຸ່ງອອກມາຈາກທິດພາກຕາເວັນອອກຫາພາກຕາເວັນຕົກ, ແລະ ຈະເບິ່ງສູງຂອງມັນໃສ່ທຸກຄົນທີ່ມີຊີວິດ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ທູຂອງທຸກຄົນມືນ ແລະ ໄດ້ຍິນ, ໂດຍກ່າວຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ວ່າ—ພວກເຈົ້າຈົ່ງກັບໃຈ, ເພາະວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມາເຖິງແລ້ວ?

23 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເບິ່ງສູງຂອງພຣະອົງອອກມາຈາກສະຫວັນ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຈົ່ງເຊື່ອພັງ, ໂອ້ພວກເຈົ້າປະຊາຊາດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ພັງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ໄດ້ສ້າງພວກເຈົ້າ.

24 ໂອ້, ພວກເຈົ້າປະຊາຊາດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ຈັກເທື່ອແລ້ວທີ່ເຮົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມພວກເຈົ້າດັ່ງ "ແມ່ໄກ່ເຕົ້າໂຮມລູກຂອງມັນໄວ້ໃຕ້ປົກຂອງມັນ, ແຕ່ພວກເຈົ້າກໍ ະບໍ່ພັງ!

25 ຈັກເທື່ອແລ້ວທີ່ເຮົາໄດ້ "ເອີ້ນພວກເຈົ້າໂດຍປາກຂອງ ະຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ,

ແລະ ໂດຍ ັການປະຕິບັດຂອງເຫລົ່າທູດ, ແລະ ໂດຍສູງຂອງເຮົາເອງ, ແລະ ໂດຍສູງພ້າຮ້ອງ, ແລະ ໂດຍສູງພ້າແມບເຫລື້ອມ, ແລະ ໂດຍສູງພະຍຸຝົນພ້າຄະນອງ, ແລະ ໂດຍສູງແຜ່ນດິນໂທວ, ແລະ ພະຍຸພາກເຫັບໃຫຍ່, ແລະ ໂດຍສູງຂອງ ະຄວາມອຶດຢາກ ແລະ ພະຍາດໂລຄາທຸກຊະນິດ, ແລະ ໂດຍສູງແກອັນດັງ, ແລະ ໂດຍສູງຂອງການພິພາກສາ, ແລະ ໂດຍສູງຂອງ ະຄວາມເມດຕາຕະຫລອດທັງວັນ, ແລະ ໂດຍສູງຂອງລັດສະໝີພາບ ແລະ ກຽດຕິຍົດ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີແຫ່ງຊີວິດນິລັນດອນ, ແລະ ອາດຊ່ວຍພວກເຈົ້າໃຫ້ລອດດ້ວຍຄວາມລອດ ະອັນເປັນນິດ, ແຕ່ພວກເຈົ້າກໍບໍ່ພັງ!

26 ຈົ່ງເບິ່ງ, ວັນນັ້ນໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ, ເມື່ອຈອກແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເຄືອງແຄ້ນ.

27 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ນີ້ຄືພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ.

28 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງ "ອອກແຮງ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງອອກແຮງໃນສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ—ເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍທີ່ຈະເອີ້ນຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

29 ເພາະໃນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງເຮົາເອງ, ເຮົາຈະ "ມາເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃນການພິພາກສາ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ

<p>21 ກ 2 ນພ 27:2; ຄພ 88:90.</p> <p>24 ກ ມຫ 23:37; 3 ນພ 10:4-6. ຂ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ.</p> <p>25 ກ ຮລມ 12:2-4. ຂ ມຫ 23:34. ຄມພ ສາດສະດາ.</p>	<p>ຄ ຄພ 7:6; 130:4-5. ງ ຢມຢ 24:10; ອມ 4:6; ຄພ 87:6; ຈສ—ມ 1:29. ຈ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດ ຕາ, ຄວາມເມດຕາ. ສ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ;</p>	<p>ລອດ, ຄວາມລອດ; ອະມະຕະ, ຄວາມ ເປັນອະມະຕະ. 28 ກ ຢຄ 5:71; ຄພ 33:3. ຄມພ ສວນອະງຸ່ນຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. 29 ກ ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີ ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p>
---	---	--

ຈະ ໄດ້ຮັບການ ໄຖ່ ແລະ ຈະ ບົກຄອງນຳ ເຮົາຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

30 ເພາະ ໃນຊ່ວງໄລຍະ ພັນປີອັນຍິ່ງ ໃຫຍ່, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກ່າວ ໂດຍປາກຂອງຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ, ຈະມາເຖິງ.

31 ເພາະ ກະຊວງຈະຖືກ ມັດໄວ້, ແລະ ເມື່ອມັນຖືກປ່ອຍ ໄປອີກ ມັນ ຈະ ບົກຄອງ ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, ແລະ ຈາກນັ້ນ ທີ່ສຸດຂອງ ແຜ່ນດິນໂລກຈະມາເຖິງ.

32 ແລະ ຄົນທີ່ດຳລົງຊີວິດ ໃນ ກວາມ ຊອບທຳຈະ ປ່ຽນໄປໃນພົບຕາດງວ, ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຈະ ສູນ ສິ້ນ ໄປ ເໝືອນ ດັ່ງ ດ້ວຍໄຟ.

33 ແລະ ຄົນຊົ່ວຈະອອກໄປສູ່ ະໄພທີ່ບໍ່ ຮູ້ມອດ, ແລະ ຈຸດຈົບຂອງເຂົາບໍ່ມີຄົນໃດຮູ້ ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ, ທັງບໍ່ມີວັນທີ່ຈະຮູ້, ຈົນ ກວ່າເຂົາມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາໃນ ະການພິພາກ ສາ.

34 ພວກເຈົ້າຈົ່ງ ເຊື່ອຟັງຖ້ອຍຄຳເຫລົ່າ ນີ້. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ, ະພຣະຜູ້ ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ. ຈົ່ງ ະສະສົມເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ໄວ້ໃນໃຈຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ໃຫ້ ະຄວາມນອບນ້ອມແຫ່ງຊົ່ວນິລັນດອນ ະຢູ່ ໃນ ະຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າ.

35 ຈົ່ງ ະນິສະຕິ. ຈົ່ງຮັກສາບັນຍັດທັງ ພົດຂອງເຮົາ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 44

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ແລະ ຊິດນີ ຣິກດອນ, ທີ່ ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໂອໄຮໂອ, ໃນທ້າຍເດືອນກຸມພາ 1831. ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເປັນໄປຕາມຂໍ້ ກຳນົດທີ່ຕັ້ງໄວ້ໃນນີ້, ສາດສະໜາຈັກໄດ້ກຳນົດໃຫ້ຈັດກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຂຶ້ນ ໃນຕົ້ນເດືອນ ມິຖຸນາທີ່ຈະມາເຖິງນັ້ນ.

1–3, ພວກແອວເດີຕ້ອງໄປຊຸມນຸມກັນ ໃນ ກອງປະຊຸມໃຫຍ່; 4–6, ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງວາງ ລະບຽບຕາມກົດໝາຍຂອງແຜ່ນດິນ ແລະ ດູແລຄົນຍາກຈິນ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບ ພວກເຈົ້າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາດັ່ງນີ້, ເຮົາເຫັນ

ສົມຄວນທີ່ພວກແອວເດີຂອງສາດສະໜາ ຈັກຂອງເຮົາຄວນຖືກເອີ້ນໃຫ້ມາຮ່ວມກັນ, ຈາກທິດຕາເວັນອອກ ແລະ ຈາກທິດຕາ ເວັນຕົກ, ແລະ ຈາກທິດເໜືອ ແລະ ຈາກ ທິດໃຕ້, ໂດຍຈົດໝາຍ ຫລື ໂດຍວິທີອື່ນ.

2 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຕາບ ໃດທີ່ພວກເຂົາຍັງຊື່ສັດ, ແລະ ໃຊ້ສັດທາ

<p>30 ກ ຄມພ ພັນປີ. 31 ກ 1 ນພ 22:26. ຄມພ ມານ. ຂ ຄພ 45:55; 84:100; 88:110. ຄ ພນມ 20:3; ຢຄ 5:77; ຄພ 29:22. ງ ຄມພ ໂລກ—ທີ່</p>	<p>ສຸດຂອງໂລກ. 32 ກ ຄມພ ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ. ຂ 1 ກຮທ 15:51–52; ຄພ 63:51; 101:31. ຄມພ ການຟື້ນຄືນພຣະ ຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ. 33 ກ ມທ 3:12. ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູ</p>	<p>ຄຣິດ—ພິພາກສາ. 34 ກ ຄມພ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ຂ ຈສ—ມ 1:37. ຄ ຄພ 84:61; 100:7–8. ງ ຄມພ ໄຕ່ຕອງ. ຈ ຄມພ ຈິດໃຈ. 35 ກ ຮມ 12:3; ຄພ 18:21.</p>
---	--	---

ໃນເຮົາ, ເຮົາຈະຖອກເທ າພຣະວິນຍານຂອງເຮົາລົງມາເທິງພວກເຂົາໃນວັນທີ່ພວກເຂົາມາຮ່ວມຊຸມນຸມກັນ.

3 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາຈະອອກໄປໃນພາກພື້ນຕ່າງໆທີ່ອ້ອມຮອບ, ແລະ າສັງສອນເຖິງການກັບໃຈໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນ.

4 ແລະ ຫລາຍຄົນຈະ າປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄວາມສາມາດມາຈັດລະບຽບຕົນເອງ ຕາມກົດຂອງມະນຸດ;

5 ເພື່ອວ່າ າສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າຈະບໍ່

ມີຄວາມສາມາດເໜືອພວກເຈົ້າ; ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາໃນທຸກສິ່ງທັງປວງ; ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະສາມາດຮັກສາກົດຂອງເຮົາ; ເພື່ອວ່າພັນທະທັງໝົດທີ່ສັດຕູພະຍາຍາມໃຊ້ເພື່ອທຳລາຍຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຈະຫລຸດໄປ.

6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າພວກເຈົ້າຕ້ອງໄປ າຍັງມຍາມຄົນຍາກຈົນແລະຄົນຂັດສົນ ແລະ ຊ່ວຍສົງເຄາະເຂົາ, ເພື່ອວ່າເຂົາຈະໄດ້ຮັບການດູແລຈົນກວ່າທຸກສິ່ງຈະຖືກກະທຳຕາມກົດຂອງເຮົາ ຊຶ່ງພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບ. ອາແມນ.

ພາກທີ 45

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ແກ່ສາດສະໜາຈັກ, ທີ່ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໂອໄຮໂອ, ວັນທີ 7 ເດືອນມີນາ, 1831. ໃນບົດຄຳນຳຂອງການບັນທຶກຕໍ່ການເປີດເຜີຍນີ້, ປະຫວັດຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດກ່າວວ່າ “ໃນຍຸກນີ້ຂອງສາດສະໜາຈັກ... ມີການລາຍງານເທັດ... ແລະ ເລື່ອງໂງ່ຈ້າຫລາຍຢ່າງຖືກພິມອອກມາ... ແລະ ແຕ່ຂ່າວໄປທົ່ວ, ... ເພື່ອກົດກັນຜູ້ຄົນບໍ່ໃຫ້ສົນໃຈວຽກງານ, ຫລື ຮັບເອົາຄວາມເຊື່ອ... ແຕ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຊື່ນຊົມ, ... ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້.”

1-5, ພຣະຄຣິດເປັນຜູ້ວົງວອນແທນພວກເຮົານຳພຣະບິດາ; 6-10, ພຣະກິດຕິຄຸນເປັນຜູ້ສົ່ງຂ່າວທີ່ຕຽມທາງໄວ້ກ່ອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; 11-15, ເອນິກ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນຖືກຮັບໄປຢູ່ນຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; 16-23, ພຣະຄຣິດເປີດເຜີຍເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການມາຂອງພຣະອົງດັ່ງທີ່ໃຫ້ໄວ້ຢູ່ພູພາກກອກເທດ; 24-38, ພຣະກິດຕິຄຸນຈະຖືກພື້ນພູຄົນມາໃໝ່, ເວລາຂອງຄົນຕ່າງຊາດຈະສິ້ນສຸດ, ແລະ ໂຮກພະຍາດແຫ່ງຄວາມ

ພິນາດຈະປົກຄຸມແຜ່ນດິນ; 39-47, ເຄື່ອງໝາຍ, ການມະຫັດສະຈັນ, ແລະ ການພື້ນຄົນຊີວິດຈະເກີດຂຶ້ນພ້ອມກັບການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ; 48-53, ພຣະຄຣິດຈະຍືນຢູ່ເທິງພູພາກກອກເທດ, ແລະ ຊາວຢິວຈະເຫັນຮອຍແຜ່ໃນພຣະຫັດ ແລະ ພຣະບາດຂອງພຣະອົງ; 54-59, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປົກຄອງໃນຊ່ວງໄລຍະພັນປີ; 60-62, ສາດສະດາໄດ້ຖືກແນະນຳໃຫ້ເລີ່ມຕົ້ນການແປພຣະຄຳພິໃໝ່, ຊຶ່ງຜ່ານວຽກງານ

44 2 ກ ກຈກ 2:17.
3 ກ ຄມພ ສັງສອນ.
4 ກ ຄມພ ປຽນໃຈ, ການປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ.

ຂ ຄພ 98:5-7.
5 ກ 2 ນພ 4:33.
6 ກ ຍກບ 1:27.
ຄມພ ຄວາມຜາສຸກ;

ເມດຕາສົງສານ, ຄວາມເມດຕາສົງສານ.

ນັ້ນຂໍ້ມູນອັນສຳຄັນຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ; 63-75, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກບັນຊາໃຫ້ໄປເຕົ້າໂຮມກັນ ແລະ ສ້າງສາເຢຣູຊາເລັມໃໝ່, ຊຶ່ງຜູ້ຄົນຈາກປະຊາຊາດທັງຫລາຍຈະມາຫາທີ່ນັ້ນ.

1 ຈົ່ງເຊື່ອພັງ, ໂອ້ ພວກເຈົ້າຜູ້ຄົນແຫ່ງ "ສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ຜູ້ຊຶ່ງ ອານາຈັກຖືກມອບໃຫ້; ຈົ່ງເຊື່ອພັງ ແລະ ຈົ່ງຽງຫູພັງຜູ້ໄດ້ວາງຮາກຖານຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ຜູ້ໄດ້ "ສ້າງຟ້າສະຫວັນ ແລະ ໄພ່ພົນທັງໝົດໃນນັ້ນ, ແລະ ໂດຍພຣະອົງທຸກສິ່ງທັງປວງໄດ້ຖືກສ້າງມາຊຶ່ງມີຊີວິດ, ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ, ແລະ ດຳລົງຢູ່.

2 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ເຮົາກ່າວວ່າ ຈົ່ງເຊື່ອພັງສູງຂອງເຮົາ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ "ຄວາມຕາຍຈະນຳມາທັນພວກເຈົ້າ; ໃນ ຊົ່ວໂມງທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຄິດລະດູຮ້ອນຈະຜ່ານໄປ, ແລະ ການ "ເກັບກ່ຽວສິ້ນສູດລົງແລ້ວ, ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ລອດ.

3 ຈົ່ງພັງພຣະອົງ "ຜູ້ວົງວອນແທນພວກເຈົ້ານຳພຣະບິດາ, ຜູ້ອ້ອນວອນແກ້ຕາງພວກເຈົ້ານຳພຣະອົງ—

4 ມີຄວາມວ່າ: ພຣະບິດາເອີຍ, ຈົ່ງເບິ່ງ "ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມຕາຍຂອງຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດ ະບາບ, ຜູ້ຊຶ່ງ ພຣະອົງພໍພຣະໄທຫລາຍ; ຂໍພຣະອົງຈົ່ງເບິ່ງ ໂລ

ຫິດຂອງບຸດຂອງພຣະອົງທີ່ໄດ້ຫລັ່ງໄຫລ, ໂລຫິດຂອງຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ມອບໃຫ້ ເພື່ອພຣະອົງເອງຈະໄດ້ຮັບ "ສະຫງ່າລາສີ;

5 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະບິດາເອີຍ, ຈົ່ງ ໂຜດພີ່ນ້ອງເຫລົ່ານີ້ຂອງລູກທີ່ "ເຊື່ອໃນນາມຂອງລູກ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະມາຫາລູກ ແລະ ມີ ຊີວິດອັນເປັນນິດ.

6 ຈົ່ງເຊື່ອພັງ, ໂອ້ ພວກເຈົ້າຜູ້ຄົນແຫ່ງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ແລະ ພວກເຈົ້າແອວເດີ ຈົ່ງພັງນຳກັນ, ແລະ ໄດ້ຍິນສູງຂອງເຮົາໃນເວລາທີ່ເອີ້ນວ່າ "ມື້ນີ້, ແລະ ຢ່າເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ;

7 ເພາະຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ເຮົາຄື "ອາລະຟາ ແລະ ໂອ ເມຄາ, ເປັນຕົ້ນ ແລະ ທີ່ສຸດ, ເປັນຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຊີວິດຂອງໂລກ— ະຄວາມສະຫວ່າງຊຶ່ງສ່ອງແສງຢູ່ໃນຄວາມມືດ ແລະ ຄວາມມືດບໍ່ເຂົ້າໃຈມັນເລີຍ;

8 ເຮົາໄດ້ມາຫາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາເຮົາ; ແຕ່ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ຮັບ ເຮົາ, ເຮົາ ຈະ ມອບ "ອຳນາດໃຫ້ເຮັດ ະສິ່ງມະຫັດສະຈັນຫລາຍຢ່າງ, ແລະ ເພື່ອກາຍເປັນ ະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ແມ່ນແຕ່ຕໍ່ຄົນທີ່ "ເຊື່ອໃນນາມຂອງເຮົາ, ເຮົາກໍຈະມອບອຳນາດໃຫ້ເພື່ອຈະໄດ້ມີ ະຊີວິດນິລັນດອນ.

9 ແລະ ແມ່ນ ແຕ່ ດັ່ງ ນັ້ນ ເຮົາ ໄດ້ ສົ່ງ

<p>45 1 ກ ຄມພ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. 2 ຄພ 50:35. 3 ຢມຢ 14:22; 3 ນຟ 9:15; ຄພ 14:9. ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ. 2 ກ ແອວ 34:33-35. 2 ມທ 24:44. 3 ຢມຢ 8:20; ຄພ 56:16. ຄມພ ເກັບກ່ຽວ.</p>	<p>3 ກ ຄພ 62:1. ຄມພ ວົງວອນແທນ, ຜູ້ວົງວອນແທນ. 4 ກ ຄພ 19:18-19. ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. 2 ຮຮ 4:15. 3 ຢຮ 12:28. 5 ກ ຄພ 20:25; 35:2; 38:4. 2 ຢຮ 3:16. 6 ກ ຮຮ 3:13; ຄພ 64:23-25. 7 ກ ພນມ 1:8; 21:6;</p>	<p>ຄພ 19:1. 2 ຢຮ 1:5. 8 ກ ມທ 10:1. ຄມພ ອຳນາດ. 2 ຄມພ ມະຫັດສະຈັນ, ການມະຫັດສະຈັນ. 3 ຄມພ ບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະເຈົ້າ. ໑ ຄມພ ສັດທາ; ເຊື່ອ, ຄວາມເຊື່ອ. ໑ ຄພ 14:7.</p>
---	---	--

“ພັນທະ ສັນ ຍາ ະອັນ ເປັນ ນິດ ຂອງ ເຮົາ ມາ ໃນ ໂລກ, ເພື່ອ ເປັນ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ແກ່ ໂລກ, ແລະ ເປັນ າທຸງສັນ ຍານ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ໃຫ້ ະຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ສະແຫວງ ຫາ ມັນ, ແລະ ໃຫ້ ເປັນ າຜູ້ ສົ່ງ ຂ່າວກ່ອນໜ້າເຮົາ ເພື່ອຕຸງມທາງໄວ້ກ່ອນ ເຮົາ.

10 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງມາຫາມັນ, ແລະ ກັບຜູ້ທີ່ ມາ ເຮົາຈະໃຫ້ເຫດຜົນດັ່ງທີ່ໃຫ້ກັບຄົນໃນ ສະໄໝບູຮານ, ແລະ ເຮົາ ຈະສະແດງເຫດ ຜົນອັນມີ ະພະລັງແກ່ພວກເຈົ້າ.

11 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງເຊື່ອຟັງນຳກັນ ແລະ ໃຫ້ ເຮົາ ສະແດງ ແມ່ນ ແຕ່ ຄວາມ ສະຫລຽວ ສະຫລາດຂອງເຮົາແກ່ພວກເຈົ້າ—ຄວາມ ສະຫລຽວ ສະຫລາດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຜູ້ ຊຶ່ງ ພວກ ເຈົ້າ ກ່າວ ວ່າ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ະເອນົກ, ແລະ ພື້ນອງຂອງລາວ,

12 ຜູ້ທີ່ຖືກ ະແຍກໄປຈາກແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຖືກຮັບ ໄວ້ກັບຕົວເຮົາເອງ—ະເມືອງ ທີ່ຖືກຮັກສາໄວ້ຈົນກວ່າ ວັນ ແຫ່ງຄວາມ ຊອບທຳ ຈະມາເຖິງ—ວັນ ຊຶ່ງຄົນບໍ່ລິສຸດ ທັງປວງສະແຫວງຫາ, ແລະ ເຂົາບໍ່ພົບມັນ ເລີຍ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມ ໜ້າກຽດຊັງ;

13 ແລະ ເຂົາຍອມຮັບວ່າເປັນພຽງແຕ່ ະຄົນຕ່າງດ້າວ ແລະ ຊາວອົບພະຍົບເທິງ ແຜ່ນດິນໂລກ;

14 ແຕ່ໄດ້ຮັບ ະຄຳສັນຍາວ່າ ເຂົາຈະພົບ ມັນ ແລະ ເຫັນມັນໃນເນື້ອໜັງຂອງເຂົາ.

15 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງເຊື່ອຟັງ ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ ເຫດຜົນກັບພວກເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາຈະກ່າວ ກັບພວກເຈົ້າ ແລະ ທຳນາຍ, ດັ່ງທີ່ເຮັດກັບ ຄົນໃນສະໄໝບູຮານ.

16 ແລະ ເຮົາ ຈະ ສະແດງ ມັນ ໃຫ້ ເຫັນ ຢ່າງ ແຈ່ມ ແຈ້ງ ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ ະສະແດງ ມັນ ແກ່ສານຸສິດຂອງເຮົາຂະນະທີ່ເຮົາໄດ້ຍືນຢູ່ ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາໃນເນື້ອໜັງ, ແລະ ໄດ້ກ່າວ ກັບພວກເຂົາ, ມີຄວາມວ່າ: ດັ່ງທີ່ພວກເຈົ້າ ໄດ້ ຖາມ ເຮົາ ກ່ຽວ ກັບ ະເຄື່ອງ ໝາຍ ຂອງ ການມາຂອງເຮົາ, ໃນວັນທີ່ເຮົາຈະມາໃນ ລັດສະໝີພາບຂອງເຮົາໃນໝູ່ເມກແຫ່ງຟ້າ ສະຫວັນ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄຳສັນຍາທີ່ເຮົາໄດ້ ເຮັດໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າສຳ ເລັດຄົບຖ້ວນ,

17 ເພາະເນື່ອງດ້ວຍພວກເຈົ້າໄດ້ຄິດວ່າ ະການແຍກຂອງ ະວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍ ຂອງ ພວກເຈົ້າ ເປັນ ເວລາ ດົນ ນານ ເປັນ ການຈ່ອງຈຳ, ເຮົາຈຶ່ງຈະສະແດງໃຫ້ພວກ ເຈົ້າເຫັນວ່າ ວັນແຫ່ງການໄຖ່ຈະມາຢ່າງ ໃດ, ແລະ ະການຟື້ນຟູຊາວອິດສະຣາເອນ ທີ່ ະກະຈັດກະຈາຍໄປນຳອີກ.

18 ແລະ ບັດນີ້ ພວກເຈົ້າຫລຽວເບິ່ງພຣະ ວິຫານນີ້ ຊຶ່ງຢູ່ໃນ ເຢຣູຊາເລັມ, ຊຶ່ງພວກ ເຈົ້າເອີ້ນວ່າບ້ານຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ສັດ

9 ກ ຍມຍ 31:31-34; ມມ 5:20.
ຂ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ ໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ.
ຄ 2 ນພ 29:2.
ງ ອຊຍ 42:6;
2 ນພ 10:9-18.
ຈ ມລກ 3:1.
10 ກ ອຊຍ 41:21; ຄພ 50:10-12.
11 ກ ມຊ 7:69.

12 ກ ປສ ປຖກ 14:30-34 (ພາກຫ້ອຍທ້າຍ); ຄພ 38:4; ມຊ 7:21.
ຂ ມຊ 7:62-64.
ຄມພ ຊີໂອນ.
13 ກ ຮຮ 11:13; 1 ປຕ 2:11.
14 ກ ຮຮ 11:8-13; ມຊ 7:63.
16 ກ ມທ 24; ລກ 21:7-36; ຈສ—ມ 1.

ຂ ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີ ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
17 ກ ຄພ 138:50.
ຂ ຄມພ ວິນຍານ.
ຄ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ.
ງ 1 ນພ 10:12-14.
ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການກະຈັດກະຈາຍຂອງ ຊາວອິດສະຣາເອນ.

ຕູຂອງພວກເຈົ້າກ່າວວ່າບ້ານຫລັງນີ້ຈະບໍ່ພົນາດເລີຍ.

19 ແຕ່, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຄວາມພົນາດຈະມາສູ່ຄົນລຸ້ນນີ້ເໝືອນດັ່ງຂະ ໂມຍ ໃນຍາມກາງຄືນ, ແລະ ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຈະຖືກທຳລາຍ ແລະ ກະຈັດກະຈາຍ ໄປໃນບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ.

20 ແລະ ພຣະ ວິຫານ ແຫ່ງ ນີ້ ຊຶ່ງ ພວກເຈົ້າເຫັນຢູ່ຕອນນີ້ຈະຖືກພັງລົງຈົນວ່າບໍ່ເຫລືອແມ່ນແຕ່ຫີນກ້ອນໜຶ່ງ.

21 ແລະ ເຫດ ການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຊາວຢິວລຸ້ນນີ້ຈະບໍ່ລ່ວງລັບໄປຈົນກວ່າຄວາມພົນາດຊຶ່ງເຮົາໄດ້ບອກພວກເຈົ້າກ່ຽວກັບເຂົາຈະບັງເກີດຂຶ້ນ.

22 ພວກເຈົ້າກ່າວວ່າ ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າຄາວ "ສິ້ນສຸດໂລກມາເຖິງແລ້ວ; ພວກເຈົ້າຍັງໄດ້ກ່າວຕື່ມອີກວ່າ ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າພ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກຈະສູນສິ້ນໄປ;

23 ແລະ ໃນນີ້ພວກເຈົ້າກ່າວຖືກແລ້ວ, ເພາະມັນເປັນແນວນັ້ນແທ້; ແຕ່ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ບອກພວກເຈົ້າ ຈະບໍ່ສູນສິ້ນໄປຈົນກວ່າທຸກສິ່ງຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນ.

24 ແລະ ສິ່ງນີ້ເຮົາໄດ້ບອກພວກເຈົ້າກ່ຽວກັບເຢຣູຊາເລັມ; ແລະ ເມື່ອວັນນັ້ນຈະມາເຖິງ, ສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຈະ "ກະຈັດກະຈາຍກັນໄປໃນບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ;

25 ແຕ່ເຂົາຈະຖືກ "ເຕົ້າໂຮມເຂົ້າກັນອີກ; ແຕ່ເຂົາຈະດຳລົງຢູ່ຈົນກວ່າເວລາຂອງ "ຄົນຕ່າງຊາດຈະສິ້ນສຸດລົງ.

26 ແລະ ໃນ "ວັນນັ້ນຈະໄດ້ຍິນເລື່ອງ "ສົງຄາມ ແລະ ຂ່າວລືເລື່ອງສົງຄາມ, ແລະ ທັງ ແຜ່ນດິນໂລກ ຈະ ສັບ ສົນ ວຸ້ນ ວາຍ, ແລະ ໃຈຂອງມະນຸດຈະ "ທັ້ແທ້, ແລະ ເຂົາຈະກ່າວວ່າພຣະຄຣິດ "ຊັກຊ້າໃນການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງຈົນກວ່າທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

27 ແລະ ຄວາມຮັກຂອງມະນຸດຈະເຢັນຊາ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈະມີຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

28 ແລະ ເມື່ອເວລາຂອງ "ຄົນຕ່າງຊາດໄດ້ມາເຖິງ, "ຄວາມສະຫວ່າງຈະສ່ອງແສງເຂົ້າໄປໃນບັນດາຄົນທີ່ນັ່ງຢູ່ໃນຄວາມມືດ, ແລະ ມັນຈະເປັນຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ;

29 ແຕ່ເຂົາບໍ່ "ຮັບມັນເລີຍ; ເພາະເຂົາບໍ່ເຫັນຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນ, ແລະ ເຂົາທັນ "ໃຈໜີຈາກເຮົາ ເພາະ "ກົດເກນຂອງມະນຸດ.

30 ແລະ ໃນຄົນລຸ້ນນັ້ນ ເວລາຂອງຄົນຕ່າງຊາດຈະສິ້ນສຸດລົງ.

31 ແລະ ຈະມີມະນຸດຍືນຢູ່ໃນຄົນລຸ້ນນັ້ນ, ຊຶ່ງຈະບໍ່ລ່ວງລັບໄປຈົນກວ່າເຂົາຈະເຫັນ "ໄພໄພບັດຫລວງຫລາຍ; ເພາະໂຮກພະຍາດ ແຫ່ງ ຄວາມພົນາດ ຈະ ບົກ ຄຸມ ແຜ່ນດິນ.

<p>22 ກ ຄມພ ໂລກ—ທີ່ສຸດຂອງໂລກ.</p> <p>24 ກ 2 ນພ 25:15.</p> <p>25 ກ ນມຢ 1:9;</p> <p>ອຊຢ 11:12-14;</p> <p>1 ນພ 22:10-12;</p> <p>2 ນພ 21:12-14.</p> <p>ຂ ລກ 21:24.</p>	<p>26 ກ ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ.</p> <p>ຂ ຄພ 87;</p> <p>ຈສ—ມ 1:23.</p> <p>ຄ ລກ 21:26.</p> <p>ງ 2 ປຕ 3:3-10.</p> <p>28 ກ 1 ນພ 15:13.</p> <p>ຂ ຄມພ ການຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ;</p>	<p>ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ.</p> <p>29 ກ ຢຮ 1:5.</p> <p>ຂ ມຫ 15:8-9.</p> <p>ຄ ຄພ 3:6-8; 46:7;</p> <p>ຈສ—ປ 1:19.</p> <p>31 ກ ຄພ 5:19-20; 97:22-25.</p>
--	---	---

32 ແຕ່ສານຸສິດຂອງເຮົາຈະ ັຍືນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ສັກສິດ, ແລະ ຈະບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ; ແຕ່ໃນບັນດາຄົນຊົ່ວ, ມະນຸດຈະເບິ່ງສູງຂອງຕົນ ແລະ ະສາບແຊ່ງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຕາຍ.

33 ແລະ ຈະມີ ັແຜ່ນດິນໄຫວ ໃນບ່ອນຕ່າງໆນຳອີກ, ແລະ ຄວາມເປົ່າປຽວຢາງຫລວງຫລາຍ; ແຕ່ມະນຸດຍັງ ຈະເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຕໍ່ຕ້ານເຮົາຢູ່, ແລະ ເຂົາຈະຍົກ ະດາບຂຶ້ນ, ຕໍ່ຕ້ານກັນ, ແລະ ເຂົາຈະຂ້າພັນກັນ.

34 ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ແກ່ສານຸສິດຂອງເຮົາແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍມີຄວາມຢ້ານກົວ.

35 ແລະ ເຮົາໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຢ່າສູ່ ັຍ້ານ, ເພາະ, ເມື່ອສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດຈະເກີດຂຶ້ນ, ພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ຄຳສັນຍາທີ່ໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບພວກເຈົ້າຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນ.

36 ແລະ ເມື່ອຄວາມສະຫວ່າງເລີ່ມສ່ອງແສງອອກມາ, ມັນ ຈະເປັນກັບພວກເຂົາເໝືອນດັ່ງຄຳອຸປະມາທີ່ເຮົາຈະສະແດງແກ່ພວກເຈົ້າ—

37 ພວກເຈົ້າຫລຽວເບິ່ງ ແລະ ເຫັນ ັຕົ້ນໝາກເຕືອ, ແລະ ພວກເຈົ້າເຫັນມັນດ້ວຍຕາຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຈົ້າກ່າວເມື່ອມັນເລີ່ມປົ່ງໃບ, ແລະ ໃບຂອງມັນຍັງອ່ອນ, ວ່າລະດູຮ້ອນໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ;

38 ແມ່ນແຕ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ໃນວັນນັ້ນເມື່ອ

ພວກເຂົາ ຈະເຫັນສິ່ງທັງຫລາຍເຫລົ່ານີ້, ແລ້ວ ພວກເຂົາຈະຮູ້ວ່າ ຊົ່ວໂມງໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ.

39 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນທີ່ ັຍ້ານກົວເຮົາຈະ ະເຜົາຄອຍຖ້າໃຫ້ ັວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາເຖິງ, ແມ່ນແຕ່ເຜົາຄອຍ ັເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການມາຂອງ ັບຸດມະນຸດ.

40 ແລະ ພວກເຂົາ ຈະເຫັນເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການມະຫັດສະຈັນ, ເພາະສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະຖືກສະແດງອອກມາໃນຟ້າສະຫວັນເບື້ອງເທິງ, ແລະ ໃນແຜ່ນດິນ ໂລກເບື້ອງລຸ່ມ.

41 ແລະ ພວກເຂົາຈະເຫັນເລືອດ, ແລະ ັໄຟ, ແລະ ໝອກຄວັນ.

42 ແລະ ກ່ອນວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມາເຖິງ, ັດວງຕາເວັນຈະມືດດັບ, ແລະ ດວງເດືອນຈະກັບເປັນເລືອດ, ແລະ ດວງດາວຈະຕົກລົງມາຈາກຟ້າສະຫວັນ.

43 ແລະ ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຈະມາເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ບ່ອນນີ້;

44 ແລະ ຈາກນັ້ນ ພວກເຂົາ ຈະຫລຽວຫາເຮົາ, ແລະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະມາ; ແລະ ພວກເຂົາຈະເຫັນເຮົາຢູ່ໃນໝູ່ເມກແຫ່ງຟ້າສະຫວັນ, ຫຸ້ມຫໍ່ດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ັລັດສະໝີພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່; ພ້ອມດ້ວຍເຫລົ່າທູດທັງໝົດ; ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ ະຫລຽວຫາເຮົາ ຈະຖືກຕັດອອກ.

45 ແຕ່ກ່ອນແຂນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

32 ກ ຄພ 101:21-22, 64.
ຂ ພນມ 16:11, 21.
33 ກ ຄພ 43:18; 88:87-90.
ຂ ຄພ 63:33.
35 ກ ມທ 24:6.
37 ກ ມຣກ 13:28;
ລກ 21:29-31.
39 ກ ຄພ 10:55-56.
ຄພ ເຊື້ອພັງ, ການເຊື້ອ

ພັງ, ພັງຄວາມ;
ຍ້ານກົວ, ຄວາມຢ້ານກົວ—
ຄວາມຢ້ານກົວພຣະເຈົ້າ.
ຂ 2 ປຕ 3:10-13;
ຄພ 35:15-16; ມຊ 7:62.
ຄ ຄພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີ
ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ງ ຄພ ເຄື່ອງໝາຍ
ແຫ່ງການເວລາ.

ຈ ຄມພ ບຸດມະນຸດ.
41 ກ ຄພ 29:21; 97:25-26.
42 ກ ຢອ 2:10; ພນມ 6:12;
ຄພ 88:87; 133:49.
44 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—
ລັດສະໝີພາບຂອງ
ພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ຂ ມທ 24:43-51;
ມຣກ 13:32-37.

ຈະ ຕົກ ໃສ່, ທຸດ ຈະ ເປົ່າ ”ແກ ຂອງ ເຂົາ, ແລະ ໄພ່ພົນ ຂອງພຣະ ເຈົ້າ ທີ່ນອນ ຢູ່ ຈະ ອອກ ມາ ພົບ ເຮົາ ຢູ່ ໃນ ມາກ.

46 ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າ ພວກ ເຈົ້າ ໄດ້ ນອນ ຢູ່ ໃນ ”ສັນຕິສຸກ ພວກ ເຈົ້າ ກໍ ເປັນ ສຸກ ແລ້ວ; ເພາະ ດັ່ງ ທີ່ ພວກ ເຈົ້າ ຮູ້ ໄດ້ ເຫັນ ເຮົາ ໃນ ຕອນ ນີ້ ແລະ ຮູ້ ວ່າ ເຮົາ ດຳລົງ ຢູ່ ສັນ ໃດ, ແມ່ນ ແຕ່ ສັນ ນັ້ນ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ມາ ທາງ ເຮົາ ແລະ ຈິດ ວິນຍານ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ມີ ມິ ຊີວິດ, ແລະ ການ ໂຕ່ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ສົມ ບູນ; ແລະ ໄພ່ພົນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ອອກ ມາ ຈາກ ສີ່ ສ່ວນ ຂອງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ.

47 ຈາກນັ້ນ ”ແຂນ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ຕົກ ໃສ່ ເທິງ ປະຊາຊາດ.

48 ແລະ ເມື່ອ ນັ້ນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ວາງ ພຣະ ບາດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄວ້ ເທິງ ”ພູ ໜ່ວຍ ນີ້, ແລະ ມັນ ຈະ ແຍກ ເປັນ ສອງ, ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ສິ້ນ, ແລະ ເນີ້ງ ໄປ ເບື້ອງ ນັ້ນ ເບື້ອງ ນີ້, ແລະ ພ້າສະຫວັນ ຈະ ສິ້ນສະ ເທືອນ ນຳ ອີກ.

49 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ເປັ່ງ ສຽງ, ແລະ ທີ່ ສຸດ ຂອງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ຈະ ໄດ້ ຍິນ ສຸລະ ສຽງ ຂອງ ພຣະ ອົງ; ແລະ ປະຊາຊາດ ຂອງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ຈະ ”ເປັນ ທຸກ, ແລະ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ທົວ ຈະ ເຫັນ ຄວາມ ໂງ່ ຈ້າ ຂອງ ເຂົາ.

50 ແລະ ໄພ່ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ຈະ ຖ້ວມ ຄົນ ທີ່ ທົວ ຂວັນ, ແລະ ຄົນ ມັກ ເຍາະ ເຍີ້ຍ ຈະ

ໝົດ ໄປ; ແລະ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຫາ ໂອກາດ ກະທຳ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຈະ ຖືກ ໂຄ່ນ ລົງ ແລະ ໂຍນ ເຂົ້າ ກອງ ໄຟ.

51 ແລະ ຈາກນັ້ນ ”ຊາວ ຍິວ ຈະ ະຫລົງ ເບິ່ງ ເຮົາ ແລະ ກ່າວ ວ່າ: ນີ້ ແມ່ນ ຮອຍ ແຜ ຫຍັງ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ຫັດ ແລະ ໃນ ພຣະ ບາດ ຂອງ ພຣະ ອົງ?

52 ເມື່ອ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຮູ້ ວ່າ ເຮົາ ຄື ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; ເພາະ ເຮົາ ຈະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ: ຮອຍ ແຜ ເຫລົ່ານີ້ ເປັນ ແຜ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ຮັບ ”ບາດ ເຈັບ ຢູ່ ໃນ ບ້ານ ຂອງ ເພື່ອນ ເຮົາ. ເຮົາ ຄື ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ. ເຮົາ ຄື ພຣະ ເຢຊູ ຜູ້ ຖືກ ະຄົງ. ເຮົາ ຄື ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.

53 ແລະ ເມື່ອ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈະ ”ຮ້ອງ ໄຫ້ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ຈາກ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຄວນ ຄາງ ເພາະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຂົ່ມ ເຫັງ ະກະສັດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

54 ແລະ ຈາກ ນັ້ນ ປະ ຊາ ຊາດ ”ນອກ ສາດ ສະ ໜາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ໂຕ່, ແລະ ຄົນ ທີ່ ບໍ່ ຮູ້ ກົດ ຈະ ມີ ສ່ວນ ໃນ ະການ ພື້ນ ຄືນ ຊີວິດ ຄັ້ງ ທຳ ອິດ; ແລະ ມັນ ຈະ ພໍ ”ທົນ ໄດ້ ສຳ ລັບ ພວກ ເຂົາ.

55 ແລະ ”ຊາ ຕານ ຈະ ຖືກ ະມັດ ໄວ້, ເພື່ອ ມັນ ຈະ ບໍ່ ມີ ບ່ອນ ຢູ່ ໃນ ໃຈ ຂອງ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ.

56 ແລະ ໃນ ”ວັນ ນັ້ນ, ເມື່ອ ເຮົາ ຈະ ມາ

<p>45 ກ ຄວ 29:13; 43:18. ຂ ຄວ 88:96-97. ຄວ ການ ພື້ນ ຄືນ ພຣະ ຊົນ, ການ ພື້ນ ຄືນ ຊີວິດ. ຄ 1 ທສນ 4:16-17.</p> <p>46 ກ ຄວ 40:12. ຂ ອຊຢ 55:3. ຄ ຄວ ຊີວິດ ນີ້ ລັ້ນ ດອນ.</p> <p>47 ກ ຄວ 1:12-16.</p> <p>48 ກ ຊກຢ 14:4. ຂ ຄວ 43:18; 88:87.</p>	<p>ຄ ຢອ 3:16; ຄວ 49:23. 49 ກ ຄວ 87:6. 51 ກ ຄວ ຊາວ ຍິວ. ຂ ຊກຢ 12:10. 52 ກ ຊກຢ 13:6. ຂ ຄວ ຄືງ, ການ ຄືງ. 53 ກ ພນມ 1:7. ຂ ລກ 23:38; ຢຣ 19:3, 14-15. 54 ກ ອຊກ 36:23; 39:21.</p>	<p>ຂ ຄວ ການ ພື້ນ ຄືນ ພຣະ ຊົນ, ການ ພື້ນ ຄືນ ຊີວິດ. ຄ ຄວ 75:22. 55 ກ ຄວ ມານ. ຂ ພນມ 20:2; 1 ນພ 22:26; ຄວ 43:31; 88:110. 56 ກ ຄວ ການ ສະ ເດັດ ມາ ຄັ້ງ ທີ່ ສອງ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ.</p>
---	--	---

ໃນລັດສະໝີພາບຂອງເຮົາ, ຄຳອຸປະມາທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້ກ່ຽວກັບຍິງ ະສາວບໍລິສຸດສິບຄົນຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນ.

57 ເພາະ ພວກເຂົາເປັນ ຄົນ ສະຫລາດ ແລະ ໄດ້ຮັບເອົາ ັຄວາມຈິງ, ແລະ ໄດ້ຮັບເອົາພຣະວິນຍານສັກສິດ ເພື່ອ ະການນຳພາ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຖືກ ັຫລອກລວງ—ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າ ັກອງໄຟ, ແຕ່ຈະດຳລົງຢູ່ໃນວັນນັ້ນ.

58 ແລະ ັແຜ່ນດິນ ໂລກ ຈະ ຖືກ ມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາເພື່ອເປັນ ະມູນມໍລະດົກ; ແລະ ພວກເຂົາຈະເພີ່ມທະວີ ແລະ ະເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກເຂົາຈະເຕີບໂຕປາດສະຈາກບາບໄປສູ່ ັຄວາມລອດ.

59 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະຖິດຢູ່ໃນ ັທຳມາກາງພວກເຂົາ, ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງ ັພຣະອົງ ຈະ ຢູ່ເທິງ ັພວກເຂົາ, ແລະ ັພຣະອົງ ຈະ ເປັນ ັກະສັດ ຂອງ ັພວກເຂົາ ແລະ ເປັນ ະຜູ້ໃຫ້ກິດຂອງພວກເຂົາ.

60 ແລະ ັບັດນີ້, ັຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ັຈະບໍ່ມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າເພື່ອ ັຈະ ໄດ້ຮູ້ຕື່ມ ອີກກ່ຽວກັບບັດນີ້, ັຈົນກວ່າ ັພຣະຄຳພີໃໝ່ຖືກແປ, ແລະ ໃນນັ້ນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ;

61 ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາອະນຸຍາດພວກເຈົ້າ ັວ່າ ັບັດນີ້ພວກເຈົ້າແປມັນໄດ້, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າ ັຈະ ຕຽມ ັພ້ອມ ັສຳ ັລັບ ັສິ່ງ ັທີ່ ັຈະ ັມາ ັເຖິງ.

62 ເພາະຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ັສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຄອຍຖ້າພວກເຈົ້າຢູ່;

63 ພວກເຈົ້າໄດ້ຍິນເລື່ອງ ັສົງຄາມຢູ່ໃນຕ່າງແດນ; ແຕ່, ັຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ັມັນເກືອບຈະມາຮອດແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ຢູ່ໃກ້ໆປະຕູຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ັບໍ່ຫລາຍປີຈາກນີ້ ັພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຍິນເລື່ອງສົງຄາມຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຈົ້າເອງ.

64 ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາ, ັພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ, ັພວກເຈົ້າຈົ່ງມາເຕົ້າໂຮມກັນຈາກແຜ່ນດິນທາງ ັທິດຕາເວັນອອກ, ັມາ ັຊຸມ ັນຸມກັນ ັແອວເດີ ຂອງ ັສາດ ັສະ ັໜາ ັຈັກ ັຂອງເຮົາ; ັຈົ່ງອອກໄປຫາປະເທດທາງທິດຕາເວັນຕົກ, ັເອີ້ນໃຫ້ຜູ້ອາໄສກັບໃຈ, ແລະ ັຕາບໃດທີ່ເຂົາກັບໃຈ, ັໃຫ້ສ້າງໜ່ວຍຂອງ ັສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນໃຫ້ແກ່ເຮົາ.

65 ແລະ ັດ້ວຍໃຈດຽວ ແລະ ັຈິດໃຈດຽວ, ັຈົ່ງຮວບຮວມຊັບສິນຂອງພວກເຈົ້າເພື່ອ ັຈະໄດ້ ັຊື້ມູນມໍລະດົກ ັຊຶ່ງ ັຈະກຳນົດໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າຫລັງຈາກນີ້.

66 ແລະ ັມັນ ັຈະ ັຖືກ ັເອີ້ນ ັວ່າ ັເຢຣູຊາເລັມໃໝ່, ະແຜ່ນດິນ ັແຫ່ງ ະສັນຕິສຸກ,

56 ຂ ມທ 25:1-13; ຄພ 63:54.
57 ກ ຄມພ ຈິງ, ຄວາມຈິງ.
ຂ ຄມພ ັພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
ຄ ັຈສ—ມ 1:37.
ງ ຄພ 29:7-9; 63:34; 64:23-24; 101:22-25.
58 ກ ຄມພ ັພັນປີ.
ຂ ມທ 5:5.
ຄ ຄພ 63:51; 101:29-31.
ງ ຄມພ ັລອດ, ຄວາມລອດ.

59 ກ ຄພ 29:11; 104:59.
ຂ ປຖກ 49:10;
ຊ ກຢ 14:9;
ຄພ 38:21-22.
60 ກ ຄມພ ັການແປຂອງ ັຈຳເປັນສະມິດ (ປຈສ). ເບິ່ງ ັການຄັດເລືອກຈາກ ັການແປພຣະຄຣິສຕະ ັທຳຄຳພີຂອງ ັຈຳເປັນສະມິດ ັນຳອີກ.
63 ກ ຄພ 38:29; 87:1-5;

130:12.
64 ກ ຄພ 42:64.
65 ກ ຄພ 63:27.
66 ກ ອທ 13:5-6; ມຊ 7:62; ຫຼຸຊ 1:10. ຄມພ ັຊີໂອນ; ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່.
ຂ ຄພ 57:1-3.
ຄ ຄມພ ັສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ.

ເມືອງ ະພັກພາ, ບ່ອນປອດໄພສຳລັບໄພ່
ພົນຂອງພຣະເຈົ້າສູງສຸດ;

67 ແລະ າລັດສະໝີພາບຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະ ຄວາມຢາເກງ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນຄືກັນ,
ເຖິງຂະໜາດທີ່ຄົນຊົ່ວຈະບໍ່ມາຫາມັນ,
ແລະ ມັນຈະຖືກເອີ້ນວ່າຊີໂອນ.

68 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນບັນ
ດາຄົນຊົ່ວຄື ມະນຸດທຸກຄົນທີ່ຈະບໍ່ຍົກດາບ
ຂອງຕົນຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ ຈະ
ຕ້ອງຫລົບໄປຫາຊີໂອນເພື່ອຄວາມປອດ
ໄພ.

69 ແລະ ຜູ້ຄົນຈາກປະຊາຊາດຕ່າງໆ
ພາຍໃຕ້ສະຫວັນຈະມາ າເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ທີ່
ນັ້ນ; ແລະ ຈະເປັນຜູ້ຄົນກຸ່ມດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່
ບໍ່ເຮັດສົງຄາມນຳກັນ.

70 ແລະ ຈະມີການກ່າວໃນບັນດາຄົນ
ຊົ່ວວ່າ: ຂໍໃຫ້ເຮົາຢ່າຂຶ້ນໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊີໂອນ
ເລີຍ, ເພາະຜູ້ອາໄສຂອງຊີໂອນເປັນຕາ
ຍ້ານກົວ; ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈະຕ້ານບໍ່ໄຫວ.

71 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄືຄົນ
ຊອບທຳຈະຖືກເຕົ້າໂຮມເຂົ້າກັນຈາກບັນ

ດາປະຊາຊາດທັງປວງ, ແລະ ຈະມາສູ່
ຊີໂອນ, ຮ້ອງເພງແຫ່ງຄວາມສຸກອັນເປັນ
ນິດ.

72 ແລະ ບັດນີ້ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ
ຈົ່ງເກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ບໍ່ໃຫ້ແຜ່ອອກໄປ
ສູ່ໂລກຈົນກວ່າເຮົາເຫັນສົມຄວນ, ເພື່ອວ່າ
ພວກເຈົ້າຈະເຮັດວຽກງານນີ້ໃຫ້ສຳເລັດໃນ
ຕາຂອງຜູ້ຄົນ, ແລະ ໃນຕາຂອງສັດຕູຂອງ
ພວກເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າເຂົາຈະບໍ່ຮູ້ຈັກວຽກງານ
ຂອງພວກເຈົ້າ ຈົນກວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດ
ສຳເລັດສິ່ງຊົ່ວເຮົາໄດ້ບັນຊາພວກເຈົ້າ;

73 ເພື່ອວ່າເມື່ອເຂົາຮູ້ມັນ, ເຂົາຈະພິຈາ
ລະນາເລື່ອງເຫລົ່ານີ້.

74 ເພາະເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມາ
ປະກົດພຣະອົງຈະເປັນ ະໜ້າຢ່າກົວຕໍ່
ເຂົາ, ຄວາມຍ້ານກົວນັ້ນຈະຄອບງຳເຂົາ,
ແລະ ເຂົາຈະຍືນຢູ່ໂກງ ແລະ ຕົວສັ່ນ.

75 ແລະ ປະຊາຊາດທັງປວງຈະຍ້ານກົວ
ເພາະຄວາມຢາເກງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະ ອຳນາດແຫ່ງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງ
ພຣະອົງ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 46

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ແກ່ສາດສະໜາຈັກ, ທີ່
ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໂອໄຮໂອ, ວັນທີ 8 ເດືອນມີນາ, 1831. ໃນຊ່ວງໄລຍະທຳອິດນີ້ຂອງ
ສາດສະໜາຈັກ, ຍັງບໍ່ໄດ້ພັດທະນາແບບແຜນສຳລັບການດຳເນີນການຂອງສາດສະໜາ
ຈັກເທື່ອ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ທຳນຽມຂອງການອະນຸຍາດສະເພາະແຕ່ສະມາຊິກ ແລະ
ຜູ້ສົນໃຈແທ້ໆເທົ່ານັ້ນ ໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມສົນລະລຶກ ແລະ ການຊຸມນຸມອື່ນໆຂອງ
ສາດສະໜາຈັກ ໄດ້ກາຍເປັນການປະຕິບັດໂດຍທົ່ວໄປ. ການເປີດເຜີຍນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນ
ເຖິງພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມ ແລະ ການດຳເນີນການປະ

66 ງ ອຊຸຍ 4:6; ຄພ 115:6. 67 ກ ຄພ 64:41-43; 97:15-18. ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—	ລັດສະໝີພາບຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ. 69 ກ ພບຍ 30:3;	ຢມຍ 32:37-39; ຄພ 33:6. 74 ກ ຊຟຢ 2:11.
---	---	---

ຊຸມ ແລະ ການແນະນຳຂອງພຣະອົງ ເລື່ອງການສະແຫວງຫາ ແລະ ການຫລົງເຫັນຂອງ ປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານ.

1-2, ແອວເດີ ຕ້ອງດຳເນີນ ການ ປະ ຊຸມ ຕາມທີ່ ໄດ້ ຮັບ ການ ນຳ ພາ ຈາກ ພຣະ ວິນ ຍານ ສັກສິດ; 3-6, ຜູ້ ສະ ແຫວງ ຫາ ຄວາມ ຈິງ ບໍ່ ຄວນ ຖືກ ກົດ ກັນ ຈາກ ກອງ ປະ ຊຸມ ສິນ ລະ ລືກ; 7-12, ຈົ່ງ ທູນ ຂໍ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ ແລະ ສະ ແຫວງ ຫາ ຂອງ ປະ ທານ ແຫ່ງ ພຣະ ວິນ ຍານ; 13-26, ລາຍ ການ ຂອງ ປະ ທານ ບາງ ຢ່າງ ຖືກ ມອບ ໃຫ້; 27-33, ຜູ້ ນຳ ຂອງ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ໄດ້ ຮັບ ອຳ ນາດ ໃນ ການ ຫລົງ ເຫັນ ຂອງ ປະ ທານ ແຫ່ງ ພຣະ ວິນ ຍານ.

1 ຈົ່ງ ເຊື່ອ ພັງ, ໂອ້ ພວກ ເຈົ້າ ຜູ້ ຄົນ ແຫ່ງ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ ເຮົາ; ເພາະ ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ຖືກ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ເພື່ອ "ຜົນ ປະ ໂຫຍດ ແລະ ການ ຮຽນ ຮູ້ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ.

2 ແຕ່ ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານັ້ນ ມີ ຂຽນ ໄວ້ ແລ້ວ, ແຕ່ ກໍ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ "ແອວ ເດີ ຂອງ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ ເຮົາ ສະ ເໝີ ມາ ຕັ້ງ ແຕ່ ຕົ້ນ, ແລະ ຈະ ເປັນ ໄປ ຕະ ຫລອດ, ເພື່ອ ະດຳ ເນີນ ການ ປະ ຊຸມ ທັງ ໝົດ ຕາມ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ການ ນຳ ພາ ຈາກ ພຣະ ວິນ ຍານ ສັກສິດ.

3 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ພວກ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ບັນ ຊາ ບໍ່ ໃຫ້ "ໄລ່ ຄົນ ໃດ ອອກ ຈາກ ກອງ ປະ

ຊຸມ ສາ ທາ ລະ ນະ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ມີ ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ໂລກ.

4 ພວກ ເຈົ້າ ກໍ ໄດ້ ຮັບ ບັນ ຊາ ອີກ ວ່າ ບໍ່ ໃຫ້ ໄລ່ ຄົນ ໃດ ທີ່ ເປັນ ຂອງ "ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ອອກ ໄປ ຈາກ ກອງ ປະ ຊຸມ ສິນ ລະ ລືກ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ; ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ຖ້າ ຫາກ ຄົນ ໃດ ຄົນ ໜຶ່ງ ເຮັດ ຄວາມ ຜິດ, ກໍ ະຢາ ໃຫ້ ເຂົາ ຮັບ ສ່ວນ ຈົນ ກວ່າ ເຂົາ ໄດ້ ຄົນ ດີ ກ່ອນ.

5 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ ຢ່າ ຂັບ ໄລ່ ຄົນ ໃດ ທີ່ ສະ ແຫວງ ຫາ ອານາ ຈັກ ຢ່າງ ຕັ້ງ ໃຈ ອອກ ຈາກ ກອງ ປະ ຊຸມ ສິນ ລະ ລືກ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ—ເຮົາ ກ່າວ ເລື່ອງ ນີ້ ກ່ຽວ ກັບ ຄົນ ທີ່ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ ຂອງ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ.

6 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ, ກ່ຽວ ກັບ "ການ ປະ ຊຸມ ຍືນ ຍັນ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ, ວ່າ ຖ້າ ຫາກ ມີ ຄົນ ໃດ ທີ່ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ ຂອງ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ, ທີ່ ສະ ແຫວງ ຫາ ອາ ນາ ຈັກ ຢ່າງ ຕັ້ງ ໃຈ, ຢ່າ ໄລ່ ເຂົາ ອອກ ໄປ.

7 ແຕ່ ພວກ ເຈົ້າ ຖືກ ບັນ ຊາ ໃຫ້ "ທູນ ຂໍ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ທຸກ ສິ່ງ, ຜູ້ ປະ ທານ ໃຫ້ ດ້ວຍ ພຣະ ກະ ລຸ ນາ; ແລະ ສິ່ງ ຊຶ່ງ ພຣະ ວິນ ຍານ ເປັນ ພະ ຍານ ແກ່ ພວກ ເຈົ້າ ແມ່ນ ແຕ່ ເຊັ່ນ ນັ້ນ ເຮົາ ຢາກ ໃຫ້ ພວກ ເຈົ້າ ເຮັດ ດ້ວຍ ໃຈ ະບໍ ລິ ສຸດ ທັງ ໝົດ, ໂດຍ ການ ເດີນ ໄປ ຢ່າງ ພາກ ພູມ ໃຈ ຕໍ່ ໜ້າ ເຮົາ, "ພິ ຈາ ລະ ນາ ທີ່ ສຸດ ແຫ່ງ ຄວາມ ລອດ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ, ເຮັດ

46 1 ກ 2 ຕມທ 3:16-17.
2 ກ ແອວ 6:1.
ຂ ມຣນ 6:9;
ຄພ 20:45.
3 ກ 3 ນພ 18:22-25.
ຄມພ ຜູກມິດ.

4 ກ ຄມພ ສາດສະໜາຈັກ
ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ຂ 3 ນພ 18:26-32.
ຄມພ ສິນລະລືກ.
6 ກ ອສ ສຳລັບການຍືນ
ຍັນຂອງຄົນທີ່ຫາກໍ

ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ.
7 ກ ຢກບ 1:5-6;
ຄພ 88:63.
ຂ ຄມພ ສັກສິດ,
ຄວາມສັກສິດ.
ຄ ຄມພ ໄຕ່ຕອງ.

ທຸກສິ່ງດ້ວຍຄຳອະທິຖານ ແລະ ິຄວາມຂອບພຣະໄທ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຖືກລັ່ງໂດຍວິນຍານຮ້າຍ, ຫລື ຄຳສອນຂອງ ມານ, ຫລື ະບັນ ຍັດ ຂອງ ມະນຸດ; ເພາະບາງອັນເປັນຂອງມະນຸດ, ແລະ ບາງອັນເປັນຂອງມານ.

8 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງລະວັງ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຈະຖືກຫລອກລວງ; ແລະ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກຫລອກລວງ ຈົ່ງ ິສະແຫວງຫາຂອງປະທານທີ່ດີທີ່ສຸດຢ່າງຕັ້ງໃຈ, ໂດຍຈື່ຈຳສະເໝີວ່າ ມັນຖືກມອບໃຫ້ເພື່ອສິ່ງໃດ;

9 ເພາະ ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບ ພວກເຈົ້າ ວ່າ ມັນ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ເພື່ອ ຜົນປະ ໂຫຍດ ຂອງ ຜູ້ທີ່ຮັກ ເຮົາ ແລະ ຮັກ ສາບັນຍັດທັງໝົດ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ຄົນທີ່ ສະແຫວງຫາທີ່ຈະເຮັດແນວນັ້ນ; ເພື່ອທຸກຄົນທີ່ສະແຫວງຫາ ຫລື ທຸນຂໍ້ຈາກເຮົາຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ, ທີ່ທຸນຂໍ້ ແລະ ບໍ່ແມ່ນສຳລັບ ິເຄື່ອງໝາຍ ເພື່ອ ຈະ ະໃຊ້ມັນສຳລັບຄວາມຕັນຫາລາມັກຂອງເຂົາ.

10 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ເຮົາຢາກໃຫ້ພວກເຈົ້າຈື່ຈຳສະເໝີ, ແລະ ເກັບໄວ້ໃນ ິຈິດ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ສະເໝີວ່າ ະຂອງ ປະທານເຫລົ່ານັ້ນຄືຫຍັງ, ທີ່ມອບ ໃຫ້ແກ່ ສາດສະໜາຈັກ.

11 ເພາະທຸກຄົນບໍ່ໄດ້ຮັບຂອງປະທານທັງໝົດໃຫ້ຕົນເອງ; ເພາະມີຂອງປະທານຫລາຍ ຢ່າງ, ແລະ ແກ່ ິທຸກ ຄົນ ຂອງ ປະທານ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ໂດຍ ພຣະ ວິນ ຍານ

ຂອງພຣະເຈົ້າ.

12 ແກ່ ບາງ ຄົນ ມັນ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ຢ່າງ ໜຶ່ງ, ແລະ ອີກບາງຄົນມັນຖືກມອບໃຫ້ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ເພື່ອວ່າທຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດດ້ວຍການນັ້ນ.

13 ແກ່ ບາງ ຄົນ ມັນ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ໂດຍ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ເພື່ອຈະ ິຮູ້ວ່າພຣະ ເຢຊູຄຣິດຄືພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ວ່າພຣະອົງໄດ້ຖືກຄົງເພື່ອບາບຂອງໂລກ.

14 ແກ່ບາງຄົນມັນຖືກມອບໃຫ້ເພື່ອຈະ ິເຊື່ອຖ້ອຍຄຳຂອງເຂົາ, ເພື່ອວ່າເຂົາຈະໄດ້ຮັບຊີວິດນິລັນດອນຄືກັນ ຖ້າຫາກເຂົາຊື່ສັດຕໍ່ໄປ.

15 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ແກ່ບາງຄົນ ມັນຖືກ ມອບ ໃຫ້ ໂດຍ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ ເພື່ອ ຈະ ຮູ້ ຈັກ ິຄວາມແຕກຕ່າງຂອງການບໍລິຫານງານ, ດັ່ງທີ່ຈະເປັນສິ່ງທີ່ພິພະໄທຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງດຽວກັນ, ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະສົງ, ເໝາະສົມຕໍ່ຄວາມເມດ ຕາ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຕາມ ສະພາບ ຂອງ ລູກຫລານມະນຸດ.

16 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ມັນຖືກມອບໃຫ້ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດແກ່ບາງຄົນ ເພື່ອຈະຮູ້ຈັກປະເພດຂອງການດຳເນີນງານ, ບໍ່ວ່າມັນເປັນຂອງພຣະເຈົ້າຫລືບໍ່, ເພື່ອວ່າການສະແດງໃຫ້ປະຈັກຂອງພຣະວິນຍານຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ມະນຸດທຸກຄົນ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດດ້ວຍການນັ້ນ.

17 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ແກ່ບາງ

<p>7 ງ ພສສ 100; ແອວ 34:38. ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບ ໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. ຈ 1 ຕມທ 4:1-4; ຄພ 43:5-7. ສ ຄມພ ມານ.</p>	<p>ຊ ຄພ 3:6-7; 45:29. 8 ກ 1 ກອທ 12:31. 9 ກ ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍ. 2 ຍກບ 4:3. 10 ກ ຄມພ ຈິດໃຈ. 2 1 ກອທ 14:12. ຄມພ ຂອງປະທານ</p>	<p>ແຫ່ງພຣະວິນຍານ. 11 ກ 1 ກອທ 12:4-11. 13 ກ ຄມພ ປະຈັກພະຍານ. 14 ກ 3 ນພ 12:2. ຄມພ ເຊື່ອ, ຄວາມເຊື່ອ. 15 ກ ມຣນ 10:8.</p>
---	--	--

ຄົນພຣະວາຈາແຫ່ງ ັປັນຍາໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ໂດຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ.

18 ແກ່ ອີກ ຄົນ ໜຶ່ງ ໄດ້ ຮັບ ຄຳ ແຫ່ງ ັຄວາມຮູ້, ເພື່ອວ່າທຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບການສິດສອນໃຫ້ສະຫລາດ ແລະ ມີຄວາມຮູ້.

19 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ແກ່ບາງຄົນມັນຖືກມອບໃຫ້ເພື່ອຈະມີ ັສັດທາທີ່ຈະຮັບການປົນປົວ;

20 ແລະ ແກ່ຄົນອື່ນໆ ມັນຖືກມອບໃຫ້ເພື່ອຈະມີສັດທາທີ່ຈະ ັປົນປົວ.

21 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ແກ່ບາງຄົນມັນຖືກມອບໃຫ້ເພື່ອເຮັດວຽກງານແຫ່ງ ັການມະຫັດສະຈັນ;

22 ແລະ ແກ່ຄົນອື່ນໆ ມັນຖືກມອບໃຫ້ເພື່ອ ັທຳນາຍ;

23 ແລະ ແກ່ຄົນອື່ນໆ ມັນຖືກມອບໃຫ້ເພື່ອ ັຫລົງເຫັນວິນຍານ.

24 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ມັນຖືກມອບໃຫ້ແກ່ບາງຄົນເພື່ອເວົ້າ ັພາສາຕ່າງໆ;

25 ແລະ ແກ່ອີກຄົນໜຶ່ງມັນຖືກມອບໃຫ້ເພື່ອແປພາສາ.

26 ແລະ ັຂອງ ປະທານ ທັງ ໝົດ ນີ້ມາຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ຜົນ ປະ ໂຫຍດ ຂອງ ັລູກໆຂອງພຣະເຈົ້າ.

27 ແລະ ແກ່ ັອະທິການ ຂອງສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ແກ່ຄົນເຊັ່ນນັ້ນຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າຈະກຳນົດ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ດູແລສາດ

ສະໜາຈັກ ແລະ ເພື່ອເປັນແອວເດີສຳລັບສາດສະໜາຈັກ, ຈະຖືກມອບໃຫ້ເຂົາເພື່ອ ັຫລົງເຫັນຂອງປະທານເຫລົ່ານັ້ນທັງໝົດ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຈະມີບາງຄົນໃນບັນດາພວກເຈົ້າເວົ້າອ້າງ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ.

28 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນທີ່ທູນຂໍ ໂດຍ ັພຣະ ວິນ ຍານ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ໂດຍພຣະວິນຍານ;

29 ເພື່ອວ່າແກ່ບາງຄົນມັນຈະຖືກມອບໃຫ້ເພື່ອ ັຫ້ມີຂອງປະທານເຫລົ່ານັ້ນທັງໝົດ, ເພື່ອວ່າຈະມີຫົວໜ້າ, ເພື່ອສະມາຊິກທຸກຄົນ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຜົນ ປະ ໂຫຍດ ໃນການນັ້ນ.

30 ຄົນທີ່ ັທູນຂໍໃນ ັພຣະວິນຍານແມ່ນທູນຂໍຕາມ ັພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນຕາມທີ່ເຂົາທູນຂໍ.

31 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ທຸກສິ່ງຈະຕ້ອງຖືກກະທຳໃນພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຈົ້າເຮັດໂດຍພຣະວິນຍານ;

32 ແລະ ພວກເຈົ້າຕ້ອງ ັຂອບພຣະໄທພຣະເຈົ້າ ໂດຍພຣະ ວິນ ຍານ ສຳ ລັບ ພອນ ໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບ.

33 ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ຕ້ອງ ປະ ຕິ ບັດ ດ້ວຍ ັຄຸນນະທຳ ແລະ ັຄວາມບໍລິສຸດຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາສະເໝີໄປ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

17ກ ມຣນ 10:9.
ຄມພ ສະຕີປັນຍາ.
18ກ ຄມພ ຄວາມຮູ້.
19ກ ຄພ 42:48-52.
ຄມພ ສັດທາ.
20ກ ຄມພ ປົນປົວ, ການປົນປົວ.
21ກ ຄມພ ມະຫັດສະຈັນ, ການມະຫັດສະຈັນ.
22ກ ຄມພ ທຳນາຍ, ການທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ.
23ກ ມຊ 1:13-15.

24ກ ຄມພ ການເວົ້າພາສາ, ຂອງປະທານແຫ່ງ.
26ກ ມຣນ 10:8-19.
ຂ ຄມພ ບຸດ ແລະ ທິດາ ຂອງພຣະເຈົ້າ.
27ກ ຄມພ ອະທິການ.
ຂ ຄມພ ການສາມາດສັ່ງເກດ, ຂອງປະທານແຫ່ງ.
28ກ ຄພ 88:64-65.
30ກ ຄພ 50:29.
ຂ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ຄ 2 ນພ 4:35.
32ກ 1 ຂຄ 16:8-15;
1 ທສນ 1:2;
ແອວ 37:37;
ຄພ 59:7, 21.
ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ.
33ກ ຄມພ ຄຸນນະທຳ.
ຂ ຄມພ ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ.

ພາກທີ 47

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດ ໂອໄຮ ໂອ, ວັນທີ 8 ເດືອນມີນາ, 1831. ຈອນ ວິດເມີ, ຜູ້ໄດ້ຮັບໃຊ້ມາແລ້ວ ໃນຖານະ ເປັນສະພຽນໃຫ້ສາດສະດາ, ຕອນຕົ້ນກໍລັງເລ ຕອນລາວໄດ້ຖືກຂໍໃຫ້ຮັບໃຊ້ ເປັນຜູ້ບັນ ທຶກປະຫວັດສາດຂອງສາດສະໜາຈັກ, ແທນອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ. ລາວໄດ້ຂຽນວ່າ, “ຂ້າພະ ເຈົ້າກໍບໍ່ຢາກເປັນດອກ ພຽງແຕ່ຢາກສັງເກດເບິ່ງ ພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະ ສຳເລັດແນວໃດ, ແລະ ຖ້າຫາກພຣະອົງປະສົງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນ, ຂ້າພະເຈົ້າ ກໍຂໍໃຫ້ ພຣະອົງສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ໂຈເຊັບ ຜູ້ພະຍາກອນ.” ຫລັງຈາກໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຮັບ ການເປີດເຜີຍນີ້, ຈອນ ວິດເມີ ກໍໄດ້ຍອມຮັບ ແລະ ໄດ້ຮັບໃຊ້ ໃນໜ້າທີ່ມອບໝາຍຂອງ ລາວ.

1-4, ຈອນ ວິດເມີ ຖືກກຳນົດ ໃຫ້ຮັກສາ ປະຫວັດສາດຂອງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ຂຽນໃຫ້ສາດສະດາ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ ເຫັນ ສົມ ຄວນ ທີ່ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ຈອນ ຈະຂຽນ ແລະ ບັນທຶກ “ປະຫວັດ ສາດ ເປັນ ປະ ຈຳ, ແລະ ຊ່ວຍ ເຫລືອເຈົ້າ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ, ໃນ ການຂຽນທຸກເລື່ອງ ຊຶ່ງຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ ເຈົ້າ, ຈົນກວ່າລາວຖືກເອີ້ນໃຫ້ເຮັດໜ້າທີ່ ອື່ນຕໍ່ໄປ.

2 ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາ

ກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ລາວຍັງສາມາດເບິ່ງສູງ ຂອງລາວອີກໃນກອງປະຊຸມນຳອີກ, ເມື່ອ ໃດກໍຕາມທີ່ຈະເປັນການສົມຄວນ.

3 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ ວ່າ ຈະກຳນົດລາວໃຫ້ຮັກສາບັນທຶກຂອງ ສາດສະໜາຈັກ ແລະ ປະຫວັດສາດຕ່າງ ໄປ; ເພາະເຮົາໄດ້ກຳນົດອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ຕໍ່ຕຳແໜ່ງອື່ນ.

4 ດັ່ງນັ້ນ, ມັນ ຈະ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ລາວ, ຕາບໃດທີ່ລາວຊື່ສັດ, ໂດຍ “ພຣະຜູ້ປອບ ໂຍນ, ເພື່ອຂຽນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້. ແມ່ນເປັນ ດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 48

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດ ໂອໄຮ ໂອ, ວັນທີ 10 ເດືອນມີນາ, 1831. ສາດສະດາໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບ ວິທີດຳເນີນການຈັດຫາທີ່ດິນໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອຕັ້ງຖິ່ນຖານ. ນີ້ເປັນເລື່ອງສຳ ຄັນເນື່ອງດ້ວຍການອົບພະຍົບຂອງສະມາຊິກຈາກພາກຕາເວັນອອກຂອງສະຫະລັດ, ໃນ ການເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄປເຕົ້າໂຮມກັນ ໃນລັດ ໂອ ໄຮ ໂອ (ເບິ່ງ ພາກທີ 37:1-3; 45:64).

47 1 ກ ຄພ 69:2-8; 85:1-2.

4 ກ ຄພ ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

1-3, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນລັດ ໂອໄຮ ໂອຕ້ອງແບ່ງບັນທຶກດິນໃຫ້ພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ; 4-6, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງຊື້ທີ່ດິນ, ສ້າງເມືອງ, ແລະ ປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມຂອງເຂົາເຈົ້າ.

1 ມັນຈຳເປັນທີ່ເຈົ້າຈະຄົງຢູ່ສຳລັບເວລານີ້ ໃນບ້ານເຮືອນທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່, ດັ່ງທີ່ມັນຈະເໝາະສົມກັບສະພາບການຂອງເຈົ້າ.

2 ແລະ ຕາບ ໃດ ທີ່ ເຈົ້າ ມີ ທີ່ ດິນ ຢູ່, ຈົ່ງ າແບ່ງມັນໃຫ້ພີ່ນ້ອງທີ່ມາຈາກພາກຕາເວັນອອກ;

3 ແລະ ຕາບ ໃດ ທີ່ ເຈົ້າ ບໍ່ ມີ ທີ່ ດິນ, ກໍ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຊື້ ສຳ ລັບ ເວລາ ນີ້ ໃນ ພາກ ພື້ນ ຕ່າງໆ ທີ່ ອ້ອມ ຮອບ ເຫລົ່ານັ້ນ, ດັ່ງ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ເຫັນ ວ່າ ດີ, ເພາະ ຈຳ ເປັນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຕ້ອງ ມີ ບ່ອນ ຢູ່ ໃນ ເວລາ ນີ້.

4 ຖືວ່າຈຳເປັນທີ່ເຈົ້າຕ້ອງເກັບທ້ອນເງິນຄຳທັງໝົດທີ່ເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້, ແລະ ວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບເອົາທັງໝົດທີ່ເຈົ້າສາມາດ

ໄດ້ຮັບໃນຄວາມຊອບທຳ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະສາມາດ "ຊື້ທີ່ດິນເປັນມູນມໍລະດົກໃນມື້ໜຶ່ງ, ຯແມ່ນແຕ່ເມືອງນັ້ນ.

5 ສະຖານທີ່ຍັງບໍ່ຖືກເປີດເຜີຍໃຫ້ຮູ້ເທື່ອ; ແຕ່ຫລັງຈາກພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າມາຈາກພາກຕາເວັນອອກ ຈະມີ "ຜູ້ຊາຍບາງຄົນຖືກກຳນົດໄວ້, ແລະ ຈະບອກພວກເຂົາໃຫ້ ຮູ້ຈັກສະຖານທີ່ນັ້ນ, ຫລື ຈະເປີດເຜີຍມັນໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້.

6 ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກກຳນົດໃຫ້ຊື້ທີ່ດິນ, ແລະ ໃຫ້ທຳການເລີ່ມຕົ້ນວາງຮາກຖານຂອງ າເມືອງ; ແລະ ຈາກນັ້ນ ເຈົ້າຈະເລີ່ມຕົ້ນເຕົ້າໂຮມກັນເຂົ້າກັບຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ, ທຸກຄົນຕາມ ະຄອບຄົວຂອງເຂົາ, ຕາມສະພາບການຂອງເຂົາ, ແລະ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ເຂົາໂດຍຝ່າຍປະທານ ແລະ ອະທິການຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຕາມກົດ ແລະ ບັນຍັດ ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ຮັບ, ແລະ ຊຶ່ງເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບໃນພາຍຂ້າງໜ້າ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 49

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ແກ່ຊິດນີ ຣິກດອນ, ພາລີ ພິ ພະແຮັດ, ແລະ ລີມັນ ຄອບລີ, ທີ່ເມືອງເຄິດແລນ, ລັດ ໂອໄຮໂອ, ວັນທີ 7 ເດືອນພຶດສະພາ, 1831. ລີມັນ ຄອບລີ ໄດ້ຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄຸນ ແຕ່ຍັງເຊື່ອຄຳສອນບາງຢ່າງຂອງນິກາຍເຊເກີຢູ່ (Shakers—United Society of Believers in Christ’s Second Appearing) ແປວ່າ ສະມາຄົມເຊເກີຂອງຜູ້ເຊື່ອໃນການມາປະກົດຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງລາວເຄີຍເປັນສະມາຄົກໃນສະມາຄົມນີ້. ຄວາມເຊື່ອບາງຢ່າງຂອງນິກາຍເຊເກີ ຄືການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດຄັ້ງທີສອງໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ແລະ ວ່າພຣະອົງໄດ້ມາປະກົດໃນຮູບຮ່າງຂອງສະຕີ, ຄື ແອນ ລີ. ເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອວ່າ ການບັບຕິສະມາ ໂດຍນ້ຳ

48 2 ກ ຄມພ ຄວາມຜາສຸກ. 4 ກ ຄພ 57:4-5. 2 ຄພ 42:35-36; 45:65-67. 5 ກ ຄພ 57:6-8. 2 ຄພ 57:1-3. 6 ກ ຄມພ ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່. 2 ຄພ 51:3.

ເປັນສິ່ງຈຳເປັນ. ເຂົາເຈົ້າປະຕິເສດການແຕ່ງງານ ແລະ ເຊື່ອໃນການຢູ່ເປັນໂສດ. ຊາວເຊເກີ ບາງຄົນ ຍັງຖືກສັ່ງທ້າມບໍ່ໃຫ້ກິນຊີ້ນນຳອີກ. ໃນບົດຄຳນຳຕໍ່ການເປີດເຜີຍນີ້, ປະຫວັດຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ກ່າວວ່າ, “ເພື່ອຈະມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງເຖິງຖອກງ່ວກັບເລື່ອງນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຮັບດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້.” ການເປີດເຜີຍພິສູດໃຫ້ເຫັນວ່າຄຳສອນບາງຢ່າງຂອງກຸ່ມເຊເກີບໍ່ຖືກຕ້ອງ. ບັນດາອ້າຍນ້ອງທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງໄດ້ເອົາການເປີດເຜີຍໄປສະເໜີຕໍ່ຊຸມຊົນເຊເກີ (ໃກ້ເມືອງຄລິບແລນ, ລັດໂອໄຮໂອ) ແລະ ອ່ານມັນໃຫ້ທຸກຄົນໃນພວກເຂົາຟັງ, ແຕ່ຖືກປະຕິເສດ.

1-7, ວັນ ແລະ ຊົ່ວໂມງແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ ຈະບໍ່ມີໃຜຮູ້ຈົນກວ່າພຣະອົງສະເດັດມາ; 8-14, ມະນຸດຕ້ອງກັບໃຈ, ເຊື່ອພຣະກິດຕິຄຸນ, ແລະ ເຊື່ອຟັງຕໍ່ພິທີການເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ; 15-16, ການແຕ່ງງານໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກພຣະເຈົ້າ; 17-21, ການກິນຊີ້ນໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດ; 22-28, ຊີໂອນຈະຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ຊາວເລມັນຈະບານສະພັງເພື່ອນດັ່ງດອກກຸຫລາບກ່ອນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ.

1 ຈຶ່ງເຊື່ອຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຊິດນີ, ແລະ ພາລີ, ແລະ ລີມັນ; ເພາະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ເຮົາມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ພວກເຈົ້າ ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະໄປແລະ “ສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ ຊຶ່ງພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບ, ແມ່ນແຕ່ດັ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບມັນ, ໃຫ້ແກນິກາຍເຊເກີ.

2 ຈຶ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າພວກເຂົາປາດຖະໜາຢາກຮູ້ຄວາມຈິງບາງຢ່າງ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນທັງໝົດ, ເພາະພວກເຂົາ

ບໍ່ຖືກຕ້ອງຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ ແລະ ຈຳເປັນຕ້ອງກັບໃຈ.

3 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈຶ່ງສັ່ງພວກເຈົ້າ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຊິດນີ ແລະ ພາລີ, ໃຫ້ໄປສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.

4 ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ລີມັນ ຈະຖືກແຕ່ງຕັ້ງສູ່ວຽກງານນີ້, ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ຊີ້ແຈງກັບພວກເຂົາ, ບໍ່ແມ່ນຕາມສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ຮັບຈາກພວກເຂົາ, ແຕ່ຕາມສິ່ງທີ່ລາວຈະໄດ້ຮັບການ “ສິດສອນຈາກພວກເຈົ້າ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ; ແລະ ໂດຍການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ເຮົາຈະໄດ້ອວຍພອນລາວ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈະບໍ່ຈະເລີນກ້າວໜ້າ.

5 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້; ເພາະເຮົາຄືພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ “ສັ່ງພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງເຮົາມາຍັງໂລກເພື່ອການໄຖ່ໂລກ, ແລະ ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງວ່າຄົນທີ່ຮັບເອົາພຣະອົງຈະລອດ, ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ຮັບເອົາພຣະອົງຈະ “ອັບປະໂຫຍດ—

6 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ເຮັດກັບ “ບຸດມະນຸດ ແມ່ນແຕ່ດັ່ງທີ່ພວກເຂົາປາດຖະໜາ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຮັບອຳນາດຂອງພຣະອົງຢູ່ທາງ “ເບື້ອງຂວາພຣະຫັດແຫ່ງ

49 1 ກ ຄມພ ສັ່ງສອນ.
2 ກ ກຈກ 8:21.
4 ກ ຄມພ ຈິງ, ຄວາມຈິງ;
ພຣະກິດຕິຄຸນ.
5 ກ ຍສ 3:16-17;

ຄພ 132:24.
ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—
ສິດອຳນາດ.
ຂ ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່;
ພຣະຜູ້ໄຖ່.

ຄ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ,
ຄວາມອັບປະໂຫຍດ.
6 ກ ຄມພ ບຸດມະນຸດ.
ຂ ກຈກ 7:55-56;
ຄພ 76:20-23.

“ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ, ແລະ ບັດນີ້ໄດ້ບົກຄອງຢູ່ໃນພ້າສະຫວັນ, ແລະ ຈະບົກຄອງຈົນກວ່າພຣະອົງລົງມາເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສັດຕູທັງໝົດຢູ່ ວິຕ້ພຣະບາດຂອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງເວລາໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ—

7 ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ກ່າວມັນໄວ້ດັ່ງນີ້; ແຕ່ຊົ່ວໂມງ ແລະ ກວນນັ້ນບໍ່ມີຄົນໃດຮູ້, ທັງເຫລົ່າທູດໃນສະຫວັນກໍບໍ່ຮູ້, ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຮູ້ຈົນກວ່າພຣະອົງສະເດັດມາ.

8 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາປະສົງໃຫ້ມະນຸດທັງປວງກັບໃຈ, ເພາະທຸກຄົນຢູ່ພາຍໃຕ້ ກບາບ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເຮົາສະຫງວນໄວ້ໃຫ້ແກ່ເຮົາເອງ, ຄົນ ຂີບລີສຸດທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ.

9 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ເຮົາໄດ້ສົ່ງ ກພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດຂອງເຮົາມາໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ແມ່ນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ

10 ແລະ ວ່າສິ່ງໃດທີ່ເຮົາໄດ້ສັນຍາ ເຮົາຈະເຮັດສິ່ງນັ້ນໃຫ້ສຳເລັດຜົນ, ແລະ ກປະຊາຊາດຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະ ກຳນົດຂາບມັນ; ແລະ, ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ໄດ້ກຳນົດຂາບລົງດ້ວຍຕົວເຂົາເອງ, ເຂົາຈະຕົກຕໍ່າ, ເພາະສິ່ງຊຶ່ງບັດນີ້ສູງສົ່ງດ້ວຍຕົວມັນເອງ ຈະຖືກ ກຫລົດອຳນາດລົງຕໍ່າ.

11 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈຶ່ງມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້

ພວກເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງ ກໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້, ແລະ ກ່າວກັບພວກເຂົາ, ເໝືອນດັ່ງອັກຄະສາວົກໃນສະໄໝບູຮານຂອງເຮົາ, ຜູ້ຊື່ວ່າເປໂຕ ດັ່ງນີ້:

12 ຈົ່ງ ເຊື່ອ ໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະເຢຊູ, ຜູ້ເຄີຍຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຈະສະເດັດມາ, ຜູ້ເປັນຕົ້ນ ແລະ ທີ່ສຸດ;

13 ຈົ່ງ ກກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຕາມພຣະບັນຍັດທີ່ສັກສິດ, ເພື່ອການປົດປາບ;

14 ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ເຮັດສິ່ງນີ້ ຈະໄດ້ຮັບ ກຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ໂດຍການວາງ ກມືຂອງພວກແອວເດີຂອງສາດສະໜາຈັກ.

15 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ ກຫ້າມ ການແຕ່ງງານບໍ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກພຣະເຈົ້າ, ເພາະການແຕ່ງງານໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກພຣະເຈົ້າເພື່ອມະນຸດ.

16 ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍທີ່ເຂົາຄວນມີ ກເມຍຄົນໜຶ່ງ, ແລະ ເຂົາທັງສອງຈະຕ້ອງເປັນ ກເນື້ອດຽວກັນ, ແລະ ທັງໝົດນີ້ເພື່ອວ່າ ກແຜ່ນດິນໂລກຈະສາມາດຕອບສະໜອງຈຸດປະສົງຂອງການສ້າງຂອງມັນ;

17 ແລະ ເພື່ອວ່າ ມັນຈະເຕັມໄປດ້ວຍ

6 ຄ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ລັດສະໝີພາບຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ງ 1 ກຮທ 15:25; ຄພ 76:61.
7 ກ ມທ 24:36; ມຮກ 13:32-37; ພນມ 16:15; ຄພ 133:11.
8 ກ ຄລຕ 3:22; ມຊຢ 16:3-5.
ຂ ຮສ 13:2; 3 ນພ 28:25-29.

9 ກ ປຖກ 17:7; ຄພ 66:2. ຄມພ ພັນທະສັນຍາ ໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ.
10 ກ ຊກຢ 2:11; ຄພ 45:66-69; 97:18-21.
ຂ ອຊຢ 60:14.
ຄ ມທ 23:12.
11 ກ ຄມພ ວຽກງານເຜີຍແຜ່.
13 ກ 3 ນພ 27:19-20.
14 ກ ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງ

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
ຂ ຄມພ ມີ, ການວາງ.
15 ກ 1 ຕມທ 4:1-3.
ຂ ປຖກ 2:18, 24; 1 ກຮທ 11:11.
ຄມພ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ.
16 ກ ຢຄ 2:27-30.
ຂ ປຖກ 2:24; ມທ 19:5-6.
ຄ ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ—ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນສຳລັບມະນຸດ.

ມະນຸດ, ຕາມ ການສ້າງຂອງເຂົາ ກ່ອນ ໂລກຖືກສ້າງຂຶ້ນ.

18 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ ສັ່ງຫ້າມໃຫ້ລະ ເວັ້ນຈາກ ຂີ້ນ, ວ່າມະນຸດບໍ່ຄວນກິນຂີ້ນ ນັ້ນຄືກັນ, ບໍ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກພຣະ ເຈົ້າ;

19 ເພາະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ກັດຢູ່ໃນທົ່ງ ແລະ ຝູງນົກຢູ່ໃນອາກາດ, ແລະ ສິ່ງຊຶ່ງມາຈາກ ແຜ່ນດິນ, ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ເພື່ອໃຫ້ ມະນຸດໃຊ້ເປັນອາຫານ ແລະ ເປັນເຄື່ອງ ນຸ່ງຫົ່ມ, ແລະ ເພື່ອວ່າເຂົາຈະມີຄວາມອຸດົມ ສົມບູນ.

20 ແຕ່ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ໄວ້ວ່າ ຄົນໆ ໜຶ່ງ ຈະ ກ່ອນຄອງຫລາຍກວ່າອີກຄົນໜຶ່ງ, ດັ່ງນັ້ນ ຂີ້ໂລກຈະຢູ່ໃນບາບ.

21 ແລະ ວິບັດ ຈົ່ງ ມີ ແກ່ ຄົນ ທີ່ ກໍ່ຫລັງ ເລືອດ ຫລື ເສຍເນື້ອໜັງໄປລ້າໆ ແລະ ບໍ່ ມີຄວາມຈຳເປັນ.

22 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງ ແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ບຸດມະນຸດ ບໍ່ໄດ້ ກໍ່ສະເດັດມາໃນຮູບຮ່າງຂອງສະຕີ, ຫັງບໍ່ແມ່ນ ໃນຮູບຮ່າງຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ສັນ ຈອນໄປເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

23 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງຢາກຖືກ ກໍ່ຫລອກ, ແຕ່ໃຫ້ ດຳເນີນຕໍ່ໄປໃນຄວາມແນ່ວແນ່, ໂດຍການ ຂໍ ຄອຍ ໃຫ້ ພ້າ ສະຫວັນ ສັ້ນ ສະ ເທືອນ, ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກສັ້ນ ແລະ ເນັ້ງໄປເບື້ອງ

ນັ້ນ ແລະ ເບື້ອງນີ້ເໝືອນດັ່ງຄົນເມົາເຫລົ້າ, ແລະ ໃຫ້ ກ່ອມພູຖືກຍົກຂຶ້ນສູງ, ແລະ ໃຫ້ ພູຜາຖືກຫຍຸບລົງຕ່ຳ, ແລະ ໃຫ້ບ່ອນເປັນ ຊຸມຄຸຄະກາຍເປັນບ່ອນຮາບພຽງ—ແລະ ທັງໝົດນີ້ ເມື່ອທູດຈະເປົ່າ ກະແກຂອງເຂົາ.

24 ແຕ່ກ່ອນວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຈະມາເຖິງ, ຢາໂຄບຈະ ຈະເລີນ ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ຊາວ ເລມັນ ຈະ ຂໍບານ ສະ ພັ່ງ ເໝືອນ ດັ່ງ ດອກກຸຫລາບ.

25 ຊີໂອນ ຈະ ກໍ່ເລີນ ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ເທິງ ຂີ້ເນີນພູ ແລະ ປີຕິຍິນດີຢູ່ເທິງພູເຂົາ, ແລະ ຈະຖືກຮວບຮວມເຂົ້າກັນໃນບ່ອນທີ່ເຮົາໄດ້ ກຳນົດໄວ້.

26 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບ ພວກເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງອອກໄປດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາພວກເຈົ້າ; ຈົ່ງກັບໃຈຈາກບາບທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າ; ຈົ່ງ ພັ້ນຂໍ ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ; ຈົ່ງ ພັ້ນເຄາະ ແລ້ວຈະມີຜູ້ໄຂປະຕູໃຫ້.

27 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ ຈະ ນຳ ໜ້າ ພວກເຈົ້າ ແລະ ຈະຮັກສາ ກໍ່ທາງຫລັງຂອງພວກເຈົ້າ; ແລະ ເຮົາຈະຢູ່ ກໍ່ທ່າມກາງພວກເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ ກໍ່ສັບສົນ.

28 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ຄື ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ, ແລະ ເຮົາມາ ຢ່າງໄວ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

<p>17 ກ ມຊ 3:4–5. ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ. ຂ ຄມພ ຊີວິດກ່ອນເກີດ. 18 ກ ອສ ສັ່ງຫ້າມໃຫ້ລະເວັ້ນ. ຂ ປຖກ 9:3; 1 ຕມທ 4:1–3. 19 ກ ຄພ 89:10–13. 20 ກ ກຈກ 4:32; ຄພ 51:3; 70:14; 78:6. ຂ ຄມພ ຄວາມເປັນ ຢູ່ທາງໂລກ. 21 ກ ປຈສ ປຖກ 9:10–15</p>	<p>(ພາກຫ້ອຍທ້າຍ). 22 ກ ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີ ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. 23 ກ ມທ 24:4–5. ຂ 2 ປຕ 3:12; ຄພ 45:39. ຄ ອຊຢ 40:4; ຄພ 109:74. ງ ມກ 1:3–4. ຈ ມທ 24:29–31. 24 ກ 3 ນພ 5:21–26. ຂ ອຊຢ 35:1; 2 ນພ 30:5–6;</p>	<p>3 ນພ 21:22–25; ຄພ 3:20; 109:65. 25 ກ ຄພ 35:24. ຂ ປຖກ 49:26; 2 ນພ 12:2–3. 26 ກ ຄພ 88:63. 27 ກ ອຊຢ 52:12. ຂ 3 ນພ 20:22. ຄ 1 ປຕ 2:6; ຄພ 84:116. 28 ກ ຄພ 1:12.</p>
---	--	---

ພາກທີ 50

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດ ໂອໄຮໂອ, ວັນທີ 9 ເດືອນພຶດສະພາ, 1831. ປະຫວັດຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ກ່າວວ່າແອວເດີ ບາງຄົນບໍ່ເຂົ້າໃຈການສະແດງໃຫ້ປະຈັກຂອງວິນຍານທີ່ແຕກຕ່າງກັນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ໂລກ ແລະ ວ່າການເປີດເຜີຍນີ້ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ຕາມການທູນຖາມພິເສດຂອງເພິ່ນກ່ຽວກັບເລື່ອງ ນີ້. ສິ່ງທີ່ເອີ້ນກັນວ່າການແປກປະຫລາດທາງວິນຍານບໍ່ໄດ້ເປັນສິ່ງຜິດປົກກະຕິຢູ່ໃນບັນ ດາສະມາຊິກ, ຊຶ່ງບາງຄົນອ້າງວ່າໄດ້ຮັບພາບນິມິດ ແລະ ການເປີດເຜີຍ.

1-5, ມີວິນຍານເທັດຢ່າງຫລວງຫລາຍຢູ່ ໃນແຜ່ນດິນ ໂລກ; 6-9, ວິບັດແກ່ຄົນໜ້າຊື່ ໃຈຄົດ ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຖືກຕັດອອກ ຈາກ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ; 10-14, ແອວເດີ ຕ້ອງສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນ ໂດຍພຣະວິນ ຍານ; 15-22, ທັງຜູ້ສັ່ງສອນ ແລະ ຜູ້ຟັງຈຳ ເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງຈາກພຣະ ວິນຍານ; 23-25, ສິ່ງທີ່ບໍ່ເສີມສ້າງບໍ່ໄດ້ ມາຈາກພຣະເຈົ້າ; 26-28, ຄົນຊື່ສັດເປັນ ຜູ້ຄອບຄອງທຸກສິ່ງທັງປວງ; 29-36, ຄຳ ອະທິຖານຂອງຄົນບໍລິສຸດໄດ້ຮັບຄຳຕອບ; 37-46, ພຣະຄຣິດເປັນຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ ແລະ ເປັນທິນສີລາແຫ່ງອິດສະຣາເອນ.

1 ຈົ່ງເຊື່ອຟັງ, ໂອ້ ພວກເຈົ້າແອວເດີຂອງ ສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ແລະ ງ່ຽງຫູຟັງ ສຽງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຊົງພຣະຊົນຢູ່; ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຄຳແຫ່ງປັນຍາ ຊຶ່ງ ຈະ ຖືກ ມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ ທູນຖາມ ແລະ ເຫັນພ້ອມກັນກ່ຽວກັບສາດ ສະໜາຈັກ, ແລະ ວິນຍານຕ່າງໆຢູ່ໃນແຜ່ນ ດິນ ໂລກ.

2 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າວ່າ ມີວິນ ຍານ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍທີ່ເປັນ "ວິນຍານເທັດ, ທີ່ໄດ້ອອກ ໄປໃນແຜ່ນດິນ ໂລກ, ຫລອກລວງ ໂລກ.

3 ແລະ "ຊາຕານ ກໍ ສະແຫວງຫາທີ່ ຈະ ຫລອກລວງພວກເຈົ້າຄືກັນ, ເພື່ອວ່າມັນ ຈະໄດ້ເອົາຊະນະພວກເຈົ້າ.

4 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ໄດ້ ຫລຽວເບິ່ງພວກເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ເຫັນຄວາມ ໜ້າກຽດຊັ່ງໃນສາດສະໜາຈັກທີ່ "ອ້າງ ນາມຂອງເຮົາ.

5 ແຕ່ຄົນທີ່ຊື່ສັດ ແລະ "ອິດທິນ ຍ່ອມ ເປັນ ສຸກ, ບໍ່ວ່າ ໃນ ຊີ ວິດ ຫລື ໃນ ຄວາມ ຕາຍ, ເພາະວ່າເຂົາຈະໄດ້ຮັບຊີວິດນິລັນ ດອນເປັນມູນມໍລະດົກ.

6 ແຕ່ວິບັດແກ່ຄົນ "ຫລອກຫລວງ ແລະ ຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ, ເພາະ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ເຮົາຈະນຳເຂົາມາສູ່ການພິ ພາກສາ.

7 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວ ກັບພວກເຈົ້າວ່າ ມີຄົນ "ໜ້າຊື່ໃຈຄົດ ໃນ ບັນດາພວກເຈົ້າ, ຜູ້ໄດ້ຫລອກລວງບາງ

50 2ກ ຄພ 129. ຄພ ວິນຍານ— ຜີມານຮ້າຍ. 3ກ ລກ 22:31; 3ນຟ 18:18.

4ກ ຄພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ. 5ກ ຄພ ອິດທິນ, ຄວາມອິດທິນ.

6ກ ຄພ ຫລອກລວງ, ການ ຫລອກລວງ, ຄວາມ ຫລອກລວງ. 7ກ ມທ 23:13-15; ແອວ 34:28.

ຄົນ, ຊຶ່ງໄດ້ມອບ ອຳນາດໃຫ້ ສັດຕູ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ຄົນ ທີ່ເຊັ່ນນັ້ນ ຈະຕ້ອງຖືກນຳກັບຄືນມາ;

8 ແຕ່ຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດຈະຖືກຊອກເຫັນ ແລະ ຖືກ ຕັດອອກ, ໃນຊີວິດຫລືບໍ່ກໍໃນຄວາມຕາຍ, ແມ່ນແຕ່ ຕາມທີ່ເຂົາປະສົງ; ແລະ ວິບັດແກ່ພວກເຂົາ ຜູ້ຖືກຕັດອອກຈາກສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ເພາະໂລກໄດ້ເອົາຊະນະຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນແລ້ວ.

9 ດັ່ງນັ້ນ, ໃຫ້ມະນຸດທຸກຄົນລະວັງ ເພື່ອວ່າເຂົາຈະບໍ່ເຮັດສິ່ງທີ່ບໍ່ເປັນຄວາມຈິງ ແລະ ບໍ່ຊອບທຳຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ.

10 ແລະ ບັດນີ້ມາເຖິດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ໂດຍພຣະວິນຍານ, ກັບແອວເດີແຫ່ງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາມາ ທີ່ເຈລະຈານຳກັນ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະເຂົ້າໃຈ;

11 ໃຫ້ພວກເຮົາມາເຈລະຈານຳກັນ ແມ່ນແຕ່ຄືກັນກັບມະນຸດຄົນໜຶ່ງເຈລະຈາກັບມະນຸດອີກຄົນໜຶ່ງໜ້າຕໍ່ໜ້າ.

12 ບັດນີ້, ເມື່ອມະນຸດຄົນໜຶ່ງເຈລະຈາກັບມະນຸດອີກຄົນໜຶ່ງ ກໍ່ໝາຍຄວາມວ່າເຂົາເຂົ້າໃຈມະນຸດ, ເພາະເຂົາເຈລະຈາດັ່ງມະນຸດ; ແມ່ນແຕ່ເຊັ່ນນັ້ນເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະເຈລະຈາກັບພວກເຈົ້າ ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະ ເຂົ້າໃຈ.

13 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຖາມຄຳຖາມນີ້ກັບ ພວກເຈົ້າ—ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບ ການແຕ່ງຕັ້ງເພື່ອສິ່ງໃດ?

14 ເພື່ອສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ ໂດຍ ພຣະວິນຍານ, ແມ່ນແຕ່ ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ ຊຶ່ງຖືກສັ່ງອອກໄປ ເພື່ອສຶດສອນຄວາມຈິງ.

15 ແລະ ຈາກນັ້ນພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບເອົາ ພຣະວິນຍານຕ່າງໆ ຊຶ່ງພວກເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈ, ແລະ ຮັບເອົາມັນວ່າ ມັນມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ໃນການນີ້ພວກເຈົ້າເຮັດຖືກຕ້ອງແລ້ວບໍ່?

16 ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງຕອບຄຳຖາມນີ້ດ້ວຍຕົນເອງ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຮົາຍັງຈະມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ພວກເຈົ້າ; ຄົນທີ່ອ່ອນແອໃນບັນດາພວກເຈົ້າຈະຖືກເຮັດໃຫ້ ເຂັ້ມແຂງຕໍ່ຈາກນີ້ໄປ.

17 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກເຮົາ ແລະ ຖືກສັ່ງອອກໄປ ສັ່ງສອນພຣະຄຳແຫ່ງຄວາມຈິງ ໂດຍພຣະຜູ້ປອບໂຍນ, ໃນພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ, ເຂົາຈະສັ່ງສອນມັນ ໂດຍ ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງບໍ່ຫລື ໂດຍທາງອື່ນ?

18 ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໂດຍທາງອື່ນ ມັນກໍບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າ.

19 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບພຣະຄຳແຫ່ງຄວາມຈິງ, ເຂົາໄດ້ຮັບມັນ ໂດຍພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງບໍ່ຫລື ໂດຍທາງອື່ນ?

20 ຖ້າຫາກເປັນໂດຍທາງອື່ນ ມັນກໍບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າ.

<p>7 ຂ ມຊຢ 27:8-9. 8 ຄ ຄມພ ມານ. 9 ອສ ຜູ້ທີ່ຖືກຫລອກລວງ. 8 ກ ຄພ 1:14; 56:3; 64:35. ຄມພ ການຖືກໄລ່ອອກ. 10 ກ ອຊຢ 1:18; ຄພ 45:10. 12 ກ ຄພ 1:24.</p>	<p>13 ກ ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ. 14 ກ ຄພ 43:15. ຄມພ ສອນ, ຜູ້ສອນ, ຄູ່ສອນ—ການສອນດ້ວຍພຣະວິນຍານ. 2 ຄມພ ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ. 15 ກ ຄມພ ການສາມາດສັ່ງ</p>	<p>ເກດ, ຂອງປະທານແຫ່ງ. 16 ກ ຄພ 12:23-27. 17 ກ ຄມພ ສັ່ງສອນ; ວຽກງານເຜີຍແຜ່. 2 ຄພ 6:15. ຄມພ ຈິງ, ຄວາມຈິງ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.</p>
--	--	---

21 ສະນັ້ນ, ດ້ວຍເຫດໃດພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈ ແລະ ຮູ້ຈັກ, ວ່າຄົນທີ່ໄດ້ຮັບພຣະຄຳໂດຍພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ ໄດ້ຮັບມັນດັ່ງທີ່ສັ່ງສອນໄວ້ ໂດຍພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ?

22 ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນທີ່ສັ່ງສອນ ແລະ ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຈະເຂົ້າໃຈກັນ, ແລະ ທັງສອງໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງ ແລະ ະບິຕິຍົນດີນຳກັນ.

23 ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ເສີມສ້າງ ບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເປັນ "ຄວາມມືດ.

24 ສິ່ງທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າເປັນ "ຄວາມສະຫວ່າງ; ແລະ ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງ, ແລະ ະດຳເນີນຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ, ຈະໄດ້ຮັບ "ຄວາມສະຫວ່າງຫລາຍຂຶ້ນ; ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນຈະຮຸ່ງແຈ້ງຫລາຍຂຶ້ນໄປເລື້ອຍໆຈົນເຖິງວັນທີ່ສິມບູນ.

25 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ ແລະ ເຮົາກ່າວມັນເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະຮູ້ "ຄວາມຈິງ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຂັບໄລ່ຄວາມມືດອອກໄປຈາກບັນດາພວກເຈົ້າ;

26 ຄົນໃດທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ຖືກສົ່ງອອກໄປ, ຄົນໆນັ້ນໄດ້ຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນ "ຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ເຖິງແມ່ນເຂົາຈະຕ່ຳຕ້ອຍທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນ ະຄົນຮັບໃຊ້ຜູ້ຄົນທັງປວງ.

27 ດັ່ງນັ້ນ, ເຂົາຈຶ່ງເປັນ "ຜູ້ຄອບຄອງ

ທຸກສິ່ງທັງປວງ; ເພາະທຸກສິ່ງທັງປວງຂຶ້ນຢູ່ກັບເຂົາ, ທັງໃນສະຫວັນ ແລະ ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ຊີວິດ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງ, ພຣະວິນຍານ ແລະ ະອຳນາດ, ໄດ້ຖືກສົ່ງອອກໄປ ໂດຍພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາຜ່ານພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ.

28 ແຕ່ບໍ່ມີຄົນໃດເປັນຜູ້ຄອບຄອງທຸກສິ່ງທັງປວງ ຍົກເວັ້ນແຕ່ເຂົາຈະຖືກ "ເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ະຊຳລະລ້າງຈາກບາບທັງໝົດເສຍກ່ອນ.

29 ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ະຊຳລະລ້າງຈາກບາບທັງໝົດແລ້ວ, ພວກເຈົ້າຈະ "ທູນຂໍສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຈົ້າປາດຖະໜາ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ ແລ້ວສິ່ງນັ້ນກໍຈະເກີດຂຶ້ນ.

30 ແຕ່ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າ ສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າທູນຂໍຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ; ແລະ ເພາະພວກເຈົ້າຖືກກຳນົດໃຫ້ "ເປັນຫົວໜ້າ, ວິນຍານທັງຫລາຍຈະຂຶ້ນຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ.

31 ດັ່ງນັ້ນ, ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າເຫັນ "ວິນຍານສະແດງໃຫ້ປະຈັກສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈ, ແລະ ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາວິນຍານນັ້ນ, ໃຫ້ພວກເຈົ້າທູນຂໍຈາກພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ; ແລະ ຖ້າຫາກພຣະອົງບໍ່ໄດ້ມອບວິນຍານນັ້ນໃຫ້ພວກເຈົ້າ,

<p>22 ກ 1 ກອທ 14:26. ຂ ຢຮ 4:36.</p> <p>23 ກ ຄມພ ຄວາມມືດ ທາງວິນຍານ.</p> <p>24 ກ 1 ຢຮ 2:8-11; ມຣນ 7:14-19; ຄພ 84:45-47; 88:49. ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງພຣະຄຣິດ. ຂ ຢຮ 15:4-5, 10.</p>	<p>ຄ 2 ນພ 28:30. 25 ກ ຢຮ 8:32. 26 ກ ມທ 23:11. ຂ ມຣກ 10:42-45. ຄມພ ຮັບໃຊ້, ການຮັບໃຊ້. 27 ກ ຄພ 76:5-10, 53-60; 84:34-41. ຂ ຄມພ ອຳນາດ. 28 ກ 3 ນພ 19:28-29; ຄພ 88:74-75. ຄມພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ,</p>	<p>ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ; ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ. ຂ 1 ຢຮ 1:7-9.</p> <p>29 ກ ຮລມ 10:5; ຄພ 46:30. ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.</p> <p>30 ກ ຄມພ ສິດອຳນາດ. 31 ກ 1 ຢຮ 4:1. ຄມພ ວິນຍານ— ຜົນມານຮ້າຍ.</p>
--	--	---

ເມື່ອນັ້ນພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ມັນບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າ.

32 ແລະ ມັນ ຈະ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ພວກເຈົ້າ, "ອຳນາດ ເໜືອ ວິນ ຍານ ນັ້ນ; ແລະ ພວກເຈົ້າ ຈະ ປະ ກາດ ຕໍ່ ຕ້ານ ວິນ ຍານ ນັ້ນ ດ້ວຍ ສຽງ ອັນ ດັງ ວ່າ ມັນ ບໍ່ ໄດ້ ມາ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ—

33 ບໍ່ ແມ່ນ ໂດຍ ການ ກ່າວ ຫາ ທີ່ "ຕໍ່ ວ່າ, ເພື່ອ ວ່າ ພວກເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ໃຫ້ ມັນ ເອົາ ຊະ ນະ, ທັງ ບໍ່ ແມ່ນ ດ້ວຍ ການ ກ່າວ "ອວດ ອ້າງ ຫລື ດ້ວຍ ຄວາມ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ, ຖ້າ ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ ພວກເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ມັນ ຍຶດ ໄວ້.

34 ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ, ກໍ ໃຫ້ ເຂົາ ພິ ຈາ ລະ ນາ ວ່າ ມັນ ມາ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ; ແລະ ໃຫ້ ເຂົາ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ ທີ່ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ການ ພິ ຈາ ລະ ນາ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ ວ່າ ເຂົາ ມີ ຄ່າ ຄວນ ທີ່ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ມັນ.

35 ແລະ ໂດຍ ການ ເອົາ ໃຈ ໃສ່ ແລະ ການ ເຮັດ ຕາມ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງ ພວກເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ, ແລະ ຊຶ່ງ ພວກເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຫລັງ ຈາກ ນີ້—ແລະ "ອານາຈັກ ທີ່ ພຣະ ບິດາ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ພວກເຈົ້າ, ແລະ "ອຳນາດ ທີ່ ຈະ ເອົາ ຊະ ນະ ທຸກ ສິ່ງ ທັງ ປວງ ຊຶ່ງ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ການ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ຈາກ ພຣະ ອົງ—

36 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າ ວ່າ ພວກເຈົ້າ ເປັນ ສຸກ ແລ້ວ ຜູ້ ບັດ ນີ້ ໄດ້ ຍິນ ຖ້ອຍ ຄຳ ຂອງ ເຮົາ ຈາກ ປາກ ຂອງ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ, ເພາະ

ບາບ ຂອງ ພວກເຈົ້າ ໄດ້ ຖືກ "ອະ ໄພ ໃຫ້ ແລ້ວ.

37 ຈົ່ງ ໃຫ້ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ໂຈ ເຊັບ ເວກ ຟຽວ, ຜູ້ ຊຶ່ງ ເຮົາ ພິ ຈາ ຫລາຍ, ແລະ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ "ພາລີ ພິ ພະ ແຮັດ ອອກ ໄປ ຫາ ຫ່ວຍ ຂອງ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ ແລະ ເພີ່ມ ຄວາມ ເຂັ້ມ ແຂງ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ໂດຍ ການ ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄຳ ແຫ່ງ "ການ ແນະ ນຳ;

38 ແລະ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ຈອນ ຄໍຣຽວ ນຳ ອີກ, ຫລື ຫລາຍ ຕໍ່ ຫລາຍ ຄົນ ຂອງ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ການ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ສູ່ ໜ້າ ທີ່ ນີ້, ແລະ ໃຫ້ ພວກເຂົາ ທ່າງ ານ ໃນ "ສວນ ອະ ງຸ່ນ; ແລະ ບໍ່ ໃຫ້ ຄົນ ໃດ ຂັດ ຂວາງ ພວກເຂົາ ໃນ ການ ເຮັດ ສິ່ງ ນັ້ນ ຊຶ່ງ ເຮົາ ໄດ້ ກຳ ນົດ ພວກເຂົາ—

39 ດັ່ງ ນັ້ນ, ໃນ ເລື່ອງ ນີ້ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ "ເອດ ເວີດ ພາດ ທຣິດ ບໍ່ ຖືກ ຕ້ອງ; ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ໃຫ້ ລາວ ກັບ ໃຈ ແລະ ລາວ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ໃຫ້ ອະ ໄພ.

40 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຈົ້າ ເປັນ ເດັກ ນ້ອຍ ໆ ແລະ ພວກເຈົ້າ ບໍ່ "ສາ ມາດ ອົດ ທົນ ກັບ ທຸກ ສິ່ງ ທັງ ປວງ ໃນ ຕອນ ນີ້; ພວກເຈົ້າ ຕ້ອງ "ເຕີບ ໂຕ ຂຶ້ນ ໃນ "ພຣະ ຄຸນ ແລະ ໃນ ຄວາມ ຮູ້ ເລື່ອງ "ຄວາມ ຈິງ.

41 "ຢ່າ ສູ່ ຢ້ານ, "ເດັກ ນ້ອຍ ເອີຍ, ເພາະ ພວກເຈົ້າ ເປັນ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ເຮົາ ໄດ້ "ເອົາ ຊະ ນະ ໂລກ ແລ້ວ, ແລະ ພວກເຈົ້າ ເປັນ ຜູ້ ທີ່ ພຣະ ບິດາ ໄດ້ "ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ເຮົາ;

32 ກ ມທ 10:1.
33 ກ ຢດ 1:9.
ຂ ຄພ 84:67, 73.
35 ກ ຄພ ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຫລື ອາ ນາຈັກ ສະ ຫວັນ.
ຂ 1 ຢຣ 4:4;
ຄພ 63:20, 47.
36 ກ ຄພ 58:42-43.
ຄພ ອະ ໄພ, ໃຫ້ ອະ ໄພ.

37 ກ ຄພ ພະ ແຮັດ, ພາລີ ພາກ ເກີ.
ຂ ຄພ 97:3-5.
38 ກ ຄພ ສວນ ອະ ງຸ່ນ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.
39 ກ ຄພ ພາດ ທຣິດ, ເອດ ເວີດ.
40 ກ 3 ນພ 17:2-3;
ຄພ 78:17-18.
ຂ 1 ກຣທ 3:2-3;
ຄພ 19:22-23.

ຄ ຄພ ພຣະ ຄຸນ.
ງ ຄພ ຈິງ, ຄວາມ ຈິງ.
41 ກ 1 ຢຣ 4:18.
ຂ ຄພ ບຸດ ແລະ ທິດາ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
ຄ ຢຣ 16:33.
ງ ຢຣ 10:27-29; 17:2;
3 ນພ 15:24;
ຄພ 27:14; 84:63.

42 ແລະ ບໍ່ມີຄົນໃດທີ່ພຣະບິດາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຮົາຈະ ກ່ເສຍໄປ.

43 ແລະ ພຣະ ບິດາ ກັບ ເຮົາ ເປັນ ອັນ ກ່ໜຶ່ງດຽວກັນ. ເຮົາຢູ່ໃນພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບິດາຢູ່ໃນເຮົາ; ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບເອົາເຮົາ, ພວກເຈົ້າກໍຢູ່ໃນເຮົາ ແລະ ເຮົາກໍຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ.

44 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຢູ່ໃນທ່າມກາງພວກເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາເປັນຜູ້ລ້ຽງ ກໍທີ່ດີ, ແລະ ະຫິນສີ

ລາແຫ່ງອິດສະຣາເອນ. ຄົນທີ່ສ້າງຢູ່ເທິງ ະຫິນສີລານີ້ຈະ ບໍ່ຕົກ.

45 ແລະ ວັນນັ້ນ ຈະ ມາ ເຖິງ ເມື່ອ ພວກເຈົ້າຈະ ໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຮົາ ແລະ ະເຫັນເຮົາ, ແລະ ຮູ້ວ່າເຮົາເປັນຢູ່.

46 ສະນັ້ນຈິ່ງ ະເຜົາຄອຍ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າ ຈະ ະຕຽມ ພ້ອມ. ແມ່ນ ເປັນ ດັ່ງ ນັ້ນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 51

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງທອມສັນ, ລັດໂອໄຮໂອ, ວັນທີ 20 ເດືອນພຶດສະພາ, 1831. ໃນເວລານີ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ອົບພະຍົບມາຈາກລັດຕ່າງໆທາງຕາເວັນອອກໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນມາເຖິງລັດໂອໄຮໂອ, ແລະ ຈຳເປັນຕ້ອງມີການຈັດຕຽມຢ່າງຄັກແນ່ສຳລັບການມາຕັ້ງຖິ່ນຖານຂອງພວກເຂົາ. ໃນເມື່ອວຽກງານນີ້ເປັນໜ້າທີ່ຂອງອະທິການໂດຍສະເພາະ, ອະທິການເອດເວີດ ພາດທຣິດ ຈຶ່ງໄດ້ສະແຫວງຫາຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, ແລະ ສາດສະດາໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

1-8, ເອດເວີດ ພາດທຣິດ ໄດ້ຖືກກຳນົດໃຫ້ຄວບຄຸມສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນການພິທັກຮັກສາ ແລະ ຊັບສິນຕ່າງໆ; 9-12, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງປະຕິບັດຕໍ່ກັນດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດ ແລະ ໄດ້ຮັບຢ່າງເທົ່າທຽມກັນ; 13-15, ພວກເຂົາຕ້ອງມີຄັງຂອງອະທິການ ແລະ ຈັດການກັບ ຊັບສິນ ຕ່າງໆ ຕາມກົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; 16-20, ລັດໂອໄຮໂອຈະເປັນສະຖານທີ່ເຕົ້າໂຮມຊົ່ວຄາວ.

1 ຈຶ່ງເຊື່ອຟັງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ແລະ ເຮົາຈະກ່າວກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ະເອດເວີດ ພາດ ທຣິດ, ແລະ ໃຫ້ ຄຳ ແນະນຳ ແກ່ລາວ; ເພາະ ຈຳເປັນ ທີ່ລາວ ຕ້ອງ ໄດ້ ຮັບ ຄຳແນະນຳ ເຖິງວິທີຈັດວາງລະບຽບຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້.

2 ເພາະ ຈຳເປັນ ທີ່ ຈະ ຈັດ ວາງ ລະບຽບ ພວກເຂົາຕາມ ະກົດຂອງເຮົາ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະຖືກຕັດອອກ.

<p>42 ກ ຢຣ 17:12; 3 ນຟ 27:30-31.</p> <p>43 ກ ຢຣ 17:20-23; 3 ນຟ 11:35-36. ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.</p> <p>44 ກ ຢຣ 10:14-15. ຄມພ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ.</p>	<p>ຂ ປຖກ 49:24; 1 ປຕ 2:4-8. ຄມພ ຫິນເສົາເອກ.</p> <p>ຄ 1 ກຣທ 10:1-4. ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ຫິນ.</p> <p>ງ ຮລມ 5:12.</p> <p>45 ກ ຄພ 67:10-13. 46 ກ ຄມພ ຍາມ, ຄົນຍາມ.</p>	<p>ຂ ແອວ 34:32-33.</p> <p>51 ກ ຄມພ ພາດທຣິດ, ເອດເວີດ.</p> <p>2 ກ ຄພ 42:30-39; 105:5. ຄມພ ອຸທິດຖວາຍ, ກິດ ແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍ.</p>
---	--	--

3 ດັ່ງນັ້ນ, ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ເອດເວີດ ພາດທຣິດ, ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຜູ້ຊຶ່ງລາວ ໄດ້ເລືອກໄວ້, ຜູ້ຊຶ່ງ ເຮົາພໍໃຈຫລາຍ, ກຳນົດຊັບສິນທີ່ເປັນສ່ວນຂອງເຂົາໃຫ້ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ, ທຸກ ຄົນ "ເທົ່າກັນ ຕາມ ຄອບຄົວຂອງເຂົາ, ຕາມສະພາບການຂອງເຂົາ ແລະ ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນຂອງເຂົາ.

4 ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ເອດເວີດ ພາດທຣິດ, ເມື່ອລາວຈະກຳນົດຊັບສິນໃຫ້ຄົນໃດ, ໃຫ້ລາວມອບ ລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ເຂົາ ເພື່ອເປັນສິ່ງປະກັນສ່ວນຂອງເຂົາ, ເພື່ອເຂົາຈະຖືໄວ້, ແມ່ນແຕ່ສິດນີ້ ແລະ ມໍລະດົກໃນສາດສະໜາຈັກ, ຈົນກວ່າເຂົາລ່ວງລະເມີດ ແລະ ນັບວ່າບໍ່ມີຄ່າຄວນໂດຍສູງຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຕາມກົດ ແລະ "ພັນທະສັນຍາຂອງສາດສະໜາຈັກ, ທີ່ຈະເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກ.

5 ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາລ່ວງລະເມີດ ແລະ ນັບວ່າບໍ່ມີຄ່າຄວນທີ່ຈະເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກ, ເຂົາຈະບໍ່ມີສິດທີ່ຈະທວງເອົາຊັບສິນສ່ວນນັ້ນ ຊຶ່ງເຂົາໄດ້ອຸທິດຖວາຍໃຫ້ແກ່ອະທິການສຳລັບຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນຂັດສົນໃນສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ; ສະນັ້ນ, ເຂົາຈະບໍ່ມີຂອງປະທານນັ້ນອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ຈະມີພຽງແຕ່ສ່ວນທີ່ໂອນໃຫ້ເຂົາເປັນເຈົ້າຂອງເທົານັ້ນ.

6 ແລະ ຈະຕ້ອງເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ດັ່ງ ນັ້ນ, "ຕາມ ຄຳກຳນົດ ພາຍ ຂອງ

ແຜ່ນດິນ.

7 ແລະ ໃຫ້ກຳນົດສິ່ງທີ່ເປັນຂອງຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ໄວ້ກັບຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້.

8 ແລະ "ເງິນ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ໄວ້ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ເຫລົ່ານີ້—ໃຫ້ກຳນົດຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້, ທີ່ຈະນຳ ະເງິນໄປຈັດຫາອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້.

9 ແລະ ໃຫ້ທຸກຄົນປະຕິບັດຕໍ່ກັນ "ຢ່າງ ຊື່ສັດ, ແລະ ເທົ່າທຽມກັນ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້, ແລະ ໄດ້ຮັບເທົ່າທຽມກັນ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນອັນ ະໜຶ່ງດຽວກັນ, ແມ່ນແຕ່ຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາພວກເຈົ້າ.

10 ແລະ ຢ່າ ໃຫ້ ສິ່ງ ທີ່ ເປັນ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ເຫລົ່ານີ້ຖືກເອົາໄປ ແລະ ມອບໃຫ້ບາງຄົນໃນ "ໜ່ວຍອື່ນຂອງສາດສະໜາຈັກ.

11 ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກໜ່ວຍອື່ນຂອງສາດສະໜາຈັກຢາກໄດ້ເງິນຈາກສາດສະໜາຈັກໜ່ວຍນີ້, ກໍໃຫ້ເຂົາຈ່າຍຄົນໃຫ້ສາດສະໜາຈັກໜ່ວຍນີ້ ຕາມທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຕົກລົງກັນ;

12 ແລະ ການນີ້ຈະດຳເນີນໄປໂດຍຜ່ານອະທິການ ຫລື ຜູ້ເປັນຕົວແທນ, ຊຶ່ງຈະຖືກກຳນົດໂດຍ "ສູງຂອງໜ່ວຍຂອງສາດສະໜາຈັກ.

13 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ໃຫ້ ອະ ທິ ການ ກຳນົດ "ຄັ້ງແຫ່ງໜຶ່ງ ໃຫ້ແກ່ສາດສະໜາຈັກໜ່ວຍນີ້; ແລະ ໃຫ້ທຸກສິ່ງທັງ ເງິນ ຄຳ ແລະ ອາຫານການກິນ, ຊຶ່ງມີຫລາຍກວ່າ

<p>3 ກ ຄພ 49:20. ຂ ກຈກ 2:44-45; 4 ນພ 1:2-3. 4 ກ ອສ ພກທິ 20 ຖືກເອີ້ນວ່າ ກົດ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງ ພຣະຄຣິດ. ຄພ 33:14; 42:13.</p>	<p>ຄມພ ພັນທະສັນຍາ. 6 ກ 1 ປຕ 2:13; ຄພ 98:5-7. ຂ ຄພ 58:21-22. 8 ກ ຄພ 84:104. ຂ ຄພ 104:15-18. 9 ກ ຄມພ ຊື່ສັດ, ຄວາມຊື່ສັດ. ຂ ຄພ 38:27.</p>	<p>ຄມພ ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ, ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ. 10 ກ ອສ ສາຂາອື່ນຂອງ ສາດສະໜາຈັກ, ບໍ່ ແມ່ນນິກາຍອື່ນ. 12 ກ ຄມພ ເຫັນຊອບນຳກັນ. 13 ກ ຄພ 42:55. ຄມພ ຄັ້ງ.</p>
--	---	---

ຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ ຖືກເກັບໄວ້ໃນມືຂອງອະທິການ.

14 ແລະ ໃຫ້ລາວ ເກັບ ຈຳນວນ ທີ່ລາວຕ້ອງການໄວ້ໃຫ້ຕົນນຳອີກ, ແລະ ສຳລັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຄອບຄົວຂອງລາວ, ໃນຂະນະທີ່ລາວຖືກຈ້າງໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກິດນີ້.

15 ແລະ ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈຶ່ງມອບສິດທິພິເສດໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ ທີ່ຈະຈັດວາງລະບຽບຕົນຕາມ "ກົດຂອງເຮົາ.

16 ແລະ ເຮົາອຸທິດ "ທີ່ດິນນີ້ໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, ຈົນກວ່າເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະຈັດຫາບ່ອນອື່ນໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະ ບັນຊາພວກເຂົາໃຫ້ໄປຈາກບ່ອນນີ້;

17 ແລະ ຊົ່ວໂມງ ແລະ ວັນ ຈະບໍ່ບອກໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້, ດັ່ງນັ້ນ ໃຫ້ພວກເຂົາດຳ

ລົງຊີວິດໃນແຜ່ນດິນນີ້ ປະມານຫລາຍປີ, ແລະ ການນີ້ຈະກັບເປັນຜົນດີໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.

18 ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຈະເປັນ "ຕົວຢ່າງໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ເອດເວີດ ພາດທຣິດ, ໃນສະຖານທີ່ອື່ນໆ, ໃນທຸກໜ່ວຍຂອງສາດສະໜາຈັກ.

19 ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ຖືກພົບວ່າຊື່ສັດ, ທຸ່ງທຳ, ແລະ ເປັນ "ຜູ້ພິທັກຮັກສາທີ່ສະຫລາດ ຈະມີ ຄວາມຊົມຊື່ນກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຈະໄດ້ຮັບຊີວິດນິລັນດອນເປັນມູນມໍລະດົກ.

20 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ເຮົາຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຜູ້ມາ "ຢາງໄວ, ໃນ ຊົ່ວໂມງທີ່ເຈົ້າບໍ່ຄາດຄິດ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 52

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ແກ່ພວກແອວເດີຂອງສາດສະໜາຈັກ, ທີ່ເມືອງເຄິດແລນ, ລັດ ໂອໄຮ ໂອ, ວັນທີ 6 ເດືອນມິຖຸນາ, 1831. ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ໄດ້ຖືກຈັດຂຶ້ນທີ່ເມືອງເຄິດແລນ, ເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນທີ 3 ແລະ ສິ້ນສຸດລົງໃນວັນທີ 6 ຂອງເດືອນມິຖຸນາ. ໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ນີ້ ມີການແຕ່ງຕັ້ງສະເພາະເປັນເທື່ອທຳອິດຕໍ່ຕຳແໜ່ງມະຫາປະໂລຫິດ, ແລະ ມີການຫລົງເຫັນ ແລະ ຕິຕຽນການສະແດງໃຫ້ປະຈັກບາງຢ່າງຂອງວິນຍານເທັດ ແລະ ການຫລອກລວງ.

1-2, ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງຕໍ່ໄປຖືກກຳນົດໃຫ້ຈັດຂຶ້ນໃນລັດມີເຊີຊີ; 3-8, ມີການກຳນົດແອວເດີບາງຄົນໃຫ້ເດີນທາງໄປນຳກັນ; 9-11, ແອວເດີຕ້ອງສິດສອນສິ່ງທີ່ອັກຄະສາວົກ ແລະ ສາດສະດາໄດ້ຂຽນ

ໄວ້; 12-21, ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງໂດຍພຣະວິນຍານຈະນຳຜົນແຫ່ງການສັນລະເສີນ ແລະ ບັນຍາອອກມາ; 22-44, ແອວເດີບາງຄົນໄດ້ຖືກກຳນົດໃຫ້ອອກໄປສົ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນໃນຂະນະທີ່ເດີນ

<p>13 ຂ ຄພ 42:33-34, 55; 82:17-19.</p> <p>15 ກ ຄພ 51:2.</p> <p>16 ກ ອສ ເຂດເຄິດແລນ, ລັດໂອໄຮໂອ.</p>	<p>18 ກ ອສ ແບບແຜນ.</p> <p>19 ກ ມທ 24:45-47.</p> <p>ຄມພ ພິທັກຮັກສາ, ຜູ້ພິທັກຮັກສາ, ການພິທັກຮັກສາ.</p> <p>ຂ ຄມພ ຊື່ນຊົມ,</p>	<p>ຄວາມຊື່ນຊົມ.</p> <p>20 ກ ພນມ 22:6-16.</p> <p>ຂ ມທ 24:44.</p>
---	--	---

ທາງໄປ ລັດມີເຊີຣີເພື່ອຮ່ວມກອງປະຊຸມ
ໃຫຍ່.

1 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວດັ່ງ
ນີ້ກັບແອວເດີຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ ຶເອີ້ນ ແລະ
ໄດ້ເລືອກໃນຍຸກສຸດທ້າຍນີ້, ໂດຍສຸລະສຽງ
ແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ—

2 ໂດຍກ່າວວ່າ: ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຈະເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກເຈົ້າວ່າ
ເຮົາຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຈົ້າເຮັດສິ່ງໃດ
ນັບຈາກເວລານີ້ຈົນເຖິງກອງປະຊຸມໃຫຍ່
ຄັ້ງຕໍ່ໄປ, ຊຶ່ງຈະຈັດຂຶ້ນ ໃນລັດມີເຊີຣີ,
ເທິງ ັທີ່ດິນ ຊຶ່ງເຮົາຈະ ຶຂອບໃຫ້ຜູ້
ຄົນຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ຶທີ່ເຫລືອ
ຢູ່ຂອງຢາໂຄບ, ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຜູ້ເປັນ
ທາຍາດຕາມ ຶພັນທະສັນຍາ.

3 ດັ່ງນັ້ນ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວ
ກັບເຈົ້າວ່າ ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ
ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ແລະ ຊິດນີ ຣິກດອນ ອອກ
ເດີນທາງທັນທີເທົ່າທີ່ຈະສາມາດຕຽມຕົວ
ຢ່າງໄວເພື່ອອອກຈາກບ້ານເຮືອນຂອງເຂົາ
ເຈົ້າ, ແລະ ເດີນທາງໄປຫາແຜ່ນດິນມີເຊີຣີ.

4 ແລະ ຕາບ ໃດທີ່ເຂົາເຈົ້າຊື່ສັດຕໍ່ເຮົາ,
ຈະເຮັດໃຫ້ມັນເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ເຂົາເຈົ້າວ່າ
ເຂົາເຈົ້າຄວນເຮັດສິ່ງໃດ;

5 ແລະ ຕາບ ໃດທີ່ເຂົາເຈົ້າຊື່ສັດ, ຈະ
ເຮັດໃຫ້ມັນເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ເຂົາເຈົ້ານຳອີກ
ວ່າ ຶແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່
ບ່ອນໃດ.

6 ແລະ ຕາບ ໃດທີ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຊື່ສັດ, ເຂົາ
ເຈົ້າຈະຖືກຕັດອອກ, ແມ່ນແຕ່ຕາມທີ່ເຮົາ
ປະສົງ, ດັ່ງທີ່ເຮົາເຫັນວ່າດີ.

7 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ
ແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ໃຫ້ຜູ້ຮັບ
ໃຊ້ຂອງເຮົາ ໄລມັນ ໄວ້ ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້
ຂອງເຮົາ ຈອນ ຄໍຣຽວ ອອກເດີນທາງຢ່າງ
ໄວ;

8 ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຈອນ ເມັດໂອກ,
ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໄຮຣຳ ສະມິດ ນຳ
ອີກ, ອອກເດີນທາງໄປຫາບ່ອນດຽວກັນ
ໂດຍຜ່ານທາງເມືອງດີທຣອຍ.

9 ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາເດີນທາງຈາກບ່ອນ
ນັ້ນ ໂດຍສັ່ງສອນ ພຣະ ຄຳ ໄປ ລະຫວ່າງ
ທາງ, ໂດຍ ຶບໍ່ໃຫ້ກ່າວສິ່ງໃດນອກຈາກ
ສິ່ງທີ່ ຶສາດສະດາ ແລະ ອັກຄະສາວົກໄດ້
ຂຽນໄວ້, ແລະ ສິ່ງທີ່ ຶພຣະຜູ້ປອບ ໂຍນ
ໄດ້ສິດສອນພວກເຂົາຜ່ານການອະທິຖານ
ດ້ວຍສັດທາເທົ່ານັ້ນ.

10 ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ໄປ ເປັນ ຶຄູ່ໆ, ແລະ
ໃຫ້ພວກເຂົາສັ່ງສອນໄປລະຫວ່າງທາງໃນ
ການຂຸມນູມທຸກບ່ອນ, ໂດຍໃຫ້ບັບຕິສະມາ
ດ້ວຍ ຶນຳ, ແລະ ໂດຍການວາງ ຶມືຢູ່ແຄມ
ນ້ຳ.

11 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້,
ເຮົາຈະຕັດວຽກງານຂອງເຮົາໃຫ້ສັ້ນລົງໃນ
ຶຄວາມຊອບທຳ, ເພາະເວລາມາເຖິງແລ້ວ
ທີ່ເຮົາຈະສົ່ງການພິພາກສາອອກໄປສູ່ໄຊ
ຊະນະ.

52 1 ກ ຄມພ ເອີ້ນ, ການ
ເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກ
ພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ.
2 ກ ຄພ 57:1-3.
ຂ ຄພ 58:57; 84:3-4.
ຄ ພສສ 135:4;
3 ນພ 5:21-26.
ງ ອຣຣ 2:6-11.

ຄມພ ພັນທະສັນຍາ
ຂອງອັບຣາຮາມ.
5 ກ ຄພ 57:1-3.
9 ກ ມຊຢ 18:19-20.
ຂ ຄພ 42:12; 52:36.
ຄມພ ພຣະຄຳພີ.
ຄ ຄມພ ສອນ, ຜູ້ສອນ, ຄູ
ສອນ—ການສອນດ້ວຍ

ພຣະວິນຍານ;
ພຣະຜູ້ປອບ ໂຍນ;
ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
10 ກ ມຣກ 6:7;
ຄພ 61:35.
ຂ ຢຣ 1:26.
ຄ ກຈກ 8:14-17.
11 ກ ຣມ 9:28.

12 ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ໄລ່ມັນໄວ້ ລະມັດລະວັງ, ເພາະຊາຕານຢາກ "ຜັດລາວຄືກັນກັບຂີ້ແກບ.

13 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນທີ່ "ຊິສັດ ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງຫລາຍສິ່ງ.

14 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາຈະມອບແບບແຜນ ໃນ ທຸກສິ່ງ ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກຫລອກລວງ; ເພາະຊາຕານມີຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນ, ແລະ ມັນອອກໄປຫລອກລວງບັນດາປະຊາຊາດ—

15 ດັ່ງນັ້ນ ຄົນໃດທີ່ອະທິຖານ, ຜູ້ມີວິນຍານທີ່ "ສຳນຶກຜິດ, ຄົນໆນັ້ນເຮົາຈະ ຮັບຮູ້ຖ້າຫາກເຂົາປະຕິບັດຕາມ ພິທີການຂອງເຮົາ.

16 ຄົນໃດທີ່ກ່າວ, ຜູ້ມີວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດ, ຊຶ່ງພາສາຂອງເຂົາອ່ອນໂຍນ ແລະ ເສີມສ້າງ, ຄົນໆນັ້ນແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າຖ້າຫາກເຂົາປະຕິບັດຕາມພິທີການຂອງເຮົາ.

17 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຄົນໃດທີ່ຕົວສັ່ນພາຍໃຕ້ອຳນາດຂອງເຮົາ ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ "ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ແລະ ຈະ ນຳຜົນແຫ່ງການສັນລະເສີນ ແລະ ຮັບຮູ້ອອກມາ, ຕາມການເປີດເຜີຍ ແລະ ຄວາມຈິງ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ພວກເຈົ້າ.

18 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຄົນທີ່ຜ່າຍແພ້ ແລະ ບໍ່ໄດ້ "ນຳຜົນອອກມາ, ແມ່ນແຕ່ຕາມແບບແຜນນີ້, ບໍ່ໄດ້ມາຈາກເຮົາ.

19 ດັ່ງນັ້ນ, ໂດຍແບບແຜນນີ້ພວກເຈົ້າຈະ "ຮູ້ວິນຍານຕ່າງໆໃນທຸກກໍລະນີພາຍໃຕ້ພ້າສະຫວັນທັງມວນ.

20 ແລະ ເວລາມາເຖິງແລ້ວ; ອີງຕາມສັດທາຂອງມະນຸດ ມັນຈະ "ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ.

21 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄຳບັນຊານີ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ແອວເດີທຸກຄົນ ຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້.

22 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ "ທອມມັສ ບີ ມາສ໌ ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ເອຊະຣາ ແຕ ອອກເດີນທາງຄືກັນ, ໂດຍສົ່ງສອນພຣະຄຳໄປລະຫວ່າງທາງຫາແຜ່ນດິນດຽວກັນນັ້ນ.

23 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໄອຊິກ ມໍລີ ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ເອຊະຣາ ບູທ໌ ອອກເດີນທາງ, ໂດຍສົ່ງສອນພຣະຄຳໄປລະຫວ່າງທາງຫາແຜ່ນດິນດຽວກັນນັ້ນດ້ວຍ.

24 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ "ເອດເວີດ ພາດທຣິດ ແລະ ມາຕິນ ແຮຣິສ ອອກເດີນທາງ ໄປກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຊິດນີ ຣິກດອນ ແລະ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ.

25 ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ເດວິດ ວິດເມີ ແລະ ຮາວີ ວິດລ໌ອກ ອອກເດີນທາງຄືກັນ, ແລະ ສົ່ງສອນໄປລະຫວ່າງທາງຫາແຜ່ນດິນດຽວກັນນັ້ນ.

26 ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ "ພາລີ ພິ ພະແຣັດ ແລະ ຮອສັນ ພະແຣັດ ອອກເດີນທາງ, ແລະ ສົ່ງສອນໄປລະຫວ່າງທາງ, ແມ່ນແຕ່ໄປຫາແຜ່ນດິນດຽວກັນນັ້ນ.

27 ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຊ ໂລ ໂມນ ແຮນຄ໌ອກ ແລະ ຊາຍມັນ ຄາດເທີ

12 ກ ລກ 22:31; 3 ນຟ 18:17-18.
13 ກ ມທ 25:23; ຄພ 132:53.
15 ກ ຄພ ຫົວໂຈທີ່ຊອກຊ້ຳ.
ຂ ຄພ 97:8.
ຄ ຄພ ພິທີການ.

17 ກ ຄພ 66:8; 133:58.
ຂ ຄພ ສະຕີບັນຍາ.
18 ກ ມທ 3:10.
19 ກ ຄພ ການສາມາດສັ່ງ
ເກດ, ຂອງປະທານແຫ່ງ.
20 ກ ມທ 8:5-13.

22 ກ ຄພ 56:5.
ຄພ ມາສ໌, ທອມມັສ ບີ.
24 ກ ຄພ ພາດທຣິດ, ເອດເວີດ.
26 ກ ຄພ ພະແຣັດ,
ພາລີ ພາກເກີ.
ຂ ຄພ ພະແຣັດ, ອໍສັນ.

ອອກເດີນທາງຄືກັນ ໄປຫາແຜ່ນດິນດຽວກັນນັ້ນ, ແລະ ສັ່ງສອນໄປລະຫວ່າງທາງ.

28 ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ເອດສັນ ພູນເລີ ແລະ ເຈກັບ ສະກາດ ອອກເດີນທາງຄືກັນ.

29 ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ລີວາຍ ດັບເບິນ ຢູ ແຮມຄົອກ ແລະ ເຊເບດີ ຄໍຕຣິນ ອອກເດີນທາງຄືກັນ.

30 ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ເຣໂນນ ຄາຮູນ ແລະ ແຊມໂຍ ເອັຈ ສະມິດ ອອກເດີນທາງຄືກັນ.

31 ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ວີເລີ ໂບວິນ ແລະ ວິວລຽມ ຄາດເທີ ອອກເດີນທາງຄືກັນ.

32 ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ັນິວເອັນໄນ້ ແລະ ສີລາ ເຈ ກຣິບພິນ ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງທັງສອງ, ແລະ ອອກເດີນທາງຄືກັນ.

33 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕາມຄວາມຈິງ ເຮົາກ່າວວ່າ ໃຫ້ພວກເຂົາທຸກຄົນອອກເດີນທາງໄປຫາສະຖານທີ່ແຫ່ງດຽວກັນ, ຕາມເສັ້ນທາງຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຄົນໃດສ້າງໄວ້ເທິງ ັຮາກຖານຂອງຄົນອື່ນ, ທັງບໍ່ໃຫ້ເດີນທາງໄປໃນເສັ້ນທາງຂອງຄົນອື່ນ.

34 ຄົນໃດທີ່ຊື່ສັດ, ຄົນໆນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການຮັກສາໄວ້ ແລະ ໄດ້ຮັບພອນດ້ວຍ ັຜົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

35 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ເວກຟຽວ ແລະ ໂຊໂລໂມນ ຮຳຟຣີ ອອກເດີນທາງໄປຫາແຜ່ນດິນທາງທິດຕາເວັນອອກ;

36 ໃຫ້ພວກເຂົາອອກແຮງນຳຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ, ໂດຍບໍ່ ັປະກາດຢ່າງອື່ນນອກຈາກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງສາດສະດາ ແລະ ອັກຄະ ສາວິກ, ຊຶ່ງ ພວກເຂົາ ໄດ້ ັເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ ແລະ ັເຊື່ອຢ່າງແນ່ນອນທີ່ສຸດ, ເພື່ອວ່າຄຳທຳນາຍຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນ.

37 ເນື່ອງຈາກການລ່ວງລະເມີດ, ຈົ່ງໃຫ້ເອົາສິ່ງທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ ັຣິມັນ ແປເສັດ ັໄປຈາກລາວ, ແລະ ມອບມັນໄວ້ເທິງຫົວຂອງໄຊມອນສ໌ ໂຣເດີ.

38 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ໃຫ້ ັແຕ່ງຕັ້ງ ແຈເຣັດ ຄາດເທີ ເປັນປະໂລຫິດ, ແລະ ໃຫ້ແຕ່ງຕັ້ງ ຈອດ ເຈມສ໌ ເປັນ ັປະໂລຫິດຄືກັນ.

39 ໃຫ້ແອວເດີຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ ັດູແລໜ່ວຍຂອງສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ປະກາດພຣະຄຳ ໃນພາກພື້ນຕ່າງໆທີ່ອ້ອມຮອບພວກເຂົາ; ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາອອກແຮງດ້ວຍມືຂອງຕົນເອງ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເຄົາລົບ ັຮູບ ບູຊາ ຫລື ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.

40 ແລະ ໃນທຸກສິ່ງໃຫ້ຈີ່ຈຳ ັຄົນຍາກຈິນ ແລະ ັຄົນຂັດສິນ, ຄົນເຈັບປ່ວຍ ແລະ ຄົນທີ່ເປັນທຸກ, ເພາະຄົນໃດທີ່ບໍ່ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ຄົນໆນັ້ນບໍ່ໄດ້ເປັນສານຸສິດຂອງເຮົາ.

41 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ແລະ ຊິດນີ ຣິກດອນ ແລະ ເອດເວີດ ພາດທຣິດ ເອົາ

<p>32 ກ ຄພ 56:6–7. 33 ກ ຣມ 15:20. 34 ກ ຢຮ 15:16; ຄພ 18:15–16. 36 ກ ມຊຢ 18:19–20; ຄພ 52:9.</p>	<p>ຂ ຢຮ 3:11. ຄ ຄມພ ເຊື້ອ, ຄວາມເຊື້ອ. 37 ກ ມທ 25:25–30. 38 ກ ຄພ 79:1. ຂ ຄມພ ປະໂລຫິດ, ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ.</p>	<p>39 ກ ແອວ 6:1. ຂ ຄມພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ. 40 ກ ຄພ 104:15–18. ຄມພ ຍາກຈິນ. ຂ ຄມພ ຄວາມຜາສຸກ.</p>
--	--	---

”ໃບຮັບຮອງຈາກສາດສະໜາຈັກໄປກັບເຂົາເຈົ້າ. ແລະ ໃຫ້ມີໃບໜັງສຳລັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ຄືກັນ.

42 ແລະ ດັ່ງນັ້ນ, ແມ່ນແຕ່ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວ, ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຂໍສັດ ພວກເຈົ້າຈະໄປຊຸມນຸມກັນເພື່ອປິຕິຍິນດີໃນແຜ່ນດິນ”ມີເຊີຣີ, ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນ ມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຈົ້າ, ຊຶ່ງຂະນະນີ້ເປັນແຜ່ນດິນຂອງສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າ.

43 ແຕ່, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະເລັ່ງສ້າງເມືອງໃນເວລາອັນເໝາະສົມ, ແລະ ຈະສວມມົງກຸດໃຫ້ຄົນຊອບທຳດ້ວຍ”ຄວາມຊື່ນຊົມ ແລະ ຄວາມປິຕິຍິນດີ.

44 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາຈະ”ຍົກພວກເຂົາຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 53

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ແກ່ອາເກີນິນ ຊິດນີ ກຽວເບີດ, ທີ່ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໄອໄຮໄອ, ວັນທີ 8 ເດືອນມິຖຸນາ, 1831. ຕາມຄຳຂໍຮ້ອງຂອງຊິດນີ ກຽວເບີດ, ສາດສະດາໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບວຽກງານ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງບຣາເດີ ກຽວເບີດ ໃນສາດສະໜາຈັກ.

1-3, ການເອີ້ນ ແລະ ການເລືອກຂອງຊິດນີ ກຽວເບີດ ໃນສາດສະໜາຈັກຄືການຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນແອວເດີ; 4-7, ລາວຕ້ອງຮັບໃຊ້ເປັນຕົວແທນໃຫ້ອະທິການນຳອີກ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຊິດນີ ກຽວເບີດ, ວ່າເຮົາໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງເຈົ້າ; ແລະ ເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຫາເຮົາ ເພື່ອມັນຈະໄດ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ເຈົ້າ, ຜູ້ເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ກ່ຽວກັບການເອີ້ນ ແລະ ການເລືອກຂອງເຈົ້າ ໃນສາດສະໜາຈັກ, ຊຶ່ງ

ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້”ຍົກຂຶ້ນໃນຍຸກສຸດທ້າຍນີ້.

2 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ຖືກ”ຄຶງເພື່ອບາບຂອງໂລກ, ມອບບັນຍັດຂໍ້ໜັງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າຈົ່ງ ະປະຖົມໂລກ.

3 ຈົ່ງຮັບ ເອົາ ການແຕ່ງຕັ້ງ ຈາກເຮົາໄວ້ກັບເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ການແຕ່ງຕັ້ງເປັນແອວເດີ, ເພື່ອສັ່ງສອນສັດທາ ແລະ ການກັບໃຈ ແລະ”ການບົດບາບ, ຕາມຄຳຂອງເຮົາ, ແລະ ການຮັບເອົາພຣະວິນຍານສັກສິດໂດຍການວາງ ະມີ;

4 ແລະ ເພື່ອເປັນ”ຕົວແທນໃຫ້ແກ່ສາດສະໜາຈັກນຳອີກ ໃນບ່ອນທີ່ອະທິການຈະ

<p>41 ກ ຄພ 20:64. 42 ກ ຄພ ຊີໂອນ. ຂ ຄພ 25:2; 57:1-3. 43 ກ ຄພ ຊື່ນຊົມ, ຄວາມຊື່ນຊົມ. 44 ກ ຄພ 88:96-98.</p>	<p>53 1 ກ ຄພ ຖືກເລືອກ; ເລືອກ, ການເລືອກ; ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ ແລະ ການເລືອກ. 2 ກ ຄພ ຄຶງ, ການຄຶງ. ຂ ຄພ ຄວາມເປັນຢູ່</p>	<p>ທາງໂລກ; ໂລກ. 3 ກ ຄພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ. ຂ ຄພ ມີ, ການວາງ. 4 ກ ຄພ 57:6, 8-10, 14-15; 84:113.</p>
--	---	---

ກຳນົດ, ຕາມພຣະບັນຊາຊຶ່ງຈະມອບໃຫ້
ໃນພາຍຫລັງ.

5 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງ
ແລ້ວເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ໃຫ້ເຈົ້າເດີນທາງ
ໄປກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ,
ຜູ້ລູກ, ແລະ ຂີດນີ ຣິກດອນ.

6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນພິທີການທຳ

ອິດ ຊຶ່ງເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ; ແລະ ສ່ວນທີ່ເຫລືອ
ຢູ່ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໃນເວລາທີ່ຈະ
ມາເຖິງ, ຕາມວຽກງານຂອງເຈົ້າ ໃນສວນ
ອະນຸ່ນຂອງເຮົາ.

7 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາຢາກໃຫ້ເຈົ້າ
ຮຽນຮູ້ວ່າ ຄົນທີ່ຈະລອດຄືຄົນທີ່ "ອິດທົນ
ຈົນເຖິງທີ່ສຸດ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 54

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ແກ່ນິວເອັນ ໄນ້, ທີ່ເມືອງ
ເຄີດແລນ, ລັດໂອໄຮໂອ, ວັນທີ 10 ເດືອນມິຖຸນາ, 1831. ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ
ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງທອມສັນ, ລັດໂອໄຮໂອ, ແຕກແຍກກັນເພາະບັນຫາກ່ຽວກັບການອຸທິດ
ຖວາຍຊັບສິນ. ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ຄວາມໂລບມາກໂລພາສະແດງໃຫ້ປະຈັກ. ຫລັງ
ຈາກການໄປເຜີຍແຜ່ຂອງລາວ ຕໍ່ຊາວເຊເກີແລ້ວ (ເບິ່ງ ຫົວຂໍ້ຂອງ ພາກທີ 49), ລີມັນ
ຄອບລີ ໄດ້ຝ່າຝົນພັນທະສັນຍາຂອງລາວທີ່ຈະອຸທິດຖວາຍທີ່ດິນຕອນກວ້າງໃຫຍ່ຂອງ
ລາວໃຫ້ເປັນມູນມໍລະດົກສຳລັບໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມາຈາກເມືອງໂຄນສະວຽວ, ລັດ
ນິວຢອກ. ຜົນທີ່ຕາມມາກໍຄື, ນິວເອັນ ໄນ້ (ຜູ້ນຳຂອງສະມາຊິກທີ່ອາໄສຢູ່ເມືອງທອມສັນ)
ແລະ ແອວເດີຄົນອື່ນໆໄດ້ມາຖາມສາດສະດາກ່ຽວກັບວິທີທີ່ຈະດຳເນີນການຕໍ່ໄປ. ສາດ
ສະດາໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍນີ້, ຊຶ່ງບັນຊາໃຫ້ສະມາຊິກ
ໃນເມືອງທອມສັນ ໜີໄປຈາກທີ່ດິນຂອງລີມັນ ຄອບລີ ແລະ ເດີນທາງໄປຫາລັດມິເຊິຣີ.

1-6, ໄພ່ພົນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຕ້ອງ ຮັກ ສາ
ພັນທະສັນຍາແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນເພື່ອຈະ
ໄດ້ຮັບ ຄວາມ ເມດ ຕາ; 7-10, ພວກເຂົາ
ຕ້ອງອົດທົນໃນຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້,
ແມ່ນແຕ່ "ອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຄາ, ເປັນ
ຕົ້ນ ແລະ ທີ່ສຸດ, ແມ່ນແຕ່ຜູ້ຖືກ ຮຶງເພື່ອ
ບາບຂອງໂລກ—

2 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາ

ກ່າວກັບເຈົ້າ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ນິວເອັນ
ໄນ້, ເຈົ້າຈະຕ້ອງຍືດໝັ້ນຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງທີ່
ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າ.

3 ແລະ ຖ້າຫາກພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າປາດຖະ
ໜາທີ່ຈະຫລົບໜີຈາກສັດຕູຂອງພວກເຂົາ,
ໃຫ້ພວກເຂົາກັບໃຈຈາກບາບທັງໝົດຂອງ
ພວກເຂົາ, ແລະ ກັບກາຍມາ "ຖ່ອມຕົວ
ແທ້ໆຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ ແລະ ສຳນຶກຜິດ.

4 ແລະ ເນື່ອງດ້ວຍ "ພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງ
ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດກັບເຮົາຖືກຝ່າຝົນ, ແມ່ນ

7 ກ ຄມພ ອິດທົນ, ຄວາມອິດທົນ. 54 1 ກ ພນມ 1:8; ຄພ 19:1.	ຄມພ ອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຄາ. ຂ ຄມພ ຄຶງ, ການຄຶງ. 3 ກ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ,	ຄວາມຖ່ອມຕົນ. 4 ກ ຄພ 42:30-39. ຄມພ ອຸທິດຖວາຍ, ກົດ ແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍ.
---	---	---

ແຕ່ ເປັນ ເຊັ່ນ ນັ້ນ ມັນ ກາຍ ເປັນ ສິ່ງ ະບໍ່ ມີ ຄວາມ ໝາຍ ແລະ ບໍ່ ເກີດ ຜົນ ເລີຍ.

5 ແລະ ວິບັດ ແກ່ ເຂົາ ຜູ້ ກໍ່ "ຄວາມ ຜິດ ນີ້, ເພາະ ມັນ ຈະ ເປັນ ສິ່ງ ດີ ກວ່າ ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ຖືກ ເອົາ ຫິນ ກ້ອນ ໃຫຍ່ ຜູ້ ກຳ ແລະ ຖິ້ມ ລົງ ໃນ ຄວາມ ເລິກ ຂອງ ທະ ເລ.

6 ແຕ່ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຮັກ ສາ ພັນ ທະ ສັນ ຍາ ແລະ ຍຶດ ຖື ບໍ່ ຍິນ ຍັດ ຍ່ອມ ເປັນ ສຸກ, ເພາະ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ "ຄວາມ ເມດ ຕາ.

7 ດັ່ງ ນັ້ນ, ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ໄປ ແລະ ຫລົບ ຫີ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ, ຖ້າ ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ ສັດ ຕູ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ມາ ໂຈມ ຕີ ພວກ ເຈົ້າ; ແລະ ອອກ ເດີນ ທາງ, ແລະ ກຳ ນົດ ຜູ້ ໜຶ່ງ ຕາມ ແຕ່ ພວກ ເຈົ້າ ປະ ລົງ ໃຫ້ ເປັນ ຜູ້ ນຳ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ, ແລະ ໃຫ້ ຈ່າຍ ເງິນ ແທນ ພວກ ເຈົ້າ.

8 ແລະ ດັ່ງ ນັ້ນ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ອອກ ເດີນ

ທາງ ໄປ ຫາ ພາກ ພື້ນ ທາງ ຕາ ເວັນ ຕົກ, ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ "ມີ ເຊີ ຣີ, ຫາ ຊາຍ ແດນ ຂອງ ຊາວ ເລ ມັນ.

9 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ພວກ ເຈົ້າ ໄດ້ ເດີນ ທາງ ໄປ ຮອດ ແລ້ວ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ ໃຫ້ "ຫາ ລ້ຽງ ຊີ ບຸກ ກັບ ຄົນ ອື່ນ ໆ, ຈົນ ກວ່າ ເຮົາ ຈະ ຕຽມ ສະ ຖານ ທີ່ ໄວ້ ໃຫ້ ພວກ ເຈົ້າ.

10 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ຈົ່ງ "ອົດ ທົນ ໃນ ຄວາມ ທຸກ ຍາກ ລຳ ບາກ ຈົນ ກວ່າ ເຮົາ ຈະ ະ ມາ; ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ມາ ຢາງ ໄວ, ແລະ ລາງ ວັນ ຂອງ ເຮົາ ຢູ່ ກັບ ເຮົາ, ແລະ ຄົນ ທີ່ "ຊອກ ຫາ ເຮົາ ແຕ່ ຕອນ ຕົ້ນ ຈະ ພົບ "ຄວາມ ພັກ ຜ່ອນ ໃນ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ເຂົາ. ແມ່ນ ເປັນ ດັ່ງ ນັ້ນ. ອາ ແມນ.

ພາກທີ 55

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ແກ່ວິວລຽມ ດັບເບິນຢູ ແຟ້ວສ໌, ທີ່ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໂອໄຮໂອ, ວັນທີ 14 ເດືອນມິຖຸນາ, 1831. ວິວລຽມ ດັບເບິນ ຢູ ແຟ້ວສ໌ ຜູ້ເປັນນັກພິມ, ແລະ ຄອບຄົວຂອງລາວຫາກໍມາເຖິງເມືອງເຄີດແລນ, ແລະ ສາດ ສະດາໄດ້ທຸນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບລາວ.

1-3, ວິວລຽມ ດັບເບິນ ຢູ ແຟ້ວສ໌ ໄດ້ ຖືກ ເອີ້ນ ແລະ ໄດ້ ຖືກ ເລືອກ ໃຫ້ ຮັບ ບັບ ຕີ ສະ ມາ, ໄດ້ ຖືກ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ເປັນ ແອວ ເດີ, ແລະ ໃຫ້ ສັ່ງ ສອນ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ; 4, ລາວ ຕ້ອງ ຂຽນ ບົມ ສຳ ລັບ ເດັກ ນ້ອຍ ໃນ ໂຮງ ຮຽນ ຂອງ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ; 5-6, ລາວ ຕ້ອງ ເດີນ ທາງ

ໄປ ລັດ ມີ ເຊີ ຣີ, ຊຶ່ງ ຈະ ເປັນ ເຂດ ບ່ອນ ທຳ ງານ ຂອງ ລາວ.

1 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ດັ່ງ ນີ້ ກັບ ເຈົ້າ, ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ວິວລຽມ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນ ແຕ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ

4 ຂ ຄພ 58:32-33.
5 ກ ມຫ 18:6-7.
6 ກ ຄພ ເມດຕາ, ມີເມດ ຕາ, ຄວາມເມດຕາ.
8 ກ ຄພ 52:42.
9 ກ 1 ທສນ 4:11.

10 ກ ຄພ ອົດທົນ, ຄວາມອົດທົນ.
ຂ ພນມ 22:12.
ຄພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີ ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ຄ ສພສ 8:17.

ຄພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.
ງ ມຫ 11:28-30.
ຄພ ພັກຜ່ອນ.

ທັງ ກໍ່ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ເຈົ້າໄດ້ຖືກເອີ້ນ ແລະ ໄດ້ຖືກເລືອກ; ແລະ ຫລັງຈາກເຈົ້າໄດ້ຮັບ ຂໍ້ບັບຕີ ສະມາ ໂດຍນ້ຳ ແລ້ວ, ຊຶ່ງ ຖ້າຫາກ ເຈົ້າເຮັດ ເພາະ ການທີ່ເຫັນ ແກ່ລັດສະໝີ ພາບຂອງເຮົາແຕ່ຢ່າງດຽວ, ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ ການປົດບາບຂອງເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບພຣະ ວິນຍານສັກສິດໂດຍການວາງ ັມີ;

2 ແລະ ຈາກນັ້ນເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງ ຕັ້ງ ໂດຍມີຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ ໃຫ້ເປັນແອວເດີສຳລັບສາດ ສະໜາຈັກນີ້, ເພື່ອສົ່ງສອນການກັບໃຈ ແລະ ການປົດບາບ ໂດຍແບບແຜນຂອງ ການບັບຕີສະມາ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະ ເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງ ພຣະຊົນຢູ່.

3 ແລະ ຄົນໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຈົ້າຈະວາງມື ໃສ່, ຖ້າຫາກເຂົາສຳນຶກຜິດຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ເຈົ້າຈະມີອຳນາດທີ່ຈະມອບພຣະວິນຍານ ສັກສິດໃຫ້.

4 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການ ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ເຮັດວຽກງານເລື່ອງການ ພິມ, ແລະ ການເລືອກ ແລະ ການຂຽນ ກໍ່ມີ ສຳລັບໂຮງຮຽນໃນສາດສະໜາຈັກນີ້, ເພື່ອ ວ່າເດັກນ້ອຍໆຈະໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳຢູ່ຕໍ່ ໜ້າເຮົານຳອີກດັ່ງທີ່ໜ້າພິເຈສຳລັບເຮົາ.

5 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງ ແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ເພາະເຫດນີ້ ເຈົ້າຈະຕ້ອງອອກເດີນທາງໄປກັບຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ແລະ ຊິດນີ ຣິກດອນ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ ກໍ່ຕັ້ງ ຮາກຖານຢູ່ໃນແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກຂອງ ເຈົ້າ ເພື່ອເຮັດວຽກງານນີ້.

6 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ ເຮົາ ໂຈເຊັບ ໂຄ ອອກເດີນທາງໄປກັບ ພວກເຂົາຄືກັນ. ສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ຈະຖືກ ເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໃນພາຍໜ້າ, ແມ່ນແຕ່ ດັ່ງທີ່ເຮົາປະສົງ. ອາແມນ.

ພາກທີ 56

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງເຄິດແລນ, ລັດ ໂອໄຮ ໂອ, ວັນທີ 15 ເດືອນມິຖຸນາ, 1831. ການເປີດເຜີຍນີ້ ຕີສອນເອຊະຣາ ແຕ ເພາະ ການບໍ່ເຊື່ອຟັງຕໍ່ການເປີດເຜີຍທີ່ຜ່ານມາ (“ພຣະບັນຍັດ” ທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງຢູ່ໃນຂໍ້ທີ 8), ຊຶ່ງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຮັບສຳລັບລາວ, ແນະນຳນາຍແຕ ກ່ຽວກັບໜ້າທີ່ຂອງລາວ ຢູ່ໄຮ່ຂອງ ເຟຣເດຣີກ ຈີ ວິວລຽມສ໌, ບ່ອນທີ່ລາວໄດ້ອາໄສຢູ່. ການເປີດເຜີຍດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ແມ່ນກ່ຽວກັບ ການຍົກເລີກການເອີ້ນຂອງນາຍແຕ ທີ່ຈະເດີນທາງໄປລັດມິເຊິຣີ ກັບທອມມັສ ບີ ມາສ໌ (ເບິ່ງ ພາກທີ 52:22).

1-2, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງແບກໄມ້ ກາງແຂນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຕິດຕາມ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຄວາມ

ລອດ; 3-13, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາ ແລະ ຍົກເລີກ, ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງ ຖືກຕັດ ອອກ; 14-17, ວິບັດແກ່ຄົນຮັ່ງມີຜູ້ຈະບໍ່

55 1 ກ ພບຍ 10:14; 1 ນຟ 11:6; 2 ນຟ 29:7. ຂ ຄມພ ບັບຕີສະມາ,	ໃຫ້ບັບຕີສະມາ. ຄ ຄມພ ມີ, ການວາງ. 2 ກ ຄມພ ບົດບາບ,	ການປົດບາບ. 4 ກ ຄພ 88:118; 109:7, 14. 5 ກ ອມ 9:15.
--	---	---

ຊ່ວຍ ເຫລືອຄົນ ຍາກຈົນ, ແລະ ວິບັດແກ່
ຄົນຍາກຈົນຜູ້ທີ່ຫົວໃຈບໍ່ຊອກຊຳ; 18-20,
ຄົນຍາກຈົນທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດຍ່ອມເປັນສຸກ,
ເພາະເຂົາຈະໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນໂລກເປັນມູນ
ມໍລະດົກ.

1 ຈົ່ງເຊື່ອຟັງ, ໄອ້ເຈົ້າຜູ້ຄົນທີ່ "ອ້າງນາມ
ຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະ
ເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ກ່າວ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະ
ພິໂລດຂອງເຮົາເກີດກັບຄົນກະບົດ, ແລະ
ເຂົາຈະຮູ້ແຂນຂອງເຮົາ ແລະ ຮູ້ຄວາມ
ເຄືອງແຄ້ນຂອງເຮົາ, ໃນວັນແຫ່ງການມາ
ຮຽມຢາມ ແລະ ແຫ່ງພຣະພິໂລດເທິງປະ
ຊາຊາດ.

2 ແລະ ຄົນໃດທີ່ຈະບໍ່ແບກ "ໄມ້ກາງ
ແຂນຂອງເຂົາ ແລະ ຮີດຕາມເຮົາໄປ,
ແລະ ຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ, ຄົນໆນັ້ນຈະ
ບໍ່ລອດ.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ບັນຊາ;
ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ "ເຊື່ອຟັງຈະຖືກ ຮີດອອກ
ໃນເວລາອັນເພາະສົມຂອງເຮົາເອງ, ຫລັງ
ຈາກເຮົາບັນຊາ ແລະ ບັນຍັດຖືກຝາຝົນ.

4 ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ບັນຊາ
ແລະ "ຍົກເລີກ, ດັ່ງທີ່ເຮົາເຫັນວ່າດີ; ແລະ
ທັງໝົດນີ້ຈະຖືກຕອບຢູ່ເທິງຫົວຂອງ ຮີດ
ກະບົດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

5 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈົ່ງຍົກເລີກບັນຍັດ ຊຶ່ງ
ມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ "ທອມມັສ
ບີ ມາສ໌ ແລະ ເອຊະຣາ ແຕ, ແລະ ມອບ
ບັນຍັດໃໝ່ຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ
ທອມມັສ, ວ່າໃຫ້ລາວອອກເດີນທາງຢ່າງ

ໄວໄປຫາແຜ່ນດິນມີເຊີຣີ, ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຮັບ
ໃຊ້ຂອງເຮົາ ສີລາເຈກຣິບຟິນ ໄປກັບລາວ
ຄືກັນ.

6 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຍົກເລີກບັນຍັດ ຊຶ່ງ
ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ສີລາເຈ
ກຣິບຟິນ ແລະ ນິວເອັນ ໄນ້, ເນື່ອງດ້ວຍ
ຄວາມແຂງຄໍຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຢູ່ໃນ
ເມືອງທອມສັນ, ແລະ ການກະບົດຂອງ
ພວກເຂົາ.

7 ດັ່ງນັ້ນ, ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ນິວເອັນ
ໄນ້ ຢູ່ກັບພວກເຂົາ; ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍ
ຄົນທີ່ຢາກຈະໄປກໍໄປໄດ້, ທີ່ສຳນຶກຜິດຢູ່ຕໍ່
ໜ້າເຮົາ, ແລະ ໃຫ້ລາວພາພວກເຂົາໄປຫາ
ແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກຳນົດໄວ້.

8 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງ
ແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຜູ້ຮັບໃຊ້
ຂອງເຮົາ ເອຊະຣາ ແຕ ຕ້ອງກັບໃຈຈາກ
"ຄວາມທະນົງຕົວຂອງລາວ, ແລະ ຄວາມ
ເຫັນແກ່ຕົວຂອງລາວ, ແລະ ເຊື່ອຟັງບັນ
ຍັດກ່ອນນັ້ນຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ລາວກ່ຽວ
ກັບສະຖານທີ່ທີ່ລາວອາໄສຢູ່.

9 ແລະ ຖ້າຫາກລາວຈະເຮັດສິ່ງນີ້,
ເພາະວ່າຈະບໍ່ມີການແບ່ງແຍກທີ່ດິນ, ລາວ
ຈະຍັງຖືກກຳນົດໃຫ້ໄປຫາແຜ່ນດິນມີເຊີຣີ
ຢູ່;

10 ບໍ່ດັ່ງນັ້ນລາວຈະໄດ້ຮັບເງິນ ຊຶ່ງລາວ
ໄດ້ຈ່າຍໄປ, ແລະ ໜີຈາກບ່ອນນັ້ນ, ແລະ
ຈະຖືກ "ຮີດອອກຈາກສາດສະໜາຈັກ
ຂອງເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ
ໄດ້ກ່າວ;

11 ແລະ ເຖິງແມ່ນພ້າສະຫວັນ ແລະ

56 1ກ ຄພ 41:1.
ຂ ອຊຢ 10:3-4; ມມ 9:2;
ຄພ 1:13-14; 124:10.
2ກ ລກ 14:27.
ຂ 1 ປຕ 2:21;
2 ນຟ 31:10-13;

ມຣນ 7:11.
ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ຕົວ
ຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
3ກ ຄມພ ເຊື່ອຟັງ, ການ
ເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ.
ຂ ຄພ 1:14-16; 50:8.

4ກ ຄພ 58:31-33.
ຂ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ.
5ກ ຄມພ ມາສ໌, ທອມມັສ ບີ.
8ກ ຄມພ ຈອງຫອງ,
ຄວາມຈອງຫອງ.
10ກ ຄມພ ການຖືກໂລ່ອອກ.

ແຜ່ນດິນໂລກຈະສູນສິ້ນໄປ, ຄຳຂອງເຮົາຈະບໍ່ສູນສິ້ນໄປ, ແຕ່ຈະເກີດເປັນຈິງ.

12 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ຈຳເປັນຕ້ອງຈ່າຍເງິນໃຫ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະຈ່າຍໃຫ້ລາວອີກໃນແຜ່ນດິນມີເຊີຣີ, ເພື່ອວ່າຄົນເຫລົ່ານັ້ນຜູ້ຊົ່ງລາວຈະໄດ້ຮັບເງິນນຳ ຈະໄດ້ຮັບລາງວັນຕອບແທນຕາມສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເຮັດ;

13 ເພາະຕາມສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເຮັດ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບ, ແມ່ນແຕ່ແຜ່ນດິນເພື່ອເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ.

14 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ—ພວກເຈົ້າມີຫລາຍສິ່ງທີ່ຈະເຮັດ ແລະ ກັບໃຈ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ບາບ ຂອງ ພວກເຈົ້າ ໄດ້ ຂຶ້ນ ມາ ຫາ ເຮົາ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ, ເພາະພວກເຈົ້າສະແຫວງຫາ "ຄຳແນະນຳໃນວິທີທາງຂອງພວກເຈົ້າເອງ.

15 ແລະ ພວກເຈົ້າບໍ່ພໍໃຈ. ແລະ ພວກເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອຟັງຄວາມຈິງ, ແຕ່ມີ "ຄວາມສຸກຢູ່ກັບຄວາມບໍ່ຊອບທຳ.

16 ວິບັດແກ່ເຈົ້າຄົນທີ່ "ຮັ່ງມີ, ທີ່ຈະບໍ່ອົບເຂົ້າຂອງ ຂອງເຈົ້າໃຫ້ຄົນ "ຍາກຈົນ, ເພາະ "ຄວາມຮັ່ງມີຂອງເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າເປັນອ່ອນໄຫວ; ແລະສິ່ງນີ້ຈະເປັນການຮ້ອງຄວນຄາງຂອງເຈົ້າໃນວັນແຫ່ງການມາຢູ່ມຢາມ, ແລະ ແຫ່ງ

ການພິພາກສາ, ແລະ ແຫ່ງຄວາມເຄືອງແຄ້ນ: "ການເກັບກ່ຽວໄດ້ຜ່ານພົ້ນໄປ, ລະດູຮ້ອນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ, ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງເຮົາບໍ່ລອດ!

17 ວິບັດແກ່ເຈົ້າຄົນທີ່ "ຍາກຈົນ, ຜູ້ທີ່ຫົວໃຈບໍ່ຊອກຊຳ້, ຜູ້ທີ່ວິນຍານບໍ່ສຳນຶກຜິດ, ແລະ ຜູ້ທີ່ຫ້ອງບໍ່ເຄີຍອັມ, ແລະ ຜູ້ທີ່ມືບໍ່ເຄີຍຍັບຢັງຈາກການຍຶດເອົາສິ່ງຂອງຂອງຄົນອື່ນ, ຜູ້ທີ່ຕາເຕັມໄປດ້ວຍ "ຄວາມໂລບມາກໂລພາ, ແລະ ຜູ້ທີ່ຈະບໍ່ອອກແຮງດ້ວຍມືຂອງຕົນເອງ!

18 ແຕ່ "ຄົນຍາກຈົນທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດຍ່ອມເປັນສຸກ, ຜູ້ທີ່ຫົວໃຈ "ຊອກຊຳ້, ແລະ ຜູ້ທີ່ວິນຍານສຳນຶກຜິດ, ເພາະເຂົາຈະເຫັນ "ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາໃນອຳນາດ ແລະ ລັດສະໝີພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເພື່ອປົດປ່ອຍເຂົາ; ເພາະຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງ "ແຜ່ນດິນໂລກຈະເປັນຂອງເຂົາ.

19 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ຈະມາ, ແລະ "ສິ່ງຊົດເຊີຍຂອງພຣະອົງຈະຢູ່ນຳພຣະອົງ, ແລະ ພຣະອົງຈະໃຫ້ລາງວັນແກ່ມະນຸດທຸກຄົນ, ແລະ ຄົນຍາກຈົນຈະປິຕິຍິນດີ;

20 ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນໂລກເປັນ "ມູນມໍລະດົກ ຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ, ຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ. ແລະ ບັດນີ້ ເຮົາຢຸດຕິການກ່າວກັບພວກເຈົ້າ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

<p>11 ກ 2 ນຟ 9:16. 14 ກ ຢຄ 4:10. 15 ກ ແອວ 41:10; 3 ນຟ 27:11. 16 ກ ຢມຢ 17:11; 2 ນຟ 9:30. ຂ ຄມພ ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ທານ. ຄ ສພສ 14:31; ແອວ 5:55-56.</p>	<p>ຄມພ ຍາກຈົນ. ໘ ຢກບ 5:3. ຈ ຢມຢ 8:20; ແອວ 34:33-35; ຄພ 45:2. 17 ກ ມຊຢ 4:24-27; ຄພ 42:42; 68:30-32. ຂ ຄມພ ໂລບ, ຄວາມໂລບ. 18 ກ ມທ 5:3, 8; ລກ 6:20;</p>	<p>3 ນຟ 12:3. ຄມພ ຍາກຈົນ. ຂ ຄມພ ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊຳ້. ຄ ຄມພ ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ອານາຈັກສະຫວັນ. ໘ ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ. 19 ກ ພນມ 22:12; ຄພ 1:10. 20 ກ ມທ 5:5; ຄພ 45:56-58.</p>
--	--	---

ພາກທີ 57

ການ ເປີດ ເຜີຍ ທີ່ ມອບ ໃຫ້ ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ ເປັນ ສາດ ສະ ດາ, ໃນ ຊີໂອນ, ເຂດ ແຈັກສັນ, ລັດ ມິເຊິຣີ, ວັນ ທີ 20 ເດືອນ ກໍລະກົດ, 1831. ເພື່ອ ເຮັດ ໃຫ້ ເປັນ ໄປ ຕາມ ພຣະ ບັນ ຊາ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເພື່ອ ໃຫ້ ເດີນ ທາງ ໄປ ຫາ ລັດ ມິເຊິຣີ ບ່ອນ ທີ່ ພຣະ ອົງ ຈະ ເປີດ ເຜີຍ “ ແຜ່ນ ດິນ ມູນ ມໍລະ ດົກ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ” (ພາກ ທີ 52), ພວກ ແອວ ເດີ ຈິ່ງ ໄດ້ ເດີນ ທາງ ຈາກ ລັດ ໂອໄຮໂອ ໄປ ຫາ ຊາຍ ແດນ ພາກ ຕາ ເວັນ ຕົກ ຂອງ ລັດ ມິເຊິຣີ. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ ໄຕ່ ຕອງ ກ່ຽວ ກັບ ສະ ພາບ ການ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ແລະ ສົງໄສ ວ່າ: “ ເມື່ອ ໃດ ນີ້ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ຈະ ບານ ສະ ພັງ ເໝືອນ ດັ່ງ ດອກ ກຸຫຼາບ? ເມື່ອ ໃດ ນີ້ ຊີໂອນ ຈິ່ງ ຈະ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ ໃນ ລັດ ສະ ພິ ພາບ ຂອງ ມັນ, ແລະ ບ່ອນ ໃດ ນີ້ ພຣະ ວິຫານ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຈະ ຕັ້ງ ຢູ່ ຊຶ່ງ ປະ ຊາ ຊາດ ທັງ ປວງ ຈະ ມາ ຫາ ໃນ ຍຸກ ສຸດ ທ້າຍ? ” ໃນ ເວລາ ຕໍ່ ມາ ເພິ່ນ ໄດ້ ຮັບ ການ ເປີດ ເຜີຍ ນີ້.

1-3, ເມືອງ ອິນ ດີ ເພິ່ນ ເດັນ ສ໌, ລັດ ມິເຊິຣີ, ເປັນ ສະ ຖານ ທີ່ ສຳ ລັບ ເມືອງ ຊີໂອນ ແລະ ພຣະ ວິຫານ; 4-7, ໄພ່ ພິນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຕ້ອງ ຊື້ ທີ່ ດິນ ແລະ ຮັບ ມູນ ມໍລະ ດົກ ໃນ ເຂດ ນັ້ນ; 8-16, ຊິດ ນີ ກຽວ ເປີດ ຕ້ອງ ຈັດ ຕັ້ງ ຮ້ານ ຄຳ, ວິວ ລຽມ ດັບ ເບິນ ຢູ ແພັວ ສ໌ ຕ້ອງ ເປັນ ຜູ້ ພິມ, ແລະ ອໍລິ ເວີ ຄາວ ເດີຣີ ຕ້ອງ ແກ້ ໄຂ ຕົນ ສະ ບັບ ເພື່ອ ພິມ.

1 ຈິ່ງ ເຊື້ອ ພັງ, ໂອ້ ພວກ ເຈົ້າ ແອວ ເດີ ຂອງ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ ຂອງ ເຮົາ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ, ຜູ້ ໄດ້ ມາ ຮ່ວມ ຊຸມ ນຸມ ນຳ ກັນ, ຕາມ ບັນ ຍັດ ຂອງ ເຮົາ, ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ນີ້, ຊຶ່ງ ເປັນ ແຜ່ນ ດິນ “ ມິເຊິຣີ, ຊຶ່ງ ເປັນ * ແຜ່ນ ດິນ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ກຳ ນົດ ແລະ * ອຸທິດ ໄວ້ ສຳ ລັບ * ການ ເຕົ້າ ໂຮມ ຂອງ ໄພ່ ພິນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.

2 ດັ່ງ ນັ້ນ, ນີ້ ຄື ແຜ່ນ ດິນ ແຫ່ງ ຄຳ ສັນ ຍາ, ແລະ * ສະ ຖານ ທີ່ ສຳ ລັບ ເມືອງ * ຊີໂອນ.

3 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ດັ່ງ ນີ້, ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ບັນ ຍາ ນີ້ ຄື ບັນ ຍາ. ຈິ່ງ ເບິ່ງ, ບ່ອນ ຊຶ່ງ ຕອນ ນີ້ ເອີ້ນ ວ່າ ເມືອງ ອິນ ດີ ເພິ່ນ ເດັນ ສ໌ ຄື ສະ ຖານ ທີ່ ສູນ ກາງ; ແລະ ບ່ອນ ສຳ ລັບ * ພຣະ ວິຫານ ທີ່ ຈະ ຕັ້ງ ຢູ່ ແມ່ນ ຢູ່ ທາງ ຕາ ເວັນ ຕົກ, ຊຶ່ງ ເປັນ ດິນ ຕອນ ທີ່ ບໍ່ ຢູ່ ໄກ ຈາກ ຕຶກ ສານ.

4 ດັ່ງ ນັ້ນ, ມັນ ເປັນ ຄວາມ ສະ ຫລຽວ ສະ ຫລາດ ທີ່ ຈະ ໃຫ້ ໄພ່ ພິນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ * ຊື້ ທີ່ ດິນ, ແລະ ທີ່ ດິນ ທຸກ ຕອນ ຢູ່ ທາງ ຕາ ເວັນ ຕົກ ນຳ ອີກ, ແມ່ນ ແຕ່ ຈົນ ເຖິງ ເສັ້ນ ແບ່ງ ເຂດ ລະ ຫວ່າງ * ຊາວ ຢິວ ແລະ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ;

5 ແລະ ທີ່ ດິນ ທຸກ ຕອນ ທີ່ ຢູ່ ໃກ້ ທັງ ຫຍ້າ ນຳ ອີກ, ຕາບ ໃດ ທີ່ ສານ ສິດ ຂອງ ເຮົາ ສາ ມາດ * ຊື້ ທີ່ ດິນ ເຫລົ່າ ນັ້ນ. ຈິ່ງ ເບິ່ງ, ນີ້ ຄື ບັນ ຍາ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ * ໄດ້ ຮັບ ມັນ ເປັນ ມູນ ມໍລະ ດົກ ອັນ ເປັນ ນິດ.

57 1 ກ ຄພ 52:42.
 2 ຄພ 29:7-8; 45:64-66.
 3 ຄພ 61:17.
 4 ຄພ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ—
 ການ ເຕົ້າ ໂຮມ ຊາວ
 ອິດ ສະ ຣາ ເອນ.

2 ກ ຄພ 28:9; 42:9, 62.
 2 ຄພ ຊີໂອນ.
 3 ກ ຄພ 58:57; 97:15-17.
 4 ກ ຄພ 48:4.
 2 ອສ ຊາວ ຢິວ ຢູ່ ບ່ອນ ນີ້
 ພາຍ ເຖິງ ຊາວ ເລມັນ, ແລະ

ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ພາຍ ເຖິງ ຄົນ
 ຜິວ ຂາວ ທີ່ ມາ ຕັ້ງ ຖິ່ນ ຖານ.
 5 ກ ຄພ 58:49, 51;
 101:68-74.
 2 ຄພ 56:20.

6 ແລະ ໃຫ້ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ຊິດນີ ກຽວເບີດ ຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກຳນົດ ໃຫ້ລາວ, ເພື່ອ ຮັບ ເງິນ, ເພື່ອ ກໍ່ເປັນ ຕົວ ແທນໃຫ້ແກ່ສາດສະໜາຈັກ, ເພື່ອຊື້ທີ່ດິນ ໃນພາກພື້ນຕ່າງໆທີ່ອ້ອມຮອບນັ້ນ, ຕາບ ໃດທີ່ສາມາດເຮັດໄດ້ໃນຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ຕາມທີ່ບັນຍາຈະຊັກນຳ.

7 ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ກໍ່ເອດເວີດ ພາດທຣິດ ຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກຳນົດ ໃຫ້ລາວ, ແລະ ະແບ່ງບັນ ມູນມໍລະດົກໃຫ້ ແກ່ໄພ່ພົນ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແມ່ນ ແຕ່ຕາມ ທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາ; ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຜູ້ຊຶ່ງ ລາວໄດ້ກຳນົດໃຫ້ຊ່ວຍເຫລືອລາວນຳອີກ.

8 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ໃຫ້ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ຊິດນີ ກຽວເບີດ ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ ບ່ອນນີ້, ແລະ ຕັ້ງຮ້ານຄ້າ, ເພື່ອວ່າລາວຈະ ໄດ້ຂາຍສິນຄ້າໂດຍບໍ່ມີການສໍ້ໂກງ, ເພື່ອ ວ່າລາວ ຈະໄດ້ເງິນໄປຊື້ທີ່ດິນເພື່ອຜົນປະ ໂຫຍດ ຂອງ ໄພ່ພົນ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ສາມາດ ອາດຕ້ອງການເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອພວກເຂົາ ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນບ່ອນທີ່ເປັນມູນມໍລະດົກ ຂອງພວກເຂົາ.

9 ແລະ ໃຫ້ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ຊິດນີ ກຽວເບີດ ຂໍເອົາໃບອະນຸຍາດນຳອີກ—ຈົ່ງ ເບິ່ງ ນີ້ຄືບັນຍາ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ອ່ານ ກໍໃຫ້ເຂົາເຂົ້າໃຈ—ເພື່ອລາວຈະສົ່ງສິນຄ້າ ໃຫ້ຜູ້ຄົນນຳອີກ, ແມ່ນ ແຕ່ ໂດຍຜູ້ທີ່ລາວ ປະສົງ ຊຶ່ງ ເປັນພະ ນັກງານ ທີ່ຈ້າງ ໃຫ້ມາ ຊ່ວຍເຫລືອລາວ;

10 ແລະ ຈັດຫາໃຫ້ໄພ່ພົນ ຂອງເຮົາດັ່ງ

ນັ້ນ, ເພື່ອວ່າພຣະກິດຕິຄຸນ ຂອງເຮົາຈະ ຖືກສັ່ງສອນໃຫ້ແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ນັ່ງຢູ່ໃນ ກໍ່ຄວາມມືດ ແລະ ໃນພາກພື້ນ ແລະ ະເງົາ ແຫ່ງຄວາມຕາຍ.

11 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ໃຫ້ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ກໍ່ວິວລຽມ ດັບເບິນຢູ່ ແພ້ວສ໌ ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນບ່ອນນີ້, ແລະ ຕັ້ງໃຫ້ເປັນ ະຜູ້ພິມໃຫ້ສາດສະໜາຈັກ.

12 ແລະ ເບິ່ງ ແມ, ຖ້າ ຫາກ ໂລກ ຮັບ ເອົາການຂຽນຂອງລາວ—ຈົ່ງເບິ່ງ ນີ້ຄືບັນ ຍາ—ໃຫ້ລາວໄດ້ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ລາວສາ ມາດໄດ້ມາໃນຄວາມຊອບທຳ, ເພື່ອຜົນປະ ໂຫຍດຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

13 ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ກໍ່ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ຊ່ວຍເຫລືອລາວ, ແມ່ນແຕ່ຕາມ ທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາ, ໃນບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາ ຈະກຳນົດໃຫ້ລາວ, ທີ່ຈະອັດສຳເນົາ, ແລະ ທີ່ຈະແກ້ໄຂ, ແລະ ເລືອກ, ເພື່ອວ່າທຸກສິ່ງ ຈະຖືກຕ້ອງຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ຕາມທີ່ພຣະວິນ ຍານຈະພິສູດຜ່ານລາວ.

14 ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເຮົາ ກ່າວເຖິງຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຊີໂອນ, ໃຫ້ໄວເທົ່າທີ່ຈະສາມາດເຮັດໄດ້, ນຳຄອບ ຄົວຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ແມ່ນແຕ່ເໝືອນດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້.

15 ແລະ ບັດນີ້ ກ່ຽວກັບການເຕົ້າໂຮມ— ໃຫ້ອະທິການ ແລະ ຕົວແທນຕຽມພ້ອມສຳ ລັບ ຄອບຄົວເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງຖືກບັນຊາ ໃຫ້ ມາຫາແຜ່ນດິນນີ້, ໃຫ້ໄວເທົ່າທີ່ຈະສາມາດ ເຮັດໄດ້, ແລະ ຕັ້ງ ຖິ່ນ ຖານ ຢູ່ໃນ ບ່ອນ ທີ່ ເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ.

<p>6 ກ ຄພ 53. 7 ກ ຄພ 58:24. ຄພພ ພາດທຣິດ, ເອດເວີດ. ຂ ຄພ 41:9–11; 58:14–18.</p>	<p>10 ກ ອຊຢ 9:2; ມທ 4:16. ຄພພ ຄວາມມືດ ທາງວິນຍານ. ຂ ພສສ 23:4.</p>	<p>11 ກ ຄພພ ແພ້ວສ໌, ວິວລຽມ ດັບເບິນຢູ່. ຂ ຄພ 58:37, 40–41. 13 ກ ຄພພ ຄາວເດີຣີ, ອໍລິເວີ.</p>
---	--	---

16 ແລະ ສຳລັບຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ທັງແອວເດີ ແລະ ສະມາ ຊິກ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຄຳ ແນະນຳ

ເພີ່ມ ເຕີມ ໃນ ພາຍ ລັງ. ແມ່ນ ເປັນ ດັ່ງ ນັ້ນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 58

ການ ເປີດ ເຜີຍ ທີ່ ມອບ ໃຫ້ ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ ເປັນ ສາດ ສະ ດາ, ໃນ ຊື່ ໂອນ, ເຂດ ແຈັກສັນ, ລັດ ມີ ເຊີຣີ, ວັນ ທີ 1 ເດືອນ ສິງຫາ, 1831. ກ່ອນ ໜ້ານັ້ນ, ໃນ ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ ທຳ ອິດ ຫລັງ ຈາກ ສາດ ສະ ດາ ແລະ ກຸ່ມ ຄະ ນະ ຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້ ມາ ເຖິງ ເຂດ ແຈັກສັນ, ລັດ ມີ ເຊີຣີ, ພິ ທິ ທາ ງ ສາດ ສະ ຫາ ໄດ້ ຖືກ ຈັດ ຂຶ້ນ, ແລະ ໄດ້ ຮັບ ເອົາ ສະ ມາ ຊິ ກ ສອງ ຄົນ ໂດຍ ການ ຮັບ ບັບ ຕິ ສະ ມາ. ໃນ ລະ ຫວ່າງ ອາ ທິ ດ ນັ້ນ, ໄພ່ ພິນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ເມືອງ ໂຄນ ສະ ງວ ຈາກ ສາ ຂາ ທອມ ສັນ ແລະ ຄົນ ອື່ນ ໆ ໄດ້ ມາ ເຖິງ (ເບິ່ງ ພາກ ທີ 54). ຫລາຍ ຄົນ ມີ ຄວາມ ກະ ຕື ລິ ລົ້ນ ທີ່ ຈະ ຮຽນ ຮູ້ ເຖິງ ພຣະ ປະ ສົງ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ກ່ຽວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ ເອງ ຢູ່ ໃນ ສະ ຖານ ທີ່ ເຕົ້າ ໂຮມ ແຫ່ງ ໃໝ່.

1–5 ຜູ້ ທີ່ ອິດ ທິນ ຕໍ່ ຄວາມ ທຸກ ຍາກ ລຳ ບາກ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ສວມ ມົງ ກຸດ ດ້ວຍ ລັດ ສະ ພິ ພາບ; 6–12, ໄພ່ ພິນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຕ້ອງ ຕຽມ ຕົວ ສຳ ລັບ ງານ ສົມ ຣົດ ຂອງ ພຣະ ເມ ສາ ນ້ອຍ ແລະ ອາ ຫານ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; 13–18, ອະ ທິ ການ ເປັນ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ໃນ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ; 19–23, ໄພ່ ພິນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຕ້ອງ ເຊື່ອ ພັງ ກົດ ໝາຍ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ; 24–29, ມະ ນຸດ ຄວນ ໃຊ້ ອຳ ເພີ ໃຈ ຂອງ ຕົນ ເພື່ອ ເຮັດ ຄວາມ ດີ; 30–33, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ບັນ ຊາ ແລະ ຍົກ ເລີກ; 34–43, ໃນ ການ ກັບ ໃຈ, ມະ ນຸດ ຕ້ອງ ສາ ລະ ພາບ ແລະ ປະ ຖິ້ມ ບາບ ຂອງ ຕົນ; 44–58, ໄພ່ ພິນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຕ້ອງ ຊື້ ດິນ ໄວ້ ເປັນ ມູນ ມໍ ລະ ດົກ ແລະ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ໃນ ລັດ ມີ ເຊີຣີ; 59–65, ຈະ ຕ້ອງ ສັ່ງ ສອນ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ໃຫ້ ແກ່ ມະ ນຸດ ສະ ໂລກ ທັງ ໝົດ.

ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ຈິ່ງ ງ່ຽງ ຫູ ພັງ ຖ້ອຍ ຄຳ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ຮຽນ ຮູ້ ຈາກ ເຮົາ ສິ່ງ ທີ່ ເຮົາ ປະ ສົງ ຊຶ່ງ ກ່ຽວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ, ແລະ ກ່ຽວ ກັບ ”ແຜ່ນ ດິນ ນີ້ ນຳ ອີກ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ສົ່ງ ພວກ ເຈົ້າ ມາ.

2 ເພາະ ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ ຄົນ ທີ່ ”ຮັກ ສາ ບັນ ຍັດ ຂອງ ເຮົາ ຍ່ອມ ເປັນ ສຸກ, ບໍ່ ວ່າ ໃນ ຊີ ວິດ ຫລື ໃນ ະ ຄວາມ ຕາຍ; ແລະ ຄົນ ໃດ ທີ່ ”ຊື່ ສັດ ໃນ ະ ຄວາມ ທຸກ ຍາກ ລຳ ບາກ, ລາງ ວັນ ຂອງ ຄົນ ໆ ນັ້ນ ຈະ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ກວ່າ ໃນ ອານາ ຈັກ ສະ ຫວັນ.

3 ພວກ ເຈົ້າ ບໍ່ ສາ ມາດ ຫລຽວ ເຫັນ ແຜ່ນ ການ ຂອງ ”ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ຕາ ທຳ ມະ ຊາດ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ໃນ ເວລາ ນີ້ ກ່ຽວ ກັບ ສິ່ງ ທີ່ ຈະ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ພາຍ ໜ້າ, ແລະ ະ ລັດ ສະ ພິ ພາບ ທີ່ ຈະ ຕາມ ມາ ຫລັງ ຈາກ ຄວາມ ທຸກ ຍາກ ລຳ ບາກ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ.

1 ຈິ່ງ ເຊື່ອ ພັງ, ໂອ້ ພວກ ເຈົ້າ ແອວ ເດີ ຂອງ

58 1 ກ ຄພ 57:1–8.
2 ກ ມຊຍ 2:22.
ຂ 1 ປຕ 4:6.

ຄ 2 ທສນ 1:4.
ງ ຄມພ ຍາກ ລຳ ບາກ,
ຄວາມ ຍາກ ລຳ ບາກ.

3 ກ ຄມພ ພຣະ ເຈົ້າ,
ຝ່າຍ ພຣະ ເຈົ້າ.
ຂ ຄມພ ລັດ ສະ ພິ ພາບ.

4 ເພາະ ັພອນ ຈະ ມາ ເຖິງ ຫລັງ ຈາກ ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກຢ່າງຫລວງຫລາຍ. ດັ່ງນັ້ນ ວັນນັ້ນຈະມາເຖິງເມື່ອພວກເຈົ້າຈະໄດ້ ະສວມົງກຸດດ້ວຍ ະລັດສະໝີພາບອັນໃຫຍ່ຍິ່ງ; ຍັງບໍ່ຮອດຊົ່ວໂມງນັ້ນເທື່ອ, ແຕ່ໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ.

5 ຈົ່ງ ຈີ່ ຈຳ ເລື່ອງ ນີ້, ຊຶ່ງ ເຮົາ ບອກ ພວກ ເຈົ້າ ໄວ້ກ່ອນ, ເພື່ອ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ະເອົາ ໃຈ ໃສ່, ແລະ ຮັບ ເອົາ ສິ່ງ ທີ່ ຈະ ຕາມ ມາ.

6 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ ເພາະ ເຫດ ນີ້ ເຮົາ ຈົ່ງ ສົ່ງ ພວກ ເຈົ້າ ມາ— ເພື່ອ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ເຊື່ອ ພັງ, ແລະ ເພື່ອ ວ່າ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ະຕຽມ ພ້ອມ ທີ່ ຈະ ສະ ແດງ ະປະ ຈັກ ພະ ຍານ ເຖິງ ສິ່ງ ທີ່ ຈະ ມາ ເຖິງ;

7 ແລະ ພ້ອມ ນີ້ ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ກຽດ ຈາກ ການ ວາງ ຮາກ ຖານ, ແລະ ຈາກ ການ ກ່າວ ເປັນ ພະ ຍານ ເຖິງ ແຜ່ນ ດິນ ຊຶ່ງ ເທິງ ທີ່ ນັ້ນ ະຊີ ໂອນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ຕັ້ງ ຢູ່;

8 ແລະ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ຕຽມ ງານ ກິນ ລ້ຽງ ໃຫຍ່ ດ້ວຍ ອາຫານ ທີ່ ບໍ່ ລິ ບູນ ໄວ້ ໃຫ້ ຄົນ ະຍາກ ຈົນ ນຳ ອີກ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ງານ ກິນ ລ້ຽງ ໃຫຍ່ ດ້ວຍ ອາຫານ ທີ່ ບໍ່ ລິ ບູນ, ດ້ວຍ ເຫລົ່າ ອະ ງຸ່ນ ຈາກ ະກາກ ທີ່ ກັ້ນ ຕອງ ຢ່າງ ດີ, ເພື່ອ ວ່າ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຈະ ຮູ້ ວ່າ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ ຈະ ບໍ່ ລົ້ມ ເຫລວ;

9 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ອາຫານ ຄຳ ຂອງ ບ້ານ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ທີ່ ຕຽມ ໄວ້ ຢ່າງ ດີ, ຊຶ່ງ ຄາບ ນັ້ນ ທຸກ ປະ ຊາ ຊາດ ຈະ ຖືກ ຮັບ ເຊີນ.

10 ທຳ ອິດ, ຄົນ ທີ່ ຮັ່ງ ມີ ແລະ ຄົນ ທີ່ ມີ ການ ສຶກ ສາ, ຄົນ ທີ່ ມີ ບັນ ຍາ ແລະ ຜູ້ ມີ ກຽດ;

11 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ນັ້ນ ວັນ ແຫ່ງ ອຳນາດ ຂອງ ເຮົາ ຈະ ມາ ເຖິງ; ແລ້ວ ຄົນ ຍາກ ຈົນ, ຄົນ ເບ້ຍ ລ່ອຍ, ແລະ ຄົນ ຕາ ບອດ, ແລະ ຄົນ ຫູ ໜວກ, ຈະ ເຂົ້າ ມາ ໃນ ະງານ ສົມ ຣົດ ຂອງ ພຣະ ເມ ສາ ນ້ອຍ, ແລະ ຮັບ ສ່ວນ ະອາ ຫານ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ຖືກ ຈັດ ຕຽມ ໄວ້ ສຳ ລັບ ວັນ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ທີ່ ຈະ ມາ ເຖິງ.

12 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ກ່າວ ມັນ ໄວ້ ດັ່ງ ນີ້.

13 ແລະ ເພື່ອ ວ່າ ະປະ ຈັກ ພະ ຍານ ຈະ ອອກ ໄປ ຈາກ ຊີ ໂອນ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຈາກ ປາກ ຂອງ ເມືອງ ມູນ ມໍ ລະ ດົກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ—

14 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເພາະ ເຫດ ນີ້ ເຮົາ ຈົ່ງ ສົ່ງ ພວກ ເຈົ້າ ມາ ທີ່ ນີ້, ແລະ ໄດ້ ເລືອກ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ະເອດ ເວີດ ພາດ ທຣິດ, ແລະ ໄດ້ ກຳ ນົດ ພາ ລະ ກົດ ຂອງ ລາວ ໃຫ້ ແກ່ ລາວ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ນີ້.

15 ແຕ່ ຖ້າ ລາວ ບໍ່ ກັບ ໃຈ ຈາກ ບາບ ຂອງ ລາວ, ຊຶ່ງ ຄື ຄວາມ ບໍ່ ເຊື່ອ ແລະ ຄວາມ ມືດ ມົນ ຂອງ ໃຈ, ແລ້ວ ໃຫ້ ລາວ ລະ ວັງ ຖ້າ ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ ລາວ ຈະ ະຕົກ ໄປ.

16 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ພາ ລະ ກົດ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ລາວ, ແລະ ມັນ ຈະ ບໍ່ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ອີກ.

17 ແລະ ຜູ້ ໃດ ທີ່ ປະ ຕິ ບັດ ຕາມ ພາ ລະ ກົດ ນີ້ ຈະ ຖືກ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ໃຫ້ ເປັນ ະຜູ້ ຕັດ ສິນ ໃນ

4 ກ ຄມພ ພອນ, ໃຫ້ ພອນ, ເປັນ ພອນ.
ຂ ພສສ 30:5; ຄພ 101:2-7; 103:11-14; 109:76.
ຄ ຄມພ ສູງສົ່ງ, ຄວາມສູງສົ່ງ; ມົງກຸດ, ສວມມົງກຸດ.
ງ ຣມ 8:17-18; ຄພ 136:31.

5 ກ ພບຍ 11:18-19.
6 ກ ຄພ 29:8.
ຂ ຄມພ ປະ ຈັກ ພະ ຍານ.
7 ກ ຄມພ ຊີ ໂອນ.
8 ກ ຄມພ ຍາກ ຈົນ.
ຂ ອຊຍ 25:6.
11 ກ ມທ 22:1-14;

ພນມ 19:9; ຄພ 65:3.
ຂ ລກ 14:16-24.
13 ກ ມກ 4:2.
14 ກ ຄມພ ພາດ ທຣິດ, ເອດ ເວີດ.
15 ກ 1 ກຫຍ 10:12.
17 ກ ຄພ 107:72-74.
ຄມພ ອະ ທິການ.

ອິດສະຣາເອນ, ເໝືອນທີ່ເປັນມາໃນສະໄໝບູຮານ, ເພື່ອແບ່ງແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ ລູກໆຂອງພຣະອົງ;

18 ແລະ ເພື່ອຕັດສິນ ຜູ້ຄົນ ຂອງພຣະອົງ ໂດຍປະຈັກພະຍານຂອງຄົນທ່ຽງທຳ, ແລະ ໂດຍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງທີ່ປຶກສາຂອງລາວ, ຕາມກົດຂອງອານາຈັກຊຶ່ງໃຫ້ໄວ້ໂດຍ ສາດສະດາຂອງພຣະເຈົ້າ.

19 ເພາະ ຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງຮັກສາກົດຂອງເຮົາເທິງແຜ່ນດິນນີ້.

20 ຢ່າໃຫ້ມະນຸດຄົນໃດຄິດວ່າຕົນເປັນຜູ້ປົກຄອງ; ແຕ່ໃຫ້ພຣະເຈົ້າປົກຄອງຄົນທີ່ຕັດສິນ, ຕາມການແນະນຳອັນທີ່ເປັນພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງເອງ, ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ, ຄົນທີ່ແນະນຳ ຫລື ທີ່ນັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງຕັດສິນ.

21 ຢ່າໃຫ້ມະນຸດຄົນໃດຝ່າຝືນ ກົດໝາຍຂອງແຜ່ນດິນ, ເພາະຄົນທີ່ຮັກສາກົດຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຝ່າຝືນກົດໝາຍຂອງແຜ່ນດິນ.

22 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງຂຶ້ນຢູ່ກັບອຳນາດທີ່ດຳລົງຢູ່, ຈົນກວ່າ ພຣະອົງຈະປົກຄອງ ຜູ້ຊຶ່ງມີສິດທີ່ຈະປົກຄອງ, ແລະ ປາບສັດຕູທັງສິ້ນໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ພຣະບາດຂອງພຣະອົງ.

23 ຈົ່ງເບິ່ງ, ກົດທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບຈາກມືຂອງເຮົາເປັນກົດຂອງສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ໃນທັດສະນະນີ້ ພວກເຈົ້າຈະຖືມັນໄວ້. ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືບັນຍາ.

24 ແລະ ບັດນີ້, ດັ່ງທີ່ເຮົາກ່າວກ່ຽວກັບ

ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ເອດເວີດ ພາດທຣິດ, ແຜ່ນດິນນີ້ເປັນບ່ອນພັກພາອາໄສຂອງລາວ, ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຜູ້ທີ່ລາວໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ເປັນທີ່ປຶກສາຂອງລາວ; ແລະ ເປັນບ່ອນພັກພາອາໄສຂອງຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ຮັກສາ ກົດຂອງເຮົານຳອີກ;

25 ດັ່ງນັ້ນ, ໃຫ້ພວກເຂົາພາຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາມາຍັງ ແຜ່ນດິນນີ້, ດັ່ງທີ່ພວກເຂົາຈະປຶກສາລະຫວ່າງພວກເຂົາເອງ ແລະ ກັບເຮົາ.

26 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນບໍ່ສົມຄວນທີ່ເຮົາຈະບັນຊາໃນທຸກສິ່ງ; ເພາະຄົນໃດທີ່ຖືກບັງຄັບໃນທຸກສິ່ງ, ຄົນໆນັ້ນເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ກຽດຄ້ານ ແລະ ບໍ່ສະຫລາດ; ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບລາງວັນເລີຍ.

27 ຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວວ່າ ມະນຸດຄວນທຸ້ມເທຢາງ ກະຕືລືລົ້ນໃນອຸດົມການດີ, ແລະ ເຮັດຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈຂອງຕົນເອງ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຊອບທຳຢ່າງຫລວງຫລາຍ;

28 ເພາະ ພະລັງຢູ່ໃນຕົວເຂົາ, ຊຶ່ງໃນການນີ້ເຂົາ ເປັນຕົວແທນອິດສະລະພາບຂອງຕົນເອງ. ແລະ ຕາບໃດທີ່ມະນຸດເຮັດຄວາມດີ ເຂົາຈະບໍ່ມີທາງສູນເສຍລາງວັນຂອງຕົນໄປຈັກເທື່ອ.

29 ແຕ່ຄົນໃດທີ່ບໍ່ເຮັດຫຍັງເລີຍຈົນກວ່າເຂົາຖືກບັນຊາໃຫ້ເຮັດ, ແລະ ຮັບເອົາຄຳບັນຊາດ້ວຍໃຈທີ່ສົງໄສ, ແລະ ຮັກສາມັນດ້ວຍຄວາມກຽດຄ້ານ, ຄົນໆນັ້ນຍ່ອມ ອັບປະໂຫຍດ.

<p>17 ຂ ຄມພ ບຸດ ແລະ ທິດາ ຂອງພຣະເຈົ້າ.</p> <p>18 ກ ຄມພ ສາດສະດາ.</p> <p>21 ກ ລກ 20:22-26; ຄພ 98:4-10; ຫຊ 1:12. ຄມພ ປົກຄອງ,</p>	<p>ການປົກຄອງ.</p> <p>22 ກ ຄມພ ພຣະເມຊີອາ; ພຣະເຊຊູຄຣິດ; ພັນປີ.</p> <p>23 ກ ຄມພ ກົດ.</p> <p>24 ກ ຄພ 51:13; 70:7-11.</p> <p>26 ກ ມຫ 24:45-51;</p>	<p>ຄພ 107:99-100.</p> <p>27 ກ ຄມພ ພາກພຽນ, ຄວາມພາກພຽນ; ວຽກງານ.</p> <p>28 ກ ຄມພ ອຳເພີໃຈ.</p> <p>29 ກ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ.</p>
--	---	--

30 ເຮົາ ຄື ໃຜ ທີ່ "ສ້າງ ມະນຸດ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ, ວ່າ ເຮົາ ຈະ ຖື ວ່າ ເຂົາ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ຜິດ ບໍ່ ເມື່ອ ເຂົາ ບໍ່ ເຊື່ອ ພັງ ບັນ ຍັດ ຂອງ ເຮົາ?

31 ເຮົາ ຄື ໃຜ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ, ຊຶ່ງ ໄດ້ "ສັນ ຍາ ແລະ ຍັງ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ສຳ ເລັດ ບໍ່?

32 ເຮົາ ບັນ ຊາ ແລະ ມະນຸດ ບໍ່ ເຊື່ອ ພັງ; ເຮົາ "ຍົກ ເລີກ ແລະ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ພອນ.

33 ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ກ່າວ ຢູ່ ໃນ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ວ່າ: ນີ້ ບໍ່ ແມ່ນ ວຽກ ງານ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ເພາະ ຄຳ ສັນ ຍາ ຂອງ ພຣະ ອົງ ບໍ່ ໄດ້ ສຳ ເລັດ. ແຕ່ ວິ ບັດ ແກ່ ຄົນ ເຫລົ່າ ນັ້ນ, ເພາະ ລາງ ວັນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເຊື່ອງ ຢູ່ "ເບື້ອງ ລຸ່ມ, ແລະ ບໍ່ ແມ່ນ ມາ ຈາກ ເບື້ອງ ເທິງ.

34 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຮົາ ຈະ ໃຫ້ ຄຳ ແນະ ນຳ ເພີ່ມ ເຕີມ ແກ່ ພວກ ເຈົ້າ ກ່ຽວ ກັບ ແຜ່ນ ດິນ ນີ້.

35 ມັນ ເປັນ ຄວາມ ສະ ຫລຽວ ສະ ຫລາດ ຂອງ ເຮົາ ທີ່ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ມາ ຕົນ ແຮ ຣິ ສ ຄວນ ເປັນ ຕົວ ຢ່າ ໆ ໃຫ້ ແກ່ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ, ໃນ ການ "ມອບ ເງິນ ຂອງ ລາວ ໃຫ້ ແກ່ ອະ ທິ ການ ຂອງ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ.

36 ແລະ ພ້ອມ ນີ້, ນີ້ ເປັນ ກົດ ສຳ ລັບ ມະ ນຸດ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ມາ ສູ່ ແຜ່ນ ດິນ ນີ້ ເພື່ອ ຈະ ຮັບ ເອົາ ມູນ ມໍ ລະ ດົກ; ແລະ ເຂົາ ຈະ ຈັດ ການ ກັບ ເງິນ ຂອງ ເຂົາ ຕາມ ທີ່ ກົດ ລະ ບຸ ໄວ້.

37 ແລະ ມັນ ເປັນ ຄວາມ ສະ ຫລຽວ ສະ ຫລາດ ອີກ ທີ່ ຈະ ຊື້ ທີ່ ດິນ ໃນ ອິນ ດີ ເພັນ ເດັນ ສ໌, ເພື່ອ ເປັນ ສະ ຖານ ທີ່ ສ້າງ ຄັງ, ແລະ ສ້າງ ໂຮງ "ພິມ ນຳ ອີກ.

38 ແລະ ຄຳ ແນະ ນຳ ອື່ນ ໆ ກ່ຽວ ກັບ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ມາ ຕົນ ແຮ ຣິ ສ ຈະ ມອບ ໃຫ້ ລາວ ໂດຍ ພຣະ ວິນ ຍານ, ເພື່ອ ວ່າ ລາວ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ມູນ ມໍ ລະ ດົກ ຂອງ ລາວ ດັ່ງ ທີ່ ເຫັນ ວ່າ ດີ ສຳ ລັບ ລາວ;

39 ແລະ ໃຫ້ ລາວ ກັບ ໃຈ ຈາກ ບາບ ຂອງ ລາວ, ເພາະ ລາວ ສະ ແຫວງ ຫາ ຄຳ "ສັນ ລະ ເສີນ ຂອງ ໂລກ.

40 ແລະ ໃຫ້ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ "ວິ ວ ລຽມ ດັບ ເບີນ ຢູ່ ແຟ້ວ ສ໌ ຢູ່ ໃນ ຕຳ ແໜ່ງ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ກຳ ນົດ ໃຫ້ ລາວ ນຳ ອີກ, ແລະ ຮັບ ເອົາ ມູນ ມໍ ລະ ດົກ ຂອງ ລາວ ໃນ ທີ່ ດິນ;

41 ແລະ ລາວ ຈຳ ເປັນ ຕ້ອງ ກັບ ໃຈ ນຳ ອີກ, ເພາະ ເຮົາ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ບໍ່ ພໍ ໃຈ ນຳ ລາວ ປານ ໃດ, ເພາະ ລາວ ສະ ແຫວງ ຫາ ທີ່ ຈະ ເກັ່ງ ກວ່າ, ແລະ ລາວ ບໍ່ ອ່ອນ ໂຍນ ພຽງ ພໍ ຕໍ່ ໜ້າ ເຮົາ.

42 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຄົນ ໃດ ທີ່ "ກັບ ໃຈ ຈາກ ບາບ ຂອງ ເຂົາ, ຄົນ ໆ ນັ້ນ ໄດ້ ຮັບ ການ "ໃຫ້ ອະ ໄພ, ແລະ ເຮົາ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ບໍ່ "ຈີ່ ຈຳ ມັນ ອີກ ເລີຍ.

43 ໂດຍ ສິ່ງ ນີ້ ເຈົ້າ ຈະ ຮູ້ ວ່າ ຄົນ ໆ ນັ້ນ ໄດ້ ກັບ ໃຈ ຈາກ ບາບ ຂອງ ເຂົາ ຫລື ບໍ່—ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຂົາ ຈະ "ສາ ລະ ພາບ ແລະ "ປະ ຖິ້ມ ມັນ.

44 ແລະ ບັດ ນີ້, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກ່ຽວ ກັບ ແອວ ເດີ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ຂອງ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ ຂອງ ເຮົາ, ຍັງ ບໍ່ ເຖິງ ເວລາ ເທື່ອ, ຍັງ ອີກ ຫລາຍ ປີ, ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ມູນ ມໍ ລະ ດົກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ນີ້, ຍົກ

<p>30 ກ ອຊຸຢ 45:9-10; ຮລມ 12:6.</p> <p>31 ກ ຄພ 1:37-38; 82:10.</p> <p>32 ກ ຄພ 56:3-4.</p> <p>33 ກ ຄພ 29:45.</p> <p>35 ກ ຄພ 42:30-32.</p> <p>37 ກ ຄພ 57:11-12.</p>	<p>39 ກ 2 ນພ 26:29; ຄພ 121:34-37.</p> <p>40 ກ ຄມພ ແຟ້ວ ສ໌, ວິ ວ ລຽມ ດັບ ເບີນ ຢູ່.</p> <p>42 ກ ຄມພ ກັບ ໃຈ, ການ ກັບ ໃຈ. ຂ ອຊຸຢ 1:18. ຄມພ ອະ ໄພ, ໃຫ້ ອະ ໄພ.</p>	<p>ຄ ອຊຸຢ 43:25.</p> <p>43 ກ ຄພ 19:20; 64:7.</p> <p>ຄມພ ສາ ລະ ພາບ, ການ ສາ ລະ ພາບ.</p> <p>ຂ ຄພ 82:7.</p>
---	--	---

ເວັ້ນແຕ່ພວກເຂົາຈະປາດຖະໜາມັນໂດຍການອະທິຖານດ້ວຍສັດທາ, ແລະ ໂດຍທາງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກຳນົດມັນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ.

45 ເພາະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຈະ "ຊຸກຍູ້ຜູ້ຄົນເຂົ້າກັນຈາກທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

46 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງຮ່ວມຊຸມນຸມກັນ; ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກກຳນົດໃຫ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້, ກໍໃຫ້ພວກເຂົາສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນໃນພາກພື້ນຕ່າງໆທີ່ອ້ອມຮອບ; ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນ ໃຫ້ພວກເຂົາກັບຄືນສູ່ບ້ານເຮືອນຂອງຕົນ.

47 ໃຫ້ພວກເຂົາສັ່ງສອນໄປລະຫວ່າງທາງ, ແລະ "ສະແດງປະຈັກພະຍານເຖິງຄວາມຈິງໃນທຸກບ່ອນ, ແລະ ເອີ້ນຄົນຮັ່ງມີ, ຄົນຊັ້ນສູງ ແລະ ຄົນຊັ້ນຕ່ຳ, ແລະ ຄົນຍາກຈົນໃຫ້ກັບໃຈ.

48 ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາສ້າງໜ່ວຍຂອງ "ສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນ, ຕາບໃດທີ່ຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະກັບໃຈ.

49 ແລະ ໃຫ້ມີຕົວແທນຄົນໜຶ່ງທີ່ຖືກກຳນົດໂດຍສຽງຂອງສາດສະໜາຈັກ, ສຳລັບສາດສະໜາຈັກໃນລັດໂອໄຮໂອ, ເພື່ອຮັບເອົາເງິນໄປຊື້ທີ່ດິນໃນ "ຊີໂອນ.

50 ແລະ ເຮົາມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຊິດນີ ຣິກດອນ, ເພື່ອລາວຈະໄດ້ "ຂຽນລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນຊີໂອນ, ແລະ ຄຳຖະແຫລງກ່ຽວກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພຣະວິນຍານຈະເຮັດໃຫ້ມັນເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ລາວ;

51 ແລະ ໃຫ້ ສະແດງ ສານ ສະບັບ ໜຶ່ງ

ແລະ ໃບສັ່ງຊື້ຕໍ່ທຸກໜ່ວຍໃນສາດສະໜາຈັກ ເພື່ອຈະໄດ້ເງິນ, ໃຫ້ມອບມັນໄວ້ໃນມືຂອງອະທິການດ້ວຍຕົວລາວເອງ ຫລື ໂດຍຕົວແທນ ດັ່ງທີ່ລາວເຫັນວ່າດີ ຫລື ດັ່ງທີ່ລາວຈະແນະນຳ, ເພື່ອຊື້ທີ່ດິນໄວ້ເປັນມູນມໍລະດົກໃຫ້ແກ່ລູກໆຂອງພຣະເຈົ້າ.

52 ເພາະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະສົງໃຫ້ສານຸສິດ ແລະ ລູກຫລານມະນຸດເປີດໃຈຂອງເຂົາ, ແມ່ນແຕ່ທີ່ຈະຊື້ພາກພື້ນແຖວນີ້ຂອງແຜ່ນດິນ, ໃຫ້ໄວເທົ່າທີ່ເວລາຈະອຳນວຍ.

53 ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືປັນຍາ. ໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດສິ່ງນີ້ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບ "ມູນມໍລະດົກເລີຍ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຈະເປັນໄປໂດຍການນອງເລືອດ.

54 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາບໃດທີ່ໄດ້ທີ່ດິນມາ, ກໍໃຫ້ມີຄົນງານທຸກປະເພດຖືກສົ່ງອອກມາຫາແຜ່ນດິນນີ້, ເພື່ອອອກແຮງງານໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

55 ໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດເປັນໄປຕາມລະບຽບ; ແລະ ປະກາດສິດທິພິເສດຂອງແຜ່ນດິນໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກເປັນບາງຄັ້ງ, ໂດຍອະທິການ ຫລື ຕົວແທນຂອງສາດສະໜາຈັກ.

56 ແລະ ຢ່າໃຫ້ວຽກງານຂອງການເຕົ້າໂຮມເປັນໄປຢ່າງຟ້າວຟັງ, ຫລື ປົບໜີໄປ; ແຕ່ໃຫ້ມັນເປັນໄປຕາມຄຳແນະນຳຂອງພວກແອວເດີຂອງສາດສະໜາຈັກໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່, ຕາມຄວາມຮູ້ທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບເປັນບາງຄັ້ງ.

57 ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຊິດນີ ຣິກ

<p>45 ກ ພບຍ 33:17. ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ.</p>	<p>47 ກ ຄພ 68:8. 48 ກ ອສ ສາຂາຂອງ ສາດສະໜາຈັກ. 49 ກ ຄມພ ຊີໂອນ.</p>	<p>50 ກ ຄພ 63:55-56. 53 ກ ຄພ 63:27-31.</p>
---	--	--

ດອນ ອຸທິດຖວາຍ ແລະ ອຸທິດແຜ່ນດິນນີ້, ແລະ ບ່ອນສ້າງ ັພຣະວິຫານແດ່ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ.

58 ແລະ ໃຫ້ຈັດກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນ ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຊິດນີ ຣິກ ດອນ ແລະ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ກັບໄປ, ແລະ ໃຫ້ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ໄປນຳເຂົາເຈົ້າຄືກັນ, ເພື່ອເຮັດວຽກງານ ທີ່ເຫລືອຢູ່ໃຫ້ສຳເລັດ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເຈົ້າ ເອງ, ແລະ ວຽກງານທີ່ເຫລືອຢູ່ຈະຖືກ ັຈັດ ການຢູ່ໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່.

59 ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຄົນໃດກັບໄປຈາກແຜ່ນ ດິນນີ້ ຍົກເວັ້ນແຕ່ເຂົາຈະ ັເປັນພະຍານ ໄປລະຫວ່າງທາງ, ເຖິງສິ່ງທີ່ເຂົາຮູ້ ແລະ ເຊື່ອຢ່າງແນ່ນອນທີ່ສຸດ.

60 ໃຫ້ເອົາສິ່ງທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ ຊິບາ ພິເຕີ ສັນ ໄປຈາກລາວ; ແລະ ໃຫ້ລາວຢູ່ເປັນ ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ເຮັດ ວຽກດ້ວຍມືຂອງລາວເອງນຳບັນດາອ້າຍ ນ້ອງ, ຈົນກວ່າລາວ ຖືກ ັຕິສອນຢ່າງພຽງ ພໍສຳລັບ ບາບ ທັງ ໝົດ ຂອງ ລາວ; ເພາະ

ລາວບໍ່ໄດ້ສາລະພາບມັນ, ແລະ ລາວຄິດທີ່ ຈະປົກປິດມັນໄວ້.

61 ໃຫ້ແອວເດີທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງສາດສະ ໜາຈັກນີ້, ຜູ້ພວມມາສູ່ແຜ່ນດິນນີ້, ຊຶ່ງບາງ ຄົນໄດ້ຮັບພອນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ເຖິງຂະ ໜາດເກີນກວ່າທີ່ຈະວັດແທກໄດ້ ັຈັດກອງ ປະຊຸມໃຫຍ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ຄືກັນ.

62 ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ເອດເວີດ ພາດທຣິດ ຄວບຄຸມກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຊຶ່ງ ພວກເຂົາຈະຈັດຂຶ້ນ.

63 ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາກັບຄືນໄປຄືກັນ, ໂດຍສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນໄປລະຫວ່າງ ທາງ, ເປັນພະຍານເຖິງສິ່ງທີ່ເປີດເຜີຍແກ່ ພວກເຂົາ.

64 ເພາະ ຕາມຈິງແລ້ວ, ສຽງ ຈະ ຕ້ອງ ອອກໄປຈາກບ່ອນນີ້ໄປທົ່ວ ໂລກ, ແລະ ໄປຫາບ່ອນ ໄກສຸດຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ— ຈະຕ້ອງ ັສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນໃຫ້ແກ່ ມະນຸດ ສະ ໂລກ ທັງ ໝົດ, ດ້ວຍ ັເຄື່ອງ ໝາຍທີ່ຈະຕິດຕາມຄົນທີ່ເຊື່ອ.

65 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ບຸດມະນຸດຈະສະເດັດ ັມາ. ອາແມນ.

ພາກທີ 59

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ໃນຊື່ໂອນ, ເຂດ ແຈັກສັນ, ລັດມີເຊີຣີ, ວັນທີ 7 ເດືອນສິງຫາ, 1831. ກ່ອນບັນທຶກການເປີດເຜີຍນີ້, ແຜ່ນ ດິນໄດ້ຖືກອຸທິດຖວາຍ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແນະນຳໄວ້, ແລະ ສະຖານທີ່ສຳລັບການ ສ້າງພຣະວິຫານໃນອະນາຄົດໄດ້ຖືກອຸທິດ. ໃນມື້ທີ່ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍນີ້, ພໍລີ ໄນ້ ພັນລະ ຍາຂອງໂຈເຊັບ ໄນ້, ຜູ້ພໍ່, ໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ, ເປັນສະມາຊິກຄົນທຳອິດ ທີ່ໄດ້ເສຍຊີວິດໃນ ຊື່ໂອນ. ສະມາຊິກໃນສະໄໝເລີ່ມຕົ້ນໄດ້ອະທິບາຍລັກສະນະຂອງການເປີດເຜີຍນີ້ວ່າເປັນ

<p>57 ກ ຄພ 57:3; 84:3-5, 31; 97:10-17. 58 ກ ຄພ ເຫັນຊອບນຳກັນ.</p>	<p>59 ກ ຄພ ປະຈັກພະຍານ. 60 ກ ຄພ ຕິສອນ, ການຕິສອນ. 64 ກ ຄພ ສັ່ງສອນ.</p>	<p>2 ຄພ ເຄື່ອງໝາຍ. 65 ກ ຄພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີ ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p>
--	--	---

“ຄຳແນະນຳແກ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າເຖິງວິທີຮັກສາວັນຊະບາໂຕ ແລະ ເຖິງວິທີຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານ.”

1-4, ໄພ່ພົນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ທີ່ ຊື່ ສັດ ໃນ ຊີໂອນຈະໄດ້ຮັບພອນ; 5-8, ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງຮັກ ແລະ ຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ; 9-19, ໂດຍການຮັກສາວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ສັກສິດ, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ທາງວິນຍານ; 20-24, ຄົນຊອບທຳໄດ້ຮັບສັນຍາວ່າຈະມີສັນຕິສຸກຢູ່ໃນໂລກນີ້ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນຢູ່ໃນໂລກທີ່ຈະມາເຖິງ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ຄົນທີ່ຂຶ້ນມາຫາແຜ່ນດິນນີ້ເພາະການທີ່ “ເຫັນແກ່ລັດສະໝີພາບຂອງເຮົາແຕ່ຢ່າງດຽວ, ຕາມຄຳບັນຊາຂອງເຮົາ ຍ່ອມເປັນສຸກ.

2 ເພາະຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ຈະໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນໂລກເປັນ “ມູນມໍລະດົກ, ແລະ ຄົນທີ່ ະຕາຍໄປແລ້ວ ຈະໄດ້ພັກຜ່ອນຈາກວຽກງານທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ວຽກງານຂອງພວກເຂົາຈະຕິດຕາມພວກເຂົາໄປ; ແລະ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບ “ມົງກູດໃນ ະຜາສາດຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຕຽມໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາແລ້ວ.

3 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນທີ່ຕົນຂອງເຂົາຢືນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນຊີໂອນ, ຜູ້ທີ່ເຊື່ອພັງຕໍ່ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ ຍ່ອມເປັນສຸກ; ເພາະເຂົາຈະໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ດີຂອງແຜ່ນດິນໂລກເປັນລາງວັນ, ແລະ ມັນຈະນຳອອກມາ “ດ້ວຍກຳລັງຂອງມັນ.

4 ແລະ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການສວມມົງກູດດ້ວຍພອນຈາກເບື້ອງເທິງນຳອີກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ດ້ວຍບັນຍັດທີ່ບໍ່ແມ່ນຫ້ອຍ, ແລະ ດ້ວຍ “ການເປີດເຜີຍໃນເວລາທີ່ເພາະສົມຂອງມັນ—ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນທີ່ ະຊື່ສັດ ແລະ ະພາກພຽນຕໍ່ໜ້າເຮົາ.

5 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈຶ່ງມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ໂດຍກ່າວດັ່ງນີ້: ຈົ່ງ “ຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍສຸດ ະໃຈຂອງເຈົ້າ, ດ້ວຍສຸດພະລັງ, ຄວາມຄິດ, ແລະ ກຳລັງຂອງເຈົ້າ; ແລະ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ໃຫ້ເຈົ້າ “ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ.

6 ຈົ່ງຮັກ “ເພື່ອນມະນຸດເໝືອນຮັກຕົນເອງ. ຢ່າ ະລັກ; ທັງຢ່າ “ຫລິ້ນຊູ້, ທັງຢ່າ ະຂ້າຄົນ, ຫລື ເຮັດສິ່ງໃດໆທີ່ຄ້າຍຄືກັນນັ້ນ.

59 1 ກ ມທ 6:22-24; ຄພ 88:67.
2 ກ ມທ 5:5; ຄພ 63:20, 48-49.
ຂ ພນມ 14:13.
ຄ ມພ ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ; ທີ່ສຸຂະເສີມ.
ຄ ຄ ມພ ສູງສົ່ງ, ຄວາມສູງສົ່ງ; ມົງກູດ, ສວມມົງກູດ.
ງ ຢຮ 14:2; ຄພ 72:4; 76:111;

81:6; 98:18.
3 ກ ປຖກ 4:12; ມຊ 5:37.
4 ກ ຄພ 42:61; 76:7; 98:12; 121:26-29.
ຄ ມພ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ.
ຂ ຄ ມພ ຄຳຄວນ, ການນິຄຳຄວນ.
ຄ ຄ ມພ ພາກພຽນ, ຄວາມພາກພຽນ.
5 ກ ພບຍ 11:1;

ມທ 22:37; ມຮນ 10:32; ຄພ 20:19.
ຄ ມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ.
ຂ ຄ ມພ ໃຈ.
ຄ ຄ ມພ ຮັບໃຊ້, ການຮັບໃຊ້.
6 ກ ຄ ມພ ຜູກມິດ.
ຂ ຄ ມພ ລັກ, ການລັກ.
ຄ ຄ ມພ ຫລິ້ນຊູ້.
ງ ຄ ມພ ຄາດຕະກຳ, ການຄາດຕະກຳ.

7 ຈົ່ງ "ຂອບພຣະໄທພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງ ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງ.

8 ຈົ່ງຖວາຍ "ເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃນ "ຄວາມຂອບທຳ, ແມ່ນ ແຕ່ ດ້ວຍ ໃຈ ທີ່ ຊອກ ຊ້ຳ ແລະ "ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດ.

9 ແລະ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະສາມາດຮັກສາຕົນ ເອງ ໃຫ້ "ປາດ ສະ ຈາກ ມົນ ທົນ ຂອງ ໂລກ ໄດ້ຫລາຍກວ່າເກົ່າ, ຈົ່ງ ໄປຍັງບ້ານ ແຫ່ງການອະທິຖານ ແລະ ຖວາຍສິນລະລຶກຂອງເຈົ້າໃນ "ວັນສັກສິດຂອງເຮົາ;

10 ເພາະຕາມຈິງແລ້ວ ນີ້ຄືມື້ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າເພື່ອພັກຜ່ອນ ຈາກວຽກງານຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເພື່ອ "ສະແດງຄວາມຈົງຮັກພັກດີແດ່ພຣະຜູ້ສູງສຸດ;

11 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຈົ່ງຖວາຍຄຳປະຕິຍານຂອງເຈົ້າ ໃນຄວາມຂອບທຳທຸກມື້ ແລະ ທຸກເວລາ;

12 ແຕ່ຈົ່ງຈື່ຈຳໄວ້ວ່າ ໃນມື້ນີ້, ວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົ່ງຖວາຍ "ເຄື່ອງບູຊາຂອງເຈົ້າ ແລະ ສິນລະລຶກຂອງເຈົ້າ ແດ່ພຣະຜູ້ສູງສຸດ, "ສາລະພາບບາບຂອງເຈົ້າ ຕໍ່ອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

13 ແລະ ໃນມື້ນີ້ ຈົ່ງຢາເຮັດສິ່ງອື່ນ, ພຽງແຕ່ໃຫ້ອາຫານຂອງເຈົ້າຖືກຈັດຕຽມດ້ວຍໃຈທີ່ເຫັນ ແກ່ ພຣະ ອົງ ເທົ່າ ນັ້ນ ເພື່ອ ວ່າ

ການ "ຖືສິນອົດເຂົ້າຂອງເຈົ້າຈະສົມບູນ, ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ, ເພື່ອ "ຄວາມຊື່ນຊົມຂອງເຈົ້າຈະເຕັມປຽມ.

14 ຕາມຈິງແລ້ວ, ນີ້ເປັນການຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ການອະທິຖານ, ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ, ການປິຕິຍິນດີ ແລະ ການອະທິຖານ.

15 ແລະ ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ດ້ວຍ "ຄວາມຂອບພຣະໄທ, ດ້ວຍ "ໃຈ ແລະ ໃບໜ້າ "ທີ່ຊື່ນບານ, ບໍ່ແມ່ນ ດ້ວຍສຽງ "ຫົວເຮຮາ, ເພາະນີ້ເປັນບາບ, ແຕ່ດ້ວຍຄວາມຍິນດີໃນໃຈ ແລະ ໃບໜ້າທີ່ຊື່ນບານ—

16 ແທ້ຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວວ່າ ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າເຮັດສິ່ງນີ້, ຄວາມສົມບູນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ຈະ ເປັນ ຂອງ ເຈົ້າ, ສັດ ໃນ ທົ່ງ ແລະ ນົກ ໃນອາກາດ, ແລະ ສິ່ງທີ່ໄຕ່ຂຶ້ນຕົ້ນໄມ້ ແລະ ຍ່າງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ;

17 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ສະໝຸນໄພ, ແລະ ສິ່ງທີ່ດີ ຊຶ່ງເກີດຈາກແຜ່ນດິນໂລກ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນເພື່ອອາຫານ ຫລື ເພື່ອເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ຫລື ເພື່ອບ້ານເຮືອນ, ຫລື ເພື່ອເລົ້າ, ຫລື ເພື່ອສວນໝາກໄມ້, ຫລື ເພື່ອສວນຜັກ, ຫລື ເພື່ອສວນອະນຸ່ມ;

18 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ເກີດ ຈາກ "ແຜ່ນດິນໂລກ, ໃນລະດູຂອງມັນ, ໄດ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ເພື່ອການໃຊ້ສອຍຂອງມະນຸດ, ທັງເພື່ອເປັນສິ່ງປະທັບຕາ ແລະ ຍິນດີໃນໃຈນຳອີກ;

<p>7 ກ ພສສ 92:1; ອອວ 37:37; ຄພ 46:32. ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ.</p> <p>8 ກ ຄມພ ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ.</p> <p>ຂ ຄມພ ຊອບທຳ, ຄວາມຂອບທຳ.</p> <p>ຄ ຄມພ ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊ້ຳ.</p> <p>9 ກ ຢກບ 1:27.</p>	<p>ຂ ຄມພ ວັນຊະບາໂຕ.</p> <p>10 ກ ຄມພ ນະມັດສະການ.</p> <p>12 ກ ອສ ການບໍລິຈາກ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນເວລາ, ພອນສະຫວັນ, ຫລື ຊັບສິນ, ໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ແລະ ເພື່ອນມະນຸດ.</p> <p>ຄມພ ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ.</p> <p>ຂ ຄມພ ສາລະພາບ, ການສາລະພາບ.</p>	<p>13 ກ ຄມພ ຖືສິນອົດເຂົ້າ, ການຖືສິນອົດເຂົ້າ.</p> <p>ຂ ຄມພ ຊື່ນຊົມ, ຄວາມຊື່ນຊົມ.</p> <p>15 ກ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ.</p> <p>ຂ ອພຍ 25:2; ຄພ 64:34.</p> <p>ຄ ສພສ 17:22.</p> <p>ງ ຄພ 88:69.</p> <p>18 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ.</p>
---	--	--

19 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອເປັນອາຫານ ແລະ ເປັນເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ເພື່ອລົດຊາດ ແລະ ເພື່ອກິນ, ເພື່ອເພີ່ມກຳລັງໃຫ້ຮ່າງກາຍ ແລະ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານມີຊີວິດຊີວາ.

20 ແລະ ມັນເປັນສິ່ງພໍພຣະໄທຕໍ່ພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດໃຫ້ແກ່ມະນຸດ; ເພາະທຸກສິ່ງໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ໃຊ້ສອຍ, ດ້ວຍການພິຈາລະນາ, ບໍ່ໃຫ້ເກີນຂອບເຂດ, ທັງບໍ່ແມ່ນໂດຍການຂົ່ມຂູ່ກັນ.

21 ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ມະນຸດຈະເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າ ກຸ້ນເຄືອງ, ຫລື ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງພຣະພິໂລດຕໍ່ຜູ້ໃດ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຜູ້ທີ່ ຂໍສາລະພາບວ່າພຣະທັດຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນທຸກ

ສິ່ງທັງປວງ, ແລະ ບໍ່ເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.

22 ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນໄປຕາມກົດ ແລະ ຕາມສາດສະດາ; ດັ່ງນັ້ນ, ຢາລົບກວນເຮົາອີກກຸ່ງວກັບເລື່ອງນີ້.

23 ແຕ່ຈົ່ງຮຽນຮູ້ວ່າ ຄົນທີ່ເຮັດວຽກງານແຫ່ງ ກວາມຊອບທຳຈະໄດ້ຮັບ ລາງວັນຂອງເຂົາ, ແມ່ນແຕ່ ສິ່ງສຸກໃນໂລກນີ້, ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນໃນໂລກທີ່ຈະມາເຖິງ.

24 ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ກ່າວມັນໄວ້ດັ່ງນີ້, ແລະ ພຣະວິນຍານໄດ້ເປັນພະຍານອາແມນ.

ພາກທີ 60

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ໃນເມືອງອິນດີເພັນເດັນສ໌, ເຂດແຈກສັນ, ລັດມິເຊິຣີ, ວັນທີ 8 ເດືອນສິງຫາ, 1831. ໃນໂອກາດນີ້ພວກແອວເດີຜູ້ໄດ້ເດີນທາງໄປຫາເຂັດແຈກສັນ ແລະ ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການອຸທິດທີ່ດິນ ແລະ ສະຖານທີ່ສ້າງພຣະວິຫານ ມີຄວາມປາດຖະໜາຢາກຮູ້ວ່າ ເຂົາເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດສິ່ງໃດ.

1-9, ແອວເດີ ຕ້ອງສົ່ງ ສອນ ພຣະ ກົດ ຕີຄຸນ ໃນບ່ອນຊຸມນຸມຂອງຄົນຊົວ; 10-14, ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຄວນປ່ອຍໃຫ້ເວລາຂອງເຂົາເຈົ້າເສຍໄປລ້າງ, ຫລື ເຊື່ອງຊ້ອນພອນສະຫວັນຂອງຕົນ; 15-17, ເຂົາເຈົ້າອາດລ້າງຕີນຂອງຕົນ ເພື່ອເປັນປະຈັກພະຍານຕໍ່ຕ້ານຄົນທີ່ປະຕິເສດພຣະກົດຕີຄຸນ.

ແອວເດີແຫ່ງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ທີ່ຕ້ອງກັບໄປຢ່າງໄວຫາແຜ່ນດິນບ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຈາກມາດັ່ງນີ້: ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເຮັດໃຫ້ເຮົາພໍໃຈຫລາຍທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນມາບ່ອນນີ້;

2 ແຕ່ກັບບາງຄົນ ເຮົາບໍ່ພໍໃຈນຳຫລາຍປານໃດ, ເພາະພວກເຂົາບໍ່ເປີດ ກຳປາກ, ແຕ່ໄດ້ ຂໍເຊື່ອງຊ້ອນພອນສະຫວັນທີ່ເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ພວກເຂົາ, ເພາະ ຄວາມຢ້ານ

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບ

<p>21 ກ ຄມພ ຊຸ່ນເຄືອງໃຈ. ຂ ໂຢບ 1:21.</p> <p>23 ກ ຄມພ ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ. ຂ ຄມພ ພອນ, ໃຫ້ພອນ, ເປັນພອນ.</p>	<p>ຄ ມທ 11:28-30. ຄມພ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ. ງ ຄພ 14:7.</p> <p>60 2 ກ ອພຊ 6:19-20. ຂ ລກ 8:16, 18.</p>	<p>ຄ ມທ 25:14-30. ຄມພ ຢ້ານກົວ, ຄວາມຢ້ານກົວ—ຄວາມຢ້ານກົວມະນຸດ.</p>
--	--	--

ກົວ ມະນຸດ. ວິບັດ ແກ່ຄົນ ເຊັ່ນ ນັ້ນ, ເພາະ ພຣະພິໂລດຂອງເຮົາໄດ້ເກີດກັບພວກເຂົາ ແລ້ວ.

3 ແລະ ເຫດການ ຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຖ້າ ຫາກພວກເຂົາບໍ່ຊື່ສັດຕໍ່ເຮົາຫລາຍກວ່ານີ້, ແລ້ວ ມັນຈະ ກຳລັງເອົາໄປຈາກພວກເຂົາ, ແມ່ນແຕ່ສິ່ງຊຶ່ງພວກເຂົາມີ.

4 ເພາະເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ບືກຄອງ ຢູ່ໃນ ພ້າສະຫວັນ ເບື້ອງເທິງ, ແລະ ທ່າມກາງ ກອງທັບ ຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ; ແລະ ໃນວັນນັ້ນ ເມື່ອເຮົາຈະ ເລືອກເອົາ ະພັດ ພອຍຂອງເຮົາ, ມະນຸດທັງປວງຈະຮູ້ວ່າສິ່ງ ໃດທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ອຳນາດ ຂອງພຣະ ເຈົ້າ.

5 ແຕ່, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາຈະກ່າວ ກັບພວກເຈົ້າກ່ຽວກັບການເດີນທາງຂອງ ພວກເຈົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ ຈາກມາ. ໃຫ້ສ້າງເຮືອ, ຫລື ຊີ້, ດັ່ງທີ່ພວກເຈົ້າເຫັນວ່າດີ, ມັນບໍ່ສຳຄັນສຳລັບເຮົາ, ແລະ ໃຫ້ອອກເດີນທາງຢ່າງໄວໄປຫາ ບ່ອນທີ່ເອີ້ນວ່າ ເຊັ່ນຫລຸຍ.

6 ແລະ ຈາກບ່ອນນັ້ນ ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ ເຮົາ, ຊິດນີ ຣິກ ດອນ, ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ, ອອກເດີນທາງໄປຫາເມືອງຊິນຊິນນາດີ;

7 ແລະ ໃນບ່ອນນີ້ ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເບິ່ງສູງ ຂອງຕົນ ແລະ ປະກາດຄຳຂອງເຮົາດ້ວຍ ສູງດັງ, ປາດສະ ຈາກຄວາມໂມໂຫ ຫລື ຄວາມສົງໄສ, ໂດຍຍົກມືບໍລິສຸດຂຶ້ນເທິງ ເຂົາ. ເພາະເຮົາສາມາດເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າ ະບໍລິສຸດ, ແລະ ບາບຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ຖືກ ະອະໄພໃຫ້ແລ້ວ.

8 ແລະ ໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ອອກເດີນທາງ ຈາກເມືອງເຊັ່ນຫລຸຍ, ເປັນຄູ່ງ, ແລະ ສັ່ງ ສອນພຣະຄຳ, ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍຄວາມພ້າວພັງ, ທ່າມກາງບ່ອນຊຸມນຸມຂອງຄົນຊົ່ວ, ຈົນກວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ກັບໄປເຖິງໜ່ວຍຂອງສາດສະ ຫາຈັກບ່ອນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຈາກມາ.

9 ແລະ ທັງໝົດນີ້ ເພາະ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງໜ່ວຍຂອງສາດສະ ຫາຈັກ; ເພາະ ດ້ວຍເຈດຕະນານີ້ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາ ໄປ.

10 ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ະເອດເວີດ ພາດທຣິດ ແບ່ງເງິນທີ່ເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ລາວ ໃຫ້ແກ່ແອວເດີຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາໃຫ້ກັບ ໄປ;

11 ແລະ ຄົນໃດທີ່ສາມາດຈ່າຍຄືນ, ກໍ ໃຫ້ຈ່າຍເງິນຄືນຜ່ານທາງຕົວແທນ; ແລະ ຄົນໃດທີ່ບໍ່ສາມາດຈ່າຍຄືນ, ກໍບໍ່ຮຽກຮ້ອງ ຈາກເຂົາ.

12 ແລະ ບັດນີ້ ເຮົາກ່າວເຖິງຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ ທີ່ຈະມາຫາແຜ່ນດິນນີ້.

13 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ຖືກສົ່ງໄປສັ່ງ ສອນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາໃນທ່າມກາງ ບ່ອນຊຸມນຸມຂອງຄົນຊົ່ວ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາ ມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ພວກເຂົາ, ດັ່ງນີ້: ພວກເຈົ້າບໍ່ຄວນ ະປອຍໃຫ້ ະເວລາຂອງ ພວກເຈົ້າເສຍໄປລ້າງ, ທັງບໍ່ໃຫ້ເຊື່ອງ ຊ້ອນພອນສະຫວັນຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ ເພື່ອ ວ່າມັນຈະບໍ່ໄດ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ.

14 ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນມາ ຍັງແຜ່ນດິນຊີໂອນ, ແລະ ໄດ້ປະກາດຄຳ ຂອງເຮົາ, ແລ້ວ ໃຫ້ພວກເຈົ້າກັບໄປຢ່າງ ໄວ, ໂດຍປະກາດຄຳຂອງເຮົາໃນທ່າມ

<p>3 ກ ມຣກ 4:25; ຄພ 1:33. 4 ກ ແອວ 43:50. ຂ ອຊຢ 62:3; ຊາຍ 9:16; ມລກ 3:17; ຄພ 101:3.</p>	<p>7 ກ ຄມພ ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ. ຂ ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ. 10 ກ ຄມພ ພາດທຣິດ, ເອດເວີດ.</p>	<p>13 ກ ຄພ 42:42. ຄມພ ກຽດຄ້ານ, ຄວາມກຽດຄ້ານ. ຂ ມທ 25:24-30; ຄພ 82:18.</p>
---	---	---

ກາງບ່ອນຊຸມນຸມຂອງຄົນຊົ່ວ, ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍຄວາມພ້ອງພັງ, ຫລື ດ້ວຍ "ຄວາມໂມໂຫຫລື ດ້ວຍການຜິດຖຽກັນ.

15 ແລະ ສັນ ັນຸ່ນ ດິນ ອອກ ຈາກ ຕີນພວກເຈົ້າເພື່ອຕໍ່ຕ້ານຄົນທີ່ບໍ່ຮັບເອົາພວກເຈົ້າ, ບໍ່ແມ່ນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຊຸ່ນເຄືອງໃຈ, ແຕ່ໃນບ່ອນລີ້ລັບ; ແລະ ລ້າງຕີນຂອງພວກເຈົ້າ, ເພື່ອເປັນປະຈັກພະຍານຕໍ່ຕ້ານພວກເຂົາໃນວັນແຫ່ງການພິພາກສາ.

16 ຈົ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງມີແມ່ນພຽງພໍສຳລັບພວກເຈົ້າ, ແລະ ເປັນຕາມພຣະປະສົງຂອງຜູ້ທີ່ສົ່ງພວກເຈົ້າໄປ.

17 ແລະ ໂດຍປາກຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ມັນຈະເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບຊິດນີ ຣິກດອນ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ. ສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ ໃນພາຍຫລັງ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 61

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ຢູ່ແຄມຝັ່ງແມ່ນ້ຳມີເຊີຣີ, ທາງໂຄ້ງມິກອິວເວນ, ວັນທີ 12 ເດືອນສິງຫາ, 1831. ຕອນເຂົາເຈົ້າເດີນທາງກັບໄປເມືອງເຄີດແລນ, ສາດສະດາ ແລະ ແອວເດີສິບຄົນ ໄດ້ເດີນທາງລ່ອງແມ່ນ້ຳມີເຊີຣີໄປໃນເຮືອພາຍ. ໃນມື້ທີສາມຂອງການເດີນທາງ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະສົບອັນຕະລາຍຫລາຍຢ່າງ. ໃນພາບນິມິດໃນຕອນກາງເວັນ, ແອວເດີ ວິວລຽມ ດັບເບີນຢູ່ ແຟ້ວສ໌, ໄດ້ເຫັນຜູ້ທຳລາຍເດີນທະຍານໄປດ້ວຍອຳນາດຢູ່ເທິງຜືນນ້ຳ.

1-12, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ເກີດ ຄວາມພິນາດ ຫລາຍ ຢ່າງ ຢູ່ເທິງ ຜືນນ້ຳ; 13-22, ຜືນນ້ຳຖືກ ໂຍຮັນສາບແຂ່ງ, ແລະ ຜູ້ທຳລາຍເດີນທະຍານ ໄປເທິງໜ້ານ້ຳ; 23-29, ບາງຄົນກໍມີອຳນາດບັນຊານ້ຳ; 30-35, ແອວເດີ ຕ້ອງ ເດີນ ທາງ ເປັນຄູ່ໆ ແລະ ສົ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນ; 36-39, ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງຕຽມສຳລັບການສະເດັດມາຂອງບຸດມະນຸດ.

ພຣະອົງຜູ້ມີລິດ "ອຳນາດທັງປວງ, ຜູ້ຈາກເປັນນິດເຖິງເປັນນິດ, ແມ່ນແຕ່ ະອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຄາ, ເປັນຕົ້ນ ແລະ ທີ່ສຸດ.

2 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ກັບພວກເຈົ້າ, ໂອພວກເຈົ້າ ແອວເດີ ຂອງ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກຂອງເຮົາ, ຜູ້ມາຊຸມນຸມກັນໃນບ່ອນນີ້, ຜູ້ທີ່ບາບຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ຖືກອະໄພໃຫ້ແລ້ວ, ເພາະເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃຫ້ "ອະໄພບາບ, ແລະ ມີ ະເມດຕາແກ່ຜູ້ ະສາລະພາບບາບຂອງຕົນດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ຖ່ອມ;

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ ຈົ່ງເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງຂອງ

14 ກ ສພສ 14:29.
15 ກ ມທ 10:14;
ລກ 9:5;
ກຈກ 13:51;
ຄພ 24:15; 75:20; 84:92.

61 1 ກ ຄມພ ອຳນາດ.
ຂ ຄມພ ອາລະຟາ
ແລະ ໂອເມຄາ.
2 ກ ມຊຢ 4:10-11.
ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ.

ຂ ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດ
ຕາ, ຄວາມເມດຕາ.
ຄ ຄມພ ສາລະພາບ,
ການສາລະພາບ.

3 ແຕ່ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ບໍ່ຈຳເປັນທີ່ແອວເດີຂອງເຮົາ ທັງກຸ່ມຈະເດີນທາງໄປຢ່າງໄວເທິງຜືນນ້ຳ, ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ອາໄສຢູ່ທັງສອງຝັ່ງພວມຕາຍຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື.

4 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຮົາກໍຍອມເພື່ອພວກເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ກ່າວ ເປັນ ພະຍານ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີອັນຕະລາຍຫລາຍຢ່າງຢູ່ເທິງຜືນນ້ຳ, ແລະ ຫລາຍຂຶ້ນ ໂດຍສະເພາະຫລັງຈາກນີ້;

5 ເພາະເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໄວ້ໃນພຣະພິໂລດຂອງເຮົາໃຫ້ເກີດຄວາມພິນາດຫລາຍຢ່າງຢູ່ເທິງຜືນນ້ຳ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໂດຍສະເພາະເທິງຜືນນ້ຳນີ້.

6 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເນື້ອໜັງທັງປວງຢູ່ໃນມືຂອງເຮົາ, ແລະ ຄົນທີ່ຊື່ສັດໃນບັນດາພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍທາງຜືນນ້ຳ.

7 ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງຈຳເປັນທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຊິດນີ ກຽວເບີດ ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ິວິວລຽມ ດັບ ເບິນ ຢູ ແຟ້ວສ໌ ຕ້ອງພ້າວພັ່ງໄປເຮັດທຸລະ ແລະ ພາລະກິດຂອງພວກເຂົາ.

8 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຮົາຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຈົ້າຈາກກັນໄປຈົນກວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບ ັການ ຕີສອນ ສຳລັບ ບາບ ຂອງພວກເຈົ້າ ເສຍກ່ອນ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍໃນ ະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ;

9 ແຕ່ບັດນີ້, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາກ່າວ ວ່າ ເຮົາ ເຫັນ ສົມ ຄວນ ທີ່ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ຈາກກັນໄປ. ດັ່ງນັ້ນ ໃຫ້ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ

ເຮົາ ຊິດນີ ກຽວເບີດ ແລະ ວິວລຽມ ດັບ ເບິນ ຢູ ແຟ້ວສ໌ ຮັບກຸ່ມເດີມຂອງພວກເຂົາໄປ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາອອກເດີນທາງໃນຄວາມພ້າວພັ່ງ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາ ຈະ ໄດ້ບັນລຸພາລະກິດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຜ່ານສັດທາ, ພວກເຂົາຈະຊະນະ;

10 ແລະ ຕາບ ໃດ ທີ່ພວກເຂົາຍັງຊື່ສັດ ພວກເຂົາ ຈະ ຖືກ ຮັກ ສາ ໄວ້, ແລະ ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະສະຖິດຢູ່ນຳພວກເຂົາ.

11 ແລະ ໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ເອົາສິ່ງທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການນຸ່ງຖືໄປນຳ.

12 ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຊິດນີ ກຽວເບີດ ເອົາສິ່ງທີ່ບໍ່ຈຳເປັນໄປນຳລາວ, ດັ່ງທີ່ພວກເຈົ້າເຫັນພ້ອມ.

13 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພື່ອ ິຜົນປະໂຫຍດຂອງພວກເຈົ້າ ເຮົາ ຈະ ມອບ ະບັນຍັດ ຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າກ່ຽວກັບ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້; ແລະ ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະໃຫ້ເຫດຜົນກັບພວກເຈົ້າ ດັ່ງເຊັ່ນກັບຜູ້ຄົນໃນສະໄໝບູຮານ.

14 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃນຕອນຕົ້ນໄດ້ອວຍພອນ ິຜົນນ້ຳ; ແຕ່ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ໂດຍປາກຂອງໂຢຮັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ເຮົາໄດ້ ະສາບແຊ່ງຜືນນ້ຳ.

15 ດັ່ງນັ້ນ, ວັນເວລາຈະມາເຖິງ ເມື່ອບໍ່ມີເນື້ອໜັງໃດຈະປອດໄພຢູ່ເທິງຜືນນ້ຳ.

16 ແລະ ຈະມີກ່າວໄວ້ໃນວັນເວລາຈະມາເຖິງວ່າ ບໍ່ມີໃຜສາມາດຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນຊີໂອນເທິງຜືນນ້ຳ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຄົນທີ່ຊື່ຖືງໃນໃຈເທົ່ານັ້ນ.

17 ແລະ, ດັ່ງທີ່ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃນຕອນຕົ້ນໄດ້ ະສາບແຊ່ງແຜ່ນດິນສັນໃດ,

7ກ ຄມພ ແຟ້ວສ໌, ວິວລຽມ ດັບເບິນຢູ.	ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. 13ກ ຄພ 21:6.	14ກ ປຖກ 1:20. ຂ ພນມ 8:8-11.
8ກ ຄມພ ຕີສອນ, ການຕີສອນ. ຂ ຄມພ ຊົ່ວຮ້າຍ,	ຂ ຄມພ ພຣະບັນຍັດ ຂອງພຣະເຈົ້າ.	17ກ ມຊ 4:23.

ເຮົາກໍຈະໃຫ້ພອນມັນໃນຍຸກສຸດທ້າຍສັນນັ້ນ, ໃນ ເວລາຂອງມັນເອງ, ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງໄພ່ພົນຂອງເຮົາ, ເພື່ອວ່າເຂົາຈະໄດ້ຮັບສ່ວນອັນອຸດົມສົມບູນໃນນັ້ນ.

18 ແລະ ບັດນີ້ ເຮົາມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າວ່າ ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາກ່າວກັບຄົນໜຶ່ງ ກໍຄືກັນກັບເຮົາກ່າວກັບທຸກຄົນ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະໄດ້ເຕືອນອ້າຍ ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າກ່ຽວກັບຜົນນ້ຳເຫລົ່ານີ້, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ມາເດີນທາງໃນນ້ຳນີ້, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະສູນເສຍສັດທາໄປ ແລະ ຖືກບັງໄຂ;

19 ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງ, ແລະ ຜູ້ທຳລາຍເດີນທະຍານໄປເທິງໜ້ານ້ຳນັ້ນ, ແລະ ເຮົາບໍ່ໄດ້ຍົກເລີກຄຳສັ່ງ.

20 ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ພຣະພິໂລດກັບພວກເຈົ້າມີ້ວານນີ້, ແຕ່ມີ້ນີ້ພຣະພິໂລດຂອງເຮົາໄດ້ຫາຍໄປແລ້ວ.

21 ດັ່ງນັ້ນ, ໃຫ້ຄົນທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວເຖິງ, ອອກ ເດີນ ທາງ ໃນ ຄວາມ ພ້າວ ພັງ—ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າອີກວ່າ ໃຫ້ພວກເຂົາອອກ ເດີນ ທາງ ໃນ ຄວາມ ພ້າວ ພັງ.

22 ແລະ ມັນບໍ່ສຳຄັນສຳລັບເຮົາ, ຫລັງຈາກບໍ່ດົນ, ຖ້າເປັນໄປວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ບັນລຸພາລະກິດຂອງພວກເຂົາ, ບໍ່ວ່າພວກເຂົາຈະເດີນທາງໄປທາງນ້ຳ ຫລື ທາງບົກ; ໃຫ້ສິ່ງນີ້ເປັນໄປດັ່ງທີ່ມັນຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກເຂົາຕາມການພິຈາລະນາຂອງພວກເຂົາໃນພາຍໜ້າ.

23 ແລະ ບັດນີ້, ກ່ຽວກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ຊິດນີ ຣິກ ດອນ, ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ, ຢ່າໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມາຕາມຜົນນ້ຳອີກ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຕາມ

ຕະຄອງ, ໃນຂະນະທີ່ເດີນທາງກັບໄປຫາບ້ານເຮືອນຂອງເຂົາເຈົ້າ; ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງເຂົາເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ເດີນທາງມາຕາມຜົນນ້ຳ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຕາມຕະຄອງເທົ່ານັ້ນ.

24 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ກຳນົດເສັ້ນທາງສຳລັບການເດີນທາງຂອງໄພ່ພົນຂອງເຮົາ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືເສັ້ນທາງ—ວ່າ ຫລັງ ຈາກ ເຂົາເຈົ້າ ໄດ້ຂຶ້ນ ຕະຄອງໄປ ແລ້ວເຂົາເຈົ້າຈະເດີນໄປທາງບົກ, ຕາບໃດທີ່ເຂົາເຈົ້າຖືກບັນຊາໃຫ້ເດີນທາງ ແລະ ຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນຊີໂອນ;

25 ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດຄືກັນກັບລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ, "ຕັ້ງຜ້າເຕັ້ນຂອງພວກເຂົາຕາມລະຫວ່າງທາງ.

26 ແລະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຈົ້າ ຈະ ຕ້ອງມອບ ບັນ ຍັດ ຂໍ້ ນີ້ ໃຫ້ ແກ່ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ພວກເຈົ້າທຸກຄົນ.

27 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບ "ອຳນາດໃຫ້ບັນຊາຜົນນ້ຳ, ຜູ້ນັ້ນ ຈະ ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານໃຫ້ຮູ້ວິທີທາງຂອງພຣະອົງ;

28 ດັ່ງນັ້ນ, ໃຫ້ລາວເຮັດດັ່ງທີ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຊົງພຣະຊົນຢູ່ຈະບັນຊາລາວ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນເທິງແຜ່ນດິນ ຫລື ເທິງຜົນນ້ຳ, ດັ່ງທີ່ມັນຢູ່ກັບເຮົາທີ່ຈະເຮັດໃນພາຍຂ້າງໜ້າ.

29 ແລະ ແກ່ພວກເຈົ້າ ວິທີທາງໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ສຳລັບໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຫລື ເສັ້ນທາງ ສຳ ລັບ ໄພ່ ພົນ ຂອງ ຄ້າຍ ຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອເດີນທາງ.

30 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາວ່າ ຊິດນີ ຣິກ ດອນ, ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ, ຈະບໍ່ເປີດ

ປາກຂອງເຂົາເຈົ້າໃນບ່ອນຊຸມນຸມຂອງຄົນ ຊົ່ວ ຈົນກວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄປເຖິງເມືອງຊິນ ຊິນນາດີ;

31 ແລະ ໃນບ່ອນນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າຈະເບິ່ງ ສູງຂອງຕົນເຖິງພຣະເຈົ້າຕ້ານຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງພຣະອົງທີ່ພຣະພິໂລດຕ້ານຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ຜູ້ຄົນທີ່ເກືອບຈະ "ສຸກງອມສຳລັບຄວາມພິນາດ.

32 ແລະ ຈາກບ່ອນນັ້ນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເດີນທາງໄປຫາບ່ອນຊຸມນຸມຂອງອ້າຍນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວຽກງານຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນແຕ່ຕອນນີ້ກໍເປັນທີ່ຕ້ອງການໃນບັນດາພວກເຂົາຫລາຍກວ່າໃນບັນດາບ່ອນຊຸມນຸມຂອງຄົນຊົ່ວ.

33 ແລະ ບັດນີ້, ກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່, ໃຫ້ພວກເຂົາເດີນທາງ ແລະ "ປະກາດພຣະຄຳໃນບັນດາບ່ອນຊຸມນຸມຂອງຄົນຊົ່ວ, ເທົ່າທີ່ມັນຖືກມອບໃຫ້;

34 ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາເຮັດສິ່ງນີ້ ພວກເຂົາຈະ "ກຳຈັດຄວາມດ່າງພ້ອຍອອກຈາກອາພອນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີມົນທົນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ.

35 ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາເດີນທາງໄປນຳກັນ, ຫລື ເປັນ "ຄູ່ໆ, ດັ່ງທີ່ພວກເຂົາເຫັນ

ວ່າດີ, ພຽງແຕ່ບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ເຮໂນນ ຄາຫູນ, ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ແຊມໂຍ ເອັຈ ສະມິດ, ຜູ້ທີ່ເຮົາພໍໃຈຫລາຍ, ແຍກຈາກກັນ ຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະກັບໄປເຖິງບ້ານເຮືອນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ມີເພື່ອຈຸດປະສົງອັນສະຫລາດໃນເຮົາ.

36 ແລະ ບັດນີ້, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ແລະ ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາກ່າວກັບຄົນໜຶ່ງ ກໍຄືກັນກັບເຮົາກ່າວກັບທຸກຄົນ, ຈົ່ງເບີກບານເຖິດ, "ເດັກນ້ອຍໆ ເອີຍ; ເພາະເຮົາຢູ່ໃນ ສຳນັກງານພວກເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາຈະບໍ່ ະປະຖິ້ມພວກເຈົ້າ;

37 ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກເຈົ້າຖ່ອມຕົວຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ພອນແຫ່ງ "ອານາຈັກຈະເປັນຂອງພວກເຈົ້າ.

38 ຈົ່ງຄາດແອວຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ຈົ່ງ "ເຜົາລະວັງ ແລະ ຈົ່ງມີສະຕິ, ລໍຄອຍສຳລັບການສະເດັດມາຂອງບຸດມະນຸດ, ເພາະພຣະອົງຈະມາໃນຊົ່ວໂມງທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຄາດຄິດ.

39 ຈົ່ງ "ອະທິຖານສະເໝີເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພວກເຈົ້າເຂົ້າໄປສູ່ ສຳນັກລ້ລວງ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຄົງຢູ່ໃນວັນແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ, ບໍ່ວ່າໃນຊີວິດ ຫລື ໃນຄວາມຕາຍ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 62

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ຢູ່ແຄມຝັ່ງແມ່ນ້ຳມິເຊີຣີ ທີ່ເມືອງຊາຣີຕັນ, ລັດມິເຊີຣີ, ວັນທີ 13 ເດືອນສິງຫາ, 1831. ໃນມື້ນີ້ສາດສະດາ ແລະ ກຸ່ມ

<p>31 ກ ແອວ 37:31; ຮລມ 13:14; ຄພ 101:11.</p> <p>33 ກ ຄມພ ສັງສອນ; ເປັນພະຍານ.</p> <p>34 ກ 2 ນພ 9:44;</p>	<p>ຢຄ 2:2; ມຊຢ 2:28.</p> <p>35 ກ ຄມພ ວຽກງານເຜີຍແຜ່.</p> <p>36 ກ ຢຮ 13:33. ຂ ມຫ 18:20. ຄ ອຊຢ 41:15-17;</p>	<p>1 ນພ 21:14-15. 37 ກ ຄພ 50:35. 38 ກ ຄມພ ຍາມ, ຄົນຍາມ. 39 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. ຂ ຄມພ ລ້ລວງ, ການລ້ລວງ.</p>
---	--	--

ຂອງເພິ່ນ, ຜູ້ພວມເດີນທາງຈາກເມືອງອິນດີເພັນເດັນສ໌ ຫາ ເມືອງເຄີດແລນ, ໄດ້ພົບກັບ ແອວເດີຫລາຍຄົນຜູ້ພວມເດີນທາງໄປຫາແຜ່ນດິນຊີໂອນ, ແລະ, ຫລັງຈາກໄດ້ທັກທາຍ ກັນດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມແລ້ວ, ກໍໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍນີ້.

1-3, ປະຈັກ ພະຍານ ໄດ້ ຖືກ ບັນ ທຶກ ໄວ້ ໃນສະຫວັນ; 4-9, ແອວເດີຕ້ອງເດີນທາງ ແລະ ສົ່ງສອນຕາມການພິຈາລະນາ ແລະ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳຈາກພຣະວິນຍານ.

1 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ແລະ ຈົ່ງ ເຊື່ອຟັງ, ໂອ້ ພວກ ເຈົ້າ ແອວເດີ ຂອງ ສາດ ສະ ຫນາ ຈັກ ຂອງ ເຮົາ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ແມ່ນແຕ່ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຜູ້ ັງວ່ອນແທນພວກເຈົ້າ, ຜູ້ຮູ້ຈັກ ຄວາມອ່ອນແອຂອງມະນຸດ ແລະ ຮູ້ຈັກວິທີ ະຊ່ວຍເຫລືອຄົນທີ່ຖືກ ິລ້ລວງ.

2 ແລະ ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ສາຍ ຕາ ຂອງເຮົາຈ້ອງມອງຜູ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນໄປ ຫາແຜ່ນດິນຊີໂອນເທື່ອ; ດັ່ງນັ້ນ ພາລະກິດ ຂອງພວກເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນສຳເລັດ.

3 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບ ພອນ ແລ້ວ, ເພາະ ັປະຈັກ ພະຍານ ຊຶ່ງ ພວກເຈົ້າ ໄດ້ ສະແດງ ຖືກ ະບັນ ທຶກ ໄວ້ ຢູ່ ໃນສະຫວັນ ເພື່ອໃຫ້ເຫລົ່າທູດເບິ່ງ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມປິຕິຍິນດີນຳພວກເຈົ້າ, ແລະ ັບາບ ຂອງ ພວກເຈົ້າ ໄດ້ ຖືກອະໄພ ໃຫ້ແລ້ວ.

4 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເດີນທາງຕໍ່ໄປ. ຈົ່ງ ໄປ ເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ແຜ່ນດິນ ັຊີໂອນ; ແລະ ຈົ່ງ ຮ່ວມຊຸມນຸມ ແລະ ປິຕິຍິນດີນຳກັນ, ແລະ ຖວາຍສິນລະລຶກແດ່ພຣະຜູ້ສູງສຸດ.

5 ແລະ ຈາກນັ້ນໃຫ້ພວກເຈົ້າກັບຄືນໄປ ກ່າວຄຳພະຍານ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ແຕ່ ພ້ອມກັນທຸກຄົນ, ຫລື ເປັນຄູ່ໆ, ດັ່ງທີ່ພວກ ເຈົ້າເຫັນວ່າດີ, ມັນບໍ່ສຳຄັນສຳລັບເຮົາ; ຂໍ ພຽງແຕ່ໃຫ້ຊື່ສັດ, ແລະ ັປະກາດຂ່າວອັນ ຫ້າຊື່ນຊົມແກ່ຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ຫລື ທ່າມກາງບ່ອນຊຸມນຸມຂອງຄົນຊົ່ວ.

6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ພາ ພວກເຈົ້າມາຮ່ວມກັນເພື່ອຄຳສັນຍາຈະສຳ ເລັດຜົນ, ເພື່ອວ່າຄົນຊື່ສັດໃນບັນດາພວກ ເຈົ້າຈະຖືກຮັກສາໄວ້ ແລະ ປິຕິຍິນດີນຳກັນ ໃນແຜ່ນດິນມີເຊີຣີ. ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສັນຍາກັບຄົນທີ່ຊື່ສັດ ແລະ ັກ່າວເທັດບໍ່ ໄດ້.

7 ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຕັມໃຈ, ຖ້າ ຫາກ ຄົນ ໃດ ຄົນ ໜຶ່ງ ໃນ ບັນ ດາ ພວກເຈົ້າ ຢາກຂີ່ມ້າ, ຫລື ຂີ່ລີ້, ຫລື ຂີ່ລົດມ້າ, ຄົນໆ ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບພອນນີ້, ຖ້າຫາກເຂົາຮັບມັນ ຈາກພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດ້ວຍ ໃຈທີ່ ັຮູ້ບຸນຄຸນໃນທຸກສິ່ງ.

8 ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບພວກເຈົ້າທີ່ຈະ ເຮັດ ອີງຕາມການພິຈາລະນາ ແລະ ດັ່ງທີ່ ໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳຈາກພຣະວິນຍານ.

9 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ັອາ ນາ ຈັກ ເປັນ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ. ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ແລະ ເບິ່ງ ແມ່, ເຮົາ ະຢູ່ກັບຄົນທີ່ຊື່ສັດສະເໝີໄປ. ແມ່ນເປັນດັ່ງ ນັ້ນ. ອາແມນ.

62 1 ກ ຄພ 45:3-4. ຄພພ ວົງວອນແທນ, ຜູ້ວົງວອນແທນ. ຂ ຮຣ 2:18; ແອວ 7:12. ຄ ຄພພ ລີ້ລວງ, ການລີ້ລວງ.

3 ກ ລກ 12:8-9. ຄພພ ປະຈັກພະຍານ. ຂ ຄພພ ໜັງສືທະ ບຽນແຫ່ງຊີວິດ. ຄ ຄພ 84:61. 4 ກ ຄພ 57:1-2.

5 ກ ຄພພ ວຽກງານເຜີຍແຜ່. 6 ກ ອທ 3:12. 7 ກ ຄພພ ຂອບຄຸນ, ຂອບ ໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. 9 ກ ຄພ 61:37. ຂ ມທ 28:20.

ພາກທີ 63

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດ ໂອໄຮໂອ, ວັນທີ 30 ເດືອນສິງຫາ, 1831. ສາດສະດາ, ຊິດນີ ຣິກດອນ, ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວ ເດີຣີ ໄດ້ໄປເຖິງເມືອງເຄີດແລນ ໃນວັນທີ 27 ເດືອນສິງຫາ ຈາກການໄປຢ້ຽມຢາມລັດມີ ເຊີຣີ. ປະຫວັດຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ບັນຍາຍເຖິງການເປີດເຜີຍນີ້ວ່າ, “ໃນສະໄໝເລີ່ມຕົ້ນ ຂອງສາດສະໜາຈັກ, ມີຄວາມຮ້ອນໃຈຫລາຍທີ່ຈະໄດ້ຮັບພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃນທຸກເລື່ອງກ່ຽວກັບຄວາມລອດຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ເມື່ອບັດນີ້ແຜ່ນດິນຊີໂອນເປັນສິ່ງ ສຳຄັນທີ່ສຸດທາງຝ່າຍໂລກໃນຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ທູນຖາມພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບການເຕົ້າໂຮມຂອງໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ການຊື້ທີ່ດິນ, ແລະ ເລື່ອງອື່ນໆ.”

1-6, ວັນ ແຫ່ງ ພຣະ ພິ ໂລດ ຈະ ເກີດ ກັບ ຄົນ ຊົ່ວ; 7-12, ເຄື່ອງ ພາຍ ມາ ເຖິງ ໂດຍ ສັດທາ; 13-19, ຄົນເປັນຊູ້ໃນໃຈຈະປະຕິ ເສດສັດທາ ແລະ ຈະຖືກໂຍນລົງໃນທະເລ ໄຟ; 20, ຄົນຊື້ສັດຈະໄດ້ຮັບມູນມໍລະດົກ ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກທີ່ປ່ຽນສະພາບ; 21, ເລື່ອງລາວທັງໝົດຂອງເຫດການທີ່ເກີດ ຂຶ້ນຢູ່ເທິງພູແຫ່ງການປ່ຽນສະພາບຍັງບໍ່ໄດ້ ເປີດເຜີຍເທື່ອ; 22-23, ຄົນທີ່ເຊື່ອຟັງຈະ ໄດ້ຮັບຄວາມລຶກລັບຂອງອານາຈັກ; 24- 31, ມູນມໍລະດົກທັງຫລາຍໃນຊີໂອນຕ້ອງ ໄດ້ຊື້; 32-35, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອອກຄຳສັ່ງ ໃຫ້ມີສົງຄາມ, ແລະ ຄົນຊົ່ວຂ້າຄົນຊົ່ວ; 36- 48, ໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງໄປເຕົ້າໂຮມ ກັນຢູ່ທີ່ຊີໂອນ ແລະ ຕ້ອງມອບເງິນເພື່ອ ສ້າງສາມັນຂຶ້ນ; 49-54, ພອນຖືກຍືນຍັນ ແກ່ຄົນຊື້ສັດໃນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ, ໃນການພື້ນຄືນຊີວິດ, ແລະ ລະຫວ່າງພັນ ປີ; 55-58, ມີຄືວັນແຫ່ງການເຕືອນ; 59- 66, ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ຖືກ ໃຊ້ຢ່າງບໍ່ສົມຄວນ ໂດຍຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ມີສິດ ອຳນາດ.

1 ຈົ່ງເຊື່ອຟັງ, ໂອ້ ເຈົ້າຜູ້ຄົນ, ແລະ ເປີດ ໃຈຂອງເຈົ້າ ແລະ ງ່ຽງຫູຟັງຈາກແດນໄກ; ແລະ ຟັງ, ເຈົ້າທີ່ເອີ້ນຕົນເອງວ່າຜູ້ຄົນຂອງ ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ຟັງພຣະຄຳຂອງ ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ແລະ ພຣະ ປະສົງ ຂອງ ພຣະອົງກ່ຽວກັບເຈົ້າ.

2 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕາມຄວາມຈິງ, ເຮົາກ່າວ ວ່າ ຈົ່ງຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງພຣະ ພິໂລດຂອງພຣະອົງເກີດກັບຄົນຊົ່ວ ແລະ “ຄົນກະບົດ;

3 ຜູ້ຊົ່ງປະສົງທີ່ຈະເອົາໄປແມ່ນແຕ່ຄົນທີ່ ພຣະອົງປະສົງທີ່ຈະ ”ເອົາໄປ, ແລະ ຮັກສາ ໃຫ້ມີຊີວິດ ຄົນທີ່ພຣະອົງຈະຮັກສາ;

4 ຜູ້ຊົ່ງຈະສ້າງຂຶ້ນຕາມພຣະປະສົງ ແລະ ຄວາມພໍພຣະໂທຂອງພຣະອົງເອງ; ແລະ ທຳລາຍເມື່ອພຣະອົງພໍພຣະໂທ, ແລະ ສາ ມາດຂັບໄລ່ຈິດວິນຍານລົງນະລົກ.

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ, ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ເອີ້ຍ ສຽງຂອງເຮົາ, ແລະ ມັນ ຈະ ຕ້ອງ ຖືກ ເຊື່ອ ຟັງ.

6 ດັ່ງນັ້ນ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວ ວ່າ ໃຫ້ຄົນຊົ່ວເອົາໃຈໃສ່, ແລະ ໃຫ້ຄົນກະ

63 2 ກ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ.

3 ກ ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ.

ບົດຍ້ານກົວ ແລະ ຕົວສັ່ນ; ແລະ ໃຫ້ຜູ້ບໍ່ເຊື່ອປົດປາກ, ເພາະ "ວັນແຫ່ງພຣະພິໂລດ ຈະເກີດກັບພວກເຂົາຄືກັນກັບ ະລົມຫົວກູດ, ແລະ ເນື້ອໜັງທັງປວງຈະ ະຮູ້ວ່າເຮົາຄືພຣະເຈົ້າ.

7 ແລະ ຄົນທີ່ສະແຫວງຫາ "ເຄື່ອງໝາຍ ຈະເຫັນເຄື່ອງໝາຍ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຜົນທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມລອດ.

8 ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າວ່າ ມີຄົນ ໃນບັນດາພວກເຈົ້າທີ່ສະແຫວງຫາເຄື່ອງໝາຍ, ແລະ ມີຄົນເຊັ່ນນັ້ນແມ່ນແຕ່ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ;

9 ແຕ່, ຈົ່ງເບິ່ງ, ສັດທາບໍ່ໄດ້ມາເຖິງໂດຍເຄື່ອງໝາຍ, ແຕ່ເຄື່ອງໝາຍຕິດຕາມຄົນທີ່ເຊື່ອ.

10 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຄື່ອງໝາຍມາເຖິງໂດຍ "ສັດທາ, ບໍ່ແມ່ນ ໂດຍ ຄວາມ ປະສົງ ຂອງ ມະນຸດ, ຫລື ໂດຍ ຄວາມ ພໍໃຈ ຂອງ ເຂົາ, ແຕ່ໂດຍພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ.

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຄື່ອງໝາຍມາເຖິງໂດຍສັດທາ, ອັນນຳໄປສູ່ວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ເພາະປາດສະຈາກ "ສັດທາ ຈະບໍ່ມີມະນຸດຄົນ ໃດ ເປັນທີ່ພໍພຣະ ໄທ ຕໍ່ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້; ແລະ ກັບ ຄົນ ໃດທີ່ພຣະ ເຈົ້າພຣະພິໂລດ ໃຫ້ ຄົນໆນັ້ນ ຈະບໍ່ເປັນທີ່ພໍພຣະ ໄທປານໃດ; ດັ່ງນັ້ນ, ກັບຄົນເຊັ່ນນັ້ນພຣະອົງຈະບໍ່ສະແດງເຄື່ອງໝາຍ, ເວັ້ນແຕ່ໃນ ະພຣະພິໂລດ ອັນນຳໄປສູ່ ະການກ່າວ ໄທດ ພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ.

12 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ບໍ່ພໍ

ພຣະ ໄທກັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ໃນບັນດາພວກເຈົ້າທີ່ສະແຫວງຫາເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການມະຫັດສະຈັນສຳລັບສັດທາ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນສຳລັບຄວາມດີຂອງມະນຸດ ອັນນຳໄປສູ່ລັດສະໝີພາບຂອງເຮົາ.

13 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຮົາໄດ້ມອບບັນຍັດໃຫ້, ແລະ ຫລາຍຄົນໄດ້ຫັນໜີໄປຈາກບັນຍັດຂອງເຮົາ ແລະ ບໍ່ຮັກສາມັນ.

14 ໃນບັນດາພວກເຈົ້າມີຊາຍ ແລະ ຍິງທີ່ "ຫລິ້ນ ຊູ້; ບາງ ຄົນ ໄດ້ ຫັນ ໜີໄປ ຈາກ ພວກເຈົ້າ, ແລະ ຄົນອື່ນໆທີ່ຍັງຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ ຊຶ່ງຕໍ່ໄປໃນພາຍໜ້າຈະຖືກເປີດເຜີຍ.

15 ໃຫ້ຄົນເຊັ່ນນັ້ນລະວັງ ແລະ ກັບໃຈຢ່າງ ໄວ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນການພິພາກສາຈະມາເຖິງພວກເຂົາດັ່ງກັບດັກ, ແລະ ຄວາມໂງ່ຈ້າ ຂອງ ພວກເຂົາ ຈະ ຖືກ ສະແດງ ໃຫ້ປະຈັກ, ແລະ ວຽກງານຂອງພວກເຂົາຈະຕິດຕາມພວກເຂົາໄປໃນສາຍຕາຂອງຜູ້ຄົນ.

16 ແລະ ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວຜ່ານມາ, ຄົນທີ່ "ຫລຽວເບິ່ງຜູ້ຍິງ ະດ້ວຍຄວາມໂຄໄພໃນນາງ, ຫລື ຖ້າຫາກຄົນໃດຄົນໜຶ່ງ "ຫລິ້ນຊູ້ຢູ່ໃນໃຈ, ເຂົາຈະບໍ່ມີພຣະວິນຍານສະຖິດຢູ່ນຳ, ແຕ່ຈະປະຕິເສດຄວາມເຊື່ອ ແລະ ຈະຍ້ານກົວ.

17 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ກ່າວວ່າ ຄົນທີ່ "ຍ້ານກົວ, ແລະ ຜູ້ບໍ່ເຊື່ອ, ແລະ ະຄົນຂີ້ຕົວະທຸກຄົນ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ມັກການກ່າວເວົ້າຕົວະ ແລະ ະເວົ້າ

<p>6 ກ ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ.</p> <p>ຂ ຢມຍ 30:23.</p> <p>ຄ ອຊຍ 49:26.</p> <p>7 ກ ຄພ 46:9.</p> <p>ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍ.</p>	<p>10 ກ ມຣນ 7:37.</p> <p>ຄມພ ສັດທາ.</p> <p>11 ກ ຮຮ 11:6.</p> <p>ຂ ຄພ 35:11.</p> <p>ຄ ຄພ 88:65.</p> <p>14 ກ ຄພ 42:24-25.</p> <p>16 ກ ມທ 5:27-28;</p>	<p>ຄພ 42:23-26.</p> <p>ຂ ຄມພ ກິເລດຕັນຫາ.</p> <p>ຄ ຄມພ ຫລິ້ນຊູ້.</p> <p>17 ກ ພນມ 21:8.</p> <p>ຂ ຄມພ ຕົວະ.</p> <p>ຄ ພນມ 22:15;</p> <p>ຄພ 76:103.</p>
--	---	--

ຕົວະ ແລະ ຕົວະ, ແລະ ຄົນລ່ວງປະເວນີ, ແລະ ໝໍເວດມົນຄາຖາ, ຈະມີສ່ວນຂອງພວກເຂົາໃນ ິທະເລທີ່ລຸກໄໝ້ຢູ່ດ້ວຍໄຟ ແລະ ມາດ, ຊຶ່ງເປັນ ິຄວາມຕາຍເທື່ອທີສອງ.

18 ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ວ່າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນ ິການຟື້ນຄົນຊີວິດຄັ້ງທຳອິດ.

19 ແລະ ບັດນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຖືກ ິຮັບຮອງ, ເພາະ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ມີຢູ່ໃນບັນດາພວກເຈົ້າ.

20 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄົນໃດທີ່ ິອົດຫົນ ໃນ ສັດທາ ແລະ ເຮັດ ຕາມ ຄວາມປະສົງຂອງເຮົາ, ຄົນໆນັ້ນຈະເອົາຊະນະ, ແລະ ຈະໄດ້ຮັບ ິມູນມໍລະດົກເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເມື່ອວັນແຫ່ງການປ່ຽນສະພາບຈະມາເຖິງ;

21 ເມື່ອ ິແຜ່ນດິນ ໂລກ ຈະ ິປ່ຽນສະພາບ, ແມ່ນແຕ່ຕາມແບບແຜນ ຊຶ່ງຖືກສະແດງໃຫ້ອັກຄະສາວົກຂອງເຮົາເຫັນຢູ່ເທິງ ິພູ; ຊຶ່ງຄວາມບໍລິບູນຂອງເລື່ອງນັ້ນພວກເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບເທື່ອ.

22 ແລະ ບັດນີ້, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມປະສົງຂອງເຮົາເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ມັນເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກເຈົ້າ, ບໍ່ແມ່ນ

ໂດຍທາງບັນຍັດ, ເພາະມີຫລາຍຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຍຶດຖືທີ່ຈະຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ.

23 ແຕ່ແກ່ຄົນທີ່ຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະມອບ ິຄວາມລຶກລັບ ແຫ່ງອານາຈັກຂອງເຮົາໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະ ສິ່ງນັ້ນຈະເປັນບໍ່ ິນ້ຳທີ່ປະກອບດ້ວຍຊີວິດ, ຊຶ່ງ ິພູງຂຶ້ນໄປສູ່ຊີວິດອັນເປັນນິດ.

24 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າກ່ຽວກັບ ໄຟພົນ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ວ່າເຂົາຄວນໄປເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ທີ່ແຜ່ນດິນຊີໂອນ, ບໍ່ແມ່ນ ໃນ ຄວາມພ້າວພັງ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຈະເກີດຄວາມສັບສົນ, ຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດພະຍາດໂລຄາ.

25 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ແຜ່ນດິນ ິຊີໂອນ—ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຖືມັນໄວ້ຢູ່ໃນມືຂອງເຮົາເອງ;

26 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສົ່ງສິ່ງທີ່ເປັນຂອງ ິກາຍຊາຄົນໃຫ້ແກ່ກາຍຊາ.

27 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ປະສົງໃຫ້ພວກເຈົ້າຊື່ທີ່ດິນ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະໄດ້ປຽບ ໂລກ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະມີສິດໃນ ໂລກ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກຍຸຍົງໃຫ້ຄຽດແຄ້ນ.

28 ເພາະ ິຊາຕານໄດ້ໃສ່ໄວ້ໃນໃຈເຂົາໃຫ້ໂມໂຫແກ່ພວກເຈົ້າ, ແລະ ໃຫ້ເກີດການນອງເລືອດ.

17 ງ ພນມ 19:20; 2 ນຟ 9:8–19, 26; 28:23; ຢຄ 6:10; ແອວ 12:16–18; ຄພ 76:36. ຄມພ ນະລົກ. ຈ ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ. 18 ກ ພນມ 20:6. 19 ກ ຄມພ ຮັບຮອງ, ການຮັບຮອງ.

20 ກ ຄພ 101:35. ຂ ມທ 5:5; ຄພ 59:2; 88:25–26. 21 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ—ພາວະສຸດທ້າຍຂອງແຜ່ນດິນໂລກ. ຂ ຄມພ ໂລກ—ທີ່ສຸດຂອງໂລກ. ຄ ມທ 17:1–3. 23 ກ ແອວ 12:9–11;

ຄພ 42:61; 84:19; 107:18–19. ຂ ຄມພ ນ້ຳທີ່ປະກອບດ້ວຍຊີວິດ. ຄ ຢຣ 4:14. 25 ກ ຄມພ ຊີໂອນ. 26 ກ ລກ 20:25; ຄພ 58:21–23. ຄມພ ບົກຄອງ, ການບົກຄອງ. 28 ກ ຄມພ ມານ.

29 ດັ່ງນັ້ນ, ແຜ່ນດິນຊີໂອນຈະບໍ່ຖືກໄດ້ມາ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະເປັນ ໂດຍການຊື້ ຫລື ໂດຍເລືອດ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຈະບໍ່ມີມູນມໍລະດົກເລີຍສຳລັບພວກເຈົ້າ.

30 ແລະ ຖ້າຫາກ ໂດຍການຊື້, ຈົ່ງເບິ່ງພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນ;

31 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ໂດຍ ເລືອດ, ເພາະພວກເຈົ້າຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຫລັງເລືອດ, ເບິ່ງເຖີດ, ສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າຈະໂຈມຕີພວກເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈະຖືກຂັງ ຕິ ຈາກເມືອງໜຶ່ງ ຫາ ອີກ ເມືອງໜຶ່ງ, ແລະ ຈາກທຳມະສາລາໜຶ່ງຫາອີກທຳມະສາລາໜຶ່ງ, ແລະ ໜ້ອຍຄົນຈະຄົງຢູ່ເພື່ອຮັບມູນມໍລະດົກ.

32 ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະພິໂລດກັບຄົນຊົ່ວ; ເຮົາຢຸດຍັງວິນຍານຂອງເຮົາຈາກຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

33 ເຮົາໄດ້ສາບານໃນພຣະພິໂລດຂອງເຮົາ, ແລະ ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ມີ "ສົງຄາມຢູ່ເທິງຜືນແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຄົນຊົ່ວຈະຂ້າຄົນຊົ່ວ, ແລະ ຄວາມຍ້ານກົວຈະເກີດກັບມະນຸດທຸກຄົນ;

34 ແລະ "ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າເກືອບຈະຫລົບໜີບໍ່ໄດ້; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຢູ່ກັບພວກເຂົາ, ແລະ ຈະລົງ ມາໃນພ້າສະຫວັນ ຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແລະ ເຜົາຜານ "ຄົນຊົ່ວດ້ວຍ ະໄຟທີ່ບໍ່ຮູ້ມອດ.

35 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນເທື່ອ, ແຕ່ບໍ່ດົນ.

36 ດັ່ງນັ້ນ, ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າເຮົາ, ພຣະຜູ້

ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ມີສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດຢູ່ເທິງຜືນແຜ່ນດິນໂລກ, ເຮົາຈຶ່ງປະສົງໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງເຮົາໄປເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ທີ່ແຜ່ນດິນຊີໂອນ;

37 ແລະ ໃຫ້ ມະນຸດ ທຸກ ຄົນ ຮັບ ເອົາ "ຄວາມຊອບທຳໄວ້ໃນມືຂອງຕົນ ແລະ ຄວາມຊື່ສັດໄວ້ເທິງແຂວຂອງເຂົາ, ແລະ ເບິ່ງ ສຽງເຕືອນຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ປະກາດທັງໂດຍຖ້ອຍຄຳ ແລະ ໂດຍການຫລົບໜີ ເພື່ອ "ຄວາມພິນາດຈະມາສູ່ຄົນຊົ່ວ.

38 ດັ່ງນັ້ນ, ໃຫ້ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ເຮົາ ໃນເມືອງເຄີດແລນຈັດການນຳທຸລະຝ່າຍໂລກຂອງພວກເຂົາ, ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນບ້ານສວນແຫ່ງນີ້.

39 ໃຫ້ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໄຫທັດ ບຽວລິງສ໌, ຜູ້ດູແລບ່ອນນັ້ນ, ຂາຍທີ່ດິນ, ເພື່ອວ່າລາວຈະຕຽມພ້ອມໃນ ລະດູໃບໄມ້ປົ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ ເພື່ອອອກເດີນທາງຂຶ້ນໄປຍັງແຜ່ນດິນຊີໂອນ, ກັບ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຜືນແຜ່ນດິນນັ້ນ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຜູ້ທີ່ເຮົາຈະສະຫງວນໄວ້ໃຫ້ແກ່ເຮົາເອງ, ວ່າຈະບໍ່ໄປຈົນກວ່າເຮົາຈະບັນຊາພວກເຂົາ.

40 ແລະ ໃຫ້ສົ່ງເງິນທັງໝົດທີ່ສາມາດມອບໃຫ້, ມັນບໍ່ສຳຄັນສຳລັບເຮົາວ່າຈະໜ້ອຍ ຫລື ຫລາຍປານໃດ, ຂຶ້ນໄປຍັງແຜ່ນດິນຊີໂອນ, ໄປໃຫ້ຄົນທີ່ເຮົາໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ຮັບ.

41 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະມອບ ອຳນາດ ໃຫ້ ແກ່ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ

33 ກ ຄມພ ສົງຄາມ.	2 ນພ 26:6;	໘ ຄມພ ໄຟ.
34 ກ ຄມພ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ ຄມພ ການສະເດັດມາຄົງທີ່ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.	ຄພ 45:57; 64:24; 101:23-25, 66. ຄມພ ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.	37 ກ ຄມພ ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ. ຂ ຄພ 1:4.
ຄ ມທ 3:12;		ຄ ອຊຢ 47:11.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ເພື່ອ ໂດຍພຣະວິນຍານລາວຈະສາມາດ "ຫລົງເຫັນຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຈະຂຶ້ນໄປແຜ່ນດິນຊີໂອນ, ແລະ ສານຸສິດເຫລົ່ານັ້ນຂອງເຮົາຜູ້ຈະຢູ່ຕໍ່ໄປໃນປ່ອນນີ້.

42 ໃຫ້ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ນິວເອັນ ເຄວິດນີ ຮັກສາຮ້ານຂອງລາວໄວ້, ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ, ຮ້ານຄຳ, ໄວ້ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ.

43 ເຖິງຢາງໃດກໍຕາມ, ໃຫ້ລາວແບ່ງເງິນຊຶ່ງລາວຈະສາມາດແບ່ງໃຫ້ໄດ້, ເພື່ອສົ່ງຂຶ້ນໄປຍັງແຜ່ນດິນຊີໂອນ.

44 ຈົ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຢູ່ໃນມືຂອງລາວເອງ, ໃຫ້ລາວເຮັດດ້ວຍບັນຍາ.

45 ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ວ່າ ໃຫ້ລາວໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງເປັນຕົວແທນສານຸສິດທີ່ຈະຢູ່ຕໍ່ໄປໃນປ່ອນນີ້, ແລະ ໃຫ້ລາວໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງສູ່ອຳນາດນີ້;

46 ແລະ ບັດນີ້ ຈົ່ງ ໄປ ຍັງ ມຸມ ຍາມ ໜ່ວຍ ຕ່າງໆຂອງສາດສະໜາຈັກຢາງໄວ, ຈົ່ງອະທິບາຍເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ແກ່ພວກເຂົາ, ພ້ອມກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ອິລິເວີ ຄາວເດີຣີ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືຄວາມປະສົງຂອງເຮົາ, ຄືການໄດ້ຮັບເງິນແມ່ນແຕ່ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ແນະນຳ.

47 ຄົນທີ່ "ຊື່ສັດ ແລະ ອົດທົນ ຈະເອົາ ຂະນະໂລກ.

48 ຄົນທີ່ສົ່ງຊັບສິນຂຶ້ນໄປຍັງແຜ່ນດິນຂອງຊີໂອນ ຈະ ໄດ້ຮັບ "ມູນມໍລະດົກໃນໂລກນີ້, ແລະ ວຽກງານຂອງເຂົາ ຈະ ຕິດຕາມເຂົາ, ແລະ ລາງວັນ ໃນ ໂລກທີ່ຈະມາ

ເຖິງນຳອີກ.

49 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນທີ່ "ຕາຍ ໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນແລ້ວ, ນັບແຕ່ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ, ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດມາ, ແລະ ສິ່ງເກົ່າ ຈະ ະພົດ ໄປ, ແລະ ທຸກສິ່ງເປັນຂອງໃໝ່, ເຂົາຈະ ະລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ ຈະບໍ່ຕາຍຫລັງຈາກນັ້ນ, ແລະ ຈະ ໄດ້ຮັບມູນມໍລະດົກຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃນນະຄອນສັກສິດ.

50 ແລະ ຄົນ ທີ່ ມີ ຊີ ວິດ ຕອນ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດມາ, ແລະ ໄດ້ຮັກສາສັດທາ, ເຂົາຍ່ອມ "ເປັນສຸກ; ເຖິງຢາງໃດກໍຕາມ, ມີກຳນົດໄວ້ໃຫ້ເຂົາ ະຕາຍຕາມອາຍຸຂອງມະນຸດ.

51 ດັ່ງນັ້ນ, ເດັກນ້ອຍ "ຈະ ະເຕີບ ໃຫຍ່ຂຶ້ນຈົນກວ່າເຂົາຈະເຖົ້າແກ່; ຄົນເຖົ້າແກ່ຈະຕາຍ; ແຕ່ເຂົາຈະບໍ່ຫລັບຢູ່ກັບຝຸ່ນດິນ, ແຕ່ເຂົາຈະຖືກ ະປຽນໄປໃນພົບຕາດງວ.

52 ດັ່ງນັ້ນ, ເພາະເຫດນີ້ ອັກຄະສາວົກຈົ່ງສັ່ງສອນແກ່ໂລກເຖິງການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ.

53 ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນສິ່ງທີ່ເຈົ້າຈະຫລຽວຫາ; ແລະ, ໂດຍກ່າວຕາມວິທີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ບັດນີ້ ມັນ "ໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ, ແລະ ໃນເວລາທີ່ຈະມາເຖິງ, ແມ່ນແຕ່ໃນວັນແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງບຸດມະນຸດ.

54 ແລະ ຈົນກວ່າ ຊົ່ວ ໂມງ ນັ້ນ ຈະ ມາ ເຖິງ ຈະມີ "ຍິງບໍລິສຸດທີ່ໂງ່ຈ້າໃນບັນດາຜູ້ສະຫລາດ; ແລະ ເມື່ອຊົ່ວ ໂມງນັ້ນມາເຖິງ

<p>41 ກ ຄມພ ການສາມາດສັງເກດ, ຂອງປະທານແຫ່ງ.</p> <p>47 ກ ມຊຢ 2:41; ຄພ 6:13.</p> <p>48 ກ ຄພ 101:18.</p> <p>49 ກ ພມ 14:13; ຄພ 42:44-47. ຂ 2 ກສຫ 5:17. ຄ ຄມພ ການຟື້ນຄືນພຣະ</p>	<p>ຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ.</p> <p>໑ ພມ 21:4; ແອວ 11:45; ຄພ 88:116.</p> <p>ຄມພ ອະມະຕະ, ຄວາມເປັນອະມະຕະ.</p> <p>50 ກ ຄມພ ພອນ, ໃຫ້ພອນ, ເປັນພອນ.</p> <p>ຂ ຄມພ ຄວາມຕາຍ</p>	<p>ທາງຮ່າງກາຍ.</p> <p>51 ກ ຄມພ ພັນປີ.</p> <p>ຂ ອຊຢ 65:20-22; ຄພ 45:58; 101:29-31.</p> <p>ຄ 1 ກສຫ 15:51-52; ຄພ 43:32.</p> <p>53 ກ ຄພ 35:15.</p> <p>54 ກ ມຫ 25:1-13; ຄພ 45:56-59.</p>
--	--	---

ຈະເກີດການແຍກຄົນຊອບທຳ ແລະ ຄົນຊົ່ວອອກຈາກກັນ; ແລະ ໃນວັນນັ້ນເຮົາຈະສົ່ງເຫລົ່າທູດຂອງເຮົາມາເພື່ອ ະຖອນຄົນຊົ່ວອອກ ແລະ ໂຍນພວກເຂົາເຂົ້າໃນໄຟທີ່ບໍ່ຮູ້ມອດ.

55 ແລະ ບັດນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ບໍ່ພໍໃຈກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ັຊິດນີ ຣິກດອນ; ລາວ ະຍົກຕົນເອງຂຶ້ນໃນໃຈ, ແລະ ບໍ່ຍອມຮັບເອົາຄຳແນະນຳ, ແຕ່ເຮັດໃຫ້ພຣະວິນຍານໂສກເສົ້າ;

56 ດັ່ງນັ້ນ ັການຂຽນຂອງລາວບໍ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ລາວຈະຕ້ອງເຮັດອີກອັນໜຶ່ງ; ແລະ ຖ້າຫາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຮັບເອົາມັນ, ຈົ່ງເບິ່ງ ລາວຈະບໍ່ໄດ້ຍືນຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກຳນົດລາວໄວ້ອີກຕໍ່ໄປ.

57 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ັຄົນທີ່ປາດຖະໜາໃນຫົວໃຈຂອງເຂົາ, ໃນຄວາມອ່ອນໂຍນ, ທີ່ຈະ ະເຕືອນຄົນບາບໃຫ້ມາສູ່ການກັບໃຈ, ກໍໃຫ້ເຂົາໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງສູ່ອຳນາດນີ້.

58 ເພາະນີ້ຄົວັນແຫ່ງການເຕືອນ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນວັນແຫ່ງຖ້ອຍຄຳຢ່າງຫລວງຫລາຍ. ເພາະເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະບໍ່ຖືກເຍາະເຍີ້ຍໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.

59 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາມາຈາກເບື້ອງເທິງ, ແລະ ອຳນາດຂອງເຮົາຢູ່ເບື້ອງລຸ່ມ. ເຮົາຢູ່ເໜືອທຸກສິ່ງ, ແລະ ໃນທຸກສິ່ງ, ແລະ ຜ່ານທຸກ

ສິ່ງ, ແລະ ັຄົນຫາທຸກສິ່ງ, ແລະ ວັນນັ້ນຈະມາເຖິງເມື່ອທຸກສິ່ງທັງປວງຈະຂຶ້ນຢູ່ກັບເຮົາ.

60 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄື ັອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຄາ, ແມ່ນແຕ່ພຣະເຢຊູຄຣິດ.

61 ດັ່ງນັ້ນ, ໃຫ້ມະນຸດທັງປວງລະວັງວິທີທີ່ພວກເຂົາຈະໃຊ້ ັນາມຂອງເຮົາໃນປາກຂອງພວກເຂົາ—

62 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວວ່າ ມີຫລາຍຄົນຈະຢູ່ພາຍໃຕ້ການກ່າວໂທດນີ້, ຜູ້ໃຊ້ພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໃຊ້ມັນຢ່າງບໍ່ສົມຄວນ, ໂດຍບໍ່ມີສິດອຳນາດ.

63 ດັ່ງນັ້ນ, ໃຫ້ສາດສະໜາຈັກກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈະຖືກຕັດອອກ.

64 ຈົ່ງຈິ່ຈຳໄວ້ວ່າ ສິ່ງທີ່ມາຈາກເບື້ອງເທິງເປັນ ັສິ່ງສັກສິດ, ແລະ ຕ້ອງ ະກ່າວເຖິງດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງ, ແລະ ໂດຍການບັງຄັບຂອງພຣະວິນຍານ; ແລະ ໃນນີ້ບໍ່ມີການກ່າວໂທດ, ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານ ະຜ່ານການອະທິຖານ; ດັ່ງນັ້ນ, ປາດສະຈາກສິ່ງນີ້ການກ່າວໂທດຍັງຈະມີຢູ່.

65 ໃຫ້ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ, ໂຈເຊັບສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ແລະ ຊິດນີ ຣິກ ດອນ, ສະແຫວງຫາມັນຢູ່ໃນບ້ານເຮືອນ, ດັ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການສິດສອນ ໂດຍພຣະວິນຍານຜ່ານ ັການອະທິຖານ.

<p>54 ຂ ມຊຢ 16:2. 55 ກ ຄມພ ຣິກດອນ, ຊິດນີ. ຂ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. 56 ກ ຄພ 58:50. 57 ກ ຄພ 4:3-6. ຂ ຄພ 18:14-15.</p>	<p>ຄມພ ເຕືອນ, ຄຳເຕືອນ; ວຽກງານເຜີຍແຜ່. 59 ກ 1 ກຣທ 2:10. 60 ກ ຄມພ ອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຄາ. 61 ກ ຄມພ ຄຳຫຍາບຄາຍ. 64 ກ ຄມພ ສັກສິດ,</p>	<p>ຄວາມສັກສິດ. ຂ ຄມພ ຄາລະວະ, ຄວາມຄາລະວະ. ຄ ຄພ 42:14. 65 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.</p>
--	---	---

66 ຕ້ອງ ເອົາ ຊະນະ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ຜ່ານ ຄວາມອົດທົນ, ເພື່ອວ່າຄົນເຊັ່ນນັ້ນຈະໄດ້ ຮັບ ການໜັກແໜ່ງ ລັດສະໝີພາບນີ້ລົນ

ດອນຫລາຍກວ່າ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ການກ່າວ ໂທດຈະໜັກກວ່າເດີມ. ອາແມນ.

ພາກທີ 64

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ແກ່ພວກແອວເດີຂອງ ສາດສະໜາຈັກ, ທີ່ເມືອງເຄິດແລນ, ລັດໂອໄຮໂອ, ວັນທີ 11 ເດືອນກັນຍາ, 1831. ສາດສະ ດາພວມຕຽມຈະຍ້າຍໄປເມືອງໄຮໂອ, ລັດໂອໄຮໂອ, ເພື່ອເຮັດວຽກງານການແປພຣະຄຣິສ ຕະທຳຄຳພີຂອງເພິ່ນຕໍ່ໄປ, ຊຶ່ງໄດ້ຢຸດພັກໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນຢູ່ລັດມິເຊີຣີ. ກຸ່ມຂອງອ້າຍນ້ອງ ຜູ້ໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ເດີນທາງໄປຫາຊີໂອນ (ລັດມິເຊີຣີ) ໄດ້ຕຽມພ້ອມຢ່າງຂະຫຍັນຂັ້ນແຂງ ທີ່ຈະອອກເດີນທາງໃນເດືອນຕຸລາ. ໃນຊ່ວງໄລຍະທີ່ຫຍຸ້ງຍາກນີ້, ກໍໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍ.

1–11, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກບັນຊາ ໃຫ້ອະໄພໃຫ້ກັນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນບາບທີ່ຮ້າຍ ແຮງກວ່າຈະຄົງຢູ່ກັບພວກເຂົາ; 12–22, ຕ້ອງນຳຄົນທີ່ບໍ່ກັບໃຈມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າສາດສະ ໜາຈັກ; 23–25, ຄົນທີ່ຈ່າຍສ່ວນສົບຈະບໍ່ ຖືກເຜົາໄໝ້ໃນການສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ; 26–32, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກ ເຕືອນກ່ຽວກັບເລື່ອງໜີ້ສິນ; 33–36, ຄົນກະ ບົດຈະຖືກຕັດອອກຈາກຊີໂອນ; 37–40, ສາດສະໜາຈັກຈະພິພາກສາ ປະຊາຊາດ; 41–43, ຊີໂອນຈະຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ.

ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ ເຮົາ ປະສົງ ໃຫ້ ພວກ ເຈົ້າ "ເອົາ ຊະນະ ໂລກ; ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາ ຈະມີ ຄວາມເມດຕາສົງສານຕໍ່ພວກເຈົ້າ.

3 ມີບາງຄົນ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຈົ້າ ທີ່ ໄດ້ ເຮັດ ບາບ; ແຕ່ ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ວ່າ ໃນ ເທື່ອ ນີ້ ເທື່ອ ດຽວ, ເພື່ອ "ລັດ ສະໝີພາບຂອງເຮົາເອງ, ແລະ ເພື່ອຄວາມ ລອດຂອງຈິດວິນຍານ, ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ ອະໄພ ບາບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າແລ້ວ.

4 ເຮົາ ຈະ ເມດ ຕາ ພວກ ເຈົ້າ, ເພາະ ເຮົາ ໄດ້ມອບອານາຈັກໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າແລ້ວ.

5 ແລະ "ຂໍ ກະແຈ ແຫ່ງ ຄວາມ ລຶກ ລັບ ຂອງອານາຈັກ ຈະບໍ່ຖືກເອົາໄປຈາກຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ຜ່ານ ວິທີທີ່ເຮົາໄດ້ກຳນົດໄວ້. ໃນຂະນະທີ່ລາວມີ ຊີວິດຢູ່, ຕາບໃດທີ່ລາວປະຕິບັດຕາມ ພິທີ ການຂອງເຮົາ.

6 ມີບາງຄົນທີ່ຫາ ໂອກາດ ຕໍ່ ຕ້ານ ລາວ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ;

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະ ເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ກັບພວກ ເຈົ້າ, ໂອ້ ພວກເຈົ້າແອວເດີຂອງສາດສະ ໜາຈັກຂອງເຮົາ, ຈົ່ງເຊື່ອຟັງ ແລະ ຟັງ, ແລະ ຮັບ ເອົາຄວາມປະສົງຂອງເຮົາກ່ຽວ ກັບພວກເຈົ້າ.

2 ເພາະ ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາກ່າວ

66 ກ 2 ກຮຫ 4:17.
ຂ ຮມ 8:18;
ຄພ 58:4; 136:31.
64 2 ກ 1 ຢຮ 5:4.

ຂ ຄມພ ເມດຕາສົງສານ,
ຄວາມເມດຕາສົງສານ.
3 ກ ມຊ 1:39.
ຂ ອຊຢ 43:25.

5 ກ ຄພ 28:7; 84:19.
ຄມພ ຂໍກະແຈຂອງ
ຖານະປະໂລຫິດ.
ຂ ຄມພ ພິທີການ.

7 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລາວໄດ້ເຮັດບາບ; ແຕ່ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ະອະໄພບາບໃຫ້ແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ ະສາລະພາບບາບຂອງເຂົາຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ ແລະ ະອະໄພ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບ ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ ະຄວາມຕາຍ.

8 ສານຸສິດຂອງເຮົາ, ໃນສະໄໝບູຮານ, ຫາ ະໂອກາດຕໍ່ຕ້ານກັນ ແລະ ະບໍ່ໄດ້ໃຫ້ອະໄພແກ່ກັນໃນໃຈຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນີ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງທຸກທໍລະມານ ແລະ ຖືກ ະຕິສອນຢ່າງຮຸນແຮງ.

9 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ພວກເຈົ້າຄວນ ະອະໄພໃຫ້ກັນ ແລະ ະກັນ; ເພາະຄົນທີ່ບໍ່ ະໃຫ້ອະໄພຄວາມຜິດແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ ຈະຖືກກ່າວໂທດຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ເພາະບາບທີ່ຮ້າຍແຮງກວ່າຈະຄົງຢູ່ກັບເຂົາ.

10 ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະ ະໃຫ້ອະໄພຜູ້ທີ່ເຮົາຈະໃຫ້ອະໄພ, ແຕ່ພວກເຈົ້າຖືກຮຽກຮ້ອງ ະໃຫ້ອະໄພແກ່ມະນຸດທັງປວງ.

11 ແລະ ພວກເຈົ້າຄວນກ່າວໃນໃຈຂອງພວກເຈົ້າ—ໃຫ້ພຣະເຈົ້າ ະຕັດສິນລະຫວ່າງຂໍ້າພະເຈົ້າກັບທ່ານ, ແລະ ມອບລາງວັນໃຫ້ທ່ານຕາມ ະການກະທຳຂອງທ່ານ.

12 ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ກັບໃຈຈາກບາບຂອງຕົນ, ແລະ ະບໍ່ສາລະພາບມັນ, ພວກເຈົ້າຈະນຳເຂົາມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂອງ ະສາດສະໜາຈັກ,

ແລະ ເຮັດກັບເຂົາດັ່ງທີ່ພຣະຄຳພີກ່າວແກ່ພວກເຈົ້າ, ະວ່າຈະເປັນໂດຍບັນຍັດ ຫລືໂດຍການເປີດເຜີຍກໍຕາມ.

13 ແລະ ສິ່ງນີ້ພວກເຈົ້າຈະເຮັດ ເພື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການສັນລະເສີນ— ະບໍ່ແມ່ນເພາະວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ອະໄພ, ະບໍ່ມີຄວາມເມດຕາສົງສານ, ແຕ່ເພາະວ່າພວກເຈົ້າຈະຖືກຕ້ອງໃນສາຍຕາຂອງກົດ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ກົດຂອງພວກເຈົ້າຂຸ່ນເຄືອງ—

14 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວວ່າເພາະເຫດນີ້ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້.

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະພິໂລດກັບລາວ ຜູ້ທີ່ເຄີຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ເອຊະຣາ ບູທ໌, ແລະ ະກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໄອຊິກ ມໍລີ ນຳອີກ, ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຮັກສາກົດ, ທັງບັນຍັດກໍບໍ່ໄດ້ຮັກສາ;

16 ພວກເຂົາສະແຫວງຫາຄວາມຊົ່ວໃນໃຈຕົນ, ແລະ ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ຍັບຍັງພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ. ພວກເຂົາກ່າວໂທດສິ່ງນັ້ນວ່າຊົ່ວ ຊຶ່ງທີ່ແທ້ແລ້ວບໍ່ໄດ້ຊົ່ວ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ເຮົາໄດ້ໃຫ້ອະໄພແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໄອຊິກ ມໍລີ.

17 ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ະເອດເວີດພາດທຣິດ ນຳອີກ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວໄດ້ເຮັດບາບ, ແລະ ະຊາຕານສະແຫວງຫາທີ່ຈະທຳລາຍຈິດວິນຍານຂອງລາວ; ແຕ່ເມື່ອສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາກັບໃຈຈາກ

<p>7ກ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ; ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ. ຂ ຈບຊ 5:6-7; ຄພ 19:20; 58:43. ຄມພ ສາລະພາບ, ການສາລະພາບ. ຄ ຄພ 76:31-37. 8ກ ຄມພ ຂັດແຍ້ງ,</p>	<p>ການຂັດແຍ້ງ. ຂ ຄມພ ຕິສອນ, ການຕິສອນ. 9ກ ມຣກ 11:25-26; ຄພ 82:1. ຂ ມຫ 6:14-15; ອຟຊ 4:32. 10ກ ອພຍ 33:19; ແອວ 39:6; ຄພ 56:14.</p>	<p>ຂ ມຊຍ 26:29-31. 11ກ 1 ຊມອ 24:12. ຂ 2 ຕຫທ 4:14. 12ກ ຄພ 42:80-93. 16ກ 2 ນພ 15:20; ຄພ 121:16. 17ກ ຄມພ ພາດທຣິດ, ເອດເວີດ. ຂ ຄມພ ມານ.</p>
--	--	---

ຄວາມຊົ່ວ, ແລ້ວພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ.

18 ແລະ ບັດນີ້, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວວ່າ ເຮົາເຫັນສົມຄວນທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຊິດນີ ກຽວເບີດ, ຫລັງຈາກສອງສາມອາທິດ, ຈະກັບຄືນໄປເຮັດທຸລະກິດຂອງລາວ, ແລະ ກັບຄືນທາງໜ້າທີ່ຂອງລາວໃນແຜ່ນດິນຊີໂອນ;

19 ແລະ ສິ່ງທີ່ລາວ ໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ ຈະໄດ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ສານຸສິດຂອງເຮົາ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ຕາຍ. ແລະ ເພາະເຫດນີ້ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້.

20 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໄອຊິກ ມໍລີ ຈະບໍ່ຖືກ "ລໍ້ລວງເກີນກວ່າທີ່ລາວຈະສາມາດທົນກັບມັນໄດ້, ແລະ ແນະນຳຜິດ ຈົນນຳຄວາມເສຍຫາຍມາໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ບັນຊາລາວໃຫ້ຂາຍຮົ້ວສວນຂອງລາວເສຍ.

21 ເຮົາບໍ່ປະສົງໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ເຟຣ໌ເດຣິກ ຈີ ວິວລຽມສ໌ ຂາຍຮົ້ວສວນຂອງລາວ, ເພາະເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ປະສົງຈະຮັກສາທີ່ໝັ້ນໃນແຜ່ນດິນເຄີດແລນໄວ້ເປັນເວລາຫ້າປີ, ຊຶ່ງໃນເວລານັ້ນ ເຮົາຈະບໍ່ລົບລ້າງຄົນຊົ່ວ, ເພື່ອວ່າໂດຍການນັ້ນເຮົາຈະຮັກສາບາງຈຳນວນໄວ້.

22 ແລະ ຫລັງຈາກວັນນັ້ນ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະບໍ່ຖືວ່າຄົນໃດ "ຜິດ ທີ່ຈະຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນຊີໂອນດ້ວຍໃຈທີ່

ເປີດຮັບ; ເພາະເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຮຽກຮ້ອງ ສິ່ງໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດ.

23 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ ມັນຖືກເອີ້ນວ່າ "ວັນນີ້ຈົນກວ່າ" ການສະເດັດມາຂອງບຸດມະນຸດ, ແລະ ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ມັນເປັນວັນແຫ່ງການເສຍສະລະ, ແລະ ເປັນວັນແຫ່ງການເກັບສ່ວນສິບຈາກຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ; ເພາະຄົນທີ່ຈ່າຍ ສ່ວນສິບຈະບໍ່ຖືກ ເຜົາໄໝ້ໃນການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ.

24 ເພາະຫລັງຈາກວັນນີ້ "ການເຜົາໄໝ້ຈະມາເຖິງ—ນີ້ຄືການກ່າວຕາມວິທີຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ—ເພາະ ຕາມ ຄວາມ ຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວວ່າ ມີອິນ ສິນທີ່ອວດດີ ແລະ ຄົນທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ຈະເປັນຄືກັນກັບເພືອງເຂົ້າ; ແລະ ເຮົາຈະເຜົາພວກເຂົາໃຫ້ໝົດ, ເພາະ ເຮົາ ຄື ຈອມ ໂຍທາ; ແລະ ເຮົາຈະບໍ່ໄວ້ຊີວິດຄົນໃດທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນ ບາບີໂລນ.

25 ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າເຊື່ອເຮົາ, ພວກເຈົ້າຈະທ່າງານໃນຂະນະທີ່ເອີ້ນວ່າວັນນີ້.

26 ແລະ ບໍ່ເຫັນສົມຄວນເລີຍທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, "ນິວເອັນ ເຄ ວິດນີ ແລະ ຊິດນີ ກຽວເບີດ, ຈະ ຂາຍ ສຳນຸ ຄຳ ຂອງ ຕົນ ແລະ ຊັບສິນຂອງຕົນ; ເພາະສິ່ງນີ້ບໍ່ເປັນສິ່ງສະຫລາດ ຈົນກວ່າຄົນທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຊຶ່ງຍັງຢູ່ໃນບ່ອນນີ້, ຈະຂຶ້ນໄປສູ່ແຜ່ນດິນຊີໂອນກ່ອນ.

27 ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີກ່າວໄວ້ຢູ່ໃນກົດຂອງເຮົາ,

20 ກ ຄມພ ລໍ້ລວງ, ການລໍ້ລວງ.
22 ກ ຄມພ ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ.
ຂ ອພຍ 35:5;
ຄພ 59:15; 64:34.
23 ກ ຄພ 45:6; 64:24-25.
ຂ ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ຄ ຄມພ ເສຍສະລະ,

ການເສຍສະລະ.
ງ ມລກ 3:10-11.
ຄມພ ສ່ວນສິບ, ເງິນສ່ວນສິບ.
ຈ ມລກ 4:1; 3 ນພ 25:1;
ຈສ—ປ 1:37.
24 ກ ອຊຢ 66:15-16.
ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ—ການຊຳລະລ້າງແຜ່ນດິນໂລກ;

ໂລກ—ທີ່ສຸດຂອງໂລກ.
ຂ ມລກ 3:15;
2 ນພ 12:12; 23:11.
ຄມພ ຈອງທອງ, ຄວາມຈອງທອງ.
ຄ ຄພ 1:16.
ຄມພ ບາເບນ, ບາບີໂລນ.
26 ກ ຄມພ ວິດນີ, ນິວເອັນ ເຄ.
ຂ ຄພ 57:8.

ຫລື ສິ່ງ ທ້າມ, ບໍ່ໃຫ້ ັເປັນ ຫນີ້ ສັດ ຕູ ຂອງ ພວກເຈົ້າ;

28 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ບໍ່ໄດ້ມີກ່າວໄວ້ໃນເວລາ ໃດ ເລີຍ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ບໍ່ຄວນ ເອົາ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ປະສົງ ຈະ ເອົາ, ແລະ ຈ່າຍ ຕາມ ທີ່ ພຣະ ອົງ ເຫັນວ່າດີ.

29 ດັ່ງ ນັ້ນ, ເພາະ ພວກ ເຈົ້າ ເປັນ ຕົວ ແທນ, ພວກເຈົ້າ ຈົ່ງ ເປັນ ຄົນ ແລ່ນ ວຽກ ໃຫ້ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; ແລະ ສິ່ງ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ພວກເຈົ້າ ເຮັດຕາມ ພຣະ ປະສົງ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ກໍ ເປັນ ທຸລະກິດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.

30 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກຳນົດ ພວກເຈົ້າ ໃຫ້ ຈັດ ຫາ ສຳລັບ ໄພ່ພົນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ຍຸກ ສຸດ ທ້າຍ ນີ້, ເພື່ອ ວ່າ ພວກເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ມູນມໍລະດົກ ໃນ ແຜ່ນດິນ ຊີໂອນ.

31 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ປະກາດ ແກ່ ພວກເຈົ້າ, ແລະ ມີ ຄຳ ຂອງ ເຮົາ ແນ່ນອນ ແລະ ຈະ ບໍ່ ລົ້ມເຫລວ, ວ່າ ພວກເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ມັນ.

32 ແຕ່ ທຸກ ສິ່ງ ຕ້ອງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ເວລາ ຂອງ ມັນ.

33 ດັ່ງນັ້ນ, ຢາ ັເມື່ອ ຍລ້າ ໃນ ການ ເຮັດ ວຽກງານດີ, ເພາະ ພວກເຈົ້າ ພວມ ວາງ ຮາກ ຖານ ຂອງ ວຽກງານ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່. ແລະ ຈາກ ສິ່ງ ເລັກນ້ອຍ ສິ່ງ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຈະ ເກີດ ຂຶ້ນ.

34 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ັຮຽກ ຮ້ອງ ສິ່ງ ທີ່ ໃຈ ແລະ ຈິດ ໃຈ ທີ່ ເຕັມ ໃຈ; ແລະ ຄົນ

ທີ່ ເຕັມ ໃຈ ແລະ ັເຊື່ອ ພັ່ງ ຈະ ໄດ້ ຢູ່ ດີ ກິນ ດີ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນດິນ ຊີໂອນ ໃນ ຍຸກ ສຸດ ທ້າຍ ນີ້.

35 ແລະ ັຄົນ ກະບົດ ຈະ ຖືກ ັຕັດ ອອກ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ຊີໂອນ, ແລະ ຈະ ຖືກ ສົ່ງ ອອກ ໄປ, ແລະ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ແຜ່ນດິນ ເປັນ ມູນມໍລະດົກ.

36 ເພາະ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ວ່າ ຄົນ ກະບົດ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ ເລືອດ ເມື່ອ ເຊື່ອ ໄຂ ຂອງ ັເອ ພະ ຣາ ອິມ, ດັ່ງ ນັ້ນ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ຖອນ ອອກ ໄປ.

37 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ເຮັດ ໃຫ້ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ ເຮົາ ໃນ ຍຸກ ສຸດ ທ້າຍ ນີ້ ເປັນ ຄື ກັນ ກັບ ຜູ້ ພິພາກ ສາ ທີ່ ນັ່ງ ຢູ່ ເທິງ ຄ້ອຍ ພູ, ຫລື ໃນ ບ່ອນ ສູງ, ເພື່ອ ພິພາກ ສາ ປະຊາຊາດ ທັງ ຫລາຍ.

38 ເພາະ ເຫດການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຜູ້ ອາໄສ ຂອງ ຊີໂອນ ຈະ ັພິພາກ ສາ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ກ່ຽວ ກັບ ຊີໂອນ.

39 ແລະ ພວກເຂົາ ຈະ ພິສູດ ຄົນ ເວົ້າ ຕົວ ຈະ ແລະ ຄົນ ຫ້າ ຊື່ ໃຈ ຄົດ, ແລະ ຄົນ ທີ່ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ ັອັກຄະ ສາ ວິກ ແລະ ສາດ ສະ ດາ ຈະ ຖືກ ເຮັດ ໃຫ້ ເປັນ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ.

40 ແລະ ແມ່ນ ແຕ່ ັອະ ທິ ການ, ຜູ້ ຊື່ ເປັນ ັຄົນ ຕັດ ສິນ, ແລະ ທີ່ ປຶກ ສາ ຂອງ ລາວ, ຖ້າ ຫາກ ພວກເຂົາ ບໍ່ ຊື່ ສັດ ໃນ ການ ັພິທັກ ຮັກ ສາ ຂອງ ພວກເຂົາ, ພວກເຂົາ ຈະ ຖືກ ກ່າວ ໂທດ, ແລະ ັຄົນ ອື່ນ ຈະ ຖືກ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ຂຶ້ນ ແທນ ພວກເຂົາ.

27 ກ ຄມພ ຫນີ້.
30 ກ ຄພ 63:48.
31 ກ ມຣກ 13:31;
2 ນພ 31:15;
ຄພ 1:37-38.
ຂ ຄພ 76:3.
33 ກ ຄລຕ 6:9.
ຂ ຄພ 123:16.
34 ກ ມກ 6:8.
ຂ ພບຍ 32:46;

ຢຊ 22:5;
ມມ 9:27.
ຄມພ ໃຈ.
ຄ ອຊຢ 1:19.
ຄມພ ເຊື່ອພັ່ງ, ການ
ເຊື່ອພັ່ງ, ພັ່ງຄວາມ.
35 ກ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ.
ຂ ຄພ 41:5; 50:8-9; 56:3.
ຄມພ ການຖືກໄລ່ອອກ.
36 ກ ພບຍ 33:16-17.

38 ກ ອຊຢ 2:3-4;
ຄພ 133:21.
39 ກ ພນມ 2:2.
ຄມພ ອັກຄະສາວິກ.
40 ກ ຄມພ ອະທິການ.
ຂ ຄພ 58:17; 107:72-74.
ຄ ຄມພ ພິທັກຮັກສາ, ຜູ້ພິທັກ
ຮັກສາ, ການພິທັກຮັກສາ.
ງ ຄພ 107:99-100.

41 ເພາະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບ ພວກເຈົ້າວ່າ "ຊີໂອນຈະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຢູ່ເທິງນາງ;

42 ແລະ ນາງຈະເປັນ "ທຸກສັນຍານໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນ, ແລະ ທຸກປະຊາຊາດພາຍໃຕ້ພ້າສະຫວັນຈະມາຫານາງ.

43 ແລະ ວັນນັ້ນຈະມາເຖິງ ເມື່ອປະຊາຊາດຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກຈະ "ຕົວສັນເພາະນາງ, ແລະ ຈະຍ້ານກົວ ເພາະ ຄົນທີ່ໜ້າຍ້ານ ກົວ ຂອງ ນາງ. ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້. ອາແມນ.

ພາກທີ 65

ການເປີດເຜີຍກ່ຽວກັບການອະທິຖານ ທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງໄຮຣຳ, ລັດໄອໄຮໂອ, ວັນທີ 30 ເດືອນຕຸລາ, 1831.

1-2, ຂໍ ກະແຈ ຂອງ ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ມະນຸດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ອຸດົມການແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນ ຈະມີໄຊ; 3-6, ອານາຈັກສະຫວັນແຫ່ງພັນປີຈະມາເຖິງ ແລະ ຮວມເຂົ້າກັບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກ.

1 ຈົ່ງເຊື່ອຟັງ, ແລະ ເບິ່ງແມ່, ສຽງຄືກັບຜູ້ທີ່ສົ່ງລົງມາຈາກເບື້ອງບົນ, ຜູ້ຊົ່ງຍິງໃຫຍ່ ແລະ ມີອຳນາດ, ຜູ້ທີ່ອອກໄປເຖິງທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ທີ່ສຽງອອກໄປເຖິງມະນຸດ—ຈົ່ງ "ຕຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໂດຍເຮັດທາງຂອງພຣະອົງໃຫ້ຊື່.

2 "ຂໍກະແຈຂອງ ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ມະນຸດເທິງແຜ່ນ

ດິນ ໂລກ, ແລະ ຈາກບ່ອນນັ້ນພຣະກິດຕິຄຸນ ຈະ ຂະ ຫຍາຍ ອອກ ໄປ ຈົນ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ຄືກັນກັບ "ຫີນກ້ອນ ໜຶ່ງຊຶ່ງແຕກອອກມາເອງຈາກໜ້າຜາ ໂດຍບໍ່ມີຜູ້ໃດເຮັດຈະກົງອອກໄປຈົນ" ເຕັມແຜ່ນດິນ ໂລກ.

3 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສຽງປາວຮ້ອງ—ຈົ່ງຕຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົ່ງຕຽມ "ງານລ້ຽງສະຫລອງ ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ, ຈົ່ງຕຽມພ້ອມສຳລັບ ະເຈົ້າບ່າວ.

4 ຈົ່ງອະທິຖານທາງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົ່ງເອີ້ນທາງພຣະນາມທີ່ສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ວຽກງານອັນໜ້າອັດສະຈັນໃຈຂອງພຣະອົງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໃນບັນດາຜູ້ຄົນ.

5 ຈົ່ງເອີ້ນທາງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າອານາຈັກຂອງພຣະອົງຈະຂະຫຍາຍອອກ

<p>41 ກ ຄມພ ຊີໂອນ. 2 ຄພ 45:67; 84:4-5; 97:15-20. ຄມພ ລັດສະໝີພາບ. 42 ກ ຄມພ ປ້າຍສັນຍານ. 43 ກ ອຊຢ 60:14; ຄພ 97:19-20. 65 1 ກ ອຊຢ 40:3;</p>	<p>ມທ 3:3; ຢຮ 1:23. 2 ກ ມທ 16:19; ຄພ 42:69. ຄມພ ຂໍກະແຈຂອງ ຖານະປະໂລຫິດ. 2 ຄພ 90:1-5. 3 ດນອ 2:34-45.</p>	<p>ງ ພສສ 72:19. ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ; ດານີເອນ—ພຣະ ທຳດານີເອນ. 3 ກ ມທ 22:1-14; ພນມ 19:9; ຄພ 58:11. 2 ຄມພ ເຈົ້າບ່າວ.</p>
--	---	--

ໄປເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ເພື່ອວ່າຜູ້ອາໄສຢູ່
 ໃນນັ້ນຈະໄດ້ຮັບມັນ, ແລະ ຕຽມພ້ອມສຳ
 ລັບວັນເວລາທີ່ຈະມາເຖິງ, ຊຶ່ງໃນເວລາ
 ນັ້ນບຸດມະນຸດຈະລົງ” ມາໃນພ້າສະຫວັນ,
 “ທຸ່ມທີ່ດ້ວຍຄວາມຮຸ່ງເຫລື້ອມແຫ່ງ “ລັດ
 ສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອພົບກັບ ວອາ
 ນາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ
 ໂລກ.

6 ດັ່ງນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ ວອານາຈັກຂອງພຣະ

ເຈົ້າຈົ່ງຂະຫຍາຍອອກໄປ, ເພື່ອວ່າ “ອາ
 ນາ ຈັກ ສະຫວັນ ຈະ ມາ, ເພື່ອ ວ່າ ພຣະ
 ອົງ, ໄອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ຈະໄດ້ຮັບການສັນ
 ລະເສີນ ໃນ ສະຫວັນ ເຊັ່ນດຽວກັບຢູ່ເທິງ
 ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ເພື່ອວ່າສັດຕູຂອງພຣະອົງ
 ຈະ ຖືກປາບ; ເພາະ ກຽດ ຕິຍົດ, ອຳນາດ,
 ແລະ ລັດ ສະ ໝີ ພາບ ເປັນ “ຂອງ ພຣະ
 ອົງ, ຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ.
 ອາແມນ.

ພາກທີ 66

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງໄຮຣຳ, ລັດໄອ
 ໄຮໂອ, ວັນທີ 29 ເດືອນຕຸລາ, 1831. ວິວລຽມ ອີ ມິກລີລິນ ໄດ້ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນ
 ເຈົ້າໃນທີ່ລັບ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ສາດສະດາ ເພື່ອຕອບຄຳຖາມທ້າຂໍ້, ຊຶ່ງ
 ໂຈເຊັບ ສະມິດ ບໍ່ຮູ້ຈັກ. ຕາມຄຳຂໍຮ້ອງຂອງນາຍມິກລີລິນ, ສາດສະດາໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້
 ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍນີ້.

1-4, ພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດຄືຄວາມ
 ສົມບູນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນ; 5-8, ແອວເດີ
 ຕ້ອງສັ່ງສອນ, ເປັນພະຍານ, ແລະ ໃຫ້ເຫດ
 ຜົນກັບຜູ້ຄົນ; 9-13, ການຮັບໃຊ້ທາງສາດ
 ສະໜາກິດຢ່າງຊື່ສັດຮັບປະກັນວ່າຈະໄດ້
 ຮັບຊີວິດນິລັນດອນເປັນມູນມໍລະດົກ.

1 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ
 ດັ່ງ ນີ້ ກັບ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ວິວລຽມ ອີ
 ມິກລີລິນ—ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວ, ຕາບ ໃດທີ່
 ເຈົ້າຫັນໜີຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຈົ້າ,
 ແລະ ຮັບເອົາຄວາມຈິງຂອງເຮົາ, ແມ່ນແຕ່
 ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ “ເຊື່ອ ໃນນາມຂອງ

ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຈົ້າ,
 ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກໄດ້ກ່າວ.

2 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ
 ວ່າ ເຈົ້າ ເປັນ ສຸກ ແລ້ວ ເພາະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ
 ເອົາ “ພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດຂອງເຮົາ,
 ແມ່ນ ແຕ່ ຄວາມ ສົມ ບູນ ແຫ່ງ ພຣະ ກິດ ຕິ
 ຄຸນຂອງເຮົາ, ທີ່ສົ່ງອອກໄປທາລຸກຫລານ
 ມະນຸດ, ເພື່ອວ່າເຂົາຈະມີ “ຊີວິດ ແລະ ຖືກ
 ເຮັດໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບສ່ວນຂອງລັດສະໝີພາບ
 ຊຶ່ງຈະຖືກເປີດເຜີຍໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ດັ່ງທີ່
 ຖືກຂຽນໄວ້ໂດຍສາດສະດາ ແລະ ອັກຄະ
 ສາວິກໃນສະໄໝບູຮານ.

3 ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ

<p>5 ກ ມທ 24:30. ຂ ພສສ 93:1. ຄ ຄມພ ລັດສະໝີພາບ. ງ ດນອ 2:44. 6 ກ ຄມພ ອານາຈັກຂອງ</p>	<p>ພຣະເຈົ້າ ຫລື ອາ ນາຈັກສະຫວັນ. ຂ ພນມ 11:15. ຄ 1 ຂຄ 29:11; ມທ 6:13.</p>	<p>66 1 ກ ຢຮ 1:12. ຄມພ ເຊື້ອ, ຄວາມເຊື້ອ. 2 ກ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ ໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ. ຂ ຢຮ 10:10; 3 ນພ 5:13.</p>
---	---	---

ເຈົ້າ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ວົງລຽມ, ວ່າເຈົ້າສະອາດ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນທັງໝົດ; ສະນັ້ນ, ຈົ່ງກັບໃຈ, ຈາກສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນທີ່ພໍພຣະໂທໃນສາຍຕາຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ.

4 ແລະ ບັດນີ້, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນສິ່ງທີ່ເຮົາປະສົງກ່ຽວກັບເຈົ້າ, ຫລື ສິ່ງທີ່ເປັນຄວາມປະສົງຂອງເຮົາກ່ຽວກັບເຈົ້າ.

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ມັນເປັນຄວາມປະສົງຂອງເຮົາທີ່ເຈົ້າຈະ "ປະກາດພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ ຈາກແຜ່ນດິນໜຶ່ງຫາອີກແຜ່ນດິນໜຶ່ງ, ແລະ ຈາກເມືອງໜຶ່ງຫາອີກເມືອງໜຶ່ງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນພາກພື້ນຕ່າງໆທີ່ອ້ອມຮອບເຫລົ່ານັ້ນ ບ່ອນທີ່ມັນຍັງບໍ່ຖືກປະກາດເທື່ອ.

6 ຢ່າຢູ່ຫລາຍມື້ໃນບ່ອນນີ້; ບໍ່ໃຫ້ຂຶ້ນໄປຍັງແຜ່ນດິນຊີໂອນເທື່ອ; ແຕ່ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າສາມາດສົ່ງໄປໄດ້, ຈົ່ງສົ່ງໄປ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ກໍຢ່າຄິດກ່ຽວກັບຂັບສິນຂອງເຈົ້າ.

7 ຈົ່ງ "ໄປຫາແຜ່ນດິນທາງທິດຕາເວັນອອກ, ສະແດງ ະປະຈັກ ພະຍານ ໃນ ທຸກບ່ອນ, ໃຫ້ແກ່ທຸກຜູ້ຄົນ ແລະ ໃນທຳມະສາລາຂອງພວກເຂົາ, ໃຫ້ຊື່ແຈງເຫດຜົນກັບຜູ້ຄົນ.

8 ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ແຊມໂຍ ເອັຈສະມິດ ໄປກັບເຈົ້າ, ແລະ ຢ່າປະຖິ້ມລາວ, ແລະ ໃຫ້ຄຳ ແນະນຳ ຂອງເຈົ້າ ແກ່ລາວ;

ແລະ ຄົນທີ່ຊື່ສັດຈະຖືກເຮັດໃຫ້ "ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ໃນທຸກບ່ອນ; ແລະ ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະໄປກັບເຈົ້າ.

9 ຈົ່ງວາງ "ມືຂອງເຈົ້າໃສ່ເທິງຄົນທີ່ເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ພວກເຂົາຈະ ະຫຍາຍດີ. ຢ່າກັບຄືນມາຈົນກວ່າເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະສົ່ງເຈົ້າກັບ. ຈົ່ງອິດທິນໃນຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ. ຈົ່ງ "ພັນ ຂໍ, ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ; ຈົ່ງໝັ່ນເຄາະ, ແລ້ວຈະມີຜູ້ໄຂປະຕູໃຫ້ພວກເຈົ້າ.

10 ຢ່າສະແຫວງຫາທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຫຍຸ້ງຍາກເກີນຄວນ. ຈົ່ງປະຖິ້ມຄວາມບໍ່ຊອບທຳທຸກຢ່າງ. ຢ່າ "ຫລິ້ນຊູ່—ຊຶ່ງເປັນການລໍ່ລວງທີ່ໄດ້ສ້າງບັນຫາໃຫ້ເຈົ້າຕະຫລອດມາ.

11 ຈົ່ງ "ເຊື່ອຟັງຄຳກ່າວເຫລົ່ານີ້, ເພາະມັນຈິງ ແລະ ຊື່ສັດ; ແລະ ຈົ່ງຂະຫຍາຍໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຊຸກຍູ້ຄົນທັງຫລາຍໃຫ້ໄປສູ່ ະຊີໂອນ ດ້ວຍ "ເພງແຫ່ງຄວາມສຸກອັນເປັນນິດເທິງຫົວຂອງພວກເຂົາ.

12 ຈົ່ງ "ສືບຕໍ່ ໃນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ແມ່ນ ແຕ່ຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ສວມ ະມົງກຸດແຫ່ງຊີວິດນິລັນດອນ ຢູ່ທາງເບື້ອງຂວາພຣະຫັດຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ຜູ້ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະຄຸນ ແລະ ຄວາມຈິງ.

13 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນ "ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້. ອາແມນ.

<p>3 ກ ຢຄ 4:7; ອທ 12:27. 5 ກ ມຣກ 16:15. 7 ກ ຄພ 75:6. ຂ ຄມພ ປະຈັກພະຍານ. 8 ກ ຄພ 52:17; 133:58. 9 ກ ຄມພ ການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ;</p>	<p>ມີ, ການວາງ. ຂ ມທ 9:18. ຄມພ ປິ່ນປົວ, ການປິ່ນປົວ. ຄ ຢກບ 1:5. 10 ກ ຄມພ ຫລິ້ນຊູ່. 11 ກ ຄພ 35:24. ຂ ຄພ 11:6. ຄ ອຊຢ 35:10; ຄພ 45:71.</p>	<p>ຄມພ ຮ້ອງ. 12 ກ 2 ຕມທ 3:14-15; 2 ນພ 31:20. ຂ ອຊຢ 62:3; ມທ 25:21; 1 ປຕ 5:4. 13 ກ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບຸດ.</p>
--	---	---

ພາກທີ 67

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງໄຮຣຳ, ລັດໄອໄຮໂອ, ໃນຕົ້ນເດືອນພະຈິກ 1831. ເຫດການນັ້ນເປັນເຫດການຂອງກອງປະຊຸມໃຫຍ່ພິເສດ, ແລະ ການພິມຂອງການເປີດເຜີຍທີ່ໄດ້ຮັບມາແລ້ວຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜ່ານສາດສະດາໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ ແລະ ດຳເນີນການ (ເບິ່ງ ຫົວຂໍ້ຂອງ ພາກທີ 1). ວົງລຽມດັບເບິນຢູ່ ແພ້ວສ໌ ຫາກໄດ້ຈັດຕັ້ງໂຮງພິມຂອງສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນ ໃນເມືອງອິນດີເພັນເດັນສ໌, ລັດມິເຊິຣີ. ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ໄດ້ຕັດສິນໃຈຈັດພິມການເປີດເຜີຍຢູ່ໃນ Book of Commandments (ປຶ້ມພຣະບັນຍັດ) ແລະ ໃຫ້ພິມ 10,000 ເຫລັ້ມ (ໂດຍທີ່ບໍ່ຮູ້ເຖິງສະພາບການທີ່ຍາກລຳບາກໃນພາຍໜ້າ ຈຶ່ງໄດ້ຕັດສິນໃຈພິມພຽງແຕ່ 3,000 ເຫລັ້ມ). ອ້າຍນ້ອງຫລາຍຄົນໄດ້ສະແດງປະຈັກພະຍານອັນໜັກແໜ້ນວ່າ ການເປີດເຜີຍທີ່ຮວບຮວມໄວ້ໃນເວລານັ້ນເພື່ອພິມເປັນປຶ້ມ ເປັນຄວາມຈິງ, ດັ່ງທີ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ເປັນພະຍານແກ່ພວກເຂົາ. ປະຫວັດຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດບັນທຶກວ່າ ຫລັງຈາກໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍທີ່ເອີ້ນກັນວ່າ ພາກທີ 1 ແລ້ວ, ໄດ້ມີການເວົ້າລົມບາງຢ່າງໃນທາງບໍ່ເຫັນດ້ວຍກ່ຽວກັບພາສາທີ່ໃຊ້ໃນການເປີດເຜີຍ. ການເປີດເຜີຍພາກນີ້ຈຶ່ງໄດ້ຕາມມາ.

1-3, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງ ແອວເດີ ຂອງ ພຣະ ອົງ ແລະ ເຝົ້າ ດູ ແລພວກເຂົາ; 4-9, ພຣະອົງທ້າທາຍຄົນສະຫລາດທີ່ສຸດໃຫ້ຂຽນໃຫ້ເທົ່າກັບແມ່ນແຕ່ສ່ວນໜ້ອຍໜຶ່ງຂອງການເປີດເຜີຍຂອງພຣະອົງ; 10-14, ແອວເດີທີ່ຊື່ສັດຈະຖືກເຮັດໃຫ້ມີຊື່ວິດຊີວາ ໂດຍພຣະວິນຍານ ແລະ ເຫັນພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ ແລະ ຈົ່ງເຊື່ອຟັງ, ໂອ້ ພວກເຈົ້າ "ແອວເດີ ຂອງ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ ເຮົາ, ຜູ້ໄດ້ມາຮ່ວມຊຸມນຸມນຳກັນ, ຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານ, ແລະ ຜູ້ທີ່ເຮົາຮູ້ໃຈ, ແລະ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະຂຶ້ນມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ.

2 ຈົ່ງເບິ່ງ ແລະ ເບິ່ງແມ, "ຕາຂອງເຮົາຈ້ອງມອງພວກເຈົ້າຢູ່, ແລະ ສະຫວັນ ແລະ

ແຜ່ນດິນ ໂລກຢູ່ ໃນກຳມີຂອງເຮົາ, ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີແຫ່ງຊື່ວິມັລັນດອນເປັນຂອງເຮົາທີ່ຈະມອບໃຫ້.

3 ພວກເຈົ້າ ພະ ຍາ ຍາມ ທີ່ ຈະ ເຊື່ອ ວ່າ ພວກເຈົ້າຄວນໄດ້ຮັບພອນ ຊຶ່ງມອບໄວ້ໃຫ້ພວກເຈົ້າ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ໄດ້ມີ "ຄວາມຍ້ານກົວ ໃນ ໃຈຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ມີຄືເຫດຜົນທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບ.

4 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຮົາ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ມອບ "ປະຈັກພະຍານແຫ່ງຄວາມຈິງເຖິງບັນຍັດເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ ຊຶ່ງວາງຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ.

5 ຕາຂອງພວກເຈົ້າຈ້ອງມອງຢູ່ທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ແລະ "ພາ ສາ ຂອງ ລາວ ພວກ ເຈົ້າ ກໍ ຮູ້, ແລະ

67 1 ກ ຄມພ ແອວເດີ. 2 ກ ພສສ 34:15. 3 ກ ຄມພ ຍ້ານກົວ,	ຄວາມຍ້ານກົວ. 4 ກ ຄມພ ຈິງ, ຄວາມຈິງ; ປະຈັກພະຍານ.	5 ກ ຄມ 1:24.
--	--	--------------

ຄວາມບົກພ່ອງຂອງລາວ ພວກເຈົ້າກໍຮູ້; ແລະ ພວກເຈົ້າໄດ້ສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້ໃນໃຈຂອງພວກເຈົ້າ ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະໄດ້ອະທິບາຍເກີນກວ່າພາສາຂອງລາວ; ສິ່ງນີ້ພວກເຈົ້າກໍຮູ້ຄືກັນ.

6 ບັດ ນີ້, ຈົ່ງ ຄົ້ນ ຫາ ຈາກ Book of Commandments (ປຶ້ມ ພຣະ ບັນ ຍັດ), ແມ່ນ ແຕ່ ສ່ວນ ເລັກ ຫ້ອຍ ທີ່ ສຸດ ໃນ ນັ້ນ, ແລະ ໃຫ້ກຳນົດຄົນໜຶ່ງທີ່ "ສະຫລາດທີ່ສຸດ ໃນບັນດາພວກເຈົ້າ;

7 ຫລື, ຖ້າຫາກມີຄົນໃດຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາ ພວກ ເຈົ້າ ສາ ມາດ ຂຽນ ຂໍ້ ຄວາມ ໃຫ້ເໝືອນກັບປຶ້ມນັ້ນ, ແລ້ວ ພວກເຈົ້າກໍຖືກຕ້ອງແລ້ວທີ່ຈະເວົ້າວ່າ ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າປຶ້ມນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ;

8 ແຕ່ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ສາມາດຂຽນຂໍ້ຄວາມໃຫ້ເໝືອນກັບປຶ້ມນັ້ນ, ພວກເຈົ້າກໍຢູ່ພາຍໃຕ້ການກ່າວໂທດ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ "ເປັນພະຍານວ່າ ມັນເປັນຄວາມຈິງ.

9 ເພາະພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ບໍ່ມີຄວາມບໍ່ຊອບທຳຢູ່ໃນປຶ້ມນັ້ນ, ແລະ ສິ່ງໃດທີ່ "ຊອບທຳ ແມ່ນລົງມາຈາກເບື້ອງເທິງ, ຈາກພຣະບິດາ ແຫ່ງ ະຄວາມສະຫວ່າງ.

10 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ມັນເປັນສິດທິພິເສດຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ຄຳສັນຍາຂໍ້ໜຶ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງສູ່ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດນີ້, ຄືຕາບ ໃດ ທີ່ພວກເຈົ້າບົດ

ເບື້ອງຕົ້ນໃຫ້ພົ້ນຈາກ "ຄວາມອິດສາບັງບຽດ ແລະ ະຄວາມຍ້ານກົວອອກຈາກຕົນ, ແລະ ນອບນັ້ນ ະຖ່ອມຕົວລົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ເພາະ ພວກເຈົ້າບໍ່ ຖ່ອມ ຕົວ ພຽງ ພໍ, ແລ້ວ ງ່າມ ຈະ ຖືກ ສຶກ ອອກ ແລະ ພວກເຈົ້າຈະ ະເຫັນເຮົາ ແລະ ຮູ້ວ່າເຮົາດຳລົງຢູ່— ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍກາມມະລົມ ຫລື ດ້ວຍທຳມະຊາດຂອງຈິດໃຈ, ແຕ່ດ້ວຍຝ່າຍວິນຍານ.

11 ເພາະບໍ່ເຄີຍມີ "ມະນຸດຄົນໃດເຄີຍເຫັນພຣະເຈົ້າໃນເນື້ອໜັງເລີຍ ບໍ່ວ່າໃນເວລາໃດກໍຕາມ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດຊີວາ ໂດຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ.

12 ທັງບໍ່ມີ "ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາຄົນໃດສາມາດທົນຢູ່ຕໍ່ໜ້າທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້, ທັງຈິດໃຈແຫ່ງກາມມະລົມກໍທົນບໍ່ໄດ້.

13 ພວກເຈົ້າບໍ່ສາມາດທົນຢູ່ຕໍ່ໜ້າທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ໃນຕອນນີ້, ທັງບໍ່ສາມາດທົນກັບການປະຕິບັດຂອງເຫລົ່າທູດ; ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງດຳເນີນຕໍ່ໄປດ້ວຍ "ຄວາມອິດທົນຈົນກວ່າພວກເຈົ້າຈະຖືກເຮັດໃຫ້ ະດີ ພ້ອມ.

14 ຢ່າໃຫ້ຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າຫັນກັບໄປ; ແລະ ເມື່ອພວກເຈົ້າມີ "ຄຳຄວນ, ໃນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງເຮົາເອງ, ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນ ແລະ ຮູ້ສິ່ງທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ພວກເຈົ້າ ໂດຍມີຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ. ອາແມນ.

<p>6 ກ 2 ນຟ 9:28-29, 42. 8 ກ ຄມພ ພະຍານ. 9 ກ ມຣນ 7:15-18. ຂ ຢກບ 1:17; ຄພ 50:24; 84:45; 88:49. 10 ກ ຄມພ ຫຼັງຫວງ, ຄວາມຫຼັງຫວງ. ຂ ຄມພ ຢ່ານກົວ, ຄວາມຍ້ານກົວ. ຄ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ,</p>	<p>ຄວາມຖ່ອມຕົນ. ໑ ຄມພ ງ່າມ. ຈ ຄພ 88:68; 93:1; 97:16. 11 ກ ປຈສ ອພຍ 33:20, 23 (ພາກຫ້ອຍທ້າຍ); ຢຣ 1:18; 6:46; ປຈສ 1 ຢຣ 4:12 (ພາກຫ້ອຍທ້າຍ); ຄພ 84:19-22;</p>	<p>ມຊ 1:11, 14. 12 ກ ມຊຢ 3:19. ຄມພ ມະນຸດທີ່ມີຈິດ ໃຈທຳມະດາ. 13 ກ ຣມ 2:7. ຄມພ ອິດທົນ, ຄວາມອິດທົນ. ຂ ມທ 5:48; 3 ນຟ 12:48. 14 ກ ຄມພ ຄຳຄວນ, ການ ມີຄຳຄວນ.</p>
--	---	---

ພາກທີ 68

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງໄຮຣຳ, ລັດໄອໄຮ ໄອ, ວັນທີ 1 ເດືອນພະຈິກ, 1831, ໃນການຕອບຄຳອະທິຖານທີ່ ຂໍໃຫ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ ກ່ຽວກັບ ອໍສັນ ຮາຍດ໌, ລູກ ແອັສ ຈອນສັນ, ໄລມັນ ອີ ຈອນສັນ, ແລະ ວິວລຽມ ອີ ມິກລີລິນ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງການເປີດເຜີຍນີ້ ແມ່ນເຈາະຈົງໃສ່ຜູ້ຊາຍສີ່ຄົນ, ແຕ່ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນກ່ຽວກັບທັງສາດສະໜາຈັກ. ການເປີດເຜີຍນີ້ ໄດ້ຖືກຂະຫຍາຍອອກກວ້າງ ຕາມພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ເມື່ອຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ໄດ້ຖືກຈັດພິມຊຸດສະບັບ 1835.

1-5, ຖ້ອຍຄຳຂອງພວກແອວເດີເມື່ອ ໄດ້ຮັບ ການ ດົນ ໃຈ ໂດຍ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍລິສຸດ ເປັນພຣະຄຳພີ; 6-12, ພວກແອວເດີຕ້ອງສັ່ງສອນ ແລະ ໃຫ້ບັບຕິສະມາ, ແລະ ເຄື່ອງພາຍ ຈະ ຕິດ ຕາມຜູ້ເຊື່ອທີ່ ແທ້ຈິງ; 13-24, ລູກຊາຍກົກ ໃນບັນດາພວກລູກຊາຍຂອງອາໂຣນສາມາດຮັບໃຊ້ເປັນອະທິການຜູ້ຄວບຄຸມ (ນັ້ນຄື, ມີຂໍ້ກະແຈຂອງຝ່າຍປະທານ ໃນ ຖານະ ເປັນ ອະທິການ) ພາຍ ໃຕ້ການ ຊີ້ນຳ ຂອງຝ່າຍປະທານສູງສຸດ; 25-28, ພໍ່ແມ່ ໄດ້ຮັບບັນຊາ ໃຫ້ສິດສອນພຣະກິດຕິຄຸນແກ່ລູກງຽງຂອງຕົນ; 29-35, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງຮັກສາວັນຊະບາ ໂຕ, ທຳງານຢ່າງພາກພຽນ, ແລະ ອະທິຖານ.

1 ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ອໍສັນ ຮາຍດ໌, ໄດ້ຖືກເອີ້ນ ໂດຍການ ແຕ່ງຕັ້ງ ຂອງລາວ ໃຫ້ປະກາດພຣະກິດຕິຄຸນອັນເປັນນິດ, ໂດຍ ພຣະ ວິນ ຍານ ຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ຈາກຜູ້ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງຫາຜູ້ຄົນອີກກຸ່ມໜຶ່ງ, ແລະ ຈາກແຜ່ນດິນໜຶ່ງຫາອີກແຜ່ນດິນໜຶ່ງ, ໃນບ່ອນຊຸມນຸມຂອງຄົນຊົ່ວ, ໃນ

ທຳມະສາລາຂອງພວກເຂົາ, ໂດຍຊີ້ແຈງເຫດຜົນ ແລະ ອະທິບາຍພຣະຄຳພີທັງໝົດແກ່ພວກເຂົາ.

2 ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ແລະ ເບິ່ງ ແມ, ສິ່ງນີ້ຄືແບບຢ່າງ ໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນຜູ້ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຕໍ່ຖານະປະໂລຫິດນີ້, ຜູ້ຊົງຖືກກຳນົດໃຫ້ອອກໄປເຮັດພາລະກິດຂອງພວກເຂົາ—

3 ແລະ ນີ້ຄືແບບຢ່າງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ວ່າພວກເຂົາຈະ ກ່າວດັ່ງທີ່ໄດ້ຮັບການດົນໃຈໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

4 ແລະ ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາຈະກ່າວເມື່ອ ໄດ້ຮັບ ການ ດົນ ໃຈ ໂດຍ ພຣະ ວິນ ຍານບໍລິສຸດ ຈະເປັນພຣະຄຳພີ, ຈະເປັນພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະເປັນພຣະດຳລັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະເປັນພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະເປັນສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເປັນອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄປສູ່ຄວາມລອດ.

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແກ່ພວກເຈົ້າ, ໄອ ພວກເຈົ້າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ.

6 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງເບີກບານເຖີດ, ແລະ ຢາ

68 1 ກ ຄມພ ພຣະວິນ ຍານບໍລິສຸດ. 3 ກ2 ປຕ 1:21;	ຄພ 18:32; 42:16; 100:5. 4 ກ ຄມພ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ;	ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຂ ຣມ 1:16.
---	--	------------------------------

ສູ່ ຯ້ານ, ເພາະເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບ ພວກເຈົ້າ, ແລະ ຈະ ຍືນ ຢູ່ກັບ ພວກເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຈົ້າຈະເປັນພະຍານເຖິງເຮົາ, ແມ່ນ ແຕ່ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ, ວ່າ ເຮົາ ຄື ພຣະ ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ວ່າເຮົາ ເຄີຍເປັນຢູ່, ວ່າເຮົາເປັນຢູ່, ແລະ ວ່າເຮົາ ຈະມາ.

7 ມີ ຄື ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ແກ່ພວກເຈົ້າ, ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ັອສັນ ຮາຍດ໌, ແລະ ແກ່ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ລຸກ ຈອນສັນ, ແລະ ແກ່ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ໄລ ມັນ ຈອນສັນ, ແລະ ແກ່ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ວິວລຽມ ອີ ມິກລີລິນ, ແລະ ແກ່ພວກ ແອວເດີທັງໝົດ ໃນ ສາດສະໜາ ຈັກ ຂອງ ເຮົານຳອີກ—

8 ພວກເຈົ້າຈົ່ງອອກ ັໄປທົ່ວ ໂລກ, ະສັ່ງ ສອນ ພຣະກິດ ຕີ ຄຸນ ຕໍ່ ັມະນຸດ ສະ ໂລກ ທັງໝົດ, ໂດຍກະທຳໃນ ັສິດອຳນາດ ຊຶ່ງ ເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ໂດຍໃຫ້ ັບັບຕີ ສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະບິດາ, ແລະ ຂອງພຣະບຸດ, ແລະ ຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

9 ແລະ ັຄົນ ໃດທີ່ ເຊື່ອ ແລະ ຮັບ ັບັບຕີ ສະມາຈະ ະລອດ, ແລະ ຄົນໃດທີ່ບໍ່ເຊື່ອຈະ ັອັບປະໂຫຍດ.

10 ແລະ ຄົນ ໃດທີ່ ເຊື່ອ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ພອນ ດ້ວຍ ັເຄື່ອງໝາຍທີ່ຕິດຕາມມາ, ແມ່ນແຕ່ ດັ່ງທີ່ມີຂຽນໄວ້.

11 ແລະ ແກ່ພວກເຈົ້າ ມັນຈະຖືກມອບ ໃຫ້ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ ັເຄື່ອງໝາຍ ແຫ່ງການ ເວລາ, ແລະ ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການສະເດັດ ມາຂອງບຸດມະນຸດ;

12 ແລະ ທລາຍຕໍ່ທລາຍເທື່ອດັ່ງທີ່ພຣະ ບິດາຈະເປັນພະຍານເຖິງ, ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ ຮັບອຳນາດໃຫ້ ັຜະນຶກ ພວກເຂົາສູ່ຊີວິດ ນີລັນດອນ. ອາແມນ.

13 ແລະ ັບັດ ມີ, ກ່ຽວກັບ ເລື່ອງທີ່ນອກ ເໜືອໄປຈາກພັນທະສັນຍາ ແລະ ັບັນຍັດ ແລ້ວ, ມີເລື່ອງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້—

14 ມີຢູ່ໃນພາຍໜ້າ, ໃນເວລາຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າເອງ, ັອະທິການຄົນອື່ນໆ ຈະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການໃຫ້ແກ່ສາດສະ ໜາຈັກ, ເພື່ອປະຕິບັດແມ່ນແຕ່ຄືກັນກັບ ຄົນທຳອິດ;

15 ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈະເປັນ ັມະຫາປະ ໂລຫິດ ຜູ້ມີຄຸນຄ່າ, ແລະ ພວກເຂົາຈະໄດ້ ຮັບການກຳນົດໂດຍ ະຝ່າຍປະທານສູງສຸດ ຂອງຖານະປະ ໂລຫິດແຫ່ງເມນຕີເສເດັກ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ພວກເຂົາມາຈາກຕະກຸນ ໂດຍ ແທ້ຂອງ ັອາໂຣນເທົ່ານັ້ນ.

16 ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາມາຈາກຕະ ກຸນ ໂດຍແທ້ຂອງ ັອາໂຣນ, ພວກເຂົາຈະ ມີສິດອັນຖືກຕ້ອງຕາມກົດຕໍ່ການເປັນອະທິ ການ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາເປັນລູກຊາຍກົກ ໃນບັນດາພວກລູກຊາຍຂອງອາໂຣນ;

17 ເພາະ ລູກ ຊາຍ ກົກ ມີ ສິດ ຂອງ ການ

6ກ ອຊຸຍ 41:10.
7ກ ຄມພ ຮາຍດ໌, ອໍສັນ.
8ກ ຄພ 1:2; 63:37.
ຂ ຄມພ ສັງສອນ;
ວຽກງານເສີຍແຜ່.
ຄ ມຣກ 16:15.
ງ ຄມພ ສິດອຳນາດ.
ຈ ຄມພ ັບັບຕີສະມາ,
ໃຫ້ບັບຕີສະມາ.

9ກ ມຣກ 16:16;
ຄພ 20:25.
ຂ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ.
ຄ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ,
ຄວາມອັບປະໂຫຍດ.
10ກ ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍ.
11ກ ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍ
ແຫ່ງການເວລາ.
12ກ ຄພ 1:8; 132:49.

ຄມພ ຜະນຶກ, ການຜະນຶກ.
14ກ ຄມພ ອະທິການ.
15ກ ຄພ 72:1.
ຂ ຄມພ ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ.
ຄ ຄມພ ອາໂຣນ, ອ້າຍ
ຂອງໂມເຊ.
16ກ ຄພ 107:15-17.
ຄມພ ຖານະປະໂລ
ຫິດແຫ່ງອາໂຣນ.

ເປັນ ປະທານ ຄວບ ຄຸມ ຖານະ ປະ ໂລ ທິດ, ແລະ ມີ "ຂໍ້ກະແຈ ຫລື ສິດອຳນາດອັນດຽວ ກັນນັ້ນ.

18 ບໍ່ມີມະນຸດຄົນ ໃດມີສິດຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດຕໍ່ຕ່ຳແຫ່ງນີ້, ທີ່ມີຂໍ້ກະແຈຂອງ ຖານະປະ ໂລ ທິດນີ້, ຍົກເວັ້ນແຕ່ເຂົາເປັນ ຕະກູນ ໂດຍ ແທ້ ແລະ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ກົກ ຂອງ "ລູກຫລານຂອງອາໂຣນເທົ່ານັ້ນ.

19 ແຕ່, ເມື່ອງ ຈາກວ່າ "ມະຫາປະ ໂລ ທິດຂອງຖານະປະ ໂລ ທິດແຫ່ງເມນຄີເສ ເດັກມີສິດອຳນາດທີ່ຈະປະຕິບັດໜ້າທີ່ ທີ່ ຕ່ຳກວ່າທຸກຢ່າງ, ເຂົາຈຶ່ງສາມາດປະຕິບັດ ໃນຕຳແໜ່ງຂອງ ະອະທິການໄດ້ ເມື່ອຫາ ຕະກູນ ໂດຍກົງຂອງອາໂຣນບໍ່ໄດ້, ໂດຍ ໃຫ້ເຂົາໄດ້ຮັບການເອີ້ນ ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ເປັນທາງການ ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສູ່ອຳນາດ ນີ້, ພາຍ ໃຕ້ມີ ຂອງຝ່າຍປະທານ ສູງ ສຸດ ຂອງຖານະປະ ໂລ ທິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ.

20 ແລະ ຕະກູນ ໂດຍແທ້ຂອງອາໂຣນຄື ກັນ, ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການມອບໝາຍໂດຍ ຝ່າຍປະທານນີ້ກ່ອນ, ແລະ ພົບວ່າມີຄ່າ ຄວນ, ແລະ ຖືກ "ເຈີມ, ແລະ ະແຕ່ງຕັ້ງ ພາຍ ໃຕ້ມີຂອງຝ່າຍປະທານນີ້, ຖ້າບໍ່ດັ່ງ ນັ້ນ ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີສິດອຳນາດທີ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດ ທີ່ຈະປະຕິບັດ ໃນຖານະປະ ໂລ ທິດຂອງພວກເຂົາ.

21 ແຕ່, ໂດຍການອີງຕໍ່ຄຳສັ່ງກ່ຽວກັບ ສິດທິຂອງພວກເຂົາໃນຖານະປະ ໂລ ທິດທີ່ ສືບຕໍ່ຈາກພໍ່ໂປທາລູກຊາຍ, ພວກເຂົາຈຶ່ງ ສາມາດທວງເອົາການເຈີມຂອງພວກເຂົາ

ໄດ້ ຖ້າຫາກໃນເວລາໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາ ສາມາດພິສູດເຖິງການເປັນທາຍາດຂອງ ພວກເຂົາ, ຫລື ຮູ້ຈັກ ໂດຍການ ເປີດເຜີຍ ຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພາຍ ໃຕ້ມີຂອງຝ່າຍ ປະທານ ດັ່ງທີ່ກ່າວຜ່ານມານັ້ນ.

22 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຈະບໍ່ມີອະທິການ ຫລື ມະຫາປະ ໂລ ທິດຄົນໃດ ຜູ້ຈະໄດ້ຮັບ ການແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການເພື່ອປະຕິບັດ ສາດ ສະ ໜາກິດ ຈະ ຖືກ ສອບ ສວນ ຫລື ກ່າວໂທດສຳລັບຄວາມຜິດໃດໆ, ເວັ້ນເສຍ ແຕ່ຈະຢູ່ຕໍ່ໜ້າ "ຝ່າຍປະທານສູງສຸດຂອງ ສາດສະໜາຈັກເທົ່ານັ້ນ;

23 ແລະ ຕາບ ໃດ ທີ່ ເຂົາ ຖືກ ພົບ ວ່າ ມີ ຄວາມຜິດຢູ່ຕໍ່ໜ້າຝ່າຍປະທານນີ້, ໂດຍ ປະຈັກພະຍານທີ່ແກ້ຕົວບໍ່ໄດ້, ແລ້ວເຂົາ ຈະຖືກກ່າວໂທດ;

24 ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາກັບໃຈ ເຂົາຈະໄດ້ ຮັບການ "ໃຫ້ອະໄພ, ອີງຕາມພັນທະສັນ ຍາ ແລະ ບັນຍັດ ຂອງສາດສະໜາຈັກ.

25 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາບ ໃດ ທີ່ "ພໍ່ ແມ່ມີລູກຢູ່ໃນຊີໂອນ, ຫລື ໃນ ະສະເຕກ ໜຶ່ງສະເຕກໃດຂອງນາງ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງ ຂຶ້ນ, ທີ່ບໍ່ໄດ້ "ສິດສອນເຂົາໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄຳ ສອນ ເລື່ອງການກັບໃຈ, ສັດທາ ໃນ ພຣະ ຄຣິດພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນ ຢູ່, ແລະ ເລື່ອງການຮັບບັບຕິສະມາ ແລະ ຮັບຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ໂດຍການວາງມື, ເມື່ອເຂົາມີອາຍຸ ະແປດປີ, ແລ້ວ ະບາບຈະຕົກຢູ່ເທິງຫົວຂອງຜູ້ເປັນພໍ່ ແມ່.

<p>17 ກ ຄມພ ຂໍ້ກະແຈຂອງ ຖານະປະ ໂລ ທິດ.</p> <p>18 ກ ອພຍ 40:12–15; ຄພ 84:18; 107:13–16, 70–76.</p> <p>19 ກ ຄມພ ມະຫາປະ ໂລ ທິດ. ຂ ຄມພ ອະທິການ.</p>	<p>20 ກ ຄມພ ເຈີມ, ການເຈີມ. ຂ ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ.</p> <p>22 ກ ຄມພ ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ.</p> <p>24 ກ ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ.</p> <p>25 ກ ຄມພ ຄອບຄົວ—ໜ້າທີ່ ຮັບຜິດຊອບຂອງພໍ່ແມ່.</p>	<p>ຂ ຄມພ ສະເຕກ.</p> <p>ຄ ຄມພ ສອນ, ຜູ້ ສອນ, ຄູສອນ.</p> <p>ງ ຄພ 18:42; 20:71.</p> <p>ຈ ຢຄ 1:19; ຄພ 29:46–48.</p>
---	---	--

26 ເພາະນີ້ຈະເປັນກົດສຳລັບຜູ້ອາໄສຂອງ ກຊີໂອນ, ຫລື ໃນສະເຕກໜຶ່ງສະເຕກ ໃດຂອງນາງ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນແລ້ວ.

27 ແລະ ລູກງຸງຂອງພວກເຂົາຈະຕ້ອງຮັບ ະບັບຕິສະມາເພື່ອ ະການບົດບາບຂອງພວກເຂົາ ເມື່ອມີອາຍຸໄດ້ ະແປດປີ, ແລະ ໄດ້ຮັບການວາງມື.

28 ແລະ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງສິດສອນລູກງຸງຂອງພວກເຂົາໃຫ້ ະອະທິຖານ, ແລະ ເດີນໄປຢ່າງພາກພູມໃຈຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

29 ແລະ ຜູ້ອາໄສຂອງກຊີໂອນຈະຕ້ອງຮັກສາວັນ ະຂະບາໂຕໃຫ້ສັກສິດ.

30 ແລະ ຜູ້ອາໄສຂອງກຊີໂອນຈະຕ້ອງຈື່ຈຳວຽກງານຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຖືກກຳນົດໃຫ້ທຳງານ, ດ້ວຍສຸດຄວາມຊື່ສັດ; ເພາະຄົນກຽດຄຳນຈະຖືກຈົດຈຳຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

31 ບັດນີ້, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ບໍ່ພໍໃຈຫລາຍກັບຜູ້ອາໄສຂອງກຊີໂອນ, ເພາະມີຄົນ

ກຽດຄຳນໃນບັນດາພວກເຂົາ; ແລະ ລູກງຸງຂອງພວກເຂົາກໍໄດ້ເຕີບໂຕຂຶ້ນໃນ ະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ ະສະແຫວງຫາຄວາມຮັ່ງມີແຫ່ງຊົ່ວມີລັບດອນຢ່າງພາກພຽນ, ແຕ່ສາຍຕາຂອງພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມໂລບມາກໂລພາ.

32 ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຄວນເປັນ, ແລະ ຕ້ອງໃຫ້ໝັດສິ້ນໄປໃນບັນດາພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ນຳຄຳກ່າວເຫລົ່ານີ້ໄປຍັງແຜ່ນດິນກຊີໂອນ.

33 ແລະ ເຮົາຈະມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ພວກເຂົາ—ວ່າຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຍິດຖືທີ່ຈະ ະອະທິຖານຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕາມເວລາດັ່ງນັ້ນ, ກໍໃຫ້ເຂົາຖືກ ະຈື່ຈຳຢູ່ຕໍ່ໜ້າຜູ້ພິພາກສາຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ.

34 ະຄຳກ່າວເຫລົ່ານີ້ ແມ່ນຈິງ ແລະ ຊື່ສັດ; ດັ່ງນັ້ນ, ຢາລ່ວງລະເມີດມັນ, ທັງບໍ່ໃຫ້ ະຕັດມັນອອກ.

35 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄື ະອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຄາ, ແລະ ເຮົາ ະມາຢ່າງໄວ. ອາແມນ.

ພາກທີ 69

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງໄຮຣຳ, ລັດ ໂອໄຮ ໂອ, ວັນທີ 11 ເດືອນພະຈິກ, 1831. ການເປີດເຜີຍທີ່ຖືກຮວບຮວມໄວ້ໂດຍຕັ້ງໃຈທີ່ຈະພົມໃນບໍ່ດົນນັ້ນ ໄດ້ຮັບການເຫັນພ້ອມຢູ່ທີ່ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ພິເສດ ໃນວັນທີ 1–2 ເດືອນພະຈິກ. ໃນວັນທີ 3, ການເປີດເຜີຍໃນນີ້ຖືກຕື່ມໃສ່ອີກເປັນພາກທີ 133, ຕໍ່ມາ ພາກຫ້ອຍ

26 ກ ຄມພ ຊີໂອນ.	ທີ່ຖານ, ຄຳອະທິຖານ.	ທີ່ຖານ, ຄຳອະທິຖານ.
27 ກ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ.	29 ກ ຄພ 59:9–12. ຄມພ ວັນຂະບາໂຕ.	ຂ ຄມພ ຕິສອນ, ການຕິສອນ; ພິພາກສາ, ການພິພາກສາ, ຜູ້ພິພາກສາ.
ຂ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ.	31 ກ ຄມພ ກຽດຄຳນ, ຄວາມກຽດຄຳນ.	34 ກ ພນມ 22:6.
ຄ ຄມພ ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ.	ຂ ຄມພ ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.	ຂ ຄພ 20:35; 93:24–25.
28 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ	ຄ ຄພ 6:7.	35 ກ ຄມພ ອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຄາ.
	33 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ	ຂ ຄພ 1:12.

ທ້າຍ ໄດ້ຖືກຕື່ມໃສ່. ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ໄດ້ຖືກມອບໝາຍລ່ວງໜ້າແລ້ວ ໃຫ້ນຳເອົາຕົ້ນສະບັບການເປີດເຜີຍ ແລະ ພຣະບັນຍັດທີ່ຮວບຮວມໄວ້ແລ້ວ ໄປພິມທີ່ເມືອງອິນດີເພັນເດັນສ໌, ລັດມິເຊີຣີ. ລາວຕ້ອງເອົາເງິນທີ່ໄດ້ຮັບບໍລິຈາກສຳລັບການເສີມສ້າງສາດສະໜາຈັກຢູ່ໃນລັດມິເຊີຣີໄປດ້ວຍ. ການເປີດເຜີຍນີ້ ແນະນຳຈອນ ວິດເມີ ໃຫ້ເດີນທາງໄປກັບອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ແລະ ກໍຍັງແນະນຳທ່ານວິດເມີ ໃຫ້ເດີນທາງ ແລະ ຮວບຮວມເລື່ອງລາວປະຫວັດສາດ ໃນການເອີ້ນຂອງເພິ່ນ ໃນຖານະທີ່ເປັນນັກປະຫວັດສາດ ແລະ ຜູ້ບັນທຶກຂອງສາດສະໜາຈັກ.

1-2, ຈອນ ວິດເມີ ຕ້ອງເດີນທາງໄປລັດມິເຊີຣີກັບ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ; 3-8, ລາວຕ້ອງໄດ້ສັ່ງສອນ ແລະ ເກັບກຳ, ບັນທຶກ, ແລະ ຂຽນເລື່ອງລາວປະຫວັດສາດໄວ້ນຳອີກ.

1 ຈົ່ງເຊື່ອຟັງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ເພາະເຫັນແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ "ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ. ເຮົາເຫັນວ່າມັນບໍ່ໄດ້ເປັນຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດ ທີ່ລາວຈະໄດ້ຮັບການຝາກຝັງດ້ວຍບັນຍັດ ແລະ ດ້ວຍເງິນ ຊຶ່ງລາວຈະຕ້ອງເອົາໄປຫາແຜ່ນດິນຊີໂອນ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ມີຄົນໜຶ່ງໄປກັບລາວ ຄົນທີ່ຈິງໃຈ ແລະ ຊື່ສັດ.

2 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ປະສົງໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, "ຈອນ ວິດເມີ, ໄປກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ;

3 ແລະ ພ້ອມນີ້ກໍໃຫ້ລາວສືບຕໍ່ຂຽນ ແລະ ບັນທຶກ "ປະຫວັດສາດຂອງທຸກເລື່ອງທີ່ສຳຄັນ ຊຶ່ງລາວຈະສັ່ງເກດເຫັນ ແລະ ຮູ້ກ່ຽວກັບສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ;

4 ແລະ ພ້ອມນີ້ກໍໃຫ້ລາວ ໄດ້ຮັບ "ຄຳແນະນຳ ແລະ ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ ຈາກຜູ້

ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ແລະ ຄົນອື່ນໆນຳອີກ.

5 ແລະ ພ້ອມນີ້, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາທີ່ຢູ່ທົ່ວ ໄປ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຄວນ ສົ່ງ ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບ "ການພິທັກຮັກສາຂອງພວກເຂົາໄປຍັງແຜ່ນດິນຊີໂອນນຳອີກ;

6 ເພາະ ແຜ່ນດິນຊີໂອນ ຈະເປັນແຫລ່ງ ແລະ ສະຖານ ທີ່ ຮັບ ແລະ ເຮັດ ທຸກ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດ.

7 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຈອນ ວິດເມີ ເດີນທາງ ຫລາຍ ເທື່ອ ຈາກບ່ອນໜຶ່ງໄປຫາອີກບ່ອນໜຶ່ງ, ແລະ ຈາກໜ່ວຍ ຂອງ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ໜຶ່ງ ໄປຫາອີກໜ່ວຍໜຶ່ງ, ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ງ່າຍຂຶ້ນ—

8 ໂດຍສັ່ງສອນ ແລະ ອະທິບາຍ, ຂຽນ, ກ່າຍ, ເລືອກ, ແລະ ຮັບ ເອົາ ທຸກ ສິ່ງ ທັງປວງ ທີ່ຈະເປັນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ເພື່ອຄົນລຸ້ນໃໝ່ທີ່ຈະເຕີບໂຕຂຶ້ນ ໃນ ແຜ່ນດິນ "ຊີໂອນ, ຈະໄດ້ຮັບມັນ ຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ, ຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ. ອາແມນ.

69 1 ກ ຄມພ ຄາວເດີຣີ, ອໍລິເວີ.
2 ກ ຄມພ ວິດເມີ, ຈອນ.
3 ກ ຄພ 47:1-3; 85:1.

4 ກ ຄມພ ຄຳແນະນຳ.
5 ກ ຄມພ ພິທັກຮັກສາ, ຜູ້ພິທັກຮັກສາ, ການພິທັກຮັກສາ.

8 ກ ຄມພ ຊີໂອນ.

ພາກທີ 70

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງໄຮຣຳ, ລັດໄອໄຮ ໄອ, ວັນທີ 12 ເດືອນພະຈິກ, 1831. ປະຫວັດຂອງສາດສະດາ ບອກວ່າ ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ພິເສດສີ່ຄັ້ງຖືກຈັດຂຶ້ນລະຫວ່າງວັນທີ 1 ຫາວັນທີ 12 ຂອງເດືອນພະຈິກ. ໃນກອງປະຊຸມພາກສຸດທ້າຍ, ໄດ້ມີການພິຈາລະນາເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການເປີດເຜີຍ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຈັດພິມໃນເວລາຕໍ່ມາ ເປັນ Book of Commandments (ປຶ້ມພຣະບັນຍັດ), ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ໄດ້ຖືກພິຈາລະນາ. ການເປີດເຜີຍນີ້ ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ຫລັງຈາກການອອກສຽງຢູ່ໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ວ່າ ການເປີດເຜີຍ “ມີຄຳຕໍ່ສາດສະໜາຈັກ ເກີນກວ່າຄວາມຮູ້ມີໃດໆຢູ່ໃນໂລກນີ້.” ປະຫວັດຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ອ້າງເຖິງການເປີດເຜີຍວ່າເປັນ “ຮາກຖານຂອງສາດສະໜາຈັກໃນຍຸກສຸດທ້າຍນີ້, ແລະ ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ໂລກ, ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຂໍ້ກະແຈແຫ່ງຄວາມລຶກລັບຂອງອານາຈັກຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງເຮົາໄດ້ຖືກຝາກຝັງໄວ້ກັບມະນຸດອີກເທື່ອໜຶ່ງ.”

1-5, ຜູ້ພິທັກຮັກສາໄດ້ຖືກກຳນົດໃຫ້ພິມການເປີດເຜີຍ; 6-13, ຄົນທີ່ທຳງານໃນເລື່ອງທາງວິນຍານກໍເໝາະສົມກັບຄຳຈ້າງຂອງເຂົາ; 14-18, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຄວນເທົ່າທຽມກັນໃນສິ່ງຂອງທາງໂລກ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ ຈົ່ງເຊື່ອຟັງ, ໂອ້ ເຈົ້າຜູ້ອາໄສຂອງຊີໂອນ, ແລະ ເຈົ້າທຸກຄົນຜູ້ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາຜູ້ຢູ່ທ່າງໄກ, ແລະ ຈົ່ງຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງເຮົາຈະມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ແລະ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ມາຕິນ ແຮຣິສ, ແລະ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ອໍລິເວີ ຄາວເດິຣີ, ແລະ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຈອນ ວິດເມີ, ແລະ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຊິດນີ ຣິກດອນ, ແລະ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ວິວລຽມ ດັບເບິນຢູ ແຟວສ໌ ນຳອີກ, ໂດຍທາງບັນຍັດແກ່ພວກເຂົາ.

2 ເພາະເຮົາຈະມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງເຊື່ອຟັງ ແລະ ຟັງ,

ເພາະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາດັ່ງນີ້—

3 ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ກຳນົດພວກເຂົາ, ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງພວກເຂົາໃຫ້ເປັນ ຜູ້ພິທັກຮັກສາການເປີດເຜີຍ ແລະ ບັນຍັດທັງຫລາຍ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ແລະ ຊຶ່ງເຮົາຈະມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາຕໍ່ໄປໃນພາຍຂ້າງໜ້າ;

4 ແລະ ເລື່ອງລາວຂອງສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນການພິທັກຮັກສານີ້ ເຮົາຈະຮຽກຮ້ອງຈາກພວກເຂົາໃນວັນເວລາແຫ່ງການພິພາກສາ.

5 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ກຳນົດພວກເຂົາ, ແລະ ມີຄືພາລະກິດຂອງພວກເຂົາຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອໃຫ້ດູແລສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ແລະ ສິ່ງທີ່ກ່ຽວພັນກັບມັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜົນປະໂຫຍດຂອງມັນ.

6 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈະມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ມອບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ສາດສະໜາຈັກ, ທັງບໍ່ໃຫ້ແກ່ໂລກ;

7 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຕາບໃດທີ່ພວກ

ເຂົາໄດ້ຮັບຫລາຍກວ່າຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ, ແລ້ວຄວນມອບມັນເຂົ້າ "ຄັງຂອງເຮົາ;

8 ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຈະຖືກອຸທິດຖວາຍເພື່ອມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ອາໄສຂອງຊີໂອນ, ແລະ ໃຫ້ແກ່ລູກຫລານຂອງພວກເຂົາ, ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາກາຍເປັນ "ທາຍາດອີງຕາມກົດຂອງອານາຈັກ.

9 ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮຽກຮ້ອງຈາກມະນຸດທຸກຄົນໃນການເປັນ "ຜູ້ພິທັກຮັກສາຂອງເຂົາ, ດັ່ງທີ່ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ກຳນົດ ຫລື ຈະກຳນົດຄົນໃດຄົນໜຶ່ງຕໍ່ໄປໃນພາຍຂ້າງໜ້າ.

10 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ມີຄົນໃດຖືກຍົກເວັ້ນຈາກກົດນີ້ ຜູ້ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຊົງພຣະຊົນຢູ່;

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທັງບໍ່ແມ່ນອະທິການ, ທັງບໍ່ແມ່ນ "ຕົວແທນທີ່ຮັກສາຄັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທັງບໍ່ແມ່ນ ຜູ້ໄດ້ຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນຜູ້ພິທັກຮັກສາເລື່ອງທາງໂລກ.

12 ຄົນ ໃດ ທີ່ ຖືກ ກຳ ນົດ ໃຫ້ ປະ ຕິ ບັດ ເລື່ອງ ທາງ ວິນ ຍານ, ຄົນ ໆ ນັ້ນ ກໍ່ "ເໝາະ ສົມ ກັບ ຄຳ ຈ້າງ ຂອງ ເຂົາ, ເໝືອນ ດັ່ງ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຖືກ ກຳ ນົດ ໃຫ້ ເປັນ ຜູ້ ພິ ທັກ ຮັກ ສາ ເພື່ອ ປະ ຕິ ບັດ ເລື່ອງ ທາງ ໂລກ;

13 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ຫລວງຫລາຍກວ່ານັ້ນ, ຊຶ່ງຄວາມຫລວງຫລາຍນັ້ນຈະເພີ່ມທະວີຂຶ້ນແກ່ເຂົາ ຜ່ານການສະແດງໃຫ້ປະຈັກຂອງພຣະວິນຍານ.

14 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນເລື່ອງທາງໂລກຂອງພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າຕ້ອງ "ເທົ່າທຽມກັນ, ແລະ ສິ່ງນີ້ບໍ່ແມ່ນຢາງບໍ່ເຕັມໃຈ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຄວາມຫລວງຫລາຍຂອງການສະແດງໃຫ້ປະຈັກຂອງພຣະວິນຍານຈະຖືກກັກໄວ້.

15 ບັດນີ້, ເຮົາຈະມອບ "ບັນຍັດຂໍ້ນີ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາເພື່ອເປັນຜົນປະໂຫຍດແກ່ພວກເຂົາ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຍັງຢູ່, ເພື່ອການສະແດງໃຫ້ປະຈັກຂອງພອນຂອງເຮົາຢູ່ເທິງຫົວຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອລາງວັນສຳລັບ ຄວາມພາກພຽນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເພື່ອຄວາມປອດໄພຂອງພວກເຂົາ;

16 ເພື່ອອາຫານ ແລະ ເພື່ອ "ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ; ເພື່ອມູນມໍລະດົກ; ເພື່ອບ້ານເຮືອນ ແລະ ເພື່ອແຜ່ນດິນ, ໃນສະພາບການໃດໆກໍຕາມທີ່ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະວາງພວກເຂົາໄວ້, ແລະ ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະສົ່ງພວກເຂົາໄປ.

17 ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຊື່ສັດໃນ "ຫລາຍສິ່ງ, ແລະ ເຮັດໄດ້ດີຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບ.

18 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມີ "ເມດຕາ ແລະ ຈະໃຫ້ພອນແກ່ພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະເຂົ້າໄປໃນຄວາມຊົມຊືມຂອງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

7 ກ ຄພ 72:9-10.

8 ກ ຄພ 38:20.

9 ກ ຄພ ພິທັກຮັກສາ, ຜູ້ພິທັກຮັກສາ, ການພິທັກຮັກສາ.

11 ກ ຄພ 57:6.

12 ກ ລກ 10:7.

14 ກ ຄພ 49:20.

ຄມພ ອຸທິດຖວາຍ, ກົດແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍ.

15 ກ ພບຍ 10:12-13.

ຂ ຄມພ ພາກພຽນ, ຄວາມພາກພຽນ.

16 ກ ຄພ 59:16-20.

17 ກ ມທ 25:21-23.

18 ກ ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ.

ພາກທີ 71

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ແລະ ຊິດນີ ຣິກດອນ, ທີ່ເມືອງໄຮຣຳ, ລັດໂອໄຮໂອ, ວັນທີ 1 ເດືອນທັນວາ, 1831. ສາດສະດາໄດ້ສືບຕໍ່ແປພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ໂດຍມີຊິດນີ ຣິກດອນ ເປັນຜູ້ຮຽນໃຫ້ເພິ່ນ ຈົນກວ່າໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍນີ້, ຊຶ່ງເວລານັ້ນໄດ້ຢຸດການທຳງານໄວ້ຊົ່ວຄາວເພື່ອວ່າພວກເພິ່ນຈະໄດ້ບັນລຸຕາມຄຳແນະນຳທີ່ມອບໃຫ້ໃນນັ້ນ. ພວກເພິ່ນຕ້ອງໄດ້ອອກໄປສັ່ງສອນ ເພື່ອບັນເທົາຄວາມຮູ້ສຶກບໍ່ດີທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບສາດສະໜາຈັກ ອັນເປັນສາເຫດຈາກຈິດໝາຍຂອງນາຍເອຊະຣາ ບູທ໌ ຢູ່ໃນໜັງສືພິມ, ຜູ້ໄດ້ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອໄປແລ້ວ.

1-4, ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ຊິດນີ ຣິກດອນ ໄດ້ຖືກສົ່ງອອກໄປປະກາດພຣະກິດຕິຄຸນ; 5-11, ສັດຕູຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກເຮັດໃຫ້ງົງງັນ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ກັບເຈົ້າ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ແລະ "ຊິດນີ ຣິກ ດອນ, ວ່າ ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເວລາໄດ້ມາເຖິງ ຊຶ່ງມັນຈຳເປັນ ແລະ ເຮົາເຫັນວ່າເໝາະສົມທີ່ພວກເຈົ້າຈະເປີດປາກຂອງພວກເຈົ້າເພື່ອ ະປະກາດພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, ເລື່ອງຂອງອານາຈັກ, ໂດຍອະທິບາຍ "ຄວາມລຶກລັບໃນນັ້ນຈາກພຣະຄຳພີ, ຕາມສ່ວນນັ້ນຂອງພຣະວິນຍານ ແລະ ອຳນາດ ຊຶ່ງ ຈະ ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ເໝືອນດັ່ງທີ່ເຮົາປະສົງ.

2 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງປະກາດແກ່ໂລກໃນພາກພື້ນຕ່າງໆທີ່ອ້ອມຮອບ, ແລະ ໃນສາດສະໜາຈັກນຳອີກ, ຊ່ວງໄລຍະເວລາໜຶ່ງ, ແມ່ນແຕ່ຈົນກວ່າມັນຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ ແກ່ພວກເຈົ້າ.

3 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ນີ້ຄືພາລະກິດໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາໜຶ່ງ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ.

4 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງເຮັດວຽກງານຢູ່ໃນສວນອະກຸ່ນຂອງເຮົາ. ຈົ່ງເອີ້ນຫາຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ກ່າວເປັນພະຍານ, ແລະ ຕຽມວິທີທາງສຳລັບບັນຍັດ ແລະ ການເປີດເຜີຍ ຊຶ່ງຈະມາເຖິງ.

5 ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ ນີ້ຄືບັນຍາ; ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ອ່ານ, ກໍໃຫ້ເຂົາ "ເຂົ້າໃຈ ແລະ ະຮັບເອົານຳອີກ;

6 ເພາະ ແກ່ຄົນທີ່ຮັບ ເອົາ ມັນ ຈະ ຖືກມອບ ໃຫ້ ຢ່າງ "ຫລວງ ຫລາຍ, ແມ່ນ ແຕ່ອຳນາດ.

7 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າ "ງົງງັນ; ຈົ່ງເອີ້ນໃຫ້ພວກເຂົາມາ ະພົບກັບພວກເຈົ້າທັງໃນສາທາລະນະຊົນ ແລະ ໃນບ່ອນທີ່ເປັນສ່ວນຕົວ; ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກເຈົ້າຍັງຊື່ສັດ ຄວາມອັບອາຍຂອງພວກເຂົາ ຈະຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈັກ.

8 ດັ່ງນັ້ນ, ໃຫ້ພວກເຂົານຳຄຳໂຕ້ແຍ້ງອັນມີພະລັງຂອງພວກເຂົາມາກ່າວຕ້ານພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

71 1 ກ ຄມພ ຣິກດອນ, ຊິດນີ. 2 ຄມພ ວຽກງານເຜີຍແຜ່. ຄ ຄພ 42:61, 65.

5 ກ ຄມພ ເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ. 2 ແອວ 12:9-11.

6 ກ ມຫ 13:12. 7 ກ ມຊ 7:13-17. 2 ຄພ 63:37; 68:8-9.

9 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ກັບພວກເຈົ້າ—ວ່າບໍ່ມີ ມອາວຸດໃດທີ່ຖືກປະກອບຂຶ້ນເພື່ອ ຕໍ່ຕ້ານພວກເຈົ້າຈະ ຈະເລີນໄດ້;

10 ແລະ ຖ້າຫາກຄົນໃດເປີດປາກຂອງເຂົາກ່າວຕ້ານພວກເຈົ້າ ເຂົາຈະຖືກເຮັດ

ໃຫ້ງົງງັນໃນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງເຮົາເອງ.

11 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ; ມັນເປັນຄວາມຈິງ ແລະ ຊື່ສັດ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 72

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງເຄິດແລນ, ລັດໂອໄຮໂອ, ວັນທີ 4 ເດືອນທັນວາ, 1831. ແອວເດີ ແລະ ສະມາຊິກຫລາຍຄົນໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນເພື່ອຮຽນຮູ້ໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງຕໍ່ໄປໃນຄຳສອນຂອງສາດສະໜາຈັກ. ພາກນີ້ເປັນການຮ່ວມການເປີດເຜີຍສາມຄັ້ງທີ່ໄດ້ຮັບ ໃນວັນດຽວກັນ. ຂໍ້ທີ 1 ຈົນເຖິງ 8 ບອກໃຫ້ຮູ້ເຖິງການເອີ້ນຂອງນິວເອັນ ເຄ ວິດນີ ເປັນອະທິການ. ແລ້ວລາວໄດ້ຮັບການເອີ້ນ ແລະ ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ, ຫລັງຈາກນັ້ນ ກໍໄດ້ຮັບ ຂໍ້ທີ 9 ຈົນເຖິງ 23 ຊຶ່ງໃຫ້ ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ກ່ຽວກັບໜ້າທີ່ຂອງອະທິການ. ຫລັງຈາກນັ້ນ, ຂໍ້ທີ 24 ຈົນເຖິງ 26 ກໍໄດ້ຖືກມອບໃຫ້, ຊຶ່ງເປັນຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການເຕົ້າໂຮມກັນທີ່ຊີໂອນ.

1-8, ແອວເດີ ຕ້ອງ ລາຍ ງານ ເລື່ອງ ລາວ ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນຄວາມພິທີກຳຮັກສາຂອງພວກເຂົາຕໍ່ອະທິການ; 9-15, ອະທິການເປັນຜູ້ຮັກສາຄັງ ແລະ ດູແລຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນຂັດສົນ; 16-26, ອະທິການເປັນຜູ້ຮັບຮອງການມີຄ່າຄວນຂອງແອວເດີ.

1 ຈົ່ງເຊື່ອພັງ, ແລະ ພັງສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໂອ ພວກເຈົ້າຜູ້ໄດ້ມາຮ່ວມຊຸມນຸມນຳກັນ, ຜູ້ເປັນ ິມະຫາປະໂລຫິດແຫ່ງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ຜູ້ຊຶ່ງ ະອານາຈັກ ແລະ ອຳນາດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້.

2 ເພາະຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ເຮົາເຫັນສົມຄວນທີ່ຈະ

ກຳນົດ ະອະທິການ ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ຫລືຈາກພວກເຈົ້າ, ໃຫ້ແກ່ໜ່ວຍຂອງສາດສະໜາຈັກ ໃນສວນອະງຸ່ນສ່ວນນີ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

3 ແລະ ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ໃນເລື່ອງນີ້ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄປຢ່າງສະຫລາດ, ເພາະມັນ ເປັນການ ຮຽກຮ້ອງ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈາກມືຂອງ ະຜູ້ພິທີກຳຮັກສາແຕ່ລະຄົນ, ເພື່ອໃຫ້ລາຍງານ ະເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນ ະຄວາມພິທີກຳຮັກສາຂອງເຂົາ, ທັງໃນການເວລາ ແລະ ໃນຊົ່ວນິລັນດອນ.

4 ເພາະ ຄົນ ທີ່ ຊື່ ສັດ ແລະ ະສະຫລາດ ໃນການເວລາຖືວ່າມີຄ່າຄວນທີ່ຈະໄດ້ຮັບ

<p>9 ກ ອຊຢ 54:17. 72 1 ກ ຄພ 68:14-19. ຂ ຄພ ອານາຈັກຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຫລື ອາ</p>	<p>ນາຈັກສະຫວັນ. 2 ກ ຄພ ອະທິການ. 3 ກ ຄພ ພິທີກຳຮັກສາ, ຜູ້ພິທີກຳ ຮັກສາ, ການພິທີກຳຮັກສາ.</p>	<p>ຂ ຄພ 42:32; 104:11-13. ຄ ລກ 19:11-27. 4 ກ ມທ 24:45-47.</p>
---	--	---

ຮາກສາດເປັນມູນມໍລະດົກ ຊຶ່ງພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້ຕຽມໄວ້ສຳລັບເຂົາ.

5 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ພວກແອວເດີຂອງສາດສະໜາຈັກໃນ "ສວນອະນຸ່ນສ່ວນນີ້ຂອງເຮົາ ຈະລາຍງານເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນຄວາມພິທັກຮັກສາຂອງພວກເຂົາຕໍ່ອະທິການ, ຜູ້ທີ່ເຮົາຈະກຳນົດໄວ້ຢູ່ໃນສວນອະນຸ່ນສ່ວນນີ້ຂອງເຮົາ.

6 ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ຈະ ຖືກ ບັນ ທຶກ ໄວ້, ເພື່ອມອບໃຫ້ແກ່ອະທິການໃນຊີໂອນ.

7 ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ "ອະທິການ ຈະ ຖືກ ເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໂດຍບັນຍັດ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກມອບໃຫ້, ແລະ ໂດຍສຽງຂອງກອງປະຊຸມໃຫຍ່.

8 ແລະ ບັດນີ້, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຜູ້ຮັບ ໄຊ້ຂອງເຮົາ "ນິວເອັນ ເຄ ວິດນີ ຄືຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບການກຳນົດ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງສູ່ອຳນາດນີ້. ນີ້ຄືພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຈົ້າ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

9 ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ນອກຈາກກົດທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ແລ້ວ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຮູ້ໜ້າທີ່ຂອງອະທິການຜູ້ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງສຳລັບໜ່ວຍຂອງສາດສະໜາຈັກໃນສວນອະນຸ່ນສ່ວນນີ້, ຊຶ່ງຕາມຄວາມຈິງແລ້ວຄື—

10 ເພື່ອ ຮັກ ສາ "ຄັງ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; ເພື່ອຮັບເອົາເງິນທຶນຈາກໜ່ວຍຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງສວນອະນຸ່ນສ່ວນນີ້;

11 ເພື່ອຮັບເອົາເລື່ອງລາວຂອງແອວເດີດັ່ງທີ່ໄດ້ບັນຊາໄວ້ກ່ອນນັ້ນ; ແລະ ເພື່ອ

"ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຂົາ, ຜູ້ຈະຈ່າຍສຳລັບສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບ, ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາມີທີ່ຈະຈ່າຍ;

12 ເພື່ອສິ່ງນີ້ຈະຖືກອຸທິດຖວາຍເພື່ອຄວາມດີຂອງສາດສະໜາຈັກ, ເພື່ອຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນຂັດສົນນຳອີກ.

13 ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ "ມີທີ່ຈະຈ່າຍ, ເລື່ອງລາວຈະຖືກບັນທຶກໄວ້ ແລະ ສົ່ງໄປໃຫ້ອະທິການຂອງຊີໂອນ, ຜູ້ຈະຈ່າຍຄ່າທີ່ສິນນັ້ນຈາກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໃສ່ໄວ້ໃນມືຂອງເຂົາ.

14 ແລະ ວຽກງານຂອງຄົນຊື່ສັດ ຜູ້ທຳການໃນເລື່ອງທາງວິນຍານ, ໃນການປະຕິບັດພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ເລື່ອງຂອງອານາຈັກແກ່ສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ແກ່ໂລກ, ຈະຊຳລະໜີ້ສິນໃຫ້ອະທິການໃນຊີໂອນ;

15 ດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງອອກມາຈາກສາດສະໜາຈັກ, ເພາະຕາມ "ກົດແລ້ວ ທຸກຄົນທີ່ຂຶ້ນມາຍັງຊີໂອນຕ້ອງວາງທຸກສິ່ງໄວ້ຕໍ່ໜ້າອະທິການໃນຊີໂອນ.

16 ແລະ ບັດນີ້, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ແອວເດີທຸກຄົນໃນສວນອະນຸ່ນສ່ວນນີ້ ຈະຕ້ອງລາຍງານເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນຄວາມພິທັກຮັກສາຂອງເຂົາຕໍ່ອະທິການໃນສວນອະນຸ່ນສ່ວນນີ້ຂອງເຮົາ—

17 "ໃບຮັບຮອງຈາກຜູ້ພິພາກສາ ຫລື ອະທິການໃນສວນອະນຸ່ນສ່ວນນີ້, ເຖິງອະທິການໃນຊີໂອນ, ຈະເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນເປັນທີ່ຍອມຮັບ, ແລະ ຜ່ານຂໍ້ກຳນົດທຸກຂໍ້, ເພື່ອເປັນມູນມໍລະດົກ, ແລະ ເພື່ອຈະໄດ້ຖືກຮັບ

4 ຂ ຄວ 59:2.
5 ກ ຄວ ສວນອະນຸ່ນສ່ວນຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
7 ກ ຄວ 42:31; 46:27; 58:17-18; 107:87-88.

8 ກ ຄວ ວິດນີ, ນິວເອັນ ເຄ.
10 ກ ຄວ 70:7-11; 78:3.
ຄວ ຄວ ຄັງ.
11 ກ ຄວ 75:24.
13 ກ ຄວ ຍາກຈົນ.

15 ກ ຄວ 42:30-31.
ຄວ ອຸທິດຖວາຍ, ກົດ ແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍ.
17 ກ ຄວ 20:64, 84.

ໄວ້ເປັນ ຜູ້ພິທັກຮັກສາທີ່ສະຫລາດ ແລະ ເປັນຄົນງານທີ່ຊື່ສັດ;

18 ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ອະທິການຂອງຊີໂອນ ຈະບໍ່ຍອມຮັບເຂົາ.

19 ແລະ ບັດນີ້, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ໃຫ້ແອວເດີທຸກຄົນ ຜູ້ຈະລາຍງານ ເລື່ອງລາວ ແກ່ອະທິການ ຂອງສາດສະໜາຈັກໃນສວນອະນຸ່ນສ່ວນນີ້ ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງ ໂດຍສາດສະໜາຈັກ ຫລື ໜ່ວຍຕ່າງໆຂອງສາດສະໜາຈັກ, ໃນ ບ່ອນທີ່ເຂົາທຳງານ, ເພື່ອວ່າເຂົາຈະເຮັດ ໃຫ້ຕົນເອງ ແລະ ການລາຍງານຂອງເຂົາ ເປັນທີ່ຍອມຮັບໃນທຸກສິ່ງ.

20 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ ເຮົາ ຜູ້ໄດ້ຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນຜູ້ພິທັກຮັກສາ ກ່ອກະສານຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ ມີສິດໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກອະທິ ການ ຫລື ອະທິການທັງຫລາຍ ໃນທຸກສິ່ງ ທັງປວງ—

21 ເພື່ອວ່າ ການເປີດເຜີຍ ຈະ ໄດ້ຖືກ ພິມ, ແລະ ອອກໄປຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນ ດິນໂລກ; ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບເງິນ ທຶນ ຊຶ່ງຈະເປັນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ສາດສະ ຫນາຈັກໃນທຸກສິ່ງທັງປວງ;

22 ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕົນ ເອງເປັນທີ່ຍອມຮັບ ໃນທຸກສິ່ງທັງປວງນຳ ອີກ, ແລະ ຖືກຮັບຮູ້ວ່າເປັນຜູ້ພິທັກຮັກສາ ທີ່ສະຫລາດ.

23 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງນີ້ຈະ ເປັນ ແບບຢ່າງ ໃຫ້ແກ່ສາຂາຕ່າງໆທີ່ແຜ່ລາມ ອອກໄປຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ໃນແຜ່ນດິນໃດກໍຕາມທີ່ມັນຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ. ແລະ ບັດນີ້ ເຮົາຢຸດຕິການກ່າວຂອງເຮົາ. ອາແມນ.

24 ສອງສາມຄຳຕື່ມອີກທີ່ນອກເໜືອໄປ ຈາກກົດຂອງອານາຈັກ, ກ່ຽວກັບສະມາຊິກ ຂອງສາດສະໜາຈັກ—ຄົນທີ່ໄດ້ຖືກ ກຳນົດ ໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດໃຫ້ຂຶ້ນໄປຍັງ ຊີໂອນ, ແລະ ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດໃຫ້ ຂຶ້ນໄປຍັງຊີໂອນ—

25 ໃຫ້ພວກເຂົາເອົາໃບຮັບຮອງ ຈາກ ແອວເດີສາມຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກ ຫລື ໃບຮັບຮອງຈາກອະທິການຂຶ້ນໄປໃຫ້ອະທິ ການ;

26 ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຄົນທີ່ຈະຂຶ້ນໄປຍັງແຜ່ນ ດິນຂອງຊີໂອນ ຈະບໍ່ຖືກຮັບຮູ້ວ່າເປັນຜູ້ພິ ທັກຮັກສາທີ່ສະຫລາດ. ສິ່ງນີ້ກໍເປັນແບບ ຢ່າງຄືກັນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 73

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ແລະ ຊິດນີ ຣິກດອນ, ທີ່ ເມືອງໄຮຣຳ, ລັດໂອໄຮໂອ, ວັນທີ 10 ເດືອນມັງກອນ, 1832. ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນເດືອນຫັນວາທີ່ ຜ່ານມາ, ສາດສະດາ ແລະ ຊິດນີ ໄດ້ໃຊ້ເວລາກັບການສັ່ງສອນ, ແລະ ໂດຍວິທີນີ້ ພວກ ເພິ່ນໄດ້ບັນລຸຄວາມສຳເລັດຫລາຍໃນການເຮັດໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ສາດສະໜາຈັກ ລົດນ້ອຍຖອຍລົງ (ເບິ່ງ ຫົວຂໍ້ຂອງ ພາກທີ 71).

17 ຂ ຄພ 42:32.	ພັນທະສັນຍາ.	ພຣະເຈົ້າ, ຕ່ຳແໜ່ງ.
20 ກ ຄພ 70:3–5.	24 ກ ຄພ ເອີ້ນ, ການ	
21 ກ ຄພ ຄຳສອນ ແລະ	ເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກ	

1-2, ແອວເດີ ຕ້ອງ ສັ່ງ ສອນ ຕໍ່ ໄປ; 3-6, ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ຊິດນີ ຣິກດອນ ຕ້ອງ ແປພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຕໍ່ໄປຈົນກວ່າມັນ ຈະສຳເລັດ.

1 ເພາະ ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ເຮົາເຫັນສົມຄວນ ທີ່ "ພວກເຂົາຄວນສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນ ຕໍ່ໄປ, ແລະ ໃນການແນະນຳຕໍ່ໜ່ວຍຂອງ ສາດສະໜາຈັກໃນພາກພື້ນຕ່າງໆທີ່ອ້ອມ ຮອບ, ຈົນກວ່າຈະເຖິງກອງປະຊຸມໃຫຍ່;

2 ແລະ ຈາກນັ້ນ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ຈະ ຖືກ ເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ໂດຍ "ສູງຂອງກອງປະຊຸມໃຫຍ່, ກ່ຽວກັບພາ ລະກິດຫລາຍຢ່າງຂອງພວກເຂົາ.

3 ບັດນີ້, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວ

ກັບພວກເຈົ້າ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ແລະ ຊິດນີ ຣິກດອນ, ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ "ສົມຄວນຕ້ອງໄດ້ ະແປອີກ;

4 ແລະ, ຕາບ ໃດທີ່ຍັງເຮັດໄດ້, ໃຫ້ສັ່ງ ສອນ ໃນພາກພື້ນຕ່າງໆທີ່ອ້ອມຮອບ ຈົນ ກວ່າຈະເຖິງກອງປະຊຸມໃຫຍ່; ແລະ ຫລັງ ຈາກນັ້ນ ສົມຄວນຕ້ອງເຮັດວຽກງານຂອງ ການແປຕໍ່ໄປຈົນກວ່າມັນສຳເລັດ.

5 ແລະ ໃຫ້ ສິ່ງ ນີ້ ເປັນ ແບບ ແຜນ ແກ່ ແອວເດີ ຈົນກວ່າຈະ ໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ເພີ່ມ ເຕີມ, ແມ່ນແຕ່ດັ່ງທີ່ມັນຖືກຂຽນໄວ້.

6 ບັດນີ້ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ມອບ ເລື່ອງ ອື່ນ ອີກ ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ ໃນ ເວລານີ້. ຈົ່ງ "ຄາດ ແອວພວກເຈົ້າ ແລະ ຈົ່ງມີສະຕິ. ແມ່ນເປັນ ດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 74

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເຂດເວນ, ລັດນິວຢອກ, ໃນປີ 1830. ເຖິງແມ່ນກ່ອນການຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກ, ກໍມີຄຳຖາມເກີດຂຶ້ນ ກ່ຽວກັບວິທີ ການທີ່ຖືກຕ້ອງເລື່ອງການບັບຕິສະມາ, ຈົ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ສາດສະດາສະແຫວງຫາຄຳຕອບ ໃນເລື່ອງນີ້. ປະຫວັດຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ກ່າວວ່າ ການເປີດເຜີຍນີ້ ເປັນການຂະຫຍາຍ ຂໍ້ຄວາມຂອງ 1 ໂກຣິນໂທ 7:14, ເປັນຂໍ້ພຣະຄຳພີ ທີ່ມັກຖືກໃຊ້ເລື້ອຍໆ ເພື່ອໃຫ້ເຫດຜົນ ເລື່ອງການບັບຕິສະມາໃຫ້ເດັກແດງທາລົກ.

1-5, ໂປໂລ ແນະນຳ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ ໃນ ວັນເວລາຂອງເພິ່ນວ່າບໍ່ໃຫ້ຮັກສາກິດຂອງ ໂມເຊ; 6-7, ເດັກນ້ອຍໆບໍລິສຸດ ແລະ ໄດ້ ຮັບການຊຳລະ ໃຫ້ບໍລິສຸດ ໂດຍຜ່ານການ ຊົດໃຊ້.

1 ເພາະ ສາ ມີ "ທີ່ ບໍ່ ເຊື່ອ ໄດ້ ຮັບ ການ ຊຳລະ ໃຫ້ບໍລິສຸດ ໂດຍພັນລະຍາ, ແລະ ພັນລະຍາທີ່ບໍ່ເຊື່ອໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ໂດຍສາມີ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນລູກໆຂອງເຈົ້າ ຈະບໍ່ສະອາດ, ແຕ່ບັດນີ້ພວກເຂົາບໍລິສຸດ.

<p>73 1 ກອສ ຄົນອື່ນໆຜູ້ໄດ້ໄປ ສອນສາດສະໜາ; ເບິ່ງ ຄພ 57-68. 2 ກ ຄພ 20:63. 3 ກອສ ກ່ອນໜ້ານັ້ນ ໂຈເຊັບ</p>	<p>ແລະ ຊິດນີ ໄດ້ຖືກບັນຊາ ໃຫ້ຢຸດແປພຣະຄຣິສຕະ ທຳຄຳພີ ແລະ ໃຫ້ສັ່ງສອນ ພຣະກິດຕິຄຸນ. ຄພ 71:2.</p>	<p>ຂ ຄພ 45:60-61; 76:15. ຄພພ ການແປຂອງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ (ປຈສ). 6 ກ 1 ປຕ 1:13. 74 1 ກ 1 ກສ 7:14-19.</p>
---	--	---

2 ບັດນີ້, ໃນວັນເວລາຂອງອັກຄະສາວົກ
ມີກົດຂອງພິທີຕັດ ໃນບັນດາຊາວຢິວທັງ
ປວງ ຜູ້ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອ ໃນ ພຣະກິດຕິຄຸນ ຂອງ
ພຣະເຢຊູຄຣິດ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເກີດ
"ການຂັດແຍ້ງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ
ກ່ຽວກັບກົດຂອງ ສິພິທີຕັດ, ເພາະສາມີຜູ້ທີ່
ບໍ່ເຊື່ອຢາກໃຫ້ລູກໆຂອງຕົນໄດ້ຮັບພິທີຕັດ
ແລະ ມາຢູ່ພາຍໃຕ້ ກົດຂອງ ໂມເຊ, ຊຶ່ງ
ກົດນັ້ນ ໄດ້ສົມບູນແລ້ວ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລູກໆ,
ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູໃຫ້ຢູ່ພາຍໃຕ້ກົດ
ຂອງ ໂມເຊ, ຈຶ່ງເອົາໃຈໃສ່ກັບ "ຮິດຄອງ
ປະເພນີຂອງບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຂົາ
ແລະ ບໍ່ເຊື່ອ ໃນ ພຣະກິດຕິຄຸນ ຂອງພຣະ
ຄຣິດ, ຊຶ່ງໃນການນີ້ພວກເຂົາຈຶ່ງກາຍເປັນ
ຄົນທີ່ບໍ່ບໍລິສຸດ.

5 ດັ່ງນັ້ນ, ເພາະເຫດນີ້ອັກຄະສາວົກຈຶ່ງ
ໄດ້ຂຽນເຖິງສາດສະໜາຈັກ, ໂດຍມອບ
ບັນຍັດໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ບໍ່ແມ່ນຈາກພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແຕ່ຈາກເພິ່ນເອງ, ວ່າຄົນທີ່
ເຊື່ອບໍ່ຄວນ "ແຕ່ງງານກັບຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ;
ຍົກເວັ້ນ ແຕ່ ກົດ ຂອງ ໂມເຊ ຈະຖືກຍົກ
ເລີກໃນບັນດາພວກເຂົາ,

6 ເພື່ອລູກໆຂອງພວກເຂົາຈະຍັງຢູ່ໂດຍ
ປາດສະຈາກພິທີຕັດ; ແລະວ່າຮິດຄອງປະ
ເພນີນັ້ນ ຈະຖືກຍົກເລີກໄປ, ຊຶ່ງກ່າວວ່າ
ເດັກນ້ອຍໆບໍ່ບໍລິສຸດ; ເພາະເລື່ອງນີ້ມີຢູ່ໃນ
ບັນດາຊາວຢິວ;

7 ແຕ່ "ເດັກນ້ອຍໆ ບໍ່ບໍລິສຸດ, ໂດຍໄດ້
ຮັບ "ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດຜ່ານ "ການ
ຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ແລະ ນີ້ຄືສິ່ງທີ່
ພຣະຄຳພິພາຍເຖິງ.

ພາກທີ 75

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງອາມເຣີດ, ລັດ
ໂອໄຮໂອ, ວັນທີ 25 ເດືອນມັງກອນ, 1832. ພາກນີ້ປະກອບດ້ວຍການເປີດເຜີຍຢ່າງຍາກ
ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ (ຢ່າງທຳອິດ ໃນ ຂໍ້ທີ 1 ຈົນເຖິງ 22 ແລະ ຢ່າງທີສອງ ໃນ ຂໍ້ທີ 23 ຈົນ
ເຖິງ 36) ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ ໃນວັນດຽວກັນ. ເຫດການດັ່ງກ່າວ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢູ່ກອງປະຊຸມໃຫຍ່
ຊຶ່ງໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນປະທານ
ຂອງຖານະປະໂລຫິດສູງ. ແອວເດີບາງຄົນ ໄດ້ປາດຖະໜາຢາກຮູ້ເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບໜ້າທີ່
ສະເພາະຂອງຕົນ. ການເປີດເຜີຍເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງຕິດຕາມມາ.

1-5, ແອວເດີທີ່ຊື່ສັດຜູ້ສົ່ງສອນພຣະກິດ
ຕິຄຸນ ຈະ ໄດ້ຮັບຊີວິດນິລັນດອນ; 6-12,
ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອຈະ ໄດ້ຮັບພຣະຜູ້ປອບ

ໂຍນ, ຜູ້ສອນ ທຸກ ສິ່ງ ທັງ ປວງ; 13-22,
ແອວເດີຈະນັ່ງຢູ່ໃນການພິພາກສາຜູ້ທີ່ປະ
ຕິເສດ ຂ່າວສານຂອງພວກເຂົາ; 23-36,

<p>3 ກ ກຈກ 15:1-35; ຄລຕ 2:1-5. ຂ ຄມພ ພິທີຕັດ. ຄ ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ. 4 ກ ຄມພ ປະເພນີ. 5 ກ ຄມພ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງ</p>	<p>ງານ—ການແຕ່ງງານກັບ ຄົນຕ່າງສາດສະໜາ. ຂ 2 ນພ 25:24-27. 7 ກ ມຣນ 8:8-15; ຄພ 29:46-47; 137:10. ຂ ຄມພ ສັກສິດ,</p>	<p>ຄວາມສັກສິດ. ຄ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ— ຄວາມລອດຂອງເດັກນ້ອຍ. ງ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.</p>
--	--	---

ຄອບຄົວຂອງຜູ້ສອນສາດສະໜາຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກສາດສະໜາຈັກ.

1 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ເຮົາຜູ້ກ່າວແມ່ນແຕ່ໂດຍ "ສູງຂອງພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ, ແມ່ນແຕ່ ອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຄາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ—

2 ຈົ່ງເຊື່ອພັງ, ໂອ້ ພວກເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ມອບຊື່ຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ ເພື່ອອອກໄປປະກາດພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, ແລະ ເພື່ອ "ລິງ່າໃນ ສ່ວນອະນຸ່ນຂອງເຮົາ.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ມັນເປັນຄວາມປະສົງຂອງເຮົາທີ່ພວກເຈົ້າຄວນອອກໄປ ແລະ ບໍ່ຢູ່ນີ້, ທັງບໍ່ໃຫ້ "ກຽດຄ້ານ ແຕ່ໃຫ້ທຳງານດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຈົ້າ—

4 ຈົ່ງເບິ່ງສູງຂອງພວກເຈົ້າດັ່ງດ້ວຍສູງແກ, "ປະກາດ ຄວາມຈິງຕາມການເປີດເຜີຍ ແລະ ບັນຍັດ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ພວກເຈົ້າ.

5 ແລະ ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຊື່ສັດພວກເຈົ້າຈະໜັກດ້ວຍ "ຟອນເຂົ້າຢາງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ຈະໄດ້ ສວມມົງກຸດດ້ວຍ "ກຽດຕິຍົດ, ແລະ "ລັດສະໝີພາບ, ແລະ "ຄວາມເປັນອະມະຕະ, ແລະ "ຊີວິດນິລັນດອນ.

6 ສະນັ້ນ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ວິວລຽມ ອີ ມິກລີລິນວ່າ ເຮົາ "ຍົກເລີກວຽກງານມອບໝາຍທີ່ເຮົາໄດ້ໃຫ້ລາວໄປຫາດິນແດນພາກຕາເວັນອອກ;

7 ແລະ ເຮົາຈະມອບວຽກງານມອບໝາຍໃໝ່ ແລະ ບັນຍັດຂໍ້ໃໝ່ໃຫ້ລາວ, ຊຶ່ງໃນນັ້ນເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະ "ຕີສອນລາວສຳລັບ ການເວົ້າຈົ່ມຢູ່ໃນໃຈຂອງລາວ;

8 ແລະ ລາວໄດ້ເຮັດບາບ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຮົາອະໄພໃຫ້ລາວ ແລະ ກ່າວກັບລາວອີກວ່າ, ເຈົ້າຈົ່ງໄປຫາດິນແດນພາກໃຕ້.

9 ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ລຸກ ຈອນສັນ ໄປກັບລາວ, ແລະ ປະກາດສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາພວກເຂົາ—

10 ໂດຍເອີ້ນຫາພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບ "ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ, ຊຶ່ງຈະສິດສອນພວກເຂົາທຸກສິ່ງທີ່ເໝາະສົມສຳລັບພວກເຂົາ—

11 ຈົ່ງ "ອະທິຖານສະເໝີເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເປັນລົມ; ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາເຮັດສິ່ງນີ້, ເຮົາຈະຢູ່ກັບພວກເຂົາຈົນເຖິງທີ່ສຸດ.

12 ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າກ່ຽວກັບພວກເຈົ້າ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

13 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງ

75 1 ກ ຄມພ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ.
ຂ ພນມ 1:8.
ຄມພ ອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຄາ.
2 ກ ຢຄ 5:62.
ຂ ຄມພ ສວນອະນຸ່ນຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
3 ກ ຄມພ ກຽດຄ້ານ,

ຄວາມກຽດຄ້ານ.
4 ກ ຄມພ ວຽກງານເຜີຍແຜ່.
ຂ ຄພ 19:37.
5 ກ ພສສ 126:6; ແອວ 26:5.
ຂ ຄມພ ມົງກຸດ, ສວມມົງກຸດ.
ຄ ຄມພ ໃຫ້ກຽດ.
ງ ຄມພ ລັດສະໝີພາບ.
ຈ ຄມພ ອະມະຕະ, ຄວາມ

ເປັນອະມະຕະ.
ສ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ.
6 ກ ຄພ 66.
7 ກ ຄມພ ຕີສອນ, ການຕີສອນ.
ຂ ຄມພ ຄວາມຄິດ; ຈົນ.
10 ກ ຢສ 14:26.
ຄມພ ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ.
11 ກ 2 ນພ 32:9.

ແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ໃຫ້ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ "ອໍສັນ ຮາຍດ໌ ແລະ ຜູ້ ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ "ແຊມໂຍ ເອັຈ ສະມິດ ອອກເດີນທາງໄປຫາດິນແດນພາກຕາເວັນ ອອກ, ແລະ ປະກາດສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາ ພວກເຂົາ; ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາຍັງ ຊື່ສັດ, ເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະຢູ່ ກັບພວກເຂົາ ແມ່ນແຕ່ຈົນເຖິງທີ່ສຸດ.

14 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງ ແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໄລ ມັນ ຈອນສັນ, ແລະ ກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ "ອໍສັນ ພະແຣັດ ວ່າໃຫ້ພວກເຂົາອອກເດີນ ທາງໄປຫາດິນແດນພາກຕາເວັນອອກ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ ເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະຢູ່ນຳ ພວກເຂົາຄືກັນ, ແມ່ນແຕ່ຈົນເຖິງທີ່ສຸດ.

15 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ອາຊາ ດອສ໌, ແລະ ກັບຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ຄາບສ໌ ວິວສັນ, ວ່າໃຫ້ພວກ ເຂົາອອກເດີນທາງຄືກັນໄປຫາດິນແດນ ພາກຕາເວັນຕົກ, ແລະ ປະກາດພຣະກິດຕິ ຄຸນຂອງເຮົາ, ແມ່ນແຕ່ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາ ພວກເຂົາ.

16 ແລະ ຄົນທີ່ຊື່ສັດຈະເອົາຊະນະທຸກ ສິ່ງທັງປວງ, ແລະ ຈະຖືກ "ຍົກຂຶ້ນໃນວັນ ສຸດທ້າຍ.

17 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ເມເຈີ ເອັນ ອາສະລີ, ແລະ ຜູ້ ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ເບີ ຣິກສ໌, ວ່າໃຫ້ພວກເຂົາ ອອກເດີນທາງຄືກັນໄປຫາດິນແດນພາກ ໃຕ້.

18 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃຫ້ ທຸກຄົນເຫລົ່ານັ້ນ

ທັງໝົດອອກເດີນທາງ, ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ບັນ ຊາພວກເຂົາ, ໄປຈາກເຮືອນຫລັງໜຶ່ງຫາ ເຮືອນອີກຫລັງໜຶ່ງ, ແລະ ຈາກໝູ່ບ້ານໜຶ່ງ ໄປຫາອີກໝູ່ບ້ານໜຶ່ງ, ແລະ ຈາກເມືອງ ໜຶ່ງໄປຫາອີກເມືອງໜຶ່ງ.

19 ແລະ ໃນເຮືອນຫລັງໃດກໍຕາມທີ່ ພວກເຈົ້າເຂົ້າໄປ, ແລະ ເຂົາໄດ້ຕ້ອນຮັບ ພວກເຈົ້າ, ຈົ່ງປະພອນຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ ກັບເຮືອນຫລັງນັ້ນ.

20 ແລະ ໃນເຮືອນຫລັງໃດກໍຕາມທີ່ ພວກເຈົ້າເຂົ້າໄປ, ແລະ ເຂົາບໍ່ຕ້ອນຮັບ ພວກເຈົ້າ, ໃຫ້ພວກເຈົ້າອອກໄປຈາກ ເຮືອນຫລັງນັ້ນຢ່າງໄວ, ແລະ "ສັ່ນຝຸ່ນ ອອກຈາກຕີນຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ເປັນ ປະຈັກພະຍານຕໍ່ຕ້ານເຂົາ.

21 ແລະ ພວກເຈົ້າຈະເຕັມໄປດ້ວຍ "ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີ; ແລະ ຈົ່ງຮູ້ເລື່ອງນີ້, ວ່າໃນວັນແຫ່ງການ ພິພາກສາ ພວກເຈົ້າຈະເປັນ "ຜູ້ຕັດສິນ ເຮືອນຫລັງນັ້ນ, ແລະ ກ່າວໂທດເຂົາ;

22 ແລະ ຄົນນອກສາດສະໜາຈະສາ ມາດທົນໃນວັນແຫ່ງການພິພາກສາຫລາຍ ກວ່າເຮືອນຫລັງນັ້ນ; ສະນັ້ນ, ຈົ່ງ "ຄາດ ແອວພວກເຈົ້າ ແລະ ຊື່ສັດ, ແລະ ພວກ ເຈົ້າຈະເອົາຊະນະທຸກສິ່ງ, ແລະ ຈະຖືກ ຍົກຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

23 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ກັບພວກເຈົ້າ, ໂອ້ ພວກເຈົ້າ ແອວເດີຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ຜູ້ທີ່ ໄດ້ມອບຊື່ຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ ເພື່ອວ່າພວກ

<p>13 ກ ຄມພ ຮາຍດ໌, ອໍສັນ. ຂ ຄມພ ສະມິດ, ຊາ ມູເອນ ເອັຈ. ໑ ມທ 28:19-20. 14 ກ ຄມພ ພະແຣັດ, ອໍສັນ.</p>	<p>16 ກ ຄມ 5:35. 20 ກ ມທ 10:14; ລກ 10:11-12; ຄພ 24:15; 60:15. 21 ກ ມທ 5:11-12.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິ ພາກສາ, ຜູ້ພິພາກສາ. 22 ກ ອພຊ 6:14; ຄພ 27:15-18.</p>
--	--	---

ເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ກ່ຽວກັບພວກເຈົ້າ—

24 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ຈະ ຊ່ວຍ ຄຳ ຊູ ຄອບ ຄົວ ຂອງ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ແລະ ຄຳຊູຄອບຄົວຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນນຳ ອີກຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນ ແລະ ຈຳເປັນຕ້ອງສົ່ງໄປ ສູ່ໂລກ ເພື່ອປະກາດພຣະກິດຕິຄຸນໃຫ້ແກ່ ໂລກ.

25 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົ່ງ ມອບບັນຍັດຂໍ້ນີ້ໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ວ່າພວກ ເຈົ້າຈະໄດ້ສະຖານທີ່ໃຫ້ຄອບຄົວຂອງ ພວກເຈົ້າ, ຕາບໃດທີ່ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ ຈະເປີດຫົວໃຈໃຫ້ພວກເຈົ້າ.

26 ແລະ ໃຫ້ຄົນເຊັ່ນນັ້ນທຸກຄົນທີ່ສາ ມາດໄດ້ສະຖານທີ່ໃຫ້ຄອບຄົວຂອງພວກ ເຂົາ, ແລະ ໄດ້ຮັບການຄຳຊູຈາກສາດສະ ໜາຈັກ, ບໍ່ລະເລີຍຈາກການອອກໄປສູ່ ໂລກ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນພາກຕາເວັນອອກ ຫລື ພາກຕາເວັນຕົກ, ຫລື ພາກເໜືອ, ຫລື ພາກໃຕ້ກໍຕາມ.

27 ໃຫ້ພວກເຂົາໝັ້ນຂໍ້ ແລ້ວພວກເຂົາ ຈະໄດ້ຮັບ, ໝັ້ນເຄາະ ແລ້ວຈະມີຜູ້ໄຂປະຕູ ໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະ ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ ຈັກຈາກເບື້ອງບົນ, ແມ່ນແຕ່ໂດຍ "ພຣະຜູ້ ປອບໂຍນ, ບໍ່ວ່າພວກເຂົາຈະໄປບ່ອນໃດ ກໍຕາມ.

28 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງ ແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ທຸກໆຄົນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ໃຫ້ "ຈັດຫາໃຫ້" ຄອບຄົວ ຂອງຕົນເອງ, ກໍໃຫ້ເຂົາຈັດຫາ, ແລະ ເຂົາ

ຈະບໍ່ມີທາງສູນເສຍມົງກຸດຂອງເຂົາ; ແລະ ໃຫ້ເຂົາທຳງານໃນສາດສະໜາຈັກ.

29 ໃຫ້ທຸກໆຄົນ "ພາກພຽນໃນທຸກສິ່ງ ທັງປວງ. ແລະ ຄົນກຽດຄ້ານຈະບໍ່ມີບ່ອນ ຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ພວກ ເຂົາຈະກັບໃຈ ແລະ ປ່ຽນທາງເດີນຂອງ ພວກເຂົາ.

30 ດັ່ງນັ້ນ, ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຊາຍ ມັນ ຄາດເທີ ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ອິເມີ ແຮຣິສ ເປັນຄູ່ກັນໃນການປະຕິບັດສາດ ສະໜາກິດ;

31 ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ເອຊະຣາ ແຕ ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ "ທອມມັສ ບີ ມາສ໌ ນຳອີກ;

32 ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໄຮຣຳ ສະມິດ ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ເຣໂນນ ຄາຫູນ ນຳ ອີກ;

33 ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ແດນໂຍ ສະ ແຕນຕັນ ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຊິມໍ ບຣັນ ສັນ ນຳອີກ;

34 ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຊຽວເວສເຕີ ສະມິດ ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ກິດຽນ ຄາດເທີ ນຳອີກ;

35 ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຣັກໂກ ອິ ເມສ໌ ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ສະຕິບເວັນ ເບີແນັດ ນຳອີກ;

36 ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໄມກາ ບີ ແວວຕັນ ນຳອີກ ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ອິເດນ ສະມິດ ນຳອີກ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

<p>27 ກ 2 ນພ 32:5; ຄພ 8:2. ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. 28 ກ 1 ຕມທ 5:8;</p>	<p>ຄພ 83:2. ຂ ຄມພ ຄອບຄົວ. 29 ກ ຄມພ ພາກພຽນ, ຄວາມພາກພຽນ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ກຽດຄ້ານ, ຄວາມກຽດຄ້ານ. 31 ກ ຄມພ ມາສ໌, ທອມມັສ ບີ.</p>
--	--	--

ພາກທີ 76

ພາບນິມິດທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ແລະ ຊິດນີ ຣິກດອນ, ທີ່ເມືອງ ໄຮຣຳ, ລັດໄອໄຮໂອ, ວັນທີ 16 ເດືອນກຸມພາ, 1832. ໃນບົດຄຳນຳຂອງການບັນທຶກຂອງ ເພິ່ນຕໍ່ພາບນິມິດນີ້, ປະຫວັດຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ກ່າວວ່າ: “ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າກັບມາຈາກ ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ທີ່ເມືອງອາມເຣິດ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກັບຄືນໄປແປພຣະຄຳພີຕື່ມອີກ. ຈາກ ການເປີດເຜີຍຕ່າງໆທີ່ໄດ້ຮັບມາ, ເຫັນໄດ້ວ່າຈຸດສຳຄັນຫລາຍຂໍ້ກ່ຽວກັບຄວາມລອດ ຖືກນຳໄປຈາກ ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ, ຫລື ຖືກສູນຫາຍໄປກ່ອນມັນໄດ້ຖືກຮວບຮວມ ໄວ້. ເຫັນໄດ້ຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງອີງຕາມຄວາມຈິງຂອງມັນທີ່ເຫລືອຢູ່, ວ່າຖ້າຫາກພຣະເຈົ້າຈະ ປະທານລາງວັນໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນຕາມການກະທຳຂອງຕົນໃນເນື້ອໜັງ ຄຳວ່າ ‘ສະຫວັນ,’ ຊຶ່ງ ໝາຍເຖິງບ້ານນິລັນດອນຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຕ້ອງມີອານາຈັກຫລາຍກວ່າໜຶ່ງອາ ນາຈັກ. ດັ່ງນັ້ນ, . . . ໃນຂະນະທີ່ແປພຣະທຳໂຢຮັນ, ຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງ ແລະ ແອວເດີ ຣິກ ດອນ ໄດ້ເຫັນພາບນິມິດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້.” ຕອນທີ່ພາບນິມິດນີ້ ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້, ສາດສະດາກຳ ລັງແປ ໂຢຮັນ 5:29 ຢູ່.

1-4, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄື ພຣະເຈົ້າ; 5-10, ຄວາມລຶກລັບຂອງອານາຈັກຈະຖືກເປີດເຜີຍໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ຊື່ສັດທັງປວງ; 11-17, ທຸກຄົນຈະອອກມາໃນການພື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນທ່ຽງທຳ ຫລື ຄົນບໍ່ທ່ຽງທຳ; 18-24, ຜູ້ອາໄສຂອງຫລາຍໆໂລກເປັນບຸດ ແລະ ທິດາທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; 25-29, ທູດອົງໜຶ່ງຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຕົກ ແລະ ໄດ້ກາຍເປັນມານ; 30-49, ບຸດແຫ່ງຄວາມຈົບຫາຍທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມອັບປະໂຫຍດນິລັນດອນ; ຄົນອື່ນທັງໝົດໄດ້ຮັບຄວາມລອດບາງລະດັບ; 50-70, ບັນລະຍາຍກ່ຽວກັບລັດສະໝີພາບ ແລະ ລາງວັນຂອງຄົນໃນອານາຈັກຊັ້ນສູງ; 71-80, ບັນລະຍາຍກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນທີ່ຈະໄດ້ຮັບອານາຈັກຊັ້ນກາງເປັນມູນມໍລະດົກ; 81-113, ອະທິບາຍກ່ຽວກັບສະຖານະຂອງຄົນເຫລົ່າ

ນັ້ນ ໃນລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນຕ່ຳ, ຊັ້ນກາງ, ແລະ ຊັ້ນສູງ; 114-119, ຄົນຊື່ສັດອາດເຫັນ ແລະ ເຂົ້າໃຈຄວາມລຶກລັບແຫ່ງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານສັກສິດ.

1 ຈົ່ງ ັພັງ, ໂອ້ ເຈົ້າພ້າສະຫວັນ, ແລະ ງ່ຽງຫູພັງ, ໂອ້ ແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຈົ່ງປິຕິຍິນດີເຈົ້າຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄື ະພຣະເຈົ້າ, ແລະ ນອກຈາກພຣະອົງແລ້ວ ະບໍ່ມີ ະພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.

2 ະຍິ່ງໃຫຍ່ຄືບັນຍາຂອງພຣະອົງ, ະໜ້າອັດສະຈັນຄືວິທີທາງຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຂອບເຂດຂອງການກະທຳຂອງພຣະອົງນັ້ນບໍ່ມີໃຜຈະຮູ້ໄດ້.

3 ະພຣະ ປະສົງ ຂອງ ພຣະ ອົງ ບໍ່ ລົ້ມເຫລວ, ທັງບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດຢຸດຢັ້ງພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໄດ້.

76 1 ກອຊຢ 1:2.
ຂ ຢມຍ 10:10.
ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ
ພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າ

ອົງເປັນພຣະບຸດ.
ຄ ອຊຢ 43:11;
ຮສອ 13:4.
ງ ຄມພ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.

2 ກ 2 ນຟ 2:24; ຄພ 38:1-3.
ຂ ພນມ 15:3.
3 ກ 1 ກສ 8:56;
ຄພ 1:38; 64:31.

4 ຈາກຊົ່ວນິລັນດອນເຖິງຊົ່ວນິລັນດອນພຣະອົງ ັເໝືອນເດີມ, ແລະ ເດືອນປີຂອງພຣະອົງບໍ່ມີວັນ ສີ່ສັ້ນສຸດ.

5 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້— ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມີ ັເມດຕາ ແລະ ກະລຸນາຕໍ່ຄົນທີ່ ສຳນຸກົວເຮົາ, ແລະ ເບີກບານທີ່ຈະໃຫ້ກຽດຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ ັຮັບໃຊ້ເຮົາໃນຄວາມຊອບທຳ ແລະ ໃນຄວາມຈິງຈົນເຖິງທີ່ສຸດ.

6 ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຈະ ເປັນ ລາງ ວັນ ຂອງ ພວກເຂົາ ແລະ ນິລັນດອນຈະເປັນ ັລັດສະໝີພາບຂອງພວກເຂົາ.

7 ແລະ ຕໍ່ພວກເຂົາເຮົາຈະ ັເປີດເຜີຍ ສຳຄວາມ ລຶກ ລັບ ທັງ ປວງ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຄວາມລຶກລັບທັງໝົດຂອງອານາຈັກຂອງເຮົານັບຕັ້ງແຕ່ສະໄໝບູຮານ, ແລະ ຕໍ່ຍຸກທີ່ຈະມາເຖິງ, ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ເຖິງຄວາມ ເພິ່ງ ພໍ ໃຈ ແຫ່ງ ຄວາມ ປະສົງ ຂອງເຮົາກ່ຽວກັບທຸກເລື່ອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອານາຈັກຂອງເຮົາ.

8 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນ ແຕ່ການ ແປກປະຫລາດ ຂອງ ຊົ່ວ ນິ ລັນ ດອນ ພວກ ເຂົາ ກໍ ຈະ ຮູ້ ຈັກ, ແລະ ສິ່ງ ທີ່ ຈະ ມາ ເຖິງ ເຮົາ ຈະ ສະແດງ ແກ່ພວກເຂົາ, ແມ່ນ ແຕ່ສິ່ງຕ່າງໆ ຂອງຫລາຍລຸ້ນຄົນ.

9 ແລະ ັບັນ ຍາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຍິ່ງ

ໃຫຍ່, ແລະ ສຳຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຂົາຈະເອື້ອມເຖິງພ້າສະຫວັນ; ແລະ ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ ັບັນ ຍາ ຂອງ ຄົນ ສະຫລາດ ຈະ ສຳເລັດມສູນໄປ, ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຄົນຮອບຄອບຈະບໍ່ມີຄຸນຄ່າ.

10 ເພາະ ໂດຍ ັວິນຍານຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະ ສຳໃຫ້ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ແກ່ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ໂດຍ ັອຳນາດ ຂອງ ເຮົາ, ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ຄວາມ ລັບ ແຫ່ງ ຄວາມ ປະສົງ ຂອງ ເຮົາ ເປັນ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ ແກ່ ພວກ ເຂົາ—ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນ ແຕ່ສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງ ັຕາບໍ່ເຄີຍເຫັນ, ຫຼື ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນ, ທັງບໍ່ເຄີຍເຂົ້າໄປໃນໃຈຂອງມະນຸດ.

11 ພວກ ເຮົາ, ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ແລະ ຊິດນີ ຣິກດອນ, ໂດຍຢູ່ ັໃນພຣະວິນຍານ ໃນ ວັນທີສິບຫົກຂອງເດືອນກຸມພາ, ໃນປີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ທັງພັນແປດຮ້ອຍສາມສິບສອງ—

12 ໂດຍ ອຳນາດ ຂອງ ັພຣະ ວິນ ຍານ ສຳຄວາມ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ເປີດ ແລະ ຄວາມ ເຂົ້າ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ, ເພື່ອວ່າຈະໄດ້ເຫັນ ແລະ ເຂົ້າໃຈເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າ—

13 ແມ່ນ ແຕ່ເລື່ອງເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງ ຕັ້ງ ແຕ່ ຕົ້ນ ກ່ອນ ໂລກ ມີ ມາ, ຊຶ່ງ ຖືກ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ຂຶ້ນ ໂດຍພຣະບິດາ, ຜ່ານພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖື

<p>4 ກ ຮຣ 13:8; ຄພ 35:1; 38:1-4; 39:1-3. ຂ ພສສ 102:25-27; ຮຣ 1:12. 5 ກ ອພຍ 34:6; ພສສ 103:8. ຄພ ເມດຕາ, ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ. ຂ ພບຍ 6:13; ຢຊ 4:23-24. ຄພ ຄາລະວະ, ຄວາມຄາລະວະ; ຢຳນກົວ, ຄວາມຢຳນກົວ.</p>	<p>ຄ ຄພ 4:2. 6 ກ ຄພ ລັດສະໝີພາບ ຂອງຊັ້ນສູງ. 7 ກ ຄພ 42:61; 59:4; 98:12; 121:26-33. ຂ ຄພ ຄວາມລຶກລັບ ຂອງພຣະເຈົ້າ. 9 ກ ຄພ ສະຕີບັນຍາ. ຂ ຄພ ເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ. ຄ ອຊຢ 29:14; 2 ນພ 9:28-29. 10 ກ ມຣນ 10:5.</p>	<p>ຂ ຄພ ປະຈັກພະຍານ; ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ. ຄ ຄພ ອຳນາດ. ງ ອຊຢ 64:4; 1 ກຮທ 2:9; 3 ນພ 17:15-17; ຄພ 76:114-116. 11 ກ ພນມ 1:10. 12 ກ ຄພ ການປ່ຽນສະພາບ. ຂ ຄພ 110:1; 137:1; 138:11, 29.</p>
--	--	---

ກຳເນີດຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ຢູ່ໃນຊວງອີກຂອງ
ພຣະບິດາ, ແມ່ນແຕ່ "ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ;

14 ຜູ້ທີ່ພວກເຮົາກ່າວເປັນພະຍານເຖິງ;
ແລະ ພະຍານຊຶ່ງພວກເຮົາກ່າວຄືຄວາມ
ສົມບູນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູ
ຄຣິດ, ຜູ້ເປັນພຣະບຸດ, ຜູ້ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້
ເຫັນ ແລະ ຜູ້ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ "ສົນທະນາ
ນຳ ໃນ ະພາບນິມິດແຫ່ງສະຫວັນ.

15 ເພາະໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາເຮັດວຽກ
ງານ "ການແປຢູ່ນັ້ນ, ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ, ພວກເຮົາ
ໄດ້ມາເຖິງຂໍ້ທີ່ຊາວເກົ່າໃນບົດທີ່ຫ້າຂອງ
ໂຢຮັນ, ຊຶ່ງໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາດັ່ງຕໍ່
ໄປນີ້—

16 ໂດຍກ່າວເຖິງການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງ
ຄົນຕາຍ, ກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຈະໄດ້
"ຍິນສຸລະສຽງຂອງ ະບຸດມະນຸດ:

17 ແລະ ຈະໄດ້ອອກມາ; ບັນດາຜູ້ທີ່ເຮັດ
"ການດີ, ກໍ ະຄືນມາສູ່ຊີວິດຂອງຄົນ ະທຽງ
ທຳ; ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ເຮັດການຊົ່ວ, ກໍຄືນ
ມາສູ່ຊີວິດຂອງຄົນທີ່ບໍ່ທຽງທຳ.

18 ບັດ ນີ້ ສິ່ງ ນີ້ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ປະ
ຫລາດໃຈ, ເພາະມັນຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກ
ເຮົາໂດຍພຣະວິນຍານ.

19 ແລະ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາ "ຄິດ
ໄຕ່ຕອງກ່ຽວກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ພຣະຜູ້ເປັນ

ເຈົ້າໄດ້ສຳຜັດຕາແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງ
ພວກເຮົາ ແລະ ມັນໄດ້ເປີດ, ແລະ ລັດສະ
ໝີພາບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ່ອງແສງ
ອ້ອມຮອບ.

20 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ "ລັດສະໝີ
ພາບຂອງພຣະບຸດ, ຢູ່ທາງ ະເບື້ອງຂວາ
ພຣະຫັດຂອງ ະພຣະບິດາ, ແລະ ໄດ້ຮັບ
ຄວາມບໍລິບູນຂອງພຣະອົງ;

21 ແລະ ໄດ້ເຫັນ "ເຫລົ່າທູດບໍລິສຸດ,
ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບ ະການຊຳລະໃຫ້ບໍລິ
ສຸດຢູ່ຕໍ່ໜ້າບັນລັງຂອງພຣະອົງ, ພວມ
ນະມັດສະການພຣະເຈົ້າຢູ່, ແລະ ພຣະ
ເມສານ້ອຍ, ຜູ້ ະນະມັດສະການພຣະອົງ
ຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ.

22 ແລະ ບັດ ນີ້, ຫລັງ ຈາກ ປະຈັກ
ພະຍານຫລາຍຢ່າງທີ່ໃຫ້ໄວ້ເຖິງພຣະອົງ,
ນີ້ຄື "ປະຈັກພະຍານ, ສຸດທ້າຍຂອງທັງ
ໝົດ, ຊຶ່ງພວກເຮົາມອບໃຫ້ເຖິງພຣະອົງ:
ວ່າພຣະອົງ ະຊົງພຣະຊົນ!

23 ເພາະ ພວກ ເຮົາ "ໄດ້ ເຫັນ ພຣະ
ອົງ, ແມ່ນ ແຕ່ຢູ່ທາງເບື້ອງຂວາພຣະຫັດ
ຂອງ ະພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຍິນ
ສຸລະສຽງກ່າວເປັນພະຍານວ່າ ພຣະອົງ
ເປັນ ະພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຈາກພຣະ
ບິດາ—

24 ວ່າ ໂດຍ "ພຣະອົງ, ແລະ ຜ່ານພຣະ

<p>13 ກ ມຊ 4:2. 14 ກ ຄພ 109:57. ຂ ຄມພ ພາບນິມິດ. 15 ກ ຄມພ ການແປຂອງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ (ປຈສ). 16 ກ ຢຮ 5:28. ຂ ຄມພ ບຸດມະນຸດ. 17 ກ ຄມພ ວຽກງານ. ຂ ຄມພ ການຟື້ນຄືນພຣະ ຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ. ຄ ກຈກ 24:15. 19 ກ ຄມພ ໄຕ່ຕອງ. 20 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—</p>	<p>ລັດສະໝີພາບຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຂ ກຈກ 7:56. ຄ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ ພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າ ອົງເປັນພຣະບິດາ. 21 ກ ມທ 25:31; ຄພ 130:6-7; 136:37. ຂ ຄມພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ. ຄ ຄມພ ນະມັດສະການ. 22 ກ ຄມພ ປະຈັກພະຍານ. ຂ ຄພ 20:17.</p>	<p>23 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການປະກົດຕົວຂອງພຣະ ຄຣິດຫລັງຈາກຊີວິດມະຕະ. ຂ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ ພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າ ອົງເປັນພຣະບິດາ. ຄ ຢຮ 1:14. ຄມພ ອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ. 24 ກ ຮຮ 1:1-3; 3 ນພ 9:15; ຄພ 14:9; 93:8-10.</p>
--	---	---

ອົງ, ແລະ ຈາກພຣະອົງ, ລູກຕ່າງໆ ຈຶ່ງ ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາ, ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນເປັນ ບຸດ ແລະ ທິດາທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະເຈົ້າ.

25 ແລະ ສິ່ງນີ້ພວກເຮົາກໍໄດ້ເຫັນເໝືອນ ກັນ, ແລະ ກ່າວ ເປັນ ພະຍານ, ວ່າ "ທູດ ອົງໜຶ່ງຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ເຄີຍມີສິດອຳນາດ ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ໄດ້ກະບົດ ຕໍ່ພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ ຜູ້ຊຶ່ງພຣະ ບິດາຂົງຮັກ ແລະ ຜູ້ໄດ້ຢູ່ໃນຂວງອົກຂອງ ພຣະບິດາ, ຖືກຊັດຖິ້ມລົງຈາກທີ່ປະທັບ ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະບຸດ,

26 ແລະ ຖືກເອີ້ນວ່າຜູ້ຈົບທາຍ, ເພາະ ວ່າສະຫວັນໄດ້ຮ້ອງໄທ້ເພາະລາວ—ລາວ ຄື "ລູຊີເຟີ, ໂອລົດແຫ່ງເວລາເຊົ້າ.

27 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ, ແລະ ເບິ່ງ ແມ, ລາວ "ຕົກແລ້ວ! ຕົກແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ ໂອລົດແຫ່ງເວລາເຊົ້າ!

28 ແລະ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຍັງຢູ່ໃນ ພຣະວິນຍານ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາ ພວກເຮົາໃຫ້ຂຽນພາບນິມິດ; ເພາະພວກ ເຮົາໄດ້ເຫັນຊາຕານ, "ງູດິກດຳບັນໂຕນັ້ນ, ແມ່ນແຕ່ ມານ, ຜູ້ ໄດ້ກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ສະແຫວງຫາທີ່ຈະຍຶດເອົາອານາຈັກ ຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ແລະ ພຣະ ຄຣິດຂອງພຣະອົງ—

29 ດັ່ງນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງເຮັດ "ສົງຄາມກັບໄພ່ ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ອ້ອມພວກເຂົາ ໄວ້ທຸກດ້ານ.

30 ແລະ ພວກເຮົາ ໄດ້ ເຫັນ ພາບ ນິມິດ ແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພວກນັ້ນ ຜູ້ ຊຶ່ງລາວໄດ້ເຮັດສົງຄາມນຳ ແລະ ໄດ້ຜ່າຍ ແພ່, ເພາະສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ມາເຖິງພວກເຮົາດັ່ງນີ້:

31 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ກ່ຽວກັບ ທຸກຄົນຜູ້ຮູ້ຈັກອຳນາດຂອງເຮົາ, ແລະ ຖືກ ເຮັດໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບສ່ວນນັ້ນ, ແລະ ຍອມຕົນ ໂດຍ ອຳນາດ ຂອງ ມານ ທີ່ ຈະ "ຜ່າຍ ແພ່, ແລະ ປະຕິເສດຄວາມຈິງ ແລະ ຫ້າທາຍ ອຳນາດຂອງເຮົາ—

32 ພວກ ເຂົາ ຄື ຜູ້ ທີ່ ເປັນ "ບຸດ ແຫ່ງ ລູກຄວາມຈົບທາຍ, ກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ເຮົາກ່າວວ່າ ມັນຈະດີກວ່າຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເກີດ ມາ;

33 ເພາະພວກເຂົາເປັນພາຊະນະແຫ່ງ ພຣະພິໂລດ, ຖືກກຳນົດໃຫ້ຮັບເອົາພຣະພິ ໂລດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພ້ອມກັບມານ ແລະ ບໍ ລິວານຂອງມັນໃນຊົ່ວນິລັນດອນ;

34 ກ່ຽວກັບ ຜູ້ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ກ່າວ ມາ ບໍ່ ມີ "ການໃຫ້ອະໄພຢູ່ໃນ ໂລກນີ້ ທັງບໍ່ມີຢູ່ໃນ ໂລກທີ່ຈະມາເຖິງ—

35 ໂດຍທີ່ໄດ້ "ປະຕິເສດພຣະວິນຍານ ສັກສິດຫລັງຈາກໄດ້ຮັບມັນແລ້ວ, ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ປະຕິເສດພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖື ກຳເນີດ ຈາກ ພຣະ ບິດາ, ໂດຍທີ່ໄດ້ ຮຽນ ພຣະອົງສຳລັບຕົນເອງ ແລະ ເຍາະເຍີ້ຍ ພຣະອົງໃຫ້ອັບອາຍ.

24 ຂ ມຊ 1:31-33; 7:30.
ຄ ມພ ສ້າງ, ການສ້າງ.
ຄ ກຈກ 17:28, 29;
ຮຮ 12:9.
ຄມພ ບຸດ ແລະ ທິດາ
ຂອງພຣະເຈົ້າ.
25 ກ ຄພ 29:36-39;
ມຊ 4:1-4.
ຄມພ ມານ.
26 ກ ອຊຍ 14:12-17.

ຄມພ ລູຊີເຟີ.
27 ກ ລກ 10:18.
28 ກ ພນມ 12:9.
ຂ ຄມພ ມານ.
ຄ ຄມພ ສົງຄາມໃນສະຫວັນ.
29 ກ ພນມ 13:7;
2 ນພ 2:18; 28:19-23.
31 ກ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ,
ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.
32 ກ ຄມພ ບຸດແຫ່ງ

ຄວາມຈົບທາຍ.
ຂ ຄພ 76:26; ມຊ 5:22-26.
34 ກ ມທ 12:31-32.
ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ.
35 ກ 2 ປຕ 2:20-22;
ແອວ 39:6.
ຄມພ ບາບທີ່ອະໄພ
ໃຫ້ບໍ່ໄດ້.
ຂ ຮຮ 6:4-6; 1 ນພ 19:7;
ຄພ 132:27.

36 ພວກເຂົາເຫລົ່ານີ້ຄືຄົນທີ່ຈະອອກໄປສູ່ ັທະເລ ໄຟ ແລະ ມາດ, ພ້ອມກັບ ມານ ແລະ ບໍລິວານຂອງມັນ—

37 ແລະ ພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນຜູ້ຊຶ້ງ ັຄວາມຕາຍຄັ້ງທີສອງຈະມີອຳນາດເໝືອກວ່າ;

38 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕາມຄວາມຈິງ, ັພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ ທີ່ຈະບໍ່ຖືກ ໄຖ່ ໃນ ເວລາອັນເໝາະ ສົມ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ຫລັງຄວາມທຸກທໍລະມານແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງ.

39 ເພາະພວກທີ່ເຫລືອຢູ່ທັງໝົດຈະຖືກ ັນຳອອກມາໂດຍ ັການຟື້ນຄືນຊີວິດຈາກຄວາມຕາຍ, ຜ່ານ ໄຂຊະນະ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງ ັພຣະເມສາໂອຍ, ຜູ້ໄດ້ຖືກປະຫານ, ຜູ້ເຄີຍຢູ່ ໃນ ຊວງອົກຂອງພຣະບິດາກ່ອນໂລກຕ່າງໆໄດ້ຖືກສ້າງ.

40 ແລະ ັນີ້ຄື ັພຣະກິດຕິຄຸນ, ຂ່າວອັນໜ້າຊົມຊືມ, ຊຶ່ງສຽງທີ່ອອກຈາກສະຫວັນໄດ້ກ່າວເປັນພະຍານຕໍ່ພວກເຮົາ—

41 ວ່າພຣະອົງໄດ້ມາສູ່ ໂລກ, ແມ່ນແຕ່ພຣະເຢຊູ, ເພື່ອຖືກ ັຄຶງເພື່ອໂລກ, ແລະ ເພື່ອ ັຮັບ ເອົາ ບາບ ຂອງ ັໂລກ, ແລະ ເພື່ອ ັເຮັດ ໃຫ້ ໂລກບໍ່ລິສຸດ, ແລະ ເພື່ອ ັຊຳລະລ້າງມັນຈາກຄວາມບໍ່ຊອບທຳທັງໝົດ;

42 ວ່າ ໂດຍຜ່ານພຣະອົງ ທຸກຄົນຈະໄດ້

ຮັບ ການ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ັລອດ ຜູ້ຊຶ້ງພຣະບິດາໄດ້ໃຫ້ຢູ່ໃນອຳນາດຂອງພຣະອົງ ແລະ ຖືກສ້າງໂດຍພຣະອົງ;

43 ຜູ້ທີ່ ສັນ ລະ ເສີນ ພຣະ ບິດາ, ແລະ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ວຽກງານ ທຸກ ຢ່າງ ໃນ ພຣະ ຫັດຂອງພຣະອົງລອດ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ພວກບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍຜູ້ປະຕິເສດພຣະບຸດຫລັງ ຈາກທີ່ພຣະບິດາ ໄດ້ເປີດ ເຜີຍ ພຣະອົງ.

44 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈຶ່ງຊ່ວຍໃຫ້ຄົນທັງປວງໄດ້ຮັບຄວາມລອດ ຍົກເວັ້ນແຕ່ພວກເຂົາ—ພວກເຂົາຈະອອກໄປຫາ ັການລົງໂທດ ັອັນເປັນນິດ, ຊຶ່ງເປັນການລົງໂທດທີ່ບໍ່ສິ້ນສຸດ, ຊຶ່ງເປັນການລົງໂທດນິລັນດອນ, ເພື່ອປົກຄອງກັບ ັມານ ແລະ ບໍລິວານຂອງ ັມັນ ໃນ ຊົ່ວນິລັນດອນ, ບ່ອນທີ່ ັໂຕໜອງຂອງພວກເຂົາບໍ່ມີມື້ຕາຍ, ແລະ ໄຟບໍ່ມີມື້ມອດ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມທໍລະມານຂອງພວກເຂົາ—

45 ແລະ ັການ ສິ້ນ ສຸດ ຂອງ ັມັນ, ທັງສະຖານທີ່ຂອງມັນ, ທັງຄວາມທໍລະມານຂອງມັນ, ບໍ່ມີຄົນໃດຮູ້;

46 ທັງບໍ່ເຄີຍເປີດເຜີຍມັນ, ທັງບໍ່ເປີດເຜີຍມັນ, ທັງຈະບໍ່ມີວັນເປີດເຜີຍມັນ ແກ່ມະນຸດ, ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບສ່ວນຂອງສິ່ງນັ້ນ;

<p>36 ກ ພນມ 19:20; 20:10; 21:8; 2 ນຟ 9:16; 28:23; ແອວ 12:16-18; ຄພ 63:17.</p> <p>37 ກ ຄພ ຄວາມຕາຍ ທາງວິນຍານ.</p> <p>38 ກ ຄພ ບຸດແຫ່ງ ຄວາມຈິບຫາຍ.</p> <p>39 ກ ອສ ໄດ້ຮັບການໄຖ່; ເບິ່ງ ຂໍ້ທີ່ 38. ທຸກຄົນຈະຟື້ນຄືນ ຊີວິດ. ເບິ່ງ ແອວ 11:41-45.</p>	<p>ຄມພ ມີຊີວິດຊື່ວາ. ຂ ຄມພ ການຟື້ນຄືນພຣະ ຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ. ຄ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ. 40 ກ 3 ນຟ 27:13-22. ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່; ພຣະກິດຕິຄຸນ. 41 ກ ຄພ ຄຶງ, ການຄຶງ. ຂ ອຊຢ 53:4-12; ຮຮ 9:28. ຄ 1 ຢຮ 2:1-2. ງ ຄມພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ,</p>	<p>ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ. ຈ ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່. 42 ກ ຄພ ລອດ, ຄວາມລອດ. 44 ກ ຄພ 19:6-12. ຂ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ. ຄ ຄມພ ມານ. ງ ອຊຢ 66:24; ມຮກ 9:43-48. 45 ກ ຄພ 29:28-29.</p>
---	--	--

47 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ ສະແດງ ມັນ ໃຫ້ ຫລາຍ ຄົນ ເຫັນ ໂດຍທາງພາບນິມິດ, ແຕ່ໄດ້ປິດມັນຄືນອີກ ຫັນທີ;

48 ດັ່ງນັ້ນ, ການ ສັ່ນ ສຸດ, ຄວາມ ກວ້າງ ໃຫຍ່, ຄວາມ ສູງ, ກວາມ ເລິກ, ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານ ໃນນັ້ນ, ພວກເຂົາບໍ່ ເຂົ້າໃຈ, ທັງບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດເຂົ້າໃຈ ຍົກ ເວ້ນແຕ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຜູ້ໄດ້ຮັບການ ະແຕ່ງ ຕັ້ງສູ່ ການກ່າວໂທດນີ້.

49 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຍິນສຽງ, ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງຂຽນພາບນິມິດ, ເພາະເບິ່ງແມ່, ນີ້ຄືການ ສັ່ນ ສຸດ ຂອງພາບ ນິມິດ ແຫ່ງ ຄວາມທຸກທໍ ລະມານຂອງຄົນອະທຳ.

50 ແລະ ພວກເຮົາກ່າວເປັນພະຍານອີກ ເທື່ອໜຶ່ງ—ເພາະພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ, ແລະ ນີ້ຄື ະປະຈັກພະຍານ ເຖິງ ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະຄຣິດກຽວກັບຄົນ ທີ່ຈະອອກມາໃນ ະການພົ້ນຄົນຊີວິດຂອງ ຄົນທຸ່ງທຳ—

51 ພວກ ເຂົາ ຄື ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ະປະຈັກ ພະຍານ ເຖິງ ພຣະ ເຢຊູ, ແລະ ະເຊື້ອ ໃນ ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ແລະ ຮັບ ະບັບຕິ ສະມາຕາມ ະວິທີການຝັງຂອງພຣະອົງ, ໂດຍຖືກ ະຝັງໄວ້ໃນນ້ຳໃນພຣະນາມຂອງ

ພຣະອົງ, ແລະ ນີ້ຕາມບັນຍັດຊຶ່ງພຣະອົງ ໄດ້ມອບໃຫ້—

52 ເພື່ອ ວ່າ ໂດຍ ການ ຮັກ ສາ ບັນ ຍັດ ພວກເຂົາອາດຈະໄດ້ຮັບການ ະລ້າງ ແລະ ະຊຳລະຈາກບາບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ ຮັບ ພຣະ ວິນ ຍານ ສັກ ສິດ ໂດຍ ການວາງ ະມືຂອງຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການ ະແຕ່ງ ຕັ້ງ ແລະ ຜະນຶກສູ່ ະອຳນາດນີ້—

53 ແລະ ຄືຜູ້ທີ່ເອົາຊະນະ ໂດຍສັດທາ, ແລະ ະຜະນຶກໂດຍ ະພຣະວິນຍານສັກສິດ ແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ຊຶ່ງພຣະບິດາໄດ້ຫລັ່ງລິນ ເພື່ອທຸກຄົນທີ່ທຸ່ງທຳ ແລະ ຈິງ.

54 ພວກເຂົາຄືຜູ້ທີ່ເປັນສາດສະໜາຈັກ ຂອງ ະພຣະບຸດຫົວປີ.

55 ພວກເຂົາຄືຜູ້ທີ່ພຣະບິດາໄດ້ປະທານ ະທຸກສິ່ງທັງປວງໄວ້ໃນມືຂອງພວກເຂົາ—

56 ພວກ ເຂົາ ຄື ຜູ້ ທີ່ ເປັນ ະປະ ໂລ ທິດ ແລະ ບັນດາກະສັດ, ຜູ້ໄດ້ຮັບ ຄວາມບໍລິ ບູນ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ລັດ ສະ ໝີ ພາບ ຂອງພຣະອົງ;

57 ແລະ ເປັນ ະປະ ໂລ ທິດ ຂອງພຣະຜູ້ ສູງສຸດ, ຕາມລະບຽບຂອງເມນຄີເສເດັກ, ຊຶ່ງເປັນຕາມລະບຽບຂອງ ະເອນິກ, ຊຶ່ງເປັນ ຕາມ ະລະບຽບ ຂອງພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖື ກຳເນີດ.

<p>48 ກ ພນມ 20:1. ຂ ອສ ຖືກຕັດສິນ, ຖືກສົ່ງ. ຄ ແອວ 42:22.</p> <p>50 ກ ຄມພ ະປະຈັກພະຍານ. ຂ ຄມພ ການພົ້ນຄົນພຣະ ຊົນ, ການພົ້ນຄົນຊີວິດ.</p> <p>51 ກ ຄພ 20:25-27, 37. ຂ ຄມພ ະບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. ຄ ຄພ 128:13. ງ ຮມ 6:3-5. ຄມພ ະບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ ະບັບຕິສະມາ—ບັບຕິ ສະມາໂດຍການລົງໄປ</p>	<p>ໃນນ້ຳໝົດທັງຕົວ. 52 ກ 2 ນພ 9:23; ມຣນ 8:25-26. ຂ ຄມພ ະບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິ ສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ. ຄ ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ມີ, ການວາງ. ງ ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ. ຈ ຄມພ ສິດອຳນາດ. 53 ກ ຄມພ ຜະນຶກ, ການຜະນຶກ. ຂ ອພຊ 1:13; ຄພ 88:3-5.</p>	<p>ຄມພ ພຣະວິນຍານສັກ ສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ. 54 ກ ຮສ 12:23; ຄພ 93:21-22. ຄມພ ລູກກົກ. 55 ກ 2 ປຕ 1:3-4; ຄພ 50:26-28; 84:35-38. 56 ກ ອພຍ 19:6; ພນມ 1:5-6; 20:6. 57 ກ ຄມພ ະປະ ໂລ ທິດ, ຖານະປະ ໂລ ທິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ. ຂ ປຖກ 5:21-24. ຄມພ ເອນິກ. ຄ ຄພ 107:1-4.</p>
---	--	--

58 ດັ່ງນັ້ນ, ດັ່ງທີ່ມີຂຽນໄວ້, ພວກເຂົາເປັນ ພຣະເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ເປັນ ຂໍ້ບຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າ—

59 ດັ່ງນັ້ນ, ທຸກສິ່ງທັງປວງ ເປັນຂອງພວກເຂົາ, ບໍ່ວ່າຊີວິດ ຫລື ຄວາມຕາຍ, ຫລືສິ່ງໃນປະຈຸບັນ, ຫລື ສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ, ທັງໝົດເປັນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພວກເຂົາເປັນຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ພຣະຄຣິດເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ.

60 ແລະ ພວກເຂົາຈະ ກໍ່ເອົາຊະນະທຸກສິ່ງທັງປວງ.

61 ດັ່ງນັ້ນ, ຢ່າໃຫ້ມະນຸດຄົນໃດ ສັນລະເສີນມະນຸດ, ແຕ່ໃຫ້ເຂົາ ສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ຈະ ປາບສັດຕູທັງມວນຢູ່ໃຕ້ພຣະບາດຂອງພຣະອົງ.

62 ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຈະ ອາໄສຢູ່ໃນ ຂໍ້ທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະຄຣິດຂອງພຣະອົງຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ.

63 ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຜູ້ທີ່ພຣະອົງຈະພາມາກັບພຣະອົງ, ເມື່ອພຣະອົງ ສະເດັດມາໃນໝູ່ເມກແຫ່ງຜ້າສະຫວັນ ເພື່ອ ປົກ

ຄອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

64 ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຜູ້ທີ່ຈະມີສ່ວນໃນການພື້ນຄົນຊີວິດຄັ້ງທຳອິດ.

65 ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຜູ້ທີ່ຈະອອກມາໃນການພື້ນຄົນຊີວິດຂອງຄົນທ່ຽງທຳ.

66 ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຜູ້ທີ່ມາຫາ ພູຊີໂອນ, ແລະ ມາຫາເມືອງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ສະຖານທີ່ແຫ່ງສະຫວັນ, ສັກສິດທີ່ສຸດ ເໝືອ ກວ່າ ສະຖານທີ່ທັງປວງ.

67 ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຜູ້ທີ່ມາຫາເຫລົ່າທູດຊຶ່ງມີຈຳນວນຈົນນັບບໍ່ຖ້ວນ, ມາຫາການຊຸມນຸມໃຫຍ່ ແລະ ສາດສະໜາຈັກຂອງ ເອນິກ, ແລະ ຂອງ ພຣະບຸດທິວປີ.

68 ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຜູ້ທີ່ຊື່ຂອງພວກເຂົາຖືກ ຂຽນໄວ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ, ບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະຄຣິດເປັນ ຜູ້ພິພາກສາຂອງຄົນທັງປວງ.

69 ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຜູ້ທີ່ ທ່ຽງທຳ ແລະ ຖືກເຮັດໃຫ້ ຂີດພ້ອມທຸກຢ່າງຜ່ານພຣະເຢຊູຜູ້ເປັນກາງຂອງ ພັນທະສັນຍາໃໝ່,

58 ກ ພສສ 82:1, 6;
 ຢຣ 10:34-36.
 ຄມພ ມະນຸດ—ມະນຸດ,
 ສັກກະຍະພາບທີ່ຈະ
 ກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະ
 ບິດາເທິງສະຫວັນ.
 ຂ ຄມພ ບຸດ ແລະ ທິດາ
 ຂອງພຣະເຈົ້າ.
 ຄ ຄພ 121:32.
 ຄມພ ພຣະເຈົ້າ,
 ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.
 59 ກ ລກ 12:42-44;
 3 ນພ 28:10;
 ຄພ 84:36-38.
 60 ກ ພນມ 3:5; 21:7.
 61 ກ ຢຣ 5:41-44;
 1 ກຣທ 3:21-23.
 ຂ 2 ນພ 33:6;

ແອວ 26:11-16.
 ຄມພ ລັດສະໝີພາບ.
 ຄ ຄພ 49:6.
 62 ກ ພສສ 15:1-3; 24:3-4;
 1 ນພ 15:33-34;
 ມຊ 6:57.
 ຂ ຄພ 130:7.
 ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ.
 63 ກ ຄພ 88:96-98.
 ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີ
 ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
 ຂ ມທ 24:30.
 ຄ ຄພ 58:22.
 ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—
 ການປົກຄອງຂອງພຣະ
 ຄຣິດໃນລະຫວ່າງພັນປີ.
 64 ກ ພນມ 20:6.
 65 ກ ຄມພ ການພື້ນຄົນພຣະ

ຊົນ, ການພື້ນຄົນຊີວິດ.
 66 ກ ອຊຢ 24:23;
 ຮຮ 12:22-24;
 ພນມ 14:1;
 ຄພ 84:2; 133:56.
 ຂ ຄມພ ຊີໂອນ.
 67 ກ ຄພ 45:9-12.
 ຂ ຮຮ 12:23;
 ຄພ 76:53-54.
 ຄມພ ລູກກັກ.
 68 ກ ຄມພ ຫນັງສືທະ
 ບຽນແຫ່ງຊີວິດ.
 ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູ
 ຄຣິດ—ພິພາກສາ.
 69 ກ ຄພ 129:3; 138:12.
 ຂ ມຣນ 10:32-33.
 ຄ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ
 ໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ.

ຜູ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດ ການຊົດໃຊ້ທີ່ສົມບູນ ຜ່ານການຫລັ່ງ ໂລຫິດຂອງພຣະອົງເອງ.

70 ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຜູ້ທີ່ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາເປັນຂອງ "ຊັ້ນສູງ, ຊຶ່ງ ລັດສະໝີພາບຂອງພວກເຂົາເປັນຂອງ "ດວງຕາເວັນ, ແມ່ນ ແຕ່ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ສູງສຸດຂອງທຸກສິ່ງທັງປວງ, ຊຶ່ງລັດສະໝີພາບຂອງຜູ້ນັ້ນເປັນຄືດວງຕາເວັນໃນທ້ອງນະພາ ຊຶ່ງມີຂຽນໄວ້ວ່າເປັນແບບນັ້ນ.

71 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນໂລກ "ຊັ້ນກາງ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ແລະ ເບິ່ງ ແມ, ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຜູ້ທີ່ເປັນຂອງໂລກຊັ້ນກາງ, ຊຶ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພວກເຂົາແຕກຕ່າງຈາກຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະບຸດທິວິ ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນຂອງພຣະບິດາ, ແມ່ນ ແຕ່ລັດສະໝີພາບຂອງ ດວງເດືອນ ແຕກຕ່າງຈາກດວງຕາເວັນໃນທ້ອງນະພາ.

72 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຜູ້ທີ່ໄດ້ຕາຍ "ປາດສະຈາກ ກິດ;

73 ແລະ ພວກເຂົາເປັນ "ວິນຍານຂອງມະນຸດທີ່ຖືກຮັກສາໄວ້ໃນ ຄຸກ, ຜູ້ຊຶ່ງພຣະບຸດໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມ, ແລະ ໄດ້ "ສັ່ງສອນ ພຣະກິດ ຕີ ຄຸນ ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການພິພາກສາຕາມມະນຸດໃນເນື້ອໜັງ;

74 ພວກເຂົາເປັນຜູ້ບໍ່ໄດ້ຮັບ "ປະຈັກ

ພະຍານເຖິງພຣະເຢຊູໃນເນື້ອໜັງ, ແຕ່ຕໍ່ມາໄດ້ຮັບເອົາມັນ.

75 ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຜູ້ທີ່ມີກຽດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ໂລກ, ຜູ້ຕາບອດໂດຍກົນອຸບາຍຂອງມະນຸດ.

76 ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນຂອງພຣະອົງ.

77 ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການມາປະທັບຢູ່ຂອງພຣະບຸດ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນຂອງພຣະບິດາ.

78 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງມີ "ຮ່າງກາຍຂອງຊັ້ນກາງ, ແລະ ບໍ່ມີຮ່າງກາຍຂອງຊັ້ນສູງ, ແລະ ແຕກຕ່າງໃນລັດສະໝີພາບດັ່ງດວງເດືອນແຕກຕ່າງຈາກດວງຕາເວັນ.

79 ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຜູ້ທີ່ບໍ່ "ກ້າຫານ ໃນປະຈັກ ພະຍານ ເຖິງ ພຣະ ເຢຊູ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບມິກຽດເໜືອອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ.

80 ແລະ ບັດນີ້ ນີ້ຄືການສິ້ນສຸດຂອງພາບ ມິມິດ ທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນກ່ຽວກັບໂລກຊັ້ນກາງ, ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາພວກເຮົາໃຫ້ຂຽນ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຍັງຢູ່ໃນພຣະວິນຍານ.

81 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງໂລກ "ຊັ້ນຕ່ຳ, ຊຶ່ງລັດສະໝີພາບນັ້ນຕ່ຳກວ່າ, ແມ່ນແຕ່ເປັນລັດສະໝີພາບຂອງດວງດາວ ແຕກຕ່າງຈາກ

69 ຄ ມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. ຈ ຄ ມພ ເລືອດ, ໂລຫິດ.
70 ກ ຄພ 88:28-29; 131:1-4; 137:7-10.
ຄ ມພ ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງ.
ຂ ຄພ 137:1-4.
ຄ ມທ 13:43.
71 ກ ຄພ 88:30.
ຄ ມພ ລັດສະໝີພາບ

ຂອງຊັ້ນກາງ.
ຂ 1 ກສທ 15:40-41.
72 ກ ຄພ 137:7, 9.
ຂ ຄ ມພ ກິດ.
73 ກ ແອວ 40:11-14.
ຄ ມພ ວິນຍານ.
ຂ ຄພ 88:99; 138:8.
ຄ ມພ ຄວາມລອດສຳລັບຄົນຕາຍ;
ນະລິກ.

ຄ 1 ປຕ 3:19-20; 4:6; ຄພ 138:28-37.
ງ ຄ ມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ.
74 ກ ຄ ມພ ປະຈັກພະຍານ.
78 ກ 1 ກສທ 15:40-42.
79 ກ ຄພ 56:16.
81 ກ ຄພ 88:31.
ຄ ມພ ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນຕ່ຳ.

ລັດສະໝີພາບຂອງດວງເດືອນໃນທ້ອງນະພາ.

82 ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະຄຣິດ, ທັງບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາ "ປະຈັກພະຍານເຖິງພຣະເຢຊູ.

83 ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດພຣະວິນຍານສັກສິດ.

84 ຜູ້ຄົນ ເຫລົ່ານີ້ ຄື ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ໂຍນ ລົງ "ນະລົກ.

85 ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຜູ້ທີ່ຈະບໍ່ຖືກໂຖ່ຈາກ "ມານ ຈົນກວ່າເຖິງ ການຟື້ນຄືນຊີວິດຄັ້ງສຸດທ້າຍ, ຈົນກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ພຣະຄຣິດ "ພຣະເມສາ ນ້ອຍ, ຈະສຳເລັດວຽກງານຂອງພຣະອົງກ່ອນ.

86 ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນຂອງພຣະອົງ ໃນ ໂລກນິລັນດອນ, ແຕ່ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານສັກສິດຜ່ານການປະຕິບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກິດ ຈາກ ໂລກ ຊັ້ນກາງ;

87 ແລະ ໂລກຊັ້ນກາງຜ່ານ "ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຈາກໂລກຊັ້ນສູງ.

88 ແລະ ໂລກຊັ້ນຕ່ຳໄດ້ຮັບການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງມັນຈາກເຫລົ່າທູດຜູ້ຖືກກຳນົດໃຫ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ພວກເຂົາ, ຫລື ຜູ້ຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນວິນຍານປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ພວກເຂົາ; ເພາະພວກເຂົາຈະເປັນທາຍາດແຫ່ງຄວາມລອດ.

89 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນດັ່ງນັ້ນ, ໃນພາບນິມິດ ຈາກ ສະຫວັນ, ລັດສະໝີພາບ

ຂອງໂລກຊັ້ນຕ່ຳ, ຊຶ່ງເກີນກວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈທັງໝົດ;

90 ແລະ ບໍ່ມີໃຜຮູ້ມັນ ຍົກເວັ້ນແຕ່ຕໍ່ເຂົາຜູ້ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍມັນໃຫ້ຮູ້ເທົ່ານັ້ນ.

91 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ ລັດ ສະ ໝີພາບ ຂອງ ໂລກ ຊັ້ນ ກາງ ດັ່ງ ນັ້ນ ຊຶ່ງ ລິ້ນ ລັດ ສະ ໝີພາບ ຂອງ ໂລກ ຊັ້ນ ຕ່ຳ ໃນ ທຸກ ສິ່ງ, ແມ່ນແຕ່ໃນລັດສະໝີພາບ, ແລະ ໃນອຳນາດ, ແລະ ໃນພະລັງ, ແລະ ໃນການຄອບຄອງ.

92 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ ລັດ ສະ ໝີພາບ ຂອງ ໂລກຊັ້ນສູງດັ່ງນັ້ນ, ຊຶ່ງລິ້ນ ໃນທຸກສິ່ງ—ບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ພຣະບິດາ, ບົກຄອງຢູ່ເທິງບັນລັງຂອງພຣະອົງຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ;

93 ຢູ່ຕໍ່ຫ້າບັນລັງຂອງພຣະອົງນັ້ນ ທຸກສິ່ງກື່ມຂາບລົງຢ່າງຖ່ອມຕົວດ້ວຍ "ຄວາມຄາລະວະ, ແລະ ຖວາຍລັດສະໝີພາບແດ່ພຣະອົງຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ.

94 ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນ "ທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງເປັນສາດສະໜາຈັກຂອງ "ພຣະບຸດທິວິ; ແລະ ພວກເຂົາເຫັນ ດັ່ງທີ່ພວກເຂົາຖືກເຫັນ, ແລະ "ຮູ້ດັ່ງທີ່ພວກເຂົາຖືກຮູ້, ໂດຍໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນຂອງພຣະອົງ ແລະ "ພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ;

95 ແລະ ພຣະອົງໃຫ້ພວກເຂົາ "ເທົ່າທຽມກັນໃນອຳນາດ, ແລະ ໃນພະລັງ, ແລະ ໃນການຄອບຄອງ.

<p>82 ກ ຄພ 138:21. 84 ກ 2 ນຟ 9:12; ແອວ 12:11. ຄພ ນະລົກ. 85 ກ ຄພ ມານ. ຂ ແອວ 11:41;</p>	<p>ຄພ 43:18; 88:100-101. ຄ ຄມພ ພຣະເມສາ ນ້ອຍ ຂອງພຣະເຈົ້າ. 87 ກ ຄພ 138:37. 93 ກ ຄມພ ຄາລະວະ, ຄວາມຄາລະວະ.</p>	<p>94 ກ ຄພ 130:7. ຂ ຄມພ ລູກກົກ. ຄ 1 ກຮທ 13:12. ງ ຄມພ ພຣະຄຸນ. 95 ກ ຄພ 29:13; 78:5-7; 84:38; 88:107; 132:20.</p>
--	--	---

96 ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງເປັນ ຢ່າງໜຶ່ງ, ແມ່ນແຕ່ດັ່ງທີ່ລັດສະໝີພາບຂອງ "ດວງຕາເວັນເປັນຢ່າງໜຶ່ງ.

97 ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນ ກາງ ເປັນຢ່າງໜຶ່ງ, ແມ່ນແຕ່ດັ່ງທີ່ລັດສະໝີພາບ ຂອງດວງເດືອນເປັນຢ່າງໜຶ່ງ.

98 ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນຕ່ຳເປັນ ຢ່າງໜຶ່ງ, ແມ່ນແຕ່ດັ່ງທີ່ລັດສະໝີພາບຂອງ ດວງດາວ ເປັນຢ່າງໜຶ່ງ; ເພາະດາວດວງ ໜຶ່ງ ແຕກຕ່າງ ຈາກດາວອີກດວງໜຶ່ງ ໃນ ລັດສະໝີພາບສັນໃດ, ແມ່ນແຕ່ຄົນໆໜຶ່ງ ກໍແຕກຕ່າງຈາກອີກຄົນໜຶ່ງ ໃນລັດສະໝີ ພາບສັນນັ້ນໃນໂລກຊັ້ນຕ່ຳ;

99 ເພາະ ຜູ້ຄົນ ເຫລົ່ານີ້ ເປັນ ຄົນ ຂອງ "ໂປໂລ, ແລະ ຂອງອາໂປໂລ, ແລະ ຂອງ ເກຟາ.

100 ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຜູ້ທີ່ກ່າວວ່າ ພວກ ເຂົາເປັນຂອງຄົນນີ້ ແລະ ຂອງຄົນນັ້ນ— ບາງຄົນເປັນຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ບາງຄົນ ເປັນຂອງ ໂຢຮັນ, ແລະ ບາງຄົນເປັນຂອງ ໂມເຊ, ແລະ ບາງ ຄົນ ເປັນ ຂອງ ອີລາຍ, ແລະ ບາງຄົນເປັນຂອງເອຊາອັດ, ແລະ ບາງຄົນເປັນຂອງເອຊາຢາ, ແລະ ບາງຄົນ ເປັນຂອງເອນິກ;

101 ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄຸນ, ທັງ ບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາປະຈັກພະຍານເຖິງພຣະເຢຊູ, ທັງບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາສາດສະດາ, ທັງບໍ່ໄດ້ຮັບ ເອົາ "ພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດ.

102 ທ້າຍທີ່ສຸດ, ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຜູ້ທີ່ຈະ

ບໍ່ຖືກເຕົ້າ ໂຮມເຂົ້າກັບ ໄພ່ພົນ ຂອງພຣະ ເຈົ້າ, ເພື່ອຖືກ "ຮັບ ຂຶ້ນ ໄປຍັງ "ສາດສະ ໜາຈັກຂອງພຣະບຸດຫົວປີ, ແລະ ຖືກຮັບ ເຂົ້າໄປໃນເມກ.

103 "ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄື "ຄົນຂີ້ຕົວະ, ແລະ ໝໍເວດມົນຄາຖາ, ແລະ "ຄົນຫລິ້ນຊູ່ສູ່ຜິວ ເມຍ, ແລະ ຄົນລ່ວງປະເວນີ, ແລະ ຄົນໃດ ກໍຕາມທີ່ມັກ ແລະ ເວົ້າຕົວະ.

104 ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຜູ້ທີ່ທົນຮັບ "ພຣະພິ ໂລດຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

105 ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຜູ້ທີ່ທົນຮັບ "ການ ແກ້ແຄ້ນຂອງໄຟນິລັນດອນ.

106 ຜູ້ຄົນ ເຫລົ່ານີ້ຄືຜູ້ທີ່ຖືກ ໂຍນ ລົງ "ນະລົກ ແລະ "ທົນຮັບ "ພຣະພິໂລດຂອງ ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່, ຈົນ ກວ່າ "ຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ, ເມື່ອພຣະ ຄຣິດຈະ ຈາບສັດຕູທັງສິ້ນໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ພຣະ ບາດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ວຽກ ງານຂອງພຣະອົງ "ຄົບບໍລິບູນ;

107 ເມື່ອພຣະອົງຈະມອບອານາຈັກ, ແລະ ຖວາຍມັນໃຫ້ແກ່ພຣະບິດາ, ຢ່າງບໍ່ ມີບ່ອນຕຳນິ, ກ່າວວ່າ: ຂ້າພຣະອົງໄດ້ເອົາ ຊະນະ ແລະ ໄດ້ຢຽບເຄື່ອງບັນໝາກອະນຸ່ນ ຄົນ ດຽວ, ແມ່ນ ແຕ່ "ເຄື່ອງ "ປັ້ນ ໝາກ ອະນຸ່ນແຫ່ງພຣະພິໂລດອັນຮ້າຍກາດຂອງ ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່.

108 ຈາກນັ້ນພຣະອົງຈະໄດ້ຮັບ ການ ສວມ ມົງກຸດດ້ວຍ ມົງກຸດ ແຫ່ງລັດສະໝີ ພາບຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອນັ່ງຢູ່ເທິງ "ບັນລັງ

<p>96 ກ 1 ກຮຫ 15:40-41. 99 ກ 1 ກຮຫ 3:4-7, 22. 101 ກ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ ໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ. 102 ກ 1 ທສນ 4:16-17; ຄພ 88:96-98. ຂ ຄພ 78:21. 103 ກ ພມມ 21:8; ຄພ 63:17-18.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຕົວະ. ຄ ຄມພ ຫລິ້ນຊູ່. 104 ກ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ. 105 ກ ຢດ 1:7. 106 ກ ຄມພ ນະລົກ. ຂ ຄພ 19:3-20. ຄ ຄພ 87:6. ງ ອພຊ 1:10.</p>	<p>ຈ 1 ກຮຫ 15:24-28. ສ ຮຮ 10:14. 107 ກ ພມ 19:15; ຄພ 88:106; 133:46-53. ຂ ປຖກ 49:10-12; ອຊຢ 63:1-3. 108 ກ ຄພ 137:3.</p>
---	---	--

ແຫ່ງອຳນາດຂອງພຣະອົງ ເພື່ອປົກຄອງຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ.

109 ແຕ່ ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ ເບິ່ງ ແມ, ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນລັດສະໝີພາບ ແລະ ຜູ້ອາໄສຂອງໂລກຊັ້ນຕ່ຳ, ວ່າພວກເຂົາມີຈຳນວນຈົນນັບບໍ່ຖ້ວນດັ່ງດວງດາວໃນທ້ອງນະພາແຫ່ງພ້າສະຫວັນ, ຫລື ດັ່ງດິນຊາຍຢູ່ຝັ່ງທະເລ;

110 ແລະ ໄດ້ຍິນ ສຸ ລະ ສຽງ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ: ພວກເຂົາເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດຈະຄູ່ເຂົ້າລົງ, ແລະ ທຸກຄົນຈະ "ສາລະ ພາບ ຕໍ່ ພຣະ ອົງ ຜູ້ນັ່ງ ຢູ່ ເທິງ ບັນ ລັງ ຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ;

111 ເພາະພວກເຂົາຈະຖືກພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ທຸກໆຄົນຈະໄດ້ຮັບຕາມ "ວຽກງານຂອງຕົນ, ຕາມການຄອບຄອງຂອງຕົນ, ໃນ ຜາສາດຊຶ່ງໄດ້ຈັດຕັ້ງມໄວ້ແລ້ວ;

112 ແລະ ພວກເຂົາຈະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ສູງສຸດ; ແຕ່ "ບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າແລະ ພຣະຄຣິດ ະປະທັບຢູ່ ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດມາຫາ, ຕະຫລອດໄປເປັນນິດ.

113 ນີ້ຄືການສິ້ນສຸດຂອງພາບນິມິດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ, ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ຂຽນໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຍັງຢູ່ໃນພຣະວິນຍານ.

114 ແຕ່ "ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນຄືວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ

ຶຄວາມລຶກລັບຂອງອານາຈັກຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ສະແດງແກ່ພວກເຮົາ, ຊຶ່ງເກີນກວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈທັງໝົດ ໃນລັດສະໝີພາບ, ແລະ ໃນພະລັງ, ແລະ ໃນການຄອບຄອງ;

115 ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ບັນຊາພວກເຮົາບໍ່ໃຫ້ຂຽນ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຍັງຢູ່ໃນພຣະວິນຍານ, ແລະ ຜິດ "ກົດສຳລັບມະນຸດທີ່ຈະເອີ້ນປາກ;

116 ທັງມະນຸດບໍ່ "ສາມາດທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໄດ້, ເພາະຈະຫລຽວເຫັນ ແລະ ະເຂົ້າໃຈມັນໄດ້ພຽງແຕ່ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານສັກສິດເທົ່ານັ້ນ, ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະອົງ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງບໍລິສຸດຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ;

117 ພຣະອົງໄດ້ປະທານສິດທິພິເສດໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຈະໄດ້ເຫັນ ແລະ ຮູ້ສຳລັບຕົນເອງ;

118 ເພື່ອວ່າຜ່ານອຳນາດ ແລະ ການສະແດງໃຫ້ປະຈັກຂອງພຣະວິນຍານ, ໃນຂະນະທີ່ຢູ່ໃນເນື້ອໜັງ, ພວກເຂົາອາດສາມາດທົນກັບການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງໄດ້ໃນໂລກແຫ່ງລັດສະໝີພາບ.

119 ແລະ ຂໍໃຫ້ລັດສະໝີພາບ, ແລະ ກຽດຕິຍົດ, ແລະ ການຄອບຄອງເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະເມສານ້ອຍຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ. ອາແມນ.

110 ກ ຟລປ 2:9-11; ມຊຢ 27:31.	112 ກ ຄພ 29:29. ຂ ພນມ 21:23-27.	115 ກ 2 ກຣທ 12:4. 116 ກ 3 ນຟ 17:15-17; 19:32-34. ຂ 1 ກຣທ 2:10-12.
111 ກ ພນມ 20:12-13. ຄມພ ວຽກງານ. ຂ ຢຮ 14:2; ຄພ 59:2; 81:6.	114 ກ ພນມ 15:3; ມມ 9:16-18; ມຊ 1:3-5. ຂ ຢຄ 4:8.	

ພາກທີ 77

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງໄຮຣຳ, ລັດໂອໄຮ ໂອ, ປະມານ ເດືອນມີນາ 1832. ປະຫວັດຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ກ່າວວ່າ, “ໂດຍການກຽວ ເນື່ອງກັບການແປຂໍ້ພຣະຄຳພີ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄຳອະທິບາຍດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ກ່ຽວກັບພຣະທຳ ພຣະນິມິດຂອງໂຢຮັນ.”

1-4, ສັດມີວິນຍານ ແລະ ຈະອາໄສຢູ່ໃນ ຄວາມສຸກນິລັນດອນ; 5-7, ແຜ່ນດິນໂລກ ນີ້ມີການດຳລົງຢູ່ທາງຝ່າຍໂລກເປັນເວລາ 7,000 ປີ; 8-10, ທຸດຫລາຍອົງໄດ້ພື້ນພູ ພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດສາດສະ ຫາກິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ; 11, ການປະ ທັບຕາ 144,000 ຄົນ; 12-14, ພຣະຄຣິດ ຈະສະເດັດມາໃນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງພັນປີ ເທື່ອທີເຈັດ; 15, ສາດສະດາສອງທ່ານຈະ ຖືກຍົກຂຶ້ນໃຫ້ປະຊາຊາດຊາວຍິວ.

1 ຄຳຖາມ. ແມ່ນຫຍັງຄື “ທະເລແກ້ວມະ ນີທີ່ໂຢຮັນກ່າວເຖິງໃນບົດທີ 4, ແລະ ຂໍ້ທີ 6 ໃນພຣະນິມິດ?

ຄຳ ຕອບ. ມັນ ຄື ະແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ໃນ ສະພາບທີ່ບໍລິສຸດ, ອະມະຕະ, ແລະ ະນິລັນ ດອນຂອງມັນ.

2 ຄຳຖາມ. ພວກເຮົາຄວນເຂົ້າໃຈຢ່າງ ໃດກ່ຽວກັບສັດສີ່ໂຕທີ່ກ່າວເຖິງຢູ່ໃນຂໍ້ດຽວ ກັນນັ້ນ?

ຄຳ ຕອບ. ມັນ ເປັນ ະຄຳ ປຽບ ທຽບ, ໃຊ້ ໂດຍຜູ້ເປີດເຜີຍ, ໂຢຮັນ, ໃນການບັນຍາຍ ເຖິງ ະສະຫວັນ, ະທີ່ ສຸ ຂະ ເສີມ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ະຄວາມສຸກຂອງມະນຸດ, ແລະ ຂອງ

ສັດ, ແລະ ຂອງສິ່ງທີ່ເລືອຄານ, ແລະ ຂອງ ຝູງນົກໃນອາກາດ; ຂຶ້ນສິ່ງທີ່ເປັນຝ່າຍວິນ ຍານມີຮູບລັກສະນະເປັນຄືກັນກັບສິ່ງທີ່ ເປັນຝ່າຍໂລກ; ແລະ ສິ່ງທີ່ເປັນຝ່າຍໂລກ ມີຮູບລັກສະນະເປັນຄືກັນກັບສິ່ງທີ່ເປັນ ຝ່າຍວິນຍານ; ະວິນຍານຂອງມະນຸດຄົນ ຫຼືມີຮູບລັກສະນະເປັນຄືກັນກັບຕົວເຂົາ, ແລະ ະວິນຍານຂອງ ະສັດກໍຄືກັນ, ແລະ ສັດ ສາວາສິ່ງອື່ນໆທຸກຊະນິດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ ສ້າງ.

3 ຄຳຖາມ. ສັດສີ່ໂຕນັ້ນເປັນຕົວແທນໃຫ້ ສັດໂຕໃດໂຕໜຶ່ງໂດຍສະເພາະບໍ, ຫລື ມັນ ເປັນຕົວແທນໃຫ້ສັດປະເພດໃດ ຫລື ຈຳ ພວກໃດຈຳພວກໜຶ່ງ?

ຄຳ ຕອບ. ມັນ ເປັນ ຕົວ ແທນ ໃຫ້ ສັດ ສີ່ ໂຕ ໂດຍ ສະ ເພາະ, ຂຶ້ນ ຖືກ ສະແດງ ແກ່ ໂຢຮັນ, ເພື່ອເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ລັດສະ ພິພາບຂອງປະເພດສັດທີ່ຢູ່ໃນຊາຕາກຳ ຫລື ະຂອບເຂດຂອງການສ້າງ, ໃນຄວາມ ມ່ວນຊື່ນກັບ ະຄວາມສຸກນິລັນດອນຂອງ ມັນ.

4 ຄຳຖາມ. ພວກເຮົາຄວນເຂົ້າໃຈຢ່າງ ໃດກ່ຽວກັບຕາ ແລະ ປີກ, ຂຶ້ນສັດເຫລົ່າ ນັ້ນມີ?

77 1 ກ ຄພ 130:6-9.
ຂ ຄພ 88:17-20, 25-26.
ຄ ຄພ ແຜ່ນດິນໂລກ— ພາວະສຸດທ້າຍຂອງແຜ່ນ ດິນໂລກ;
ລັດສະພິພາບຂອງຊັ້ນສູງ.

2 ກ ຄພ ສັນຍາລັກ.
ຂ ຄພ ສະຫວັນ.
ຄ ຄພ ທີ່ສຸຂະເສີມ.
ງ ຄພ ຊັ້ນຊັ້ນ, ຄວາມຊື່ນຊົມ.
ຈ ອຫ 3:15-16;

ອຣຮ 5:7-8.
ຄພ ວິນຍານ.
ສ ມຊ 3:19.
3 ກ ຄພ 93:30;
ມຊ 3:9.
ຂ ຄພ 93:33-34.

ຄຳຕອບ. ຕາຂອງມັນເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ "ຄວາມຮູ້, ນັ້ນຄື ມັນ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມຮູ້; ແລະ ປົກຂອງມັນເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ ະພະລັງ, ທີ່ຈະເຄື່ອນໄຫວໄປມາ, ທີ່ຈະກະທຳ, ແລະ ອື່ນໆ.

5 ຄຳຖາມ. ພວກເຮົາຄວນເຂົ້າໃຈຢ່າງໃດກ່ຽວກັບ "ຜູ້ອາວຸໂສຊາວສີຄົນທີ່ໂຢຮັນໄດ້ກ່າວເຖິງ?

ຄຳຕອບ. ພວກເຮົາຄວນເຂົ້າໃຈວ່າຜູ້ອາວຸໂສ ເຫລົ່ານີ້ທີ່ໂຢຮັນໄດ້ເຫັນ, ຄືຜູ້ອາວຸໂສທີ່ ະຊີສັດ ໃນວຽກງານຂອງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ແລະ ໄດ້ເສຍຊີວິດໄປແລ້ວ; ຜູ້ເປັນຂອງໜ່ວຍຂອງສາດສະໜາຈັກ ະເຈັດແຫ່ງ, ແລະ ໃນຂະນະນັ້ນໄດ້ຢູ່ໃນທີ່ສຸຂະເສີມຂອງພຣະເຈົ້າ.

6 ຄຳຖາມ. ພວກເຮົາຄວນເຂົ້າໃຈຢ່າງໃດກ່ຽວກັບໜັງສືທີ່ໂຢຮັນໄດ້ເຫັນ, ຊຶ່ງຂ້າງນອກມີ "ຕາປະທັບໄວ້ເຈັດດວງ?

ຄຳ ຕອບ. ພວກ ເຮົາ ຄວນ ເຂົ້າ ໃຈ ວ່າ ມັນບັນ ຈຸ ພຣະ ປະສົງ, ະສິ່ງ ລີ້ ລັບ, ແລະ ວຽກງານຂອງພຣະ ເຈົ້າທີ່ ໄດ້ ເປີດ ເຜີຍ ຢູ່ ໃນນັ້ນ; ເລື່ອງທີ່ຊ້ອນຢູ່ຂອງການບໍລິຫານງານກ່ຽວກັບ ະແຜ່ນດິນ ໂລກນີ້ລະຫວ່າງເຈັດພັນປີທີ່ໂລກດຳເນີນຕໍ່ໄປ, ຫລື ການເປັນຢູ່ທາງຝ່າຍໂລກຂອງມັນ.

7 ຄຳຖາມ. ພວກເຮົາຄວນເຂົ້າໃຈຢ່າງໃດກ່ຽວກັບຕາປະທັບເຈັດດວງທີ່ຖືກຜະນຶກໄວ້?

ຄຳຕອບ. ພວກເຮົາຄວນເຂົ້າໃຈວ່າ ຕາປະທັບດວງທຳອິດບັນຈຸເລື່ອງຂອງ "ພັນປີ

ທຳອິດ, ແລະ ດວງທີສອງບັນຈຸເລື່ອງຂອງພັນປີທີສອງ, ແລະ ຕໍ່ໆ ໄປຈົນເຖິງດວງທີເຈັດ.

8 ຄຳຖາມ. ພວກເຮົາຄວນເຂົ້າໃຈຢ່າງໃດກ່ຽວກັບທູດສີ່ອົງ, ຊຶ່ງໄດ້ກ່າວເຖິງຢູ່ໃນບົດທີ 7 ຂໍ້ທີ 1 ຂອງພຣະທຳພຣະນິມິດ?

ຄຳຕອບ. ພວກເຮົາຄວນເຂົ້າໃຈວ່າ ທູດສີ່ອົງນັ້ນໄດ້ຖືກສົ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ຮັບອຳນາດເໜືອສີ່ສ່ວນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ເພື່ອຊ່ວຍຊີວິດ ແລະ ເພື່ອທຳລາຍ; ທູດເຫລົ່ານັ້ນ ເປັນຜູ້ທີ່ມີ "ພຣະກິດຕິຄຸນອັນເປັນນິດທີ່ຈະມອບໃຫ້ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ; ໂດຍ ມີ ອຳນາດ ທີ່ ຈະ ປິດ ສະຫວັນ, ທີ່ຈະຜະນຶກສູ່ຊີວິດ, ຫລື ທີ່ຈະ ໂຍນລົງສູ່ ະພາກພື້ນແຫ່ງຄວາມມືດ.

9 ຄຳຖາມ. ພວກເຮົາຄວນເຂົ້າໃຈຢ່າງໃດກ່ຽວກັບທູດທີ່ປະກົດຂຶ້ນ ຈາກທິດຕາເວັນອອກ, ພຣະທຳພຣະນິມິດ ບົດທີ 7 ຂໍ້ທີ 2?

ຄຳຕອບ. ພວກເຮົາຄວນເຂົ້າໃຈວ່າ ທູດທີ່ປະກົດຂຶ້ນ ຈາກທິດຕາເວັນອອກຄືຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຊົງພຣະຊົນໃຫ້ຢູ່ເໜືອສິບສອງເຜົ່າຂອງ "ອິດສະຣາເອນ; ດັ່ງນັ້ນ, ເພິ່ນຈຶ່ງຮ້ອງສຽງດັງໃສ່ທູດສີ່ອົງຜູ້ທີ່ມີພຣະກິດຕິຄຸນອັນເປັນນິດ, ກ່າວວ່າ: ຢາທຳລາຍແຜ່ນດິນ ໂລກ, ທັງທະເລ, ຫລື ຕົ້ນ ໄມ້, ຈົນ ກວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ປະທັບຕາໃສ່ ະໜ້າຜາກບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າເສຍກ່ອນ. ແລະ, ຖ້າຫາກທ່ານຈະຮັບເອົາມັນ, ນີ້ຄື "ອິລາຍຜູ້

<p>4 ກ ຄມພ ຄວາມຮູ້. ຂ ຄມພ ອຳນາດ. 5 ກ ພນມ 4:4, 10. ຂ ພນມ 14:4-5. ຄ ພນມ 1:4. 6 ກ ພນມ 5:1.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຄວາມລຶກລັບ ຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄ ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ. 7 ກ ຄພ 88:108-110. 8 ກ ພນມ 14:6-7. ຂ ມທ 8:11-12; 22:1-14;</p>	<p>ຄພ 133:71-73. 9 ກ ພນມ 7:4-8. ຂ ອຊກ 9:4. ຄ ຄມພ ອິລາຍ.</p>
--	---	--

ຊຶ່ງຈະມາເຕົ້າໂຮມເຜົ່າຕ່າງໆຂອງອິດສະຣາເອນເຂົ້າກັນ ແລະ ພື້ນຟູທຸກສິ່ງທັງປວງ.

10 ຄຳຖາມ. ເວລາໃດທີ່ເລື່ອງກ່າວເຖິງໃນບົດນີ້ຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນ?

ຄຳຕອບ. ມັນ ຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນ ໃນ "ພັນປີທີຫົກ, ຫລື ໃນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຕາປະທັບດວງທີຫົກ.

11 ຄຳຖາມ. ພວກເຮົາຄວນເຂົ້າໃຈຢ່າງໃດກ່ຽວກັບ "ໜຶ່ງ ແສນ ສີ່ ໝື່ນ ສີ່ ພັນ ຄົນ ທີ່ໄດ້ຮັບການປະທັບຕາ, ຈາກເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນທັງໝົດ—ໜຶ່ງໝື່ນສອງພັນຄົນຈາກແຕ່ລະເຜົ່າ?

ຄຳຕອບ. ພວກເຮົາຄວນເຂົ້າໃຈວ່າ ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຖືກປະທັບຕາເປັນ ຂະໜາປະໂລຫິດ, ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງສູ່ລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອປະຕິບັດພຣະກິດຕິຄຸນອັນເປັນນິດ; ເພາະພວກເພິ່ນຄືຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ, ໂດຍເຫລົ່າທູດຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ມີອຳນາດເໜືອປະຊາຊາດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ເພື່ອນຳຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍເທົ່າທີ່ຈະຫລາຍໄດ້ໃຫ້ມາສູ່ສາດສະໜາຈັກຂອງ ພຣະບຸດທິວິປິ.

12 ຄຳຖາມ. ພວກເຮົາຄວນເຂົ້າໃຈຢ່າງໃດກ່ຽວກັບການເປົ່າ "ແກ, ຊຶ່ງກ່າວເຖິງໃນບົດທີ 8 ຂອງພຣະທຳພຣະນິມິດ?

ຄຳຕອບ. ພວກເຮົາຄວນເຂົ້າໃຈວ່າ ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງໂລກໃນຫົກມື້, ແລະ

ໃນມື້ທີ່ເຈັດ ພຣະອົງໄດ້ສຳເລັດວຽກງານຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ ຂຳລະມັນ ໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແລະ ໄດ້ສ້າງມະນຸດຈາກ ິຜຸ່ນດິນຂອງແຜ່ນດິນໂລກສັນໃດ, ແມ່ນ ແຕ່ສັນນັ້ນ, ໃນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງພັນປີທີ່ເຈັດ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະ ຂຳລະແຜ່ນດິນໂລກໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄວາມລອດຂອງມະນຸດສົມບູນ, ແລະ ິພິພາກສາທຸກສິ່ງທັງປວງ, ແລະ ຈະ ິໂຖ່ທຸກສິ່ງທັງປວງ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ສິ່ງນັ້ນທີ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ວາງໄວ້ໃຕ້ອຳນາດຂອງພຣະອົງ, ເມື່ອພຣະອົງຈະປະທັບຕາທຸກສິ່ງທັງປວງ, ຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງທຸກສິ່ງທັງປວງ; ແລະ ການເປົ່າ ແກ ຂອງທູດເຈັດ ອົງ ເປັນການຕຽມ ແລະ ການສຳເລັດວຽກງານຂອງພຣະອົງ, ໃນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງພັນປີທີ່ເຈັດ—ການຕຽມທາງກ່ອນເວລາແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ.

13 ຄຳຖາມ. ເມື່ອໃດທຸກສິ່ງທັງປວງຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນ, ຊຶ່ງມີຂຽນໄວ້ໃນບົດທີ 9 ຂອງພຣະທຳພຣະນິມິດ?

ຄຳຕອບ. ມັນ ຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນຫລັງຈາກການເປີດຕາປະທັບດວງທີ່ເຈັດ, ກ່ອນການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ.

14 ຄຳຖາມ. ພວກເຮົາຄວນເຂົ້າໃຈຢ່າງໃດກ່ຽວກັບໜຶ່ງສີ່ມວນນ້ອຍນັ້ນ ຊຶ່ງໂຍຮັນໄດ້ "ກິນ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງໃນບົດທີ 10 ຂອງພຣະທຳພຣະນິມິດ?

ຄຳຕອບ. ພວກເຮົາຄວນເຂົ້າໃຈວ່າ ມັນຄືພາລະກິດ, ແລະ ພິທີການ, ສຳລັບເພິ່ນທີ່

<p>9໑ ຄມພ ການພື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ. 10ກ ພນມ 6:12-17. 11ກ ພນມ 14:3-5. ຂ ຄມພ ມະຫາປະໂລຫິດ. ຄ ຄພ 76:51-70. ຄມພ ລູກກົກ.</p>	<p>12ກ ພນມ 8:2. ຂ ປຖກ 2:1-3; ອພຍ 20:11; 31:12-17; ມຊຍ 13:16-19; ມຊ 3:1-3; ອສຮ 5:1-3. ຄ ປຖກ 2:7.</p>	<p>໑ ຄພ 88:17-20. ໑ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ພິພາກສາ. ສ ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່. 14ກ ອຊກ 2:9-10; 3:1-4; ພນມ 10:10.</p>
---	---	---

ຈະ ະເຕົ້າໂຮມເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ; ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີຄືອີລາຍຜູ້ຊຶ້ງ, ດັ່ງທີ່ມີຂຽນໄວ້ວ່າຈະ ຕ້ອງມາ ແລະ ຈະ ະພື້ນພູທຸກສິ່ງທັງປວງ.

15 ຄຳຖາມ. ພວກເຮົາຄວນເຂົ້າໃຈຢ່າງ ໃດກ່ຽວກັບ ະພະຍານທັງສອງ, ໃນບົດທີ່ ສືບເອັດຂອງພຣະທຳພຣະນິມິດ?

ຄຳຕອບ. ພວກເພິ່ນຄືສາດສະດາສອງ

ທ່ານທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນໃຫ້ ະປະຊາຊາດຊາວ ຍິວໃນ ະຍຸກສຸດທ້າຍ, ໃນວັນເວລາແຫ່ງ ະການພື້ນພູ, ແລະ ເພື່ອພະຍາກອນຕໍ່ຊາວ ຍິວຫລັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນ ແລະ ໄດ້ສ້າງເມືອງເຢຣູຊາເລັມໃນ ະແຜ່ນ ດິນບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ.

ພາກທີ 78

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງເຄິດແລນ, ລັດ ໂອໄຮ ໂອ, ວັນທີ 1 ເດືອນມີນາ, 1832. ໃນມື້ນັ້ນ, ສາດສະດາ ແລະ ຜູ້ນຳຄົນອື່ນໆ ໄດ້ ເຕົ້າໂຮມກັນ ເພື່ອສົນທະນາກ່ຽວກັບທຸລະກິດຂອງສາດສະໜາຈັກ. ສາເຫດຕົ້ນເດີມຂອງ ການເປີດເຜີຍນີ້ ແມ່ນເພື່ອແນະນຳສາດສະດາ, ຊິດນີ ຣິກດອນ, ແລະ ນິວເອັນ ເຄ ວິດນີ ໃຫ້ເດີນທາງໄປຫາລັດມິເຊິຣີ ແລະ ສ້າງຕັ້ງຮ້ານຄ້າ ແລະ ໂຮງພິມຂອງສາດສະໜາຈັກ ຂຶ້ນ ໂດຍການສ້າງ “ກຸ່ມທຸລະກິດ” ເພື່ອບໍລິຫານພາລະກິດເຫລົ່ານີ້, ເພື່ອຫາທຶນມາເສີມ ສ້າງຊື່ໂອນ ແລະ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຄົນຍາກຈົນ. ກຸ່ມທຸລະກິດນີ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ກຸ່ມທຸລະກິດເອກະພາບ, ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນໃນເດືອນເມສາ 1832 ແລະ ໄດ້ລົ້ມເລີກໄປ ໃນປີ 1834 (ເບິ່ງ ພາກທີ 82). ບໍ່ດົນຫລັງຈາກການລົ້ມເລີກນັ້ນ, ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ສຳນວນທີ່ວ່າ “ຄັງພາລະກິດສຳລັບຄົນຍາກຈົນ” ໄດ້ຖືກໃຊ້ແທນ “ຮ້ານ ຄ້າ ແລະ ໂຮງພິມ” ໃນການເປີດເຜີຍ, ແລະ ຄຳທີ່ວ່າ “ລະບົບ” ໄດ້ຖືກໃຊ້ແທນຄຳວ່າ “ກຸ່ມທຸລະກິດ.”

1-4, ໄຟ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຄວນຈັດຕັ້ງ ແລະ ສະຖາປະນາຄັງຂຶ້ນ; 5-12, ການ ໃຊ້ຊັບສິນຂອງພວກເຂົາຢ່າງສະຫລາດ ຈະນຳໄປສູ່ຄວາມລອດ; 13-14, ສາດ ສະໜາ ຈັກ ຄວນ ເປັນ ອິດສະ ລະ ຈາກ ອຳນາດ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ; 15-16, ມີຄາເອນ (ອາດາມ) ຮັບໃຊ້ພາຍໃຕ້ການ ຊີ້ນຳຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດ (ພຣະຄຣິດ); 17-22, ຄົນທີ່ຊື່ສັດເປັນສຸກແລ້ວ, ເພາະ

ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບທຸກສິ່ງທັງປວງເປັນ ມູນມໍລະດົກ.

1 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຈົ່ງເຊື່ອພັງ ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າ ຂອງເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ຜູ້ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງສູ່ ະຖານະປະໂລຫິດສູງແຫ່ງສາດສະໜາຈັກ ຂອງເຮົາ, ຜູ້ໄດ້ມາຮ່ວມຊຸມນຸມກັນ;

14 ຂ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ. ຄ ມທ 17:11.	15 ກ ພມມ 11:1-14. ຂ ຄມພ ຊາວຍິວ. ຄ ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ. ງ ຄມພ ການພື້ນພູ	ພຣະກິດຕິຄຸນ. ຈ ອມ 9:14-15. 78 1 ກ ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ ແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ.
---	---	--

2 ແລະ ພັງ ກໍຄຳແນະນຳຂອງພຣະອົງຜູ້ໄດ້ ະແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າຈາກເບື້ອງບົນ, ຜູ້ຈະກ່າວຄຳແຫ່ງປັນຍາໃສ່ຫູຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອຄວາມລອດຈະເກີດກັບເຈົ້າໃນສິ່ງນັ້ນຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ສະເໜີຕໍ່ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

3 ເພາະຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ເວລາໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ, ແລະ ບັດນີ້ຢູ່ພຽງແຄ່ເອື້ອມ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ ເບິ່ງແມ່, ຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງ ັຈັດລະບຽບຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ໃນການດູແລ ແລະ ການຈັດຕັ້ງວຽກງານໃນ ະຄັງສຳລັບ ະຄົນຍາກຈົນຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ທັງໃນສະຖານທີ່ນີ້ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນ ະຊີໂອນ—

4 ເພື່ອຈະມີການຈັດຕັ້ງ ແລະ ລະບົບອັນເປັນນິດ ແລະ ຖາວອນສຳລັບສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ເພື່ອໃຫ້ອຸດົມການກ້າວໄປໜ້າ, ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ສະໜັບສະໜູນ, ເພື່ອຄວາມລອດຂອງມະນຸດ, ແລະ ເພື່ອລັດສະໝີພາບຂອງພຣະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ;

5 ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະ ະເທົ່າທຽມກັນ ໃນພັນທະການຂອງເລື່ອງແຫ່ງສະຫວັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເລື່ອງແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກນຳອີກ, ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບເລື່ອງແຫ່ງສະຫວັນ.

6 ເພາະຖ້າຫາກເຈົ້າບໍ່ເທົ່າທຽມກັນໃນເລື່ອງແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ ແລ້ວເຈົ້າຈະເທົ່າທຽມກັນໃນເລື່ອງແຫ່ງສະຫວັນບໍ່ໄດ້;

7 ເພາະ ຖ້າ ຫາກ ເຈົ້າ ຍາກ ໃຫ້ ເຮົາປະທານ ສະຖານ ທີ່ ໃນ ໂລກ ະຊັ້ນສູງ ໃຫ້ເຈົ້າ, ແລ້ວເຈົ້າຕ້ອງ ະຕຽມຕົວເອງ ໂດຍ

ການເຮັດສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາເຈົ້າ ແລະ ຮຽກຮ້ອງຈາກເຈົ້າ.

8 ແລະ ບັດນີ້, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ມັນຈຳເປັນທີ່ທຸກສິ່ງທັງປວງຖືກກະທຳໄປເພື່ອ ະລັດສະໝີພາບຂອງເຮົາ, ໂດຍພວກເຈົ້າຜູ້ມາຮວມກັນຢູ່ໃນ ະລະບົບນີ້;

9 ຫລື, ອີກຄຳໜຶ່ງ, ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົານິວເອັນ ເຄ ວິດນີ ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຊິດນີ ຮີກດອນ ນັ່ງຢູ່ໃນສະພາກັບໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງຢູ່ໃນຊີໂອນ;

10 ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ະຊາຕານຈະພະຍາຍາມຫັນຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາໄປຈາກຄວາມຈິງ, ຈົນວ່າພວກເຂົາກາຍເປັນຄົນຕາບອດ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ໄດ້ຕຽມໄວ້ສຳລັບພວກເຂົາ.

11 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈະມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ເພື່ອຕຽມ ແລະ ວາງລະບຽບຕົນເອງໂດຍພັນທະ ຫລື ະພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດທີ່ຝ່າຝົນບໍ່ໄດ້.

12 ແລະ ຄົນໃດທີ່ຝ່າຝົນສິ່ງນີ້ຈະສູນເສຍໜ້າທີ່ ແລະ ຕຳແໜ່ງຂອງຕົນໃນສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ຈະຖືກສົ່ງໄປຮັບເອົາ ະຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຊາຕານຈົນເຖິງວັນແຫ່ງການໄຖ່.

13 ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນການຕຽມ ດ້ວຍເຫດນີ້ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຕຽມເຈົ້າ, ແລະ ຮາກຖານ, ແລະ ແບບຢ່າງ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ຊຶ່ງໂດຍການນີ້ເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ບັນຍັດ ຊຶ່ງໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າບັນລຸຜົນສຳເລັດ;

<p>2 ກ ຄມພ ຄຳແນະນຳ. ຂ ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ. 3 ກ ຄຍ 82:11-12, 15-21. ຂ ຄຍ 72:9-10; 83:5-6. ຄ ຄຍ 42:30-31. ຄມພ ຄວາມຜາສຸກ.</p>	<p>ງ ຄຍ 57:1-2. 5 ກ ຄຍ 49:20. ຄມພ ອຸທິດຖວາຍ, ກິດແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍ. 7 ກ ຄມພ ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງ. ຂ ຄຍ 29:8; 132:3.</p>	<p>ຄ ຄຍ 82:10. 8 ກ ມຊ 1:39. ຂ ຄຍ 92:1. 10 ກ ຄມພ ມານ. 11 ກ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ. 12 ກ 1 ກສທ 5:5; ຄຍ 82:21; 104:8-10.</p>
--	---	---

14 ເພື່ອ ວ່າ ຜ່ານ ການ ອາ ລັກ ຂາ ຂອງ ເຮົາ, ເຖິງ ແມ່ນ "ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ ຊຶ່ງ ຈະ ມາ ເຖິງ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ວ່າ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຈະ ຕັ້ງ ຢູ່ ຢ່າງ ເປັນ ອິດສະ ລະ ເໜືອ ຊາວ ໂລກ ທັງ ປວງ ພາຍ ໃຕ້ ໂລກ ຊັ້ນ ສູງ;

15 ເພື່ອ ວ່າ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຂຶ້ນ ມາ ຫາ "ມົງກູດ ທີ່ ໄດ້ ຕຽມ ໄວ້ ສຳ ລັບ ເຈົ້າ, ແລະ ຖືກ ເຮັດ ໃຫ້ ເປັນ "ຜູ້ ປຶກ ຄອງ ເໜືອ ອານາ ຈັກ ຫລາຍ ແຫ່ງ, ອົງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ, ພຣະ ຜູ້ ສັກສິດ ຂອງ ຊີໂອນ, ຜູ້ ໄດ້ ວາງ ຮາກ ຖານ ຂອງ "ອາດາມ-ອອນໄດ-ອາມັນ;

16 ຜູ້ ໄດ້ ແຕ່ງ ຕັ້ງ "ມີຄາເອນ ໃຫ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຊາຍ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ສະຖາປະນາ ຕີນ ຂອງ ລາວ ໄວ້, ແລະ ວາງ ລາວ ໄວ້ ຢູ່ ບ່ອນ ສູງ, ແລະ ມອບ ຂໍ ກະແຈ ແຫ່ງ ຄວາມ ລອດ ໃຫ້ ລາວ ພາຍ ໃຕ້ ການ ແນະນຳ ແລະ ການ ຊີ້ນຳ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ ປາດ ສະ ຈາກ ການ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ຂອງ ມື້ ຫລື ການ ສິ້ນສຸດ ຂອງ ຊີວິດ.

17 ຕາມ ຈິງ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ເຈົ້າ ເປັນ ເດັກ ນ້ອຍ ໆ, ແລະ ເຈົ້າ ຍັງ ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ ພອນ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ທີ່ ພຣະ ບິດາ ມີ ໃນ ພຣະ ຫັດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ແລະ ຕຽມ ໄວ້ ໃຫ້ ເຈົ້າ ເທື່ອ;

18 ແລະ ເຈົ້າ ບໍ່ ສາມາດ "ທົນ ກັບ ທຸກ ສິ່ງ ທັງ ປວງ ໄດ້ ໃນ ຕອນ ນີ້; ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ຈົ່ງ ເບີກ ບານ ເຖິດ, ເພາະ ເຮົາ ຈະ ະນຳ ພາ ເຈົ້າ ໄປ. ອາ ນາ ຈັກ ເປັນ ຂອງ ເຈົ້າ ແລະ ພອນ ໃນ ນັ້ນ ເປັນ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ຄວາມ ຮັ່ງ ມີ ແຫ່ງ "ຊົ່ວ ນິລັນດອນ ກໍ ເປັນ ຂອງ ເຈົ້າ.

19 ແລະ ຄົນ ທີ່ ຮັບ ເອົາ ທຸກ ສິ່ງ ທັງ ປວງ ດ້ວຍ "ຄວາມ ຂອບ ຄຸນ ຈະ ຖືກ ເຮັດ ໃຫ້ ຮຸ່ງ ເຫລື້ອມ; ແລະ ສິ່ງ ຂອງ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຈະ ຖືກ ຕື່ມ ໃຫ້ ເຂົາ, ແມ່ນ ແຕ່ "ຮ້ອຍ ເທົ່າ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຫລາຍ ກວ່າ ນັ້ນ.

20 ດັ່ງ ນັ້ນ, ຈົ່ງ ເຮັດ ສິ່ງ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ບັນ ຊາ ເຈົ້າ, ພຣະ ຜູ້ ໄຖ່ ຂອງ ເຈົ້າ ກ່າວ, ແມ່ນ ແຕ່ ພຣະ ບຸດ "ອາ ມັນ, ຜູ້ ໄດ້ ຕຽມ ທຸກ ສິ່ງ ທັງ ປວງ ກ່ອນ ພຣະ ອົງ ຈະ ຮັບ ເອົາ ເຈົ້າ ໄປ;

21 ເພາະ ເຈົ້າ ເປັນ "ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ບຸດ ຫົວ ປີ, ແລະ ພຣະ ອົງ ຈະ ຮັບ ເອົາ ເຈົ້າ ຂຶ້ນ ໄປ ໃນ ເມກ, ແລະ ກຳ ນົດ ສ່ວນ ທີ່ ເປັນ ຂອງ ເຂົາ ໃຫ້ ແຕ່ ລະ ຄົນ.

22 ແລະ "ຜູ້ ພິທັກ ຮັກ ສາ ທີ່ ຊື່ ສັດ ແລະ ະສະ ຫລາດ ຈະ ໄດ້ ຮັບ "ທຸກ ສິ່ງ ທັງ ປວງ ເປັນ ມູນ ມໍລະ ດົກ. ອາ ແມນ.

ພາກທີ 79

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງໄຮຣຳ, ລັດໄອໄຮໂອ, ວັນທີ 12 ເດືອນມີນາ, 1832.

<p>14 ກ ຄພ 58:2-4. 15 ກ ຄພ ສູງສົ່ງ, ຄວາມສູງສົ່ງ; ມົງກູດ, ສວມມົງກູດ. ຂ ພນມ 5:10; ຄພ 76:56-60; 132:19. ຄ ຄພ ອາດາມ-ອອນໄດ-ອາມັນ. 16 ກ ຄພ 27:11; 107:54-55. ຄພ ອາດາມ.</p>	<p>18 ກ ຢຮ 16:12; 3 ນພ 17:2-3; ຄພ 50:40. ຂ ຄພ 112:10. ຄ ຄພ ຊີວິດນິລັນດອນ. 19 ກ ມຊຢ 2:20-21. ຄພ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. ຂ ມທ 19:29.</p>	<p>20 ກ ຄພ 95:17. ຂ 1 ທສນ 4:17. 21 ກ ຄພ 76:53-54. ຂ ຄພ 88:96-98. 22 ກ ຄພ ພິທັກຮັກສາ, ຜູ້ພິທັກຮັກສາ, ການພິທັກຮັກສາ. ຂ ຄພ 72:3-4. ຄ ຄພ 84:38.</p>
--	--	---

1-4, ແຈເຣັດ ຄາດເທີ ຖືກເອີ້ນໃຫ້ສັ່ງສອນ ພຣະກິດຕິຄຸນ ໂດຍພຣະຜູ້ປອບໂຍນ.

1 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ ວ່າ ມັນເປັນຄວາມປະສົງຂອງເຮົາທີ່ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ແຈເຣັດ ຄາດເທີ ຄວນໄປຫາ ດິນແດນພາກຕາເວັນອອກອີກ, ຈາກບ່ອນ ໜຶ່ງຫາອີກບ່ອນໜຶ່ງ, ແລະ ຈາກເມືອງໜຶ່ງ ຫາອີກ ເມືອງໜຶ່ງ, ໃນ ອຳນາດ ຂອງການ ແຕ່ງຕັ້ງ ຊຶ່ງດ້ວຍອຳນາດນັ້ນລາວ ໄດ້ຮັບ "ການແຕ່ງຕັ້ງ, ແລະ ປະກາດຂ່າວອັນໜ້າ

ຊື່ນຊົມທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ແມ່ນແຕ່ພຣະກິດຕິຄຸນ ອັນເປັນນິດ.

2 ແລະ ເຮົາຈະສົ່ງ "ພຣະຜູ້ປອບໂຍນໄປ ໃຫ້ລາວ, ຊຶ່ງ ຈະສິດສອນລາວເຖິງຄວາມ ຈິງ ແລະ ເສັ້ນທາງທີ່ລາວຈະໄປ;

3 ແລະ ຕາບໃດທີ່ລາວຍັງຊື່ສັດ, ເຮົາຈະ ສວມມົງກູດລາວອີກດ້ວຍຟອນເຂົ້າ.

4 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງ ຊື່ນ ຊົມ ໃນ ໃຈ, ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງເຮົາ ແຈເຣັດ ຄາດເທີ, ແລະ "ຢາສູ່ ຍ້ານ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າກ່າວ, ແມ່ນ ແຕ່ພຣະເຢຊູຄຣິດ. ອາແມນ.

ພາກທີ 80

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ໃຫ້ແກ່ສະຕິບເວັນ ເບີ ແນັດ, ທີ່ເມືອງໄຮຣຳ, ລັດໄອໄຮໄອ, ວັນທີ 7 ເດືອນມີນາ, 1832.

1-5, ສະ ຕິບ ເວັນ ເບີ ແນັດ ແລະ ອີເດັນ ສະມິດ ໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ສັ່ງສອນໃນບ່ອນໃດ ກໍຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າເລືອກ.

1 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ກັບເຈົ້າ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ສະ ຕິບເວັນ ເບີແນັດ: ເຈົ້າຈົ່ງອອກໄປ, ເຈົ້າຈົ່ງ ອອກໄປໃນ ໂລກ ແລະ "ສັ່ງສອນພຣະກິດ ຕິຄຸນໃຫ້ແກ່ມະນຸດສະ ໂລກທັງໝົດທີ່ໄດ້ ຍິນສູງຂອງເຈົ້າ.

2 ແລະ ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຍັງປາດຖະໜາ ເພື່ອນ ຮ່ວມງານ, ເຮົາ ຈະ ມອບ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງເຮົາ ອີເດັນ ສະມິດ ໃຫ້ເຈົ້າ.

3 ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈົ່ງອອກໄປ ແລະ ສັ່ງສອນ ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, ບໍ່ວ່າຈະໄປເໜືອ ຫລື ໃຕ້, ໄປພາກຕາເວັນອອກ ຫລື ຕາເວັນ ຕົກ, ມັນບໍ່ສຳຄັນ, ເພາະເຈົ້າບໍ່ສາມາດໄປ ຜິດທາງ.

4 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງປະກາດສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຍິນ, ແລະ ເຊື່ອຢ່າງແທ້ຈິງ, ແລະ "ຮູ້ວ່າເປັນ ຄວາມຈິງ.

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ຜູ້ໄດ້ "ເອີ້ນເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຈົ້າ, ແມ່ນ ແຕ່ພຣະເຢຊູຄຣິດ. ອາແມນ.

79 1ກ ຄພ 52:38.
ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ,
ການແຕ່ງຕັ້ງ.
2ກ ຄສ 14:26.

ຄມພ ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ.
4ກ ຄພ 68:5-6.
80 1ກ ມຣກ 16:15.
4ກ ຄມພ ປະຈັກພະຍານ.

5ກ ຄມພ ເອີ້ນ, ການ
ເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກ
ພຣະເຈົ້າ, ຕ່ຳແໜ່ງ.

ພາກທີ 81

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງໄຮຣຳ, ລັດໄອໄຮໄອ, ວັນທີ 15 ເດືອນມີນາ, 1832. ເຟຣ໌ເດຣິກ ຈີ ວິວລຽມສ໌ ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນມະຫາປະໂລຫິດ ແລະ ທີ່ປຶກສາໃນຝ່າຍປະທານຂອງຖານະປະໂລຫິດສູງ. ບັນທຶກປະຫວັດສາດມີສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ເມື່ອໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍນີ້ໃນເດືອນມີນາ 1832, ແຈຊີ ກໍສ໌ ໄດ້ຖືກເອີ້ນສືບຕໍ່ຕຳແໜ່ງເປັນທີ່ປຶກສາຂອງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໃນຝ່າຍປະທານ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອລາວບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ, ການເອີ້ນນັ້ນຈຶ່ງຖືກໂອນໃຫ້ເຟຣ໌ເດຣິກ ຈີ ວິວລຽມສ໌ ຮັບວຽກຕໍ່. ການເປີດເຜີຍ (ໃນເດືອນມີນາ 1832) ຄວນຖືວ່າເປັນບາດກ້າວໜຶ່ງໄປສູ່ການຈັດຕັ້ງຂອງຝ່າຍປະທານສູງສຸດ ຢ່າງເປັນທາງການ, ຊຶ່ງເນັ້ນເຖິງການເອີ້ນສະເພາະສຳລັບຕຳແໜ່ງທີ່ປຶກສາໃນກຸ່ມນັ້ນ ແລະ ອະທິບາຍເຖິງກຽດສັກສີຂອງວຽກງານມອບໝາຍ. ບຣະເດີ ກໍສ໌ ໄດ້ຮັບໃຊ້ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, ແຕ່ໄດ້ຖືກຕັດອອກຈາກສາດສະໜາຈັກໃນເດືອນທັນວາ ປີ 1832. ບຣະເດີ ວິວລຽມສ໌ ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຕຳແໜ່ງທີ່ກ່າວມານັ້ນ ໃນວັນທີ 18 ເດືອນມີນາ, 1833.

1-2, ຝ່າຍປະທານສູງສຸດເປັນຜູ້ຖືຂໍ້ກະແຈຂອງອານາຈັກສະເໝີໄປ; 3-7, ຖ້າຫາກເຟຣ໌ເດຣິກ ຈີ ວິວລຽມສ໌ ຊື່ສັດໃນການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງລາວ, ແລ້ວລາວຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ.

1 ຕາມ ຈິງ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວກັບເຈົ້າ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ເຟຣ໌ເດຣິກ ຈີ ວິວລຽມສ໌: ຈົ່ງພັງສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງຜູ້ທີ່ກ່າວ, ພັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງເຊື່ອພັງຕໍ່ການເອີ້ນຊຶ່ງເຈົ້າຖືກມອບໝາຍໃຫ້ເຮັດ, ແມ່ນແຕ່ໃຫ້ເປັນ ມະຫາປະໂລຫິດໃນສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ແລະ ເປັນທີ່ປຶກສາ ແກ່ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ;

2 ຜູ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບ ມໍຂໍ້ກະແຈຂອງອານາຈັກໃຫ້, ຊຶ່ງເປັນຂອງ ມໍຝ່າຍປະທານ

ຂອງຖານະປະໂລຫິດສູງສະເໝີໄປ:

3 ສະນັ້ນ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາຈະຮັບຮູ້ລາວ ແລະ ຈະອວຍພອນລາວ, ແລະ ເຈົ້ານຳອີກ, ຕາບ ໃດທີ່ເຈົ້າຍັງຊື່ສັດໃນການປຶກສາ, ໃນຕຳແໜ່ງຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກຳນົດໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ໃນການອະທິຖານສະເໝີໄປ, ໂດຍອອກສຽງ ແລະ ໃນໃຈຂອງເຈົ້າ, ໃນສາທາລະນະ ແລະ ໃນບ່ອນເປັນສ່ວນຕົວ, ທັງໃນການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເຈົ້ານຳອີກ ໃນການປະກາດພຣະກິດຕິຄຸນໃນແຜ່ນດິນຂອງຄົນເປັນ, ແລະ ໃນບັນດາພິນ້ອງຂອງເຈົ້າ.

4 ແລະ ໃນການເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ເຈົ້າຈະເຮັດຄວາມດີອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດແກ່ເພື່ອນມະນຸດຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈະສົ່ງເສີມ ມໍລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊຶ່ງເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.

5 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງຊື່ສັດ; ຈົ່ງຍຶດໝັ້ນ ໃນຕຳ

81 1 ກ ຄມພ ມະຫາປະໂລຫິດ.
2 ກ ຄມພ ຂໍ້ກະແຈຂອງ

ຖານະປະໂລຫິດ.
ຂ ຄພ 107:8-9, 22.

ຄມພ ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ.
4 ກ ມຊ 1:39.

ແຫ່ງຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກຳນົດໃຫ້ເຈົ້າ; ຈົ່ງ າຊ່ວຍ
ເຫລືອຄົນທີ່ອ່ອນແອ, ຍົກມືທີ່ເມື່ອຍລ້າ,
ແລະ ະໃຫ້ກຳລັງ ະຫົວເຂົ້າທີ່ອ່ອນເພຍ.

6 ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າຊື່ສັດຈົນເຖິງທີ່ສຸດ,
ແລ້ວເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ຮັບ ມົງກຸດ ແຫ່ງ ະຄວາມ
ເປັນອະມະຕະ, ແລະ ະຊີວິດນິລັນດອນໃນ

ະຜາສາດ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຕຽມໄວ້ໃນບ້ານຂອງ
ພຣະບິດາຂອງເຮົາ.

7 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ແລະ ເບິ່ງແມ, ນີ້ຄື ຖ້ອຍຄຳ
ຂອງອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຄາ, ແມ່ນແຕ່
ພຣະເຢຊູຄຣິດ. ອາແມນ.

ພາກທີ 82

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ໃນເມືອງອິນຕີເພັນເດັນສ໌,
ເຂດແຈັກສັນ, ລັດມິເຊິຣີ, ວັນທີ 26 ເດືອນເມສາ, 1832. ເຫດການນັ້ນ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນ
ການປະຊຸມສະພາມະຫາປະໂລຫິດ ແລະ ພວກແອວເດີຂອງສາດສະໜາຈັກ. ໃນການປະ
ຊຸມສະພາດັ່ງກ່າວ, ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນປະທານຂອງຖານະປະໂລຫິດ
ສູງ, ເປັນຕຳແໜ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງມາແລ້ວໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຂອງມະຫາປະ
ໂລຫິດ, ພວກແອວເດີ, ແລະ ສະມາຊິກ, ທີ່ເມືອງອາມເຣີດ, ລັດໄອໄຮໂອ, ວັນທີ 25 ເດືອນ
ມັງກອນ, 1832 (ເບິ່ງ ຫົວຂໍ້ຂອງ ພາກທີ 75). ການເປີດເຜີຍນີ້ ກ່າວເນັ້ນຄຳແນະນຳທີ່ໄດ້
ມອບໃຫ້ ໃນການເປີດເຜີຍທີ່ຜ່ານມາ (ພາກທີ 78) ເພື່ອໃຫ້ຈັດຕັ້ງ ກຸ່ມທຸລະກິດຂຶ້ນ—ຊຶ່ງຮູ້
ຈັກກັນວ່າ ກຸ່ມທຸລະກິດເອກະພາບ (ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຄຳວ່າ “ລະ
ບົບ” ໄດ້ຖືກໃຊ້ແທນຄຳວ່າ “ກຸ່ມທຸລະກິດ”)—ເພື່ອບົກຄອງພາລະກິດການຄ້າ ແລະ ໂຮງ
ພິມຂອງສາດສະໜາຈັກ.

1-4, ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ປະທານໃຫ້ຫລາຍ,
ເມື່ອນັ້ນກໍຮຽກຮ້ອງຫລາຍ; 5-7, ຄວາມ
ມືດມົວຄອບງຳ ໂລກ; 8-13, ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຈະເຮັດຕາມສັນຍາເມື່ອເຮົາເຮັດຕາມ
ສິ່ງທີ່ພຣະອົງກ່າວ; 14-18, ຊີໂອນຕ້ອງ
ເພີ່ມພູນ ໃນຄວາມສວຍງາມ ແລະ ຄວາມ
ສັກສິດ; 19-24, ທຸກໆຄົນຄວນສົນໃຈກັບ
ຄວາມຢູ່ເຢັນ ເປັນສຸກ ຂອງເພື່ອນມະນຸດ
ດ້ວຍກັນ.

ພວກເຈົ້າ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ວ່າຕາບໃດ
ທີ່ພວກເຈົ້າ ະໃຫ້ອະໄພການລ່ວງລະເມີດ
ຂອງພວກເຈົ້າ ແກ່ກັນ ແລະ ກັນສັນໃດ,
ແມ່ນແຕ່ສັນນັ້ນເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະ
ໃຫ້ອະໄພແກ່ພວກເຈົ້າ.

2 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກໍມີບາງຄົນໃນບັນ
ດາພວກເຈົ້າ ຜູ້ໄດ້ເຮັດບາບໜັກໜາ; ແທ້
ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ທຸກຄົນໃນພວກເຈົ້າໄດ້
ເຮັດ ະບາບ; ແຕ່ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາ
ກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງລະວັງນັບແຕ່ນີ້
ເປັນຕົ້ນໄປ, ແລະ ໃຫ້ຫລີກເວັ້ນຈາກບາບ,

1 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບ

<p>5 ກ ມຊຢ 4:15-16. ຂ ຄພ 108:7. ຄ ອຊຢ 35:3. 6 ກ ຄພ ອະມະຕະ, ຄວາມ</p>	<p>ເປັນອະມະຕະ. ຂ ຄພ ສູງສົ່ງ, ຄວາມສູງສົ່ງ; ຊີວິດນິລັນດອນ. ຄ ຢຮ 14:2-3;</p>	<p>ຄພ 59:2; 106:8. 82 1 ກ ມທ 6:14-15; ຄພ 64:9-11. 2 ກ ຮມ 3:23.</p>
---	---	--

ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນການພິພາກສາຢ່າງສາທັດຈະ ຕົກໃສ່ເທິງຫົວຂອງພວກເຈົ້າ.

3 ເພາະຄົນໃດທີ່ຖືກປະທານໃຫ້ ທຸລາຍ ກໍຈະຖືກ ຮຽກຮ້ອງທຸລາຍ; ແລະ ຄົນໃດທີ່ ເຮັດ ບາບຕໍ່ ວຽກສະຫວ່າງທຸລາຍ ກໍ ຈະຖືກກ່າວໂທດທຸລາຍ.

4 ພວກເຈົ້າເອີ້ນທານາມຂອງເຮົາເພື່ອ ຮັບ ການເປີດເຜີຍ, ແລະ ເຮົາກໍມອບມັນ ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ; ແລະ ຕາບ ໃດທີ່ພວກ ເຈົ້າບໍ່ຮັກສາຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງເຮົາ ມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ແລ້ວພວກເຈົ້າກໍ ກາຍເປັນຄົນລ່ວງລະເມີດ; ແລະ ຄວາມ ຍຸດຕິທຳ ແລະ ການພິພາກສາເປັນໂທດ ຊຶ່ງຕັ້ງໄວ້ກັບກົດຂອງເຮົາ.

5 ສະນັ້ນ, ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາກ່າວກັບ ຄົນໜຶ່ງ ກໍຄືກັນກັບເຮົາກ່າວກັບທຸກຄົນ: ຈົ່ງ ເຝົ້າລະວັງ, ເພາະ ຜູ້ປໍລະປັກຈະແຜ່ ຂະຫຍາຍການຄອບຄອງຂອງເຂົາ, ແລະ ຄວາມມືດຄອບງຳ;

6 ແລະ ພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນ ລຸກເປັນໄຟກັບຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ບໍ່ມີຄົນໃດເຮັດຄວາມດີ, ເພາະທຸກ ຄົນໄດ້ອອກໄປຈາກ ສິ້ນທາງ.

7 ແລະ ບັດນີ້, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ຈະ ບໍ່ຖື ບາບອັນໃດເປັນຄວາມຜິດ ຂອງພວກເຈົ້າ; ຈົ່ງໄປຕາມທາງຂອງພວກ

ເຈົ້າ ແລະ ຢ່າເຮັດບາບອີກຕໍ່ໄປ; ແຕ່ກັບ ຄົນທີ່ເຮັດບາບ ບາບ ກໍເກົ່າຈະກັບຄືນມາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ.

8 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກ ເຈົ້າວ່າ, ເຮົາໃຫ້ບັນຍັດຂໍ້ ນີ້ໃໝ່ແກ່ພວກ ເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະເຂົ້າໃຈຄວາມ ປະສົງຂອງເຮົາກ່ຽວກັບພວກເຈົ້າ;

9 ຫລື, ອີກຄຳໜຶ່ງ, ເຮົາໃຫ້ການຊີ້ນຳແກ່ ພວກເຈົ້າເຖິງວິທີທີ່ພວກເຈົ້າຈະ ປະພຶດ ຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ເພື່ອວ່າມັນຈະກັບຄືນມາຫາ ພວກເຈົ້າເພື່ອຄວາມລອດຂອງພວກເຈົ້າ.

10 ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະ ເຮັດຕາມ ສັນຍາເມື່ອພວກເຈົ້າເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ເຮົາ ກ່າວ; ແຕ່ເມື່ອພວກເຈົ້າບໍ່ເຮັດສິ່ງທີ່ເຮົາ ກ່າວ, ແລ້ວພວກເຈົ້າກໍບໍ່ມີຄຳສັນຍາ.

11 ສະນັ້ນ, ຕາມ ຄວາມຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວກັບ ພວກເຈົ້າວ່າ ມັນເໝາະສົມສຳ ລັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ເອດເວີດ ພາດທຣິດ ແລະ ນິວເອັນ ເຄ ວິດນີ, ເອ ຊິດນີ ກຽວເປີດ ແລະ ຊິດນີ ອິກດອນ, ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ ເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ແລະ ຈອນ ວິດເມີ ແລະ ອໍລິ ເວີ ຄາວ ເດີຣີ, ແລະ ດັບ ເບິນ ຢູ ດັບເບິນຢູ ແພ້ວສ໌ ແລະ ມາຕິນ ແຮຣິສ ຈະຖືກ ຜູ້ກຳລັງນຳກັນ ໂດຍພັນທະ ແລະ ພັນທະສັນຍາທີ່ຝ່າຝືນບໍ່ໄດ້ໂດຍການລ່ວງ ລະເມີດ, ຍົກເວັ້ນ ແຕ່ການພິພາກສາ ຈະ

<p>3 ກ ລກ 12:48; ຢກບ 4:17. ຄມພ ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້ ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມ ຮັບຜິດຊອບ. ຂ ຄມພ ພິທັກຮັກສາ, ຜູ້ພິທັກ ຮັກສາ, ການພິທັກຮັກສາ. ຄ ຄມພ ບາບ; ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ. ງ ຢສ 15:22-24. ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ,</p>	<p>ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງພຣະຄຣິດ. 4 ກ ຄມພ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ. ຂ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. 5 ກ ຄມພ ຍາມ, ຄົນຍາມ. 2 ຄມພ ມານ. ຄ ຄມພ ຄວາມມືດ ທາງວິນຍານ. 6 ກ ຣມ 3:12; ຄພ 1:16.</p>	<p>7 ກ ຄມພ ບາບ. ຂ ຄພ 1:32-33; 58:43. 8 ກ ຢສ 13:34. 9 ກ ຄພ 43:8. 10 ກ ຢຂ 23:14; 1 ກສ 8:23; ຄພ 1:38; 130:20-21. ຄມພ ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອ ຟັງ, ຟັງຄວາມ; ພອນ, ໃຫ້ພອນ, ເປັນພອນ. 11 ກ ຄພ 78:3-7, 11-15.</p>
---	--	---

ຕາມມາທັນທີ, ໃນຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງທີ່ ຢູ່ໃນຄວາມພິທີກຮັກສາຂອງພວກເຈົ້າ—

12 ເພື່ອຈັດການກັບວຽກງານຂອງຄົນ ຍາກຈົນ, ແລະ ທຸກສິ່ງທັງປວງທີ່ກ່ຽວກັບ ຝ່າຍອະທິການ ທັງຢູ່ໃນ ແຜ່ນດິນຊີໂອນ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນເຄີດແລນ;

13 ເພາະເຮົາໄດ້ອຸທິດແຜ່ນດິນເຄີດແລນ ໄວ້ໃນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງເຮົາເອງ ເພື່ອເປັນຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ໄພ່ພົນ ຂອງພຣະຜູ້ສູງສຸດ, ແລະ ເພື່ອ "ສະເຕກຕໍ່ ຊີໂອນ.

14 ເພາະຊີໂອນຕ້ອງເພີ່ມພູນໃນຄວາມ ສວຍງາມ, ແລະ ໃນຄວາມສັກສິດ; ເຂດ ແດນຂອງນາງຕ້ອງ ຂະຫຍາຍອອກໄປໃຫ້ ກວ້າງ; ສະເຕກຂອງນາງຕ້ອງຖືກເຮັດໃຫ້ ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕາມຄວາມຈິງ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ "ຊີໂອນຕ້ອງລຸກ ຂຶ້ນ ແລະ ສວມ ສອນພອນອັນງົດງາມຂອງ ນາງ.

15 ສະນັ້ນ, ເຮົາຈຶ່ງໃຫ້ບັນຍັດຂໍ້ນີ້ ແກ່ ພວກເຈົ້າ, ໃຫ້ພວກເຈົ້າຜູກມັດຕົນເອງ ໂດຍພັນທະສັນຍານີ້, ແລະ ມັນຈະເປັນໄປ ຕາມກົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

16 ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືບັນຍາໃນເຮົາຄືກັນ ເພື່ອ ຄວາມດີຂອງພວກເຈົ້າ.

17 ແລະ ພວກເຈົ້າຕ້ອງ "ເທົ່າ ທຽມ ກັນ, ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ, ພວກເຈົ້າຕ້ອງມີ ສິດເທົ່າທຽມກັນ ໃນຊັບສິນຕ່າງໆ, ເພື່ອ ຜົນປະໂຫຍດຂອງການຈັດການກັບທຸລະ ກິດໃນການເປັນຜູ້ພິທີກຮັກສາຂອງພວກ

ເຈົ້າ, ທຸກໆຄົນຕາມຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນຂອງເຂົາ, ຕາບໃດທີ່ຄວາມ ຕ້ອງການຂອງເຂົາສົມເຫດສົມຜົນ—

18 ແລະ ທັງໝົດນີ້ ແມ່ນເພື່ອຜົນປະ ໂຫຍດຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ເພື່ອວ່າທຸກຄົນຈະໄດ້ພັດ ທະນາ "ພອນສະຫວັນຂອງຕົນ, ເພື່ອທຸກ ຄົນຈະໄດ້ຮັບພອນສະຫວັນອື່ນໆ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ ເປັນຮ້ອຍເທົ່າ, ເພື່ອຈະເທ ເຂົ້າໄປໃນ "ຄັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອ ຈະກາຍເປັນຊັບສິນສ່ວນລວມຂອງທັງ ສາດສະໜາຈັກ—

19 ໃຫ້ທຸກຄົນສົນໃຈກັບຄວາມຢູ່ເປັນ ເປັນສຸກຂອງເພື່ອນມະນຸດດ້ວຍກັນ, ແລະ ເຮັດທຸກສິ່ງທັງປວງເພາະການທີ່ "ເຫັນແກ່ ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າແຕ່ຢ່າງດຽວ.

20 "ລະບົບນີ້ເຮົາໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃຫ້ເປັນ ລະບົບອັນເປັນນິດແກ່ພວກເຈົ້າ, ແລະ ແກ່ ຜູ້ທີ່ຮັບຕຳແໜ່ງແທນພວກເຈົ້າ, ຕາບໃດທີ່ ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບ.

21 ແລະ ຄົນໃດທີ່ເຮັດບາບຕໍ່ພັນທະ ສັນຍານີ້, ແລະ ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຕໍ່ມັນ, ຈະຖືກຈັດການຕາມກົດຂອງສາດສະໜາ ຈັກຂອງເຮົາ, ແລະ ຈະຖືກສົ່ງໄປຮັບເອົາ "ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຊາຕານຈົນເຖິງ ວັນແຫ່ງການໄຕ່.

22 ແລະ ບັດນີ້, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ແລະ ນີ້ຄືບັນຍາ, ວ່າ ຈົ່ງເປັນເພື່ອນກັບເງິນຄຳທີ່ເຮັດໃຫ້ບໍ່ຊອບ ທຳ, ແລະ ມັນຈະບໍ່ທຳລາຍພວກເຈົ້າ.

13 ກ ອຊຢ 33:20; 54:2. ຄມພ ສະເຕກ.	ແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍ.	119:1-3. ຄມພ ຄັງ.
14 ກ ຄມພ ຊີໂອນ. ຂ ອຊຢ 52:1;	18 ກ ມທ 25:14-30; ຄພ 60:13.	19 ກ ຄພ 88:67. ຄມພ ຕາ.
ຄພ 113:7-8.	ຄມພ ຂອງປະທານ; ຂອງປະທານແຫ່ງ	20 ກ ຄມພ ລະບົບເອກະພາບ.
17 ກ ຄພ 51:3. ຄມພ ອຸທິດຖວາຍ, ກົດ	ພຣະວິນຍານ. ຂ ຄພ 42:30-34, 55;	21 ກ ຄພ 104:8-10.

23 ຈົ່ງປະປ່ອຍການພິພາກສາໄວ້ກັບ ເຮົາພຽງຜູ້ດຽວ, ເພາະມັນເປັນຂອງເຮົາ ແລະ ເຮົາຈະ ັຕອບແທນ. ສັນຕິສຸກຈົ່ງ ຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ; ພອນຂອງເຮົາຈະຢູ່ກັບ ພວກເຈົ້າຕໍ່ໄປ.

24 ເພາະແມ່ນແຕ່ ັອານາຈັກຍັງເປັນ ຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ຈະເປັນຕະຫລອດ ການ; ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ຕົກໄປຈາກ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງພວກເຈົ້າ. ແມ່ນເປັນດັ່ງ ນັ້ນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 83

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງອິນດີເພັນເດັນສ໌, ລັດມິເຊິຣີ, ວັນທີ 30 ເດືອນເມສາ, 1832. ການເປີດເຜີຍນີ້ໄດ້ຮັບໃນຂະນະທີ່ສາດສະດາ ນັ່ງຢູ່ໃນການປະຊຸມສະພາກັບພວກອ້າຍນ້ອງຂອງເພິ່ນ.

1–4, ຜູ້ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍມີສິດທີ່ຈະໄດ້ ຮັບການລ້ຽງດູຈາກສາມີ ແລະ ພໍ່ຂອງພວກ ເຂົາ; 5–6, ແມ່ໝ້າຍ ແລະ ເດັກກຳພ້າມີສິດ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູຈາກສາດສະໜາ ຈັກ.

ນາງຈະເປັນສະມາຊິກໃນສາດສະໜາຈັກ ບໍ່ໄດ້; ແຕ່ພວກນາງສາມາດຢູ່ກັບມູນມໍລະ ດົກຂອງພວກນາງໄດ້ຕາມກົດໝາຍຂອງ ແຜ່ນດິນ.

1 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ນອກເໜືອໄປຈາກກົດຂອງ ສາດສະໜາຈັກກ່ຽວກັບ ຜູ້ຍິງ ແລະ ເດັກ ນ້ອຍແລ້ວ, ຄົນທີ່ເປັນຂອງສາດສະໜາ ຈັກ, ຜູ້ໄດ້ ັສູນເສຍສາມີ ຫລື ພໍ່ຂອງພວກ ເຂົາ:

4 ັເດັກນ້ອຍທຸກຄົນມີສິດທີ່ຈະໄດ້ຮັບ ການລ້ຽງດູຈາກພໍ່ແມ່ຂອງຕົນ ຈົນກວ່າ ພວກເຂົາເຕັມກະສຽນ.

2 ຜູ້ຍິງ ັມີສິດທີ່ຈະໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູ ຈາກສາມີຂອງພວກນາງ, ຈົນກວ່າສາມີ ຂອງພວກນາງໄດ້ຈາກໄປ; ແລະ ຖ້າຫາກ ພວກນາງຖືກພົບວ່າບໍ່ໄດ້ລ່ວງລະເມີດ, ພວກນາງຈະມີສິດເປັນສະມາຊິກໃນສາດ ສະໜາຈັກໄດ້.

5 ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນ, ພວກເຂົາມີສິດທີ່ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກສາດສະ ໜາຈັກ, ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ ຈາກ ັຄັງຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຖ້າຫາກວ່າພໍ່ແມ່ຂອງ ພວກເຂົາບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຈະມອບໃຫ້ພວກ ເຂົາເປັນມູນມໍລະດົກ.

3 ແລະ ຖ້າຫາກພວກນາງບໍ່ຊື່ສັດ ພວກ

6 ແລະ ຕ້ອງຮັກສາຄັງນັ້ນດ້ວຍສິ່ງອຸ ທິດ ຖວາຍຂອງສາດສະໜາຈັກ; ແລະ ຕ້ອງຈັດຫາໃຫ້ ັແມ່ໝ້າຍ ແລະ ເດັກກຳ ພ້າ, ຕະຫລອດທັງ ັຄົນຍາກຈົນນຳອີກ. ອາແມນ.

23 ກ ຣມ 12:19; ມມ 3:15.
24 ກ ລກ 12:32; ຄພ 64:3–5.
ຄມພ ອານາຈັກຂອງ
ພຣະເຈົ້າ ຫລື ອາ
ນາຈັກສະຫວັນ.

83 1 ກ ຢກບ 1:27.
2 ກ 1 ຕມທ 5:8.
4 ກ ມຊຢ 4:14.
5 ກ ຄພ 78:3.
ຄມພ ຄັງ.

6 ກ ຄມພ ແມ່ໝ້າຍ.
ຂ ມຊຢ 4:16–26;
ຮລມ 4:11–13;
ຄພ 42:30–39.
ຄມພ ຍາກຈົນ.

ພາກທີ 84

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງເຄິດແລນ, ລັດ ໂອໄຮໂອ, ວັນທີ 22 ແລະ 23 ເດືອນກັນຍາ, 1832. ລະຫວ່າງເດືອນກັນຍາ, ພວກແອວເດີ ໄດ້ເລີ່ມກັບຄືນມາຈາກການເຜີຍແຜ່ຂອງເຂົາເຈົ້າໃນລັດພາກຕາເວັນອອກຂອງສະຫະລັດ ແລະ ເພື່ອລາຍງານການທຳງານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ໃນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າຢູ່ນຳກັນຢ່າງມີຄວາມ ສຸກນີ້ ສາດສະດາໄດ້ຮັບການສື່ສານດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້. ສາດສະດາໄດ້ລະບຸມັນໄວ້ເປັນການເປີດ ເຜີຍກ່ຽວກັບຖານະປະໂລຫິດ.

1-5, ເຢຣູຊາເລັມ ໃໝ່ ແລະ ພຣະວິຫານ ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນ ໃນລັດມິເຊິອິ; 6-17, ລຳ ດັບສາຍຂອງຖານະປະໂລຫິດຈາກ ໂມເຊ ເຖິງ ອາດາມ ໄດ້ຖືກ ມອບ ໃຫ້; 18-25, ຖານະປະໂລຫິດທີ່ສູງກວ່າມີຂໍ້ກະແຈແຮງ ຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະເຈົ້າ; 26-32, ຖານະ ປະໂລຫິດທີ່ຕໍ່າກວ່າມີຂໍ້ກະແຈແຮງການ ປະຕິບັດຂອງເຫລົ່າທູດ ແລະ ຂອງພຣະ ກິດຕິຄຸນຂັ້ນຕຽມ; 33-44, ຜູ້ຄົນ ໄດ້ຮັບ ຊີວິດ ນິລັນ ດອນ ຜ່ານ ຄຳ ສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງຖານະປະໂລຫິດ; 45- 53, ພຣະ ວິນ ຍານ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ໃຫ້ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ແກ່ ມະນຸດ, ແລະ ໂລກ ຈົມຢູ່ໃນບາບ; 54-61, ໄພ່ພົນຂອງພຣະ ເຈົ້າຕ້ອງເປັນພະຍານເຖິງສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າ ໄດ້ຮັບ; 62-76, ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງສົ່ງສອນ ພຣະກິດຕິຄຸນ, ແລະ ເຄື່ອງໝາຍ ຈະຕິດ ຕາມມາ; 77-91, ພວກແອວເດີຕ້ອງໄປ ໂດຍບໍ່ເອົາກະເປົາເງິນ ຫລື ກະເປົາເຄື່ອງ ໄປນຳ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະດູແລໃນ ສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ; 92-97, ໂຮກລະ ບາດ ແລະ ການສາບແຂ່ງຈະເກີດກັບຄົນ ທີ່ປະຕິເສດພຣະກິດຕິຄຸນ; 98-102, ເພງ

ໃໝ່ແຫ່ງການໄຖ່ຂອງຊີໂອນ ໄດ້ຖືກມອບ ໃຫ້; 103-110, ໃຫ້ທຸກຄົນຍືນຢູ່ໃນໜ້າທີ່ ຂອງຕົນເອງ ແລະ ທຳງານ ໃນການເອີ້ນ ຂອງຕົນເອງ; 111-120, ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕ້ອງປະກາດຄວາມໜ້າ ກຽດຊົງທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເປົ່າປ່ຽວຂອງ ຍຸກສຸດທ້າຍ.

1 ການເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດທີ່ ມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ແລະ ພວກແອວເດີທຶກຄົນ, ຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າພ້ອມໃຈກັນ ແລະ "ເປັ່ງ ສຽງຂອງເຂົາເຈົ້າຂຶ້ນສູ່ເບື້ອງບົນ.

2 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າກ່ຽວກັບສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງ, ໄດ້ຈັດຕັ້ງຂຶ້ນໃນຍຸກສຸດທ້າຍເພື່ອ "ການ ພື້ນຟູຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງ ໄດ້ກ່າວໂດຍປາກຂອງ "ສາດສະດາຂອງ ພຣະອົງ, ແລະ ເພື່ອການເຕົ້າໂຮມຂອງ "ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ເພື່ອຍືນຢູ່" ເທິງພູ ຊີໂອນ, ຊຶ່ງຈະ ເປັນ ເມືອງ "ເຢຣູ ຊາເລັມ ໃໝ່.

3 ຊຶ່ງເມືອງນັ້ນຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນ, ໂດຍເລີ່ມ

<p>84 1 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. 2 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ.</p>	<p>ຂ ກຈກ 3:19-21. ຄ ຄມພ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ງ ອຊຢ 2:2-5; ຮຮ 12:22; ພນມ 14:1; ຄພ 76:66; 84:32;</p>	<p>133:18, 56. ຈ ອທ 13:2-11; ຄພ 42:8-9; 45:66-67; ຫຼຸຊ 1:10. ຄມພ ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່.</p>
---	--	---

ຕົ້ນ ໃນບ່ອນທີ່ຈະສ້າງ ັພຣະວິຫານ, ຊຶ່ງ
ຖືກກຳນົດໄວ້ດ້ວຍນິ້ວພຣະຫັດຂອງພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃນເຂດແດນພາກຕາເວັນຕົກ
ຂອງລັດມິເຊິຣີ, ແລະ ຖືກອຸທິດໂດຍມືຂອງ
ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ແລະ ຄົນອື່ນໆ ຜູ້
ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພໍພຣະໂທຫລາຍ.

4 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ນີ້ຄືພຣະຄຳຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ວ່າເມືອງ ັເຢຣູຊາເລັມ
ໃໝ່ ຈະ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ ໂດຍ ການ ເຕົ້າ ໂຮມ
ຂອງ ໄພ່ພົນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ເລີ່ມ ຕົ້ນ ໃນ
ສະຖານ ທີ່ ນີ້, ແມ່ນ ແຕ່ ສະຖານ ທີ່ ຂອງ
ຳພຣະວິຫານ, ຊຶ່ງພຣະວິຫານຈະຖືກສ້າງ
ຂຶ້ນໃນຄົນລຸ້ນນີ້.

5 ເພາະ ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ຄົນ ລຸ້ນ ນີ້ ຈະ ບໍ່
ລ່ວງ ລັບ ໄປ ຈົນ ກວ່າ ບ້ານ ແຫ່ງ ນີ້ ຈະ ຖືກ
ສ້າງ ຂຶ້ນ ໃຫ້ ແກ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ເມກ
ຈະ ມາ ຢູ່ ເທິງ ນັ້ນ, ຊຶ່ງ ເມກ ນັ້ນ ຈະ ເປັນ ແມ່ນ
ແຕ່ ດັ້ງ ັລັດ ສະ ໝີ ພາບ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ
ເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ຈະ ເຕັມ ຢູ່ ໃນ ບ້ານ.

6 ແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງ ໂມເຊ, ຕາມ
ຖານະ ປະ ໂລ ທິດ ສັກສິດ ຊຶ່ງ ເພິ່ນ ໄດ້ ຮັບ
ພາຍໃຕ້ ັມີ ຂອງ ພໍ່ ເຖົ້າ ຂອງ ເພິ່ນ, ະເຢທະ
ໂຣ;

7 ແລະ ເຢທະ ໂຣ ໄດ້ ຮັບ ມັນ ພາຍໃຕ້ ັມີ
ຂອງ ກາເຫລັບ;

8 ແລະ ກາເຫລັບ ໄດ້ ຮັບ ມັນ ພາຍໃຕ້ ັມີ
ຂອງ ເອລີຮູ;

9 ແລະ ເອລີຮູ ພາຍໃຕ້ ັມີ ຂອງ ເຢເຣມີ;

10 ແລະ ເຢເຣມີ ພາຍໃຕ້ ັມີ ຂອງ ກາດ;

11 ແລະ ກາດ ພາຍໃຕ້ ັມີ ຂອງ ເອຊາອັດ;
12 ແລະ ເອຊາອັດ ໄດ້ ຮັບ ມັນ ພາຍໃຕ້
ພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

13 ເອຊາອັດກໍໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ໃນວັນເວລາ
ຂອງອັບຣາຮາມຄືກັນ, ແລະ ໄດ້ຮັບພອນ
ຈາກເພິ່ນ—

14 ຊຶ່ງ ັອັບຣາຮາມ ໄດ້ ຮັບ ຖານະ ປະ ໂລ
ທິດ ຈາກ ະເມນຄີເສເດັກ, ຜູ້ ໄດ້ ຮັບ ມັນ ຜ່ານ
ທາຍາດ ຂອງ ບັນ ພະ ບຸລຸດ ຂອງ ເພິ່ນ, ແມ່ນ
ແຕ່ ຈົນ ເຖິງ ັໂນອາ;

15 ແລະ ຈາກ ໂນອາ ຈົນ ເຖິງ ັເອນີກ,
ຜ່ານທາຍາດຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກ
ເພິ່ນ;

16 ແລະ ຈາກ ເອນີກ ເຖິງ ັອາເບັນ, ຜູ້
ຖືກ ຂ້າ ໂດຍ ະແຜນ ລັບ ຂອງ ອ້າຍ ຂອງ
ລາວ, ຜູ້ ັໄດ້ ຮັບ ຖານະ ປະ ໂລ ທິດ ໂດຍ
ພຣະບັນຊາຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍມືຂອງພໍ່
ຂອງລາວ ັອາດາມ, ຜູ້ເປັນມະນຸດຄົນທຳ
ອິດ—

17 ຊຶ່ງ ັຖານະ ປະ ໂລ ທິດ ນັ້ນ ຍັງ ມີ ຢູ່
ຕໍ່ ໄປ ໃນ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ
ຕະຫລອດທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ, ແລະ ປາດ
ສະ ຈາກ ການ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ຂອງ ມື້ ຫລື ການ ສິ້ນ
ສຸດ ຂອງ ປີ.

18 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ຍືນ ຍັນ
ັຖານະ ປະ ໂລ ທິດ ໄວ້ ເທິງ ະອາໂຣນ ນຳ
ອີກ ແລະ ລູກຫລານຂອງເພິ່ນ, ຕະຫລອດ
ທຸກ ຍຸກ ທຸກ ສະ ໄໝ ຂອງ ພວກ ເພິ່ນ, ຊຶ່ງ
ຖານະ ປະ ໂລ ທິດ ນັ້ນ ຍັງ ມີ ຢູ່ ຕໍ່ ໄປ ແລະ

3 ກ ຄພ 57:3.
4 ກ ຄພ ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່.
ຂ ຄພ ພຣະວິຫານ, ບ້ານ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
5 ກ ຄພ 45:67; 64:41-43;
97:15-20; 109:12, 37.
6 ກ ຄພ ມີ, ການວາງ.
ຂ ຄພ ເຢທະໂຣ.
14 ກ ຄພ ອັບຣາຮາມ.

ຂ ຄພ ເມນຄີເສເດັກ.
ຄ ຄພ ໂນອາ, ປີຕູໃນ
ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ.
15 ກ ຄພ ເອນີກ.
16 ກ ຄພ ອາເບັນ.
ຂ ມຊ 5:29-32.
ຄ ຄພ 107:40-57.
ງ ຄພ ອາດາມ.
17 ກ ແອວ 13:1-19;

ອຣຮ 2:9, 11.
ຄພ ຖານະປະໂລທິດ
ແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ.
18 ກ ຄພ ຖານະປະໂລ
ທິດແຫ່ງອາໂຣນ.
ຂ ຄພ ອາໂຣນ, ອ້າຍ
ຂອງໂມເຊ.

“ຄົງຢູ່ຕະຫລອດໄປກັບຖານະປະໂລຫິດ ຊຶ່ງຕາມລະບຽບອັນສັກສິດທີ່ສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

19 ແລະ ຖານະປະໂລຫິດ ດັ່ງກ່າວ ທີ່ສູງກວ່າປະຕິບັດພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ຖືຂໍ້ກະແຈແຫ່ງ “ຄວາມລຶກລັບ ຂອງອານາຈັກ, ແມ່ນແຕ່ຂໍ້ກະແຈແຫ່ງ “ຄວາມຮູ້ຂອງພຣະເຈົ້າ.

20 ສະນັ້ນ, ໃນ “ພິທີການ ດັ່ງກ່າວ, ອຳນາດຂອງຄວາມເປັນເໝືອນພຣະເຈົ້າ ຈະສະແດງໃຫ້ປະຈັກ.

21 ແລະ ຖ້າຫາກປາດສະຈາກພິທີການ ດັ່ງກ່າວ, ແລະ “ສິດອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດ, ອຳນາດຂອງຄວາມເປັນເໝືອນພຣະເຈົ້າ ຈະບໍ່ສະແດງໃຫ້ປະຈັກ ແກ່ມະນຸດໃນເນື້ອໜັງ;

22 ເພາະປາດສະຈາກສິ່ງນີ້ ບໍ່ມີ “ມະນຸດຄົນໃດຈະໄດ້ເຫັນພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ພຣະບິດາ, ແລະ ມີຊີວິດຢູ່.

23 ບັດນີ້ “ໂມເຊ ໄດ້ສິດສອນສິ່ງດັ່ງກ່າວຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ແກ່ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ໄດ້ພະຍາຍາມຢ່າງພາກພຽນທີ່ຈະ “ຊຳລະຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໃຫ້ບໍລິສຸດ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ “ເຫັນພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ;

24 ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຈ “ແຂງກະດ້າງ ແລະ ບໍ່ສາມາດອົດທົນກັບການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ; ສະນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຄວາມ “ພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງ, ເພາະຄວາມໂມໂຫຂອງພຣະອົງໄດ້ເກີດກັບພວກເຂົາ, ໄດ້ສາບານວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ “ເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງພຣະອົງ ໃນຂະນະທີ່ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ຊຶ່ງທີ່ພັກນັ້ນຄືຄວາມສົມບູນແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ.

25 ສະນັ້ນ, ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ເອົາ “ໂມເຊ ໄປຈາກທ່າມກາງພວກເຂົາ, ແລະ ພ້ອມ “ຖານະປະໂລຫິດສັກສິດດ້ວຍ;

26 ແລະ “ຖານະປະໂລຫິດທີ່ຕໍ່າກວ່າມີຢູ່ຕໍ່ໄປ, ຊຶ່ງຖານະປະໂລຫິດທີ່ຕໍ່າກວ່າຖື “ຂໍ້ກະແຈແຫ່ງ “ການປະຕິບັດຂອງເຫລົ່າທູດ ແລະ ຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຂັ້ນຕ່ຳ;

27 ຊຶ່ງພຣະກິດຕິຄຸນ ດັ່ງກ່າວຄືພຣະກິດຕິຄຸນແຫ່ງ “ການກັບໃຈ ແລະ ແຫ່ງ “ການບັບຕິສະມາ, ແລະ “ການບົດບາບ, ແລະ “ກິດຂອງພຣະບັນຍັດ “ຝ່າຍໂລກ, ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ມັນມີຢູ່ຕໍ່ໄປກັບເຊື້ອສາຍຂອງອາໂຣນ ໃນບັນດາລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນຈົນເຖິງ “ໂຢຮັນ, ຜູ້ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຍົກຂຶ້ນ, ໂດຍທີ່ “ເຕັມໄປດ້ວຍ

<p>18 ຄ ຄພ 13. 19 ກ ຄພ 63:23; 107:18-19. ຄພ ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ ອຣຣ 1:2. 20 ກ ຄພ ພິທີການ. 21 ກ ຄພ ສິດອຳນາດ; ຖານະປະໂລຫິດ. 22 ກ ຄພ 67:11. 23 ກ ອພຍ 19:5-11; 33:11. ຂ ຄພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ. ຄ ອພຍ 24:9-11; ຄພ 93:1.</p>	<p>24 ກ ອພຍ 20:18-21; 32:8; ພບຍ 9:23; 1 ນພ 17:30-31, 42. ຂ ພສສ 95:8; ຮຣ 3:8-11; ຢຄ 1:7-8; ແອວ 12:36. ຄ ປຈສ ອພຍ 34:1-2 (ພາກຫ້ອຍທ້າຍ); ຈບຊ 14:23; ຮຣ 4:1-11. 25 ກ ພບຍ 34:1-5. ຂ ຄພ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ.</p>	<p>26 ກ ຄພ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ. ຂ ຄພ 13. ຄ ຄພ 107:20. 27 ກ ຄພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. ຂ ຄພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. ຄ ຄພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ. ງ ຄພ ກິດຂອງໂມເຊ. ຈ ຮຣ 7:11-16. ສ ຄພ ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ. ຊ ຄພ 1:15.</p>
--	---	---

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນັບແຕ່ຢູ່ໃນຄັນຂອງ ແມ່ຂອງເພິ່ນ.

28 ເພາະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຮັບ ບັບຕິ ສະມາ ໃນ ຂະນະທີ່ເພິ່ນຢູ່ໃນ ໄວເຍົາ, ແລະ ໄດ້ຮັບ ການ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ຕໍ່ ອຳນາດ ນີ້ ໂດຍ ທູດ ຂອງ ພຣະເຈົ້າຕອນເພິ່ນມີອາຍຸໄດ້ແປດມື້, ເພື່ອ ໂຄ່ນ ລົ້ມ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ຊາວ ຍິວ, ແລະ ເພື່ອ "ຕຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ ຊື່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອຕຽມ ພວກເຂົາສຳລັບການສະເດັດມາຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊຶ່ງໃນພຣະທັດຂອງພຣະອົງ ອຳນາດທັງມວນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້.

29 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ຕຳ ແໜ່ງ ຂອງ ແອວເດີ ແລະ ອະ ທິ ການ ເປັນ "ສ່ວນ ປະກອບທີ່ຈຳເປັນຂອງຖານະປະໂລຫິດ ສູງ.

30 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ຕຳ ແໜ່ງ ຂອງ ຄູ ສອນ ແລະ ມັກ ຄະ ນາ ຍົກ ເປັນ ສ່ວນ ປະກອບທີ່ຈຳເປັນຂອງຖານະປະໂລຫິດທີ່ ຕ່ຳກວ່າ, ຊຶ່ງຖານະປະໂລຫິດດັ່ງກ່າວໄດ້ ຖືກຍືນຍັນໄວ້ເທິງອາໂຣນ ແລະ ພວກລູກ ຊາຍຂອງເພິ່ນ.

31 ສະນັ້ນ, ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກ່ຽວ ກັບພວກລູກຊາຍຂອງໂມເຊ—ເພາະພວກ ລູກຊາຍຂອງ ໂມເຊ ແລະ ພວກລູກຊາຍ ຂອງ ອາໂຣນ ນຳ ອີກ ຈະ "ຖວາຍ ເຄື່ອງ ເຜົາ ແລະ ເຄື່ອງບູຊາອັນເປັນທີ່ຍອມຮັບ ໃນບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊຶ່ງບ້ານນັ້ນ

ຈະຖືກສ້າງໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຄົນ ລຸ້ນນີ້, ໄວ້ເທິງ ະບ່ອນທີ່ໄດ້ຮັບການອຸທິດ ຖວາຍແລ້ວ ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກຳນົດໄວ້—

32 ແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງໂມເຊ ແລະ ຂອງອາໂຣນ ຈະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ "ລັດ ສະ ພິພາບ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຢູ່ເທິງ ະພູ ຊີໂອນ ໃນບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງພວກເພິ່ນຄືພວກ ເຈົ້າ; ແລະ ຫລາຍຄົນອື່ນອີກ ຜູ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ ເອີ້ນ ແລະ ໄດ້ສົ່ງອອກໄປສ້າງສາ "ສາດ ສະໜາຈັກຂອງເຮົາ.

33 ເພາະຜູ້ໃດທີ່ "ຊື່ສັດຕໍ່ການໄດ້ຮັບ ະຖານະປະໂລຫິດທັງສອງຢ່າງນີ້ ຊຶ່ງເຮົາ ໄດ້ກ່າວມານັ້ນ, ແລະ ຂະຫຍາຍການເອີ້ນ ຂອງຕົນ, ຍ່ອມໄດ້ຮັບການ ະຊຳລະໃຫ້ບໍ ລິສຸດແລ້ວໂດຍພຣະວິນຍານຈົນເຖິງການ ເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາໃໝ່ຄືນ ອີກ.

34 ພວກເຂົາກາຍເປັນລູກຊາຍຂອງ ໂມເຊ ແລະ ຂອງອາໂຣນ ແລະ ເປັນ "ເຊື້ອ ສາຍຂອງ ະອັບຣາຮາມ, ແລະ ເປັນຂອງ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ແລະ ອາ ນາ ຈັກ, ແລະ ເປັນ ະຜູ້ຖືກເລືອກໄວ້ຂອງພຣະເຈົ້າ.

35 ແລະ ທຸກຄົນນຳອີກທີ່ຮັບເອົາຖານະ ປະໂລຫິດນີ້ ກໍຮັບເອົາເຮົາຄືກັນ, ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ;

36 ເພາະຄົນໃດທີ່ຮັບເອົາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ ເຮົາ ກໍ "ຮັບເອົາເຮົາຄືກັນ;

28 ກ ອຊຢ 40:3; ມທ 3:1-3; ຢຮ 1:23.
ຂ ມທ 28:18; ຢຮ 17:2; 1 ປຕ 3:22; ຄພ 93:16-17.
29 ກ ຄພ 107:5.
31 ກ ຄພ 128:24.
ຂ ຄພ 57:3.
32 ກ ຄພ ລັດສະພິພາບ.

ຂ ຮຣ 12:22; ຄພ 76:66; 84:2; 133:56.
ຄ ຄມພ ສາດສະໜາຈັກ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
33 ກ ຄມພ ຄຳຄວນ, ການ ມີຄຳຄວນ.
ຂ ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ.
ຄ ຄມພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ.
34 ກ ຄລຕ 3:29;

ອຣຣ 2:9-11.
ຄມພ ອັບຣາຮາມ—ເຊື້ອ ສາຍຂອງອັບຣາຮາມ.
ຂ ຄພ 132:30-32.
ຄມພ ພັນທະສັນຍາ ຂອງອັບຣາຮາມ.
ຄ ຄມພ ຖືກເລືອກ.
36 ກ ມທ 10:40-42; ລກ 10:16; ຄພ 112:20.

37 ແລະ ຄົນ ໃດທີ່ "ຮັບເອົາເຮົາ ກໍຮັບ ເອົາພຣະບິດາຂອງເຮົາຄືກັນ;

38 ແລະ ຄົນ ໃດ ທີ່ ຮັບ ເອົາ ພຣະ ບິດາ ຂອງ ເຮົາ ກໍຮັບ ເອົາອານາຈັກ ຂອງພຣະ ບິດາ ຂອງ ເຮົາ; ສະນັ້ນ "ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ພຣະ ບິດາຂອງເຮົາມີ ຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເຂົາ.

39 ແລະ ສິ່ງນີ້ເປັນໄປຕາມ "ຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງເປັນຂອງຖານະປະ ໂລຫິດ.

40 ສະນັ້ນ, ທຸກ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ຖານະປະ ໂລຫິດ, ໄດ້ຮັບຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງ ເຂົາຈະຝ່າຝົນບໍ່ໄດ້, ທັງຈະປ່ຽນແປງບໍ່ໄດ້.

41 ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ "ຝ່າຝົນພັນທະສັນຍານີ້ ຫລັງຈາກເຂົາໄດ້ຮັບມັນແລ້ວ, ແລະ ຫັນຫົ ຈາກມັນຢ່າງສິ້ນເຊີງ, ຈະ ຂໍ້ໄດ້ຮັບການ ໃຫ້ອະ ໄພ ຈາກບາບ ໃນ ໂລກ ນີ້ ຫລື ໃນ ໂລກທີ່ຈະມາເຖິງ.

42 ແລະ ວິບັດແກ່ທຸກຄົນເຫລົ່ານັ້ນຜູ້ບໍ່ ມາຫາຖານະປະ ໂລຫິດນີ້ ຊຶ່ງພວກເຈົ້າໄດ້ ຮັບ, ຊຶ່ງບັດນີ້ເຮົາໄດ້ຍືນຍັນມັນໄວ້ເທິງຫົວ ຂອງພວກເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນມື້ນີ້, ໂດຍສຽງຂອງ ເຮົາ ເອງ ທີ່ ອອກ ມາ ຈາກ ສະຫວັນ; ແລະ ແມ່ນແຕ່ ເຮົາກໍໄດ້ໃຫ້ "ເຫລົ່າທູດສະຫວັນ ແລະ ທູດຂອງເຮົາດູແລເລື່ອງພວກເຈົ້າ.

43 ແລະ ບັດນີ້ເຮົາໄດ້ມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງ ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ ເພື່ອ ໃຫ້ລະ ວັງກ່ຽວກັບ

ຕົນເອງ, ເພື່ອໃຫ້ "ເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງພາກ ພຽນຕໍ່ພຣະຄຳແຫ່ງຊີວິດນິລັນດອນ.

44 ເພາະ ພວກເຈົ້າຕ້ອງ "ດຳລົງຊີວິດ ຕາມທຸກຄຳທີ່ອອກມາຈາກພຣະ ໂອດຂອງ ພຣະເຈົ້າ.

45 ເພາະ "ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນ ຄວາມຈິງ, ແລະ ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເປັນ ຄວາມຈິງຄືຄວາມສະຫວ່າງ, ແລະ ສິ່ງ ໃດ ກໍຕາມທີ່ເປັນຄວາມສະຫວ່າງຄືພຣະວິນ ຍານ, ແມ່ນ ແຕ່ພຣະ ວິນ ຍານ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູຄຣິດ.

46 ແລະ ພຣະວິນຍານ ໃຫ້ "ຄວາມສະ ຫວ່າງ ແກ່ ຂະນຸດທຸກຄົນ ທີ່ ມາ ສູ່ ໂລກ; ແລະ ພຣະວິນຍານໃຫ້ຄວາມສະຫວ່າງແກ່ ທຸກຄົນຕະຫລອດທົ່ວ ໂລກທີ່ເຊື່ອຢັງສຸລະ ສຽງຂອງພຣະວິນຍານ.

47 ແລະ ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອຢັງສຸລະສຽງຂອງ ພຣະວິນຍານຍ່ອມມາຫາພຣະເຈົ້າ, ແມ່ນ ແຕ່ພຣະບິດາ.

48 ແລະ ພຣະບິດາ ຈະ "ສິດສອນເຂົາ ເຖິງ ຂໍ້ພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຕໍ່ ແລະ ຍືນຍັນໄວ້ເທິງພວກເຈົ້າ, ຊຶ່ງໄດ້ຍືນຍັນໄວ້ ເທິງພວກເຈົ້າເພື່ອເຫັນແກ່ພວກເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອເຫັນແກ່ພວກເຈົ້າພຽງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ເພື່ອເຫັນແກ່ໂລກທັງໂລກນຳອີກ.

49 ແລະ ໂລກ ທັງ "ໂລກ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ບາບ, ແລະ ຮ້ອງ ຄວນ ຄາງ ຢູ່ ພາຍ ໃຕ້

<p>37 ກ ຍສ 13:20. 38 ກ ລກ 12:43-44; ຮມ 8:32; ພນມ 21:7; 3 ນຟ 28:10; ຄພ 132:18-20. ຄມພ ສູງສົ່ງ, ຄວາມສູງສົ່ງ. 39 ກ ຄມພ ຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງ ຖານະປະ ໂລຫິດ. 41 ກ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ,</p>	<p>ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ. ຂ ຄພ 76:34-38; 132:27. 42 ກ ຄພ 84:88. 43 ກ 1 ນຟ 15:23-25; ຄພ 1:14. 44 ກ ພບຍ 8:3; ມຫ 4:4; ຄພ 98:11. 45 ກ ພສສ 33:4. ຄມພ ພຣະຄຳ ຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ ຄມພ ຈິງ, ຄວາມຈິງ.</p>	<p>46 ກ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງ ພຣະຄຣິດ; ສຳນຶກ, ຄວາມສຳນຶກ. ຂ ຍສ 1:9; ຄພ 93:2. 48 ກ ຄມພ ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ. ຂ ຄມພ ພັນທະສັນ ຍາ; ພັນທະສັນຍາ ໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ. 49 ກ 1 ຍສ 5:19.</p>
--	---	--

ຄວາມມືດ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມເປັນທາດຂອງບາບ.

50 ແລະ ໂດຍສິ່ງນີ້ພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າພວກເຂົາຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມເປັນທາດຂອງບາບ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ມາຫາເຮົາ.

51 ເພາະຄົນໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ມາຫາເຮົາຍ່ອມຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມເປັນທາດຂອງບາບ.

52 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ຍອມຮັບສຽງຂອງເຮົາ ຍ່ອມບໍ່ຄຸ້ນເຄີຍກັບສຽງຂອງເຮົາ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງເຮົາ.

53 ແລະ ໂດຍສິ່ງນີ້ພວກເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກຄົນຊອບທຳຈາກຄົນຊົ່ວ, ແລະ ວ່າໂລກທັງໂລກຈະຮ້ອງຄວນຄາງພາຍໃຕ້ບາບ ແລະ ຄວາມມືດແມ່ນແຕ່ບັດນີ້.

54 ແລະ ໃນເວລາທີ່ຜ່ານມາຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າຖືກເຮັດໃຫ້ມືດມົນເພາະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ແລະ ເພາະພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫລິ້ນໆກັບສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບ—

55 ຊຶ່ງຄວາມໂອ້ອວດ ແລະ ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືໄດ້ນຳທັງສາດສະໜາຈັກມາຢູ່ພາຍໃຕ້ການກ່າວໂທດ.

56 ແລະ ການກ່າວໂທດນີ້ຈະຢູ່ເທິງລູກຫລານຂອງຊີໂອນ, ແມ່ນແຕ່ທັງໝົດ.

57 ແລະ ເຂົາຈະຢູ່ພາຍໃຕ້ການກ່າວໂທດນີ້ຈົນກວ່າເຂົາຈະກັບໃຈ ແລະ ຈື່ຈຳພັນທະສັນຍາໃໝ່, ແມ່ນແຕ່ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ ແລະ ບັນຍັດກ່ອນນັ້ນ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ປະທານໃຫ້ເຂົາ, ບໍ່ແມ່ນພຽງເພື່ອກ່າວເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ເພື່ອເຮັດຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ຂຽນໄວ້

ນຳອີກ—

58 ເພື່ອວ່າເຂົາຈະໄດ້ນຳຜົນອັນເໝາະສົມກັບອານາຈັກຂອງພຣະບິດາອອກມາ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນການຂັງນຕີ ແລະ ການພິພາກສາຈະຖອກເທລົງມາເທິງລູກຫລານຂອງຊີໂອນຢູ່.

59 ເພາະລູກຫລານຂອງອານາຈັກຈະເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນສັກສິດຂອງເຮົາສົກກະປົກບໍ? ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ບໍ່ເລີຍ.

60 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ ຜູ້ໄດ້ຍິນຄຳຂອງເຮົາໃນຕອນນີ້, ຊຶ່ງເປັນສຽງຂອງເຮົາ, ພວກເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວ ຕາບໃດທີ່ພວກເຈົ້າຮັບເອົາສິ່ງເຫລົ່ານີ້;

61 ເພາະເຮົາຈະໃຫ້ອະໄພພວກເຈົ້າກ່ຽວກັບບາບຂອງພວກເຈົ້າພ້ອມດ້ວຍບັນຍັດຂໍ້ນີ້—ພວກເຈົ້າຕ້ອງຍືດໝັ້ນໃນຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ໃນວິນຍານແຫ່ງການອະທິຖານ, ໃນການສະແດງປະຈັກພະຍານຕໍ່ໂລກເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ສື່ສານມາເຖິງພວກເຈົ້າ.

62 ສະນັ້ນ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງໄປທົ່ວໂລກ; ແລະ ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ສາມາດໄປຫາ ໃຫ້ພວກເຈົ້າສົ່ງມັນໄປ, ເພື່ອວ່າປະຈັກພະຍານນັ້ນຈະໄດ້ອອກຈາກພວກເຈົ້າໄປທົ່ວໂລກເຖິງມະນຸດສະໂລກທັງໝົດ.

49 ຂ ຄມພ ຄວາມມືດ ທາງວິນຍານ.
50 ກ ຄລຕ 4:9.
ຂ ຄມພ ບາບ.
52 ກ ຍສ 10:27.
53 ກ ຄມພ ໂລກ.
ຂ ຣມ 8:22; ມຊ 7:48.
ຄ ຄມພ ຄວາມເປັນ

ຢູ່ທາງໂລກ.
54 ກ ຄມພ ບໍ່ເຊື່ອຖື, ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື.
55 ກ ຄມພ ອວດອົງ, ຄວາມອວດອົງ.
57 ກ ຍມຍ 31:31-34.
ຂ ຄມພ ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ.
ຄ 1 ນພ 13:40-41.

ງ ຍກບ 1:22-25; ຄພ 42:13-15.
60 ກ ຄພ 18:34-36.
61 ກ ດນອ 9:9.
ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ.
ຂ ຄພ 43:34; 88:121; 100:7.
62 ກ ມຣກ 16:15; ຄພ 1:2-5.
ຄມພ ວຽກງານເຜີຍແຜ່.

63 ແລະ ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວກັບອັກຄະສາວົກຂອງເຮົາສັນໃດ, ແມ່ນແຕ່ສັນນັ້ນເຮົາຈະກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ເພາະພວກເຈົ້າເປັນ "ອັກຄະສາວົກຂອງເຮົາ, ແມ່ນແຕ່ມະຫາປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າ; ພວກເຈົ້າຄືຜູ້ທີ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້ ມອບໃຫ້ເຮົາ; ພວກເຈົ້າຄື "ມິດສະຫາຍຂອງເຮົາ;

64 ສະນັ້ນ, ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວກັບອັກຄະສາວົກຂອງເຮົາ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າອີກ, ວ່າ "ທຸກຄົນທີ່ ຂຶ້ນຖ້ອຍຄຳຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໂດຍນ້ຳເພື່ອ ການບົດບາບ, ຈະໄດ້ຮັບ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

65 ແລະ "ເຄື່ອງໝາຍເຫລົ່ານີ້ ຈະຕິດຕາມຄົນທີ່ເຊື່ອ—

66 ໃນນາມຂອງເຮົາ ພວກເຂົາຈະເຮັດວຽກງານ ອັນໜ້າອັດສະຈັນ ໃຈຫລາຍຢ່າງ;

67 ໃນ "ນາມຂອງເຮົາ ພວກເຂົາຈະຂັບໄລ່ຜີມານໃຫ້ອອກໄປ;

68 ໃນນາມຂອງເຮົາ ພວກເຂົາຈະ "ປິ່ນປົວຄົນເຈັບປ່ວຍ;

69 ໃນນາມຂອງເຮົາ ພວກເຂົາຈະເປີດຕາຂອງຄົນຕາບອດ, ແລະ ເປີດຫູຂອງຄົນຫູໜວກ;

70 ແລະ ລິ້ນຂອງຄົນປາກກີກຈະເວົ້າໄດ້;

71 ແລະ ຖ້າຄົນໃດຈະໃສ່ "ຢາພິດພວກ

ເຂົາ ມັນກໍຈະບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ພວກເຂົາ;

72 ແລະ ພິດຂອງຈູ ຈະບໍ່ມີພະລັງທີ່ຈະທຳຮ້າຍພວກເຂົາ.

73 ແຕ່ເຮົາຈະມອບບັນຍັດຂໍ້ໜັງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ "ອວດອ້າງຕົນເອງເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ທັງບໍ່ໃຫ້ກ່າວເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ຢູ່ຕໍ່ໜ້າໂລກ; ເພາະເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ພວກເຈົ້າເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ເພື່ອຄວາມລອດຂອງພວກເຈົ້າ.

74 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຖ້ອຍຄຳຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ "ຮັບບັບຕິສະມາໃນນ້ຳໃນນາມຂອງເຮົາ, ເພື່ອການບົດບາບຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຈະ ຮັບປະໂຫຍດ, ແລະ ຈະບໍ່ໄດ້ມາຫາອານາຈັກຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ ບ່ອນທີ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແລະ ເຮົາຢູ່.

75 ແລະ ການເປີດເຜີຍນີ້ທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບ, ແລະ ບັນຍັດ, ມີຜົນນັບແຕ່ຊົ່ວໂມງນີ້ໄປເຖິງທົ່ວໂລກ, ແລະ ພຣະກິດຕິຄຸນໄປເຖິງທຸກຄົນທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບມັນເທື່ອ.

76 ແຕ່, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບທຸກຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ຜູ້ຊຶ່ງອານາຈັກຖືກມອບໃຫ້—ພວກເຈົ້າຕ້ອງນຳສິ່ງນີ້ໄປສົ່ງສອນພວກເຂົາ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະກັບ

<p>63 ກ ຄພ ອັກຄະສາວົກ. ຂ 3 ນຟ 15:24; ຄພ 50:41-42. ຄ ຢຮ 15:13-15; ຄພ 93:45. 64 ກ ຄພ ຈິດວິນຍານ. ຂ ມຮກ 16:15-16. ຄພ ເຊື່ອ, ຄວາມເຊື່ອ. ຄ ຄພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ.</p>	<p>ງ ຄພ ຂອງປະທານແຫ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. 65 ກ ມຮກ 16:17-18. ຄພ ເຄື່ອງໝາຍ. 66 ກ ຄພ ວຽກງານ. 67 ກ ມທ 17:14-21. 68 ກ ຄພ ປິ່ນປົວ, ການປິ່ນປົວ. 71 ກ ມຮກ 16:18; ກຈກ 28:3-9; ຄພ 24:13; 124:98-100.</p>	<p>73 ກ ຄພ 105:24. ຄພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. 74 ກ 2 ນຟ 9:23; ຄພ 76:50-52. ຄພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ ບັບຕິສະມາ—ຈຳເປັນ. ຂ ຢຮ 3:18.</p>
--	--	---

ໃຈ ຈາກ ວຽກງານ ອັນ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ທີ່ ຜ່ານ ມາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ເພາະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ຕຳ ນິ ເນື່ອງ ດ້ວຍ ໃຈ ອັນ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ບໍ່ ເຊື່ອ, ແລະ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ໃນ ຊີ ໂອນ ເນື່ອງ ດ້ວຍ ການ ກະ ບົດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຕໍ່ ພວກ ເຈົ້າ ໃນ ເວລາ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ສົ່ງ ພວກ ເຈົ້າ ໄປ.

77 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ, ເພື່ອນ ທັງ ຫລາຍ ຂອງ ເຮົາ, ເພາະ ນັບ ແຕ່ ນີ້ ເປັນ ຕົ້ນ ໄປ ເຮົາ ຈະ ເອີ້ນ ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ ເພື່ອນ, ມັນ ເປັນ ສິ່ງ ຈຳ ເປັນ ທີ່ ເຮົາ ຈະ ມອບ ບັນ ຍັດ ຂໍ້ ນີ້ ແກ່ ພວກ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ກາຍ ເປັນ ແມ່ນ ແຕ່ ເພື່ອນ ຂອງ ເຮົາ ໃນ ເວລາ ທີ່ ເຮົາ ຢູ່ ນຳ ພວກ ເຂົາ, ເດີນ ທາງ ໄປ ສັ່ງ ສອນ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ໃນ ອຳນາດ ຂອງ ເຮົາ;

78 ເພາະ ເຮົາ ບໍ່ ຍອມ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ມີ "ກະ ເປົາ ເງິນ ຫລື ກະ ເປົາ ເຄື່ອງ, ທັງ ບໍ່ ໃຫ້ ມີ ເສື້ອ ໃຫຍ່ ສອງ ໂຕ ນຳ ອີກ.

79 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ສົ່ງ ພວກ ເຈົ້າ ອອກ ໄປ ເພື່ອ ພິ ສູດ ໂລກ, ແລະ ຄົນ ງານ ກໍ ເພາະ ສົມ ກັບ "ຄຳ ຈ້າງ ຂອງ ເຂົາ.

80 ແລະ ຄົນ ໃດ ທີ່ ຈະ ໄປ ແລະ "ສັ່ງ ສອນ ະພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ຂອງ ອານາ ຈັກ, ແລະ ບໍ່ ລົ້ມ ເຫລວ ທີ່ ຈະ ຊື່ ສັດ ຕໍ່ ໄປ ໃນ ທຸກ ສິ່ງ, ຈະ ບໍ່ ເມື່ອ ຍລ້າ ໃນ ຈິດ ໃຈ, ທັງ ບໍ່ ມືດ ມົນ, ທັງ ໃນ ຮ່າງ ກາຍ, ແຂນ ຂາ, ຫລື ຂໍ້ ຕໍ່; ແລະ "ຜົມ ເສັ້ນ ໜຶ່ງ ຈາກ ຫົວ ຂອງ ເຂົາ ກໍ ຈະ ບໍ່ ລົ່ມ ລົງ ພື້ນ ດິນ ຢ່າງ ບໍ່ ຖືກ ສັ່ງ ເກດ ເຫັນ. ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ຫົວ, ທັງ ບໍ່ ກະ ຫາຍ ເລີຍ.

81 ສະ ນັ້ນ, ຢ່າ "ຄິດ ນຳ ມື້ ອື່ນ, ວ່າ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ກິນ ຫຍັງ, ຫລື ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ດື່ມ ຫຍັງ, ຫລື ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ນຸ່ງ ທົ່ມ ຫຍັງ.

82 ເພາະ, ຈົ່ງ ສັ່ງ ເກດ ເບິ່ງ ດອກ ໄມ້ ໃນ ທົ່ງ, ວ່າ ມັນ ເຕີບ ໂຕ ຂຶ້ນ ໄດ້ ແນວ ໃດ, ມັນ ບໍ່ ໄດ້ ທຳ ງານ ທັງ ບໍ່ ໄດ້ ເຂັ້ມ ຝ້າຍ; ແລະ ອານາ ຈັກ ຂອງ ໂລກ, ໃນ ຄວາມ ສະ ຫງ່າ ລາ ສີ ທັງ ໝົດ ຂອງ ມັນ, ຍັງ ບໍ່ ໄດ້ ທັງ ເຄື່ອງ ງາມ ເທົ່າ ກັບ ດອກ ໄມ້ ເຫລົ່າ ນີ້ ດອກ ໜຶ່ງ.

83 ເພາະ "ພຣະ ບິດາ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ, ຜູ້ ສະ ຖິດ ຢູ່ ໃນ ສະ ຫວັນ, ະຮູ້ ວ່າ ພວກ ເຈົ້າ ຕ້ອງ ການ ສິ່ງ ທັງ ໝົດ ນີ້.

84 ສະ ນັ້ນ, ໃຫ້ ມື້ ອື່ນ "ຄິດ ເຖິງ ເລື່ອງ ຂອງ ມັນ ເອງ.

85 ທັງ ບໍ່ ໃຫ້ ພວກ ເຈົ້າ ຄິດ ລ່ວງ ໜ້າ ວ່າ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ກ່າວ "ຫຍັງ; ແຕ່ ໃຫ້ ະສະ ສົມ ຖ້ອຍ ຄຳ ແຫ່ງ ຊີ ວິດ ໄວ້ ໃນ ຈິດ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ເລື້ອຍ ໄປ, ແລະ ມັນ ຈະ ຖືກ ະມອບ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຈົ້າ ໃນ ຊົ່ວ ໂມງ ມັນ ເອງ ສ່ວນ ທີ່ ຈະ ຜອງ ໃຫ້ ແກ່ ມະ ນຸດ ທຸກ ຄົນ.

86 ສະ ນັ້ນ, ຢ່າ ໃຫ້ ຄົນ ໃດ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຈົ້າ, ທີ່ ຈະ ອອກ ໄປ ປະ ກາດ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ນີ້ ຂອງ ອານາ ຈັກ ຈາກ ຊົ່ວ ໂມງ ນີ້ ເອົາ ກະ ເປົາ ເງິນ ຫລື ກະ ເປົາ ເຄື່ອງ ໄປ ນຳ; ເພາະ ບັນ ຍັດ ຂໍ້ ນີ້ ແມ່ນ ສຳ ລັບ ທຸກ ຄົນ ທີ່ "ຊື່ ສັດ ຜູ້ ຖືກ ເອີ້ນ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ໃຫ້ ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກິດ.

87 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ "ສົ່ງ ພວກ ເຈົ້າ ໄປ ເພື່ອ ຕຳ ນິ ໂລກ ເຖິງ ການ ກະ ທຳ ທີ່ ບໍ່ ຊອບ ທຳ ທັງ

78 ກ ມທ 10:9-10; ຄພ 24:18.
79 ກ ຄພ 31:5.
80 ກ ຄມພ ວຽກງານ ເຜີຍແຜ່.
ຂ ຄມພ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ.
ຄ ລກ 21:18.
81 ກ ມທ 6:25-28.
83 ກ ຄມພ ພຣະ ບິດາ ຜູ້ ສະ ຖິດ ຢູ່ ໃນ ສະ ຫວັນ.

ຂ ມທ 6:8.
84 ກ ມທ 6:34.
85 ກ ມທ 10:19-20;
ລກ 12:11-12;
ຄພ 100:6.
ຂ 2 ນພ 31:20;
ແອວ 17:2-3;
ຄພ 6:20; 11:21-26.

ຄມພ ໄຕ່ ຕອງ.
ຄ ຄມພ ສອນ, ຜູ້ ສອນ,
ຄູ່ ສອນ—ການ ສອນ
ດ້ວຍ ພຣະ ວິນ ຍານ.
86 ກ ມທ 24:44-46;
ຄພ 58:26-29;
107:99-100.
87 ກ ຄມພ ວຽກງານ ເຜີຍແຜ່.

ໝົດ ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອສິດສອນ
ພວກເຂົາເຖິງການພິພາກສາທີ່ຈະມາເຖິງ.

88 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ ຮັບເອົາພວກ
ເຈົ້າ, ທີ່ນັ້ນເຮົາຈະຢູ່ນຳຄືກັນ, ເພາະເຮົາ
ຈະ ອອກ ໜ້າ ພວກເຈົ້າ. ເຮົາ ຈະ ຢູ່ທາງ
ເບື້ອງ ຂວາ ມີ ພວກເຈົ້າ ແລະ ທາງ ຊ້າຍ
ພວກເຈົ້າ, ແລະ ວິນຍານຂອງເຮົາຈະຢູ່ໃນ
ໃຈຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ຂໍ້ທູດຂອງເຮົາຈະ
ອ້ອມຮອບພວກເຈົ້າໄວ້, ເພື່ອຄຳຊູ ພວກ
ເຈົ້າ.

89 ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຮັບເອົາພວກເຈົ້າ ກໍຮັບ
ເອົາເຮົາຄືກັນ; ແລະ ຄົນໆນັ້ນຈະເອົາເຂົ້າ
ໃຫ້ພວກເຈົ້າກິນ, ແລະ ຈະເອົາເຄື່ອງໃຫ້
ພວກເຈົ້ານຸ່ງ, ແລະ ຈະມອບເງິນໃຫ້ພວກ
ເຈົ້າ.

90 ແລະ ຄົນທີ່ເອົາເຂົ້າໃຫ້ພວກເຈົ້າກິນ,
ຫລື ເອົາເຄື່ອງໃຫ້ພວກເຈົ້ານຸ່ງ, ຫລື ມອບ
ເງິນໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ຈະບໍ່ມີທາງ ສູນເສຍ
ລາງວັນຂອງເຂົາໄປ.

91 ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ບໍ່ໄດ້
ເປັນສານຸສິດຂອງເຮົາ; ໂດຍການນີ້ພວກ
ເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າໃຜເປັນ ສານຸສິດຂອງເຮົາ.

92 ຄົນທີ່ບໍ່ຮັບເອົາພວກເຈົ້າ, ໃຫ້ພວກ
ເຈົ້າ ໄປ ຈາກ ເຂົາ, ແລະ ລ້າງ ຕີນ ຂອງ
ພວກເຈົ້າແມ່ນແຕ່ດ້ວຍນ້ຳ, ນ້ຳບໍລິສຸດ, ບໍ່
ວ່າ ໃນຄວາມຮ້ອນ ຫລື ໃນຄວາມໜາວ,
ແລະ ສະແດງປະຈັກພະຍານເຖິງສິ່ງນີ້ຕໍ່
ພຣະບິດາຂອງພວກເຈົ້າ ຊຶ່ງສະຖິດຢູ່ໃນ
ສະຫວັນ, ແລະ ຢ່າກັບຄືນ ໄປຫາຄົນນັ້ນ
ອີກ.

93 ແລະ ບໍ່ວ່າໃນໝູ່ບ້ານໃດ ຫລື ເມືອງ
ໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຈົ້າເຂົ້າໄປ, ຈົ່ງເຮັດແບບ
ດຽວກັນນີ້.

94 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຈົ່ງຊອກຫາຢ່າງ
ພາກພຽນ ແລະ ຢ່າຍັບຍັ້ງ; ແລະ ວິບັດແກ່
ເຮືອນຫລັງນັ້ນ, ຫລື ໝູ່ບ້ານນັ້ນ ຫລື ເມືອງ
ນັ້ນທີ່ປະຕິເສດພວກເຈົ້າ, ຫລື ຖ້ອຍຄຳ
ຂອງພວກເຈົ້າ, ຫລື ປະຈັກພະຍານຂອງ
ພວກເຈົ້າເຖິງເຮົາ.

95 ວິບັດ, ເຮົາກ່າວ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ແກ່
ເຮືອນຫລັງນັ້ນ, ຫລື ໝູ່ບ້ານນັ້ນ ຫລື ເມືອງ
ນັ້ນທີ່ປະຕິເສດພວກເຈົ້າ, ຫລື ຖ້ອຍຄຳ
ຂອງພວກເຈົ້າ, ຫລື ປະຈັກພະຍານຂອງ
ພວກເຈົ້າເຖິງເຮົາ;

96 ເພາະ ເຮົາ, ຜູ້ຊົງລິດ ອຳນາດ ຍິ່ງ
ໃຫຍ່, ໄດ້ ວາງມື ຂອງ ເຮົາ ໄວ້ ເທິງ ປະ
ຊາ ຊາດ, ເພື່ອ ຂໍ້ຊົງ ຕີ ພວກເຂົາ ເພາະ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ.

97 ແລະ ໂຣກລະບາດຈະອອກໄປ, ແລະ
ມັນຈະບໍ່ຖືກເອົາໄປຈາກແຜ່ນດິນໂລກ ຈົນ
ກວ່າເຮົາໄດ້ສຳເລັດວຽກງານຂອງເຮົາເສຍ
ກ່ອນ, ຊຶ່ງຈະຖືກຕັດໃຫ້ ສັ້ນລົງໃນຄວາມ
ຊອບທຳ—

98 ຈົນກວ່າທຸກຄົນ ຈະຮູ້ຈັກເຮົາ, ຜູ້ທີ່
ເຫລືອຢູ່, ແມ່ນແຕ່ຈາກນ້ອຍທີ່ສຸດຫາຍິ່ງ
ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ແລະ ຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ
ຮູ້ເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຈະ ເຫັນ
ກັບຕາ, ແລະ ຈະເບິ່ງສຽງຂອງພວກເຂົາ,
ແລະ ດ້ວຍສຽງຈະ ຮ້ອງເພງໃໝ່ນີ້ນຳກັນ,
ມີຄວາມວ່າ:

<p>88 ກ ມທ 10:40; ຍຮ 13:20. ຂ ຄພ 84:42. ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ. 90 ກ ມທ 10:41; ມຣກ 9:41. 91 ກ ຍຮ 13:35.</p>	<p>92 ກ ມທ 10:14; ລກ 9:5; ຄພ 60:15. 96 ກ ຄມພ ອົງຊົງລິດ ອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່. ຂ ຄພ 1:13–14. ຄ ຄມພ ຊົ່ວຮ້າຍ,</p>	<p>ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. 97 ກ ມທ 24:22. 98 ກ ອຊຍ 52:8. ຂ ພສສ 96:1; ພນມ 15:3; ຄພ 25:12; 133:56. ຄມພ ຮ້ອງ.</p>
--	---	--

99 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳຊີໂອນຄົນ
ມາອີກ;
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ກໍ່ໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະ
ອົງ, ະອິດສະຣາເອນ,
ຕາມ ະການເລືອກແຫ່ງ ະພຣະຄຸນ,
ຊຶ່ງບັງເກີດຂຶ້ນດ້ວຍສັດທາ
ແລະ ະພັນທະສັນຍາຂອງບັນພະບຸລຸດ
ຂອງພວກເຂົາ.

100 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງ
ພຣະອົງ;
ແລະ ຊາຕານຖືກ ະມັດໄວ້ ແລະ ເວລາຈະ
ບໍ່ມີຢູ່ອີກຕໍ່ໄປ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຕົ້າໂຮມທຸກສິ່ງທັງປວງ
ໄວ້ ະນຳກັນ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳ ະຊີໂອນລົງມາຈາກ
ເບື້ອງເທິງ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ະນຳຊີໂອນຂຶ້ນມາຈາກ
ເບື້ອງລຸ່ມ.

101 ະແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ເຈັບທ້ອງ ແລະ
ໄດ້ຄອດພະລັງຂອງນາງອອກມາ;
ແລະ ຄວາມຈິງຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນໃນອຸທອນ
ຂອງນາງ;
ແລະ ສະຫວັນຍິ້ມໃຫ້ນາງ;
ແລະ ນາງຖືກຫຸ້ມຫໍ່ດ້ວຍ ະລັດສະໝີພາບ
ຂອງພຣະເຈົ້າຂອງນາງ;
ເພາະພຣະອົງຢືນຢູ່ໃນທ່າມກາງຜູ້ຄົນຂອງ
ພຣະອົງ.

102 ລັດສະໝີພາບ, ແລະ ກຽດຕິຍົດ,
ແລະ ອຳນາດ, ແລະ ພະລັງ,

ຈົ່ງ ເປັນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຮົາ;
ເພາະພຣະອົງເຕັມໄປດ້ວຍ ະຄວາມ
ເມດຕາ,
ຄວາມຍຸດຕິທຳ, ພຣະຄຸນ, ແລະ ຄວາມຈິງ,
ແລະ ະສັນຕິສຸກ,
ຕະຫລອດ ການ ແລະ ຕະຫລອດ ໄປ,
ອາແມນ.

103 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຈິງ, ຕາມ
ຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ມັນ
ເປັນສິ່ງຈຳເປັນທີ່ທຸກຄົນຜູ້ອອກໄປປະ
ກາດ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ອັນ ເປັນ ນິດ ຂອງ
ເຮົາ, ວ່າຕາຍໃດທີ່ພວກເຂົາມີຄອບຄົວ,
ແລະ ໄດ້ຮັບເງິນເປັນຂອງຂວັນ, ວ່າພວກ
ເຂົາຄວນສົ່ງມັນໄປໃຫ້ຄອບຄົວ ຫລື ໃຊ້
ຈ່າຍ ມັນ ເພື່ອ ຜົນ ປະ ໂຫຍດ ຂອງ ຄອບ
ຄົວ, ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະແນະນຳ
ພວກເຂົາ, ເພາະເຮົາເຫັນວ່າມັນເປັນສິ່ງ
ດີດັ່ງນີ້.

104 ແລະ ໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທຸກຄົນທີ່
ບໍ່ມີຄອບຄົວ, ຜູ້ໄດ້ຮັບ ະເງິນ, ສົ່ງມັນໄປ
ໃຫ້ອະທິການໃນຊີໂອນ, ຫລື ໄປໃຫ້ອະທິ
ການໃນລັດ ໂອ ໂຮ ໂອ, ເພື່ອອຸທິດຖວາຍ
ສຳລັບການນຳການເປີດເຜີຍຕ່າງໆອອກ
ມາ ແລະ ເພື່ອການພິມສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະ
ເພື່ອສະຖາປະນາຊີໂອນຂຶ້ນ.

105 ແລະ ຖ້າຫາກຄົນໃດຈະເອົາເສື້ອ
ໃຫຍ່ ໃຫ້ຄົນ ໃດ ຄົນ ໜຶ່ງ ໃນບັນດາພວກ
ເຈົ້າ, ຫລື ເອົາໂສ້ງເສື້ອເປັນຊຸດໃຫ້ພວກ
ເຈົ້າ, ໃຫ້ພວກເຈົ້າມອບໂສ້ງເສື້ອຊຸດເກົ່າ

<p>99 ກ ພນມ 5:9; ຄພ 43:29. ຂ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ. ຄ ຄມພ ເລືອກ, ການເລືອກ. ງ ຄມພ ພຣະຄຸນ. ຈ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ ຂອງອັບຣາຮາມ. 100 ກ ພນມ 20:2-3;</p>	<p>ຄພ 43:31; 45:55; 88:110. ຂ ອຟຊ 1:10; ຄພ 27:13. ຄ ຄພ 45:11-14; ມຊ 7:62-64. ຄມພ ຊີໂອນ. ງ ຄພ 76:102; 88:96. 101 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ລັດສະໝີພາບ. 102 ກ ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດ ຕາ, ຄວາມເມດຕາ. ຂ ຄມພ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ. 104 ກ ຄພ 51:8-9, 12-13.</p>
---	---	--

ໃຫ້ ັຄົນຍາກຄົນ, ແລະ ໄປຕາມທາງຂອງ ພວກເຈົ້າດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີ.

106 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ຄົນ ໃດ ໃນ ບັນ ດາ ພວກເຈົ້າ ເຂັ້ມ ແຂງ ໃນ ພຣະ ວິນ ຍານ, ກໍ ໃຫ້ເຂົາເອົາ ັຄົນທີ່ອ່ອນແອ ໄປກັບເຂົາ, ເພື່ອວ່າເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ເສີມ ສ້າງ ໃນ ະຄວາມອ່ອນ ໂຍນທຸກຢ່າງ, ເພື່ອວ່າເຂົາ ຈະກາຍເປັນຄົນເຂັ້ມແຂງຄືກັນ.

107 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງເອົາຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງສູ່ ັຖານະປະໂລຫິດທີ່ຕໍ່າ ກວ່າໄປກັບພວກເຈົ້າ, ແລະ ສົ່ງພວກເຂົາ ໄປ ກ່ອນ ພວກເຈົ້າ ເພື່ອ ນັດ ໝາຍ, ແລະ ເພື່ອ ຕຽມ ທາງ, ແລະ ເພື່ອ ໄປ ຕາມ ນັດ ໝາຍທີ່ຕົວພວກເຈົ້າເອງບໍ່ສາມາດໄປ.

108 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ນີ້ ຄື ວິ ທີ ທີ່ ອັກຄະ ສາວິກ ຂອງເຮົາ, ໃນ ສະ ໄໝບູຮານ, ໄດ້ສ້າງສາ ສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາໃຫ້ແກ່ເຮົາ.

109 ສະນັ້ນ, ໃຫ້ທຸກຄົນຍືນຢູ່ໃນໜ້າທີ່ ຂອງຕົນເອງ, ແລະ ທຳງານໃນການເອີ້ນ ຂອງຕົນເອງ; ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຫົວກ່າວກັບຕົນ ວ່າ ມັນ ບໍ່ ຕ້ອງ ການ ຕົນ; ເພາະ ຖ້າ ຫາກ ປາດສະຈາກຕົນແລ້ວ ຮ່າງກາຍຈະຍືນຢູ່ ໄດ້ແນວໃດ?

110 ຮ່າງກາຍກໍຕ້ອງການ ັອະ ໄວຍະ ວະທຸກສ່ວນຄືກັນ, ເພື່ອວ່າທຸກພາກສ່ວນ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ເສີມ ສ້າງນຳກັນ, ເພື່ອວ່າ ລະບົບການຈະດຳເນີນໄປຢ່າງສົມບູນ.

111 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ັມະຫາ ປະ ໂລ ຫິດ ຄວນເດີນທາງ, ແລະ ແອວເດີນນຳອີກ, ແລະ

ະປະໂລຫິດທີ່ຕໍ່າກວ່ານຳອີກ; ແຕ່ ັມັກຄະ ນາຍົກ ແລະ ັຄູສອນ ຄວນຖືກກຳນົດ ໃຫ້ ັດູແລສາດສະໜາຈັກ, ເພື່ອໃຫ້ເປັນຜູ້ປະ ຕິບັດ ສາດສະໜາກິດປະຈຳຢູ່ກັບສາດສະ ໜາຈັກ.

112 ແລະ ອະທິການ, ນິວເອັນ ເຄ ວິດນີ, ຄວນເດີນທາງໄປອ້ອມຮອບນຳອີກ, ແລະ ໃນບັນດາໜ່ວຍຂອງສາດສະໜາຈັກທັງ ໝົດ, ຊອກຫາຄົນຍາກຈົນເພື່ອ ັປະຕິບັດ ຕໍ່ ຄວາມ ຕ້ອງ ການ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໂດຍ ການເຮັດໃຫ້ຄົນລ້ຳລວຍ ແລະ ຄົນອວດດີ ະຖ່ອມຕົວ.

113 ລາວ ຄວນ ຈ້າງ ຄົນ ໜຶ່ງ ນຳ ອີກ ໃຫ້ ເປັນ ັຕົວ ແທນ ເພື່ອ ດູ ແລ ແລະ ເຮັດ ທຸ ລະກິດທາງ ໂລກແທນລາວ ດັ່ງທີ່ລາວຈະ ແນະນຳ.

114 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃຫ້ອະທິການ ໄປເມືອງນິວຍອກ, ໄປເມືອງອາບານິນຳ ອີກ, ແລະ ໄປເມືອງບອສຕັນນຳອີກ, ແລະ ເຕືອນຜູ້ຄົນ ໃນ ເມືອງເຫລົ່ານັ້ນດ້ວຍສູງ ຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ, ດ້ວຍສູງອັນດັງ, ເຖິງ ັຄວາມເປົ່າປຽວ ແລະ ການລົ້ມເລີກຈົນ ໝົດສິ້ນ ຊຶ່ງຄອຍຖ້າພວກເຂົາຢູ່ ຖ້າຫາກ ພວກເຂົາປະຕິເສດ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້.

115 ເພາະຖ້າຫາກພວກເຂົາປະຕິເສດ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ຊົ່ວໂມງແຫ່ງການພິພາກສາ ຂອງພວກເຂົາ ໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ, ແລະ ບ້ານເຮືອນຂອງພວກເຂົາຈະຖືກປະ ໃຫ້ ັຮ້າງເປົ່າແກ່ພວກເຂົາ.

105 ກ ຄມພ ຍາກຈົນ—ຍາກ ຈົນໃນສິ່ງຂອງ.
106 ກ ຄມພ ຜູກມິດ.
ຂ ຄມພ ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ.
107 ກ ຄມພ ຖານະປະໂລ ຫິດແຫ່ງອາໂຮນ.

110 ກ 1 ກຣທ 12:12–23.
111 ກ ຄມພ ມະຫາປະໂລຫິດ.
ຂ ຄມພ ປະໂລຫິດ, ຖານະ ປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຮນ.
ຄ ຄມພ ມັກຄະນາຍົກ.
ງ ຄມພ ຄູສອນ, ຖານະປະ ໂລຫິດແຫ່ງອາໂຮນ.

ຈ ຄມພ ຍາມ, ຄົນຍາມ.
112 ກ ຄມພ ຄວາມຜາສຸກ.
ຂ ຄພ 56:16.
113 ກ ຄພ 90:22.
114 ກ ຄພ 1:13–14.
115 ກ ລກ 13:35.

116 ໃຫ້ພວກເຂົາ ກໍໄວ້ວາງໃຈໃນເຮົາ ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ ສັບສົນ; ແລະ ຜົມເສັ້ນໜຶ່ງຈາກຫົວຂອງພວກເຂົາ ກໍຈະບໍ່ລົມລົງພື້ນດິນຢ່າງບໍ່ຖືກສັງເກດເຫັນ.

117 ແລະ ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າ, ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງ ເຮົາທັງໝົດ, ໃຫ້ພວກເຈົ້າອອກໄປດັ່ງທີ່ ສະພາບການຂອງພວກເຈົ້າຈະອ່ານວຍ, ໃນການເອີ້ນຫລາຍຢ່າງຂອງພວກເຈົ້າ, ໄປຫາເມືອງ ແລະ ໝູ່ບ້ານຕ່າງໆທີ່ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ສຳຄັນ, ໂດຍກ່າວຕໍ່າມິໂລກໃນ ຄວາມຊອບທຳເຖິງຄວາມບໍ່ຊອບທຳ ແລະ ການກະທຳທີ່ອະທຳຂອງພວກເຂົາ, ໂດຍ ການບອກຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ເຖິງຄວາມເປົ່າປຽວຂອງຄວາມໜ້າກຽດຊັງ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.

118 ເພາະ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດ ອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ເຮົາຈະ ຈັກອານາຈັກຂອງພວກເຂົາ; ເຮົາ ບໍ່ພຽງແຕ່ຈະ ສັ່ນແຜ່ນດິນໂລກເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ພ້າສະຫວັນ ພ້ອມດ້ວຍດວງດາວ ຈະ ສັ່ນສະເທືອນນຳອີກ.

119 ເພາະເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ ຍື່ນມືຂອງເຮົາອອກໄປສະແດງອຳນາດ ຂອງສະຫວັນ; ພວກເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຫັນ ມັນຕອນນີ້, ແຕ່ບໍ່ດົນພວກເຈົ້າຈະເຫັນ ມັນ, ແລະ ຮູ້ວ່າເຮົາເປັນຢູ່, ແລະ ວ່າເຮົາ ຈະ ມາ ແລະ ະປົກຄອງກັບຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ.

120 ເຮົາຄື ອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຄາ, ເປັນຕົ້ນ ແລະ ທີ່ສຸດ. ອາແມນ

ພາກທີ 85

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງເຄິດແລນ, ລັດໂອໄຮໂອ, ວັນທີ 27 ເດືອນພະຈິກ, 1832. ພາກນີ້ເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເອົາມາຈາກ ຈົດໝາຍຂອງສາດສະດາ ເຖິງ ວົວລຽມ ດັບບິນຢູ ແຟ້ວສ໌, ຜູ້ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງອິນດີ ເພັນເດັນສ໌, ລັດມິເຊິຣີ. ມັນຕອບຄຳຖາມກ່ຽວກັບໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ໄດ້ຍ້າຍໄປຢູ່ ຊີໂອນແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມພຣະບັນຍັດ ທີ່ຈະອຸທິດຖວາຍຊັບສິນຂອງຕົນ ແລະ ສະນັ້ນ ຈິ່ງ ບໍ່ໄດ້ຮັບມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາຕາມລະບົບທີ່ຈັດຕັ້ງຂຶ້ນໃນສາດສະໜາຈັກ.

1-5, ມູນມໍລະດົກໃນຊີໂອນຕ້ອງໄດ້ຮັບ ຜ່ານການອຸທິດຖວາຍ; 6-12, ຄົນທີ່ມີພະ ລັງ ແລະ ເຂັ້ມແຂງຈະມອບມູນມໍລະດົກໃນ ຊີໂອນໃຫ້ແກ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

1 ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງສະໝຽນຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກຳນົດໄວ້, ທີ່ ຈະຮັກສາປະຫວັດສາດ, ແລະ ະບັນທຶກ ທົ່ວໄປຂອງສາດສະໜາຈັກກ່ຽວກັບທຸກສິ່ງ

<p>116 ກ ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ. ຂ ພສສ 22:5; 1 ປຕ 2:6. ຄ ມທ 10:29-31. 118 ກ ດນອ 2:44-45. ຂ ຢອ 2:10;</p>	<p>ຄພ 43:18; 45:33, 48; 88:87, 90. ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການ ເວລາ; ຍຸກສຸດທ້າຍ. 119 ກ ຄພ 1:12, 35-36; 29:9-11; 45:59.</p>	<p>ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີ ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຂ ຄມພ ພັນປີ. 120 ກ ຄມພ ອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຄາ. 85 1 ກ ຄພ 21:1; 47:1; 69:3-6.</p>
---	---	---

ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດ, ແລະ ກ່ຽວກັບທຸກຄົນ ຜູ້ໄດ້ ຮູ້ທິດຖວາຍຊັບສິນ, ແລະ ໄດ້ຮັບ ມູນມໍລະດົກຢ່າງ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຈາກອະທິການ;

2 ແລະ ກ່ຽວກັບຊີວິດນາງປະການຂອງ ພວກເຂົານຳອີກ, ສັດທາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ວຽກງານ; ແລະ ຄົນທີ່ປະຖິ້ມຄວາມ ເຊື່ອນຳອີກ ຜູ້ໄດ້ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອຫລັງ ຈາກ ໄດ້ຮັບ ມູນ ມໍລະດົກ ຂອງພວກເຂົາ ແລ້ວ.

3 ມັນ ເປັນ ສິ່ງ ກົງ ກັນ ຂ້າມ ກັບ ພຣະ ປະສົງ ແລະ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຜູ້ບໍ່ໄດ້ຮັບມູນມໍລະດົກຂອງ ພວກເຂົາ ໂດຍ "ການອຸທິດຖວາຍ, ສອດ ຄ່ອງກັບກົດຂອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ ປະທານ ໃຫ້, ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະໄດ້ເກັບ ຮ່ວມ ສິບ ຈາກຜູ້ຄົນ ຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອ ຕຽມ ພວກເຂົາ ໃຫ້ພ້ອມ ສຳລັບ ວັນ ແຫ່ງ "ການແກ້ແຄ້ນ ແລະ ການເຜົາໄໝ້, ຈະມີຊີ້ ຂອງພວກເຂົາບັນທຶກລົງໄວ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງ ພຣະເຈົ້າ.

4 ທັງບໍ່ໃຫ້ບັນທຶກລຳດັບການສືບເຊື້ອ ສາຍຂອງພວກເຂົາໄວ້, ຫລື ບໍ່ໃຫ້ພົບເຫັນ ຢູ່ໃນບັນທຶກໃດໆ ຫລື ໃນປະຫວັດສາດ ຂອງສາດສະໜາຈັກ.

5 ຊື່ຂອງພວກເຂົາ ຈະບໍ່ມີໃຜພົບເຫັນ, ທັງຊື່ຂອງບັນພະບຸລຸດ, ທັງຊື່ຂອງລູກໆທີ່ມີ ຂຽນໄວ້ຢູ່ໃນ "ປຶ້ມກົດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈອມ ໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

6 ແທ້ຈິງແລ້ວ, "ສຽງອັນເບົາໆໄດ້ກ່າວ

ດັ່ງນີ້, ຊຶ່ງໄດ້ສົ່ງຜ່ານ ແລະ ຮຽບແຫງທຸກ ສິ່ງທັງປວງ, ແລະ ຫລາຍເທື່ອມັນໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ກະດູກຂອງຂ້າພະເຈົ້າສັ່ນໃນຂະນະທີ່ ມັນສະແດງໃຫ້ປະຈັກ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

7 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະສົ່ງຄົນໜຶ່ງທີ່ມີພະ ລັງ ແລະ ເຂັ້ມແຂງ, ຊຶ່ງຖືໄມ້ຄ້ອນເທົ້າແຫ່ງ ອຳນາດໃນມືຂອງເຂົາ, ທຸ້ມທໍ່ດ້ວຍຄວາມ ສະຫວ່າງເປັນອາພອນ, ຜູ້ທີ່ປາກຈະກ່າວ ຖ້ອຍຄຳ, ຖ້ອຍຄຳນິລັນດອນ; ໃນຂະນະ ທີ່ອຸທອນຂອງເຂົາເປັນອ່າງນ້ຳແຫ່ງຄວາມ ຈິງ, ເພື່ອວາງລະບຽບບ້ານຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເພື່ອຈັດການກັບມູນມໍລະດົກ ເປັນ ແປງໆໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ຊື່ຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ຊື່ຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ຊື່ລູກຂອງພວກເຂົາຖືກ ພົບເຫັນຢູ່ໃນປຶ້ມກົດຂອງພຣະເຈົ້າ;

8 ໃນຂະນະທີ່ຊາຍຜູ້ນັ້ນ, ຜູ້ຊຶ່ງຖືກເອີ້ນ ຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ກຳນົດໄວ້, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ ຍື່ນມືຂອງເຂົາອອກໄປ ເພື່ອປະຄອງ "ຫີບ ຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້, ຈະລົ້ມລົງໂດຍລູກສອນ ແຫ່ງຄວາມຕາຍ, ເໝືອນດັ່ງຕົ້ນໄມ້ທີ່ຖືກ ບັ້ນລົງໂດຍສາຍຟ້າແມບອັນເຈັດຈ້າ.

9 ແລະ ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກພົບເຫັນວ່າມີ ຂຽນໄວ້ຢູ່ໃນ "ປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳຈະບໍ່ ພົບມູນມໍລະດົກໃນວັນນັ້ນ, ແຕ່ ພວກເຂົາ ຈະຖືກຕັດເປັນຕ່ອນໆ, ແລະ ຈະກຳນົດ ສ່ວນຂອງພວກເຂົາໄວ້ໃນບັນດາຄົນທີ່ບໍ່ ເຊື່ອ, ບ່ອນທີ່ຈະມີ ການຄວນຄາງ ແລະ ການຂົບແຂ້ວຄົງວຸ້ວຟັນ.

<p>1 ຂ ຄພ 42:30-35. 3 ກ ຄພ ອຸທິດຖວາຍ, ກົດ ແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍ. ຂ ຄພ ສ່ວນສືບ, ເງິນສ່ວນສືບ. ໓ ມລກ 3:10-11, 17; ຄພ 97:25-26.</p>	<p>5 ກ ຄພ ໜັງສືທະ ບຽນແຫ່ງຊີວິດ. 6 ກ 1 ກສ 19:11-12; ຮລມ 5:30-31; 3 ນພ 11:3-7. ຂ ຮສ 4:12. 8 ກ 2 ຊມອ 6:6-7;</p>	<p>1 ຂຄ 13:9-10. ຄພ ຫີບຄຳໝັ້ນສັນຍາ. 9 ກ 3 ນພ 24:16; ມຊ 6:5-6. ຄພ ປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳ. ຂ ຄພ 19:5.</p>
---	---	--

10 ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເວົ້າດ້ວຍ
ຕົນເອງ; ສະນັ້ນ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້
ກ່າວ ສັນ ໃດ, ພຣະອົງ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ມັນ ສຳ
ເລັດຜົນສັນນັ້ນ.

11 ແລະ ຄົນ ທີ່ ເປັນ ຂອງ ຖານະ ປະ ໂລ
ຫິດສູງ, ຜູ້ທີ່ຊື່ບໍ່ຖືກພົບເຫັນວ່າມີຂຽນໄວ້ຢູ່
ໃນ "ປຶ້ມກົດ, ຫລື ຖືກພົບເຫັນວ່າໄດ້ ະປະ
ຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ, ຫລື ໄດ້ຖືກ ະຕັດອອກຈາກ
ສາດສະໜາຈັກ, ເຊັ່ນດຽວກັບ ຄົນທີ່ເປັນ

ຂອງຖານະປະໂລຫິດຕ່ຳກວ່ານຳອີກ, ຫລື
ສະມາຊິກ, ໃນວັນນັ້ນ ຈະບໍ່ພົບເຫັນມູນມໍ
ລະດົກ ໃນບັນດາໄພ່ພົນຂອງພຣະຜູ້ສູງ
ສຸດ;

12 ສະນັ້ນ, ມັນຈະເປັນໄປກັບພວກເຂົາ
ດັ່ງທີ່ມັນໄດ້ເປັນໄປກັບລູກໆຂອງປະໂລ
ຫິດ, ຕາມທີ່ຈະພົບເຫັນວ່າມີບັນທຶກໄວ້ຢູ່
ໃນ ບົດທີສອງ, ແລະ ຂໍ້ທີ່ທຶກສືບເອັດ ແລະ
ທຶກສືບສອງ ໃນໜັງສືເອຊະຣາ.

ພາກທີ 86

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງເຄິດແລນ, ລັດ
ໂອໄຮໂອ, ວັນທີ 6 ເດືອນທັນວາ, 1832. ການເປີດເຜີຍນີ້ໄດ້ຮັບໃນຂະນະທີ່ສາດສະດາໄດ້
ທົບທວນ ແລະ ຮຽບຮຽງການແປພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ.

1–7, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກຄວາມໝາຍ
ກ່ຽວກັບຄຳອຸປະມາເລື່ອງເຂົ້າເປືອກ ແລະ
ເຂົ້ານົກ; 8–11, ພຣະອົງອະທິບາຍພຣະ
ພອນ ຂອງ ຖານະ ປະ ໂລ ຫິດ ສຳ ລັບ ຄົນ
ເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເປັນທາຍາດຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມ
ກົດໝາຍໃນທາງເນື້ອໜັງ.

ຜູ້ຂົ່ມເຫັງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງສາດສະໜາຈັກ,
ຜູ້ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ, ໂສເພນີ, ແມ່ນແຕ່
"ບາບີໂລນ, ທີ່ເຮັດໃຫ້ທຸກປະຊາຊາດຕົ້ມ
ຈາກຖ້ວຍຂອງນາງ, ຊຶ່ງໃນໃຈຂອງພວກ
ເຂົາ, ສັດຕູ, ແມ່ນແຕ່ຊາຕານ, ນັ່ງຢູ່ເທິງ
ບັນລັງ—ຈິ່ງເບິ່ງ ມັນໄດ້ຫວ່ານເຂົ້ານົກ;
ດັ່ງນັ້ນ, ເຂົານົກຈຶ່ງຫຸ້ມຮັດເຂົ້າເປືອກ ແລະ
ຂັບໄລ່ ະສາດສະໜາຈັກເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນ
ແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

1 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ກັບພວກເຈົ້າທັງຫລາຍຜູ້ຮັບ
ໃຊ້ຂອງເຮົາ, ກ່ຽວກັບ "ຄຳອຸປະມາເລື່ອງ
ເຂົ້າເປືອກ ແລະ ເຂົ້ານົກ:

4 ແຕ່ ຈິ່ງເບິ່ງ, ໃນ "ຍຸກສູດທ້າຍ, ແມ່ນ
ແຕ່ບັດນີ້ ໃນຂະນະທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພວມ
ເລີ່ມນຳພຣະຄຳອອກມາ, ແລະ ຕົ້ນເຂົ້າ
ພວມປົ່ງໃບ ແລະ ຍັງອ່ອນຢູ່—

2 ຈິ່ງເບິ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວ
ວ່າ ທິ່ງຄື ໂລກ, ແລະ ອັກຄະ ສາວົກຄື ຜູ້
ຫວ່ານເມັດພືດ;

5 ຈິ່ງເບິ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວ
ກັບພວກເຈົ້າ, "ເຫລົ່າທູດໄດ້ຮ້ອງທຸນພຣະ

3 ແລະ ຫລັງຈາກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຫລັບໄປ

<p>11 ກ ຄມພ ໜັງສືທະ ບູນແຫ່ງຊີວິດ. ຂ ຄມພ ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ.</p>	<p>ຄ ຄມພ ການຖືກໄລ່ອອກ. 86 1 ກ ມທ 13:6–43; ຄພ 101:64–67. 3 ກ ພນມ 17:1–9.</p>	<p>ຄມພ ບາເບນ, ບາບີໂລນ. ຂ ພນມ 12:6, 14. 4 ກ ຄມພ ຍຸກສູດທ້າຍ. 5 ກ ຄພ 38:12.</p>
--	---	--

ຜູ້ເປັນເຈົ້າທັງວັນ ແລະ ຄົນ, ຜູ້ພ້ອມແລ້ວ ແລະ ຄອຍຖ້າທີ່ຈະຖືກສົ່ງອອກໄປ ຂໍເກັບກຸ່ວຢູ່ໃນທີ່;

6 ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ ບໍ່ໃຫ້ຫລີກເຂົ້ານົກ ໃນຂະນະໃບເຂົ້າຍັງອ່ອນຢູ່ (ເພາະຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ສັດທາຂອງພວກເຈົ້າຍັງອ່ອນແອຢູ່), ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຈະທຳລາຍເຂົ້າເປືອກຄືກັນ.

7 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງໃຫ້ເຂົ້າເປືອກ ແລະ ເຂົ້ານົກເຕີບໂຕຂຶ້ນນຳກັນ ຈົນກວ່າເຖິງເວລາທີ່ມັນສຸກເຕັມທີ່; ຈາກນັ້ນ ກ່ອນອື່ນໝົດໃຫ້ ພວກເຈົ້າ ເຕົ້າ ໂຮມ ເອົາ ເຂົ້າ ເປືອກ ຈາກທ່າມກາງເຂົ້ານົກ, ແລະ ຫລັງຈາກໄດ້ເຕົ້າໂຮມເອົາເຂົ້າເປືອກແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ ແລະ ເບິ່ງແມ, ເຂົ້ານົກຈະຖືກເຕົ້າໂຮມໄວ້ເປັນມັດໆ, ແລະ ທົ່ງເຫລືອຢູ່ເພື່ອຈະຖືກເຜົາ.

8 ສະນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ກັບພວກເຈົ້າ, ກັບຜູ້ທີ່ "ຖານະປະໂລຫິດ

ໄດ້ສືບຕໍ່ດຳລົງຢູ່ຜ່ານທາຍາດຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າ—

9 ເພາະພວກເຈົ້າເປັນ "ທາຍາດທີ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ, ຕາມທາງເນື້ອໜັງ, ແລະ ໄດ້ຖືກ ຂີ້ເຊື່ອງໄວ້ຈາກໂລກກັບພຣະຄຣິດໃນພຣະເຈົ້າ—

10 ສະນັ້ນ ຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ຖານະປະໂລຫິດຍັງສືບຕໍ່ດຳລົງຢູ່, ແລະ ຈຳເປັນຕ້ອງສືບຕໍ່ດຳລົງຢູ່ໂດຍຜ່ານພວກເຈົ້າ ແລະ ທາຍາດຂອງພວກເຈົ້າ ຈົນກວ່າຈະເຖິງ "ການຟື້ນຟູຂອງທຸກສິ່ງທັງປວງ ຊຶ່ງເວົ້າໄວ້ໂດຍປາກຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດທຸກຄົນນັບແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂລກ.

11 ສະນັ້ນ, ພວກເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວ ຖ້າທາກພວກເຈົ້າສືບຕໍ່ຢູ່ໃນຄຸນຄວາມດີຂອງເຮົາ, ທີ່ເປັນ "ຄວາມສະຫວ່າງແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ໂດຍຜ່ານຖານະປະໂລຫິດນີ້, ເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດແກ່ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ຂີ້ອິດສະຣາເອນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວເລື່ອງນີ້. ອາແມນ.

ພາກທີ 87

ການເປີດເຜີຍ ແລະ ການທຳນາຍກຸ່ວກັບສົງຄາມ, ທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ຢູ່ທີ່ ຫລີ ໄກ້ ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໄອໄຮໄອ, ວັນທີ 25 ເດືອນທັນວາ, 1832. ໃນເວລານີ້ ມີການຜິດຖຽງກັນ ຢູ່ໃນສະຫະລັດ ອາເມຣິກາ ເລື່ອງຄວາມເປັນຂ້າທາດ ແລະ ລັດຊ້າຄາໂຮໂລນາ ບໍ່ຍອມຈ່າຍຄ່າພາສີໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານກາງ. ປະຫວັດຂອງໂຈເຊັບສະມິດ ກ່າວວ່າ "ບັນຫາຂອງປະຊາຊາດ" ເລີ່ມຕົ້ນ "ແຈ່ມແຈ້ງ" ຕໍ່ສາດສະດາ "ຫລາຍກວ່າທີ່ຜ່ານມາ ນັບຕັ້ງແຕ່ສາດສະໜາຈັກ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນອອກມາຈາກຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ."

<p>5 ຂ ຄມພ ເກັບກຸ່ວ. 8 ກ ຄພ 113:8. ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ ແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ. 9 ກ ອຣຣ 2:9-11.</p>	<p>ຄມພ ພັນທະສັນຍາ ຂອງອິບຣາຮາມ. ຂ ອຊຢ 49:2-3. 10 ກ ກຈກ 3:19-21. ຄມພ ການຟື້ນຟູ</p>	<p>ພຣະກິດຕິຄຸນ. 11 ກ ອຊຢ 49:6. ຂ ຄພ 109:59-67.</p>
---	--	--

1-4, ສົງ ຄາມ ໄດ້ ຖືກ ບອກ ໄວ້ ລ່ວງ ໜ້າ ລະຫວ່າງລັດທາງເໜືອກັບລັດທາງໃຕ້; 5-8, ໄພອັນ ໃຫຍ່ຫລວງຈະຕົກໃສ່ເທິງຜູ້ອາໄສທັງປວງຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

1 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ກ່ຽວກັບສົງຄາມຕ່າງໆທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນບໍ່ດົນ, ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນຈາກການກະບົດຂອງ "ລັດຊ້າວຄາໂຣໂລນາ, ຊຶ່ງໃນທີ່ສຸດຈະສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍຄວາມຕາຍ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ;

2 ແລະ ເວລາຈະມາເຖິງ ເມື່ອ "ສົງຄາມຈະລຸກລາມ ໄປເຖິງປະຊາຊາດທັງປວງ, ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນຈາກບ່ອນນີ້.

3 ເພາະຈົ່ງ ເບິ່ງ, ລັດທາງໃຕ້ຈະແຍກຕົນເອງອອກຈາກລັດທາງເໜືອ, ແລະ ລັດທາງໃຕ້ຈະເອີ້ນຫາປະຊາຊາດອື່ນ, ແມ່ນແຕ່ເອີ້ນຫາອັງກິດ, ຕາມທີ່ມັນຖືກເອີ້ນ, ແລະ ພວກເຂົາກໍຈະເອີ້ນຫາປະຊາຊາດອື່ນໆນຳອີກ, ເພື່ອປົກປ້ອງຕົນເອງຈາກປະຊາຊາດອື່ນໆ; ແລະ ຈາກນັ້ນ "ສົງຄາມຈະລຸກລາມ ໄປເຖິງທຸກປະຊາຊາດທັງປວງ.

4 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກຫລາຍວັນ, ຜູ້ເປັນ "ຂ້າທາດຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານ ນາຍຂອງຕົນ, ຜູ້ຈະຖືກເຕົ້າໂຮມກຳລັງ ແລະ ຝຶກສຳລັບການສູ້ຮົບ.

5 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນນຳອີກຄື ພວກທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ຈະເຕົ້າໂຮມກຳລັງເຂົ້າກັນ, ແລະ ຈະ ໂມໂຫຮຮ້າຍຢ່າງໜັກ, ແລະ ຈະລົບກວນຄົນຕ່າງຊາດດ້ວຍຄວາມເດືອດຮ້ອນຢ່າງສາຫັດ.

6 ແລະ ດັ່ງນັ້ນ, ດ້ວຍດາບ ແລະ ດ້ວຍການນອງເລືອດ ຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະ "ຄວນຄາງ; ແລະ ດ້ວຍ "ຄວາມອິດຢາກ, ແລະ ໂຣກລະບາດ, ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວ, ແລະ ພ້າຮ້ອງໃນພ້າສະຫວັນ, ແລະ ພ້າແມບເຫລື້ອມອັນເຈັດຈ້ານຳອີກ, ຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນໂລກຮູ້ສຶກເຖິງພຣະພິໂລດ, ແລະ ຄວາມເຄືອງແຄ້ນ, ແລະ ພຣະຫັດທີ່ "ຕິສອນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່, ຈົນກວ່າການທຳລາຍທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ແລ້ວຈະເຮັດໃຫ້ປະຊາຊາດທັງປວງ 'ສູນສິ້ນໄປ;

7 ເພື່ອ ສຽງ ຮ້ອງ ໄຫ້ ຂອງ ໄພ່ ພົນ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຂອງ "ເລືອດຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈະຢູ່ດຂຶ້ນມາເຖິງພຣະກັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງ ຊຸດາບາ ໂອດ, ຈາກແຜ່ນດິນໂລກ, ເພື່ອແກ້ແຄ້ນສັດຕູຂອງພວກເຂົາ.

8 ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈົ່ງ "ຍືນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ສັກສິດ, ແລະ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ, ຈົນກວ່າວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາເຖິງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນມາເຖິງ ຢ່າງໄວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ. ອາແມນ.

87 1 ກ ຄພ 130:12-13.
2 ກ ຢອ 3:9-16;
ມຫ 24:6-7;
ຄພ 45:26, 63; 63:33.
3 ກ ຄພ 45:68-69.
4 ກ ຄພ 134:12.

6 ກ ຄພ 29:14-21; 45:49.
ຂ ຈສ—ມ 1:29.
ຄ ຄມພ ຕິສອນ, ການຕິສອນ.
ງ ຄມພ ໂລກ—ທີ່
ສຸດຂອງໂລກ.
7 ກ ອຫ 8:22-24.

ຂ ຢກບ 5:4;
ຄພ 88:2; 95:7.
8 ກ ມຫ 24:15;
ຄພ 45:32; 101:21-22.
ຂ ພນມ 3:11.

ພາກທີ 88

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ທີ່ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດ ໂອໄຮ ໂອ, ວັນທີ 27 ແລະ 28 ເດືອນທັນວາ, 1832, ແລະ ວັນທີ 3 ເດືອນມັງກອນ, 1833. ສາດສະດາໄດ້ລະບຸການເປີດເຜີຍນີ້ວ່າເປັນ “ໃບໝາກກອກ’ . . . ເດັດອອກມາຈາກຕົ້ນ ໄມ້ຂອງເມືອງສຸຂະເສີມ, ເປັນຂ່າວສານແຫ່ງສັນຕິສຸກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແກ່ພວກເຮົາ.” ການເປີດເຜີຍໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ຕອນກຸ່ມມະຫາປະໂລຫິດໄດ້ອະທິຖານຫລັງຈາກກອງປະຊຸມ “ແຍກກັນຢູ່ ແລະ ເອົັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອຂໍໃຫ້ພຣະອົງເປີດເຜີຍພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງແກ່ເຮົາ ກ່ຽວກັບການເສີມສ້າງຊີໂອນ.”

1-5, ໄພ່ພົນທີ່ຊື່ສັດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບພຣະຜູ້ປອບ ໂອນອົງນັ້ນ, ຊຶ່ງເປັນຄຳສັນຍາຂອງຊີວິດນິລັນດອນ; 6-13, ທຸກສິ່ງທັງປວງຖືກຄວບຄຸມ ແລະ ບົກຄອງໂດຍຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ; 14-16, ການພົ້ນຄົນຊີວິດມາເຖິງຜ່ານທາງການໄຖ່; 17-31, ການເຊື່ອຟັງກົດຂອງໂລກຊັ້ນສູງ, ໂລກຊັ້ນກາງ, ຫລື ໂລກຊັ້ນຕ່ຳຈະຕຽມມະນຸດສຳລັບອານາຈັກ ແລະ ລັດສະໝີພາບເຫລົ່ານັ້ນຕາມລຳດັບ; 32-35, ຄົນທີ່ຢູ່ໃນບາບກໍຈະຍັງສຶກກະບົກຢູ່ຄືເກົ່າ; 36-41, ອານາຈັກທັງປວງຈະຖືກບົກຄອງດ້ວຍກົດ; 42-45, ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານກົດສຳລັບທຸກສິ່ງທັງປວງ; 46-50, ມະນຸດຈະເຂົ້າໃຈແມ່ນແຕ່ພຣະເຈົ້າ; 51-61, ຄຳອຸປະມາເລື່ອງຊາຍທີ່ສົ່ງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຕົນໄປເຮັດວຽກຢູ່ໃນທີ່ ແລະ ໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມພວກເຂົາແຕ່ລະຄົນ; 62-73, ຈົ່ງເຂົ້າໃກ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ທ່ານຈະເຫັນພຣະພັກຂອງພຣະອົງ; 74-80, ຈົ່ງຊຳລະຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ສິດສອນຄຳສອນຂອງອານາຈັກໃຫ້ກັນແລະກັນ; 81-85, ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຖືກເຕືອນ ຄວນ ເຕືອນເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ; 86-94, ເຄື່ອງໝາຍ, ຄວາມບັນປ່ວນ

ຂອງດິນຟ້າອາກາດ, ແລະ ເຫລົ່າທູດ ຈັດຕຽມທາງສຳລັບການສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; 95-102, ເຫລົ່າທູດເປົ່າແກເອີ້ນຄົນຕາຍຕາມລຳດັບຂອງພວກເຂົາ; 103-116, ເຫລົ່າທູດເປົ່າແກປະກາດການພົ້ນພູພຣະກົດຕິຄຸນ, ການຫລົ້ມຈົມຂອງບາບິໂລນ, ແລະ ການສູ້ຮົບຂອງພຣະເຈົ້າອົງຍິ່ງໃຫຍ່; 117-126, ຈົ່ງສະແຫວງຫາການຮຽນຮູ້, ຈົ່ງສະຖາປະນາບ້ານຂອງພຣະເຈົ້າ (ພຣະວິຫານ), ແລະ ຫຸ້ມຫໍ່ຕົນເອງດ້ວຍພັນທະແຫ່ງຄວາມໃຈບຸນ; 127-141, ລະບຽບຂອງໂຮງຮຽນຂອງສາດສະດາໄດ້ຖືກອະທິບາຍໄວ້, ລວມທັງພິທີການລ້າງຕີນ.

1 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ກັບພວກເຈົ້າ ຜູ້ໄດ້ມາຮ່ວມຊຸມນຸມນຳກັນ ເພື່ອຮັບ ພຣະ ປະສົງຂອງພຣະອົງກ່ຽວກັບພວກເຈົ້າ:

2 ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນສິ່ງພໍພຣະໄທແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ເຫລົ່າທູດ ັບິ ຕີ ຍິນ ດີ ໃນ ຕົວ ພວກເຈົ້າ; ການຖວາຍ ະຫານດ້ວຍຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນມາເຖິງພຣະກັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

88 2 ກລກ 15:10. ຂ ກຈກ 10:1-4.	ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.	
----------------------------------	-------------------------------------	--

ແຫ່ງ ັຊາບາ ໂອດ, ແລະ ໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ຢູ່ໃນ ັຊື່ມາລາຊີຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຂຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແມ່ນ ແຕ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຂອງໂລກຊັ້ນສູງ.

3 ດັ່ງນັ້ນ, ບັດນີ້ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງ ັພຣະຜູ້ປອບ ໂຍນ ອົງໜຶ່ງມາ ໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ແມ່ນ ແຕ່ມາໃຫ້ພວກເຈົ້າ ເພື່ອນທັງຫລາຍຂອງເຮົາ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ສະຖິດຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງພວກເຈົ້າ, ແມ່ນ ແຕ່ ັພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ; ຊຶ່ງເປັນພຣະຜູ້ປອບ ໂຍນອົງດຽວກັນນັ້ນ ທີ່ເຮົາໄດ້ສັນຍາກັບສານຸສິດຂອງເຮົາ, ດັ່ງທີ່ມີບັນທຶກໄວ້ຢູ່ໃນພຣະທຳໂຢຮັນ.

4 ພຣະຜູ້ປອບ ໂຍນ ອົງນີ້ ຄື ຄຳສັນຍາແຫ່ງ ັຊີວິດນິລັນດອນ ທີ່ເຮົາມອບໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ ັລັດສະໝີພາບຂອງອານາຈັກຊັ້ນສູງ;

5 ຊຶ່ງລັດສະໝີພາບນັ້ນຄືຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງ ັພຣະບຸດຫົວປີ, ແມ່ນ ແຕ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ສັກສິດເໝືອກວ່າທຸກສິ່ງທັງປວງ, ຜ່ານທາງພຣະເຢຊູຄຣິດ ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ—

6 ັພຣະອົງຜູ້ໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນເບື້ອງບົນ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ ັສະເດັດລົງຕ່ຳກວ່າທຸກສິ່ງ, ໃນການນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ ັເຂົ້າໃຈທຸກສິ່ງທັງປວງ, ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະໄດ້ຢູ່ໃນທຸກສິ່ງທັງປວງ ແລະ ຜ່ານທຸກສິ່ງທັງ

ປວງ, ັຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຈິງ;

7 ຊຶ່ງຄວາມຈິງນີ້ສ່ອງແສງ. ນີ້ຄື ັຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ. ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຢູ່ໃນດວງອາທິດນຳອີກ, ແລະ ເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງດວງອາທິດ, ແລະ ເປັນພະລັງຂອງມັນ ຊຶ່ງໂດຍພະລັງນັ້ນດວງອາທິດໄດ້ຖືກ ັສ້າງຂຶ້ນ.

8 ດັ່ງ ທີ່ ພຣະ ອົງ ຢູ່ ໃນ ດວງ ເດືອນ ນຳອີກ, ແລະ ເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງດວງເດືອນ, ແລະ ເປັນພະລັງຂອງມັນ ຊຶ່ງໂດຍພະລັງນັ້ນດວງເດືອນໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ;

9 ພຣະອົງກໍເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງໝູ່ດວງດາວຄືກັນ, ແລະ ເປັນພະລັງຂອງມັນ ຊຶ່ງ ໂດຍພະລັງນັ້ນ ດວງດາວໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ;

10 ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກນຳອີກ, ແລະ ພະລັງຂອງມັນ, ແມ່ນ ແຕ່ແຜ່ນດິນ ໂລກ ຊຶ່ງເທິງນັ້ນພວກເຈົ້າໄດ້ ັຍືນຢູ່.

11 ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງຊຶ່ງສ່ອງແສງ, ຊຶ່ງໃຫ້ຄວາມສະຫວ່າງແກ່ພວກເຈົ້າ, ມາຖືງຜ່ານພຣະອົງຜູ້ເຮັດໃຫ້ດວງຕາຂອງພວກເຈົ້າແຈ້ງສະຫວ່າງ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມສະຫວ່າງອັນດຽວກັນນັ້ນທີ່ໃຫ້ຊີວິດຊີວາແກ່ ັຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຈົ້າ.

12 ຊຶ່ງ ັຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນສ່ອງແສງອອກມາຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອ ັຂະຫຍາຍອອກໄປທົ່ວທຸກແຫ່ງທົນ—

2ຄ ຢາບ 5:4;
ຄພ 95:7.
໑ ຄມພ ໜັງສືທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ.
3ກ ຢຮ 14:16.
ຂ ຄພ 76:53.
ຄມພ ພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ.
4ກ ຄພ 14:7.
ຂ ຄມພ ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງ.

5ກ ຄມພ ລູກກົກ.
6ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ຂ ຄພ 122:8.
ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.
ຄ ຄມພ ຮອບຮູ້ທຸກຢາງ.
໑ ຄພ 93:2, 8-39.
ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ;
ຈິງ, ຄວາມຈິງ.
7ກ ມຮນ 7:15-19;

ຄພ 84:45.
ຂ ປຖກ 1:16.
ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ.
10ກ ມຊ 2:1.
11ກ ຄມພ ເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ.
12ກ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ.
ຂ ຢມຍ 23:24.

13 ຄວາມສະຫວ່າງຊຶ່ງຢູ່ໃນ "ທຸກສິ່ງທັງ
ປວງ, ຊຶ່ງ ໃຫ້ ະຊີວິດ ແກ່ທຸກສິ່ງທັງ ປວງ,
ຊຶ່ງເປັນ ະກິດທີ່ທຸກສິ່ງທັງປວງຖືກບົກຄອງ
ໂດຍກົດນັ້ນ, ແມ່ນ ແຕ່ອຳນາດຂອງພຣະ
ເຈົ້າຜູ້ປະທັບຢູ່ເທິງພຣະບັນລັງຂອງພຣະ
ອົງ, ຜູ້ຢູ່ໃນຊວງອົກຂອງຊົ່ວມິລັນດອນ, ຜູ້
ຢູ່ໃນທ່າມກາງຂອງທຸກສິ່ງທັງປວງ.

14 ບັດນີ້, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວ
ກັບພວກເຈົ້າວ່າ ໂດຍຜ່ານ "ການໄຖ່ຊຶ່ງ
ເຮັດເພື່ອພວກເຈົ້າ ມັນຈຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດ
ການພື້ນຄືນຊີວິດຈາກບັນດາຄົນຕາຍ.

15 ແລະ "ວິນຍານກັບ ະຮ່າງກາຍເປັນ
ະຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດ.

16 ແລະ "ການພື້ນຄືນຊີວິດຈາກບັນດາ
ຄົນຕາຍຄືການໄຖ່ຈິດວິນຍານ.

17 ແລະ ການໄຖ່ຈິດວິນຍານ ເກີດຂຶ້ນ
ຜ່ານພຣະອົງ ທີ່ເຮັດໃຫ້ທຸກສິ່ງທັງປວງມີຊີ
ວິດຊື່ວາ, ຊຶ່ງໃນຊວງອົກຂອງພຣະອົງມີຄຳ
ສັ່ງໄວ້ວ່າ "ຄົນຍາກຈົນ ແລະ ະຄົນອ່ອນ
ໂຍນຂອງ ະແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ຮັບມັນ
ເປັນມູນມໍລະດົກ.

18 ສະນັ້ນ, ມັນຈຳເປັນຕ້ອງຖືກຊຳລະ
ໃຫ້ບໍລິສຸດຈາກຄວາມບໍ່ຊອບທຳທຸກຢ່າງ,
ເພື່ອມັນຈະໄດ້ຖືກຕຽມໄວ້ສຳລັບລັດສະໝີ
ພາບຂອງ "ຊັ້ນສູງ;

19 ເພາະ ຫລັງຈາກມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຈຸດ

ປະສົງຂອງການສ້າງຂອງມັນສຳເລັດຄົບ
ຖ້ວນແລ້ວ, ມັນຈະໄດ້ຮັບການສວມມົງກຸດ
ດ້ວຍ "ລັດສະໝີພາບ, ແມ່ນແຕ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າທີ່
ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ;

20 ເພື່ອ ຮ່າງກາຍຂອງ ຜູ້ທີ່ເປັນຂອງ
ອານາຈັກຊັ້ນສູງຈະໄດ້ "ຄອບຄອງມັນ
ຕະຫລອດ ການ ແລະ ຕະຫລອດ ໄປ;
ເພາະ, ເພື່ອ ະເຈດຕະນານີ້ມັນຈຶ່ງໄດ້ຖືກ
ເຮັດ ແລະ ສ້າງຂຶ້ນ, ແລະ ເພື່ອເຈດຕະນາ
ນີ້ມັນຈຶ່ງໄດ້ຮັບ ະການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ.

21 ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍ່
ລິສຸດ ໂດຍຜ່ານກົດຊຶ່ງເຮົາໄດ້ປະທານໃຫ້
ແກ່ພວກເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ກົດຂອງພຣະຄຣິດ,
ຕ້ອງໄດ້ຮັບອານາຈັກອື່ນເປັນມູນມໍລະດົກ,
ແມ່ນແຕ່ອານາຈັກຊັ້ນກາງ, ຫລື ວ່າອານາ
ຈັກຊັ້ນຕ່ຳ.

22 ເພາະຄົນທີ່ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມ
"ກົດຂອງອານາຈັກຊັ້ນສູງ ຈະທົນກັບລັດ
ສະໝີພາບຂອງອານາຈັກຊັ້ນສູງບໍ່ໄດ້.

23 ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມ
ກົດຂອງອານາຈັກຊັ້ນກາງ ຈະທົນກັບລັດ
ສະໝີພາບຂອງ "ຊັ້ນກາງບໍ່ໄດ້.

24 ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມ
ກົດຂອງອານາຈັກຊັ້ນຕ່ຳ ຈະທົນກັບລັດ
ສະໝີພາບຂອງ "ຊັ້ນຕ່ຳບໍ່ໄດ້; ສະນັ້ນເຂົາ
ຈຶ່ງບໍ່ເໝາະສົມກັບລັດສະໝີພາບຂອງອາ

<p>13 ກ ກລຊ 1:16-17. ຂ ພບຍ 30:20; ຄພ 10:70. ຄ ໂຢບ 38; ຄພ 88:36-38. ຄພ ກົດ.</p> <p>14 ກ ຄພ ຊົດໄຊ້, ການຊົດໄຊ້; ແຜນແຫ່ງການໄຖ່.</p> <p>15 ກ ຄພ ມະນຸດ—ມະນຸດ, ລູກທາງວິນຍານຂອງພຣະ ບິດາເທິງສະຫວັນ; ວິນຍານ. ຂ ຄພ ຮ່າງກາຍ. ຄ ປຖກ 2:7.</p>	<p>ຄພ ຈິດວິນຍານ.</p> <p>16 ກ ແອວ 11:42. ຄພ ການພື້ນຄືນພຣະ ຊົນ, ການພື້ນຄືນຊີວິດ.</p> <p>17 ກ ຄພ ຍາກຈົນ. ຂ ຄພ ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ. ຄ ຄພ ແຜ່ນດິນໂລກ— ພາວະສຸດທ້າຍຂອງ ແຜ່ນດິນໂລກ.</p> <p>18 ກ ຄພ ລັດສະໝີພາບ ຂອງຊັ້ນສູງ.</p> <p>19 ກ ຄພ 130:7-9.</p>	<p>20 ກ ຄພ 38:20. ຂ ມຊ 1:39. ຄພ ມະນຸດ—ມະນຸດ, ສັກກະຍະພາບທີ່ຈະ ກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະ ບິດາເທິງສະຫວັນ. ຄ ຄພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ.</p> <p>22 ກ ຄພ 105:5. 23 ກ ຄພ ລັດສະໝີພາບ ຂອງຊັ້ນກາງ.</p> <p>24 ກ ຄພ ລັດສະໝີພາບ ຂອງຊັ້ນຕ່ຳ.</p>
---	--	---

ນາຈັກ. ສະນັ້ນເຂົາຕ້ອງທົນກັບອານາຈັກ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນອານາຈັກທີ່ມີລັດສະໝີພາບ.

25 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງ ແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ "ແຜ່ນດິນ ໂລກປະຕິບັດຕາມກົດຂອງອານາຈັກຊັ້ນ ສູງ, ເພາະມັນເຮັດໃຫ້ຈຸດປະສົງຂອງການ ສ້າງຂອງມັນສຳເລັດຄົບຖ້ວນ, ແລະ ບໍ່ ລ່ວງລະເມີດກົດ—

26 ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈິ່ງຈະໄດ້ຮັບ "ການ ຂຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນ ມັນຈະ ະຕາຍ, ມັນຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຄົນມີຊີ ວິດຊີວາອີກ, ແລະ ມັນຈະທົນກັບອຳນາດ ນັ້ນໄດ້ ຊຶ່ງໂດຍອຳນາດນັ້ນມັນໄດ້ຖືກເຮັດ ໃຫ້ຄົນມີຊີວິດຊີວາອີກ, ແລະ "ຄົນຊອບທຳ ຈະໄດ້ຮັບມັນເປັນ າມູນມໍລະດົກ.

27 ເພາະເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຕາຍ, ພວກເຂົາຈະ າລຸກຂຶ້ນອີກ, ເປັນ ະຮ່າງກາຍ ຝ່າຍວິນຍານ.

28 ຄົນທີ່ມີວິນຍານຂອງຊັ້ນສູງຈະໄດ້ ຮັບຮ່າງກາຍອັນດຽວກັນນັ້ນ ຊຶ່ງເຄີຍເປັນ ຮ່າງກາຍທຳມະຊາດ; ແມ່ນແຕ່ພວກເຈົ້າ ກໍຈະໄດ້ຮັບຮ່າງກາຍຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງພວກເຈົ້າ ຈະເປັນລັດ ສະໝີພາບນັ້ນ ຊຶ່ງໂດຍ "ລັດສະໝີພາບ ນັ້ນຮ່າງກາຍຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ ຄົນມີ ະຊີວິດຊີວາອີກ.

29 ພວກເຈົ້າຜູ້ທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ຄົນມີຊີວິດຊີ ວາອີກ ໂດຍສ່ວນໜຶ່ງຂອງລັດສະໝີພາບ

"ຊັ້ນສູງ ເມື່ອນັ້ນຈະໄດ້ຮັບຢ່າງດຽວກັນ ນັ້ນ, ແມ່ນແຕ່ຄວາມສົມບູນ.

30 ແລະ ຄົນທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ຄົນມີຊີວິດຊີ ວາອີກ ໂດຍສ່ວນໜຶ່ງຂອງລັດສະໝີພາບ ຂອງ "ຊັ້ນກາງ ເມື່ອນັ້ນຈະໄດ້ຮັບຢ່າງດຽວ ກັນນັ້ນ, ແມ່ນແຕ່ຄວາມສົມບູນ.

31 ແລະ ຄົນທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ຄົນມີຊີວິດ ຊີວາອີກ ໂດຍສ່ວນໜຶ່ງຂອງລັດສະໝີ ພາບຂອງ "ຊັ້ນຕ່ຳກໍຄືກັນ ເມື່ອນັ້ນຈະ ໄດ້ຮັບຢ່າງດຽວກັນນັ້ນ, ແມ່ນແຕ່ຄວາມ ສົມບູນ.

32 ແລະ ຄົນທີ່ເຫລືອຢູ່ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ ຄົນມີ "ຊີວິດຊີວາຄືກັນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍ ຕາມ, ພວກເຂົາຈະໄດ້ກັບຄືນສູ່ສະຖານ ທີ່ເດີມຂອງພວກເຂົາເອງ, ເພື່ອຊົມ ຊົມ ກັບສິ່ງທີ່ພວກເຂົາ ະເຕັມໃຈທີ່ຈະຮັບເອົາ, ເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຕັມໃຈທີ່ຈະຮັບເອົາ ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາມີໂອກາດທີ່ຈະໄດ້ຮັບ.

33 ເພາະມັນຈະເປັນປະໂຫຍດຫຍັງແກ່ ມະນຸດ ຖ້າຫາກຂອງປະທານນັ້ນຖືກມອບ ໃຫ້ເຂົາ, ແລະ ເຂົາບໍ່ຍອມຮັບເອົາຂອງ ປະທານນັ້ນ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຂົາບໍ່ປິຕິຍິນດີກັບ ສິ່ງທີ່ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເຂົາ, ທັງບໍ່ປິຕິຍິນດີ ກັບພຣະອົງຜູ້ປະທານຂອງປະທານນັ້ນໃຫ້ ເຂົາ.

34 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງ ແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ສິ່ງທີ່ຖືກ ບົກຄອງ ໂດຍກົດ ກໍຈະຖືກບົກປ້ອງໄວ້

<p>25 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ. 26 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ— ພາວະສຸດທ້າຍຂອງ ແຜ່ນດິນໂລກ. ຂ ຄມພ ໂລກ—ທີ່ ສຸດຂອງໂລກ. ຄ 2 ປຕ 3:11-14. ຄມພ ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ. ງ ມຫ 5:5;</p>	<p>ຄຫ 45:58; 59:2; 63:49. 27 ກ ຄມພ ການຟື້ນຄືນພຣະ ຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ. ຂ 1 ກຮຫ 15:44. 28 ກ ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. ຂ ຄຫ 43:32; 63:51; 101:31. 29 ກ ຄມພ ມະນຸດ—ມະນຸດ, ສັກ ກະຍະພາບທີ່ຈະກາຍເປັນ ເໝືອນດັ່ງພຣະບິດາເທິງ</p>	<p>ສະຫວັນ; ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງ. 30 ກ ຄມພ ລັດສະໝີພາບ ຂອງຊັ້ນກາງ. 31 ກ ຄມພ ລັດສະໝີພາບ ຂອງຊັ້ນຕ່ຳ. 32 ກ ແອວ 11:41-45. ຂ ຄມພ ອຳເພີໃຈ.</p>
---	--	---

ໂດຍກົດ ແລະ ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ດີພ້ອມທຸກຢ່າງ ແລະ ຖືກ "ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໂດຍກົດອັນດຽວກັນນັ້ນ.

35 ສິ່ງທີ່ "ຝ່າຝົນກົດ, ແລະ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມກົດ, ແຕ່ສະແຫວງຫາທີ່ຈະກາຍເປັນກົດສຳລັບຕົນເອງ, ແລະ ຈະເຕັມໃຈທີ່ຈະຢູ່ໃນບາບ, ແລະ ທັງໝົດຢູ່ໃນບາບ, ບໍ່ສາມາດຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ໂດຍກົດ, ທັງໂດຍ "ຄວາມເມດຕາ, "ຄວາມຍຸດຕິທຳ, ຫລື ການພິພາກສາ. ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະຍັງ "ສຶກກະປົກຢູ່ຄືເກົ່າ.

36 ອານາຈັກທັງໝົດມີກົດໃຫ້ໄວ້;

37 ແລະ ມີຫລາຍ "ອານາຈັກ; ເພາະບໍ່ມີບ່ອນໃດທີ່ວ່າງ ຊຶ່ງໃນນັ້ນຈະບໍ່ມີອານາຈັກ; ແລະ ບໍ່ມີອານາຈັກໃດທີ່ຕັ້ງຢູ່ຊຶ່ງໃນນັ້ນຈະບໍ່ມີບ່ອນວ່າງ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນອານາຈັກທີ່ສູງກວ່າ ຫລື ຕໍ່າກວ່າ.

38 ແລະ ແກ່ທຸກອານາຈັກມີ "ກົດໃຫ້ໄວ້; ແລະ ແກ່ທຸກກົດມີຂອບເຂດ ແລະ ເງື່ອນໄຂສະເພາະຂອງມັນ.

39 ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມ "ເງື່ອນໄຂເຫລົ່ານັ້ນ "ບໍ່ມີຂໍ້ແກ້ຕົວໄດ້.

40 ເພາະ "ຄວາມຮູ້ແຈ້ງຈະແນບສະໜິດຢູ່ກັບຄວາມຮູ້ແຈ້ງ; "ບັນຍາຈະຮັບເອົາບັນຍາ; "ຄວາມຈິງຈະນ້ອມຮັບຄວາມຈິງ; "ຄຸນນະທຳຈະຮັກຄຸນນະທຳ; "ຄວາມສະຫວ່າງຈະແນບສະໜິດຢູ່ກັບຄວາມສະຫວ່າງ;

ຄວາມເມດຕາ ຈະມີ "ຄວາມສົງສານ ຕໍ່ຄວາມເມດຕາ ແລະ ອ້າງສິດໃນຄົນຂອງນາງເອງ; ຄວາມຍຸດຕິທຳຈະດຳເນີນຕໍ່ໃນເສັ້ນທາງຂອງມັນເອງ ແລະ ອ້າງສິດໃນຄົນຂອງມັນເອງ; ການພິພາກສາຈະອອກໄປຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງຜູ້ນັ່ງຢູ່ເທິງພຣະບັນລັງ ແລະ ປົກຄອງ ແລະ ດຳເນີນການທຸກສິ່ງ.

41 ພຣະອົງ "ເຂົ້າພຣະໄທທຸກສິ່ງທັງປວງ, ແລະ ທຸກສິ່ງທັງປວງຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ແລະ ທຸກສິ່ງທັງປວງຢູ່ອ້ອມຮອບພຣະອົງ; ແລະ ພຣະອົງຢູ່ເໜືອທຸກສິ່ງທັງປວງ, ແລະ ໃນທຸກສິ່ງທັງປວງ, ແລະ ຜ່ານທຸກສິ່ງທັງປວງ, ແລະ ອ້ອມຮອບທຸກສິ່ງທັງປວງ; ແລະ ທຸກສິ່ງທັງປວງເປັນຢູ່ໂດຍພຣະອົງ, ແລະ ມາຈາກພຣະອົງ, ແມ່ນແຕ່ພຣະເຈົ້າ, ຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ.

42 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ພຣະອົງໄດ້ປະທານກົດໃຫ້ແກ່ທຸກສິ່ງທັງປວງ, ຊຶ່ງໂດຍກົດນັ້ນ ທຸກສິ່ງທັງປວງຈຶ່ງເຄື່ອນຍ້າຍໃນ "ເວລາຂອງມັນ ແລະ ໃນລະດູການຂອງມັນ;

43 ແລະ ເສັ້ນທາງຂອງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ເສັ້ນທາງຂອງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, ຊຶ່ງຮ່ວມ

<p>34 ກ ຄມພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ.</p> <p>35 ກ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ. ຂ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ.</p> <p>ຄ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ.</p> <p>ງ ພນມ 22:11; 1 ນຟ 15:33-35; 2 ນຟ 9:16; ແອວ 7:21.</p>	<p>37 ກ ຄພ 78:15. 38 ກ ຄພ 88:13.</p> <p>39 ກ ຄພ 130:20-21. ຂ ຄມພ ຮັບຮອງ, ການຮັບຮອງ.</p> <p>40 ກ ຄມພ ຮູ້ແຈ້ງ, ຄວາມຮູ້ແຈ້ງ, ຜູ້ຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງ. ຂ ຄມພ ສະຕິບັນຍາ.</p> <p>ຄ ຄມພ ຈິງ, ຄວາມຈິງ.</p> <p>ງ ຄມພ ຄຸນນະທຳ.</p> <p>ຈ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ,</p>	<p>ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ.</p> <p>ສ ຄມພ ເມດຕາສົງສານ, ຄວາມເມດຕາສົງສານ.</p> <p>41 ກ 1 ຢຮ 3:20; 1 ນຟ 9:6; 2 ນຟ 9:20; ຄພ 38:1-3.</p> <p>ຄມພ ຮອບຮູ້ທຸກຢ່າງ.</p> <p>42 ກ ດນອ 2:20-22; ອຣຮ 3:4-19.</p>
---	---	--

ດ້ວຍແຜ່ນດິນ ໂລກ ແລະ ດາວພະເຄາະ ທັງໝົດ.

44 ແລະ ມັນໄດ້ໃຫ້ ກຄວາມສະຫວ່າງ ແກ່ກັນ ແລະ ກັນ ໃນ ເວລາຂອງມັນ ແລະ ໃນລະດູການຂອງມັນ, ໃນນາທິຂອງມັນ, ໃນຊົ່ວໂມງຂອງມັນ, ໃນມື້ຂອງມັນ, ໃນອາທິດຂອງມັນ, ໃນເດືອນຂອງມັນ, ໃນປີຂອງມັນ—ທຸກສິ່ງທັງປວງເຫລົ່ານີ້ຄື ະຫຍັງ ປີ ສຳ ລັບ ພຣະ ເຈົ້າ, ແຕ່ ບໍ່ ແມ່ນ ສຳ ລັບ ມະນຸດ.

45 ແຜ່ນດິນ ໂລກໝຸນ ໄປ ເທິງປົກຂອງ ນາງ, ແລະ ກດວງ ອາ ທິດ ໃຫ້ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ຂອງ ມັນ ໃນ ເວລາກາງ ເວັນ, ແລະ ດວງ ເດືອນ ໃຫ້ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ຂອງ ມັນ ໃນເວລາກາງຄືນ, ແລະ ໝູ່ດວງດາວກໍໃຫ້ ຄວາມສະຫວ່າງຂອງມັນນຳອີກ, ໃນຂະນະ ທີ່ມັນໝຸນ ໄປເທິງປົກຂອງມັນໃນລັດສະໝີ ພາບຂອງມັນ, ໃນທ່າມກາງ ະອຳນາດຂອງ ພຣະເຈົ້າ.

46 ເຮົາ ຈະ ປຽບທຽບອານາຈັກເຫລົ່ານີ້ ໃສ່ກັບສິ່ງໃດນີ້, ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະໄດ້ເຂົ້າ ໃຈ?

47 ຈົ່ງເບິ່ງ, ທຸກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ເປັນອານາ ຈັກ, ແລະ ມະນຸດຄົນໃດທີ່ໄດ້ເຫັນສ່ວນໃດ ຫລື ສ່ວນນ້ອຍທີ່ສຸດຂອງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ກໍໄດ້ ກເຫັນພຣະເຈົ້າເຄື່ອນຍ້າຍໃນເດຊານຸພາບ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະອົງ.

48 ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າ ວ່າ ເຂົາ ໄດ້ ເຫັນພຣະອົງ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະອົງ ຜູ້ໄດ້ສະເດັດມາຫາຄົນ ກຂອງພຣະອົງເອງ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຍອມຮັບ.

49 ກຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ສ່ອງ ແສງ ຢູ່ ໃນ ຄວາມມືດ ແລະ ຄວາມມືດບໍ່ເຂົ້າໃຈ ມັນ ເລີຍ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ວັນນັ້ນຈະມາ ເຖິງ ເມື່ອພວກເຈົ້າຈະ ະເຂົ້າໃຈແມ່ນແຕ່ ພຣະເຈົ້າ, ໂດຍຖືກເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດຊີວາຄົນ ອີກໃນພຣະອົງ ແລະ ໂດຍພຣະອົງ.

50 ເມື່ອນັ້ນພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ພວກເຈົ້າ ໄດ້ເຫັນເຮົາ, ວ່າເຮົາເປັນຢູ່, ແລະ ວ່າເຮົາ ຄືຄວາມສະຫວ່າງທີ່ແທ້ຈິງ ຊຶ່ງຢູ່ໃນພວກ ເຈົ້າ, ແລະ ວ່າພວກເຈົ້າຢູ່ໃນເຮົາ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງ ນັ້ນພວກເຈົ້າຈະຮຸ່ງເຮືອງບໍ່ໄດ້.

51 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະປຽບທຽບອານາຈັກ ດັ່ງກ່າວໃສ່ກັບຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ມີທັງ, ແລະ ລາວໄດ້ສົ່ງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວອອກໄປໃນ ທົ່ງເພື່ອຂຸດດິນໃນທົ່ງ.

52 ແລະ ລາວໄດ້ກ່າວກັບຄົນທຳອິດວ່າ: ໃຫ້ເຈົ້າໄປ ແລະ ເຮັດວຽກຢູ່ໃນທົ່ງ, ແລະ ໃນ ຊົ່ວ ໂມງ ທຳ ອິດ ເຮົາ ຈະ ມາ ຫາ ເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ເຫັນຄວາມຊື່ນຊົມຢູ່ໃນໃບ ໜ້າຂອງເຮົາ.

53 ແລະ ລາວໄດ້ກ່າວກັບຄົນທີສອງວ່າ: ໃຫ້ເຈົ້າໄປໃນທົ່ງ, ແລະ ໃນຊົ່ວໂມງທີສອງ ເຮົາ ຈະ ມາ ຢ້ຽມຢາມ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ຄວາມຊື່ນ ຊົມຢູ່ໃນໃບໜ້າຂອງເຮົາ.

54 ແລະ ກັບ ຄົນ ທີ ສາມ ນຳ ອີກ, ໂດຍ ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະມາຢ້ຽມຢາມເຈົ້າ;

55 ແລະ ກັບ ຄົນ ທີ ສີ່, ແລະ ຕ່ຽງ ໄປ ຈົນ ເຖິງຄົນທີສິບສອງ.

56 ແລະ ເຈົ້ານາຍຂອງທັງໄດ້ໄປຫາຄົນ ທຳອິດໃນຊົ່ວໂມງທຳອິດ, ແລະ ໄດ້ຢູ່ກັບ ເຂົາຕະຫລອດຊົ່ວໂມງນັ້ນ, ແລະ ເຂົາໄດ້

<p>44 ກ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງພຣະຄຣິດ. ຂ ພສສ 90:4; 2 ປຕ 3:8. 45 ກ ປຖກ 1:16;</p>	<p>ອຣຮ 4:16. ຂ ຄພ 88:7-13. 47 ກ ແອວ 30:44; ມຊ 1:27-28; 6:63; ອຣຮ 3:21. 48 ກ ຢຮ 1:11;</p>	<p>3 ນພ 9:16; ຄພ 39:1-4. 49 ກ ຄພ 6:21; 50:23-24; 84:45-47. ຂ ຢຮ 17:3; ຄພ 93:1, 28.</p>
---	--	--

ຮັບຄວາມຍິນດີດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງໃນ
ໃບໜ້າຂອງເຈົ້ານາຍຂອງເຂົາ.

57 ແລະ ຈາກນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ໄປຈາກຄົນ
ທຳອິດ ເພື່ອລາວຈະໄດ້ໄປຢັ້ງຢືນຢາມຄົນທີ່
ສອງນຳອີກ, ແລະ ຄົນທີສາມ, ແລະ ຄົນທີ
ສີ່, ແລະ ຄົນຕ່ຳໄປຈົນເຖິງຄົນທີສິບສອງ.

58 ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາທັງໝົດຈຶ່ງໄດ້
ຮັບຄວາມສະຫວ່າງຈາກໃບໜ້າຂອງເຈົ້າ
ນາຍຂອງພວກເຂົາ, ທຸກຄົນໄດ້ຮັບໃນຊົ່ວ
ໂມງຂອງເຂົາ, ແລະ ໃນເວລາຂອງເຂົາ,
ແລະ ໃນລະດູການຂອງເຂົາ—

59 ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນກັບຄົນທຳອິດ, ແລະ
ຕ່ຳໄປຈົນເຖິງຄົນ ສຸດທ້າຍ, ແລະ ຈາກ
ຄົນສຸດທ້າຍຈົນເຖິງຄົນທຳອິດ, ແລະ ຈາກ
ຄົນທຳອິດຈົນເຖິງຄົນສຸດທ້າຍ;

60 ທຸກຄົນຕາມລຳດັບຂອງເຂົາເອງ, ຈົນ
ກວ່າຊົ່ວໂມງໝົດໄປ, ແມ່ນແຕ່ຕາມທີ່ເຈົ້າ
ນາຍຂອງເຂົາໄດ້ບັນຊາເຂົາໄວ້, ເພື່ອວ່າ
ເຈົ້ານາຍຂອງເຂົາຈະໄດ້ມີບາລະມີຜ່ານ
ເຂົາ, ແລະ ເຂົາມີບາລະມີຜ່ານເຈົ້ານາຍ
ຂອງເຂົາ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາທັງໝົດຈະໄດ້
ມີບາລະມີ.

61 ສະນັ້ນ, ເຮົາຈຶ່ງປຽບທຽບອານາຈັກ
ເຫລົ່ານີ້ໃສ່ກັບຄຳອຸປະມານີ້, ແລະ ຜູ້ອາ
ໄສຢູ່ໃນນັ້ນ—ແຕ່ລະອານາຈັກໃນຊົ່ວໂມງ
ຂອງມັນເອງ, ແລະ ໃນເວລາຂອງມັນເອງ,
ແລະ ໃນລະດູການຂອງມັນເອງ, ແມ່ນແຕ່
ຕາມຄຳສັ່ງ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ກຳນົດໄວ້.

62 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງ

ແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ພ້ອມ
ທັງຫລາຍຂອງເຮົາວ່າ ເຮົາຝາກຄຳກ່າວ
ເຫລົ່ານີ້ໄວ້ກັບພວກເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ ຂໍ້ໂຕ້ຕອງ
ຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຈົ້າ, ດ້ວຍບັນຍັດນີ້ຊຶ່ງ
ເຮົາປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ວ່າພວກ
ເຈົ້າຈະ ອີ້ນຫາເຮົາໃນຂະນະທີ່ເຮົາຢູ່
ໃກ້—

63 ຈົ່ງ ເຂົ້າມາໃກ້ເຮົາ ແລະ ເຮົາຈະ
ເຂົ້າໃກ້ພວກເຈົ້າ; ຈົ່ງ ສະແຫວງຫາເຮົາ
ດ້ວຍຄວາມພາກພຽນ ແລະ ພວກເຈົ້າຈະ
ພົບເຮົາ; ຈົ່ງໝັ້ນຂໍ້ ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະໄດ້
ຮັບ; ຈົ່ງໝັ້ນເຄາະ ແລ້ວຈະມີຜູ້ໂຂປະຕູໃຫ້
ພວກເຈົ້າ.

64 ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຈົ້າ ທູນຂໍພຣະ
ບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ ມັນຈະຖືກມອບໃຫ້
ແກ່ພວກເຈົ້າ, ອັນທີ່ ສົມຄວນສຳລັບພວກ
ເຈົ້າ;

65 ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າທູນຂໍສິ່ງໃດ
ທີ່ບໍ່ ສົມຄວນສຳລັບພວກເຈົ້າ, ມັນຈະ
ກາຍເປັນການ ກ່າວໂທດຂອງພວກເຈົ້າ.

66 ຈົ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຍິນເປັນ
ຄືກັນກັບ ສຽງຂອງຄົນປ່າວຮ້ອງຢູ່ໃນ
ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງ
ກັນດານ, ເພາະພວກເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຫັນ
ເພິ່ນ—ສຽງຂອງເຮົາ, ເພາະສຽງຂອງເຮົາ
ຄືພຣະວິນຍານ; ພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ
ຄືຄວາມຈິງ; ຄວາມຈິງຈະຄົງຢູ່ ແລະ ບໍ່ມີ
ທີ່ສິ້ນສຸດ; ແລະ ຖ້າຫາກມັນຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ
ມັນຈະມີຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

<p>59 ກ ມທ 20:1-16. 61 ກ ຄພ 76:24. 62 ກ ຄພ 84:63; 93:45. ຂ ຄມພ ໂຕ້ຕອງ. ຄ ອຊຢ 55:6; ຢກບ 1:5; ຄພ 46:7. 63 ກ ຊກຢ 1:3; ຢກບ 4:8; ພນມ 3:20.</p>	<p>ຂ 1 ຂຄ 28:9; ອທ 12:41; ຄພ 101:38. ຄ ຄພ 4:7; 49:26. 64 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. ຂ ຄພ 18:18; 46:28-30. 65 ກ ຢກບ 4:3. ຂ ຄພ 63:7-11.</p>	<p>66 ກ ອຊຢ 40:3; 1 ນພ 17:13; ແອວ 5:37-38; ຄພ 128:20. ຂ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງ ພຣະຄຣິດ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຄ ຄມພ ຈິງ, ຄວາມຈິງ.</p>
---	---	--

67 ແລະ ຖ້າທາກດວງຕາຂອງພວກເຈົ້າ
"ເຫັນ ແກ່ ະລັດ ສະ ພິ ພາບ ຂອງ ເຮົາ ແຕ່
ຢ່າງດຽວ, ທັງຮ່າງກາຍຂອງພວກເຈົ້າຈະ
ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງ, ແລະ ຈະບໍ່
ມີຄວາມມືດໃນພວກເຈົ້າ; ແລະ ຮ່າງກາຍ
ນັ້ນ ຊຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງ ະເຂົ້າ
ໃຈທຸກສິ່ງທັງປວງ.

68 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງ ະຂຳລະຕົນເອງໃຫ້ບໍລິ
ສຸດ ເພື່ອໃຫ້ ະຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າເຫັນ
ແກ່ພຣະເຈົ້າແຕ່ຢ່າງດຽວ, ແລະ ວັນເວລາ
ຈະມາເຖິງເມື່ອພວກເຈົ້າຈະ ະເຫັນພຣະ
ອົງ; ເພາະພຣະອົງຈະເປີດເຜີຍພຣະພັກ
ຂອງພຣະອົງແກ່ພວກເຈົ້າ, ແລະ ມັນຈະ
ເປັນໄປໃນເວລາຂອງພຣະອົງເອງ, ແລະ
ໃນວິທີທາງຂອງພຣະອົງເອງ, ແລະ ຕາມ
ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງເອງ.

69 ຈົ່ງລະນຶກເຖິງຄຳສັນຍາອັນຍິ່ງໃຫຍ່
ແລະ ສຸດທ້າຍຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບພວກ
ເຈົ້າ; ຈົ່ງຕັດຄວາມນຶກຄິດທີ່ ະໄຮ້ປະໂຫຍດ
ຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ະການຫົວເຮຣຣາຂອງ
ພວກເຈົ້າອອກໄປໃຫ້ໄກຈາກພວກເຈົ້າ.

70 ຈົ່ງຢູ່, ຈົ່ງຢູ່ໃນບ່ອນນີ້ຕໍ່ໄປ, ແລະ ຈົ່ງ
ເອົັນໃຫ້ມີການຊຸມນຸມທີ່ສັກສິດ, ແມ່ນແຕ່
ການຊຸມນຸມຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເປັນຄົນ
ງານກຸ່ມທຳອິດໃນອານາຈັກສູດທ້າຍນີ້.

71 ແລະ ໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ພວກເຂົາໄດ້
"ເຕືອນ ໃນ ເສັ້ນ ທາງ ເດີນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ

ເອົັນຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄຕ່ຕອງເຖິງ
ການເຕືອນໃນໃຈຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງພວກ
ເຂົາໄດ້ຮັບ, ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ.

72 ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ ເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະດູແລ
ຜູ້ຄົນຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ຈະຍົກພວກ
ແອວເດີຂຶ້ນ ແລະ ສົ່ງໄປໃຫ້ພວກເຂົາ.

73 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ຈະ ເລັ່ງ ວຽກງານ ຂອງ
ເຮົາເມື່ອເຖິງເວລາຂອງມັນ.

74 ແລະ ເຮົາມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ຜູ້
ເປັນ ະຄົນງານກຸ່ມທຳອິດໃນອານາຈັກສູດ
ທ້າຍນີ້, ບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງ ວ່າໃຫ້ພວກເຈົ້າຈັດ
ການ ຊຸມ ນຸມ ກັນ, ແລະ ວາງ ລະບຽບ ຕົນ
ເອງ, ແລະ ຕຽມຕົນເອງ, ແລະ ຂຳລະຕົນ
ເອງໃຫ້ບໍລິສຸດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ະເຮັດໃຫ້ຫົວ
ໃຈຂອງພວກເຈົ້າບໍລິສຸດ, ແລະ ະຂຳລະມີ
ແລະ ຕົນຂອງພວກເຈົ້າຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ເພື່ອ
ວ່າເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າ ະສະອາດ;

75 ເພື່ອ ເຮົາ ຈະ ເປັນ ພະຍານ ຕໍ່ ະພຣະ
ບິດາຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງ
ພວກເຈົ້າ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ, ວ່າ
ພວກເຈົ້າສະອາດຈາກເລືອດຂອງຄົນລຸ້ນ
ທີ່ຊົ່ວຊ້ານີ້; ເພື່ອເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຄຳສັນຍາ
ນີ້, ຄຳສັນຍາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສຸດທ້າຍນີ້,
ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບພວກເຈົ້າສຳເລັດຄົບ
ຖ້ວນ, ເມື່ອເຮົາປະສົງ.

76 ພ້ອມນີ້, ເຮົາຈະໃຫ້ບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງແກ່
ພວກເຈົ້າ ວ່າພວກເຈົ້າຈະສືບຕໍ່ໃນ ະການ

67 ກ ມທ 6:22; ລກ 11:34-36;
ຄພ 82:19.
ຂ ຢຮ 7:18.
ຄ ສພສ 28:5; ຄພ 93:28.
ຄມພ ການສາມາດສັງ
ເກດ, ຂອງປະທານແຫ່ງ.
68 ກ ຄມພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ,
ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ.
ຂ ຄມພ ຈິດໃຈ.
ຄ ຄພ 67:10-13; 93:1;
97:15-17.

69 ກ ມທ 12:36;
ມຊຢ 4:29-30;
ແອວ 12:14.
ຂ ຄພ 59:15; 88:121.
71 ກ ຄມພ ເຕືອນ, ຄຳເຕືອນ.
74 ກ ມທ 20:1, 16.
ຂ ລລວ 20:7-8;
3 ນພ 19:28-29;
ຄພ 50:28-29; 133:62.
ຄ ຄມພ ສະອາດ ແລະ
ບໍ່ສະອາດ.

ງ ອທ 12:37.
75 ກ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະ
ເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າອົງເປັນ
ພຣະບິດາ;
ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນ
ສະຫວັນ;
ມະນຸດ—ມະນຸດ, ລູກ
ທາງວິນຍານຂອງພຣະ
ບິດາເທິງສະຫວັນ.
76 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ
ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.

ອະທິຖານ ແລະ ການຖືສິນອົດເຂົ້າ ນັບ ແຕ່ເວລານີ້ໄປ.

77 ແລະ ເຮົາ ຈະ ໃຫ້ ບັນ ຍັດ ຂໍ້ ໜຶ່ງ ແກ່ ພວກເຈົ້າ ວ່າ ພວກເຈົ້າ ຈະ ກໍານົດ ສອນ ຄຳ ສອນ ຂອງ ອານາຈັກ ໃຫ້ ກັນ ແລະ ກັນ.

78 ຈົ່ງ ສິດ ສອນ ຢ່າງ ພາກ ພຽນ ແລະ ພຣະ ຄຸນ ຂອງ ເຮົາ ຈະ ຢູ່ ກັບ ພວກເຈົ້າ, ເພື່ອ ພວກເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ແນະນຳ ຢ່າງ ສົມບູນ ຫລາຍ ຂຶ້ນ ໃນ ທິດ ສະ ດີ, ໃນ ຫລັກທຳ, ໃນ ຄຳສອນ, ໃນ ກົດ ຂອງ ພຣະ ກິດ ຕິຄຸນ, ໃນ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ກ່ຽວ ກັບ ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ອັນ ທີ່ ສົມຄວນ ສຳລັບ ພວກເຈົ້າ ທີ່ ຈະ ເຂົ້າ ໃຈ;

79 ກ່ຽວ ກັບ ສິ່ງ ຕ່າງໆ ທັງ ໃນ ພຳ ສະຫວັນ ແລະ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ແລະ ໃຕ້ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ; ສິ່ງ ທີ່ ເປັນ ມາ, ສິ່ງ ທີ່ ເປັນ ຢູ່, ສິ່ງ ທີ່ ຕ້ອງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ບໍ່ ດິນ; ສິ່ງ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ບ້ານ, ສິ່ງ ທີ່ ຢູ່ ຕ່າງ ແດນ; ສິ່ງ ຄາມ ແລະ ຄວາມ ຫຍຸ້ງ ເຫຍື່ງ ຂອງ ປະ ຊາ ຊາດ ທັງ ຫລາຍ, ແລະ ການ ພິພາກສາ ຊຶ່ງ ມີ ຢູ່ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ; ແລະ ຄວາມ ຮູ້ ເລື່ອງ ປະເທດ ຕ່າງໆ ແລະ ອານາຈັກ ຕ່າງໆ ນຳ ອີກ—

80 ເພື່ອ ວ່າ ພວກເຈົ້າ ຈະ ຕຽມ ພ້ອມ ໃນ ທຸກ ສິ່ງ ເມື່ອ ເຮົາ ຈະ ສົ່ງ ພວກເຈົ້າ ໄປ ອີກ ເພື່ອ ຂະຫຍາຍ ການ ເອີ້ນ ຊຶ່ງ ໃນ ການ ເອີ້ນ ນັ້ນ ເຮົາ ໄດ້ ເອີ້ນ ພວກເຈົ້າ, ແລະ ພາລະ ກິດ ນັ້ນ ຊຶ່ງ ເຮົາ ໄດ້ ມອບ ໝາຍ ໃຫ້ ແກ່ ພວກເຈົ້າ.

81 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ສົ່ງ ພວກເຈົ້າ ອອກ ໄປ

ເປັນ ພະຍານ ແລະ ເຕືອນ ຜູ້ ຄົນ, ແລະ ມັນ ຈຳ ເປັນ ທີ່ ທຸກ ຄົນ ຜູ້ ໄດ້ ຖືກ ເຕືອນ ຈະ ເຕືອນ ເພື່ອ ນັບ ຂອງ ຕົນ.

82 ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາ ຈຶ່ງ ຕົກ ຢູ່ ໃນ ສະ ພາບ ທີ່ ບໍ່ ມີ ຂໍ້ ແກ້ ຕົວ, ແລະ ບາບ ຂອງ ພວກເຂົາ ຈະ ຢູ່ ເທິງ ຫົວ ຂອງ ພວກເຂົາ ເອງ.

83 ຄົນ ທີ່ ສະແຫວງ ທາ ເຮົາ ກ່ອນ ຈະ ພົບ ເຮົາ, ແລະ ຈະ ບໍ່ ຖືກ ປະຖິ້ມ.

84 ສະນັ້ນ, ໃຫ້ ພວກເຈົ້າ ຢູ່ ບ່ອນ ນັ້ນ, ແລະ ທຳ ງານ ຢ່າງ ພາກພຽນ, ເພື່ອ ວ່າ ພວກເຈົ້າ ຈະ ດີ ພ້ອມ ໃນ ການ ປະ ຕິບັດ ສາດສະ ຫາ ກິດ ທີ່ ຈະ ອອກ ໄປ ໃນ ບັນດາ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ເປັນ ເທື່ອ ສຸດທ້າຍ, ຫລາຍ ເທົ່າ ທີ່ ພຣະ ໂອດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ເອີ້ນ ຊຶ່ງ, ທີ່ ຈະ ຕຽກ ມັດ ກົດ ແລະ ຜະນຶກ ປະຈັກ ພະຍານ, ແລະ ຕຽມ ໄພ່ ພົນ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ໄວ້ ສຳລັບ ຊົ່ວ ໂມງ ແຫ່ງ ການ ພິພາກສາ ຊຶ່ງ ຈະ ມາ ເຖິງ;

85 ເພື່ອ ວ່າ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ພວກເຂົາ ຈະ ຫົວພັນ ຈາກ ພຣະພິໂລດ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ກ່ວາ ມິນາດ ຂອງ ຄວາມ ຫ້າກ ກຽດ ຊັງ ຊຶ່ງ ຄອຍ ຖ້າ ຄົນ ຊົ່ວ, ທັງ ໃນ ໂລກ ນີ້ ແລະ ໃນ ໂລກ ທີ່ ຈະ ມາ ເຖິງ. ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າ ວ່າ ໃຫ້ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ ແອວ ເດີກຸ່ມ ທຳ ອິດ ດຳ ເນີນ ຕໍ່ ໄປ ໃນ ສວນ ອະນຸ່ນ ຈົນ ກວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ເອີ້ນ ພວກເຂົາ, ເພາະ ມັນ ຍັງ ບໍ່ ເຖິງ ເວລາ ຂອງ ພວກເຂົາ ເທື່ອ; ອາ ພອນ ຂອງ ພວກເຂົາ ບໍ່ ສະອາດ ຈາກ ເລືອດ ຂອງ ຄົນ ລຸ້ນ ນີ້.

76 ຂ ຄມພ ຖືສິນອົດເຂົ້າ, ການຖືສິນອົດເຂົ້າ.
77 ກ ຄມພ ສອນ, ຜູ້ສອນ, ຄູສອນ.
ຂ ຄມພ ຄຳສອນຂອງ ພຣະຄຣິດ.
78 ກ ຄມພ ພຣະຄຸນ.
ຂ ຄພ 88:118; 90:15; 93:53.
79 ກ ຄມພ ສະຫວັນ.

ຂ ຄມພ ສົງຄາມ.
81 ກ ຄມພ ເປັນພະຍານ.
ຂ ຄພ 63:58.
ຄມພ ເຕືອນ, ຄຳເຕືອນ.
83 ກ ພບຍ 4:29-31;
ຢມຢ 29:12-14;
ຄພ 54:10.
ຂ ແອວ 37:35.
84 ກ ຈສ—ປ 1:41.

ຂ ອຊຢ 8:16-17.
85 ກ ມທ 24:15.
ຂ ຄພ 11:15.
ຄ 1 ນພ 12:10-11;
ຢຄ 1:19; 2:2;
ຄພ 112:33.
ຄມພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ.

86 ຈົ່ງດຳລົງຢູ່ກັບ ກິດສະລີພາບທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນ ຂອບເຂດສະລະ; ຢ່າໃຫ້ຕົນເອງ ພົວພັນຢູ່ໃນ ບາບ, ແຕ່ໃຫ້ມີຂອງພວກເຈົ້າ ສະອາດ, ຈົນກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະເດັດມາ.

87 ເພາະ ອີກ ບໍ່ ຫລາຍ ມື້ ຈາກ ນີ້ ແລະ ກໍ່ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຈະ ສິ້ນ ແລະ ເນີ້ງ ໄປ ເບື້ອງນັ້ນ ແລະ ເບື້ອງນີ້ ເໝືອນດັ່ງຄົນເມົາເຫລົ່າ; ແລະ ຕົວເອງອາທິດ ຈະ ເຊື່ອງ ຫ້າຂອງມັນ, ແລະ ຈະ ບໍ່ ຍອມສ່ອງແສງ; ແລະ ດວງເດືອນ ຈະ ອາບ ຢູ່ ໃນ ວິເລືອດ; ແລະ ພູດວງດາວຈະ ໂມໂຫຍ່ຢ່າງໜັກ, ແລະ ມັນຈະ ໂຍນ ໂຕເອງລົງມາຄືກັນກັບໝາກເຕືອຫລົ່ມລົງຈາກຕົ້ນ.

88 ແລະ ຫລັງຈາກປະຈັກພະຍານຂອງພວກເຈົ້າ, ພຣະພິໂລດ ແລະ ຄວາມເຄືອງແຄ້ນຈະມາສູ່ຜູ້ຄົນ.

89 ເພາະຫລັງຈາກປະຈັກພະຍານຂອງພວກເຈົ້າ, ປະຈັກ ພະຍານ ຂອງ ກໍ່ ແຜ່ນດິນ ໄຫວ ຈະ ຕາມ ມາ, ຊຶ່ງ ຈະ ກໍ່ ໃຫ້ ເກີດການຄວນຄາງໃນ ໃຈກາງຂອງນາງ, ແລະ ມະນຸດຈະລົ້ມລົງສູ່ພື້ນດິນ ແລະ ບໍ່ສາມາດຍືນຂຶ້ນໄດ້.

90 ແລະ ປະຈັກພະຍານຂອງ ກໍ່ ສຽງຟ້າ ຮ້ອງກໍ່ມາເຖິງນ້ຳອີກ, ແລະ ທັງ ແສງຟ້າ ແມບ ເຫລື້ອມ, ແລະ ສຽງພະຍຸຝົນຟ້າຄະ

ນອງ, ແລະ ສຽງຄື້ນທະເລຊັດຂຶ້ນເໜືອຜ່າງຂອງມັນ.

91 ແລະ ທຸກສິ່ງທັງປວງຈະຢູ່ໃນ ກວາມສັບສົນດຸ້ນວາຍ; ແລະ ແນ່ນອນ, ໃຈຂອງມະນຸດ ຈະ ທໍ່ ຖອຍ; ເພາະ ຄວາມຍ້ານກົວ ຈະມາສູ່ທຸກຜູ້ຄົນ.

92 ແລະ ກໍ່ ເຫລົ່າທູດຈະເຫາະຜ່ານທ່າມກາງຟ້າສະຫວັນ, ເບິ່ງສູງຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງ, ເປົ່າແກຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຈົ່ງຕຽມ, ຈົ່ງຕຽມ, ໂອ້ ຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ; ເພາະການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາມາເຖິງແລ້ວ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ ເບິ່ງ ແມ, ກໍ່ເຈົ້າບ່າວມາແລ້ວ; ພວກເຈົ້າຈົ່ງອອກໄປຕ້ອນຮັບພຣະອົງ.

93 ແລະ ໃນທັນທີ ກໍ່ເຄື່ອງໝາຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈະປະກົດຂຶ້ນໃນສະຫວັນ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນຈະເຫັນພ້ອມກັນ.

94 ແລະ ທູດອົງໜຶ່ງອີກຈະເປົ່າແກຂອງເພິ່ນ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ: ກໍ່ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ນັ້ນ, ກໍ່ມານດາ ຂອງ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ, ຊຶ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ປະ ຊາ ຊາດ ທັງປວງ ດິມ ເຫລົ່າ ອະນຸ່ນ ແຫ່ງ ພຣະ ພິ ໂລດ ຈາກ ການລ່ວງປະເວນີຂອງນາງ, ຊຶ່ງຂົ່ມເຫັງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເລືອດຕົກຢ່າງອອກ—ນາງຜູ້ນັ່ງຢູ່ເທິງຜືນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່, ແລະ ເທິງໝູ່ເກາະ

<p>86 ກ ມຊຢ 5:8. ຄມພ ເສລີພາບ. ຂ ຢຮ 8:36. ຄມພ ອິດສະລະ, ອິດສະລະພາບ; ອຳເພີໃຈ. ຄ ຄລຕ 5:1. ງ ຄມພ ບາບ. ຈ ໂຢບ 17:9; ພສສ 24:4; ແອວ 5:19. 87 ກ ອຊຢ 13:4-13.</p>	<p>ຂ ຄພ 43:18. ຄ ຢອ 2:10; ຄພ 45:42; 133:49. ງ ພນມ 6:12. ຈ ຢອ 3:15. 89 ກ ຄພ 45:33. 90 ກ ພນມ 8:5; ຄພ 43:17-25. 91 ກ ຄພ 45:26. 92 ກ ພນມ 8:13; ຄພ 133:17. ຂ ມຫ 25:1-13;</p>	<p>ຄພ 33:17; 133:10, 19. 93 ກ ມຫ 24:30; ລກ 21:25-27. ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການເວລາ. 94 ກ ຄມພ ມານ—ສາດສະໜາຈັກຂອງມານ. ຂ 1 ນພ 13:4-9. ຄ ພນມ 17:5. ງ ພນມ 14:8.</p>
--	---	--

ໃນທະເລ—ຈົ່ງເບິ່ງ, ນາງຄື າເຂົ້ານົກຂອງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ; ນາງຖືກເຕົ້າໂຮມໄວ້ເປັນ ມັດໆ; ສາຍຮັດຂອງນາງຖືກເຮັດໃຫ້ແໜ້ນ ຫາ, ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດຈະສາມາດແກ້ມັນ ອອກໄດ້; ສະນັ້ນ, ນາງຈຶ່ງພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະ ຖືກ ິເຜົາ. ແລະ ເພິ່ນຈະເປົ່າແກຂອງເພິ່ນ ທັງຍາວນານ ແລະ ດັງ, ແລະ ທຸກປະຊາ ຊາດຈະໄດ້ຍິນ.

95 ແລະ ຈະມີ ິຄວາມງຽບສະຫງົດໃນ ສະຫວັນເປັນເວລາເຄິ່ງຊົ່ວໂມງ; ແລະ ໃນ ທັນທີຫລັງຈາກນັ້ນ ມ່ານແຫ່ງຟ້າສະຫວັນ ຈະມາຍອອກ, ດັ່ງ ິມ້ວນກະດາດຖືກມາຍ ອອກຫລັງຈາກທີ່ຖືກມ້ວນໄວ້, ແລະ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເປີດ ິພຣະພັກຂອງພຣະ ອົງ;

96 ແລະ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຢູ່ເທິງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ຜູ້ທີ່ມີຊີວິດຢູ່, ຈະຖືກເຮັດ ໃຫ້ມີຊີວິດຊີວາຄືນອີກ ແລະ ຖືກ ິພາຂຶ້ນ ໄປເຝົ້າພຣະອົງ.

97 ແລະ ຄົນທີ່ໄດ້ນອນຢູ່ໃນຫລຸມສົບ ຂອງພວກເຂົາຈະອອກ ິມາ, ເພາະຫລຸມ ສົບຂອງພວກເຂົາຈະຖືກເປີດ; ແລະ ພວກ ເຂົາຈະຖືກພາຂຶ້ນໄປເຝົ້າພຣະອົງ ໃນທ່າມ ກາງເສົາແຫ່ງຟ້າສະຫວັນຄືກັນ—

98 ພວກເຂົາເປັນຂອງພຣະຄຣິດ, ເປັນ ິຜົນທຳອິດ, ເປັນຜູ້ທີ່ຈະລົງໄປພ້ອມກັບ ພຣະອົງກ່ອນ, ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ແລະ ໃນ ຫລຸມ ສົບ ຂອງ ພວກ

ເຂົາ, ເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ຖືກພາໄປເຝົ້າພຣະ ອົງກ່ອນ; ແລະ ທັງໝົດນີ້ໂດຍສຽງແກຂອງ ທູດຂອງພຣະເຈົ້າ.

99 ແລະ ຫລັງຈາກນີ້ ທູດອີກອົງໜຶ່ງຈະ ເປົ່າ ແກ, ຊຶ່ງເປັນ ແກໜ່ວຍທີສອງ; ແລະ ຈາກນັ້ນການໄຖ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເປັນຂອງ ພຣະຄຣິດຈະເກີດຂຶ້ນໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງ ສະເດັດມາ; ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສ່ວນຂອງພວກເຂົາ ໃນ ິຄຸກ ຊຶ່ງໄດ້ຕຽມໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາ, ເພື່ອ ວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບພຣະກິດຕິຄຸນ, ແລະ ຖືກ ິພິພາກສາຕາມມະນຸດໃນເມື່ອໜັງ.

100 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ແກອີກໜ່ວຍ ໜຶ່ງຈະດັງຂຶ້ນ, ຊຶ່ງເປັນ ແກໜ່ວຍທີສາມ; ແລະ ຈາກນັ້ນ ິວິນຍານຂອງມະນຸດ ຜູ້ທີ່ ຈະຖືກພິພາກສາກໍຈະມາ, ແລະ ຖືກພົບວ່າ ຢູ່ພາຍໃຕ້ ິການກ່າວໂທດ;

101 ແລະ ນີ້ຄື ິຄົນຕາຍທີ່ເຫລືອຢູ່; ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີຊີວິດອີກຈົນກວ່າ ິພັນບິຜ່ານພັນໄປ, ທັງບໍ່ມີຊີວິດອີກ, ຈົນ ກວ່າທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ.

102 ແລະ ແກອີກໜ່ວຍໜຶ່ງຈະດັງຂຶ້ນ, ຊຶ່ງເປັນແກໜ່ວຍທີສີ່, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຢູ່ໃນ ບັນດາຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ທີ່ເຫລືອຢູ່ຈົນເຖິງວັນ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສຸດທ້າຍ, ແມ່ນແຕ່ໃນ ການສິ້ນສຸດນັ້ນ, ຈະພົບເຫັນວ່າມີຜູ້ທີ່ຍັງ ຄົງ ິສົກກະປົກຢູ່ຄືເກົ່າ.

103 ແລະ ແກອີກໜ່ວຍໜຶ່ງຈະດັງຂຶ້ນ, ຊຶ່ງເປັນແກໜ່ວຍທີຫ້າ, ຊຶ່ງເປັນທູດອົງທີ

<p>94 ຈ ມທ 13:38. ສ ຄພ 64:23-24; 101:23-25. ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ—ການ ຊຳລະລ້າງແຜ່ນດິນໂລກ.</p> <p>95 ກ ຄພ 38:12. ຂ ພນມ 6:14. ຄ ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີ ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p> <p>96 ກ 1 ທສນ 4:16-17.</p>	<p>97 ກ ຄພ 29:13; 45:45-46; 133:56. ຄມພ ການພົ້ນຄົນພຣະ ຊົນ, ການພົ້ນຄົນຊີວິດ.</p> <p>98 ກ 1 ກສທ 15:23. 99 ກ ຄພ 76:73; 138:8. ຄມພ ຄວາມລອດ ສຳລັບຄົນຕາຍ. ຂ 1 ປຕ 4:6.</p> <p>100 ກ ພນມ 20:12-13;</p>	<p>ແອວ 11:41; ຄພ 43:18; 76:85. ຂ ຄມພ ກ່າວໂທດ, ການກ່າວໂທດ.</p> <p>101 ກ ພນມ 20:5. ຂ ຄມພ ພັນບິ.</p> <p>102 ກ ຄມພ ສົກກະປົກ, ຄວາມສົກກະປົກ.</p>
--	--	--

ທ້າຍຜູ້ມອບໝາຍ ັພຣະກິດຕິຄຸນອັນເປັນນິດ—ເຫາະໄປໃນທ່າມກາງຟ້າສະຫວັນ, ສູ່ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ;

104 ແລະ ນີ້ຈະເປັນສຽງແກຂອງເພິ່ນ, ກ່າວຕໍ່ທຸກຜູ້ຄົນ, ທັງໃນຟ້າສະຫວັນ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ທີ່ຢູ່ໃຕ້ແຜ່ນດິນໂລກ—ເພາະ ທຸກທຸກຈະໄດ້ຍິນມັນ, ແລະ ທຸກທົວເຂົ້າຈະ ະຄູລົງ, ແລະ ທຸກລິ້ນຈະສາລະພາບ, ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍິນສຽງແກ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຈົ່ງ ະຍ້ານກົວພຣະເຈົ້າ, ແລະ ມອບລັດສະໝີພາບແດ່ພຣະອົງຜູ້ປະທັບຢູ່ເທິງພຣະບັນລັງ, ຕະຫລອດການແລະ ຕະຫລອດໄປ; ເພາະໂມງແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະອົງມາເຖິງແລ້ວ.

105 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ທູດອີກອົງໜຶ່ງຈະເປົ່າແກຂອງຕົນ, ຊຶ່ງເປັນທູດອົງທີຫົກ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ນາງຜູ້ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊາດທັງປວງດີ່ມເຫລົ້າອະງຸ່ນແຫ່ງພຣະພິໂລດຈາກ ການລ່ວງປະເວນີຂອງນາງ ັຕົກແລ້ວ; ນາງຕົກແລ້ວ, ຕົກແລ້ວ!

106 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ທູດອີກອົງໜຶ່ງຈະເປົ່າແກຂອງຕົນ, ຊຶ່ງເປັນແກໜ່ວຍທີ່ເຈັດ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ສຳເລັດແລ້ວ; ສຳເລັດແລ້ວ! ັພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ ະເອົາຂະນະ ແລະ ໄດ້ ະຢຽບເຄື່ອງປັ້ນໝາກອະງຸ່ນຄົນດຽວ, ແມ່ນແຕ່ເຄື່ອງປັ້ນໝາກອະງຸ່ນແຫ່ງພຣະພິໂລດອັນຮ້າຍກາດ

ຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່.

107 ແລະ ຈາກນັ້ນເຫລົ້າທູດຈະໄດ້ຮັບການສວມມົງກຸດດ້ວຍລັດສະໝີພາບລິດທານຸພາບຂອງພຣະອົງ, ແລະ ັໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະເຕັມໄປດ້ວຍ ະລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ຮັບ ະມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຖືກເຮັດໃຫ້ ະເທົ່າທຽມກັບພຣະອົງ.

108 ແລະ ຈາກນັ້ນທູດອົງທຳອິດຈະເປົ່າແກຂອງຕົນອີກ ໃນຫຼຽຂອງຄົນເປັນທຸກຄົນ, ແລະ ະເປີດເຜີຍການກະທຳລັບຂອງມະນຸດ, ແລະ ວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າໃນ ະພັນປີທຳອິດ.

109 ແລະ ຈາກນັ້ນທູດອົງທີສອງຈະເປົ່າແກຂອງຕົນ, ແລະ ເປີດເຜີຍການກະທຳລັບຂອງມະນຸດ, ແລະ ຄວາມນຶກຄິດ ແລະ ເຈດຕະນາໃນໃຈຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າໃນພັນປີທີສອງ—

110 ແລະ ຕ່ຽໄປ, ຈົນກວ່າທູດອົງທີເຈັດຈະເປົ່າແກຂອງຕົນ; ແລະ ເພິ່ນຈະອອກມາຍືນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ແລະ ເທິງທະເລ, ແລະ ປະຕິຍານໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງຜູ້ປະທັບຢູ່ເທິງພຣະບັນລັງ, ວ່າ ະເວລາຈະບໍ່ມີອີກຕໍ່ໄປ; ແລະ ະຊາຕານຈະຖືກມັດໄວ້, ງູດຶກດຳບັນໂຕນັ້ນ, ຜູ້ຖືກເອີ້ນວ່າມານ, ແລະ ຈະບໍ່ຖືກປ່ອຍໄປເປັນເວລາໜຶ່ງ ະພັນປີ.

111 ແລະ ຈາກນັ້ນມັນຈະຖືກ ະປ່ອຍໄປ

103 ກ ພນມ 14:6–7.
ຄມພ ການພື້ນຟູ
ພຣະກິດຕິຄຸນ.
104 ກ ພນມ 5:13.
ຂ ອຊຢ 45:23;
ຟລປ 2:9–11.
ຄ ຄມພ ຄາລະວະ, ຄວາມຄາ
ລະວະ;
ຍ້ານກົວ, ຄວາມຍ້ານກົວ—
ຄວາມຍ້ານກົວພຣະເຈົ້າ.

105 ກ ພນມ 14:8; ຄພ 1:16.
106 ກ ຄມພ ພຣະເມສານ້ອຍ
ຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຂ 1 ກຣທ 15:25.
ຄ ອຊຢ 63:3–4;
ພນມ 19:15;
ຄພ 76:107; 133:50.
107 ກ ຄມພ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຂ ຄມພ ລັດສະໝີພາບ
ຂອງຊັ້ນສູງ.

ຄ ຄມພ ສູງສົ່ງ, ຄວາມສູງສົ່ງ.
ງ ຄພ 76:95.
108 ກ ແອວ 37:25; ຄພ 1:3.
ຂ ຄພ 77:6–7.
110 ກ ຄພ 84:100.
ຂ ພນມ 20:1–3;
1 ນຟ 22:26; ຄພ 101:28.
ຄມພ ມານ.
ຄ ຄມພ ພັນປີ.
111 ກ ຄພ 29:22; 43:30–31.

ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, ເພື່ອວ່າມັນຈະໄດ້ເຕົ້າໂຮມ ກອງທັບຂອງມັນ.

112 ແລະ ັມິຄາເອນ, ທູດ ອົງ ທີ່ ເຈັດ, ແມ່ນແຕ່ຫົວໜ້າທູດ, ຈະເຕົ້າໂຮມກອງທັບ ຂອງເພິ່ນ, ແມ່ນແຕ່ ໄພ່ພົນຂອງສະຫວັນ.

113 ແລະ ມານ ຈະ ເຕົ້າ ໂຮມ ກອງ ທັບ ຂອງ ມັນ; ແມ່ນ ແຕ່ ໄພ່ ພົນ ຂອງ ນະລົກ, ແລະ ຈະ ຂຶ້ນ ມາ ສູ່ ຮົບ ກັບ ັມິຄາເອນ ແລະ ກອງທັບຂອງເພິ່ນ.

114 ແລະ ຈາກນັ້ນ ັການ ສູ່ ຮົບ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າຈະເກີດຂຶ້ນ; ແລະ ມານ ແລະ ກອງທັບຂອງມັນຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກ ໄປຫາບ່ອນ ຂອງພວກມັນ ເອງ, ເພື່ອວ່າ ພວກມັນຈະບໍ່ມີອຳນາດເໜືອໄພ່ພົນຂອງ ພຣະເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປຈັກເທື່ອ.

115 ເພາະ ັມິຄາເອນ ຈະ ສູ່ ຮົບ ໃຫ້ ພວກເຂົາ, ແລະ ຈະ ເອົາ ຊະນະ ຜູ້ ນັ້ນ ທີ່ ັສະແຫວງຫາພຣະບັນລັງ ຂອງພຣະອົງຜູ້ ປະທັບຢູ່ເທິງພຣະບັນລັງ, ແມ່ນແຕ່ພຣະ ເມສາໂອຍ.

116 ມີຄືລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບ ັການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລ້ວ; ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຫັນ ະຄວາມ ຕາຍອີກຕໍ່ໄປ.

117 ສະນັ້ນ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາ ກຳວ່າກັບພວກເຈົ້າ, ັເພື່ອນທັງຫລາຍຂອງ ເຮົາວ່າ ຈົ່ງເອີ້ນໃຫ້ມີການຂຸມນຸມທີ່ສັກສິດ, ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາພວກເຈົ້າ.

118 ແລະ ເນື່ອງຈາກວ່າຄົນທັງປວງບໍ່ ມີສັດທາ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງສະແຫວງຫາຢ່າງ ພາກພຽນ ແລະ ັສິດສອນຖ້ອຍຄຳແຫ່ງ ບັນຍາໃຫ້ກັນແລະກັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກ ເຈົ້າຈົ່ງສະແຫວງຫາຖ້ອຍຄຳແຫ່ງ ະບັນຍາ ຢູ່ໃນ ະປຶ້ມທີ່ດີທີ່ສຸດ; ຈົ່ງສະແຫວງຫາການ ຮຽນຮູ້, ແມ່ນແຕ່ ໂດຍການສຶກສາ ແລະ ໂດຍສັດທານຳອີກ.

119 ຈົ່ງວາງລະບຽບຕົນເອງ; ຕຽມສິ່ງ ທີ່ ຈຳ ເປັນ ທຸກ ຢ່າງ; ແລະ ສະຖາປະນາ ັບ້ານ, ແມ່ນແຕ່ບ້ານແຫ່ງການອະທິຖານ, ບ້ານແຫ່ງການຖືສິນອິດເຂົ້າ, ບ້ານແຫ່ງ ສັດທາ, ບ້ານແຫ່ງການຮຽນຮູ້, ບ້ານແຫ່ງ ລັດສະໝີພາບ, ບ້ານແຫ່ງລະບຽບ, ບ້ານ ຂອງພຣະເຈົ້າ;

120 ເພື່ອວ່າການເຂົ້າມາຂອງພວກເຈົ້າ ຈະເປັນໄປໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ; ເພື່ອວ່າການອອກໄປຂອງພວກເຈົ້າ ຈະເປັນໄປໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ; ເພື່ອວ່າການທັກທາຍທັງໝົດຂອງ ພວກເຈົ້າ ຈະເປັນໄປໃນພຣະນາມຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດ້ວຍມືທີ່ຍົກຂຶ້ນແຕ່ພຣະ ຜູ້ສູງສຸດ.

121 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງ ັຢຸດ ຈາກ ການ ເວົ້າ ຫລິ້ນໆທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າ, ຈາກ ະການ ຫົວເຮຣາທັງໝົດ, ຈາກຄວາມປາດຖະໜາ ທີ່ ະຕັນຫາລາມົກທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າ, ຈາກ ະຄວາມທະນົງຕົວ ແລະ ຄວາມບໍ່ເອົາ

112 ກ ຄມພ ັມິຄາເອນ.	ຄພ 63:49.	119 ກ ຄພ 95:3; 97:10-17;
114 ກ ພນມ 16:14.	ຄມພ ອະມະຕະ, ຄວາມ ເປັນອະມະຕະ.	109:2-9; 115:8.
115 ກ ອຊຢ 14:12-17; ມຊ 4:1-4.	117 ກ ຄພ 109:6.	ຄມພ ພຣະວິຫານ, ບ້ານ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
116 ກ ຄມພ ສູງສົ່ງ, ຄວາມສູງສົ່ງ; ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ.	118 ກ ຄພ 88:76-80.	121 ກ ຄພ 43:34; 100:7.
ຂ ພນມ 21:4;	ຄມພ ສອນ, ຜູ້ ສອນ, ຄູສອນ.	ຂ ຄພ 59:15; 88:69.
ແອວ 11:45; 12:18;	ຂ ຄມພ ສະຕີບັນຍາ.	ຄ ຄມພ ກາມມະລົມ.
	ຄ ຄພ 55:4; 109:7, 14.	ງ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ.

ໃຈໃສ່ທັງໝົດ ຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ຈາກການເຮັດສິ່ງຂົ່ວຮ້າຍທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າ.

122 ຈົ່ງກຳນົດໃຫ້ມີຜູ້ສອນ ໃນບັນດາພວກເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ໃຫ້ທຸກຄົນເປັນຜູ້ເວົ້າພ້ອມກັນ; ແຕ່ໃຫ້ເວົ້າເທື່ອລະຄົນ ແລະ ໃຫ້ທຸກຄົນພັງສິ່ງທີ່ລາວເວົ້າ, ເພື່ອວ່າເມື່ອທຸກຄົນໄດ້ເວົ້າ ແລ້ວທຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງຈາກທຸກຄົນ, ແລະ ວ່າທຸກຄົນຈະມີສິດທິພິເສດທີ່ເທົ່າທຽມກັນ.

123 ຈົ່ງເບິ່ງວ່າພວກເຈົ້າ ຮັກກັນ; ເຂົາ ລື ໂລບ; ຮຽນທີ່ຈະແບ່ງບັນໃຫ້ກັນດັ່ງທີ່ພຣະກິດຕິຄຸນຮຽກຮ້ອງ.

124 ເຂົາ ກຽດ ຄຳນ; ເຂົາ ບໍ່ສະອາດ; ເຂົາ ຈັບ ຜິດ ກັນ; ເຂົາ ນອນ ເກີນ ຄວາມຈຳເປັນ; ໃຫ້ເຂົ້ານອນແຕ່ຫົວຄຳ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເມື່ອຍເພຍ; ໃຫ້ຕື່ນແຕ່ເຂົ້າ, ເພື່ອຮ່າງກາຍຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າຈະສົດຊື່ນ.

125 ແລະ ເໜືອກວ່າທຸກສິ່ງທັງປວງ, ຈົ່ງຫຸ້ມຫໍ່ຕົນເອງດ້ວຍພັນທະ ທີ່ແຫ່ງຄວາມໃຈບຸນ, ເຊັ່ນດຽວກັບເສື້ອຄຸມ, ຊຶ່ງເປັນພັນທະແຫ່ງຄວາມດີພ້ອມ ແລະ ສັນຕິສຸກ.

126 ຈົ່ງ ອະ ທິ ຖານ ສະເໝີ, ເພື່ອ ວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ທີ່ຖອຍໃຈ, ຈົນກວ່າເຮົາຈະມາ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະມາຢ່າງໄວ, ແລະ ຮັບເອົາພວກເຈົ້າໄວ້ກັບຕົວເຮົາ. ອາແມນ.

127 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ລະບຽບ ຂອງບ້ານທີ່ຕັ້ງມໄວ້ໃຫ້ຝ່າຍປະທານຂອງ ທີ່ໂຮງຮຽນຂອງສາດສະດາ, ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອເປັນຄຳແນະນຳຂອງພວກເຂົາ ເຖິງສິ່ງທັງ

ປວງທີ່ສົມຄວນສຳລັບພວກເຂົາ, ແມ່ນແຕ່ສຳລັບ ທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ທັງຫລາຍຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ, ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຖືກເອີ້ນໃຫ້ມາປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນສາດສະໜາຈັກ, ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນຈາກມະຫາປະໂລຫິດ, ແມ່ນແຕ່ລົງໄປເຖິງມັກຄະນາຍົກ—

128 ແລະ ນີ້ຈະເປັນລະບຽບຂອງບ້ານຂອງຝ່າຍປະທານຂອງໂຮງຮຽນ: ຄົນທີ່ໄດ້ຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນປະທານ, ຫລື ຄູ່ສອນ, ຈະຖືກພົບຢູ່ໃນສະຖານທີ່ຂອງເຂົາ, ໃນບ້ານທີ່ໄດ້ຈັດໄວ້ໃຫ້ເຂົາ.

129 ສະນັ້ນ, ເຂົາຈຶ່ງເປັນຄົນທຳອິດຢູ່ໃນບ້ານຂອງພຣະເຈົ້າ, ໃນສະຖານທີ່ທີ່ຜູ້ມາປະຊຸມໃນບ້ານຈະໄດ້ຍິນຖອຍຄຳຂອງເຂົາຢ່າງລະອຽດ ແລະ ແຈ່ມແຈ້ງ, ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍການເວົ້າສຽງດັງ.

130 ແລະ ເມື່ອເຂົາເຂົ້າມາໃນບ້ານຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະເຂົາຄວນເປັນຄົນທຳອິດຢູ່ໃນບ້ານ—ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ງົດງາມ, ເພື່ອວ່າເຂົາຈະໄດ້ເປັນຕົວຢ່າງ—

131 ໃຫ້ເຂົາ ທຸວາຍຕົນໃນການອະທິຖານ ໂດຍການຄູ່ເຂົ້າຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ເປັນເຄື່ອງໝາຍສຳຄັນ ຫລື ເປັນການລະນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດ.

132 ແລະ ເມື່ອຄົນໃດຈະເຂົ້າມາຫລັງຈາກເຂົາ, ກໍໃຫ້ຜູ້ສອນລູກຂຶ້ນ, ແລະ ດ້ວຍມືທີ່ຍົກຂຶ້ນສູ່ຟ້າສະຫວັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຊື່ຕົງ, ຕ້ອນຮັບອ້າຍນ້ອງບາງຄົນ ຫລື ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍດ້ວຍຖອຍຄຳເຫລົ່ານີ້:

123 ກ ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ.
ຂ ຄມພ ໂລບ, ຄວາມໂລບ.
124 ກ ຄມພ ກຽດຄຳນ, ຄວາມກຽດຄຳນ.
ຂ ຄພ 64:7-10.
ຄມພ ເວົ້າຈາບໍ່ດີ.

125 ກ ຄມພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ.
ຂ ຄມພ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ.
126 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.
ຂ ຄພ 1:12.

127 ກ ຄມພ ໂຮງຮຽນຂອງສາດສະດາ.
ຂ ຄມພ ຕຳແໜ່ງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່.
131 ກ ຄມພ ນະມັດສະການ.

133 ທ່ານເປັນອ້າຍນ້ອງ ຫລື ທ່ານເປັນພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອນຮັບທ່ານໃນພຣະນາມຂອງ ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ, ເປັນເຄື່ອງໝາຍສຳຄັນ ຫລື ເປັນການລະນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດ, ຊຶ່ງພັນທະສັນຍານັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບເອົາທ່ານເປັນ "ເພື່ອນຮ່ວມສະມາຊິກ, ໃນຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ໝັ້ນຄົງ, ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ, ແລະ ບໍ່ປຽນແປງ, ເພື່ອເປັນເພື່ອນ ແລະ ອ້າຍນ້ອງ ຂອງທ່ານ ໂດຍທາງພຣະຄຸນ ຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນພັນທະການແຫ່ງຄວາມຮັກ, ເພື່ອດຳເນີນຊີວິດ ໃນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຕໍານິ, ໃນຄວາມຂອບພຣະໄທ, ຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ. ອາແມນ.

134 ແລະ ຄົນທີ່ຖືກພົບວ່າບໍ່ມີຄຸນຄ່າສົມກັບການຕ້ອນຮັບນີ້ ຈະບໍ່ມີບ່ອນຢູ່ໃນບັນດາພວກເຈົ້າ; ເພາະພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຄວນຍອມໃຫ້ບ້ານຂອງເຮົາ "ສຶກາກະປົກ ໂດຍຄົນຜູ້ນັ້ນ.

135 ແລະ ຄົນທີ່ເຂົ້າມາ ແລະ ຊື່ສັດຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ແລະ ເປັນອ້າຍນ້ອງ, ຫລື ຖ້າພວກເຂົາເປັນພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍ, ພວກເຂົາຈະຕ້ອນຮັບປະທານ ຫລື ຜູ້ສອນດ້ວຍມືທີ່ຍົກຂຶ້ນຊື່ຫາຟ້າສະຫວັນ, ດ້ວຍການອະທິຖານ ແລະ ພັນທະສັນຍາດຽວກັນນີ້, ຫລື ໂດຍກ່າວ ອາແມນ, ເປັນເຄື່ອງໝາຍສຳຄັນເຖິງສິ່ງດຽວກັນ.

136 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາ

ກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ນີ້ຄືຕົວຢ່າງແກ່ພວກເຈົ້າເພື່ອຕ້ອນຮັບກັນ ໃນບ້ານຂອງພຣະເຈົ້າ, ໃນໂຮງຮຽນຂອງສາດສະດາ.

137 ແລະ ພວກເຈົ້າໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ມາເຮັດສິ່ງນີ້ ໂດຍການອະທິຖານ ແລະ ຄວາມຂອບພຣະໄທ, ໃນຂະນະທີ່ພຣະວິນຍານຈະປະທານໃຫ້ເອີ້ນປາກໃນການເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຢູ່ໃນບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃນໂຮງຮຽນຂອງສາດສະດາ, ເພື່ອວ່າມັນຈະກາຍເປັນບ່ອນລີ້ໄພ, ເປັນສະຖານທີ່ນະມັດສະການຂອງພຣະວິນຍານສັກສິດ ເພື່ອ "ການເສີມສ້າງພວກເຈົ້າ.

138 ແລະ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບເອົາຄົນໜຶ່ງຄົນໃດໃນບັນດາພວກເຈົ້າມາເຂົ້າໂຮງຮຽນນີ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ເຂົາສະອາດຈາກ "ເລືອດຂອງຄົນລຸ້ນນີ້;

139 ແລະ ເຂົາຈະຖືກຮັບເຂົ້າໂດຍພິທີການລ້າງຕີນ, ເພາະເພື່ອຈຸດປະສົງນີ້ ທີ່ພິທີການ "ລ້າງຕີນຈຶ່ງຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ.

140 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ພິທີການລ້າງຕີນຕ້ອງຖືກປະຕິບັດ ໂດຍປະທານ ຫລື ແອວເດີທີ່ຄວບຄຸມຂອງສາດສະໜາຈັກ.

141 ຕ້ອງເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການອະທິຖານ; ແລະ ຫລັງຈາກໄດ້ "ຮັບສ່ວນເຂົ້າຈີ່ ແລະ ເຫລົ້າອະງຸ່ນ ແລ້ວ, ເຂົາຕ້ອງຄາດແອວຕາມ ະແບບແຜນທີ່ຖືກມອບໃຫ້ ໃນບົດທິສິບສາມຂອງພຣະທຳ ໂຢຮັນກ່ຽວກັບເຮົາ. ອາແມນ.

<p>133 ກ ຄມພ ຜູກມິດ. ຂ ຄມພ ພີ່ນ້ອງ, ປຣະເດີ ຫລື ອ້າຍນ້ອງ; ເອີ້ນຍນ້ອງ.</p>	<p>134 ກ ຄພ 97:15-17; 110:7-8. 137 ກ ຄພ 50:21-24. 138 ກ ຄພ 88:74-75, 84-85. 139 ກ ຄມພ ຊຳລະລ້າງ, ຖືກ</p>	<p>ຊຳລະລ້າງ, ການ ຊຳລະລ້າງ. 141 ກ ຄມພ ສິນລະລຶກ. ຂ ຢຮ 13:4-17.</p>
--	---	--

ພາກທີ 89

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດ ໂອໄຮ ໂອ, ວັນທີ 27 ເດືອນກຸມພາ, 1833. ດ້ວຍເຫດວ່າພວກອ້າຍນ້ອງໃນສະໄໝເລີ່ມ ຕົ້ນໄດ້ໃຊ້ຢາດູດຢູ່ໃນການປະຊຸມຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສາດສະດາຈຶ່ງໄດ້ຮັບການແນະນຳໃຫ້ໄຕ່ ຕອງກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້; ດັ່ງນັ້ນ, ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້. ການ ເປີດເຜີຍເທື່ອນີ້, ຊຶ່ງຮູ້ຈັກກັນວ່າເປັນ ພຣະວາຈາແຫ່ງບັນຍາ, ຄືຜົນທີ່ຕາມມາ.

1-9, ການໃຊ້ເຫລົ້າອະຈຸນ, ເຫລົ້າປຸກ, ຢາ ດູດ, ແລະ ເຄື່ອງຕົ້ມຮ້ອນຖືກສັ່ງຫ້າມ; 10- 17, ສະໝຸນໄພ, ພາກໄມ້, ຊີ້ນ, ແລະ ເມັດ ພຶດຖືກກຳນົດໄວ້ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງ ມະນຸດ ແລະ ສັດສາວາສິ່ງ; 18-21, ການ ເຊື່ອຟັງກົດຂອງພຣະກົດຕິຄຸນ, ລວມທັງ ພຣະວາຈາແຫ່ງບັນຍາ, ຈະນຳພອນຝ່າຍ ໂລກ ແລະ ຝ່າຍວິນຍານມາໃຫ້.

1 ພຣະວາຈາແຫ່ງບັນຍາ, ເພື່ອຜົນປະ ໂຫຍດຂອງສະພາມະຫາປະໂລຫິດ, ຊຶ່ງ ຊຸມນຸມກັນຢູ່ໃນເມືອງເຄີດແລນ, ແລະ ສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ໄພ່ພົນຂອງພຣະ ເຈົ້າໃນຊີໂອນນຳອີກ—

2 ເພື່ອສົ່ງຄວາມປາດຖະໜາດີ; ບໍ່ແມ່ນ ໂດຍພຣະບັນຍັດ ຫລື ຂໍ້ບັງຄັບ, ແຕ່ໂດຍ ການເປີດເຜີຍ ແລະ ພຣະວາຈາແຫ່ງບັນ ຍາ, ໂດຍສະແດງເຖິງລະບຽບ ແລະ ພຣະ ປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບຄວາມລອດ ໃນຝ່າຍໂລກຂອງໄພ່ພົນທັງໝົດຂອງພຣະ ເຈົ້າໃນຍຸກສຸດທ້າຍ—

3 ປະທານໃຫ້ເພື່ອເປັນຫລັກທຳພ້ອມ ດ້ວຍ ພຣະຄຳສັນຍາ, ຊຶ່ງໄດ້ປັບໃຫ້ເຂົ້າກັບ

ຄວາມສາມາດຂອງຄົນອ່ອນແອ ແລະ ຄົນ ອ່ອນແອທີ່ສຸດໃນບັນດາ ຂະໄພພົນທັງໝົດ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ເປັນ ຫລື ສາມາດຖືກ ເອີ້ນວ່າໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

4 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ກັບພວກເຈົ້າ: ເປັນ ເພາະ ພຣະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ແຜນການ ຊຶ່ງມີຢູ່ ແລະ ຈະມີຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງມະນຸດ ທີ່ ະວາງແຜນຮ້າຍໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ເຮົາຈຶ່ງ ໄດ້ ເຕືອນພວກເຈົ້າ, ແລະ ເຕືອນພວກ ເຈົ້າລ່ວງໜ້າ, ໂດຍໃຫ້ພຣະວາຈາແຫ່ງບັນ ຍາແກ່ພວກເຈົ້າໂດຍການເປີດເຜີຍ—

5 ວ່າຕາບໃດທີ່ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງຕົ້ມ ພຣະເຫລົ້າ ອະຈຸນ ຫລື ຕົ້ມເຫລົ້າປຸກໃນບັນດາພວກ ເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນບໍ່ດີ, ທັງບໍ່ຖືກຕ້ອງໃນ ສາຍພຣະເນດຂອງພຣະບິດາຂອງພວກ ເຈົ້າ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ຢູ່ໃນການຮ່ວມຊຸມນຸມ ຂອງພວກເຈົ້າ ເພື່ອຖວາຍສິນລະລຶກຂອງ ພວກເຈົ້າຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ.

6 ແລະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄວນເປັນເຫລົ້າ ອະຈຸນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນເຫລົ້າອະຈຸນ ບໍ່ ລິສຸດຈາກພາກອະຈຸນຈາກຕົ້ນຂອງມັນ, ຊຶ່ງພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດ.

<p>89 1 ກ ຄມພ ພຣະວາຈາ ແຫ່ງບັນຍາ. 2 ກ ຄພ 29:34. ຄມພ ພຣະບັນຍັດ ຂອງພຣະເຈົ້າ. 3 ກ ຄພ 89:18-21.</p>	<p>ຂ ຄມພ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ. 4 ກ ຄມພ ຫລອກລວງ, ການ ຫລອກລວງ, ຄວາມ ຫລອກລວງ. ຂ ຄມພ ການມີວິສຸມລັບ. ຄ ຄມພ ເຕືອນ, ຄຳເຕືອນ.</p>	<p>5 ກ ລລວ 10:9-11; ອຊຢ 5:11-12; 1 ກຫຍ 6:10. 6 ກ ຄພ 27:1-4.</p>
--	--	---

7 ແລະ, ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, "ເຫລົ່າປຸກບໍ່ແມ່ນ ສຳລັບທ້ອງ, ແຕ່ແມ່ນສຳລັບການລ້າງຮ່າງ ກາຍຂອງພວກເຈົ້າ.

8 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຢາດູດບໍ່ແມ່ນສຳ ລັບ "ຮ່າງກາຍ, ທັງບໍ່ແມ່ນສຳລັບ ທ້ອງ, ແລະ ບໍ່ດີສຳລັບມະນຸດ, ແຕ່ເປັນສະໝຸນ ໄພສຳລັບແຜພິກາຊ້າ ແລະ ສັດທີ່ເຈັບປ່ວຍ ທັງໝົດ, ຊຶ່ງໃຫ້ໃຊ້ດ້ວຍຄວາມພິຈາລະນາ ແລະ ຄວາມຊຳນານ.

9 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ເຄື່ອງ ດື່ມ ຮ້ອນ ແມ່ນບໍ່ດີສຳລັບຮ່າງກາຍ ຫລື ທ້ອງ.

10 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ "ສະໝຸນ ໄພ ທີ່ ມີ ປະ ໂຫຍດ ທັງ ໝົດ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກຳນົດ ໄວ້ສຳລັບສຸຂະພາບ, ທຳມະຊາດ, ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງມະນຸດ—

11 ສະໝຸນໄພທັງໝົດໃນລະດູຂອງມັນ, ແລະ ໝາກໄມ້ທັງໝົດ ໃນລະດູຂອງມັນ; ທັງໝົດເຫລົ່ານີ້ມີໃຫ້ໃຊ້ດ້ວຍຄວາມຮອບ ຄອບ ແລະ ດ້ວຍ "ຄວາມຂອບພຣະໄທ.

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, "ຊີ້ນຂອງ ສັດ ແລະ ຂອງ ສັດ ມີ ປີກ ໃນ ອາກາດ, ເຮົາ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ກຳນົດໄວ້ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດ ຂອງ ມະນຸດ ດ້ວຍ ຄວາມ ຂອບ ພຣະ ໄທ; ເຖິງຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ມັນ ຄວນ ຖືກ ນຳ ໃຊ້ ດ້ວຍ "ຄວາມປະຢັດເທົ່ານັ້ນ;

13 ແລະ ມັນຈະເປັນທີ່ພິເຈດແກ່ເຮົາທີ່ຈະ ບໍ່ໃຊ້ມັນ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ໃນລະດູໜາວ, ຫລື ໃນ ເວລາອາກາດເຢັນ, ຫລື ໃນ ຍາມອຶດ ຢາກເທົ່ານັ້ນ.

14 "ເມັດພືດທຸກຊະນິດ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ

ໄວ້ເພື່ອປະໂຫຍດຂອງມະນຸດ ແລະ ສັດ ສາວາສິ່ງ, ເພື່ອເປັນໄມ້ຄຳຊີວິດ, ບໍ່ພຽງແຕ່ ສຳລັບມະນຸດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ສຳລັບສັດຢູ່ໃນ ທົ່ງນຳອີກ, ແລະ ຜູງນົກຂອງພ້າສະຫວັນ, ແລະ ສັດສາວາສິ່ງທຸກຊະນິດທີ່ແລ່ນ ຫລື ເລືອຄານຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ;

15 ແລະ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງສຳ ລັບຜົນປະໂຫຍດຂອງມະນຸດ ໃນເວລາທີ່ມີ ຄວາມອຶດຢາກ ແລະ ທົ່ວໂຫຍເທົ່ານັ້ນ.

16 ເມັດພືດທຸກ ຊະນິດ ແມ່ນ ດີ ສຳ ລັບ ເປັນ ອາຫານ ຂອງ ມະນຸດ; ທັງ ໝາກ ໄມ້ ຈາກເຄືອກໍຄືກັນ; ສິ່ງທີ່ອອກໝາກ, ບໍ່ວ່າ ໃນພື້ນດິນ ຫລື ເທິງພື້ນດິນກໍຕາມ—

17 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຂົ້າຫວິດແມ່ນ ສຳລັບມະນຸດ, ແລະ ເຂົ້າສາລີແມ່ນສຳລັບ ງົວ, ແລະ ເຂົ້າໂອດແມ່ນສຳລັບມ້າ, ແລະ ເຂົ້າຣາຍແມ່ນສຳລັບສັດມີປີກ ແລະ ສຳ ລັບໝູ, ແລະ ສຳລັບສັດທັງໝົດຢູ່ໃນທົ່ງ, ແລະ ເຂົ້າບາເລ ແມ່ນສຳລັບສັດທີ່ມີປະ ໂຫຍດ ທັງ ປວງ, ແລະ ສຳ ລັບ ເຄື່ອງ ດື່ມ ອ່ອນໆ, ດັ່ງເມັດພືດຊະນິດອື່ນໆ.

18 ແລະ ໄພ່ພົນທັງປວງຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ຈິຈຳທີ່ຈະຮັກສາ ແລະ ເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ ກ່າວມານີ້, ໂດຍການດຳເນີນໄປໃນການ ເຊື່ອຟັງບັນຍັດ, ຈະໄດ້ "ຮັບພະລານາໄມ ໃນຮູສາຍບີຂອງພວກເຂົາ ແລະ ມີໄຂໃນ ກະດູກຂອງພວກເຂົາ;

19 ແລະ ຈະພົບ "ສະຕິບັນຍາ ແລະ ຊຸມ ຊັບແຫ່ງ ຄວາມຮູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ແມ່ນແຕ່ ເປັນຊຸມຊັບທີ່ເຊື່ອງຊ້ອນຢູ່;

20 ແລະ ຈະ "ແລ່ນ ແລະ ບໍ່ເມື່ອຍລ້າ,

<p>7 ກ ສພສ 20:1; 23:29-35. 8 ກ 1 ກສທ 3:16-17. ຄມພ ຮ່າງກາຍ. 10 ກ ອສ ພຶດພັນ. ປຖກ 1:29; ຄພ 59:17-20.</p>	<p>11 ກ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບ ໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. 12 ກ ປຖກ 9:3; ລລວ 11:1-8. ຂ 1 ຕມທ 4:3-4; ຄພ 49:18-21. ຄ ຄພ 59:20.</p>	<p>14 ກ ດນອ 1:6-20. 18 ກ ສພສ 3:8. 19 ກ ຄມພ ສະຕິບັນຍາ. ຂ ຄມພ ຄວາມຮູ້; ປະຈັກພະຍານ. 20 ກ ອຊຢ 40:31.</p>
--	--	---

ແລະ ຈະຢ່າງ ແລະ ບໍ່ເປັນລົມ.

21 ແລະ ເຮົາ, ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ມອບ
"ຄຳສັນຍານີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ວ່າທູດຜູ້ທຳ

ລາຍຈະ ະຜ່ານພວກເຂົາໄປ, ດັ່ງລູກຫລານ
ຂອງອິດສະຣາເອນ, ແລະ ບໍ່ຂ້າພວກເຂົາ.
ອາແມນ.

ພາກທີ 90

ການເປີດເສີຍໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ຖືກມອບໃຫ້ທີ່ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໄອໄຮໂອ, ວັນທີ 8 ເດືອນມີນາ, 1833. ການເປີດເສີຍນີ້ເປັນຄວາມກ້າວໜ້າເພີ່ມເຕີມ
ໃນການສ້າງຕັ້ງຝ່າຍປະທານສູງສຸດ (ເບິ່ງ ຫົວຂໍ້ຂອງ ພາກທີ 81); ເພາະດ້ວຍການເປີດ
ເສີຍເທື່ອນີ້, ທີ່ປົກສາທີ່ກ່າວເຖິງໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໃນວັນທີ 18 ເດືອນມີນາ, 1833.

1-5, ຂໍກະແຈຂອງອານາຈັກໄດ້ຖືກມອບ
ໃຫ້ແກ່ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ຜ່ານ ຈາກ
ເພິ່ນມັນຖືກສົ່ງຕໍ່ໃຫ້ສາດສະໜາຈັກ; 6-
7, ຊິດນີ ຣິກ ດອນ ແລະ ເຟຣ໌ເດຣນິກ ຈີ
ວິວລຽມສ໌ ຕ້ອງຮັບໃຊ້ຢູ່ໃນຝ່າຍປະທານ
ສູງສຸດ; 8-11, ພຣະກິດຕິຄຸນຕ້ອງຖືກສົ່ງ
ສອນແກ່ປະຊາຊາດຂອງອິດສະຣາເອນ,
ແກ່ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ, ແລະ ແກ່ ຊາວ ຍິວ,
ມະນຸດທຸກຄົນຈະໄດ້ຍິນໃນພາສາຂອງຕົນ
ເອງ; 12-18, ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ທີ່ປົກ
ສາຂອງເພິ່ນ ຕ້ອງຈັດສາດສະໜາຈັກໃຫ້
ເປັນລະບຽບ; 19-37, ບຸກຄົນຕ່າງໆໄດ້ຮັບ
ຄຳແນະນຳຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ ເດີນ
ໄປຢ່າງພາກພູມໃຈ ແລະ ຮັບໃຊ້ໃນອານາ
ຈັກຂອງພຣະອົງ.

ຂອງເຈົ້າ, ເພາະ ຄຳອະທິຖານ ຂອງເຈົ້າ
ແລະ ຄຳອະທິຖານຂອງພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ
ໄດ້ຂຶ້ນມາເຖິງທູຂອງເຮົາ.

2 ສະນັ້ນ, ເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນແລ້ວນັບແຕ່
ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ທີ່ໄດ້ຖື "ຂໍກະແຈຂອງອານາ
ຈັກຊຶ່ງໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ; ຊຶ່ງ ະອານາຈັກ
ກຳລັງຈະອອກມາເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ.

3 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ
ວ່າ, ຂໍກະແຈແຫ່ງອານາຈັກຈະບໍ່ຖືກເອົາ
ໄປຈາກເຈົ້າ, ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າຢູ່ໃນໂລກ,
ທັງຢູ່ໃນໂລກທີ່ຈະມາເຖິງ;

4 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໂດຍຜ່ານເຈົ້າ
"ການເປີດເສີຍຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ ໃຫ້ແກ່ສາດສະໜາ
ຈັກ.

5 ແລະ ທຸກຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ຮັບການ
ເປີດເສີຍຈາກພຣະເຈົ້າ, ກໍໃຫ້ພວກເຂົາ
"ລະວັງກັບວິທີທີ່ພວກເຂົາ ນັບຖືມັນ ຖ້າ
ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາ ຈະ ນັບຖືມັນວ່າເປັນ
ເລື່ອງເລັກນ້ອຍ, ແລະ ຈະ ຖືກ ນຳມາຢູ່

1 ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ຕາມ
ຄວາມຈິງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວ
ກັບ ເຈົ້າ ບຸດ ຂອງ ເຮົາ, ບາບ ຂອງ ເຈົ້າ ໄດ້
ຖືກ "ອະໄພໃຫ້ແລ້ວ, ຕາມການອ້ອນວອນ

<p>21 ກ ຄພ 84:80. ຂ ອພຍ 12:23, 29. 90 1 ກ ຄພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ. 2 ກ ຄພ 65:2. ຄພພ ຂໍກະແຈຂອງ</p>	<p>ຖານະປະໂລຫິດ. ຂ ຄພພ ອານາຈັກຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຫລື ອາ ນາຈັກສະຫວັນ. 4 ກ ກຈກ 7:38;</p>	<p>ຮມ 3:2; ຮຮ 5:12; ຄພ 124:39, 126. ຄພພ ທຳນາຍ, ການ ທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ. 5 ກ ຄພ 1:14.</p>
--	---	---

ພາຍ ໃຕ້ການກ່າວ ໂທດ ເພາະ ການນັ້ນ, ແລະ ສະດຸດ ແລະ ລົມເມື່ອລົມພະຍຸເກີດຂຶ້ນ, ແລະ ລົມພັດແຮງ, ແລະ ະຜົນຖອກເທລົງ ມາ, ແລະ ກະໜ່າ ໃສ່ບ້ານເຮືອນຂອງພວກເຂົາ.

6 ແລະ ອີກ ເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມ ຄວາມຈິງ ແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບ ພວກອ້າຍ ນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ຊິດນີ ຣິກດອນ ແລະ ເຟຣ໌ເດຣິກ ຈີ ວິວລຽມສ໌, ວ່າບາບຂອງພວກເຂົາໄດ້ຖືກອະໄພໃຫ້ແລ້ວຄືກັນ, ແລະ ພວກເຂົາຖືກນັບວ່າເທົ່າທຽມກັບເຈົ້າ ໃນການຖືຂໍກະແຈແຈງອານາຈັກສຸດທ້າຍນີ້;

7 ດັ່ງທີ່ຜ່ານການປະຕິບັດງານຂອງເຈົ້າຄືກັນກ່ຽວກັບຂໍ້ກະແຈຂອງ ໂຮງຮຽນຂອງສາດສະດາ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ບັນຊາໃຫ້ຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ;

8 ເພື່ອ ໂດຍການນີ້ ພວກເຂົາຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນຄົນດີພ້ອມ ໃນການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພວກເຂົາສຳລັບຄວາມລອດຂອງຊີວິດ, ແລະ ຂອງປະຊາຊາດຂອງອິດສະຣາເອນ, ແລະ ຂອງຄົນຕ່າງຊາດ, ເທົ່າທີ່ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ຈະເຊື່ອ;

9 ເພື່ອວ່າໂດຍຜ່ານການປະຕິບັດງານຂອງເຈົ້າ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບພຣະຄຳ, ແລະ ໂດຍຜ່ານການປະຕິບັດງານຂອງພວກເຂົາ ພຣະຄຳຈະໄດ້ອອກໄປເຖິງທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ໄປຫາ ະຄົນຕ່າງຊາດ ະກ່ອນ, ແລະ ຈາກນັ້ນ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ,

ແລະ ເບິ່ງ ແມ່, ພວກເຂົາຈະຫັນໄປຫາຊາວຍິວ.

10 ແລະ ຈາກນັ້ນ ວັນຈະມາເຖິງ ເມື່ອແຂນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ະເປີດອອກໃນອຳນາດ ໃນການເຮັດໃຫ້ປະຊາຊາດຕ່າງໆ, ປະຊາຊາດນອກສາດສະໜາ, ເຊື້ອສາຍຂອງ ະໂຍເຊັບ, ຮັບຮູ້ພຣະກິດຕິຄຸນແຫ່ງຄວາມລອດຂອງພວກເຂົາ.

11 ເພາະເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນວັນນັ້ນ, ວ່າທຸກຄົນຈະ ະໄດ້ຍິນຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນໃນຄຳວ່າຈາຂອງເຂົາເອງ, ໃນພາສາຂອງເຂົາເອງ, ຜ່ານຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ຖືກ ະແຕ່ງຕັ້ງສູ່ ະອຳນາດນີ້, ໂດຍການປະຕິບັດງານຂອງ ະພຣະຜູ້ປ່ອຍໂຍນ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກສົ່ງໄປໃຫ້ພວກເຂົາເພື່ອການເປີດເຜີຍເລື່ອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

12 ແລະ ບັດນີ້, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ເຮົາຈະມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ວ່າໃຫ້ເຈົ້າສືບຕໍ່ໃນ ະການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ແລະ ໃນການເປັນຝ່າຍປະທານ.

13 ແລະ ເມື່ອເຈົ້າໄດ້ສຳເລັດການແປຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາແລ້ວ, ນັບແຕ່ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປໃຫ້ເຈົ້າ ະຄວບຄຸມກິດຈະການຂອງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ະໂຮງຮຽນ;

14 ແລະ ເປັນບາງຄັ້ງ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ປ່ອຍໂຍນຈະສະແດງໃຫ້ປະຈັກ, ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ ະການເປີດເຜີຍເຖິງ ະຄວາມລຶກລັບຂອງອານາຈັກ;

<p>5 ຂ ມທ 7:26-27. 7 ກ ຄມພ ໂຮງຮຽນຂອງສາດສະດາ. 9 ກ 1 ນພ 13:42; ຄພ 107:33; 133:8. ຂ ມທ 19:30; ອທ 13:10-12. 10 ກ ຄພ 43:23-27; 88:84, 87-92.</p>	<p>ຂ ປຖກ 49:22-26; 1 ນພ 15:13-14. 11 ກ ຄມພ ວຽກງານເຜີຍແຜ່. ຂ ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ; ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນ ຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕ່ຳແຫ່ງ. ຄ ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ. ງ ຄມພ ພຣະຜູ້ປ່ອຍໂຍນ.</p>	<p>12 ກ ຄມພ ປະຕິບັດ. 13 ກ ຄພ 107:91-92. ຂ ຄມພ ໂຮງຮຽນຂອງສາດສະດາ. 14 ກ ຄມພ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ. ຂ ຄມພ ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ.</p>
---	--	--

15 ແລະ ໃຫ້ຈັດໜ່ວຍຂອງສາດສະໜາຈັກໃຫ້ເປັນລະບຽບ, ແລະ ກໍສຶກສາ ແລະ ຮຽນຮູ້, ແລະ ມາຄຸ້ນເຄີຍກັບປຶ້ມທີ່ດີທັງປວງ, ແລະ ກັບ ພາສາ, ຄຳເວົ້າ, ແລະ ຜູ້ຄົນ.

16 ແລະ ນີ້ຈະເປັນທຸລະກິດ ແລະ ພາລະກິດໃນຊີວິດທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າ, ເພື່ອຄວບຄຸມໃນສະພາ, ແລະ ຈັດຕັ້ງພາລະກິດທັງໝົດຂອງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ອານາຈັກໃຫ້ເປັນລະບຽບ.

17 ຢ່າ ລະອາຍໃຈ, ທັງຢາຍອມຈຳນົນ; ແຕ່ ຈົ່ງ ຮັບ ການ ຕັກ ເຕືອນ ຕໍ່ ຄວາມ ອວດດີ ແລະ ຄວາມທະນົງຕົວຂອງພວກເຈົ້າ, ເພາະມັນຈະນຳກັບດັກມາສູ່ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຈົ້າ.

18 ຈົ່ງຈັດບ້ານເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ເປັນລະບຽບ; ໃຫ້ ຄວາມກຽດຄຳນ ແລະ ຄວາມບໍ່ສະອາດຢູ່ທາງໄກຈາກພວກເຈົ້າ.

19 ບັດນີ້, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ໃຫ້ຈັດຫາບ່ອນພັກພາອາໄສ, ໃຫ້ໄວເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້, ສຳລັບຄອບຄົວຂອງທີ່ປຶກສາ ແລະ ຜູ້ຂຽນຂອງເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ ເພຣ໌ເດຣີກ ຈີ ວິວລຸມສ໌.

20 ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ອະວຸໂສຂອງເຮົາ, ທີ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ພໍ່, ສືບຕໍ່ຢູ່ກັບຄອບຄົວຂອງລາວ ຢູ່ໃນບ່ອນທີ່ລາວອາໄສຢູ່ຕອນນີ້; ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຂາຍມັນ ຈົນກວ່າຈະໄດ້ຍິນຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

21 ແລະ ໃຫ້ທີ່ປຶກສາທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກ, ແມ່ນແຕ່ ກຊິດນີ ຣິກດອນ, ຢູ່ບ່ອນທີ່ລາວອາໄສຢູ່ໃນຕອນນີ້ ຈົນກວ່າຈະໄດ້ຍິນຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

22 ແລະ ໃຫ້ ອະທິການ ຊອກ ຫາ ຢ່າງ ພາກພຽນເພື່ອ ຈະ ໄດ້ມີ ກົວແທນ, ແລະ ໃຫ້ເຂົາເປັນຄົນທີ່ມີ ຄວາມຮັ່ງມີສະສົມໄວ້—ເປັນ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ມີສັດທາທີ່ເຂັ້ມແຂງ—

23 ເພື່ອວ່າໂດຍການນີ້ ລາວຈະສາມາດຈ່າຍໜີ້ສິນທັງໝົດ; ເພື່ອຄັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກນຳໄປສູ່ການເສຍຊື່ສຽງຕໍ່ສາຍຕາຂອງຜູ້ຄົນ.

24 ຈົ່ງ ຄົ້ນ ຫາ ຢ່າງ ພາກ ພຽນ, ອະທິຖານສະເໝີ, ແລະ ມີຄວາມເຊື່ອ, ແລະ ທຸກສິ່ງທັງປວງຈະທຳງານນຳກັນໄປເພື່ອຄວາມດີຂອງພວກເຈົ້າ, ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າເດີນໄປຢ່າງພາກພູມໃຈ ແລະ ຈີ່ຈຳພັນທະສັນຍາຂຶ້ນພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດ ພັນທະສັນຍານຳກັນ.

25 ຈົ່ງ ໃຫ້ ຄອບ ຄົວ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ເປັນ ຄອບຄົວນ້ອຍ, ໂດຍສະເພາະຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຜູ້ອາວຸໂສຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ພໍ່, ເມື່ອກ່ຽວກັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນສະມາຊິກຄອບຄົວຂອງພວກເຈົ້າ;

26 ເພື່ອສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ທີ່ ຖືກ ຈັດ ໄວ້ ໃຫ້ ພວກເຈົ້າ, ເພື່ອນຳວຽກງານຂອງເຮົາມາ, ຈະບໍ່ຖືກເອົາໄປຈາກພວກເຈົ້າ ແລະ ມອບໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ—

15 ກ ຄພ 88:76-80, 118; 93:53.
ຂ ຄພ 107:99-100; 130:18-19.
ຄ ຄພ ພາສາ.
17 ກ ຮມ 1:16; 2 ນຟ 6:13.
ຂ ຄພ 88:121.
ຄພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ.

18 ກ ຄພ 58:26-29.
ຄພ ກຽດຄຳນ, ຄວາມກຽດຄຳນ.
ຂ ຄພ 38:42.
20 ກ ຄພ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ພໍ່.
21 ກ ຄພ ຣິກດອນ, ຊິດນີ.
22 ກ ຄພ 84:112-113.
ຂ ຢຄ 2:17-19.
24 ກ ຄພ ພາກພຽນ, ຄວາມພາກພຽນ.

ຂ ຄພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.
ຄ ອຊຮ 8:22; ຮມ 8:28; ຄພ 100:15; 122:7-8.
ງ ຄພ ພັນທະສັນຍາ.
25 ກ ອສ ຄົນທຸກທີ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ພໍ່ ດູແລ.

27 ແລະ ໂດຍການນີ້ ພວກເຈົ້າຈະຖືກຂັດຂວາງໃນການບັນລຸຄວາມສຳເລັດໃນສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາພວກເຈົ້າ.

28 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ມັນເປັນຄວາມປະສົງຂອງເຮົາທີ່ສາວໃຊ້ຂອງເຮົານາງວິແອນນາ ແຈັກກີ ຄວນໄດ້ຮັບເງິນເພື່ອຈ່າຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງນາງ, ແລະ ຂຶ້ນໄປຍັງແຜ່ນດິນຊີໂອນ;

29 ແລະ ຈົ່ງອຸທິດຖວາຍເງິນທີ່ເຫລືອຢູ່ໃຫ້ແກ່ເຮົາ, ແລະ ນາງຈະໄດ້ຮັບລາງວັນໃນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງເຮົາເອງ.

30 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ມັນເປັນສິ່ງສົມຄວນໃນສາຍຕາຂອງເຮົາທີ່ນາງຈະຂຶ້ນໄປຍັງແຜ່ນດິນຊີໂອນ, ແລະ ຮັບເອົາມູນມໍລະດົກຈາກມືຂອງອະທິການ;

31 ເພື່ອວ່ານາງຈະໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢ່າງສັນຕິຕາບໃດທີ່ນາງຍັງຊື່ສັດ, ແລະ ບໍ່ກຽດຄຳນ ໃນວັນເວລາຂອງນາງນັບແຕ່ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

32 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງຂຽນບັນຍັດຂໍ້ນີ້ໄວ້, ແລະ ກ່າວກັບພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າຢູ່ໃນຊີໂອນ, ໃນການ

ສົ່ງຄວາມຮັກ, ວ່າເຮົາໄດ້ເອົັນພວກເຈົ້າໃຫ້ເປັນຜູ້ "ຄວບຄຸມຊີໂອນ ໃນວັນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງເຮົາເອງ.

33 ສະນັ້ນ, ໃຫ້ພວກເຂົາເຂົາລົບກວນເຮົາກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.

34 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າໃນຊີໂອນເລີ່ມຕົ້ນກັບໃຈແລ້ວ, ແລະ ເຫລົ່າທູດກໍປິຕິຍິນດີນຳພວກເຂົາ.

35 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຮົາຍັງບໍ່ພໍໃຈໃນຫລາຍເລື່ອງ; ແລະ ເຮົາກໍບໍ່ພໍໃຈກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ "ວິວລຽມ ອີ ມິກລີລິນ, ທັງບໍ່ພໍໃຈກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຊິດນີ ກຽວເບີດ; ແລະ ອະທິການນຳອີກ, ແລະ ຄົນອື່ນໆ ຊຶ່ງມີຫລາຍສິ່ງທີ່ຕ້ອງກັບໃຈ.

36 ແຕ່ ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະຕໍ່ສູ້ກັບ "ຊີໂອນ, ແລະ ຈະວົງວອນກັບຄົນທີ່ແຂງແຮງຂອງມັນ, ແລະ ະຕິສອນມັນຈົນກວ່າມັນຈະຊະນະ ແລະ ິສະອາດຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ.

37 ເພາະ ມັນຈະບໍ່ຖືກຍ້າຍອອກຈາກບ່ອນຂອງມັນ. ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່າວມັນໄວ້ດັ່ງນີ້. ອາແມນ.

ພາກທີ 91

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໂອໄຮໂອ, ວັນທີ 9 ເດືອນມີນາ, 1833. ໃນຊ່ວງເວລານັ້ນສາດສະດາໄດ້ໃຊ້ເວລາເຮັດວຽກງານການແປພຣະຄຳພີເດີມ. ເມື່ອມາເຖິງພາກສ່ວນການຂຽນຂອງສະໄໝບູຮານທີ່ເອີ້ນວ່າ ອາພິກະຣາຟາ, ເພິ່ນໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳນີ້.

32ກ ຄພ 107:91-92. 35ກ ຄພ 66:1; 75:6-9.	36ກ ຄພ ຊີໂອນ. ຂ ຄພພ ຕິສອນ, ການຕິສອນ.	ຄ ຄພພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ.
---	---	---

1-3, ສ່ວນຫລາຍແລ້ວ ອາພິກະຣາຟາ ໄດ້ຖືກແປໄວ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ແຕ່ມີຫລາຍຄຳທີ່ຖືກແປໂດຍມີຂອງມະນຸດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ; 4-6, ມັນເປັນປະໂຫຍດແກ່ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງໂດຍພຣະວິນຍານ.

1 ຕາມຄວາມຈິງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ກັບເຈົ້າກ່ຽວກັບ "ອາພິກະຣາຟາ—ມີຫລາຍສິ່ງທີ່ບັນຈຸຢູ່ໃນນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ, ແລະ ສ່ວນຫລາຍແລ້ວມັນກໍຖືກແປຢ່າງຖືກຕ້ອງ;

2 ມີຫລາຍສິ່ງທີ່ບັນຈຸຢູ່ໃນນັ້ນທີ່ບໍ່ເປັນຄວາມຈິງ, ຊຶ່ງຖືກແປໂດຍມີຂອງມະນຸດ.

3 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ມັນບໍ່ຈຳເປັນທີ່ຈະແປອາພິກະຣາຟາ.

4 ສະນັ້ນ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ອ່ານມັນ, ກໍໃຫ້ເຂົາ "ເຂົ້າໃຈ, ເພາະພຣະວິນຍານໄດ້ສະແດງຄວາມຈິງໃຫ້ປະຈັກ;

5 ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງໂດຍ "ພຣະວິນຍານ ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກມັນ;

6 ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບມັນໂດຍພຣະວິນຍານ, ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ. ສະນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ຈຳເປັນທີ່ຈະແປມັນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 92

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງເຄິດແລນ, ລັດໄອໄຮໄອ, ວັນທີ 15 ເດືອນມີນາ, 1833. ການເປີດເຜີຍແນະນຳ ເຟຣ໌ເດຣິກ ຈີ ວິວລຽມສ໌, ຜູ້ຫາກໍໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນທີ່ປຶກສາຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ, ໃນໜ້າທີ່ຂອງເພິ່ນ ໃນກຸ່ມທຸລະກິດເອກະພາບ (ເບິ່ງ ຫົວຂໍ້ຂອງ ພາກທີ 78 ແລະ 82).

1-2, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານພຣະບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງທີ່ກ່ຽວພັນກັບການເຂົ້າຮ່ວມລະບົບເອກະພາບ.

1 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ເຮົາໄດ້ "ມອບລະບົບເອກະພາບ, ທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບບັນຍັດທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ຜ່ານມາແລ້ວ, ເປັນການເປີດເຜີຍ ແລະ ບັນຍັດກ່ຽວກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ເຟຣ໌ເດຣິກ ຈີ ວິວລຽມສ໌, ວ່າເຈົ້າ

ຈະຮັບເອົາລາວເຂົ້າໃນລະບຽບ. ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາກ່າວກັບຄົນໜຶ່ງ ກໍຄືກັນກັບເຮົາກ່າວກັບທຸກຄົນ.

2 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ເຟຣ໌ເດຣິກ ຈີ ວິວລຽມສ໌, ເຈົ້າ ຈະ ເປັນ ສະມາ ຊິກ ທີ່ ເຂັ້ມ ແຂງ ໃນ ລະບົບນີ້; ແລະ ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຍັງຊື່ສັດໃນການຮັກສາບັນຍັດກ່ອນໆທັງໝົດ, ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນຕະຫລອດການ. ອາແມນ.

91 1 ກ ຄມພ ອາພິກະຣາຟາ.
4 ກ ຄມພ ເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ.

5 ກ ຄມພ ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
92 1 ກ ຄພ 82:11, 15-21.

ຄມພ ລະບົບເອກະພາບ.

ພາກທີ 93

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດ ໂອໄຮໂອ, ວັນທີ 6 ເດືອນພຶດສະພາ, 1833.

1-5, ທຸກຄົນທີ່ຊື່ສັດ ຈະເຫັນພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ; 6-18, ໂຍຮັນ ໄດ້ ເປັນ ພະຍານ ວ່າ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ດຳ ເນີນ ໄປ ຈາກພຣະຄຸນໜຶ່ງຫາອີກພຣະຄຸນໜຶ່ງ ຈົນ ກວ່າພຣະອົງໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນແຫ່ງລັດ ສະໝີພາບ ຂອງພຣະບິດາ; 19-20, ຄົນ ທີ່ຊື່ສັດ, ໂດຍທີ່ດຳເນີນ ໄປ ຈາກພຣະຄຸນ ໜຶ່ງຫາອີກພຣະຄຸນໜຶ່ງ, ຈະໄດ້ຮັບຄວາມ ສົມບູນຂອງພຣະອົງຄືກັນ; 21-22, ຜູ້ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຖືກຳເນີດຜ່ານພຣະຄຣິດເປັນ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະບຸດທິວິ; 23- 28, ພຣະຄຣິດ ໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນຂອງ ຄວາມຈິງທຸກຢ່າງ, ແລະ ໂດຍການເຊື່ອຟັງ ມະນຸດຈະໄດ້ຮັບເຊັ່ນດຽວກັນ; 29-32, ໃນ ຕອນຕົ້ນມະນຸດໄດ້ຢູ່ນຳພຣະເຈົ້າ; 33-35, ທາດຕ່າງໆເປັນນິລັນດອນ, ແລະ ມະນຸດ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນແຫ່ງຄວາມຊື່ນຊົມ ໃນການພົ້ນຄົນຊີວິດ; 36-37, ລັດສະໝີ ພາບຂອງພຣະເຈົ້າຄືຄວາມຮູ້ແຈ້ງ; 38- 40, ເດັກນ້ອຍໆບໍລິສຸດຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງ ພຣະເຈົ້າ ເພາະການໄຖ່ຂອງພຣະຄຣິດ; 41-53, ພວກອ້າຍນ້ອງຜູ້ນຳຖືກບັນຊາໃຫ້ ຈັດຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ເປັນລະບຽບ.

1 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ "ປະຖິ້ມບາບຂອງຕົນ ແລະ ມາຫາເຮົາ, ແລະ ະເອີ້ນຫານາມຂອງເຮົາ, ແລະ ະເຊື່ອຟັງສຽງຂອງເຮົາ, ແລະ ຮັກສາ ບັນຍັດຂອງເຮົາ, ຈະ ະເຫັນ ະໜ້າຂອງເຮົາ ແລະ ຮູ້ວ່າເຮົາເປັນຢູ່;

2 ແລະ ວ່າເຮົາຄື "ຄວາມສະຫວ່າງທີ່ແທ້ ຈິງທີ່ໃຫ້ຄວາມສະຫວ່າງແກ່ມະນຸດທຸກຄົນ ທີ່ມາສູ່ໂລກ;

3 ແລະ ວ່າເຮົາຢູ່ ະໃນພຣະບິດາ, ແລະ ພຣະບິດາຢູ່ໃນເຮົາ, ແລະ ພຣະບິດາກັບ ເຮົາເປັນໜຶ່ງ—

4 ພຣະ ບິດາ ະເພາະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ະປະທານຄວາມສົມບູນທັງໝົດຂອງພຣະ ອົງໃຫ້ແກ່ເຮົາ, ແລະ ພຣະບຸດ ເພາະເຮົາ ໄດ້ຢູ່ໃນໂລກມາແລ້ວ ແລະ ໄດ້ໃຫ້ ະເນື້ອ ໜັງເປັນຮ່າງກາຍຂອງເຮົາ, ແລະ ໄດ້ອາ ໄສຢູ່ໃນບັນດາມະນຸດ.

5 ເຮົາໄດ້ຢູ່ໃນໂລກ ແລະ ໄດ້ຮັບຈາກ ພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ແລະ ະວຽກງານຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຖືກ ສະແດງ ໃຫ້ ະປະຈັກ ຢ່າງ ແຈ່ມແຈ້ງ.

<p>93 1 ກ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ; ຄຳຄວນ, ການນິຕຳຄວນ. 2 ຢອ 2:32. ຄ ຄມພ ເຊື່ອຟັງ, ການ ເຊື່ອຟັງ, ພັງຄວາມ. ງ ອພຍ 33:11; ຄພ 38:7-8; 67:10-12; 88:68; 101:23; 130:3. ຄມພ ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ.</p>	<p>ຈ ປຈສ 1 ຢຮ 4:12 (ພາກຫ້ອຍທ້າຍ). 2 ກ ຢຮ 1:4-9; ຄພ 14:9; 84:45-47; 88:6-7. ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງພຣະຄຣິດ. 3 ກ ຢຮ 10:25-38; 17:20-23;</p>	<p>ຄພ 50:43-45. 4 ກ ມຊຢ 15:1-7. 2 ຄມພ ພຣະເຢຊູ ຄຣິດ—ສິດອຳນາດ. ຄ ລກ 1:26-35; 2:4-14; 3 ນພ 1:12-14; ອທ 3:14-16. 5 ກ ຢຮ 5:36; 10:25; 14:10-12.</p>
---	---	---

6 ແລະ ັໂຍຮັນ ໄດ້ ເຫັນ ແລະ ເປັນ ພະຍານ ເຖິງ ຄວາມ ສົມບູນ ແຫ່ງ ະລັດສະ ພິພາບຂອງເຮົາ, ແລະ ຄວາມສົມບູນຂອງ ບັນທຶກ ະຂອງ ໂຍຮັນ ຈະ ຖືກ ເປີດ ເຜີຍ ຕໍ່ ຈາກນີ້ໄປ.

7 ແລະ ລາວໄດ້ເປັນພະຍານ, ໂດຍກ່າວ ວ່າ: ເຮົາໄດ້ເຫັນລັດສະພິພາບຂອງພຣະ ອົງ, ວ່າພຣະອົງຢູ່ໃນ ັການເລີ່ມຕົ້ນ, ກ່ອນ ໂລກມີມາ;

8 ສະນັ້ນ, ເມື່ອ ຕົ້ນ ເດີມ ນັ້ນ ັພຣະ ທຳ ເປັນຢູ່ແລ້ວ, ເພາະພຣະອົງເປັນພຣະທຳ, ແມ່ນແຕ່ເປັນທູດແຫ່ງຄວາມລອດ—

9 ເປັນ ັຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ແລະ ະພຣະ ຜູ້ໂຖ່ຂອງ ໂລກ; ເປັນ ພຣະ ວິນຍານ ແຫ່ງ ຄວາມຈິງ, ຜູ້ໄດ້ສະເດັດມາສູ່ໂລກ, ເພາະ ໂລກ ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍ ພຣະ ອົງ, ແລະ ໃນພຣະອົງ ຊີວິດມະນຸດ ແລະ ຄວາມສະ ຫວ່າງຂອງມະນຸດຈຶ່ງເປັນມາ.

10 ໂລກ ຕ່າງໆ ໄດ້ ຖືກ ັສ້າງ ຂຶ້ນ ໂດຍ ພຣະອົງ; ມະນຸດໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍພຣະ ອົງ; ທຸກສິ່ງທັງປວງ ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍ ພຣະອົງ, ແລະ ຜ່ານພຣະອົງ, ແລະ ຈາກ ພຣະອົງ.

11 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ໂຍຮັນ, ເປັນ ພະຍານວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນລັດສະພິ ພາບຂອງພຣະອົງ, ດັ່ງລັດສະພິພາບຂອງ ພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກກຳເນີດ ຈາກພຣະບິດາ,

ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ພຣະ ຄຸນ ແລະ ຄວາມ ຈິງ, ແມ່ນແຕ່ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ, ຊຶ່ງ ໄດ້ສະເດັດມາ ແລະ ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເນື້ອ ຫນັງ, ແລະ ໄດ້ອາໄສ ຢູ່ ໃນບັນດາພວກ ເຮົາ.

12 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ, ໂຍຮັນ, ໄດ້ເຫັນວ່າ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຮັບ ັຄວາມສົມບູນ ໃນຕອນ ທຳອິດ, ແຕ່ໄດ້ຮັບ ະພຣະ ຄຸນ ແທນ ພຣະ ຄຸນ;

13 ແລະ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນ ໃນຕອນທຳອິດ, ແຕ່ໄດ້ຮັບຈາກ ັພຣະຄຸນ ຫຼັງຫາອີກພຣະຄຸນໜຶ່ງ, ຈົນກວ່າພຣະອົງ ໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນ;

14 ແລະ ດັ່ງນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ ັພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະພຣະອົງບໍ່ ໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນໃນຕອນທຳອິດ.

15 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ັໂຍຮັນ, ເປັນ ພະຍານ, ແລະ ເບິ່ງ ແມ, ພ້າສະຫວັນ ໄດ້ ເປີດອອກ, ແລະ ະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ ສະເດັດລົງມາເທິງພຣະອົງເປັນ ະຮູບນົກ ເຂົາ, ແລະ ຈັບຢູ່ເທິງພຣະອົງ, ແລະ ສຽງ ຈາກພ້າສະຫວັນໄດ້ກ່າວວ່າ: ນີ້ຄື ັບຸດທີ່ ຮັກຂອງເຮົາ.

16 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ໂຍຮັນ, ເປັນ ພະຍານວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນ ແຫ່ງລັດສະພິພາບ ຂອງພຣະບິດາ;

17 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຮັບ ັອຳນາດ ະທັງ

<p>6 ກ ຢຮ 1:34. ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ລັດສະພິພາບຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຄ ຢຮ 20:30-31. 7 ກ ຢຮ 1:1-3, 14; 17:5; ຄພ 76:39. 8 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ເຢໂຮວາ. 9 ກ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງ</p>	<p>ຂອງພຣະຄຣິດ. ຂ ຄມພ ພຣະຜູ້ໂຖ່. 10 ກ ຮຮ 1:1-3; ຄພ 76:24; ມຊ 1:31-33. 12 ກ ຟລປ 2:6-11. 2 ຢຮ 1:16-17. 13 ກ ລກ 2:52. 14 ກ ລກ 1:31-35; ຄພ 6:21. ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ ພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າ</p>	<p>ອົງເປັນພຣະບຸດ. 15 ກ ຢຮ 1:29-34. ຂ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຄ ຄມພ ນົກເຂົາ, ເຄື່ອງ ພາຍຂອງ. ງ ມທ 3:16-17. 17 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ສິດ ອຳນາດ; ອຳນາດ. ຂ ມທ 28:18; ຢຮ 17:2; 1 ປຕ 3:22.</p>
--	--	---

ໝົດ, ທັງ ໃນ ສະຫວັນ ແລະ ເທິງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ລັດ ສະ ໝີ ພາບ ຂອງ "ພຣະ ບິດາ ໄດ້ ຢູ່ ກັບ ພຣະ ອົງ, ເພາະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະ ຖິດ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ອົງ.

18 ແລະ ເຫດການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ, ຄື ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຈົ້າ ຊື່ ສັດ, ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ສົມ ບູນ ຂອງ ບັນ ທຶກ ຂອງ ໂຢຮັນ.

19 ເຮົາ ມອບ ຄຳ ກ່າວ ເຫລົ່ານີ້ ແກ່ ພວກ ເຈົ້າ ເພື່ອ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ເຂົ້າ ໃຈ ແລະ ຮູ້ ວ່າ ຈະ "ນະ ມັດ ສະ ການ ຢ່າງ ໃດ, ແລະ ຮູ້ ວ່າ ພວກ ເຈົ້າ ນະ ມັດ ສະ ການ ສິ່ງ ໃດ, ເພື່ອ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ມາ ຫາ ພຣະ ບິດາ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ຮັບ ເອົາ ຄວາມ ສົມ ບູນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໃນ ເວລາ ອັນ ເໝາະ ສົມ.

20 ເພາະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຈົ້າ ຮັກ ສາ "ບັນ ຍັດ ຂອງ ເຮົາ, ແລ້ວ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ສົມ ບູນ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ໄດ້ ຮັບ "ກຽດ ຕິ ຍົດ ໃນ ເຮົາ ດັ່ງ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ຮັບ ໃນ ພຣະ ບິດາ; ສະ ນັ້ນ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ "ພຣະ ຄຸນ ແທນ ພຣະ ຄຸນ.

21 ແລະ ບັດ ນີ້, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ ເຮົາ ໄດ້ ຢູ່ ໃນ "ການ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ກັບ ພຣະ ບິດາ, ແລະ ເຮົາ ເປັນ ຄວາມ ບຸດ ທົວ ທົວ;

22 ແລະ ທຸກ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ທີ່ ຖື ກຳ ເນີດ

ຜ່ານ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ "ຮັບ ຄວາມ ສະ ໝີ ພາບ ອັນ ດຽວ ກັນ ນັ້ນ, ແລະ ເປັນ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ບຸດ ທົວ ທົວ ທົວ.

23 ໃນ ຕອນ ຕົ້ນ ພວກ ເຈົ້າ ໄດ້ "ຢູ່ ກັບ ພຣະ ບິດາ ຄື ກັນ; ຊຶ່ງ ເປັນ ພຣະ ວິນ ຍານ, ແມ່ນ ແຕ່ ເປັນ ພຣະ ວິນ ຍານ ແຫ່ງ ຄວາມ ຈິງ;

24 ແລະ "ຄວາມ ຈິງ ຄື ຄວາມ ຮູ້ ເຖິງ ສິ່ງ ທີ່ ເປັນ ຢູ່, ແລະ ດັ່ງ ທີ່ ໄດ້ ເປັນ ມາ, ແລະ ດັ່ງ ທີ່ ຈະ ເປັນ;

25 ແລະ ສິ່ງ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ "ຫລາຍ ຫລື ຫນ້ອຍ ກວ່ານີ້ ເປັນ ວິນ ຍານ ຂອງ ຄົນ ຊົ່ວ ຜູ້ ນັ້ນ ຊຶ່ງ ເປັນ ຜູ້ ເວົ້າ ຕົວ ຈະ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ຕົນ.

26 ພຣະ ວິນ ຍານ ແຫ່ງ "ຄວາມ ຈິງ ແມ່ນ ມາ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ. ເຮົາ ຄື ພຣະ ວິນ ຍານ ແຫ່ງ ຄວາມ ຈິງ, ແລະ ໂຢຮັນ ໄດ້ ເປັນ ພະ ຍານ ເຖິງ ເຮົາ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ: ລາວ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ສົມ ບູນ ແຫ່ງ ຄວາມ ຈິງ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນ ແຕ່ ແຫ່ງ ຄວາມ ຈິງ ທັງ ໝົດ;

27 ແລະ ບໍ່ ມີ ມະ ນຸດ ຄົນ ໃດ ຈະ ໄດ້ ຮັບ "ຄວາມ ສົມ ບູນ ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ເຂົາ ໄດ້ ຮັກ ສາ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະ ອົງ.

28 ຄົນ ທີ່ "ຮັກ ສາ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ຈິງ ແລະ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ, ຈົນ ກວ່າ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ກຽດ ຕິ ຍົດ ໃນ ຄວາມ ຈິງ ແລະ "ຮູ້ ທຸກ ສິ່ງ ທັງ ປວງ.

<p>17 ຄ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ ພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າ ອົງເປັນພຣະບິດາ.</p> <p>19 ກ ຢຣ 4:21–26; 17:3; ກຈກ 17:22–25. ຄມພ ນະມັດສະການ.</p> <p>20 ກ ຄພ 50:28. ຂ ຢຣ 1:16; ຄພ 84:36–39. ຄ ຢຣ 17:4–5, 22. ຄມພ ມະນຸດ—ມະນຸດ, ສັກກະຍະພາບທີ່ຈະ ກາຍເປັນເພື່ອນດັ່ງພຣະ ບິດາເທິງສະຫວັນ.</p>	<p>ງ ຄມພ ພຣະຄຸນ.</p> <p>21 ກ ຢຣ 1:1–2; 1 ປຕ 1:19–20; ມຊ 4:2.</p> <p>2 ຄມພ ລູກກິກ.</p> <p>22 ກ 1 ປຕ 5:1; ຄພ 133:57.</p> <p>ຂ ຄມພ ລັດສະໝີພາບ ຂອງຊັ້ນສູງ.</p> <p>23 ກ ຄມພ ມະນຸດ—ມະນຸດ, ລູກທາງວິນຍານຂອງ ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ.</p> <p>24 ກ ຄມພ ຈິງ, ຄວາມຈິງ. ຂ ຄມພ ຄວາມຮູ້.</p>	<p>25 ກ ຄພ 20:35. ຂ ຢຣ 8:44; 2 ນພ 2:18; ມຊ 4:4.</p> <p>26 ກ ຢຣ 14:6.</p> <p>27 ກ ຄມພ ດີພ້ອມທຸກຢ່າງ.</p> <p>28 ກ ຄມພ ເຊື່ອຟັງ, ການ ເຊື່ອຟັງ, ພັງຄວາມ. ຂ ຄພ 50:24; 84:45. ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງພຣະຄຣິດ.</p> <p>ຄ ຢຣ 17:3; ຄພ 88:49, 67.</p>
---	---	--

29 ມະນຸດກໍໄດ້ຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າໃນ ິຕອນ ຕົ້ນຄືກັນ. ິຄວາມຮູ້ແຈ້ງ, ຫລື ຄວາມສະ ຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຈິງ, ບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງ ຫລື ເຮັດຂຶ້ນ, ທັງ ແນ່ນອນວ່າບໍ່ສາມາດເຮັດ ໄດ້.

30 ຄວາມຈິງທັງໝົດເປັນ ອິດສະລະຢູ່ ໃນຂອບເຂດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງມັນໄວ້, ເພື່ອ ິກະທຳດ້ວຍຕົວ ຂອງມັນເອງ, ດັ່ງ ຄວາມຮູ້ແຈ້ງທັງໝົດ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນກໍບໍ່ມີ ການເປັນຢູ່.

31 ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄື ິອຳເພີໃຈຂອງມະນຸດ, ແລະ ນີ້ ຄື ການ ກ່າວ ໂທດ ຂອງ ມະນຸດ; ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ມາຈາກຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ ໄດ້ຖືກ ິສະແດງໃຫ້ປະຈັກຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງແລ້ວແກ່ ພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາ ຄວາມສະຫວ່າງ.

32 ແລະ ທຸກຄົນທີ່ວິນຍານຂອງເຂົາບໍ່ ຮັບເອົາ ິຄວາມສະຫວ່າງແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ ການກ່າວໂທດ.

33 ເພາະມະນຸດເປັນ ິວິນຍານ. ິທາດ ຕ່າງໆເປັນນິລັນດອນ, ແລະ ວິນຍານກັບ ທາດ, ສຳພັນກັນຢ່າງແຍກບໍ່ໄດ້, ຈະໄດ້ ຮັບຄວາມສົມບູນແຫ່ງຄວາມຊື່ນຊົມ;

34 ແລະ ເມື່ອ ິແຍກ ອອກ ຈາກ ກັນ, ມະນຸດບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນແຫ່ງ ິຄວາມຊື່ນຊົມ.

35 ິທາດ ຕ່າງໆ ເປັນ ທີ່ ພັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມະນຸດເປັນທີ່ພັກຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແມ່ນ ແຕ່ ເປັນ ິພຣະ ວິຫານ; ແລະ ພຣະວິຫານໃດກໍຕາມທີ່ເສື່ອມຄວາມ ສັກສິດ, ພຣະເຈົ້າຈະທຳລາຍພຣະວິຫານ ນັ້ນ.

36 ິລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າເປັນ ິຄວາມ ຮູ້ ແຈ້ງ, ຫລື, ອີກ ຄຳ ໜຶ່ງ, ເປັນ ິຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຈິງ.

37 ຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຈິງ ຈະ ປະຖິ້ມ ິມານຮ້າຍຜູ້ນັ້ນ.

38 ວິນຍານຂອງມະນຸດແຕ່ລະຄົນ ິບໍລິ ສຸດໃນຕອນຕົ້ນ; ແລະ ໂດຍທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ ິໄຖ່ມະນຸດຈາກ ິການຕົກ, ມະນຸດຈຶ່ງກາຍ ເປັນ ຄົນ ິບໍລິ ສຸດ ຄືນ ອີກ, ຢູ່ ໃນ ສະພາບ ເດັກແດງທາລີກຂອງພວກເຂົາ, ຕໍ່ພຣະພັກ ຂອງພຣະເຈົ້າ.

39 ແລະ ວ່າຄົນຊົ່ວຄົນນັ້ນໄດ້ມາ ແລະ ິເອົາ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ແລະ ຄວາມ ຈິງ ໄປ, ຜ່ານການບໍ່ເຊື່ອຟັງ, ຈາກລູກຫລານ

<p>29 ກ ອຣຣ 3:18. ຄມພ ຊີວິດກ່ອນເກີດ; ມະນຸດ. ຂ ຄມພ ຮູ້ແຈ້ງ, ຄວາມຮູ້ແຈ້ງ, ຜູ້ຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງ.</p> <p>30 ກ 2 ນຟ 2:13-27.</p> <p>31 ກ ຄມພ ອຳເພີໃຈ. ຂ ພບຍ 30:11-14; ຄພ 84:23-24.</p> <p>32 ກ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງ ພຣະຄຣິດ; ຈິງ, ຄວາມຈິງ.</p> <p>33 ກ ຄພ 77:2; ອຣຣ 5:7-8. ຄມພ ມະນຸດ—ມະນຸດ, ລູກທາງວິນຍານຂອງ</p>	<p>ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ. ຂ ຄພ 131:7-8; 138:17. ຄມພ ການຟື້ນຄືນພຣະ ຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ.</p> <p>34 ກ 2 ນຟ 9:8-10. ຂ ຄມພ ຊື່ນຊົມ, ຄວາມຊື່ນຊົມ.</p> <p>35 ກ ຄພ 130:22. ຂ 1 ກຣທ 3:16-17.</p> <p>36 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະ ເຢຊູຄຣິດ; ລັດສະໝີພາບ. ຂ ຄພ 130:18-19; ອຣຣ 3:19. ຄມພ ຮູ້ແຈ້ງ, ຄວາມຮູ້ແຈ້ງ, ຜູ້ຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງ.</p>	<p>ຄ ຄພ 88:6-13. 37 ກ ມຊ 1:12-16. ຄມພ ມານ. 38 ກ ຄມພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິ ສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ. ຂ ມຊຢ 27:24-26; ມຊ 5:9; ຫຊ 1:3. ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່. ຄ ຄມພ ການຕົກຂອງ ອາດາມ ແລະ ເອວາ. ງ ມຣນ 8:8, 12, 22; ຄພ 29:46-47. ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ— ຄວາມລອດຂອງເດັກນ້ອຍ. 39 ກ ມທ 13:18-19; 2 ກຣທ 4:3-4; ແອວ 12:9-11.</p>
---	--	---

ມະນຸດ, ແລະ ເປັນເພາະ ຮີດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ.

40 ແຕ່ ເຮົາໄດ້ບັນຊາພວກເຈົ້າໃຫ້ລຽງດູລູກງຽງຂອງພວກເຈົ້າໃນຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຈິງ.

41 ແຕ່ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ເຟຣ໌ເດຣີກ ຈີ ວິວລຽມສ໌, ວ່າເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງຢູ່ພາຍໃຕ້ການກ່າວໂທດນີ້;

42 ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ກໍສິດສອນຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຈິງໃຫ້ແກ່ລູກງຽງຂອງເຈົ້າ, ຕາມບັນຍັດ; ແລະ ຄົນຊົ່ວຄົນນັ້ນໄດ້ມີອຳນາດເໜືອເຈົ້າ, ໃນຕອນນີ້, ແລະ ນີ້ຄືສາເຫດຂອງຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຈົ້າ.

43 ແລະ ບັດນີ້ ເຮົາມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ—ຖ້າຫາກເຈົ້າຈະຖືກປົດປ່ອຍເຈົ້າຕ້ອງຈັດບ້ານເຮືອນຂອງເຈົ້າໃຫ້ເປັນລະບຽບ, ເພາະມີຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງໃນບ້ານເຮືອນຂອງເຈົ້າ.

44 ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຊິດນີ ຣິກດອນ, ວ່າໃນບາງເລື່ອງລາວບໍ່ໄດ້ຮັກສາບັນຍັດກ່ຽວກັບ ລູກງຽງ ຂອງ ລາວ; ສະນັ້ນ, ກ່ອນ ອີນໝົດຕ້ອງຈັດບ້ານເຮືອນຂອງເຈົ້າໃຫ້ເປັນລະບຽບເສຍກ່ອນ.

45 ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາກັບ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ຫລື ອີກ ຄຳ ໜຶ່ງ, ເຮົາ ຈະ ເອີ້ນ ພວກເຈົ້າ ວ່າ "ເພື່ອນ, ເພາະພວກເຈົ້າເປັນເພື່ອນຂອງເຮົາ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບມູນມໍລະດົກຮ່ວມກັບເຮົາ—

46 ເຮົາເອີ້ນພວກເຈົ້າວ່າເປັນ ຜູ້ຮັບໃຊ້ເພື່ອເຫັນແກ່ໂລກ, ແລະ ພວກເຈົ້າເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພວກເຂົາເພື່ອເຫັນແກ່ເຮົາ—

47 ແລະ ບັດນີ້, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ຫລື ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັກສາບັນຍັດ, ແລະ ຈຳເປັນຕ້ອງຍືນຮັບ ການ ຕິ ຕຽນ ຢູ່ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ;

48 "ຄອບຄົວຂອງເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ປະຖິ້ມບາງສິ່ງບາງຢ່າງ, ແລະ ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ກັບຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າຢ່າງຕັ້ງໃຈ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຈະຖືກຍ້າຍອອກຈາກບ່ອນຂອງພວກເຂົາ.

49 ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາກ່າວກັບຄົນໜຶ່ງກໍຄືກັນກັບເຮົາກ່າວກັບທຸກຄົນ; ຈົ່ງ ອະທິຖານສະເໝີ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຄົນຊົ່ວຄົນນັ້ນຈະມີອຳນາດໃນຕົວເຈົ້າ, ແລະ ຍ້າຍເຈົ້າອອກຈາກບ່ອນຂອງເຈົ້າ.

50 ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ນິວເອັນ ເຄ ວິດນີ ກໍຄືກັນ, ອະທິການຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ຕ້ອງຖືກຕີສອນ, ແລະ ຈັດຄອບຄົວຂອງລາວໃຫ້ເປັນລະບຽບ, ແລະ ເບິ່ງວ່າພວກເຂົາພາກພຽນ ແລະ ເປັນຫ່ວງເປັນ ໃຍກັບບ້ານເຮືອນຫລາຍຂຶ້ນ, ແລະ ອະທິຖານສະເໝີ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈະຖືກຍ້າຍອອກຈາກ ບ່ອນຂອງພວກເຂົາ.

51 ບັດນີ້, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ເພື່ອນທັງຫລາຍຂອງເຮົາ, ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຊິດນີ ຣິກດອນ ອອກເດີນທາງ, ແລະ ໃຫ້ຟ້າວໄປ, ແລະ ປະກາດປີທີ່ ກໍໂປດປານ

<p>39 ຂ ຂຸກ 20:18-19; ອອວ 3:8. ຄມພ ປະເພນີ.</p> <p>40 ກ ຄມພ ຄອບຄົວ—ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງພໍ່ແມ່.</p> <p>42 ກ 1 ຊມອ 3:11-13;</p>	<p>ຄພ 68:25-31.</p> <p>43 ກ 1 ຕມທ 3:4-5.</p> <p>45 ກ ຄພ 84:63; 88:62.</p> <p>46 ກ ລລວ 25:55; 1 ນພ 21:3-8. ຄມພ ຮັບໃຊ້, ການຮັບໃຊ້.</p> <p>47 ກ ຄພ 95:1-2.</p>	<p>ຄມພ ຕີສອນ, ການຕີສອນ.</p> <p>48 ກ ຄມພ ຄອບຄົວ—ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງລູກ.</p> <p>49 ກ 3 ນພ 18:15-21.</p> <p>50 ກ ຄພ 64:40.</p> <p>51 ກ ລກ 4:19.</p>
--	---	---

ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ພຣະກິດຕິຄຸນ ແຫ່ງຄວາມລອດ, ດັ່ງທີ່ເຮົາຈະມອບໃຫ້ລາວກ່າວ; ແລະ ໂດຍການອະທິຖານດ້ວຍສັດທາຂອງພວກເຈົ້າ ພ້ອມດ້ວຍຄວາມເຫັນຊອບນຳກັນ ເຮົາຈະສະໜັບສະໜູນລາວ.

52 ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ແລະ ເຟຣ໌ເດຣິກ ຈີ ວິວລຽມສ໌ ພ້າວ ໄປຄືກັນ, ແລະ ມັນຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ ຕາມການອະທິຖານດ້ວຍສັດທາ; ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກເຈົ້າຍັງຮັກ

ສາຄຳກ່າວຂອງເຮົາ, ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ສັບສົນຢູ່ໃນໂລກນີ້, ຫລື ໃນໂລກທີ່ຈະມາເຖິງ.

53 ແລະ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ມັນເປັນຄວາມປະສົງຂອງເຮົາທີ່ພວກເຈົ້າຈະພ້າວ "ແປພຣະຄຳພີຂອງເຮົາ, ແລະ ມີ "ຄວາມຮູ້ເລື່ອງປະຫວັດສາດ, ແລະ ເລື່ອງປະເທດຕ່າງໆ, ແລະ ອານາຈັກຕ່າງໆ, ເລື່ອງກົດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຂອງມະນຸດ, ແລະ ທັງໝົດນີ້ເພື່ອຄວາມລອດຂອງຊີໂອນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 94

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໂອໄຮໂອ, ວັນທີ 2 ເດືອນສິງຫາ 1833. ໄຮຣ໌ຳ ສະມິດ, ເຣນໂນ ຄາທູນ, ແລະ ແຈເຣັດ ຄາດເທີ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຄະນະກຳມະການຝ່າຍການສ້າງອາຄານຂອງສາດສະໜາຈັກ.

1-9, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານພຣະບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງທີ່ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງບ້ານສຳລັບວຽກງານຂອງຝ່າຍປະທານສູງສຸດ; 10-12, ຈະຕ້ອງສ້າງໂຮງພິມ; 13-17, ມີການມອບໝາຍມູນມໍລະດົກບາງຢ່າງ.

1 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, "ເພື່ອນຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ວ່າພວກເຈົ້າຈະເລີ່ມງານວາງແຜນ ແລະ ຕຽມເລີ່ມຕົ້ນສ້າງພື້ນຖານເມືອງຂອງ ສະເຕກແຫ່ງຊີໂອນ, ຢູ່ບ່ອນນີ້ໃນແຜ່ນດິນຂອງເມືອງເຄີດແລນ, ໂດຍການເລີ່ມຕົ້ນທີ່ບ້ານຂອງເຮົາກ່ອນ.

2 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນຕ້ອງເປັນໄປຕາມ "ແບບແຜນຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ.

3 ແລະ ໃຫ້ອຸທິດຖວາຍດິນແປງທຳອິດທີ່ຢູ່ທາງໃຕ້ແກ່ເຮົາເພື່ອສ້າງບ້ານສຳລັບຝ່າຍປະທານສູງສຸດ, ສຳລັບວຽກງານຂອງຝ່າຍປະທານສູງສຸດ, ໃນການຮັບການເປີດເຜີຍ; ແລະ ສຳລັບວຽກງານຂອງການປະຕິບັດສາດສະໜາກົດຂອງ "ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ, ໃນທຸກສິ່ງທັງປວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສາດສະໜາຈັກ ແລະ ອານາຈັກ.

4 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງສ້າງມັນໃຫ້ກວ້າງຫ້າສິບຫ້າ

53 ກ ຄມພ ການແປຂອງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ (ປຈສ). ຂ ຄພ 88:76-80, 118.	ຄ ຄມພ ຄວາມຮູ້. 94 1 ກ ຄພ 93:45. ຂ ຄມພ ສະເຕກ.	2 ກ ຄພ 52:14-15. 3 ກ ຄພ 107:9, 22.
--	--	---------------------------------------

ພິດ (16 ແມັດ) ແລະ ຍາວ ຫົກ ສິບ ຫ້າ ພິດ (19 ແມັດ), ຢູ່ຂ້າງໃນນັ້ນ.

5 ແລະ ຈະ ມີ ຊັ້ນ ລຸ່ມ ແລະ ຊັ້ນ ເທິງ ນຳ ອີກ, ຕາມ ແບບ ແຜນ ຊຶ່ງ ມັນ ຈະ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຈົ້າ ຫລັງ ຈາກ ນີ້.

6 ແລະ ມັນ ຈະ ຕ້ອງ ຖືກ ອຸທິດ ຖວາຍ ໃຫ້ ແກ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈາກ ພື້ນ ຖານ ໃນ ນັ້ນ, ຕາມ ລະບຽບ ຂອງ ຖານ ະ ປະ ໂລ ທິດ, ຕາມ ແບບ ແຜນ ຊຶ່ງ ມັນ ຈະ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຈົ້າ ຫລັງ ຈາກ ນີ້.

7 ແລະ ບ້ານ ທັງ ຫລັງ ຈະ ຕ້ອງ ຖືກ ອຸທິດ ຖວາຍ ໃຫ້ ແກ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ສຳ ລັບ ວຽກ ງານ ຂອງ ຝ່າຍ ປະ ທານ ສູງ ສຸດ.

8 ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຍອມ ໃຫ້ ກິ່ງ ທີ່ ບໍ່ ສະ ອາດ ໃດ ໆ ເຂົ້າ ມາ ໃນ ນີ້; ແລະ ລັດ ສະ ພິ ພາ ບ ຂອງ ເຮົາ ຈະ ຢູ່ ໃນ ທີ່ ນັ້ນ, ແລະ ເຮົາ ຈະ ປະ ທັບ ຢູ່ ໃນ ທີ່ ນັ້ນ.

9 ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ກິ່ງ ທີ່ ບໍ່ ສະ ອາດ ໃດ ໆ ໄດ້ ເຂົ້າ ມາ, ລັດ ສະ ພິ ພາ ບ ຂອງ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ຢູ່ ໃນ ທີ່ ນັ້ນ; ແລະ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ທີ່ ນັ້ນ.

10 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ ດິນ ແປງ ທີ່ ສອງ ຢູ່ ທາງ ໃຕ້ ນັ້ນ ໃຫ້ ອຸທິດ ຖວາຍ ມັນ ໃຫ້ ແກ່ ເຮົາ ສຳ ລັບ ການ ສ້າງ ບ້ານ ໃຫ້ ແກ່ ເຮົາ, ເພື່ອ ວຽກ ງານ ແຫ່ງ ການ ພິມ ການ ແປ ພຣະ ຄຳ ພີ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ທຸກ ສິ່ງ ທັງ ປວງ ອັນ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຮົາ ຈະ ບັນ ຊາ ພວກ ເຈົ້າ.

11 ແລະ ມັນ ຈະ ກວ້າງ ຫ້າ ສິບ ຫ້າ ພິດ

(16 ແມັດ) ແລະ ຍາວ ຫົກ ສິບ ຫ້າ ພິດ (19 ແມັດ), ຢູ່ ຂ້າງ ໃນ; ແລະ ຈະ ມີ ຊັ້ນ ລຸ່ມ ແລະ ຊັ້ນ ເທິງ ນຳ ອີກ.

12 ແລະ ບ້ານ ທັງ ຫລັງ ຈະ ຕ້ອງ ຖືກ ອຸທິດ ຖວາຍ ໃຫ້ ແກ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈາກ ພື້ນ ຖານ ໃນ ນັ້ນ, ສຳ ລັບ ວຽກ ງານ ແຫ່ງ ການ ພິມ, ໃນ ທຸກ ສິ່ງ ທັງ ປວງ ອັນ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຮົາ ຈະ ບັນ ຊາ ພວກ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ໃຫ້ ສັກ ສິດ, ບໍ່ ໝົ່ນ ໝອງ, ຕາມ ແບບ ແຜນ ໃນ ທຸກ ສິ່ງ ທັງ ປວງ ດັ່ງ ທີ່ ມັນ ຈະ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຈົ້າ.

13 ແລະ ດິນ ແປງ ທີ່ ສາມ ຈົ່ງ ມອບ ມັນ ໃຫ້ ແກ່ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ໄຮ ຣຳ ສະ ມິດ ເພື່ອ ເປັນ ມູນ ມໍລະ ດົກ ຂອງ ລາວ.

14 ແລະ ດິນ ແປງ ທຳ ອິດ ແລະ ທີ່ ສອງ ຢູ່ ທາງ ເໜືອ ຈົ່ງ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ເຣ ໂນນ ຄາ ຫູນ ແລະ ແຈ ເຣັດ ຄາ ດເທີ ເພື່ອ ເປັນ ມູນ ມໍລະ ດົກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ—

15 ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ເຮັດ ວຽກ ງານ ຊຶ່ງ ເຮົາ ໄດ້ ກຳ ນົດ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຂົາ, ທີ່ ເປັນ ຄະ ນະ ກຳ ມະ ການ ສ້າງ ບ້ານ ຂອງ ເຮົາ, ຕາມ ພຣະ ບັນ ຍັດ, ຊຶ່ງ ເຮົາ, ອົງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ໄດ້ ປະ ທານ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຈົ້າ.

16 ບ້ານ ສອງ ຫລັງ ນີ້ ຈະ ບໍ່ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ ຈົນ ກວ່າ ເຮົາ ຈະ ມອບ ບັນ ຍັດ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຈົ້າ ກ່ຽວ ກັບ ມັນ.

17 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ມອບ ໃຫ້ ພວກ ເຈົ້າ ອີກ ໃນ ເວລາ ນີ້. ອາ ແມນ.

ພາກທີ 95

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດ

8 ກ ລກ 19:45-46; ຄທ 109:16-20. ຂ 1 ກສ 8:10-11.	ຄມພ ລັດສະພິພາບ. 9 ກ ຄທ 97:15-17. 10 ກ ຄທ 104:58-59.	ຂ ຄມພ ການແປຂອງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ (ປຈສ).
--	---	---------------------------------------

ໂອໄຮໂອ, ວັນທີ 1 ເດືອນມິຖຸນາ, 1833. ການເປີດເຜີຍນີ້ເປັນຄຳແນະນຳທີ່ຕໍ່ເນື່ອງຈາກສະຫວັນເລື່ອງການສ້າງບ້ານສຳລັບການນະມັດສະການ ແລະ ການແນະນຳ, ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ເບິ່ງ ພາກທີ 88:119-136).

1-6, ໄຟ່ພົນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຖືກ ຕີ ສອນ ເນື່ອງຈາກຄວາມລົ້ມເຫລວທີ່ຈະສ້າງບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; 7-10, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປາດຖະໜາທີ່ຈະໃຊ້ບ້ານຂອງພຣະອົງເພື່ອມອບພອນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ ດ້ວຍອຳນາດຈາກເບື້ອງບົນ; 11-17, ບ້ານ ດັ່ງ ກ່າວ ຕ້ອງ ຖືກ ອຸ ທິດ ຖວາຍ ເປັນ ບ່ອນນະມັດສະການ ແລະ ເປັນ ໂຮງຮຽນຂອງກຸ່ມອັກຄະສາວົກ.

1 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ກັບພວກເຈົ້າຜູ້ທີ່ເຮົາຮັກ, ແລະ ຜູ້ທີ່ເຮົາຮັກ ເຮົາຈະ "ຕີສອນດ້ວຍເພື່ອ ວ່າ ບາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ະການອະໄພ, ເພາະດ້ວຍການຕີສອນ ເຮົາຈຶ່ງຕຽມທາງສຳລັບ ະການບົດປ່ອຍພວກເຂົາໃນທຸກສິ່ງທັງປວງຈາກ ະການລ້ລວງ, ແລະ ເຮົາໄດ້ຮັກພວກເຈົ້າຕະຫລອດມາ—

2 ດັ່ງ ນັ້ນ, ພວກ ເຈົ້າ ຕ້ອງ ຖືກ ຕີ ສອນ ແລະ ຍືນຮັບເອົາການຕີຕຽນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ;

3 ເພາະພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ເຮົາ ຊຶ່ງເປັນບາບທີ່ຮ້າຍແຮງຫລາຍ, ໃນການນັ້ນພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ພິຈາລະນາບັນຍັດຂໍ້ຍິ່ງ

ໃຫຍ່ໃນທຸກສິ່ງທັງປວງ, ທີ່ເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າກ່ຽວກັບການສ້າງ ະບ້ານຂອງເຮົາ;

4 ເພາະການຕຽມ ຊຶ່ງໃນນັ້ນເຮົາປາດຖະໜາທີ່ຈະຕຽມອັກຄະສາວົກຂອງເຮົາໃຫ້ "ລິງ່າສວນ ອະງຸ່ນ ຂອງເຮົາເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ, ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ເຮັດ ະການກະທຳອັນປະຫລາດຂອງເຮົາ, ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ "ເທວິນຍານຂອງເຮົາ ລົງມາໃຫ້ເນື້ອໜັງທັງປວງ—

5 ແຕ່ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ມີຫລາຍຄົນຢູ່ໃນບັນດາພວກເຈົ້າທີ່ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ, ຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ເອີ້ນ ແຕ່ມີພຽງໜ້ອຍຄົນ ໃນບັນດາພວກເຂົາທີ່ຖືກ "ເລືອກ.

6 ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກເລືອກໄດ້ເຮັດບາບທີ່ຮ້າຍແຮງຫລາຍ, ໃນການນັ້ນພວກເຂົາພວມເດີນໄປໃນ "ຄວາມມືດໃນຕອນທ່ຽງວັນ.

7 ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ເຮົາຈຶ່ງປະທານບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ ວ່າພວກເຈົ້າຄວນເອີ້ນໃຫ້ມີ "ການຊຸມນຸມທີ່ສັກສິດຂອງພວກເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າ ະການຖືສິນອົດເຂົ້າ

95 1 ກ ພບຍ 11:1-8;
 ສພສ 13:18;
 ຮຮ 12:5-11;
 ຮລມ 15:3;
 ຄພ 101:4-5; 105:6.
 ຄມພ ຕີສອນ, ການຕີສອນ.
 ຂ ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ.
 ຄ 1 ກຮທ 10:13.
 ງ ຄມພ ລ້ລວງ, ການລ້ລວງ.
 3 ກ ຮກ 1:7-11;
 ຄພ 88:119.
 ຄມພ ພຣະວິຫານ, ບ້ານ

ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
 4 ກ ຢຄ 5:61-75;
 ຄພ 24:19; 33:3-4.
 ຄມພ ສວນອະງຸ່ນຂອງ
 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
 ຂ ອຊຢ 28:21;
 ຄພ 101:95.
 ຄ ສພສ 1:23;
 ຢອ 2:28;
 ຄພ 19:38.
 ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງ
 ພຣະວິນຍານ;

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
 5 ກ ມທ 20:16;
 ຄພ 105:35-37;
 121:34-40.
 ຄມພ ເລືອກ, ການເລືອກ.
 6 ກ ຄມພ ຄວາມມືດ
 ທາງວິນຍານ.
 7 ກ ຄພ 88:70, 74-82,
 117-120.
 ຂ ຄມພ ຖືສິນອົດເຂົ້າ,
 ການຖືສິນອົດເຂົ້າ.

ຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າຂອງພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຂຶ້ນມາເຖິງພຣະກັນຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງ "ຊາບາ ໂອດ, ຊຶ່ງໂດຍການແປຄວາມໝາຍຄື "ພຣະຜູ້ສ້າງວັນທຳອິດ, ເປັນຕົ້ນ ແລະ ທີ່ສຸດ.

8 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕາມຄວາມຈິງ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ເຮົາໄດ້ມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ ວ່າພວກເຈົ້າຄວນສ້າງບ້ານຫລັງໜຶ່ງ, ຊຶ່ງໃນບ້ານຫລັງນັ້ນ ເຮົາປາດຖະໜາທີ່ຈະ "ມອບພອນໃຫ້ແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້ດ້ວຍອຳນາດຈາກເບື້ອງບົນ;

9 ເພາະມີຄື "ຄຳສັນຍາຂອງພຣະບິດາແກ່ພວກເຈົ້າ; ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງບັນຊາພວກເຈົ້າໃຫ້ຢູ່ຕໍ່ໄປ, ແມ່ນ ແຕ່ ເຊັ່ນ ດຽວກັບອັກຄະສາວິກຂອງເຮົາທີ່ເຢຣູຊາເລັມ.

10 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໄດ້ເຮັດບາບທີ່ຮ້າຍແຮງຫລາຍ; ແລະ ມີ "ການໂຕ້ຖຽງກັນເກີດຂຶ້ນຢູ່ ຮ່ອງຮຽນຂອງສາດສະດາ; ຊຶ່ງເປັນໜ້າໂສກເສົ້າຕໍ່ເຮົາ, ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ກ່າວ; ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາອອກໄປເພື່ອຖືກຕີສອນ.

11 ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບພວກເຈົ້າວ່າ ມັນ ເປັນ ຄວາມປະສົງຂອງເຮົາທີ່ພວກເຈົ້າຈະສ້າງບ້ານຫລັງໜຶ່ງ. ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ, ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະມີພະລັງທີ່ຈະສ້າງມັນ.

12 ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ "ຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ, ແລ້ວ ຄວາມຮັກຂອງພຣະບິດາ

ຈະບໍ່ຢູ່ກັບພວກເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ, ສະນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈະເດີນໄປໃນຄວາມມືດ.

13 ບັດນີ້ ນີ້ຄືບັນຍາ, ແລະ ພຣະດຳລັດຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ—ຈົ່ງສ້າງບ້ານຫລັງນັ້ນ, ບໍ່ແມ່ນຕາມວິທີຂອງໂລກ, ເພາະເຮົາບໍ່ໄດ້ໃຫ້ພວກເຈົ້າເພື່ອພວກເຈົ້າຈະດຳລົງຊີວິດຕາມວິທີຂອງໂລກ;

14 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງ ສ້າງ ມັນ ຕາມ ວິ ທີ ຊຶ່ງ ເຮົາຈະສະແດງແກ່ພວກເຈົ້າສາມຄົນ, ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າຈະກຳນົດ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງສູ່ອຳນາດນີ້.

15 ແລະ ຂະໜາດໃນນັ້ນ ຈະກວ້າງທ້າສິບທ້າພິດ (16 ແມັດ), ແລະ ຍາວຫົກສິບທ້າພິດ (19 ແມັດ), ຢູ່ຂ້າງໃນນັ້ນ.

16 ແລະ ຈົ່ງອຸທິດຖວາຍສ່ວນຊັ້ນລຸ່ມຂອງຂ້າງໃນໃຫ້ແກ່ເຮົາສຳລັບການຖວາຍສິນລະລຶກ, ແລະ ສຳລັບການສັ່ງສອນ, ແລະ ການຖືສິນອົດເຂົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ການອະທິຖານຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ "ການຖວາຍຄວາມປາດຖະໜາອັນບໍລິສຸດທີ່ສຸດຂອງພວກເຈົ້າແກ່ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

17 ແລະ ຈົ່ງອຸທິດຖວາຍສ່ວນຢູ່ຊັ້ນເທິງຂອງຂ້າງໃນໃຫ້ແກ່ເຮົາສຳລັບ ໂຮງຮຽນຂອງອັກຄະສາວິກຂອງເຮົາ, ພຣະບຸດ "ອາມັນກ່າວ; ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ, ອາລະຟາ; ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ, ໂອເມຕາ; ແມ່ນແຕ່ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ. ອາແມນ.

<p>7 ຄ ຄມພ ເຢໂຮວາ. ໑ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ. 8 ກ ຄພ 38:32; 39:15; 43:16; 110:9-10. ຄມພ ຂອງປະທານສັກສິດ.</p>	<p>9 ກ ລກ 24:49. 10 ກ ຄມພ ຂັດແຍ້ງ, ການຂັດແຍ້ງ. ຂ ຄມພ ໂຮງຮຽນຂອງ ສາດສະດາ.</p>	<p>12 ກ ຢຮ 15:10. ຂ 1 ຢຮ 2:10, 15. 16 ກ ຄພ 59:9-14. 17 ກ ຄພ 78:20. ຂ ຄມພ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.</p>
---	---	---

ພາກທີ 96

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ໂດຍສະແດງໃຫ້ເຫັນລະບຽບຂອງເມືອງ ຫລື ສະເຕກແຫ່ງຊີໂອນ ທີ່ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດ ໂອ ໄຮ ໂອ, ວັນທີ 4 ເດືອນມິຖຸນາ, 1833, ປະທານໃຫ້ເປັນຕົວຢ່າງແກ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນເມືອງເຄີດແລນ. ເຫດການເທື່ອນັ້ນເປັນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຂອງກຸ່ມມະຫາປະໂລຫິດ, ແລະ ຫົວຂໍ້ສຳຄັນຂອງການພິຈາລະນາຄືການຈັດການກັບທີ່ດິນບາງຕອນ, ທີ່ເອີ້ນວ່າ French farm (ບ້ານສວນຂອງຄອບຄົວຝະເຣັັນ), ທີ່ສາດສະໜາຈັກເປັນເຈົ້າຂອງ ຢູ່ໃກ້ເມືອງເຄີດແລນ. ເນື່ອງຈາກວ່າກອງປະຊຸມໃຫຍ່ບໍ່ສາມາດ ເຫັນພ້ອມກັນວ່າຄົນໃດຄວນເປັນຜູ້ດູແລບ້ານສວນແຫ່ງນັ້ນ, ທຸກຄົນຈຶ່ງເຫັນພ້ອມທີ່ຈະທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.

1, ຕ້ອງ ເຮັດ ໃຫ້ ສະເຕກ ເຄີດແລນ ແຫ່ງ ຊີໂອນເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ; 2-5, ອະທິການຕ້ອງ ແບ່ງບັນມູນມໍລະດົກໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ; 6-9, ຈອນ ຈອນສັນ ຕ້ອງເປັນສະມາຊິກຂອງລະບົບເອກະພາບ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ນີ້ຄືບັນຍາ, ຊຶ່ງໂດຍສິ່ງນີ້ພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວິທີທີ່ຈະເຮັດແນວໃດກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, ເພາະເຮົາເຫັນສົມຄວນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ "ສະເຕກທີ່ເຮົາໄດ້ຕັ້ງໄວ້ເປັນກຳລັງຂອງຊີໂອນ ຖືກເຮັດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ.

2 ສະນັ້ນ, ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ນິວເອັນເຄ ວິດນີ ດູແລບ່ອນທີ່ເອີ້ຍເຖິງໃນບັນດາພວກເຈົ້າ, ຊຶ່ງໃນນັ້ນ ເຮົາມີແຜນທີ່ຈະສ້າງບ້ານສັກສິດຂອງເຮົາ.

3 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ໃຫ້ແບ່ງມັນເປັນແປງໆ, ຕາມບັນຍາ, ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຄົນທີ່ສະແຫວງຫາມູນມໍລະດົກ, ດັ່ງທີ່ມັນຈະຖືກພິຈາລະນາໃນສະພາໃນບັນດາພວກເຈົ້າ.

4 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງລະວັງວ່າ ພວກເຈົ້າຈັດການກັບເລື່ອງນີ້, ແລະ ສ່ວນນັ້ນທີ່ຈຳເປັນ

ຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງ "ລະບົບ ຂອງເຮົາ, ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການນຳຄຳຂອງເຮົາອອກໄປສູ່ລູກຫລານມະນຸດ.

5 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ເຮົາເຫັນວ່າສິ່ງນີ້ເໝາະສົມທີ່ສຸດ, ວ່າຄຳຂອງເຮົາຈະອອກໄປສູ່ລູກຫລານມະນຸດ, ເພື່ອຈຸດປະສົງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດອ່ອນລົງສຳລັບຄວາມດີຂອງພວກເຈົ້າ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

6 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ມັນເປັນຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດ ແລະ ເຮົາເຫັນວ່າເໝາະສົມ, ທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຈອນ ຈອນສັນ ຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບເອົາເຄື່ອງຖວາຍຂອງລາວແລ້ວ, ແລະ ຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງລາວແລ້ວ, ຜູ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສັນຍາວ່າຈະປະທານຊີວິດນິລັນດອນໃຫ້ ຕາຍໃດທີ່ລາວຍັງຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົານັບ ແຕ່ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ—

7 ເພາະລາວເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງ "ໂຢເຊັບ ແລະ ເປັນຜູ້ຮັບສ່ວນພອນແຫ່ງ

96 1 ກອຊຸຍ 33:20; 54:2. ຄມພ ສະເຕກ.	4 ກ ຄພ 78:3-4. ຄມພ ລະບົບເອກະພາບ.	7 ກ ຄມພ ໂຢເຊັບ, ລູກ ຊາຍຂອງຢາໂຄບ.
---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------

ຄຳສັນຍາທີ່ໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງລາວ—

8 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ເຮົາເຫັນສົມຄວນທີ່ລາວຈະກາຍເປັນສະມາຊິກ ຂອງລະບົບ, ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອໃນການນຳຄຳຂອງເຮົາອອກໄປສູ່ລູກຫລານມະນຸດ.

9 ສະນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງແຕ່ງຕັ້ງລາວສູ່ພອນນີ້, ແລະ ລາວຈະສະແຫວງຫາຢ່າງພາກພຽນເພື່ອຍົກເອົາໜີ້ສິນໄປຈາກບ້ານຊຶ່ງເອີ້ນເຖິງໃນບັນດາພວກເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 97

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງເຄິດແລນ, ລັດໄອໄຮໄອ, ວັນທີ 2 ເດືອນສິງຫາ, 1833. ການເປີດເຜີຍເທື່ອນີ້ແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງໂດຍສະເພາະກັບທຸລະກິດຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີໂອນ, ເຂດແຈັກສັນ, ລັດມີເຊີຣີ, ເປັນການຕອບທີ່ສາດສະດາໄດ້ທຸນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນ. ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຢູ່ໃນລັດມີເຊີຣີໃນເວລານັ້ນ ຖືກຂົ່ມເຫັງຢ່າງໜັກ ແລະ, ໃນວັນທີ 23 ເດືອນກໍລະກົດ, 1833, ໄດ້ຖືກບັງຄັບໃຫ້ເຊັນສັນຍາເພື່ອໜີ້ຈາກເຂດແຈັກສັນ.

1-2, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຫລາຍຄົນໃນຊີໂອນ (ເຂດແຈັກສັນ, ລັດມີເຊີຣີ) ໄດ້ຮັບພອນສຳລັບຄວາມຊື່ສັດຂອງພວກເຂົາ; 3-5, ພາລີ ພິ ພະແຮັດ ໄດ້ຮັບຄຳຊົມເຊີຍສຳລັບວຽກງານຂອງລາວທີ່ໂຮງຮຽນໃນຊີໂອນ; 6-9, ຄົນທີ່ຍິດ ຖືພັນທະສັນຍາຂອງພວກເຂົາໄດ້ຖືກຍອມຮັບໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; 10-17, ຕ້ອງສ້າງບ້ານຫລັງໜຶ່ງຂຶ້ນໃນຊີໂອນ ຊຶ່ງໃນນັ້ນຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດຈະໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າ; 18-21, ຊີໂອນຄືຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດ; 22-28, ຊີໂອນຈະໜີ້ພັນຈາກການຂັງຕີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຖ້າຫາກນາງຊື່ສັດ.

ເຈົ້າດ້ວຍສຽງຂອງເຮົາ, ແມ່ນແຕ່ສຽງຂອງພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ, ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ສະແດງໃຫ້ພວກເຈົ້າເຫັນຄວາມປະສົງຂອງເຮົາກ່ຽວກັບພື້ນອງຂອງພວກເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນ "ຊີໂອນ, ຊຶ່ງຫລາຍຄົນຖ່ອມຕົວແທ້ໆ ແລະ ສະແຫວງຫາຢ່າງພາກພຽນທີ່ຈະຮຽນຮູ້ບັນຍາ ແລະ ຊອກຫາຄວາມຈິງ.

2 ຕາມຄວາມຈິງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຄົນເຊັ່ນນັ້ນໄດ້ຮັບພອນແລ້ວ, ເພາະເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄົນທີ່ "ອ່ອນໂຍນ, ແລະ ຕໍ່ຄົນທັງປວງຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາປະສົງ, ເພື່ອວ່າເຮົາຈະຖືກຕ້ອງເມື່ອເຮົານຳພວກເຂົາມາສູ່ການພິພາກສາ.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ກ່ຽວກັບ "ໂຮງຮຽນໃນຊີໂອນ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້

97 1 ກ ຄມພ ຊີໂອນ. 2 ກ ກມ 5:5; ມຊຢ 3:19. 3 ກ ຄມພ ໂຮງຮຽນຂອງ ສາດສະດາ.

ເປັນເຈົ້າ, ພໍໃຈຫລາຍທີ່ຈະມີໂຮງຮຽນໃນ
ຊີໂອນ, ແລະ ກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ະພາລີ
ພິພະແຮັດ ນຳອີກ, ເພາະລາວຄົງຢູ່ໃນເຮົາ.

4 ແລະ ຕາບໃດທີ່ລາວຍັງສືບຕໍ່ແນບສະ
ໜິດຢູ່ໃນເຮົາ ລາວຈະສືບຕໍ່ເປັນຜູ້ຄວບ
ຄຸມໂຮງຮຽນ ໃນແຜ່ນດິນຊີໂອນ ຈົນກວ່າ
ເຮົາຈະມອບບັນຍັດອື່ນໆໃຫ້ແກ່ລາວ.

5 ແລະ ເຮົາ ຈະ ອວຍ ພອນ ລາວ ດ້ວຍ
ພອນ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ, ໃນ ການ ອະ ທິ
ບາຍ ພຣະ ຄຳ ພິ ແລະ ຄວາມ ລຶກ ລັບ ທັງ
ໝົດເພື່ອການອົບຮົມຂອງໂຮງຮຽນ, ແລະ
ຂອງສາດສະໜາຈັກໃນຊີໂອນ.

6 ແລະ ກັບຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງໂຮງຮຽນ,
ເຮົາ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ເຕັມ ໃຈ ທີ່ ຈະ
ສະແດງ ຄວາມ ເມດ ຕາ; ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ
ຕາມ, ມີ ບາງ ຄົນ ທີ່ ຕ້ອງ ຖືກ "ຕີ ສອນ,
ແລະ ວຽກງານຂອງພວກເຂົາຈະຖືກເຮັດ
ໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ.

7 "ຂວານຖືກວາງໄວ້ແລ້ວຢູ່ທີ່ຮາກຂອງ
ຕົ້ນໄມ້; ແລະ ຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນທີ່ບໍ່ອອກ ະຜົນ
ດີຈະຖືກໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ.
ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່າວມັນໄວ້ດັ່ງນີ້.

8 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກ
ເຈົ້າວ່າ ທຸກຄົນ ໃນບັນດາພວກເຂົາທີ່ຮູ້
ວ່າ "ຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາ ະຊື່ສັດ, ແລະ
ຊອກຊໍ້າ, ແລະ ວິນຍານຂອງພວກເຂົາສຳ
ນຶກຜິດ, ແລະ ະເຕັມໃຈທີ່ຈະຍຶດຖືພັນທະ
ສັນຍາຂອງພວກເຂົາ ໂດຍ ະການເສຍສະ
ລະ—ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ການ ເສຍ ສະ ລະ ທຸກ

ຢ່າງຊຶ່ງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະບັນຊາ—
ພວກເຂົາໄດ້ຮັບ ະການຍອມຮັບຈາກເຮົາ.

9 ເພາະເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະເຮັດ
ໃຫ້ພວກເຂົານຳຜົນອອກມາດັ່ງຕົ້ນໄມ້ທີ່
ອອກຜົນຫລາຍ ຊຶ່ງຖືກປູກໄວ້ຢູ່ໃນດິນດີ,
ແຄມຮ່ອງນ້ຳບໍລິສຸດ, ຊຶ່ງອອກຜົນອັນມີຄ່າ
ຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

10 ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ
ພວກເຈົ້າວ່າ ມັນ ເປັນ ຄວາມ ປະ ສົງ ຂອງ
ເຮົາທີ່ຈະມີການສ້າງ "ບ້ານຫລັງໜຶ່ງ ໃຫ້
ແກ່ເຮົາ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ຊີໂອນ, ຕາມ ະແບບ
ແຜນທີ່ເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ.

11 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ໃຫ້ ສ້າງ ມັນ ຢ່າງ ໄວ,
ໂດຍ ການ ຈ່າຍ ສ່ວນ ສິບ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ
ເຮົາ.

12 ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄື "ສ່ວນສິບ ແລະ ການ
ເສຍສະລະຊຶ່ງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຮຽກ
ຮ້ອງຈາກມືຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອວ່າ ະບ້ານ
ຫລັງໜຶ່ງ ຈະ ຖືກ ສ້າງ ໄວ້ ໃຫ້ ເຮົາ ສຳ ລັບ
ຄວາມລອດຂອງຊີໂອນ—

13 ເພື່ອ ເປັນ ບ່ອນ "ຂອບ ພຣະ ໄທ ສຳ
ລັບ ໄຟ້ພົນທັງຫລາຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ
ເພື່ອເປັນບ່ອນໃຫ້ການແນະນຳສຳລັບທຸກ
ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເຮັດວຽກງານ
ແຫ່ງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນການ
ເອີ້ນ ແລະ ໜ້າ ທີ່ ຫລາຍ ຢ່າງ ຂອງ ພວກ
ເຂົາ;

14 ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຖືກເຮັດໃຫ້ດີ
ພ້ອມໃນ "ຄວາມເຂົ້າໃຈ ເລື່ອງການປະຕິ

<p>3 ຂ ຄມພ ພະແຮັດ, ພາລີ ພາກເກີ. 6 ກ ຄມພ ຕີສອນ, ການຕີສອນ. 7 ກ ມທ 3:10. ຂ ລກ 6:43-45; ແອວ 5:36, 52; 3 ນພ 14:15-20. 8 ກ ຄມພ ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊໍ້າ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຊື່ສັດ, ຄວາມຊື່ສັດ. ຄ ຄພ 64:34. ງ ຄມພ ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ. ຈ ຄພ 52:15; 132:50. 10 ກ ຄພ 57:3; 88:119; 124:51. ຂ ຄພ 115:14-16. 12 ກ ຄມພ ສ່ວນສິບ,</p>	<p>ເງິນສ່ວນສິບ. ຂ ຄມພ ພຣະວິຫານ, ບ້ານ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. 13 ກ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບ ໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. 14 ກ ຄມພ ເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ.</p>
---	---	--

ບັດສາດສະໜາກົດຂອງພວກເຂົາ, ໃນທົດສະດີ, ໃນຫລັກທຳ, ແລະ ໃນຄຳສອນ, ໃນທຸກສິ່ງທັງປວງກ່ຽວກັບ ສິ່ງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, "ຂໍກະແຈຈອນາຈັກຂຶ້ນໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ.

15 ແລະ ຕາບ ໃດທີ່ຜູ້ຄົນ ຂອງເຮົາໄດ້ສ້າງ ບ້ານຫລັງໜຶ່ງ ໃຫ້ແກ່ເຮົາ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ຍອມໃຫ້ "ສິ່ງໜຶ່ງສິ່ງໃດທີ່ບໍ່ສະອາດເຂົ້າໄປໃນນັ້ນ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມັນໝົ່ນໝອງ, ແລ້ວ ສິ່ງສະໝີພາບຂອງເຮົາ ຈະຢູ່ເທິງບ້ານຫລັງນັ້ນ;

16 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເຮົາຈະ "ສະຖິດຢູ່ໃນນັ້ນ, ເພາະເຮົາຈະມາຫາມັນ, ແລະ ຜູ້ທີ່ມີໃຈ ສຸດທິມາຫາມັນ ຈະເຫັນພຣະເຈົ້າ.

17 ແຕ່ ຖ້າ ຫາກບ້ານ ຫລັງນີ້ ໝົ່ນໝອງເຮົາຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນນັ້ນ, ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງເຮົາຈະບໍ່ຢູ່ໃນນັ້ນ; ເພາະເຮົາຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານທີ່ບໍ່ບໍລິສຸດ.

18 ແລະ, ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກຊີໂອນເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ແລ້ວ ນາງ ຈະ "ຈະເລີນກ້າວໜ້າ, ແລະ ຕົວ ນາງ ເອງ ຈະ ແຜ່ ຂະຫຍາຍ ອອກໄປ ແລະ ຮຸ່ງ ເຫລື້ອມ, ຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ ເປັນໜ້າຢ້ານກວ່າຫລາຍ.

19 ແລະ "ປະຊາຊາດທັງປວງຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກຈະຍົກຍ້ອງນາງ, ແລະ ຈະກ່າວວ່າ: ຊີໂອນເປັນເມືອງຂອງພຣະເຈົ້າຂອງ

ເຮົາແທ້ໆ, ແລະ ແນ່ນອນວ່າຊີໂອນຈະບໍ່ຖືກໂຄ່ນລົ້ມ, ທັງຈະບໍ່ຖືກຍ້າຍອອກຈາກບ່ອນຂອງນາງ, ເພາະພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະ ພຣະທັດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ;

20 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສາບານ ໂດຍອຳນາດແຫ່ງລິດເດດຂອງພຣະອົງ ທີ່ຈະເປັນຄວາມລອດຂອງນາງ ແລະ ເປັນ "ຫໍຍາມຂອງນາງ.

21 ສະນັ້ນ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ໃຫ້ຊີໂອນປິຕິຍິນດີເຖີດ, ເພາະນີ້ຄື "ຊີໂອນ—ຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດ; ສະນັ້ນ, ໃຫ້ຊີໂອນປິຕິຍິນດີເຖີດ, ໃນຂະນະທີ່ຄົນຊົ່ວທັງປວງໂສກເສົ້າ.

22 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ ເບິ່ງແມ, "ການແກ້ແຄ້ນມາຢ່າງໄວເທິງຄົນອະທຳຄືດັ່ງລົມບ້າໝູ; ແລະ ໃຜຈະໜີພົ້ນຈາກມັນ?

23 "ການຂຶ້ນຕີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຜ່ານໄປໃນເວລາກາງຄືນ ແລະ ໃນເວລາກາງເວັນ, ແລະ ການລາຍງານຂອງມັນຈະລົບກວນຜູ້ຄົນທັງປວງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະບໍ່ຖືກຢຸດຢັ້ງໄວ້ຈົນກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະເດັດມາ;

24 ເພາະ ຄວາມ ເຄືອງ ແຄ້ນ ຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເກີດຂຶ້ນກັບຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ວຽກງານຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ.

25 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ຊີໂອນ ຈະ

<p>14 ຄ ຄມພ ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ອານາຈັກສະຫວັນ. ຄ ຄມພ ຂໍກະແຈຂອງຖານະປະໂລທິດ.</p> <p>15 ກ ຄພ 94:9; 109:20–21. ຂ ຮກ 2:7; ຄພ 84:5.</p> <p>16 ກ ຄພ 110:1–10.</p>	<p>ຂ ມທ 5:8; ຄພ 67:10–13; 88:68. ຄມພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ.</p> <p>18 ກ ຄພ 90:24; 100:15.</p> <p>19 ກ ອຊຢ 60:14; ຊກຢ 2:10–12; ຄພ 45:66–70; 49:10. ຂ ຄມພ ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່.</p>	<p>20 ກ 2 ຊມອ 22:3. 21 ກ ມຊ 7:18. ຄມພ ຊີໂອນ; ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ.</p> <p>22 ກ ຄມພ ແກ້ແຄ້ນ, ການແກ້ແຄ້ນ.</p> <p>23 ກ ອຊຢ 28:14–19; ຄພ 45:31.</p>
---	---	---

”ຫລົບໜີ ຖ້າຫາກນາງຍຶດຖືທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມທຸກສິ່ງທັງປວງອັນໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊານາງ.

26 ແຕ່ຖ້າຫາກນາງບໍ່ຍຶດຖືທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊານາງ, ແລ້ວເຮົາຈະມາ ຯຍັງມຸຢາມນາງ ອີງຕາມວຽກງານທັງໝົດຂອງນາງ, ດ້ວຍຄວາມທຸກທໍລະມານອັນແສນສາຫັດ, ດ້ວຍ ະພະຍາດ ໂລ ຄາ ຕ່າງໆ, ດ້ວຍ ໂຣກ ລະບາດ, ດ້ວຍດາບ, ດ້ວຍ ັການ ແກ້ແຄ້ນ, ະດ້ວຍໄຟທີ່ເຜົາຜານ.

27 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃຫ້ອ່ານມັນເຂົ້າ

ທຸນາງເທື່ອນີ້ເທື່ອດຽວ, ວ່າເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ຮັບເອົາເຄື່ອງຖວາຍຂອງນາງແລ້ວ; ແລະ ຖ້າຫາກນາງບໍ່ເຮັດບາບອີກຕໍ່ໄປ ແລ້ວ ັສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະບໍ່ເກີດກັບນາງເລີຍ;

28 ແລະ ເຮົາຈະ ັອວຍພອນນາງດ້ວຍພອນຕ່າງໆ, ແລະ ທະວີຄູນດ້ວຍພອນຢ່າງຫລວງຫລາຍໃຫ້ແກ່ນາງ, ແລະ ໃຫ້ແກ່ຄົນລຸ້ນຫລັງຂອງນາງຕະຫລອດການແລະ ຕະຫລອດໄປ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ກ່າວ. ອາແມນ.

ພາກທີ 98

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໂອໄຮໂອ, ວັນທີ 6 ເດືອນສິງຫາ, 1833. ການເປີດເຜີຍນີ້ມາເຖິງເນື່ອງຈາກການຂົ່ມເຫັງທີ່ເກີດກັບໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນລັດມິເຊິຣີ. ການທີ່ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ ໄດ້ມາຕັ້ງຖິ່ນຖານຫລາຍຂຶ້ນ ຢູ່ໃນລັດມິເຊິຣີ ຈຶ່ງໄດ້ສ້າງບັນຫາໃຫ້ຜູ້ມາຕັ້ງຖິ່ນຖານຄົນອື່ນໆ, ຜູ້ຮູ້ສຶກຢ້ານກົວຕໍ່ຈຳນວນຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຕໍ່ອິດທິພົນຝ່າຍການເມືອງ ແລະ ເສດຖະກິດ, ແລະ ວັດທະນະທຳ ແລະ ສາດສະໜາ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ໃນເດືອນກໍລະກົດ 1833, ກຸ່ມອັນຕະພານໄດ້ທຳລາຍຊັບສິນຂອງສາດສະໜາຈັກ, ໄດ້ເອົາຢ່າງໝາກຕອຍທາໃສ່ ແລະ ເອົາຂົນໄກ່ພິກໃສ່ສະມາຊິກສອງຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ສັ່ງໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ໜີຈາກເຂດແຈ້ກສັນ. ເຖິງແມ່ນວ່າຂ່າວບາງຢ່າງກ່ຽວກັບບັນຫາໃນລັດມິເຊິຣີໄດ້ໄປເຖິງຜູ້ເປັນສາດສະດາໃນເມືອງເຄີດແລນຢ່າງບໍ່ມີຂໍ້ສົງໄສ (ທ່າງໄກ ເກົ້າຮ້ອຍໄມ [1,448 ກິໂລແມັດ]), ແຕ່ຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງສະຖານະການໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເພິ່ນຮູ້ໃນມື້ນີ້ພຽງແຕ່ໂດຍການເປີດເຜີຍເທົ່ານັ້ນ.

1–3, ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະເປັນໄປເພື່ອຄວາມດີຂອງພວກເຂົາ; 4–8, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງນັບຖືກົດລັດຖະທຳມະນູນຂອງ

ແຜ່ນດິນ; 9–10, ຄົນທີ່ຊື່ສັດ, ສະຫລາດ, ແລະ ດີ ຄວນຖືກສະໜັບສະໜູນໃຫ້ປົກຄອງເລື່ອງທາງໂລກ; 11–15, ຄົນທີ່ມອບຊີວິດຂອງຕົນໃນອຸດົມການຂອງພຣະຜູ້

<p>25 ກ 2 ນຟ 6:13–18; ຄພ 63:34; ຈສ—ມ 1:20. 26 ກ ຄພ 84:54–59.</p>	<p>ຂ ລກ 21:10–13. ຄ ມລກ 4:1–3; 3 ນຟ 21:20–21. ງ ຢອ 1:15–20.</p>	<p>27 ກ ອຊກ 18:27. 28 ກ ຄມພ ພອນ, ໃຫ້ພອນ, ເປັນພອນ.</p>
--	---	---

ເປັນເຈົ້າ ຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ; 16-18, ເລິກເຮັດສົງຄາມ ແລະ ປະກາດສັນຕິສຸກ; 19-22, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນເມືອງເຄີດແລນໄດ້ຖືກຕຳນິ ແລະ ຖືກບັນຊາໃຫ້ກັບໃຈ; 23-32, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປີດເຜີຍກົດຂອງພຣະອົງທີ່ຄວບຄຸມການຂົ່ມເຫັງ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ; 33-38, ສົງຄາມເປັນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາເທົ່ານັ້ນ; 39-48, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງໃຫ້ອະໄພແກ່ສັດຕູຂອງພວກເຂົາ, ຜູ້ຊົ່ງຖ້າຫາກພວກເຂົາກັບໃຈ ຈະໜີພົ້ນຈາກການແກ້ແຄ້ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືກັນ.

1 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ ເພື່ອນຂອງເຮົາ, "ຢາສູ່ຢ້ານ, ຈົ່ງສະບາຍໃຈເຖິດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງປິຕິຍິນດີຕະຫລອດໄປ, ແລະ ຖວາຍ ຄວາມຂອບພຣະຄຸນໃນທຸກສິ່ງ;

2 ຈົ່ງ "ລໍຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງອົດທົນ, ເພາະຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າພຣະກັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຊາບາໂອດແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ດ້ວຍຕາປະທັບ ແລະ ຫລັກຖານ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບານ ແລະ ອອກຄຳສັ່ງວ່າມັນຈະຖືກປະທານໃຫ້ຕາມທີ່ທູນຂໍ.

3 ສະນັ້ນ, ພຣະອົງຈຶ່ງມອບຄຳສັນຍານີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ດ້ວຍພັນທະສັນຍາທີ່ຖາວອນ ວ່າມັນຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນ; ແລະ ທຸກສິ່ງທັງປວງໃນນັ້ນທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບ

"ທຸກທໍລະມານມາ ຈະທຳງານນຳກັນເພື່ອຄວາມດີຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ຕໍ່ລັດສະໝີພາບຂອງນາມຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

4 ແລະ ບັດນີ້, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າກ່ຽວກັບກົດໝາຍຂອງແຜ່ນດິນ, ມັນເປັນຄວາມປະສົງຂອງເຮົາທີ່ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຈະຍຶດຖືທີ່ຈະປະຕິບັດທຸກສິ່ງທັງປວງ ບໍ່ວ່າອັນໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາບັນຊາພວກເຂົາ.

5 ແລະ ວ່າ "ກົດຂອງແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນກົດ ະລັດຖະທຳມະນູນ, ອັນທີ່ສະໜັບສະໜູນຫລັກທຳແຫ່ງອິດສະລະພາບຂໍ້ນັ້ນໃນການຮັກສາສິດ ແລະ ສິດທິພິເສດ, ເປັນຂອງມະນຸດຊາດທັງປວງ, ແລະ ເປັນສິ່ງຖືກຕ້ອງຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ.

6 ສະນັ້ນ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈຶ່ງຮັບຮອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ພົ້ນອງຂອງພວກເຈົ້າຈາກສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ໃນການນັບຖືກົດນັ້ນຊຶ່ງເປັນກົດລັດຖະທຳມະນູນຂອງແຜ່ນດິນ;

7 ແລະ ກ່ຽວກັບກົດຂອງມະນຸດ, ບໍ່ວ່າສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ຫລາຍ ຫລື ໜ້ອຍໄປກວ່ານັ້ນ, ມາຈາກຄວາມຊົ່ວ.

8 ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າເປັນ "ອິດສະລະ, ສະນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງເປັນອິດສະລະແທ້ໆ; ແລະ ກົດເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າເປັນອິດສະລະຄືກັນ.

9 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອ "ຄົນຊົ່ວປົກຄອງ ຜູ້ຄົນຈະໂສກເສົ້າ.

<p>98 1ກ ຄພ 68:6. 2 ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. 2ກ ພສສ 27:14; ອຊຢ 30:18-19; ຄພ 133:45. 3ກ ຄພ 122:7.</p>	<p>ຄມພ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ. 5ກ 1 ປຕ 2:13-14; ຄພ 58:21; 134:5. 2 ຄພ 101:77-80; 109:54. ຄມພ ເສລີພາບ; ລັດຖະທຳມະນູນ.</p>	<p>8ກ ຢຮ 8:32; 2 ກຮທ 3:17. ຄມພ ອິດສະລະ, ອິດສະລະພາບ; ອຳເພີໃຈ. 9ກ ສພສ 29:2.</p>
---	--	---

10 ດັ່ງນັ້ນ, ຄວນສະແຫວງຫາຄົນທີ່ "ຊື່ສັດ ແລະ ສະຫລາດຢ່າງພາກພຽນ, ແລະ ພວກເຈົ້າຄວນຍຶດຖືທີ່ຈະສະໜັບສະໜູນຄົນດີ ແລະ ສະຫລາດ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ໜ້ອຍກວ່ານັ້ນແມ່ນມາຈາກຄວາມຊົ່ວ.

11 ແລະ ເຮົາມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ວ່າພວກເຈົ້າປະຖິ້ມຄວາມຊົ່ວທັງໝົດ ແລະ ແນບສະໜິດຢູ່ກັບຄວາມດີທັງໝົດ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະດຳລົງຊີວິດຕາມທຸກ "ຄຳຊົ່ງອອກມາຈາກພຣະ ໂອດຂອງພຣະເຈົ້າ.

12 ເພາະ ພຣະ ອົງ ຈະ "ປະທານ ໃຫ້ແກ່ຄົນ ຊື່ສັດ ເປັນ ບັນ ທັດ, ເປັນ ຂໍ້ ເລັກໆ ໜ້ອຍໆ; ແລະ ເຮົາຈະ ະທົດລອງພວກເຈົ້າ ແລະ ພິສູດພວກເຈົ້າໂດຍວິທີນີ້.

13 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ "ວາງຊີວິດຂອງເຂົາໃນອຸດົມການຂອງເຮົາ, ເພື່ອເຫັນແກ່ນາມຂອງເຮົາ, ຈະພົບມັນອີກ, ແມ່ນແຕ່ຊີວິດນິລັນດອນ.

14 ສະນັ້ນ, ຢ່າສູ່ "ຍ້ານສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າ, ເພາະ ເຮົາໄດ້ອອກຄຳສັ່ງຢູ່ໃນໃຈຂອງເຮົາ, ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ວ່າ ເຮົາ ຈະ ະພິສູດ ພວກເຈົ້າ ໃນ ທຸກສິ່ງທັງປວງ, ວ່າພວກເຈົ້າຈະຢູ່ໃນພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາຫລືບໍ່, ແມ່ນແຕ່ຈົນເຖິງ "ຄວາມຕາຍ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະຖືກພົບວ່າມີຄ່າຄວນ.

15 ເພາະ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຢູ່ໃນພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ ແລ້ວພວກເຈົ້າກໍບໍ່ມີຄຸນຄ່າກັບເຮົາ.

16 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງ "ເລິກ ເຮັດ ະລົງ ຄາມ ແລະ ປະກາດ "ສັນຕິສຸກ, ແລະ ສະແຫວງຫາຢ່າງພາກພຽນທີ່ຈະ ະຫັນໃຈພໍ່ມາຫາລູກ, ແລະ ຫັນໃຈລູກໄປຫາພໍ່;

17 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ຫັນ ໃຈ ຂອງ "ຊາວຍິວ ໄປຫາສາດສະດາ, ແລະ ສາດສະດາໄປຫາຊາວຍິວ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈະມາ ແລະ ທຳລາຍແຜ່ນດິນ ໂລກດ້ວຍຄຳສາບແຊ່ງ, ແລະ ເນື້ອໜັງທັງປວງຈະຖືກເຜົາໄໝ້ຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ.

18 ຢ່າ ກັງ ວົນ ໃຈ ເລີຍ; ເພາະ ໃນ ບ້ານ ຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາມີ "ຜາສາດຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ເຮົາໄດ້ຈັດຕຽມບ່ອນໄວ້ສຳລັບພວກເຈົ້າແລ້ວ; ແລະ ພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແລະ ເຮົາຢູ່ທີ່ໃດ ພວກເຈົ້າກໍຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນຄືກັນ.

19 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ບໍ່ພໍໃຈຫລາຍກັບຫລາຍຄົນຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກທີ່ເມືອງເຄີດແລນ;

20 ເພາະ ພວກເຂົາບໍ່ປະຖິ້ມບາບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ທາງເດີນທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ຄວາມທະນົງຕົວຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມ ໂລບ ຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ສິ່ງທີ່ໜ້າລັງກຽດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຍຶດຖືຖ້ອຍຄຳແຫ່ງບັນຍາ

<p>10 ກ ຄມພ ຊື່ສັດ, ຄວາມຊື່ສັດ. 11 ກ ພບຍ 8:3; ມທ 4:4; ຄພ 84:43-44. 12 ກ ອຊຢ 28:10; ຄພ 42:61. ຂ ອຣຮ 3:25-26. 13 ກ ລກ 9:24; ຄພ 101:35-38; 103:27-28.</p>	<p>ຄມພ ຕາຍເພາະ ຄວາມເຊື່ອ, ການຕາຍ ເພາະຄວາມເຊື່ອ. 14 ກ ນມຢ 4:14; ຄພ 122:9. ຂ ຄພ 124:55. ຄ ພນມ 2:10; ຄພ 136:31, 39. 16 ກ ແອວ 48:14. ຄມພ ຄົນທີ່ສ້າງ</p>	<p>ຄວາມສະຫງົບສຸກ. ຂ ຄມພ ສົ່ງຄາມ. ຄ ຄມພ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ. ງ ມລກ 4:5-6; ຄພ 2:1-2. 17 ກ ຄມພ ຊາວຍິວ. 18 ກ ຢຮ 14:2; ຄພ 59:2; 76:111; 81:6.</p>
---	--	---

ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.

21 ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າວ່າ, ເຮົາ, ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະ "ຕີສອນພວກເຂົາ ແລະ ຈະ ເຮັດສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາຕ້ອງການ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ແລະ ຍຶດຖືທຸກສິ່ງທັງປວງ ອັນໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາ.

22 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຍຶດຖືທີ່ຈະ "ເຮັດສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາບັນຊາພວກເຈົ້າ, ແລ້ວ ເຮົາ, ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະ ຫັນເອົາພຣະພິໂລດ ແລະ ຄວາມ ເຄືອງແຄ້ນທັງໝົດ ໄປຈາກພວກເຈົ້າ, ແລະ ະປະຕູນະລິກຈະເອົາຊະນະພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້.

23 ບັດນີ້, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າກ່ຽວກັບ ຄອບຄົວຂອງພວກເຈົ້າ—ຖ້າຫາກມະນຸດຈະ "ທຳຮ້າຍພວກເຈົ້າ, ຫລື ຄອບຄົວຂອງພວກເຈົ້າ, ເທື່ອໜຶ່ງ, ແລະ ພວກເຈົ້າ ທີນກັບມັນດ້ວຍຄວາມອິດທິນ ແລະ ບໍ່ໝັ້ນປະໝາດພວກເຂົາ, ທັງບໍ່ພະຍາຍາມແກ້ແຄ້ນພວກເຂົາ, ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບລາງວັນ;

24 ແຕ່ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ທິນກັບມັນດ້ວຍຄວາມອິດທິນ, ພວກເຈົ້າຈະຖືກພິຈາລະນາວ່າ ການ "ວັດແທກນັ້ນແມ່ນທ່ຽງທຳກັບພວກເຈົ້າ.

25 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຖ້າ ຫາກ ສັດ ຕູຂອງພວກເຈົ້າ ຈະທຳຮ້າຍພວກເຈົ້າເປັນເທື່ອທີສອງ, ແລະ ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໝັ້ນປະໝາດສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ທິນກັບ

ມັນດ້ວຍຄວາມອິດທິນ, ແລ້ວລາງວັນຂອງພວກເຈົ້າຈະເປັນຮ້ອຍເທົ່າ.

26 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຖ້າຫາກເຂົາທຳຮ້າຍພວກເຈົ້າເປັນເທື່ອທີສາມ, ແລະ ພວກເຈົ້າທິນກັບມັນດ້ວຍ "ຄວາມອິດທິນ, ແລ້ວລາງວັນຂອງພວກເຈົ້າຈະທະວີຄູນສີ່ເທົ່າ;

27 ແລະ ປະຈັກພະຍານສາມຄັ້ງນີ້ ຈະຍືນພ້ອງສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າ ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ, ແລະ ຈະບໍ່ຖືກລົບລ້າງໄປ.

28 ແລະ ບັດນີ້, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຖ້າ ຫາກ ສັດ ຕູ ຄົນນັ້ນຈະໜີພົ້ນຈາກການແກ້ແຄ້ນຂອງເຮົາ, ໂດຍທີ່ເຂົາບໍ່ຖືກນຳມາສູ່ການພິພາກສາຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ແລ້ວໃຫ້ພວກເຈົ້າເບິ່ງວ່າ ພວກເຈົ້າ ໄດ້ "ເຕືອນ ເຂົາ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ, ເພື່ອວ່າເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ມາທຳຮ້າຍພວກເຈົ້າອີກ, ທັງບໍ່ມາທຳຮ້າຍຄອບຄົວຂອງພວກເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ລູກຫລານຂອງພວກເຈົ້າຈົນເຖິງຄົນລຸ້ນທີສາມ ແລະ ທີ່ສີ່.

29 ແລະ ຈາກນັ້ນ, ຖ້າ ຫາກ ເຂົາມາທຳຮ້າຍ ພວກເຈົ້າ ຫລື ຄອບຄົວ ຂອງ ພວກເຈົ້າ, ຫລື ລູກຫລານຂອງພວກເຈົ້າຈົນເຖິງຄົນລຸ້ນທີສາມ ແລະ ທີ່ສີ່, ເຮົາໄດ້ປ່ອຍສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ຢູ່ໃນມືຂອງພວກເຈົ້າແລ້ວ;

30 ແລະ ຈາກນັ້ນ ຖ້າ ຫາກ ພວກເຈົ້າໄວ້ຊີວິດເຂົາ, ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບລາງວັນເພາະຄວາມຊອບທຳຂອງພວກເຈົ້າ; ແລະ ລູກຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ລູກຂອງລູກຂອງພວກເຈົ້າກໍຄືກັນ ຈົນເຖິງຄົນລຸ້ນທີສາມ ແລະ ທີ່ສີ່.

21 ກ ມຊຍ 23:21; ຮລມ 12:3. ຄມພ ຕີສອນ, ການຕີສອນ.
22 ກ ຄມພ ເຊື້ອພັງ, ການເຊື້ອພັງ, ພັງຄວາມ.

ຂ ມທ 16:17-18; ຄພ 33:12-13.
23 ກ ລກ 6:29; ແອວ 43:46-47. ຄມພ ຂົນເຫັງ,

ການຂົນເຫັງ.
24 ກ ມທ 7:1-2.
26 ກ ຄມພ ອິດທິນ, ຄວາມອິດທິນ.
28 ກ ຄມພ ເຕືອນ, ຄຳເຕືອນ.

31 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າຢູ່ໃນມືຂອງພວກເຈົ້າ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າໃຫ້ລາງວັນແກ່ເຂົາຕາມວຽກງານຂອງເຂົາ ແລ້ວພວກເຈົ້າກໍຖືກຕ້ອງ; ຖ້າຫາກເຂົາໝາຍໝັ້ນທີ່ຈະເອົາຊີວິດພວກເຈົ້າ, ແລະ ຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າຖືກຢູ່ໃນຂັ້ນອັນຕະລາຍເພາະເຂົາ, ແລ້ວສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າຢູ່ໃນມືຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ພວກເຈົ້າຖືກຕ້ອງ.

32 ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນກົດທີ່ເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ນີໂຟ, ແລະ ັບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າ, ໂຢເຊັບ, ແລະ ຢາໂຄບ, ແລະ ອີຊາກ, ແລະ ອັບຣາຮາມ, ແລະ ສາດສະດາ ແລະ ອັກຄະສາວິກທຸກຄົນໃນສະໄໝບູຮານຂອງເຮົາ.

33 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ນີ້ຄື "ກົດທີ່ເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຄົນໃນສະໄໝບູຮານຂອງເຮົາ, ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ອອກໄປສູ່ຮົບກັບປະຊາຊາດໃດ, ຕະກູນໃດ, ພາສາໃດ ຫລື ຜູ້ຄົນໃດ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ບັນຊາພວກເຂົາ.

34 ແລະ ຖ້າຫາກປະຊາຊາດໃດ, ພາສາໃດ, ຫລື ຜູ້ຄົນໃດປະກາດສົງຄາມກັບພວກເຂົາ, ກ່ອນອື່ນໝົດພວກເຂົາຄວນຍົກປ້າຍແຫ່ງ "ສັນຕິພາບຂຶ້ນ ແກ່ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ, ປະຊາຊາດນັ້ນ, ຫລື ພາສານັ້ນ;

35 ແລະ ຖ້າຫາກຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ຍອມຮັບຂໍສະເໜີແຫ່ງສັນຕິພາບ, ທັງບໍ່ຍອມຮັບເທື່ອທີສອງ ຫລື ເທື່ອທີສາມ, ແລ້ວພວກເຂົາຄວນນຳປະຈັກພະຍານເຫລົ່ານັ້ນມາຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ;

36 ເມື່ອນັ້ນ ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ແລະ

ຮັບຮອງພວກເຂົາໃນການອອກໄປສູ່ຮົບກັບປະຊາຊາດນັ້ນ, ພາສານັ້ນ, ຫລື ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ.

37 ແລະ ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະ "ສູ້ຮົບໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະ ໃຫ້ລູກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໃຫ້ລູກຂອງລູກຂອງພວກເຂົາ, ຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະແກ້ແຄ້ນສັດຕູຂອງພວກເຂົາທັງໝົດ, ຈົນເຖິງຄົນລຸ້ນທີສາມ ແລະ ທີ່ສີ່.

38 ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືແບບຢ່າງໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນທັງປວງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ເພື່ອຄວາມຖືກຕ້ອງຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ.

39 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຖ້າຫາກຫລັງຈາກສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ມາທຳຮ້າຍພວກເຈົ້າເທື່ອທຳອິດ, ແລ້ວເຂົາໄດ້ກັບໃຈ ແລະ ໄດ້ມາຫາພວກເຈົ້າໂດຍອ້ອນວອນຂໍອະໄພໂທດ, ກໍໃຫ້ພວກເຈົ້າອະໄພໃຫ້ເຂົາ, ແລະ ບໍ່ຖືມັນເປັນປະຈັກພະຍານກ່າວພ້ອງສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ—

40 ແລະ ຕໍ່ໄປເຖິງເທື່ອທີສອງ ແລະ ເທື່ອທີສາມ; ແລະ ເລື້ອຍໆເທົ່າທີ່ສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ກັບໃຈຈາກຄວາມຜິດຂອງເຂົາ ຊຶ່ງເຂົາໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າຕ້ອງ "ອະໄພໃຫ້ເຂົາ, ຈົນເຖິງເຈັດສິບເທື່ອຄູນເຈັດ.

41 ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາເຮັດຜິດຕໍ່ພວກເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ກັບໃຈເທື່ອທຳອິດ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງອະໄພໃຫ້ເຂົາ.

42 ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາເຮັດຜິດຕໍ່ພວກເຈົ້າເທື່ອທີສອງ, ແລະ ບໍ່ກັບໃຈ, ເຖິງຢ່າງ

<p>32 ກ ຄພ 27:10. 33 ກ ພບຍ 20:10; ອວ 48:14-16.</p>	<p>34 ກ ຄພ 105:38-41. 37 ກ ຢຊ 23:10; ອຊຍ 49:25.</p>	<p>40 ກ ມຫ 18:21-22; ຄພ 64:9-11. ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ.</p>
--	---	---

ໃດກໍຕາມ ພວກເຈົ້າ ຈະ ຕ້ອງອະໄພ ໃຫ້ ເຂົາ.

43 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ເຮັດ ຜິດ ຕໍ່ ພວກ ເຈົ້າ ເທື່ອ ທີ່ ສາມ, ແລະ ບໍ່ກັບໃຈ, ພວກເຈົ້າ ຈະ ຕ້ອງອະໄພ ໃຫ້ ເຂົາ ຄືກັນ.

44 ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ເຮັດ ຜິດ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ເທື່ອ ທີ່ ສີ່ ພວກເຈົ້າ ບໍ່ ຕ້ອງອະໄພ ໃຫ້ ເຂົາ, ແຕ່ ໃຫ້ ນຳ ປະຈັກ ພະຍານ ເຫລົ່ານັ້ນ ມາ ຟ້ອງ ຢູ່ ຕໍ່ ພຣະພັກ ຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ມັນ ຈະ ບໍ່ ຖືກ ລົບລ້າງ ຈົນກວ່າ ເຂົາ ກັບ ໃຈ ແລະ ມອບ ລາງວັນ ໃຫ້ ແກ່ ພວກເຈົ້າ ສີ່ ເທົ່າ ໃນ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ເຂົາ ໄດ້ ເຮັດ ຜິດ ຕໍ່ ພວກ ເຈົ້າ.

45 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ເຮັດ ສິ່ງ ນີ້, ພວກ ເຈົ້າ ຕ້ອງອະໄພ ໃຫ້ ເຂົາ ດ້ວຍ ສຸດ ໃຈ ຂອງ ພວກເຈົ້າ; ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ບໍ່ ເຮັດ ສິ່ງ ນີ້, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະ ກຳລັງ ແຄ້ນສັດຕູ ຂອງ ພວກເຈົ້າ ໃຫ້ ພວກເຈົ້າ ຮ້ອຍເທົ່າ;

46 ແລະ ກັບ ລູກ ຂອງ ເຂົາ, ແລະ ລູກ

ຂອງ ລູກ ຂອງ ເຂົາ ທັງ ໝົດ ທີ່ ກຽດ ຊັງ ເຮົາ, ຈົນ ເຖິງ ຄົນ ລຸ້ນ ທີ່ ສາມ ແລະ ທີ່ ສີ່.

47 ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ລູກ ຂອງ ເຂົາ ກັບ ໃຈ, ຫລື ລູກ ຂອງ ລູກ ຂອງ ເຂົາ, ແລະ ຫັນ ມາ ຫາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ດ້ວຍ ສຸດ ໃຈ ແລະ ດ້ວຍ ສຸດ ພະລັງ, ຄວາມຄິດ, ແລະ ກຳລັງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ຄືນ ສີ່ ເທົ່າ ສຳລັບ ຄວາມ ຜິດ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຮັດ ຜິດ ໄປ ນັ້ນ, ຫລື ພໍ່ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຮັດ ຜິດ ໄປ ນັ້ນ, ຫລື ພໍ່ ຂອງ ພໍ່ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ເມື່ອ ນັ້ນ ຄວາມ ເຄືອງ ແຄ້ນ ຂອງ ພວກເຈົ້າ ຈະ ຫັນ ຫົ່ ໄປ;

48 ແລະ ການ ແກ້ ແຄ້ນ ຈະ ບໍ່ ເກີດ ກັບ ພວກ ເຂົາ ອີກ ຕໍ່ ໄປ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະເຈົ້າ ຂອງ ພວກເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ, ແລະ ຄວາມ ຜິດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ຖືກ ນຳ ມາ ຟ້ອງ ຢູ່ ຕໍ່ ພຣະພັກ ຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ອີກ ເລີຍ. ອາແມນ.

ພາກທີ 99

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ເຖິງຈອນ ເມີດໂອກ, ວັນທີ 29 ເດືອນສິງຫາ 1832, ທີ່ເມືອງໄຮຣຳ, ລັດໂອໄຮໂອ. ເປັນເວລາຫລາຍກວ່າໜຶ່ງປີ, ຈອນ ເມີດໂອກ ໄດ້ສົ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນ ໃນຂະນະທີ່ລູກໆຂອງລາວ—ຜູ້ບໍ່ມີແມ່ ຫລັງຈາກເມຍ ຂອງລາວ, ຈູເລຍ ຄະລາບ ໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ, ໃນເດືອນເມສາ 1831—ໄດ້ອາໄສຢູ່ກັບຄອບຄົວຂອງຄົນອື່ນ ຢູ່ໃນລັດໂອໄຮໂອ.

1–8, ຈອນ ເມີດໂອກ ໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ປະກາດພຣະກິດຕິຄຸນ, ແລະ ຄົນທີ່ຮັບເອົາລາວ ຍ່ອມຮັບເອົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຈອນ ເມີດໂອກ—ເຈົ້າຖືກເອີ້ນໃຫ້ໄປຫາດິນແດນພາກຕາເວັນອອກ ຈາກເຮືອນໜຶ່ງ ຫາ ອີກເຮືອນໜຶ່ງ, ຈາກໝູ່ບ້ານໜຶ່ງ ໄປ ຫາ ອີກໝູ່ບ້ານໜຶ່ງ,

45 ກ ມມ 8:20. 46 ກ ພບຍ 5:9–10. 47 ກ ມຊຢ 7:33; ມມ 9:6. 48 ກ ອຊກ 18:19–23.

ແລະ ຈາກ ເມືອງໜຶ່ງໄປຫາອີກເມືອງໜຶ່ງ, ເພື່ອປະກາດພຣະກິດຕິຄຸນອັນເປັນນິດຂອງເຮົາໃຫ້ແກ່ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ, ໃນທ່າມກາງ "ການຂົ່ມເຫັງ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.

2 ແລະ ຄົນໃດທີ່ "ຮັບເອົາເຈົ້າ ຍ່ອມຮັບເອົາເຮົາ; ແລະ ເຈົ້າຈະມີອຳນາດທີ່ຈະປະກາດຄຳຂອງເຮົາໂດຍ ການສະແດງອອກດ້ວຍພຣະວິນຍານສັກສິດຂອງເຮົາ.

3 ແລະ ຄົນໃດທີ່ຮັບເອົາເຈົ້າ "ດັ່ງເດັກນ້ອຍໆ, ກໍໄດ້ຮັບເອົາ ສິ່ງອານາຈັກຂອງເຮົາ; ແລະ ພວກເຂົາເປັນສຸກແລ້ວ, ເພາະພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບ "ຄວາມເມດຕາ.

4 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປະຕິເສດເຈົ້າ ຈະຖືກ "ປະຕິເສດ ຈາກພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແລະ ຄອບຄົວຂອງພຣະອົງ; ແລະ ເຈົ້າຈະລ້າງ "ຕີນຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນບ່ອນລັບລີ້ໃນລະຫວ່າງທາງ ເພື່ອເປັນປະຈັກພະຍານຟ້ອງພວກເຂົາ.

5 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ ເບິ່ງແມ, ເຮົາ "ມາຢ່າງໄວເພື່ອ ສູນຳພາກສາ, ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຍອມຮັບການກະທຳທີ່ອະທຳທັງໝົດຂອງພວກເຂົາຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຕໍ່ເຮົາ, ດັ່ງທີ່ມີຂຽນໄວ້ກ່ຽວກັບເຮົາໃນໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງ.

6 ແລະ ບັດນີ້, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ມັນບໍ່ເໝາະສົມທີ່ເຈົ້າຈະໄປຈົນກວ່າລູກໆຂອງເຈົ້າຖືກຈັດຫາໃຫ້ກ່ອນ, ແລະ ຖືກສົ່ງໄປຫາອະທິການຂອງຊີໂອນດ້ວຍຄວາມອ່ອນໄຫວ.

7 ແລະ ຫລັງຈາກບໍ່ຫລາຍປີຈາກນັ້ນ, ຖ້າຫາກເຈົ້າປາດຖະໜາຈາກເຮົາ, ເຈົ້າສາມາດຂຶ້ນໄປຍັງແຜ່ນດິນດີ, ເພື່ອຮັບເອົາມູນມໍລະດົກຂອງເຈົ້າ;

8 ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງສືບຕໍ່ປະກາດພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ "ຈົນກວ່າເຈົ້າຖືກເອົາໄປ. ອາແມນ.

ພາກທີ 100

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ແລະ ຊິດນີ ຣິກດອນ, ທີ່ເມືອງແພຣິສະເບີກ, ລັດນິວຢອກ, ວັນທີ 12 ເດືອນຕຸລາ, 1833. ອ້າຍນ້ອງສອງຄົນ, ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າຫລາຍມື້, ຮູ້ສຶກເປັນທ່ວງເປັນໃຍນຳພວກເຂົາ.

1-4, ໂຈເຊັບ ແລະ ຊິດນີ ຕ້ອງສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນເພື່ອຄວາມລອດຂອງຈິດວິນຍານ; 5-8, ມັນຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກເພິ່ນໃນຊົ່ວໂມງນັ້ນເອງ ສິ່ງທີ່ພວກເພິ່ນຄວນກ່າວ; 9-12, ຊິດນີຕ້ອງເປັນຄົນກ່າວ

ແລະ ໂຈເຊັບຕ້ອງເປັນຜູ້ເປີດເຜີຍ ແລະ ມີພະລັງໃນປະຈັກພະຍານ; 13-17, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍົກຜູ້ຄົນບໍລິສຸດຂຶ້ນ, ແລະ ຄົນທີ່ເຊື່ອຟັງຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.

99 1 ກ ຄມພ ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ.
2 ກ ມທ 10:40.
ຂ 1 ກສທ 2:4-5.
3 ກ ມທ 18:1-6.
ຂ ຄມພ ອານາຈັກຂອງ

ພຣະເຈົ້າ ຫລື ອານາຈັກສະຫວັນ.
ຄ ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ.
4 ກ ຢຣ 12:44-50.
ຂ ຄພ 75:19-22.

5 ກ ຄພ 1:11-14.
ຂ ຢດ 1:14-15.
ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ-ພິພາກສາ.
8 ກ ມທ 19:29.

1 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ກັບພວກເຈົ້າ, ເພື່ອນຂອງເຮົາ "ຊິດນີ ແລະ ິໂຈເຊັບ, ຄອບຄົວຂອງພວກເຈົ້າສະບາຍດີ; ພວກເຂົາຢູ່ໃນມືຂອງເຮົາ, ແລະ ເຮົາຈະຈັດການກັບພວກເຂົາດັ່ງທີ່ເຮົາເຫັນວ່າດີ; ເພາະເຮົາມີອຳນາດໃນທຸກສິ່ງທັງປວງ.

2 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງຕາມເຮົາມາ, ແລະ ພັງຄຳແນະນຳຂົ່ງເຮົາຈະມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ ເບິ່ງແມ, ເຮົາມີຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍຢູ່ໃນບ່ອນນີ້, ໃນພາກພື້ນຕ່າງໆທີ່ອ້ອມຮອບ; ແລະ ປະຕູທີ່ມີປະສິດທິພາບຈະເປີດໃນພາກພື້ນຕ່າງໆທີ່ອ້ອມຮອບໃນພາກຕາເວັນອອກຂອງແຜ່ນດິນນີ້.

4 ສະນັ້ນ, ເຮົາ, ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົ່ງຍອມໃຫ້ພວກເຈົ້າມາບ່ອນນີ້; ເພາະເຮົາເຫັນວ່າເໝາະສົມເພື່ອ "ຄວາມລອດຂອງຈິດວິນຍານ.

5 ສະນັ້ນ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງເບິ່ງສູງຂອງພວກເຈົ້າແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້; "ກ່າວຄວາມຄິດທີ່ເຮົາຈະເອົາໃສ່ໃນໃຈຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ຈຳນົນຢູ່ຕໍ່ໜ້າມະນຸດ;

6 ເພາະມັນຈະຖືກ "ມອບໃຫ້ພວກເຈົ້າໃນຊົ່ວໂມງນັ້ນເອງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນເວລານັ້ນເອງ, ສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າຈະກ່າວ.

7 ແຕ່ເຮົາຈະມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າວ່າ ພວກເຈົ້າຈະ "ປະກາດສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຈົ້າປະກາດໃນນາມຂອງ

ເຮົາ, ດ້ວຍໃຈທີ່ນອບນ້ອມ, ດ້ວຍວິນຍານຂອງ ະຄວາມອ່ອນໂຍນ, ໃນທຸກສິ່ງທັງປວງ.

8 ແລະ ເຮົາຈະມອບຄຳສັນຍານີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ວ່າຕາບໃດທີ່ພວກເຈົ້າເຮັດສິ່ງນີ້ "ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຈະຖືກສົ່ງໄປໃຫ້ໃນການເປັນພະຍານເຖິງທຸກສິ່ງທັງປວງສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຈົ້າຈະກ່າວ.

9 ແລະ ເຮົາເຫັນສົມຄວນທີ່ພວກເຈົ້າ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຊິດນີ, ຄວນເປັນ "ຜູ້ກ່າວຕໍ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕາມຄວາມຈິງ, ເຮົາຈະແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າສູ່ການເອີ້ນນີ້, ແມ່ນແຕ່ເປັນຜູ້ກ່າວໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ.

10 ແລະ ເຮົາຈະມອບອຳນາດໃຫ້ແກ່ລາວເພື່ອຈະມີພະລັງໃນ "ປະຈັກພະຍານ.

11 ແລະ ເຮົາຈະມອບອຳນາດໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ເພື່ອຈະມີ "ພະລັງໃນການອະທິບາຍພຣະຄຳພິທັງໝົດ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນຜູ້ກ່າວໃຫ້ແກ່ລາວ, ແລະ ລາວຈະເປັນ ະຜູ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ເຖິງຄວາມແນ່ນອນໃນທຸກສິ່ງທັງປວງກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເປັນຂອງອານາຈັກຂອງເຮົາຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

12 ສະນັ້ນ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງເດີນທາງຕໍ່ໄປແລະ ປີຕິຍິນດີເຖິດ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ ເບິ່ງແມ, ເຮົາຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ ແມ່ນແຕ່ຈົນເຖິງທີ່ສຸດ.

13 ແລະ ບັດນີ້ ເຮົາຈະມອບຄຳໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າກ່ຽວກັບ "ຊີໂອນ. ຊີໂອນຈະ

<p>100 1 ກ ຄມພ ຮິກດອນ, ຊິດນີ. 2 ຄມພ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ. 4 ກ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ. 5 ກ ຮລມ 5:18; ຄພ 68:3-4. 6 ກ ມທ 10:19-20;</p>	<p>ຄພ 84:85. 7 ກ ຄພ 84:61. 2 ຄມພ ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ. 8 ກ 2 ນພ 33:1-4. 9 ກ ອພຍ 4:14-16; 2 ນພ 3:17-18;</p>	<p>ຄພ 124:103-104. 10 ກ ຄມພ ເປັນພະຍານ. 11 ກ ດອວ 17:2-3. 2 ຄພ 124:125. 13 ກ ຄມພ ຊີໂອນ.</p>
---	---	---

ຖືກ ຂໍໂຖ່, ເຖິງແມ່ນວ່ານາງ ຈະຖືກຕີສອນ ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ.

14 ອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ ຂອງເຮົາ ກໍອໍສັນ ຮາຍດ໌ ແລະ ຈອນ ກູນ, ແມ່ນຢູ່ໃນມືຂອງເຮົາ; ແລະ ຕາບ ໃດທີ່ ພວກເຂົາຍັງຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ ພວກ ເຂົາຈະລອດ.

15 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງສະບາຍໃຈເຖິດ; ເພາະ ກຸກສິ່ງທັງປວງ ຈະທຳງານນຳກັນ ເພື່ອ ຄວາມດີຕໍ່ຄົນທີ່ເດີນໄປຢ່າງພາກພູມໃຈ,

ແລະ ເພື່ອການຊຳລະສາດສະໜາຈັກໃຫ້ ບໍລິສຸດ.

16 ເພາະເຮົາຈະຍົກຜູ້ຄົນທີ່ ກໍບໍລິສຸດ ຂຶ້ນໃຫ້ແກ່ເຮົາ, ທີ່ຈະຮັບໃຊ້ເຮົາໃນຄວາມ ຊອບທຳ;

17 ແລະ ທຸກຄົນທີ່ ກໍເອີ້ນຫາພຣະນາມ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຮັກສາພຣະ ບັນຍັດຂອງພຣະອົງຈະລອດ. ແມ່ນເປັນ ດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 101

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດ ໂອໄຮ ໂອ, ວັນທີ 16 ແລະ 17 ເດືອນທັນວາ, 1833. ໃນເວລານີ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ ໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນ ໃນລັດມີເຊີຣີໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານຢ່າງໜັກກັບການຂົ່ມເຫັງ. ກຸ່ມອັນ ຕະພານໄດ້ຂັບໄລ່ເຂົາເຈົ້າອອກຈາກບ້ານເຮືອນຂອງເຂົາເຈົ້າໃນເຂດແຈັກສັນ; ແລະ ໄພ່ ພົນຂອງພຣະເຈົ້າບາງຈຳນວນໄດ້ພະຍາຍາມຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ເຂດແວນບູເຣັນ, ເຂດລາຟາ ແອດ, ແລະ ເຂດເຣ, ແຕ່ການຂົ່ມເຫັງຍັງເກີດຂຶ້ນກັບເຂົາເຈົ້າຢູ່. ໃນຕອນນີ້ໄພ່ພົນຂອງ ພຣະເຈົ້າສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຢູ່ໃນເຂດຄະເລ, ລັດມີເຊີຣີ. ການຂູ່ເຂັນວ່າຈະເອົາຊີວິດບາງ ຄົນໃນສາດສະໜາຈັກແມ່ນມີຫລາຍ. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນເຂດແຈັກສັນໄດ້ສູນເສຍ ເຄື່ອງເຮືອນ, ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ສັດລ້ຽງ, ແລະ ຊັບສົມບັດສ່ວນຕົວອື່ນໆ; ແລະ ພຶດພັນຂອງ ເຂົາເຈົ້າກໍໄດ້ຖືກທຳລາຍ.

1-8, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກຕີສອນ ແລະ ເປັນ ທຸກ ເພາະ ການ ລ່ວງ ລະເມີດ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ; 9-15, ຄວາມ ເຄືອງ ແຄ້ນ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕົກໃສ່ເທິງປະຊາ ຊາດ, ແຕ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຈະຖືກເຕົ້າ ໂຮມ ແລະ ໄດ້ຮັບ ການປອບ ໂຍນ; 16- 21, ຊີໂອນ ແລະ ສະເຕກຂອງນາງຈະຖືກ ຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ; 22-31, ລັກສະນະຂອງຊີວິດ

ລະຫວ່າງພັນປີໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້; 32-42, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນ ແລະ ລາງວັນ ໃນເວລານັ້ນ; 43-62, ຄຳອຸປະມາ ເລື່ອງເຈົ້ານາຍ ແລະ ຕົ້ນໝາກກອກພາຍ ເຖິງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ການໄຖ່ຊີໂອນ ໃນທີ່ສຸດ; 63-75, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ຕ້ອງມາເຕົ້າໂຮມກັນຕໍ່ໄປ; 76-80, ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈັດຕັ້ງກົດລັດຖະທຳມະນູນ

<p>13 ຂ ຄພ 84:99; 105:9-10, 31, 37. 14 ກ ຄພ ຮາຍດ໌, ອໍສັນ.</p>	<p>15 ກ ຣມ 8:28; ຄພ 90:24; 105:40. 16 ກ ຄພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິ</p>	<p>ສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ. 17 ກ ຢອ 2:32; ແອວ 38:4-5.</p>
---	---	--

ຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາຂຶ້ນ; 81-101, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງຮ້ອງຂໍໃຫ້ມີການຊົດ ໃຊ້ສຳລັບຄວາມທຸກໂສກ, ຕາມຄຳອຸປະມາເລື່ອງຍິງຄົນໜຶ່ງ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນທີ່ບໍ່ທ່ຽງທຳ.

1 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ກ່ຽວກັບອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ ຜູ້ໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານ, ແລະ ຖືກ "ຂົ່ມເຫັງ, ແລະ ຖືກ ຂັບໄລ່ໜີຈາກແຜ່ນດິນທີ່ເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ—

2 ເຮົາ, ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ ຍອມໃຫ້ "ຄວາມທຸກທໍລະມານ ມາເຖິງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງດ້ວຍສິ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານ, ອັນເປັນຜົນມາຈາກ ການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຂົາ;

3 ແຕ່ເຮົາຈະເປັນເຈົ້າຂອງ ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະເປັນ "ຂອງເຮົາໃນວັນນັ້ນ ເມື່ອເຮົາຈະມາເລືອກເພັດພອຍຂອງເຮົາ.

4 ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງຖືກ "ຕີສອນ ແລະ ຖືກທົດລອງ, ແມ່ນແຕ່ດັ່ງ ຂັບຮາຮາມ, ຜູ້ໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ຖວາຍລູກຊາຍຄົນດຽວຂອງລາວ.

5 ເພາະທຸກຄົນທີ່ຈະບໍ່ອົດທົນຕໍ່ການຕີສອນ, ແລະ "ປະຕິເສດເຮົາ, ຈະບໍ່ສາມາດຖືກ ຂຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໄດ້.

6 ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າ ວ່າ ມັນມີການໂຕ້ຕອບ, ແລະ "ການຂັດແຍ້ງ, ແລະ ການອິດສາບັງບຽດ, ແລະ ການຜິດຖຽງກັນ, ແລະ "ຕົ້ນຫາລາມິກ ແລະ ຄວາມມັກໂລບມາກໂລ ພາຢູ່ໃນ ບັນດາພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ໂດຍສິ່ງເຫລົ່ານີ້ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາເປັນເປື້ອນ.

7 ພວກເຂົາຊັກຊ້າໃນການໄດ້ "ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ຈຶ່ງຊັກຊ້າໃນການ ໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອຕອບພວກເຂົາໃນວັນທີ່ພວກເຂົາມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ.

8 ໃນວັນທີ່ພວກເຂົາມີສັນຕິສຸກ ພວກເຂົາຖືຄຳແນະນຳຂອງເຮົາເປັນເລື່ອງຫລິ້ນໆ; ແຕ່, ໃນວັນທີ່ພວກເຂົາມີ "ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ດ້ວຍຄວາມຈຳເປັນພວກເຂົາຈຶ່ງ ຂອກຫາເຮົາ.

9 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ເຖິງແມ່ນພວກເຂົາມີບາບ, ແຕ່ອຸທອນຂອງເຮົາຍັງເຕັມໄປດ້ວຍ "ຄວາມເມດຕາສົງສານຕໍ່ພວກເຂົາ. ເຮົາຈະບໍ່ຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກໄປ; ແລະ ໃນວັນແຫ່ງ "ພຣະພິໂລດຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະລະນຶກເຖິງຄວາມເມດຕາ.

101 1 ກ ຄມພ ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ.
ຂ ຄພ 103:1-2, 11; 109:47.
2 ກ ຄພ 58:3-4.
ຂ ມຊຢ 7:29-30; ຄພ 103:4; 105:2-10.
3 ກ ອຊຢ 62:3; ມລກ 3:17; ຄພ 60:4.
4 ກ ຄພ 95:1-2; 136:31.
ຄມພ ຕີສອນ, ການຕີສອນ.

ຂ ປຖກ 22:1-14; ຢຄ 4:5.
ຄມພ ອັບຮາຮາມ.
5 ກ ມທ 10:32-33; ຣມ 1:16; 2 ນຟ 31:14.
ຂ ຄມພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ.
6 ກ ຄມພ ຂັດແຍ້ງ, ການຂັດແຍ້ງ.
ຂ ຄມພ ອິດສາ.
ຄ ຄມພ ກິເລດຕັນຫາ.
7 ກ ອຊຢ 59:2;

ມຊຢ 11:22-25; 21:15; ແອວ 5:38.
8 ກ ຮລມ 12:3.
ຂ ກຈກ 17:27; ແອວ 32:5-16.
9 ກ ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ; ເມດຕາສົງສານ, ຄວາມເມດຕາສົງສານ.
ຂ ຢມຢ 30:11.
ຄ ຄພ 98:21-22.

10 ເຮົາໄດ້ສາບານ, ແລະ ອອກຄຳສັ່ງໄປແລ້ວ ໂດຍບັນຍັດກ່ອນໜ້ານີ້ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ວ່າເຮົາຈະໃຫ້ ກູດາບແຫ່ງຄວາມເຄືອງແຄ້ນຂອງເຮົາລົງມາຕໍ່ສູ້ແທນຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ; ແລະ ແມ່ນແຕ່ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້, ມັນຈະບັງເກີດຂຶ້ນ.

11 ບໍ່ດົນຄວາມເຄືອງແຄ້ນຂອງເຮົາຈະຖອກເຫລົງມາເທິງປະຊາຊາດທັງປວງຈົນວັດແທກບໍ່ໄດ້; ແລະ ເຮົາຈະເຮັດສິ່ງນີ້ເມື່ອຈອກແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ກໍເຕັມປຽມ.

12 ແລະ ໃນວັນນັ້ນ ຄົນທັງປວງທີ່ຖືກພົບເຫັນຢູ່ເທິງ ກໍປ້ອມຍາມ, ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ, ອິດສະຣາເອນທັງໝົດຂອງເຮົາ, ຈະລອດ.

13 ແລະ ຜູ້ທີ່ກະຈັດກະຈາຍໄປຈະຖືກເຕົ້າໂຮມເຂົ້າກັນ.

14 ແລະ ທຸກຄົນທີ່ ກໍໂສກເສົ້າ ຈະຖືກປອບໂຍນ.

15 ແລະ ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ສະລະ ກໍຊີວິດຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອນາມຂອງເຮົາ ຈະໄດ້ຮັບການສວມມົງກຸດ.

16 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງສະບາຍໃຈເຖິດກູ່ວກັບຊີໂອນ; ເພາະວ່າເນື້ອໜັງທັງປວງຢູ່ໃນ ກໍມີຂອງເຮົາ; ຈົ່ງສະຫງົບ ແລະ ສູ້ວ່າເຮົາຄືພຣະເຈົ້າ.

17 ກໍຊີໂອນຈະບໍ່ຖືກຍ້າຍອອກໄປຈາກບ່ອນຂອງນາງ, ເຖິງແມ່ນວ່າລູກຫລານຂອງນາງຈະກະຈັດກະຈາຍໄປກໍຕາມ.

18 ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່, ແລະ ມີໃຈບໍລິສຸດ, ຈະກັບຄືນມາ, ແລະ ມາຫາ ກູມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາ ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກເຂົາ, ດ້ວຍ ສິເພງແຫ່ງຄວາມສຸກອັນເປັນນິດ, ເພື່ອ ສົ່ງເສີມສ້າງແຜ່ນດິນທີ່ຮົກຮ້າງຂອງຊີໂອນຂຶ້ນໃໝ່—

19 ແລະ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດ [ຈະເກີດຂຶ້ນ] ເພື່ອວ່າຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນ.

20 ແລະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ມີ ສະຖານທີ່ອື່ນໃດທີ່ໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ ທີ່ນອກເໜືອໄປຈາກສະຖານທີ່ທີ່ເຮົາໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃຫ້; ທັງຈະບໍ່ມີສະຖານທີ່ອື່ນໃດທີ່ຈະຖືກກຳນົດໄວ້ທີ່ນອກເໜືອໄປຈາກສະຖານທີ່ທີ່ເຮົາກຳນົດໄວ້, ເພື່ອວຽກງານຂອງການເຕົ້າໂຮມໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າ—

21 ຈົນກວ່າວັນນັ້ນຈະມາເຖິງ ເມື່ອຈະຖືກພົບວ່າບໍ່ມີບ່ອນວ່າງສຳລັບພວກເຂົາອີກ; ແລະ ຈາກນັ້ນເຮົາໄດ້ມີບ່ອນອື່ນ ຊຶ່ງເຮົາຈະກຳນົດໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະ ສະຖານທີ່ເຫລົ່ານັ້ນຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ສະເຕກ, ເພື່ອເປັນຜ້າມຸງ ຫລື ເປັນພະລັງຂອງຊີໂອນ.

22 ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນຄວາມປະສົງຂອງເຮົາ, ທີ່ຜູ້ຄົນທັງປວງທີ່ເອີ້ນຫານາມຂອງເຮົາ, ແລະ ນະມັດສະການ ເຮົາຕາມພຣະກິດຕິຄຸນອັນເປັນນິດຂອງເຮົາ, ຄວນ ເຕົ້າໂຮມກັນ, ແລະ ສືບຢູ່ໃນສະຖານທີ່ສັກສິດ;

<p>10 ກ ຄວ 1:13–14. 11 ກ ຮລມ 13:14; ອຫ 2:9–11. 12 ກ ຄມພ ຍາມ, ຄົນຍາມ. 13 ກ ພບຍ 30:3–6; 1 ນພ 10:14. ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ. 14 ກ ມຫ 5:4. 15 ກ ມຫ 10:39.</p>	<p>ຄມພ ຕາຍເພາະຄວາມເຊື່ອ, ການຕາຍເພາະຄວາມເຊື່ອ. 16 ກ ມຊ 6:32. ຂ ອພຍ 14:13–14; ພສສ 46:10. 17 ກ ຄມພ ຊີໂອນ. 18 ກ ຄວ 103:11–14. ຂ ອຊຢ 35:10; ຄພ 45:71. ຄມພ ຮ້ອງ. ຄ ອມ 9:13–15;</p>	<p>ຄພ 84:2–5; 103:11. 20 ກ ຄວ 57:1–4. 21 ກ ຄວ 82:13–14; 115:6, 17–18. ຄມພ ສະເຕກ. 22 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ. ຂ ມຫ 24:15; ຄພ 45:32; 115:6.</p>
---	---	--

23 ແລະ ຕຽມສຳລັບການເປີດເຜີຍຊຶ່ງຈະມາເຖິງ, ເມື່ອ ກມ່ານທີ່ເປັນເຄື່ອງຄຸມຂອງພຣະວິຫານຂອງເຮົາ, ໃນສະຖານທີ່ນະມັດສະການຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງເຊື່ອງແຜ່ນດິນໂລກໄວ້ຢູ່, ຈະຖືກເອົາອອກໄປ, ແລະເນື້ອໜັງທັງປວງຈະໄດ້ ະເຫັນເຮົາພ້ອມກັນ.

24 ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ ັເສື້ອມ ໂຊມ, ທັງມະນຸດ, ຫລື ສັດສາວາສິ່ງຢູ່ໃນທັງ, ຫລື ຝູງນົກໃນພ້າສະຫວັນ, ຫລື ປາໃນທະເລ, ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຜືນແຜ່ນດິນໂລກ, ຈະຖືກ ະເຜົາຜານ;

25 ແລະ ທາດຕ່າງໆຈະ ັລະລາຍດ້ວຍຄວາມຮ້ອນອັນແຮງກ້ານຳອີກ; ແລະ ທຸກສິ່ງຈະກັບ ະໃໝ່, ເພື່ອວ່າຄວາມຮູ້ ແລະ ັລັດສະໝີພາບຂອງເຮົາຈະປະທັບຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ.

26 ແລະ ໃນວັນນັ້ນ ັຄວາມກຽດຊັງຂອງມະນຸດ, ແລະ ຄວາມກຽດຊັງຂອງສັດສາວາສິ່ງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມກຽດຊັງຂອງເນື້ອໜັງທັງປວງຈະ ະໝົດໄປຢູ່ຕໍ່ພ້າເຮົາ.

27 ແລະ ໃນວັນນັ້ນ ສິ່ງໃດກໍ ຕາມທີ່ມະນຸດຈະທູນຂໍ, ມັນຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເຂົາ.

28 ແລະ ໃນວັນນັ້ນ ັຊາຕານຈະບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະລ້ວງມະນຸດຄົນໃດ.

29 ແລະ ຈະບໍ່ມີ ັຄວາມໂສກເສົ້າ ເພາະບໍ່ມີຄວາມຕາຍ.

30 ໃນວັນນັ້ນ ັເດັກແດງຫາລົກຈະບໍ່ຕາຍຈົນກວ່າເຂົາຈະແກ່ເຖົ້າ; ແລະ ຊີວິດຂອງເຂົາຈະເປັນດັ່ງອາຍຸຂອງຕົນໄມ້;

31 ແລະ ເມື່ອເຂົາຕາຍ, ເຂົາຈະບໍ່ຫລັບໄປ, ນັ້ນໝາຍເຖິງໃນດິນ, ແຕ່ຈະຖືກ ັປ່ຽນໄປໃນພົບຕາດຽວ, ແລະ ຈະຖືກ ະຍົກຂຶ້ນໄປ, ແລະ ຄວາມພັກຜ່ອນຂອງເຂົາຈະຮຸ່ງເຫລື້ອມ.

32 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕາມຄວາມຈິງ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ໃນ ັວັນນັ້ນ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດມາ, ພຣະອົງຈະ ະເປີດເຜີຍທຸກສິ່ງທັງປວງ—

33 ສິ່ງທີ່ຜ່ານມາ, ແລະ ັສິ່ງລີ້ລັບຊຶ່ງບໍ່ມີຄົນໃດຮູ້, ສິ່ງທີ່ກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນໂລກ, ຊຶ່ງໂດຍສິ່ງນັ້ນພຣະອົງໄດ້ສ້າງມັນຂຶ້ນ, ແລະ ຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງມັນ—

34 ສິ່ງທີ່ລ້ຳຄ່າທີ່ສຸດ, ສິ່ງທີ່ຢູ່ເບື້ອງເທິງ ແລະ ສິ່ງທີ່ຢູ່ເບື້ອງລຸ່ມ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ໃນພ້າສະຫວັນ.

35 ແລະ ທຸກຄົນທີ່ທົນກັບ ັການຂົ່ມເຫັງເພື່ອນາມຂອງເຮົາ, ແລະ ອົດທົນດ້ວຍສັດທາ, ເຖິງແມ່ນພວກເຂົາໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ມອບຊີວິດຂອງພວກເຂົາເພື່ອ ະເຫັນແກ່

<p>23 ກ ຄມພ ມ່ານ. ຂ ອຊຢ 40:5; ຄພ 38:8; 93:1. ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p> <p>24 ກ ຄພ 29:24. ຂ ຊຟຢ 1:2-3; ມລກ 4:1; ຄພ 88:94; ຈສ—ປ 1:37.</p> <p>25 ກ ອມ 9:5; 2 ປຕ 3:10-14. ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ—ການ</p>	<p>ຊຳລະລ້າງແຜ່ນດິນໂລກ. ຂ ພນມ 21:5. ຄ ຄມພ ພັນປີ.</p> <p>26 ກ ອຊຢ 11:6-9. ຄມພ ເປັນສັດຕູກັນ, ຄວາມເປັນສັດຕູກັນ.</p> <p>ຂ ຄມພ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ.</p> <p>28 ກ ພນມ 20:2-3; 1 ນຟ 22:26; ຄພ 88:110.</p> <p>29 ກ ພນມ 21:4. 30 ກ ອຊຢ 65:20-22;</p>	<p>ຄພ 63:51. 31 ກ 1 ກສທ 15:52; ຄພ 43:32. ຂ 1 ທສນ 4:16-17. 32 ກ ຄພ 29:11. ຄມພ ພັນປີ. ຂ ຄພ 121:26-28. 33 ກ ຄມພ ຄວາມລືກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ. 35 ກ ຄພ 63:20. ຄມພ ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ. ຂ ຄພ 98:13.</p>
--	--	---

ເຮົາ, ພວກເຂົາຈະຍັງໄດ້ຮັບລັດສະໝີພາບນີ້ທັງໝົດ.

36 ດັ່ງນັ້ນ, ຢ່າສູ່ຢ້ານ ແມ່ນແຕ່ຈົນເຖິງແກ່ "ຄວາມຕາຍ; ເພາະໃນໂລກນີ້ ຄວາມສຸກຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ ບໍລິບູນ, ແຕ່ໃນເຮົາຄວາມສຸກຂອງພວກເຈົ້າບໍລິບູນ.

37 ສະນັ້ນ, ຢ່າເປັນຫ່ວງກັບຮ່າງກາຍ, ຫລື ຊີວິດຂອງຮ່າງກາຍ; ແຕ່ໃຫ້ເປັນຫ່ວງກັບ "ຈິດວິນຍານ, ແລະ ກັບຊີວິດຂອງຈິດວິນຍານ.

38 ແລະ ຈົ່ງ "ສະແຫວງ ຫາ ພຣະ ພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະເໝີໄປ, ເພື່ອວ່າໃນ ຄວາມອົດທົນ ພວກເຈົ້າຈະ ໄດ້ຄອບຄອງ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ.

39 ເມື່ອມະນຸດຖືກເອີ້ນໃຫ້ມາສູ່ "ພຣະກິດຕິຄຸນອັນເປັນນິດຂອງເຮົາ, ແລະ ເຮັດພັນທະສັນຍາດ້ວຍພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດ, ແລ້ວພວກເຂົາຖືກນັບວ່າເປັນ ກົອຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ເປັນລົດເຄັມຂອງມະນຸດ;

40 ພວກເຂົາຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນລົດເຄັມຂອງມະນຸດ; ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກເກືອຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກໝົດລົດເຄັມຂອງມັນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ໄປມັນບໍ່ມີປະໂຫຍດອັນໃດເລີຍ, ແຕ່ຈະຖືກໂຍນຖິ້ມໃຫ້ຄົນຢຽບຍ່າເທົ່ານັ້ນ.

41 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ນີ້ ຄື ບັນ ຍາ ກ່ຽວ ກັບ ລູກຫລານ ຂອງ ຊີໂອນ, ແມ່ນ ແຕ່ ຫລາຍ ຄົນ,

ແຕ່ບໍ່ແມ່ນທັງໝົດ; ພວກເຂົາຖືກພົບວ່າເປັນຜູ້ລ່ວງລະເມີດ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຳຕ້ອງຖືກ "ຕີສອນ—

42 ຄົນທີ່ "ຍົກຕົນເອງຂຶ້ນຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຕ່ຳລົງ, ແລະ ຄົນທີ່ ກຸ່ມຕົວ ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສູງສົ່ງ.

43 ແລະ ບັດນີ້, ເຮົາຈະເລົ່າຄຳອຸປະມາເລື່ອງໜຶ່ງໃຫ້ພວກເຈົ້າຟັງ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະຮູ້ຄວາມປະສົງຂອງເຮົາກ່ຽວກັບການໄຖ່ຊີໂອນ.

44 "ເຈົ້ານາຍຄົນໜຶ່ງມີທີ່ດິນຢູ່ຕອນໜຶ່ງທີ່ດີເລີດ; ແລະ ລາວ ໄດ້ກ່າວກັບ ຄົນ ໃຊ້ຂອງລາວວ່າ: ຈົ່ງໄປຍັງ ສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ, ແມ່ນແຕ່ໃນດິນປ່ອນທີ່ດີເລີດປ່ອນນີ້, ແລະ ໃຫ້ປູກຕົ້ນໝາກກອກສິບສອງຕົ້ນ;

45 ແລະ ໃຫ້ ວາງ "ຄົນ ຍາມ ໄວ້ ໂດຍຮອບ, ແລະ ສ້າງປ້ອມຍາມ, ເພື່ອວ່າຄົນໜຶ່ງຈະສາມາດຫລຽວເຫັນທົ່ວທີ່ດິນປ່ອນນັ້ນ, ເພື່ອເປັນຄົນຍາມຢູ່ເທິງປ້ອມຍາມ, ເພື່ອວ່າຕົ້ນໝາກກອກຂອງເຮົາຈະບໍ່ຖືກໂຄ່ນລົງ ເມື່ອສັດຕູມາເພື່ອທຳລາຍ ແລະ ເອົາໝາກ ຜົນ ໄປ ຈາກ ສວນ ອະງຸ່ນ ຂອງເຮົາ.

46 ບັດນີ້, ຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້ານາຍຄົນນັ້ນໄດ້ອອກໄປ ແລະ ເຮັດດັ່ງທີ່ເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຂົາໄດ້ບັນຊາ, ແລະ ໄດ້ປູກຕົ້ນໝາກກອກ, ແລະ ໄດ້ ສ້າງ ຮົ້ວ ອ້ອມ ຕົ້ນ ໝາກກອກໄວ້, ແລະ ໄດ້ຈັດໃຫ້ມີຄົນຍາມ, ແລະ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນສ້າງປ້ອມຍາມ.

<p>36 ກ ຄມພ ຄວາມຕາຍ ທາງຮ່າງກາຍ. ຂ ຄມພ ຊິ້ນຊົມ, ຄວາມຊິ້ນຊົມ.</p> <p>37 ກ ຄມພ ຈິດວິນຍານ.</p> <p>38 ກ 2 ຂຄ 7:14; ຄພ 93:1. ຂ ຄມພ ອົດທົນ, ຄວາມອົດທົນ.</p>	<p>39 ກ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ ໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ. ຂ ມທ 5:13; ຄພ 103:10.</p> <p>41 ກ ຄມພ ຕີສອນ, ການຕີສອນ.</p> <p>42 ກ ອບຢ 1:3-4; ລກ 14:11; ຮລມ 4:12-13. ຂ ລກ 18:14.</p>	<p>ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ.</p> <p>44 ກ ຄພ 103:21-22. ຂ ຄມພ ສວນອະງຸ່ນຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.</p> <p>45 ກ ອຊກ 33:2, 7; 3 ນພ 16:18. ຄມພ ຍາມ, ຄົນຍາມ.</p>
--	--	--

47 ແລະ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາພວມວາງ ຮາກຖານຢູ່ນັ້ນ, ພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນກ່າວ ໃນບັນດາພວກເຂົາເອງວ່າ: ແລະ ເປັນ ຫຍັງນາຍຂອງພວກເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງການປ້ອມ ຍາມນີ້?

48 ແລະ ໄດ້ປຶກສາກັນ ເປັນ ເວລາດົນ ນານ, ໂດຍໄດ້ກ່າວໃນບັນດາພວກເຂົາ ເອງວ່າ: ເປັນຫຍັງນາຍຂອງພວກເຮົາຈຶ່ງ ຕ້ອງການປ້ອມຍາມນີ້, ໃນເມື່ອເຫັນໄດ້ວ່າ ນີ້ເປັນເວລາທີ່ສະຫງົບສຸກ?

49 ເງິນເຫລົ່ານີ້ຄວນເອົາໄປໄວ້ກັບຜູ້ ແລກປ່ຽນບໍ່ແມ່ນບໍ? ເພາະບໍ່ມີຄວາມຕ້ອງ ການສິ່ງເຫລົ່ານີ້.

50 ແລະ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຂັດແຍ້ງ ກັນຢູ່ນັ້ນ ພວກເຂົາກາຍເປັນຄົນກຽດຄ້ານ, ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງຕາມຄຳບັນ ຊາຂອງເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຂົາ.

51 ແລະ ສັດຕູໄດ້ມາໃນຕອນກາງຄືນ, ແລະ ໄດ້ໂຄ່ນ "ຮົ່ວລົງ; ແລະ ຄົນໃຊ້ຂອງ ເຈົ້ານາຍໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນ ແລະ ມີຄວາມຍ້ານ ກົວ, ແລະ ໄດ້ແລ່ນໜີໄປ; ແລະ ສັດຕູໄດ້ ຫຳລາຍ ວຽກ ງານ ຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ໂຄ່ນຕົ້ນໝາກກອກລົງ.

52 ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້ານາຍ, ເຈົ້າຂອງ ສວນອະງຸ່ນ, ໄດ້ເອີ້ນຄົນໃຊ້ຂອງລາວມາ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ເປັນຫຍັງ! ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນສາເຫດຂອງຄວາມຊົ່ວ ຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງນີ້?

53 ພວກເຈົ້າບໍ່ຄວນບໍ່ ທີ່ຈະເຮັດດັ່ງທີ່ ເຮົາໄດ້ບັນຊາພວກເຈົ້າ, ແລະ—ຫລັງຈາກ ພວກເຈົ້າໄດ້ປູກ ສວນ ອະງຸ່ນ, ແລະ ໄດ້ ສ້າງຮົ່ວອ້ອມມັນແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ຈັດໃຫ້ມີ ຄົນຍາມກຳແພງນັ້ນໄວ້—ທັງໄດ້ສ້າງປ້ອມ

ຍາມນຳອີກ, ແລະ ໄດ້ຈັດໃຫ້ມີຄົນຍາມຢູ່ ເທິງປ້ອມຍາມນັ້ນ, ແລະ ເຝົ້າຍາມ ສວນ ອະງຸ່ນຂອງເຮົາ, ແລະ ບໍ່ໃຫ້ເຊືອບຫລັບ ໄປ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ສັດຕູຈະມາໂຈມຕີພວກ ເຈົ້າ?

54 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນຍາມຢູ່ເທິງປ້ອມ ຍາມຕ້ອງຫລຽວເຫັນສັດຕູໃນຂະນະທີ່ເຂົາ ຍັງຢູ່ໄກ; ແລະ ເມື່ອນັ້ນພວກເຈົ້າຈະໄດ້ ຕຽມພ້ອມ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ສັດຕູໂຄ່ນຮົ່ວນັ້ນ ລົງ, ແລະ ຮັກສາສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາຈາກ ເງື່ອມມືຂອງຜູ້ທຳລາຍ.

55 ແລະ ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ຄົນໜຶ່ງຂອງລາວວ່າ: ຈົ່ງ ໄປ ແລະ ເຕົ້າໂຮມຄົນໃຊ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ນຳກຳລັງ "ທັງໝົດ ຂອງຄົວ ເຮືອນຂອງເຮົາໄປ, ຊຶ່ງຄືນັກຮົບຂອງເຮົາ, ຊາຍໜຸ່ມຂອງເຮົາ, ແລະ ຄົນໃນໄວກາງອາ ຍຸນຳອີກໃນບັນດາຄົນໃຊ້ທັງໝົດຂອງເຮົາ, ຜູ້ເປັນກຳລັງຂອງຄົວເຮືອນຂອງເຮົາ, ຍົກ ເວັ້ນແຕ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ກຳນົດໃຫ້ ຢູ່ຕໍ່ໄປ;

56 ແລະ ໃຫ້ພວກເຈົ້າໄປຍັງທີ່ດິນສວນ ອະງຸ່ນ ຂອງ ເຮົາ ທັນ ທີ, ແລະ ໄຖ່ ສວນ ອະງຸ່ນຂອງເຮົາ; ເພາະມັນເປັນຂອງເຮົາ; ເຮົາໄດ້ຊື້ມັນມາດ້ວຍເງິນ.

57 ສະນັ້ນ, ພວກເຈົ້າຈຶ່ງເຂົ້າໄປຫາທີ່ດິນ ຂອງເຮົາທັນທີ; ໃຫ້ພັງກຳແພງຂອງສັດຕູ ຂອງ ເຮົາ; ທຳລາຍ ປ້ອມ ຍາມ ຂອງ ພວກ ເຂົາລົງ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄົນຍາມຂອງພວກ ເຂົາແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປ.

58 ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາຮວມຕົວ ກັນຕໍ່ສູ້ພວກເຈົ້າ, ຈົ່ງ "ແກ້ຄຳສັດຕູຂອງ ເຮົາໃຫ້ເຮົາ, ເພື່ອວ່າໃນບໍ່ດົນເຮົາຈະມາ

51 ກ ອຊຸຍ 5:1-7. 105:16, 29-30. 55 ກ ຄພ 103:22, 29-30; 58 ກ ຄພ 97:22-24; 105:15.

ພ້ອມກັບພວກທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນບ້ານຂອງເຮົາ ແລະ ຄອບຄອງທີ່ດິນ.

59 ແລະ ຄົນ ໃຊ້ໄດ້ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ນາຍ ຂອງເຂົາວ່າ: ເມື່ອ ໃດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ຈະເກີດ ຂຶ້ນ?

60 ແລະ ລາວ ໄດ້ກ່າວ ກັບ ຄົນ ໃຊ້ ຂອງ ລາວ ວ່າ: ເມື່ອ ເຮົາ ປະສົງ; ເຈົ້າ ຈົ່ງ ໄປ ທັນ ທີ ແລະ ເຮັດທຸກສິ່ງທັງປວງ ບໍ່ວ່າອັນໃດກໍ ຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາເຈົ້າ;

61 ແລະ ນີ້ຈະເປັນຕາປະທັບ ແລະ ເປັນ ພອນ ເທິງເຈົ້າ—ຜູ້ ພິທັກ ຮັກ ສາ ທີ່ ຊື່ ສັດ ແລະ "ສະຫລາດ ໃນທ່າມກາງບ້ານ ຂອງ ເຮົາ, ຕູ້ປຶກຄອງໃນອານາຈັກຂອງເຮົາ.

62 ແລະ ຄົນ ໃຊ້ ຂອງ ລາວ ໄດ້ອອກ ໄປ ທັນທີ, ແລະ ໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທັງປວງ ບໍ່ວ່າ ອັນໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້ານາຍຂອງເຂົາໄດ້ບັນ ຊາເຂົາ; ແລະ "ຫລັງ ຈາກຫລາຍວັນ ທຸກ ສິ່ງທັງປວງຍ່ອມສຳເລັດ.

63 ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ເຮົາຈະສະແດງ ຄວາມ ສະຫລຽວ ສະຫລາດ ຂອງ ເຮົາ ໃຫ້ ພວກເຈົ້າເຫັນກ່ຽວກັບໜ່ວຍທັງໝົດຂອງ ສາດສະໜາຈັກ, ຕາບ ໃດທີ່ພວກເຂົາເຕັມ ໃຈຮັບການແນະນຳໃນວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເໝາະ ສົມ ສຳ ລັບ ຄວາມ ລອດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ—

64 ເພື່ອວ່າວຽກງານແຫ່ງການເຕົ້າໂຮມ ໄຟ້ພົນຂອງເຮົາຈະສືບຕໍ່ໄປ, ເພື່ອວ່າເຮົາ ຈະໄດ້ສ້າງພວກເຂົາຂຶ້ນສຳລັບນາມຂອງ ເຮົາໃນ "ບ່ອນທີ່ສັກສິດ; ເພາະເວລາແຫ່ງ ະການ ເກັບ ກ່ຽວ ມາ ເຖິງ ແລ້ວ, ແລະ ຄຳ

ຂອງເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງ ະສຳເລັດຄົບຖ້ວນ.

65 ສະນັ້ນ, ເຮົາຕ້ອງເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງ ເຮົາ, ຕາມຄຳອຸປະມາເລື່ອງເຂົ້າເປືອກ ແລະ "ເຂົ້ານົກ, ເພື່ອວ່າເຂົ້າເປືອກຈະຖືກ ເກັບໄວ້ຢູ່ໃນເລົ້າເພື່ອຈະໄດ້ມີຊີວິດນິລັນ ດອນ, ແລະ ໄດ້ຮັບການສວມມົງກຸດ ດ້ວຍ ລັດສະໝີພາບຂອງ ະຊັ້ນສູງ, ເມື່ອເຮົາຈະ ມາໃນອານາຈັກຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ ເພື່ອມອບລາງວັນໃຫ້ແກ່ທຸກໆຄົນຕາມທີ່ ວຽກງານຂອງເຂົາຈະເປັນໄປ;

66 ໃນຂະນະທີ່ເຂົ້ານົກຈະຖືກເຕົ້າໂຮມ ໄວ້ເປັນມັດໆ, ແລະ ສາຍຮັດຂອງມັນຖືກ ເຮັດ ໃຫ້ ແໜ້ນ ໜາ, ເພື່ອ ວ່າ ມັນ ຈະ ຖືກ "ເຜົາດ້ວຍໄຟທີ່ບໍ່ຮູ້ມອດ.

67 ສະນັ້ນ, ເຮົາ ຈະ ມອບ ບັນ ຍັດ ຂໍ້ ໜຶ່ງ ໃຫ້ແກ່ໜ່ວຍທັງໝົດຂອງສາດສະໜາຈັກ, ວ່າພວກເຂົາຈະມາເຕົ້າໂຮມກັນຕໍ່ໄປຢູ່ໃນ ສະຖານທີ່ ທີ່ເຮົາໄດ້ກຳນົດໄວ້.

68 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວ ກັບພວກເຈົ້າໃນບັນຍັດຂໍ້ທີ່ຜ່ານມາ, ຢາ ໃຫ້ການ "ເຕົ້າໂຮມຂອງພວກເຈົ້າເປັນໄປ ຢ່າງຟ້າວພັ່ງ, ຫລື ບົບໜີໄປ; ແຕ່ໃຫ້ທຸກສິ່ງ ທັງປວງຖືກຈັດຕຽມໄວ້ກ່ອນໜ້າພວກເຈົ້າ.

69 ແລະ ເພື່ອໃຫ້ທຸກສິ່ງທັງປວງຖືກຈັດ ຕຽມໄວ້ກ່ອນໜ້າພວກເຈົ້າ, ຈົ່ງຍິດຖືບັນ ຍັດ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ມອບ ໃຫ້ ກ່ຽວ ກັບ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້—

70 ຊຶ່ງກ່າວ, ຫລື ສິດສອນ, ໃຫ້ "ຊື່ທີ່ດິນ ທັງໝົດດ້ວຍເງິນ, ຊຶ່ງສາມາດຊື້ໄດ້ດ້ວຍ ເງິນ, ໃນພາກພື້ນທີ່ອ້ອມຮອບ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ ກຳນົດ ໄວ້ໃຫ້ເປັນແຜ່ນດິນຊີໂອນ, ເພື່ອ

<p>61 ກ ຄ 78:22. ຂ ມທ 25:20-23. 62 ກ ຄ 105:37. 64 ກ ຄ 87:8. ຂ ຄ 33:3, 7.</p>	<p>ຄມພ ເກັບກ່ຽວ. ຄ ຄ 1:38. 65 ກ ມທ 13:6-43; ຄພ 86:1-7. ຂ ຄມພ ລັດສະໝີພາບ</p>	<p>ຂອງຊັ້ນສູງ. 66 ກ ນຮ 1:5; ມທ 3:12; ຄພ 38:12; 63:33-34. 68 ກ ຄ 58:56. 70 ກ ຄ 63:27-29.</p>
--	---	---

ການ ເລີ່ມຕົ້ນ ຂອງການ ເຕົ້າ ໂຮມ ໄພ່ພົນ ຂອງເຮົາ;

71 ທີ່ດິນທັງໝົດຊຶ່ງສາມາດຊື້ໄດ້ໃນເຂດ ແຈັກສັນ, ແລະ ໃນເຂດອ້ອມແອ້ມ, ແລະ ປ່ອຍສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ໄວ້ໃນມືຂອງເຮົາ.

72 ບັດນີ້, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າວ່າ ໃຫ້ໜ່ວຍທັງໝົດ ຂອງ ສາດສະໜາຈັກຮິບ ໂຮມ ເງິນທັງໝົດຂອງ ພວກເຂົາເຂົ້າກັນ; ໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນໄປ ຕາມ ເວລາທີ່ເໝາະສົມ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຢ່າງ "ຟ້າວຟັງ; ແລະ ໃຫ້ເບິ່ງວ່າທຸກສິ່ງທັງປວງ ຖືກຈັດຕັ້ງມໄວ້ກ່ອນໜ້າພວກເຈົ້າ.

73 ແລະ ໃຫ້ກຳນົດຊາຍທີ່ໜ້າຍົກຍ້ອງ, ແມ່ນແຕ່ຄົນສະຫລາດ, ແລະ ສົ່ງພວກເຂົາ ໄປຊື້ທີ່ດິນເຫລົ່ານັ້ນ.

74 ແລະ ໜ່ວຍຕ່າງໆ ຂອງສາດສະໜາ ຈັກ ໃນ ດິນ ແດນ ທາງພາກຕາເວັນອອກ, ເມື່ອມັນຖືກສ້າງຂຶ້ນ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາຈະ ເຊື່ອຟັງຄຳແນະນຳນີ້ ພວກເຂົາຈະຊື້ທີ່ດິນ ແລະ ມາເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ທີ່ນັ້ນ; ແລະ ໃນວິທີ ນີ້ພວກເຂົາຈະໄດ້ສະຖາປະນາຊີໂອນຂຶ້ນ.

75 ເຖິງແມ່ນແຕ່ຕອນນີ້ກໍມີພຽງພໍແລ້ວ ທີ່ຈະສະສົມໄວ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ມີ ຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ທີ່ຈະໄຖ່ຊີໂອນ, ແລະ ສະຖາປະນາແຜ່ນດິນທີ່ຮຶກຮ້າງຂອງນາງ, ທີ່ຈະບໍ່ຖືກ ໂຄ່ນ ລົງ ອີກ, ຖ້າຫາກໜ່ວຍ ຕ່າງໆຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຜູ້ເອີ້ນຕົນເອງ ຕາມນາມຂອງເຮົາ, "ເຕັມໃຈເຊື່ອຟັງສຽງ ຂອງເຮົາ.

76 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ເຮົາກ່າວກັບພວກ ເຈົ້າວ່າ ຜູ້ທີ່ຖືກສັດຕູຂອງພວກເຂົາເຮັດ

ໃຫ້ກະຈັດ ກະຈາຍ ໄປ, ມັນ ເປັນ ຄວາມ ປະສົງຂອງເຮົາທີ່ພວກເຂົາຈະຮ້ອງຂໍໃຫ້ມີ ການຊົດ ໃຊ້, ແລະ ການໄຖ່, ໂດຍມີຂອງ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນ ຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ມີສິດອຳນາດເໜືອພວກ ເຈົ້າ—

77 ຕາມກົດ ແລະ "ລັດຖະທຳມະນູນ ຂອງຜູ້ຄົນ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຍອມໃຫ້ຖືກຈັດຕັ້ງ ຂຶ້ນ, ແລະ ຄວນຖືກຮັກສາໄວ້ເພື່ອ ສິດທິ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງເນື້ອໜັງທັງປວງ, ຕາມ ຫລັກທຳທີ່ທຽງທຳ ແລະ ສັກສິດ;

78 ເພື່ອວ່າມະນຸດທຸກໆຄົນຈະໄດ້ກະທຳ ໃນຄຳສອນ ແລະ ຫລັກທຳກ່ຽວກັບອະນາ ຄົດ, ຕາມ "ອຳເພີໃຈອັນຊອບທຳ ຊຶ່ງເຮົາ ໄດ້ມອບ ໃຫ້ແກ່ເຂົາ, ເພື່ອວ່າມະນຸດທຸກ ຄົນຈະ ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ບາບຂອງຕົນເອງ ໃນວັນແຫ່ງ "ການພິພາກສາ.

79 ສະນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງບໍ່ຖືກຕ້ອງທີ່ມະນຸດ ຄົນ ໃດຈະຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາດຂອງຄົນ ອື່ນ.

80 ແລະ ເພື່ອຈຸດປະສົງນີ້ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຈັດ ຕັ້ງກົດ "ລັດຖະທຳມະນູນຂອງແຜ່ນດິນນີ້, ໂດຍມີຂອງຄົນທີ່ສະຫລາດ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຍົກ ຂຶ້ນເພື່ອຈຸດປະສົງນີ້ເອງ, ແລະ ໄດ້ໄຖ່ແຜ່ນ ດິນໂດຍ "ການນອງເລືອດ.

81 ບັດນີ້, ເຮົາຈະປຽບທຽບລູກຫລານ ຂອງຊີໂອນ ໃສ່ກັບສິ່ງໃດ? ເຮົາຈະປຽບ ທຽບພວກເຂົາໃສ່ກັບ "ຄຳອຸປະມາເລື່ອງ ຍິງ ຄົນໜຶ່ງ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນທີ່ບໍ່ທຽງທຳ, ເພາະມະນຸດຄວນ "ອະທິຖານສະເໝີ ແລະ ບໍ່ທ້ຖອຍ, ຊຶ່ງກ່າວວ່າ—

<p>72 ກ ອຊຸຍ 52:10–12. 75 ກ ແອວ 5:37–39. 77 ກ ຄມພ ປົກຄອງ, ການປົກຄອງ. ຂ ຄມພ ເສລີພາບ. 78 ກ ຄມພ ອຳເພີໃຈ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້ ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມ ຮັບຜິດຊອບ. ຄ ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. 80 ກ 2 ນພ 1:7–9;</p>	<p>ຄພ 98:5–6. ຄມພ ລັດຖະທຳມະນູນ. ຂ 1 ນພ 13:13–19. 81 ກ ລກ 18:1–8. ຂ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.</p>
---	---	---

82 ໃນເມືອງໜຶ່ງມີຜູ້ຕັດສິນຄົນໜຶ່ງທີ່ບໍ່
ຍ້ານກົວພຣະເຈົ້າ, ທັງບໍ່ເຫັນແກ່ມະນຸດ.

83 ແລະ ມີແມ່ໝ້າຍຄົນໜຶ່ງຢູ່ໃນເມືອງ
ນັ້ນ, ແລະ ນາງໄດ້ມາຫາລາວ, ໂດຍກ່າວ
ວ່າ: ຂໍໃຫ້ແກ່ແຄ້ນສັດຕູໃຫ້ຂ້າມໂອແດ່.

84 ແລະ ລາວບໍ່ຍອມເຮັດສິ່ງໃດຊົ່ວໄລ
ຍະໜຶ່ງ, ແຕ່ຕໍ່ມາລາວໄດ້ກ່າວຢູ່ໃນໃຈວ່າ:
ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາບໍ່ຍ້ານກົວພຣະເຈົ້າ, ຫລື
ບໍ່ເຫັນແກ່ມະນຸດ, ແຕ່ເພາະແມ່ໝ້າຍຄົນ
ນີ້ໄດ້ມາລົບກວນເຮົາ, ເຮົາຈຶ່ງຈະແກ່ແຄ້ນ
ໃຫ້ນາງ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ນາງຈະທຽວກັບມາ
ລົບກວນເຮົາອີກບໍ່ເລິກບໍ່ແລ້ວ.

85 ເຮົາ ຈະ ປຽບ ທຽບ ລູກ ຫລານ ຂອງ
ຊີໂອນດັ່ງນັ້ນ.

86 ໃຫ້ພວກເຂົາຮ້ອງຂໍຢູ່ທີ່ຕົນຂອງຜູ້ຕັດ
ສິນ;

87 ແລະ ຖ້າຫາກລາວບໍ່ຟັງພວກເຂົາ,
ໃຫ້ພວກເຂົາຮ້ອງຂໍຢູ່ທີ່ຕົນຂອງເຈົ້າລັດ;

88 ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າລັດບໍ່ຟັງພວກເຂົາ,
ໃຫ້ພວກເຂົາຮ້ອງຂໍຢູ່ທີ່ຕົນຂອງປະທານາ
ທິບໍດີ;

89 ແລະ ຖ້າຫາກປະທານາທິບໍດີບໍ່ຟັງ
ພວກເຂົາ, ຈາກນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະລຸກ
ຂຶ້ນ ແລະ ສະເດັດອອກມາຈາກ "ບ່ອນລີ້
ລັບຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໃນຄວາມໂມໂຫ
ຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຈະລົບກວນປະຊາ
ຊາດ;

90 ແລະ ໃນຄວາມບໍ່ພໍພຣະໂທອັນ
ເດືອດດານຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໃນຄວາມ
ພຣະພິໂລດອັນຮຸນແຮງຂອງພຣະອົງ, ໃນ

ວັນເວລາຂອງພຣະອົງ, ຈະຕັດ "ຜູ້ພິທັກ
ຮັກສາທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ, ທີ່ບໍ່ຊື່ສັດ, ແລະ ທີ່ບໍ່
ທ່ຽງທຳ ເຫລົ່ານັ້ນອອກ, ແລະ ກຳນົດພາກ
ສ່ວນທີ່ເປັນຂອງພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ
ໃນບັນດາຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ, ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່
ເຊື່ອຖື;

91 ແມ່ນ ແຕ່ ໃນຄວາມມືດພາຍນອກ,
ບ່ອນທີ່ມີ "ການຮ້ອງໄທ້, ແລະ ການຄວນ
ຄາງ, ແລະ ການຂົບແຂ້ວຄົງວຸພັນ.

92 ສະນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງອະທິຖານ, ເພື່ອ
ວ່າຫຼຸຂອງພວກເຂົາຈະເປີດຟັງສຽງຮ້ອງ
ຂອງພວກເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າເຮົາຈະ "ເມດຕາ
ພວກເຂົາ, ເພື່ອວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະບໍ່ມາສູ່
ພວກເຂົາ.

93 ສິ່ງໃດທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວກັບພວກເຈົ້າ
ຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນ, ເພື່ອວ່າມະນຸດທັງປວງ
ຈະບໍ່ຖືກປະໄວ້ໂດຍບໍ່ມີ "ຂໍ້ແກ້ຕົວ;

94 ເພື່ອວ່າຄົນທີ່ສະຫລາດ ແລະ ຜູ້ປົກ
ຄອງຈະໄດ້ຍິນ ແລະ ຮູ້ຈັກສິ່ງທີ່ພວກເຂົາ
ບໍ່ເຄີຍ "ພິຈາລະນາ;

95 ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ເລີ່ມນຳການກະ
ທຳຂອງເຮົາ, "ການກະທຳທີ່ແປກໆຂອງ
ເຮົາອອກມາ, ແລະ ເຮັດວຽກງານຂອງ
ເຮົາ, ວຽກງານທີ່ແປກໆຂອງເຮົາ, ເພື່ອ
ວ່າມະນຸດຈະ "ຫລິງເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງ
ລະຫວ່າງຄວາມຊອບທຳ ແລະ ຄົນຊົ່ວ,
ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

96 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກ
ເຈົ້າວ່າ, ມັນເປັນການກົງກັນຂ້າມກັບບັນ
ຍັດຂອງເຮົາ ແລະ ຄວາມປະສົງຂອງເຮົາ

89 ກ ອຊຸຍ 45:15;
ຄພ 121:1, 4; 123:6.
90 ກ ຄມພ ພິທັກຮັກສາ, ຜູ້ພິທັກ
ຮັກສາ, ການພິທັກຮັກສາ.
ຂ ພນມ 21:8.
ຄມພ ບໍ່ເຊື່ອຖື,
ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື.

91 ກ ມທ 25:30;
ຄພ 19:5; 29:15-17;
124:8.
92 ກ ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດ
ຕາ, ຄວາມເມດຕາ.
93 ກ ຮມ 1:18-21.
94 ກ ອຊຸຍ 52:15;

3 ນຟ 20:45; 21:8.
95 ກ ອຊຸຍ 28:21;
ຄພ 95:4.
ຂ ມລກ 3:18.
ຄມພ ການສາມາດສັງ
ເກດ, ຂອງປະທານແຫ່ງ.

ທີ່ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ຊິດນີ ກຽວເບີດ ຈະຂາຍ ກໍຄັງຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີຂອງສັດຕູຂອງເຮົາ.

97 ຢ່າໃຫ້ສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກຳນົດໄວ້ມີມົນທົນ ໂດຍສັດຕູຂອງເຮົາ, ໂດຍການຍິນຍອມຂອງຜູ້ທີ່ເອີ້ນຕົນເອງຕາມນາມຂອງເຮົາ;

98 ເພາະມີຄືບາບທີ່ສາທັດ ແລະ ຮ້າຍແຮງຕໍ່ຕ້ານເຮົາ, ແລະ ຕໍ່ຕ້ານຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ເນື່ອງຈາກສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ອອກຄຳສັ່ງ ແລະ ຊຶ່ງຈະເກີດກັບປະຊາຊາດຕ່າງໆໃນບໍ່ດົນນີ້.

99 ສະນັ້ນ, ມັນເປັນຄວາມປະສົງຂອງເຮົາທີ່ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຄວນອ້າງສິດ, ແລະ

ຖືສິດກັບສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

100 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ຄວນອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ; ເພາະຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາຍັງນຳໝາກຜົນທີ່ດີ ແລະ ວຽກງານທີ່ເໝາະສົມກັບອານາຈັກຂອງເຮົາອອກມາ, ພວກເຂົາຈະອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

101 ພວກເຂົາຈະສ້າງ, ແລະ ຄົນອື່ນຈະຮັບມັນເປັນ ກູ່ມມໍລະດົກບໍ່ໄດ້; ພວກເຂົາຈະປູກສວນອະງຸ່ນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະກິນໝາກຜົນຈາກສວນນັ້ນ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 102

ບັນທຶກການຈັດຕັ້ງສະພາສູງຊຸດທຳອິດຂອງສາດສະໜາຈັກ, ທີ່ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໄອໄຮ ໄອ, ວັນທີ 17 ເດືອນກຸມພາ, 1834. ຕົ້ນສະບັບຂອງບັນທຶກນີ້ແມ່ນຖືກບັນທຶກໂດຍແອວເດີ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ແລະ ອໍສັນ ຮາຍດ໌. ສາດສະດາໄດ້ດັດແປງບັນທຶກໃນມື້ຕໍ່ມາ, ແລະ ໜຶ່ງມື້ຈາກນັ້ນ ບັນທຶກທີ່ຖືກດັດແປງແລ້ວ ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ຢ່າງເປັນເອກະສັນ ໂດຍສະພາສູງ ວ່າເປັນ “ລະບຽບການ ແລະ ກົດລັດຖະທຳມະນູນຂອງສະພາສູງ” ຂອງສາດສະໜາຈັກ. ຂໍ້ທີ 30 ຈົນເຖິງ 32, ໂດຍທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບສະພາອັກຄະສາວິກສິບສອງ, ໄດ້ຖືກຕື່ມໃສ່ໃນປີ 1835 ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ຕອນພາກນີ້ໄດ້ຖືກຈັດຕຽມ ສຳລັບການພິມໃນຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ.

1-8, ສະພາສູງໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ເພື່ອໃຫ້ແກ່ໄຂບັນຫາທີ່ສຳຄັນຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນສາດສະໜາຈັກ; 9-18, ລະບຽບການ ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ສຳລັບການພິຈາລະນາຄະດີ; 19-23, ປະທານສະພາເປັນຜູ້ຕັດສິນ; 24-34, ລະບຽບການອຸທອນໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງໄວ້.

1 ວັນນີ້ສະພາໃຫຍ່ຂອງມະຫາປະໂລຫິດຊາວສີ່ຄົນ ໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນຢູ່ເຮືອນຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ໂດຍການເປີດເຜີຍ, ແລະ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຈັດຕັ້ງ “ສະພາສູງຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍມະຫາປະໂລຫິດສິບສອງ

96 ກ ຄມພ ຄັງ. 97 ກ ຄພ 103:4;	112:25-26; 125:2. 101 ກ ອຊຢ 65:21-22.	ຄມພ ພັນປີ. 102 1 ກ ຄມພ ສະພາສູງ.
---------------------------------	--	------------------------------------

ຄົນ, ແລະ ປະທານໜຶ່ງ ຫລື ສາມຄົນຕາມ ແຕ່ຄວາມຈຳເປັນຂອງຄະດີ.

2 ສະພາສູງໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ໂດຍການ ເປີດເຜີຍ ເພື່ອ ຈຸດປະສົງ ໃນ ການ ແກ້ໄຂ ບັນຫາທີ່ສຳຄັນຊຶ່ງອາດເກີດຂຶ້ນໃນສາດ ສະໜາຈັກ, ຊຶ່ງທາງສາດສະໜາຈັກ ຫລື ສະພາ ກໍຂອງອະທິການບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂ ໄດ້ ເພື່ອໃຫ້ເປັນທີ່ພໍໃຈຕໍ່ຝ່າຍຕ່າງໆ.

3 ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ຊິດນີ ຣິກດອນ ແລະ ເຟຣ໌ເດຣິກ ຈີ ວິວລູມສ໌ ໄດ້ ຖືກ ຮັບຮູ້ເປັນປະທານ ໂດຍ ສູງຂອງ ສະພາ; ແລະ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ພໍ່, ຈອນ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ ໂຄ, ຈອນ ຈອນ ສັນ, ມາຕິນ ແຣນິສ, ຈອນ ແອັສ ຄາດເທີ, ແຈເຣັດ ຄາດເທີ, ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ, ແຊມໂຍ ເອັຈ ສະມິດ, ອໍສັນ ຮາຍດ໌, ຊຽວເວສເຕີ ສະມິດ, ແລະ ລຸກ ຈອນສັນ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນມະຫາປະ ໂລຫິດ, ໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນສະພາແກ່ ສາດສະໜາຈັກ, ໂດຍສູງທີ່ເປັນເອກະ ສັນຂອງສະພາ.

4 ສະມາຊິກ ສະພາ ທີ່ກ່າວ ເຖິງ ຢູ່ ຂ້າງ ເທິງ ນັ້ນ ໄດ້ຖືກຖາມວ່າ ເຂົາເຈົ້າ ຈະ ຮັບ ເອົາການມອບໝາຍຫລືບໍ່, ແລະ ເຂົາເຈົ້າ ຈະ ປະ ຕິ ບັດໜ້າທີ່ນັ້ນອີງຕາມກົດຂອງ ສະຫວັນຫລືບໍ່, ຊຶ່ງທຸກຄົນເຫລົ່ານັ້ນກໍໄດ້ ຕອບ ວ່າ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ຮັບ ເອົາ ການ ມອບ ໝາຍຂອງຕົນ, ແລະ ຈະເຮັດໜ້າທີ່ຂອງ ຕົນ ຕາມ ພຣະ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ທີ່ ໄດ້ ປະທານໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ.

5 ຈຳນວນ ຄົນ ທີ່ ປະກອບ ເປັນ ສະພາ, ຜູ້ອອກສຽງ ໃນນາມ ແລະ ເພື່ອ ສາດສະ ໜາຈັກໃນການແຕ່ງຕັ້ງສະມາຊິກທີ່ກ່າວ ເຖິງຂ້າງເທິງມີສີ່ສິບສາມຄົນ, ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: ມະຫາປະໂລຫິດເກົ້າຄົນ, ແອວເດີສິບເຈັດ

ຄົນ, ປະໂລຫິດສີ່ຄົນ, ແລະ ສະມາຊິກສິບ ສາມຄົນ.

6 ໄດ້ອອກສຽງ: ວ່າ ສະພາສູງ ຈະ ບໍ່ມີ ອຳນາດທີ່ຈະກະທຳປາດສະຈາກສະມາ ຊິກເຈັດຄົນທີ່ກ່າວເຖິງຢູ່ຂ້າງເທິງ, ຫລື ຜູ້ ສືບຕໍ່ຕຳແໜ່ງແທນເຂົາເຈົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງຢູ່ ທີ່ນັ້ນ.

7 ເຈັດ ຄົນ ນີ້ ມີ ອຳນາດ ທີ່ ຈະ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ມະຫາປະໂລຫິດຄົນອື່ນໆ, ຜູ້ຊຶ່ງເຂົາເຈົ້າ ອາດພິຈາລະນາວ່າມີຄ່າຄວນພໍ ແລະ ສາ ມາດເຮັດໜ້າທີ່ແທນສະມາຊິກທີ່ບໍ່ຢູ່ນັ້ນ.

8 ໄດ້ອອກສຽງ: ວ່າ ເມື່ອ ໃດກໍຕາມທີ່ມີ ຕຳແໜ່ງວ່າງເມື່ອງດ້ວຍການເຖິງແກ່ກຳ, ການບົດອອກຈາກໜ້າທີ່ເພາະການລ່ວງ ລະເມີດ, ຫລື ການຍ້າຍອອກຈາກເຂດປົກ ຄອງຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຂອງສະມາຊິກ ຄົນໃດທີ່ກ່າວເຖິງຢູ່ຂ້າງເທິງ, ຕຳແໜ່ງດັ່ງ ກ່າວຈະມີຄົນອື່ນມາຮັບແທນຈາກການສະ ເໜີຊື່ໂດຍປະທານຄົນໜຶ່ງ ຫລື ໂດຍກຸ່ມ ປະທານ, ແລະ ໄດ້ຮັບການເຫັນພ້ອມໂດຍ ສູງຂອງສະພາມະຫາປະໂລຫິດ, ທີ່ມາຊຸມ ນຸມກັນໃນຈຸດປະສົງນັ້ນ, ເພື່ອກະທຳໃນ ນາມຂອງສາດສະໜາຈັກ.

9 ປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຜູ້ຊຶ່ງ ເປັນປະທານສະພານຳອີກ, ແມ່ນ ໄດ້ຖືກ ແຕ່ງຕັ້ງໂດຍ ການເປີດເຜີຍ, ແລະ ຖືກ ຮັບຮູ້ໃນການບໍລິຫານງານຂອງເພິ່ນໂດຍ ສູງຂອງສາດສະໜາຈັກ.

10 ແລະ ມັນເປັນໄປຕາມກຽດສັກສີຂອງ ໜ້າທີ່ຂອງເພິ່ນ ວ່າເພິ່ນຈະຄວບຄຸມສະພາ ຂອງສາດສະໜາຈັກ; ແລະ ມັນເປັນສິດທິ ພິເສດຂອງເພິ່ນທີ່ຈະມີປະທານຄົນອື່ນອີກ ສອງຄົນມາຊ່ວຍເຫລືອ, ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃນ ແບບດຽວກັນກັບທີ່ເພິ່ນໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ.

2 ກ ຄພ 107:72-74. 9 ກ ຄພ ເປີດເຜີຍ,	ການເປີດເຜີຍ. ຂ ຄພ ການສະໜັບສະໜູນ	ຜູ້ນຳຂອງສາດສະໜາຈັກ.
---------------------------------------	------------------------------------	---------------------

11 ແລະ ໃນກໍລະນີທີ່ຄົນໜຶ່ງໃນຈຳນວນສອງ ຄົນນັ້ນ ຫລື ທັງສອງທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຊ່ວຍເຫລືອເພິ່ນບໍ່ຢູ່, ເພິ່ນມີອຳນາດທີ່ຈະຄວບຄຸມສະພາ ໂດຍປາດສະຈາກຜູ້ຊ່ວຍ; ແລະ ໃນກໍລະນີທີ່ຕົວເພິ່ນເອງບໍ່ຢູ່, ປະທານຄົນອື່ນມີອຳນາດເປັນປະທານແທນເພິ່ນ, ທັງສອງຄົນ ຫລື ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງໃນສອງຄົນນັ້ນ.

12 ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ສະພາສູງຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຕາມແບບແຜນທີ່ກ່າວມານັ້ນ, ມັນຈະເປັນໜ້າທີ່ຂອງສະມາຊິກສະພາສິບສອງທີ່ຈະຈົກສະຫລາກໝາຍເລກ, ແລະ ໂດຍການນີ້ຈະຮູ້ແນ່ວ່າຄົນໃດໃນສິບສອງຄົນຈະໄດ້ກ່າວເປັນຄົນທຳອິດ, ໂດຍການເລີ່ມຕົ້ນຈາກຜູ້ໝາຍເລກໜຶ່ງແລະ ຕໍ່ໄປຕາມລຳດັບຈົນເຖິງຜູ້ໝາຍເລກສິບສອງ.

13 ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ສະພານີ້ມາຊຸມນຸມກັນເພື່ອດຳເນີນຄະດີໃດຄະດີໜຶ່ງ, ສະມາຊິກສະພາສິບສອງຈະພິຈາລະນາວ່າມັນຫຍຸ້ງຍາກຫລືບໍ່; ຖ້າມັນບໍ່ຫຍຸ້ງຍາກ, ແລ້ວສະມາຊິກສະພາສອງຄົນເທົ່ານັ້ນຈະກ່າວກ່ຽວກັບຄະດີນັ້ນ, ຕາມແບບແຜນທີ່ຂຽນໄວ້ຢູ່ຂ້າງເທິງ.

14 ແຕ່ຖ້າຫາກຄິດວ່າມັນຫຍຸ້ງຍາກ, ແລ້ວສີ່ຄົນຈະຖືກກຳນົດ; ແລະ ຖ້າຫາກຫຍຸ້ງຍາກວ່ານັ້ນ, ແລ້ວຫົກຄົນ; ແຕ່ບໍ່ມີຄະດີເລື່ອງໃດທີ່ຈະກຳນົດໃຫ້ກ່າວເກີນຫົກຄົນ.

15 ຈຳເລີຍ, ໃນທຸກຄະດີ, ມີສິດໃນເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງສະພາ, ເພື່ອປ້ອງກັນການໝິ່ນປະໝາດ ຫລື ຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທຳ.

16 ແລະ ສະມາຊິກສະພາທີ່ຖືກກຳນົດ

ໃຫ້ກ່າວຢູ່ຕໍ່ໜ້າສະພາຈະສະເໜີຄະດີ, ຫລັງຈາກໄດ້ກວດກາເບິ່ງຫລັກຖານ, ຕາມຄວາມຈິງຢູ່ຕໍ່ໜ້າສະພາ; ແລະ ທຸກຄົນຈະກ່າວຕາມຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ "ຄວາມຍຸດຕິທຳ.

17 ສະມາຊິກສະພາທີ່ຈົກສະຫລາກໄດ້ເລກທີ 2, 4, 6, 8, 10, ແລະ 12, ເປັນບຸກຄົນທີ່ຍືນຢູ່ເພື່ອຈຳເລີຍ, ແລະ ປ້ອງກັນການປະໝິ່ນປະໝາດ ແລະ ຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທຳ.

18 ໃນທຸກຄະດີ ໂຈດ ແລະ ຈຳເລີຍມີສິດທີ່ຈະກ່າວເພື່ອຕົນເອງຢູ່ຕໍ່ໜ້າສະພາ, ຫລັງຈາກໄດ້ຍືນຫລັກຖານ ແລະ ສະມາຊິກສະພາຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກກຳນົດໃຫ້ກ່າວກ່ຽວກັບຄະດີໄດ້ໃຫ້ຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຂອງເຂົາເຈົ້າແລ້ວ.

19 ຫລັງຈາກໄດ້ຍືນຫລັກຖານ, ສະມາຊິກສະພາ, ໂຈດ ແລະ ຈຳເລີຍໄດ້ກ່າວແລ້ວ, ປະທານຈະຕັດສິນຕາມຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເພິ່ນກ່ຽວກັບຄະດີນັ້ນ, ແລະ ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກສະພາສິບສອງເຫັນພ້ອມ ໂດຍການອອກສຽງຂອງເຂົາເຈົ້າ.

20 ແຕ່ຖ້າຫາກສະມາຊິກສະພາທີ່ເຫລືອຢູ່, ຜູ້ບໍ່ໄດ້ກ່າວ, ຫລື ຄົນໃດໃນເຂົາເຈົ້າ, ຫລັງຈາກໄດ້ຍືນຫລັກຖານ ແລະ ຄຳວິງວອນແບບບໍ່ຍຸດຕິທຳ, ພົບເຫັນຄວາມຜິດພາດໃນການຕັດສິນຂອງປະທານ, ແລ້ວເຂົາເຈົ້າຈະສະແດງມັນໃຫ້ປະຈັກ, ແລະ ຄະດີນັ້ນຈະມີການພິຈາລະນາໃໝ່.

21 ແລະ ຫລັງຈາກການພິຈາລະນາໃໝ່ຢ່າງລະມັດລະວັງ, ຖ້າຫາກມີຄວາມແຈ້ມແຈ້ງໃດໆມາຕື່ມໃສ່ຄະດີ, ແລ້ວກໍຈະຖືກປ່ຽນແປງຕາມນັ້ນ.

22 ແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີຄວາມແຈ້ມແຈ້ງ

16ກ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ.

ໃດໆ ມາຕື່ມ ໃສ່, ແລ້ວ ການ ຕັດ ສິນ ເທື່ອ ທຳອິດຍັງມີສິດຢູ່, ແລະ ສະມາຊິກສະພາ ສ່ວນ ໃຫຍ່ ກໍ່ມີ ອຳນາດ ຕັດ ສິນ ຢ່າງ ດຽວ ກັນນັ້ນ.

23 ໃນກໍລະນີອັນຫຍຸ້ງຍາກທີ່ກ່ຽວກັບ "ຄຳສອນ ຫລື ຫລັກທຳ, ຖ້າຫາກບໍ່ມີຂຽນ ໄວ້ພໍທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄະດີນັ້ນ ແຈ່ມແຈ້ງຕໍ່ ຄວາມຄິດຂອງສະພາ, ແລ້ວປະທານ ຈະ ຫຼຸນຖາມ ແລະ ຮັບພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໂດຍ ການເປີດເຜີຍ.

24 ມະຫາປະໂລຫິດ, ເມື່ອຢູ່ບ່ອນອື່ນ, ມີ ອຳນາດທີ່ຈະເອີ້ນ ແລະ ຈັດຕັ້ງສະພາຕາມ ວິທີທີ່ກ່າວມາກ່ອນນັ້ນ, ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ ຫຍຸ້ງຍາກ, ເມື່ອທັງສອງຝ່າຍ ຫລື ຝ່າຍໃດ ຝ່າຍໜຶ່ງຮຽກຮ້ອງ.

25 ແລະ ສະພາ ມະຫາ ປະ ໂລ ຫິດ ດັ່ງ ກ່າວ ຈະມີອຳນາດທີ່ຈະກຳນົດຄົນໜຶ່ງ ໃນ ຈຳນວນ ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ເອງ ໃຫ້ ຄວບ ຄຸມ ສະພາດັ່ງກ່າວສຳລັບເວລານັ້ນ.

26 ມັນຈະເປັນໜ້າທີ່ຂອງສະພາດັ່ງກ່າວ ທີ່ຈະສົ່ງໃບສຳເນົາຂອງການດຳເນີນການ ຂອງເຂົາເຈົ້າສະບັບໜຶ່ງ, ໂດຍທັນທີ, ພ້ອມ ດ້ວຍ ປະຈັກ ພະຍານ ອັນ ຄົບ ຖ້ວນ ຂອງ ການຕັດສິນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໄປໃຫ້ສະພາ ສູງທີ່ຢູ່ກັບຝ່າຍປະທານສູງສຸດຂອງສາດ ສະໜາຈັກ.

27 ຖ້າ ຫາກ ທັງ ສອງ ຝ່າຍ ຫລື ຝ່າຍ ໃດຝ່າຍໜຶ່ງບໍ່ພໍໃຈກັບການຕັດສິນຂອງ ສະພາດັ່ງກ່າວ, ເຂົາເຈົ້າສາມາດອຸທອນ ຂຶ້ນໄປຫາສະພາສູງ ທີ່ຢູ່ກັບຝ່າຍປະທານ ສູງສຸດຂອງສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ຂໍໃຫ້ມີ ການພິຈາລະນາໃໝ່, ຊຶ່ງຄະດີນັ້ນຈະຖືກ ຮັບຟັງ, ຕາມແບບແຜນທີ່ຂຽນໄວ້, ຄືກັບ ວ່າບໍ່ມີການຕັດສິນເຊັ່ນນັ້ນມາກ່ອນ.

28 ສະພານີ້ຂອງມະຫາປະໂລຫິດ ທີ່ ເດີນທາງ ໄປ ບ່ອນ ອື່ນ ຈະ ຖືກ ເອີ້ນ ພຽງ ແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ເປັນຄະດີ ທີ່ "ຫຍຸ້ງຍາກ ທີ່ສຸດຂອງສາດສະໜາຈັກເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ບໍ່ມີຄະດີທີ່ທຳມະດາ ຫລື ຄະດີທີ່ປົກກະ ຕິໃດທີ່ມີເຫດຜົນພຽງພໍທີ່ຈະເອີ້ນສະພາ ເຊັ່ນນັ້ນ.

29 ມະຫາປະໂລຫິດທີ່ເຄື່ອນທີ່ ຫລື ປະ ຈຳການຢູ່ບ່ອນອື່ນ ມີອຳນາດທີ່ຈະກ່າວ ວ່າຈຳເປັນ ຫລື ບໍ່ຈຳເປັນທີ່ຈະເອີ້ນສະພາ ເຊັ່ນນັ້ນ.

30 ມີຄວາມແຕກຕ່າງ ລະຫວ່າງ ສະພາ ສູງ ຫລື ມະຫາປະໂລຫິດເຄື່ອນທີ່, ແລະ "ສະພາ ສູງ ເຄື່ອນ ທີ່ ຊຶ່ງ ປະກອບ ດ້ວຍ "ອັກຄະສາວົກສິບສອງ, ໃນການຕັດສິນ ຂອງເຂົາເຈົ້າ.

31 ຈາກການຕັດສິນຂອງສະພາກ່ອນ ຈະມີການອຸທອນໄດ້; ແຕ່ຈາກການຕັດສິນ ຂອງສະພາທີ່ຫລັງ ຈະອຸທອນບໍ່ໄດ້.

32 ການຕັດສິນທີ່ຫລັງຈະຖືກເອີ້ນ ພຽງ ແຕ່ເພື່ອ ສອບ ຖາມ ໂດຍ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຊັ້ນຜູ້ ໃຫຍ່ ຂອງສາດສະໜາຈັກເທົ່ານັ້ນ ໃນກໍ ລະນີທີ່ມີການລ່ວງລະເມີດ.

33 ການຕົກລົງ: ວ່າ ປະທານ ຫລື ກຸ່ມ ປະທານທີ່ຢູ່ກັບຝ່າຍປະທານສູງສຸດຂອງ ສາດສະໜາຈັກ ຈະມີອຳນາດທີ່ຈະຕັດສິນ ຄະດີໃດໆເຊັ່ນນັ້ນ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ອຸທອນ, ວ່າມີ ສິດທີ່ຈະພິຈາລະນາໃໝ່ຫລືບໍ່, ຫລັງຈາກ ໄດ້ກວດກາເບິ່ງການອຸທອນ ແລະ ຫລັກ ຖານ ແລະ ຄຳຢືນຍັນທີ່ຕິດມານຳ.

34 ຈາກນັ້ນ ສະມາຊິກສະພາສິບສອງ ຄົນ ໄດ້ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ການ ຈົກ ສະ ຫລາກ ຫລື ປ່ອນບັດ, ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ແນ່ວ່າຜູ້ໃດຄວນກ່າວ ກ່ອນ, ແລະ ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນຜົນທີ່ໄດ້ຮັບ, ນັ້ນ

23 ກ ຈບຊ 9:8. ຂ ຄມພ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ. 28 ກ ຄພ 107:78. 30 ກ ຄພ 107:23-24, 35-38. ຂ ຄມພ ອັກຄະສາວົກ.

ຄື: 1, ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ; 2, ໂຈເຊັບ ໂຄ; 3, ແຊມໂຍ ເອັຈ ສະມິດ; 4, ລຸກ ຈອນ ສັນ; 5, ຈອນ ແອັສ ຄາດເທີ; 6, ຊຽວເວສ ເຕີ ສະມິດ; 7, ຈອນ ຈອນ ສັນ; 8, ອໍສັນ ຮາຍດ໌; 9, ແຈເຣັດ ຄາດເທີ; 10, ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ພໍ່; 11, ຈອນ ສະມິດ; 12, ມາຕິນ

ແຮຣິສ.

ຫລັງຈາກການອະທິຖານ ແລ້ວກໍໄດ້ປິດ ການປະຊຸມ.

ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ,
ອໍສັນ ຮາຍດ໌,

ສະໝຸນ

ພາກທີ 103

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງເຄິດແລນ, ລັດ ໂອໄຮ ໂອ, ວັນທີ 24 ເດືອນກຸມພາ, 1834. ການເປີດເຜີຍນີ້ໄດ້ຮັບຫລັງຈາກພາລີ ພິ ພະແຮັດ ແລະ ໄລມັນ ໄວ້ ໄດ້ມາເຖິງເມືອງເຄິດແລນ, ລັດ ໂອໄຮ ໂອ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ມາຈາກລັດ ມີເຊີຣີເພື່ອປົກສາຫາລືກັບສາດສະດາກ່ຽວກັບການສົ່ງເຄາະ ແລະ ການສົ່ງໄພພົນຂອງ ພຣະເຈົ້າກັບຄືນສູ່ແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເຈົ້າໃນເຂດແຈັກສັນ.

1-4, ດ້ວຍເຫດໃດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ໄພພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນເຂດ ແຈັກສັນຖືກຂົ່ມເຫັງ; 5-10, ໄພພົນຂອງ ພຣະເຈົ້າຈະຊະນະຖ້າຫາກພວກເຂົາຮັກ ສາພຣະບັນຍັດ; 11-20, ການໄຕ່ຊີໂອນ ຈະມາເຖິງ ໂດຍອຳນາດ, ແລະ ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຈະເດີນອອກໜ້າຜູ້ຄົນຂອງພຣະ ອົງ; 21-28, ໄພພົນຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງໄປ ເຕົ້າໂຮມກັນໃນຊີໂອນ, ແລະ ຄົນທີ່ມອບຊີ ວິດຂອງຕົນ ຈະພົບມັນອີກ; 29-40, ອ້າຍ ນ້ອງຫລາຍຄົນໄດ້ຖືກເອົ້ນໃຫ້ຈັດຕັ້ງຄ້າຍ ຊີໂອນຂຶ້ນ ແລະ ໃຫ້ໄປຫາຊີໂອນ; ພວກ ເຂົາຖືກສັນຍາວ່າ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບໄຊ ຊະນະຖ້າຫາກພວກເຂົາຊື່ສັດ.

ແກ່ພວກເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວິທີທີ່ ຈະ ະປະຕິບັດຕົນໃນການເຮັດໜ້າທີ່ຂອງ ພວກເຈົ້າກ່ຽວກັບຄວາມລອດ ແລະ ະການ ໄຕ່ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ ຖືກເຮັດໃຫ້ກະຈັດກະຈາຍໄປໃນແຜ່ນດິນ ຊີໂອນ;

2 ໂດຍຖືກ ະຂັບໄລ່ ແລະ ຖືກຕີໂດຍມີ ຂອງສັດຕູຂອງເຮົາ, ຜູ້ຊຶ່ງເຮົາຈະຖອກເຫ ພຣະພິໂລດຂອງເຮົາລົງມາເທິງພວກເຂົາ ຢ່າງປະເມີນບໍ່ໄດ້ໃນເວລາຂອງເຮົາເອງ.

3 ເພາະເຮົາໄດ້ຍອມໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ ຮັບທຸກທໍລະມານຈົນເຖິງເວລານີ້, ເພື່ອວ່າ ພວກເຂົາຈະໄດ້ ະເຕີມຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງ ພວກເຂົາໃຫ້ເຕັມ, ຈົນວ່າຈອກຂອງພວກ ເຂົາເຕັມປຽມ;

4 ແລະ ວ່າຄົນທີ່ເອີ້ນຕົນເອງຕາມນາມ ຂອງເຮົາ ຈະ ຖືກ ຕີ ສອນ ຊົ່ວ ໄລ ຍະ ໜຶ່ງ ດ້ວຍ ະການ ຕີ ສອນ ທີ່ສາຫັດ ແລະ ຮ້າຍ

103 1 ກ ຄພ 43:8.
ຂ ຄພ 101:43-62.

2 ກ ຄພ 101:1; 109:47.
3 ກ ແອວ 14:10-11; 60:13.

4 ກ ຄພ 95:1.
ຄມພ ຕີສອນ, ການຕີສອນ.

ແຮງ, ເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ ເຊື່ອຟັງກົດ ແລະ ບັນຍັດທັງໝົດ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ ແກ່ພວກເຂົາ.

5 ແຕ່ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບ ພວກເຈົ້າວ່າ ເຮົາໄດ້ອອກຄຳສັ່ງ ຊຶ່ງຜູ້ຄົນ ຂອງເຮົາຈະຕ້ອງຮູ້, ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາ ຈະເຊື່ອຟັງນັບ ແຕ່ຊົ່ວໂມງນີ້ໄປຕໍ່ ັຄຳ ແນະນຳຊຶ່ງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ຈະມອບໃຫ້ແກ່ ພວກເຂົາ.

6 ຈົ່ງເບິ່ງ ເພາະ ເຮົາ ໄດ້ ອອກ ຄຳ ສັ່ງ, ພວກເຂົາຈະເລີ່ມຕົ້ນເອົາຊະນະສັດຕູຂອງ ພວກເຂົານັບແຕ່ຊົ່ວໂມງນີ້ແລ້ວ.

7 ແລະ ໂດຍ ການ ເຊື່ອ ຟັງ ທີ່ ຈະ ຍຶດ ຖືຖ້ອຍຄຳທັງປວງຊຶ່ງ ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ຈະ ກ່າວກັບພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີວັນ ຢຸດຊະນະ ຈົນກວ່າ ະອນາຈັກທັງຫລາຍ ຂອງ ໂລກຈະຖືກປາບຢູ່ໃຕ້ຕືນຂອງເຮົາ, ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຖືກ ັມອບ ໃຫ້ ແກ່ ັໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອ ັບົກຄອງມັນ ຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ.

8 ແຕ່ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາບໍ່ ັຮັກສາບັນ ຍັດຂອງເຮົາ, ແລະ ບໍ່ເຊື່ອຟັງທີ່ຈະຍຶດຖື ຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາທັງໝົດ, ແລ້ວອນາຈັກ ທັງຫລາຍ ຂອງ ໂລກ ຈະ ເອົາ ຊະນະ ພວກ ເຂົາ.

9 ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຖືກຕັ້ງໄວ້ເພື່ອເປັນ ັຄວາມສະຫວ່າງໃຫ້ແກ່ໂລກ, ແລະ ເພື່ອ ເປັນຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ຂອງມະນຸດ;

10 ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເປັນ

ຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງມະນຸດ, ພວກເຂົາກໍຄື ກັນກັບ ັເກືອທີ່ໝົດລົດເຄັມຂອງມັນ, ແລະ ຕໍ່ຈາກນັ້ນໄປມັນກໍຈະບໍ່ມີປະໂຫຍດອັນ ໃດເລີຍ ແຕ່ຈະຖືກໂຍນຖິ້ມໃຫ້ຄົນຢູບຍໍ່ ເທົ່ານັ້ນ.

11 ແຕ່ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບ ພວກເຈົ້າວ່າ ເຮົາໄດ້ອອກຄຳສັ່ງວ່າ ອ້າຍ ເອື້ອຍນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າຜູ້ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ ກະຈັດກະຈາຍໄປ ຈະໄດ້ກັບຄືນສູ່ ແຜ່ນ ດິນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຈະ ສ້າງ ແຜ່ນ ດິນ ທີ່ ຮົກ ຮ້າງ ຂອງ ຊີໂອນ ຂຶ້ນ ໃໝ່.

12 ເພາະຫລັງຈາກ ັຄວາມທຸກຍາກລຳ ບາກຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວ ກັບພວກເຈົ້າໃນບັນຍັດຂໍ້ກ່ອນນັ້ນ, ພອນ ຈະມາເຖິງ.

13 ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີຄືພອນຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສັນຍາ ຫລັງ ຈາກ ຄວາມ ທຸກ ຍາກ ລຳ ບາກ ຂອງ ພວກເຈົ້າ, ແລະ ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ ຂອງ ອ້າຍ ເອື້ອຍ ນ້ອງ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ— ການ ໄຖ່ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ, ແລະ ການ ໄຖ່ ຂອງອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ, ແມ່ນ ແຕ່ການກັບຄືນໄປສູ່ແຜ່ນດິນຊີໂອນຂອງ ພວກເຂົາ, ເພື່ອຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ, ບໍ່ຖືກໂຄ່ນ ລົງອີກຕໍ່ໄປ.

14 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າຫາກພວກ ເຂົາເຮັດໃຫ້ມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາເປີ ເປື້ອນ ພວກເຂົາ ຈະ ຖືກ ໂຄ່ນ ລົງ; ເພາະ ເຮົາຈະບໍ່ໄວ້ຊີວິດພວກເຂົາ ຖ້າຫາກພວກ ເຂົາເຮັດໃຫ້ມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາເປີ ເປື້ອນ.

4 ຂ ຄພ 101:2; 105:2-6.
5 ກ ຄພ ຄຳແນະນຳ.
7 ກ ຄພ 35:24.
ຄພ ເຊື່ອຟັງ, ການ ເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ.
ຂ ດນອ 2:44.

ຄ ດນອ 7:27.
ງ ຄພ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຈ ຄພ 38:20.
8 ກ ມຊຢ 1:13;
ຄພ 82:10.
9 ກ 1 ນຟ 21:6.

10 ກ ມຫ 5:13-16;
ຄພ 101:39-40.
11 ກ ຄພ 101:18.
12 ກ ພນມ 7:13-14;
ຄພ 58:4; 112:13.

15 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ
ການໄຕ່ຊີໂອນຕ້ອງມາເຖິງໂດຍອຳນາດ;

16 ສະນັ້ນ, ເຮົາຈະຍົກຄົນໜຶ່ງຂຶ້ນໃຫ້
ແກ່ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ຜູ້ຈະນຳພາພວກເຂົາ
ເໝືອນດັ່ງ ັໂມເຊ ໄດ້ນຳພາລູກຫລານ
ຂອງອິດສະຣາເອນ.

17 ເພາະພວກເຈົ້າເປັນລູກຫລານຂອງ
ອິດສະຣາເອນ, ແລະ ເປັນ ັເຊັອສາຍຂອງ
ອັບຣາຮາມ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງ
ຖືກພາອອກຈາກຄວາມເປັນທາດໂດຍ
ອຳນາດ, ແລະ ດ້ວຍແຂນທີ່ເດ່ອອກມາ.

18 ແລະ ເໝືອນດັ່ງທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງ
ພວກເຈົ້າໄດ້ຖືກພາອອກມາໃນເທື່ອທຳ
ອິດນັ້ນ, ແມ່ນແຕ່ການໄຕ່ຊີໂອນຈະເປັນ
ເຊັ່ນນັ້ນເໝືອນກັນ.

19 ສະນັ້ນ, ຢາທ້ຖອຍໃຈເລີຍ, ເພາະ
ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວກັບພວກເຈົ້າດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້
ກ່າວກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າວ່າ:
”ທູດຂອງເຮົາຈະອອກໜ້າພວກເຈົ້າ, ແຕ່
ບໍ່ແມ່ນ ະການປະທັບຢູ່ຂອງເຮົາ.

20 ແຕ່ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ: ”ທູດ
ຂອງເຮົາຈະອອກໜ້າພວກເຈົ້າ, ແລະ
ການປະທັບຢູ່ຂອງເຮົາຄືກັນ, ແລະ ໃນທີ່
ສຸດພວກເຈົ້າຈະໄດ້ ະຄອບຄອງແຜ່ນດິນທີ່
ດີ.

21 ຕາມຄວາມຈິງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ
ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ
ເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ຄື ັຄົນທີ່ເຮົາ
ປຽບໃສ່ກັບຄົນໃຊ້ຜູ້ທີ່ເຈົ້າຂອງ ະສວນ
ອະງຸ່ນໄດ້ກ່າວເຖິງໃນຄຳອຸປະມາທີ່ເຮົາໄດ້

ມອບໃຫ້ພວກເຈົ້າ.

22 ສະນັ້ນ ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ
ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ກ່າວກັບ ັກຳລັງຂອງຄົວ
ເຮືອນຂອງເຮົາ, ຊາຍໜຸ່ມ ແລະ ຄົນ ໃນ
ໄວກາງອາຍຸຂອງເຮົາ—ໃຫ້ເຕົ້າໂຮມຕົນ
ເອງເພື່ອຂຶ້ນໄປຍັງແຜ່ນດິນຊີໂອນ, ໄປ
ຫາແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຊື້ດ້ວຍເງິນທີ່ອຸທິດ
ຖວາຍແກ່ເຮົາ.

23 ແລະ ໃຫ້ໜ່ວຍຂອງສາດສະໜາຈັກ
ທັງໝົດສົ່ງຊາຍທີ່ສະຫລາດ ພ້ອມດ້ວຍ
ເງິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ັຊື້ທີ່ດິນ ແມ່ນ
ແຕ່ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາພວກເຂົາ.

24 ແລະ ຕາບໃດທີ່ສັດຕູຂອງເຮົາມາຮຸກ
ຮານພວກເຈົ້າ ເພື່ອຂັບໄລ່ພວກເຈົ້າອອກ
ໄປຈາກ ັທີ່ດິນທີ່ດີຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ອຸ
ທິດໃຫ້ເປັນແຜ່ນດິນຊີໂອນ, ແມ່ນແຕ່ອອກ
ຈາກທີ່ດິນຂອງພວກເຈົ້າ ຫລັງຈາກປະຈັກ
ພະຍານເຫລົ່ານີ້, ຊຶ່ງພວກເຈົ້າໄດ້ມາຟ້ອງ
ພວກເຂົາຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ພວກເຈົ້າຈະສາບ
ແຊງພວກເຂົາ;

25 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຈົ້າສາບ
ແຊງ, ເຮົາຈະສາບແຊງ, ແລະ ພວກເຈົ້າ
ຈະແກ້ແຄ້ນສັດຕູຂອງເຮົາໃຫ້ເຮົາ.

26 ແລະ ການປະທັບຢູ່ຂອງເຮົາຈະຢູ່
ກັບພວກເຈົ້າ ແມ່ນແຕ່ໃນ ັການແກ້ແຄ້ນ
ສັດຕູຂອງເຮົາໃຫ້ເຮົາ, ຈົນເຖິງຄົນລຸ່ນທີ
ສາມ ແລະ ທີ່ສີ່ຂອງພວກເຂົາທີ່ກຽດຊັງ
ເຮົາ.

27 ຢ່າໃຫ້ຄົນໃດຍ້ານກົວທີ່ຈະມອບຊີ
ວິດຂອງຕົນເພື່ອເຫັນແກ່ເຮົາ; ເພາະຄົນ

<p>16 ກ ອພຍ 3:2–10; ຄພ 107:91–92. ຄພ ໂມເຊ.</p> <p>17 ກ ຄພ ພັນທະສັນຍາຂອງ ອັບຣາຮາມ; ອັບຣາຮາມ—ເຊັອສາຍ ຂອງອັບຣາຮາມ.</p>	<p>19 ກ ຄພພ ທູດ, ເທວະດາ. ຂ ຄພ 84:18–24.</p> <p>20 ກ ອພຍ 14:19–20. ຂ ຄພ 100:13.</p> <p>21 ກ ຄພ 101:55–58. ຂ ຄພພ ສວນອະງຸ່ນຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.</p>	<p>22 ກ ຄພ 35:13–14; 105:16, 29–30.</p> <p>23 ກ ຄພ 42:35–36; 57:5–7; 58:49–51; 101:68–74.</p> <p>24 ກ ຄພ 29:7–8; 45:64–66; 57:1–2.</p> <p>26 ກ ຄພ 97:22.</p>
---	--	--

ໃດກໍຕາມທີ່ ມອບຊີວິດຂອງຕົນເພື່ອເຫັນແກ່ເຮົາ ຈະພົບມັນອີກ.

28 ແລະ ຄົນໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະມອບຊີວິດຂອງຕົນເພື່ອເຫັນແກ່ເຮົາ ບໍ່ໄດ້ເປັນສານສິດຂອງເຮົາ.

29 ມັນ ເປັນ ຄວາມປະສົງ ຂອງ ເຮົາ ທີ່ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ "ຊິດນີ ຣິກດອນ ຈະ ເບິ່ງ ສຽງ ຂອງ ລາວ ຢູ່ ໃນ ບ່ອນ ຊຸມ ນຸມ ໃນ ດິນ ແດນ ພາກ ຕາ ເວັນ ອອກ, ໃນ ການ ຕຽມ ໜ່ວຍ ຕ່າງໆ ຂອງ ສາດສະໜາ ຈັກ ໃຫ້ ຮັກ ສາ ບັນ ຍັດ ຊຶ່ງ ເຮົາ ໄດ້ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຂົາ ກ່ຽວ ກັບ ການ ພື້ນ ຟູ ແລະ ການ ໄຖ່ ຊີໂອນ.

30 ມັນ ເປັນ ຄວາມປະສົງ ຂອງ ເຮົາ ທີ່ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ "ພາລີ ພິ ພະແຮັດ ແລະ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ໄລມັນ ໄວ້ ທີ່ ຈະ ບໍ່ ກັບ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ອ້າຍ ເອີ້ອຍ ນ້ອງ ຂອງ ພວກເຂົາ, ຈົນກວ່າ ພວກເຂົາ ໄດ້ ເຕົ້າໂຮມ ຜູ້ຄົນ ເພື່ອ ຂຶ້ນ ໄປ ຍັງ ແຜ່ນ ດິນ ຊີໂອນ ເສຍກ່ອນ, ເປັນ ສິບໆ, ຫລື ຊາວ, ຫລື ຫ້າ ສິບ, ຫລື ເປັນ ຮ້ອຍ, ຈົນກວ່າ ພວກເຂົາ ມີ ຈຳນວນ ພົນເຖິງ ຫ້າ ຮ້ອຍຄົນ ຈາກ ກຳລັງ ຂອງ ຄົວເຮືອນ ຂອງ ເຮົາ.

31 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ນີ້ ຄື ຄວາມປະສົງ ຂອງ ເຮົາ; ຂໍ ແລະ ພວກເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ; ແຕ່ ມະນຸດ "ບໍ່ ເຮັດ ຕາມ ຄວາມປະສົງ ຂອງ ເຮົາ ສະເໝີ ໄປ.

32 ສະນັ້ນ, ຖ້າ ຫາກ ພວກເຈົ້າ ບໍ່ ສາມາດ ຫາ ຈຳນວນ ພົນ ໄດ້ ເຖິງ ຫ້າ ຮ້ອຍຄົນ, ຈົ່ງ ພະ ຍາຍາມ ຢ່າງ ພາກພຽນ ເພື່ອ ພວກເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ສາມ ຮ້ອຍຄົນ.

33 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກເຈົ້າ ບໍ່ ສາມາດ ຫາ ຈຳນວນ ພົນ ໄດ້ ເຖິງ ສາມ ຮ້ອຍຄົນ, ຈົ່ງ ພະ

ຍາຍາມ ຢ່າງ ພາກພຽນ ເພື່ອ ພວກເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ໜຶ່ງ ຮ້ອຍຄົນ.

34 ແຕ່ ຕາມ ຄວາມຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າ ວ່າ ເຮົາ ຈະ ມອບ ບັນຍັດ ຂໍ້ ໜຶ່ງ ໃຫ້ ແກ່ ພວກເຈົ້າ, ວ່າ ພວກເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຂຶ້ນ ໄປ ຍັງ ແຜ່ນ ດິນ ຊີໂອນ ຈົນກວ່າ ພວກເຈົ້າ ມີ ພົນ ໜຶ່ງ ຮ້ອຍຄົນ ຈາກ ກຳລັງ ຂອງ ຄົວ ເຮືອນ ຂອງ ເຮົາ, ເພື່ອ ຂຶ້ນ ໄປ ຍັງ ແຜ່ນ ດິນ ຊີໂອນ ກັບ ພວກເຈົ້າ.

35 ສະນັ້ນ, ດັ່ງ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າ, ຂໍ ແລະ ພວກເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ; ຈົ່ງ ອະທິຖານ ຢ່າງ ຕັ້ງໃຈ ເພື່ອ ວ່າ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ຈະ ໄດ້ ໄປ ກັບ ພວກເຈົ້າ, ແລະ ຄວບຄຸມ ດູແລ ໃນ ທ່າມກາງ ຜູ້ຄົນ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ຈັດຕັ້ງ ອານາຈັກ ຂອງ ເຮົາ ຂຶ້ນ ຢູ່ ເທິງ ແຜ່ນດິນ ທີ່ "ອຸທິດ ໄວ້, ແລະ ສະຖາ ປະນາ ລູກ ຫລານ ຂອງ ຊີໂອນ ໄວ້ ເທິງກິດ ແລະ ບັນຍັດ ຊຶ່ງ ໄດ້ ມອບ ໃຫ້ ແລ້ວ ແລະ ຈະ ມອບ ໃຫ້ ພວກເຈົ້າ.

36 ໄຊ ຊະນະ ແລະ ລັດສະໝີ ພາບ ທັງ ພົດ ທີ່ ເກີດ ຂຶ້ນ ກັບ ພວກເຈົ້າ ແມ່ນ ຜ່ານ "ຄວາມພາກພຽນ, ຄວາມຂີ້ສັດ, ແລະ ຄຳອະທິຖານ ດ້ວຍສັດທາ ຂອງ ພວກເຈົ້າ.

37 ໃຫ້ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ພາລີ ພິ ພະແຮັດ ເດີນທາງ ໄປ ກັບ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ

38 ໃຫ້ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ໄລມັນ ໄວ້ ເດີນທາງ ໄປ ກັບ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ຊິດນີ ຣິກດອນ.

39 ໃຫ້ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ໄຮຣຳ ສະມິດ ເດີນທາງ ໄປ ກັບ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ເຟຣ໌ ເດຣຣິກ ຈີ ວິວລຽມສ໌.

<p>27 ກ ມຫ 10:39; ລກ 9:24; ຄພ 98:13-15; 124:54. 29 ກ ຄມພ ຣິກດອນ, ຊິດນີ.</p>	<p>30 ກ ຄມພ ພະແຮັດ, ພາລີ ພາກເກີ. ຂ ຄພ 101:55. 31 ກ ຄພ 82:10.</p>	<p>35 ກ ຄພ 84:31. 36 ກ ຄມພ ພາກພຽນ, ຄວາມພາກພຽນ. ຂ ຄພ 104:79-82.</p>
---	--	--

40 ໃຫ້ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ອໍສັນ ຮາຍດ໌ ເດີນທາງ ໄປກັບຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ອໍສັນ ພະແຮັດ, ໄປຫາບ່ອນ ໃດກໍຕາມທີ່ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ຈະ

ແນະນຳພວກເຂົາ, ໃນການບັນລຸບັນຍັດ ເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ແລະ ປະສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ໄວ້ໃນມືຂອງເຮົາ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 104

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ຢູ່ທີ່ ຫລີ ໄກ້ເມືອງ ເຄີດແລນ, ລັດໂອໄຮໂອ, ວັນທີ 23 ເດືອນເມສາ, 1834, ກ່ຽວກັບກຸ່ມທຸລະກິດເອກະພາບ (ເບິ່ງ ຫົວຂໍ້ຂອງ ພາກທີ 78 ແລະ 82). ເຫດການນັ້ນ ເປັນການປະຊຸມສະພາສະມາຊິກຂອງກຸ່ມທຸລະກິດເອກະພາບ ໄດ້ມີການສົນທະນາເນັ້ນເລື່ອງຄວາມຕ້ອງການທາງໂລກຂອງສາດສະໜາຈັກ. ການປະຊຸມທີ່ຜ່ານມາຂອງກຸ່ມທຸລະກິດ ທີ່ຖືກຈັດຂຶ້ນເມື່ອວັນທີ 10 ເດືອນເມສາ ໄດ້ລົງຄວາມເຫັນວ່າ ຕ້ອງໄດ້ຍົກເລີກກຸ່ມທຸລະກິດ. ການເປີດເຜີຍນີ້ແນະນຳຢ່າງນັ້ນ ແທນທີ່ຈະຈັດຕັ້ງທຸລະກິດຄືນໃໝ່; ໃຫ້ແບ່ງບັນຊັບສິນໃນບັນດາສະມາຊິກຂອງກຸ່ມທຸລະກິດ ຕາມຕຳແໜ່ງພິທັກຮັກສາຂອງເຂົາເຈົ້າ. ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ, ສຳນວນທີ່ວ່າ “ກຸ່ມທຸລະກິດເອກະພາບ” ຕໍ່ມາໄດ້ຖືກປ່ຽນເປັນ “ລະບົບເອກະພາບ” ໃນການເປີດເຜີຍ.

1-10, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ລ່ວງລະເມີດ ລະບົບເອກະພາບ ຈະຖືກສາບແຊ່ງ; 11-16, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈັດຫາໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນວິທີທາງຂອງພຣະອົງເອງ; 17-18, ກົດຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຊຶ້ນຳເລື່ອງການດູແລຄົນຍາກຈົນ; 19-46, ສິ່ງທີ່ຕ້ອງພິທັກຮັກສາ ແລະ ພອນ ໄດ້ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ອ້າຍນ້ອງຫລາຍຄົນ; 47-53, ຕ້ອງບໍລິຫານລະບົບເອກະພາບໃນເມືອງເຄີດແລນ ແລະ ລະບົບເອກະພາບໃນຊີໂອນ ແບບບໍ່ຄືກັນ; 54-66, ຄັງທີ່ສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນສຳລັບການພິມພຣະຄຳພີ; 67-77, ຕ້ອງບໍລິຫານຄັງທົ່ວໄປຂອງລະບົບເອກະພາບໃນພື້ນຖານຂອງການເຫັນພ້ອມກັນ; 78-86, ຄົນທີ່ຢູ່ໃນລະບົບເອກະພາບຕ້ອງຊຳລະໜີ້ສິນ

ທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບົດປ່ອຍພວກເຂົາຈາກຄວາມເປັນທາດທາງການເງິນຂອງພວກເຂົາ.

1 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ເພື່ອນຂອງເຮົາວ່າ ເຮົາຈະມອບຄຳແນະນຳ, ແລະ ບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າກ່ຽວກັບ ຊັບສິນທັງໝົດທີ່ເປັນຂອງລະບົບ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ບັນຊາໃຫ້ຈັດຕັ້ງ ແລະ ສະຖາປະນາຂຶ້ນ, ໃຫ້ເປັນ “ລະບົບເອກະພາບ, ແລະ ລະບົບອັນເປັນນິດ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ແລະ ເພື່ອ ຄວາມ ລອດ ຂອງ ມະນຸດ ຈົນກວ່າເຮົາມາ—

2 ດ້ວຍຄຳສັນຍາທີ່ຖາວອນ ແລະ ບໍ່ມີວັນປ່ຽນແປງ, ວ່າຕາບໃດທີ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່

ເຮົາໄດ້ບັນຊາຍັງຊື່ສັດ ແລ້ວພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບພອນດ້ວຍພອນຢ່າງຫລວງຫລາຍ;

3 ແຕ່ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາບໍ່ຊື່ສັດ ພວກເຂົາກໍຢູ່ໃກ້ການສາບແຂ່ງ.

4 ສະນັ້ນ, ຕາບໃດທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາບາງຄົນບໍ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດ, ແຕ່ໄດ້ຝ່າຝົນພັນທະສັນຍາໂດຍ "ຄວາມໂລບ, ແລະດ້ວຍຖ້ອຍຄຳ ມານ ຍາ, ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ສາບແຂ່ງພວກເຂົາດ້ວຍການສາບແຂ່ງອັນສາຫັດ ແລະ ຮ້າຍແຮງ.

5 ເພາະເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງຢູ່ໃນໃຈຂອງເຮົາວ່າ ຕາບໃດທີ່ຜູ້ຊາຍຄົນໃດທີ່ເປັນຂອງລະບົບຖືກພົບວ່າເປັນຜູ້ລ່ວງລະເມີດ, ຫລື, ອີກຄຳໜຶ່ງ, ຈະຝ່າຝົນພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງພວກເຈົ້າຖືກຜູກມັດ, ເຂົາຈະຖືກສາບແຂ່ງໃນຊີວິດຂອງເຂົາ, ແລະ ຈະຖືກຢຽບຍ່າໂດຍຄົນທີ່ເຮົາປະສົງ;

6 ເພາະເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະບໍ່ຖືກ "ເຍາະເຍີ້ຍໃນສິ່ງເຫລົ່ານີ້—

7 ແລະ ທັງໝົດນີ້ເພື່ອຄົນບໍລິສຸດໃນບັນດາພວກເຈົ້າ ຈະບໍ່ຖືກກ່າວໂທດກັບຄົນທີ່ບໍ່ທ່ຽງທຳ; ແລະ ເພື່ອວ່າຄົນຜິດໃນບັນດາພວກເຈົ້າຈະໜີບໍ່ພົ້ນ; ເພາະເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ສັນຍາວ່າຈະມອບ "ນົງກຸດແຫ່ງລັດສະໝີພາບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າທາງມີຂວາຂອງເຮົາ.

8 ສະນັ້ນ, ຕາບໃດທີ່ພວກເຈົ້າຖືກພົບວ່າເປັນຜູ້ລ່ວງລະເມີດ, ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດໜີພົ້ນຈາກພຣະພິໂລດຂອງເຮົາໃນຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າ.

9 ຕາບໃດທີ່ພວກເຈົ້າຖືກ "ຕັດອອກເພາະການລ່ວງລະເມີດ, ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດໜີພົ້ນຈາກ "ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງ "ຊາຕານ ໄດ້ຈົນເຖິງວັນແຫ່ງການໄຕ່.

10 ແລະ ບັດນີ້ເຮົາມອບອຳນາດໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້ານັບແຕ່ຊົ່ວໂມງນີ້ໄປ, ວ່າຖ້າຫາກພົບຄົນໜຶ່ງຄົນໃດໃນບັນດາພວກເຈົ້າ, ຂອງລະບົບ, ຖືກພົບວ່າເປັນຜູ້ລ່ວງລະເມີດ ແລະ ບໍ່ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະສົ່ງເຂົາໄປສູ່ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຊາຕານ; ແລະ ເຂົາຈະບໍ່ມີອຳນາດໃນ "ການນຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍມາສູ່ພວກເຈົ້າ.

11 ເປັນຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງເຮົາ; ສະນັ້ນ, ເຮົາຈະມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ວ່າ ພວກເຈົ້າຈະວາງລະບຽບຕົນເອງ ແລະ ກຳນົດສິ່ງທີ່ຕ້ອງ "ພິທັກຮັກສາໃຫ້ທຸກຄົນ;

12 ເພື່ອວ່າທຸກໆຄົນຈະໄດ້ລາຍງານເລື່ອງລາວກັບເຮົາເຖິງສິ່ງທີ່ເຂົາພິທັກຮັກສາ ຊຶ່ງຖືກກຳນົດໃຫ້ເຂົາ.

13 ເພາະເປັນຄວາມເໝາະສົມທີ່ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນ "ຮັບຜິດຊອບ, ເປັນ "ຜູ້ພິທັກຮັກສາພອນຝ່າຍແຜ່ນດິນໂລກ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສ້າງ ແລະ ຕຽມໄວ້ໃຫ້ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຢູ່ຂອງເຮົາ.

14 ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ຍຶດຟ້າສະຫວັນອອກ, ແລະ "ສ້າງແຜ່ນດິນໂລກ, "ຝີມີຂອງເຮົາເອງ; ແລະ ທຸກສິ່ງໃນນັ້ນເປັນຂອງເຮົາທັງໝົດ.

4 ກ ຄມພ ໂລບ, ຄວາມໂລບ.
6 ກ ຄລຕ 6:7-9.
7 ກ ອຊຢ 62:3; ຄພ 76:56.
ຄມພ ລັດສະໝີພາບ.
9 ກ ຄມພ ການຖືກໄລ່ອອກ.
ຂ ຄພ 82:21.

ຄ ຄມພ ມານ.
10 ກ ຄພ 109:25-27.
11 ກ ຄພ 42:32.
ຄມພ ພິທັກຮັກສາ, ຜູ້ພິທັກຮັກສາ, ການພິທັກຮັກສາ.
13 ກ ຄມພ ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້

ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ.
ຂ ຄພ 72:3-5, 16-22.
14 ກ ອຊຢ 42:5; 45:12.
ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ.
ຂ ພສສ 19:1; 24:1.

15 ແລະ ມັນ ເປັນຈຸດປະສົງຂອງເຮົາທີ່ຈະຈັດຫາໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງເຮົາ, ເພາະທຸກສິ່ງທັງປວງເປັນຂອງເຮົາ.

16 ແຕ່ມັນ ຕ້ອງ ເປັນ ໄປ ໃນ "ວິທີທາງຂອງເຮົາເອງ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ນີ້ຄືວິທີທາງທີ່ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງ ໃຫ້ຈັດຫາໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງເຮົາ, ເພື່ອ ຄົນຍາກຈົນຈະຖືກຍົກຂຶ້ນສູງ, ໃນການນັ້ນຄົນຮັ່ງມີຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຕໍ່າລົງ.

17 ເພາະ "ແຜ່ນດິນໂລກເຕັມປຽມ, ແລະ ມັນ ມີພຽງພໍ ແລະ ເກີນພໍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາໄດ້ຕຽມທຸກສິ່ງທັງປວງ, ແລະ ໃຫ້ລູກຫລານ ມະນຸດ ເປັນ ຕົວແທນ ໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ.

18 ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກຄົນ ໃດຄົນໜຶ່ງຈະຮັບຈາກ "ຄວາມອຸດົມສົມບູນ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເຮັດໄວ້, ແລະ ບໍ່ແບ່ງປັນສ່ວນຂອງເຂົາ, ຕາມ ກົດຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, ໃຫ້ແກ່ ຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນຂັດສົນ, ແລ້ວກັບຄືນຊົ່ວເຂົາ ຈະແຫງນໜ້າຂອງເຂົາຂຶ້ນ ຈາກ ັນະລິກ, ຢູ່ໃນຄວາມທໍລະມານ.

19 ແລະ ບັດນີ້, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ກ່ຽວກັບຊັບສິນຂອງ "ລະບົບ—

20 ໃຫ້ກຳນົດສະຖານທີ່ ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຊິດນີ ອິກດອນ ບ່ອນທີ່ລາວອາໄສຢູ່ຕອນນີ້, ແລະ ດິນຕອນຂອງໂຮງຟອກໜັງໃຫ້ເປັນສິ່ງທີ່ລາວຕ້ອງພິທັກຮັກສາ, ເພື່ອເປັນການຄ້ຳຈູນລາວໃນຂະນະທີ່ລາວທຳງານຢູ່ໃນສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ,

ແມ່ນແຕ່ຕາມຄວາມປະສົງຂອງເຮົາ, ເມື່ອເຮົາຈະບັນຊາລາວ.

21 ແລະ ໃຫ້ທຸກສິ່ງທັງປວງເປັນໄປຕາມຄຳແນະນຳຂອງລະບົບ, ແລະ ເຫັນພ້ອມນຳກັນ ຫລື ເປັນສູງຂອງລະບົບ, ຊຶ່ງອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງເມືອງເຄີດແລນ.

22 ແລະ ສິ່ງທີ່ຕ້ອງພິທັກຮັກສາ ແລະ ພອນນີ້, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຊິດນີ ອິກດອນ ເພື່ອເປັນພອນແກ່ລາວ, ແລະ ລູກຫລານຫລັງຈາກລາວ;

23 ແລະ ເຮົາຈະເພີ່ມທະວີພອນໃຫ້ແກ່ລາວ, ຕາບໃດທີ່ລາວຍັງຖ່ອມຕົວຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ.

24 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ໃຫ້ກຳນົດທີ່ດິນແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ມາຕິນ ແຮຣິສ, ໃຫ້ລາວພິທັກຮັກສາ, ດິນຕອນທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຈອນ ຈອນສັນ ໄດ້ມາໃນການແລກປ່ຽນມູນມໍລະດົກຂອງລາວແຕ່ກອນ, ສຳລັບລາວ ແລະ ລູກຫລານຂອງລາວຫລັງຈາກລາວ;

25 ແລະ ຕາບໃດທີ່ລາວຍັງຊື່ສັດ, ເຮົາຈະເພີ່ມທະວີພອນໃຫ້ລາວ ແລະ ລູກຫລານຂອງລາວຫລັງຈາກລາວ.

26 ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ມາຕິນ ແຮຣິສ ອຸທິດຖວາຍເງິນຂອງລາວສຳລັບການປະກາດຄຳຂອງເຮົາ, ຕາມທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ຈະຊີ້ນຳ.

27 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ເຟຣ໌ເດຣິກ ຈີ ວິວລູມສ໌ ໄດ້ຮັບບ່ອນທີ່ລາວອາໄສຢູ່ໃນຕອນນີ້.

<p>16 ກ ຄວ 105:5. ຄມພ ຄວາມຜາສຸກ. ຂ 1 ຊມອ 2:7-8; ລກ 1:51-53; ຄພ 88:17. 17 ກ ຄວ 59:16-20.</p>	<p>ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ. ຂ ຄມພ ອຳເພີໃຈ. 18 ກ ລກ 3:11; ຢກບ 2:15-16. ຂ ຄພ 42:30.</p>	<p>ຄ ສພສ 14:21; ມຊຢ 4:26; ຄພ 52:40. ງ ລກ 16:20-31. 19 ກ ຄມພ ລະບົບເອກະພາບ.</p>
---	--	---

28 ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງເຮົາ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ໄດ້ຮັບດິນຕອນທີ່ຖັດຈາກເຮືອນຂອງລາວ, ຊຶ່ງຈະເປັນຫ້ອງການພິມ, ຊຶ່ງເປັນ ດິນ ຕອນ ໝາຍ ເລກໜຶ່ງ, ແລະ ດິນຕອນທີ່ພໍ່ຂອງລາວອາໄສຢູ່ນຳອີກ.

29 ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ເຟຣ໌ເດຣິກ ຈີ ວິວລຽມສ໌ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ໄດ້ຮັບຫ້ອງການພິມ ແລະ ທຸກສິ່ງທັງປວງທີ່ກ່ຽວກັບມັນ.

30 ແລະ ສິ່ງນີ້ຈະເປັນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາພິທັກຮັກສາ ຊຶ່ງຈະຖືກກຳນົດໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.

31 ແລະ ຕາບ ໃດທີ່ພວກເຂົາຍັງຊື່ສັດ, ຈົ່ງເບິ່ງ ເຮົາຈະໃຫ້ພອນ, ແລະ ເພີ່ມທະວີພອນໃຫ້ພວກເຂົາ.

32 ແລະ ນີ້ ເປັນ ຈຸດ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ຂອງການເປັນຜູ້ພິທັກຮັກສາ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກຳນົດໃຫ້ພວກເຂົາ, ສຳລັບ ພວກເຂົາ ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກເຂົາຫລັງຈາກພວກເຂົາ.

33 ແລະ, ຕາບ ໃດທີ່ພວກເຂົາຍັງຊື່ສັດ, ເຮົາຈະເພີ່ມທະວີພອນໃຫ້ພວກເຂົາ ແລະ ລູກຫລານ ຂອງພວກເຂົາຫລັງຈາກພວກເຂົາ, ແມ່ນແຕ່ພອນຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

34 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ໃຫ້ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ຈອນ ຈອນສັນ ໄດ້ຮັບເຮືອນບ່ອນທີ່ລາວອາໄສຢູ່, ແລະ ມູນມໍລະດົກ, ທັງໝົດນອກຈາກທີ່ດິນບ່ອນທີ່ຖືກສະຫງວນໄວ້ເພື່ອສ້າງ "ບ້ານຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງກ່ຽວພັນກັບມູນມໍລະດົກນັ້ນ, ແລະ ທີ່ດິນຕອນເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ບອກໄວ້ແລ້ວສຳລັບຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ.

35 ແລະ ຕາບ ໃດທີ່ລາວຍັງຊື່ສັດ, ເຮົາຈະເພີ່ມທະວີພອນໃຫ້ລາວ.

36 ແລະ ມັນເປັນຄວາມປະສົງຂອງເຮົາ

ທີ່ລາວຄວນຂາຍທີ່ດິນຕອນຕ່າງໆທີ່ຈັດໄວ້ສຳລັບການສ້າງເມືອງຂອງ ໄພ່ພົນຂອງເຮົາ, ຕາບ ໃດທີ່ມັນຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ລາວ ໂດຍ "ສຸລະສຽງຂອງພຣະວິນຍານ, ແລະ ຕາມຄຳແນະນຳຂອງລະບົບ, ແລະ ໂດຍສຽງຂອງລະບົບ.

37 ແລະ ນີ້ເປັນ ຈຸດ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ຂອງການເປັນຜູ້ພິທັກຮັກສາ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກຳນົດໃຫ້ລາວ, ເພື່ອເປັນພອນໃຫ້ລາວ ແລະ ລູກຫລານຂອງລາວຫລັງຈາກລາວ.

38 ແລະ ຕາບ ໃດທີ່ລາວຍັງຊື່ສັດ, ເຮົາຈະເພີ່ມທະວີພອນໃຫ້ລາວ ຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

39 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ໃຫ້ກຳນົດເຮືອນ ແລະ ທີ່ ດິນ ຕອນ ທີ່ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ "ນິວເອັນ ເຄ ວິດນີ ອາໄສຢູ່ໃນຕອນນີ້ໃຫ້ແກ່ລາວ, ແລະ ທີ່ດິນ ແລະ ອາຄານບ່ອນທີ່ເຮັດເປັນຮ້ານຄ້າ, ແລະ ທີ່ດິນຕອນທີ່ຢູ່ແຈເບື້ອງໃຕ້ຂອງຮ້ານຄ້າ, ແລະ ທີ່ດິນຕອນທີ່ມີເຕົາເຜົາຕັ້ງຢູ່ນຳອີກ.

40 ແລະ ທຸກສິ່ງທັງປວງນີ້ ເຮົາໄດ້ກຳນົດໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ນິວເອັນ ເຄ ວິດນີ ໃຫ້ເປັນຜູ້ພິທັກຮັກສາ, ເພື່ອເປັນພອນໃຫ້ລາວ ແລະ ລູກຫລານຂອງລາວຫລັງຈາກລາວ, ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຮ້ານຄ້າຂອງລະບົບຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຈັດຕັ້ງຂຶ້ນສຳລັບ ສະເຕກ ຂອງເຮົາຢູ່ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງເມືອງເຄີດແລນ.

41 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ, ນີ້ ຄື ການພິທັກຮັກສາຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກຳນົດໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ເອັນ ເຄ ວິດນີ, ແມ່ນແຕ່ຮ້ານຄ້າທັງໝົດນີ້, ລາວ ແລະ "ຕົວແທນຂອງລາວ, ແລະ ລູກຫລານຂອງລາວຫລັງຈາກລາວ.

34 ກ ຄພ 94:3, 10. 36 ກ ຄພ ເປີດເຜີຍ,	ການເປີດເຜີຍ. 39 ກ ຄພ ວິດນີ, ນິວເອັນ ເຄ.	41 ກ ຄພ 84:112-113.
--	--	---------------------

42 ແລະ ຕາບ ໃດ ທີ່ ລາວ ຍັງ ຊື່ ສັດ ໃນ ການ ຮັກສາບັນຍັດ ຂອງ ເຮົາ, ຊຶ່ງ ເຮົາ ໄດ້ ມອບ ໃຫ້ແກ່ລາວ, ເຮົາ ຈະ ເພີ່ມທະວີພອນ ໃຫ້ລາວ ແລະ ລູກຫລານ ຂອງລາວ ຫລັງ ຈາກ ລາວ, ແມ່ນ ແຕ່ ພອນ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ.

43 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ໃຫ້ກຳນົດທີ່ດິນ ແກ່ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ດິນ ຕອນ ຈັດ ໄວ້ ສຳ ລັບ ການ ສ້າງ ບ້ານຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງຍາວປະມານສອງຮ້ອຍ ແມັດ ແລະ ກວ້າງປະມານ ຫົກສິບ ແມັດ, ແລະ ມູນມໍລະດົກບ່ອນທີ່ພໍ່ຂອງລາວອາໄສຢູ່ໃນຕອນນີ້ນຳອີກ;

44 ແລະ ນີ້ ເປັນ ຈຸດ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ຂອງ ການ ເປັນ ຜູ້ພິທັກຮັກສາ ຊຶ່ງ ເຮົາ ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ ໃຫ້ແກ່ລາວ, ເພື່ອ ເປັນ ພອນ ໃຫ້ແກ່ລາວ, ແລະ ໃຫ້ແກ່ພໍ່ຂອງລາວ.

45 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ ໄດ້ ສະຫງວນ ມູນ ມໍລະດົກ ໄວ້ໃຫ້ "ພໍ່ຂອງລາວ, ເພື່ອຄຳຈູນ ລາວ; ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງຖືກນັບເຂົ້າກັບຄອບຄົວຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ.

46 ແລະ ເຮົາຈະເພີ່ມທະວີພອນໃຫ້ຄອບຄົວຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ຕາບ ໃດທີ່ລາວຍັງຊື່ສັດ, ແມ່ນ ແຕ່ ພອນຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

47 ແລະ ບັດນີ້, ເຮົາ ຈະ ມອບ ບັນຍັດ ຂໍ້ ໜຶ່ງ ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າກຸ່ວກັບຊີໂອນ, ວ່າ ພວກເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຖືກ ຜູກ ມັດ ເປັນ ລະ ບົບ ເອກະພາບ ກັບ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ ໃນ ຊີໂອນອີກຕໍ່ໄປ, ພຽງແຕ່ໂດຍວິທີນີ້—

48 ຫລັງ ຈາກ ພວກເຈົ້າ ໄດ້ວາງລະບຽບ ແລ້ວ, ພວກເຈົ້າຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ລະບົບເອ

ກະພາບຂອງ "ສະເຕກແຫ່ງຊີໂອນ, ເມືອງ ແຫ່ງເຄີດແລນ. ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ, ຫລັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ວາງລະບຽບ ແລ້ວ, ຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ລະບົບເອກະພາບ ຂອງເມືອງຊີໂອນ.

49 ແລະ ພວກເຂົາ ຈະ ຖືກວາງລະບຽບ ໃນຊື່ຂອງພວກເຂົາເອງ, ແລະ ໃນຊື່ຂອງ ຕົນເອງ; ແລະ ພວກເຂົາ ຈະ ດຳເນີນງານ ໃນຊື່ຂອງຕົນເອງ, ແລະ ໃນຊື່ຂອງພວກເຂົາເອງ;

50 ແລະ ພວກເຈົ້າຄວນດຳເນີນງານໃນ ຊື່ຂອງຕົນເອງ, ແລະ ໃນຊື່ຂອງພວກເຈົ້າ ເອງ.

51 ແລະ ສິ່ງ ນີ້ ເຮົາ ໄດ້ ບັນ ຊາ ໃຫ້ ເຮັດ ເພື່ອຄວາມລອດຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ເພື່ອ ຄວາມລອດຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ຊຶ່ງເປັນ ຜົນ ຈາກການທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຖືກ "ຂັບ ໄລ່ ອອກໄປ ແລະ ສິ່ງຊຶ່ງຈະມາເຖິງ.

52 "ພັນທະສັນຍາທີ່ຝ່າຝົນ ໂດຍ ການ ລ່ວງ ລະເມີດ, ໂດຍ ຄວາມ ໂລບ ແລະ ດ້ວຍຖ້ອຍຄຳມານຍາ—

53 ສະນັ້ນ, ພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ມີລະບົບເອກະພາບກັບພວກອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ, ວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ຖືກຜູກມັດໄວ້ກັບພວກເຂົາ ຍົກເວັ້ນແຕ່ຈົນເຖິງເວລານີ້, ພຽງແຕ່ໂດຍ ວິທີນີ້, ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວ, ໂດຍເງິນກູ້ຊຶ່ງ ຈະເຫັນພ້ອມກັນ ໂດຍລະບົບນີ້ໃນສະພາ, ຕາມ ສະພາບ ການ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ອຳນວຍ ແລະ ສຽງຂອງສະພາຈະແນະນຳ.

54 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາຈະມອບບັນຍັດ ຂໍ້ ໜຶ່ງ ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າກຸ່ວກັບ ການ ເປັນຜູ້ພິທັກຮັກສາຂອງພວກເຈົ້າ ຊຶ່ງເຮົາ ໄດ້ກຳນົດແກ່ພວກເຈົ້າ.

<p>45 ກ ຄພ 90:20. ຄພ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ພີ່. 48 ກ ຄພ 82:13; 94:1; 109:59.</p>	<p>ຄພ ສະເຕກ. 51 ກ ຄພ 109:47. 52 ກ ຄພ ພັນທະສັນຍາ.</p>	<p>ຂ ຄພ ໂລບ, ຄວາມໂລບ.</p>
--	--	---------------------------

55 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊັບສິນທັງໝົດເປັນຂອງເຮົາ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນສັດທາຂອງພວກເຈົ້າກໍໄຮ້ປະໂຫຍດ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈະຖືກພົບວ່າເປັນຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ, ແລະ ພັນທະສັນຍາທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບເຮົາກໍຖືກຝ່າຝົນ;

56 ແລະ ຖ້າຫາກຊັບສິນເປັນຂອງເຮົາ, ແລ້ວພວກເຈົ້າກໍເປັນ "ຜູ້ພິທັກຮັກສາ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ພິທັກຮັກສາ.

57 ແຕ່, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ເຮົາໄດ້ກຳນົດໃຫ້ພວກເຈົ້າເປັນຜູ້ພິທັກຮັກສາບ້ານເຮືອນຂອງເຮົາ, ແມ່ນແຕ່ເປັນຜູ້ພິທັກຮັກສາ.

58 ແລະ ເພື່ອຈຸດປະສົງນີ້ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ບັນຊາພວກເຈົ້າໃຫ້ວາງລະບຽບຕົນເອງ, ແມ່ນແຕ່ໃຫ້ພິມ "ຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ, ຄວາມສົມບູນຂອງພຣະຄຳພີຂອງເຮົາ, ການເປີດເຜີຍ ຊຶ່ງ ເຮົາ ໄດ້ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຈົ້າ, ແລະ ຊຶ່ງ ເຮົາ ຈະ ມອບ ໃຫ້ ພວກ ເຈົ້າ ເປັນ ບາງຄັ້ງຫລັງຈາກນີ້ໄປ—

59 ເພື່ອ ຈຸດ ປະສົງ ຂອງ ການ ສ້າງ ສາສາດສະໜາຈັກ ແລະ ອານາຈັກຂອງເຮົາ ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ເພື່ອຕຽມຜູ້ຄົນຂອງເຮົາສຳລັບ "ເວລາທີ່ເຮົາຈະ ະຢູ່ກັບພວກເຂົາ, ຊຶ່ງໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ.

60 ແລະ ພວກເຈົ້າຄວນຕຽມສະຖານທີ່ສຳລັບຄັ້ງໄວ້ເພື່ອຕົນເອງ, ແລະ ໃຫ້ອຸທິດຖວາຍມັນແດ່ນາມຂອງເຮົາ.

61 ແລະ ພວກເຈົ້າຕ້ອງກຳນົດບາງຄົນໃນບັນດາພວກເຈົ້າໃຫ້ເປັນຜູ້ດູແລຄັງ, ແລະ ລາວຈະຕ້ອງຖືກແຕ່ງຕັ້ງສູ່ພອນນີ້.

62 ແລະ ຈະຕ້ອງມີຕາປະທັບຄັງ, ແລະ ທຸກສິ່ງທັງປວງທີ່ສັກສິດຈະຖືກສົ່ງມາເຂົ້າ

ຄັງ; ແລະ ບໍ່ມີຄົນໃດໃນບັນດາພວກເຈົ້າຈະເອີ້ນມັນວ່າເປັນຂອງຕົນເອງ; ຫລື ສ່ວນໃດຂອງມັນ, ເພາະມັນຈະເປັນຂອງພວກເຈົ້າທຸກຄົນນຳກັນ.

63 ແລະ ເຮົາມອບມັນໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້ານັບແຕ່ຊົ່ວໂມງນີ້ໄປ; ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງດູແລມັນ, ວ່າພວກເຈົ້າຈະໄປ ແລະ ໃຊ້ສິ່ງທີ່ຕ້ອງພິທັກຮັກສາ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກຳນົດໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ສິ່ງທີ່ສັກສິດ, ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການພິມສິ່ງສັກສິດເຫລົ່ານີ້ທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວມານັ້ນ.

64 ແລະ "ຜົນປະໂຫຍດຂອງສິ່ງສັກສິດຈະຕ້ອງເກັບໄວ້ຢູ່ໃນຄັງ, ແລະ ໃຫ້ຕິຕາປະທັບໄວ້; ແລະ ມັນຈະບໍ່ຖືກໃຊ້ ຫລື ເອົາອອກໄປຈາກຄັງໂດຍຄົນໃດ, ທັງບໍ່ໃຫ້ແກະຕາປະທັບທີ່ຈະຕິໄວ້ອອກຈາກມັນ, ພຽງແຕ່ເຮັດໄດ້ໂດຍສຽງຂອງລະບົບ, ຫລື ໂດຍຄຳບັນຊາເທົ່ານັ້ນ.

65 ແລະ ພວກເຈົ້າຈະຮັກສາຜົນປະໂຫຍດຂອງສິ່ງສັກສິດຢູ່ໃນຄັງໄວ້ດັ່ງນັ້ນ, ເພື່ອຈຸດປະສົງທີ່ສັກສິດ ແລະ ບໍລິສຸດເທົ່ານັ້ນ.

66 ແລະ ມັນຈະຖືກເອີ້ນວ່າຄັງສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ຖືກຕິຕາປະທັບໄວ້ ເພື່ອວ່າມັນຈະສັກສິດ ແລະ ຖືກອຸທິດຖວາຍໃຫ້ແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

67 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຈະມີອີກຄັງໜຶ່ງຖືກຈັດຕຽມໄວ້, ແລະ ນາຍຄັງຈະຖືກກຳນົດໃຫ້ດູແລຄັງ, ແລະ ຈະຖືກຕິຕາປະທັບໄວ້.

68 ແລະ ເງິນທັງໝົດທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບໃນການເປັນຜູ້ພິທັກຮັກສາຂອງພວກເຈົ້າ, ໂດຍການເຮັດໃຫ້ຊັບສິນຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກຳນົດ

<p>56 ກ ຄມພ ພິທັກຮັກສາ, ຜູ້ພິທັກຮັກສາ, ການພິທັກຮັກສາ. 58 ກ ຄມພ ການແປຂອງ</p>	<p>ໂຈເຊັບ ສະມິດ (ປຈສ). 59 ກ ຄມພ ພັນປີ. ຂ ຄພ 1:35-36; 29:9-11.</p>	<p>64 ກ ອສ ກຳໄລ, ເງິນ ຫາລາຍໄດ້.</p>
---	---	-------------------------------------

ໃຫ້ພວກເຈົ້າເກີດຜົນ, ໃນບ້ານເຮືອນ, ໃນທີ່ດິນ, ຫລື ໃນຝູງສັດລ້ຽງ, ຫລື ໃນທຸກສິ່ງ ຍົກເວັ້ນແຕ່ການຂຽນທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ສັກສິດເທົ່ານັ້ນ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສະຫງວນໄວ້ໃຫ້ເຮົາເອງສຳລັບຈຸດປະສົງທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ສັກສິດ, ຈົ່ງນຳມັນເຂົ້າຄັງທັນທີທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບເງິນ, ເປັນຈຳນວນໜຶ່ງຮ້ອຍ, ຫລື ຫ້າສິບ, ຫລື ຊາວ, ຫລື ສິບ, ຫລື ຫ້າ.

69 ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ, ຖ້າຫາກຄົນໃດໃນບັນດາພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບຫ້າໂດລາ ກໍໃຫ້ເຂົານຳມັນເຂົ້າຄັງ; ຫລື ຖ້າຫາກເຂົາໄດ້ສິບ, ຫລື ຊາວ, ຫລື ຫ້າສິບ, ຫລື ໜຶ່ງຮ້ອຍ, ກໍໃຫ້ເຂົາເຮັດເຊັ່ນນັ້ນຄືກັນ;

70 ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຄົນໃດໃນບັນດາພວກເຈົ້າກ່າວວ່າມັນເປັນຂອງຕົນ; ເພາະມັນຈະບໍ່ຖືກເອີ້ນວ່າເປັນຂອງເຂົາ, ຫລື ສ່ວນໃດຂອງມັນ.

71 ແລະ ບໍ່ໃຫ້ໃຊ້ສ່ວນໃດຂອງມັນ, ຫລື ເອົາອອກໄປຈາກຄັງ, ພຽງແຕ່ເຮັດໄດ້ໂດຍສຽງ ແລະ ການເຫັນຊອບນຳກັນຂອງລະບົບເທົ່ານັ້ນ.

72 ແລະ ນີ້ຈະເປັນສຽງ ແລະ ການເຫັນພ້ອມນຳກັນຂອງລະບົບ—ຄືຄົນໃດຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາພວກເຈົ້າຈະກ່າວກັບນາຍຄັງວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງການເທົ່ານີ້ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອຂ້າພະເຈົ້າໃນການເປັນຜູ້ພິທັກຮັກສາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ—

73 ຖ້າຫາກເປັນຫ້າໂດລາ, ຫລື ຖ້າຫາກເປັນສິບໂດລາ, ຫລື ຊາວ, ຫລື ຫ້າສິບ, ຫລື ໜຶ່ງຮ້ອຍ, ແລ້ວນາຍຄັງຈະມອບເງິນທີ່ລາວຂໍຮ້ອງໃຫ້ລາວເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອລາວໃນການເປັນຜູ້ພິທັກຮັກສາຂອງລາວ—

74 ຈົນກວ່າລາວຈະຖືກພົບວ່າເປັນຄົນ

ລ່ວງລະເມີດ, ແລະ ມັນຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈັກຢູ່ຕໍ່ໜ້າສະພາຂອງລະບົບຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າລາວບໍ່ຊື່ສັດ ແລະ ເປັນຜູ້ພິທັກຮັກສາທີ່ບໍ່ສະຫລາດ.

75 ແຕ່ຕາບໃດທີ່ລາວຍັງເປັນສະມາຊິກຢ່າງສົມບູນ, ແລະ ຊື່ສັດ ແລະ ສະຫລາດໃນການເປັນຜູ້ພິທັກຮັກສາຂອງລາວ, ສິ່ງນີ້ຈະເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງລາວຕໍ່ນາຍຄັງເພື່ອວ່ານາຍຄັງຈະບໍ່ກັກເງິນໄວ້.

76 ແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ມີການລ່ວງລະເມີດ, ນາຍຄັງຈະຢູ່ພາຍໃຕ້ສະພາ ແລະ ສຽງຂອງລະບົບ.

77 ແລະ ໃນກໍລະນີທີ່ນາຍຄັງຖືກພົບວ່າເປັນຄົນບໍ່ຊື່ສັດ ແລະ ເປັນຜູ້ພິທັກຮັກສາທີ່ບໍ່ສະຫລາດ, ລາວຈະຢູ່ພາຍໃຕ້ສະພາ ແລະ ສຽງຂອງລະບົບ, ແລະ ຈະຖືກຍ້າຍອອກຈາກບ່ອນຂອງລາວ, ແລະ ຄົນອື່ນຈະຖືກແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນແທນລາວ.

78 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ກ່ຽວກັບໜີ້ສິນຂອງພວກເຈົ້າ—ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນເປັນຄວາມປະສົງຂອງເຮົາທີ່ພວກເຈົ້າຈະຈ່າຍ ສິ່ງທີ່ທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າ.

79 ແລະ ມັນເປັນຄວາມປະສົງຂອງເຮົາທີ່ພວກເຈົ້າຈະ ຖ່ອມຕົວລົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ແລະ ຮັບເອົາພອນນີ້ໂດຍ ຄວາມພາກພຽນ ແລະ ຄວາມຖ່ອມຕົວ ແລະ ການອະທິຖານດ້ວຍສັດທາຂອງພວກເຈົ້າ.

80 ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກເຈົ້າຍັງພາກພຽນ ແລະ ຖ່ອມຕົວ, ແລະ ມີການອະທິຖານດ້ວຍສັດທາ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ພວກເຈົ້າເປັນໜີ້ສິນອ່ອນລົງ, ຈົນກວ່າເຮົາຈະສົ່ງ

<p>74 ກ ລກ 16:1-12. 77 ກ ຄພ 107:99-100. 78 ກ ຄພ 42:54.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຫນີ້. 79 ກ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພາກພຽນ, ຄວາມພາກພຽນ. 80 ກ ຍກບ 5:15.</p>
--	---	---

ເງື່ອນ ໄຂ ມາ ໃຫ້ ພວກ ເຈົ້າ ເພື່ອ ບົດ ປ່ອຍ ພວກເຈົ້າ.

81 ສະນັ້ນ ຈົ່ງ ຂຽນ ຢ່າງ ໄວ ເຖິງ ນິວຍອກ ແລະ ຂຽນ ຕາມ ສິ່ງ ທີ່ "ວິນ ຍານ ຂອງ ເຮົາ ຈະ ບອກ; ແລະ ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ທົວ ໃຈ ຂອງ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ທີ່ ພວກເຈົ້າ ເປັນ ທີ່ ສິນ ອ່ອນ ລົງ, ເພື່ອ ຄວາມ ຄິດ ທີ່ ຈະ ນຳ ຄວາມ ທຸກ ມາ ໃຫ້ ພວກເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ເອົາ ອອກ ໄປ ຈາກ ຈິດ ໃຈ ຂອງ ພວກເຂົາ.

82 ແລະ ຕາບ ໃດ ທີ່ ພວກເຈົ້າ ຍັງ "ຖ່ອມ ຕົວ ແລະ ຊື່ ສັດ ແລະ ເອີ້ນ ຫານາມ ຂອງ ເຮົາ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກເຈົ້າ ມີ ຂໍ້ ຂະນະ.

83 ເຮົາ ໃຫ້ ຄຳ ສັນຍາ ແກ່ ພວກເຈົ້າ, ວ່າ ພວກເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ບົດ ປ່ອຍ ເທື່ອ ນີ້ ອອກ ຈາກ ຄວາມ ເປັນ ທາດ ຂອງ ພວກເຈົ້າ.

84 ຕາບ ໃດ ທີ່ ພວກເຈົ້າ ມີ ໂອກາດ ທີ່ ຈະ ກູ້ ຍິມ ເງິນ ເປັນ ຮ້ອຍ, ຫລື ເປັນ ພັນ, ແມ່ນ ແຕ່

ຈົນ ເຖິງ ພວກເຈົ້າ ໄດ້ ກູ້ ຍິມ ເງິນ ພຽງ ພໍ ເພື່ອ ບົດ ປ່ອຍ ພວກເຈົ້າ ອອກ ຈາກ ຄວາມ ເປັນ ທາດ, ນີ້ ເປັນ ສິດ ທີ່ ພິເສດ ຂອງ ພວກເຈົ້າ.

85 ແລະ ໃຫ້ ສັນ ຍາ ຊັບ ສິນ ຊຶ່ງ ເຮົາ ໄດ້ ມອບ ໄວ້ ໃນ ມື ຂອງ ພວກເຈົ້າ ເປັນ ສິ່ງ ປະກັນ, ເທື່ອ ນີ້ ເທົ່ານັ້ນ, ໂດຍ ການ ໃຫ້ ຊື່ ຂອງ ພວກເຈົ້າ ຕາມ ການ ເຫັນ ຊອບ ນຳ ກັນ ຫລື ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ, ກໍ ໃຫ້ ເປັນ ດັ່ງ ທີ່ ພວກເຈົ້າ ເຫັນ ວ່າ ດີ.

86 ເຮົາ ມອບ ສິດ ທີ່ ພິເສດ ນີ້ ໃຫ້ ແກ່ ພວກເຈົ້າ, ເທື່ອ ນີ້ ເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຖ້າ ຫາກ ພວກເຈົ້າ ເລີ່ມ ເຮັດ ຕາມ ສິ່ງ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ວາງ ໄວ້ ຢູ່ ຕໍ່ ຫ້າ ພວກເຈົ້າ, ຕາມ ບັນ ຍັດ ຂອງ ເຮົາ, ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ທັງ ໝົດ ເປັນ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ພວກເຈົ້າ ເປັນ ຜູ້ ພິທັກ ຮັກ ສາ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ນາຍ ຈະ ບໍ່ ຍອມ ໃຫ້ ໂຈນ ມາ ເຈາະ ບ້ານ ເຮືອນ ຂອງ ລາວ. ແມ່ນ ເປັນ ດັ່ງ ນັ້ນ. ອາ ແມນ.

ພາກທີ 105

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ແມ່ນໍ້າພິດຊິງ, ລັດມີເຊີຣີ, ວັນທີ 22 ເດືອນມິຖຸນາ, 1834. ພາຍໃຕ້ການນໍາພາຂອງສາດສະດາ, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈາກລັດ ໂອໄຮໂອ ແລະ ຈາກບ່ອນອື່ນໆ ໄດ້ເດີນຂະບວນໄປລັດມີເຊີຣີ ໃນການໄປສຳຫລວດ ຊຶ່ງຕໍ່ມາເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ຄ້າຍຊີໂອນ. ຈຸດປະສົງຂອງເຂົາເຈົ້າ ແມ່ນເພື່ອພາໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ຖືກໄລ່ໜີຈາກລັດມີເຊີຣີ ກັບຄືນໄປຫາທີ່ດິນຂອງເຂົາເຈົ້າ ຢູ່ເຂດແຈັກສັນ. ປະຊາຊົນຂອງລັດມີເຊີຣີຜູ້ໄດ້ຂົ່ມເຫັງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ເກີດຄວາມຢ້ານກົວກັບການໂຕ້ຕອບຂອງຄ້າຍຊີໂອນ ແລະ ໄດ້ວາງແຜນທີ່ຈະໂຈມຕີໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ອາໄສຢູ່ເຂດຄະເລ, ລັດມີເຊີຣີ. ຫລັງຈາກເຈົ້າລັດມີເຊີຣີ ໄດ້ຖອນຄຳສັນຍາຂອງເພິ່ນ ທີ່ຈະຊ່ວຍເຫລືອໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຈຶ່ງໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍນີ້.

1-5, ຊີໂອນ ຈະ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ ໂດຍ ຄວາມ ສອດຄ່ອງກັບກົດຂອງຊັ້ນສູງ; 6-13, ການໄຕ່ຖີໂອນຈະຊັກຊ້າອອກໄປຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ;

14-19, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕໍ່ສູ້ໃນການສູ້ຮົບຂອງຊີໂອນ; 20-26, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງສະຫລາດ ແລະ ບໍ່ເວົ້າອວດອ້າງ

ກ່ຽວກັບວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາມາເຕົ້າໂຮມກັນ; 27-30, ຄວນຊື່ທີ່ດິນໃນເຂດແຈັກສັນ ແລະ ໃນເຂດໃກ້ຄຽງນັ້ນ; 31-34, ພວກແອວເດີຕ້ອງຮັບເອົາຂອງປະທານສັກສິດຢູ່ໃນບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນເມືອງເຄີດແລນ; 35-37, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຖືກເອີ້ນ ແລະ ຖືກເລືອກ ຈະໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ; 38-41, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງຍົກປ້າຍສັນຍານແຫ່ງສັນຕິພາບຂຶ້ນຕໍ່ໂລກ.

1 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າຜູ້ໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນເພື່ອພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ຈັກຄວາມປະສົງຂອງເຮົາກ່ຽວກັບການໄຖ່ຜູ້ຄົນທີ່ເປັນທຸກຂອງເຮົາ—

2 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຖ້າຫາກບໍ່ເປັນເພາະການລ່ວງລະເມີດຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ໂດຍກ່າວກ່ຽວກັບສາດສະໜາຈັກ ແລະ ບໍ່ແມ່ນສ່ວນບຸກຄົນ, ພວກເຂົາອາດໄດ້ຮັບການໄຖ່ແລ້ວແມ່ນແຕ່ໃນຕອນນີ້.

3 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະເປັນຄົນເຊື່ອພັງຕໍ່ສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ຮຽກຮ້ອງຈາກມືຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ເຂົ້າຂອງຂອງພວກເຂົາແກ່ຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນທີ່ເປັນທຸກໃນບັນດາພວກເຂົາ, ດັ່ງທີ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຄວນເຮັດ;

4 ແລະ ບໍ່ໄດ້ ພ້ອມໃຈກັນ ຕາມສະຫະພາບດັ່ງທີ່ກົດຂອງອານາຈັກຊັ້ນສູງຮຽກຮ້ອງ;

5 ແລະ ກຊິໂອນບໍ່ສາມາດຖືກສ້າງຂຶ້ນ ຍົກເວັ້ນແຕ່ໂດຍຫລັກທຳຂອງກົດຂອງອານາຈັກຊັ້ນສູງ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈະຮັບນາໆໄວ້ກັບຕົວເຮົາເອງບໍ່ໄດ້.

6 ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຕ້ອງຖືກ ທີ່ສອນຈົນກວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮຽນຮູ້ ການເຊື່ອພັງ, ຖ້າຫາກຈຳເປັນ, ໂດຍສິ່ງທີ່ພວກເຂົາທົນທຸກ.

7 ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຖືກກຳນົດໃຫ້ນຳພາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ຜູ້ເປັນແອວເດີກຸ່ມ ທຳອິດຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ເພາະພວກເຂົາທັງໝົດບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃຕ້ການກ່າວໂທດນີ້;

8 ແຕ່ເຮົາກ່າວກ່ຽວກັບໜ່ວຍຕ່າງໆຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ—ມີຫລາຍຄົນຈະເວົ້າວ່າ: ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຢູ່ໃສ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຈະບົດປ່ອຍພວກເຂົາໃນເວລາທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈະບໍ່ຂຶ້ນໄປຍັງຊິໂອນ, ແລະ ຈະເກັບເງິນຂອງພວກເຮົາໄວ້.

9 ສະນັ້ນ, ເປັນເພາະການລ່ວງລະເມີດຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ເຮົາຈຶ່ງເຫັນສົມຄວນທີ່ພວກແອວເດີຂອງເຮົາຄວນລໍຖ້າຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງສຳລັບການໄຖ່ຊິໂອນ—

10 ເພື່ອວ່າຕົວພວກເຂົາເອງຈະໄດ້ຕຽມພ້ອມ, ແລະ ວ່າຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຈະໄດ້ຖືກສິດສອນໃຫ້ສົມບູນຫລາຍຂຶ້ນ, ແລະ ມີປະສົບການ, ແລະ ຮູ້ຈັກ ທັງທີ່ຂອງພວກເຂົາໃຫ້ສົມບູນຫລາຍຂຶ້ນ, ແລະ ສິ່ງທີ່ເຮົາຮຽກຮ້ອງຈາກມືຂອງພວກເຂົາ.

11 ແລະ ສິ່ງນີ້ຈະເກີດຂຶ້ນບໍ່ໄດ້ຈົນກວ່າ

105 1 ກ ຄພ 100:13.
2 ກ ຄພ 104:4-5, 52.
3 ກ ກຈກ 5:1-11;
ຄພ 42:30.
ຄພພ ອຸທິດຖວາຍ, ກົດ
ແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍ.

4 ກ ຄພ 78:3-7.
5 ກ ຄພພ ຊິໂອນ.
ຂ ຄພ 104:15-16.
ຄ ຄພ 88:22.
6 ກ ຄພ 95:1-2.
ຄພພ ຕີສອນ, ການຕີສອນ.

ຂ ຄພພ ເຊື່ອພັງ, ການ
ເຊື່ອພັງ, ພັງຄວາມ.
7 ກ ຄພ 20:2-3.
9 ກ ຄພ 103:4.
10 ກ ຄພ ໜ້າທີ່.

ພວກແອວເດີຂອງເຮົາ ກໍໄດ້ຮັບອຳນາດ ຈາກເບື້ອງບົນເສຍກ່ອນ.

12 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ໄດ້ ຕຽມ ຂອງ ປະທານສັກສິດ ແລະ ພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ ຈະ ກຖອກເທລົງມາເທິງພວກເຂົາ, ຕາບ ໃດທີ່ພວກເຂົາຍັງຊື່ສັດ ແລະ ດຳເນີນຕໍ່ໄປ ໃນຄວາມຖ່ອມຕົວຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ.

13 ສະນັ້ນ ເຮົາ ເຫັນ ສົມ ຄວນ ທີ່ ພວກ ແອວເດີຂອງເຮົາຄວນລໍຖ້າຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, ສຳລັບການໄຖ່ຊີໂອນ.

14 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ຮຽກຮ້ອງ ຈາກມືຂອງພວກເຂົາໃຫ້ຕໍ່ສູ້ໃນການສູ້ຮົບ ຂອງຊີໂອນ; ເພາະ, ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວໃນ ບັນຍັດຂໍ້ທີ່ຜ່ານມາສັນໃດ, ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ ມັນສຳເລັດຜົນສັນນັ້ນ—ເຮົາຈະ ກູ້ຮົບໃຫ້ ພວກເຈົ້າ.

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ສົ່ງ ຜູ້ທຳລາຍອອກ ໄປທຳລາຍ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສັດຕູຂອງເຮົາ ເສຍຫາຍ; ແລະ ບໍ່ຫລາຍປີຈາກນັ້ນ ພວກ ເຂົາຈະບໍ່ເຫລືອຢູ່ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມໍລະດົກ ຂອງເຮົາເປີເປື້ອນ, ແລະ ພົມປະໝາດ ນາມຂອງເຮົາຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນບ່ອນທີ່ເຮົາ ໄດ້ ອຸທິດໄວ້ສຳລັບການເຕົ້າໂຮມຂອງໄພ່ ພົນຂອງເຮົາ.

16 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ບັນຊາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ ເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ໃຫ້ກ່າວກັບ ກຳລັງຂອງຄົວເຮືອນຂອງເຮົາ, ແມ່ນແຕ່ ນັກຮົບຂອງເຮົາ, ຊາຍໜຸ່ມຂອງເຮົາ, ແລະ ຄົນໃນໄວກາງອາຍຸ, ໃຫ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນ ເພື່ອການໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ແລະ ທຳລາຍ ທ່ອງຂອງສັດຕູຂອງເຮົາ, ແລະ ເຮັດໃຫ້

ຄົນຍາມຂອງພວກເຂົາແຕກກະຈັດກະ ຈາຍໄປ.

17 ແຕ່ກຳລັງຂອງຄົວເຮືອນຂອງເຮົາບໍ່ ໄດ້ເຊື່ອຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ.

18 ແຕ່ຕາບໃດທີ່ມີຄົນເຊື່ອຟັງຖ້ອຍຄຳ ຂອງເຮົາ, ເຮົາໄດ້ຕຽມພອນ ແລະ ຂອງ ປະທານສັກສິດໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາ, ຖ້າຫາກ ພວກເຂົາຊື່ສັດຕໍ່ໄປ.

19 ເຮົາໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງພວກ ເຂົາ, ແລະ ຈະຮັບເອົາເຄື່ອງຖວາຍຂອງ ພວກເຂົາ; ແລະ ເຮົາເຫັນສົມຄວນທີ່ພວກ ເຂົາຈະຖືກນຳພາມາໄກເຖິງບັດນີ້ເພື່ອ ການທົດລອງ ສັດທາຂອງພວກເຂົາ.

20 ແລະ ບັດນີ້, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ເຮົາຈະມອບບັນຍັດ ຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ວ່າຫລາຍຕໍ່ຫລາຍ ຄົນທີ່ໄດ້ຂຶ້ນມາບ່ອນນີ້, ທີ່ຈະຢູ່ໄດ້ໃນພາກ ພື້ນທີ່ອ້ອມຮອບ, ກໍໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່.

21 ແລະ ຄົນທີ່ຢູ່ບໍ່ໄດ້, ຜູ້ມີຄອບຄົວຢູ່ ໃນພາກຕາເວັນອອກ, ໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່ຕໍ່ໄປ ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, ຕາບໃດທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບຈະກຳນົດໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່;

22 ເພາະ ເຮົາຈະແນະນຳລາວກ່ຽວກັບ ເລື່ອງນີ້, ແລະ ທຸກສິ່ງທັງປວງອັນໃດກໍ ຕາມທີ່ລາວຈະກຳນົດໃຫ້ພວກເຂົາ ກໍຈະ ສຳເລັດຄົບຖ້ວນ.

23 ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາທຸກຄົນທີ່ ອາໄສຢູ່ໃນພາກພື້ນຕ່າງໆທີ່ອ້ອມຮອບ ຊື່ສັດໃຫ້ຫລາຍ, ແລະ ອະທິຖານໃຫ້ ຫລາຍ, ແລະ ຖ່ອມຕົວຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ແລະ ບໍ່ເປີດເຜີຍສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເປີດເຜີຍແກ່ພວກ

<p>11 ກ ຄມພ ແອວເດີ. ຂ ຄພ 38:32; 95:8. ຄມພ ຂອງປະທານສັກສິດ. 12 ກ ຄພ 110. 14 ກ ຍຊ 10:12-14;</p>	<p>ອຊຢ 49:25; ຄພ 98:37. 15 ກ ຄພ 1:13-14. ຂ ຄພ 112:24-26. ຄມພ ພົມປະໝາດ, ການພົມປະໝາດ.</p>	<p>ຄ ຄພ 84:3-4; 103:35. 16 ກ ຄພ 101:55; 103:22, 30. ຂ ຄມພ ຍາມ, ຄົນຍາມ. 18 ກ ຄພ 110:8-10. 19 ກ ຄມພ ສັດທາ.</p>
--	---	--

ເຂົາ, ຈົນກວ່າວ່າມັນເປັນຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງເຮົາ ທີ່ສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນຄວນຖືກເປີດເຜີຍ.

24 ຢ່າເວົ້າເຖິງການພິພາກສາ, ທັງບໍ່ກ່າວ "ອວດ ອ້າງ ເລື່ອງ ສັດທາ ຫລື ວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ແຕ່ໃຫ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນຢ່າງລະມັດລະວັງ, ໃຫ້ຫລາຍເທົ່າທີ່ຈະຫລາຍໄດ້ໃນພາກພື້ນບ່ອນດຽວກັນ, ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຜູ້ຄົນ;

25 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະມອບຄວາມໂປດປານ ແລະ ພຣະຄຸນໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າໃນສາຍຕາຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຢູ່ໃນ "ສັນຕິສຸກ ແລະ ໃນຄວາມປອດໄພ, ໃນຂະນະທີ່ພວກເຈົ້າກ່າວກັບຜູ້ຄົນວ່າ: ຈົ່ງດຳເນີນການພິພາກສາ ແລະ ຄວາມຍຸດ ຕິ ທຳ ແກ່ ພວກເຮົາ ຕາມກົດ, ແລະ ຂໍໃຫ້ມີການຊົດໃຊ້ສຳລັບການເຮັດຜິດຕໍ່ພວກເຮົາ.

26 ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ເພື່ອນຂອງເຮົາ, ໃນວິທີນີ້ ພວກເຈົ້າຈະພົບຄວາມໂປດປານ ໃນສາຍຕາຂອງຜູ້ຄົນ, ຈົນກວ່າ "ກອງທັບຂອງອິດສະຣາເອນຈະໃຫຍ່ໂຕ.

27 ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຜູ້ຄົນອ່ອນລົງ, ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດກັບຫົວໃຈຂອງ "ຟາໂຣ, ເປັນບາງຄັ້ງ, ຈົນກວ່າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ແລະ ພວກແອວເດີຂອງເຮົາ, ຜູ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກຳນົດໄວ້, ຈະມີເວລາເຕົ້າໂຮມກຳລັງຂອງຄົວເຮືອນຂອງເຮົາ,

28 ແລະ ຈະສົ່ງຜູ້ຊາຍທີ່ "ສະຫລາດ, ໄປເຮັດສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາໃຫ້ສຳເລັດກ່ຽວກັບການ "ຊື້ທີ່ດິນທັງໝົດໃນເຂດແຈັກສັນ, ແລະ ໃນເຂດໃກ້ຄຽງນັ້ນ.

29 ເພາະມັນເປັນຄວາມປະສົງຂອງເຮົາທີ່ຕ້ອງຊື້ທີ່ດິນເຫລົ່ານີ້; ແລະ ຫລັງຈາກໄດ້ຊື້ມັນແລ້ວ ໄພ່ພົນຂອງເຮົາຈະເປັນເຈົ້າຂອງມັນຕາມ "ກົດຂອງການອຸທິດຖວາຍຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້.

30 ແລະ ຫລັງຈາກໄດ້ຊື້ທີ່ດິນເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ເຮົາຈະຖືວ່າ "ກອງທັບຂອງອິດສະຣາເອນ ບໍ່ມີຄວາມຜິດ ໃນການເຂົ້າໄປເປັນເຈົ້າຂອງທີ່ດິນຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ຊື້ມາກ່ອນດ້ວຍເງິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໃນການທຳລາຍທີ່ສູງຂອງສັດຕູຂອງເຮົາທີ່ອາດໂຈມຕີພວກເຂົາຢູ່, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄົນຍາມຂອງພວກເຂົາແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປ, ແລະ "ແກ້ແຄ້ນ ສັດຕູຂອງເຮົາ ຈົນເຖິງຄົນລຸ້ນທີສາມ ແລະ ທີ່ສີ່ຂອງພວກເຂົາທີ່ກຽດຊັງເຮົາ.

31 ແຕ່ກ່ອນອື່ນ ໃຫ້ກອງທັບຂອງເຮົາໃຫຍ່ໂຕກ່ອນ, ແລະ ໄດ້ຮັບ "ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ເພື່ອວ່າມັນຈະງົດງາມດັ່ງດວງຕາເວັນ, ແລະ ແຈ່ມແຈ້ງດັ່ງ "ດວງເດືອນ, ແລະ ວ່າປ້າຍຂອງນາງຈະເປັນໜ້າຢ້ານກົວຕໍ່ທຸກປະຊາຊາດທັງປວງ;

32 ເພື່ອວ່າອານາຈັກຕ່າງໆຂອງໂລກນີ້ຈະຖືກບັງຄັບໃຫ້ຮັບຮູ້ອານາຈັກຂອງ

<p>24 ກ ຄພ 84:73. ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ.</p> <p>25 ກ ຄມພ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ.</p> <p>26 ກ ຢອ 2:11.</p> <p>27 ກ ປຖກ 47:1–12.</p>	<p>28 ກ ຄພ 101:73. ຂ ຄພ 42:35–36.</p> <p>29 ກ ຄພ 42:30. ຄມພ ລະບົບເອກະພາບ; ອຸທິດຖວາຍ, ກົດແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍ.</p> <p>30 ກ ຄພ 35:13–14; 101:55;</p>	<p>103:22, 26. ຂ ຄພ 97:22.</p> <p>31 ກ ຄມພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ. ຂ ຍພ 6:10; ຄພ 5:14; 109:73.</p>
---	--	---

ຊີໂອນ ເປັນ ັອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ແທ້ໆ ແລະ ພຣະ ຄຣິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ; ສະນັ້ນ, ໃຫ້ພວກເຮົາ ຂຶ້ນຢູ່ກັບກົດຂອງ ນາງ.

33 ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າວ່າ ເຮົາເຫັນສົມຄວນທີ່ແອວເດີ ກຸ່ມທຳອິດ ຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ ຄວນຮັບເອົາ ັຂອງປະທານສັກສິດຂອງ ພວກເຂົາ ຈາກເບື້ອງບົນຢູ່ ໃນບ້ານຂອງ ເຮົາ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ບັນຊາໃຫ້ສ້າງແດ່ນາມ ຂອງເຮົາໃນແຜ່ນດິນເຄີດແລນ.

34 ແລະ ໃຫ້ບັນຍັດເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເຮົາໄດ້ ມອບໃຫ້ກ່ຽວກັບຊີໂອນ ແລະ ັກົດຂອງ ນາງຖືກນຳໄປປະຕິບັດ ແລະ ເກີດສຳເລັດ ຜົນ, ຫລັງຈາກການໄຕ່ຂອງນາງ.

35 ໄດ້ມີວັນແຫ່ງ ັການເອີ້ນແລ້ວ, ແຕ່ ເວລາ ໄດ້ ມາ ເຖິງ ສຳ ລັບ ວັນ ແຫ່ງ ການ ເລືອກ; ແລະ ໃຫ້ຄົນທີ່ ັມີຄຳຄວນ ໄດ້ຖືກ ເລືອກ.

36 ແລະ ມັນ ຈະ ຖືກສະແດງ ໃຫ້ປະຈັກ ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ໂດຍສຽງຂອງພຣະ ວິນຍານ ກ່ຽວກັບ ຜູ້ທີ່ ັຖືກ ເລືອກ; ແລະ

ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບ ັການຊຳລະໃຫ້ບໍລິ ສຸດ;

37 ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາຍັງຕິດຕາມ ັຄຳ ແນະນຳ ຊຶ່ງ ພວກເຂົາ ໄດ້ ຮັບ, ພວກ ເຂົາ ຈະ ມີ ພະ ລັງ ຫລັງ ຈາກ ຫລາຍ ມື້ ທີ່ ຈະ ບັນລຸ ຄວາມ ສຳ ເລັດ ໃນ ທຸກ ສິ່ງ ທັງ ປວງ ທີ່ ກ່ຽວພັນກັບຊີໂອນ.

38 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ເຮົາກ່າວກັບພວກ ເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງຂໍສັນຕິພາບ, ບໍ່ພຽງແຕ່ກັບຜູ້ ຄົນທີ່ໄດ້ຂຽນຕິພວກເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ກັບທຸກຜູ້ຄົນນຳອີກ;

39 ແລະ ຈົ່ງ ຍົກ ັບ້າຍ ສັນ ຍານ ແຫ່ງ ັສັນຕິພາບຂຶ້ນ, ແລະ ປະກາດຄວາມເປັນ ສັນຕິພາບຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ;

40 ແລະ ໃຫ້ຂໍສັນຕິພາບຈາກຄົນທີ່ໄດ້ ຂຽນຕິພວກເຈົ້າ, ຕາມສຽງຂອງພຣະ ວິນ ຍານທີ່ຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ, ແລະ ັທຸກສິ່ງທັງ ປວງ ຈະ ທຳ ງານ ນຳ ກັນ ເພື່ອ ຄວາມ ດີ ຂອງ ພວກເຈົ້າ.

41 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງຊື່ສັດ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ ເບິ່ງແມ, ັເຮົາຈະຢູ່ກັບພວກເຈົ້າແມ່ນແຕ່ ຈົນເຖິງທີ່ສຸດ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 106

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດ ໂອ ໄຮ ໂອ, ວັນທີ 25 ເດືອນພະຈິກ, 1834. ການເປີດເຜີຍນີ້ແມ່ນເຈາະຈົງໃສ່ວໍເຣັນ ເອ ຄາວເດີຣີ, ອ້າຍຂອງອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ.

<p>32 ກ ພມ 11:15. ຄມພ ອານາຈັກຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຫລື ອາ ນາຈັກສະຫວັນ. ຂ ຄມພ ບົກຄອງ, ການບົກຄອງ.</p> <p>33 ກ ຄພ 95:8-9. ຄມພ ຂອງປະທານສັກສິດ.</p> <p>34 ກ ອສ ຄພ 42 ຮູ້ຈັກ</p>	<p>ກັນວ່າ "ກົດ." 35 ກ ຄມພ ເອີ້ນ, ການ ເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກ ພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ. ຂ ຄມພ ຄຳຄວນ, ການ ມີຄຳຄວນ.</p> <p>36 ກ ຄພ 95:5. ຄມພ ເລືອກ, ໄດ້ ເລືອກ, ຖືກເລືອກ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ. 37 ກ ຄມພ ຄຳແນະນຳ. 39 ກ ຄມພ ບ້າຍສັນຍານ. ຂ ຄມພ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ.</p> <p>40 ກ ຮມ 8:28; ຄພ 90:24; 100:15.</p> <p>41 ກ ມທ 28:19-20.</p>
---	---	--

1-3, ວໍເຣັນ ເອ ຄາວເດີຣີ ໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມໃນທ້ອງຖິ່ນຄົນໜຶ່ງ; 4-5, ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຈະບໍ່ເກີດກັບລູກຫລານແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງຄືກັນກັບຂະໂມຍ; 6-8, ພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເກີດຂຶ້ນເນື່ອງດ້ວຍການຮັບໃຊ້ຢ່າງຊື່ສັດຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກ.

1 ມັນເປັນຄວາມປະສົງຂອງເຮົາທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ວໍເຣັນ ເອ ຄາວເດີຣີ ຄວນໄດ້ຮັບການກຳນົດ ແລະ ການແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນມະຫາປະໂລຫິດຄວບຄຸມສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ໃນແຜ່ນດິນ "ອິດສະລະພາບ ແລະ ໃນພາກພື້ນຕ່າງໆທີ່ອ້ອມຮອບ;

2 ແລະ ຄວນສົ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນອັນເປັນນິດຂອງເຮົາ, ແລະ ເປັ້ງສູງຂອງລາວ ແລະ ເຕືອນຜູ້ຄົນ, ບໍ່ພຽງແຕ່ໃນສະຖານທີ່ຂອງລາວເອງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ໃນເຂດໃກ້ຄຽງນຳອີກ;

3 ແລະ ອຸທິດເວລາທັງໝົດຂອງລາວໃຫ້ແກ່ການເອີ້ນທີ່ສູງສົ່ງ ແລະ ສັກສິດນີ້, ຊຶ່ງບັດນີ້ເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ລາວ, ໂດຍ "ການສະແຫວງຫາ ສິອານາ ຈັກ ສະຫວັນ ແລະ ຄວາມ ຊອບ ທຳ ຂອງ ມັນ ຢ່າງ ພາກ ພຽນ, ແລະ ທຸກສິ່ງທັງປວງທີ່ຈຳເປັນຈະຖືກຕື່ມໃສ່; ເພາະ ສິຄົນ ງານ ກຳ ເໝາະ ສົມ ກັບ ຄຳ ຈ້າງຂອງເຂົາ.

4 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ

ແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ "ການສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃກ້ ສະມາເຖິງແລ້ວ, ແລະ ມັນຈະເກີດກັບໂລກຄືກັນກັບ "ຂະໂມຍໃນຍາມກາງຄືນ—

5 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງຄາດແອວພວກເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນລູກຫລານແຫ່ງ "ຄວາມສະຫວ່າງ, ແລະ ວ່າວັນນີ້ຈະບໍ່ ສະເກີດກັບພວກເຈົ້າຄືກັນກັບຂະໂມຍ.

6 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ສະຫວັນຊື່ນຊົມເມື່ອຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ວໍເຣັນ ກັມລົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າໄມ້ຄ້ອນເທົ່າແຫ່ງອຳນາດຂອງເຮົາ, ແລະ ໄດ້ແຍກຕົວລາວເອງອອກຈາກລ່າທຽມຂອງມະນຸດແລ້ວ;

7 ສະນັ້ນ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ວໍເຣັນ ເປັນສູກແລ້ວ, ເພາະວ່າເຮົາຈະມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ລາວ; ແລະ, ທັງໆທີ່ໃຈຂອງລາວ "ໄອ້ອວດ, ແຕ່ເຮົາຈະຍົກລາວຂຶ້ນ ຕາບໃດທີ່ລາວຈະຖ່ອມຕົວຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ.

8 ແລະ ເຮົາຈະມອບ "ພຣະຄຸນ ແລະ ຄວາມແນ່ນອນໃຈໃຫ້ແກ່ລາວ ຊຶ່ງດ້ວຍສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນລາວຈະຍຶດໝັ້ນຢູ່ໄດ້; ແລະ ຖ້າຫາກລາວເປັນພະຍານທີ່ຊື່ສັດ ແລະ ເປັນຄວາມສະຫວ່າງໃຫ້ແກ່ສາດສະໜາຈັກຕໍ່ໄປ ເຮົາໄດ້ຕຽມມົງກຸດໄວ້ໃຫ້ລາວແລ້ວຢູ່ໃນ ສະຖາສາດຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

<p>106 1 ກອສ ເມືອງອິດສະລະພາບ, ນິວຢອກ, ແລະ ບໍລິເວນອ້ອມແອ້ມ. 3 ກມທ 6:33. ຂ ຄມພ ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ອານາຈັກສະຫວັນ. ຄມທ 10:10;</p>	<p>ຄພ 31:5. 4 ກ ຢກບ 5:8. ຂ ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ. ຄ 1 ທສນ 5:2. 5 ກ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ. ຂ ພນມ 16:15.</p>	<p>7 ກ ຄມພ ອວດອີ່ງ, ຄວາມອວດອີ່ງ. 8 ກ ຄມພ ພຣະຄຸນ. ຂ ຢຣ 14:2; ອທ 12:32-34; ຄພ 59:2; 76:111; 81:6; 98:18.</p>
---	--	--

ພາກທີ 107

ການເປີດເຜີຍເລື່ອງຖານະປະໂລຫິດ, ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງເຄິດແລນ, ລັດ ໂອໄຮ ໂອ, ປະມານ ເດືອນເມສາ 1835. ເຖິງແມ່ນພາກນີ້ໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນປີ 1835, ບັນທຶກປະຫວັດສາດຍືນຍັນວ່າ ຂໍ້ຄວາມສ່ວນຫລາຍຂອງ ຂໍ້ທີ 60 ຈົນເຖິງ 100 ເອົາຮວມເຂົ້າກັນກັບການເປີດເຜີຍທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ຜ່ານທາງໂຈເຊັບ ສະມິດ ໃນວັນທີ 11 ເດືອນພະຈິກ, 1831. ພາກນີ້ແມ່ນກ່ຽວພັນກັບການຈັດຕັ້ງກຸ່ມອັກຄະສາວິກສິບສອງ ໃນເດືອນກຸມພາ ແລະ ເດືອນມີນາ 1835. ອາດເປັນວ່າ ສາດສະດາໄດ້ນຳມັນຂຶ້ນສະເໜີແກ່ຜູ້ທີ່ຕັ້ງເດີນທາງ ໃນວັນທີ 3 ເດືອນພຶດສະພາ, 1835, ເພື່ອໄປເຜີຍແຜ່ເປັນເທື່ອທຳອິດຂອງກຸ່ມ.

1-6, ມີຖານະປະໂລຫິດສອງຢ່າງ: ເມນຄີເສເດັກ ແລະ ອາໂຣນ; 7-12, ຜູ້ດຳລົງໃນຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກມີອຳນາດທີ່ຈະປະຕິບັດໜ້າທີ່ທຸກຕຳແໜ່ງໃນສາດສະໜາ ຈັກ; 13-17, ຝ່າຍອະທິການເປັນຜູ້ຄວບຄຸມຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ, ຊຶ່ງປະຕິບັດພິທີການພາຍນອກ; 18-20, ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກມີຂໍ້ກະແຈຂອງພອນທາງວິນຍານທຸກປະການ; ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ ມີຂໍ້ກະແຈ ແຫ່ງ ການ ປະ ຕິ ບັດ ຂອງເຫລົ່າທຸດ; 21-38, ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ, ອັກຄະສາວິກສິບສອງ, ແລະ ສາວິກເຈັດສິບ ປະກອບ ເປັນ ກຸ່ມ ຄວບ ຄຸມ, ຊຶ່ງ ການ ຕັດສິນ ຂອງພວກເພິ່ນຕ້ອງເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ ແລະ ໃນ ຄວາມ ຊອບ ທຳ; 39-52, ລະບຽບ ແຫ່ງປິຕຸ ໄດ້ ຖືກ ຈັດ ຕັ້ງ ຂຶ້ນ ຈາກ ອາດາມ ເຖິງ ໂນອາ; 53-57, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນສະໄໝບູຮານໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ທີ່ອາດາມ-ອອນໄດ-ອາມັນ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ພວກເຂົາ; 58-67, ອັກຄະສາວິກສິບສອງ

ຕ້ອງວາງລະບຽບເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງສາດສະໜາ ຈັກ; 68-76, ອະທິການຮັບໃຊ້ເປັນຜູ້ຕັດສິນທົ່ວໄປໃນອິດສະຣາເອນ; 77-84, ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ ແລະ ອັກຄະສາວິກສິບສອງປະກອບເປັນສານສູງສຸດໃນສາດສະໜາ ຈັກ; 85-100, ປະທານຂອງຖານະປະໂລຫິດປົກຄອງກຸ່ມຂອງຕົນເອງ.

1 ໃນສາດສະໜາຈັກ, ມີຖານະປະໂລຫິດຢູ່ດ້ວຍກັນສອງຢ່າງ, ນັ້ນຄື, "ເມນຄີເສເດັກ ແລະ ອາໂຣນ, ລວມທັງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເລວີ.

2 ເຫດຜົນຢ່າງທຳອິດຖືກເອີ້ນວ່າຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງ "ເມນຄີເສເດັກ ກໍເພາະວ່າເມນຄີເສເດັກໄດ້ເປັນ ມະຫາປະໂລຫິດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຫລາຍ.

3 ກ່ອນ ວັນ ເວລາ ຂອງ ເພິ່ນ ມັນ ຖືກ ເອີ້ນ ວ່າ ຖານະ ປະ ໂລ ຫິດ ສັກ ສິດ, ຕາມ "ລະບຽບຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

4 ແຕ່ເນື່ອງຈາກຄວາມນັບຖືຫລື "ຄວາມຄາ ລະ ວະ ຕໍ່ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ສູງ

<p>107 1 ກ ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ. 2 ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ.</p>	<p>2 ກ ປຈສ ປຖກ 14:25-40 (ພາກຫ້ອຍທ້າຍ); ຄພ 84:14. ຄມພ ເມນຄີເສເດັກ.</p>	<p>3 ກ ແວວ 13:3-19; ຄພ 76:57. 4 ກ ຄມພ ຄາລະວະ, ຄວາມຄາລະວະ.</p>
---	---	--

ສຸດ, ເພື່ອ ຫລີກ ເວັ້ນ ຈາກ ການ ກ່າວ ເຖິງ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເລື້ອຍໆ, ຜູ້ ຄົນ, ສາດສະໜາຈັກ, ໃນສະໄໝບູຮານ, ຈຶ່ງໄດ້ ເອີ້ນ ຖານະ ປະ ໂລຫິດ ນັ້ນ ຕາມ ເມນຄີເສ ເດັກ, ຫລື ຖານະປະ ໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສ ເດັກ.

5 ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫລື ຕຳແໜ່ງອື່ນໆທັງປວງ ໃນ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ເປັນ "ສ່ວນ ປະກອບ ຂອງຖານະປະ ໂລຫິດນີ້.

6 ແຕ່ມີສອງຝ່າຍ ຫລື ສອງໝວດໃຫຍ່— ຢ່າງໜຶ່ງແມ່ນຖານະປະ ໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສ ເດັກ, ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງແມ່ນ "ຖານະ ປະ ໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ ຫລື ເລວີ.

7 ຕຳ ແໜ່ງ ຂອງ "ແອວເດີ ແມ່ນ ຢູ່ ໃນ ຖານະປະ ໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ.

8 ຖານະປະ ໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ ຖືສິດຂອງຝ່າຍປະທານ, ແລະ ມີອຳນາດ ແລະ "ສິດອຳນາດເໜືອຕຳແໜ່ງທັງໝົດ ໃນສາດສະໜາຈັກ ໃນທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ ຂອງໂລກ, ເພື່ອປະຕິບັດໃນເລື່ອງທາງວິນຍານ.

9 "ຝ່າຍປະທານຂອງຖານະປະ ໂລຫິດ ສູງ, ຕາມລະບຽບຂອງເມນຄີເສເດັກ, ມີສິດ ທີ່ຈະປະຕິບັດໃນທຸກຕຳແໜ່ງໃນສາດສະ ໜາຈັກ.

10 "ມະຫາປະ ໂລຫິດຕາມລະບຽບຂອງ ຖານະປະ ໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ ມີສິດ ທີ່ຈະປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃນຕຳແໜ່ງຂອງຕົນ ເອງ, ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງຝ່າຍປະທານ, ໃນການປະຕິບັດເລື່ອງທາງວິນຍານ, ແລະ ໃນຕຳແໜ່ງຂອງແອວເດີ, ປະ ໂລຫິດ (ຂອງ

ລະບຽບຊາວເລວີ), ຄູສອນ, ມັກຄະນາຍົກ, ແລະ ສະມາຊິກນຳອີກ.

11 ແອວເດີ ມີສິດ ທີ່ ຈະ ປະ ຕິ ບັດ ແທນ ເມື່ອມະຫາປະ ໂລຫິດບໍ່ຢູ່.

12 ມະຫາປະ ໂລຫິດ ແລະ ແອວເດີຕ້ອງ ປະຕິບັດໃນເລື່ອງທາງວິນຍານ, ໃຫ້ສອດ ຄ່ອງກັບພັນທະສັນຍາ ແລະ ພຣະບັນຍັດ ຂອງສາດສະໜາຈັກ; ແລະ ພວກເຂົາມີສິດ ທີ່ຈະປະຕິບັດໜ້າທີ່ ໃນຕຳແໜ່ງທັງໝົດ ເຫລົ່ານີ້ຂອງສາດສະໜາຈັກ ເມື່ອບໍ່ມີເຈົ້າ ໜ້າທີ່ລະດັບສູງກວ່າຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

13 ຖານະປະ ໂລຫິດທີ່ສອງຖືກເອີ້ນວ່າ "ຖານະປະ ໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ, ເພາະມັນ ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ ອາໂຣນ ແລະ ເຊື້ອ ສາຍ ຂອງລາວ, ຕະຫລອດທຸກລຸ້ນ ຂອງ ພວກເຂົາ.

14 ເຫດຜົນທີ່ມັນຖືກເອີ້ນວ່າ ຖານະປະ ໂລຫິດທີ່ຕຳກວ່າ ເພາະມັນເປັນ "ສ່ວນ ປະກອບຂອງຖານະປະ ໂລຫິດທີ່ສູງກວ່າ, ຫລື ຖານະປະ ໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ, ແລະ ມີອຳນາດໃນການປະຕິບັດພິທີການ ພາຍນອກ.

15 "ຝ່າຍ ອະທິການ ເປັນຝ່າຍ ປະທານ ຂອງຖານະປະ ໂລຫິດນີ້, ແລະ ຖືຂໍ້ກະແຈ ຫລື ສິດອຳນາດຂອງຖານະປະ ໂລຫິດດັ່ງ ກ່າວ.

16 ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດມີສິດຖືກຕ້ອງໃນ ຕຳແໜ່ງນີ້, ທີ່ຈະຖືຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະ ໂລຫິດນີ້, ຍົກເວັ້ນແຕ່ພວກເຂົາມາຈາກ "ຕະກຸນໂດຍແທ້ຂອງອາໂຣນເທົ່ານັ້ນ.

17 ແຕ່ເນື່ອງຈາກວ່າມະຫາປະ ໂລຫິດ

5 ກ ຄພ 84:29; 107:14.
6 ກ ພບຍ 10:8-9.
7 ກ ຄພ ແອວເດີ.
8 ກ ຄພ ສິດອຳນາດ.
9 ກ ຄພ 81:2;
107:22, 65-67, 91-92.

10 ກ ຄພ ມະຫາປະ ໂລຫິດ.
ຂ ຄພ 121:34-37.
13 ກ ຄພ ຖານະປະ ໂລ
ຫິດແຫ່ງອາໂຣນ.
ຂ ຄພ ອາໂຣນ, ອ້າຍ
ຂອງໂມເຊ.

14 ກ ຄພ 20:52; 107:5.
15 ກ ຄພ ອະທິການ.
16 ກ ຄພ 68:14-21;
107:68-76.

ຂອງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ ມີສິດອຳນາດທີ່ຈະປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃນຕຳແໜ່ງທັງໝົດທີ່ຕ່ຳກວ່າ, ເຂົາຈະປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃນຕຳແໜ່ງຂອງອະທິການ ເມື່ອຫາຕະກູນ ໂດຍແທ້ຂອງອາໂຣນບໍ່ໄດ້, ໂດຍໃຫ້ລາວໄດ້ຖືກເອີ້ນ ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການ ແລະ ຖືກ ກໍ່ແຕ່ງຕັ້ງສູ່ອຳນາດນີ້ ໂດຍການວາງມື ຂອງ ະຝ່າຍປະທານຂອງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ.

18 ອຳນາດ ແລະ ສິດ ອຳນາດ ຂອງຖານະປະໂລຫິດທີ່ສູງກວ່າ, ຫລື ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ, ຄືການຖື ກໍ່ຂໍ້ກະແຈຂອງພອນທາງວິນຍານທັງໝົດຂອງສາດສະໜາຈັກ—

19 ການ ມີ ສິດ ທີ່ ພິ ເສດ ທີ່ ຈະ ຮັບ ເອົາ ກໍ່ຄວາມ ລຶກລັບ ຂອງ ອານາຈັກ ສະຫວັນ, ໃຫ້ ພ້າ ສະຫວັນ ເປີດ ແກ່ ພວກ ເຂົາ, ເພື່ອ ຕິດ ຕໍ່ ກັບ ການ ຊຸມນຸມ ະໃຫຍ່ ແລະ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະບຸດຫົວປີ, ແລະ ຊື່ນຊົມກັບການພົວພັນ ແລະ ການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ, ແລະ ພຣະເຢຊູ ຜູ້ ະເປັນ ກາງ ຂອງ ພັນທະ ສັນຍາໃໝ່.

20 ອຳນາດ ແລະ ສິດ ອຳນາດ ຂອງຖານະປະໂລຫິດທີ່ຕ່ຳກວ່າ, ຫລື ຖານະປະໂລຫິດ ແຫ່ງ ອາໂຣນ, ຄື ການ ຖື ກໍ່ຂໍ້ກະແຈແຫ່ງການປະຕິບັດຂອງເຫລົ່າທູດ, ແລະ ການປະຕິບັດ ະພິທີການພາຍນອກ, ຕົວ ອັກ ສອນ ຂອງ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ, ະການ

ບັບຕິ ສະມາ ແຫ່ງ ການ ກັບ ໃຈ ເພື່ອ ະການ ບົດບາບ, ໃຫ້ ສອດຄ່ອງກັບພັນທະສັນຍາ ແລະ ພຣະບັນຍັດ.

21 ດ້ວຍ ຄວາມ ຈຳ ເປັນ ຈຶ່ງ ມີ ປະທານ, ຫລື ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ຈາກ, ຫລື ຖືກກຳນົດຈາກ ຫລື ມາຈາກຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ທີ່ ຖືກ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ສູ່ ຕຳ ແໜ່ງ ຕ່າງໆ ໃນຖານະປະໂລຫິດສອງຢ່າງນີ້.

22 ຈາກ ະຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ, ມະຫາປະໂລຫິດ ະຄວບຄຸມສາມຄົນ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເອີ້ນໂດຍສະພາ, ໄດ້ຖືກກຳນົດ ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຕຳແໜ່ງນີ້, ແລະ ໄດ້ຮັບ ະການສະໜັບສະໜູນ ໂດຍຄວາມໝັ້ນໃຈ, ສັດທາ, ແລະ ຄຳອະທິຖານຂອງສາດສະໜາຈັກ, ປະກອບເປັນກຸ່ມຂອງຝ່າຍປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກ.

23 ສະມາ ຊິກ ະສິບ ສອງ ຄົນ ໃນ ສະພາ ທີ່ເຄື່ອນທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າ ະອັກຄະສາວົກສິບສອງ—ພະຍານພິເສດ ເຖິງພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ ໃນທົ່ວໂລກ, ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງ ແຕກຕ່າງຈາກໜ້າທີ່ອື່ນໆ ໃນສາດສະໜາຈັກ ໃນໜ້າທີ່ການເອີ້ນຂອງພວກເພິ່ນ.

24 ແລະ ພວກເພິ່ນປະກອບເປັນກຸ່ມ, ມີສິດອຳນາດ ແລະ ອຳນາດເທົ່າທຽມກັບປະທານສາມຄົນທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງຜ່ານມາ.

25 ສາວົກ ະເຈັດສິບຖືກເອີ້ນໃຫ້ສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນ, ແລະ ເປັນພະຍານພິເສດຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ໃນທົ່ວໂລກ—ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງແຕກຕ່າງຈາກໜ້າທີ່ອື່ນໆ ໃນສາດ

<p>17 ກ ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ. ຂ ຄພ 68:15.</p> <p>18 ກ ຄມພ ຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ.</p> <p>19 ກ ແອວ 12:9–11; ຄພ 63:23; 84:19–22. ຄມພ ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ.</p>	<p>ຂ ຮສ 12:22–24. ຄ ຄມພ ພຣະຜູ້ເປັນກາງ. 20 ກ ຄພ 13; 84:26–27. ຂ ຄມພ ພິທີການ. ຄ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. ງ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ. 22 ກ ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ</p>	<p>ແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ. ຂ ຄພ 90:3, 6; 107:9, 65–67, 78–84, 91–92. ຄ ຄມພ ການສະໜັບສະໜູນຜູ້ນຳຂອງສາດສະໜາຈັກ. 23 ກ ຄພ 107:33–35. ຂ ຄມພ ອັກຄະສາວົກ. 25 ກ ຄມພ ສາວົກເຈັດສິບ.</p>
---	--	--

ສະໜາຈັກ ໃນໜ້າທີ່ຂອງການເອີ້ນຂອງເຂົາເຈົ້າ.

26 ແລະ ເຂົາເຈົ້າປະກອບເປັນກຸ່ມ, ມີສິດອຳນາດເທົ່າທຽມກັບພະຍານພິເສດສິບສອງຄົນ ຫລື ອັກຄະສາວົກສິບສອງທີ່ຫາກໍກ່າວເຖິງ.

27 ແລະ ການຕັດສິນທຸກເລື່ອງ ທີ່ເຮັດໂດຍກຸ່ມເຫລົ່ານີ້ ຈະຕ້ອງເປັນເອກະສັນ; ນັ້ນຄື, ສະມາຊິກທຸກຄົນ ໃນແຕ່ລະກຸ່ມຈະຕ້ອງເຫັນພ້ອມກັນໃນການຕັດສິນໃນສະພາ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຕັດສິນຂອງເຂົາເຈົ້າ ມີອຳນາດດຽວກັນ ຫລື ມີສິດອຳນາດນຳກັນໃນສະພາ—

28 ສູງສ່ວນຫລາຍສາມາດປະກອບກຸ່ມຂຶ້ນ ເມື່ອສະພາບການເຮັດໃຫ້ເປັນຢ່າງອື່ນບໍ່ໄດ້—

29 ຍົກເວັ້ນແຕ່ໃນກໍລະນີນີ້, ການຕັດສິນຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີສິດໃນພອນອັນດຽວກັນ ກັບການຕັດສິນຂອງກຸ່ມຂອງປະທານສາມຄົນ ຊຶ່ງມີໃນສະໄໝບູຮານ, ຜູ້ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຕາມລະບຽບຂອງເມນຄີເສເດັກ, ແລະ ເປັນຜູ້ຊາຍທີ່ຊອບທຳ ແລະ ບໍລິສຸດ.

30 ການຕັດສິນຂອງກຸ່ມເຫລົ່ານີ້, ຫລື ກຸ່ມໃດກຸ່ມໜຶ່ງ, ແມ່ນຕ້ອງເຮັດໄປດ້ວຍ "ຄວາມຊອບທຳ, ດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດ, ແລະ ຄວາມຕໍ່າຕ້ອຍໃນໃຈ, ດ້ວຍຄວາມອ່ອນໄຫວ ແລະ ຄວາມອົດກັ້ນ, ແລະ ດ້ວຍສັດທາ, ແລະ ຄຸນນະທຳ, ແລະ ຄວາມຮູ້, ຄວາມຍັບຍັ້ງຕົນ, ຄວາມອົດທົນ, ຄວາມເປັນເໝືອນພຣະເຈົ້າ, ຄວາມກະລຸນາສັນອ້າຍນ້ອງ ແລະ ຄວາມໃຈບຸນ;

31 ເພາະຄຳສັນຍາຄື ຖ້າຫາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ມີຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນເຂົາເຈົ້າ, ແລ້ວເຂົາເຈົ້າຈະ "ບໍ່ໄຮ້ຜົນໃນຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

32 ແລະ ໃນກໍລະນີທີ່ການຕັດສິນຂອງກຸ່ມເຫລົ່ານີ້ ກະທຳໄປໃນຄວາມບໍ່ຊອບທຳ, ກໍສາມາດນຳມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າການຂຸມນຸມໃຫຍ່ຂອງກຸ່ມຕ່າງໆ, ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍເຈົ້າໜ້າທີ່ຝ່າຍວິນຍານຂອງສາດສະໜາຈັກ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຈະມີການອຸທອນບໍ່ໄດ້ຈາກການຕັດສິນຂອງສະພາເຫລົ່ານັ້ນ.

33 ອັກຄະສາວົກສິບສອງເປັນສະພາສູງເຄື່ອນທີ່ຄວບຄຸມ, ເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງຝ່າຍປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກ, ໂດຍສອດຄ່ອງກັບສະຖາບັນແຫ່ງສະຫວັນ; ເພື່ອເສີມສ້າງສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ຄວບຄຸມທຸລະກິດທັງໝົດຂອງສາດສະໜາຈັກໃນປະຊາຊາດທັງປວງ, ທຳອິດໃຫ້ແກ່ "ຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ຕໍ່ໄປໃຫ້ແກ່ຊາວຍິວ.

34 ສາວົກເຈັດສິບຕ້ອງກະທຳໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງອັກຄະສາວົກ "ສິບສອງ ຫລື ສະພາສູງເຄື່ອນທີ່, ໃນການເສີມສ້າງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ຄວບຄຸມທຸລະກິດທັງໝົດຂອງສາດສະໜາຈັກ ໃນປະຊາຊາດທັງປວງ, ທຳອິດໃຫ້ແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ຕໍ່ໄປໃຫ້ແກ່ຊາວຍິວ—

35 ອັກຄະສາວົກສິບສອງໂດຍທີ່ຖືກສົ່ງອອກໄປ, ຖືຂໍກະແຈ, ເພື່ອເປີດປະຕູໂດຍການປະກາດພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູ

<p>30 ກ ຄພ 121:36. ຄພພ ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ. ຂ ຄພ 121:41.</p>	<p>ຄພພ ຄຸນນະທຳ. 31 ກ 2 ປຕ 1:5-8. 33 ກ 1 ນພ 13:42; 3 ນພ 16:4-13;</p>	<p>ຄພ 90:8-9. 34 ກ ຄພ 112:21.</p>
---	---	---------------------------------------

ຄຣິດ, ແລະ ທຳອິດໃຫ້ແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ຕໍ່ໄປໃຫ້ແກ່ຊາວຢິວ.

36 ັສະພາສູງປະຈຳທີ່, ທີ່ສະເຕກຂອງ ຊີໂອນ, ປະກອບເປັນກຸ່ມເທົ່າທຽມກັນໃນ ສິດອຳນາດໃນພາລະກິດຂອງສາດສະໜາ ຈັກ, ໃນການຕັດສິນທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ກັບກຸ່ມຂອງຝ່າຍປະທານ, ຫລື ກັບສະພາ ສູງເຄື່ອນທີ່.

37 ສະພາສູງ ໃນ ຊີໂອນ ປະກອບ ເປັນ ກຸ່ມເທົ່າທຽມກັນ ໃນສິດອຳນາດໃນພາລະ ກິດຂອງສາດສະໜາຈັກ, ໃນການຕັດສິນ ທັງໝົດ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ, ກັບ ສະພາອັກຄະ ສາວິກສິບສອງທີ່ສະເຕກຂອງຊີໂອນ.

38 ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງສະພາສູງເຄື່ອນ ທີ່ ທີ່ ຈະ ເອີ້ນ ສາວິກ ັເຈັດສິບ, ເມື່ອ ເຂົາ ເຈົ້າຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ, ເພື່ອບັນ ລຸການເອີ້ນຕ່າງໆ ໃນການສັ່ງສອນ ແລະ ການປະຕິບັດພຣະກິດຕິຄຸນ, ແທນທີ່ຈະ ເປັນຄົນອື່ນໆ.

39 ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງອັກຄະສາວິກສິບ ສອງ, ໃນສາຂາໃຫຍ່ທັງປວງຂອງສາດສະ ໜາຈັກ, ທີ່ຈະແຕ່ງຕັ້ງເປັນ ັຜູ້ປະກາດຂ່າວ ປະເສີດ, ດັ່ງທີ່ພວກເພິ່ນຈະຖືກມອບໝາຍ ໃຫ້ແກ່ພວກເພິ່ນໂດຍການເປີດເຜີຍ—

40 ລະບຽບຂອງຖານະປະ ໂລຫິດນີ້ ໄດ້ ຖືກຍືນຍັນໃຫ້ສິ່ງຕໍ່ຈາກພໍ່ໄປໃຫ້ລູກຊາຍ, ແລະ ເປັນຕະກຸນໂດຍແທ້ທີ່ເລືອກໄວ້, ຊຶ່ງ ຄຳສັນຍາໄດ້ຖືກເຮັດໄວ້ກັບຜູ້ຄົນເຫລົ່າ ນັ້ນ.

41 ລະບຽບນີ້ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນໃນວັນ ເວລາຂອງ ັອາດາມ, ແລະ ໄດ້ຖືກສົ່ງຕໍ່ມາ ໂດຍ ັທາຍາດໃນລັກສະນະດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

42 ຈາກອາດາມ ເຖິງ ັເຊດ, ຜູ້ໄດ້ຖືກ ແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍອາດາມຕອນມີອາຍຸໄດ້ຫົກ ສິບເກົ້າປີ, ແລະ ໄດ້ຮັບພອນ ຈາກລາວ ສາມປີກ່ອນລາວ (ອາດາມ) ໄດ້ສິ້ນຊີວິດ ໄປ, ແລະ ໄດ້ຮັບ ຄຳ ສັນ ຍາ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ຜ່ານ ບິດາ ຂອງ ລາວ, ວ່າ ລູກ ຫລານຂອງລາວຈະເປັນຜູ້ຖືກເລືອກຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ວ່າພວກເຂົາຈະຖືກ ບົກປັກຮັກສາໄວ້ຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນ ດິນໂລກ;

43 ເພາະລາວ (ເຊດ) ເປັນຄົນ ັດີພ້ອມ, ແລະ ັລັກສະນະຂອງລາວເປັນເໝືອນລັກ ສະນະຂອງບິດາຂອງລາວ, ເຖິງຂະໜາດ ທີ່ລາວເບິ່ງຄືກັນກັບບິດາຂອງລາວໃນທຸກ ສິ່ງ, ແລະ ແຕກຕ່າງແຕ່ອາຍຸໄຂຂອງລາວ ເທົ່ານັ້ນ.

44 ເອໂນດໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຕອນມີອາຍຸ ໄດ້ໜຶ່ງຮ້ອຍສາມສິບສີ່ປີ ແລະ ສີ່ເດືອນ, ໂດຍມີຂອງອາດາມ.

45 ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເອີ້ນ ເກນານ ຢູ່ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງແລ້ງກັນດານຕອນມີອາຍຸໄດ້ສີ່ສິບປີ; ແລະ ລາວໄດ້ພົບກັບອາດາມໃນລະຫວ່າງ ການເດີນທາງໄປເຊດເລມັກ. ລາວມີອາ ຍຸໄດ້ແປດສິບເຈັດປີເມື່ອລາວໄດ້ຮັບການ ແຕ່ງຕັ້ງຂອງລາວ.

46 ມະຫາລາເລນມີອາຍຸໄດ້ສີ່ຮ້ອຍເກົ້າ ສິບຫົກປີ ແລະ ເຈັດມື້ ຕອນລາວໄດ້ຖືກ ແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍມີຂອງອາດາມ, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ໃຫ້ ພອນແກ່ລາວຄືກັນ.

47 ຢາເຮັດ ມີ ອາ ຍຸ ໄດ້ ສອງ ຮ້ອຍ ປີ ຕອນລາວໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງພາຍໃຕ້ມີຂອງ ອາດາມ, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ໃຫ້ພອນແກ່ລາວຄືກັນ.

36 ກ ຄມພ ສະພາສູງ.
38 ກ ຄມພ ສາວິກເຈັດສິບ.
39 ກ ຄມພ ປີຕູ, ແຫ່ງປີຕູ;
ຜູ້ປະກາດຂ່າວ.

41 ກ ຄມພ ອາດາມ.
ຂ ປຖກ 5;
ຄພ 84:6–16;
ມຊ 6:10–25.

42 ກ ຄມພ ເຊດ.
43 ກ ຄມພ ດີພ້ອມທຸກຢ່າງ.
ຂ ປຖກ 5:3.

48 ກ່ອນກິ ມີອາຍຸ ໄດ້ ຊາວຫ້າປີ ຕອນລາວ ໄດ້ ຮັບ ການ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ພາຍ ໃຕ້ ມີຂອງ ອາດາມ; ແລະ ລາວ ໄດ້ ຮັບ ພອນຈາກ ອາດາມ ຕອນ ລາວ ມີ ອາຍຸ ໄດ້ ຫີກສືບຫ້າປີ.

49 ແລະ ລາວ ໄດ້ ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ລາວໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງສະເໝີໄປ; ແລະ ລາວ ໄດ້ ກ່າວ ຕາມ ພຣະ ເຈົ້າ ໄປ ຕື່ມ ອີກສາມຮ້ອຍຫີກສືບຫ້າປີ, ເຮັດໃຫ້ລາວມີອາຍຸສີ່ຮ້ອຍສາມສິບປີຕອນລາວໄດ້ຖືກ ຮັບໄປ.

50 ກ່ອນກິ ຊາວ ມີ ອາຍຸ ໄດ້ ໜຶ່ງ ຮ້ອຍ ປີ ຕອນລາວໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງພາຍໃຕ້ມີຂອງອາດາມ.

51 ລາ ເມັກ ມີ ອາຍຸ ໄດ້ ສາມ ສິບ ສອງ ປີ ຕອນລາວໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງພາຍໃຕ້ມີຂອງເຊດ.

52 ກ່ອນກິມີອາຍຸໄດ້ສິບປີຕອນລາວໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງພາຍໃຕ້ມີຂອງເມທູເຊລາ.

53 ສາມປີກ່ອນການຕາຍຂອງອາດາມ, ລາວ ໄດ້ ເອີ້ນ ເຊດ, ເອໂນດ, ເກນານ, ມະຫາ ລາເລນ, ຢາເຣັດ, ເອນິກ, ແລະ ເມທູເຊລາ, ຜູ້ເປັນ ກ່ອນກິ ມະຫາປະໂລຫິດທຸກຄົນ, ກັບລູກຫລານຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລາວ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຊອບທຳ, ເຂົ້າໄປໃນຮ່ອມພູຂອງ ອາດາມ-ອອນໄດ-ອາມັນ, ແລະ ໃຫ້ພອນສູດທ້າຍຂອງລາວ ແກ່ ພວກເຂົາຢູ່ບ່ອນນັ້ນ.

54 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະກົດແກ່

ພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ໃຫ້ພອນແກ່ ອາດາມ, ແລະ ເອີ້ນລາວວ່າ ມີຄາເອນ, ເຈົ້າຊາຍ, ທູດ.

55 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ປະຕິບັດການປອບໂຍນແກ່ອາດາມ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ: ເຮົາ ໄດ້ຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າ; ປະຊາຊາດຢ່າງຫລວງຫລາຍຈະມາຫາເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຄື ກ່ອນກິ ເຈົ້າຊາຍເໜືອພວກເຂົາຕະຫລອດການ.

56 ແລະ ອາດາມໄດ້ຍືນຢູ່ໃນທ່າມກາງການປະຊຸມ; ແລະ, ເຖິງແມ່ນວ່າຫລັງຂອງລາວກໍກ່ອມເພາະອາຍຸໄຂ, ໂດຍທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແຕ່ໄດ້ບອກລ່ວງໜ້າເຖິງເລື່ອງໃດກໍຕາມທີ່ຈະ ບັງເກີດຂຶ້ນກັບລູກຫລານຂອງລາວຈົນເຖິງລຸ້ນສຸດທ້າຍ.

57 ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດ ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ຢູ່ໃນໜັງສືຂອງເອນິກ, ແລະ ຈະເປັນພະຍານເຖິງໃນເວລາທີ່ເພາະສົມ.

58 ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງອັກຄະສາວິກ ສິບສອງນຳອີກທີ່ຈະ ແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ວາງລະບຽບເຈົ້າໜ້າທີ່ອື່ນໆຂອງສາດສະໜາຈັກ, ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການເປີດເຜີຍຊຶ່ງກ່າວວ່າ:

59 ເຖິງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດໃນແຜ່ນດິນຊີໂອນ, ນອກເໜືອໄປຈາກກົດຂອງສາດສະໜາຈັກກ່ຽວກັບທຸລະກິດຂອງສາດສະໜາຈັກ—

60 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວວ່າ ຈຳເປັນ

<p>48 ກ ຄມພ ເອນິກ. 49 ກ ປຖກ 5:22; ຮສ 11:5; ມຊ 7:69. ຂ ຄມພ ບຸກຄົນທີ່ຖືກປຸງສະພາບແລ້ວ. 50 ກ ຄມພ ເມທູເຊລາ. 52 ກ ຄມພ ໂນອາ, ປີຕູໃນ</p>	<p>ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ. 53 ກ ຄມພ ມະຫາປະໂລຫິດ. ຂ ຄພ 78:15; 116. ຄມພ ອາດາມ-ອອນໄດ-ອາມັນ. 54 ກ ຄພ 128:21. ຄມພ ອາດາມ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ມີຄາເອນ. 55 ກ ຄພ 78:16. 56 ກ ມຊ 5:10. 58 ກ ຄມພ ອັກຄະສາວິກ. ຂ ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ. 59 ກ ຄພ 43:2-9.</p>
--	--	--

ຕ້ອງມີແອວເດີ "ຜູ້ຄວບຄຸມເພື່ອຄວບຄຸມ
ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງແອວເດີ;

61 ແລະ "ປະໂລຫິດນຳອີກເພື່ອຄວບ
ຄຸມຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງຂອງປະ
ໂລຫິດ;

62 ແລະ ຄູສອນນຳອີກເພື່ອ "ຄວບຄຸມ
ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງຄູສອນ, ໃນວິ
ທີດຽວກັນ, ແລະ ມັກຄະນາຍົກນຳອີກ—

63 ດັ່ງນັ້ນ, ຈາກມັກຄະນາຍົກເຖິງຄູ
ສອນ, ແລະ ຈາກຄູສອນເຖິງປະໂລຫິດ,
ແລະ ຈາກປະໂລຫິດເຖິງແອວເດີ, ເປັນ
ສ່ວນບຸກຄົນຕາມທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຖືກແຕ່ງ
ຕັ້ງ, ຕາມພັນທະສັນຍາ ແລະ ບັນຍັດຂອງ
ສາດສະໜາຈັກ.

64 ຈາກນັ້ນ ເຖິງຖານະປະໂລຫິດສູງ,
ຊຶ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດເໜືອທຸກຕຳແໜ່ງ.

65 ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງຈຳເປັນວ່າຕ້ອງໄດ້
ແຕ່ງຕັ້ງຄົນໜຶ່ງໃນຖານະປະໂລຫິດສູງໃຫ້
ຄວບຄຸມຖານະປະໂລຫິດ, ແລະ ລາວຈະ
ຖືກເອີ້ນວ່າປະທານຂອງຖານະປະໂລຫິດ
ສູງຂອງສາດສະໜາຈັກ;

66 ຫລື, ອີກຄຳໜຶ່ງ, ມະຫາປະໂລຫິດ
"ຄວບຄຸມຖານະປະໂລຫິດສູງຂອງສາດ
ສະໜາຈັກ.

67 ຈາກຄົນດຽວກັນນັ້ນ ການປະຕິບັດພິ
ທີການ ແລະ ພອນມາເຖິງສາດສະໜາຈັກ,
ໂດຍ "ການວາງມື.

68 ດັ່ງນັ້ນ, ຕຳແໜ່ງຂອງອະທິການຈຶ່ງບໍ່
ເທົ່າທຽມກັບຕຳແໜ່ງນັ້ນ; ເພາະຕຳແໜ່ງ
ຂອງ "ອະທິການຢູ່ໃນການປະຕິບັດເລື່ອງ
ຝ່າຍໂລກທັງປວງ;

69 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ອະທິການຈະ

ຕ້ອງຖືກເລືອກຈາກ "ຖານະປະໂລຫິດສູງ,
ຍົກເວັ້ນແຕ່ລາວມາຈາກ "ຕະກູນ ໂດຍແທ້
ຂອງອາໂຣນເທົ່ານັ້ນ;

70 ເພາະຍົກເວັ້ນແຕ່ລາວມາຈາກຕະ
ກູນ ໂດຍແທ້ຂອງອາໂຣນເທົ່ານັ້ນ ລາວບໍ່
ສາມາດຖືຂໍກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ
ນັ້ນ.

71 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມະຫາປະໂລຫິດ
ຄົນໜຶ່ງ, ຕາມລະບຽບຂອງເມນຄີເສເດັກ,
ອາດຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການສຳລັບການ
ປະຕິບັດເລື່ອງຝ່າຍໂລກ, ໂດຍມີຄວາມຮູ້
ກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານັ້ນ ໂດຍພຣະວິນຍານ
ແຫ່ງຄວາມຈິງ;

72 ແລະ ເພື່ອເປັນ "ຜູ້ຕັດສິນໃນອິດສະ
ຣາເອນນຳອີກ, ເພື່ອເຮັດທຸລະກິດຂອງ
ສາດສະໜາຈັກ, ເພື່ອນຶ່ງໃນການຕັດສິນ
ຄົນລ່ວງລະເມີດ ຕາມປະຈັກພະຍານດັ່ງ
ທີ່ມັນວາງຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂອງລາວຕາມກົດ, ໂດຍ
ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງທີ່ປຶກສາຂອງລາວ,
ຜູ້ທີ່ລາວໄດ້ເລືອກ ຫລື ຈະເລືອກຈາກບັນ
ດາພວກແອວເດີຂອງສາດສະໜາຈັກ.

73 ນີ້ເປັນໜ້າທີ່ຂອງອະທິການ ຜູ້ບໍ່ໄດ້
ເປັນຕະກູນ ໂດຍແທ້ຂອງອາໂຣນ, ແຕ່ໄດ້
ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຖານະປະໂລຫິດສູງຕາມ
ລະບຽບຂອງເມນຄີເສເດັກ.

74 ດັ່ງນັ້ນລາວຈະເປັນຜູ້ຕັດສິນ, ແມ່ນ
ແຕ່ຜູ້ຕັດສິນທົ່ວໄປໃນບັນດາຜູ້ອາໄສຂອງ
ຊີໂອນ, ຫລື ໃນສະເຕກແຫ່ງຊີໂອນ, ຫລື
ໃນສາຂາໃດໆຂອງສາດສະໜາຈັກ ບ່ອນ
ທີ່ລາວຈະຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການສູ່ການ
ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດນີ້, ຈົນກວ່າເຂດ
ແດນຂອງຊີໂອນຈະຂະຫຍາຍກວ້າງອອກ

<p>60 ກ ຄພ 107:89-90. 61 ກ ຄພ 107:87. 62 ກ ຄພ 107:85-86. 66 ກ ຄພ 107:9, 91-92.</p>	<p>ຄມພ ປະທານ. 67 ກ ຄມພ ມີ, ການວາງ. 68 ກ ຄມພ ອະທິການ. 69 ກ ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ</p>	<p>ແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ. ຂ ຄພ 68:14-24; 84:18; 107:13-17. 72 ກ ຄພ 58:17-18.</p>
--	---	--

ໄປ ແລະ ຈຳເປັນຕ້ອງມີອະທິການ ຫລື ຜູ້ຕັດສິນຄົນອື່ນອີກໃນຊີໂອນ ຫລື ໃນບ່ອນອື່ນ.

75 ແລະ ຕາບ ໃດທີ່ມີອະທິການຄົນອື່ນຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ ແລ້ວພວກເຂົາຈະກະທຳໃນຕຳແໜ່ງດຽວກັນນັ້ນ.

76 ແຕ່ ຕະກູນ ໂດຍ ແທ້ ຂອງ ອາໂຣນ ມີ ສິດ ຢ່າງ ຖືກ ຕ້ອງ ໃນ ການ ເປັນ ຝ່າຍປະທານຂອງຖານະປະໂລທິດນີ້, ໃນ "ຂໍ້ກະແຈ ຂອງ ການ ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ໜາກິດນີ້, ໃນການກະທຳໃນຕຳແໜ່ງອະທິການ ໂດຍ ອິດສະ ລະ, ໂດຍ ບໍ່ ຕ້ອງ ມີ ທີ່ປຶກສາ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ປະທານຂອງຖານະປະໂລທິດສູງ, ຕາມລະບຽບຂອງເມນຄີເສເດັກ, ຈະຖືກພິຈາລະນາຄະດີ, ໃນການນັ່ງເປັນຜູ້ຕັດສິນໃນອິດສະຣາເອນ.

77 ແລະ ການຕັດສິນຂອງສະພາໃດໜຶ່ງຂອງສະພາເຫລົ່ານີ້, ໂດຍສອດຄ່ອງກັບບັນຍັດຊຶ່ງກ່າວວ່າ:

78 ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ທຸລະກິດທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ເລື່ອງທີ່ "ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ສຸດຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຕາບ ໃດທີ່ບໍ່ມີຄວາມພໍໃຈກັບການຕັດສິນຂອງອະທິການ ຫລື ຜູ້ຕັດສິນ, ມັນຈະຖືກສົ່ງຕໍ່ ແລະ ຍື່ນຂຶ້ນເຖິງສະພາຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຕໍ່ໜ້າ ຝ່າຍປະທານຂອງຖານະປະໂລທິດສູງ.

79 ແລະ ຝ່າຍ ປະທານ ສະພາ ຂອງຖານະປະໂລທິດສູງ ຈະມີອຳນາດທີ່ຈະເອີ້ນໃຫ້ມະຫາປະໂລທິດສູງຄົນອື່ນໆ, ແມ່ນແຕ່ສິບສອງຄົນ, ມາຊ່ວຍເປັນທີ່ປຶກ

ສາ; ແລະ ດັ່ງນັ້ນຝ່າຍປະທານຂອງຖານະປະໂລທິດສູງ ແລະ ທີ່ປຶກສາຂອງຝ່າຍປະທານ ຈະມີອຳນາດທີ່ຈະຕັດສິນຕາມປະຈັກພະຍານຕາມກົດຂອງສາດສະໜາຈັກ.

80 ແລະ ຫລັງຈາກການຕັດສິນນີ້ ມັນຈະບໍ່ຖືກຈື່ຈຳອີກຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ເພາະນີ້ເປັນສະພາສູງສຸດຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເປັນການຕັດສິນຊື່ຂາດກ່ຽວກັບການຖືກຖຽງກັນເລື່ອງຝ່າຍວິນຍານ.

81 ບໍ່ມີຄົນໃດທີ່ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ຖືກຍົກເວັ້ນຈາກສະພານີ້ຂອງສາດສະໜາຈັກ.

82 ແລະ ຕາບ ໃດທີ່ປະທານຂອງຖານະປະໂລທິດສູງ ຈະລ່ວງລະເມີດ, ລາວ ຈະຖືກຈື່ຈຳຢູ່ຕໍ່ໜ້າສະພາທົ່ວໄປຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຜູ້ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກທີ່ປຶກສາສິບສອງຄົນຂອງຖານະປະໂລທິດສູງ;

83 ແລະ ການຕັດສິນຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ຢູ່ເທິງຫົວຂອງລາວ ຈະຢຸດຕິການຖືກຖຽງກັນກ່ຽວກັບລາວ.

84 ດັ່ງນັ້ນ, ບໍ່ມີຄົນໃດຈະຖືກຍົກເວັ້ນຈາກ "ຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະ ກົດ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າທຸກສິ່ງຈະຖືກກະທຳໄປຕາມລະບຽບ ແລະ ໃນຄວາມນອບນໍ້ອມຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ຕາມຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມຊອບທຳ.

85 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ໜ້າທີ່ຂອງປະທານເໜືອຕຳແໜ່ງ "ມັກຄະນາຍົກຄີ ຄວບຄຸມມັກຄະນາຍົກສິບສອງຄົນ, ເພື່ອ

76 ກ ຄມພ ຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລທິດ. 78 ກ ຄພ 102:13, 28.	ຂ ຄພ 68:22. 84 ກ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ.	85 ກ ຄມພ ມັກຄະນາຍົກ.
--	---	----------------------

ນັ່ງຢູ່ໃນສະພາກັບພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອ ສິດສອນ ໜ້າທີ່ໃຫ້ພວກເຂົາ, ເສີມສ້າງ ກັນແລະກັນ, ດັ່ງທີ່ມັນຖືກມອບໃຫ້ໄວ້ໃນ ພັນທະສັນຍາ.

86 ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງປະທານ ເໜືອ ຕຳ ແຫ່ງຄູສອນນຳອີກ ຄືຄວບຄຸມ ກູສອນ ຊາວສີຄົນ, ແລະ ເພື່ອນັ່ງຢູ່ໃນສະພາກັບ ພວກເຂົາ, ສິດສອນໜ້າທີ່ໃຫ້ພວກເຂົາ, ດັ່ງທີ່ມັນຖືກມອບໃຫ້ໄວ້ໃນພັນທະສັນຍາ.

87 ໜ້າທີ່ຂອງປະທານ ເໜືອ ຖານະປະ ໂລຫິດ ແຫ່ງອາໂຣນນຳອີກ ຄືຄວບຄຸມ ກູປະໂລຫິດສີ່ສິບແປດຄົນ, ແລະ ນັ່ງຢູ່ໃນ ສະພາກັບພວກເຂົາ, ເພື່ອສິດສອນໜ້າທີ່ ໃຫ້ພວກເຂົາ, ດັ່ງທີ່ມັນຖືກມອບໃຫ້ໄວ້ໃນ ພັນທະສັນຍາ—

88 ປະທານຄົນນີ້ຕ້ອງເປັນ ກະທຳການ; ເພາະນີ້ຄືໜ້າທີ່ໜຶ່ງຂອງຖານະປະໂລຫິດ ນີ້.

89 ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ໜ້າທີ່ຂອງປະທານ ເໜືອຕຳແຫ່ງຂອງ ກູແອວເດີ ຄືຄວບຄຸມ ແອວເດີເກົ່າສິບຫົກຄົນ, ແລະ ເພື່ອນັ່ງໃນ ສະພາກັບພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອສິດສອນ ພວກເຂົາຕາມພັນທະສັນຍາ.

90 ຝ່າຍປະທານນີ້ແຕກຕ່າງຈາກສາວົກ ເຈັດສິບ, ແລະ ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ຄົນເຫລົ່າ ນັ້ນທີ່ບໍ່ ກຳລັງເປັນທາງໄປທົ່ວໂລກ.

91 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ໜ້າທີ່ຂອງ ປະທານຂອງຕຳແຫ່ງຖານະປະໂລຫິດ ສູງຄື ກູຄວບຄຸມທັງສາດສະໜາຈັກ, ແລະ

ເປັນເໝືອນດັ່ງ ະໂມເຊ—

92 ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືບັນຍາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄື ເປັນ ກູຜູ້ພະຍາກອນ, ະຜູ້ເປີດເຜີຍ, ຜູ້ແປ, ແລະ ກູສາດສະດາ, ໂດຍມີ ກູຂອງປະທານ ທັງປວງຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງມອບໃຫ້ແກ່ທົວ ໜ້າຂອງສາດສະໜາຈັກ.

93 ແລະ ເປັນໄປຕາມພາບນິມິດທີ່ສະ ແດງໃຫ້ເຫັນກ່ຽວກັບລະບຽບຂອງ ກູສາວົກ ເຈັດສິບ, ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະມີປະທານເຈັດຄົນ ປົກຄອງເຂົາເຈົ້າ, ຊຶ່ງເລືອກຈາກບັນດາ ສາວົກເຈັດສິບ;

94 ແລະ ຄົນໜຶ່ງໃນປະທານເຈັດຄົນນີ້ ຈະຄວບຄຸມປະທານຫົກຄົນ;

95 ແລະ ປະທານເຈັດຄົນນີ້ ຕ້ອງໄດ້ ເລືອກອີກເຈັດສິບຄົນ ນອກເໜືອໄປຈາກ ເຈັດສິບຄົນທຳອິດທີ່ເຂົາເຈົ້າເປັນພາກ ສ່ວນ, ແລະ ຕ້ອງຄວບຄຸມຄົນເຫລົ່ານັ້ນ;

96 ແລະ ເຈັດສິບຄົນອື່ນນຳອີກ, ຈົນ ກວ່າມີເຈັດຄູນເຈັດສິບ, ຖ້າຫາກວຽກງານ ຢູ່ໃນສວນອະຈຸນຽກຮ້ອງດ້ວຍຄວາມຈຳ ເປັນ.

97 ແລະ ສາວົກເຈັດສິບເຫລົ່ານີ້ຕ້ອງ ເປັນຜູ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ກູເຄື່ອນທີ່, ໄປຍັງຄົນຕ່າງຊາດກ່ອນແລະ ໄປຍັງຊາວ ຍິວນຳອີກ.

98 ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄົນອື່ນໆຂອງ ສາດສະໜາຈັກ, ຜູ້ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນກຸ່ມອັກຄະ ສາວົກສິບສອງ, ທັງບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນກຸ່ມສາວົກ ເຈັດສິບ, ບໍ່ໄດ້ຢູ່ພາຍໃຕ້ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ

85 ຂ ຄພ 38:23; 88:77-79, 118.
86 ກ ຄພ 20:53-60.
ຄພ ຄູສອນ, ຖານະປະ ໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ.
87 ກ ຄພ ປະໂລຫິດ, ຖານະ ປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ.
88 ກ ຄພ ອະທິການ.

89 ກ ຄພ ແອວເດີ.
90 ກ ຄພ 124:137.
91 ກ ຄພ 107:9, 65-67.
ຂ ຄພ 28:2; 103:16-21.
92 ກ ມຊຢ 8:13-18.
ຄພ ຜູ້ພະຍາກອນ.
ຂ ຄພ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ.

ຄ ຄພ 21:1.
ຄພ ສາດສະດາ.
ງ ຄພ ຂອງປະທານ ແຫ່ງພຣະວິນຍານ.
93 ກ ຄພ 107:38.
ຄພ ສາວົກເຈັດສິບ.
97 ກ ຄພ 124:138-139.

ທີ່ຈະເດີນທາງໄປໃນບັນດາປະຊາຊາດ ທັງປວງ, ແຕ່ຕ້ອງເດີນທາງຕາມສະຖານະ ການຂອງເຂົາເຈົ້າຈະອຳນວຍ, ທັງທີ່ເຂົາ ເຈົ້າອາດດຳລົງຕຳແໜ່ງສູງ ແລະ ມີໜ້າທີ່ ຮັບຜິດຊອບເທົ່າທຽມກັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ໃນ ສາດສະໜາຈັກກຳຕາມ.

99 ດັ່ງນັ້ນ, ບັດນີ້ ໃຫ້ ທຸກໆ ຄົນ ຮຽນ ຮູ້ ກ່ຽວກັບຂອງຕົນ, ແລະ ກະທຳ ໃນຕຳແໜ່ງ

ທີ່ເຂົາຖືກກຳນົດໃຫ້, ດ້ວຍ ຄວາມພາກ ພຽນທັງໝົດ.

100 ຄົນທີ່ ກຽດຄຳນຈະບໍ່ຖືກນັບວ່າມີ ຄຳຄວນທີ່ຈະຍືນຢູ່, ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ຮຽນຮູ້ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ແລະ ບໍ່ສະແດງຕົນໃຫ້ເປັນ ທີ່ພໍພຣະໄທ ຈະບໍ່ຖືກນັບວ່າມີຄຳຄວນທີ່ ຈະຍືນຢູ່. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 108

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງເຄິດແລນ, ລັດ ໂອໄຮ ໂອ, ວັນທີ 26 ເດືອນທັນວາ, 1835. ພາກນີ້ໄດ້ຮັບຕາມຄຳຂໍຮ້ອງຂອງໄລມັນ ເຊີ ແມນ, ຜູ້ຫາກໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນສາວົກເຈັດສິບ ແລະ ໄດ້ມາຫາສາດສະດາພ້ອມກັບຄຳຂໍ ຮ້ອງການເປີດເຜີຍເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ຈັກໜ້າທີ່ຂອງລາວ.

1-3, ໄລມັນ ເຊີ ແມນ ໄດ້ຖືກອະໄພບາບ ໃຫ້; 4-5, ລາວຈະຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາ ພວກແອວເດີທີ່ເປັນຜູ້ນຳຂອງສາດສະໜາ ຈັກ; 6-8, ລາວຖືກເອີ້ນໃຫ້ສັ່ງສອນພຣະ ກິດຕິຄຸນ ແລະ ເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ ພວກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ.

1 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ກັບເຈົ້າ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໄລມັນ: ບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຖືກອະໄພ ໃຫ້ ແລ້ວ, ເພາະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງເຮົາ ໃນການຂຶ້ນມາທີ່ນີ້ ເພື່ອຮັບຄຳແນະນຳ ຈາກລາວ ຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໄວ້.

2 ສະນັ້ນ, ໃຫ້ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ເຈົ້າ ສະຫງົບ ກຽວ ກັບ ສະພາບ ການ ທາງ ວິນ

ຍານຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຢ່າຂັດຂືນສຽງຂອງ ເຮົາອີກເລີຍ.

3 ແລະ ຈົ່ງລູກຂຶ້ນ ແລະ ລະມັດລະວັງ ນັບແຕ່ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປໃນການຍຶດຖືຄຳປະ ຕິຍານຂອງເຈົ້າ, ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄວ້ ແລະ ເຮັດຢູ່, ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນ ດ້ວຍ ພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

4 ຈົ່ງລໍຖ້າຢ່າງອິດທິນ ຈົນກວ່າຈະເອີ້ນ ການຊຸມນຸມທີ່ສັກສິດຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ ເຮົາ, ເມື່ອນັ້ນເຈົ້າຈະໄດ້ຖືກຈິຈຳພ້ອມກັບ ແອວເດີກຸ່ມທຳອິດຂອງເຮົາ, ແລະ ຮັບສິດ ໂດຍຜ່ານການແຕ່ງຕັ້ງພ້ອມກັບແອວເດີທີ່ ເຫລືອຢູ່ຂອງເຮົາ ຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້.

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງນີ້ຄື ຄຳສັນຍາຂອງພຣະ ບິດາແກ່ເຈົ້າ ຖ້າເຈົ້າຊື່ສັດຕໍ່ໄປ.

<p>99 ກ ຄມພ ໜ້າທີ່. ຂ ຄມພ ພາກພຽນ, ຄວາມພາກພຽນ. 100 ກ ຄພ 58:26-29.</p>	<p>ຄມພ ກຽດຄຳນ, ຄວາມກຽດຄຳນ. ຂ ຄມພ ຄຳຄວນ, ການມີຄຳຄວນ.</p>	<p>108 2 ກ ຄມພ ພັກຜ່ອນ. 4 ກ ຄພ 109:6-10. 5 ກ ຄພ 82:10.</p>
--	---	--

6 ແລະ ມັນຈະບັງເກີດຂຶ້ນກັບເຈົ້າໃນວັນນັ້ນທີ່ເຈົ້າຈະມີສິດທີ່ຈະ "ສັງສອນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ ໃນບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາຈະສົ່ງເຈົ້າໄປ, ນັບແຕ່ເວລານັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ.

7 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງເພີ່ມ "ຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າໃນການສົນທະນາ

ທຸກຢ່າງຂອງເຈົ້າ, ໃນຄຳອະທິຖານທັງໝົດຂອງເຈົ້າ, ໃນຄຳແນະນຳທັງປວງຂອງເຈົ້າ, ແລະ ໃນການກະທຳທັງໝົດຂອງເຈົ້າ.

8 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ ເບິ່ງແມ, ເຮົາຢູ່ກັບເຈົ້າ ເພື່ອອວຍພອນເຈົ້າ ແລະ "ບົດປ່ອຍເຈົ້າຕະຫລອດການ. ອາແມນ.

ພາກທີ 109

ຄຳອະທິຖານທີ່ກ່າວອຸທິດພຣະວິຫານທີ່ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດ ໂອໄຮ ໂອ, ວັນທີ 27 ເດືອນ ມີນາ, 1836. ອີງຕາມໃບຖະແຫລງການຂອງສາດສະດາ, ຄຳອະທິຖານນີ້ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເພິ່ນໂດຍການເປີດເຜີຍ.

1–5, ພຣະ ວິຫານ ເຄີດແລນ ໄດ້ ຖືກ ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອເປັນສະຖານທີ່ໃຫ້ບຸດມະນຸດສະເດັດ ມາ ຍັງມຸຍາມ; 6–21, ມັນຄວນເປັນບ້ານແຫ່ງການອະທິຖານ, ຖືສິນອິດເຂົ້າ, ສັດທາ, ຮຽນ ຮູ້, ລັດ ສະ ພິ ພາບ, ແລະ ລະບຽບ, ແລະ ບ້ານຂອງພຣະເຈົ້າ; 22–33, ຂໍໃຫ້ຄົນທີ່ບໍ່ກັບໃຈ ທີ່ຕໍ່ຕ້ານຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຖືກເຮັດໃຫ້ສັບສົນ; 34–42, ຂໍໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າອອກໄປດ້ວຍອຳນາດເພື່ອເຕົ້າໂຮມຄົນຊອບທຳສູ່ຊີໂອນ; 43–53, ຂໍໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກບົດປ່ອຍຈາກສິ່ງໜ້າຍ້ານກົວທັງຫລາຍ ຊຶ່ງຈະຖອກເທລົງມາເທິງຄົນຊົ່ວໃນຍຸກສຸດທ້າຍ; 54–58, ຂໍໃຫ້ປະຊາຊາດ ແລະ ຜູ້ຄົນ ແລະ ສາດສະໜາຈັກທັງຫລາຍຕຽມຮັບພຣະກິດຕິຄຸນ; 59–67, ຂໍໃຫ້ຊາວຍິວ, ຊາວເລມັນ, ແລະ ຊາວອິດສະຣາເອນທັງຫລາຍໄດ້ຮັບການໄຖ່; 68–80, ຂໍໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບ

ການສວມມົງກຸດດ້ວຍລັດສະໝີພາບ ແລະ ກຽດຕິຍົດ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມລອດນິລັນດອນ.

1 ຂໍ "ຂອບພຣະໂທແດ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ໂອ້ ອົງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ, ຜູ້ຮັກສາ ະພັນທະສັນຍາ ແລະ ສະແດງຄວາມເມດຕາແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຜູ້ເດີນໄປຢ່າງພາກພູມໃຈ ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ດ້ວຍສຸດທິວິໄຈຂອງພວກເຂົາ—

2 ພຣະອົງຜູ້ໄດ້ບັນຊາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງໃຫ້ "ສ້າງບ້ານແດ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງໃນສະຖານທີ່ນີ້ [ເຄີດແລນ].

3 ແລະ ບັດນີ້ ພຣະອົງເຫັນແລ້ວ, ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ວ່າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງໄດ້ເຮັດຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະອົງ.

4 ແລະ ບັດນີ້ ພວກຂ້າພຣະອົງທູນຂໍພຣະອົງ, ພຣະບິດາຜູ້ບໍລິສຸດ, ໃນພຣະ

<p>6 ກ ຄມພ ວຽກງານເຜີຍແຜ່. 7 ກ ລກ 22:31–32. 8 ກ 2 ນຟ 9:19. 109 1 ກ ແອວ 37:37;</p>	<p>ຄພ 46:32. ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. ຂ ດນອ 9:4.</p>	<p>ຄມພ ພັນທະສັນຍາ. 2 ກ ຄພ 88:119.</p>
--	--	---

ນາມຂອງພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ, ພຣະບຸດຈາກຊວງເອີກຂອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ເທົ່ານັ້ນ ທີ່ຄວາມລອດສາມາດ ຖືກປະຕິບັດ ຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດ, ພວກຂ້າພຣະອົງທູນຂໍພຣະອົງ, ໂອ້ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ໂປດຮັບ "ບ້ານຫລັງນີ້, ອັນເປັນ ິຜົນຂອງພວກຂ້າພຣະອົງ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ບັນຊາພວກຂ້າພຣະອົງໃຫ້ສ້າງ.

5 ເພາະພຣະອົງຮູ້ວ່າ ພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ເຮັດວຽກງານມີຜ່ານຄວາມທຸກຍາກລຳບາກອັນແສນສາຫັດ; ແລະ ຈາກຄວາມຍາກຈົນຂອງພວກຂ້າພຣະອົງ, ພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ຖວາຍເຂົ້າຂອງຂອງພວກຂ້າພຣະອົງເພື່ອສ້າງ "ບ້ານແດ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າບຸດມະນຸດຈະມີບ່ອນສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.

6 ແລະ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້ຢູ່ໃນ "ການເປີດເຜີຍ, ທີ່ໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກຂ້າພຣະອົງ, ເອີ້ນພວກຂ້າພຣະອົງວ່າເປັນເພື່ອນຂອງພຣະອົງ, ໂດຍກ່າວວ່າ—ຈົ່ງເອີ້ນໃຫ້ມີການຊຸມນຸມທີ່ສັກສິດ, ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາພວກເຈົ້າ;

7 ແລະ ເນື່ອງຈາກວ່າຄົນທັງປວງບໍ່ມີສັດທາ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງສະແຫວງຫາຢ່າງພາກພຽນ ແລະ ສິດສອນຖ້ອຍຄຳແຫ່ງບັນຍາໃຫ້ກັນແລະກັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງສະແຫວງຫາຖ້ອຍຄຳແຫ່ງບັນຍາຢູ່ໃນປື້ມທີ່ດີທີ່ສຸດ; ຈົ່ງສະແຫວງຫາການຮຽນຮູ້, ແມ່ນແຕ່ໂດຍການສຶກສາ ແລະ ໂດຍສັດທານຳອີກ;

8 ຈົ່ງວາງລະບຽບຕົນເອງ; ຕຽມສິ່ງທີ່ຈຳ

ເປັນທຸກຢ່າງ; ແລະ ສະຖາປະນາບ້ານ, ແມ່ນແຕ່ບ້ານແຫ່ງການອະທິຖານ, ບ້ານແຫ່ງການຖືສິນອົດເຂົ້າ, ບ້ານແຫ່ງສັດທາ, ບ້ານແຫ່ງການຮຽນຮູ້, ບ້ານແຫ່ງລັດສະໝີພາບ, ບ້ານແຫ່ງລະບຽບ, ບ້ານຂອງພຣະເຈົ້າ;

9 ເພື່ອການເຂົ້າມາຂອງພວກເຈົ້າຈະເປັນໄປໃນພຣະນາມຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ເພື່ອການອອກໄປຂອງພວກເຈົ້າຈະເປັນໄປໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ເພື່ອການທັກທາຍທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າຈະເປັນໄປໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດ້ວຍມິທີ່ຍົກຂຶ້ນແຕ່ພຣະຜູ້ສູງສຸດ—

10 ແລະ ບັດນີ້, ພຣະບິດາຜູ້ບໍລິສຸດ, ພວກຂ້າພຣະອົງທູນຂໍໃຫ້ພຣະອົງຊວຍເຫລືອພວກຂ້າພຣະອົງ, ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ, ໃນການເອີ້ນໃຫ້ມີການຊຸມນຸມທີ່ສັກສິດຂອງພວກຂ້າພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າມັນຈະເປັນໄປເພື່ອໃຫ້ກຽດແດ່ພຣະອົງ ແລະ ເພື່ອການຮັບຮອງອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງ;

11 ແລະ ໃນວິທີທີ່ພວກຂ້າພຣະອົງຈະຖືກພົບເຫັນວ່າມີຄຸນຄ່າ, ໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອຈະໄດ້ສຳເລັດຜົນໃນ "ຄຳສັນຍາຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກະທຳໄວ້ກັບພວກຂ້າພຣະອົງ, ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ໃນການເປີດເຜີຍທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ພວກຂ້າພຣະອົງ;

12 ເພື່ອວ່າ "ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງຈະລົງມາສະຖິດຢູ່ເທິງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເທິງບ້ານຫລັງນີ້ຂອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ອຸທິດແຕ່ພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າມັນຈະໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິ

4 ກ 1 ກສ 9:3. ຄມພ ພຣະວິຫານ, ບ້ານ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.	ຂ 2 ນພ 5:16. 5 ກ ຄພ 124:27-28. 6 ກ ຄພ 88:117-120.	11 ກ ຄພ 38:32; 105:11-12, 18, 33. 12 ກ ຄມພ ລັດສະໝີພາບ.
--	---	--

ສຸດ ແລະ ຖືກອຸທິດຖວາຍໃຫ້ສັກສິດ, ແລະ ເພື່ອວ່າການປະທັບຢູ່ທີ່ສັກສິດຂອງພຣະອົງຈະດຳເນີນຕໍ່ໄປໃນບ້ານຫລັງນີ້;

13 ແລະ ເພື່ອວ່າຜູ້ຄົນທັງປວງທີ່ຈະເຂົ້າສູ່ທາງເຂົ້າບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະຮູ້ສຶກເຖິງອຳນາດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຍອມຮັບຮູ້ວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຊຳລະບ່ອນນີ້ໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແລະ ວ່າມັນເປັນບ້ານຂອງພຣະອົງ, ເປັນສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງພຣະອົງ.

14 ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຈົ່ງປະທານ, ພຣະບິດາຜູ້ບໍລິສຸດ ເອີຍ, ໃຫ້ທຸກຄົນຜູ້ທີ່ຈະນະມັດສະການໃນບ້ານຫລັງນີ້ໄດ້ຮັບການສິດສອນຖ້ອຍຄຳແຫ່ງປັນຍາຢູ່ໃນປື້ມທີ່ດີທີ່ສຸດ; ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາສະແຫວງຫາການຮຽນຮູ້ ແມ່ນ ແຕ່ ໂດຍການສຶກສາ, ແລະ ໂດຍສັດທານຳອີກ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວ;

15 ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາເຕີບ ໂຕຂຶ້ນ ໃນພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ເປັນລະບຽບຕາມກົດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຕຽມພ້ອມທີ່ຈະຮັບສິ່ງຈຳເປັນທຸກຢ່າງ;

16 ແລະ ໃຫ້ບ້ານແຫ່ງນີ້ເປັນບ້ານແຫ່ງການອະທິຖານ, ບ້ານແຫ່ງການຖືສິນອົດເຂົ້າ, ບ້ານແຫ່ງສັດທາ, ບ້ານແຫ່ງລັດສະໝີພາບ ແລະ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແມ່ນ ແຕ່ບ້ານຂອງພຣະອົງ;

17 ໃຫ້ການເຂົ້າມາທັງໝົດຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ສູ່ບ້ານແຫ່ງນີ້, ເປັນໄປໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ;

18 ໃຫ້ການອອກໄປທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກບ້ານແຫ່ງນີ້ ເປັນໄປໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ;

19 ແລະ ໃຫ້ການທັກທາຍທັງໝົດຂອງ

ເຂົາເຈົ້າ ເປັນໄປໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດ້ວຍມືບໍລິສຸດ, ທີ່ຍົກຂຶ້ນແຕ່ພຣະຜູ້ສູງສຸດ;

20 ແລະ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ ກໍລິງ ທີ່ບໍ່ສະອາດເຂົ້າມາໃນບ້ານຂອງພຣະອົງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມັນເປີເປື້ອນ;

21 ແລະ ເມື່ອຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງລ່ວງລະເມີດ, ຄົນໜຶ່ງຄົນໃດກໍຕາມ ໃນພວກເຂົາ, ເຂົາເຈົ້າຈະກັບໃຈຢ່າງໄວ ແລະ ກັບຄືນມາຫາພຣະອົງ, ແລະ ພົບຄວາມໂປດປານໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຖືກຮັບຄືນສູ່ພອນຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ຖອກເຫລົງມາເທິງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ທີ່ຈະນອບນ້ອມ ກໍຕາລະວະພຣະອົງຢູ່ໃນບ້ານຂອງພຣະອົງ.

22 ແລະ ພວກເຂົາພຣະອົງທູນຂໍພຣະອົງ, ພຣະບິດາຜູ້ບໍລິສຸດ, ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງອອກໄປຈາກບ້ານແຫ່ງນີ້ ໂດຍມີອຳນາດຂອງພຣະອົງເປັນອາວຸດ, ແລະ ໃຫ້ພຣະນາມຂອງພຣະອົງຢູ່ກັບເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ໃຫ້ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງຢູ່ອ້ອມຮອບເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ເຫລົ່າທູດຂອງພຣະອົງຮັບຜິດຊອບດູແລເຂົາເຈົ້າ;

23 ແລະ ຈາກສະຖານທີ່ແຫ່ງນີ້ ເຂົາເຈົ້າຈະນຳຂ່າວສຳຄັນ ແລະ ປະເສີດ, ຕາມຄວາມຈິງ, ໄປຍັງ ກໍທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ນີ້ຄືວຽກງານຂອງພຣະອົງ, ແລະວ່າພຣະອົງຈະຍືນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກໄປ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຮັບສັ່ງໄວ້ ໂດຍປາກຂອງສາດສະດາທັງຫລາຍກ່ຽວກັບຍຸກສຸດທ້າຍສຳເລັດຄົບຖ້ວນ.

24 ພວກເຂົາພຣະອົງທູນຂໍພຣະອົງ, ພຣະບິດາຜູ້ບໍລິສຸດ, ຈົ່ງໂປດສະຖາປະນາ

20 ກ ຄພ 94:8-9; 97:15-17. 21 ກ ຄພ ຄລະວະ,	ຄວາມຄາລະວະ. 22 ກ ຄພ ທູດ, ເທວະດາ.	23 ກ ຄພ 1:2.
---	-------------------------------------	--------------

ຜູ້ຄົນທີ່ຈະນະມັດສະການ, ແລະ ມີຊື່ສຽງ ແລະ ຖານະໃນບ້ານແຫ່ງນີ້ຂອງພຣະອົງ, ແກ່ທຸກລຸ້ນ ແລະ ຊົ່ວມືລັດດອນ;

25 ເພື່ອວ່າອາວຸດທີ່ຖືກ "ສ້າງຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານ ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຈະເລີນ; ເພື່ອວ່າຄົນທີ່ຊຸດ ະຫລຸມຕັກເຂົາເຈົ້າຈະຕົກລົງໄປໃນຫລຸມ ນັ້ນເອງ;

26 ເພື່ອວ່າບໍ່ມີການມົ້ວສຸມລັບແຫ່ງ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃດ ຈະມີອຳນາດເພື່ອລຸກ ຂຶ້ນ ແລະ "ຊະນະຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງ ຢູ່ເທິງຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ທີ່ ະພຣະນາມຂອງ ພຣະອົງຈະຢູ່ນຳໃນບ້ານແຫ່ງນີ້;

27 ແລະ ຖ້າຫາກຜູ້ຄົນໃດຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ ຕ້ານຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້, ກໍໃຫ້ພຣະພິໂລດຂອງ ພຣະອົງຈົ່ງເກີດກັບພວກເຂົາ;

28 ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາຈະລົງໂທດຜູ້ ຄົນເຫລົ່ານີ້ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຈົ່ງລົງໂທດພວກ ເຂົາ; ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຈົ່ງຕໍ່ສູ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງ ພຣະອົງ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃນວັນແຫ່ງ ການສູ້ຮົບ, ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຖືກປົດ ປ່ອຍຈາກມືຂອງສັດຕູທັງປວງຂອງເຂົາ ເຈົ້າ.

29 ພວກ ຂ້າ ພຣະ ອົງ ທູນ ຂໍ ພຣະ ອົງ, ພຣະບິດາຜູ້ບໍລິສຸດ, ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ ແຜ່ຂ່າວເທັດໄປທົ່ວໂລກຕໍ່ຕ້ານຜູ້ຮັບໃຊ້ ຫລື ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ຍອມ ຈຳນົນ, ແລະ ຕົກຕະລົງ, ແລະ ຖືກນຳມາ ສູ່ຄວາມອັບອາຍ ແລະ ຄວາມສັບສົນ, ຖ້າ ຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ, ເມື່ອພຣະກິດຕິ ຄຸນອັນເປັນນິດຈະຖືກປະກາດໃນຫູຂອງ ພວກເຂົາ;

30 ແລະ ໃຫ້ວຽກງານທັງໝົດຂອງພວກ

ເຂົາບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ແລະ ຖືກກວາດລ້າງ ໄປໂດຍລູກ "ພາກເທັບ, ແລະ ໂດຍການ ພິພາກສາ ຊຶ່ງພຣະອົງຈະສົ່ງມາຍັງພວກ ເຂົາໃນຄວາມພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອຢຸດຕິ ະການເວົ້າຕົວະ ແລະ ການໃສ່ ຮ້າຍປ້າຍສີຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.

31 ເພາະ ພຣະ ອົງ ຮູ້, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ວ່າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງບໍລິສຸດຢູ່ ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ໃນການກ່າວຄຳ ພະຍານເຖິງພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານກັບສິ່ງເຫລົ່າ ນີ້.

32 ສະນັ້ນ ພວກຂ້າພຣະອົງທູນຂໍພຣະ ອົງ ຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ເພື່ອການ ບົດປ່ອຍອັນຄົບຖ້ວນ ແລະ ບໍລິບູນ ແລະ ຈາກພາຍໃຕ້ "ແອກນີ້;

33 ຈົ່ງຫັກມັນເຖິດ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ຈົ່ງຫັກມັນອອກຈາກຄໍຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ ພຣະອົງ, ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອ ວ່າພວກຂ້າພຣະອົງຈະໄດ້ລຸກຂຶ້ນໃນທ່າມ ກາງຄົນລຸ້ນນີ້ ແລະ ເຮັດວຽກງານຂອງ ພຣະອົງ.

34 ໂອ້ ພຣະ ເຢ ໂຮ ວາ, ຈົ່ງມີຄວາມ ເມດຕາຕໍ່ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້, ແລະ ເນື່ອງຈາກ ມະນຸດທັງປວງເຮັດ "ບາບ, ຈົ່ງໃຫ້ອະໄພ ແກ່ການລ່ວງລະເມີດຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະ ອົງ, ແລະ ໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນຖືກລົບລ້າງໄປ ຕະຫລອດການດ້ວຍເຖິດ.

35 ຂໍໃຫ້ "ການເຈີມຂອງຜູ້ປະຕິບັດສາດ ສະໜາກິດຂອງພຣະອົງ ຖືກຜະນຶກໄວ້ເທິງ ເຂົາເຈົ້າດ້ວຍອຳນາດຈາກເບື້ອງບົນ.

36 ຂໍໃຫ້ເກີດສຳເລັດຜົນກັບເຂົາເຈົ້າ,

<p>25 ກ ອຊຢ 54:17. ຂ ສພສ 26:27; 1 ນພ 14:3; 22:14. 26 ກ ຄພ 98:22.</p>	<p>ຂ 1 ກສ 8:29. 30 ກ ອຊຢ 28:17; ມຊຢ 12:6; ຄພ 29:16. ຂ 3 ນພ 21:19–21.</p>	<p>32 ກ ຄພ ແອກ. 34 ກ ຣມ 3:23; 5:12. ຄພ ບາບ. 35 ກ ຄພ ເຈີມ, ການເຈີມ.</p>
---	---	---

ດັ່ງທີ່ໄດ້ເກີດກັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນໃນວັນເພັນເຕຄໍສະເຕ; ຂໍຈົ່ງຖອກເທຂອງປະທານແຫ່ງ ການເວົ້າພາສາລົງມາຍັງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ແມ່ນແຕ່ມີລິ້ນເປັນ ິຮູບເໝືອນແປວໄຟ, ແລະ ການແປຄວາມໝາຍນັ້ນ.

37 ແລະ ຂໍໃຫ້ບ້ານຂອງພຣະອົງເຕັມປຽມ, ດັ່ງດ້ວຍລົມອັນມີພະລັງແຮງ, ດ້ວຍ ັລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ.

38 ຂໍຈົ່ງສວມ ັປະຈັກ ພະຍານ ແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າເມື່ອເຂົາເຈົ້າອອກໄປ ແລະ ປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ເຂົາເຈົ້າຈະ ິຜະນິກກິດ, ແລະ ຕຽມໃຈຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງສຳລັບການພິພາກສາທັງຫລາຍ ທີ່ພຣະອົງພວມຈະສົ່ງມາ, ໃນພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງ, ເທິງຜູ້ອາໄສຂອງ ັແຜ່ນດິນໂລກ, ເພາະການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອວ່າຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຈະບໍ່ທ້ຖອຍໃຈໃນວັນແຫ່ງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ.

39 ແລະ ເມືອງໃດກໍຕາມທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຈະເຂົ້າໄປ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເມືອງນັ້ນຮັບເອົາປະຈັກພະຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງໃຫ້ສັນຕິສຸກຂອງພຣະອົງ ແລະ ຄວາມລອດຂອງພຣະອົງຢູ່ກັບເມືອງນັ້ນ; ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ເຕົ້າໂຮມຄົນຊອບທຳອອກຈາກເມືອງນັ້ນ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ມາສູ່ ັຊີໂອນ, ຫລື ສູ່ສະເຕກຂອງນາງ, ບ່ອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຂອງພຣະອົງ, ພ້ອມດ້ວຍເພງແຫ່ງຄວາມສຸກອັນເປັນນິດ;

40 ແລະ ຈົນກວ່າການນີ້ຈະສຳເລັດ, ຂໍ

ຢາໃຫ້ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງຕົກລົງມາສູ່ເມືອງນັ້ນ.

41 ແລະ ເມືອງໃດກໍຕາມທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຈະເຂົ້າໄປ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເມືອງນັ້ນບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາປະຈັກພະຍານຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງໄດ້ເຕືອນພວກເຂົາໃຫ້ຊ່ວຍຕົນເອງ ໃຫ້ລອດຈາກຄົນລຸ້ນທີ່ຊົ່ວຮ້າຍນີ້, ຂໍໃຫ້ເກີດກັບເມືອງນັ້ນດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຮັບສັ່ງໂດຍປາກຂອງສາດສະດາຂອງພຣະອົງ.

42 ແຕ່ຂໍພຣະອົງຈົ່ງບົດປ່ອຍ, ໂອ້ ພຣະເຢໂຮວາ, ພວກຂ້າພຣະອົງທູນຂໍພຣະອົງ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຈາກມືຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຊຳລະເຂົາເຈົ້າຈາກເລືອດຂອງພວກເຂົາ.

43 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກຂ້າພຣະອົງບໍ່ເບີກບານໃນຄວາມພິນາດຂອງເພື່ອນມະນຸດຂອງພວກຂ້າພຣະອົງ; ັຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາແມ່ນລຳຄ່າຕໍ່ພຣະອົງ;

44 ແຕ່ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງຕ້ອງສຳເລັດຄົບຖ້ວນ. ຂໍຈົ່ງຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງທີ່ຈະກ່າວ, ດ້ວຍ ັພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າກ່າວວ່າ: ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງເທີ້ນ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນຂອງພວກຂ້າພຣະອົງ.

45 ພວກຂ້າພຣະອົງຮູ້ວ່າພຣະອົງໄດ້ຮັບສັ່ງໂດຍປາກຂອງສາດສະດາຂອງພຣະອົງເຖິງສິ່ງທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ ກ່ຽວກັບຄົນຊົ່ວໃນ ັຍຸກສຸດທ້າຍ—ວ່າພຣະອົງຈະ

36 ກ ຄມພ ການເວົ້າພາສາ, ຂອງປະທານແຫ່ງ. ຂ ກຈກ 2:1-3. 37 ກ ຄພ 84:5; 109:12. ຄມພ ັລັດສະໝີພາບ.

38 ກ ຄມພ ປະຈັກພະຍານ. ຂ ອຊຢ 8:16; ຄພ 1:8. ຄ ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ—ການຊຳລະລ້າງແຜ່ນດິນໂລກ.

39 ກ ອຊຢ 35:10. 43 ກ ຄມພ ຈິດວິນຍານ. 44 ກ ຄມພ ພຣະຄຸນ. 45 ກ ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ.

ຖອກເທກການພິພາກສາ ຂອງພຣະອົງລົງ ມາຈົນເກີນກວ່າທີ່ຈະວັດແທກໄດ້;

46 ສະນັ້ນ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍ ຈົ່ງ ບົດປ່ອຍ ຜູ້ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຈາກ ຄວາມ ເສຍຫາຍຂອງຄົນຊົ່ວ; ຂໍ ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງພຣະອົງສາມາດຜະນຶກກົດ, ແລະ ຜູກມັດປະຈັກພະຍານ, ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າ ຈະພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະຕ້ານທານກັບວັນແຫ່ງ ການເຜົາໄໝ້.

47 ພວກ ຂ້າ ພຣະ ອົງ ທູນ ຂໍ ພຣະ ອົງ, ພຣະບິດາຜູ້ບໍລິສຸດ, ຈົ່ງນຶກເຖິງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ທີ່ໄດ້ຖືກຜູ້ອາໄສຂອງເຂດແຈກສັນ, ລັດມີເຊີຣີ, ຂັບໄລ່ໜີຈາກແຜ່ນດິນທີ່ເປັນ ມູນມໍລະດົກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງຫັກ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແອກແຫ່ງຄວາມທຸກ ຍາກລຳບາກນີ້ ຊຶ່ງວາງຢູ່ເທິງເຂົາເຈົ້າ.

48 ພຣະອົງຮູ້ແລ້ວ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກຄົນຊົ່ວກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເປັນທຸກຫລາຍ; ແລະ ຫົວໃຈຂອງພວກຂ້າພຣະອົງ ກໍເຕັມໄປດ້ວຍ ຄວາມ ໂສກ ເສົ້າ ເນື່ອງ ດ້ວຍ ພາ ລະ ອັນ ແສນສາຫັດຂອງເຂົາເຈົ້າ.

49 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດົນນານ ກໍປານ ໃດ ທີ່ພຣະອົງ ຈະ ຍອມ ໃຫ້ຜູ້ຄົນ ເຫລົ່ານີ້ ແບກຫາບ ຄວາມ ທຸກ ນີ້, ແລະ ສູງ ຮ້ອງ ຈາກຄົນບໍລິສຸດຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນເຖິງ ພຣະ ກັນ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ະເລືອດ ຂອງເຂົາເຈົ້າຂຶ້ນໄປເປັນປະຈັກພະຍານຕໍ່ ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຈະບໍ່ສະແດງ ປະຈັກ ພະຍານ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເພື່ອ ຊ່ວຍ ເຫລືອເຂົາເຈົ້າບໍ່?

50 ຂໍຈົ່ງມີ ມິເມດຕາ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ຕໍ່ກຸ່ມອັນຕະພານທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ, ຜູ້ໄດ້ຂັບໄລ່ ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະ ເຊົາປຸ້ນ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະກັບໃຈຈາກ ບາບຂອງພວກເຂົາ ຖ້າຫາກການກັບໃຈ ຈະເປັນໄປໄດ້ສຳລັບພວກເຂົາ;

51 ແຕ່ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ເຮັດ, ຂໍຈົ່ງອັກ ແຂນ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ກໍໄຖ່ສິ່ງນັ້ນທີ່ພຣະອົງໄດ້ກຳນົດໄວ້ ເປັນຊີໂອນສຳລັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.

52 ແລະ ຖ້າຫາກມັນເປັນຢ່າງອື່ນບໍ່ໄດ້, ເພື່ອອຸດົມການຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຈະ ບໍ່ລົ້ມເຫລວຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ກໍຂໍ ໃຫ້ພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງເກີດກັບພວກ ເຂົາ, ແລະ ຄວາມເຄື່ອງແຕ້ນຂອງພຣະອົງ ຈົ່ງຕົກລົງໃສ່ເທິງພວກເຂົາ, ເພື່ອວ່າພວກ ເຂົາຈະເສື່ອມໂຊມລົງ, ທັງຮາກ ແລະ ກິ່ງ ງ່າ, ຈາກພາຍໃຕ້ຟ້າສະຫວັນ;

53 ແຕ່ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາຈະກັບໃຈ, ຂໍ ພຣະອົງຈົ່ງປານີ ແລະ ເມດຕາ, ແລະ ຂໍຈົ່ງ ຫັນເອົາພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງໄປ ເມື່ອ ພຣະອົງທອດພຣະເນດເບິ່ງພຣະພັກ ຂອງ ພຣະຜູ້ທີ່ຖືກເຈີມໄວ້ຂອງພຣະອົງ.

54 ຂໍຈົ່ງມີເມດຕາ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ຕໍ່ປະຊາຊາດທັງປວງຂອງແຜ່ນດິນໂລກ; ຂໍຈົ່ງມີເມດຕາຕໍ່ຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນຂອງ ພວກຂ້າພຣະອົງ; ຂໍໃຫ້ຫລັກທຳເຫລົ່ານັ້ນ, ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຢ່າງສົມກຽດ ແລະ ສະ ຫງ່າງາມ, ນັ້ນຄື, "ລັດຖະທຳມະນູນ ຂອງແຜ່ນດິນຂອງພວກຂ້າພຣະອົງ, ໂດຍ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກຂ້າພຣະອົງ, ໄດ້ຮັບ ການສະຖາປະນາໄວ້ຕະຫລອດການ.

55 ຂໍຈົ່ງລະນຶກເຖິງບັນດາກະສັດ, ເຈົ້າ

<p>48 ກ ຄມພ ເມດຕາສົງສານ, ຄວາມເມດຕາສົງສານ.</p> <p>49 ກ ພສສ 13:1-2. ຂ ຄມພ ຕາຍເພາະ</p>	<p>ຄວາມເຊື່ອ, ການຕາຍ ເພາະຄວາມເຊື່ອ.</p> <p>50 ກ ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດ ຕາ, ຄວາມເມດຕາ.</p>	<p>51 ກ ຄພ 100:13; 105:2. 54 ກ 1 ປຕ 2:13-15; ຄພ 98:5-7; 101:77, 80. ຄມພ ລັດຖະທຳມະນູນ.</p>
---	---	---

ຊາຍ, ຜູ້ສູງສັກ, ແລະ ບຸລຸດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທັງ
ຫລາຍຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຜູ້ຄົນທັງ
ປວງ, ແລະ ສາດສະໜາຈັກຕ່າງໆ, ຄົນ
ຍາກຈົນ, ຄົນຂັດສົນ, ແລະ ຄົນທີ່ເປັນທຸກ
ທັງປວງ ຂອງແຜ່ນດິນໂລກ;

56 ເພື່ອ ວ່າ ຫົວ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຈະ
ອ່ອນລົງ ເມື່ອ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຈະ
ອອກໄປຈາກບ້ານຂອງພຣະອົງ, ໄອ້ ພຣະ
ເຢໂຮວາ, ເພື່ອສະແດງປະຈັກພະຍານເຖິງ
ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ; ເພື່ອວ່າອະຄະຕິ
ຂອງພວກເຂົາຈະເປີດທາງໃຫ້ "ຄວາມຈິງ,
ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຈະໄດ້ຮັບຄວາມ
ໂປດປານໃນສາຍຕາຂອງຜູ້ຄົນທັງປວງ;

57 ເພື່ອວ່າທີ່ສຸດທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນ
ໂລກ ຈະຮູ້ວ່າພວກຂ້າພຣະອົງ, ຜູ້ຮັບໃຊ້
ຂອງພຣະອົງ, "ໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະ
ອົງ, ແລະ ວ່າພຣະອົງໄດ້ສົ່ງພວກຂ້າພຣະ
ອົງມາ;

58 ເພື່ອ ວ່າ ຈາກ ບັນ ດາ ຄົນ ທັງ ຫລາຍ
ເຫລົ່ານີ້, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ບັນດາ
ບຸດຂອງຢາໂຄບ, ຈະເຕົ້າໂຮມຄົນຊອບ
ທຳອອກມາ ເພື່ອສ້າງນະຄອນສັກສິດແດ່
ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້
ບັນຊາພວກເຂົາ.

59 ພວກຂ້າພຣະອົງທູນຂໍພຣະອົງ ຈົ່ງ
ໂປດກຳນົດ "ສະເຕກອື່ນໆໄວ້ໃຫ້ຊີໂອນທີ່
ນອກເໜືອໄປຈາກສະເຕກແຫ່ງນີ້ ຊຶ່ງພຣະ
ອົງໄດ້ກຳນົດໄວ້, ເພື່ອວ່າ ການເຕົ້າໂຮມ
ຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຈະດຳເນີນໄປໃນ

ອຳນາດ ແລະ ເດຊານຸພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່,
ເພື່ອວ່າວຽກງານຂອງພຣະອົງ ຈະຖືກຕັດ
ໃຫ້ "ສັ້ນລົງໃນຄວາມຊອບທຳ.

60 ບັດນີ້ ຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້, ໄອ້ ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ, ພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ທູນຢູ່ຕໍ່ພຣະ
ພັກຂອງພຣະອົງ, ກຸ່ວກັບການເປີດເຜີຍ
ແລະ ພຣະບັນຍັດ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ປະທານ
ໃຫ້ແກ່ພວກຂ້າພຣະອົງ, ຜູ້ທີ່ຖືກລະບຸໄວ້
ກັບ "ຄົນຕ່າງຊາດ.

61 ແຕ່ ພຣະ ອົງ ຮູ້ ແລ້ວ ວ່າ ພຣະ ອົງ ມີ
ຄວາມຮັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ສຳລັບລູກຫລານຂອງ
ຢາໂຄບ, ຜູ້ໄດ້ກະຈັດກະຈາຍໄປຢູ່ຕາມພູ
ເຂົາເປັນເວລາດົນນານ, ໃນວັນທີ່ເມກບົດ
ບັງ ແລະ ມິດມິນ.

62 ສະນັ້ນ ພວກ ຂ້າ ພຣະ ອົງ ຈົ່ງ ທູນ ຂໍ
ພຣະອົງ ຂໍ ຈົ່ງມີເມດຕາຕໍ່ລູກຫລານຂອງ
ຢາໂຄບ, ເພື່ອວ່າ "ເຢຣູຊາເລັມ, ຈາກຊົ່ວ
ໂມງນີ້ໄປ, ຈະເລີ່ມໄດ້ຮັບການໄຕ່;

63 ແລະ ແອກແຫ່ງຄວາມເປັນທາດຈະ
ເລີ່ມຫັກອອກຈາກເຊື້ອສາຍຂອງ "ດາວິດ;

64 ແລະ ລູກ ຫລານ ຂອງ "ຢູ ດາ ຈະ
ເລີ່ມກັບໄປຍັງ ະແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້
ປະທານ ໃຫ້ ແກ່ ອັບ ຣາ ຮາມ, ບິດາ ຂອງ
ພວກເຂົາ.

65 ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ "ຜູ້ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ຂອງ
ຢາໂຄບ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກສາບແຂ່ງ ແລະ ຊັ່ນ
ຕີເພາະການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຂົາ,
ຮຸ່ນໃຈເຫລື້ອມໃສຈາກສະພາບອັນຮ້າຍ
ກາດ ແລະ ປ່າເຖືອນຂອງພວກເຂົາມາສູ່

56 ກ ຄມພ ຈິງ, ຄວາມຈິງ.
57 ກ ຄພ 20:16; 76:22-24.
59 ກ ອຊຢ 54:2.
ຂ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—
ການເຕົ້າໂຮມຊາວ
ອິດສະຣາເອນ.
ຄ ມທ 24:22.
60 ກ 1 ນຟ 13:1-32; 15:13-18.
62 ກ 3 ນຟ 20:29.

ຄມພ ເຢຣູຊາເລັມ.
63 ກ ຄມພ ດາວິດ.
64 ກ ຊກຢ 12:6-9;
ມລກ 3:4;
ຄພ 133:13, 35.
ຄມພ ຢູດາ (ລູກຊາຍ
ຂອງຢາໂຄບ).
ຂ ປຖກ 17:1-8.
ຄມພ ແຜ່ນດິນ

ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.
65 ກ 2 ນຟ 30:3;
ແອວ 46:23-24;
3 ນຟ 20:15-21;
ຄພ 19:27.
ຂ 2 ນຟ 30:6;
3 ນຟ 21:20-22.
ຄມພ ປຸງໃຈ, ການ
ປຸງໃຈເຫລື້ອມໃສ.

ຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນອັນເປັນນິດ;

66 ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ວາງ ອາ ວູດ ແຫ່ງການນອງເລືອດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຢຸດຕິການກະບົດຂອງພວກເຂົາ.

67 ແລະ ຂໍໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ທັງໝົດ ຂອງ "ອິດສະຣາເອນ ທີ່ກະຈັດກະຈາຍໄປ, ຜູ້ທີ່ຖືກຂັບ ໄລ່ໄປສູ່ທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ມາ ສູ່ ຄວາມ ຮູ້ ເລື່ອງ ຄວາມ ຈິງ, ເຊື່ອ ໃນ ພຣະເມຊີອາ, ແລະ ຖືກໂຖ່ຈາກການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ, ແລະ ປີຕິຍົນດີຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ.

68 ໂອ້ ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ ເອີຍ, ຂໍ ຈົ່ງ ລະ ນຶກ ເຖິງ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ການຖືກຂົ່ມເຫັງທັງໝົດຂອງລາວ— ລາວ ໄດ້ເຮັດ "ພັນທະສັນຍາແນວ ໃດກັບ ະພຣະ ເຢ ໂຮວາ, ແລະ ໄດ້ ປະ ຕິ ຍານ ຕໍ່ ພຣະ ອົງ, ໂອ້ ພຣະ ເຈົ້າ ອົງ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຂອງ ຢາໂຄບ—ແລະ ພຣະບັນຍັດ ຊຶ່ງພຣະອົງ ໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ລາວ, ແລະ ທີ່ລາວໄດ້ ພະຍາຍາມຢ່າງຈິງໃຈທີ່ຈະເຮັດຕາມພຣະ ປະສົງຂອງພຣະອົງ.

69 ຂໍຈົ່ງມີເມດຕາ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕໍ່ພັນລະຍາ ແລະ ລູກໆຂອງລາວ, ເພື່ອ ວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ສູງສົ່ງຢູ່ໃນທີ່ປະທັບ ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ຮັບການປົກປັກ ຮັກສາ ໂດຍ ພຣະ ຫັດ ທີ່ ທະ ນຸ ຖະ ໜອມ ຂອງພຣະອົງ.

70 ຂໍຈົ່ງມີເມດຕາຕໍ່ຍາດຕິພິນ້ອງ ທີ່ໃກ້ ຊິດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອວ່າອະຄະ ຕິຂອງພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍ ແລະ ຖືກ

ກວາດລ້າງໄປດັ່ງດ້ວຍນ້ຳຖ້ວມ; ເພື່ອວ່າ ພວກເຂົາຈະໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ແລະ ໄດ້ຮັບການໂຖ່ພ້ອມກັບ ອິດສະຣາເອນ, ແລະ ຮູ້ວ່າພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າ.

71 ຂໍຈົ່ງລະນຶກເຖິງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ປະທານ ທັງ ຫລາຍ, ແມ່ນ ແຕ່ ປະທານ ທັງ ຫລາຍ ຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າພຣະຫັດຂວາຂອງພຣະອົງ ຈະເຮັດ ໃຫ້ພວກເພິ່ນສູງສົ່ງ, ພ້ອມກັບຄອບຄົວທັງ ຫລາຍຂອງພວກເພິ່ນ, ແລະ ຍາດຕິພິນ້ອງ ທີ່ໃກ້ຊິດຂອງພວກເພິ່ນ ນຳອີກ, ເພື່ອວ່າ ຊື່ຂອງພວກເພິ່ນ ຈະຖືກຈີ່ຈຳ ແລະ ຢູ່ ໃນ ຄວາມຊົງຈຳອັນເປັນນິດຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ.

72 ຂໍຈົ່ງລະນຶກເຖິງສາດສະໜາຈັກທັງ ປວງ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພ້ອມກັບ ຄອບຄົວທັງ ປວງ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ຍາດຕິພິນ້ອງທີ່ໃກ້ຊິດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ພ້ອມກັບຄົນປ່ວຍໂຊ ແລະ ຄົນເປັນທຸກ ທັງປວງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ພ້ອມກັບຄົນຍາກ ຈົນ ແລະ ອ່ອນໂຍນທັງປວງຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ; ເພື່ອວ່າ "ອານາຈັກ, ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ ຈັດຕັ້ງໄວ້ໂດຍບໍ່ໄດ້ໃຊ້ມື, ຈະກາຍເປັນພູ ເຂົາໃຫຍ່ ແລະ ເຕັມທັງແຜ່ນດິນໂລກ;

73 ເພື່ອ ວ່າ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຈະອອກມາຈາກຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ແຫ່ງ ຄວາມ ມືດ, ແລະ ສ່ອງ ແສງ ງົດ ງາມ ດັ່ງ "ດວງ ເດືອນ, ແຈ່ມ ແຈ້ງ ດັ່ງ ດວງ ຕາ ເວັນ, ແລະ ເປັນໜ້າຢ້ານກົວດັ່ງກອງທັບ ມາພ້ອມກັບທຸງ;

74 ແລະ ຮັບການຕົກແຕ່ງດັ່ງເຈົ້າສາວ ສຳລັບ ວັນນັ້ນ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ຈະ ເປີດ ພ້າ ສະຫວັນ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພູເຂົາ "ໂຫລລົງ

<p>67 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ. 68 ກ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ເຢໂຮວາ. 72 ກ ດນອ 2:44–45; ຄພ 65:2. 73 ກ ຍພ 6:10;</p>	<p>ຄພ 5:14; 105:31. 74 ກ ຄພ 133:21–22, 40.</p>
---	---	--

ໄປ ເນື່ອງດ້ວຍການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຂໍທຸບເຂົາ ຈະ ຖືກຍົກຂຶ້ນສູງ, ບ່ອນຫລຸບໂນນ ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຮາບພຽງ; ເພື່ອວ່າລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງຈະເຕັມແຜ່ນດິນໂລກ;

75 ເພື່ອວ່າ ເມື່ອ ເວລາສູງ ແກ ດັງ ຂຶ້ນ ເພື່ອເອີ້ນຄົນຕາຍ, ພວກຂ້າພຣະອົງຈະຖືກ ັຮັບຂຶ້ນໄປໃນເມກເພື່ອພົບພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າພວກຂ້າພຣະອົງຈະໄດ້ຢູ່ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕະຫລອດໄປ;

76 ເພື່ອວ່າອາພອນຂອງພວກຂ້າພຣະອົງຈະບໍ່ລືສຸດ, ເພື່ອວ່າພວກຂ້າພຣະອົງຈະຖືກຫຸ້ມຫໍ່ດ້ວຍ ັເສື້ອຄຸມແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ດ້ວຍກ້ານຕານຢູ່ໃນມືຂອງພວກຂ້າພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ຮັບ ັມົງກຸດແຫ່ງລັດສະໝີພາບ ຢູ່ເທິງຫົວຂອງພວກຂ້າພຣະອົງ, ແລະ ເກັບກ່ຽວ ັຄວາມຊື່ນຊົມນິລັນດອນ ແທນ ັຄວາມທຸກທໍລະມານທັງປວງຂອງພວກຂ້າພຣະອົງ.

77 ໂອ້ ອົງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຜູ້ ຊົງ ລິດ ອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່, ຂໍຈົ່ງຟັງພວກຂ້າພຣະອົງໃນຄຳວົງ ວອນເຫລົ່ານີ້ຂອງພວກຂ້າພຣະອົງ, ແລະ ຕອບພວກຂ້າພຣະອົງຈາກສະຫວັນ, ທີ່ປະທັບອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ບ່ອນທີ່ພຣະອົງປະທັບຢູ່ເທິງພຣະບັນລັງ, ດ້ວຍ ັລັດສະໝີພາບ, ກຽດຕິຍົດ, ອຳນາດ, ເດຊານຸພາບ, ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່,

ການ ຄອບ ຄອງ, ຄວາມຈິງ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ, ການພິພາກສາ, ຄວາມເມດຕາ, ແລະ ຄວາມສົມບູນອັນບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ, ຈາກເປັນນິດເຖິງເປັນນິດ.

78 ໂອ້ ຂໍຈົ່ງຟັງ, ໂອ້ ຂໍຈົ່ງຟັງ, ໂອ້ ຂໍຈົ່ງຟັງພວກຂ້າພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ! ແລະ ຂໍ ຈົ່ງ ຕອບ ຄຳ ອ້ອນ ວອນ ເຫລົ່ານີ້, ແລະ ຂໍ ຈົ່ງ ຮັບ ເອົາ ການ ອຸທິດ ຖວາຍ ບ້ານ ແຫ່ງນີ້ ແດ່ພຣະອົງ, ວຽກງານ ຈາກມືຂອງພວກຂ້າພຣະອົງ, ຊຶ່ງພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ສ້າງແດ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ;

79 ແລະ ສາດສະໜາຈັກນີ້ນຳອີກ, ເພື່ອໃສ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງໄວ້ເທິງນັ້ນ. ແລະ ຂໍ ຈົ່ງ ຊ່ວຍ ເຫລືອ ພວກ ຂ້າ ພຣະ ອົງ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າພວກຂ້າພຣະອົງຈະໄດ້ປະສານສູງຂອງພວກຂ້າພຣະອົງ ຮ່ວມກັບ ັເຊຣາພິມເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຮຸ່ງແຈ້ງ ແລະ ສ່ອງແສງຢູ່ອ້ອມຮອບພຣະບັນລັງຂອງພຣະອົງ, ພ້ອມດ້ວຍການໂຮຮ້ອງສັນລະເສີນ, ຮ້ອງໂຮຮຊັນນາແດ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ັພຣະເມສານ້ອຍ!

80 ແລະ ຂໍ ຈົ່ງ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ, ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ເຈີມ ໄວ້ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ໄດ້ ຖືກ ັຫຸ້ມ ຫໍ່ ດ້ວຍ ຄວາມ ລອດ, ແລະ ໄພ່ ພົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຮ້ອງ ສະ ຫັນ ດ້ວຍ ຄວາມ ຊື່ນ ຊົມ. ອາແມນ, ແລະ ອາແມນ.

ພາກທີ 110

ພາບນິມິດທີ່ສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວ

<p>74 ຂ ອຊຸຍ 40:4; ລກ 3:5; ຄພ 49:23.</p> <p>75 ກ 1 ຫສນ 4:17.</p> <p>76 ກ ພນມ 7:13-15; 2 ນຟ 9:14.</p>	<p>ຂ ຄມພ ສູງສົ່ງ, ຄວາມສູງສົ່ງ; ມົງກຸດ, ສວມົງກຸດ.</p> <p>ຄ ຄມພ ຊື່ນຊົມ, ຄວາມຊື່ນຊົມ.</p> <p>ງ ຮສ 12:1-11; ຄພ 58:4.</p>	<p>77 ກ ຄມພ ລັດສະໝີພາບ.</p> <p>79 ກ ອຊຸຍ 6:1-2.</p> <p>ຂ ຄມພ ພຣະເມສານ້ອຍ ຂອງພຣະເຈົ້າ.</p> <p>80 ກ ພສສ 132:16.</p>
--	---	---

ເດີຣີ ໃນພຣະວິຫານ ທີ່ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດ ໄອໄຮໄອ, ວັນທີ 3 ເດືອນເມສາ 1836. ເຫດການນັ້ນເປັນການປະຊຸມໃນວັນຊະບາໂຕ. ປະຫວັດຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ກ່າວວ່າ: “ໃນຕອນບ່າຍ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍປະທານຄົນອື່ນໆ ໃນການມອບອາຫານຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແກ່ ສາດສະໜາຈັກ, ໂດຍຮັບມັນມາຈາກອັກຄະສາວິກາສິບສອງ, ຊຶ່ງເປັນສິດທິພິເສດຂອງຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຈະປະຕິບັດໜ້າທີ່ຢູ່ທີ່ໂຕະສັກສິດໃນມື້ນີ້. ຫລັງຈາກໄດ້ປະຕິບັດໜ້ານີ້ແກ່ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງອອກໄປຍັງແທ່ນປາໄສ, ມ່ານກັງໄດ້ເລື່ອນລົງ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນັບອບນ້ອມກາຍລົງ, ພ້ອມກັບອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ, ໃນການອະທິຖານທີ່ຈິງຈັງ ແລະ ສະຫງົບງຽບ. ເມື່ອລຸກຂຶ້ນຈາກການອະທິຖານ, ພາບມິມິດຕໍ່ໄປນີ້ຖືກເປີດເຜີຍແກ່ພວກເຮົາ.”

1-10, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຢໂຮວາ ປະກົດຕົວ ໃນ ລັດ ສະໝີພາບ ແລະ ຮັບເອົາພຣະວິຫານເຄີດແລນ ເປັນບ້ານຂອງພຣະອົງ; 11-12, ໂມເຊ ແລະ ອີລາຍ ຕ່າງກໍມາປະກົດ ແລະ ມອບຂໍກະແຈກັບຍຸກສະໄໝຂອງພວກເພິ່ນ ໃຫ້; 13-16, ເອລີຢາກັບມາ ແລະ ມອບຂໍກະແຈກັບຍຸກສະໄໝຂອງເພິ່ນໃຫ້ ດັ່ງທີ່ມາລາກີໄດ້ສັນຍາໄວ້.

1 ມ່ານໄດ້ຖືກເອົາອອກໄປຈາກຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ະຕາແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຮົາໄດ້ຖືກເປີດ.

2 ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຍືນຢູ່ທີ່ແທ່ນປາໄສຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ; ແລະ ຢູ່ໃຕ້ພຣະບາດຂອງພຣະອົງມີລານຮອງພຣະບາດທີ່ເຮັດດ້ວຍຄຳສົດ, ເປັນສີເຫລືອງ.

3 ພຣະເນດຂອງພຣະອົງເປັນດັ່ງແປວໄຟ; ພຣະເກສາຂອງພຣະອົງຂາວເໝືອນຫິມະບໍລິສຸດ; ະພຣະພັກຂອງພຣະອົງຮຸ່ງເຫລື້ອມ ແຈ້ງ ກວ່າ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ຂອງດວງຕາເວັນ; ແລະ ະສຸລະສຽງຂອງພຣະ

ອົງຄືກັບສຽງນ້ຳໄຫລ ຢ່າງໄວຂອງແມ່ນ້ຳອັນກວ້າງ ໃຫຍ່, ແມ່ນ ແຕ່ ສຸລະ ສຽງ ຂອງ ະພຣະເຢໂຮວາ, ກ່າວວ່າ:

4 ເຮົາເປັນຜູ້ ະທຳອິດ ແລະ ຜູ້ສຸດທ້າຍ; ເຮົາຄືເຂົາຜູ້ນັ້ນທີ່ ະມິຊິວິດ, ເຮົາຄືຜູ້ນັ້ນທີ່ຖືກປະທານ; ເຮົາຄື ະຜູ້ວົງວອນແທນພວກເຈົ້ານຳພຣະບິດາ.

5 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ບາບ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ໄດ້ ຖືກ ະອະໄພ ໃຫ້ ແລ້ວ; ພວກ ເຈົ້າ ສະອາດ ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າເຮົາ; ສະນັ້ນ, ຈົ່ງ ເງີຍໜ້າຂຶ້ນ ແລະ ປິຕິຍິນດີເຖິດ.

6 ຈົ່ງ ໃຫ້ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ ປິຕິຍິນດີ, ແລະ ໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຜູ້ຄົນທັງປວງຂອງເຮົາປິຕິຍິນດີ ຜູ້ທີ່ໄດ້ ະສ້າງບ້ານແຫ່ງນີ້ດ້ວຍສຸດກຳລັງຂອງພວກເຂົາ ແດ່ນາມຂອງເຮົາ.

7 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ ະຍອມຮັບເອົາ ະບ້ານແຫ່ງນີ້, ແລະ ນາມຂອງເຮົາຈະຢູ່ທີ່ນີ້; ແລະ ເຮົາຈະສະແດງຕົນໃຫ້ປະຈັກແກ່ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາໃນຄວາມເມດຕາ ໃນບ້ານແຫ່ງນີ້.

<p>110 1 ກ ຄມພ ມ່ານ. 2 ຄພ 76:12, 19; 136:32; 138:11. 3 ກ ພມ 1:14. 2 ພມ 1:16; ຈສ—ປ 1:17.</p>	<p>ຄ ອຊກ 43:2; ພມ 1:15; ຄພ 133:21-22. ງ ຄມພ ເຢໂຮວາ. 4 ກ ຄມພ ລູກກິກ. 2 ພບຍ 5:24. ຄ ຄມພ ວົງວອນແທນ,</p>	<p>ຜູ້ວົງວອນແທນ. 5 ກ ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ. 6 ກ ຄພ 109:4-5. 7 ກ 2 ຂຄ 7:16. 2 ຄມພ ພຣະວິຫານ, ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.</p>
--	---	--

8 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາຈະ "ປະກົດຕໍ່ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ, ແລະ ກ່າວກັບພວກເຂົາດ້ວຍ ສຽງຂອງເຮົາເອງ, ຖ້າຫາກຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ຈະຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ, ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຫ້ ະບ້ານສັກສິດແຫ່ງນີ້ຂອງເຮົາ ະເປີເປື້ອນ.

9 ແທ້ຈິງແລ້ວ ຫົວໃຈຂອງຫລາຍພັນຄົນ ແລະ ຫລາຍພັນຄົນ ຈະປີຕີຍິນດີເຫລືອ ລົ້ນອັນເປັນຜົນຈາກ "ພອນຊຶ່ງຈະຖອກເທ ລົງມາ, ແລະ ະຂອງປະທານສັກສິດທີ່ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາໄດ້ຮັບຢູ່ໃນບ້ານແຫ່ງນີ້.

10 ແລະ ຊື່ສຽງຂອງບ້ານແຫ່ງນີ້ຈະແຜ່ ອອກໄປຍັງຕ່າງແດນ; ແລະ ນີ້ເປັນການ ເລີ່ມຕົ້ນພອນຊຶ່ງຈະ "ຖອກເທລົງມາເທິງ ຫົວຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

11 ຫລັງຈາກ "ພາບນິມິດນີ້ສິ້ນສຸດລົງ, ພ້າສະຫວັນໄດ້ຖືກເປີດແກ່ພວກເຮົາອີກ; ແລະ ະໂມເຊໄດ້ປະກົດຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ, ແລະ ໄດ້ມອບໝາຍ ະຂໍກະແຈແຫ່ງການ ະເຕົ້າໂຮມຂອງຊາວອິດສະຣາເອນຈາກສີ ທິດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ການນຳພາ ສິບເຜົ່າມາຈາກແຜ່ນດິນທາງ ະເໜືອໃຫ້ ແກ່ພວກເຮົາ.

12 ຫລັງຈາກນີ້, "ອີລາຍ ໄດ້ ປະກົດ, ແລະ ໄດ້ ມອບ ໝາຍ ະຍຸກ ສະ ໄໝ ແຫ່ງ

"ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງອັບຣາຮາມໃຫ້, ໂດຍ ກ່າວວ່າ ໃນ ພວກ ເຮົາ ແລະ ລູກ ຫລານ ຂອງພວກເຮົາ ຄົນທຸກລຸ້ນຕໍ່ຈາກພວກເຮົາ ຈະໄດ້ຮັບພອນ.

13 ຫລັງຈາກ ພາບ ນິມິດ ນີ້ ສິ້ນ ສຸດ ລົງ ແລ້ວ, ພາບ ນິມິດທີ່ສຳຄັນ ແລະ ປະເສີດ ທີ່ສຸດອີກພາບໜຶ່ງໄດ້ມາປະຈັກແກ່ພວກ ເຮົາ; ເພາະ "ເອລີຢາຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ຜູ້ ໄດ້ຖືກ ະຮັບຂຶ້ນໄປສະຫວັນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຊົມ ລົດຊາດຂອງຄວາມຕາຍ, ໄດ້ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ພວກເຮົາ, ແລະ ກ່າວວ່າ:

14 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາມາເຖິງ ໂດຍສົມບູນ ແລ້ວ, ຊຶ່ງໄດ້ກ່າວໄວ້ໂດຍປາກຂອງມາລາ ກີ—ໂດຍເປັນພະຍານວ່າ ເພິ່ນ [ເອລີຢາ] ຈະຖືກສົ່ງມາ, ກ່ອນມື້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າຍ້ານກົວຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະມາ ເຖິງ—

15 ເພື່ອ "ຫັນໃຈພໍ່ມາຫາລູກ, ແລະ ຫັນ ໃຈລູກໄປຫາພໍ່, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນທັງແຜ່ນດິນ ໂລກຈະຖືກສາບແຂ່ງ—

16 ສະນັ້ນ, ຂໍກະແຈຂອງຍຸກສະໄໝ ນີ້ ຈຶ່ງຖືກມອບໄວ້ຢູ່ໃນມືຂອງພວກທ່ານ; ແລະ ໂດຍການນີ້ ພວກທ່ານຈະຮູ້ວ່າ "ມື້ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າຍ້ານກົວຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຢູ່ໃກ້, ແມ່ນແຕ່ຢູ່ທີ່ປະຕູ.

<p>8 ກ ຄພ 50:45. ຂ ຄພ ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ. ໑ ຄພ 97:15-17. 9 ກ ປຖກ 12:1-3; ຄພ 39:15; ອຣຮ 2:8-11. ຂ ຄພ 95:8. ຄພ ຂອງປະທານສັກສິດ. 10 ກ ຄພ 105:12. 11 ກ ຄພ ພາບນິມິດ. ຂ ມທ 17:3.</p>	<p>໑ ຄພ ຂໍກະແຈຂອງ ຖານະປະໂລທິດ. ໑ ຢຄ 6:2; ຄພ 29:7. ຄພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ. ໑ ຄພ 133:26-32. ຄພ ອິດສະຣາເອນ— ສິບເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຂອງ ອິດສະຣາເອນ. 12 ກ ຄພ ອີລາຍ.</p>	<p>ຂ ຄພ ຍຸກສະໄໝ. ໑ ຄລຕ 3:6-29. ຄພ ພັນທະສັນຍາ ຂອງອັບຣາຮາມ. 13 ກ ຄພ ເອລີຢາ. ຂ ຄພ ບຸກຄົນທີ່ຖືກ ປ່ຽນສະພາບແລ້ວ. 15 ກ ຈສ—ປ 1:38-39. ຄພ ຄວາມລອດສຳ ລັບຄົນຕາຍ; ລຳດັບ ການສືບເຊື້ອສາຍ. 16 ກ ຄພ ຍຸກສຸດທ້າຍ.</p>
---	---	--

ພາກທີ 111

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງຊາເລັມ, ລັດມາສາຊູເສດສ໌, ວັນທີ 6 ເດືອນສິງຫາ, 1836. ໃນເວລານີ້ຜູ້ນຳຂອງສາດສະໜາຈັກມີໜີ້ສິນຢ່າງຫລວງຫລາຍເນື່ອງມາຈາກການທຳງານຂອງເຂົາເຈົ້າໃນການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ. ໂດຍທີ່ໄດ້ຍິນວ່າຈະມີເງິນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າຢູ່ເມືອງຊາເລັມ, ສາດສະດາ, ຊິດນີ ຣິກດອນ, ໄຮຣຳ ສະມິດ, ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ຈຶ່ງໄດ້ເດີນທາງໄປທີ່ນັ້ນຈາກ ເມືອງເຄີດແລນ, ລັດ ໂອໄຮ ໂອ, ເພື່ອສຳຫລວດກວດກາເບິ່ງຂໍ້ມູນນີ້, ພ້ອມທັງສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນໄປນຳ. ພວກອ້າຍນ້ອງໄດ້ບັນລຸພາລະກິດຫລາຍຢ່າງຂອງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ໄດ້ສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນນຳອີກ. ເມື່ອເຫັນໄດ້ວ່າ ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບເງິນ, ແລ້ວເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ກັບໄປເມືອງເຄີດແລນ. ຫລາຍບັດໃຈທີ່ສຳຄັນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ສະທ້ອນອອກມາໃນຖ້ອຍຄຳຂອງການເປີດເຜີຍນີ້.

1-5, ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ດູ ແລ ຄວາມ ຕ້ອງການທາງໂລກຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ;
6-11, ພຣະອົງຈະຈັດການກັບຊີໂອນດ້ວຍຄວາມເມດຕາ ແລະ ຈັດຕຽມທຸກສິ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ.

1 ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ບໍ່ແມ່ນວ່າບໍ່ພໍໃຈກັບການເດີນທາງມາເທື່ອນີ້ຂອງພວກເຈົ້າ, ເຖິງແມ່ນຈະເປັນຄວາມໂງ່ຈ້າຂອງພວກເຈົ້າກໍຕາມ.

2 ເຮົາມີຊັບສົມບັດຢ່າງຫລວງຫລາຍໃຫ້ພວກເຈົ້າ ຢູ່ໃນເມືອງນີ້, ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຊີໂອນ, ແລະ ຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນເມືອງນີ້, ຜູ້ທີ່ເຮົາຈະເຕົ້າໂຮມອອກມາໃນເວລາອັນເໝາະສົມ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງ ຊີໂອນ, ໂດຍ ຜ່ານ ພວກ ເຈົ້າ ເປັນເຄື່ອງມື.

3 ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງເປັນການສົມຄວນທີ່ພວກເຈົ້າຈະສ້າງຄວາມຄຸ້ນເຄີຍກັບຜູ້ຄົນຢູ່ໃນເມືອງນີ້, ຕາມທີ່ພວກເຈົ້າຈະຖືກພາໄປ,

ແລະ ຕາມທີ່ມັນຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ.

4 ແລະ ເຫດ ການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນເວລາອັນເໝາະສົມ ຄືເຮົາຈະມອບເມືອງນີ້ໄວ້ໃນມືຂອງພວກເຈົ້າ, ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະມີອຳນາດເໜືອມັນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາບໍ່ພົບເຫັນສ່ວນທີ່ເປັນຄວາມລັບຂອງພວກເຈົ້າ; ແລະ ຄວາມລ້ຳລວຍຂອງມັນກ່ຽວກັບຄຳ ແລະ ເງິນ ຈະເປັນຂອງພວກເຈົ້າ.

5 ຢ່າເປັນຫ່ວງເລີຍເລື່ອງ ທີ່ສິນຂອງພວກເຈົ້າ, ເພາະເຮົາຈະມອບອຳນາດໃຫ້ພວກເຈົ້າເພື່ອຊຳລະມັນ.

6 ຢ່າເປັນຫ່ວງເລີຍເລື່ອງຊີໂອນ, ເພາະເຮົາຈະຈັດການກັບບາງດ້ວຍຄວາມເມດຕາ.

7 ຈຶ່ງຢູ່ຕໍ່ໄປໃນສະຖານທີ່ແຫ່ງນີ້, ແລະ ໃນພາກພື້ນຕ່າງໆທີ່ອ້ອມຮອບ;

8 ແລະ ສະຖານທີ່ຊຶ່ງເປັນຄວາມປະສົງຂອງເຮົາທີ່ຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າຢູ່ຕໍ່ໄປ, ໃຫ້ຢູ່ສ່ວນຫລາຍ, ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ

ແກ່ພວກເຈົ້າ ໂດຍ ກັບສິນຕິສຸກ ແລະ ໂດຍ ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ, ທີ່ຈະ ຫລັງໄຫລມາສູ່ພວກເຈົ້າ.

9 ສະຖານທີ່ແຫ່ງນີ້ ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ມາ ໂດຍການເຊົ່າ. ແລະ ຈົ່ງຊອກຫາຢ່າງພາກ ພຽນກ່ວກັບຜູ້ອາໄສໃນສະໄໝກ່ອນ ແລະ ຜູ້ໄດ້ມາຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ເມືອງນີ້;

10 ເພາະມີຊັບສົມບັດຢ່າງຫລວງຫລາຍ ກວ່າໜຶ່ງຢ່າງ ໃຫ້ພວກເຈົ້າຢູ່ໃນເມືອງນີ້.

11 ສະນັ້ນ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງ ກັບສະຫລາດດັ່ງ ງູ ແຕ່ປາດສະຈາກບາບ; ແລະ ເຮົາຈະສັ່ງ ທຸກສິ່ງທັງປວງເພື່ອ ະຜົນປະໂຫຍດຂອງ ພວກເຈົ້າ, ໃຫ້ໄວເທົ່າທີ່ພວກເຈົ້າຈະສາ ມາດຮັບມັນໄດ້. ອາແມນ.

ພາກທີ 112

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ເຖິງທອມມັສ ບີ ມາສ໌, ທີ່ ເມືອງເຄິດແລນ, ລັດໄອໄຮໄອ, ວັນທີ 23 ເດືອນກໍລະກົດ, 1837, ກ່ຽວກັບອັກຄະສາວົກ ສິບສອງຂອງພຣະເມສານ້ອຍ. ການເປີດເຜີຍນີ້ໄດ້ຮັບໃນມື້ທີ່ ແອວເດີ ຣີເບີ ຊີ ຄິມ ໂບ ແລະ ແອວເດີ ອໍສັນ ຮາຍດ໌ ໄດ້ສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນ ເປັນເທື່ອທຳອິດ ໃນປະເທດອັງກິດ. ໃນເວລານັ້ນ ທອມມັສ ບີ ມາສ໌ ໄດ້ເປັນປະທານຂອງກຸ່ມອັກຄະສາວົກສິບສອງ.

1-10, ອັກຄະສາວົກສິບສອງຕ້ອງສົ່ງພຣະ ກິດຕິຄຸນ ແລະ ເບັງສຽງເຕືອນປະຊາຊາດ ແລະ ຜູ້ຄົນທັງປວງ; 11-15, ພວກເພິ່ນ ຕ້ອງ ແບກ ໄມ້ ກາງ ແຂນ ຂອງ ພວກເພິ່ນ ເອງ, ຕິດຕາມພຣະເຢຊູ, ແລະ ລົງງູດແກະ ຂອງພຣະອົງ; 16-20, ຄົນທີ່ຍອມຮັບເອົາ ຝ່າຍປະທານສູງສຸດຍ່ອມຮັບເອົາພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ; 21-29, ຄວາມມືດບົກຄຸມແຜ່ນ ດົນໂລກ, ແລະ ຄົນທີ່ເຊື່ອ ແລະ ຮັບບັບຕິ ສະມາ ເທົ່າ ນັ້ນ ຈະ ລອດ; 30-34, ຝ່າຍ ປະທານ ສູງ ສຸດ ແລະ ອັກຄະ ສາວົກ ສິບ ສອງຖືຂໍ້ກະແຈຂອງຍຸກສະໄໝຂອງຄວາມ ສົມບູນແຫ່ງເວລາ.

ທອມມັສ: ເຮົາໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງ ເຈົ້າ; ແລະ ຂອງທານຂອງເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນມາ ເປັນ ະອະນຸສອນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ແທນຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ, ອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ໄດ້ຖືກ ເລືອກ ໃຫ້ ສະແດງ ປະຈັກ ພະຍານ ເຖິງ ນາມຂອງເຮົາ ແລະ ໃຫ້ ະສົ່ງມັນໄປຫາ ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ, ແລະ ຮັບການ ແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາເປັນ ເຄື່ອງມື.

2 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ມີບາງເລື່ອງໃນໃຈເຈົ້າ ແລະ ຢູ່ກັບເຈົ້າ ຊຶ່ງ ເລື່ອງນັ້ນ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ບໍ່ພໍໃຈ ຫລາຍປານໃດ.

3 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າ ຍັງ ັຖອມຕົວ ເຈົ້າ ຈະ ຖືກເຮັດໃຫ້ສູງ

1 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ກັບເຈົ້າ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ

8 ກ ຄພ 27:16. ຄມພ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ.	11 ກ ມທ 10:16. ຂ ຣມ 8:28; ຄພ 90:24; 100:15.	112 1 ກກຈກ 10:4. ຂ ຄພ 18:28. 3 ກມທ 23:12; ລກ 14:11.
---	---	---

ຂຶ້ນ; ສະນັ້ນ, ບາບ ທັງ ໝົດ ຂອງ ເຈົ້າ ໄດ້ ຖືກອະໄພໃຫ້ແລ້ວ.

4 ຈົ່ງໃຫ້ໃຈຂອງເຈົ້າ ຯເບີກບານຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ເຮົາເຖິດ; ແລະ ຈົ່ງກ່າວພະຍານເຖິງນາມ ຂອງເຮົາ, ບໍ່ພຽງແຕ່ກັບ ຯຄົນຕ່າງຊາດເທົ່າ ນັ້ນ, ແຕ່ກັບ ຯຊາວຢິວນຳອີກ; ແລະ ຈົ່ງສົ່ງ ຄຳຂອງເຮົາອອກໄປເຖິງທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນ ດິນໂລກ.

5 ສະນັ້ນ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ຯຕໍ່ສູ້ເຊົ້າ ແລ້ວ ເຊົ້າ ເລົ່າ; ແລະ ວັນ ແລ້ວວັນ ເລົ່າ ຈົ່ງໃຫ້ສຽງ ຯເຕືອນຂອງເຈົ້າອອກໄປ; ແລະ ເມື່ອກາງ ຄືນມາເຖິງ ຢາໃຫ້ຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກເທງົານອນ, ເນື່ອງຈາກຄຳເວົ້າຂອງ ເຈົ້າ.

6 ໃຫ້ການອາໄສຢູ່ຂອງເຈົ້າເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ ໃນ ຊີໂອນ, ແລະ ຢາ ຯຍ້າຍ ບ້ານ ເຮືອນ ຂອງເຈົ້າ; ເພາະເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມີ ວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃຫ້ເຈົ້າເຮັດ, ໃນການ ປະກາດນາມຂອງເຮົາໃນບັນດາລູກຫລານ ມະນຸດ.

7 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງ ຯຄາດແອວຂອງເຈົ້າເພື່ອ ວຽກງານນັ້ນ. ໃຫ້ສວມຕີນຂອງເຈົ້ານຳອີກ, ເພາະເຈົ້າ ໄດ້ຖືກເລືອກ, ແລະ ທາງຂອງ ເຈົ້າຢູ່ຕາມທຸບເຂົາ, ແລະ ໃນບັນດາປະຊາ ຊາດທັງຫລາຍ.

8 ແລະ ໂດຍຖ້ອຍຄຳຂອງເຈົ້າ ຄົນສູງ ສັກຫລາຍຄົນຈະຖືກພາລົງມາ ຯຕ່ຳ, ແລະ ໂດຍຖ້ອຍຄຳຂອງເຈົ້າ ຄົນຕ່ຳຕ້ອຍຫລາຍ ຄົນຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສູງຂຶ້ນ.

9 ສຽງ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ເປັນ ການ ຕີ ຕຽນ ຜູ້ ລ່ວງ ລະເມີດ; ແລະ ໃນ ການ ຕີ ຕຽນ ຂອງ ເຈົ້າກໍໃຫ້ລີ້ນຂອງຜູ້ໃສ່ຮ້າຍຢຸດຕິການບິດ ເບື້ອນຂອງມັນ.

10 ຈົ່ງ ຯຖ່ອມຕົວ; ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ຈະຈູງມີພາເຈົ້າ ໄປ, ແລະ ໃຫ້ຄຳຕອບແກ່ຄຳອະທິຖານ ຂອງເຈົ້າ.

11 ເຮົາຮູ້ໃຈຂອງເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຍິນຄຳ ອະທິຖານຂອງເຈົ້າກ່ຽວກັບພວກອ້າຍນ້ອງ ຂອງເຈົ້າ. ຢາລຳອ້າງພວກເຂົາໃນ ຯຄວາມ ຮັກຫລາຍກວ່າຄົນອື່ນໆ, ແຕ່ໃຫ້ຄວາມຮັກ ຂອງເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ພວກເຂົາເໝືອນກັບທີ່ມີຕໍ່ ຕົວເຈົ້າເອງ; ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າ ມີຢ່າງລົ້ນເຫລືອກັບມະນຸດທັງປວງ, ແລະ ກັບທຸກຄົນທີ່ຮັກນາມຂອງເຮົາ.

12 ແລະ ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອພວກອ້າຍ ນ້ອງອັກຄະສາວົກສິບສອງຂອງເຈົ້າ. ຈົ່ງ ຕັກເຕືອນພວກເຂົາຢ່າງຄົມຄາຍ ເພື່ອເຫັນ ແກ່ນາມຂອງເຮົາ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ ຮັບການຕັກເຕືອນສຳລັບບາບທັງໝົດຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ຈົ່ງຊີ້ສັດຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາຕໍ່ ຯນາມຂອງເຮົາ.

13 ແລະ ຫລັງຈາກ ຯການ ລີ້ ລວງ ຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ຯຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ ຢ່າງ ມາກ ມາຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະ ຊາວ ຫາ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ເຮັດ ໃຈ ຂອງພວກເຂົາແຂງກະດ້າງ, ແລະ ບໍ່ແຂງຄໍ

<p>4 ກ ມທ 9:2; ຢສ 16:33. 2 ຄພ 18:6; 90:8-9. 3 ຄພ 19:27. 5 ກ ຢດ 1:3. 2 ຄພ 1:4-5. 6 ກ ພສສ 125:1. 7 ກ ອພຊ 6:13-17.</p>	<p>8 ກ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ. 10 ກ ສພສ 18:12. 11 ກ ມທ 5:43-48. ຄມພ ໃຈບຸນ; ຄວາມໃຈບຸນ; ຮັກ, ຄວາມຮັກ. 12 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—</p>	<p>ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ. 13 ກ ຄມພ ລີ້ລວງ, ການລີ້ລວງ. 2 ຢສ 16:33; ພນມ 7:13-14; ຄພ 58:3-4.</p>
--	--	--

ຕໍ່ເຮົາ, ແລ້ວພວກເຂົາຈະ ມີປຸງໃຈ, ແລະ ເຮົາຈະປົນປົງພວກເຂົາ.

14 ບັດນີ້, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ແລະ ສິ່ງທີ່ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ເຮົາກ່າວກັບອັກຄະສາວິກສິບສອງຄົນ: ຈົ່ງລຸກຂັ້ນ ແລະ ຈົ່ງຄາດ ແອວ ຂອງ ເຈົ້າ, ຈົ່ງແບກ ກ໌ໄມ້ກາງແຂນ ຂອງ ເຈົ້າ, ຕິດ ຕາມ ເຮົາ ມາ, ແລະ ລ້ຽງດູແກະຂອງເຮົາ.

15 ຢ່າຍົກຕົນເອງຂຶ້ນ; ຢ່າ ກະບົດຕໍ່ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ໂຈເຊັບ; ເພາະ ຕາມ ຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ເຮົາຢູ່ກັບລາວ, ແລະ ພຣະທັດຂອງເຮົາຈະຢູ່ເທິງລາວ; ແລະ ຂໍກະແຈຂຶ້ນເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ລາວ, ແລະ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້ານຳອີກ, ຈະບໍ່ຖືກເອົາໄປຈາກລາວຈົນກວ່າເຮົາຈະມາ.

16 ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ທອມມັສ, ເຈົ້າຄືຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກໃຫ້ຖືຂໍກະແຈແຫ່ງອານາຈັກຂອງເຮົາ, ດັ່ງທີ່ກ່ຽວກັບອັກຄະສາວິກສິບສອງ, ທົ່ວບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ—

17 ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະ ເປັນ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ທີ່ຈະໄຂປະຕູອານາຈັກໃນທຸກບ່ອນທີ່ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ໂຈເຊັບ, ແລະ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ຊິດນີ, ແລະ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ຮ໌ໂຮຣຳ, ມາຫາບໍ່ໄດ້;

18 ເພາະເຮົາໄດ້ມອບພາລະຂອງໜ່ວຍທັງປວງ ຂອງສາດສະໜາຈັກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຮັດຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ.

19 ດັ່ງນັ້ນ, ບ່ອນ ໃດກໍຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະສົ່ງເຈົ້າໄປ, ຈົ່ງໄປ, ແລະ ເຮົາຈະໄປກັບເຈົ້າ; ແລະ ໃນບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຈະປະກາດນາມຂອງເຮົາ ປະຕູທີ່ມີ ພະສິດທິພາບຈະເປີດໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຮັບເອົາຄຳຂອງເຮົາ.

20 ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ ຮັບເອົາຄຳຂອງເຮົາກໍຮັບເອົາເຮົາ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຮັບເອົາເຮົາ, ກໍຮັບເອົາຄົນເຫລົ່ານັ້ນ, ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ, ຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ສົ່ງມາ, ຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ຕັ້ງເປັນຜູ້ປຶກສາໃຫ້ເຈົ້າເພື່ອເຫັນແກ່ນາມຂອງເຮົາ.

21 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຈະສົ່ງໄປໃນນາມຂອງເຮົາ, ໂດຍ ສຽງ ຂອງ ພວກອ້າຍ ມ້ອງ ຂອງເຈົ້າ, ອັກຄະສາວິກ ສິບສອງ, ທີ່ເຈົ້າຮັບຮອງ ແລະ ໃຫ້ ສິດອຳນາດຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຈະມີອຳນາດທີ່ຈະເປີດປະຕູຂອງອານາຈັກຂອງເຮົາ ໃຫ້ປະຊາຊາດໃດກໍໄດ້ບໍ່ວ່າບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຈະສົ່ງພວກເຂົາໄປ—

22 ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາຍັງຖ່ອມຕົວຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ແລະ ຍຶດໝັ້ນຢູ່ໃນຄຳຂອງເຮົາ, ແລະ ກໍເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງຂອງພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ.

23 ຕາມ ຈິງ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບພວກເຈົ້າ, ກ່າວມືດບົກຄຸມແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຄວາມມືດອັນຮ້າຍແຮງບົກຄຸມຈິດໃຈຜູ້ຄົນ, ແລະ ເມື່ອໜັງທັງປວງ

13 ຄ 3 ນພ 18:32.
 ຄມພ ປຸງໃຈ, ການປຸງໃຈເຫລື້ອມໃສ.
 14 ກ ມທ 16:24;
 ປຈສ ມທ 16:25–26 (ພາກຫ້ອຍທ້າຍ);
 ລກ 9:23.
 ຂ ຢຮ 21:15–17.
 15 ກ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ.

ຂ ຄພ 28:7.
 ຄມພ ຂໍກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ.
 17 ກ ຄມພ ຮິກດອນ, ຊິດນີ.
 ຂ ຄມພ ສະມິດ, ໂຮຣຳ.
 19 ກ 1 ກຣທ 16:9; ຄພ 118:3.
 20 ກ ຄພ 84:35–38.
 21 ກ ຄພ 107:34–35.
 ຂ ຄມພ ສິດອຳນາດ.

22 ກ ຄມພ ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ພັງຄວາມ.
 23 ກ ອຊຢ 60:2; ມກ 3:6; ຄພ 38:11.
 ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ—ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອຂອງສາດສະໜາຈັກຄຣິດສະຕຽນລຸ້ນເດີມ.

ກັບມາ ະເສື່ອມໂຊມລົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ.

24 ຈົ່ງເບິ່ງ, ການແກ້ແຄ້ນມາເຖິງຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກຢ່າງວ່ອງໄວ, ວັນແຫ່ງພຣະພິໂລດ, ວັນແຫ່ງການເຜົາໄໝ້, ວັນແຫ່ງການອ້າງວ້າງ, ແຫ່ງ ະການຮ້ອງໄຫ້, ແຫ່ງການຄວນຄາງ, ແລະ ແຫ່ງການເສົ້າສະຫລົດໃຈ; ແລະ ດັ່ງລົມບ້າໝູ່ມັນຈະເກີດຂຶ້ນທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

25 ແລະ ເທິງຄົວເຮືອນຂອງເຮົາມັນຈະ ະເລີ່ມຕົ້ນ, ແລະ ຈາກຄົວເຮືອນຂອງເຮົາມັນຈະອອກໄປ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ;

26 ທ່າອິດ ໃນບັນດາຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ໃນບັນດາພວກເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ຜູ້ທີ່ ະອ້າງວ່າ ຮູ້ຈັກນາມຂອງເຮົາ ແລະ ຍັງບໍ່ ະຮູ້ຈັກເຮົາເທື່ອ, ແລະ ໄດ້ ະໝິ່ນປະໝາດ ເຮົາທ່າມກາງຄົວເຮືອນຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

27 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງວ່າ ພວກເຈົ້າບໍ່ເປັນຫ່ວງກ່ຽວກັບການງານໃນສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາໃນສະຖານທີ່ນີ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

28 ແຕ່ຈົ່ງ ະເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພວກເຈົ້າບໍລິສຸດຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ; ແລະ ຈາກນັ້ນພວກເຈົ້າຈົ່ງ ະໄປທົ່ວ ໂລກ, ແລະ ສົ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາແກ່ມະນຸດສະໂລກທັງໝົດຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບມັນເທື່ອ;

29 ແລະ ຄົນທີ່ ະເຊື່ອ ແລະ ຮັບ ະບັບຕິສະມາຈະລອດ, ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ, ແລະ ບໍ່ຮັບບັບຕິສະມາ, ຈະ ະອັບປະໂຫຍດ.

30 ເພາະ ແກ່ເຈົ້າ, ະອັກຄະສາວົກສິບສອງ, ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ, ະຝ່າຍປະທານສູງສຸດ, ຜູ້ໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກສາຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ເປັນຜູ້ນຳຂອງພວກເຈົ້າ, ຈະມອບອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດນີ້ໃຫ້, ເພື່ອວັນເວລາສຸດທ້າຍ ແລະ ເພື່ອເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ, ຊຶ່ງ ໃນເວລາດັ່ງກ່າວເປັນ ະຍຸກສະໄໝຂອງຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ.

31 ຊຶ່ງອຳນາດນີ້ພວກເຈົ້າດຳລົງຢູ່ ໃນຄວາມສຳພັນກັບຄົນທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຍຸກສະໄໝ ໃນເວລາໃດເວລາໜຶ່ງຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຂອງການສ້າງ;

32 ເພາະຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບ ພວກເຈົ້າວ່າ ະຂໍກະແຈຂອງຍຸກສະໄໝ, ຊຶ່ງພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບ, ໄດ້ສືບທອດ ະມາຈາກບັນພະບຸລຸດ, ແລະ ສຸດທ້າຍນີ້, ຖືກສົ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນຫາພວກເຈົ້າ.

33 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງເບິ່ງ ການເອີ້ນຂອງພວກເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດ. ຈົ່ງ ະຊຳລະໃຈຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ອາພອນຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ສະອາດ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເລືອດຂອງຄົນລຸ້ນນີ້ຈະຖືກ ະຮຽກຮ້ອງຈາກມືຂອງພວກເຈົ້າ.

<p>23 ຂ ຄພ 10:20-23. 24 ກ ຄພ ແກ້ແຄ້ນ, ການແກ້ແຄ້ນ. ຂ ຄພ 124:8. 25 ກ 1 ປຕ 4:17-18. 26 ກ ມທ 7:21-23; ຄພ 41:1; 56:1. ຂ ລກ 6:46; ມຊຢ 26:24-27; 3 ນພ 14:21-23. ຄ ຄພ ໝິ່ນປະໝາດ,</p>	<p>ການໝິ່ນປະໝາດ. 28 ກ ຄພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ. ຂ ມຣກ 16:15-16. 29 ກ ມມ 9:22-23; ຄພ 20:25-26. ຂ ຄພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. ຄ ຄພ ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ. 30 ກ ຄພ ອັກຄະສາວົກ.</p>	<p>ຂ ຄພ ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ. ຄ ອພຊ 1:10; ຄພ 27:13; 124:40-42. ຄພ ຍຸກສະໄໝ. 32 ກ ຄພ 110:11-16. ຄພ ຂໍກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ. ຂ ອຣຣ 1:2-3. 33 ກ ຢຄ 1:19. ຂ ຄພ 72:3.</p>
---	--	---

34 ຈົ່ງຊື່ສັດຈົນກວ່າເຮົາຈະມາ, ເພາະເຮົາຈະ ກມາຢ່າງ ໄວ; ແລະ ລາງວັນຂອງເຮົາຢູ່ກັບເຮົາເພື່ອຊົດເຊີຍໃຫ້ມະນຸດທຸກ

ຄົນຕາມທີ່ ຂອງກາງນາ ຂອງເຂົາຈະເປັນ. ເຮົາຄືອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຄາ. ອາແມນ.

ພາກທີ 113

ຄຳຕອບຕໍ່ຄຳຖາມບາງຢ່າງກ່ຽວກັບການຂຽນຂອງເອຊາຢາ, ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ໂດຍໂຈເຊັບສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ຢູ່ທີ່ ຫລື ໃກ້ເມືອງຟາແວັດ, ລັດມິເຊິຣີ, ເດືອນມີນາ 1838.

1–6, ຍາດວົງຂອງເຢຊີ, ກິ່ງງ່າທີ່ອອກມາຈາກທີ່ນັ້ນ, ແລະ ຮາກຂອງເຢຊີຖືກແຈ້ງບອກ; 7–10, ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງຊີໂອນທີ່ໄດ້ກະຈັດກະຈາຍໄປມີສິດໃນຖານະປະໂລຫິດ ແລະ ຖືກເອີ້ນໃຫ້ກັບໄປທາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

1 ຜູ້ເປັນຍາດວົງຂອງ ະເຢຊີໄດ້ກ່າວເຖິງຢູ່ໃນຂໍ້ທີ 1, 2, 3, 4, ແລະ 5 ຂອງບົດທີ 11 ຂອງເອຊາຢາ?

ນີ້ຄືຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງເຢຊີ, ເຊັ່ນດຽວກັບຂອງໂຍເຊັບ, ຊຶ່ງມີສິດທີ່ຈະຮັບຖານະປະໂລຫິດຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ແລະ ະຂໍກະແຈຂອງອານາຈັກ, ເພື່ອເປັນ ະທຸງສັນຍານ, ແລະ ເພື່ອ ະການເຕົ້າໂຮມຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.

2 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ນີ້ຄືພຣະຄຣິດ.

7 ຄຳຖາມໂດຍອີລາຍ ຮິກບີ: ແມ່ນຫຍັງຄືຄວາມໝາຍຂອງພຣະບັນຊາໃນ ເອຊາຢາ, ບົດທີ 52, ຂໍ້ ທີ 1, ຊຶ່ງໄດ້ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງເຂັ້ມແຂງຍິ່ງໃຫຍ່, ໂອ ຊີໂອນ—ແລະ ຜູ້ຄົນທີ່ເອຊາຢາໄດ້ກ່າວເຖິງ?

3 ແມ່ນຫຍັງຄືກິ່ງງ່າທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງຢູ່ໃນຂໍ້ທຳອິດຂອງບົດທີ 11 ຂອງ ເອຊາຢາ, ວ່າຈະມາຈາກຍາດວົງຂອງເຢຊີ?

8 ເພິ່ນໄດ້ອ້າງເຖິງຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ພຣະເຈົ້າຈະເອີ້ນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ຜູ້ທີ່ຈະດຳລົງອຳນາດຂອງ ຖານະ ປະ ໂລຫິດ ເພື່ອນຳ ະຊີໂອນມາອີກ, ແລະ ການໄຖ່ອິດສະຣາເອນ; ແລະ ການສວມ ະກຳລັງຂອງນາງຄືການສວມສິດອຳນາດຂອງ ຖານະ ປະໂລຫິດ, ຊຶ່ງນາງ, ຊີໂອນ, ມີ ະສິດໂດຍທາ

4 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ນີ້ຄືຜູ້ຮັບໃຊ້ຄົນໜຶ່ງຢູ່ໃນພຣະທັດຂອງພຣະ ຄຣິດ, ຜູ້ເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສືບຕະກຸນຂອງ ເຢຊີ ເຊັ່ນດຽວກັບ ະເອຟະຣາອິມ, ຫລື ເປັນ ເຊັອສາຍ ຂອງ ໂຍເຊັບ, ຜູ້ຊຶ່ງມີ ະອຳນາດໃຫ້ໄວ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

5 ແມ່ນຫຍັງຄືຮາກຂອງເຢຊີທີ່ກ່າວເຖິງຢູ່ໃນຂໍ້ທີ 10 ຂອງບົດທີ 11?

6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້,

<p>34 ກ ພມ 22:7, 12; ຄພ 49:28; 54:10. 2 ຄພ ວຽກງານ. 113 1 ກ ຄພ ເຢຊີ. 4 ກ ປຖກ 41:50–52; ຄພ 133:30–34.</p>	<p>ຄມພ ເອຟະຣາອິມ. 2 ຄມພ ອຳນາດ. 6 ກ ຄມພ ຂໍກະແຈຂອງ ຖານະປະໂລຫິດ. 2 ຄພ 45:9. ຄມພ ບ້າຍສັນຍານ.</p>	<p>ຄ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ. 8 ກ ຄມພ ຊີໂອນ. 2 ຄພ 82:14. ຄ ຄມພ ສິດທິຂອງອ້າຍກິກ.</p>
--	--	--

ຍາດ; ຄືການກັບຄືນມາສູ່ອຳນາດນັ້ນນຳ ອີກທຶນາງໄດ້ສູນເສຍໄປ.

9 ເຮົາຄວນເຂົ້າໃຈຢ່າງໃດ ໃນການທີ່ ຊີໂອນໄດ້ຫລຸດໂສ້ທີ່ລ່າມຄໍຂອງນາງອອກ; ຂໍ້ທີ 2?

10 ເຮົາຄວນເຂົ້າໃຈວ່າ ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຊຶ່ງ ກະຈັດຈະກາຍໄປ ໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳໃຫ້ ກັບໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈາກບ່ອນທີ່ ພວກເຂົາໄດ້ຕົກ; ຊຶ່ງຖ້າຫາກພວກເຂົາ

ເຮັດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັນຍາວ່າ ຈະກ່າວ ກັບພວກເຂົາ, ຫລື ມອບການເປີດເຜີຍ ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ; ເບິ່ງຂໍ້ທີ 6, 7, ແລະ 8. ໂສ້ທີ່ລ່າມຄໍຂອງນາງເປັນການສາບແຊ່ງ ຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ນາງ, ຫລື ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ ຂອງອິດສະຣາເອນ ໃນສະພາບທີ່ກະຈັດ ຈະກາຍໄປຂອງພວກເຂົາ ໃນບັນດາຄົນ ຕ່າງຊາດ.

ພາກທີ 114

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງຟາແວັດ, ລັດມິ ເຊີຣີ, ວັນທີ 11 ເດືອນເມສາ, 1838.

1–2, ຕຳແໜ່ງຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ຄົນບໍ່ ຊື່ສັດໄດ້ຮັບຈະຖືກມອບໃຫ້ຄົນອື່ນ.

1 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ມັນເປັນຄວາມສະຫລຽວ ສະຫລາດຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ເດວິດ ດັບເບິນຢູ ແພດເຕັນ, ທີ່ລາວຈະເຮັດພາ ລະກິດທັງໝົດຂອງລາວ ໃຫ້ຮຽບຮ້ອຍ ໂດຍໄວເທົ່າທີ່ລາວຈະສາມາດເຮັດໄດ້, ແລະໄດ້ຈຳໜ່າຍຈ່າຍແຈກສິນຄ້າຂອງ ລາວ, ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ເຮັດພາລະກິດ

ຢ່າງໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ເຮົາໃນລະດູໃບໄມ້ປົ່ງປີ ຕໍ່ໄປ, ພ້ອມກັບຄົນອື່ນໆ, ແມ່ນແຕ່ສິບ ສອງຄົນຮວມທັງຕົວລາວ, ໃນການເປັນ ພະຍານເຖິງນາມຂອງເຮົາ ແລະນຳຂ່າວ ອັນໜ້າຊື່ນຊົມໄປສູ່ທົ່ວໂລກ.

2 ພາະຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ວ່າຕາບໃດທີ່ມີຄົນໃນ ບັນດາພວກເຈົ້າທີ່ປະຕິເສດນາມຂອງເຮົາ, ຄົນອື່ນຈະຖືກ "ແຕ່ງຕັ້ງ" ຂຶ້ນແທນພວກ ເຂົາ ແລະຮັບເປັນຝ່າຍອະທິການຂອງ ພວກເຂົາ. ອາແມນ.

ພາກທີ 115

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງຟາແວັດ, ລັດມິ ເຊີຣີ, ວັນທີ 26 ເດືອນເມສາ, 1838, ໂດຍການເຮັດໃຫ້ຮູ້ຈັກພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າກຸ່ງວ

10 ກ ຄພ ອິດສະຣາເອນ— ການກະຈັດກະຈາຍຂອງ	ຊາວອິດສະຣາເອນ. ຂ ຮສອ 3:4–5; 2 ນຟ 6:11.	114 2 ກ ຄພ 118:1, 6. ຂ ຄພ 64:40.
---	---	-------------------------------------

ກັບການສ້າງສາສະຖານທີ່ ແລະ ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ການເປີດເຜີຍນີ້ແມ່ນເຖິງເຈົ້າ ໜ້າທີ່ຄວບຄຸມ ແລະ ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ.

1-4, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຊື່ສາດສະໜາ ຈັກຂອງພຣະອົງວ່າ ສາດສະໜາຈັກຂອງ ພຣະ ເຢຊູຄຣິດ ແຫ່ງ ໄພ່ ພົນ ຍຸກສຸດທ້າຍ; 5-6, ຊີໂອນ ແລະ ສະເຕກຂອງນາງເປັນ ສະຖານທີ່ປົກປ້ອງ ແລະ ເປັນບ່ອນຫລົບ ໄພສຳລັບໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ; 7-16, ໄພ່ ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກບັນຊາໃຫ້ສ້າງບ້ານ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ເມືອງຟາແວັດ; 17- 19, ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຖືຂໍ້ກະແຈຂອງອານາ ຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

1 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ກັບພວກເຈົ້າ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ ເຮົາ "ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ແລະ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ະຊິດນີ ຣິກດອນ ນຳອີກ, ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ະໂຮຣຳ ສະມິດ ນຳອີກ, ແລະ ທີ່ປົກສາຂອງພວກເຈົ້າຜູ້ໄດ້ຖືກກຳ ນົດ ແລະ ຈະຖືກກຳນົດໃນພາຍຫລັງ.

2 ແລະ ກັບເຈົ້າຄືກັນ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ "ເອດເວີດ ພາດທຣິດ, ແລະ ທີ່ປົກສາຂອງ ລາວ;

3 ແລະ ກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຊື່ສັດຂອງເຮົານຳ ອີກ ຜູ້ເປັນ ຂອງ ສະພາສູງ ຂອງ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ ເຮົາ ໃນ ຊີໂອນ, ເພາະ ມັນ ຈະ ຖືກເອີ້ນເຊັ່ນນັ້ນ, ແລະ ກັບແອວເດີ ແລະ ຜູ້ຄົນທັງຫລາຍຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງ

ພຣະ ເຢຊູຄຣິດ ແຫ່ງ ໄພ່ ພົນ ຍຸກສຸດທ້າຍ ຂອງເຮົາ, ທີ່ກະຈັດຈະກາຍກັນຢູ່ທົ່ວໂລກ; 4 ເພາະ "ສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ ຈະ ຖືກເອີ້ນດັ່ງນັ້ນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ວ່າ ະສາດ ສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນ ຍຸກສຸດທ້າຍ.

5 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກ ເຈົ້າທັງຫລາຍວ່າ: ຈົ່ງ "ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ສ່ອງ ແສງ ອອກ ໄປ, ເພື່ອ ວ່າ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ຂອງພວກເຈົ້າຈະເປັນ ະທຸງສັນຍານໃຫ້ປະ ຊາຊາດ;

6 ແລະ ເພື່ອ ວ່າ "ການ ເຕົ້າ ໂຮມຢູ່ເທິງ ແຜ່ນດິນ ະຊີໂອນ, ແລະ ເທິງ ະສະເຕກຂອງ ນາງ, ຈະເກີດຂຶ້ນເພື່ອການປົກປ້ອງ, ແລະ ເພື່ອເປັນ ະບ່ອນຫລົບໄພ ຈາກພະຍຸ, ແລະ ຈາກພຣະພິໂລດເມື່ອມັນຈະ ະຖອກເທລົງ ມາໂດຍສຸດພະລັງເທິງທັງແຜ່ນດິນໂລກ.

7 ໃຫ້ ເມືອງ, ຟາ ແວັດ, ເປັນ ແຜ່ນ ດິນ "ສັກສິດ ແລະ ອຸທິດຖວາຍແກ່ເຮົາ; ແລະ ມັນ ຈະ ຖືກເອີ້ນວ່າ ສັກສິດທີ່ສຸດ, ເພາະ ສະຖານທີ່ ທີ່ພວກເຈົ້າຢືນຢູ່ນັ້ນເປັນບ່ອນ ສັກສິດ.

8 ສະນັ້ນ, ເຮົາບັນຊາພວກເຈົ້າໃຫ້ "ສ້າງ ບ້ານຫລັງໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ເຮົາ, ສຳລັບເປັນການ ເຕົ້າ ໂຮມ ຂອງ ໄພ່ ພົນ ຂອງ ເຮົາ, ເພື່ອ ວ່າ ພວກເຂົາຈະໄດ້ ະນະມັດສະການເຮົາ.

115 1 ກ ຄມພ ສະມິດ, ໂຈ ເຊັບ, ຜູ້ລູກ.
ຂ ຄມພ ຣິກດອນ, ຊິດນີ.
ຄ ຄມພ ສະມິດ, ໂຮຣຳ.
2 ກ ຄມພ ພາດທຣິດ, ເອດເວີດ.
4 ກ 3 ນພ 27:4-8.
ຂ ຄມພ ສາດສະໜາຈັກ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງ

ໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ.
5 ກ ອຊຢ 60:1-3.
ຂ ອຊຢ 11:12.
ຄມພ ບ້າຍສັນຍານ.
6 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ.
ຂ ຄມພ ຊີໂອນ.
ຄ ຄພ 101:21.

ຄມພ ສະເຕກ.
ງ ອຊຢ 25:1, 4;
ຄພ 45:66-71.
ຈ ພນມ 14:10;
ຄພ 1:13-14.
7 ກ ຄມພ ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ.
8 ກ ຄພ 88:119; 95:8.
ຂ ຄມພ ນະມັດສະການ.

9 ແລະ ໃຫ້ມີການເລີ່ມຕົ້ນວຽກງານນີ້, ແລະ ພື້ນຖານ, ແລະ ການຕຽມວຽກງານ, ໃນລະດູຮ້ອນທີ່ຈະມາເຖິງນີ້;

10 ແລະ ໃຫ້ເລີ່ມຕົ້ນການສ້າງໃນວັນທີ່ສີ່ຂອງເດືອນກໍລະກົດທີ່ຈະມາເຖິງນີ້; ແລະ ຈາກເວລານັ້ນ ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາທຳງານຢ່າງພາກພຽນເພື່ອສ້າງບ້ານແດ່ນາມຂອງເຮົາ;

11 ແລະ ບີ ທີ່ໜຶ່ງຈາກວັນນັ້ນ ໃຫ້ພວກເຂົາເລີ່ມຕົ້ນການວາງພື້ນຖານ ບ້ານຂອງເຮົາອີກ.

12 ດັ່ງນັ້ນ ນັບແຕ່ເວລານີ້ໄປ ໃຫ້ພວກເຂົາທຳ ງານ ຢ່າງ ພາກ ພຽນ ຈົນ ກວ່າ ມັນຈະສຳເລັດ, ຈາກຫີນເສົາເອກນັ້ນຈົນເຖິງຈອມຂອງມັນ, ຈົນວ່າບໍ່ມີບ່ອນໃດເຫລືອຢູ່ທີ່ຍັງບໍ່ສຳເລັດ.

13 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໂຈເຊັບ, ທັງບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາຊິດນີ, ທັງບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໂຮຣຳ, ເປັນໜີ້ອີກໃນການສ້າງບ້ານແດ່ນາມຂອງເຮົາ;

14 ແຕ່ໃຫ້ບ້ານຖືກສ້າງຂຶ້ນແດ່ນາມຂອງເຮົາ ຕາມ ັບບບ ແຜນ ຊຶ່ງເຮົາຈະສະແດງແກ່ເຂົາເຈົ້າ.

15 ແລະ ຖ້າຫາກຜູ້ຄົນຂອງເຮົາບໍ່ສ້າງ

ມັນຕາມແບບແຜນທີ່ເຮົາໄດ້ສະແດງແກ່ຝ່າຍປະທານຂອງພວກເຂົາ, ເຮົາຈະບໍ່ຍອມຮັບເອົາມັນຈາກມືຂອງພວກເຂົາ.

16 ແຕ່ຖ້າຫາກຜູ້ຄົນຂອງເຮົາສ້າງມັນຕາມແບບແຜນທີ່ເຮົາຈະສະແດງແກ່ຝ່າຍປະທານຂອງພວກເຂົາ, ແມ່ນແຕ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໂຈເຊັບ ແລະ ທີ່ປຶກສາຂອງລາວ, ເມື່ອນັ້ນ ເຮົາຈະຍອມຮັບເອົາມັນຈາກມືຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ.

17 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ມັນເປັນຄວາມປະສົງຂອງເຮົາວ່າເມືອງຟາແວັດຄວນຖືກສ້າງສາຂຶ້ນຢ່າງໄວໂດຍການເຕົ້າໂຮມຂອງໄພ່ພົນຂອງເຮົາ;

18 ແລະ ວ່າ ບ່ອນອື່ນຄວນຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນ ັສະເຕກ ໃນ ພາກ ພື້ນ ຕ່າງໆ ທີ່ອ້ອມຮອບ, ດັ່ງທີ່ມັນຈະຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ໂຈເຊັບ, ເປັນບາງຄັ້ງ.

19 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະຢູ່ກັບລາວ, ແລະ ເຮົາຈະຊຳລະລາວໃຫ້ບໍລິສຸດຕໍ່ໜ້າຜູ້ຄົນ; ເພາະເຮົາໄດ້ມອບ ັຂໍກະແຈຂອງອານາຈັກ ແລະ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດນີ້ໃຫ້ລາວ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 116

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ໃກ້ເຮືອນາຍໄວ້, ໃນສະຖານທີ່ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າ ສະບຣິງຮຽວ, ເຂດເດວິສ, ລັດມິເຊິຣີ, ວັນທີ 19 ເດືອນພຶດສະພາ, 1838.

11 ກ ຄພ 118:5.
ຂ ຄພ 124:45-54.
14 ກ ຮສ 8:5;

ຄພ 97:10.
18 ກ ຄພ 101:21.
ຄມພ ສະເຕກ.

19 ກ ຄມພ ຂໍກະແຈຂອງ
ຖານະປະໂລທິດ.

1 ສະປຣິງຮຽວ ໄດ້ຖືກຕັ້ງຊື່ "ອາດາມ-ອອນ ໄດ-ອາ ມັນ ໂດຍ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ເພາະພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ ມັນເປັນສະຖານທີ່ ທີ່ ອາດາມຈະມາຢູ່ງມຢາມຜູ້ຄົນຂອງ

ພົ້ນ, ຫລື ຜູ້ມີຊີວິດຢູ່ຕະຫລອດໄປຈະນັ່ງ, ດັ່ງທີ່ດານີເອນ ຜູ້ເປັນສາດສະດາໄດ້ກ່າວໄວ້.

ພາກທີ 117

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງຟາແວັດ, ລັດມິເຊິຣີ, ວັນທີ 8 ເດືອນກໍລະກົດ, 1838, ກ່ຽວກັບວຽກງານສະເພາະຂອງວິວລຽມ ມາກສ໌, ນິວເອັນ ເຄ ວິດນີ, ແລະ ອໍລິເວີ ກະແຣນເຈີ.

1-9, ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຄວນໂລບສິ່ງຂອງທາງໂລກ, ເພາະ "ຊັບສົມບັດສຳຄັນ ແນວ ໃດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ?" 10-16, ພວກເຂົາຄວນປະຖິ້ມຄວາມຄັບແຄບໃນຈິດວິນຍານ, ແລະ ການເສຍສະລະຂອງພວກເຂົາຈະສັກສິດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຈາກຄວາມມັກໂລບ ມາກໂລພາທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ; ເພາະ "ຊັບສົມບັດສຳຄັນແນວໃດຕໍ່ເຮົາ? ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

1 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ກັບຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ວິວລຽມ ມາກສ໌, ແລະ ກັບ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ນິວເອັນ ເຄ ວິດນີ ນຳອີກ, ໃຫ້ພວກເຂົາ ພ້າວເຮັດທຸລະກິດຂອງພວກເຂົາໃຫ້ຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ໃຫ້ເດີນທາງໄປຈາກແຜ່ນດິນເຄີດແລນ, ກ່ອນເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະສົ່ງຫົມະມາເທິງແຜ່ນດິນໂລກອີກ.

5 ໃຫ້ນຳຊັບສົມບັດຂອງເມືອງເຄີດແລນໄປໃຊ້ "ໜີ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ. ໃຫ້ປ່ອຍ ມັນ ໄປ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ, ແລະ ສິ່ງ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່, ໃຫ້ ມັນ ເຫລືອຢູ່ໃນມືຂອງພວກເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

2 ໃຫ້ພວກເຂົາຕື່ນ, ແລະ ລຸກຂຶ້ນ, ແລະ ອອກມາ, ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຢູ່ຕໍ່ໄປດົນນານ, ເພາະເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ບັນຊາເລື້ອງນີ້.

6 ເພາະເຮົາບໍ່ໄດ້ມີນິກຢູ່ໃນພ້າສະຫວັນ, ແລະ ປາ ໃນ ທະເລ, ແລະ ສັດ ສາວາ ສິ່ງ ໃນ ພູຜາປາດົງບໍ່? ເຮົາບໍ່ໄດ້ສ້າງແຜ່ນດິນໂລກບໍ່? ເຮົາບໍ່ໄດ້ຖື "ຊາຕາກຳຂອງກອງທັບທັງປວງແຫ່ງປະຊາຊາດ ຂອງ ແຜ່ນດິນໂລກບໍ່?

3 ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາຢູ່ຕໍ່ໄປດົນນານ ມັນຈະບໍ່ດີກັບພວກເຂົາ.

7 ສະນັ້ນ, ເຮົາຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ສະຖານທີ່ ໂດດດ່ຽວ "ອອກດອກ ແລະ ບານສະພັງບໍ່, ແລະ ອອກຜົນຢ່າງຫລວງຫລາຍບໍ່? ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

4 ໃຫ້ພວກເຂົາກັບໃຈຈາກບາບທັງໝົດ

116 1 ກ ຄພ 78:15. ຄມພ ອາດາມ-ອອນໄດ-ອາມັນ. 2 ຄມພ ອາດາມ.

ຄ ດນອ 7:13-14, 22. 117 4 ກ ຄພ 104:14. 5 ກ ຄພ 104:78. 6 ກ ກຈກ 17:26;

1 ນພ 17:36-39. 7 ກ ອຊຢ 35:1; ຄພ 49:24-25.

8 ບໍ່ມີບ່ອນພຽງພໍບໍ່ຢູ່ເທິງພູ ັອາດາມ-ອອນໄດ-ອາມັນ, ແລະ ຢູ່ເທິງທົ່ງພຽງ ໂອລາຫາ ະໂຊ ນິຫາ, ຫລື ັແຜ່ນ ດິນ ບ່ອນອາດາມໄດ້ອາໄສຢູ່, ທີ່ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງໂລບສິ່ງຊົ່ງເປັນພຽງຢອດດຽວ, ແລະ ລະເລີຍເລື້ອງທີ່ສຳຄັນຫລາຍກວ່ານັ້ນ?

9 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງ ຂຶ້ນ ມາທີ່ ນີ້ ຫາ ແຜ່ນ ດິນຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ແມ່ນແຕ່ຊີໂອນ.

10 ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ວົວລຽມ ມາກສ໌ ັຊື່ສັດ ໃນສິ່ງຂອງເລັກໜ້ອຍ, ແລະ ລາວຈະເປັນຜູ້ປົກຄອງໃນສິ່ງຂອງຫລາຍຢ່າງ. ໃຫ້ລາວຄວບຄຸມໃນທ່າມກາງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາໃນເມືອງຟາແວັດ, ແລະ ໃຫ້ລາວໄດ້ຮັບພອນດ້ວຍພອນຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ.

11 ໃຫ້ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ນິວເອັນ ເຄວິດນີ ລະ ອາຍ ກ່ຽວ ກັບ ກຸ່ມ ັນີໂກລາຍເຕ ແລະ ະຄວາມໜ້າກຽດຊົງລັບໆທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມຄັບແຄບໃນຈິດວິນຍານຂອງລາວຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ແລະ ຂຶ້ນມາຍັງແຜ່ນດິນອາດາມ-ອອນໄດ-ອາມັນ, ແລະ ເປັນ ັອະທິການໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ບໍ່ແມ່ນໃນນາມ ແຕ່ໃນການກະທຳ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

12 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ເຮົາຈື່ຈຳຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ັອໍລິເວີ ກະແຣນເຈີ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບລາວວ່າ ຊື່ຂອງລາວຈະມີຢູ່ໃນຄວາມຊົງຈຳອັນສັກສິດຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ,

ຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

13 ສະນັ້ນ, ໃຫ້ລາວທຳງານຢ່າງພາກພຽນເພື່ອການໄຖ່ຝ່າຍປະທານສູງສຸດຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ; ແລະ ເມື່ອລາວລົ້ມ ລາວຈະລຸກຂຶ້ນອີກ, ເພາະ ັການເສຍສະລະຂອງລາວຈະສັກສິດຕໍ່ເຮົາຫລາຍກວ່າລາຍໄດ້ຂອງລາວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

14 ສະນັ້ນ, ໃຫ້ລາວມາຍັງທີ່ນີ້ຢ່າງໄວ, ມາຍັງແຜ່ນດິນຊີໂອນ; ແລະ ໃນເວລາອັນເໝາະສົມ ລາວຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນພໍ້ຄຳສຳລັບນາມຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ສຳລັບຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ.

15 ສະນັ້ນ ຢ່າ ໃຫ້ ຄົນ ໃດ ດູ ໝິ່ນ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ອໍລິເວີ ກະແຣນເຈີ, ແຕ່ໃຫ້ພອນຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາສະຖິດຢູ່ກັບລາວຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ.

16 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາທັງໝົດ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ເຄີດແລນລະ ນິກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ບ້ານຂອງເຮົານຳອີກ, ເພື່ອຮັກສາ ແລະ ປ້ອງກັນມັນໄວ້ໃຫ້ສັກສິດ, ແລະ ເພື່ອຂວ້າໂຕະຂອງພວກຮັບແລກປ່ຽນເງິນຕາ ໃນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງເຮົາເອງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວໄດ້. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

<p>8 ກ ຄພ 116. ຄພ ອາດາມ-ອອນໄດ-ອາມັນ. ຂ ອຣຣ 3:13. ຄ ຄພ ເອເດນ.</p>	<p>10 ກ ມຫ 25:23. 11 ກ ພນມ 2:6, 15. ຂ ຄພ ການມົວສຸມລັບ. ຄ ຄພ ອະທິການ. 12 ກ ອສ ຕົວແທນຜູ້ທີ່ສາດ</p>	<p>ສະດາໄດ້ປະໄວ ເພື່ອໃຫ້ຈັດການກັບພາລະກິດຂອງເພິ່ນຢູ່ໃນເມືອງເຄີດແລນ. 13 ກ ຄພ ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ.</p>
--	--	--

ພາກທີ 118

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງຟາແວັດ, ລັດມິ ເຊີຣີ, ວັນທີ 8 ເດືອນກໍລະກົດ, 1838, ໃນການຕອບຕໍ່ຄຳອ້ອນວອນທີ່ວ່າ, “ໂອ້ ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງສະແດງພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງແກ່ພວກຂ້າພຣະອົງກຸ່ວກັບ ອັກຄະ ສາວິກສິບສອງດ້ວຍເທິນ.”

1-3, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະຈັດຫາໃຫ້ຄອບຄົວຂອງອັກຄະສາວິກສິບສອງ; 4-6, ຕຳແໜ່ງວ່າງໃນສະພາອັກຄະສາວິກສິບສອງ ຖືກບັນຈຸໃຫ້ເຕັມ.

1 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ໃຫ້ຈັດກອງປະຊຸມໃຫຍ່ໂດຍທັນທີ; ໃຫ້ຈັດຕັ້ງອັກຄະສາວິກສິບສອງ; ແລະ ໃຫ້ກຳນົດຊາຍບາງຄົນ ທີ່ເຂົ້າແທນທີ່ຄົນທີ່ຕົກໄປ.

2 ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ທອມມັສ ຄົງຢູ່ຕໍ່ໄປຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງໃນແຜ່ນດິນຊີໂອນ, ເພື່ອປະກາດຄຳຂອງເຮົາ.

3 ໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ສັງສອນຕໍ່ໄປນັບຕັ້ງແຕ່ຊົ່ວໂມງນັ້ນ, ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາຈະເຮັດການນີ້ດ້ວຍຄວາມຕໍ່າຕ້ອຍໃນໃຈ, ດ້ວຍຄວາມອ່ອນໂຍນ ແລະ ກ່ອມຕົວ, ແລະ ດ້ວຍ ຄວາມອົດກັ້ນ, ແລ້ວ ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະໃຫ້ຄຳສັນຍາແກ່ພວກເຂົາວ່າ ເຮົາຈະຈັດຫາໃຫ້ຄອບຄົວຂອງ

ພວກເຂົາ; ແລະ ປະຕູທີ່ມີປະສິດທິພາບຈະເປີດໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາ, ນັບແຕ່ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

4 ແລະ ລະດູໄປໄມ້ປົ່ງໜ້ານີ້ ໃຫ້ພວກເຂົາອອກເດີນທາງຂ້າມນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່, ແລະ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ໃຫ້ປ່າວປະກາດພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, ຄວາມສົມບູນຂອງມັນ, ແລະ ກ່າວເປັນພະຍານເຖິງນາມຂອງເຮົາ.

5 ໃຫ້ພວກເຂົາໄປຈາກໄພພິນຂອງເຮົາໃນເມືອງຟາແວັດ, ໃນວັນທີ່ຊາວຫົກຂອງເດືອນເມສາໜ້າ, ຈາກບ່ອນທີ່ຈະສ້າງບ້ານຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

6 ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຈອນ ເທເລີ, ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຈອນ ອີເພຈ໌ ນຳອີກ, ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ວິວເຜີດວູດຣັບ ນຳອີກ, ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ວິວເລີດ ຣິເຈີສ໌ ນຳອີກ, ຖືກກຳນົດສູ່ຕຳແໜ່ງຂອງຄົນທີ່ຕົກໄປ, ແລະ ໃຫ້ແຈ້ງການກຳນົດຂອງພວກເຂົາ ນັ້ນ ຢ່າງເປັນທາງການ.

ພາກທີ 119

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງຟາແວັດ, ລັດມິ ເຊີຣີ, ວັນທີ 8 ເດືອນກໍລະກົດ, 1838, ໃນການຕອບຕໍ່ຄຳອ້ອນວອນຂອງເພິ່ນທີ່ວ່າ: “ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ! ຂໍຈົ່ງສະແດງແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງວ່າ ພຣະອົງຮຽກຮ້ອງເອົາຊັບສິນ

<p>118 1 ກກຈກ 1:13, 16-17, 22-26. 2 ກ ຄມພ ມາສ໌, ທອມມັສ ປີ.</p>	<p>3 ກ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ. ຂ ຄມພ ອົດທົນ,</p>	<p>ຄວາມອົດທົນ.</p>
--	--	--------------------

ຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຫລາຍເທົ່າໃດສຳລັບສ່ວນສິບ.” ກົດສ່ວນສິບ, ຕາມທີ່ເຂົ້າໃຈກັນ
 ໃນວັນເວລານີ້, ບໍ່ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ສາດສະໜາຈັກກ່ອນການເປີດເຜີຍຄັ້ງນີ້. ຄຳວ່າສ່ວນ
 ສິບ ໃນຄຳອະທິຖານທີ່ຫາກໍອ້າງເຖິງ ແລະ ໃນການເປີດເຜີຍກ່ອນໜ້ານີ້ (64:23; 85:3;
 97:11) ບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງໜຶ່ງສ່ວນສິບເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ເປັນເຄື່ອງບູຊາທັງປວງດ້ວຍຄວາມເຕັມ
 ໃຈນຳອີກ, ຫລື ເປັນການບໍລິຈາກ, ໃຫ້ແກ່ເງິນທຶນຂອງສາດສະໜາຈັກ. ກ່ອນໜ້ານີ້ພຣະຜູ້
 ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບກົດແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍ ແລະ ສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນຄວາມພິທີກຳຮັກສາຊຶ່ງເປັນຊັບ
 ສິນໃຫ້ແກ່ສາດສະໜາຈັກ, ຊຶ່ງສະມາຊິກ (ໂດຍສະເພາະພວກແອວເດີທີ່ເປັນຜູ້ນຳ) ໃຫ້
 ເຂົ້າຢູ່ພາຍໃຕ້ກົດນັ້ນ ໂດຍພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງຄວນເປັນພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດ. ເພາະ
 ຄວາມລົ້ມເຫລວຂອງຫລາຍຄົນທີ່ບໍ່ສາມາດຮັກສາພັນທະສັນຍານັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງ
 ຖອນກົດນີ້ອອກໄປຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ ແລະ ໄດ້ປະທານກົດສ່ວນສິບໃຫ້ທົ່ວທັງສາດສະໜາຈັກ
 ແທນ. ສາດສະດາໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ພຣະອົງຕ້ອງການຊັບສິນຂອງພວກເຂົາ
 ຫລາຍປານໃດ ເພື່ອຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ. ຄຳຕອບກໍຄືການເປີດເຜີຍຄັ້ງນີ້.

1-5, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງຈ່າຍຊັບ
 ສິນທີ່ເຫລືອໃຊ້ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຈາກ
 ນັ້ນມອບໃຫ້, ເປັນສ່ວນສິບ, ໜຶ່ງສ່ວນສິບ
 ຂອງຜົນປະໂຫຍດຂອງພວກເຂົາທຸກໆປີ
 6-7, ຫລັກການເຊັ່ນນີ້ຈະຊຳລະແຜ່ນດິນ
 ຊີໂອນໃຫ້ບໍລິສຸດ.

1 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
 ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ເຮົາຮຽກຮ້ອງໃຫ້ນຳຊັບສິນ
 ທັງໝົດທີ່ ທີ່ເຫລືອໃຊ້ຂອງພວກເຂົາມາໄວ້
 ໃນມືຂອງອະທິການຂອງສາດສະໜາຈັກ
 ຂອງເຮົາໃນຊີໂອນ,

2 ເພື່ອການສ້າງ ັບ້ານຂອງເຮົາ, ແລະ
 ເພື່ອການວາງຮາກຖານຂອງຊີໂອນ ແລະ
 ເພື່ອຖານະປະໂລຫິດ, ແລະ ເພື່ອໜີ້ສິນ
 ຂອງຝ່າຍປະທານສູງສຸດຂອງສາດສະໜາ
 ຈັກຂອງເຮົາ.

3 ແລະ ນີ້ຈະເປັນການເລີ່ມຕົ້ນການເກັບ
 ັສ່ວນສິບຈາກຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ.

4 ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນ, ຄົນທີ່ເຮົາເກັບ

ສ່ວນສິບ ດັ່ງນີ້ ຈະຈ່າຍໜຶ່ງສ່ວນສິບ ຂອງ
 ລາຍໄດ້ທັງໝົດຂອງພວກເຂົາທຸກໆປີ;
 ແລະ ນີ້ຈະເປັນກົດຖາວອນສຳລັບພວກ
 ເຂົາຕະຫລອດການ, ເພື່ອຖານະປະໂລ
 ຫິດສັກສິດຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
 ໄດ້ກ່າວ.

5 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກ
 ເຈົ້າວ່າ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນ
 ທັງຫລາຍທີ່ມາເຕົ້າໂຮມກັນ ໃນແຜ່ນດິນ
 ັຊີໂອນຈະຕ້ອງຈ່າຍສ່ວນສິບຂອງຊັບສິນ
 ທີ່ເຫລືອໃຊ້ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຈະຍຶດຖື
 ກົດນີ້, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈະຖືກພົບວ່າ
 ບໍ່ມີຄຳຄວນທີ່ຈະຢູ່ໃນບັນດາພວກເຈົ້າ.

6 ແລະ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຖ້າ
 ຫາກຜູ້ຄົນຂອງເຮົາບໍ່ຍຶດຖືກົດນີ້, ເພື່ອ
 ຮັກສາມັນໄວ້ໃຫ້ສັກສິດ, ແລະ ໂດຍກົດນີ້
 ຊຳລະແຜ່ນດິນ ັຊີໂອນໃຫ້ບໍລິສຸດຕໍ່ເຮົາ,
 ເພື່ອຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ການພິພາກສາຂອງ
 ເຮົາ ຈະຖືກຮັກສາໃນທີ່ນັ້ນ, ເພື່ອມັນຈະ
 ສັກສິດທີ່ສຸດ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ

<p>119 1ກ ຄພ 42:33-34, 55; 51:13; 82:17-19. 2ກ ຄພ 115:8.</p>	<p>3ກ ມລກ 3:8-12; ຄພ 64:23. ຄມພ ສ່ວນສິບ,</p>	<p>ເງິນສ່ວນສິບ. 5ກ ຄພ 57:2-3. 6ກ ຄມພ ຊີໂອນ.</p>
--	--	---

ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ມັນ ຈະ ບໍ່ ເປັນ ແຜ່ນດິນຊີໂອນສຳລັບພວກເຈົ້າ.

“ສະເຕກທັງໝົດຂອງຊີໂອນ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

7 ແລະ ນີ້ ຈະ ເປັນ ແບບ ຢ່າງ ໃຫ້ ແກ່

ພາກທີ 120

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງຟາແວັດ, ລັດມີເຊີຣີ, ວັນທີ 8 ເດືອນກໍລະກົດ, 1838, ໂດຍການເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກເຖິງການຈັດການກັບຊັບສິນທີ່ຈ່າຍເປັນສ່ວນສິບ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງໃນການເປີດເຜີຍກ່ອນໜ້ານີ້, ພາກທີ 119.

1 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ບັດນີ້ເວລາໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ, ທີ່ຈະຈັດການກັບ ກິ່ນນີ້ ໂດຍສະພາ, ຊຶ່ງປະກອບ ດ້ວຍ ຝ່າຍ ປະທານ ສູງ ສຸດ ຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ແລະ ໂດຍຝ່າຍ

ອະທິການ ແລະ ສະພາຂອງລາວ, ແລະ ໂດຍສະພາສູງຂອງເຮົາ; ແລະ ໂດຍສູງຂອງເຮົາເອງເຖິງພວກເຂົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ພາກທີ 121

ຄຳອະທິຖານ ແລະ ຄຳທຳນາຍ ຊຶ່ງຂຽນ ໂດຍ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ຢູ່ໃນສານເຖິງສາດສະໜາຈັກ ໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນຢູ່ໃນຄຸກຢູ່ເມືອງລີເບີຕີ, ລັດມີເຊີຣີ, ລົງວັນທີ 20 ເດືອນມິນາ, 1839. ສາດສະດາ ແລະ ພູ່ເພື່ອນຫລາຍຄົນໄດ້ຖືກຈຳຄຸກເປັນເວລາຫລາຍເດືອນ. ຄຳຂໍຮ້ອງ ແລະ ຄຳອຸທອນຂອງພວກເພິ່ນເຖິງເຈົ້າໜ້າທີ່ບໍລິຫານງານ ແລະ ຕຸລາການບໍ່ສາມາດຊ່ວຍເຫລືອພວກເພິ່ນໄດ້.

1-6, ສາດສະດາອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແທນ ໄພ່ພົນ ຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ທຸກທໍລະມານ; 7-10, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວໃຫ້ຄວາມສະຫງົບສຸກແກ່ເພິ່ນ; 11-17, ຄົນທີ່ຖືກສາບແຊ່ງຄືທຸກຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ປ່າວຮ້ອງເຖິງການລ່ວງລະເມີດເທັດຕໍ່ຕ້ານຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; 18-25, ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີສິດໃນຖານະປະໂລຫິດ ແລະ ຈະອັບປະໂຫຍດ; 26-32, ການເປີດເຜີຍ

ອັນຮຸ່ງ ໂລດສັນຍາກັບຜູ້ທີ່ອິດທິນຢ່າງກ້າຫານ; 33-40, ເປັນຫຍັງຫລາຍຄົນໄດ້ຖືກເອີ້ນ ແລະ ໜ້ອຍຄົນໄດ້ຖືກເລືອກ; 41-46, ຖານະປະໂລຫິດຄວນຖືກໃຊ້ພຽງແຕ່ໃນຄວາມຊອບທຳເທົ່ານັ້ນ.

1 ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພຣະອົງຊົງປະທັບຢູ່ບ່ອນໃດ? ແລະ ສາລາທີ່ປົກປິດ ກ່ອນລີ້ຂອງພຣະອົງຢູ່ບ່ອນໃດ?

2 ອີກດົນ າປານໃດທີ່ພຣະທັດຂອງພຣະອົງ ຈະຍັງ ໄວ້, ແລະ ພຣະເນດຂອງພຣະອົງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ ພຣະເນດອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ, ຈາກສະຫວັນນິລັນດອນຈະເຫັນການກະທຳຜິດຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ ແລະ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ພຣະ ກັນຂອງພຣະອົງຈະໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງຂອງພວກເຂົາ?

3 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອີກດົນ າປານໃດທີ່ພວກເຂົາຈະທົນຮັບເອົາການກະທຳຜິດ ແລະ ການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງທີ່ຜິດກົດໝາຍເຫລົ່ານີ້, ກ່ອນທີ່ພຣະໂທຂອງພຣະອົງຈະອ່ອນລົງຕໍ່ພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະອຸທອນຂອງພຣະອົງຈະເກີດມີຄວາມເມດຕາສົງສານພວກເຂົາ?

4 ໂອ້ ອົງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ”ຜູ້ ຊົງ ລິດ ອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່, ພຣະຜູ້ສ້າງຟ້າສະຫວັນ, ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ແລະ ທ້ອງ ທະເລ, ແລະ ທຸກສິ່ງທັງປວງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ, ແລະ ຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບັງຄັບບັນຊາມານ, ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງອັນມືດມົນ ແລະ ດັບແສງຂອງຊີວອນ—ຂໍຈົ່ງຍິນພຣະທັດຂອງພຣະອົງອອກໄປ; ຂໍໃຫ້ພຣະເນດຂອງພຣະອົງຈົ່ງສຽບແທງ; ຂໍໃຫ້ສາລາຂອງພຣະອົງຈົ່ງຖືກຍົກອອກໄປ; ຂໍໃຫ້ ະບ່ອນເຊື່ອງຊ່ອນຂອງພຣະອົງບໍ່ຖືກປົກປິດອີກຕໍ່ໄປ; ຂໍໃຫ້ພຣະ ກັນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຈົ່ງ ຮັບ ພັງ; ໃຫ້ ຂໍ ພຣະ ໂທ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຈົ່ງ ອ່ອນ ລົງ, ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະອຸທອນຂອງພຣະອົງຈົ່ງເກີດມີຄວາມເມດຕາສົງສານພວກຂ້າພຣະອົງ.

5 ຂໍ ໃຫ້ ພຣະ ພິ ໂລດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເກີດ

ກັບສັດຕູຂອງພວກຂ້າພຣະອົງ; ແລະ, ໃນຄວາມ ໂມ ໂຫຂອງພຣະໂທຂອງພຣະອົງ, ດ້ວຍດາບຂອງພຣະອົງເພື່ອ າແກ້ແຄ້ນໃຫ້ພວກຂ້າພຣະອົງ ເນື່ອງ ດ້ວຍການກະທຳຜິດຕໍ່ພວກຂ້າພຣະອົງ.

6 ຈົ່ງ ລະ ນຶກ ເຖິງ ໄພ່ ພົນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ທີ່ທຸກທໍລະມານ, ໂອ້ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກຂ້າພຣະອົງ; ແລະ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຈະ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຕະຫລອດການ.

7 ລູກ ເອີຍ, ສັນ ຕິ ສຸກ ຈົ່ງ ມີ ແກ່ ຈິດ ວິນຍານຂອງເຈົ້າ; າຄວາມຍາກລຳບາກຂອງເຈົ້າ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຈົ້າຈະເປັນຢູ່ພຽງຊົ່ວຄາວ;

8 ແລະ ຈາກນັ້ນ, ຖ້າຫາກເຈົ້າ າອິດທົນມັນໄດ້ດີ, ພຣະເຈົ້າຈະຍົກເຈົ້າຂຶ້ນສູ່ເບື້ອງບົນ; ເຈົ້າຈະມີໂຊເໜືອສັດຕູທັງໝົດຂອງເຈົ້າ.

9 າໝູ່ເພື່ອນຂອງເຈົ້າຢືນຄຽງຂ້າງເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຂົາຈະທັກທາຍເຈົ້າດ້ວຍຫົວໃຈອັນອົບອຸ່ນ ແລະ ດ້ວຍມືອັນເປັນມິດ.

10 ເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ເປັນດັ່ງ າໂຢບ, ໝູ່ເພື່ອນຂອງເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໂຕ້ແຍ້ງເຈົ້າ, ທັງບໍ່ໄດ້ກ່າວຫາເຈົ້າເລື່ອງການລ່ວງລະເມີດ, ດັ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດກັບ ໂຢບ.

11 ແລະ ຄົນທີ່ກ່າວຫາເຈົ້າເລື່ອງການລ່ວງລະເມີດ, ຄວາມຫວັງຂອງພວກເຂົາຈະ ໂມ ຄະ, ແລະ ຄວາມ ຄາດ ໝາຍ ຂອງ ພວກເຂົາຈະລະລາຍ ໄປ ດັ່ງ ານ້ຳຄ້າງຖືກແສງແດດເຜົາໃນຍາມເຊົ້າ;

12 ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ລົງ ລາຍ ພຣະ ທັດ

<p>2 ກ ຮບກ 1:2. 3 ກ ຄພ 109:49. 4 ກ ຄພ ອົງຊົງລິດ ອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່. ຂ ຄພ 123:6.</p>	<p>5 ກ ລກ 18:7-8. 7 ກ ຄພ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ. 8 ກ 1 ປຕ 2:19-23. ຄພ ອິດທົນ,</p>	<p>ຄວາມອິດທົນ. 9 ກ ຄພ 122:3. 10 ກ ຄພ ໂຢບ. 11 ກ ອພຍ 16:14.</p>
--	---	--

ແລະ ຜະນຶກໄວ້ເພື່ອປຸງ າເວລາ ແລະ ລະດູການ, ແລະ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງ ພວກເຂົາບອດນຳອີກ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາ ຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈວຽກງານອັນໜ້າອັດສະຈັນໃຈ ຂອງພຣະອົງ; ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະພິສູດ ພວກເຂົານຳອີກ ແລະ ຈັບພວກເຂົາໃນກົນ ອຸບາຍຂອງພວກເຂົາເອງ;

13 ເພາະ ໃຈຂອງພວກເຂົາເສື່ອມໂຊມ ນຳອີກ, ແລະ ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເຕັມໃຈທີ່ຈະ ນຳມາສູ່ຄົນອື່ນໆ, ແລະ ມັກໃຫ້ຄົນອື່ນທຸກ ທໍລະມານ, ອາດຈະມາເຖິງຕົວຂອງ າພວກ ເຂົາເອງຢ່າງເຕັມທີ່;

14 ເພື່ອພວກເຂົາ ຈະຜິດຫວັງນຳອີກ, ແລະ ຄວາມຫວັງຂອງພວກເຂົາຈະຖືກຕັດ ອອກ;

15 ແລະ ບໍ່ຫລາຍປີຈາກນີ້, ພວກເຂົາ ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກເຂົາ ຈະຖືກ ກວາດລ້າງໄປຈາກພາຍໃຕ້ຟ້າສະຫວັນ, ພຣະເຈົ້າກ່າວ, ເພື່ອວ່າຈະບໍ່ມີຈັກຄົນ ເຫລືອຢູ່ຂ້າງກຳແພງ.

16 ການສາບແຂ່ງຈະເກີດກັບທຸກຄົນ ທີ່ຍົກສົນຕີນໃຫ້ຜູ້ທີ່ າເຈົ້າໄວ້ຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ແລະ ປ່າວຮ້ອງ ວ່າພວກເຂົາເຮັດ ະບາບເມື່ອພວກເຂົາບໍ່ ໄດ້ເຮັດບາບຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ, ແຕ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງໃນສາຍ ຕາຂອງເຮົາ, ແລະ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ບັນຊາພວກ ເຂົາ.

17 ແຕ່ຄົນທີ່ປ່າວຮ້ອງການລ່ວງລະເມີດ ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ເພາະພວກເຂົາເປັນຄົນຮັບ

ໃຊ້ບາບ, ແລະ ພວກເຂົາເອງເປັນ າລູກ ຫລານຂອງຄວາມບໍ່ເຊື່ອພັງ.

18 ແລະ ຄົນທີ່ສາບານເທັດໃສ່ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ພາ ພວກເຂົາລົງໄປສູ່ຄວາມເປັນທາດ ແລະ ຄວາມຕາຍ—

19 ວິບັດແກ່ພວກເຂົາ; ເພາະພວກເຂົາ ໄດ້ າເຮັດຜິດຕໍ່ເດັກນ້ອຍຂອງເຮົາ ພວກ ເຂົາຈະຖືກຕັດຈາກ ະພິທີການຂອງບ້ານ ຂອງເຮົາ.

20 າກະຕ່າຂອງພວກເຂົາຈະບໍ່ເຕັມ, ບ້ານເຮືອນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເລົ້າຂອງ ພວກເຂົາຈະພົນາດ, ແລະ ພວກເຂົາເອງ ຈະຖືກດູໝິ່ນໂດຍຄົນທີ່ເວົ້າຍ້ອງຍໍພວກ ເຂົາ.

21 ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີສິດໃນ າຖານະປະ ໂລຫິດ, ທັງລູກຫລານຂອງພວກເຂົາຕໍ່ ຈາກພວກເຂົາຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນກໍບໍ່ມີ.

22 ເປັນສິ່ງ າດີກວ່າຖ້າຫາກພວກເຂົາ ຖືກເອົາຫີນໄມ້ກ້ອນໃຫຍ່ຜູກຄໍ ແລະ ຈົມ ລົງໃນຄວາມເລິກຂອງທະເລ.

23 ວິບັດແກ່ຄົນທັງປວງທີ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນ ຂອງເຮົາເປັນທຸກ, ແລະ ຂັບໄລ່, ແລະ ຄາດຕະກຳ, ແລະ ເປັນພະຍານຕໍ່ຕ້ານ ພວກເຂົາ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ; າລຸ້ນໜຶ່ງ ຂອງເຫລົ່າຮ້າຍຈະໜີບໍ່ພົ້ນຄວາມອັບ ປະໂຫຍດຂອງນະລົກ.

24 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາຂອງເຮົາ າເຫັນ ແລະ ຮູ້ ຈັກວຽກງານທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເຮົາໄດ້ເກັບ ະການພິພາກສາອັນວ່ອງໄວ

12 ກ ດນອ 2:21.
13 ກ ສພສ 28:10;
1 ນພ 14:3.
16 ກ 1 ຊອອ 26:9;
ພສສ 105:15.
ຂ 2 ນພ 15:20;
ມຣນ 7:14, 18.

17 ກ ອພຊ 5:6.
19 ກ ມທ 18:6.
ຄມພ ຊຸ່ນເຄືອງໃຈ.
ຂ ຄມພ ພິທີການ.
20 ກ ພບຍ 28:15-20.
21 ກ ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ.
22 ກ ມທ 18:6;

ຄພ 54:5.
23 ກ ມທ 12:34.
24 ກ ຄມພ ຮອບຮູ້ທຸກຢ່າງ.
ຂ ຮລມ 8:25.
ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິ ພາກສາ, ຜູ້ພິພາກສາ.

ໄວ້ໃນລະດູການຂອງມັນ, ໃຫ້ພວກເຂົາທຸກຄົນ;

25 ເພາະມີ "ເວລາກຳນົດໄວ້ໃຫ້ມະນຸດທຸກຄົນ, ຕາມທີ່ ະວຽກງານຂອງເຂົາຈະເປັນ.

26 ພຣະເຈົ້າຈະມອບ "ຄວາມຮູ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໂດຍ ະພຣະວິນຍານສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍ "ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດທີ່ບໍ່ອາດຈະກ່າວເຖິງໄດ້, ທີ່ຍັງບໍ່ຖືກເປີດເຜີຍເທື່ອນັບຕັ້ງແຕ່ໂລກເປັນມາຈົນເຖິງປັດນີ້;

27 ຊຶ່ງບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຄອຍຖ້າຢ່າງກະຕິລິລົ້ນທີ່ຈະໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍໃນເທື່ອສຸດທ້າຍ, ຊຶ່ງຄວາມຄິດຂອງພວກເຂົາໄດ້ຊີ້ນຳໂດຍເຫລົ່າທູດ, ຊຶ່ງເກັບໄວ້ລໍຄວາມສົມບູນແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພວກເຂົາ;

28 ເວລາຈະມາເຖິງໃນເວລານັ້ນ ເມື່ອ "ບໍ່ມີສິ່ງໃດຈະຖືກຍັບຍັ້ງໄວ້, ບໍ່ວ່າຈະມີພຣະເຈົ້າອົງດຽວ ຫລື ະຫລາຍອົງກໍຕາມ, ສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນຈະຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈັກ.

29 ພຣະບັນລັງ ແລະ ການຄອບຄອງ, ເຂດປົກຄອງ ແລະ ອຳນາດທັງໝົດ, ຈະຖືກ "ເປີດເຜີຍ ແລະ ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນທີ່ອິດທິນຢ່າງກ້າຫານເພື່ອພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຊຊູຄຣິດ.

30 ແລະ ພ້ອມນີ້, ຖ້າຫາກມີ "ຂອບເຂດກຳນົດໄວ້ໃຫ້ແກ່ຟ້າສະຫວັນ ຫລື ທ້ອງ

ທະເລ, ຫລື ແກ່ແຜ່ນດິນແທ້ໆ, ຫລື ແກ່ດວງຕາເວັນ, ດວງເດືອນ, ຫລື ດວງດາວ—

31 ເວລາທັງໝົດຂອງການໝູນວຽນຂອງມັນ, ວັນ, ເດືອນ, ແລະ ປີທັງໝົດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້, ແລະ ວັນທັງໝົດຂອງມັນ, ເດືອນຂອງມັນ, ແລະ ປີຂອງມັນ, ແລະ ລັດສະໝີພາບ, ກົດ, ແລະ ເວລາທີ່ໄດ້ຕັ້ງໄວ້ທັງໝົດຂອງມັນ, ຈະຖືກເປີດເຜີຍໃນວັນເວລາແຫ່ງ "ຍຸກສະໄໝຂອງຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ—

32 ຕາມສິ່ງຊຶ່ງໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃນທ່າມກາງ "ສະພາຂອງ ະພຣະເຈົ້າຜູ້ສະຖິດມີລັ້ນດອນຂອງພຣະເຈົ້າອົງອື່ນໆທັງປວງກ່ອນໂລກນີ້ເປັນມາ, ຊຶ່ງຄວນເກັບຮັກສາໄວ້ຈົນເຖິງການສຳເລັດ ແລະ ການສິ້ນສຸດຂອງມັນ, ເມື່ອມະນຸດທຸກຄົນຈະເຂົ້າໄປໃນ "ທີ່ປະທັບມີລັ້ນດອນຂອງພຣະອົງ ແລະ ໃນ "ທີ່ພັກອະມະຕະຂອງພຣະອົງ.

33 ອີກດົນນານປານໃດທີ່ຜົນນ້ຳທີ່ໄຫລລ່ອງຈະຍັງຄົງບໍ່ບໍລິສຸດ? ອຳນາດໃດທີ່ຈະຍັບຍັ້ງສະຫວັນ? ດັ່ງມະນຸດຈະເດ່ແຂນອັນບອບບາງຂອງເຂົາອອກໄປຢຸດແມ່ນ້ຳມີເຊີຣີບໍ່ໃຫ້ໄຫລໄປຕາມທິດທາງຂອງມັນ ຫລື ເຮັດໃຫ້ມັນໄຫລຍ້ອນກັບໄປບໍ່ໄດ້ສົນໃດ, ກໍຈະບໍ່ສາມາດຂັດຂວາງພຣະຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ໃຫ້ຖອກເທ "ຄວາມຮູ້ຈາກສະຫວັນລົງມາເທິງຫົວຂອງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍບໍ່ໄດ້ສົນນັ້ນ.

25 ກ ໂຢບ 7:1; ຄພ 122:9.
ຂ ຄມພ ວຽກງານ.
26 ກ ດນອ 2:20–22;
ຫຼຸຊ 1:9.
ຄມພ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ.
ຂ ຄພ 8:2–3.
ຄ ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
28 ກ ຄພ 42:61; 76:7–8; 98:12.

ຂ ພສສ 82:1, 6;
ຢຣ 10:34–36;
1 ກຣທ 8:5–6;
ຄພ 76:58; 132:20;
ອຣຮ 4:1; 5:1–2.
29 ກ ຄພ 101:32.
30 ກ ໂຢບ 26:7–14;
ພສສ 104:5–9;
ກຈກ 17:26.
31 ກ ຄມພ ຍຸກສະໄໝ.

32 ກ ຄມພ ກອງປະຊຸມໃນສະຫວັນ.
ຂ ພບຍ 10:17.
ຄ ຄມພ ມະນຸດ—ມະນຸດ, ສັກກະຍະພາບທີ່ຈະກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ.
ງ ຄມພ ພັກຜ່ອນ.
33 ກ ຄພ 128:19.
ຄມພ ຄວາມຮູ້.

34 ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີຫລາຍຄົນໄດ້ ກໍຖືກເອີ້ນ, ແຕ່ມີໜ້ອຍຄົນໄດ້ ກໍຖືກເລືອກ. ແລະ ເປັນຫຍັງພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຖືກເລືອກ?

35 ເພາະ ໃຈຂອງພວກເຂົາໝົກໝຸ່ນຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ເປັນຂອງ າໂລກນີ້ຫລາຍ, ແລະ ສະແຫວງຫາ ຶກງດຕິຍົດຈາກມະນຸດ, ຈົນວ່າພວກເຂົາບໍ່ຮຽນຮູ້ບົດຮຽນບົດດຽວນີ້—

36 ວ່າ າສິດຂອງຖານະປະໂລຫິດກ່ຽວຂ້ອງກັບອຳນາດແຫ່ງສະຫວັນຢ່າງແຍກກັນບໍ່ໄດ້, ແລະວ່າ ຶອຳນາດແຫ່ງສະຫວັນຈະຖືກບັງຄັບບໍ່ໄດ້ ຫລື ຖືກໃຊ້ບໍ່ໄດ້ນອກຈາກຕາມຫລັກທຳແຫ່ງ ຶຄວາມຊອບທຳເທົ່ານັ້ນ.

37 ວ່າມັນຖືກມອບໃຫ້ພວກເຮົາ, ມັນເປັນຄວາມຈິງ; ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາພະຍາຍາມ າບົກບິດ ຶບາບຂອງພວກເຮົາ, ຫລື ສະໜອງ ຶຄວາມທະນົງຕົວຂອງພວກເຮົາ, ຄວາມທະເຍີທະຍານອັນໄຮ້ປະໂຫຍດຂອງພວກເຮົາ, ຫລື ໃຊ້ການບັງຄັບ ຫລື ການຄອບຄອງ ຫລື ການບີບບັງຄັບຈິດວິນຍານຂອງລູກຫລານມະນຸດ, ໃນຄວາມບໍ່ຊອບທຳ ລະດັບໃດກໍຕາມ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ສະຫວັນຈະ ຶຖອນຕົວ; ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ໂສກເສົ້າ; ແລະ ເມື່ອຖືກຖອນຕົວ, ກໍອາແມນກັບຖານະປະໂລຫິດ ຫລື ສິດອຳນາດຂອງຊາຍຄົນນັ້ນ.

38 ຈົ່ງເບິ່ງ, ກ່ອນເຂົາຈະຮູ້ສຶກຕົວ, ເຂົາ

ກໍຖືກປະຖິ້ມໃຫ້ຢູ່ໂດດດ່ຽວເສຍແລ້ວ, ໃຫ້ າເຕະໜາມ, ໃຫ້ ຶຂົມເຫັງ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໃຫ້ຕໍ່ສູ້ກັບພຣະເຈົ້າ.

39 ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ໂດຍປະສົບການທີ່ເສົ້າສະຫລົດໃຈວ່າ ມັນເປັນ າສັນດານ ແລະ ທຳມະຊາດຂອງມະນຸດເກືອບທຸກຄົນ, ທັນທີທີ່ພວກເຂົາໄດ້ສິດອຳນາດເລັກນ້ອຍ, ຢ່າງທີ່ເຂົາເຂົ້າໃຈ, ແລ້ວເຂົາຈະເລີ່ມໃຊ້ອຳນາດການປົກຄອງທີ່ບໍ່ຊອບທຳທັນທີ.

40 ດ້ວຍເຫດນີ້ ຫລາຍຄົນຈຶ່ງໄດ້ຖືກເອີ້ນ, ແຕ່ໜ້ອຍຄົນໄດ້ຖືກເລືອກ.

41 ບໍ່ມີອຳນາດຫລື ອິດທິພົນໃດສາມາດຫລື ຈະດຳລົງຮັກສາໄວ້ໄດ້ໂດຍອາໄສຖານະປະໂລຫິດ, ນອກຈາກໂດຍ າການຊັກຊວນ, ໂດຍ ຶຄວາມອິດກັນ, ໂດຍຄວາມອ່ອນໂຍນ ແລະ ໂດຍຄວາມອ່ອນນ້ອມ, ແລະ ໂດຍຄວາມຮັກອັນບໍ່ແກ້ງເຮັດ;

42 ໂດຍຄວາມກະລຸນາ, ແລະ ຄວາມຮູ້ອັນບໍລິສຸດ, ຊຶ່ງຈະຂະຫຍາຍຈິດວິນຍານອອກໄປຢ່າງກວ້າງຂວາງໂດຍປາດສະຈາກ າຄວາມໜ້າຊື່ໃຈຄົດ, ແລະ ປາດສະຈາກ ຶອຸບາຍ—

43 າຈົ່ງຕິຕຽນໃຫ້ທັນການດ້ວຍຄວາມສຽບຂາດ, ເມື່ອໄດ້ຮັບການກະຕຸ້ນໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ແລະ ຈາກນັ້ນ ໃນເວລາຕໍ່ມາຈົ່ງສະແດງ ຶຄວາມຮັກຫລາຍ

34 ກ ມທ 20:16; 22:1-14; ຄພ 95:5-6. ຄມພ ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕ່າແຫ່ງ. ຶ ຄມພ ເລືອກ, ໄດ້ເລືອກ, ຖືກເລືອກ. 35 ກ ຄມພ ຄວາມເປັນຢູ່ທາງໂລກ. ຶ ມທ 6:2; 2 ນພ 26:29.

36 ກ ຄມພ ສິດອຳນາດ; ຖານະປະໂລຫິດ. ຶ ຄມພ ອຳນາດ. 3 ຄມພ ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ. 37 ກ ສພສ 28:13. ຶ ຄມພ ບາບ. 3 ຄມພ ຈອງທອງ, ຄວາມຈອງທອງ. ໘ ຄພ 1:33. 38 ກ ກຈກ 9:5.

2 ຄມພ ຂົມເຫັງ, ການຂົມເຫັງ. 39 ກ ຄມພ ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ. 41 ກ 1 ປທ 5:1-3. ຶ 2 ກຮທ 6:4-6. 42 ກ ຢກບ 3:17. 2 ຄມພ ມານຍາ. 43 ກ ຄມພ ຕິສອນ, ການຕິສອນ. ຶ ຄມພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ; ຮັກ, ຄວາມຮັກ.

ຂຶ້ນຕໍ່ຄົນທີ່ທ່ານຕຳນິ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈະ
ຖືວ່າທ່ານເປັນສັດຕູຂອງເຂົາ;

44 ເພື່ອວ່າເຂົາຈະຮູ້ວ່າຄວາມຊື່ສັດຂອງ
ທ່ານ ແຂງ ແກ່ນ ຫລາຍ ກວ່າ ເຊືອກ ແຫ່ງ
ຄວາມຕາຍ.

45 ໃຫ້ ອຸ ທອນ ຂອງ ທ່ານ ເຕັມ ປຽມ ໄປ
ດ້ວຍ ຄວາມ ໃຈ ບຸນ ຕໍ່ ມະນຸດ ທັງ ປວງ ນຳ
ອີກ, ແລະ ຕໍ່ ຄອບ ຄົວ ແຫ່ງ ສັດທາ, ແລະ
ໃຫ້ "ຄຸນ ນະ ທຳ ປະດັບ ຄວາມ ນຶກ ຄິດ
ຂອງ ທ່ານ ຢ່າງ ບໍ່ ເສື່ອມ ຄາຍ; ເມື່ອ ນັ້ນ
ຄວາມ ພັ້ນ ໃຈ ຂອງ ທ່ານ ຈະ ແຂງ ແກ່ນ ຂຶ້ນ
ໃນ ທີ່ ປະທັບ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ; ແລະ ຄຳ ສອນ

ຂອງ ຖານະ ປະ ໂລ ທິດ ຈະ ກຳ ນົດ ລົງ ມາ ເທິງ
ຈິດ ວິນຍານ ຂອງ ທ່ານ ເໝືອນ ດັ່ງ ຢາດ ນຳ
ຄ້າງ ຈາກ ສະຫວັນ.

46 "ພຣະ ວິນຍານ ບໍລິສຸດ ຈະ ເປັນ ເພື່ອນ
ຂອງ ທ່ານ ສະເໝີ, ແລະ ໄມ້ ຄ້ອນ ເທົ່າ ແຫ່ງ
ອຳນາດ ຂອງ ທ່ານ ຈະ ເປັນ ໄມ້ ຄ້ອນ ເທົ່າ
ອັນ ບໍ່ ປ່ຽນ ແປງ ແຫ່ງ ຄວາມ ຊອບ ທຳ ແລະ
ຄວາມ ຈິງ; ແລະ ການ ຄອບ ຄອງ ຂອງ
ທ່ານ ຈະ ເປັນ ການ ຄອບ ຄອງ ອັນ ເປັນ ນິດ,
ແລະ ປາດ ສະ ຈາກ ການ ບັງ ຄັບ ຊຶ່ງ ໝາຍ
ຄວາມ ວ່າ ມັນ ຈະ ໄຫລ ມາ ສູ່ ທ່ານ ຕະຫລອດ
ການ ແລະ ຕະຫລອດ ໄປ.

ພາກທີ 122

ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຕໍ່ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ ເປັນ ສາດສະດາ, ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເພິ່ນ ຖືກ
ຈຳ ຄຸ ກຢູ່ ທີ່ ເມືອງ ລີເບີຕີ, ລັດ ມິເຊິຣີ. ພາກ ນີ້ ແມ່ນ ການ ຄັດ ລອກ ເອົາ ມາ ຈາກ ສານ ທີ່ ສົ່ງ ເຖິງ
ສາດສະໜາ ຈັກ ລົງ ວັນ ທີ 20 ເດືອນ ມີນາ 1839 (ເບິ່ງ ຫົວຂໍ້ ຂອງ ພາກ ທີ 121).

1-4, ທີ່ ສຸດ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຈະ ສອບ
ຖາມ ກ່ຽວ ກັບ ນາມ ຂອງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ;
5-7, ໄພ ອັນ ຕະ ລາຍ ແລະ ຄວາມ ເຈັບ
ປວດ ທັງ ປວງ ຂອງ ເພິ່ນ ຈະ ເປັນ ປະສົບ ການ
ແກ່ ເພິ່ນ ແລະ ເກີດ ຂຶ້ນ ເພື່ອ ຄວາມ ດີ ຂອງ
ເພິ່ນ; 8-9, ບຸດ ມະນຸດ ໄດ້ ລົງ ຕຳ ກວ່າ ທຸກ
ສິ່ງ ເຫລົ່ານັ້ນ ທັງ ໝົດ.

1 ທີ່ ສຸດ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຈະ ສອບ ຖາມ
ກ່ຽວ ກັບ "ນາມ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ຄົນ ໂງ່ ຈະ
ເຫັນ ວ່າ ເຈົ້າ ສົມ ຄວນ ທີ່ ຈະ ຖືກ ເຍາະ ເຍີ້ຍ, ແລະ
ນະ ລິກ ຈະ ລຸກ ໄໝ້ ຕໍ່ ຕ້ານ ເຈົ້າ;

2 ໃນ ຂະນະ ທີ່ ຜູ້ ທີ່ ມີ ໃຈ ບໍລິສຸດ, ແລະ ຄົນ

ສະຫລາດ, ແລະ ຜູ້ ມີ ກຽດ, ແລະ ຜູ້ ມີ ຄຸນນະ
ທຳ, ຈະ ສະ ແຫວງ ຫາ "ຄຳ ແນະ ນຳ, ແລະ
ສິດ ອຳນາດ, ແລະ ພອນ ຢູ່ ສະເໝີ ຈາກ ມີ
ຂອງ ເຈົ້າ.

3 ແລະ ປະຈັກ ພະຍານ ຂອງ ຄົນ ທີ່ ທໍລະ
ຍົດ ຕໍ່ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ສາມາດ ເຮັດ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ
ເຈົ້າ ຫັນ ມາ ຕໍ່ ຕ້ານ ເຈົ້າ.

4 ແລະ ເຖິງ ແມ່ນ ອິດ ທິ ພົນ ຂອງ ພວກ
ເຂົາ ຈະ ນຳ ເຈົ້າ ໄປ ສູ່ ຄວາມ ທຸກ ຮ້ອນ, ແລະ
ໄປ ສູ່ ກົງ ເຫລັກ ແລະ ກຳ ແພງ, ແຕ່ ເຈົ້າ ຈະ
ຖືກ ຍົກ ຍ້ອງ; ແລະ "ບໍ່ ດົນ ສູງ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ
ເປັນ ໜ້າ ຢ້ານ ກົວ ໃນ ທ່າມ ກາງ ສັດ ຕູ ຂອງ
ເຈົ້າ ຍິ່ງ ກວ່າ ສູງ ຂອງ "ໂຕ ສິງ ດູ ເດືອດ,

<p>45 ກ ຄມພ ຄຸນນະທຳ. ຂ ຄມພ ຄວາມຄິດ. ຄ ພບຍ 32:1-2; ຄພ 128:19.</p>	<p>46 ກ ຄມພ ພຣະວິນ ຍານບໍລິສຸດ. ຂ ດນອ 7:13-14. 122 1 ກ ຈສ—ປ 1:33.</p>	<p>2 ກ ຄມພ ຄຳແນະນຳ. 4 ກ ຄພ 121:7-8. ຂ 3 ນພ 20:16-21; 21:12.</p>
--	--	---

ເພາະຄວາມຊອບທຳຂອງເຈົ້າ; ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຢືນຄຽງຂ້າງເຈົ້າຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ.

5 ຖ້າຫາກເຈົ້າໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ປະສົບກັບຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ; ຖ້າຫາກເຈົ້າຢູ່ໃນໄພອັນຕະລາຍທ່າມກາງອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງ ຈອມປອມຂອງເຈົ້າ; ຖ້າຫາກເຈົ້າຢູ່ໃນໄພອັນຕະລາຍທ່າມກາງພວກໂຈນ; ຖ້າຫາກເຈົ້າຢູ່ໃນໄພອັນຕະລາຍເທິງບົກ ຫລື ໃນທະເລ;

6 ຖ້າຫາກເຈົ້າຖືກກ່າວຫາດ້ວຍຂໍ້ກ່າວຫາເທັດ; ຖ້າຫາກສັດຕູມາຮຸກຮານເຈົ້າ; ຖ້າຫາກພວກເຂົາ ແຍກເຈົ້າ ຈາກການຢູ່ກັບພໍ່ແມ່ ແລະ ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ; ແລະ ຖ້າຫາກດ້ວຍດາບທີ່ສັດຕູຂອງເຈົ້າຖອດອອກ ມາ ເພື່ອ ແຍກເຈົ້າ ອອກ ຈາກອີກຂອງພັນລະຍາຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈາກລູກງຸຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈາກລູກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງເຈົ້າ, ເຖິງແມ່ນ ພຽງແຕ່ ອາຍຸ ທົກປີ, ຈະດຶງອາພອນ ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈະກ່າວວ່າ ພໍ່ເອີຍ, ພໍ່ເອີຍ, ເປັນຫຍັງພໍ່ຈຶ່ງຢູ່ນຳພວກເຮົາບໍ່ໄດ້? ໂອ້, ພໍ່ເອີຍ, ພວກຜູ້ຊາຍເຫລົ່ານັ້ນຈະເຮັດຫຍັງກັບພໍ່? ແລະ ຈາກນັ້ນ ຖ້າຫາກເຂົາຈະຖືກຊຸກໜີຈາກເຈົ້າດ້ວຍດາບ, ແລະ ເຈົ້າຖືກລາກໄປທີ່ຄຸກ, ແລະ ສັດຕູຂອງເຈົ້າວົນງຽນອ້ອມຮອບເຈົ້າຄືກັບຝູງ

ໝາ ກໍ່ຢາຢາກກິນເລືອດຂອງລູກແກະ;

7 ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າຖືກໂຍນລົງໄປໃນຫລຸມ, ຫລື ໃນມືຂອງຄາດຕະກອນ, ແລະ ຖືກຕັດສິນປະຫານຊີວິດ; ຖ້າຫາກເຈົ້າຖືກໂຍນລົງໄປໃນ ກໍ່ເຫວເລິກ; ຖ້າຫາກຄືນໃຫຍ່ຊັດກະໜ້າເຈົ້າ; ຖ້າຫາກພະຍຸຮ້າຍກາຍເປັນສັດຕູຂອງເຈົ້າ; ຖ້າຫາກພ້າສະຫວັນ ເຕົ້າ ໂຮມຄວາມມືດ, ແລະ ທາດທັງປວງຮ່ວມກັນຕັນທາງເຈົ້າ; ແລະ ເໜືອທຸກສິ່ງອື່ນໝົດ, ຖ້າຫາກປາກ ຂະນະລົກຈະເປີດກວ້າງງັບເອົາເຈົ້າ, ເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ໄວ້ເຖິດ, ລູກຂອງພໍ່, ວ່າສິ່ງທັງໝົດເຫລົ່ານີ້ຈະເປັນ ະປະສົບການໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ແລະ ຈະເກີດຂຶ້ນເພື່ອຄວາມດີຂອງເຈົ້າ.

8 ກບຸດ ມະນຸດ ໄດ້ ະລົງຕໍ່າກວ່າທຸກສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນທັງໝົດ. ເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າພຣະອົງບໍ່?

9 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງຍືດໝັ້ນຢູ່ໃນທາງຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຖານະປະໂລຫິດຈະ ກໍ່ຄົງຢູ່ກັບເຈົ້າ; ເພາະ ະຂອບເຂດຂອງມັນ ໄດ້ຖືກຕັ້ງໄວ້ແລ້ວ, ມັນບໍ່ສາມາດຜ່ານຂ້າມ. ັວັນເວລາຂອງເຈົ້າໄດ້ຖືກຮັບຮູ້, ແລະ ປີຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກນັບໃຫ້ໜ້ອຍລົງ; ສະນັ້ນ, ະຢາຢ້ານກົວສິ່ງທີ່ ມະນຸດ ສາມາດເຮັດໄດ້, ເພາະພຣະເຈົ້າ ຈະ ຢູ່ ກັບ ເຈົ້າ ຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ.

ພາກທີ 123

ໜ້າທີ່ຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບຜູ້ຂົ່ມເຫັງເຂົາເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ຖືກຂຽນ ໂດຍ ໂຈເຊັບ

<p>6 ກ ລກ 10:3. 7 ກ ຢນ 2:3-6. ຂ 2 ຊມອ 22:5-7; ຈສ—ປ 1:15-16. ຄ 2 ກຣທ 4:17; ຮສ 12:10-11; 2 ນຟ 2:11.</p>	<p>8 ກ ຄມພ ບຸດມະນຸດ. ຂ ຮສ 2:9, 17-18; ຄພ 76:107; 88:6. 9 ກ ຄພ 90:3. ຂ ກຈກ 17:26. ຄ ຄພ 121:25.</p>	<p>ງ ນມຢ 4:14; ພສສ 56:4; 118:6; ສພສ 3:5-6; ອຊຢ 51:7; ລກ 12:4-5; 2 ນຟ 8:7; ຄພ 3:7; 98:14.</p>
--	--	---

ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນຖືກຈຳຄູກຢູ່ທີ່ເມືອງລີເບີຕີ, ລັດມິເຊິຣີ. ພາກນີ້ຖືກຄັດລອກເອົາມາຈາກ ສານທີ່ສົ່ງເຖິງສາດສະໜາຈັກ ລົງວັນທີ 20 ເດືອນມີນາ 1839 (ເບິ່ງ ຫົວຂໍ້ຂອງ ພາກທີ 121).

1-6, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຄວນຮວບຮວມ ແລະ ພົມເລື່ອງລາວຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ການຖືກຂົ່ມເຫັງຂອງເຂົາເຈົ້າ; 7-10, ວິນຍານດຽວກັນນັ້ນທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງຄວາມເຊື່ອຖືເທັດຂຶ້ນ ໄດ້ນຳໄປສູ່ການຂົ່ມເຫັງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ; 11-17, ຫລາຍຄົນໃນບັນດານິກາຍທັງໝົດຍັງຈະໄດ້ຮັບຄວາມຈິງ.

1 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ພວກເຮົາຂໍແນະນຳໃຫ້ພວກທ່ານພິຈາລະນາຄວາມສຳຄັນທີ່ໄພ່ພົນທັງຫລາຍຂອງພຣະເຈົ້າຈະຮວບຮວມຄວາມຮູ້ ແລະ ຂໍ້ມູນທັງໝົດ, ແລະ ການທົນທຸກທໍລະມານ ແລະ ການຖືກຂົ່ມເຫັງທີ່ກະທຳກັບເຂົາເຈົ້າ ໂດຍຜູ້ຄົນຂອງລັດນີ້;

2 ແລະ ກ່ຽວກັບ ຊັບສິນທັງໝົດ ແລະ ຈຳນວນຄວາມເສຍຫາຍ ຊຶ່ງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບ, ທັງການທຳຮ້າຍທາງຊື່ສຽງ ແລະ ສ່ວນຕົວນຳອີກ, ຕະຫລອດທັງເຮືອນຊານບ້ານຊ່ອງ;

3 ແລະ ຊື່ຂອງທຸກຄົນທີ່ມີສ່ວນໃນການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງເຂົາເຈົ້ານຳອີກ, ຕາມແຕ່ທີ່ເຂົາເຈົ້າຫາມາໄດ້ ແລະ ສືບພໍ້.

4 ແລະ ບາງທີອາດຕ້ອງໄດ້ກຳນົດຄະນະກຳມະການຂຶ້ນເພື່ອສືບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ພົບ, ແລະ ເພື່ອຮັບເອົາເລື່ອງລາວ ແລະ ຄຳໃຫ້ການ; ແລະ ເພື່ອຮວບຮວມສິ່ງພົມທີ່ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີນຳອີກທີ່ກຳລັງແຜ່ລາມໄປທົ່ວ;

5 ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ມີຢູ່ໃນວາລະສານ,

ແລະ ໃນປຶ້ມຮວບຮວມຄວາມຮູ້ສາລະພັດ, ແລະ ເຫດການໃນອະດີດທັງໝົດທີ່ພົມໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ, ແລະ ທີ່ກຳລັງຂຽນຢູ່, ແລະ ໂດຍຜູ້ໃດ, ແລະ ສະເໜີເລື່ອງລາວທັງໝົດກ່ຽວກັບຄວາມປະພຶດອັນຕະພານ ແລະ ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ການບັງຄັບຂໍ້ເຂັນທີ່ໂຫດຮ້າຍ ທີ່ກະທຳຕໍ່ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້—

6 ເພື່ອວ່າພວກເຮົາບໍ່ພຽງແຕ່ຈະປ່າວປະກາດອອກໄປທົ່ວໂລກເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຈະສະເໜີມັນຕໍ່ຜູ້ນຳຂອງຝ່າຍປົກຄອງນຳອີກໃຫ້ເຫັນສິສັ້ນແຫ່ງຄວາມມືດ ແລະ ນະລົກຂອງພວກເຂົາ, ດັ່ງເປັນຄວາມພະຍາຍາມຄັ້ງສຸດທ້າຍທີ່ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງພວກເຮົາໄດ້ບັນຊາພວກເຮົາ, ກ່ອນພວກເຮົາຈະສາມາດຮຽກຮ້ອງສິດທິຄຳສັນຍານັ້ນໄດ້ຢ່າງເຕັມທີ່ ແລະ ຢ່າງສົມບູນ ຊຶ່ງຈະທຸນຂໍໃຫ້ພຣະອົງອອກມາຈາກ "ສະຖານທີ່ລີ້ຊ່ອນຕົວຂອງພຣະອົງ; ແລະ ເພື່ອປະຊາຊາດທັງປວງຈະຕົກຢູ່ໃນສະພາບທີ່ບໍ່ມີຂໍ້ແກ້ຕົວ ກ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະສົ່ງອຳນາດແຫ່ງແຂນ ອັນມີລິດທານຸພາບຂອງພຣະອົງອອກມາໄດ້.

7 ມີຄືໜ້າທີ່ອັນຈຳເປັນຢ່າງໜຶ່ງທີ່ພວກເຮົາເປັນໜີ້ພຣະເຈົ້າ, ເຫລົ່າທູດ, ຜູ້ຊຶ່ງພວກເຮົາຈະຖືກນຳມາຢືນຢູ່ດ້ວຍ, ແລະ ຕົວເຮົານຳອີກ, ພັນລະຍາ ແລະ ລູກງຂອງພວກເຮົາ, ຜູ້ຖືກເຮັດໃຫ້ກັມຂາບລົງດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ, ຄວາມສະຫລົດໃຈ, ແລະ ຄວາມກັງວົນ, ພາຍໃຕ້ມືທີ່ອັບປະໂຫຍດທີ່ສຸດຂອງການຄາດຕະກຳ, ການກົດຂີ່, ການຂົ່ມເຫັງ, ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການ

ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຍຸຍົງ ແລະ ສົ່ງເສີມ ໂດຍອິດທິພົນຂອງວິນຍານນັ້ນ, ຊຶ່ງໄດ້ປັກຄວາມເຊື່ອຂອງບັນພະບຸດລຸດໄວ້ແໜ້ນ, ຜູ້ໄດ້ສືບທອດຄວາມຕົວະເປັນມູນ ມໍລະດົກໄວ້, ໃນໃຈຂອງລູກຫລານ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ໂລກເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສັບສົນ, ແລະ ກຳລັງເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໄປເລື້ອຍໆ, ແລະ ບັດນີ້ເປັນກົງຈັກອັນສຳຄັນຂອງຄວາມເສື່ອມຊາມທັງປວງ, ແລະ ທັງ "ແຜ່ນດິນ ໂລກຄວນຄາງຢູ່ໃຕ້ນ້ຳໜັກຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງມັນ.

8 ມັນຄື "ແອກເຫລັກ, ມັນຄືສາຍຮັດທີ່ແໜ້ນໜາ; ມັນຄືກັບມື, ແລະ ໂສ້, ແລະ ຫ່ວງເຫລັກ, ແລະ ບ້ວງເຫລັກຂອງນະລົກແທ້ໆ.

9 ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເປັນໜ້າທີ່ອັນຈຳເປັນທີ່ພວກເຮົາເປັນໜີ້, ບໍ່ພຽງແຕ່ພັນລະຍາ ແລະ ລູກໆຂອງພວກເຮົາເອງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ແມ່ໝ້າຍ ແລະ ລູກກຳພ້ານຳອີກ, ຜູ້ທີ່ສາມີ ແລະ ພໍ່ໄດ້ຖືກ "ຂ້າພາຍໃຕ້ມືເຫລັກຂອງມັນ;

10 ຊຶ່ງການກະທຳທີ່ດຳເນີດກໍພຽງພໍແລ້ວທີ່ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ນະລົກ ເອງ ສັ່ນ ສະ ເທືອນ, ແລະ ຈະ ຍືນ ຕົກ ຕະ ລົງ ແລະ ຊິດ ໂຊມ, ແລະ ມືຂອງມານນັ້ນເອງຈະສະທ້ານ ແລະ ສັ່ນເຊັນ.

11 ແລະ ເປັນໜ້າທີ່ອັນຈຳເປັນທີ່ພວກເຮົາເປັນໜີ້ຄົນລຸ້ນໃໝ່ທັງປວງ, ແລະ ທຸກຄົນຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດ—

12 ເພາະຍັງມີຫລາຍຄົນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກນີ້ໃນບັນດາສຳນັກ, ກຸ່ມ, ແລະ ນິກາຍ

ທັງປວງ, ຜູ້ທີ່ "ຕາບອດໂດຍກົນອຸບາຍທີ່ລີ້ລັບຂອງມະນຸດ, ຊຶ່ງ ໂດຍການນັ້ນພວກເຂົາຄອຍຖ້າຫລອກລວງ, ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກກົດກັນຈາກຄວາມຈິງ ເພາະພວກເຂົາ ະບໍ່ຮູ້ວ່າຈະຊອກຫາມັນໄດ້ຢູ່ບ່ອນໃດ—

13 ສະນັ້ນ, ວ່າພວກເຮົາຈະທຸ້ມເທ ແລະ ໃຊ້ ຊີ ວິດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໃນ ການ ນຳ ທຸກ "ສິ່ງທີ່ລີ້ລັບຢູ່ໃນຄວາມມືດທັງໝົດອອກມາສູ່ຄວາມສະຫວ່າງ, ຊຶ່ງໃນການນີ້ ພວກເຮົາຈຶ່ງຮູ້ຈັກມັນ; ແລະ ມັນຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈັກຈາກສະຫວັນແທ້ໆ—

14 ດັ່ງ ນັ້ນ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ຕ້ອງ ຖືກ ຈັດການດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່ເປັນຢ່າງຢູ່ງ.

15 ຢ່າໃຫ້ຄົນໃດຖືວ່າເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເປັນເລື່ອງເລັກໜ້ອຍ; ເພາະມັນມີຢ່າງຫລວງຫລາຍຢູ່ໃນອະນາຄົດ, ກ່ຽວກັບໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງເພິ່ງພາອາໄສເລື່ອງເຫລົ່ານີ້.

16 ພວກທ່ານ ຮູ້ ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງທັງຫລາຍ, ວ່າເຮືອລຳໃຫຍ່ໄດ້ "ຮັບປະໂຫຍດຢ່າງຫລວງຫລາຍຈາກພວງມະໄລເຮືອອັນເລັກນ້ອຍໃນຍາມເກີດພະຍຸ, ໂດຍຮັກສາມັນໄວ້ໃນເສັ້ນທາງພ້ອມກັບລົມ ແລະ ຄື້ນ.

17 ສະນັ້ນ, ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງທີ່ຮັກແພງ, ຈົ່ງໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຢູ່ໃນອຳນາດຂອງພວກເຮົາ "ຢ່າງເບີກບານມ່ວນຊື່ນ; ແລະ ຈາກນັ້ນຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງຍືນຢູ່ຊຶ່ງ, ດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈທີ່ສຸດ, ເພື່ອເຫັນ ະຄວາມລອດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເພື່ອພຣະອົງຈະເປີດເຜີຍແຂນຂອງພຣະອົງ.

<p>7 ກ ມຊ 7:48-49. 8 ກ ຄມພ ແອກ. 9 ກ ຄພ 98:13; 124:54. 12 ກ ກລຊ 2:8;</p>	<p>ຄພ 76:75. ຂ 1 ນພ 8:21-23. 13 ກ 1 ກຣທ 4:5. 16 ກ ຢກບ 3:4;</p>	<p>ແອວ 37:6-7; ຄພ 64:33. 17 ກ ຄພ 59:15. ຂ ອພຍ 14:13.</p>
--	---	---

ພາກທີ 124

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງນາວູ, ລັດອິລິນອຍ, ວັນທີ 19 ເດືອນມັງກອນ, 1841. ເພາະວ່າມີການຂົ່ມເຫັງ ແລະ ການເຮັດຜິດກົດໝາຍເພີ່ມທະວີຫລາຍຂຶ້ນຕໍ່ານເຂົາເຈົ້າໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານ, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຖືກບັງຄັບໃຫ້ໜີຈາກລັດມີເຊຣີ. ຄຳສັ່ງໃຫ້ກຳຈັດທີ່ອະນຸມັດໂດຍ ລຽວເບີນ ດັບເບີນ ຢູບອກສ໌, ເຈົ້າລັດມີເຊຣີ, ລົງວັນທີ 27 ເດືອນຕຸລາ, 1838, ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີທາງເລືອກ. ໃນປີ 1841, ເມື່ອການເປີດເຜີຍນີ້ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້, ເມືອງນາວູ, ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ໃນສະຖານທີ່ຊຶ່ງແຕ່ກ່ອນຄືໝູ່ບ້ານຄອມເມິສ, ລັດອິລິນອຍ, ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຢູ່ທີ່ນີ້ສູນກາງໃຫຍ່ຂອງສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ.

1-14, ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຖືກບັນຊາໃຫ້ຂຽນການປະກາດທີ່ເປັນທາງການເລື່ອງຂອງພຣະກິດຕິຄຸນເຖິງປະທານາທິບໍດີຂອງສະຫະລັດ, ເຈົ້າລັດ, ແລະ ຜູ້ປົກຄອງຂອງທຸກປະຊາຊາດ; 15-21, ໄຮຣຳ ສະມິດ, ເດວິດ ດັບ ເບີນ ຢູ ແພດ ເຕັນ, ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ພໍ່, ແລະ ຜູ້ອື່ນໆ ໃນບັນດາຄົນເປັນ ແລະ ຄົນຕາຍ ໄດ້ຮັບພອນສຳລັບຄວາມຊື່ສັດ ແລະ ຄຸນນະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ; 22-28, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ສ້າງບ້ານເພື່ອຕ້ອນຮັບຄົນຕ່າງດ້ວຍ ແລະ ພຣະວິຫານ ໃນເມືອງນາວູ; 29-36, ການບັບຕິສະມາແທນຄົນຕາຍຕ້ອງຖືກກະທຳຢູ່ໃນພຣະວິຫານ; 37-44, ຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສ້າງພຣະວິຫານສະເໝີເພື່ອປະຕິບັດພິທີການສັກສິດ; 45-55, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກຍົກເວັ້ນຈາກການສ້າງພຣະວິຫານໃນເຂດແຈກສັນເມືອງດ້ວຍການກົດຂີ່ຂອງສັດຕູຂອງເຂົາເຈົ້າ; 56-83, ມີຄຳແນະນຳໃຫ້ໄວ້ກ່ຽວກັບການສ້າງບ້ານຢູ່ເມືອງນາວູ; 84-96, ໄຮຣຳ ສະມິດ ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນປີຕູ, ເພື່ອຮັບຂໍ້ກະແຈ, ແລະ ຂຶ້ນແທນອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ; 97-122, ວິວລຽມ

ລໍ ແລະ ຄົນອື່ນໆຖືກແນະນຳໃນວຽກງານຂອງເຂົາເຈົ້າ; 123-145, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ ແລະ ໃນທ້ອງຖິ່ນໄດ້ຖືກລະບຸຊື່, ພ້ອມກັບໜ້າທີ່ ແລະ ກຸ່ມທີ່ເຂົາເຈົ້າກ່ຽວຂ້ອງດ້ວຍ.

1 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ກັບເຈົ້າ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໂຈເຊັບ ສະມິດ, ເຮົາພໍໃຈຫລາຍກັບເຄື່ອງຖວາຍ ແລະ ການຍອມຮັບຂອງເຈົ້າ, ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ເຮັດມາ; ເພາະເພື່ອຈຸດເປົ້າໝາຍນີ້ທີ່ເຮົາໄດ້ຍົກເຈົ້າຂຶ້ນ, ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ສະແດງຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງເຮົາອອກມາທາງສິ່ງທີ່ "ອ່ອນແອຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

2 ຄຳອະທິຖານຂອງເຈົ້າເປັນທີ່ຍອມຮັບຕໍ່ເຮົາ; ແລະ ໃນການຕອບຄຳອະທິຖານເຫລົ່ານັ້ນ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ບັດນີ້ ເຈົ້າໄດ້ຖືກເອີ້ນທັນທີໃຫ້ຂຽນການປະກາດເຖິງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາດ້ວຍຄວາມໝັກແໜ້ນ, ແລະ ກ່ຽວກັບ "ສະເຕກນີ້ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຕັ້ງໃຫ້ເປັນຫີນເສົາເອກຂອງຊີໂອນ, ຊຶ່ງຈະຖືກຂັດເງົາດ້ວຍຄວາມປານິດ ຊຶ່ງຈະເປັນໄປຕາມແບບຢ່າງທີ່ເໝືອນວັງ.

3 ການປະກາດນີ້ຈະຖືກກະທຳໄປເຖິງບັນດາ ກະສັດທັງປວງຂອງໂລກ, ເຖິງສີ່ສ່ວນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ເຖິງຜູ້ໄດ້ຖືກເລືອກເປັນປະທານາທິບໍດີທີ່ມີກຽດ, ແລະເຈົ້າລັດຕ່າງໆ ຜູ້ສູງສົ່ງຂອງປະຊາຊາດຂຶ້ນເຈົ້າອາໄສຢູ່, ແລະ ເຖິງປະຊາຊາດທັງປວງຂອງແຜ່ນດິນໂລກທີ່ກະຈັດກະຈາຍກັນຢູ່ທົ່ວໄປ.

4 ໃຫ້ ຂຽນ ມັນ ໄວ້ ໃນ ວິນ ຍານ ແຫ່ງ ກຄວາມອ່ອນໂຍນ ແລະ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຊຶ່ງ ຈະຢູ່ໃນເຈົ້າໃນເວລາທີ່ຂຽນການປະກາດອັນດຽວກັນນັ້ນ;

5 ເພາະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ໂດຍ ພຣະ ວິນຍານບໍລິສຸດໃຫ້ຮູ້ຈັກຄວາມປະສົງຂອງເຮົາກ່ຽວກັບກະສັດ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ເຫລົ່ານັ້ນ, ແມ່ນແຕ່ສິ່ງທີ່ຈະບັງເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາໃນເວລາທີ່ຈະມາເຖິງ.

6 ເພາະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ກຳ ລັງ ຈະ ເອີ້ນ ພວກເຂົາໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ລັດ ສະ ໝີ ພາບ ຂອງຊີໂອນ, ເພາະວ່າເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ມາເຖິງແລ້ວທີ່ຈະໂປດປານນາງ.

7 ສະນັ້ນ, ເຈົ້າ ຈົ່ງ ເອີ້ນ ຫາ ພວກ ເຂົາ ດ້ວຍການເອີ້ນປະກາດອັນດັງ, ແລະ ດ້ວຍປະຈັກພະຍານຂອງເຈົ້າ, ໂດຍບໍ່ຢ້ານກົວພວກເຂົາ ເລີຍ, ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ເປັນເໝືອນດັ່ງ ັຫຍ້າ, ແລະ ລັດສະໝີພາບທັງປວງຂອງພວກເຂົາເປັນເໝືອນດັ່ງດອກໄມ້ ຊຶ່ງບໍ່ດົນກໍຈະລ້ວງຫລົ່ນ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຕົກຢູ່ໃນສະພາບທີ່ບໍ່ມີຂໍ້ແກ້ຕົວ—

8 ແລະ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ມາຢັ້ງມຢາມ

ພວກເຂົາ ໃນ ວັນ ແຫ່ງ ການ ມາ ຢັ້ງ ມຢາມ, ເມື່ອ ເຮົາ ຈະ ເປີດ ເຜີຍ ໜ້າ ຂອງ ເຮົາ ຈາກ ການ ປົກ ປິດ, ເພື່ອ ກຳ ນົດ ສ່ວນ ຂອງ ຜູ້ກົດຂີ່ໃນບັນດາຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ, ບ່ອນທີ່ມີ ການ ຂົບ ແຂ້ວ ຄຽວ ພັນ, ຖ້າພວກເຂົາປະຕິເສດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ແລະ ປະຈັກພະຍານຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເປີດເຜີຍແກ່ພວກເຂົາ.

9 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາ ຈະ ມາ ຢັ້ງ ມຢາມ ແລະ ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພວກເຂົາອ່ອນລົງ, ຫລາຍຄົນພວກເຂົາເພື່ອຄວາມດີຂອງພວກເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະພົບພຣະຄຸນ ໃນ ສາຍ ຕາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ມາ ສູ່ ກຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຈິງ, ແລະ ຄົນຕ່າງຊາດມາສູ່ຄວາມສູງສົ່ງ ຫລື ການຍົກຂຶ້ນຂອງຊີໂອນ.

10 ເພາະວ່າວັນແຫ່ງການມາຢັ້ງມຢາມຂອງເຮົາ ຈະ ມາ ເຖິງ ຢ່າງ ໄວ, ໃນ ກຊົ່ວໂມງທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຄາດຄິດ; ແລະ ບ່ອນໃດຈະເປັນສະຖານທີ່ປອດໄພຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ແລະ ເປັນທີ່ພັກສຳລັບຄົນທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາ?

11 ຕື່ນ ເຖີດ, ໂອ້ ບັນ ດາ ກະສັດ ຂອງ ແຜ່ນດິນໂລກ! ຈົ່ງມາ, ໂອ້, ຈົ່ງມາ, ດ້ວຍຄຳ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ແລະ ດ້ວຍ ເງິນ ຂອງ ພວກເຈົ້າ, ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ສູ່ບ້ານຂອງທິດາຂອງຊີໂອນ.

12 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ ໃຫ້ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງເຮົາ ຮໍເບີດ ປີ ຫອມສັນ ຊ່ວຍເຫລືອເຈົ້າໃນການຂຽນການປະກາດນີ້, ເພາະ

<p>3 ກ ພສສ 119:46; ມທ 10:18; ຄພ 1:23. 4 ກ ຄມພ ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ. 7 ກ ພສສ 103:15-16;</p>	<p>ອຊຢ 40:6-8; 1 ປຕ 1:24-25. 8 ກ ມທ 8:12; ແອວ 40:13; ຄພ 101:91; 112:24. 9 ກ ອຊຢ 60:1-4.</p>	<p>ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງພຣະຄຣິດ. 10 ກ ມທ 24:44; ຈສ—ມ 1:48.</p>
--	---	---

ເຮົາພໍໃຈຫລາຍກັບລາວ, ແລະ ທີ່ລາວຈະ ຢູ່ກັບເຈົ້າ;

13 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງໃຫ້ລາວເຊື່ອຟັງຄຳແນະນຳຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ພອນແກ່ລາວດ້ວຍພອນຢ່າງຫລວງຫລາຍ; ໃຫ້ລາວຊື່ສັດ ແລະ ຈົງໃຈໃນທຸກສິ່ງທັງປວງນັບແຕ່ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ, ແລະ ລາວຈະຍິ່ງໃຫຍ່ໃນສາຍຕາຂອງເຮົາ;

14 ແຕ່ໃຫ້ລາວຈື່ຈຳໄວ້ວ່າ "ການພິທັກຮັກສາຂອງລາວຈະຖືກຮຽກຮ້ອງຈາກມືຂອງລາວ.

15 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ "ໂຮຣຳ ສະມິດ ເປັນສຸກແລ້ວ; ເພາະເຮົາ, ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຮັກລາວ ເພາະຄວາມຊື່ສັດຂອງໃຈລາວ, ແລະ ເພາະວ່າລາວຮັກສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

16 ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາຈອນ ຊີ ເບັນເນັດ ຊ່ວຍເຫລືອເຈົ້າໃນວຽກງານຂອງເຈົ້າ ໃນການສົ່ງຄຳຂອງເຮົາໄປຖືງບັນດາກະສັດ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຍືນຄຽງຂ້າງເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ເຈົ້າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ໃນຊົ່ວໂມງແຫ່ງຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ; ແລະ ລາງວັນຂອງລາວຈະບໍ່ສູນເສຍໄປໃສ ຖ້າຫາກລາວຮັບເອົາ "ຄຳແນະນຳ.

17 ແລະ ເປັນເພາະຄວາມຮັກຂອງລາວ, ລາວຈະຍິ່ງໃຫຍ່, ເພາະວ່າລາວຈະເປັນຂອງເຮົາ ຖ້າຫາກລາວເຮັດສິ່ງນີ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ. ເຮົາໄດ້ເຫັນວຽກງານ

ທີ່ລາວເຮັດມາແລ້ວ, ຊຶ່ງເຮົາຍອມຮັບຖ້າຫາກລາວເຮັດຕໍ່ໄປ, ແລະ ຈະສວມມົງກູດໃຫ້ລາວ ພ້ອມດ້ວຍພອນ ແລະ ລັດສະໝີພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

18 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ມັນເປັນຄວາມປະສົງຂອງເຮົາທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໄລ່ມັນ ໄວ້ ຈະສັ່ງສອນຕໍ່ໄປເພື່ອຊີໂອນ, ໃນວິນຍານແຫ່ງຄວາມອ່ອນໄຍນ, ໂດຍ ຍອມຮັບ ເຮົາ ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ໂລກ; ແລະ ເຮົາຈະຄຳຈູນລາວດັ່ງເທິງປົກ "ນົກອິນຊີ; ແລະ ລາວຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດລັດສະໝີພາບ ແລະ ກຽດຕິຍົດໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ ແລະ ໃຫ້ແກ່ນາມຂອງເຮົາ.

19 ເພື່ອວ່າເມື່ອລາວບັນລຸວຽກງານຂອງລາວ ເຮົາຈະຮັບລາວກັບຕົວເຮົາ, ເໝືອນດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ "ເດວິດ ແພດເຕັນ, ຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບເຮົາໃນເວລານີ້, ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ະເອດເວີດ ພາດທຣິດ ນຳອີກ, ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ອາວຸໂສຂອງເຮົາ ະໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ພໍ່, ນຳອີກ, ຜູ້ທີ່ນັ່ງ ກັບອັບຣາຮາມທາງຂວາມືຂອງລາວ, ແລະ ລາວເປັນສຸກແລ້ວ ແລະ ບໍລິສຸດ, ເພາະວ່າລາວເປັນຂອງເຮົາ.

20 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາຈອດ ມຽວເລີ ປາດສະຈາກ "ອຸບາຍ; ລາວເປັນຄົນທີ່ໄວ້ວາງໃຈໄດ້ ເພາະຄວາມຊື່ສັດຂອງໃຈລາວ; ແລະ ເພາະຄວາມຮັກຊຶ່ງລາວມີຕໍ່ປະຈັກພະຍານຂອງເຮົາ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຮັກລາວ.

21 ສະນັ້ນ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ເຮົາ

14 ກ ຄມພ ພິທັກຮັກສາ, ຜູ້ພິທັກຮັກສາ, ການພິທັກຮັກສາ.
15 ກ ຄມພ ສະມິດ, ໂຮຣຳ.
ຂ ຄມພ ຊື່ສັດ, ຄວາມຊື່ສັດ.
16 ກ ຄມພ ຄຳແນະນຳ.

18 ກ ອພຍ 19:4;
ອຊຢ 40:31.
19 ກ ຄພ 124:130.
ຄມພ ແພດເຕັນ,
ເດວິດ ດັບເປັນຢູ່.

ຂ ຄມພ ພາດທຣິດ, ເອດເວີດ.
ຄ ຄມພ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ພໍ່.
ງ ຄພ 137:5.
20 ກ ຄມພ ມານຍາ.

ຜະນຶກໜ້າທີ່ຂອງ ກຳມະກຳທີ່ຮ້າງຄ່າ ການໄວ້ເທິງຫົວຂອງລາວ, ເໝືອນກັນກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ເອດເວີດ ພາດທຣິດ, ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ຮັບຂອງອຸທິດຖວາຍສຳລັບຄົວເຮືອນຂອງເຮົາ, ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ມອບພອນໄວ້ເທິງຫົວຂອງຄົນຍາກຈົນຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ. ຢ່າໃຫ້ມະນຸດຄົນໃດໜຶ່ງປະໝາດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຈອດ, ເພາະວ່າລາວຈະໃຫ້ກຽດເຮົາ.

22 ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຈອດ, ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໄລ ມັນ, ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຈອນ ສະໄນເດີ, ແລະ ຄົນອື່ນໆ ສ້າງ ບ້ານແດ່ນາມຂອງເຮົາ, ໃນຮູບແບບທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ຈະສະແດງແກ່ພວກເຂົາ, ໃນ ສະຖານ ທີ່ທີ່ລາວ ຈະສະແດງແກ່ພວກເຂົາຄືກັນ.

23 ແລະ ມັນ ຈະ ເປັນ ບ້ານ ພັກ, ບ້ານ ທີ່ຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ມາຈາກແດນໂກຈະພັກພາອາໄສ; ສະນັ້ນ ໃຫ້ມັນ ເປັນ ບ້ານ ທີ່ດີ, ຄູ່ຄວນກັບການຍອມຮັບທັງປວງ, ເພື່ອວ່າ ການເດີນທາງທີ່ເມື່ອຍອ່ອນຈະມີເທື່ອແຮງຂຶ້ນ ແລະ ຄວາມປອດໄພໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາໄຕ່ຕອງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ຫິນເສົາເອກທີ່ເຮົາໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ຊີໂອນ.

24 ບ້ານ ນີ້ ຈະ ເປັນ ບ້ານ ພັກ ທີ່ ສຸກ ສະບາຍຖ້າຫາກມັນຖືກສ້າງຂຶ້ນແດ່ນາມຂອງເຮົາ, ແລະ ຖ້າຫາກຜູ້ປົກຄອງ ຊຶ່ງຈະກຳນົດໄວ້ກັບມັນຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ມົນທົນໃດໆ ມາສູ່ບ້ານຫລັງນີ້. ມັນ ຈະ ເປັນ ສະຖານ ທີ່

ສັກສິດ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຈະບໍ່ປະທັບຢູ່ໃນນັ້ນ.

25 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ໃຫ້ໄພພົນຂອງເຮົາທັງໝົດມາຈາກແດນໂກ.

26 ແລະ ໃຫ້ສົ່ງຜູ້ສົ່ງສານໄປຢ່າງວ່ອງໄວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ສົ່ງສານທີ່ໄດ້ເລືອກໄວ້ແລ້ວ, ແລະ ໃຫ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ມາຖືດ, ພ້ອມກັບຄຳທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ເງິນຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ເພັດນິນຈິນດາຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ວັດຖຸບູຮານທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າ; ແລະ ພ້ອມກັບທຸກຄົນທີ່ຮູ້ເລື່ອງວັດຖຸບູຮານ ທີ່ປະສົງຈະມາ, ຍ່ອມມາໄດ້, ແລະ ນຳຕົ້ນບອກ, ແລະ ຕົ້ນເພີ, ແລະ ຕົ້ນແປກ, ພ້ອມກັບຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີຄ່າທຸກຕົ້ນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ;

27 ແລະ ພ້ອມກັບເຫລັກ, ພ້ອມກັບທອງແດງ, ແລະ ພ້ອມກັບທອງເຫລືອງ, ແລະ ພ້ອມກັບສັງກະສີ, ແລະ ພ້ອມກັບຂອງມີຄ່າຂອງເຈົ້າທັງໝົດ ໃນ ແຜ່ນດິນ ໂລກ; ແລະ ສ້າງ ບ້ານແດ່ນາມຂອງເຮົາ, ເພື່ອພຣະຜູ້ສູງສຸດຈະໄດ້ ປະທັບຢູ່ໃນນັ້ນ.

28 ເພາະ ຈະ ບໍ່ ມີ ສະຖານ ທີ່ ໃດ ຢູ່ ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກ ທີ່ພຣະອົງ ຈະ ສະເດັດມາ ແລະ ການຟູອີກເທື່ອໜຶ່ງສິ່ງຊຶ່ງໄດ້ສູນເສຍໄປແລ້ວສຳລັບພວກເຈົ້າ, ຫລື ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເອົາອອກໄປແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ຄວາມສົມບູນຂອງຖານະປະໂລຫິດ.

29 ເພາະອ່າງ ບັບຕິສະມາບໍ່ໄດ້ມີຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາ, ໄພ່ພົນ

<p>21 ກ ຄພ 41:9. ຄມພ ອະທິການ. 22 ກ ຄພ 124:56-60. 23 ກ ພປຍ 31:12; ມທ 25:35, 38.</p>	<p>ຂ ຄພ 124:2. 27 ກ ຄພ 109:5. ຄມພ ພຣະວິຫານ, ບ້ານ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຂ ອພຍ 25:8;</p>	<p>ຄພ 97:15-17. 28 ກ ຄມພ ການຟຸ້ນຟູ ພຣະກິດຕິຄຸນ. 29 ກ ຄພ 128:13.</p>
--	--	---

ຂອງເຮົາ, ຈະໄດ້ຮັບ ະບັບຕິສະມາແທນຄົນທີ່ໄດ້ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ—

30 ເພາະວ່າພິທີການນີ້ເປັນຂອງບ້ານຂອງເຮົາ, ແລະ ຈະບໍ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບຕໍ່ເຮົາ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ໃນວັນເວລາແຫ່ງຄວາມຍາກຈົນ, ຊຶ່ງໃນເວລານັ້ນ ພວກເຈົ້າບໍ່ສາມາດສ້າງບ້ານໃຫ້ແກ່ເຮົາ.

31 ແຕ່ເຮົາບັນຊາພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າໄພ່ພົນທັງປວງຂອງເຮົາ, ຈົ່ງ ສ້າງບ້ານໃຫ້ແກ່ເຮົາ; ແລະ ເຮົາໄດ້ໃຫ້ເວລາພຽງພໍແກ່ພວກເຈົ້າທີ່ຈະສ້າງບ້ານໃຫ້ແກ່ເຮົາ; ແລະ ລະຫວ່າງເວລານີ້ ການບັບຕິສະມາຂອງພວກເຈົ້າຈະເປັນທີ່ຍອມຮັບຕໍ່ເຮົາ.

32 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເມື່ອເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ສິ້ນສຸດລົງ ການບັບຕິສະມາແທນຄົນຕາຍຂອງພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບຕໍ່ເຮົາ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ກ່ອນເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ສິ້ນສຸດລົງ, ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະຖືກປະຕິເສດໃນຖານະທີ່ເປັນສາດສະໜາຈັກ, ພ້ອມກັບຄົນຕາຍຂອງພວກເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

33 ເພາະຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຈົ້າມີເວລາພຽງພໍທີ່ຈະສ້າງບ້ານໃຫ້ແກ່ເຮົາ, ຊຶ່ງພິທີການແຫ່ງການບັບຕິສະມາແທນຄົນຕາຍເປັນຂອງບ້ານແຫ່ງນີ້, ແລະ ພິທີການດຽວກັນນີ້ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ແຕ່ກ່ອນການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ການບັບຕິສະມາ

ຂອງພວກເຈົ້າແທນຄົນຕາຍຂອງພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບຕໍ່ເຮົາ;

34 ເພາະໃນນັ້ນມີ ະຂໍກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດສັກສິດຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດ ແລະ ລັດສະໝີພາບ.

35 ແລະ ຫລັງຈາກເວລານີ້, ບັບຕິສະມາຂອງພວກເຈົ້າແທນຄົນຕາຍ, ໂດຍຄົນທີ່ກະຈັດກະຈາຍກັນຢູ່ທົ່ວໄປ, ຈະບໍ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບຕໍ່ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

36 ເພາະວ່າມີການແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ວ່າ ໃນຊີໂອນ, ແລະ ໃນສະເຕກຂອງນາງ, ແລະ ໃນ ເຢຣູຊາເລັມ, ສະຖານທີ່ເຫລົ່ານັ້ນຊຶ່ງເຮົາກຳນົດໃຫ້ເປັນ ະທີ່ພັກ, ຈະເປັນສະຖານທີ່ເພື່ອການບັບຕິສະມາຂອງພວກເຈົ້າ ແທນຄົນຕາຍຂອງພວກເຈົ້າ.

37 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ະການຊຳລະລ້າງຂອງພວກເຈົ້າຈະເປັນທີ່ຍອມຮັບຕໍ່ເຮົາໄດ້ແນວໃດ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ພວກເຈົ້າຈະປະຕິບັດມັນຢູ່ໃນບ້ານທີ່ພວກເຈົ້າສ້າງແດ່ນາມຂອງເຮົາ?

38 ເພາະ, ດ້ວຍເຫດນີ້ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ບັນຊາໂມເຊໃຫ້ສ້າງ ະສະຖານທີ່ນະມັດສະການ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ແບກມັນໄປກັບພວກເຂົາໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ໃຫ້ສ້າງ ະບ້ານໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ເພື່ອວ່າຈະໄດ້ເປີດເຜີຍພິທີການເຫລົ່ານັ້ນຊຶ່ງໄດ້ເຊື່ອຊ້ອນໄວ້ຕັ້ງແຕ່ກ່ອນໂລກມີມາ.

29 ຂ 1 ກຣທ 15:29; ຄພ 127:6; 138:33. ຄພ ຄວາມລອດສຳລັບຄົນຕາຍ; ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ການບັບຕິສະມາແທນຄົນຕາຍ.

31 ກ ຄພ 97:10. 34 ກ ຄພ 110:14-16. ຄພ ະຂໍກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ. 36 ກ ອຊຢ 4:5-6. 37 ກ ຄພ ຊຳລະລ້າງ, ຖືກຊຳລະລ້າງ, ການ

ຊຳລະລ້າງ. 38 ກ ອພຍ 25:1-9; 33:7. ຄພ ສະຖານທີ່ນະມັດສະການ. ຂ ຄພ ພຣະວິຫານ, ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

39 ສະນັ້ນ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ "ການເຈີມຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ການຊຳລະລ້າງຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ການ ບັບຕີ ສະມາ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ແທນຄົນຕາຍ, ແລະ ການ ຊຸມນຸມ ທີ່ສັກສິດ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ, ແລະ ພິທີການ ຂອງ ພວກເຈົ້າ ສຳລັບ ການ ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ ໂດຍ ພວກລູກຊາຍ ຂອງເລວີ, ແລະ ການ ເປີດເຜີຍຂອງພວກເຈົ້າໃນ ສະຖານທີ່ ທີ່ ສັກສິດທີ່ສຸດ ຊຶ່ງ ໃນນັ້ນພວກເຈົ້າ ໄດ້ຮັບ ຄຳສັນທະນາ, ແລະ ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ການ ພິພາກສາຂອງພວກເຈົ້າ, ສຳລັບການເລີ່ມ ຕົ້ນ ຂອງການ ເປີດ ເຜີຍ ແລະ ຮາກຖານ ຂອງຊີໂອນ, ແລະ ສຳລັບລັດສະໝີພາບ, ກຽດຕິຍົດ, ແລະ ຂອງປະທານສັກສິດຂອງ ພົນລະເມືອງທັງໝົດຂອງນາງ, ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍພິທີການໃນບ້ານອັນສັກສິດຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ໄດ້ຖືກບັນຊາຢູ່ສະເໝີ ໃຫ້ສ້າງແດ່ນາມອັນສັກສິດຂອງເຮົາ.

40 ແລະ ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າວ່າ ໃຫ້ບ້ານນີ້ ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ແດ່ນາມຂອງເຮົາ, ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ເປີດ ເຜີຍພິທີການຂອງເຮົາໃນນັ້ນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນ ຂອງເຮົາ;

41 ເພາະ ເຮົາ ເຫັນ ວ່າ ສົມ ຄວນ ທີ່ ຈະ "ເປີດເຜີຍຕໍ່ສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ ເຖິງ ສິ່ງທີ່ຖືກ ເຊື່ອຊ້ອນໄວ້ນັບແຕ່ກ່ອນການ ວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ສິ່ງທີ່ກຽວກັບຍຸກ ສະໄໝຂອງ ຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ.

42 ແລະ "ເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້

ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ເຫັນທຸກສິ່ງທັງປວງກຽວ ກັບບ້ານຫລັງນີ້, ແລະ ຖານະປະໂລຫິດໃນ ນັ້ນ, ແລະ ສະຖານທີ່ ທີ່ມັນຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນ.

43 ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ສ້າງ ມັນ ໃນ ສະຖານທີ່ ຊຶ່ງພວກເຈົ້າ ໄດ້ຄິດໄຕ່ຕອງທີ່ ຈະສ້າງມັນ, ເພາະວ່ານັ້ນເປັນບ່ອນທີ່ເຮົາ ໄດ້ເລືອກໄວ້ໃຫ້ພວກເຈົ້າເພື່ອສ້າງມັນ.

44 ຖ້າພວກເຈົ້າທຳງານດ້ວຍສຸດກຳລັງ ຂອງພວກເຈົ້າ, ເຮົາຈະອຸທິດບ່ອນນັ້ນ ເພື່ອ ວ່າມັນຈະຖືກເຮັດໃຫ້ "ສັກສິດ.

45 ແລະ ຖ້າທາກຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຈະເຊື່ອ ພັງສຽງຂອງເຮົາ, ແລະ ສຽງຂອງ "ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ຜູ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ນຳ ພາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ພວກເຂົາ ຈະບໍ່ຖືກຍ້າຍອອກຈາກສະຖານທີ່ຂອງ ພວກເຂົາ.

46 ແຕ່ຖ້າທາກພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອພັງສຽງ ຂອງເຮົາ, ຫລື ສຽງຂອງຜູ້ຊາຍເຫລົ່ານີ້ ຜູ້ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກຳນົດໄວ້, ແລ້ວພວກເຂົາຈະບໍ່ ໄດ້ຮັບພອນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ພື້ນທີ່ສັກສິດມີມົນທົນ, ແລະ ພິທີການທີ່ ສັກສິດຂອງເຮົາ, ແລະ ກົດ, ແລະ ຖ້ອຍຄຳ ທີ່ສັກສິດຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ ພວກເຈົ້າ.

47 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຖ້າ ທາກພວກເຈົ້າສ້າງບ້ານແດ່ນາມຂອງເຮົາ, ແລະ ບໍ່ເຮັດສິ່ງທີ່ເຮົາກ່າວ, ເຮົາຈະບໍ່ປະຕິ ບັດຕາມ "ຄຳສາບານ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເຮັດກັບ ພວກເຈົ້າ, ທັງບໍ່ເຮັດໃຫ້ຄຳສັນຍາທີ່ພວກ

<p>39 ກ ອພຍ 29:7. ຄມພ ເຈີມ, ການເຈີມ. ຂ ຄມພ ພິທີການ—ພິທີ ການກະທຳແທນ. ຄ ຄພ 88:117. ງ ຄພ 13; 84:31; 128:24; ຈສ—ປ 1:69.</p>	<p>ຈ ອຊກ 41:4; ຄພ 45:32; 87:8; 101:22. 41 ກ ຫຼຸຊ 1:9. ຂ ຄພ 121:26–32. ຄ ອພຊ 1:9–10; ຄພ 27:13; 112:30. 42 ກ ຄພ 95:14–17.</p>	<p>44 ກ ຄມພ ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ. 45 ກ ຄພ 1:38. ຄມພ ສາດສະດາ. 47 ກ ຄມພ ຄຳສາບານ.</p>
---	---	--

ເຈົ້າຫວັງຈາກມີຂອງເຮົາສຳເລັດຜົນ, ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

48 ເພາະ ການທີ່ຈະໄດ້ຮັບພອນ, ພວກ ເຈົ້າ, ໂດຍວຽກງານຂອງພວກເຈົ້າເອງ, ຈະ ນຳ ການ ສາບ ແຂ່ງ, ພຣະພິ ໂລດ, ຄວາມ ເຄືອງແຄ້ນ, ແລະ ການພິພາກສາ ມາໃສ່ ຫົວຂອງພວກເຈົ້າເອງ, ໂດຍຄວາມໂງ່ຈ້າ ຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ໂດຍຄວາມໜ້າກຽດ ຊັງທັງປວງຂອງພວກເຈົ້າ, ຊຶ່ງພວກເຈົ້າປະ ຕິບັດຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

49 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບ ພວກເຈົ້າ, ວ່າເມື່ອເຮົາມອບບັນຍັດໃຫ້ແກ່ ບຸດຄົນ ໃດ ຂອງ ມະນຸດ ເພື່ອ ໃຫ້ເຮັດວຽກ ງານ ແດ່ ນາມ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ບຸດ ເຫລົ່າ ນັ້ນ ຂອງ ມະນຸດ ເຮັດ ດ້ວຍ ສູດກຳລັງ ຂອງ ພວກເຂົາ ແລະ ດ້ວຍທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຂົາ ມີ ເພື່ອເຮັດວຽກງານນັ້ນ, ແລະ ບໍ່ລົດລະ ການ ພາກ ພຽນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ສັດຕູຂອງພວກເຂົາມາ ໂຈມຕີພວກເຂົາ ແລະ ຂັດຂວາງພວກເຂົາ ຈາກການເຮັດ ວຽກງານນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາເຫັນສົມຄວນທີ່ ຈະບໍ່ ຮຽກຮ້ອງວຽກງານນັ້ນອີກຕໍ່ໄປຈາກ ມີຂອງບຸດເຫລົ່ານັ້ນ ຂອງ ມະນຸດ, ແຕ່ ຈະ ຍອມຮັບເຄື່ອງຖວາຍຂອງພວກເຂົາ.

50 ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ການລ່ວງ ລະເມີດກົດ ແລະ ບັນຍັດທີ່ສັກສິດຂອງ ເຮົາ, ເຮົາ ຈະ ມາ ຍ້ຽມຢາມເທິງຫົວຂອງ ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຂັດຂວາງວຽກງານຂອງ ເຮົາ, ຈົນເຖິງຄົນ ລຸ້ນທິສາມ ແລະ ທີ່ສີ່, ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາ ບໍ່ກັບໃຈ, ແລະ ກຽດ ຊັງເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

51 ສະນັ້ນ, ເພາະ ດ້ວຍເຫດນີ້, ເຮົາຈຶ່ງ ຍອມຮັບເຄື່ອງຖວາຍຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ຜູ້ ເຮົາໄດ້ບັນຊາໃຫ້ສ້າງເມືອງ ແລະ ບ້ານ ແດ່ນາມຂອງເຮົາ, ໃນ ເຂດແຈກສັນ, ລັດ ມີເຊີຣີ, ແລະ ຖືກຂັດຂວາງໂດຍສັດຕູຂອງ ພວກເຂົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະ ເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

52 ແລະ ເຮົາ ຈະ ຕອບ ການ ພິ ພາກ ສາ, ພຣະພິໂລດ, ແລະ ຄວາມເຄືອງແຄ້ນ, ການ ຄວນ ຄາງ, ແລະ ຄວາມ ເຈັບ ປວດ, ແລະ ການຂົບແຂ້ວຄັງວພັນຢູ່ເທິງຫົວຂອງ ພວກເຂົາ, ຈົນເຖິງຄົນລຸ້ນທິສາມ ແລະ ທີ່ ສີ່, ຕາບ ໃດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ກັບ ໃຈ, ແລະ ກຽດຊັງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະ ເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

53 ແລະ ການນີ້ ເຮົາເຮັດໄປເພື່ອເປັນ ຕົວຢ່າງໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ເພື່ອການປອບ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ກ່ຽວ ກັບ ທຸກ ຄົນ ຜູ້ ໄດ້ ຖືກບັນຊາໃຫ້ເຮັດວຽກງານ ແລະ ຖືກຂັດ ຂວາງ ໂດຍ ມີ ຂອງ ສັດ ຕູ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ໂດຍການກົດຂີ່, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງ ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

54 ເພາະເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ຈະ ຊ່ວຍ ເຫລືອອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງທຸກຄົນຂອງພວກ ເຈົ້າຜູ້ທີ່ມີໃຈ ບໍ່ລິສຸດ, ແລະ ໄດ້ຖືກ ຂ້າ ໃນແຜ່ນດິນລັດມີເຊີຣີ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ກ່າວ.

55 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ເຮົາບັນຊາ ພວກເຈົ້າອີກໃຫ້ສ້າງ ບ້ານແດ່ນາມຂອງ

<p>48 ກ ພບຍ 28:15. 49 ກ ຄມພ ພາກພຽນ, ຄວາມພາກພຽນ. ຂ ຄພ 56:4; 137:9. 50 ກ ມຊຍ 12:1. ຂ ພບຍ 5:9;</p>	<p>ຄພ 98:46–47. ຄ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. 51 ກ ຄພ 115:11. ຂ ຄມພ ເຂດແຈກສັນ, ລັດມີເຊີຣີ (ສະຫະ ລັດອາເມຣິກາ).</p>	<p>52 ກ ຄພ 121:11–23. 54 ກ ຄມພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິ ສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ. ຂ ຄພ 98:13; 103:27–28. 55 ກ ຄພ 127:4.</p>
---	---	--

ເຮົາ, ແມ່ນ ແຕ່ ໃນ ບ່ອນ ນີ້, ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຈິນສູດ ຕົນ ເອງ ຕໍ່ ເຮົາ ວ່າ ພວກ ເຈົ້າ ຊື່ສັດ ໃນ ທຸກ ສິ່ງ ທັງ ປວງ ອັນ ໃດ ກໍ່ ຕາມ ທີ່ ເຮົາ ບັນຊາ ພວກ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ວ່າ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ໃຫ້ ພອນ ແກ່ ພວກ ເຈົ້າ, ແລະ ສວມ ມົງ ກຸດ ພວກ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ກຽດ ຕິຍົດ, ຄວາມ ເປັນ ອະ ມະ ຕະ, ແລະ ຊີວິດ ນິລັນ ດອນ.

56 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ, ກ່ຽວ ກັບ "ບ້ານ ພັກ ຊຶ່ງ ເຮົາ ໄດ້ ບັນຊາ ພວກ ເຈົ້າ ໃຫ້ ສ້າງ ເພື່ອ ໃຫ້ ຄົນ ຕ່າງ ດ້າວ ໄດ້ ພັກ ເຊົາ, ໃຫ້ ສ້າງ ມັນ ແດ່ ນາມ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ໃຫ້ ນາມ ຂອງ ເຮົາ ຢູ່ ເທິງ ນັ້ນ, ແລະ ໃຫ້ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ໂຈເຊັບ ແລະ ຄົວເຮືອນ ຂອງ ລາວ ມີ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ນັ້ນ, ຈາກ ລຸ້ນ ສູ່ ລຸ້ນ.

57 ເພາະ ເຮົາ ໄດ້ ມອບ ການ ເຈີມ ນີ້ ໄວ້ ເທິງ ຫົວ ຂອງ ລາວ, ວ່າ ພອນ ຂອງ ລາວ ຈະ ຖືກ ໃຫ້ ໄວ້ ເທິງ ຫົວ ຂອງ ລູກ ຫລານ ຂອງ ລາວ ຫລັງ ຈາກ ລາວ.

58 ແລະ ເຮົາ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ "ອັບ ຣາ ຮາມ ກ່ຽວ ກັບ ຕະກູນ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ສັນ ໃດ, ເຮົາ ກໍ່ ກ່າວ ກັບ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ໂຈເຊັບ ສັນ ນັ້ນ ວ່າ: ຜ່ານ ເຈົ້າ ແລະ ຜ່ານ ລູກ ຫລານ ຂອງ ເຈົ້າ ຕະກູນ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ພອນ.

59 ສະ ນັ້ນ, ໃຫ້ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ໂຈເຊັບ ແລະ ລູກ ຫລານ ຂອງ ລາວ ຫລັງ ຈາກ ລາວ ມີ ບ່ອນ ຢູ່ ໃນ ບ້ານ ນັ້ນ, ຈາກ ລຸ້ນ ສູ່ ລຸ້ນ, ຕະຫລອດ ການ ແລະ ຕະຫລອດ ໄປ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ.

60 ແລະ ໃຫ້ ຊື່ ຂອງ ບ້ານ ນັ້ນ ຖືກ ເອີ້ນ ວ່າ ບ້ານ ນາວູ; ແລະ ໃຫ້ ມັນ ເປັນ ບ່ອນ ພັກ ພາ ອາໄສ ທີ່ ເບີກ ບານ ໃຈ ສຳລັບ ມະນຸດ, ແລະ

ເປັນ ສະຖານ ທີ່ ພັກ ຜ່ອນ ສຳລັບ ຄົນ ເດີນ ທາງ ທີ່ ອິດ ເມື່ອ ຍ, ເພື່ອ ວ່າ ເຂົາ ຈະ ໄຕ່ ຕອງ ເຖິງ ລັດ ສະໝິພາບ ຂອງ ຊີໂອນ, ແລະ ລັດ ສະໝິພາບ ຂອງ ທີ່ ນີ້, ຫີນ ເລົາ ເອກ ຂອງ ມັນ;

61 ເພື່ອ ວ່າ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຄຳ ແນະນຳ ຈາກ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ຜູ້ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ຕັ້ງ ໄວ້ ເປັນ ດັ່ງ "ພຶດ ພັນ ທີ່ ມີ ຊື່ ສຽງ, ແລະ ເປັນ ດັ່ງ ຄົນ ຍາມ ຢູ່ ເທິງ ກຳ ແພງ ຂອງ ນາງ.

62 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ ໃຫ້ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ຈອດ ມຽວ ເລີ, ແລະ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ໄລ ມັນ ໄວ້, ແລະ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ຈອນ ສະ ໄນ ເດີ, ແລະ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ພິເຕີ ຣໍສ, ວາງ ລະ ບຽບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເອງ, ແລະ ກຳ ນົດ ຄົນ ໜຶ່ງ ໃນ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ເປັນ ປະທານ ດູແລກຸ່ມ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເພື່ອ ຈຸດ ປະສົງ ໃນ ການ ສ້າງ ບ້ານ ນັ້ນ.

63 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຕ້ອງ ຕັ້ງ ກົດ ຂຶ້ນ, ຊຶ່ງ ໂດຍ ການ ນີ້ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຫຸ້ນ ເພື່ອ ການ ສ້າງ ບ້ານ ນັ້ນ.

64 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ໜ້ອຍ ກວ່າ ຫ້າ ສິບ ໂດລາ ສຳລັບ ຫຸ້ນ ໜຶ່ງ ໃນ ບ້ານ ນັ້ນ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ອະນຸຍາດ ໃຫ້ ຮັບ ເອົາ ໜຶ່ງ ໝື່ນ ຫ້າ ພັນ ໂດລາ ຈາກ ຄົນ ໃດ ຄົນ ໜຶ່ງ ເປັນ ຄ່າ ຫຸ້ນ ໃນ ບ້ານ ນັ້ນ.

65 ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ອະນຸຍາດ ໃຫ້ ຮັບ ເອົາ ຫລາຍ ກວ່າ ໜຶ່ງ ໝື່ນ ຫ້າ ພັນ ໂດລາ ຈາກ ຄົນ ໃດ ຄົນ ໜຶ່ງ ເປັນ ຄ່າ ຫຸ້ນ.

66 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ອະນຸ ຍາດ ໃຫ້ ຮັບ ເອົາ ໜ້ອຍ ກວ່າ ຫ້າ ສິບ ໂດລາ ຈາກ ຄົນ ໃດ ຄົນ ໜຶ່ງ ເປັນ ຄ່າ ຫຸ້ນ ໃນ ບ້ານ ນັ້ນ.

<p>55 ຂ ອຣຮ 3:25. 56 ກ ຄພ 124:22-24. 58 ກ ປຖກ 12:3; 22:18; ອຣຮ 2:11.</p>	<p>ຄມພ ອັບຣາຮາມ. ຂ ຄພ 110:12. ຄມພ ພັນທະສັນຍາ ຂອງ ອັບຣາຮາມ.</p>	<p>61 ກ ອຊຢ 61:3; ອຊກ 34:29. ຂ ຄມພ ຍາມ, ຄົນຍາມ.</p>
---	---	---

67 ແລະ ພວກເຂົາ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ອະນຸຍາດ ໃຫ້ ຮັບ ເອົາ ຄົນ ໃດ ຄົນ ໜຶ່ງ, ເປັນ ຜູ້ ຖື ຫຸ້ນ ໃນ ບ້ານ ນີ້, ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ຄົນ ດຽວ ກັນ ນັ້ນ ຈະ ຈ່າຍ ຄ່າ ຫຸ້ນ ໄວ້ ໃນ ມື ຂອງ ພວກເຂົາ ໃນ ເວລາ ທີ່ ເຂົາ ຮັບ ເອົາ ຫຸ້ນ;

68 ແລະ ຕາມ ສັດສ່ວນ ຂອງ ຈຳນວນ ເງິນ ຄ່າ ຫຸ້ນ ທີ່ ເຂົາ ຈ່າຍ ໄວ້ ໃນ ມື ຂອງ ພວກເຂົາ, ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຫຸ້ນ ໃນ ບ້ານ ນັ້ນ; ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ບໍ່ ຈ່າຍ ໄວ້ ໃນ ມື ຂອງ ພວກເຂົາ, ແລ້ວ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ຫຸ້ນ ໃດ ໆ ໃນ ບ້ານ ນັ້ນ.

69 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ຄົນ ໃດ ກໍ່ ຕາມ ທີ່ ໄດ້ ຈ່າຍ ຄ່າ ຫຸ້ນ ໄວ້ ໃນ ມື ຂອງ ພວກເຂົາ ມັນ ຈະ ເປັນ ຄ່າ ຫຸ້ນ ໃນ ບ້ານ ນັ້ນ, ສຳລັບ ຕົວ ເຂົາ, ແລະ ສຳລັບ ລູກ ຫລານ ລຸ້ນ ຫລັງ ຈາກ ເຂົາ, ຈາກ ລຸ້ນ ສູ່ ລຸ້ນ, ຕາບ ໃດ ທີ່ ເຂົາ ແລະ ທາຍາດ ຂອງ ເຂົາ ຈະ ຖື ຫຸ້ນ ນັ້ນ ຢູ່, ແລະ ບໍ່ ຂາຍ ຫລື ນຳ ຫຸ້ນ ໄປ ຈາກ ມື ຂອງ ພວກເຂົາ ໂດຍ ຄວາມ ເຕັມ ໃຈ ແລະ ການ ກະທຳ ຂອງ ພວກເຂົາ ເອງ, ຖ້າ ຫາກ ພວກເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ຕາມ ຄວາມ ປະສົງ ຂອງ ເຮົາ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ.

70 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າ ວ່າ ຖ້າ ຫາກ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ຈອດ ມຽວ ເລີ, ແລະ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ໄລມັນ ໄວ້, ແລະ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ຈອນ ສະໄໝ ເດີ, ແລະ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ພິເຕີ ຮໍສ໌, ໄດ້ ຮັບ ຫຸ້ນ ໃດ ໄວ້ ໃນ ມື ຂອງ ພວກເຂົາ, ເປັນ ເງິນ, ຫລື ເປັນ ຊັບສິນ ຊຶ່ງ ໃນ ນັ້ນ ພວກເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ຕາມ ມູນຄ່າ ແທ້ ຂອງ ເງິນ, ພວກເຂົາ ຈະ ບໍ່ ນຳ ສ່ວນ ໃດ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ຂອງ ຄ່າ ຫຸ້ນ ນັ້ນ ໄປ ເພື່ອ ເຮັດ ຈຸດ ປະສົງ ອື່ນ ໃດ, ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ໃນ ບ້ານ ນັ້ນ.

71 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກເຂົາ ນຳ ເອົາ ສ່ວນ ໃດ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ຂອງ ຫຸ້ນ ນັ້ນ ໄປ ບ່ອນ ອື່ນ, ຍົກ

ເວັ້ນ ແຕ່ ໃນ ບ້ານ ນັ້ນ, ໂດຍ ປາດ ສະ ຈາກ ການ ຍິນຍອມ ຂອງ ຜູ້ ຖື ຫຸ້ນ, ແລະ ບໍ່ ຈ່າຍ ຄົນ ໃຫ້ ສີ່ ເທົ່າ ສຳລັບ ຫຸ້ນ ທີ່ ພວກເຂົາ ໄດ້ ເອົາ ໄປ ບ່ອນ ອື່ນ, ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ໃນ ບ້ານ ນັ້ນ, ແລ້ວ ພວກເຂົາ ຈະ ຖືກ ສາບ ແຊ່ງ, ແລະ ຈະ ຖືກ ຍ້າຍ ອອກ ຈາກ ຕຳແໜ່ງ ຂອງ ພວກເຂົາ, ອົງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ; ເພາະ ເຮົາ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ຄື ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ຈະ ຖືກ "ເຍາະ ເຍີ້ຍ ບໍ່ ໄດ້ ໃນ ເລື່ອງ ໃດ ກໍ່ ຕາມ ໃນ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້.

72 ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າ, ໃຫ້ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ໂຈເຊັບ ຈ່າຍ ຄ່າ ຫຸ້ນ ໄວ້ ໃນ ມື ຂອງ ພວກເຂົາ ເພື່ອ ການ ສ້າງ ບ້ານ ນັ້ນ, ຕາມ ທີ່ ລາວ ເຫັນ ວ່າ ດີ; ແຕ່ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ໂຈເຊັບ ບໍ່ ສາມາດ ຈ່າຍ ຄ່າ ຫຸ້ນ ເກີນ ກວ່າ ໜຶ່ງ ໝື່ນ ຫ້າ ພັນ ໂດລາ ໃນ ບ້ານ ນັ້ນ, ຫລື ໜ້ອຍ ກວ່າ ຫ້າ ສິບ ໂດລາ ກໍ່ ບໍ່ ໄດ້; ທັງ ຄົນ ອື່ນ ໃດ ກໍ່ ເຮັດ ບໍ່ ໄດ້, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ.

73 ແລະ ມີ ຄົນ ອື່ນ ໆ ນຳ ອີກ ຜູ້ ທີ່ ຢາກ ຮູ້ ຄວາມ ປະສົງ ຂອງ ເຮົາ ກ່ຽວ ກັບ ພວກເຂົາ, ເພາະ ວ່າ ພວກເຂົາ ໄດ້ ຂໍ ສິ່ງ ນີ້ ຈາກ ມື ເຮົາ.

74 ສະນັ້ນ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າ ກ່ຽວ ກັບ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ວິນສັນ ໄນ້, ຖ້າ ຫາກ ລາວ ຈະ ເຮັດ ຕາມ ຄວາມ ປະສົງ ຂອງ ເຮົາ, ກໍ່ ໃຫ້ ລາວ ຊື້ ຫຸ້ນ ໃນ ບ້ານ ນັ້ນ ສຳລັບ ຕົວ ລາວ ເອງ, ແລະ ສຳລັບ ລູກ ຫລານ ຂອງ ລາວ ຫລັງ ຈາກ ລາວ, ຈາກ ລຸ້ນ ສູ່ ລຸ້ນ.

75 ແລະ ໃຫ້ ລາວ ເບັງ ສຽງ ຂອງ ລາວ ໃຫ້ ດົນ ນານ ແລະ ດັງ, ໃນ ທ່າມ ກາງ ຜູ້ ຄົນ, ເພື່ອ "ອ້ອນ ວອນ ສິດ ທີ່ ຂອງ ຄົນ ຍາກ ຈົນ ແລະ ຄົນ ຂັດສົນ; ແລະ ບໍ່ ໃຫ້ ລາວ ລົ້ມ ເຫລວ, ທັງ ບໍ່ ໃຫ້ ລາວ ທີ່ ຖອຍ ໃຈ; ແລະ ເຮົາ ຈະ ຍອມ ຮັບ ເອົາ ເຄື່ອງ ຖວາຍ ຂອງ ລາວ,

71 ກ ຄລຕ 6:7. 75 ກ ສພສ 31:9. 2 ປຖກ 4:4-5; ມຊ 5:18-28.

ເພາະມັນຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນກັບເຮົາເໝືອນດັ່ງ
ເຄື່ອງຖວາຍຂອງກາອິນ, ເພາະລາວຈະ
ເປັນຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

76 ໃຫ້ຄອບຄົວຂອງລາວປິຕິຍິນດີ ແລະ
ຫັນໃຈຂອງພວກເຂົາໄປຈາກຄວາມທຸກ
ຍາກລຳບາກ; ເພາະເຮົາໄດ້ເລືອກລາວ
ແລະ ໄດ້ເຈີມລາວ, ແລະ ລາວຈະໄດ້ຮັບ
ກຽດ ໃນທ່າມກາງຄົວເຮືອນຂອງລາວ,
ເພາະເຮົາຈະໃຫ້ອະໄພບາບທັງໝົດຂອງ
ລາວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ. ອາແມນ.

77 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບ
ພວກເຈົ້າວ່າ ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໄຮຣຳ
ຊື່ທຸ້ນໃນບ້ານນັ້ນ ຕາມທີ່ລາວເຫັນວ່າດີ,
ສຳລັບຕົວລາວເອງ ແລະ ລູກຫລານຂອງ
ລາວຫລັງຈາກລາວ, ຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ.

78 ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໄອເຊັກ ກາ
ແລນ ຊື່ທຸ້ນໃນບ້ານນັ້ນ; ເພາະເຮົາ, ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຮັກລາວເພາະວຽກງານທີ່ລາວ
ໄດ້ເຮັດ, ແລະ ຈະໃຫ້ອະໄພບາບທັງໝົດ
ຂອງລາວ; ສະນັ້ນ, ໃຫ້ລາວຖືກຈື່ຈຳວ່າມີ
ລາຍໄດ້ໃນບ້ານນັ້ນຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ.

79 ໃຫ້ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໄອເຊັກ ກາ
ແລນ ຖືກກຳນົດໄວ້ໃນບັນດາພວກເຈົ້າ,
ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ
ວິວລຽມ ມາກສ໌, ແລະ ໄດ້ຮັບພອນຈາກ
ລາວ, ເພື່ອຈະໄປກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ
ໄຮຣຳ ເພື່ອບັນລຸວຽກງານທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ
ເຮົາ ໂຈເຊັບ ຈະ ຊື່ ໃຫ້ ພວກເຂົາເຫັນ,
ແລະ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບພອນຢ່າງຫລວງ
ຫລາຍ.

80 ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ວິວລຽມ ມາກສ໌
ຈ່າຍຄ່າທຸ້ນໄວ້ໃນບ້ານນັ້ນ, ຕາມທີ່ລາວ
ເຫັນວ່າດີ, ສຳລັບຕົວລາວເອງ ແລະ ລູກ
ຫລານຂອງລາວ, ຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ.

81 ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ເຮັນຣີ ຈີ ເຊີ
ວູດ ຈ່າຍຄ່າທຸ້ນໄວ້ໃນບ້ານນັ້ນ, ຕາມທີ່
ລາວເຫັນວ່າດີ, ສຳລັບຕົວລາວເອງ ແລະ
ລູກຫລານຂອງລາວຫລັງຈາກລາວ, ຈາກ
ລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ

82 ໃຫ້ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ວິວລຽມ ລໍ
ຈ່າຍຄ່າທຸ້ນໄວ້ໃນບ້ານນັ້ນ, ສຳລັບຕົວ
ລາວເອງ ແລະ ລູກຫລານຂອງລາວຫລັງ
ຈາກລາວ, ຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ.

83 ຖ້າ ຫາກ ລາວ ຈະ ເຮັດ ຕາມ ຄວາມ
ປະສົງຂອງເຮົາ ກໍຢ່າໃຫ້ລາວພາຄອບຄົວ
ຂອງລາວໄປຍັງຜືນແຜ່ນດິນທາງຕາເວັນ
ອອກ, ແມ່ນ ແຕ່ ໄປ ຫາ ເມືອງ ເຄີດແລນ;
ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຈະສ້າງສາເມືອງເຄີດແລນຂຶ້ນ, ແຕ່ເຮົາ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ຕຽມໄມ້ແສ້ໄວ້ຊັງນຕີ
ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ.

84 ແລະ ກັບ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ແອວ
ມອນ ແບບບິດ, ມີຫລາຍເລື່ອງທີ່ເຮົາບໍ່ພໍ
ໃຈ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວໄດ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈະ
ສະຖາປະນາຄຳແນະນຳຂອງລາວເອງ
ຂຶ້ນແທນຄຳແນະນຳທີ່ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໄວ້,
ແມ່ນແຕ່ຄຳແນະນຳຂອງຝ່າຍປະທານສູງ
ສຸດຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ; ແລະ
ລາວໄດ້ຕັ້ງງົວ "ຄຳຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງ
ເຮົານະມັດສະການ.

85 ຢ່າໃຫ້ຄົນໃດ "ໄປຈາກສະຖານທີ່ນີ້
ຜູ້ທີ່ໄດ້ມາຫາສະຖານທີ່ນີ້ທີ່ພະຍາຍາມຮັກ
ສາບັນຍັດຂອງເຮົາ.

86 ຖ້າຫາກພວກເຂົາມີຊີວິດຢູ່ທີ່ນີ້ ກໍ
ໃຫ້ພວກເຂົາມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອເຮົາ; ແລະ ຖ້າ
ຫາກພວກເຂົາຕາຍ ກໍໃຫ້ພວກເຂົາຕາຍ
ເພື່ອເຮົາ; ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ "ພັກ
ຜ່ອນ ຈາກ ວຽກ ງານ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພວກ

84 ກ ອພຍ 32:2–4.
85 ກ ລກ 9:62.

86 ກ ພນມ 14:13.
ຄມພ ທີ່ສຸຂະເສີມ;

ພັກຜ່ອນ.

ເຂົາຢູ່ທີ່ນີ້, ແລະ ຈະທຳງານ ຂອງພວກ
ເຂົາຕໍ່ໄປ.

87 ສະນັ້ນ, ໃຫ້ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ
ວົວລຽມ ໄວ້ວາງ ໃຈ ໃນ ເຮົາ, ແລະ ເຊົາ
ຢ້ານກົວກ່ຽວກັບຄອບຄົວຂອງລາວ, ເພາະ
ຄວາມເຈັບປ່ວຍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ. ຖ້າຫາກ
ພວກເຈົ້າ ັຮັກເຮົາ, ຈຳຮັກສາບັນຍັດຂອງ
ເຮົາ; ແລະ ຄວາມເຈັບປ່ວຍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ
ຈະ ນຳລັດສະໝີພາບມາສູ່ພວກເຈົ້າ.

88 ໃຫ້ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ວົວລຽມ ໄປ
ແລະ ປະກາດພຣະກິດຕິຄຸນອັນເປັນນິດ
ຂອງ ເຮົາ ດ້ວຍ ສຽງ ອັນ ດັງ, ແລະ ດ້ວຍ
ຄວາມ ຊື່ນ ຊົມ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່, ດັ່ງ ທີ່ ັພຣະ
ວິນຍານຂອງເຮົາຈະດົນໃຈລາວ, ແກ່ຜູ້ອາ
ໄສຂອງເມືອງວໍຊໍ, ແລະ ແກ່ຜູ້ອາໄສຂອງ
ເມືອງຄາດເທດນຳອີກ, ແລະ ແກ່ຜູ້ອາໄສ
ຂອງເມືອງເບີລິງຕັນ, ແລະ ແກ່ຜູ້ອາໄສ
ຂອງເມືອງແມອດີເຊິນ, ແລະ ຄອຍຖ້າຄຳ
ແນະນຳເພີ່ມເຕີມດ້ວຍຄວາມອົດທົນ ແລະ
ຢ່າງພາກພຽນຢູ່ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສາມັນ
ຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

89 ຖ້າ ຫາກ ລາວ ຈະ ເຮັດ ຕາມ ຄວາມ
ປະສົງ ຂອງ ເຮົາ ກໍ ໃຫ້ ລາວ ເຊື່ອ ພັງ ຄຳ
ແນະນຳ ຂອງ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ໂຈເຊັບ
ນັບ ແຕ່ ນີ້ ເປັນ ຕົ້ນ ໄປ, ແລະ ດ້ວຍ ກຳລັງ
ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງລາວໃຫ້ລາວສະ
ໜັບສະໜູນ ັສິດທິຂອງຄົນຍາກຈົນ, ແລະ
ພິມ ະຄຳ ແປ ໃໝ່ ຂອງຄຳອັນສັກສິດຂອງ
ເຮົາໃຫ້ແກ່ຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

90 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ລາວ ຈະ ເຮັດ ການ ນີ້

ເຮົາຈະ ັວຍພອນລາວດ້ວຍພອນຢ່າງ
ຫລວງຫລາຍ, ເພື່ອວ່າລາວ ຈະບໍ່ຖືກປະ
ຖິ້ມ, ຫລື ພົບ ເຫັນ ລູກ ຫລານ ຂອງ ລາວ
ອອກໄປ ະຂ້ອາຫານ.

91 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ
ແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ໃຫ້ຜູ້ຮັບ
ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ວົວລຽມ ຖືກກຳນົດ, ແຕ່ງ
ຕັ້ງ, ແລະ ເຈີມ, ໃຫ້ເປັນທີ່ປຶກສາໃຫ້ແກ່
ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ, ແທນຜູ້ຮັບ ໃຊ້
ຂອງເຮົາ ໄຮຣຳ, ເພື່ອວ່າຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ
ໄຮຣຳ ຈະໄດ້ຮັບຕຳແໜ່ງຖານະປະໂລຫິດ
ແລະ ັປິຕູ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກກຳນົດໃຫ້ລາວ ໂດຍ
ພໍ່ຂອງລາວ, ໂດຍພອນ ແລະ ໂດຍສິດນຳ
ອີກ;

92 ເພື່ອວ່ານັບແຕ່ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ລາວຈະ
ຖືຂໍ້ກະແຈຂອງ ັປິຕູພອນໄວ້ເທິງຫົວຂອງ
ຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງເຮົາ,

93 ເພື່ອວ່າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ລາວໃຫ້ພອນ
ຈະໄດ້ຮັບພອນ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ລາວ
ັສາບ ແຊ່ງ ຈະ ຖືກສາບ ແຊ່ງ; ເພື່ອວ່າສິ່ງ
ໃດກໍຕາມທີ່ລາວຈະ ະຜູກມັດເທິງແຜ່ນດິນ
ໂລກ ສິ່ງນັ້ນ ຈະ ຖືກຜູກມັດ ໃນ ສະຫວັນ;
ແລະ ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ລາວຈະແກ້ໃຫ້ຫລຸດ
ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ສິ່ງນັ້ນ ຈະ ຖືກ ແກ້ ໃຫ້
ຫລຸດໃນສະຫວັນ.

94 ແລະ ຈາກເວລານີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ເຮົາ
ຈະກຳນົດກັບລາວວ່າ ລາວ ຈະເປັນສາດ
ສະດາ, ແລະ ັຜູ້ພະຍາກອນ, ແລະ ຜູ້ເປີດ
ເຜີຍ ແກ່ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ ເຮົາ, ເຊັ່ນ
ດຽວກັບຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ;

<p>87 ກ ຍຮ 14:15. ຂ ຄພ 121:8; 122:7.</p> <p>88 ກ ຄພພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະ ເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າອົງເປັນ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.</p> <p>89 ກ ຄພ 78:3. ຂ ອສ ການແປພຣະຄຣິສຕະ</p>	<p>ທຳຄຳພີຂອງໂຈ ເຊັບ ສະນິດ.</p> <p>90 ກ ຄພພ ພອນ, ໃຫ້ ພອນ, ເປັນພອນ. ຂ ພສສ 37:25.</p> <p>91 ກ ຄພ 107:39-40. ຄພພ ປິຕູ, ແຫ່ງປິຕູ.</p>	<p>92 ກ ຄພພ ປິຕູພອນ. 93 ກ ຄພ 132:45-47. ຂ ມຫ 16:19. ຄພພ ຜະນຶກ, ການຜະນຶກ.</p> <p>94 ກ ຄພ 107:91-92. ຄພພ ຜູ້ພະຍາກອນ.</p>
---	--	--

95 ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ກະທຳໃນຄວາມສອດຄ່ອງກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບນຳ ອີກ; ແລະ ວ່າ ລາວ ຈະ ຮັບ ເອົາ ຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ, ຜູ້ຈະສະແດງ "ຂໍ້ກະແຈແກ່ລາວ ຊຶ່ງໂດຍສິ່ງນີ້ ລາວຈະຂໍ ແລະ ໄດ້ຮັບ, ແລະ ຖືກສວມມົງກຸດດ້ວຍພອນ, ແລະ ລັດສະໝີພາບ, ແລະ ກຽດຕິຍົດ, ແລະ ຖານະປະໂລຫິດ, ແລະ ຂອງປະທານຂອງຖານະປະໂລຫິດອັນດຽວກັນນັ້ນ, ຊຶ່ງຄັ້ງໜຶ່ງເຄີຍໄດ້ມອບໃຫ້ລາວທີ່ເຄີຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ະອລິເວີ ຄາວເດີຣີ;

96 ເພື່ອວ່າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໄຮຣຳ ຈະໄດ້ກ່າວ ເປັນ ພະຍານ ເຖິງ ສິ່ງ ທີ່ ເຮົາ ຈະສະແດງແກ່ລາວ, ເພື່ອວ່າຊື່ຂອງລາວຈະມີຢູ່ໃນຄວາມຊົງຈຳຢ່າງມີກຽດຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ, ຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ.

97 ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ວິວລຽມ ລໍ ໄດ້ຮັບຂໍ້ກະແຈນຳອີກ ຊຶ່ງໂດຍສິ່ງນີ້ ລາວຈະຂໍ ແລະ ໄດ້ຮັບພອນ; ໃຫ້ລາວ "ຖ່ອມຕົວຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ແລະ ປາດສະຈາກ ະອຸປາຍ, ແລະ ລາວ ຈະ ໄດ້ຮັບ ຈາກພຣະ ວິນຍານຂອງ ເຮົາ, ແມ່ນ ແຕ່ ະພຣະ ຜູ້ປອບ ໂຍນ, ຊຶ່ງຈະສະແດງຄວາມຈິງຂອງທຸກເລື່ອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ລາວ, ແລະ ຈະ ມອບ ໃຫ້ລາວ, ໃນຊົ່ວໂມງນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ລາວຈະກ່າວ.

98 ແລະ "ເຄື່ອງໝາຍ ເຫລົ່ານີ້ ຈະ ຕິດຕາມ ລາວ—ລາວ ຈະ ະປິ່ນ ບົວ ຄົນ ເຈັບປ່ວຍ, ລາວ ຈະ ຂັບ ໄລ່ ຜີ ຮ້າຍ ອອກ ໄປ, ແລະ ຈະ ໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍ ຈາກຄົນທີ່ຈະວາງຢາພິດຮ້າຍເຖິງຕາຍແກ່ລາວ;

99 ແລະ ລາວຈະຖືກນຳໄປຕາມທາງທີ່ ງ "ພິດບໍ່ສາມາດຕອດສົນໜ່ອງຂອງລາວ, ແລະ ລາວຈະທະຍານຂຶ້ນສູງ ໃນມະໂນພາບແຫ່ງ ະຄວາມນຶກຄິດຂອງລາວເໝືອນຢູ່ເທິງປົກຂອງນົກອິນຊີ.

100 ແລະ ຖ້າຫາກເຮົາຈະໃຫ້ລາວເຮັດໃຫ້ຄົນຕາຍເປັນຄົນມາ, ກໍຢ່າໃຫ້ລາວຍັບຍັ້ງສູງຂອງລາວໄວ້.

101 ສະນັ້ນ, ໃຫ້ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ວິວລຽມ ເບັງ ສຽງ ດັງ ແລະ ຢ່າ ຍັບ ຍັ້ງ, ດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ ແລະ ຄວາມປິຕິຍົນດີ, ແລະ ດ້ວຍໂຮຊັນນາແດ່ພຣະອົງຜູ້ປະທັບຢູ່ເທິງພຣະບັນລັງຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດ ໄປ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

102 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ເຮົາມີພາລະກິດເກັບໄວ້ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ວິວລຽມ, ແລະ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ໄຮຣຳ, ແລະ ສຳ ລັບ ພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ຢູ່ບ້ານຕໍ່ໄປ, ເພາະຕ້ອງການລາວ. ສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້ໃນພາຍຫລັງ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

103 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຖ້າຫາກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ "ຊິດນີ ຈະຮັບໃຊ້ເຮົາ ແລະ ເປັນທີ່ປຶກສາໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ, ກໍໃຫ້ລາວລຸກຂຶ້ນ ແລະ ອອກມາຍືນຢູ່ໃນໜ້າທີ່ຂອງການເອີ້ນຂອງລາວ, ແລະ ຖ່ອມຕົວຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ.

104 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ລາວ ຈະ ຖວາຍ

95 ກ ຄພ 6:28.
 ຂ ຄພ ຄາວເດີຣີ, ອໍລິເວີ.
 97 ກ ຄພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ.
 ຂ ຄພ ມານຍາ.

ຄ ຄພ ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ.
 98 ກ ມຣກ 16:17-18.
 ຄພ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານ.
 ຂ ຄພ ປິ່ນບົວ, ການປິ່ນບົວ.

99 ກ ຄພ 84:71-73.
 ຂ ອພຍ 19:4;
 ອຊຢ 40:31.
 103 ກ ຄພ ຮິກດອນ, ຊິດນີ.

ເຄື່ອງຖວາຍອັນເປັນທີ່ຍອມຮັບແກ່ເຮົາ, ແລະ ການ ຍອມ ຮັບ, ແລະ ຍັງ ຢູ່ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເຮົາ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ, ຈະ ປິ່ນ ປົວ ລາວ ເພື່ອ ວ່າ ລາວ ຈະ ໄດ້ ຫາຍ ດີ; ແລະ ລາວ ຈະ ເບິ່ງ ສຽງ ຂອງ ລາວ ອີກ ຢູ່ ເທິງ ພູ, ແລະ ເປັນ ຜູ້ ປະ ກາດ ແທນ ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ເຮົາ.

105 ໃຫ້ ລາວ ມາ ແລະ ຕັ້ງ ຖິ່ນ ຖານ ຄອບ ຄົວ ຂອງ ລາວ ຢູ່ ໃນ ຄຸ້ມ ທີ່ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ໂຈ ເຊັບ ອາ ໄສ ຢູ່.

106 ແລະ ໃນ ການ ເດີນ ທາງ ທັງ ພົດ ຂອງ ລາວ, ໃຫ້ ລາວ ເບິ່ງ ສຽງ ຂອງ ລາວ ດັ່ງ ກັບ ສຽງ ແກ, ແລະ ເຕືອນ ຜູ້ ອາ ໄສ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ໃຫ້ ຫລົບ ໜີ ຈາກ ພຣະ ພິ ໂລດ ທີ່ ຈະ ມາ ເຖິງ.

107 ໃຫ້ ລາວ ຊ່ວຍ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ໂຈ ເຊັບ, ແລະ ໃຫ້ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ວົວ ລຽມ ລໍ ຊ່ວຍ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ໂຈ ເຊັບ ນຳ ອີກ, ໃນ ການ ອອກ ການ ປະ ກາດ ທີ່ ໜັກ ແໜ້ນ ເຖິງ ບັນດາ ກະ ສັດ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ແມ່ນ ແຕ່ ເໝືອນ ດັ່ງ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ມາ ກ່ອນ ແລ້ວ.

108 ຖ້າ ຫາກ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ຊິດ ນິ ຈະ ເຮັດ ຕາມ ຄວາມ ປະ ສົງ ຂອງ ເຮົາ, ກໍ ຢາ ໃຫ້ ລາວ ພາ ຄອບ ຄົວ ຂອງ ລາວ ອອກ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ທາງ ຕາ ເວັນ ອອກ, ແຕ່ ໃຫ້ ລາວ ປ່ຽນ ບ່ອນ ຢູ່ ອາ ໄສ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແມ່ນ ແຕ່ ດັ່ງ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ກ່າວ.

109 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ບໍ່ ແມ່ນ ຄວາມ ປະ ສົງ ຂອງ ເຮົາ ທີ່ ລາວ ຈະ ສະ ແຫວງ ຫາ ສະ ຖານ ທີ່ ບອດ ໄພ ແລະ ທີ່ ໜັກ ພາ ຢູ່ ນອກ ເມືອງ ທີ່

ເຮົາ ໄດ້ ກຳ ນົດ ໄວ້ ໃຫ້ ພວກ ເຈົ້າ, ແມ່ນ ແຕ່ ເມືອງ ກ່າວ.

110 ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ, ແມ່ນ ແຕ່ ບັດ ນີ້, ຖ້າ ຫາກ ລາວ ຈະ ເຊື່ອ ພັງ ສຽງ ຂອງ ເຮົາ, ມັນ ກໍ ຈະ ດີ ກັບ ລາວ. ແມ່ນ ເປັນ ດັ່ງ ນັ້ນ. ອາ ແມນ.

111 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ ໃຫ້ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ເອມ ມັດ ເດວີ ຈ່າຍ ຄ່າ ທຸ້ນ ໄວ້ ໃນ ມື ຂອງ ຜູ້ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ກຳ ນົດ ໄວ້ ເພື່ອ ສ້າງ ບ້ານ ພັກ, ແມ່ນ ແຕ່ ບ້ານ ນາວູ.

112 ການ ນີ້ ໃຫ້ ລາວ ເຮັດ ຖ້າ ຫາກ ລາວ ຢາກ ຈະ ມີ ຜົນ ປະ ໂຫຍດ; ແລະ ໃຫ້ ລາວ ເຊື່ອ ພັງ ຄຳ ແນະ ນຳ ຂອງ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ໂຈ ເຊັບ, ແລະ ທຳ ງານ ດ້ວຍ ມື ຂອງ ລາວ ເອງ ເພື່ອ ວ່າ ລາວ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ໄວ້ ວາງ ໃຈ ຈາກ ມະ ນຸດ.

113 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ ພິ ສູດ ຕົນ ເອງ ວ່າ ຊື່ ສັດ ໃນ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ຈະ ຝາກ ຝັງ ໄວ້ ໃນ ການ ດູ ແລ ຂອງ ລາວ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນ ແຕ່ ບໍ່ ເທົ່າ ໃດ ສິ່ງ, ລາວ ຈະ ຖືກ ເຮັດ ໃຫ້ ເປັນ ຜູ້ ປົກ ຄອງ ຫລາຍ ສິ່ງ;

114 ສະ ນັ້ນ ໃຫ້ ລາວ ກຸ້ມ ຕົວ ເພື່ອ ວ່າ ລາວ ຈະ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ໃຫ້ ສູງ ສິ່ງ. ແມ່ນ ເປັນ ດັ່ງ ນັ້ນ. ອາ ແມນ.

115 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ ຖ້າ ຫາກ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ຣໍ ເບີດ ດີ ພິ ສະ ເຕີ ຈະ ເຊື່ອ ພັງ ສຽງ ຂອງ ເຮົາ, ໃຫ້ ລາວ ສ້າງ ບ້ານ ຫລັງ ໜຶ່ງ ໃຫ້ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ໂຈ ເຊັບ, ຕາມ ສັນ ຍາ ທີ່ ລາວ ໄດ້ ເຮັດ ໄວ້ ກັບ ລາວ, ດັ່ງ ທີ່ ປະ ຕູ ຈະ ເປີດ ໃຫ້ ແກ່ ລາວ ເປັນ ບາງ ຄັ້ງ.

104 ກ ອພຍ 4:14–16; 2 ນພ 3:17–18; ຄພ 100:9–11. 107 ກ ຄພ 124:2–4.	108 ກ ຄພ 124:82–83. 109 ກ ຄພ ເມືອງ ນາວູ, ລັດ ອິລິນອຍ (ສະຫະ ລັດ ອາເມຣິກາ).	113 ກ ມທ 25:14–30. 114 ກ ມທ 23:12; ຄພ 101:42.
--	--	---

116 ແລະ ໃຫ້ລາວກັບໃຈຈາກຄວາມໂງ່ຈ້າງທັງໝົດຂອງລາວ, ແລະ ຫຼົ່ມທີ່ຕົວລາວດ້ວຍ "ຄວາມໃຈບຸນ; ແລະ ເຊົາເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ປະຖົມຄຳເວົ້າຮຸນແຮງທັງໝົດຂອງລາວ;

117 ແລະ ຈ່າຍ ຄ່າ ຫຸ້ນ ຄື ກັນ ໄວ້ ໃນ ມື ຂອງກຸ່ມຄະນະກຳມະການຂອງບ້ານນາວູ, ສຳລັບຕົວລາວເອງ ແລະ ສຳລັບລູກຫລານຂອງລາວຫລັງຈາກລາວ, ຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ;

118 ແລະ ເຊື່ອພັງຄຳແນະນຳຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ, ແລະ ໄຮຣຳ, ແລະ ວິວລຽມ ລໍ, ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຊຶ່ງ ເຮົາ ໄດ້ເອິ້ນ ໃຫ້ວາງຮາກຖານຂອງຊີໂອນ; ແລະ ມັນ ຈະ ດີ ກັບ ລາວ ຕະຫລອດ ການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

119 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຢ່າໃຫ້ຄົນໃດຈ່າຍຄ່າຫຸ້ນ ໃຫ້ກຸ່ມຄະນະກຳມະການຂອງບ້ານນາວູ ຍົກເວິ້ນແຕ່ເຂົາຈະເປັນຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະຄຳພີມມອນ, ແລະ ການເປີດເຜີຍທີ່ເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ກ່າວ;

120 ເພາະ ສິ່ງ ໃດ ທີ່ "ຫລາຍ ກວ່າ ຫລື ໜ້ອຍກວ່ານີ້ມາຈາກຄວາມຊົ່ວ, ແລະ ຈະສະຖິດຢູ່ກັບການສາບແຊ່ງ ແລະ ບໍ່ແມ່ນພອນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ກ່າວ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

121 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ຕາມ ຄວາມຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ ໃຫ້

ກຸ່ມຄະນະກຳມະການຂອງບ້ານນາວູ ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງຊົດເຊີຍທີ່ທ່ຽງທຳສຳລັບວຽກງານຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃນການສ້າງບ້ານນາວູ; ແລະ ໃຫ້ຄ່າຈ້າງຂອງພວກເຂົາເປັນໄປດັ່ງທີ່ຈະຕົກລົງກັນໃນບັນດາພວກເຂົາເອງ, ກ່ຽວກັບລາຄາຂອງມັນ.

122 ແລະ ໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ຈ່າຍຄ່າຫຸ້ນຮັບຜິດ ຊອບ ສ່ວນ ທີ່ ເປັນ ຄ່າ ຈ້າງ ຂອງ ພວກເຂົາ, ຖ້າຫາກຈ່າເປັນ, ເພື່ອການຄຳຈູນພວກເຂົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ວຽກງານຂອງພວກເຂົາຈະຖືເປັນຫຸ້ນ ໃຫ້ພວກເຂົາໃນບ້ານຫລັງນັ້ນ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

123 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ບັດນີ້ ເຮົາມອບ "ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຊຶ່ງເປັນຂອງຖານະປະໂລຫິດຂອງເຮົາໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະຖື ຂໍ້ກະແຈນັ້ນ, ແມ່ນແຕ່ຖານະປະໂລຫິດ ຊຶ່ງເປັນໄປຕາມລະບຽບຂອງ "ເມນຄີເສເດັກ, ຊຶ່ງເປັນໄປຕາມລະບຽບຂອງພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງເຮົາ.

124 ທຳ ອິດ, ເຮົາ ມອບ ໄຮຣຳ ສະມິດ ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າເພື່ອເປັນ "ປີຕຸແກ່ພວກເຈົ້າ, ທີ່ຈະຖືພອນ ການຜະນິກຂອງສາດສະໜາ ຈັກ ຂອງ ເຮົາ, ແມ່ນ ແຕ່ ພຣະ ວິນຍານ ສັກສິດ ແຫ່ງ "ຄຳສັນຍາ, ຊຶ່ງ ໂດຍການນີ້ພວກເຈົ້າຈະຖືກ "ຜະນິກໄວ້ສຳລັບວັນແຫ່ງການໄຖ່, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຕົກເຖິງແມ່ນໃນ "ຊົ່ວໂມງແຫ່ງການລໍລວງທີ່ຈະເກີດກັບພວກເຈົ້າ.

116 ກ ກລຊ 3:14.
ຄມພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ.
120 ກ ມທ 5:37; ຄພ 98:7.
123 ກ ຄມພ ຕຳແຫ່ງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່.
ຂ ຄມພ ຂໍ້ກະແຈຂອງ

ຖານະປະໂລຫິດ.
ຄ ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ
ແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ.
124 ກ ຄມພ ປີຕຸ, ແຫ່ງປີຕຸ.
ຂ ຄມພ ຜະນິກ, ການຜະນິກ.

ຄ ຄພ 76:53; 88:3-4.
ຄມພ ພຣະວິນຍານສັກ
ສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ.
ງ ອພຊ 4:30.
ຈ ພນມ 3:10.

125 ເຮົາມອບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ ທີ່ຈະເປັນແອວເດີຄວບ ຄຸມສາດສະໜາຈັກທັງໝົດຂອງເຮົາ, ເພື່ອເປັນຜູ້ແປ, ຜູ້ເປີດເຜີຍ, ຜູ້ພະຍາກອນ, ແລະ ສາດສະດາ.

126 ເຮົາມອບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຊິດນີ ຮິກດອນ ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ວິວລຽມ ລໍ ໃຫ້ເປັນທີ່ປຶກສາຂອງລາວ, ເພື່ອວ່າຄົນເຫລົ່ານີ້ ຈະ ໄດ້ ປະກອບ ກຸ່ມ ແລະ ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ, ເພື່ອຮັບເອົາ "ການເປີດເຜີຍແທນທັງສາດສະໜາຈັກ.

127 ເຮົາມອບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ "ບຣິກກໍາ ຍັງ ໃຫ້ພວກເຈົ້າ ເພື່ອເປັນປະທານສະພາອັກຄະສາວິກສິບສອງທີ່ເຄື່ອນທີ່;

128 ຊິ່ງ "ອັກຄະ ສາວິກ ສິບ ສອງ ຖື ຂໍ້ກະແຈ ທີ່ຈະເປີດສິດອຳນາດຂອງອານາຈັກຂອງເຮົາເທິງສິດທິຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ທີ່ຈະ ສົ່ງຄຳສອນຂອງເຮົາໄປເຖິງມະນຸດສະໂລກທັງໝົດ.

129 ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ຄື ຮີເບີ ຊີ ຄິມ ໂບ, ພາລີ ພິ ພະແຮັດ, ອໍສັນ ພະແຮັດ, ອໍສັນຮາຍດ໌, ວິວລຽມ ສະມິດ, ຈອນ ເທເລີ, ຈອນ ອີ ເພຈ໌, ວິວເຜີດ ວູດຣັບ, ວິວເລີດ ຮີເຈີສ໌, ຈອດ ເອ ສະມິດ;

130 ເຮົາໄດ້ "ຮັບ ະເດວິດ ແພດເຕັນ ໄວ້ກັບຕົວເຮົາເອງ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ມີຄົນໃດເອົາຖານະປະໂລຫິດຂອງລາວໄປ ຈາກລາວ; ແຕ່, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ອີກຄົນໜຶ່ງຈະຖືກກຳນົດສູ່ການເອີ້ນຢ່າງດຽວກັນນີ້.

131 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ເຮົາມອບ "ສະພາ ສູງ ໃຫ້

ແກ່ພວກເຈົ້າ, ເພື່ອເປັນທຶນເສົາເອກຂອງຊີໂອນ—

132 ນັ້ນຄື, ແຊມໂຍ ເບັນ, ເຮັນຣີ ຈີເຊີວູດ, ຈອດ ດັບເບິນຢູ ແຮຣິສ, ຊາລີ ຊີຣິຈ໌, ທອມມັສ ໂກຣເວີ, ນິວເອັນ ໄນ໌, ເດວິດ ດອດ, ດັນບາ ວິວສັນ—ຊິມ໌ ບຣັນສັນ ເຮົາໄດ້ຮັບໄວ້ກັບຕົວເຮົາ; ບໍ່ມີຄົນໃດເອົາຖານະປະໂລຫິດຂອງລາວໄປ, ແຕ່ອີກຄົນໜຶ່ງຈະຖືກກຳນົດສູ່ຖານະປະໂລຫິດນີ້ແທນລາວ; ແລະ ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ອາໂຣນ ຈອນສັນ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສູ່ການເອີ້ນນີ້ແທນລາວ—ເດວິດ ພູເມີ, ອາພິອັສ ຄັດເລີ, ວິວລຽມ ຮັນຕິງຕັນ.

133 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາມອບ ດອນ ຊີ ສະມິດ ໃຫ້ພວກເຈົ້າເພື່ອເປັນປະທານດູແລກຸ່ມຂອງມະຫາປະໂລຫິດ;

134 ຊິ່ງເປັນພິທີການໄດ້ຖືກຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການເບິ່ງຄວາມເໝາະສົມຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ຜູ້ຈະຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນປະທານປະຈຳ ຫລື ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ດູແລ "ສະເຕກຕ່າງໆ ທີ່ກະຈາຍກັນໄປທົ່ວ;

135 ແລະ ພວກເຂົາອາດຈະເດີນທາງນຳອີກກໍໄດ້ຖ້າຫາກພວກເຂົາເລືອກ, ແຕ່ຈະໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງເປັນປະທານປະຈຳຫລາຍກວ່າ; ນີ້ເປັນໜ້າທີ່ຂອງການເອີ້ນຂອງພວກເຂົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

136 ເຮົາມອບ ອາມາສາ ໂລມັນ ແລະ ໂນອາ ແພັກກາດ ໃຫ້ແກ່ລາວເພື່ອເປັນທີ່ປຶກສາ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຄວບຄຸມກຸ່ມ

<p>125 ກ ຄພ 21:1. ຄພ ຜູ້ພະຍາກອນ. 126 ກ ຄພ 90:4-5. 127 ກ ຄພ ຍັງ, ບຣິກກໍາ.</p>	<p>128 ກ ຄພ ອັກຄະສາວິກ. ຂ ມຣກ 16:15. 130 ກ ຄພ 124:19. ຂ ຄພ ແພດເຕັນ,</p>	<p>ເດວິດ ດັບເບິນຢູ. 131 ກ ຄພ ສະພາສູງ. 134 ກ ຄພ ສະເຕກ.</p>
--	---	---

ຂອງມະຫາປະໂລຫິດຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

137 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າວ່າ, ເຮົາ ມອບ ຈອນ ເອ ຮິກສ໌, ແຊມໂຍ ວິວລຽມສ໌, ແລະ ເຈຊີ ເບກເກີ, ຊຶ່ງ ເປັນຖານະປະໂລຫິດທີ່ຄວບຄຸມກຸ່ມຂອງ "ແອວເດີ, ຊຶ່ງກຸ່ມໄດ້ຖືກຕັ້ງ ສຳລັບຜູ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດປະຈຳ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາອາດຈະເດີນທາງກໍໄດ້, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດປະຈຳຢູ່ກັບສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

138 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ເຮົາ ມອບ ໂຈເຊັບ ຍັງ, ໂຈໂຊຢາ ບັດເຕີຟຽວ, ແດນໂຍ ມາຍເອີ, ເຮັນຣີ ເຮີຣີແມນ, ຊີຣາ ໂພຊີ ເພີ, ລີ ວາຍ ແຮນ ຄົອກ, ເຈມສ໌ ພິສະເຕີ, ເພື່ອເປັນປະທານຄວບຄຸມກຸ່ມຂອງ "ສາວົກເຈັດສິບ;

139 ຊຶ່ງ ເປັນກຸ່ມທີ່ຖືກຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອກຸ່ມແອວເດີທີ່ເຄື່ອນທີ່ ເພື່ອເປັນພະຍານເຖິງນາມຂອງເຮົາໃນທົ່ວໂລກ, ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ສະພາສູງເຄື່ອນທີ່, ອັກຄະສາວົກຂອງເຮົາ, ຈະສົ່ງພວກເຂົາໄປເພື່ອຕຽມທາງໄວ້ກ່ອນເຮົາ.

140 ຄວາມ ແຕກ ຕ່າງ ລະຫວ່າງ ກຸ່ມໂຄຣຳນີ້ ແລະ ກຸ່ມຂອງແອວເດີຄື ກຸ່ມໜຶ່ງຕ້ອງເດີນທາງຕະຫລອດໄປ, ແລະ ອີກກຸ່ມໜຶ່ງຕ້ອງຄວບຄຸມໜ່ວຍຕ່າງໆຂອງສາດສະໜາຈັກເປັນບາງຄັ້ງ; ກຸ່ມໜຶ່ງມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການເປັນປະທານເປັນບາງຄັ້ງ, ແລະ ອີກກຸ່ມໜຶ່ງບໍ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການເປັນປະທານ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

141 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າວ່າ ເຮົາມອບ ວິນສັນ ໄນ໌, ແຊມໂຍເອັຈ ສະມິດ, ແລະ ຊັດຣາກ ຣາວດີ ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ຖ້າທາກລາວ ຈະຮັບເອົາມັນ, ເພື່ອຄວບຄຸມ "ຝ່າຍອະທິການ; ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຝ່າຍອະທິການທີ່ກ່າວນີ້ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າຢູ່ໃນໜັງສື ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ.

142 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າວ່າ ແຊມໂຍ ໂຣຟ ແລະ ທີ່ປຶກສາຂອງລາວສຳລັບປະໂລຫິດ, ແລະ ປະທານຂອງຄູສອນ ແລະ ທີ່ປຶກສາຂອງລາວ, ແລະ ປະທານຂອງມັກຄະນາຍົກ ແລະ ທີ່ປຶກສາຂອງລາວນຳອີກ, ແລະ ປະທານສະເຕກ ແລະ ທີ່ປຶກສາຂອງລາວນຳອີກ.

143 ຕຳແໜ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າຢູ່ຂ້າງເທິງ, ແລະ ຂໍ້ກະແຈໃນນັ້ນ, ເພື່ອເປັນການຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ ການປຶກຄອງ, ເພື່ອວຽກງານຂອງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ແລະ ການເຮັດໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງເຮົາ "ດີພ້ອມ.

144 ແລະ ເຮົາຈະມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ວ່າພວກເຈົ້າຄວນບັນຈຸຕຳແໜ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດ ແລະ "ເຫັນຊອບກັບຊື່ເຫລົ່ານີ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກ່າວເຖິງ, ຫລື ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ກໍບໍ່ໃຫ້ເຫັນຊອບກັບຊື່ເຫລົ່ານີ້ຢູ່ທີ່ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສາມັນຂອງເຮົາ;

145 ແລະ ວ່າພວກເຈົ້າຈະຕຽມຫ້ອງສຳລັບຕຳແໜ່ງທັງໝົດນີ້ໃນບ້ານຂອງເຮົາ ເມື່ອພວກເຈົ້າສ້າງມັນແດ່ນາມຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ກ່າວ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

137 ກ ຄພ 107:11-12, 89-90.
ຄມພ ກຸ່ມ; ແອວເດີ.
138 ກ ຄມພ ສາວົກເຈັດສິບ.

141 ກ ຄພ 68:14; 107:15.
ຂ ຄມພ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ.

143 ກ ອພຊ 4:11-14.
144 ກ ຄພ 26:2.
ຄມພ ເຫັນຊອບນຳກັນ.

ພາກທີ 125

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງນາວູ, ລັດອິລິນອຍ, ເດືອນມີນາ 1841, ກ່ຽວກັບໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນເຂດໄອໂອວາ.

1-4, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງສ້າງເມືອງຕ່າງໆຂຶ້ນ ແລະ ຕ້ອງມາເຕົ້າໂຮມກັນທີ່ສະເຕກຂອງຊີໂອນ.

1 ແມ່ນ ຫຍັງຄືພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນເຂດໄອໂອວາ?

2 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຖ້າຫາກຄົນທີ່ "ເອີ້ນຕົນເອງໂດຍນາມຂອງເຮົາ ແລະ ພະຍາຍາມເປັນໄພ່ພົນຂອງເຮົາ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາຈະເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງເຮົາ ແລະ ຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາກ່ຽວກັບພວກເຂົາ, ກໍໃຫ້ພວກເຂົາມາເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ສະຖານທີ່ ທີ່ເຮົາຈະກຳນົດໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ໂດຍຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໂຈເຊັບ, ແລະ ສ້າງສາເມືອງຕ່າງໆຂຶ້ນແດ່

ນາມຂອງເຮົາ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຕຽມພ້ອມສຳລັບສິ່ງທີ່ມີໄວ້ໃຫ້ໃນເວລາທີ່ຈະມາເຖິງ.

3 ໃຫ້ພວກເຂົາສ້າງສາເມືອງໜຶ່ງຂຶ້ນແດ່ນາມຂອງເຮົາ ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບເມືອງນາວູ, ແລະ ໃຫ້ຕັ້ງຊື່ເມືອງນັ້ນວ່າ "ເຊຣາເຮັມລາ.

4 ແລະ ໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ມາຈາກພາກຕາເວັນອອກ, ແລະ ພາກຕາເວັນຕົກ, ແລະ ພາກເໜືອ, ແລະ ພາກໃຕ້, ທີ່ມີຄວາມປາດຖະໜາຈະພັກພາອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ມາຮັບເອົາມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາໃນເມືອງນັ້ນຄືກັນ, ເຊັ່ນດຽວກັບໃນເມືອງ "ແນສະວຽວ, ຫລື ໃນເມືອງນາວູ, ແລະ ໃນ ສະເຕກທັງໝົດຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກຳນົດໄວ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

ພາກທີ 126

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ໃນບ້ານຂອງບຣິກກຳ ຍັງ, ທີ່ເມືອງນາວູ, ລັດອິລິນອຍ, ວັນທີ 9 ເດືອນກໍລະກົດ, 1841. ໃນເວລານີ້ບຣິກກຳ ຍັງ ໄດ້ເປັນປະທານຂອງກຸ່ມອັກຄະສາວິກສິບສອງ.

1-3, ບຣິກກຳ ຍັງ ໄດ້ຖືກຍົກຍ້ອງສຳລັບວຽກງານຂອງເພິ່ນ ແລະ ຖືກປົດຈາກການເດີນທາງໄປທົ່ວໃນອະນາຄົດ.

1 ອ້າຍ "ບຣິກກຳ ຍັງ ທີ່ເຄົາລົບ ແລະ ຮັກແພງເປັນຢ່າງຍິ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ກັບອ້າຍວ່າ: ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ບຣິກກຳ, ມັນບໍ່ຖືກຮຽກ

125 2 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ	ຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ. 3 ກ ຄມພ ເຊຣາເຮັມລາ. 4 ກ ອສ ເມືອງແນສະວຽວ,	ເຂດລີ, ລັດໄອໂອວາ. 2 ຄມພ ສະເຕກ. 126 1 ກ ຄມພ ຍັງ, ບຣິກກຳ.
---	--	---

ຮ້ອງຈາກມືຂອງເຈົ້າອີກ ທີ່ຈະໃຫ້ຈາກ
ຄອບຄົວຂອງເຈົ້າໄປດັ່ງໃນເວລາທີ່ຜ່ານ
ມາ, ເພາະເຄື່ອງຖວາຍຂອງເຈົ້າເປັນທີ່
ຍອມຮັບຕໍ່ເຮົາ.

2 ເຮົາໄດ້ເຫັນ "ວຽກງານ ແລະ ການ
ເຮັດວຽກໜັກຂອງເຈົ້າໃນການເດີນທາງ
ເພື່ອນາມຂອງເຮົາ.

3 ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງບັນຊາເຈົ້າໃຫ້ສົ່ງ
ຄຳຂອງເຮົາອອກໄປທົ່ວ, ແລະ ເອົາໃຈ
ໃສ່ "ຄອບຄົວຂອງເຈົ້າເປັນພິເສດຈາກ
ເວລານີ້ໄປ, ນັບແຕ່ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ
ຕະຫລອດການ. ອາແມນ.

ພາກທີ 127

ສານຈາກໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາເຖິງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ ທີ່ເມືອງນາວູ, ລັດອິລິ
ນອຍ, ໂດຍບັນຈຸຄຳແນະນຳເລື່ອງການບັບຕິສະມາແທນຄົນຕາຍ, ລົງວັນທີທີ່ເມືອງນາວູ,
ວັນທີ 1 ເດືອນກັນຍາ, 1842.

1-4, ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຊົມຊື່ນຍິນດີໃນການ
ຂົ່ມເຫັງ ແລະ ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ; 5-
12, ຕ້ອງມີການບັນທຶກກ່ຽວກັບການບັບຕິ
ສະມາແທນຄົນຕາຍໄວ້.

1 ໂດຍທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍ
ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ສັດຕູຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ທັງໃນລັດມີເຊີຣີ ແລະ ລັດນີ້, ໄດ້ໄລ່ຕາມ
ຂ້າພະເຈົ້າອີກ; ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາ
ໄລ່ຕາມຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍບໍ່ມີ "ສາ ເຫດ,
ແລະ ບໍ່ມີແມ່ນແຕ່ເງົາ ຫລື ສີຂອງຄວາມ
ຍຸດຕິທຳ ຫລື ຄວາມຖືກຕ້ອງທາງຝ່າຍ
ພວກເຂົາ ໃນການຍຸຍົງໃຫ້ດຳເນີນຄະດີຕໍ່
ຕ້ານຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຕາບໃດທີ່ຂ້າກ່າວ
ຫາທັງໝົດຂອງພວກເຂົາມີມູນຖານເປັນ
ຄວາມເຫັດ ທີ່ຍ້ອມດ້ວຍສີດຳທີ່ສຸດ, ຂ້າ
ພະເຈົ້າໄດ້ຄິດວ່າເປັນການສົມຄວນ ແລະ
ເປັນ ຄວາມ ສະຫລຽວ ສະຫລາດ ຂອງ ຂ້າ

ພະເຈົ້າທີ່ຈະຈາກສະຖານທີ່ແຫ່ງນີ້ໄປຊົ່ວ
ໄລຍະໜຶ່ງ, ເພື່ອຄວາມປອດໄພຂອງຂ້າ
ພະເຈົ້າເອງ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງຜູ້
ຄົນພວກນີ້. ຂ້າພະເຈົ້າຢາກກ່າວກັບທຸກ
ຄົນ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດທຸລະກິດດ້ວຍ,
ວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຝາກທຸລະຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າໄວ້ກັບຕົວແທນ ແລະ ສະໝູນ ຜູ້ຈະ
ຈັດການກັບທຸລະກິດທັງໝົດໃນວິທີທີ່ວ່ອງ
ໄວ ແລະ ຖືກຕ້ອງ, ແລະ ຈະເບິ່ງທີ່ສິນ
ທັງໝົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຖືກຊຳລະໃນເວລາ
ອັນເໝາະສົມ, ໂດຍການຈຳໜ່າຍຊັບສົມ
ບັດອອກໄປ, ຫລື ບໍ່ສະນັ້ນ, ຕາມຄວາມຈຳ
ເປັນຂອງເລື່ອງ, ຫລື ຕາມສະພາບການຈະ
ອຳນວຍ. ເມື່ອໃດຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າພະຍຸໄດ້
ຜ່ານພົ້ນໄປແລ້ວ, ເມື່ອນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈະ
ກັບມາຫາພວກທ່ານອີກ.

2 ແລະ ກ່ຽວກັບ "ໄພອັນຕະລາຍ ຊຶ່ງ
ຂ້າພະເຈົ້າຖືກເອີ້ນໃຫ້ຜ່ານພົ້ນມາ, ເບິ່ງຄື

<p>2 ກ ຄມພ ວຽກງານ. 3 ກ ຄມພ ຄອບຄົວ. 127 1 ກ ໂຍບ 2:3;</p>	<p>ມຫ 5:10-12; 1 ປຕ 2:20-23. 2 ກ ພສສ 23.</p>	<p>ຄມພ ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ.</p>
---	--	---------------------------------------

ວ່າມັນເປັນເລື່ອງເລັກໜ້ອຍຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະ ິຄວາມອິດສາ ແລະ ຄວາມໂມໂຫຮ້າຍຂອງມະນຸດເປັນໂຊກຊາຕາປົກກະຕິຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕະຫລອດວັນເວລາຂອງຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ເພາະດ້ວຍເຫດໃດກໍບໍ່ຮູ້ ມັນເບິ່ງຄືວ່າເປັນສິ່ງລຶກລັບ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກ ິແຕ່ງຕັ້ງນັບແຕ່ກ່ອນການວາງຮາກຖານຂອງໂລກເພື່ອຈຸດປະສົງບາງຢ່າງທີ່ດີ, ຫລື ຊົ່ວ, ຕາມທີ່ພວກທ່ານຈະເລືອກເອີ້ນກັນ. ພວກທ່ານຈົ່ງຕັດສິນເອົາເອງ. ພຣະເຈົ້າຮູ້ຈັກທຸກສິ່ງທັງປວງເຫລົ່ານີ້, ບໍ່ວ່າມັນຈະເປັນເລື່ອງດີຫລື ຊົ່ວ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ນ້ຳເລິກເປັນສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍລອຍມາແລ້ວຈົນລື້ງ. ທຸກສິ່ງທັງປວງກາຍເປັນເລື່ອງທຳມະດາສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເໝືອນໄປໄລ, ທີ່ຈະຊົມຊື່ນຍິນດີໃນ ິຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ; ເພາະວ່າຈົນເຖິງວັນນີ້ ພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບູລຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບົດປ່ອຍຂ້າພະເຈົ້າອອກຈາກທຸກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດ ແລະ ຈະບົດປ່ອຍຂ້າພະເຈົ້ານັບແຕ່ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ ເບິ່ງແມ່, ຂ້າພະເຈົ້າຈະມີໄຊຊະນະເໝືອສັດຕູທັງປວງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້.

3 ສະນັ້ນ ໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າປີຕີຍິນດີເຖິດ, ແລະ ດີໃຈຢ່າງຍິ່ງ; ເພາະວ່າ ິພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະອົງຈະແບ່ງການຊົດເຊີຍທີ່ທ່ຽງທຳໃຫ້ເປັນລາງວັນ

ຢູ່ເທິງຫົວຂອງຜູ້ກົດຂີ່ທັງປວງຂອງພວກເຂົາ.

4 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ໃຫ້ວຽກງານຂອງ ິພຣະວິທານຂອງເຮົາ, ແລະ ວຽກງານທັງໝົດທີ່ເຮົາໄດ້ກຳນົດໃຫ້ພວກເຈົ້າດຳເນີນຕໍ່ໄປ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຢຸດ; ແລະ ໃຫ້ ິຄວາມພາກພຽນ, ແລະ ຄວາມບາກບັ້ນ, ແລະ ຄວາມອິດທິນ, ແລະ ວຽກງານຂອງພວກເຈົ້າທະວີຄູນສອງເທົ່າ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ມີທາງສູນເສຍລາງວັນຂອງພວກເຈົ້າເລີຍ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ. ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາ ິຂົ່ມເຫັງພວກເຈົ້າ, ສາດສະດາ ແລະ ຄົນທີ່ຊອບທຳທີ່ເຄີຍມີຊີວິດກ່ອນພວກເຈົ້າກໍເຄີຍຖືກມາແລ້ວຄືກັນ. ສຳລັບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງນີ້ ມັນມີລາງວັນຢູ່ໃນສະຫວັນ.

5 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຄຳແກ່ພວກທ່ານກ່ຽວກັບ ິການບັບຕິສະມາແທນຄົນ ິຕາຍຂອງພວກທ່ານ.

6 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ກັບພວກທ່ານກ່ຽວກັບຄົນຕາຍຂອງພວກທ່ານ: ເມື່ອຄົນໃດກໍຕາມໃນບັນດາພວກເຈົ້າຮັບ ິບັບຕິສະມາແທນຄົນຕາຍຂອງພວກເຈົ້າ, ໃຫ້ມີ ິຜູ້ບັນທຶກ, ແລະ ໃຫ້ເຂົາເປັນພະຍານທີ່ເຫັນກັບຕາເຖິງການຮັບບັບຕິສະມາຂອງພວກເຈົ້າ; ໃຫ້ເຂົາໄດ້ຍິນກັບຫູຂອງເຂົາ, ເພື່ອວ່າເຂົາຈະເປັນພະຍານເຖິງຄວາມຈິງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ;

<p>2 ຂ ຄມພ ອິດສາ. ຄ ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ, ການແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ. ງ 2 ກຣທ 6:4-5. ຄມພ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ. 3 ກ 3 ນພ 11:12-14.</p>	<p>4 ກ ຄພ 124:55. ຂ ຄມພ ພາກພຽນ, ຄວາມພາກພຽນ. ຄ ຄມພ ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ. 5 ກ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ການບັບ</p>	<p>ຕິສະມາແທນຄົນຕາຍ. ຂ ຄມພ ຄວາມລອດສຳລັບຄົນຕາຍ. 6 ກ 1 ກຣທ 15:29; ຄພ 128:13, 18. 2 ຄພ 128:2-4, 7.</p>
--	--	--

7 ເພື່ອວ່າ ໃນການ ເຮັດ ບັນທຶກທັງໝົດ ຂອງພວກເຈົ້າ ມັນຈະຖືກ "ບັນທຶກໄວ້ໃນ ສະຫວັນ; ເພື່ອ ວ່າ ສິ່ງ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ພວກ ເຈົ້າຈະ ະຜູກມັດເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກ ສິ່ງນັ້ນ ຈະຖືກຜູກມັດ ໃນສະຫວັນ; ແລະ ສິ່ງໃດກໍ ຕາມທີ່ພວກເຈົ້າຈະແກ້ໃຫ້ຫລຸດເທິງແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ສິ່ງນັ້ນ ຈະ ຖືກ ແກ້ ໃຫ້ ຫລຸດ ໃນ ສະຫວັນ;

8 ເພາະ ເຮົາກຳລັງຈະ "ພື້ນຟູຫລາຍສິ່ງ ໃຫ້ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ກຸ່ງວກັບ ະຖານະປະໂລ ທິດ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

9 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ໃຫ້ "ບັນທຶກທັງ ໝົດມີຢູ່ຢ່າງເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ເພື່ອ ວ່າມັນຈະຖືກເກັບມຸ້ງໄວ້ໃນທີ່ເກັບເອກະ ສານ ຂອງພຣະ ວິຫານ ສັກສິດ ຂອງ ເຮົາ, ເພື່ອວ່າຈະຮັກສາມັນໄວ້ໃນຄວາມຊົງຈໍາ ຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

10 ຂ້າພະເຈົ້າຈະກ່າວກັບໄພ່ພົນທັງໝົດ ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມປາດຖະໜາ, ດ້ວຍ ຄວາມປາດຖະໜາອັນແຮງກ້າ, ທີ່ຈະກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ຈາກ ແທ່ນ ປາ ໄສ ກຸ່ງ ກັບ

ເລື່ອງການບັບຕິສະມາແທນຄົນຕາຍ, ໃນ ວັນຂະບາ ໂຕໜ້າ. ແຕ່ເນື່ອງ ຈາກວ່າຂ້າ ພະເຈົ້າບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ຂ້າ ພະເຈົ້າຈະຂຽນພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າເປັນບາງຄັ້ງ, ກຸ່ງວກັບ ເລື່ອງນີ້, ແລະ ສົ່ງມັນມາໃຫ້ພວກທ່ານທາງໄປສະນີ, ເຊັ່ນ ດຽວກັບເລື່ອງອື່ນໆຫລາຍເລື່ອງ.

11 ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຢູ່ ຕິຈິດໝາຍ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າສຳລັບຕອນນີ້, ເພາະບໍ່ມີ ເວລາອີກ; ເພາະສັດຕູຕື່ນຕົວ, ແລະ ດັ່ງ ທີ່ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ກ່າວໄວ້, "ເຈົ້າ ຂາຍ ຂອງ ໂລກນີ້ກຳລັງມາ, ແຕ່ມັນບໍ່ມີ ອຳນາດຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າເລີຍ.

12 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄຳອະທິຖານຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຄືວ່າທ່ານທຸກຄົນຈະລອດ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າລົງນາມເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ ພວກທ່ານໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເປັນສາດ ສະດາ ແລະ "ຜູ້ພະຍາກອນຂອງສາດສະ ໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນ ຍຸກສຸດທ້າຍ.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ.

ພາກທີ 128

ສານຈາກໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ເຖິງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງ ໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, ບັນຈຸຄຳແນະນຳເພີ່ມເຕີມເລື່ອງການບັບຕິສະມາແທນຄົນຕາຍ, ລົງ ວັນທີທີ່ເມືອງນາວ, ລັດອິລິນອຍ, ວັນທີ 6 ເດືອນກັນຍາ, 1842.

1-5, ຜູ້ເຮັດບັນທຶກຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຜູ້ ບັນທຶກ ທົ່ວ ໄປ ຕ້ອງ ຮັບ ຮອງ ຂໍ້ ມູນ ຂອງ ການບັບຕິສະມາແທນຄົນຕາຍ; 6-9, ບັນ

ທຶກຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກຜູກມັດໄວ້ ແລະ ຖືກ ບັນທຶກໄວ້ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກ ແລະ ໃນ ສະຫວັນ; 10-14, ອ່າງ ບັບຕິ ສະມາ ເປັນ

<p>7 ກ ຄມພ ໜັງສືທະ ບຽນແຫ່ງຊີວິດ. ຂ ຄມພ ຜະນຶກ, ການຜະນຶກ. 8 ກ ຄມພ ການພື້ນຟູ ພຣະກິດຕິຄຸນ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຖານະປະໂລທິດ ແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ. 9 ກ ຄມ 128:24. 11 ກ ຢຣ 14:30; ປຈສ ຢຣ 14:30</p>	<p>(ພາກຫ້ອຍທ້າຍ). ຄມພ ມານ. 12 ກ ຄມ 124:125. ຄມພ ຜູ້ພະຍາກອນ.</p>
--	---	--

ສັນຍາລັກເຖິງຫລຸມສົບ; 15-17, ເອລີຢາ
ໄດ້ພື້ນພູອຳນາດກ່ຽວກັບການບັບຕິສະມາ
ແທນຄົນຕາຍ; 18-21, ຂໍກະແຈ, ອຳນາດ,
ແລະ ສິດອຳນາດທັງໝົດຂອງຍຸກສະໄໝ
ທີ່ຜ່ານມາໄດ້ຖືກພື້ນພູຄົນມາໃໝ່; 22-25,
ມີການກ່າວປະກາດຂ່າວອັນໜ້າຊົມຊົນ
ແລະ ເລີດລ້ຳສຳລັບຄົນເປັນ ແລະ ຄົນ
ຕາຍ.

1 ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພວກທ່ານ
ໃນຈິດໝາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ອນຂ້າພະ
ເຈົ້າໄດ້ຈາກບ່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປ, ວ່າ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະຂຽນເຖິງພວກທ່ານເປັນບາງ
ຄັ້ງ ແລະ ຈະໃຫ້ຂໍ້ມູນແກ່ພວກທ່ານກ່ຽວ
ກັບຫລາຍເລື່ອງ, ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເລີ່ມ
ເລື່ອງ "ການ ບັບຕິ ສະມາ ແທນ ຄົນ ຕາຍ
ອີກ, ເພາະວ່າເລື່ອງນັ້ນວົນວຽນຢູ່ໃນຈິດ
ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ກະທົບກະເທືອນ
ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າຫລາຍທີ່ສຸດ,
ນັບຕັ້ງແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຖືກສັດຕູໄລ່ຕາມ.

2 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຂຽນ ເຖິງ ພວກ ທ່ານ
ໜ້ອຍໜຶ່ງເລື່ອງການເປີດເສີຍກ່ຽວກັບຜູ້
ບັນທຶກ. ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຄິດເພີ່ມເຕີມ
ກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, ຊຶ່ງບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຍືນ
ຍັນ. ນັ້ນຄື, ມີກ່າວຢູ່ໃນຈິດໝາຍສະບັບ
ກ່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າຕ້ອງມີ "ຜູ້ບັນທຶກ,
ຜູ້ທີ່ຈະເປັນພະຍານດ້ວຍຕາ, ແລະ ໄດ້
ຍືນດ້ວຍຫູຂອງລາວນຳອີກ, ເພື່ອວ່າລາວ
ຈະໄດ້ເຮັດບັນທຶກຢ່າງແທ້ຈິງຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

3 ບັດ ນີ້, ກ່ຽວ ກັບ ເລື່ອງ ນີ້, ອາດ ຫຍຸ້ງ
ຍາກຫລາຍສຳລັບຜູ້ບັນທຶກຄົນດຽວທີ່ຈະ
ຢູ່ຕະຫລອດເວລາ, ແລະ ເຮັດພາລະກິດ
ທັງໝົດ. ເພື່ອຫລີກເວັ້ນຈາກຄວາມຫຍຸ້ງ

ຍາກນີ້, ຈຶ່ງສາມາດກຳນົດຜູ້ບັນທຶກໃນແຕ່
ລະທ້ອງຖິ່ນຂອງເມືອງ, ຜູ້ມີຄວາມສາມາດ
ທີ່ຈະເຮັດການລາຍງານໃຫ້ຖືກຕ້ອງ; ແລະ
ໃຫ້ລາຍລະອຽດ ແລະ ຊັດແຈ້ງໃນການຈົດ
ການດຳເນີນງານທັງໝົດໄວ້, ໂດຍການ
ຍືນຍັນໃນບັນທຶກຂອງລາວວ່າລາວໄດ້
ເຫັນກັບຕາ, ແລະ ໄດ້ຍືນກັບຫູຂອງລາວ,
ໂດຍລົງວັນທີ, ແລະ ຊື່, ແລະ ອື່ນໆ, ແລະ
ປະຫວັດຂອງການດຳເນີນງານທຸກຢ່າງ;
ໂດຍລົງຊື່ຄົນທີ່ຢູ່ດ້ວຍຈັກສາມຄົນ, ຖ້າ
ຫາກມີໃຜຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ຜູ້ຊຶ່ງໃນເວລາໃດກໍຕາມ
ເມື່ອຖືກຂໍຮ້ອງຈະຍືນຍັນການດຳເນີນງານ
ດຽວກັນນັ້ນໄດ້, ເພື່ອວ່າດ້ວຍປາກຂອງ
"ພະຍານສອງ ຫລື ສາມຄົນ ທຸກໆຄຳຈະ
ຖືກສະຖາປະນາໄວ້.

4 ຈາກນັ້ນ, ໃຫ້ມີຜູ້ບັນທຶກທົ່ວໄປຄົນ
ໜຶ່ງ, ຜູ້ທີ່ຈະຮັບເອົາບັນທຶກອື່ນໆ, ໂດຍ
ການມີໃບຮັບຮອງພ້ອມດ້ວຍລາຍເຊັນ
ຂອງພວກເຂົາເອງ, ຊຶ່ງຍືນຍັນວ່າບັນທຶກ
ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດເປັນຄວາມຈິງ. ຈາກ
ນັ້ນ ຜູ້ບັນທຶກທົ່ວໄປຂອງສາດສະໜາ
ຈັກຈິງຈະລົງບັນທຶກໃນປຶ້ມບັນທຶກທົ່ວ
ໄປຂອງສາດສະໜາຈັກ, ພ້ອມດ້ວຍໃບ
ຮັບຮອງ ແລະ ພະຍານທັງໝົດທີ່ຢູ່ດ້ວຍ,
ພ້ອມດ້ວຍຂໍ້ຄວາມຂອງລາວເອງວ່າຕາມ
ຄວາມຈິງແລ້ວ ລາວເຊື່ອເອກະສານດັ່ງ
ກ່າວ ແລະ ບັນທຶກວ່າເປັນຄວາມຈິງ, ຈາກ
ຄວາມຮູ້ຂອງລາວເຖິງລັກສະນະທົ່ວໄປ
ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ໂດຍສາດ
ສະໜາຈັກ. ແລະ ເມື່ອສິ່ງນີ້ໄດ້ຖືກບັນທຶກ
ໄວ້ຢູ່ໃນປຶ້ມບັນທຶກທົ່ວໄປຂອງສາດສະ
ໜາຈັກແລ້ວ, ບັນທຶກຈະສັກສິດເຊັ່ນດຽວ
ກັນ, ແລະ ຈະຍືນຍັນພິທີການເຊັ່ນດຽວ
ກັນ ຄືກັບວ່າລາວໄດ້ເຫັນກັບຕາ, ແລະ

ໄດ້ຍິນກັບທູຂອງລາວ, ແລະ ໄດ້ເຮັດບັນທຶກຢ່າງດຽວກັນໃນປຶ້ມບັນທຶກທົ່ວໄປຂອງສາດສະໜາຈັກ.

5 ພວກທ່ານອາດຄິດວ່າ ລະບຽບຂອງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ລະອຽດຫລາຍ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຂໍບອກພວກທ່ານວ່າ ມັນເປັນພຽງເພື່ອຕອບສະໜອງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍການເຮັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບພິທີການແລະ ການຕຽມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ໄດ້ຕຽມໄວ້ກ່ອນການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ເພື່ອ "ຄວາມລອດຂອງຄົນຕາຍ ຜູ້ໄດ້ຕາຍປາດສະຈາກ ຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະກິດຕິຄຸນ.

6 ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຈຳໄວ້ວ່າ ໂຢຮັນຜູ້ເປີດເສີຍໄດ້ໄຕ່ຕອງເລື່ອງນີ້ ກ່ຽວກັບຄົນຕາຍ, ເມື່ອເພິ່ນໄດ້ປະກາດ, ດັ່ງທີ່ພວກທ່ານຈະພົບເຫັນວ່າມີບັນທຶກຢູ່ໃນພຣະນິມິດ 20:12— ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນບັນດາຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວທັງຜູ້ນ້ອຍ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ພາກັນຢືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພິກຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ໜັງສືຕ່າງໆ ກໍເປີດອອກ; ແລະ ມີໜັງສືອີກເຫລັ້ມໜຶ່ງກໍເປີດອອກ, ຄືທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ; ແລະ ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຕາຍແລ້ວກໍຖືກຕັດສິນຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ ດັ່ງທີ່ມີບັນທຶກໄວ້ໃນໜັງສືເຫລົ່ານັ້ນ.

7 ພວກທ່ານຈະພົບໃນຄຳກ່າວອ້າງນີ້ວ່າໜັງສືຕ່າງໆກໍເປີດອອກ; ແລະ ມີໜັງສືອີກເຫລັ້ມໜຶ່ງກໍຖືກເປີດອອກ, ຊຶ່ງເປັນ "ທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ; ແຕ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຕາຍແລ້ວກໍຖືກຕັດສິນຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາດັ່ງທີ່ມີບັນທຶກໄວ້ໃນໜັງສືເຫລົ່ານັ້ນ;

ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ໜັງສືທີ່ກ່າວເຖິງນັ້ນ ຈະຕ້ອງເປັນໜັງສືທີ່ມີບັນທຶກວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ກ່າວເຖິງ ະບັນທຶກທີ່ຂຽນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະ ໜັງສືຊຶ່ງເປັນທະບຽນແຫ່ງຊີວິດຄົງເປັນໜັງສືທີ່ຂຽນຢູ່ໃນສະຫວັນ; ຫລັກທຳແມ່ນສອດຄ່ອງຢ່າງທ່ຽງຕົງກັບຄຳສອນ ຊຶ່ງໄດ້ບັນຊາພວກທ່ານໃນການເປີດເສີຍທີ່ມີຢູ່ໃນຈິດໝາຍທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນເຖິງພວກທ່ານກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປຈາກບ່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ— ເພື່ອວ່າໃນການບັນທຶກທັງໝົດຂອງພວກທ່ານ ມັນຈະຖືກບັນທຶກໄວ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ.

8 ບັດນີ້, ລັກສະນະຂອງພິທີການນີ້ແມ່ນປະກອບຢູ່ໃນ "ອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດ, ໂດຍການເປີດເສີຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຊຶ່ງໃນນັ້ນ ມັນໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ວ່າ ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກທ່ານຈະ ຮູ້ກ່ຽວກັບສິ່ງນັ້ນຈະຖືກຮູ້ກ່ຽວກັບສິ່ງນັ້ນໃນສະຫວັນ; ແລະ ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກທ່ານຈະແກ້ໃຫ້ຫລຸດເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ສິ່ງນັ້ນຈະຖືກແກ້ໃຫ້ຫລຸດໃນສະຫວັນ; ຫລື, ອີກຄຳໜຶ່ງ, ຄວາມໝາຍອີກຢ່າງໜຶ່ງຂອງຄຳແປ, ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກທ່ານບັນທຶກຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ຈະຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນສະຫວັນ, ແລະ ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກທ່ານບໍ່ບັນທຶກຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ຈະບໍ່ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນສະຫວັນ; ເພາະຈາກໜັງສືທັງຫລາຍ ຄົນຕາຍຂອງພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບການພິພາກສາ, ຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາເອງ, ບໍ່ວ່າພວກເຂົາເອງໄດ້ປະຕິບັດພິທີການຂອງພວກເຂົາເອງ, ຫລື ໂດຍອາໄສຕົວແທນຂອງພວກເຂົາເອງ, ຕາມພິທີ

<p>5ກ ຄມພ ຄວາມລອດສຳລັບຄົນຕາຍ. ຂ 1 ປຕ 4:6. 7ກ ພມມ 20:12;</p>	<p>ຄພ 127:6-7. ຄມພ ໜັງສືທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ. ຂ ຄພ 21:1.</p>	<p>8ກ ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ; ອຳນາດ. ຂ ຄມພ ຜະນຶກ, ການຜະນຶກ. ຄ ຄມພ ພິທີການ.</p>
---	--	---

ການຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຕຽມໄວ້ເພື່ອ ການລອດຂອງພວກເຂົານັບແຕ່ກ່ອນການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ຕາມບັນທຶກຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ຂຽນໄວ້ກ່ຽວກັບຄົນຕາຍຂອງພວກເຂົາ.

9 ກັບບາງຄົນ ອາດເບິ່ງຄືວ່າ ມັນເປັນຄຳສອນທີ່ອາດຫານຫລາຍທີ່ພວກເຮົາກ່າວເຖິງ—ເປັນອຳນາດຊຶ່ງບັນທຶກໄວ້ ຫລື ຜູກມັດໄວ້ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ຜູກມັດໄວ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນທຸກຍຸກທຸກສະໄໝຂອງໂລກ, ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບ າຍຸກສະໄໝຂອງຖານະປະໂລຫິດໃຫ້ມະນຸດຄົນໃດໂດຍການເປີດເຜີຍໂດຍກົງ, ຫລື ຄົນກຸ່ມໃດກໍຕາມ, ອຳນາດນີ້ກໍໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ສະເໝີ. ດ້ວຍເຫດນີ້, ອັນໃດກໍຕາມທີ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນເຮັດໄປໃນ ິສິດອຳນາດ, ໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຢ່າງຊື່ສັດ, ແລະ ຂຽນບັນທຶກໃນສິ່ງດຽວກັນໄວ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຊື່ສັດ, ແລ້ວມັນຈະກາຍເປັນກົດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ໃນສະຫວັນ, ແລະ ລົບລ້າງບໍ່ໄດ້, ຕາມຄຳສັ່ງຂອງ ິພຣະເຢໂຮວາຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່. ຄຳນີ້ເປັນຄວາມຈິງ. ຜູ້ໃດຈະໄດ້ຍິນມັນໄດ້?

10 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຍົກຕົວຢ່າງ, ມັດທາຍ 16:18, 19: ແລະ ຝ່າຍເຮົາຈຶ່ງບອກວ່າເຈົ້າຄືເປໂຕ ເທິງທິນກ້ອນນີ້ເຮົາຈະສ້າງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາຂຶ້ນ; ແລະ ປະຕູນະລິກາຈະເອົາຊະນະມັນບໍ່ໄດ້. ແລະ ເຮົາຈະມອບຂໍ້ກະແຈຂອງອານາຈັກ

ສະຫວັນ ໃຫ້ເຈົ້າ; ແລະ ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຈົ້າຜູກມັດໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້, ສິ່ງນັ້ນຈະຖືກຜູກມັດໄວ້ໃນສະຫວັນ; ແລະ ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຈົ້າຈະແກ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້, ສິ່ງນັ້ນຈະຖືກແກ້ໃຫ້ຫລຸດແລ້ວໃນສະຫວັນ.

11 ບັດນີ້ ຄວາມລັບອັນສຳຄັນ ແລະ ສູງສຸດຂອງທັງເລື່ອງ, ແລະ ຊຳມ່າ ໂບນຳ (ຄວາມວິເສດສຸດ) ຂອງທັງເລື່ອງທີ່ວາງຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ, ຢູ່ໃນການໄດ້ຮັບອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດສັກສິດ. ສຳລັບຄົນທີ່ "ຂໍ້ກະແຈເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ ຈະບໍ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງແທ້ກ່ຽວກັບ ິຄວາມລອດຂອງລູກຫລານມະນຸດ, ທັງສຳລັບຄົນຕາຍ ແລະ ສຳລັບຄົນເປັນ.

12 ໃນນີ້ຄື "ລັດສະໝີພາຍ ແລະ ິກຽດຕິຍົດ, ແລະ ຄວາມເປັນ ິອະມະຕະ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ—ພິທີການບັບຕິສະມາໂດຍນຳ, ທີ່ຈະ ິລົງໄປໃນນຳໝົດທັງຕົວຊຶ່ງເປັນລັກສະນະຄ້າຍຄືກັບການຕາຍ, ເພື່ອວ່າຫລັກທຳຂໍ້ໜຶ່ງຈະກົງກັນກັບຫລັກທຳອີກຂໍ້ໜຶ່ງ; ທີ່ຈະລົງໄປໃນນຳໝົດທັງຕົວ ແລະ ຂຶ້ນມາຈາກນຳ ເປັນລັກສະນະຄ້າຍຄືກັບການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍໃນການຂຶ້ນມາຈາກຫລຸມສົບຂອງພວກເຂົາ; ດ້ວຍເຫດນີ້, ພິທີການນີ້ຈຶ່ງຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມສຳພັນກັບພິທີການບັບຕິສະມາແທນຄືນຕາຍ, ໂດຍເປັນໄປໃນລັກສະນະທີ່ຄ້າຍຄືກັບການຕາຍ.

13 ດັ່ງນັ້ນ, ອ່າງ ິບັບຕິສະມາຈຶ່ງຖືກຕັ້ງ

<p>8 ງ ຄມພ ຄວາມລອດສຳລັບຄົນຕາຍ.</p> <p>9 ກ ຄມພ ຍຸກສະໄໝ.</p> <p>ຂ ຄມພ ສິດອຳນາດ.</p> <p>ຄ ຄມພ ເຢໂຮວາ.</p> <p>11 ກ ຄມພ ຂໍ້ກະແຈຂອງ</p>	<p>ຖານະປະໂລຫິດ.</p> <p>ຂ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ.</p> <p>12 ກ ຄມພ ລັດສະໝີພາຍ.</p> <p>ຂ ຄມພ ໃຫ້ກຽດ.</p> <p>ຄ ຄມພ ອະມະຕະ, ຄວາມເປັນອະມະຕະ.</p>	<p>ງ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ບັບຕິສະມາໂດຍການລົງໄປໃນນຳໝົດທັງຕົວ.</p> <p>13 ກ ຄມພ 124:29.</p>
---	--	---

ໄວ້ເປັນ ຂໍສັນຍາລັກໃຫ້ທຸລຸມຝັງສົບ, ແລະ ຖືກບັນຊາໃຫ້ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ບ່ອນທີ່ຄົນເປັນມັກມາຊຸມນຸມກັນ, ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນຄົນເປັນ ແລະ ຄົນຕາຍ, ເພື່ອວ່າທຸກສິ່ງທັງປວງຈະມີບາງສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄື, ແລະ ເພື່ອວ່າມັນຈະສອດຄ່ອງກັນແລະກັນ—ວ່າສິ່ງຊຶ່ງເປັນຝ່າຍຂອງໂລກສອດຄ່ອງກັບສິ່ງຊຶ່ງເປັນຝ່າຍສະຫວັນ, ດັ່ງທີ່ໂປໂລໄດ້ປະກາດໃນ, 1 ໂກຣິນໂທ 15:46, 47, ແລະ 48:

14 ແຕ່ກາຍທີ່ເກີດມາກ່ອນນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນເປັນກາຍຝ່າຍວິນຍານ, ແຕ່ເປັນກາຍທຳມະດາ; ແລະ ຕໍ່ມາຈຶ່ງເກີດມີຝ່າຍວິນຍານ. ມະນຸດຜູ້ທຳອິດເກີດມາຈາກດິນຈຶ່ງກາຍເປັນຂີ້ຝຸ່ນດິນ; ມະນຸດຜູ້ທີສອງຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ມາຈາກສະຫວັນ. ຜູ້ທີ່ເກີດມາຈາກດິນເປັນຢ່າງໃດ, ຄົນທັງຫລາຍທີ່ເກີດມາຈາກດິນກໍເປັນຢ່າງນັ້ນ; ແລະ ຜູ້ທີ່ສະເດັດມາຈາກສະຫວັນເປັນຢ່າງໃດ, ຄົນທັງຫລາຍທີ່ເປັນຝ່າຍສະຫວັນກໍເປັນຢ່າງນັ້ນ. ແລະ ບັນທຶກຢູ່ເທິງໂລກກ່ຽວກັບຄົນຕາຍຂອງພວກທ່ານ, ຊຶ່ງໄດ້ບັນທຶກໄວ້ແທ້ງສັນໃດ, ກໍຈະຖືກບັນທຶກໄວ້ຢູ່ໃນສະຫວັນສັນນັ້ນ. ສະນັ້ນ, ນີ້ເປັນອຳນາດ ການຜະນຶກ ແລະ ການຜູກມັດ, ແລະ, ໃນຄວາມໝາຍໜຶ່ງຂອງເລື່ອງນີ້, ເປັນ ຂໍກະແຈຂອງອານາຈັກ, ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍຂໍກະແຈແຫ່ງຄວາມຮູ້.

15 ແລະ ບັດນີ້, ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຍືນຍັນກັບພວກທ່ານວ່າ ນີ້ເປັນຫລັກທຳກ່ຽວກັບຄົນຕາຍ ແລະ ຄົນເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງເຮັດ

ແບບເອົາຈິງເອົາຈັງ, ກ່ຽວກັບຄວາມລອດຂອງເຮົາ. ເພາະວ່າຄວາມລອດຂອງພວກເຂົາຈຳເປັນ ແລະ ສຳຄັນຕໍ່ ການລອດຂອງເຮົາ, ດັ່ງທີ່ໂປໂລໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບບັນພະ ບຸ ລຸດ—ຖ້າຫາກປາດ ສະ ຈາກ ພວກເຮົາ, ພວກເຂົາ ຈະ ຈຶ່ງ ພ້ອມ ບໍ່ ໄດ້—ທັງພວກເຮົາກໍຄືກັນ ຈະດີພ້ອມບໍ່ໄດ້ ຖ້າຫາກປາດສະຈາກຄົນຕາຍຂອງພວກເຮົາ.

16 ແລະ ບັດ ນີ້, ກ່ຽວ ກັບ ການ ບັບຕິສະມາແທນຄົນຕາຍ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ຂໍ້ອ້າງອີງຂອງໂປໂລອີກຕອນໜຶ່ງ, 1 ໂກຣິນໂທ 15:29: ຖ້າ ບໍ່ ເປັນ ຢ່າງ ນັ້ນ ຄົນ ທັງຫລາຍທີ່ຮັບບັບຕິສະມາແທນຄົນຕາຍນັ້ນ ຈະໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ ຖ້າພຣະເຈົ້າບໍ່ບັນດານໃຫ້ຄົນຕາຍຄືນຂຶ້ນມາແທ້? ດ້ວຍເຫດໃດຈຶ່ງມີຄົນຮັບບັບຕິສະມາແທນຄົນຕາຍ?

17 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ກ່ຽວກັບຂໍ້ອ້າງອີງນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ຂໍ້ອ້າງອີງຈາກສາດສະດາຄົນໜຶ່ງແກ່ພວກທ່ານ, ຊຶ່ງສາຍຕາຂອງເພິ່ນຈິດຈໍ່ຢູ່ທີ່ ການພື້ນຟູຂອງຖານະປະໂລຫິດ, ລັດສະໝີພາບທີ່ຈະຖືກເປີດເຜີຍໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ແລະ ໃນວິທີການພິເສດ ເລື່ອງອັນເລີດລ້ຳທີ່ສຸດນີ້ໃນບັນດາເລື່ອງທັງໝົດທີ່ເປັນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນອັນເປັນນິດ, ນັ້ນຄື, ການບັບຕິສະມາແທນຄົນຕາຍ; ເພາະວ່າມາລາກິໄດ້ກ່າວ, ໃນບົດສຸດທ້າຍ, ຂໍ້ 5 ແລະ 6: ແຕ່ກ່ອນມີຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມາເຖິງ, ເຮົາຈະໃຊ້ ຂໍເອລີຢາຜູ້ປະກາດພຣະຄຳຂອງເຮົາມາ. ລາວຈະທັນໃຈ

13 ຂ ຄມພ ສັນຍາລັກ.
 14 ກ ຄມພ ຜະນຶກ, ການຜະນຶກ.
 ຂ ຄມພ ຂໍກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ.
 ຄ ປຈສ ລກ 11:53

(ພາກຫ້ອຍທ້າຍ).
 15 ກ ຄມພ ຄວາມລອດສຳລັບຄົນຕາຍ.
 ຂ ຮຣ 11:40.
 ຄມພ ດີພ້ອມທຸກຢ່າງ.

17 ກ ຄມພ ການພື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ.
 ຂ 3 ນພ 25:5-6;
 ຄພ 2; 110:13-16.
 ຄມພ ເອລີຢາ.

ພໍ່ມາຫາລູກ, ແລະ ຫັນໃຈລູກໄປຫາພໍ່. ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈະມາ ແລະ ທຳລາຍແຜ່ນດິນໂລກດ້ວຍຄຳສາບແຊ່ງ.

18 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອາດ ຈະ ໃຫ້ ຄຳ ແປ ທີ່ "ແຈ່ມ ແຈ້ງ ຫລາຍ ກວ່າ ນີ້ ກ່ຽວ ກັບ ເລື່ອງ ນີ້, ແຕ່ສິ່ງທີ່ໃຫ້ໄວ້ກໍພຽງພໍແລ້ວສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ມັນພຽງພໍທີ່ຈະຮູ້, ໃນກໍລະນີນີ້, ວ່າແຜ່ນດິນໂລກຈະຖືກທຳລາຍດ້ວຍຄຳສາບແຊ່ງ ຍົກເວັ້ນແຕ່ຈະມີ ະບັງບາງຊະນິດ ຫລື ບາງປະເພດ ເພື່ອເຊື່ອມບັນພະບຸລຸດໃສ່ກັບລູກຫລານ, ໄວ້ໃນບາງເລື່ອງ ຫລື ບາງຢ່າງ—ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ເລື່ອງນັ້ນຄືເລື່ອງໃດ? ມັນຄື ະການບັບຕີ ສະມາ ແທນ ຄົນ ຕາຍ. ເພາະ ວ່າ ຖ້າ ຫາກປາດສະຈາກພວກເຂົາ, ພວກເຮົາຈະດີພ້ອມບໍ່ໄດ້; ທັງພວກເຂົາກໍຄືກັນ ຈະດີພ້ອມບໍ່ໄດ້ ຖ້າຫາກປາດສະຈາກພວກເຮົາ. ທັງພວກເຂົາ ຫລື ພວກເຮົາ ຈະດີພ້ອມບໍ່ໄດ້ຄືກັນ ຖ້າຫາກປາດສະຈາກຄົນທີ່ໄດ້ຕາຍໃນພຣະກິດຕິຄຸນ; ເພາະມັນຈຳເປັນໃນການເລີ່ມຕົ້ນ ະຍຸກສະໄໝຂອງຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ, ຊຶ່ງບັດນີ້ ຍຸກສະໄໝດັ່ງກ່າວເລີ່ມຕົ້ນແລ້ວ, ວ່າການມາຮ່ວມກັນທີ່ເປັນໜຶ່ງ ແລະ ສົມບູນ ແລະ ດີພ້ອມ, ແລະ ການເຊື່ອມເຂົ້າກັນຂອງຍຸກສະໄໝຕ່າງໆ, ແລະ ຂໍ້ກະແຈ, ແລະ ອຳນາດ, ແລະ ລັດສະໝີພາບຈະເກີດຂຶ້ນ, ແລະ ຖືກເປີດເຜີຍນັບຕັ້ງແຕ່ວັນເວລາຂອງອາດາມ ແມ່ນແຕ່

ຈົນເຖິງເວລາປະຈຸບັນ. ແລະ ບໍ່ພຽງເທົ່ານີ້, ແຕ່ສິ່ງທີ່ບໍ່ເຄີຍຖືກເປີດເຜີຍນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງ ະຮາກຖານຂອງໂລກ, ແຕ່ໄດ້ຖືກເກັບຊ້ອນໄວ້ໃຫ້ພົ້ນຈາກຄົນມີບັນຍາ ແລະ ຄົນຮອບຄອບ, ຈະຖືກເປີດເຜີຍແກ່ ະເດັກນ້ອຍ ແລະ ເດັກແດງທາລິກໃນຍຸກນີ້, ໃນຍຸກສະໄໝຂອງຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ.

19 ບັດນີ້, ພວກເຮົາໄດ້ຍິນຫຍັງໃນພຣະກິດຕິຄຸນທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບ? ສຽງແຫ່ງຄວາມຍິນດີ! ສຽງແຫ່ງຄວາມເມດຕາຈາກສະຫວັນ; ແລະ ສຽງແຫ່ງ ະຄວາມຈິງອອກຈາກແຜ່ນດິນໂລກ; ຂ່າວອັນໜ້າຊື່ນຊົມສຳລັບຄົນຕາຍ; ສຽງແຫ່ງຄວາມຍິນດີສຳລັບຄົນເປັນແລະ ຄົນຕາຍ; ະຂ່າວອັນໜ້າຊື່ນຊົມແຫ່ງຄວາມປິຕິຍິນດີອັນຍິ່ງໃຫຍ່. ະຕິນຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງພູນັ້ນງາມພຽງໃດ ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳເອົາຂ່າວອັນໜ້າຊື່ນຊົມມາ, ທີ່ກ່າວກັບຊີໂອນວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ເຈົ້າ ຊົງ ປົກຄອງ! ດັ່ງ ະນ້ຳ ຄ້າງ ແຫ່ງ ກາ ເມນ ສັນ ໃດ, ຄວາມຮູ້ຂອງພຣະເຈົ້າຈະລົງມາ ເທິງພວກເຂົາສັນນັ້ນ!

20 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ຍິນຫຍັງ? ຂ່າວ ອັນ ໜ້າ ຊື່ນ ຊົມ ຈາກ ະຄູ ໂມຣາ! ະໂມ ໂຣ ໂນ, ທູດ ຈາກ ສະຫວັນ, ຜູ້ປະກາດຄວາມສຳເລັດຂອງຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາ—ະໜັງສືທີ່ຈະຖືກເປີດເຜີຍ. ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງ ກັນ ດານ ຂອງ ເມືອງ ະເຟແອດ, ເຂດ

18 ກ ຈສ—ປ 1:36-39.
ຂ ຄມພ ພິທີການ—ພິທີການກະທຳແທນ;
ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍ.
ຄ ຄພ 124:28-30; 127:6-7.
ງ ຄມພ ຍຸກສະໄໝ.
ຈ ຄພ 35:18.
ສ ມທ 11:25;
ລກ 10:21;

ແອວ 32:23.
19 ກ ພສສ 85:10-11.
ຂ ລກ 2:10.
ຄ ອຊຢ 52:7-10;
ມຊຢ 15:13-18;
3 ນພ 20:40.
ງ ພບຍ 32:2;
ຄພ 121:45.
20 ກ ຈສ—ປ 1:51-52.

ຄມພ ຄູໂມຣາ, ພູ.
ຂ ຄມພ ໂມໂຣໂນ, ລູກຊາຍຂອງມໍມອນ.
ຄ ອຊຢ 29:4, 11-14;
2 ນພ 27:6-29.
ຄມພ ພຣະຄຳພິມໍມອນ.
ງ ຄມພ ເມືອງເຟແອດ, ລັດນິວຢອກ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ).

ເຊ ເນ ກາ, ິປະ ກາດ ພະຍານ ສາມ ຄົນ ທີ່
ຈະ ກ່າວ ຄຳ ພະຍານ ເຖິງ ຫົງ ສີ! ສຽງ ຂອງ
ສິມິ ຄາ ເອນ ຢູ່ ແຄມ ຝັ່ງ ຊັສ ຄູ ຣັນ ນາ, ສັງ ເກດ
ເຫັນ ມານ ເມື່ອ ມັນ ໄດ້ ປະ ກົດ ເປັນ ທູດ ແຫ່ງ
ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ! ສຽງ ຂອງ ະເປ ໂຕ, ຢາ
ໂກ ໂບ, ແລະ ໂຍ ຣັນ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ
ດານ ລະ ຫວ່າງ ເມືອງ ຮາມ ໂມ ນີ ເຂດ ຊັສ ຄູ
ຣັນ ນາ, ແລະ ໂຄນ ສະ ວຽວ, ເຂດ ບຣູມ, ທີ່
ແມ່ ນ້ຳ ຊັສ ຄູ ຣັນ ນາ, ຜູ້ ປະ ກາດ ຕົນ ວ່າ ໄດ້
ຄອບ ຄອງ ິຂໍ ກະ ແຈ ຂອງ ອານາ ຈັກ, ແລະ
ຂອງ ຍຸກ ສະ ໄໝ ຂອງ ຄວາມ ສົມ ບູນ ແຫ່ງ
ເວລາ!

21 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ຫົງ, ສຸ ລະ ສຽງ ຂອງ
ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ຫ້ອງ ຂອງ ະພ ຕູ້ ວິດ ເມີ, ໃນ
ເມືອງ ເຟ ແອດ, ເຂດ ເຊ ເນ ກາ, ແລະ ໃນ
ເວລາ ຕ່າງ ໆ, ແລະ ໃນ ສະ ຖານ ທີ່ ຕ່າງ ໆ
ຕະ ຫລອດ ການ ເດີນ ທາງ ແລະ ຄວາມ ທຸກ
ຍາກ ລຳ ບາກ ຂອງ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ
ພຣະ ເຢ ຊູ ຄຣິດ ແຫ່ງ ໄພ່ ພົນ ຍຸກ ສຸດ ທ້າຍ!
ແລະ ສຽງ ຂອງ ມິ ຄາ ເອນ, ຫົວ ໜ້າ ທູດ; ສຽງ
ຂອງ ິຄັບ ຣີ ເອນ, ແລະ ຂອງ ິຣາ ຟາ ເອນ,
ແລະ ຂອງ ິທູດ ຕ່າງ ໆ, ຈາກ ມິ ຄາ ເອນ ຫລື
ອາດາມ ລົງ ໄປ ເຖິງ ເວລາ ປະ ຈຸ ບັນ, ທຸກ
ຄົນ ປະ ກາດ ິຍຸກ ສະ ໄໝ ຂອງ ພວກ ເຂົາ,
ສິດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ຂໍ ກະ ແຈ ຂອງ ພວກ
ເຂົາ, ກຽດ ຕິ ຍົດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ເດ ຊານຸ
ພາບ ແລະ ລັດ ສະ ໝິ ພາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ,
ແລະ ອຳນາດ ຂອງ ຖານ ະປະ ໂລ ທິດ ຂອງ
ພວກ ເຂົາ; ໂດຍ ໃຫ້ ເປັນ ບັນ ຫັດ, ເປັນ ິຂໍ້

ເລັກ ໆ ຫ້ອຍ ໆ; ນີ້ ຫ້ອຍ ຫົງ, ແລະ ນັ້ນ
ຫ້ອຍ ຫົງ; ໃຫ້ ການ ປອບ ໂຍນ ແກ່ ພວກ
ເຮົາ ໂດຍ ການ ປາວ ປະ ກາດ ເຖິງ ສິ່ງ ທີ່ ຈະ
ມາ ເຖິງ, ໂດຍ ການ ຍືນ ຍັນ ິຄວາມ ຫວັງ
ຂອງ ພວກ ເຮົາ!

22 ອ້າຍ ເອື້ອຍ ນ້ອງ ທັງ ຫລາຍ, ພວກ
ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ກ້າວ ຕໍ່ ໄປ ໃນ ອຸດົມ ການ ອັນ ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ ເຊັ່ນ ນີ້ ບໍ? ກ້າວ ໄປ ໜ້າ ແລະ ບໍ່ ຖອຍ
ກັບ. ຈົ່ງ ກ້າ ຫານ, ພັນ ອງ ທັງ ຫລາຍ; ແລະ
ກ້າວ ຕໍ່ ໄປ, ຕໍ່ ໄປ ເຖິງ ໄຊ ຊະ ນະ ນ! ໃຫ້ ໃຈ ຂອງ
ພວກ ທ່ານ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ ເຖິດ, ແລະ ດີ ໃຈ ຢ່າງ
ຍິ່ງ. ໃຫ້ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ເປັ່ງ ສຽງ ິຮ້ອງ ເພງ
ເຖິດ. ໃຫ້ ຄົນ ຕາຍ ເປັ່ງ ສຽງ ິຮ້ອງ ສັນ ລະ ເສີນ
ນິ ລັນ ດອນ ຖວາຍ ກະ ສັດ ິເອມານູ ເອນ, ຜູ້
ໄດ້ ແຕ່ງ ຕັ້ງ, ກ່ອນ ໂລກ ມີ ມາ, ຊຶ່ງ ຈະ ເຮັດ
ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ສາມາດ ິໄຖ່ ພວກ ເຂົາ ອອກ
ຈາກ ທີ່ ິຄຸມ ຂັ້ງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ເພາະ ນັກ
ໂທດ ຈະ ອອກ ໄປ ເປັນ ອິດ ສະ ລະ.

23 ໃຫ້ ິພູ ເຂົາ ຮ້ອງ ດ້ວຍ ຄວາມ ຊື່ນ ຊົມ,
ແລະ ເຈົ້າ ຮ່ອມ ພູ ທັງ ປວງ ປາວ ຮ້ອງ ໃຫ້ ດັງ;
ແລະ ເຈົ້າ ທ້ອງ ທະ ເລ ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ແຫ່ງ
ທັງ ປວງ ຈົ່ງ ບອກ ເຖິງ ສິ່ງ ມະ ຫັດ ສະ ຈັນ ຂອງ
ກະ ສັດ ນິ ລັນ ດອນ ຂອງ ເຈົ້າ! ແລະ ເຈົ້າ ແມ່
ນ້ຳ, ຫ້ວຍ ຮ້ອງ, ແລະ ຄອງ ນ້ຳ ທັງ ປວງ, ຈົ່ງ
ໄຫລ ລົງ ດ້ວຍ ຄວາມ ຍິນ ດີ. ໃຫ້ ປ່າ ດົງ ແລະ
ພົງ ໄພ ທັງ ປວງ ຢູ່ ໃນ ທົ່ງ ຈົ່ງ ສັນ ລະ ເສີນ ພຣະ
ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; ແລະ ເຈົ້າ ິຫິນ ສີ ລາ ທັງ ຫລາຍ
ຈົ່ງ ຮ້ອງ ໃຫ້ ດ້ວຍ ຄວາມ ຊື່ນ ຊົມ! ແລະ ໃຫ້
ດວງ ຕາ ເວັນ, ດວງ ເດືອນ, ແລະ ດວງ ິຮຸ່ງ

<p>20 ຈ ຄພ 17:1-3. ສ ຄພ 27:11. ຄພພ ອາດາມ. ຊ 2 ກສທ 11:14. ຍ ຄພ 27:12. ດ ຄພພ ຂໍກະແຈຂອງ ຖານະປະໂລທິດ. 21 ກ ອສ ພິເຕີ ວິດເມີ ຜູ້ພໍ່.</p>	<p>ຂ ຄພພ ຄັບຣີເອນ. ຄ ຄພພ ຣາຟາເອນ. ງ ຄພພ ທູດ, ເທວະດາ. ຈ ຄພ 107:53-56. ສ ຄພພ ຍຸກສະໄໝ. ຊ ອຊຢ 28:10. ຍ ຄພພ ຫວັງ, ຄວາມຫວັງ. 22 ກ ອຊຢ 49:13.</p>	<p>ຂ ອຊຢ 7:14; ແອວ 5:50. ຄພພ ເອມານູເອນ. ຄ ຄພພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່. ງ ອຊຢ 24:22; ຄພ 76:72-74. 23 ກ ອຊຢ 44:23. ຂ ລກ 19:40. ຄ ໂຍບ 38:7.</p>
--	--	--

ອາລຸນຮ່ວມກັນຮ້ອງເພງ, ແລະ ໃຫ້ບຸດທັງ
 ປວງຂອງພຣະເຈົ້າຮ້ອງດ້ວຍຄວາມຊື່ນ
 ຊົມ! ແລະ ໃຫ້ການສ້າງມີລັ້ນດອນປະກາດ
 ພຣະນາມຂອງພຣະອົງຕະຫລອດໄປ ແລະ
 ຕະຫລອດການ! ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ເຮົາ
 ກ່າວວ່າ ສຽງທີ່ເຮົາໄດ້ຍິນຈາກສະຫວັນ
 ຊ່າງປະເສີດພຽງໃດນໍ, ທີ່ປະກາດລັດສະ
 ພິພາບ, ແລະ ຄວາມລອດ, ແລະ ກຽດຕິ
 ຍົດ, ແລະ ຄວາມເປັນ ັອະມະຕະ, ແລະ
 ັຊິວິດມີລັ້ນດອນ; ອານາຈັກ, ເຂດປົກ
 ຄອງ, ແລະ ອຳນາດ ເຂົ້າຫຼືຂອງພວກເຮົາ!
 24 ຈົ່ງເບິ່ງ, ັວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະ
 ຜູ້ເປັນເຈົ້າໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວ; ແລະ ໃຜ
 ຈະຍັງ ັທົນຢູ່ໄດ້ໃນວັນແຫ່ງການສະເດັດ
 ມາຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໃຜຈະຍືນຢູ່ໄດ້
 ເມື່ອພຣະອົງມາປະກົດ? ເພາະວ່າພຣະ
 ອົງເປັນເໝືອນດັ່ງໄຟທີ່ ັຫລອມໂລຫະ,
 ແລະ ເປັນເໝືອນດັ່ງສະບູທີ່ມີພະລັງແຮງ
 ຂອງຄົນຊັກຜ້າ; ແລະ ພຣະອົງຈະປະທັບ
 ນັ່ງຢູ່ດັ່ງຜູ້ ັຫລອມເງິນໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແລະ
 ພຣະອົງຈະຊຳລະພວກລູກຊາຍຂອງ ັເລ

ວີ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາບໍລິສຸດ, ດັ່ງດຽວ
 ກັນກັບຄຳ ແລະ ເງິນ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະ
 ນຳ ັເຄື່ອງຖວາຍບູຊາມາຖວາຍແດ່ພຣະ
 ຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຄວາມຊອບທຳ. ສະນັ້ນ ໃຫ້
 ພວກເຮົາ, ໃນຖານະສາດສະໜາຈັກໜຶ່ງ
 ແລະ ຜູ້ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງ, ແລະ ໃນຖານະໄພ່ພົນ
 ຍຸກສຸດທ້າຍ, ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະ
 ຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຄວາມຊອບທຳ; ແລະ ໃຫ້
 ພວກເຮົາຖວາຍໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງ ທີ່ມີ ັບັນ
 ທິກຂອງຄົນຕາຍຂອງພວກເຮົາ ໃນພຣະ
 ວິຫານທີ່ສັກສິດຂອງພຣະອົງ ເມື່ອມັນສຳ
 ເລັດ, ຊຶ່ງຈະສົມຄວນກັບການຍອມຮັບທັງ
 ປວງ.

25 ອ້າຍນັ້ງອົງທັງຫລາຍ, ຂ້າພະເຈົ້າມີ
 ຫລາຍສິ່ງທີ່ຈະກ່າວກັບພວກທ່ານກ່ຽວກັບ
 ເລື່ອງນີ້; ແຕ່ບັດນີ້ຈະຢຸດຕິພຽງເທົ່ານັ້ນສຳ
 ລັບເວລານີ້, ແລະ ຈະກ່າວກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້
 ອີກໃນເວລາອື່ນ. ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້
 ທີ່ຕຳຕ້ອຍຂອງພວກທ່ານຕະຫລອດໄປ,
 ແລະ ເປັນເພື່ອນຜູ້ບໍ່ເຄີຍປ່ຽນແປງ,
 ໂຈເຊັບ ສະມິດ.

ພາກທີ 129

ຄຳແນະນຳທີ່ມອບໃຫ້ໂດຍໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງນາວູ, ລັດອິລິ
 ນອຍ, ວັນທີ 9 ເດືອນກຸມພາ, 1843, ໂດຍເຮັດໃຫ້ຮູ້ເຖິງຂໍ້ກະແຈທີ່ສຳຄັນສາມປະການ
 ຊຶ່ງບອກໃຫ້ຮູ້ເຖິງລັກສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງເຫລົ່າທູດ ແລະ ວິນຍານຂອງຜູ້ປະຕິບັດ
 ສາດສະໜາກິດ.

<p>23 ງ ຄມພ ອະມະຕະ, ຄວາມ ເປັນອະມະຕະ. ຈ ຄມພ ຊິວິດມີລັ້ນດອນ.</p> <p>24 ກ ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີ ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຂ ມລກ 3:1–3.</p>	<p>ຄ 3 ນພ 24:2–3. ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ—ການ ຊຳລະລ້າງແຜ່ນດິນໂລກ.</p> <p>ງ ຊກຍ 13:9. ຈ ພບຍ 10:8; ຄພ 13; 124:39.</p>	<p>ສ ຄພ 84:31. ຄມພ ເຄື່ອງຖວາຍ. ຊ ຄພ 127:9. ຄມພ ລຳດັບການ ສືບເຊື້ອສາຍ.</p>
--	--	--

1-3, ມີທັງຮ່າງກາຍທີ່ພື້ນຄົນຊີວິດ ແລະ ຮ່າງກາຍທີ່ເປັນວິນຍານໃນສະຫວັນ; 4-9, ຂໍກະແຈໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ເພື່ອວ່າຜູ້ສົ່ງຂ່າວຈາກອີກເບື້ອງໜຶ່ງຂອງມ່ານຈະຖືກແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ວ່າເປັນຜູ້ໃດ.

1 ມີ ຮ່າງ ກາຍ ສອງ ປະ ເພດ ຢູ່ ໃນ "ສະຫວັນ, ນັ້ນຄື: ະເຫລົ່າທູດ, ຜູ້ໄດ້ ະພື້ນຄົນຊີວິດແລ້ວ, ໂດຍມີຮ່າງກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ—

2 ຍົກ ຕົວ ຢ່າງ, ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ: ຈົ່ງຄຳເບິ່ງຕົວເຮົາ ແລະ ພວກເຈົ້າກໍຈະຮູ້, ເພາະວ່າຜີບໍ່ມີ"ເນື້ອໜັງ, ບໍ່ມີກະດູກດັ່ງທີ່ພວກເຈົ້າເຫັນເຮົາມີຢູ່ນີ້.

3 ປະ ເພດ ທີ ສອງ: "ວິນ ຍານ ຂອງ ຄົນ ະທຸ່ງທຳທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ດີພ້ອມ, ເຂົາເຈົ້າເປັນຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ພື້ນຄົນຊີວິດເທື່ອ, ແຕ່ໄດ້ຮັບລັດສະໝີພາບອັນດຽວກັນນັ້ນເປັນມູນມໍລະດົກ.

4 ເມື່ອຜູ້ສົ່ງຂ່າວມາບອກວ່າ ເຂົາມີຂ່າວສານ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ຍິນ ມີ ຂອງ ທ່ານ

ອອກໄປ ແລະ ຂໍໃຫ້ເຂົາຈັບມືກັບທ່ານ.

5 ຖ້າຫາກເຂົາເປັນທູດ ເຂົາຈະເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ແລະ ທ່ານຈະສຳຜັດມືຂອງເຂົາ.

6 ຖ້າຫາກເຂົາເປັນວິນຍານຂອງຄົນທຸ່ງທຳທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ດີພ້ອມ ເຂົາຈະມາໃນລັດສະໝີພາບ ຂອງ ເຂົາ; ເພາະ ມັນ ເປັນທາງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ເຂົາສາມາດມາປະກົດ—

7 ຈົ່ງຂໍໃຫ້ເຂົາຈັບມືກັບທ່ານ, ແຕ່ເຂົາຈະບໍ່ເຄື່ອນໄຫວ, ເພາະມັນເປັນການກົງກັນຂ້າມກັບລະບຽບຂອງສະຫວັນທີ່ຄົນທຸ່ງທຳຈະຫລອກລວງ; ແຕ່ເຂົາຍັງຈະບອກຂ່າວສານຂອງເຂົາ.

8 ຖ້າຫາກເປັນ "ມານທີ່ມາດັ່ງທູດແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງ, ເມື່ອທ່ານຂໍຈັບມືກັບມັນ, ມັນຈະຍິ້ນມືມາຈັບມືທ່ານ, ແລະ ທ່ານຈະບໍ່ສຳຜັດຫຍັງ; ສະນັ້ນທ່ານຈົ່ງສັງເກດເຫັນມັນ.

9 ນີ້ຄືຂໍກະແຈທີ່ສຳຄັນສາມປະການ ຊຶ່ງໂດຍ ຂໍກະແຈ ເຫລົ່ານີ້ ທ່ານ ຈະ ຮູ້ ໄດ້ ວ່າ ການປະຕິບັດໃດມາຈາກພຣະເຈົ້າ.

ພາກທີ 130

ຄຳແນະນຳຕ່າງໆທີ່ມອບໃຫ້ໂດຍໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງຣາມັສ, ລັດອິລິນອຍ, ວັນທີ 2 ເດືອນເມສາ, 1843.

1-3, ພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ ອາດມາປະກົດດ້ວຍຕົວພຣະອົງເອງຕໍ່ມະນຸດ; 4-7, ເຫລົ່າທູດອາໄສຢູ່ໃນຂອບເຂດແຫ່ງຊັ້ນສູງ; 8-9, ໂລກຊັ້ນສູງຈະເປັນອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່; 10-11, ຫິນຂາວມີໄວ້

ໃຫ້ສຳລັບທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າໄປໃນໂລກຊັ້ນສູງ; 12-17, ເວລາແຫ່ງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຖືກປົກປິດໄວ້ຈາກສາດສະດາ; 18-19, ຄວາມຮູ້ແຈ້ງທີ່ໄດ້ຮັບໃນຊີວິດນີ້ຈະລຸກຂຶ້ນກັບພວກເຂົາໃນການພື້ນຄົນ

<p>129 1 ກ ຄມພ ສະຫວັນ. ຂ ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ. ຄ ຄມພ ການພື້ນຄົນພຣະ</p>	<p>ຊິນ, ການພື້ນຄົນຊີວິດ. 2 ກ ລກ 24:39. 3 ກ ຄມພ ວິນຍານ.</p>	<p>ຂ ຮສ 12:23; ຄພ 76:69. 8 ກ 2 ກຮຫ 11:14; 2 ນພ 9:9.</p>
---	--	---

ຊີວິດ; 20-21, ພອນທັງປວງມາເຖິງ ໂດຍ
ການເຊື່ອພັງກົດ; 22-23, ພຣະບິດາ ແລະ
ພຣະບຸດ ພຣະກາຍທີ່ເປັນເມື່ອໜັງ ແລະ
ກະດູກ.

1 ເມື່ອ ພຣະ ຜູ້ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ລອດ ຈະ ັມາ
ປະກົດ ພວກ ເຮົາ ຈະ ເຫັນ ພຣະ ອົງ ດັ່ງ ທີ່
ພຣະອົງເປັນຢູ່. ພວກເຮົາຈະເຫັນວ່າພຣະ
ອົງເປັນ ັມະນຸດຄືກັນກັບພວກເຮົາ.

2 ແລະ ສັງຄົມດຽວກັນທີ່ມີຢູ່ໃນບັນດາ
ພວກເຮົາຢູ່ທີ່ນີ້ ຈະມີຢູ່ໃນບັນດາພວກເຮົາ
ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ພຽງ ແຕ່ ມັນ ຈະ ຖືກ ຄຽງ ຄູ່ ໄປ ກັບ
"ລັດສະໝີພາບນິລັນດອນ, ຊຶ່ງເປັນລັດສະ
ໝີພາບທີ່ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຊື່ນຊົມໃນຕອນນີ້.

3 ໂຢຮັນ 14:23—ການປະກົດຂອງ
"ພຣະບິດາ ແລະ ັພຣະບຸດ, ຢູ່ໃນຂໍ້ນັ້ນ,
ເປັນ ັການປະກົດດ້ວຍຕົວຂອງພວກ
ພຣະອົງເອງ; ແລະ ແນວຄິດທີ່ວ່າພຣະ
ບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ ັສະຖິດຢູ່ໃນໃຈຂອງ
ມະນຸດເປັນຄວາມເຊື່ອຂອງຄົນໃນນິກາຍ
ຕ່າງໆໃນສະໄໝກ່ອນ, ແລະ ຜິດ.

4 ໃນການຕອບຄຳຖາມ—ບໍ່ແມ່ນການ
ຄິດໄລ່ "ເວລາຂອງພຣະເຈົ້າ, ເວລາຂອງ
ທູດ, ເວລາຂອງສາດສະດາ, ແລະ ເວລາ
ຂອງມະນຸດ, ຕາມດາວພະເຄາະທີ່ພວກ
ເຂົາອາໄສຢູ່ບໍ່?

5 ຂ້າພະເຈົ້າຕອບວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ. ແຕ່
ບໍ່ມີ "ເຫລົ່າທູດຜູ້ປະຕິບັດຕໍ່ແຜ່ນດິນໂລກ

ນີ້ ນອກຈາກຄົນທີ່ເປັນຂອງມັນ ແລະ ເຄີຍ
ເປັນຂອງມັນ.

6 ເຫລົ່າທູດບໍ່ໄດ້ອາໄສຢູ່ເທິງດາວພະ
ເຄາະເໝືອນດັ່ງແຜ່ນດິນໂລກນີ້;

7 ແຕ່ເຫລົ່າທູດຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງ
ພຣະເຈົ້າ, ໃນໂລກເໝືອນດັ່ງ "ທະເລແກ້ວ
ແລະ ັໄຟ, ບ່ອນທີ່ທຸກສິ່ງສຳລັບລັດສະ
ໝີພາບຂອງພວກເພິ່ນຈະຖືກສະແດງໃຫ້
ປະຈັກ, ອະດີດ, ປະຈຸບັນ, ແລະ ອະນາຄົດ,
ແລະ ເປັນຢູ່ເຊັ່ນນັ້ນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

8 ສະຖານທີ່ບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າອາໄສຢູ່
ເປັນ "ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່.

9 "ແຜ່ນດິນໂລກນີ້, ໃນສະພາບທີ່ໄດ້
ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ອະມະຕະ
ຂອງມັນ, ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນເໝືອນດັ່ງ
ແກ້ວໃສ ແລະ ຈະເປັນອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ
ແກ່ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ, ຊຶ່ງໂດຍການນັ້ນ ທຸກ
ສິ່ງທັງປວງທີ່ກ່ຽວກັບອານາຈັກທີ່ຕ່ຳກວ່າ,
ຫລື ອານາຈັກທັງປວງຂອງລະບຽບທີ່ຕ່ຳ
ກວ່າ, ຈະສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ຄົນທີ່ອາ
ໄສຢູ່ໃນນັ້ນ; ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກນີ້ຈະເປັນ
ຂອງພຣະຄຣິດ.

10 ຈາກນັ້ນ ຫີນຂາວທີ່ຖືກກ່າວເຖິງໃນ
ພຣະນິມິດ 2:17, ຈະກາຍເປັນອຸລິມ ແລະ
ທຸມມິມ ແກ່ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບກ້ອນໜຶ່ງ, ຊຶ່ງ
ໂດຍການນີ້ ລະບຽບທີ່ສູງກວ່າຂອງອານາ
ຈັກຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ;

130 1 ກ 1 ຍຣ 3:2;
ມຣນ 7:48.
ຄມພ ການສະເດັດ
ມາຄັ້ງທີສອງຂອງ
ພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ຂ ລກ 24:36-40.
2 ກ ຄມພ ລັດສະໝີ
ພາບຂອງຊັ້ນສູງ.
3 ກ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ
ພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າ

ອົງເປັນພຣະບິດາ.
ຂ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ
ພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າ
ອົງເປັນພຣະບຸດ.
ຄ ຄພ 93:1.
ງ ຄພ 130:22.
ຄມພ ພຣະເຈົ້າ,
ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.
4 ກ 2 ປຕ 3:8;
ອຣຮ 3:4-10; ເບິ່ງ

ອັບຣາ., ສຳເນົາ ເລກ
ທີ 2, ຮູບທີ 1 ນຳອີກ.
5 ກ ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ.
7 ກ ພນມ 4:6; 15:2.
ຂ ອຊຢ 33:14.
8 ກ ຄມພ ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ.
9 ກ ຄພ 77:1.
ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ—
ພາວະສຸດທ້າຍຂອງ
ແຜ່ນດິນໂລກ.

11 ແລະ "ຫີນຂາວຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂັ້ນສູງ, ຊຶ່ງໃນທີ່ນັ້ນຈະຕ້ອງຂຽນຊື່ໃໝ່ໄວ້, ຊຶ່ງບໍ່ມີຄົນໃດຮູ້ຍົກເວັ້ນແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມັນ. ຂໍຊື່ໃໝ່ເປັນຄຳໄຂ.

12 ຂ້າພະເຈົ້າທຳນາຍ, ໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ວ່າການເລີ່ມຕົ້ນຂອງ "ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ ຊຶ່ງຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດການນອງເລືອດຄັ້ງໃຫຍ່ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກ່ອນການສະເດັດມາ ຂອງບຸດມະນຸດຈະເກີດຂຶ້ນໃນລັດ ຊ່າວຄາໂຣໂລນາ.

13 ມັນ ອາດ ຈະ ເກີດ ຂຶ້ນ ຈາກ ບັນ ຫາ ເລື່ອງການເປັນທາດ. ສຽງໄດ້ປະກາດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າອະທິຖານຢ່າງພາກພຽນແທ້ໆກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, ວັນທີ 25 ເດືອນທັນວາ, 1832.

14 ເທື່ອໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອະທິຖານຢ່າງພາກພຽນເພື່ອວ່າ ຈະໄດ້ຮູ້ຈັກເວລາແຫ່ງ "ການສະເດັດມາ ຂອງບຸດມະນຸດ, ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຮັບສັ່ງດັງຕໍ່ໄປນີ້:

15 ໂຈເຊັບ, ບຸດຂອງເຮົາ, ຖ້າຫາກເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ຈົນເຖິງອາຍຸແປດສິບຫ້າປີ, ເຈົ້າຈະເຫັນພຣະພັກຂອງບຸດມະນຸດ; ສະນັ້ນ ໃຫ້ສິ່ງນີ້ພຽງພໍ, ແລະ ຢາລົບກວນເຮົາອີກໃນເລື່ອງນີ້.

16 ຂ້າພະເຈົ້າຖືກປະໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ, ໂດຍປາດສະຈາກຄວາມສາມາດທີ່ຕັດສິນໃຈ

ຖ້າຫາກວ່າການສະເດັດມາເທື່ອນີ້ອ້າງເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງພັນປີ ຫລື ເປັນການປະກົດກ່ອນໜ້ານັ້ນ, ຫລື ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະຕາຍ ແລ້ວຈິ່ງຈະເຫັນພຣະພັກຂອງພຣະອົງ.

17 ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອວ່າ ການສະເດັດມາຂອງບຸດມະນຸດຈະບໍ່ໄວກວ່າເວລານັ້ນ.

18 ຫລັກທຳແຫ່ງ "ຄວາມຮູ້ແຈ້ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຮົາບັນລຸໃນຊີວິດນີ້, ມັນຈະລຸກຂຶ້ນກັບພວກເຮົາໃນ ການພົ້ນຄົນຊີວິດ.

19 ແລະ ຖ້າຫາກບຸກຄົນໃດບັນລຸ "ຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມຮູ້ແຈ້ງໃນຊີວິດນີ້ ຜ່ານ ຄວາມພາກພຽນ ແລະ ການເຊື່ອຟັງຂອງເຂົາຫລາຍກວ່າຄົນອື່ນເທົ່າໃດ, ບຸກຄົນນັ້ນກໍຈະ ບໍ່ໄດ້ປຽບຄົນອື່ນຫລາຍກວ່າເທົ່ານັ້ນ ຢູ່ໃນໂລກທີ່ຈະມາເຖິງ.

20 ມີກົດ, ອອກ "ຄຳສັ່ງໄວ້ໃນສະຫວັນຢ່າງປ່ຽນແປງບໍ່ໄດ້ ກ່ອນການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ຊຶ່ງໃນນັ້ນ "ພອນທັງປວງໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ແລ້ວ—

21 ແລະ ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຮັບພອນປະການໃດຈາກພຣະເຈົ້າ, ຍ່ອມເປັນໄປເພາະການເຊື່ອຟັງຕໍ່ກົດນັ້ນ ຊຶ່ງມັນໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ແລ້ວ.

22 "ພຣະບິດາມີພຣະກາຍທີ່ເປັນ ຂໍເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ ທີ່ສຳຜັດໄດ້ດັ່ງຂອງມະນຸດ; ພຣະບຸດກໍຄືກັນ; ແຕ່ "ພຣະວິນ

<p>11 ກ ພມ 2:17. ຂ ອຊຢ 62:2.</p> <p>12 ກ ຄພ 38:29; 45:63. ຂ ຄພ 87:1-5.</p> <p>14 ກ ຄພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p> <p>18 ກ ຄພ ຮູ້ແຈ້ງ, ຄວາມຮູ້ແຈ້ງ, ຜູ້ຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງ. ຂ ຄພ ການພົ້ນຄົນພຣະ</p>	<p>ຂົນ, ການພົ້ນຄົນຊີວິດ.</p> <p>19 ກ ຄພ ຄວາມຮູ້. ຂ ຄພ ພາກພຽນ, ຄວາມພາກພຽນ.</p> <p>ຄ ຄພ ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ.</p> <p>ງ ແອວ 12:9-11.</p> <p>20 ກ ຄພ 82:10. ຂ ຄພ ຊີວິດກ່ອນເກີດ.</p>	<p>ຄ ພຍ 11:26-28; ຄພ 132:5.</p> <p>ຄພ ພອນ, ໃຫ້ພອນ, ເປັນພອນ.</p> <p>22 ກ ຄພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.</p> <p>ຂ ກຈກ 17:29.</p> <p>ຄ ຄພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.</p>
---	---	--

ຍານບໍລິສຸດບໍ່ມີພຣະກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ, ແຕ່ເປັນພຣະກາຍທີ່ເປັນພຣະວິນຍານ. ຖ້າຫາກບໍ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະສະຖິດຢູ່ໃນເຮົາບໍ່ໄດ້.

23 ມະນຸດອາດຈະຮັບເອົາ "ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ພຣະອົງອາດສະເດັດລົງມາຢູ່ເທິງເຂົາ ແລະ ບໍ່ສະຖິດຢູ່ຕໍ່ໄປກັບເຂົາກໍໄດ້.

ພາກທີ 131

ຄຳແນະນຳໂດຍໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ມອບໃຫ້ທີ່ເມືອງຣາມັສ, ລັດອິລິນອຍ, ວັນທີ 16 ແລະ 17 ເດືອນພຶດສະພາ, 1843.

1–4, ການແຕ່ງງານຊັ້ນສູງເປັນສິ່ງຈຳເປັນຕໍ່ຄວາມສູງສົ່ງໃນສະຫວັນຊັ້ນສູງສຸດ; 5–6, ມີການອະທິບາຍເລື່ອງມະນຸດໄດ້ຖືກຜະນຶກໄວ້ສູ່ຊີວິດນິລັນດອນ; 7–8, ວິນຍານທັງປວງເປັນສານ.

5 (ວັນທີ 17 ເດືອນພຶດສະພາ, 1843.) ຄຳຂອງ "ການທຳນາຍທີ່ແນ່ນອນແທ້ໆ ໝາຍເຖິງການທີ່ມະນຸດຮູ້ວ່າເຂົາຖືກ ິຜະນຶກໄວ້ສູ່ ິຊີວິດນິລັນດອນ, ໂດຍການເປີດເຜີຍ ແລະ ວິນຍານ ແຫ່ງ ການທຳນາຍ, ຜ່ານອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດສັກສິດ.

1 ໃນລັດສະໝີພາບຂອງ "ຊັ້ນສູງ ມີສະຫວັນ ຫລື ລະດັບສາມຊັ້ນ;

6 ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ມະນຸດຈະ "ລອດ ໃນ ິຄວາມໂງ່ຈ້າ.

2 ແລະ ກ່ອນຈະໄດ້ບັນລຸເຖິງ "ຊັ້ນສູງສຸດໄດ້, ມະນຸດຕ້ອງເຂົ້າສູ່ລະບຽບນີ້ຂອງຖານະປະໂລຫິດ [ໝາຍເຖິງ ິພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດຂອງການແຕ່ງງານ];

7 ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າສານທີ່ບໍ່ມີຕົນມີຕົວ. "ວິນຍານທັງປວງເປັນສານ, ແຕ່ມັນລະອຽດ ຫລື ບໍລິສຸດຫລາຍກວ່າ, ແລະ ສາມາດຫລົງເຫັນໄດ້ດ້ວຍຕາທີ່ ິບໍລິສຸດຫລາຍກວ່າເທົ່ານັ້ນ;

3 ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ເຮັດ, ເຂົາຈະບັນລຸເຖິງມັນບໍ່ໄດ້.

8 ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຫລຽວເຫັນມັນ; ແຕ່ເມື່ອຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາບໍລິສຸດແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະເຫັນໄດ້ວ່າ ມັນເປັນສານທັງໝົດ.

4 ເຂົາຈະເຂົ້າໄປໃນຊັ້ນອື່ນ, ແຕ່ນັ້ນຄືທີ່ສຸດຂອງອານາຈັກຂອງເຂົາ; ເຂົາບໍ່ສາມາດມີ "ເພີ່ມເຕີມ.

23 ກ ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
131 1 ກ ຄພ 76:70.
ຄມພ ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງ.
2 ກ ຄພ 132:5–21.
ຄມພ ສູງສົ່ງ, ຄວາມສູງສົ່ງ.

ຂ ຄມພ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ—ພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດຂອງການແຕ່ງງານ.
4 ກ ຄພ 132:16–17.
5 ກ 2 ປຕ 1:19.
ຄມພ ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ ແລະ ການເລືອກ.

ຂ ຄພ 68:12; 88:4.
ຄມພ ຜະນຶກ, ການຜະນຶກ.
ຄ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ.
6 ກ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ.
ຂ ຄພ 107:99–100.
7 ກ ຄມພ ວິນຍານ.
ຂ ຄພ 76:12; 97:16;
ມຊ 1:11.

ພາກທີ 132

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງນາວູ, ລັດອິລິນອຍ, ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນວັນທີ 12 ເດືອນກໍລະກົດ, 1843, ກ່ຽວກັບພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ, ຮວມທັງພັນທະສັນຍາຊົ່ວນິລັນດອນຂອງການແຕ່ງງານ, ແລະ ຫລັກທຳຂອງການແຕ່ງເມຍຫລາຍຄົນນຳອີກ. ເຖິງແມ່ນວ່າການເປີດເຜີຍໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນປີ 1843, ແຕ່ຫລັກຖານບົ່ງບອກວ່າ ຫລັກທຳບາງຢ່າງກ່ຽວກັບການເປີດເຜີຍນີ້ ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ສາດສະດາກ່ອນແລ້ວ ຕັ້ງແຕ່ປີ 1831. ເບິ່ງ ຂໍ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການ 1.

1-6, ໄດ້ຮັບຄວາມສູງສົ່ງໂດຍຜ່ານພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ; 7-14, ກົດ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງພັນທະສັນຍານັ້ນໄດ້ຖືກຕັ້ງຂຶ້ນ; 15-20, ການແຕ່ງງານຊັ້ນສູງ ແລະ ຄວາມຕໍ່ເນື່ອງຂອງໜ່ວຍຄອບຄົວ ເຮັດໃຫ້ມະນຸດສາມາດກາຍເປັນພຣະເຈົ້າໄດ້; 21-25, ທາງຄັບ ແລະ ແຄບຈະນຳໄປສູ່ຊີວິດນິລັນດອນ, 26-27, ກົດກ່ຽວກັບການພົ້ນປະໝາດພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້; 28-39, ຄຳສັນຍາເຖິງການເພີ່ມພູນນິລັນດອນ ແລະ ຄວາມສູງສົ່ງໄດ້ຖືກເຮັດໄວ້ກັບສາດສະດາ ແລະ ໄພພິບັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ; 40-47, ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຮັບອຳນາດທີ່ຈະຜູກ ແລະ ຜະນຶກໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ໃນສະຫວັນ; 48-50, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຜະນຶກຄວາມສູງສົ່ງຂອງເພິ່ນໄວ້ເທິງເພິ່ນ; 51-57, ເອມມາ ສະມິດ ໄດ້ຖືກແນະນຳໃຫ້ຊື່ສັດ ແລະ ຈິງໃຈ; 58-66, ກົດເລື່ອງການແຕ່ງເມຍຫລາຍຄົນໄດ້ຖືກຕັ້ງຂຶ້ນ.

1 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ກັບເຈົ້າ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ

ໂຈເຊັບ, ວ່າຕາບໃດທີ່ເຈົ້າໄດ້ຂ້າຈາກມືຂອງເຮົາເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈວ່າ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຮັບຮອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ, ແລະ ຢາໂຄບ, ໂມເຊ ກໍຄືກັນ, ດາວິດ ແລະ ໂຊໂລໂມນ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ກ່ຽວກັບຫລັກທຳ ແລະ ຄຳສອນເລື່ອງການທົ່ວວກເຂົາມີ ພັນລະຍາ ແລະ ເມຍນ້ອຍຫລາຍຄົນ—

2 ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ ເບິ່ງແມ, ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈະຕອບເຈົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.

3 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງ ຕຽມໃຈຂອງເຈົ້າທີ່ຈະຮັບ ແລະ ເຊື່ອຟັງຄຳແນະນຳ ຊຶ່ງເຮົາກຳລັງຈະມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ; ເພາະວ່າຜູ້ຄົນທັງປວງທີ່ກົດນີ້ຖືກເປີດແກ່ພວກເຂົາຈະຕ້ອງເຊື່ອຟັງຕາມຄືກັນ.

4 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາເປີດເຜີຍພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດແກ່ເຈົ້າ; ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າບໍ່ປະຕິບັດຕາມ ພັນທະສັນຍານັ້ນ, ເມື່ອນັ້ນເຈົ້າຈະ ອັບປະໂຫຍດ; ເພາະບໍ່ມີໃຜສາມາດ ປະຕິເສດພັນທະສັນຍານີ້ ແລະ ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນລັດສະໝີພາບຂອງເຮົາໄດ້.

<p>132 1 ກ ຄພ 132:34, 37-39. ຄມພ ແຕ່ງງານ, ການ ແຕ່ງງານ—ການມີ</p>	<p>ເມຍຫລາຍຄົນ. 3 ກ ຄພ 29:8; 58:6; 78:7. 4 ກ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ. ຄ ຄພ 131:1-4.</p>
---	---	--

5 ເພາະວ່າຜູ້ຄົນທັງປວງທີ່ຢາກມີ ພອນຈາກມືຂອງເຮົາ ຈະປະຕິບັດຕາມ ະກົດຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ສຳລັບພອນນັ້ນ, ແລະ ເງື່ອນໄຂໃນນັ້ນ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ແລ້ວແຕ່ກ່ອນການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ.

6 ແລະ ດັ່ງທີ່ກ່ຽວກັບ ພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ, ມັນໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ສຳລັບຄວາມສົມບູນແຫ່ງ ລັດສະໝີພາບຂອງເຮົາ; ແລະ ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນໃນນັ້ນຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ແລະ ຈະປະຕິບັດຕາມກົດ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈະອັບປະໂຫຍດ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

7 ແລະ ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ "ເງື່ອນໄຂຂອງກົດນີ້ຄື: ພັນທະສັນຍາ, ການສັນຍາ, ພັນທະການ, ພັນທະ, ະຄຳສາບານ, ຄຳປະຕິຍານ, ການປະຕິບັດ, ຄວາມກ່ຽວພັນ, ຄວາມສຳພັນ, ຫລື ຄວາມຄາດຫວັງທັງ ປວງ, ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດ ແລະ ໄດ້ເຂົ້າສູ່ ແລະ ໄດ້ ຜະນຶກໂດຍ ພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ໂດຍຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການເຈີມ, ທັງເພື່ອການເວລາ ແລະ ເພື່ອຕະຫລອດຊົ່ວນິລັນດອນ, ແລະ ເພື່ອຄວາມສັກສິດຫລາຍທີ່ສຸດຄືກັນ, ໂດຍ ການເປີດເຜີຍ ແລະ ບັນຍັດ ຜ່ານທາງຜູ້ໄດ້ຮັບການເຈີມຂອງເຮົາ, ຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃຫ້ຖືອຳນາດນີ້ (ແລະ ເຮົາໄດ້ກຳນົດໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ໃຫ້ຖືອຳນາດນີ້ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ແລະ ບໍ່ເຄີຍມີ

ຜູ້ໃດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ບໍ່ວ່າຈະເປັນໃນເວລາໃດກໍຕາມ ຊຶ່ງອຳນາດນີ້ ແລະ ະຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດນີ້ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້), ຈະບໍ່ເກີດຜົນ, ບໍ່ມີປະສິດທິພາບ, ຫລື ພະລັງ ໃນ ແລະ ຫລັງຈາກການພົ້ນຄົນຊີວິດ; ເພາະສັນຍາທັງປວງທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດໄວ້ເພື່ອຈຸດປະສົງນີ້ຈະສິ້ນສຸດລົງ ເມື່ອຄົນຕາຍໄປ.

8 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບ້ານຂອງເຮົາເປັນບ້ານແຫ່ງລະບຽບ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນບ້ານແຫ່ງຄວາມສັບສົນ.

9 ເຮົາຈະຍອມຮັບຈາກ "ເຄື່ອງຖວາຍທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃນນາມຂອງເຮົາບໍ່, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ?

10 ຫລື ເຮົາຈະຮັບຈາກມືຂອງພວກເຈົ້າສິ່ງທີ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ ກຳນົດບໍ່?

11 ແລະ ເຮົາ ຈະ ກຳນົດ ແກ່ ພວກເຈົ້າບໍ່, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຈະເປັນໂດຍກົດ, ແມ່ນແຕ່ດັ່ງທີ່ເຮົາ ແລະ ພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້ "ແຕ່ງຕັ້ງ ໄວ້ກັບພວກເຈົ້າ, ກ່ອນໂລກມີມາ?

12 ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ; ແລະ ເຮົາມອບບັນຍັດນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ—ວ່າບໍ່ມີຄົນໃດຈະ ມາຫາພຣະບິດາຍົກເວັ້ນ ແຕ່ ໂດຍທາງເຮົາ ຫລື ໂດຍທາງຄຳຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງເປັນກົດຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

13 ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນໂລກ, ບໍ່ວ່າມັນຖືກແຕ່ງຕັ້ງຈາກມະນຸດ, ໂດຍບັນລັງ, ຫລື

<p>5 ກ ຄພ 130:20-21. ຂ ຄພພ ກົດ. 6 ກ ຄພ 66:2. ຄພ ພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ. ຂ ຄພ 76:70, 92-96. ຄພ ລັດສະໝີພາບຂອງຊົນສູງ.</p>	<p>7 ກ ຄພ 88:38-39. ຂ ຄພພ ຄຳສາບານ. ຄ ຄພພ ຜະນຶກ, ການຜະນຶກ. ງ ຄພພ ພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ. ຈ ຄພພ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ. ສ ຄພພ ຂໍ້ກະແຈຂອງ</p>	<p>ຖານະປະໂລຫິດ. 9 ກ ມຣນ 7:5-6. ຄພພ ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ. 10 ກ ລລວ 22:20-25; ມຊ 5:19-23. 11 ກ ຄພ 132:5. 12 ກ ຢສ 14:6.</p>
--	--	---

ເຂດ ປົກຄອງ, ຫລື ອຳນາດທັງໝົດ, ຫລື ສິ່ງທີ່ມີຊື່, ບໍ່ວ່າຈະເປັນສິ່ງໃດກໍຕາມ, ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນ ໂດຍທາງເຮົາ ຫລື ໂດຍທາງຄຳຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ຈະຖືກໂຄ່ນລົງ, ແລະ ຈະ "ບໍ່ເຫລືອຢູ່ຫລັງຈາກມະນຸດຕາຍ, ບໍ່ທັງ ໃນ ຫລື ຫລັງ ຈາກພື້ນຄົນຊີວິດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

14 ເພາະສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຫລືອຢູ່ແມ່ນ ໂດຍ ເຮົາ; ແລະ ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ແມ່ນ ໂດຍ ເຮົາ ຈະ ຖືກ ເຮັດ ໃຫ້ ສິ້ນ ສະ ເທືອນ ແລະ ຖືກທຳລາຍ.

15 ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກຜູ້ຊາຍ "ແຕ່ງເອົາ ເມຍໃຫ້ຕົນຢູ່ໃນ ໂລກ, ແລະ ຖ້າຫາກລາວ ບໍ່ໄດ້ແຕ່ງເອົານາງ ໂດຍເຮົາ ຫລື ໂດຍຄຳຂອງເຮົາ, ແລະ ລາວໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບນາງຕາບໃດທີ່ລາວຢູ່ໃນ ໂລກນີ້ ແລະ ນາງຢູ່ກັບລາວ, ແລ້ວພັນທະສັນຍາ ແລະ ການແຕ່ງງານຂອງພວກເຂົາທັງສອງຈະບໍ່ມີຜົນເມື່ອພວກເຂົາຕາຍໄປ ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາໄປຈາກໂລກ; ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຖືກຜູກມັດໄວ້ ໂດຍກົດໃດໆເມື່ອພວກເຂົາໄປຈາກໂລກ.

16 ສະນັ້ນ, ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄປ ຈາກ ໂລກ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ແຕ່ງງານ ທັງບໍ່ຖືກຍົກໃຫ້ "ແຕ່ງງານ; ແຕ່ຈະຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນ ະທູດ ໃນສະຫວັນ, ຊຶ່ງທູດເຫລົ່ານັ້ນເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ປະຕິບັດ, ເພື່ອປະຕິບັດແກ່ຄົນທີ່ມີຄຳຄວນກັບນ້ຳໜັກແຫ່ງລັດສະໝີພາບອັນເປັນນິດຫລາຍກວ່າ, ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ.

17 ເພາະທູດເຫລົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມກົດຂອງເຮົາ; ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ສາ

ມາດຂະຫຍາຍອອກໄປ, ແຕ່ຈະຄົງຢູ່ຕາມລຳພັງ, ໂດຍປາດສະຈາກຄວາມສູງສົ່ງ, ໃນ ສະພາບ ຄວາມ ລອດ ຂອງ ພວກເຂົາ, ຈົນ ເຖິງ ຕະຫລອດ ຊົ່ວ ນິ ລັນ ດອນ; ແລະ ຈາກນັ້ນ ໄປ ບໍ່ໄດ້ເປັນພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ຈະເປັນ ທູດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຕະຫລອດ ການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ.

18 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຖ້າຫາກຜູ້ຊາຍ ແຕ່ງ ເອົາ ເມຍ, ແລະ ເຮັດ ພັນທະສັນຍາກັບນາງເພື່ອການເວລາ ແລະ ເພື່ອ ຕະຫລອດຊົ່ວນິລັນດອນ, ຖ້າຫາກພັນທະສັນຍານັ້ນບໍ່ໄດ້ເປັນໂດຍເຮົາ ຫລື ໂດຍຄຳຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເປັນກົດຂອງເຮົາ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຖືກຜະນຶກໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ຜ່ານຄົນທີ່ເຮົາໄດ້ເຈີມໄວ້ ແລະ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ສູ່ອຳນາດນີ້, ແລ້ວ ພັນທະສັນຍານີ້ຈະບໍ່ມີຜົນ ເມື່ອພວກເຂົາໄປຈາກໂລກ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ມາຮວມກັນໂດຍເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ທັງບໍ່ໄດ້ມາຮວມກັນ ໂດຍຄຳຂອງເຮົາ; ເມື່ອພວກເຂົາອອກໄປຈາກໂລກ ຈະຮັບເອົາມັນບໍ່ໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ເພາະວ່າເຫລົ່າທູດ ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ພວກເຂົາຈະຜ່ານບໍ່ໄດ້; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຮັບເອົາລັດສະໝີພາບຂອງເຮົາເປັນມູນມໍລະດົກ; ເພາະວ່າບ້ານຂອງເຮົາເປັນບ້ານແຫ່ງລະບຽບ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

19 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຖ້າຫາກຜູ້ຊາຍ ແຕ່ງ ເອົາ ເມຍ ໂດຍ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ເຮົາ, ຊຶ່ງ ແມ່ນ ກົດ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ໂດຍ

<p>13 ກ 3 ນພ 27:10-11. 15 ກ ຄມພ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ.</p>	<p>16 ກ ມທ 22:23-33; ມຣກ 12:18-25; ລກ 20:27-36.</p>	<p>ຂ ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ.</p>
--	---	---------------------------

“ພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ, ແລະ ຜະ ນິກ ໄວ້ກັບ ພວກເຂົາ ໂດຍພຣະ ວິນ ຍານສັກສິດແຫ່ງ ຄຳສັນຍາ, ໂດຍຜູ້ທີ່ຖືກ ເຈີມ, ໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງອຳນາດ ນີ້ ແລະ ຈຳກວດຂອງຖານະປະໂລຫິດນີ້ ໃຫ້; ແລະ ຈະກ່າວກັບພວກເຂົາ—ພວກ ເຈົ້າຈະອອກໄປໃນການພື້ນຄືນຊີວິດຄັ້ງ ທຳອິດ; ແລະ ຖ້າຫາກມັນຈະເປັນຫລັງ ຈາກການພື້ນຄືນຊີວິດຄັ້ງທຳອິດ, ໃນ ການພື້ນຄືນຊີວິດຄັ້ງຕໍ່ໄປ; ແລະ ຈະໄດ້ ຮັບ ິບັນລັງ, ອານາຈັກ, ເຂດປົກຄອງ, ແລະ ອຳນາດ, ການຄອບຄອງ, ສູງສຸດ ແລະ ເລິກສຸດທັງປວງ—ເມື່ອນັ້ນ ມັນຈະ ຖືກຂຽນໄວ້ໃນ ິທະບຽນແຫ່ງຊີວິດຂອງ ພຣະເມສາມັອຍ, ວ່າເຂົາຈະບໍ່ເຮັດການ ຄາດຕະກຳ ຊຶ່ງ ໂດຍການນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ ຄົນບໍລິສຸດຕ້ອງເສຍຊີວິດ, ແລະ ຖ້າຫາກ ພວກເຈົ້າປະຕິບັດຕາມພັນທະສັນຍາຂອງ ເຮົາ, ແລະ ບໍ່ເຮັດການຄາດຕະກຳ ຊຶ່ງ ໂດຍການນັ້ນບໍ່ເຮັດໃຫ້ຄົນບໍລິສຸດຕ້ອງ ເສຍຊີວິດ, ແລ້ວມັນຈະບັງເກີດກັບພວກ ເຂົາໃນທຸກສິ່ງທັງປວງບໍ່ວ່າອັນໃດກໍຕາມ ທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໃຫ້ໄວ້ແກ່ພວກເຂົາ, ໃນການເວລາ, ແລະ ຕະຫລອດຊົ່ວມືລົ້ນ ດອນ; ແລະ ມັນຈະເກີດຜົນ ເມື່ອພວກ ເຂົາອອກໄປຈາກໂລກ; ແລະ ພວກເຂົາ ຈະຜ່ານເຫລົ່າທູດ, ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າ ໄປ, ຊຶ່ງຖືກຈັດໄວ້ໃນທີ່ນັ້ນ, ໄປສູ່ ິຄວາມ

ສູງສົ່ງ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງພວກເຂົາ ໃນທຸກສິ່ງທັງປວງ, ດັ່ງທີ່ຖືກຜະນິກໄວ້ ເທິງຫົວຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງລັດສະໝີພາບ ນີ້ຈະເປັນຄວາມສົມບູນ ແລະ ຄວາມຕໍ່ ເນື່ອງຂອງເຊື້ອສາຍຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ.

20 ເມື່ອນັ້ນ ພວກເຂົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈະດຳລົງຢູ່ຈາກເປັນນິດເຖິງ ເປັນນິດ, ເພາະພວກເຂົາດຳເນີນຕໍ່ເນື່ອງ ໄປ; ເມື່ອນັ້ນພວກເຂົາຈະຢູ່ເໜືອທຸກສິ່ງ ທັງປວງ, ເພາະວ່າທຸກສິ່ງທັງປວງຂຶ້ນຢູ່ ກັບພວກເຂົາ. ເມື່ອນັ້ນພວກເຂົາຈະເປັນ ິພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າພວກເຂົາມີ ິອຳນາດ ທັງປວງ, ແລະ ເຫລົ່າທູດຂຶ້ນຢູ່ກັບພວກ ເຂົາ.

21 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບ ພວກເຈົ້າ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ພວກເຈົ້າຈະປະຕິ ບັດຕາມ ິກົດຂອງເຮົາ, ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ສາ ມາດບັນລຸເຖິງລັດສະໝີພາບນີ້.

22 ເພາະວ່າປະຕູທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມສູງ ສົ່ງ ແລະ ິຊີວິດທີ່ດຳເນີນຕໍ່ເນື່ອງກໍ ິຄັບ, ແລະ ິທາງກໍແຄບ, ແລະ ບໍ່ມີຫລາຍຄົນ ພົບທາງນີ້, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາ ເຮົາຢູ່ໃນໂລກທັງພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກເຮົາ.

23 ແຕ່ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບເອົາເຮົາ ຢູ່ໃນໂລກ, ເມື່ອນັ້ນພວກເຈົ້າຈະຮູ້ເຮົາ, ແລະ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມສູງສົ່ງຂອງພວກ

<p>19 ກ ຄມພ ແຕ່ງງານ, ການ ແຕ່ງງານ—ພັນທະສັນ ຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ ຂອງການແຕ່ງງານ. ຂ ຄມພ ຜະນິກ, ການຜະນິກ. ຄ ຄພ 76:52–53; 88:3–4. ງ ຄມພ ຂໍ້ກະແຈຂອງ ຖານະປະໂລຫິດ. ຈ ອພຍ 19:5–6; ພມມ 5:10; 20:6;</p>	<p>ຄພ 76:56; 78:15, 18. ສ ຄມພ ຫນັງສືທະ ບຽນແຫ່ງຊີວິດ. ຊ ຄມພ ສູງສົ່ງ, ຄວາມສູງສົ່ງ. 20 ກ ມທ 25:21; ຄພ 29:12–13; 132:37. ຄມພ ມະນຸດ—ມະນຸດ, ສັກກະຍະພາບທີ່ຈະ ກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະ ບິດາເທິງສະຫວັນ.</p>	<p>ຂ ຄພ 50:26–29; 76:94–95; 84:35–39. 21 ກ ຄມພ ກົດ. 22 ກ ຄພ 132:30–31. ຂ ລກ 13:24; 2 ນພ 33:9; ຮລມ 3:29–30. ຄ ມທ 7:13–14, 23; 2 ນພ 9:41; 31:17–21.</p>
---	--	---

ເຈົ້າ; ເພື່ອວ່າເຮົາຢູ່ ບ່ອນ ໃດ ພວກເຈົ້າ ຈະຢູ່ບ່ອນນັ້ນຄືກັນ.

24 ນີ້ຄື "ຊີວິດນິລັນດອນທັງຫລາຍ— ທີ່ຈະຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າທີ່ສະຫລຽວສະຫລາດ ແລະ ທ່ຽງແທ້, ແລະ ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຜູ້ທີ່ ພຣະອົງໄດ້ ຮູ້ຈັກມາ. ເຮົາຄືຜູ້ນັ້ນ. ສະນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຮັບເອົາກົດຂອງເຮົາ.

25 ປະຕູ ທີ່ ນຳ ໄປ ສູ່ "ຄວາມ ຕາຍ ກໍ ຮົກວາງ ແລະ ທາງກໍໃຫຍ່; ແລະ ມີຫລາຍ ຄົນເຂົ້າໄປໃນທາງນັ້ນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາ ບໍ່ ຮັບເອົາເຮົາ, ທັງພວກເຂົາບໍ່ປະຕິບັດ ຕາມກົດຂອງເຮົາ.

26 ຕາມ ຈິງ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າ, ຖ້າ ຫາກຜູ້ ຊາຍ ແຕ່ງ ເອົາ ເມຍຕາມຄຳຂອງເຮົາ ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ຜະນຶກ ໂດຍ "ພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງ ຄຳສັນຍາ, ຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງເຮົາ, ແລະ ລາວ ຫລື ນາງຈະເຮັດບາບໃດໆ ຫລື ລ່ວງ ລະເມີດພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ ບໍ່ ວ່າອັນໃດກໍຕາມ, ແລະ ການໝັ່ນປະໝາດ ນາໆປະການ, ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ ຮູ້ເຮັດການຄາດຕະກຳ ຊຶ່ງ ໂດຍການນັ້ນບໍ່ ເຮັດໃຫ້ຄົນບໍລິສຸດຕ້ອງເສຍຊີວິດ, ພວກ ເຂົາຈະອອກມາໃນການໝັ່ນຄືນຊີວິດຄັ້ງ ທຳອິດ, ແລະ ເຂົາໄປໃນຄວາມສູງສົ່ງຂອງ ພວກເຂົາ; ແຕ່ພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍໃນ ເມື່ອໜັງ, ແລະ ຈະຖືກ ຮູ້ໄປຮັບຄວາມ

ທຸກທໍລະມານຂອງ ວຊາຕານຈົນ ເຖິງວັນ ແຫ່ງການໄຖ່, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

27 "ການໝັ່ນປະໝາດພຣະວິນຍານບໍລິ ສຸດ, ຊຶ່ງຈະ ຮັບຖືກອະໄພໃຫ້ຢູ່ໃນໂລກ ຫລື ເມື່ອອອກໄປ ຈາກ ໂລກ, ຄື ພວກເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດການຄາດຕະກຳ ຊຶ່ງໃນການນັ້ນພວກ ເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນບໍລິສຸດຕ້ອງເສຍຊີວິດ, ແລະ ເຫັນພ້ອມກັບ ການ ຕາຍ ຂອງ ເຮົາ, ຫລັງຈາກພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບເອົາພັນທະສັນ ຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດຂອງເຮົາ, ອົງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ; ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ປະຕິບັດ ຕາມກົດນີ້ ຈະບໍ່ມີທາງເຂົ້າໄປໃນລັດສະໝີ ພາບຂອງເຮົາໄດ້, ແຕ່ຈະ ຮັບປະໂຫຍດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

28 ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ຈະມອບກົດຂອງຖານະປະໂລ ທິດສັກສິດຂອງເຮົາໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ ໂດຍເຮົາ ແລະ ພຣະບິດາ ຂອງເຮົາກ່ອນໂລກເປັນມາ.

29 "ອັບຣາຮາມ ໄດ້ຮັບທຸກສິ່ງທັງປວງ, ສິ່ງ ໃດກໍ ຕາມທີ່ລາວ ໄດ້ ຮັບ, ໂດຍ ການ ເປີດເຜີຍ ແລະ ບັນຍັດ, ໂດຍຄຳຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໄປ ສູ່ຄວາມສູງສົ່ງຂອງລາວ ແລະ ນັ່ງຢູ່ເທິງ ບັນລັງຂອງລາວ.

30 ອັບຣາຮາມໄດ້ຮັບ "ຄຳສັນຍາກຸ່ວ ກັບ ລູກຫລານ ຂອງລາວ, ແລະ ກຸ່ວ ກັບ

<p>23 ກ ຢຮ 14:2-3. 24 ກ ຢຮ 17:3. ຄ ມພ ຊີວິດນິລັນດອນ. ຂ ຢຮ 3:16-17; ຄພ 49:5. 25 ກ ຄມພ ຄວາມຕາຍ ທາງວິນຍານ. ຂ ມທ 7:13-14; 3 ນພ 14:13-15. ຄ ຢຮ 5:43. 26 ກ ຄມພ ພຣະວິນຍານສັກ</p>	<p>ສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ. ຂ ແອວ 39:5-6. ຄ ຄພ 82:21; 104:9-10. ງ ຄມພ ມານ. 27 ກ ຄມພ ບາບທີ່ອະໄພ ໃຫ້ບໍ່ໄດ້; ໝັ່ນປະໝາດ, ການ ໝັ່ນປະໝາດ. ຂ ມທ 12:31-32; ຮຮ 6:4-6; ຄພ 76:31-35.</p>	<p>ຄມພ ບຸດແຫ່ງ ຄວາມຈິບຫາຍ. ຄ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ. 29 ກ ຄມພ ອັບຣາຮາມ. 30 ກ ປຖກ 12:1-3; 13:16. ຄມພ ພັນທະສັນຍາຂອງ ອັບຣາຮາມ; ອັບຣາຮາມ—ເຊື້ອສາຍ ຂອງອັບຣາຮາມ.</p>
---	--	---

ຜົນ ແອວ ຂອງ ລາວ—ຈາກ ຯ້ແອວ ຂອງ ຜູ້ນັ້ນທີ່ເຈົ້າໄດ້ເກີດມາ, ນັ້ນຄື, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ—ຊຶ່ງຕ້ອງດຳເນີນຕໍ່ໄປຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາຍັງຢູ່ໃນໂລກ; ແລະ ດັ່ງທີ່ກ່ຽວກັບອັບຣາຮາມ ແລະ ລູກຫລານຂອງລາວ, ພວກເຂົາຈະດຳເນີນສືບຕໍ່ໄປຫລັງຈາກອອກໄປ ຈາກ ໂລກນີ້ ແລ້ວ; ທັງໃນໂລກ ແລະ ເມື່ອອອກໄປ ຈາກ ໂລກແລ້ວ ພວກເຂົາຈະດຳເນີນສືບຕໍ່ໄປເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍເໝືອນດັ່ງ ຯ້ດວງດາວ; ຫລື, ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າ ຈະ ນັບ ດິນ ຊາຍ ເທິງແຄມຝັ່ງທະເລ ພວກເຈົ້າກໍບໍ່ສາມາດນັບມັນໄດ້.

31 ຄຳ ສັນ ຍາ ນີ້ ເປັນ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ເໝືອນກັນ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າເປັນຂອງ ຯ້ອັບຣາຮາມ, ແລະ ຄຳສັນຍາໄດ້ຖືກເຮັດໄວ້ກັບອັບຣາຮາມ; ແລະ ໂດຍກົດນີ້ ຈຶ່ງມີຄວາມຕໍ່ເນື່ອງໃນວຽກງານຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງ ໃນ ການ ນັ້ນ ພຣະ ອົງ ໄດ້ຖວາຍບາລະມີແດ່ພຣະອົງເອງ.

32 ສະນັ້ນ, ພວກເຈົ້າຈຶ່ງໄປ, ແລະ ເຮັດ ຯ້ວຽກງານຂອງອັບຣາຮາມ; ພວກເຈົ້າຈຶ່ງເຂົ້າມາໃນກົດຂອງເຮົາ ແລະ ພວກເຈົ້າຈະລອດ.

33 ແຕ່ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຂົ້າມາໃນກົດຂອງເຮົາ, ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບຄຳສັນຍາຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບອັບຣາຮາມ.

34 ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຯ້ບັນ ຊາ ອັບ ຣາ ຮາມ,

ແລະ ຯ້ຊາຮາກໍໄດ້ມອບນາງ ຯ້ຮາກາໃຫ້ເປັນ ເມຍ ຂອງ ອັບ ຣາ ຮາມ. ແລະ ດ້ວຍເຫດໃດນາງຈຶ່ງເຮັດແນວນັ້ນ? ເພາະສິ່ງນັ້ນເປັນກົດ; ແລະ ຈາກນາງຮາກາຈຶ່ງມີຜູ້ຄົນເກີດມາຢ່າງຫລວງຫລາຍ. ສະນັ້ນ, ສິ່ງນີ້ຈຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄຳສັນຍາສຳເລັດໃນທ່າມກາງສິ່ງອື່ນໆ.

35 ສະນັ້ນ, ອັບຣາຮາມຢູ່ພາຍໃຕ້ການກ່າວ ໂທດບໍ່? ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ, ບໍ່ ເລີຍ; ເພາະ ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ ຯ້ບັນຊາເລື່ອງນີ້.

36 ອັບຣາຮາມ ຖືກ ຯ້ບັນ ຊາ ໃຫ້ ຖວາຍ ລູກຊາຍຂອງລາວ ຯ້ອີຊາກ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນມີຂຽນໄວ້ວ່າ: ຢາ ຯ້ຂ້າຄົນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ອັບຣາຮາມບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດ, ແລະ ມັນຖືກນັບວ່າເປັນ ຯ້ຄວາມຊອບທຳແກ່ລາວ.

37 ອັບຣາຮາມໄດ້ຮັບເອົາ ຯ້ສາວໃຊ້ມາເປັນເມຍ, ແລະ ພວກນາງໄດ້ເກີດລູກໃຫ້ລາວຫລາຍຄົນ; ແລະ ມັນຖືກນັບວ່າເປັນຄວາມຊອບທຳແກ່ລາວ, ເພາະພວກນາງໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ລາວ, ແລະ ລາວກໍໄດ້ປະຕິບັດຕາມກົດຂອງເຮົາ; ດັ່ງອີຊາກນຳອີກ ແລະ ຯ້ຢາໂຄບ ບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງອື່ນໃດນອກຈາກສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບບັນຊາ; ແລະ ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງອື່ນໃດນອກຈາກສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບບັນຊາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນ ຯ້ຄວາມສູງສົ່ງຂອງພວກເຂົາ, ຕາມຄຳສັນຍາ, ແລະ ນັ່ງຢູ່

30 ຂ 2 ນຟ 3:6-16.
 ຄ ປຖກ 15:5; 22:17.
 31 ກ ຄພ 86:8-11; 110:12.
 32 ກ ຢຮ 8:39;
 ແອວ 5:22-24.
 34 ກ ປຖກ 16:1-3.
 ຂ ຄພ ຊາຮາ.
 ຄ ປຖກ 25:12-18.
 ຄພ ຮາກາ.

35 ກ ຢຄ 2:24-30.
 36 ກ ປຖກ 22:2-12.
 ຂ ຄພ ອີຊາກ.
 ຄ ອພຍ 20:13.
 ງ ຢຄ 4:5.
 ຄພ ຊອບທຳ,
 ຄວາມຊອບທຳ.
 37 ກ ອສ ເມຍຄົນອື່ນໆ.
 ປຖກ 25:5-6.

ຂ ປຖກ 30:1-4;
 ຄພ 133:55.
 ຄພ ຢາໂຄບ, ລູກ
 ຊາຍຂອງອີຊາກ.
 ຄ ຄພ ສູງສົ່ງ, ຄວາມສູງສົ່ງ;
 ມະນຸດ—ມະນຸດ, ສັກ
 ກະຍະພາບທີ່ຈະກາຍ
 ເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະ
 ບິດາເທິງສະຫວັນ.

ເທິງບັນລັງ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ເປັນເຫລົ່າທູດ ແຕ່ ເປັນພຣະເຈົ້າ.

38 ກ່າວວິດກໍໄດ້ມີ ະເມຍ ແລະ ສາວໃຊ້ ຫລາຍຄົນ, ແລະ ໂຊໂລໂມນ ແລະ ໂມເຊ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາກໍຄືກັນ, ເຊັ່ນດຽວກັບ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໆຂອງເຮົາຫລາຍຄົນນຳ ອີກ, ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຂອງການສ້າງໂລກຈົນເຖິງ ເວລານີ້; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບ ແນວໃດນອກຈາກສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນທີ່ພວກ ເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ຈາກເຮົາ.

39 ເຮົາໄດ້ ັມອບເມຍ ແລະ ສາວໃຊ້ໃຫ້ ດາວິດ, ໂດຍມີຂອງນາທານ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ຄົນອື່ນໆທີ່ເປັນສາດສະດາ ຜູ້ມີ ະຂໍກະແຈແຫ່ງອຳນາດນີ້; ແລະ ບໍ່ມີອັນໃດ ໃນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທີ່ລາວໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ເຮົາ ຍົກເວັ້ນແຕ່ໃນກໍລະນີຂອງ ັອູຣິອາ ແລະ ເມຍຂອງລາວ; ແລະ, ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ ຕົກຈາກຄວາມສູງສົ່ງຂອງລາວ, ແລະ ໄດ້ ຮັບສ່ວນຂອງລາວ; ແລະ ລາວຈະບໍ່ໄດ້ຮັບ ພວກນາໆເມື່ອໄປຈາກໂລກ, ເພາະເຮົາໄດ້ ັມອບພວກນາໆໃຫ້ແກ່ອົກຄົນໜຶ່ງ, ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

40 ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະ ເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາໄດ້ມອບໜ້າທີ່ຮັບ ຜິດຊອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ແລະ ໃຫ້ ັພິນພູທຸກສິ່ງທັງປວງ. ໃຫ້ຂໍສິ່ງ ໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າປະສົງ, ແລະ ມັນຈະຖືກ ມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຕາມຄຳຂອງເຮົາ.

41 ແລະ ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ຖາມກ່ຽວກັບ

ການລ່ວງປະເວນີ, ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ຖ້າຫາກຜູ້ຊາຍໄດ້ແຕ່ງ ເອົາເມຍໃນພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນ ນິດ, ແລະ ຖ້າຫາກນາໆຢູ່ກັບຜູ້ຊາຍຄົນ ອື່ນ, ແລະ ເຮົາບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ນາໆໂດຍ ການເຈີມອັນສັກສິດ, ນາໆກໍໄດ້ລ່ວງປະເວ ນີ ແລະ ຈະຖືກທຳລາຍ.

42 ຖ້າຫາກນາໆບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນພັນທະສັນຍາ ໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ, ແລະ ນາໆຢູ່ກັບຊາຍ ຄົນອື່ນ, ນາໆກໍໄດ້ ັຫລິ້ນຊູ້.

43 ແລະ ຖ້າຫາກຜົວຂອງນາໆຢູ່ກັບຍິງ ຄົນອື່ນ, ແລະ ລາວຢູ່ພາຍໃຕ້ ັຄຳປະຕິ ຍານ, ລາວກໍໄດ້ຝ່າຝົນຄຳປະຕິຍານຂອງ ລາວ ແລະ ໄດ້ຫລິ້ນຊູ້.

44 ແລະ ຖ້າຫາກນາໆບໍ່ໄດ້ຫລິ້ນຊູ້, ແຕ່ ເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຝ່າຝົນຄຳປະຕິ ຍານຂອງນາໆ, ແລະ ນາໆຮູ້ຈັກມັນ, ແລະ ເຮົາເປີດເຜີຍມັນແກ່ເຈົ້າ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ ເຮົາ ໂຈເຊັບ, ເມື່ອມັນເຈົ້າຈະມີອຳນາດ, ໂດຍອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດສັກສິດ ຂອງເຮົາ, ທີ່ຈະຮັບນາໆ ແລະ ມອບນາໆ ໃຫ້ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຫລິ້ນຊູ້ ແຕ່ ັຊິສັດ; ເພາະ ເຂົາຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນຜູ້ບົກຄອງຫລາຍ ສິ່ງ.

45 ເພາະເຮົາໄດ້ມອບ ັຂໍກະແຈ ແລະ ອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ຊຶ່ງໃນການນີ້ ເຮົາຈະໄດ້ ະພິນພູທຸກສິ່ງທັງ ປວງ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ທຸກສິ່ງທັງປວງເປັນທີ່ຮູ້ ຈັກແກ່ເຈົ້າໃນເວລາອັນເໝາະສົມ.

38 ກ ຄມພ ດາວິດ.
ຂ 1 ຊມອ 25:42–43;
2 ຊມອ 5:13;
1 ກສ 11:1–3.
39 ກ 2 ຊມອ 12:7–8.
ຂ ຄມພ ຂໍກະແຈຂອງ
ຖານະປະໂລຫິດ.
ຄ 2 ຊມອ 11:4, 27; 12:9;
1 ກສ 15:5.

ຄມພ ຄາດຕະກຳ,
ການຄາດຕະກຳ;
ຫລິ້ນຊູ້.
ງ ຢມຍ 8:10.
40 ກ ຈສ—ປ 1:33.
ຄມພ ການພິນພູ
ພຣະກິດຕິຄຸນ.
42 ກ ຄພ 42:22–26.
43 ກ ຄມພ ແຕ່ງງານ,

ການແຕ່ງງານ;
ພັນທະສັນຍາ.
44 ກ ຄມພ ພິມມະຈິນ.
45 ກ ຄມພ ຂໍກະແຈຂອງ
ຖານະປະໂລຫິດ.
ຂ ກຈກ 3:21;
ຄພ 86:10.
ຄມພ ການພິນພູ
ພຣະກິດຕິຄຸນ.

46 ແລະ ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ວ່າສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າ "ຜະນຶກໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ຈະຖືກຜະນຶກໄວ້ໃນສະຫວັນ; ແລະ ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຜູກໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ໃນນາມຂອງເຮົາ ແລະ ໂດຍຄຳຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ມັນຈະຖືກຜູກໄວ້ເປັນນິລັນດອນໃນສະຫວັນ; ແລະ ບາບຂອງຜູ້ໃດກໍຕາມເຈົ້າ ະບົດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ຈະຖືກບົດເປັນນິລັນດອນ ໃນສະຫວັນ; ແລະ ບາບຂອງຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າ ຈະກັກໄວ້ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ຈະຖືກກັກໄວ້ໃນສະຫວັນ.

47 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຈະໃຫ້ພອນ ເຮົາຈະໃຫ້ພອນ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຈະສາບແຂ່ງ ເຮົາຈະ "ສາບແຂ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ; ເພາະເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.

48 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໂຈເຊັບ, ວ່າສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ບຸກຄົນໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ຜູ້ໃດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ໂດຍຄຳຂອງເຮົາ ແລະ ຕາມກົດຂອງເຮົາ, ຈະຖືກມາຢັ້ງມຢາມ ໂດຍພອນ ແລະ ບໍ່ແມ່ນການສາບແຂ່ງ, ແລະ ດ້ວຍອຳນາດຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ແລະ ຈະປາດສະຈາກການກ່າວໂທດເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ໃນສະຫວັນ.

49 ເພາະວ່າ ເຮົາເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈະຢູ່ກັບ

ເຈົ້າແມ່ນແຕ່ຈົນເຖິງຄາວ "ສິ້ນສຸດໂລກ, ແລະ ຕະຫລອດຂົ້ວນິລັນດອນ; ເພາະຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາ "ຜະນຶກ"ຄວາມສູງສົ່ງໄວ້ເທິງເຈົ້າ, ແລະ ຕຽມບັນລັງໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າໃນອານາຈັກຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ພ້ອມກັບອັບຮາຮາມ ະບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ.

50 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ເຫັນ "ການເສຍສະລະຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈະໃຫ້ອະໄພບາບທັງໝົດຂອງເຈົ້າ; ເຮົາເຫັນການເສຍສະລະຂອງເຈົ້າໃນການເຊື່ອຟັງຕໍ່ສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ບອກເຈົ້າ. ສະນັ້ນ, ຈົ່ງໄປ, ແລະ ເຮົາໄດ້ຕຽມທາງສຳລັບການຫລົບໜີຂອງເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ ຮັບເອົາເຄື່ອງຖວາຍຂອງອັບຮາຮາມ ຊຶ່ງເປັນລູກຊາຍຂອງລາວອີຊາກ.

51 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ: ເຮົາຈະມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ສາວໃຊ້ຂອງເຮົາ, ເອມມາ ສະມິດ, ເມຍຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ວ່າໃຫ້ນາງຍັບຍັງຕົນເອງ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຮັບເອົາສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາໃຫ້ເຈົ້າສະເໝີແກ່ນາງ; ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ເຮັດສິ່ງນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ເພື່ອພິສູດພວກເຈົ້າທຸກຄົນ, ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດກັບອັບຮາຮາມ, ແລະ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ຮຽກຮ້ອງຈາກມືຂອງເຈົ້າ, ໂດຍພັນທະສັນຍາ ແລະ ການເສຍສະລະ.

52 ແລະ ໃຫ້ສາວໃຊ້ຂອງເຮົາ, "ເອມມາ ສະມິດ, ຮັບເອົາທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ, ແລະ ຜູ້ທີ່ມີຄຸນນະທຳ ແລະ ບໍລິສຸດຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ; ແລະ

<p>46 ກ ຄມພ ຜະນຶກ, ການຜະນຶກ. ຂ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ. 47 ກ ປຖກ 12:1–3; ຄພ 124:93. 49 ກ ມທ 28:20.</p>	<p>ຂ ຄພ 68:12. ຄ ຄພ 5:22. ຄມພ ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ ແລະ ການເລືອກ. ງ ປຖກ 17:1–8; 2 ນພ 8:2.</p>	<p>50 ກ ຄມພ ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ. ຂ ປຖກ 22:10–14; ຄພ 97:8. 52 ກ ຄມພ ສະມິດ, ເອມມາ ເຮວ.</p>
--	---	--

ຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ບໍລິສຸດ, ແລະ ໄດ້ກ່າວວ່າພວກເຂົາບໍ່ລິສຸດ, ຈະຖືກທຳລາຍ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

53 ເພາະເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຈົ້າຕ້ອງເຊື່ອພັງສຽງຂອງເຮົາ; ແລະ ເຮົາມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ວ່າລາວຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງໃນສິ່ງຂອງຫລາຍຢ່າງ; ເພາະລາວໄດ້ "ຊື່ສັດໃນສິ່ງຂອງເລັກໜ້ອຍ, ແລະ ນັບແຕ່ນີ້ຕໍ່ໄປເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ລາວເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ.

54 ແລະ ເຮົາບັນຊາສາວໃຊ້ຂອງເຮົາ, ເອມມາ ສະມິດ, ໃຫ້ຢູ່ຕໍ່ໄປ ແລະ ຕິດພັນຢູ່ກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ, ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີຄົນອື່ນອີກ. ແຕ່ຖ້າຫາກນາງບໍ່ປະຕິບັດຕາມບັນຍັດຂໍ້ນີ້ ນາງຈະຖືກທຳລາຍ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ; ເພາະເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ຈະທຳລາຍນາງ ຖ້າຫາກນາງບໍ່ປະຕິບັດຕາມກົດຂອງເຮົາ.

55 ແຕ່ຖ້າຫາກນາງບໍ່ປະຕິບັດຕາມບັນຍັດຂໍ້ນີ້, ເມື່ອນັ້ນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ຈະເຮັດທຸກສິ່ງທັງປວງໃຫ້ນາງ, ແມ່ນແຕ່ດັ່ງທີ່ລາວໄດ້ກ່າວ; ແລະ ເຮົາຈະອວຍພອນລາວ ແລະ ຂະຫຍາຍເຜົ່າພັນຂອງລາວ ແລະ ໃຫ້ແກ່ລາວ "ຮ້ອຍເທົ່າໃນໂລກນີ້, ດ້ວຍພໍ່ແມ່, ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງ, ບ້ານເຮືອນ ແລະ ດິນດອນຕ່ອນຫຍ້າ, ເມຍ ແລະ ລູກ, ແລະ ມົງກຸດແຫ່ງ ຊີວິດນິລັນດອນທັງຫລາຍ ໃນໂລກນິລັນດອນທັງຫລາຍ.

56 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວວ່າ ໃຫ້ສາວໃຊ້ຂອງເຮົາໃຫ້ "ອະໄພແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ໃນຄວາມຜິດຂອງລາວ; ແລະ ຈາກນັ້ນນາງຈະໄດ້ຮັບການອະໄພໃຫ້ໃນຄວາມຜິດຂອງນາງ, ຊຶ່ງໃນການນັ້ນ ນາງໄດ້ເຮັດຜິດກັບເຮົາ; ແລະ ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ຈະໃຫ້ພອນນາງ, ແລະ ໃຫ້ນາງຂະຫຍາຍເຜົ່າພັນ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງນາງປິຕິຍິນດີ.

57 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາກ່າວວ່າ ຢາໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ປ່ອຍຊັບສິນຂອງລາວໃຫ້ຫລຸດໄປຈາກມືຂອງລາວ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນສັດຕູຈະມາ ແລະ ທຳລາຍລາວ; ເພາະ ຊາຕານ "ສະແຫວງ ຫາ ທີ່ ຈະ ທຳລາຍ; ເພາະເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ລາວຄືຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຢູ່ກັບລາວ, ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ຢູ່ກັບອັບຣາຮາມ, ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ຈົນເຖິງ ຄວາມສູງສົ່ງ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງລາວ.

58 ບັດນີ້, ກ່ຽວກັບກົດຂອງ "ຖານະປະໂລຫິດ, ມີຫລາຍສິ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບເລື່ອງນີ້.

59 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກຊາຍຄົນໜຶ່ງຖືກເອີ້ນຈາກພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ເຊັ່ນດຽວກັບ "ອາໂຣນ, ໂດຍສຽງຂອງເຮົາເອງ, ແລະ ໂດຍສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງເອງ ຜູ້ໄດ້ສົ່ງເຮົາມາ, ແລະ ເຮົາໄດ້ມອບ ຂໍ້ກະແຈແຫ່ງອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດໃຫ້ລາວ, ຖ້າຫາກລາວເຮັດສິ່ງໃດກໍຕາມ

53 ກ ມທ 25:21; ຄພ 52:13.
55 ກ ມຣກ 10:28-31.
ຂ ຄມພ ຄອບຄົວ—ຄອບຄົວນິລັນດອນ; ຊີວິດນິລັນດອນ.

56 ກ ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ.
57 ກ ມທ 10:28.
ຂ ຄມພ ສູງສົ່ງ, ຄວາມສູງສົ່ງ.
58 ກ ຄພ 84:19-26.
ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ.
59 ກ ຮສ 5:4.

ຄມພ ອາໂຣນ, ອ້າຍຂອງໂມເຊ.
ຂ ຄມພ ຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ.

ໃນນາມຂອງເຮົາ, ແລະ ຕາມກົດຂອງເຮົາ ແລະ ໂດຍຄຳຂອງເຮົາ, ລາວຈະບໍ່ເຮັດບາບ, ແລະ ເຮົາຈະຮັບຮອງລາວ.

60 ສະນັ້ນ, ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດໆ ດູກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ; ເພາະວ່າເຮົາຈະຮັບຮອງລາວ; ເພາະວ່າລາວຈະທຳການເສຍສະລະ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຮຽກຮ້ອງຈາກມືຂອງລາວສຳລັບການລ່ວງລະເມີດຂອງລາວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

61 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ກຸ່ມກັບກົດຂອງຖານະປະໂລຫິດ—ຖ້າຫາກຜູ້ຊາຍຄົນໃດແຕ່ງງານກັບ ຯຍິງບໍລິສຸດ, ແລະ ປາດຖະໜາທີ່ຈະແຕ່ງງານກັບ ຯຄົນອື່ນ, ແລະ ຄົນທຳອິດຍິນຍອມ, ແລະ ຖ້າຫາກລາວແຕ່ງງານກັບຄົນທີສອງ, ແລະ ທັງສອງເປັນຍິງບໍລິສຸດ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄຳປະຕິຍານກັບຊາຍຄົນອື່ນ, ເມື່ອນັ້ນລາວກໍເຮັດຖືກຕ້ອງ; ລາວບໍ່ໄດ້ຫລິ້ນຊູ້ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ລາວ; ເພາະວ່າລາວຈະຫລິ້ນຊູ້ບໍ່ໄດ້ກັບຄົນທີ່ເປັນຂອງລາວ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງຄົນອື່ນ.

62 ແລະ ຖ້າຫາກຜູ້ຍິງບໍລິສຸດສືບຄົນຖືກມອບໃຫ້ແກ່ລາວ ໂດຍກົດນີ້, ລາວກໍບໍ່ໄດ້ຫລິ້ນຊູ້, ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນຂອງລາວ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ລາວ; ສະນັ້ນ ລາວເຮັດຖືກຕ້ອງ.

63 ແຕ່ ຖ້າຫາກຄົນໜຶ່ງຄົນໃດໃນບັນດາຜູ້ຍິງບໍລິສຸດສືບຄົນນີ້, ຫລັງຈາກນາງໄດ້ແຕ່ງງານແລ້ວ, ໄດ້ສົມສູ່ຢູ່ກັບຊາຍຄົນອື່ນ, ນາງກໍໄດ້ຫລິ້ນຊູ້, ແລະ ຈະຖືກທຳລາຍ; ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ລາວເພື່ອ ຯຂະຫຍາຍເຜົ່າພັນ ແລະ ເພີ່ມທະວີ

ຈົນເຕັມແຜ່ນດິນໂລກ, ຕາມບັນຍັດຂອງເຮົາ, ແລະ ບັນລຸຄຳສັນຍາ ຊຶ່ງຖືກມອບໃຫ້ ໂດຍ ພຣະບິດາກ່ອນ ການ ວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ແລະ ເພື່ອຄວາມສູງສົ່ງຂອງພວກເຂົາໃນໂລກນີ້ລັ້ນດອນ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໃຫ້ກຳເນີດຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດ; ເພາະວ່າໃນການນັ້ນເປັນ ຯວຽກງານຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາດຳເນີນຕໍ່ໄປ, ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະຖືກສັນລະເສີນ.

64 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ຖ້າຫາກຜູ້ຊາຍຄົນໃດມີເມຍ, ຜູ້ຖືຂີ້ກະແຈຂອງອຳນາດນີ້, ແລະ ລາວສິດສອນກົດຂອງຖານະປະໂລຫິດຂອງເຮົາໃຫ້ແກ່ນາງ, ກຸ່ມກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ຈາກນັ້ນນາງຈະເຊື່ອ ແລະ ປະຕິບັດແກ່ລາວ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນນາງຈະຖືກທຳລາຍ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ກ່າວ; ເພາະວ່າເຮົາຈະທຳລາຍນາງ; ເພາະວ່າເຮົາຈະຂະຫຍາຍຊື່ຂອງເຮົາກັບທຸກຄົນຜູ້ໄດ້ຮັບ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດຂອງເຮົາ.

65 ສະນັ້ນ, ສິ່ງນີ້ຈະຖືກຕ້ອງຕາມກົດໃນເຮົາ, ຖ້າຫາກນາງບໍ່ຮັບເອົາກົດນີ້, ເພາະວ່າລາວຈະຮັບເອົາທຸກສິ່ງທັງປວງບໍ່ວ່າອັນໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງລາວ, ຈະມອບໃຫ້ແກ່ລາວ, ເພາະວ່ານາງບໍ່ເຊື່ອ ແລະ ປະຕິບັດແກ່ລາວຕາມຄຳຂອງເຮົາ; ແລະ ຈາກນັ້ນນາງຈະກາຍເປັນຜູ້ລ່ວງລະເມີດ; ແລະ ລາວໄດ້ຖືກຍົກເວັ້ນຈາກກົດຂອງຊາຮາ, ຜູ້ປະຕິບັດແກ່ອັບຮາຮາມຕາມກົດ ເມື່ອເຮົາໄດ້ບັນຊາອັບຮາຮາມໃຫ້ເອົານາງຮາກາມາເປັນເມຍ.

<p>61 ກ ຄມພ ຄົນບໍລິສຸດ. ຂ ຂປ 1. ຄມພ ແຕ່ງງານ, ການ</p>	<p>ແຕ່ງງານ—ການມີເມຍຫລາຍຄົນ. 63 ກ ປຖກ 1:26-28;</p>	<p>ຢຄ 2:30. ຂ ມຊ 1:39.</p>
--	---	--------------------------------

66 ແລະ ບັດນີ້, ກຸ່ວກັບກົດນີ້, ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ເຮົາຈະເປີດເຜີຍຕື່ມອີກແກ່ພວກເຈົ້າ, ໃນ

ພາຍຫລັງ; ສະນັ້ນ, ໃຫ້ສິ່ງນີ້ພຽງພໍສຳລັບຕອນນີ້. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຄາ. ອາແມນ.

ພາກທີ 133

ການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ທີ່ເມືອງໄຮຣຳ, ລັດໂອໄຮໂອ, ວັນທີ 3 ເດືອນພະຈິກ, 1831. ໃນບົດຄຳນຳຕໍ່ການເປີດເຜີຍນີ້ ປະຫວັດຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ກ່າວວ່າ, “ໃນເວລານີ້ມີຫລາຍເລື່ອງ ຊຶ່ງພວກແອວເດີປາດຖະໜາທີ່ຈະຮູ້ກຸ່ວກັບການສົ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນແກ່ຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ກຸ່ວກັບການເຕົ້າໂຮມ; ແລະ ໃນການດຳລົງຊີວິດໂດຍຄວາມສະຫວ່າງທີ່ແທ້ຈິງ, ແລະ ໄດ້ຮັບການແນະນຳຈາກເບື້ອງບິນ, ໃນວັນທີ 3 ເດືອນພະຈິກ, 1831, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍທີ່ສຳຄັນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້.” ໃນຕອນທຳອິດ ພາກນີ້ໄດ້ຖືກຕື່ມໃສ່ໃນພຣະຄຳພີ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ເປັນພາກຫ້ອຍທ້າຍ ແລະ ຕໍ່ມາໄດ້ຖືກຈັດໃຫ້ເປັນພາກໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີນີ້.

1–6, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ຕຽມພ້ອມສຳລັບການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ; 7–16, ມະນຸດທຸກຄົນໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ຫນີຈາກບາບິໂລນ, ມາສູ່ຊີໂອນ, ແລະ ຕຽມ ພ້ອມ ສຳ ລັບ ວັນ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; 17–35, ພຣະອົງຈະປະທັບຍືນຢູ່ເທິງພູຊີໂອນ, ທະວີບທັງຫລາຍຈະ ກາຍ ເປັນ ຜືນ ແຜ່ນ ດິນ ດຽວ, ແລະ ບັນ ດາ ເຜົາ ທີ່ ສູນ ຫາຍ ໄປ ຂອງ ອິດສະຣາເອນ ຈະ ກັບ ຄືນ ມາ; 36–40, ພຣະກິດຕິຄຸນໄດ້ຖືກພື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ເພື່ອ ຈະ ຖືກສົ່ງສອນ ໃນທົ່ວ ໂລກ; 41–51, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະ ສະ ເດັດ ລົງ ມາ ໃນການແກ້ແຄ້ນຄົນຊົ່ວ; 52–56, ມັນຈະເປັນປີແຫ່ງການໄຖ່ຂອງພຣະອົງ; 57–74, ພຣະກິດຕິຄຸນຕ້ອງຖືກສົ່ງອອກໄປເພື່ອຊ່ວຍກູ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ

ເພື່ອນຳຄວາມພິນາດມາສູ່ຄົນຊົ່ວ.

1 ຈົ່ງເຊື່ອພັງ, ໂອ ພວກເຈົ້າຜູ້ຄົນແຫ່ງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ແລະ ພັງຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຸ່ວກັບພວກເຈົ້າ—

2 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຈະ ”ສະເດັດມາທີ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງໃນທັນທີ; ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຈະສະເດັດມາເທິງໂລກດ້ວຍການພິພາກສາດ້ວຍການສາບແຊ່ງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເທິງປະຊາຊາດທັງປວງທີ່ລືມພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເທິງຄົນອະທຳທັງປວງໃນບັນດາພວກເຈົ້າ.

3 ເພາະພຣະອົງຈະ ”ກາງແຂນອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງໃນສາຍຕາຂອງປະຊາຊາດທັງປວງ, ແລະ ທົ່ວທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນ

133 2 ກ ມລກ 3:1; ຄພ 36:8.

ຂ ຄພ 1:36. ຄມພ ພຣະ ເຢຊູຄຣິດ—ພິພາກສາ.

3 ກ ອຊຍ 52:10.

ດິນໂລກຈະເຫັນ ການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

4 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງຕຽມພ້ອມ, ຈົ່ງຕຽມພ້ອມ, ໂອ້ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ; ຈົ່ງຊຳລະຕົນເອງໃຫ້ບໍລິສຸດ; ເຕົ້າໂຮມກັນ, ໂອ້ ພວກເຈົ້າຜູ້ຄົນແຫ່ງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນຊີໂອນ, ພວກເຈົ້າທຸກຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບບັນຊາໃຫ້ຢູ່ຕໍ່ໄປ.

5 ຈົ່ງອອກໄປຈາກ "ບາບີໂລນ. ພວກເຈົ້າທີ່ຖືພາຊະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງຮັກສາຕົວໃຫ້ ສະອາດ.

6 ຈົ່ງເອີ້ນໃຫ້ມີການຊຸມນຸມ, ແລະ ກ່າວນຳກັນເລື້ອຍໆ. ແລະ ໃຫ້ທຸກໆຄົນເອີ້ນຫາພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

7 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າອີກ, ເວລາໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ ເມື່ອສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາເຖິງພວກເຈົ້າ: ຈົ່ງອອກໄປຈາກບາບີໂລນ; ກໍເຕົ້າໂຮມກັນ ຈາກບັນດາປະຊາຊາດ, ຈາກ ສີ່ທິດ, ຈາກຂອບຟ້າສົ້ນໜຶ່ງເຖິງອີກສົ້ນໜຶ່ງ.

8 ຈົ່ງ ສົ່ງພວກແອວເດີຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາໄປຍັງປະຊາຊາດທັງຫລາຍຊຶ່ງຢູ່ໃນແດນໄກ; ໄປຍັງ ສະໝຸນເກາະໃນທະເລ;

ຈົ່ງສົ່ງອອກໄປຍັງແຜ່ນດິນຕ່າງແດນ; ຈົ່ງເອີ້ນຫາປະຊາຊາດທັງປວງ, ທ່າອິດຫາຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ຈາກນັ້ນຫາ ຊາວຍີວ.

9 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ ເບິ່ງແມ່ນີ້ຈະເປັນການເອີ້ນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຖິງຜູ້ຄົນທັງປວງ: ຈົ່ງອອກໄປຍັງແຜ່ນດິນຊີໂອນ, ເພື່ອວ່າເຂດແດນຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຈະຂະຫຍາຍອອກໄປ, ແລະ ເພື່ອວ່າ ສະເຕກຂອງນາງຈະເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ແລະ ເພື່ອວ່າ ຊີໂອນຈະອອກໄປເຖິງພາກພື້ນຕ່າງໆທີ່ອ້ອມຮອບ.

10 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃຫ້ສຽງຮ້ອງອອກໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນ: ຈົ່ງຕື່ນ ແລະ ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ອອກໄປພົບເຈົ້າບ່າວ; ຈົ່ງເບິ່ງ ແລະ ເບິ່ງເຖິດ, ກໍເຈົ້າບ່າວພວມມາ; ຈົ່ງອອກໄປພົບພຣະອົງ. ຈົ່ງຕຽມຕົນເອງສຳລັບ ວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

11 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງ ຄອຍເຝົ້າຢູ່, ເພາະພວກເຈົ້າບໍ່ ສູ້ຈັກວ່າວັນໃດ ຫລື ຊົ່ວໂມງໃດ.

12 ສະນັ້ນ, ໃຫ້ພວກເຂົາຜູ້ຢູ່ ໃນບັນດາຄົນຕ່າງຊາດຫລົບໜີໄປຍັງ ຊີໂອນ.

13 ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາຜູ້ເປັນຂອງ ທຸກຄົນຫລົບໜີໄປຍັງ ສະເລຣູຊາເລັມ, ໄປຍັງ ພູຂອງ ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

<p>3 ຂ ອຊຢ 12:2; 52:10. ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່ລອດ, ຄວາມລອດ.</p> <p>5 ກ ແອວ 5:57; ຄພ 1:16. ຄມພ ຄວາມເປັນຢູ່ທາງໂລກ; ບາເບນ, ບາບີໂລນ.</p> <p>ຂ 2 ຕມທ 2:21; 3 ນພ 20:41; ຄພ 38:42. ຄມພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ.</p> <p>6 ກ ມລກ 3:16-18. 7 ກ ຄພ 29:8.</p>	<p>ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວອິດສະຣາເອນ.</p> <p>ຂ ຊກຢ 2:6-7; ມຣກ 13:27.</p> <p>8 ກ ຄມພ ວຽກງານເສີຍແຜ່. ຂ ອຊຢ 11:11; 1 ນພ 22:4; 2 ນພ 10:8, 20.</p> <p>ຄ ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ. ງ ຄມພ ຊາວຍີວ.</p> <p>9 ກ ອຊຢ 54:2. ຄມພ ສະເຕກ. ຂ ຄມພ ຊີໂອນ.</p> <p>10 ກ ມທ 25:6;</p>	<p>ຄພ 33:17-18; 45:54-59. ຄມພ ເຈົ້າບ່າວ.</p> <p>ຂ ຄພ 1:12-14. 11 ກ ມຣກ 13:32-37; ຈສ—ມ 1:46, 48. ຂ ຄພ 49:7. 12 ກ ຄພ 38:31, 42. ຂ ຄມພ ຊີໂອນ. 13 ກ ຄມພ ຜູ້ດາ (ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ). ຂ ຄມພ ເຢຣູຊາເລັມ. ຄ ອຊຢ 2:1-3; ອຊກ 38:8. ງ ພສສ 122.</p>
---	---	--

14 ຈົ່ງອອກໄປຈາກບັນດາປະຊາຊາດ, ແມ່ນ ແຕ່ ຈາກ ບາ ບີ ໂລນ, ຈາກ ບັນ ດາ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຊຶ່ງເປັນບາບີໂລນທາງວິນຍານ.

15 ແຕ່ຕາມຄວາມຈິງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ຢາໃຫ້ການໜີໄປຂອງພວກເຈົ້າເປັນໄປແບບ ັພ້າວພັ່ງ, ແຕ່ໃຫ້ທຸກສິ່ງທັງປວງຖືກຈັດຕຽມໄວ້ກ່ອນໜ້າພວກເຈົ້າ; ແລະ ຄົນທີ່ອອກໄປ, ະຢາໃຫ້ເຂົາຫລົງວຫລັງກັບຄືນມາເບິ່ງ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຄວາມພິນາດຈະເກີດກັບເຂົາຢ່າງທັນທີ.

16 ຈົ່ງເຊື່ອພັງ ແລະ ພັງເຖິດ, ໂອ້ ເຈົ້າຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນໂລກ. ຈົ່ງ ັພັງ, ພວກເຈົ້າແອວເດີຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ແລະ ໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນຫາມະນຸດທັງປວງ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາມະນຸດທັງປວງໃນທຸກແຫ່ງຫົນໃຫ້ ະກັບໃຈ.

17 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ັສົ່ງທູດອອກໄປປາວຮ້ອງຜ່ານທ່າມກາງພ້າສະຫວັນ, ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງຕຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດທາງຂອງພຣະອົງໃຫ້ ະຊື່, ເພາະວ່າຊົ່ວໂມງຂອງ ະການສະ ເດັດ ມາ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໃກ້ ຈະ ມາ ເຖິງແລ້ວ—

18 ເມື່ອ ັພຣະເມສານ້ອຍຈະປະທັບຍືນຢູ່ເທິງ ະພູຊີໂອນ, ແລະ ຢູ່ກັບພຣະອົງຈະ

ມີ ະໜິ່ງແສນສີ່ໝິ່ນສີ່ພັນຄົນ, ໂດຍມີພຣະນາມຂອງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງຂຽນໄວ້ຢູ່ເທິງໜ້າຜາຂອງພວກເຂົາ.

19 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງຕຽມພ້ອມສຳລັບ ະການສະເດັດມາຂອງ ະເຈົ້າບ່າວ; ພວກເຈົ້າຈົ່ງໄປ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງອອກໄປພົບພຣະອົງ.

20 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະ ອົງ ຈະ ປະ ທັບ ະຍືນຢູ່ເທິງພູໝາກກອກເທດ, ແລະ ເທິງມະຫາ ສະ ໝູດ ອັນ ກວ້າງ ໃຫຍ່ ໄພ ສານ, ແມ່ນ ແຕ່ ເລິກອັນ ໃຫຍ່ຫລວງ, ແລະ ເທິງໝູ່ເກາະ ໃນ ທະເລ, ແລະ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນຊີໂອນ.

21 ແລະ ພຣະ ອົງ ຈະ ະເບິ່ງ ສຸ ລະ ສຽງ ຂອງພຣະອົງຈາກ ະຊີໂອນ, ແລະ ພຣະອົງຈະກ່າວຈາກເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ ສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງຈະໄດ້ຍິນໃນທ່າມກາງທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ;

22 ແລະ ສຽງນັ້ນຈະເປັນດັ່ງ ະສຽງຂອງແມ່ນ້ຳຫລວງຫລາຍ, ແລະ ຈະເປັນດັ່ງສຽງ ະພ້າຮ້ອງ, ຊຶ່ງຈະ ະພັງພູລົງມາ, ແລະ ຮ່ອມພູຈະບໍ່ຖືກພົບເຫັນ.

23 ພຣະ ອົງ ຈະ ບັນ ຊາ ຄວາມ ເລິກ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ, ແລະ ມັນ ຈະ ຖືກ ໄລ່ ກັບ ໄປ ຍັງດິນແດນທາງເໜືອ, ແລະ ະໝູ່ເກາະຈະກາຍເປັນແຜ່ນດິນດຽວ;

24 ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ະເຢຣູ ຊາເລັມ ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ຊີໂອນ ຈະ ກັບ ຄືນ ສູ່ ສະຖານ ທີ່

<p>15 ກ ອຊຢ 52:10-12; ຄພ 58:56. ຂ ປຖກ 19:17, 26; ລກ 9:62. 16 ກ ຄພ 1:1-6. ຂ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. 17 ກ ຄພ 13; 27:7-8; 88:92. ຂ ອຊຢ 40:3-5. ຄ ມລກ 3:1. 18 ກ ພນມ 14:1. ຄມພ ພຣະເມສານ້ອຍ</p>	<p>ຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ ຄພ 84:2. ຄ ພນມ 7:1-4. 19 ກ ມທ 25:1-13; ຄພ 33:17-18; 88:92. ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຂ ຄມພ ເຈົ້າບ່າວ. 20 ກ ຊກຢ 14:4; ຄພ 45:48-53. 21 ກ ຢອ 3:16; ອມ 1:2.</p>	<p>ຂ ອຊຢ 2:2-4. 22 ກ ອຊກ 43:2; ພນມ 1:15; ຄພ 110:3. ຂ ພສສ 77:18; ພນມ 14:2. ຄ ຜປ 5:5; ອຊຢ 40:4; 64:1; ພນມ 16:20; ຄພ 49:23; 109:74. 23 ກ ພນມ 6:14. 24 ກ ຄມພ ເຢຣູຊາເລັມ.</p>
--	---	--

ຂອງມັນເອງ, ແຜ່ນດິນໂລກຈະເປັນເໝືອນດັ່ງທີ່ມັນເຄີຍເປັນ ໃນວັນເວລາກ່ອນທີ່ມັນໄດ້ ະແຍກອອກຈາກກັນ.

25 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ຈະປະທັບຍືນຢູ່ໃນທ່າມກາງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຈະ ັບົກຄອງເໝືອນເນື້ອໜັງທັງປວງ.

26 ແລະ ພວກເຂົາ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ດິນ ແດນ ັທາງເໜືອຈະມາຢູ່ໃນຄວາມຊົງຈໍາຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ສາດສະດາຂອງພວກເຂົາຈະໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຈະບໍ່ຍັບຍັ້ງຕົນເອງອີກຕໍ່ໄປ; ແລະ ພວກເຂົາຈະຕົກອັນຫິນ, ແລະ ນໍ້າກ້ອນຈະໄຫລລົງມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ.

27 ແລະ ັທາງຫລວງຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນທ່າມກາງຄວາມເລິກອັນໃຫຍ່ຫລວງ.

28 ສັດ ຕູ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຈະ ກາຍ ເປັນ ເຫຍື່ອໃຫ້ພວກເຂົາ,

29 ແລະ ໃນ ທະເລ ຊາຍ ທີ່ ັແຫ້ງ ແລ້ງ ຈະ ບັງ ເກີດ ບໍ່ ນໍ້າ ທີ່ ປະກອບ ດ້ວຍ ຊີ ວິດ; ແລະ ພື້ນດິນທີ່ແຫ້ງແລ້ງຈະບໍ່ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ກະຫາຍນໍ້າອີກຕໍ່ໄປ.

30 ແລະ ພວກເຂົາຈະນໍາຊັບສົມບັດອັນລໍ້າຄ່າຂອງພວກເຂົາມາໃຫ້ລູກຫລານຂອງ ັເອຟະຣາອິມ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ.

31 ແລະ ເຂດແດນຂອງ ັເນີນພູອັນເປັນນິດຈະສັ້ນສະເໜືອນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ.

32 ແລະ ຢູ່ທີ່ນັ້ນພວກເຂົາຈະກື້ມຂາບລົງ ແລະ ຖືກສວມມົງກຸດດ້ວຍລັດສະໝີພາບ, ແມ່ນແຕ່ໃນຊີໂອນ, ໂດຍມີຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ລູກຫລານຂອງເອຟະຣາອິມ.

33 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ັເພງແຫ່ງຄວາມສຸກອັນເປັນນິດ.

34 ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ແມ່ນພອນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ເປັນນິດແກ່ ັບັນດາເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ, ແລະ ພອນທີ່ເລີດກວ່າໄວ້ເທິງຫົວຂອງ ັເອຟະຣາອິມ ແລະ ເພື່ອນນິດສະຫາຍຂອງລາວ.

35 ແລະ ພວກເຂົາກໍເປັນຂອງເຜົ່າ ັຢູດາຄືກັນ, ຫລັງຈາກຄວາມເຈັບປວດຂອງພວກເຂົາ, ຈະໄດ້ຮັບການຊໍາລະໃຫ້ ັບໍລິສຸດຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອອາໄສຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງທຸກວັນ ແລະ ທຸກຄືນ, ຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ.

36 ແລະ ບັດນີ້, ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະໄດ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໃນບັນດາພວກເຈົ້າ, ໂອ້ ຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ເຮົາໄດ້ສົ່ງ ັທູດຂອງເຮົາເຫາະຜ່ານທ່າມກາງຟ້າສະຫວັນ, ໂດຍມີ ັພຣະກິດຕິຄຸນອັນເປັນນິດ, ຜູ້ໄດ້ປະກົດຕໍ່ບາງຄົນ ແລະ ໄດ້ມອບໝາຍມັນໃຫ້ແກ່ມະນຸດ, ຜູ້ຈະປະກົດຕໍ່

<p>24 ຂ ປຖກ 10:25. ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ— ການແບ່ງແຍກຂອງ ແຜ່ນດິນໂລກ.</p> <p>25 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການບົກຄອງຂອງພຣະ ຄຣິດໃນລະຫວ່າງພັນປີ.</p> <p>26 ກ ຍມຢ 16:14–15; ຄພ 110:11. ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ສິບເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຂອງ ອິດສະຣາເອນ.</p>	<p>27 ກ ອຊຢ 11:15–16; 2 ນຟ 21:16. 29 ກ ອຊຢ 35:6–7. 30 ກ ຊກຢ 10:7–12. ຄມພ ເອຟະຣາອິມ— ເຜົ່າຂອງເອຟະຣາອິມ.</p> <p>31 ກ ປຖກ 49:26. 33 ກ ອຊຢ 35:10; 51:11; ຄພ 66:11. 34 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ສິບສອງເຜົ່າຂອງ ອິດສະຣາເອນ.</p>	<p>ຂ ປຖກ 48:14–20; 1 ຂຄ 5:1–2; ອທ 13:7–10. 35 ກ ຄມພ ຢູດາ (ລູກຊາຍຂອງ ຢາໂຄບ)—ເຜົ່າຂອງຢູດາ. ຂ ຄມພ ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ.</p> <p>36 ກ ພນມ 14:6–7; ຄພ 20:5–12. ຂ ຄມພ ການພົ້ນພູ ພຣະກິດຕິຄຸນ.</p>
--	--	---

ຫລາຍຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

37 ແລະ ັພຣະກິດຕິຄຸນນີ້ຈະຖືກ ສ້າງສອນແກ່ ັທຸກປະຊາຊາດ, ແລະ ັທຸກຕະກຸນ, ແລະ ັທຸກພາສາ, ແລະ ັທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ.

38 ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າຈະອອກໄປ, ກ່າວ ດ້ວຍ ສຽງ ດັງ ວ່າ: ຈົ່ງ ຍ້ານ ກົວພຣະເຈົ້າ ແລະ ມອບລັດສະໝີພາບແດ່ພຣະອົງ, ເພາະຊົ່ວໂມງຂອງການພິພາກສາຂອງພຣະອົງມາເຖິງແລ້ວ;

39 ແລະ ຈົ່ງ ັນະມັດສະການພຣະອົງທີ່ໄດ້ສ້າງສະຫວັນ, ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ທະເລ, ແລະ ຕົ້ນນ້ຳລຳທານ—

40 ໂດຍ ເອີ້ນ ຫາ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຸກວັນ ແລະ ັທຸກຄືນ, ກ່າວວ່າ: ໂອ້ ຖ້າຫາກພຣະອົງຈະ ັແຍກຟ້າສະຫວັນ, ຖ້າຫາກພຣະອົງຈະລົງມາ, ຖ້າຫາກພູເຂົາຈະໄຫລລົງມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າທີ່ປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ.

41 ແລະ ມັນຈະຕອບຢູ່ເທິງຫົວພວກເຂົາ; ເພາະວ່າທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເປັນຄືກັນກັບໄຟຫລໍ່ຫລອມທີ່ລຸກໄໝ້, ແລະ ເປັນໄຟທີ່ເຮັດໃຫ້ນ້ຳ ັພົດ.

42 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະສະເດັດລົງມາເພື່ອເຮັດໃຫ້ພຣະນາມຂອງພຣະອົງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ຜູ້ບໍ່ລະບັກຂອງພຣະອົງ, ແລະ ປະຊາຊາດທັງປວງຈະຕົວສົ່ນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະພັກຂອງພຣະອົງ—

43 ເມື່ອພຣະອົງເຮັດສິ່ງທີ່ໜ້າຍ້ານກົວ, ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາບໍ່ຄາດຄິດ;

44 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດລົງມາ, ແລະ ພູເຂົາໄຫລລົງມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າທີ່ປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຈະ ັພົບຄົນທີ່ປິຕິຍິນດີ ແລະ ເຮັດຄວາມຊອບທຳ, ຜູ້ທີ່ລະນຶກເຖິງພຣະອົງໃນວິທີທາງຂອງພຣະອົງ.

45 ເພາະວ່ານັບແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂລກເປັນຕົ້ນມາ ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດໄດ້ຍິນຫລື ໄດ້ຮູ້ຈັກດ້ວຍຫູ, ທັງບໍ່ເຄີຍໄດ້ເຫັນດ້ວຍຕາ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ນອກຈາກພຣະອົງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ ັຕຽມສິ່ງຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດສຳລັບຜູ້ທີ່ ສົມຖາພຣະອົງ.

46 ແລະ ຈະກ່າວກັນວ່າ: ນີ້ ັແມ່ນໃຜຜູ້ທີ່ລົງ ສົມຈາກພຣະເຈົ້າໃນສະຫວັນດ້ວຍອາພອນຍ້ອມສີ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈາກພາກພື້ນຊຶ່ງບໍ່ຮູ້ຈັກ, ຫຸ້ມທໍ່ດ້ວຍອາພອນທີ່ສະຫງ່າລາສີ, ເດີນທາງໃນຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງພະລັງຂອງພຣະອົງ?

47 ແລະ ພຣະອົງຈະກ່າວວ່າ: ເຮົາຄືຄົນທີ່ໄດ້ກ່າວແລ້ວໃນຄວາມຊອບທຳ, ຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.

48 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະແຕ່ງກາຍໃນ ັສີແດງ, ແລະ ອາພອນຂອງພຣະອົງຈະເໝືອນດັງຂອງຜູ້ທີ່ຢຽບໝາກອະກຸ່ນ.

49 ແລະ ລັດສະໝີພາບແຫ່ງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງຈະຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຈົນເຖິງຂະໜາດ ັດວງຕາເວັນ ຈະເຊື່ອງໜ້າ

37 ກ ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ.
ຂ ຄມພ ສັງສອນ;
ວ ງຽກງານເສີຍແຜ່.
ຄ ຄພ 42:58.
39 ກ ຄມພ ນະມັດສະການ.
40 ກ ອຊຢ 64:1-2.
41 ກ ໂຢບ 41:31.
44 ກ 1 ທສນ 4:15-18.

45 ກ ອຊຢ 64:4;
1 ກຣທ 2:9.
ຂ ພຄລ 3:25;
2 ນພ 6:7, 13.
46 ກ ອຊຢ 63:1-2.
ຂ ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
48 ກ ປຖກ 49:11-12;

ລກ 22:44;
ພນມ 19:11-15;
ປຈສ ພນມ 19:15
(ພາກຫ້ອຍທ້າຍ);
ມຊຢ 3:7;
ຄພ 19:18.
49 ກ ອຊຢ 13:10; 24:23;
ຄພ 45:42; 88:87.

ຂອງມັນດ້ວຍຄວາມອັບອາຍ, ແລະ ດວງເດືອນ ຈະ ດັບ ແສງ ຂອງ ມັນ, ແລະ ດວງດາວຈະຖືກຊັດອອກຈາກບ່ອນຂອງມັນ.

50 ແລະ ຈະ ໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງ ວ່າ: ເຮົາ ໄດ້ ັງຽບ ເຄື່ອງ ບັນ ພາກອະກຸນຄົນດຽວ, ແລະ ໄດ້ນຳການພິພາກສາມາໄວ້ເທິງຜູ້ຄົນທັງປວງ; ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຢູ່ກັບເຮົາ;

51 ແລະ ເຮົາໄດ້ຢຽບພວກເຂົາໃນຄວາມໂມໂຫຣຣ້າຍຂອງເຮົາ, ແລະ ເຮົາໄດ້ຢຽບຍຳພວກເຂົາລົງ ໃນຄວາມພຣະພິໂລດຂອງເຮົາ, ແລະ ເລືອດຂອງພວກເຂົານັ້ນ ເຮົາໄດ້ ັຊິດ ໃສ່ອາພອນ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ເປີເປື້ອນເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມທັງໝົດຂອງເຮົາ; ເພາະວ່ານີ້ຄືວັນແຫ່ງການແກ້ແຄ້ນຊຶ່ງຢູ່ໃນໃຈຂອງເຮົາ.

52 ແລະ ບັດນີ້ ບິແຫ່ງຜູ້ໄດ້ຮັບການໄຖ່ຂອງ ເຮົາ ມາ ເຖິງ ແລ້ວ; ແລະ ພວກເຂົາຈະກ່າວເຖິງຄວາມກະລຸນາຮັກຫອມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງ ໄດ້ມອບ ໃຫ້ພວກເຂົາຕາມພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນ ຂອງ ພຣະອົງ, ແລະ ຕາມຄວາມກະລຸນາຮັກຫອມຂອງພຣະອົງ, ຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ.

53 ໃນ ັຄວາມທຸກທໍລະມານທັງປວງຂອງພວກເຂົາ ພຣະອົງໄດ້ເປັນທຸກ. ແລະ ທູດຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ ໄດ້ຊ່ວຍພວກເຂົາ; ແລະ ໃນ ັຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໃນຄວາມສົງສານຂອງພຣະອົງ,

ພຣະອົງໄດ້ ັໂຖ່ພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ແບກພວກເຂົາ, ແລະ ອູ້ມພວກເຂົາຕະຫລອດທຸກຍຸກທຸກສະໄໝເກົ່າກ່ອນ;

54 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ັເອນິກນຳອີກ, ແລະ ຄົນທີ່ຢູ່ກັບລາວ; ສາດສະດາຜູ້ມີຊີວິດກ່ອນລາວ; ແລະ ັໂນອານຳອີກ, ແລະ ຜູ້ທີ່ມີຊີວິດກ່ອນລາວ; ແລະ ັໂມເຊນຳອີກ, ແລະ ຜູ້ທີ່ມີຊີວິດກ່ອນລາວ;

55 ແລະ ຈາກ ໂມເຊເຖິງເອລີຢາ, ແລະ ຈາກເອລີຢາເຖິງ ໂຢຣັນ, ຜູ້ໄດ້ຢູ່ກັບພຣະຄຣິດ ໃນ ັການພົ້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ອັກຄະສາວິກຜູ້ບໍລິສຸດ, ພ້ອມກັບ ອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ, ແລະ ຢາໂຄບ, ຈະຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເມສານ້ອຍ.

56 ແລະ ັຫລຸມສົບຂອງ ັໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກ ັເປີດອອກ; ແລະ ພວກເຂົາຈະອອກມາ ແລະ ຍືນຢູ່ທາງ ັເບື້ອງຂວາພຣະທັດຂອງພຣະເມສານ້ອຍ, ເມື່ອພຣະອົງ ຈະປະທັບ ຍືນຢູ່ເທິງ ັພູຊີໂອນ, ແລະ ເທິງນະຄອນສັກສິດ, ັເຢຣູຊາເລັມໃໝ່; ແລະ ພວກເຂົາຈະຮ້ອງ ັເງຽສັນລະເສີນ ັພຣະເມສານ້ອຍ, ທັງວັນ ແລະ ຄົນຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ.

57 ແລະ ເພາະ ດ້ວຍ ເຫດນີ້, ເພື່ອ ວ່າມະນຸດຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບ ັລັດສະໝີພາບຊຶ່ງຈະຖືກເປີດເຜີຍ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຄວາມສົມບູນແຫ່ງ ັພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະອົງອອກໄປ, ພັນທະສັນຍາອັນ ເປັນ ນິດ ຂອງພຣະອົງ, ໂດຍ ໃຫ້ເຫດ

<p>50 ກ ອຊຢ 63:2-3; ຄພ 76:107; 88:106.</p> <p>51 ກ ລລວ 8:30.</p> <p>53 ກ ອຊຢ 63:4-9. ຂ ຄພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ. ຄ ຄພ ໂຖ່, ການໂຖ່, ຖືກໂຖ່.</p> <p>54 ກ ຄພ ເອນິກ. ຂ ຄພ ໂນອາ, ບິຕູໃນ ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ.</p>	<p>ຄ ຄພ ໂມເຊ.</p> <p>55 ກ ຄພ ການພົ້ນຄົນພຣະຊົນ, ການພົ້ນຄົນຊີວິດ.</p> <p>56 ກ ຄພ 29:13. ຂ ຄພ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄ ຄພ 45:45-46; 88:96-97. ງ ມທ 25:33-34. ຈ ອຊຢ 24:23; ພນມ 14:1;</p>	<p>ຄພ 76:66; 84:2, 98-102. ສ ຄພ ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່. ຊ ພນມ 15:3; ຄພ 84:98-102. ຍ ຄພ ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ. 57 ກ ຄພ ລະດັບຂອງລັດສະໝີພາບ. ຂ ຄພ ພຣະກິດຕິຄຸນ.</p>
--	--	---

ຜົນໃນຄວາມແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ລຽບງ່າຍ—

58 ເພື່ອຕຽມຄົນອ່ອນແອໄວ້ສຳລັບສິ່ງທີ່
ຈະມາເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ເພື່ອແລ່ນ
ວຽກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃນວັນທີ່ "ຄົນ
ອ່ອນແອຈະເຮັດໃຫ້ຄົນສະຫລາດຈຳນົນ,
ແລະ ຄົນເລັກໜ້ອຍກາຍເປັນປະຊາຊາດ
ທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ແລະ ຄົນ "ສອງຄົນຈະເຮັດ
ໃຫ້ຫລາຍພັນຄົນບົບໜີໄປ.

59 ແລະ ໂດຍສິ່ງທີ່ອ່ອນແອຂອງແຜ່ນ
ດິນ ໂລກ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ "ຜັດປະຊາ
ຊາດໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານ.

60 ແລະ ເພາະເຫດນີ້ ບັນຍັດເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງ
ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້; ມັນຖືກບັນຊາໃຫ້ຮັກສາ
ໄວ້ຈາກໂລກໃນວັນທີ່ມັນຖືກມອບໃຫ້, ແຕ່
ບັດນີ້ຈະ "ອອກໄປສູ່ເນື້ອໜັງ ຂອງທັງປວງ—

61 ແລະ ນີ້ຕາມພຣະດຳລັດ ແລະ ພຣະ
ປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ປົກຄອງ
ເໜືອເນື້ອໜັງທັງປວງ.

62 ແລະ ກັບຄືນທີ່ "ກັບໃຈ ແລະ ຂໍາລະ
ຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ ຈະໄດ້ຮັບ "ຊີວິດນິລັນດອນ.

63 ແລະ ກັບຄືນທີ່ "ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງສຸລະ
ສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະສຳເລັດຜົນ
ຕາມສິ່ງທີ່ຖືກຂຽນໄວ້ ໂດຍສາດສະດາ
ໂມເຊ, ວ່າພວກເຂົາຈະຖືກ "ຕັດອອກຈາກ
ບັນດາຜູ້ຄົນ.

64 ແລະ ສິ່ງທີ່ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ ໂດຍສາດ

ສະດາ "ມາລາກີນຳອີກ: ເພາະ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
ຂ້າພວກຂ້າພວກເຮົາຈະ "ເຜົາໃໝ່ດັ່ງ
ເຕົາອົບ, ແລະ ຄົນທັງໝົດທີ່ອວດດີ, ແທ້
ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຄົນທັງໝົດທີ່ເຮັດຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍ ຈະເປັນຄືກັນກັບເໝືອງເຂົ້າ; ແລະ
ວັນນັ້ນ ຈະມາເຖິງເມື່ອໄພຈະເຜົາພວກ
ເຂົາ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ, ຈົນບໍ່ມີທັງຮາກ
ຫລື ກິ່ງງ່າເຫລືອຢູ່.

65 ດັ່ງນັ້ນ, ນີ້ຈະເປັນຄຳຕອບຂອງພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າແກ່ພວກເຂົາ:

66 ໃນມື້ນັ້ນ ເມື່ອເຮົາໄດ້ມາຫາຜູ້ຄົນ
ຂອງເຮົາ, ບໍ່ມີໃຜໃນບັນດາພວກເຈົ້າ "ຮັບ
ເຮົາ, ແລະ ພວກເຈົ້າຖືກໄລ່ອອກໄປ.

67 ເມື່ອເຮົາເອີ້ນອີກ ແຕ່ບໍ່ມີໃຜໃນພວກ
ເຈົ້າຕອບ; ແຕ່ "ແຂນຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ສັ່ນລົງ
ຈົນວ່າເຮົາບໍ່ສາມາດໄຖ່, ຫລື ຂໍອຳນາດ
ຂອງເຮົາບໍ່ສາມາດປົດປ່ອຍ.

68 ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂດຍການຕິຕຽນຂອງເຮົາ,
ເຮົາເຮັດໃຫ້ນ້ຳທະເລ "ແຫ້ງລົງ. ເຮົາເຮັດ
ໃຫ້ແມ່ນ້ຳເປັນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ; ປາ
ຂອງພວກເຂົາສິ່ງກິນເພັນ, ແລະ ຕາຍໄປ
ເພາະຂາດນ້ຳ.

69 ເຮົາຫຸ້ມສະຫວັນໄວ້ດ້ວຍຄວາມມືດ,
ແລະ ເອົາຜ້າກະສອບມາຄຸມໄວ້.

70 ແລະ ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ "ຢ່າງນີ້
ຈາກມືຂອງເຮົາ—ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງນອນ
ລົງໃນຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ.

<p>58 ກ ມຫ 11:25; 1 ກຫ 1:27; ແອວ 32:23; 37:6-7. ຂ ອຊຢ 60:22. ຄ ພບຍ 32:29-30. 59 ກ ມກ 4:11-13. 60 ກ ຄພ 104:58-59. ຂ ຄພ 1:2. 62 ກ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. ຂ ຄພ 88:74. ຄມພ ຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດ.</p>	<p>ຄ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ. 63 ກ ຄມພ ເຊື່ອຟັງ, ການ ເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ. ຂ ກຈກ 3:22-23; 1 ນຟ 22:20-21; 3 ນຟ 20:23; 21:11; ຄພ 1:14; ຈສ—ປ 1:40. 64 ກ ມລກ 4:1. ຄມພ ມາລາກີ. ຂ ຈສ—ປ 1:36-37.</p>	<p>ຄ ອຊຢ 66:15-16; 1 ນຟ 22:15; 3 ນຟ 25:1; ຄພ 29:9; 64:24. ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ—ການ ຊໍາລະລ້າງແຜ່ນດິນໂລກ. 66 ກ ຢຮ 1:11. 67 ກ 2 ນຟ 28:32. ຂ ອຊຢ 50:2; 2 ນຟ 7:2. 68 ກ ອພຍ 14:21; ຢຊ 3:14-17. 70 ກ ອຊຢ 50:11.</p>
---	--	--

71 ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ ເບິ່ງແມ່, ບໍ່ມີໃຜຈະ
ບົດປ່ອຍພວກເຈົ້າ; ເພາະວ່າພວກເຈົ້າບໍ່
ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງເຮົາ ເມື່ອເຮົາເອີ້ນພວກ
ເຈົ້າຈາກສະຫວັນ; ພວກເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອຜູ້ຮັບ
ໃຊ້ຂອງເຮົາ, ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາຖືກ "ສົ່ງ
ມາຫາພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າບໍ່ຮັບເອົາພວກ
ເຂົາ.

72 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ "ຜະນຶກ

ປະຈັກພະຍານ ແລະ ຜູກມັດກົດໄວ້, ແລະ
ພວກເຈົ້າໄດ້ຖືກສົ່ງໄປສູ່ຄວາມມືດ.

73 ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈະອອກໄປສູ່ຄວາມມືດ
ພາຍນອກ, ບ່ອນທີ່ມີການ "ຮ້ອງໄທ້, ແລະ
ການຄວນຄາງ, ແລະ ການຂົບແຂ້ວຄັງວ
ພັນ.

74 ຈົ່ງເບິ່ງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະ
ເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ກ່າວມັນໄວ້. ອາແມນ.

ພາກທີ 134

ການປະກາດເຖິງຄວາມເຊື່ອກ່ຽວກັບການບົກຄອງ ແລະ ກົດໝາຍທົ່ວໄປ, ໂດຍທີ່ຍອມ
ຮັບກັນດ້ວຍສຽງເປັນເອກະສັນຢູ່ໃນການຊຸມນຸມໃຫຍ່ຂອງສາດສະໜາຈັກ ຊຶ່ງຖືກຈັດຂຶ້ນ
ທີ່ເມືອງເຄິດແລນ, ລັດໂອໄຮໂອ, ວັນທີ 17 ເດືອນສິງຫາ, 1835. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ
ຫລາຍຄົນ ໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອພິຈາລະນາເນື້ອເລື່ອງທີ່ສະເໜີສຳລັບການພິມຄຳ
ສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາຊຸດທຳອິດ. ໃນເວລານັ້ນ, ການປະກາດນີ້ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ເປັນ
ບົດຄວາມເບື້ອງຕົ້ນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: "ເພື່ອວ່າຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາກ່ຽວກັບການບົກຄອງ
ແລະ ກົດໝາຍທົ່ວໄປຝ່າຍໂລກຈະບໍ່ຖືກຕີຄວາມໝາຍຜິດ ຫລື ເຂົ້າໃຈຜິດ, ພວກເຮົາຄິດ
ວ່າເພາະສົມແລ້ວທີ່ຈະສະເໜີຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຂອງພວກເຮົາໄວ້ທ້າຍເຫລັ້ມນີ້ກ່ຽວ
ກັບເລື່ອງດັ່ງກ່າວນັ້ນ."

1-4, ລັດຖະບານຄວນຮັກສາອິດສະລະ
ພາບຂອງຄວາມນິກຄິດ ແລະ ການນະມັດ
ສະການ; 5-8, ທຸກຄົນຄວນສະໜັບສະ
ໜູນລັດຖະບານຂອງຕົນ ແລະ ນັບຖື ແລະ
ເຄົາລົບກົດໝາຍ; 9-10, ສັງຄົມສາດສະ
ໜາບໍ່ຄວນໃຊ້ອຳນາດການບົກຄອງ; 11-
12, ມະນຸດມີສິດບົກປ້ອງພວກເຂົາເອງ
ແລະ ຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາ.

ຖືກຈັດຕັ້ງ ໂດຍພຣະເຈົ້າເພື່ອຜົນປະ
ໂຫຍດຂອງມະນຸດ; ແລະ ວ່າພຣະອົງຖື
ວ່າມະນຸດ *ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການກະທຳ
ຂອງພວກເຂົາ, ທັງໃນການອອກກົດໝາຍ
ແລະ ການບໍລິຫານກົດໝາຍ, ເພື່ອຄວາມ
ດີ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງສັງຄົມ.

2 ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າບໍ່ມີການ ບົກຄອງ
ໃດຈະດຳລົງຢູ່ໄດ້ໃນສັນຕິສຸກ, ຍົກເວັ້ນ
ແຕ່ກົດນັ້ນໄດ້ຖືກຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະ ຖືກຮັກສາ
ໄວ້ບໍ່ໃຫ້ລ່ວງລະເມີດ ໂດຍໃຫ້ຄວາມເຊື່ອ

1 ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ "ການບົກຄອງໄດ້

<p>71 ກ 2 ຂຄ 36:15-16; ຍມຍ 44:4-5. 72 ກ ອຊຍ 8:16-20. 73 ກ ມທ 8:11-12; ລກ 13:28;</p>	<p>ຄພ 19:5. ຄມພ ຄວາມມືດທາງວິນ ຍານ; ນະລິກ. 134 1 ກຄພ 98:4-7;</p>	<p>ຫຼຸຊ 1:12. ຂ ຄມພ ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້ ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມ ຮັບຜິດຊອບ.</p>
---	---	--

ພັນແກ່ທຸກຄົນທີ່ຈະໃຊ້ "ຄວາມສຳນຶກຢ່າງເປັນ ະອິດສະລະ, ສິດ ແລະ ການຄວບຄຸມຊັບສົມບັດ, ແລະ ການປົກປ້ອງຊີວິດ.

3 ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ການປົກຄອງທັງປວງຈຳເປັນຕ້ອງມີ "ເຈົ້າໜ້າທີ່ບ້ານເມືອງ ແລະ ຜູ້ພິພາກສາເພື່ອຮັກສາກົດດັ່ງກ່າວນັ້ນ; ແລະ ວ່າເຈົ້າໜ້າທີ່ດັ່ງກ່າວຊຶ່ງຈະບໍລິຫານກົດໝາຍດ້ວຍຄວາມທ່ຽງທຳ ແລະ ຍຸດຕິທຳຄວນຖືກຄົ້ນຫາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ ໂດຍສຽງຂອງຜູ້ຄົນຖ້າຫາກເປັນສາທາລະນະລັດ, ຫລື ໂດຍຄວາມປະສົງຂອງເຈົ້າແຜ່ນດິນ.

4 ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າສາດສະໜາຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ໂດຍພຣະເຈົ້າ; ແລະ ວ່າ ມະນຸດມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ພຣະອົງ, ແລະ ຕໍ່ພຣະອົງພຽງຜູ້ດຽວ, ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດສາດສະໜາ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຂອງພວກເຂົາທາງສາດສະໜາຂອງພວກເຂົາຈະກະຕຸ້ນພວກເຂົາໃຫ້ລະເມີດສິດທິ ແລະ ເສລີພາບຂອງຄົນອື່ນ; ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອວ່າກົດໝາຍຂອງມະນຸດມີສິດທີ່ຈະແຊກແຊງການກຳນົດກົດຂອງການນະມັດສະການ ເພື່ອຄວບຄຸມຄວາມນຶກຄິດຂອງມະນຸດ, ຫລື ບັງຄັບຮູບແບບ "ການນະມັດສະການ ໃນສາທາລະນະຊົນຫລື ໃນສະຖານທີ່ສ່ວນຕົວ; ວ່າຜູ້ພິພາກແຫ່ງລັດຄວນຢຸດຍັ້ງການອາຊະຍາກຳ, ແຕ່ບໍ່ຄວນບັງຄັບຄວາມນຶກຄິດ; ຄວນລົງໂທດຄວາມຜິດ, ແຕ່ບໍ່ຍັບຍັ້ງອິດສະລະພາບຂອງຈິດວິນຍານ.

5 ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າມະນຸດທັງປວງຖືກຜູກມັດໃຫ້ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ສົ່ງເສີມ

ການປົກຄອງບ້ານເມືອງໃນບ່ອນທີ່ພວກເຂົາອາໄສຢູ່, ຕາບໃດທີ່ສິດທິປະຈຳຕົວ ແລະ ບໍ່ສາມາດ ໂອນໃຫ້ຄົນອື່ນໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງໂດຍກົດໝາຍຂອງການປົກຄອງນັ້ນ; ແລະ ວ່າການກໍ່ຄວາມບໍ່ສະຫງົບສຸກ ແລະ "ການກະບົດບໍ່ເໝາະກັບພົນລະເມືອງທັງປວງທີ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງດັ່ງກ່າວ, ແລະ ຄວນຖືກລົງໂທດຕາມສົມຄວນ; ແລະ ວ່າລັດຖະບານມີສິດທີ່ຈະອອກກົດເຊັ່ນນັ້ນຕາມການຕັດສິນຂອງພວກເຂົາເອງ ແລະ ຕາມການພິຈາລະນາຢ່າງດີທີ່ສຸດ ເພື່ອຮັກສາຜົນປະໂຫຍດຂອງສາທາລະນະຊົນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນຂະນະດຽວກັນ, ຍຶດພັນອິດສະລະພາບຂອງຄວາມນຶກຄິດໃຫ້ສັກສິດ.

6 ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າມະນຸດທຸກຄົນຄວນໄດ້ຮັບການຍົກຍ້ອງໃນຕຳແໜ່ງຂອງເຂົາ, ຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ຜູ້ພິພາກສາກໍຄືກັນ, ໂດຍຖືກຈັດຕັ້ງໄວ້ເພື່ອປົກປ້ອງຜູ້ບໍລິສຸດ ແລະ ລົງໂທດຜູ້ກະທຳຜິດ; ແລະ ວ່າ ມະນຸດທັງປວງຕ້ອງນັບຖື ແລະ ເຄົາລົບ "ກົດໝາຍ, ເພາະຖ້າຫາກປາດສະຈາກກົດໝາຍແລ້ວສັນຕິສຸກ ແລະ ຄວາມຖືກຕ້ອງປອງປອງຈະປ່ຽນເປັນອະນາທິປະໄຕ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວ; ກົດໝາຍຂອງມະນຸດໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການດູແລຜົນປະໂຫຍດຂອງເຮົາເປັນສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ປະຊາຊາດ, ລະຫວ່າງມະນຸດກັບມະນຸດ; ແລະ ກົດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ຈາກສະຫວັນ, ໂດຍກຳນົດກົດກ່ຽວກັບທາງວິນຍານ, ເພື່ອສັດທາ ແລະ ການນະມັດສະການ, ຊຶ່ງມະນຸດຕ້ອງຕອບ

<p>2 ກ ຄມພ ສຳນຶກ, ຄວາມສຳນຶກ. ຂ ຄມພ ອຳເພີໃຈ. ຄ ຄພ 42:18-19.</p>	<p>3 ກ ຄພ 98:8-10. 4 ກ ແອວ 21:21-22; ຫຼຸຂ 1:11. ຄມພ ນະມັດສະການ.</p>	<p>5 ກ ຫຼຸຂ 1:12. ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ. 6 ກ ຄພ 58:21; 88:34.</p>
--	---	---

ສະໜອງຕໍ່ພຣະຜູ້ສ້າງຂອງພວກເຂົາທັງສອງຢ່າງ.

7 ພວກເຮົາ ເຊື່ອວ່າ ຜູ້ ບົກ ຄອງ, ລັດ, ແລະ ລັດຖະບານມີສິດ, ແລະ ຖືກຜູກມັດໃຫ້ອອກກົດ ເພື່ອ ບົກ ປ້ອງ ພົນ ລະ ເມືອງທັງປວງ ໃນການປະຕິບັດຕາມຄວາມເຊື່ອທາງສາດສະໜາຂອງພວກເຂົາຢ່າງເປັນອິດສະລະ; ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອວ່າ ພວກເຂົາມີສິດຢ່າງຖືກຕ້ອງທີ່ຈະຖອນສິດທິພິເສດນີ້ໄປຈາກພົນລະເມືອງ, ຫລື ສັງທຳມພວກເຂົາ ໃນ ຄວາມ ຄິດ ຄວາມ ເຫັນ ຂອງພວກເຂົາ, ຕາບໃດທີ່ຍັງສະແດງຄວາມນັບຖື ແລະ ຄວາມຄາລະວະຕໍ່ກົດ ແລະ ຄວາມຄິດຄວາມເຫັນ ເຊັ່ນນັ້ນທາງສາດສະໜາບໍ່ໄດ້ເປັນສິ່ງກໍ່ຄວາມບໍ່ສະຫງົບ ຫລື ການຄົບຄິດ.

8 ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າການກໍ່ການອາຊະຍາກຳຄວນຖືກ "ລົງໂທດຕາມສົມຄວນຂອງຄວາມຜິດ; ຄືການຄາດຕະກຳ, ການທໍລະຍົດ, ການປຸ້ນຈີ້, ການລັກ, ແລະ ການທຳລາຍຄວາມສະຫງົບທົ່ວໄປ, ໃນທຸກກໍລະນີ, ຄວນຖືກລົງໂທດຕາມຄວາມຜິດ ແລະ ຄວາມໂນ້ມອງທີ່ຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນບັນດາມະນຸດ, ໂດຍ ກົດໝາຍຂອງລັດຖະບານນັ້ນທີ່ຄວາມຜິດຖືກກະທຳຂຶ້ນ; ແລະ ເພື່ອສັນຕິສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບຂອງມະນຸດທັງປວງ ຄວນກ້າວອອກມາ ແລະ ໃຊ້ຄວາມສາມາດຂອງພວກເຂົາໃນການນຳຜູ້ກະທຳຜິດຕໍ່ກົດໝາຍທີ່ດີງາມມາສູ່ການລົງໂທດ.

9 ພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອວ່າເປັນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງທີ່ຈະຮ່ວມອິດທິພົນທາງສາດສະໜາເຂົ້າກັບການບົກຄອງບ້ານເມືອງ, ຊຶ່ງໂດຍການນີ້ສັງຄົມສາດສະໜາສັງຄົມໜຶ່ງໄດ້ຮັບ

ການອຸປະຕຳ ແລະ ອີກສັງຄົມໜຶ່ງຖືກສົ່ງຫ້າມໃນສິດທິພິເສດທາງວິນຍານ, ແລະ ສິດທິສ່ວນບຸກຄົນຂອງສະມາຊິກຂອງສັງຄົມນັ້ນ, ໃນຖານະພົນລະເມືອງ, ຖືກປະຕິເສດ.

10 ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າສັງຄົມສາດສະໜາທັງປວງມີສິດທີ່ຈະ ຈັດການກັບສະມາຊິກຂອງຕົນ ສຳລັບການປະພຶດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ຕາມກົດ ແລະ ຂໍ້ບັງຄັບຂອງສັງຄົມເຫລົ່ານັ້ນ; ຖ້າຫາກການຈັດການນັ້ນເປັນໄປເພື່ອມິດຕະພາບ ແລະ ໃນຄວາມດີງາມ; ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອວ່າສັງຄົມສາດສະໜາໃດໆ ມີສິດອຳນາດທີ່ຈະຟ້ອງຄົນໃດຂຶ້ນສານກ່ຽວກັບຊັບສົມບັດ ແລະ ຊີວິດຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອເອົາສິ່ງຂອງ ຂອງໂລກນີ້ໄປຈາກພວກເຂົາ, ຫລື ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕົກຢູ່ໃນຂັ້ນອັນຕະລາຍບໍ່ວ່າຈະເປັນຊີວິດ ຫລື ແຂນຂາ, ຫລື ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເຈັບປວດທາງຮ່າງກາຍໃດໆກັບພວກເຂົາ. ພວກເຂົາພຽງແຕ່ສາມາດ "ຕັດພວກເຂົາອອກຈາກສັງຄົມຂອງພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ຖອນການເປັນສະມາຊິກຂອງພວກເຂົາ.

11 ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ມະນຸດຄວນອຸທອນຕໍ່ກົດໝາຍບ້ານເມືອງເພື່ອໃຫ້ຊົດໃຊ້ສຳລັບຄວາມຜິດ ແລະ ຄວາມທຸກໂສກທັງປວງ, ທີ່ບຸກຄົນຖືກທຳຮ້າຍທາງຮ່າງກາຍ ຫລື ມີການລະເມີດສິດທິໃນຊັບສົມບັດ ຫລື ສັກສີ, ຊຶ່ງກົດໝາຍເຊັ່ນນັ້ນມີຢູ່ເພື່ອບົກປ້ອງເລື່ອງດັ່ງກ່າວ; ແຕ່ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ມະນຸດທັງປວງມີສິດຢ່າງຖືກຕ້ອງທີ່ຈະປ້ອງກັນຕົນເອງ, ໝູ່ເພື່ອນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຊັບສົມບັດ, ແລະ ລັດຖະບານ, ຈາກການໂຈມຕີ ແລະ ການລ່ວງລ້າທີ່ຜິດ

ກົດໝາຍຂອງທຸກຄົນໃນຍາມສຸກເສີນ, ໃນກໍລະນີທີ່ການອຸທອນຕໍ່ກົດໝາຍບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍທັນທີ, ແລະ ການຊ່ວຍເຫລືອບໍ່ທ່ວງທັນ.

12 ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ເປັນສິ່ງຖືກຕ້ອງທີ່ຈະ "ສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນແກ່ປະຊາຊາດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ເຕືອນຄົນຊອບທຳໃຫ້ຊ່ວຍຕົນເອງໃຫ້ລອດຈາກຄວາມເສື່ອມໂຊມຂອງໂລກ; ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອວ່າ ເປັນສິ່ງຖືກຕ້ອງທີ່ຈະຫຍັງກ່ຽວກັບຂ້າທາດ, ທັງບໍ່ສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນໃຫ້, ຫລື

ບໍ່ບັບຕິສະມາໃຫ້ພວກເຂົາເມື່ອມັນຂັດກັບຄວາມປາດຖະໜາຂອງນາຍພວກເຂົາ, ຫລື ເຂົ້າໄປຫຍັງກ່ຽວ ຫລື ຊັກຊວນພວກເຂົາແມ່ນແຕ່ໜ້ອຍດຽວ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາບໍ່ພໍໃຈກັບສະພາບຂອງພວກເຂົາໃນຊີວິດນີ້, ອັນເປັນເຫດໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍແກ່ຊີວິດຂອງພວກເຂົາ; ການແຊກແຊງເຊັ່ນນັ້ນພວກເຮົາເຊື່ອວ່າເປັນສິ່ງຜິດກົດໝາຍ ແລະ ບໍ່ທ່ຽງທຳ, ແລະ ເປັນໄພຕໍ່ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງທຸກລັດຖະບານທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມະນຸດຕິກຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາດ.

ພາກທີ 135

ການປະກາດເຖິງການຕາຍເພາະຄວາມເຊື່ອຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ແລະ ອ້າຍຂອງເພິ່ນ, ໄຮຣຳ ສະມິດ ຜູ້ເປັນປິຕຸ, ທີ່ເມືອງຄາດເທດ, ລັດອິລິນອຍ, ວັນທີ 27 ເດືອນມິຖຸນາ, 1844. ເອກະສານນີ້ໄດ້ຖືກຕື່ມໃສ່ໃນທ້າຍຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ຊຸດສະບັບ 1844, ຊຶ່ງເກືອບພ້ອມແລ້ວ ສຳລັບການພິມ ເມື່ອໂຈເຊັບ ແລະ ໄຮຣຳ ໄດ້ຖືກຂ້າ.

1-2, ໂຈເຊັບ ແລະ ໄຮຣຳ ໄດ້ຖືກສັ່ງຫານໃນ ຄຸກ ຄາດເທດ; 3, ຖານະ ອັນ ສູງ ສຸດຂອງສາດສະດາໄດ້ຖືກປ່າວປະກາດ; 4-7, ເລືອດບໍລິສຸດຂອງພວກເພິ່ນ ໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມສັກສິດຂອງວຽກງານ.

27 ເດືອນມິຖຸນາ, 1844, ປະມານຫ້າໂມງແລງ, ໂດຍກຸ່ມອັນຕະພານ—ຫາໜ້າດ່າງດຳ—ປະມານ 150 ເຖິງ 200 ຄົນ. ັຮຣຳ ໄດ້ຖືກຍິງກ່ອນ ແລະ ລົ້ມລົງ, ໂດຍຮ້ອງວ່າ: ເຮົາຕາຍ ແທ້ໆ ແລ້ວ! ໂຈເຊັບ ໄດ້ໂດດຈາກປ່ອງຢ້ຽມ, ແລະ ຖືກຍິງຕາຍໃນຂະນະທີ່ໂດດລົງ, ໂດຍຮ້ອງວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ! ພວກເພິ່ນທັງສອງໄດ້ຖືກຍິງອີກຫລັງຈາກຕາຍແລ້ວ, ໃນວິທີທີ່ໂຫດຮ້າຍ, ແລະ ທັງສອງໄດ້ຖືກລູກບິນສີ່ນັດ.

1 ເພື່ອ ຜະ ນິກ ປະຈັກ ພະຍານ ຂອງ ຫັງ ສີເທລັມນີ້ ແລະ ພຣະຄຳພິມມອນ, ພວກເຮົາຂໍປະກາດເຖິງ "ການຕາຍເພາະຄວາມເຊື່ອຂອງ ັຮຣຳ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ແລະ ໄຮຣຳ ສະມິດ ຜູ້ເປັນປິຕຸ. ພວກເພິ່ນ ໄດ້ ຖືກ ຍິງ ໃນ ັຄຸກ ຄາດເທດ, ວັນທີ

2 "ຈອນ ເທເລີ ແລະ ວິວເລີດ ຣິເຈີດສ໌, ສອງຄົນທີ່ເປັນອັກຄະສາວົກສິບສອງ, ໄດ້

12 ກ ຄມພ ສັ່ງສອນ; ວຽກງານເຜີຍແຜ່.
135 1 ກ ຄພ 5:22; 6:30.
ຄມພ ຕາຍເພາະ

ຄວາມເຊື່ອ, ການຕາຍ ເພາະຄວາມເຊື່ອ.
ຂ ຄມພ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ.

ຄ ຄມພ ຄຸກຄາດເທດ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ).
ງ ຄມພ ສະມິດ, ໄຮຣຳ.
2 ກ ຄມພ ເທເລີ, ຈອນ.

ຢູ່ໃນທ້ອງໃນເວລານັ້ນ; ຄົນທຳອິດໄດ້ຮັບ
ບາດເຈັບ ໂດຍ ວິທີທີ່ປາເຖືອນດ້ວຍລູກ
ປືນສີ່ນັດ, ແຕ່ຈາກນັ້ນໄດ້ຫາຍດີເປັນປົກ
ກະຕິແລ້ວ; ຄົນທີສອງ, ດ້ວຍການອາລັກ
ຂາຂອງພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ຫລົບທັນ, ໂດຍບໍ່ມີ
ຮູລູກປືນແມ່ນແຕ່ຮູດຽວຢູ່ທີ່ເສື້ອຜ້າຂອງ
ລາວ.

3 ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ເປັນ "ສາດສະ
ດາ ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ, ໄດ້ເຮັດເພື່ອຄວາມລອດຂອງມະນຸດ
ໃນໂລກນີ້ຫລາຍກວ່າຄົນອື່ນ, ຍົກເວັ້ນ
ແຕ່ພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນ. ໃນໄລຍະເວລາ
ສັ້ນໆຊາວປີ, ເພິ່ນໄດ້ນຳພຣະຄຳພີມິ
ມອນອອກມາ, ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ແປໂດຍຂອງ
ປະທານ ແລະ ອຳນາດຈາກພຣະເຈົ້າ,
ແລະ ໄດ້ເປັນເຄື່ອງມືໃຫ້ພີມິໃນສອງທະ
ວິບ; ໄດ້ສົ່ງ "ຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະກິດ
ຕິຄຸນອັນເປັນນິດ, ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນນັ້ນ, ໄປຍັງສີ່
ສ່ວນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ; ໄດ້ນຳການເປີດ
ເຜີຍ ແລະ ພຣະບັນຍັດອອກມາ ຊຶ່ງຮວມ
ເປັນໜຶ່ງສີ່ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ
ເຫລັ້ມນີ້, ແລະ ເປັນເອກະສານ ແລະ ຄຳ
ແນະນຳທີ່ສະຫລາດອື່ນໆ ເພື່ອຜົນປະ
ໂຫຍດຂອງລູກຫລານມະນຸດ; ໄດ້ເຕົ້າໂຮມ
ໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍຫລາຍພັນຄົນ, ໄດ້ສ້າງ
ຕັ້ງ "ເມືອງໃຫຍ່ແຫ່ງໜຶ່ງ, ແລະ ໄດ້ຝາກ
ກຽດຕິຍົດ ແລະ ຊື່ສຽງທີ່ບໍ່ມີວັນທຳລາຍ
ໄວ້. ເພິ່ນໄດ້ດຳເນີນຊີວິດຢ່າງສູງສົ່ງ, ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ຕາຍຢ່າງສູງສົ່ງໃນສາຍພຣະເນດ
ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ໃນສາຍຕາຂອງຜູ້ຄົນ
ຂອງເພິ່ນ; ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັບຜູ້ຖືກເຈີມ
ໄວ້ສ່ວນຫລາຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນສະ

ໄໝບູຮານ, ໄດ້ຜະນຶກພາລະກິດຂອງເພິ່ນ
ແລະ ວຽກງານຂອງເພິ່ນດ້ວຍ "ເລືອດຂອງ
ເພິ່ນເອງ; ແລະ ອ້າຍຂອງເພິ່ນ ໄຮຣຳ ກໍ
ຄືກັນ. ໃນຊີວິດພວກເພິ່ນບໍ່ເຄີຍໄດ້ແຍກ
ອອກຈາກກັນ, ແລະ ໃນຄວາມຕາຍພວກ
ເພິ່ນກໍບໍ່ໄດ້ແຍກອອກຈາກກັນ!

4 ເມື່ອ ໂຈເຊັບ ໄດ້ ໄປ ເມືອງຄາດເທດ
ເພື່ອມອບຕົວຕາມຂໍ້ກຳນົດທາງກົດໝາຍ
ທີ່ນຳຂຶ້ນມາອ້າງ, ສອງ ຫລື ສາມມື້ກ່ອນ
ເພິ່ນຖືກລອບສັງຫານ, ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ:
"ຂ້າພະເຈົ້າໄປດັ່ງ" ລູກແກະທີ່ຖືກນຳໄປ
ຂ້າ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າກໍສະຫງົບຢູ່ດັ່ງຕອນ
ເຊົ້າຂອງລະດູຮ້ອນ; ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມ
ສຳນຶກ ບາດ ສະ ຈາກ ຄວາມ ຜິດ ຕໍ່ ພຣະ
ເຈົ້າ, ແລະ ຕໍ່ມະນຸດທັງປວງ. ຂ້າພະເຈົ້າ
ຈະຕາຍຢ່າງຜູ້ບໍລິສຸດ, ແລະ ໃນວັນໜຶ່ງຜູ້
ຄົນຈະກ່າວເຖິງຂ້າພະເຈົ້າ—ເພິ່ນຖືກຂ້າ
ຢ່າງເລືອດເຢັນ."—ເຂົ້າວັນດຽວກັນ, ຫລັງ
ຈາກໄຮຣຳໄດ້ຕຽມພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະໄປ—
ຈະເອີ້ນວ່າໄປຖືກຂ້າບໍ່? ແມ່ນແລ້ວ, ເພາະ
ມັນເປັນເຊັ່ນນັ້ນ—ເພິ່ນໄດ້ອ່ານຂໍ້ຄວາມຕໍ່
ໄປນີ້, ໃນທ້າຍບົດທີສິບສອງຂອງອີເທີ, ໃນ
ພຣະຄຳພີມິມອນ, ແລະ ໄດ້ພັບໜ້ານັ້ນໄວ້:

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ
ພະເຈົ້າໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຂໍໃຫ້ພຣະອົງປະທານຄຸນງາມຄວາມດີໃຫ້
ແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມີ
ຄວາມໃຈບຸນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດ
ຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະ
ເຈົ້າວ່າ: ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ມີຄວາມໃຈ
ບຸນ ມັນກໍບໍ່ສຳຄັນສຳລັບເຈົ້າ, ເຈົ້າເປັນ
ຄົນຊື່ສັດ; ດັ່ງນັ້ນ ອາພອນຂອງເຈົ້າຈຶ່ງຖືກ

3 ກ ຄມພ ສາດສະດາ. ຂ ຄມພ ຜູ້ພະຍາກອນ. ຄ ຄພ 35:17; 42:12. ຄມພ ການພົ້ນພູ່	ພຣະກິດຕິຄຸນ. ງ ຄມພ ເມືອງນາວ, ລັດ ອິລິນອຍ (ສະຫະ ລັດອາເມຣິກາ).	ຈ ຮ 9:16-17; ຄພ 136:39. 4 ກ ອຊຸຢ 53:7.
---	---	--

ຊຳລະລ້າງໃຫ້”ຂາວສະອາດແລ້ວ. ແລະ ຍ້ອນວ່າເຈົ້າເຫັນຄວາມອ່ອນແອຂອງເຈົ້າ ເອງ, ເຈົ້າຈຶ່ງຖືກເຮັດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ຈົນ ວ່າສາມາດໄປນັ່ງລົງໃນບ່ອນ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ ຕຽມໄວ້ໃນຜາສາດຂອງພຣະບິດາຂອງ ເຮົາ. ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າ . . . ຂໍກ່າວ ຄຳອຳລາຄົນຕ່າງຊາດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ທັງພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຮັກແພງນຳອີກ, ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະພົບ ກັນອີກຕໍ່ໜ້າ ະບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະ ຄຣິດ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ຄົນທັງໝົດຈະຮູ້ຈັກ ວ່າ ອາພອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີຈຸດດ່າງ ດຳດ້ວຍເລືອດຂອງທ່ານ. ບັດນີ້ ັ້ຜູ້ເປັນ ພະຍານໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປແລ້ວ, ແລະ ປະຈັກ ພະຍານຂອງພວກເພິ່ນຍັງມີພະລັງຢູ່.

6 ໂຮຣຳ ສະມິດ ມີອາຍຸໄດ້ສິ້ນສິບປີໃນ ເດືອນກຸມພາ, 1844, ແລະ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ມີອາຍຸໄດ້ສາມສິບແປດປີໃນເດືອນທັນວາ, 1843; ແລະ ນັບແຕ່ນີ້ຕໍ່ໄປຊື່ຂອງພວກ ເພິ່ນຈະຖືກຈັດໄວ້ ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າ ຍ້ອນຄວາມເຊື່ອສາດສະໜາ; ແລະ ຜູ້ອ່ານ ໃນທຸກປະຊາຊາດຈະໄດ້ຖືກເຕືອນຄວາມ ຈຳວ່າ ພຣະຄຳພິມມອນ, ແລະ ໜັງສືຄຳ ສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາເຫລັ້ມນີ້ຂອງ ສາດສະໜາຈັກ, ຕ້ອງແລກດ້ວຍເລືອດອັນ ປະເສີດຂອງສັດຕະວັດທີສິບເກົ່າ ເພື່ອນຳ ໜັງສືເຫລົ່ານີ້ອອກມາສຳລັບຄວາມລອດ ຂອງໂລກທີ່ເສື່ອມໂຊມນີ້. ແລະວ່າຖ້າຫາກ ໄຟສາມາດເຜົາຜານ ”ຕົ້ນໄມ້ສິດຕິນໜຶ່ງ ເພື່ອລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລ້ວ ມັນຈະສາມາດເຜົາໄໝ້ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງໄດ້ງ່າຍ ຂະໜາດໃດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສວນອະງຸ່ນທີ່ ເສື່ອມໂຊມລົງບໍລິສຸດ. ພວກເພິ່ນໄດ້ດຳ

ເນີນຊີວິດເພື່ອລັດສະໝີພາບ; ພວກເພິ່ນ ໄດ້ຕາຍເພື່ອລັດສະໝີພາບ; ແລະ ລັດສະ ໝີພາບເປັນລາງວັນນິລັນດອນຂອງພວກ ເພິ່ນ. ຈາກຍຸກສະໄໝສູ່ຍຸກສະໄໝຊື່ຂອງ ພວກເພິ່ນຈະລົງໄປເຖິງລູກຫລານດັ່ງເພັດ ພອຍທີ່ໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດແລ້ວ.

7 ພວກເພິ່ນເປັນຜູ້ບໍລິສຸດຈາກອາຊະ ຍາກຳໃດໆທັງສິ້ນ, ດັ່ງທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ຮັບ ການພິສູດມາກ່ອນ, ແລະ ໄດ້ຖືກຄຸມຂັງ ໃນຄຸກໂດຍການຄົບຄິດຂອງຄົນທໍລະຍົດ ແລະ ຄົນຊົ່ວ; ແລະ ເລືອດບໍລິສຸດຂອງ ພວກເພິ່ນຢູ່ເທິງພື້ນຄຸກຄາດເທດໄດ້ເປັນ ຕາປະທັບອັນໃຫຍ່ທີ່ຜະນຶກ “ຄວາມເຊື່ອ ຂອງຊາວມໍມອນ” ທີ່ບໍ່ສາມາດປະຕິເສດ ໄດ້ໂດຍສານໃດໆຢູ່ໃນໂລກນີ້, ແລະ ເລືອດບໍລິສຸດຂອງພວກເພິ່ນນັ້ນ ລັດອິລິ ນອຍ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ, ດ້ວຍການໝົດ ສັດທາຂອງລັດຊຶ່ງປະຕິຍານໂດຍເຈົ້າລັດ, ເປັນພະຍານເຖິງຄວາມຈິງຂອງພຣະກິດ ຕິຄຸນອັນເປັນນິດທີ່ຊາວໂລກທັງປວງບໍ່ ສາມາດໂຕ້ແຍ້ງ; ແລະ ເລືອດບໍລິສຸດຂອງ ພວກເພິ່ນຢູ່ເທິງປ້າຍແຫ່ງເສລີພາບ, ແລະ ຢູ່ເທິງກົດອັນໃຫຍ່ຂອງສະຫະລັດອາເມຣິ ກາ, ເປັນອັກຄະທູດໃຫ້ສາດສະໜາຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ທີ່ຈະສຳຜັດໃຈຂອງຄົນທີ່ ຊື່ສັດໃນບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ; ແລະ ເລືອດບໍລິສຸດຂອງພວກເພິ່ນ, ພ້ອມດ້ວຍ ເລືອດບໍລິສຸດຂອງຜູ້ຕາຍຍ້ອນຄວາມເຊື່ອ ທັງປວງພາຍໃຕ້ ”ແທ່ນທີ່ໂຮຣັນໄດ້ເຫັນ, ຈະຮ້ອງທູນຈອມໂຍທາ ຈົນກວ່າພຣະອົງ ຈະແກ້ແຄ້ນໃຫ້ເລືອດນັ້ນເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກ. ອາແມນ.

5 ກ ຄພ 88:74-75. ຂ ອທ 12:36-38.	ຄ ສສ 9:16-17. 6 ກ ລກ 23:31.	7 ກ ພນມ 6:9.
------------------------------------	--------------------------------	--------------

ພາກທີ 136

ພຣະຄຳ ແລະ ພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມອບໃຫ້ຜ່ານປະທານບຣິກຳ ຍັງ ທີ່ເມືອງ ວິນເຕີຄວດເຕີສ໌, ຄ້າຍອິດສະຣາເອນ, ໂອມາຣາ ເນເຊິນ, ຢູ່ຜັງເບື້ອງຕາເວັນຕົກຂອງແມ່ນ້ຳມິເຊີຣີ, ໃກ້ຄັນໂຊ ບລັບສ໌, ລັດໄອໂອວາ.

1-16, ວິທີວາງລະບຽບຄ້າຍອິດສະຣາເອນ ໃນການເດີນທາງໄປທາງຕາເວັນຕົກໄດ້ ຖືກອະທິບາຍໄວ້; 17-27, ໄພ່ພົນຂອງ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ດຳລົງຊີວິດຕາມ ມາດຕະຖານຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຫລາຍໆ ຂໍ້; 28-33, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຄວນຮ້ອງ ເພງ, ເຕັ້ນລຳ, ອະທິຖານ, ແລະ ຮຽນຮູ້ບັນ ຍາ; 34-42, ສາດສະດາທັງຫລາຍໄດ້ຖືກ ຂ້າເພື່ອວ່າພວກເພິ່ນຈະໄດ້ຮັບກຽດ ແລະ ຄົນຊົ່ວຈະຖືກກ່າວໂທດ.

1 ພຣະຄຳ ແລະ ພຣະປະສົງຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບຄ້າຍອິດສະຣາເອນ ໃນ ການເດີນທາງຂອງພວກເຂົາໄປທາງຕາ ເວັນຕົກ:

2 ໃຫ້ຜູ້ຄົນທັງປວງຂອງ "ສາດສະໜາ ຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດ ທ້າຍ, ແລະ ຄົນທີ່ເດີນທາງໄປກັບພວກ ເຂົາ, ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງເປັນກຸ່ມໆ, ພ້ອມດ້ວຍ ພັນທະສັນຍາ ແລະ ຄຳສັນຍາທີ່ຈະຮັກສາ ພຣະບັນຍັດທຸກປະການ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ ພວກເຮົາ.

3 ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ໜຶ່ງເປັນຫົວ ໜ້າກຸ່ມຂອງ "ໜຶ່ງຮ້ອຍຄົນ, ຫົວໜ້າກຸ່ມ ຂອງຫ້າສິບຄົນ, ແລະ ຫົວໜ້າກຸ່ມຂອງ ສິບຄົນ, ພ້ອມດ້ວຍປະທານ ແລະ ທີ່ປຶກ

ສາສອງຄົນຂອງລາວເປັນຫົວໜ້າຂອງ ເຂົາເຈົ້າ, ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງ *ອັກຄະ ສາວົກສິບສອງ.

4 ແລະ ນີ້ຈະເປັນ "ພັນທະສັນຍາຂອງ ພວກເຂົາ—ວ່າພວກເຮົາຈະ *ດຳເນີນຊີ ວິດຕາມ "ພິທີການທັງປວງຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ.

5 ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມຈັດຕຽມຕົນເອງດ້ວຍ ສັດລາກກວຽນ, ກວຽນ, ສະບຽງອາຫານ, ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ແລະ ສິ່ງຂອງຈຳເປັນອື່ນໆ ສຳລັບການເດີນທາງ, ຕາມທີ່ພວກເຂົາສາ ມາດ.

6 ເມື່ອກຸ່ມຕ່າງໆໄດ້ຖືກຈັດຕຽມແລ້ວ ໃຫ້ ພວກເຂົາໄປດ້ວຍຄວາມສຸດກຳລັງຂອງ ພວກເຂົາ, ເພື່ອຕຽມສຳລັບຄົນທີ່ຈະຢູ່ຕໍ່ ໄປ.

7 ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມ, ພ້ອມດ້ວຍຫົວໜ້າກຸ່ມ ແລະ ປະທານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ພິຈາລະນາ ວ່າ ມີຈັກຄົນທີ່ຈະໄປໄດ້ໃນລະດູໃບໄມ້ ບົ່ງປີຕໍ່ໄປ; ຈາກນັ້ນໃຫ້ເລືອກເອົາຊາຍທີ່ ມີຄວາມສາມາດ ແລະ ຊຳນານຈຳນວນ ຫລາຍພໍ, ເພື່ອເອົາຂະບວນກວຽນ, ເມັດ ພືດ, ແລະ ເຄື່ອງມືເຮັດຮົ້ວສວນໄປໃນ ຖານະເປັນຜູ້ບຸກເບີກໃນການຕຽມປູກພືດ ພັນໃນລະດູໃບໄມ້ບົ່ງ.

8 ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມແບກຫາບພາລະໃຫ້ເທົ່າ ທຽມກັນ, ຕາມຊັບສິນຂອງພວກເຂົາທີ່ໄດ້

136 2 ກ ຄມພ ສາດສະໜາຈັກ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງ ໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ.

3 ກ ອພຍ 18:21-26.
ຂ ຄມພ ອັກຄະສາວົກ.
4 ກ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ.

ຂ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປ ກັບພຣະເຈົ້າ.
ຄ ຄມພ ພິທີການ.

ແບ່ງໃຫ້, ໃນການຮັບເອົາ "ຄົນຍາກຈົນ, ຂໍແມ່ໝ້າຍ, ຂໍເດັກກຳພ້າພໍ່, ແລະ ຄອບຄົວຂອງຄົນທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງທັບ, ເພື່ອວ່າສຽງຮ້ອງຂອງແມ່ໝ້າຍ ແລະ ເດັກກຳພ້າພໍ່ຈະບໍ່ຂຶ້ນມາເຖິງພຣະກັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອຟ້ອງຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້.

9 ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມຕຽມບ້ານເຮືອນ, ແລະ ທົ່ງໄວ້ບຸກພືດພັນ, ໄວ້ໃຫ້ຄົນທີ່ຈະຢູ່ຕໍ່ໄປໃນລະດູນີ້; ແລະ ນິຕິພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.

10 ໃຫ້ທຸກຄົນໃຊ້ອິດທິພົນ ແລະ ຊັບສົມບັດທັງປວງຂອງຕົນ ເພື່ອພາຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ອອກໄປຫາສະຖານທີ່ບ່ອນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕັ້ງ "ສະເຕກແຫ່ງຊີໂອນ.

11 ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າເຮັດສິ່ງນີ້ດ້ວຍໃຈທີ່ບໍລິສຸດ, ດ້ວຍສຸດຄວາມຊື່ສັດ, ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ "ພອນ; ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນໃນຝູງສັດລ້ຽງຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ໃນຝູງສັດໃຊ້ແຮງງານຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ໃນທົ່ງຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ໃນບ້ານເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ໃນຄອບຄົວຂອງພວກເຈົ້າ.

12 ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາເອຊະຣາ ທີ່ເປັນສັນ ແລະ ອີຣາສະຕັສ ສະໂນ ຈັດຕຽມກຸ່ມໜຶ່ງ.

13 ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ອິສັນ ພະແຮັດ ແລະ ວິວເຝິດ ວູດຣັບ ຈັດຕຽມກຸ່ມໜຶ່ງ.

14 ພ້ອມນີ້, ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ອາມາສາ ໄລມັນ ແລະ ຈອດ ເອ ສະມິດ ຈັດຕຽມກຸ່ມໜຶ່ງ.

15 ແລະ ກຳນົດປະທານ, ແລະ ຫົວໜ້າກຸ່ມຂອງໜຶ່ງຮ້ອຍຄົນ, ແລະ ຂອງຫ້າສິບຄົນ, ແລະ ຂອງສິບຄົນ.

16 ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ອອກໄປ ແລະ ສິດສອນເລື່ອງນີ້, ຄວາມປະສົງຂອງເຮົາ, ໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະພ້ອມທີ່ຈະໄປສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງສັນຕິສຸກ.

17 ຈົ່ງໄປຕາມທາງຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ບອກພວກເຈົ້າ, ແລະ ຢ່າຢ້ານກົວສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະຍຸດຍັງວຽກງານຂອງເຮົາໄດ້.

18 ຊີໂອນຈະຖືກ "ໂຖ່ຖອນໃນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງເຮົາເອງ.

19 ແລະ ຖ້າຫາກຄົນໃດສະແຫວງຫາທີ່ຈະເສີມສ້າງຕົນເອງ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາ "ຄຳແນະນຳຂອງເຮົາ, ແລ້ວເຂົາຈະບໍ່ມີອຳນາດ, ແລະ ຄວາມໂງ່ຈ້າຂອງເຂົາຈະຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈັກ.

20 ຈົ່ງສະແຫວງຫາ; ແລະ "ຮັກສາຄຳໝັ້ນສັນຍາທີ່ມີຕໍ່ກັນ; ແລະ ຢ່າ ຂໍໂລບເອົາສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພົມ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ.

21 ຈົ່ງ "ຮັກສາຕົນເອງຈາກຄວາມຊົ່ວທີ່ຈະກ່າວພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປໃນທາງຊົ່ວຮ້າຍ, ເພາະເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ ຂໍພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ ແລະ ຂອງອີຊາກ ແລະ ຂອງຢາໂຄບ.

22 "ເຮົາຄືຜູ້ນັ້ນທີ່ໄດ້ນຳລູກຫລານຂອງ

<p>8 ກ ຄມພ ຍາກຈົນ. ຂ ຄມພ ແມ່ໝ້າຍ. ຄ ຢກບ 1:27; 3 ນຟ 24:5. 10 ກ ຄມພ ສະເຕກ. 11 ກ ພບຍ 28:1-14.</p>	<p>ຄມພ ພອນ, ໃຫ້ ພອນ, ເປັນພອນ. 18 ກ ຄມ 100:13. 19 ກ ຄມພ ຄຳແນະນຳ. 20 ກ ຄມພ ຊື່ສັດ, ຄວາມຊື່ສັດ. ຂ ຄມພ ໂລບ, ຄວາມໂລບ.</p>	<p>21 ກ ຄມພ ຄຳຫຍາບຄາຍ. ຂ ອພຍ 3:6; 1 ນຟ 19:10. 22 ກ ອພຍ 13:18; ຢມຍ 2:5-7; 1 ນຟ 5:15; ແອວ 36:28. ຄມພ ເຢໂຮວາ.</p>
---	---	---

ອິດສະຣາເອນອອກຈາກແຜ່ນດິນເອຍິບ; ແລະ ແຂນຂອງເຮົາເດ່ອອກໄປໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ເພື່ອ ະຊ່ວຍກູ້ອິດສະຣາເອນຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ.

23 ຈົ່ງເຂົາ ັຂັດແຍ້ງກັນ; ຈົ່ງເຂົາ ະນົນຫາຂຶ້ງກັນແລະກັນ.

24 ຈົ່ງ ັເຂົາມົນເມົາ; ແລະ ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳຂອງພວກເຈົ້າ ະເສີມສ້າງກັນແລະກັນ.

25 ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າກູ້ຍົມສິ່ງຂອງຂອງເພື່ອນບ້ານ, ພວກເຈົ້າຕ້ອງລົງຄືນສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າ ັຍົມມາ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຈ່າຍຄືນໃຫ້ເຂົາບໍ່ໄດ້ ກໍໃຫ້ຟ້າວໄປບອກເພື່ອນບ້ານຂອງພວກເຈົ້າ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈະກ່າວໂທດພວກເຈົ້າ.

26 ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າພົບເຫັນສິ່ງທີ່ເພື່ອນບ້ານຂອງພວກເຈົ້າເຮັດ ັເສຍ, ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງຊອກຫາເຈົ້າຂອງດ້ວຍຄວາມພາກພຽນຈົນວ່າພວກເຈົ້າຈະມອບສິ່ງນັ້ນຄືນໃຫ້ເຂົາ.

27 ຈົ່ງ ັພາກພຽນໃນການຮັກສາສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າມີ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນ ະຜູ້ພິທັກຮັກສາທີ່ສະຫລາດ; ເພາະວ່າມັນເປັນຂອງປະທານທີ່ມອບໃຫ້ລ້າງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຈົ້າເປັນຜູ້ພິທັກຮັກສາຂອງພຣະອົງ.

28 ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າມ່ວນຊື່ນ, ຈົ່ງສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍ ັການຮ້ອງເພງ, ດ້ວຍດົນຕີ, ດ້ວຍ ການເຕັ້ນລຳ, ແລະ ດ້ວຍ ະຄຳອະທິຖານທີ່ເປັນຄວາມສັນລະເສີນ ແລະ ັຄວາມຂອບພຣະໂທ.

29 ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າ ັເລົ້າສະຫລົດໃຈ, ຈົ່ງເອີ້ນຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າດ້ວຍການອ້ອນວອນ, ເພື່ອວ່າຈິດວິນຍານຂອງພວກເຈົ້າຈະ ະຂຶ້ນຊົມ.

30 ຢ່າຢ້ານກົວສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຢູ່ໃນມືຂອງເຮົາ ແລະ ເຮົາຈະເຮັດກັບພວກເຂົາຕາມໃຈຂອງເຮົາ.

31 ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຕ້ອງຖືກ ັທົດລອງໃນທຸກສິ່ງທັງປວງ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຕຽມພ້ອມຮັບ ະລັດສະໝີພາບທີ່ເຮົາມີໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາ, ແມ່ນແຕ່ລັດສະໝີພາບຂອງຊີໂອນ; ແລະ ຄົນໃດທີ່ບໍ່ອົດທົນກັບ ັການຕິສອນ ຄົນໆນັ້ນກໍບໍ່ມີຄ່າຄວນພໍສຳລັບອານາຈັກຂອງເຮົາ.

32 ໃຫ້ຄົນທີ່ໂງ່ຈ້າຮຽນຮູ້ ັປັນຍາໂດຍ ະການຖ່ອມຕົວ ແລະ ເອີ້ນຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ, ເພື່ອວ່າຕາຂອງເຂົາຈະຖືກເປີດ ເພື່ອວ່າເຂົາຈະຫລຽວເຫັນ, ແລະ ຫູຂອງເຂົາຈະຖືກເປີດ ເພື່ອວ່າເຂົາຈະໄດ້ຍິນ;

<p>22 ຂ ຢມຢ 30:10; ອຊກ 20:33–34; ຄພ 38:33.</p> <p>23 ກ 3 ນຟ 11:29–30. ຄພ ຂັດແຍ້ງ, ການຂັດແຍ້ງ. ຂ ຄພ 20:54. ຄພ ເວົ້າຈາບໍ່ດີ.</p> <p>24 ກ ຄພ ພຣະວາຈາແຫ່ງປັນຍາ. ຂ ຄພ 108:7.</p> <p>25 ກ ພສສ 37:21; ມຊຢ 4:28.</p>	<p>ຄມພ ຊື່ສັດ, ຄວາມຊື່ສັດ; ຫມີ.</p> <p>26 ກ ລລວ 6:4; ພຍ 22:3.</p> <p>27 ກ ຄມພ ພາກພຽນ, ຄວາມພາກພຽນ. ຂ ຄມພ ພິທັກຮັກສາ, ຜູ້ພິທັກຮັກສາ, ການພິທັກຮັກສາ.</p> <p>28 ກ ຄມພ ຮ້ອງ. ຂ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. ຄ 2 ຂຄ 5:13; ຄພ 59:15–16. ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບ</p>	<p>ໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. 29 ກ 2 ຊມອ 22:7. ຂ ຄມພ ຊື່ນຊົມ, ຄວາມຊື່ນຊົມ. 31 ກ ຄພ 101:4. ຄມພ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ. ຂ ຣມ 8:18; ຄພ 58:3–4. ຄມພ ລັດສະໝີພາບ. ຄ ຄມພ ຕິສອນ, ການຕິສອນ. 32 ກ ຄມພ ສະຕິປັນຍາ. ຂ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ.</p>
--	---	---

33 ເພາະ ວິນຍານຂອງເຮົາໄດ້ຖືກສົ່ງອອກໄປໃນໂລກເພື່ອໃຫ້ຄວາມສະຫວ່າງແກ່ຄົນຖ່ອມຕົວ ແລະ ສຳນຶກຜິດ, ແລະ ເພື່ອການກ່າວໂທດຄົນອະທຳ.

34 ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ປະຕິເສດພວກເຈົ້າ ແລະ ປະຈັກພະຍານຂອງພວກເຈົ້າ, ໝາຍເຖິງປະຊາຊາດທີ່ໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຈົ້າອອກໄປ;

35 ແລະ ບັດນີ້ ວັນແຫ່ງຄວາມສູນເສຍຂອງພວກເຂົາຈະມາເຖິງ, ແມ່ນແຕ່ວັນແຫ່ງຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ, ເໝືອນຜູ້ຍິງໃກ້ຈະຄອດລູກ; ແລະ ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຂອງພວກເຂົາຈະໃຫຍ່ຫລວງ ຍົກເວັ້ນແຕ່ ພວກເຂົາຈະກັບໃຈຢ່າງໄວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຢ່າງໄວແທ້ໆ.

36 ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຂ້າສາດສະດາ, ແລະ ຄົນທີ່ໄດ້ຖືກສົ່ງໄປຫາພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ບໍລິສຸດຕ້ອງເສຍຊີວິດ, ຊຶ່ງຮ້ອງຈາກພື້ນດິນພ້ອງພວກເຂົາ.

37 ສະນັ້ນ, ຢ່າປະຫລາດໃຈໃນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າຍັງບໍ່ ບໍລິສຸດເທື່ອ; ພວກເຈົ້າທົນກັບລັດສະໝີພາບຂອງເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ເທື່ອ; ແຕ່ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນມັນ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຊື່ສັດໃນການຮັກສາຖ້ອຍຄຳທັງໝົດຂອງເຮົາທີ່ເຮົາໄດ້ ມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ຈາກວັນເວລາຂອງອາດາມເຖິງອັບຣາຮາມ, ຈາກ ອັບຣາຮາມເຖິງໂມເຊ, ຈາກໂມເຊເຖິງພຣະເຢຊູ ແລະ ອັກຄະສາວົກຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຈາກ

ພຣະເຢຊູ ແລະ ອັກຄະສາວົກຂອງພຣະອົງເຖິງໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ເອີ້ນຫາໂດຍ ະເຫລົ່າທູດຂອງເຮົາ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ປະຕິບັດຂອງເຮົາ, ແລະ ໂດຍສູງຂອງເຮົາເອງອອກຈາກສະຫວັນ, ເພື່ອນຳວຽກງານຂອງເຮົາອອກມາ;

38 ຊຶ່ງຮາກຖານນັ້ນລາວໄດ້ວາງໄວ້, ແລະ ລາວຊື່ສັດ; ແລະ ເຮົາໄດ້ຮັບເອົາລາວໄວ້ກັບຕົວເຮົາເອງ.

39 ຫລາຍຄົນໄດ້ປະຫລາດໃຈເພາະການຕາຍຂອງລາວ; ແຕ່ມັນຈຳເປັນທີ່ລາວຈະ ະຜະນຶກ ະປະຈັກພະຍານຂອງລາວໄວ້ດ້ວຍ ະເລືອດຂອງລາວ, ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ຮັບກຽດ ແລະ ຄົນຊົ່ວຈະຖືກກ່າວໂທດ.

40 ເຮົາບໍ່ໄດ້ບົດປ່ອຍພວກເຈົ້າຈາກ ະສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າບໍ່, ໃນວິທີດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ເຮົາໄດ້ຝາກພະຍານເຖິງນາມຂອງເຮົາໄວ້?

41 ບັດນີ້, ສະນັ້ນ, ຈົ່ງເຊື່ອຟັງ, ໂອ້ ພວກເຈົ້າຜູ້ຄົນແຫ່ງ ະສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ; ແລະ ພວກເຈົ້າແອວເດິຈົງພັງນຳກັນ; ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບ ະອານາຈັກຂອງເຮົາແລ້ວ.

42 ຈົ່ງພາກພຽນໃນການຮັກສາບັນຍັດທັງໝົດຂອງເຮົາ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນການພິພາກສາຈະມາເຖິງພວກເຈົ້າ, ແລະ ສັດທາຂອງພວກເຈົ້າຈະລົ້ມເຫລວ, ແລະ ສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າຈະມີໄຊເໜືອພວກເຈົ້າ. ສະນັ້ນ ບໍ່ມີອັນໃດອີກໃນເວລານີ້. ອາແມນ ແລະ ອາແມນ.

33 ກ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.	ຄພ 110:11-16;	ຄວາມເຊື່ອ, ການຕາຍ
34 ກ ຄມພ ຂົນເຫັງ, ການຂົນເຫັງ.	128:19-21; ຈສ—ປ 1:30-47.	ເພາະຄວາມເຊື່ອ.
37 ກ ຄມພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ. ຂ ຮລມ 8:18. ຄ ພນມ 14:6;	39 ກ ມຊຢ 17:20; ຄພ 135:3. ຂ ຄມພ ປະຈັກພະຍານ. ຄ ຄມພ ຕາຍເພາະ	40 ກ ອພຍ 23:22; ຄພ 8:4; 105:15. 41 ກ ຄມພ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຂ ດນອ 7:27.

ພາກທີ 137

ພາບນິມິດທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ໃນພຣະວິຫານທີ່ເມືອງ ເຄິດແລນ, ລັດໂອໄຮໂອ, ວັນທີ 21 ເດືອນມັງກອນ, 1836. ເຫດການເທື່ອນີ້ເປັນການປະ ຕິບັດພິທີການ ໃນການຕຽມສຳລັບການອຸທິດພຣະວິຫານ.

1-6, ສາດສະດາເຫັນອ້າຍຂອງເພິ່ນ ອາລ໌ ວິນ ຢູ່ໃນອານາຈັກຊັ້ນສູງ; 7-9, ຄຳສອນ ກຸ່ງກັບຄວາມລອດສຳລັບຄົນຕາຍໄດ້ຖືກ ເປີດເຜີຍ; 10, ເດັກນ້ອຍທຸກຄົນລອດໃນ ອານາຈັກຊັ້ນສູງ.

1 ັສະຫວັນໄດ້ເປີດຕໍ່ພວກເຮົາ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນອານາຈັກ ຊັ້ນສູງຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງທີ່ນັ້ນ, ຈະຢູ່ໃນ ິຮ່າງກາຍ ຫລື ນອກຮ່າງກາຍຂ້າ ພະເຈົ້າບອກບໍ່ໄດ້.

2 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄວາມງາມອັນເລີດ ລ້ຳຂອງ ັປະຕູຊຶ່ງໂດຍທາງນັ້ນຜູ້ເປັນທາ ຍາດ ຂອງອານາຈັກນັ້ນ ຈະ ເຂົ້າ ໄປ, ຊຶ່ງ ເໝືອນກັບ ັແປວໄຟທີ່ເປັນວົງ;

3 ພ້ອມທັງບັນລັງອັນ ັເຈິດຈ້າຂອງພຣະ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ັພຣະບິດາ ແລະ ັພຣະບຸດໄດ້ ປະທັບນັ່ງຢູ່ເທິງນັ້ນ.

4 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ຖະໜົນ ອັນ ສວຍ ງາມຂອງອານາຈັກນັ້ນ, ຊຶ່ງມີລັກສະນະ ລາດດ້ວຍ ັຄຳ.

5 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພໍ່ ັອາດາມ ແລະ ັອັບຣາຮາມ; ແລະ ັພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ັແມ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ອ້າຍຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ ັອາລ໌ວິນ, ທີ່ໄດ້ຫລັບໄປດົນນານ ແລ້ວ;

6 ແລະ ປະຫລາດໃຈວ່າລາວໄດ້ຮັບ ອານາຈັກນັ້ນເປັນ ັມູນມໍລະດົກໄດ້ແນວ ໂຕ, ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າລາວໄດ້ຈາກຊີວິດນີ້ ໄປກ່ອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລົງພຣະທັດ ຂອງພຣະອົງເພື່ອເຕົ້າໂຮມອິດສະຣາເອນ ເປັນຄັ້ງ ັທິສອງ, ແລະ ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບ ັບັບຕິ ສະມາເພື່ອການບົດບາບ.

7 ັສຸລະສູງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາ ເຖິງຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງນີ້, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຄົນທັງ ປວງທີ່ໄດ້ຕາຍໄປ ັປາດສະຈາກຄວາມຮູ້

137 1 ກກຈກ 7:55-56;
1 ນຟ 1:8;
ຮລມ 5:45-49;
ຈສ—ປ 1:43.
ຂ ຄມພ ລັດສະໝີ ພາບຂອງຊັ້ນສູງ.
ຄ 2 ກຣທ 12:2-4;
1 ນຟ 11:1; ມຊ 1:11.
2 ກ 2 ນຟ 9:41; 31:17.
ຂ ອພຍ 24:17;
ອຊຢ 33:14-15;
ຮລມ 5:23; ຄພ 130:7.
3 ກ ອຊຢ 6:1;
ອຊກ 1:26-28.
ຂ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ ພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າ

ອົງເປັນພຣະບິດາ.
ຄ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ ພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າ ອົງເປັນພຣະບຸດ.
4 ກ ພນມ 21:21; ຄພ 110:2.
5 ກ ຄມພ ອາດາມ.
ຂ ຄພ 132:29.
ຄມພ ອັບຣາຮາມ.
ຄ ຄພ 124:19.
ຄມພ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ພໍ່.
ງ ຄມພ ສະມິດ, ລູສີ ແມັກ.
ຈ ຈສ—ປ 1:4.
6 ກ ຄມພ ຄວາມລອດ ສຳລັບຄົນຕາຍ.
ຂ ອຊຢ 11:11;
1 ນຟ 22:10-12;

ຢຄ 6:2.
ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ.
ຄ ຢຮ 3:3-5; 2 ນຟ 9:23;
ອທ 4:18-19;
ຄພ 76:50-52; 84:74.
ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ.
7 ກ ຮລມ 5:30.
ຄມພ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ.
ຂ ປຈສ 1 ປທ 4:6 (ພາກຫ້ອຍທ້າຍ);
2 ນຟ 9:25-26;
ມຊຢ 15:24.

ເລື່ອງພຣະກິດຕິຄຸນນີ້, ຜູ້ທີ່ຈະຮັບໄວ້ຖ້າ ຫາກພວກເຂົາໄດ້ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ຢູ່ຕໍ່ໄປ, ຈະເປັນ ະທາຍາດແຫ່ງອານາຈັກ ະຊັ້ນສູງ ຂອງພຣະເຈົ້າ;

8 ຜູ້ຄົນທັງປວງທີ່ຈະຕາຍນັບແຕ່ນີ້ເປັນ ຕົ້ນໄປປາດສະຈາກຄວາມຮູ້ເຖິງເລື່ອງນີ້ ກໍຄືກັນ, ຜູ້ ະທີ່ຈະຮັບມັນໄວ້ດ້ວຍສຸດໃຈ ຂອງພວກເຂົາ, ຈະເປັນທາຍາດຂອງອາ ນາຈັກນັ້ນ;

9 ເພາະເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະ ະພິ ພາກສາມະນຸດທັງປວງຕາມ ະວຽກງານ ຂອງພວກເຂົາ, ຕາມ ະຄວາມບາດຖະໜາ ຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ.

10 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລຽວເບິ່ງເດັກ ນ້ອຍທັງປວງຜູ້ໄດ້ຕາຍກ່ອນ ະອາຍຸທີ່ຮູ້ຈັກ ຮັບຜິດຊອບກໍ ະລອດໃນອານາຈັກຊັ້ນສູງ ແຫ່ງສະຫວັນຄືກັນ.

ພາກທີ 138

ພາບນິມິດມອບໃຫ້ແກ່ປະທານ ໂຈເຊັບ ແອັຟ ສະມິດ ໃນເມືອງເຊົາເລັກ, ລັດຢູທາ, ວັນທີ 3 ເດືອນຕຸລາ, 1918. ໃນການກ່າວເປີດກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສາມັນເຄິ່ງປີ ຄັ້ງທີ 89 ຂອງສາດ ສະໜາຈັກ, ວັນທີ 4 ເດືອນຕຸລາ 1918, ປະທານສະມິດໄດ້ປະກາດວ່າ ເພິ່ນໄດ້ຮັບການ ສື່ສານຫລາຍຢ່າງຈາກສະຫວັນໃນລະຫວ່າງເດືອນທີ່ຜ່ານມາ. ຢ່າງໜຶ່ງໃນການສື່ສານນັ້ນ ທີ່ປະທານສະມິດໄດ້ຮັບໃນວັນກ່ອນແມ່ນກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດມາຍັງມຸມຸງຍານວິນ ຍານຂອງຄົນຕາຍໃນຂະນະທີ່ພຣະສົບຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນອຸບມຸງ. ມັນໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ທັນທີ ຫລັງຈາກປິດກອງປະຊຸມໃຫຍ່. ໃນວັນທີ 31 ເດືອນຕຸລາ, 1918, ມັນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ທີ່ປຶກ ສາຂອງຝ່າຍປະທານສູງສຸດ, ສະພາອັກຄະສາວິກສົບສອງ, ແລະ ປີຕູ, ແລະ ມັນໄດ້ຖືກຮັບ ຮູ້ຢ່າງເປັນເອກະສັນຈາກພວກເພິ່ນ.

1-10, ປະທານ ໂຈເຊັບ ແອັຟ ສະມິດ ໄຕ່ ຕອງເຖິງການຂຽນຂອງເປໂຕ ແລະ ການ ໄປຍັງມຸມຸງຍານໂລກວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ; 11-24, ປະທານສະມິດເຫັນຄົນຕາຍ ທີ່ຊອບທຳເຕົ້າໂຮມຢູ່ໃນທີ່ສຸຂະເສີມ ແລະ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະ ຄິດ ໃນທ່າມກາງພວກເຂົາ; 25-37, ເພິ່ນ ເຫັນການສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນ ໄດ້ຖືກ

ຈັດຕັ້ງໃນທ່າມກາງວິນຍານ; 38-52, ເພິ່ນ ເຫັນອາດາມ, ເອວາ, ແລະ ສາດສະດາຜູ້ ບໍລິສຸດຫລາຍຄົນໃນໂລກວິນຍານພິຈາລະ ນາວ່າວິນຍານຂອງພວກເພິ່ນກ່ອນການ ພື້ນຄືນຊີວິດ ເປັນສະພາບຂອງການ ຖືກ ຈ່ອງຈຳ; 53-60, ຄົນຕາຍທີ່ຊອບທຳ ໃນ ຍຸກນີ້ຈະທຳງານຂອງພວກເຂົາຕໍ່ໄປຢູ່ໃນ ໂລກວິນຍານ.

<p>7 ຄ ໖໗ 76:50-70. ໘ ຄມພ ລິດສະພິພາບ ຂອງຊັ້ນສູງ. 8 ກ ແອວ 18:32; ຄພ 6:16. 9 ກ ພນມ 20:12-13.</p>	<p>ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄຳສຸດທ້າຍ. ຂ ຄມພ ວຽກງານ. ຄ ຄພ 64:34. ຄມພ ໃຈ. 10 ກ ຄມພ ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້</p>	<p>ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມ ຮັບຜິດຊອບ. ຂ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ— ຄວາມລອດຂອງເດັກນ້ອຍ.</p>
--	---	---

1 ວັນທີສາມຂອງເດືອນຕຸລາ, ໃນປີພັນເກົ່າຮ້ອຍສິບແປດ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນັ່ງ "ໂຕ່ຕອງ ຂໍ້ພຣະຄຳພີຢູ່ໃນຫ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ;

2 ແລະ ໄດ້ຄຳນຶງເຖິງການເສຍສະລະ "ຊົດໃຊ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດ, ເພື່ອ ການໂຖ່ໂລກ;

3 ແລະ "ຄວາມຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ປະເສີດທີ່ພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດໄດ້ສະແດງໃຫ້ປະຈັກໃນການສະເດັດມາສູ່ໂລກຂອງ ພຣະຜູ້ໂຖ່;

4 ເພື່ອວ່າໂດຍ "ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໂດຍ ການເຊື່ອຟັງຕໍ່ຫລັກທຳພຣະກິດຕິຄຸນ, ມະນຸດຊາດຈະລອດ.

5 ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໂຕ່ຕອງຢູ່ນັ້ນ, ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫວນຄິດເຖິງການຂຽນຂອງອັກຄະສາວິກເປໂຕ, ເຖິງ "ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນສະໄໝບູຮານທີ່ໄດ້ກະຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວ ະປົນໂຕ, ຄາລາເຕຍ, ກາປາໂດເກຍ, ແລະ ພາກອື່ນໆຂອງເອເຊຍ, ບ່ອນທີ່ພຣະກິດຕິຄຸນໄດ້ຖືກສັ່ງສອນຫລັງຈາກການຄຶງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

6 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເປີດພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ແລະ ໄດ້ອ່ານບົດທີສາມ ແລະ ທີ່ສີ່ໃນສານສະບັບທຳອິດຂອງເປໂຕ, ແລະ ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າອ່ານ, ຂ້າພະເຈົ້າປະທັບໃຈຫລາຍ, ຫລາຍກວ່າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍເປັນມາກ່ອນ, ກັບຂໍ້ຄວາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

7 "ດ້ວຍວ່າຄັ້ງໜຶ່ງພຣະຄຣິດກໍໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານແທນບາບເໝືອນກັນ, ຜູ້ທ່ຽງທຳແທນຜູ້ບໍ່ທ່ຽງທຳ, ເພື່ອຈະໄດ້ນຳເຮົາທັງຫລາຍໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ໄດ້ຖືກປະທານໃນເນື້ອໜັງ, ແຕ່ພຣະວິນຍານໄດ້ຖືກບັນດານໃຫ້ມີຊີວິດຊີວາຄືນ:

8 "ໂດຍທາງນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ສະເດັດໄປປະກາດແກ່ບັນດາວິນຍານທີ່ຢູ່ໃນ "ຄຸກ;

9 "ຊຶ່ງເມື່ອກ່ອນນັ້ນບໍ່ໄດ້ຍອມເຊື່ອຟັງ, ຄືເມື່ອຕອນພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງຄວາມອິດກັນໃນສະໄໝຂອງໂນອາ, ຂະນະທີ່ກຳລັງຕຽມນາວາ, ຊຶ່ງໃນນັ້ນໜ້ອຍຄົນ, ນັ້ນຄື, ແປດຄົນທີ່ໄດ້ລອດຊີວິດຈາກນຳ້ຖ້ວມນັ້ນ." (1 ເປໂຕ 3:18-20.)

10 "ດ້ວຍເຫດນີ້ແຫລະ ຂ່າວປະເສີດຈຶ່ງໄດ້ປະກາດແກ່ພວກຄົນທີ່ຕາຍໄປແລ້ວເໝືອນກັນ, ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຖືກພິພາກສາຕາມມະນຸດໃນເນື້ອໜັງ, ແຕ່ດຳເນີນຊີວິດຕາມພຣະເຈົ້າໃນວິນຍານ." (1 ເປໂຕ 4:6.)

11 ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໂຕ່ຕອງເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຊຶ່ງມີ "ຂຽນໄວ້, ະດວງຕາແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເປີດອອກ, ແລະ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາ ສະຖິດຢູ່ເທິງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນໝູ່ ກຸລິນຕາຍ, ທັງຜູ້ນ້ອຍ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່.

12 ແລະ ມີໝູ່ວິນຍານຂອງ "ຄົນທີ່ທ່ຽງ

138 1 ກ ຄມພ ໂຕ່ຕອງ.
2 ກ ມທ 20:28.
ຄມພ ຊົດໃຊ້,
ການຊົດໃຊ້.
ຂ ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໂຖ່.
3 ກ ຢຮ 3:16.
ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ.
ຂ ຄມພ ພຣະຜູ້ໂຖ່.

4 ກ ຫຼຸຊ 1:3.
ຂ ມທ 7:21.
ຄມພ ເຊື່ອຟັງ, ການ
ເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ.
5 ກ ອສ ໄພ່ພົນຂອງພຣະ
ເຈົ້າໃນສະໄໝກ່ອນ.
ຂ 1 ປຕ 1:1.
8 ກ ອຊຢ 61:1; ລກ 4:18;

ຄພ 76:73-74; 88:99.
11 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ຄຸນ
ຄຳຂອງພຣະຄຳພີ.
ຂ ອພຊ 1:18;
ຄພ 76:10, 12, 19.
ຄ ອຊຢ 11:2.
ງ ຄມພ ວິນຍານ.
12 ກ ຄພ 76:69-70.

ທຳມາເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ເປັນກຸ່ມໃຫຍ່ໃນບ່ອນໜຶ່ງ, ຜູ້ໄດ້ ຂີ່ສັດ ໃນປະຈັກພະຍານເຖິງພຣະເຢຊູ ໃນຕອນທີ່ເຂົາເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມເປັນມະຕະ;

13 ແລະ ຜູ້ໄດ້ "ເສຍສະລະໃນລັກສະນະດຽວກັນກັບການເສຍສະລະອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະໄດ້ ຂົນຮັບຄວາມທຸກຍາກລຳບາກໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ໃຫ້ຂອງເຂົາເຈົ້າ.

14 ວິນຍານທັງປວງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຈາກຊີວິດມະຕະໄປແລ້ວ, ພັນຄົງໃນ "ຄວາມຫວັງແຫ່ງ ການຟື້ນຄືນຊີວິດອັນຮຸ່ງເຫລື້ອມ, ຜ່ານ ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນ ພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູຄຣິດ.

15 ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າເຂົາເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍ "ຄວາມຊື່ນຊົມ ແລະ ຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີ, ແລະ ປິຕິຍິນດີຢູ່ນຳກັນ ເພາະວ່າວັນແຫ່ງການບົດປ່ອຍຂອງເຂົາເຈົ້າມາເຖິງແລ້ວ.

16 ເຂົາເຈົ້າໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນຄອຍຖ້າໃຫ້ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າສະເດັດມາ "ໂລກວິນຍານ, ເພື່ອປະກາດການໄຖ່ຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກ ສາຍຫັດແຫ່ງຄວາມຕາຍ.

17 ຝຸ່ນດິນທີ່ຫລັບໄຫລຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຖືກ ນຳກັບຄືນສູ່ໂຄງຮ່າງອັນສົມບູນຂອງ

ມັນ, ກະດູກສູ່ກະດູກຂອງມັນ, ແລະ ເອິ້ນກັບເນື້ອໜັງຢູ່ເທິງນັ້ນ, ວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍຈະຮ່ວມເຂົ້າກັນເປັນໜຶ່ງບໍ່ມີວັນແຍກອອກຈາກກັນອີກຕໍ່ໄປ, ເພື່ອວ່າມັນຈະໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນແຫ່ງ ຄວາມຊື່ນຊົມ.

18 ໃນ ຂະນະທີ່ ຝູງ ຊົນ ພວມ ຄອຍ ຖ້າ ແລະ ເວົ້າລົມກັນຢູ່, ປິຕິຍິນດີໃນຊົ່ວໂມງແຫ່ງການບົດປ່ອຍຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກ ໂສ້ແຫ່ງຄວາມຕາຍ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາປະກົດ, ໂດຍປະກາດ "ເສລີພາບແກ່ຊະເລີຍຜູ້ຊີ້ສັດຕະຫລອດມາ;

19 ແລະ ຢູ່ທີ່ນັ້ນພຣະອົງໄດ້ "ສັ່ງສອນ ພຣະກິດ ຕີຄຸນ ອັນ ເປັນ ນິດ ໃຫ້ ແກ່ ເຂົາເຈົ້າ, ຄຳສອນກ່ຽວກັບການຟື້ນຄືນຊີວິດ ແລະ ການໄຖ່ມະນຸດຊາດຈາກ "ການຕົກ, ແລະ ຈາກບາບ ຂອງ ແຕ່ ລະ ຄົນ ໂດຍ ມີ ເງື່ອນໄຂຂອງ ການກັບໃຈ.

20 ແຕ່ກັບ "ຄົນ ຊົ່ວ ພຣະອົງບໍ່ ໄດ້ ໄປຫາ, ແລະ ໃນບັນດາຄົນອະທຳ ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ກັບໃຈຜູ້ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງ ສື່ອມຄວາມສັກສິດໃນຕອນທີ່ຢູ່ໃນເນື້ອໜັງ, ພຣະອົງບໍ່ເອີ້ນຄຳ.

21 ທັງ ຄົນ ກະ ບົດ ຜູ້ ປະ ຕິ ເສດ ປະຈັກພະຍານ ແລະ ຄຳເຕືອນຂອງສາດສະດາໃນສະໄໝບູຮານກໍບໍ່ໄດ້ເຫັນທີ່ປະທັບຂອງ

<p>12 ຂ ຄພ 6:13; 51:19; 76:51–53.</p> <p>13 ກ ຄພ ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ. ຂ ມຫ 5:10–12.</p> <p>14 ກ ອຫ 12:4; ມຣນ 7:3, 40–44. ຄພ ຫວັງ, ຄວາມຫວັງ.</p> <p>ຂ ຄພ ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ.</p> <p>ຄ ຄພ ພຣະຄຸນ.</p> <p>ງ ຄພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າ</p>	<p>ອົງເປັນພຣະບິດາ.</p> <p>ຈ ຄພ ອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ.</p> <p>15 ກ ອຊຍ 51:11; ແອວ 40:12.</p> <p>16 ກ ລກ 23:43; ແອວ 40:11–12. ຄພ ທີ່ສຸຂະເສີມ.</p> <p>ຂ ມມ 9:13.</p> <p>17 ກ 2 ນພ 9:10–13. ຂ ອຊກ 37:1–14. ຄ ຄພ 93:33–34. ງ ຄພ ຊື່ນຊົມ, ຄວາມຊື່ນຊົມ.</p>	<p>18 ກ ອຊຍ 61:1. ຄພ ຄວາມລອດສຳລັບຄົນຕາຍ.</p> <p>19 ກ ຄພ 76:72–74. ຂ ຄພ ພຣະກິດຕີຄຸນ. ຄ ຄພ ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ. ງ ຄພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. 20 ກ ແອວ 40:13–14. ຄພ ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ນະລິກ. ຂ 1 ນພ 10:21.</p>
--	--	--

ພຣະອົງ, ຫລື ໄດ້ຫລຽວເບິ່ງພຣະພັກຂອງ ພຣະອົງ.

22 ບ່ອນ ໃດ ທີ່ ຄົນ ເຫລົ່າ ນີ້ ອາ ໄສ ຢູ່, "ຄວາມມືດກໍຄວບງຳ, ແຕ່ໃນບັນດາຄົນ ຊອບທຳມີແຕ່ ສັນຕິສຸກ;

23 ແລະ ໄພພົນຂອງພຣະເຈົ້າປີຕີຍິນດີ ໃນ "ການໂຕ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ ສຸ ເຂົາລົງ ແລະ ຮັບຮູ້ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ວ່າເປັນພຣະຜູ້ໂຕ່ ແລະ ພຣະຜູ້ປົດປ່ອຍ ຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ "ໂສ້ ແຫ່ງນະລົກ.

24 ໃບໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າຮຸ່ງເຫລື້ອມ, ແລະ "ແສງຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຢູ່ເທິງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າ ຮ້ອງ ເພງສັນລະເສີນແດ່ພຣະນາມອັນສັກສິດ ຂອງພຣະອົງ.

25 ຂ້າພະເຈົ້າປະຫລາດໃຈ, ເພາະວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ໄດ້ໃຊ້ເວລາປະມານສາມປີໃນການປະຕິ ບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະອົງໃນບັນ ດາຊາວຍິວ ແລະ ຄົນທີ່ເປັນເຊື້ອສາຍອິດ ສະຣາເອນ, ໂດຍໄດ້ພະຍາຍາມສິດສອນ ພຣະກິດຕິຄຸນອັນເປັນນິດໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ແລະ ເອີ້ນພວກເຂົາໃຫ້ມາສູ່ການກັບໃຈ;

26 ແລະ ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ທັງໆທີ່ວຽກ ງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ ແລະ ສິ່ງມະ ຫັດສະຈັນ, ແລະ ການປະກາດເຖິງຄວາມ ຈິງ, ໃນ "ອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດອັນ ຍິ່ງໃຫຍ່, ແຕ່ກໍຍັງມີໜ້ອຍຄົນທີ່ເຊື່ອຟັງສຸ ລະສຽງຂອງພຣະອົງ, ແລະ ປີຕີຍິນດີໃນ

ການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຮັບເອົາ ຄວາມລອດຈາກພຣະທັດຂອງພຣະອົງ.

27 ແຕ່ການ ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກິດ ຂອງພຣະອົງໃນບັນດາຜູ້ຄົນທີ່ໄດ້ຕາຍໄປ ນັ້ນຖືກຈຳກັດເວລາ "ສິ້ນໆ ຊຶ່ງເປັນໄປໃນ ລະຫວ່າງການຄົງ ແລະ ການພົ້ນຄົນພຣະ ຊົນຂອງພຣະອົງ;

28 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະຫລາດໃຈໃນ ຖ້ອຍຄຳຂອງເປໂຕ—ຊຶ່ງໃນນັ້ນ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວວ່າພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງສອນ ເຫລົ່າວິນຍານຢູ່ໃນຄຸກ, ຜູ້ທີ່ຄັ້ງໜຶ່ງບໍ່ໄດ້ ເຊື່ອຟັງ, ຕອນທີ່ຄວາມອົດກັ້ນຂອງພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ລໍຖ້າ ໃນ ວັນ ເວລາ ຂອງ ໂນອາ— ແລະ ເປັນໄປໄດ້ແນວໃດສຳລັບພຣະອົງທີ່ ຈະສົ່ງສອນວິນຍານເຫລົ່ານັ້ນ ແລະ ເຮັດ ວຽກງານທີ່ຈຳເປັນໃນບັນດາພວກເຂົາໃນ ເວລາອັນສິ້ນໆນັ້ນ.

29 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ປະ ຫລາດໃຈຢູ່ນັ້ນ, ພຣະອົງໄດ້ເປີດຕາຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ໃຫ້ "ຊີວິດຊີວາແກ່ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໄປ ໂດຍພຣະອົງເອງໃນບັນດາຄົນຊົ່ວ ແລະ ຄົນບໍ່ເຊື່ອຟັງ ຜູ້ໄດ້ປະຕິເສດຄວາມຈິງ, ເພື່ອສິດສອນພວກເຂົາ;

30 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຈາກ ບັນ ດາ ຄົນ ຊອບ ທຳ, ພຣະອົງໄດ້ຈັດຕັ້ງກຳລັງຄົນຂອງພຣະ ອົງ ແລະ ໄດ້ກຳນົດຜູ້ສົ່ງຂ່າວ, ທຸ່ມທີ່ດ້ວຍ "ອຳນາດ ແລະ ສິດ ອຳນາດ, ແລະ ໄດ້ ມອບໝາຍເຂົາເຈົ້າໃຫ້ອອກໄປ ແລະ ນຳ

<p>22 ກ ຄມພ ຄວາມມືດ ທາງວິນຍານ. ຂ ຄມພ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ.</p> <p>23 ກ ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໂຕ່. ຂ ຮມ 14:11; ມຊຢ 27:31.</p>	<p>ຄ 2 ນພ 1:13; ແອວ 12:11. 24 ກ ພສສ 104:1-2; ອຊຢ 60:19; ພນມ 22:5; ຈສ—ປ 1:17. ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ,</p>	<p>ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງພຣະຄຣິດ. ຂ ຄມພ ຮ້ອງ. 26 ກ 1 ນພ 11:28. 27 ກ ມຣກ 8:31. 29 ກ ຄພ 76:12. 30 ກ ລກ 24:49.</p>
--	---	--

ຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນໄປໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຢູ່ໃນ ຂໍ້ຄວາມມິດ, ແມ່ນແຕ່ວິນຍານ ທີ່ທັງປວງຂອງມະນຸດ; ແລະ ພຣະກິດຕິຄຸນໄດ້ຖືກສົ່ງສອນໃຫ້ແກ່ຄົນຕາຍດັ່ງນັ້ນ.

31 ແລະ ຜູ້ສົ່ງຂ່າວທີ່ເລືອກແລ້ວເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ອອກໄປ ປະກາດວັນອັນ ົຊົງໂປດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ປະກາດ ະເສລີພາບແກ່ຊະເລີຍຜູ້ຖືກມັດໄວ້, ແມ່ນແຕ່ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນທັງປວງທີ່ຈະກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄຸນ.

32 ພຣະກິດຕິຄຸນໄດ້ຖືກສົ່ງສອນດັ່ງນັ້ນໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ ົຕາຍ ໃນ ບາບ ຂອງ ພວກເຂົາ, ປາດສະຈາກ ະຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ, ຫລື ໃນການລ່ວງລະເມີດ, ໂດຍໄດ້ປະຕິເສດສາດສະດາ.

33 ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ ຖືກ ສິດ ສອນ ເຖິງ ົສັດທາ ໃນ ພຣະ ເຈົ້າ, ການ ກັບ ໃຈ ຈາກ ບາບ, ະການບັບຕິສະມາແທນເພື່ອ ະການບົດບາບ, ົຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໂດຍການວາງມື,

34 ແລະ ຫລັກທຳອື່ນໆ ຂອງ ພຣະ ກິດຕິຄຸນທີ່ພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຕົນເອງມີຄຸນຄ່າທີ່ຈະໄດ້ຮັບ ົການພິພາກສາຕາມມະນຸດໃນເນື້ອໜັງ, ແຕ່ດຳເນີນຊີວິດຕາມພຣະເຈົ້າໃນວິນຍານ.

35 ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໃນບັນດາຄົນຕາຍ, ທັງຜູ້ມ້ອຍ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່, ຄົນບໍ່ຊອບທຳ ແລະ ຄົນຊື່ສັດ, ວ່າການໄຖ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວຜ່ານ ົການເສຍສະລະຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງ ະໄມ້ກາງແຂນ.

36 ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ພຣະຜູ້ໄຖ່ໄດ້ໃຊ້ເວລາຂອງພຣະອົງໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຢູ່ໃນ ໂລກວິນຍານ, ໄດ້ແນະນຳ ແລະ ຕຽມວິນຍານທີ່ຊື່ສັດຂອງ ົບັນດາສາດສະດາຜູ້ໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງພຣະອົງໃນເນື້ອໜັງ;

37 ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ນຳຂ່າວສານແຫ່ງການໄຖ່ໄປຍັງຄົນຕາຍທັງປວງ, ໄປຍັງຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄປຫາເອງບໍ່ໄດ້, ເພາະ ົການກະບົດ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອວ່າຜ່ານການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ພວກເຂົາຈະໄດ້ຍິນພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ.

38 ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ມີອຳນາດຊຶ່ງໄດ້ມາຮ່ວມການຊຸມນຸມອັນໃຫຍ່ໂຕຂອງຄົນຊອບທຳມີພໍ້ ົອາດາມ, ຜູ້ມີຊີວິດຢູ່ຕະຫລອດໄປ ແລະ ເປັນບິດາຂອງຄົນທັງປວງ,

39 ແລະ ແມ່ ົເອວາຜູ້ປະເສີດຂອງພວກເຮົາ, ພ້ອມດ້ວຍທິດາທີ່ຊື່ສັດຂອງນາງຫລາຍຄົນຜູ້ໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ໃນທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ

<p>30 ຂ ຄມພ ຄວາມມິດທາງວິນຍານ. ຄ ຄພ 1:2.</p> <p>31 ກ ອຊຢ 61:2; ລກ 4:17-19. ຂ ຄມພ ເສລີພາບ.</p> <p>32 ກ ຢຮ 8:21-24. ຂ ຄພ 128:5.</p> <p>ຄມພ ຄວາມຮູ້.</p> <p>33 ກ ຫຸຊ 1:4. ຄມພ ສັດທາ. ຂ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິ</p>	<p>ສະມາ—ການບັບຕິສະມາແທນຄົນຕາຍ; ພິທີການ—ພິທີການກະທຳແທນ.</p> <p>ຄ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ.</p> <p>ງ ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.</p> <p>34 ກ ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.</p> <p>35 ກ ແອວ 34:9-16.</p>	<p>ຄມພ ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.</p> <p>ຂ ຄມພ ຄົງ, ການຄົງ; ໄມ້ກາງແຂນ.</p> <p>36 ກ ຄພ 138:57.</p> <p>37 ກ ຄພ 138:20.</p> <p>ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ.</p> <p>38 ກ ຄມພ ອາດາມ.</p> <p>39 ກ ມຊ 4:26. ຄມພ ເອວາ.</p>
--	--	---

ໄໝ ແລະ ໄດ້ນະມັດສະການພຣະເຈົ້າອົງ ທ່ຽງແທ້ ແລະ ຊົງພຣະຊົນຢູ່.

40 ັອາເບັນ, ຄົນທຳອິດທີ່ໄດ້ ຶຖືກຂ້າ ຍ້ອນ ຄວາມ ເຊື່ອ, ແລະ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ລາວ ະເຊດ, ໜຶ່ງໃນຜູ້ຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ຜູ້ ູ່ມີ ລັກສະນະເໝືອນອາດາມ ບິດາຂອງລາວກໍ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

41 ັໂນອາ, ຜູ້ໄດ້ເຕືອນເລື່ອງນ້ຳຖ້ວມ; ະເຊມ, ັມະຫາປະໂລຫິດຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່; ັອັບ ຣາຮາມ, ບິດາຂອງຄົນຊີສັດ; ັອີຊາກ, ະຢາໂຄບ, ແລະ ະໂມເຊ, ຜູ້ໃຫ້ກົດທີ່ຍິ່ງ ໃຫຍ່ຂອງອິດສະຣາເອນ;

42 ແລະ ັເອຊາຢາ, ຜູ້ໄດ້ປະກາດໂດຍ ການທຳນາຍວ່າພຣະຜູ້ໂຖໄດ້ຖືກເຈີມເພື່ອ ປອບໂຍນຫົວໃຈທີ່ຊອກຊ້າ, ເພື່ອປະກາດ ເສລີພາບແກ່ ະຊະເລີຍ, ແລະ ເປີດ ັຄູກ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຖືກມັດໄວ້, ກໍໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນຄືກັນ.

43 ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ັເອເຊກຽນຜູ້ໄດ້ ເຫັນຮ່ອມພູ ະກະດູກແຫ້ງອັນກວ້າງໃຫຍ່ ໃນນິມິດ, ຊຶ່ງຈະທໍ້ທຸ້ມດ້ວຍເນື້ອໜັງ, ເພື່ອ ອອກມາອີກໃນ ັການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງ ຄົນຕາຍ, ເປັນຈິດວິນຍານທີ່ມີຊີວິດ;

44 ັດານີເອນ, ຜູ້ໄດ້ເຫັນລ່ວງໜ້າ ແລະ

ບອກລ່ວງໜ້າເຖິງການສ້າງຕັ້ງ ະອານາຈັກ ຂອງພຣະເຈົ້າຂຶ້ນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ໂດຍບໍ່ ມີວັນຖືກທຳລາຍ ຫລື ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຄົນ ອື່ນອີກເລີຍ;

45 ັອີລາຍ, ຜູ້ໄດ້ຢູ່ກັບ ໂມເຊ ຢູ່ເທິງພູ ແຫ່ງ ະການປ່ຽນສະພາບ;

46 ແລະ ັມາລາກີ, ສາດສະດາຜູ້ໄດ້ ເປັນພະຍານເຖິງການມາຂອງ ະເອລີຢາ— ຜູ້ທີ່ ໂມໂຣໄນ ໄດ້ກ່າວເຖິງຄືກັນເມື່ອເພິ່ນ ໄດ້ກ່າວກັບສາດສະດາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ໂດຍປະກາດວ່າ ເພິ່ນຈະມາກ່ອນການ ເລີ່ມຕົ້ນຂອງ ັມີ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າ ຍ້ານກົວຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—ກໍໄດ້ຢູ່ທີ່ ນັ້ນຄືກັນ.

47 ສາດສະດາເອລີຢາຕ້ອງປູກຄຳສັນ ຍາທີ່ໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກ ເຂົາໄວ້ໃນ ັຈຂອງລູກຫລານ,

48 ໂດຍບອກລ່ວງໜ້າເຖິງ ັວຽກງານ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດ ໃນ ະພຣະ ວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນ ະຍຸກສະ ໄໝຂອງຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ, ເພື່ອ ການໂຖ່ຄົນຕາຍ, ແລະ ັການຜະນຶກລູກງູ ເຂົ້າກັບພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຂົາ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ

<p>40 ກ ຄມພ ອາເບັນ. ຂ ຄມພ ຕາຍເພາະ ຄວາມເຊື່ອ, ການຕາຍ ເພາະຄວາມເຊື່ອ. ຄ ຄມພ ເຊດ. ງ ປຖກ 5:3; ມຊ 6:10. 41 ກ ຄມພ ໂນອາ, ປຕູໃນ ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ. ຂ ຄມພ ເຊມ. ຄ ຄມພ ມະຫາປະໂລຫິດ. ງ ປຖກ 17:1–8. ຄມພ ອັບຣາຮາມ. ຈ ປຖກ 21:1–5. ຄມພ ອີຊາກ. ສ ປຖກ 35:9–15. ຄມພ ຢາໂຄບ, ລູກ</p>	<p>ຊາຍຂອງອີຊາກ. ຊ ຄມພ ໂມເຊ. 42 ກ ຄມພ ເອຊາຢາ. ຂ ອຊຢ 61:1–2. ຄ ຄມພ ນະລິກ. 43 ກ ຄມພ ເອເຊກຽນ. ຂ ອຊກ 37:1–14. ຄ ຄມພ ການຟື້ນຄືນພຣະ ຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ. 44 ກ ຄມພ ດານີເອນ. ຂ ດນອ 2:44–45. ຄມພ ອານາຈັກຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຫລື ອາ ນາຈັກສະຫວັນ. 45 ກ ຄມພ ອີລາຍ. ຂ ຄມພ ການປ່ຽນສະພາບ. 46 ກ ມລກ 4:5–6;</p>	<p>ຈສ—ປ 1:36–39. ຄມພ ມາລາກີ. ຂ ຄພ 110:13–15. ຄມພ ເອລີຢາ. ຄ ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີ ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. 47 ກ ຄພ 128:17. 48 ກ ຄມພ ຄວາມລອດ ສຳລັບຄົນຕາຍ. ຂ ຄມພ ພຣະວິຫານ, ບ້ານ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຄ ຄມພ ຍຸກສະໄໝ. ງ ຄມພ ຄອບຄົວ— ຄອບຄົວນິລັນດອນ; ຜະນຶກ, ການຜະນຶກ.</p>
---	---	---

ທັງແຜ່ນດິນ ໂລກຈະ ຖືກທຳລາຍ ໃຫ້ໝົດສິ້ນໃນຕອນພຣະອົງສະເດັດມາ.

49 ຄົນເຫລົ່ານີ້ທັງປວງ ແລະ ຫລາຍໆຄົນຕື່ມອີກ, ແມ່ນ ແຕ່ "ສາດສະດາຜູ້ໄດ້ອາໄສໃນບັນດາຊາວນິໄຟ ແລະ ໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ປະບົນຢູ່ໃນການຊຸມນຸມອັນໃຫຍ່ໂຕ ແລະ ໄດ້ຄອຍຖ້າການບົດປ່ອຍຂອງເຂົາເຈົ້າ,

50 ເພາະເນື່ອງດ້ວຍຄົນຕາຍໄດ້ຄິດວ່າການແຍກຂອງ "ວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາ ເປັນ ເວລາດົນນານ ເປັນ ການຈ່ອງຈຳ.

51 ຄົນເຫລົ່ານີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສິດສອນ, ແລະ ໄດ້ມອບ "ອຳນາດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າອອກມາ, ຫລັງຈາກການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຈາກຄວາມຕາຍຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ, ຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອຮັບການສວມມົງກຸດດ້ວຍ ຄວາມເປັນອະມະຕະ ແລະ "ຊີວິດນິລັນດອນ,

52 ແລະ ນັບຈາກນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປພວກເຂົາຈະທຳງານຕໍ່ໄປດັ່ງທີ່ສັນຍາໄວ້ໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເປັນຜູ້ຮັບສ່ວນໃນ "ພອນທັງປວງຊຶ່ງຖືກເກັບໄວ້ສຳລັບຄົນທີ່ຮັກພຣະອົງ.

53 ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ, ແລະ ພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໄຮຣຳ ສະມິດ, ບຣິກຳຍັງ, ຈອນ ເທເລີ, ວິວເຜີດ ວູດຣັບ, ແລະ

ວິນຍານທີ່ໂປດປານອື່ນໆ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກ "ຮັກສາໄວ້ເພື່ອໃຫ້ອອກມາໃນຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ ເພື່ອມີສ່ວນໃນ ການວາງຮາກຖານຂອງວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ,

54 ລວມທັງການສ້າງພຣະວິຫານ ແລະ ການປະຕິບັດພິທີການໃນນັ້ນເພື່ອການໄຖ່ "ຄົນຕາຍ, ກໍຢູ່ໃນໂລກວິນຍານຄືກັນ.

55 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັງເກດເຫັນວ່າ ພວກເພິ່ນໄດ້ຢູ່ໃນບັນດາ "ຜູ້ທີ່ສູງສັກ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ ຜູ້ໄດ້ ຖືກເລືອກໄວ້ແຕ່ຕອນຕົ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງໃນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

56 ແມ່ນແຕ່ກ່ອນພວກເພິ່ນເກີດ, ພວກເພິ່ນພ້ອມກັບຄົນອື່ນໆຫລາຍຄົນ, ໄດ້ຮັບບົດຮຽນທຳອິດຂອງພວກເພິ່ນຢູ່ໃນໂລກວິນຍານ ແລະ ໄດ້ "ຕຽມພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະອອກມາໃນ ເວລາອັນເໝາະສົມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອເຮັດວຽກງານໃນ "ສວນອະກຸນຂອງພຣະອົງ ເພື່ອຄວາມລອດຂອງຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດ.

57 ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ "ພວກແອວເດີທີ່ຊື່ສັດຂອງຍຸກສະໄໝນີ້, ເມື່ອເຂົາເຈົ້າອອກໄປຈາກຊີວິດມະຕະ, ໄດ້ສືບຕໍ່ ວຽກງານຂອງເຂົາເຈົ້າໃນການສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນແຫ່ງການກັບໃຈ ແລະ ການໄຖ່, ຜ່ານການເສຍສະລະຂອງພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະເຈົ້າ, ໃນບັນດາຄົນທີ່ຢູ່ໃນ ຄວາມມິດ ແລະ ພາຍໃຕ້ຄວາມເປັນ

49 ກ ຮລມ 8:19-22.
 50 ກ ຄມພ ວິນຍານ. ຂ ຄພ 45:17.
 51 ກ 1 ກຣທ 6:14; ແອວ 40:19-21.
 ຂ ຄມພ ອະມະຕະ, ຄວາມເປັນອະມະຕະ.
 ຄ ຄພ 29:43.
 ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ.

52 ກ ອຊຢ 64:4; 1 ກຣທ 2:9; ຄພ 14:7.
 53 ກ ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ, ການແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ. ຂ ຄພ 64:33.
 54 ກ ຄມພ ພິທີການ—ພິທີການກະທຳແທນ.
 55 ກ ອຣຣ 3:22-24.
 ຂ ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ,

ການແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ.
 56 ກ ໂຍບ 38:4-7; ແອວ 13:3-7.
 ຂ ກກຈ 17:24-27.
 ຄ ຢຄ 6:2-3.
 ຄມພ ສວນອະກຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
 57 ກ ຄມພ ແອວເດີ.
 ຂ ຄມພ ນະລົກ.

ທາດຂອງບາບໃນໂລກວິນຍານອັນກວ້າງ
ໃຫຍ່ໄພສານຂອງຄົນຕາຍ.

58 ຄົນຕາຍຜູ້ທີ່ກັບໃຈຈະ "ຖືກໄຖ່, ໂດຍ
ການເຊື່ອຟັງຕໍ່ ສິ່ງທີ່ການຂອງບ້ານຂອງ
ພຣະເຈົ້າ,

59 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ
ໂທດຂອງການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຂົາ
ແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ ຖືກ "ຊຳລະ ໃຫ້ ສະອາດ
ແລ້ວ, ຈະ ໄດ້ຮັບລາງວັນຕາມ ສິ່ງກ່າວ

ຂອງພວກເຂົາ, ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນທາ
ຍາດແຫ່ງຄວາມລອດ.

60 ພາບນິມິດກ່ຽວກັບການໄຖ່ຄົນຕາຍ
ໄດ້ເປີດເຜີຍແກ່ຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງນັ້ນ, ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວເປັນພະຍານ, ແລະ ຂ້າ
ພະເຈົ້າຮູ້ວ່າບັນທຶກນີ້ເປັນ "ຄວາມຈິງ,
ຜ່ານພອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະ
ຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ, ແມ່ນ
ເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

58 ກ ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່. ຂ ຄມພ ພິທີການ.	59 ກ ແອວ 5:17–22. ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ.	ຂ ຄມພ ວຽກງານ. 60 ກ ຄມພ ຈິງ, ຄວາມຈິງ.
---	---	---

ຂໍ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການ 1

ພຣະຄວັສຕະທຳຄຳພີ ແລະ ພຣະຄຳພີມໍມອນ ສິດສອນວ່າ ລະບົບຜົວດຽວເມຍດຽວ ເປັນ
ມາດຕະຖານຂອງພຣະເຈົ້າ ສຳລັບການແຕ່ງງານ ຍົກເວັ້ນແຕ່ ພຣະອົງປະກາດອີກຢ່າງ
ໜຶ່ງ (ເບິ່ງ 2 ຊາມູເອນ 12:7–8 ແລະ ຢາໂຄບ 2:27, 30). ຕໍ່ໄປນີ້ ຄືການເປີດເຜີຍຕໍ່ໃຈເຊັບ
ສະມິດ, ເລື່ອງການແຕ່ງເມຍຫລາຍຄົນ ຊຶ່ງໄດ້ປະຕິບັດກັນ ໃນບັນດາສະມາຊິກຂອງສາດ
ສະໜາຈັກ ໃນຕົ້ນປີ 1840 (ເບິ່ງ ພາກທີ 132). ຈາກປີ 1860 ເຖິງປີ 1880, ຝ່າຍລັດຖະ
ບານຂອງສະຫະລັດ ອາເມຣິກາ ໄດ້ຜ່ານກົດໝາຍລະບຸວ່າ ການແຕ່ງເມຍຫລາຍຄົນ ເປັນສິ່ງ
ຜິດກົດໝາຍ. ກົດເຫລົ່ານີ້ ໃນທີ່ສຸດກໍຖືກສະໜັບສະໜູນ ໂດຍສານສູງສຸດຂອງສະຫະລັດ.
ຫລັງຈາກໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍ, ປະທານວົວເຝີດ ວູດດຣັບ ໄດ້ລະບຸຄຳຖະແຫລງນະ ໂຍ
ບາຍດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ໂດຍສາດສະໜາຈັກ ວ່າເປັນຄຳສັ່ງຢ່າງເປັນທາງການ
ແລະ ມີອຳນາດ ໃນວັນທີ 6 ເດືອນຕຸລາ, 1890. ສິ່ງນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ການແຕ່ງເມຍຫລາຍຄົນ
ສິ້ນສຸດລົງ ໃນສາດສະໜາຈັກ.

ເຖິງຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ:

ລາຍງານຂ່າວຈາກເມືອງເຂົາເລັກ, ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການເມືອງ, ຊຶ່ງໄດ້ພິມແຈກ
ຢາຍທົ່ວ, ມີເນື້ອຄວາມຄະນະກຳມະການຢູທາ, ໃນການລາຍງານຂອງເຂົາເຈົ້າເຖິງລັດ
ຖະມົນຕີກະຊວງພາຍໃນເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້, ອ້າງວ່າການແຕ່ງເມຍຫລາຍຄົນຍັງປະຕິບັດກັນ
ຢູ່ ແລະ ວ່າມີການແຕ່ງງານເຊັ່ນນັ້ນຈຳນວນສິ່ງສິບຄົນ ຫລື ຫລາຍກວ່ານັ້ນຢູ່ໃນລັດຢູທາ
ນັບຕັ້ງແຕ່ເດືອນມິຖຸນາທີ່ຜ່ານມາ ຫລື ລະຫວ່າງປີທີ່ຜ່ານມາ, ພ້ອມນີ້ວ່າຢູ່ໃນຄຳປາໄສຕໍ່
ໜ້າສາທາລະນະຊົນ ຜູ້ນຳຂອງສາດສະໜາຈັກໄດ້ສິດສອນ, ໄດ້ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຊຸກ
ຍູ້ໃຫ້ປະຕິບັດການມີເມຍຫລາຍຄົນຕໍ່ໄປ—

ສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າ, ໃນຖານະທີ່ເປັນປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, ໃນຕອນນີ້, ໃນຄວາມຈິງຈັງທີ່ສຸດ, ຂໍປະກາດວ່າ ຂໍ້ກ່າວຫາເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມເທັດ. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ສິດສອນເລື່ອງການມີເມຍຫລາຍຄົນ ຫລື ການແຕ່ງເມຍຫລາຍຄົນ, ຫລື ອະນຸຍາດໃຫ້ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງປະຕິບັດເຊັ່ນນັ້ນ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍປະຕິເສດວ່າບໍ່ມີສິດສອນ ຫລື ຈັກຄົນທີ່ໄດ້ແຕ່ງເມຍຫລາຍຄົນ ໃນໄລຍະເວລານັ້ນຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພວກເຮົາ ຫລື ໃນສະຖານທີ່ອື່ນໃດກໍຕາມໃນຂົງເຂດນີ້.

ມີກໍລະນີໜຶ່ງໄດ້ຖືກລາຍງານວ່າ ມີບາງຄົນໄດ້ຖືກກ່າວຫາວ່າໄດ້ແຕ່ງງານຢູ່ໃນບ້ານຮັບຂອງປະທານສັກສິດ, ໃນເມືອງເຊົາເລັກ, ໃນລະດູໃບໄມ້ບົ່ງຂອງປີ 1889, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດຮູ້ໄດ້ວ່າ ແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ປະຕິບັດພິທີ; ສິ່ງໃດທີ່ໄດ້ເຮັດໄປໃນເລື່ອງນີ້ແມ່ນປາດສະຈາກຄວາມຮູ້ເຫັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ເນື່ອງຈາກຄຳກ່າວຫາກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, ບ້ານຮັບຂອງປະທານສັກສິດຈຶ່ງຖືກຮື້ຖອນ, ຕາມຄຳແນະນຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

ຕາບໃດທີ່ສະພາແຫ່ງລັດຍັງອອກຄຳສັ່ງຫ້າມການແຕ່ງເມຍຫລາຍຄົນ, ຊຶ່ງກົດໝາຍເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກລະບຸໂດຍສານສູງສຸດ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງປະກາດຄວາມເຈດຕະນາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຕອນນີ້ທີ່ຈະຍິນຍອມຕໍ່ກົດໝາຍເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະ ຈະໃຊ້ອິດທິພົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຄວບຄຸມຢູ່ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຮັດເຊັ່ນດຽວກັນ.

ບໍ່ມີຂໍ້ຄວາມໃດໃນຄຳສອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ສາດສະໜາຈັກ ຫລື ໃນຄຳສອນຂອງຜູ້ຮ່ວມງານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໃນໄລຍະເວລາທີ່ລະບຸໄວ້, ຊຶ່ງຈະຕິຄວາມໝາຍໄດ້ຢ່າງມີເຫດຜົນເພື່ອສົ່ງເສີມ ຫລື ສະໜັບສະໜູນການມີເມຍຫລາຍຄົນ; ແລະ ເມື່ອແອວເດີຄົນໃດຂອງສາດສະໜາຈັກໃຊ້ພາສາຊຶ່ງເບິ່ງຄືວ່າເປັນການກ່າວເຖິງຄຳສອນໃດໆເຊັ່ນນັ້ນ, ເຂົາກໍໄດ້ຖືກຕຳນິທັນທີ. ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍປະກາດຕໍ່ສາທາລະນະຊົນວ່າ ຄຳແນະນຳຕໍ່ໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍຄືໃຫ້ຫລີກເວັ້ນຈາກການເຂົ້າພິທີແຕ່ງງານໃດໆທີ່ຖືກສັ່ງຫ້າມໂດຍກົດໝາຍຂອງບ້ານເມືອງ.

ວິວເຜີດ ວູດຣັບ
ປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ
ແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ.

ປະທານໂລເຣັນໂຊ ສະໂນ ໄດ້ກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້:

“ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະເໜີວ່າ, ໂດຍການຮັບຮູ້ ວິວເຜີດ ວູດຣັບ ເປັນປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, ແລະ ເປັນມະນຸດພຽງຄົນດຽວຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃນປະຈຸບັນນີ້ທີ່ຖືຂໍ້ກະແຈຂອງພິທີການຜະນຶກ, ພວກເຮົາຖືວ່າເພິນມີສິດອຳນາດເຕັມ ທີ່ໂດຍອີງຕາມຕຳແໜ່ງຂອງເພິນທີ່ຈະອອກຄຳຖະແຫລງນະໂຍບາຍຊຶ່ງໄດ້ອ່ານໃຫ້ພວກເຮົາຟັງແລ້ວ, ແລະ ຊຶ່ງລົງວັນທີ 24 ເດືອນກັນຍາ, 1890, ແລະ ວ່າໃນຖານະສາດສະໜາຈັກທີ່ມາຊຸມນຸມກັນໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສາມັນ, ພວກເຮົາຍອມຮັບຂໍ້ປະກາດ

ຂອງເພິ່ນກ່ຽວກັບ ການແຕ່ງເມຍຫລາຍຄົນວ່າເປັນຄຳສັ່ງຢ່າງເປັນທາງການ ແລະ ມີອຳນາດບັງຄັບ.”

ເມືອງເຂົາເລັກ, ລັດຢູທາ, ວັນທີ 6 ເດືອນຕຸລາ, 1890.

ຂໍ້ຄວາມທີ່ຂັດເລືອກອອກມາຈາກຄຳປາໄສສາມບົດ ຊຶ່ງກ່າວໂດຍ
ປະທານວິວເຝີດ ວູດຣັບ
ກ່ຽວກັບຄຳຖະແຫລງນະໂຍບາຍ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ມີວັນອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ຫລື ຊາຍຄົນໃດກໍຕາມຊຶ່ງດຳລົງຖານະປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກນີ້ນຳພາພວກທ່ານໄປຜິດທາງ. ມັນບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນແຜນ. ມັນບໍ່ໄດ້ເປັນພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ. ຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າພະຍາຍາມຈະເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍ້າຍຂ້າພະເຈົ້າອອກຈາກຕຳແໜ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະອົງຈະເຮັດເຊັ່ນນັ້ນກັບຊາຍຄົນໃດກໍຕາມທີ່ພະຍາຍາມນຳພາລູກຫລານມະນຸດ ໄປຜິດທາງຈາກການຮັບການເປີດເຜີຍຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ຈາກໜ້າທີ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ. (ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສາມັນເຄິ່ງປີຂອງສາດສະໜາຈັກ, ວັນຈັນ, ວັນທີ 6 ເດືອນຕຸລາ, 1890, ເມືອງເຂົາເລັກ, ລັດຢູທາ. ລາຍງານໃນ *Deseret Evening News*, ວັນທີ 11 ເດືອນຕຸລາ, 1890, ໜ້າທີ 2.)

ບໍ່ສຳຄັນວ່າໃຜມີຊີວິດຢູ່ ຫລື ໃຜຕາຍ, ຫລື ຜູ້ໃດຖືກເອີ້ນໃຫ້ນຳພາສາດສະໜາຈັກນີ້, ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງນຳພາມັນໂດຍການດົນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່. ຖ້າຫາກເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຮັດໃນວິທີນີ້, ພວກເຂົາຈະບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ເລີຍ. . . .

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍບາງເລື່ອງເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້, ແລະ ສຳຄັນຫລາຍຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກພວກທ່ານເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ. ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້ານຳຄວາມຄິດຂອງພວກທ່ານມາສູ່ສິ່ງທີ່ເອີ້ນກັນວ່າຄຳຖະແຫລງນະໂຍບາຍ. . . .

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຖາມໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍຄຳຖາມໜຶ່ງ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ ຖ້າຫາກເຂົາເຈົ້າຈະພັງສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຕອບຄຳຖາມທີ່ຖາມເຂົາເຈົ້າ, ໂດຍພຣະວິນຍານ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າທຸກຄົນຈະຕອບຄືກັນ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າທຸກຄົນຈະເຊື່ອຄືກັນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.

ນີ້ຄືຄຳຖາມ: ວິທີທາງໃດທີ່ສະຫລາດທີ່ສຸດສຳລັບ ໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍທີ່ຈະດຳເນີນຕໍ່ໄປ—ພະຍາຍາມປະຕິບັດການແຕ່ງເມຍຫລາຍຄົນຕໍ່ໄປ, ໂດຍມີກົດໝາຍຂອງປະເທດຊາດຄັດຄ້ານເລື່ອງນີ້ ແລະ ມີການຕໍ່ຕ້ານຈາກປະຊາຊົນຫົກສິບລ້ານຄົນ, ແລະ ແລກດ້ວຍການຖືກຍຶດ ແລະ ສູນເສຍພຣະວິຫານທັງໝົດ, ແລະ ຢຸດເຮັດພິທີການທັງປວງຢູ່ໃນນັ້ນ, ທັງສຳລັບຄົນເປັນ ແລະ ຄົນຕາຍ, ແລະ ການຄຸມຂັງຝ່າຍປະທານສູງສຸດ ແລະ ສະພາອັກຄະສາວົກສິບສອງ ແລະ ຫົວໜ້າຄອບຄົວໃນສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ການຖືກຍຶດຊັບສິນສ່ວນຕົວຂອງຜູ້ຄົນ (ທັງໝົດທີ່ກ່າວມານັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ຢຸດການແຕ່ງເມຍຫລາຍຄົນ); ຫລື, ຫລັງຈາກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໄປ ແລະ ໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານໂດຍການຍຶດໝັ້ນຕໍ່ຫລັກທຳນີ້ ພວກເຮົາຈະເຊົາປະຕິບັດ ແລະ ຍິນຍອມຕໍ່ກົດໝາຍ, ແລະ ຜ່ານການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ຈະປ່ອຍໃຫ້ສາດສະດາ, ອັກຄະສາວົກ ແລະ ພໍ່ຢູ່ບ້ານ, ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດແນະນຳຜູ້ຄົນ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ໜ້າທີ່ຂອງສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ປະພຣະວິຫານຢູ່ໃນມືຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ພິທີການຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ, ທັງຄົນເປັນ ແລະ ຄົນຕາຍ?

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພາບນິມິດ ແລະ ການເປີດເຜີຍເຖິງສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ເຊົາການປະຕິບັດນີ້. ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ເຊົາປະຕິບັດ, ພວກທ່ານບໍ່ຈຳ

ເປັນຕ້ອງມີ . . . ຊາຍຄົນໃດເລີຍໃນພຣະວິຫານນີ້ທີ່ໂລແກນ; ເພາະວ່າພິທີການທັງໝົດຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຢຸດຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນຊີໂອນ. ຄວາມສັບສົນຈະປົກຄອງຕະຫລອດທົ່ວອິດສະຣາເອນ, ແລະ ຜູ້ຊາຍຢ່າງຫລວງຫລາຍຈະຖືກຄຸມຂັງ. ຄວາມເດືອດຮ້ອນນີ້ຈະມາເຖິງສາດສະໜາຈັກທັງໝົດ, ແລະ ພວກເຮົາຈະຖືກບັງຄັບໃຫ້ເຂົ້າການປະຕິບັດ. ບັດນີ້, ຄຳຖາມຄື, ບໍ່ວ່າມັນຈະຖືກຢຸດຕິໃນລັກສະນະນີ້, ຫລື ໃນວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກເຮົາ, ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ສາດສະດາ ແລະ ອັກຄະສາວິກ ແລະ ພໍ່ຂອງພວກເຮົາເປັນອິດສະລະ, ແລະ ພຣະວິຫານຢູ່ໃນມືຂອງຜູ້ຄົນ, ເພື່ອວ່າຄົນຕາຍຈະໄດ້ຮັບການໄຖ່. ຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ຮັບການບົດປ່ອຍແລ້ວຈາກຄຸກຢູ່ໃນໂລກວິນຍານໂດຍຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້, ແລະ ວຽກງານຄວນຈະດຳເນີນຕໍ່ໄປ ຫລື ຢຸດ? ນີ້ຄືຄຳຖາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ. ພວກທ່ານຕ້ອງຕັດສິນດ້ວຍຕົວພວກທ່ານເອງ. ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຕອບຄຳຖາມນີ້; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ນັ້ນຄືສະພາບທີ່ພວກເຮົາໃນຖານະເປັນຜູ້ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງຈະຕ້ອງຕົກຢູ່ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເລືອກວິທີທາງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເລືອກ.

. . . ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຢ່າງແນ່ນອນສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຖ້າຫາກບໍ່ໄດ້ເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງ. ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຮູ້ສຶກເຊັ່ນນີ້ມາເປັນເວລາດົນນານ. ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຢາກກ່າວດັ່ງນີ້: ຂ້າພະເຈົ້າຈະປ່ອຍໃຫ້ພຣະວິຫານທັງໝົດຫລຸດມືຂອງພວກເຮົາໄປ; ຂ້າພະເຈົ້າເອງຈະເຂົ້າໄປຢູ່ໃນຄຸກ, ແລະ ໃຫ້ຊາຍຄົນອື່ນໆທຸກຄົນໄປບ່ອນນັ້ນ, ຖ້າຫາກພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນບໍ່ໄດ້ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄປນັ້ນ; ແລະ ເມື່ອຊົ່ວໂມງນັ້ນມາເຖິງ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບບັນຊາໃຫ້ເຮັດການນັ້ນ ທຸກຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບອກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນ. . . .

ຂ້າພະເຈົ້າຝາກເລື່ອງນີ້ໄວ້ກັບພວກທ່ານເພື່ອໃຫ້ໂຕ່ຕອງ ແລະ ພິຈາລະນາ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດວຽກງານຢູ່ກັບພວກເຮົາ. (ກອງປະຊຸມສະເຕກແຄສ, ໂລແກນ, ລັດຢູທາ, ວັນອາທິດ, ວັນທີ 1 ເດືອນພະຈິກ, 1891. ລາຍງານໃນ *Deseret Weekly*, ວັນທີ 14 ເດືອນພະຈິກ, 1891.)

ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກພວກທ່ານເຖິງສິ່ງທີ່ຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ສິ່ງທີ່ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກະທຳໃນເລື່ອງນີ້. . . . ທຸກສິ່ງທັງປວງເຫລົ່ານີ້ຈະເກີດຂຶ້ນ, ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ຖ້າຫາກຄຳຖະແຫລງນະໂຍບາຍບໍ່ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້. ສະນັ້ນ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ສຶກໂນ້ມອຸ່ງທີ່ຈະສະເໜີສິ່ງນີ້ຕໍ່ສາດສະໜາຈັກ ແລະ ຕໍ່ໂລກເພື່ອຈຸດປະສົງໃນຄວາມຄິດຂອງພຣະອົງເອງ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ສ້າງຕັ້ງຊີໂອນ. ພຣະອົງໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ສ້າງພຣະວິຫານແຫ່ງນີ້ໃຫ້ສຳເລັດ. ພຣະອົງໄດ້ອອກຄຳສັ່ງວ່າຄວາມລອດຂອງຄົນເປັນ ແລະ ຄົນຕາຍຄວນຈະຖືກມອບໃຫ້ໃນທ່ອມພູເຫລົ່ານີ້. ແລະ ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງວ່າມານຈະບໍ່ມາຂັດຂວາງ. ຖ້າຫາກພວກທ່ານສາມາດເຂົ້າໃຈມັນ, ນັ້ນຄືຂໍ້ກະແຈສູ່ສິ່ງນີ້. (ຈາກຄຳປາໄສໃນພາກທີຫົກຂອງການອຸທິດພຣະວິຫານເຊົາເລັກ, ເດືອນເມສາ 1893. ເອກະສານພິມດິດຂອງພິທີການອຸທິດ, ເອກະສານເກົ່າທີ່ສຳຄັນ, ພະແນກປະຫວັດສາດຂອງສາດສະໜາຈັກ, ເມືອງເຊົາເລັກ, ລັດຢູທາ.)

ຂໍ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການ 2

ພຣະຄຳພິມມອນ ສິດສອນວ່າ “ທຸກຄົນເທົ່າທຽມກັນໝົດສຳລັບພຣະເຈົ້າ,” ລວມທັງຄົນ “ດຳ ແລະ ຂາວ, ຂ້າທາດ ແລະ ຜູ້ເປັນອິດສະລະ, ຊາຍ ແລະ ຍິງ” (2 ນິໄສ 26:33). ຕະຫລອດທົ່ວປະຫວັດສາດຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຜູ້ຄົນທຸກເຊື້ອຊາດ ແລະ ຊົນເຜົ່າ ໃນ

ຫລາຍປະເທດ ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ ແລະ ໄດ້ດຳລົງຊີວິດເປັນສະມາຊິກທີ່ຊື່ສັດຂອງສາດສະໜາຈັກ. ໃນວັນເວລາຂອງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ມີຜູ້ຊາຍຄົນອາຟຣິກາສອງສາມຄົນ ທີ່ເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຖານະປະໂລຫິດ. ໃນຕອນຕົ້ນຂອງປະຫວັດສາດ, ຜູ້ນຳຂອງສາດສະໜາຈັກ ໄດ້ຢຸດການມອບຖານະປະໂລຫິດ ໃຫ້ແກ່ເຊື້ອສາຍທີ່ເປັນຜູ້ຊາຍຂອງຄົນອາຟຣິກາ. ບັນທຶກຂອງສາດສະໜາຈັກ ບໍ່ມີຂໍ້ມູນທີ່ແຈ້ງແຈ້ງກ່ຽວກັບສາເຫດຂອງການປະຕິບັດນີ້. ຜູ້ນຳຂອງສາດສະໜາຈັກເຊື່ອວ່າ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍຈາກພຣະເຈົ້າ ສຳລັບການປ່ຽນແປງ ແລະ ກໍໄດ້ອະທິຖານ ທູນຂໍການຊົງນຳ. ການເປີດເຜີຍໄດ້ມາເຖິງ ປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກ ສະເປັນເຊີ ດັບເບິນຢູ ຄິມໂບ ແລະ ໄດ້ຖືກຍືນຍັນຕໍ່ຜູ້ນຳຄົນອື່ນໆຂອງສາດສະໜາຈັກ ໃນພຣະວິຫານເຊົາເລັກ ໃນວັນທີ 1 ເດືອນມິຖຸນາ, 1978. ການເປີດເຜີຍໄດ້ຍົກເລີກເງື່ອນໄຂທັງໝົດ ກ່ຽວກັບເຊື້ອຊາດ ທີ່ຄັງໜຶ່ງ ເຄີຍກ່ຽວຂ້ອງກັບຖານະປະໂລຫິດ.

ເຖິງຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ:

ໃນວັນທີ 30 ເດືອນກັນຍາ 1978, ທີ່ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສາມັນເຄິ່ງປີ ຄັ້ງທີ 148 ຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, ເລື່ອງຕໍ່ໄປນີ້ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໂດຍປະທານເອັນ ແອວດອນ ແທນເນີ, ທີ່ປຶກສາທິໜຶ່ງໃນຝ່າຍປະທານສູງສຸດຂອງສາດສະໜາຈັກ:

ໃນຕົ້ນເດືອນມິຖຸນາຂອງປີນີ້, ຝ່າຍປະທານສູງສຸດໄດ້ປະກາດວ່າ ປະທານສະເປັນເຊີ ດັບເບິນຢູ ຄິມໂບ ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍໃຫ້ມອບພອນຂອງຖານະປະໂລຫິດ ແລະ ພອນຂອງພຣະວິຫານໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກຜູ້ຊາຍທີ່ມີຄ່າຄວນທຸກຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກ. ປະທານຄິມໂບ ໄດ້ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າແຈ້ງບອກຢູ່ໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ວ່າ ຫລັງຈາກເພິ່ນໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍນີ້, ຊຶ່ງມາເຖິງເພິ່ນຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ຄິດໄຕ່ຕອງ ແລະ ອະທິຖານເປັນເວລາດົນນານຢູ່ໃນທ້ອງສັກສິດຢູ່ໃນພຣະວິຫານທີ່ສັກສິດ, ແລ້ວເພິ່ນໄດ້ສະເໜີມັນຕໍ່ທີ່ປຶກສາຂອງເພິ່ນ, ຜູ້ຊຶ່ງຍອມຮັບ ແລະ ເຫັນພ້ອມ. ຈາກນັ້ນມັນໄດ້ຖືກສະເໜີຕໍ່ກຸ່ມອັກຄະສາວິກສິບສອງ, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ເຫັນພ້ອມຢ່າງເປັນເອກະສັນ, ແລະ ຕໍ່ມາໄດ້ຖືກສະເໜີຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ທັງໝົດ, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ເຫັນພ້ອມຢ່າງເປັນເອກະສັນເຊັ່ນດຽວກັນ.

ປະທານຄິມໂບ ໄດ້ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າອ່ານຈົດໝາຍສະບັບນີ້ໃນເວລານີ້:

ວັນທີ 8 ເດືອນມິຖຸນາ, 1978
ເຖິງເຈົ້າໜ້າທີ່ຖານະປະໂລຫິດສາມັນ ແລະ ໃນທ້ອງຖິ່ນທັງຫລາຍຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍຕະຫລອດທົ່ວໂລກ:

ອ້າຍນ້ອງທີ່ຮັກແພງທັງຫລາຍ:

ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງການຂະຫຍາຍວຽກງານ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ພວກເຮົາມີຄວາມກະຕັນຍູຫລາຍ ທີ່ຜູ້ຄົນໃນຫລາຍປະຊາຊາດ ຮັບ

ເອົາຂ່າວສານຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ ທີ່ໄດ້ພົ້ນພູຄົນມາໃໝ່, ແລະ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກ ເປັນຈຳນວນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ຜົນກໍຄື ເລື່ອງນີ້ໄດ້ດົນໃຈພວກເຮົາ ໃຫ້ມີຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະມອບສິດທິພິເສດ ແລະ ພອນທັງປວງ ຊຶ່ງພຣະກິດຕິຄຸນມີໄວ້ສຳລັບສະມາຊິກທີ່ມີຄ່າຄວນທຸກຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກ.

ໂດຍທີ່ຮູ້ເຖິງຄຳສັນຍາທີ່ໄດ້ເຮັດໄວ້ໂດຍສາດສະດາ ແລະ ປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກຜູ້ທີ່ໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ກ່ອນພວກເຮົາໃນເວລາໜຶ່ງ, ໃນແຜນນິລັນດອນຂອງພຣະເຈົ້າ, ອ້າຍນ້ອງທີ່ມີຄ່າຄວນທຸກຄົນສາມາດໄດ້ຮັບຖານະປະໂລຫິດ, ແລະ ໂດຍການເປັນພະຍານເຖິງຄວາມຊື່ສັດຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ອາດໄດ້ຮັບຖານະປະໂລຫິດ, ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ອ້ອນວອນເປັນເວລາດົນນານ ແລະ ດ້ວຍຄວາມຈິງຈັງແທນຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ, ອ້າຍນ້ອງຜູ້ຊື່ສັດຂອງພວກເຮົາ, ໂດຍໄດ້ໃຊ້ຫລາຍຊົ່ວໂມງຢູ່ໃນຫ້ອງຊັ້ນເທິງຂອງພຣະວິຫານອ້ອນວອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອຂໍການນຳພາຈາກສະຫວັນ.

ພຣະອົງໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ໂດຍການເປີດເຜີຍໄດ້ຍິນຍັນວ່າວັນທີ່ໄດ້ສັນຍາໄວ້ແຕ່ດົນນານໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ ເມື່ອຊາຍຜູ້ມີຄ່າຄວນ, ທີ່ຊື່ສັດທຸກຄົນໃນສາດສະໜາຈັກຈະໄດ້ຮັບຖານະປະໂລຫິດສັກສິດ, ພ້ອມດ້ວຍອຳນາດທີ່ຈະໃຊ້ສິດອຳນາດຈາກສະຫວັນ, ແລະ ຊຶ່ນຊົມກັບຄົນທີ່ເຂົາຮັກໃນພອນທຸກປະການທີ່ຫລັ່ງໄຫລມາຈາກຖານະປະໂລຫິດ, ລວມທັງພອນຂອງພຣະວິຫານ. ດັ່ງນັ້ນ, ສະມາຊິກຜູ້ຊາຍທີ່ມີຄ່າຄວນທຸກຄົນໃນສາດສະໜາຈັກຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຖານະປະໂລຫິດ ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງເຊື້ອຊາດ ຫລື ຜິວພັນ. ຜູ້ນຳຖານະປະໂລຫິດໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳໃຫ້ເຮັດຕາມນະໂຍບາຍຂອງການສຳພາດຜູ້ຖືກພິຈາລະນາທັງໝົດຢ່າງລະມັດລະວັງ ສຳລັບການແຕ່ງຕັ້ງບໍ່ວ່າຈະເປັນຖານະປະໂລຫິດ ແຫ່ງອາໂຣນ ຫລື ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າເຂົາເຈົ້າມີຄຸນສົມບັດຕາມມາດຕະຖານທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງໄວ້ສຳລັບການມີຄ່າຄວນ.

ພວກເຮົາຂໍປະກາດດ້ວຍສະຕິສຳປະສັນຍະວ່າ ບັດນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ລູກໆທັງປວງຂອງພຣະອົງຕະຫລອດທົ່ວທັງແຜ່ນດິນໂລກ ຜູ້ຈະເຊື່ອຟັງສຽງຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ໄດ້ຮັບສິດອຳນາດຈາກພຣະອົງ, ແລະ ຕຽມຕົນເອງໃຫ້ພ້ອມທີ່ຈະຮັບເອົາພອນທຸກປະການຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ.

ດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ,
ສະເປັນເຊີ ດັບເບິນຢູ ຄົມໂບ
ເອັນ ແອວດອນ ແທນເນີ
ແມຣິອອນ ຈີ ຣອມນີ
ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ

ໂດຍການຮັບຮູ້ສະເປັນເຊີ ດັບເບິນຢູ ຄົມໂບ ເປັນສາດສະດາ, ຜູ້ພະຍາກອນ, ແລະ ຜູ້ເປີດເຜີຍ, ແລະ ປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດ

ທ້າຍ, ຈຶ່ງຂໍສະເໜີວ່າພວກເຮົາໃນຖານະທີ່ເປັນກຳມະການຝ່າຍກົດໝາຍຍອມຮັບວ່າການເປີດເຜີຍນີ້ເປັນພຣະຄຳ ແລະ ພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ທຸກຄົນທີ່ເຫັນດ້ວຍຂໍໃຫ້ຍົກມືຂວາຂອງທ່ານຂຶ້ນ. ຄົນທີ່ຄັດຄ້ານຂໍໃຫ້ຍົກມືຂຶ້ນ.

ການອອກສຽງສະໜັບສະໜູນຂໍ້ສະເໜີທີ່ກ່າວມາແລ້ວຢູ່ຂ້າງເທິງແມ່ນເຫັນພ້ອມເປັນເອກະສັນ.

ເມືອງເຊົາເລັກ, ລັດຢູທາ, ວັນທີ 30 ເດືອນກັນຍາ, 1978.

ໄຂ່ມຸກ ອັນລ້ຳຄ່າ

ການຄັດເລືອກມາຈາກການເປີດເຜີຍ,
ການແປ, ແລະ ຄຳບັນຍາຍຂອງ
ໂຈເຊັບ ສະມິດ

ສາດສະດາ, ຜູ້ພະຍາກອນ, ແລະ ຜູ້ເປີດເຜີຍຄົນທຳອິດຂອງ
ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງ
ໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ

ສາລະບານ

ຄຳນຳ	v
ໂມເຊ	1
ອັບຣາຮາມ.	40
ສຳເນົາ 1	40
ສຳເນົາ 2	50
ສຳເນົາ 3	57
ໂຈເຊັບ ສະມິດ—ມັດທາຍ	60
ໂຈເຊັບ ສະມິດ—ປະຫວັດ	65
ຫລັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ	84

ຄຳນຳ

ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າເປັນການຄັດເລືອກເອົາເນື້ອຄວາມທີ່ດີທີ່ສຸດ ຊຶ່ງກ່ຽວກັບດ້ານສຳຄັນ ຫລາຍໆດ້ານກ່ຽວກັບສັດທາ ແລະ ຄຳສອນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງ ໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ. ເນື້ອຫາເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກແປ ແລະ ຖືກຈັດທຳໂດຍສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ, ແລະ ຫລາຍສ່ວນກໍຖືກຈັດພິມໃນວາລະສານຂອງສາດສະໜາຈັກໃນຍຸກສະໄໝ ຂອງພື້ນ.

ເນື້ອຄວາມສຳຄັນຂຸດທຳອິດຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ ໄດ້ຖືກຈັດທຳຂຶ້ນໃນປີ 1851 ໂດຍແອວເດີ ແຟຣງກລິນ ດີ ຣິເຈີດສ໌, ຊຶ່ງໃນຕອນນັ້ນເປັນສະມາຊິກຄົນໜຶ່ງ ໃນສະພາ ອັກຄະສາວິກສິບສອງ ແລະ ເປັນປະທານເຜີຍແຜ່ຢູ່ເຂດອັງກິດ. ຈຸດປະສົງຂອງມັນຄືທີ່ຈະ ໃຫ້ຄວາມສະດວກໃນການເຂົ້າໃຈເຖິງບົດຄວາມສຳຄັນ ຊຶ່ງເຄີຍພິມເຜີຍແຜ່ຢ່າງຈຳກັດ ໃນວັນເວລາຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ. ເມື່ອສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກມີເພີ່ມເຕີມຫລາຍ ຂຶ້ນຕະຫລອດທົ່ວເອີຣົບ ແລະ ອາເມຣິກາ, ຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງຈັດທຳເນື້ອຄວາມ ເຫລົ່ານີ້ໄວ້ໃຫ້. ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າຖືກໃຊ້ກັນຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ຕໍ່ມາໄດ້ກາຍເປັນໜັງ ສືມາດຕະຖານຂອງສາດສະໜາຈັກ ໂດຍການດຳເນີນງານຂອງຝ່າຍປະທານສູງສຸດ ແລະ ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສາມັນເຄິ່ງປີ ໃນເມືອງເຊົາເລັກ ໃນວັນທີ 10 ເດືອນຕຸລາ, 1880.

ມີການກວດແກ້ເນື້ອຄວາມຫລາຍເທື່ອຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງສາດສະ ໜາຈັກ. ໃນປີ 1878 ໄດ້ຕື່ມພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງໜັງສືໂມເຊ ໃສ່ນຳ ຊຶ່ງບໍ່ມີຢູ່ໃນຂຸດທຳອິດ. ໃນປີ 1902 ບາງສ່ວນໃນໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ ຊຶ່ງມີຂໍ້ຄວາມຂ້າກັນຢູ່ໃນຄຳສອນ ແລະ ພັນທະ ສັນຍາ ໄດ້ຖືກຕັດອອກ. ການຈັດເຂົ້າເປັນບົດ ແລະ ຂໍ້, ພ້ອມດ້ວຍໝາຍເຫດຢູ່ທາງລຸ່ມໜ້າ ບື້ມ, ໄດ້ຈັດຂຶ້ນໃນປີ 1902. ການຈັດພິມຄັ້ງທຳອິດແມ່ນເປັນລັກສະນະ ມີສອງແຖວ, ພ້ອມ ດ້ວຍດັດຊະນີ, ໄດ້ຈັດຂຶ້ນໃນປີ 1921. ບໍ່ໄດ້ມີການດັດແປງອື່ນໃດອີກຈົນເຖິງເດືອນເມສາ ປີ 1976, ເມື່ອມີການເພີ່ມການເປີດເຜີຍສອງເລື່ອງໃສ່. ໃນປີ 1979 ສອງເລື່ອງດັ່ງກ່າວໄດ້ ຖືກຍ້າຍອອກຈາກໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ ແລ້ວເອົາໄປໄວ້ໃນຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ, ຊຶ່ງ ຕອນນີ້ຄືພາກ 137 ແລະ 138. ໃນສະບັບພິມປະຈຸບັນກໍມີການດັດແປງເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງ ກັບເອກະສານລຸ້ນທຳອິດ.

ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນຄຳນຳຫຍໍ້ສຳລັບເນື້ອຄວາມໃນປະຈຸບັນ:

1. ການຄັດເລືອກມາຈາກໜັງສືໂມເຊ. ພາກສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເອົາມາຈາກໜັງສືປະຖົມມະ ການ ຊຶ່ງໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ແປຈາກພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ, ທີ່ເພີ່ມໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນແປ ໃນເດືອນມິຖຸນາ 1830.
2. ໜັງສືອັບຣາຮາມ. ການແປທີ່ດົນໃຈຈາກການຂຽນຂອງອັບຣາຮາມ. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນການແປໃນປີ 1835 ຫລັງຈາກໄດ້ແຜ່ນພະພາຍຣັສ ຂອງເອຢິບ. ການ ແປໄດ້ຖືກພິມເປັນຕອນໆ ໃນວາລະສານ *Times and Seasons* ເລີ່ມຈາກວັນທີ 1ເດືອນມີນາ, 1842, ທີ່ເມືອງນາວູ, ລັດອິລິນອຍ.

3. ໂຈເຊັບ ສະມິດ—ມັດທາຍ. ພາກສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເອົາມາຈາກປະຈັກພະຍານຂອງມັດທາຍ ຊຶ່ງໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ແປຈາກພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ (ເບິ່ງ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ 45:60–61 ສຳລັບພຣະບັນຊາຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ເລີ່ມຕົ້ນການແປພຣະຄຳພີໃໝ່).
4. ໂຈເຊັບ ສະມິດ—ປະຫວັດ. ການຄັດເລືອກມາຈາກປະຈັກພະຍານ ແລະ ປະຫວັດສາດຢ່າງເປັນທາງການຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຊຶ່ງເພິ່ນ ແລະ ຜູ້ຂຽນຂອງເພິ່ນ ໄດ້ຕຽມໄວ້ໃນປີ 1838–1839 ແລະ ໄດ້ພິມເປັນຕອນໆໃນວາລະສານ *Times and Seasons* ໃນເມືອງນາວູ, ລັດອິລິນອຍ, ເລີ່ມຈາກວັນທີ 15 ເດືອນມີນາ, 1842.
5. ຫລັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ. ຖ້ອຍຖະແຫລງໂດຍໂຈເຊັບ ສະມິດ ທີ່ໄດ້ພິມໃນວາລະສານ *Times and Seasons* ວັນທີ 1ເດືອນມີນາ, 1842, ພ້ອມກັບປະຫວັດສາດສັ້ນໆຂອງສາດສະໜາຈັກ ຊຶ່ງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີວ່າເປັນ ຈົດໝາຍເວັ້ນເວີທ໌.

ໜັງສືໂມເຊ

ພາກສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເອົາມາຈາກການແປພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີດັ່ງທີ່ເປີດເຜີຍແກ່ໂຈເຊັບ
ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ເດືອນມິຖຸນາ 1830—ເດືອນກຸມພາ 1831.

ບົດທີ 1
(ເດືອນມິຖຸນາ 1830)

ພຣະເຈົ້າເປີດເຜີຍພຣະອົງເອງຕໍ່ໂມເຊ—
ໂມເຊ ຖືກ ປຸງ ສະພາບ— ເພິ່ນ ປະ ເຊີນ
ກັບຊາຕານ—ໂມເຊເຫັນ ໂລກຢ່າງຫລວງ
ຫລາຍທີ່ມີຜູ້ຄົນອາໄສຢູ່—ພຣະບຸດສ້າງ
ໂລກ ຕ່າງໆ ຈົນ ນັບ ບໍ່ ຖ້ວນ—ວຽກ ງານ
ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າຄືການ
ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເປັນອະມະຕະ ແລະ ຊີວິດ
ນິລັນດອນຂອງມະນຸດ.

1 ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້
ກ່າວກັບ ຂໍໂມເຊ ໃນເວລາທີ່ໄດ້ພາໂມເຊ
ຂຶ້ນໄປຍັງພູທີ່ສູງທີ່ສຸດ,

2 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກໍ່ເຫັນ ພຣະເຈົ້າ ຂໍໜ້າ
ຕໍ່ໜ້າ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ເວົ້າລົມກັບພຣະອົງ,
ແລະ າລັດສະໝີພາບຂອງ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຢູ່
ກັບ ໂມເຊ; ສະນັ້ນ ໂມເຊ ຈຶ່ງສາມາດ ະທົນ
ກັບການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງໄດ້.

3 ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ:

ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ າຜູ້ຊົງ
ລິດອຳນາດ ຍິ່ງ ໃຫຍ່, ແລະ ຂໍບໍ່ມີທີ່ສຸດຄື
ນາມ ຂອງເຮົາ; ເພາະ ເຮົາ ປາດ ສະ ຈາກ
ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງມື້ ຫລື ການສິ້ນສຸດຂອງ
ປີ; ແລະ ນີ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່ມີທີ່ສຸດບໍ່?

4 ແລະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າເປັນບຸດຂອງເຮົາ;
ດັ່ງ ນັ້ນ ຈົ່ງ າເບິ່ງ, ແລະ ເຮົາ ຈະ ສະແດງ
ໃຫ້ເຈົ້າເຫັນ ຂໍຜີມືຂອງເຮົາ; ແຕ່ບໍ່ແມ່ນທັງ
ໝົດ, ເພາະ າວຽກງານຂອງເຮົາບໍ່ມີ າທີ່ສຸດ,
ແລະ າຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົານຳອີກ, ເພາະມັນ
ບໍ່ເຄີຍສິ້ນສຸດ.

5 ດັ່ງນັ້ນ, ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດຈະສາມາດ
ຫລົງວເຫັນວຽກງານທັງໝົດຂອງເຮົາ, ຍົກ
ເວັ້ນແຕ່ເຂົາຈະຫລົງວເບິ່ງລັດສະໝີພາບ
ທັງໝົດຂອງເຮົາ; ແລະ ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດ
ຈະສາມາດຫລົງວເຫັນລັດສະໝີພາບທັງ
ໝົດຂອງເຮົາໄດ້, ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນຍັງ
ຄົງຢູ່ໃນເນື້ອໜັງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

6 ແລະ ເຮົາມີວຽກງານຢ່າງໜຶ່ງສຳລັບ
ເຈົ້າ, ໂມເຊ, ບຸດຂອງເຮົາ; ແລະ ເຈົ້າຈະ

1 1 ກ ແອວ 12:30;
ມຊ 1:42.
ຂ ຄມພ ໂມເຊ.
2 ກ ອພຍ 3:6; 33:11;
ປຈສ ອພຍ 33:20, 23
(ພາກຫ້ອຍທ້າຍ);
ຢຮ 1:18; 6:46;
ອຫ 3:6–16;
ມຊ 1:11.
ຂ ຈບຊ 12:6–8;
ພບຍ 34:10;
ຄພ 17:1.

ຄ ພບຍ 5:24;
ມຊ 1:13–14, 25.
ຄມພ ລັດສະໝີພາບ.
ງ ຄມພ ການປຸງສະພາບ.
3 ກ ພນມ 11:17; 19:6;
1 ນພ 1:14;
ຄພ 121:4.
ຄມພ ພຣະເຈົ້າ,
ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.
ຂ ອຊຢ 63:16;
ຄພ 19:9–12;
ມຊ 7:35.

ຄມພ ບໍ່ມີທີ່ສຸດ.
4 ກ ມຊ 7:4.
ຂ ມຊ 7:32, 35–37.
ຄ ພສສ 40:5;
ຄພ 76:114.
ງ ພສສ 111:7–8;
ມຊ 1:38.
ຈ 2 ນພ 9:16;
ຄພ 1:37–39.
ຄມພ ພຣະຄຳ
ຂອງພຣະເຈົ້າ.

“ເໝືອນ ະພຣະອົງ ດຽວທີ່ ຖືກຳເນີດ ຂອງ ເຮົາ; ແລະ ພຣະອົງ ດຽວທີ່ ຖືກຳເນີດ ຂອງ ເຮົາ ເປັນ ແລະ ຈະ ເປັນ ະພຣະ ຜູ້ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ລອດ, ເພາະວ່າ ພຣະອົງ ເຕັມໄປ ດ້ວຍ ະພຣະຄຸນ ແລະ ະຄວາມຈິງ; ແຕ່ ະບໍ່ມີພຣະ ເຈົ້າ ອື່ນ ນອກ ຈາກ ເຮົາ, ແລະ ທຸກສິ່ງ ທັງ ປວງ ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ເຮົາ, ເພາະ ເຮົາ ະຮູ້ ຈັກມັນ ທັງ ໝົດ.

7 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ສິ່ງ ນີ້ ສິ່ງ ດຽວທີ່ ເຮົາ ສະແດງ ແກ່ ເຈົ້າ, ໂມເຊ, ບຸດ ຂອງ ເຮົາ, ເພາະ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃນ ໂລກ, ແລະ ບັດນີ້ ເຮົາ ຈົ່ງ ສະແດງ ມັນ ແກ່ ເຈົ້າ.

8 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໂມເຊ ໄດ້ ຫລຽວ ເບິ່ງ, ແລະ ໄດ້ ເຫັນ ະໂລກ ຊຶ່ງ ເທິງ ນັ້ນ ເພິ່ນ ໄດ້ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ; ແລະ ໂມເຊ ໄດ້ ະເຫັນ ໂລກ ແລະ ບ່ອນ ໄກສຸດ ຂອງ ມັນ, ແລະ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ ທັງ ປວງ ທີ່ ອາໄສ ຢູ່, ແລະ ສິ່ງ ທີ່ ໄດ້ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ ມາ; ຊຶ່ງ ໃນ ສິ່ງ ເຫລົ່ານັ້ນ ເພິ່ນ ມີ ະຄວາມ ແປກໃຈ ແລະ ປະ ຫລາດໃຈ ຫລາຍ ທີ່ ສຸດ.

9 ແລະ ການ ປະທັບ ຢູ່ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ໄດ້ ຖອນໄປ ຈາກ ໂມເຊ, ຈົນ ວ່າ ລັດສະໝີ ພາບ ຂອງ ພຣະອົງ ບໍ່ ໄດ້ ຢູ່ ກັບ ໂມເຊ ອີກ ຕໍ່ ໄປ; ແລະ ໂມເຊ ຖືກ ປະໄວ້ ຢູ່ ຕາມ ລຳພັງ, ເພິ່ນ ຈົ່ງ ໄດ້ ລົ້ມລົງ ຢູ່ ກັບ ພື້ນດິນ.

10 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເປັນ

ເວລາ ຫລາຍ ຊົ່ວໂມງ ກ່ອນ ໂມເຊ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ະກຳລັງ ວັງ ຊາບິກກະຕິ ເໝືອນ ມະນຸດ ຄົນ; ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຕົນ ເອງ ວ່າ: ບັດນີ້, ເພາະ ເຫດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈົ່ງ ຮູ້ ວ່າ ມະນຸດ ະບໍ່ ໄດ້ ເປັນ ອັນໃດ ເລີຍ, ຊຶ່ງ ເລື່ອງ ນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ ເຄີຍ ຄິດ ມາ ກ່ອນ.

11 ແຕ່ ບັດນີ້ ດວງ ຕາ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ຫລຽວ ເຫັນ ະພຣະ ເຈົ້າ ແລ້ວ; ແຕ່ ບໍ່ ແມ່ນ ະຝ່າຍ ທຳ ມະ ຊາດ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແຕ່ ດວງ ຕາ ຝ່າຍ ວິນ ຍານ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ເພາະ ວ່າ ດວງ ຕາ ຝ່າຍ ທຳ ມະ ຊາດ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ສາ ມາດ ຫລຽວ ເຫັນ; ເພາະ ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ະຫຼົວແຫ້ງ ແລະ ະຕາຍໄປ ໃນ ການ ປະທັບ ຢູ່ ຂອງ ພຣະອົງ; ແຕ່ ລັດສະ ພິພາບ ຂອງ ພຣະອົງ ໄດ້ ຢູ່ ນຳ ຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ະພຣະພັກ ຂອງ ພຣະອົງ, ເພາະ ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ຖືກ ະປຽນ ສະພາບ ຢູ່ ຕໍ່ ພຣະພັກ ຂອງ ພຣະອົງ.

12 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອ ໂມເຊ ໄດ້ ກ່າວ ຖ້ອຍ ຄຳ ເຫລົ່ານີ້ ແລ້ວ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ະຊາຕານ ໄດ້ ມາ ະລ້ວງ ເພິ່ນ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ: ໂມເຊ, ບຸດ ມະນຸດ, ຈົ່ງ ນະມັດ ສະການ ເຮົາ.

13 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໂມເຊ ໄດ້ ຫລຽວ ເບິ່ງ ຊາຕານ ແລະ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ: ທ່ານ ເປັນ ໃຜ? ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະ

<p>6 ກ ປຖກ 1:26; ອທ 3:14-15; ມຊ 1:13-16. ຂ ຄມພ ອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ. ຄ ຄມພ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ງ ຢຮ 1:14, 17; ແອວ 13:9. ຄມພ ພຣະຄຸນ. ຈ ມຊ 5:7. ສ 1 ກສ 8:60; ອຊຢ 45:5-18, 21-22. ຊ 1 ນຟ 9:6; 2 ນຟ 9:20;</p>	<p>ແອວ 18:32; ຄພ 38:1-2. ຄມພ ຮອບຮູ້ທຸກຢ່າງ. 8 ກ ມຊ 2:1. ຂ ມຊ 1:27. ຄ ພສສ 8:3-4. 10 ກ ດນອ 10:8, 17; 1 ນຟ 17:47; ແອວ 27:17; ຈສ—ປ 1:20. ຂ ດນອ 4:35; ຮລມ 12:7. 11 ກ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ,</p>	<p>ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ. ຂ ຄພ 67:10-13; ມຊ 6:36. ຄ ອພຍ 19:21. ງ ອພຍ 20:19. ຈ ປຖກ 32:30; ມຊ 7:4. ສ ມທ 17:1-8. ຄມພ ການປຽນສະພາບ. 12 ກ ມຊ 4:1-4. ຄມພ ມານ. ຂ ມຊ 6:49. ຄມພ ລ້ລວງ, ການລ້ລວງ.</p>
--	---	---

ເຈົ້າເປັນ ັບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເປັນເໝືອນພຣະ ອົງ ດຽວ ທີ່ ຖືກກຳເນີດ ຂອງ ພຣະ ອົງ; ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງທ່ານຢູ່ໃສ, ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະນະມັດການທ່ານ?

14 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດຫລຽວເບິ່ງພຣະ ເຈົ້າ, ຍົກເວັ້ນ ແຕ່ ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງມາຢູ່ນຳຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ັປຽນສະພາບຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ. ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດຫລຽວເບິ່ງທ່ານໄດ້ໃນສະພາບຂອງມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ. ເປັນແນວນັ້ນແທ້, ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

15 ຂໍພຣະ ນາມຂອງພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຈົ່ງ ພຣະ ກະ ເສີມ ສຳ ລານ ເຖິດ, ເພາະພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງຍັງບໍ່ໄດ້ຖອນອອກໄປຈາກຂ້າພະເຈົ້າທັງໝົດເທື່ອ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ລັດສະໝີພາບຂອງທ່ານຢູ່ໃສ, ເພາະວ່າມັນເປັນຄວາມມືດສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ? ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດຈຳແນກໄດ້ລະຫວ່າງທ່ານ ແລະ ພຣະເຈົ້າ; ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງ ັນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ເຈົ້າຈະ ະຮັບໃຊ້.

16 ຈົ່ງອອກໄປຈາກບ່ອນນີ້ເສຍ, ຊາຕານ; ຢາຫລອກລວງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າເປັນ ັເໝືອນພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກກຳເນີດຂອງເຮົາ.

17 ແລະ ພຣະ ອົງ ຍັງ ໄດ້ ປະທານ ພຣະ ບັນຍັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້ານຳອີກຕອນພຣະອົງເອີ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈາກ ັຟຸມ ໄມ້ ທີ່ ລຸກ ເປັນ ໄຟ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຈົ່ງ ະເອີ້ນຫາພຣະເຈົ້າ

ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກກຳເນີດຂອງເຮົາ, ແລະ ນະມັດສະການເຮົາ.

18 ແລະ ໂມເຊ ໄດ້ກ່າວອີກວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຢຸດເອີ້ນຫາພຣະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າມີເລື່ອງອື່ນໆທີ່ຈະທູນຖາມພຣະອົງ: ເພາະວ່າລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງໄດ້ມາຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງສາມາດຈຳແນກໄດ້ລະຫວ່າງພຣະອົງ ແລະ ທ່ານ. ຈົ່ງອອກໄປຈາກບ່ອນນີ້ເສຍ, ຊາຕານ.

19 ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອໂມເຊໄດ້ກ່າວຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ຊາຕານໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງອັນດັງ, ແລະ ໄດ້ເວົ້າແບບໃຈຮ້າຍຢູ່ເທິງຜືນແຜ່ນດິນ, ແລະ ໄດ້ບັນຊາ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ເຮົາຄື ັພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກກຳເນີດ, ຈົ່ງນະມັດສະການເຮົາ.

20 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໂມເຊໄດ້ເລີ່ມຍ້ານກົວຢາງໜັກ; ແລະ ໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນເລີ່ມຍ້ານກົວ, ເພິ່ນໄດ້ເຫັນຄວາມຂົມຂຶ້ນຂອງ ັນະລິກ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໂດຍທີ່ໄດ້ ະເອີ້ນຫາພຣະເຈົ້າ, ເພິ່ນກໍໄດ້ຮັບພະລັງ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຈົ່ງໄປຈາກຂ້າພະເຈົ້າ, ຊາຕານ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າອົງດຽວນີ້ເທົ່ານັ້ນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະນະມັດສະການ, ຊຶ່ງເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງລັດສະໝີພາບ.

21 ແລະ ບັດນີ້ ັຊາຕານ ເລີ່ມ ຕົວ ສັ່ນ, ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ສັ່ນສະເທືອນ; ແລະ ໂມເຊໄດ້ຮັບພະລັງ, ແລະ ໄດ້ເອີ້ນຫາພຣະເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກກຳເນີດ, ຈົ່ງອອກໄປຈາກບ່ອນນີ້ເສຍ, ຊາຕານ.

<p>13 ກ ພສສ 82:6; ຮສ 12:9; 1 ຢຮ 3:2. 14 ກ ຄມພ ການປ່ຽນສະພາບ. 15 ກ ມທ 4:10. ຄມພ ນະມັດສະການ.</p>	<p>ຂ 1 ຊມອ 7:3; 3 ນພ 13:24. 16 ກ ມຊ 1:6. 17 ກ ອພຍ 3:2. ຂ ມຊ 5:8. 19 ກ ມທ 24:4-5.</p>	<p>20 ກ ຄມພ ນະລິກ. ຂ ຈສ—ປ 1:15-16. ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. 21 ກ ຄມພ ມານ.</p>
---	--	--

22 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຊາຕານ ໄດ້ ຮ້ອງ ອອກ ມາ ດ້ວຍ ສຽງ ອັນ ດັງ, ດ້ວຍ ການ ຮ້ອງ ໄຫ້, ແລະ ການ ຄວນ ຄາງ, ແລະ ການ ກຳ ຂົບ ແຂ້ວ ຄັງ ງວພັນ; ແລະ ມັນ ໄດ້ ອອກ ໄປ ຈາກ ບ່ອນ ນີ້, ແມ່ນ ແຕ່ ຈາກ ໄປ ພື້ນ ໜ້າ ຂອງ ໂມເຊ, ຈົນ ວ່າ ເພິ່ນ ຫລຽວ ບໍ່ ເຫັນ ມັນ ອີກ.

23 ແລະ ບັດ ນີ້ ກ່ຽວ ກັບ ເລື່ອງ ນີ້ ໂມເຊ ໄດ້ ເປັນ ພະຍານ; ແຕ່ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ເລື່ອງ ນີ້ ຈຶ່ງ ບໍ່ ມີ ຢູ່ ໃນ ບັນດາ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ.

24 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອ ຊາຕານ ໄດ້ ອອກ ໄປ ພື້ນ ໜ້າ ຂອງ ໂມເຊ ແລ້ວ, ຄື ໂມເຊ ໄດ້ ແຫງນ ໜ້າ ຂຶ້ນ ຫລຽວ ເບິ່ງ ພ້າສະຫວັນ, ໂດຍ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ພຣະວິນຍານ ບໍລິສຸດ, ຊຶ່ງ ເປັນ ພະຍານ ເຖິງ ພຣະ ບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ;

25 ແລະ ໂດຍ ທີ່ ເອີ້ນ ຫາ ພຣະນາມ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ເພິ່ນ ໄດ້ ເຫັນ ລັດສະໝີ ພາບ ຂອງ ພຣະອົງ ອີກ; ເພາະ ມັນ ໄດ້ ຢູ່ ກັບ ເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຍິນ ສຸລະ ສຽງ ຂອງ ພຣະອົງ, ກ່າວ ວ່າ: ເຈົ້າ ເປັນ ສຸກ ແລ້ວ, ໂມເຊ, ເພາະ ເຮົາ, ຜູ້ ຊົງ ລິດ ອຳນາດ ຍິ່ງ ໃຫຍ່, ໄດ້ ເລືອກ ເຈົ້າ ແລ້ວ, ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ເຮັດ ໃຫ້ ເຂັ້ມແຂງ ຫລາຍ ກວ່າ ມື້ ແມ່ນ້ຳ ທັງ ຫລາຍ; ເພາະ ວ່າ ມັນ ຈະ ເຊື່ອ ພັງ ຄຳ ສັ່ງ ຂອງ ເຈົ້າ ຄື ກັບ ວ່າ ເຈົ້າ ເປັນ ພຣະເຈົ້າ.

26 ແລະ ເບິ່ງ ແມ, ເຮົາ ຢູ່ ນຳ ເຈົ້າ, ແມ່ນ ແຕ່ ຈົນ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ ຂອງ ວັນ ເວລາ ຂອງ ເຈົ້າ; ເພາະ ວ່າ ເຈົ້າ ຈະ ບົດ ປ່ອຍ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເຮົາ ຈາກ ຄວາມ ເປັນ ທາດ, ແມ່ນ

ແຕ່ ອິດສະຣາເອນ ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ເລືອກ ຂອງ ເຮົາ.

27 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໃນ ຂະນະ ທີ່ ສຸລະ ສຽງ ຍັງ ບໍ່ ຂາດ ຄຳ, ໂມເຊ ໄດ້ ກວາດ ຕາ ເບິ່ງ ແລະ ກໍ ໄດ້ ເຫັນ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນ ແຕ່ ທັງ ໝົດ; ແລະ ບໍ່ ມີ ພາກສ່ວນ ໃດ ຂອງ ມັນ ທີ່ ເພິ່ນ ບໍ່ ໄດ້ ເຫັນ, ໂດຍ ໄດ້ ຫລົງ ເຫັນ ມັນ ດ້ວຍ ພຣະວິນຍານ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ.

28 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຫັນ ຜູ້ ອາ ໄສ ຢູ່ ໃນ ນັ້ນ ນຳ ອີກ, ແລະ ບໍ່ ມີ ຄົນ ໃດ ທີ່ ເພິ່ນ ບໍ່ ໄດ້ ເຫັນ; ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຫລົງ ເຫັນ ພວກ ເຂົາ ດ້ວຍ ພຣະວິນຍານ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຈຳນວນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ນັ້ນ ແມ່ນ ຫລວງ ຫລາຍ, ແມ່ນ ແຕ່ ເກີນ ກວ່າ ຈະ ນັບ ໄດ້ ດັ່ງ ເມັດ ຊາຍ ຢູ່ ເທິງ ຝັ່ງ ທະເລ.

29 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຫັນ ພື້ນ ດິນ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ; ແລະ ພື້ນ ດິນ ແຕ່ ລະ ແຫ່ງ ຖືກ ເອີ້ນ ວ່າ ພຣະວິນຍານ ໂລກ, ແລະ ມີ ຜູ້ ອາ ໄສ ຢູ່ ເທິງ ນັ້ນ.

30 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໂມເຊ ໄດ້ ເອີ້ນ ຫາ ພຣະເຈົ້າ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ: ຂໍ ຊົງ ບອກ ຂ້າ ພຣະອົງ ແດ່ ທ້ອນ, ດ້ວຍ ເຫດ ໃດ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ຈຶ່ງ ເປັນ ເຊັ່ນ ນີ້, ແລະ ພຣະອົງ ໄດ້ ສ້າງ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ດ້ວຍ ສິ່ງ ໃດ?

31 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ລັດ ສະ ໝີ ພາບ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ຢູ່ ກັບ ໂມເຊ, ເພື່ອ ວ່າ ໂມເຊ ຈະ ໄດ້ ຍິນ ຢູ່ ໃນ ທີ່ ປະທັບ ຢູ່ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ ເວົ້າ ລົມ ກັບ ພຣະອົງ ພ້າ ຕໍ່ ໜ້າ. ແລະ ອົງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ໂມເຊ ວ່າ: ເພື່ອ ຈຸດ ປະສົງ ຂອງ ເຮົາ ເອງ ທີ່

22 ກ ມທ 13:41-42; ມຊຢ 16:1-3.
24 ກ ຄມພ ພຣະວິນຍານ ບໍລິສຸດ.
25 ກ ອພຍ 14:21-22.
ຂ ຄມພ ຖານ ປະປະ ໂລຫິດ; ອຳນາດ.

ຄ ອພຍ 4:16.
26 ກ ອພຍ 3:7-12.
ຂ 1 ນພ 17:23-25.
ຄ 1 ກສ 8:51-53.
ຄມພ ອິດສະຣາເອນ.
ງ ຄມພ ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ເລືອກ.

27 ກ ຄພ 88:47; ມຊ 1:8.
ຄມພ ພາບ ນິມິດ.
29 ກ ຄມພ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ.
31 ກ ພບຍ 5:4; ມຊ 1:11.
ຂ ອຊຢ 45:17-18; 2 ນພ 2:14-15.

ເຮົາໄດ້ສ້າງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຂຶ້ນມາ. ມີຄືປັນຍາ ແລະ ຈຸດປະສົງທີ່ຢູ່ໃນເຮົາ.

32 ແລະ ໂດຍ "ຄຳ ແຫ່ງ ອຳນາດ ຂອງ ເຮົາ, ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ສ້າງມັນຂຶ້ນມາ, ຊຶ່ງຄືພຣະ ບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງເຮົາ, ຜູ້ທີ່ເຕັມ ໄປດ້ວຍ ະພຣະຄຸນ ແລະ ະຄວາມຈິງ.

33 ແລະ "ໂລກຕ່າງໆຈົນນັບບໍ່ຖ້ວນ ເຮົາ ໄດ້ ະສ້າງຂຶ້ນມາ; ແລະ ເຮົາຍັງໄດ້ສ້າງມັນ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງເຮົາເອງນຳອີກ; ແລະ ໂດຍພຣະບຸດ ເຮົາໄດ້ສ້າງມັນຂຶ້ນມາ, ຊຶ່ງ ຄື ະພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງເຮົາ.

34 ແລະ ມະນຸດ ຄົນ "ທຳ ອິດ ເຮົາ ໄດ້ ເອີ້ນວ່າ ະອາດາມ, ຊຶ່ງຄື "ຫລວງຫລາຍ.

35 ແຕ່ເລື່ອງລາວຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກນີ້ ເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ, ເຮົາໃຫ້ ແກ່ເຈົ້າ. ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີຫລາຍ ໂລກທີ່ ສູນສົ້ນໄປໂດຍຄຳແຫ່ງອຳນາດຂອງເຮົາ. ແລະ ມີຫລາຍ ໂລກທີ່ຕັ້ງຢູ່ດຽວນີ້, ແລະ ມີ ຈົນນັບບໍ່ຖ້ວນຕໍ່ມະນຸດ; ແຕ່ວ່າທຸກສິ່ງທັງ ປວງໄດ້ຖືກນັບ ໄວ້ສຳລັບ ເຮົາ, ເພາະ ວ່າ ມັນເປັນຂອງເຮົາ ແລະ ເຮົາ "ຮູ້ຈັກມັນ.

36 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໂມເຊ ໄດ້ກ່າວກັບ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໂດຍ ກ່າວວ່າ: ຂໍຈົ່ງເມດຕາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະ ອົງດ້ວຍເທິນ, ໄອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ແລະ ຂໍຈົ່ງ ບອກຂ້າພຣະອົງກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນ ໂລກນີ້, ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ, ແລະ ພ້າສະຫວັນ

ນຳອີກ, ແລະ ຈາກນັ້ນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະ ອົງຈະພໍໃຈ.

37 ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ: "ພ້າສະຫວັນນັ້ນ, ມີຢາງຫລວງ ຫລາຍ, ແລະ ນັບບໍ່ໄດ້ສຳລັບມະນຸດ; ແຕ່ ວ່ານັບມັນໄດ້ສຳລັບເຮົາ, ເພາະວ່າມັນເປັນ ຂອງເຮົາ.

38 ແລະ ດັ່ງທີ່ແຜ່ນດິນ ໂລກໜຶ່ງຈະສູນ ສົ້ນໄປ, ແລະ ພ້າສະຫວັນຂອງມັນສັນໃດ, ອັນໃໝ່ອີກອັນໜຶ່ງຈະບັງເກີດຂຶ້ນສັນນັ້ນ; ແລະ ບໍ່ມີທີ່ "ສິ້ນສຸດກັບວຽກງານຂອງເຮົາ, ທັງຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາກໍຄືກັນ.

39 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີຄື "ວຽກງານ ຂອງ ເຮົາ ແລະ ະລັດສະໝີພາບ ຂອງເຮົາ—ຄື ການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເປັນ ະອະມະ ຕະ ແລະ ຊີວິດ "ນິລັນດອນຂອງມະນຸດ.

40 ແລະ ບັດ ນີ້, ໂມເຊ, ບຸດ ຂອງ ເຮົາ, ເຮົາຈະກ່າວກັບເຈົ້າກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນ ໂລກ ນີ້ ຊຶ່ງຢູ່ເທິງນັ້ນເຈົ້າຈະຢືນຢູ່; ແລະ ເຈົ້າຈະ "ຂຽນເລື່ອງທີ່ເຮົາຈະກ່າວ.

41 ແລະ ໃນວັນທີ່ລູກຫລານມະນຸດ ຈະ ຖືວ່າຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາບໍ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ "ເອົາຫລາຍຄຳອອກໄປຈາກໜັງສືທີ່ເຈົ້າ ຈະຂຽນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະຍົກອີກຄົນໜຶ່ງ ຂຶ້ນ ະເໝືອນກັບເຈົ້າ; ແລະ ະມັນຈະມີອີກ ຢູ່ໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ—ໃນບັນດາ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ຈະເຊື່ອ.

32 ກ ຍຣ 1:1-4, 14; ຮຣ 1:1-3; ພນມ 19:13; ຢຄ 4:9; ມຊ 2:1, 5. ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຂ ພສສ 19:1; ມຊ 5:7-8. ຄມພ ພຣະຄຸນ. ຄ ຄມພ ຈິງ, ຄວາມຈິງ. 33 ກ ພສສ 8:3-4; ຄພ 76:24; ມຊ 7:29-30. ຂ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ.

ຄ ມຊ 1:6. 34 ກ ມຊ 3:7. ຂ ອຣຣ 1:3. ຄມພ ອາດາມ. ຄ ມຊ 4:26; 6:9. 35 ກ ມຊ 1:6; 7:36. ຄມພ ຮອບຮູ້ທຸກຢ່າງ. 37 ກ ອຣຣ 4:1. ຄມພ ສະຫວັນ. 38 ກ ມຊ 1:4. 39 ກ ຣມ 8:16-17;

2 ນພ 2:14-15. ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່. ຂ ຄມພ ລັດສະໝີພາບ. ຄ ຄມພ ອະມະຕະ, ຄວາມ ເປັນອະມະຕະ. ງ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ. 40 ກ 2 ນພ 29:11-12. 41 ກ 1 ນພ 13:23-32; ມຊ 1:23. ຂ 2 ນພ 3:7-19. ຄ 1 ນພ 13:32, 39-40; ຄພ 9:2.

42 (ຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກ ກ່າວກັບ ໂມເຊຢູ່ເທິງພູ, ຊຶ່ງຊື່ຂອງມັນຈະບໍ່ເປັນທີ່ ຮູ້ຈັກ ໃນ ບັນດາລູກຫລານ ມະນຸດ. ແລະ ບັດນີ້ ມັນ ໄດ້ຖືກກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ແລ້ວ. ຢ່າ ສະແດງມັນກັບຄົນໃດ ຍົກເວັ້ນແຕ່ຄົນທີ່ ເຊື່ອ. ແມ່ນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.)

ບົດທີ 2

(ເດືອນມິຖຸນາ-ເດືອນຕຸລາ 1830)

ພຣະ ເຈົ້າ ສ້າງ ພ້າ ສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ—ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທຸກຮູບແບບ ໄດ້ ຖືກສ້າງຂຶ້ນ—ພຣະເຈົ້າສ້າງມະນຸດ ແລະ ມອບສິດຄອບຄອງທຸກສິ່ງທັງປວງໃຫ້ແກ່ ລາວ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວກັບ ໂມເຊ, ໂດຍກ່າວ ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ "ເປີດເຜີຍແກ່ເຈົ້າກຸ່ງ ກັບ ສຳພາສະຫວັນ, ແລະ ມີແຜ່ນດິນໂລກນີ້; ຈົ່ງຂຽນຖ້ອຍຄຳທີ່ເຮົາກ່າວ. ເຮົາເປັນຕົ້ນ ແລະ ທີ່ສຸດ, ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດອຳນາດ ຍິ່ງໃຫຍ່; ໂດຍ ພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກກຳເນີດ ຂອງເຮົາ, ເຮົາໄດ້ ສ້າງສິ່ງເຫລົ່ານີ້; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ໃນຕອນຕົ້ນເຮົາໄດ້ນິລະມິດສ້າງພ້າ ສະຫວັນ, ແລະ ແຜ່ນດິນ ໂລກຊຶ່ງເທິງນັ້ນ ເຈົ້າຢືນຢູ່.

2 ແລະ "ແຜ່ນດິນ ໂລກ ຍັງ ບໍ່ທັນ ມີຮູບ ຮ່າງ, ແລະ ຍັງວ່າງເປົ່າຢູ່; ແລະ ເຮົາ ໄດ້ ເຮັດໃຫ້ຄວາມມືດຫຸ້ມຫໍ່ມະຫາສະໝຸດອັນ ກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ; ແລະ ພຣະ ວິນຍານ

ຂອງເຮົາໄດ້ວົນວຽນຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳ; ເພາະ ເຮົາຄືພຣະເຈົ້າ.

3 ແລະ ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ກ່າວວ່າ: ໃຫ້ "ຄວາມສະຫວ່າງສ່ອງຂຶ້ນ; ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງກໍສ່ອງຂຶ້ນ.

4 ແລະ ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ເຫັນຄວາມສະຫວ່າງ; ແລະ ຊົມຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນດ້ວຍ "ຄວາມພໍໃຈ. ແລະ ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ແຍກຄວາມສະຫວ່າງອອກຈາກຄວາມມືດ.

5 ແລະ ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ເອີ້ນຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນວ່າ ກາງເວັນ; ແລະ ຄວາມມືດນັ້ນ, ເຮົາເອີ້ນມັນວ່າ ກາງຄືນ; ແລະ ສິ່ງນີ້ເຮົາໄດ້ເຮັດໂດຍ "ຄຳແຫ່ງອຳນາດຂອງເຮົາ, ແລະ ກໍເປັນດັ່ງທີ່ເຮົາ ກ່າວ; ແລະ ມີຄືນຜ່ານໄປ ແລະ ມີເຊົ້າຕ່ຳວາມ ນັ້ນແມ່ນ ມີທິທົງ.

6 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ກ່າວວ່າ: ໃຫ້ມີ "ທ້ອງນະພາ, ແລະ ມັນກໍໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ແມ່ນແຕ່ດັ່ງທີ່ເຮົາກ່າວ; ແລະ ເຮົາ ໄດ້ກ່າວ ວ່າ: ໃຫ້ນ້ຳ ແຍກອອກເປັນສອງສ່ວນ; ແລະ ກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ;

7 ແລະ ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ນິລະມິດສ້າງທ້ອງນະພາ ແລະ ແຍກ "ນ້ຳອອກຈາກກັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ນ້ຳທີ່ຢູ່ເທິງທ້ອງນະພາ ແລະ ນ້ຳທີ່ຢູ່ລຸ່ມທ້ອງນະພາ, ແລະ ກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ ແມ່ນແຕ່ດັ່ງທີ່ເຮົາກ່າວ.

8 ແລະ ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ເອີ້ນທ້ອງນະພານັ້ນວ່າ "ພ້າສະຫວັນ; ແລະ ມີຄືນຜ່ານໄປ ແລະ ມີເຊົ້າຕ່ຳວາມ ນັ້ນແມ່ນມີທິສອງ.

<p>42 ກ ມຊ 1:1. 2 1 ກ ມຊ 1:30, 36. ຂ ຄມພ ສະຫວັນ. ຄ ມຊ 1:8. ງ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ ພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າ ອົງເປັນພຣະບິດາ.</p>	<p>ຈ ຄມພ ອົງດຽວທີ່ຖືກກຳເນີດ. ສ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ. 2 ກ ປຖກ 1:2; ອຣຣ 4:2. 3 ກ ຄພ 88:6-13. ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງພຣະຄຣິດ.</p>	<p>4 ກ ປຖກ 1:4; ອຣຣ 4:4. 5 ກ ມຊ 1:32. ຂ 2 ກຮຫ 4:6. ຄ ປຖກ 1:5. 6 ກ ປຖກ 1:6-8. 7 ກ ອຣຣ 4:9-10. 8 ກ ຄມພ ສະຫວັນ.</p>
---	--	--

9 ແລະ ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ກ່າວວ່າ: ໃຫ້ນ້ຳທີ່ຢູ່ລຸ່ມຟ້າສະຫວັນມາໂຮມກັນຢູ່ ບ່ອນດຽວ, ແລະ ກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ; ແລະ ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ກ່າວວ່າ: ໃຫ້ພື້ນດິນປະກົດຂຶ້ນ; ແລະ ກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ.

10 ແລະ ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ເອີ້ນພື້ນດິນວ່າ "ແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ບ່ອນທີ່ນ້ຳມາໂຮມກັນນັ້ນ, ເຮົາໄດ້ເອີ້ນວ່າ ມະຫາສະໝຸດ; ແລະ ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ຊົມສິ່ງທີ່ໄດ້ນິລະມິດສ້າງຂຶ້ນມາແລ້ວກໍພໍໃຈ.

11 ແລະ ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ກ່າວວ່າ: ໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກເກີດ "ພືດທຸກຊະນິດ, ທັງແນວເປັນເມັດ, ແລະ ແນວເປັນໝາກ, ຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ແລະ ຕົ້ນໄມ້ເກີດໝາກ, ຊຶ່ງເມັດຂອງມັນຢູ່ໃນຕົວຂອງມັນເອງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ ແມ່ນແຕ່ດັ່ງທີ່ເຮົາກ່າວ.

12 ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກຈຶ່ງເກີດພືດທຸກຊະນິດ, ທັງແນວເປັນເມັດ, ແລະ ແນວເປັນໝາກ, ຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ແລະ ຕົ້ນໄມ້ກໍເກີດໝາກ, ຊຶ່ງເມັດຂອງມັນຢູ່ໃນຕົວຂອງມັນເອງຕາມຊະນິດຂອງມັນ; ແລະ ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ຊົມສິ່ງທີ່ໄດ້ນິລະມິດສ້າງຂຶ້ນມາແລ້ວກໍພໍໃຈ;

13 ແລະ ມີຄືນຜ່ານໄປ ແລະ ມີເຊົ້າຕ່າວມາ ນັ້ນແມ່ນມື້ທີສາມ.

14 ແລະ ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ກ່າວວ່າ: ໃຫ້ມີດວງແຈ້ງໃນທ້ອງນະພາແຫ່ງຟ້າສະຫວັນ, ເພື່ອແຍກກາງເວັນຈາກກາງຄືນ, ແລະ ໃຫ້ກຳນົດເວລາຂອງມື້, ປີ, ແລະ ລະດູການ;

15 ແລະ ເພື່ອໃຫ້ມັນເປັນຄວາມສະຫວ່າງໃນທ້ອງນະພາແຫ່ງຟ້າສະຫວັນ

ເພື່ອໃຫ້ສ່ອງແສງລົງມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ.

16 ແລະ ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ນິລະມິດສ້າງ "ດວງແຈ້ງສອງດວງ; ດວງທີ່ມີຄວາມສະຫວ່າງຫລາຍກວ່າໃຫ້ປົກຄອງກາງເວັນ, ແລະ ດວງທີ່ມີຄວາມສະຫວ່າງໜ້ອຍກວ່າໃຫ້ປົກຄອງກາງຄືນ, ແລະ ດວງທີ່ມີຄວາມສະຫວ່າງຫລາຍກວ່າຄືດວງຕາເວັນ, ແລະ ດວງທີ່ມີຄວາມສະຫວ່າງໜ້ອຍກວ່າຄືດວງເດືອນ; ແລະ ໄດ້ນິລະມິດສ້າງດວງດາວອື່ນໆນຳອີກ ແມ່ນແຕ່ຕາມຄຳຂອງເຮົາ.

17 ແລະ ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ວາງດວງແຈ້ງໄວ້ໃນທ້ອງນະພາແຫ່ງຟ້າສະຫວັນໃຫ້ສ່ອງແສງລົງມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ,

18 ແລະ ດວງຕາເວັນໃຫ້ປົກຄອງກາງເວັນ, ແລະ ດວງເດືອນໃຫ້ປົກຄອງກາງຄືນ, ແລະ ໃຫ້ແຍກແຈ້ງຈາກມືດ; ແລະ ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ຊົມສິ່ງທີ່ໄດ້ນິລະມິດສ້າງຂຶ້ນມາແລ້ວກໍພໍໃຈ;

19 ແລະ ມີຄືນຜ່ານໄປ ແລະ ມີເຊົ້າຕ່າວມາ ນັ້ນແມ່ນມື້ທີສີ່.

20 ແລະ ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ກ່າວວ່າ: ໃຫ້ສັດຫລາຍຈຳພວກເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນນ້ຳ, ແລະ ໃຫ້ມີນົກບິນໄປມາໃນທ້ອງນະພາແຫ່ງຟ້າສະຫວັນ.

21 ແລະ ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ນິລະມິດສ້າງ "ປາວານຂະໜາດໃຫຍ່, ແລະ ສັດທຸກຊະນິດທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍ, ຊຶ່ງເຕັມຢູ່ຢ່າງອຸດົມສົມບູນໃນຜືນນ້ຳ, ຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ແລະ ສັດມີປີກທຸກຕົວ ຕາມຊະນິດຂອງມັນ; ແລະ ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ເຫັນວ່າສິ່ງທັງປວງທີ່ເຮົາໄດ້ສ້າງໄວ້ນັ້ນດີ.

<p>9 ກ ປຖກ 1:9; ອຣຮ 4:9. 10 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ.</p>	<p>11 ກ ປຖກ 1:11-12; ອຣຮ 4:11-12. 16 ກ ປຖກ 1:16.</p>	<p>21 ກ ປຖກ 1:21; ອຣຮ 4:21.</p>
---	--	-------------------------------------

22 ແລະ ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ອວຍພອນມັນ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ໃຫ້ພາກັນ ິອອກແມ່ແຜ່ລູກຫລາຍຢູ່ເຕັມມະຫາສະໝຸດ; ແລະ ທັງໃຫ້ຝູງນົກແຜ່ຜາຍຂະຫຍາຍພັນຫລາຍຂຶ້ນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ;

23 ແລະ ມີ້ຄົນຜ່ານໄປ ແລະ ມີ້ເຊົ້າຕ່າວມາ ນັ້ນແມ່ນມີ້ທິທ້າ.

24 ແລະ ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ກ່າວວ່າ: ໃຫ້ມີສັດ ຈຳພວກຕ່າງໆຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ສັດບ້ານ, ແລະ ສັດຢ່າງຍ້າຍເລືອຄານ, ແລະ ສັດປ່າເກີດຂຶ້ນທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ແລະ ກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ;

25 ແລະ ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ນິລະມິດສ້າງສັດປ່າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ແລະ ສັດບ້ານຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ແລະ ສັດຢ່າງຍ້າຍເລືອຄານຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຕາມຊະນິດຂອງມັນ; ແລະ ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ຊົມສິ່ງທີ່ໄດ້ນິລະມິດສ້າງຂຶ້ນມາແລ້ວກໍພໍໃຈ.

26 ແລະ ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ກ່າວກັບ ິພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງໄດ້ຢູ່ກັບເຮົາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົານິລະມິດ ິສ້າງມະນຸດໃຫ້ເປັນ ິຮູບລັກສະນະໃຫ້ຄ້າຍຄືພວກເຮົາ, ຕາມລັກສະນະຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ. ແລະ ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ກ່າວວ່າ: ໃຫ້ພວກເຂົາ ິມີອຳນາດເໜືອປາໃນນ້ຳ, ແລະ ເໜືອນົກໃນອາກາດ, ແລະ ເໜືອສັດທັງໝົດ, ແລະ ເໜືອທັງ ແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ເໜືອສັດຢ່າງຍ້າຍເລືອຄານທຸກຊະນິດຢູ່ເທິງແຜ່ນ

ດິນໂລກ.

27 ແລະ ເຮົາ, ິພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ນິລະມິດສ້າງມະນຸດໃຫ້ເປັນຮູບລັກສະນະໃຫ້ຄ້າຍຄືເຮົາເອງ, ໃນຮູບລັກສະນະຂອງພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສ້າງ; ເຮົາໄດ້ສ້າງພວກເຂົາໃຫ້ເປັນຊາຍ ແລະ ຍິງ.

28 ແລະ ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ອວຍພອນພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງມີລູກດົກໃຫ້ ິແຜ່ຂະຫຍາຍຫລາຍ, ແລະ ເພີ່ມຫລາຍຂຶ້ນຈົນເຕັມແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ປົກຄອງມັນ, ແລະ ມີອຳນາດເໜືອປາໃນນ້ຳ, ແລະ ເໜືອນົກໃນອາກາດ, ສັດທຸກຊະນິດທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

29 ແລະ ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ກ່າວກັບມະນຸດວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໃຫ້ພຶດເປັນເມັດທຸກຊະນິດ, ຊຶ່ງມີຢູ່ຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຕົ້ນໄມ້ທັງໝົດ ແລະ ໝາກຂອງມັນແກ່ເຈົ້າເພື່ອເປັນ ິອາຫານ.

30 ແລະ ສຳລັບສັດປ່າຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ສຳລັບນົກຢູ່ໃນອາກາດ, ແລະ ສຳລັບສັດຢ່າງຍ້າຍເລືອຄານທຸກຊະນິດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ, ຊຶ່ງໃນການນີ້ເຮົາຈະໃຫ້ຫຍ້າກັບພຶດເປັນອາຫານ; ແລະ ກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ, ແມ່ນແຕ່ ດັ່ງທີ່ເຮົາກ່າວ.

31 ແລະ ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ຊົມທຸກໆສິ່ງທີ່ໄດ້ນິລະມິດສ້າງຂຶ້ນມາ, ແລະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ທຸກສິ່ງທີ່ໄດ້ນິລະມິດສ້າງຂຶ້ນມາແລ້ວກໍ ິພໍໃຈຫລາຍ; ແລະ ມີ້ຄົນຜ່ານໄປ ແລະ ມີ້ເຊົ້າຕ່າວມາ ນັ້ນແມ່ນມີ້ ິທິທິກ.

22 ກ ປຖກ 1:22-25; ອຣຮ 4:22-25.	ອຣຮ 4:26-27. ງ ປຖກ 1:28; ມຊ 5:1;	29 ກ ປຖກ 1:29-30; ອຣຮ 4:29-30.
26 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຂ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ. ຄ ປຖກ 1:26-27; ມຊ 6:8-10;	27 ກ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ. 28 ກ ມຊ 5:2.	31 ກ ປຖກ 1:31; ຄພ 59:16-20. ຂ ອພຍ 20:11; ອຣຮ 4:31.

ບົດທີ 3

(ເດືອນມິຖຸນາ-ເດືອນຕຸລາ 1830)

ພຣະເຈົ້າສ້າງທຸກສິ່ງທັງປວງທາງວິນຍານກ່ອນມັນຈະເປັນຢູ່ທາງທຳມະຊາດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ—ພຣະອົງສ້າງຜູ້ຊາຍ, ເນື້ອທັງຄົນທຳອິດ, ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ—ຜູ້ຍິງເປັນຜູ້ຊ່ວຍຂູ່ທີ່ເພາະສົມສຳລັບຜູ້ຊາຍ.

1 ຟ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກຈຶ່ງສຳເລັດເສັດສິ້ນດັ່ງນັ້ນ, ແລະ ະໄພພົນທັງປວງຂອງມັນ.

2 ແລະ ໃນມື້ທີ່ເຈັດ ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ຢຸດວຽກງານຂອງເຮົາ, ແລະ ທຸກສິ່ງທັງປວງທີ່ເຮົາໄດ້ນິລະມິດສ້າງ; ແລະ ເຮົາໄດ້ພັກຜ່ອນໃນ ະມື້ທີ່ເຈັດຈາກວຽກງານຂອງເຮົາ, ແລະ ໄດ້ສຳເລັດທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ນິລະມິດສ້າງ, ແລະ ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ຊົມສິ່ງທີ່ໄດ້ນິລະມິດສ້າງຂຶ້ນມາແລ້ວກໍພໍໃຈ;

3 ແລະ ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ ັອວຍພອນມື້ທີ່ເຈັດ, ແລະ ໄດ້ຊຳລະມັນໃຫ້ບໍລິສຸດ; ເພາະຮອດມື້ນີ້ທີ່ເຮົາໄດ້ສຳເລັດການນິລະມິດສ້າງ ແລະ ຢຸດ ະວຽກງານທັງສິ້ນຊຶ່ງເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ນິລະມິດສ້າງ ແລະ ເຮັດຂຶ້ນມາ.

4 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນລຳດັບການສ້າງຟ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, ເມື່ອມັນຖືກນິລະມິດສ້າງ, ໃນມື້ທີ່ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນ

ເຈົ້າ, ໄດ້ເຮັດຟ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ,

5 ແລະ ຕົ້ນໄມ້ທຸກຊະນິດຢູ່ໃນທົ່ງ ັກ່ອນມັນຢູ່ໃນພື້ນດິນ, ແລະ ພືດພັນທຸກຊະນິດຢູ່ໃນທົ່ງກ່ອນມັນຈະເຕີບໂຕຂຶ້ນ. ເພາະວ່າເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ ະສ້າງທຸກສິ່ງທັງປວງ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກ່າວມານັ້ນ, ັທາງວິນຍານກ່ອນມັນຈະເປັນຢູ່ທາງທຳມະຊາດຢູ່ເທິງຜືນແຜ່ນດິນໂລກ. ເພາະວ່າເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຜົນຕົກລົງມາເທິງຜືນແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະ ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ ະສ້າງລູກຫລານມະນຸດທັງປວງໄວ້; ແລະ ຍັງບໍ່ມີມະນຸດຈັກຄົນທຳມາຫາກິນຢູ່ເທິງ ັແຜ່ນດິນໂລກເທື່ອ; ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ ະສ້າງພວກເຂົາຢູ່ໃນ ະສະຫວັນ; ແລະ ຍັງບໍ່ມີເນື້ອໜັງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ທັງໃນນ້ຳ, ແລະ ທັງໃນອາກາດກໍບໍ່ມີ;

6 ແຕ່ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ກ່າວ, ແລະ ມີ ັພອກລອຍຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພື້ນດິນຊຸ່ມຊື່ນທົ່ວໄປ.

7 ແລະ ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ກໍເອົາ ັຂີ້ດິນແຕ່ພື້ນດິນມາປັ້ນເປັນຜູ້ຊາຍ, ແລະ ໄດ້ເປົ່າລົມຫາຍໃຈໃສ່ຮູດັງຂອງລາວໃຫ້ມີຊີວິດ; ແລະ ະຮູບປັ້ນນັ້ນໄດ້ກາຍເປັນ ັຈິດວິນຍານທີ່ມີຊີວິດ, ເປັນເນື້ອໜັງຄົນ ັທຳອິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ເປັນຜູ້ຊາຍຄົນທຳອິດນຳອີກ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ທຸກສິ່ງທັງປວງເປັນຢູ່ແລ້ວກ່ອນຖືກນິລະມິດ

3 1 ກ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ.
ຂ ປຖກ 2:1;
ອຣຮ 5:1.
2 ກ ປຖກ 2:2-3;
ອຣຮ 5:2-3.
ຄມພ ພັກຜ່ອນ.
ຂ ຄມພ ວັນຊະບາໂຕ.
3 ກ ມຊຢ 13:19.
ຂ ອພຍ 31:14-15.
5 ກ ປຖກ 2:4-5;

ອຣຮ 5:4-5.
ຂ ມຊ 6:51.
ຄ ຄພ 29:31-34;
ອຣຮ 3:23.
ຄມພ ການສ້າງວິນຍານ.
ງ ຄມພ ວິນຍານ.
ຈ ປຖກ 2:5.
ສ ຄມພ ມະນຸດ—ມະນຸດ,
ລູກທາງວິນຍານຂອງ
ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ.

ຊ ຄມພ ສະຫວັນ.
6 ກ ປຖກ 2:6.
7 ກ ປຖກ 2:7;
ມຊ 4:25; 6:59;
ອຣຮ 5:7.
ຂ ຄມພ ອາດາມ.
ຄ ຄມພ ຈິດວິນຍານ.
ງ ມຊ 1:34.

ສ້າງຂຶ້ນມາ; ແຕ່ມັນໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນທາງວິນຍານ ແລະ ຖືກປະດິດຕາມຄຳຂອງເຮົາ.

8 ແລະ ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ສ້າງສວນແຫ່ງໜຶ່ງໃນ ອເດເນນຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກ, ແລະ ໄດ້ເອົາຊາຍຜູ້ທີ່ເຮົາບັນຂຶ້ນນັ້ນມາຢູ່.

9 ແລະ ຈາກພື້ນດິນ ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ບັນດານໃຫ້ມີຕົ້ນໄມ້ທຸກຊະນິດ, ໃນທຳມະຊາດ, ຊຶ່ງເປັນທີ່ເພິ່ງພໍໃຈໃນສາຍຕາຂອງມະນຸດ; ແລະ ມະນຸດສາມາດຫລຽວເຫັນມັນໄດ້. ແລະ ມັນກາຍເປັນຈິດວິນຍານທີ່ມີຊີວິດຄືກັນ. ເພາະວ່າມັນເປັນທາງວິນຍານໃນວັນເວລາທີ່ເຮົາໄດ້ສ້າງມັນ; ເພາະວ່າມັນຍັງຢູ່ໃນຂົງເຂດຂຶ້ງໃນນັ້ນເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ສ້າງມັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ທຸກສິ່ງທັງປວງທີ່ເຮົາໄດ້ຕຽມໄວ້ເພື່ອໃຫ້ມະນຸດໃຊ້; ແລະ ມະນຸດໄດ້ເຫັນວ່າມັນດີສາລັບເປັນອາຫານ. ແລະ ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ປູກ ທີ່ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດນຳອີກໄວ້ໃນກາງສວນ, ແລະ ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຄວາມຮູ້ດີ ແລະ ຮູ້ຊົ່ວນຳອີກ.

10 ແລະ ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີແມ່ນ້ຳສາຍໜຶ່ງໄຫລອອກມາຈາກເອເດເນນເພື່ອຫົດນ້ຳສວນ; ແລະ ຈາກບ່ອນນັ້ນມັນໄດ້ແບ່ງອອກເປັນສີ່ ສາຍ.

11 ແລະ ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ເອີ້ນສາຍທີໜຶ່ງວ່າ ປີໂຊນ, ແລະ ມັນໄຫລອ້ອມດິນ ແດນຮາວີລາ, ບ່ອນທີ່ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ສ້າງບໍ່ຄຳໄວ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍ;

12 ແລະ ບໍ່ຄຳຂອງດິນ ແດນນັ້ນເປັນບໍ່

ຄຳຂຶ້ນດີ, ແລະ ຕົ້ນຢາງຫອມທີ່ມີຄຳສູງ ແລະ ແກ້ວປະເສີດໂກລາ.

13 ແລະ ແມ່ນ້ຳສາຍທີສອງຊື່ວ່າ ກິໂຮນ; ຊຶ່ງສາຍດັ່ງກ່າວໄຫລອ້ອມດິນ ແດນກູເຊ (ອີຕີໂອເປຍ).

14 ແລະ ແມ່ນ້ຳສາຍທີສາມຊື່ວ່າ ຕິກລິດ; ຊຶ່ງໄຫລຜ່ານດິນ ແດນອັດຊີເຣຍທາງຕາເວັນອອກ. ແລະ ແມ່ນ້ຳສາຍທີສີ່ຊື່ວ່າ ເອີພຣັດ.

15 ແລະ ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ເອົາຊາຍ, ແລະ ວາງລາວໄວ້ໃນສວນເອເດເນນ, ເພື່ອເຝົ້າຮັກສາ ແລະ ເບິ່ງແຍງມັນ.

16 ແລະ ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ສັ່ງລາວວ່າ: ເຈົ້າສາມາດກິນໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນໃນສວນຕາມໃຈຊອບ,

17 ແຕ່ເຈົ້າຈົ່ງຢາກິນໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຄວາມຮູ້ດີ ແລະ ຮູ້ຊົ່ວ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າສາມາດ ລືອກເພື່ອຕົວເອງ, ເພາະໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າແລ້ວ; ແຕ່ຈຳໄວ້ວ່າ ເຮົາຫ້າມເຈົ້າ, ເພາະໃນ ສິ່ງທີ່ເຈົ້າກິນໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນນັ້ນ ເຈົ້າຈະ ຕາຍຢ່າງແນ່ນອນ.

18 ແລະ ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ກ່າວກັບ ພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງເຮົາວ່າ ບໍ່ເປັນການສົມຄວນທີ່ຜູ້ຊາຍຕ້ອງຢູ່ໂດດດ່ຽວຢ່າງນີ້; ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈະສ້າງຜູ້ຊ່ວຍຊູທີ່ເໝາະສົມໃຫ້ລາວ.

19 ແລະ ຈາກພື້ນດິນ ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ບັນສັດທຸກຕົວໃນທັງ, ແລະ ນົກທຸກຕົວໃນອາກາດ; ແລະ ໄດ້ບັນຊາ

<p>8 ກ ຄມພ ເອເດເນນ. 9 ກ ຄມພ ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ. ຂ ປຖກ 2:9. 10 ກ ປຖກ 2:10. 17 ກ ມຊ 7:32.</p>	<p>ຄມພ ອຳເພີໃຈ. ຂ ອຣຮ 5:13. ຄ ປຖກ 2:17. ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງ ຮ່າງກາຍ; ມະຕະ,</p>	<p>ຄວາມເປັນມະຕະ. 18 ກ ຄມພ ອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ. ຂ ປຖກ 2:18; ອຣຮ 5:14.</p>
---	---	---

ມັນ ໃຫ້ມາຫາອາດາມ, ເພື່ອເບິ່ງວ່າລາວ ຈະເອີ້ນມັນຢ່າງໃດ; ແລະ ມັນເປັນຈິດວິນ ຍານທີ່ມີຊີວິດຢູ່ຄືກັນ; ເພາະວ່າເຮົາ, ພຣະ ເຈົ້າ, ໄດ້ເປົ່າລົມຫາຍໃຈໃສ່ມັນໃຫ້ມີຊີວິດ, ແລະ ໄດ້ບັນຊາວ່າອັນໃດກໍຕາມທີ່ອາດາມ ເອີ້ນສັດທຸກຊະນິດທີ່ມີຊີວິດເຫລົ່ານັ້ນ, ນັ້ນ ຈະເປັນຊື່ຂອງມັນ.

20 ແລະ ອາດາມ ໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ສັດລ້ຽງ, ແລະ ນົກໃນອາກາດ, ແລະ ໃຫ້ສັດປ່າທັງ ໝົດຢູ່ໃນທັງ; ແຕ່ສໍາລັບອາດາມ, ບໍ່ມີສັດ ໂຕໃດເລີຍເປັນຜູ້ຊ່ວຍຊູທີ່ເໝາະສົມແກ່ ລາວ.

21 ແລະ ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ ເຮັດໃຫ້ອາດາມນອນຫລັບ; ແລະ ລາວໄດ້ ນອນຫລັບສະໜິດ, ແລະ ເຮົາໄດ້ເອົາກະ ດູກຂ້າງຊືກໜຶ່ງຂອງລາວອອກມາ ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເນື້ອໜັງຈອດຕິດກັນດັ່ງເດີມ;

22 ແລະ ກະດູກຂ້າງຊື່ງເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ເອົາມາຈາກຜູ້ຊາຍ, ມາສ້າງ ເປັນ ັ້ຜູ້ຍິງ, ແລະ ນໍາ ນາງ ມາ ມອບ ໃຫ້ ລາວ.

23 ແລະ ອາດາມ ໄດ້ກ່າວ ວ່າ: ຕອນ ນີ້ ເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າ ກະດູກຂອງນາງມາຈາກກະ ດູກຂອງເຮົາ, ແລະ ັ້ເນື້ອໜັງຂອງນາງມາ ຈາກເນື້ອໜັງຂອງເຮົາ; ນາງຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ຜູ້ຍິງ, ເພາະວ່ານາງມາຈາກຜູ້ຊາຍ.

24 ສະນັ້ນ ຜູ້ຊາຍຈຶ່ງຈາກພໍ່ແມ່ ແລະ ໄປ ັ້ຕິດພັນຢູ່ກັບເມຍຂອງຕົນ; ແລະ ພວກ ເຂົາທັງສອງກໍກາຍ ັ້ເປັນໜຶ່ງ.

25 ແລະ ພວກເຂົາທັງ ສອງ ໄດ້ ເປືອຍ ກາຍຢູ່, ຜູ້ຊາຍ ແລະ ເມຍຂອງລາວ, ແຕ່ ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ສຶກລະອາຍກັນເລີຍ.

ບົດທີ 4

(ເດືອນມິຖຸນາ-ເດືອນຕຸລາ 1830)

ວິທີທີ່ຊາຕານ ໄດ້ກາຍເປັນມານ—ມັນ ລ້ ລວງ ເອວາ—ອາດາມ ແລະ ເອວາ ຕົກ, ແລະ ຄວາມຕາຍເຂົ້າມາສູ່ໂລກ.

1 ແລະ ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ ກ່າວກັບ ໂມເຊ ວ່າ: ັ້ຊາຕານ ຜູ້ນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ ເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃນນາມຂອງພຣະອົງດຽວທີ່ຖື ກໍາເນີດຂອງເຮົາ, ຄືຄົນດຽວກັນນັ້ນຊຶ່ງດໍາ ລົງຢູ່ ັ້ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ແລະ ມັນໄດ້ມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ເຮົາ, ໂດຍກ່າວວ່າ—ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພຣະອົງ ຢູ່ນີ້ເດ, ຂໍ ຈົ່ງສັ່ງຂ້າພຣະອົງໄປເຖິດ, ຂ້າ ພຣະອົງ ຈະ ເປັນບຸດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຂ້າພຣະອົງຈະໄຖ່ມະນຸດຊາດທຸກຄົນ, ຈົນ ວ່າຈິດວິນຍານໜຶ່ງກໍຈະບໍ່ເສຍໄປ, ແລະ ັ້ຂ້າພຣະອົງ ຈະ ເຮັດ ແນວນັ້ນ ແທ້ໆ; ດັ່ງ ນັ້ນຈົ່ງມອບກຽດຕິຍົດຂອງພຣະອົງໃຫ້ຂ້າ ພຣະອົງເຖິດ.

2 ແຕ່, ຈົ່ງເບິ່ງ, ັ້ບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງ ເປັນທີ່ຮັກ ແລະ ທີ່ ັ້ເລືອກໄວ້ແລ້ວຂອງເຮົາ ຕັ້ງ ແຕ່ຕົ້ນ, ໄດ້ກ່າວກັບ ເຮົາ ວ່າ—ພຣະ ບິດາເອີຍ, ຂໍໃຫ້ ັ້ເປັນໄປຕາມພຣະປະສົງ ຂອງພຣະອົງເທີ້ນ, ແລະ ຂໍໃຫ້ ັ້ລັດສະໝີ ພາບເປັນຂອງພຣະອົງຕະຫລອດການ.

<p>22 ກ ຄມພ ຜູ້ຍິງ, ກຸ່ມຜູ້ຍິງ; ເອວາ.</p> <p>23 ກ ປຖກ 2:23; ອຣຮ 5:17.</p> <p>24 ກ ປຖກ 2:24; ຄພ 42:22; 49:15-16; ອຣຮ 5:17-18.</p> <p>ຂ ຄມພ ແຕ່ງງານ,</p>	<p>ການແຕ່ງງານ.</p> <p>4 1 ກ ຄມພ ມານ. ຂ ຄພ 29:36-37. ຄ ອຊຢ 14:12-15.</p> <p>2 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຂ ມຊ 7:39; ອຣຮ 3:27.</p> <p>ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ,</p>	<p>ການແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ.</p> <p>ຄ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ ພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າ ອົງເປັນພຣະບິດາ.</p> <p>ງ ລກ 22:42.</p> <p>ຈ ຄມພ ລັດສະໝີພາບ.</p>
--	--	--

3 ດັ່ງນັ້ນ, ເພາະວ່າຊາຕານໄດ້ ກະບົດຕໍ່ເຮົາ, ແລະ ໄດ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈະທຳລາຍ ອຳເພີໃຈຂອງມະນຸດ, ຊຶ່ງ ເຮົາ, ອົງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ມອບໃຫ້ມັນ, ແລະ ວ່າຈະ ໃຫ້ເຮົາມອບອຳນາດຂອງເຮົາເອງໃຫ້ມັນ ນຳອີກ; ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະອົງດຽວທີ່ ຖືກຳເນີດຂອງເຮົາ, ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ມັນ ຖືກ ິໂຍນລົງໄປ;

4 ແລະ ມັນ ໄດ້ກາຍ ເປັນ ຊາຕານ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນ ແຕ່ ເປັນ ມານ, ບິດາ ຂອງ ັຄວາມ ຕົວະທັງ ປວງ, ທີ່ ຈະ ຫລອກລວງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມະນຸດຕາບອດ, ແລະ ທີ່ຈະ ນຳພາພວກເຂົາໄປເປັນທາດຕາມຄວາມ ປະສົງຂອງມັນ, ແມ່ນ ແຕ່ຫລາຍ ຕໍ່ຫລາຍ ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງເຮົາ.

5 ແລະ ບັດນີ້ ຈຶ່ງເປັນສັດທີ່ມີ ັເລ່ຫລ່ຽມ ຫລາຍກວ່າສັດອື່ນໃດໃນທັງ ຊຶ່ງເຮົາ, ອົງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາ.

6 ແລະ ຊາຕານໄດ້ເອົາມັນໃສ່ໄວ້ໃນຫົວ ໃຈຂອງຈູ, (ເພາະມັນໄດ້ດຶງຫລາຍຄົນໃຫ້ ຕິດຕາມມັນໄປ,) ແລະ ມັນໄດ້ພະຍາຍາມ ລໍ້ລວງ ັເວວນຳອີກ, ເພາະວ່າມັນບໍ່ຮູ້ຈັກ ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈຶ່ງ ສະແຫວງຫາທີ່ຈະທຳລາຍໂລກ.

7 ແລະ ມັນໄດ້ກ່າວກັບຜູ້ຍິງວ່າ: ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວບໍ່ວ່າ—ບໍ່ໃຫ້ເຈົ້າ ກິນໝາກໄມ້ ໃດໆ ຢູ່ ໃນ ັສວນນີ້? (ແລະ ມັນໄດ້ກ່າວດ້ວຍປາກຂອງຈູ.)

8 ແລະ ຜູ້ຍິງໄດ້ກ່າວກັບຈູວ່າ: ໝາກໄມ້ ທຸກກິນຢູ່ໃນສວນນີ້ ພວກເຮົາກິນໄດ້ໝົດ;

9 ເວັ້ນ ໄວ້ ແຕ່ໝາກໄມ້ ໃນ ຕົ້ນທີ່ຢູ່ກາງ ສວນ, ພຣະເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວວ່າ—ບໍ່ໃຫ້ກິນ ມັນ, ແມ່ນແຕ່ແຕະຕ້ອງມັນເປັນເດັດຂາດ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຈະຕາຍ.

10 ແລະ ຈູໄດ້ກ່າວກັບຜູ້ຍິງວ່າ: ເຈົ້າຈະບໍ່ ຕາຍດອກ;

11 ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າກິນ ໝາກໄມ້ນັ້ນ ເມື່ອໃດ, ັຕາຂອງພວກເຈົ້າ ກໍຈະຖືກເປີດເມື່ອນັ້ນ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈະ ກາຍ ເປັນ ເໝືອນ ດັ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ັຮູ້ຈັກ ດີ ແລະ ຮູ້ຈັກຊົ່ວ.

12 ແລະ ເມື່ອຜູ້ຍິງ ເຫັນວ່າຕົ້ນ ໄມ້ນັ້ນ ງາມແທ້ໆ ແລະ ໝາກໄມ້ກໍເປັນຕາຢາກ ກິນອີ່ຫລີ, ທັງຄິດວ່າ ຖ້າຕົນສະຫລາດຂຶ້ນ ອີກກໍ ັຄົງດີຢ່າງ, ນາໆຈຶ່ງປິດເອົາໝາກໄມ້, ແລະ ໄດ້ ັກິນມັນ, ແລະ ໄດ້ເອົາໄປໃຫ້ຜົວ ຂອງຕົນຄືກັນ, ແລະ ລາວກໍໄດ້ກິນ.

13 ແລະ ຕາຂອງພວກເຂົາທັງສອງໄດ້ ຖືກເປີດ, ແລະ ພວກເຂົາຮູ້ວ່າພວກຕົນ ັເປືອຍກາຍ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາໄປ ໄມ້ມາຫຍິບເຂົ້າກັນ ເພື່ອປົກປິດຮ່າງກາຍ ຂອງຕົນເອງໄວ້.

14 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຂອງ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃນຂະນະທີ່ພວກ ເຂົາ ັຍາງຢູ່ໃນສວນ, ໃນມື້ທີ່ເຢັນ; ແລະ ອາດາມກັບເມຍຂອງລາວຈຶ່ງໄດ້ຫລົບ ລີ້ຊ່ອນຕົວເອງຈາກທີ່ປະທັບຂອງອົງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ໃນທ່າມກາງຕົ້ນໄມ້ທັງ ຫລາຍ.

15 ແລະ ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້

<p>3 ກ ຄມພ ກອງປະຊຸມ ໃນສະຫວັນ. ຂ ຄມພ ອຳເພີໃຈ. ຄ ຄພ 76:25-27. 4 ກ 2 ນພ 2:18; ຄພ 10:25. ຄມພ ຕົວະ; ຫລອກ</p>	<p>ລວງ, ການຫລອກລວງ, ຄວາມຫລອກລວງ. 5 ກ ປຖກ 3:1; ມຊຢ 16:3; ແອວ 12:4. 6 ກ ຄມພ ເອວາ. 7 ກ ຄມພ ເອເດນ.</p>	<p>11 ກ ປຖກ 3:3-6; ມຊ 5:10. ຂ ແອວ 12:31. 12 ກ ປຖກ 3:6. ຂ ຄມພ ການຕົກຂອງ ອາດາມ ແລະ ເອວາ. 13 ກ ປຖກ 2:25. 14 ກ ປຖກ 3:8.</p>
--	---	--

ເອີ້ນຫາອາດາມ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບລາວ ວ່າ: ເຈົ້າ ກໍໄປໃສ?

16 ແລະ ລາວ ໄດ້ກ່າວວ່າ: ຂ້ານ້ອຍໄດ້ ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນສວນ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍຢ້ານກົວ, ເພາະຂ້ານ້ອຍເຫັນວ່າ ຂ້ານ້ອຍເປືອຍກາຍ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ ຫລົບລີ້ຊ່ອນຕົວຢູ່.

17 ແລະ ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ອາດາມ ວ່າ: ໃຜ ບອກ ວ່າ ເຈົ້າ ເປືອຍກາຍ? ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າໄດ້ກິນໝາກໄມ້ທີ່ ເຮົາໄດ້ຫ້າມເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ກິນນັ້ນບໍ່? ຖ້າເປັນ ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈະ ກໍຕາຍຢ່າງແນ່ນອນ.

18 ແລະ ຜູ້ຊາຍໄດ້ກ່າວວ່າ: ຜູ້ຍິງທີ່ພຣະ ອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ຊົງບັນ ຊາໃຫ້ນາງຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍ, ໄດ້ໃຫ້ໝາກໄມ້ ຂອງຕົນນັ້ນແກ່ຂ້ານ້ອຍ ແລະ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ ກິນ.

19 ແລະ ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ ກ່າວກັບຜູ້ຍິງວ່າ: ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຮັດ ແນວນັ້ນ? ແລະ ຜູ້ຍິງໄດ້ກ່າວວ່າ: ງູໄດ້ ກໍລ້ວງຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກິນ.

20 ແລະ ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ ກ່າວກັບບູວ່າ: ດ້ວຍວ່າເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້ ເຈົ້າເທົ່ານັ້ນຈະຖືກ ກໍສາບແຊ່ງຫລາຍກວ່າ ໃນ ຈຳພວກສັດສາວາສິ່ງທັງປວງ, ແລະ ຫລາຍກວ່າສັດທັງຫລາຍຢູ່ໃນທັງ; ເຈົ້າຈະ ເລືອຄານ ໄປດ້ວຍທ້ອງ, ແລະ ຈະເອົາຂີ້ ດິນເປັນອາຫານຕະຫລອດວັນເວລາຂອງ ຊີວິດເຈົ້າ;

21 ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າກັບຜູ້ຍິງ ກຽດຊັງກັນ, ພົງພັນຂອງເຈົ້າ ແລະ ຂອງ ນາງ ຈະ ເປັນສັດຕູ ຄູ່ອາຄາດກັນ; ແລະ

ເຂົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ຫົວ ຂອງ ເຈົ້າ ພົກ ຊ້ຳ, ແລະ ເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ສົນໜ່ອງຂອງເຂົາ ພົກຊ້ຳ.

22 ກັບຜູ້ຍິງ, ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະເພີ່ມຄວາມລຳບາກ ເມື່ອເຈົ້າຫາກຖືພາ. ເຈົ້າຈະເບັ່ງລູກອອກ ມາ ຢ່າງເຈັບປວດເຫລືອລົ້ນ, ແລະ ເຖິງ ປານນັ້ນເຈົ້າກໍບໍ່ພົ້ນທີ່ຢາກໄດ້ຜົວມາຄອງ, ແລະ ລາວຈະປົກຄອງເໜືອເຈົ້າ.

23 ແລະ ກັບອາດາມ, ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ກ່າວວ່າ: ເພາະເຈົ້າໄດ້ຍິນ ຍອມພັງຄວາມເມຍ; ເຈົ້າຈຶ່ງກິນໝາກໄມ້ ທີ່ເຮົາໄດ້ສັ່ງຫ້າມ, ໂດຍກ່າວວ່າ—ຫ້າມບໍ່ ໃຫ້ເຈົ້າກິນ, ພື້ນດິນຈະຖືກສາບແຊ່ງເພາະ ສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດມາ; ໃນຄວາມໂສກເສົ້າ ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ວຽກໜັກ ເພື່ອ ຫາ ລ້ຽງ ທ້ອງ ຕະຫລອດວັນເວລາຂອງຊີວິດເຈົ້າ.

24 ທີ່ດິນຈະເກີດຫຍ້າ ແລະ ມີໝາມເຕັມ ໄປທົ່ວ, ແລະ ຕົວເຈົ້າຈະໄດ້ກິນພືດໃນທັງ ເປັນອາຫານ.

25 ເຈົ້າຈະເຮັດວຽກຍາກຈົນ ກໍເຫືອໂຫລ ຍ້ອຍອອກມາເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ດິນເກີດຜົນ ພຽງພໍລ້ຽງຊີວິດເຈົ້າ, ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະຄືນ ໄປສູ່ບ່ອນທີ່ເຈົ້າຖືກສ້າງຂຶ້ນມາ—ເພາະ ເຈົ້າຈະຕາຍຢ່າງແນ່ນອນ—ເພາະວ່າຈາກ ດິນເຮົາໄດ້ນຳເຈົ້າອອກມາ: ເພາະວ່າເຈົ້າ ຖືກສ້າງມາແຕ່ ະດິນ, ແລະ ເຈົ້າຈະຄືນໄປ ເປັນດິນອີກ.

26 ແລະ ອາດາມໄດ້ເອີ້ນເມຍຂອງລາວ ວ່າ ເອວາ, ເພາະ ວ່າ ນາງ ເປັນ ມານດາ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທັງໝົດ; ເພາະວ່າເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ເອີ້ນຜູ້ຍິງຄົນທຳ

<p>15 ກ ປຖກ 3:9. 17 ກ ມຊ 3:17. 19 ກ ປຖກ 3:13; ມຊຢ 16:3.</p>	<p>20 ກ ປຖກ 3:13-15. 22 ກ ປຖກ 3:16. 25 ກ ປຖກ 3:17-19. ຄມພ ການຕົກຂອງ</p>	<p>ອາດາມ ແລະ ເອວາ. ຂ ປຖກ 2:7; ມຊ 6:59; ອຣຣ 5:7.</p>
--	--	--

ອິດຂອງຜູ້ຍິງທັງປວງ, ຊຶ່ງມີ ນຳຢາງຫລວງ ຫລາຍ.

27 ກັບ ອາດາມ, ແລະ ກັບ ເມຍ ຂອງ ລາວ, ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ເຮັດ ເສື້ອໜັງສັດໃຫ້ພວກເຂົາ ນຸ່ງ.

28 ແລະ ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ ກ່າວກັບພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກກຳເນີດຂອງເຮົາ ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ມະນຸດໄດ້ກາຍເປັນເໝືອນ ດັ່ງຄົນໃນພວກເຮົາ ແລະ ທັງ ຮູ້ຈັກຄວາມ ດີ ແລະ ຮູ້ຈັກຄວາມຊົ່ວ; ແລະ ບັດນີ້ ຍ້ານ ວ່າລາວຈະຍື່ນມືຂອງລາວອອກໄປ ຮັບ ສ່ວນຈາກ ວິຕົນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດນຳອີກ, ແລະ ກິນ ແລະ ມີຊີວິດຢູ່ຕະຫລອດການ,

29 ສະນັ້ນ ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະ ສົ່ງລາວອອກໄປຈາກສວນ ມີເອເດນ, ເພື່ອ ໃຫ້ທຳມາຫາກິນຢູ່ໃນບ່ອນທີ່ລາວຖືກສ້າງ ຂຶ້ນມາ;

30 ເພາະດັ່ງທີ່ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມີຊີວິດຢູ່ສັນໃດ, ແມ່ນແຕ່ ນຳຖ້ອຍຄຳຂອງ ເຮົາຈະກັບຄືນມາແບບໄຮ່ຜົນບໍ່ໄດ້ສັນນັ້ນ ເພາະດັ່ງທີ່ມັນອອກໄປຈາກປາກຂອງເຮົາ ມັນຈະສຳເລັດຜົນດັ່ງນັ້ນ.

31 ສະນັ້ນເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຂັບໄລ່ຊາຍຜູ້ນັ້ນ ອອກໄປ, ແລະ ເຮົາໄດ້ເອົາ ນຳທູດມາເຝົ້າ ສວນເອເດນຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກ, ແລະ ມີດາບທີ່ມີແປວໄຟແກວ່ງໄປມາທົ່ວທຸກທິດ ເພື່ອຮັກສາເສັ້ນທາງຂອງຕົນ ໄມ້ແຫ່ງຊີ ວິດ.

32 (ແລະ ມີເປັນຖ້ອຍຄຳທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວ

ກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂມເຊ, ແລະ ມັນເປັນ ຄວາມຈິງແມ່ນແຕ່ດັ່ງທີ່ເຮົາປະສົງ; ແລະ ເຮົາໄດ້ກ່າວມັນກັບເຈົ້າ. ຈົ່ງເບິ່ງວ່າເຈົ້າຈະ ບໍ່ໃຫ້ມະນຸດຄົນໃດເຫັນ, ຈົນກວ່າເຮົາບັນ ຊາເຈົ້າ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຄົນທີ່ເຊື່ອ. ອາແມນ.)

ບົດທີ 5

(ເດືອນມິຖຸນາ-ເດືອນຕຸລາ 1830)

ອາດາມ ແລະ ເອວາ ເກີດລູກ—ອາດາມ ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ ແລະ ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ— ກາອິນ ແລະ ອາເບັນໄດ້ເກີດມາ—ກາອິນ ກະບົດ, ຮັກຊາຕານຫລາຍກວ່າພຣະເຈົ້າ, ແລະ ກາຍເປັນບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ— ການຂ້າພັນ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແຜ່ຂະ ຫຍາຍອອກໄປທົ່ວ—ພຣະກິດຕິຄຸນຖືກສົ່ງ ສອນຕັ້ງແຕ່ເກີນ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ ຈາກເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ຂັບໄລ່ ພວກເຂົາອອກໄປແລ້ວ, ອາດາມໄດ້ເລີ່ມ ເຮັດໄຮ່ໂຖນາ, ແລະ ມີ ນຳອຳນາດປົກຄອງ ເໜືອ ສັດທັງ ປວງ ໃນ ທັງ, ແລະ ໄດ້ເຮັດ ວຽກງານຈົນເທື່ອໄຫລຍ້ອຍອອກມາ, ດັ່ງທີ່ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາລາວ. ແລະ ເອວາ, ເມຍຂອງລາວກໍຄືກັນ, ໄດ້ທຳງານ ກັບລາວ.

2 ແລະ ອາດາມໄດ້ສົມສູ່ຢູ່ກັບເມຍຂອງ ລາວ, ແລະ ນາງກໍໄດ້ ນຳເກີດລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວ ນຳຫລາຍຄົນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້

26 ກ ມຊ 1:34; 6:9.
27 ກ ຄມພ ຮຽບຮ້ອຍ, ຄວາມຮຽບຮ້ອຍ.
28 ກ ປຖກ 3:22.
ຄມພ ມະນຸດ—ມະນຸດ, ສັກກະຍະພາບທີ່ຈະ ກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະ ບິດາເທິງສະຫວັນ.

ຂ ຄມພ ຄວາມຮູ້.
ຄ ແອວ 42:4-5.
ງ ປຖກ 2:9;
1 ນຟ 11:25;
ມຊ 3:9.
ຄມພ ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ.
29 ກ ຄມພ ເອເດນ.
30 ກ 1 ກສ 8:56;

ຄພ 1:38.
31 ກ ແອວ 42:3.
ຄມພ ເຄຣູບິມ.
5 1 ກ ມຊ 2:26.
2 ກ ປຖກ 5:4.
ຂ ຄພ 138:39.
ຄ ປຖກ 1:28;
ມຊ 2:28.

ເລີ່ມຂະຫຍາຍເຜົ່າພັນ ແລະ ເພີ່ມທະວີຈົນ ເຕັມແຜ່ນດິນໂລກ.

3 ແລະ ນັບ ແຕ່ ເວລານັ້ນ ມາ, ພວກລູກ ຊາຍ ແລະ ພວກ ລູກສາວ ຂອງ ອາດາມ ໄດ້ ເລີ່ມ ແຍກ ໄປ ເປັນ ຄູ່ໆ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ, ແລະ ເຮັດ ໄຮ່ ໄຖ ນາ, ແລະ ລົງ ຝູງ ສັດ, ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກ ສາວຫລາຍຄົນນຳອີກ.

4 ແລະ ອາດາມ ແລະ ເອວາ, ເມຍຂອງ ລາວ, ໄດ້ ເອີ້ນ ຫາ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຍິນສຸລະສຽງ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ມາ ຈາກ ທາງ ສວນ "ເອເດນ, ກ່າວ ກັບ ພວກເຂົາ, ແລະ ພວກ ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຫັນພຣະອົງ; ເພາະວ່າພວກເຂົາ ຖືກກັນໄວ້ຈາກ ສີ່ປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ.

5 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປະທານ ພຣະ ບັນ ຍັດໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະ "ນະມັດ ສະການ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວນຖວາຍ ລູກສັດ ສິ່ງ ທີ່ ບໍ່ ຈາກ ຝູງ ສັດ ຂອງ ພວກເຂົາ, ເພື່ອ ເປັນ ເຄື່ອງ ບູຊາ ແດ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ. ແລະ ອາດາມ ໄດ້ "ເຊື່ອ ພັງ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.

6 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ຫລາຍ ມື້ ຜ່ານ ໄປ "ທູດ ອົງ ໜຶ່ງ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ມາ ປະກົດ ຕໍ່ ອາດາມ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ: ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ

ສຳຖວາຍ ເຄື່ອງ ບູຊາ ແດ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ? ແລະ ອາດາມ ໄດ້ ຕອບ ເພິ່ນ ວ່າ: ຂ້ານ້ອຍ ບໍ່ ຮູ້, ນອກ ຈາກ ແຕ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ບັນ ຊາ ຂ້ານ້ອຍ.

7 ແລະ ແລ້ວ ທູດ ໄດ້ ກ່າວ ມີ ຄວາມ ວ່າ: ສິ່ງ ນີ້ ເປັນ "ແບບ ຂອງ ສະ ສາຍ ສະ ລະ ຂອງ ພຣະ ອົງ ດຽວ ທີ່ ຖື ກຳ ເນີດ ຈາກ ພຣະ ບິດາ, ຊຶ່ງ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ "ພຣະ ຄຸນ ແລະ ຄວາມ ຈິງ.

8 ດັ່ງ ນັ້ນ, ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ກະ ທຳ ທັງ ໝົດ ທີ່ ເຈົ້າ ກະ ທຳ ໃນ "ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ບຸດ, ແລະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ສຳ ບັບ ໃຈ ແລະ "ຮັອ ຫາ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ບຸດ ຕະ ຫລອດ ໄປ.

9 ແລະ ໃນ ມື້ ນັ້ນ "ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍລິ ສຸດ ໄດ້ ສະ ເດັດ ລົງ ມາ ເທິງ ອາດາມ, ຊຶ່ງ ເປັນ ພະ ຍານ ເຖິງ ພຣະ ບິດາ ແລະ ພຣະ ບຸດ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ: ເຮົາ ຄື ສະ ພຣະ ອົງ ດຽວ ທີ່ ຖື ກຳ ເນີດ ຈາກ ພຣະ ບິດາ ຕັ້ງ ແຕ່ ຕົ້ນ, ນັບ ແຕ່ ນີ້ ເປັນ ຕົ້ນ ໄປ ແລະ ຕະ ຫລອດ ການ, ວ່າ ດັ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ ໄດ້ "ຕົກ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຖືກ ັໄຖ່, ແລະ ມະ ນຸດ ຊາດ ທັງ ປວງ, ແມ່ນ ແຕ່ ຫລາຍ ເທົ່າ ທີ່ ຈະ ປາດ ຖະ ຫາ.

10 ແລະ ໃນ ມື້ ນັ້ນ ອາດາມ ໄດ້ ຖວາຍ ພຣະ ພອນ ແດ່ ພຣະ ເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ "ເຕັມ ປຽມ, ແລະ ໄດ້ ເລີ່ມ ສຳ ທຳ ນາຍ ກ່ຽວ ກັບ ຄອບ ຄົວ ທັງ ປວງ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ໂດຍ ກ່າວ

3 ກ ມຊ 5:28.
4 ກ ຄມພ ເອເດນ.
ຂ ແອວ 42:9.
5 ກ ຄມພ ນະມັດສະການ.
ຂ ອພຍ 13:12-13;
ຈບຊ 18:17; ມຊຢ 2:3.
ຄມພ ລູກກົກ.
ຄ ຄມພ ເຊື່ອພັງ, ການ ເຊື່ອພັງ, ພັງຄວາມ.
6 ກ ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ.
ຂ ຄມພ ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ.
7 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—

ຮູບແບບ ຫລື ເຄື່ອງ ໝາຍເຖິງພຣະຄຣິດ.
ຂ ແອວ 34:10-15.
ຄມພ ເລືອດ, ໂລຫິດ.
ຄ ມຊ 1:6, 32.
ຄມພ ພຣະຄຸນ.
8 ກ 2 ນພ 31:21.
ຂ ມຊ 6:57.
ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.
ຄ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.
9 ກ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ;

ອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ.
ຄ ຄມພ ການຕົກຂອງ ອາດາມ ແລະ ເອວາ;
ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ.
ງ ມຊຢ 27:24-26;
ຄຍ 93:38; ຫຼຸຊ 1:3.
ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່; ແຜນແຫ່ງການໄຖ່.
10 ກ ຄມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດ ຈາກພຣະເຈົ້າ.
ຂ ຄພ 107:41-56.
ຄມພ ທຳນາຍ, ການ ທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ.

ວ່າ: ຂໍພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຈົ່ງພຣະກະເສີມສຳລານເຖິດ, ເພາະ ເປັນ ຍ້ອນການລ່ວງລະເມີດຂອງຂ້າພຣະອົງ, ຂ້າພຣະອົງຈົ່ງມີຄວາມເຂົ້າໃຈ, ແລະ ໃນຊີວິດນີ້ຂ້າພຣະອົງຈະມີ ຄວາມສຸກ, ແລະ ໃນ ວິໄນ້ອທັງຂ້າພຣະອົງຈະໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າອີກ.

11 ແລະ ິເອວາ, ເມຍຂອງລາວ, ໄດ້ຍິນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດ ແລະ ໄດ້ຍິນດີ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນເພາະການລ່ວງລະເມີດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ພວກ ເຮົາ ຄົງ ບໍ່ມີ ະພົງພັນ, ແລະ ຄົງບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວ, ແລະ ຄວາມສຸກຂອງການໄຖ່, ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນຂຶ້ງພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອຟັງ.

12 ແລະ ອາດາມກັບເອວາໄດ້ຖວາຍບາລະມີແດ່ພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເລື່ອງທັງໝົດ ເປັນທີ່ ຮູ້ຈັກແກ່ພວກລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຂອງພວກເຂົາ.

13 ແລະ ັຊາຕານໄດ້ມາໃນທ່າມກາງພວກເຂົາ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ເຮົາຄືບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ມັນໄດ້ບັນຊາພວກເຂົາ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຢ່າ ະເຊື່ອ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອ, ແລະ ພວກເຂົາ ັຮັກຊາຕານຫລາຍກວ່າພຣະເຈົ້າ. ແລະ ນັບຈາກເວລານັ້ນ ເປັນຕົ້ນມາ ມະນຸດໄດ້ເລີ່ມມີ ັກາມມະລົມ, ຕັນຫາໜ້າມືດ, ແລະ ຕ່ຳຊ້າ.

14 ແລະ ອົງ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ເອີ້ນມະນຸດໃນທຸກທິນທຸກແຫ່ງ ໂດຍ ັພຣະວິນ

ຍານບໍລິສຸດ ແລະ ໄດ້ບັນຊາພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາຄວນກັບໃຈ;

15 ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ ະເຊື່ອໃນພຣະບຸດ, ແລະ ກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກເຂົາ, ຈະ ະລອດ; ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະບຸດ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກເຂົາ, ຈະ ະອັບປະໂຫຍດ; ແລະ ພຣະຄຳ ໄດ້ອອກໄປ ຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຄຳສັ່ງທີ່ໜັກແໜ້ນ; ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈຶ່ງຕ້ອງເກີດສຳເລັດຜົນ.

16 ແລະ ອາດາມກັບ ເອວາ, ເມຍຂອງລາວ, ບໍ່ໄດ້ຢຸດເອີ້ນ ຫາ ພຣະເຈົ້າ. ແລະ ອາດາມ ໄດ້ ສົມ ສູ່ ຢູ່ກັບ ເອວາ ເມຍຂອງລາວ, ແລະ ນາງກໍໄດ້ຖືພາ ແລະ ເກີດລູກຊາຍຊື່ວ່າ ັກາອິນ, ແລະ ໄດ້ກ່າວວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລູກຊາຍຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈະບໍ່ປະຕິເສດພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ັກາອິນບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືຜູ້ໃດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງຮູ້ຈັກພຣະອົງ?

17 ແລະ ນາງໄດ້ຖືພາອີກ ແລະ ໄດ້ເກີດນ້ອງຊາຍຂອງລາວຊື່ວ່າ ັອາເບັນ. ແລະ ອາເບັນໄດ້ ະເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ອາເບັນເປັນຄົນລ້ຽງຜູງແກະ, ແຕ່ກາອິນເປັນພໍ່ນາ.

18 ແລະ ັກາ ອິນ ັຮັກ ຊາຕານ ຫລາຍກວ່າພຣະເຈົ້າ. ແລະ ຊາຕານ ໄດ້ບັນຊາລາວ, ໂດຍ ັກ່າວ ວ່າ: ັຈົ່ງ ະຖວາຍ ເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

<p>10 ຄ ຄມພ ຊື່ນຊົມ, ຄວາມຊື່ນຊົມ. ໑ ໂຢບ 19:26; 2 ນຟ 9:4.</p> <p>11 ກ ຄມພ ເອວາ. ຂ 2 ນຟ 2:22-23.</p> <p>12 ກ ພບຍ 4:9.</p> <p>13 ກ ຄມພ ມານ. ຂ ຄມພ ບໍ່ເຊື່ອຖື,</p>	<p>ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື. ຄ ມຊ 6:15. ໑ ຄມພ ກາມມະລົມ; ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ. 14 ກ ຢຮ 14:16-18, 26. 15 ກ ຄມພ ເຊື່ອ, ຄວາມເຊື່ອ. ຂ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ. ຄ ຄພ 42:60.</p>	<p>ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ. 16 ກ ປຖກ 4:1-2. ຄມພ ັກາອິນ. 17 ກ ຄມພ ັອາເບັນ. ຂ ຮຮ 11:4. 18 ກ ຄພ 10:20-21. ຂ ຄພ 132:8-11.</p>
---	---	--

19 ແລະ ຕາມຄວາມສົມຄວນຂອງເວລາ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກາອິນໄດ້ເອົາ ຜົນລະປູກມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

20 ແລະ ອາເບັນ, ລາວກໍໄດ້ເອົາລູກແກະ ເຖິກຫົວປີໂຕໜຶ່ງໃນຝູງຂອງລາວມາຂ້າ, ແລະ ເອົາເນື້ອສ່ວນທີ່ດີທີ່ສຸດມາຖວາຍ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງພໍພຣະໄທກັບອາເບັນ, ແລະ ກັບ "ເຄື່ອງຖວາຍຂອງລາວ;

21 ແຕ່ ກັບ ກາອິນ, ແລະ ກັບ "ເຄື່ອງ ຖວາຍຂອງລາວ, ພຣະອົງບໍ່ພໍພຣະໄທນຳ. ບັດນີ້ ຊາຕານໄດ້ຮູ້ເຖິງເລື່ອງນີ້, ແລະ ມີ ເຮັດໃຫ້ມັນພໍໃຈຫລາຍ. ແລະ ກາອິນຈຶ່ງ ຄຽດແຄ້ນ, ແລະ ໜ້າບູດບັ້ງ.

22 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບກາອິນວ່າ: ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຄຽດແຄ້ນ? ເປັນ ຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງໜ້າບູດບັ້ງ?

23 ຖ້າຫາກເຈົ້າເຮັດໃນສິ່ງທີ່ດີ ແລ້ວເຈົ້າ ຈະຖືກ "ຮັບໄວ້. ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າເຮັດ ໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ດີ, ແລ້ວບາບກໍຢູ່ທີ່ປະຕູ, ແລະ ຊາຕານປາດຖະໜາທີ່ຈະໄດ້ເຈົ້າ; ແລະ ຍົກເວັ້ນແຕ່ເຈົ້າຈະເຊື່ອຟັງບັນຍັດຂອງ ເຮົາ, ເຮົາຈະມອບເຈົ້າໃຫ້ມັນ, ແລະ ຈະ ເກີດກັບເຈົ້າຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງ ມັນ. ແລະ ເຈົ້າຈະບົກຄອງເໝືອມັນ;

24 ເພາະນັບແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ເຈົ້າຈະຖືກເອີ້ນວ່າບິດາແຫ່ງຄວາມຕົວະ ຂອງມັນ; ເຈົ້າຈະຖືກເອີ້ນວ່າ "ຜູ້ຈົບຫາຍ; ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ດຳລົງຢູ່ກ່ອນໂລກນີ້ ເຊັ່ນດຽວກັນ.

25 ແລະ ຈະມີການກ່າວໄວ້ໃນເວລາທີ່ ຈະມາເຖິງ—ວ່າ "ຄວາມໜ້າກຽດຊັງເຫລົ່ານີ້ ມີມາພັນບໍ່ແຕ່ກາອິນ; ເພາະວ່າລາວໄດ້ປະ

ຕິເສດຄຳແນະນຳອັນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ ຊຶ່ງມາ ຈາກພຣະເຈົ້າ; ແລະ ນີ້ເປັນການສາບແຂ່ງ ຊຶ່ງເຮົາຈະມອບໃຫ້ເຈົ້າ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ເຈົ້າ ຈະກັບໃຈ.

26 ແລະ ກາອິນໄດ້ຄຽດແຄ້ນ, ແລະ ບໍ່ ພັງສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ, ທັງບໍ່ພັງສຽງຂອງອາເບັນຄືກັນ, ນ້ອງຊາຍ ຂອງລາວ, ຜູ້ໄດ້ເດີນໄປໃນຄວາມສັກສິດ ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

27 ແລະ ອາດາມກັບເມຍຂອງລາວກໍມີ ຄວາມໂສກເສົ້າຫລາຍຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພາະກາອິນ ແລະ ອ້າຍ ນ້ອງຂອງລາວ.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກາອິນ ໄດ້ເອົາລູກສາວຂອງອ້າຍນ້ອງຂອງ ລາວມາເປັນເມຍ, ແລະ ພວກເຂົາ "ຮັກ ຊາຕານຫລາຍກວ່າພຣະເຈົ້າ.

29 ແລະ ຊາຕານໄດ້ກ່າວກັບກາອິນ ວ່າ: ຈົ່ງສາບານກັບຂ້າພະເຈົ້າໂດຍຄໍຂອງ ທ່ານ, ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານເປີດເຜີຍເລື່ອງ ນີ້ທ່ານຈະຕາຍ; ແລະ ໃຫ້ອ້າຍນ້ອງຂອງ ທ່ານສາບານດ້ວຍຫົວຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໂດຍພຣະເຈົ້າທີ່ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ວ່າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ເປີດເຜີຍເລື່ອງນີ້; ເພາະວ່າ ຖ້າຫາກພວກເຂົາເປີດເຜີຍ, ພວກເຂົາຈະ ຕາຍຢ່າງແນ່ນອນ; ແລະ ການນີ້ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ ບິດາຂອງທ່ານຮູ້ຈັກ; ແລະ ມື້ນີ້ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະມອບອາເບັນນ້ອງຊາຍຂອງທ່ານໃຫ້ ຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງທ່ານ.

30 ແລະ ຊາຕານໄດ້ສາບານກັບກາອິນ ວ່າ ມັນຈະເຮັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງລາວ. ແລະ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດໄດ້ເຮັດເປັນການລັບ.

<p>20 ກ ຄມພ ເຄື່ອງຖວາຍ; ເສຍສະລະ, ການ ເສຍສະລະ. 21 ກ ປຖກ 4:3-7.</p>	<p>23 ກ ປຖກ 4:7; ຄພ 52:15; 97:8. 24 ກ ຄມພ ບູດແຫ່ງ ຄວາມຈົບຫາຍ.</p>	<p>25 ກ ຮລມ 6:26-28. 28 ກ ມຊ 5:13.</p>
---	---	--

31 ແລະ ກາອິນ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ: ຂ້າ ພະເຈົ້າຄືເມຣັນຢາງແນ່ແທ້, ເຈົ້າແຫ່ງຄວາມລັບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າສາມາດ "ຄາດຕະກຳ ແລະ ຫາຜົນປະໂຫຍດ. ດັ່ງນັ້ນກາອິນຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ ເຈົ້າ ະເມຣັນ, ແລະ ລາວໄດ້ພາກພູມໃຈກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງລາວ.

32 ແລະ ກາອິນໄດ້ລົງໄປໃນທົ່ງ, ແລະ ກາອິນໄດ້ເວົ້າລົມກັບອາເບັນ, ນ້ອງຊາຍຂອງລາວ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຢູ່ໃນທົ່ງ, ກາອິນໄດ້ໂດດໃສ່ອາເບັນ, ນ້ອງຊາຍຂອງລາວ, ແລະ ໄດ້ຂ້າລາວເສຍ.

33 ແລະ ກາອິນໄດ້ "ພາກພູມໃຈກັບສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ເຮັດລົງໄປ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າເປັນອິດສະລະແລ້ວ; ຝູງສັດຂອງນ້ອງຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະຕົກຢູ່ໃນມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງແນ່ນອນ.

34 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບກາອິນວ່າ: ອາເບັນ, ນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າຢູ່ໃສ? ແລະ ລາວໄດ້ກ່າວວ່າ: ຂ້າພຣະອົງບໍ່ຮູ້. ຂ້າພຣະອົງເປັນ "ຄົນດູແລຮັກສານ້ອງຊາຍຂຶ້ນບໍ່?

35 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງລົງໄປ? ເລືອດຂອງນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າໄດ້ຟ້ອງຮ້ອງຂຶ້ນມາຫາເຮົາຈາກພື້ນດິນ.

36 ແລະ ບັດນີ້ເຈົ້າຈະຖືກສາບແຂ່ງຈາກແຜ່ນດິນບ່ອນທີ່ໄດ້ອຳປາກຮັບເອົາເລືອດຂອງນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າຈາກມືຂອງເຈົ້າ.

37 ເມື່ອເຈົ້າເຮັດໄຮ່ໂຖນາຢູ່ບ່ອນນີ້ ມັນ

ຈະບໍ່ເກີດຜົນ. ເຈົ້າຈະ "ບໍ່ມີທີ່ຢູ່ ແລະ ຈະພະເນຈອນໄປເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

38 ແລະ ກາອິນໄດ້ກ່າວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ: ຊາຕານໄດ້ "ລໍ້ລວງຂ້າພຣະອົງເນື່ອງດ້ວຍຝູງສັດຂອງນ້ອງຊາຍຂອງຂ້າພຣະອົງ. ແລະ ຂ້າພຣະອົງກໍຄຽດແຄ້ນນຳອີກ; ເພາະເຄື່ອງຖວາຍຂອງລາວ ພຣະອົງໄດ້ຮັບເອົາ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາເຄື່ອງຖວາຍຂອງຂ້າພຣະອົງ; ໂທດນີ້ໜັກເກີນກວ່າທີ່ຂ້າພຣະອົງຈະຮັບໄດ້.

39 ຈົ່ງເບິ່ງ ພຣະອົງໄດ້ຂັບໄລ່ຂ້າພຣະອົງໃຫ້ອອກໄປມື້ນີ້ຈາກພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໃຫ້ພັນຈາກພຣະພັກຂອງພຣະອົງ; ແລະ ຂ້າພຣະອົງຈະບໍ່ມີທີ່ຢູ່ ແລະ ຈະພະເນຈອນໄປເທິງແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື, ຖ້າຫາກຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງພົບເຫັນຂ້າພຣະອົງ, ເຂົາກໍຈະສັງຫານຂ້າພຣະອົງເສຍ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຂ້າພຣະອົງ, ເພາະວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ຖືກປິດບັງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

40 ແລະ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ: ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຂ້າເຈົ້າ, ການແກ້ແຄ້ນຈະເກີດກັບເຂົາເຈັດເທົ່າ. ແລະ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດ "ເຄື່ອງໝາຍໄວ້ໃນຕົວຂອງກາອິນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຄົນທີ່ພົບເຫັນລາວ ຈະຂ້າລາວ.

41 ແລະ ກາອິນໄດ້ຖືກກັນໄວ້ຈາກ "ທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເມຍຂອງລາວ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຫລາຍຄົນຂອງລາວໄດ້ອາໄສຢູ່ແຜ່ນດິນໂນດ, ທາງເບື້ອງຕາເວັນອອກຂອງເອເດນ.

<p>31 ກ ຄມພ ຄາດຕະກຳ, ການຄາດຕະກຳ. ຂ ອສ "ຄວາມຄິດ," "ຜູ້ທຳລາຍ," ແລະ "ຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່" ອາດເປັນຄວາມໝາຍທີ່ເປັນໄປ</p>	<p>ໄດ້ ຂອງຫລັກຖານກົກເຫງົ້າ ໃນ "ເມຣັນ." 33 ກ ຄມພ ຄວາມເປັນຢູ່ທາງໂລກ; ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. 34 ກ ປຖກ 4:9.</p>	<p>37 ກ ປຖກ 4:11-12. 38 ກ ຄມພ ໂລບ, ຄວາມໂລບ; ລໍ້ລວງ, ການລໍ້ລວງ. 40 ກ ປຖກ 4:15. 41 ກ ມຊ 6:49.</p>
--	--	---

42 ແລະ ກາອິນໄດ້ສົມສູ່ຢູ່ກັບເມຍຂອງລາວ, ແລະ ນາງ ໄດ້ ຕັ້ງ ທ້ອງ ແລະ ໄດ້ເກີດລູກຊາຍຊື່ວ່າເອນິກ, ແລະ ລາວກໍມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນນຳອີກ. ແລະ ລາວ ໄດ້ ສ້າງ ເມືອງ ໜຶ່ງ ຂຶ້ນ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ເອີ້ນ ຊື່ "ເມືອງວ່າເອນິກ ຕາມຊື່ຂອງລູກຊາຍຂອງລາວ.

43 ແລະ ເອນິກ ໄດ້ ລູກ ຊາຍ ຊື່ ອີ ລາດ, ແລະ ລູກ ຊາຍ ແລະ ລູກ ສາວ ຄົນ ອື່ນໆ. ແລະ ອີ ລາດ ໄດ້ ລູກ ຊາຍ ຊື່ ເມຣູຢາເອນ, ແລະ ລູກ ຊາຍ ແລະ ລູກ ສາວ ຄົນ ອື່ນໆ. ແລະ ເມຣູຢາເອນ ໄດ້ ລູກ ຊາຍ ຊື່ ເມທູຊາເອນ, ແລະ ລູກ ຊາຍ ແລະ ລູກ ສາວ ຄົນ ອື່ນໆ. ແລະ ເມທູຊາເອນ ໄດ້ ລູກ ຊາຍ ຊື່ ລາເມັກ.

44 ແລະ ລາເມັກໄດ້ຮັບເອົາຍິງສອງຄົນມາ ເປັນ ເມຍ; ຄົນ ໜຶ່ງ ຊື່ ວ່າອາດາ, ແລະ ອີກຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າຊິນລາ.

45 ແລະ ອາດາໄດ້ລູກຊາຍຊື່ຢາບານ; ລາວເປັນບັນພະບຸລຸດຂອງພວກທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຜ້າເຕັນ, ແລະ ພວກເຂົາເປັນຄົນລັງງສັດ; ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງລາວມີຊື່ວ່າ ຢູບານ, ເປັນບັນພະບຸລຸດຂອງພວກທີ່ດິດພິນ ແລະ ເປົ່າຄຸ່ຍ.

46 ແລະ ຊິນລາ, ນາງກໍໄດ້ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຄືກັນຊື່ຕູບາກາອິນ, ເປັນຊ່າງຕີເຄື່ອງມືເປັນທອງສຳເລັດ ແລະ ເຫລັກ. ແລະ ຕູບາກາອິນມີນ້ອງສາວຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ ນາອາມາ.

47 ແລະ ລາເມັກໄດ້ກ່າວກັບເມຍຂອງລາວ, ອາດາ ແລະ ຊິນລາວ່າ: ຈົ່ງຟັງສຽງ

ຂອງອ້າຍ, ພວກນ້ອງຜູ້ເປັນເມຍຂອງລາເມັກ, ຈົ່ງເຊື່ອຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງອ້າຍ; ເພາະອ້າຍໄດ້ສັງຫານຊາຍໜຸ່ມຄົນໜຶ່ງ ເພາະວ່າລາວໄດ້ຕີອ້າຍໃຫ້ບວມຊ້າ.

48 ຖ້າຫາກກາອິນຈະຖືກແກ້ແຄ້ນເຖິງເຈັດເທົ່າ, ແລ້ວລາເມັກຈະເປັນເຖິງ "ເຈັດສິບເຈັດເທົ່າ;

49 ເພາະວ່າລາເມັກໂດຍທີ່ໄດ້ເຂົ້າເຮັດ "ພັນທະສັນຍາກັບຊາຕານ, ຕາມວິທີຂອງກາອິນ, ຊຶ່ງໃນການນີ້ ລາວໄດ້ກາຍເປັນເຈົ້າເມຣັນ, ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຄວາມລັບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຊຶ່ງຊາຕານໄດ້ມອບໃຫ້ກາອິນ; ແລະ ອີລາດ, ລູກຊາຍຂອງເອນິກ, ໂດຍທີ່ຮູ້ຈັກຄວາມ ລັບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ໄດ້ ເລີ່ມ ເປີດເຜີຍມັນກັບບັນດາລູກຊາຍຂອງອາດາມ;

50 ດັ່ງນັ້ນ ລາເມັກ, ໂດຍທີ່ຄຽດແຄ້ນ, ໄດ້ຂ້າລາວ, ບໍ່ເໝືອນກາອິນ, ໄດ້ຂ້າອາເບັນ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ລາວ, ເພື່ອ ເຫັນ ແກ່ການ ຫາ ຜົນ ປະ ໂຫຍດ, ແຕ່ລາວ ໄດ້ ຂ້າລາວເພື່ອເຫັນແກ່ຄຳສາບານ.

51 ເພາະ, ນັບແຕ່ວັນເວລາຂອງກາອິນ, ມັນໄດ້ມີ "ການມົ້ວສຸມລັບ, ແລະ ວຽກງານຂອງພວກເຂົາ ໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມມືດ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮູ້ຈັກອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຂົາທຸກຄົນ.

52 ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈິ່ງໄດ້ສາຍແຊ່ງລາເມັກ, ແລະ ຄົວເຮືອນຂອງລາວ, ແລະ ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບຊາຕານ; ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ສິ່ງນີ້ໄດ້

<p>42 ກ ອສ ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າເອນິກ ຈາກເຊື້ອສາຍຂອງກາອິນ, ແລະ ມີເມືອງໜຶ່ງທີ່ເອີ້ນຕາມຊື່ນັ້ນ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງລາວ. ຢາສັບສົນຄິດວ່າ ເປັນຄົນດຽວກັນກັບເອນິກ ຈາກເຊື້ອ</p>	<p>ສາຍທີ່ຂອບທຳຂອງເຊດ ແລະ ເມືອງຂອງເພິ່ນຊື່ ຊິໂອນ, ຊຶ່ງກໍຖືກເອີ້ນວ່າ "ເມືອງເອນິກ" ຄືກັນ.</p> <p>48 ກ ອສ ລາເມັກໄດ້ເວົ້າອວດອ້າງວ່າ ຊາຕານໄດ້ເຮັດເພື່ອລາວ ຫລາຍກວ່າຊາ</p>	<p>ຕານໄດ້ເຮັດເພື່ອກາອິນ. ເຫດຜົນທີ່ລາວຄິດວ່າມັນເປັນແນວນັ້ນ ມີຢູ່ໃນ ຂໍ້ທີ 49 ແລະ 50.</p> <p>ປຖກ 4:24.</p> <p>49 ກ ຄມພ ຄຳສາບານ.</p> <p>51 ກ ຄມພ ການມົ້ວສຸມລັບ.</p>
--	--	---

ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າບໍ່ພໍພຣະໄທ, ແລະ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ພວກເຂົາ, ແລະ ວຽກງານຂອງພວກເຂົາໄດ້ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງ, ແລະ ໄດ້ເລີ່ມຂະຫຍາຍອອກໄປທົ່ວໃນບັນດາ "ພວກລູກຊາຍທັງປວງຂອງມະນຸດ. ແລະ ມັນໄດ້ຢູ່ໃນບັນດາພວກລູກຊາຍຂອງມະນຸດ.

53 ແລະ ໃນບັນດາພວກລູກສາວຂອງມະນຸດ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ບໍ່ໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງ, ເພາະວ່າລາເມັກໄດ້ເປີດເຜີຍຄວາມລັບໃຫ້ພວກເມຍຂອງລາວຟັງ, ແລະ ພວກນາງໄດ້ກະບົດຕໍ່ລາວ, ແລະ ໄດ້ປະກາດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄປທົ່ວ, ແລະ ບໍ່ມີຄວາມສົງສານ;

54 ດັ່ງນັ້ນ ລາເມັກຈຶ່ງຖືກກຽດຊັງ, ແລະ ຖືກໄລ່ໜີ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນບັນດາພວກລູກຊາຍມະນຸດ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນລາວຈະຖືກຂ້າ.

55 ແລະ ວຽກງານແຫ່ງ "ຄວາມມືດຈຶ່ງໄດ້ເລີ່ມແຜ່ອອກໄປ ໃນບັນດາພວກລູກຊາຍທັງປວງຂອງມະນຸດດັ່ງນັ້ນ.

56 ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສາບແຊ່ງຜົນແຜ່ນດິນດ້ວຍການສາບແຊ່ງອັນສາຫັດ, ແລະ ໄດ້ພຣະພິໂລດໃຫ້ຄົນຊົ່ວ, ກັບພວກລູກຊາຍທັງປວງຂອງມະນຸດຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ;

57 ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງ, ທັງບໍ່ເຊື່ອໃນ "ພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະອົງ, ແມ່ນແຕ່ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະກາດວ່າ ຈະສະເດັດມາໃນເວລາອັນຮຸ່ງໂລດ, ຜູ້ໄດ້ຖືກຕຽມໄວ້ນັບແຕ່ກ່ອນການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ.

58 ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ເລີ່ມມີການສັ່ງ

ສອນ "ພຣະກິດຕິຄຸນ, ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ດ້ວຍການປະກາດໂດຍ *ເຫລົ່າທູດຜູ້ບໍລິສູດທີ່ຖືກສົ່ງມາຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໂດຍສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງເອງ, ແລະ ໂດຍ *ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສູດ.

59 ແລະ ທຸກສິ່ງທັງປວງຈຶ່ງຖືກຍືນຍັນກັບອາດາມດັ່ງນັ້ນ, ໂດຍພິທີການສັກສິດ, ແລະ ພຣະກິດຕິຄຸນຖືກສັ່ງສອນ, ແລະ ຄຳສັ່ງຖືກສົ່ງອອກໄປ, ວ່າມັນຈະຢູ່ໃນໂລກນີ້, ຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງມັນ; ແລະ ມັນເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ບົດທີ 6

(ເດືອນພະຈິກ-ເດືອນທັນວາ 1830)

ເຊື້ອສາຍຂອງອາດາມຮັກສາບື້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳ—ລູກຫລານທີ່ຊອບທຳຂອງລາວສັ່ງສອນການກັບໃຈ—ພຣະເຈົ້າເປີດເຜີຍພຣະອົງເອງຕໍ່ເອນົກ—ເອນົກສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນ—ແຜນແຫ່ງຄວາມລອດໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍແກ່ອາດາມ—ລາວໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ ແລະ ຖານະປະໂລຫິດ.

1 ແລະ "ອາດາມໄດ້ເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ເອີ້ນພວກລູກຊາຍຂອງລາວໃຫ້ກັບໃຈ.

2 ແລະ ອາດາມໄດ້ສົມສູ່ຢູ່ກັບເມຍຂອງລາວອີກ, ແລະ ນາງໄດ້ເກີດລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງ, ແລະ ລາວໄດ້ເອີ້ນລາວວ່າ "ເຊດ. ແລະ ອາດາມໄດ້ສັ່ນລະເສີນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ; ເພາະລາວໄດ້ກ່າວວ່າ:

52 ກ ມຊ 8:14-15.
55 ກ ຄມພ ຄວາມມືດທາງວິນຍານ; ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.
57 ກ ຄມພ ພຣະເຊຊູຄຣິດ.

58 ກ ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ. ຂ ແອວ 12:28-30; ມຣນ 7:25, 29-31. ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ.
໑ ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງ

ພຣະວິນຍານບໍລິສູດ.
6 1 ກ ຄມພ ອາດາມ. 2 ກ ປຖກ 4:25. ຄມພ ເຊດ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານລູກຊາຍອີກຄົນໜຶ່ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ແທນອາເບັນ, ຜູ້ໄດ້ຖືກກາອິນສັງຫານ.

3 ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍພຣະອົງເອງຕໍ່ເຊດ, ແລະ ລາວບໍ່ໄດ້ກະບົດ, ແຕ່ໄດ້ "ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາອັນເປັນທີ່ຍອມຮັບ, ເໝືອນອາເບັນອ້າຍຂອງລາວ. ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງ, ແລະ ລາວໄດ້ເອີ້ນລາວວ່າ ເອໂນດ.

4 ແລະ ຈາກນັ້ນມາ ຊາຍເຫລົ່ານີ້ໄດ້ເລີ່ມ "ເອີ້ນຫາພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ອວຍພອນພວກເຂົາ;

5 ແລະ "ປົ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈໍາໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້, ຊຶ່ງໃນນັ້ນມີບັນທຶກໄວ້, ໃນພາສາຂອງອາດາມ, ເພາະມັນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ເອີ້ນຫາພຣະເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ຂຽນໂດຍວິນຍານແຫ່ງ ສິການດົນໃຈ;

6 ແລະ ໂດຍພວກເຂົາລູກຫລານຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບການສິດສອນໃຫ້ອ່ານແລະ ຂຽນ, ໂດຍມີພາສາຊຶ່ງບໍລິສຸດ ແລະ ບໍ່ເສື່ອມໂຊມ.

7 ບັດນີ້ "ຖານະປະໂລຫິດດຽວກັນນີ້, ຊຶ່ງຢູ່ໃນຕອນຕົ້ນ, ຈະຢູ່ໃນຄາວສິ້ນສຸດໂລກຄືກັນ.

8 ບັດນີ້ ຄໍາທໍານາຍມີອາດາມໄດ້ກ່າວໄວ້, ດັ່ງທີ່ລາວໄດ້ຮັບ ການ ດົນ ໃຈ ໂດຍ "ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ສໍາລັບເຊື້ອ

ສາຍຂອງ ລູກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້. ແລະ ນີ້ຄື ວິໄນລໍາດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງອາດາມ, ກ່າວວ່າ: ໃນມື້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດ, ໃນຮູບຮ່າງລັກສະນະທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັບພຣະເຈົ້າພຣະອົງໄດ້ສ້າງລາວ;

9 ໃນ "ຮູບຮ່າງລັກສະນະທີ່ເໝືອນຮູບຮ່າງຂອງພຣະອົງ, ຊາຍ ແລະ ຍິງ, ພຣະອົງໄດ້ສ້າງ ສິພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ອວຍພອນພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ເອີ້ນ "ຊື່ພວກເຂົາວ່າອາດາມ, ໃນມື້ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາ ແລະ ໄດ້ກາຍເປັນ ວິຈິດວິນຍານທີ່ມີຊີວິດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ທີ່ຮອງພຣະບາດຂອງພຣະເຈົ້າ.

10 ແລະ ເມື່ອ "ອາດາມມີອາຍຸໄດ້ໜຶ່ງຮ້ອຍສາມສິບປີ, ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັບລາວ, ມີ ຮູບຮ່າງລັກສະນະຄືກັນກັບລາວເອງ, ແລະ ເອີ້ນລາວວ່າເຊດ.

11 ແລະ ອາດາມໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ໄປອີກ, ຫລັງຈາກລາວໄດ້ເຊດ, ແປດຮ້ອຍປີ, ແລະ ລາວກໍມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວອີກຫລາຍຄົນ;

12 ແລະ ວັນເວລາທັງໝົດທີ່ອາດາມມີຊີວິດຢູ່ຄືເກົ່າຮ້ອຍສາມສິບປີ, ແລະ ລາວໄດ້ຕາຍໄປ.

13 ເມື່ອ ເຊດ ມີ ອາ ຍຸ ໄດ້ ໜຶ່ງ ຮ້ອຍ ຫ້າ ປີ, ລາວ ໄດ້ ເອໂນດ, ແລະ ໄດ້ ທໍາ ນາຍ ຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວ, ແລະ ໄດ້

3 ກ ຄມພ ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ.
4 ກ ປຖກ 4:26.
ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄໍາອະທິຖານ.
5 ກ ອຮຮ 1:28, 31.
ຄມພ ປົ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈໍາ.
ຂ ຄມພ ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ.
7 ກ ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ.

8 ກ 2 ປຕ 1:21.
ຂ ຄມພ ລໍາດັບການສືບເຊື້ອສາຍ.
ຄ ຄມພ ບຸດ ແລະ ຫິດາຂອງພຣະເຈົ້າ.
ງ ປຖກ 5:1.
9 ກ ປຖກ 1:26-28; ມຊ 2:26-29; ອຮຮ 4:26-31.

ຂ ຄມພ ມະນຸດ.
ຄ ມຊ 1:34; 4:26.
ງ ຄມພ ຈິດວິນຍານ.
ຈ ອຮຮ 2:7.
10 ກ ຄມພ 107:41-56.
ຂ ປຖກ 5:3;
ຄພ 107:42-43; 138:40.

ສິດສອນເອໂນດລູກຊາຍຂອງລາວໃນວິທີທາງຂອງພຣະເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ ເອໂນດຈຶ່ງໄດ້ທຳນາຍຄືກັນ.

14 ແລະ ເຊດໄດ້ມີອາຍຸຢູ່ຕໍ່ໄປອີກ, ຫລັງຈາກໄດ້ເອໂນດ, ແປດຮ້ອຍເຈັດປີ, ແລະ ກໍມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວອີກຫລາຍຄົນ.

15 ແລະ ລູກຫລານມະນຸດໄດ້ມີຈຳນວນຢ່າງຫລວງຫລາຍຢູ່ທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ. ແລະ ໃນວັນ ເວລານັ້ນ ຊາຕານ ໄດ້ ກໍມີອຳນາດຢ່າງຫລວງຫລາຍ ໃນບັນດາມະນຸດ, ແລະ ລູກລາມຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ນັບແຕ່ນັ້ນ ເປັນຕົ້ນມາຈຶ່ງມີການເຮັດສົງຄາມ ແລະ ການນອງເລືອດ; ແລະ ມີຂອງຄົນໆໜຶ່ງ ໄດ້ ຕໍ່ສູ້ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ຕົນ ເອງ, ໃນການເຮັດການຄາດຕະກຳ, ເພາະວຽກງານ ລັບ, ໂດຍການສະແຫວງຫາອຳນາດ.

16 ວັນ ເວລາ ທັງ ໝົດ ຂອງ ເຊດ ຄື ເກົ້າຮ້ອຍສິບສອງປີ, ແລະ ລາວໄດ້ຕາຍໄປ.

17 ແລະ ເມື່ອເອໂນດມີອາຍຸໄດ້ເກົ້າສິບປີ, ລາວໄດ້ ກໍເກນານ. ແລະ ເອໂນດ ແລະ ຄົນທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ອອກມາຈາກແຜ່ນດິນ, ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ຊູລອນ, ແລະ ໄດ້ໄປອາໄສ ໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ຊຶ່ງລາວໄດ້ເອີ້ນຕາມຊື່ຂອງລູກຊາຍຂອງລາວ, ຜູ້ລາວໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ວ່າເກນານ.

18 ແລະ ເອໂນດ ໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ຕື່ມອີກ, ຫລັງຈາກລາວໄດ້ເກນານ, ແປດຮ້ອຍສິບຫ້າປີ, ແລະ ໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວອີກຫລາຍຄົນ. ແລະ ວັນ ເວລາທັງ ໝົດຂອງເອໂນດຄືເກົ້າຮ້ອຍຫ້າປີ, ແລະ ລາວໄດ້ຕາຍໄປ.

19 ແລະ ເມື່ອເກນານມີອາຍຸໄດ້ເຈັດສິບປີ, ລາວໄດ້ມະຫາລາເລນ; ແລະ ເກນານໄດ້ມີຊີວິດຕື່ມອີກ, ຫລັງຈາກລາວໄດ້ມະຫາລາເລນ, ແປດຮ້ອຍສິບສີ່ປີ, ແລະ ໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວອີກຫລາຍຄົນ. ແລະ ວັນເວລາທັງໝົດຂອງເກນານຄືເກົ້າຮ້ອຍສິບປີ, ແລະ ລາວໄດ້ຕາຍໄປ.

20 ແລະ ເມື່ອ ມະຫາ ລາເລນ ມີ ອາ ຍຸ ໄດ້ຫົກສິບຫ້າປີ, ລາວໄດ້ຢາເຮັດ; ແລະ ມະຫາ ລາເລນ ໄດ້ມີຊີວິດຕື່ມອີກ, ຫລັງຈາກລາວໄດ້ຢາເຮັດ, ແປດຮ້ອຍສາມສິບປີ, ແລະ ໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວອີກຫລາຍຄົນ. ແລະ ວັນ ເວລາທັງ ໝົດ ຂອງ ມະຫາລາເລນຄືແປດຮ້ອຍເກົ້າສິບຫ້າປີ, ແລະ ລາວໄດ້ຕາຍໄປ.

21 ແລະ ເມື່ອຢາເຮັດມີອາຍຸໄດ້ໜຶ່ງຮ້ອຍຫົກສິບສອງປີ, ລາວໄດ້ ກໍເອນິກ; ແລະ ຢາເຮັດໄດ້ມີຊີວິດຕື່ມອີກ, ຫລັງຈາກລາວໄດ້ເອນິກ, ແປດຮ້ອຍປີ, ແລະ ໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວອີກຫລາຍຄົນ. ແລະ ຢາເຮັດໄດ້ສິດສອນເອນິກໃນວິທີທາງຂອງພຣະເຈົ້າ.

22 ແລະ ນີ້ຄືລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງພວກລູກຊາຍຂອງອາດາມ, ຜູ້ເປັນ ກູບູດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າພຣະອົງເອງ, ໄດ້ສົນທະນານຳ.

23 ແລະ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ກູບູ ສັ່ງ ສອນຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ໄດ້ກ້າວ ແລະ ໄດ້ ທຳນາຍ, ແລະ ໄດ້ເອີ້ນມະນຸດທຸກຄົນ, ຢູ່ທົ່ວທຸກບ່ອນ, ໃຫ້ ກັບໃຈ; ແລະ ກູບູ ສັດທາໄດ້ຖືກສິດສອນໃຫ້ແກ່ລູກຫລານມະນຸດ.

15 ກ ມຊ 5:13.
ຂ ຄມພ ການມົ້ວສຸມລັບ.
17 ກ ປຖກ 5:10-14;
ຄພ 107:45, 53.
21 ກ ປຖກ 5:18-24;

ມຊ 7:69; 8:1-2.
ຄມພ ເອນິກ.
22 ກ ລກ 3:38.
23 ກ ຄມພ ສາດສະດາ.
ຂ ຄມພ ທຳນາຍ, ການ

ທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ.
ຄ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.
ງ ຄມພ ສັດທາ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ວັນເວລາທັງໝົດຂອງຢາເຮັດຄືເກົ່າຮ້ອຍຫົກສິບສອງປີ, ແລະ ລາວໄດ້ຕາຍໄປ.

25 ແລະ ເມື່ອເອນິກມີອາຍຸໄດ້ຫົກສິບຫ້າປີ, ລາວໄດ້ ກໍ່ເຫຼືອເຊລາ.

26 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເອນິກໄດ້ເດີນທາງໄປໃນແຜ່ນດິນ, ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ; ແລະ ໃນຂະນະທີ່ລາວເດີນທາງໄປຢູ່ນັ້ນ, ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສະເດັດລົງມາຈາກສະຫວັນ, ແລະ ໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບລາວ.

27 ແລະ ລາວ ໄດ້ ຍິນ ສຸ ລະ ສຽງ ຈາກ ສະຫວັນ, ກ່າວວ່າ: ເອນິກ, ບຸດຂອງເຮົາ, ຈົ່ງທຳນາຍແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແລະ ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ—ຈົ່ງ ກັບ ໃຈ, ເພາະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຮົາ ກໍ່ຄູດແຄ້ນໃຫ້ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແລະ ຄວາມຄຽດແຄ້ນອັນຮຸນແຮງຂອງເຮົາເກີດກັບພວກເຂົາ; ເພາະວ່າ ໃຈ ຂອງພວກເຂົາແຂງກະດ້າງ, ແລະ ສິ່ງຂອງພວກເຂົາດັບຕໍ່ການໄດ້ຍິນ, ແລະ ຕາຂອງພວກເຂົາຫລຽວເຫັນໄດ້ ບໍ່ໄກ;

28 ແລະ ສຳລັບຫລາຍລຸ້ນມານີ້, ແມ່ນແຕ່ນັບຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ເຮົາໄດ້ສ້າງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາ ໄດ້ ກໍ່ຫລົງ ທາງ ໄປ, ແລະ ໄດ້ປະຕິເສດເຮົາ, ແລະ ໄດ້ສະແຫວງຫາຄຳແນະນຳຂອງເຂົາເອງໃນຄວາມມືດ; ແລະ ໃນ ຄວາມ ໜ້າ ຊິງ ຊັງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເອງ ພວກເຂົາໄດ້ວາງແຜນການຄາດຕະກຳ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ອາດາມ, ບິດາຂອງພວກເຂົາ.

29 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ສາບານເຫັດ

ກັບຕົນເອງ, ແລະ ໂດຍ ກໍ່ສາບານຂອງພວກເຂົາເອງ, ພວກເຂົາໄດ້ນຳຄວາມຕາຍມາສູ່ຕົນເອງ; ແລະ ມະລິກທີ່ເຮົາໄດ້ຈັດຕຽມໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ;

30 ແລະ ນີ້ຄືຄຳສັ່ງ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສົ່ງອອກໄປນັບຕັ້ງແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂລກ, ຈາກປາກຂອງເຮົາເອງ, ຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ແລະ ໂດຍປາກຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ບິດາຂອງເຈົ້າ, ເຮົາໄດ້ອອກຄຳສັ່ງ, ແມ່ນແຕ່ດັ່ງທີ່ຈະສົ່ງມັນອອກໄປໃນໂລກ, ຈົນເຖິງບ່ອນໄກສຸດຂອງມັນ.

31 ແລະ ເມື່ອ ເອນິກ ໄດ້ ຍິນ ຖ້ອຍ ຄຳ ເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ລາວ ໄດ້ ກົມ ຂາບ ລົງ ຢູ່ ກັບ ພື້ນດິນ, ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ເປັນດ້ວຍເຫດໃດຂ້າພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ຮັບ ຄວາມ ໂປດ ປານ ໃນ ສາຍ ພຣະ ເນດ ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຂ້າພຣະອົງເປັນພຽງຄົນໜຸ່ມ, ແລະ ທຸກຄົນກຽດຊັງຂ້າພຣະອົງ; ເພາະວ່າຂ້າພຣະອົງ ກໍ່ເວົ້າຜ່າ; ດັ່ງນັ້ນເປັນໄດ້ຈັ່ງໃດທີ່ຂ້າພຣະອົງໄດ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ?

32 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເອນິກວ່າ: ຈົ່ງ ອອກ ໄປ ແລະ ເຮັດ ດັ່ງ ທີ່ ເຮົາບັນ ຊາ ເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດຈະສຽບແທງເຈົ້າ. ຈົ່ງເປີດ ກໍ່ປາກຂອງເຈົ້າ, ແລະ ມັນຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເຕັມ, ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າເອີ້ນປາກ, ເພາະວ່າເນື້ອໜັງທັງປວງຢູ່ໃນມືຂອງເຮົາ, ແລະ ເຮົາຈະເຮັດຕາມທີ່ເຮົາເຫັນວ່າດີ.

<p>25 ກ ຄມພ ເມຫຼເຊລາ. 27 ກ ຄມ 63:32. ຂ ມທ 13:15; 2 ນຟ 9:31; ມຊຢ 26:28;</p>	<p>ຄພ 1:2, 11, 14. ຄ ແອວ 10:25; 14:6. 28 ກ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ. 29 ກ ຄມພ ຄຳສາບານ. ຂ ຄມພ ນະລິກ.</p>	<p>31 ກ ອພຍ 4:10-16; ຢມຍ 1:6-9. 32 ກ ຄມ 24:5-6; 60:2.</p>
--	--	---

33 ຈົ່ງກ່າວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ວ່າ: ພວກທ່ານຈົ່ງ ກໍ່ເລືອກໃນມື້ນີ້, ທີ່ຈະຮັບໃຊ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ໄດ້ສ້າງພວກທ່ານ.

34 ຈົ່ງເບິ່ງພຣະວິນຍານຂອງເຮົາຢູ່ກັບເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນ ຖ້ອຍຄຳຂອງເຈົ້າທັງໝົດເຮົາຈະຮັບຮອງ; ແລະ ພູເຂົາຈະຫລົບໜີໄປຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ແລະ ມື້ນີ້ຈະໄຫລຫັນໜີຈາກເສັ້ນທາງຂອງມັນ; ແລະ ເຈົ້າຈະສະໜິດຢູ່ໃນເຮົາ, ແລະ ເຮົາຈະແນບສະໜິດຢູ່ໃນເຈົ້າ; ສະນັ້ນຈົ່ງ ເດີນໄປກັບເຮົາ.

35 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເອນີກວ່າ: ໃຫ້ເອົາຂີ້ຕົມເຈີມໃສ່ຕາຂອງເຈົ້າ, ແລະ ລ້າງມັນ, ແລ້ວເຈົ້າຈະເຫັນ. ແລະ ລາວກໍໄດ້ເຮັດຕາມນັ້ນ.

36 ແລະ ລາວໄດ້ເຫັນ ວິນຍານທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງ; ແລະ ລາວໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ຕາຂໍ້ທຳມະດາບໍ່ສາມາດຫລຽວເຫັນນຳອີກ; ແລະ ນັບແຕ່ນັ້ນເປັນຕົ້ນມາມີຂ່າວເລົ່າລືໄປທົ່ວແຜ່ນດິນວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍົກພະຍາກອນຜູ້ໜຶ່ງຂຶ້ນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.

37 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເອນີກໄດ້ອອກໄປໃນແຜ່ນດິນ, ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ໂດຍຍືນຢູ່ເທິງໂນນພູ ແລະ ບ່ອນສູງ, ແລະ ໄດ້ເບິ່ງສຽງອັນດັງ, ເປັນພະຍານຕໍ່ຕ້ານວຽກງານຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ທຸກຄົນ ບໍ່ພໍໃຈກັບລາວ.

38 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມາພັງລາວ, ຢູ່ເທິງບ່ອນສູງ, ໂດຍກ່າວກັບຜູ້ດູແລຜ້າເຕັ້ນວ່າ: ໃຫ້ພວກເຈົ້າຢູ່ນີ້ ແລະ ດູແລຜ້າເຕັ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາໄປພຸ້ນເພື່ອເບິ່ງຜູ້ພະຍາກອນ, ເພາະວ່າລາວໄດ້ທຳນາຍ, ແລະ ມີ

ສິ່ງແປກປະຫລາດໃນແຜ່ນດິນ; ຄົນປ່າຄົນໜຶ່ງໄດ້ມາໃນບັນດາພວກເຮົາ.

39 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຍິນລາວ, ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດວາງມືໃສ່ລາວ; ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຍິນລາວມີຄວາມຢ້ານກົວ; ເພາະວ່າລາວໄດ້ເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າ.

40 ແລະ ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງໄດ້ມາຫາລາວ, ຊຶ່ງຊື່ວ່າ ມາຮີຢາ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບລາວ: ຈົ່ງບອກພວກເຮົາຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າທ່ານເປັນໃຜ, ແລະ ທ່ານມາຈາກໃສ?

41 ແລະ ລາວໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າມາຈາກແຜ່ນດິນເກນານ, ແຜ່ນດິນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້. ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສິດສອນຂ້າພະເຈົ້າໃນວິທີທາງທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າ.

42 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື, ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເດີນທາງຈາກແຜ່ນດິນເກນານ, ໃກ້ທະເລທາງຕາເວັນອອກ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພາບນິມິດ; ແລະ ເບິ່ງແມ່, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສະຫວັນ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ປະທານພຣະບັນຍັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ, ເພາະດ້ວຍເຫດນີ້, ເພື່ອຮັກສາພຣະບັນຍັດ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ກ່າວຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້.

43 ແລະ ເອນີກໄດ້ກ່າວປາໄສຕໍ່ໄປ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ອົງດຽວກັນນີ້ເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນ, ແລະ ພຣະອົງ

<p>33 ກ ຄມພ ອຳເພີໃຈ. 34 ກ ມທ 17:20. ຂ ມຊ 7:13. ຄ ປຖກ 5:24;</p>	<p>ມຊ 7:69. ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປ ກັບພຣະເຈົ້າ. 36 ກ ຄມພ ການສ້າງວິນຍານ.</p>	<p>ຂ ມຊ 1:11. ຄ ຄມພ ຜູ້ພະຍາກອນ. 37 ກ 1 ນພ 16:1-3.</p>
---	--	---

ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ພວກທ່ານເປັນອ້າຍນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງ "ແນະນຳຕົນເອງ, ແລະ ປະຕິເສດພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນ?

44 ພຣະອົງໄດ້ສ້າງສະຫວັນ; "ແຜ່ນດິນໂລກເປັນ ຂໍ້ບ່ອນຮອງພຣະບາດຂອງພຣະອົງ; ແລະ ຮາກ ຖານ ຂອງ ມັນ ເປັນ ຂອງພຣະອົງ. ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະອົງ ໄດ້ສ້າງມັນ, ພຣະອົງໄດ້ນຳໄພ່ພົນມະນຸດມາຢູ່ເທິງພື້ນມັນ.

45 ແລະ ຄວາມຕາຍໄດ້ມາເຖິງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຮົາຍັງຮູ້ພວກເພິ່ນ, ແລະ ບໍ່ສາມາດປະຕິເສດ, ແລະ ແມ່ນແຕ່ຄົນທຳອິດຂອງທັງພົດພວກເຮົາກໍຮູ້ຈັກ, ແມ່ນແຕ່ອາດາມ.

46 ເພາະ ວ່າ ປຶ້ມ ແຫ່ງ "ຄວາມ ຊົງ ຈຳພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຂຽນ ໃນ ບັນດາ ພວກ ເຮົາ, ອົງ ຕາມ ແບບ ແຜນ ທີ່ ມອບ ໃຫ້ ໂດຍ ນິ້ວພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ມັນ ໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ໃນພາສາຂອງພວກເຮົາເອງ.

47 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເອນິກ ໄດ້ ກ່າວພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າອອກມາ, ຜູ້ຄົນໄດ້ຕົວສັ່ນ, ແລະ ບໍ່ສາມາດຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າລາວ.

48 ແລະ ລາວໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ເພາະວ່າອາດາມ "ຕົກ, ພວກເຮົາຈຶ່ງເປັນຢູ່; ແລະ ໂດຍການຕົກຂອງເພິ່ນ ຄວາມຕາຍຈຶ່ງໄດ້ມາເຖິງ; ແລະ ພວກເຮົາຖືກກຳ

ນົດໃຫ້ເປັນຜູ້ມີສ່ວນ ໃນຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ວິບັດ.

49 ຈົ່ງເບິ່ງ ຊາຕານໄດ້ມາໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ, ແລະ "ລໍ້ລວງພວກເຂົາໃຫ້ນະມັດສະການມັນ; ແລະ ມະນຸດກາຍເປັນຄົນມີ ຂໍ້ກາມມະລົມ, "ຕັນຫາໜ້າມືດ, ແລະ ຕ່ຳຊ້າ, ແລະ ຖືກ "ກົດກັນໄວ້ຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ.

50 ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ ແລ້ວວ່າມະນຸດທັງປວງຕ້ອງກັບໃຈ.

51 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນພໍ່ອາດາມຂອງພວກເຮົາໂດຍສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງເອງ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ເຮົາຄື ພຣະເຈົ້າ; ເຮົາໄດ້ສ້າງໂລກ, ແລະ "ມະນຸດ ຂໍ້ກ່ອນພວກເຂົາເປັນຢູ່ໃນເນື້ອໜັງ.

52 ແລະ ພຣະອົງ ໄດ້ກ່າວກັບ ເພິ່ນ ອີກວ່າ: ຖ້າຫາກເຈົ້າຈະຫັນມາຫາເຮົາ, ແລະ ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງເຮົາ, ແລະ ເຊື່ອ, ແລະ ກັບໃຈຈາກການລ່ວງລະເມີດທັງປວງຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຮັບ "ບັບຕິສະມາ, ແມ່ນແຕ່ໃນນ້ຳ, ໃນພຣະນາມຂອງພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງເຮົາ, ຜູ້ເຕັມໄປດ້ວຍ ຂໍ້ພຣະຄຸນ ແລະ ຄວາມຈິງ, ຊຶ່ງຄື "ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ, "ພຣະນາມດຽວເທົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງຈະມອບໃຫ້ພາຍໃຕ້ພ້າສະຫວັນ, ຊຶ່ງໂດຍພຣະນາມນັ້ນ "ຄວາມລອດຈະມາເຖິງລູກຫລານມະນຸດ, ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິ

<p>43 ກ ສພສ 1:24-33; ຄພ 56:14-15.</p> <p>44 ກ ພບຍ 10:14. ຂ ອຣຮ 2:7.</p> <p>46 ກ ຄມພ ປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳ.</p> <p>48 ກ 2 ນພ 2:25. ຄມພ ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ. ຂ ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ.</p>	<p>49 ກ ມຊ 1:12. ຄມພ ລໍ້ລວງ, ການລໍ້ລວງ. ຂ ມຊຢ 16:3-4; ມຊ 5:13. ຄມພ ກາມມະລົມ. ຄ ຄມພ ຕັນຫາໜ້າມືດ, ຄວາມຕັນຫາໜ້າມືດ. ງ ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ. 51 ກ ຄມພ ມະນຸດ—ມະນຸດ, ລູກທາງວິນຍານຂອງ</p>	<p>ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ. ຂ ຄມພ ການສ້າງວິນຍານ. 52 ກ 3 ນພ 11:23-26. ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. ຂ ຄມພ ພຣະຄຸນ. ຄ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ. ງ ກຈກ 4:12; 2 ນພ 31:21. ຈ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ.</p>
---	--	--

ສຸດ, ໂດຍຂໍທຸກສິ່ງໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ແລະ ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຈະຂໍ, ມັນຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.

53 ແລະ ພໍ່ອາດາມ ຂອງພວກເຮົາ ໄດ້ກ່າວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ: ເປັນຫຍັງມະນຸດຈຶ່ງຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໃນນ້ຳ? ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບອາດາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງເຮົາໄດ້ ທີ່ອະໄພແກ່ເຈົ້າ ສຳລັບການລ່ວງລະເມີດຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນສວນເອເດນ.

54 ຈາກທີ່ກ່າວມານັ້ນ ໄດ້ມີຂ່າວເລົ່າລືໄປທົ່ວໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ວ່າ "ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ ຊົດໃຊ້ແທນຄວາມຜິດບາບດັ່ງເດີມ, ຊຶ່ງໃນການນີ້ບາບຂອງພໍ່ແມ່ຈະບໍ່ຕົກລົງເທິງຫົວຂອງ ລູກ, ເພາະພວກເຂົາປາດສະຈາກບາບຈາກການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ.

55 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບອາດາມວ່າ: ຕາບໃດທີ່ລູກຂອງເຈົ້າໄດ້ເກີດໃນບາບສັນໃດ, ແມ່ນເມື່ອພວກເຂົາເລີ່ມເຕີບໂຕຂຶ້ນ, ບາບຍ່ອມເກີດຂຶ້ນໃນໃຈຂອງພວກເຂົາສັນນັ້ນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຊົມລົດຊາດອັນ ຂົມຂຶ້ນ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຮູ້ຈັກໃຫ້ຄຸນຄ່າແກ່ຄວາມດີ.

56 ແລະ ມັນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ; ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງ ເປັນຕົວແທນອິດສະ

ລະພາບຂອງຕົນເອງ, ແລະ ເຮົາໄດ້ມອບກິດ ແລະ ບັນຍັດອີກຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.

57 ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງສິດສອນລູກຂອງເຈົ້າ, ວ່າມະນຸດທຸກຄົນ, ໃນທຸກແຫ່ງທຶນ, ຈະຕ້ອງ ກັບໃຈ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີທາງສາມາດໄດ້ຮັບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເປັນມູນມໍລະດົກ, ເພາະວ່າ ສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດຈະບໍ່ສາມາດ ຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນ, ຫລື ຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ; ເພາະວ່າ, ໃນພາສາຂອງອາດາມ, ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຄືພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ແລະ ພຣະນາມຂອງພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະອົງຄື ບຸດມະນຸດ, ແມ່ນແຕ່ ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຜູ້ພິພາກສາທີ່ຊອບທຳ, ຜູ້ຈະສະເດັດມາໃນເວລາອັນຮຸ່ງໂລດ.

58 ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ເພື່ອສິດສອນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຢ່າງເປັນອິດສະລະກັບ ລູກຂອງເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

59 ຄື ໂດຍ ເຫດ ຜົນ ຂອງ ການ ລ່ວງລະເມີດ ການຕົກຈົ່ງມີມາ, ຊຶ່ງການຕົກໄດ້ນຳຄວາມຕາຍມາໃຫ້, ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເກີດໃນໂລກໂດຍນ້ຳ, ແລະ ໂລຫິດ, ແລະ ວິນຍານ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສ້າງ, ແລະ ຈາກ ດິນໄດ້ກາຍເປັນຈິດວິນຍານທີ່ມີຊີວິດສັນໃດ, ແມ່ນແຕ່ສັນນັ້ນພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງໄດ້ ເກີດໃໝ່ອີກເຂົ້າໃນອານາຈັກ

53 ກ ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ.
54 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ຂ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.
ຄ ມຂຢ 3:16.
55 ກ ຄມພ ບາບ.
ຂ ຄພ 29:39.
ຄມພ ຍາກລຳບາກ,
ຄວາມຍາກລຳບາກ.
56 ກ 2 ນພ 2:26-27;
ຮລມ 14:29-30.
ຄມພ ອຳເພີໃຈ.

57 ກ 1 ກຣທ 6:9-10.
ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.
ຂ 1 ນພ 10:21.
ຄມພ ສະອາດ ແລະ
ບໍ່ສະອາດ.
ຄ ພສສ 24:3-4;
1 ນພ 15:33-36;
ມມ 7:7;
ຄພ 76:50-62.
ງ ມຊ 7:35.
ຄມພ ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດ.

ຈ ຄມພ ບຸດມະນຸດ.
ສ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມ
ຍຸດຕິທຳ; ພຣະເຢຊູ
ຄຣິດ—ພິພາກສາ.
58 ກ ຄມພ ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ.
59 ກ 1 ຢຣ 5:8.
ຂ ປຖກ 2:7;
ມຊ 4:25;
ອຣຣ 5:7.
ຄ ຄມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດ
ຈາກພຣະເຈົ້າ.

ສະຫວັນ, ດ້ວຍ ັນ້າ, ແລະ ດ້ວຍວິນຍານ, ແລະ ສະອາດ ໂດຍ ໂລຫິດ, ແມ່ນ ແຕ່ ໂລຫິດຂອງພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງເຮົາ; ເພື່ອວ່າ ພວກເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ຊຳລະ ໃຫ້ບໍລິສຸດຈາກບາບທັງປວງ, ແລະ າຊື່ນ ຊົມກັບ ັຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຊີວິດນິລັນດອນໃນ ໂລກນີ້, ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນໃນ ໂລກທີ່ ຈະມາເຖິງ, ແມ່ນແຕ່ ະລັດສະໝີພາບທີ່ອະ ມະຕະ;

60 ເພາະວ່າ ໂດຍ ັນ້າພວກເຈົ້າຈະຮັກ ສາບັນຍັດ; ໂດຍ ພຣະວິນຍານພວກເຈົ້າ ຈະຖືກ ະຮັບຮອງ, ແລະ ໂດຍ ະໂລຫິດພວກ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ ະການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ;

61 ສະນັ້ນ ມັນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ເພື່ອຈະຢູ່ ໃນພວກເຈົ້າ; ພະຍານໃນສະຫວັນ; ະພຣະ ຜູ້ປອບໂຍນ; ສິ່ງທີ່ເປັນສັນຕິສຸກແຫ່ງລັດ ສະໝີພາບທີ່ອະ ມະຕະ; ຄວາມຈິງຂອງ ທຸກສິ່ງທັງປວງ; ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ທຸກສິ່ງທັງ ປວງມີຊີວິດຊີວາ, ສິ່ງທີ່ໃຫ້ຊີວິດແກ່ທຸກສິ່ງ ທັງປວງ; ສິ່ງທີ່ຮູ້ທຸກສິ່ງທັງປວງ, ແລະ ມີ ອຳນາດທັງໝົດຕາມສະຕິບັນຍາ, ຄວາມ ເມດຕາ, ຄວາມຈິງ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ, ແລະ ການພິພາກສາ.

62 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບ ເຈົ້າວ່າ: ມີຄື ະແຜນແຫ່ງຄວາມລອດເພື່ອ ມະນຸດທັງປວງ, ຜ່ານໂລຫິດຂອງ ະພຣະ ອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງເຮົາ, ຜູ້ຈະສະເດັດ ມາໃນເວລາອັນຮຸ່ງໂລດ.

63 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ທຸກສິ່ງທັງປວງມີລັກ ສະນະທີ່ເໝືອນກັນ, ແລະ ທຸກສິ່ງທັງປວງ ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາ ແລະ ຖືກເຮັດເພື່ອໃຫ້ ະເປັນພະຍານເຖິງເຮົາ, ທັງສິ່ງທີ່ເປັນຝ່າຍ ໂລກ, ແລະ ສິ່ງທີ່ເປັນຝ່າຍວິນຍານ; ສິ່ງທີ່ ຢູ່ໃນພ້າສະຫວັນເບື້ອງເທິງ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຢູ່ ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຢູ່ ໃນແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຢູ່ໃຕ້ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ທັງເບື້ອງເທິງ ແລະ ເບື້ອງລຸ່ມ: ທຸກສິ່ງທັງ ປວງເປັນພະຍານເຖິງເຮົາ.

64 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື, ເມື່ອ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບອາດາມ, ບິດາ ຂອງພວກເຮົາແລ້ວ, ອາດາມໄດ້ທູນຕໍ່ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຖືກພາໄປ ໂດຍ ະພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຖືກນຳລົງໄປໃນ ະນ້າ, ແລະ ຖືກວາງໄວ້ ໃຕ້ນ້ຳ, ແລະ ຖືກນຳຂຶ້ນມາຈາກນ້ຳ.

65 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາດັ່ງນັ້ນ, ແລະ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ສະ ເດັດມາເທິງເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ ະເກີດທາງ ວິນຍານດັ່ງນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ມີຊີ ວິດຊີວາຂຶ້ນໃນ ະຈິດໃຈ.

66 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຍິນ ສຸ ລະ ສຽງ ອອກ ມາຈາກສະຫວັນ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ເຈົ້າ ໄດ້ ະບັບຕິ ສະມາ ດ້ວຍ ໄຟ, ແລະ ດ້ວຍ ພຣະ ວິນຍານບໍລິສຸດ. ມີຄື ະພະຍານຂອງພຣະ ບິດາ, ແລະ ພຣະບຸດ, ນັບແຕ່ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ຕະຫລອດການ;

59 ງ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ, ຈ 2 ນພ 4:15-16; ແອວ 32:28. ສ ຢຮ 6:68. ຊ ຄມພ ລັດສະໝີພາບ ຂອງຊັ້ນສູງ. 60 ກ ມຮນ 8:25. ຂ ຄມພ ຮັບຮອງ, ການຮັບຮອງ.

ຄ ຄມພ ເລືອດ, ໂລຫິດ. ງ ຄມພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ. 61 ກ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. 62 ກ ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່. ຂ ຄມພ ອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ. 63 ກ ແອວ 30:44; ຄພ 88:45-47. 64 ກ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຂ ຄມພ ບັບຕິສະມາ,

ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. 65 ກ ຄມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດ ຈາກພຣະເຈົ້າ. ຂ ມຊຢ 27:25; ແອວ 5:12-15. 66 ກ ຄພ 19:31. ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຂ 2 ນພ 31:17-18; 3 ນພ 28:11.

67 ແລະ ເຈົ້າ ເປັນ ຄົນ ຕາມ "ລະບຽບ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຜູ້ ປາດ ສະ ຈາກ ການ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ຂອງ ມື້ ຫລື ທີ່ ສິ້ນ ສຸດ ຂອງ ປີ, ຈາກ ຕະຫລອດ ຊົ່ວ ມື້ ລົ້ນ ດອນ ເຖິງ ຕະຫລອດ ຊົ່ວມື້ລົ້ນດອນ.

68 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າເປັນ "ໜຶ່ງໃນເຮົາ, ເປັນ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ; ແລະ ດັ່ງ ນັ້ນ ຄົນ ທັງ ປວງຈະກາຍເປັນ ບຸດຂອງເຮົາ. ອາແມນ.

ບົດທີ 7

(ເດືອນທັນວາ 1830)

ເອນິກສິດສອນ, ນໍາພາຜູ້ຄົນ, ແລະ ເຄື່ອນ ຍ້າຍ ພູ ເຂົາ— ເມືອງ ຊີໂອນ ຖືກ ສະຖາ ປະນາຂຶ້ນ—ເອນິກຫລົງເຫັນລ່ວງໜ້າເຖິງ ການສະເດັດມາຂອງບຸດມະນຸດ, ການເສຍ ສະລະຊົດໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ການພົ້ນ ຄົນຊີວິດຂອງໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າ—ເພິ່ນ ຫລົງ ເຫັນ ລ່ວງໜ້າ ເຖິງ ການ ພົ້ນ ພູ, ການ ເຕົ້າໂຮມ, ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ, ແລະ ການກັບຄືນຂອງຊີໂອນ.

1 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເອນິກກ່າວປາໄສຂອງເພິ່ນຕໍ່ໄປ, ໂດຍ ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ອາດາມບິດາຂອງພວກ ເຮົາໄດ້ສິດສອນສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ຫລາຍ ຄົນໄດ້ເຊື່ອ ແລະ ກາຍເປັນ "ບຸດຂອງພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ຫລາຍຄົນບໍ່ໄດ້ເຊື່ອ, ແລະ ໄດ້ ຕາຍ ໄປ ໃນ ຄວາມ ບາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ເຝົ້າຄອຍດ້ວຍ ຄວາມຍ້ານກົວ, ໃນ ຄວາມທໍລະມານ, ເຖິງຄວາມເຄືອງແຄ້ນ ເໝືອນກັບໄຟອັນໜ້າເກງຂາມ ແລະ ໜ້າ

ຍ້ານກົວຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ຈະຖອກເຫລົງ ໃສ່ພວກເຂົາ.

2 ແລະ ນັບ ແຕ່ ເວລາ ນັ້ນ ມາ ເອນິກ ໄດ້ ເລີ່ມທໍານາຍ, ໂດຍກ່າວກັບຜູ້ຄົນວ່າ: ໃນ ຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເດີນທາງ, ແລະ ຍືນ ຢູ່ເທິງສະຖານທີ່ ເມຣູຢາ, ແລະ ໄດ້ທູນຕໍ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ມີສຸລະສຽງອອກມາ ຈາກສະຫວັນ, ໂດຍກ່າວວ່າ—ເຈົ້າຈົ່ງຫັນ ກັບ ໄປ, ແລະ ເຈົ້າຈົ່ງຂຶ້ນ ໄປເທິງພູຊີເມ ໂອນ.

3 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ກັບໄປ ແລະ ໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູ; ແລະ ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຍືນຢູ່ເທິງພູ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຟ້າສະຫວັນເປີດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກຫຸ້ມຫໍ່ດ້ວຍ "ລັດສະໝີ ພາບ;

4 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະທັບຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເວົ້າລົມກັບ ຂ້າພະເຈົ້າ, ແມ່ນ ແຕ່ຄືກັນກັບຄົນຜູ້ໜຶ່ງ ເວົ້າກັບຄົນອີກຜູ້ໜຶ່ງ, "ໜ້າຕໍ່ໜ້າ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງ ະຫລຽວເບິ່ງ, ແລະ ເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ເຈົ້າ ເຫັນໂລກເປັນເວລາຫລາຍລຸ້ນຄົນ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫ່ອມພູຊໍາ, ແລະ ເບິ່ງແມ, ຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຜ້າ ເຕັນ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຄົນຂອງຊໍາ.

6 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າ ພະເຈົ້າອີກ: ຈົ່ງເບິ່ງເຖິດ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ຫລຽວໄປທາງທິດເໜືອ, ແລະ ຂ້າພະ

67 ກ ຄມພ ຖານປະໂລຫິດ ແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ.	ຄມພ ບຸດ ແລະ ທິດາ ຂອງພຣະເຈົ້າ.	3 ກ ຄມພ ການປ່ຽນສະພາບ. 4 ກ ປຖກ 32:30;
68 ກ 1 ຢຣ 3:1-3; ຄພ 35:2. ຂ ຢຣ 1:12; ຄພ 34:3.	7 1 ກ ຄມພ ບຸດ ແລະ ທິດາ ຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ ແອວ 40:11-14.	ພບຍ 5:4; ມຊ 1:2, 11, 31. ຂ ມຊ 1:4.

ເຈົ້າໄດ້ເຫັນຜູ້ຄົນຂອງການາອານ, ຊຶ່ງອາໄສຢູ່ໃນຜ້າເຕັນ.

7 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງທຳນາຍ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທຳນາຍ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງຜູ້ຄົນຂອງການາອານ, ຊຶ່ງມີຈຳນວນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ຈະອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າ, ແລະ ຈະຂ້າພວກເຂົາ ຈົນວ່າພວກເຂົາຖືກທຳລາຍຈົນໝົດສິ້ນ; ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງການາອານຈະແຍກກັນອອກໄປໃນແຜ່ນດິນ, ແລະ ແຜ່ນດິນຈະແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ບໍ່ເກີດຜົນ, ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ຄົນອື່ນໃດຈະອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນອກຈາກຜູ້ຄົນຂອງການາອານ;

8 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະສາບແຂ່ງແຜ່ນດິນດ້ວຍຄວາມຮ້ອນທີ່ສຸດ, ແລະ ຄວາມແຫ້ງແລ້ງຂອງມັນຈະເປັນໄປເຊັ່ນນັ້ນຕະຫລອດການ; ແລະ "ຄວາມດຳໄດ້ເກີດກັບລູກຫລານທັງປວງຂອງການາອານ, ຈົນວ່າພວກເຂົາຖືກກຽດຊັງໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງປວງ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງເຖີດ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແຜ່ນດິນຊາໂຮນ, ແລະ ແຜ່ນດິນ ເອນີກ, ແລະ ແຜ່ນດິນ ອອມເນີ, ແລະ ແຜ່ນດິນເຮໂນ, ແລະ ແຜ່ນດິນເຊມ, ແລະ ແຜ່ນດິນເຮເນີ, ແລະ ແຜ່ນດິນຮານັນນີຫາ, ແລະ ຜູ້ອາໄສທັງປວງຢູ່ໃນນັ້ນ;

10 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງໄປຫາຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແລະ ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ—ຈົ່ງ "ກັບໃຈ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈະອອກມາ ແລະ ລົງໂທດ

ພວກເຂົາດ້ວຍຄຳສາບແຂ່ງ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຕາຍ.

11 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະທານພຣະບັນຍັດ ຂໍ້ ທຶ່ງ ໃຫ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຄວນໃຫ້ "ບັບຕິສະມາ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະບິດາ, ແລະ ຂອງພຣະບຸດ, ຊຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍ ພຣະຄຸນ ແລະ ຄວາມຈິງ, ແລະ ຂອງ "ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ, ຊຶ່ງ ເປັນພະຍານເຖິງພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ.

12 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເອນີກໄດ້ເອີ້ນຫາຜູ້ຄົນທັງປວງຕໍ່ໄປ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຜູ້ຄົນຂອງການາອານ, ໃຫ້ກັບໃຈ;

13 ແລະ "ສັດທາຂອງເອນີກນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ຈົນວ່າເພິ່ນໄດ້ນຳພາຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ສັດຕູຂອງພວກເຂົາໄດ້ອອກມາສູ້ຮົບກັບພວກເຂົາ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ແຜ່ນດິນ ໂລກສັ່ນສະເທືອນ, ແລະ ພູເຂົາໄດ້ຫລົບໜີ, ແມ່ນແຕ່ຕາມຄຳສັ່ງຂອງເພິ່ນ; ແລະ "ແມ່ນ້ຳຂອງສາຍນ້ຳໄດ້ຫັນໜີຈາກເສັ້ນທາງຂອງມັນ; ແລະ ສຽງຄວນຄາງຂອງໂຕສິງໄດ້ຍິນອອກມາຈາກຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ປະຊາຊາດທັງປວງຍ້ານກົວຫລາຍທີ່ສຸດ, ຖ້ອຍຄຳຂອງເອນີກມີພະລັງຫລາຍ, ແລະ ພາສາຂອງເພິ່ນມີ "ອຳນາດຫລາຍ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເພິ່ນ.

14 ມີດິນປະກົດຂຶ້ນມາຈາກຄວາມເລິກຂອງທະເລ, ແລະ ສັດຕູຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນ ໃຫຍ່ຫລວງ, ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ຫລົບໜີໄປ ແລະ ຍືນຢູ່ທ່າງໄກ ແລະ ໄປຢູ່ເທິງດິນທີ່ປະກົດຂຶ້ນ ມາຈາກຄວາມເລິກຂອງທະເລ.

<p>8 ກ 2 ນພ 26:33. 10 ກ ມຊ 6:57. ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. 11 ກ ຄມພ ບັບຕິສະມາ,</p>	<p>ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. ຂ ຄມພ ພຣະຄຸນ. ຄ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. 13 ກ ຄມພ ສັດທາ.</p>	<p>ຂ ມຫ 17:20. ຄ ມຊ 6:34. ງ ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ; ອຳນາດ.</p>
--	---	--

15 ແລະ ນັກ ຂອງແຜ່ນ ດິນ ກໍ ເໝືອນ ກັນ, ໄດ້ຍືນຢູ່ທາງໄກ; ແລະ ມີຄຳສາບແຂ່ງ ອອກ ໄປ ສູ່ ຜູ້ຄົນ ທັງ ປວງ ທີ່ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ພຣະ ເຈົ້າ;

16 ແລະ ນັບ ແຕ່ ເວລານັ້ນ ມາ ໄດ້ ມີ ສົງ ຄາມ ແລະ ການ ນອງ ເລືອດ ໃນ ບັນດາ ພວກ ເຂົາ; ແຕ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ມາ ແລະ ສະ ຖິດ ຢູ່ ກັບ ຜູ້ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ດຳ ລົງ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ຊອບ ທຳ.

17 ກ່ວາມ ຍ້ານ ກົວ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຢູ່ ເທິງ ປະ ຊາ ຊາດ ທັງ ປວງ, ລັດ ສະ ໝີ ພາ ບ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ແມ່ນ ມີ ຢູ່ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ, ຊຶ່ງ ຢູ່ ເທິງ ຜູ້ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ. ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ະອວຍ ພອນ ແຜ່ນ ດິນ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ພອນ ຢູ່ ເທິງ ພູ, ແລະ ເທິງ ບ່ອນ ສູງ, ແລະ ຈະ ເລີນ ຮຸ່ງ ເຮືອງ.

18 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ເອີ້ນ ຜູ້ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ວ່າ "ຊີໂອນ, ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ມີ ໃຈ ະດຽວ ແລະ ມີ ຄວາມ ຄິດ ດຽວ, ແລະ ໄດ້ ດຳ ລົງ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ຊອບ ທຳ; ແລະ ບໍ່ ມີ ຄົນ ຍາກ ຈົນ ໃນ ບັນດາ ພວກ ເຂົາ.

19 ແລະ ເອນິກ ໄດ້ ສັ່ງ ສອນ ຕໍ່ ໄປ ໃນ ຄວາມ ຊອບ ທຳ ໃຫ້ ແກ່ ຜູ້ຄົນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ. ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໃນ ວັນ ເວລາ ຂອງ ເພິ່ນ, ຄື ເພິ່ນ ໄດ້ ສ້າງ ເມືອງ ທີ່ ເອີ້ນ ວ່າ ເມືອງ ບໍລິສຸດ, ແມ່ນ ແຕ່ ຊີໂອນ.

20 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເອນິກ ໄດ້ ເວົ້າ ລົມ ກັບ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ວ່າ: ແມ່ນ ອນວ່າ "ຊີໂອນ ຈະ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ບອດ

ໄພ ຕະ ຫລອດ ການ. ແຕ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເອນິກ ວ່າ: ເຮົາ ໄດ້ ອວຍ ພອນ ຊີໂອນ, ແຕ່ ຜູ້ຄົນ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ເຮົາ ໄດ້ ສາບ ແຂ່ງ.

21 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ສະ ແດງ ໃຫ້ ເອນິກ ເຫັນ ຜູ້ ອາໄສ ທັງ ປວງ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ; ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຫັນ, ແລະ ເບິ່ງ ແມ, ຊີໂອນ, ຕາມ ຄວາມ ສົມ ຄວນ ຂອງ ເວລາ, ໄດ້ ຖືກ "ເອົາ ຂຶ້ນ ໄປ ສະ ຫວັນ. ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເອນິກ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ ບ່ອນ ເຮົາ ສະ ຖິດ ຢູ່ ຕະ ຫລອດ ການ.

22 ແລະ ເອນິກ ກໍ ໄດ້ ເຫັນ ຜູ້ຄົນ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ຜູ້ ຊຶ່ງ ເປັນ ພວກ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ອາດາມ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ຊາດ ປະ ສົມ ໃນ ບັນດາ ລູກ ຫລານ ທັງ ປວງ ຂອງ ອາດາມ ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ລູກ ຫລານ ຂອງ ກາອິນ, ເພາະ ວ່າ ລູກ ຫລານ ຂອງ ກາອິນ ເປັນ "ຄົນ ດຳ, ແລະ ບໍ່ ມີ ບ່ອນ ຢູ່ ໃນ ທ່າມ ກາງ ພວກ ເຂົາ.

23 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ວ່າ ຊີໂອນ ໄດ້ ຖືກ ຮັບ ຂຶ້ນ ໄປ "ສະ ຫວັນ ແລ້ວ, ເອນິກ ໄດ້ ະເຫັນ, ແລະ ເບິ່ງ ແມ, ປະ ຊາ ຊາດ "ທັງ ປວງ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ໄດ້ ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ເພິ່ນ;

24 ແລະ ລຸ້ນ ແລ້ວ ລຸ້ນ ເລົ່າ ໄດ້ ເກີດ ມາ; ແລະ ເອນິກ ໄດ້ ຢູ່ ບ່ອນ ສູງ ແລະ ຖືກ "ຍົກ ຂຶ້ນ, ແມ່ນ ແຕ່ ໃນ ພຣະ ຊວງ ຂອງ ພຣະ ບິດາ, ແລະ ຂອງ ບຸດ ມະ ນຸດ; ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ອຳນາດ ຂອງ ຊາຕານ ມີ ຢູ່ ທົ່ວ ຜືນ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ.

25 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຫັນ ເຫລົ່າ ທຸດ ລົງ ມາ ຈາກ ສະ ຫວັນ; ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຍືນ ສູງ ດັງ

<p>15 ກ ປຖກ 6:4; ມຊ 8:18. 17 ກ ອພຍ 23:27. ຂ 1 ຂຄ 28:7-8; 1 ນພ 17:35. 18 ກ ຄພ ຊີໂອນ. ຂ ກຈກ 4:32;</p>	<p>ພລປ 2:1-4. ຄມພ ເປັນ ອັນ ໜຶ່ງ ດຽວ ກັນ, ຄວາມ ເປັນ ອັນ ໜຶ່ງ ດຽວ ກັນ. 20 ກ ມຊ 7:62-63. ຄມພ ເຢຣູຊາເລັມ ໃໝ່. 21 ກ ມຊ 7:69.</p>	<p>22 ກ 2 ນພ 26:33. 23 ກ ຄມພ ສະ ຫວັນ. ຂ ຄມພ ພາບ ນິມິດ. ຄ ຄພ 88:47; ມຊ 1:27-29. 24 ກ 2 ກຮຫ 12:1-4.</p>
--	--	--

ກ່າວວ່າ: ວິບັດ, ວິບັດ ຈົ່ງມີແກ່ຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

26 ແລະ ພົ້ນໄດ້ເຫັນຊາຕານ; ແລະ ມັນມີ ກ໌ໂສ້ເສັ້ນໃຫຍ່ຢູ່ໃນມືຂອງມັນ, ແລະ ມັນບັງຜືນ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ດ້ວຍ ະຄວາມມືດ; ແລະ ມັນໄດ້ແຫງນໜ້າຂຶ້ນ ແລະ ຫົວ, ແລະ ະບໍລິວານຂອງມັນປິຕິຍິນດີ.

27 ແລະ ເອນິກໄດ້ເຫັນ ັເທລິ່າທູດລົງມາ ຈາກສະຫວັນ, ໂດຍສະແດງ ະປະຈັກພະຍານ ເຖິງພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ; ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ລົງມາເທິງຫລາຍຄົນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຮັບຂຶ້ນໄປຫາຊີໂອນໂດຍອຳນາດຂອງສະຫວັນ.

28 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄືພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນໄດ້ທອດພຣະເນດເບິ່ງຜູ້ຄົນທີ່ເຫລືອຢູ່, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກັນແສງ; ແລະ ເອນິກໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງເລື່ອງນີ້, ໂດຍກ່າວວ່າ: ສະຫວັນຮ້ອງໄຫ້ໄດ້ແນວໃດ, ແລະ ຫລັງນ້ຳຕາລົງມາຄືກັນກັບສາຍຝົນຕົກໃສ່ພູ?

29 ແລະ ເອນິກໄດ້ກ່າວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ: ພຣະອົງ ັກັນແສງໄດ້ແນວໃດ, ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າພຣະອົງຊົງບໍລິສຸດ, ແລະ ຈາກຕະຫລອດຊົ່ວນິລັນດອນເຖິງຕະຫລອດຊົ່ວນິລັນດອນ?

30 ແລະ ເປັນໄປໄດ້ແນວໃດທີ່ມະນຸດຈະສາມາດນັບແມ່ນແຕ່ໜ້ອຍໜຶ່ງຂອງ ັແຜ່ນດິນໂລກໄດ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແຜ່ນດິນໂລກນັບເປັນລ້ານໆທີ່ຄືກັນນີ້, ນີ້ຄົງບໍ່ໄດ້ເປັນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງ ະການສ້າງຂອງ

ພຣະອົງ; ແລະ ຜ້າມ່ານຂອງພຣະອົງຍັງບັງກັນໄວ້ຢູ່; ແຕ່ວ່າພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະ ຊວງເອິກຂອງພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະ ພຣະອົງທ່ຽງທຳນຳອິກ; ພຣະອົງມີເມດຕາ ແລະ ກະລຸນາຕະຫລອດການ;

31 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຮັບເອົາຊີໂອນໄວ້ໃນຊວງເອິກຂອງພຣະອົງເອງ, ຈາກການສ້າງທັງປວງຂອງພຣະອົງ, ຈາກຕະຫລອດຊົ່ວນິລັນດອນເຖິງຕະຫລອດຊົ່ວນິລັນດອນ; ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດເລີຍນອກຈາກແຕ່ ັສັນຕິສຸກ, ະຄວາມຍຸດຕິທຳ, ແລະ ະຄວາມຈິງເປັນສະຖານທີ່ຂອງພຣະບັນລັງຂອງພຣະອົງ; ແລະ ຄວາມເມດຕາຈະອອກໄປຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ແລະ ບໍ່ມີທີ່ສຸດ; ພຣະອົງກັນແສງໄດ້ແນວໃດ?

32 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເອນິກວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງເທລິ່ານີ້ຂອງເຈົ້າ; ພວກເຂົາເປັນ ັຝີມືຈາກມືຂອງເຮົາເອງ, ແລະ ເຮົາໄດ້ມອບ ະຄວາມຮູ້ຂອງພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ໃນມື້ທີ່ເຮົາໄດ້ສ້າງພວກເຂົາ; ແລະ ໃນສວນເອເດນ, ເຮົາໄດ້ມອບ ະອຳເພີໃຈໃຫ້ມະນຸດ;

33 ແລະ ກັບອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງເຈົ້າເຮົາໄດ້ກ່າວ, ແລະ ໄດ້ປະທານບັນຍັດໃຫ້, ວ່າພວກເຂົາຈະ ັຮັກກັນແລະກັນ, ແລະ ວ່າພວກເຂົາຄວນເລືອກເອົາເຮົາ, ພຣະບິດາພວກເຂົາ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາປາດສະຈາກຄວາມຮັກ, ແລະ ພວກເຂົາກຽດຊົງສາຍເລືອດຂອງຕົນເອງ;

34 ແລະ ັໄຟແຫ່ງຄວາມເຄືອງແຄ້ນ

26 ກ ອອ 12:10-11.
ຂ ອຊຢ 60:1-2.
ຄ ຢດ 1:6;
ຄພ 29:36-37.
27 ກ ຄພ ທູດ, ເຫວະດາ.
ຂ ຄພ ປະຈັກພະຍານ.
29 ກ ອຊຢ 63:7-10.

30 ກ ຄພ 76:24;
ມຊ 1:33.
ຂ ຄພ ສ້າງ, ການສ້າງ.
31 ກ ຄພ ສະຫງົບ,
ຄວາມສະຫງົບ.
ຂ ຄພ ຍຸດຕິທຳ,
ຄວາມຍຸດຕິທຳ.

ຄ ຄພ ຈິງ, ຄວາມຈິງ.
32 ກ ມຊ 1:4.
ຂ ຄພ ຄວາມຮູ້.
ຄ ຄພ ອຳເພີໃຈ.
33 ກ ຄພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ.
34 ກ ອຊຢ 30:27; ນຮ 1:6;
ຄພ 35:14.

ຂອງເຮົາໄດ້ເກີດກັບພວກເຂົາ; ແລະ ໃນຄວາມບໍ່ພໍໃຈທີ່ຮ້ອນດັງໄຟຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະສົ່ງ ສົນຳຖ້ວມໄປຍັງພວກເຂົາ, ເພາະຄວາມຄຽດແຄ້ນອັນຮຸນແຮງຂອງເຮົາໄດ້ເກີດກັບພວກເຂົາ.

35 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືພຣະເຈົ້າ; ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຄືນາມຂອງເຮົາ; ພຣະຜູ້ປຶກສາຄືນາມຂອງເຮົາ; ແລະ ບໍ່ມີທີ່ສຸດ ແລະ ນິລັນດອນຄື ສາມຂອງເຮົານຳອີກ.

36 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈຶ່ງສາມາດເດີມີຂອງເຮົາອອກໄປ ແລະ ຄວບຄຸມການສ້າງທັງປວງຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ; ແລະ ທາຂອງເຮົາສາມາດສູບແທງພວກເຂົານຳອີກ, ແລະ ໃນບັນດາຝີມືທັງປວງຂອງເຮົາບໍ່ເຄີຍມີ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງດັ່ງທີ່ມີຢູ່ໃນບັນດາອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ.

37 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ບາບຂອງພວກເຂົາຈະຕົກຢູ່ເທິງຫົວຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ; ຊາຕານຈະເປັນບິດາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານຈະເປັນຊາຕາກຳຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ທົ່ວທັງສະຫວັນຈະຮ້ອງໄຫ້ນຳພວກເຂົາ, ແມ່ນແຕ່ຝີມືທັງປວງຈາກມືຂອງເຮົາ; ດັ່ງນັ້ນ ສະຫວັນບໍ່ຄວນຮ້ອງໄຫ້ບໍ່, ໂດຍເຫັນວ່າຄົນເຫລົ່ານີ້ຈະທົນທຸກ?

38 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນເຫລົ່ານີ້ທີ່ເຈົ້າຫລຽວເຫັນ ຈະຕາຍໃນນ້ຳຖ້ວມ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະຂັງພວກເຂົາ; ເຮົາໄດ້ຕຽມ ທຸກໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາແລ້ວ.

39 ແລະ ຜູ້ທີ່ເຮົາເລືອກໄວ້ໄດ້ອ້ອມວອນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ. ດັ່ງນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານເພື່ອບາບຂອງພວກເຂົາ; ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາຈະກັບໃຈໃນວັນທີ່ ຜູ້ທີ່ເຮົາເລືອກໄວ້ຈະກັບມາຫາເຮົາ, ແລະ ຈົນເຖິງວັນນັ້ນ ພວກເຂົາຈະຢູ່ໃນ ຄວາມທໍລະມານ;

40 ດັ່ງນັ້ນ, ເພາະດ້ວຍເຫດນີ້ສະຫວັນຈຶ່ງຮ້ອງໄຫ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຝີມືທັງປວງຈາກມືຂອງເຮົາ.

41 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເອນິກ, ແລະ ໄດ້ບອກເອນິກເຖິງການກະທຳທັງປວງຂອງລູກຫລານມະນຸດ; ດັ່ງນັ້ນເອນິກຈຶ່ງຮູ້, ແລະ ເຫັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ ແລະ ໄດ້ເດີແຂນອອກໄປ, ແລະ ິໃຈຂອງລາວພອງກວ້າງດັ່ງຊົ່ວນິລັນດອນ; ແລະ ອຸທອນຂອງລາວສົງສານ; ແລະ ຕະຫລອດຊົ່ວນິລັນດອນໄດ້ສັ່ນສະເທືອນ.

42 ແລະ ເອນິກກໍໄດ້ເຫັນ ໂນອານຳອີກ, ແລະ ຄອບຄົວຂອງເພິ່ນ; ວ່າລູກຫລານຂອງໂນອາຈະລອດດ້ວຍຄວາມລອດທາງໂລກ;

43 ດັ່ງນັ້ນ ເອນິກຈຶ່ງໄດ້ເຫັນວ່າໂນອາໄດ້ສ້າງ ິເຮືອ; ແລະ ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍົ້ມໃສ່ມັນ, ແລະ ໄດ້ຮັກສາມັນໄວ້ຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ; ແຕ່ສ່ວນຄົນຊົ່ວຜູ້

<p>34 ຂ ປຖກ 7:4, 10; ມຊ 8:17, 24. ຄມພ ນ້ຳຖ້ວມໃນວັນເວລາຂອງໂນອາ.</p> <p>35 ກ ມຊ 6:57. ຂ ມຊ 1:3.</p> <p>36 ກ ຄພ 38:2; 88:41; ມຊ 1:35-37.</p>	<p>ຂ ປຖກ 6:5-6; ມຊ 8:22, 28-30.</p> <p>38 ກ 1 ປຕ 3:18-20. ຄມພ ນະລົກ.</p> <p>39 ກ ອສ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ຂ ມຊ 4:2; ອຣຮ 3:27. ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p> <p>ຄ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ,</p>	<p>ຄວາມອັບປະໂຫຍດ.</p> <p>41 ກ ມຊຢ 28:3. ຄມພ ເມດຕາສົງສານ, ຄວາມເມດຕາສົງສານ.</p> <p>42 ກ ຄມພ ໂນອາ, ປີຕູໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ.</p> <p>ຂ ມຊ 8:12.</p> <p>43 ກ ປຖກ 6:14-16; ອທ 6:7.</p>
---	--	---

ທີ່ເຫລືອຢູ່ ນ້ຳຖ້ວມໄດ້ມາເຖິງ ແລະ ກິນ ກິນພວກເຂົາ.

44 ແລະ ໃນຂະນະທີ່ເອນິກໄດ້ເຫັນສິ່ງ ນີ້, ເພິ່ນມີຄວາມຂົມຂື່ນ ໃນ ຈິດວິນຍານ, ແລະ ຮ້ອງ ໄຫ້ ນ້ຳ ອ້າຍ ເອ້ອຍ ນ້ອງ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບສະຫວັນວ່າ: ຂ້າ ພຣະອົງ ຈະ "ປະ ຕິ ເສດ ບໍ່ ຮັບ ເອົາ ການ ປອບ ໂຍນ; ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບ ເອນິກວ່າ: ຈົ່ງລື້ນເລີງ ແລະ ເບີກບານເຖິດ; ແລະ ເບິ່ງເຖິດ.

45 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເອນິກໄດ້ ຫລຽວ ເບິ່ງ; ແລະ ຈາກ ໂນອາ, ເພິ່ນ ໄດ້ ເຫັນ ຄອບ ຄົວ ທັງ ປວງ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ; ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ເມື່ອ ໃດວັນ ຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມາເຖິງ? ເມື່ອໃດ ໂລຫິດຂອງ ພຣະຜູ້ຊອບທຳຈະຫລັງ, ເພື່ອວ່າຜູ້ຄົນທັງ ປວງທີ່ໂສກເສົ້າຈະໄດ້ຮັບ "ການຊຳລະໃຫ້ ບໍລິສຸດ ແລະ ມີຊີວິດນິລັນດອນ?

46 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ: ມັນຈະເກີດຂຶ້ນໃນ "ເວລາອັນຮຸ່ງໂລດ, ໃນ ວັນ ເວລາຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ການ ແກ້ແຄ້ນ.

47 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເອນິກ ໄດ້ ເຫັນ ວັນ ແຫ່ງ ການ ສະ ເດັດ ມາ ຂອງ ບຸດ ມະນຸດ, ແມ່ນແຕ່ໃນເນື້ອໜັງ; ແລະ ຈິດວິນຍານ ຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ: ພຣະ ຜູ້ ຊອບ ທຳ ໄດ້ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ, ແລະ "ພຣະ ເມສານ້ອຍ ໄດ້ຖືກປະຫານ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ການ ວາງ ຮາກ ຖານ ຂອງ ໂລກ; ແລະ ຜ່ານສັດທາຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຢູ່ໃນຊວງເອີກ

ຂອງພຣະບິດາ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, *ຊີໂອນຢູ່ ກັບຂ້າພະເຈົ້າ.

48 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ເອນິກໄດ້ຫລຽວເບິ່ງ "ແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຍິນສຽງຈາກອຸທອນຂອງ ນາງ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ວິບັດ, ວິບັດ ຄືເຮົາ, ມານດາຂອງມະນຸດ; ເຮົາເຈັບປວດ, ເຮົາ ອິດເມື່ອຍ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງລູກງ ຂອງເຮົາ. ເມື່ອໃດເຮົາຈິ່ງຈະໄດ້ *ພັກ ຜ່ອນ, ແລະ ຖືກຂຳລະລ້າງຈາກ "ຄວາມ ສົກກະປົກ ຊຶ່ງໄດ້ອອກໄປຈາກເຮົາ? ເມື່ອ ໃດນັ້ນພຣະຜູ້ສ້າງຂອງເຮົາຈິ່ງຈະຊຳລະເຮົາ ໃຫ້ບໍລິສຸດ, ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ພັກຜ່ອນ, ແລະ ຄວາມຊອບທຳຊົ່ວໄລຍະເວລາໜຶ່ງ ຈະຢູ່ເທິງໃບໜ້າຂອງເຮົາ?

49 ແລະ ເມື່ອ ເອນິກ ໄດ້ ຍິນ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກເປັນທຸກ, ເພິ່ນກໍໄດ້ຮ້ອງ ໄຫ້, ແລະ ໄດ້ທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງ ຈະ ບໍ່ ເມດ ຕາສົງສານແຜ່ນດິນໂລກແດ່ບໍ່? ພຣະອົງ ຈະ ບໍ່ ອວຍ ພອນ ລູກ ຫລານ ຂອງ ໂນອາ ແດ່ບໍ່?

50 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເອນິກໄດ້ທູນຕໍ່ໄປອີກກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຂ້າພຣະອົງທູນຂໍນຳພຣະ ອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກນຳເມີດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແມ່ນແຕ່ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ວ່າພຣະອົງ ຈະມີເມດຕາຕໍ່ໂນອາ ແລະ ລູກຫລານຂອງ ເພິ່ນ, ເພື່ອວ່າແຜ່ນດິນໂລກຈະບໍ່ຖືກປົກ ຄຸມດ້ວຍນ້ຳຖ້ວມອີກເລີຍ.

<p>44 ກ ພສສ 77:2; ອທ 15:3. 45 ກ ຄມພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ. 46 ກ ມຊ 5:57.</p>	<p>47 ກ ຄມພ ພຣະເມສານ້ອຍ ຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ ມຊ 7:21. 48 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ— ການຊຳລະລ້າງ</p>	<p>ແຜ່ນດິນໂລກ. ຂ ມຊ 7:54, 58, 64. ຄ ຄມພ ສົກກະປົກ, ຄວາມສົກກະປົກ.</p>
--	--	---

51 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ສາມາດປະຕິເສດ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບເອນົກ, ແລະ ໄດ້ສາບານກັບເພິ່ນ, ວ່າພຣະອົງຈະຍັບຍັ້ງ ັນ້ຳຖ້ວມໄວ້; ວ່າພຣະອົງຈະເອິ້ນຫາລູກຫລານຂອງໂນອາ;

52 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງຄຳສັ່ງທີ່ບໍ່ປຽນແປງອອກໄປ, ວ່າ ັຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍຂອງເພິ່ນຈະຖືກພົບເຫັນສະເໝີຢູ່ໃນບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ, ໃນຂະນະທີ່ແຜ່ນດິນໂລກຍັງຕັ້ງຢູ່;

53 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ຂໍໃຫ້ເຂົາເປັນສຸກເຖິດ ຜູ້ຊຶ່ງຜ່ານເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາ ພຣະ ເມ ຊີ ອາ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ; ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ—ເຮົາຄື ັພຣະ ເມ ຊີ ອາ, ະກະສັດແຫ່ງຊີໂອນ, ະທິນສີລາຂອງສະຫວັນ, ຊຶ່ງກວ້າງໃຫຍ່ດັ່ງຊົ່ວນິລັນດອນ; ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຂົ້າທາງປະຕູ ແລະ ັປົນຂຶ້ນໂດຍອາໄສເຮົາຈະບໍ່ມີວັນຕົກ; ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ຄົນທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວເຖິງຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະອອກມາດ້ວຍ ັເພງແຫ່ງຄວາມສຸກອັນເປັນນິດ.

54 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເອນົກໄດ້ທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ເມື່ອບຸດມະນຸດສະເດັດມາໃນເນື້ອໜັງ, ແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ພັກຜ່ອນບໍ່? ຂ້າພຣະອົງອ້ອນວອນພຣະອົງ ຂໍຈົ່ງສະແດງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ຂ້າພຣະອົງເຫັນແດ່ທ້ອນ.

55 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເອນົກວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເຖິດ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້

ຫລຽວເບິ່ງ ແລະ ໄດ້ເຫັນ ັບຸດມະນຸດຖືກຍົກຂຶ້ນເທິງ ະໄມ້ກາງແຂນ, ຕາມວິທີຂອງມະນຸດ;

56 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຍິນສຽງອັນດັງ; ແລະ ພ້າສະຫວັນຖືກມ່ານປິດໄວ້; ແລະ ການສ້າງທັງປວງຂອງພຣະເຈົ້າເປັນທຸກ; ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ ັຄວນຄາງ; ແລະ ກ້ອນຫີນແຕກເປັນປຽງໆ; ແລະ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ ະລຸກຂຶ້ນ, ແລະ ໄດ້ຮັບການ ະສວມມົງກຸດຢູ່ທາງ ັເບື້ອງຂວາພຣະຫັດຂອງບຸດມະນຸດ, ດ້ວຍມົງກຸດແຫ່ງລັດສະໝີພາບ;

57 ແລະ ັວິນຍານຫລາຍຕໍ່ຫລາຍດວງທີ່ຢູ່ໃນ ະຄູກໄດ້ອອກມາ, ແລະ ຍືນຢູ່ທາງເບື້ອງຂວາພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຈະຖືກຈ່ອງຈຳໄວ້ໃນໂສ້ແຫ່ງຄວາມມືດຈົນກວ່າການພິພາກສາແຫ່ງວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

58 ແລະ ເອນົກໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ອີກ ແລະ ໄດ້ທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ເມື່ອໃດແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ພັກຜ່ອນ?

59 ແລະ ເອນົກໄດ້ເຫັນບຸດມະນຸດສະເດັດຂຶ້ນໄປເຝົ້າພຣະບິດາ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ພຣະອົງຈະບໍ່ສະເດັດມາຍັງແຜ່ນດິນໂລກອີກບໍ່? ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພຣະອົງຮູ້ຈັກພຣະອົງ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສັນຍາກັບຂ້າພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ບັນຊາຂ້າພຣະອົງວ່າຂ້າພຣະອົງຈະທູນຂໍໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງດຽວທີ່

<p>51 ກ ພສສ 104:6-9. 52 ກ ມຊ 8:2. 53 ກ ຄມພ ພຣະເມຊີອາ. ຂ ມທ 2:2; 2 ນຟ 10:14; ແອວ 5:50; ຄພ 128:22. ຄ ພສສ 71:3; 78:35;</p>	<p>ຮລມ 5:12. ຄມພ ຫີນ. ງ 2 ນຟ 31:19-20. ຈ ຄມພ ດົນຕີ, ເພງ. 55 ກ ຄມພ ບຸດມະນຸດ. ຂ 3 ນຟ 27:14. ຄມພ ຄຶງ, ການຄຶງ. 56 ກ ມທ 27:45, 50-51.</p>	<p>ຂ ຄມພ ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ. ຄ ຄມພ ສູງສົ່ງ, ຄວາມສູງສົ່ງ; ມົງກຸດ, ສວມມົງກຸດ. ງ ມທ 25:34. 57 ກ ຄມພ ວິນຍານ. ຂ ຄພ 76:71-74; 88:99.</p>
--	---	---

ຖືກຳເນີດຂອງພຣະອົງ; ພຣະອົງໄດ້ສ້າງຂ້າພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ປະທານສິດຕໍ່ພຣະບັນລັງຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ຂ້າພຣະອົງ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍຕົວຂອງຂ້າພຣະອົງເອງ, ແຕ່ໂດຍຜ່ານທາງພຣະຄູນຂອງພຣະອົງເອງ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພຣະອົງຈຶ່ງທູນຖາມພຣະອົງວ່າພຣະອົງຈະສະເດັດມາຍັງແຜ່ນດິນໂລກອີກຫລືບໍ່.

60 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເອນີກວ່າ: ເຮົາຍັງມີຊີວິດຢູ່ສັນໃດ, ແມ່ນແຕ່ສັນນັ້ນເຮົາຈະມາໃນ ັຍຸກສຸດທ້າຍ, ໃນວັນເວລາຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ການແກ້ແຄ້ນ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄຳສັນຍາທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບເຈົ້າກ່ຽວກັບລູກຫລານຂອງໂນອາສຳເລັດຄົບຖ້ວນ;

61 ແລະ ວັນນັ້ນຈະມາເຖິງເມື່ອແຜ່ນດິນໂລກຈະ ັພັກຜ່ອນ, ແຕ່ກ່ອນວັນນັ້ນ ພ້າສະຫວັນ ຈະ ະມິດດັບ, ແລະ ັມ່ານແຫ່ງຄວາມມືດຈະປົກຄຸມແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ພ້າສະຫວັນສັນສະເທືອນ, ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກນຳອີກ; ແລະ ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກອັນໃຫຍ່ຫລວງຈະມີຢູ່ໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ, ແຕ່ເຮົາຈະ ັຮັກສາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາໄວ້;

62 ແລະ ັຄວາມຊອບທຳ ຈະ ຖືກສົ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ; ແລະ ເຮົາຈະສົ່ງ ະຄວາມຈິງຂຶ້ນມາຈາກ ັແຜ່ນດິນໂລກ, ເພື່ອເປັນ ັປະຈັກພະຍານເຖິງພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງເຮົາ; ັການພື້ນຄືນ

ຊີວິດຂອງພຣະອົງຈາກຄວາມຕາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ການພື້ນຄືນຊີວິດຂອງມະນຸດທຸກຄົນນຳອີກ; ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຊອບທຳ ແລະ ຄວາມຈິງກວາດແຜ່ນດິນໂລກດັ່ງນັ້ນຖ້ວມ, ເພື່ອ ັເຕົ້າໂຮມຜູ້ທີ່ເຮົາເລືອກໄວ້ຈາກສີ່ສ່ວນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ໄປສູ່ສະຖານທີ່ຊຶ່ງເຮົາຈະຈັດຕຽມໄວ້, ນະຄອນສັກສິດ, ເພື່ອວ່າຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຈະຄາດແອວຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄອຍຖ້າເວລາແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງເຮົາ; ເພາະວ່າສະຖານທີ່ນະມັດສະການຂອງເຮົາຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະ ມັນຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ຊີໂອນ, ະເຢຣູຊາເລັມໃໝ່.

63 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເອນີກວ່າ: ຈາກນັ້ນເຈົ້າກັບ ັເມືອງຂອງເຈົ້າທັງເມືອງຈະພົບພວກເຂົາຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະ ພວກເຮົາຈະຮັບເອົາພວກເຂົາໄວ້ໃນຊວງເອິກຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະໄດ້ເຫັນພວກເຮົາ; ແລະ ພວກເຮົາຈະໂອບກອດຄໍພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະໂອບກອດຄໍພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາຈະຈູບກັນ;

64 ແລະ ທີ່ປະທັບຂອງເຮົາຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະ ມັນຈະເປັນຊີໂອນ, ຊຶ່ງຈະອອກມາຈາກການສ້າງທັງປວງທີ່ເຮົາໄດ້ສ້າງໄວ້; ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກຈະ ັພັກຜ່ອນເປັນເວລາ ະຫຼັງພັນປີ.

65 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື

<p>60 ກ ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ. 61 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ— ພາວະສຸດທ້າຍຂອງ ແຜ່ນດິນໂລກ. ຂ ຄພ 38:11-12; 112:23. ຄ ຄມພ ມ່ານ. ງ 1 ນພ 22:15-22; 2 ນພ 30:10. 62 ກ ພສສ 85:11.</p>	<p>ຄມພ ການພື້ນຟູ ພຣະກິດຕິຄູນ. ຂ ຄມພ ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ. ຄ ອຊຢ 29:4. ງ ຄມພ ປະຈັກພະຍານ. ຈ ຄມພ ການພື້ນຄືນພຣະ ຊົນ, ການພື້ນຄືນຊີວິດ. ສ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ</p>	<p>ອິດສະຣາເອນ. ຊ ຄມພ ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່. 63 ກ ພນມ 21:9-11; ຄພ 45:11-12; ມຊ 7:19-21. 64 ກ ມຊ 7:48. ຂ ຄມພ ພັນປີ.</p>
---	---	---

ເອນີກ ໄດ້ ເຫັນ ວັນ ເວລາ ແຫ່ງ ການ ສະ ເດັດມາຂອງບຸດມະນຸດ, ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ເພື່ອປະທັບຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃນຄວາມ ຊອບທຳເປັນເວລາໜຶ່ງພັນປີ;

66 ແຕ່ກ່ອນວັນນັ້ນ ເພິ່ນໄດ້ເຫັນຄວາມ ທຸກຍາກລຳບາກອັນໃຫຍ່ຫລວງໃນບັນດາ ຄົນຊົ່ວ; ແລະ ເພິ່ນກໍໄດ້ເຫັນທະເລນຳອີກ, ວ່າມັນບັນປ່ວນ, ແລະ ຫົວໃຈຂອງມະນຸດ ທີ່ຖອຍ, ຄອຍຖ້າ ການພິພາກສາຂອງ ຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ດ້ວຍຄວາມຢ້ານ ກົວ, ຊຶ່ງຈະມາເຖິງຄົນຊົ່ວ.

67 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງທຸກ ສິ່ງທັງປວງໃຫ້ເອນີກເຫັນ, ແມ່ນ ແຕ່ຈົນ ເຖິງຄາວສິ້ນສຸດໂລກ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເຫັນ ວັນຂອງຄົນຊອບທຳ, ຊົ່ວໂມງແຫ່ງການ ໄຖ່ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມສົນ ບູນແຫ່ງຄວາມຊື່ນຊົມ;

68 ແລະ ວັນເວລາທັງໝົດຂອງ ກຊິໂອນ, ໃນວັນເວລາຂອງເອນີກ, ຄືສາມຮ້ອຍຫົກ ສິບຫ້າປີ.

69 ແລະ ເອນີກ ແລະ ຜູ້ຄົນທັງປວງຂອງ ເພິ່ນໄດ້ ເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະ ຖິດ ຢູ່ ທ່າມ ກາງ ຊິໂອນ; ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊິໂອນບໍ່ມີແລ້ວ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບເອົາມັນໄປໄວ້ໃນ ຊວງເອີກຂອງພຣະອົງເອງ; ແລະ ນັບແຕ່ ນັ້ນມາ ມີການກ່າວວ່າ, ຊິໂອນຫລົບໜີໄປ ແລ້ວ.

ບົດທີ 8

(ເດືອນກຸມພາ 1831)

ເມທູເຊລາທຳນາຍ—ໂນອາ ແລະ ພວກ

ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນສົ່ງສອນພຣະກິດຕິ ຄຸນ—ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງແຜ່ ຂະຫຍາຍອອກໄປ—ການເອີ້ນໃຫ້ກັບໃຈ ຖືກເມີນເສີຍ—ພຣະເຈົ້າອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ ຄວາມພິນາດມາສູ່ເມື່ອໜັງທັງປວງໂດຍ ນຳຖ້ວມ.

1 ແລະ ວັນເວລາທັງໝົດຂອງເອນີກຄືສີ່ ຮ້ອຍສາມສິບປີ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມທູ ເຊລາ, ລູກຊາຍຂອງເອນີກ, ບໍ່ໄດ້ຖືກຮັບ ໄປ, ວ່າພັນທະສັນຍາ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນ, ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ ເຮັດໄວ້ກັບເອນີກ; ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບເອນີກຢ່າງແທ້ຈິງວ່າ ໂນອາຈະມາຈາກຜົນແອວຂອງເພິ່ນ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມທູ ເຊລາໄດ້ທຳນາຍວ່າ ຈາກຜົນແອວຂອງ ລາວອານາຈັກຂອງແຜ່ນດິນໂລກ (ຜ່ານ ທາງໂນອາ) ຈະເກີດຂຶ້ນ, ແລະ ລາວຮັບຄຳ ຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນໄວ້ກັບຕົນເອງ.

4 ແລະ ຄວາມອຶດຢາກອັນໃຫຍ່ຫລວງ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໄດ້ສາບແຂ່ງແຜ່ນດິນໂລກດ້ວຍການ ສາບແຂ່ງຢ່າງສາຫັດ, ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນ ນັ້ນຕາຍໄປຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມທູ ເຊລາມີອາຍຸໄດ້ໜຶ່ງຮ້ອຍແປດສິບເຈັດປີ, ແລະ ໄດ້ລູກຊາຍຊື່ລາເມັກ;

6 ແລະ ເມທູເຊລາໄດ້ມີຊີວິດຢູ່, ຫລັງ ຈາກລາວໄດ້ລາເມັກ, ເຈັດຮ້ອຍແປດສິບ ສອງປີ, ແລະ ໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວ ອີກຫລາຍຄົນ;

65 ກ ຢດ 1:14.
ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີ ສອງຂອງພຣະເຊຊູຄຣິດ.
66 ກ ອຊຍ 13:6-7.

ຂ ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.
67 ກ ຄມພ ຊື່ນຊົມ, ຄວາມຊື່ນຊົມ.
68 ກ ປຖກ 5:23; ມຊ 8:1.

69 ກ ປຖກ 5:24; ມຊ 6:34.
ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປ ກັບພຣະເຈົ້າ.
8 2 ກ ຄມພ ເມທູເຊລາ.

7 ແລະ ວັນເວລາທັງໝົດຂອງເມທູເຊລາ ຄືເກົ່າຮ້ອຍຫົກສິບເກົ່າປີ, ແລະ ລາວໄດ້ຕາຍໄປ.

8 ແລະ ລາເມັກມີອາຍຸໄດ້ໜຶ່ງຮ້ອຍແປດສິບສອງປີ, ແລະ ໄດ້ມີລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງ,

9 ແລະ ລາວເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າ "ໂນອາ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ລູກຄົນນີ້ຈະປອບໂຍນພວກເຮົາກ່ຽວກັບວຽກງານຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມລຳບາກຂອງມືຂອງພວກເຮົາ, ເນື່ອງດ້ວຍພື້ນດິນຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບແຊ່ງ.

10 ແລະ ລາ ເມັກ ໄດ້ ມີ ຊີ ວິດ ຢູ່, ຫລັງຈາກລາວໄດ້ໂນອາ, ຫ້າຮ້ອຍເກົ່າສິບຫ້າປີ, ແລະ ໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວອີກຫລາຍຄົນ;

11 ແລະ ວັນເວລາທັງໝົດຂອງລາເມັກຄືເຈັດຮ້ອຍເຈັດສິບເຈັດປີ, ແລະ ລາວໄດ້ຕາຍໄປ.

12 ແລະ ໂນອາມີອາຍຸໄດ້ສີ່ຮ້ອຍຫ້າສິບປີ, ແລະ "ໄດ້ລູກຊື່ຢາເຟດ; ແລະ ສີ່ສິບສອງປີຈາກນັ້ນລາວໄດ້ລູກຊື່ ສີ່ຊຸມຈາກນາງຜູ້ເປັນແມ່ຂອງຢາເຟດ, ແລະ ເມື່ອລາວມີອາຍຸໄດ້ຫ້າຮ້ອຍປີ ລາວໄດ້ລູກຊື່ວ່າ ອຳຣາມ.

13 ແລະ "ໂນອາກັບພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນໄດ້ ສີ່ຊື່ອຟຮັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າ ອຳຣາມຂອງພຣະເຈົ້າ.

14 ແລະ ເມື່ອຜູ້ຄົນເລີ່ມທະວີຫລາຍຂຶ້ນ

ຢູ່ເທິງຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ບັນດາລູກສາວ ໄດ້ ເກີດ ກັບ ພວກເຂົາ, ພວກ ລູກຊາຍ ຂອງ ມະນຸດ ຈຶ່ງ ເຫັນ ວ່າ ບັນດາ ລູກສາວເຫລົ່ານັ້ນເປັນຄົນງົດງາມ, ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ເອົາພວກນາງມາເປັນເມຍ, ແມ່ນແຕ່ຕາມທີ່ພວກເຂົາຈະເລືອກ.

15 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂນອາວ່າ: ບັນດາລູກສາວຂອງພວກລູກຊາຍຂອງເຈົ້າໄດ້ ຂາຍຕົນເອງ; ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ ຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງເຮົາໄດ້ເກີດກັບພວກລູກຊາຍຂອງມະນຸດ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງເຮົາ.

16 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໂນອາ ໄດ້ ທຳ ນາຍ, ແລະ ໄດ້ ສິດ ສອນ ເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ໄດ້ເປັນມານັບແຕ່ຕອນຕົ້ນ.

17 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂນອາວ່າ: ວິນຍານຂອງເຮົາຈະບໍ່ ພະຍາຍາມກັບ ມະນຸດຕະຫລອດໄປ, ເພາະເຂົາຮູ້ວ່າ ສິ່ງເໝືອນທັງທັງປວງຈະຕາຍ; ແຕ່ວັນເວລາຂອງເຂົາຈະເປັນໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວປີ; ແລະ ຖ້າຫາກມະນຸດບໍ່ກັບໃຈ, ແລ້ວເຮົາຈະສົ່ງ ນ້ຳຖ້ວມມາຍັງພວກເຂົາ.

18 ແລະ ໃນ ວັນ ເວລາ ເຫລົ່າ ນັ້ນ ໄດ້ມີ ນ້ຳຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຊອກຫາ ໂນອາເພື່ອຈະເອົາຊີວິດຂອງເພິ່ນ; ແຕ່ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຢູ່ກັບໂນອາ, ແລະ ສອນນາດ ຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຢູ່ກັບເພິ່ນ.

<p>9 ກ ຄມພ ໂນອາ, ປິຕູໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ. ຂ ມຊ 4:23. 12 ກ ປຖກ 5:32. ຄມພ ຢາເຟດ. ຂ ຄມພ ເຊມ. ຄ ຄມພ ຮາມ. 13 ກ ຄພ 138:41. ຄມພ ຄັບຣີເອນ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ພັງຄວາມ. ຄ ຄມພ ບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະເຈົ້າ. 14 ກ ມຊ 5:52. 15 ກ ຄມພ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ—ການແຕ່ງງານກັບຄົນຕ່າງສາດສະໜາ. 17 ກ ປຖກ 6:3; 2 ນພ 26:11;</p>	<p>ອທ 2:15; ຄພ 1:33. ຂ 2 ນພ 9:4. ຄມພ ເນື້ອໜັງ. ຄ ປຖກ 7:4, 10; ມຊ 7:34. 18 ກ ປຖກ 6:4; ຈບຊ 13:33; ຢຊ 17:15. ຂ ຄມພ ອຳນາດ.</p>
--	---	--

19 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ກໍແຕ່ງຕັ້ງ ຮົ່ມອາຕາມ ກໍລະບຽບຂອງພຣະອົງເອງ, ແລະ ໄດ້ບັນຊາເພີ່ມໃຫ້ອອກໄປ ບາດກາດ ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະອົງແກ່ລູກຫລານ ມະນຸດ, ແມ່ນແຕ່ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ ເອນິກ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂນອາໄດ້ເອີ້ນຫາລູກຫລານມະນຸດໃຫ້ ກັບໃຈ; ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງຖ້ອຍ ຄໍາຂອງເພີ່ນ;

21 ແລະ ພ້ອມນີ້, ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາ ໄດ້ຍິນ ເພີ່ນ, ພວກເຂົາ ໄດ້ ມາ ຫາ ເພີ່ນ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາເປັນບຸດ ຂອງພຣະເຈົ້າ; ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາລູກ ສາວຂອງມະນຸດມາໃຫ້ຕົນເອງບໍ່? ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ ກິນ ແລະ ດື່ມ, ແລະ ແຕ່ງ ງານ ແລະ ຍົກໃຫ້ແຕ່ງງານກັນບໍ່? ແລະ ເມຍຂອງພວກເຮົາໄດ້ຄອດລູກໃຫ້ພວກ ເຮົາ, ແລະ ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນຄົນຍິ່ງໃຫຍ່, ຊຶ່ງເປັນເໝືອນຄົນໃນສະໄໝບູຮານ, ເປັນ ຄົນມີຊື່ສຽງແທ້ໆ. ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຊື່ອ ຟັງຖ້ອຍຄໍາຂອງໂນອາ.

22 ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ກໍຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍຂອງມະນຸດເລີ່ມຮ້າຍແຮງຫລາຍ ຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ທຸກຄົນໄດ້ຍົກ ຕົວຂຶ້ນໃນຄວາມຄິດຜັນຂອງ ກໍຄວາມນົກ ຄິດໃນໃຈຂອງຕົນ, ໂດຍມີແຕ່ຄວາມຊົ່ວ ຕະຫລອດເວລາ.

23 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື

ໂນອາໄດ້ ກໍສັ່ງສອນຜູ້ຄົນຕໍ່ໄປ, ໂດຍກ່າວ ວ່າ: ຈົ່ງເຊື່ອຟັງ, ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຖ້ອຍ ຄໍາຂອງເຮົາ;

24 ຈົ່ງ ກໍເຊື່ອ ແລະ ກັບໃຈຈາກບາບຂອງ ພວກເຈົ້າ ແລະ ຮັບ ຮັບບໍ່ຕິສະມາໃນພຣະ ນາມຂອງພຣະ ເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ດັ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງ ພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພຣະ ວິນຍານບໍລິສຸດ, ເພື່ອວ່າທຸກສິ່ງທັງປວງ ຈະຖືກ ກໍສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກເຈົ້າ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ເຮັດເຊັ່ນນີ້, ນ້ຳ ຖ້ວມຈະມາຍັງພວກເຈົ້າ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍ ຕາມ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງ.

25 ແລະ ເລື່ອງນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ໂນອາເສຍ ໃຈ, ແລະ ໃຈຂອງເພີ່ນເຈັບປວດທີ່ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ມັນເຮັດໃຫ້ເພີ່ນເສົ້າສະຫລົດ ໃຈ.

26 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະ ກໍທຳລາຍມະນຸດທີ່ເຮົາໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ມາ, ຈາກຜົນແຜ່ນດິນ ໂລກ, ທັງ ມະນຸດ ແລະ ສັດສາວາສິ່ງ, ແລະ ສັດເລືອຄານ, ແລະ ຝູງນົກໃນອາກາດ; ເພາະວ່າມັນໄດ້ ເຮັດໃຫ້ໂນອາເສຍໃຈທີ່ເຮົາໄດ້ສ້າງມັນ ຂຶ້ນມາ, ແລະ ທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດມັນຂຶ້ນມາ; ແລະ ລາວໄດ້ເອີ້ນຫາເຮົາ; ເພາະວ່າພວກ ເຂົາໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະເອົາຊີວິດຂອງ ລາວ.

27 ແລະ ໂນອາໄດ້ພົບ ກໍພຣະຄຸນ ໃນ

<p>19 ກ ຄພ 107:52. ຄພ ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ. ຂ ອຣຮ 1:19. ຄ ຄພ ຖານະປະໂລຫິດ ແຫ່ງເນຄີເສເດັກ. ງ ຄພ ວຽກງານເສຍແຜ່. 20 ກ ຄພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.</p>	<p>21 ກ ມທ 24:38-39; ຈສ—ມ 1:41. 22 ກ ປຖກ 6:5; ມຊ 7:36-37. ຂ ມຊຢ 4:30; ແອວ 12:14. ຄພ ຄວາມຄິດ. 23 ກ ຄພ ສັ່ງສອນ.</p>	<p>24 ກ ຄພ ເຊື່ອ, ຄວາມເຊື່ອ. ຂ ຄພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ ບັບຕິສະມາ—ເງື່ອນໄຂ ສຳລັບການບັບຕິສະມາ. ຄ 2 ນຟ 32:2-5. 26 ກ ຄພ ແຜ່ນດິນໂລກ—ການ ຊຳລະລ້າງແຜ່ນດິນໂລກ. 27 ກ ຄພ ພຣະຄຸນ.</p>
---	---	--

ສາຍ ພຣະ ເນດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ດັ່ງ
ນັ້ນ; ເພາະວ່າ ໂນອາເປັນຄົນທ່ຽງທຳ, ແລະ
ຮີດີ ພ້ອມ ໃນ ລຸ້ນ ຂອງ ເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້
ເດີນ ໄປ ກັບ ພຣະ ເຈົ້າ, ດັ່ງ ທີ່ ພວກ ລູກ ຊາຍ
ຂອງ ເພິ່ນ, ເຊມ, ຮາມ, ແລະ ຢາເຟດ.

28 ແຜ່ນດິນ ໂລກ ໄດ້ ກໍ່ ເສື່ອມ ໂຊມ ລົງ ຢູ່ ຕໍ່
ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ມັນ ເຕັມ ໄປ
ດ້ວຍ ຄວາມ ຮຸນແຮງ.

29 ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ເບິ່ງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ,

ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ໄດ້ ເສື່ອມ ໂຊມ ລົງ,
ເພາະ ວ່າ ເນື້ອ ຫັງ ທັງ ປວງ ໄດ້ ເສື່ອມ ໂຊມ
ລົງ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ.

30 ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ໂນອາ ວ່າ:
ທີ່ ສຸດ ຂອງ ເນື້ອ ຫັງ ທັງ ປວງ ໄດ້ ມາ ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ
ເຮົາ, ເພາະ ວ່າ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ
ຄວາມ ຮຸນແຮງ, ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເຮົາ ຈະ ກໍ່
ລາຍ ເນື້ອ ຫັງ ທັງ ປວງ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ.

27 ຂ ປຖກ 6:9. ຄ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປ	ກັບ ພຣະ ເຈົ້າ. 28 ກ ປຖກ 6:11-13.	30 ກ ຄພ 56:3.
-------------------------------------	-------------------------------------	---------------

ສຳເນົາຈາກໜັງສືອັບຣາຮາມ

ເລກທີ 1

ຄຳອະທິບາຍ

- ຮູບທີ 1. ຫູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
- ຮູບທີ 2. ອັບຣາຮາມຖືກມັດຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາ.
- ຮູບທີ 3. ປະໂລຫິດຂອງເອເຄນາຜູ້ນະມັດສະການຮູບບູຊາພະຍາຍາມຖວາຍອັບຣາຮາມເປັນເຄື່ອງບູຊາ.
- ຮູບທີ 4. ແທ່ນບູຊາຊຶ່ງປະໂລຫິດຜູ້ນະມັດສະການຮູບບູຊາໃຊ້ເຮັດພິທີຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ, ໂດຍຕັ້ງຢູ່ທາງໜ້າພຣະເຈົ້າຂອງເອເຄນາ, ລິບນາ, ມາມັກຄຣາ, ໂຄແຣສ໌, ແລະ ຟາໂຣ.
- ຮູບທີ 5. ພຣະເຈົ້າຂອງເອເຄນາທີ່ເປັນຮູບບູຊາ.
- ຮູບທີ 6. ພຣະເຈົ້າຂອງລິບນາທີ່ເປັນຮູບບູຊາ.
- ຮູບທີ 7. ພຣະເຈົ້າຂອງມາມັກຄຣາທີ່ເປັນຮູບບູຊາ.
- ຮູບທີ 8. ພຣະເຈົ້າຂອງໂຄແຣສ໌ທີ່ເປັນຮູບບູຊາ.
- ຮູບທີ 9. ພຣະເຈົ້າຂອງຟາໂຣທີ່ເປັນຮູບບູຊາ.
- ຮູບທີ 10. ອັບຣາຮາມໃນເອຍິບ.
- ຮູບທີ 11. ມັງໝາຍເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນເສົາຫລັກຂອງຟ້າສະຫວັນ, ຕາມຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຊາວເອຍິບ.
- ຮູບທີ 12. ຣິຄິຢາງ, ໝາຍເຖິງຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ, ຫລື ທ້ອງນະພາຢູ່ເທິງຫົວຂອງເຮົາ; ແຕ່ໃນກໍລະນີນີ້, ໃນຄວາມສຳພັນກ່ຽວກັບຮູບພາບນີ້, ຊາວເອຍິບໝາຍເຖິງຊົມ, ຢູ່ສະຖານທີ່ສູງ, ຫລື ຟ້າສະຫວັນ, ກົງກັນກັບຄຳເຮັບເຮີທີ່ວ່າ ຊົມາຍິມ.

ໜັງສືອັບຮາຮາມ

ແປຈາກແຜ່ນໃບລານພະພາຍຣັສ, ໂດຍໂຈເຊັບ ສະມິດ

ການແປບັນທຶກບູຮານບາງສ່ວນທີ່ຕົກຢູ່ໃນມືຂອງພວກເຮົາທີ່ໄດ້ມາຈາກທ້ອງຝັ່ງສິບໃຕ້ດິນຂອງເອຢິບ. ການຂຽນຂອງອັບຮາຮາມໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນຢູ່ໃນເອຢິບ, ຖືກເອີ້ນວ່າໜັງສືອັບຮາຮາມ, ຂຽນໂດຍມືຂອງເພິ່ນເອງ, ຢູ່ໃນແຜ່ນໃບລານພະພາຍຣັສ.

ບົດທີ 1

ອັບຮາຮາມສະແຫວງຫາພອນຂອງລະບຽບແຫ່ງບິຕູ—ເພິ່ນ ຖືກປະໂລຫິດປອມແຫ່ງເຄນ ເດຍ ຂົ່ມ ເຫັງ—ພຣະ ເຢໂຮວາ ຊ່ວຍເພິ່ນໃຫ້ລອດ—ຕົ້ນກຳເນີດ ແລະ ການບົກຄອງຂອງເອຢິບຖືກອະທິບາຍ.

1 ໃນແຜ່ນດິນຂອງຊາວ "ເຄນເດຍ, ໃນຖິ່ນຖານຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າ, ອັບຮາຮາມ, ເຫັນໄດ້ວ່າຈຳເປັນສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະຫາ "ຖິ່ນຖານໃໝ່;

2 ແລະ, ໂດຍທີ່ພົບວ່າມີ "ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ການພັກຜ່ອນຫລາຍຂຶ້ນສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ສະແຫວງຫາພອນຂອງບັນພະບຸລຸດ, ແລະ ສິດທິຂຶ້ນຂ້າພະເຈົ້າຄວນຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງເພື່ອປະຕິບັດພອນດັ່ງກ່າວ; ໂດຍທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ຕິດຕາມ "ຄວາມຊອບທຳ, ປາດຖະໜາເປັນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີ "ຄວາມຮູ້ຫລາຍນຳອີກ, ແລະ ເປັນຜູ້ຕິດຕາມຄວາມຊອບທຳຫລາຍຂຶ້ນ, ແລະ

ໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ຫລາຍຂຶ້ນ, ແລະ ເປັນບິດາຂອງຫລາຍປະຊາຊາດ, ເປັນເຈົ້າສັນຕິລາດ, ແລະ ປາດຖະໜາທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳ, ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ຮັບມູນມໍລະດົກທີ່ຖືກຕ້ອງ, ມະຫາປະໂລຫິດ, ໂດຍຖື "ສິດຂຶ້ນເປັນຂອງບັນພະບຸລຸດ.

3 ມັນໄດ້ຖືກ "ມອບໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຈາກບັນພະບຸລຸດ; ສິບທອດມາຈາກບັນພະບຸລຸດ, ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຂອງເວລາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ຫລື ກ່ອນການວາງຮາກຖານຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ລົງມາເຖິງເວລາປະຈຸບັນ, ແມ່ນແຕ່ສິດຂອງ "ລູກກົກ, ຫລື ມະນຸດຄົນທຳອິດ, ຜູ້ຄື "ອາດາມ, ຫລື ບິດາຄົນທຳອິດ, ຜ່ານທາງບັນພະບຸລຸດຈົນເຖິງຂ້າພະເຈົ້າ.

4 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສະແຫວງຫາ "ການມອບໝາຍສູ່ຖານະປະໂລຫິດຕາມການມອບໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ບັນພະບຸລຸດກ່ຽວກັບເຊື້ອສາຍ.

5 "ບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ຫັນໜີໄປຈາກຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ຈາກ

1 1ກ ຄມພ ອູເຣ.
2 ຄມພ ອັບຮາຮາມ.
3 ກຈກ 7:2-4.
2ກ ຄມພ ຊິນຊິມ, ຄວາມຊິນຊິມ.
2 ຄມພ ພັກຜ່ອນ.
3 ຄມພ ຊອບທຳ,

ຄວາມຊອບທຳ.
໑ ຄມພ 42:61.
ຄມພ ຄວາມຮູ້.
໑ ຄມພ ມະຫາປະໂລຫິດ.
ສ ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ
ແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ.
3ກ ຄມພ 84:14.

2 ຄມພ 68:17.
ຄມພ ລູກກົກ.
3 ມຊ 1:34.
ຄມພ ອາດາມ.
4ກ ຄມພ ສິດທິຂອງອ້າຍກົກ.
5ກ ປຖກ 12:1.

ພຣະບັນຍັດທີ່ສັກສິດ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາໄດ້ມອບ ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ກັບໄປ ະນະມັດສະການ ພຣະເຈົ້າຂອງຄົນນອກສາດສະໜາ, ໄດ້ ປະຕິເສດຢ່າງເດັດຂາດທີ່ຈະເຊື່ອຟັງສຽງ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ;

6 ເພາະວ່າຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາຕັ້ງໃຈທີ່ ຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວ, ແລະ ຫັນໄປສູ່ "ພຣະ ເຈົ້າຂອງເອເຄນາ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງລິບ ນາ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງມາມັກຄຣາ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງໂຄແຣສ, ແລະ ພຣະເຈົ້າ ຂອງຟາໂຣ, ກະສັດແຫ່ງເອຢິບຈົນໝົດ;

7 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ຫັນໃຈຂອງຕົນ ໄປສູ່ການຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຂອງຄົນນອກ ສາດສະໜາໃນການຖວາຍລູກຫລານຂອງ ພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ຮູບບູຊາທີ່ເວົ້າບໍ່ໄດ້, ແລະ ບໍ່ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແຕ່ພະຍາ ຍາມເອົາຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂດຍມືຂອງ ປະໂລຫິດຂອງເອເຄນາ. ປະໂລຫິດຂອງ ເອເຄນາກໍເປັນປະໂລຫິດຂອງຟາໂຣຄື ກັນ.

8 ບັດນີ້, ໃນເວລານີ້ ເປັນປະເພນີຂອງ ປະໂລຫິດຂອງຟາໂຣ, ກະສັດແຫ່ງເອຢິບ, ທີ່ຈະຖວາຍຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາ ຊຶ່ງໄດ້ສ້າງຢູ່ ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຄນເດຍ, ເພື່ອຖວາຍຜູ້ ຊາຍ, ຜູ້ຍິງ, ແລະ ເດັກນ້ອຍໃຫ້ແກ່ພຣະ ເຈົ້າຈາກຕ່າງແດນເຫລົ່ານີ້.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປະ ໂລຫິດໄດ້ຖວາຍໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າຂອງຟາ ໂຣ, ແລະ ໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າຂອງຊາກະຣີ ນໍາອີກ, ແມ່ນແຕ່ຕາມວິທີຂອງຊາວເອຢິບ. ບັດນີ້ ພຣະເຈົ້າຂອງຊາກະຣີຄືດວງຕາ ເວັນ.

10 ແມ່ນແຕ່ການຖວາຍຂອບພຣະໄທ

ດ້ວຍເດັກ ປະໂລຫິດຂອງຟາໂຣກໍໄດ້ ຖວາຍຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາ ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ໂນນພູທີ່ ເອີ້ນວ່າ ໂນນພູໂປຕີຟາ, ຢູ່ຕົ້ນທົ່ງພຽງໄອ ລິເຊມ.

11 ບັດນີ້, ປະໂລຫິດຄົນນີ້ໄດ້ຖວາຍຜູ້ ຍິງບໍລິສຸດສາມຄົນພ້ອມກັນຢູ່ເທິງແທ່ນ ບູຊາ, ຜູ້ເປັນລູກສາວຂອງໂອນິທາ, ຜູ້ເປັນ ເຊື້ອສາຍຈາກຜົນແອວຂອງ "ຮາມ. ຜູ້ຍິງ ບໍລິສຸດເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຖວາຍເພາະຄຸນນະ ທໍາຂອງພວກນາງ; ພວກນາງບໍ່ໄດ້ ຶກມີ ຂາບລົງ ນະມັດສະການພຣະເຈົ້າທີ່ເປັນ ໄມ້ຫລື ຫີນ, ສະນັ້ນ ພວກນາງຈຶ່ງຖືກຂ້າຢູ່ ເທິງແທ່ນບູຊາ, ແລະ ເປັນໄປຕາມວິທີຂອງ ຊາວເອຢິບ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປະ ໂລຫິດໄດ້ເຮັດຄວາມຮຸນແຮງກັບຂ້າພະ ເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຂ້າຂ້າພະ ເຈົ້າຄືກັນ, ດັ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດກັບພວກ ຜູ້ຍິງບໍລິສຸດເຫລົ່ານັ້ນຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາ; ແລະ ເພື່ອວ່າທ່ານຈະມີຄວາມຮູ້ເຖິງແທ່ນ ບູຊານີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຈະອ້າງກັບທ່ານເຖິງ ພາບໃນຕອນຕົ້ນຂອງບັນທຶກນີ້.

13 ມັນຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມແບບຕຽງນອນ, ດັ່ງທີ່ມີຢູ່ໃນບັນດາຊາວເຄນເດຍ, ແລະ ມັນຕັ້ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າຂອງເອເຄນາ, ລິບ ນາ, ມາມັກຄຣາ, ໂຄແຣສ, ແລະ ພຣະ ເຈົ້າທີ່ຄືກັນກັບຂອງຟາໂຣ, ກະສັດແຫ່ງ ເອຢິບ.

14 ເພື່ອວ່າທ່ານຈະມີຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງ ພຣະເຈົ້າເຫລົ່ານີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ຮູບ ແບບໄວ້ແກ່ທ່ານໃນຕອນຕົ້ນ, ຊຶ່ງລັກສະ ນະຂອງຮູບເຫລົ່ານັ້ນຖືກຊາວເຄນເດຍ ເອີ້ນວ່າຣາລິໂນສ໌, ຊຶ່ງໝາຍເຖິງສັນຍາລັກ ເປັນຮູບພາບ.

5 ຂ ຄມພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ. 6 ກ ອສ ພຣະເຈົ້າຈອມປອມ, ດັ່ງທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນ ອັບຮາ., ສໍາເນົາເລກທີ 1. 11 ກ ຄມພ ຮາມ. 2 ດນອ 3:13-18.

15 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຍົກ ມື ຂຶ້ນ ຈະ ມາ ຈັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຖວາຍ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແລະ ເອົາ ຊີ ວິດ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເບິ່ງ ສຽງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ທຸນ ຕໍ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ັຮັບ ພັງ ແລະ ໄດ້ ຍິນ, ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ພາບ ນິມິດ ທີ່ ມາ ຈາກ ຜູ້ ຊົງ ລິດ ອຳນາດ ຍິ່ງ ໃຫຍ່, ແລະ ທູດ ທີ່ ປະ ທັບ ຢູ່ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ມາ ຍືນ ຢູ່ ທາງ ຂ້າງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ ະກັດ ສາຍ ຮັດ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ທັນ ທີ;

16 ແລະ ສູລະ ສຽງ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ມາ ເຖິງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ: ອັບຣາຮາມ, ອັບຣາຮາມ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ນາມ ຂອງ ເຮົາ ຄື ະເຢໂຮວາ, ແລະ ເຮົາ ໄດ້ ຍິນ ເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ ລົງ ມາ ບົດ ປ່ອຍ ເຈົ້າ, ແລະ ພາ ເຈົ້າ ໄປ ຈາກ ບ້ານ ຂອງ ບິດາ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ຈາກ ຍາດ ພີ່ນ້ອງ ທັງ ໝົດ ຂອງ ເຈົ້າ, ໄປ ສູ່ ຕ່າງ ະແດນ ຊຶ່ງ ເຈົ້າ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ;

17 ແລະ ນີ້ ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ທັນ ທົວ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໄປ ຈາກ ເຮົາ, ເພື່ອ ນະ ມັດ ສະ ການ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ເອເຄນາ, ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ລີບນາ, ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ມາມັກຄຣາ, ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ໂຄແຣສ, ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ຟາໂຣ, ກະສັດ ແຫ່ງ ເອຍິບ; ສະນັ້ນ ເຮົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ລົງ ມາ ຍັງ ມຢາມ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ທຳ ລາຍ ຄົນ ທີ່ ຍົກ ມື ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຂຶ້ນ ຕໍ່ ຕ້ານ ເຈົ້າ, ອັບຣາຮາມ, ບຸດ ຂອງ ເຮົາ, ເພື່ອ ເອົາ ຊີ ວິດ ຂອງ ເຈົ້າ.

18 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ຈະ ຈູງ ເຈົ້າ ໄປ ດ້ວຍ ມື

ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ເຮົາ ຈະ ພາ ເຈົ້າ ໄປ, ເພື່ອ ມອບ ນາມ ຂອງ ເຮົາ ໄວ້ ກັບ ເຈົ້າ, ແມ່ນ ແຕ່ ະຖານະ ປະ ໂລ ທິດ ຂອງ ບິດາ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ອຳນາດ ຂອງ ເຮົາ ຈະ ຢູ່ ໜ້ອ ເຈົ້າ.

19 ດັ່ງ ທີ່ ໄດ້ ເປັນ ກັບ ໂນອາສັນ ໃດ ມັນ ກໍ ຈະ ເປັນ ກັບ ເຈົ້າ ສັນ ນັ້ນ; ແຕ່ ຜ່ານ ການ ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກິດ ຂອງ ເຈົ້າ ະນາມ ຂອງ ເຮົາ ຈະ ເປັນ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຕະ ຫລອດ ການ, ເພາະ ວ່າ ເຮົາ ຄື ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ເຈົ້າ.

20 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໂນນພູ ໂປຕີ ຟາ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ະອູເຣ, ແຫ່ງ ເຄນເດຍ. ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ໂຄ່ນ ລົ້ມ ແຜນ ບູຊາ ຂອງ ເອເຄ ນາ, ແລະ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຕ່າງ ໆ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ, ແລະ ໄດ້ ທຳ ລາຍ ມັນ ຈົນ ໝົດ ສິ້ນ, ແລະ ໄດ້ ລົງ ທັນ ປະ ໂລ ທິດ ຈົນ ວ່າ ລາວ ໄດ້ ຕາຍ ໄປ; ແລະ ມີ ຄວາມ ເປັນ ທຸກ ຫລາຍ ຢູ່ ໃນ ເຄນເດຍ, ແລະ ໃນ ວັງ ຂອງ ຟາໂຣ ນຳ ອີກ; ຊຶ່ງ ຟາໂຣ ໝາຍ ຄວາມ ວ່າ ກະສັດ ໂດຍ ສາຍ ເລືອດ.

21 ບັດ ນີ້ ກະສັດ ແຫ່ງ ເອຍິບ ຜູ້ ນີ້ ເປັນ ຜູ້ ສືບ ຕະ ກຸນ ຈາກ ຜົນ ແອວ ຂອງ ະຮາມ, ແລະ ເປັນ ສາຍ ເລືອດ ຂອງ ະຊາວ ການາ ອານ ໂດຍ ກຳ ເນີດ.

22 ຈາກ ຕະ ກຸນ ນີ້ ຊາວ ເອຍິບ ທັງ ປວງ ຈຶ່ງ ມີ ມາ, ແລະ ສາຍ ເລືອດ ຂອງ ຊາວ ການາ ອານ ໄດ້ ຖືກ ປົກ ປັກ ຮັກ ສາ ໄວ້ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ດັ່ງ ນີ້.

23 ແຜ່ນ ດິນ ະເອຍິບ ທຳ ອິດ ໄດ້ ຖືກ ພົບ ເຫັນ ໂດຍ ຜູ້ ຍິງ ຄົນ ໜຶ່ງ, ຜູ້ ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ສາວ ຂອງ ຮາມ, ແລະ ລູກ ສາວ ຂອງ ເອຍິບ ໂຕ,

<p>15 ກ ມຊຢ 9:17-18. ຂ ອຣຮ 2:13. 16 ກ ຄມພ ເຢໂຮວາ. ຂ ຄມພ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.</p>	<p>18 ກ ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ. 19 ກ ປຖກ 12:1-3. 20 ກ ປຖກ 11:28; ອຣຮ 2:4. 21 ກ ປຖກ 10:6; ພສສ 78:51;</p>	<p>ມຊ 8:12. ຂ ມຊ 7:6-8. ຄມພ ການາອານ, ຊາວການາອານ. 23 ກ ຄມພ ເອຍິບ.</p>
--	--	--

ຊຶ່ງໃນພາສາຂອງຊາວເຄນເດຍໝາຍເຖິງ ເອຍິບ, ຊຶ່ງໝາຍເຖິງສິ່ງຕ້ອງຫ້າມ;

24 ຕອນຜູ້ຍິງຄົນນີ້ພົບເຫັນແຜ່ນດິນ ມັນ ຢູ່ໃຕ້ນ້ຳ, ຜູ້ຊຶ່ງຕໍ່ມາໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານພວກ ລູກຊາຍຂອງນາງໃນນັ້ນ; ແລະ ດັ່ງນັ້ນ, ຈາກຮາມ, ເຊື້ອຊາດນັ້ນຈຶ່ງຮັກສາຄຳສາບ ແຊ່ງໄວ້ໃນແຜ່ນດິນ.

25 ບັດນີ້ ການປົກຄອງທຳອິດຂອງ ເອຍິບໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໂດຍຟາໂຣ, ລູກຊາຍກົກຂອງເອຍິບໂຕ, ລູກສາວຂອງ ຮາມ, ແລະ ເປັນໄປຕາມວິທີການປົກຄອງ ຂອງຮາມ, ຊຶ່ງຄື ແບບປີຕູ.

26 ຟາໂຣ, ໂດຍທີ່ເປັນຄົນຊອບທຳ, ໄດ້ ສະຖາປະນາອານາຈັກຂອງຕົນຂຶ້ນ ແລະ ຕັດສິນຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຢ່າງສະຫລາດ ແລະ ທ່ຽງທຳຕະຫລອດວັນເວລາຂອງ ເພິ່ນ, ໂດຍສະແຫວງຫາຢ່າງພາກພຽນທີ່ ຈະຮຽນແບບລະບຽບນັ້ນທີ່ຖືກສະຖາປະ ນາໄວ້ໂດຍບັນພະບຸລຸດໃນລຸ້ນທຳອິດ, ໃນ ວັນເວລາຂອງການປົກຄອງແບບປີຕູໃນ ສະໄໝທຳອິດ, ແມ່ນແຕ່ໃນການປົກຄອງ ຂອງອາດາມ, ແລະ ຂອງໂນອານາອິກ, ບິດາຂອງເພິ່ນນາອິກ, ຜູ້ໄດ້ອວຍພອນ ເພິ່ນດ້ວຍ "ພອນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ດ້ວຍພອນແຫ່ງບັນຍາ, ແຕ່ໄດ້ສາບແຊ່ງ ເພິ່ນກ່ຽວກັບຖານະປະໂລຫິດ.

27 ບັດນີ້, ຟາໂຣໂດຍທີ່ເປັນຂອງທາ ຍາດນີ້ ຈຶ່ງບໍ່ສາມາດມີສິດຂອງ "ຖານະ ປະໂລຫິດ, ທັງໆທີ່ບັນດາຟາໂຣຢາກຈະ ອ້າງສິດນີ້ດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈຈາກໂນອາ ກິຕາມ, ໂດຍຜ່ານຮາມ, ສະນັ້ນ ບິດາຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຖືກພາໄປຫລົງຜິດໂດຍ ການນັບຖືຮູບບູຊາຂອງພວກເຂົາ;

28 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະພະຍາຍາມ, ໃນ ພາຍຫລັງ, ເພື່ອໃຫ້ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບ ເຫດການທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຈາກຕົວຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າເອງຍ້ອນກັບໄປເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນ ຂອງການສ້າງ, ເພາະ "ບັນທຶກໄດ້ມາເຖິງ ມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າມີຢູ່ໃນປະ ຈຸບັນນີ້.

29 ບັດນີ້, ຫລັງຈາກພວກປະໂລ ຫິດຂອງເອເຄນາໄດ້ຖືກລົງທັນຈົນເຖິງແກ່ ຄວາມຕາຍ, ສິ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ກັບຂ້າພະ ເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ສຳເລັດຄົບຖ້ວນກ່ຽວກັບແຜ່ນ ດິນເຄນເດຍ, ວ່າຈະມີຄວາມອິດຢາກໃນ ແຜ່ນດິນ.

30 ຄວາມອິດຢາກໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ຕະ ຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນເຄນເດຍດັ່ງນີ້, ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານ ແສນສາຫັດເພາະຄວາມອິດຢາກ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວ ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ ຕັ້ງໃຈຕໍ່ຕ້ານຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອເອົາ "ຊີວິດ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

31 ແຕ່ບັນທຶກຂອງບັນພະບຸລຸດ, ແມ່ນ ແຕ່ປີຕູ, ກ່ຽວກັບສິດຂອງຖານະປະໂລຫິດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ປົກປັກຮັກສາໄວ້ໃນມືຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າເອງ; ສະນັ້ນ ຄວາມຮູ້ເລື່ອງການ ເລີ່ມຕົ້ນຂອງການສ້າງ, ແລະ ເລື່ອງ "ດາວ ພະເຄາະທັງຫລາຍນາອິກ, ແລະ ເລື່ອງ ດວງດາວ, ດັ່ງທີ່ມັນໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ ຈັກແກ່ບັນພະບຸລຸດ, ໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ແມ່ນ ແຕ່ຈົນເຖິງວັນນີ້, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະພະ ຍາຍາມຂຽນບາງເລື່ອງຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ ໃນບັນທຶກນີ້, ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງລູກ ຫລານທີ່ຈະເກີດມາຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າ.

<p>26 ກ ຄມພ ພອນ, ໃຫ້ ພອນ, ເປັນພອນ. 27 ກ ຂປ 2.</p>	<p>ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ. 28 ກ ມຊ 6:5. ຄມພ ປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈໍາ.</p>	<p>30 ກ ອຣຮ 1:7. 31 ກ ອຣຮ 3:1-18.</p>
---	--	---

ບົດທີ 2

ອັບຮາຮາມໜີຈາກອູເຣໂປຢູການາອານ—ພຣະເຢໂຮວາມາປະກົດຕໍ່ເພິ່ນທີ່ຮາຮານ—ພອນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນທັງປວງໄດ້ຖືກສັນຍາໄວ້ແກ່ລູກຫລານຂອງເພິ່ນ ແລະ ຜ່ານລູກຫລານຂອງເພິ່ນ ໄປສູ່ຜູ້ຄົນທັງປວງ—ເພິ່ນໄປການາອານ ແລະ ໄປເອຍິບຕີ່.

1 ບັດນີ້ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຄວາມອິດຢາກເກີດຂຶ້ນຢ່າງໜັກຢູ່ແຜ່ນດິນອູເຣ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ "ຮາຮານ, ນ້ອງຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໄດ້ຕາຍໄປ; ແຕ່ ະເຕຣາ, ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຍັງມີຊີວິດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອູເຣ, ແຫ່ງເຄນເດຍ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າ, ອັບຮາຮາມ, ໄດ້ເອົານາງ "ຊາຣາຍມາເປັນເມຍ, ແລະ ະນາໂຮ, ນ້ອງຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໄດ້ເອົານາງມີລະກາມາເປັນເມຍ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນລູກສາວຂອງຮາຮານ.

3 ບັດນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ "ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ອັບຮາຮາມ, ຈົ່ງໜີຈາກບ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈາກຍາດພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈາກບ້ານຂອງບິດາຂອງເຈົ້າ, ໄປຍັງແຜ່ນດິນບ່ອນທີ່ເຮົາຈະສະແດງແກ່ເຈົ້າ.

4 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ໜີຈາກແຜ່ນດິນ "ອູເຣ, ແຫ່ງເຄນເດຍ, ໄປຍັງແຜ່ນດິນການາອານ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອົາທ້າວ

ໂລດ, ລູກຊາຍຂອງນ້ອງຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເມຍຂອງລາວ, ແລະ ຊາຣາຍເມຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປນຳ; ແລະ ະບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ຕາມຂ້າພະເຈົ້າໄປນຳຄືກັນ, ໄປຍັງແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງພວກເຮົາເອີ້ນວ່າຮາຮານ.

5 ແລະ ຄວາມອິດຢາກໄດ້ຜ່ອນຄາຍລົງ; ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຢູ່ຮາຮານຕໍ່ໄປ ແລະ ໄດ້ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ເພາະວ່າມີສັດຢ່າງຫລວງຫລາຍຢູ່ໃນຮາຮານ; ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫັນໄປສູ່ "ການນະມັດ ສະການ ຮູບ ບູຊາ ຂອງ ເພິ່ນ ອີກ, ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງຄົງຢູ່ຕໍ່ໄປໃນຮາຮານ.

6 ແຕ່ ຂ້າພະເຈົ້າ, ອັບຮາຮາມ, ແລະ "ໂລດ, ລູກຊາຍຂອງນ້ອງຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາ ະປະກົດຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ, ແລະ ພາໂລດໄປກັບເຈົ້າ; ເພາະວ່າເຮົາມີຈຸດປະສົງທີ່ຈະພາເຈົ້າໄປຈາກຮາຮານ, ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເປັນຜູ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນ "ນາມຂອງເຮົາຢູ່ຕ່າງ ະແດນ ຊຶ່ງເຮົາຈະມອບໃຫ້ແກ່ລູກຫລານຂອງເຈົ້າຕໍ່ຈາກເຈົ້າ ເພື່ອເປັນຊັບສົມບັດອັນເປັນນິດ, ເມື່ອພວກເຂົາເຊື່ອພັງສຽງຂອງເຮົາ.

7 ເພາະວ່າ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ; ເຮົາປະທັບຢູ່ໃນສະຫວັນ; ແຜ່ນດິນໂລກຄື "ບ່ອນຮອງຕີນ

2 1 ກ ປຖກ 11:28.
ຂ ປຖກ 11:24-26;
1 ຂຄ 1:26.
2 ກ ປຖກ 11:29.
ຄມພ ຊາຣາ.
ຂ ປຖກ 11:27; 22:20-24.
3 ກ ປຖກ 12:1;
ກຈກ 7:1-3.

4 ກ ນມຍ 9:7.
ຂ ປຖກ 11:31-32.
5 ກ ຢຊ 24:2.
6 ກ ຄມພ ໂລດ.
ຂ ປຖກ 17:1.
ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—
ການເປັນຢູ່ຂອງ
ພຣະຄຣິດກ່ອນມະຕະ.

ຄ ປຖກ 12:2-3;
ອຣຮ 1:19.
ງ ປຖກ 13:14-15; 17:8;
ອພຍ 33:1.
ຄມພ ແຜ່ນດິນ
ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.
7 ກ 1 ນພ 17:39;
ຄພ 38:17.

ຂອງເຮົາ; ເຮົາເດີມີຂອງເຮົາເທິງທະເລ, ແລະ ມັນເຊື່ອພັງສຽງຂອງເຮົາ; ເຮົາເຮັດໃຫ້ລົມ ແລະ ໄຟເປັນ ະລົດມ້າຂອງເຮົາ; ເຮົາກ່າວກັບພູເຂົາວ່າ—ຈົ່ງອອກໄປຈາກບ່ອນນີ້—ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນຖືກພັດໄປໂດຍລົມບ້າໝູ, ໃນທັນທີ, ທັນໃດ.

8 ນາມຂອງເຮົາຄື "ເຢໂຮວາ, ແລະ ເຮົາ ະຮູ້ຈັກທີ່ສຸດຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ; ສະນັ້ນ ມີຂອງເຮົາຈະຢູ່ເທິງເຈົ້າ.

9 ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ມີປະຊາຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຈາກເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາຈະ "ອວຍພອນເຈົ້າເກີນກວ່າຈະວັດແທກໄດ້, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຊື່ຂອງເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່ໃນບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ, ແລະ ເຈົ້າຈະເປັນພອນໃຫ້ແກ່ລູກຫລານຂອງເຈົ້າຕໍ່ຈາກເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າໃນມືຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈະນຳການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ແລະ ະຖານະປະໂລຫິດນີ້ໄປສູ່ປະຊາຊາດທັງປວງ;

10 ແລະ ເຮົາຈະປະທານພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາຜ່ານນາມຂອງເຮົາ; ເພາະວ່າເທົ່າທີ່ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ຮັບເອົາ "ພຣະກິດຕິຄຸນນີ້ຈະຖືກເອີ້ນຕາມຊື່ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈະນັບໄວ້ເປັນ ະລູກຫລານຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈະລຸກຂຶ້ນ ແລະ ອວຍພອນເຈົ້າ, ເປັນ ະບົດາຂອງພວກເຂົາ;

11 ແລະ ເຮົາຈະ "ອວຍພອນຄົນທີ່ອວຍພອນເຈົ້າ, ແລະ ສາບແຊ່ງຄົນທີ່ສາບແຊ່ງເຈົ້າ; ແລະ ໃນເຈົ້າ (ນັ້ນຄື, ໃນຖານະປະໂລ

ຫິດຂອງເຈົ້າ) ແລະ ໃນ ະລູກຫລານຂອງເຈົ້າ (ນັ້ນຄື, ຖານະປະໂລຫິດຂອງເຈົ້າ), ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ໃຫ້ຄຳສັນຍາແກ່ເຈົ້າວ່າ "ສິດທິນີ້ຈະຄົງຢູ່ໃນເຈົ້າ, ແລະ ໃນລູກຫລານຂອງເຈົ້າຕໍ່ຈາກເຈົ້າ (ນັ້ນໝາຍເຖິງ, ລູກຫລານໂດຍກົງ, ຫລື ລູກຫລານຂອງເຈົ້າ) ຄອບຄົວທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ຮັບພອນ, ແມ່ນແຕ່ດ້ວຍພອນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນ, ຊຶ່ງເປັນພອນແຫ່ງຄວາມລອດ, ແມ່ນແຕ່ແຫ່ງຊີວິດນິລັນດອນ.

12 ບັດນີ້, ຫລັງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຊົາກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຖອນພຣະພັກຂອງພຣະອົງໄປຈາກຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຢູ່ໃນໃຈວ່າ: ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງໄດ້ "ສະແຫວງຫາພຣະອົງຢ່າງພາກພຽນ; ບັດນີ້ ຂ້າພະອົງໄດ້ພົບພຣະອົງແລ້ວ;

13 ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງທູດຂອງພຣະອົງລົງມາ "ປົດປ່ອຍຂ້າພະອົງຈາກພຣະເຈົ້າຂອງເອເຄນາ, ແລະ ຈະເປັນການດີຖ້າຫາກຂ້າພະອົງເຊື່ອພັງສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງ, ສະນັ້ນ ຂໍຈົ່ງໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງລຸກຂຶ້ນ ແລະ ອອກໄປຢ່າງສັນຕິ.

14 ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າ, ອັບຮາຮາມ, ຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໂລດໄດ້ໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ, ອັບຮາຮາມ, ມີອາຍຸໄດ້ "ຫົກສິບສອງປີຕອນຂ້າພະເຈົ້າອອກຈາກຮາຮາມ.

7 ຂ ອຊຢ 66:15-16.
8 ກ ຄມພ ເຢໂຮວາ.
ຂ ຄມພ ຮອບຮູ້ທຸກຢ່າງ.
9 ກ 1 ນພ 17:40;
2 ນພ 29:14;
3 ນພ 20:27;
ມມ 5:20.
ຄມພ ອັບຮາຮາມ—ເຊື້ອສາຍຂອງອັບຮາຮາມ.

ຂ ຄພ 84:17-19;
ມຊ 6:7.
ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ.
10 ກ ຄລຕ 3:7-9.
ຂ ປຖກ 13:16;
ຄລຕ 3:29;
2 ນພ 30:2.
ຄ ຄມພ ປິຕູ, ແຫ່ງປິຕູ.

11 ກ ຄມພ ພັນທະສັນຍາຂອງອັບຮາຮາມ.
ຂ ອຊຢ 61:9.
ຄ ຄມພ ສິດທິຂອງອ້າຍກົກ; ຖານະປະໂລຫິດ; ອິດສະຣາເອນ.
12 ກ ຄພ 88:63.
13 ກ ອຮຮ 1:15-17.
14 ກ ປຖກ 12:4-5.

15 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພາ "ຊາຮາຍ, ຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອົາມາເປັນເມຍຕອນ ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ ຊອູເຣ, ໃນເຄນເດຍ, ແລະ ໂລດ, ລູກຊາຍຂອງນັ້ງຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ເຂົ້າຂອງທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ ທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮວບຮວມໄວ້, ແລະ ຜູ້ຄົນ ທີ່ພວກເຮົາເອົາ ະຊະນະໃຈຢູ່ໃນຮາຮານ ໄປນຳ, ແລະ ໄດ້ອອກໄປໃນເສັ້ນທາງທີ່ພາ ໄປຫາແຜ່ນດິນ ງານາອານ, ແລະ ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນຜ້າເຕັນເມື່ອພວກເຮົາຢູ່ລະຫວ່າງ ທາງ;

16 ສະນັ້ນ, ຊົ່ວ ນິ ລັນ ດອນ ຄື ສິ່ງ ບົກ ບ້ອງພວກເຮົາ ແລະ ທີ່ນສິລາຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຄວາມລອດຂອງພວກເຮົາ, ໃນ ຂະນະທີ່ພວກເຮົາເດີນທາງຈາກຮາຮານ ໂດຍ ຜ່ານ ໄປ ທາງ ເຈີຊອນ, ເພື່ອ ມາ ຍັງ ແຜ່ນດິນການາອານ.

17 ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ, ອັບຮາຮາມ, ໄດ້ ສ້າງ "ແທ່ນ ບູຊາ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ເຈີຊອນ, ແລະ ຖວາຍ ເຄື່ອງ ບູຊາ ແດ່ ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ ອະທິຖານ ທູນ ຂໍ ເພື່ອ ວ່າ ະຄວາມ ອິດ ຢາກ ຈະ ໄດ້ ໝົດ ສິ້ນ ໄປ ຈາກ ບ້ານ ຂອງ ບິດາ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອ ວ່າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຕາຍ.

18 ແລະ ຈາກ ນັ້ນ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຜ່ານ ເຈີຊອນ ທາງ ແຜ່ນ ດິນ ໄປ ຍັງ ສະຖານ ທີ່ ຊີ ເຊ ເຄມ; ມັນ ຕັ້ງ ຢູ່ ໃນ ທົ່ງ ພຽງ ຂອງ ໂມ ເຣ, ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ເຂົ້າ ມາ ເຖິງ ຊາຍແດນແຜ່ນດິນຂອງ "ຊາວການາອານ ແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ະຖວາຍເຄື່ອງ

ບູຊາຢູ່ທີ່ນັ້ນ ໃນທົ່ງພຽງຂອງ ໂມເຣ, ແລະ ໄດ້ເອີ້ນຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຈິງ ຮັກພັກດີ, ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ມາເຖິງ ແຜ່ນດິນຂອງປະຊາຊາດທີ່ນັບຖືຮູບບູຊາ ນີ້.

19 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ ຂ້າພະເຈົ້າໃນການຕອບຄຳອະທິຖານຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ: ເຮົາຈະມອບ "ແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ແກ່ລູກ ຫລານຂອງເຈົ້າ.

20 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ, ອັບຮາຮາມ, ໄດ້ ລຸກຂຶ້ນຈາກສະຖານທີ່ຂອງແທ່ນບູຊາ ຊຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສ້າງແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ອອກໄປຈາກບ່ອນນັ້ນໄປຫາພູ ໜ່ວຍໜຶ່ງຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງ ເມືອງ "ເບັດເອນ, ແລະ ໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ເບັດເອນຕັ້ງຢູ່ທາງທິດ ຕາເວັນຕົກ, ແລະ ເມືອງ ະອາອີຢູທາງທິດ ຕາເວັນອອກ; ແລະ ຢູ່ທີ່ນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ສ້າງແທ່ນບູຊາໜຶ່ງແທ່ນອີກແດ່ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ ະເອີ້ນຫາພຣະນາມຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກ.

21 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ, ອັບຮາຮາມ, ໄດ້ ເດີນທາງ, ໂດຍມຸ້ງໜ້າໄປທາງໃຕ້; ແລະ ຄວາມອິດຢາກກໍສືບຕໍ່ມີຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ, ອັບຮາຮາມ, ໄດ້ ຕັດ ສິນໃຈລົງໄປຫາເອຍິບ, ເພື່ອພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ເພາະວ່າຄວາມອິດຢາກເລີ່ມຮ້າຍແຮງໜັກ ຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອ

<p>15 ກ ຄມພ ຊາຮາ. ຂ ຄມພ ອູເຣ. ຄ ຄມພ ປຸ່ນໃຈ, ການ ປຸ່ນໃຈເຫລື້ອມໃສ. ງ ຄມພ ການາອານ, ຊາວການາອານ. 16 ກ ຄມພ ທີ່ນ.</p>	<p>17 ກ ຄມພ ແທ່ນບູຊາ. ຂ ອຣຮ 1:29. 18 ກ ປຖກ 12:6. ຂ ຄມພ ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ. 19 ກ ປຖກ 13:12-15; 17:8; ອພຍ 3:1-10;</p>	<p>ຈບຊ 34:2. ຄມພ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄຳສັນຍາ. 20 ກ ຄມພ ເບັດເອນ. ຂ ປຖກ 13:3-4. ຄ ປຖກ 12:8.</p>
--	--	---

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມາໃກ້ຈົນເກືອບເຖິງເອຍິບ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ ກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ”ຊາຮາຍ, ເມຍຂອງເຈົ້າ, ເປັນຍິງ ທີ່ສວຍງາມເປັນຕາຊົມ;

23 ສະນັ້ນ ເຫດການ ຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ຊາວ ເອຍິບ ເຫັນ ນາງ, ພວກເຂົາ ຈະ ເວົ້າວ່າ—ນາງ ເປັນ ເມຍ ຂອງລາວ; ແລະ ພວກເຂົາ ຈະ ຂ້າ ເຈົ້າ, ແຕ່ ພວກເຂົາ ຈະ ຊ່ວຍນາງໄວ້ບໍ່ໃຫ້ຕາຍ; ສະນັ້ນ ຈົ່ງເບິ່ງວ່າ ເຈົ້າເຮັດໃນວິທີນີ້:

24 ໃຫ້ນາງກ່າວກັບຊາວເອຍິບວ່າ ນາງ ເປັນນ້ອງສາວຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າ, ອັບຣາຮາມ, ໄດ້ບອກຊາຮາຍ, ເມຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ—ສະນັ້ນ ໃຫ້ກ່າວກັບພວກເຂົາ, ອ້າຍຂໍຮ້ອງນ້ອງ, ວ່ານ້ອງເປັນນ້ອງສາວຂອງອ້າຍ, ເພື່ອວ່າມັນຈະເປັນການດີກັບອ້າຍເພື່ອເຫັນແກ່ນ້ອງ, ແລະ ອ້າຍຈະມີຊີວິດຢູ່ເພາະນ້ອງ.

ບົດທີ 3

ອັບຣາຮາມ ຮຽນ ຮູ້ກ່ຽວກັບ ດວງຕາເວັນ, ດວງ ເດືອນ, ແລະ ດວງ ດາວ ໂດຍ ທາງ ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປີດເຜີຍທຳມະຊາດນິລັນດອນຂອງວິນຍານແກ່ເພິ່ນ—ເພິ່ນຮຽນຮູ້ເຖິງຊີວິດກ່ອນເກີດ, ການ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ລ່ວງໜ້າ, ການ ສ້າງ, ການ ເລືອກພຣະຜູ້ໄຖ່, ແລະ ສະພາວະທີ່ສອງຂອງມະນຸດ.

1 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ, ອັບຣາຮາມ, ມີ ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ, ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ ແກ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ໃນ ອູ ເຣ ແຫ່ງ ເຄນ ເດຍ;

2 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ພູດາວ, ວ່າມັນເຈີດຈ້າ, ແລະ ວ່າດວງໜຶ່ງໃນພູດາວຢູ່ໃກ້ພຣະບັນລັງຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ມີດາວທີ່ເຈີດຈ້າຫລາຍດວງທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບດາວດວງນີ້;

3 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ພູດາວເຫລົ່ານີ້ເປັນດາວປົກຄອງ; ແລະ ຊື່ຂອງດາວທີ່ເຈີດຈ້າຄື ”ໂຄລອບ, ເພາະວ່າ ມັນຢູ່ໃກ້ເຮົາ, ເພາະວ່າເຮົາຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ: ເຮົາໄດ້ກຳນົດດວງນີ້ໃຫ້ປົກຄອງດວງດາວທັງປວງ ຊຶ່ງຢູ່ໃນລະບຽບດວງກັນກັບບ່ອນທີ່ເຈົ້າຢືນຢູ່.

4 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ໂດຍທາງອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມວ່າ ໂຄລອບສອດຄ່ອງກັບວິທີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕາມເວລາ ແລະ ລະດູການຂອງມັນໃນການໝຸນວຽນຂອງມັນ; ວ່າການໝຸນວຽນຮອບໜຶ່ງເປັນໜຶ່ງ ”ວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕາມວິທີຄິດໄລ່ຂອງພຣະອົງ, ເປັນໜຶ່ງພັນ ະປີຕາມເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ເທິງບ່ອນທີ່ເຈົ້າຢືນຢູ່. ນີ້ຄືການຄິດໄລ່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕາມການຄິດໄລ່ຂອງໂຄລອບ.

5 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ດາວພະ ເຄາະທີ່ມີແສງເຈີດຈ້າໜ້ອຍກວ່າ, ໜ້ອຍກວ່າດວງທີ່ຈະປົກ

<p>22 ກ ປຖກ 12:11-13. 3 1 ກ ອພຍ 28:30; ມຊຍ 8:13; 28:13-16; ຈສ—ປ 1:35.</p>	<p>ຄມພ ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ. 2 ກ ອຣຮ 1:31. 3 ກ ເບິ່ງ ອັບຣາ., ສຳເນົາເລກ ທີ 2, ຮູບທີ 1-5.</p>	<p>ຄມພ ໂຄລອບ. 4 ກ ອຣຮ 5:13. ຂ ພສສ 90:4; 2 ປຕ 3:8.</p>
--	--	--

ຄອງກາງເວັນ, ແມ່ນແຕ່ກາງຄືນ, ຍັງເໜືອກວ່າ ຫລື ເຈີດ ຈ້າກວ່າບ່ອນທີ່ເຈົ້າຢືນຢູ່ ໃນເລື່ອງການຄິດ ໄລ່ເວລາ, ເພາະວ່າມັນ ເຄື່ອນຍ້າຍ ໄປ ໃນ ລະບຽບ ທີ່ ຊ້າກວ່າ; ຢູ່ ໃນ ລະບຽບ ນີ້ ເພາະ ວ່າ ມັນ ຢູ່ ເໜືອ ແຜ່ນດິນ ໂລກທີ່ເຈົ້າຢືນຢູ່, ສະນັ້ນ ການຄິດ ໄລ່ເວລາ ກ່ຽວ ກັບ ຈຳນວນ ຂອງ ວັນ, ເດືອນ, ແລະ ປີຂອງມັນຈຶ່ງມີໜ້ອຍກວ່າ.

6 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວກັບ ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ບັດນີ້, ອັບຮາຮາມ, ມີຂໍ້ເທັດຈິງຢູ່ ສອງຂໍ້, ຈົ່ງເບິ່ງ ດວງຕາຂອງເຈົ້າຫລຽວເຫັນມັນ; ມັນ ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເພື່ອຈະ ໄດ້ຮູ້ຈັກເວລາຂອງການຄິດ ໄລ່, ແລະ ເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ສຳລັບແຜ່ນດິນ ໂລກທີ່ເຈົ້າຢືນຢູ່, ແລະ ເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ສຳລັບຄວາມສະຫວ່າງທີ່ເຈີດ ຈ້າກວ່າ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ ເພື່ອ ໃຫ້ ບືກ ຄອງ ກາງ ເວັນ, ແລະ ເວລາ ທີ່ ໄດ້ ກຳ ນົດ ໄວ້ ສຳ ລັບ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ທີ່ ເຈີດ ຈ້າ ໜ້ອຍກວ່າ ຊຶ່ງ ໄດ້ ກຳ ນົດ ໄວ້ເພື່ອໃຫ້ບືກຄອງກາງຄືນ.

7 ບັດ ນີ້ ເວລາ ທີ່ ໄດ້ ກຳ ນົດ ໄວ້ ສຳ ລັບ ຄວາມສະຫວ່າງທີ່ເຈີດຈ້າໜ້ອຍກວ່າຕາມການຄິດ ໄລ່ຂອງມັນແມ່ນດົນກວ່າການຄິດ ໄລ່ ເວລາ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ບ່ອນ ທີ່ ເຈົ້າ ຢືນຢູ່.

8 ແລະ ໃນ ຂໍ້ ເທັດ ຈິງ ສອງ ຂໍ້ ນີ້, ຈະ ມີ ຂໍ້ ເທັດ ຈິງ ອີກ ຂໍ້ ທີ່ ຢູ່ ເໜືອ ມັນ, ນັ້ນ ຄື, ຈະ ມີ ດາວ ພະ ເຄາະ ອີກ ດວງ ໜຶ່ງ ຊຶ່ງ ການ ຄິດ ໄລ່ ເວລາ ຂອງ ມັນ ຈະ ດົນ ນານ ກວ່າ ນີ້ ອີກ;

9 ແລະ ຈະ ມີ ການ ຄິດ ໄລ່ ເວລາ ຂອງ ດາວ ພະ ເຄາະ ດວງ ໜຶ່ງ ເໜືອ ອີກ ດວງ ໜຶ່ງ ດັ່ງ ນັ້ນ, ຈົນ ກວ່າ ເຈົ້າ ມາ ໃກ້ ໂຄລອບ, ຊຶ່ງ ໂຄລອບ ນັ້ນ ສອດ ຄ່ອງ ກັບ ການ ຄິດ ໄລ່

ເວລາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ຊຶ່ງ ໂຄລອບ ນັ້ນ ຕັ້ງ ຢູ່ ໃກ້ ພຣະ ບັນ ລັງ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ບືກ ຄອງ ດາວ ພະ ເຄາະ ທັງ ໝົດ ເຫລົ່າ ນັ້ນ ຊຶ່ງ ຢູ່ ໃນ "ລະບຽບດຽວກັນກັບບ່ອນທີ່ເຈົ້າຢືນຢູ່.

10 ແລະ ມັນຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເພື່ອຈະ ໄດ້ຮູ້ຈັກເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ສຳລັບດວງດາວທັງໝົດທີ່ຖືກກຳນົດໃຫ້ສ່ອງແສງ, ຈົນກວ່າເຈົ້າມາໃກ້ພຣະບັນລັງຂອງພຣະເຈົ້າ.

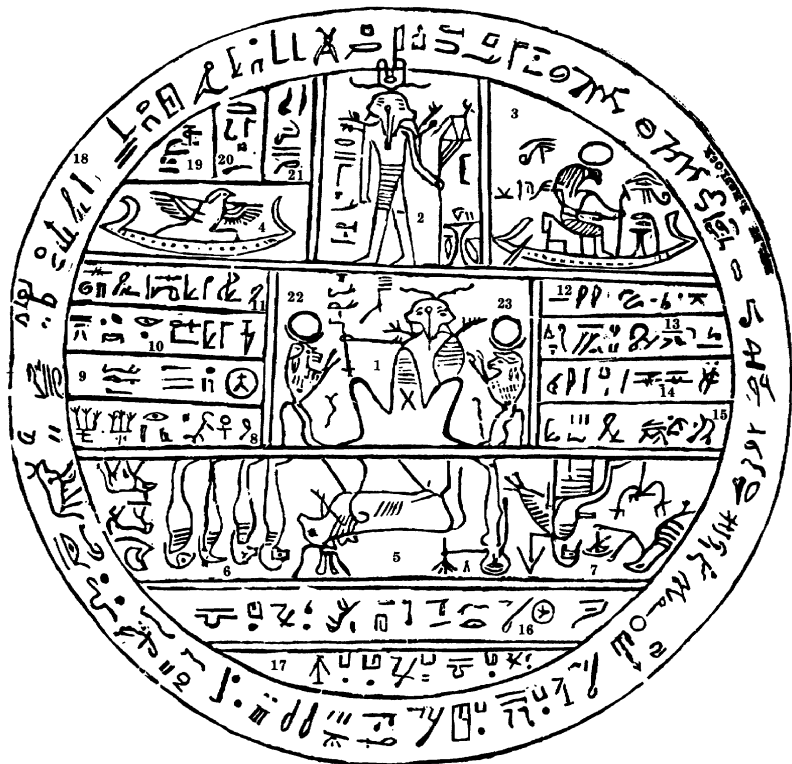
11 ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າ, ອັບຮາຮາມ, ຈຶ່ງໄດ້ ກ່າວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໜ້າຕໍ່ໜ້າ, ຄືກັນກັບຄົນຜູ້ໜຶ່ງເວົ້າກັບຄົນອີກຜູ້ໜຶ່ງ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າເຖິງວຽກງານຊຶ່ງພຣະທັດຂອງພຣະອົງໄດ້ສ້າງ;

12 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ວ່າ: ບຸດຂອງເຮົາ, ບຸດຂອງເຮົາ (ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເດ່ພຣະທັດຂອງພຣະອົງອອກມາ), ຈົ່ງເບິ່ງ ເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນທຸກສິ່ງທັງປວງເຫລົ່ານີ້. ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ວາງ ພຣະ ທັດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄວ້ ເທິງ ຕາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນັ້ນ ຊຶ່ງ ພຣະ ທັດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສ້າງ, ຊຶ່ງ ມີ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ; ແລະ ມັນ ໄດ້ ທະ ວີ ຂຶ້ນ ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ສາມາດ ຫລຽວ ເຫັນ ບ່ອນ ສຸດ ຂອງ ມັນ.

13 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ວ່າ: ນີ້ຄື ໂຊນີຫາ, ຊຶ່ງຄືດວງຕາເວັນ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ໂຄລອບ, ຊຶ່ງຄືດວງດາວ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ໂອລີອາ, ຊຶ່ງຄືດວງເດືອນ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ໂຄຄໍບິມ, ຊຶ່ງໝາຍເຖິງໝູ່ດວງດາວ, ຫລື ຄວາມສະຫວ່າງທີ່ເຈີດ

ສຳເນົາຈາກໜັງສືອັບຣາຮາມ

ເລກທີ 2

ຄຳອະທິບາຍ

ຮູບທີ 1. ໂຄລອບ, ໝາຍເຖິງການສ້າງຄັ້ງທຳອິດ, ໃກ້ໂລກຊັ້ນສູງ, ຫລື ທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ. ອັນດັບໜຶ່ງໃນການປົກຄອງ, ອັນດັບສຸດທ້າຍກ່ຽວກັບການວັດແທກເວລາ. ວັດແທກເວລາຕາມຂອງໂລກຊັ້ນສູງ, ຊຶ່ງເວລາຂອງໂລກຊັ້ນສູງໝາຍເຖິງໜຶ່ງວັນເທົ່າກັບໜຶ່ງສອກ. ໜຶ່ງວັນໃນໂຄລອບແມ່ນເທົ່າກັບໜຶ່ງພັນປີຕາມການວັດແທກເວລາຂອງແຜ່ນດິນໂລກນີ້, ຊຶ່ງຖືກເອີ້ນໂດຍຊາວເອຢິບວ່າ ຢາ-ໂອ-ເອ.

ຮູບທີ 2. ຕັ້ງຢູ່ຖັດຈາກໂຄລອບ, ຖືກເອີ້ນໂດຍຊາວເອຢິບວ່າ ໂອລິບລິດ, ຊຶ່ງເປັນການປົກຄອງແຫ່ງການສ້າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ລອງລົງມາ ຢູ່ໃກ້ໂລກຊັ້ນສູງ ຫລື ສະຖານທີ່ບ່ອນພຣະເຈົ້າປະທັບຢູ່; ມີຂໍ້ກະແຈແຫ່ງອຳນາດນຳອີກ, ກ່ຽວກັບດາວພະເຄາະດວງອື່ນໆ; ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍຕໍ່ອັບຣາຮາມ, ໃນຂະນະທີ່ລາວຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຢູ່ທີ່ແທ່ນບູຊາ, ຊຶ່ງລາວໄດ້ສ້າງແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຮູບທີ 3. ຖືກເຮັດຂຶ້ນເພື່ອສະແດງເຖິງພຣະເຈົ້າ, ປະທັບນັ່ງຢູ່ເທິງພຣະບັນລັງຂອງພຣະອົງ, ຫຸ້ມທີ່ດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດ; ໂດຍມີມິງກຸດແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງນິລັນດອນຢູ່ເທິງພຣະສຽນຂອງພຣະອົງ; ສະແດງເຖິງຄຳໄຂທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງຖານະປະໂລຫິດສັກສິດນຳອີກ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ເປີດເຜີຍຕໍ່ອາດາມຢູ່ໃນສວນເອເດນ, ຕໍ່ເຊດນຳອີກ, ໂນອາ, ເມນຄີເສເດັກ, ອັບຣາຮາມ, ແລະ ທຸກຄົນຜູ້ທີ່ຖານະປະໂລຫິດໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍຕໍ່.

ຮູບທີ 4. ກົງກັບຄຳຂອງເຮັບເຣີທີ່ວ່າ ຣໍຄີຢາງ, ໝາຍເຖິງຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ, ຫລື ທ້ອງນະພາແຫ່ງຟ້າສະຫວັນ; ເປັນຕົວເລກນຳອີກ, ໃນພາສາເອຢິບໝາຍເຖິງໜຶ່ງພັນປີ; ກົງກັບການວັດແທກເວລາຂອງໂອລິບລິດ, ຊຶ່ງເທົ່າກັນກັບໂຄລອບໃນການໝຸນວຽນຂອງມັນ ແລະ ໃນການວັດແທກເວລາຂອງມັນ.

ຮູບທີ 5. ຖືກເອີ້ນໃນພາສາເອຢິບວ່າ ອິນິຊ-ໂກ-ອອນ-ດອຊ; ນີ້ເປັນດາວພະເຄາະປົກຄອງດວງໜຶ່ງຄືກັນ, ແລະ ຖືກເອີ້ນໂດຍຊາວເອຢິບວ່າ ດວງຕາເວັນ, ແລະ ຍືມຄວາມສະຫວ່າງຈາກໂຄລອບຜ່ານທາງແຄ-ອີ-ວັນແຮຊ, ຊຶ່ງເປັນຂໍ້ກະແຈທີ່ສຳຄັນ, ຫລື, ອີກຄຳໜຶ່ງ, ອຳນາດປົກຄອງ, ຊຶ່ງປົກຄອງດາວພະເຄາະຫລື ດວງດາວອື່ນໆສິບຫ້າດວງ, ດັ່ງພະໂລອິຊີ ຫລື ດວງເດືອນນຳອີກ, ແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ດວງຕາເວັນໃນການໝຸນວຽນປະຈຳປີຂອງມັນ. ດາວພະເຄາະດວງນີ້ໄດ້ຮັບພະລັງຂອງມັນຜ່ານ ຄລີ-ຟລອສ-ອີສ-ເອສ, ຫລື ຮາ-ໂຄ-ຄໍ-ບິມ, ດວງດາວທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນໂດຍເລກທີ 22 ແລະ 23, ໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງຈາກການໝຸນວຽນຂອງໂຄລອບ.

ຮູບທີ 6. ສະແດງເຖິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້ໃນສີ່ມຸມຂອງມັນ.

ຮູບທີ 7. ສະແດງເຖິງພຣະເຈົ້າປະທັບນັ່ງຢູ່ເທິງພຣະບັນລັງຂອງພຣະອົງ, ເປີດເຜີຍຜ່ານຟ້າສະຫວັນເຖິງຄຳໄຂທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງຖານະປະໂລຫິດ; ດັ່ງເຊັ່ນ, ເຄື່ອງໝາຍຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແກ່ອັບຣາຮາມ, ເຊັ່ນກັນ, ໃນຮູບຂອງນິກເຂົາ.

ຮູບທີ 8. ບັນຈຸການຂຽນທີ່ບໍ່ສາມາດເປີດເຜີຍແກ່ໂລກ; ແຕ່ສາມາດຮັບໄດ້ຢູ່ໃນພຣະວິນຍານທີ່ສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຮູບທີ 9. ບໍ່ຄວນເປີດເຜີຍໃນເວລາປະຈຸບັນ.

ຮູບທີ 10. ເຊັ່ນດຽວກັນ.

ຮູບທີ 11. ເຊັ່ນດຽວກັນ. ຖ້າຫາກໂລກສາມາດຄົ້ນພົບເລກເທລໍາມີ, ກໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມນັ້ນ. ອາແມນ.

ຮູບທີ 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, ແລະ 21 ຈະຖືກມອບໃຫ້ໃນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ການແປເບື້ອງເທິງໄດ້ໃຫ້ໄວ້ເທົ່າທີ່ພວກເຮົາສາມາດມີສິດມອບໃຫ້ໃນເວລາປະຈຸບັນ.

ຈ້າທັງປວງ, ຊຶ່ງຢູ່ໃນທ້ອງນະພາແຫ່ງຟ້າສະຫວັນ.

14 ແລະ ເປັນຕອນກາງຄືນເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຮົາຈະ "ຂະຫຍາຍເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ, ແລະ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າທລັງຈາກເຈົ້າ, ເໝືອນກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້; ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າບໍ່ສາມາດນັບ "ຈຳນວນຂອງເມັດດິນຊາຍສັນໃດ, ຈຳນວນຂອງລູກຫລານຂອງເຈົ້າກໍຈະເປັນເຊັ່ນນັ້ນສັນນັ້ນ.

15 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ອັບຣາຮາມ, ເຮົາສະແດງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແກ່ເຈົ້າກ່ອນເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປໃນເອຍິບ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ປະກາດຖ້ອຍຄຳທັງປວງເຫລົ່ານີ້.

16 ຖ້າຫາກສອງຢ່າງນີ້ມີຢູ່, ແລະ ມີຢ່າງໜຶ່ງເໜືອອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ຈະມີສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຢູ່ເໜືອມັນ; ສະນັ້ນ "ໂຄລອບຈິ່ງເຈີດຈ້າຫລາຍທີ່ສຸດໃນໂຄຄໍບິມທັງໝົດທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, ເພາະວ່າມັນຢູ່ໃກ້ເຮົາທີ່ສຸດ.

17 ບັດນີ້, ຖ້າຫາກມີສອງຢ່າງ, ຢ່າງໜຶ່ງຢູ່ເໜືອອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ແລະ ດວງເດືອນຢູ່ເໜືອແຜ່ນດິນໂລກ, ແລ້ວຈະເປັນວ່າມີດາວພະເຄາະ ຫລື ດາວດວງໜຶ່ງຢູ່ເໜືອມັນ; ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ວາງແຜນຢູ່ໃນໃຈຂອງພຣະອົງວ່າຈະ "ເຮັດ ນອກຈາກສິ່ງທີ່ພຣະອົງຈະເຮັດ.

18 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງດາວທີ່ເຈີດຈ້າຫລາຍກວ່າ; ດັ່ງເຊັ່ນ, ຖ້າຫາກມີວິນຍານສອງດວງ, ເຊັ່ນກັນ, ແລະ

ດວງໜຶ່ງຈະຮູ້ແຈ້ງກວ່າອີກດວງໜຶ່ງ, ແຕ່ວິນຍານທັງສອງນີ້, ທັງໆທີ່ວິນຍານດວງໜຶ່ງຮູ້ແຈ້ງກວ່າວິນຍານອີກດວງໜຶ່ງ, ກໍບໍ່ມີການເລີ່ມຕົ້ນ; ມັນເປັນຢູ່ມາກ່ອນ, ມັນບໍ່ມີທີ່ສຸດ, ມັນຈະເປັນຢູ່ໃນພາຍຫລັງ, ເພາະວ່າມັນຄື "ໂນລາມ, ຫລື ນິລັນດອນ.

19 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຂໍ້ເທັດຈິງສອງຢ່າງນີ້ມີຢູ່ແທ້ໆ, ຄືມີວິນຍານຢູ່ສອງດວງ, ດວງໜຶ່ງມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງຫລາຍກວ່າອີກດວງໜຶ່ງ; ຈະມີອີກດວງໜຶ່ງທີ່ຮູ້ແຈ້ງຫລາຍກວ່າສອງດວງນີ້; ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ເຮົາ "ຮູ້ແຈ້ງຫລາຍກວ່າພວກເຂົາທັງປວງ.

20 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ "ສົ່ງທູດຂອງພຣະອົງມາບົດປ່ອຍເຈົ້າຈາກເງື່ອນມືຂອງປະໂລຫິດຂອງເອເຄນາ.

21 ເຮົາປະທັບຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາທັງປວງ; ສະນັ້ນ ບັດນີ້ ເຮົາ, ຈິ່ງໄດ້ລົງມາຫາເຈົ້າເພື່ອປະກາດແກ່ເຈົ້າເຖິງ "ວຽກງານຂຶ້ງມືຂອງເຮົາໄດ້ສ້າງ, ຊຶ່ງໃນນັ້ນ ະບັນຍາຂອງເຮົາເກີນກວ່າພວກເຂົາທັງໝົດ, ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ກຄອງສະຫວັນເບື້ອງເທິງ, ແລະ ໃນແຜ່ນດິນໂລກເບື້ອງລຸ່ມ, ໃນບັນຍາ ແລະ ຄວາມຮອບຄອບທັງໝົດ, ເໜືອກວ່າຜູ້ຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງທັງໝົດທີ່ເຈົ້າເຫັນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ; ເຮົາໄດ້ລົງມາໃນຕອນຕົ້ນຢູ່ໃນທ່າມກາງຜູ້ຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງທັງໝົດທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນ.

22 ບັດນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງ

14 ກ ອຣຮ 2:9.
ຂ ປຖກ 13:16;
ຄພ 132:30.
ຄ ປຖກ 22:17;
ຮສອ 1:10.

16 ກ ອຣຮ 3:3.
17 ກ ໂຍບ 9:4-12.
18 ກ ໂນລາມ ຄຳນີ້ໃນພາສາເຮັບເຮີ ໝາຍເຖິງນິລັນດອນ.
19 ກ ອຊຢ 55:8-9.

ຄມພ ຮອບຮູ້ທຸກຢ່າງ.
20 ກ ອຣຮ 1:15.
21 ກ ຄພ 88:45-47;
ມຊ 1:27-29.
ຂ ຄມພ ສະຕີບັນຍາ.

ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ອັບຣາຮາມ, ເຫັນຜູ້ຄົນທີ່ມີ "ຄວາມຮູ້ແຈ້ງຂຶ້ນຖືກຈັດໄວ້ ກ່ອນໂລກເປັນມາ; ແລະ ໃນທ່າມກາງຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນມີຜູ້ "ທີ່ສູງສັກ ແລະ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍ;

23 ແລະ ພຣະເຈົ້າເຫັນວ່າ ຈິດວິນຍານເຫລົ່ານີ້ດີຫລາຍ, ແລະ ພຣະອົງ ໄດ້ປະທັບຢືນຢູ່ທ່າມກາງພວກເພິ່ນ ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນຜູ້ບົກຄອງຂອງເຮົາ; ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ປະທັບຢືນຢູ່ໃນທ່າມກາງຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເປັນວິນຍານ, ແລະ ພຣະອົງເຫັນວ່າພວກເພິ່ນດີ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ອັບຣາຮາມ, ເຈົ້າເປັນຄົນໜຶ່ງໃນນັ້ນ; ເຈົ້າ "ຖືກເລືອກກ່ອນເຈົ້າໄດ້ມາເກີດ.

24 ແລະ ມີ "ອົງໜຶ່ງຢືນຢູ່ທ່າມກາງພວກເພິ່ນ ທີ່ຄ້າຍ ຄືກັບ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ກັບ ເພິ່ນວ່າ: ພວກເຮົາຈະລົງໄປ, ເພາະວ່າມີບ່ອນວ່າງຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະ ພວກເຮົາຈະນໍາພາກສ່ວນຂອງສານເຫລົ່ານີ້ໄປ, ແລະ ສິ່ງພວກເຮົາຈະສ້າງ "ແຜ່ນດິນ ໂລກໜ່ວຍໜຶ່ງບ່ອນທີ່ວິນຍານເຫລົ່ານີ້ຈະໄດ້ອາໄສຢູ່;

25 ແລະ ພວກເຮົາຈະ "ພິສູດພວກເຂົາໂດຍ ວິທີນີ້, ເພື່ອ ເບິ່ງ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຮັດທຸກສິ່ງທັງປວງສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພຣະ

ຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຈະບັນຊາພວກເຂົາຫລືບໍ່;

26 ແລະ ຜູ້ທີ່ຮັກສາ "ສະພາວະທໍາອິດຂອງພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບເພີ່ມເຕີມ; ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັກສາສະພາວະທໍາອິດຂອງພວກເຂົາຈະບໍ່ມີລັດສະໝີພາບໃນອານາຈັກດຽວກັບຜູ້ທີ່ຮັກສາສະພາວະທໍາອິດຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຜູ້ທີ່ຮັກສາ "ສະພາວະທີສອງຂອງພວກເຂົາຈະມີ "ລັດສະໝີພາບເພີ່ມເຕີມໃສ່ເທິງຫົວຂອງພວກເຂົາຕະຫລອດການແລະ ຕະຫລອດໄປ.

27 ແລະ "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະສົ່ງຜູ້ໄປໄດ້? ແລະ ຜູ້ໜຶ່ງຂຶ້ນເໝືອນດັ່ງ ສິບຸດມະນຸດໄດ້ຕອບວ່າ: ຂ້າພຣະອົງຢູ່ນີ້ເດ, ຂໍຈົ່ງສົ່ງຂ້າພຣະອົງໄປເຖິດ. ແລະ "ຜູ້ໜຶ່ງອີກໄດ້ຕອບ ແລະ ກ່າວວ່າ: ຂ້າພຣະອົງຢູ່ນີ້ເດ, ຂໍຈົ່ງສົ່ງຂ້າພຣະອົງໄປເຖິດ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະສົ່ງຜູ້ທໍາອິດໄປ.

28 ແລະ "ຜູ້ທີສອງໄດ້ໃຈຮ້າຍ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັກສາສະພາວະທໍາອິດຂອງລາວ; ແລະ, ໃນວັນນັ້ນ, ສິບຸດມະນຸດຢ່າງຫລວງຫລາຍໄດ້ຕິດຕາມລາວໄປ.

ບົດທີ 4

ບັນດາພຣະເຈົ້າ ວາງແຜນສ້າງແຜ່ນດິນ

<p>22 ກ ຄມພ ຮູ້ແຈ້ງ, ຄວາມຮູ້ແຈ້ງ, ຜູ້ຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງ. 2 ຄມພ ກອງປະຊຸມໃນສະຫວັນ; ຊີວິດກ່ອນເກີດ. 3 ຄ ຄມ 138:55. 23 ກ ອຊຸຢ 49:1-5; ຍມຢ 1:5. ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ, ການແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ; ເລືອກ, ໄດ້ເລືອກ, ຖືກເລືອກ. 24 ກ ຄມພ ລູກກິກ.</p>	<p>2 ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ. 3 ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ—ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນສໍາລັບມະນຸດ. 25 ກ ຄມ 98:12-14; 124:55. ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່; ອໍາເພີໃຈ. 2 ຄມພ ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ. 26 ກ ຢດ 1:6. 2 ຄມພ ມະຕະ, ຄວາມເປັນມະຕະ.</p>	<p>8 ຕຕ 1:2. ຄມພ ລັດສະໝີພາບ. 27 ກ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ. 2 ຄມພ ບຸດມະນຸດ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ. 3 ມຊ 4:1-2. 28 ກ ຄມພ ມານ. 2 ຄມພ ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ.</p>
--	---	--

ໂລກ ແລະ ຊີວິດທັງປວງຢູ່ເທິງນັ້ນ—ອະທິບາຍເຖິງແຜນຂອງພວກພຣະອົງສຳລັບການສ້າງໃນທົກວັນ.

1 ແລະ ຈາກນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາລົງໄປ. ແລະ ພວກພຣະອົງ ໄດ້ລົງ ໄປ ໃນ "ການ ເລີ່ມ ຕົ້ນ, ແລະ ພວກພຣະອົງ, ນັ້ນຄືບັນດາພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ ະວາງລະບຽບ ແລະ ປະກອບຟ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ.

2 ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, ຫລັງຈາກມັນໄດ້ຖືກປະກອບແລ້ວ, ວ່າງເປົ່າ ແລະ ຮ້າງ, ເພາະວ່າມັນບໍ່ມີສິ່ງອື່ນໃດນອກຈາກແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ຄວາມມືດຫຸ້ມຫໍ່ມະຫາສະໝຸດອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ; ແລະ ພຣະວິນຍານຂອງບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ "ວິນວຽນຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳ.

3 ແລະ ພວກພຣະອົງ (ບັນດາພຣະເຈົ້າ) ໄດ້ກ່າວວ່າ: ໃຫ້ມີຄວາມສະຫວ່າງສ່ອງຂຶ້ນ; ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງກໍ່ສ່ອງຂຶ້ນ.

4 ແລະ ພວກພຣະອົງ (ບັນດາພຣະເຈົ້າ) ໄດ້ເຂົ້າໃຈຄວາມສະຫວ່າງ, ເພາະວ່າມັນເຈີດຈ້າ; ແລະ ພວກພຣະອົງໄດ້ແຍກຄວາມສະຫວ່າງ, ຫລື ເຮັດໃຫ້ມັນແຍກອອກຈາກຄວາມມືດ.

5 ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນວ່າ ກາງເວັນ, ແລະ ຄວາມມືດນັ້ນພວກພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນມັນວ່າ ກາງຄືນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຈາກຕອນຄ່ຳເຖິງຕອນເຊົ້າ ພວກພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນມັນວ່າ ກາງຄືນ; ແລະ ຈາກຕອນເຊົ້າເຖິງຕອນຄ່ຳ ພວກພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນມັນ

ວ່າ ກາງເວັນ; ແລະ ນີ້ເປັນຈຸດທຳອິດ, ຫລື ການເລີ່ມຕົ້ນ, ຂອງສິ່ງທີ່ພວກພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນວ່າກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ.

6 ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວອີກວ່າ: ໃຫ້ "ມີຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຢູ່ທ່າມກາງນ້ຳ, ແລະ ມັນຈະແຍກຜືນນ້ຳອອກຈາກຜືນນ້ຳ.

7 ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ, ເພື່ອວ່າມັນຈະໄດ້ແຍກຜືນນ້ຳທີ່ຢູ່ໃຕ້ຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຈາກຜືນນ້ຳທີ່ຢູ່ເທິງຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ; ແລະ ກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ, ແມ່ນແຕ່ພວກພຣະອົງໄດ້ບັນຊາ.

8 ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ, ວ່າ "ຟ້າສະຫວັນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຈາກຕອນຄ່ຳເຖິງຕອນເຊົ້າ ຖືກເອີ້ນວ່າກາງຄືນ; ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຈາກຕອນເຊົ້າເຖິງຕອນຄ່ຳ ຖືກເອີ້ນວ່າກາງເວັນ; ແລະ ນີ້ເປັນຊ່ວງ ະເວລາທີສອງທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າກາງຄືນ ແລະ ກາງເວັນ.

9 ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ໃຫ້ "ນ້ຳທີ່ຢູ່ລຸ່ມຟ້າສະຫວັນ ມາໂຮມກັນຢູ່ບ່ອນ ະດຽວ, ແລະ ໃຫ້ພື້ນດິນປະກົດຂຶ້ນ; ແລະ ກໍເປັນດັ່ງນັ້ນດັ່ງທີ່ມັນຖືກບັນຊາ;

10 ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ປະກາດພື້ນດິນແຫ້ງ, ວ່າເປັນແຜ່ນດິນ; ແລະ ນ້ຳທີ່ມາໂຮມກັນຢູ່ບ່ອນດຽວ, ພວກພຣະອົງໄດ້ປະກາດວ່າ, "ມະຫາສະໝຸດ; ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າເຫັນວ່າມັນໄດ້ເຊື່ອຟັງ.

11 ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ:

4 1 ກ ປຖກ 1:1; ມຊ 2:1.
ຂ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ.
2 ກ ປຖກ 1:2; ມຊ 2:2.

6 ກ ປຖກ 1:4-6; ມຊ 2:4.
8 ກ ຄມພ ສະຫວັນ.
ຂ ປຖກ 1:8.

9 ກ ອມ 9:6; ມຊ 2:7.
ຂ ປຖກ 1:9.
10 ກ ປຖກ 1:10; ອຣຣ 4:22.

ໃຫ້ພວກເຮົາຕຽມແຜ່ນດິນ ໂລກເພື່ອໃຫ້ເກີດ "ພືດພັນທຸກຊະນິດ; ທັງແນວເມັດ ແລະ ແນວເປັນໝາກ, ຕາມຊະນິດຂອງມັນ; ຕົ້ນໄມ້ເກີດໝາກ, ຊຶ່ງເມັດຂອງມັນຢູ່ໃນຕົວຂອງມັນເອງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກ; ແລະ ກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ ແມ່ນແຕ່ດັ່ງທີ່ມັນຖືກບັນຊາ.

12 ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດລະບຽບແຜ່ນດິນ ໂລກເພື່ອໃຫ້ເກີດພືດພັນທຸກຊະນິດຈາກເມັດຂອງມັນເອງ, ແນວເປັນເມັດກໍຈາກເມັດຂອງມັນ, ແລະ ແນວເປັນໝາກກໍຈາກໝາກຂອງມັນ, ອອກເມັດຕາມຊະນິດຂອງມັນ; ແລະ ແຜ່ນດິນ ໂລກຈະເກີດຕົ້ນໄມ້ຕາມເມັດຂອງມັນ, ອອກໝາກ, ຊຶ່ງເມັດຂອງມັນຈະເກີດພຽງແຕ່ຕົ້ນໄມ້ຊະນິດດຽວກັນນັ້ນ, ຕາມຊະນິດຂອງມັນ; ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າເຫັນວ່າມັນໄດ້ເຊື່ອຟັງ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກພຣະອົງໄດ້ນັບຈຳນວນວັນ; ຈາກຕອນຄ່ຳເຖິງຕອນເຊົ້າ ພວກພຣະອົງເອີ້ນວ່າກາງຄືນ; ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຈາກຕອນເຊົ້າເຖິງຕອນຄ່ຳພວກພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນມັນວ່າກາງເວັນ; ແລະ ມັນເປັນຊ່ວງເວລາທີສາມ.

14 ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດລະບຽບ "ຄວາມສະຫວ່າງໃນຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານແຫ່ງຟ້າສະຫວັນ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນແຍກກາງເວັນອອກຈາກກາງຄືນ; ແລະ ໄດ້ຈັດລະບຽບມັນເພື່ອໃຫ້ເປັນເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ສຳລັບລະດູການ, ແລະ ສຳລັບວັນ ແລະ ສຳລັບປີ;

15 ແລະ ໄດ້ຈັດລະບຽບມັນເພື່ອເປັນຄວາມສະຫວ່າງໃນຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພ

ສານແຫ່ງຟ້າສະຫວັນເພື່ອໃຫ້ສ່ອງແສງລົງມາສູ່ແຜ່ນດິນ ໂລກ; ແລະ ກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ.

16 ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດລະບຽບແສງທີ່ເຈີດຈ້າສອງດວງ, ແສງທີ່ເຈີດຈ້າ "ຫລາຍກວ່າໃຫ້ປົກຄອງກາງເວັນ, ແລະ ແສງທີ່ເຈີດຈ້າໜ້ອຍກວ່າໃຫ້ປົກຄອງກາງຄືນ; ພ້ອມກັບ ແສງທີ່ເຈີດຈ້າໜ້ອຍກວ່າພວກພຣະອົງໄດ້ວາງໝູ່ດວງດາວນຳອີກ;

17 ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງມັນໄວ້ຢູ່ໃນຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານແຫ່ງຟ້າສະຫວັນ, ເພື່ອໃຫ້ສ່ອງແສງລົງມາສູ່ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ເພື່ອປົກຄອງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ, ແລະ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຍກຄວາມສະຫວ່າງຈາກຄວາມມືດ.

18 ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ເຝົ້າເບິ່ງສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ບັນຊາຈົນວ່າມັນເຊື່ອຟັງ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຈາກຕອນຄ່ຳເຖິງຕອນເຊົ້າເປັນກາງຄືນ; ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຈາກຕອນເຊົ້າເຖິງຕອນຄ່ຳເປັນກາງເວັນ; ແລະ ມັນເປັນຊ່ວງເວລາທີສີ່.

20 ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາຕຽມຜືນນ້ຳເພື່ອໃຫ້ເກີດສັດຫລາຍຈຳພວກເກີດຢູ່ໃນນ້ຳເຕັມຢູ່ຢາງຫລວງຫລາຍ; ແລະ ຝູງນົກ, ເພື່ອມັນຈະໄດ້ບິນໄປມາໃນຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານແຫ່ງຟ້າສະຫວັນ.

21 ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ຕຽມຜືນນ້ຳເພື່ອໃຫ້ມີ "ປາວານຂະໜາດໃຫຍ່, ແລະ ສັດທຸກຊະນິດທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍ, ຊຶ່ງຈະເຕັມຢູ່ຢາງອຸດົມສົມບູນໃນຜືນນ້ຳຕາມຊະນິດຂອງມັນ; ແລະ ນົກທຸກຕົວ ຕາມຊະນິດ

11 ກ ປຖກ 1:11-12; ມຊ 2:11-12. | 14 ກ ຄພ 88:7-11. 16 ກ ປຖກ 1:16. | 21 ກ ປຖກ 1:21; ມຊ 2:21.

ຂອງມັນ. ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າເຫັນວ່າມັນໄດ້ເຊື່ອຟັງ, ແລະ ວ່າແຜນຂອງພວກພຣະອົງນັ້ນດີ.

22 ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ພວກເຮົາຈະອວຍພອນມັນ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນພາກັນອອກແມ່ແຜ່ລູກຫລາຍຢູ່ເຕັມ "ມະຫາສະໝຸດ; ແລະ ເຮັດໃຫ້ຜູງນົກແຜ່ຜາຍຂະຫຍາຍພັນຫລາຍຂຶ້ນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຈາກຕອນຄ່ຳເຖິງຕອນເຊົ້າ ຖືກເອີ້ນວ່າກາງຄືນ; ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຈາກຕອນເຊົ້າເຖິງຕອນຄ່ຳ ຖືກເອີ້ນວ່າກາງເວັນ; ແລະ ມັນເປັນຊ່ວງເວລາທີ່ຫ້າ.

24 ແລະ "ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ຕຽມແຜ່ນດິນໂລກເພື່ອໃຫ້ມີສັດຈຳພວກຕ່າງໆຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ສັດບ້ານ, ແລະ ສັດຢ່າງຍ້າຍເລືອຄານ, ແລະ ສັດປ່າເກີດຂຶ້ນທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກຕາມຊະນິດຂອງມັນ; ແລະ ກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ, ດັ່ງທີ່ພວກພຣະອົງໄດ້ກ່າວ.

25 ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດລະບຽບແຜ່ນດິນໂລກເພື່ອໃຫ້ມີສັດປ່າເກີດຂຶ້ນຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ແລະ ສັດບ້ານຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ແລະ ທຸກຊະນິດທີ່ຢ່າງຍ້າຍເລືອຄານຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຕາມຊະນິດຂອງມັນ; ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າເຫັນວ່າມັນໄດ້ເຊື່ອຟັງ.

26 ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ "ປຶກສາຫາລືກັນ ແລະ ໄດ້ກ່າວວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາລົງໄປ ແລະ ປະກອບ ມະນຸດໃຫ້ເປັນ "ຮູບລັກສະນະທີ່ຄ້າຍຄືພວກເຮົາ, ຕາມລັກສະນະຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ພວກເຮົາຈະໃຫ້

ພວກເຂົາມີອຳນາດເໜືອປາໃນນ້ຳ, ແລະ ເໜືອນົກໃນອາກາດ, ແລະ ເໜືອສັດທັງໝົດ, ແລະ ເໜືອທັງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ເໜືອສັດຢ່າງຍ້າຍເລືອຄານທຸກຊະນິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

27 ດັ່ງນັ້ນ "ບັນດາພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ລົງໄປຈັດລະບຽບມະນຸດໃນຮູບລັກສະນະຂອງພວກພຣະອົງເອງ, ໃນຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງບັນດາພຣະເຈົ້າ ພວກພຣະອົງໄດ້ປະກອບພວກເຂົາ, ຊາຍ ແລະ ຍິງພວກພຣະອົງໄດ້ປະກອບພວກເຂົາ.

28 ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ພວກເຮົາຈະອວຍພອນພວກເຂົາ. ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ພວກເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມີລູກເຕົ້າໃຫ້ແຜ່ຂະຫຍາຍ, ແລະ ປົກຄອງມັນ, ແລະ ມີອຳນາດເໜືອປາໃນນ້ຳ, ແລະ ເໜືອນົກໃນອາກາດ, ສັດທຸກຊະນິດທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

29 ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຈະມອບພືດເປັນເມັດທຸກຊະນິດ, ທີ່ຈະເກີດຢູ່ເທິງພື້ນແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຕົ້ນໄມ້ທັງໝົດ ແລະ ໝາກຂອງມັນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ; ມັນຈະເປັນ "ອາຫານຂອງພວກເຂົາ.

30 ແລະ ສຳລັບສັດປ່າຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ສຳລັບນົກຢູ່ໃນອາກາດ, ແລະ ສຳລັບສັດຢ່າງຍ້າຍເລືອຄານທຸກຊະນິດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຈະມອບຊີວິດໃຫ້ແກ່ມັນ, ແລະ ພ້ອມນີ້ພວກເຮົາໃຫ້ຫຍ້າກັບພືດແກ່ພວກມັນເພື່ອເປັນອາຫານ, ແລະ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດຈະຖືກຈັດລະບຽບໄວ້ດັ່ງນີ້.

<p>22 ກ ອຣຮ 4:10. 24 ກ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.</p>	<p>26 ກ ຄມພ ຄຳແນະນຳ. ຂ ຄມພ ມະນຸດ. ຄ ມຊ 6:8-10.</p>	<p>27 ກ ປຖກ 1:26-27; ອຣຮ 5:7. 29 ກ ປຖກ 1:29-30.</p>
---	--	---

ສຳເນົາຈາກໜັງສືອັບຣາຮາມ

ເລກທີ 3

ຄຳອະທິບາຍ

ຮູບທີ 1. ອັບຣາຮາມນັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງຂອງຟາໂຣ, ໂດຍອັດທະຍາໄສຂອງກະສັດ, ພ້ອມດ້ວຍມົງກຸດຢູ່ເທິງຫົວຂອງເພິ່ນ, ສະແດງເຖິງຖານະປະໂລຫິດ, ເປັນເຄື່ອງໝາຍສະແດງເຖິງຝ່າຍປະທານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນສະຫວັນ; ພ້ອມດ້ວຍໄມ້ຄ້ອນເທົ້າແຫ່ງອຳນາດແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະ ການພິພາກສາໃນມືຂອງເພິ່ນ.

ຮູບທີ 2. ກະສັດຟາໂຣ, ຊຶ່ງຊື່ຂອງເພິ່ນບອກໄວ້ດ້ວຍອັກສອນຢູ່ເທິງຫົວຂອງເພິ່ນ.

ຮູບທີ 3. ໝາຍເຖິງອັບຣາຮາມໃນເອຢິບດັ່ງທີ່ມອບໃຫ້ຢູ່ໃນຮູບທີ 10 ນຳອີກ ໃນສຳເນົາ ເລກທີ 1.

ຮູບທີ 4. ເຈົ້າຊາຍຂອງຟາໂຣ, ກະສັດແຫ່ງເອຢິບ, ດັ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ຢູ່ເທິງມື.

ຮູບທີ 5. ຊູເລມ, ຫົວໜ້າຄົນຮັບໃຊ້ຂອງກະສັດ, ດັ່ງທີ່ສະແດງໂດຍຕົວອັກສອນຢູ່ເທິງມືຂອງເພິ່ນ.

ຮູບທີ 6. ໂອລິມລາ, ຂ້າໃຊ້ຄົນໜຶ່ງຂອງເຈົ້າຊາຍ.

ອັບຣາຮາມອະທິບາຍຫລັກຂອງໂຫລາສາດ, ໃນວັງຂອງກະສັດ.

31 ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ພວກເຮົາຈະເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກ່າວ, ແລະ ຈັດລະບຽບມັນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນຈະເຊື່ອພັງຢ່າງເຄັ່ງຄັດ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຈາກຕອນຄໍ່າເຖິງຕອນເຊົ້າ ຖືກເອີ້ນວ່າກາງຄືນ; ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຈາກຕອນເຊົ້າເຖິງຕອນຄໍ່າ ຖືກເອີ້ນວ່າກາງເວັນ; ແລະ ພວກພຣະອົງໄດ້ນັບເປັນຊ່ວງເວລາ "ທີຫົກ.

ບົດທີ 5

ພຣະເຈົ້າສໍາເລັດການວາງແຜນຂອງພວກພຣະອົງ ໃນການສ້າງທຸກສິ່ງທັງປວງ—ພວກພຣະອົງຈັດການສ້າງອີງຕາມແຜນຂອງພວກພຣະອົງ—ອາດາມຕັ້ງຊື່ໃຫ້ສັດທຸກຊະນິດທີ່ມີຊີວິດ.

1 ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາຈະສໍາເລັດພໍາສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ທຸກສິ່ງທັງປວງຂອງມັນ.

2 ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໃນບັນດາພວກພຣະອົງເອງວ່າ: ໃນຊ່ວງເວລາ "ທີ່ເຈັດ ພວກເຮົາຈະສິ້ນສຸດວຽກງານຂອງພວກເຮົາ, ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ປຶກສາກັນ; ແລະ ພວກເຮົາຈະພັກຜ່ອນໃນຊ່ວງເວລາທີ່ເຈັດຈາກວຽກງານທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ປຶກສາກັນ.

3 ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ຢຸດຕິໃນຊ່ວງເວລາທີ່ເຈັດ, ເພາະວ່າໃນຊ່ວງເວລາທີ່ເຈັດ ພວກພຣະອົງຈະ "ພັກຜ່ອນຈາກວຽກງານທັງໝົດຂອງພວກພຣະອົງ ຊຶ່ງພວກ

ພຣະອົງ (ບັນດາພຣະເຈົ້າ) ໄດ້ປຶກສາກັນໃນບັນດາພວກພຣະອົງເອງທີ່ຈະປະກອບ; ແລະ ຂໍາລະມັນໃຫ້ສັກສິດ. ແລະ ການຕັດສິນພຣະໂທຂອງພວກພຣະອົງເປັນດັ່ງນັ້ນໃນເວລາທີ່ພວກພຣະອົງໄດ້ປຶກສາກັນໃນບັນດາພວກພຣະອົງເອງທີ່ຈະປະກອບພໍາສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ.

4 ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ລົງໄປ ແລະ ໄດ້ປະກອບລໍາດັບການສ້າງພໍາສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, ເມື່ອມັນຖືກປະກອບໃນວັນທີ່ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ປະກອບແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ພໍາສະຫວັນ,

5 ຕາມທຸກສິ່ງຊຶ່ງພວກພຣະອົງໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບພຶດທຸກຊະນິດໃນທີ່ "ກ່ອນມັນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ພຶດພັນທຸກຊະນິດໃນທີ່ກ່ອນມັນເຕີບໂຕ; ເພາະວ່າບັນດາພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜົນຕົກລົງມາເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເມື່ອພວກພຣະອົງໄດ້ປຶກສາກັນທີ່ຈະເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະ ຍັງບໍ່ໄດ້ປະກອບມະນຸດໃຫ້ທໍາມາຫາກິນເທື່ອ.

6 ແຕ່ມີໝອກລອຍຂຶ້ນຈາກແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ພົມນໍ້າໃຫ້ພື້ນດິນທັງໝົດຊຸ່ມຂຶ້ນ.

7 ແລະ "ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ປະກອບມະນຸດຈາກ ຂີ້ດິນແຕ່ພື້ນດິນ, ແລະ ໄດ້ເອົາ "ວິນຍານຂອງລາວມາ (ນັ້ນຄື, ວິນຍານຂອງມະນຸດ), ແລະ ໃສ່ໄວ້ໃນລາວ; ແລະ ໄດ້ເປົ່າລົມໃສ່ຮູດັງຂອງລາວໃຫ້ມີຊີວິດ, ແລະ ຮູບປັ້ນນັ້ນກໍໄດ້ກາຍເປັນ "ຈິດວິນຍານທີ່ມີຊີວິດ.

<p>31 ກ ອພຍ 31:17. 5 2 ກ ຄມພ ວັນຊະບາໂຕ. 3 ກ ອພຍ 20:8-11; ມຊຢ 13:16-19. 2 ຄພ 77:12.</p>	<p>5 ກ ຄມພ ການສ້າງວິນຍານ. 7 ກ ອຣຣ 4:26-31. 2 ມຊ 4:25; 6:59. 3 ປຖກ 2:7; ຄພ 93:33.</p>	<p>ຄມພ ຊີວິດກ່ອນເກີດ; ວິນຍານ. 7 ຄມພ ຈິດວິນຍານ.</p>
--	--	---

8 ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງສວນແຫ່ງໜຶ່ງ, ໃນ "ເອເດນຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກ, ແລະ ຢູ່ທີ່ນັ້ນພວກພຣະອົງໄດ້ເອົາຊາຍ, ຜູ້ທີ່ພວກພຣະອົງໄດ້ເອົາວິນຍານໃສ່ໄວ້ໃນຮ່າງກາຍທີ່ພວກພຣະອົງໄດ້ປະກອບ.

9 ແລະ ຈາກພື້ນດິນບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນດານໃຫ້ຕົນໄມ້ທຸກຊະນິດເຕີບໂຕທີ່ເພິ່ງພໍໃຈ ແລະ ສຳລັບເປັນອາຫານ; ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, ຢູ່ໃນກາງສວນ, ແລະ ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຄວາມຮູ້ດີ ແລະ ຮູ້ຊົ່ວນຳອີກ.

10 ມີແມ່ນ້ຳສາຍໜຶ່ງໄຫລອອກມາຈາກສວນເອເດນ, ເພື່ອຫົດນ້ຳສວນ, ແລະ ຈາກບ່ອນນັ້ນມັນໄດ້ແບ່ງອອກເປັນສີ່ສາຍ.

11 ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາມະນຸດໄປ ແລະ ວາງລາວໄວ້ໃນສວນເອເດນ, ເພື່ອຕົກແຕ່ງ ແລະ ຮັກສາມັນ.

12 ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາມະນຸດ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ໝາກໄມ້ທຸກຕົ້ນໃນສວນນີ້ເຈົ້າກິນໄດ້,

13 ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຄວາມຮູ້ດີ ແລະ ຮູ້ຊົ່ວ, ເຈົ້າຢ່າໄດ້ກິນໝາກໄມ້ໃນຕົ້ນນັ້ນ; ເພາະວ່າຖ້າຫາກເຈົ້າຂຶ້ນກິນເມື່ອໃດເຈົ້າຈະຕາຍເມື່ອນັ້ນ. ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ, ອັບຮາຮາມ, ເຫັນວ່າມັນສອດຄ່ອງກັບ "ເວລາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບເວລາຂອງ ິໂຄລອບ; ເພາະວ່າຈົນເຖິງບັດນີ້ ບັນດາພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ກຳນົດການຄິດໄລ່ໄວ້ແກ່ອາດາມ.

14 ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາສ້າງຜູ້ຊ່ວຍຊູທີ່ເໝາະສົມສຳລັບຜູ້ຊາຍ, ເພາະວ່າບໍ່ສົມຄວນທີ່ຜູ້ຊາຍ

ຕ້ອງຢູ່ໂດດດ່ຽວຢ່າງນີ້, ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈະສ້າງຜູ້ຊ່ວຍຊູທີ່ເໝາະສົມໃຫ້ລາວ.

15 ແລະ ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ "ອາດາມນອນຫລັບ; ແລະ ລາວໄດ້ນອນຫລັບສະໜິດ, ແລະ ພວກພຣະອົງໄດ້ເອົາກະດູກຂ້າງຊີກໜຶ່ງຂອງລາວອອກມາ, ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເນື້ອໜັງຈອດຕິດກັນດັ່ງເດີມ;

16 ແລະ ກະດູກຂ້າງຊຶ່ງບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາມາຈາກຜູ້ຊາຍ, ໄດ້ປະກອບເປັນ "ຜູ້ຍິງ, ແລະ ໄດ້ນຳນາງມາມອບໃຫ້ຜູ້ຊາຍ.

17 ແລະ ອາດາມໄດ້ກ່າວວ່າ: ນາງມາຈາກກະດູກຂອງເຮົາ, ແລະ ເນື້ອໜັງຂອງນາງມາຈາກເນື້ອໜັງຂອງເຮົາ; ນາງຈະຖືກເອີ້ນວ່າຜູ້ຍິງ, ເພາະວ່ານາງມາຈາກຜູ້ຊາຍ;

18 ສະນັ້ນ ຜູ້ຊາຍຈຶ່ງຈາກພໍ່ແລະ ໄປ "ຕິດພັນຢູ່ກັບເມຍຂອງຕົນ; ແລະ ພວກເຂົາທັງສອງກໍກາຍເປັນ ະໜຶ່ງ.

19 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເປືອຍກາຍຢູ່, ຜູ້ຊາຍ ແລະ ເມຍຂອງລາວ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ສຶກລະອາຍກັນເລີຍ.

20 ແລະ ຈາກພື້ນດິນບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນສັດທຸກຕົວໃນທັງ, ແລະ ນົກທຸກຕົວໃນອາກາດ; ແລະ ໄດ້ບັນຊາມັນໃຫ້ມາຫາອາດາມ ເພື່ອເບິ່ງວ່າລາວຈະເອີ້ນມັນຢ່າງໃດ; ແລະ ອັນໃດກໍຕາມທີ່ອາດາມເອີ້ນສັດທຸກຊະນິດທີ່ມີຊີວິດເຫລົ່ານັ້ນ, ມັນຈະເປັນຊື່ຂອງມັນ.

21 ແລະ ອາດາມໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ສັດລ້ຽງ, ແລະ ນົກໃນອາກາດ, ແລະ ໃຫ້ສັດປ່າທັງໝົດຢູ່ໃນທັງ; ແລະ ສຳລັບອາດາມ, ຈຶ່ງມີຜູ້ຊ່ວຍຊູທີ່ເໝາະສົມແກ່ລາວ.

<p>8 ກ ຄມພ ເອເດນ. 9 ກ ຄມພ ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ. 13 ກ 2 ປຕ 3:8. ຂ ອຮຮ 3:2-4.</p>	<p>ຄມພ ໂຄລອບ. 15 ກ ຄມພ ອາດາມ. 16 ກ ຄມພ ເອວາ. 18 ກ ຄພ 42:22; 49:15-16.</p>	<p>ຂ ຄມພ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ.</p>
--	--	--

ໂຈເຊັບ ສະມິດ—ມັດທາຍ

ພາກສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເອົາມາຈາກການແປພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີດັ່ງທີ່ໄດ້ເປີດເຜີຍຕໍ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ເປັນສາດສະດາ ໃນປີ 1831: ມັດທາຍ 23:39 ແລະ ບົດທີ 24.

ພຣະເຢຊູບອກລ່ວງໜ້າເຖິງຄວາມພິນາດ ທີ່ຈະມາເຖິງເມືອງເຢຣູຊາເລັມ—ພຣະອົງ ຍັງໄດ້ປາໂສກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຄັ້ງທີ ສອງຂອງບຸດມະນຸດນຳອີກ, ແລະ ຄວາມ ພິນາດຂອງຄົນຊົ່ວ.

1 ເພາະເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ນັບ ແຕ່ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນເຮົາ ອີກ ແລະ ຮູ້ວ່າເຮົາຄືຜູ້ທີ່ສາດສະດາຂຽນ ເຖິງ, ຈົນກວ່າພວກເຈົ້າຈະອອກປາກເວົ້າ ວ່າ: ຂໍພຣະເຈົ້າອວຍພອນທ່ານຜູ້ທີ່ "ສະ ເດັດມາໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ໃນໝູ່ເມກແຫ່ງຟ້າສະຫວັນ, ແລະ ເຫລົ່າທູດຜູ້ບໍລິສຸດທັງໝົດໄດ້ຢູ່ກັບພຣະ ອົງ. ຈາກນັ້ນສານຸສິດຂອງພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ ເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະອົງຈະສະເດັດມາເທິງ ແຜ່ນດິນໂລກອີກ, ຫລັງຈາກທີ່ພຣະອົງຮັບ ລັດສະໝີພາບ ແລະ ຮັບການສວມມົງກູດ ຢູ່ທາງເບື້ອງຂວາພຣະທັດຂອງ ພຣະເຈົ້າ.

2 ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດອອກໄປ, ອອກໄປຈາກພຣະວິຫານນັ້ນ; ແລະ ສານຸ ສິດຂອງພຣະອົງໄດ້ມາຫາພຣະອົງ, ເພື່ອ ພັງພຣະອົງ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ພຣະອາຈານ ເອີຍ, ຂໍຈົ່ງສະແດງແກ່ພວກຂ້ານ້ອຍກ່ຽວ ກັບຕຶກຕ່າງໆ ໃນພຣະວິຫານ, ດັ່ງທີ່ພຣະ

ອົງໄດ້ກ່າວມາມັນ—ມັນຈະຖືກທຳລາຍ ລົງ, ແລະ ປະໃຫ້ເປັນບ່ອນຮ້າງແກ່ພວກ ເຈົ້າ.

3 ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາ ວ່າ: ພວກເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງທັງໝົດເຫລົ່ານີ້ ແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ? ຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບ ພວກເຈົ້າວ່າ "ຫີນທຸກໆກ້ອນທີ່ຢອງທັບ ກັນຢູ່ນີ້ຈະຖືກທຳລາຍລົງຈົນບໍ່ເຫລືອຈັກ ກ້ອນ.

4 ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ຈາກພວກເຂົາໄປ, ແລະ ໄດ້ໄປຫາ "ພູພາກກອກເທດ. ແລະ ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຢຊູນັ່ງຢູ່ເທິງພູພາກ ກອກເທດນັ້ນ, ສານຸສິດກໍມາຫາພຣະອົງ ຕ່າງຫາກ, ໂດຍທຸນວ່າ: ຈົ່ງບອກພວກຂ້າ ນ້ອຍແດ່ວ່າເຫດການທັງໝົດນັ້ນຈະເກີດ ຂຶ້ນເມື່ອໃດຂຶ້ງພຣະອົງໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບ ຄວາມພິນາດຂອງພຣະວິຫານ, ແລະ ຊາວ ຍິວ; ແລະ ແມ່ນຫຍັງຄື ຄຳເຄື່ອງໝາຍຂອງ "ການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຄາວ "ສິ້ນສຸດໂລກ, ຫລື ຄວາມພິນາດຂອງ "ຄົນ ຊົ່ວ, ຊຶ່ງເປັນຄາວສິ້ນສຸດໂລກ?

5 ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ຕອບ, ແລະ ໄດ້ ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີຢາ ໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຫລອກລວງພວກເຈົ້າ;

6 ເພາະວ່າຫລາຍຄົນຈະມາໃນນາມ

1 1 ກ ມທ 26:64;
ກຈກ 1:11.
2 ຄມພ ພຣະເຈົ້າ,
ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.
3 ກ ລກ 19:44.
4 ກ ຄມພ ພາກກອກເທດ, ພູ.

ຂ ລກ 21:7-36;
ຄພ 45:16-75.
ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງ
ການເວລາ; ຍຸກສຸດທ້າຍ.
ຄ ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີ
ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ງ ຄມພ ໂລກ—ທີ່
ສຸດຂອງໂລກ.
ຈ ມລກ 4:1;
ຄພ 133:64-74.
ຄມພ ຊົ່ວຮ້າຍ,
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.

ຂອງ ເຮົາ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ—ເຮົາ ຄື ພຣະ ຄຣິດ—ແລະ ຈະ ຫລອກ ລວງ ຫລາຍ ຄົນ ຢ່າງຫລວງຫລາຍ;

7 ຈາກນັ້ນ ພວກເຂົາ ຈະ ມອບ ຕົວ ພວກເຈົ້າ ເພື່ອ ໃຫ້ ັຮັບ ທຸກ, ແລະ ຈະ ຂ້າ ພວກເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ປະຊາຊາດ ທັງ ປວງ ະກຽດ ຊັງ, ເພາະ ເຫັນ ແກ່ນາມ ຂອງ ເຮົາ;

8 ແລະ ຈາກນັ້ນ ຄົນ ຢ່າງ ຫລວງຫລາຍ ຈະ ຊຸ່ນ ເຄືອງ ໃຈ, ແລະ ຈະ ທໍລະ ຍົດ ຕໍ່ກັນ, ແລະ ຈະ ກຽດ ຊັງກັນ;

9 ແລະ ສາດສະດາ ປອມ ຫລາຍ ຄົນ ຈະ ລຸກ ຂຶ້ນມາ, ແລະ ຈະ ຫລອກ ລວງ ຄົນ ຢ່າງ ຫລວງຫລາຍ;

10 ແລະ ເພາະ ວ່າ ມີ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຫລາຍ, ັຄວາມ ຮັກ ຂອງ ຄົນ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ຈະ ເຢັນ ຊາລົງ;

11 ແຕ່ ຜູ້ ໃດ ທີ່ ຍັງ ແນ່ວ ແນ່ ແລະ ບໍ່ ຍອມ ແພ້, ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ ລອດ.

12 ສະນັ້ນ ເມື່ອ ພວກເຈົ້າ ເຫັນ ັຄວາມ ໜ້າ ກຽດ ຊັງ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ຮ້າງ, ຊຶ່ງ ກ່າວ ໂດຍ ະດານີ ເອນ ຜູ້ ເປັນ ສາດສະດາ, ກ່ຽວ ກັບ ຄວາມ ພິນາດ ຂອງ ະເຢຣູ ຊາເລັມ, ຈາກ ນັ້ນ ພວກເຈົ້າ ຈະ ຍືນ ຢູ່ ໃນ ັສະຖານ ທີ່ ທີ່ ສັກ ສິດ; ຜູ້ ໃດ ກໍ່ ຕາມ ທີ່ ອ່ານ ກໍ່ ໃຫ້ ເຂົາ ເຂົ້າ ໃຈ.

13 ເມື່ອ ນັ້ນ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ແຂວງ ຢູດາຍ ໃຫ້ ບົບ ໜີ ໄປ ຍັງ ັພູ;

14 ໃຫ້ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ເທິງ ຫລັງ ຄາເຮືອນ ຂອງ ຕົນ ໜີ ໄປ, ແລະ ບໍ່ ຕ້ອງ ລົງ ໄປ ເກັບ ເອົາ ສິ່ງ ຂອງ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ລາວ;

15 ທັງ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ຕາມ ທົ່ງ ກໍ່ ບໍ່ ຕ້ອງ ກັບ ຄືນ ເມື່ອ ເອົາ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ຕົນ;

16 ແລະ ໜ້າ ເວດ ທະນາ ສົງ ສານ ພວກ ຜູ້ ຍິງ ັຖື ພາ, ແລະ ແມ່ ກັບ ລູກ ອ່ອນ ທີ່ ຍັງ ກິນ ນົມ ຢູ່ ໃນ ວັນ ເຫລົ່ານັ້ນ;

17 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງ ອະ ທິ ຖານ ທູນ ຕໍ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເພື່ອ ວ່າ ການ ໜີ ໄປ ຂອງ ພວກເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຖືກ ໃນ ລະ ດູ ໜາວ, ຫລື ໃນ ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ;

18 ເພາະ ເມື່ອ ນັ້ນ, ໃນ ວັນ ເຫລົ່ານັ້ນ, ຄວາມ ທຸກ ຍາກ ລຳ ບາກ ທີ່ ສຸດ ຈະ ເກີດ ກັບ ັຊາວ ຍິວ, ແລະ ກັບ ຜູ້ ອາ ໂສ ຂອງ ະເຢຣູ ຊາເລັມ, ຢ່າງ ບໍ່ ເຄີຍ ຖືກ ສົ່ງ ມາ ກ່ອນ ເຖິງ ອິດສະຣາເອນ, ໂດຍ ພຣະ ເຈົ້າ, ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ການ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ຂອງ ອານາຈັກ ຂອງ ພວກເຂົາ ຈົນ ເຖິງ ເວລານີ້; ບໍ່ ເຄີຍ ມີ ເລີຍ, ທັງ ຈະ ບໍ່ ເກີດ ຂຶ້ນ ອີກ ຈັກ ເທື່ອ ກັບ ອິດສະຣາເອນ.

19 ທຸກ ສິ່ງ ທັງ ປວງ ຊຶ່ງ ໄດ້ ເກີດ ກັບ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ພຽງ ຈຸດ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ຂອງ ຄວາມ ເສົ້າ ສະຫລົດ ໃຈ ຊຶ່ງ ຈະ ມາ ເຖິງ ພວກເຂົາ.

20 ແລະ ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ວັນ ເຫລົ່ານັ້ນ ຈະ ຖືກ ເຮັດ ໃຫ້ ສັ້ນ ລົງ, ຈະ ບໍ່ ມີ ເນື້ອ ໜັງ ໃດ ລອດ; ແຕ່ ເພື່ອ ເຫັນ ແກ່ ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ເລືອກ ໄວ້, ຕາມ ພັນ ທະ ສັນ ຍາ, ວັນ ເຫລົ່ານັ້ນ ຈະ ຖືກ ເຮັດ ໃຫ້ ສັ້ນ ລົງ.

21 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ເຮົາ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າ ກ່ຽວ ກັບ ຊາວ ຍິວ; ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ຫລັງ ຈາກ ຄວາມ ທຸກ ຍາກ ລຳ ບາກ ຂອງ ວັນ ເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງ ຈະ ມາ ເຖິງ ເຢຣູ ຊາເລັມ, ຖ້າ ຫາກ ຜູ້ ໃດ ຜູ້ ໜຶ່ງ ກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າ, ເບິ່ງ ແມ, ພຣະ ຄຣິດ ຢູ່ ທີ່ ນີ້, ຫລື ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ, ຢ່າ ສູ້ ເຊື່ອ;

22 ເພາະ ວ່າ ໃນ ວັນ ເຫລົ່ານັ້ນ ພຣະ ຄຣິດ ປອມ ຈະ ເກີດ ຂຶ້ນ, ແລະ ສາດສະດາ ປອມ,

<p>7ກ 1 ປຕ 4:12-14. ຂ ຄມພ ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ. 10ກ ຄພ 45:27.</p>	<p>12ກ ດນອ 12:11. ຂ ຄມພ ດານີເອນ. ຄ ຄມພ ເຢຣູຊາເລັມ. ງ ຄພ 101:22-25.</p>	<p>13ກ ຄພ 133:13. 16ກ ລກ 23:29-30. 18ກ ຄມພ ຊາວຍິວ. ຂ ຊກຢ 12; 14:1-5.</p>
--	--	--

ແລະ ຈະສະແດງເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການ
ແປກປະຫລາດ, ເຖິງ ຂະໜາດທີ່ວ່າ ຖ້າ
ຫາກເປັນໄປໄດ້, ພວກເຂົາຈະຫລອກລວງ
ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້, ຜູ້ໄດ້ຖືກເລືອກໄວ້ຕາມ
ພັນທະສັນຍາ.

23 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ກ່າວ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ກັບ
ພວກເຈົ້າເພື່ອເຫັນແກ່ "ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້;
ແລະ ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຍິນເລື່ອງ ສົງຄາມ
ນໍາອີກ, ແລະ ຂ່າວລືເລື່ອງສົງຄາມ; ຈົ່ງເບິ່ງ
ວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຫຍຸ້ງຍາກໃຈ, ເພາະວ່າ
ທັງໝົດທີ່ເຮົາໄດ້ບອກພວກເຈົ້າຈະບັງເກີດ
ຂຶ້ນ; ແຕ່ທີ່ສຸດຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນເທື່ອ.

24 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ໄດ້ບອກ ພວກ ເຈົ້າມາ
ກ່ອນ;

25 ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາ ຈະກ່າວ
ກັບພວກເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນອອກໄປຖິ້ມ
ແຫ້ງແລ້ງກັນດາມ; ຢ່າໄປທີ່ນັ້ນ: ຈົ່ງເບິ່ງ,
ເພິ່ນລີ້ຢູ່ໃນຫ້ອງ; ກໍຢ່າໄດ້ເຊື່ອ;

26 ເພາະ ວ່າ ຄວາມ ສະຫວ່າງ ຍາມ ເຊົ້າ
ສ່ອງ ຈາກ "ທິດຕາເວັນອອກ, ແລະ ສ່ອງ
ແສງແມ່ນແຕ່ເຖິງທິດຕາເວັນຕົກ, ແລະ ປົກ
ຄຸມທົ່ວແຜ່ນດິນ ໂລກສັນໃດ, ການສະເດັດ
ມາຂອງບຸດມະນຸດຈະເປັນສັນນັ້ນຄືກັນ.

27 ແລະ ບັດນີ້ ເຮົາຈະສະແດງຄໍາອຸປະ
ມາແກ່ພວກເຈົ້າ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນບ່ອນໃດທີ່ມີ
ຊາກສົບ, ຝູງແຮງກໍໂຮມກັນຢູ່ບ່ອນນັ້ນນໍາ
ກັນ; ເຊັ່ນ ດຽວກັນນັ້ນ ຜູ້ທີ່ເຮົາເລືອກໄວ້
ຈະ "ມາຮ່ວມກັນຈາກສີ່ສ່ວນຂອງແຜ່ນດິນ
ໂລກ.

28 ແລະ ພວກເຂົາ ຈະ ໄດ້ຍິນ ເລື່ອງ ສົງ
ຄາມ, ແລະ ຂ່າວລືເລື່ອງສົງຄາມ.

29 ຈົ່ງເບິ່ງ ເຮົາກ່າວເພື່ອເຫັນ ແກ່ຜູ້ໄດ້

ຖືກເລືອກໄວ້ ຂອງເຮົາ; ເພາະວ່າປະຊາ
ຊາດຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ປະຊາຊາດ, ແລະ ອາ
ນາຈັກຕໍ່ສູ້ອານາຈັກ; ຈະມີ "ຄວາມອິດ
ຢາກ, ແລະ ພະຍາດ ໂລຄາ, ແລະ ແຜ່ນດິນ
ໄຫວ, ໃນບ່ອນຕ່າງໆ.

30 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເພາະວ່າຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍຈະມີຢູ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ຄວາມ
ຮັກຂອງມະນຸດຈະເຢັນຊາ; ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່
ຍອມແພ້, ຜູ້ນັ້ນຈະລອດ.

31 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ພຣະກິດຕິຄຸນ
ນີ້ຂອງອານາຈັກຈະຖືກສັ່ງສອນ ໄປທົ່ວ
"ໂລກ, ເພື່ອເປັນພະຍານຕໍ່ ປະຊາຊາດທັງ
ປວງ, ແລະ ເມື່ອນັ້ນທີ່ສຸດຈະມາເຖິງ, ຫລື
ຄວາມພິນາດຂອງຄົນຊົ່ວ;

32 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ
ຂອງແຜ່ນດິນຮ້າງ, ຊຶ່ງກ່າວໂດຍດານີເອນ
ຜູ້ເປັນສາດສະດາ, ຈະສໍາເລັດຄົບຖ້ວນ.

33 ແລະ ທັນທີຫລັງຈາກຄວາມທຸກຍາກ
ລໍາບາກຂອງວັນເຫລົ່ານັ້ນ, "ດວງຕາເວັນ
ຈະມືດດັບ, ແລະ ດວງເດືອນ ຈະບໍ່ສ່ອງ
ແສງ, ແລະ ດວງດາວຈະຕົກລົງມາຈາກພໍ້າ
ສະຫວັນ, ແລະ ອໍານາດຂອງພໍ້າສະຫວັນ
ຈະສິ້ນສະຫ້ານຫວັ່ນໄຫວ;

34 ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ
ວ່າ ຄົນລຸ້ນນີ້, ໃນລຸ້ນນີ້ຊຶ່ງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະ
ຖືກສະແດງອອກມາ, ຈະບໍ່ສູນສິ້ນໄປຈົນ
ກວ່າທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ບອກພວກເຈົ້າຈະສໍາ
ເລັດຄົບຖ້ວນ.

35 ເຖິງແມ່ນວ່າ, ວັນເວລາຈະມາເຖິງ, ທີ່
ພໍ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກຈະສູນສິ້ນ
ໄປ; ແຕ່ "ຄໍາຂອງເຮົາຈະບໍ່ສູນສິ້ນໄປ, ແຕ່
ທຸກສິ່ງຈະສໍາເລັດຄົບຖ້ວນ.

<p>23 ກ ຄມພ ຖືກເລືອກ. ຂ ຄພ 45:26. 26 ກ ອຊກ 43:2. 27 ກ ຄມພ ອິດສະຮາເອນ—</p>	<p>ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຮາເອນ. 29 ກ ຄພ 43:24-25. 31 ກ ມທ 28:19-20.</p>	<p>33 ກ ຢອ 2:10; ຄພ 29:14. 35 ກ ຄພ 1:38.</p>
---	---	--

36 ແລະ, ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວມາກ່ອນ, ຫລັງຈາກ "ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກຂອງວັນເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະ ອຳນາດຂອງຟ້າສະຫວັນຈະສັ່ນສະທ້ານຫວັ້ນໄຫວ, ຈາກນັ້ນເຄື່ອງໝາຍຂອງບຸດມະນຸດຈະປະກົດຂຶ້ນໃນຟ້າສະຫວັນ, ແລະ ຈາກນັ້ນທຸກເຜົາຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະເປັນທຸກ; ແລະ ພວກເຂົາຈະເຫັນບຸດມະນຸດລົງ ມາໃນໝູ່ເມກແຫ່ງຟ້າສະຫວັນ, ດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ລັດສະໝີພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່;

37 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ສະສົມ "ຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ, ຈະບໍ່ຖືກຫລອກລວງ, ເພາະວ່າບຸດມະນຸດຈະສະເດັດມາ, ແລະ ພຣະອົງຈະສົ່ງ ະເຫລົ່າທູດມາກ່ອນພຣະອົງ ດ້ວຍສຽງແກດັງກ້ອງສະຫນັ່ນ, ແລະ ພວກເພິ່ນຈະ "ເຕົ້າໂຮມຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຈາກສີ່ທິດ, ຈາກສຸດຂອບຟ້າເບື້ອງນີ້ເຖິງສຸດຂອບຟ້າເບື້ອງນັ້ນ.

38 ບັດນີ້ ຈົ່ງຮຽນຮູ້ຄຳອຸປະມາເລື່ອງຕົ້ນ "ໝາກເດື່ອຄື—ເມື່ອກົງກ້ານຂອງມັນຍັງອ່ອນ, ແລະ ມັນເລີ່ມແຕກໃບອ່ອນ, ພວກເຈົ້າກໍຮູ້ວ່າລະດູຮ້ອນໃກ້ຈະມາເຖິງ;

39 ເຊັ່ນດຽວກັນນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ເຮົາເລືອກໄວ້, ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນທຸກສິ່ງທັງປວງເຫລົ່ານີ້, ພວກເຂົາຈະຮູ້ວ່າ ພຣະອົງຢູ່ໃກ້, ແມ່ນແຕ່ຢູ່ທີ່ປະຕູ;

40 ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດ "ຮູ້ວ່າ ວັນ ຫລື ຊົ່ວໂມງນັ້ນຈະມາເຖິງເມື່ອໃດ; ບໍ່ເລີຍ, ເຫລົ່າທູດຂອງພຣະເຈົ້າໃນສະຫວັນ ກໍບໍ່ຮູ້, ນອກຈາກພຣະບິດາຂອງເຮົາເທົ່ານັ້ນ.

41 ແຕ່ດັ່ງທີ່ວັນເວລາຂອງ "ໂນອາເປັນ

ສັນໃດ, ມັນກໍຈະເປັນສັນນັ້ນໃນຕອນບຸດມະນຸດສະເດັດມາ;

42 ເພາະວ່າມັນຈະເປັນເຊັ່ນນັ້ນກັບພວກເຂົາ, ດັ່ງທີ່ເຄີຍເປັນມາໃນວັນເວລາກ່ອນ "ນ້ຳຖ້ວມ; ເພາະວ່າຈົນເຖິງວັນໂນອາເຂົ້າໄປໃນເຮືອ, ພວກເຂົາກິນ ແລະ ດື່ມ, ແຕ່ງງານ ແລະ ຍົກໃຫ້ແຕ່ງງານກັນ;

43 ແລະ ບໍ່ຮູ້ຈົນນ້ຳມາຖ້ວມ, ແລະ ໄດ້ກວາດພວກເຂົາໄປທັງໝົດ; ການສະເດັດມາຂອງບຸດມະນຸດກໍຈະເປັນເຊັ່ນນັ້ນຄືກັນ.

44 ຈາກນັ້ນສິ່ງທີ່ມີຂຽນໄວ້ຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນ, ວ່າໃນ "ຍຸກສຸດທ້າຍ, ສອງຄົນຈະຢູ່ໃນທົ່ງ, ຄົນໜຶ່ງຈະຖືກຮັບເອົາໄປ, ແລະ ອີກຄົນໜຶ່ງຈະຖືກ ະປະໄວ້;

45 ສອງຄົນຈະໄມ້ແບ້ງຢູ່, ຄົນໜຶ່ງຈະຖືກຮັບເອົາໄປ, ແລະ ອີກຄົນໜຶ່ງຈະຖືກປະໄວ້;

46 ແລະ ສິ່ງທີ່ເຮົາກ່າວກັບຄົນໜຶ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບມະນຸດທັງປວງ; ສະນັ້ນຈົ່ງ "ເຝົ້າລະວັງ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຈະສະເດັດມາຊົ່ວໂມງໃດ.

47 ແຕ່ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າ, ຖ້າຫາກເຈົ້າຂອງເຮືອນທີ່ດີໄດ້ຮູ້ກ່ອນວ່າໂຈນຈະມາຍາມໃດ, ລາວຈະເຝົ້າລະວັງ, ແລະ ບໍ່ໃຫ້ໂຈນເຈາະເຂົ້າເຮືອນຂອງຕົນໄດ້, ແຕ່ຈະຕຽມພ້ອມ.

48 ສະນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈົ່ງຕຽມພ້ອມຄືກັນ, ເພາະວ່າໃນໂມງເຊັ່ນນັ້ນທ່ານພວກເຈົ້າບໍ່ຄາດຄິດ, ບຸດມະນຸດຈະສະເດັດມາ.

49 ເມື່ອນັ້ນ, ແມ່ນຜູ້ໃດທີ່ເປັນຄົນໃຊ້

<p>36 ກ ຈສ—ມ 1:18. ຂ ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. 37 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ. ຂ ຄພ 29:11-15. ຄ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—</p>	<p>ການເຕົ້າໂຮມຊາວອິດສະຣາເອນ. 38 ກ ຄພ 35:16. 40 ກ ຄພ 39:20-21; 49:7. 41 ກ ປຖກ 6:5. 42 ກ ຄມພ ນ້ຳຖ້ວມໃນວັນ</p>	<p>ເວລາຂອງໂນອາ. 44 ກ ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ. ຂ ຊຸກຍ 13:8. 46 ກ ຄມພ ຍາມ, ຄົນຍາມ.</p>
---	---	--

ທີ່ "ຊີ້ສັດ ແລະ ສະຫລາດ, ຜູ້ຊຶ່ງເຈົ້ານາຍ ຂອງເຂົາໄດ້ຕັ້ງເຂົາໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ຄົວເຮືອນຂອງເພິ່ນ, ເພື່ອແຈກອາຫານໃຫ້ ພວກເຂົາຕາມເວລາ?

50 ຄົນໃຊ້ຄົນນັ້ນ ຈະເປັນສຸກເມື່ອເຈົ້າ ນາຍຂອງເຂົາ, ເມື່ອເພິ່ນກັບມາ, ຈະພົບ ເຫັນເຂົາເຮັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນຢູ່; ແລະ ຕາມ ຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ເພິ່ນ ຈະຕັ້ງເຂົາໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຊັບສິນ ທັງໝົດຂອງເພິ່ນ.

51 ແຕ່ຖ້າຫາກວ່າເຂົາເປັນຄົນໃຊ້ທີ່ບໍ່ ດີ ເຂົາຈະກ່າວໃນໃຈວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂອງຂ້າພຣະອົງ ຈົ່ງ "ຊັກຊ້າການສະເດັດ ມາຂອງເພິ່ນ,

52 ແລະ ຈະເລີ່ມຊັ່ນຕີຄົນໃຊ້ດ້ວຍກັນ

ຂອງເຂົາ, ແລະ ກິນ ແລະ ດື່ມກັບຄົນຂີ້ ເມົາ,

53 ເຈົ້ານາຍຂອງຄົນໃຊ້ຄົນນັ້ນ ຈະມາ ໃນວັນທີ່ເຂົາບໍ່ຄາດຄິດ, ແລະ ໃນຊົ່ວໂມງ ນັ້ນທີ່ລາວບໍ່ຮູ້,

54 ແລະ ຈະ ຜ່າ ລາວ ໃຫ້ ເປັນ ຕ່ອນໆ, ແລະ ຈະໃຫ້ເຂົ້າສ່ວນກັບຄົນໜ້າຊີ້ໃຈຄົດ; ບ່ອນນັ້ນ ຈະ ມີການ ຮ້ອງ ໄຫ້ ແລະ "ຂົບ ແຂ້ວຄົງວຸ້ນ.

55 ແລະ "ທີ່ສຸດຂອງຄົນຊົ່ວຈະມາເຖິງ ດັ່ງນັ້ນ, ຕາມຄຳທຳນາຍຂອງ ໂມເຊ, ທີ່ ກ່າວວ່າ: ພວກເຂົາ ຈະ ຖືກຕັດອອກຈາກ ບັນດາຜູ້ຄົນ; ແຕ່ທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ຍັງບໍ່ມາເຖິງເທື່ອ, ແຕ່ບໍ່ດົນ.

49 ກ ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ.
51 ກ ຄພ 45:26.

54 ກ ມຫ 8:12.
55 ກ 2 ນພ 30:10;
ຄພ 1:9–10; 29:17.

ຄມພ ໂລກ—ທີ່ ສຸດຂອງໂລກ.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ—ປະຫວັດ

ພາກສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເອົາມາຈາກປະຫວັດຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ເປັນສາດສະດາ

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ບອກເຖິງບັນພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນ, ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ, ແລະ ບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຕອນຕົ້ນ—ຄວາມກະຕືລືລົ້ນແບບຜິດປົກກະຕິກ່ຽວກັບສາດສະໜາ ທີ່ແຕ່ລາມຢູ່ໃນພາກຕາເວັນຕົກຂອງລັດນິວຢອກ—ເພິ່ນຕັ້ງໃຈສະແຫວງຫາບັນຍາຕາມທີ່ໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳຈາກຢາໂກໂບ—ພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດມາປະກົດ, ແລະ ໂຈເຊັບຖືກເອີ້ນສູ່ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນຖານະເປັນສາດສະດາ. (ຂໍ້ທີ 1-20.)

1 ເນື່ອງຈາກມີການລາຍງານຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຊຶ່ງແຕ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວ ໂດຍບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມປະສົງຮ້າຍ ແລະ ມີແຜນອັນຊົ່ວຮ້າຍ, ກ່ຽວກັບ "ການເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ຄວາມຈະເລີນກ້າວໜ້າຂອງ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, ຊຶ່ງທັງໝົດນີ້ໄດ້ຖືກວາງແຜນ ໂດຍຜູ້ຄົນຄິດເພື່ອທຳລາຍຊື່ສຽງຂອງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງມັນຢູ່ໃນໂລກ—ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກຈູງໃຈໃຫ້ຂຽນປະຫວັດນີ້, ເພື່ອກຳຈັດຄວາມຄິດຜິດຂອງສາທາລະນະຊົນ, ແລະ ໃຫ້ຂໍ້ຄວາມເທັດຈິງແກ່ທຸກຄົນທີ່ສະແຫວງຫາຄວາມຈິງ, ຕາມທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ທີ່ກ່ຽວກັບຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງ ແລະ ສາດສະໜາຈັກ,

ເທົ່າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີຂໍ້ເທັດຈິງເຫລົ່ານີ້ຢູ່ນຳຂ້າພະເຈົ້າ.

2 ໃນປະຫວັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະເໜີເຫດການຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວກັບສາດສະໜາຈັກ, ໃນຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມຊອບທຳ, ຕາມທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ຫລື ຕາມທີ່ເປັນຢູ່, ປະຈຸບັນນີ້ເປັນປີ [1838] ຊຶ່ງເປັນປີທີ່ແປດນັບຕັ້ງແຕ່ "ຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກ.

3 "ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເກີດໃນປີສັກກະລາດໜຶ່ງພັນແປດຮ້ອຍຫ້າ, ໃນວັນທີຊາວສາມເດືອນ ທັນວາ, ໃນໝູ່ບ້ານຊາໂຮນ, ເຂດວິນເຊີ, ລັດເວີໝັອນ. . . . ພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, *ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ພໍ່, ໄດ້ຈາກລັດເວີໝັອນ, ແລະ ຍ້າຍໄປຢູ່ເມືອງພາໄມຣາ, ເຂດອອນແທຣິໂອ (ປະຈຸບັນນີ້ຄືເຂດເວນ), ໃນລັດນິວຢອກ, ຕອນຂ້າພະເຈົ້າມີອາຍຸໄດ້ສິບປີ, ຫລື ປະມານນັ້ນ. ປະມານສິບຫລັງຈາກພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງເມືອງພາໄມຣາ, ເພິ່ນໄດ້ຍ້າຍຄອບຄົວຂອງເພິ່ນໄປຢູ່ເມືອງແມນເຈດສະເຕີ ໃນເຂດອອນແທຣິໂອດຽວກັນນັ້ນ—

4 ຄອບຄົວຂອງເພິ່ນມີຢູ່ດ້ວຍກັນສິບເອັດຄົນ, ນັ້ນຄື, ພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, *ໂຈເຊັບ ສະມິດ; *ແມ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ລູສີສະມິດ (ຊຶ່ງຊື່ຂອງເພິ່ນ, ກ່ອນແຕ່ງງານ, ຄື ແມັກ, ລູກສາວຂອງໂຊໂລໂມນ ແມັກ); ອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, *ອາລ໌ວິນ (ຜູ້ໄດ້ເສຍ

1 1 ກ ຄມພ ການພື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ.
ຂ ຄມພ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງ

ໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ.
2 ກ ຄມ 20:1.
3 ກ ຄມພ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ.

ຂ 2 ນພ 3:15.
4 ກ ຄມພ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ພໍ່.
ຂ ຄມພ ສະມິດ, ລູສີ ແມັກ.
ຄ ຄມພ 137:5-6.

ຊີວິດໄປໃນວັນທີ 19 ເດືອນພະຈິກ, 1823, ຕອນລາວມີອາຍຸໄດ້ 26 ປີ), ງໄຮຣຳ, ຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງ, າແຊມໂຍ ແຮຣິສັນ, ວິວລຽມ, ດອນ ຄາໂລສ; ແລະ ນ້ອງສາວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໂຊໂຟຣເນຍ, ແຄເທີຣິນ, ແລະ ລູສີ.

5 ໃນຊ່ວງໜຶ່ງໃນປີທີສອງຫລັງຈາກທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຍ້າຍມາຢູ່ເມືອງແມນເຈດສະເຕີ, ໃນສະຖານທີ່ຊຶ່ງພວກເຮົາອາໄສຢູ່ ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນແບບຜິດປົກກະຕິກ່ຽວກັບສາດສະໜາ. ເລີ່ມຕົ້ນຈາກ ເມໂທດິສ, ແຕ່ບໍ່ດົນ ກໍຂະຫຍາຍອອກໄປໃນບັນດານິກາຍທັງໝົດໃນພາກພື້ນນັ້ນຂອງປະເທດ. ຕາມຈິງແລ້ວ, ເບິ່ງຄືວ່າໄດ້ມີຜົນກະທົບກະເທືອນໄປທົ່ວທ້ອງຖິ່ນນັ້ນຂອງປະເທດ, ແລະ ຊຸມຊົນຢ່າງຫລວງຫລາຍໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກຸ່ມສາດສະໜາຕ່າງໆ, ຊຶ່ງໄດ້ສ້າງຄວາມວຸ້ນວາຍ ແລະ ຄວາມແຕກແຍກບໍ່ໜ້ອຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ບາງຄົນຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ບ່ອນນີ້!” ແລະ ບາງຄົນ, “ເບິ່ງແມ, ບ່ອນນັ້ນ!” ບາງຄົນກໍໄດ້ຜິດຖຽງກັນເພື່ອເມໂທດິສ, ບາງຄົນເພື່ອເພຣສໂບທິຣຽນ, ແລະ ບາງຄົນເພື່ອບັບຕິດ.

6 ເພາະ, ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ຄວາມ ຮັກ ອັນ ຫລວງຫລາຍທີ່ຜູ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ໃນ ຄວາມ ເຊື່ອ ຕ່າງໆ ໄດ້ ສະແດງ ອອກ ໃນ ເວລາພວກເຂົາປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ, ແລະ ຄວາມກະຕືລືລົ້ນອັນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສະແດງໃຫ້ປະຈັກໂດຍຄຸນພໍ່ຂອງນິກາຍຕ່າງໆ, ຜູ້ທີ່ເປັນຕົວຕັ້ງຕົວຕົງໃນການປຸກລະດົມໃຈ ແລະ ສົ່ງເສີມພາບທີ່ແປກປະຫລາດນີ້ອັນເປັນຄວາມຮູ້ສຶກທາງສາດສະໜາ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ, ດັ່ງທີ່ພວກເຂົາພໍໃຈ ແລະ ເອີ້ນເຊັ່ນນັ້ນ, ໃຫ້ນັບ

ຖືນິກາຍໃດກໍໄດ້ທີ່ພວກເຂົາພໍໃຈ; ແຕ່ເມື່ອຜູ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສເລີ່ມແຍກຕົວອອກໄປ, ບາງຄົນໄປເຂົ້າກັບກຸ່ມໜຶ່ງ ແລະ ອີກບາງຄົນກໍໄປເຂົ້າກັບອີກກຸ່ມໜຶ່ງ, ປະກົດວ່າຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເບິ່ງເໝືອນວ່າດີທັງຂອງຄຸນພໍ່ ແລະ ຜູ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສກັບເປັນການສະແດງແບບທຳທ່າເທົ່ານັ້ນ ຫລາຍກວ່າຄວາມຈິງໃຈ; ເພາະວ່າພາບຂອງຄວາມສັບສົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກບໍ່ດີໄດ້ຕາມມາ—ຄຸນພໍ່ຜິດຖຽງກັບຄຸນພໍ່, ແລະ ຜູ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຜິດຖຽງກັບຜູ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ; ເຖິງກັບວ່າຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ດີຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ກັນ, ຖ້າຫາກມີ, ກໍໄດ້ສູນສິ້ນໄປໃນ “ການປະທະຖ້ອຍຄຳກັນ ແລະ ການໂຕ້ຖຽງກັນກ່ຽວກັບຄວາມຄິດຄວາມເຫັນ.

7 ໃນເວລານັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າມີອາຍຸໃກ້ຈະເຖິງສິບຫ້າປີ. ຄອບຄົວຂອງພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຖືກ ຊັກ ຈູງ ໄປ ຫາ ນິກາຍເພຣສໂບທິຣຽນ, ແລະ ສີຄົນໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກນັ້ນ, ນັ້ນຄື, ແມ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ລູສີ; ອ້າຍນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໄຮຣຳ ແລະ ແຊມໂຍ ແຮຣິສັນ; ແລະ ນ້ອງສາວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໂຊໂຟຣເນຍ.

8 ໃນໄລຍະຂອງຄວາມສັບສົນນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າກຸ້ມໃຈຫລາຍບໍ່ຮູ້ຈັກຈະຕັດສິນໃຈ; ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະເລິກຊຶ້ງ ແລະ ມັກຈະຕື່ນຕົ້ນໃຈ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັກສາຕົນເອງໃຫ້ຫ່າງຈາກກຸ່ມເຫລົ່ານັ້ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປຮ່ວມການປະຊຸມຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາຫລາຍເທື່ອກໍຕາມ ເທົ່າທີ່ໂອກາດຈະອຳນວຍ. ໃນເວລາຕໍ່ມາຈິດໃຈຂອງຂ້າພະ

4 ງ ຄມພ ສະມິດ, ໄຮຣຳ. ຈ ຄມພ ສະມິດ, ຊາ	ມູເອນ ເອັຈ. 5 ກ ມທ 24:23.	6 ກ ຄມພ ຂັດແຍ້ງ, ການຂັດແຍ້ງ.
---	------------------------------	---------------------------------

ເຈົ້າເລີ່ມເອ່ນອຸ່ງໄປຫານິກາຍເມໂທດິສ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາເລັກໜ້ອຍທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມກັບພວກເຂົາ, ແຕ່ຄວາມສັບສົນ ແລະ ການຜິດຖຽງກັນໃນບັນດານິກາຍທີ່ແຕກຕ່າງກັນນັ້ນມີຫລາຍ, ຈົນວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສໍາລັບຄົນໜຸ່ມຢ່າງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ຄຸ້ນເຄີຍກັບຜູ້ຄົນ ແລະ ເລື່ອງຕ່າງໆ, ຈະສະຫລຸບໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນແນວໃດວ່າຜູ້ໃດຖືກ ແລະ ຜູ້ໃດຜິດ.

9 ບາງເທື່ອຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍສັບສົນຫລາຍ, ສຽງປ່າວຮ້ອງ ແລະ ຄວາມວຸ້ນວາຍກໍມີຢູ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະ ບໍ່ຢຸດຢອນ. ກຸ່ມເພຣສ໌ໂບທິຣຽນໄດ້ຕັ້ງໃຈຕໍ່ຕ້ານກຸ່ມບັບຕິດ ແລະ ເມໂທດິສ ຫລາຍທີ່ສຸດ, ແລະ ໄດ້ໃຊ້ພະລັງທຸກຢ່າງທັງຫາເຫດຜົນ ແລະ ເລ່ຫລ່ຽມເພື່ອພິສູດຄວາມຜິດຂອງພວກນັ້ນ, ຫລື, ຢ່າງໜ້ອຍ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຄິດວ່າ ພວກເຂົາເຮັດຜິດ. ອີກມູມໜຶ່ງ, ກຸ່ມບັບຕິດ ແລະ ເມໂທດິສກໍຄືກັນມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນຫລາຍໃນການສະຖາປະນາຄໍາສອນຂອງຕົນເອງຂຶ້ນ ແລະ ພິສູດວ່າຄໍາສອນອື່ນໆນັ້ນບໍ່ຈິງ.

10 ໃນທ່າມກາງສົງຄາມຄາລົມ ແລະ ຄວາມວຸ້ນວາຍຂອງຄວາມຄິດຄວາມເຫັນນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມຕົວເອງເລື້ອຍໆວ່າ: ເຮົາຈະເຮັດແນວໃດ? ໃນກຸ່ມທັງໝົດນີ້ແມ່ນໃຜທີ່ "ຖືກຕ້ອງ; ຫລື, ຜິດທັງໝົດບໍ່? ຖ້າຫາກມີກຸ່ມໃດຖືກຕ້ອງ, ແລ້ວຈະເປັນກຸ່ມໃດ, ແລະ ເຮົາຈະຮູ້ໄດ້ແນວໃດ?

11 ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນຄວາມກຸ້ມໃຈຢ່າງໃຫຍ່ ຫລວງ ເພາະ ການ ຜິດຖຽງກັນຂອງສາດສະໜາຈັກກຸ່ມຕ່າງໆຢູ່ນັ້ນ, ມີໜຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ່ານຂໍ້ຄວາມໃນ

ສານຂອງຢາໂກໂບ, ບົດທໍາອິດ ຂໍ້ທີຫ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ຖ້າຄົນໃດໃນພວກເຈົ້າຂາດສະຕິບັນຍາ, ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນທູນຂໍຈາກພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງ ໃຜດປະທານ ໃຫ້ແກ່ຄົນທັງປວງດ້ວຍພຣະກະລຸນາ, ບໍ່ຊົງກ່າວຕີ ແລະ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ທູນຂໍ.

12 ບໍ່ເຄີຍມີຂໍ້ຄວາມໃດໃນພຣະຄໍາພີທີ່ມີອໍານາດ ເຂົ້າເຖິງຈິດໃຈຂອງມະນຸດໄດ້ຫລາຍເທົ່າກັບຂໍ້ຄວາມນີ້ໃນເວລານັ້ນ. ຂໍ້ຄວາມປະກົດວ່າເຂົ້າເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກທຸກຢ່າງຂອງຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍພະລັງອັນແຮງກ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າຄິດແລ້ວຄິດອີກ, ໂດຍທີ່ຮູ້ວ່າຜູ້ທີ່ຕ້ອງການບັນຍາຈາກພຣະເຈົ້ານັ້ນຄືຂ້າພະເຈົ້າເອງ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າ ຈະເຮັດແນວໃດດີນອກຈາກຈະມີບັນຍາຫລາຍກວ່າທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ, ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ອາດ ຈະ ຮູ້ ໄດ້ ເລີຍ; ເພາະວ່ານັກເທດສະໜາຂອງແຕ່ລະສາດສະໜາຈັກແຕ່ລະຄົນກໍມີ "ຄວາມເຂົ້າໃຈຂໍ້ພຣະຄໍາພີໄປຕ່າງໆນາໆ ຈົນວ່າໄດ້ທໍາລາຍຄວາມໝັ້ນໃຈທັງໝົດໃນການຫາຄໍາຕອບ ໂດຍການຄົ້ນຫາຂໍ້ຄວາມໃນ ພຣະຄຣິສຕະທໍາຄໍາພີໄປໝົດ.

13 ໃນທີ່ສຸດ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕັດສິນໃຈວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ເລືອກເອົາທາງໜຶ່ງຄື ຈະຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ຮູ້ຈັກ ແລະ ສັບສົນ, ຫລື ອີກທາງໜຶ່ງແມ່ນຕ້ອງເຮັດຕາມທີ່ຢາໂກໂບແນະນໍາຄື ໃຫ້ທູນຂໍຈາກພຣະເຈົ້າ. ໃນທີ່ສຸດ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕັດສິນໃຈ "ທູນຂໍຈາກພຣະເຈົ້າ," ໂດຍເຫັນວ່າຖ້າຫາກພຣະອົງປະທານບັນຍາໃຫ້ຄົນທີ່ຂາດບັນຍາ ດ້ວຍພຣະກະລຸນາ ແລະ ບໍ່ຊົງກ່າວຕີ, ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະລອງເບິ່ງ.

10 ກ ຄມພ ຈິງ, ຄວາມຈິງ. 12 ກ 1 ກຣທ 2:10-16.	ຂ ຄມພ ພຣະຄຣິສຕະທໍາຄໍາພີ.	13 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄໍາອະທິຖານ.
---	--------------------------	---

14 ດັ່ງນັ້ນ, ເພື່ອໃຫ້ເປັນ ໄປຕາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງໃຈໄວ້ທີ່ຈະທູນຂໍຈາກພຣະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນປ່າເພື່ອທູນຂໍລອງເບິ່ງ. ໃນຕອນເຊົ້າທີ່ສວຍງາມ ອາກາດແຈ່ມໃສດີຂອງມື້ໜຶ່ງ, ໃນຕົ້ນລະດູໃບໄມ້ບົ່ງຂອງປີໜຶ່ງພັນແປດຮ້ອຍຊາວ. ມັນເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ພະຍາຍາມແບບນີ້ ເພາະວ່າໃນລະຫວ່າງຄວາມກັງວົນທັງໝົດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍພະຍາຍາມ "ອະທິຖານອອກສຽງມາກ່ອນເລີຍ.

15 ຫລັງຈາກໄປເຖິງຈຸດທີ່ໄດ້ໝາຍໄວ້ກ່ອນແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າຫລຽວໄປອ້ອມຮອບແລະ ເຫັນວ່າຕົນເອງຢູ່ຕາມລຳພັງ, ແລ້ວຈຶ່ງໄດ້ຄຸເຂົ້າລົງ ແລະ ເລີ່ມຖວາຍຄວາມປາດຖະໜາຈາກໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມຕົ້ນເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ໃນທັນທີທັນໃດ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຖືກອຳນາດຢ່າງໜຶ່ງ ມາປົກຄຸມໄວ້ໃຫ້ໝົດແຮງໄປແລະ ມັນມີອິດທິພົນເໜືອກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງໜ້າປະຫລາດ. ລິ້ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າແຂງຈົນເວົ້າຫຍັງບໍ່ໄດ້. ຄວາມມືດອັນໜາແໜ້ນໄດ້ປົກຄຸມຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ ແລະ ຄືກັບວ່າຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຈະຕົກໄປສູ່ຄວາມພິນາດ.

16 ແຕ່ວ່າ ໂດຍການໃຊ້ພະລັງທັງໝົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ "ທູນຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍ ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຫລຸດພົ້ນ ຈາກອຳນາດຂອງສັດຕູທີ່ປົກຄຸມຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ນັ້ນ, ແລະ ໃນນາທີທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຈະຕົກຢູ່ໃນຄວາມສົ້ນຫວັງ ແລະ ປ່ອຍຕົວໃຫ້

ໄປສູ່ຄວາມພິນາດ—ຊຶ່ງຄວາມພິນາດນັ້ນບໍ່ແມ່ນມະໂນພາບ, ແຕ່ເປັນອຳນາດຂອງຜູ້ທີ່ເປັນຢູ່ແທ້ໆ ຈາກໂລກທີ່ຫລຽວຫາບໍ່ເຫັນ ເປັນຜູ້ທີ່ມີອຳນາດອັນປະຫລາດ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍພົບໃນຜູ້ໃດມາກ່ອນ—ໃນໄລຍະທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຍ້ານກົວຫລາຍທີ່ສຸດນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ສຳແສງສະຫວ່າງເປັນເລົາລົງມາ ຢູ່ເທິງຫົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແຈ້ງກວ່າຄວາມສະຫວ່າງຂອງ "ດວງຕາເວັນ, ຊຶ່ງຄ່ອຍໆເລື່ອນລົງມາ ຈົນເຖິງຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

17 ໃນທັນທີທີ່ແສງສະຫວ່າງນັ້ນປະກົດຂຶ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກຕົວວ່າໄດ້ຫລຸດພົ້ນຈາກສັດຕູທີ່ຍຶດຂ້າພະເຈົ້າໄວ້. ເມື່ອແສງນັ້ນລົງມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າ "ໄດ້ເຫັນ ສອງພຣະອົງປະທັບຍືນຢູ່ໃນອາກາດຊື່ຫົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ "ລັດສະໝີພາບຂອງທັງສອງພຣະອົງນັ້ນເກີນກວ່າທີ່ຈະພັນລະນາໄດ້. ອົງໜຶ່ງໄດ້ຮັບສິ່ງກັບຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍເອີ້ນຊື່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຊື່ພຣະທັດໄປຫາອີກອົງໜຶ່ງ ແລະ ກ່າວວ່າ—ນີ້ຄືບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ. ຈົ່ງຢັ້ງຢືນ!

18 ຄວາມປະສົງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນການ "ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນ ກໍເພື່ອຢາກຮູ້ວ່າ ສາດສະໜາຈັກໃດໃນສາດສະໜາຈັກທັງໝົດນັ້ນ ຖືກຕ້ອງ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ສາດສະໜາຈັກແຫ່ງໃດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຄວນເຂົ້າຮ່ວມ. ສະນັ້ນໃນທັນທີທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກຕົວຈົນເວົ້າໄດ້ແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງທູນຖາມສອງພຣະອົງທີ່ປະທັບ

14 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.
16 ກ ມຊ 1:20.
ຂ ກຈກ 26:13.
ຄ ພນມ 1:16.

17 ກ ຄມພ ພາບນິມິດ.
ຂ ກຈກ 7:55-56;
ກລຊ 3:1.
ຄມພ ພຣະເຈົ້າ,
ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.

ຄ ຄມພ ລັດສະໝີພາບ.
ງ ມທ 3:17; 17:5;
3 ນພ 11:7.
ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.
18 ກ ຄມ 6:11; 46:7.

ຍືນຢູ່ໃນ ແສງ ສະຫວ່າງ ເທິງ ຫົວ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ ສາດສະໜາ ຈັກແຫ່ງ ໃດ ຖືກຕ້ອງ (ເພາະ ໃນ ເວລານັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ຄິດວ່າ ທຸກແຫ່ງຈະຜິດພົດ)—ແລະ ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າ ຄວນ ເຂົ້າ ຮ່ວມ ສາດສະໜາ ຈັກແຫ່ງ ໃດ.

19 ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ຄໍາ ຕອບ ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ຄວນ ເຂົ້າ ຮ່ວມ ກັບ ສາດສະໜາ ຈັກແຫ່ງ ໃດ ເລີຍ ເພາະ ວ່າ ສາດສະໜາ ຈັກ ທັງໝົດນັ້ນ "ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ອົງທີ່ຮັບສັ່ງ ກັບ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວວ່າ ຄໍາສອນທັງໝົດ ຂອງ ສາດສະໜາ ຈັກ ຕ່າງໆ ນັ້ນ ເປັນ ໜ້າ ກຽດ ຊັ່ງ ໃນ ສາຍພຣະ ເນດ ຂອງພຣະ ອົງ; ວ່ານັກເທດສະໜາເຫລົ່ານັ້ນ ລ້ວນແຕ່ເຮັດ ຜິດຄື: "ພວກເຂົາ ຢູ່ໃກ້ເຮົາແຕ່ປາກ, ແຕ່ "ຈິດໃຈ ຂອງພວກເຂົາ ຫ່າງ ໄກ ຈາກເຮົາ. ພວກເຂົາ ສິດສອນ ວ່າ ບັນຍັດ ຂອງ ມະນຸດ ໂດຍມີ າບບຂອງຄວາມເປັນເໝືອນພຣະເຈົ້າເປັນຄໍາສອນ, ແຕ່ພວກເຂົາປະຕິເສດອໍານາດໃນນັ້ນ."

20 ພຣະອົງໄດ້ທ້າມຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ ບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບ ສາດສະໜາ ຈັກແຫ່ງ ໃດ ເລີຍ ແລະ ມີຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດ ຂຽນ ໄວ້ ໃນ ເວລານີ້. ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າ ຮູ້ສຶກຕົວອີກ ກໍພົບວ່າຕົນເອງກໍາລັງນອນ ຫງາຍຫລຽວແນມເບິ່ງຟ້າສະຫວັນຢູ່. ເມື່ອແສງສະຫວ່າງນັ້ນຈາກໄປ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີ ແຮງ; ແຕ່ບໍ່ດົນຂ້າພະເຈົ້າກໍຄ່ອຍໆມີແຮງ ຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ກັບໄປບ້ານ. ແລະ ໃນຂະນະ

ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຍືນຢູ່ໄຟຢູ່, ແມ່ສອບຖາມວ່າ ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕອບວ່າ, "ບໍ່ມີຫຍັງດອກ, ທຸກຢ່າງດີ—ລູກສະບາຍດີ." ຈາກນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວກັບ ແມ່ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, "ລູກໄດ້ຮຽນຮູ້ດ້ວຍ ຕົວເອງວ່າ ນິກາຍເພຣສໂບທິຮຽນບໍ່ຈິງ." ເບິ່ງຄືວ່າ "ຜູ້ປໍລະປັກຮູ້ຈັກວ່າ ໃນຊ່ວງໄລຍະຕົ້ນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນຜູ້ກໍ່ກວນ ແລະ ເປັນຜູ້ ສ້າງຄວາມລຳຄານໃຫ້ອານາຈັກຂອງມັນ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເປັນຫຍັງອໍານາດແຫ່ງຄວາມ ມິດຈິ່ງມາຮ່ວມກັນຕໍ່ຕ້ານຂ້າພະເຈົ້າ? ເປັນ ຫຍັງ ການຕໍ່ຕ້ານ ແລະ ການຂົ່ມເຫັງຈິ່ງ ເກີດຂຶ້ນກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ເກືອບຕັ້ງແຕ່ຕອນ ຢູ່ໃນໄວເດັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ?

ຜູ້ສັ່ງສອນບາງຄົນ ແລະ ຜູ້ປະກາດສາດສະໜາຄົນອື່ນໆ ໄດ້ປະຕິເສດເລື່ອງລາວ ກ່ຽວກັບພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນຄັ້ງທໍາອິດ— ການຂົ່ມເຫັງ ໄດ້ທະວີຂຶ້ນ ກັບ ໃຈເຊັບ ສະມິດ—ເພິ່ນໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງຄວາມຈິງແທ້ຂອງພາບນັ້ນ. (ຂໍ້ທີ 21-26.)

21 ສອງສາມມື້ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ າພາບນັ້ນ, ບັງເອີນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຢູ່ ກັບ ນັກເທດຄົນໜຶ່ງຂອງ ເມ ໂທ ດິສ, ຜູ້ມີບົດບາດຫລາຍໃນເລື່ອງຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ກ່ຽວກັບ ສາດສະໜາ ດັ່ງທີ່ກ່າວຜ່ານມາ; ແລະ, ໃນຂະນະທີ່ສົນທະນາກັບເພິ່ນເລື່ອງ ສາດສະໜາ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືໂອກາດເລົ່າ ໃຫ້ເພິ່ນຟັງເຖິງພາບນັ້ນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້

<p>19 ກ ພສສ 14. ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ— ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ ຂອງສາດສະໜາຈັກຄຣິດສະຕຽນລຸ້ນເດີມ. ຂ ອຂຢ 29:13-14;</p>	<p>ອຊກ 33:30-31. ຄ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ—ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອທົ່ວໄປ. ງ ຕຕ 1:14; ຄພ 45:29.</p>	<p>ຈ 2 ຕມທ 3:5. 20 ກ ຄມພ ມານ. ຂ 2 ນຟ 2:11; ຄພ 58:2-4. ຄມພ ຍາກລຳປາກ, ຄວາມຍາກລຳປາກ. 21 ກ ຄມພ ພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນຄັ້ງທໍາອິດ.</p>
--	--	---

ເຫັນ. ຂ້າພະເຈົ້າປະຫລາດໃຈຫລາຍກັບ
ການປະພຶດຕົວຂອງເພິ່ນ; ເພິ່ນບໍ່ພຽງແຕ່
ຖືວ່າການບອກເລົ່າຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນ
ການເວົ້າຫລິ້ນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງໄດ້ໝິ່ນປະ
ໝາດນຳອີກ, ໂດຍກ່າວວ່າ ມັນເປັນຂອງ
ມານທັງໝົດ, ບໍ່ມີສິ່ງທີ່ເອີ້ນກັນວ່າ ະພາບ
ທີ່ມາໃຫ້ເຫັນ ຫລື ະການເປີດເຜີຍແບບນັ້ນ
ແລ້ວ ໃນປະຈຸບັນນີ້; ເລື່ອງເຊັ່ນນັ້ນທັງໝົດ
ໄດ້ສິ້ນສຸດໄປແລ້ວກັບເຫລົ່າອັກຄະສາວົກ,
ແລະ ວ່າຈະບໍ່ມີວັນມີສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນອີກ.

22 ໃນບໍ່ຊ້າ ຂ້າພະເຈົ້າກໍພົບວ່າ ການ
ເລົ່າເລື່ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ບັນດາຜູ້
ປະກາດສາດສະໜາເກີດມີຄວາມກຽດຊັງ
ຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ, ແລະ ະການ
ຂົ່ມເຫັງກໍນັບມື້ນັບຮ້າຍແຮງຂຶ້ນຊັກໃຊ້.
ເຖິງແມ່ນວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນພຽງເດັກນ້ອຍ
ທີ່ ະບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ຈັກ ທີ່ມີອາຍຸພຽງແຕ່ສິບສີ່
ສິບຫ້າປີເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າຖານະ
ຄອບຄົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຍາກຈົນ ແລະ
ຕົວຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເປັນຄົນສຳຄັນແນວໃດ
ໃນ ໂລກນີ້, ແຕ່ກໍຍັງມີຄົນທີ່ມີການສຶກສາ
ສູງຢ້ານລືນ, ແລະ ໄດ້ຍົວະຍົງໃຫ້ຄົນທົ່ວ
ໄປຕໍ່ຕ້ານຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ກໍ່ໃຫ້ເກີດການ
ຂົ່ມເຫັງຢ່າງຂົນຂຶ້ນຂຶ້ນ; ແລະ ເລື່ອງນີ້ໄດ້
ແຜ່ຂະຫຍາຍ ໄປ ທົ່ວ ນິ ກາຍ ຕ່າງໆ—ທັງ
ໝົດໄດ້ລວມທົວກັນຂົ່ມເຫັງຂ້າພະເຈົ້າ.

23 ມັນຈິ່ງເປັນເຫດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຄິດ
ໜັກ ແລະ ຄິດຢູ່ເລື້ອຍໆ ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນ ມາ
ວ່າ ຊ່າງປະຫລາດໃຈແທ້ໆ ທີ່ເດັກນ້ອຍ
ທີ່ບໍ່ມີໃຜຮູ້ຈັກ, ອາຍຸພຽງສິບສີ່ປີ, ແລະ ຢູ່
ໃນຖານະມີລາຍໄດ້ພຽງເລັກໜ້ອຍຈາກ
ຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງທ່າງານທຸກວັນ, ໄດ້
ເປັນຜູ້ມີຄວາມສຳຄັນພໍທີ່ຈະດຶງດູດຄວາມ

ສົນໃຈ ຂອງຜູ້ສຳຄັນຂອງສາດສະໜາຈັກ
ທີ່ກຳລັງເຕີບໂຕຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວ ທີ່ແຜ່ຂະ
ຫຍາຍຂຶ້ນໄວທີ່ສຸດໃນເວລານັ້ນ ແລະ ເຮັດ
ໃຫ້ພວກເຂົາເກີດມີຄວາມຄິດຂົນຂຶ້ນ ແລະ
ສົບປະໝາດຂ້າພະເຈົ້າ. ແຕ່ວ່າຈະແປກ
ຫລື ບໍ່ແປກກໍຕາມ, ແຕ່ມັນເປັນເລື່ອງຈິງ
ແລະ ເປັນເຫດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມໂສກ
ເສົ້າຢູ່ເລື້ອຍໆ.

24 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນເປັນຄວາມ
ຈິງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພາບນັ້ນ. ຂ້າພະ
ເຈົ້າຄິດຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາວ່າຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກ
ຄືກັນກັບ ະໂປໂລ ຫລາຍ, ເວລາທີ່ເພິ່ນ
ເປັນ ະຈຳເລີຍຕໍ່ກະສັດອັກຄຣີປາ, ແລະ
ເລົ່າກ່ຽວກັບພາບທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຫັນແສງສະ
ຫວ່າງ, ແລະ ໄດ້ຍິນສຽງ; ແຕ່ກໍຍັງບໍ່ມີ
ເທົ່າໃດຄົນເຊື່ອເພິ່ນ; ບາງຄົນວ່າເພິ່ນເວົ້າ
ຕົວະ, ບາງຄົນກໍວ່າເພິ່ນເປັນບ້າ; ແລະ
ເພິ່ນຖືກຫົວເຍາະເຍີ້ຍ ແລະ ໝິ່ນປະໝາດ.
ແຕ່ສິ່ງທັງໝົດນີ້ ບໍ່ອາດລ້າງຄວາມຈິງຂອງ
ພາບທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຫັນນັ້ນ. ເພິ່ນໄດ້ເຫັນພາບ
ນັ້ນ, ເພິ່ນຮູ້ວ່າເພິ່ນໄດ້ເຫັນ, ແລະ ການ
ຂົ່ມເຫັງທັງປວງພາຍໃຕ້ສະຫວັນ ກໍບໍ່ສາ
ມາດປ່ຽນມັນໃຫ້ເປັນສິ່ງອື່ນໄດ້ ແລະ ເຖິງ
ແມ່ນວ່າຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈະຂົ່ມເຫັງເພິ່ນຈົນ
ເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍກໍຕາມ, ແຕ່ເພິ່ນກໍຍັງຮູ້
ແລະ ຈະຮູ້ໄປຈົນສິ້ນລົມຫາຍໃຈວ່າ ເພິ່ນ
ໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງ ແລະ ໄດ້ຍິນສຽງ
ເວົ້າກັບເພິ່ນ ແລະ ໂລກທັງໝົດນີ້ຈະເຮັດ
ໃຫ້ເພິ່ນຕົວະ ຫລື ເຊື່ອວ່າເປັນຢ່າງອື່ນໄປ
ບໍ່ໄດ້.

25 ມັນໄດ້ເປັນດັ່ງນັ້ນກັບຂ້າພະເຈົ້າ. ຂ້າ
ພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແສງນັ້ນແທ້ໆ ແລະ ທ່າມ
ກາງຂອງແສງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສອງ

21 ຂ ຄມພ ພາບນິມິດ. ຄ ຄມພ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ.	22 ກ ຍກບ 5:10-11. ຄມພ ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ.	ຂ 1 ຊມອ 16:7; ແອວ 37:35. 24 ກ ຄມພ ໂປໂລ. ຂ ກຈກ 26.
---	--	---

ພຣະອົງ ແລະ ທັງສອງພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າແທ້ໆ ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຖືກກຽດຊັງ ແລະ ຖືກຂົ່ມເຫັງ ເພາະການເວົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພາບນັ້ນ ກໍ່ຕາມ ແຕ່ ມັນ ເປັນ ຄວາມ ຈິງ ແລະ ຂະນະທີ່ຄົນຂົ່ມເຫັງຂ້າພະເຈົ້າ, ສົບປະໝາດຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ເວົ້າໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີຂ້າພະເຈົ້າຕ່າງໆນາໆ ຢ່າງຜິດໆ, ມັນເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຄິດຢູ່ໃນໃຈວ່າ: ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຂົ່ມເຫັງຂ້າພະເຈົ້າ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຄວາມຈິງບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພາບນັ້ນແທ້ໆ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນໃຜທີ່ຈະຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າໄດ້, ຫລື ວ່າເປັນຫຍັງໂລກຈຶ່ງຄິດ ຈະ ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າປະຕິເສດສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນມາແທ້ໆ? ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພາບນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າຮູ້ຄືກັນ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ປະຕິເສດມັນບໍ່ໄດ້ ທັງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ກ້າປະຕິເສດ. ຢ່າງໜ້ອຍຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຖ້າເຮັດແນວນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊຸ່ນເຄືອງ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງຖືກລົງໂທດ.

26 ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າສະບາຍໃຈ ແລ້ວກ່ຽວກັບ ນິກາຍ ຕ່າງໆ ຂອງ ໂລກ—ມັນບໍ່ໄດ້ເປັນໜ້າທີ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມກັບນິກາຍໃດເລີຍ ແຕ່ຈະດຳເນີນຕໍ່ໄປຕາມເຄີຍຈົນກວ່າຈະໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳເພີ່ມເຕີມ. ຂ້າພະເຈົ້າພົບເຫັນວ່າ "ປະຈັກພະຍານ ຂອງຢາ ໂກ ໂບ ເປັນຄວາມຈິງ—ວ່າຖ້າຄົນໃດໃນພວກເຈົ້າຂາດສະຕິບັນຍາ ກໍ່ໃຫ້ຄົນນັ້ນທູນຂໍຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຜູ້ຈະຊົງປະທານໃຫ້, ແລະ ບໍ່ຊົງກ່າວຕີ.

ໂມໂຣໄນໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ—

ຊື່ຂອງໂຈເຊັບຈະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກທັງໃນທາງດີ ແລະ ທາງຊົ່ວ ໃນບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ—ໂມໂຣໄນ ໄນບອກເພິ່ນເຖິງພຣະຄຳພີມໍມອນ ແລະ ການພິພາກສາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຈະມາເຖິງ ແລະ ອ້າງເຖິງພຣະຄຳພິຫລາຍຕອນ—ບ່ອນເຊື່ອງແຜ່ນຈາລຶກຄຳໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍ—ໂມໂຣໄນສືບຕໍ່ແນະນຳສາດສະດາຕໍ່ໄປ. (ຂໍ້ທີ 27–54.)

27 ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ເຮັດວຽກງານໄປເລື້ອຍໆ ດັ່ງທີ່ເຄີຍເຮັດມາ ຈົນເຖິງວັນທີຊາວເອັດ ເດືອນກັນຍາ, ປີໜຶ່ງພັນແປດຮ້ອຍຊາວສາມ, ໂດຍທົນຕໍ່ການຂົ່ມເຫັງຢ່າງໜັກຕະຫລອດເວລາດ້ວຍນ້ຳມືຂອງຄົນທຸກຊັ້ນ ທັງຄົນທີ່ເຄັ່ງຄັດທາງສາດສະໜາ ແລະ ຄົນບໍ່ມີສາດສະໜານຳອີກ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຍັງຢືນຢັນຕໍ່ໄປວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພາບນັ້ນແທ້.

28 ໃນໄລຍະເວລາລະຫວ່າງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພາບນິມິດ ຈົນເຖິງປີໜຶ່ງພັນແປດຮ້ອຍຊາວສາມ—ໂດຍທີ່ຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບສາດສະໜາຈັກແທ້ໆ ໃດໃນສະໄໝນັ້ນ ແລະ ໂດຍທີ່ອາຍຸຍັງນ້ອຍຢູ່ ແລະ ຖືກຂົ່ມເຫັງຈາກຄົນທີ່ໜ້າຈະເປັນເພື່ອນ ແລະ ໜ້າຈະປະຕິບັດຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມກະລຸນາ, ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາຄິດວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຫລອກລວງກໍ່ຄວນພະຍາຍາມຊ່ວຍເຫລືອຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ດ້ວຍວິທີທີ່ເໝາະສົມ—ຂ້າພະເຈົ້າຖືກປ່ອຍໄວ້ກັບ "ການລໍລວງນາໆປະການ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄົບຄ້າກັບສັງຄົມທຸກຊັ້ນ. ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຢູ່ໃນຄວາມຜິດຢ່າງໂງ່ຈ້າ ແລະ ສະແດງຄວາມອ່ອນແອຂອງເດັກນ້ອຍ ແລະ ຄວາມຜິດ

25 ກ ຈສ—ປ 1:17. ຂ ຄມພ ກ້າທານ, ຄວາມ	ກ້າທານ, ຢ່າງກ້າທານ; ຊື່ສັດ, ຄວາມຊື່ສັດ.	26 ກ ຢກບ 1:5–7. 28 ກ ຄມພ ລໍ້ລວງ, ການລໍ້ລວງ.
---------------------------------------	--	--

ພາດຂອງທຳມະຊາດຂອງມະນຸດ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າ ເສຍໃຈທີ່ຈະເວົ້າວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຊັກນຳຂ້າພະເຈົ້າໄປສູ່ການລ້ຽວງຕ່າງໆ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ຊຸ່ນເຄືອງໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນການສາລະພາບນີ້ ໂປດຢາຄິດວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດບາບຢ່າງຮ້າຍແຮງ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຄົນທີ່ມີນິໄສແບບນັ້ນເລີຍ. ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຜິດເລື່ອງຕະຫລົກ, ແລະ ບາງເທື່ອໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບກຸ່ມມັກສະໝຸກ, ແລະ ອື່ນໆ. ບໍ່ຖືກຕ້ອງກັບລັກສະນະນັ້ນຊຶ່ງຄວນມີຢູ່ໃນຄົນທີ່ໄດ້ຖືກ ະເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບ. ແຕ່ສິ່ງນີ້ເບິ່ງແລ້ວຈະບໍ່ແປກຫຍັງຫລາຍກັບຜູ້ໃດທີ່ຈື່ຈຳຕອນຂ້າພະເຈົ້າເປັນໝູ່ມ, ແລະ ຄຸ້ນເຄີຍກັບນິໄສໃຈຄໍທີ່ຊື່ນບານຊຶ່ງເປັນທຳມະຊາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

29 ເນື່ອງດ້ວຍເຫດເຫລົ່ານີ້, ຂ້າພະເຈົ້າມັກຈະ ຮູ້ສຶກຜິດ ເນື່ອງ ຈາກ ຄວາມ ອ່ອນແອ ແລະ ຄວາມບົກພ່ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ໃນຄົນທີ່ກ່າວມານັ້ນ ຂອງວັນທີຂາວເອັດເດືອນ ກັນຍາ, ຫລັງ ຈາກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ເຂົ້ານອນແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມັອມຕົວລົງ ັອະທິຖານ ແລະ ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ ເພື່ອຂໍການອະໄພໂທດໃຫ້ແກ່ຄວາມຜິດບາບ ແລະ ຄວາມຜິດພາດທັງປວງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ທັງຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນການສະແດງໃຫ້ປະຈັກ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ເຖິງສະພາບ ແລະ ຖານະຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ພຣະອົງ; ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມເຊື່ອ

ພົ້ນເຕັມທີ່ວ່າ ຈະໄດ້ເຫັນການສະແດງໃຫ້ປະຈັກຈາກສະຫວັນທີ່ເຄີຍໄດ້ເຫັນມາກ່ອນແລ້ວ.

30 ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງເອີ້ນຫາພຣະເຈົ້າຢູ່ນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງປະກົດຂຶ້ນໃນຫ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຊຶ່ງແສງນັ້ນສະຫວ່າງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ຈົນວ່າຫ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າແຈ້ງສະຫວ່າງຍິ່ງກວ່າຕອນທຸ່ງວັນ. ໃນທັນໃດນັ້ນ ັຄົນຜູ້ໜຶ່ງກໍປະກົດຂຶ້ນຢູ່ຂ້າງຕຽງນອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຍືນຢູ່ໃນອາກາດ, ເພາະຕີນຂອງເພິ່ນບໍ່ໄດ້ແຕະຕ້ອງພື້ນຫ້ອງເລີຍ.

31 ເພິ່ນໃສ່ເສື້ອຄຸມສີຂາວຂະໜາດ. ມັນ ັຂາວຍິ່ງກວ່າສິ່ງໃດໆ ໃນ ໂລກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍເຫັນມາ; ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອວ່າຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດໃນໂລກ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ປະກົດຂາວແລະ ສະຫວ່າງໄດ້ຢ່າງຍິ່ງເຊັ່ນນັ້ນ. ມີຂອງເພິ່ນເປືອຍເປົ່າ, ແລະ ແຂນຂອງເພິ່ນສ່ວນທີ່ເທິງຂໍ້ມີໜ້ອຍໜຶ່ງກໍເປືອຍເປົ່າເໝືອນກັນ; ຕີນຂອງເພິ່ນເປືອຍເປົ່າ, ແລະ ຂາສ່ວນທີ່ເທິງໜ້ອຍໜຶ່ງກໍເປືອຍເປົ່າເໝືອນກັນ. ຫົວ ແລະ ຄໍຂອງເພິ່ນກໍເປືອຍເປົ່າເໝືອນກັນ. ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນໄດ້ວ່າ ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ນຸ່ງອັນໃດອີກນອກຈາກເສື້ອຄຸມຕົວນັ້ນ ເພາະມັນເປີດຈົນຂ້າພະເຈົ້າສາມາດຫລຽວເຫັນໜ້າເອິກຂອງເພິ່ນ.

32 ບໍ່ພຽງແຕ່ເສື້ອຄຸມຂອງເພິ່ນຂາວຢ່າງຍິ່ງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ທົ່ວທັງຮ່າງກາຍຂອງເພິ່ນນັ້ນ ມີ ັແສງ ຮຸ່ງ ເຫລື້ອມ ເກີນ ກວ່າທີ່ຈະພົ້ນລະນາໄດ້, ແລະ ໜ້າຂອງເພິ່ນຄືກັນກັບ ະພ້າແມບເຫລື້ອມແທ້ໆ. ຫ້ອງນັ້ນສະ

<p>28 ຂ ຄມພ ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ.</p> <p>29 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.</p>	<p>30 ກ ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ; ໂມໂຣໂນ, ລູກຊາຍຂອງມໍມອນ.</p> <p>31 ກ ກຈກ 10:30; 1 ນພ 8:5;</p>	<p>3 ນພ 11:8.</p> <p>32 ກ 3 ນພ 19:25.</p> <p>ຄມພ ລັດສະໝີພາບ.</p> <p>ຂ ອພຍ 34:29–35; ຮລມ 5:36; ຄພ 110:3.</p>
---	---	---

ຫວ່າງຢາງຍິ່ງ, ແຕ່ວ່າຍັງບໍ່ເທົ່າກັບຄວາມສະຫວ່າງທີ່ຢູ່ອ້ອມຕົວຂອງເພິ່ນ. ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຫລົງວເຫັນເພິ່ນ, ທຳອິດຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ ັຍ້ານ; ແຕ່ບໍ່ດົນຄວາມຍ້ານນັ້ນກໍ່ຫາຍໄປ.

33 ເພິ່ນ ໄດ້ ເອີ້ນ ັຊື່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ເພິ່ນ ແມ່ນ ທູດສະຫວັນ ທີ່ຖືກສົ່ງມາ ຈາກທີ່ປະ ທັບ ຂອງພຣະເຈົ້າ ໃຫ້ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ວ່າ ເພິ່ນຊື່ ໂມໂຣໂນ; ວ່າພຣະເຈົ້າມີວຽກງານໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດ; ແລະ ບອກວ່າຊື່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ມີຢູ່ທັງ ທາງ ດີ ແລະ ທາງຊົ່ວ ໃນບັນດາທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກູນ, ແລະ ທຸກພາສາ, ຫລື ວ່າຊື່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຈະຖືກເວົ້າເຖິງໃນທາງດີ ແລະ ທາງຊົ່ວຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງປວງ.

34 ເພິ່ນ ໄດ້ບອກວ່າ ມັນມີ ັທັງສີເຫລັ້ມໜຶ່ງຝັ່ງຢູ່, ທີ່ຖືກຂຽນໄວ້ໃນ ັແຜ່ນ ຈາລຶກຄຳ, ຊຶ່ງໃຫ້ເລື່ອງລາວຂອງຜູ້ເຄີຍອາໄສຢູ່ໃນທະວີບນີ້ໃນສະໄໝກ່ອນ ແລະ ເລື່ອງຄືນກຳເນີດ ຂອງ ຄົນ ເຫລົ່າ ນັ້ນ. ເພິ່ນ ໄດ້ບອກອີກວ່າ ັຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນອັນເປັນນິດ ມີຢູ່ໃນທັງສີນັ້ນ ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ປະທານໃຫ້ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນສະໄໝບູຮານ;

35 ຍັງມີຫີນສອງກ້ອນຕິດຢູ່ກັບຄັນທະນູທີ່ເຮັດດ້ວຍເງິນອີກ—ແລະ ຫີນສອງກ້ອນນີ້, ຊຶ່ງຕິດຢູ່ກັບ ັແຜ່ນປົກເອິກ, ປະກອບ

ເປັນສິ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າ ັອຸລິມ ແລະ ທຸມນິມ—ໄດ້ຖືກຝັງໄວ້ຢູ່ກັບແຜ່ນຈາລຶກ; ການເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ການໃຊ້ຫີນສອງກ້ອນນີ້ເປັນສ່ວນປະກອບຂອງການເປັນ ັຜູ້ພະຍາກອນ” ໃນສະໄໝບູຮານ ຫລື ສະໄໝກ່ອນ; ແລະ ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຕຽມຫີນສອງກ້ອນນີ້ໄວ້ ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການແປໜັງສືເຫລັ້ມນີ້.

36 ຫລັງຈາກເພິ່ນໄດ້ເລົ່າເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຟັງແລ້ວ, ເພິ່ນກໍ່ໄດ້ເລີ່ມອ້າງເຖິງຄຳທຳນາຍຈາກ ັພຣະຄຳພີເດີມ. ທຳອິດເພິ່ນໄດ້ອ້າງເຖິງຕອນໜຶ່ງໃນ ັບົດທີສາມຂອງມາລາກີ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ອ້າງເຖິງບົດທີສີ່ ຫລື ບົດສຸດທ້າຍຂອງຄຳທຳນາຍດຽວກັນ ນັ້ນ ນຳ ອີກ, ແຕ່ມັນຜິດພ້ຽນ ໄປຈາກທີ່ມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຂອງພວກເຮົາໜ້ອຍໜຶ່ງ. ແທນທີ່ຈະກ່າວຂໍ້ທຳອິດຕາມທີ່ມີຢູ່ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເພິ່ນໄດ້ອ້າງເຖິງຂໍ້ນັ້ນໄວ້ດັ່ງນີ້:

37 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ັວັນຈະມາເຖິງ ຊຶ່ງຈະ ັເຜົາໄໝ້ເໝືອນເຕົາອົບ ແລະ ຄົນທີ່ອວດດີທັງໝົດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຄົນທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດ ຈະ ໄໝ້ຄືກັນກັບ ັເພືອງເຂົ້າ. ຈອມ ໂຍທາ ໄດ້ກ່າວ ໄວ້ວ່າ ມັນຈະ ໄໝ້ພວກນັ້ນທັງໝົດເໝືອນໃໝ່ຕົ້ນໄມ້. ມັນຈະບໍ່ເຫລືອແມ່ນແຕ່ຮາກ ຫລື ກິ່ງກ້ານໄວ້ເລີຍ.

38 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ອ້າງ ເຖິງຂໍ້ ທີ່ ຫ້າ ອີກ

<p>32 ຄ ອພຍ 3:6; ອທ 3:6-8, 19.</p> <p>33 ກ ອພຍ 33:12, 17; ອຊຢ 45:3-4.</p> <p>34 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີມ້ອນ. ຂ ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກຄຳ. ຄ ຄມພ ການຟື້ນຟູ ພຣະກິດຕິຄຸນ.</p> <p>35 ກ ລລວ 8:8.</p>	<p>ຄມພ ແຜ່ນປົກເອິກ. ຂ ອພຍ 28:30.</p> <p>ຄມພ ອຸລິມ ແລະ ທຸມນິມ.</p> <p>ຄ ຄມພ ຜູ້ພະຍາກອນ.</p> <p>36 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີເດີມ. ຂ ຄມພ ມາລາກີ.</p> <p>37 ກ ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີ ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຂ 3 ນພ 25;</p>	<p>ຄພ 64:23-24.</p> <p>ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ—ການ ຊຳລະລ້າງແຜ່ນດິນໂລກ; ໂລກ—ທີ່ສຸດຂອງໂລກ.</p> <p>ຄ ນສ 1:8-10; 1 ນພ 22:15, 23; 2 ນພ 26:4-6; ຄພ 29:9.</p>
---	---	---

ດັ່ງນີ້: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະເປີດເຜີຍ ການປະໂລຫິດແກ່ເຈົ້າ ໂດຍມີຂອງສາດສະດາ ະເອລີຢາ ກ່ອນມື້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມາເຖິງ.

39 ເພິ່ນໄດ້ອ້າງເຖິງຂໍ້ຕໍ່ໄປຕື່ມອີກໂດຍຜິດພ້ຽນ ໄປແດ່ໜ້ອຍໜຶ່ງວ່າ: ແລະ ເພິ່ນຈະເອົາ ກຳສັນຍາທີ່ເຮັດໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດໃສ່ໄວ້ໃນຈິດໃຈຂອງລູກຫລານ ແລ້ວທົ່ວໃຈຂອງລູກຫລານຈະ ະຫັນໄປຫາບັນພະບຸລຸດຂອງຕົນ. ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນທັງ ໂລກກໍຈະຖືກທຳລາຍໃຫ້ໝົດສິ້ນ ເວລາພຣະອົງສະເດັດມາ.

40 ນອກເໜືອໄປຈາກຂໍ້ນີ້ແລ້ວ, ເພິ່ນຍັງໄດ້ອ້າງເຖິງເອຊາຢາ ບົດທີສິບເອັດນຳອີກ, ໂດຍກ່າວວ່າ ມັນກຳລັງຈະເກີດເປັນຈິງແລ້ວ. ເພິ່ນໄດ້ອ້າງເຖິງກິດຈະການ ບົດທີສາມ ຂໍ້ທີຊາວສອງ ແລະ ຂໍ້ທີຊາວສາມນຳອີກ ຊຶ່ງຄືກັນກັບທີ່ມີຢູ່ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າວ່າ "ສາດສະດານັ້ນຄື ພຣະຄຣິດ; ແຕ່ວັນ "ຜູ້ທີ່ບໍ່ຍອມຟັງສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງຈະຖືກ ະຕັດອອກຈາກບັນດາຜູ້ຄົນ," ນັ້ນ ຍັງບໍ່ທັນເກີດຂຶ້ນເທື່ອ, ແຕ່ມັນຈະເກີດຂຶ້ນໃນບໍ່ຊ້ານີ້.

41 ເພິ່ນ ໄດ້ ອ້າງ ເຖິງ "ໂຢເອນ ບົດ ທີ່ສອງນຳອີກ, ຕັ້ງແຕ່ຂໍ້ທີຊາວແປດ ເຖິງຂໍ້ສຸດທ້າຍ. ເພິ່ນໄດ້ກ່າວອີກວ່າ ເລື່ອງນີ້ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນເທື່ອ, ແຕ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນບໍ່ຊ້ານີ້. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວຕໍ່ໄປອີກວ່າ ບໍ່ດົນ ະຄົນຕ່າງຊາດກໍຈະໄດ້ຮັບພຣະກິດຕິຄຸນ. ເພິ່ນໄດ້ອ້າງເຖິງຂໍ້ຄວາມອື່ນໆ ຈາກພຣະຄຳພີຫລາຍຂໍ້ ແລະ ໃຫ້ຄຳອະທິບາຍໄວ້ຢ່າງ

ຫລວງຫລາຍ ຊຶ່ງບໍ່ອາດສາມາດກ່າວໄວ້ໃນນີ້.

42 ເພິ່ນໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເພິ່ນກ່າວເຖິງ—ເພາະເວລາທີ່ຈະໄດ້ຮັບຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງເທື່ອ—ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄວນເອົາໃຫ້ຄົນໃດເບິ່ງ; ທັງແຜ່ນປົກເອິກກັບອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ ນັ້ນຄືກັນ; ນອກຈາກກັບຄົນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບບັນຊາໃຫ້ເຮັດເທົ່ານັ້ນ; ຖ້າຫາກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນເຮັດ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະຖືກທຳລາຍ. ຂະນະທີ່ເພິ່ນເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າກຸ່ງວກັບແຜ່ນຈາລຶກຢູ່ນັ້ນ, ພາບກໍຍັງເກີດຂຶ້ນໃນ "ຄວາມນິກຄິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຈົນຫລຽວເຫັນສະຖານທີ່ ບ່ອນແຜ່ນ ຈາລຶກ ຖືກ ຝັງ ໄວ້, ແລະ ເຫັນຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ຊັດເຈນດີຈົນວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າ ຮູ້ຈັກບ່ອນ ນັ້ນ ທັນ ທີ ເມື່ອ ເວລາ ໄປເຖິງ.

43 ຫລັງຈາກສົນທະນາກັນແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງໃນຫ້ອງເລີ່ມລວມຕົວກັນເຂົ້າມາຮອບໆ ໃກ້ຕົວຂອງຜູ້ທີ່ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຄົງເປັນຢູ່ຕໍ່ໄປແນວນັ້ນຈົນວ່າຫ້ອງມືດລົງອີກ, ນອກຈາກທີ່ຢູ່ຮອບຕົວຂອງເພິ່ນ; ໃນທັນໃດນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, ຄືກັບວ່າ ເປັນທາງຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກັບຂຶ້ນໄປຈົນລັບສາຍຕາ, ແລະ ຫ້ອງກໍກັບຄືນສູ່ສະພາບເດີມເໝືອນກ່ອນທີ່ແສງສະຫວ່າງຈາກສະຫວັນມາປະກົດ.

44 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນອນຄິດເຖິງສິ່ງແປກປະຫລາດ ຂອງ ເຫດ ການ ນີ້, ແລະ ປະ

<p>38 ກ ຄມພ ຂໍ້ກະແຈຂອງ ຖານະປະໂລຫິດ; ຖານະປະໂລຫິດ. ຂ ຄພ 27:9; 110:13–16. ຄມພ ເອລີຢາ. 39 ກ ຄລຕ 3:8, 19.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຄວາມລອດສຳລັບຄົນຕາຍ; ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍ. 40 ກ ພບຍ 18:15–19. ຂ 3 ນພ 20:23; 21:20. 41 ກ ກຈກ 2:16–21.</p>	<p>ຂ ຣມ 11:11–25; ຄພ 88:84. ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ. 42 ກ ຄມພ ຈິດໃຈ.</p>
--	---	---

ຫລາດໃຈຫລາຍໃນເລື່ອງທີ່ທູດພິເສດຜູ້ນີ້ໄດ້ບອກກັບຂ້າພະເຈົ້າ; ຂະນະທີ່ກຳລັງ"ໃຊ້ຄວາມຄິດຢູ່, ທັນໃດນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ຫ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມສະຫວ່າງຂຶ້ນອີກ, ແລະ ໃນທັນ ໃດນັ້ນ, ຄືກັບວ່າທູດສະຫວັນຜູ້ເກົ່າ ກໍໄດ້ມາຍືນຢູ່ຂ້າງຕຽງນອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າອີກ.

45 ເພິ່ນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ, ແລະ ເລົ່າເຖິງເລື່ອງດຽວກັນນັ້ນ ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ເຮັດ ຕອນເພິ່ນມາຢ້ຽມຢາມເທື່ອກ່ອນ, ໂດຍບໍ່ຜິດພ້ຽນຈັກໜ້ອຍເລີຍ; ຊຶ່ງເມື່ອເລົ່າຈົບແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າເຖິງການພິພາກສາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ທີ່ກຳລັງຈະມາສູ່ໂລກນີ້, ພ້ອມດ້ວຍການ ເຮັດ ໃຫ້ ເປົ່າ ປ່ຽວ ຢ່າງ ໃຫຍ່ ຫລວງດ້ວຍ ຄວາມ ອິດ ຢາກ, ດ້ວຍ ດາບ, ແລະ ດ້ວຍພະຍາດໂລຄາ; ແລະ ວ່າການພິພາກສາອັນໜ້າເສົ້າສະຫລົດໃຈ ຈະມາສູ່ໂລກກັບຄືນລຸ້ນນີ້. ເມື່ອເລົ່າເລື່ອງນີ້ແລ້ວ, ເພິ່ນກໍໄດ້ກັບຂຶ້ນໄປສະຫວັນອີກຄືກັນກັບເທື່ອກ່ອນ.

46 ໃນເວລານັ້ນ, ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຄວາມນຶກຄິດຂອງຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນ ເລິກຂຶ້ງ ຫລາຍ ຈົນ ບໍ່ ອາດ ຈະ ຫລັບ ໄດ້ ແລະ ນອນຢູ່ໃນຄວາມປະຫລາດໃຈຢ່າງຖ້ວມລົ້ນ ເຖິງສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ. ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າປະຫລາດໃຈຫລາຍເມື່ອເຫັນທູດຜູ້ດຽວກັນນັ້ນ ມາຍືນຢູ່ຂ້າງຕຽງນອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າອີກ, ແລະ ໄດ້ຍິນເພິ່ນກ່າວຫວນຄືນ ຫລື ກ່າວຊຳຄຳເກົ່າໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຟັງອີກ ເຖິງເລື່ອງດຽວກັນກັບເທື່ອກ່ອນ; ແລະ ຍັງເຕືອນຂ້າພະເຈົ້າວ່າ "ຊາຕານ ຈະ ພະ ຍາ ຍາມ ລ້ຽວຂ້າພະເຈົ້າ (ເນື່ອງ ຈາກ ສະພາບ ຄວາມ ຍາກ

ຈົນຂອງຄອບຄົວຂອງພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ), ໃຫ້ເອົາແຜ່ນຈາລຶກໄປ ເພື່ອຈຸດປະສົງທີ່ຈະສ້າງຄວາມຮັ່ງມີ. ເລື່ອງນີ້ເພິ່ນຫ້າມຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍກ່າວວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງບໍ່ມີຈຸດປະສົງຢ່າງອື່ນ ໃນການ ໄດ້ແຜ່ນຈາລຶກນັ້ນມາ ນອກຈາກເພື່ອຖວາຍບາລະມີແດ່ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ຕ້ອງບໍ່ຕົກຢູ່ໃນອິດທິພົນຂອງ "ຄວາມມຸ້ງໝາຍອື່ນໃດນອກ ຈາກ ເພື່ອ ການ ສ້າງ ອານາ ຈັກ ຂອງ ພຣະອົງ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເອົາແຜ່ນຈາລຶກມາບໍ່ໄດ້.

47 ຫລັງຈາກການມາຢ້ຽມຢາມເທື່ອທີສາມນີ້, ເພິ່ນກໍກັບຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນຄືກັນກັບເທື່ອກ່ອນ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຄິດເຖິງຄວາມແປກປະຫລາດນຳສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຫາກໍໄດ້ປະສົບມາ; ເກືອບໃນທັນທີ ຫລັງຈາກທູດສະຫວັນໄດ້ໄປຈາກຂ້າພະເຈົ້າເທື່ອທີສາມ, ໄກ່ກໍຂຶ້ນ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ມັນໃກ້ຈະເປັນມື້ໃໝ່ແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນ ການສົນທະນາຂອງພວກເຮົາແມ່ນໃຊ້ເວລາຕະຫລອດທັງຄືນເລີຍ.

48 ບໍ່ດົນຫລັງຈາກນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ຈາກຕຽງນອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ອອກໄປເຮັດວຽກຕາມບຶກກະຕິ, ແຕ່ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າພະຍາຍາມເຮັດວຽກຄືກັນກັບມື້ອື່ນໆ, ຂ້າພະເຈົ້າພົບວ່າໝົດກຳລັງຈົນເຮັດຕໍ່ໄປບໍ່ໄຫວ. ພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ກຳລັງເຮັດວຽກຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ມີອັນໃດອັນໜຶ່ງຜິດບຶກກະຕິກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ຈຶ່ງບອກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າກັບບ້ານ. ຂ້າພະເຈົ້າອອກໄປດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະກັບບ້ານ; ແຕ່ເວລາທີ່ພະຍາຍາມຂ້າມຮົ້ວອອກຈາກໄຮ່ທີ່ພວກເຮົາຢູ່, ຂ້າພະເຈົ້າກໍໝົດແຮງ,

44 ກ ຄມພ ໄຕ່ຕອງ. 46 ກ ຄມພ ມານ.	ຂ ຄມພ ລ້ລວງ, ການລ້ລວງ. ຄ ຄພ 121:37.	
-----------------------------------	--	--

ແລະ ລົມລົງແຜ່ຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ແລະ ໝົດສະຕິໄປຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ.

49 ສິ່ງທຳອິດທີ່ຈີ້ໄດ້ຄືສຽງທີ່ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເອີ້ນຊື່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລຽວຂຶ້ນ, ແລະ ເຫັນທູດຜູ້ເກົ່ານັ້ນຢືນຢູ່ຊື່ຫົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ມີແສງສະຫວ່າງຢູ່ອ້ອມຮອບ ຄືກັນກັບເທື່ອກ່ອນ. ແລ້ວເພິ່ນໄດ້ເວົ້າເລື່ອງທັງໝົດ ທີ່ໄດ້ເລົ່າໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຟັງ ເມື່ອມື້ຄືນນີ້ອີກ, ແລະ ສັ່ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າກັບຄືນໄປຫາ "ພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ບອກເພິ່ນກ່ຽວກັບພາບ ແລະ ຄຳສັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບ.

50 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດຕາມ; ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກັບໄປຫາພໍ່ ໃນ ໄຮ່, ແລະ ເລົ່າເລື່ອງທັງໝົດໃຫ້ເພິ່ນຟັງ. ເພິ່ນຕອບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ມັນເປັນເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ບອກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄປເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ທູດສັ່ງ. ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງອອກຈາກໄຮ່, ແລະ ໄປຫາບ່ອນທີ່ທູດບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າມີແຜ່ນຈາລຶກຝັງຢູ່; ແລະ ເພາະເນື່ອງຈາກຄວາມແຈ່ມແຈ້ງຂອງພາບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບກ່ຽວກັບບ່ອນນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ຈັກບ່ອນນັ້ນທັນທີ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄປເຖິງ.

51 ໃກ້ ໝູ່ ບ້ານ ແມນເຈດ ສະເຕີ, ເຂດອອນແທ ຣີໂອ, ລັດ ນິວຢອກ, ມີ "ພູຂະໜາດ ໃຫຍ່ ໜ່ວຍ ໜຶ່ງ ແລະ ສູງ ກວ່າ ພູໜ່ວຍ ອື່ນໆ ທີ່ ຢູ່ ໃກ້ ຄຽງ. ທາງ ດ້ານ ຕາເວັນຕົກຂອງພູໜ່ວຍນີ້, ບໍ່ໄກຈາກຈອມພູຫລາຍປານໃດ, ຢູ່ກ້ອງກ້ອນຫີນຂະໜາດໃຫຍ່ກ້ອນໜຶ່ງ, ມີແຜ່ນຈາລຶກວາງຢູ່, ໃນຫີບທີ່ເປັນຫີນ. ຫີນກ້ອນນີ້ໜາ ແລະ ທາງກາງຂອງຫີນນີ້ໂຄ້ງ ແລະ ລາດລົງໄປຫາຂອບ, ຈົນຫລຽວເຫັນທາງກາງຂອງມັນໄດ້

ຈາກໜ້າດິນ, ແຕ່ດິນປິດຮອບຂອບໄວ້ທັງໝົດ.

52 ເມື່ອຂຸດດິນອອກແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫາໄມ້ລຳໜຶ່ງ, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສອດມັນ ລົງ ກ້ອງ ຂອບ ຫີນ, ແລະ ດ້ວຍ ການອອກ ແຮງ ພຽງ ເລັກ ໜ້ອຍ ກໍ ຈັດ ມັນ ຂຶ້ນໄດ້. ຂ້າພະເຈົ້າຫລຽວເຂົ້າໄປໃນບ່ອນນັ້ນ, ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ເຫັນ "ແຜ່ນ ຈາລຶກ, ຊອລິມ ແລະ ທຸມມິມ, ແລະ ມີແຜ່ນປົກເອິກ, ຕາມທີ່ທູດບອກໄວ້. ຫີບທີ່ມີຂອງເຫລົ່ານີ້ເຮັດຂຶ້ນ ໂດຍການວາງຫີນລຽນໄວ້ ໃນຊຶມັງຊະນິດໜຶ່ງ. ຢູ່ກັ້ນຫີບມີຫີນຢູ່ສອງກ້ອນວາງ ຢູ່ ທາງ ຂວາງ ຂອງ ຫີບ, ແລະ ແຜ່ນຈາລຶກກັບສິ່ງຂອງອື່ນໆຊຶ່ງຢູ່ນຳກັນ ວາງຢູ່ເທິງຫີນສອງກ້ອນນີ້.

53 ຂ້າພະເຈົ້າພະຍາຍາມເອົາມັນອອກມາ, ແຕ່ທູດໄດ້ຫ້າມໄວ້, ແລະ ບອກອີກວ່າ ຍັງບໍ່ທັນເຖິງເວລາທີ່ຈະນຳມັນອອກມາ, ຈົນກວ່າເວລາອີກສີ່ປີນັບແຕ່ເວລານັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ; ແຕ່ເພິ່ນບອກຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງມາບ່ອນນັ້ນເມື່ອເຖິງວັນຄົບຮອບແຕ່ລະປີ, ແລະ ວ່າເພິ່ນຈະມາພົບກັບຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ບ່ອນນັ້ນ, ແລະ ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດແນວນັ້ນໄປຈົນກວ່າຈະເຖິງເວລາທີ່ຈະໄດ້ຮັບແຜ່ນຈາລຶກ.

54 ຕາມນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄປເມື່ອຄົບກຳນົດທຸກປີຕາມທີ່ໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງ, ແລະ ແຕ່ລະເທື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບທູດອົງເກົ່າຢູ່ບ່ອນນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳ ແລະ ຄວາມຮູ້ແຈ້ງຈາກເພິ່ນທຸກໆເທື່ອ, ສົນທະນາກັນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກະທຳ, ແລະ ກ່ຽວກັບ "ອານາຈັກຂອງພຣະ

<p>49 ກ ຄມພ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ພໍ່. 51 ກ ຄມພ ຄູໂມຣາ, ພູ. 52 ກ ມມ 6:6.</p>	<p>ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກຄຳ. ຂ ຄມພ ຊອລິມ ແລະ ທຸມມິມ. ຄ ຄມພ ແຜ່ນປົກເອິກ.</p>	<p>54 ກ ຄມພ ອານາຈັກຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຫລື ອາ ນາຈັກສະຫວັນ.</p>
--	--	---

ອົງຈະດຳເນີນໄປແນວໃດ ແລະ ໂດຍວິທີໃດໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແຕ່ງງານກັບນາງເອມມາເຣວ—ເພິ່ນໄດ້ຮັບແຜ່ນຈາລຶກຄຳຈາກໂມໂຣ ໄນ ແລະ ແປອັກຂະລະບາງສ່ວນ—ມາຕິນ ແຮຣິສ ສະແດງອັກຂະລະ ແລະ ການແປຕໍ່ອາຈານແອນທັນ, ຜູ້ກ່າວວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດອ່ານໜັງສືທີ່ຜະນຶກໄວ້.” (ຂໍ້ທີ 55-65.)

55 ເນື່ອງຈາກວ່າ ຖານະຄວາມເປັນຢູ່ຂອງພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍາກຈົນທີ່ສຸດ, ພວກເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງເຮັດວຽກງານດ້ວຍແຮງມື, ຮັບຈ້າງງານລາຍວັນ, ແລະ ເຮັດວຽກງານອື່ນໆເທົ່າທີ່ພວກເຮົາຈະມີໂອກາດ. ບາງເທື່ອພວກເຮົາໄດ້ຢູ່ກັບຄອບຄົວ, ແລະ ບາງເທື່ອກໍໄດ້ຈາກຄອບຄົວໄປເຮັດວຽກງານຢູ່ໂກ, ແລະ ໂດຍການເຮັດວຽກງານຕະຫລອດເວລາ ພວກເຮົາຈຶ່ງມີພໍຢູ່ພໍກິນແດ່ໜ້ອຍໜຶ່ງ.

56 ໃນປີ 1823 ຄອບຄົວຂອງພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະເຊີນກັບຄວາມທຸກອັນໃຫຍ່ຫລວງເພາະການຕາຍຂອງອ້າຍກົກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, “ອາລ໌ ວິນ. ໃນເດືອນຕຸລາ, ປີ 1825, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປຮັບຈ້າງນຳສຸພາບບຸລຸດແກ່ຊະລາຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ ໂຈໄຊຢາ ສະໂຕລ໌, ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນເຂດເຊີນັງໂກ, ລັດນິວຢອກ. ເພິ່ນໄດ້ຍິນເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບຊາວສະເປນເປີດເໝືອງເງິນຢູ່ເມືອງຮາມໂມນີ, ເຂດຊັສຄູຮັນນາ, ລັດເພິນໂຊເວເນຍ; ແລະ ກ່ອນເພິ່ນຈະຈ້າງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພິ່ນໄດ້ຊຸດຊອກຫາ, ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ເພື່ອຈະພົບເໝືອງ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປຢູ່ກັບເພິ່ນ, ແລ້ວເພິ່ນໄດ້ພາຂ້າພະເຈົ້າ

ພ້ອມດ້ວຍຄົນງານທັງໝົດຂອງເພິ່ນໄປຊຸດເໝືອງເງິນ, ຊຶ່ງຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດວຽກງານຕໍ່ໄປເກືອບເຖິງໜຶ່ງເດືອນ, ໂດຍບໍ່ປະສົບຄວາມສຳເລັດໃນການທຳງານຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ໃນທີ່ສຸດຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເກ້ຍກ່ອມສຸພາບບຸລຸດແກ່ຊະລາຄົນນັ້ນ ໃຫ້ເຊົາການຊຸດຫາເໝືອງນັ້ນ. ດ້ວຍເຫດນີ້ຈຶ່ງມີເລື່ອງລາວແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປກ່ຽວກັບການເປັນນັກຊຸດເງິນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

57 ລະຫວ່າງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຈ້າງຢູ່ນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພັກຢູ່ກັບທ່ານໄອຊິກເຮວ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ; ແມ່ນຢູ່ທີ່ນັ້ນແຫລະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບພັນລະຍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເທື່ອທຳອິດ (ລູກສາວຂອງເພິ່ນ), “ເອມມາເຣວ. ໃນວັນທີ 18 ເດືອນມັງກອນ, 1827, ພວກເຮົາໄດ້ແຕ່ງງານກັນ, ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຍັງທຳງານຢູ່ນຳທ່ານສະໂຕລ໌.

58 ເນື່ອງຈາກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຍັງຍືນຍັນຕໍ່ໄປວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນ, “ການຂົ່ມເຫັງຈຶ່ງຍັງຕິດຕາມຂ້າພະເຈົ້າມາ, ແລະ ຄອບຄົວຂອງພໍ່ຂອງພັນລະຍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຫັນພ້ອມກັບການແຕ່ງງານຂອງພວກເຮົາ. ສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງພານາງໄປບ່ອນອື່ນ; ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຈາກໄປ ແລະ ໄດ້ແຕ່ງງານກັນທີ່ບ້ານຂອງທ່ານສະແກວທາບຽວ, ໃນຊ້າວເບນບຣິຈ; ເຂດເຊີນັງໂກ, ລັດນິວຢອກ. ທັນທີຫລັງຈາກການແຕ່ງງານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກເຮົາກໍໄດ້ຈາກບ້ານຂອງທ່ານສະໂຕລ໌, ແລະ ໄປຍັງບ້ານຂອງພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດໄຮ່ກັບເພິ່ນໃນລະດູນັ້ນ.

59 ໃນທີ່ສຸດກໍເຖິງເວລາທີ່ຈະໄດ້ຮັບ

56 ກ ຄພ 137:5-8. 57 ກ ຄພ ສະມິດ, ເອມມາ ເຣວ. 58 ກ ຄພ ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ.

ແຜ່ນ ຈາລຶກ, ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ, ແລະ ແຜ່ນປົກເອິກ. ໃນວັນທີ່ຊາວສອງ, ເດືອນ ກັນຍາ, ໜຶ່ງພັນແປດຮ້ອຍຊາວເຈັດ, ໂດຍ ທີ່ໄດ້ໄປຫາບ່ອນຜັງຂອງເຫລົ່ານັ້ນ ຕາມ ປົກກະຕິເມື່ອຄົບຮອບໜຶ່ງປີ, ທູດສະຫວັນ ອົງດຽວກັນນີ້ກໍໄດ້ມອບຂອງເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ພ້ອມກັບຂໍ້ຜູກມັດດັ່ງນີ້ວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ຕ້ອງ ຮັບ ຜິດ ຊອບ ຕໍ່ ຂອງ ເຫລົ່ານີ້ ຖ້າຫາກວ່າຂ້າພະເຈົ້າປະປອຍ ມັນ ໄປ ໂດຍ ຄວາມ ປະ ໝາດ ຫລື ໂດຍ ການລະເລີຍປະການໃດ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະ ຖືກຕັດອອກ; ແຕ່ຖ້າຫາກວ່າຂ້າພະເຈົ້າ ຈະໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມທັງໝົດທີ່ຈະ ຮັກ ສາມັນໄວ້, ຈົນກວ່າເພິ່ນຜູ້ເປັນທູດຈະເອີ້ນ ເອົາມັນຄືນ, ແລ້ວຂອງເຫລົ່ານີ້ຈະໄດ້ຮັບ ການຄຸ້ມຄອງ.

60 ໃນບໍ່ຊ້າຂ້າພະເຈົ້າກໍເຂົ້າໃຈເຫດຜົນ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບພາລະອັນເຂັ້ມງວດ ໃຫ້ຮັກສາຂອງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ໃຫ້ປອດໄພ, ແລະ ສິ່ງທີ່ທູດໄດ້ເວົ້າໄວ້ວ່າ ເມື່ອຂ້າພະ ເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ເພິ່ນຕ້ອງການໃຫ້ຂ້າພະ ເຈົ້າເຮັດແລ້ວ, ເພິ່ນຈະເອົາຂອງເຫລົ່ານັ້ນ ຄືນໄປ. ທັນທີທີ່ຄົນຮູ້ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບ ຂອງເຫລົ່ານັ້ນມາ, ຜູ້ຄົນກໍໃຊ້ຄວາມພະຍາ ຍາມຢ່າງໜັກເພື່ອຈະເອົາມັນໄປຈາກຂ້າ ພະເຈົ້າ. ກົນອຸບາຍທຸກຢ່າງທີ່ຄິດຂຶ້ນມາ ໄດ້ ກໍຈະເຮັດເພື່ອເຈດຕະນານັ້ນ. ການຂົ່ມ ເຫັງນັບມື້ນັບຮຸນແຮງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ, ແລະ ຜູ້ຄົນ ເຝົ້າ ຄອຍ ຢູ່ ຕະຫລອດ ເວລາ ເພື່ອ ຈະເອົາມັນໄປ. ແຕ່ໂດຍຄວາມສະຫລຽວ ສະຫລາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຂອງເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງ ຢູ່ໃນກຳມີຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງປອດໄພ. ຈົນກວ່າຂ້າພະເຈົ້າໃຊ້ຂອງເຫລົ່ານີ້ເຮັດ

ໃຫ້ພາລະທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດ ສຳເລັດຕາມທີ່ຕົກລົງກັນໄວ້. ເມື່ອທູດເອີ້ນ ເອົາມັນຄືນ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍສົ່ງຂອງເຫລົ່ານີ້ ຄືນໃຫ້ເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນມີຂອງເຫລົ່ານີ້ຢູ່ ໃນຄວາມອາລັກຂາຂອງເພິ່ນ; ຈົນເຖິງມື້ ນີ້, ຄືວັນທີສອງຂອງເດືອນ ພຶດສະພາ, ໜຶ່ງ ພັນແປດຮ້ອຍສາມສິບແປດ.

61 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມສັບສົນນີ້ ຍັງຄົງມີຢູ່ຕໍ່ໄປ, ແລະ ຂ່າວລືດ້ວຍລິ້ນນັບ ພັນໆມີຢູ່ຕະຫລອດເວລາໃນການແຜ່ຂະ ຫຍາຍເລື່ອງເທັດກ່ຽວກັບຄອບຄົວຂອງພໍ່ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ກ່ຽວກັບຕົວຂ້າພະ ເຈົ້າ. ຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າຈະເລົ່າຈັກເລື່ອງ ໜຶ່ງໃນພັນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ກໍຄົງຈະໄດ້ເປັນ ເຫລັ້ມໆ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນໄດ້ຮ້າຍ ແຮງຂຶ້ນເຖິງຂະໜາດບໍ່ສາມາດອິດທິນ ໄດ້ ຈົນວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ອອກ ຈາກແມນເຈດສະເຕີ, ແລະ ໄປຍັງເຂດຊັສ ຄູຮັນນາກັບພັນລະຍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໃນ ລັດເພິນໂຊເວເນຍ. ໃນຂະນະທີ່ຕຽມຕົວ ໄປ—ໂດຍທີ່ຍາກຈົນ, ແລະ ການຂົ່ມເຫັງ ທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບນັ້ນໜັກຫລາຍຈົນເກີນ ກວ່າທີ່ພວກເຮົາຈະເປັນຢ່າງອື່ນໄດ້—ໃນ ທ່າມກາງຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພວກ ເຮົານັ້ນ, ພວກເຮົາໄດ້ພົບກັບສຸພາບບຸລຸດ ຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ ັມາຕິນ ແຮຣິສ, ຜູ້ໄດ້ມາຫາ ພວກເຮົາ ແລະ ມອບເງິນຈຳນວນຫ້າສິບ ໂດລາໃຫ້ພວກເຮົາເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອພວກ ເຮົາໃນການເດີນທາງ. ທ່ານແຮຣິສ ອາໄສ ຢູ່ເມືອງພາໄມຣາ, ເຂດເວນ, ລັດນິວຍອກ, ແລະ ເປັນເຈົ້າຂອງສວນທີ່ມີຜູ້ນັບໜ້າຖືຕາ ຄົນໜຶ່ງ.

62 ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຢ່າງທັນການ

59 ກ ຈສ—ປ 1:42. ຂ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ພຣະ	ຄຳພີທີ່ຕ້ອງຮັກສາໄວ້. 61 ກ ຄພ 5:1.	ຄມພ ແຮຣິສ, ມາຕິນ.
--------------------------------------	--------------------------------------	-------------------

ນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງສາມາດໄປເຖິງສະຖານທີ່ອັນເປັນຈຸດໝາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນພື້ນໂຊເວເນຍ; ແລະ ໃນທັນທີຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າໄປເຖິງທີ່ນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນກ່າຍອັກຂະລະຈາກແຜ່ນຈາລຶກ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າຍໄວ້ຫລາຍເຕີບ, ແລະ ໂດຍການໃຊ້ "ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແປຈຳນວນໜຶ່ງ, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃນລະຫວ່າງເວລາໄປເຖິງບ້ານພໍ່ຂອງພັນລະຍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໃນເດືອນທັນວາ, ແລະ ເດືອນກຸມພາຕໍ່ມາ.

63 ມື້ໜຶ່ງໃນເດືອນກຸມພານີ້, ທ່ານມາຕິນແຮຣິສ ທີ່ກ່າວມາກ່ອນນັ້ນ ໄດ້ມາບ້ານຂອງພວກເຮົາ, ຮັບເອົາອັກຂະລະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າຍຈາກແຜ່ນຈາລຶກ, ແລະ ໄດ້ເອົາມັນໄປເມືອງນິວຢອກ. ສຳລັບເລື່ອງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບເພິ່ນ ແລະ ອັກຂະລະເຫລົ່ານັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະອ້າງເຖິງເລື່ອງລາວຈາກສະຖານະການຂອງເພິ່ນເອງ, ດັ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເລົ່າໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຟັງຫລັງຈາກເພິ່ນໄດ້ກັບຄືນມາ, ຊຶ່ງມີດັ່ງນີ້:

64 "ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປເມືອງນິວຢອກ, ແລະ ໄດ້ສະແດງອັກຂະລະຊຶ່ງແປແລ້ວ, ພ້ອມກັບຄຳແປອັກຂະລະດັ່ງກ່າວ, ຕໍ່ອາຈານຊາລີ ແອນທັນ, ສຸພາບບຸລຸດຜູ້ມີຊື່ສຽງໃນຄວາມຊຸ່ງວຊານທາງດ້ານພາສາ. ອາຈານແອນທັນໄດ້ກ່າວວ່າ ຄຳແປນັ້ນຖືກຕ້ອງ, ດີກວ່າການແປໃດໆຈາກພາສາເອຍິບທີ່ເພິ່ນເຄີຍເຫັນມາກ່ອນ. ຈາກນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ເພິ່ນເຫັນອັກຂະລະທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ແປເທື່ອ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າມັນເປັນພາສາເອຍິບ, ເຄນເດຍ, ອັດຊີເຣຍ, ແລະ ອາຣັບ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າມັນເປັນອັກຂະລະແທ້. ເພິ່ນໄດ້ມອບໃບ

ຮັບຮອງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ຊຶ່ງສະແດງຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງພາໄມຣາວ່ານີ້ຄືອັກຂະລະແທ້, ແລະ ວ່າການແປເທົ່າທີ່ໄດ້ແປໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນກໍຖືກຕ້ອງ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບເອົາໃບຮັບຮອງແລະ ໃສ່ໄວ້ໃນກະເປົາ, ແລະ ໃນຂະນະທີ່ຈະອອກບ້ານໄປ, ເມື່ອທ່ານແອນທັນໄດ້ເອີ້ນຂ້າພະເຈົ້າກັບຄືນໄປ, ແລະ ໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຂາຍທຸ່ມຄົນນັ້ນຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າມີແຜ່ນຈາລຶກຄຳໃນສະຖານທີ່ບ່ອນລາວພົບເຫັນ. ຂ້າພະເຈົ້າຕອບວ່າ ທູດອົງໜຶ່ງຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍແກ່ລາວ.

65 "ຫລັງຈາກນັ້ນເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ 'ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເບິ່ງໃບຮັບຮອງໃບນັ້ນແດ່.' ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍົບເອົາໃບຮັບຮອງອອກຈາກກະເປົາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕາມນັ້ນ ແລະ ໄດ້ມອບມັນໃຫ້ເພິ່ນ, ເມື່ອເພິ່ນຈັບເອົາໄປ ເພິ່ນໄດ້ຈຶກມັນຖິ້ມເປັນຕ່ອນໆ, ໂດຍກ່າວວ່າດຽວນີ້ບໍ່ມີສິ່ງທີ່ເອີ້ນກັນວ່າການປະຕິບັດຂອງ"ເຫລົ່າທູດອີກແລ້ວ, ແລະ ຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າຈະນຳແຜ່ນຈາລຶກມາໃຫ້ເພິ່ນ, ເພິ່ນກໍຈະແປໃຫ້. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກເພິ່ນວ່າສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜ່ນຈາລຶກນັ້ນຖືກ ຜະນຶກໄວ້, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເອົາມັນມາ. ເພິ່ນໄດ້ຕອບວ່າ, 'ສະນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າກໍອ່ານໜັງສືທີ່ຜະນຶກໄວ້ນັ້ນບໍ່ໄດ້.' ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈາກເພິ່ນໄປ ແລະ ໄດ້ໄປຫາ ດຣ. ມິດ ໂຈ, ຜູ້ໄດ້ຮັບຮອງສິ່ງທີ່ອາຈານແອນທັນກ່າວໄວ້ກ່ຽວກັບການແປ ທັງອັກຂະລະ ແລະ ການແປ."

.....

ອິລິເວີ ຄາວເດີຣີ ຮັບໃຊ້ເປັນຜູ້ຂຽນການ

62 ກ ຄມພ ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ. 65 ກ ຄມພ ທູດ, ເຫວະດາ.	ຂ ອຊຍ 29:11-12; 2 ນພ 27:10;	ອຫ 4:4-7.
---	--------------------------------	-----------

ແປພຣະຄຳພີມໍມອນ—ໂຈເຊັບ ແລະ ອໍລິເວີ ຮັບຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນຈາກໂຍຣັນ ບັບຕິ ສະໂຕ—ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ຮັບບັບຕິສະມາ, ໄດ້ ຮັບ ການ ແຕ່ງ ຕັ້ງ, ແລະ ໄດ້ ຮັບ ວິນຍານ ແຫ່ງການທຳນາຍ. (ຂໍ້ທີ 66-75.)

66 ໃນວັນທີ 5 ເດືອນເມສາ, 1829, ກໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ໄດ້ມາບ້ານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເຫັນລາວມາກ່ອນເລີຍ. ລາວບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ໂດຍທີ່ສິດສອນຢູ່ໂຮງຮຽນໃກ້ບ້ານພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເປັນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ສົ່ງລູກໄປໂຮງຮຽນນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງໄປພັກຢູ່ບ້ານຂອງເພິ່ນຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, ແລະ ໃນຊ່ວງທີ່ພັກເຊົາຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຄອບຄົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ເລົ່າໃຫ້ລາວຟັງກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບແຜ່ນຈາລຶກ, ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ມາເພື່ອສອບຖາມເບິ່ງ.

67 ສອງມື້ຫລັງຈາກນາຍຄາວເດີຣີໄດ້ມາເຖິງ (ຊຶ່ງເປັນວັນທີ 7 ເດືອນເມສາ) ຂ້າພະເຈົ້າກໍເລີ່ມແປພຣະຄຳພີມໍມອນ, ແລະ ລາວໄດ້ຂຽນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ.

.....

68 ພວກເຮົາຍັງສືບຕໍ່ເຮັດການແປຕໍ່ໄປ, ເມື່ອໃນເດືອນຕໍ່ມາ (ເປັນເດືອນພຶດສະພາ, 1829), ມື້ໜຶ່ງ ພວກເຮົາທັງສອງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນປ່າ ເພື່ອອະທິຖານ ແລະ ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບການຮັບ ການຮັບ ບັບຕິສະມາ ເພື່ອ ການປົດບາບ, ຊຶ່ງພວກເຮົາພົບວ່າ

ມັນມີກ່າວໄວ້ຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກນັ້ນ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາອະທິຖານ ແລະ ເອີ້ນທາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ນັ້ນ, ທູດອົງໜຶ່ງຈາກສະຫວັນໄດ້ລົງມາຈາກ ເມກແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຫລັງຈາກເພິ່ນປົກ ມືໃສ່ຫົວພວກເຮົາແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ ຮຽນຕັ້ງພວກເຮົາໂດຍກ່າວວ່າ:

69 ແກ່ພວກທ່ານ ເພື່ອນຜູ້ຮັບໃຊ້ຮ່ວມກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເມຊີອາ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍມອບ ການຮັບ ບັບຕິສະມາ ໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ, ຊຶ່ງຖືຂໍກະແຈແຫ່ງການປະຕິບັດຂອງເຫລົ່າທູດ, ແລະ ຂອງພຣະກິດຕິຄຸນແຫ່ງການກັບໃຈ, ແລະ ຂອງການບັບຕິສະມາໂດຍການລົງໄປໃນນໍ້າພົດທັງຕົວເພື່ອການປົດບາບ ແລະ ສິ່ງນີ້ຈະບໍ່ຖືກເອົາໄປຈາກແຜ່ນດິນໂລກອີກຈັກເທື່ອ ຈົນກວ່າພວກບຸດຂອງ ເລວີຈະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືນອີກໃນຄວາມຊອບທຳ.

70 ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນນີ້ບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະເອົາມືປົກຫົວເພື່ອມອບ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແຕ່ວ່າອຳນາດນີ້ຈະຖືກມອບໃຫ້ພວກເຮົາໃນພາຍຫລັງ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພວກເຮົາໄປຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ເພິ່ນໃຫ້ຄຳແນະນຳພວກເຮົາວ່າ ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ກ່ອນ, ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ລາວໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ.

71 ພວກເຮົາຈຶ່ງໄປຮັບບັບຕິສະມາຕາມ

<p>66 ກ ຄມພ ຄາວເດີຣີ, ອໍລິເວີ. 68 ກ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. ຂ ຄມພ ປົດບາບ, ການປົດບາບ. ຄ ຄມພ ໂຍຣັນບັບຕິສະໂຕ. ງ ຈບຊ 11:25;</p>	<p>ອຫ 2:4-5, 14; ຄພ 34:7. ຈ ຫຼຸຊ 1:5. ຄມພ ມີ, ການວາງ. ສ ຄມພ ສິດອຳນາດ; ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ. 69 ກ ຄມພ ຖານະປະໂລ</p>	<p>ຫິດແຫ່ງອາໂຣນ. ຂ ພບຍ 10:8; ຄພ 13; 124:39. ຄມພ ເລວີ—ເຜົ່າຂອງເລວີ. 70 ກ ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.</p>
--	---	---

ນັ້ນ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ລາວກ່ອນ, ແລະ ຈາກນັ້ນລາວໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ—ຫລັງຈາກນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ວາງມືເທິງຫົວຂອງລາວ ແລະ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງລາວສູ່ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ, ແລະ ຈາກນັ້ນລາວໄດ້ວາງມືເທິງຫົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງຂ້າພະເຈົ້າສູ່ຖານະປະໂລຫິດຢ່າງດຽວກັນ—ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ ຖືກບັນຊາໃຫ້ເຮັດແນວນັ້ນ.*

72 ໃນໂອກາດນີ້ທູດສະຫວັນໄດ້ມາຢ້ຽມຢາມ ແລະ ມອບຖານະປະໂລຫິດໃຫ້ພວກເຮົາ, ໄດ້ກ່າວວ່າ ເພິ່ນ ແມ່ນ ໂຢຮັນ, ຄົນດຽວກັນກັບຜູ້ທີ່ຊື່ວ່າ ັໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ແລະ ວ່າເພິ່ນກະທຳໄປພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງ ັເປໂຕ, ັຢາໂກໂບ ແລະ ັໂຢຮັນ, ຜູ້ຖື ັຂໍກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງ ັເມນຄີເສເດັກ, ຊຶ່ງຖານະປະໂລຫິດນີ້, ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າຈະຖືກມອບໃຫ້ພວກເຮົາໃນພາຍຫລັງ, ແລະ ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ັແອວເດີຄົນທຳອິດຂອງສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ລາວ (ອໍລີເວີ ຄາວເດີຣີ) ເປັນຄົນທີສອງ. ພວກເຮົາ

ທັງສອງໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງດ້ວຍມືຂອງທູດຜູ້ນີ້, ແລະ ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນວັນທີ່ສິບທຳ ເດືອນພຶດສະພາ, 1829.

73 ໃນທັນທີທີ່ພວກເຮົາຂຶ້ນມາຈາກນ້ຳຫລັງຈາກໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາແລ້ວ, ພວກເຮົາໄດ້ປະສົບກັບພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ປະເສີດຈາກພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງພວກເຮົາ. ໃນທັນທີທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ອໍລີເວີ ຄາວເດີຣີ, ັພຣະວິນຍານບໍລິສຸດກໍໄດ້ສະເດັດມາສະຖິດຢູ່ກັບລາວ, ແລະ ລາວໄດ້ຍືນຂຶ້ນ ແລະ ັທຳນາຍຫລາຍຢ່າງທີ່ຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນບໍ່ຊ້ານັ້ນ. ແລະ ອີກຕອນໜຶ່ງໃນທັນທີທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາຈາກລາວ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍມີວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ, ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຍືນຂຶ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທຳນາຍກຸ່ວກັບການເລີ່ມຕົ້ນສາດສະໜາຈັກແຫ່ງນີ້ຂຶ້ນ, ແລະ ອີກຫລາຍຢ່າງທີ່ກຸ່ວຂ້ອງກັບສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ຂອງລູກຫລານມະນຸດລຸ້ນນີ້. ພວກເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ປິຕິຍິນດີໃນພຣະເຈົ້າແຫ່ງຄວາມລອດຂອງພວກເຮົາ.

74 ບັດນີ້ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາສະຫວ່າງ

* ອໍລີເວີ ຄາວເດີຣີ ບັນຍາຍເຫດການດັ່ງກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້: “ເປັນວັນທີ່ບໍ່ສາມາດລືມໄດ້—ທີ່ໄດ້ນັ່ງພັງສູງກ່າວຂຶ້ງກ່າວຕາມການດົນໃຈຈາກສະຫວັນ, ປຸກໃຫ້ເກີດຄວາມກະຕັນຍູໃນຊວງເອີກ! ວັນແລ້ວວັນເລົ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຸນຕໍ່ໄປ, ໂດຍບໍ່ຖືກລົບກວນ, ໄດ້ຂຸນຈາກປາກຂອງລາວ, ໃນຂະນະທີ່ລາວແປດ້ວຍອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ, ຫລື, ຕາມທີ່ຊາວນີໄຟເອີ້ນວ່າ, ‘ເຄື່ອງແປຄວາມໝາຍ,’ ປະຫວັດສາດ ຫລື ບັນທຶກທີ່ເອີ້ນ ‘ພຣະຄຳພີມ່ອນ.’”

“ໃນການສັງເກດເຫັນ, ແມ່ນແຕ່ພຽງສອງສາມຄຳ, ເຖິງເລື່ອງລາວທີ່ໜ້າສົນໃຈຊຶ່ງມ່ອນ ແລະ ລູກຊາຍທີ່ຊື່ສັດຂອງເພິ່ນ, ໂມໂຣໄນ, ໄດ້ໃຫ້ໄວ້ກຸ່ວກັບຜູ້ຄົນທີ່ເທື່ອໜຶ່ງເຄີຍເປັນທີ່ຮັກຫອມ ແລະ ໂປດປານຂອງສະຫວັນ, ກໍເກີນກວ່າຄວາມມັ່ງໝາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຂະນະນີ້; ສະນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຈະເລື່ອນເລື່ອງນີ້ອອກໄປໃນອະນາຄົດ, ແລະ, ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໃນຕອນຕົ້ນ, ວ່າຈະມັ່ງໄປກ່າວບາງຢ່າງທີ່ກຸ່ວຂ້ອງໂດຍກົງກັບການເລີ່ມຕົ້ນຂອງສາດສະໜາຈັກນີ້, ຊຶ່ງອາດຈະເປັນໜ້າສົນໃຈຕໍ່ຫລາຍພັນຄົນທີ່ກ້າວອອກມາຂ້າງໜ້າ,

<p>72 ກ ຄມພ ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ. ຂ ຄພ 27:12-13. ຄມພ ເປໂຕ. ຄ ຄມພ ຢາໂກໂບ, ລູກຊາຍຂອງເສເບດາຍ.</p>	<p>໑ ຄມພ ໂຢຮັນ, ລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ. ຈ ຄມພ ຂໍກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ. ສ ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ</p>	<p>ແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ. ຊ ຄມພ ພຣະເດີ. 73 ກ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຂ ຄມພ ທຳນາຍ, ການທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ.</p>
--	---	--

ແລ້ວ, ພວກເຮົາຈຶ່ງ ເລີ່ມ ເຫັນ ພຣະ ຄຳ ພີເປີດອອກສູ່ "ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ໝາຍເຖິງ ແລະ ເຈດຕະນາ ທີ່ແທ້ຈິງຂອງຂໍ້ຄວາມທີ່ລືກລັບຫລາຍກວ່າໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍ ແກ່ພວກເຮົາໃນວິທີທີ່ພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍບັນລຸເຖິງກ່ອນໜ້ານີ້, ຫລື ບໍ່ເຄີຍນຶກເຖິງມາກ່ອນ. ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນພວກເຮົາໄດ້ຖືກບັງຄັບໃຫ້ຮັກສາເລື່ອງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຖານະປະໂລຫິດ ແລະ ຮັບ ບັບຕີ ສະມາ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄວ້ ເປັນຄວາມລັບ, ເນື່ອງຈາກວິນຍານແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງຊຶ່ງສະແດງຕົນໃຫ້ປະຈັກໃນແຖວນັ້ນ.

75 ພວກເຮົາຖືກຂົ່ມຂູ່ວ່າຈະຖືກລຸມທຳ

ຮ້າຍ, ເປັນບາງຄັ້ງ, ແລະ ນີ້ຄືກັນ, ຈາກບັນດາອາຈານຝ່າຍສາດສະໜາ. ແລະ ເຈດຕະນາຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະລຸມທຳຮ້າຍພວກເຮົາໄດ້ຖືກຂັດຂວາງ ໂດຍອິດທິພົນຂອງຄອບຄົວຂອງພໍ່ຂອງພັນລະຍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ (ພາຍໃຕ້ການປົກປັກຮັກສາແຫ່ງສະຫວັນ), ຜູ້ເລີ່ມມີໄມຕີຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຜູ້ໄດ້ຕໍ່ຕ້ານກຸ່ມອັນຕະພານ, ແລະ ເຕັມໃຈໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດການແປຕໍ່ໄປໂດຍບໍ່ມີການລົບກວນ; ແລະ ສະນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ສະເໜີ ແລະ ສັນຍາທີ່ຈະປົກປ້ອງພວກເຮົາຈາກການກະທຳທີ່ຜິດກົດໝາຍໃດໆ, ເທົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້.

ແລະ ຍອມຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະຄຣິດທ່າມກາງຄວາມບໍ່ພໍໃຈຂອງຄົນທີ່ບໍ່ຍອມຮັບພັງເຫດຜົນ ແລະ ການໃສ່ຮ້າຍຂອງຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄິດ.

"ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດ, ດ້ວຍສະຕິສຳປະສັນຍະຂອງເຂົາ, ຈະສາມາດແປ ແລະ ຂຽນຄຳແນະນຳທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ຂາວນີໂຟຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້, ເຖິງວິທີຊົດເຈນທີ່ມະນຸດຈະສ້າງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງຂຶ້ນ, ແລະ ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ ເມື່ອຄວາມເສື່ອມຂາມເລີ່ມຂະຫຍາຍຄວາມບໍ່ແນ່ນອນອອກໄປໃນທຸກຮູບແບບ ແລະ ທຸກລະບົບທີ່ປະຕິບັດກັນໃນບັນດາມະນຸດ, ໂດຍບໍ່ປາດຖະໜາສິດທິພິເສດທີ່ຈະສະແດງຄວາມຍິນດີຈາກໃຈດ້ວຍການຖືກຝັງໃນຫລຸມນ້ຳ, ເພື່ອຕອບສະໜອງ 'ຄວາມສຳນຶກອັນໃສສະອາດໂດຍການພື້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.'

"ຫລັງຈາກການຂຽນເລື່ອງລາວທີ່ໃຫ້ໄວ້ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຕໍ່ສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ, ໃນທະວີບນີ້, ກໍເຫັນໄດ້ງ່າຍ, ດັ່ງທີ່ສາດສະດາໄດ້ກ່າວວ່າຈະເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ວ່າຄວາມມືດຈະປົກຄຸມແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ຄວາມມືດມົວຈະຄອບງຳຈິດໃຈຂອງຜູ້ຄົນ. ເມື່ອໄຕ່ຕອງຕໍ່ໄປ ຈະເຫັນໄດ້ງ່າຍວ່າທ່າມກາງການຜິດຖຽງກັນ ແລະ ສຽງອີກກະທົກກ່ຽວກັບສາດສະໜາ, ບໍ່ມີໃຜເລີຍທີ່ມີສິດອຳນາດຈາກພຣະເຈົ້າທີ່ຈະປະຕິບັດພິທີການຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ. ເພາະຈະມີຄຳຖາມວ່າ, ມະນຸດມີສິດອຳນາດບໍ່ທີ່ຈະປະຕິບັດໃນພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, ຜູ້ປະຕິເສດການເປີດເຜີຍ, ເມື່ອປະຈັກພະຍານເຖິງພຣະອົງໜ້ອຍໄປກວ່າວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ, ແລະ ສາດສະໜາຂອງພຣະອົງມີພື້ນຖານ, ຖືກສ້າງຂຶ້ນ, ແລະ ຄຳຈູນດ້ວຍການເປີດເຜີຍໂດຍກົງ, ໃນທຸກຍຸກຂອງໂລກເມື່ອພຣະອົງມີຜູ້ຄົນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ? ຖ້າຫາກຄວາມຈິງເຫລົ່ານີ້ຖືກຝັງໄວ້, ແລະ ຖືກປົກປິດໄວ້ຢ່າງລະມັດລະວັງໂດຍຜູ້ຄົນ ຊຶ່ງເລ່ຫລ່ຽມຂອງພວກເຂົາຈະຖືກເປີດເຜີຍ ຖ້າຫາກເມື່ອໃດກໍຕາມມັນຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ສອງແສງຢູ່ໃນໂບໜ້າຂອງມະນຸດ, ມັນບໍ່ໄດ້ຖືກຝັງໄວ້ສຳລັບພວກເຮົາ; ແລະ ພວກເຮົາພຽງແຕ່ຄອຍຖ້າພຣະບັນຊາທີ່ວ່າ 'ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ແລະ ຮັບບັບຕີສະມາ.'

"ຄວາມປາດຖະໜານີ້ບໍ່ໄດ້ລໍຖ້າດົນກ່ອນມັນໄດ້ເກີດເປັນຈິງ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ມີຄວາມເມດຕາຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ເຕັມພຣະໄທສະເໝີທີ່ຈະຕອບຄຳອະທິຖານຢ່າງບໍ່ຂາດສາຍຂອງຜູ້ຖ່ອມຕົວ, ຫລັງຈາກພວກເຮົາເອີ້ນຫາພຣະອົງຢ່າງແຮງກ້າ, ໄກຈາກບ່ອນພັກຂອງມະນຸດ, ໄດ້ສະເດັດມາເພື່ອສະແດງພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກເຮົາ. ໃນທັນໃດນັ້ນ, ເໝືອນຈາກທ່າມກາງຊົນມີລັ້ນດອນ, ສຸລະສຽງຂອງພຣະ

ຜູ້ໄຖ່ໄດ້ກ່າວ ຄວາມສະຫງົບສຸກແກ່ພວກເຮົາ, ໃນຂະນະທີ່ມານເປີດອອກ ແລະ ທູດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ລົງມາ ຫຸ້ມຫໍ່ດ້ວຍລັດສະໝີພາບ, ແລະ ມອບຂ່າວສານທີ່ລໍຖ້າດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນ, ແລະ ຂໍກະແຈຂອງພຣະກິດຕິ ຄຸນແຫ່ງການກັບໃຈ. ຊ່າງຊິນຊົມແທ້ໆ! ຊ່າງແປກປະຫລາດແທ້ໆ! ຊ່າງອັດສະຈັນໃຈແທ້ໆ! ໃນຂະນະທີ່ ໂລກ ທຸກທໍລະມານ ແລະ ວິນວາຍ—ໃນຂະນະທີ່ຫລາຍລ້ານຄົນລູບຄຳເພື່ອນຄົນຕາບອດຊອກຫາກຳແພງ, ແລະ ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ຄົນທັງປວງຢູ່ກັບຄວາມບໍ່ແນ່ນອນໃຈ, ດັ່ງຜູງຊົນທົ່ວໄປ, ຕາຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ, ທູຂອງ ພວກເຮົາໄດ້ຍິນ, ດັ່ງໃນ ‘ຄວາມເຈັດຈ້າຂອງກາງເວັນ’; ແມ່ນແລ້ວ, ຍິ່ງກວ່ານັ້ນ—ເໜືອກວ່າແສງເຫລື້ອມ ລະຍົບລະຍັບຂອງແສງຕາເວັນໃນເດືອນພຶດສະພາ, ຊຶ່ງເວລານັ້ນສ່ອງປະກາຍໃສ່ເທິງໜ້າໂລກ! ຈາກນັ້ນສູງ ຂອງເພີນ, ເຖິງແມ່ນນຸ້ມນວນ, ຈະສູງແຫງເຂົ້າຈົນເຖິງກາງໃຈ, ແລະ ຖ້ອຍຄຳຂອງເພີນ, ‘ຂ້າພະເຈົ້າເປັນ ເພື່ອນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ,’ ກຳຈັດຄວາມຢ້ານກົວທຸກຢ່າງ. ພວກເຮົາພັງ, ພວກເຮົາ ຈ້ອງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຊົມ ເຊີຍ! ສູງນັ້ນເປັນສູງຂອງທູດຈາກລັດສະໝີພາບ, ເປັນຂ່າວສານຈາກພຣະຜູ້ສູງສຸດ! ແລະ ເມື່ອພວກເຮົາ ໄດ້ຍິນ ພວກເຮົາໄດ້ປິຕິຍິນດີ, ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງຮ້ອນຮົມຢູ່ໃນຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາຖືກໂອບໄວ້ໃນພາບນິມິດຂອງຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່! ມີບ່ອນສົງໄສຢູ່ບໍ່? ບໍ່ມີເລີຍ; ຄວາມ ບໍ່ແນ່ນອນໃຈໄດ້ໝົດໄປ, ຄວາມສົງໄສໄດ້ຈົມສະຫລາຍໄປ, ໃນຂະນະທີ່ນິຍາຍ ແລະ ເລື່ອງຫລອກລວງຫລົບ ໜີໄປຕະຫລອດການ!

“ແຕ່, ທ່ານທີ່ເຄົາລົບ, ຈົ່ງຄິດຕໍ່ໄປໜ້ອຍໜຶ່ງ, ຊ່າງຊິນຊົມຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຮົາແທ້ໆ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມ ປະຫລາດໃຈຫລາຍແທ້ໆທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຄູ່ເຂົ້າລົງ, (ເພາະວ່າແມ່ນໃຜຈະບໍ່ຄູ່ເຂົ້າລົງເພາະພອນເຊັ່ນນັ້ນ?) ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຮັບຖານະປະໂລຫິດສັກສິດພາຍໃຕ້ມືຂອງເພີນ ໃນຂະນະທີ່ເພີນກ່າວວ່າ, ‘ເພື່ອນຜູ້ຮັບໃຊ້ ຮ່ວມກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເມຊີອາ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍມອບຖານະປະໂລຫິດນີ້ ແລະ ສິດອຳນາດ ຂອງມັນ, ຊຶ່ງຈະຄົງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ຈົນກວ່າພວກບຸດຂອງເລວີຈະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄົນອີກໃນຄວາມຊອບທຳ!’

“ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ພະຍາຍາມບັນຍາຍຄວາມຮູ້ສຶກໃນໃຈດວງນີ້ຕໍ່ທ່ານ, ຫລື ຄວາມງາມອັນສະຫງ່າຜ່າ ເຜີຍ ແລະ ລັດສະໝີພາບ ຊຶ່ງອ້ອມຮອບພວກເຮົາຢູ່ໃນເວລານັ້ນ; ແຕ່ທ່ານຈະເຊື່ອເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ ແຜ່ນດິນໂລກ, ຫລື ມະນຸດ, ພ້ອມກັບຄວາມຈັບໃຈຂອງເວລາ, ກໍບໍ່ສາມາດເລີ່ມຕົ້ນພາສາໃນວິທີທີ່ໜ້າສົນໃຈ ແລະ ດີເລີດໄດ້ເທົ່າກັບຜູ້ບໍລິສຸດຄົນນີ້. ບໍ່ເລີຍ; ທັງແຜ່ນດິນໂລກນີ້ກໍບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະໃຫ້ຄວາມຊື່ນຊົມ, ມອບ ສັນຕິສຸກ, ຫລື ເຂົ້າໃຈບັນຍາ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນແຕ່ລະປະໂຫຍກ ຊຶ່ງໄດ້ມອບໃຫ້ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານສັກ ສິດ! ມະນຸດອາດຈະຫລອກລວງເພື່ອນມະນຸດຂອງເຂົາໄດ້, ການຫລອກລວງອາດຈະຕິດຕາມມາດ້ວຍການ ຫລອກລວງ, ແລະ ລູກຫລານຂອງຄົນຊົ່ວຄົນນັ້ນອາດມີອຳນາດທີ່ຈະຊັກຊວນຄົນໄງ່ ແລະ ຄົນທີ່ຂາດການ ສຶກສາ, ຈົນກະທັ້ງບໍ່ມີສິ່ງໃດນອກຈາກນິຍາຍມາບອກເລົ່າໃຫ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍພັງ, ແລະ ຜົນຂອງຄວາມ ເທັດພາຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍໄປຕາມກະແສຂອງມັນຈົນເຖິງທລຸມສົບ; ແຕ່ສຳຜັດເທື່ອດຽວດ້ວຍນິ້ວພຣະທັດ ຂອງພຣະອົງ, ແມ່ນແລ້ວ, ລຳແສງໜຶ່ງດຽວຂອງລັດສະໝີພາບຈາກໂລກເບື້ອງເທິງ, ຫລື ພຣະຄຳຄຳດຽວຈາກ ພຣະໂອດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ຈາກອ້ອມເອິກຂອງຊົ່ວນິລັນດອນ, ຈະລົດທຸກຢ່າງໃຫ້ໄປສູ່ຄວາມບໍ່ສຳ ຄັນ, ແລະ ລືບມັນຈາກຄວາມຄິດຕະຫລອດການ. ຄວາມໝັ້ນໃຈທີ່ວ່າພວກເຮົາໄດ້ຢູ່ກັບທູດອົງໜຶ່ງ, ຄວາມ ແນ່ນອນໃຈທີ່ວ່າພວກເຮົາໄດ້ຍິນສູລະສູງຂອງພຣະເຢຊູ, ແລະ ຄວາມຈິງທີ່ບໍ່ດ່າງພ້ອຍໃນຂະນະທີ່ມັນໄຫລ ອອກມາຈາກຜູ້ບໍລິສຸດຄົນໜຶ່ງ, ໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງຈາກພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວແມ່ນເກີນ ກວ່າຈະພັນລະນາໄດ້, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເບິ່ງການສະແດງອອກເຖິງພຣະກະລຸນາທິຄຸນຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍ ໃຫ້ລອດດ້ວຍຄວາມປະຫລາດໃຈ ແລະ ຄວາມຂອບພຣະໄທສະເໝີໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ໃຫ້ຍັງຢູ່; ແລະ ໃນປາສາດເຫລົ່ານັ້ນ ບ່ອນທີ່ຄວາມດີພ້ອມດຳລົງຢູ່ ແລະ ບາບບໍ່ມີວັນມາເຖິງ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຫວັງທີ່ຈະບູຊາໃນວັນນັ້ນຊຶ່ງຈະບໍ່ມີວັນຢຸດຢອນ.”—*Messenger and Advocate*, vol. 1 (October 1834), pp. 14–16.

ຫລັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ

ຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ

1 ພວກເຮົາ "ເຊື່ອໃນ ະພຣະເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ແລະ ໃນ ະພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ແລະ ໃນ ະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

2 ພວກເຮົາ ເຊື່ອວ່າ ມະນຸດ ຈະ ໄດ້ ຮັບໂທດເພາະບາບ "ຂອງຕົນ ແລະ ບໍ່ແມ່ນເພາະການລ່ວງລະເມີດ ຂອງອາດາມ.

3 ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ຜ່ານທາງ "ການຊົດໄຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ ມະນຸດ ຊາດທັງປວງ ຈະ ລອດໄດ້ ໂດຍ "ການປະຕິບັດຕາມ ະກິດ ແລະ ພິທີການແຫ່ງ ະພຣະກິດຕິຄຸນ.

4 ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ຫລັກທຳ ແລະ "ພິທີການເບື້ອງຕົ້ນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຄື: ຫນຶ່ງ ະສັດທາ ໃນ ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ; ສອງ ະການ ກັບ ໃຈ; ສາມ ະບັບຕີ ສະມາ ໂດຍ

ການລົງໄປໃນນ້ຳໝົດທັງຕົວເພື່ອການບົດບາບ; ສີ່ ການວາງ ະມືເພື່ອຮັບ ະຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

5 ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ມະນຸດຕ້ອງໄດ້ຮັບ "ການເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ ໂດຍ ະການພະຍາກອນ ແລະ ໂດຍ "ການວາງມືໂດຍຜູ້ມີ ະສິດອຳນາດ ເພື່ອໃຫ້ ະສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ປະຕິບັດ ະພິທີການຕາມນັ້ນ.

6 ພວກ ເຮົາ ເຊື່ອ ໃນ "ການ ຈັດ ວາງລະບຽບງານຢ່າງດຽວກັນກັບທີ່ມີຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກ ສະ ໄໝ ບູຮານ ນັ້ນ ຄື ະອັກຄະສາວົກ, ະສາດສະດາ, ະສິດຍາພິບານ, ຄູສອນ, ະຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ, ແລະ ອື່ນໆ.

7 ພວກເຮົາເຊື່ອໃນ "ຂອງປະທານແຫ່ງ ະການ ເວົ້າ ພາ ສາ, ະການ ພະ ຍາ ກອນ,

1 1 ກ ຄມພ ເຊື່ອ, ຄວາມເຊື່ອ.

ຂ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ.

ຄ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບຸດ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ງ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

2 ກ ພຍ 24:16;

ອຊກ 18:19–20.

ຄມພ ອຳເພີໃຈ; ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ.

ຂ ຄມພ ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ.

3 ກ ຄມພ ຊົດໄຊ້, ການຊົດໄຊ້.

ຂ ມຊຢ 27:24–26;

ມຊ 5:9.

ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ.

ຄ ຄມພ ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ.

ງ ຄມພ ກົດ.

ຈ ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ.

4 ກ ຄມພ ພິທີການ.

ຂ ຄມພ ສັດທາ.

ຄ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.

ງ ຄມພ ບັບຕີສະມາ, ໃຫ້ບັບຕີສະມາ.

ຈ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ.

ສ ຄມພ ມື, ການວາງ.

ຊ ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

5 ກ ຄມພ ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກ

ພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ.

ຂ ຄມພ ທຳນາຍ, ການທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ.

ຄ ຄມພ ມື, ການວາງ.

ງ ຄມພ ສິດອຳນາດ; ຖານະປະໂລຫິດ.

ຈ ຄມພ ສັ່ງສອນ.

ສ ແອວ 13:8–16.

6 ກ ຄມພ ສາດສະໜາຈັກ, ເຄື່ອງໝາຍຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງ—ການຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກ.

ຂ ຄມພ ອັກຄະສາວົກ.

ຄ ຄມພ ສາດສະດາ.

ງ ຄມພ ອະທິການ.

ຈ ຄມພ ປິຕູ, ແຫ່ງປິຕູ; ຜູ້ປະກາດຂ່າວ.

7 ກ ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານ.

ຂ ຄມພ ການເວົ້າພາສາ, ຂອງປະທານແຫ່ງ.

ຄ ຄມພ ທຳນາຍ, ການທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ.

ການເປີດເຜີຍ, ພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນ, ການ
ປິ່ນປົວ, ການແປພາສາ, ແລະ ອື່ນໆ.

8 ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ພຣະຄຣິສຕະທຳ
ຄຳພີເປັນ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຕາບໃດ
ທີ່ແປມັນ ຖືກຕ້ອງ. ພວກເຮົາເຊື່ອອີກວ່າ
ພຣະຄຳພີມີມອນເປັນພຣະຄຳຂອງພຣະ
ເຈົ້າ.

9 ພວກ ເຮົາ ເຊື່ອ ທັງ ໝົດ ທີ່ ພຣະ ເຈົ້າ
ໄດ້ ະເປີດເຜີຍມາ, ທັງໝົດທີ່ພຣະອົງເປີດ
ເຜີຍຢູ່ໃນຂະນະນີ້ ແລະ ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ
ພຣະອົງຈະ ະເປີດເຜີຍເລື່ອງສຳຄັນ ແລະ
ຍິ່ງໃຫຍ່ອີກຫລາຍເລື່ອງກ່ຽວກັບອານາຈັກ
ຂອງພຣະເຈົ້າ.

10 ພວກ ເຮົາ ເຊື່ອ ໃນ ການ ຮ່ວມ ກັນ
ແທ້ໆຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ ແລະ
ໃນ ການ ກັບ ຄືນ ມາ ຂອງ ຄົນ ະສິບ ເຜົ່າ
ແລະ ວ່າ ະຊີໂອນ (ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່) ຈະ
ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນທະວີບອາເມຣິກາ ວ່າພຣະ
ຄຣິດ ຈະ ະບົກ ຄອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ເອງ
ແລະ ວ່າແຜ່ນດິນ ໂລກຈະຖືກ ະເຮັດ ໃໝ່

ແລະ ໄດ້ຮັບ ະລັດສະໝີພາບ ະແຫ່ງສຸຂະ
ເສີມຂອງມັນ.

11 ພວກເຮົາ ເຊື່ອ ຖື ະສິດ ທີ່ ແຫ່ງ ການ
ນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ ຜູ້ມີລິດທານຸພາບ
ຕາມ ະການບອກຂອງ ະຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ
ຫລື ຖືກຂອງເຮົາເອງ ແລະ ຍອມໃຫ້ຄົນທັງ
ປວງມີສິດທີ່ເຊັ່ນດຽວກັນ ໃຫ້ເຂົາ ະນະມັດ
ສະການຢ່າງໃດ, ທີ່ໃດ, ຫລື ສິ່ງໃດທີ່ເຂົາ
ຈະນະມັດສະການ.

12 ພວກ ເຮົາ ເຊື່ອ ໃນ ການ ຂຶ້ນ ຢູ່ ກັບ
ກະສັດ, ປະທານາທິບໍດີ, ຜູ້ບົກຄອງ, ແລະ
ຜູ້ພິພາກສາ ໃນ ການ ເຮັດ ຕາມ ການ ຍົກ
ຍ້ອງ ແລະ ໃນ ການ ສະໜັບສະໜູນ ະກົດ
ໝາຍ.

13 ພວກເຮົາເຊື່ອ ໃນການເປັນຄົນ ະຊື່
ສັດ, ຈິງໃຈ, ະບໍລິສຸດ, ມີເມດຕາ, ມີຄຸນນະ
ທຳ, ແລະ ໃນ ະການເຮັດຄວາມດີຕໍ່ມະນຸດ
ທັງປວງ ໂດຍແທ້ແລ້ວ ພວກເຮົາຈະກ່າວ
ວ່າ ພວກເຮົາດຳເນີນຕາມ ະຄຳແນະນຳ
ຂອງໂປໂລ—ນັ້ນຄື ພວກເຮົາເຊື່ອທຸກສິ່ງ,

<p>7໘ ຄມພ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ. ຈ ຄມພ ພາບນິມິດ. ສ ຄມພ ປິ່ນປົວ, ການປິ່ນປົວ. ຊ 1 ກຣທ 12:10; ມມ 9:7-8.</p> <p>8໗ ຄມພ ພຣະຄຣິສ ຕະທຳຄຳພີ. ຂ ຄມພ ພຣະຄຳ ຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄ 1 ນພ 13:20-40; 14:20-26. ງ ຄມພ ພຣະຄຳພີມີມອນ.</p> <p>9໗ ຄມພ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ. ຂ ອມ 3:7; ຄພ 121:26-33. ຄມພ ພຣະຄຳພີ— ພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ທຳ</p>	<p>ນາຍໄວ້ຈະອອກມາ. 10໗ ອຊຢ 49:20-22; 60:4; 1 ນພ 19:16-17. ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ. ຂ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ສິບເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຂອງ ອິດສະຣາເອນ. ຄ ອທ 13:2-11; ຄພ 45:66-67; 84:2-5; ມຊ 7:18. ຄມພ ຊີໂອນ; ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່. ງ ຄມພ ພັນປີ. ຈ ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ— ການຊຳລະລ້າງ ແຜ່ນດິນໂລກ. ສ ຄມພ ລັດສະໝີພາບ.</p>	<p>ຊ ອສ ສະພາບແບບສວນເອ ເດນ; ອຊຢ 11:6-9; 35; 51:1-3; 65:17-25; ອຊກ 36:35. ຄມພ ທີ່ສຸຂະເສີມ. 11໗ ຄພ 134:1-11. ຂ ຄມພ ອຳເພີໃຈ. ຄ ຄມພ ສຳນຶກ, ຄວາມສຳນຶກ. ງ ຄມພ ນະມັດສະການ. 12໗ ຄພ 58:21-23. ຄມພ ກົດ. 13໗ ຄມພ ຊື່ສັດ, ຄວາມຊື່ສັດ. ຂ ຄມພ ພົມມະຈັນ. ຄ ຄມພ ຮັບໃຊ້, ການຮັບໃຊ້. ງ ພລປ 4:8.</p>
--	--	--

ພວກເຮົາ ທຸກໆສິ່ງ, ພວກເຮົາອິດທິນ
ມາແລ້ວຫລາຍສິ່ງ ແລະ ຫວັງທີ່ຈະສາມາດ
ອິດທິນ ໄດ້ທຸກສິ່ງ ຫາກມີສິ່ງໃດທີ່ເປັນ
ຄຸນນະທຳ, ງົດງາມ, ຫລື ຈາກການລາຍ

ງານ ດີ ຫລື ຄວນສັ່ນ ລະເສີນ, ພວກເຮົາ
ສະແຫວງຫາສິ່ງເຫລົ່ານີ້.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ.

13 ຈ ຄມພ ຫວັງ, ຄວາມຫວັງ.
ສ ຄມພ ອິດທິນ,

ຄວາມອິດທິນ.
ຊ ຄມພ ຄຸນນະທຳ;

ຮຽບຮ້ອຍ,
ຄວາມຮຽບຮ້ອຍ.

ພາກຫ້ອຍທ້າຍ

ຄູ່ມືພຣະຄຳພີ

ລຳດັບປະຫວັດສາດ

ຄວາມກົມກຽວຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ

ການແປຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ

ແຜນທີ່ຂອງສະໄໝພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ

ຮູບພາບຂອງສະໄໝພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ

ແຜນທີ່ປະຫວັດສາດຂອງສາດສະໜາຈັກ

ຮູບພາບປະຫວັດສາດຂອງສາດສະໜາຈັກ

ຄູ່ມືພຣະຄຳພີ

ຄູ່ມືພຣະຄຳພີໃຫ້ຄຳອະທິບາຍກ່ຽວກັບຄຳສອນ, ຫລັກທຳ, ຜູ້ຄົນ, ແລະ ສະຖານທີ່ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຂັດເລືອກມາ ຈາກພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີທີ່ສັກສິດ, ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ, ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ, ແລະ ໄຂ່ມຸກອັນລຳ ຄ່າ. ມັນຍັງໄດ້ຈັດຫາຂໍ້ອ້າງອີງພຣະຄຳພີທີ່ສຳຄັນໃຫ້ທ່ານ ເພື່ອສຶກສາແຕ່ລະຫົວຂໍ້ນຳອີກ. ຄູ່ມືສາມາດຊ່ວຍ ເຫລືອທ່ານໃນການສຶກສາພຣະຄຳພີຂອງທ່ານເປັນສ່ວນຕົວ ແລະ ເປັນຄອບຄົວ. ມັນສາມາດຊ່ວຍເຫລືອ ທ່ານໃນການຕອບຄຳຖາມກ່ຽວກັບພຣະກິດຕິຄຸນ, ສຶກສາຫົວຂໍ້ຕ່າງໆໃນພຣະຄຳພີ, ຕຽມຄຳປາໄສ ແລະ ບົດ ຮຽນ, ແລະ ເພີ່ມຄວາມຮູ້ແຈ້ງ ແລະ ປະຈັກພະຍານຂອງທ່ານໃນພຣະກິດຕິຄຸນ.

ແຜນພາບຕໍ່ໄປນີ້ອະທິບາຍຫົວຂໍ້ເປັນຕົວຢ່າງໃນຄູ່ມືພຣະຄຳພີ

ຫົວຂໍ້ເປັນອັກສອນ ຕົວໜ້າ.

ແຜ່ນດິນໂລກ. ເບິ່ງ ສ້າງ, ການສ້າງ; ໂລກ ນຳອີກ

ບາງເທື່ອຫົວຂໍ້ອື່ນໆຢູ່ໃນ ຄູ່ມືຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ຫົວຂໍ້ທີ່ທ່ານກຳລັງສຶກສາ. ຄຳວ່າ ເບິ່ງ... ນຳອີກ ທີ່ ເປັນຕົວເນັ້ງ ຈະພາທ່ານ ໄປຫາຫົວຂໍ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຫລົ່ານັ້ນ.

ຫົວຂໍ້ຮ່ວມດ້ວຍຄວາມ ໝາຍສັ້ນໆ

ດາວພະເຄາະທີ່ເຮົາອາໄສຢູ່, ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍພຣະເຈົ້າຜ່ານພຣະເຢຊູຄຣິດ ເພື່ອໃຫ້ມະນຸດ ໃຊ້ໃນຊ່ວງຢູ່ໃນການທົດລອງທີ່ເປັນມະຕະ. ຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງມັນແມ່ນເພື່ອຈະໄດ້ຮຸ່ງ ເຫລື້ອມ ແລະ ສູງສົ່ງ (ຄພ 77:1-2; 130:8-9). ແຜ່ນດິນໂລກຈະກາຍເປັນມູນມໍລະດົກນິລັນດອນ ຂອງຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢ່າງມີຄ່າຄວນຕໍ່ລັດສະໝີ ພາບຂຶ້ນສູງ (ຄພ 88:14-26). ເຂົາເຈົ້າຈະຊື່ນຊົມ ກັບທີ່ປະທັບຂອງພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ (ຄພ 76:62).

ຂໍ້ອ້າງອີງພຣະຄຳພີທີ່ ຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ຄວາມໝາຍທີ່ຢູ່ໃນວົງ ເລັບ.

ບາງຫົວຂໍ້ຈະມີຫົວຂໍ້ ຫຍ່ອຍ. ຫົວຂໍ້ເຫລົ່ານີ້ ເປັນຕົວເນັ້ງ.

ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນສຳລັບມະນຸດ: ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບ ໃຫ້ມະນຸດຄອບຄອງທຸກສິ່ງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ປຖກ 1:28 (ມຊ 2:28). ແຜ່ນດິນໂລກນີ້ເປັນຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອພຍ 9:29 (ພສສ 24:1). ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານແຜ່ນດິນໂລກນີ້ໃຫ້ແກ່ມະນຸດ, ພສສ 115:16. ແມ່ນເຮົາທີ່ໄດ້ນິລະມິດສ້າງໂລກນີ້ ຂຶ້ນມາ ແລະ ໄດ້ສ້າງມະນຸດທຸກຄົນໃຫ້ອາໄສຢູ່ໃນ ທີ່ນັ້ນ, ອຊຢ 45:12.

ໂດຍອຳນາດແຫ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ມະນຸດ ຈຶ່ງໄດ້ມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ, ຢຄ 4:9.

ແຜ່ນດິນໂລກຈະຖືກມອບໃຫ້ຜູ້ຄົນທີ່ຮັບເອົາ ພຣະວິນຍານສັກສິດເພື່ອການນຳພາຂອງເຂົາ ເຈົ້າ, ຄພ 45:56-58 (ຄພ 103:7). ຜູ້ທີ່ເຊື່ອພັ້ງຕໍ່ ພຣະກິດຕິຄຸນຈະໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ດີຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ເປັນລາງວັນ, ຄພ 59:3. ຄົນຈິນ ແລະ ຄົນອ່ອນ ໂຍນຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ຮັບມັນເປັນມູນມໍລະ ດົກ, ຄພ 88:17 (ມທ 5:5; 3 ນພ 12:5).

ພວກເຮົາຈະສ້າງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ພວກເຮົາ ຈະພິສູດມັນ, ອຣຮ 3:24-25.

ຂໍ້ອ້າງອີງພຣະຄຳພີແຕ່ລະ ຂໍ້ຈະຢູ່ຂ້າງຫລັງຂໍ້ຄວາມ ສັ້ນໆທີ່ຍົກມາຈາກພຣະ ຄຳພີ ຂໍ້ຄວາມສະຫ ລຸບຂອງພຣະຄຳພີ.

ຂໍ້ອ້າງອີງພຣະຄຳພີທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງຈະຢູ່ໃນວົງເລັບ.

ອິດສະເຕີ. ເບິ່ງ ການພົ້ນຄືນພຣະຊົນ, ການພົ້ນ ຄືນຊີວິດ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ

ທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ. ເບິ່ງ ໂລກ—ທີ່ສຸດຂອງ ໂລກ

ບາງເທື່ອຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ເລື່ອງໃດເລື່ອງໜຶ່ງຈະບໍ່ ຢູ່ໃນຫົວຂໍ້ທີ່ທ່ານຄົ້ນຫາ. ຄຳວ່າ ເບິ່ງ ທີ່ເປັນຕົວເນັ້ງ ຈະພາທ່ານໄປຫາຫົວຂໍ້ ທີ່ມີຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ.

ຄຳວ່າ ເບິ່ງ ທີ່ເປັນຕົວເນັ້ງ (ຫລື ເບິ່ງ... ນຳອີກ) ຕິດ ຕາມດ້ວຍເຄື່ອງໝາຍຂີດ ຈະບອກທ່ານວ່າ ຂໍ້ມູນນັ້ນ ຢູ່ໃນຫົວຂໍ້ຫຍ່ອຍ (“ທີ່ສຸດ ຂອງໂລກ”) ຂອງຫົວຂໍ້ ໃຫຍ່ (“ໂລກ”).

ກະສັດ

ກະສັດ

ໜັງສືສອງເຫລັ້ມໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ໜັງສືໜັງສອງເຫລັ້ມນີ້ເລົ່າປະຫວັດສາດຂອງຊາວອິດສະຣາເອນນັບຈາກການກະບົດຂອງອາໂດນິຢາ, ລູກຊາຍຄົນທີ່ສີ່ຂອງກະສັດດາວິດ (ປະມານ 1015 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.), ເຖິງຕອນການຈັບໄປເປັນຊະເລີຍເທື່ອສຸດທ້າຍຂອງຢູດາ (ປະມານ 586 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.). ໜັງສືໜັງສອງບັນຈຸປະຫວັດສາດທັງໝົດຂອງອານາຈັກພາກເໜືອ (ສິບເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ) ນັບແຕ່ຕອນແຍກອອກຈາກກັນຈົນເຖິງຊາວອັດຊີເຣຍໄດ້ເອົາພວກເຂົາໄປເປັນຊະເລີຍຢູ່ປະເທດທາງພາກເໜືອ. ເບິ່ງ ລຳດັບປະຫວັດສາດ ໃນພາກຫ້ອຍທ້າຍ ນຳອີກ.

ກະສັດທີໜຶ່ງ: ບົດທີ 1 ບັນຍາຍວັນເວລາສຸດທ້າຍຂອງຊີວິດຂອງກະສັດດາວິດ. ບົດທີ 2-11 ບັນທຶກກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງໂຊໂລໂມນ. ບົດທີ 12-16 ບອກເຖິງຜູ້ຂຶ້ນແຜນໂຊໂລໂມນ, ເຮໂຣໂບອາມ ແລະ ເຢໂຣໂບອາມ. ເຢໂຣໂບອາມເປັນຜູ້ເຮັດໃຫ້ເກີດການແບ່ງແຍກອານາຈັກຂອງອິດສະຣາເອນ. ກະສັດອົງອື່ນໆກໍໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງ. ບົດທີ 17-21 ບັນທຶກພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເອລີຢາ ຕອນເພິ່ນໄດ້ຕັກເຕືອນອາຮາບ, ກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນ. ບົດທີ 22 ບັນທຶກສົງຄາມກັບຊີເຣຍ ຊຶ່ງໃນສົງຄາມນີ້ ອາຮາບ ແລະ ເຢໂຣຊາພັດ, ກະສັດຂອງຢູດາ, ໄດ້ລວມກຳລັງເຂົ້າກັນ. ສາດສະດາມີກາອີຢາໄດ້ທຳນາຍຕໍ່ຕ້ານກະສັດ.

ກະສັດທີສອງ: ບົດທີ 1:1-2:11 ເລົ່າຊີວິດຂອງເອລີຢາຕໍ່, ລວມທັງການຂຶ້ນໄປສະໜວັນຂອງເອລີຢາໃນລົດມ້າທີ່ເປັນໄຟ. ບົດທີ 2-9 ກ່າວເຖິງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດດ້ວຍສັດທາ ແລະ ອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເອລີຊາ. ບົດທີ 10 ບອກກ່ຽວກັບເຢຊູ, ກະສັດ, ແລະ ເຖິງວິທີທີ່ເພິ່ນໄດ້ທຳລາຍຄອບຄົວຂອງອາຮາບ ແລະ ປະໂລຫິດຂອງພຣະບາອານ. ບົດທີ 11-13 ບັນທຶກການບົກຄອງທີ່ຊອບທຳຂອງໂຢອາດ ແລະ ການຕາຍ ຂອງເອລີຊາ. ບົດທີ 14-17 ບອກເຖິງກະສັດອົງຕ່າງໆຜູ້ໄດ້

ບົກຄອງໃນອິດສະຣາເອນ ແລະ ຢູດາ, ສ່ວນຫລາຍໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ບົດທີ 15 ບັນທຶກການທີ່ອັດຊີເຣຍຍຶດຄອງສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ. ບົດທີ 18-20 ບັນທຶກເຖິງຊີວິດທີ່ຊອບທຳຂອງເຣເຊກີຢາ, ກະສັດຂອງຢູດາ, ແລະ ສາດສະດາເອຊາຢາ. ບົດທີ 21-23 ບອກກ່ຽວກັບກະສັດມານາເຊ ແລະ ໂຢຊີຢາ. ຕາມທີ່ບອກເລົ່າກັນມາ, ມານາເຊ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການຕາຍຍ້ອນຄວາມເຊື່ອຂອງເອຊາຢາ. ໂຢຊີຢາໄດ້ເປັນກະສັດທີ່ຊອບທຳ ຜູ້ໄດ້ສະຖາປະນາກົດໝາຍຄືນໃໝ່ໃນບັນດາຊາວຢິວ. ບົດທີ 24-25 ບັນທຶກການຈັບໄປເປັນຊະເລີຍຂອງຊາວບາບີໂລນ.

ກະຕັນຍູ, ຄວາມກະຕັນຍູ. ເບິ່ງ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ

ກະບົດ, ການກະບົດ. ເບິ່ງ ຈົ່ມ; ບາບ; ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ; ມານນຳອີກ

ການທ້າທາຍ ຫລື ການຕໍ່ຕ້ານພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ລວມທັງການປະຕິເສດທີ່ຈະຕິດຕາມຜູ້ນຳທີ່ພຣະອົງໄດ້ເລືອກໄວ້ ແລະ ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.

ຢາກະບົດຕໍ່ສູ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈບຊ 14:9. ຄົນຊົ່ວຮ້າຍທາເຫດແຕ່ທຳລາຍ, ສພສ 17:11. ເຄາະກຳເປັນຂອງລູກຫລານທີ່ກະບົດ, ອຊຢ 30:1.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ໂຕ່ຜູ້ໃດທີ່ກະບົດຕໍ່ພຣະອົງ ແລະ ຕາຍໄປໃນບາບຂອງພວກເຂົາ, ມຊຢ 15:26. ຊາວອາມລີໂຊໄດ້ອອກມາກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຢາງເປີດເຜີຍ, ແອວ 3:18-19.

ຄົນກະບົດຈະຖືກສຽບແທງດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າຢາງຫລວງຫລາຍ, ຄພ 1:3. ພຣະພິໂລດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ເກີດກັບຄົນກະບົດ, ຄພ 56:1 (ຄພ 63:1-6).

ຊາຕານໄດ້ກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ມຊ 4:3.

ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. ເບິ່ງ ສາລະພາບ, ການສາລະພາບ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ບົດ

ບາບ, ການບົດບາບ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊ້າ; ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ ນຳອີກ

ການປຽນຄວາມຄິດ ແລະ ຈິດໃຈ ທີ່ສ້າງຄວາມມັກຄີດທີ່ສົດຊື່ນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ຕໍ່ຕົນເອງ, ແລະ ຕໍ່ຊີວິດໂດຍທົ່ວໄປ. ການກັບໃຈ ໝາຍຄວາມວ່າ ບຸກຄົນໄດ້ຫັນໜ້າຈາກຄວາມຊົ່ວ ແລະ ຫັນໃຈ ແລະ ຄວາມປະສົງຂອງຕົນໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ຍອມຕົນຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ປາດຖະໜາ ແລະ ປະຖົມບາບ. ການກັບໃຈທີ່ແທ້ຈິງ ມາຈາກການມີຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ ທີ່ຈະເຊື່ອໜັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ. ທຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໄດ້ເຮັດບາບ ແລະ ຕ້ອງກັບໃຈ ກ່ອນຈະກ້າວໜ້າໄປສູ່ຄວາມລອດ. ພຽງແຕ່ຜ່ານການຂົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເທົ່ານັ້ນ ທີ່ການກັບໃຈຂອງເຮົາ ຈະເກີດຜົນ ແລະ ຖືກຍອມຮັບໂດຍພຣະເຈົ້າ.

ໃຫ້ພວກທ່ານສາລະພາບບາບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ອຊຽ 10:11.** ຈົ່ງເລີກຈາກການຊົ່ວຊ້າທັງໝົດທີ່ພວກເຈົ້າກຳລັງເຮັດຢູ່ນັ້ນສາ; ຈົ່ງເລີກເຮັດຊົ່ວ, **ອຊຢ 1:16.** ຈົ່ງຫັນໜ້າຈາກການຊົ່ວຊ້າທັງໝົດທີ່ພວກເຈົ້າກຳລັງເຮັດນັ້ນສາ, **ອຊກ 18:30-31.**

ຈົ່ງຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ເຊົາເຮັດບາບສາ ເພາະວ່າອານາຈັກສະຫວັນມາໃກ້ແລ້ວ, **ມທ 3:2.** ໃນສະຫວັນຈະມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີຫລາຍ ທີ່ຄົນບາບຜູ້ໜຶ່ງຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່, **ລກ 15:7.** ພຣະເຈົ້າສັ່ງແກ່ມະນຸດທັງປວງໃນທົ່ວທຸກບ່ອນ ໃຫ້ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່, **ກຈກ 17:30 (2 ນຟ 9:23; 3 ນຟ 11:31-40; ຄພ 133:16).** ຄວາມທຸກໃຈຕາມຢ່າງຊອບພຣະໄທພຣະເຈົ້ານັ້ນ ຍ່ອມເຮັດໃຫ້ກັບໃຈເສຍໃໝ່, **2 ກຣທ 7:10.**

ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີການປຽນແປງອັນໃຫຍ່ຫລວງໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ, ຈົນວ່າພວກເຮົາບໍ່ມີໃຈທີ່ຈະກະທຳຄວາມຊົ່ວອີກຕໍ່ໄປ, **ມຊຢ 5:2.** ຖ້າຫາກເຂົາສາລະພາບບາບ ແລະ ກັບໃຈ, ແລ້ວເຈົ້າຈົ່ງໃຫ້ອະໄພແກ່

ເຂົາ, **ມຊຢ 26:29.** ຫລັງຈາກການສັ່ງສອນຂອງແອວມາ, ຫລາຍຄົນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນກັບໃຈ, **ແອວ 14:1.** ຢ່າຜັດວັນແຫ່ງການກັບໃຈຂອງພວກທ່ານ, **ແອວ 34:33.** ແອວມາໄດ້ສິດສອນຮີລາມັນເຖິງການກັບໃຈ ແລະ ການປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຂອງເພິ່ນ, **ແອວ 36 (ມຊຢ 27:8-32).** ການກັບໃຈຈະມາສູ່ມະນຸດບໍ່ໄດ້ຖ້າຫາກບໍ່ມີການລົງໂທດ, **ແອວ 42:16.** ໃຫ້ບາບຂອງລູກເທົ່ານັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ກ້ວົນໃຈລູກ, ດ້ວຍຄວາມກ້ວົນໃຈນັ້ນ ມັນຈະນຳລູກລົງມາສູ່ການກັບໃຈ, **ແອວ 42:29.** ໃຫ້ພວກເຈົ້າຖວາຍໃຈທີ່ຊອກຊ້າ ແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດຂອງພວກເຈົ້າແກ່ເຮົາເປັນເຄື່ອງບູຊາ, **3 ນຟ 9:20.** ຄົນໃດກໍຕາມທີ່ກັບໃຈ ແລະ ມາຫາເຮົາຄືກັນກັບເດັກນ້ອຍ, ເຮົາຈະຮັບຜູ້ນັ້ນໄວ້, **3 ນຟ 9:22.** ຈົ່ງກັບໃຈ, ເຈົ້າທັງຫລາຍເຖິງທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, **3 ນຟ 27:20.** ທຸກເທື່ອທີ່ເຂົາກັບໃຈ, ເຂົາກໍຈະໄດ້ຮັບການອະໄພ, **ມຣນ 6:8.**

ຢ່າກ່າວສິ່ງໃດນອກຈາກການກັບໃຈແກ່ຄົນລຸ້ນນີ້, **ຄພ 6:9 (ຄພ 11:9).** ຄວາມຊື່ນຊົມຂອງພຣະອົງນັ້ນ ຈະຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດນຳຈິດວິນຍານທີ່ກັບໃຈ, **ຄພ 18:13.** ມະນຸດທຸກຄົນຈະຕ້ອງກັບໃຈ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຈະທຸກທໍລະມານ, **ຄພ 19:4.** ຄົນທີ່ເຮັດບາບ ແລະ ບໍ່ກັບໃຈຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ, **ຄພ 42:28.** ຜູ້ທີ່ສາລະພາບ ແລະ ປະຖົມບາບຂອງຕົນຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ, **ຄພ 58:42-43.** ຄົນຕາຍຜູ້ທີ່ກັບໃຈຈະຖືກໂຖ່, **ຄພ 138:58.**

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການກັບໃຈ, **ຫຼຊ 1:4.**

ກາຍຊາ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ເປັນຕຳແໜ່ງຂອງຈັກກະພັດໂຣມທີ່ຜູ້ຄົນຮູ້ຈັກກັນດີ. ມັນຖືກໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີເປັນ ເຄື່ອງໝາຍຂອງການບົກຄອງຫລື ອຳນາດທາງໂລກ.

ສິ່ງທີ່ເປັນຂອງກາຍຊາຈົ່ງຄືນໃຫ້ແກ່ກາຍຊາ, **ມທ 22:21 (ມຣກ 12:17; ລກ 20:25; ຄພ 63:26).**

ກາດ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ

ກາດ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ; ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບກັບສີລະປາ (ປຖກ 30:10–11). ຜູ້ສືບຕະກູນຂອງເພິ່ນ ໄດ້ກາຍເປັນເຜົາໜຶ່ງຂອງອິດສະຣາເອນ.

ເຜົ່າຂອງກາດ: ສຳລັບພອນຂອງຢາໂຄບທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ເຜົ່າຂອງກາດ, ໃຫ້ເບິ່ງ ປະຖົມມະການ 49:19. ສຳລັບພອນຂອງໂມເຊທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ເຜົ່າຂອງກາດ, ໃຫ້ເບິ່ງ ພຣະບັນຍັດສອງ 33:20–21. ອີງຕາມພອນເຫລົ່ານີ້, ຜູ້ສືບຕະກູນຂອງກາດຕ້ອງເປັນນັກຮົບ. ແຜ່ນດິນທີ່ຖືກມອບໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງການາອານ ແມ່ນຢູ່ເບື້ອງຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ແລະ ເປັນພື້ນທີ່ ທີ່ດີ ຊຶ່ງມີນ້ຳຢາງຫລວງຫລາຍ.

ກາດຜູ້ພະຍາກອນ. ເບິ່ງ ພຣະຄຳພີ—ພຣະຄຳພີທີ່ສູນເສຍໄປ ນຳອີກ

ສາດສະດາຄົນໜຶ່ງ ແລະ ເປັນເພື່ອນທີ່ຊື່ສັດ ແລະ ເປັນຜູ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ດາວິດໃນສະໄໝພຣະຄຳພີເດີມ (1 ຊມອ 22:5; 2 ຊມອ 24:11–19). ເພິ່ນໄດ້ຂຽນໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງເຖິງການກະທຳຂອງດາວິດ, ຊຶ່ງກາຍເປັນພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ສູນເສຍໄປແລ້ວ (1 ຂຄ 29:29).

ການາອານ, ຊາວການາອານ

ໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຄົນທີ່ສີຂອງຮາມ (ປຖກ 9:22; 10:1, 6) ແລະ ຫລານຊາຍຂອງໂນອາ. ຊາວການາອານ ພາຍເຖິງຄົນຈາກແຜ່ນດິນບ່ອນທີ່ການາອານໄດ້ອາໄສຢູ່ມາແຕ່ດັ້ງເດີມ ແລະ ພາຍເຖິງລູກຫລານຂອງລາວນຳອີກ. ຊາວການາອານກໍເປັນຊື່ໜຶ່ງຂອງຜູ້ຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ບ່ອນລຸ່ມຕາມຝັ່ງແມ່ນ້ຳເມດີແຕຣາເນຂອງພິລິດສະຕິນນຳອີກ. ບາງເທື່ອຊື່ນີ້ຖືກໃຊ້ເພື່ອອະທິບາຍເຖິງຜູ້ອາໄສທັງໝົດທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຊາວອິດສະຣາເອນຂອງປະເທດທາງຕາເວັນຕົກຂອງຈໍແດນ, ຊຶ່ງຊາວກຣີກເອີ້ນວ່າ ໂປນີເຊຍ.

ການກຳນົດໄວ້ລ່ວງໜ້າ. ເບິ່ງ ແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ, ການແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ

ການຂາດສິນທຳ. ເບິ່ງ ການຂາດສິນທຳທາງເພດ; ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ຕັນຫາໜ້າມືດ, ຄວາມຕັນຫາໜ້າມືດ; ພົມມະຈັນ

ການຂາດສິນທຳທາງເພດ. ເບິ່ງ ການລ່ວງປະເວນີ; ຕັນຫາໜ້າມືດ, ຄວາມຕັນຫາໜ້າມືດ; ຫລິ້ນຊູ້ ນຳອີກ

ການຫລິ້ນຊູ້ດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ, ການລ່ວງປະເວນີ, ການຮ່ວມເພດກັບເພດດຽວກັນ, ການເປັນກະເທີຍຜູ້ຍິງ, ການຮ່ວມເພດກັບຄົນໃນຄອບຄົວດຽວກັນ, ຫລື ການເຮັດສິ່ງໃດໆທີ່ບໍ່ສັກສິດ, ຜິດທຳມະຊາດ, ຫລື ກິດຈະກຳທາງເພດທີ່ບໍ່ບໍລິສຸດ.

ມາເທາະ ຈົ່ງເອົາເຫລົ້າໃຫ້ພໍດີມຈົນເມົາ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ນອນນຳເພິ່ນ, ປຖກ 19:30–36. ຮູເບັນໄດ້ລັກນອນນຳນາງບິນຮາ ເມຍນ້ອຍຄົນໜຶ່ງຂອງພໍ່ຕົນ, ປຖກ 35:22 (ປຖກ 49:4; 1 ຂຄ 5:1). ການສົມສູກັບຊາຍດ້ວຍກັນ ແລະ ການເຮັດຢາງບ້າຄັ້ງເຊັ່ນນີ້ເປັນທີ່ໜ້າກຽດຊັງ, ລລວ 18:22–23. ຖ້າວ່າຊາຍຜູ້ໜຶ່ງຂົ່ມຂືນຜູ້ຍິງ, ພຽງແຕ່ຜູ້ຊາຍເທົ່ານັ້ນທີ່ມີຄວາມຜິດ, ພຍຍ 22:25–27.

ຜູ້ໃດທີ່ແນມເບິ່ງຜູ້ຍິງດ້ວຍໃຈຄິດຢາກໄດ້ຍິງນັ້ນ, ຜູ້ນັ້ນໄດ້ຫລິ້ນຊື່ໃນໃຈກັບຍິງນັ້ນແລ້ວ, ມທ 5:28 (3 ນພ 12:28). ການຜິດສິນທຳທາງເພດ, ການຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມປາດຖະໜາໃນທາງຊົ່ວຮ້າຍ ເປັນການຂາບໄຫວ້ຮູບບູຊາ, ກລຊ 3:5. ໃນຍຸກສຸດທ້າຍນັ້ນ ຄົນທັງຫລາຍຈະເກີດຄວາມລຳບາກຢ່າງຮ້າຍແຮງ, 2 ຕມທ 3:1–3.

ບາບທາງການຮ່ວມເພດເປັນຄວາມໜ້າກຽດຊັງ, ແອວ 39:3–5.

ການຄົ້ນສູ່ສະພາບເດີມ, ການຟື້ນຟູ. ເບິ່ງ ການຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ ນຳອີກ

ການນຳກັບຄືນມາຂອງສິ່ງຂອງ ຫລື ສະພາບການບາງຢ່າງທີ່ຖືກເອົາໄປ ຫລື ສູນເສຍໄປ.

ວິນຍານກັບຮ່າງກາຍຈະຮວມເຂົ້າກັນ
ໃນຮູບລັກສະນະອັນສົມບູນຂອງມັນ, ແອວ
11:43-44. ການນຳກັບຄືນມານັ້ນຄືການນຳ
ເອົາຄວາມຊົ່ວກັບມາຫາສິ່ງທີ່ຊົ່ວ, ຄວາມຊອບ
ທຳກັບມາຫາສິ່ງທີ່ຊອບທຳ, ແອວ 41:10-15.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການກັບຄືນມາຂອງຄົນ
ສິບເຜົ່າ ແລະ ວ່າແຜ່ນດິນໂລກຈະຖືກເຮັດ
ໃໝ່ ແລະ ໄດ້ຮັບລັດສະໝີພາບແຫ່ງສຸຂະເສີມ
ຂອງມັນ, ພູຊ 1:10 (ຄພ 133:23-24).

ການຄຸມກຳເນີດ. ເບິ່ງ ຄອບຄົວ; ແຕ່ງງານ,
ການແຕ່ງງານ ນຳອີກ

ການຄຸມຈຳນວນລູກທີ່ຈະມາເກີດນຳພໍ່ແມ່
ໂດຍການຈຳກັດຈຳນວນ ຫລື ການປ້ອງກັນ
ການຖືພາລ່ວງໜ້າ.

ຈົ່ງມີລູກເຕົ້າໃຫ້ມາກຫລາຍ, ແລະ ເພີ່ມ
ທະວີຈົນເຕັມແຜ່ນດິນໂລກ, ປຖກ 1:28 (ມຊ
2:28). ເດັກນ້ອຍຄືຂອງຂວັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າໃຜດປະທານ, ພສສ 127:3-5.

ຄອບຄົວຂອງລີໄຮຕ້ອງມີລູກຫລານລ້ຽງໄວ້
ໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, 1 ນຟ 7:1.

ການແຕ່ງງານໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກ
ພຣະເຈົ້າເພື່ອມະນຸດ, ຄພ 49:15-17. ຄົນທີ່
ໄດ້ຮັບຄວາມສູງສົ່ງຈະໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນ
ແລະ ຄວາມຕໍ່ເນື່ອງຂອງເຊື້ອສາຍຕະຫລອດ
ການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ, ຄພ 132:19, 63.

ການສ້າງວິນຍານ. ເບິ່ງ ສ້າງ, ການສ້າງ;
ມະນຸດ ນຳອີກ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ້າງທຸກສິ່ງທັງປວງທາງ
ວິນຍານກ່ອນ, ແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ສ້າງມັນໃນ
ເນື້ອໜັງ (ມຊ 3:5).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ້າງພຶດພັນທັນຍາທານ
ທັງໝົດ ກ່ອນມັນມາຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ປຖກ 2:4-6 (ອຣສ 5:5).

ເພາະໂດຍອຳນາດແຫ່ງວິນຍານຂອງເຮົາ,
ເຮົາໄດ້ສ້າງທຸກສິ່ງ, ທຳອິດແມ່ນຝ່າຍວິນຍານ,
ທີສອງແມ່ນຝ່າຍໂລກ, ຄພ 29:31-32. ສິ່ງທີ່
ເປັນຝ່າຍໂລກມີຮູບລັກສະນະເປັນຄືກັນກັບ
ສິ່ງທີ່ເປັນຝ່າຍວິນຍານ, ຄພ 77:2.

ການສາມາດສັງເກດ, ຂອງປະທານແຫ່ງ
ເຮົາໄດ້ສ້າງໂລກ ແລະ ມະນຸດກ່ອນພວກ
ເຂົາເປັນຢູ່ໃນເນື້ອໜັງ, ມຊ 6:51.

**ການສະໜັບສະໜູນຜູ້ນຳຂອງສາດສະໜາ
ຈັກ.** ເບິ່ງ ເຫັນຊອບນຳກັນ ນຳອີກ

ການປະຕິຍານທີ່ຈະສົ່ງເສີມຜູ້ຄົນທີ່ຮັບໃຊ້
ໃນຕຳແໜ່ງຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ ແລະ ໃນທ້ອງຖິ່ນ ຂອງ
ສາດສະໜາຈັກ.

ໃຫ້ໂຍຊວຍຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຊຸມຊົນທັງໝົດ, ແລະ
ແຕ່ຕັ້ງລາວຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ຈບຊ 27:18-
19. ປະຊາຊົນໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, ຂໍໃຫ້ກະສັດຈົ່ງ
ໝັ້ນຍືນ, 1 ຊມອ 10:24. ຈົ່ງເຊື່ອໝັ້ນສິ່ງທີ່ຜູ້
ທຳນວຍບອກພວກທ່ານ, ແລະ ພວກທ່ານຈະ
ເຮັດສຳເລັດໜ້າທີ່, 2 ຂຄ 20:20.

ຈົ່ງຍອມຢູ່ໃນໂອວາດຜູ້ນຳຂອງພວກເຈົ້າ,
ຮຣ 13:17.

ລູກຈະເປັນທີ່ໂປດປານຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ, ເພາະລູກບໍ່ໄດ້ຈົມ, 1 ນຟ 3:6. ຜູ້ທີ່ໄດ້
ຕ້ອນຮັບສາດສະດາ ໄດ້ຮັບການໄວ້ຊີວິດ,
3 ນຟ 10:12-13. ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຖ້ອຍຄຳ
ຂອງສິບສອງຄົນນີ້, 3 ນຟ 12:1.

ບໍ່ວ່າຈະເປັນໂດຍສູງຂອງເຮົາເອງ ຫລື
ໂດຍສູງຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ມັນກໍເໝືອນ
ກັນ, ຄພ 1:38. ຖ້ອຍຄຳທີ່ພວກເຈົ້າຈະໄດ້
ຮັບ, ກໍຄືກັບວ່າມັນມາຈາກປາກຂອງເຮົາເອງ,
ຄພ 21:5. ຄົນໃດທີ່ຮັບເອົາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ,
ກໍຮັບເອົາເຮົາຄືກັນ, ຄພ 84:35-38. ຄົນໃດ
ທີ່ຮັບເອົາເຮົາ, ຈະຮັບເອົາຄົນທີ່ເຮົາໄດ້ສົ່ງມາ,
ຄພ 112:20. ຖ້າຫາກຜູ້ຄົນຂອງເຮົາບໍ່ເຊື່ອ
ພັງສູງຂອງຜູ້ຊາຍເຫລົ່ານີ້ ຜູ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກຳ
ນົດໄວ້, ແລ້ວພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບພອນ, ຄພ
124:45-46.

ການສາມາດສັງເກດ, ຂອງປະທານແຫ່ງ.
ເບິ່ງ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານ ນຳ
ອີກ

ທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ ຫລື ຮູ້ບາງສິ່ງຜ່ານອຳນາດ
ຂອງພຣະວິນຍານ. ຂອງປະທານແຫ່ງການ
ສາມາດຫລົງເຫັນເປັນຂອງປະທານໜຶ່ງຂອງ
ພຣະວິນຍານ. ມັນຮ່ວມດ້ວຍການຮູ້ຈັກບຸກຄະ
ລິກລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງຜູ້ຄົນ ແລະ ເປັນ

ແຫລ່ງ ແລະ ຄວາມພາຍຂອງການສະແດງໃຫ້ປະຈັກທາງວິນຍານ.

ມະນຸດເບິ່ງພາຍນອກ ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເບິ່ງພາຍໃນຈິດໃຈ, **1 ຊມອ 16:7.** ເຄາະກຳເປັນຂອງຜູ້ທີ່ເອີ້ນສິ່ງທີ່ຊົ່ວວ່າເປັນສິ່ງທີ່ດີ, **ອຊຢ 5:20 (2 ນຟ 15:20).**

ສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າເປັນການສາມາດຫລົງເຫັນເລື່ອງທາງວິນຍານ, **1 ກຣທ 2:14.** ໃຫ້ຄົນໜຶ່ງອີກຮູ້ຈັກຫລົງເຫັນວິນຍານຕ່າງໆ, **1 ກຣທ 12:10.**

ອຳໂນມສາມາດຫລົງເຫັນຄວາມນິກຄິດຂອງເພິ່ນໄດ້, **ແອວ 18:18.** ສຽງທີ່ເບົາໄດ້ສຽບແທງຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນ, **3 ນຟ 11:3.**

ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກຫລອກລວງ, ຈົ່ງສະແຫວງຫາຂອງປະທານທີ່ດີທີ່ສຸດ, **ຄພ 46:8, 23.** ຜູ້ນຳຂອງສາດສະໜາຈັກໄດ້ຮັບອຳນາດທີ່ຈະຫລົງເຫັນຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານ, **ຄພ 46:27.** ຮ່າງກາຍນັ້ນຊຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງເຂົ້າໃຈທຸກສິ່ງທັງປວງ, **ຄພ 88:67.**

ໂມເຊໄດ້ເຫັນແຜ່ນດິນໂລກ, ໂດຍໄດ້ຫລົງເຫັນມັນດ້ວຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ, **ມຊ 1:27.**

ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ. ເບິ່ງ

ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ; ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່; ແຜນແຫ່ງການໄຖ່; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ມະຕະ, ຄວາມເປັນມະຕະ; ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ; ອາດາມ; ເອວາ ນຳອີກ

ຂັ້ນຕອນທີ່ເຮັດໃຫ້ມະນຸດຊາດກາຍເປັນມະຕະຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້. ເມື່ອອາດາມ ແລະ ເອວາ ໄດ້ກິນໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ກາຍເປັນມະຕະ, ນັ້ນແມ່ນ, ຂຶ້ນກັບບາບ ແລະ ຄວາມຕາຍ. ອາດາມໄດ້ກາຍເປັນ “ເມື່ອໜັງທຳອິດ” ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ (ມຊ 3:7). ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍເຮັດໃຫ້ແຈ່ມແຈ້ງວ່າ ການຕົກເປັນພອນ ແລະ ວ່າອາດາມ

ແລະ ເອວາ ຄວນໄດ້ຮັບກຽດໃນຖານະທີ່ເປັນພໍ່ແມ່ຜູ້ທຳອິດຂອງມະນຸດຊາດທັງປວງ.

ການ ຕົກເປັນ ຂັ້ນຕອນທີ່ສຳຄັນສຳລັບຄວາມກ້າວໜ້າຂອງມະນຸດ. ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ວ່າ ການຕົກຈະເກີດຂຶ້ນ, ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ວາງແຜນຊີວິດກ່ອນມະຕະ ໃຫ້ມີພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ມາໃນເວລາອັນຮຸ່ງໂລດທີ່ຈະຊົດໃຊ້ສຳລັບການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ສຳລັບບາບສ່ວນຕົວຂອງທຸກຄົນນຳອີກ ຕາມເງື່ອນໄຂແຫ່ງການກັບໃຈຂອງມະນຸດ.

ຖ້າຂຶ້ນກິນເມື່ອໃດ ເຈົ້າຈະຕາຍເມື່ອນັ້ນ, **ປຖກ 2:17 (ມຊ 3:17).** ດັ່ງນັ້ນນາງຈຶ່ງປິດເອົາໝາກໄມ້ມາກິນ, **ປຖກ 3:6 (ມຊ 4:12).**

ດ້ວຍວ່າຄົນທັງປວງໄດ້ຕາຍ ເພາະກຽວເນື່ອງກັບອາດາມສັນໃດ ຄົນທັງປວງກໍຈະຖືກບັນດານໃຫ້ມີຊີວິດ ເພາະກຽວເນື່ອງກັບພຣະຄຣິດສັນນັ້ນ, **1 ກຣທ 15:22.**

ມະນຸດຊາດທັງປວງ ຊຶ່ງຢູ່ໃນສະພາບທາຍຍະນະຢູ່ໃນສະພາບຕົກຕ່ຳ, **1 ນຟ 10:6.** ທາງຖືກຕຽມໄວ້ຕັ້ງແຕ່ການຕົກຂອງມະນຸດ, **2 ນຟ 2:4.** ຫລັງຈາກອາດາມ ແລະ ເອວາໄດ້ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມແລ້ວ ເຂົາທັງສອງຖືກໄລ່ອອກຈາກສວນເອເດນໃຫ້ໄປໂຖດິນ, **2 ນຟ 2:19.** ອາດາມຕົກເພື່ອມະນຸດຈະໄດ້ເປັນຢູ່, **2 ນຟ 2:15–26.** ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາເປັນສັດຕູກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເປັນມາແລ້ວຕັ້ງແຕ່ການຕົກຂອງອາດາມ, **ມຊຢ 3:19.** ອາໂຣນໄດ້ສິດສອນບິດາຂອງລາໂມໂນກຽວກັບການຕົກ, **ແອວ 22:12–14.** ຈະຕ້ອງມີການຊົດໃຊ້ເກີດຂຶ້ນ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ມະນຸດຊາດທັງປວງຕ້ອງຕົກ ແລະ ຫລົງທາງໄປ, **ແອວ 34:9.** ບິດາມານດາຜູ້ທຳອິດຂອງພວກເຮົາຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທັງທາງໂລກ ແລະ ທາງວິນຍານ, **ແອວ 42:2–15 (ຮລມ 14:16).** ຍ້ອນການຕົກທຳມະຊາດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ ຈຶ່ງກັບມາຊົ່ວຢູ່, **ອທ 3:2.**

ໂດຍການລ່ວງລະເມີດກົດທີ່ສັກສິດເຫລົ່າ

ນີ້ ມະນຸດຈຶ່ງໄດ້ກາຍເປັນມະນຸດທີ່ຕົກໄປ, ຄພ 20:20 (ຄພ 29:34-44).

ດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຕົກ ເຈົ້າຈະໄດ້ຖືກໂຖ່, ມຊ 5:9-12. ໂດຍເຫດຜົນຂອງການລ່ວງລະເມີດ ການຕົກຈຶ່ງມີມາ, ມຊ 6:59. ມະນຸດຈະໄດ້ຮັບ ໂທດເພາະບາບຂອງຕົນ, ຫຼຸຊ 1:2.

ການຖືກໄລ່ອອກ. ເບິ່ງ ກະບົດ, ການກະບົດ; ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ ນຳອີກ

ການຖືກໄລ່ອອກເປັນການລົງໂທດທີ່ໜັກໜ່ວງທີ່ສຸດໃນສາດສະໜາຈັກ. ບຸກຄົນທີ່ຖືກໄລ່ອອກບໍ່ໄດ້ເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກອີກຕໍ່ໄປ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງສາດສະໜາຈັກຈະໄລ່ບຸກຄົນອອກຈາກສາດສະໜາຈັກ ພຽງແຕ່ເມື່ອເຂົາເລືອກທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຕັດສິນຕົນເອງອອກຈາກການເປັນສະມາຊິກໃນສາດສະໜາຈັກ.

ໃຈຂອງຫລາຍຄົນແຂງກະດ້າງ, ແລະ ຊື່ຂອງພວກເຂົາໄດ້ຖືກລືບ, ແອວ 1:24 (ແອວ 6:3). ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ເຂົາຈະບໍ່ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, 3 ນພ 18:31 (ມຊຍ 26).

ຄົນຫລິ້ນຊື່ທີ່ບໍ່ກັບໃຈ ຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ, ຄພ 42:24. ຄົນທີ່ເຮັດບາບ ແລະ ບໍ່ກັບໃຈ ຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ, ຄພ 42:28. ລະບຽບການໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ສຳລັບການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ສຳຄັນຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກ, ຄພ 102 (ຄພ 42:80-93). ອະທິການໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ຕັດສິນໃນອິດສະຣາເອນ, ຄພ 107:72. ສັງຄົມສາດສະໜາມີສິດທີ່ຈະຈັດການກັບສະມາຊິກຂອງຕົນສຳລັບການປະພຶດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ຄພ 134:10.

ການນັບຖືຮູບບູຊາ

ການນະມັດສະການຮູບບູຊາ ຫລື ການຕິດແທດ ຫລື ການອຸທິດຕົນຕໍ່ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງຫລາຍເກີນໄປ.

ຢ່ານະມັດສະການພຣະອື່ນ ນອກຈາກເຮົາ

ການນັບຖືສະມາຂອງເດັກແດງທາລົກ

ແຕ່ເທົ່ານັ້ນ, ອພຍ 20:3 (ມຊຍ 12:35; 13:12-13). ຖ້າພວກເຈົ້າຂາບໄຫວ້ພຣະອື່ນ, ພວກເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍຢ່າງແນ່ນອນ, ພພຍ 8:19. ຄວາມອວດດີກໍເປັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເທົ່າກັບການຂາບໄຫວ້ຮູບບູຊາ, 1 ຊມອ 15:23. ພວກເຈົ້າປະຖົມເຮົາ, ອຊຍ 57:8. ພວກເຈົ້າໄດ້ສັນລະເສີນບັນດາພຣະທີ່ເຮັດດ້ວຍເງິນ, ດ້ວຍຄຳ, ດນອ 5:23.

ພວກເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ແລະ ເງິນຄຳພ້ອມກັນກໍບໍ່ໄດ້, ມທ 6:24. ຄວາມໂລບເປັນການຂາບໄຫວ້ຮູບບູຊາ, ກລຊ 3:5. ລູກທັງຫລາຍຂອງເຮົາເອີຍ, ຈົ່ງລະວັງຮັກສາຕົນຈາກບັນດາຮູບບູຊາ, 1 ຢຣ 5:21.

ວິບັດແກ່ຄົນທີ່ນະມັດສະການຮູບບູຊາ, 2 ນພ 9:37. ການນັບຖືຮູບບູຊາຂອງຜູ້ຄົນຂອງມີໄຟໄດ້ນຳເອົາສົງຄາມ ແລະ ຄວາມພິນາດມາສູ່ຕົນ, ແອວ 50:21.

ມະນຸດທຸກຄົນໄດ້ເດີນໄປໃນທາງຂອງຕົນເອງ, ຄພ 1:16. ໃຫ້ພວກເຂົາອອກແຮງດ້ວຍມືຂອງຕົນເອງ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເຄົາລົບຮູບບູຊາ, ຄພ 52:39.

ບິດາຂອງອັບຣາຮາມໄດ້ຖືກພາໄປຫລົງຜິດໂດຍການນັບຖືຮູບບູຊາ, ອຣຮ 1:27.

ການນັບຖືສະມາຂອງເດັກແດງທາລົກ. ເບິ່ງ

ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ; ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ການນັບຖືສະມາບໍ່ແມ່ນສຳລັບເດັກແດງທາລົກ; ລອດ, ຄວາມລອດ—ຄວາມລອດຂອງເດັກນ້ອຍ; ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ນຳອີກ

ການປະຕິບັດທີ່ບໍ່ຈຳເປັນເລື່ອງການນັບຖືສະມາໃຫ້ເດັກແດງທາລົກ ແລະ ເດັກນ້ອຍທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງອາຍຸທີ່ສາມາດຮັບຜິດຊອບ, ຊຶ່ງເປັນແປດປີ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວໂທດການນັບຖືສະມາໃຫ້ເດັກແດງທາລົກ (ມຣນ 8:10-21). ເດັກນ້ອຍເກີດມາຢ່າງໄຮ້ດຽງສາ ແລະ ປາດສະຈາກບາບ. ຊາຕານບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະລົ້ລວງເດັກນ້ອຍໄດ້ຈົນກວ່າເຂົາເຖິງອາຍຸທີ່ສາມາດຮັບຜິດຊອບ (ຄພ 29:46-47) ສະນັ້ນເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຈຳເປັນທີ່ຈະກັບໃຈ ຫລື ຮັບບັບຕິສະມາ. ເດັກ

ການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ

ນ້ອຍຄວນຮັບບັບຕິສະມາເມື່ອເຖິງອາຍຸແປດປີ (ຄພ 68:25-27).

ການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ. ເບິ່ງ ເຈີມ,

ການເຈີມ; ຖານະປະໂລຫິດ; ນໍ້າມັນ; ປິ່ນປົວ, ການປິ່ນປົວ; ມີ, ການວາງ ນໍ້າອີກ

ພອນທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຄົນເຈັບປ່ວຍໂດຍຜູ້ຊາຍທີ່ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຕີເສເດັກ, ຮ່ວມດ້ວຍການໃຊ້ນໍ້າມັນທີ່ສັກສິດ.

ວາງມີໃສ່ນາງດ້ວຍເທັ້ນ, ມທ 9:18. ພຣະເຢຊູໄດ້ວາງມີໃສ່ຄົນເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍບາງຄົນ ແລະ ໄດ້ໂຜດພວກເຂົາໃຫ້ຫາຍດີ, ມຣກ 6:5. ອັກຄະສາວິກຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ເອົານໍ້າມັນຊະໂລມທາພວກເຂົາຫລາຍຄົນໃຫ້ຫາຍດີພະຍາດ, ມຣກ 6:13. ແອວເດີຕ້ອງເຈີມ ແລະ ປິ່ນປົວຄົນເຈັບປ່ວຍ, ຢກບ 5:14-15.

ເຈົ້າຈະບໍ່ປິ່ນປົວຄົນເຈັບປ່ວຍ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຮັດໂດຍຄົນທີ່ປາດຖະໜາມັນເທົ່ານັ້ນ, ຄພ 24:13-14. ແອວເດີຈະວາງມີຂອງພວກເຂົາໃສ່ເທິງຄົນເຈັບປ່ວຍ, ຄພ 42:44. ຈົ່ງວາງມີຂອງເຈົ້າໃສ່ເທິງຄົນທີ່ເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຫາຍດີ, ຄພ 66:9.

ການຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈ

ເຊັບ, ຜູ້ລູກ; ຍຸກສະໄໝ; ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ; ພຣະກິດຕິຄຸນ ນໍ້າອີກ

ການສະຖາປະນາຄວາມຈິງ ແລະ ພິທີການແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າຄືນມາໃໝ່ໃນບັນດາມະນຸດ ຢູ່ເທິງໂລກ. ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ຖືກສູນເສຍໄປຈາກແຜ່ນດິນໂລກ ຜ່ານການປະຖົມຄວາມເຊື່ອທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ຫລັງຈາກການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຂອງອັກຄະສາວິກຂອງພຣະຄຣິດ. ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອນັ້ນແມ່ນຈຳເປັນຕໍ່ການຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ. ຜ່ານພາບນິມິດ, ການປະຕິບັດຂອງເຫລົ່າຫຼຸດ, ແລະ ການເປີດເຜີຍຕໍ່ມະນຸດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນຄືນມາໃໝ່. ການຟື້ນຟູໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ (ຈສ—ປ 1; ຄພ

128:20-21) ແລະ ໄດ້ສືບຕໍ່ມາຈົນເຖິງປະຈຸບັນ ຜ່ານວຽກງານຂອງສາດສະດາທີ່ມີຊີວິດຢູ່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ພູບ່ອນທີ່ຕັ້ງພຣະວິຫານຈະສູງກວ່າທຸກໆແຫ່ງ, ອຊຸຢ 2:2 (ມກ 4:2; 2 ນພ 12:2). ພຣະເຈົ້າຈະເຮັດການງົດງົ້ງ, ອຊຸຢ 29:14 (2 ນພ 25:17-18; ຄພ 4:1). ພຣະເຈົ້າຈະຕັ້ງອານາຈັກໜຶ່ງຂຶ້ນ ຊຶ່ງຈະບໍ່ສູນຫາຍໄປຈັກເທື່ອ, ດນອ 2:44.

ອີລາຍຕ້ອງມາກ່ອນ, ແລະ ເພື່ອຈັດແຈງທຸກສິ່ງໃຫ້ພ້ອມ, ມທ 17:11 (ມຣກ 9:12; ຄພ 77:14). ເວລາຈະມາເຖິງເມື່ອທຸກສິ່ງຈະຖືກຕັ້ງຂຶ້ນໃໝ່, ກກກ 3:21 (ຄພ 27:6). ໃນຍຸກສະໄໝຂອງຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ, ພຣະເຈົ້າຈະຮວບຮວມສິ່ງສາລະພັດ, ອຟຊ 1:10. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທູດອົງໜຶ່ງມີຂ່າວປະເສີດອັນເປັນນິດນຳໄປປະກາດ, ພນມ 14:6.

ຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຈະມາສູ່ຄົນຕ່າງຊາດ, 1 ນພ 15:13-18. ຊາວຍິວຈະຖືກນຳກັບຄືນສູ່ສາດສະໜາຈັກ, 2 ນພ 9:2. ໃນຍຸກສຸດທ້າຍຄວາມຈິງຈຶ່ງຈະມາເຖິງ, 3 ນພ 16:7.

ກັບພວກທ່ານ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍມອບຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນໃຫ້, ຄພ 13 (ຈສ—ປ 1:69). ເຮົາໄດ້ມອບຂໍກະແຈຂອງອານາຈັກເທື່ອສຸດທ້າຍໃຫ້, ຄພ 27:6, 13-14 (ຄພ 128:19-21). ເຕົ້າໂຮມເຜົ່າຕ່າງໆຂອງອິດສະຣາເອນເຂົ້າກັນ ແລະ ຟື້ນຟູທຸກສິ່ງທັງປວງ, ຄພ 77:9. ຂໍກະແຈຂອງຍຸກສະໄໝນີ້ຈຶ່ງຖືກມອບໄວ້, ຄພ 110:16 (ຄພ 65:2). ຖານະປະໂລຫິດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ໃນຍຸກສະໄໝຂອງຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ, ຄພ 112:30.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສອງພຣະອົງ, ຈສ—ປ 1:17. ເຮົາຈະເປີດເຜີຍຖານະປະໂລຫິດແກ່ເຈົ້າ, ໂດຍມີຂອງເອລີຢາ, ຈສ—ປ 1:38 (ມລກ 4:5-6).

ການມີເມຍຫລາຍຄົນ. ເບິ່ງ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ—ການມີເມຍຫລາຍຄົນ

ການມົ້ວສຸມລັບ. ເບິ່ງ ກາອິນ; ພວກໂຈນແກ ດີອານທັນ ນຳອີກ

ຜູ້ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກັນ ໂດຍການເຮັດ ຄຳສາບານ ວ່າຈະບັນລຸຈຸດປະສົງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ຂອງພວກເຂົາ.

ບົດາແຫ່ງຄວາມຂີ້ຕົວະ ຍຸຍົງໃຫ້ລູກຫລານ ມະນຸດເຮັດການມົ້ວສຸມລັບ, **2 ນພ 9:9.** ເຮົາ ຈະຕ້ອງທຳລາຍວຽກງານລັບແຫ່ງຄວາມມືດ, **2 ນພ 10:15.** ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ກັບຜູ້ທີ່ເຮັດການມົ້ວສຸມລັບ, **ແອວ 37:30.** ແກດີອານທັນຜູ້ນີ້ໄດ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ເກືອບຈະເປັນການທຳລາຍຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໃຫ້ ສູນສິ້ນໄປ, **ຮລມ 2:4–13.** ຊາຕານໄດ້ເອົາເຂົ້າ ໃສ່ໃນໃຈຂອງຜູ້ຄົນ ເພື່ອໃຫ້ເຮັດຄຳສາບານ ແລະ ເຮັດພັນທະສັນຍາລັບ, **ຮລມ 6:21–31.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດວຽກໃນການມົ້ວ ສຸມລັບ, **ອທ 8:19.** ປະຊາຊາດໃດກໍຕາມທີ່ ສະໜັບສະໜູນການມົ້ວສຸມລັບ ປະຊາຊາດ ນັ້ນຈະຖືກທຳລາຍ, **ອທ 8:22–23.** ພວກເຂົາ ບໍ່ໄດ້ຍອມຮັບຄຳທັງໝົດຂອງສາດສະດາເລີຍ, ຍ້ອນວ່າສັງຄົມລັບຂອງພວກເຂົາ, **ອທ 11:22.**

ນັບແຕ່ວັນເວລາຂອງກາອິນ, ມັນໄດ້ມີການ ມົ້ວສຸມລັບ, **ມຊ 5:51.**

ການຢູ່ເປັນໂສດ. ເບິ່ງ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງ ງານ

ການລ່ວງປະເວນີ. ເບິ່ງ ຕັນຫາໜ້າມືດ, ຄວາມຕັນຫາໜ້າມືດ; ພິມມະຈັນ; ຫລິ້ນ ຊູ້ ນຳອີກ

ການຮ່ວມເພດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງທາງກົດໝາຍ ລະຫວ່າງສອງຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ແຕ່ງງານກັນ. ບາງ ຄັ້ງໃນພຣະຄຳພີ ມັນກໍຖືກໃຊ້ເປັນສັນຍາລັກ ເຖິງການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອຄືກັນ.

ຈົ່ງລະເວັ້ນຈາກການຫລິ້ນຊູ້, **ກຈກ 15:20.** ຮ່າງກາຍບໍ່ແມ່ນສຳລັບການຫລິ້ນຊູ້, ແຕ່ ແມ່ນສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **1 ກຣທ 6:13–18.** ເພື່ອປ້ອງກັນການຫລິ້ນຊູ້, ໃຫ້ຊາຍທຸກ ຄົນມີເມຍຂອງຕົນເອງ, **1 ກຣທ 7:2–3.** ສິ່ງນີ້ ແຫລະແມ່ນພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄື

ໃຫ້ພວກເຈົ້າເວັ້ນຈາກການຜິດສິນທຳທາງ ເພດ, **1 ທສນ 4:3.**

ຢາໂຄບໄດ້ເຕືອນຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟບໍ່ໃຫ້ລ່ວງ ປະເວນີ, **ຢຄ 3:12.** ພວກທ່ານກຳລັງສຸກເພື່ອ ຄວາມພົ້ນາດ, ເພາະການຄາດຕະກຳຂອງ ພວກທ່ານ ແລະ ການລ່ວງປະເວນີ, **ຮລມ 8:26.**

ຕ້ອງກັບໃຈຈາກການລ່ວງປະເວນີ ກ່ອນຈະ ເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກໄດ້, **ຄພ 42:74–78.**

ການລົງໄປໃນນ້ຳໝົດທັງຕົວ. ເບິ່ງ ບັບຕີ ສະມາ, ໃຫ້ບັບຕີສະມາ—ບັບຕີສະມາໂດຍ ການລົງໄປໃນນ້ຳໝົດທັງຕົວ

ການຮ່ວມເພດກັບເພດດຽວກັນ. ເບິ່ງ ຕັນຫາ ໜ້າມືດ, ຄວາມຕັນຫາໜ້າມືດ; ຫລິ້ນຊູ້ ນຳ ອີກ

ການຮ່ວມເພດກັບເພດດຽວກັນ. ພຣະເຈົ້າ ສັ່ງທຳມະການກະທຳທາງເພດເຊັ່ນນີ້.

ເອົາພວກເຂົາອອກມາໃຫ້ພວກເຮົາສາ, **ບຖກ 19:1–11 (ມຊ 5:51–53).** ຊາຍຢາໄດ້ ສົມສູ່ກັບຊາຍ; ເພາະການກະທຳເຊັ່ນນີ້ພຣະ ເຈົ້າຊົງທີ່ສຸດ, **ລລວ 18:22 (ລລວ 20:13).** ຢາ ໃຫ້ຊາວອິດສະຣາເອນບໍ່ວ່າຊາຍ ຫລື ຍິງເປັນ ໂສເພນີ, **ພບຍ 23:17.** ພວກເຂົາເຮັດບາບ ຢ່າງເປີດເຜີຍດັ່ງຊາວໂຊໂດມໄດ້ເຮັດ, **ອຊຍ 3:9 (2 ນພ 13:9).**

ພວກຜູ້ຊາຍເຕັມດ້ວຍໄຟແຫ່ງກິເລດຕັນຫາ ຕໍ່ກັນແລະກັນ, **ຮມ 1:27.** ຄົນຊົ່ວຊ້າອະທຳຈະ ບໍ່ມີສ່ວນໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, **1 ກຣທ 6:9–10.** ກົດໝາຍນັ້ນບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໄວ້ສຳລັບຄົນດີ, ແຕ່ຕັ້ງໄວ້ສຳລັບຄົນທີ່ສ້າງຄວາມເສື່ອມເສຍ ໃຫ້ກັບຜູ້ອື່ນ, **1 ຕມທ 1:9–10.** ຄົນທີ່ມົ້ວສຸມ ການຜິດສິນທຳ, ຈະທຸກທຳລະມານຕະຫລອດ ໄປເປັນນິດ, **ຢດ 1:7.**

ການເຕົ້າໂຮມຊາວອິດສະຣາເອນ. ເບິ່ງ ອິດ ສະຣາເອນ—ການເຕົ້າໂຮມຊາວອິດສະ ຣາເອນ

ການເວົ້າພາສາ, ຂອງປະທານແຫ່ງ

ການເວົ້າພາສາ, ຂອງປະທານແຫ່ງ. ເບິ່ງ
ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານ; ລິ້ນ ນຳ
ອີກ

ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ທີ່
ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ດົນໃຈບຸກຄົນ ໃຫ້ກ່າວ, ໃຫ້
ເຂົ້າໃຈ, ຫລື ແປພາສາທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກກໍດີ. ພວກເຮົາ
ເຊື່ອໃນຂອງປະທານແຫ່ງການເວົ້າພາສາ
(ຫຼຸຊ 1:7).

ເຂົາເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ,
ແລະ ເລີ່ມປາກພາສາຕ່າງໆ, ກຈກ 2:4. ຜູ້ທີ່
ເວົ້າພາສາແປກໆກໍບໍ່ໄດ້ເວົ້າຕໍ່ມະນຸດ, ແຕ່ທູນ
ຕໍ່ກັບພຣະເຈົ້າ, 1 ກອທ 14:1-5, 27-28. ການ
ເວົ້າພາສາເປັນເຄື່ອງໝາຍແກ່ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ,
1 ກອທ 14:22-28.

ເມື່ອນັ້ນການບັບຕີສະມາດ້ວຍໄຟ ແລະ
ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະມາເຖິງ; ແລະ
ເມື່ອນັ້ນພວກທ່ານຈະເວົ້າໄດ້ດ້ວຍລິ້ນຂອງ
ທູດ, 2 ນຟ 31:13-14. ອາມາລະໂຄໄດ້ຊັກ
ຂວນມະນຸດທັງປວງໃຫ້ເຊື່ອໃນຂອງປະທານ
ແຫ່ງການເວົ້າພາສາ, ອມນ 1:25.

ມັນຖືກມອບໃຫ້ແກ່ບາງຄົນເພື່ອເວົ້າພາສາ
ຕ່າງໆ; ແລະ ແກ່ອີກຄົນໜຶ່ງ ເພື່ອແປພາສາ
ຕ່າງໆ, ຄພ 46:24-25 (1 ກອທ 12:10; ມຣນ
10:8, 15-16). ຂໍຈົ່ງຖອກເທຂອງປະທານ
ແຫ່ງການເວົ້າພາສາລົງມາ, ຄພ 109:36.

ການແຕ່ງຕັ້ງຂອງຖານະປະໂລຫິດ. ເບິ່ງ
ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ

ການແຕ່ງງານໃນພຣະວິຫານ. ເບິ່ງ ແຕ່ງ
ງານ, ການແຕ່ງງານ

ການແປຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ (ປຈສ). ເບິ່ງ
ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ ນຳອີກ

ການດັດແປງ ຫລື ການແປພຣະຄຣິສຕະທຳ
ຄຳພີຂອງກະສັດເຈມສ໌ ສະບັບເປັນພາສາອັງ
ກິດ, ຊຶ່ງ ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ
ໃນເດືອນມິຖຸນາ ປີ 1830. ພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາ
ເພິ່ນໃຫ້ແປ ແລະ ນັບຖືມັນວ່າເປັນການເອີ້ນ
ຢ່າງໜຶ່ງຂອງເພິ່ນ ໃນຖານະທີ່ເປັນສາດສະດາ.
ເຖິງແມ່ນວ່າໂຈເຊັບ ໄດ້ສຳເລັດການແປ

ເກືອບທັງໝົດເມື່ອເຖິງເດືອນກໍລະກົດ ປີ 1833,
ແຕ່ເພິ່ນຍັງໄດ້ສືບຕໍ່ການແປຈົນເຖິງມີຕາຍ
ຂອງເພິ່ນ ໃນປີ 1844 ໃນການແກ້ໄຂ ຂະນະ
ທີ່ຕຽມການແປເພື່ອຈັດພິມ. ເຖິງແມ່ນວ່າເພິ່ນ
ໄດ້ຈັດພິມພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງການແປຕອນ
ເພິ່ນຍັງມີຊີວິດຢູ່, ແຕ່ຖ້າຫາກເພິ່ນມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່
ໄປ ເພິ່ນຄົງໄດ້ປຸງແປງເພີ່ມເຕີມໝົດທັງເຫລັ້ມ
ໃຫ້ສຳເລັດ. The Reorganized Church of
Jesus Christ of Latter Day Saints ໄດ້ຈັດ
ພິມສະບັບທຳອິດຂອງການແປທີ່ດົນໃຈຂອງ
ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໃນປີ 1867. ນັບແຕ່ນັ້ນມາ ເຂົາ
ເຈົ້າກໍໄດ້ຈັດພິມຫລາຍເທື່ອຕື່ມອີກ.

ສາດສະດາໄດ້ຮຽນຮູ້ຫລາຍສິ່ງ ໃນ
ລະຫວ່າງທີ່ດຳເນີນການແປ. ເພິ່ນໄດ້ຮັບ
ຫລາຍພາກຂອງພຣະຄຳພີ ຄຳສອນ ແລະ
ພັນທະສັນຍາ ກໍເພາະການແປວຽກງານນີ້
ແຫລະ (ດັງເຊັ່ນ ຄພ 76; 77; 91; ແລະ 132).
ພ້ອມນີ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳ
ສະເພາະແກ່ໂຈເຊັບກ່ຽວກັບການແປ, ຊຶ່ງ
ຖືກບັນທຶກໄວ້ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ ຄຳສອນ ແລະ
ພັນທະສັນຍາ (ຄພ 37:1; 45:60-61; 76:15-
18; 90:13; 91; 94:10; 104:58; 124:89).
ໜັງສືໂມເຊ ແລະ ໂຈເຊັບ ສະມິດ—ມັດທາຍ,
ຕອນນີ້ ມີບັນຈຸຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳ
ຄ່າ, ຊຶ່ງເອົາມາຈາກການແປຂອງ ໂຈເຊັບ
ສະມິດ ໂດຍກົງ.

ການແປຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ນຳສິ່ງທີ່
ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີຄ່າກັບຄືນມາ ຊຶ່ງໄດ້ສູນ
ເສຍໄປຈາກພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ (1 ນຟ
13). ເຖິງແມ່ນວ່າມັນບໍ່ໄດ້ເປັນພຣະຄຣິສຕະ
ທຳຄຳພີທີ່ຮັບຮູ້ກັນເປັນທາງການຂອງສາດ
ສະໜາຈັກ, ແຕ່ການແປນີ້ໄດ້ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແຈ້ງ
ຫລາຍຢ່າງທີ່ທຳສິນໃຈ ແລະ ມີຄ່າ ສຳລັບ
ຄວາມເຂົ້າໃຈພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ. ມັນຍັງ
ເປັນພະຍານເຖິງການເອີ້ນແຫ່ງສະຫວັນ ແລະ
ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງສາດສະດາ
ໂຈເຊັບ ສະມິດ ນຳອີກ.

ການໄຖ່, ແຜນແຫ່ງ. ເບິ່ງ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່

ການກະຈັດກະຈາຍຂອງຊາວອິດສະຣາ
ເອນ. ເບິ່ງ ອິດສະຣາເອນ—ການກະຈັດ
ກະຈາຍຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ

ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູ
ຄຣິດ. ເບິ່ງ ໂກກ; ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການ
ເວລາ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ມາໂກກ; ອາມາເຄ
ໂດນ ນຳອີກ

ໃນຕອນຕົ້ນຂອງສະໄໝພັນປີ, ພຣະຄຣິດ
ຈະສະເດັດກັບຄືນມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ. ເຫດ
ການນີ້ ຈະເປັນຈຸດຈົບຂອງຄວາມເປັນມະຕະ
ແຫ່ງການທົດລອງຂອງແຜ່ນດິນໂລກນີ້. ຄົນ
ຊົ່ວ ຈະຖືກເອົາອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນໂລກ
ແລະ ຄົນຊອບທຳ ຈະຖືກຍົກຂຶ້ນສູ່ເມກ ໃນ
ຂະນະທີ່ແຜ່ນດິນໂລກຖືກຊຳລະລ້າງ. ເຖິງ
ແມ່ນວ່າຜູ້ຄົນບໍ່ຮູ້ວ່າພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາ
ເມື່ອໃດ ໃນຄັ້ງທີສອງ, ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ບອກ
ເຖິງເຄື່ອງໝາຍທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກ່ອນວັນນັ້ນໄກ້
ຈະມາເຖິງ (ມທ 24; ຈສ—ມ 1).

ຂ້ອຍຮູ້ຜູ້ໜຶ່ງຢູ່ໃນສະຫວັນ ຜູ້ທີ່ຈະມາໃນທີ່
ສຸດ, ໂຍບ 19:25. ທຸກຄົນຈະມາກັບສາບານ
ສັດຊື່ຕໍ່ເຮົາ, ອຊຸຢ 45:23 (ຄພ 88:104). ຜູ້
ໜຶ່ງມີຮູບຮ່າງເໝືອນມະນຸດໄດ້ມາ ໂດຍມີເມກ
ອ້ອມຮອບເພິ່ນໄວ້, ດນອ 7:13 (ມທ 26:64;
ລກ 21:25–28). ພວກເຂົາຈະແນມເບິ່ງຜູ້ທີ່
ພວກເຂົາແຫງຈົນຕາຍ, ຊກຢ 12:10. ມີຄົນ
ຖາມວ່າ, ບາດແຜຫຍັງທີ່ມີຂອງເຈົ້າ, ຊກຢ
13:6 (ຄພ 45:51). ຜູ້ໃດແດ່ຈະສາມາດທົນຕໍ່
ວັນທີ່ພຣະອົງສະເດັດມາ? ເພາະພຣະອົງຈະ
ເປັນດັ່ງໄຟທີ່ຫລອມໂລຫະ, ມລກ 3:2 (3 ນພ
24:2; ຄພ 128:24).

ບຸດມະນຸດຈະມາປະກົດດ້ວຍສະຫງ່າລາສີ
ແຫ່ງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ, ມທ 16:27 (ມທ
25:31). ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ວ່າວັນ ຫລື ໂມງນັ້ນຈະມາ
ເຖິງເມື່ອໃດ ມີແຕ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາເທົ່ານັ້ນ
ຮູ້, ມທ 24:36 (ຄພ 49:7; ຈສ—ມ 1:38–48).
ພຣະເຢຊູເຈົ້າອົງນີ້ຈະມາປະກົດຢ່າງທີ່ພວກ
ເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະອົງຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນນັ້ນແຫລະ,
ກຈກ 1:11. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອງຈະສະເດັດ

ລົງມາຈາກສະຫວັນ, 1 ຫສນ 4:16. ວັນຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະມາເຖິງເໝືອນດັ່ງຂະໂມຍ
ມາໃນຕອນກາງຄືນ, 2 ປທ 3:10. ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຈະສະເດັດມາ ພ້ອມເຫລົ່າທຸດຂອງພຣະ
ອົງນັບເປັນໝື່ນໆ, ຢດ 1:14. ພຣະອົງຈະສະ
ເດັດມາ ມີເມກເປັນຂະບວນແຫ່; ແລະ ຕາທຸກ
ໜ່ວຍຈະເຫັນພຣະອົງ, ພນມ 1:7.

ພຣະເຢຊູຈະຢືນຂຶ້ນເພື່ອພິພາກສາໂລກ,
3 ນພ 27:14–18.

ຈົ່ງຕຽມ, ຈົ່ງຕຽມ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄກ້
ຈະມາແລ້ວ, ຄພ 1:12. ເຮົາຈະເປີດເຜີຍຕົວ
ເຮົາຈາກສະຫວັນ ດ້ວຍອຳນາດ, ແລະ ດຳ
ລົງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກເປັນເວລາພັນປີ, ຄພ
29:9–12. ຈົ່ງເບິ່ງສູງຂອງເຈົ້າ ແລະ ເອີ້ນ
ການກັບໃຈ, ຕຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ສຳລັບການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະ
ອົງ, ຄພ 34:5–12. ເຮົາຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ, ແລະ
ເຮົາຈະມາຫາພຣະວິທານຂອງເຮົາໂດຍໃນ
ທັນໃດນັ້ນ, ຄພ 36:8 (ຄພ 133:2). ວັນນັ້ນ
ຈະມາເຖິງໃນບໍ່ດົນນີ້ທີ່ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນ
ເຮົາ, ແລະ ຮູ້ວ່າເຮົາດຳລົງຢູ່, ຄພ 38:8. ຄົນ
ທີ່ຢ້ານກົວເຮົາຈະເຝົ້າຄອຍເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງ
ການມາຂອງບຸດມະນຸດ, ຄພ 45:39. ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າຈະເປີດພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ຄພ
88:95. ມື້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຫ້າຢ້ານກົວຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຢູ່ໄກ້, ຄພ 110:16. ເມື່ອພຣະ
ຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຈະມາປະກົດ ພວກເຮົາຈະ
ເຫັນພຣະອົງ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງເປັນຢູ່, ຄພ 130:1.
ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ຈະປະທັບຢືນຢູ່ໃນທ່າມ
ກາງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ ແລະ ຈະປົກຄອງ, ຄພ
133:25. ນີ້ແມ່ນໃຜຜູ້ທີ່ລົງມາຈາກພຣະເຈົ້າ
ໃນສະຫວັນດ້ວຍອາພອນຍ້ອມສີ, ຄພ 133:46
(ອຊຢ 63:1).

ການສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນ. ເບິ່ງ ການສະເດັດ
ມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ພຣະ
ເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ການຈາກໄປເປັນທາງການຂອງພຣະຜູ້
ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຈາກແຜ່ນດິນໂລກ, ສີ່ສິບມື້ຫລັງ
ຈາກການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ. ການ
ສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢູ່ເທິງພູພາກ

ກອກເທດ ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂອງບັນດາສານຸສິດ (ມຮກ 16:19; ລກ 24:51). ໃນເວລານັ້ນ ທູດສອງອົງ ຈາກສະຫວັນໄດ້ເປັນພະຍານວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈະສະເດັດກັບມາໃນອະນາຄົດ “ຢ່າງທີ່ ໄດ້ເຫັນ” (ກຈກ 1:9-12).

ການຕາຍທາງວິນຍານ. ເບິ່ງ ຄວາມຕາຍ ທາງວິນຍານ

ການປ່ຽນສະພາບ. ເບິ່ງ ຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະ ປະໂລຫິດ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ສະພາບຂອງຜູ້ຄົນທີ່ປ່ຽນແປງຊົ່ວໄລຍະ ໜຶ່ງ ໃນການປະກົດຕົວ ແລະ ໃນທຳມະຊາດ— ນັ້ນຄື, ຖືກຍົກຂຶ້ນສູງກວ່າທາງລະດັບວິນຍານ —ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດທົນຕໍ່ການປະ ຫັບຢູ່ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງບຸກຄົນຈາກ ສະຫວັນໄດ້.

ການປ່ຽນສະພາບຂອງພຣະຄຣິດ: ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະ ໂຢຮັນ ໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າທີ່ຮຸ່ງເຫລື້ອມ ແລະ ປ່ຽນສະພາບ ຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ເຂົາເຈົ້າ. ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດເຄີຍໄດ້ສັນຍາ ວ່າ ເປໂຕຈະໄດ້ຮັບຂໍ້ກະແຈຂອງອານາຈັກ ສະຫວັນ (ມທ 16:13-19; 17:1-9; ມຮກ 9:2-10; ລກ 9:28-36; 2 ປທ 1:16-18). ໃນເຫດ ການທີ່ສຳຄັນນີ້, ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ໂມເຊ, ແລະ ອີລາຍ (ເອລີຢາ) ໄດ້ມອບຂໍ້ກະແຈ ຂອງຖານະປະໂລຫິດທີ່ໄດ້ສັນຍາໄວ້ໃຫ້ ແກ່ ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະ ໂຢຮັນ. ດ້ວຍຂໍ້ ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດເຫລົ່ານີ້, ອັກຄະ ສາວົກ ໄດ້ມີອຳນາດທີ່ຈະດຳເນີນວຽກງານ ຂອງອານາຈັກຕໍ່ໄປ ຫລັງຈາກການສະເດັດ ຂຶ້ນສະຫວັນຂອງພຣະເຢຊູ.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ລິດສອນວ່າ ຢູ່ເທິງພູ ແຫ່ງການປ່ຽນສະພາບ, ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະ ໂຢຮັນ ກໍໄດ້ປ່ຽນສະພາບເໝືອນກັນ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຫັນພາບນິມິດກ່ຽວກັບ ແຜ່ນ ດິນໂລກ ຕາມທີ່ມັນຈະເປັນ ໃນສະພາບທີ່ຮຸ່ງ ເຫລື້ອມຂອງມັນ ໃນອະນາຄົດ (ຄພ 63:20-21). ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຫັນໂມເຊ ແລະ ເອລີຢາ, ຊຶ່ງທັງສອງໄດ້ປ່ຽນສະພາບແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະບິດາ. ພຣະບິດາໄດ້

ກ່າວວ່າ, “ນີ້ຄືບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ, ຜູ້ເຮົາພໍໃຈ ຫລາຍ; ຈົ່ງພັງທ່ານ” (ມທ 17:5).

ຜູ້ປ່ຽນສະພາບແລ້ວ: ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະ ເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ, ອພຍ 24:9-11. ໜ້າ ຂອງເພິ່ນສ່ອງແສງເຫລື້ອມ ໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນ ໄດ້ກ່າວກັບພຣະເຈົ້າ, ອພຍ 34:29 (ມຮກ 9:2-3).

ພຣະພັກຂອງພຣະເຢຊູຜ່ອງເຫລື້ອມ, ມທ 17:2 (ມຮກ 9:2-3). ຊາວອິດສະຣາເອນເບິ່ງ ໜ້າຂອງໂມເຊບໍ່ໄດ້, 2 ກອທ 3:7.

ໃບໜ້າຂອງອະບິນາໂດສົງແສງສະຫວ່າງ ອອກມາດ້ວຍລັດສະໝີພາບ, ມຊຢ 13:5-9. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກອ້ອມໄວ້ຄືກັບວ່າດ້ວຍໄຟ, ຮລມ 5:23, 36, 43-45 (3 ນພ 17:24; 19:14). ພວກເພິ່ນຂາວຄືກັນກັບພຣະພັກຂອງພຣະ ເຢຊູ, 3 ນພ 19:25. ພວກເພິ່ນໄດ້ຮູ້ສຶກເໝືອນ ເປັນການປ່ຽນສະພາບຂອງຕົນ, 3 ນພ 28:15.

ບໍ່ເຄີຍມີມະນຸດຄົນໃດເຄີຍເຫັນພຣະເຈົ້າໃນ ເມື່ອທັງເລີຍ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ມີຊີ ວິດຊີວາໂດຍພຣະວິນຍານ, ຄພ 67:10-12. ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານ ຕາຂອງພວກ ເຮົາໄດ້ເປີດ, ຄພ 76:12.

ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຢູ່ກັບ ໂມເຊ, ມຊ 1:2. ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ ໄດ້ຢູ່ນຳຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ຖືກປ່ຽນສະພາບ, ມຊ 1:11. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ເຫັນຜ້າສະຫວັນເປີດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກ ຫຸ້ມຫໍ່ດ້ວຍລັດສະໝີພາບ, ມຊ 7:3-4.

ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ.

ເບິ່ງ ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ; ຊິດໃຊ້, ການຊິດໃຊ້; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ວິນຍານ; ອະ ມະຕະ, ຄວາມເປັນອະມະຕະ; ຮ່າງກາຍ ນຳອີກ

ການລວມເຂົ້າກັນຂອງຮ່າງກາຍທີ່ເປັນວິນ ຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍທີ່ເປັນເມື່ອທັງ ແລະ ກະດູກ ຫລັງຈາກຄວາມຕາຍ. ຫລັງຈາກການ ຟື້ນຄືນຊີວິດ, ວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍ ຈະບໍ່ ມີວັນແຍກອອກຈາກກັນອີກ ແລະ ບຸກຄົນນັ້ນ

ຈະກາຍເປັນອະມະຕະ. ທຸກຄົນທີ່ເກີດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ຈະພົ້ນຄົນຊີວິດ ເພາະພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ເອົາຊະນະຄວາມຕາຍ (1 ກອທ 15:20–22).

ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ໄດ້ພົ້ນຄົນພຣະຊົນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ (ກຈກ 26:23; ກລຊ 1:18; ພນມ 1:5). ພຣະຄຳພີໃໝ່ມີຫລັກຖານພຽງພໍ ວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ລຸກຂຶ້ນດ້ວຍພຣະກາຍຂອງພຣະອົງ: ອຸບມຸງຂອງພຣະອົງເປົ່າວ່າງ, ພຣະອົງໄດ້ກິນປາ ແລະ ນ້ຳເລັ່ງ, ພຣະອົງມີພຣະກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ, ຜູ້ຄົນໄດ້ຈັບບາຍພຣະອົງ, ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວວ່າ ພຣະອົງໄດ້ພົ້ນຄົນພຣະຊົນແລ້ວ (ມຣກ 16:1–6; ລກ 24:1–12, 36–43; ຢຣ 20:1–18). ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍຍືນຍັນຄວາມເປັນຈິງຂອງການພົ້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ການພົ້ນຄົນຊີວິດຂອງມະນຸດຊາດທັງປວງ (ແອວ 11:40–45; 40; 3 ນຟ 11:1–17; ຄພ 76; ມຊ 7:62).

ທຸກຄົນຈະບໍ່ພົ້ນຄົນຊີວິດສູ່ລັດສະໝີພາບອັນດຽວກັນ (1 ກອທ 15:39–42; ຄພ 76:89–98), ທັງທຸກຄົນຈະບໍ່ພົ້ນຄົນຊີວິດໃນເວລາດຽວກັນ (1 ກອທ 15:22–23; ແອວ 40:8; ຄພ 76:64–65, 85; 88:96–102). ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງຫລວງຫລາຍໄດ້ພົ້ນຄົນຊີວິດຫລັງຈາກພຣະຄຣິດໄດ້ພົ້ນຄົນພຣະຊົນ (ມທ 27:52). ຄົນຊອບທຳຈະພົ້ນຄົນຊີວິດກ່ອນຄົນຊົ່ວ ແລະ ຈະອອກມາໃນການພົ້ນຄົນຊີວິດຄັ້ງທຳອິດ (1 ທສນ 4:16); ຄົນບາບທີ່ບໍ່ກັບໃຈຈະອອກມາໃນການພົ້ນຄົນຊີວິດຄັ້ງສຸດທ້າຍ (ພນມ 20:5–13; ຄພ 76:85).

ເຖິງແມ່ນວ່າເນື້ອກາຍຂ້ອຍຈະຖືກພະຍາດກັດກິນເມື່ອຍັງຢູ່ໃນຮ່າງກາຍ ຂ້ອຍຈະໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າ, ໂຢຊ 19:26 (ມຊ 5:10). ເຮົາຈະໄຂຫລຸມຝັງສົບຂອງພວກເຂົາອອກ, ແລະ ເອົາພວກເຂົາອອກມາ, ອຊກ 37:12.

ອຸບມຸງຝັງສົບທັງຫລາຍໄດ້ໄຂອອກ, ແລະ ຫລາຍຄົນກໍຄົນສູ່ຊີວິດ, ມທ 27:52–53 (3 ນຟ 23:9). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຄົນມາ, ລກ 24:34. ວິນຍານບໍ່ມີເນື້ອໜັງ ບໍ່ມີກະດູກ, ດັ່ງ

ການພົ້ນຄົນພຣະຊົນ, ການພົ້ນຄົນຊີວິດ

ທີ່ພວກເຈົ້າເຫັນເຮົາມີຢູ່ນີ້, ລກ 24:39. ເຮົານີ້ແຫລະເປັນເຫດໃຫ້ຄົນທັງປວງເປັນຄົນມາທັງເປັນຊີວິດ, ຢຣ 11:25. ອັກຄະສາວົກສົບສອງຄົນໄດ້ສິດສອນວ່າ ພຣະເຢຊູໄດ້ພົ້ນຄົນພຣະຊົນແລ້ວ, ກຈກ 1:21–22 (ກຈກ 2:32; 3:15; 4:33). ທຸກຄົນໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດໃນພຣະຄຣິດ, 1 ກອທ 15:1–22. ຄົນທີ່ຕາຍໃນພຣະຄຣິດ ຈະເປັນຄົນມາສູ່ຊີວິດກ່ອນ, 1 ທສນ 4:16. ຜູ້ໃດທີ່ມີສ່ວນໃນການຄົນມາຈາກຕາຍຄັ້ງທຳອິດ ກໍເປັນສຸກ ແລະ ບໍລິສຸດ, ພນມ 20:6.

ພຣະຄຣິດໄດ້ມອບພຣະຊົນຊົບຂອງພຣະອົງ ແລະ ໄດ້ຮັບເອົາມັນຄືນ ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດການພົ້ນຄົນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ, 2 ນຟ 2:8 (ມຊຢ 13:35; 15:20; ແອວ 33:22; 40:3; ຮລມ 14:15). ປາດສະຈາກການພົ້ນຄົນພຣະຊົນ, ເຮົາຕ້ອງຂຶ້ນຢູ່ກັບຊາຕານ, 2 ນຟ 9:6–9. ການພົ້ນຄົນຊີວິດຈະເກີດກັບມະນຸດທຸກຄົນ, 2 ນຟ 9:22. ອະບົນາໄດໄດ້ສິດສອນກ່ຽວກັບການພົ້ນຄົນຊີວິດຄັ້ງທຳອິດ, ມຊຢ 15:21–26. ຄົນຊົ່ວຈິ່ງຄົງຢູ່ເພື່ອນກັບວ່າບໍ່ມີການໄຖ່ເກີດຂຶ້ນເລີຍ, ເວ້ນເສຍແຕ່ຈະເປັນການແກ້ສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍອອກ, ແອວ 11:41–45. ແອວມາໄດ້ອະທິບາຍກ່ຽວກັບສະພາບຂອງຈິດວິນຍານລະຫວ່າງການຕາຍກັບການພົ້ນຄົນຊີວິດ, ແອວ 40:6, 11–24.

ໃນ ການ ສະ ເດັດ ມາ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ຄົນທີ່ຕາຍໃນພຣະຄຣິດຈະອອກມາ, ຄພ 29:13 (ຄພ 45:45–46; 88:97–98; 133:56). ຈົ່ງຮ້ອງໃຫ້ ໂດຍສະເພາະ ເພື່ອຄົນທີ່ບໍ່ມີຄວາມຫວັງແຫ່ງການພົ້ນຄົນຊີວິດອັນຮຸ່ງເຫລື້ອມ, ຄພ 42:45. ຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ກິດ ຈະມີສ່ວນໃນການພົ້ນຄົນຊີວິດຄັ້ງທຳອິດ, ຄພ 45:54. ເຂົາເຈົ້າຈະລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ ຈະບໍ່ຕາຍຫລັງຈາກນັ້ນ, ຄພ 63:49. ການພົ້ນຄົນຊີວິດຈາກບັນດາຄົນຕາຍຄືການໄຖ່ຈິດວິນຍານ, ຄພ 88:14–16. ວິນຍານກັບທາດ, ສຳພັນກັນຢ່າງແຍກບໍ່ໄດ້, ຈະໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນແຫ່ງຄວາມຊື່ນຊົມ, ຄພ 93:33. ທູດຜູ້ທີ່ໄດ້ພົ້ນຄົນຊີວິດແລ້ວ ມີຮ່າງກາຍທີ່ເປັນເນື້ອ

ການວາງມື

ໜັງ ແລະ ກະດູກ, ຄພ 129:1. ຄວາມຮູ້ແຈ້ງ ໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບໃນຊີວິດນີ້ ມັນຈະ ລຸກຂຶ້ນກັບພວກເຮົາໃນການພົ້ນຄົນຊີວິດ, ຄພ 130:18–19.

ການວາງມື. ເບິ່ງ ມື, ການວາງ

ການແຕ່ງເມຍຫລາຍຄົນ. ເບິ່ງ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ—ການມີເມຍຫລາຍຄົນ

ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ

ມະນຸດສັ່ງສອນ ແລະ ຕັ້ງຕົນເອງຂຶ້ນເປັນ ຄວາມສະຫວ່າງໃຫ້ໂລກ ເພື່ອພວກເຂົາຈະ ໄດ້ຫາຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຄຳສັນລະເສີນຂອງ ທາງໂລກ; ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາ ເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຊີໂອນ (2 ນພ 26:29).

ຈົ່ງລົງຝູງແກະ ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຝາກໄວ້ກັບ ພວກເຈົ້າ, ບໍ່ແມ່ນເພື່ອເຫັນແກ່ຄຳຈ້າງລາງ ວັນ, 1 ປທ 5:2.

ເມື່ອສາດສະໜາຈັກທີ່ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຫາຜົນ ປະໂຫຍດ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຖືກນຳລົງຕຳ, 1 ນພ 22:23 (ມມ 8:32–41). ເພາະການ ຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ ແລະ ຄວາມຊົ່ວ ຮ້າຍ, ພຣະເຢຊູຈະຖືກຄົງ, 2 ນພ 10:5. ການ ຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດຖືກບັງຄັບໃຊ້ໃນ ບັນດາຜູ້ຄົນແລ້ວ ກໍ່ໝາຍຄວາມວ່າ ຄວາມ ພິນາດທັງໝົດກໍ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ແກ່ພວກເຂົາ, ແອວ 1:12. ຄົນຕ່າງຊາດຈະເຕັມໄປດ້ວຍການ ຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດນາໆປະການ, 3 ນພ 16:10.

ກາຍະຟາ. ເບິ່ງ ຊາດກາຍ; ອັນນາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ມະຫາປະໂລຫິດ ແລະ ລູກເຂີຍຂອງອັນນາ. ກາຍະຟາເປັນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ ຕໍ່ຕ້ານພຣະເຢຊູ ແລະ ສານຸສິດຂອງພຣະອົງ ຫລາຍທີ່ສຸດ (ມທ 26:3–4; ຢຮ 11:47–51; 18:13–14).

ກາມາລີເອນ. ເບິ່ງ ຟາຣີຊາຍ ນຳອີກ

ຟາຣີຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ຜູ້ຄົນຮູ້ຈັກກັນດີໃນພຣະ ຄຳພີໃໝ່ ຜູ້ຮູ້ຈັກ ແລະ ໄດ້ສິດສອນກົດຂອງ ຊາວຍີວ. ອັກຄະສາວົກ ໂປໂລເປັນນັກຮຽນ

ຄົນໜຶ່ງຂອງລາວ (ກຈກ 22:3). ລາວເປັນ ຄົນໜຶ່ງທີ່ມີອິດທິພົນຫລາຍຢູ່ໃນສານຊານ ເຮດຣິນ (ກຈກ 5:34–40).

ກາມມະລົມ. ເບິ່ງ ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ; ຕັນຫາໜ້າມືດ, ຄວາມຕັນຫາໜ້າ ມືດ; ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ ນຳອີກ

ບາງສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນທາງວິນຍານ; ໂດຍສະ ເພາະແລ້ວ ຄຳນີ້ອາດຖືກໃຊ້ເພື່ອໝາຍເຖິງ ສິ່ງທີ່ເປັນມະຕະ ແລະ ທາງຝ່າຍໂລກ (ຄພ 67:10) ຫລື ທາງໂລກ, ທາງເນື້ອໜັງ, ແລະ ຕັນຫາໜ້າມືດ (ມຊຢ 16:10–12).

ການມີຈິດໃຈທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຕັນຫາຄວາມ ຕາຍ, 2 ນພ 9:39. ມານກອມມະນຸດໄປໃນ ຄວາມໝັ້ນຄົງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍກາມມະລົມ, 2 ນພ 28:21. ພວກເຂົາເຫັນຕົວເອງຢູ່ໃນ ສະພາບແຫ່ງກາມມະລົມ, ມຊຢ 4:2. ຜູ້ໃດທີ່ ຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາບແຫ່ງກາມມະລົມຂອງຕົນ ເອງ ຈະຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາບຕົກຕ່ຳຂອງຕົນ, ມຊຢ 16:5. ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງຕ້ອງເກີດຈາກ ພຣະເຈົ້າ, ປຸງນຈາກສະພາບແຫ່ງກາມມະ ລົມ ແລະ ຕົກຕ່ຳຂອງພວກເຂົາ, ມຊຢ 27:25. ມະນຸດຊາດກາຍເປັນຄົນມີກາມມະລົມ, ຕັນ ຫາໜ້າມືດ, ແລະ ຕ່ຳຊ້າ, ແອວ 42:10.

ຜູ້ທີ່ເຮັດຕາມຄວາມປະສົງ ແລະ ຄວາມ ປາດຖະໜາອັນເປັນຕົ້ນຫາຂອງຕົນ, ເຂົາຈະ ຕົກໄປ, ຄພ 3:4. ມະນຸດບໍ່ສາມາດເຫັນພຣະ ເຈົ້າດ້ວຍຈິດໃຈແຫ່ງກາມມະລົມ, ຄພ 67:10– 12.

ມະນຸດໄດ້ເລີ່ມມີກາມມະລົມ, ຕັນຫາໜ້າ ມືດ, ແລະ ຕ່ຳຊ້າ, ມຊ 5:13; 6:49.

ກ່າວໂທດ, ການກ່າວໂທດ. ເບິ່ງ ພິພາກສາ, ການພິພາກສາ, ຜູ້ພິພາກສາ; ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ນຳອີກ

ທີ່ຈະຕັດສິນ ຫລື ຖືກຕັດສິນວ່າມີຄວາມຜິດ ໂດຍພຣະເຈົ້າ.

ພຣະເຈົ້າຈະກ່າວໂທດຄົນທີ່ວາງແຜນອັນ ຊົ່ວຮ້າຍ, ສພສ 12:2.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕີສອນພວກເຮົາ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້

ພວກເຮົາຖືກພິພາກສາລົງໂທດດ້ວຍກັນກັບ
ໂລກ, **1 ກອທ 11:32.**

ຄຳເວົ້າ, ການກະທຳ, ແລະ ຄວາມຄິດຂອງ
ເຮົາຈະກ່າວໂທດເຮົາ, **ແອວ 12:14.** ເມື່ອຮູ້
ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມ,
ມະນຸດຈະປ່ອຍໃຫ້ຕົນເອງມາຢູ່ພາຍໃຕ້ການ
ກ່າວໂທດ, **ຮລມ 14:19.** ຖ້າຫາກພວກເຮົາຍຸດ
ທຳງານ, ພວກເຮົາກໍຈະຖືກນຳໄປຢູ່ພາຍໃຕ້
ການກ່າວໂທດ, **ມຣນ 9:6.**

ຄົນທີ່ບໍ່ໃຫ້ອະໄພຄວາມຜິດແກ່ພົນນ້ອງຂອງ
ຕົນ ຈະຖືກກ່າວໂທດຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຄພ 64:9.** ຄົນໃດທີ່ເຮັດບາບຕໍ່
ຄວາມສະຫວ່າງຫລາຍ ກໍຈະຖືກກ່າວໂທດ
ຫລາຍ, **ຄພ 82:3.** ທັງສາດສະໜາຈັກມາຢູ່
ພາຍໃຕ້ການກ່າວໂທດຈົນກວ່າເຂົາຈະກັບໃຈ
ແລະ ຈື່ຈຳພຣະຄຳພີມ້ອນ, **ຄພ 84:54-57.**

ກ້າຫານ, ຄວາມກ້າຫານ, ຢ່າງກ້າຫານ. ເບິ່ງ
ສັດທາ; ຢ້ານກົວ, ຄວາມຢ້ານກົວ ນຳອີກ

ເປັນການບໍ່ຢ້ານ, ໂດຍສະເພາະການເຮັດ
ສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ.

ຈົ່ງເດັດດ່ຽວ ແລະ ກ້າຫານ, **ພບຍ 31:6**
(**ຢຊ 1:6-7**). ຈົ່ງຕັ້ງໃຈເຊື່ອຟັງ ແລະ ປະຕິບັດ
ຕາມທຸກໆສິ່ງທີ່ໄດ້ມີຂຽນໄວ້, **ຢຊ 23:6.**

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະທານໃຈອັນຢ້ານກົວໃຫ້
ແກ່ເຮົາ, **2 ຕມທ 1:7.**

ໃຈຂອງລາວເລີ່ມມີກຳລັງຂຶ້ນເວລາລາວໄດ້
ຍິນ, **ແອວ 15:4** (ແອວ 62:1). ພວກລູກຊາຍ
ຂອງຮີລາມັນເປັນຄົນກ້າຫານທີ່ສຸດ, **ແອວ**
53:20-21. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເຫັນຄວາມກ້າ
ຫານແບບນີ້ມາກ່ອນເລີຍ, **ແອວ 56:45.**

ຈົ່ງກ້າຫານ, ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງທັງຫລາຍ,
ແລະ ກ້າວຕໍ່ໄປ, ຕໍ່ໄປເຖິງໄຊຊະນະ, **ຄພ**
128:22.

ກາເຫລັບ

ຄົນໜຶ່ງໃນຈຳນວນຜູ້ຄົນທີ່ໂມເຊໄດ້ສົ່ງໄປ
ຊອກຫາແຜ່ນດິນການອານ ໃນບີທິສອງຫລັງ
ຈາກການອົບພະຍົບ. ລາວ ແລະ ໂຢຊວຍສອງ
ຄົນເທົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ກັບຄືນມາລາຍງານຄວາມຈິງ
ກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນ (**ຈບຊ 13:6, 30; 14:6-38**).

ເຂົາເຈົ້າສອງຄົນເທົ່ານັ້ນ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງ
ໝົດທີ່ໄດ້ໜີຈາກເອຢິບ ລອດຊີວິດໃນຖິ່ນແຫ່ງ
ແລ້ງກັນດານຫລັງຈາກ 40 ປີ (**ຈບຊ 26:65;**
32:12; ພບຍ 1:36) ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນການາ
ອານ (**ຢຊ 14:6-14; 15:13-19**).

ກາອິນ. ເບິ່ງ ການມົວສຸມລັບ; ຄາດຕະກຳ,
ການຄາດຕະກຳ; ອາດາມ; ອາເບັນ ນຳອີກ

ລູກຊາຍຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ ຜູ້ໄດ້ຂ້າ
ນ້ອງຊາຍຂອງຕົນຊື່ ອາເບັນ (**ປຖກ 4:1-16**).

ສິ່ງທີ່ລາວຖວາຍຖືກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະຕິ
ເສດ, **ປຖກ 4:3-7** (**ມຊ 5:5-8, 18-26**). ໄດ້
ຂ້ານ້ອງຊາຍຂອງລາວຊື່ ອາເບັນ, **ປຖກ 4:8-**
14 (**ມຊ 5:32-37**). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບ
ແຊ່ງລາວ ແລະ ໄດ້ເຮັດເຄື່ອງໝາຍໄວ້ໃນຕົວ
ຂອງລາວ, **ປຖກ 4:15** (**ມຊ 5:37-41**).

ອາດາມ ແລະ ເອວາໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ
ລູກສາວຫລາຍຄົນກ່ອນລາວໄດ້ເກີດມາ, **ມຊ**
5:1-3, 16-17. ຮັກຊາຕານຫລາຍກວ່າພຣະ
ເຈົ້າ, **ມຊ 5:13, 18.** ໄດ້ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາ
ທີ່ບໍ່ດີກັບຊາຕານ, **ມຊ 5:29-31.**

ກິດຈະການຂອງອັກຄະສາວິກ. ເບິ່ງ ລູກາ
ນຳອີກ

ໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ແມ່ນພາກທີສອງຂອງການ
ຂຽນໃນສອງພາກ ຊຶ່ງລູກາໄດ້ຂຽນເຖິງເທໂອ
ຟີໂລ. ພາກທຳອິດຖືກເອີ້ນວ່າ ຂ່າວປະເສີດ
ຕາມລູກາ. ບົດທີ 1-12 ບັນທຶກກິດຈະກຳ
ຂອງການສອນສາດສະໜາທີ່ສຳຄັນບາງຢ່າງ
ຂອງອັກຄະສາວິກສິບສອງ ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳ
ຂອງເປໂຕທັນທີຫລັງຈາກການສິ້ນພຣະຊົນ
ຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແລະ ການຟື້ນຄືນ
ພຣະຊົນ. ບົດທີ 13-28 ໃຫ້ໂຄງຮ່າງກ່ຽວກັບ
ການເດີນທາງຈຳນວນໜຶ່ງຂອງອັກຄະສາວິກ
ໂປໂລ ແລະ ວຽກງານເຜີຍແຜ່.

ກິເລດຕັນຫາ. ເບິ່ງ ຕັນຫາໜ້າມິດ, ຄວາມ
ຕັນຫາໜ້າມິດ ນຳອີກ

ມີຄວາມປາດຖະໜາຢ່າງແຮງກັບບາງສິ່ງ
ໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກບໍ່ຄວນ.

ກິ່ງງ່າຂອງຢູດາ

ຢາໃຫ້ຄວາມງາມຂອງນາງເປັນທີ່ຍິວະເຍົ້າໃຈເຈົ້າໄດ້, **ສພສ 6:25.**

ຜູ້ໃດແນມເບິ່ງຜູ້ຍິງດ້ວຍໃຈຄິດຢາກໄດ້ຍິງນັ້ນ ຜູ້ນັ້ນໄດ້ຫລິ້ນຊູໃນໃຈກັບຍິງນັ້ນແລ້ວ, **ມທ 5:28 (3 ນພ 12:28).** ພວກຜູ້ຊາຍເຕັມໄປດ້ວຍໄຟແຫ່ງກິເລດຕັນຫາຕໍ່ກັນ, **ຣມ 1:27.** ຈະຮວບຮວມຄຳສອນໄວ້ສຳລັບເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາ, **2 ຕມທ 4:3-4.**

ລາບານເຫັນຊັບສົມບັດຂອງພວກເຮົາ ແລະ ມີຄວາມໂລບມາກຢາກໄດ້ມັນ, **1 ນພ 3:25.** ບໍ່ຫລົງໄຫລ ແລະ ໄຝ່ຝັນຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ເຫັນໄດ້, **ແອວ 39:3-4, 9.**

ຄົນທີ່ຫລຽວເບິ່ງຜູ້ຍິງດ້ວຍຄວາມໂຄ່ໃນນາງ ຈະປະຕິເສດຄວາມເຊື່ອ, **ຄພ 42:23.** ຈົ່ງຢຸດຈາກຕັນຫາລາມິກທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າ, **ຄພ 88:121.**

ກິ່ງງ່າຂອງຢູດາ. ເບິ່ງ ຢູດາ (ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ)—ກິ່ງງ່າຂອງຢູດາ

ກິ່ງງ່າຂອງໂຍເຊັບ. ເບິ່ງ ເອຟະຣາອິມ—ກິ່ງງ່າຂອງເອຟະຣາອິມ ຫລື ໂຍເຊັບ

ກິ່ງງ່າຂອງເອຟະຣາອິມ. ເບິ່ງ ເອຟະຣາອິມ—ກິ່ງງ່າຂອງເອຟະຣາອິມ ຫລື ໂຍເຊັບ

ກິເດໂອນ (ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ)

ຜູ້ນຳຊາວນິໄຟທີ່ຊື່ສັດ.

ເປັນຊາຍທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ເປັນສັດຕູຂອງກະສັດໂນອາ, **ມຊຢ 19:4-8.** ໄດ້ແນະນຳກະສັດລິມໂຮ, **ມຊຢ 20:17-22.** ໄດ້ສະເໜີແຜນການທີ່ຈະບົບໜີຈາກຄວາມເປັນທາດຂອງຊາວເລມັນ, **ມຊຢ 22:3-9.** ຖືກນິຣໍຂ້າ, **ແອວ 1:8-10.**

ກິເດໂອນ (ພຣະຄຳພີເດີມ)

ຜູ້ນຳທີ່ໄດ້ປົດປ່ອຍອິດສະຣາເອນຈາກຊາວມິດີອານ (ຜປ 6:11-40; 7-8).

ກຸງໂຣມ. ເບິ່ງ ຈັກກະພົບໂຣມ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ຕົວເມືອງຂອງຈັກກະພົບ

ໂຣມ, ຕັ້ງຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳຕີເບ ໃນປະເທດອິຕາລີ (ກຈກ 18:2; 19:21; 23:11). ໂປໂລໄດ້ສອນພຣະກິດຕິຄຸນໃນກຸງໂຣມ ຕອນເພິ່ນເປັນນັກໂທດຂອງລັດຖະບານໂຣມ (ກຈກ 28:14-31; ໂຣມ 1:7, 15-16).

ກຸ່ມ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດ ນຳອີກ

ຄຳວ່າ ກຸ່ມ ສາມາດຖືກໃຊ້ໃນສອງວິທີທາງ:

- (1) ກຸ່ມໃດກຸ່ມໜຶ່ງໂດຍສະເພາະຂອງພວກຜູ້ຊາຍ ທີ່ມີຕຳແໜ່ງດຽວກັນໃນຖານະປະໂລຫິດ. (2) ຈຳນວນສະມາຊິກຫລາຍ ຫລື ໜ້ອຍໃນກຸ່ມຖານະປະໂລຫິດ ທີ່ຕ້ອງໄປຮ່ວມປະຊຸມ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດຂອງສາດສະໜາຈັກ (ຄພ 107:28).

ກຸ່ມຂອງຝ່າຍປະທານສູງສຸດ, ຫລື ອັກຄະສາວິກສິບສອງ, ແລະ ສາວິກເຈັດສິບ ແລະ ຄວາມສຳພັນຂອງພວກເພິ່ນທີ່ມີຕໍ່ກັນແລະກັນ ໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້, **ຄພ 107:22-26, 33-34 (ຄພ 124:126-128).** ການຕັດສິນຂອງກຸ່ມເຫລົ່ານີ້ຕ້ອງເປັນເອກະສັນ, **ຄພ 107:27.** ການຕັດສິນຂອງກຸ່ມຕ້ອງເຮັດໄປໃນຄວາມຊອບທຳ, **ຄພ 107:30-32.** ໜ້າທີ່ຂອງປະທານກຸ່ມຖານະປະໂລຫິດ ໄດ້ຖືກອະທິບາຍໄວ້, **ຄພ 107:85-96.** ກຸ່ມແອວເດີໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສຳລັບຜູ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດປະຈຳ, **ຄພ 124:137.**

ເກັບກຸ່ວ

ບາງເທື່ອພຣະຄຳພີໃຊ້ຄຳວ່າ ເກັບກຸ່ວເປັນຄຳອຸປະມາທີ່ໝາຍເຖິງການນຳຜູ້ຄົນມາສູ່ສາດສະໜາຈັກ, ຊຶ່ງເປັນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ຫລື ໃນເວລາແຫ່ງການພິພາກສາ, ດັ່ງເຊັ່ນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຊຊູຄຣິດ.

ລະດູຮ້ອນຜ່ານພົ້ນ ລະດູເກັບກຸ່ວຈວນຈະໝົດ ແຕ່ໝູ່ເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ, **ຢມຍ 8:20 (ຄພ 56:16).**

ພຶດຕິນິທິພໍເກັບກຸ່ວກໍຫລາຍແທ້, ແຕ່ຄົນງານຍັງມີໜ້ອຍຢູ່, **ມທ 9:37.** ລະດູເກັບກຸ່ວແມ່ນຄາວສິ້ນສຸດໂລກ, **ມທ 13:39.** ຜູ້ໃດ

ຫວ່ານສິ່ງໃດລົງກໍຈະເກັບກ່ຽວສິ່ງນັ້ນ, **ຄລຕ 6:7-9** (ຄພ 6:33).

ທັງກໍຂາວພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະເກັບກ່ຽວ, **ຄພ 4:4**. ການເກັບກ່ຽວສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າບໍ່ລອດ, **ຄພ 45:2**. ເວລາແຫ່ງການເກັບກ່ຽວມາເຖິງແລ້ວ, ແລະ ຄຳຂອງເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງສຳເລັດຄົບຖ້ວນ, **ຄພ 101:64**.

ແກ້ແຄ້ນ, ການແກ້ແຄ້ນ. ເບິ່ງ ເປັນສັດຕູກັນ, ຄວາມເປັນສັດຕູກັນ ນຳອີກ

ການແກ້ແຄ້ນ ຫລື ການໂຕ້ຕອບ ສຳລັບຄວາມເຈັບປວດ ຫລື ການເຮັດໃຫ້ຜິດໃຈ.

ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະມາພ້ອມດ້ວຍການແກ້ແຄ້ນ, **ອຊຢ 35:4**.

ການແກ້ແຄ້ນເປັນທຸລະຂອງເຮົາ, **ຣມ 12:19** (ມມ 3:15; 8:20).

ດາບແຫ່ງການແກ້ແຄ້ນແຂວນຢູ່ເທິງຫົວທ່ານ, **ມມ 8:40-41**.

ເຮົາຈະແກ້ແຄ້ນຄົນຊົ່ວ, ເພາະເຂົາຈະບໍ່ກັບໃຈ, **ຄພ 29:17**.

ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຈະມາ ໃນວັນເວລາຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ການແກ້ແຄ້ນ, **ມຊ 7:45-46**.

ກົງກັນຂ້າມ, ການກົງກັນຂ້າມ. ເບິ່ງ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ

ກົດ. ເບິ່ງ ກົດຂອງໂມເຊ; ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ; ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ; ພອນ, ໃຫ້ພອນ, ເປັນພອນ ນຳອີກ

ພຣະບັນຍັດ ຫລື ກົດຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງພອນ ແລະ ການລົງໂທດແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຟັງກົດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນທີ່ສິ້ນຍາໄວ້. ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ສອນວ່າ ຜູ້ຄົນຄວນເຊື່ອຟັງ, ໃຫ້ກຽດ, ແລະ ສະໜັບສະໜູນກົດຂອງແຜ່ນດິນນຳອີກ (**ຫຼຸຊ 1:12**).

ກົດຂອງໂມເຊເປັນກົດທີ່ຕຽມ ເພື່ອນຳຊາຍ ແລະ ຍິງມາສູ່ພຣະຄຣິດ. ມັນເປັນກົດສັ່ງທຳມ, ການສັ່ງ, ແລະ ພິທີການ. ໃນວັນເວລານີ້ກົດຂອງພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ກົດຂອງ

ໂມເຊສຳເລັດຄົບຖ້ວນ, ເປັນຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ ຫລື “ກົດບັນຍັດອັນຄົບຖ້ວນຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ມີອິດສະລະພາບ” (ຢກບ 1:25).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານພຣະບັນຍັດໃຫ້ແກ່ອາດາມ, **ປຕຸກ 1:28; 2:16-17**. ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານກົດໃຫ້ແກ່ໂນອາ, **ປຕຸກ 9:1**. ກົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄົບຖ້ວນ, ເປັນທີ່ເຂີດຊູໃຈໃຫ້ມີແຮງຂຶ້ນໃໝ່, **ພສສ 19:7**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ໃຫ້ກົດຂອງພວກເຮົາ, **ອຊຢ 33:22**.

ມີຜູ້ໃຫ້ກົດແຕ່ອົງດຽວເທົ່ານັ້ນແຫລະ, **ຢກບ 4:12**.

ບ່ອນໃດບໍ່ມີກົດໄວ້ໃຫ້ ຍ່ອມບໍ່ມີໂທດ, **2 ນຟ 9:25**. ມີກົດໃຫ້ໄວ້, **ແອວ 42:17-22**. ມະນຸດຈະຖືກພິພາກສາຕາມກົດ, **ແອວ 42:23**. ພຣະຄຣິດຄືກົດ, **3 ນຟ 15:9**.

ກົດທຸກປະການເປັນທາງຝ່າຍວິນຍານ, **ຄພ 29:34**. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຮັບກົດຂອງສາດສະໜາຈັກໂດຍການເປີດເຜີຍ, **ຄພ 42**. ຜູ້ທີ່ຮັກສາກົດຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຝ່າຝົນກົດໝາຍຂອງແຜ່ນດິນ, **ຄພ 58:21**. ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດເປັນກົດ ທີ່ທຸກສິ່ງທັງປວງຖືກປົກຄອງ, **ຄພ 88:7-13**. ພຣະອົງໄດ້ປະທານກົດສຳລັບທຸກສິ່ງທັງປວງ, **ຄພ 88:42-43**. ຜູ້ຄົນຄວນຍື່ນຖືກົດຂອງບ້ານເມືອງ, **ຄພ 98:4-5**. ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຮັບພອນປະການໃດຈາກພຣະເຈົ້າ, ຍ່ອມເປັນໄປເພາະການເຊື່ອຟັງຕໍ່ກົດນັ້ນ, **ຄພ 130:20-21**. ສາດສະໜາຈັກໂດ້ປະກາດຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນກ່ຽວກັບກົດໝາຍຂອງບ້ານເມືອງ, **ຄພ 134**.

ມະນຸດຊາດຈະລອດໄດ້ ໂດຍການປະຕິບັດຕາມກົດ ແລະ ພິທີການແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນ, **ຫຼຸຊ 1:3**.

ກົດຂອງໂມເຊ. ເບິ່ງ ກົດ; ສະອາດ ແລະ ບໍ່ສະອາດ; ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ; ໂມເຊ ນຳອີກ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານກົດຜ່ານທາງໂມເຊ ໃຫ້ແກ່ເຊື່ອສາຍອິດສະຣາເອນ ເພື່ອແທນ

ໂກກ

ກົດທີ່ສູງກວ່າ ອັນທີ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຮັກສາ (ອພຍ 34; ປຈສ, ອພຍ 34:1-2; ປຈສ, ພບຍ 10:2 [ພາກຫ້ອຍທ້າຍ]). ກົດຂອງໂມເຊປະກອບດ້ວຍຫລັກທຳ, ຂໍ້ກຳນົດ, ພິທີການ, ພິທີ, ແລະ ເຄື່ອງໝາຍຫລາຍຢ່າງ ເພື່ອເຕືອນຜູ້ຄົນກ່ຽວກັບໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພວກເຂົາ. ມັນຍັງປະກອບດ້ວຍກົດກ່ຽວກັບສິນທຳ, ສາດສະໜາ, ແລະ ພຣະບັນຍັດ ແລະ ການປະຕິບັດທາງໂລກ—ລວມທັງການເສຍສະລະ (ລລວ 1-7)—ຊຶ່ງມີຈຸດເປົ້າໝາຍໃຫ້ເຕືອນພວກເຂົາກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະອົງ (ມຊຢ 13:30). ສັດທາ, ການກັບໃຈ, ການບັບຕີສະມາໃນນ້ຳ, ແລະ ການບົດບາບ ເປັນພາກສ່ວນຂອງກົດ, ເຊັ່ນດຽວກັບພຣະບັນຍັດສິບປະການ ແລະ ພຣະບັນຍັດຮ້ອນໆທີ່ມີຄຳສູງກວ່າທາງສິນທຳ. ກົດສ່ວນຫລາຍຂອງພິທີການໄດ້ສົມບູນໃນລະຫວ່າງການສິ້ນພຣະຊົນ ແລະ ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຊຶ່ງສິ້ນສຸດການເສຍສະລະໂດຍການຫລັ່ງໂລຫິດ (ແອວ 34:13-14). ກົດດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກປະຕິບັດພາຍໃຕ້ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ ແລະ ເປັນພຣະກິດຕິຄຸນທີ່ຕ່ຽມເພື່ອການຍຶດໝັ້ນຂອງມັນມາສູ່ພຣະຄຣິດ.

ທຳອິດເຮົາຈະມອບກົດໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ແຕ່ມັນຈະເປັນຕາມກົດຂອງບັນຍັດຝ່າຍໂລກ, **ປຈສ, ອພຍ 34:1-2.**

ກົດບັນຍັດຈຶ່ງເປັນຜູ້ດູແລ ເພື່ອນຳເຮົາມາສູ່ພຣະຄຣິດ, **ຄລຕ 3:19-24.**

ພວກເຮົາຍັງຮັກສາກົດຂອງໂມເຊ ແລະ ລະນຶກຫາພຣະຄຣິດດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ, **2 ນຟ 25:24-30.** ຄວາມລອດບໍ່ໄດ້ມາເຖິງໂດຍທາງກົດຂອງໂມເຊແຕ່ຝ່າຍດຽວ, **ມຊຢ 12:27-13:32.** ໃນເຮົາ ກົດຂອງໂມເຊຈຶ່ງສົມບູນ, **3 ນຟ 9:17.** ກົດທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ໂມເຊນັ້ນມີທີ່ສຸດໃນເຮົາ, **3 ນຟ 15:1-10.**

ເພາະການບໍ່ເຊື່ອພັງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາໂມເຊ ແລະ ຖານະປະໂລຫິດທີ່ສັກສິດໄປຈາກລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ, ປະກົດ

ຂອງບັນຍັດຝ່າຍໂລກໄວ້ໃຫ້, **ຄພ 84:23-27.**

ໂກກ. ເບິ່ງ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ມາໂກກ ນຳອີກ

ກະສັດອົງໜຶ່ງຂອງມາໂກກ. ເອເຊກຽນໄດ້ທຳນາຍວ່າ ໂກກຈະຮຸກຮານອິດສະຣາເອນໃນເວລາຂອງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ອຊກ 38-39). ການສູ້ຮົບອີກຄັ້ງໜຶ່ງ, ຖືກເອີ້ນວ່າການສູ້ຮົບຂອງໂກກ ແລະ ມາໂກກ, ຈະເກີດຂຶ້ນໃນຊ່ວງທ້າຍຂອງໄລຍະພັນປີ (ພນມ 20:7-9; ຄພ 88:111-116).

ໂກເນລີໂອ. ເບິ່ງ ຄົນຕ່າງຊາດ; ນາຍທະຫານ; ເປໂຕ ນຳອີກ

ນາຍທະຫານຄົນໜຶ່ງທີ່ກາຍຊາເຣຍ, ໄດ້ຮັບບັບຕີສະມາຈາກເປໂຕ (ກຈກ 10). ລາວອາດເປັນຄົນຕ່າງຊາດຄົນທຳອິດທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ່ນັບຖືສາດສະໜາຢູດາກ່ອນ. ການບັບຕີສະມາຂອງໂກເນລີໂອ ແລະ ຄອບຄົວຂອງລາວໄດ້ເປີດທາງໃຫ້ແກ່ພຣະກິດຕິຄຸນ ເພື່ອສົ່ງສອນຄົນຕ່າງຊາດ. ເປໂຕ, ອັກຄະສາວົກຂັ້ນຜູ້ໃຫຍ່, ຜູ້ມີຂໍ້ກະແຈຂອງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູເທີງແຜ່ນດິນໂລກໃນເວລານັ້ນ, ໄດ້ນຳພາການສົ່ງສອນນີ້.

ໂກໂມຣາ. ເບິ່ງ ໂຊໂດມ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເມືອງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ຊຶ່ງຖືກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຳລາຍ (ປຖກ 19:12-29).

ໂກລີອາດ. ເບິ່ງ ດາວິດ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ຍັກໃຫຍ່ຂອງຊາວພິລິດສະຕິນ ຜູ້ໄດ້ເວົ້າທ້າກອງທະຫານຊາວອິດສະຣາເອນ. ດາວິດໄດ້ຮັບເອົາການເວົ້າທ້າຂອງລາວ ແລະ ໄດ້ຂ້າລາວດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (1 ຊມອ 17).

ໂກໂລຊາຍ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງໂປໂລ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ໜັງສືໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ມັນເປັນຈິດໝາຍຕົ້ນສະບັບທີ່ອັກຄະສາວົກໂປໂລໄດ້ຂຽນເຖິງ

ຊາວໂກໂລຊາຍ ຫລັງຈາກເອປາຟາໄດ້ມາ ຢັ້ງມຢາມລາວ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຜູ້ປະກາດຂ່າວ ຂອງສາດສະໜາຈັກຢູໂນເມືອງໂກໂລຊາຍ (ກລຊ 1:7-8). ເອປາຟາໄດ້ບອກໄປໂລວ່າ ຊາວໂກໂລຊາຍພວມເຮັດຄວາມຜິດໜັກ— ພວກເຂົາຄິດວ່າພວກເຂົາດີກວ່າຄົນອື່ນໆ ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັກສາພິທີການບາງ ຢ່າງດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງ (ກລຊ 2:16), ບໍ່ຍອມເຮັດຕາມຄວາມຕ້ອງການທາງຮ່າງ ກາຍບາງຢ່າງ, ແລະ ນະມັດສະການທູດ (ກລຊ 2:18). ການປະຕິບັດດັ່ງກ່າວໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ຊາວໂກໂລຊາຍຮູ້ສຶກວ່າ ພວກເຂົາກຳລັງ ໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ. ພວກເຂົາຍັງ ຮູ້ສຶກອີກວ່າພວກເຂົາເຂົ້າໃຈຄວາມລຶກລັບ ຂອງຈັກກະວານຫລາຍກວ່າສະມາຊິກຂອງ ສາດສະໜາຈັກຄົນອື່ນໆ. ໃນສານຂອງລາວ, ໄປໂລໄດ້ຕິເຕືອນພວກເຂົາໂດຍການສິດ ສອນວ່າ ການໄຖ່ມາເຖິງຜ່ານທາງພຣະຄຣິດ ເທົ່ານັ້ນ ແລະ ວ່າເຮົາຕ້ອງສະຫລາດ ແລະ ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ.

ບົດທີ 1 ແມ່ນຄຳທັກທາຍຂອງໄປໂລຕີ່ຊາວ ໂກໂລຊາຍ. ບົດທີ 2-3 ແມ່ນຄຳສອນ ແລະ ບັນຈຸບົດຄວາມເຖິງພຣະຄຣິດວ່າເປັນພຣະ ຜູ້ໄຖ່, ເຖິງສິ່ງອັນຕະລາຍຂອງການນະມັດ ສະການຈອມປອມ, ແລະ ເຖິງຄວາມສຳຄັນ ຂອງການຟື້ນຄືນຊີວິດ. ບົດທີ 4 ສິດສອນວ່າ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງສະຫລາດໃນທຸກສິ່ງ ທັງປວງ.

ກອງປະຊຸມໃນສະຫວັນ. ເບິ່ງ ສົງຄາມໃນ ສະຫວັນ; ຊີວິດກ່ອນເກີດ; ແຜນແຫ່ງການ ໄຖ່ ນຳອີກ

ໂອກາດໃນຊີວິດກ່ອນມະຕະ ເມື່ອພຣະ ບົດາໄດ້ສະເໜີແຜນຂອງພຣະອົງຕໍ່ລູກໆທາງ ວິນຍານຂອງພຣະອົງ ຜູ້ທີ່ຈະມາສູ່ໂລກນີ້.

ເຫລົ່າທູດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເປັ້ງສຽງໂຮ່ຮ້ອງ ຍິນດີ, ໂຢບ 38:4-7. ຕັ້ງບັນລັງຂອງເຮົາໄວ້ໃນ ທີ່ສູງສຸດເໜືອດວງດາວຕ່າງໆຂອງພຣະເຈົ້າ, ອຊຸຢ 14:12-13.

ມີສົງຄາມໃນສະຫວັນ, ພນມ 12:7-11.

ກ່ອນພວກເພິ່ນເກີດ, ພວກເພິ່ນໄດ້ຮັບບົດ ຮຽນທຳອິດຂອງພວກເພິ່ນຢູ່ໃນໂລກວິນຍານ, ຄພ 138:56.

ຊາຕານໄດ້ກະບົດໃນຊີວິດກ່ອນມະຕະ, ມຊ 4:1-4. ຜູ້ຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງໄດ້ຖືກຈັດໄວ້ ກ່ອນໂລກເປັນມາ, ອຣຮ 3:22. ບັນດາພຣະ ເຈົ້າໄດ້ປຶກສາຫາລືກັນ, ອຣຮ 4:26. ບັນດາ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສິ້ນສຸດວຽກງານທີ່ພວກພຣະອົງ ໄດ້ແນະນຳໃຫ້ເຮັດ, ອຣຮ 5:2.

ເກີດໃໝ່, ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ທີ່ຖື ກຳເນີດ; ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ; ບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະເຈົ້າ; ປຽນໃຈ, ການ ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ; ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳ ມະດາ; ລູກໆຂອງພຣະຄຣິດ ນຳອີກ

ເພື່ອໃຫ້ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກໍ່ໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນໃຈ ຂອງບຸກຄົນ ເພື່ອເຂົາຈະບໍ່ມີຄວາມປາດຖະ ໜາທີ່ຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວ, ມີແຕ່ປາດຖະໜາທີ່ ຈະສະແຫວງຫາສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເຮົາຈະໃຫ້ເຂົາມີຄວາມຄິດ ແລະ ຈິດໃຈ ໃໝ່, ອຊກ 11:19 (ອຊກ 18:31; 36:26).

ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ ເກີດມາ, ບໍ່ແມ່ນຈາກເລືອດເນື້ອ, ແຕ່ເກີດຈາກ ພຣະເຈົ້າ, ຢຮ 1:12-13. ຍົກເວັ້ນແຕ່ມະນຸດ ຈະເກີດຈາກນ້ຳ ແລະ ພຣະວິນຍານ, ເຂົາຈະ ເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້, ຢຮ 3:3-7. ພວກເຮົາສາມາດເກີດໃໝ່ອີກໂດຍ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, 1ປຕ 1:3-23. ຜູ້ໃດ ກໍ່ຕາມທີ່ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າກໍ່ບໍ່ເຮັດປາບອີກ ຕໍ່ໄປ, ປຈສ, 1 ຢຮ 3:9. ເພາະທຸກຄົນທີ່ເກີດ ຈາກພຣະເຈົ້າກໍ່ມີໄຊຕໍ່ໂລກ, 1 ຢຮ 5:4.

ຄົນທີ່ເກີດຈາກພຣະຄຣິດເຮັດພັນທະສັນ ຍາກັບພຣະເຈົ້າ, ມຊຢ 3:19; 5:2-7. ຄົນທັງ ປວງຕ້ອງເກີດໃໝ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເກີດຈາກ ພຣະເຈົ້າ, ມຊຢ 27:25-26 (ແອວ 5:49). ພວກທ່ານໄດ້ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າທາງວິນຍານ ແລ້ວບໍ່, ແອວ 5:12-19. ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ເກີດ ໃໝ່ ທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບອານາຈັກສະຫວັນມາ ເປັນມູນມໍລະດົກ, ແອວ 7:14.

ເກືອ

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຊື່ອໃນຄຳຂອງເຮົາຈະໄດ້ເກີດໃໝ່ຈາກເຮົາ, ແມ່ນແຕ່ດ້ວຍນ້ຳ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານ, **ຄພ 5:16.**

ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງໄດ້ເກີດໃໝ່ອີກເຂົ້າໃນອານາຈັກສະຫວັນ, **ມຊ 6:59.**

ເກືອ

ຖືກໃຊ້ເປັນສິ່ງໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນໃນການກັນອາຫານບໍ່ໃຫ້ເນົ່າ ໃນໂລກສະໄໝບູຮານ; ມັນຖືກນັບວ່າ ເປັນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນສຳລັບຊີວິດ.

ເມຍຂອງໂລດໄດ້ກາຍເປັນເສົາເກືອ, **ປຖກ 19:26.**

ເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນເກືອສຳລັບມວນມະນຸດສະໂລກ, **ມທ 5:13 (ລກ 14:34; 3 ນພ 12:13).**

ຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ຖືກນັບວ່າເປັນເກືອຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, **ຄພ 101:39–40.** ຖ້າຫາກໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ຊ່ວຍ ໃຫ້ລອດຂອງມະນຸດ, ພວກເຂົາກໍຄືກັນກັບເກືອທີ່ພົດລົດເຕັມຂອງມັນ, **ຄພ 103:9–10.**

ກຽດຄ້ານ, ຄວາມກຽດຄ້ານ

ບໍ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ບໍ່ມີພາກສ່ວນໃນວຽກງານທີ່ຊ່ອຍທຳ.

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ຢາກເຮັດວຽກ ກໍຢາໃຫ້ຜູ້ນັ້ນກິນ, **2 ທສນ 3:10.**

ພວກເຂົາຈຶ່ງກາຍເປັນຄົນກຽດຄ້ານ, ເຕັມໄປດ້ວຍການກໍ່ກວນ, **2 ນພ 5:24.** ໃຫ້ລະເວັ້ນຈາກຄວາມຂີ້ຄ້ານມັກງ່າຍ, **ແອວ 38:12.**

ຄົນທີ່ກຽດຄ້ານຈະບໍ່ກິນອາຫານຂອງຄົນທຳງານ, **ຄພ 42:42.** ວິບັດແກ່ເຈົ້າຜູ້ທີ່ຈະບໍ່ອອກແຮງດ້ວຍມືຂອງຕົນເອງ, **ຄພ 56:17.** ຈົ່ງກະຕືລືລົ້ນໃນອຸດົມການດີ, **ຄພ 58:27.** ເຊົາກຽດຄ້ານ, **ຄພ 88:124.**

ກຽດຊັງ, ຄວາມກຽດຊັງ. ເບິ່ງ ແກ້ແຄ້ນ, ການແກ້ແຄ້ນ; ເປັນສັດຕູກັນ, ຄວາມເປັນສັດຕູກັນ; ຮັກ, ຄວາມຮັກ ນຳອີກ

ກຽດຊັງເປັນການບໍ່ມັກບາງຄົນ ຫລື ບາງສິ່ງຫລາຍ.

ເຮົາແມ່ນພຣະເຈົ້າ, ເຮົານຳການລົງໂທດມາສູ່ພວກທີ່ກຽດຊັງເຮົາ ຕະຫລອດທັງລູກຫລານຂອງພວກເຂົາ, **ອພຍ 20:5.** ມີຫົກຢ່າງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຽດຊັງ, **ສພສ 6:16.** ລູກທີ່ໂງ່ຈ້າເປົ່າບັນຍາເຮັດໃຫ້ແມ່ຖືກໝົ່ນປະໝາດ, **ສພສ 15:20.** ພວກເຮົາດູໝົ່ນປະໝາດ ແລະ ປະຖິ້ມທ່ານໄປ, **ອຊຢ 53:3.**

ຈົ່ງຮັກສັດຕູຂອງເຈົ້າ, **ມທ 5:44.** ເຂົາຈະຊັງນາຍຜູ້ນີ້ ແລະ ໄປຮັກນາຍຜູ້ນັ້ນ ເຂົາຈະສັດຊີ້ຕໍ່ນາຍຜູ້ນີ້ ແລະ ຈະໝົ່ນປະໝາດນາຍຜູ້ນັ້ນ, **ມທ 6:24.** ຄົນທັງປວງຈະກຽດຊັງພວກເຈົ້າເພາະເຫັນແກ່ນາມຂອງເຮົາ, **ມທ 10:22.** ທຸກຄົນທີ່ເຮັດຊົ່ວກໍກຽດຊັງຄວາມສະຫວ່າງ, **ຢຮ 3:20.** ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງປະໝາດຄວາມໝູ່ມຂອງເຈົ້າ, **1 ຕມທ 4:12.**

ເພາະວ່າເຂົາຮັ່ງມີ, ເຂົາຈຶ່ງດູຈູກຄົນທຸກຍາກ, **2 ນພ 9:30.** ຢ່າໄດ້ໝົ່ນປະໝາດການເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຈົ້າເລີຍ, **ຢຄ 4:8.** ພວກເຂົາມີຄວາມກຽດຊັງພວກເຮົາຢ່າງບໍ່ສິ້ນສຸດ, **ຢຄ 7:24.**

ມະນຸດຈະຖືວ່າຄຳແນະນຳຂອງພຣະເຈົ້າໄຮ້ປະໂຫຍດ, ແລະ ດູຈູກພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ, **ຄພ 3:7.**

ຂ້າພະເຈົ້າຈະຖືກກຽດຊັງ ແລະ ຖືກຂົ່ມເຫັງເພາະການເວົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພາບນັ້ນ, **ຈສ—ປ 1:25.**

ຂັດແຍ້ງ, ການຂັດແຍ້ງ. ເບິ່ງ ກະບົດ, ການກະບົດ ນຳອີກ

ການຜິດຖຽງກັນ, ການໂຕ້ຖຽງ, ແລະ ການວິວາດ. ການຂັດແຍ້ງ, ໂດຍສະເພາະລະຫວ່າງສະມາຊິກໃນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຫລື ລະຫວ່າງສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ, ເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ພໍພຣະໂທດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຂໍຢ່າໃຫ້ຄົນຂອງໝູ່ເຮົາຕ້ອງຜິດຖຽງກັນເລີຍ, **ປຖກ 13:8.** ການອວດອ້າງສ້າງແຕ່ເລື່ອງເດືອດຮ້ອນເກາະຜິດ, **ສພສ 13:10.**

ຖ້າຜູ້ໃດມີເລື່ອງຕໍ່ກັນກໍຈົ່ງຍົກໂທດໃຫ້ກັນ ແລະກັນ ດັ່ງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ເຜດຍົກໂທດ,

ກລຊ 3:13. ຈົ່ງຫລີກເວັ້ນຈາກການໂຕ້ຖຽງອັນໂງ່ງ່າວ, ຕຕ 3:9.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາມະນຸດບໍ່ໃຫ້ຂັດແຍ້ງກັນ, 2 ນພ 26:32. ພວກທ່ານຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ລູກຫລານຂອງພວກທ່ານຕໍ່ສູ້ ແລະ ຜິດຖຽງກັນ, ມຊຢ 4:14. ແອວມາສັ່ງວ່າບໍ່ໃຫ້ມີການຂັດແຍ້ງກັນຢູ່ໃນບັນດາສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ, ມຊຢ 18:21. ຊາຕານແຜ່ຂ່າວລື ແລະ ການຂັດແຍ້ງ, ຮລມ 16:22. ມານເປັນບິດາຂອງການຂັດແຍ້ງ ແລະ ຍຸຍົງໃຈຂອງມະນຸດໃຫ້ຂັດແຍ້ງກັນ, 3 ນພ 11:29 (ມຊຢ 23:15).

ໃຫ້ສະຖາປະນາພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາຂຶ້ນ, ເພື່ອຈະບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງກັນຫລາຍ, ຄພ 10:62-64. ຈົ່ງເຊົາຂັດແຍ້ງກັນ, ຄພ 136:23.

ຂ້າ. ເບິ່ງ ຄາດຕະກຳ, ການຄາດຕະກຳ; ໂທດປະຫານຊີວິດ

ຂ່າວຄາວ

ທັງສິສອງເຫລັ້ມໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ທັງສອງເຫລັ້ມໄດ້ບອກປະຫວັດຫຍໍ້ຂອງເຫດການຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນນັບຕັ້ງແຕ່ການສ້າງຈົນເຖິງການປະກາດຂອງໄຊຊັດອະນຸຍາດໃຫ້ຊາວຢິວກັບຄືນເຢຣູຊາເລັມ.

ພຣະທຳຂ່າວຄາວທີໜຶ່ງ: ບົດທີ 1-9 ບອກລຳດັບເຊື້ອສາຍຈາກອາດາມເຖິງໂຊນ. ຂ່າວຄາວ ບົດທີ 10 ການມໍລະນະກຳຂອງໂຊນ. ບົດທີ 11-22 ເລົ່າເຫດການກ່ຽວພັນກັບການປົກຄອງຂອງດາວິດ. ບົດທີ 23-27 ອະທິບາຍວ່າໂຊໂລໂມນໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດ ແລະ ຊາວເລວີໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງໃຫ້ເປັນລະບຽບ. ບົດທີ 28 ອະທິບາຍວ່າ ດາວິດໄດ້ບັນຊາໂຊໂລໂມນໃຫ້ສ້າງພຣະວິຫານ. ບົດທີ 29 ບັນທຶກການມໍລະນະກຳຂອງດາວິດ.

ພຣະທຳຂ່າວຄາວທີສອງ: ບົດທີ 1-9 ເລົ່າເຫດການກ່ຽວພັນກັບການປົກຄອງຂອງໂຊໂລໂມນ. ບົດທີ 10-12 ບອກເຖິງການປົກຄອງຂອງເຣໂຮໂບອາມ ລູກຊາຍຂອງໂຊໂລໂມນ, ລະຫວ່າງອານາຈັກໃຫຍ່ຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ຖືກແຍກອອກເປັນອານາຈັກພາກ

ເໜືອ ແລະ ອານາຈັກພາກໃຕ້. ບົດທີ 13-36 ບັນຍາຍເຖິງການປົກຄອງຂອງກະສັດອົງຕ່າງໆ ຈົນເຖິງການຍຶດຄອງອານາຈັກຂອງຢູດາໂດຍເນບູກາດເນັດສາ. ໜັງສືມ້ວນທ້າຍດ້ວຍຄຳສັ່ງຂອງໄຊຊັດວ່າ ລູກຫລານຂອງຢູດາທີ່ເປັນຊະເລີຍສາມາດກັບຄືນໄປເຢຣູຊາເລັມ.

ຂ່າວລື. ເບິ່ງ ນິນທາ; ເວົ້າຈາບໍ່ດີ ນຳອີກ

ຊາຕານທ່ອງທ່ຽວໄປມາແຜ່ຂ່າວລື ແລະ ການຂັດແຍ້ງ—ບາງເທື່ອອີງຕາມຄວາມຈິງບາງສ່ວນ—ເພື່ອຫັນຜູ້ຄົນໄປຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມດີ (ຮລມ 16:22; ຈສ—ປ 1:1). ເຄື່ອງໝາຍຢ່າງໜຶ່ງຂອງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແມ່ນວ່າຜູ້ຄົນຈະກ່າວເຖິງສົງຄາມ ແລະ ມີຂ່າວລືເລື່ອງສົງຄາມ (ມທ 24:6; ຄພ 45:26; ຈສ—ມ 1:23).

ຊຸ່ນເຄືອງໃຈ

ທີ່ຈະລະເມີດກົດແຫ່ງສະຫວັນ, ທີ່ຈະເຮັດບາບ, ຫລື ທີ່ຈະສ້າງຄວາມບໍ່ສະບາຍໃຈ ຫລື ຄວາມເຈັບປວດ; ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ບໍ່ພໍໃຈ ຫລື ເຮັດໃຫ້ໃຈຮ້າຍ.

ການຜິດຖຽງກັນ ກໍສຳກັບເຫລັກໄລປະຕູອັດຕັນຕົນໄວ້, ສພສ 18:19.

ຖ້າຕາເບື້ອງຂວາຂອງເຈົ້າເປັນຕົ້ນເຫດພາໃຫ້ເຈົ້າເຮັດບາບ, ຈົ່ງຄວັດມັນອອກ, ມທ 5:29. ຖ້າຜູ້ໃດເປັນຕົ້ນເຫດ ພາໃຫ້ເດັກນ້ອຍຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາເດັກນ້ອຍເຫລົ່ານີ້ ທີ່ເຊື່ອໃນເຮົາຕົກໃນບາບ ແມ່ນຈະເອົາຫິນໂມ້ແບ່ງກ້ອນໃຫຍ່ຜູກຄໍຜູ້ນັ້ນ ແລະ ຖິ້ມລົງໃນທະເລເລິກເສຍກໍດີກວ່າ, ມທ 18:6 (ຄພ 121:19-22).

ຖ້າຫາກອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ເຈົ້າ ແລະ ສາລະພາບ, ໃຫ້ເຈົ້າຄືນດີກັບເຂົາ, ຄພ 42:88. ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ມະນຸດຈະເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊຸ່ນເຄືອງ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາລະພາບວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນທຸກສິ່ງທັງປວງ ແລະ ບໍ່ເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ຄພ 59:21.

ເຂດແຈ້ກສັນ, ລັດມີເຊີຣີ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ). ເບິ່ງ ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ ນຳອີກ

ສະຖານທີ່ເຕົ້າໂຮມກັນຂອງໄຟພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນຍຸກສຸດທ້າຍ; ນັ້ນຄື, ຈຸດໃຈກາງປ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະສະຖາປະນາເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ຂຶ້ນ (ຄພ 57-58; 82; 101:69-71; 105:28).

ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ. ເບິ່ງ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ ນຳອີກ

ທີ່ຈະກໍ່ຄວາມທຸກທໍລະມານໃຈ ຫລື ຄວາມເຈັບປວດແກ່ຄົນອື່ນ ເພາະຄວາມເຊື່ອຖືຂອງເຂົາ ຫລື ຖານະໃນສັງຄົມຂອງເຂົາ; ທີ່ຈະລົບກວນ ຫລື ບົບບັງຄັບ.

ຜູ້ໃດຖືກຂົ່ມເຫັງເພາະເຫັນແກ່ຄວາມຊອບທຳກໍເປັນສຸກ, ມທ 5:10 (3 ນພ 12:10). ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອຜູ້ທີ່ຂົ່ມເຫັງເຈົ້າ, ມທ 5:44 (3 ນພ 12:44).

ເພາະວ່າເຂົາຮັ່ງມີ, ເຂົາຈຶ່ງຂົ່ມເຫັງຄົນອ່ອນໂຍນ, 2 ນພ 9:30 (2 ນພ 28:12-13). ຄົນຊອບທຳທີ່ມັ່ງຫາພຣະຄຣິດ ທັງທີ່ມີການຂົ່ມເຫັງທຸກຢ່າງ ຈະບໍ່ຕາຍ, 2 ນພ 26:8.

ສິ່ງທັງໝົດເຫລົ່ານີ້ຈະເປັນປະສົບການໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ຄພ 122:7.

ຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ. ເບິ່ງ ຍຸກສະໄໝ; ຖານະປະໂລຫິດ; ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ ນຳອີກ

ຂໍ້ກະແຈຄຣິສຕຂອງຝ່າຍປະທານ, ຫລື ອຳນາດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ມະນຸດເພື່ອຊີ້ນຳ, ຄວບຄຸມ, ແລະ ບົກຄອງຖານະປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນໂລກ. ຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ຮັບຕຳແໜ່ງຂອງຝ່າຍປະທານເພື່ອຮັບເອົາຂໍ້ກະແຈຈາກຜູ້ທີ່ມີສິດອຳນາດເໜືອເຂົາ. ຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດ ໃຊ້ຖານະປະໂລຫິດ ພຽງແຕ່ໃນຂອບເຂດທີ່ຜູ້ມີຂໍ້ກະແຈກຳນົດໄວ້. ປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກເປັນພຽງຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ມີ ແລະ ໄດ້ຮັບສິດອຳນາດທີ່ຈະນຳໃຊ້ຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດທັງໝົດ (ຄພ 107:65-67, 91-92; 132:7).

ເປໂຕໂດ້ຮັບຂໍ້ກະແຈຂອງອານາຈັກ, ມທ 16:19.

ມິຕາເອນ (ອາດາມ) ໄດ້ຮັບຂໍ້ກະແຈແຫ່ງຄວາມລອດພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຄພ 78:16. ຂໍ້ກະແຈຂອງອານາຈັກເປັນຂອງຝ່າຍປະທານສູງສຸດສະເໝີໄປ, ຄພ 81:2. ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກຖືຂໍ້ກະແຈແຫ່ງຄວາມລຶກລັບຂອງຄວາມຮູ້ຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 84:19. ອັກຄະສາວິກສິບສອງຖືຂໍ້ກະແຈພິເສດ, ຄພ 107:35; 112:16, 32; 124:128. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີຄາວເດີຣີ ໄດ້ຮັບຂໍ້ກະແຈກຽວກັບການເຕົ້າໂຮມຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ, ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງອັບອາຮາມ, ແລະ ອຳນາດແຫ່ງການຜະນຶກ, ຄພ 110:11-16. ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ ແລະ ອັກຄະສາວິກສິບສອງຖືຂໍ້ກະແຈແຫ່ງຍຸກສະໄໝຂອງຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ, ຄພ 112:30-34. ເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນຖານະປະໂລຫິດຖືຂໍ້ກະແຈ, ຄພ 124:123. ຜູ້ທີ່ມີຂໍ້ກະແຈສາມາດໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້, ຄພ 128:11.

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນຖືຂໍ້ກະແຈແຫ່ງການປະຕິບັດຂອງເຫລົ່າທູດ ແລະ ພຣະກິດຕິຄຸນແຫ່ງການກັບໃຈ ແລະ ການບັບຕິສະມາ, ຈສ—ປ 1:69 (ຄພ 13).

ຂໍ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການ 1. ເບິ່ງ ຄຳຖະແຫລງນະໂຍບາຍ; ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ—ການມີເມຍຫລາຍຄົນ; ວູດຣັບ, ວິວເຜີດ ນຳອີກ

ຖືກພົມໄວ້ໃນທ້າຍພຣະຄຳພີຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ, ສ່ວນທຳອິດຂອງຂໍ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການ 1 ຍັງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນອີກວ່າເປັນຄຳຖະແຫລງນະໂຍບາຍ. ມັນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ໂດຍປະທານ ວິວເຜີດ ວູດຣັບ ແລະ ໄດ້ສະເໜີຕໍ່ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຢູກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສາມັນ ໃນວັນທີ 6 ເດືອນຕຸລາ 1890. ຕົ້ນປີ 1862, ກົດໝາຍຂໍ້ຕ່າງໆເປັນເວລາຊາວທ້າປີຈາກນັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ການມີເມຍຫລາຍຄົນ ເປັນສິ່ງຜິດກົດໝາຍຢູ່ໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງພາບນິມິດ ແລະ ການເປີດເຜີຍແກ່ວິວເຜີດ ວູດຣັບ ເຖິງສິ່ງທີ່ຈະ

ເກີດຂຶ້ນ ຖ້າທາກໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ເຊົາ
ເລື່ອງການມີເມຍຫລາຍຄົນ. ຄຳຖະແຫລງນະ
ໂຍບາຍເປັນທາງການໄດ້ປະກາດວ່າ ຈະບໍ່ມີ
ການມີເມຍຫລາຍຄົນອີກຕໍ່ໄປ.

**ຂໍ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການ 2. ເບິ່ງ ຄົມ
ໂບ, ສະເປັນເຊີ ດັບເບິນຢູ; ຖານະປະໂລ
ທິດ ນຳອີກ**

ໃບຖະແຫລງຄຳສອນກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ສາມາດ
ດຳລົງຖານະປະໂລທິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ບັດ
ນີ້ ໄດ້ຖືກພິມໄວ້ຢູ່ໃນທ້າຍພຣະຄຳພີຄຳສອນ
ແລະ ພັນທະສັນຍາ. ໃນຕົ້ນເດືອນມິຖຸນາ ປີ
1978, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍຕໍ່ປະທານ
ສະເປັນເຊີ ດັບເບິນຢູ ຄົມໂບ ວ່າຖານະປະໂລ
ທິດຄວນຖືກມອບໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກຜູ້ຊາຍທຸກ
ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ມີຄຳຄວນ. ສິ່ງນີ້ໄດ້
ເຮັດໃຫ້ຖານະປະໂລທິດມີໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊາຍທີ່ມີ
ຄຳຄວນທຸກຄົນ ແລະ ພອນຂອງພຣະວິຫານ
ມີໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກທີ່ມີຄຳຄວນທຸກຄົນ, ບໍ່ວ່າ
ເຊື້ອຊາດ ຫລື ຜິວພັນຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ.
ໃນວັນທີ 30 ເດືອນກັນຍາ 1978, ຂໍ້ປະກາດນີ້
ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີຢູ່ໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສາມັນ
ຂອງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ກໍໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ຢ່າງ
ເປັນເອກະສັນ.

**ຂອງປະທານ. ເບິ່ງ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະ
ວິນຍານ; ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານ
ບໍລິສຸດ ນຳອີກ**

ພຣະເຈົ້າປະທານພອນ ແລະ ຂອງປະທານ
ຢ່າງຫລວງຫລາຍໃຫ້ແກ່ມະນຸດ

ມີຂອງປະທານທາງວິນຍານຫລາຍຢ່າງ,
1 ກອຫ 12:4-10. ຈ້າງຮ້ອນໃຈສະແຫວງຫາ
ຂອງພຣະລາຊາທານອັນສຳຄັນກວ່ານັ້ນ,
1 ກອຫ 12:31. ຂອງປະທານອັນດີທຸກຢ່າງ
ແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ, **ຢກບ 1:17.**

ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ລືສຸດແມ່ນ
ຂອງປະທານຂອງພຣະເຈົ້າ, **1 ນຟ 10:17.** ຜູ້
ທີ່ກ່າວວ່າ ບໍ່ມີຂອງປະທານ ຜູ້ນັ້ນບໍ່ຮູ້ພຣະ
ກິດຕິຄຸນຂອງພຣະຄຣິດ, **ມມ 9:7-8.** ຂອງ
ປະທານທີ່ດີທຸກຢ່າງມາຈາກພຣະຄຣິດ, **ມຣນ
10:8-18.**

ຊີວິດນິລັນດອນເປັນຂອງປະທານອັນຍິ່ງ
ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຂອງປະທານທັງໝົດຂອງພຣະ
ເຈົ້າ, **ຄພ 14:7 (1 ນຟ 15:36).** ຂອງປະທານ
ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຄພ
46:8-11.** ທຸກຄົນບໍ່ໄດ້ຮັບຂອງປະທານທັງ
ໝົດໃຫ້ຕົນເອງ, **ຄພ 46:11-29.**

**ຂອງປະທານສັກສິດ. ເບິ່ງ ພຣະວິຫານ,
ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ນຳອີກ**

ໃນຄວາມໝາຍທົ່ວໄປ, ຂອງປະທານແຫ່ງ
ອຳນາດຈາກພຣະເຈົ້າ. ສະມາຊິກທີ່ມີຄຳ
ຄວນຂອງສາດສະໜາຈັກສາມາດໄດ້ຮັບຂອງ
ປະທານແຫ່ງອຳນາດຜ່ານພິທີການໃນພຣະ
ວິຫານ ຊຶ່ງມອບຄຳແນະນຳ ແລະ ພັນທະສັນ
ຍາແຫ່ງຖານະປະໂລທິດສັກສິດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ
ທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການກ່ອນຈະໄດ້ຮັບຄວາມສູງ
ສົ່ງ. ຂອງປະທານສັກສິດແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍຄຳ
ແນະນຳກ່ຽວກັບແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ.

ຢູ່ທີ່ນັ້ນພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນດ້ວຍ
ອຳນາດຈາກເບື້ອງບິນ, **ຄພ 38:32, 38 (ລກ
24:49; ຄພ 43:16).** ສ້າງບ້ານຫລັງໜຶ່ງ, ຊຶ່ງ
ໃນບ້ານຫລັງນັ້ນເຮົາປາດຖະໜາທີ່ຈະມອບ
ພອນໃຫ້ແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້,
ຄພ 95:8. ເຮົາໄດ້ຕຽມຂອງປະທານສັກສິດ
ແລະ ພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່, **ຄພ 105:12, 18, 33.**
ຫລາຍຄົນຈະປີຕີຍິນດີເພາະຂອງປະທານ
ສັກສິດທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໄດ້ຮັບ, **ຄພ 110:9.**
ລັດສະໝີພາບ, ກຽດຕິຍົດ, ແລະ ຂອງປະທານ
ສັກສິດໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍພິທີການໃນບ້ານ
ທີ່ສັກສິດຂອງເຮົາ, **ຄພ 124:39.** ຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນ
ຈາກພຣະບິດາ, ເຊັ່ນດຽວກັບອາໂຣນ, ໄດ້ຮັບ
ຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລທິດ, **ຄພ 132:59.**

**ຂອງປະທານທາງວິນຍານ. ເບິ່ງ ຂອງ
ປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານ**

**ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານ. ເບິ່ງ ຂອງ
ປະທານ ນຳອີກ**

ພອນພິເສດທາງວິນຍານທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ປະທານໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນທີ່ມີຄຳຄວນສຳລັບຜົນ
ປະໂຫຍດຂອງຕົນເອງ ແລະ ສຳລັບໃຫ້ເຂົາ

ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ

ເຈົ້າໃຊ້ເພື່ອເປັນພອນໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ. ສຳລັບ ຄຳອະທິບາຍກ່ຽວກັບຂອງປະທານແຫ່ງພຣະ ວິນຍານ, ໃຫ້ສຶກສາ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນ ຍາ 46:11-33; 1 ກອທ 12:1-12; ມຣນ 10:8-18.

ຈົ່ງຮ້ອນໃຈສະແຫວງຫາຂອງພຣະລາ ຊາທານອັນສຳຄັນກວ່ານັ້ນ, **1 ກອທ 12:31** (1 ກອທ 14:1).

ຊາວນິໄວໄດ້ຮັບຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນ ຍານຫລາຍຢ່າງ, **ແອວ 9:21**. ວິບັດແກ່ຄົນ ທີ່ເວົ້າວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ກະທຳວຽກງານ ໂດຍຂອງປະທານ ຫລື ໂດຍອຳນາດຂອງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຕໍ່ໄປອີກແລ້ວ, **3 ນຟ 29:6**. ພຣະເຈົ້າປະທານຂອງປະທານໃຫ້ແກ່ ຄົນທີ່ຊື່ສັດ, **ມມ 9:7**. ຂອງປະທານມາໂດຍ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດ, **ມຣນ 10:17**.

ມີຂອງປະທານຫລາຍຢ່າງ ແລະ ແກ່ທຸກຄົນ ຂອງປະທານຖືກມອບໃຫ້ໂດຍພຣະວິນຍານ, **ຄພ 46:11**. ຜູ້ນຳຂອງສາດສະໜາຈັກໄດ້ຮັບ ອຳນາດໃນການຫລົງເຫັນຂອງປະທານແຫ່ງ ພຣະວິນຍານ, **ຄພ 46:27**. ປະທານຂອງສາດ ສະໜາຈັກມີຂອງປະທານທັງປວງທີ່ພຣະເຈົ້າ ໄດ້ປະທານໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າຂອງສາດສະໜາ ຈັກ, **ຄພ 107:91-92**.

ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ເບິ່ງ ຂອງປະທານ; ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນ ຍານ; ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ; ພຣະວິນ ຍານບໍລິສຸດ *ນຳອີກ*

ມັນເປັນສິດຂອງສະມາຊິກຂອງສາດສະ ຫາຈັກທຸກຄົນຜູ້ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາແລ້ວທີ່ມີ ຄຳຄວນ ທີ່ຈະມີອິດທິພົນຂອງພຣະວິນຍານບໍ ລິສຸດເປັນເພື່ອນຕະຫລອດເວລາ. ຫລັງຈາກ ການຮັບບັບຕິສະມາຂອງບຸກຄົນເຂົ້າມາໃນ ສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະເຊຊູຄຣິດ ແລ້ວ, ເຂົາຈະໄດ້ຮັບຂອງປະທານແຫ່ງພຣະ ວິນຍານບໍລິສຸດໂດຍການວາງມືຈາກບຸກຄົນ ທີ່ມີສິດອຳນາດຢ່າງຖືກຕ້ອງ (ກຈກ 8:12-25; ມຣນ 2; ຄພ 39:23). ການຮັບເອົາຂອງ ປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດມັກຈະຖືກ

ກ່າວເຖິງວ່າເປັນການຮັບບັບຕິສະມາໂດຍໄພ (ມທ 3:11; ຄພ 19:31).

ມະນຸດໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ກັບໃຈ, ຮັບບັບຕິ ສະມາ, ແລະ ຮັບເອົາຂອງປະທານແຫ່ງພຣະ ວິນຍານບໍລິສຸດ, **ກຈກ 2:38**. ເປໂຕ ແລະ ໂຢຮັນ ໄດ້ມອບຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນ ຍານບໍລິສຸດໂດຍການວາງມື, **ກຈກ 8:14-22**. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ໂດຍການ ວາງມື, **ກຈກ 19:2-6**.

ການບົດບາບມາເຖິງໂດຍໄພ ແລະ ໂດຍ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, **2 ນຟ 31:17**.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການວາງມືເພື່ອຮັບຂອງ ປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, **ຫຼຸຊ 1:4**.

ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. ເບິ່ງ ນະມັດສະການ; ພອນ, ໃຫ້ພອນ, ເປັນ ພອນ *ນຳອີກ*

ຄວາມກະຕັນຍູສຳລັບພອນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກ ພຣະເຈົ້າ. ການສະແດງຄວາມກະຕັນຍູເປັນ ສິ່ງພໍພຣະໄທຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ການນະມັດ ສະການທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍການຂອບ ພຣະໄທພຣະອົງ. ເຮົາຄວນຂອບພຣະໄທ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບທຸກສິ່ງທັງປວງ.

ເປັນການດີແທ້ທີ່ໂມທະນາຂອບພຣະໄທ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ພສສ 92:1**. ຈົ່ງເຂົ້າມາເຝົ້າ ພຣະອົງດ້ວຍການໂມທະນາຂອບພຣະໄທ, **ພສສ 95:1-2**. ຈົ່ງຂອບພຣະໄທພຣະອົງ, ແລະ ສັນລະເສີນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, **ພສສ 100**.

ຈົ່ງໂມທະນາຂອບພຣະໄທຢູ່ບໍ່ຂາດ, **ອຟຊ 1:15-16**. ຈົ່ງມີໃຈກະຕັນຍູ, **ກລຊ 3:15**. ຄຳ ສັນລະເສີນ, ແລະ ສະຫງ່າລາສີ, ແລະ ຄຳໂມ ທະນາຂອບພຣະໄທ, ແລະ ກຽດຕິຍົດ ຈົ່ງເປັນ ຂອງພຣະເຈົ້າ, **ພນມ 7:12**.

ໂອ້ ພວກທ່ານຄວນຈະຂອບພຣະໄທກະສັດ ແຫ່ງສະຫວັນຂອງພວກທ່ານຫລາຍປານໃດ ນໍ, **ມຊຢ 2:19-21**. ໃຊ້ຊີວິດຢູ່ໃນການຂອບ ພຣະໄທທຸກໆມື້, **ແອວ 34:38**. ເວລາລູກຕົ້ນ ຂຶ້ນຕອນເຊົ້າ ກໍຂໍໃຫ້ໃຈຂອງລູກເຕັມໄປດ້ວຍ ຄວາມຂອບພຣະໄທພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ແອວ 37:37**.

ເຈົ້າຄວນເຮັດທຸກສິ່ງດ້ວຍຄຳອະທິຖານ ແລະ ຄວາມຂອບພຣະໄທ, ຄຍ 46:7. ເຈົ້າຕ້ອງຂອບພຣະໄທພຣະເຈົ້າ, ຄຍ 46:32. ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ດ້ວຍຄວາມຂອບພຣະໄທ, ຄຍ 59:15-21. ໄດ້ຮັບພອນນີ້ຈາກພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດ້ວຍໃຈທີ່ຮູ້ບຸນຄຸນ, ຄຍ 62:7. ຄົນທີ່ຮັບເອົາທຸກສິ່ງທັງປວງດ້ວຍຄວາມຂອບພຣະໄທຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຮຸ່ງເຮືອງ, ຄຍ 78:19. ຈົ່ງຖວາຍຄວາມຂອບພຣະໄທໃນທຸກສິ່ງ, ຄຍ 98:1 (1 ທສນ 5:18). ຈົ່ງສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຄຳອະທິຖານທີ່ເປັນຄວາມສັນລະເສີນ ແລະ ຄວາມຂອບພຣະໄທ, ຄຍ 136:28.

ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ; ພຣະຄຳພີ; ວິໄນສາດສະໜາ ນຳອີກ

ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເປັນເໝືອນດັ່ງ “ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ” (ມທ 13:45-46).

ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ ເປັນຊື່ໜຶ່ງຂອງພຣະຄຳພີສີເຫລັ້ມ ທີ່ເອີ້ນວ່າ “ໜັງສືມາດຕະຖານ” ຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ. ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າສະບັບທຳອິດໄດ້ຖືກຈັດພິມໃນປີ 1851 ແລະ ບັນຈຸບາງຕອນ ຊຶ່ງເວລານີ້ມີບັນຈຸຢູ່ໃນພຣະຄຳພີຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ. ສະບັບທີ່ຈັດພິມນັບແຕ່ປີ 1902 ບັນຈຸ (1) ບົດຄວາມການແປຄວາມໝາຍພຣະທຳ ປະຖົມມະການຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຖືກເອີ້ນວ່າ ໜັງສື ໂມເຊ, ແລະ ໄດ້ແປ ມັດທາຍ 24, ຊຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ ໂຈເຊັບ ສະມິດ—ມັດທາຍ; (2) ການແປໜັງສືເອຍິບໃນເຈ້ຍພາໄພລັດຈຳນວນໜຶ່ງຂອງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ທີ່ເພິ່ນໄດ້ມັນມາໃນປີ 1835, ຖືກເອີ້ນວ່າ ໜັງສືອັບຣາຮາມ; (3) ບົດຄວາມຈາກການບັນທຶກຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ກ່ຽວກັບປະຫວັດສາດຂອງສາດສະໜາຈັກ ທີ່ເພິ່ນໄດ້ຂຽນໃນປີ 1838, ຖືກເອີ້ນວ່າ ໂຈເຊັບ ສະມິດ—ປະຫວັດ; ແລະ (4) ຫລັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ, ສືບສາມຂໍ້ແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ ແລະ ຄຳສອນ.

ເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ. ເບິ່ງ ຄວາມຮູ້; ຈິງ, ຄວາມຈິງ; ສະຕິບັນຍາ ນຳອີກ

ການມີຄວາມຮູ້ເຖິງ ຫລື ການໄດ້ຮັບຄວາມໝາຍຂອງບາງສິ່ງທີ່ເປັນຄວາມຈິງ, ລວມທັງການນຳໃຊ້ມັນໃນຊີວິດ.

ຢາເຊື່ອໝັ້ນຈັກເທື່ອໃນສິ່ງທີ່ເຈົ້າຄິດວ່າເຈົ້າຮູ້ຈັກ, ສພສ 3:5. ຈົ່ງຫາເອົາບັນຍາໃຫ້ໄດ້, ສພສ 4:7.

ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວເປັນຄຳອຸປະມາ ແລະ ບາງຄົນບໍ່ເຂົ້າໃຈ, ມທ 13:12-17. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດຈິດໃຈຂອງພວກເພິ່ນໃຫ້ເຂົ້າໃຈ, ລກ 24:45.

ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ເຂົ້າໃຈຂໍ້ຄວາມນີ້, ມັນກໍ່ເປັນເພາະພວກທ່ານບໍ່ທູນຖາມ, 2 ນພ 32:4 (3 ນພ 17:3). ບັນທຶກໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ອ່ານ ແລະ ເຂົ້າໃຈ, ມຊຍ 1:2-5. ເປັນຍ້ອນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ເຂົ້າໃຈພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ມຊຍ 26:3. ເຂົາເຈົ້າເປັນຄົນມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢາງເລິກຊຶ້ງ, ແອວ 17:2-3. ພຣະຄຳເລີ່ມເຮັດໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຮົາສະຫວ່າງຂຶ້ນ, ແອວ 32:28.

ໃຫ້ພວກເຮົາມາເຈລະຈານຳກັນ ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະເຂົ້າໃຈ, ຄຍ 50:10-12, 19-23. ພໍແມ່ຕ້ອງສອນລູກໆຂອງພວກເຂົາໃຫ້ເຂົ້າໃຈ, ຄຍ 68:25. ວຽກງານ ແລະ ສິ່ງລີ້ລັບຂອງພຣະເຈົ້າ ພຽງແຕ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດເທົ່ານັ້ນ, ຄຍ 76:114-116. ຊາຕານພະຍາຍາມຫັນຫົວໃຈຂອງມະນຸດໄປຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄຍ 78:10. ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ໃຫ້ຊີວິດຊີວາແກ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຮົາ, ຄຍ 88:11.

ເຂົ້ານົກ

ຫຍ້າ ຫລື ເມັດພືດທີ່ເປັນພືດ ຊຶ່ງຄ້າຍຄືກັນກັບເຂົ້າຫວິດ. ບໍ່ສາມາດແຍກອອກຈາກກັນຈົນກວ່າເຖິງເວລາເກັບກຽວເຂົ້າຫວິດ (ມທ 13:24-30; ຄຍ 86:1-7).

ເຂົ້າແລງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເບິ່ງ ສິນລະລຶກ

ເຂົ້າແລງຄາບສຸດທ້າຍ

ເຂົ້າແລງຄາບສຸດທ້າຍ. ເບິ່ງ ສິນລະລຶກ; ບັດສະຄາ ນຳອີກ

ອີງຕາມພຣະຄຳພີໃໝ່, ເຂົ້າແລງຄາບສຸດທ້າຍທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບປະທານ ກ່ອນພຣະອົງຖືກຈັບ ແລະ ຖືກຄຶງ (ລກ 22:14-18). ພຣະອົງ ແລະ ອັກຄະສາວົກສິບສອງຄົນຂອງພຣະອົງ ໄດ້ກິນເຂົ້າແລງຄາບນີ້ໃນລະຫວ່າງງານບັດສະຄາ (ມທ 26:17-30; ມຣກ 14:12-18; ລກ 22:7-13).

ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ອວຍພອນເຂົ້າຈີ່ ແລະ ນ້ຳອະຈຸນ ແລ້ວໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່ອັກຄະສາວົກ, ມທ 26:26-29 (ມຣກ 14:22-25; ລກ 22:7-20). ພຣະເຢຊູໄດ້ລ້າງຕີນໃຫ້ແກ່ພວກອັກຄະສາວົກ, ຢຮ 13. ຢູດາໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າເປັນຜູ້ທີ່ລະບົດຕໍ່ພຣະເຢຊູ, ຢຮ 13:21-26 (ມທ 26:20-25).

ຄັງ. ເບິ່ງ ຄວາມຜາສຸກ ນຳອີກ

ສະຖານທີ່ ບ່ອນທີ່ອະທິການໄດ້ຮັບ, ໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້, ແລະ ເບິກສິ່ງຂອງທີ່ໃໝ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍບໍລິຈາກດ້ວຍຄວາມອຸທິດຖວາຍໃຫ້ແກ່ຄົນຍາກຈົນ. ຄັງແຕ່ລະບ່ອນ ອາດໃຫຍ່ນ້ອຍຕາມແຕ່ສະພາບການຮຽກຮ້ອງ. ໄໝ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຊື່ສັດ ໄດ້ບໍລິຈາກພອນສະຫວັນ, ຄວາມຂຳນານ, ວັດຖຸປະສົງ, ແລະ ຊັບສິນທາງການເງິນ ໃຫ້ແກ່ອະທິການ ເພື່ອດູແລຄົນຍາກຈົນ ໃນເວລາທີ່ຂັດສົນ. ສະນັ້ນ, ຄັງອາດຮ່ວມດ້ວຍ ລາຍການ ການຮັບໃຊ້ບໍລິການ, ເງິນ, ອາຫານ, ຫລື ເຄື່ອງຂອງອື່ນໆທີ່ມີໄວ້ໃຫ້. ອະທິການເປັນຕົວແທນຂອງຄັງ ແລະ ການບໍລິຈາກສິ່ງຂອງ ແລະ ການຮັບໃຊ້ ຕາມທີ່ຕ້ອງການ ແລະ ຕາມການຊີ້ນຳຈາກພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ຄພ 42:29-36; 82:14-19).

ໃຫ້ເກັບເອົາຜົນລະປູກໄວ້ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງບັນເທົາທຸກເວລາມີຄວາມອຶດຢາກໃນໄລຍະເຈັດປີ, ປຖກ 41:34-36, 46-57. ຈົ່ງນຳເງິນເຕັມຈຳນວນໜຶ່ງສ່ວນສິບມາຍັງຄັງ, ມລກ 3:10 (3 ນຟ 24:10).

ໃຫ້ອະທິການກຳນົດຄັງແຫ່ງໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ສາດສະໜາຈັກໜ່ວຍນີ້, ຄພ 51:13. ສິ່ງຂອງທີ່ເຫລືອ ຄວນມອບມັນເຂົ້າຄັງຂອງເຮົາ, ຄພ 70:7-8. ໄໝ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຄວນຈັດຕັ້ງແລະ ສະຖາປະນາຄັງຂຶ້ນ, ຄພ 78:1-4. ເດັກນ້ອຍມີສິດທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກຄັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຖ້າຫາກວ່າພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຂົາບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຈະມອບໃຫ້, ຄພ 83:5.

ຄັບຣີເອນ. ເບິ່ງ ທູດ, ເທວະດາ; ໂນອາ, ປິຕູ ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ; ມາຣີ, ມານດາຂອງພຣະເຢຊູ ນຳອີກ

ທູດອົງໜຶ່ງທີ່ສົ່ງມາທາດານີເອນ (ດນອ 8:16; 9:21), ຊາຂາຣີຢາ (ລກ 1:11-19; ຄພ 27:7), ມາຣີ (ລກ 1:26-38), ແລະ ຄົນອື່ນໆ (ຄພ 128:21). ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ບອກວ່າຄັບຣີເອນ ແມ່ນສາດສະດາໂນອາໃນພຣະຄຳພີເດີມ.

ຄາດຕະກຳ, ການຄາດຕະກຳ. ເບິ່ງ ກາອິນ; ໂທດປະທານຊີວິດ ນຳອີກ

ການຂ້າຄົນດ້ວຍເຈດຕະນາ ແລະ ບໍ່ຍຸດຕິທຳ. ການຄາດຕະກຳເປັນການບາບທີ່ກ່າວໂທດນັບແຕ່ດຶກດຳບັນ (ປຖກ 4:1-12; ມຊ 5:18-41).

ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ຂ້າເພື່ອນມະນຸດ ກໍ່ຈະຖືກເພື່ອນມະນຸດຄົນອື່ນຂ້າເໝືອນກັນ, ປຖກ 9:6 (ປຈສ, ປຖກ 9:12-13; ອພຍ 21:12; ແອວ 34:12). ຢາຂ້າຄົນ, ອພຍ 20:13 (ພຍຍ 5:17; ມທ 5:21-22; ມຊຍ 13:21; ຄພ 59:6).

ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າ, ຢາຂ້າຄົນ, ມທ 19:18. ຜູ້ຂ້າຄົນຈະໄດ້ຮັບພາກສ່ວນຂອງເຂົາໃນຄວາມຕາຍຄັງທີສອງ, ພມມ 21:8.

ພວກເຈົ້າຈຶ່ງມີໃຈເປັນຄາດຕະກອນ, 1 ນຟ 17:44. ວິບັດແກ່ຄາດຕະກອນທີ່ຂ້າຄົນໂດຍເຈດຕະນາ, 2 ນຟ 9:35. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາວ່າ ມະນຸດຈະບໍ່ເຮັດການຄາດຕະກຳ, 2 ນຟ 26:32. ການຄາດຕະກຳເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແອວ 39:5-6.

ຄົນທີ່ຂ້າຄົນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ,

ຄພ 42:18. ຄົນໃດທີ່ຂ້າຄົນຈະຖືກສົ່ງໄປຕາມ
ກົດໝາຍຂອງແຜ່ນດິນ, ຄພ 42:79.

ຄາລະວະ, ຄວາມຄາລະວະ. ເບິ່ງ ຍ້ານກົວ,
ຄວາມຍ້ານກົວ; ໃຫ້ກຽດ ນຳອີກ

ຄວາມນັບຖືທີ່ເລິກຊຶ່ງຕໍ່ສິ່ງທີ່ສັກສິດ; ຄວາມ
ປະຫລາດໃຈ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາໂມເຊໃຫ້ຖອດ
ເກີບອອກ, ເພາະວ່າເພິ່ນກຳລັງຍືນຢູ່ທີ່ບ່ອນ
ສັກສິດ, ອພຍ 3:4-5. ພຣະເຈົ້າເປັນທີ່ຍ້ານ
ກົວ ແລະ ເກງກົວສຸດຂີດ, ພສສ 89:7.

ບົວລະບັດພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບ
ຢ່າເກງ, ຮຣ 12:28.

ໂມໂຣໂນກັມຂາບລົງພື້ນດິນ, ແລະ ອະທິ
ຖານຢ່າງສຸດກຳລັງ, ແອວ 46:13. ຝູງຊົນກໍໄດ້
ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ ແລະ ໄດ້ນະມັດສະການ
ພຣະຄຣິດ, 3 ນພ 11:12-19.

ກົມຂາບລົງຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ຄພ 5:24. ທຸກສິ່ງກົມ
ຂາບລົງຢ່າງຖ່ອມຕົວດ້ວຍຄວາມຄາລະວະຢູ່
ຕໍ່ໜ້າບັນລັງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 76:93. ຈິດໃຈ
ຂອງພວກເຈົ້າຖືກເຮັດໃຫ້ມືດມົນ ເພາະພວກ
ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫລິ້ນໆກັບສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບ,
ຄພ 84:54-57. ທຸກທົວເຂົ້າຈະຄຸລົງ ແລະ ທຸກ
ລິ້ນຈະສາລະພາບ, ຄພ 88:104. ເນື່ອງຈາກ
ຄວາມນັບຖື ຫລື ຄວາມຄາລະວະຕໍ່ພຣະນາມ
ຂອງພຣະຜູ້ສູງສຸດ, ສາດສະໜາຈັກຈີ່ໄດ້ເອີ້ນ
ຖານະປະໂລຫິດນັ້ນຕາມເມນຄີເສເດັກ, ຄພ
107:4. ພອນຈະຖືກຖອກເຫລົງມາເທິງຄົນທີ່
ນອບນ້ອມຄາລະວະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ໃນບ້ານ
ຂອງພຣະອົງ, ຄພ 109:21.

ຄາລີເລ

ໃນສະໄໝບູຮານ ແລະ ສະໄໝໃໝ່, ອະນາ
ເຂດທາງພາກເໜືອຂອງອິດສະຣາເອນເກືອບ
ທັງໝົດ ທີ່ຢູ່ທາງພາກຕາເວັນຕົກຂອງແມ່ນ້ຳ
ຈໍແດນ ແລະ ທະເລຄາລີເລ. ຄາລີເລມີຄວາມ
ຍາວປະມານຫົກສິບໄມ (ເກົ້າສິບເຈັດ ກິໂລ
ແມັດ) ມີຄວາມກວ້າງສາມສິບໄມ (ສີ່ສິບແປດ
ກິໂລແມັດ). ໃນສະໄໝບູຮານ, ມັນບັນຈຸແຜ່ນ
ດິນປອນທີ່ດີທີ່ສຸດບາງຕອນ ແລະ ເປັນເນື່ອງ
ທີ່ອັງອໍໂປດັວຍຜູ້ຄົນຂອງອິດສະຣາເອນ.

ທາງຫລວງທີ່ສຳຄັນຊຶ່ງພາໄປຫາດາມັສກັດ,
ເອຍິບ, ແລະ ອິດສະຣາເອນພາກຕາເວັນອອກ
ແມ່ນຜ່ານໄປທາງຄາລີເລ. ອາກາດທີ່ດີເລີດ
ແລະ ດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນຊ່ວຍໃຫ້ຕົ້ນໝາກ
ກອກເທດ, ເຂົ້າຫວິດ, ເຂົ້າບາເລ, ແລະ ຕົ້ນ
ໝາກອະງຸ່ນຜະລິດໝາກຜົນທີ່ໃຫຍ່ໂຕ. ການ
ປະມຸງຢູ່ໃນທະເລຄາລີເລກໍໃຫ້ຜົນດີຫລາຍທີ່
ສາມາດສົ່ງອອກຂາຍນອກປະເທດ ແລະ ເປັນ
ແຫລ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງຄວາມລ້ຳລວຍ. ພຣະຜູ້
ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ໃຊ້ເວລາຢ່າງຫລວງຫລາຍ
ຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນແຂວງຄາລີເລ.

ຄວາມສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈະຮຸ່ງແຈ້ງໃນ
ຄາລີເລ, ອຊຸຢ 9:1-3 (2 ນພ 19:1-3).

ພຣະເຢຊູໄດ້ເດີນທາງໄປທົ່ວແຂວງຄາລີເລ
ສິດສອນ, ປະກາດ, ແລະ ປີນປົວ, ມທ 4:23.
ຫລັງຈາກພຣະເຢຊູໄດ້ພື້ນຄືນພຣະຊົນແລ້ວ,
ພຣະອົງໄດ້ປະກົດຢູ່ໃນແຂວງຄາລີເລ, ມຮກ
14:28 (ຢຣ 21:1-14). ຂ່າວເລື່ອງພຣະເຢຊູ
ໄດ້ຊຳລືໄປທົ່ວຂົງເຂດຄາລີເລ, ລກ 4:14.
ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນຢູ່ທີ່ບ້ານ
ການາແຂວງຄາລີເລ, ຢຣ 2:11.

ທະເລຄາລີເລ: ທະເລຄາລີເລຕັ້ງຢູ່ໃນພາກ
ເໜືອຂອງປະເທດອິດສະຣາເອນ. ມັນກໍຖືກ
ເອີ້ນວ່າທະເລກິນເນເຣດນຳອີກ ໃນພຣະຄຳ
ພີເດີມ ແລະ ທະເລສາບເຄັນເນສາເຮັດ ຫລື
ຕີເບເຣຍໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ພຣະເຢຊູໄດ້ເທດ
ສະໜາຫລາຍເທື່ອຢູ່ທີ່ນັ້ນ (ມທ 13:2). ທະເລ
ນັ້ນເປັນຮູບຄືນ້ຳເຕົ້າ, ຍາວ 12.5 ໄມ (20 ກິໂລ
ແມັດ) ແລະ ກວ້າງ 7.5 ໄມ (12 ກິໂລແມັດ) ໃນ
ບ່ອນທີ່ກວ້າງສຸດ. ມັນຕໍ່າກວ່າໜ້ານ້ຳທະເລ
680 ພິດ (207 ແມັດ), ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ອາກາດຢູ່
ທີ່ນັ້ນມັກຈະຮ້ອນອົບເອົາຫລາຍ. ອາກາດທີ່
ໜາວເຢັນຈະລົງມາຈາກຄ້ອຍສູງ ແລະ ປະທະ
ໃສ່ກັບແອຣ້ອນຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳ ແລ້ວມັກຈະເຮັດ
ໃຫ້ເກີດຝົນຕົກຟ້າລົມກະທັນຫັນ (ລກ 8:22-
24).

ຄາວາຣີ. ເບິ່ງ ໂຄລະໂຄທາ

ຄາວເດີຣີ, ອໍລິເວີ

ແອວເດີຄົນທີສອງຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່

ຄຳຄວນ, ການມີຄຳຄວນ

ໄດ້ຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ ແລະ ເປັນຄົນໜຶ່ງໃນພະຍານສາມຄົນ ຕໍ່ທີ່ມາ ແລະ ເຖິງຄວາມຈິງແທ້ຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ. ເພິ່ນໄດ້ເປັນຜູ້ຂຽນໃນຂະນະທີ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແປ ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນຈາກແຜ່ນຈາລຶກຄຳ (ຈສ—ປ 1:66-68).

ໄດ້ຮັບການ ເປັນພະຍານເຖິງຄວາມຈິງເລື່ອງການແປພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ, ຄພ 6:17, 22-24. ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ, ຄພ 13 (ຄພ 27:8; ຈສ—ປ 1:68-73, ເບິ່ງໝາຍເຫດສຳລັບຂໍ້ທີ 71). ຫລັງຈາກພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບສັດທາ ແລະ ໄດ້ເຫັນມັນດ້ວຍຕາຂອງພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າຈະເປັນພະຍານວ່າ ພວກເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ຄພ 17:3, 5. ເຮົາໄດ້ສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ເຈົ້າ, ໂດຍພຣະວິນຍານຂອງເຮົາໃນຫລາຍຄັ້ງ, ວ່າເລື່ອງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຂຽນໄວ້ເປັນຄວາມຈິງ, ຄພ 18:2. ໄດ້ຖືກກຳນົດ ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ພິທັກຮັກສາການເປີດເຜີຍ, ຄພ 70:3. ໄດ້ຮັບຂໍ້ກະແຈແຈງຖານະປະໂລຫິດນຳໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຄພ 110.

ຄຳຄວນ, ການມີຄຳຄວນ. ເບິ່ງ ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ ນຳອີກ

ການເປັນຄົນຊອບທຳ ແລະ ໄດ້ຮັບການຮັບຮູ້ໃນພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳ.

ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັບເອົາໂມ້ກາງແຂນຂອງຕົນ ກໍ່ບໍ່ສົມຄວນເປັນສາວົກຂອງເຮົາ, ມທ 10:38. ຄົນງານກໍ່ຄວນຈະໄດ້ຮັບຄຳແຮງງານຂອງຕົນ, ລກ 10:7 (ຄພ 31:5).

ຈົ່ງເບິ່ງວ່າທ່ານຈະເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງດ້ວຍຄວາມມີຄຳຄວນ, ມມ 9:29. ພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ ນອກຈາກວ່າພວກເຂົາມີຄຳຄວນ, ມຮນ 6:1.

ຄົນທີ່ກຽດຄ້ານຈະບໍ່ຖືກນັບວ່າມີຄຳຄວນທີ່ຈະຍືນຢູ່, ຄພ 107:100. ຄົນໃດທີ່ບໍ່ອິດທິນກັບການຕິສອນ ຄົນງານນັ້ນກໍ່ບໍ່ມີຄຳຄວນພໍສຳລັບອານາຈັກຂອງເຮົາ, ຄພ 136:31. ຖານະປະໂລຫິດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກຜູ້ຊາຍທີ່ມີຄຳຄວນທຸກຄົນ, ຂປ 2.

ຄິດຄູເມັນ. ເບິ່ງ ພວກໂຈນແກດີອານທັນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ, ຫົວໜ້າຂອງກຸ່ມຄົນຊົ່ວ ຊຶ່ງຕໍ່ມາໄດ້ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ພວກໂຈນແກດີອານທັນ (ຮລມ 1:9-12; 2).

ຄິດໂຕ່ຕອງ. ເບິ່ງ ໂຕ່ຕອງ

ຄົມໂບ, ສະເປັນເຊີ ດັບເບິນຢູ. ເບິ່ງ ຂໍ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການ 2 ນຳອີກ

ປະທານຄົນທີ່ສືບສອງຂອງສາດສະໜາຈັກ ນັບແຕ່ມັນໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນໃນປີ 1830. ສະເປັນເຊີ ດັບເບິນຢູ ຄົມໂບ ໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນປະທານຈາກ ເດືອນທັນວາ ປີ 1973 ເຖິງເດືອນພະຈິກ 1985. ເພິ່ນໄດ້ເກີດໃນປີ 1895 ແລະ ໄດ້ເສຍຊີວິດໄປໃນປີ 1985 ຕອນມືອາຍຸໄດ້ເກົ້າສິບປີ.

ໃນເດືອນມິຖຸນາ 1978, ຝ່າຍປະທານສູງສຸດໄດ້ປະກາດວ່າ ປະທານຄົມໂບໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍ ວ່າໃຫ້ມອບຖານະປະໂລຫິດ ແລະ ພອນຂອງພຣະວິຫານໃຫ້ສະມາຊິກຜູ້ຊາຍທີ່ມີຄຳຄວນທຸກຄົນ, ຂປ 2.

ຄົງ, ການຄົງ. ເບິ່ງ ໂຄລະໂຄທາ; ຊິດໃຊ້, ການຊິດໃຊ້; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ໂມ້ກາງແຂນ ນຳອີກ

ເປັນແບບແຜນຂອງການຄົງຂອງຊາວໂຣມ, ປະຕິບັດກັນລະຫວ່າງສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີໃໝ່, ຊຶ່ງດ້ວຍວິທີດັ່ງກ່າວ ບຸກຄົນຈະຖືກປະທານໂດຍການຖືກມັດ ຫລື ຕອກດ້ວຍຕະບູໃສ່ໃນມື ແລະ ຕີນໄວ້ເທິງໂມ້ກາງແຂນ. ຕາມບົກກະຕິແລ້ວສິ່ງນີ້ຈະກະທຳຕໍ່ຂ້າທາດ ແລະ ໂທດອາຊະຍາກຳທີ່ຕໍ່າທີ່ສຸດ. ກ່ອນຈະຖືກຄົງບຸກຄົນໄດ້ຖືກຂັງໃນຕີ ຫລື ຖືກລົງໂທດຢ່າງໜັກ (ມຮກ 15:15). ຕາມບົກກະຕິແລ້ວ ຜູ້ທີ່ຈະຖືກຄົງຕ້ອງໄດ້ແບກໂມ້ກາງແຂນຂອງຕົນໄປຫາບ່ອນຄົງ (ຢຮ 19:16-17). ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເຂົາຈະຖືກພວກທະຫານທີ່ສັ່ງປະທານຍຶດເອົາໄປ (ມທ 27:35). ໂມ້ກາງແຂນຈະຖືກຕອກລົງພື້ນດິນ ເພື່ອວ່າຕີນຂອງຜູ້ຖືກຄົງຈະຢູ່ສູງກວ່າໜ້າດິນພຽງແຕ່ໜຶ່ງສອກ ຫລື ສອງສອກເທົ່າ

ນັ້ນ. ພວກທະຫານຈະເຝົ້າຍາມໄມ້ກາງແຂນຈົນກວ່າ ຜູ້ຖືກຄົງໄດ້ຕາຍໄປ, ຊຶ່ງບາງເທື່ອອາດເຖິງສາມມື້ (ຢຣ 19:31-37).

ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ຖືກຄົງ ເພາະວ່າພຣະອົງຖືກຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອກ່າວຫາວ່າພຣະອົງກະບົດຕໍ່ຕ້ານກາຍຊາ ແລະ ພົ້ນປະໝາດ ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າພຣະອົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ເສື້ອຄຸມສີມ້ວງ (ຢຣ 19:2), ມົງກຸດໜາມ, ແລະ ສິ່ງໃຊ້ເຍາະເຍີ້ຍອື່ນໆ ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພຣະເຢຊູ (ມທ 26:67; ມຣກ 14:65).

ກຸ່ມຄົນຊົ່ວຈະແທງພຣະທັດ ແລະ ພຣະບາດຂອງພຣະເມຊີອາ, ພສສ 22:11-18. ພຣະຄຣິດຈະໄປດັ່ງລູກແກະພວມຖືກນຳໄປຂ້າ, ອຊຸຢ 53:7.

ພຣະເຢຊູໄດ້ບອກລ່ວງໜ້າເຖິງການຄົງຂອງພຣະອົງ, ມທ 20:18-19. ການຄົງຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້, ມທ 27:22-50 (ມຣກ 15:22-37; ລກ 23:26-46; ຢຣ 19:17-30).

ນີໄຟໄດ້ເຫັນພາບນິມິດກ່ຽວກັບການຄົງຂອງພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, 1 ນຟ 11:33. ນີໄຟໄດ້ບອກເຖິງການຮັບທຸກທໍລະມານ ແລະ ການຄົງຂອງພຣະຄຣິດ, 1 ນຟ 19:9-14. ຢາໂຄບໄດ້ບອກເຖິງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ແລະ ການຄົງຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ, 2 ນຟ 6:9. ພະຍຸຝົນຟ້າຄະນອງ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ໄຟໄໝ້, ລົມບ້າໝູ່ໃນອາເມຣິກາເປັນຫລັກຖານເຖິງການຄົງຂອງພຣະຄຣິດຢູ່ເຢຣູຊາເລັມ, 3 ນຟ 8.

ເຮົາຄືພຣະເຢຊູຜູ້ຖືກຄົງ, ຄພ 45:51-52. ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະຄຣິດໃນບັນດາຜູ້ຄົນທີ່ໄດ້ຕາຍໄປນັ້ນຖືກຈຳກັດເວລາສັ້ນໆ ຊຶ່ງເປັນໄປໃນລະຫວ່າງການຄົງ ແລະ ການພົ້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ, ຄພ 138:27.

ຄູກຂອງວິນຍານ. ເບິ່ງ ນະລົກ

ຄູກຄາດເທດ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ). ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ; ສະມິດ, ໄຮຣຳ ນຳອີກ

ໂຈເຊັບ ແລະ ໄຮຣຳ ສະມິດ ໄດ້ຖືກກຸ່ມອັນ

ຄູສອນ, ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ

ຕະພານຂ້າຕາຍໃນວັນທີ 27 ເດືອນມິຖຸນາ, 1844, ຢູ່ທີ່ຄູກໃນເມືອງຄາດເທດ, ລັດອິລິນອຍ, ສະຫະລັດອາເມຣິກາ (ຄພ 135).

ຄູກລິເບີຕີ, ລັດມີເຊີຣີ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ). ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ ນຳອີກ

ຄູກນ້ອຍແຫ່ງໜຶ່ງບ່ອນທີ່ສາດສະດາໂຈເຊັບສະມິດ ແລະ ຄົນອື່ນໆໄດ້ຖືກຂັງໄວ້ໃນນັ້ນຢ່າງບໍ່ຍຸດຕິທຳ ຈາກເດືອນພະຈິກ ປີ 1838 ເຖິງ ເດືອນເມສາ ປີ 1839. ໃນຂະນະທີ່ຖືກຢູ່ໃນສະພາບການທີ່ທຸກຍາກລຳບານນັ້ນ, ໂຈເຊັບໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍບາງຢ່າງໂດຍສະເພາະ, ໄດ້ທຳນາຍ, ແລະ ໄດ້ຮັບການດົນໃຈໃຫ້ຂຽນຈົດໝາຍທີ່ສຳຄັນເຖິງໄພພິບັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຖ້ອຍຄຳທີ່ຂັດເລືອກອອກມາໄດ້ຖືກບັນຈຸຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ 121-123.

ຄູນະທຳ. ເບິ່ງ ຊີ້ສັດ, ຄວາມຊີ້ສັດ; ພົມມະຈັນ; ອຳນາດ ນຳອີກ

ຄວາມຊີ້ສັດ ແລະ ຄວາມດີເດັ່ນທາງສິນທຳ, ອຳນາດ ແລະ ພະລັງ (ລກ 8:46), ຫລື ຄວາມບໍລິສຸດທາງເພດ (ມຣນ 9:9).

ເຈົ້າເປັນຄົນດີ, ນຣ 3:11. ພວກທີ່ມີສະອາດ ແລະ ໃຈບໍລິສຸດ ຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານທີ່ສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພສສ 24:3-4. ເມຍທີ່ດີນຳກຽດສັກສິມາສູ່ຜົວ, ສພສ 12:4. ຄຸນຄ່າຂອງຍິງທີ່ມີຄຸນນະທຳ ແມ່ນເກີນກວ່າເພັດນິນຈິນດາ, ສພສ 31:10-31.

ເອົາຄຸນນະທຳເພີ່ມຄວາມເຊື່ອ, 2 ປຕ 1:5 (ຄພ 4:6).

ທິດລອງຄຸນນະທຳແຫ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແອວ 31:5.

ໃຫ້ຄຸນນະທຳປະດັບຄວາມນຶກຄິດຂອງທ່ານຢ່າງບໍ່ເສື່ອມຕາຍ, ຄພ 121:45.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການມີຄຸນນະທຳ, ຫຼຸຊ 1:13 (ຟລປ 4:8).

ຄູສອນ, ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ ນຳອີກ
ຕຳແໜ່ງໃນຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ
ໜ້າທີ່ຂອງຄູສອນຄື ດູແລສາດສະໜາຈັກ,

ຄູໂມຣາ, ພູ

ຄພ 20:53–60. ຕຳແໜ່ງຂອງຄູສອນ ເປັນສ່ວນປະກອບທີ່ຈຳເປັນຂອງຖານະປະໂລທິດທີ່ຕໍ່າກວ່າ, ຄພ 84:30, 111. ປະທານຂອງກຸ່ມຄູສອນ ຄືຄວບຄຸມຄູສອນຊາວສີຄົນ, ຄພ 107:86.

ຄູໂມຣາ, ພູ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ; ພຣະຄຳພີມໍມອນ; ໂມໂຣໂນ, ລູກຊາຍຂອງມໍມອນ ນຳອີກ

ພູມ້ອຍໜ່ວຍໜຶ່ງທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນພາກຕາເວັນຕົກຂອງລັດນິວຢອກ, ສະຫະລັດອາເມຣິກາ. ຢູ່ທີ່ນີ້ສາດສະດາໃນສະໄໝບູຮານຊື່ ໂມໂຣໂນ ໄດ້ເຊື່ອງແຜ່ນຈາລຶກຄຳທີ່ບັນຈຸບັນທຶກບາງຕອນຂອງປະຊາຊາດນີໄຟ ແລະ ຊາວຢາເຮັດໄວ້. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຖືກໂມໂຣໂນຜູ້ທີ່ໄດ້ພົ້ນຄົນຊີວິດແລ້ວພາໄປຫາພູໜ່ວຍນີ້ໃນປີ 1827 ເພື່ອໄປເອົາແຜ່ນຈາລຶກ ແລະ ແປພາກສ່ວນໜຶ່ງໃນນັ້ນ. ການແປນີ້ແມ່ນພຣະຄຳພີມໍມອນ.

ຊາວນີໄຟໄດ້ໄປເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ທີ່ຄູໂມຣາ, ມມ 6:2–4. ຄູໂມຣາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ມີແມ່ນ້ຳຫລາຍສາຍ, ມມ 6:4. ມໍມອນໄດ້ເຊື່ອງແຜ່ນຈາລຶກໄວ້ໃນພູຄູໂມຣາ, ມມ 6:6. ທຸກຄົນນອກຈາກຊາວນີໄຟຊາວສີຄົນໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍຢູ່ພູຄູໂມຣາ, ມມ 6:11.

ພວກເຮົາໄດ້ຍິນຂ່າວອັນໜ້າຊື່ນຊົມຈາກພູຄູໂມຣາ, ຄພ 128:20.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເອົາແຜ່ນຈາລຶກໄປຈາກພູຄູໂມຣາ, ຈສ—ປ 1:42, 50–54, 59.

ເຄັດເຊມາເນ. ເບິ່ງ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ພາກກອກເທດ, ພູ ນຳອີກ

ສວນແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ຖືກກ່າວເຖິງໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ວ່າຖືກຕັ້ງຢູ່ໃກ້ພູພາກກອກເທດ. ໃນພາສາອາຣັບ, ຄຳວ່າ ເຄັດເຊມາເນ ພາຍເຖິງ “ເຄື່ອງໂມ້ພາກກອກ.” ພຣະເຢຊູໄດ້ໄປຫາສວນໃນຍາມກາງຄືນບ່ອນທີ່ຢູ່ດາໄດ້ທໍລະຍົດຕໍ່ພຣະອົງ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນພຣະອົງໄດ້ອະທິຖານ ແລະ ທົນທຸກທໍລະມານໃນສວນເຄັດເຊມາເນ ເພື່ອບາບຂອງມະນຸດຊາດ (ມທ 26:36, 39; ມຣກ 14:32; ຢຣ 18:1; ແອວ 21:9; ຄພ 19:15–19).

ເຄຣູບິມ

ຮູບ ລັກສະນະ ທີ່ສະແດງ ເຖິງ ສັດ ໃນສະຫວັນ, ລັກສະນະທີ່ແນ່ນອນບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ. ເຄຣູບິມໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ຮັກສາສະຖານທີ່ລັກສິດ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາເຄຣູບິມມາເຝົ້າສວນຂອງຕົນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, ປຖກ 3:24 (ແອວ 12:21–29; 42:2–3; ມຊ 4:31). ເຄື່ອງໝາຍເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ເຄຣູບິມຖືກວາງໄວ້ເທິງຝາອັດທິບ, ອພຍ 25:18, 22 (1 ກສ 6:23–28; ຮຣ 9:5). ເຄຣູບິມຖືກກ່າວເຖິງໃນພາບນິມິດຂອງເອເຊກຽນ, ອຊກ 10; 11:22.

ຄົນຕ່າງຊາດ

ດັ່ງທີ່ໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີ, ຄົນຕ່າງຊາດ ມີຫລາຍຄວາມໝາຍ. ບາງເທື່ອມັນອ້າງເຖິງຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ, ບາງເທື່ອແມ່ນຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງຊາວຢິວ, ແລະ ບາງເທື່ອແມ່ນປະຊາຊາດທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະກິດຕິຄຸນ, ເຖິງແມ່ນວ່າບາງຄົນຈະມີສາຍເລືອດຂອງຊາວອິດສະລາເອນກໍຕາມໃນບັນດາຜູ້ຄົນ. ການໃຊ້ຄຳນີ້ໃນຕອນຫລັງເປັນຈຸດພິເສດຂອງຄຳໂດຍສະເພາະ ດັ່ງທີ່ໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ ແລະ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ.

ຊາວອິດສະຣາເອນຈະບໍ່ແຕ່ງງານກັບຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ (ຄົນຕ່າງຊາດ), ພບຍ 7:1–3. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໃຫ້ແສງແຈ້ງແກ່ຊາວໂລກ, ອຊຍ 42:6.

ເປໂຕໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ນຳພຣະກິດຕິຄຸນໄປຫາຄົນຕ່າງຊາດ, ກກກ 10:9–48. ພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດມີໂອກາດກັບໃຈໃໝ່, ກກກ 11:18. ພວກເຮົາຮັບບັບຕິສະມາເຂົ້າເປັນສາດສະໜາຈັກດຽວກັນ, ບໍ່ວ່າເຮົາຈະເປັນຄົນຢິວ ຫລື ຄົນຕ່າງຊາດກໍຕາມ, 1 ກກທ 12:13. ຄົນຕ່າງຊາດຄວນເປັນຜູ້ຮັບມໍລະດົກຮ່ວມກັນໃນພຣະຄຣິດ ໂດຍທາງພຣະກິດຕິຄຸນ, ອຟຊ 3:6.

ພຣະຄຳພີມໍມອນໄດ້ຖືກຂຽນເຖິງຄົນຕ່າງຊາດ, ໜ້າວິເຄາະສະບັບຂອງພຣະຄຳພີມໍ

ມອນ (ມມ 3:17). ຊາຍຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນດາຄົນ ຕ່າງຊາດໄດ້ອອກໄປໃນນ້ຳ, **1 ນຟ 13:12.** ໜັງສືເຫລັ້ມອື່ນໄດ້ມາຈາກຄົນຕ່າງຊາດ, **1 ນຟ 13:39.** ຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດ ຕິຄຸນຈະມາສູ່ຄົນຕ່າງຊາດ, **1 ນຟ 15:13** (3 ນຟ 16:7; ຄພ 20:9). ແຜ່ນດິນນີ້ຈະເປັນ ແຜ່ນດິນແຫ່ງເສລີພາບສຳລັບຄົນຕ່າງຊາດ, **2 ນຟ 10:11.** ຄົນຕ່າງຊາດປຽບເໝືອນຕົ້ນ ພາກກອກປ່າ, **ຢຄ 5.**

ພຣະກິດຕິຄຸນຕ້ອງອອກມາໃນເວລາທີ່ຄົນ ຕ່າງຊາດມາເຖິງ, **ຄພ 45:28** (ຄພ 19:27). ພຣະຄຳຈະອອກໄປເຖິງທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ໄປຫາຄົນຕ່າງຊາດກ່ອນ, ແລະ ຈາກ ນັ້ນ ມັນຈະໄປຫາຊາວຍີວ, **ຄພ 90:8–10.** ສາວົກເຈັດສິບຕ້ອງເປັນພະຍານພິເສດຕໍ່ຄົນ ຕ່າງຊາດ, **ຄພ 107:25.** ຈົ່ງສົ່ງພວກແອວເດີ ຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາໄປຍັງປະຊາ ຊາດທັງຫລາຍ, ທຳອິດຫາຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ຈາກນັ້ນຫາຊາວຍີວ, **ຄພ 133:8.**

ຄົນຕາຍ, ຄວາມລອດສຳລັບ. ເບິ່ງ ຄວາມ ລອດສຳລັບຄົນຕາຍ

ຄົນທີ່ສ້າງຄວາມສະຫງົບສຸກ. ເບິ່ງ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ ນຳອີກ

ບຸກຄົນທີ່ນຳຄວາມສະຫງົບມາໃຫ້ ຫລື ສົ່ງ ເສີມຄວາມສະຫງົບ (ມທ 5:9; 3 ນຟ 12:9). ຄົນທີ່ສ້າງຄວາມສະຫງົບສຸກ ອາດເປັນບຸກຄົນ ທີ່ປະກາດພຣະກິດຕິຄຸນນຳອີກ (ມຊຢ 15:11– 18).

ຄົນບໍລິສຸດ. ເບິ່ງ ມາຣີ, ມານດາຂອງພຣະ ເຢຊູ ນຳອີກ

ຊາຍ ຫລື ຍິງ ທີ່ບັນລຸພາວະການແຕ່ງງານ ຜູ້ບໍ່ເຄີຍຮ່ວມສຳພັນເພດ. ໃນພຣະຄຳພີ, ຄົນ ບໍລິສຸດອາດເປັນຕົວແທນໃຫ້ບາງຄົນທີ່ມີ ຄວາມບໍລິສຸດທາງສິນທຳ (ພນມ 14:4).

ຍິງສາວຜູ້ໜຶ່ງຈະຖືພາ ແລະ ອອກລູກເປັນຜູ້ ຊາຍ, **ອຊຢ 7:14** (ມທ 1:23; 2 ນຟ 17:14).

ອານາຈັກສະຫວັນເປັນເໝືອນຍິງສາວບໍລິ ສຸດສິບຄົນ, **ມທ 25:1–13.**

ໃນເມືອງນາຊາເຣັດນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຍິງ ຜູ້ບໍລິສຸດຄົນໜຶ່ງ, ຜູ້ເປັນມານດາຂອງພຣະບຸດ ຂອງພຣະເຈົ້າ, **1 ນຟ 11:13–18.** ນາງມາຣີໄດ້ ເປັນຍິງບໍລິສຸດ, ເປັນພາຊະນະທີ່ປະເສີດ ແລະ ຖືກເລືອກໄວ້, **ແອວ 7:10.**

ຄົນອະທຳ. ເບິ່ງ ສົກກະປົກ, ຄວາມສົກກະ ປົກ; ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ບາບ; ບໍ່ ຊອບທຳ, ຄວາມບໍ່ຊອບທຳ ນຳອີກ

ບາງຄົນ ຫລື ບາງສິ່ງ ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບ ພຣະປະສົງ ຫລື ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ; ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ບໍ່ສັກສິດ.

ທາງຂອງຄົນອະທຳຈະຈົບຫາຍໄປ, **ພສສ 1:6.**

ຖ້າຄົນຊອບທຳຈະລອດພົ້ນໄດ້ຍາກ, ແລ້ວ ຄົນອະທຳຈະໄປຢູ່ໃສ, **1 ປຕ 4:18.**

ປະຕິເສດຕົນຈາກຄວາມບໍ່ເປັນເໝືອນດັ່ງ ພຣະເຈົ້າທຸກຢ່າງ, **ມຣນ 10:32.**

ການແກ້ແຄ້ນມາຢ່າງໄວເທິງຄົນອະທຳ, **ຄພ 97:22.** ໃນບັນດາຄົນອະທຳ, ພຣະຜູ້ຊ່ວຍ ໃຫ້ລອດບໍ່ເອີ້ຍຄຳ, **ຄພ 138:20.**

ໂຄລະໂຄທາ. ເບິ່ງ ຄົງ, ການຄົງ; ພຣະເຢຊູ ຄຣິດ ນຳອີກ

ໂຄລະໂຄທາໝາຍຄວາມວ່າ “ຫົວ ກະໂຫລກ” ໃນພາສາອາຣັບ. ມັນແມ່ນຊື່ ຂອງສະຖານທີ່ ບ່ອນທີ່ພຣະຄຣິດຖືກຄົງ (ມທ 27:33; ມຣກ 15:22; ຢຮ 19:17). ຊື່ນີ້ໃນ ພາສາລາຕິນແມ່ນ ຄາວາຣີ (ລກ 23:33).

ໂຄລອບ

ດາວດວງທີ່ຢູ່ໃກ້ສຸດກັບພຣະບັນລັງຂອງ ພຣະເຈົ້າ (ອຣຮ 3:2–3, 9).

ອັບຣາຮາມໄດ້ເຫັນໂຄລອບ ແລະ ພູ່ດາວ, **ອຣຮ 3:2–18.** ເວລາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແມ່ນຖືກຄິດໄລ່ຕາມເວລາຂອງໂຄລອບ, **ອຣຮ 3:4, 9** (ອຣຮ 5:13).

ໂຄຣິອານທະເມີ. ເບິ່ງ ຊາວຢາເຣັດ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມມອນ, ກະສັດຂອງຊາວ

ໂຄຣິອານທັນ

ຢາເຣັດ ແລະ ເປັນຄົນສຸດທ້າຍຂອງປະຊາຊາດຊາວຢາເຣັດ.

ໄດ້ຖືກພົບເຫັນ ໂດຍຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາ, ອມນ 1:21. ໄດ້ເປັນກະສັດປົກຄອງທົ່ວແຜ່ນດິນ, ອທ 12:1-2. ໄດ້ຖືກເຊຣັດຈັບຕົວໄປ ແລະ ໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍໂດຍພວກລູກຊາຍຂອງລາວ, ອທ 13:23-24. ໄດ້ສູ້ຮົບກັບສັດຕູຕ່າງໆ, ອທ 13:28-14:31. ໄດ້ກັບໃຈ, ອທ 15:3. ໄດ້ສູ້ຮົບຄັ້ງສຸດທ້າຍກັບຊິດ, ອທ 15:15-32.

ໂຄຣິອານທັນ. ເບິ່ງ ແອວມາ, ລູກຊາຍຂອງແອວມາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ລູກຊາຍຂອງແອວມາ, ຜູ້ຊຶ້ງເປັນລູກຊາຍຂອງແອວມາ.

ໄດ້ໄປຫາຊາວໂຊຣຳ, ແອວ 31:7. ໄດ້ປະຕິມການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ເພື່ອຕິດຕາມຍິງໂສເພນີຄົນໜຶ່ງໄປ, ແອວ 39:3. ແອວມາໄດ້ແນະນຳລາວເຖິງສະພາບຫລັງຈາກຄວາມຕາຍ, ການພົ້ນຄົນຊີວິດ, ແລະ ການຊົດໃຊ້, ແອວ 39-42. ໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ສັ່ງສອນຄົນອີກ, ແອວ 42:31. ໄດ້ອອກໄປຫາແຜ່ນດິນທາງເໜືອໃນເຮືອລຳໜຶ່ງ, ແອວ 63:10.

ໂຄຣິທ໌. ເບິ່ງ ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ ນຳອີກ

ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ ຜູ້ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງຢາກເຫັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ; ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ໂຄຣິທ໌ກາຍເປັນຄົນໄປ (ແອວ 30:6-60).

ຄອບຄົວ. ເບິ່ງ ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ; ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ; ພໍ່, ມະຕະ; ມານດາ, ແມ່ ນຳອີກ

ດັ່ງທີ່ໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີ, ຄອບຄົວແມ່ນປະກອບດ້ວຍສາມີ ແລະ ພັນລະຍາ, ລູກໆ, ແລະ ບາງເທື່ອຍາດພີ່ນ້ອງຄົນອື່ນໆທີ່ອາໄສຢູ່ໃນບ້ານດຽວກັນ ຫລື ຢູ່ພາຍໃຕ້ຫົວໜ້າຄອບຄົວດຽວກັນ. ຄອບຄົວກໍສາມາດມີພຽງແຕ່ພໍ່ ຫລື ແມ່ຄົນດຽວ ພ້ອມດ້ວຍລູກໆ, ສາມີ ແລະ

ພັນລະຍາທີ່ບໍ່ມີລູກ, ຫລື ແມ່ນແຕ່ຄົນໂສດທີ່ອາໄສຢູ່ຄົນດຽວກໍໄດ້.

ທົ່ວໄປ: ໂດຍຜ່ານທາງເຈົ້າ ເຮົາຈະອວຍພອນຊົນຊາດທັງປວງ, ປຖກ 12:3 (ປຖກ 28:14; ອຣຣ 2:11). ເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງເຜົ່າຕ່າງໆຂອງຊາດອິດສະຣາເອນ, ຢມຢ 31:1.

ພຣະບິດາໄດ້ບັນດານໃຫ້ທຸກໆຄອບຄົວໃນສະຫວັນ ແລະ ທີ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກດຳລົງຢູ່, ອຟຊ 3:14-15.

ອາດາມ ແລະ ເອວາໄດ້ມີຄອບຄົວຂອງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ, 2 ນຟ 2:20.

ລັດສະໝີພາບຂອງພວກເຂົາຈະເປັນຄວາມຕໍ່ເນື່ອງຂອງເຊື້ອສາຍຕະຫລອດການ, ຄພ 132:19. ເຮົາຈະມອບມົງກຸດແຫ່ງຊີວິດນິລັນດອນໃນໂລກນິລັນດອນໃຫ້ແກ່ລາວ, ຄພ 132:55. ການຜະນຶກລູກໆເຂົ້າກັບພໍ່ແມ່ເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ, ຄພ 138:48.

ເຮົາໄດ້ສ້າງຊາຍ ແລະ ຍິງ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງມີລູກເຕົ້າໃຫ້ມາກຫລາຍ, ມຊ 2:27-28. ເປັນການບໍ່ສົມຄວນທີ່ຜູ້ຊາຍຕ້ອງຢູ່ໂດດດ່ຽວ, ມຊ 3:18. ອາດາມ ແລະ ເອວາໄດ້ທຳງານນຳກັນ, ມຊ 5:1.

ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງພໍ່ແມ່: ອັບຣາຮາມຈະບອກສອນລູກຫລານຂອງເພິ່ນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຮັກສາທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ປຖກ 18:17-19. ຈົ່ງສິດສອນລູກເຕົ້າຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ຮຽນຮູ້ເອົາ, ພບຍ 6:7 (ພບຍ 11:19). ຮັກລູກໃຫ້ຕີສອນເຂົາ, ສພສ 13:24 (ສພສ 23:13). ຈົ່ງສັ່ງສອນລູກໃຫ້ຮູ້ທາງດຳເນີນຊີວິດ, ສພສ 22:6. ຈົ່ງໃຫ້ຊີວິດຂອງທ່ານສະໜຸນຢູ່ກັບຍິງທີ່ທ່ານຮັກ, ປຍຈ 9:9. ລູກຫລານຂອງເຈົ້າທັງໝົດ ຈະຖືກສິດສອນເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອຊຢ 54:13 (3 ນຟ 22:13).

ຈົ່ງອົບລົມສັ່ງສອນເຂົາໃນການລ້ຽງດູຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອຟຊ 6:1-4 (ອນ 1:1). ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ອຸດໜູນຄົນໃນຄອບຄົວຂອງຕົນເອງແລ້ວ, ຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ປະຕິເສດຄວາມເຊື່ອແລ້ວ, 1 ຕມທ 5:8.

ເພິ່ນໄດ້ແນະນຳພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກ ທັງໝົດຂອງບິດາມານດາທີ່ປານີ, **1 ນຟ 8:37**. ພວກເຮົາເວົ້າເຖິງພຣະຄຣິດເພື່ອລູກຫລານ ຂອງພວກເຮົາຈະໄດ້ຮູ້ວ່າພວກເຂົາຈະຫລຽວ ຫາແຫລ່ງໃດ, **2 ນຟ 25:26**. ຜົວຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເມຍຂອງພວກເຂົາກໍຮັກລູກໆຂອງພວກ ເຂົາ, **ຢຊ 3:7**. ຈົ່ງສິດສອນໃຫ້ພວກເຂົາຮັກ ກັນ ແລະ ຮັບໃຊ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນ, **ມຊຢ 4:14-15**. ເຈົ້າຈົ່ງປ້ອງກັນຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ ຈົນເຖິງ ການນອງເລືອດ, **ແອວ 43:47**. ຈົ່ງອະທິຖານ ນຳຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ ເພື່ອເມຍຂອງເຈົ້າ ແລະ ລູກຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນ, **3 ນຟ 18:21**.

ພໍ່ແມ່ຕ້ອງສິດສອນພຣະກິດຕິຄຸນໃຫ້ແກ່ລູກ ໆ, **ຄພ 68:25**. ທຸກໆຄົນມີໜ້າທີ່ ທີ່ຈະຈັດທາ ໃຫ້ຄອບຄົວຂອງຕົນເອງ, **ຄພ 75:28**. ເດັກ ນ້ອຍທຸກຄົນມີສິດທີ່ຈະໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູຈາກ ພໍ່ແມ່ຂອງຕົນ, **ຄພ 83:4**. ຈົ່ງລ້ຽງດູລູກໆຂອງ ພວກເຈົ້າໃນຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມ ຈິງ, **ຄພ 93:40**. ເຈົ້າຕ້ອງຈັດບ້ານເຮືອນຂອງ ເຈົ້າໃຫ້ເປັນລະບຽບ, **ຄພ 93:43-44, 50**. ຜູ້ ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດຄວນເປັນອິດທິພົນໃຫ້ ແກ່ຄົນອື່ນ ໂດຍຄວາມຮັກອັນບໍ່ແກ້ງເຮັດ, **ຄພ 121:41**.

ອາດາມ ແລະ ເອວາໄດ້ເຮັດໃຫ້ເລື່ອງທັງ ໝົດເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກລູກໆຂອງພວກເຂົາ, **ມຊ 5:12**.

ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງລູກ: ຈົ່ງນັບຖືພໍ່ແມ່ ຂອງເຈົ້າ, **ອພຍ 20:12**. ລູກເອີຍ, ຈົ່ງເອົາໃຈ ໃສ່ຕໍ່ສິ່ງທີ່ພໍ່ແມ່ບອກສອນ, **ສພສ 1:8 (ສພສ 13:1; 23:22)**.

ພຣະເຢຊູອ່ອນນ້ອມຍອມພັງພໍ່ແມ່ຂອງ ພຣະອົງ, **ລກ 2:51**. ພຣະເຢຊູໄດ້ກະທຳຕາມ ພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ, **ຢຮ 6:38 (3 ນຟ 27:13)**. ຈົ່ງນັບນ້ອມເຊື່ອພັງບິດາ ມານດາຂອງຕົນ, **ອພຊ 6:1 (ກລຊ 3:20)**.

ຖ້າຫາກລູກກັບໃຈ, ຄວາມເຄືອງແຄ້ນຂອງ ພວກເຈົ້າຈະໜັ້ນໜີໄປ, **ຄພ 98:45-48**. ທິດາ ທີ່ຊື່ສັດຂອງເອວາໄດ້ນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ ອົງທຸ່ງແທ້ ແລະ ຊົງພຣະຊົນຢູ່, **ຄພ 138:38-39**.

ຄອບຄົວນິລັນດອນ: ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະ ສັນຍາໄດ້ຕັ້ງຄວາມສຳພັນທຳມະຊາດຂອງ ການແຕ່ງງານ ແລະ ຄອບຄົວນິລັນດອນ. ການ ແຕ່ງງານຊັ້ນສູງ ແລະ ການສືບຕໍ່ຂອງຄອບຄົວ ເຮັດໃຫ້ສາມີ ແລະ ພັນລະຍາກາຍເປັນພຣະ ເຈົ້າ (**ຄພ 132:15-20**).

ຄຽດແຄ້ນ, ຄວາມຄຽດແຄ້ນ. ເບິ່ງ ກຽດຊັງ, ຄວາມກຽດຊັງ; ຮັກ, ຄວາມຮັກ ນຳອີກ

ຄວາມຄຽດແຄ້ນເປັນການສະແດງອອກ ເຖິງອາລົມຮ້າຍ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຕືອນໄພ ພົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ຄວບຄຸມຄວາມຄຽດແຄ້ນ ຂອງເຂົາເຈົ້າ (**ມທ 5:22**). ບໍ່ວ່າຈະເປັນພໍ່ແມ່ ຫລື ລູກໆ ບໍ່ຄວນຂົ່ມເຫັງຄົນອື່ນໃນຄອບຄົວ. ໃນພຣະຄຳພີ, ສ່ວນຫລາຍແລ້ວຄວາມຄຽດ ແຄ້ນຈະປຽບໃສ່ກັບໄພ (**2 ນຟ 15:25; ຄພ 1:13**).

ກາອິນຈິ່ງຄຽດແຄ້ນ ແລະ ໜ້າບູດບັ້ງ, **ປຖກ 4:5**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂກດຮ້າຍຊ້າ ແລະ ມີ ຄວາມເມດຕາອັນໝັ້ນຄົງຍິ່ງ, **ພສສ 145:8**. ຄຳຕອບອັນອ່ອນຫວານລະງັບຄວາມໂກດ ໄວ້, **ສພສ 15:1**. ຄົນໃຈຮ້ອນເຮັດໃຫ້ເກີດມີ ການຜິດຖຽງກັນ; ແຕ່ຄວາມອົດທົນພາກພຽນ ນຳເອົາສັນຕິສຸກມາໃຫ້, **ສພສ 15:18 (ສພສ 14:29)**. ເພື່ອປະຊາຊົນຈະໄດ້ສັນລະເສີນ ນາມຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະຍັບຍັ້ງຄວາມໂກດຮ້າຍ ຂອງເຮົາໄວ້, **ອຊຢ 48:9**. ເຮົາຈະຍິນດີຕ້ອນ ຮັບຜູ້ຄົນທີ່ສືບຕໍ່ຍົວະເຮົາໃຫ້ໂກດຮ້າຍ, **ອຊຢ 65:2-3**.

ຖ້າຜູ້ໃດຕົບແກ້ມເບື້ອງຂວາຂອງເຈົ້າ ຈົ່ງ ປິ່ນໃຫ້ເຂົາຕົບແກ້ມເບື້ອງຊ້າຍດ້ວຍ, **ມທ 5:39**. ຝ່າຍພໍ່ແມ່ຢາເຮັດໃຫ້ລູກຂອງຕົນຂັດ ເຄືອງໃຈ, **ອພຊ 6:4**.

ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າບອກຄວາມຈິງແກ່ພວກ ທ່ານ, ພວກທ່ານຈິ່ງຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ, **ມຊຢ 13:4**. ເຮົາຈະມາຢັ້ງຢາມຜູ້ຄົນພວກນີ້ ດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງເຮົາ, **ແອວ 8:29**.

ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ມະນຸດຈະເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊຸ່ມ ເຄືອງ, ຫລື ພຣະພິໂລດ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາ ລະພາບວ່າພຣະທັດຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນທຸກສິ່ງ

ເຄື່ອງຖວາຍ

ທັງປວງ, ຄພ 59:21. ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະພິໂລດກັບຄົນຊົ່ວ, ຄພ 63:32.

ເຄື່ອງຖວາຍ. ເບິ່ງ ຄວາມຜາສຸກ; ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ; ສ່ວນສິບ, ເງິນສ່ວນສິບ; ຖືສິນອິດເຂົ້າ, ການຖືສິນອິດເຂົ້າ; ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ທານ ນຳອີກ

ຂອງຂວັນທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພຣະຄຳພີເດີມມັກໃຊ້ຄຳທີ່ອ້າງເຖິງການເສຍສະລະ ຫລື ເຜົາຖວາຍ. ສາດສະໜາຈັກໃນທຸກວັນນີ້ ໃຊ້ການບໍລິຈາກຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ການບໍລິຈາກອື່ນໆ ດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ (ລວມທັງເວລາ, ພອນສະຫວັນ, ແລະ ຊັບສິນ) ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອຄົນຍາກຈົນ ແລະ ເພື່ອອຸດົມການທີ່ດີອື່ນໆ.

ພວກເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂກງໃນເລື່ອງໜຶ່ງສ່ວນສິບ ແລະ ເຄື່ອງຖວາຍຕ່າງໆນັ້ນແຫລະ, ມລກ 3:8-10.

ຈົ່ງກັບໄປຄືນດີກັບອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງຕົນສາກ່ອນ ຈົ່ງກັບຄືນມາຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຂອງເຈົ້າ, ມທ 5:23-24.

ຖວາຍທັງຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານເປັນເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຄຣິດ, ອມນ 1:26. ຖ້າຫາກຜູ້ຄົນຖວາຍສິ່ງຂອງໂດຍບໍ່ແມ່ນດ້ວຍເຈດຕະນາອັນແທ້ແຈ້ງ, ມັນກໍບໍ່ເປັນປະໂຫຍດກັບເຂົາເລີຍ, ມຣນ 7:6.

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນຈະບໍ່ຖືກເອົາໄປຈາກແຜ່ນດິນໂລກນີ້ອີກຈັກເທື່ອ ຈົນກວ່າພວກບຸດຂອງເລວີຈະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືນອີກໃນຄວາມຊອບທຳ, ຄພ 13. ໃນມື້ນີ້, ວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົ່ງຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຂອງເຈົ້າ ແລະ ສິນລະລຶກຂອງເຈົ້າແດ່ພຣະຜູ້ສູງສຸດ, ຄພ 59:12. ໃຫ້ພວກເຮົາໃນຖານະເປັນສາດສະໜາຈັກໜຶ່ງ ແລະ ຜູ້ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງນຳເຄື່ອງຖວາຍບູຊາມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຄວາມຊອບທຳ, ຄພ 128:24.

ເຄື່ອງປ້ອງກັນ

ເຄື່ອງປ້ອງກັນຮ່າງກາຍໃສ່ຈາກການພັນຫລື ຊຸກດັນຈາກອາວຸດ. ຄຳນີ້ເຄີຍມີຄວາມ

ໝາຍວ່າຄຸນສົມບັດທາງວິນຍານທີ່ປົກປ້ອງບຸກຄົນຈາກການລົ້ລວງ ຫລື ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.

ຈົ່ງສວມຍຸດທະພັນຄົບຊຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ອຟຊ 6:10-18 (ຄພ 27:15-18).

ເຄື່ອງໝາຍ. ເບິ່ງ ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການເວລາ; ສາດສະໜາຈັກ, ເຄື່ອງໝາຍຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງ; ມະຫັດສະຈັນ, ການມະຫັດສະຈັນ ນຳອີກ

ເຫດການ ຫລື ປະສົບການ ຊຶ່ງຜູ້ຄົນເຂົ້າໃຈວ່າເປັນຫລັກຖານ ຫລື ເຄື່ອງພິສູດກ່ຽວກັບບາງສິ່ງ. ຕາມບົກກະຕິແລ້ວ ເຄື່ອງໝາຍອັນໜ້າອັດສະຈັນໃຈ ສະແດງໃຫ້ປະຈັກຈາກພຣະເຈົ້າ. ຊາຕານກໍມີອຳນາດທີ່ຈະສະແດງເຄື່ອງໝາຍໃນບາງສະພາບການ. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຄວນສະແຫວງຫາຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານ ແຕ່ບໍ່ຄວນສະແຫວງຫາເຄື່ອງໝາຍ ເພື່ອສະໜອງຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນ ຫລື ຍືນຍັນສັດທາ. ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານເຄື່ອງໝາຍໃຫ້ ເມື່ອພຣະອົງເຫັນວ່າສົມຄວນຕໍ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ (ຄພ 58:64).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະໃຫ້ເຈົ້າເຫັນໝາຍສຳຄັນຢ່າງໜຶ່ງ, ອຊຢ 7:14 (2 ນຟ 17:14). ພຣະເຈົ້າຈະກະທຳສິ່ງໜ້າງົດງໍ້ ແລະ ການອັດສະຈັນ ໃນພ້າສະຫວັນ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນໂລກ, ດນອ 6:27.

ຄົນໃນສະໄໝຊົ່ວ ແລະ ຄິດທໍລະຍົດ ສະແຫວງຫາໝາຍສຳຄັນ, ມທ 12:39 (ມທ 16:4; ລກ 11:29). ໝາຍສຳຄັນເຫລົ່ານີ້ຈະຕິດຕາມຄົນທີ່ເຊື່ອ, ມຣກ 16:17 (ມມ 9:24; ອທ 4:18; ຄພ 84:65).

ເຊເຣັມຮຽກຮ້ອງຢາກເຫັນເຄື່ອງໝາຍ, ຢຄ 7:13-20. ໂຕຣິທໍສັ່ງຢາກເຫັນເຄື່ອງໝາຍ, ແອວ 30:48-60. ຈະສະແດງເຄື່ອງໝາຍເມື່ອນັ້ນພວກເຮົາຈະເຊື່ອ, ແອວ 32:17. ຄົນສ່ວນຫລາຍກໍຍັງເຊື່ອເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການແປກປະຫລາດ, 3 ນຟ 1:22. ຜູ້ຄົນຫລົງລືມເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ຄວາມແປກປະຫລາດ, 3 ນຟ 2:1. ທ່ານບໍ່ໄດ້ຮັບພະຍານຈົນກວ່າ

ຫລັງຈາກການທົດລອງສັດທາຂອງທ່ານ, **ອທ 12:6.**

ຢ່າຮຽກຮ້ອງສິ່ງມະຫັດສະຈັນ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ ເຮົາຈະບັນຊາ, **ຄພ 24:13.** ສັດທາບໍ່ໄດ້ມາ ເຖິງໂດຍເຄື່ອງໝາຍ, ແຕ່ເຄື່ອງໝາຍຕິດຕາມ ຄົນທີ່ເຊື່ອ, **ຄພ 63:7-11.**

ໃນວັນເຫລົ່ານັ້ນພຣະຄຣິດປອມຈະເກີດ ຂຶ້ນ, ແລະ ສາດສະດາປອມ, ແລະ ຈະສະແດງ ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການແປກປະຫລາດ, **ຈສ— ມ 1:22.**

ເຄື່ອງໝາຍຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງ.

ເບິ່ງ ສາດສະໜາຈັກ, ເຄື່ອງໝາຍຂອງ ສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງ

ເຄື່ອງໝາຍເຖິງການກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນ ພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. *ເບິ່ງ* ພຣະ ເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ເຫດການທີ່ເກີດພ້ອມກັບການກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ

ການກຳເນີດ: ຍິງສາວຜູ້ຈັ່ງຈະຖືພາ ແລະ ຈະອອກລູກເປັນຜູ້ຊາຍ, **ອຊຢ 7:14.** ຜູ້ປົກ ຄອງຄົນໜຶ່ງສຳລັບຊາດອິດສະຣາເອນ ຈະ ອອກມາຈາກເບັດເລເຮັມ, **ມກ 5:2.**

ຊາມູເອນຄົນເລມັນໄດ້ທຳນາຍເຖິງຄວາມ ແຈ້ງຂອງມື້ໜຶ່ງ, ຄົນໜຶ່ງ, ແລະ ອີກມື້ໜຶ່ງ; ດາວ ດວງໃໝ່; ແລະ ເຄື່ອງໝາຍອື່ນໆອີກ, **ຮລມ 14:2-6.** ເຄື່ອງໝາຍໄດ້ເກີດເປັນຈິງ, **3 ນພ 1:15-21.**

ການສິ້ນພຣະຊົນ: ຊາມູເອນຄົນເລມັນໄດ້ ທຳນາຍເຖິງຄວາມມິດ, ພ້າຮ້ອງ ແລະ ພ້າ ແມບເຫລື້ອມ, ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວ, **ຮລມ 14:20-27.** ເຄື່ອງໝາຍໄດ້ເກີດເປັນຈິງ, **3 ນພ 8:5-23.**

ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການເວລາ. *ເບິ່ງ* ການສະ ເດັດມາຄຳທີ່ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ເຄື່ອງໝາຍ; ຍຸກສຸດທ້າຍ ນຳອີກ

ເຫດການ ແລະ ປະສົບການທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ ປະທານໃຫ້ຜູ້ຄົນ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ບາງສິ່ງທີ່ສຳຄັນ ໃນວຽກງານຂອງພຣະອົງ ໄດ້

ເກີດຂຶ້ນ ຫລື ຈະເກີດຂຶ້ນໃນບໍ່ດົນ. ໃນຍຸກ ສຸດທ້າຍ, ເຄື່ອງໝາຍຫລາຍຢ່າງ ສຳລັບການ ສະເດັດມາຄຳທີ່ສອງຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ ລອດ ໄດ້ຖືກທຳນາຍໄວ້. ສິ່ງສັນຍານເຫລົ່ານີ້ ຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນທີ່ຂີ້ສັດຮັບຮູ້ແຜນຂອງພຣະ ເຈົ້າ, ຖືກເຕືອນ, ແລະ ຕຽມຕົວ.

ພູບ່ອນທີ່ຕັ້ງພຣະວິຫານ ຈະສູງກວ່າທຸກ ໆແຫ່ງ ພູນັ້ນຈະຕັ້ງຢູ່ສູງສົ່ງເທິງເນີນພູທັງ ພົມ, **ອຊຢ 2:2-3.** ພຣະອົງຈະຍົກທຸງສັນ ຍານຂຶ້ນ ແລະ ເຕົ້າໂຮມຊາວອິດສະຣາເອນ, **ອຊຢ 5:26** (2 ນພ 15:26-30). ດວງຕາເວັນ ຈະມືດດັບ ແລະ ດວງເດືອນກໍຈະບໍ່ສ່ອງແຈ້ງ, **ອຊຢ 13:10** (ຢອ 3:15; ຄພ 29:14). ຜູ້ຄົນ ຈະລະເມີດກົດບັນຍັດ ແລະ ຝ່າຝົນພັນທະ ສັນຍາອັນເປັນນິດ, **ອຊຢ 24:5.** ຊາວນີໄຟ ຈະກ່າວສຽງດັງອຸດອິດອອກຈາກຂີ້ຝຸ່ນດິນ, **ອຊຢ 29:4** (2 ນພ 27). ຊາວອິດສະຣາເອນ ຈະຖືກເຕົ້າໂຮມດ້ວຍອຳນາດ, **ອຊຢ 49:22- 23** (1 ນພ 21:22-23; 3 ນພ 20-21). ພຣະ ເຈົ້າຈະຈັດຕັ້ງອານາຈັກໜຶ່ງຂຶ້ນ ຊຶ່ງຈະບໍ່ສູນ ຫາຍໄປຈັກເທື່ອ, **ດນອ 2:44** (ຄພ 65:2). ສົງ ຄາມ, ຄວາມຝັນ, ແລະ ພາບນິມິດ ຈະເກີດຂຶ້ນ ກ່ອນການສະເດັດມາຄຳທີ່ສອງ, **ຢອ 2.** ເຮົາ ຈະນຳຊົນຊາດທັງພົມມາເຕົ້າໂຮມກັນ ເພື່ອ ເຮັດເສິກຕໍ່ສູ້ກັບບະຄອນເຢຣູຊາເລັມ, **ຊກຢ 14:2** (ອຊກ 38-39). ວັນນັ້ນກຳລັງມາເຖິງ ທີ່ ຈະເຜົາໄໝ້ດັງເຕົາອົບ, **ມລກ 4:1** (3 ນພ 25:1; ຄພ 133:64; ຈສ—ປ 1:37).

ໄພອັນໃຫຍ່ຫລວງຈະເກີດຂຶ້ນກ່ອນການ ສະເດັດມາຄຳທີ່ສອງ, **ມທ 24** (ຈສ—ມ 1). ໄປໂລໄດ້ບັນຍາຍເຖິງການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ ແລະ ວັນເວລາທີ່ລຳບາກຢ່າງຮ້າຍແຮງໃນ ຍຸກສຸດທ້າຍ, **2 ຕມທ 3-4.** ສາດສະດາສອງ ທ່ານຈະຖືກຂ້າ ແລະ ພື້ນຄົນຊີວິດໃນກຸງເຢຣູ ຊາເລັມ, **ພນມ 11** (ຄພ 77:15). ພຣະກິດຕິຄຸນ ຈະຖືກພື້ນພູຄົນມາໃໝ່ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ໂດຍ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງທູດ, **ພນມ 14:6-7** (ຄພ 13; 27; 110:11-16; 128:8- 24). ບາບີໂລນຈະຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະ ຈະ ຖືກທຳລາຍ, **ພນມ 17-18.**

ຄຳສາບານ

ຊາວອິດສະຣາເອນຈະຖືກເຕົ້າໂຮມດ້ວຍອຳນາດ, **1 ນຟ 21:13–26** (ອຊຸຢ 49:13–26; 3 ນຟ 20–21). ນິຕິເຄື່ອງໝາຍ, ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ໃນເວລາ, **3 ນຟ 21:1**. ພຣະຄຳພີມີມອນຈະອອກມາໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ມມ 8.

ຊາວເລມັນຈະບານສະພັງ, **ຄພ 49:24–25**. ຄົນຊົ່ວຈະຂ້າຄົນຊົ່ວ, **ຄພ 63:32–35** (ພນມ 9). ສົງຄາມຈະລຸກລາມໄປເຖິງປະຊາຊາດທັງປວງ, **ຄພ 87:2**. ເຄື່ອງໝາຍ, ຄວາມບໍ່ປ່ວນຂອງດິນຟ້າອາກາດ, ແລະ ເຫລົ່າທູດຈັດຕຽມທາງສຳລັບການສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຄພ 88:86–94**. ຄວາມມືດຈະປົກຄຸມແຜ່ນດິນໂລກ, **ຄພ 112:23–24**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຕຽມພ້ອມສຳລັບການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ, **ຄພ 133**.

ຄຳສາບານ. ເບິ່ງ ຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງຖານະປະໂລຫິດ; ພັນທະສັນຍາ *ນຳອີກ*

ດັ່ງທີ່ໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີ, ຕາມປົກກະຕິແລ້ວເປັນພັນທະສັນຍາທີ່ສັກສິດ ຫລື ຄຳສັນຍາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄົນຊົ່ວ, ລວມທັງຊາຕານ ແລະ ບໍລິວານຂອງມັນ, ກໍໄດ້ເຮັດຄຳສາບານເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ. ໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ, ຄຳສາບານເປັນສິ່ງຮັບຮູ້ກັນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສອນວ່າ ຜູ້ຄົນບໍ່ຄວນສາບານໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ການສ້າງຂອງພຣະອົງ (ມທ 5:33–37).

ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຄຳສາບານ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ປະຕິຍານໄວ້ກັບອັບຣາຮາມສຳເລັດ, **ປຖກ 26:3**. ເມື່ອຊາຍຄົນໜຶ່ງບະບົນໄວ້ວ່າຈະຜູກມັດຈິດວິນຍານຂອງຕົນ, ລາວຕ້ອງບໍ່ເຮັດຜິດຄຳສັນຍານັ້ນ, **ຈບຊ 30:2**. ພວກເຂົາສາບານວ່າພວກເຂົາຈະຍຶດຖືກິດຂອງພຣະເຈົ້າ, **ນມຍ 10:29**.

ຈົ່ງປະຕິບັດຕາມທີ່ຕົນໄດ້ສາບານໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ມທ 5:33** (ປຍຈ 5:4–5;

3 ນຟ 12:33). ພຣະເຈົ້າສາບານວ່າ ຄົນຊື່ສັດຈະລອດ, **ຮອ 6:13–18**.

ເມື່ອໂຊຣຳໄດ້ໃຫ້ຄຳສາບານ, ຄວາມຢ້ານກົວຂອງພວກເຮົາກໍໝົດໄປ, **1 ນຟ 4:37**. ຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນໄດ້ສາບານວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຂ້າພັນອີກເລີຍ, **ແອວ 53:11**. ຊາວນີໄຟທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໄດ້ເຮັດຄຳສາບານ ແລະ ເຮັດພັນທະສັນຍາລັບກັບຊາຕານ, **ຮລມ 6:21–30**.

ຜູ້ຄົນ ໄດ້ຮັບ ຊິວິດ ນິລັນ ດອນ ຜ່ານ ຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງຖານະປະໂລຫິດ, **ຄພ 84:33–42**. ພັນທະສັນຍາ, ການສັນຍາ, ພັນທະການ, ພັນທະ, ຄຳສາບານ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຜະນຶກໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ ສິ້ນສຸດລົງເມື່ອຄົນຕາຍໄປ, **ຄພ 132:7**.

ຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງຖານະປະໂລຫິດ. ເບິ່ງ ຄຳສາບານ; ຖານະປະໂລຫິດ; ພັນທະສັນຍາ *ນຳອີກ*

ຄຳສາບານເປັນຄຳປະຕິຍານຍືນຍັນວ່າຈະຈິງໃຈ ແລະ ຊື່ສັດຕໍ່ຄຳສັນຍາ. ພັນທະສັນຍາເປັນຄຳສັນຍາທີ່ໜັກແໜ້ນລະຫວ່າງສອງຝ່າຍ. ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນຄືການຮັບເອົາພັນທະສັນຍາເທົ່ານັ້ນ. ຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກໄດ້ຮັບຖານະປະໂລຫິດ ໂດຍການກ່າວຄຳສາບານຢູ່ໃນໃຈເທົ່າໆກັບໂດຍພັນທະສັນຍາ. ເມື່ອຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດຊື່ສັດ ແລະ ເຮັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊີ້ນຳ, ແລ້ວພຣະອົງຈະອວຍພອນເຂົາ. ຜູ້ທີ່ຊື່ສັດຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ແລະ ເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາຖືກຂໍໃຫ້ເຮັດ ແລ້ວເຂົາຈະໄດ້ຮັບທຸກສິ່ງທີ່ພຣະບິດາມີ (ຄພ 84:33–39).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາໄວ້ກັບອັບຣາຮາມ, ແລະ ອັບຣາຮາມກໍເຊື່ອພັງ, **ປຖກ 15:18; 17:1; 22:16–18**. ພວກປະໂລຫິດໃນສະໄໝຂອງເອເຊກຽນ ບໍ່ໄດ້ດູແລຜູງແກະ, **ອຊກ 34:2–3**. ພວກປະໂລຫິດໃນສະໄໝມາລາກີເຮັດໃຫ້ພັນທະສັນຍາເສື່ອມຊາມ, **ມລກ 1–2**.

ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ; ປຶ້ມພຣະບັນຍັດ; ພຣະຄຳພີ; ວິໄນສາດສະໜາ ນຳອີກ

ການຮວບຮວມການເປີດເຜີຍອັນສູງສົ່ງໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ແລະ ການປະກາດທີ່ດິນໃຈ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ຜູ້ສືບຕໍາແຫ່ງຫລາຍຄົນສຳລັບການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ການຄວບຄຸມອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃນຍຸກສຸດທ້າຍ. ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນໜັງສືມາດຕະຖານໃນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພພິນຍຸກສຸດທ້າຍ, ພ້ອມດ້ວຍພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ, ພຣະຄຳພີມ່ອນ, ແລະ ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ. ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ເປັນໜັງສືພິເສດ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເພາະວ່າມັນບໍ່ໄດ້ເປັນການແປຂອງບັນທຶກບູຮານ; ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານການເປີດເຜີຍເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ສາດສະດາທີ່ພຣະອົງໄດ້ເລືອກໄວ້ໃນສະໄໝໃໝ່ນີ້ ເພື່ອຈະໄດ້ຟື້ນຟູອານາຈັກຂອງພຣະອົງຄືນມາໃໝ່. ໃນການເປີດເຜີຍ ບຸກຄົນຈະໄດ້ຍິນສຸລະສຽງທີ່ອ່ອນນ້ອມ ແຕ່ໜັກແໜ້ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຢຊູຄຣິດ (ຄພ 18:35–36).

ປະຫວັດຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ກ່າວວ່າ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ເປັນຮາກຖານຂອງສາດສະໜາຈັກໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ແລະ ເປັນຜົນປະໂຫຍດຕໍ່ໂລກ (ຄພ 70 ຫົວເລື່ອງ). ການເປີດເຜີຍໃນນັ້ນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນວຽກງານການຕຽມທາງສຳລັບການສະເດັດມາຄົງທິສອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃນການບັນລຸຖ້ອຍຄຳທັງພົດທີ່ສາດສະດາໄດ້ກ່າວໄວ້ນັບແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂລກ.

ຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ. ເບິ່ງ ແຜນແຫ່ງການໄຕ່; ພຣະກິດຕິຄຸນ ນຳອີກ

ຫລັກທຳ ແລະ ຄຳສອນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ຄຳສັ່ງສອນຂອງຂ້ອຍຈະຕົກລົງເໝືອນຝົນທ່າໃຫຍ່, ພບຍ 32:2. ຄົນທີ່ມັກຈົມກໍຈະຍິນດີຮັບພັງຄຳບອກສອນ, ອຊຍ 29:24.

ປະຊາຊົນກໍປະຫລາດໃຈຫລາຍໃນຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະອົງ, ມທ 7:28. ສິ່ງທີ່ເຮົາສັ່ງສອນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ, ແຕ່ແມ່ນຄຳສັ່ງສອນຈາກພຣະອົງຜູ້ທີ່ໄດ້ໃຊ້ເຮົາມາ, ຢຮ 7:16. ພຣະຄຳພີທຸກຕອນເປັນປະໂຫຍດໃນການສອນ, 2 ຕມທ 3:16.

ນີ້ຄືຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ຄືຄຳສອນອັນດຽວ ແລະ ແທ້ຈິງຂອງພຣະບິດາ, 2 ນພ 31:21 (2 ນພ 32:6). ຈະບໍ່ມີການໂຕ້ຖຽງກັນໃນບັນດາພວກເຈົ້າກ່ຽວກັບຄຳສອນຂອງເຮົາ, 3 ນພ 11:28, 32, 35, 39–40.

ຊາຕານຈະຍຸຍົງໃຈຂອງຜູ້ຄົນໃຫ້ມີການຂັດແຍ້ງກັນກ່ຽວກັບຫລັກທຳຂອງຄຳສອນຂອງເຮົາ, ຄພ 10:62–63, 67. ຈົ່ງສິດສອນລູກໆໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄຳສອນເລື່ອງການກັບໃຈ, ສັດທາໃນພຣະຄຣິດ, ການຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຄພ 68:25. ສິດສອນຄຳສອນຂອງອານາຈັກໃຫ້ກັນແລະກັນ, ຄພ 88:77–78. ຄຳສອນຂອງຖານະປະໂລຫິດຈະກັນລົງມາເທິງຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ, ຄພ 121:45.

ຄຳຖະແຫລງນະໂຍບາຍ. ເບິ່ງ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ—ການມີເມຍຫລາຍຄົນ; ວູດຣັບ, ວິວເຝີດ ນຳອີກ

ຂໍ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການໂດຍປະທານວິວເຝີດ ວູດຣັບ ໃນປີ 1890 ໄດ້ບອກຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງວ່າ ສາດສະໜາຈັກ ແລະ ສະມາຊິກໄດ້ຍິນຍອມຕໍ່ກົດໝາຍຂອງແຜ່ນດິນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດການມີເມຍຫລາຍຄົນອີກຕໍ່ໄປ (ຂປ—1). ປະທານວູດຣັບໄດ້ລະບຸຄຳຖະແຫລງນະໂຍບາຍ ຕິດຕາມດ້ວຍພາບນິມິດ ແລະ ການເປີດເຜີຍຈາກພຣະເຈົ້າ.

ຄຳແນະນຳ. ເບິ່ງ ສາດສະດາ ນຳອີກ

ການຕັກເຕືອນ, ການເຕືອນ, ການແນະນຳ, ການຊີ້ນຳຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ນຳຂອງພຣະອົງທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້.

ຂ້ອຍຂໍໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ເຈົ້າ, ອພຍ 18:19. ພຣະເຈົ້າຈະນຳພາຂ້ານ້ອຍດ້ວຍຄຳແນະນຳ

ຄຳບູລົມສຸກ

ຂອງພຣະອົງ, ພສສ 73:24. ຊາດຈະຫລົ້ມຈົມ ແທ້ທາກບໍ່ມີການນຳພາ, ສພສ 11:14.

ພວກຟາຣີຊາຍ ແລະ ພວກທະນາຍຄວາມ ໄດ້ຂັດຂວາງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ລກ 7:30.

ມີການສຶກສາເປັນສິ່ງດີ ຖ້າທາກເຂົາຍອມ ເຊື່ອຟັງຄຳແນະນຳຂອງພຣະເຈົ້າ, 2 ນພ 9:29.

ຟັງຄຳແນະນຳຂອງພຣະອົງຜູ້ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ ເຈົ້າ, ຄພ 78:2. ຮັບຄຳແນະນຳຈາກລາວ ຜູ້ ທີ່ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໄວ້, ຄພ 108:1. ລາວໄດ້ ສະແຫວງຫາທີ່ຈະສະຖາປະນາຄຳແນະນຳ ຂອງລາວເອງຂຶ້ນ ແທນຄຳແນະນຳທີ່ເຮົາ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໄວ້, ຄພ 124:84. ຈົ່ງເຊື່ອຟັງຄຳ ແນະນຳຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ, ຄພ 124:89. ຖ້າທາກຄົນໃດບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາຄຳ ແນະນຳຂອງເຮົາ, ແລ້ວເຂົາຈະບໍ່ມີອຳນາດ, ຄພ 136:19.

ຄຳບູລົມສຸກ. ເບິ່ງ ເທດສະໜາຢູໂນນພູ ນຳ ອີກ

ຄຳສອນຫລາຍພາກທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເທດສະ ໜາຢູໂນນພູ ຊຶ່ງບັນຍາຍຄຸນສົມບັດທີ່ງົດງາມ ແລະ ທາງວິນຍານ (ມທ 5:3–12; ລູກາ 6:20– 23). ຄຳບູລົມສຸກໄດ້ຖືກຈັດໄວ້ໃນລັກສະນະ ທີ່ແຕ່ລະຂໍ້ໄດ້ຕໍ່ເຕີມໃຫ້ຂໍ້ທີ່ຜ່ານມາ. ບັນທຶກ ກ່ຽວກັບຄຳບູລົມສຸກທີ່ລະອຽດ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ກວ່າ ແມ່ນມີຢູ່ໃນ 3 ນພ 12.

ຄຳຫຍາບຄາຍ. ເບິ່ງ ໝິ່ນປະໝາດ, ການ ໝິ່ນປະໝາດ ນຳອີກ

ບໍ່ມີຄວາມນັບຖື ຫລື ໝິ່ນປະໝາດສິ່ງສັກ ສິດ; ໂດຍສະເພາະ, ບໍ່ມີຄວາມຄາລະວະຕໍ່ ພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຢາໃຊ້ຊີ້ຂອງເຮົາໄປໃນທາງຊົ່ວຮ້າຍ ເພາະ ເຮົາແມ່ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງ ເຈົ້າ, ອພຍ 20:7 (2 ນພ 26:32; ມຊຢ 13:15; ຄພ 136:21). ດ້ວຍເຫດໃດພວກເຮົາຈຶ່ງໝິ່ນ ປະໝາດພັນທະສັນຍາຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງ ເຮົາ, ມລກ 2:10.

ຖ້ອຍຄຳເປົາງທຸກຄຳທີ່ມະນຸດເວົ້າ ຈະຕ້ອງ

ໃຫ້ການເພາະຄຳນັ້ນໃນວັນພິພາກສາ, ມທ 12:34–37. ຄຳສັ່ນລະເສີນ ແລະ ຄຳປ້ອຍດ່າ ກໍອອກມາຈາກປາກອັນດຽວກັນ, ຊຶ່ງບໍ່ຄວນ ໃຫ້ເປັນຢ່າງນີ້ເລີຍ, ຢກບ 3:10.

ຄຳເວົ້າຂອງພວກເຮົາຈະກ່າວ ໂທດພວກ ເຮົາ, ແອວ 12:14 (ມຊຢ 4:30).

ໃຫ້ມະນຸດທັງປວງລະວັງວິທີທີ່ພວກເຮົາຈະ ໃຊ້ນາມຂອງເຮົາໃນປາກຂອງພວກເຮົາ, ຄພ 63:61–62.

ຄຳອະທິຖານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເບິ່ງ ອະທິ ຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ ນຳອີກ

ການອະທິຖານທີ່ກ່າວໂດຍພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ ລອດສຳລັບສານສິດຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງເປັນ ແບບແຜນໃຫ້ແກ່ການອະທິຖານທັງໝົດ (ມທ 6:9–13; 3 ນພ 13:9–13).

ຄຳອຸປະມາ

ເລື່ອງເລົ່າທີ່ລຽບງ່າຍ ໃຊ້ເພື່ອສະແດງ ແລະ ສອນຄວາມຈິງ ຫລື ຫລັກທຳທາງວິນຍານ. ຄຳ ອຸປະມານັ້ນຂຶ້ນຢູ່ກັບການປຽບທຽບສິ່ງຂອງ ທຳມະດາ ຫລື ເຫດການໃສ່ກັບຄວາມຈິງ, ແລະ ຄວາມໝາຍຕົ້ນຕໍ ຫລື ຂ່າວສານຂອງ ຄຳອຸປະມາສ່ວນຫລາຍແລ້ວຈະສັບຊ້ອນຕໍ່ຜູ້ ຟັງຜູ້ປ່ຽນພ້ອມທາງວິນຍານທີ່ຈະຮັບເອົາມັນ (ມທ 13:10–17).

ພຣະເຢຊູມັກຈະສອນດ້ວຍຄຳອຸປະມາ. ສຳ ລັບລາຍຊື່ຄຳອຸປະມາທີ່ສຳຄັນຂອງພຣະອົງ, ໃຫ້ເບິ່ງ ຄວາມກົມກຽວຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ ໃນ ພາກຫ້ອຍທ້າຍ.

ຄວາມຄິດ. ເບິ່ງ ໄຕ່ຕອງ; ອຳເພີໃຈ ນຳອີກ

ແນວຄິດ, ສິ່ງທີ່ຄິດຂຶ້ນ, ແລະ ພາບ ໃນຈິດ ໃຈຂອງບຸກຄົນ. ພະລັງທີ່ຈະຄິດ ເປັນຂອງ ປະທານຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາມີອິດສະ ລະທີ່ຈະເລືອກ ວິທີທີ່ເຮົາຈະໃຊ້ພະລັງທີ່ຈະ ຄິດຂອງເຮົາ. ວິທີທີ່ເຮົາຄິດ ມີຄວາມກະທົບ ກະເທືອນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງຕໍ່ຄຸນສົມບັດ ແລະ ການປະພຶດ, ຕະຫລອດທັງຖານະຂອງເຮົາ ຫລັງຈາກຊີວິດນີ້. ຄວາມຄິດທີ່ຊອບທຳຈະນຳ

ໄປສູ່ຄວາມລອດ; ຄວາມຄິດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຈະນຳ
ໄປສູ່ຄວາມອັບປະໂຫຍດ.

ພຣະອົງຮູ້ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມປາດຖະ
ໜາທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ, **1 ຂຄ** 28:9. ລາວ
ຄິດແບບໃດ ລາວກໍເປັນຄົນແບບນັ້ນ, **ສພສ**
23:7. ຄວາມຄິດເຮົານັ້ນ ບໍ່ຄືຄວາມຄິດຂອງ
ພວກເຈົ້າ, **ອຊຢ** 55:7-9.

ພຣະເຢຊູຮູ້ຄວາມຄິດຂອງພວກເຂົາ, **ມທ**
12:25 (ລກ 5:22; 6:8). ແມ່ນສິ່ງທີ່ອອກມາ
ຈາກພາຍໃນມະນຸດນັ້ນແຫລະ ທີ່ເຮັດໃຫ້
ມະນຸດຊົ່ວມົວໝອງ, **ມຣກ** 7:20-23. ປາບ
ຄວາມຄິດທຸກປະການລົງໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຈົນ
ເຖິງນ້ອມພັງພຣະຄຣິດ, **2 ກຣທ** 10:5. ສິ່ງໃດ
ທີ່ຂັດຈິງ, ສິ່ງໃດທີ່ຍຸດຕິທຳ, ສິ່ງໃດທີ່ບໍລິສຸດ,
ຫລື ສິ່ງໃດທີ່ໜ້າຮັກ, ຈົ່ງພິຈາລະນາເຖິງສິ່ງ
ເຫລົ່ານີ້, **ຟລປ** 4:8.

ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າ ການມີຈິດໃຈທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍ
ຕົ້ນທາຄິດຄວາມຕາຍ, ແລະ ການມີຈິດໃຈທີ່
ສະແຫວງຫາສິນທຳຄືຊີວິດນິລັນດອນ, **2 ນຟ**
9:39. ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ລະວັງຕົວ, ແລະ
ຄວາມນຶກຄິດຂອງພວກທ່ານ, ພວກທ່ານຈະ
ຕ້ອງຕາຍ, **ມຊຢ** 4:30. ຄວາມນຶກຄິດຂອງ
ພວກເຮົາຈະກ່າວໂທດພວກເຮົາ, **ແອວ** 12:14.

ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມນຶກຄິດ
ແລະ ຄວາມເຈດຕະນາຂອງໃຈເຈົ້າ, **ຄພ** 6:16
(ຄພ 33:1). ຈົ່ງເບິ່ງທີ່ເຮົາໃນຄວາມນຶກຄິດ
ທຸກຢ່າງ, **ຄພ** 6:36. ໃຫ້ສະສົມຕ້ອຍຄຳແຫ່ງ
ຊີວິດໄວ້ໃນຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າອອກໄປ, **ຄພ**
84:85. ຈົ່ງຕັດຄວາມນຶກຄິດທີ່ໄຮ້ປະໂຫຍດ
ຂອງພວກເຈົ້າ, **ຄພ** 88:69. ຄວາມນຶກຄິດໃນ
ໃຈຂອງມະນຸດ ຈະຖືກເປີດເຜີຍ, **ຄພ** 88:109.
ໃຫ້ຄຸນນະທຳປະດັບຄວາມນຶກຄິດຂອງທ່ານ
ຢ່າງບໍ່ເສື່ອມຄາຍ, **ຄພ** 121:45.

ຄວາມນຶກຄິດຂອງມະນຸດ ມີຄວາມຊົ່ວ
ຕະຫລອດເວລາ, **ມຊ** 8:22.

**ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະ
ຄຣິດ.** ເບິ່ງ ຈິງ, ຄວາມຈິງ; ສຳນຶກ, ຄວາມ
ສຳນຶກ; ພຣະເຊຊູຄຣິດ; ພຣະວິນຍານ

ບໍລິສຸດ; ຮູ້ແຈ້ງ, ຄວາມຮູ້ແຈ້ງ, ຜູ້ຄົນທີ່ມີ
ຄວາມຮູ້ແຈ້ງ ນຳອີກ

ພະລັງແຫ່ງສະຫວັນ, ອຳນາດ, ຫລື ອິດທິ
ພົນທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າຜ່ານພຣະຄຣິດ ແລະ
ມອບຊີວິດ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງໃຫ້ແກ່ທຸກ
ສິ່ງ. ມັນແມ່ນກົດ ຊຶ່ງໂດຍກົດນັ້ນທຸກສິ່ງໄດ້ຖືກ
ປົກຄອງໃນສະຫວັນ ແລະ ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ
(ຄພ 88:6-13). ມັນຍັງຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຄົນໃຫ້
ເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງຂອງພຣະກິດຕິຄຸນນຳອີກ
ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອເຂົາເຈົ້າໃຫ້ໄປຫາທາງແຫ່ງ
ພຣະກິດຕິຄຸນ ທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມລອດ (ຢຮ
3:19-21; 12:46; ແອວ 26:15; 32:35; ຄພ
93:28-29, 31-32, 40, 42).

ບໍ່ຄວນເຂົ້າໃຈຜິດເລື່ອງຄວາມສະຫວ່າງ
ຂອງພຣະຄຣິດກັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດບໍ່ແມ່ນບຸກ
ຄົນ. ມັນເປັນອິດທິພົນທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ
ແລະ ຕຽມບຸກຄົນໃຫ້ຮັບເອົາພຣະວິນຍານບໍລິ
ສຸດ. ມັນເປັນອິດທິພົນສຳລັບຄວາມດີໃນຊີວິດ
ຂອງຜູ້ຄົນທັງປວງ (ຢຮ 1:9; ຄພ 84:46-47).

ການສະແດງໃຫ້ປະຈັກຢ່າງໜຶ່ງຂອງຄວາມ
ສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດແມ່ນຄວາມສຳນຶກ,
ຊຶ່ງຊ່ວຍເຫລືອບຸກຄົນໃຫ້ເລືອກລະຫວ່າງ
ຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄວາມຜິດ (ມຣນ 7:16).
ເມື່ອຜູ້ຄົນຮຽນຮູ້ຫລາຍຂຶ້ນກ່ຽວກັບພຣະກິດຕິ
ຄຸນ, ຄວາມສຳນຶກຂອງເຂົາຈະຮູ້ສຶກໄວຫລາຍ
ຂຶ້ນ (ມຣນ 7:12-19). ຜູ້ຄົນທີ່ເຊື່ອພັງຕໍ່ຄວາມ
ສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ ຈະຖືກພາໄປສູ່ພຣະ
ກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ຄພ 84:46-
48).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງ
ຂ້າພຣະອົງ, **ພສສ** 27:1. ໃຫ້ພວກເຮົາເດີນ
ໄປໃນຄວາມສະຫວ່າງ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້
ມອບໃຫ້ນັ້ນ, **ອຊຢ** 2:5 (2 ນຟ 12:5). ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າຈະເປັນຄວາມສະຫວ່າງອັນເປັນນິດ,
ອຊຢ 60:19.

ນີ້ແມ່ນຄວາມສະຫວ່າງອັນແທ້ຈິງ ຄືຄວາມ
ສະຫວ່າງທີ່ເຂົ້າມາໃນໂລກ ແລະ ສ່ອງແກ່ຄົນ
ທັງປວງ, **ຢຮ** 1:4-9 (ຢຮ 3:19; ຄພ 6:21;

ຄວາມສຸກ

34:1-3). ເຮົາເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງໂລກ, ຢຮ 8:12 (ຢຮ 9:5; ຄພ 11:28).

ອັນໃດກໍຕາມທີ່ເປັນຄວາມສະຫວ່າງຍ່ອມດີ, ແອວ 32:35. ພຣະຄຣິດຄືຊີວິດ ແລະ ເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງໂລກ, ແອວ 38:9 (3 ນພ 9:18; 11:11; ອທ 4:12). ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ມະນຸດທຸກຄົນ ເພື່ອເຂົາຈະຮູ້ຈັກຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ, ມຣນ 7:15-19.

ສິ່ງທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນຈະຮຸ່ງແຈ້ງຫລາຍຂຶ້ນໄປເລື້ອຍໆຈົນເຖິງວັນທີ່ສົມບູນ, ຄພ 50:24. ພຣະວິນຍານໃຫ້ຄວາມສະຫວ່າງແກ່ມະນຸດທຸກຄົນ, ຄພ 84:45-48 (ຄພ 93:1-2). ຄົນທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງຈະໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຈິງ, ຄພ 93:27-28. ຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຈິງຈະປະຖິ້ມມານຮ້າຍຜູ້ນັ້ນ, ຄພ 93:37.

ຄວາມສຸກ. ເບິ່ງ ຊິ້ນຊົມ, ຄວາມຊື່ນຊົມ

ຄວາມຕາຍຄັ້ງທີສອງ. ເບິ່ງ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ

ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ. ເບິ່ງ ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ; ນະລົກ; ບຸດແທ້ງ ຄວາມຈິບຫາຍ; ມານ; ລອດ, ຄວາມລອດ; ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ ນຳອີກ

ການແຍກອອກຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ອິດທິພົນຂອງພຣະອົງ; ທີ່ຈະຕາຍໃນເລື່ອງທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທຳ. ລູຊີເຟີ ແລະ ໜຶ່ງສ່ວນສາມຂອງເທລົ່າສະຫວັນໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານກັບຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ ເມື່ອພວກເຂົາຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກສະຫວັນ (ຄພ 29:36-37).

ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານໄດ້ມາສູ່ໂລກໂດຍການຕົກຂອງອາດາມ (ມຸຊ 6:48). ມະນຸດທີ່ມີຄວາມຄິດ, ຄຳເວົ້າ, ແລະ ວຽກງານຊົ່ວ ແມ່ນຕາຍແລ້ວທາງວິນຍານ ໃນຂະນະທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ (1 ຕມທ 5:6). ຜ່ານການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ໂດຍ

ການເຂື່ອນຟັງຕໍ່ຫລັກທຳ ແລະ ພິທີການຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ, ຊາຍ ແລະ ຍິງຈິ່ງສາມາດກັບມາສະອາດຈາກບາບ ແລະ ເອົາຊະນະຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ.

ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານກໍຍັງເກີດຂຶ້ນຫລັງຈາກການຕາຍຂອງຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະອີກ. ທັງຄົນທີ່ໄດ້ພົ້ນຄົນຊີວິດແລ້ວ ແລະ ມານພ້ອມທັງບໍລິວານຂອງມັນຈະຖືກພິພາກສາ. ຜູ້ທີ່ກະບົດດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ ຕໍ່ຕໍານຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຈິງຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຈະໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານກັບຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ. ຄວາມຕາຍນີ້ກໍຖືກເອີ້ນວ່າ ຄວາມຕາຍເທື່ອທີສອງ (ແອວ 12:16; ຮລມ 14:16-19; ຄພ 76:36-38).

ຄົນຊົ່ວຈະຖືກຂັບໄລ່ໜີໄປສິ້ນ, ພສສ 37:9.

ການເອົາໃຈໃສ່ກັບທຳມະຊາດຂອງມະນຸດກໍຄືຄວາມຕາຍ, ຮມ 8:6 (2 ນພ 9:39). ກິເລດຕັນຫາຈ່ອງດຶງຄົນເຫລົ່ານັ້ນລົງສູ່ຄວາມພິນາດ ແລະ ຈິບຫາຍ, 1 ຕມທ 6:9. ບາບນຳຄວາມຕາຍມາໃຫ້, ຢກບ 1:15. ຜູ້ທີ່ມີໄຊຊະນະ ຈະບໍ່ຖືກອັນຕະລາຍຈາກຄວາມຕາຍຄັ້ງທີສອງ, ພນມ 2:11. ຄວາມຕາຍຄັ້ງທີສອງຈະບໍ່ມີອຳນາດເໜືອຄົນເຫລົ່ານັ້ນ, ພນມ 20:6, 12-14. ຄົນຊົ່ວຈະມີພາກສ່ວນໃນບຶງໄຟທີ່ໄໝ້ຢູ່ບົນກັບມາດ: ຊຶ່ງເປັນຄວາມຕາຍຄັ້ງທີສອງ, ພນມ 21:8 (ຄພ 63:17-18).

ມະນຸດເປັນອິດສະລະທີ່ຈະເລືອກເສລີພາບ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ ຫລື ຈະເລືອກການເປັນຊະເລີຍ ແລະ ຄວາມຕາຍ, 2 ນພ 2:27 (2 ນພ 10:23; ແອວ 29:5; ຮລມ 14:30-31). ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕຽມທາງເພື່ອການໜີຂອງພວກເຮົາຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ ນະລົກ, 2 ນພ 9:10. ເຮັດໃຫ້ຕົວຫລຸດພົ້ນອອກຈາກຄວາມເຈັບປວດແທ້ງນະລົກ ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານກັບຄວາມຕາຍເທື່ອທີສອງ, ຢຄ 3:11. ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາເປັນສັດຕູຂອງພຣະເຈົ້າ, ມຊຢ 3:19. ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງປະທານການກັບໃຈໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານດ້ວຍເຖີດ ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເຈັບປວດຈາກຄວາມຕາຍເທື່ອທີສອງ, ແອວ

13:30. ແອວມາຖືກປົດລ້ອມດ້ວຍສາຍໄສ້ ແຫ່ງຄວາມຕາຍອັນເປັນນິດ, **ແອວ 36:18.** ຄົນຊົ່ວຕາຍໃນເລື່ອງທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມຊອບ ທຳ, **ແອວ 40:26** (ແອວ 12:16). ການຕົກນຳ ເອົາຄວາມຕາຍທາງວິນຍານມາສູ່ມະນຸດຊາດ ທັງປວງ, **ແອວ 42:9** (ຮລມ 14:16–18).

ເມື່ອອາດາມຕົກ, ລາວຈຶ່ງຕາຍທາງວິນ ຍານ, **ຄພ 29:40–41, 44.**

ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ. ເບິ່ງ ການຕົກ ຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ; ການຟື້ນຄືນ ພຣະຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ; ມະຕະ, ຄວາມເປັນມະຕະ; ລອດ, ຄວາມລອດ *ນຳ ອີກ*

ການແຍກຂອງຮ່າງກາຍ ແລະ ວິນຍານ ອອກຈາກກັນ. ການຕົກໄດ້ນຳຄວາມເປັນ ມະຕະ ແລະ ຄວາມຕາຍມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ (2 ນພ 2:22; ມຊ 6:48). ການຂົດໃຊ້ຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ເອົາຊະນະຄວາມຕາຍ ເພື່ອວ່າທຸກຄົນຈະໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດ (1 ກອທ 15:21–23). ການຟື້ນຄືນຊີວິດແມ່ນມີໃຫ້ລ້າງ ສຳລັບທຸກຄົນ ບໍ່ວ່າເຂົາໄດ້ເຮັດຄວາມດີ ຫລື ຄວາມຊົ່ວໃນຊີວິດນີ້ກໍຕາມ (ແອວ 11:42–44). ແຕ່ລະຄົນຈະປະສົບກັບການຕາຍທາງ ຮ່າງກາຍພຽງເທື່ອດຽວ ເພາະວ່າຫລັງຈາກ ເຮົາໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດແລ້ວ, ຮ່າງກາຍຂອງເຮົາ ຈະບໍ່ຕາຍອີກຕໍ່ໄປ (ແອວ 11:45).

ທຸກໆຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ກໍຈະຕາຍໄປໝົດ ຕ່າງ ກໍຈະພາກັນກັບຄືນເປັນຂີ້ຝຸ່ນດິນອີກ, **ໂຢບ 34:15.** ເມື່ອຜູ້ໜຶ່ງໃນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ຕາຍໄປ ພຣະອົງກໍໂສກເສົ້າເສຍໃຈແທ້ໆ, **ພສສ 116:15.** ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາຈະກັບ ເປັນຂີ້ຝຸ່ນດິນອີກ, ແລະ ວິນຍານຂອງພວກ ເຮົາກໍຈະກັບຄືນໄປຫາພຣະເຈົ້າ, **ປຍຈ 12:7.**

ຄວາມຕາຍໄດ້ມີມາທາງມະນຸດ, **1 ກອທ 15:21.** ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຖືລູກກະແຈແຫ່ງ ຄວາມຕາຍ ແລະ ແດນມໍລະນາ, **ພນມ 1:18.** ຈະບໍ່ມີຄວາມຕາຍ, ຫລື ຄວາມໂສກເສົ້າອີກຕໍ່ ໄປ, **ພນມ 21:4.**

ຄວາມຕາຍຜ່ານມາຫາມະນຸດທັງປວງ,

2 ນພ 9:6, 11 (ແອວ 12:24). ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍ ຫລຽວເບິ່ງຄວາມຕາຍດ້ວຍຄວາມສະຫ້ານ ຍ້ານກົວ, **ແອວ 27:28.** ແອວມາໄດ້ອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບສະພາບຂອງຈິດວິນຍານ ລະຫວ່າງ ການຕາຍກັບການຟື້ນຄືນຊີວິດ, **ແອວ 40:11.**

ຄົນທີ່ຕາຍໃນເຮົາ ຈະບໍ່ໄດ້ຊົມລົດຊາດຂອງ ຄວາມຕາຍ, **ຄພ 42:46.** ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກກຳນົດ ໃຫ້ຕາຍຈະຫາຍດີ, **ຄພ 42:48.** ເຮົາຈະພິສູດ ພວກເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງທັງປວງ ແມ່ນແຕ່ຈົນເຖິງ ຄວາມຕາຍ, **ຄພ 98:14.**

ເຈົ້າຈະຄືນໄປເປັນດິນອີກ, **ມຊ 4:25.** ອາດາມຕົກ, ແລະ ໂດຍການຕົກຂອງເພິ່ນ ຄວາມຕາຍຈຶ່ງໄດ້ມາເຖິງ, **ມຊ 6:48.**

ຄວາມເປັນຢູ່ທາງໂລກ. ເບິ່ງ ເງິນ; ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ; ອວດອົງ, ຄວາມອວດ ອົງ; ຮັ່ງມີ, ຄວາມຮັ່ງມີ *ນຳອີກ*

ຄວາມປາດຖະໜາທີ່ບໍ່ຊອບທຳ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມສຳລັບຄວາມລ້ຳລວຍ ແລະ ສິ່ງຂອງທາງໂລກ ໃນຂະນະທີ່ປະຖິ້ມສິ່ງທີ່ ເປັນທາງວິນຍານ.

ຖ້າຄົນໃດຄົນໜຶ່ງຈະໄດ້ຊັບສົມບັດໝົດທັງ ໂລກ ແຕ່ຕ້ອງເສຍຈິດວິນຍານຂອງຕົນ ຄົນ ນັ້ນຈະໄດ້ປະໂຫຍດອັນໃດ, **ມທ 16:26.**

ພວກເຂົາໝັກໝຸນຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ ຂອງໂລກ, **ແອວ 4:8** (ແອວ 31:27).

ຈົ່ງປ່ອຍວາງສິ່ງທີ່ເປັນຂອງໂລກນີ້, **ຄພ 25:10.** ໃຈຂອງມະນຸດໝັກໝຸນຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ເປັນ ຂອງໂລກນີ້ຫລາຍ, **ຄພ 121:35.**

ຄວາມຜາສຸກ. ເບິ່ງ ເຄື່ອງຖວາຍ; ຍາກຈົນ; ຖື ສິນອິດເຂົ້າ, ການຖືສິນອິດເຂົ້າ; ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ທານ; ຮັບໃຊ້, ການຮັບໃຊ້ *ນຳອີກ*

ຂັ້ນຕອນຂອງ ແລະ ວິທີສຳລັບການດູແລ ຄວາມຕ້ອງການທາງວິນຍານ ແລະ ທາງໂລກ ຂອງຜູ້ຄົນ.

ຈົ່ງມີໃຈກວ້າງຂວາງຕໍ່ຄົນຍາກຈົນ ກັບຄືນ ຂັດສົນ ໃນດິນແດນຂອງພວກເຈົ້າ, **ພບຍ 15:11.** ຜູ້ທີ່ໃຫ້ທານແກ່ຄົນທຸກ ຈະບໍ່ຂັດສົນ ເລີຍ, **ສພສ 28:27.** ສິ່ງນີ້ບໍ່ແມ່ນການຖືສິນອິດ

ຄວາມມືດຂ້າງນອກ

ເຂົ້າທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກບໍ? ຈົ່ງແບ່ງບັນຫາທານໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ອິດທິວ, ຈົ່ງໃຫ້ທີ່ພັກແກ່ຜູ້ທີ່ຍາກຈົນ, **ອຊຢ 58:6-7.**

ເມື່ອເຮົາຫົວເຂົ້າ ພວກເຈົ້າກໍເອົາໃຫ້ເຮົາກິນ; ເມື່ອເຮົາຫົວນ້ຳ ພວກເຈົ້າກໍເອົາໃຫ້ເຮົາດື່ມ. ເມື່ອພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ແກ່ຜູ້ທີ່ຕ່ຳຕ້ອຍທີ່ສຸດຄົນໜຶ່ງໃນພວກພົນນ້ອງເຫລົ່ານີ້ຂອງເຮົາ, ພວກເຈົ້າກໍໄດ້ເຮັດແກ່ເຮົາເໝືອນກັນ, **ມທ 25:35-40.**

ຈົ່ງໃຫ້ເຂົ້າຂອງແກ່ຄົນທີ່ຂັດສົນ, **ມຊຢ 4:16-26.** ພວກເຂົາໄດ້ແຈກຢາຍໃຫ້ກັນຕາມຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາທາງໂລກ ແລະ ທາງວິນຍານ, **ມຊຢ 18:29.** ພວກເຂົາໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ຮ່ວມກັນຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານ ເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, **ແອວ 6:6.** ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງພວກທ່ານ ແລະ ເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກທ່ານ, **ແອວ 34:27-28.** ພວກເຂົາມີເຂົ້າຂອງທັງໝົດນຳກັນເປັນສ່ວນລວມ, **4 ນພ 1:3.**

ຈົ່ງນຶກເຖິງຄົນຍາກຈົນ, **ຄພ 42:30-31.** ຍັງມຢາມຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນຂັດສົນ, **ຄພ 44:6.** ໃນທຸກສິ່ງໃຫ້ຈີ່ຈຳຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນຂັດສົນ, **ຄພ 52:40.** ວິບັດແກ່ພວກເຈົ້າຄົນທີ່ຮັ່ງມີ ທີ່ຈະບໍ່ມອບເຂົ້າຂອງຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຄົນຍາກຈົນ, ແລະ ວິບັດແກ່ພວກເຈົ້າຄົນທີ່ຍາກຈົນ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍອິ່ມ, ແລະ ຜູ້ທີ່ໂລບມາກໂລພາ ແລະ ຈະບໍ່ອອກແຮງ, **ຄພ 56:16-17.**

ໃນຊີໂອນ ບໍ່ມີຄົນຍາກຈົນໃນບັນດາພວກເຂົາ, **ມຊ 7:18.**

ຄວາມມືດຂ້າງນອກ. ເບິ່ງ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ; ນະລົກ; ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ; ມານ

ຄວາມມືດທາງວິນຍານ. ເບິ່ງ ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ນຳອີກ

ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ຫລື ຄວາມໂງ່ຈ້າຂອງສິ່ງທີ່ເປັນທາງວິນຍານ.

ເຄາະກຳເປັນຂອງຄົນທີ່ປ່ຽນມືດເປັນແຈ້ງ, **ອຊຢ 5:20 (2 ນພ 15:20).** ຄວາມມືດຈະບົກ

ຄຸມແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຄວາມມືດຈະບົກຄຸມພວກເຂົາ, **ອຊຢ 60:2.**

ພຣະເຢຊູ ຈະສອງສະຫວ່າງແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນບ່ອນມືດ, **ລກ 1:79.** ຄວາມສະຫວ່າງສອງເຂົ້າມາໃນຄວາມມືດ ແລະ ຄວາມມືດນັ້ນກໍເອົາຂະນະຄວາມສະຫວ່າງບໍ່ໄດ້ຈັກເທື່ອ, **ຢຮ 1:5 (ຄພ 45:7).** ກາງຄືນກໍລ່ວງໄປຫລາຍແລ້ວ ແລະ ກາງເວັນກໍໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ, **ຮມ 13:12.** ຢ່າເຂົ້າໄປມີສ່ວນໃດໆກັບການກະທຳຝ່າຍຄວາມມືດອັນບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງ, **ອຟຊ 5:8-11.**

ເພາະພວກທ່ານບໍ່ທູນຖາມ, ພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຖືກພາມາຫາຄວາມສະຫວ່າງ ແຕ່ຕ້ອງຕາຍຢູ່ໃນຄວາມມືດ, **2 ນພ 32:4.** ຊາຕານເຜີຍແຜ່ວຽກງານແຫ່ງຄວາມມືດ, **ຮລມ 6:28-31.**

ອຳນາດແຫ່ງຄວາມມືດແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ, **ຄພ 38:8, 11-12.** ໂລກທັງໂລກຮ້ອງຄວນຄາງຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມມືດ ແລະ ບາບ, **ຄພ 84:49-54.** ຖ້າຫາກດວງຕາຂອງພວກເຈົ້າເຫັນແກ່ລັດສະໝີພາບຂອງເຮົາແຕ່ຢ່າງດຽວ, ຈະບໍ່ມີຄວາມມືດໃນພວກເຈົ້າ, **ຄພ 88:67.**

ວຽກງານແຫ່ງຄວາມມືດຈຶ່ງໄດ້ເລີ່ມແຜ່ອອກໄປໃນບັນດາພວກລູກຊາຍທັງປວງຂອງມະນຸດ, **ມຊ 5:55.**

ຄວາມມືດພາຍນອກ. ເບິ່ງ ນະລົກ

ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ

ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຈິງທາງວິນຍານ ຊຶ່ງຮູ້ດ້ວຍໂດຍທາງການເປີດເຜີຍເທົ່ານັ້ນ. ພຣະເຈົ້າເປີດເຜີຍຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະອົງຕໍ່ຄົນທີ່ເຊື່ອຟັງພຣະກິດຕິຄຸນ. ຄວາມລຶກລັບບາງຢ່າງຂອງພຣະເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍເທື່ອ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ໄຜດໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້ເຖິງຄວາມລຶກລັບຂອງອານາຈັກສະຫວັນ, **ມທ 13:11.** ເຖິງແມ່ນເຮົາເຂົ້າໃຈຄວາມລຶກລັບທັງປວງແຕ່ບໍ່ມີຄວາມໃຈບຸນ, ເຮົາກໍບໍ່ມີຄຳອັນໃດ, **1 ກຮທ 13:2.**

ນີໄຟມີຄວາມຮູ້ຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງເຖິງຄວາມ

ລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ, 1 ນພ 1:1. ມັນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ຫລາຍຄົນເພື່ອຈະຮູ້ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ, ແອວ 12:9. ພຣະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຄົນເຊັ່ນນັ້ນຮູ້ເຖິງຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ, ແອວ 26:22. ຄວາມລຶກລັບເຫລົ່ານີ້ຍັງບໍ່ທັນເປັນທີ່ຮູ້ໂດຍສົມບູນແກ່ພໍ່, ແອວ 37:11. ມີຄວາມລຶກລັບຫລາຍຢ່າງທີ່ມະນຸດບໍ່ຮູ້ຈັກນອກຈາກພຣະເຈົ້າເອງ, ແອວ 40:3.

ຄວາມລຶກລັບຂອງຄວາມເປັນເໝືອນພຣະເຈົ້າຊ່າງຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດ, ຄພ 19:10. ຖ້າພວກເຈົ້າຖາມ, ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍ ແລະ ຮູ້ຄວາມລຶກລັບຂອງອານາຈັກ, ຄພ 42:61, 65 (1 ກສຫ 2:7, 11–14). ຄົນທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມລຶກລັບຂອງອານາຈັກ, ຄພ 63:23. ຕໍ່ພວກເຂົາເຮົາຈະເປີດເຜີຍຄວາມລຶກລັບທັງປວງ, ຄພ 76:7. ຖານະປະໂລຫິດທີ່ສູງກວ່າຖືຂໍ້ກະແຈແຮງຄວາມລຶກລັບ, ຄພ 84:19. ຕອນພຣະອົງສະເດັດມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເປີດເຜີຍສິ່ງລັບຊຶ່ງບໍ່ມີຄົນໃດຮູ້, ຄພ 101:32–33. ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຕີເສເດັກມີສິດທິພິເສດທີ່ຈະໄດ້ຮັບເອົາຄວາມລຶກລັບຂອງອານາຈັກ, ຄພ 107:19.

ຄວາມລອດ, ແຜນແຫ່ງ. ເບິ່ງ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່

ຄວາມລອດຂອງເດັກນ້ອຍ. ເບິ່ງ ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ; ລອດ, ຄວາມລອດ—ຄວາມລອດຂອງເດັກນ້ອຍ

ຄວາມລອດສຳລັບຄົນຕາຍ. ເບິ່ງ ບຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳ; ແຜນແຫ່ງການໄຖ່; ລອດ, ຄວາມລອດ; ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍ ນຳອີກ

ໂອກາດສຳລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຕາຍໄປປາດສະຈາກການໄດ້ຮັບພິທີການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ ເພື່ອໃຫ້ພິທີການເຫລົ່ານີ້ຖືກກະທຳແທນເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນພຣະວິຫານ ໂດຍສະມາຊິກຜູ້ມີຄຳຄວນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ ຂອງສາດສະໜາຈັກ. ຄົນຕາຍໄດ້ຖືກສິດສອນພຣະກິດຕິຄຸນ ຢູ່

ໃນໂລກວິນຍານ ແລະ ອາດຮັບເອົາພິທີການທີ່ຖືກກະທຳແທນເຂົາເຈົ້າ ຢູ່ໃນໂລກມະຕະ.

ສະມາຊິກທີ່ຊື່ສັດຂອງສາດສະໜາຈັກ ໄດ້ຊອກຫາ ແລະ ຕຽມປະຫວັດຄອບຄົວ ເພື່ອພິຈາລະນາລາຍຊື່ ແລະ ວັນເກີດຂອງບັນພະບຸລຸດ ເພື່ອວ່າພິທີການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຈະໄດ້ຖືກກະທຳແທນເຂົາເຈົ້າ.

ກ່າວແກ່ພວກທີ່ເປັນຊະເລີຍວ່າ, ຈົ່ງພາກັນໄປເປັນອິດສະລະເຖິດ, ອຊຸຢ 49:9 (ອຊຸຢ 24:22; 1 ນພ 21:9). ປະກາດການບົດປ່ອຍແກ່ຊະເລີຍເສິກ, ອຊຸຢ 61:1 (ລກ 4:18). ລາວຈະນຳພໍ່ກັບລູກມາພົບກັນອີກ, ມລກ 4:5–6 (3 ນພ 25:5–6; ຄພ 110:13–16).

ຜູ້ຕາຍແລ້ວຈະໄດ້ຍິນສຸລະສຽງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຢຮ 5:25. ຖ້າບໍ່ເປັນຢ່າງນັ້ນ ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຮັບບັບຕິສະມາເພື່ອຄົນຕາຍນັ້ນ ຈະໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ, 1 ກສຫ 15:29. ພຣະຄຣິດໄດ້ໄປປະກາດແກ່ບັນດາວິນຍານທີ່ຖືກຄຸກຢູ່, 1 ປຫ 3:18–20. ດ້ວຍເຫດນີ້ແຫລະ ຂ່າວປະເສີດໄດ້ປະກາດແກ່ພວກຄົນທີ່ຕາຍໄປແລ້ວເໝືອນກັນ, 1 ປຫ 4:6.

ພຣະບຸດໄດ້ໄປຢັ້ງຢືນຢາມບັນດາວິນຍານຢູ່ໃນຄຸກ, ຄພ 76:73. ຈາກນັ້ນການໄຖ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ຈະເກີດກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສ່ວນຂອງພວກເຂົາໃນຄຸກ, ຄພ 88:99. ອາງບັບຕິສະມາບໍ່ໄດ້ມີຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເພື່ອວ່າໄພພິນຂອງເຮົາຈະໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາແທນຄົນທີ່ໄດ້ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ, ຄພ 124:29. ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຕາຍໄປຜູ້ທີ່ຈະຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄຸນ ຈະເປັນທາຍາດແຫ່ງອານາຈັກຊັ້ນສູງ, ຄພ 137:7–10. ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາປະກົດ ໂດຍປະກາດເສລີພາບແກ່ຊະເລີຍຜູ້ຊື່ສັດຕະຫລອດມາ, ຄພ 138:18.

ວິນຍານຫລາຍຕໍ່ຫລາຍດວງທີ່ຢູ່ໃນຄຸກໄດ້ອອກມາ, ມຊ 7:57.

ຄວາມຮູ້. ເບິ່ງ ເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ; ຈິງ, ຄວາມຈິງ; ສະຕິບັນຍາ ນຳອີກ

ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມແຈ້ມແຈ້ງ, ໂດຍ

ງູທອງ

ສະເພາະເລື່ອງຄວາມຈິງທີ່ສອນ ຫລື ຍິນຍັນ ໂດຍພຣະວິຫານ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຮູ້ເຫັນ, **1 ຊມອ 2:3**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຄວາມຮູ້ຮອບດ້ານ, **ໂຍບ 37:16**. ການຍຳເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນບໍ່ເກີດແຫ່ງບັນຍາ, **ສພສ 1:7**. ຄົນທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງແທ້ຈິງເປັນຄົນມີດຽງຢູ່, **ສພສ 17:27**. ຄົນທີ່ຮູ້ເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມີຢູ່ເຕັມດິນແດນ, **ອຊຢ 11:9 (2 ນຟ 21:9; 30:15)**.

ພວກເຈົ້າໄດ້ເອົາກະແຈທີ່ໄຂໄປສູ່ຄວາມຮູ້ໄວ້, **ລກ 11:52**. ຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດເກີນກວ່າຄວາມຮູ້, **ອຟຊ 3:19**. ເພື່ອຈະເອົາຄຸນນະທຳເພີ່ມຄວາມເຂື່ອ, ແລະ ເອົາຄວາມຮູ້ເພີ່ມຄວາມດີ, **2 ປທ 1:5**.

ນີໄຟມີຄວາມຮູ້ຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງເຖິງພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ, **1 ນຟ 1:1**. ພວກເຂົາຈະມາຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ, **2 ນຟ 6:11**. ຄົນຊອບທຳຈະມີຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທຳຂອງພວກເຂົາ, **2 ນຟ 9:14**. ພຣະວິນຍານໃຫ້ຄວາມຮູ້, **ແອວ 18:35**. ຄວາມຮູ້ຂອງພວກທ່ານສົມບູນໃນເລື່ອງນັ້ນ, **ແອວ 32:34**. ຊາວເລມັນຈະມາສູ່ຄວາມຮູ້ທີ່ແທ້ຈິງ ເຖິງພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ, **ຮລມ 15:13**. ພວກທ່ານຈະຮູ້ດ້ວຍຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນວ່າສິ່ງນັ້ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ, **ມຣນ 7:15-17**.

ໄຟພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະພົບຊມຊັບແຫ່ງຄວາມຮູ້, **ຄພ 89:19**. ຄວາມຮູ້ອັນບໍລິສຸດຈະຂະຫຍາຍວິນຍານອອກໄປຢ່າງກວ້າງຂວາງ, **ຄພ 121:42**. ຜູ້ທີ່ມີຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດທີ່ສັກສິດ ບໍ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ, **ຄພ 128:11**. ຖ້າຫາກບຸກຄົນໃດໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ໃນຊີວິດນີ້, ບຸກຄົນນັ້ນຈະມີມັນຫລາຍກວ່າຄົນອື່ນຢູ່ໃນໂລກທີ່ຈະມາເຖິງ, **ຄພ 130:19**. ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະລອດໃນຄວາມໂງ່ຈ້າ, **ຄພ 131:6**.

ງູທອງ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ໂມເຊ ນຳອີກ
ງູທອງເຫລືອງທີ່ໂມເຊ ໄດ້ຮັດຂຶ້ນ ຕາມ

ພຣະບັນຊາຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອປົ່ນປົວຊາວອິດສະຣາເອນ ຜູ້ໄດ້ຖືກຮູ້ຈັກຕອດ (ງູທີ່ມີພິດ) ໃນຕົ້ນແຫ້ງແລ່ງກັນດານ (ຈບຊ 21:8-9). ງູທອງເຫລືອງດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຖືກມັດຕິດໄວ້ເທິງຮາວໄມ້ ແລະ “ຍົກມັນໄວ້ ເພື່ອວ່າຜູ້ໃດກໍຕາມ ທີ່ຫລົງເບິ່ງມັນ ຈະລອດ” (ແອວ 33:19-22). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປຽບທຽບການຍົກງູຕົວນັ້ນຂຶ້ນ ໃນຕົ້ນແຫ້ງແລ່ງກັນດານ ໃສ່ກັບການທີ່ພຣະອົງເອງໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນ (ໂຍຮັນ 3:14-15). ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍຍິນຍັນເລື່ອງລາວ ກ່ຽວກັບງູຮ້າຍ ແລະ ເຖິງວິທີທີ່ຜູ້ຄົນໄດ້ຮັບການປົ່ນປົວ (1 ນຟ 17:41; 2 ນຟ 25:20; ຮລມ 8:14-15).

ເງິນ. ເບິ່ງ ຄວາມເປັນຢູ່ທາງໂລກ; ສ່ວນສິບ, ເງິນສ່ວນສິບ; ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ທານ; ຮັ່ງມີ, ຄວາມຮັ່ງມີ ນຳອີກ

ຫລຽນ, ເຈ້ຍ, ໃບຮັບຮອງ, ຫລື ບາງສິ່ງທີ່ຜູ້ຄົນໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບສິ່ງຂອງ ຫລື ການບໍລິການ. ບາງເທື່ອ ມັນກໍເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງວັດຖຸນິຍົມ.

ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຈະຊື້ເອົາພວກເຈົ້າໃຫ້ເປັນອິດສະລະ, **ອຊຢ 52:3**.

ອັກຄະສາວົກສິບສອງໄດ້ຖືກບອກວ່າບໍ່ໃຫ້ເອົາຫຍັງໄປນຳ, ບໍ່ໃຫ້ເອົາຖົງ, ອາຫານ, ເງິນໃສ່ກະເປົາຕອນອອກເດີນທາງ, **ມຣກ 6:8**. ເປໂຕໄດ້ບອກຊີໂມນຜູ້ເປັນພິເວດມົນຄາຖາວ່າ ເງິນຂອງລາວຈະຈົບທາຍໄປກັບລາວ, **ກກຈ 8:20**. ການຮັກເງິນຄຳເປັນເຄົ້າມູນຂອງຄວາມຊົ່ວທຸກຢ່າງ, **1 ຕມທ 6:10**.

ຢ່າໄດ້ໃຊ້ເງິນເພື່ອສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າ, **2 ນຟ 9:50-51 (ອຊຢ 55:1-2; 2 ນຟ 26:25-27)**. ຖ້າຫາກພວກເຂົາເຮັດການເພື່ອເງິນ, ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍ, **2 ນຟ 26:31**. ກ່ອນທີ່ພວກທ່ານຈະຊອກຫາຄວາມຮັ່ງມີນັ້ນ, ພວກທ່ານຄວນຊອກຫາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກ່ອນ, **ຢຄ 2:18-19**. ສາດສະໜາຈັກຕ່າງໆຈະກ່າວວ່າ ດ້ວຍເງິນຂອງທ່ານ ທ່ານຈະໄດ້ຮັບອະໄພຈາກບາບຂອງທ່ານ, **ມມ 8:32, 37**.

ຄົນທີ່ມອບເງິນໃຫ້ສຳລັບອຸດົມການຂອງ ຊີໂອນ ຈະບໍ່ມີທາງສູນເສຍລາງວັນຂອງເຂົາ ໄປ, ຄພ 84:89-90.

ເງິນຄຳ. ເບິ່ງ ເງິນ ນຳອີກ

ຄຳຂອງພາສາອາຣັບ ໝາຍເຖິງ “ຂອງມີ ຄຳ” (ມທ 6:24; ລກ 16:9; ຄພ 82:22).

ຈັກກະພົບໂຣມ. ເບິ່ງ ກຸງໂຣມ ນຳອີກ

ຈັກກະພົບໂຣມໃນສະໄໝບູຮານ. ໃນຍຸກ ສະໄໝຂອງອັກຄະສາວິກ, ຈັກກະພົບໂຣມ ເປັນຈັກກະພັດໜຶ່ງທີ່ມີອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ຢູ່ໃນໂລກ. ຈັກກະພັດນີ້ແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍທຸກ ສິ່ງ ທີ່ຢູ່ໃນເຂດ ເອີຟຣັດ, ດານູບ, ຣາຍ, ແອັດ ແລນຕິກ, ແລະ ທະເລຊາຍຊາທາຣາ. ພິລິດ ສະຕິນໄດ້ກາຍເປັນປະເທດໜຶ່ງທີ່ຂຶ້ນກັບມັນ 63 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ., ເມື່ອປອມເປຍິດຄອງເຢຣູ ຊາເລັມ. ເຖິງແມ່ນວ່າຊາວໂຣມໄດ້ໃຫ້ສິດແກ່ ຊາວຍີວ ໃນຫລາຍຢ່າງກໍຕາມ, ແຕ່ຊາວຍີວ ຍັງກຽດຊັງກົດໝາຍຂອງຊາວໂຣມຢູ່ ແລະ ຫາ ວິທີກະບົດຢູ່ຕະຫລອດເວລາ.

ໂປໂລ ຜູ້ເປັນສັນຊາດໂຣມ ໄດ້ໃຊ້ພາສາ ກຣີກ ຊຶ່ງເປັນພາສາທີ່ມັກໃຊ້ກັນຢູ່ໃນ ຈັກກະພົບ, ເພື່ອປະກາດພຣະກິດຕິຄຸນ ຕະຫລອດທົ່ວຈັກກະພົບ.

ສິ່ງທີ່ເປັນຂອງກາຍຊາ ຈົ່ງຄືນໃຫ້ແກ່ ກາຍຊາ, ມທ 22:17-22. ໂປໂລໄດ້ຂໍຮ້ອງ ສິດທິຂອງລາວໃນຖານະເປັນສັນຊາດໂຣມ, ກກຈ 16:37-39 (ກກຈ 22:25-29).

ຈິງ, ຄວາມຈິງ. ເບິ່ງ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມ ສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ; ຄວາມຮູ້; ຮູ້ ແຈ້ງ, ຄວາມຮູ້ແຈ້ງ, ຜູ້ຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ ແຈ້ງ ນຳອີກ

ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ມັນເປັນຢູ່, ແລະ ດັ່ງ ທີ່ມັນເຄີຍເປັນ, ແລະ ສິ່ງທີ່ມັນຈະເປັນ (ຄພ 93:24). ຄວາມຈິງຍັງຖືກອ້າງເຖິງວ່າເປັນ ຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ການເປີດເຜີຍຈາກ ສະຫວັນ.

ຄວາມສັດຊື່ຂອງຄົນຈະພົ້ນຈາກແຜ່ນດິນ ຂຶ້ນໄປ, ພສສ 85:11 (ມຊ 7:62).

ພວກເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມຈິງ ນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າເປັນອິດສະລະ, ຢຮ 8:32. ເຮົານີ້ແຫລະເປັນທາງນັ້ນ, ເປັນຄວາມ ຈິງ, ແລະ ເປັນຊີວິດ, ຢຮ 14:6. ຖ້າພວກເຮົາ ເວົ້າວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ມີບາບ ພວກເຮົາກໍຫລອກ ລວງຕົນເອງ, 1 ຢຮ 1:8.

ຄົນຜິດຍ່ອມຖືເອົາຄວາມຈິງເປັນເລື່ອງຮຸນ ແຮງ, 1 ນພ 16:2. ຄົນຊອບທຳຮັກຄວາມຈິງ, 2 ນພ 9:40. ພຣະວິນຍານກ່າວດ້ວຍຄວາມ ຈິງ ແລະ ບໍ່ຕົວະ, ຢຄ 4:13. ພຣະອົງເປັນ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງຄວາມຈິງ ແລະ ເວົ້າຕົວະບໍ່ໄດ້, ອທ 3:12. ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານ ບໍລິສຸດ ທ່ານຈະຮູ້ຈັກຄວາມຈິງຂອງທຸກເລື່ອງ, ມຮນ 10:5.

ຄວາມຈິງຈະກຳລັງຢູ່ຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ, ຄພ 1:39. ເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມສະ ຫວ່າງໂດຍພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ, ຄພ 6:15. ພຣະຄຳພີມີມອນບັນຈຸຄວາມຈິງ ແລະ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 19:26. ພຣະຜູ້ ປອບໂຍນໄດ້ຖືກສົ່ງອອກໄປເພື່ອສອນຄວາມ ຈິງ, ຄພ 50:14. ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບພຣະຄຳໂດຍ ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ ໄດ້ຮັບມັນດັ່ງທີ່ ສັ່ງສອນໄວ້ໂດຍພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ, ຄພ 50:17-22. ປະກາດຄວາມຈິງອີງຕາມ ການເປີດເຜີຍ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ຄພ 75:3-4. ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເປັນຄວາມຈິງຄື ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄພ 84:45. ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງພຣະຄຣິດຄື ຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມ ຈິງ, ຄພ 88:6-7, 40. ພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ ຄືຄວາມຈິງ, ຄພ 88:66. ຄວາມຮູ້ແຈ້ງ, ຫລື ຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຈິງ, ບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງ ຂຶ້ນ, ຄພ 93:29. ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ ເປັນຄວາມຮູ້ແຈ້ງ, ຫລື ເປັນຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຈິງ, ຄພ 93:36. ເຮົາໄດ້ບັນຊາ ພວກເຈົ້າໃຫ້ລົງດູລູກຸງຂອງພວກເຈົ້າໃນ ຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຈິງ, ຄພ 93:40. ພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງເຮົາເຕັມໄປ ດ້ວຍພຣະຄຸນ ແລະ ຄວາມຈິງ, ມຊ 1:6.

ຈິດໃຈ

ຈິດໃຈ

ມັນສະໝອງ; ພະລັງຂອງຄວາມຄິດທີ່ຮູ້ສຶກຕົວ.

ຈົ່ງບົວລະບັດຮັບໃຊ້ພຣະອົງດ້ວຍສຸດໃຈ ແລະ ສຸດຄວາມຄິດ, **1 ຂຄ 28:9.**

ຈົ່ງຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍສຸດຈິດ, **ມທ 22:37.**

ການມີຈິດໃຈທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຕັນຫາຄືຄວາມຕາຍ; ການມີຈິດໃຈທີ່ສະແຫວງຫາສິນທຳຄື ຊີວິດນິລັນດອນ, **2 ນຟ 9:39.** ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າສູ່ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, **ອນ 1:10.** ພຣະຄຳໄດ້ໃຫ້ຜົນທີ່ມີອຳນາດແກ່ຈິດໃຈຂອງຜູ້ຄົນຍິ່ງກວ່າດາບ, **ແອວ 31:5.**

ເຮົາຈະບອກເຈົ້າໃນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ, **ຄພ 8:2.** ສຶກສາມັນຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າກ່ອນ, **ຄພ 9:8.** ໃຫ້ຄວາມນອບນັ້ມແຫ່ງຊົ່ວນິລັນດອນຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າ, **ຄພ 43:34.** ໃນເວລາທີ່ຜ່ານມາ ຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າຖືກເຮັດໃຫ້ມືດມົນ, **ຄພ 84:54.** ໃຫ້ເຂົ້ານອນແຕ່ຫົວຄຳ, ໃຫ້ຕື່ນແຕ່ເຂົ້າ, ເພື່ອຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າຈະສົດຊື່ນ, **ຄພ 88:124.**

ຊາຕານບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, **ມຊ 4:6.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງວ່າ ຊີໂອນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາມີໃຈດຽວ ແລະ ມີຄວາມຄິດດຽວ, **ມຊ 7:18.**

ຈິດວິນຍານ. ເບິ່ງ ວິນຍານ; ຮ່າງກາຍ ນຳອີກ

ພຣະຄຳພີກ່າວເຖິງຈິດວິນຍານໃນສາມແບບ: (1) ຮ່າງກາຍທີ່ເປັນວິນຍານ, ກ່ອນມະຕະ ແລະ ຫລັງຈາກມະຕະ (ແອວ 40:11–14; ອຣຮ 3:23); (2) ວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍ ໄດ້ຮວມເຂົ້າກັນໃນ ຄວາມເປັນມະຕະ (ຄພ 88:15; ອຣຮ 5:7); ແລະ (3) ບຸກຄົນທີ່ພື້ນຄົນຊີວິດ ແລະ ເປັນອະມະຕະ ຊຶ່ງວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍ ຈະບໍ່ແຍກອອກຈາກກັນອີກ (2 ນຟ 9:13; ຄພ 88:15–16).

ເລືອດສາມາດລືບລ້າງບາບໄດ້ ເພາະມັນແມ່ນຊີວິດ, **ລລວ 17:11.** ພຣະອົງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍມີແຮງຂຶ້ນໃໝ່, **ພສສ 23:1–3.**

ຈົ່ງຮັກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍສຸດຈິດ, **ມທ 22:37 (ມຣກ 12:30).**

ມານກ່ອນຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ, **2 ນຟ 28:21.** ຖວາຍທັງຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານເປັນເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະອົງ, **ອມນ 1:26.** ພຣະຄຳເລີ່ມເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງເຮົາຂະຫຍາຍອອກ, **ແອວ 32:28.** ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາຈະບໍ່ຫົວ ຫລື ກະຫາຍ, **3 ນຟ 20:8.** ເຂົ້າຈີ່ ແລະ ນ້ຳຂອງສິນລະລຶກ ເປັນສິ່ງຊຳລະຈິດວິນຍານຂອງຄົນທີ່ຮັບສ່ວນໃຫ້ບໍລິສຸດ, **ມຣນ 4–5 (ຄພ 20:77–79).**

ຜູ້ທຳງານໃນອານາຈັກ ຈະນຳຄວາມລອດມາໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ ຜ່ານການຮັບໃຊ້ຂອງພວກເຂົາ, **ຄພ 4:2, 4.** ຄຸນຄ່າຂອງຈິດວິນຍານແມ່ນຍິ່ງໃຫຍ່, **ຄພ 18:10.**

ພວກເຈົ້າໄດ້ເກີດໃນໂລກໂດຍນ້ຳ, ໂລຫິດ, ແລະ ວິນຍານ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສ້າງ, ແລະ ໄດ້ກາຍເປັນຈິດວິນຍານທີ່ມີຊີວິດ, **ມຊ 6:59.**

ຄຸນຄ່າຂອງຈິດວິນຍານ: ທຸກໆຄົນເປັນລູກໆທາງວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງເປັນຫ່ວງເປັນ ໂຍນຳລູກໆທຸກຄົນຂອງພຣະອົງ ແລະ ຖືວ່າທຸກຄົນສຳຄັນ. ເພາະເຂົາເປັນລູກໆຂອງພຣະອົງ, ເຂົາຈຶ່ງມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະກາຍເປັນເພືອນດັ່ງພຣະອົງໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ເຂົາຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

ມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ ທີ່ມີຄົນບາບຜູ້ໜຶ່ງຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່, **ລກ 15:10.** ພຣະເຈົ້າຮັກໂລກຫລາຍທີ່ສຸດ ຈົນໄດ້ປະທານພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະອົງ, **ຢຮ 3:16.**

ພວກເຂົາທົນບໍ່ໄດ້ທີ່ຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ໜຶ່ງຈະຕ້ອງຕາຍ, **ມຊຍ 28:3.** ຈິດວິນຍານໃນເວລານີ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່ທີ່ມີຄ່າຕໍ່ພຣະເຈົ້າດັ່ງຈິດວິນຍານໃນເວລາຂອງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ, **ແອວ 39:17.**

ສິ່ງທີ່ມີຄຸນຄ່າທີ່ສຸດສຳລັບເຈົ້າແມ່ນການທີ່ຈະນຳຈິດວິນຍານມາຫາເຮົາ, **ຄພ 15:6.** ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າຄຸນຄ່າຂອງຈິດວິນຍານແມ່ນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຄພ 18:10–15.**

ນີ້ຄືວຽກງານ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງເຮົາ

ຄືການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເປັນອະມະຕະ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນຂອງມະນຸດ, ມຊ 1:39.

ຈົບຫາຍ. ເບິ່ງ ບຸດແຫ່ງຄວາມຈົບຫາຍ

ເຈັບປ່ວຍ, ພະຍາດໂລຄາ

ຄືການປ່ວຍໂຊ ຫລື ເປັນພະຍາດ. ໃນຂໍ້ ພຣະຄຳພີ, ບາງເທື່ອ ການປ່ວຍໂຊທາງຮ່າງ ກາຍ ເປັນສິ່ງບົ່ງບອກເຖິງຄວາມຂາດຄວາມ ຢູ່ເຢັນເປັນສຸກທາງວິນຍານ (ອຊຢ 1:4-7; 33:24).

ເຮົາໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຫັນ ນ້ຳຕາຂອງເຈົ້າ. ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າຫາຍປ່ວຍ, **2 ກສ 20:1-5** (2 ຂຄ 32:24; ອຊຢ 38:1-5).

ພຣະເຢຊູໄດ້ເດີນທາງໄປທົ່ວ ເພື່ອບັນ ບົວຄົນທີ່ເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍຕ່າງໆ, **ມທ 4:23-24** (1 ນພ 11:31; ມຊຢ 3:5-6). ຄົນທີ່ມີ ສຸຂະພາບດີບໍ່ຕ້ອງການໝໍ, ມີແຕ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ ເທົ່ານັ້ນ, **ມທ 9:10-13** (ມຣກ 2:14-17; ລກ 5:27-32). ມີຜູ້ໃດເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍບໍ່? ໃຫ້ເຊີນ ບັນດາເຖົ້າແກ່ມາ, **ຍກບ 5:14-15**.

ພຣະຄຣິດຈະຮັບເອົາຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມປ່ວຍໄຂ້ຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, **ແອວ 7:10-12**. ພຣະເຢຊູໄດ້ບິນບົວຄົນເຈັບໄຂ້ ໄດ້ປ່ວຍ ໃນບັນດາຊາວນິໄຟ, **3 ນພ 26:15**.

ຈົ່ງບຳລຸງລ້ຽງຄົນທີ່ເຈັບປ່ວຍດ້ວຍຄວາມ ອ່ອນໂຍນທຸກຢ່າງ, ດ້ວຍສະໝຸນໄພ ແລະ ອາຫານອ່ອນ, **ຄພ 42:43** (ແອວ 46:40). ໃນທຸກສິ່ງໃຫ້ຈື່ຈຳຄົນເຈັບປ່ວຍ ແລະ ຄົນ ທີ່ເປັນທຸກ, **ຄພ 52:40**. ຈົ່ງວາງມືຂອງເຈົ້າໃສ່ ເທິງຄົນທີ່ເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຫາຍ ດີ, **ຄພ 66:9**.

ເຈຣອມ

ໃນພຣະຄຳພີມິມອນ, ບຸດຂອງເອໂນດ ແລະ ເຫລນຂອງລີໄຮ. ລາວໄດ້ຮັກສາບັນທຶກຂອງ ຊາວນິໄຟ ເປັນເວລາຫົກສິບປີ, 420-361 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. (ອນ 1:25; ຈຣ 1:13). ລາວເປັນ ຊາຍທີ່ຊື່ສັດ ຜູ້ໄດ້ເລືອກທີ່ຈະບໍ່ຂຽນຫຍັງ ຫລາຍກ່ຽວກັບປະຫວັດສາດ (ຈຣ 1:2).

ໜັງສືເຈຣອມ: ມີພຽງສິບຫ້າຂໍ້ຢູ່ໃນໜັງສືນີ້

ໃນພຣະຄຳພີມິມອນ. ເຈຣອມໄດ້ບັນທຶກໄວ້ ວ່າ ຊາວນິໄຟສືບຕໍ່ຕຳລົງຊີວິດຕາມກົດຂອງ ໂມເຊ ແລະ ໄດ້ລໍຄອຍຢ່າງກະຕືລືລົ້ນສຳລັບ ການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ ຖືກນຳພາໂດຍບັນດາກະສັດຜູ້ມີສັດທາອັນ ຍິ່ງໃຫຍ່. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນເມື່ອ ເຂົາເຈົ້າເຊື່ອຟັງຕໍ່ ສາດສະດາ, ປະໂລຫິດ, ແລະ ຄູສອນຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຈົດເຊັນບັນຊີ. ເບິ່ງ ພັນຕາຕຸກ ນຳອີກ

ໜັງສືເຫລັ້ມທີ່ສື່ໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ໂມເຊ ໄດ້ຂຽນພຣະທຳຈົດເຊັນບັນຊີ. ພຣະທຳຈົດ ເຊັນບັນຊີເລົ່າເລື່ອງການເດີນທາງຂອງຊາວ ອິດສະຣາເອນ ຈາກພູຊິນຍາໄປຫາທົ່ງພຽງ ໂມອາບແຫ່ງການາອານ. ບົດຮຽນທີ່ສຳຄັນ ບົດຮຽນໜຶ່ງທີ່ມັນສອນແມ່ນວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງ ພຣະເຈົ້າຕ້ອງເດີນໄປດ້ວຍສັດທາ, ໄວ້ວາງ ໃຈໃນຄຳສັນຍາຂອງພຣະອົງ, ຖ້າຫາກພວກ ເຂົາຢາກມີຄວາມສຳເລັດຜົນຕໍ່ໄປ. ມັນບອກ ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ລົງໂທດຊາວ ອິດສະຣາເອນສຳລັບການບໍ່ເຊື່ອຟັງຂອງພວກ ເຂົາ ແລະ ໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບກົດຂອງຊາວ ອິດສະຣາເອນ. ຊື່ຂອງໜັງສືນີ້ໄດ້ມາຈາກ ຈຳນວນສຳມະໂນຄົວ (ຈບຊ 1-2; 26).

ບົດທີ 1-10 ບອກເຖິງການຕຽມອອກເດີນ ທາງຈາກພູຊິນຍາຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ. ບົດທີ 11-14 ບັນຍາຍເຖິງການເດີນທາງ, ສິ່ງ ພວກນັກສືບໄປຫາການາອານ, ແລະ ຊາວອິດ ສະຣາເອນປະຕິເສດເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງ ຄຳສັນຍາ. ບົດທີ 15-19 ບັນທຶກກົດຕ່າງໆ ແລະ ເຫດການໃນປະຫວັດສາດ. ບົດທີ 20- 36 ເປັນປະຫວັດສາດຂອງຜູ້ຄົນປີສຸດທ້າຍໃນ ຖິ່ນແຫ່ງແລ່ງກັນດານ.

ຈົມ. ເບິ່ງ ກະບົດ, ການກະບົດ ນຳອີກ

ການເວົ້າພິມພ່ຳ ແລະ ຈົມຕໍ່ຕ້ານພຣະ ປະສົງ, ແຜນ, ຫລື ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຜູ້ຄົນເວົ້າຈົມໃຫ້ໂມເຊ, **ອພຍ 15:23-16:3**. ພວກຍົວຈິ່ງພາກັນຈົມໃຫ້ພຣະເຢຊູ, **ຍຮ 6:41**.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ລູກ

ເລມັນກັບເລມູເອນໄດ້ຈົ່ມຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງ, 1 ນພ 2:11-12 (1 ນພ 3:31; 17:17).

ຢ່າຈົ່ມເລີຍກຸ່ງກັບສິ່ງທີ່ເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ເຫັນ, ຄພ 25:4.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ລູກ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ

ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. ເບິ່ງ ຄວາມເປັນຢູ່ທາງໂລກ; ເງິນ; ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ; ອວດອົງ, ຄວາມອວດອົງ; ຮັງມີ, ຄວາມຮັງມີ ນຳອີກ

ການຂາດຄວາມຖ່ອມຕົວ ຫລື ການສອນຍາກ. ຄວາມຈອງຫອງ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຕໍ່ຕ້ານກັນ ແລະ ຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າ. ຄົນທີ່ອວດດີຈະຍົກຕົນເອງຂຶ້ນສູງກວ່າຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບເຂົາ ແລະ ເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງຕົນແທນທີ່ຈະເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄວາມອວດດີ, ຄວມອິດສາ, ຄວາມຫົວແຂງ, ແລະ ຄວາມຖືຕົວ ກໍເປັນລັກສະນະຂອງຄົນທີ່ອວດດີນຳອີກ.

ຈົ່ງໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ ພວກເຈົ້າບໍ່ລືມໄລພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຢ້ານວ່າພວກເຈົ້າຈະກາຍເປັນຄົນຈອງຫອງພອງຕົນ, ພບຍ 8:11-14. ເຮົາຊັງຄວາມຫຍາບຊ້າ ແລະ ການອວດດີ, ສພສ 8:13 (ສພສ 6:16-17). ຄວາມຈອງຫອງນຳໄປສູ່ການທຳລາຍ, ສພສ 16:18. ໃນມື້ນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ອວດດີ ຖ່ອມຕົວລົງ, ອຊຍ 2:11-12 (2 ນພ 12:11-12). ຄວາມອວດອົງຂອງເຈົ້າໄດ້ລໍ້ລວງເຈົ້າເອງ, ອບຍ 1:3. ຄົນທີ່ອວດດີທັງໝົດຈະເປັນຄືກັນກັບເພື່ອງເຂົ້າ, ມລກ 4:1 (1 ນພ 22:15; 3 ນພ 25:1; ຄພ 29:9).

ຜູ້ໃດທີ່ຍົກຕົວຂຶ້ນ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກລົດໃຫ້ນ້ອຍລົງ, ມທ 23:12 (ຄພ 101:42). ພຣະເຈົ້າຕໍ່ສູ້ຄົນທີ່ອວດດີ, 1 ປທ 5:5.

ອາຄານໃຫຍ່ ແລະ ກວ້າງຂວາງຫລັງນີ້ ຄືຄວາມຈອງຫອງຂອງໂລກ, 1 ນພ 11:36 (1 ນພ 12:18). ເມື່ອເຂົາມີການສຶກສາ ເຂົາຄິດວ່າເຂົາສະຫລຽວສະຫລາດ ຄິດວ່າຕົນສະຫລຽວສະຫລາດ, 2 ນພ 9:28-29. ພວກ

ທ່ານຈຶ່ງຄິດລະເມີເພີ້ຝັນດ້ວຍຄວາມທະນົງໃຈ, ຢຄ 2:13, 16 (ແອວ 4:8-12). ພວກທ່ານຖອດຄວາມທະນົງຕົວອອກແລ້ວບໍ່, ແອວ 5:28. ຄວາມທະນົງຕົວອັນໃຫຍ່ຫລວງໄດ້ເຂົ້າເຖິງໃຈຂອງຜູ້ຄົນ, ຮລມ 3:33-36. ລູກຫລານມະນຸດວ່ອງໄວ ແທ້ນີ້ທີ່ຈະໄຝ່ຝັນໃນຄວາມທະນົງຕົວ, ຮລມ 12:4-5. ຄວາມທະນົງຕົວຂອງຊົນຊາດນີ້ ປະກົດເປັນຄວາມພິນາດຂອງພວກເຂົາ, ມຮນ 8:27.

ຈົ່ງລະວັງຄວາມຈອງຫອງ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຈະກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງຊາວນີໂຟ, ຄພ 38:39. ຈົ່ງຢຸດຈາກຄວາມຈອງຫອງ ແລະ ຄວາມບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າ, ຄພ 88:121.

ຈອມໂຍທາ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະນາມໜຶ່ງອີກສຳລັບພຣະເຢຊູຄຣິດ. ພຣະອົງປົກຄອງເຫລົ່າທູດໃນສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ນຳພາຄົນຊອບທຳຕ້ານກັບຄວາມຊົ່ວ (ຄພ 29:9; 121:23).

ຈອມໂຍທາຄືພຣະເຈົ້າແຫ່ງຄວາມມີໄຊ, ພສສ 24:10.

ພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນຄື ຈອມໂຍທາ, 1 ນພ 20:2.

ວິນຍານຂອງເຮົາຈະບໍ່ພະຍາຍາມກັບມະນຸດສະເໝີໄປ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ, ຄພ 1:33.

ເຈີມ, ການເຈີມ. ເບິ່ງ ການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ; ນ້ຳມັນ ນຳອີກ

ໃນສະໄໝບູຮານ, ສາດສະດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຈີມ ດ້ວຍນ້ຳມັນໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຈະປະຕິບັດໜ້າທີ່ພິເສດ, ດັ່ງເຊັ່ນອາໂຣນ ຫລື ປະໂລທິດ ຫລື ກະສັດ ຜູ້ຈະປົກຄອງອິດສະຣາເອນ. ໃນສາດສະໜາຈັກກະວັນນີ້, ການເຈີມແມ່ນການຢອດນ້ຳມັນທີ່ໄດ້ອຸທິດແລ້ວຢອດໜຶ່ງ ຫລື ສອງຢອດໃສ່ຫົວຂອງບຸກຄົນ ຊຶ່ງເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງພອນພິເສດ. ສິ່ງນີ້ສາມາດກະທຳໄດ້ພຽງແຕ່ພາຍໃຕ້ສິດອຳນາດ ແລະ ອຳນາດຂອງຖານະປະໂລທິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ. ຫລັງຈາກການເຈີມ, ບຸກຄົນທີ່ກະທຳ

ໂດຍສິດອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດດຽວກັນນັ້ນ ອາດຜະນຶກການເຈີມ ແລະ ມອບພອນພິເສດໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຖືກເຈີມ.

ເຈີມພວກເຂົາ, ແລະ ທິດສົງພວກເຂົາ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ບົວລະບັດຮັບໃຊ້ເຮົາ, ອພຍ 28:41 (ລລວ 8:6–12, 30). ທິດສົງລາວໃຫ້ປົກຄອງປະຊາຊົນອິດສະຣາເອນຂອງເຮົາ, 1 ຊມອ 9:16; 10:1.

ພວກແອວເດີຕ້ອງເຈີມ ແລະ ໃຫ້ພອນແກ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ, ຢາໂກໂບ 5:14–15 (ຄພ 42:44).

ເຈົ້າບ່າວ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະເຢຊູຄຣິດມີສັນຍາລັກໃນພຣະຄຳພີວ່າເປັນເຈົ້າບ່າວ. ສາດສະໜາຈັກມີສັນຍາລັກວ່າເປັນເຈົ້າສາວຂອງພຣະອົງ.

ສາວບໍລິສຸດສິບຄົນໄດ້ອອກໄປພົບກັບເຈົ້າບ່າວ, ມທ 25:1–13. ເຈົ້າສາວຍ່ອມເປັນຂອງເຈົ້າບ່າວ, ໂຍຮັນ 3:27–30. ຄວາມສຸກມີແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ຮັບເຊີນມາໃນງານລ້ຽງມຸງຄຸນສົມຣິດຂອງພຣະເມສານ້ອຍ, ພນມ 19:5–10.

ຈົ່ງຕຽມພ້ອມສຳລັບການສະເດັດມາຂອງເຈົ້າບ່າວ, ຄພ 33:17. ຈົ່ງຕຽມພ້ອມສຳລັບເຈົ້າບ່າວ, ຄພ 65:3.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່. ເບິ່ງ ສາວົກເຈັດສິບ; ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ; ອະທິການຜູ້ຄວບຄຸມ; ອັກຄະສາວົກ

ໃຈ. ເບິ່ງ ເກີດໃໝ່, ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ; ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊ້ຳ ນຳອີກ

ເປັນສັນຍາລັກຂອງຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາຂອງມະນຸດ ແລະ ເປັນແຫລ່ງທີ່ໃຊ້ປຽບທຽບອາລົມ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທັງໝົດ.

ຈົ່ງຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, ພບຍ 6:5 (ພບຍ 6:3–7; ມທ 22:37; ລກ 10:27; ຄພ 59:5). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊອກຫາຊາຍຄົນໜຶ່ງຕາມທີ່ພຣະອົງປະສົງ, 1 ຊມອ 13:14. ມະນຸດເບິ່ງພາຍນອກ ແຕ່ເຮົາເບິ່ງພາຍໃນຈິດໃຈ, 1 ຊມອ

16:7. ຜູ້ທີ່ບໍລິສຸດໃນຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳ ຈະຂຶ້ນໄປທີ່ເນີນພູຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຈະໄດ້ຮັບພອນ, ພສສ 24:3–5 (2 ນພ 25:16). ລາວຄິດແບບໃດ ລາວກໍເປັນຄົນແບບນັ້ນ, ສພສ 23:7. ເອລີຍາຈະນຳພັກບໍລູກມາພົບກັນອີກ, ມລກ 4:5–6 (ລກ 1:17; ຄພ 2:2; 110:14–15; 138:47; ຈສ—ປ 1:38–39).

ຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດກໍເປັນສຸກ, ມທ 5:8 (3 ນພ 12:8). ຄົນຊົ່ວຍ່ອມເອົາສິ່ງຊົ່ວອອກມາຈາກຄັງຊົ່ວແຫ່ງໃຈຂອງຕົນ, ລກ 6:45.

ຈົ່ງຕາມພຣະບຸດດ້ວຍຄວາມມັ່ງໝາຍເຕັມທີ່ແຫ່ງໃຈ, 2 ນພ 31:13. ພວກທ່ານໄດ້ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າທາງວິນຍານແລ້ວບໍ່ ແລະ ເຄີຍປະສົບການປ່ຽນແປງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ໃນໃຈຂອງພວກທ່ານແລ້ວບໍ່, ແອວ 5:14. ໃຫ້ຖວາຍໃຈທີ່ຊອກຊ້ຳ ແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, 3 ນພ 9:20 (3 ນພ 12:19; ອທ 4:15; ມຣນ 6:2).

ເຮົາຈະບອກເຈົ້າໃນຈິດໃຈ ແລະ ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຄພ 8:2.

ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ. ເບິ່ງ ຄວາມຜາສຸກ; ເມດຕາສົງສານ, ຄວາມເມດຕາສົງສານ; ຮັກ, ຄວາມຮັກ; ຮັບໃຊ້, ການຮັບໃຊ້ ນຳອີກ

ຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະຄຣິດ (ມຣນ 7:47); ຄວາມຮັກທີ່ພຣະຄຣິດມີຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດ ແລະ ວ່າລູກຫລານມະນຸດຄວນມີຕໍ່ກັນ ແລະກັນ (2 ນພ 26:30; 33:7–9; ອທ 12:33–34); ຄວາມຮັກທີ່ສູງສຸດ, ມີກຽດສູງສຸດ, ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດ, ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຄວາມຮັກແພງເທົ່ານັ້ນ.

ຄວາມຮູ້ເຮັດໃຫ້ອວດອົ່ງ, ແຕ່ຄວາມຮັກເຮັດໃຫ້ຈະເລີນຂຶ້ນ, 1 ກຣທ 8:1. ຄວາມໃຈບຸນ, ຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດ, ແມ່ນເກີນກວ່າ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າທຸກສິ່ງທັງປວງ, 1 ກຣທ 13. ຈຸດປະສົງຂອງຄຳສັ່ງນີ້ແມ່ນເພື່ອກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮັກຈາກໃຈບໍລິສຸດ, 1 ຕມທ 1:5. ເອົາຄວາມຮັກພີ່ນ້ອງເພີ່ມຄວາມເຫລື້ອມໃສ, 2 ເປໂຕ 1:7.

ສະຕິປັນຍາ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາວ່າ ມະນຸດທັງ ປວງຄວນມີຄວາມໃຈບຸນ, 2 ນພ 26:30 (ມຣນ 7:44-47). ໃຫ້ເບິ່ງວ່າພວກທ່ານມີສັດທາ, ຄວາມຫວັງ, ແລະ ຄວາມໃຈບຸນ, ແອວ 7:24. ຄວາມຮັກທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຕໍ່ມະນຸດເປັນ ຄວາມໃຈບຸນ, ອທ 12:33-34. ຖ້າຫາກ ມະນຸດບໍ່ມີຄວາມໃຈບຸນແລ້ວ ເຂົາຈະຮັບບ່ອນ ຊຶ່ງຕຽມໄວ້ໃນຜາສາດຂອງພຣະບິດາບໍ່ໄດ້, ອທ 12:34 (ມຣນ 10:20-21). ໂມໂຣໂນໄດ້ ຂຽນຖ້ອຍຄຳຂອງມໍມອນໄວ້ກ່ຽວກັບສັດທາ, ຄວາມຫວັງ, ແລະ ຄວາມໃຈບຸນ, ມຣນ 7.

ຄວາມໃຈບຸນເຮັດໃຫ້ມະນຸດເໝາະສົມສຳ ລັບວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 4:5-6 (ຄພ 12:8). ຈົ່ງຫຸ້ມຫໍ່ຕົນເອງດ້ວຍພັນທະແຫ່ງ ຄວາມໃຈບຸນ, ຄພ 88:125. ໃຫ້ອຸທອນຂອງ ທ່ານເຕັມປຽມໄປດ້ວຍຄວາມໃຈບຸນ, ຄພ 121:45.

ສະຕິປັນຍາ. ເບິ່ງ ເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ; ຄວາມຮູ້; ຈິງ, ຄວາມຈິງ ນຳອີກ

ຄວາມສາມາດ ຫລື ຂອງປະທານຈາກພຣະ ເຈົ້າ ທີ່ຈະຕັດສິນຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ ຮັບປັນຍາ ຜ່ານປະສົບການ ແລະ ການສຶກ ສາ ແລະ ໂດຍເຮັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງ ພຣະເຈົ້າ. ປາດສະຈາກຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ມະນຸດຈະບໍ່ມີປັນຍາທີ່ແທ້ຈິງ (2 ນພ 9:28; 27:26).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານສະຕິປັນຍາໃຫ້ແກ່ໂຊ ໂລໂມນ, 1 ກສ 4:29-30. ປັນຍາແມ່ນສິ່ງສຳ ຄັນອັນສຸດຍອດ: ສະນັ້ນ ຈົ່ງຫາເອົາປັນຍາໃຫ້ ໄດ້, ສພສ 4:7. ຄິດເຖິງຕົນຈົ່ງທົນຮຽນເອົາທຸກ ສິ່ງ, ສພສ 19:8.

ພຣະເຢຊູໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍສະຕິປັນຍາ, ລກ 2:40, 52. ຖ້າຄົນໃດໃນພວກເຈົ້າຂາດສະຕິ ປັນຍາ, ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນທູນຂໍຈາກພຣະເຈົ້າ, ຢກບ 1:5 (ຄພ 42:68; ຈສ—ປ 1:11).

ຂ້າພະເຈົ້າບອກພວກທ່ານເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ເພື່ອພວກທ່ານຈະຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບປັນຍາ, ມຊຢ 2:17. ຈົ່ງຮຽນຮູ້ປັນຍາໃນໄວທຸ່ມຂອງ ລູກ, ແອວ 37:35.

ໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າຈະພົບສະຕິປັນຍາ ແລະ ຊຸມຊົບແຫ່ງຄວາມຮູ້, ຄພ 89:19. ໃຫ້ຄົນ ທີ່ໂງ່ງຈ້າຮຽນຮູ້ປັນຍາໂດຍການຖ່ອມຕົວ ແລະ ເອີ້ນຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 136:32.

ສະເຕກ

ໜ່ວຍງານການຈັດຕັ້ງ ແລະ ໜ່ວຍງານບໍລິ ຫານຢ່າງໜຶ່ງ ຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະ ເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພພິນຍຸກສຸດທ້າຍ. ສະເຕກ ປະກອບດ້ວຍຫວອດ ຫລື ສາຂາຫລາຍແຫ່ງ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ມັນຈະມີເຂດແດນ ແລະ ເຮັດເປັນຄືພາບຜ້າເຕັ້ນ ທີ່ຖືກບັນຍາຍໄວ້ໃນ ເອຊາຢາ 54:2: ທີ່ວ່າ “ຈົ່ງຕໍ່ເຊືອກຜ້າເຕັ້ນ ຂອງເຈົ້າໃຫ້ຍາວ; ແລະ ສຽບຫລັກຂອງເຈົ້າ ໃຫ້ແໜ້ນ.” ແຕ່ລະສະເຕກຂອງຊີໂອນ ຈະຄ້ຳ ຊູ ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອສາດສະໜາຈັກ ໃນວິທີທີ່ ຜ້າເຕັ້ນ ຫລື ສະຖານທີ່ນະມັດສະການ ຖືກຄ້ຳ ຊູໄວ້ດ້ວຍຫລັກ. ສະເຕກເປັນສະຖານທີ່ເຕົ້າ ໂຮມສຳລັບຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງອິດສະຣາເອນທີ່ ກະຈັດກະຈາຍໄປ (ຄພ 82:13-14; 101:17- 21).

ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຫລັກຂອງທ່ານແຂງແຮງ ແລະ ຂະຫຍາຍເຂດຂອງທ່ານ, ມຣນ 10:31 (ຄພ 82:14).

ກຳນົດສະເຕກອື່ນໆໄວ້ໃຫ້ຊີໂອນທີ່ນອກ ເໜືອໄປຈາກສະເຕກແຫ່ງນີ້, ຄພ 109:59. ການເຕົ້າໂຮມຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນຊີໂອນ, ແລະ ເທິງສະເຕກຂອງນາງ, ຈະເກີດຂຶ້ນເພື່ອການ ບົກປ້ອງ, ຄພ 115:6 (ຄພ 101:21). ບ່ອນອື່ນ ຄວນຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນສະເຕກ, ຄພ 115:18. ປະທານກຸ່ມມະຫາປະໂລຫິດ ໄດ້ຖືກຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການເບິ່ງຄວາມເໝາະສົມ ຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນຜູ້ຈະຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນ ປະທານສະເຕກ, ຄພ 124:133-134. ຈົ່ງ ອອກໄປຍັງແຜ່ນດິນຊີໂອນ, ເພື່ອວ່າສະເຕກ ຂອງນາງຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ຄພ 133:9.

ສະຖານທີ່ນະມັດສະການ. ເບິ່ງ ສັກສິດທີ່
ສູດ; ພຣະວິຫານ, ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ; ຫົບຄຳພີນັ້ນສ່ຍາ ນຳອີກ

ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສູນກາງນະມັດ
ສະການຂອງອິດສະຣາເອນ ໃນລະຫວ່າງ
ການອົບພະຍົບໜີຈາກເອຢິບ. ແທ້ຈິງແລ້ວ
ສະຖານທີ່ນະມັດສະການ ອາດເປັນພຣະ
ວິຫານທີ່ຍົກຍ້າຍໄປນຳໄດ້ ແລະ ສາມາດ
ແຍກອອກເປັນສ່ວນໆ ແລະ ປະກອບເຂົ້າ
ກັນໄດ້. ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ໃຊ້
ສະຖານທີ່ນະມັດສະການ ຈົນກວ່າພວກເຂົາ
ໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານຂອງໂຊໂລໂມນ (ຄພ
124:38).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເສີຍແບບແຜນຂອງສະ
ຖານທີ່ນະມັດສະການແກ່ໂມເຊ (ອພຍ 26-
27), ແລະ ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້
ສ້າງມັນ ຕາມແບບແຜນນັ້ນ (ອພຍ 35-40).
ເມື່ອສະຖານທີ່ນະມັດສະການສຳເລັດຮຽບ
ຮ້ອຍ, ເມກໄດ້ມາປົກຄຸມຜ້າເຕັ້ນໄວ້, ແລະ
ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ເຕັມຢູ່
ໃນສະຖານທີ່ນະມັດສະການ (ອພຍ 40:33-
34). ເມກໄດ້ເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງການປະທັບ
ຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນຍາມກາງຄືນ, ມີແສງເປັນ
ໄຟພຸ່ງຂຶ້ນເທິງຫໍເຕັ້ນສັກສິດ. ເມື່ອເມກປົກຄຸມ
ຢູ່ເທິງຫໍເຕັ້ນ, ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ
ຈະຕັ້ງຄ້າຍພັກ. ເມື່ອເມກໄດ້ຍ້າຍໄປຈາກ
ຫໍເຕັ້ນ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ເຄື່ອນຍ້າຍຄ້າຍພັກ
(ອພຍ 40:36-38; ຈບຊ 9:17-18). ລູກຫລານ
ຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ຫາມສະຖານທີ່ນະມັດ
ສະການໄປນຳ ໃນໄລຍະທີ່ຊັດເຊພະເນຈອນ
ໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ແລະ ໃນຕອນ
ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າຍຶດຄອງແຜ່ນດິນການາ
ອານ. ຫລັງຈາກການຍຶດຄອງນັ້ນ, ສະຖານທີ່
ນະມັດສະການ ໄດ້ຖືກຕັ້ງຂຶ້ນທີ່ ຊີໂລ, ບ່ອນທີ່
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກໄວ້ (ຍຊ 18:1). ຫລັງ
ຈາກລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ສ້າງ
ພຣະວິຫານຂອງໂຊໂລໂມນແລ້ວ, ສະຖານທີ່
ນະມັດສະການທັງໝົດກໍໄດ້ສາບສູນໄປຈາກ
ປະຫວັດສາດ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ເອຊາຢາ ໄດ້ໃຊ້ສະ

ຖານທີ່ນະມັດສະການ ເປັນສັນຍາລັກຂອງ
ເມືອງຊີໂອນ ແລະ ເຢຣູຊາເລັມ ໃນເວລາຂອງ
ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ (ອຊຍ 33:20; ມຊ 7:62).

ສະພາສູງ

ສະພາຂອງມະຫາປະໂລຫິດສິບສອງຄົນ
ໃນຕອນຕົ້ນຂອງການຟື້ນຟູສາດສະໜາ
ຈັກ, ຄຳວ່າ ສະພາສູງ ແມ່ນໝາຍເຖິງໜ່ວຍ
ປົກຄອງສອງກຸ່ມ: (1) ກຸ່ມອັກຄະສາວົກສິບ
ສອງຂອງສາດສະໜາຈັກ (ຄພ 107:33, 38);
ແລະ (2) ສະພາສູງທີ່ຮັບໃຊ້ພາຍໃນແຕ່ລະ
ສະເຕກ (ຄພ 102; 107:36).

ສະພາວະທີສອງ. ເບິ່ງ ມະຕະ, ຄວາມເປັນ
ມະຕະ

ສະພາອັກຄະສາວົກສິບສອງ. ເບິ່ງ ອັກຄະ
ສາວົກ

ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ພໍ່. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ,
ຜູ້ລູກ; ສະມິດ, ລູສີ ແມັກ ນຳອີກ

ພໍ່ຂອງສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ. ພົ່ນ
ເກີດໃນວັນທີ 12 ເດືອນກໍລະກົດ, 1771. ພົ່ນ
ໄດ້ແຕ່ງງານກັບນາງລູສີ ແມັກ, ແລະ ພວກ
ພົ່ນມີລູກເກົ້າຄົນ (ຈສ—ປ 1:4). ໂຈເຊັບ
ໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ເຊື່ອທີ່ຊື່ສັດຕໍ່ການເປີດເສີຍ
ຍຸກສຸດທ້າຍ ແລະ ໄດ້ເປັນປີຕູຄົນທຳອິດຂອງ
ສາດສະໜາຈັກ. ພົ່ນໄດ້ເສຍຊີວິດໃນວັນທີ
14 ເດືອນກັນຍາ, 1840.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເສີຍຄຳແນະນຳແກ່ພົ່ນ
ຜ່ານໂຈເຊັບ ລູກຊາຍຂອງພົ່ນ, ຄພ 4; 23:5.
ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ອາວຸໂສຂອງເຮົາ ສືບຕໍ່ຢູ່ກັບ
ຄອບຄົວຂອງລາວ, ຄພ 90:20. ຜູ້ຮັບໃຊ້ຜູ້
ອາວຸໂສຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ຜູ້ທີ່ນັ່ງຢູ່ກັບອັບຣາ
ຮາມ ທາງຂວາມືຂອງລາວ, ຄພ 124:19. ໂຈ
ເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ໄດ້ເຫັນພໍ່ຂອງພົ່ນ ໃນ
ພາບນິມິດ ຢູ່ໃນອານາຈັກຊັ້ນສູງ, ຄພ 137:5.
ທູດອົງໜຶ່ງໄດ້ບັນຊາໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ລູກ
ໃຫ້ປອກພໍ່ຂອງພົ່ນ ກຸ່ງວ່ກັບພາບທີ່ພົ່ນໄດ້
ເຫັນ, ຈສ—ປ 1:49-50.

ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ

ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ. ເບິ່ງ ການຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ; ການແປຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ (ປຈສ); ໄຂ່ມຸກອັນລຳຄ່າ; ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ; ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ; ພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນຄັ້ງທຳອິດ ນຳອີກ

ສາດສະດາທີ່ຖືກເລືອກໃຫ້ຟື້ນຟູສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຄືນມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເກີດໃນລັດເວີພັນ ໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ ແລະ ໄດ້ມີຊີວິດຈາກປີ 1805 ເຖິງ 1844.

ໃນປີ 1820, ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ ແລະ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ໄດ້ປະກົດຕໍ່ໂຈເຊັບ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າ ບໍ່ມີສາດສະໜາຈັກແຫ່ງໃດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ ທີ່ແທ້ຈິງ (ຈສ—ປ 1:1–20). ຕໍ່ມາ ທູດໂມໂຣໂນ ໄດ້ມາຍັງມຸຍາມເພິ່ນ, ຜູ້ໄດ້ເປີດເຜີຍບ່ອນທີ່ແຜ່ນຈາລຶກຄຳ ທີ່ບັນຈຸບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນໃນສະໄໝບູຮານ ທີ່ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນທະວີບອາເມຣິກາ (ຈສ—ປ 1:29–54).

ໂຈເຊັບໄດ້ແປແຜ່ນຈາລຶກຄຳ ແລະ ໃນປີ 1830 ໄດ້ຈັດພິມມັນເປັນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ (ຈສ—ປ 1:66–67, 75). ໃນປີ 1829, ເພິ່ນໄດ້ຮັບສິດອຳນາດຖານະປະໂລຫິດ ຈາກໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ ແລະ ຈາກ ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະ ໂຢຮັນ (ຄພ 13; 27:12; 128:20; ຈສ—ປ 1:68–70).

ຕາມທີ່ໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳຈາກພຣະເຈົ້າ, ໃນວັນທີ 6 ເດືອນເມສາ, 1830, ໂຈເຊັບ ແລະ ຄົນອື່ນໆຫລາຍຄົນ ໄດ້ຟື້ນຟູສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຄືນມາໃໝ່ (ຄພ 20:1–4). ພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງໂຈເຊັບ, ສາດສະໜາຈັກຈຶ່ງໄດ້ເຕີບໂຕຂຶ້ນໃນປະເທດການາດາ, ປະເທດອັງກິດ, ແລະ ພາກສ່ວນໜຶ່ງໃນພາກຕາເວັນອອກຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ, ໂດຍສະເພາະໃນລັດໂອໄຮໂອ, ລັດມິເຊິຣີ, ແລະ ລັດອິລໂນຍ. ການຂົ່ມເຫັງທີ່ຮ້າຍແຮງໄດ້ຕິດຕາມໂຈເຊັບ ແລະ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄປຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ບ່ອນໃດກໍຕາມ. ໃນວັນທີ 27 ເດືອນມິຖຸນາ, 1844, ໂຈເຊັບ ແລະ ໄຮຣຳ ອ້າຍຂອງເພິ່ນ ໄດ້ຖືກຂ້າ

ຍ້ອນຄວາມເຊື່ອ ໃນເມືອງຄາດເທດ, ລັດອິລໂນຍ, ໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ.

ໂຢເຊັບ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ, ໄດ້ທຳນາຍກ່ຽວກັບໂຈເຊັບ ສະມິດ, 2 ນພ 3:6–15.

ໂດຍທີ່ຮູ້ເຖິງຄວາມເສຍຫາຍທີ່ຈະມາເຖິງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເອີ້ນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຄພ 1:17 (ຄພ 19:13). ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນອັກຄະສາວົກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ເປັນແອວເດີຄົນທຳອິດຂອງສາດສະໜາຈັກນີ້, ຄພ 20:2. ໂຈເຊັບໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນອັກຄະສາວົກໂດຍເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະ ໂຢຮັນ, ຄພ 27:12. ໂຈເຊັບ ແລະ ຊິດນີ ຣິກດອນ ໄດ້ເປັນພະຍານວ່າ ພວກເພິ່ນໄດ້ເຫັນພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຈາກພຣະບິດາ, ຄພ 76:23. ພ້ອມດ້ວຍອໍລີເວີຄາວເດີຣີ, ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນພາບນິມິດ, ຄພ 110:1–4. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນໂຈເຊັບໃຫ້ເປັນແອວເດີຄວບຄຸມ, ເປັນຜູ້ແປ, ຜູ້ເປີດເຜີຍ, ຜູ້ພະຍາກອນ, ແລະ ສາດສະດາ, ຄພ 124:125. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເຮັດເພື່ອຄວາມລອດຂອງມະນຸດໃນໂລກນີ້ຫລາຍກວ່າຄົນອື່ນ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນ, ຄພ 135:3.

ພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ນຳອອກມາໂດຍສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ: ໂຈເຊັບໄດ້ແປພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜ່ນຈາລຶກຄຳ ທີ່ທູດໂມໂຣໂນໄດ້ມອບໃຫ້ເພິ່ນ, ຊຶ່ງການແປນັ້ນ ໄດ້ຖືກຈັດພິມ ໃນປີ 1830 ເປັນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ. ເພິ່ນຍັງໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍຫລາຍຢ່າງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານຳອີກ ໃຫ້ເຄົາໂຄງກ່ຽວກັບຄຳສອນຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ອົງການຂອງສາດສະໜາຈັກ. ການເປີດເຜີຍຫລາຍຢ່າງເຫລົ່ານີ້ ໄດ້ຖືກຮວບຮວມໄວ້ໃນໜັງສືທີ່ເອີ້ນວ່າ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ. ເພິ່ນເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການນຳໜັງສືໄຂ່ມຸກອັນລຳຄ່າອອກມາ, ຊຶ່ງບັນຈຸການແປທີ່ດົນໃຈຂອງການຂຽນບາງຢ່າງຂອງໂມເຊ, ອັບຣາຮາມ, ແລະ ມັດທາຍ, ຄັດເລືອກເອົາມາຈາກປະຫວັດ ແລະ ປະຈັກພະຍານສ່ວນຕົວຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຂໍ້ຄວາມສືບສາມຂໍ້ເລື່ອງຄຳສອນ ແລະ ຄວາມເຊື່ອທີ່ສາດສະໜາຈັກຍຶດພັນ.

ສະມິດ, ໂຈເຊັບ ແອັຟ

ປະທານຄົນທີ່ທຶກຂອງສາດສະໜາຈັກ; ເປັນລູກຊາຍຄົນດຽວຂອງໂຮຣຳ ແລະ ນາງ ແມຣີ ຟຽວດິງ ສະມິດ. ເພິ່ນໄດ້ເກີດໃນວັນທີ 13 ເດືອນພະຈິກ ປີ 1838 ແລະ ໄດ້ເສຍຊີວິດ ໃນວັນທີ 19 ເດືອນພະຈິກ ປີ 1918.

ໂຈເຊັບ ແອັຟ ສະມິດ ໄດ້ຮັບພາບນິມິດ ເລື່ອງການໄຖ່ຄົນຕາຍ, ຄພ 138.

ສະມິດ, ຊາມູເອນ ເອັຈ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ ນຳອີກ

ນ້ອງຊາຍຂອງສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ (ຈສ—ປ 1:4). ຊາມູເອນໄດ້ເກີດໃນປີ 1808 ແລະ ໄດ້ເສຍຊີວິດ ໃນປີ 1844. ເພິ່ນເປັນພະຍານຄົນໜຶ່ງ ໃນພະຍານແປດຄົນຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ ແລະ ໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນຜູ້ສອນສາດສະໜາຄົນທຳອິດໃຫ້ສາດສະໜາຈັກທີ່ຖືກພື້ນຟູຄົນມາໃໝ່ (ຄພ 23:4; 52:30; 61:33–35; 66:7–8; 75:13).

ສະມິດ, ລູສີ ແມັກ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ພໍ່; ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ ນຳອີກ

ແມ່ຂອງສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ພັນລະຍາຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ພໍ່ (ຈສ—ປ 1:4, 7, 20). ນາງໄດ້ເກີດໃນວັນທີ 8 ເດືອນກໍລະກົດ, 1776 ແລະ ໄດ້ເສຍຊີວິດໃນວັນທີ 5 ເດືອນພຶດສະພາ, 1856.

ໂຈເຊັບໄດ້ເຫັນແມ່ຂອງເພິ່ນ ໃນພາບນິມິດຢູ່ໃນອານາຈັກຊັ້ນສູງ, ຄພ 137:5.

ສະມິດ, ເອມມາ ເຮວ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ ນຳອີກ

ພັນລະຍາຂອງສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊານາງເອມມາ ໃຫ້ເລືອກເພງສວດໃຫ້ ສຳລັບສາດສະໜາຈັກ. ນາງຍັງໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນປະທານສະມາຄົມສະຕີສົງເຄາະຄົນທຳອິດນຳອີກ.

ການເປີດເຜີຍໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ເອມມາ ສະມິດ ກ່ຽວກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 25. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແນະນຳນາງ

ເອມມາ ສະມິດ ເລື່ອງການແຕ່ງງານ, ຄພ 132:51–56.

ສະມິດ, ໂຮຣຳ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ ນຳອີກ

ອ້າຍ ແລະ ຜູ້ຮ່ວມງານທີ່ຊື່ສັດຄົນໜຶ່ງຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ. ໂຮຣຳ ໄດ້ເກີດໃນວັນທີ 9 ເດືອນກຸມພາ, 1800. ເພິ່ນໄດ້ຮັບໃຊ້ ເປັນຜູ້ຊ່ວຍຂອງໂຈເຊັບ ໃນຝ່າຍປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຕະຫລອດທັງໄດ້ເປັນປີຕຸຄົນທີສອງຂອງສາດສະໜາຈັກ. ເມື່ອວັນທີ 27 ເດືອນມິຖຸນາ, 1844, ເພິ່ນໄດ້ຖືກຂ້າຍອນຄວາມເຊື່ອພ້ອມກັບໂຈເຊັບ ໃນຄຸກຄາດເທດ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍຄຳແນະນຳຕໍ່ໂຮຣຳ ຜ່ານທາງໂຈເຊັບ ນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນ, ຄພ 11; 23:3. ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຮຣຳ ສະມິດ ເປັນສຸກແລ້ວ ເພາະຄວາມຊື່ສັດຂອງໃຈລາວ, ຄພ 124:15. ໂຮຣຳໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ຮັບຕຳແໜ່ງເປັນປີຕຸຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຄພ 124:91–96, 124. ໂຈເຊັບ ແລະ ໂຮຣຳໄດ້ຖືກຂ້າຍອນຄວາມເຊື່ອໃນຄຸກຄາດເທດ, ຄພ 135. ໂຮຣຳ ແລະ ວິນຍານທີ່ໂປດປານອື່ນໆ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ເພື່ອໃຫ້ອອກມາໃນຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ, ຄພ 138:53.

ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ. ເບິ່ງ ຄົນທີ່ສ້າງຄວາມສະຫງົບສຸກ; ພັກຜ່ອນ; ພັນປີ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ, ສັນຕິສຸກ (ຄວາມສະຫງົບ) ສາມາດໝາຍເຖິງທັງອິດສະລະພາບຈາກການຂັດແຍ້ງ ແລະ ຄວາມວຸ້ນວາຍ ຫລື ຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ ແລະ ຄວາມປອບໂຍນທີ່ເກີດຈາກພຣະວິນຍານທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ໄພພິບັດທີ່ຊື່ສັດຂອງພຣະອົງ.

ອິດສະລະພາບຈາກການຂັດແຍ້ງ ແລະ ຄວາມວຸ້ນວາຍ: ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ເສິກສົງຄາມຢຸດຕິລົງ, ພສສ 46:9. ປະຊາຊົນຈະບໍ່ຕຽມເຂົ້າສູ່ການສົງຄາມອີກຈັກເທື່ອ, ອຊຸຢ 2:4.

ຈົ່ງຢູ່ຢ່າງສະຫງົບສຸກກັບທຸກໆຄົນ; ຢາແກ້ແຄ້ນເລີຍ, ຣມ 12:18–21.

ສັນຕິສຸກກໍຍັງມີຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ, 4 ນພ 1:4, 15-20.

ຈົ່ງເລິກເຮັດສົງຄາມ ແລະ ປະກາດສັນຕິສຸກ, ຄພ 98:16. ຈົ່ງຍົກປ້າຍສັນຍານແຫ່ງສັນຕິພາບຂຶ້ນ, ຄພ 105:39.

ສັນຕິສຸກຈາກພຣະເຈົ້າແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຟັງ: ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ອົງສັນຕິລາດ, ອຊຢ 9:6. ສັນຕິສຸກຈະບໍ່ມີສຳລັບພວກຄົນຊົ່ວ, ອຊຢ 48:22.

ກໍມີກອງທັບເທວະດາແຫ່ງສະຫວັນໝູ່ໃຫຍ່, ຮ່ວມກັນຮ້ອງເພງສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າວ່າ ລັດສະໝີພາບຈົ່ງມີແກ່ພຣະເຈົ້າໃນສະຫວັນທີ່ສູງສຸດ ແລະ ທີ່ແຜ່ນດິນໂລກຈົ່ງມີສັນຕິສຸກ, ລກ 2:13-14. ເຮົາມອບສັນຕິສຸກໄວ້ກັບພວກເຈົ້າ, ຢຮ 14:27. ສັນຕິສຸກອັນມາແຕ່ພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງເກີນຄວາມເຂົ້າໃຈຈະເຝົ້າຮັກສາຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍ, ຟລປ 4:7.

ຜູ້ຄົນຂອງກະສັດເບັນຢາມິນໄດ້ຮັບຄວາມສະຫງົບໃນຈິດສຳນຶກ, ມຊຢ 4:3. ຕົນຂອງຜູ້ທີ່ຍູ່ເທິງພູ ຊຶ່ງປະກາດຄວາມສັນຕິສຸກນັ້ນງາມພຽງໃດ, ມຊຢ 15:14-18 (ອຊຢ 52:7). ແອວມາໄດ້ຮັບອຸທຸນຂໍ້ຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ພົບສັນຕິສຸກ, ແອວ 38:8. ວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຊອບທຳຈະຖືກຮັບເຂົ້າໃນສະພາບຂອງສັນຕິສຸກ, ແອວ 40:12.

ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວໃຫ້ຄວາມສະຫງົບແກ່ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າບໍ່ກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, ຄພ 6:23. ຈົ່ງເດີນໄປໃນຄວາມອ່ອນໂຍນແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ, ແລະ ເຈົ້າຈະມີຄວາມສັນຕິສຸກໃນເຮົາ, ຄພ 19:23. ຄົນທີ່ເຮັດວຽກງານແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຈະໄດ້ຮັບສັນຕິສຸກ, ຄພ 59:23. ຈົ່ງຫຼົ້ມຫໍ່ຕົນເອງດ້ວຍພັນທະແຫ່ງຄວາມໃຈບຸນ, ຊຶ່ງເປັນພັນທະແຫ່ງຄວາມດີພ້ອມ ແລະ ສັນຕິສຸກ, ຄພ 88:125. ລູກເອີຍ, ສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແກ່ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ, ຄພ 121:7.

ໂດຍທີ່ພົບວ່າມີສັນຕິສຸກຫລາຍຂຶ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ສະແຫວງຫາພອນຂອງບັນພະບຸລຸດ, ອຣຮ 1:2.

ສະໄໝບູຮານ. ເບິ່ງ ອາດາມ

ສະຫລາກ

ວິທີເລືອກ ຫລື ກຳຈັດການເລືອກຫລາຍຢ່າງ, ສ່ວນຫລາຍແມ່ນເຮັດໂດຍການເລືອກເອົາເຈ້ຍໃບໜຶ່ງ ຫລື ເອົາໄມ້ອັນໜຶ່ງ. ສິ່ງນີ້ເອີ້ນວ່າ ສະຫລາກ.

ພວກເຂົາກໍໄດ້ແບ່ງປັນເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພຣະອົງໂດຍໃຊ້ສະຫລາກ, ມທ 27:35 (ພສສ 22:18; ມຮກ 15:24; ລກ 23:34; ຢຮ 19:24). ພວກເຂົາໄດ້ໃຊ້ສະຫລາກ, ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ ແມ່ນມັດເທຍ, ກກງ 1:23-26.

ພວກເຮົາຈົກສະຫລາກກັນ ວ່າຜູ້ໃດໃນກຸ່ມພວກເຮົາ ຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນບ້ານຂອງລາບານ, 1 ນພ 3:11.

ສະຫວັນ. ເບິ່ງ ທີ່ສຸຂະເສີມ; ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງ; ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ອານາຈັກສະຫວັນ ນຳອີກ

ຄຳວ່າສະຫວັນມີຄວາມໝາຍຕົ້ນຕໍຢູ່ສອງຢ່າງໃນພຣະຄຳພີ. (1) ມັນເປັນບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າອາໄສຢູ່ ແລະ ເປັນບ້ານໃນອະນາຄົດຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ (ປຖກ 28:12; ພສສ 11:4; ມທ 6:9). (2) ມັນຢູ່ອ້ອມຮອບແຜ່ນດິນໂລກ (ປຖກ 1:1, 17; ອພຍ 24:10). ສະຫວັນບໍ່ແມ່ນ ທີ່ສຸຂະເສີມ, ຊຶ່ງເປັນສະຖານທີ່ຊົ່ວຄາວ ບ່ອນທີ່ວິນຍານທີ່ຊື່ສັດຂອງຄົນທີ່ເຄີຍມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ໄດ້ຕາຍໄປຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ. ພຣະເຢຊູໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມທີ່ສຸຂະເສີມຫລັງຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນ, ແຕ່ໃນມື້ທີສາມ, ພຣະອົງໄດ້ບອກນາງມາຣີວ່າ ພຣະອົງຍັງບໍ່ໄດ້ກັບໄປຫາພຣະບິດາເທື່ອ (ລກ 23:39-44; ຢຮ 20:17; ຄພ 138:11-37).

ຂ້ານ້ອຍຫລຽວເບິ່ງຟ້າສະຫວັນທີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາ, ພສສ 8:3. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ້າງສະຫວັນດ້ວຍຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ, ພສສ 33:6. ໂອ້ ລູຊິເຟີເອີຍ ເຈົ້າໄດ້ຕົກລົງຈາກສະຫວັນແລ້ວນີ້, ອຊຢ 14:12 (2 ນພ 24:12). ຟ້າສະຫວັນ ຈະດັບສູນໄປດັ່ງໜັງສືມ້ວນທີ່

ໄດ້ມ້ວນໄວ້, **ອຊຢ 34:4.** ເຮົາກຳລັງສ້າງຟ້າສະຫວັນໃໝ່ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກໃໝ່, **ອຊຢ 65:17.** ພຣະເຈົ້າຈະໄຂປະຕູສະຫວັນ, **ມລກ 3:10.**

ຂ້າແດ່ພຣະບິດາເຈົ້າຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ, ຂໍໃຫ້ພຣະນາມຂອງພຣະອົງເປັນທີ່ເຄົາລົບບູຊາ, **ມທ 6:9 (3 ນຟ 13:9).** ໂປໂລໄດ້ຖືກຮັບຂຶ້ນໄປເຖິງສະຫວັນຊັ້ນທີສາມ, **2 ກອທ 12:2.** ໃນສະຫວັນກຳງຽບສະຫງົດ, **ພນມ 8:1 (ຄພ 88:95-98).**

ຖ້າຫາກເຂົາອົດທົນຢ່າງຊື່ສັດຈົນເຖິງທີ່ສຸດແລ້ວ ເຂົາຈະຖືກຮັບເຂົ້າສູ່ສະຫວັນ, **ມຊຢ 2:41.** ເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນລູກຂອງພຣະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ປະທັບຢູ່ໃນສະຫວັນ, **3 ນຟ 12:45.**

ເຮົາຈະມາໃນໝູ່ແມກແຫ່ງຜູ້ສະຫວັນ, **ຄພ 45:16.** ເອລີຢາໄດ້ຖືກຮັບຂຶ້ນໄປສະຫວັນໂດຍບໍ່ໄດ້ຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມຕາຍ, **ຄພ 110:13.** ສິດຂອງຖານະປະໂລຫິດກຽວຂ້ອງກັບອຳນາດແຫ່ງສະຫວັນ, **ຄພ 121:36.** ມີຮ່າງກາຍສອງປະເພດຢູ່ໃນສະຫວັນ, **ຄພ 129:1.**

ຊີໂອນໄດ້ຖືກຮັບຂຶ້ນໄປສະຫວັນ, **ມຊ 7:23.**

ສະອາດ ແລະ ບໍ່ສະອາດ. ເບິ່ງ ກົດຂອງ

ໂມເຊ; ສັກກະບົກ, ຄວາມສັກກະບົກ; ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ *ນຳອີກ*

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍຕໍ່ໂມເຊ ແລະ ຊາວອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານວ່າ ອາຫານສະເພາະບາງຢ່າງເທົ່ານັ້ນທີ່ຖືວ່າສະອາດ ຫລື, ອີກຄຳໜຶ່ງ, ເພາະສົມທີ່ຈະບໍລິໂພກ. ຄວາມແຕກຕ່າງຂອງອາຫານທີ່ຊາວອິດສະຣາເອນນັບຖືວ່າສະອາດ ແລະ ບໍ່ສະອາດ ມີຄວາມສຳຄັນຫລາຍໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າທາງສາດສະໜາ ແລະ ທາງສັງຄົມ. ສັດສາວາສິ່ງ, ນົກ, ແລະ ປາບາງຊະນິດຖືກນັບວ່າ ສະອາດ ແລະ ເພາະສົມທີ່ຈະບໍລິໂພກ, ສ່ວນສັດທີ່ບໍ່ສະອາດນັ້ນເຂົາເຈົ້າຖືກສັ່ງທຳມະບໍ່ໃຫ້ບໍລິໂພກ (ລລວ 11; ພບຍ 14:3-20). ຜູ້ຄົນທີ່ເປັນພະຍາດກໍຖືວ່າເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດຄືກັນ.

ໃນຄວາມຮູ້ສຶກທາງວິນຍານ, ສະອາດ ພາຍເຖິງການເປັນອິດສະລະຈາກບາບ ແລະ

ຄວາມປາດຖະໜາທີ່ເປັນບາບ. ໃນຄວາມຮູ້ສຶກນີ້ ຖ້ອຍຄຳນີ້ຈຶ່ງຖືກໃຊ້ເພື່ອບັນລະຍາຍເຖິງບຸກຄົນທີ່ມີຄຸນນະທຳ ແລະ ຫົວໃຈທີ່ບໍລິສຸດ (ພສສ 24:4). ຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳພິເສດສະເໝີໃຫ້ເປັນຄົນສະອາດ (3 ນຟ 20:41; ຄພ 38:42; 133:5).

ພວກທີ່ບໍລິສຸດໃນຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳຈະມີສິດຂຶ້ນໄປທີ່ເນີນພູຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ພສສ 24:3-5.**

ບໍ່ຕ້ອງຖືຄົນໃດຄົນໜຶ່ງວ່າສະອາດ ຫລື ເປັນມົນທົນ, **ກຈກ 10:11-28.**

ພວກທ່ານຈະເງິຍໜ້າເບິ່ງພຣະເຈົ້າໃນມື້ນັ້ນດ້ວຍໃຈອັນບໍລິສຸດ ແລະ ດ້ວຍມືທີ່ສະອາດໄດ້ບໍ່, **ແອວ 5:19.**

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕິສອນຊີໂອນຈົນກວ່າມັນສະອາດ, **ຄພ 90:36.** ພວກເຈົ້າທີ່ຖືພາຊະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຮັກສາຕົວໃຫ້ສະອາດ, **ຄພ 133:4-5, 14 (ອຊຢ 52:11).**

ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ. ເບິ່ງ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ; ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ *ນຳອີກ*

ສັກສິດ, ມີຄຸນສົມບັດຢ່າງພຣະເຈົ້າ, ມີຄວາມບໍລິສຸດ ຫລື ຄວາມດີພ້ອມທາງວິນຍານ ແລະ ທາງສິນທຳ. ຄວາມສັກສິດບົ່ງບອກເຖິງຄວາມບໍລິສຸດຂອງຫົວໃຈ ແລະ ຄວາມປະສົງຂອງບຸກຄົນ. ກົງກັນຂ້າມກັບຄຳວ່າ ສັກສິດ ແມ່ນຄຳວ່າ ທຳມະດາ ຫລື ຫຍາບຄາຍ.

ພວກເຈົ້າຈະເປັນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ ໃນຖານະປະໂລຫິດ, ແລະ ເປັນປະຊາຊາດທີ່ສັກສິດ, **ອພຍ 19:5-6 (1 ປທ 2:9).** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຊາວອິດສະຣາເອນວ່າ: ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍລິສຸດ ເພາະເຮົາບໍລິສຸດ, **ລລວ 11:44-45.** ໃຜມີສິດຂຶ້ນໄປທີ່ເນີນພູ ຄືພວກທີ່ບໍລິສຸດໃນຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳ, **ພສສ 24:3-4.** ຕ້ອງສິດສອນປະຊາຊົນຂອງເຮົາໃຫ້ຮູ້ວ່າ ສິ່ງໃດສັກສິດ ແລະ ສິ່ງໃດບໍ່ສັກສິດ, **ອຊຸກ 44:23.**

ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນເຮົາດ້ວຍການເອີ້ນທີ່ສັກ

ສັກສິດທີ່ສຸດ

ສິດ, 2 ຕມທ 1:8-9. ເຈົ້າໄດ້ຮູ້ພຣະຄຳພີອັນ
ສັກສິດຕັ້ງແຕ່ຄາວເຈົ້າຍັງນ້ອຍພຸ້ນ, 2 ຕມທ
3:15. ມະນຸດໄດ້ກ່າວຄຳທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ
ຕາມທີ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເຈົ້າຊົງດົນໃຈ,
2 ປຕ 1:21.

ມະນຸດທັງປວງຕ້ອງຖືກພິພາກສາຕາມ
ຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະ
ເຈົ້າ, 2 ນພ 2:10. ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ
ກາຍມາເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານການ
ຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ, ມຊຢ 3:19. ເດີນໄປ
ຕາມລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແອວ
7:22 (ແອວ 13:11-12). ສານຸສິດສາມຄົນ
ໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດແລ້ວໃນເນື້ອໜັງ
ແລະ ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ສັກສິດ, 3 ນພ 28:1-9,
36-39.

ຢ່າເຮັດຫລັ້ນໆກັບສິ່ງທີ່ສັກສິດ, ຄພ 6:12.
ເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດຂຽນສິ່ງທີ່ສັກສິດນອກຈາກ
ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບມັນຈາກເຮົາ, ຄພ 9:9. ສະມາ
ຊິກຕ້ອງສະແດງໃຫ້ປະຈັກວ່າເຂົາເຈົ້າມີຄຳ
ຄວນຕໍ່ສາດສະໜາຈັກ ໂດຍການເດີນໄປໃນ
ຄວາມບໍລິສຸດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ, ຄພ 20:69. ເຈົ້າຈະຜູກມັດຕົວເອງທີ່ຈະ
ກະທຳໃນຄວາມສັກສິດທັງໝົດ, ຄພ 43:9.
ສານຸສິດຂອງເຮົາຈະຍືນຢູ່ໃນສະຖານທີ່
ສັກສິດ, ຄພ 45:32. ສິ່ງທີ່ມາຈາກເບື້ອງເທິງ
ເປັນສິ່ງສັກສິດ, ຄພ 63:64. ເດັກນ້ອຍໆບໍລິ
ສຸດ, ຄພ 74:7. ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນ
ສະຖານທີ່ສັກສິດ, ຄພ 109:13. ອຸທິດຖວາຍ
ບ່ອນນັ້ນ ແລະ ມັນຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສັກສິດ,
ຄພ 124:44.

ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຄືພຣະນາມໜຶ່ງອີກຂອງພຣະ
ເຈົ້າ, ມຊ 6:57 (ມຊ 7:35). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ
ເຕົ້າໂຮມຜູ້ທີ່ພຣະອົງເລືອກໄວ້ ໄປສູ່ນະຄອນ
ສັກສິດ, ມຊ 7:62.

ສັກສິດທີ່ສຸດ. ເບິ່ງ ສະຖານທີ່ນະມັດສະການ;
ພຣະວິຫານ, ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ນຳອີກ

ເປັນຫ້ອງທີ່ສັກສິດທີ່ສຸດໃນສະຖານທີ່ນະ
ມັດສະການຂອງໂມເຊ ແລະ ຕໍ່ມາໃນພຣະ

ວິຫານ. ສັກສິດທີ່ສຸດກໍຖືກເອີ້ນວ່າ “ບ່ອນສັກ
ສິດທີ່ສຸດ” ນຳອີກ (ອພຍ 26:33-34).

ສັ່ງສອນ. ເບິ່ງ ພຣະກິດຕິຄຸນ; ວຽກງານເຜີຍ
ແຜ່ ນຳອີກ

ການບອກຂ່າວສານ ທີ່ໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈ
ຫລາຍຂຶ້ນເລື່ອງຫລັກທຳ ຫລື ຄຳສອນຂອງ
ພຣະກິດຕິຄຸນ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທົດສົງແຕ່ງຕັ້ງເຮົາໄວ້
ເພື່ອນຳເອົາຂ່າວປະເສີດໄປສູ່ຜູ້ອ່ອນໂຍນ,
ອຊຢ 61:1 (ລກ 4:16-21). ຈົ່ງໄປຍັງນິເວ
ເວ ແລະ ປະກາດຖ້ອຍຄຳແກ່ປະຊາຊົນ, ຢນ
3:2-10.

ຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນມາ ພຣະເຢຊູກໍເລີ່ມຕົ້ນ
ປ່າວປະກາດ, ມທ 4:17. ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງໄປ
ທົ່ວໂລກ, ປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ມະນຸດ
ສະໂລກທັງໝົດ, ມຣກ 16:15. ພວກເຮົາປະ
ກາດເລື່ອງພຣະຄຣິດ ຜູ້ຖືກຄຶງ, 1 ກຮທ 1:22-
24. ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດໄປປະກາດແກ່ບັນດາ
ວິນຍານທີ່ຖືກຄຸກຢູ່, 1 ປຕ 3:19.

ບໍ່ມີຫຍັງເລີຍນອກຈາກການສັ່ງສອນ ແລະ
ການກະຕຸ້ນພວກເຂົາຢູ່ຕະຫລອດວັນເວລາ ຢູ່
ໃນຄວາມຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອນ 1:23.
ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາວ່າ ບໍ່ໃຫ້ສັ່ງສອນສິ່ງອື່ນ
ນອກຈາກຈະເປັນເລື່ອງຂອງການກັບໃຈ ແລະ
ມີສັດທາໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມຊຢ 18:20.
ການສິດສອນພຣະຄຳອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ໄດ້ນຳພາ
ຜູ້ຄົນມາເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແອວ 31:5.

ເຈົ້າບໍ່ຄວນຄິດວ່າ ເຈົ້າຖືກເອີ້ນໃຫ້ສັ່ງສອນ
ຈົນກວ່າເຈົ້າຖືກເອີ້ນ, ຄພ 11:15. ຈະບໍ່ຖືກ
ມອບໃຫ້ແກ່ຄົນໃດເພື່ອໄປສັ່ງສອນ ຍົກເວັ້ນ
ແຕ່ເຂົາຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ, ຄພ 42:11.
ພຣະກິດຕິຄຸນນີ້ຈະຖືກສັ່ງສອນແກ່ທຸກປະຊາ
ຊາດ, ຄພ 133:37.

ໄດ້ເລີ່ມມີການສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນຕັ້ງແຕ່
ຕົ້ນ, ມຊ 5:58.

ສັດທາ. ເບິ່ງ ເຊື້ອ, ຄວາມເຊື້ອ; ພຣະເຢຊູ
ຄຣິດ; ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ; ຫວັງ,
ຄວາມຫວັງ ນຳອີກ

ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນບາງສິ່ງ ຫລື ໃນບາງຄົນ.

ດັ່ງທີ່ມັກໃຊ້ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ, ສັດທາຄືຄວາມ ພົມໃຈ ແລະ ຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຢຊູ ຄຣິດ ທີ່ນຳພາບຸກຄົນໄປເຊື່ອຟັງພຣະອົງ. ຈະຕ້ອງມີສັດທາໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ ກ່ອນມັນ ຈະນຳພາບຸກຄົນໄປສູ່ຄວາມລອດ. ໄຟພິນຍຸກ ສູດທ້າຍກໍມີສັດທາໃນພຣະເຈົ້າ ພຣະບິດາ, ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ອຳນາດຖານະປະໂລ ທິດ, ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ສຳຄັນເລື່ອງການ ພົມພູພຣະກິດຕິຄຸນນຳອີກ.

ສັດທາແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍຄວາມຫວັງໃນສິ່ງ ທີ່ບໍ່ເຄີຍເຫັນ, ແຕ່ເປັນຄວາມຈິງ (ຮຣ 11:1; ແອວ 32:21; ອທ 12:6). ສັດທາຈະມີມາໂດຍ ການໄດ້ຍິນພຣະກິດຕິຄຸນ ຊຶ່ງສິດສອນໂດຍ ຜູ້ປະຕິບັດທີ່ມີສິດ ທີ່ຖືກພຣະເຈົ້າສົ່ງມາ (ຮມ 10:14–17). ສິ່ງມະຫັດສະຈັນຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ກ່ອນສັດທາ, ແຕ່ສັດທາທີ່ເຂັ້ມແຂງຈະຖືກພັດ ທະນາຂຶ້ນ ໂດຍຄວາມເຊື່ອຕໍ່ພຣະກິດຕິຄຸນ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ອີກຄຳໜຶ່ງ, ສັດທາມາ ເຖິງໂດຍຄວາມຊອບທຳ (ແອວ 32:40–43; ອທ 12:4, 6, 12; ຄພ 63:9–12).

ສັດທາທີ່ແທ້ຈິງຈະເຮັດໃຫ້ເກີດສິ່ງມະຫັດ ສະຈັນ, ພາບນິມິດ, ຄວາມຝັນ, ການປິ່ນປົວ, ແລະ ຂອງປະທານທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ ພຣະອົງປະທານ ໃຫ້ໄຟພິນຂອງພຣະອົງ. ໂດຍສັດທາບຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບການປົດບາບ ແລະ ໃນທີ່ສຸດຈະສາມາດອາໄສຢູ່ໃນທີ່ປະທັບ ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້. ການຂາດສັດທາຈະພາ ບຸກຄົນໄປສູ່ຄວາມໝົດຫວັງ, ຊຶ່ງມາເຖິງເພາະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ (ມຣນ 10:22).

ຄົນທີ່ຊອບທຳຈະມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍວ່າເຂົາຊື່ ສັດ, ຮບກ 2:4.

ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າດີແລ້ວ, ມທ 9:22 (ມຣກ 5:34; ລກ 7:50). ໃຫ້ເປັນ ໄປຕາມຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຈົ້າເຖິດ, ມທ 9:29. ຖ້າພວກເຈົ້າມີຄວາມເຊື່ອບໍ່ມັດຜັກ ກາດ, ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ພວກເຈົ້າເຮັດບໍ່ໄດ້, ມທ 17:20 (ລກ 17:6). ເຮົາໄດ້ອະທິຖານສຳລັບ ເຈົ້າ, ເພື່ອຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ຂາດໄປ, ລກ 22:32. ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອໃນພຣະນາມ ຂອງພຣະຄຣິດ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຄົນນີ້ມີແຮງຂຶ້ນ

ມາ, ກຈກ 3:16. ຄວາມເຊື່ອເກີດຂຶ້ນໄດ້ກໍ ເພາະການໄດ້ຍິນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ຮມ 10:17. ຖ້າພຣະຄຣິດບໍ່ໄດ້ພົ້ນຄົນພຣະ ຊົນ ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຈົ້າກໍບໍ່ມີປະໂຫຍດ ເໝືອນກັນ, 1 ກຫ 15:14. ແມ່ນຄວາມເຊື່ອ ທີ່ສະແດງອອກໂດຍທາງຄວາມຮັກ, ຄລຕ 5:6. ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຖືກໃຫ້ພົ້ນນັ້ນກໍຍ້ອນ ພຣະຄຸນດ້ວຍທາງຄວາມເຊື່ອ, ອຟຊ 2:8 (2 ນພ 25:23). ຈຶ່ງຍົກເອົາຄວາມເຊື່ອເປັນ ເຂນ, ອຟຊ 6:16 (ຄພ 27:17). ເຮົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ ຢ່າງສຸດກຳລັງ ເຮົາໄດ້ຮັກສາຄວາມເຊື່ອໄວ້ ແລ້ວ, 2 ຕມທ 4:7. ຄວາມເຊື່ອຄືຄວາມແນ່ ນອນໃຈໃນສິ່ງທີ່ເຮົາຫວັງໄວ້, ຮຣ 11:1. ຖ້າບໍ່ ມີຄວາມເຊື່ອແລ້ວຈະເປັນທີ່ພຣະໂທຕໍ່ພຣະ ອົງບໍ່ໄດ້, ຮຣ 11:6. ຄວາມເຊື່ອກໍຢ່າງດຽວ ກັນຖ້າບໍ່ມີການປະຕິບັດກໍຕາຍແລ້ວ, ຢກບ 2:17–18, 22.

ເຮົາຈະໄປ ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບັນຊາ, 1 ນພ 3:7. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາມາດ ເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໄດ້ເພື່ອລູກຫລານມະນຸດ, ຖ້າຫາກເຂົາຈະສະແດງສັດທາໃນພຣະອົງ, 1 ນພ 7:12. ເຂັ້ມໃນເລຍໂຮນາທຳງານຕາມ ສັດທາ, 1 ນພ 16:28. ຈຶ່ງກັບໃຈ ແລະ ຮັບ ບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ໂດຍ ມີສັດທາທີ່ສົມບູນໃນພຣະຜູ້ບໍລິສຸດ, 2 ນພ 9:23. ພຣະຄຣິດເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນໃນບັນ ດາລູກຫລານມະນຸດຕາມສັດທາຂອງພວກ ເຂົາ, 2 ນພ 26:13 (ອທ 12:12; ມຣນ 7:27– 29, 34–38). ບາບຂອງເອໂນດໄດ້ຖືກອະໄພ ໃຫ້ ເພາະສັດທາຂອງລາວໃນພຣະຄຣິດ, ອນ 1:3–8. ຄວາມລອດບໍ່ມາທາຄົນແນວນັ້ນ ນອກຈາກໂດຍສັດທາໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ ເຈົ້າ, ມຊຢ 3:12. ໃຈປຽນແປງແລ້ວໂດຍມີ ສັດທາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ມຊຢ 5:7. ຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ ຮັບຄຳຕອບຕາມສັດທາຂອງພວກເຂົາ, ມຊຢ 27:14. ຈຶ່ງໂຜດປະທານກຳລັງໃຫ້ພວກຂ້າ ນ້ອຍຕາມສັດທາຂອງພວກຂ້ານ້ອຍອັນມີຢູ່ ໃນພຣະຄຣິດ, ແອວ 14:26. ຈຶ່ງເອີ້ນຫາພຣະ ນາມຂອງພຣະເຈົ້າໃນສັດທາ, ແອວ 22:16.

ສັດທາບໍ່ແມ່ນການມີຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນເຖິງ
 ເລື່ອງຕ່າງໆ, ແອວ 32:21 (ອທ 12:6). ເພື່ອ
 ມັນຈະໄດ້ງອກງາມຂຶ້ນມາ ແລະ ຈົ່ງບຳລຸງ
 ມັນດ້ວຍສັດທາຂອງພວກທ່ານ, ແອວ 33:23
 (ແອວ 32:28). ການຮັກສາຂອງພວກເຂົາໄດ້
 ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຊື່ອຢ່າງແນ່ນອນວ່າ ມັນ
 ເປັນອຳນາດອັນໜ້າອັດສະຈັນໃຈຂອງພຣະ
 ເຈົ້າ ຍ້ອນວ່າສັດທາຂອງພວກເຂົາມີຫລາຍທີ່
 ສຸດ, ແອວ 57:25–27. ເມື່ອຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນ
 ຫລຽວເບິ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍສັດທາ
 ຈະມີຊີວິດ, ຮລມ 8:15. ເຮົາເຫັນວ່າເຈົ້າມີ
 ສັດທາພຽງພໍທີ່ຈະໃຫ້ເຮົາປິ່ນປົວເຈົ້າ, 3 ນພ
 17:8. ຄວາມເຊື່ອຄືສິ່ງທີ່ມັ່ງຫວັງໄວ້ ແລະ ຍັງບໍ່
 ຫັນເຫັນ, ອທ 12:6. ຄົນທັງປວງທີ່ເຮັດສິ່ງມະ
 ຫັດສະຈັນກໍເຮັດດ້ວຍສັດທາ, ອທ 12:12–18.
 ຖ້າຫາກເຂົາມີສັດທາໃນເຮົາ, ເວລານັ້ນເຮົາ
 ຈະເຮັດໃຫ້ສິ່ງທີ່ອ່ອນແອນັ້ນກັບມາເຂັ້ມແຂງ
 ສຳລັບເຂົາ, ອທ 12:27–28, 37. ມີມອນໄດ້
 ສິດສອນກຽວກັບສັດທາ, ຄວາມຫວັງ, ແລະ
 ຄວາມໃຈບຸນ, ມຣນ 7. ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ດີທີ່
 ເຈົ້າທູນຂໍພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ, ດ້ວຍ
 ສັດທາໂດຍເຊື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
 ມັນກໍຈະເປັນໄປກັບເຈົ້າເຊັ່ນນັ້ນ, ມຣນ 7:26.
 ຄົນທີ່ມີສັດທາໃນພຣະຄຣິດຈະແນບສະໜິດ
 ໃນທຸກສິ່ງທີ່ດີ, ມຣນ 7:28. ຖ້າຫາກທ່ານທູນ
 ຖາມ, ໂດຍມີສັດທາໃນພຣະຄຣິດ, ພຣະອົງ
 ຈະສະແດງຄວາມຈິງຂອງເລື່ອງນີ້ໃຫ້ປະຈັກ,
 ມຣນ 10:4.

ປາດສະຈາກສັດທາ ເຈົ້າຈະເຮັດຫຍັງບໍ່
 ໄດ້; ສະນັ້ນ ຈົ່ງຂໍດ້ວຍສັດທາ, ຄພ 8:10. ມັນ
 ຈະຖືກມອບໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຕາມສັດທາໃນຄຳ
 ອະທິຖານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຄພ 10:47, 52.
 ມະນຸດທັງປວງຈະຕ້ອງອິດທິນດ້ວຍສັດທາ
 ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ຄພ
 20:25, 29. ພຣະວິນຍານຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່
 ເຈົ້າໂດຍການອະທິຖານດ້ວຍສັດທາ, ຄພ
 42:14. ສັດທາບໍ່ໄດ້ມາເຖິງໂດຍເຄື່ອງໝາຍ,
 ແຕ່ເຄື່ອງໝາຍຕິດຕາມຄົນທີ່ເຊື່ອ, ຄພ 63:9–
 12. ພໍ່ແມ່ຕ້ອງສິດສອນລູກໆເລື່ອງສັດທາໃນ
 ພຣະຄຣິດ, ຄພ 68:25. ຈົ່ງສະແຫວງຫາການ

ຮຽນຮູ້, ແມ່ນແຕ່ໂດຍການສຶກສາ ແລະ ໂດຍ
 ສັດທານຳອີກ, ຄພ 88:118.

ສັດທາໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າເປັນຫລັກ
 ທຳເບື້ອງຕົ້ນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນ, ຫຼຸຊ 1:4.

ສັນຍາລັກ

ການໃຊ້ບາງຢ່າງເພື່ອປຽບທຽບ ຫລື ເຮັດ
 ໃຫ້ເໝືອນບາງສິ່ງ. ໃນພຣະຄຳພີ ສັນຍາລັກ
 ຈະຖືກໃຊ້ສິ່ງຂອງ, ເຫດການ, ຫລື ສະພາບ
 ການທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີ ເພື່ອເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່
 ຫລັກທຳ ຫລື ຄຳສອນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ. ຍົກ
 ຕົວຢ່າງ, ສາດສະດາແອວມາໃນພຣະຄຳພີມີ
 ມອນ ໄດ້ໃຊ້ເມັດພິດເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ພຣະ
 ຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ (ແອວ 32).

ສາດສະດາຕະຫລອດທົ່ວພຣະຄຳພີ ໄດ້ໃຊ້
 ສັນຍາລັກ ເພື່ອສອນກຽວກັບພຣະເຢຊູຄຣິດ.
 ສັນຍາລັກບາງຢ່າງເຫລົ່ານີ້ ແມ່ນລວມທັງພິທີ
 ສະຫລອງ ແລະ ພິທີການຕ່າງໆ (ມຊ 6:63),
 ການເສຍສະລະ (ຮຮ 9:11–15; ມຊ 5:7–8),
 ສິນລະລຶກ (ປຈສ, ມຣກ 14:20–24 [ພາກ
 ທ້ອຍທ້າຍ]; ລກ 22:13–20), ແລະ ການບັບຕີ
 ສະມາ (ຮມ 6:1–6; ຄພ 128:12–13). ຫລາຍ
 ຊື່ໃນພຣະຄຳພີເປັນສັນຍາລັກ. ພິທີການໃນ
 ຫໍເຕັນສັກສິດ ໃນພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ກິດ
 ຂອງໂມເຊ ເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຄວາມຈິງມີ
 ລັນດອນ (ຮຮ 8–10; ມຊຢ 13:29–32; ແອວ
 25:15; ຮລມ 8:14–15). ສຳລັບຕົວຢ່າງອື່ນໆ,
 ເບິ່ງ ມທ 5:13–16; ຢຮ 3:14–15; ຢຄ 4:5;
 ແອວ 37:38–45.

ສັນລະເສີນ. ເບິ່ງ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມ
 ຂອບຄຸນ; ລັດສະໝີພາບ

ສ້າງ, ການສ້າງ. ເບິ່ງ ການສ້າງວິນຍານ;
 ຕອນຕົ້ນ; ແຜ່ນດິນໂລກ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ;
 ວັນຊະບາໂຕ ນຳອີກ

ເພື່ອຈັດລະບຽບ. ພຣະເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ທ່າງານ
 ຜ່ານທາງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ພຣະເຢຊູ
 ຄຣິດ, ໄດ້ຈັດລະບຽບທາດມູນໃນທຳມະຊາດ
 ເພື່ອປະກອບພ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ. ພຣະ
 ບິດາເທິງສະຫວັນ ແລະ ພຣະເຢຊູ ໄດ້ສ້າງ

ມະນຸດຕາມຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງພວກພຣະອົງ (ມຊ 2:26-27).

ໃນຕອນຕົ້ນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຟ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, **ປຕຸກ 1:1**. ເຮົາຈະສ້າງມະນຸດໃຫ້ຄ້າຍຄືເຮົາ, **ປຕຸກ 1:26** (ມຊ 2:26-27; ອຣຮ 4:26).

ທຸກສິ່ງໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍພຣະອົງ, **ຍຮ 1:3, 10**. ໂດຍພຣະອົງນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງທຸກສິ່ງທັງປວງໃນຟ້າສະຫວັນ, **ກລຊ 1:16** (ມຊຢ 3:8; ຮລມ 14:12). ດ້ວຍພຣະບຸດນັ້ນພຣະອົງໄດ້ສ້າງໂລກທັງຫລາຍ, **ຮຣ 1:2**.

ມະນຸດໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນແຕ່ຕອນຕົ້ນ, **ມຊຢ 7:27**. ເຮົາໄດ້ສ້າງຟ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ ລວມທັງທຸກສິ່ງທັງປວງ, **3 ນຟ 9:15** (ມມ 9:11, 17). ມະນຸດທັງໝົດໄດ້ຖືກສ້າງມາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຕາມຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງເຮົາເອງ, **ອທ 3:15**.

ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສ້າງຟ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, **ຄພ 14:9**. ພຣະອົງໄດ້ສ້າງມະນຸດ, ຊາຍ ແລະ ຍິງ, ຕາມຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງພຣະອົງເອງ, **ຄພ 20:18**.

ໂລກຕ່າງໆຈົນນັບບໍ່ຖ້ວນ ເຮົາໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາ, **ມຊ 1:33**. ໂດຍພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກກຳເນີດຂອງເຮົາ, ເຮົາໄດ້ສ້າງຟ້າສະຫວັນ, **ມຊ 2:1**. ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ສ້າງທຸກສິ່ງທັງປວງທາງວິນຍານກ່ອນມັນຈະເປັນຢູ່ທາງທຳມະຊາດຢູ່ເທິງຜືນແຜ່ນດິນໂລກ, **ມຊ 3:5**. ແຜ່ນດິນໂລກນັບເປັນລ້ານໆທີ່ຄືກັນນີ້, ນີ້ຄືງບໍ່ໄດ້ເປັນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງການສ້າງຂອງພຣະອົງ, **ມຊ 7:30**. ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງລະບຽບ ແລະ ປະກອບຟ້າສະຫວັນ, **ອຣຮ 4:1**.

ສາດສະດາ. ເບິ່ງທຳນາຍ, ການທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ; ປະທານ; ເປີດເສີຍ, ການເປີດເສີຍ; ຜູ້ພະຍາກອນ ນຳອີກ

ບຸກຄົນທີ່ຖືກເອີ້ນໂດຍພຣະເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ກ່າວແທນພຣະເຈົ້າ. ໃນຖານະອັກຄະທູດຂອງພຣະເຈົ້າ, ສາດສະດາໄດ້ຮັບພຣະບັນຍັດ, ການທຳນາຍ, ແລະ ການເປີດເສີຍຈາກພຣະເຈົ້າ. ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງເພິ່ນແມ່ນທີ່ຈະ

ປະກາດພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະອົງ ແກ່ມະນຸດຊາດ ແລະ ເພື່ອສະແດງຄວາມໝາຍຂອງການກະທຳຂອງພຣະອົງຕໍ່ເຂົາ. ສາດສະດາປະນາມບາບ ແລະ ບອກລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບຜົນສະທ້ອນຂອງມັນ. ເພິ່ນເປັນຄົນສົ່ງສອນຄວາມຊອບທຳ. ບາງຄັ້ງ ສາດສະດາ ອາດຖືກດົນໃຈໃຫ້ບອກເຖິງອະນາຄົດ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງມະນຸດຊາດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍ ແມ່ນເພື່ອເປັນພະຍານເຖິງພຣະຄຣິດ. ປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ ແມ່ນສາດສະດາຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃນປະຈຸບັນ. ສະມາຊິກໃນຝ່າຍປະທານສູງສຸດ ແລະ ອັກຄະສາວົກສືບສອງໄດ້ຖືກສະໜັບສະໜູນເປັນສາດສະດາ, ຜູ້ພະຍາກອນ, ແລະ ຜູ້ເປີດເສີຍ.

ຢາກໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນທຸກໆຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ທຳນາຍ, **ຈບຊ 11:29**. ເມື່ອມີຜູ້ທຳນາຍໃນທ່າມກາງພວກເຈົ້າ, ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະກົດເຮົາເອງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາເຫັນທາງນິມິດ, **ຈບຊ 12:6**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງສາດສະດາໄປເຕືອນຊາວອິດສະຣາເອນ, **2 ກສ 17:13** (2 ຂຄ 36:15-16; ຢມຍ 7:25). ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນຜູ້ທຳນາຍແກ່ປະຊາຊາດທັງຫລາຍ, **ຢມຍ 1:5, 7**. ພຣະອົງໄດ້ເປີດເສີຍຄວາມລັບຂອງພຣະອົງແກ່ຜູ້ທຳນາຍ ຄືຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, **ອມ 3:7**.

ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້ໂດຍປາກຂອງຜູ້ທຳນາຍບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ, **ລກ 1:70** (ກຈກ 3:21). ຜູ້ທຳນາຍທຸກຄົນໄດ້ກ່າວເຖິງພຣະຄຣິດ, **ກຈກ 10:43**. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຜູ້ປະກາດພຣະທຳໄວ້ໃນສາດສະໜາຈັກ, **1 ກຣທ 12:28** (ອຟຊ 4:11). ສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງຮາກຖານຂອງອັກຄະສາວົກ ແລະ ສາດສະດາ, **ອຟຊ 2:19-20**.

ຜູ້ຄົນບໍ່ຍອມຮັບຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາ, **1 ນຟ 3:17-18** (2 ນຟ 26:3). ໂດຍພຣະວິນຍານ ທຸກຢ່າງຍ່ອມເປັນທີ່ຮູ້ແກ່ສາດສະດາ,

ສາດສະດາຍິງ

1 ນຟ 22:1–2. ພຣະຄຣິດໄດ້ມາຫາຊາວນິໄພ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ພຣະອົງເວົ້າໄວ້ ໂດຍປາກຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະ ອົງສຳເລັດ, 3 ນຟ 1:13 (ຄພ 42:39).

ຜູ້ທີ່ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາ ຈະຖືກຕັດອອກ, ຄພ 1:14. ຄົນທີ່ເຊື່ອຖ້ອຍ ຄຳຂອງສາດສະດາ ຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ, ຄພ 20:26. ຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາທີ່ພວກ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ, ກໍຄືກັນກັບວ່າ ມັນມາຈາກ ປາກຂອງເຮົາເອງ, ຄພ 21:4–6. ການເປີດ ເຜີຍ ແລະ ພຣະບັນຍັດສຳລັບສາດສະໜາຈັກ ມາເຖິງພຽງແຕ່ຜ່ານຜູ້ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ເທົ່າ ນັ້ນ, ຄພ 43:1–7. ໜ້າທີ່ຂອງປະທານຄື ຄວບ ຄຸມທັງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ເປັນເໝືອນດັ່ງ ໂມເຊ, ທີ່ຈະເປັນສາດສະດາ, ຄພ 107:91–92.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນສາດສະດາ, ຫຼຸຊ 1:6.

ສາດສະດາຍິງ. ເບິ່ງ ທຳນາຍ, ການທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ ນຳອີກ

ຜູ້ຍິງທີ່ໄດ້ຮັບປະຈັກພະຍານເຖິງພຣະເຢຊູ ແລະ ຊື່ນຊົມກັບວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ. ສາດສະດາຍິງບໍ່ມີຖານະປະໂລຫິດ ຫລື ຂໍ ກະແຈຂອງມັນ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ມີພຽງແຕ່ຜູ້ຍິງບໍ່ ເທົ່າໃດຄົນເທົ່ານັ້ນ ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີທີ່ຖືກເອີ້ນ ວ່າສາດສະດາຍິງ, ແຕ່ມີຫລາຍຄົນທຳນາຍ, ດັ່ງເຊັ່ນ ເຣເບກາ, ຮັນນາ, ເອລີຊາເບັດ, ແລະ ມາຣີ.

ມີຮີອາມໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າສາດສະດາຍິງ, ອພຍ 15:20. ເດໂບຣາໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າສາດສະ ດາຍິງ, ຜປ 4:4. ຮຸນດາໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າສາດສະ ດາຍິງ, 2 ກສ 22:14 (2 ຂຄ 34:22).

ອານາໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າສາດສະດາຍິງ, ລກ 2:36.

ສາດສະໜາຈັກ, ເຄື່ອງໝາຍຂອງສາດສະ ໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງ. ເບິ່ງ ເຄື່ອງໝາຍ; ສາດ ສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ສາດສະ ໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກ ສຸດທ້າຍ ນຳອີກ

ຄຳສອນ ແລະ ວຽກງານຂອງສາດສະໜາ

ຈັກໜຶ່ງຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ໄດ້ຮັບການຮັບ ຮູ້ຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ເປັນວິທີທາງທີ່ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະຖາປະນາໃຫ້ລູກໆຂອງພຣະ ອົງເພື່ອຮັບຄວາມສົມບູນໃນພຣະພອນຂອງ ພຣະອົງ. ເຄື່ອງໝາຍຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ ແທ້ຈິງມີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບຝ່າຍພຣະ ເຈົ້າ: ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດໃຫ້ມີຮູບລັກສະ ນະຄ້າຍຄືກັບພຣະອົງເອງ, ປຖກ 1:26–27. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບ ໂມເຊໜ້າຕໍ່ໜ້າ, ອພຍ 33:11.

ນີ້ແມ່ນຊີວິດນິລັນດອນ ຄືພວກເຂົາຮູ້ຈັກ ພຣະເຈົ້າພຣະບິດາ ແລະ ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຢຮ 17:3.

ພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດມີພຣະກາຍທີ່ເປັນ ເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ, ຄພ 130:22–23.

ພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດໄດ້ປະກົດຕໍ່ໃຈ ເຊັ່ນ ສະມິດ, ຈສ—ປ 1:15–20. ພວກເຮົາ ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນ ດອນ, ຫຼຸຊ 1:1.

ຫລັກທຳ ແລະ ພິທີການເບື້ອງຕົ້ນ: ຖ້າຜູ້ ໃດບໍ່ບັງເກີດຈາກນ້ຳ ແລະ ພຣະວິນຍານ, ຢຮ 3:3–5. ແຕ່ລະຄົນໃນພວກເຈົ້າຕ້ອງຖິ້ມ ໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ, ໃນ ພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ກຈກ 2:38. ຈາກນັ້ນພວກເພິ່ນໄດ້ວາງມືໃສ່ເທິງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ກຈກ 8:14–17. ກາຍເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍການມີສັດທາໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຄລຕ 3:26–27.

ຈົ່ງກັບໃຈ, ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໃນນາມ ຂອງພຣະບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ, 2 ນຟ 31:11–21.

ຄົນທັງຫລາຍທີ່ເຊື່ອໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ ແລະ ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ໂດຍການ ວາງມື, ຄພ 76:50–53.

ຖານະປະໂລຫິດທີ່ຖືກຕ້ອງຈຳເປັນຕໍ່ການ ໃຫ້ບັບຕິສະມາ ແລະ ມອບຂອງປະທານແຫ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຈສ—ປ 1:70–72.

ຫລັກທຳ ແລະ ພິທີການເບື້ອງຕົ້ນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນໄດ້ຖືກບອກໄວ້, **ຫຼຸຊ 1:4.**

ການເປີດເສີຍ: ຊົນຊາດໃດທີ່ບໍ່ມີພຣະເຈົ້ານຳໜ້າກໍເປັນຊົນຊາດທີ່ຂາດວິໄນ, **ສພສ 29:18.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປີດເສີຍແຜນການຂອງພຣະອົງແກ່ສາດສະດາຂອງພຣະອົງ, **ອມ 3:7.**

ສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງຮາກຖານຂອງການເປີດເສີຍ, **ມທ 16:17-18 (ຄພ 33:13).**

ວິບັດແກ່ຄົນທີ່ເວົ້າວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ກະທຳວຽກງານໂດຍການເປີດເສີຍອີກແລ້ວ, **3 ນພ 29:6.**

ການເປີດເສີຍ ແລະ ພຣະບັນຍັດມາເຖິງໂດຍຜ່ານທາງຜູ້ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ເທົ່ານັ້ນ, **ຄພ 43:2-7.**

ພວກເຮົາເຊື່ອທັງໝົດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເສີຍ, **ຫຼຸຊ 1:9.**

ສາດສະດາ: ສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນຢູ່ເທິງຮາກຖານຂອງອັກຄະສາວິກ ແລະ ສາດສະດາ, **ອພຊ 2:19-20.** ອັກຄະສາວິກ ແລະ ສາດສະດາຈຳເປັນຕໍ່ສາດສະໜາຈັກ, **ອພຊ 4:11-16.**

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ພະຍາກອນ, ສາດສະດາ, ແລະ ອັກຄະສາວິກ, **ຄພ 21:1-3.**

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນສາດສະດາ, **ຫຼຸຊ 1:6.**

ສິດອຳນາດ: ພຣະເຢຊູໄດ້ປະທານອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດໃຫ້ແກ່ສາວິກຂອງພຣະອົງ, **ລກ 9:1-2 (ຍຮ 15:16).**

ມີໄພລູກຊາຍ ຂອງຮີລາມັນ ໄດ້ຮັບສິດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈາກພຣະເຈົ້າ, **ຮລມ 11:18 (3 ນພ 7:17).**

ສາດສະດາໄດ້ຮັບພຣະບັນຍັດສຳລັບສາດສະໜາຈັກ, **ຄພ 21:4-5.** ບໍ່ມີຄົນໃດຄວນສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນ ຫລື ເສີມສ້າງສາດສະໜາຈັກ ຍົກເວັ້ນແຕ່ເຂົາຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໂດຍຄົນໃດຄົນໜຶ່ງທີ່ມີສິດອຳນາດ, **ຄພ 42:11.** ແອວເດີຄວນສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນ, ໂດຍກະທຳໃນສິດອຳນາດ, **ຄພ 68:8.**

ບຸກຄົນທີ່ສັ່ງສອນ ຫລື ປະຕິບັດແທນພຣະເຈົ້າ ຕ້ອງຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າໂດຍຜູ້ມີສິດອຳນາດ, **ຫຼຸຊ 1:5.**

ພຣະຄຳພີເພີ່ມເຕີມທີ່ຈະອອກມາ: ກິ່ງງ່າຂອງຢູດາຈະຮ່ວມກັບກິ່ງງ່າຂອງໂຢເຊັບ, **ອຊກ 37:15-20.**

ການອອກມາຂອງພຣະຄຳພີຍຸກສຸດທ້າຍໄດ້ຖືກບອກໄວ້ລ່ວງໜ້າ, **1 ນພ 13:38-41.**

ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະເປີດເສີຍເລື່ອງສຳຄັນ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ອີກຫລາຍເລື່ອງ, **ຫຼຸຊ 1:9.**

ການຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກ: ສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນຢູ່ເທິງຮາກຖານຂອງອັກຄະສາວິກ ແລະ ສາດສະດາ, **ອພຊ 2:19-20.** ອັກຄະສາວິກ ແລະ ສາດສະດາຈຳເປັນຕໍ່ສາດສະໜາຈັກ, **ອພຊ 4:11-16.** ພຣະຄຣິດເປັນປະມຸກຂອງສາດສະໜາຈັກ, **ອພຊ 5:23.**

ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດຕ້ອງຖືກເອີ້ນຕາມພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, **3 ນພ 27:8.**

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການຈັດວາງລະບຽບງານຢ່າງດຽວກັນກັບທີ່ມີຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກສະໄໝບູຮານ, **ຫຼຸຊ 1:6.**

ວຽກງານເສີຍແຜ່: ເຫດສະນັ້ນພວກເຈົ້າຈິ່ງໄປ ຈິ່ງເຮັດໃຫ້ຄົນທຸກຊາດເປັນລູກສິດ, **ມທ 28:19-20.** ສາວິກເຈັດສິບໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ໄປສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນ, **ລກ 10:1.**

ພວກເຂົາປາດຖະໜາຈະປະກາດຄວາມລອດໃຫ້ແກ່ມະນຸດສະໂລກທັງໝົດ, **ມຊຍ 28:3.**

ພວກແອວເດີຕ້ອງອອກໄປສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, ເປັນຄູ່ງ, **ຄພ 42:6.** ພຣະກິດຕິຄຸນຕ້ອງຖືກສັ່ງສອນໃຫ້ແກ່ມະນຸດສະໂລກທັງໝົດ, **ຄພ 58:64.**

ຂອງປະທານທາງວິນຍານ: ພວກເຂົາເລີ່ມປາກພາສາຕ່າງໆ, **ກຈກ 2:4.** ບັນດາເຖົ້າແກ່ຕ້ອງປິ່ນປົວຄົນເຈັບປ່ວຍ, **ຢກບ 5:14.**

ບໍ່ໃຫ້ປະຕິເສດຂອງປະທານຂອງພຣະເຈົ້າ, **ມຮນ 10:8.**

ຂອງປະທານທາງວິນຍານໄດ້ຖືກລະບຸ

ສາດສະໜາຈັກ, ຊື່ຂອງ

ໄວ້, ຄພ 46:13-26 (1 ກອທ 12:1-11; ມຣນ 10:9-18).

ພຣະວິຫານ: ເຮົາຈະຕັ້ງພັນທະສັນຍາ ແລະ ຈະຕັ້ງພຣະວິຫານຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາ ຕະຫລອດໄປ, ອຊກ 37:26-27. ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈະມາຍັງພຣະວິຫານໃນທັນໃດ, ມລກ 3:1.

ນີໄຟໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານ, 2 ນພ 5:16.

ໄຟພົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກຕີສອນສຳລັບ ຄວາມລົ້ມເຫລວທີ່ຈະສ້າງບ້ານຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 95 (ຄພ 88:119). ຜູ້ຄົນຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສ້າງພຣະວິຫານເພື່ອເຮັດ ພິທີການສັກສິດສະເພີ, ຄພ 124:37-44. ການສ້າງພຣະວິຫານ ແລະ ການເຮັດພິທີ ການ ເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງໃນວຽກງານອັນຍິ່ງ ໃຫຍ່ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ຄພ 138:53-54.

ສາດສະໜາຈັກ, ຊື່ຂອງ. ເບິ່ງ ສາດສະໜາ ຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ສາດສະໜາຈັກ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄຟພົນຍຸກສຸດ ທ້າຍ; ມໍມອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ເມື່ອພຣະເຢຊູຄຣິດ ໄດ້ສະເດັດມາຢັ້ງມຢາມຊາວນີໄຟທີ່ຊອບທຳບໍ່ ດົນຫລັງຈາກການພົ້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະ ອົງ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ ສາດສະໜາຈັກຂອງ ພຣະອົງຄວນມີຊື່ຕາມພຣະນາມຂອງພຣະອົງ (3 ນພ 27:3-8). ໃນສະໄໝປະຈຸບັນພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍຊື່ຂອງສາດສະໜາຈັກ ວ່າເປັນ“ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແຫ່ງໄຟພົນຍຸກສຸດທ້າຍ” (ຄພ 115:4).

ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ເບິ່ງ ການພົ້ນພູພຣະກິດຕິຄຸນ; ສາດສະໜາ ຈັກ, ເຄື່ອງໝາຍຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ ແທ້ຈິງ; ສາດສະໜາຈັກ, ຊື່ຂອງ; ສາດ ສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄຟພົນ ຍຸກສຸດທ້າຍ; ໄຟພົນຂອງພຣະເຈົ້າ; ອານາ ຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ອານາຈັກສະຫວັນ ນຳອີກ

ກຸ່ມໜຶ່ງຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ຜູ້ໄດ້ຮັບເອົາພຣະ ນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ໂດຍການບັບຕີ

ສະມາ ແລະ ການຍືນຍັນ. ສາດສະໜາຈັກທີ່ ແທ້ຈິງຕ້ອງເປັນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ; ຕ້ອງມີສິດອຳນາດ, ຄຳສອນ, ກົດ, ພິທີການ, ແລະ ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ; ແລະ ຕ້ອງປົກຄອງໂດຍພຣະອົງຜ່ານຕົວແທນທີ່ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໂຜດໃຫ້ມີຄົນທີ່ເຊື່ອເພີ່ມ ຈຳນວນຂຶ້ນທຸກໆວັນ, ກກຈ 2:47. ພວກເຮົາ ທີ່ມີຫລາຍຄົນກໍ່ຮ່ວມເຂົ້າເປັນຮ່າງກາຍດຽວ ກັນໃນພຣະຄຣິດ, ຣມ 12:5. ເຮົາທັງຫລາຍ ໄດ້ຮັບບັບຕີສະມາໂດຍພຣະວິນຍານອົງດຽວ, 1 ກອທ 12:13. ສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກສ້າງ ຂຶ້ນເທິງຮາກຖານຂອງອັກຄະສາວິກ ແລະ ສາດສະດາ, ອພຊ 2:19-20. ອັກຄະສາວິກ ແລະ ສາດສະດາຈຳເປັນຕໍ່ສາດສະໜາຈັກ, ອພຊ 4:11-16. ພຣະຄຣິດເປັນປະມຸກຂອງ ສາດສະໜາຈັກ, ອພຊ 5:23.

ເຖິງແມ່ນວ່າມັນມີສາດສະໜາຈັກຫລາຍ ບ່ອນກໍ່ຕາມ, ແຕ່ລະບ່ອນກໍ່ເປັນສາດສະໜາ ຈັກດຽວກັນ, ມຊຢ 25:19-22. ສາດສະໜາ ຈັກໄດ້ຖືກຊຳລະໃຫ້ສະອາດ ແລະ ຖືກເຮັດ ໃຫ້ເປັນລະບຽບ, ແອວ 6:1-6. ສາດສະໜາ ຈັກຂອງພຣະຄຣິດ ຕ້ອງຖືກເອີ້ນຕາມພຣະ ນາມຂອງພຣະອົງ, 3 ນພ 27:8. ຄົນໃນສາດ ສະໜາຈັກໄດ້ຊຸມນຸມກັນຢູ່ເລື້ອຍໆ, ເພື່ອຖືສິນ ອິດເຂົ້າ ແລະ ເພື່ອອະທິຖານ ແລະ ເພື່ອສົນ ທະນາກັນ, ມຣນ 6:5.

ນີ້ແມ່ນສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ດຳລົງ ຢູ່ແຫ່ງດຽວເທົ່ານັ້ນ, ຄພ 1:30. ສາດສະໜາ ຈັກຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນໃນຍຸກສຸດ ທ້າຍນີ້, ຄພ 20:1. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອີ້ນຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງພຣະອົງໃຫ້ເສີມສ້າງສາດສະໜາຈັກ ຂອງພຣະອົງ, ຄພ 39:13. ເພາະສາດສະ ໜາຈັກຂອງເຮົາຈະຖືກເອີ້ນດັ່ງນັ້ນໃນຍຸກສຸດ ທ້າຍ, ຄພ 115:4.

ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄຟ ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ. ເບິ່ງ ການພົ້ນພູພຣະກິດ ຕິຄຸນ; ສາດສະໜາຈັກ, ເຄື່ອງໝາຍຂອງ ສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງ; ສາດສະໜາຈັກ,

ຊື່ຂອງ; ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູ
ຄຣິດ ນຳອີກ

ຊື່ທີ່ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ສາດສະໜາຈັກຂອງ
ພຣະຄຣິດໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ເພື່ອໃຫ້ມັນແຕກ
ຕ່າງຈາກສາດສະໜາຈັກໃນຍຸກສະໄໝອື່ນໆ
(ຄພ 115:3-4).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຖອກເທຄວາມຮູ້ລົງມາ
ເທິງຫົວຂອງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, ຄພ 121:33.
ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແມ່ນສາດສະດາ ແລະ ຜູ້ພະ
ຍາກອນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູ
ຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, ຄພ 127:12.
ວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃກ້ຈະ
ມາເຖິງແລ້ວສຳລັບໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, ຄພ
128:21, 24. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຊ່ວຍເຕົ້າ
ໂຮມໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, ຄພ 135:3. ໄພ່ພົນ
ຍຸກສຸດທ້າຍໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງເປັນກຸ່ມໆເພື່ອໃຫ້
ເດີນທາງໄປຫາເຂດຕາເວັນຕົກຂອງສະຫະ
ລັດອາເມຣິກາ, ຄພ 136:2. ກົດຂອງການແຕ່ງ
ງານໄດ້ຖືກບັງໄວ້ສຳລັບໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ,
ຂປ 1. ຖານະປະໂລຫິດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່
ສະມາຊິກຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກ
ທີ່ມີຄ່າຄວນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນ
ຍຸກສຸດທ້າຍ, ຂປ 2.

ເລື່ອງລາວຂອງພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນຄັ້ງທຳ
ອິດຕໍ່ໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍທຸກຄົນ, ຈສ—ປ
1:1.

ສາດສະໜາຈັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງ.
ເບິ່ງ ມານ—ສາດສະໜາຈັກຂອງມານ

ສາດສະໜາຈັກທີ່ໜ້າກຽດຊັງ. ເບິ່ງ ມານ—
ສາດສະໜາຈັກຂອງມານ

ສານຂອງໂປໂລ. ເບິ່ງ ໂປໂລ; ຊື່ຂອງສານ
ແຕ່ລະສະບັບ ນຳອີກ

ໜັງສືສິບສີ່ເຫລັ້ມໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ ຊຶ່ງຕົ້ນ
ສະບັບເປັນສານທີ່ອັກຄະສາວິກໂປໂລໄດ້ສົ່ງ
ໄປຫາສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ. ສານ
ເຫລົ່ານີ້ຖືກແຍກເປັນຫລາຍກຸ່ມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1 ແລະ 2 ເທສະໂລນິກ (ຄ.ສ. 50-51)

ໂປໂລໄດ້ຂຽນສານເຖິງຊາວເທສະໂລນິກ

ຈາກໂກຣິນ ໂທລະຫວ່າງການໄປສອນສາດ
ສະໜາເທື່ອທີສອງຂອງລາວ. ວຽກງານຂອງ
ລາວຢູ່ເທສະໂລນິກໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້ ໃນກົດ
ຈະການ 17. ລາວຢາກກັບຄືນໄປ ເທສະໂລ
ນິກ, ແຕ່ລາວກໍບໍ່ສາມາດເຮັດ (1 ທສນ 2:18).
ສະນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງຕົມໂທທຽວໄປໃຫ້ກຳລັງ
ໃຈຜູ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ແລະ ມາລາຍງານ
ລາວກ່ຽວກັບຄວາມທຸກສຸກຂອງສະມາຊິກ.
ສານສະບັບທຳອິດ ແມ່ນກ່ຽວກັບຄວາມຂອບ
ພຣະໄທຂອງລາວສຳລັບການກັບຄືນມາຂອງ
ຕົມໂທທຽວ. ສານສະບັບທີສອງ ແມ່ນຖືກຂຽນບໍ່
ດົນຫລັງຈາກນັ້ນ.

1 ແລະ 2 ໂກຣິນໂທ, ຄາລາເຕຍ, ໂຣມ
(ຄ.ສ. 55-57)

ໂປໂລໄດ້ຂຽນສານເຖິງຊາວໂກຣິນ ໂທ
ລະຫວ່າງການເດີນທາງໄປສອນສາດສະໜາ
ເທື່ອທີສາມຂອງລາວ ເພື່ອຕອບຄຳຖາມ ແລະ
ດັດແປງຄວາມບໍ່ເປັນລະບຽບໃນບັນດາໄພ່
ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໂກຣິນໂທ.

ສານເຖິງຊາວຄາລາເຕຍ ອາດຖືກຂຽນເຖິງ
ໜ່ວຍສາດສະໜາຈັກຫລາຍແຫ່ງຕະຫລອດ
ທົ່ວຄາລາເຕຍ. ສະມາຊິກບາງຈຳນວນຂອງ
ສາດສະໜາຈັກໄດ້ປະຖິ້ມພຣະກິດຕິຄຸນໄປ
ຕາມຄວາມເຫັນຂອບກົດໝາຍຂອງຊາວຍິວ.
ໃນຈິດໝາຍສະບັບນີ້, ໂປໂລໄດ້ອະທິບາຍຈຸດ
ປະສົງຂອງກົດຂອງໂມເຊ ແລະ ຄຸນຄ່າຂອງ
ສາດສະໜາທີ່ເຊີດຊູທາງວິນຍານ.

ໂປໂລໄດ້ຂຽນສານເຖິງຊາວໂຣມຈາກ
ເມືອງໂກຣິນໂທ, ໃນການຕຽມໄພ່ພົນຂອງ
ພຣະເຈົ້າຊາວໂຣມ ສຳລັບການຢັ້ງຢາມຂອງ
ລາວ ທີ່ລາວຫວັງຈະໄປຫາພວກເຂົາ. ຈົດ
ໝາຍສະບັບນີ້ກໍຍັງຍືນຍັນຄຳສອນ ທີ່ຊາວ
ຍິວບາງຈຳນວນຜູ້ໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສເປັນ
ຊາວຄຣິດສະຕຽນ ກຳລັງໄດ້ຖືກກັ້ນຢູ່.

ຟິລິບປອຍ, ໂກໂລຊາຍ, ເອເຟໂຊ,
ຟິເລໂມນ, ເຮັບເຣີ (ຄ.ສ. 60-62)

ໂປໂລໄດ້ຂຽນສານໃນຂະນະທີ່ລາວຢູ່ໃນ
ຄຸກເທື່ອທຳອິດຢູ່ໃນກຸາໂຣມ.

ໂປໂລໄດ້ຂຽນສານເຖິງຊາວຟິລິບປອຍ

ສານຸສິດ

ສ່ວນຫລາຍແລ້ວແມ່ນສະແດງຄວາມກະຕັນຍູ ແລະ ຄວາມຮັກແພງຂອງລາວຕໍ່ໄພ່ພົນຂອງ ພຣະເຈົ້າຊາວພິລິບປອຍ ແລະ ໃຫ້ກຳລັງໃຈ ພວກເຂົາ ເນື່ອງດ້ວຍຄວາມຜິດຫວັງຂອງ ພວກເຂົາກັບການຕິດຄຸກຂອງລາວເປັນເວລາ ດົນນານ.

ໂປໂລໄດ້ຂຽນສານເຖິງຊາວໂກໂລຊາຍ ຕາມການລາຍງານທີ່ແຈ້ງບອກວ່າ ໄພ່ພົນ ຂອງພຣະເຈົ້າຊາວໂກໂລຊາຍ ກຳລັງເຮັດ ຄວາມຜິດທີ່ຮ້າຍແຮງ. ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າ ຄວາມດີພ້ອມທຸກຢ່າງ ມາເຖິງໂດຍການຮັກ ສາພິທີການພາຍນອກຝ່າຍດຽວຢ່າງລະມັດ ລະວັງ ແທນທີ່ຈະພັດທະນາຄຸນລັກສະນະ ຂອງຕົນໃຫ້ເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະຄຣິດ.

ສານເຖິງຊາວເອເຟໂຊເປັນສະບັບທີ່ສຳ ຄັນຫລາຍ, ເພາະວ່າມັນບັນຈຸຄຳສອນຂອງ ໂປໂລກຽວກັບສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະ ຄຣິດ.

ສານເຖິງພິເລໂມນ ເປັນຈົດໝາຍສ່ວນຕົວ ກ່ຽວກັບໂອເນຊີໂມ ຂ້າທາດຜູ້ທີ່ໄດ້ຂະໂມຍ ຈາກເຈົ້ານາຍ, ພິເລໂມນ, ແລະ ໄດ້ລັກໜີໄປ ກຸງໂຮມ. ໂປໂລໄດ້ສົ່ງໂອເນຊີໂມກັບຄືນໄປ ຫາເຈົ້ານາຍຂອງລາວ ພ້ອມດ້ວຍຈົດໝາຍຂໍ ໃຫ້ອະໄພໂທດໃຫ້ແກ່ໂອເນຊີໂມ.

ໂປໂລໄດ້ຂຽນສານເຖິງຊາວເຮັບເຣີ ເຖິງ ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຊາວຍິວ ເພື່ອ ຊັກຊວນພວກເຂົາວ່າ ກົດຂອງໂມເຊໄດ້ສຳ ເລັດຄົບຖ້ວນແລ້ວໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ວ່າ ກົດຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ມາ ແທນກົດຂອງໂມເຊແລ້ວ.

1 ແລະ 2 ຕີໂມທຽວ, ຕີໂຕ (ຄ.ສ. 64-65)

ໂປໂລໄດ້ຂຽນສານເຫລົ່ານີ້ຫລັງຈາກລາວ ໄດ້ຖືກປ່ອຍອອກຈາກຄຸກຢູ່ກຸງໂຮມເທື່ອທຳ ອິດ.

ໂປໂລໄດ້ເດີນທາງໄປເມືອງເອເຟໂຊ, ບ່ອນທີ່ລາວໄດ້ປະຕິໂມທຽວໄວ້ທີ່ນັ້ນ ເພື່ອຍຸດ ຍັງການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການຄາດຄະເນ ບາງຢ່າງ, ໂດຍທີ່ຕັ້ງໃຈຈະກັບຄືນມາ. ລາວ ໄດ້ຂຽນສານສະບັບທຳອິດເຖິງຕີໂມທຽວ, ບາງ ທີ່ອາດຈາກເມືອງມາເກໂດເນຍ, ເພື່ອແນະນຳ

ແລະ ຊຸກຍູ້ລາວໃນການບັນລຸພາລະກິດຂອງ ລາວ.

ໂປໂລໄດ້ຂຽນສານເຖິງຕີໂຕ ລະຫວ່າງ ເວລາທີ່ລາວໄດ້ຖືກປ່ອຍອອກຈາກຄຸກ. ລາວ ອາດໄດ້ໄປຍັງມຢາມກະເຣເຕ, ບ່ອນທີ່ຕີໂຕ ຮັບໃຊ້ຢູ່. ຈົດໝາຍສະບັບນີ້ ສ່ວນຫລາຍ ແລ້ວແມ່ນກ່ຽວກັບການດຳລົງຊີວິດທີ່ຊອບທຳ ແລະ ລະບຽບວິໄນ ພາຍໃນສາດສະໜາຈັກ.

ໂປໂລໄດ້ຂຽນສານສະບັບທີສອງເຖິງຕີໂມ ທຽວ ໃນຂະນະທີ່ຢູ່ໃນຄຸກເທື່ອທີສອງ, ບໍ່ດົນ ກ່ອນໂປໂລໄດ້ຖືກຂ້າຍ້ອນຄວາມເຊື່ອຂອງ ລາວ. ສານສະບັບນີ້ບັນຈຸຖ້ອຍຄຳສູດທ້າຍ ຂອງໂປໂລ ແລະ ສະແດງເຖິງຄວາມກ້າຫານ ທີ່ຍອດຍັງມ ແລະ ຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງລາວ ຈົນເຖິງຂັ້ນທີ່ລາວໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ.

ສານຸສິດ. ເບິ່ງ ຊາວຄຣິດສະຕຽນ; ປຽນໃຈ, ການປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ; ອັກຄະສາວົກ; ແອກ ນຳອີກ

ຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຜູ້ມີຊີວິດ ຕາມຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ (ຄພ 41:5). ຄຳວ່າ *ສານຸສິດ* ໄດ້ຖືກໃຊ້ເພື່ອບັນຍາຍເຖິງ ອັກຄະສາວົກສິບສອງ ຜູ້ພຣະຄຣິດໄດ້ເອີ້ນ ໃນລະຫວ່າງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ໃນຊ່ວງມະຕະຂອງພຣະອົງ (ມທ 10:1-4). ຄຳວ່າ *ສານຸສິດ* ຍັງຖືກໃຊ້ເພື່ອບັນຍາຍເຖິງ ຜູ້ຊາຍສິບສອງຄົນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກທີ່ ຈະນຳພາສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງ ໃນ ທ່າມກາງຊາວນີໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນ (3 ນຟ 19:4).

ຈົ່ງຜະນຶກກົດໄວ້ໃນບັນດາສານຸສິດຂອງ ເຮົາ, **ອຊຍ** 8:16.

ຖ້າພວກເຈົ້າຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ, ພວກເຈົ້າກໍເປັນສານຸສິດຂອງເຮົາ, **ຢຮ** 8:31.

ມໍມອນເປັນສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, **3 ນຟ** 5:12-13. ພວກທ່ານເປັນສານຸສິດຂອງ ເຮົາ, **3 ນຟ** 15:12. ສານຸສິດສາມຄົນຈະບໍ່ໄດ້ ຊິມລິດຊາດຂອງຄວາມຕາຍ, **3 ນຟ** 28:4-10.

ສຽງເຕືອນຈະມາເຖິງໂດຍປາກຂອງສານຸ ສິດຂອງເຮົາ, **ຄພ** 1:4. ສານຸສິດຂອງເຮົາຈະ

ຍືນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ສັກສິດ, ຄພ 45:32. ຜູ້ທີ່ບໍ່
ຈື່ຈຳຄົນຍາກຈົນ, ຄົນຂັດສົນ, ຄົນເຈັບປວຍ
ແລະ ຄົນທີ່ເປັນທຸກ ບໍ່ໄດ້ເປັນສານຸສິດຂອງ
ເຮົາ, ຄພ 52:40. ຄົນໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ເຕັມໃຈທີ່
ຈະມອບຊີວິດຂອງຕົນ ບໍ່ໄດ້ເປັນສານຸສິດຂອງ
ເຮົາ, ຄພ 103:27–28.

ສານຸສິດຊາວນີໄຟ. ເບິ່ງ ສານຸສິດຊາວນີໄຟ
ສາມຄົນ

ສານຸສິດຊາວນີໄຟສາມຄົນ. ເບິ່ງ ສານຸສິດ;
ຊາວນີໄຟ; ບຸກຄົນທີ່ຖືກປຽນສະພາບແລ້ວ
ນຳອີກ

ສານຸສິດຊາວນີໄຟສາມຄົນທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້
ເລືອກໄວ້ ຊຶ່ງກ່າວເຖິງໃນພຣະຄຳພີມື່ມອນ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານພອນອັນດຽວ
ກັນ ທີ່ໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ໂຮງຮັບຜູ້ເປັນທີ່ຮັກ
ໃຫ້ແກ່ສານຸສິດສາມຄົນ—ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະ
ໄດ້ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເພື່ອນຳຈິດວິນຍານ
ມາສູ່ພຣະຄຣິດ ຈົນກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ
ສະເດັດມາອີກ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປຽນສະພາບ ເພື່ອ
ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຮູ້ສຶກເຈັບປວດ ແລະ ບໍ່ຕາຍ
(3 ນພ 28).

ພຣະຄຣິດໄດ້ຍອມເຮັດຕາມຄວາມປາດ
ຖະໜາຂອງສານຸສິດສາມຄົນ ທີ່ຈະມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່
ໄປ ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະສະເດັດມາອີກ, 3 ນພ
28:1–9. ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ເຄີຍຮັບທຸກເວດທະນາ
ດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດຂອງຄວາມຕາຍ ຫລື
ຄວາມໂສກເສົ້າ, 3 ນພ 28:7–9. ເຂົາເຈົ້າຈະ
ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສົມບູນແຫ່ງຄວາມຊື່ນ
ຊົມ, 3 ນພ 28:10. ພວກເພິ່ນໄດ້ຖືກພາຂຶ້ນ
ໄປສະຫວັນຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, 3 ນພ 28:13–17.
ພວກເພິ່ນໄດ້ອອກໄປປະຕິບັດສາດສະໜາ
ກິດແກ່ຜູ້ຄົນ ແລະ ໄດ້ທຶນກັບການຂົ່ມເຫັງ,
3 ນພ 28:18–23. ພວກເພິ່ນໄດ້ປະຕິບັດສາດ
ສະໜາກິດແກ່ມື່ມອນ, 3 ນພ 28:24–26 (ມມ
8:10–11). ເຂົາເຈົ້າຈະປະຕິບັດສາດສະໜາ
ກິດແກ່ຊາວຕ່າງຊາດ, ຊາວຍິວ, ເຜົ່າທີ່ແຕກ
ກະຈັດກະຈາຍກັນໄປ, ແລະ ບັນດາປະຊາ
ຊາດທັງປວງ, 3 ນພ 28:27–29. ຊາຕານບໍ່
ມີອຳນາດເໜືອກວ່າພວກເພິ່ນ, 3 ນພ 28:39.

ສາບານ. ເບິ່ງ ຄຳສາບານ; ຄຳຫຍາບຄາຍ;
ພົ້ນປະໝາດ, ການພົ້ນປະໝາດ

ສາບແຂ່ງ, ຄຳສາບແຂ່ງ. ເບິ່ງ ຄຳຫຍາບຄາຍ;
ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ, ຄຳສາບແຂ່ງໄດ້ຖືກນຳເອົາ
ມາໃຊ້ຢູ່ໃນກົດແຫ່ງສະຫວັນ ເພື່ອອະນຸຍາດ
ຫລື ນຳການພິພາກສາ ແລະ ຜົນສະທ້ອນ
ມາໃຫ້ບາງສິ່ງ, ບາງຄົນ, ແລະ ຜູ້ຄົນໂດຍສະ
ເພາະ ເນື່ອງດ້ວຍຄວາມບໍ່ຊອບທຳ. ຄຳສາບ
ແຂ່ງເປັນການສະແດງໃຫ້ປະຈັກເຖິງຄວາມ
ຮັກ ແລະ ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ມັນ
ອາດຈະຖືກດຳເນີນການໂດຍພຣະເຈົ້າໂດຍ
ກົງ ຫລື ປະກາດໂດຍຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ມີສິດອຳນາດ
ຂອງພຣະອົງ. ບາງເທື່ອ, ເຫດຜົນແທ້ໆສຳ
ລັບຄຳສາບແຂ່ງພຽງແຕ່ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່
ຮູ້ຈັກ. ນອກເໜືອຈາກນັ້ນ, ສະພາບຢູ່ໃນການ
ສາບແຂ່ງຖືກຍຸກທີ່ຜູ້ຕັ້ງໃຈບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ
ແລະ ແຍກຕົນເອງອອກຈາກພຣະວິນຍານ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອາດເອົາຄຳສາບແຂ່ງໄປ
ເພາະສັດທາຂອງບຸກຄົນ ຫລື ຜູ້ຄົນໃນພຣະ
ເຢຊູຄຣິດ ແລະ ການເຊື່ອຟັງກົດ ແລະ ພິທີ
ການຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ (ແອວ 23:16–18;
3 ນພ 2:14–16; ຫຼຸຊ 1:3).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສາບແຂ່ງງູເພາະການລົ້ລວງ
ອາດາມ ແລະ ເອວາ, ປຖກ 3:13–15 (ມຊ
4:19–21). ແຜ່ນດິນໄດ້ຖືກສາບແຂ່ງເພາະ
ເຫັນແກ່ອາດາມ ແລະ ເອວາ, ປຖກ 3:17–19
(ມຊ 4:23–25). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບແຂ່ງ
ກາອິນເພາະການຂ້າອາເບັນ, ປຖກ 4:11–16
(ມຊ 5:22–41). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບແຂ່ງ
ການາອານ ແລະ ລູກຫລານຂອງລາວ, ປຖກ
9:25–27 (ມຊ 7:6–8; ອຣຮ 1:21–27). ອິດສະ
ຣາເອນຈະໄດ້ຮັບພອນຖ້າຫາກເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະ
ເຈົ້າ, ແລະ ຈະຖືກສາບແຂ່ງຖ້າຫາກບໍ່ເຊື່ອຟັງ,
ພບຍ 28 (ພບຍ 29:18–28). ເກຣາສີ ແລະ
ລູກຫລານຂອງລາວກໍໄດ້ຖືກສາບແຂ່ງດ້ວຍ
ພະຍາດຂີ້ທູດຂອງນາອາມານ, 2 ກສ 5:20–
27. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບແຂ່ງປະຊາຊາດ

ອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານເພາະການບໍ່ຈ່າຍເງິນສ່ວນສິບ ແລະ ການບໍລິຈາກຕ່າງໆ, **ມລກ 3:6-10.**

ພຣະເຢຊູໄດ້ສາບແຂ່ງຕົ້ນໝາກເຕືອ ແລະ ມັນໄດ້ຕາຍໄປ, **ມຣກ 11:11-14, 20-21.** ພຣະເຢຊູໄດ້ສາບແຂ່ງເມືອງໂຮຂາຊິນ, ເມືອງເບັດຊາອິດາ, ແລະ ເມືອງກາເປນາອູມ, **ລກ 10:10-15.**

ເພາະຊາວເລມັນບໍ່ພັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກແຍກອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຖືກສາບແຂ່ງ, **2 ນຟ 5:20-24.** ທຸກຄົນໄດ້ຖືກເຊື່ອເຊີນໃຫ້ມາຫາພຣະເຈົ້າ, **2 ນຟ 26:33.** ພຣະເຈົ້າຈະສາບແຂ່ງຄົນທີ່ທຳການໂສເພນີ, **ຢຄ 2:31-33.** ຊາວນີໄຟຕ້ອງຖືກສາບແຂ່ງຫລາຍກວ່າຊາວເລມັນຍົກເວັ້ນແຕ່ພວກເຂົາຈະກັບໃຈ, **ຢຄ 3:3-5.** ຜູ້ຄົນທີ່ກະບົດນຳຄຳສາບແຂ່ງມາສູ່ຕົນເອງ, **ແອວ 3:18-19** (ພບຍ 11:26-28). ໂຄຣິທ໌ໄດ້ຖືກສາບແຂ່ງເພາະການນຳພາຜູ້ຄົນໄປຈາກພຣະເຈົ້າ, **ແອວ 30:43-60.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບແຂ່ງແຜ່ນດິນ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີຂອງຊາວນີໄຟ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ, **ຮລມ 13:22-23** (2 ນຟ 1:7; ແອວ 37:31). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບແຂ່ງຊາວຢາເຣັດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ, **ອທ 9:28-35.** ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຍົກເອົາການສາບແຂ່ງຂອງອາດາມໄປຈາກເດັກນ້ອຍໆ, **ມຣນ 8:8-12.**

ຜູ້ທີ່ຫັນໜີຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຖືກສາບແຂ່ງ, **ຄພ 41:1.** ແຜ່ນດິນໂລກຈະຖືກທຳລາຍດ້ວຍຄຳສາບແຂ່ງ ຍົກເວັ້ນແຕ່ຈະມີບັ້ງບາງຊະນິດ ເພື່ອເຊື່ອມບັນພະບຸລຸດໃສ່ກັບລູກຫລານ, **ຄພ 128:18** (ມລກ 4:5-6).

ຄຳຫຍາບຄາຍ: ການສາບແຂ່ງກໍຍັງໃຊ້ພາສາທີ່ຫຍາບຄາຍ, ໝັ້ນປະໝາດ, ຫລື ດູຖູກ.

ຜູ້ຄົນບໍ່ຄວນສາບແຂ່ງພໍ ຫລື ແມ່ຂອງຕົນ, **ອພຍ 21:17** (ມທ 15:4). ຢາສາບແຂ່ງຜູ້ນຳຊົນຊາດຂອງພວກເຈົ້າ, **ອພຍ 22:28** (ປຍຈ 10:20). ຊາຍ ແລະ ຍິງບໍ່ຄວນສາບແຂ່ງພຣະເຈົ້າ, **ລລວ 24:13-16.**

ເປໂຕໄດ້ສາບແຂ່ງຕອນລາວປະຕິເສດວ່າບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຢຊູ, **ມທ 26:69-74.**

ຊາວນີໄຟທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໄດ້ສາບແຂ່ງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຢາກຕາຍ, **ມມ 2:14.**

ສາລະພາບ, ການສາລະພາບ. ເບິ່ງກັບໃຈ, ການກັບໃຈ; ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ ນຳອີກ

ພຣະຄຳພີໃຊ້ການສາລະພາບຢ່າງໜ້ອຍໃນສອງວິທີທາງ. ໃນຄວາມໝາຍໜຶ່ງ, ການສາລະພາບຄືການກ່າວເຖິງສັດທາຂອງບາງຄົນໃນບາງສິ່ງ, ດັ່ງເຊັ່ນການສາລະພາບວ່າພຣະເຢຊູຄືພຣະຄຣິດ (ມທ 10:32; ຣມ 10:9; 1 ຍຮ 4:1-3; ຄພ 88:104).

ໃນຄວາມໝາຍໜຶ່ງອີກ, ການສາລະພາບຄືການຍອມຮັບຄວາມຜິດ, ດັ່ງເຊັ່ນໃນການສາລະພາບບາບ. ມັນແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງທຸກຄົນທີ່ຈະສາລະພາບບາບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຮັບເອົາການໃຫ້ອະໄພຈາກພຣະອົງ (ຄພ 58:42-43). ເມື່ອຈຳເປັນ, ຄວນສາລະພາບບາບຕໍ່ຄົນທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່. ຄວນສາລະພາບບາບທີ່ຮ້າຍແຮງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງສາດສະໜາຈັກ (ໃນຫລາຍໆກໍລະນີນັ້ນຈະເປັນ ອະທິການ).

ລາວຕ້ອງສະລະພາບບາບຂອງຕົນ, **ລລວ 5:5.** ພວກເຂົາຈະສາລະພາບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, **ລລວ 26:40-42.** ຂໍໃຫ້ເຈົ້າເວົ້າຄວາມຈິງຕໍ່ໜ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ ແລະ ສາລະພາບຜິດສາ, **ຢຊ 7:19.**

ຜູ້ຄົນໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາຈາກລາວໃນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ສາລະພາບບາບກຳຂອງຕົນ, **ມທ 3:5-6.**

ຜູ້ລ່ວງລະເມີດທີ່ສາລະພາບບາບຂອງຕົນຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ, **ມຊຢ 26:29.**

ສາລະພາບບາບຂອງເຈົ້າ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈະໄດ້ທົນກັບການລົງໂທດ, **ຄພ 19:20.** ຄົນທີ່ກັບໃຈຈະສາລະພາບ ແລະ ປະຖິ້ມບາບຂອງຕົນ, **ຄພ 58:43.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີເມດຕາແກ່ຜູ້ສາລະພາບບາບດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ຖ່ອມ, **ຄພ 61:2.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອະໄພບາບໃຫ້ແກ່

ຜູ້ສາລະພາບບາບ ແລະ ທູນຂໍການໃຫ້ອະໄພ, ຄພ 64:7.

ສາວົກເຈັດສິບ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງ ແນນຄີເສເດັກ; ອັກຄະສາວົກ ນຳອີກ

ຕຳແໜ່ງທີ່ພວກຜູ້ຊາຍໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງ ໃນ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງແນນຄີເສເດັກ. ປະຈຸ ບັນນີ້, ກຸ່ມສາວົກເຈັດສິບ ແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍເຈົ້າ ໜ້າທີ່ຊຸມຜູ້ໃຫຍ່ ແລະ ສາວົກເຈັດສິບປະ ຈຳເຂດ. ສາວົກເຈັດສິບຮັບໃຊ້ໃນພຣະນາມ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງ ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ ແລະ ກຸ່ມອັກຄະສາວົກ ສິບສອງ (ເບິ່ງ ຄພ 107:34). ພວກເພິ່ນອຸທິດ ເວລາທັງໝົດຂອງຕົນ ເພື່ອປະຕິບັດສາດສະ ໜາກິດ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກເອົາເຈັດສິບຄົນ, ລກ 10:1.

ສາວົກເຈັດສິບຖືກເອີ້ນໃຫ້ສັ່ງສອນພຣະ ກິດຕິຄຸນ ແລະ ເປັນພະຍານພິເສດເຖິງພຣະ ເຢຊູຄຣິດ, ຄພ 107:25–26. ສາວົກເຈັດສິບ ຕ້ອງກະທຳໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງອັກຄະສາວົກສິບສອງ ໃນການເສີມສ້າງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ຄວບ ຄຸມທຸລະກິດທັງໝົດຂອງສາດສະໜາຈັກ ໃນ ປະຊາຊາດທັງປວງ, ຄພ 107:34. ໃຫ້ເລືອກ ເອົາສາວົກເຈັດສິບຄົນອື່ນໆອີກ, ຈົນກວ່າມີ ເຈັດຄູນເຈັດສິບ, ຖ້າຫາກວຽກງານຮຽກຮ້ອງ ຕ້ອງການ, ຄພ 107:93–97. ກຸ່ມສາວົກເຈັດ ສິບໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອກຸ່ມແອວເດີທີ່ເຄື່ອນ ທີ່ ເພື່ອເປັນພະຍານເຖິງນາມຂອງເຮົາ ໃນທົ່ວ ໂລກ, ຄພ 124:138–139.

ສິດທິຂອງອ້າຍກົກ. ເບິ່ງ ພັນທະສັນຍາ; ລູກກົກ ນຳອີກ

ສິດທິຂອງການໄດ້ຮັບມູນມໍລະດົກທີ່ເປັນ ຂອງອ້າຍກົກ. ໃນຄວາມໝາຍທີ່ແຈ່ມແຈ້ງ, ສິດທິຂອງອ້າຍກົກ ແມ່ນລວມທັງສິດທິໃດໆ ຫລື ສິດທິທັງໝົດ ຫລື ມູນມໍລະດົກທັງໝົດ ທີ່ ສົ່ງຕໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ເມື່ອເຂົາໄດ້ເກີດມາໃນ ຄອບຄົວ ແລະ ຕະກູນ.

ໃຫ້ຂາຍສິດທິຂອງອ້າຍກົກໃຫ້ຂ້ອຍໃນມື້ ນີ້, ປຖກ 25:29–34 (ປຖກ 27:36). ລູກກົກ ນັ່ງລຽນຕາມສິດທິຂອງອ້າຍກົກ, ປຖກ 43:33. ເພິ່ນ ໄດ້ມອບພອນໃຫ້ເອຟະຣາອິມກ່ອນມາ ນາເຊ, ປຖກ 48:14–20 (ຢມຍ 31:9). ສິດທິ ຂອງອ້າຍກົກເປັນຂອງໂຢເຊັບ, 1 ຂຄ 5:2.

ເອຊາວໄດ້ຂາຍສິດທິອ້າຍກົກຂອງລາວໄປ, ຮຮ 12:16.

ພວກເຈົ້າເປັນທາຍາດທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດ ໝາຍ, ຄພ 86:9. ຊີໂອນມີສິດທິຂອງຖານະປະ ໂລຫິດໂດຍທາຍາດ, ຄພ 113:8 (ອຣຮ 2:9– 11).

ສິດອຳນາດ. ເບິ່ງ ຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລ ຫິດ; ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ; ຖານະປະໂລ ຫິດ; ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະ ເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ; ອຳນາດ ນຳອີກ

ມະນຸດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກທີ່ຖືກເອີ້ນ ຫລື ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ກະ ທຳແທນ ແລະ ເພື່ອພຣະເຈົ້າພຣະບິດາ ຫລື ພຣະເຢຊູຄຣິດ ໃນການເຮັດວຽກງານຂອງ ພຣະເຈົ້າ.

ເຮົາໄດ້ສົ່ງເຈົ້າໄປ, ອພຍ 3:12–15. ກ່າວ ທຸກໆສິ່ງທີ່ເຮົາສົ່ງເຈົ້າ, ອພຍ 7:2.

ພຣະອົງໄດ້ປະທານອຳນາດໃຫ້ແກ່ສານຸສິດ ສິບສອງຄົນ, ມທ 10:1. ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າທັງຫລາຍ ໄດ້ເລືອກເອົາເຮົາ, ແຕ່ຝ່າຍເຮົາໄດ້ເລືອກເອົາ ພວກເຈົ້າ, ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າທັງຫລາຍ, ຢຮ 15:16.

ນີໂຟກັບລີໂຮໄດ້ສົ່ງສອນດ້ວຍສິດອຳນາດ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ຮລມ 5:18. ນີໂຟ, ລູກຊາຍຂອງ ຮີລາມັນ, ເປັນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ໄດ້ ຮັບອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈາກ ພຣະເຈົ້າ, ຮລມ 11:18 (3 ນພ 7:17). ພຣະ ເຢຊູໄດ້ມອບອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດໃຫ້ແກ່ ອັກຄະສາວົກສິບສອງຊາວນີໂຟ, 3 ນພ 12:1– 2.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຖືກເອີ້ນໂດຍພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ, ຄພ 20:2. ບໍ່ມີຄົນໃດຈະ ສົ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນ ຫລື ເສີມສ້າງສາດສະ

ສິນທຳ

ໜ້າຈັກຂອງເຮົາຂຶ້ນ ຍົກເວ້ນແຕ່ເຂົາຈະໄດ້ຮັບ
ການແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຕໍ່ສາດສະໜາ
ຈັກວ່າເຂົາມີສິດອຳນາດ, ຄພ 42:11. ພວກ
ແອວເດີຕ້ອງສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນ, ໂດຍກະ
ທຳໃນສິດອຳນາດ, ຄພ 68:8. ຖານະປະໂລ
ຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກມີສິດອຳນາດ ເພື່ອປະ
ຕິບັດໃນເລື່ອງທາງວິນຍານ, ຄພ 107:8, 18-
19. ອັນໃດກໍຕາມທີ່ເຮັດໄປໃນສິດອຳນາດອັນ
ສັກສິດ ຈະກາຍເປັນກົດ, ຄພ 128:9.

ບຸກຄົນທີ່ສັ່ງສອນ ຫລື ປະຕິບັດແທນພຣະ
ເຈົ້າ ຕ້ອງຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າໂດຍຜູ້ມີສິດ
ອຳນາດ, ຫຼຸຊ 1:5.

ສິນທຳ. ເບິ່ງ ການຂາດສິນທຳທາງເພດ;
ການລ່ວງປະເວນີ; ພົມມະຈັນ; ຫລິ້ນຊູ້

ສິນມະຫາສະນິດ. ເບິ່ງ ສິນລະລຶກ

ສິນລະລຶກ. ເບິ່ງ ເຂົ້າແລງຄາບສຸດທ້າຍ;
ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ; ຊົດໃຊ້,
ການຊົດໃຊ້; ນ້ຳທີ່ປະກອບດ້ວຍຊີວິດ;
ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ; ພຣະເຢຊູ
ຄຣິດ; ໄມ້ກາງແຂນ; ອາຫານທົບແຫ່ງຊີ
ວິດ ນຳອີກ

ສຳລັບໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, ສິນລະລຶກ
ໝາຍເຖິງພິທີຂອງການຮັບສ່ວນເຂົ້າຈີ່ ແລະ
ນ້ຳ ໃນການລະນຶກເຖິງການເສຍສະລະຊົດ
ໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ. ເຂົ້າຈີ່ເປັນຕ່ອນໆ ເປັນ
ຕົວແທນໃຫ້ແກ່ເນື້ອກາຍທີ່ສຶກຂາດ; ນ້ຳເປັນ
ຕົວແທນໃຫ້ແກ່ໂລຫິດທີ່ພຣະອົງໄດ້ຫລັງເພື່ອ
ຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງເຮົາ (1 ກອທ 11:23-
25; ຄພ 27:2). ເມື່ອສະມາຊິກທີ່ມີຄຸນຄ່າຂອງ
ສາດສະໜາຈັກຮັບສ່ວນສິນລະລຶກ, ເຂົາເຈົ້າ
ສັນຍາທີ່ຈະຮັບເອົາ ພຣະນາມຂອງຂອງພຣະ
ຄຣິດໄວ້ກັບຕົນ, ທີ່ຈະລະນຶກເຖິງພຣະອົງ
ຕະຫລອດເວລາ, ແລະ ທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນ
ຍັດຂອງພຣະອົງ. ຜ່ານພິທີການນີ້, ສະມາຊິກ
ຂອງສາດສະໜາຈັກຕໍ່ພັນທະສັນຍາແຫ່ງການ
ບັບຕິສະມາຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ໃນລະຫວ່າງການກິນເຂົ້າແລງຄາບສຸດ
ທ້າຍ, ພຣະເຢຊູໄດ້ອະທິບາຍກ່ຽວກັບພິທີສິນ
ລະລຶກ ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງກິນເຂົ້າແລງກັບ

ອັກຄະສາວົກສິບສອງ (ມທ 26:17-28; ລູກາ
22:1-20).

ພຣະເຢຊູໄດ້ຈັບເອົາເຂົ້າຈີ່ຂຶ້ນມາ, ແລະ
ຂອບພຣະຄຸນ; ແລະ ພຣະອົງກໍຈັບເອົາຈອກ
ຂຶ້ນມາ, ແລະ ຂອບພຣະຄຸນ, ມທ 26:26-28
(ມຣກ 14:22-24; ລກ 22:19-20). ຜູ້ທີ່ກິນ
ເນື້ອກາຍຂອງເຮົາ, ແລະ ດື່ມເລືອດຂອງເຮົາ,
ກໍມີຊີວິດນິລັນດອນ, ຢຮ 6:54. ຜູ້ກິນ ແລະ ດື່ມ
ໂດຍບໍ່ໄດ້ສັ່ງເກດເຖິງພຣະກາຍ ກໍກິນ ແລະ
ດື່ມເປັນເຫດໃຫ້ຕົນຖືກພິພາກສາລົງໂທດ,
1 ກອທ 11:29 (3 ນຟ 18:29).

ພຣະເຢຊູໄດ້ສອນສານຸສິດຊາວນີໂຟສິບ
ສອງຄົນຂອງພຣະອົງກ່ຽວກັບສິນລະລຶກ,
3 ນຟ 18:1-11. ພຣະເຢຊູໄດ້ສອນສານຸສິດ
ເຫລົ່ານີ້ ເພື່ອຫ້າມຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄຳຄວນ ຈາກການ
ຮັບສ່ວນສິນລະລຶກ, 3 ນຟ 18:28-29 (ມມ
9:29). ຄຳອະທິຖານສຳລັບສິນລະລຶກໄດ້ຖືກ
ມອບໃຫ້, ມຣນ 4-5 (ຄພ 20:75-79).

ສິນລະລຶກຕ້ອງຖືກປະຕິບັດໂດຍປະໂລຫິດ
ຫລື ແອວເດີ, ຄພ 20:46, 76. ຄູສອນ ແລະ
ມັກຄະນາຍົກ ບໍ່ມີສິດອຳນາດ ທີ່ຈະໃຫ້ພອນ
ສິນລະລຶກ, ຄພ 20:58. ນ້ຳຕ່າງໆທີ່ນອກເໜືອ
ໄປຈາກນ້ຳເຫລົ້າ ສາມາດໃຊ້ສຳລັບສິນລະ
ລຶກໄດ້, ຄພ 27:1-4.

ສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ. ເບິ່ງ ອິດ
ສະຣາເອນ—ສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາ
ເອນ

ສິບໂປລາ. ເບິ່ງ ໂມເຊ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເມຍຂອງໂມເຊ ແລະ
ລູກສາວຂອງເຢທະໂຣ (ອພຍ 2:21; 18:2).

ສິບເຜົ່າ. ເບິ່ງ ອິດສະຣາເອນ

ສຸຂະພາບ. ເບິ່ງ ພຣະວາຈາແຫ່ງບັນຍາ

ສຸພາສິດ

ຂໍ້ຄວາມ ຫລື ຄຳແນະນຳສັ້ນໆເລື່ອງສິນທຳ
ພຣະທຳສຸພາສິດ: ຫັງສີເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະ
ຄຳພີເດີມທີ່ບັນຈຸຄຳອຸປະມາ, ຂໍ້ຄວາມ, ແລະ
ກາບກອນຫລາຍເລື່ອງ, ບາງເລື່ອງແມ່ນຂຽນ

ໂດຍໂຊໂລໂມນ. ພຣະທຳສຸພາສິດມັກຈະ ຖືກກ່າວເຖິງເລື້ອຍໆຢູ່ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່.

ບົດທີ 1-9 ບັນຈຸຄຳອະທິບາຍເຖິງບັນຍາທິ ແທ້ຈິງ. ບົດທີ 10-24 ບັນຈຸຂໍ້ຄວາມຈຳນວນ ໜຶ່ງກ່ຽວກັບວິທີດຳລົງຊີວິດທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ທີ່ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ. ບົດທີ 25-29 ບັນຈຸສຸພາສິດຂອງ ໂຊໂລໂມນ ທີ່ຄົນຂອງເຮເຊກີຢາ, ກະສັດ ຂອງຢູດາ, ໄດ້ບັນທຶກໄວ້. ບົດທີ 30-31 ຮ່ວມ ດ້ວຍການບັນຍາຍເຖິງຜູ້ຍິງທີ່ມີຄຸນນະທຳ.

ສູງສົ່ງ, ຄວາມສູງສົ່ງ. ເບິ່ງ ຊີວິດນິລັນດອນ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ມະນຸດ—ມະນຸດ, ສັກ ກະຍະພາບທີ່ຈະກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະ ບິດາເທິງສະຫວັນ; ມົງກຸດ, ສວມມົງກຸດ; ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງ ນຳອີກ

ສະພາບສູງສຸດແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ລັດສະ ພີພາບໃນອານາຈັກຊັ້ນສູງ.

ຢູ່ຊ່ອງໜ້າພຣະອົງນັ້ນມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນ ດີ, ພສສ 16:11.

ພວກເຂົາເປັນພຣະເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ເປັນ ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ—ດັ່ງນັ້ນ, ທຸກສິ່ງທັງປວງ ເປັນຂອງພວກເຂົາ, ຄພ 76:58-59. ໄພ່ພົນ ຂອງພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບມູນມໍລະດົກຂອງ ພວກເຂົາ ແລະ ຖືກເຮັດໃຫ້ເທົ່າທຽມກັບພຣະ ອົງ, ຄພ 88:107. ທູດເຫລົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດ ຕາມກົດຂອງເຮົາ; ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະຄົງ ຢູ່ຕາມລຳພັງ, ໂດຍປາດສະຈາກຄວາມສູງ ສົ່ງ, ຄພ 132:17. ຊາຍ ແລະ ຍິງ ຕ້ອງແຕ່ງ ງານອີງຕາມກົດຂອງພຣະເຈົ້າ ກ່ອນຈະໄດ້ ຮັບຄວາມສູງສົ່ງໄດ້, ຄພ 132:19-20. ປະຕູທີ່ ນຳໄປສູ່ຄວາມສູງສົ່ງກໍຄື ແລະ ທາງກໍແຄບ, ຄພ 132:22-23. ອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ, ແລະ ຢາໂຄບໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຄວາມສູງສົ່ງຂອງພວກ ເຂົາ, ຄພ 132:29, 37. ເຮົາຜະນຶກຄວາມສູງ ສົ່ງໄວ້ເທິງເຈົ້າ, ຄພ 132:49.

ເສກາຣີຢາ

ສາດສະດາຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ທີ່ໄດ້ທຳ ນາຍ ປະມານ 520 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ເພິ່ນມີຊີ ວິດຢູ່ໃນເວລາດຽວກັນກັບສາດສະດາຮັກກາຍ (ອຊຸຣ 5:1; 6:14).

ພຣະທຳເຊກາຣີຢາ: ໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ມີຊື່ສຽງ ເພາະຄຳທຳນາຍຂອງມັນກ່ຽວກັບການປະຕິ ບັດສາດສະໜາກົດໃນຊ່ວງມະຕະຂອງພຣະ ຄຣິດ ແລະ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງ ພຣະອົງ (ຊກຍ 9:9; 11:12-13; 12:10; 13:6). ບົດທີ 1-8 ບັນຈຸພາບນິມິດຫລາຍຕອນ ກ່ຽວ ກັບອະນາຄົດຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ບົດ ທີ 9-14 ບັນຈຸພາບນິມິດກ່ຽວກັບພຣະເມຊີ ອາ, ຍຸກສຸດທ້າຍ, ການເຕົ້າໂຮມຂອງຊາວອິດ ສະຣາເອນ, ສົງຄາມໃຫຍ່ຄັ້ງສຸດທ້າຍ, ແລະ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ.

ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ. ເບິ່ງ ສິນລະ ລືກ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ເລືອດ, ໂລຫິດ; ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊ້ຳ ນຳອີກ

ໃນສະໄໝບູຮານ, ການເສຍສະລະ ໝາຍ ເຖິງການເຮັດໃຫ້ບາງສິ່ງ ຫລື ບາງຄົນສັກສິດ. ຕອນນີ້ ມັນມີຄວາມໝາຍອີກວ່າ ການສະລະ ໄປ ຫລື ການທົນຮັບການສູນເສຍສິ່ງຂອງ ທາງໂລກ ເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ອານາ ຈັກຂອງພຣະອົງ. ສະມາຊິກໃນສາດສະໜາ ຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄວນເຕັມໃຈ ທີ່ຈະ ເສຍສະລະ ທຸກສິ່ງເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໂຈ ເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ສອນວ່າ “ສາດສະໜາທີ່ບໍ່ ຮຽກຮ້ອງການເສຍສະລະທຸກສິ່ງ ຈະບໍ່ມີວັນ ມີ ອຳນາດພຽງພໍທີ່ຈະສ້າງສັດທາອັນຈຳເປັນໃຫ້ ແກ່ຊີວິດ ແລະ ຄວາມລອດ.” ໃນມຸມຂອງນີ້ ລັນດອນ, ພອນທີ່ໄດ້ຮັບໂດຍການເສຍສະລະ ເປັນສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າທຸກສິ່ງ ທີ່ເຮົາໄດ້ປ່ອຍ ໄປ.

ຫລັງຈາກອາດາມ ແລະ ເອວາ ໄດ້ຖືກຂັບ ໄລ່ອອກຈາກສວນເອເດນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ປະທານກົດແຫ່ງການເສຍສະລະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ. ກົດນີ້ລວມທັງການຖວາຍລູກຫົວປີຂອງສັດ ແຕ່ລະຊະນິດ. ການເສຍສະລະນີ້ ເປັນເຄື່ອງ ໝາຍເຖິງການເສຍສະລະ ທີ່ຈະຖືກກະທຳ ໂດຍພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະ ເຈົ້າ (ມຊ 5:4-8). ການປະຕິບັດນີ້ ໄດ້ສືບຕໍ່ຈົນ ເຖິງເວລາພຣະເຢຊູຄຣິດສິ້ນພຣະຊົນ, ຊຶ່ງໄດ້ ຢຸດຕິການມອບສັດເປັນເຄື່ອງຖວາຍ ຕາມພິ ທິການຂອງພຣະກົດຕີຄຸນ (ແອວ 34:13-14).

ເສບູໂລນ

ໃນສາດສະໜາຈັກ ທຸກວັນນີ້ ສະມາຊິກຮັບສ່ວນສິນລະລຶກ ທີ່ເປັນເຂົ້າຈີ່ ແລະ ນໍ້າ ໃນການລະນຶກເຖິງການເສຍສະລະຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ ທຸກວັນນີ້ ກໍ່ຖືກຂໍໃຫ້ເສຍສະລະໃຈທີ່ຊອກຊ້າ ແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດ ນຳອີກ (3 ນຟ 9:19–22). ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ ເຂົາເຈົ້າຖ່ອມຕົວ, ເປັນຄົນທີ່ກັບໃຈ, ແລະ ເຕັມໃຈທີ່ຈະເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ອັບຣາຮາມໄດ້ມັດອີຊາກລູກຊາຍຂອງຕົນ ແລະ ໄດ້ວາງລາວລົງໄວ້ເທິງແທ່ນບູຊາ, ປຖກ 22:1–18 (ຍຄ 4:5). ຈົ່ງເຜົາຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ, ອພຍ 20:24. ສັດທີ່ຈະເອົາມາຖວາຍຕ້ອງບໍ່ມີບ່ອນຕຳໜິ, ພບຍ 15:19–21. ເຊື່ອຟັງກໍດີກວ່າຖວາຍ, 1 ຊມອ 15:22.

ທີ່ຈະຮັກ ກໍ່ປະເສີດຫລາຍກວ່າຂອງຖວາຍ ແລະ ເຄື່ອງເຜົາບູຊາທັງປວງ, ມຣກ 12:32–33. ເຮົາໄດ້ຮັບການຂໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດຜ່ານການເສຍສະລະຂອງພຣະຄຣິດ, ຮຮ 10:10–14.

ພຣະຄຣິດໄດ້ຖວາຍພຣະອົງເອງໃຫ້ເປັນເຄື່ອງບູຊາເພື່ອບາບ, 2 ນຟ 2:6–7. ການເສຍສະລະຄັ້ງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຄັ້ງສຸດທ້າຍນີ້ ຈະເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ມັນຈະເປັນນິລັນດອນ, ແອວ 34:8–14. ຢາເຜົາສັດຖວາຍບູຊາອີກ; ແຕ່ໃຫ້ຖວາຍໃຈທີ່ຊອກຊ້າ ແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດແຕ່ພຣະເຈົ້າ, 3 ນຟ 9:19–20 (ພສສ 51:16–17; ຄພ 59:8).

ວັນນີ້ເປັນວັນແຫ່ງການເສຍສະລະ, ຄພ 64:23 (ຄພ 97:12). ທຸກຄົນຜູ້ເຕັມໃຈທີ່ຈະຍຶດຖືພັນທະສັນຍາຂອງພວກເຂົາໂດຍການເສຍສະລະ ຈະໄດ້ຮັບການຍອມຮັບຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 97:8. ໂຈເຊັບ ແອັຟສະມິດ ໄດ້ເຫັນວິນຍານຂອງຄົນທຸ່ງທຳ, ຜູ້ໄດ້ເສຍສະລະໃນລັກສະນະດຽວກັນກັບການເສຍສະລະຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ຄພ 138:13. ການໄຖ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຜ່ານການເສຍ

ສະລະຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນ, ຄພ 138:35.

ເສບູໂລນ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ; ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ ກັບນາງເລອາ (ປຖກ 30:19–20).

ເຜົ່າຂອງເສບູໂລນ: ຢາໂຄບໄດ້ອວຍພອນເຜົ່າຂອງເສບູໂລນ (ປຖກ 49:13). ເຜົ່າຂອງເສບູໂລນ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບເດໂບຣາ ແລະ ບາຣັກ ເພື່ອຕໍ່ສູ້ສັດຕູຂອງອິດສະຣາເອນ (ຜປ 4:4–6, 10). ພວກເຂົາຍັງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບກິເດໂອນນຳອີກ ໃນການຕໍ່ສູ້ຂາວມິດີອານ (ຜປ 6:33–35).

ເສຟານີຢາ

ສາດສະດາຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ໃນລະຫວ່າງການປົກຄອງຂອງໂຈໂຊຢາ (639–608 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.).

ພຣະທຳເສຟານີຢາ: ບົດທີ 1 ກ່າວເຖິງວັນທີ່ຈະມາເຖິງ ທີ່ຈະເຕັມໄປດ້ວຍພຣະພິໂລດ ແລະ ບັນຫາ. ບົດທີ 2 ຕັກເຕືອນຜູ້ຄົນຂອງອິດສະຣາເອນ ໃຫ້ສະແຫວງຫາຄວາມຊອບທຳ ແລະ ຄວາມອ່ອນໄຫວ. ບົດທີ 3 ບອກເຖິງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ, ເມື່ອປະຊາຊາດທັງປວງຈະມາໂຮມກັນເພື່ອເຮັດເສິກ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປົກຄອງໃນທ່າມກາງພວກເຂົາ.

ເສລີພາບ. ເບິ່ງ ຊະເລີຍ, ການເປັນຊະເລີຍ; ອິດສະລະ, ອິດສະລະພາບ; ອຳເພີໃຈ ນຳອີກ

ສະພາວະ ຫລື ສະພາບຂອງຄວາມສາມາດທີ່ຈະກະທຳ ແລະ ຄິດຢ່າງມີອິດສະລະ. ການເຊື່ອຟັງຕໍ່ຫລັກທຳພຣະກິດຕິຄຸນ ບົດປ່ອຍບຸກຄົນຈາກຄວາມເປັນທາດຂອງບາບທາງວິນຍານ (ໂຢຮັນ 8:31–36).

ຂ້ານ້ອຍຈະໃຊ້ຊີວິດໃນເສລີພາບ: ເພາະຂ້ານ້ອຍພະຍາຍາມເຮັດຕາມຂໍ້ຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ, ພສສ 119:45.

ທີ່ໃດທີ່ມີພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ນຳ, ທີ່ນັ້ນກໍມີເສລີພາບ, 2 ກຣທ 3:17. ຈົ່ງຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ ຊຶ່ງໃນນັ້ນພຣະຄຣິດຈຶ່ງໄດ້ບົດປ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ເປັນອິດສະລະ, ຄລຕ 5:1 (ຄພ 88:86).

ມະນຸດເປັນອິດສະລະທີ່ຈະເລືອກເສລີພາບ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ, 2 ນຟ 2:27. ແຜນດິນນີ້ຈະເປັນແຜນດິນແຫ່ງເສລີພາບ, 2 ນຟ 10:11. ໂມໂຣໂນຈຶ່ງໄດ້ສ້າງຕັ້ງເສລີພາບຢ່າງມາດຕະຖານຂຶ້ນໃນບັນດາຊາວນີໂຟ, ແອວ 46:36.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງປະກາດເສລີພາບແກ່ວິນຍານທີ່ຖືກຈ້ອງຈຳ, ຄພ 138:18, 31, 42.

ເສລຸບບາເບນ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເມື່ອໄຊຣັດໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ຊາວຍີວກັບຄືນມາພິລິດສະຕິນ, ເຊຣຸບບາເບນໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງຫລື ຕົວແທນຂອງວັງຊາວຍີວ. ຊື່ເປີເຊຍຂອງເພິ່ນແມ່ນ ເສັດບັດຊາ (ອຊຊ 1:8). ເພິ່ນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສ້ອມແຊມພຣະວິຫານ ໃນເຢຣູຊາເລັມ (ອຊຊ 3:2, 8; 5:2).

ສົກກະປົກ, ຄວາມສົກກະປົກ. ເບິ່ງ ຄົນອະທຳ; ສະອາດ ແລະ ບໍ່ສະອາດ; ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ບາບ; ບໍ່ຊ່ອຍທຳ, ຄວາມບໍ່ຊ່ອຍທຳ ນຳອີກ

ການບໍ່ມີຄວາມສະອາດທາງວິນຍານກໍເປັນເພາະຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະບໍ່ເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊຳລະລ້າງມົນທົນໃຫ້ສິ້ນໄປຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມ, ອຊຊ 4:4 (2 ນຟ 14:4).

ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ສົກກະປົກ, 1 ນຟ 15:34 (ແອວ 7:21). ຜູ້ທີ່ສົກກະປົກຈະຍັງສົກກະປົກຢູ່, 2 ນຟ 9:16 (ມມ 9:14). ພວກທ່ານຈະຮູ້ສຶກແນວໃດ ຖ້າຫາກພວກທ່ານໄດ້ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບ່ອນພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ, ອາພອນຂອງພວກທ່ານເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສົກກະປົກ, ແອວ 5:22.

ພວກເຂົາຈະຍັງສົກກະປົກຢູ່ຄືເກົ່າ, ຄພ 88:35.

ເມື່ອໃດເຮົາຈຶ່ງຈະໄດ້ພັກຜ່ອນ, ແລະ ຖືກຊຳລະລ້າງຈາກຄວາມສົກກະປົກ, ມຊ 7:48.

ສົງຄາມ. ເບິ່ງ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ ນຳອີກ

ການສູ້ຮົບ ຫລື ການຂັດແຍ້ງດ້ວຍອາວຸດ; ການຕໍ່ສູ້ດ້ວຍອາວຸດ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນດ້ວຍກັບການເຮັດສົງຄາມ ພຽງແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ເຫັນທາງອື່ນແລ້ວເທົ່ານັ້ນ ສຳລັບໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອປ້ອງກັນຄອບຄົວ, ຊັບສົມບັດ, ສິດ, ສິດທິພິເສດ ແລະ ອິດສະລະພາບຂອງເຂົາເຈົ້າ (ແອວ 43:9, 45-47).

ໂມໂຣໂນໄດ້ພະຍາຍາມປ້ອງກັນຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ສິດຂອງເພິ່ນ, ແລະ ປະເທດຊາດຂອງເພິ່ນ, ແລະ ສາດສະໜາຂອງເພິ່ນ, ແອວ 48:10-17.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍ ແລະ ການທຳນາຍກ່ຽວກັບສົງຄາມ, ຄພ 87. ຈົ່ງເລິກເຮັດສົງຄາມ ແລະ ປະກາດສັນຕິສຸກ, ຄພ 98:16, 34-46. ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ມະນຸດມີສິດຢ່າງຖືກຕ້ອງທີ່ຈະປ້ອງກັນຕົນເອງ, ໝູ່ເພື່ອນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຊັບສົມບັດ, ແລະ ລັດຖະບານ, ຄພ 134:11.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການເຊື່ອຟັງ, ການຍົກຍ້ອງ, ແລະ ໃນການສະໜັບສະໜູນກົດໝາຍ, ຫຼຸຊ 1:12.

ສົງຄາມໃນສະຫວັນ. ເບິ່ງ ກອງປະຊຸມໃນສະຫວັນ; ຊີວິດກ່ອນເກີດ ນຳອີກ

ການຂັດແຍ້ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດກ່ອນມະຕະ ໃນບັນດາລູກງທາງວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຊາຕານໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກສະຫວັນ ແລະ ຖິ້ມລົງມາສູ່ໂລກ, ພນມ 12:4, 7-9.

ມານພ້ອມດ້ວຍວິນຍານໜຶ່ງສ່ວນສາມໃນສະຫວັນໄດ້ຖືກໂຍນລົງມາ, ຄພ 29:36-37. ລູຊີເຟີໄດ້ກະບົດຕໍ່ຕ້ານພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ, ຄພ 76:25-26.

ສຽງ

ຊາຕານໄດ້ສະແຫວງຫາລັດສະໝີພາບຂອງພຣະບິດາ ແລະ ທີ່ຈະທຳລາຍອຳເພີໃຈຂອງມະນຸດ, **ມຊ 4:1-4 (ອຊຢ 14:12-15; ອຣຣ 3:27-28)**. ຜູ້ທີ່ໄດ້ຕິດຕາມພຣະເຈົ້າ ໄດ້ຮັກສາສະພາວະທຳອິດຂອງພວກເຂົາ, ໄດ້ມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ໄດ້ຮັບຮ່າງກາຍ, **ອຣຣ 3:26**.

ສຽງ. ເບິ່ງ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ *ນຳອີກ*

ດັ່ງທີ່ໃຊ້ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ, ບາງເທື່ອເປັນຂ່າວສານອອກສຽງ ທີ່ກ່າວໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫລື ອັກຄະທູດຂອງພຣະອົງ. ສຸລະສຽງຂອງພຣະວິນຍານອາດບໍ່ດັງ ແຕ່ເຂົ້າເຖິງໃຈ ຫລື ຄວາມຄິດ.

ອາດາມ ແລະ ເອວາ ໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ປຖກ 3:8 (ມຊ 4:14)**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເອລິຢາ ໃນສຽງແຜ່ວເປົາ, **1 ກສ 19:11-13**.

ຄົນຊອບທຳຕິດຕາມສຸລະສຽງຂອງຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ, **ຢຮ 10:1-16**. ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ຝ່າຍຄວາມຈິງ ກໍຍ່ອມຟັງສຽງຂອງເຮົາ, **ຢຮ 18:37**.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອຟັງສຽງຮຽກຮ້ອງຂອງພຣະວິນຍານ, **1 ນຟ 4:6-18**. ສຸລະສຽງມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ເອໂນດ, ບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບການອະໄພໃຫ້ແລ້ວ, **ອນ 1:5**. ມັນເປັນສຸລະສຽງອ່ອນຫວານຂອງຄວາມນິ້ມນວນຢາງແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ໄດ້ສຽບແທງເຂົ້າໄປໃນຈິດວິນຍານທຸກດວງ, **ຮລມ 5:29-33 (3 ນຟ 11:3-7)**.

ບໍ່ວ່າຈະເປັນໂດຍສຽງຂອງເຮົາເອງ ຫລື ໂດຍສຽງຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ມັນກໍເໝືອນກັນ, **ຄພ 1:38**. ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາຈະກ່າວເມື່ອໄດ້ຮັບການດົນໃຈໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຈະເປັນສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຄພ 68:2-4**. ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງເຮົາ ຈະເຫັນໜ້າເຮົາ ແລະ ຮູ້ວ່າເຮົາເປັນຢູ່, **ຄພ 93:1**.

ສຳນຶກ, ຄວາມສຳນຶກ. ເບິ່ງ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ *ນຳອີກ*

ຄວາມຮູ້ສຶກພາຍໃນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ

ແລະ ສິ່ງທີ່ຜິດ ທີ່ມາຈາກຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ ໃນມະນຸດທັງປວງ (ມຣນ 7:16). ພວກເຮົາໄດ້ເກີດມາພ້ອມດ້ວຍຄວາມສາມາດທຳມະຊາດ ທີ່ຈະບອກໄດ້ວ່າອັນໃດຖືກຕ້ອງ ແລະ ອັນໃດຜິດ ເພາະຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ ທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນ (ຄພ 84:46). ຄວາມສາມາດນີ້ຖືກເອີ້ນວ່າຄວາມສຳນຶກ. ການຄອບຄອງມັນເຮັດໃຫ້ເຮົາເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ. ເຊັ່ນດຽວກັບຄວາມສາມາດອື່ນໆ, ຄວາມສຳນຶກຂອງເຮົາອາດຕາຍໄປຜ່ານການບາບ ແລະ ການໃຊ້ມັນໃນທາງທີ່ຜິດ.

ພວກທຳມະຈານ ແລະ ພວກຟາຣີຊາຍຮູ້ສຶກຜິດຈາກຄວາມສຳນຶກຂອງຕົນ, **ຢຮ 8:9**. ຄວາມສຳນຶກຂອງພວກເຂົາກໍຍັງເປັນພະຍານນຳອີກ, **ຣມ 2:14-15**. ຄົນຂີ້ຕົວະຄືຄົນທີ່ໃຈສຳນຶກຜິດຂອງພວກເຂົາຖືກໝາຍໄວ້ດ້ວຍເຫລັກແດງເຜົາໄໝ້, **1 ຕມທ 4:2**.

ມະນຸດໄດ້ຮັບການແນະນຳຢ່າງພຽງພໍຈົນຮູ້ຈັກຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ, **2 ນຟ 2:5**. ກະສັດເປັນຢາມິນມີຈິດສຳນຶກອັນໃສສະອາດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, **ມຊຢ 2:15**. ຊາວນີໄຟກໍຕັ້ມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ, ໂດຍທີ່ມີຄວາມສະຫງົບໃນຈິດສຳນຶກ, **ມຊຢ 4:3**. ຊີເອສຣອມໄດ້ທໍລະມານພາຍໃຕ້ການສຳນຶກໃນຄວາມຜິດຂອງຕົນເອງ, **ແອວ 14:6**. ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມຊື່ນຊົມ ຫລື ຄວາມສຳນຶກຜິດຈາກມະໂນທຳ ອີງຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຮົາ, **ແອວ 29:5**. ການລົງໂທດ ແລະ ກົດທີ່ທ່ຽງທຳນຳຄວາມສຳນຶກຜິດຈາກມະໂນທຳມາໃຫ້, **ແອວ 42:18**. ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ມະນຸດທຸກຄົນ ເພື່ອເຂົາຈະຮູ້ຈັກຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ, **ມຣນ 7:16**.

ທຸກຄົນຄວນມີອິດສະລະທີ່ຈະໃຊ້ຄວາມສຳນຶກ, **ຄພ 134:2**. ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມສຳນຶກປາດສະຈາກຄວາມຜິດ, **ຄພ 135:4**.

ພວກເຮົາເຊື່ອຖືສິດທິແຫ່ງການນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ ຕາມການບອກຂອງຄວາມຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງເຮົາເອງ, **ຫຼຸຊ 1:11**.

ສວນເຄັດເຊມາເນ. ເບິ່ງ ເຄັດເຊມາເນ

ສວນອະງຸ່ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເບິ່ງ ທີ່;
ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ສັນຍາລັກສຳລັບທັງທ່າງານທາງວິນຍານ. ຕາມປົກກະຕິແລ້ວໃນພຣະຄຳພີ, ສວນອະງຸ່ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແມ່ນກ່າວເຖິງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ ຫລື ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ. ບາງເທື່ອມັນກ່າວເຖິງຜູ້ຄົນທົ່ວໄປໃນໂລກ.

ສວນອະງຸ່ນຂອງຈອມໂຍທາ ແມ່ນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ອຊຍ 5:7 (2 ນພ 15:7).

ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຄຳອຸປະມາກ່ຽວກັບຄົນທ່າງານຢູ່ໃນສວນອະງຸ່ນ, ມທ 20:1-16.

ຊາວອິດສະຣາເອນເປັນເໝືອນດັ່ງຕົ້ນໝາກກອກເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບການບົວລະບັດຢູ່ໃນສວນອະງຸ່ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຢຄ 5. ຄົນຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອອກໄປລີງ່າໄມ້ໃນສວນອະງຸ່ນຂອງພຣະອົງເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ, ຢຄ 6.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອວຍພອນທຸກຄົນທີ່ອອກແຮງຢູ່ໃນສວນອະງຸ່ນຂອງພຣະອົງ, ຄພ 21:9 (ແອວ 28:14). ພວກເຈົ້າຈົ່ງອອກແຮງໃນສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ, ຄພ 43:28.

ສວນເອເດນ. ເບິ່ງ ເອເດນ

ສ່ວນສິບ, ເງິນສ່ວນສິບ. ເບິ່ງ ເຄື່ອງຖວາຍ;
ເງິນ ນຳອີກ

ໜຶ່ງໃນສິບສ່ວນຂອງລາຍໄດ້ທຸກໆປີຂອງບຸກຄົນ ທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜ່ານທາງສາດສະໜາຈັກ. ຫຼືນຈາກເງິນສ່ວນສິບຖືກໃຊ້ເພື່ອສ້າງຕຶກໂບດ ແລະ ພຣະວິຫານ, ເພື່ອຄຳຈຸນວງກາງານການເຜີຍແຜ່ສາດສະໜາ, ແລະ ເພື່ອສ້າງສາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

ອັບຣາຮາມໄດ້ຖວາຍໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງທຸກສິ່ງທີ່ເພິ່ນມີ ໃຫ້ແກ່ເມນເຄີເສເດັກ, ປຖກ 14:18-20 (ຮຮ 7:1-2, 9; ແອວ 13:15). ສ່ວນສິບທັງໝົດເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ: ມັນເປັນ

ຂອງສັກສິດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ລລວ 27:30-34. ພວກເຈົ້າຕ້ອງຈ່າຍໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງທຸກສິ່ງ, ພບຍ 14:22, 28. ພວກເຂົາໄດ້ນຳໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຂົາມີ ມາຖວາຍ, 2 ຂຄ 31:5. ມັນເປັນການຖືກຕ້ອງບໍ່ທີ່ມະນຸດສັ່ນໂກງພຣະເຈົ້າ? ສັ່ນໂກງຢ່າງໃດ? ກໍສັ່ນໂກງໃນເລື່ອງໜຶ່ງສ່ວນສິບ ແລະ ເຄື່ອງຖວາຍຕ່າງໆ ນັ້ນແຫລະ, ມລກ 3:8-11 (3 ນພ 24:8-11).

ຄົນທີ່ຈ່າຍສ່ວນສິບຈະບໍ່ຖືກເຜົາໄໝ້ໃນການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ, ຄພ 64:23 (ຄພ 85:3). ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍເງິນສ່ວນສິບຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ຄພ 97:11-12. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍກົດສ່ວນສິບ, ຄພ 119. ເງິນສ່ວນສິບຈະຖືກຈັດການໂດຍສະພາ, ຄພ 120.

ສອນ, ຜູ້ສອນ, ຄູສອນ. ເບິ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ຄົນອື່ນ, ໂດຍສະເພາະກ່ຽວກັບຄວາມຈິງຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ, ແລະ ນຳພາເຂົາໄປສູ່ຄວາມຊອບທຳ. ຜູ້ຄົນທີ່ສອນພຣະກິດຕິຄຸນ ຄວນໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳໂດຍພຣະວິນຍານ. ພໍ່ແມ່ທຸກຄົນເປັນຜູ້ສອນ ພາຍໃນຄອບຄົວຂອງຕົນ. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຄວນສະແຫວງຫາ ແລະ ເຕັມໃຈທີ່ຈະຮັບເອົາຄຳແນະນຳຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ນຳຂອງພຣະອົງ.

ຈົ່ງສອນມັນໃຫ້ແກ່ພວກລູກຫລານຂອງພວກເຈົ້າ, ພບຍ 4:8-9. ຈົ່ງສິດສອນລູກຫລານຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ຮຽນຮູ້ເອົາ, ພບຍ 6:7 (ພບຍ 11:18-19). ຈົ່ງສັ່ງສອນລູກໃຫ້ສູ້ທາງດຳເນີນຊີວິດ, ສພສ 22:6. ລູກໆຂອງພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຖືກສິດສອນເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອຊຍ 54:13 (3 ນພ 22:13).

ພວກຂ້າມ້ອຍຮູ້ວ່າ ທ່ານເປັນຄູສອນມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ຢຮ 3:2. ເມື່ອເຈົ້າສອນຄົນອື່ນ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ສອນຕົນເອງກ່ອນ, ຣມ 2:21.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການສິດສອນມາແດ່ແລ້ວ ໃນສິ່ງທີ່ຮຽນຮູ້ທັງໝົດຂອງບິດາຂອງຂ້າພະ

ຊະເຕຟາໂນ

ເຈົ້າ, 1 ນຟ 1:1 (ອນ 1:1). ປະໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ສອນ ຕ້ອງສອນຢ່າງພາກພຽນ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຮັບເອົາບາບຂອງຜູ້ຄົນໄວ້ ເທິງຫົວຂອງພວກເຂົາເອງ, ຢຄ 1:18-19. ຈົ່ງເຊື່ອຟັງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ເປີດຫູຂອງພວກ ທ່ານ, ມຊຢ 2:9. ພວກທ່ານຈະສອນລູກໆ ຂອງພວກທ່ານໃຫ້ຮັກກັນ ແລະ ຮັບໃຊ້ຊຶ່ງກັນ ແລະກັນ, ມຊຢ 4:15. ບໍ່ໃຫ້ໄວ້ວາງໃຈຜູ້ສິ່ງ ສອນຜູ້ໃດ ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງພຣະ ເຈົ້າ, ມຊຢ 23:14. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖອກເທ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງລົງມາທົ່ວແຜ່ນດິນ ເພື່ອຕຽມໃຈຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອຮັບພຣະຄຳ, ແອວ 16:16. ເຂົາເຈົ້າກໍສິດສອນດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແອວ 17:2-3. ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການສິດສອນຈາກແມ່ຂອງ ພວກເຂົາ, ແອວ 56:47 (ແອວ 57:21).

ຕາບໃດທີ່ເຂົາຍັງສະແຫວງຫາບັນຍາ ເຂົາ ຈະໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳ, ຄພ 1:26. ຈົ່ງສອນກັນ ແລະກັນຕາມໜ້າທີ່ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງພວກ ເຈົ້າ, ຄພ 38:23. ສອນຫລັກທຳພຣະກິດຕິ ຄຸນຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳ ພີ ແລະ ພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຄພ 42:12. ເຈົ້າ ຈະໄດ້ຮັບການສິດສອນຈາກເບື້ອງບົນ, ຄພ 43:15-16. ພໍແມ່ຕ້ອງສອນລູກໆຂອງພວກ ເຂົາ, ຄພ 68:25-28. ຈົ່ງສອນຄຳສອນຂອງ ອານາຈັກໃຫ້ກັນແລະກັນ, ຄພ 88:77-78, 118. ຈົ່ງກຳນົດໃຫ້ມີຜູ້ສອນໃນບັນດາພວກ ເຈົ້າ, ຄພ 88:122. ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສອນຄວາມສະ ຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຈິງໃຫ້ແກ່ລູກໆຂອງເຈົ້າ, ແລະ ນີ້ຄືສາເຫດຂອງຄວາມທຸກທໍລະມານ ຂອງເຈົ້າ, ຄພ 93:39-42.

ເພື່ອສອນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຢ່າງເປັນອິດສະລະ ກັບລູກໆຂອງເຈົ້າ, ມຊ 6:57-61.

ການສອນດ້ວຍພຣະວິນຍານ: ຖ້ອຍຄຳທີ່ ພວກເຈົ້າຈະເວົ້ານັ້ນ ຈະບໍ່ມາຈາກພວກເຈົ້າ ເອງ, ແຕ່ແມ່ນພຣະວິນຍານທີ່ຈະກ່າວໃນ ພວກເຈົ້າ, ມທ 10:19-20. ເມື່ອພຣະອົງອະທິ ບາຍພຣະຄຳພີໃຫ້ພວກເຮົາຟັງ ໃຈຂອງພວກ ເຮົາກໍຮ້ອນຮົນເໝືອນໄຟພາຍໃນພວກເຮົາບໍ່ ແມ່ນຫລື, ລກ 24:32. ພຣະກິດຕິຄຸນໄດ້ຖືກສັ່ງ

ສອນໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານ, 1 ກທ 2:1-14.

ພົ້ນໄດ້ເວົ້າດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດ ຈາກພຣະເຈົ້າ, ມຊຢ 13:5-9 (ແອວ 17:3; ຮລມ 5:17).

ເຈົ້າຈະມີວິນຍານຂອງເຮົາ ໃນການໃຫ້ ມະນຸດຍອມຮັບ, ຄພ 11:21. ເຈົ້າຈະຖືກໄດ້ ຍິນໃນທຸກສິ່ງ ທີ່ເຈົ້າສອນໂດຍພຣະຜູ້ປອບ ໂຍນ, ຄພ 28:1 (ຄພ 52:9). ຖ້າຫາກພວກ ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ ສອນ, ຄພ 42:14 (ຄພ 42:6). ສອນລູກຫລານ ມະນຸດໂດຍອຳນາດຂອງວິນຍານຂອງເຮົາ, ຄພ 43:15. ແອວເດີຕ້ອງສັ່ງສອນພຣະກິດຕິ ຄຸນໂດຍພຣະວິນຍານ, ຄພ 50:13-22. ມັນ ຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າໃນຊົ່ວໂມງນັ້ນ ເອງ ວ່າພວກເຈົ້າຈະກ່າວຫຍັງ, ຄພ 84:85 (ຄພ 100:5-8).

ຊະເຕຟາໂນ

ຊະເຕຟາໂນໄດ້ຖືກຂ້າຍ້ອນຄວາມເຊື່ອ ເພື່ອພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແລະ ເພື່ອສາດສະ ຫາຈັກຂອງພຣະອົງໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳ ພີໃໝ່. ການສັ່ງສອນຂອງລາວໄດ້ຖືກບອກໄວ້ ລ່ວງໜ້າ ແລະ ອາດເປັນອິດທິພົນໃຫ້ແກ່ວຽກ ງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງໂປໂລ, ຜູ້ມີໜ້າຢູ່ຕອນ ທີ່ຊະເຕຟາໂນຕໍ່ສູ້ຄະດີຢູ່ສານຊານເຮດຣິນ (ກຈກ 8:1; 22:20).

ຊະເຕຟາໂນເປັນຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ຊາຍ ເຈັດຄົນ ທີ່ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຮັບໃຊ້ອັກຄະ ສາວົກສິບສອງ, ກຈກ 6:1-8. ຊະເຕຟາໂນ ໄດ້ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ແລະ ພາຍສຳຄັນ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ກຈກ 6:8. ຊະເຕຟາໂນໄດ້ໄຕ້ ດຽງກັບຊາວຍິວ, ກຈກ 6:9-10. ລາວຖືກ ກ່າວຫາ ແລະ ໄດ້ຖືກນຳຕົວຂຶ້ນໄປຍັງສານ ຊານເຮດຣິນ, ກຈກ 6:11-15. ຊະເຕຟາໂນ ໄດ້ສະເໜີຄະດີຂອງລາວ, ກຈກ 7:2-53. ໂດຍ ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ລາວໄດ້ ເຫັນພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດໃນພາບນິມິດ, ກຈກ 7:55-56. ຊະເຕຟາໂນໄດ້ຖືກສັ່ງຫານ

ເພາະປະຈັກພະຍານຂອງລາວ, ກາກ 7:54-60.

ຊະເລີຍ, ການເປັນຊະເລີຍ. ເບິ່ງ ອິດສະລະ, ອິດສະລະພາບ ນຳອີກ

ຄວາມເປັນທາດທາງຮ່າງກາຍ ຫລື ທາງວິນຍານ.

ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນໄດ້ຕົກເປັນຊະເລີຍ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, **ອຊກ 39:23.**

ຜູ້ໃດທີ່ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ເປັນຊະເລີຍ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະຕ້ອງໄປເປັນຊະເລີຍ, ພມ 13:10.

ຄົນຊົ່ວຮ້າຍຈະຖືກນຳລົງໄປສູ່ການເປັນຊະເລີຍຂອງມານ, **1 ນຟ 14:4, 7.** ມະນຸດເປັນອິດສະລະທີ່ຈະເລືອກເສລີພາບ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ ຫລື ຈະເລືອກການເປັນຊະເລີຍ ແລະ ຄວາມຕາຍ, **2 ນຟ 2:27.** ຄວາມປະສົງຂອງເນື້ອໜັງຈະໃຫ້ອຳນາດແກ່ວິນຍານຂອງມານທີ່ຈະຈັບກຸມ, **2 ນຟ 2:29.** ພວກທ່ານໄດ້ເກັບຄວາມເປັນຊະເລີຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກທ່ານໄວ້ພຽງພໍຫລືບໍ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, **ແອວ 5:5-6.** ຜູ້ທີ່ຈະເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຍ່ອມຖືກມານເອົາໄປເປັນຊະເລີຍ, **ແອວ 12:11.** ຈົ່ງຄອຍເຝົ້າລະວັງ ແລະ ອະທິຖານຢູ່ສະເໝີ, ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຖືກມານລ້ລວງ, ແລະ ຖືກມັນນຳໄປເປັນຊະເລີຍ, **3 ນຟ 18:15.**

ຊັດຮາກ. ເບິ່ງ ດານີເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ຊັດຮາກ, ເມຊາກ, ແລະ ອາເບັດເນໂກ ເປັນຊາຍໜຸ່ມຊາວອິດສະຣາເອນສາມຄົນ ຜູ້ຊົ່ງພ້ອມດ້ວຍດານີເອນ, ໄດ້ຖືກພາໄປຫາວັງຂອງເນບູກາດເນັດຊາ, ກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ. ຊື່ເຮັບເຮີຂອງຊັດຮາກແມ່ນ ຮານານີຢາ. ຊາຍໜຸ່ມສີ່ຄົນໄດ້ປະຕິເສດບໍ່ຍອມເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເສື່ອມເສຍ ໂດຍການກິນຊີ້ນ ແລະ ດື່ມເຫລົ້າອະງຸ່ນຂອງກະສັດ (ດນອ 1). ຊັດຮາກ, ເມຊາກ, ແລະ ອາເບັດເນໂກ ຖືກກະສັດສັ່ງໃຫ້ໂຍນເຂົ້າເຕົາໄຟຮ້ອນ ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ຢ່າງມະຫັດສະຈັນ (ດນອ 3).

ຊາຂາຣີຢາ. ເບິ່ງ ໂຍຮັນບັບຕີສະໂຕ; ເອລີຊາເບັດ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ບິດາຂອງໂຍຮັນບັບຕີສະໂຕ. ຊາຂາຣີຢາໄດ້ມີຕຳແໜ່ງເປັນປະໂລທິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃນພຣະວິຫານ.

ຊາຂາຣີຢາໄດ້ຖືກຂ້າລະຫວ່າງພຣະວິຫານ ແລະ ແທ່ນບູຊາ, **ມທ 23:35 (ລກ 11:51).** ທູດຄັບຣີເອນໄດ້ສັນຍາຊາຂາຣີຢາ ແລະ ເອລີຊາເບັດ ເມຍຂອງລາວ ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະມີລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງ, **ລກ 1:5-25 (ຄພ 27:7).** ລາວສາມາດເວົ້າໄດ້, **ລກ 1:59-79.**

ຊາດູກາຍ. ເບິ່ງ ຊາວຢິວ ນຳອີກ

ເປັນກຸ່ມນ້ອຍ ແຕ່ມີອຳນາດຫລາຍທາງການເມືອງໃນບັນດາຊາວຢິວ. ເຂົາເຈົ້າເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີວ່າເປັນຄົນທີ່ເຄັ່ງຄັດທີ່ສຸດໃນຄວາມເຊື່ອ ເລື່ອງເຮັດຕາມກົດຂອງໂມເຊ ແລະ ປະຕິເສດຄວາມເປັນຈິງກ່ຽວກັບ ວິນຍານ ແລະ ທູດ ແລະ ກ່ຽວກັບຄຳສອນເລື່ອງການຟື້ນຄືນຊີວິດ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ (ມຣກ 12:18-27; ກາກ 4:1-3; 23:7-8).

ຊາຕານ. ເບິ່ງ ມານ

ຊານເຮດຣິນ. ເບິ່ງ ຊາວຢິວ ນຳອີກ

ສະພາສູງ ແລະ ສານສູງສຸດຂອງຊາວຢິວທັງຝ່າຍບ້ານເມືອງ ແລະ ສາດສະໜາ. ຊານເຮດຣິນ ປະກອບດ້ວຍສະມາຊິກເຈັດສິບເອັດຄົນ ຄັດເລືອກຈາກບັນດາຫົວໜ້າປະໂລທິດ, ເລຂາທິການ, ແລະ ຜູ້ເຖົ້າແກ່. ໃນພຣະຄຳພີ, ມັນມັກຈະຖືກເອີ້ນວ່າສະພາ (ມທ 26:59; ມຣກ 14:55; ກາກ 5:34).

ຊາມາເຣຍ. ເບິ່ງ ຊາວຊາມາເຣຍ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເມືອງຫລວງຂອງອານາຈັກພາກເໜືອຂອງອິດສະຣາເອນ (1 ກສ 16:23-24). ເພາະພະລັງອັນເຂັ້ມແຂງຂອງກອງທັບທີ່ຕັ້ງຢູ່ເທິງຄອຍພູ, ຊາວອັດຊີເຣຍຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຍຶດເອົາຕົວເມືອງນີ້ໄດ້, ແຕ່ຫລັງຈາກໄດ້ປົດລ້ອມເມືອງໄວ້ເປັນເວລາສາມປີ ພວກເຂົາຈຶ່ງສາມາດຍຶດເອົາມັນໄດ້ (2 ກສ

ຊາມູເອນ, ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ

17:5-6). ເຮໂຣດໄດ້ສ້ອມແປງເມືອງຂຶ້ນໃໝ່ ແລະ ເອີ້ນມັນວ່າ ຊີບັດ. ໃນສະໄໝຂອງພຣະ ຄຳພີໃໝ່, ຊາມາເຣຍ ເປັນຊື່ຂອງພາກກາງ ຂອງພິລິດສະຕິນ ທາງພາກຕາເວັນຕົກຂອງ ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.

ຊາມູເອນ, ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ

ລູກຊາຍຂອງເອນການາກັບນາງຮັນນາ, ຊາມູເອນໄດ້ເກີດມາ ເພື່ອເປັນຄຳຕອບໃຫ້ ແກຄຳອະທິຖານຂອງແມ່ລາວ (1 ຊມອ 1). ຕອນຍັງນ້ອຍ ລາວໄດ້ຖືກພາໄປຢູ່ນ້ຳເອລີ, ຜູ້ ເປັນມະຫາປະໂລຫິດຢູ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະ ເຈົ້າຢູເມືອງຊີໂລ (1 ຊມອ 2:11; 3:1). ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຊາມູເອນ ຕອນລາວຍັງ ນ້ອຍ ໃຫ້ເປັນສາດສະດາ (1 ຊມອ 3). ຫລັງ ຈາກເອລີໄດ້ຕາຍໄປ, ຊາມູເອນໄດ້ກາຍເປັນ ສາດສະດາ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງ ອິດສະຣາເອນ ແລະ ໄດ້ສະຖາປະນາກົດ ໝາຍ, ລະບຽບ, ແລະ ແບບແຜນການນະມັດ ສະການຝ່າຍສາດສະໜາ ໃນແຜ່ນດິນຄົນມາ ໃໝ່ (1 ຊມອ 4:15-18; 7:3-17).

1 ຊາມູເອນ 28:5-20 ບັນຈຸເລື່ອງລາວຂອງ ຊາມູເອນ ທີ່ໄດ້ຖືກເອີ້ນເອົາວິນຍານຄົນມາ ໂດຍຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງທີ່ເປັນໝໍຜີ ຢູ່ເມືອງເອນໂດ ເຮ ຕາມຄຳຂໍຮ້ອງຂອງກະສັດໂຊນ. ສິ່ງນີ້ຄົງ ບໍ່ແມ່ນພາບນິມິດຈາກພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າໝໍຜີ ຫລື ຜູ້ມີເວດມົນຄາຖາ ບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະສັ່ງໃຫ້ ສາດສະດາເຮັດຕາມຄຳຂໍຮ້ອງຂອງພວກເຂົາ.

ໜັງສືຂອງຊາມູເອນສະບັບທີໜຶ່ງ ແລະ ສອງ: ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີບາງສະບັບ, ໜັງສືຂອງຊາມູເອນສະບັບທີ 1 ແລະ 2 ຖືກ ຮວມໄວ້ເປັນປື້ມເຫລັ້ມດຽວກັນ. ໃນບາງ ສະບັບກໍຖືກແຍກເປັນສອງເຫລັ້ມ. ໜັງສືສອງ ເຫລັ້ມນີ້ໄດ້ຮວບຮວມປະຫວັດສາດເປັນເວລາ ປະມານ 130 ປີ, ຈາກຕອນຊາມູເອນເກີດ ຈົນ ເຖິງກ່ອນການສິ້ນຊີວິດຂອງກະສັດດາວິດ.

ພຣະທຳຊາມູເອນທີໜຶ່ງ: ບົດທີ 1-3 ບັນ ຍາຍວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບແຂງ ແລະ ລົງໂທດຄອບຄົວຂອງເອລີ ແລະ ໄດ້ເອີ້ນຊາມູ ເອນ ໃຫ້ເປັນມະຫາປະໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນ.

ບົດທີ 4-6 ບອກກ່ຽວກັບທິບຄຳພີນັ້ນສັນຍາ ໄດ້ ຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງຊາວພິລິດສະຕິນ. ບົດທີ 7-8 ບັນທຶກຄຳເຕືອນຂອງຊາມູເອນ ກ່ຽວກັບ ການມີພຣະປອມ ແລະ ມີກະສັດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ. ບົດທີ 9-15 ບັນຍາຍເຖິງການແຕ່ງຕັ້ງໂຊນໃຫ້ ເປັນກະສັດ ແລະ ການປົກຄອງຂອງເພິ່ນໃນ ຖານະກະສັດ. ບົດທີ 16-31 ເລົ່າປະຫວັດຂອງ ດາວິດ ແລະ ການມີອຳນາດຂອງເພິ່ນ—ຊາມູ ເອນໄດ້ເຈີມດາວິດ ຜູ້ໄດ້ຂ້າໂກລີອາດ. ໂຊນ ກຽດຊັງດາວິດ, ແຕ່ດາວິດປະຕິເສດບໍ່ຍອມຂ້າ ໂຊນ ເຖິງແມ່ນເພິ່ນມີໂອກາດທີ່ຈະເຮັດກໍຕາມ.

ພຣະທຳຊາມູເອນທີສອງ: ໜັງສືບັນຈຸລາຍ ລະອຽດເລື່ອງການປົກຄອງດາວິດ ໃນຖານະ ກະສັດຂອງຢູດາ ແລະ ໃນທີ່ສຸດ ຂອງອິດສະ ຣາເອນທັງໝົດ. ບົດທີ 1-4 ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ເຖິງການດື່ມລົມລະຫວ່າງຜູ້ຕິດຕາມຂອງ ດາວິດ, ຫລັງຈາກເພິ່ນໄດ້ຂຶ້ນເປັນກະສັດ ຂອງຢູດາ, ແລະ ຜູ້ຕິດຕາມຂອງໂຊນ. ບົດທີ 5-10 ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ວິທີທີ່ດາວິດກາຍເປັນ ຜູ້ມີພະລັງຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ. ບົດທີ 11- 21 ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມເສື່ອມໂຊມຂອງພະ ລັງທາງວິນຍານຂອງດາວິດ ເພາະການບາບ ແລະ ການກະບົດຂອງເພິ່ນ ພາຍໃນຄອບ ຄົວຂອງເພິ່ນເອງ. ບົດທີ 22-24 ບັນຍາຍເຖິງ ຄວາມພະຍາຍາມຂອງດາວິດ ທີ່ຈະຄືນດີກັບ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຊາມູເອນຄົນເລມັນ

ສາດສະດາຊາວເລມັນ ໃນພຣະຄຳພີມໍ ມອນ ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄປສອນ ແລະ ເຕືອນຊາວນິໄຟ ບໍ່ດົນກ່ອນການກຳເນີດຂອງ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ຊາມູເອນໄດ້ທຳນາຍ ເຄື່ອງໝາຍທີ່ກ່ຽວພັນກັບການກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ຄວາມພິນາດຂອງຊາວນິໄຟ (ຮລມ 13-16).

ຊາເລັມ. ເບິ່ງ ເມນຄີເສເດັກ; ເຢຣູຊາເລັມ ນຳອີກ

ເມືອງໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີເດີມ ບ່ອນທີ່ເມນຄີ ເສເດັກປົກຄອງ. ມັນອາດຕັ້ງຢູ່ບ່ອນທີ່ ໃນທຸກ

ວັນນີ້ເອີ້ນວ່າ ເຢຣູຊາເລັມ. ຄຳວ່າ “ຊາເລັມ” ຄ້າຍຄືຄຳເຮັບເຮີ ທີ່ພາຍເຖິງ “ສັນຕິສຸກ.”

ເມນຄີເສເດັກຜູ້ທີ່ເປັນກະສັດແຫ່ງນະຄອນ ຊາເລັມ ໄດ້ເອົາເຂົ້າຈີ່ກັບເຫລົ້າອະງຸ່ນມາ, ປຸກ 14:18.

ເມນຄີເສເດັກ, ກະສັດແຫ່ງເມືອງຊາເລັມ, ເປັນປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດ, ຮຮ 7:1-2.

ເມນຄີເສເດັກເປັນກະສັດປົກຄອງແຜ່ນດິນ ຊາເລັມ, ແອວ 13:17-18.

ຊາຮາ. ເບິ່ງ ອັບຣາຮາມ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເມຍຄົນທຳອິດຂອງອັບຣາຮາມ. ໃນຕອນເຖົ້າແກ່ ນາງໄດ້ກາຍເປັນ ແມ່ຂອງອີຊາກ (ປຸກ 18:9-15; 21:2).

ຊາໂຣຢາ. ເບິ່ງ ລີໄຮ, ບິດາຂອງນີໄຟ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ເມຍຂອງລີໄຮ (1 ນຟ 5:1-8; 8:14-16; 18:19) ແລະ ແມ່ຂອງເລມັນ, ເລມູເອນ, ແຊມ, ນີໄຟ, ຢາໂຄບ, ໂຈເຊັບ, ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນ (1 ນຟ 2:5; 2 ນຟ 5:6).

ຊາວໂກຣິນໂທ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງ ໂປໂລ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ໜັງສືສອງເຫລັ້ມໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ມັນເປັນໜັງສືສະບັບຕົ້ນທີ່ໂປໂລໄດ້ຂຽນເຖິງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນໂກຣິນໂທ ເພື່ອດັດແປງຄວາມບໍ່ເປັນລະບຽບໃນບັນດາພວກເຂົາ. ຊາວໂກຣິນໂທໄດ້ອາໄສໃນສັງຄົມທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍທາງສິນທຳ.

ໂກຣິນໂທສະບັບທີໜຶ່ງ: ບົດທີ 1 ບັນຈຸຄຳທັກທາຍຂອງໂປໂລ ແລະ ຄຳຕັກເຕືອນຂອງເພິ່ນຕໍ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນ. ບົດທີ 2-6 ຄຳຕັກເຕືອນຂອງໂປໂລຕໍ່ຄວາມຜິດຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຊາວໂກຣິນໂທ. ບົດທີ 7-12 ບັນຈຸຄຳຕອບຂອງໂປໂລຕໍ່ຄຳຖາມບາງຢ່າງ. ບົດທີ 13-15 ມີຄວາມເປັນຫ່ວງເປັນໃຍເລື້ອງຄວາມໃຈບຸນ, ຂອງປະທານທາງວິນຍານ, ແລະ ການພື້ນຄືນ

ຊີວິດ. ບົດທີ 16 ບັນຈຸຄຳແນະນຳຂອງໂປໂລເພື່ອໃຫ້ຍືດພັນໃນສັດທາ.

ໂກຣິນໂທສະບັບທີສອງ: ບົດທີ 1 ບັນຈຸຄຳທັກທາຍຂອງໂປໂລ ແລະ ຄຳປອບໂຍນ. ບົດທີ 2 ບັນຈຸຄຳແນະນຳສ່ວນຕົວສຳລັບຕີໂຕ. ບົດທີ 3-7 ກ່ຽວກັບພະລັງຂອງພຣະກິດຕິຄຸນໃນຊີວິດຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ນຳຂອງເຂົາເຈົ້າ. ບົດທີ 8-9 ແນະນຳໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ເປັນຜູ້ມອບໃຫ້ແກ່ຄົນຍາກຈົນດ້ວຍຄວາມເບີກບານໃຈ. ບົດທີ 10-12 ເປັນການປະກາດຕຳແໜ່ງຂອງໂປໂລ ໃນຖານະເປັນອັກຄະສາວົກ. ບົດທີ 13 ເປັນຄຳແນະນຳໃຫ້ເປັນຄົນດີພ້ອມທຸກຢ່າງ.

ຊາວຄາລາເຕຍ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງ ໂປໂລ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ຕົ້ນສະບັບເປັນຈົດໝາຍທີ່ອັກຄະສາວົກໂປໂລໄດ້ຂຽນເຖິງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ອາໄສຢູ່ທົ່ວຄາລາເຕຍ. ເນື້ອໃຫຍ່ໃຈຄວາມຂອງຈົດໝາຍນີ້ແມ່ນວ່າອິດສະລະພາບທີ່ແທ້ຈິງສາມາດຖືກພົບເຫັນພຽງແຕ່ຢູ່ໃນການດຳລົງຊີວິດຕາມພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຊຊູຄຣິດເທົ່ານັ້ນ. ຖ້າຫາກໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບເອົາການສິດສອນຂອງຊາວຄຣິດສະຕຽນທີ່ເປັນຊາວຢິວ ຜູ້ຮັກສາກິດຂອງໂມເຊຢ່າງເອົາຈິງເອົາຈັງ, ແລ້ວເຂົາເຈົ້າຈະຈຳກັດ ຫລື ທຳລາຍອິດສະລະພາບຂອງຕົນທີ່ພົບເຫັນໃນພຣະຄຣິດ. ຢູ່ໃນສານ ໂປໂລໄດ້ສະຖາປະນາການເປັນອັກຄະສາວົກຂອງເພິ່ນເອງ, ໄດ້ອະທິບາຍຄຳສອນແຫ່ງຄວາມຊອບທຳໂດຍສັດທາ, ແລະ ຍືນຍັນຄຸນຄ່າຂອງສາດສະໜາທາງແຫ່ງວິນຍານ.

ໃນ ບົດທີ 1 ແລະ 2, ໂປໂລໄດ້ສະແດງຄວາມເສຍໃຈກັບຂ່າວທີ່ເພິ່ນໄດ້ຮັບເລື່ອງການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ ໃນບັນດາຊາວຄາລາເຕຍ ແລະ ໃຫ້ຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງກ່ຽວກັບຕຳແໜ່ງຂອງເພິ່ນໃນບັນດາອັກຄະສາວົກ. ບົດທີ 3 ແລະ 4 ສົນທະນາກ່ຽວກັບຄຳສອນຂອງສັດທາ ແລະ

ຊາວຄຣິດສະຕຽນ

ວຽກງານ. ບົດທີ 5 ແລະ 6 ບັນຈຸຄຳເທດສະໜາ ເລື່ອງຜົນຂອງຄຳສອນແຫ່ງສັດທາ.

ຊາວຄຣິດສະຕຽນ. ເບິ່ງ ສານຸສິດ; ໄຟ້ພົນ ຂອງພຣະເຈົ້າ ນຳອີກ

ຊື່ທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ. ເຖິງແມ່ນວ່າຄຳນີ້ຖືກໃຊ້ທົ່ວໄປຕະຫລອດທົ່ວ ໂລກກໍຕາມ, ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຕິດ ຕາມທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະຄຣິດໃຫ້ເປັນໄຟ້ພົນ ຂອງພຣະເຈົ້າ (ກຈກ 9:13, 32, 41; 1 ກຣທ 1:2; ຄພ 115:4).

ສານຸສິດຖືກເອີ້ນວ່າຊາວຄຣິດສະຕຽນ, ກຈກ 11:26. ຖ້າມີຜູ້ໃດໄດ້ຮັບທຸກເພາະມີຊື່ວ່າ ເປັນຄຣິດສະຕຽນກໍຢ່າໃຫ້ຜູ້ນັ້ນມີຄວາມລະ ອາຍ, 1 ເປໂຕ 4:16.

ເພາະພັນທະສັນຍາ ພວກທ່ານຈະຖືກເອີ້ນ ວ່າ ລູກຂອງພຣະຄຣິດ, ມຊຢ 5:7. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ຢ່າງແທ້ຈິງຖືກເອີ້ນວ່າຄຣິດສະຕຽນ ໂດຍຜູ້ ທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ, ແອວ 46:13-16.

ຊາວຊາມາເຣຍ. ເບິ່ງ ຊາມາເຣຍ ນຳອີກ

ຜູ້ຄົນໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ທີ່ອາໄສຢູ່ ໃນຊາມາເຣຍ ຫລັງຈາກອານາຈັກພາກເໜືອ ຂອງອິດສະຣາເອນ ໄດ້ຖືກຍຶດໄປໂດຍຊາວ ອັດຊີເຣຍ. ຊາວຊາມາເຣຍພາກສ່ວນໜຶ່ງ ແມ່ນຊາວອິດສະຣາເອນ ແລະ ພາກສ່ວນ ໜຶ່ງແມ່ນຄົນຕ່າງຊາດ. ສາດສະໜາຂອງເຂົາ ເຈົ້າແມ່ນການປະຢົນກັນທັງຄວາມເຊື່ອ ແລະ ການປະຕິບັດຂອງຊາວຢິວ ແລະ ຊາວເພເກັນ ທີ່ບໍ່ມີສາດສະໜາ. ຄຳອຸປະມາເລື່ອງໂທຊາມາ ເຣຍຜູ້ໃຈດີ ໃນ ລູກາ 10:25-37 ສະແດງເຖິງ ຄວາມກຽດຊົງ ທີ່ຊາວຢິວມີຕໍ່ຊາວຊາມາເຣຍ ເພາະວ່າຊາວຊາມາເຣຍໄດ້ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ ຈາກສາດສະໜາຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊັກນຳອັກຄະສາວິກ ໃຫ້ ສອນພຣະກິດຕິຄຸນ ແກ່ຊາວຊາມາເຣຍ (ກຈກ 1:6-8). ພິລິບໄດ້ສຶດສອນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງ ພຣະຄຣິດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແກ່ຊາວຊາ ມາເຣຍ ແລະ ໄດ້ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນຫລາຍ ຢ່າງໃນບັນດາພວກເຂົາ (ກຈກ 8:5-39).

ຊາວເທສະໂລນິກ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງ ໂປໂລ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ໜັງສືສອງເຫລັ້ມໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ມັນ ເປັນຈົດໝາຍສະບັບຕົ້ນທີ່ໂປໂລ ໄດ້ຂຽນເຖິງ ຊາວເທສະໂລນິກ ໃນຂະນະທີ່ລາວຢູ່ເມືອງ ໂກຣິນໂທ ລະຫວ່າງການໄປຢ້ຽມຢາມເອີ ຣົບເທື່ອທຳອິດຂອງລາວ ປະມານ ຄ.ສ. 50. ວຽກງານຂອງລາວ ໃນເມືອງເທສະໂລນິກ ໄດ້ ຖືກບັນຍາຍໄວ້ ໃນ ກິດຈະການ 17. ໂປໂລ ຢາກກັບຄືນໄປເມືອງເທສະໂລນິກ ແຕ່ບໍ່ສາ ມາດເຮັດໄດ້ (1 ຫສນ 2:18). ສະນັ້ນລາວ ຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງຕີໂມທຽວໄປໃຫ້ກຳລັງໃຈຜູ້ປ່ຽນໃຈ ເຫລື້ອມໃສ ແລະ ມາລາຍງານລາວກຽວກັບ ຄວາມທຸກສຸກຂອງສະມາຊິກ. ໂປໂລໄດ້ຂຽນ ສານສະບັບທຳອິດ ເມືອງດ້ວຍຄວາມຂອບ ພຣະໄທຂອງລາວສຳລັບການກັບຄືນມາຂອງ ຕີໂມທຽວ.

ເທສະໂລນິກ ສະບັບທີໜຶ່ງ: ບົດທີ 1-2 ບັນ ຈຸຄຳທັກທາຍຂອງໂປໂລ ແລະ ຄຳອະທິຖານ ຂອງລາວສຳລັບໄຟ້ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ; ບົດທີ 3-5 ໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳເລື່ອງການເຕີບໂຕທາງ ວິນຍານ, ຄວາມຮັກ, ແລະ ພົມມະຈັນ, ຄວາມ ພາກພຽນ, ແລະ ການສະເດັດມາຄົງທິສອງ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ເທສະໂລນິກ ສະບັບທີສອງ: ບົດທີ 1 ບັນ ຈຸຄຳອະທິຖານສຳລັບໄຟ້ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ບົດທີ 2 ກ່າວເຖິງການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອທີ່ ຈະເກີດຂຶ້ນ. ບົດທີ 3 ບັນຈຸຄຳອະທິຖານຂອງ ໂປໂລ ເພື່ອອຸດົມການແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຈະ ມີໄຊ.

ຊາວນີໂຟ. ເບິ່ງ ຊາວເລມັນ; ນີໂຟ, ລູກຊາຍ ຂອງລີໄຮ; ພຣະຄຳພີມໍມອນ ນຳອີກ

ຜູ້ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຫລາຍ ຄົນເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງສາດສະດານີໂຟ, ລູກຊາຍຂອງລີໄຮ. ພວກເຂົາໄດ້ແຍກຕົວ ອອກຈາກຊາວເລມັນ ແລະ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ເປັນຄົນຊອບທຳກວ່າຊາວເລມັນ. ເຖິງຢ່າງໃດ ກໍຕາມ, ໃນທີ່ສຸດພວກເຂົາກໍໄດ້ຖືກຊາວເລມັນ ທຳລາຍ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.

ຊາວນີໄຟແຍກຕົວອອກຈາກຊາວເລມັນ, **2 ນຟ 5:5-17.** ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ແມ່ນຊາວເລມັນກໍເປັນຊາວນີໄຟ, **ຍຄ 1:13.** ຊາວນີໄຟຍັງໄດ້ຮັບກຳລັງໃຈດ້ວຍອຸດົມການທີ່ດີກວ່າ, **ແອວ 43:6-9, 45.** ຊາວນີໄຟບໍ່ເຄີຍມີເວລາໃດເລີຍທີ່ສະຫງົບສຸກເກີນກວ່າໃນວັນເວລາຂອງໂມໂຣໂນ, **ແອວ 50:23.** ຊາວນີໄຟໄດ້ຖືກຊ່ວຍໃຫ້ລອດເພາະຄຳອະທິຖານຂອງຄົນທີ່ຊອບທຳ, **ແອວ 62:40.** ຊາວນີໄຟໄດ້ເລີ່ມເສື່ອມໂຊມລົງຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, **ຮມ 6:34-35.** ພຣະເຢຊູໄດ້ສິດສອນ ແລະ ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນບັນດາຊາວນີໄຟ, **3 ນຟ 11:1-28:12.** ຜູ້ຄົນທັງໝົດໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ມີເຂົ້າຂອງທັງໝົດນຳກັນເປັນສ່ວນລວມ, **4 ນຟ 1:2-3.** ມັນບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງກັນ, ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າມີຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາເປັນຄົນທີ່ມີຄວາມສຸກທີ່ສຸດ, **4 ນຟ 1:15-16.** ຊາວນີໄຟເລີ່ມອວດດີ ແລະ ຖືຕົວ, **4 ນຟ 1:43.** ມີເລືອດແລະ ການຂ້າພັນຕະຫລອດທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ, **ມມ 2:8.** ຊາວນີໄຟໄດ້ຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ ມໍມອນໄດ້ປະຕິເສດບໍ່ນຳພາພວກເຂົາ, **ມມ 3:9-11.** ຊາວນີໄຟທັງໝົດໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍຍົກເວັ້ນແຕ່ຊາວສີຄົນ, **ມມ 6:7-15.** ຊາວນີໄຟທຸກຄົນຜູ້ບໍ່ປະຕິເສດພຣະຄຣິດ ໄດ້ຖືກຂ້າ, **ມຮນ 1:2.**

ຊາວນີໄຟໄດ້ຖືກທຳລາຍເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ບາບຂອງພວກເຂົາ, **ຄພ 3:18.** ຈົ່ງລະວັງຄວາມທະນົງຕົວ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຈະກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງຊາວນີໄຟ, **ຄພ 38:39.**

ຊາວພິລິບປອຍ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງໂປໂລ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ຈົດໝາຍທີ່ໂປໂລໄດ້ຂຽນເຖິງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນພິລິບປອຍ ໃນຂະນະທີ່ລາວຕິດຄຸກຢູ່ກຸງໂຣມ ເທື່ອທຳອິດ. ຕອນນີ້ ມັນເປັນພຣະທຳພິລິບປອຍ ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່.

ບົດທີ 1 ບັນຈຸຄຳທັກທາຍຂອງໂປໂລ ແລະ ຄຳແນະນຳຂອງລາວກ່ຽວກັບຄວາມເປັນໜຶ່ງ, ຄວາມອ່ອນນ້ອມ, ແລະ ຄວາມບາກບັນ. ບົດທີ 2 ເນັ້ນວ່າ ທຸກຄົນຈະກົມຂາບພຣະຄຣິດ ແລະ

ວ່າແຕ່ລະຄົນ ຕ້ອງເຮັດວຽກງານຂອງຄວາມລອດໃຫ້ຕົນເອງ. ໃນ ບົດທີ 3, ໂປໂລໄດ້ອະທິບາຍວ່າ ລາວໄດ້ເສຍສະລະທຸກສິ່ງເພື່ອພຣະຄຣິດ. ໃນ ບົດທີ 4, ໂປໂລໄດ້ຂອບໃຈໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຊາວພິລິບປອຍ ສຳລັບຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງພວກເຂົາ.

ຊາວຢາເຣັດ. ເບິ່ງ ພຣະຄຳພີມໍມອນ; ຢາເຣັດ; ຢາເຣັດ, ນັອງຊາຍຂອງ ນຳອີກ

ຜູ້ຄົນໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ ທີ່ເປັນລູກຫລານຂອງຢາເຣັດ, ນັອງຊາຍຂອງລາວ, ແລະ ໝູ່ເພື່ອນຂອງເຂົາເຈົ້າ (ອທ 1:33-41). ພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳພາເຂົາເຈົ້າຈາກທ່າບາເບນ ໄປຫາອາເມຣິກາ, ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ (ອທ 1:42-43; 2-3; 6:1-18). ເຖິງແມ່ນວ່າຄັ້ງໜຶ່ງປະຊາຊາດຂອງເຂົາເຈົ້າມີຈຳນວນເຖິງໜຶ່ງລ້ານຄົນ, ແຕ່ທັງໝົດໄດ້ຖືກທຳລາຍໂດຍສົງຄາມ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນເນື່ອງດ້ວຍຄົນຊົ່ວ (ອທ 14-15).

ຊາວຍິວ. ເບິ່ງ ຢູດາ (ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ); ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ຊາວຍິວອາດເປັນໄດ້ທັງ (1) ຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງຢູດາ, ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນຈຳນວນລູກຊາຍສິບສອງຄົນຂອງຢາໂຄບ, (2) ຜູ້ຄົນໃນສະໄໝບູຮານ ໃນອານາຈັກພາກໃຕ້ຂອງຢູດາ, ຫລື (3) ຜູ້ຄົນທີ່ປະພຶດຕົນຕາມສາດສະໜາ, ການດຳລົງຊີວິດ, ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີຕາມສາດສະໜາຢູດາ ແຕ່ອາດເປັນ ຫລື ບໍ່ໄດ້ເປັນຊາວຍິວໂດຍກຳເນີດກໍໄດ້. ມັນໄດ້ກາຍເປັນຄວາມເຄີຍຊົນທີ່ຈະກ່າວຄຳວ່າ ຊາວຍິວ ເພື່ອໝາຍເຖິງຕະກຸນຂອງຢາໂຄບ, ແຕ່ມັນເປັນສິ່ງຜິດ. ມັນຄວນຖືກໃຊ້ພຽງແຕ່ກັບຄົນຈາກອານາຈັກຢູດາ ຫລື, ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງໃນປະຈຸບັນນີ້, ຄົນຂອງເຜົ່າຢູດາ ແລະ ຊົນເຜົ່າອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ.

ອຳນາດຈະບໍ່ຖືກເອົາໄປຈາກຢູດາ ຈົນກວ່າຊີໂລມາ, **ປຖກ 49:10.**

ຂ່າວປະເສີດນັ້ນເປັນລິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໄດ້ຮັບຄວາມພົ້ນ, ພວກຍິວກ່ອນ, **ຮມ 1:16.**

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະລ້ຽງຄົນຜູ້ໜຶ່ງເປັນສາດ

ຊາວເລມັນ

ສະດາໃນບັນດາຊາວຍິວ—ຄືພຣະເມຊີອາ, 1 ນຟ 10:4. ເມື່ອທັງສີໄດ້ອອກມາຈາກປາກຂອງຊາວຍິວ, ເລື່ອງທີ່ຂຽນໄວ້ແມ່ນແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ບໍລິສຸດ, 1 ນຟ 14:23. ຊາວຍິວຈະກະຈັດກະຈາຍໄປໃນບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ, 2 ນຟ 25:15. ຊາວຍິວເປັນຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາໃນສະໄໝບູຮານ, 2 ນຟ 29:4. ຊາວຍິວຊຶ່ງກະຈັດກະຈາຍໄປ ຈະເລີ່ມເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ, 2 ນຟ 30:7. ຊາວຍິວຈະບໍ່ຍອມຮັບຫີນຊຶ່ງຢູ່ເທິງນັ້ນພວກເຂົາຈະໄດ້ສ້າງ, ຢຄ 4:14-16. ຊາວຍິວຈະມີພະຍານອື່ນອີກວ່າພຣະເຢຊູຄືພຣະຄຣິດອົງນັ້ນ, ມມ 3:20-21.

ສາດສະດາສອງທ່ານຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໃຫ້ປະຊາຊາດຊາວຍິວໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ຄພ 77:15. ຈົ່ງເອີ້ນຫາປະຊາຊາດ, ທ່າອິດຫາຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ຈາກນັ້ນຫາຊາວຍິວ, ຄພ 133:8.

ໃນວັນເຫລົ່ານັ້ນ ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກທີ່ສຸດຈະເກີດກັບຊາວຍິວ, ຈສ—ມ 1:18.

ຊາວເລມັນ. ເບິ່ງ ຊາວນິໄຟ; ພຣະຄຳພີມໍມອນ; ເລມັນ ນຳອີກ

ຜູ້ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຊຶ່ງຜູ້ຄົນສ່ວນຫລາຍເປັນເຊື້ອສາຍຂອງເລມັນ, ລູກຊາຍກົກຂອງລີໂຮ. ພວກເຂົາຮູ້ສຶກວ່າ ນິໄຟ ແລະ ເຊື້ອສາຍຂອງລາວໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ພວກເຂົາ (ມຊຢ 10:11-17). ຜົນກໍຄື, ພວກເຂົາໄດ້ກະບົດຕໍ່ຊາວນິໄຟ ແລະ ມັກຈະປະຕິເສດຄຳສອນເລື່ອງພຣະກິດຕິຄຸນສະເໝີ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບໍ່ດົນກ່ອນການມາກຳເນີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຊາວເລມັນໄດ້ຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ເປັນຄົນຊອບທຳຫລາຍກວ່າຊາວນິໄຟ (ຮລມ 6:34-36). ສອງຮ້ອຍປີຫລັງຈາກພຣະຄຣິດໄດ້ມາຢ້ຽມຢາມອາເມຣິກາ, ທັງຊາວເລມັນ ແລະ ຊາວນິໄຟ ໄດ້ກາຍເປັນຄົນຊົ່ວ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນປະກາດສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານກັນ ແລະກັນ. ປະມານ ຄ.ສ. 400, ຊາວເລມັນໄດ້ທຳລາຍຊາວນິໄຟຈົນໝົດສິ້ນ.

ຊາວເລມັນໄດ້ຊະນະລູກຫລານຂອງນິໄຟ, 1 ນຟ 12:19-20. ຊາວເລມັນໄດ້ກຽດຊົງຊາວນິໄຟ, 2 ນຟ 5:14. ຊາວເລມັນຈະເປັນໄພ

ພິບັດຕໍ່ຊາວນິໄຟ, 2 ນຟ 5:25. ພຣະຄຳພີມໍມອນຈະນຳຄວາມຮູ້ເລື່ອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເລື່ອງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດມາໃຫ້ພວກເຂົາ, 2 ນຟ 30:3-6 (ໜ້າວິເຄາະສະບັບຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ).

ຊາວເລມັນເປັນຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງຊາວຍິວ, ຄພ 19:27. ຊາວເລມັນຈະບານສະພັງເໝືອນດັ່ງດອກກຸຫລາບ ກ່ອນການສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 49:24.

ຊາວອາມາລະໂຄ (ພຣະຄຳພີມໍມອນ)

ຊາວນິໄຟຜູ້ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອກຸ່ມໜຶ່ງ ຜູ້ໄດ້ນຳພາຊາວເລມັນມາເຮັດເສິກກັບຊາວນິໄຟ (ແອວ 21-24; 43).

ຊາວອາມາລະໂຄ (ພຣະຄຳພີເດີມ)

ເຜົ່າອາຣັບທີ່ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານປາຣານ ລະຫວ່າງ ອາຣາບາ ແລະ ເມດີແຕຣາເນ. ພວກເຂົາມັກເຮັດສົງຄາມກັບຊາວເຮັບເຣີ ຈາກວັນເວລາຂອງໂມເຊ (ອພຍ 17:8) ຈົນເຖິງວັນເວລາຂອງໂຊນ ແລະ ດາວິດ (1 ຊມອ 15; 27:8; 30; 2 ຊມອ 8:11-12).

ຊາວເຮັບເຣີ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງໂປໂລ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ໜັງສືໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ໂປໂລໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍສະບັບນີ້ເຖິງສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ເປັນຊາວຍິວ ເພື່ອເກ້ຍກ່ອມເຂົາເຈົ້າວ່າສ່ວນສຳຄັນຂອງກິດຂອງໂມເຊໄດ້ສົມບູນແລ້ວໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ວ່າກິດແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນທີ່ສູງກວ່າຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ມາທົດແທນ. ເມື່ອໂປໂລໄດ້ກັບມາທີ່ເຢຣູຊາເລັມໃນບັນທຳຍຂອງການໄປສອນສາດສະໜາເທື່ອທີສາມຂອງເພິ່ນ (ປະມານ ຄ.ສ. 60), ເພິ່ນໄດ້ພິບເຫັນວ່າ ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ເປັນຊາວຍິວຍັງປະຕິບັດຕາມກິດຂອງໂມເຊຢູ່ (ກຈກ 21:20). ເປັນເວລາຢ່າງໜ້ອຍສິບປີຫລັງຈາກກອງປະຊຸມຂອງສາດສະໜາຈັກຢູ່ເຢຣູຊາເລັມຈຶ່ງເຫັນໄດ້ວ່າ ພິທີການບາງຢ່າງໃນກິດຂອງໂມເຊບໍ່ຈຳເປັນຕໍ່ຄວາມລອດຂອງຊາວຄຣິດສະຕຽນຄົນຕ່າງຊາດ. ປະກົດວ່າ, ບໍ່ດົນຫລັງຈາກນັ້ນ

ໄປໄລ ໄດ້ຂຽນເຖິງຊາວເຮັບເຮີ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຫັນໂດຍທາງພຣະຄຳພີຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ ແລະ ໂດຍເຫດຜົນທີ່ເພາະສົມ ວ່າເປັນຫຍັງເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດຂອງໂມເຊອີກຕໍ່ໄປ.

ບົດທີ 1 ແລະ 2 ອະທິບາຍວ່າພຣະເຢຊູຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເຫລົ່າທູດ. ບົດທີ 3-7 ປຽບທຽບພຣະເຢຊູໃສ່ກັບໂມເຊ ແລະ ໃສ່ກັບກົດຂອງໂມເຊ ແລະ ເປັນພະຍານວ່າພຣະອົງຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າທັງສອງ. ທັງສອງໄດ້ສິດສອນວ່າ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນເຄີເສເດັກແມ່ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ. ບົດທີ 8-9 ອະທິບາຍພິທີການຂອງໂມເຊ ທີ່ຕຽມຜູ້ຄົນສຳລັບການປະຕິບັດສາດສະໜາກົດຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ເຖິງວິທີທີ່ພຣະຄຣິດເປັນຜູ້ເປັນກາງຂອງພັນທະສັນຍາໃໝ່ (ແອວ 37:38-45; ຄພ 84:21-24). ບົດທີ 10 ເປັນຄຳແນະນຳໃຫ້ມີຄວາມພາກພຽນ ແລະ ຊື່ສັດ. ບົດທີ 11 ເປັນຄຳປາໄສກ່ຽວກັບສັດທາ. ບົດທີ 12 ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ແລະ ການທັກທາຍ. ບົດທີ 13 ກ່ຽວພັນກັບລະບຽບການແຕ່ງງານທີ່ມີກຽດ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງການເຊື່ອຟັງ.

ຊິບລັນ. ເບິ່ງ ແອວມາ, ລູກຊາຍຂອງແອວມາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ, ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງແອວມາຜູ້ເປັນລູກ. ຊິບລັນໄດ້ສອນພຣະກິດຕິຄຸນໃຫ້ແກ່ຊາວໂຊຣຳ ແລະ ໄດ້ຖືກຂົ່ມເຫັງເພາະຄວາມຊອບທຳຂອງລາວ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບົດປ່ອຍລາວຈາກການຂົ່ມເຫັງ ເພາະຄວາມຊື່ສັດ ແລະ ຄວາມອິດທິນຂອງລາວ (ແອວ 38). ຊິບລັນກໍໄດ້ຮັກສາບັນທຶກຂອງຊາວນີໄຟນຳອີກ ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ (ແອວ 63:1-2, 11-13).

ຊິນັດ

ສາດສະດາຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ ໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ທຳນາຍເຖິງພາລະກິດຂອງພຣະຄຣິດ ທີ່ພົບເຫັນພຽງແຕ່ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນເທົ່ານັ້ນ.

ໄດ້ທຳນາຍກ່ຽວກັບການຜັງພຣະສົບຂອງ

ພຣະຄຣິດ ແລະ ສາມວັນທີ່ປົກຄຸມໄປດ້ວຍຄວາມມືດ, 1 ນພ 19:10, 12. ໄດ້ບໍ່ອກລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບການເຕົ້າໂຮມຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ, 1 ນພ 19:16. ຢາໂຄບໄດ້ອ້າງເຖິງຄຳອຸປະມາຂອງຊິນັດກ່ຽວກັບຕົ້ນໝາກກອກເທດ ແລະ ຕົ້ນໝາກກອກປ່າ, ຢດ 5. ຢາໂຄບໄດ້ຊີ້ແຈງຄຳປຽບທຽບຂອງຊິນັດ, ຢດ 6:1-10. ໄດ້ສອນກ່ຽວກັບການອະທິຖານ ແລະ ການນະມັດສະການ, ແອວ 33:3-11. ໄດ້ສອນວ່າການໂຖ່ມາເຖິງໂດຍທາງພຣະຄຣິດ, ແອວ 34:7. ໄດ້ຖືກຂ້າເພາະປະຈັກພະຍານທີ່ກ້າຫານຂອງເພິ່ນ, ຮລມ 8:19. ໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບການນຳຊາວເລມັນກັບຄືນມາ, ຮລມ 15:11. ໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງການທຳລາຍໃນຕອນພຣະຄຣິດສິ້ນພຣະຊົນ, 3 ນພ 10:15-16.

ຊິນາຍ, ພູ. ເບິ່ງ ກົດຂອງໂມເຊ; ໂມເຊ ນຳອີກ

ພູໜ່ວຍໜຶ່ງຢູ່ແຈແຫລມຊິນາຍ, ໃກ້ບ່ອນທີ່ໂມເຊ ແລະ ຊາວອິດສະຣາເອນ ຕັ້ງຄ້າຍເປັນເວລາສາມເດືອນ ຫລັງຈາກທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ອົບພະຍົບຈາກປະເທດເອຢິບ; ມັນຍັງຖືກເອີ້ນອີກວ່າ ພູໄຮເຣັບ (ອພຍ 3:1). ຢູ່ທີ່ນີ້ ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານກົດຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ໂມເຊ ສຳລັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ; ພໍ່ມານີ້ ຢູ່ທີ່ນີ້ ຍັງໄດ້ສ້າງຫໍເຕັ້ນສັກສິດຂຶ້ນນຳອີກ (ອພຍ 19:2; 20:18; 24:12; 32:15).

ຊິນິບ

ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ, ຊາຍຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳພາຜູ້ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງກັບໄປແຜ່ນດິນນີໄຟ; ເພິ່ນໄດ້ກາຍເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ນຳພາພວກເຂົາໃນຄວາມຊອບທຳ (ມຊຍ 9-10).

ຊີໂນກ

ສາດສະດາຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ ໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງພຽງແຕ່ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນເທົ່ານັ້ນ.

ໄດ້ທຳນາຍເຖິງການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ, 1 ນພ 19:10. ໄດ້ເວົ້າເຖິງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແອວ 33:15 (ແອວ 34:7). ໄດ້ຖືກ

ຊີເມໂອນ

ສັງຫານເພາະຄວາມຈິງ, **ແອວ 33:17.** ໄດ້ທຳນາຍກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະເມຊີອາ, **ຮລມ 8:20.**

ຊີເມໂອນ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ; ອິດສະຣາເອນ *ນຳອີກ*

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຄົນທີສອງຂອງຢາໂຄບ ກັບ ເມຍຊີ ເລອາ (ປຖຖກ 29:33; 35:23; ອພຍ 1:2). ລາວໄດ້ຮ່ວມມືກັບເລວີ ໃນການສັງຫານຊາວຊີເຄມ (ປຖຖກ 34:25–31). ຄຳທຳນາຍຂອງຢາໂຄບ ກ່ຽວກັບຊີເມໂອນ ມີຢູ່ໃນ ປະຖົມມະການ 49:5–7.

ເຜົ່າຂອງຊີເມໂອນ: ລູກຫລານຂອງຊີເມໂອນ ມັກອາໄສຢູ່ນຳເຜົ່າຂອງຢູດາ ແລະ ຢູ່ພາຍໃນຊາຍແດນອານາຈັກຂອງຢູດາ (ຢຊ 19:1–9; 1 ຂຄ 4:24–33). ເຜົ່າຂອງຊີເມໂອນ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບຢູດາ ໃນການເຮັດເສິກຕໍ່ຕ້ານຊາວການາອານ (ຜປ 1:3, 17). ຕໍ່ມາ ພວກເຂົາກໍໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບກອງທັບຂອງດາວິດນຳອີກ (1 ຂຄ 12:25).

ຊີໂມນ ເປໂຕ. ເບິ່ງ ເປໂຕ

ຊີໂມນແຫ່ງການາອານ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ອັກຄະສາວົກດັ້ງເດີມຄົນໜຶ່ງໃນສິບສອງຄົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ມທ 10:2–4).

ຊີເອສຣອມ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ທະນາຍຄວາມໃນເມືອງອຳໂມນໄນຮາ. ແອວມາ ແລະ ແອມມິວເລັກ ໄດ້ເຫັນຜ່ານທາງພຣະວິນຍານວ່າຊີເອສຣອມ ຂີ້ຕົວະ. ຈາກນັ້ນ ລາວໄດ້ປຸງໃຈເຫລື້ອມໃສພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະຄຣິດ (ແອວ 11:21–46; 15:1–12).

ຊິດ. ເບິ່ງ ຊາວຢາເຣັດ *ນຳອີກ*

ຜູ້ນຳຊາວຢາເຣັດຄົນໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ. ລາວໄດ້ຖືກຂ້າໃນທ້າຍການສູ້ຮົບ ຄັ້ງທີ່ໄດ້ກວາດລ້າງຊາວຢາເຣັດໝົດທັງຊາດ (ອທ 14:17–15:31).

ຊີວິດ. ເບິ່ງ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ; ຊີວິດນິລັນດອນ *ນຳອີກ*

ການເປັນຢູ່ທາງໂລກ ແລະ ທາງວິນຍານທີ່ເຮັດໃຫ້ເປັນໄປໄດ້ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ມື້ນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າເລືອກເອົາລະຫວ່າງຊີວິດ ແລະ ຄວາມດີ, ພບຍ 30:15–20. ພຣະອົງກໍຈະໃຫ້ເຫັນທາງທີ່ນຳໄປສູ່ຊີວິດ, ພສສ 16:11. ຄົນສັດຊື່ຈະໄດ້ຊີວິດຍິນຍາວ, ສພສ 21:21.

ຜູ້ທີ່ຮັກສາຊີວິດຂອງຕົນໄວ້ກໍຈະເສຍຊີວິດ: ແຕ່ຜູ້ທີ່ເສຍຊີວິດຂອງຕົນເພື່ອເຫັນແກ່ເຮົາກໍຈະໄດ້ຊີວິດ, ມທ 10:39 (ມທ 16:25; ມຣກ 8:35; ລກ 9:24; 17:33). ບຸດມະນຸດບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອທຳລາຍຊີວິດມະນຸດ, ແຕ່ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອເຂົາໃຫ້ລອດ, ລກ 9:56. ພຣະທຳນັ້ນມີຊີວິດຢູ່ໃນພຣະອົງເອງ, ແລະ ຊີວິດນັ້ນເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງມະນຸດ, ຢຮ 1:4. ຜູ້ໃດທີ່ວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະອົງຜູ້ທີ່ໃຊ້ເຮົາມາ ໄດ້ຜ່ານພົ້ນຈາກຄວາມຕາຍເຂົ້າສູ່ຊີວິດແລ້ວ, ຢຮ 5:24. ເຮົານີ້ແຫລະເປັນທາງນັ້ນ, ເປັນຄວາມຈິງ, ແລະ ເປັນຊີວິດ, ຢຮ 14:6. ຖ້າຄວາມຫວັງຂອງພວກເຮົາໃນພຣະຄຣິດມີຄຸນຄ່າພຽງແຕ່ສຳລັບຊີວິດນີ້ເທົ່ານັ້ນ, ພວກເຮົາກໍເປັນຄົນທີ່ໜ້າສັງເກດທີ່ສຸດ, 1 ກຣທ 15:19–22. ການນັບຖືພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບພຣະສັນຍາອັນປະເສີດສຳລັບຊີວິດໃນປະຈຸບັນ ແລະ ໃນອະນາຄົດອີກດ້ວຍ, 1 ຕມທ 4:8.

ລູກຫລານຂອງພວກເຮົາຈະມຸ້ງຫາຊີວິດນັ້ນຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ, 2 ນພ 25:23–27. ຊີວິດນີ້ເປັນເວລາສຳລັບມະນຸດທີ່ຈະຕຽມພ້ອມເພື່ອພົບກັບພຣະເຈົ້າ, ແອວ 34:32 (ແອວ 12:24). ເຮົາເປັນຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຊີວິດຂອງໂລກ, 3 ນພ 9:18 (ມຊຢ 16:9; 3 ນພ 11:11; ອທ 4:12).

ຄົນທີ່ຊື່ສັດຍ່ອມເປັນສຸກ, ບໍ່ວ່າໃນຊີວິດຫລື ໃນຄວາມຕາຍ, ຄພ 50:5. ນີ້ແມ່ນຊີວິດນິລັນດອນ ທີ່ຈະຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຄພ 132:24.

ນີ້ແມ່ນວຽກງານ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງ ເຮົາ ຄືທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເປັນອະມະຕະ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນຂອງມະນຸດ, ມຊ 1:39.

ຊີວິດກ່ອນເກີດ. ເບິ່ງ ກອງປະຊຸມໃນ ສະຫວັນ; ສົງຄາມໃນສະຫວັນ; ຕອນຕົ້ນ; ມະນຸດ ນຳອີກ

ຊີວິດກ່ອນຊີວິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ຊາຍ ແລະ ຍິງທຸກຄົນໄດ້ອາໄສຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ ໃນ ຖານະລູກທາງວິນຍານຂອງພຣະອົງ ກ່ອນມາ ສູ່ໂລກເປັນມະນຸດມະຕະ. ບາງເທື່ອ ສິ່ງນີ້ຖືກ ເອີ້ນວ່າ ສະພາວະທຳອິດ (ອຣຮ 3:26).

ເມື່ອພຣະເຈົ້າສ້າງຈັກກະວານ, ພວກເທວະ ດາຂອງພຣະອົງກໍ່ເບິ່ງສູງໂຮຮ້ອງຍິນດີທັງ ນັ້ນ, ໂຍບ 38:4-7. ວິນຍານຂອງພວກເຮົາກໍ່ ຈະກັບຄືນໄປຫາພຣະເຈົ້າ ຜູ້ປະທານໃຫ້ນັ້ນ, ປຍຈ 12:7. ເຮົາໄດ້ໃຫ້ຊີວິດແກ່ເຈົ້າ ກ່ອນເຈົ້າ ໄດ້ເກີດມາ, ຢມຍ 1:4-5.

ພວກເຮົາເປັນເຊື້ອສາຍຂອງພຣະອົງ, ກຈກ 17:28. ພຣະອົງໄດ້ເລືອກພວກເຮົາໄວ້ຕັ້ງແຕ່ ກ່ອນການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ອຟຊ 1:3-4. ພວກເຮົາຄວນຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຂອງພຣະ ບິດາແຫ່ງບັນດາວິນຍານຈິດ, ຮຮ 12:9. ບັນ ດາທຸດທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັກສາສະພາວະທຳອິດຂອງ ຕົນ, ຖືກລ່າມໂສ້ໄວ້ເປັນນິດ, ຢດ 1:6 (ອຣຮ 3:26). ມານ ແລະ ບໍລິວານຂອງມັນ ຖືກຊັດ ຖິ້ມລົງເສຍ, ພນມ 12:9.

ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກເອີ້ນ ແລະ ຖືກຕຽມໄວ້ນັບຕັ້ງ ແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ແອວ 13:3.

ພຣະເຢຊູຄຣິດຫລຽວເບິ່ງຄວາມກວ້າງ ໃຫຍ່ໄຂ່ສານຂອງຊີວິດນິລັນດອນ ແລະ ເຫລົ່າ ທຸດສະຫວັນທັງໝົດ ກ່ອນໂລກໄດ້ຖືກສ້າງ ຂຶ້ນ, ຄພ 38:1. ມະນຸດກໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າໃນ ຕອນຕົ້ນຄືກັນ, ຄພ 93:29 (ຮລມ 14:17; ຄພ 49:17). ວິນຍານທີ່ສູງສັກ ໄດ້ຖືກເລືອກໄວ້ແຕ່ ຕອນຕົ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງໃນສາດສະໜາ ຈັກ, ຄພ 138:53-55. ຫລາຍຄົນໄດ້ຮັບບົດ ຮຽນທຳອິດຂອງພວກເພິ່ນຢູ່ໃນໂລກວິນຍານ, ຄພ 138:56.

ທຸກສິ່ງທັງປວງໄດ້ຖືກສ້າງທາງວິນຍານ

ກ່ອນມັນຈະເປັນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ມຊ 3:5. ເຮົາໄດ້ສ້າງໂລກ, ແລະ ມະນຸດກ່ອນພວກເຂົາ ເປັນຢູ່ໃນເນື້ອໜັງ, ມຊ 6:51. ອັບຣາຮາມໄດ້ ເຫັນຜູ້ຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງ ຊຶ່ງຖືກຈັດໄວ້ກ່ອນ ໂລກເປັນມາ, ອຣຮ 3:21-24.

ຊີວິດນິລັນດອນ. ເບິ່ງ ສູງສົ່ງ, ຄວາມສູງສົ່ງ; ຊີວິດ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ມົງກຸດ, ສວມ ມົງກຸດ; ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງ ນຳ ອີກ

ທີ່ຈະມີຊີວິດຕະຫລອດການເປັນຄອບຄົວ ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ (ຄພ 132:19-20, 24, 55). ຊີວິດນິລັນດອນເປັນຂອງປະທານ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດສຳລັບມະນຸດ.

ພຣະອົງເປັນຜູ້ມີຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຊີວິດນິລັນ ດອນ, ຢຮ 6:68. ນີ້ແມ່ນຊີວິດນິລັນດອນ, ຄືໃຫ້ ພວກເຂົາຮູ້ຈັກພຣະອົງຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າທຸ່ງ ແທ້ແຕ່ອົງດຽວ, ແລະ ຮູ້ຈັກພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຢຮ 17:3 (ຄພ 132:24). ຈົ່ງອົດທົນຕໍ່ສູ້ຈົນສຸດ ກຳລັງແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ ແລະ ຍືດເອົາຊີວິດນິ ລັນດອນ, 1 ຕມຫ 6:12.

ມະນຸດເປັນອິດສະລະທີ່ຈະເລືອກເສລີພາບ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ, 2 ນຟ 2:27 (ຮລມ 14:31). ການມີຈິດໃຈທີ່ສະແຫວງຫາສິນທຳຄື ຊີວິດນິລັນດອນ, 2 ນຟ 9:39. ແລ້ວພວກທ່ານ ຢູ່ໃນທາງແຄບນີ້ຊຶ່ງນຳໄປຫາຊີວິດນິລັນດອນ, 2 ນຟ 31:17-20. ການເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ຄືຊີວິດນິລັນດອນ, 2 ນຟ 33:4 (3 ນຟ 15:9).

ຄົນທີ່ມີຊີວິດນິລັນດອນເປັນຄົນທີ່ຮູ້ຈັກມີ, ຄພ 6:7 (ຄພ 11:7). ຊີວິດນິລັນດອນເປັນຂອງ ປະທານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຂອງປະທານ ທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 14:7 (ຮມ 6:23). ຄົນຊອບທຳຈະໄດ້ຮັບສັນຕິສຸກໃນໂລກນີ້ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນໃນໂລກທີ່ຈະມາເຖິງ, ຄພ 59:23. ຜູ້ທີ່ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດຈະໄດ້ ສວມມົງກຸດແຫ່ງຊີວິດນິລັນດອນ, ຄພ 66:12 (ຄພ 75:5). ທຸກຄົນທີ່ຕາຍປາດສະຈາກພຣະ ກິດຕິຄຸນ ຜູ້ທີ່ຈະຮັບມັນໄວ້ຖ້າເຂົາເຈົ້າມີຊີວິດ

ຊີວິດອັນເປັນນິດ

ຢູ່ ເປັນຜູ້ຮັບມູນມໍລະດົກຂອງອານາຈັກຊັ້ນສູງ, ຄພ 137:7-9.

ວຽກງານ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າຄືການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເປັນອະມະຕະ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນຂອງມະນຸດ, ມຊ 1:39. ພຣະເຈົ້າມອບຊີວິດນິລັນດອນໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ເຊື່ອຟັງ, ມຊ 5:11.

ຊີວິດອັນເປັນນິດ. ເບິ່ງ ຊີວິດນິລັນດອນ

ຊີໂອນ. ເບິ່ງ ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່; ເອນິກ ນຳອີກ

ຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດ (ຄພ 97:21). ຊີໂອນຍັງໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ຂອງຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດອາໄສຢູ່. ເມືອງທີ່ເອນິກ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ໃນທີ່ສຸດໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນສະຫວັນ ເພາະຄວາມຊອບທຳ ຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ ຊີໂອນ (ຄພ 38:4; ມຊ 7:18-21, 69). ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ເມືອງທີ່ຊື່ວ່າ ຊີໂອນ ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃກ້ເຂດແຈກສັນ, ລັດມີເຊີຣີ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ), ຊຶ່ງເຜົາອິດສະຣາເອນຈະເຕົ້າໂຮມໃນທີ່ນັ້ນ (ຄພ 103:11-22; 133:18). ໄພພິບັດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກແນະນຳໃຫ້ສ້າງເມືອງຊີໂອນຂຶ້ນ ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນໂລກ.

ເມືອງຂອງດາວິດໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າ ຊີໂອນ, 1 ກສ 8:1. ຄຳສັ່ງສອນມາຈາກພູເຂົາຊີໂອນ, ອຊຢ 2:2-3 (ມກ 4:2; 2 ນຟ 12:2-3). ພຣະຜູ້ໄຖ່ຈະມາຫາຊີໂອນ, ອຊຢ 59:20. ເຮົາຈະເອົາຄົນໜຶ່ງໃນພວກເຈົ້າຈາກແຕ່ລະເມືອງ, ແລະ ສອງຄົນຈາກແຕ່ລະຕະກູນ, ແລະ ເຮົາຈະນຳພວກເຈົ້າກັບຄືນມາຍັງພູຊີໂອນ, ຢມຢ 3:14. ໃນພູຊີໂອນ ແລະ ໃນເຢຣູຊາເລັມ ຈະໄດ້ຮັບການບົດປ່ອຍ, ຢອ 2:32 (ອບຢ 1:17).

ພວກທີ່ພະຍາຍາມໄປຫາຊີໂອນຂອງເຮົາໃນນີ້ນັ້ນຈະມີຄວາມສຸກ, 1 ນຟ 13:37. ລູກສາວຂອງຊີໂອນ ເປັນຄົນຈອງຫອງ, 2 ນຟ 13:16 (ອຊຢ 3:16). ວິບັດແກ່ຜູ້ຊຶ່ງຢູ່ຢ່າງບໍ່ທຸກຮ້ອນໃນຊີໂອນ, 2 ນຟ 28:19-25.

ສະແຫວງທີ່ຈະນຳ ແລະ ສະຖາປະນາອຸດົມການຂອງຊີໂອນ, ຄພ 6:6 (ຄພ 11:6). ລາວຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ດົນໃຈໃຫ້ນຳພາອຸດົມການຂອງ

ຊີໂອນໄປໜ້າ ໃນອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເພື່ອຄວາມດີ, ຄພ 21:7. ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ ຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ຊີໂອນ, ຄພ 45:66-67. ເມືອງອິນດີເພັນເດັນ, ລັດມີເຊີຣີ, ເປັນສະຖານທີ່ສຳລັບເມືອງຊີໂອນ, ຄພ 57:1-3. ການຂຶ້ນຕີຈະຖອກເຫລັງມາເທິງລູກຫລານຂອງຊີໂອນ ຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະກັບໃຈ, ຄພ 84:58.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງວ່າ ຊີໂອນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາມີໃຈດຽວ ແລະ ມີຄວາມຄິດດຽວ, ມຊ 7:18-19. ຊີໂອນ (ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່) ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນທະວີບອາເມຣິກາ, ຫຼຸ 1:10.

ຊື່ຂອງສາດສະໜາຈັກ. ເບິ່ງ ສາດສະໜາຈັກ, ຊື່ຂອງ; ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣິດແຫ່ງໄພພິບັດຍຸກສຸດທ້າຍ

ຊື່ສັດ, ຄວາມຊື່ສັດ. ເບິ່ງ ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ ນຳອີກ

ຄວາມຊອບທຳ, ຄວາມຊື່ສັດ, ແລະ ຄວາມຈິງໃຈ. ຄືການຈິງໃຈ, ຊື່ສັດ, ແລະ ປາດສະຈາກຄວາມຫລອກລວງ.

ຂ້ອຍຈະຢືນຢັນວ່າຂ້ອຍບໍ່ຜິດຈົນເທົ່າມື້ຕາຍ, ໂຢປ 27:5. ຄົນທີ່ຮັກສາວາຈາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພໍໃຈຍິ່ງ, ສພສ 12:22. ຊາຍທີ່ຊື່ສັດຈະເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ສພສ 20:7. ຈົ່ງເຮັດຕາມຄຳສັນຍາທີ່ທ່ານວ່າຈະເຮັດ, ປຍຈ 5:4-5.

ພວກເຮົາໄດ້ປະຖິ້ມສິ່ງທີ່ໜ້າອັບອາຍທຸກຢ່າງ ທີ່ເຮັດໃນທີ່ລັບລີ້, 2 ກຫຮ 4:1-2. ຈົ່ງດຳເນີນຊີວິດອັນດີງາມ, 1 ປຕ 2:12.

ວິບັດແກ່ຄົນຂີ້ຕົວະ, ເພາະເຂົາຈະຖືກໂຍນລົງນະລົກ, 2 ນຟ 9:34. ພຣະວິນຍານກ່າວດ້ວຍຄວາມຈິງ ແລະ ບໍ່ຕົວະ, ຢຄ 4:13. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຂີ້ຍົມຈາກເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ ກໍຄວນສົ່ງຄືນຂອງທີ່ຕົນຢືມມາ, ມຊຢ 4:28 (ຄພ 136:25). ຈົ່ງເບິ່ງວ່າລູກປະຕິບັດໂດຍທຸ່ງທຳ, ຕັດສິນໂດຍຊອບທຳ, ແລະ ກະທຳຄວາມດີ, ແອວ 41:14. ພວກເຂົາເປັນຄົນທີ່ເອົາການເອົາງານຢູ່ຕະຫລອດວັນເວລາ ບໍ່ວ່າອັນໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບມອບໝາຍ, ແອວ 53:20.

ໃຫ້ທຸກຄົນປະຕິບັດຕໍ່ກັນຢ່າງຊື່ສັດ, **ຄພ** 51:9. ທຸກຄົນທີ່ຮູ້ວ່າຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາຊື່ສັດ ກໍໄດ້ຮັບການຍອມຮັບຈາກເຮົາ, **ຄພ** 97:8. ຄວນສະແຫວງຫາຊາຍທີ່ຊື່ສັດ, ສະຫລາດ, ແລະ ສຳລັບຕຳແໜ່ງທາງການເມືອງ, **ຄພ** 98:4-10. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັກໂຮຣຳ ສະມິດ ເພາະຄວາມຊື່ສັດຂອງໃຈລາວ, **ຄພ** 124:15. ຈົ່ງພະຍາຍາມຢ່າງພາກພຽນເພື່ອຊອກຫາ ສິ່ງທີ່ເພື່ອນບ້ານຂອງພວກເຈົ້າເຮັດເສຍ, **ຄພ** 136:26.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການເປັນຄົນສັດຊື່, **ຫຼຸຊ** 1:13.

ຊິ້ນຊົມ, ຄວາມຊິ້ນຊົມ. ເບິ່ງ ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ ນຳອີກ

ສະພາບຂອງຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ມາຈາກການດຳລົງຊີວິດທີ່ຊອບທຳ. ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດມະຕະແມ່ນເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນມີຄວາມຊິ້ນຊົມ (2 ນຟ 2:22-25). ຄວາມຊິ້ນຊົມອັນເຕັມສ່ວນຈະມາເຖິງພຽງແຕ່ຜ່ານທາງພຣະເຢຊູຄຣິດເທົ່ານັ້ນ (ຢຮ 15:11; ຄພ 93:33-34; 101:36).

ຄົນອ່ອນ ໂຍນ ຈະພົບຄວາມສຸກອີກເທື່ອໜຶ່ງໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ອຊຢ** 29:19 (2 ນຟ 27:30).

ເຮົານຳຂ່າວປະເສີດມາບອກໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້, **ລກ** 2:10. ຄວາມຊິ້ນຊົມຍິນດີຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດເອົາໄປຈາກພວກເຈົ້າໄດ້, **ຢຮ** 16:22. ຜົນຂອງພຣະວິນຍານຄືຄວາມຮັກ, ຄວາມຍິນດີ, ສັນຕິສຸກ, **ຄລຕ** 5:22.

ໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນນັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງພໍ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຊິ້ນຊົມຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ, **1 ນຟ** 8:12. ມະນຸດເປັນຢູ່ກໍເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມີຄວາມສຸກ, **2 ນຟ** 2:25. ຄວາມສຸກຂອງຄົນຊອບທຳຈະບໍລິບູນຕະຫລອດໄປ, **2 ນຟ** 9:18. ເຂົາຈະໄດ້ຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າໃນສະພາບແຫ່ງຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ, **ມຊຢ** 2:41. ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເປັນເຈົ້າຂອງ ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄວາມຜາສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້, **ແອວ**

22:15. ບາງທີຂ້າພະເຈົ້າອາດຈະເປັນເຄື່ອງມືໃນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນການນຳຈິດວິນຍານດວງໜຶ່ງມາສູ່ ການກັບໃຈ, ແລະ ມີຄືຄວາມສຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, **ແອວ** 29:9. ພໍ່ບໍ່ເຄີຍເຫັນຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງອັນໃດທີ່ໜ້າອັດສະຈັນເຊັ່ນນີ້, **ແອວ** 36:20.

ວິນຍານຂອງເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ, **ຄພ** 11:13. ຄວາມຊິ້ນຊົມຂອງພວກເຈົ້າຈະຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດນຳເຂົາໃນອານາຈັກຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ, **ຄພ** 18:15-16. ໃນໂລກນີ້ຄວາມສຸກຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ລົບູນ, ແຕ່ໃນເຮົາຄວາມສຸກຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ລົບູນ, **ຄພ** 101:36.

ໃນຊີວິດນີ້ຂ້າພະອົງຈະມີຄວາມສຸກ, **ມຊ** 5:10-11.

ເຊດ. ເບິ່ງ ອາດາມ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍທີ່ຊອບທຳຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ.

ເຊດເປັນຄົນດີ, ແລະ ລັກສະນະຂອງລາວເປັນເໝືອນລັກສະນະຂອງບິດາຂອງລາວ, **ຄພ** 107:42-43 (ປຖກ 5:3). ເຊດເປັນຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ຢູ່ໃນໂລກວິນຍານ, **ຄພ** 138:40.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍພຣະອົງເອງຕໍ່ເຊດ, **ມຊ** 6:1-3, 8-14.

ເຊມ. ເບິ່ງ ໂນອາ, ປີຕູໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍທີ່ຊອບທຳຂອງໂນອາ ແລະ ອີງຕາມທີ່ບອກເລົ່າກັນມາ, ເປັນບັນພະບຸລຸດຂອງຊາວເຊມ, ລວມທັງຊາວອາຣັບ, ຊາວເຮັບເຣີ, ຊາວບາບີໂລນ, ຊາວຊີເຣຍ, ຊາວໂປນີເຊຍ, ຊາວອັດຊີເຣຍ (ປຖກ 5:29-32; 6:10; 7:13; 9:26; 10:21-32; ມຊ 8:12). ໃນການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍ, ເຊມຖືກກ່າວເຖິງວ່າເປັນ “ມະຫາປະໂລຫິດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່” (ຄພ 138:41).

ເຊເດກີຢາ. ເບິ່ງ ມິວເລັກ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ກະສັດອົງສຸດທ້າຍຂອງ

ເຊຣາເຮັມລາ

ຢູດາ (2 ກສ 24:17-20; 25:2-7). ເຊເດກີຢາ ໄດ້ເອົາສາດສະດາເຢເຣມີຢາເຂົ້າຄູກ (ຍມຢ 32:1-5), ແລະ ເຢເຣມີຢາໄດ້ທຳນາຍກຽວກັບ ການໄປເປັນຊະເລີຍຂອງເຊເດກີຢາ (ຍມຢ 34:2-8, 21). ລີໂຮ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເພິ່ນ ໄດ້ອາໄສຢູ່ເຢຣູຊາເລັມ ລະຫວ່າງ ປີທຳອິດ ຂອງການປົກຄອງຂອງເຊເດກີຢາ (1 ນຟ 1:4). ລູກຊາຍທຸກຄົນຂອງເຊເດກີຢາ ນອກ ຈາກຄົນດຽວ ໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍໝົດ; ລູກຊາຍ ຂອງເພິ່ນຊື່ ມິວເລັກ ໄດ້ໜີໄປຫາຊິກໂລກ ເບື້ອງຕາເວັນຕົກ (ຍມຢ 52:10; ອມນ 1:15; ຮລມ 8:21).

ເຊຣາເຮັມລາ. ເບິ່ງ ມິວເລັກ; ອຳໂນນ, ຜູ້ ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງເຊຣາເຮັມລາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ເຊຣາເຮັມລາໝາຍ ເຖິງ (1) ຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ນຳພາຜູ້ຄົນຂອງມິວ ເລັກ, (2) ຊື່ຂອງເມືອງ ຕັ້ງຕາມຊື່ຂອງລາວ, (3) ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ຫລື (4) ຜູ້ຄົນທີ່ ຕິດຕາມລາວ.

ຊາວເຊຣາເຮັມລາຊື່ນຊົມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ສົ່ງຊາວນີໂຟມາ, ອມນ 1:14. ຊາວເຊຣາ ເຮັມລາໄດ້ໃຫ້ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງ ບັນພະບຸລຸດ, ອມນ 1:18. ອຳໂນນເປັນຜູ້ສືບ ຕະກູນຂອງເຊຣາເຮັມລາ, ມຊຢ 7:3, 13. ສາດ ສະໜາຈັກໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ໃນເມືອງເຊຣາ ເຮັມລາ, ແອວ 5:2. ເພາະຄົນຊອບທຳ ຄົນຊົ່ວ ຈຶ່ງລອດໃນເຊຣາເຮັມລາ, ຮລມ 13:12. ເມືອງ ເຊຣາເຮັມລາໄດ້ຖືກເຜົາໄໝ້ ຕອນພຣະຄຣິດ ສິ້ນພຣະຊົນ, 3 ນຟ 8:8, 24.

ເຊເຮັມ. ເບິ່ງ ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ ນຳອີກ

ຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ ຜູ້ໄດ້ປະ ຕິເສດພຣະຄຣິດ ແລະ ຢາກເຫັນເຄື່ອງໝາຍ (ຍຄ 7:1-20).

ແຊມ. ເບິ່ງ ລີໂຮ, ບິດາຂອງນີໂຟ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ລູກຊາຍຄົນທີສາມ ຂອງລີໂຮ (1 ນຟ 2:5). ລາວເປັນຄົນທ່ຽງທຳ ແລະ ເປັນຊາຍທີ່ສັກສິດ ຜູ້ໄດ້ເລືອກຕິດຕາມ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (1 ນຟ 2:17; 2 ນຟ 5:5-6; ແອວ 3:6).

ແຊມຊົນ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, “ຜູ້ຕັດສິນ” ຄົນທີສືບ ສອງຂອງອິດສະຣາເອນ. ລາວເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ ກັນດີ ເລື່ອງກຳລັງວັງຊາຂອງລາວ, ແຕ່ລາວບໍ່ ສະຫລາດເລື່ອງການຕັດສິນໃຈ ແລະ ການ ກະທຳທາງສິນທຳ (ຜປ 13:24-16:31).

ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. ເບິ່ງ ກັບໃຈ, ການກັບ ໃຈ; ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ; ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ; ຄຶງ, ການຄຶງ; ເຄັດເຊມາເນ; ສິນລະລຶກ; ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ; ຊຳລະໃຫ້ ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ; ໄຖ່, ການ ໄຖ່, ຖືກໄຖ່; ບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະເຈົ້າ; ບົດບາບ, ການບົດບາບ; ແຜນແຫ່ງການ ໄຖ່; ພຣະຄຸນ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ເມດຕາ, ມິເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ; ໄມ້ກາງແຂນ; ລູກງຂອງພຣະຄຣິດ; ລອດ, ຄວາມລອດ; ເລືອດ, ໂລຫິດ; ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ; ອະມະ ຕະ, ຄວາມເປັນອະມະຕະ; ຮັບຮອງ, ການ ຮັບຮອງ ນຳອີກ

ການເຮັດໃຫ້ມະນຸດຄົນດີນຳພຣະເຈົ້າ. ດັ່ງທີ່ໃຊ້ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ, ການຊົດໃຊ້ແມ່ນ ການຮັບເອົາໂທດສຳລັບການເຮັດບາບ, ຊຶ່ງ ໂດຍການນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ຍົກບາບອອກຈາກຄົນ ບາບທີ່ກັບໃຈ ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົາຄົນດີ ນຳພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຢຊູຄຣິດເທົ່ານັ້ນທີ່ສາ ມາດເຮັດການຊົດໃຊ້ອັນບໍລິບູນສຳລັບມະນຸດ ຊາດທັງປວງ. ພຣະອົງສາມາດເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ໄດ້ ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຖືກເລືອກ ແລະ ຖືກ ແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ແລ້ວໃນກອງປະຊຸມມະຫາສານ ກ່ອນໂລກນີ້ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ (ອທ 3:14; ມຊ 4:1-2; ອຣຮ 3:27), ການເປັນພຣະບຸດແຫ່ງ ສະຫວັນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຊີວິດທີ່ປາດ ສະຈາກບາບຂອງພຣະອົງ. ການຊົດໃຊ້ຂອງ ພຣະອົງລວມທັງການຮັບທຸກທໍລະມານສຳລັບ ບາບຂອງມວນມະນຸດ, ການຫລົ່ງໂລຫິດຂອງ ພຣະອົງ, ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ

ແລະ ການພົ້ນຄົນພຣະຊົນຈາກຫລຸມຝັງສົບ (ອຊຢ 53:3-12; ລກ 22:44; ມຊຢ 3:5-11; ແອວ 7:10-13; ຄພ 19:16-19). ເພາະການຊົດໃຊ້ນັ້ນ, ທຸກຜູ້ຄົນຈະລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍດ້ວຍຮ່າງກາຍທີ່ເປັນອະມະຕະ (1 ກຣທ 15:22). ການຊົດໃຊ້ຍັງຈັດທາງໄວ້ສຳລັບເຮົານຳອີກ ເພື່ອຮັບການໃຫ້ອະໄພຈາກບາບຂອງເຮົາ ແລະ ມີຊີວິດຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າຕະຫລອດການ. ແຕ່ຄົນທີ່ມີອາຍຸເຖິງກະສຽນທີ່ຈະຮັບຜິດຊອບ ແລະ ໄດ້ຮັບກົດ ສາມາດໄດ້ຮັບພອນເຫລົ່ານີ້ ພຽງແຕ່ຖ້າຫາກເຂົາມີສິດທາໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ, ກັບໃຈຈາກບາບຂອງເຂົາ, ຮັບພິທີການແຫ່ງຄວາມລອດ, ແລະ ເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄົນທີ່ມີອາຍຸບໍ່ເຖິງກະສຽນທີ່ຈະຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຄົນທີ່ປາດສະຈາກກົດຈະຖືກໂຖ່ຜ່ານການຊົດໃຊ້ (ມຊຢ 15:24-25; ມຣນ 8:22). ພຣະຄຳພີສິດສອນຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າ ຖ້າຫາກພຣະຄຣິດບໍ່ໄດ້ຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງເຮົາ, ແລ້ວບໍ່ມີກົດ, ພິທີການ, ຫລື ການເສຍສະລະໃດ ຈະສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງຄວາມຍຸດຕິທຳໄດ້, ແລະ ມະນຸດບໍ່ສາມາດຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ອີກ (2 ນພ 2:9).

ນີ້ແຫລະແມ່ນເລືອດຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງເປັນເລືອດທີ່ຫລັງໄຫລອອກສຳລັບຄົນຈຳນວນຫລາຍເພື່ອການບາບຈະໄດ້ຮັບການອະໄພ, ມທ 26:28. ເທື່ອຂອງພຣະອົງຄືກັບວ່າ ເປັນເລືອດໄຫລຢາດລົງດິນເປັນເມັດໃຫຍ່, ລກ 22:39-44. ນັ້ນ ແມ່ນເນື້ອກາຍຂອງເຮົາເອງ ຊຶ່ງເຮົາໃຫ້ເພື່ອວ່າໂລກຈະໄດ້ມີຊີວິດຢູ່, ໂຍຮັນ 6:51. ເຮົານີ້ແຫລະທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ຄົນທັງປວງເປັນຄົນມາ ທັງເປັນຊີວິດ, ໂຍຮັນ 11:25. ພຣະຄຣິດນັ້ນເປັນຕົ້ນກຳເນີດແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນອັນຕະຫລອດໄປເປັນນິດແກ່ຄົນທັງປວງທີ່ເຊື່ອຟັງ, ຮສ 5:9. ເຮົາໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ໂດຍການຫລັງໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດ, ຮສ 9; 10:1-10. ພຣະຄຣິດກໍເໝືອນກັນໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານຄັ້ງໜຶ່ງແທນຄວາມຜິດບາບ, 1 ເປໂຕ 3:18. ໂລຫິດຂອງ

ພຣະເຢຊູຄຣິດກໍຊຳລະເຮົາທັງຫລາຍຈາກບາບກຳທັງສິ້ນ, 1 ຢຮ 1:7.

ພຣະອົງຖືກຍົກຂຶ້ນເທິງໄມ້ກາງແຂນ ແລະ ຖືກປະຫານເພື່ອບາບຂອງໂລກ, 1 ນພ 11:32-33. ການໂຕ່ມາເຖິງຄົນທີ່ມີໃຈຊອກຊ້າ ແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດ, 2 ນພ 2:3-10, 25-27. ພຣະອົງໄດ້ຖວາຍພຣະອົງເອງໃຫ້ເປັນເຄື່ອງບູຊາເພື່ອບາບ, 2 ນພ 2:7. ການຊົດໃຊ້ໂຕ່ມະນຸດຈາກການຕົກ ແລະ ຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າໃຫ້ລອດຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ ນະລົກ, 2 ນພ 9:5-24. ຈຳຕ້ອງມີການຊົດໃຊ້ອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ, 2 ນພ 9:7. ຈົ່ງຄືນດີກັບພຣະເຈົ້າທາງການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ, ຢຄ 4:11. ໂລຫິດຂອງພຣະອົງຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງຜູ້ທີ່ເຮັດບາບໂດຍບໍ່ຮູ້, ມຊຢ 3:11-18. ມະນຸດໄດ້ຮັບຄວາມລອດໂດຍຜ່ານທາງການຊົດໃຊ້, ມຊຢ 4:6-8. ຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນການຊົດໃຊ້, ພວກເຂົາກໍຕ້ອງຕາຍຢ່າງຫລີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້, ມຊຢ 13:27-32. ພຣະອົງຈະຊົດໃຊ້ເພື່ອບາບຂອງໂລກ, ແອວ 34:8-16. ພຣະເຈົ້າເອງຈຶ່ງຊົດໃຊ້ເພື່ອບາບຂອງໂລກ, ເພື່ອນຳແຜນແຫ່ງຄວາມເມດຕາມາໃຫ້, ແອວ 42:11-30. ເຮົາຄືພຣະເຈົ້າຂອງທັງແຜ່ນດິນໂລກ, ໄດ້ຖືກປະຫານເພື່ອບາບຂອງໂລກ, 3 ນພ 11:14.

ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ທົນທຸກທໍລະມານກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແທນທຸກຄົນ, ຄພ 19:16. ເດັກນ້ອຍໆຖືກໂຖ່ຜ່ານພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງເຮົາ, ຄພ 29:46-47. ຈົ່ງເບິ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມຕາຍຂອງຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບ, ຄພ 45:3-5.

ສິ່ງນີ້ເປັນລັກສະນະດຽວກັນກັບການເສຍສະລະຂອງພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ, ມຊ 5:7. ໂດຍທາງການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ ມະນຸດຊາດທັງປວງຈະລອດ, ຫຼຸຊ 1:3.

ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ເບິ່ງ ຄົນອະທຳ; ຄວາມມືດທາງວິນຍານ; ສົກກະບົກ, ຄວາມສົກກະບົກ; ບາບ; ບໍ່ຊອບທຳ, ຄວາມບໍ່ຊອບທຳ ນຳອີກ

ຄວາມຊົ່ວ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ການບໍ່ເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ໂຊໂດມ

ແລ້ວຂ້ອຍຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແຮງນີ້, ແລະ ເຮັດຜິດບາບຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ, **ປຖກ 39:7-9**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ສົນໃຈນຳຄົນຊົ່ວ: ແຕ່ພຣະອົງຮັບພັງຄຳອະທິຖານຂອງຄົນຊອບທຳ, **ສພສ 15:29**. ເມື່ອຄົນອະທຳຄອງອຳນາດ, ປະຊາຊົນກໍເປັນທຸກ, **ສພສ 29:2** (ຄພ 98:9).

ຈົ່ງກຳຈັດຄົນຊົ່ວຊ້າໃຫ້ອອກໄປຈາກພວກເຈົ້າເສຍ, **1 ກອທ 5:13**. ພວກເຮົາຕໍ່ສູ້ກັບວິນຍານທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ໃນສະຖານທີ່ສູງ, **ອພຊ 6:12**.

ຈົ່ງອອກມາຈາກຄົນຊົ່ວເຖິດ, ແລະ ຈົ່ງຢາແຕະຕ້ອງສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດຂອງພວກເຂົາ, **ແອວ 5:56-57** (ຄພ 38:42). ນິຕິພາວະສຸດທ້າຍຂອງຄົນຊົ່ວ, **ແອວ 34:35** (ແອວ 40:13-14). ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍບໍ່ເຄີຍເປັນຄວາມສຸກເລີຍ, **ແອວ 41:10**. ມັນແມ່ນຄົນຊົ່ວທີ່ຖືກຄົນຊົ່ວລົງໂທດ, **ມມ 4:5** (ຄພ 63:33).

ເມື່ອຊົ່ວໂມງນັ້ນມາເຖິງ ຈະເກີດການແຍກຄົນຊອບທຳ ແລະ ຄົນຊົ່ວອອກຈາກກັນ, **ຄພ 63:54**.

ທີ່ສຸດຂອງຄົນຊົ່ວຈະມາເຖິງດັ່ງນັ້ນ, **ຈສ—ມ 1:55**.

ໂຊໂດມ. ເບິ່ງ ໂກໂມຣາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເມືອງຊົ່ວຮ້າຍທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍ (**ປຖກ 19:12-29**).

ໂຊນ, ກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ກະສັດອົງທຳອິດຂອງອິດສະຣາເອນ ກ່ອນມັນຖືກແບ່ງແຍກ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ເພິ່ນເປັນຄົນຊອບທຳ ໃນຕອນຕົ້ນຂອງການຂຶ້ນປົກຄອງຂອງເພິ່ນ, ແຕ່ພາຍລຸນມາ ເພິ່ນໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຍິ່ງຈອງຫອງ ແລະ ບໍ່ເຊື່ອພັງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ (**1 ຊມອ 9-31**).

ໂຊໂລໂມນ. ເບິ່ງ ດາວິດ; ບັດເຊບາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງດາວິດກັບນາງບັດເຊບາ (**2 ຊມອ 12:24**). ໂຊໂລໂມນໄດ້ເປັນກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ.

ດາວິດໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ ໂຊໂລໂມນ ໃຫ້ເປັນກະສັດ, **1 ກສ 1:11-53**. ດາວິດໄດ້ສັ່ງໂຊໂລ

ໂມນໃຫ້ເດີນ ໃນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **1 ກສ 2:1-9**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັນຍາວ່າຈະປະທານສະຕິບັນຍາ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ເພິ່ນ, **1 ກສ 3:5-15**. ໄດ້ຕັດສິນລະຫວ່າງແມ່ສອງຄົນ ແລະ ໄດ້ຮູ້ວ່າ ຄົນໃດເປັນແມ່ທີ່ແທ້ຈິງຂອງເດັກນ້ອຍ, **1 ກສ 3:16-28**. ໄດ້ແຕ່ງສຸພາສິດ ແລະ ໄດ້ແຕ່ງເພງ, **1 ກສ 4:32**. ໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານ, **1 ກສ 6; 7:13-51**. ໄດ້ອຸທິດພຣະວິຫານ, **1 ກສ 8**. ລາຊິນີແຫ່ງເຊບາໄດ້ມາຢ້ຽມຢາມ, **1 ກສ 10:1-13**. ໂຊໂລໂມນໄດ້ແຕ່ງງານກັບຄົນຕ່າງຊາດຊາວອິດສະຣາເອນ, ແລະ ພວກເມຍຂອງເພິ່ນໄດ້ພາເພິ່ນໄປນະມັດສະການພຣະປອມ, **1 ກສ 11:1-8**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ພຣະພິໂລດໃຫ້ໂຊໂລໂມນ, **1 ກສ 11:9-13**. ໄດ້ເສຍຊີວິດ, **1 ກສ 11:43**. ດາວິດໄດ້ທຳນາຍເຖິງຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຂອງການປົກຄອງຂອງໂຊໂລໂມນ, **ພສສ 72**.

ໂຊໂລໂມນກໍໄດ້ມີເມຍ ແລະ ສາວໄຊ້ຫລາຍຄົນ, ແລະ ບາງຄົນບໍ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຄພ 132:38** (ຍຄ 2:24).

ໂຊໂລແຫ່ງຕາໂຊ. ເບິ່ງ ໂປໂລ

ໂຊຣຳ, ຊາວໂຊຣຳ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຄົນໃຊ້ຂອງລາບານຜູ້ໄດ້ເດີນທາງໄປກັບນີໄຟ ແລະ ລີໂຮ ໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ (**1 ນພ 4:31-38**). ເພາະຄວາມຊື່ສັດຂອງໂຊຣຳ, ລີໂຮຈຶ່ງໄດ້ອວຍພອນລາວ ພ້ອມດ້ວຍພວກລູກຊາຍຂອງລີໂຮ (**2 ນພ 1:30-32**). ລູກຫລານຂອງລາວໄດ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ຊາວໂຊຣຳ (ຍຄ 1:13).

ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ. ເບິ່ງ ຄຳຄວນ, ການມີຄຳຄວນ; ຊື່ສັດ, ຄວາມຊື່ສັດ; ເດີນ, ເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າ; ບໍ່ຊອບທຳ, ຄວາມບໍ່ຊອບທຳ; ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ນຳອີກ

ການເປັນຄົນທ່ຽງທຳ, ບໍລິສຸດ, ມີຄຸນນະທຳ, ແລະ ຊື່ຕົງ; ກະທຳໃນຄວາມເຊື່ອພັງຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ; ຫລີກລ້ຽງຈາກບາບ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອວຍພອນຜູ້ທີ່ເຊື່ອພັງ, **ພສສ 5:12**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຝົ້າເບິ່ງຄົນຊອບ

ທຳ, ພສສ 34:15, 17 (1 ປຕ 3:12). ເມື່ອຄົນ ຊອບທຳຄອງອຳນາດ, ປະຊາຊົນກໍ່ເປັນສູກ, ສພສ 29:2 (ຄພ 98:9-10).

ຜູ້ໃດອິດທິວຄວາມຊອບທຳກໍ່ເປັນສູກ, ມທ 5:6 (3 ນພ 12:6). ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງສະແຫວງ ຫາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກ່ອນ ແລະ ຄວາມ ຊອບທຳຂອງພຣະອົງ, ມທ 6:33. ຄົນຊອບທຳ ຈະເຂົ້າສູ່ຊີວິດນິລັນດອນ, ມທ 25:46. ຄຳອະ ທິຖານຂອງຜູ້ຊອບທຳມີລິດສັກສິດ ເຮັດໃຫ້ ເກີດຜົນ, ຢກບ 5:16.

ຄົນທີ່ຊອບທຳຍ່ອມເປັນທີ່ໂປດປານຂອງ ພຣະເຈົ້າ, 1 ນພ 17:35. ພຣະອົງຈະຮັກສາຄົນ ຊອບທຳ; ພວກເຂົາບໍ່ຕ້ອງຢ້ານ, 1 ນພ 22:17, 22. ຊາຕານຈະບໍ່ມີອຳນາດ ເພາະຄວາມຊອບ ທຳຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, 1 ນພ 22:26. ຖ້າຫາກບໍ່ມີຄວາມຊອບທຳກໍ່ບໍ່ມີ ຄວາມສູກ, 2 ນພ 2:13. ຄົນຊອບທຳຈະໄດ້ ຮັບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາເປັນມູນມໍລະ ດົກ, 2 ນພ 9:18. ຄົນຊອບທຳບໍ່ຢ້ານຖ້ອຍຄຳ ແຫ່ງຄວາມຈິງ, 2 ນພ 9:40. ມະນຸດທຸກຄົນ ຈະຕ້ອງປ່ຽນແປງສູ່ສະພາບແຫ່ງຄວາມຊອບ ທຳ, ມຊຢ 27:25-26. ຊື່ຂອງຄົນຊອບທຳຈະ ຖືກຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ, ແອວ 5:58. ພວກທ່ານສະແຫວງຫາຄວາມສູກໂດຍ ການສ້າງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຊຶ່ງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ກົງ ກັນຂ້າມກັບທຳມະຊາດຂອງຄວາມຊອບທຳ, ຮລມ 13:38.

ເພງຂອງຄົນຊອບທຳເປັນຄຳອະທິຖານຫາ ເຮົາ, ຄພ 25:12. ຈົ່ງຍືນເຖິດ, ໂດຍມີແຜ່ນປົກ ເອິກແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ຄພ 27:16 (ອພຊ 6:14). ຄວາມຕາຍຂອງຄົນຊອບທຳ ຈະ ຫວານຊົ່ນສຳລັບເຂົາ, ຄພ 42:46. ຄົນຊອບ ທຳຈະຖືກເຕົ້າໂຮມເຂົ້າກັນຈາກບັນດາປະຊາ ຊາດທັງປວງ, ຄພ 45:71. ມະນຸດຈະເຮັດໃຫ້ ເກີດຄວາມຊອບທຳຢ່າງຫລວງຫລາຍ ດ້ວຍ ຄວາມສະໝັກໃຈຂອງຕົນເອງ, ຄພ 58:27. ຄົນທີ່ເຮັດວຽກງານແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຈະ ໄດ້ຮັບສັນຕິສຸກໃນໂລກນີ້ ແລະ ຊີວິດນິລັນ ດອນໃນໂລກທີ່ຈະມາເຖິງ, ຄພ 59:23. ໃນ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ, ຈະເກີດການແຍກ

ຄົນຊອບທຳ ແລະ ຄົນຊົ່ວອອກຈາກກັນ, ຄພ 63:54. ອຳນາດແຫ່ງສະຫວັນຈະຖືກບັງຄັບ ບໍ່ໄດ້ ຫລື ຖືກຄວບຄຸມບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກຕາມ ຫລັກທຳແຫ່ງຄວາມຊອບທຳເທົ່ານັ້ນ, ຄພ 121:36. ໃນບັນດາຄົນຊອບທຳມີແຕ່ສັນຕິສຸກ, ຄພ 138:22.

ຜູ້ຄົນຂອງຊີໂອນໄດ້ດຳລົງຢູ່ໃນຄວາມຊອບ ທຳ, ມຊ 7:18. ອັບຣາຮາມເປັນຜູ້ຕິດຕາມ ຄວາມຊອບທຳ, ອຣຮ 1:2.

ເຊື່ອ, ຄວາມເຊື່ອ. ເບິ່ງ ສັດທາ; ບໍ່ເຊື່ອຖື, ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ໄວ້ວາງ ໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ນຳອີກ

ການມີສັດທາໃນບາງຄົນ ຫລື ຍອມຮັບວ່າ ບາງສິ່ງເປັນຄວາມຈິງ. ບຸກຄົນຈະຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ ກ່ອນຈະໄດ້ຮັບ ການຊ່ວຍໃຫ້ລອດໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ (ຄພ 20:29).

ຈົ່ງເຊື່ອໃຈພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າ ຂອງພວກທ່ານ; ຈົ່ງເຊື່ອໃນສາດສະດາຂອງ ພຣະອົງ, 2 ຂຄ 20:20. ດານີເອນບໍ່ໄດ້ຖືກທຳ ຮ້າຍຢູ່ໃນຖ້ຳສິງ ເພາະວ່າລາວເຊື່ອໃນພຣະ ເຈົ້າ, ດນອ 6:23.

ເຈົ້າເຊື່ອຢ່າງໃດກໍ່ຈະເປັນຢ່າງນັ້ນສຳ ລັບເຈົ້າ, ມທ 8:13. ຖ້າພວກເຈົ້າມີຄວາມ ເຊື່ອ ພວກເຈົ້າກໍ່ຈະໄດ້ຮັບຕາມທີ່ອະທິ ຖານ, ມທ 21:22. ຢ່າວິຕົກເລີຍ ຈົ່ງເຊື່ອເທົ່າ ນັ້ນ, ມຣກ 5:36. ທຸກສິ່ງເປັນໄປໄດ້ສຳລັບຜູ້ ທີ່ເຊື່ອ, ມຣກ 9:23-24. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ແລະ ຮັບ ບັບຕິສະມາຈະລອດ, ມຣກ 16:16 (2 ນພ 2:9; 3 ນພ 11:33-35). ຄົນທີ່ວາງໃຈເຊື່ອໃນ ພຣະບຸດນັ້ນຈະມີຊີວິດອັນເປັນນິດ, ຢຮ 3:16, 18, 36 (ຢຮ 5:24; ຄພ 10:50). ພວກຂ້າມ້ອຍ ເຊື່ອ ແລະ ຮູ້ແລ້ວວ່າພຣະອົງເປັນພຣະຄຣິດ, ຢຮ 6:69. ຜູ້ທີ່ວາງໃຈເຊື່ອໃນເຮົາເຖິງແມ່ນວ່າ ຕາຍໄປແລ້ວກໍ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່, ຢຮ 11:25-26. ພວກເຮົາຜູ້ທີ່ເຊື່ອຈົ່ງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກ, ຮຮ 4:3. ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ, ແລະ ຮັກຊຶ່ງກັນ ແລະກັນ, 1 ຢຮ 3:23.

ພຣະເມຊີອາຈະບໍ່ທຳລາຍຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອຖື

ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ

ໃນພຣະອົງ, 2 ນຟ 6:14. ຊາວຢິວຈະຖືກຂົ່ມເຫັງ ຈົນວ່າພວກເຂົາຈະຖືກຊັກຊວນໃຫ້ເຊື່ອ ໃນພຣະຄຣິດ, 2 ນຟ 25:16. ຖ້າຫາກພວກ ທ່ານເຊື່ອສິ່ງທັງໝົດນີ້ ໃຫ້ເບິ່ງວ່າພວກທ່ານ ເຮັດຕາມນັ້ນ, ມຊຍ 4:10. ພຣະບຸດຈະຮັບເອົາ ການລ່ວງລະເມີດຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ແອວ 11:40. ຄົນ ທີ່ເຊື່ອຖືໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍບໍ່ດີ ດ້ານໃຈຍ່ອມເປັນສຸກ, ແອວ 32:16. ຖ້າຫາກ ພວກທ່ານເຮັດບໍ່ໄດ້ຫລາຍໄປກວ່າຄວາມ ປາດຖະໜາທີ່ຈະເຊື່ອ, ກໍຂໍໃຫ້ຄວາມປາດຖະ ໜານີ້ເກີດຜົນໃນພວກທ່ານ, ແອວ 32:27. ຖ້າ ຫາກພວກທ່ານເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະ ອົງແລ້ວ, ພວກທ່ານຈະກັບໃຈ, ຮລມ 14:13. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດຍ່ອມເຊື່ອໃນ ພຣະບິດາຄືກັນ, 3 ນຟ 11:35. ບໍ່ເຄີຍມີມະນຸດ ຄົນໃດທີ່ເຊື່ອໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືກັນກັບນ້ອງ ຊາຍຂອງຢາເຮັດເຊື່ອ, ອທ 3:15. ທຸກສິ່ງທຸກ ຢ່າງທີ່ເຊື່ອເຊີນໃຫ້ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ຖືກສົ່ງ ມາໂດຍອຳນາດຂອງພຣະຄຣິດ, ມຣນ 7:16–17.

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຊື່ອໃນພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈັກໂດຍພຣະວິນ ຍານ, ຄພ 5:16. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະກາຍເປັນພຣະບຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ຄພ 11:30 (ຢຮ 1:12). ແກ່ບາງຄົນ ມັນຖືກມອບໃຫ້ເພື່ອຈະເຊື່ອຖ້ອຍຄຳຂອງຄົນ ອື່ນ, ຄພ 46:14. ເຄື່ອງໝາຍຈະຕິດຕາມຄົນທີ່ ເຊື່ອ, ຄພ 58:64 (ຄພ 63:7–12).

ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ, ກັບໃຈ, ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ ຈະ ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ມຊ 6:52.

ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ. ເບິ່ງ ກົດ; ຊິນຊິມ; ຄວາມຊິນຊິມ; ເດີນ, ເດີນໄປກັບ ພຣະເຈົ້າ; ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ; ພອນ, ໃຫ້ພອນ, ເປັນພອນ; ທູ, ພຣະກັນ ນຳອີກ

ທີ່ຈະໄດ້ຍິນ ແລະ ເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງ ຫລື ຄຳ ສອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໃນຄວາມໝາຍ ທາງວິນຍານ, ການເຊື່ອຟັງຄືການເຮັດຕາມ ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ໃນອາໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້ ທຸກປະການ, ປຖກ 6:22. ອັບຣາຮາມໄດ້ເຊື່ອ ຟັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ປຖກ 22:15–18. ພວກ ຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດທຸກໆສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງໄວ້, ອພຍ 24:7. ອິດສະຣາເອນເອີຍ, ຈົ່ງເຊື່ອຟັງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ, ພບຍ 6:1–3. ພຣະອົງຈະ ສົ່ງຜູ້ປະກາດພຣະຄຳຜູ້ໜຶ່ງດັ່ງໂມເຊ, ແລະ ຜູ້ ຄົນຕ້ອງເຊື່ອຟັງເພິ່ນ, ພບຍ 18:15. ຈົ່ງຮັກ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຈົ່ງເຊື່ອຟັງພຣະອົງ, ພບຍ 30:20. ເຊື່ອຟັງກໍ່ກົກວ່າຖວາຍແກະ ໂຕດີທີ່ສຸດເປັນເຄື່ອງບູຊາ, 1 ຊມອ 15:20–23. ເຊື່ອຟັງພຣະອົງກໍ່ກົກວ່າຖວາຍແກະໂຕ ດີທີ່ສຸດ, 1 ຊມອ 15:22. ຈົ່ງຢາກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດຕາມຂໍ້ຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ, ປຍຈ 12:13–14. ພວກຂ້າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຍອມຟັງ ຜູ້ປະກາດພຣະຄຳຄືຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ດນອ 9:6.

ບໍ່ແມ່ນວ່າທຸກຄົນທີ່ເອີ້ນເຮົາວ່າ ພຣະອົງ ເຈົ້າ ພຣະອົງເຈົ້າ ແລ້ວຈະເຂົ້າໄປໃນອານາ ຈັກຂອງພຣະບິດາໄດ້ ເຂົ້າໄດ້ແຕ່ຜູ້ທີ່ປະຕິບັດ ຕາມນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະບິດາ, ມທ 7:21 (3 ນຟ 14:21). ຜູ້ໃດທີ່ເຕັມໃຈປະຕິບັດຕາມ ຄວາມປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະຮູ້ວ່າສິ່ງ ທີ່ເຮົາສັ່ງສອນນັ້ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ຢຮ 7:17. ເຮົາຈຳຕ້ອງເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າຫລາຍກວ່າ ມະນຸດ, ກຈກ 5:29. ຝ່າຍບຸດທັງຫລາຍ, ຈົ່ງ ນິບນ້ອມເຊື່ອຟັງບິດາມານດາຂອງຕົນ, ອພຊ 6:1 (ກລຊ 3:20).

ເຮົາຈະໄປ ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບັນຊາ, 1 ນຟ 3:7. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອຟັງສຽງ ຮຽກຮ້ອງຂອງພຣະວິນຍານ, 1 ນຟ 4:6–18. ຖ້າລູກຫລານມະນຸດຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງ ພຣະເຈົ້າ ແລ້ວພຣະອົງຍ່ອມບຳລຸງລ້ຽງດູພວກ ເຂົາ, 1 ນຟ 17:3. ຄົນຊອບທຳທີ່ເຊື່ອຟັງຄຳ ເວົ້າຂອງສາດສະດາຈະບໍ່ຕາຍ, 2 ນຟ 26:8. ຈົ່ງລະວັງ ຍ້ານວ່າພວກທ່ານຈະເລືອກເຊື່ອຟັງ ວິນຍານຊົ່ວ, ມຊຍ 2:32–33, 37 (ຄພ 29:45). ມະນຸດຈະໄດ້ຮັບລາງວັນຕາມວິນຍານທີ່ພວກ ເຂົາໄດ້ເລືອກເຊື່ອຟັງ, ແອວ 3:26–27. ຖ້າ ຫາກພວກທ່ານບໍ່ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ,

ພວກທ່ານກໍບໍ່ແມ່ນແກະຂອງພຣະອົງ, ແອວ 5:38 (ຮລມ 7:18).

ຈົ່ງເຊື່ອຟັງ, ໂອ້ ເຈົ້າຜູ້ຄົນແຫ່ງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ຄພ 1:1. ມະນຸດຄວນເຮັດຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈຂອງຕົນເອງ, ຄພ 58:26–29. ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ມະນຸດຈະເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊຸ່ນເຄືອງ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາລະພາບວ່າພຣະທັດຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນທຸກສິ່ງທັງປວງ ແລະ ບໍ່ເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ຄພ 59:21. ເຮົາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະເຮັດຕາມສັນຍາເມື່ອພວກເຈົ້າເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ເຮົາກ່າວ, ຄພ 82:10. ຄົນທີ່ເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງຂອງພຣະວິນຍານໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ມາຫາພຣະບິດາ, ຄພ 84:46–47. ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງເຮົາ ຈະເຫັນໜ້າເຮົາ ແລະ ຮູ້ວ່າເຮົາເປັນຢູ່, ຄພ 93:1. ພວກເຂົາຊັກຊ້າໃນການເຊື່ອຟັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ສະນັ້ນ, ພຣະອົງຈຶ່ງຊັກຊ້າໃນການໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຂົາ, ຄພ 101:7–9. ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຈະຖືກຕີສອນ, ຄພ 103:4 (ມຊ 4:4). ຜູ້ຄົນຕ້ອງຖືກຕີສອນຈົນກວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮຽນຮູ້ການເຊື່ອຟັງ, ຄພ 105:6. ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຮັບພອນປະການໃດຈາກພຣະເຈົ້າ, ຍ່ອມເປັນໄປເພາະການເຊື່ອຟັງຕໍ່ກົດນັ້ນຊຶ່ງມັນໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ແລ້ວ, ຄພ 130:21.

ອາດາມໄດ້ເຊື່ອຟັງ, ມຊ 5:5. ພວກເຮົາຈະພິສູດພວກເຂົາ ເພື່ອເບິ່ງວ່າພວກເຂົາຈະເຮັດທຸກສິ່ງທັງປວງສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະບັນຊາພວກເຂົາຫລືບໍ່, ອຣຮ 3:25.

ເຊື່ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ. ເບິ່ງ ອັບຣາຮາມ
—ເຊື່ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ

ເຊື່ອສາຍອິດສະຣາເອນ. ເບິ່ງ ອິດສະຣາ
ເອນ

ໄຊຣັດ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ກະສັດຂອງເປີເຊຍ ຜູ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ການທຳນາຍຂອງເອຊາຢາເກີດເປັນຈິງ (2 ຂຄ 36:22–23; ອຊຢ 44:28; 45:1) ໂດຍການປ່ອຍໃຫ້ຊາວຍີວກັບຄືນສູ່ເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອໄປສ້ອມແປງພຣະວິຫານ,

ຊຳລະລ້າງ, ຖືກຊຳລະລ້າງ, ການຊຳລະລ້າງ

ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ການເປັນຊະເລີຍທີ່ບາບີໂລນບາງສ່ວນສິ້ນສຸດລົງ. ເອຊາຢາໄດ້ທຳນາຍໄວ້ປະມານ 180 ປີ ກ່ອນກະສັດໄດ້ກະທຳການນັ້ນ.

ຊຳລະລ້າງ, ຖືກຊຳລະລ້າງ, ການຊຳລະລ້າງ. ເບິ່ງ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ບັບຕີສະມາ, ໃຫ້ບັບຕີສະມາ ນຳອີກ

ການເຮັດໃຫ້ສະອາດ, ທາງຮ່າງກາຍ ຫລືຈິດໃຈ. ຕາມສັນຍາລັກແລ້ວ, ບຸກຄົນທີ່ກັບໃຈຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສະອາດຈາກຄວາມໝັກໜ່ວງຂອງບາບໃນຊີວິດ ແລະ ຜົນຂອງມັນຈາກການເສຍສະລະຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ການຊຳລະລ້າງບາງຢ່າງທີ່ປະຕິບັດພາຍໃຕ້ສິດອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດທີ່ຖືກຕ້ອງເປັນພິທີການທີ່ສັກສິດ.

ພວກປະໂລຫິດຈະຕ້ອງຊັກເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ມອາບນ້ຳຊຳລະຮ່າງກາຍ, ຈບຊ 19:7. ໂຜດຊຳລະລ້າງຄວາມຊົ່ວຂອງຂ້າມ້ອຍໃຫ້ສິ້ນໄປ, ພສສ 51:2, 7. ຈົ່ງຊຳລະຕົວຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ສະອາດ, ຈົ່ງເລິກຈາກການຊົ່ວຊ້າ, ອຊຢ 1:16–18.

ພຣະເຢຊູໄດ້ລ້າງຕີນໃຫ້ອັກຄະສາວົກຂອງພຣະອົງ, ຢຮ 13:4–15 (ຄພ 88:138–139). ຈົ່ງຮັບບັບຕີສະມາ, ແລະ ຊຳລະບາບກຳຂອງເຈົ້າ, ກຈກ 22:16 (ແອວ 7:14; ຄພ 39:10).

ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດທີ່ຈະລອດໄດ້ ຖ້າບໍ່ຊຳລະອາພອນຂອງເຂົາໃຫ້ຂາວສະອາດເສຍກ່ອນ, ແອວ 5:21 (3 ນພ 27:19). ອາພອນຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກລ້າງໃຫ້ຂາວສະອາດແລ້ວໂດຍໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດ, ແອວ 13:11 (ອທ 13:10).

ໂດຍການຮັກສາພຣະບັນຍັດ ພວກເຂົາອາດຈະໄດ້ຮັບການລ້າງ ແລະ ຊຳລະຈາກບາບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ຄພ 76:52. ການເຈີມ ແລະ ການຊຳລະລ້າງຂອງພວກເຈົ້າ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍພິທີການໃນບ້ານອັນສັກສິດຂອງເຮົາ, ຄພ 124:39–41.

ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ

ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ.

ເບິ່ງ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ຮັບຮອງ, ການຮັບຮອງ *ນຳອີກ*

ຂັ້ນຕອນຂອງການກາຍເປັນອິດສະລະຈາກ ບາບ, ບໍລິສຸດ, ສະອາດ, ແລະ ສັກສິດ ຜ່ານ ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ມຊ 6:59–60).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກພວກເຈົ້າໄວ້ ເພື່ອໄຜດ ໃຫ້ພົ້ນ ຜ່ານການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດຈາກພຣະ ວິນຍານ, **2 ທສນ 2:13**. ພວກເຮົາໄດ້ຮັບ ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ດ້ວຍການຖວາຍພຣະ ກາຍຂອງພຣະເຢຊູ, **ຮສ 10:10**. ພຣະເຢຊູ ໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານ ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະໄດ້ ຊຳລະຜູ້ຄົນດ້ວຍ ໂລຫິດຂອງພຣະອົງເອງ, **ຮສ 13:12**.

ມະຫາປະໂລຫິດໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ອາພອນຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກລ້າງ ໃຫ້ຂາວສະອາດແລ້ວໂດຍໂລຫິດຂອງພຣະ ເມສານ້ອຍ, **ແອວ 13:10–12**. ການຊຳລະໃຫ້ ບໍລິສຸດໄດ້ມາເຖິງຄົນທີ່ຍອມຖວາຍໃຈຂອງ ພວກເຂົາແຕ່ພຣະເຈົ້າ, **ຮລມ 3:33–35**. ຈົ່ງ ກັບໃຈ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິ ສຸດໂດຍການຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, **3 ນຟ 27:20**.

ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ຜ່ານພຣະຄຸນຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ແມ່ນຖືກຕ້ອງ ແລະ ຈິງ, **ຄພ 20:31**. ພຣະເຢຊູໄດ້ມາເພື່ອເຮັດໃຫ້ໂລກບໍລິ ສຸດ, **ຄພ 76:41**. ຈົ່ງຊຳລະຕົນເອງໃຫ້ບໍລິສຸດ ເພື່ອໃຫ້ຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າເຫັນແກ່ພຣະ ເຈົ້າແຕ່ຢ່າງດຽວ, **ຄພ 88:68**.

ຍາກຈົນ. *ເບິ່ງ* ເຄື່ອງຖວາຍ; ຄວາມຜາສຸກ; ຖືສິນອິດເຂົ້າ, ການຖືສິນອິດເຂົ້າ; ຖ່ອມ ຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ; ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ ທານ *ນຳອີກ*

ໃນພຣະຄຳພີ, ຄົນຍາກຈົນ ສາມາດໝາຍ ເຖິງ (1) ຄົນທີ່ຂາດແຄນສິ່ງຂອງ, ດັ່ງເຊັ່ນ ອາຫານ, ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ແລະ ທີ່ພັກພາອາໄສ, ຫລື (2) ຜູ້ທີ່ຖ່ອມຕົວ ແລະ ບໍ່ຈອງຫອງ.

ຍາກຈົນໃນສິ່ງຂອງ: ຢາໄດ້ເປັນຄົນໃຈຄັບ ແຄບຕໍ່ຄົນທີ່ມີຄວາມຂັດສົນ, **ພບຍ 15:7**. ຄົນ ຊົ່ວຂົ່ມເຫັງຄົນຍາກຈົນຢ່າງຈອງຫອງ, **ພສສ 10:2**. ຜູ້ທີ່ໃຫ້ທານແກ່ຄົນທຸກ ຈະບໍ່ຂັດສົນ ເລີຍ, **ສພສ 28:27**. ຈົ່ງໃຫ້ທັບພັກແກ່ຜູ້ທີ່ຍາກ ຈົນ, **ອຊຍ 58:6–7**.

ຖ້າເຈົ້າຍາກເປັນຜູ້ດີຄົບຖ້ວນ, ຈົ່ງແຈກ ທານໃຫ້ແກ່ຄົນຍາກຈົນ, **ມທ 19:21** (ມຮກ 10:21; ລກ 18:22). ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກເອົາ ຄົນທຸກຈົນໃນໂລກນີ້, **ຢກບ 2:5**.

ເພາະວ່າເຂົາຮັ່ງມີ ເຂົາຈຶ່ງດູຖູກຄົນທຸກຍາກ, **2 ນຟ 9:30**. ເພື່ອໃຫ້ມີການປັບປາບຂອງພວກ ທ່ານ, ຈົ່ງແບ່ງປັນເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກທ່ານໃຫ້ ແກ່ຄົນຍາກຈົນ, **ມຊຍ 4:26**. ພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງ ປັນເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ຄົນຍາກ ຈົນ, **ແອວ 1:27**. ຖ້າທາກພວກທ່ານຫັນໜ້າ ຫນີຈາກຄົນຂັດສົນ, ການອະທິບາຍຂອງພວກ ທ່ານກໍບໍ່ມີປະໂຫຍດ, **ແອວ 34:28**. ຊາວນີໄຟ ມີເຂົ້າຂອງທັງໝົດນຳກັນເປັນສ່ວນລວມ; ບໍ່ມີຜູ້ ໃດຮັ່ງມີ ແລະ ຍາກຈົນ, **4 ນຟ 1:3**.

ຈົ່ງນຶກເຖິງຄົນຍາກຈົນ, **ຄພ 42:30** (ຄພ 52:40). ວິບັດແກ່ຄົນຍາກຈົນ ຜູ້ທີ່ຫົວໃຈບໍ່ ຊອກຊຳ, **ຄພ 56:17–18**. ຄົນຍາກຈົນຈະເຂົ້າ ມາໃນງານສົມຣົດຂອງພຣະເມສານ້ອຍ, **ຄພ 58:6–11**. ອະທິການຕ້ອງຊອກຫາຄົນຍາກ ຈົນ, **ຄພ 84:112**. ກົດຂອງພຣະກົດຕິຄຸນຊື່ນຳ ເລື່ອງການດູແລຄົນຍາກຈົນ, **ຄພ 104:17–18**.

ບໍ່ມີຄົນຍາກຈົນໃນບັນດາພວກເຂົາ, **ມຊ 7:18**.

ຄົນທີ່ຍາກຈົນທາງວິນຍານ: ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບ ພອນຫລາຍກວ່າຜູ້ທີ່ຖືກບັງຄັບໃຫ້ຖ່ອມຕົວ ເພາະຄວາມຍາກຈົນ, **ແອວ 32:4–6, 12–16**. ຄົນທີ່ຍາກຈົນທາງວິນຍານທີ່ມາຫາເຮົາຢ່ອມ ເປັນສູກ, **3 ນຟ 12:3** (ມທ 5:3).

ຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນອ່ອນໂຍນ ຈະມີພຣະ ກົດຕິຄຸນສັ່ງສອນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, **ຄພ 35:15**.

ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ. *ເບິ່ງ* ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ; ຕີສອນ, ການຕີ

ສອນ; ລ້ຳລວງ, ການລ້ຳລວງ; ອິດທິນ, ຄວາມ ອິດທິນ *ນຳອີກ*

ຜ່ານຄວາມຍາກລຳບາກ—ການທົດລອງ, ບັນຫາ, ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າ—ມະນຸດສາ ມາດມີປະສົບການຫລາຍຢ່າງ ທີ່ນຳໄປສູ່ ຄວາມເຕີບໂຕທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມກ້າວ ໜ້າມີລັດອນ ໂດຍການຫັນໄປທາງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ.

ພຣະເຈົ້າພຣະອົງເອງໄດ້ຊ່ວຍກູ້ເອົາ ພວກເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຍາກລຳບາກ ຕະຫລອດທັງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທຸກຢ່າງດ້ວຍ, **1 ຊມອ 10:19**. ເມື່ອເດືອດຮ້ອນຈຶ່ງຮ້ອງຫາອົງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ຊ່ວຍຂູ, **ພສສ 107:6, 13, 19, 28**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າ ຜ່ານພົ້ນຄວາມຍາກລຳບາກໄປໄດ້, ແຕ່ພຣະ ອົງເອງຈະຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນເພື່ອສິດສອນພວກເຈົ້າ, **ອຊຢ 30:20-21**.

ມັນຈຳເປັນວ່າ ຕ້ອງມີການກົງກັນຂ້າມໃນ ທຸກຢ່າງ, **2 ນພ 2:11**.

ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍມີຄວາມຂົ່ມ ພວກ ເຂົາຈະຮູ້ຄວາມຫວານບໍ່ໄດ້, **ຄພ 29:39**. ຄວາມຍາກລຳບາກຂອງເຈົ້າ ຈະເປັນຢູ່ພຽງ ຊົ່ວຄາວ, **ຄພ 121:7-8**. ສິ່ງທັງໝົດເຫລົ່ານີ້ ຈະເປັນປະສົບການໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ແລະ ຈະເກີດ ຂຶ້ນເພື່ອຄວາມດີຂອງເຈົ້າ, **ຄພ 122:5-8**.

ພວກເຂົາຈະໄດ້ຊົມລົດຊາດອັນຂົ່ມຂຶ້ນ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຮູ້ຈັກໃຫ້ຄຸນຄ່າແກ່ຄວາມ ດີ, **ມຊ 6:55**.

ຍາມ, ຄົນຍາມ. *ເບິ່ງ* ເຕືອນ, ຄຳເຕືອນ *ນຳ ອີກ*

ການລະມັດລະວັງ, ການເຜົາຍາມ. ບຸກຄົນ ທີ່ຄອຍເຜົາ ແລະ ເຂື່ອຟັງ ແມ່ນພ້ອມ ແລະ ໄດ້ຕຽມຕົວແລ້ວ. ຄົນຍາມເປັນຜູ້ນຳ ຜູ້ໄດ້ຖືກ ເອີ້ນໂດຍຕົວແທນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ ຮັບໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃດໜຶ່ງໂດຍສະເພາະ ສຳລັບຄວາມຜາສຸກຂອງຄົນອື່ນ. ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳ ກໍມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ພິເສດໃຫ້ເປັນຄົນຍາມຕະຫລອດທົ່ວໂລກນຳ ອີກ.

ເຮົາໄດ້ຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນຄົນຍາມ, **ອຊກ 3:17-21**. ຄົນຍາມທີ່ເບິ່ງສູງຕັກເຕືອນຄົນອື່ນ ຈະ ລອດຊີວິດ, **ອຊກ 33:7-9**.

ຈຶ່ງເຝົ້າລະວັງຢູ່: ເພາະພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມາເວລາໃດ, **ມທ 24:42-43** (ມທ 25:13; ມຣກ 13:35-37; ຄພ 133:10-11). ຈຶ່ງເຝົ້າລະວັງ ແລະ ອະທິຖານຢູ່ ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປສູ່ການລ້ຳລອງ, **ມທ 26:41** (3 ນພ 18:15, 18).

ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ລະວັງຕົວ, ຄວາມນັກ ຄິດຂອງພວກທ່ານ, ຄຳເວົ້າຂອງພວກທ່ານ, ການກະທຳຂອງພວກທ່ານ, ພວກທ່ານຈະ ຕ້ອງຕາຍ, **ມຊຢ 4:30**. ແອວມາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງປະ ໂລຫິດ ແລະ ແອວເດີ ໃຫ້ເປັນປະທານ ແລະ ເບິ່ງແຍງສາດສະໜາຈັກ, **ແອວ 6:1**.

ຄົນທີ່ບໍ່ຫລຽວຫາພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ຈະ ຖືກຕັດອອກ, **ຄພ 45:44**. ອະທິການ ແລະ ຄົນ ອື່ນໆ ໄດ້ຖືກເອີ້ນ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງຈາກພຣະເຈົ້າ ເພື່ອດູແລສາດສະໜາຈັກ, **ຄພ 46:27**. ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈັດໃຫ້ມີຄົນຍາມຮັກສາສວນ ອະງຸ່ນ, **ຄພ 101:44-58**.

ຍຸກສະໄໝ. *ເບິ່ງ* ການຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ; ຂໍ ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ; ຖານະປະໂລ ຫິດ; ພຣະກິດຕິຄຸນ *ນຳອີກ*

ຍຸກສະໄໝພຣະກິດຕິຄຸນເປັນຊ່ວງເວລາຊຶ່ງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ມີສິດອຳນາດຢ່າງ ໜ້ອຍໜຶ່ງຄົນຢູ່ໃນໂລກນີ້ ຜູ້ມີຂໍ້ກະແຈຂອງ ຖານະປະໂລຫິດທີ່ສັກສິດ.

ອາດາມ, ເອນິກ, ໂນອາ, ອັບຣາຮາມ, ໂມເຊ, ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ແລະ ຄົນອື່ນໆ ຕ່າງກໍໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຍຸກສະໄໝໃໝ່ ແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນ. ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈັດ ຕັ້ງຍຸກສະໄໝ, ພຣະກິດຕິຄຸນໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍ ໃໝ່ ເພື່ອວ່າຜູ້ຄົນຂອງຍຸກສະໄໝນັ້ນບໍ່ຈຳ ເປັນຕ້ອງເພິ່ງພາອາໄສຍຸກສະໄໝທີ່ຜ່ານມາ ແລ້ວ ສຳລັບຄວາມຮູ້ເລື່ອງແຜນແຫ່ງຄວາມ ລອດ. ຍຸກສະໄໝທີ່ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍໂຈເຊັບ ສະມິດ ຮູ້ຈັກກັນວ່າ “ຍຸກສະໄໝຂອງຄວາມ ສົມບູນແຫ່ງເວລາ.”

ຍຸກສຸດທ້າຍ

ພຣະເຈົ້າແຫ່ງພ້າສະຫວັນຈະຕັ້ງອານາຈັກ ຫຼັງຂຶ້ນ, **ດນອ 2:44** (ຄພ 65).

ໃນຍຸກສຸດທ້າຍນັ້ນ ເຮົາຈະຖອກເທພຣະ ວິນຍານຂອງເຮົາລົງໃສ່ມະນຸດທັງປວງ, **ກຈກ 2:17** (ຍອ 2:28). ພຣະຄຣິດຈຳຕ້ອງຢູ່ໃນພ້າ ສະຫວັນຈົນກວ່າເຖິງເວລາທີ່ທຸກສິ່ງຈະຖືກຕັ້ງ ຂຶ້ນໃໝ່, **ກຈກ 3:21**. ເມື່ອເວລາກຳນົດຄົບບໍລິ ບູນແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າຈະຮວບຮວມສິ່ງສາລະ ພັດໄວ້ໃນພຣະຄຣິດ, **ອພຊ 1:10**.

ເຮົາຈະສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂອງ ເຮົາຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາ, **3 ນພ 21:22**.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບຂໍ້ກະແຈແຫ່ງອາ ນາຈັກ ແລະ ຍຸກສະໄໝແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນ ເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍໃຫ້, **ຄພ 27:13**. ຂໍ້ກະແຈ ຂອງຍຸກສະໄໝນີ້ຈຶ່ງຖືກມອບໄວ້ຢູ່ໃນມືຂອງ ພວກທ່ານ, **ຄພ 110:12-16**. ຂໍ້ກະແຈຂອງຍຸກ ສະໄໝທີ່ຜ່ານມາໂດ້ຖືກພິ້ນພູຄືນມາໃໝ່ ໃນ ຍຸກສະໄໝຂອງຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ, **ຄພ 128:18-21**.

ຍຸກສຸດທ້າຍ. ເບິ່ງ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການ ເວລາ ນຳອີກ

ວັນເວລາທີ່ເຮົາມີຊີວິດຢູ່ຕອນນີ້. ຍຸກ (ຫລື ຍຸກສະໄໝຂອງເວລາ) ກ່ອນການສະເດັດມາ ຄັ້ງທີສອງຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ພໍ່ຈະບອກເຖິງສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບພວກ ເຈົ້າໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, **ປຖກ 49:1**. ຜູ້ໜຶ່ງຢູ່ໃນ ສະຫວັນສະຖານ ຜູ້ທີ່ຈະມາໃນທີ່ສຸດ, **ໂຍບ 19:25**. ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈະຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ, **ອຊຢ 2:2**.

ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ຄວາມລຳບາກຢາງຮ້າຍ ແຮງຈະເກີດຂຶ້ນ, **2 ຕມທ 3:1-7**. ໃນຍຸກສຸດ ທ້າຍ ຜູ້ຄົນທີ່ເວົ້າເຍາະເຍີ້ຍຈະປະຕິເສດການ ສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ, **2 ປຕ 3:3-7**.

ຂ້າພະເຈົ້າທຳນາຍຕໍ່ພວກທ່ານກ່ຽວກັບຍຸກ ສຸດທ້າຍ, **2 ນພ 26:14-30**.

ດັ່ງນັ້ນ ສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາຈະຖືກ ເອີ້ນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ວ່າສາດສະໜາຈັກຂອງ

ພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, **ຄພ 115:4**.

ພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, **ມຊ 7:60**.

ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. ເບິ່ງ ຊົດໃຊ້, ການ ຊົດໃຊ້; ເມດຕາ, ມິເມດຕາ, ຄວາມເມດ ຕາ ນຳອີກ

ຜົນສະທ້ອນທີ່ບໍ່ສິ້ນສຸດຂອງພອນສຳລັບ ຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳທີ່ຊອບທຳ, ແລະ ການລົງໂທດສຳລັບບາບທີ່ບໍ່ກັບໃຈ. ຄວາມ ຍຸດຕິທຳເປັນກົດນິລັນດອນທີ່ຮຽກຮ້ອງການ ທຳໂທດໃນທຸກເທື່ອທີ່ລະເມີດກົດຂອງພຣະ ເຈົ້າ (ແອວ 42:13-24). ຄົນບາບຕ້ອງຮັບໂທດ ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ (ມຊຢ 2:38-39; ຄພ 19:17). ຖ້າຫາກເຂົາກັບໃຈ, ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ ລອດຈະໃຊ້ແທນໂທດຜ່ານການຊົດໃຊ້, ຮຽກ ຮ້ອງຄວາມເມດຕາ (ແອວ 34:16).

ບຸກຄົນທີ່ເຮັດບາບຈະຕ້ອງຕາຍ, **ອຊກ 18:4**. ສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕ້ອງການຈາກ ພວກເຮົາແມ່ນໃຫ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, **ມກ 6:8**.

ພຣະອົງທ່ຽງທຳ ແລະ ຈະໄຜດບາບຂອງ ພວກເຮົາ, **1 ຢຣ 1:9**.

ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ແຍກຄົນ ຊົ່ວອອກຈາກຄົນຊອບທຳ, **1 ນພ 15:30**. ການ ຊົດໃຊ້ເປັນການພຽງພໍກັບຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຂອງ ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະອົງ, **2 ນພ 9:26**. ມະນຸດຊາດທັງປວງຕົກແລ້ວ ແລະ ຢູ່ໃນກຳມີ ແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳ, **ແອວ 42:14**. ການຊົດ ໃຊ້ກໍ່ພຽງພໍແກ່ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຂອງຄວາມຍຸດຕິ ທຳ, **ແອວ 42:15**. ລູກຄິດວ່າຄວາມເມດຕາ ຂະໂມຍຄວາມຍຸດຕິທຳໄດ້ບໍ່, **ແອວ 42:25**. ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າແຂວນຢູ່ເທິງຫົວ ຂອງທ່ານ ຍົກເວັ້ນແຕ່ທ່ານຈະກັບໃຈ, **ແອວ 54:6**.

ຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະ ການພິພາກສາເປັນ ໂທດຊຶ່ງຕັ້ງໄວ້ກັບກົດຂອງເຮົາ, **ຄພ 82:4**. ຄວາມຍຸດຕິທຳຈະດຳເນີນຕໍ່ໄປໃນທາງຂອງ ມັນເອງ ແລະ ອ້າງສິດໃນຄົນຂອງມັນເອງ, **ຄພ 88:40**. ບໍ່ມີຄົນໃດຈະຖືກຍົກເວັ້ນຈາກ

ຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະ ກົດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 107:84.

ດານ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ; ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ບຸດຂອງຢາໂຄບ ແລະ ນາງບິນຮາ, ເອື້ອຍລ້ຽງຂອງນາງລາເຊັນ (ປຖກ 30:5-6)

ເຜົ່າຂອງດານ: ສຳລັບພອນຂອງຢາໂຄບ ກ່ຽວກັບດານ, ເບິ່ງ ປຖກ 49:16-18. ສຳລັບ ພອນຂອງໂມເຊກ່ຽວກັບເຜົ່າຂອງດານ, ເບິ່ງ ພບຍ 33:22. ຫລັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນ ຖານຢູ່ການາອານແລ້ວ, ເຜົ່າຂອງດານໄດ້ຮັບ ແຜ່ນດິນສ່ວນນ້ອຍໜຶ່ງແຕ່ອຸດົມສົມບູນຫລາຍ (ຢຊ 19:40-48). ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຫລາຍທີ່ຈະປົກປ້ອງມັນຈາກຊາວອາໂມ (ຜປ 1:34) ແລະ ຈາກຊາວຟິລິດສະຕິນ (ຜປ 13:2, 25; 18:1). ຜົນກໍ່ຄື, ຊາວດານໄດ້ຍ້າຍຂຶ້ນໄປ ທາງເໜືອຂອງຟິລິດສະຕິນ (ຜປ 18), ອ້ອມ ເມືອງລາອິດ, ແລະ ຕັ້ງຊື່ເມືອງນີ້ວ່າ ດານ. ເມືອງນີ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງ ຟິລິດສະຕິນ, ຊຶ່ງຕໍ່ອອກໄປ “ຈາກເມືອງດານ ເຖິງເມືອງເບເອນເຊບາ.”

ດານີເອນ

ຜູ້ສຳຄັນໃນພຣະທຳດານີເອນໃນພຣະຄຳພີ ເດີມ; ສາດສະດາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເປັນຜູ້ ທີ່ມີສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

ບໍ່ມີໃຜຮູ້ກ່ຽວກັບພໍ່ແມ່ຂອງລາວ, ເຖິງແມ່ນ ລາວປະກົດວ່າມາຈາກເຊື້ອສາຍຂອງກະສັດ (ດນອ 1:3). ລາວໄດ້ຖືກຈັບໄປທາບາບີໂລນ, ປ່ອນທີ່ລາວໄດ້ຊື່ໃໝ່ວ່າ ເບັນເຕຊັດຊາເຣ (ດນອ 1:6-7). ດານີເອນ ແລະ ອີກສາມຄົນທີ່ ຖືກຈັບໄປກໍໄດ້ປະຕິເສດອາຫານຂອງກະສັດ ທີ່ກ່ຽວພັນເລື່ອງສາດສະໜາ (ດນອ 1:8-16).

ດານີເອນເປັນທີ່ມັກຊອບຂອງເນບູກາດ ເນັດຊາ ແລະ ດາຣີອຸດ ເພາະການແປຄວາມ ຝັນຂອງລາວ (ດນອ 2; 4; 6). ລາວຍັງໄດ້ອ່ານ ແລະ ແປຖ້ອຍຄຳທີ່ຂຽນໄວ້ຢູ່ເທິງຝາ (ດນອ 5). ສັດຕູຂອງລາວໄດ້ວາງແຜນກຳຈັດລາວ,

ແລະ ລາວໄດ້ຖືກໂຍນເຂົ້າຖ້ຳສິງ, ແຕ່ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັກສາຊີວິດຂອງລາວໄວ້ (ດນອ 6).

ພຣະທຳດານີເອນ: ໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ມີຢູ່ດ້ວຍ ກັນສອງພາກ: ບົດທີ 1-6 ເປັນເລື່ອງລາວ ກ່ຽວກັບດານີເອນ ແລະ ເພື່ອນສາມຄົນຂອງ ລາວ; ບົດທີ 7-12 ເປັນຄຳທຳນາຍກ່ຽວກັບ ສິ່ງທີ່ດານີເອນໄດ້ເຫັນ. ໜັງສືສິດສອນເຖິງ ຄວາມສຳຄັນຂອງການຊື່ສັດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ສະແດງວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອວຍພອນຄົນທີ່ຊື່ ສັດ.

ສ່ວນໃຫຍ່ໃນປຶ້ມແມ່ນການແປຄວາມຝັນ ຂອງກະສັດເນບູກາດເນັດຊາ. ໃນຄວາມຝັນ, ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ໄດ້ ຖືກປຽບທຽບໃສ່ກັບຫີນທີ່ຖືກຕັດອອກມາຈາກ ພູ. ຫີນນັ້ນຈະກົງລົງໄປຈົນເຕັມທົ່ວແຜ່ນດິນ ໂລກ (ດນອ 2; ເບິ່ງ ຄພ 65:2 ນຳອີກ).

ດານັສກັດ

ເມືອງເກົ່າແກ່ຂອງຊີເຣຍ. ດານັສກັດຕັ້ງຢູ່ໃນທິ່ງທີ່ອຸດົມສົມບູນ ຢູ່ ແຄມຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ແລະ ມີນ້ຳໃຊ້ ຢ່າງຫລວງຫລາຍຈາກແມ່ນ້ຳບາຣາດາ. ມັນ ຖືກກ່າວເຖິງເລື້ອຍໆຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ (ເລີ່ມຕົ້ນ ດ້ວຍ ປຖກ 14:15). ໂປໂລພວມເດີນທາງໄປ ຫາດານັສກັດ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ໄດ້ພົ້ນ ຄືນພຣະຊົນແລ້ວໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ລາວ (ກາກ 9:1-27; 22:5-16; 26:12-20).

ດາຣີອຸດ. ເບິ່ງ ບາເບນ, ບາບີໂລນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ກະສັດຂອງເມເດຍຜູ້ໄດ້ ບຶກຄອງໃນບາບີໂລນ ຫລັງຈາກການສິ້ນຊີວິດ ຂອງເບັນຊັດຊາເຣ (ດນອ 5:31; 6:9, 25-28; 9:1; 11:1).

ດາວິດ. ເບິ່ງ ບັດເຊບາ; ເພງສັນລະເສີນ ນຳ ອີກ

ກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ໃນພຣະຄຳພີເດີມ.

ດາວິດເປັນລູກຊາຍຂອງເຢຊີຂອງເຜົ່າຢູ ດາ. ລາວເປັນຊາຍໜຸ່ມທີ່ກ້າຫານ ຜູ້ເຄີຍຂ້າ

ດີພ້ອມທຸກຢ່າງ

ໂຕສິງ, ໂຕໝີ, ແລະ ຍັກໃຫຍ່ໂກລີອາດຊາວພີລິດສະຕິນ (1 ຊມອ 17). ດາວິດໄດ້ຖືກເລືອກແລະ ຖືກເຈັມໃຫ້ເປັນກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນ. ເຊັ່ນດຽວກັບໂຊນ, ໃນຊີວິດຕອນເປັນຜູ້ໃຫຍ່ຂອງລາວ, ລາວໄດ້ເຮັດຄວາມຜິດອາຊະຍາກຳທີ່ຮ້າຍແຮງ, ແຕ່ບໍ່ເໝືອນໂຊນ, ລາວສາມາດສຳນຶກຜິດ. ສະນັ້ນລາວຈຶ່ງສາມາດພົບການໃຫ້ອະໄພ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ໃນກໍລະນີຂອງການຂ້າອູຣີອາ (ຄພ 132:39). ຊີວິດຂອງລາວສາມາດແຍກອອກເປັນສີ່ພາກສ່ວນໄດ້: (1) ທີ່ເບັດເລເຮັມ, ບ່ອນລາວເປັນຄົນລ້ຽງແກະ (1 ຊມອ 16-17); (2) ໃນວັງຂອງກະສັດໂຊນ (1 ຊມອ 18:1-19:18); (3) ເປັນຜູ້ຫລົບໄພ (1 ຊມອ 19:18-31:13; 2 ຊມອ 1); (4) ເປັນກະສັດບົກຄອງຢູ່ດາທິເຮັບໂຣນ (2 ຊມອ 2-4), ແລະ ຕໍ່ມາເປັນກະສັດບົກຄອງອິດສະຣາເອນທັງໝົດ (2 ຊມອ 5-24; 1 ກສ 1:1-2:11).

ບາບຂອງດາວິດທີ່ເປັນຊູ້ກັບບັດເຊບາໄດ້ນຳໂຊກຮ້າຍຫລາຍຢ່າງມາສູ່ຊີວິດຊ່ວງໄລຍະຊາວບິສູດທ້າຍຂອງເພິ່ນ. ປະຊາຊາດທັງປວງໄດ້ຈະເລີນກ້າວໜ້າລະຫວ່າງການບົກຄອງຂອງເພິ່ນ, ແຕ່ດາວິດເອງໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານຈາກຜົນສະທ້ອນທີ່ມາຈາກບາບຂອງເພິ່ນ. ມີການຜິດຖຽງກັນຢູ່ໃນຄອບຄົວບໍ່ໄດ້ຂາດ ຊຶ່ງໃນກໍລະນີຂອງອັບຊາໂລມ ແລະ ອາໂດນີຢາ, ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການກະບົດ. ເຫດການເຫລົ່ານີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ການປະກາດຂອງນາທານຕໍ່ດາວິດເກີດເປັນຈິງ ເພາະການບາບຂອງເພິ່ນ (2 ຊມອ 12:7-13).

ເຖິງແມ່ນຈະມີເລື່ອງພິນາດເຫລົ່ານີ້, ແຕ່ການບົກຄອງຂອງດາວິດເປັນຊ່ວງໄລຍະທີ່ຮຸ່ງເຫລື້ອມທີ່ສຸດໃນປະຫວັດສາດຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ, ເພາະ (1) ເພິ່ນໄດ້ເຕົ້າໂຮມເຜົາຕ່າງໆເຂົ້າກັນເປັນປະຊາຊາດດຽວ, (2) ເພິ່ນສາມາດຄອບຄອງປະເທດໄດ້ໂດຍປາດສະຈາກຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງໃດໆ, (3) ເພິ່ນບົກຄອງໂດຍມີສາດສະໜາເປັນພື້ນຖານ ເພື່ອວ່າພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນກົດຂອງອິດສະຣາເອນ. ດ້ວຍເຫດຜົນເຫລົ່ານີ້, ຕໍ່ມາ

ການບົກຄອງຂອງດາວິດຈຶ່ງເຫັນວ່າເປັນຍຸກທອງຄຳ ແລະ ເປັນຮູບແບບຂອງຍຸກທີ່ຮຸ່ງເຮືອງໃນເວລາທີ່ພຣະເມຊີອາຈະສະເດັດມາ (ອຊຍ 16:5; ຍມຍ 23:5; ອຊກ 37:24-28).

ຊີວິດຂອງດາວິດສະແດງເຖິງຄວາມຈຳເປັນທີ່ທຸກຄົນຕ້ອງອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດໃນຄວາມຊອບທຳ. ຕອນຍັງໜຸ່ມ, ເພິ່ນຖືກກ່າວເຖິງວ່າເປັນຊາຍທີ່ເຮັດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ “ປະສົງ” (1 ຊມອ 13:14); ເມື່ອເປັນຜູ້ໃຫຍ່, ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າດ້ວຍພຣະວິນຍານ ແລະ ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍຫລາຍຢ່າງ. ແຕ່ເພິ່ນຕ້ອງໄດ້ຊົດໃຊ້ຢ່າງໜັກສຳລັບການບໍ່ເຊື່ອຢັ້ງຂອງເພິ່ນຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ (ຄພ 132:39).

ດີພ້ອມທຸກຢ່າງ

ພັດທະນາເຖິງສົມບູນແບບ, ທັງໝົດ, ແລະ ເຕັມສ່ວນ; ຊອບທຳແທ້ໆ. ດີພ້ອມທຸກຢ່າງກໍສາມາດໝາຍເຖິງປາດສະຈາກບາບ ຫລື ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ພຣະຄຣິດພຽງຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ດີພ້ອມທຸກຢ່າງແທ້ໆ. ຜູ້ຕິດຕາມທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະຄຣິດ ອາດກາຍເປັນຜູ້ທີ່ດີພ້ອມທຸກຢ່າງ ຜ່ານພຣະຄຸນ ແລະ ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະອົງ.

ຈົ່ງສັດຊື່ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **1 ກສ 8:61.**
ເຈົ້າທັງຫລາຍຕ້ອງເປັນຄົນດີທີ່ສຸດ, ເໝືອນຢ່າງພຣະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນເປັນຜູ້ດີທີ່ສຸດ, **ມທ 5:48 (3 ນຟ 12:48).** ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດທາງວາຈາ, ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນຄົນດີຄົບຖ້ວນ, **ຍກບ 3:2.**

ສັດທາບໍ່ແມ່ນການມີຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນເຖິງເລື່ອງຕ່າງໆ, **ແອວ 32:21, 26.** ມີການຊົດໃຊ້ເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ດີພ້ອມ, **ແອວ 42:15.** ໂມໂຣໂນເປັນຄົນທີ່ສະຫລຽວສະຫລາດ, **ແອວ 48:11-13, 17-18.** ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ມະນຸດທຸກຄົນເພື່ອຕັດສິນ ແລະ ຮູ້ດ້ວຍຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນວ່າ ສິ່ງນັ້ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ ຫລື ມາຈາກມານ, **ມຣນ 7:15-17.** ຈົ່ງມາຫາພຣະຄຣິດ, ແລະ ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນຄົນດີພ້ອມໃນພຣະອົງ, **ມຣນ 10:32.**

ຈົ່ງດຳເນີນຕໍ່ໄປດ້ວຍຄວາມອົດທົນຈົນກວ່າ
ພວກເຈົ້າຈະຖືກເຮັດໃຫ້ດີພ້ອມ, ຄພ 67:13.
ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຜູ້ທີ່ທຳ ແລະ ຖືກເຮັດ
ໃຫ້ດີພ້ອມທຸກຢ່າງຜ່ານພຣະເຢຊູ, ຄພ 76:69.
ຕຳແໜ່ງໃນສາດສະໜາຈັກ ແມ່ນເພື່ອການ
ເຮັດໃຫ້ໄພພິນຂອງເຮົາດີພ້ອມ, ຄພ 124:143
(ອພຊ 4:11–13). ຄົນເປັນຈະດີພ້ອມບໍ່ໄດ້
ຖ້າຫາກປາດສະຈາກຄົນຕາຍຂອງພວກເຂົາ,
ຄພ 128:15, 18.

ໂນອາເປັນຄົນທຸ່ງທຳ, ແລະ ດີພ້ອມໃນລຸ້ນ
ຂອງລາວ, ມຊ 8:27.

ດີ່ມ, ຖືກດີ່ມ. ເບິ່ງ ພຣະວາຈາແຫ່ງບັນຍາ

ດູພິນ. ເບິ່ງ ກຽດຊັງ, ຄວາມກຽດຊັງ

ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ. ເບິ່ງ ການບັບຕິສະມາຂອງ
ເດັກແດງທາລີກ; ຄອບຄົວ; ຊິດໃຊ້, ການ
ຊິດໃຊ້; ພອນ, ໃຫ້ພອນ, ເປັນພອນ—
ການໃຫ້ພອນແກ່ເດັກນ້ອຍ; ລອດ, ຄວາມ
ລອດ—ຄວາມລອດຂອງເດັກນ້ອຍ; ຮັບ
ຜິດຊອບ, ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດ
ຊອບ ນຳອີກ

ຄົນໜຸ່ມ, ຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ເຕັມກະສຽນເທື່ອ. ພໍ່ແມ່
ຕ້ອງຫັດໃຫ້ລູກເພື່ອເຊື່ອຟັງຕາມພຣະປະສົງ
ຂອງພຣະເຈົ້າ. ເດັກນ້ອຍບໍ່ມີບາບຈົນກວ່າ
ເຂົາເຖິງອາຍຸທີ່ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ (ມຣນ 8:22;
ຄພ 68:27).

ເດັກນ້ອຍຄືຂອງຂວັນຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ພສສ 127:3–5. ຈົ່ງສົ່ງສອນລູກໃຫ້ຮູ້ທາງດຳ
ເນີນຊີວິດ, ສພສ 22:6.

ຈົ່ງປ່ອຍເດັກນ້ອຍມາຫາເຮົາ ແລະ ຢ່າ
ຫ້າມພວກເຂົາ, ມທ 19:14. ຈົ່ງເຊື່ອຟັງບິດາ
ມານດາຂອງຕົນ, ອພຊ 6:1–3 (ກລຊ 3:20).

ປາດສະຈາກການຕົກ, ອາດາມ ແລະ ເອວາ
ຄົງບໍ່ມີລູກຫລານ, 2 ນພ 2:22–23. ຈົ່ງສິດ
ສອນລູກຫລານໃຫ້ເດີນໃນທາງແຫ່ງຄວາມຈິງ
ແລະ ຄວາມມີສະຕິສຳປະສັນຍະ, ມຊຢ 4:14–
15. ເດັກນ້ອຍໆມີຊີວິດນິລັນດອນ, ມຊຢ
15:25. ພຣະເຢຊູໄດ້ເອົາເດັກນ້ອຍມາ ແລະ
ອວຍພອນພວກເຂົາ, 3 ນພ 17:21. ລູກຫລານ

ທັງໝົດຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການສິດສອນ
ເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ສັນຕິສຸກຂອງ
ລູກຫລານຂອງເຈົ້າຈະຍິ່ງໃຫຍ່, 3 ນພ 22:13
(ອຊຢ 54:13). ເດັກນ້ອຍໆບໍ່ຕ້ອງການການ
ກັບໃຈ ຫລື ຮັບບັບຕິສະມາ, ມຣນ 8:8–24.

ເດັກນ້ອຍໆໄດ້ຮັບການໄຖ່ນັບແຕ່ການວາງ
ຮາກຖານຂອງໂລກຜ່ານພຣະອົງດຽວທີ່ຖື
ກຳເນີດຂອງເຮົາ, ຄພ 29:46–47. ພໍ່ແມ່ຕ້ອງ
ສິດສອນຫລັກທຳພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ພາກ
ປະຕິບັດໃຫ້ແກ່ລູກໆ, ຄພ 68:25, 27–28.
ເດັກນ້ອຍໆບໍ່ລິສຸດຜ່ານການຊິດໃຊ້ຂອງພຣະ
ຄຣິດ, ຄພ 74:7. ພໍ່ແມ່ຖືກບັນຊາໃຫ້ລົງດູ
ລູກໆຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ
ຄວາມຈິງ, ຄພ 93:40. ເດັກນ້ອຍຜູ້ໄດ້ຕາຍ
ກ່ອນອາຍຸທີ່ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບກໍລອດໃນອາ
ນາຈັກຊົມສູງ, ຄພ 137:10.

ເດເຊເຣັດ. ເບິ່ງ ຊາວຢາເຣັດ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມມອນ, ໝາຍຄວາມວ່າ “ນຳ
ເຜິ້ງ” ໃນພາສາຂອງຊາວຢາເຣັດ (ອທ 2:3).

ເດໂບລາ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ສາດສະດາຍິງຜູ້ຕັດສິນ
ອິດສະຣາເອນ ແລະ ຊຸກຍູ້ບາຣັກໃຫ້ຕໍ່ຕ້ານ
ຊາວການາອານ (ຜປ 4). ເພງຂອງເດໂບຣາ
ແລະ ບາຣັກ ສະຫລອງການປົດປ່ອຍຂອງຊາວ
ອິດສະຣາເອນຈາກຄວາມເປັນທາດ (ຜປ 5).

ເດລີລາ. ເບິ່ງ ພິລິດສະຕິນ ນຳອີກ

ຍິງຊາວພິລິດສະຕິນໃນພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້
ໄດ້ຫລອກລວງ ແລະ ຫໍລະຍົດຕໍ່ແຊມຊົນ (ຜປ
16).

ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ. ເບິ່ງ ເປີດເສີຍ, ການ
ເປີດເສີຍ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານການນຳພາແຫ່ງສະ
ຫວັນໃຫ້ແກ່ມະນຸດ. ການດົນໃຈມັກຈະມາເຖິງ
ໂດຍທາງພຣະວິນຍານ ໃນຫລາຍວິທີທາງສູ່
ຈິດໃຈ ຫລື ຫົວໃຈຂອງບຸກຄົນ.

ຫລັງຈາກໄຟກໍມີສູງກະຊິບເບົາໆດັງແວ່ວ
ມາ, 1 ກສ 19:12.

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະສິດສອນພວກເຈົ້າ
ທຸກສິ່ງ ແລະ ຈະເຕືອນໃຫ້ພວກເຈົ້າລະນຶກ
ເຖິງທຸກສິ່ງ, ຢຣ 14:26. ພຣະວິນຍານແຫ່ງ
ຄວາມຈິງຈະນຳເຈົ້າທັງຫລາຍໄປສູ່ຄວາມຈິງ
ທັງໝົດ, ຢຣ 16:13.

ພຣະວິນຍານໄດ້ນຳຂ້າພະເຈົ້າໄປ, ໂດຍບໍ່
ຮູ້ລ່ວງໜ້າເຖິງສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຄວນຈະເຮັດ,
1 ນພ 4:6. ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້
ເຂົ້າມາສູ່ຈິດໃຈຂ້າພະເຈົ້າ, ອນ 1:10. ທຸກສິ່ງ
ທີ່ເຊື່ອເຊີນ ແລະ ຊັກຈູງໃຫ້ມະນຸດເຮັດຄວາມ
ດີ ແມ່ນມາຈາກການດົນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ,
ມຣນ 7:13-16.

ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວໃຫ້ຄວາມສະຫງົບແກ່ຈິດໃຈ
ຂອງເຈົ້າບໍ່, ຄພ 6:23. ເຮົາຈະບອກເຈົ້າໃນຈິດ
ໃຈ ແລະ ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, ຄພ 8:2. ພຣະ
ວິນຍານຂອງເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ
ແຈ້ງສະຫວ່າງ, ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານ
ຂອງເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ, ຄພ 11:13.
ມັນຈະຖືກມອບໃຫ້ເຈົ້າໃນເວລາທີ່ເຈົ້າຈະ
ກ່າວ ຫລື ຂຽນ, ຄພ 24:6 (ຄພ 84:85). ສູງ
ອັນເບົາໆໄດ້ສື່ມຜ່ານ ແລະ ສູງບແຫງທຸກສິ່ງ
ທັງປວງ, ຄພ 85:6.

ດົນຕີ, ເພງ. ເບິ່ງ ເພງສວດ; ຮ້ອງ ນຳອີກ

ທຳນອງເພງ ແລະ ເພງສວດ ທີ່ຮ້ອງ ແລະ
ອະທິຖານນັບຕັ້ງແຕ່ສະໄໝຂອງພຣະຄຣິສ
ຕະທຳຄຳພີເປັນຕົ້ນມາ ເພື່ອສະແດງຄວາມ
ຊື່ນຊົມ, ສັນລະເສີນ, ແລະ ນະມັດສະການ
(2 ຊມອ 6:5). ມັນສາມາດເປັນຮູບແບບຂອງ
ການອະທິຖານ. ເພງສັນລະເສີນອາດຖືກຮ້ອງ
ດ້ວຍທຳນອງເພງທີ່ລຽບງ່າຍ ແລະ ເຄື່ອງ
ຫລິ້ນດົນຕີ.

ນາງມີຮິອາມ, ເອື້ອຍຂອງອາໂຣນ ແລະ
ໂມເຊ, ໄດ້ຕືກອງ ແລະ ພວກຜູ້ຍິງພ້ອມລຳ,
ອພຍ 15:20. ຊາວເລວີຜູ້ທີ່ເປັນນັກດົນຕີ ໄດ້
ຕົບແສ່ງ ແລະ ດີດພິນ ແລະ ປະໂລຫິດຮ້ອຍ
ຊາວຄົນໄດ້ເປົ່າແກ, 2 ຂອ 5:12.

ພຣະເຢຊູ ແລະ ສາວິກສິບສອງຄົນໄດ້ຮ້ອງ
ເພງສວດໃນລະຫວ່າງເຂົ້າແລງຄາບສຸດທ້າຍ,
ມທ 26:30. ຈົ່ງສິດສອນ ແລະ ຕັກເຕືອນກັນ

ແລະກັນ ດ້ວຍເພງຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນ ແລະ
ເພງນະມັດສະການ, ກລຊ 3:16.

ພວກທ່ານຮູ້ສຶກຢາກຮ້ອງເພງສັນລະເສີນ
ຄວາມຮັກທີ່ໄຖ່ບໍ່, ແອວ 5:26.

ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເບີກບານໃນ
ເພງຈາກໃຈ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພງຂອງຄົນຊອບ
ທຳເປັນຄຳອະທິຖານ, ຄພ 25:12. ຈົ່ງສັນລະ
ເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍການຮ້ອງເພງ, ດ້ວຍ
ດົນຕີ, ແລະ ດ້ວຍການເຕັ້ນລຳ, ຄພ 136:28.

ເດີນ, ເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ຊອບທຳ,
ຄວາມຊອບທຳ; ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ,
ຟັງຄວາມ; ວິທີທາງ ນຳອີກ

ຄວາມຖືກຕ້ອງປອງດອງກັບຄຳສອນຂອງ
ພຣະເຈົ້າ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດຕາມທີ່ພຣະ
ເຈົ້າປະສົງໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງດຳລົງຊີວິດ;
ການຍິນຍອມ ແລະ ເຊື່ອຟັງຕໍ່ການກະຕຸ້ນ
ຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ເຮົາຈະທົດສອບເບິ່ງວ່າ ພວກເຂົາຈະເຮັດ
ຕາມຂໍ້ຄຳສັ່ງຂອງເຮົາຫລືບໍ່, ອພຍ 16:4. ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ຂອງດີແກ່ຜູ້ທີ່ເດີນໄປຢ່າງພາກ
ພູມໃຈຢ່າງບໍ່ອັນ, ພສສ 84:11. ຄົນທີ່ຮັກສາ
ກົດບັນຍັດທັງຫລາຍຂອງເຮົາ ແລະ ເຊື່ອຟັງຂໍ້
ຄຳສັ່ງທັງໝົດຂອງເຮົາ ຈະເປັນຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ,
ອຊກ 11:20-21 (ພຍຍ 8:6). ສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຕ້ອງການຈາກພວກເຈົ້ານັ້ນແມ່ນໃຫ້ໃຊ້
ຊີວິດຢ່າງຖ່ອມຕົວກັບພຣະເຈົ້າ, ມກ 6:8 (ຄພ
11:12).

ດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມສະຫວ່າງ, ເໝືອນ
ດັ່ງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນຄວາມສະຫວ່າງ, 1 ຢຣ 1:7
(2 ຢຣ 1:6; 3 ຢຣ 1:4; 4 ນພ 1:12).

ເດີນໄປໃນທາງທີ່ຄັບ ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ຊີວິດ,
2 ນພ 33:9. ກະສັດເປັນຢາມິນມິຈິດສຳນັກອັນ
ໃສສະອາດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ມຊຢ
2:27. ໜ້າທີ່ຂອງທ່ານ ຄືທີ່ຈະເດີນໄປໂດຍບໍ່ມີ
ຄວາມຜິດ ຕາມລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະ
ເຈົ້າ, ແອວ 7:22.

ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຈະສະແດງ
ໃຫ້ປະຈັກເຖິງການດຳເນີນຊີວິດ ແລະ ການ
ເວົ້າຈາຢ່າງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 20:69. ຈົ່ງເອົາໃຈ

ໃສ່ຕໍ່ສາດສະດາ ແລະ ເດີນໄປໃນຄວາມບໍ່
ລືສຸດທ້າຍຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ, ຄພ 21:4. ສອນລູກງ່າໃຫ້ອະທິຖານ ແລະ
ເດີນໄປຢ່າງພາກພູມໃຈຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 68:28.

ສະໜິດຢູ່ໃນເຮົາ, ແລະ ເຮົາຈະແນບສະໜິດ
ຢູ່ໃນເຈົ້າ; ສະນັ້ນຈົ່ງເດີນໄປກັບເຮົາ, ມຊ 6:34.

ຕັນຫາໜ້າມິດ, ຄວາມຕັນຫາໜ້າມິດ. ເບິ່ງ

ການຂາດສິນທຳທາງເພດ; ການລ່ວງປະ
ເວນີ; ກິເລດຕັນຫາ; ພົມມະຈັນ; ຫລິ້ນ
ຊູ່ ນຳອີກ

ຄວາມມັກ ຫລື ຄວາມປາດຖະໜາສຳລັບ
ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈທາງຮ່າງກາຍ, ໂດຍສະເພາະ
ການຂາດສິນທຳທາງເພດ.

ເມຍຂອງນາຍກໍຫລົງມັກໂຍເຊັບ, ປຖກ
39:7.

ຜູ້ໃດທີ່ແນມເບິ່ງຜູ້ຍິງດ້ວຍໃຈຄິດຢາກໄດ້ຍິງ
ນັ້ນ, ຜູ້ນັ້ນໄດ້ຫລິ້ນຊູ່ໃນໃຈກັບຍິງນັ້ນແລ້ວ, ມທ
5:28 (3 ນພ 12:28). ໃຫ້ງົດເວັນຈາກຕັນຫາ
ແນວມະນຸດ, ຊຶ່ງທຳການຕໍ່ສູ້ຈິດວິນຍານ, 1 ປຕ
2:11. ຕັນຫາຂອງເນື້ອກາຍ ແລະ ຕັນຫາຂອງ
ຕາ ບໍ່ໄດ້ເກີດມາຈາກພຣະບິດາ, 1 ຢຮ 2:16.

ບໍ່ຫລົງໄຫລ ແລະ ໄຝ່ຝັນຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ເຫັນໄດ້,
ແອວ 39:9.

ໂດຍການລ່ວງລະເມີດກົດທີ່ສັກສິດເຫລົ່າ
ນີ້, ມະນຸດຈຶ່ງກັບມີຕັນຫາລາຄະ, ຄພ 20:20.
ຖ້າຫາກຄົນໃດຫລິ້ນຊູ່ໃນໃຈຂອງເຂົາ, ເຂົາ
ຈະບໍ່ມີພຣະວິນຍານສະຖິດຢູ່ນຳ, ຄພ 63:16.
ຈົ່ງຢຸດຈາກຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຕັນຫາລາມິກ
ທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າ, ຄພ 88:121.

ມະນຸດໄດ້ເລີ່ມມີການມະລົມ, ຕັນຫາໜ້າ
ມິດ, ແລະ ຕຳຊ້າ, ມຊ 5:13 (ມຊຢ 16:3; ມຊ
6:49).

ຕະລັນຕົນ

ການວັດແທກນ້ຳໜັກໃນສະໄໝບູຮານ ຫລື
ຈຳນວນເງິນທີ່ມີຄ່າຫລວງຫລາຍ. ມັນຍັງຖືກ
ໃຊ້ເປັນສັນຍາລັກສຳລັບບາງສິ່ງທີ່ມີຄ່າຫລວງ
ຫລາຍຄືກັນ, ດັ່ງເຊັ່ນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະ

ເຢຊູຄຣິດ (ມທ 25:14–29; ອທ 12:35; ຄພ
60:2, 13).

ຕາ

ໃນພຣະຄຳພີ, ສ່ວນຫລາຍແລ້ວຕາມັກຈະ
ຖືກໃຊ້ເປັນສັນຍາລັກເຖິງຄວາມສາມາດຂອງ
ບຸກຄົນ ທີ່ຈະຮັບເອົາຄວາມສະຫວ່າງຂອງ
ພຣະເຈົ້າ. ຕາມສັນຍາລັກແລ້ວ, ຕາຂອງບຸກ
ຄົນຍັງສະແດງເຖິງສະພາບທາງວິນຍານ ແລະ
ຄວາມເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ.

ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແມ່ນບໍ່ລື
ສຸດ, ເຮັດໃຫ້ດວງຕາແຈ້ງສະຫວ່າງຂຶ້ນ, ພສສ
19:8. ຄົນໂງ່ຈຳມີຕາແຕ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ຢມຍ
5:21 (ມຣກ 8:18).

ຕາເປັນດັ່ງແສງສະຫວ່າງສຳລັບຮ່າງກາຍ,
ມທ 6:22 (ລກ 11:34; 3 ນພ 13:22; ຄພ
88:67). ຕາຂອງພວກເຈົ້າກໍເປັນສູກເພາະ
ພວກເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, ມທ 13:16. ຕາທີ່ເຂົ້າໃຈ
ຂອງພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງ,
ອພຊ 1:17–18.

ວິບັດແກ່ຄົນສະຫລາດໃນສາຍຕາຂອງຕົນ,
2 ນພ 15:21 (ອຊຢ 5:21). ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຖື
ສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານເພື່ອໃຫ້ຕາຂອງຜູ້
ຄົນເປີດ, ມຊຢ 27:22. ຊາຕານໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕາ
ຂອງພວກເຂົາບອດ, 3 ນພ 2:2. ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ມີ
ອຳນາດນຳພຣະຄຳພີມ່ອນອອກມາໄດ້ນອກ
ຈາກເພາະເຫັນແກ່ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະ
ເຈົ້າແຕ່ຢ່າງດຽວເທົ່ານັ້ນ, ມມ 8:15.

ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານ ຕາຂອງ
ພວກເຮົາໄດ້ເປີດ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງ
ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງ, ຄພ 76:12.
ແມ່ນຜ່ານພຣະອົງຜູ້ເຮັດໃຫ້ດວງຕາຂອງ
ພວກເຈົ້າແຈ້ງສະຫວ່າງ, ຄພ 88:11. ຖ້າຫາກ
ດວງຕາຂອງພວກເຈົ້າເຫັນແກ່ລັດສະໝີພາບ
ຂອງເຮົາແຕ່ຢ່າງດຽວ, ທັງຮ່າງກາຍຂອງພວກ
ເຈົ້າຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງ, ຄພ
88:67.

**ຕາຍເພາະຄວາມເຊື່ອ, ການຕາຍເພາະ
ຄວາມເຊື່ອ**

ບຸກຄົນທີ່ຍອມສູນເສຍຊີວິດຂອງຕົນ ແທນ

ຕີສອນ, ການຕີສອນ

ການປະຖິ້ມພຣະຄຣິດ, ພຣະກິດຕິຄຸນ, ຫລື ຄວາມເຊື່ອທີ່ຊອບທຳ ຫລື ຫລັກທຳຂອງເຂົາ.

ເລືອດທີ່ຊອບທຳຂອງອາເບັນ ແລະ ຊາ ຂາຣີຢາ ຈະເປັນພະຍານຕໍ່ຕ້ານຄົນຊົ່ວ, ມທ 23:35 (ລກ 11:50). ຜູ້ໃດທີ່ສະລະຊີວິດຂອງ ຕົນເພື່ອເຫັນແກ່ເຮົາ ແລະ ແກ່ຂ່າວປະເສີດ ຜູ້ ນັ້ນກໍຈະຖືກຊ່ວຍຊີວິດໃຫ້ພົ້ນໄດ້, ມຮກ 8:35 (ຄພ 98:13). ພວກເຂົາໄດ້ແກ່ງວ່າກັນຫິນ ໃສ່ຊະເຕຟາໂນ, ກຈກ 7:59 (ກຈກ 22:20). ໃນກໍລະນີທີ່ກ່ຽວກັບໜັງສືພິໄນກຳ ກໍຈະຕ້ອງ ພິສູດວ່າຜູ້ເຮັດໜັງສືນັ້ນຕາຍແລ້ວ, ຮສ 9:16-17.

ອະບິນາໄດໄດ້ລົ້ມລົງ, ຮັບຄວາມຕາຍດ້ວຍ ໄຟ, ມຊຍ 17:20. ຊາວອຳໂນນໄນຮາທີ່ປ່ຽນ ໃຈເຫລື້ອມໃສ ໄດ້ຖືກໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ, ແອວ 14:8-11. ຫລາຍຄົນໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ ເພາະ ພວກເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຖອຍຄຳກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, 3 ນຟ 10:15.

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ວາງຊີວິດຂອງເຂົາໃນອຸດົມ ການຂອງເຮົາ ຈະພົບຊີວິດມີລັດອນ, ຄພ 98:13-14. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ໂຮຮຳ ສະມິດ ໄດ້ຖືກຂ້າເພາະການພົ້ນພູພຣະກິດ ຕິຄຸນຄົນມາໃໝ່, ຄພ 135. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຜະນຶກປະຈັກພະຍານຂອງເພິ່ນໄວ້ດ້ວຍ ເລືອດຂອງເພິ່ນ, ຄພ 136:39.

ຕີສອນ, ການຕີສອນ. ເບິ່ງ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ ນຳອີກ

ການດັດແປງ ຫລື ການໃສ່ວິໄນທີ່ໄດ້ມອບ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນ ຫລື ກຸ່ມຜູ້ຄົນເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອ ເຂົາເຈົ້າພັດທະນາ ຫລື ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ.

ຢາໂກດເຄືອງໃຈເມື່ອຜູ້ຊົງລິດອຳນາດ ຍິ່ງໃຫຍ່ຕີສອນ, ໂຢບ 5:17 (ສພສ 3:11). ຄວາມສຸກເປັນຂອງຜູ້ທີ່ພຣະອົງຕີສອນ, ພສສ 94:12.

ພຣະຄຳພີທຸກຕອນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ເພື່ອຕີ ສອນ, ເພື່ອກ່າວຕັກເຕືອນວ່າກ່າວ, 2 ຕມທ 3:16. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕີສອນຜູ້ທີ່ພຣະອົງຮັກ, ຮສ 12:5-11.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນສົມຄວນທີ່ຈະຕີສອນ

ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ມຊຍ 23:21-22. ຖ້າ ຫາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຕີສອນຜູ້ຄົນຂອງພຣະ ອົງ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ລະນຶກເຖິງພຣະອົງເລີຍ, ຮລມ 12:3. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບນ້ອງ ຊາຍຂອງຢາເຣັດ, ແລະ ຕີສອນລາວ, ອທ 2:14.

ເຂົາໄດ້ຖືກຕີສອນ, ເພື່ອວ່າເຂົາຈະໄດ້ກັບ ໃຈ, ຄພ 1:27. ຜູ້ທີ່ເຮົາຮັກ ເຮົາຈະຕີສອນ ດ້ວຍເພື່ອວ່າບາບຂອງພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບ ການອະໄພ, ຄພ 95:1. ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ອິດທິນຕໍ່ ການຕີສອນ ຈະບໍ່ສາມາດຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິ ສຸດໄດ້, ຄພ 101:2-5. ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຕ້ອງຖືກ ຕີສອນຈົນກວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮຽນຮູ້ການເຊື່ອ ພັງ, ຄພ 105:6. ຄົນໃດທີ່ບໍ່ອິດທິນກັບການຕີ ສອນ ຄົນໆນັ້ນກໍບໍ່ມີຄ່າຄວນພໍສຳລັບອານາ ຈັກຂອງເຮົາ, ຄພ 136:31.

ຕີໂຕ. ເບິ່ງ ສານຂອງໂປໂລ; ຕີໂຕ, ສານ ເຖິງ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ຜູ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ຊາວກຣີກຄົນໜຶ່ງ ຜູ້ໄດ້ເດີນທາງໄປເຢຣູ ຊາເລັມກັບໂປໂລ ແລະ ຕໍ່ມາໄດ້ກາຍເປັນ ຜູ້ສອນສາດສະໜາ (ຄລຕ 2:1-4; 2 ຕມທ 4:10). ຕີໂຕໄດ້ເອົາສານສະບັບທຳອິດຂອງ ໂປໂລ ໄປໃຫ້ໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ເມືອງໂກ ຣິນໂທ (2 ກສທ 7:5-8, 13-15).

ຕີໂຕ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງໂປໂລ; ຕີໂຕ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ລະຫວ່າງທີ່ໂປໂລໄດ້ຖືກປ່ອຍອອກຈາກ ຄຸກຂອງຊາວໂຣມ, ລາວໄດ້ຂຽນສານເຖິງ ຕີໂຕ, ຜູ້ຢູ່ ກະເຣເຕ. ສ່ວນຫລາຍແລ້ວ ຈົດ ໝາຍສະບັບນັ້ນໄດ້ບັນຈຸຄຳຖາມ ທີ່ກ່ຽວກັບ ວິໄນພາຍໃນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂອງສາດສະ ໜາຈັກ.

ບົດທີ 1 ບັນຈຸຄຳທັກທາຍຂອງໂປໂລ ພ້ອມ ທັງຄຳແນະນຳທົ່ວໄປ ແລະ ຄຸນສົມບັດຂອງຜູ້ ເປັນອະທິການ. ບົດທີ 2-3 ບັນຈຸຄຳສອນທົ່ວ ໄປ ແລະ ຂ່າວສານສ່ວນຕົວເຖິງຕີໂຕ ກ່ຽວ ກັບການປະຕິບັດຕໍ່ກຸ່ມຕ່າງໆ ໃນສາດສະໜາ ຈັກຂອງຊາວກະເຣເຕ. ໂປໂລໄດ້ຊຸກຍູ້ໄພພິນ

ຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ເອົາຊະນະ ຄວາມເສື່ອມ
ຊາມ, ໃຫ້ມີຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ຊື່ສັດ, ແລະ
ຮັກສາວຽກງານດີເອົາໄວ້.

ຕີໂມທຽວ. ເບິ່ງ ໂປໂລ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ຜູ້ສອນສາດສະໜາທຸ່ມ
ຄົນໜຶ່ງທີ່ເປັນຄູ່ຂອງໂປໂລ ລະຫວ່າງການປະ
ຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງໂປໂລ (ກຈກ 16:1-
3; 2 ຕມທ 1:1-5); ພໍ່ຂອງລາວເປັນຄົນກຣີກ
ແລະ ແມ່ເປັນຄົນຢິວ; ລາວກັບພໍ່ແມ່ຂອງລາວ
ໄດ້ອາໄສຢູ່ ເມືອງລີສະຕຣາ.

ໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງຕີໂມທຽວວ່າເປັນ “ລູກ
ຊາຍຂອງຕົນເອງໃນສັດທາ” (1 ຕມທ 1:2,
18; 2 ຕມທ 1:2). ຕີໂມທຽວອາດເປັນຜູ້ທີ່
ໂປໂລໄວ້ວາງໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນຜູ້
ຊ່ວຍທີ່ມີຄວາມສາມາດຫລາຍ (ຟລປ 2:19-
23).

ຕີໂມທຽວ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງໂປໂລ;

ຕີໂມທຽວ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ໜັງສືສອງເຫລັ້ມໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ມັນ
ເປັນໜັງສືສະບັບຕົ້ນທີ່ໂປໂລໄດ້ຂຽນເຖິງຕີໂມ
ທຽວ.

ຕີໂມທຽວສະບັບທຳອິດ: ໂປໂລໄດ້ຂຽນ
ສານສະບັບທຳອິດ ຫລັງຈາກລາວໄດ້ຕິດຄຸກ
ເທື່ອທຳອິດ. ລາວໄດ້ປະຕິໂມທຽວໄວ້ເມືອງເອ
ເຟໂຊ, ໂດຍທີ່ຕັ້ງໃຈຈະກັບຄືນມາ (1 ຕມທ
3:14). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໂປໂລໄດ້ຮູ້ສຶກ
ວ່າ ລາວຈະໄປເຖິງຊ້າ, ສະນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້
ຂຽນເຖິງຕີໂມທຽວ, ບາງທີຈາກມາເກໂດເນຍ
(1 ຕມທ 1:3), ເພື່ອແນະນຳຊຸກຍູ້ລາວໃນການ
ບັນລຸພາລະກິດຂອງລາວ.

ບົດທີ 1 ບັນຈຸຄຳທັກທາຍຂອງໂປໂລ ແລະ
ຄຳແນະນຳຂອງລາວນຳອີກ ກ່ຽວກັບການ
ຄາດຄະເນທີ່ໂງ່ຈ້າ ຊຶ່ງແຊກຊຶມເຂົ້າມາໃນ
ສາດສະໜາຈັກ. ບົດທີ 2-3 ໃຫ້ຄຳແນະນຳ
ກ່ຽວກັບການນະມັດສະການໃນສາທາລະ
ນະ ແລະ ກ່ຽວກັບລັກສະນະ ແລະ ການກະ
ທຳຂອງຜູ້ປົກຄອງ. ບົດທີ 4-5 ບັນຈຸຄຳບັນ
ລະຍາຍກ່ຽວກັບການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອໃນ
ຍຸກສຸດທ້າຍ ແລະ ແນະນຳຕີໂມທຽວກ່ຽວກັບ

ວິທີປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຜູ້ທີ່ລາວນຳ
ພາ. ບົດທີ 6 ເປັນຄຳແນະນຳເພື່ອພິສູດສັດທາ
ແລະ ຫລີກເວັ້ນຈາກຄວາມຮັ່ງມີທາງໂລກ.

ຕີໂມທຽວສະບັບທີສອງ: ໂປໂລໄດ້ຂຽນຈົດ
ໝາຍສະບັບທີສອງ ລະຫວ່າງທີ່ລາວໄດ້ເຂົ້າ
ຄຸກເທື່ອທີສອງ, ບໍ່ດົນກ່ອນຖືກຂ້າຍ່ອນຄວາມ
ເຊື່ອ. ມັນບັນຈຸຖ້ອຍຄຳສູດທ້າຍຂອງອັກຄະ
ສາວົກ ແລະ ສະແດງຄວາມກ້າຫານ ແລະ
ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວປະເຊີນ
ກັບຄວາມຕາຍ.

ບົດທີ 1 ບັນຈຸຄຳທັກທາຍຂອງໂປໂລ ແລະ
ຄຳສັ່ງຕໍ່ຕີໂມທຽວ. ບົດທີ 2-3 ໃຫ້ຄຳເຕືອນ
ແລະ ຄຳແນະນຳຫລາຍຢ່າງ, ພ້ອມດ້ວຍຄຳ
ທ້າທາຍ ທີ່ຈະປະເຊີນສິ່ງອັນຕະລາຍທີ່ຢູ່ຂ້າງ
ໜ້າ. ບົດທີ 4 ເປັນຂ່າວສານເຖິງພູເພື່ອນຂອງ
ໂປໂລ, ບັນຈຸຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບວິທີທີ່ຈະຈັດ
ການກັບການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ.

ແຕກກະຈັດກະຈາຍ, ການແຕກກະຈັດ

**ກະຈາຍ. ເບິ່ງ ອິດສະຣາເອນ—ການກະ
ຈັດກະຈາຍຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ**

ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ. ເບິ່ງ ຄອບຄົວ;

ຢ່າຮ້າງ ນຳອີກ

ພັນທະສັນຍາ ຫລື ການສັນຍາທີ່ຖືກຕ້ອງ
ຕາມກົດໝາຍລະຫວ່າງຊາຍຄົນໜຶ່ງ ແລະ ຍິງ
ຄົນໜຶ່ງ ທີ່ເຮັດໃຫ້ໜັງສອງເປັນສາມີ ແລະ ພັນ
ລະຍາ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງການແຕ່ງງານ
(ຄທ 49:15).

ບໍ່ເປັນການສົມຄວນທີ່ຜູ້ຊາຍຕ້ອງຢູ່ໂດດ
ດ່ຽວ, **ປຖກ 2:18 (ມຊ 3:18)**. ຜູ້ຊາຍຈຶ່ງຈາກ
ພໍ່ແມ່ ແລະ ໄປຕິດພັນຢູ່ກັບເມຍຂອງຕົນ ແລະ
ເຂົ້າທັງສອງກໍກາຍເປັນໜຶ່ງ, **ປຖກ 2:24 (ມທ
19:5; ອຣຮ 5:18)**.

ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມກັນແລ້ວນັ້ນ ຢ່າ
ໃຫ້ມະນຸດເຮັດໃຫ້ພາກຈາກກັນ, **ມທ 19:6
(ມຣກ 10:9)**. ໃນຍຸກສຸດທ້າຍຈະມີບາງຄົນ
ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ, ພວກເຂົາທ້າມບໍ່ໃຫ້ເອົາ
ກັນເປັນຜົວເມຍ, **1 ຕມທ 4:1-3**. ຈຶ່ງໃຫ້ການ
ແຕ່ງງານຂອງພວກເຈົ້າເປັນທີ່ຍົກຍ້ອງ, **ຮຣ
13:4**.

ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາພວກລູກຊາຍຂອງລີໂຮໃຫ້ແຕ່ງງານກັບພວກລູກສາວຂອງອິດຊະມາເອນ, **1 ນພ 7:1, 5 (1 ນພ 16:7-8).**

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງອາດາມ ແລະ ເອວາ ໃຫ້ເປັນຜົວເມຍກັນ, **ມຊ 3:7, 18, 21-25.**

ພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດຂອງການແຕ່ງງານ: ການແຕ່ງງານທີ່ປະຕິບັດພາຍໃຕ້ກົດແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ຖານະປະໂລຫິດທີ່ສັກສິດ ແມ່ນສຳລັບຊີວິດມະຕະ ແລະ ຊົ່ວມືລົ້ນດອນ. ດັ່ງນັ້ນຊາຍ ແລະ ຍິງທີ່ມີຄຳຄວນຈຶ່ງໄດ້ຜະນຶກເຂົ້າກັນຢູ່ໃນພຣະວິຫານ ໃນການແຕ່ງງານ ທີ່ຈະເປັນສາມີພັນລະຍາສືບຕໍ່ໄປຕະຫລອດຊົ່ວມືລົ້ນດອນ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ສອນກ່ຽວກັບກົດຂອງການແຕ່ງງານ, **ລກ 20:27-36.** ຢູ່ໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຍິງກໍຕ້ອງເພິ່ງຜູ້ຊາຍ ແລະ ຜູ້ຊາຍກໍຕ້ອງເພິ່ງຜູ້ຍິງ, **1 ກສ 11:11.** ຜົວເມຍຈຶ່ງນັບຖືກັນເໝືອນເປັນຜູ້ຮ່ວມກັນຮັບພຣະຄຸນແຫ່ງຊີວິດ, **1 ປທ 3:7.**

ສິ່ງໃດທີ່ເຈົ້າຈະຜະນຶກເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້ສິ່ງນັ້ນຈະຖືກຜະນຶກໃນສະຫວັນ, **ຮລມ 10:7 (ມທ 16:19).**

ກ່ອນຈະໄດ້ບັນລຸເຖິງລະດັບສູງສຸດຂອງອານາຈັກຊັ້ນສູງໄດ້, ມະນຸດຕ້ອງເຂົ້າສູ່ລະບຽບຂອງພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດຂອງການແຕ່ງງານ, **ຄພ 131:1-4.** ຖ້າຫາກຜູ້ຊາຍແຕ່ງເອົາເມຍບໍ່ແມ່ນໂດຍເຮົາ, ພັນທະສັນຍາ ແລະ ການແຕ່ງງານຂອງພວກເຂົາທັງສອງ ຈະບໍ່ມີຜົນເມື່ອພວກເຂົາຕາຍໄປ, **ຄພ 132:15.** ຖ້າຫາກຜູ້ຊາຍແຕ່ງເອົາເມຍໂດຍຄຳຂອງເຮົາ ແລະ ໂດຍພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ, ແລະ ຖືກຜະນຶກໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ມັນຈະເກີດຜົນເມື່ອພວກເຂົາອອກໄປຈາກໂລກ, **ຄພ 132:19.**

ການແຕ່ງງານກັບຄົນຕ່າງສາດສະໜາ: ການແຕ່ງງານລະຫວ່າງຊາຍ ແລະ ຍິງ ຜູ້ປະຕິບັດ ແລະ ນັບຖືສາດສະໜາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ເຈົ້າຈະບໍ່ຫາເມຍທີ່ການາອານນີ້ໃຫ້ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ, **ປຖກ 24:3.** ຖ້າຢາໂຄບເອົາ

ລູກສາວຂອງເທັດມາເປັນເມຍ, ກໍໃຫ້ຂ້ອຍຕາຍເສຍດີກວ່າ, **ປຖກ 27:46 (ປຖກ 28:1-2).** ຊາວອິດສະຣາເອນຈະບໍ່ແຕ່ງງານກັບຊາວການາອານ, **ພບຍ 7:3-4.** ຊາວອິດສະຣາເອນໄດ້ແຕ່ງງານກັບຊາວການາອານ, ໄດ້ນະມັດສະການພຣະປອມ, ແລະ ໄດ້ຖືກສາບແຊ່ງ, **ຜປ 3:1-8.** ບັນດາພວກພັນລະຍາຂອງໂຊໂລໂມນ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເພິ່ນຫັນໜີໄປນະມັດສະການພຣະເຈົ້າປອມ, **1 ກສ 11:1-6.** ພວກເຮົາຈະບໍ່ໃຫ້ພວກລູກສາວຂອງພວກເຮົາແຕ່ງງານກັບຄົນໃນແຜ່ນດິນນີ້, ທັງບໍ່ເອົາພວກລູກສາວຂອງພວກເຂົາໃຫ້ມາເປັນເມຍຂອງພວກລູກຊາຍຂອງພວກເຮົາ, **ນມຍ 10:30.**

ຢ່າຜູກພັນກັບຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນຖານະທີ່ບໍ່ສະເໝີກັນ, **2 ກສ 6:14.**

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດເຄື່ອງໝາຍໄວ້ໃນຕົວຂອງຊາວເລມັນ ເພື່ອວ່າຊາວນີໂຟຈະບໍ່ປະປົນ ແລະ ເຊື່ອໃນຮີດຄອງປະເພນີອັນບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງພວກເຂົາ, **ແອວ 3:6-10.**

ຖ້າຫາກຜູ້ຊາຍແຕ່ງເອົາເມຍບໍ່ແມ່ນໂດຍເຮົາ, ພັນທະສັນຍາ ແລະ ການແຕ່ງງານຂອງພວກເຂົາທັງສອງ ຈະບໍ່ມີຜົນເມື່ອພວກເຂົາຕາຍໄປ, **ຄພ 132:15.**

ບັນດາພວກລູກຊາຍຂອງມະນຸດໄດ້ເອົາພວກນາງາມເປັນເມຍ ແມ່ນແຕ່ຕາມທີ່ພວກເຂົາຈະເລືອກ, **ມຊ 8:13-15.**

ການມີເມຍຫລາຍຄົນ: ການແຕ່ງງານຂອງຜູ້ຊາຍກັບຜູ້ຍິງຈຳນວນສອງ ຫລື ຫລາຍກວ່ານັ້ນໃນຕອນທີ່ມີຊີວິດຢູ່. ການແຕ່ງງານເອົາເມຍຄົນໜຶ່ງແມ່ນຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງມະນຸດ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາໂດຍການເປີດເຜີຍ (ຢຄ 2:27-30). ໂດຍການເປີດເຜີຍ, ການເອົາເມຍຫລາຍຄົນໄດ້ຖືກອະນຸຍາດໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ໃນໄລຍະຕອນຕົ້ນຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ໄດ້ຖືກພື້ນພູຄົນມາໃໝ່ ໂດຍການຊີ້ນຳຂອງສາດສະດາ ຜູ້ດຳລົງຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ (ຄພ 132:34-40, 45). ບໍ່ມີການປະຕິບັດກັນອີກຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກ (ຂປ 1); ທຸກວັນນີ້, ການມີເມຍຫລາຍກວ່າໜຶ່ງຄົນ

ແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການ, ການແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການ

ບໍ່ເໝາະສົມກັບການເປັນສະມາຊິກໃນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ.

ນາງຊາຣາຍໄດ້ມອບນາງຮາກາໃຫ້ເປັນເມຍຂອງອັບຣາມ, **ປຖກ 16:1-11**. ຢາໂຄບໄດ້ຮັບເອົານາງເລອາ ແລະ ນາງຮາເຊັນ ພ້ອມດ້ວຍສາວໄຊ້ຂອງພວກນາງມາເປັນເມຍ, **ປຖກ 29:21-28** (ປຖກ 30:4, 9, 26). ຖ້າຊາຍຄົນໃດເອົາເມຍຄົນທີສອງ ລາວຕ້ອງສືບຕໍ່ເບິ່ງແຍງເມຍຄົນທີ່ໜຶ່ງດ້ານອາຫານ, ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ແລະ ສິດທິຢູ່ໃນລະດັບເດີມ, **ອພຍ 21:10**. ດາວິດ ແລະ ເມຍສອງຄົນຂອງລາວໄດ້ຂຶ້ນໄປຫາເມືອງເຮັບໂຮນ, **2 ຊມອ 2:1-2**.

ອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ, ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຖືກບັນຊາໃຫ້ເຮັດ ຄືໃນການມີເມຍຫລາຍຄົນ, **ຄພ 132:37**. ດາວິດ ແລະ ໂຊໂລໂມນ ບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບໃນສິ່ງໃດ ຍົກເວັ້ນແຕ່ສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຄພ 132:38-39**.

ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ. ເບິ່ງ ສິດອຳນາດ; ຕຳແໜ່ງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່; ຖານະປະໂລຫິດ; ມີ, ການວາງ; ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ ນຳອີກ

ທີ່ຈະກຳນົດ ຫລື ມອບສິດອຳນາດ ຫລື ຕຳແໜ່ງ. ທີ່ຈະໃຊ້ສິດອຳນາດໃນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ບຸກຄົນຕ້ອງຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ໂດຍການທຳນາຍ, ແລະ ໂດຍການວາງມື ໂດຍຜູ້ທີ່ມີສິດອຳນາດ (ໜຊ 1:5). ເຖິງແມ່ນວ່າບຸກຄົນໄດ້ຮັບສິດອຳນາດໂດຍການແຕ່ງຕັ້ງ, ແຕ່ເຂົາຕ້ອງໃຊ້ມັນຕາມການຊີ້ນຳຂອງຜູ້ທີ່ດຳລົງຂໍ້ກະແຈ ສຳລັບສິດອຳນາດນັ້ນ ໂດຍສະເພາະ.

ເຮົາໄດ້ເລືອກເອົາເຈົ້າໄວ້ ເພື່ອໃຫ້ເປັນສາດສະດາແກ່ປະຊາຊາດທັງຫລາຍ, **ຢມຍ 1:5**.

ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ເລືອກເອົາເຮົາ, ແຕ່ຝ່າຍເຮົາໄດ້ເລືອກເອົາພວກເຈົ້າ, ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າທັງຫລາຍ, **ຢຮ 15:16**.

ໂດຍໄດ້ຮັບສິດອຳນາດຈາກພຣະເຈົ້າ, ແອວມາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ, **ມຊຢ 18:18**.

ພວກຜູ້ຊາຍໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຖານະປະໂລຫິດສູງ ດ້ວຍພິທີການອັນສັກສິດ, **ແອວ 13:1-9**. ພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງສານສິດສືບສອງຄົນ, **3 ນພ 12:1**. ຜູ້ເປັນແອວເດີແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ ແລະ ຄູສອນໂດຍການວາງມື, **ມຮນ 3**.

ຕ້ອງລໍຖ້າໄປຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, ເພາະເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເທື່ອ, **ຄພ 5:17**. ໂຈເຊັບສະມິດ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນອັກຄະສາວົກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, **ຄພ 20:2** (ຄພ 27:12). ບໍ່ມີໃຜຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຕຳແໜ່ງໃນສາດສະໜາຈັກ ປາດສະຈາກການອອກສຽງຂອງສາດສະໜາຈັກ, **ຄພ 20:65**. ມັນຈະບໍ່ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຄົນໃດເພື່ອໄປສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ເຂົາຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໂດຍຄົນໃດຄົນໜຶ່ງທີ່ມີສິດອຳນາດ, **ຄພ 42:11**. ພວກແອວເດີໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເພື່ອສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, **ຄພ 50:13-18**. ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງອັກຄະສາວົກສືບສອງທີ່ຈະແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ວາງລະບຽບເຈົ້າໜ້າທີ່ອື່ນໆຂອງສາດສະໜາຈັກ, **ຄພ 107:58**.

ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ສະແຫວງຫາພອນຂອງບັນພະບູລຸດ, ແລະ ສິດທີ່ຂຶ້ງຂ້າພະເຈົ້າຄວນຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ, **ອຣຮ 1:2**. ໂຈເຊັບສະມິດ ແລະ ອິລິເວີ ຄາວເດີຣີ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງກັນສູ່ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ, **ຈສ—ປ 1:68-72**.

ແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການ, ການແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການ. ເບິ່ງ ມີ, ການວາງ; ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ ນຳອີກ

ການໄດ້ຖືກເລືອກ ແລະ ຖືກອຸທິດສຳລັບຈຸດປະສົງທີ່ສັກສິດ. ການມອບໝາຍນີ້ ແມ່ນສຳລັບການຮັບໃຊ້ໃດໜຶ່ງໂດຍສະເພາະ ພາຍໃນອົງການຂອງສາດສະໜາຈັກ ໂດຍການວາງມືຂອງບຸກຄົນທີ່ໄດ້ມີສິດອຳນາດທີ່ຖືກຕ້ອງ. ພຽງແຕ່ຄົນທີ່ຄວບຄຸມກຸ່ມຖານະປະໂລຫິດເທົ່ານັ້ນ ໄດ້ຮັບຂໍ້ກະແຈ ຕອນເຂົາເຈົ້າຮັບເອົາການແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການ. ຜູ້ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການສຳລັບຕຳແໜ່ງອື່ນໆ ທີ່ນອກເໜືອໄປກວ່າປະທານກຸ່ມຖານະປະ

ແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ, ການແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ

ໂລຫິດ ຈະໄດ້ຮັບພອນຂອງຖານປະໂລຫິດ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຂໍ້ກະແຈ ພ້ອມດ້ວຍພອນນັ້ນ.

ຈົ່ງເລືອກເອົາບາຣະນາບາກັບໂຊໂລໄວ້ສຳລັບພາລະກິດ, **ກຈກ 13:2-3.**

ອະທິການຄົນອື່ນໆ ເພື່ອຈະຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການ, **ຄພ 68:14.** ອະທິການ, ຜູ້ຕັດສິນທົ່ວໄປ, ຈະຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການ ສູ່ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດນີ້, **ຄພ 107:17, 74.**

ມະນຸດຕ້ອງໄດ້ຮັບການເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ ໂດຍການພະຍາກອນ ແລະ ໂດຍການວາງມື, **ຫຼຸຊ 1:5.**

ແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ, ການແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ. ເບິ່ງ ຊີວິດກ່ອນເກີດ *ນຳອີກ*

ການແຕ່ງຕັ້ງລູກໆທາງວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ລ່ວງໜ້າກ່ອນມາສູ່ຄວາມເປັນມະຕະແມ່ນເພື່ອບັນລຸພາລະກິດບາງຢ່າງໃນຊ່ວງໄລຍະຊີວິດມະຕະຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ກຳນົດບ່ອນໃຫ້ປະຊາຊົນ, **ພບຍ 32:8.** ເຮົາເລືອກເຈົ້າໄວ້ກ່ອນເຮົາໄດ້ໃຫ້ຊີວິດແກ່ເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ເປັນສາດສະດາ, **ຢມຢ 1:5.**

ພຣະເຈົ້າໄດ້ກຳນົດເວລາກ່ອນແຕ່ງຕັ້ງ, **ກຈກ 17:26.** ຄົນທັງຫລາຍທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັງເກດຮູ້ລ່ວງໜ້າແລ້ວ, ພຣະອົງກໍໄດ້ກຳນົດໄວ້ກ່ອນ, **ຣມ 8:28-30.** ພຣະອົງໄດ້ເລືອກພວກເຮົາໄວ້ຕັ້ງແຕ່ກ່ອນການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, **ອຟຊ 1:3-4.** ພຣະອົງໄດ້ຖືກເລືອກໄວ້ກ່ອນວາງຮາກຖານສ້າງໂລກໃຫ້ເປັນພຣະຜູ້ໄຖ່, **1 ປຕ 1:19-20** (ພນມ 13:8).

ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກເອີ້ນ ແລະ ຖືກຕຽມໄວ້ນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, **ແອວ 13:1-9.**

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັງເກດເຫັນຜູ້ທີ່ສູງສັກ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ ຜູ້ໄດ້ຖືກເລືອກໄວ້ແຕ່ຕອນຕົ້ນ, **ຄພ 138:55-56.**

ບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາໄດ້ຖືກເລືອກໄວ້ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, **ມຊ 4:2.** ອັບຣາຮາມໄດ້ຖືກເລືອກໄວ້ກ່ອນເພີນມາເກີດ, **ອຣຮ 3:23.**

ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ. ເບິ່ງ ເອເດນ *ນຳອີກ*

ຕົ້ນໄມ້ຕົ້ນໜຶ່ງໃນສວນເອເດນ ແລະ ທີ່ສຸຂະເສີມຂອງພຣະເຈົ້າ (ປຖກ 2:9; ພນມ 2:7). ໃນຄວາມຝັນຂອງລີໂຮ ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຖືກກ່າວເຖິງວ່າ ເປັນຂອງປະທານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຂອງປະທານທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າ (1 ນຟ 8; 11:21-22, 25; 15:36).

ທູດເຄຣຸບ ແລະ ດາບທີ່ລຸກເປັນແສງໄຟ ປ້ອງກັນທາງໄປຫາຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, **ປຖກ 3:24** (ແອວ 12:21-23; 42:2-6).

ໂຍຮັນໄດ້ເຫັນຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, ແລະ ໃບຂອງມັນ ໃຊ້ສຳລັບປິ່ນປົວບັນດາປະຊາຊາດທັງຫລາຍໃຫ້ຫາຍດີ, **ພນມ 22:2.**

ລີໂຮໄດ້ເຫັນຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, **1 ນຟ 8:10-35.** ມີໄຟໄດ້ເຫັນຕົ້ນໄມ້ທີ່ບິດາຂອງເພິ່ນໄດ້ເຫັນ, **1 ນຟ 11:8-9.** ຮາວເຫລັກນຳພາໄປຫາຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, **1 ນຟ 11:25** (1 ນຟ 15:22-24). ເຫວເລິກອັນເປັນຕາຍານ ແຍກຄົນຊົ່ວອອກຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, **1 ນຟ 15:28, 36.** ຈຳເປັນຕ້ອງມີການກົງກັນຂ້າມ ເຖິງວ່າໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມຍັງກົງກັນຂ້າມກັບຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, **2 ນຟ 2:15.** ຈົ່ງມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຮັບໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, **ແອວ 5:34, 62.** ຖ້າຫາກບິດາມານດາຄົນທຳອິດຂອງພວກເຮົາໄດ້ກິນໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດອີກແລ້ວ, ທັງສອງກໍຈະທຸກທໍລະມານຕະຫລອດການ, **ແອວ 12:26.** ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ບຳລຸງລ້ຽງພຣະຄຳ, ພວກທ່ານຈະເກັບໝາກຂອງຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດບໍ່ໄດ້ເລີຍ, **ແອວ 32:40.**

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປູກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດໄວ້ໃນກາງສວນ, **ມຊ 3:9** (ອຣຮ 5:9). ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ອາດາມອອກໄປຈາກສວນເອເດນ ຍ້ານວ່າລາວຈະຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ ແລະ ມີຊີວິດຢູ່ຕະຫລອດການ, **ມຊ 4:28-31.**

ຕົວະ. ເບິ່ງ ຊີ້ສັດ, ຄວາມຊີ້ສັດ; ເວົ້າຈາບໍ່
ດີ; ຫລອກລວງ, ການຫລອກລວງ, ຄວາມ
ຫລອກລວງ *ນຳອີກ*

ການສື່ສານທີ່ມີມູນຖານເປັນຄວາມເທັດ
ຫລື ບໍ່ມີຄວາມຈິງ ໃນຈຸດປະສົງທີ່ຈະຫລອກ
ລວງ.

ຢາລັກ ຫລື ຕົ້ມ ຫລື ຕົວະ, **ລລວ** 19:11.
ຂ້າພຣະອົງກຽດຊັງການຕົວະຕົ້ມທຸກປະການ,
ພສສ 119:163. ຄົນເວົ້າຕົວະນັ້ນ ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າກຽດຊັງໜັກ, **ສພສ** 12:22. ພວກເຂົາ
ເປັນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຫລອກ
ລວງເຮົາ, **ອຊຢ** 63:8.

ມານເປັນພໍ່ຂອງການຕົວະທັງສິ້ນ, **ຢຮ** 8:44
(2 ນຟ 2:18; ອທ 8:25; ມຊ 4:4). ເຈົ້າບໍ່ໄດ້
ຕົວະຕໍ່ມະນຸດ ແຕ່ຕົວະຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, **ກກຈ** 5:4
(ແອວ 12:3). ຖ້າຜູ້ໃດເວົ້າວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮັກ
ພຣະເຈົ້າ ແຕ່ຍັງກຽດຊັງພິມ້ອງຂອງຕົນຢູ່, ຜູ້
ນັ້ນກໍເປັນຄົນຂີ້ຕົວະ, **1 ຢຮ** 4:20. ຄົນຂີ້ຕົວະ
ທຸກຄົນ ມີພາກສ່ວນຢູ່ໃນຄວາມຕາຍຄັ້ງທີ
ສອງ, **ພນມ** 21:8 (ຄພ 63:17).

ວິບັດແກ່ຄົນຂີ້ຕົວະ, ເພາະເຂົາຈະຖືກໂຍນ
ລົງນະລົກ, **2 ນຟ** 9:34. ຫລາຍຄົນຈະສອນຄຳ
ສອນທີ່ຜິດ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຈົ່ງຕົວະໜ້ອຍ
ໜຶ່ງ ແລະ ບໍ່ມີອັນຕະລາຍແນວໃດ ໃນການ
ເຮັດສິ່ງນີ້, **2 ນຟ** 28:8-9 (ຄພ 10:25). ພວກ
ທ່ານຄິດເອງໄດ້ບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານຈະເວົ້າຕົວະ
ຕໍ່ພຣະເຈົ້າໄດ້, **ແອວ** 5:17. ພຣະອົງເປັນພຣະ
ເຈົ້າແຫ່ງຄວາມຈິງ ແລະ ເວົ້າຕົວະບໍ່ໄດ້, **ອທ**
3:12 (ຈບຊ 23:19; 1 ຊມອ 15:29; ຕຕ 1:2;
ຮຣ 6:18; ອນ 1:6).

ຄົນທີ່ຕົວະ ແລະ ບໍ່ກັບໃຈ ຈະຖືກຂັບໄລ່
ອອກໄປ, **ຄພ** 42:21. ຄົນຂີ້ຕົວະຈະໄດ້ຮັບລັດ
ສະໝີພາບຂອງຊັ້ນຕໍ່າເປັນມູນມໍລະດົກ, **ຄພ**
76:81, 103-106.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການເປັນຄົນສັດຊີ້, **ຫຼຊ**
1:13.

ຕອນຕົ້ນ. ເບິ່ງ ສ້າງ, ການສ້າງ; ຊີວິດກ່ອນ
ເກີດ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ *ນຳອີກ*

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ແມ່ນກ່າວເຖິງເວລາກ່ອນ

ຊີວິດມະຕະນີ້—ນັ້ນຄື, ຊີວິດກ່ອນມະຕະ.
ບາງເທື່ອພຣະເຢຊູຄຣິດ ໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງວ່າ
ເປັນຕົ້ນ.

ໃນຕອນຕົ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ນິລະມິດສ້າງຟ້າ
ສະຫວັນ, ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, **ປຖກ** 1:1 (ມຊ
2:1).

ເມື່ອຕົ້ນເດີມນັ້ນພຣະທຳເປັນຢູ່ແລ້ວ,
ໂຢຮັນ 1:1.

ເຮົາຄືອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຄາ, ເປັນຕົ້ນ
ແລະ ທີ່ສຸດ, **3 ນຟ** 9:18.

ພຣະຄຣິດເປັນຕົ້ນ ແລະ ທີ່ສຸດ, **ຄພ** 19:1.
ພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ, ແມ່ນເປັນ
ມາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, **ຄພ** 22:1. ໃນຕອນຕົ້ນມະນຸດ
ກໍໄດ້ຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ, **ຄພ** 93:23, 29. ວິນຍານ
ທີ່ສູງສຳ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ ໄດ້ຖືກເລືອກໄວ້ແຕ່
ຕອນຕົ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງ, **ຄພ** 138:55.

ພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງເຮົາໄດ້ຢູ່ກັບ
ເຮົາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, **ມຊ** 2:26.

ເຕືອນ, ຄຳເຕືອນ. ເບິ່ງ ຍາມ, ຄົນຍາມ *ນຳ
ອີກ*

ການແຈ້ງຄວາມ ຫລື ການເຕືອນ. ສາດສະ
ດາ, ຜູ້ນຳ, ແລະ ພໍ່ແມ່ ເຕືອນ ແລະ ສອນຄົນ
ອື່ນໆໃຫ້ເຊື່ອຟັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຄຳ
ສອນຂອງພຣະອົງ.

ຢາໂຄບໄດ້ເຕືອນຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໃຫ້ຕໍ່ຕ້ານ
ບາບທຸກຢ່າງ, **ຢຄ** 3:12.

ສຽງເຕືອນແມ່ນສຳລັບທຸກຜູ້ຄົນ, **ຄພ** 1:4.
ຈົ່ງໃຫ້ການສັ່ງສອນຂອງພວກເຈົ້າເປັນສຽງ
ເຕືອນ, **ຄພ** 38:41. ມີຄວັນແຫ່ງການເຕືອນ,
ຄພ 63:58. ທຸກຄົນຜູ້ໄດ້ຖືກເຕືອນ ຄວນເຕືອນ
ເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ, **ຄພ** 88:81. ເຮົາຈຶ່ງໄດ້
ເຕືອນພວກເຈົ້າ, ແລະ ເຕືອນພວກເຈົ້າລ່ວງ
ໜ້າ, ໂດຍໃຫ້ພຣະວາຈາແຫ່ງບັນຍາແກ່ພວກ
ເຈົ້າ, **ຄພ** 89:4.

ໄຕ່ຕອງ. ເບິ່ງ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ; ອະ
ທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ *ນຳ
ອີກ*

ທີ່ຈະນັ່ງສະມາທິ ແລະ ຄິດຄັກໆ, ສ່ວນ

ຕຳແໜ່ງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່

ຫລາຍແມ່ນກ່ຽວກັບຂໍ້ພຣະຄຳພີ ຫລື ສິ່ງອື່ນໆ ທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອຮ່ວມດ້ວຍການອະທິຖານ, ການໂຕ່ຕອງກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລ້ວຈະໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ.

ມາຣິໄດ້ຄິດຮຳເພີງຢູ່ໃນໃຈ, ລກ 2:19.

ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້ານັ້ງໂຕ່ຕອງຢູ່ໃນໃຈຢູ່ນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍຖືກພາໄປ, 1 ນພ 11:1. ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍນຶງເຖິງຂໍ້ພຣະຄຳພີ, 2 ນພ 4:15. ນີໄຟເດີນທາງໄປ, ໄດ້ໂຕ່ຕອງເຖິງເລື່ອງຕ່າງໆທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງ, ຮລມ 10:2-3. ເຈົ້າຈົງກັບໄປບ້ານຂອງເຈົ້າ ແລະ ໂຕ່ຕອງເຖິງເລື່ອງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວໄປນັ້ນ, 3 ນພ 17:3. ໃຫ້ຈຳໄວ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເມດຕາຫລາຍພຽງໃດ, ແລະ ໂຕ່ຕອງເລື່ອງນີ້ຢູ່ໃນໃຈທ່ານ, ມຣນ 10:3.

ໂຕ່ຕອງເຖິງເລື່ອງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບ, ຄພ 30:3. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຄິດໂຕ່ຕອງກ່ຽວກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສຳຜັດຕາແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຮົາ, ຄພ 76:19. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນັ້ງໂຕ່ຕອງຂໍ້ພຣະຄຳພີຢູ່ໃນຫ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຄພ 138:1-11.

ຂ້າພະເຈົ້າຄິດແລ້ວຄິດອີກ, ຈສ—ປ 1:12.

ຕຳແໜ່ງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່. ເບິ່ງ ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ; ຖານະປະໂລຫິດ ນຳອີກ

ຕຳແໜ່ງແຫ່ງສິດອຳນາດ ຫລື ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງ, ສ່ວນຫລາຍຖືກໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີ ເພື່ອໝາຍເຖິງຕຳແໜ່ງແຫ່ງສິດອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດ; ອາດໝາຍເຖິງໜ້າທີ່ມອບໝາຍຕໍ່ຕຳແໜ່ງນຳອີກ ຫລື ບຸກຄົນທີ່ດຳລົງຕຳແໜ່ງດັ່ງກ່າວ.

ສະມາຊິກທຸກຄົນບໍ່ມີຕຳແໜ່ງດຽວກັນ, ຮມ 12:4.

ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາໃຫ້ຫລ້ອນແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຢຄ 1:19. ເມນຄີເສເດັກໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ຂອງຖານະປະໂລຫິດສູງ, ແອວ 13:18. ໜ້າທີ່ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເຫລົ່າທູດ ຄືຮຽກຮ້ອງມະນຸດມາສູ່ການກັບໃຈ, ມຣນ 7:31.

ບໍ່ມີໃຜຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຕຳແໜ່ງໃນສາດສະໜາຈັກນີ້ ປາດສະຈາກການອອກສຽງຂອງໜ່ວຍສາດສະໜາຈັກນັ້ນ, ຄພ 20:65. ໃຫ້ທຸກຄົນຢືນຢູ່ໃນໜ້າທີ່ຂອງຕົນເອງ, ຄພ 84:109. ມີປະທານ, ຫລື ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມ, ຖືກກຳນົດຈາກຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຕຳແໜ່ງຕ່າງໆ ໃນຖານະປະໂລຫິດສອງຢ່າງນີ້, ຄພ 107:21. ໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ທີ່ຄວບຄຸມຕຳແໜ່ງຕ່າງໆ ໃນກຸ່ມຖານະປະໂລຫິດ ໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້, ຄພ 107:85-98. ໃຫ້ທຸກຄົນຮຽນຮູ້ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ, ແລະ ກະທຳໃນຕຳແໜ່ງທີ່ເຂົາຖືກກຳນົດໃຫ້, ຄພ 107:99-100. ເຮົາມອບເຈົ້າໜ້າທີ່ຂຶ້ນເປັນຂອງຖານະປະໂລຫິດຂອງເຮົາໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ຄພ 124:123.

ຖານະປະໂລຫິດ. ເບິ່ງ ຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ; ຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງຖານະປະໂລຫິດ; ສິດອຳນາດ; ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ; ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ; ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ; ອຳນາດ ນຳອີກ

ສິດອຳນາດ ແລະ ອຳນາດທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ມະນຸດ ທີ່ຈະກະທຳທຸກສິ່ງສຳລັບຄວາມລອດຂອງມະນຸດ (ຄພ 50:26-27). ສະມາຊິກຜູ້ຊາຍຂອງສາດສະໜາຈັກ ທີ່ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດ ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງໃຫ້ເປັນກຸ່ມ ແລະ ໄດ້ຮັບສິດອຳນາດໃຫ້ປະຕິບັດພິທີການ ແລະ ບໍລິຫານງານບາງຢ່າງໂດຍສະເພາະໃນສາດສະໜາຈັກ.

ການເຈີມຂອງພວກເຂົາ ຈະເປັນຖານະປະໂລຫິດທີ່ເປັນນິດ, ອພຍ 40:15 (ຈບຊ 25:13).

ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າ, ຢຮ 15:16. ເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນວິທານຝ່າຍວິນຍານ, ເປັນປະໂລຫິດບໍລິສຸດ, 1 ປຕ 2:5. ພວກເຈົ້າເປັນຊາດທີ່ຖືກເລືອກໄວ້, ເປັນປະໂລຫິດຫລວງ, 1 ປຕ 2:9 (ອພຍ 19:6).

ພວກຜູ້ຊາຍຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນມະຫາປະໂລຫິດຍ້ອນສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ວຽກງານດີຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແອວ 13:1-12. ເຮົາມອບອຳນາດແກ່ເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ບໍລິສະມາ, 3 ນພ

11:21. ເຈົ້າຈະມີອຳນາດທີ່ຈະມອບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ມຮນ 2:2.

ເຮົາຈະເປີດເຜີຍຖານະປະໂລຫິດແກ່ເຈົ້າ, ໂດຍມີຂອງເອລີຍາ, ຄໝ 2:1 (ຈສ—ປ 1:38). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍິນຍັນຖານະປະໂລຫິດໃຫ້ແກ່ອາໂຣນນຳອີກ ແລະ ລູກຫລານຂອງເພິ່ນ, ຄໝ 84:18. ຖານະປະໂລຫິດດັ່ງກ່າວທີ່ສູງກວ່າ ປະຕິບັດພຣະກິດຕີຄຸນ, ຄໝ 84:19. ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ເອົາໂມເຊໄປຈາກທ່າມກາງພວກເຂົາ, ແລະ ຖານະປະໂລຫິດສັກສິດ, ຄໝ 84:25. ຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງຖານະປະໂລຫິດ ໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້, ຄໝ 84:33–42. ຖານະປະໂລຫິດໄດ້ສືບຕໍ່ດຳລົງຢູ່ຜ່ານທາຍາດຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າ, ຄໝ 86:8. ໃນສາດສະໜາຈັກ, ມີຖານະປະໂລຫິດຢູ່ດ້ວຍກັນສອງຢ່າງ, ຄໝ 107:1. ຖານະປະໂລຫິດທຳອິດ ເປັນຖານະປະໂລຫິດສັກສິດ, ຕາມລະບຽບຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄໝ 107:2–4. ສິດຂອງຖານະປະໂລຫິດກ່ຽວຂ້ອງກັບອຳນາດແຫ່ງສະຫວັນຢ່າງແຍກກັນບໍ່ໄດ້, ຄໝ 121:36. ບໍ່ມີອຳນາດ ຫລື ອິດທິພົນໃດສາມາດ ຫລື ຈະດຳລົງຮັກສາໄວ້ໄດ້ໂດຍອາໄສຖານະປະໂລຫິດ, ນອກຈາກໂດຍການຊັກຊວນ ແລະ ໂດຍຄວາມຮັກອັນບໍ່ແກ້ງເຮັດ, ຄໝ 121:41. ສະມາຊິກຜູ້ຊາຍທີ່ຊື່ສັດ, ຜູ້ມີຄຸນຄ່າທຸກຄົນໃນສາດສະໜາຈັກ ຈະໄດ້ຮັບຖານະປະໂລຫິດ, ຂປ 2.

ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ມະນຸດຕ້ອງໄດ້ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຫຼຸຂ 1:5.

ຖານະປະໂລຫິດ, ຂໍກະແຈຂອງ. ເບິ່ງ ຂໍກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ

ຖານະປະໂລຫິດສູງ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດ; ເມນຄີເສເດັກ; ແອວເດີນຳອີກ

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ ເປັນຖານະປະໂລຫິດທີ່ສູງກວ່າ ຫລື ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ; ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ ເປັນຖານະປະ

ໂລຫິດທີ່ຕໍ່າກວ່າ. ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກປະກອບດ້ວຍຂໍກະແຈ ແຫ່ງພອນທາງວິນຍານຂອງສາດສະໜາຈັກ. ຜ່ານພິທີການຕ່າງໆຂອງຖານະປະໂລຫິດທີ່ສູງກວ່າ, ອຳນາດຂອງຄວາມເປັນເໝືອນພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ມະນຸດ (ຄໝ 84:18–25; 107:18–21).

ທຳອິດ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍຖານະປະໂລຫິດທີ່ສູງກວ່ານີ້ແກ່ອາດາມ. ປີຕູ ແລະ ສາດສະດາ ໃນທຸກຍຸກ ທຸກສະໄໝມີສິດອຳນາດນີ້ (ຄໝ 84:6–17). ຕອນທຳອິດ ມັນຖືກເອີ້ນວ່າຖານະປະໂລຫິດທີ່ສັກສິດ, ຕາມລະບຽບຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຕໍ່ມາມັນຖືກຮູ້ຈັກກັນວ່າ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ (ຄໝ 107:2–4).

ເມື່ອລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນບໍ່ໄດ້ດຳລົງຊີວິດຕາມສິດທິພິເສດ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ຂອງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາກິດທີ່ສູງກວ່າໄປຈາກພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ປະທານຖານະປະໂລຫິດ ແລະ ກິດທີ່ຕໍ່າກວ່າໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ (ຄໝ 84:23–26). ທັງສອງເອີ້ນວ່າ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ ແລະ ກິດຂອງໂມເຊ. ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ມາສູ່ໂລກ, ພຣະອົງໄດ້ນຳຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກຄືນມາໃຫ້ຊາວຢິວ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນສ້າງຕັ້ງສາດສະໜາຈັກໃນບັນດາພວກເຂົາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖານະປະໂລຫິດ ແລະ ສາດສະໜາຈັກ ໄດ້ສູນເສຍໄປອີກເພາະການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ. ຕໍ່ມາ ມັນໄດ້ຖືກພື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ຜ່ານໂຈເຊັບສະມິດ, ຜູ້ລູກ (ຄໝ 27:12–13; 128:20; ຈສ—ປ 1:73).

ພາຍໃນຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກນັ້ນມີ ຕຳແໜ່ງຂອງ ແອວເດີ, ມະຫາປະໂລຫິດ, ປີຕູ, ສາວົກເຈັດສິບ, ແລະ ອັກຄະສາວົກ (ຄໝ 107). ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ ຈະເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກສະເໝີໄປ.

ປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະ

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເລວີ

ເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ ເປັນປະທານຂອງຖານະປະໂລຫິດທີ່ສູງກວ່າ ຫລືຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ, ແລະເພິ່ນມີຂໍ້ກະແຈທັງໝົດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອານາຈັກ ຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ຕໍາແຫ່ງຂອງປະທານແມ່ນສຳລັບຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ເພິ່ນເປັນພຽງຄົນດຽວຢູ່ໃນໂລກນີ້ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດອຳນາດໃຫ້ໃຊ້ຂໍ້ກະແຈທັງໝົດຂອງຖານະປະໂລຫິດ (ຄພ 107:64-67; 132:7).

ພຣະຄຣິດຈະເປັນປະໂລຫິດຕະຫລອດການຕາມລະບຽບຂອງເມນຄີເສເດັກ, ພສສ 110:4 (ຮຮ 5:6, 10; 7:11).

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກປະຕິບັດພຣະກິດຕິຄຸນ, ຮຮ 7 (ຄພ 84:18-25).

ເມນຄີເສເດັກໄດ້ສະແດງສັດທາອັນແຮງກ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ຂອງຖານະປະໂລຫິດສູງ, ແອວ 13:18.

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີຄາວເດີຣີ, ຄພ 27:12-13 (ຈສ—ປ 1:72). ໄດ້ຮັບຖານະປະໂລຫິດ ໂດຍຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາ, ຄພ 84:33-42. ມີສອງຝ່າຍ ຫລື ສອງໝວດໃຫຍ່, ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ ແລະ ແຫ່ງອາໂຣນ, ຄພ 107:6. ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກຖືສິດທີ່ຈະປະຕິບັດໃນເລື່ອງທາງວິນຍານທັງໝົດ, ຄພ 107:8-18. ໂມເຊ, ອີລາຍ, ແລະ ເອລີຢາ ໄດ້ມອບຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີຄາວເດີຣີ, ຄພ 110:11-16. ບັດນີ້ເຮົາມອບເຈົ້າໜ້າທີ່ຂຶ້ນເປັນຂອງຖານະປະໂລຫິດຂອງເຮົາໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະຖືຂໍ້ກະແຈນັ້ນ, ຄພ 124:123.

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເລວີ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ. ເບິ່ງ ກົດຂອງໂມເຊ; ຖານະປະໂລຫິດ; ອາໂຣນ, ອ້າຍຂອງໂມເຊ ນຳອີກ

ຖານະປະໂລຫິດທີ່ຕໍ່າກວ່າ (ຮຮ 7:11-12; ຄພ 107:13-14). ຕໍາແຫ່ງຂອງຖານະປະໂລຫິດນີ້ຄື ອະທິການ, ປະໂລຫິດ, ຄູສອນ, ແລະ ມັກຄະນາຍົກ (ຄພ 84:30; 107:10, 14-15, 87-88). ໃນສະໄໝບູຮານ, ພາຍໃຕ້ກົດຂອງໂມເຊ, ມີມະຫາປະໂລຫິດ, ປະໂລຫິດ, ແລະ ຊາວເລວີ. ເພາະວ່າຊາວອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານໄດ້ກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ໂມເຊ ແລະ ຖານະປະໂລຫິດທີ່ສັກສິດ ຈຶ່ງຖືກເອົາໄປຈາກເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຖານະປະໂລຫິດທີ່ຕໍ່າກວ່າໄດ້ດຳລົງຢູ່ຕໍ່ໄປ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະຕິເສດຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ຮັບເອົາຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ ແລະ ພິທີການຂອງມັນ (ຄພ 84:23-26). ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນກ່ຽວພັນກັບພິທີການທາງໂລກ ແລະ ພາຍນອກຂອງກົດ ແລະ ພຣະກິດຕິຄຸນ (1 ຂຄ 23:27-32; ຄພ 84:26-27; 107:20). ມັນມີຂໍ້ກະແຈແຫ່ງການປະຕິບັດຂອງເຫລົ່າທູດ, ຂອງພຣະກິດຕິຄຸນແຫ່ງການກັບໃຈ, ແລະ ຂອງການບັບຕີສະມາ (ຄພ 13). ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນໄດ້ຖືກຟື້ນຟູຄືນສູ່ແຜ່ນດິນໂລກໃນຍຸກສະໄໝນີ້ ໃນວັນທີ 15 ເດືອນພຶດສະພາ ປີ 1829. ໂຢຮັນບັບຕີສະໂຕໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີຄາວເດີຣີ, ໃກ້ເມືອງຮາມໂມນີ, ລັດເພັນໂຊເຊເນຍ (ຄພ 13; ຈສ—ປ 1:68-73).

ແລະ ລາວຈະມີພັນທະສັນຍາແຫ່ງຖານະປະໂລຫິດອັນເປັນນິດ, ຈບຊ 25:13. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊຳລະພວກລູກຊາຍຂອງເລວີ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາບໍລິສຸດ, ມລກ 3:3 (3 ນພ 24:3).

ບໍ່ທ່ອນມີຜູ້ໃດຕັ້ງຕົນເອງຢູ່ໃນຕໍາແຫ່ງນີ້, ຮຮ 5:4. ຄວາມບໍລິບູນບໍ່ບັນລຸໄດ້ ທາງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເລວີ, ຮຮ 7:11.

ຖານະປະໂລຫິດນີ້ຈະບໍ່ຖືກເອົາໄປຈາກແຜ່ນດິນໂລກອີກຈັກເທື່ອ, ຈົນກວ່າພວກບຸດຂອງເລວີຈະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ, ຄພ 13. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ, ຄພ 27:8. ຖານະປະໂລຫິດທີ່ຕໍ່າກວ່າມີຂໍ້ກະແຈແຫ່ງການປະຕິບັດຂອງເຫລົ່າທູດ, ຄພ 84:26 (ຄພ 13). ມີຖານະປະໂລຫິດຢູ່ດ້ວຍກັນສອງຢ່າງ, ນັ້ນຄື, ເມນຄີເສເດັກ ແລະ ອາໂຣນ, ຄພ 107:1. ຖານະປະໂລຫິດທີສອງຖືກເອີ້ນວ່າຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ, ຄພ 107:13.

ຖືກເລືອກ

ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກຄືຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດຫົວໃຈ ແລະ ດຳລົງຊີວິດໃຫ້ເປັນທີ່ພໍພຣະໄທແກ່ພຣະອົງ. ຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດເຊັ່ນນັ້ນຂອງການເປັນອັກຄະສາວົກຈະຖືກເລືອກໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອຈະໄດ້ຢູ່ໃນບັນດາລູກູງທີ່ເລືອກໄວ້ຂອງພຣະອົງໃນວັນໜຶ່ງ

ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ພວກເຂົາຈະຫລອກລວງຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ, ມທ 24:24. ໂຢຮັນໄດ້ຊົມຊົມເພາະລູກຂອງສຸພາບສະຕີຜູ້ຖືກເລືອກເປັນຄົນຈິງຈັງ ແລະ ຊື່ສັດ, 2 ຢຮ 1.

ບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຖືກອະໄພໃຫ້ແລ້ວ, ແລະ ເຈົ້າເປັນສະຕີຜູ້ຖືກເລືອກ, ຄພ 25:3. ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄດ້ຍິນສຽງເຮົາ ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ຄພ 29:7. ແມ່ນແຕ່ເຊັ່ນນັ້ນ ເຮົາຈະເຕົ້າໂຮມຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຂອງເຮົາຈາກສີ່ສ່ວນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ຄພ 33:6. ພຣະຄຳພີຈະຖືກມອບໃຫ້ເພື່ອຄວາມລອດຂອງຜູ້ທີ່ເຮົາເລືອກໄວ້ເອງ, ຄພ 35:20–21. ຄົນທີ່ຂະຫຍາຍການເອີ້ນຂອງຖານະປະໂລຫິດກາຍເປັນຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 84:33–34.

ເພື່ອເຫັນແກ່ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້, ວັນແຫ່ງຄວາມຍາກລຳບາກຈະສັ້ນລົງ, ຈສ—ມ 1:20.

ຖິສິນອິດເຂົ້າ, ການຖິສິນອິດເຂົ້າ. ເບິ່ງ ເຄື່ອງຖວາຍ; ຄວາມຜາສູກ; ຍາກຈົນ; ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ທານ ນຳອີກ

ການບໍ່ກົນ ຫລື ດື່ມດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງການທີ່ຈະເຂົ້າໃກ້ພຣະ

ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ທູນຂໍພອນຈາກພຣະອົງ. ເມື່ອຄົນໃດຄົນໜຶ່ງ ຫລື ກຸ່ມໃດກຸ່ມໜຶ່ງຖິສິນອິດເຂົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຄວນຈະອະທິຖານຂໍໃຫ້ຕົນເຂົ້າໃຈເຖິງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງວິນຍານນຳອີກ. ການຖິສິນອິດເຂົ້າໄດ້ຖືກກະທຳກັນມາຕະຫລອດໂດຍຜູ້ທີ່ເຊື່ອຢ່າງແທ້ຈິງ.

ສາດສະໜາຈັກທຸກວັນນີ້, ວັນຊະບາໂຕມີໜຶ່ງຂອງແຕ່ລະເດືອນ ໄດ້ຖືກຈັດໄວ້ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການຖິສິນອິດເຂົ້າ. ໃນຊ່ວງໄລຍະເວລານີ້, ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຈະບໍ່ກົນເຂົ້າ ແລະ ດື່ມນ້ຳ ເປັນເວລາຊາວສີ່ຊົ່ວໂມງ. ແລ້ວເຂົາເຈົ້າຈະບໍລິຈາກເງິນທີ່ເຂົາເຈົ້າໃຊ້ສຳລັບອາຫານໃນມື້ນັ້ນໃຫ້ສາດສະໜາຈັກ. ເງິນສ່ວນນີ້ເອີ້ນວ່າ ເງິນຖິສິນອິດເຂົ້າ. ສາດສະໜາຈັກໃຊ້ເງິນຖິສິນອິດເຂົ້າ ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນຂັດສົນ.

ພວກເຮົາໄດ້ຖິສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ໄດ້ສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ, ອຊຮ 8:21–23, 31. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ກົນເຂົ້າ ແລະ ອ້ອນວອນຫາພຣະເຈົ້າຂອງສະຫວັນຊັ້ນຟ້າ, ນມຢ 1:4. ໃຫ້ພາກັນຖິສິນອິດເຂົ້າເພື່ອຂ້ອຍ, ແລະ ຢາກົນ ຫລື ດື່ມຫຍັງໃນສາມມື້, ອສທ 4:16. ຂ້າພຣະອົງຖ່ອມຕົວດ້ວຍການຖິສິນອິດເຂົ້າ, ພສສ 35:13. ສິ່ງນີ້ບໍ່ແມ່ນການຖິສິນອິດເຂົ້າທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກບໍ່, ອຊຢ 58:3–12. ຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງໜ້າອ້ອນວອນຂໍຕໍ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຖິສິນອິດເຂົ້າ, ດນອ 9:3. ຈົ່ງກັບຄືນມາຫາເຮົາຢ່າງເຕັມໃຈດ້ວຍການອິດເຂົ້າ, ຢອ 2:12. ເມືອງນີເນເວໄດ້ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ອິດເຂົ້າ, ຢນ 3:5.

ພຣະເຢຊູໄດ້ອິດອາຫານສີ່ສິບມື້, ມທ 4:2 (ອພຍ 34:28; 1 ກສ 19:8; ລກ 4:1–2). ບໍ່ໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ໄດ້ວ່າ ເຈົ້າກຳລັງຖິສິນອິດເຂົ້າ, ມທ 6:18 (3 ນຟ 13:16). ຜີແນວນີ້ບໍ່ເຄີຍຖືກຂັບອອກ ເວັ້ນແຕ່ດ້ວຍການອະທິຖານ ແລະ ຖິສິນອິດເຂົ້າ, ມທ 17:21.

ຖິສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານຕໍ່ໄປ, ອມນ 1:26 (4 ນຟ 1:12). ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຖິສິນອິດເຂົ້າ, ແລະ ອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງ

ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ

ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ, **ມຊຍ 27:22.** ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານມາຫລາຍມື້ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, **ແອວ 5:46.** ລູກງຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັນຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານຢ່າງສຸດກຳລັງ, **ແອວ 6:6.** ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາໄດ້ຍອມຕົນໃນການອະທິຖານ ແລະ ການຖືສິນອິດເຂົ້າ, **ແອວ 17:3, 9.** ເວລາແຫ່ງການຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫລັງຈາກການຕາຍຂອງຊາວນີໂຟຫລາຍຄົນ, **ແອວ 28:5-6.** ພວກເຂົາໄດ້ຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານຫລາຍທີ່ສຸດ, **ແອວ 45:1 (ຮລມ 3:35).**

ໃຫ້ອາຫານຂອງເຈົ້າຖືກຈັດຕຽມດ້ວຍໃຈທີ່ເຫັນແກ່ພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ ເພື່ອວ່າການຖືສິນອິດເຂົ້າຂອງເຈົ້າຈະສົມບູນ, **ຄພ 59:13-14.** ພວກເຈົ້າຈະສືບຕໍ່ໃນການອະທິຖານ ແລະ ການຖືສິນອິດເຂົ້າ, **ຄພ 88:76.**

ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ. ເບິ່ງ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ; ຍາກຈົນ; ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊ້າ; ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ; ອ່ອນແອ, ຄວາມອ່ອນແອ *ນຳອີກ*

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ອ່ອນໂຍນ ແລະ ສອນງ່າຍ, ຫລື ສະພາບຂອງການເປັນຄົນອ່ອນໂຍນ ແລະ ສອນງ່າຍ. ຄວາມຖ່ອມຕົວແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍການຮັບຮູ້ຂອງເຮົາທີ່ຕ້ອງເພິ່ງອາໄສພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳພາພວກເຈົ້າໃນການເດີນທາງຜ່ານຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເປັນເວລາສີ່ສິບປີ, **ພບຍ 8:2.** ຂ້າພຣະອົງຖ່ອມຕົວດ້ວຍການຖືສິນອິດເຂົ້າ, **ພສສ 35:13.** ຄົນແກ່ ແລະ ຍັງໂງ່ຈ້າບໍ່ຍອມຟັງຄຳແນະນຳຢູ່ ລາວກໍ່ສູ້ຄົນໝູ່ມທີ່ຍາກຈົນແຕ່ສະຫລາດສະຫລຽວບໍ່ໄດ້, **ປຍຈ 4:13.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ນຳຜູ້ທີ່ຖ່ອມໃຈ, **ອຊຍ 57:15.**

ຜູ້ເປັນໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນອານາຈັກສະຫວັນແມ່ນຜູ້ທີ່ຖ່ອມຕົວລົງເໝືອນດັ່ງເດັກນ້ອຍຜູ້ນີ້, **ມທ 18:4.** ຜູ້ໃດທີ່ຖ່ອມຕົວລົງຜູ້ນັ້ນຈະ

ຖືກຍົກຂຶ້ນ, **ມທ 23:12 (ລກ 14:11; 18:14).** ພຣະເຢຊູໄດ້ຖ່ອມຕົວລົງ ແລະ ຍອມເຊື່ອຟັງຈົນເຖິງຄວາມມໍລະນາ, **ຟລປ 2:8 (ລກ 22:42; 23:46).** ພຣະເຈົ້າຕໍ່ສູ້ຄົນທີ່ອວດດີ, ແຕ່ປະທານພຣະຄຸນໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຖ່ອມໃຈ, **1 ປຕ 5:5-6 (2 ນຟ 9:42).**

ຈົ່ງຖ່ອມຕົວຂອງພວກທ່ານເຖິງສ່ວນເລິກແຫ່ງຄວາມຖ່ອມຕົວ, **ມຊຍ 4:11 (2 ນຟ 9:42; 3 ນຟ 12:2).** ພວກທ່ານຖ່ອມຕົວພຽງພໍແລ້ວບໍ່, **ແອວ 5:27-28.** ຜູ້ຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນເລື້ອຍໆໃນຄວາມຖ່ອມຕົວຂອງພວກເຂົາ, **ຮລມ 3:33-35.** ເຮົາຈະມອບຄວາມອ່ອນແອໃຫ້ມະນຸດເພື່ອເຂົາຈະຖ່ອມຕົວ, **ອທ 12:27.**

ຄວາມຖ່ອມຕົວຄືເງື່ອນໄຂສຳລັບການບັບຕີສະມາ, **ຄພ 20:37.** ຈົ່ງຖ່ອມຕົວລົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ ແລະ ພວກເຈົ້າຈະເຫັນເຮົາ ແລະ ຮູ້ວ່າເຮົາດຳລົງຢູ່, **ຄພ 67:10.** ຈົ່ງຖ່ອມຕົວ ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໃຫ້ຄຳຕອບແກ່ຄຳອະທິຖານຂອງເຈົ້າ, **ຄພ 112:10.** ໃຫ້ຄົນທີ່ໂງ່ຈ້າຮຽນຮູ້ບັນຍາໂດຍການຖ່ອມຕົວ, **ຄພ 136:32.** ວິນຍານຂອງເຮົາໄດ້ຖືກສົ່ງອອກໄປເພື່ອໃຫ້ຄວາມສະຫວ່າງແກ່ຄົນຖ່ອມຕົວ, **ຄພ 136:33.**

ໂຖ່, ການໂຖ່, ຖືກໂຖ່. ເບິ່ງ ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ; ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ; ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ລອດ, ຄວາມລອດ *ນຳອີກ*

ເພື່ອບົດປ່ອຍ, ເພື່ອຈາຍຄຳ, ຫລື ເພື່ອໂຖ່ຖອນ, ດັ່ງເຊັ່ນບຸກຄົນທີ່ເປັນອິດສະລະຈາກຄວາມເປັນທາດ ໂດຍການຈ່າຍທົດແທນ. ການໂຖ່ແມ່ນອ້າງເຖິງການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ການບົດປ່ອຍຈາກກາບ. ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ໂຖ່ມະນຸດຊາດທັງປວງຈາກຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ. ຜ່ານການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ທີ່ມີສັດທາໃນພຣະອົງ ແລະ ຜູ້ທີ່ກັບໃຈ ກໍຈະຖືກໂຖ່ຈາກຄວາມຕາຍທາງວິນຍານນຳອີກ.

ເຮົາຜູ້ດຽວທີ່ຊ່ວຍເຈົ້າໄດ້, **ອຊຍ 44:22.** ເຮົາ

ຈະຊ່ວຍກູ້ເອົາປະຊາຊົນນີ້ໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຕາຍ, **ຮສອ 13:14** (ພສສ 49:15).

ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການໄຖ່ໃຫ້ພົ້ນດ້ວຍໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດ, **ອຟຊ 1:7, 14** (ຮຮ 9:11-15; 1 ປຕ 1:18-19; ແອວ 5:21; ຮລມ 5:9-12).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໄຖ່ຈິດວິນຍານຂອງພໍ່ຈາກນະລົກ, **2 ນຟ 1:15**. ການໄຖ່ຈຶ່ງມາເຖິງໂດຍຜ່ານທາງພຣະເມຊີອາຜູ້ບໍລິສຸດ, **2 ນຟ 2:6-7, 26** (ມຊຢ 15:26-27; 26:26). ພວກເຂົາໄດ້ຮັບສັນລະເສີນຄວາມຮັກທີ່ໄຖ່, **ແອວ 5:9** (ແອວ 5:26; 26:13). ຄົນຊົ່ວຈຶ່ງຄົງຢູ່ເໝືອນກັບວ່າບໍ່ມີການໄຖ່ເກີດຂຶ້ນເລີຍ, **ແອວ 11:40-41** (ແອວ 34:16; 42:13; ຮລມ 14:16-18). ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ນຳເອົາການໄຖ່ມາສູ່ໂລກ, **ມມ 7:5-7**. ອຳນາດແຫ່ງການໄຖ່ມາເຖິງເຂົາທຸກຄົນທີ່ບໍ່ມີກົດ, **ມຮນ 8:22** (ຄພ 45:54).

ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ ບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບການໄຖ່ຈາກການຕົກທາງວິນຍານຂອງພວກເຂົາ, **ຄພ 29:44**. ເດັກນ້ອຍໆໄດ້ຮັບການໄຖ່ນັບແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, **ຄພ 29:46**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, **ຄພ 84:99**. ໂຈເຊັບ ແອັຟ ສະມິດ ໄດ້ເຫັນໃນພາບນິມິດກຸ່ງວກັບຄົນຕາຍ, **ຄພ 138**.

ອາດາມ ແລະ ເອວາ ໄດ້ປີຕິຍົນດີໃນການໄຖ່ຂອງຕົນ, **ມຊ 5:9-11**.

ທະເລແດງ. ເບິ່ງ ໂມເຊ ນຳອີກ

ຜືນນ້ຳລະຫວ່າງປະເທດເອຢິບ ແລະ ປະເທດອາຣາເບຍ. ອ່າວທັງສອງທີ່ຢູ່ທາງພາກເໜືອຂອງມັນ ປະກອບເປັນຝັ່ງທະເລແຈແຫລມຊິນາຍ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແຍກທະເລແດງອອກໄປສອງຢ່າງໜ້າມະຫັດສະຈັນ ເພື່ອວ່າຊາວອິດສະຣາເອນ ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງໂມເຊ ຈະສາມາດຢ່າງຂ້າມມັນໄປ ເທິງແຜ່ນດິນແຫ້ງ (ອພຍ 14:13-31; ຮຮ 11:29). ການທີ່ໂມເຊໄດ້ແຍກທະເລອອກເປັນສອງໄດ້ຖືກຍືນຍັນໃນການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍ (1 ນຟ 4:2; ຮລມ 8:11; ຄພ 8:3; ມຊ 1:25).

ທະເລຕາຍ

ທະເລເກືອຢູ່ພາກໃຕ້ສຸດຂອງທົ່ງຈໍແດນ. ມັນຍັງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີວ່າເປັນທະເລເກືອ. ຊັ້ນໜ້າຂອງມັນຕໍ່າກວ່າທະເລເມດີແຕຣາເນ ປະມານ 1300 ຟິດ (395 ແມັດ). ນະຄອນໂຊໂດມ, ນະຄອນໂກໂມຣາ, ແລະ ໂສອາ ຫລືເບລາ ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ແຄມທະເລນີ້ (ປຖກ 14:2-3).

ໃນການບັນລຸຄຳທຳນາຍ ແລະ ໃນການເປັນເຄື່ອງໝາຍຢ່າງໜຶ່ງເຖິງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ນ້ຳໃນທະເລຕາຍຈະຈືດ, ແລະ ຈະນຳຊີວິດໄປສູ່ທີ່ນັ້ນ (ອຊກ 47:8-9).

ທາຍາດ

ບຸກຄົນທີ່ມີສິດຈະໄດ້ຮັບຂອງປະທານທາງຮ່າງກາຍ ຫລື ວິນຍານ. ໃນພຣະຄຳພີ, ຄົນຊອບທຳໄດ້ຖືກສັນຍາວ່າ ເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ພຣະເຈົ້າມີເປັນມູນມໍລະດົກ.

ອັບຣາຮາມຢາກມີຜູ້ສືບມໍລະດົກ, **ປຖກ 15:2-5**.

ໂລກນີ້ເປັນຂອງອັບຣາຮາມຍ້ອນສັດທາທີ່ຊອບທຳຂອງເພີ່ນ, **ຮມ 4:13**. ພວກເຮົາເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຖ້າເຮົາທັງຫລາຍເປັນລູກ, ແລ້ວເຮົາກໍເປັນຜູ້ຮັບມໍລະດົກຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເປັນຜູ້ຮ່ວມຮັບມໍລະດົກກັບພຣະຄຣິດ, **ຮມ 8:16-17** (ຄພ 84:38). ເຈົ້າເປັນບຸດ, ເປັນທາຍາດຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານພຣະຄຣິດ, **ຄລຕ 4:7**. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບສັບພະທຸກສິ່ງທັງປວງເປັນມໍລະດົກ, **ຮຮ 1:2**.

ຜູ້ທີ່ລໍຖ້າການໄຖ່ບາບຂອງພວກເຂົາເປັນທາຍາດຂອງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, **ມຊຢ 15:11**. ຜູ້ຄົນໄດ້ກາຍເປັນລູກຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ທາຍາດຂອງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, **4 ນຟ 1:17**.

ຄົນທີ່ໄດ້ຕາຍບາດສະຈາກຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະກິດຕິຄຸນ ອາດກາຍເປັນທາຍາດແຫ່ງອານາຈັກຊັ້ນສູງ, **ຄພ 137:7-8**. ຄົນຕາຍຜູ້ທີ່ກັບໃຈເປັນທາຍາດແຫ່ງຄວາມລອດ, **ຄພ 138:58-59**.

ທີອານຄຳ

ອັບຮາຣາມໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ຮັບມູນມໍລະດົກທີ່ຖືກຕ້ອງເພາະຄວາມຊອບທຳຂອງເພິ່ນ, **ອຣຣ** 1:2.

ທີອານຄຳ

ຜູ້ນຳນາຍທະຫານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຊາວນິໄພໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ (ແອວ 50:35; 51-52; 61-62).

ທີ່ສຸຂະເສີມ. ເບິ່ງ ສະຫວັນ ນຳອີກ

ສ່ວນໜຶ່ງຂອງໂລກວິນຍານ ຊຶ່ງໃນນັ້ນວິນຍານທີ່ຊອບທຳຜູ້ໄດ້ຈາກໂລກນີ້ໄປກຳລັງລໍຖ້າຮ່າງກາຍທີ່ພື້ນຄົນຊີວິດຂອງຕົນ. ມັນເປັນສະພາບແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ສັນຕິສຸກ.

ຄຳວ່າ ທີ່ສຸຂະເສີມ ກໍຍັງຖືກໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີນຳອີກ ທີ່ໝາຍເຖິງໂລກວິນຍານ (ລກ 23:43), ອານາຈັກຊັ້ນສູງ (2 ກຣທ 12:4), ແລະ ສະພາບອັນຮຸ່ງເຫລື້ອມໃນໄລຍະພັນປີຢູເທິງແຜ່ນດິນໂລກ (ຫຼຸຊ 1:10).

ຜູ້ໃດທີ່ມີໄຊຊະນະ ເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນກິນຜົນຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, ຊຶ່ງຢູ່ໃນສວນຂອງພຣະເຈົ້າ, ພມມ 2:7.

ທີ່ສຸຂະເສີມຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງປ່ອຍວິນຍານຂອງຄົນຊອບທຳຂຶ້ນມາ, **2 ນຟ** 9:13. ວິນຍານຂອງຄົນທີ່ຊອບທຳໄດ້ຖືກຮັບເຂົ້າໃນສະພາບຂອງສັນຕິສຸກ, ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ທີ່ສຸຂະເສີມ, **ແອວ** 40:11-12. ສານສິດທັງໝົດຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ຈາກໄປຫາທີ່ສຸຂະເສີມຂອງພຣະເຈົ້າ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ສາມຄົນ, **4 ນຟ** 1:14. ໃນບໍ່ຊ້ານີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປພັກຢູ່ໃນທີ່ສຸຂະເສີມຂອງພຣະເຈົ້າ, **ມຣນ** 10:34.

ພຣະຄຣິດໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ວິນຍານທີ່ຊອບທຳໃນທີ່ສຸຂະເສີມ, **ຄພ** 138.

ທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ. ເບິ່ງ ໂລກ—ທີ່ສຸດຂອງໂລກ

ທີ່ຖືກຳເນີດ. ເບິ່ງ ເກີດໃໝ່, ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ; ບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະເຈົ້າ; ລູກ

ງຂອງພຣະຄຣິດ; ອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດນຳອີກ

ຄືການເກີດ. ການກຳເນີດຄືການຄອດ, ຄືການສ້າງ, ຫລື ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນ. ໃນພຣະຄຳພີ, ຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ມັກຈະຖືກໃຊ້ເລື້ອຍໆເຖິງການເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ. ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນພຽງພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະບິດາເທົ່ານັ້ນ ໃນຄວາມເປັນມະຕະ, ແຕ່ຜູ້ຄົນທັງປວງອາດເປັນຜູ້ຖືກຳເນີດທາງວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດ ໂດຍການຮັບເອົາພຣະອົງ, ເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ກາຍເປັນຄົນໃໝ່ຜ່ານ ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ວັນນີ້ເຮົາໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດເຈົ້າ, **ພສສ** 2:7 (ກຈກ 13:33; ຮຣ 1:5-6; 5:5).

ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງຄືການເປັນພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຈາກພຣະບິດາ, **ຢຮ** 1:14 (2 ນຟ 25:12; ແອວ 12:33-34; ຄພ 76:23). ພຣະເຈົ້າຮັກໂລກຫລາຍຈົນໄດ້ປະທານພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະອົງ, **ຢຮ** 3:16 (ຄພ 20:21).

ພຣະຄຣິດໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງທາງວິນຍານ, **ມຊຢ** 5:7.

ທຸກຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຖືກຳເນີດຜ່ານພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະບຸດຫົວປີ, **ຄພ** 93:22.

ທູດ, ເທວະດາ

ນິບຸກຄົນຢູ່ສອງແບບໃນສະຫວັນທີ່ເອີ້ນວ່າທູດ: ຜູ້ທີ່ເປັນວິນຍານ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີຮ່າງກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ. ທູດທີ່ເປັນວິນຍານຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບຮ່າງກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ, ຫລື ເຂົາເຈົ້າເປັນວິນຍານ ຜູ້ເຄີຍມີຮ່າງກາຍມະຕະ ແລະ ຕອນນັ້ນພວມລໍຖ້າການພື້ນຄົນຊີວິດ. ທູດທີ່ມີຮ່າງກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ເປັນຄົນມາມີຊີວິດ ຫລື ໄດ້ປ່ຽນສະພາບແລ້ວ.

ມີແຫລ່ງອ້າງອີງຫລາຍບ່ອນຢູ່ໃນພຣະຄຳພີເຖິງວຽກງານຂອງເຫລົ່າທູດ. ບາງເທື່ອທູດກ່າວດ້ວຍສຽງພ້ຳຮ້ອງ ໃນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າ

ກ່າວຂ່າວສານຂອງພຣະເຈົ້າ (ມຊຢ 27:11-16). ຜູ້ຊາຍມະຕະທີ່ຊອບທຳກໍຖືກເອີ້ນວ່າທູດ ຄືກັນ (ປຈສ, ປຖກ 19:15 [ພາກທ້ອຍທ້າຍ]). ທູດບາງອົງຮັບໃຊ້ຢູ່ອ້ອມຮອບພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າໃນສະຫວັນ (ແອວ 36:22).

ຂໍ້ພຣະຄຳພີກໍໄດ້ກ່າວເຖິງບໍລິວານຂອງມານຄືກັນ. ນີ້ຄືວິນຍານທີ່ຕິດຕາມລູຊີເຟີ ແລະ ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດກ່ອນມະຕະ ແລະ ຖືກໂຍນລົງສູ່ໂລກ (ພນມ 12:1-9; 2 ນຟ 9:9, 16; ຄພ 29:36-37).

ຢາໂຄບໄດ້ເຫັນບັນດາທູດຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງຢ່າງຂຶ້ນຢ່າງລົງ, ປຖກ 28:12. ທູດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ພົບກັບຢາໂຄບ, ປຖກ 32:1-2. ກິເດໂອນໄດ້ເຫັນທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໜ້າຕໍ່ໜ້າ, ຜປ 6:22. ທູດໄດ້ເດີມືອອກໄປເພື່ອທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມ, 2 ຊມອ 24:16. ທູດໄດ້ປຸກເອລີຢາ ແລະ ໄດ້ບອກເພິ່ນໃຫ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ກິນເຂົ້າ, 1 ກສ 19:5-7. ດານີເອນໄດ້ເຫັນທູດຄັບຣີເອນໃນພາບນິມິດ, ດນອ 8:15-16. ທູດມີຄາເອນໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອດານີເອນ, ດນອ 10:13.

ທູດຄັບຣີເອນຖືກສົ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ລກ 1:19, 26-27. ບໍລິວານຂອງມານຈະຖືກລ່າມໂສ້ໄວ້ຈົນເຖິງເວລາແຫ່ງການພິພາກສາ, ຢດ 1:6 (2 ເປໂຕ 2:4).

ຜູ້ຄົນໄດ້ເຫັນເຫລົ່າທູດພາກັນລົງມາຈາກສະຫວັນ, 3 ນຟ 17:24. ໂມໂຮໂນໄດ້ຂຽນກ່ຽວກັບການປະຕິບັດຂອງເຫລົ່າທູດ, ມຣນ 7:25-32.

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນຖືຂໍກະແຈແຫ່ງການປະຕິບັດຂອງເຫລົ່າທູດ, ຄພ 13. ໂມໂຮໂນ, ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ, ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ໂຢຮັນ, ໂມເຊ, ເອລີຢາ, ແລະ ອີລາຍ ທັງໝົດໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ໃຈເຊັບ ສະມິດ ໃນຖານະທູດ, ຄພ 27:5-12. ພວກເຈົ້າບໍ່ສາມາດທົນກັບການປະຕິບັດຂອງເຫລົ່າທູດ, ຄພ 67:13. ມີຄາເອນ, ອັກຄະທູດ, ແມ່ນ ອາດາມ, ຄພ 107:54. ທູດເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ພື້ນຄືນຊີວິດແລ້ວ, ມີຮ່າງກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ, ຄພ

129. ບໍ່ມີເຫລົ່າທູດຜູ້ປະຕິບັດຕໍ່ແຜ່ນດິນໂລກນີ້ ນອກຈາກຄົນທີ່ເປັນຂອງມັນ, ຄພ 130:5. ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງຕໍ່ກົດແຫ່ງການແຕ່ງງານນິລັນດອນຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ບໍ່ໄດ້ແຕ່ງງານ ທັງບໍ່ຖືກຍົກໃຫ້ແຕ່ງງານ ຈະຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນທູດສະຫວັນ, ຄພ 132:16-17.

ທູນຂໍ. ເບິ່ງ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ ນຳອີກ

ຄືການສອບຖາມ, ຖາມ, ຫລື ອ້ອນວອນພຣະເຈົ້າທູນຂໍບາງສິ່ງທີ່ພິເສດ.

ຈົ່ງໝັ້ນຂໍແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ, ມທ 7:7. ຖ້າຄົນໃດໃນພວກເຈົ້າຂາດສະຕິບັນຍາ, ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນທູນຂໍຈາກພຣະເຈົ້າ, ຢກບ 1:5 (ຈສ—ປ 1:7-20).

ທູນຖາມເຮົາດ້ວຍສັດທາ, 1 ນຟ 15:11. ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ເຂົ້າໃຈຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້, ມັນກໍເປັນເພາະພວກທ່ານບໍ່ທູນຖາມ, 2 ນຟ 32:4. ທູນຂໍດ້ວຍໃຈຈິງ, ມຊຢ 4:10. ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກທ່ານຂໍດ້ວຍສັດທາ, ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ມຊຢ 4:21. ທູນຖາມພຣະເຈົ້າຖ້າຫາກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຈິງ, ມຣນ 10:4.

ພວກເຂົາຮັກຄວາມມືດຫລາຍກວ່າຄວາມສະຫວ່າງ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ທູນຂໍຈາກເຮົາ, ຄພ 10:21. ເຈົ້າຖືກບັນຊາໃຫ້ທູນຂໍຈາກພຣະເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງ, ຄພ 46:7.

ເທດສະໜາຢູໂນນພູ. ເບິ່ງ ຄຳບູລິມສຸກ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ຄຳເທດສະໜາ ທີ່ກ່າວໂດຍອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ ແກ່ສານຸສິດຂອງພຣະອົງ ຜູ້ກຳລັງຈະຖືກສົ່ງອອກໄປເຜີຍແຜ່ (ມທ 5-7; ລກ 6:20-49). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວເທດສະໜາ ບໍ່ດົນຫລັງຈາກໄດ້ເອີ້ນອັກຄະສາວົກສືບສອງ.

ຄຳເທດສະໜາໄດ້ຖືກອະທິບາຍໂດຍການແປພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ໂດຍຄຳເທດສະໜາທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຊຶ່ງຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນ 3 ນຟ 12-14 ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ພາກສ່ວນທີ່ສຳຄັນຂອງຄຳເທດ

ເທເລີ, ຈອນ

ສະໜາ ໄດ້ຖືກສູນເສຍໄປຈາກເລື່ອງລາວໃນມັດທາຍ.

ເທເລີ, ຈອນ

ປະທານຄົນທີສາມຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ.

ໄດ້ຖືກເອີ້ນສູ່ສະພາອັກຄະສາວິກສິບສອງ, ຄພ 118:6 (ຄພ 124:128-129). ໄດ້ຖືກບາດເຈັບຕອນມີການສັງຫານ, ຄພ 135:2. ໄດ້ຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ຊຶ່ງໂຈເຊັບແອັຟ ສະມິດ ໄດ້ເຫັນໃນໂລກວິນຍານ, ຄພ 138:53-56.

ແທ່ນບູຊາ. ເບິ່ງ ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ ນຳອີກ

ສະຖານທີ່ໃຊ້ສຳລັບການເຜົາເຄື່ອງບູຊາ, ການຖວາຍ, ແລະ ນະມັດສະການ.

ໂນອາໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາແທ່ນໜຶ່ງຖວາຍແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ເຜົາເຄື່ອງບູຊາຖວາຍ, ປຖກ 8:20. ອັບຣາມໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາແທ່ນໜຶ່ງຖວາຍແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ປຖກ 12:7-8. ອັບຣາຮາມໄດ້ມັດອີຊາກ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນໄວ້ເທິງແທ່ນບູຊາ, ປຖກ 22:9 (ປຖກ 22:1-13). ຢາໂຄປໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາແທ່ນໜຶ່ງຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ເອີ້ນບ່ອນນັ້ນວ່າເບັດເອນ, ປຖກ 35:6-7. ເອລີຢາໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາແທ່ນໜຶ່ງ ແລະ ໄດ້ທ້າທາຍພວກປະໂລທິດຂອງບາອານ, 1 ກສ 18:17-40.

ເມື່ອເຈົ້າເອົາເຄື່ອງມາຖວາຍທີ່ເທິງແທ່ນບູຊາ, ທຳອິດໃຫ້ເຈົ້າກັບໂປຄົນດີກັບອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງເຈົ້າສາກ່ອນ, ມທ 5:23-24. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນດວງວິນຍານຢູ່ໃຕ້ແທ່ນບູຊາ ເປັນດວງວິນຍານຂອງຄົນທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ຖືກຂ້າ ເພາະປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ພນມ 6:9 (ຄພ 135:7).

ລີໂຮໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາດ້ວຍຫີນ, ແລະ ຖວາຍຄວາມຂອບພຣະຄຸນແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, 1 ນພ 2:7.

ອັບຣາຮາມໄດ້ຖືກໄວ້ຊີວິດຈາກຄວາມຕາຍເທິງແທ່ນບູຊາຂອງເອເຄນາ, ອຣຮ 1:8-20.

ເທວະດາ. ເບິ່ງ ທູດ, ເທວະດາ

ທົ່ງ. ເບິ່ງ ສວນອະຈຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ໂລກ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ, ເປັນສະຖານທີ່ເປີດແປນທີ່ຜູ້ຄົນໃຊ້ເຮັດຮົ້ວເຮັດສວນ ຫລື ປູກຫຍ້າ. ສ່ວນຫລາຍມັນປຽບເໝືອນໂລກ ແລະ ຜູ້ຄົນໃນໂລກ.

ທົ່ງຄືໂລກ, ມທ 13:38. ອານາຈັກສະຫວັນປຽບເໝືອນຊັບທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃນທົ່ງ, ມທ 13:44.

ພໍ່ໄດ້ເຫັນທົ່ງອັນກວ້າງໃຫຍ່, 1 ນພ 8:9, 20. ເຂົ້າຢູ່ໃນທົ່ງສູກແລ້ວ, ແອວ 26:5.

ທົ່ງກໍຂາວພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະເກັບກ່ຽວ, ຄພ 4:4 (ຄພ 6:3; 11:3; 12:3; 14:3; 31:4; 33:3, 7). ທົ່ງຄືໂລກ, ຄພ 86:1-2. ເຮົາຈະປຽບທຽບອານາຈັກດັ່ງກ່າວໃສ່ກັບຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ມີທົ່ງ, ຄພ 88:51.

ໂທດປະຫານຊີວິດ. ເບິ່ງ ຄາດຕະກຳ, ການຄາດຕະກຳ ນຳອີກ

ການລົງໂທດຈົນເຖິງຕາຍເພາະການເຮັດອາຊະຍາກຳ, ໂດຍສະເພາະກ່ຽວພັນກັບການລົງໂທດເນື່ອງດ້ວຍການຄາດຕະກຳ.

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຂ້າເພື່ອນມະນຸດ ກໍຈະຖືກເພື່ອນມະນຸດຄົນອື່ນຂ້າ, ປຖກ 9:6 (ປຈສ, ປຖກ 9:12-13). ຄາດຕະກອນຈະຖືກລົງໂທດເຖິງຕາຍ, ຈບຊ 35:16.

ຄາດຕະກອນທີ່ຂ້າຄົນໂດຍເຈດຕະນາຈະຕ້ອງຕາຍ, 2 ນພ 9:35. ເຈົ້າຈິ່ງຕ້ອງໄດ້ຮັບໂທດປະຫານຊີວິດຕາມກົດ, ແອວ 1:13-14. ຄົນທີ່ເຮັດຄາດຕະກຳຈະຖືກລົງໂທດເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ, ແອວ 1:18. ກົດໝາຍຕ້ອງການຊີວິດຂອງເຂົາຜູ້ເປັນຄາດຕະກອນ, ແອວ 34:12.

ຄົນທີ່ຂ້າຄົນຈະຕາຍ, ຄພ 42:19.

ໂຫມາ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ຜູ້ໜຶ່ງໃນກຸ່ມອັກຄະສາວິກສິບສອງດັ່ງເດີມຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ລະຫວ່າງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນຊ່ວງມະຕະຂອງພຣະອົງ. (ມທ 10:2-3;

ຢຮ 14:5). ຊື່ໃນພາສາກຣີກແມ່ນ ຝາແຝດ (ຢຮ 20:24–29; 21:2). ເຖິງແມ່ນວ່າໂທມາໄດ້ສົ່ງໄສເລື່ອງການພື້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູ ຈົນເຖິງຕອນທີ່ລາວໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດດ້ວຍຕົນເອງ, ແລ້ວບຸກຄະລິກລັກສະນະທີ່ເຂັ້ມແຂງຂອງລາວ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວເຕັມໃຈທີ່ຈະປະເຊີນກັບການຂົ່ມເຫັງ ແລະ ຄວາມຕາຍ ນຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ຢຮ 11:16; 20:19–25).

ທຳນາຍ, ການທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ. ເບິ່ງ ສາດສະດາ; ສາດສະດາຍິງ; ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ; ຜູ້ພະຍາກອນ ນຳອີກ

ຄຳທຳນາຍຮ່ວມດ້ວຍຄຳດົນໃຈ ຫລື ການຂຽນຈາກສະຫວັນ, ຊຶ່ງບຸກຄົນໄດ້ຮັບຜ່ານທາງການເປີດເຜີຍ ຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ປະຈັກພະຍານເຖິງພຣະເຢຊູ ເປັນວິນຍານຂອງການທຳນາຍ (ພມ 19:10). ຄຳທຳນາຍອາດກ່ຽວຂ້ອງກັບອະດີດ, ປະຈຸບັນ, ຫລື ອະນາຄົດ. ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງກ່າວຄຳທຳນາຍ, ເພິ່ນຈະກ່າວ ຫລື ຂຽນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າປະສົງໃຫ້ເພິ່ນຮູ້ ເພື່ອເປັນການດີສຳລັບເພິ່ນ ຫລື ເປັນການດີສຳລັບຄົນອື່ນໆ. ຜູ້ຄົນສາມາດຮັບການທຳນາຍ ຫລື ການເປີດເຜີຍສຳລັບຊີວິດຂອງຕົນເອງໄດ້.

ຢາກໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນທຸກໆຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ທຳນາຍ, **ຈບຊ** 11:29. ລູກຊາຍຍິງພວກເຈົ້າຈະປະກາດພຣະທຳ, **ຢອ** 2:28 (ກຈກ 2:17–18). ພຣະອົງໄດ້ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງພຣະອົງແກ່ຜູ້ທຳນາຍ ຄືຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, **ອມ** 3:7.

ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຈະຕີຄວາມໝາຍຂອງຄຳທຳນາຍໃນພຣະຄຳພີເອົາເອງບໍ່ໄດ້, **2 ປຕ** 1:20.

ຊາວນີໄຟໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍຫລາຍເລື່ອງ ແລະ ໄດ້ມີວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ, **ຢຄ** 4:6, 13. ແອວມາ ແລະ ແອມມິວເລັກ ໄດ້ຮູ້ຈັກເຈດຕະນາຂອງໃຈຂອງຊີເອສຣອມ ໂດຍວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ, **ແອວ** 12:7. ວິບັດແກ່ຄົນທີ່ເວົ້າວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ກະທຳວຽກ

ງານໂດຍການທຳນາຍ, **3 ນພ** 29:6. ຈົ່ງຄົ້ນຄວ້າຄຳທຳນາຍຂອງເອຊາຢາ, **ມມ** 8:23.

ຄຳທຳນາຍຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນທັງໝົດ, **ຄພ** 1:37–38.

ມະນຸດຕ້ອງໄດ້ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າໂດຍການພະຍາກອນ, **ຫຼຊ** 1:5.

ທຳມະສາລາ. ເບິ່ງ ຊາວຍິວ ນຳອີກ

ສະຖານທີ່ຂຸມນຸມ ໃຊ້ສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງສາດສະໜາ. ໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີໃໝ່, ເຄື່ອງໃຊ້ໃນນັ້ນ ກໍບໍ່ມີຫຍັງຫລາຍ, ມີທິບໜ່ວຍໜຶ່ງທີ່ບັນຈຸກັບັນຍັດ ແລະ ການຂຽນສັກສິດອື່ນໆ, ໂຕະອ່ານໜັງສື, ແລະ ຕັ້ງນັ່ງນະມັດສະການ.

ສະພາໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ເປັນຜູ້ດູແລທຳມະສາລາແຕ່ລະແຫ່ງ. ເຂົາເຈົ້າເປັນຜູ້ຕັດສິນໃຈວ່າ ຜູ້ໃດຄວນຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົ້າໄປ ຫລື ຄວນຖືກກົດກັນ (ຢຮ 9:22; 12:42). ໜ້າທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດແມ່ນຫົວໜ້າທຳມະສາລາ (ມຣກ 5:22; ລູກາ 13:14). ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ລາວຈະເປັນຜູ້ຂຽນ, ດູແລຕິກ, ແລະ ຄວບຄຸມພິທີນະມັດສະການ. ບຸກຄົນໜຶ່ງໄດ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ສະໝຽນ (ລກ 4:20).

ມີສະຖານທຳມະສາລາຢູ່ທຸກໆບ້ານ ບ່ອນທີ່ຊາວຍິວອາໄສຢູ່, ທັງໃນພິລິດສະຕິນ ແລະ ໃນບ່ອນອື່ນໆ. ສິ່ງນີ້ເປັນການຊ່ວຍເຫລືອທີ່ໃຫຍ່ຫລວງ ໃນການປະກາດພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ເພາະວ່າຜູ້ສອນສາດສະໜາຂອງສາດສະໜາຈັກໃນສະໄໝນັ້ນ ສາມາດກ່າວຢູ່ໃນທຳມະສາລາ (ກຈກ 13:5, 14; 14:1; 17:1, 10; 18:4). ການປະຕິບັດທີ່ເໝືອນກັນນີ້ກໍມີຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ສອນສາດສະໜາ ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ (ແອວ 16:13; 21:4–5; 32:1), ເຊັ່ນດຽວກັບ ໃນບັນດາຜູ້ສອນສາດສະໜາລຸ້ນທຳອິດ ໃນຍຸກສະໄໝນີ້ (ຄພ 66:7; 68:1).

ນະທານາເອັນ. ເບິ່ງ ບາຣະໂທໂລມາຍ ນຳອີກ

ອັກຄະສາວິກຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ເພື່ອນຂອງພິລິບໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ (ຢຮ 1:45–51). ລາວມາຈາກບ້ານການາ ໃນເມືອງຄາ

ນະມັດສະການ

ລິເລ (ຢຮ 21:2). ພຣະຄຣິດໄດ້ກ່າວວ່າ
ນະທານາເອັນເປັນຊາວອິດສະຣາເອນທີ່ປາດ
ສະຈາກອຸປາຍ (ຢຮ 1:47). ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ
ຜູ້ຄົນຄິດວ່າ ລາວກັບບາຣະໂທໂລມາຍ ເປັນ
ຄົນໆດຽວກັນ (ມທ 10:3; ມຣກ 3:18; ລກ
6:14; ຢຮ 1:43-45).

ນະມັດສະການ. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະ
ເຈົ້າ ນຳອີກ

ຄວາມຮັກ, ຄວາມຄາລະວະ, ການຮັບໃຊ້,
ແລະ ການອຸທິດຕົນສຳລັບພຣະເຈົ້າ (ຄພ
20:19). ການນະມັດສະການແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍ
ການອະທິຖານ, ການຖືສິນອິດເຂົ້າ, ການ
ຮັບໃຊ້ໃນສາດສະໜາຈັກ, ການມີສ່ວນຮ່ວມ
ໃນພິທີການຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ, ແລະ ການ
ປະຕິບັດອື່ນໆ ທີ່ສະແດງຄວາມອຸທິດຕົນ ແລະ
ຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

ຢ່ານະມັດສະການພຣະອື່ນ ນອກຈາກເຮົາ,
ອພຍ 20:3 (ອພຍ 32:1-8, 19-35; ພສສ
81:9).

ນະມັດສະການພຣະບິດາດ້ວຍຈິດວິນຍານ
ແລະ ຄວາມຈິງ, ຢຮ 4:23. ຈົ່ງນະມັດສະການ
ພຣະອົງ ຜູ້ທີ່ໄດ້ສ້າງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນ
ໂລກ, ພນມ 14:7 (ຄພ 133:38-39).

ນະມັດສະການພຣະອົງດ້ວຍສຸດພະລັງ,
ສຸດຈິດໃຈ, ແລະ ສຸດກຳລັງຂອງພວກທ່ານ,
2 ນພ 25:29. ພວກເພິ່ນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະ
ຄຣິດ ແລະ ນະມັດສະການພຣະບິດາໃນພຣະ
ນາມຂອງພຣະອົງ, ຢຄ 4:5. ຊີມັດໄດ້ສອນວ່າ
ມະນຸດຄວນອະທິຖານ ແລະ ນະມັດສະການ
ໃນທຸກສະຖານທີ່, ແອວ 33:3-11. ນະມັດ
ສະການພຣະເຈົ້າດ້ວຍວິນຍານ ແລະ ດ້ວຍ
ຄວາມຈິງ, ບໍ່ວ່າພວກທ່ານຈະຢູ່ບ່ອນໃດກໍ
ຕາມ, ແອວ 34:38. ຜູ້ຄົນໄດ້ກາບລົງແທບ
ພຣະບາດຂອງພຣະເຢຊູ ແລະ ໄດ້ນະມັດ
ສະການພຣະອົງ, 3 ນພ 11:17.

ມະນຸດທັງປວງຈະຕ້ອງກັບໃຈ, ເຊື່ອໃນ
ພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ແລະ ນະມັດ
ສະການພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ,
ຄພ 20:29. ເຮົາມອບຄຳກ່າວເຫລົ່ານີ້ແກ່

ພວກເຈົ້າ ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະເຂົ້າໃຈ ແລະ ຮູ້ວ່າ
ຈະນະມັດສະການຢ່າງໃດ, ແລະ ຮູ້ວ່າພວກ
ເຈົ້ານະມັດສະການສິ່ງໃດ, ຄພ 93:19.

ພຣະເຈົ້າອົງດຽວນີ້ເທົ່ານັ້ນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະ
ນະມັດສະການ, ມຊ 1:12-20. ພວກເຮົາເຊື່ອ
ຖືສິດທິແຫ່ງການນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ ຜູ້ມີ
ລິດທານຸພາບ, ຫຼຸຊ 1:11.

ນະລົກ. ເບິ່ງ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ; ບຸດ
ແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ; ມານ; ອັບປະໂຫຍດ,
ຄວາມອັບປະໂຫຍດ ນຳອີກ

ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍກ່າວເຖິງນະລົກ
ຢ່າງໜ້ອຍໃນຄວາມໝາຍສອງຢ່າງ. ທຳອິດ,
ມັນເປັນສະຖານທີ່ພັກເຊົາຊົ່ວຄາວຢູ່ໃນໂລກ
ວິນຍານສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອ ໃນຕອນທີ່ເປັນ
ມະຕະ. ໃນຄວາມໝາຍນີ້, ນະລົກມີຈຸດຈົບ.
ວິນຍານທີ່ຢູ່ບ່ອນນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການສິດສອນ
ເລື່ອງພຣະກິດຕິຄຸນ, ແລະ ບາງເທື່ອຫລັງ
ຈາກເຂົາເຈົ້າໄດ້ກັບໃຈແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າຈະຟື້ນ
ຄືນຊີວິດໄປສູ່ລັດສະໝີພາບລະດັບໃດໜຶ່ງທີ່
ເໝາະສົມສຳລັບເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ບໍ່ກັບໃຈ, ແຕ່ບໍ່
ໄດ້ເປັນບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ, ຈະຄົງຢູ່ໃນ
ນະລົກຕໍ່ໄປໃນໄລຍະພັນປີ. ຫລັງຈາກໜຶ່ງພັນ
ປີແຫ່ງຄວາມທໍລະມານ, ເຂົາເຈົ້າຈະຟື້ນຄືນຊີ
ວິດສູ່ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນຕໍ່າ (ຄພ 76:81-
86; 88:100-101).

ສອງ, ມັນເປັນສະຖານທີ່ຖາວອນຂອງຜູ້ທີ່
ບໍ່ໄດ້ຖືກໂຖໂດຍການຂົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູ
ຄຣິດ. ໃນຄວາມໝາຍນີ້, ນະລົກເປັນສະຖານ
ທີ່ຖາວອນ. ມັນເປັນສະຖານທີ່ສຳລັບຜູ້ທີ່ຖືກ
ພົບວ່າ “ຍັງສຶກກະປົກຢູ່” (ຄພ 88:35, 102).
ນີ້ເປັນບ່ອນຂອງຊາຕານ, ບໍລິວານຂອງມັນ,
ແລະ ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ—ຜູ້ທີ່ປະຕິ
ເສດພຣະບຸດຫລັງຈາກທີ່ພຣະບິດາໄດ້ເປີດ
ເຜີຍພຣະອົງແລ້ວ—ຈະອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນຊົ່ວມື
ລ້ນດອນ (ຄພ 76:43-46).

ບາງເທື່ອພຣະຄຳພີກ່າວເຖິງນະລົກວ່າເປັນ
ຄວາມມືດພາຍນອກ.

ຈິດວິນຍານຂອງດາວິດຈະບໍ່ຖືກປະຖິ້ມໄວ້
ໃນນະລົກ, ພສສ 16:10 (ພສສ 86:13).

ຕ້ອງຕົກນະລົກຢູ່ໃນໄຟຊຶ່ງມອດບໍ່ເປັນຈັກ ເທື່ອ, **ມຮກ 9:43** (ມຊຢ 2:38). ເມື່ອຢູ່ໃນ ແດນມໍລະນາກໍເປັນທຸກເວດທະນາຫລາຍ ເສດຖີມັນຈຶ່ງເງິນໜ້າຂຶ້ນ, **ລກ 16:22-23** (ຄພ 104:18). ຄວາມຕາຍ ແລະ ແດນມໍລະນາກໍໄດ້ ສົ່ງຄົນທັງຫລາຍໃນທີ່ນັ້ນຄືນມາ, **ພນມ 20:13**.

ມີບ່ອນໜຶ່ງຕຽມໄວ້ແລ້ວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ນະລົກອັນເປັນຕາຍັນ, **1 ນຟ 15:35**. ຄວາມ ປະສົງຂອງເນື້ອໜັງໃຫ້ອຳນາດແກ່ວິນຍານ ຂອງມານທີ່ຈະນຳເຮົາລົງນະລົກ, **2 ນຟ 2:29**. ພຣະຄຣິດໄດ້ຕຽມທາງເພື່ອການບົດປ່ອຍ ຂອງພວກເຮົາຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ ນະລົກ, **2 ນຟ 9:10-12**. ຜູ້ທີ່ຍັງສຶກກະປົກຢູ່ຄືເກົ່າ ຈະອອກໄປຫາຄວາມທໍລະມານອັນເປັນນິດ, **2 ນຟ 9:16**. ມານກ່ອມຈິດວິນຍານຂອງພວກ ເຂົາ ແລະ ພາພວກເຂົາລົງໄປທານະລົກຢ່າງ ລະມັດລະວັງ, **2 ນຟ 28:21**. ພຣະເຢຊູໄດ້ໂຖ່ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈາກນະລົກ, **2 ນຟ 33:6**. ເຮັດໃຫ້ຕົວຫລຸດພົ້ນຈາກຄວາມ ເຈັບປວດແຫ່ງນະລົກ, **ຢຄ 3:11**. ຈະຖືກມານ ເອົາໄປເປັນຊະເລີຍ ແລະ ຖືກນຳໄປດ້ວຍ ຄວາມປະສົງຂອງມັນລົງໄປຫາຄວາມພິນາດ ຄືສາຍໄສ້ແຫ່ງນະລົກ, **ແອວ 12:11**. ຄົນຊົ່ວ ຈະຖືກໄລ່ໃຫ້ອອກໄປຫາຄວາມມືດພາຍ ນອກຈົນກວ່າເຖິງເວລາແຫ່ງການຟື້ນຄືນຊີວິດ ຂອງເຂົາ, **ແອວ 40:13-14**. ຄົນສຶກກະປົກຈະ ທຸກທໍລະມານໃຈທີ່ຈະຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າຍິ່ງກວ່າ ຈະຢູ່ໃນນະລົກ, **ມມ 9:4**.

ການລົງໂທດຊຶ່ງເຮົາມອບໃຫ້ຈາກມືຂອງ ເຮົາແມ່ນການລົງໂທດທີ່ບໍ່ມີທີ່ສຸດ, **ຄພ 19:10-12**. ນະລົກເປັນບ່ອນຕຽມໄວ້ສຳລັບ ມານກັບບໍລິວານຂອງມັນ, **ຄພ 29:37-38**. ຜູ້ ທີ່ຮັບຮູ້ພຣະເຈົ້າຈະຖືກບົດປ່ອຍຈາກຄວາມ ຕາຍ ແລະ ໄສ້ແຫ່ງນະລົກ, **ຄພ 138:23**.

ນັບຖື. ເບິ່ງ ຄາລະວະ, ຄວາມຄາລະວະ; ໃຫ້ ກຽດ **ນຳອີກ**

ທີ່ຈະຖືວ່າບຸກຄົນ ຫລື ບາງສິ່ງທີ່ມີຄ່າ ແລະ ລາຄາ, ໂດຍສະເພາະໃນເລື່ອງພຣະກິດຕິຄຸນ.

ທ່ານຖືກດູໝິ່ນປະໝາດ, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ ໄດ້ນັບຖືທ່ານເລີຍ, **ອຊຢ 53:3-4**.

ຊຶ່ງເປັນທີ່ນັບຖືໃນທາມກາງມະນຸດກໍເປັນທີ່ ລັງກຽດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, **ລກ 16:15**. ຢ່າເຮັດສິ່ງໃດໃນທາງຊຶງດີ ຫລື ຖືດີກັນ, **ຟລປ 2:3**.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຖືວ່າ ເນື້ອໜັງທັງຫລາຍ ເປັນອັນດຽວ, **1 ນຟ 17:35**. ໃຫ້ທຸກຄົນນັບ ຖືເພື່ອນບ້ານຄືກັບຕົນເອງ, **ມຊຢ 27:4** (ຄພ 38:24-25).

ໃນວັນທີ່ພວກເຂົາມີສັນຕິສຸກ ພວກເຂົາຖື ຄຳແນະນຳຂອງເຮົາເປັນເລື່ອງຫລິ້ນໆ, **ຄພ 101:8**.

ນາງມາຣີຍິງສາວບໍລິສຸດ. ເບິ່ງ ມາຣີ, ມານດາ ຂອງພຣະເຢຊູ

ນາຊາເຣັດ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ **ນຳອີກ**

ຄຸ້ມບ້ານໜຶ່ງທີ່ຕັ້ງຢູ່ຄ້ອຍພູເບື້ອງຕາເວັນຕົກ ຂອງທະເລຄາລີເລ. ນາຊາເຣັດເປັນບ້ານເກີດ ເມືອງນອນຂອງພຣະເຢຊູ (ມທ 2:23). ພຣະ ເຢຊູໄດ້ສອນໃນທຳມະສາລາຢູ່ນາຊາເຣັດ, ແລະ ໄດ້ປະກາດວ່າ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດສຳເລັດ ຕາມທີ່ມີທຳນາຍໄວ້ຢູ່ໃນ ເອຊາຢາ 61:1-2 (ມທ 13:54-58; ມຮກ 6:1-6; ລກ 4:16-30).

ນາຍທະຫານ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນກອງທັບໂຣມ ຜູ້ເປັນນາຍທະ ຫານຈຳນວນ 50 ຫາ 100 ຄົນ. ທະຫານກຸ່ມນີ້ ເປັນກຸ່ມໜຶ່ງໃນຈຳນວນຫົກສິບກຸ່ມຂອງກອງ ທັບໃຫຍ່ຂອງຊາວໂຣມ. (ເບິ່ງ ມທ 8:5; ລກ 23:47; ກກຈ 10:1-8.)

ນາຍພາສີ. ເບິ່ງ ຈັກກະພົບໂຣມ **ນຳອີກ**

ໃນກຸງໂຣມສະໄໝບູຮານ, ເປັນຄົນທີ່ໄປ ເກັບພາສີໃຫ້ລັດຖະບານ. ສ່ວນຫລາຍແລ້ວ ຄົນເກັບພາສີຈະຖືກຊາວຍິວກຽດຊັງ. ຄົນເກັບ ພາສີບາງຄົນໄດ້ຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄຸນຢ່າງ ເຕັມໃຈ (ມທ 9:9-10; ລກ 19:2-8).

ນາທານ. ເບິ່ງ ດາວິດ **ນຳອີກ**

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມໃນວັນເວລາ

ນາອາມານ

ຂອງກະສັດດາວິດ. ເມື່ອດາວິດໄດ້ສະເໜີສ້າງພຣະວິຫານສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແນະນຳນາທານໃຫ້ບອກດາວິດວ່າບໍ່ໃຫ້ເພີ່ມສ້າງມັນ. ນາທານກໍຍັງໄດ້ຕິຕຽນດາວິດນຳອີກ ທີ່ເປັນສາເຫດໃຫ້ອູຣິອາ ນາຍທະຫານຄົນໜຶ່ງຂອງເພີ່ນຖືກຂ້າຕາຍ, ແລະ ການເອົານາງບັດເຊບາ ເມຍຂອງອູຣິອາມາເປັນມະເຫສີ (2 ຊມອ 12:1–15; ຄພ 132:38–39). ສາດິກ, ພ້ອມດ້ວຍນາທານ, ໄດ້ເຈີມໂຊໂລໂມນ ລູກຊາຍຂອງດາວິດໃຫ້ເປັນກະສັດ (1 ກສ 1:38–39, 45).

ນາອາມານ. ເບິ່ງ ເອລີຊາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບທະຫານຂອງກະສັດຊີເຣຍ. ລາວຍັງເປັນພະຍາດຂີ້ທູດນຳອີກ. ຜ່ານສັດທາຂອງນາງສາວໃຊ້ຊາວອິດສະຣາເອນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ໄປຫາສາດສະດາເອລີຊາ. ລາວໄດ້ຫາຍດີຈາກພະຍາດຂີ້ທູດ ໂດຍການຖ່ອມຕົວ ແລະ ລົງໄປອາບນ້ຳເຈັດເທື່ອຢູ່ໃນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ຕາມທີ່ ສາດສະດາເອລີຊາໄດ້ແນະນຳ (2 ກສ 5:1–19; ລກ 4:27).

ນາໂອມີ. ເບິ່ງ ຮຸດ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ຜູ້ຍິງທີ່ຊອບທຳ ແລະ ເປັນເມຍຂອງເອລີເມເຫລັກ (ນຮ 1–4). ເອລີເມເຫລັກ ແລະ ນາງນາໂອມີ ໄດ້ພາຄອບຄົວໄປທີ່ໂມອາບ ເພື່ອໜີຈາກຄວາມອຶດຢາກ. ຫລັງຈາກເອລີເມເຫລັກ ແລະ ລູກຊາຍສອງຄົນຂອງນາງໄດ້ຕາຍໄປ, ນາງນາໂອມີຈຶ່ງໄດ້ກັບຄືນໄປເບັດເລເຮັມພ້ອມດ້ວຍນາງຮຸດ ລູກໄພ້ຂອງນາງ.

ນາຮູມ

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມແຫ່ງຄາລີເລ ຜູ້ໄດ້ບັນທຶກຄຳທຳນາຍຂອງເພີ່ນໄວ້ປະມານ 642 ຫາ 606 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

ພຣະທຳນາຮູມ: ບົດທີ 1 ກ່າວເຖິງໂລກທີ່ຖືກເຜົາ ໃນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ ແລະ ເຖິງຄວາມເມດຕາ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ບົດທີ 2 ບອກເຖິງຄວາມພິນາດຂອງ

ນິເນເວ, ຊຶ່ງບອກລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງໃນຍຸກສຸດທ້າຍ. ບົດທີ 3 ສືບຕໍ່ບອກລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບຄວາມພິນາດທີ່ໜ້າເສົ້າສະຫລົດໃຈຂອງນິເນເວ.

ນິນທາ. ເບິ່ງ ຂ່າວລີ; ເວົ້າຈາບໍ່ດີ ນຳອີກ

ທີ່ຈະແບ່ງບັນຊູ້ນ ຫລື ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບຄົນໜຶ່ງໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດ

ຖ້ອຍຄຳເປົ່າໆທຸກຄຳທີ່ມະນຸດເວົ້າເຂົາຈະຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ ເພາະຄຳນັ້ນໃນວັນພິພາກສາ, ມທ 12:36. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກຕັກເຕືອນບໍ່ໃຫ້ເປັນຄົນມັກຢູ່ລ້າທຸ່ວຂຶ້ນເຮືອນນັ້ນເຮືອນນີ້, ເວົ້າຂວັນນິນທາຜູ້ອື່ນ, 1 ຕມທ 5:11–14.

ຢາກ່າວຮ້າຍເພື່ອນບ້ານຂອງພວກເຈົ້າ, ຄພ 42:27. ຈົ່ງເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າໃນການສົນທະນາທຸກຢ່າງຂອງເຈົ້າ, ຄພ 108:7.

ນິເນເວ. ເບິ່ງ ໂຢນາ; ອັດຊີເຣຍ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ຫົວເມືອງໃຫຍ່ຂອງອັດຊີເຣຍ ແລະ ເປັນເວລາຫລາຍກວ່າສອງຮ້ອຍປີ ເປັນສູນກາງຄ້າຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳເບື້ອງຕາເວັນອອກຕິກຣິດ. ມັນເສື່ອມໂຊມລົງຕອນຈັກກະພົບອັດຊີເຣຍຕິກໄປ, 606 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

ເຊັນນາເກຣີບ, ກະສັດຂອງອັດຊີເຣຍ, ໄດ້ອາໄສຢູ່ເມືອງນິເນເວ, 2 ກສ 19:36. ໂຢນາໄດ້ຖືກສົ່ງໄປເອີ້ນໃຫ້ຜູ້ຄົນໃນເມືອງກັບໃຈ, ຢນ 1:1–2 (ຢນ 3:1–4). ຜູ້ຄົນໃນເມືອງນິເນເວໄດ້ກັບໃຈ, ຢນ 3:5–10.

ພຣະຄຣິດໄດ້ໃຊ້ເມືອງນິເນເວເປັນຕົວຢ່າງເລື່ອງການກັບໃຈຢູ່ຕໍ່ໜ້າຊາວຍິວ, ມທ 12:41.

ນິໂກເດມ. ເບິ່ງ ພາຣີຊາຍ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ຜູ້ປົກຄອງທີ່ຊອບທຳຂອງຊາວຍິວ (ບາງທີ່ແຫ່ງຊານເຮດຣິນ) ແລະ ພາຣີຊາຍ (ຢຮ 3:1).

ເພີ່ນໄດ້ກ່າວກັບພຣະເຢຊູໃນຕອນກາງຄືນ, ຢຮ 3:1–21. ເພີ່ນໄດ້ປົກປ້ອງພຣະຄຣິດກັບພວກພາຣີຊາຍ, ຢຮ 7:50–53. ເພີ່ນໄດ້

ນຳເຄື່ອງຫອມໄປຍັງບ່ອນຝັງພຣະເຢຊູ, ຢຮ 19:39-40.

ນິໄສ, ລູກຊາຍຂອງນິໄສ, ລູກຊາຍຂອງອິລາມັນ. ເບິ່ງ ສານຸສິດ; ນິໄສ, ລູກຊາຍຂອງອິລາມັນ ນຳອີກ

ສານຸສິດຄົນໜຶ່ງໃນສິບສອງຄົນ ຊຶ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດທີ່ໄດ້ພົ້ນຄົນພຣະຊົນ ເລືອກໄວ້ ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ (3 ນພ 1:2-3; 19:4). ສາດສະດາຜູ້ນີ້ໄດ້ອະທິຖານຢ່າງແຮງກ້າທາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແທນຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ. ນິໄສ ໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (3 ນພ 1:11-14). ທູດກໍໄດ້ມາຢັ້ມຢາມນິໄສຄືກັນ, ເພິ່ນໄດ້ໄລ່ຜິມານອອກໄປ, ໄດ້ນຳນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນຄົນມາມີຊີວິດ, ແລະ ໄດ້ສະແດງປະຈັກພະຍານທີ່ບໍ່ສາມາດປະຕິເສດໄດ້ (3 ນພ 7:15-19; 19:4). ນິໄສໄດ້ຮັກສາບັນທຶກພຣະຄຳພີ (3 ນພ 1:2-3).

ໜັງສືນິໄສສະບັບທີສາມ: ໜັງສືທີ່ຂຽນໂດຍນິໄສ, ລູກຊາຍຂອງນິໄສ, ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ. ບົດທີ 1-10 ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄຳທຳນາຍທີ່ໄດ້ເກີດເປັນຈິງກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເຄື່ອງໝາຍກ່ຽວກັບການກຳເນີດຂອງພຣະຄຣິດ ໄດ້ຖືກປອກໄວ້; ຜູ້ຄົນໄດ້ກັບໃຈ; ແຕ່ຈາກນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ຫັນໄປເປັນຄົນຊົ່ວ. ໃນທີ່ສຸດ ພະຍຸຝົນຟ້າຄະນອງ, ແຜ່ນດິນໂຫວ, ຝົນຕົກຟ້າລົມທີ່ໂຫດຮ້າຍ, ແລະ ຄວາມພິນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ໄດ້ເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ. ບົດທີ 11-28 ບັນທຶກເຖິງການສະເດັດມາອາເມຣິກາຂອງພຣະຄຣິດ. ນີ້ຄືພາກສ່ວນສຳຄັນຂອງໜັງສືນິໄສສະບັບທີສາມ. ພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດຫລາຍຄຳ ແມ່ນຄ້າຍຄືກັນກັບຄຳເທດສະໜາຂອງພຣະອົງ ທີ່ມີບັນທຶກໄວ້ຢູ່ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ (ຍົກຕົວຢ່າງ, ມທ 5-7 ແລະ 3 ນພ 12-14). ບົດທີ 29-30 ແມ່ນຄຳຂອງມໍ່ມອນຕໍ່ປະຊາຊາດຍຸກສຸດທ້າຍ.

ໜັງສືນິໄສສະບັບທີສີ່: ໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ມີພຽງແຕ່ສີ່ສິບເກົ້າຂໍ້, ທັງໝົດຢູ່ໃນບົດດຽວ, ແຕ່ມັນລວມເຖິງສາມຮ້ອຍປີຂອງປະຫວັດສາດ

ຂອງຊາວນິໄສ (ຄ.ສ. 34-321). ຜູ້ຂຽນຫລາຍລຸ້ນຄົນ, ລວມທັງນິໄສ, ໄດ້ຊ່ວຍຂຽນເລື່ອງລາວໃສ່ໃນບັນທຶກນີ້ ຂໍ້ 1-19 ບອກວ່າຫລັງຈາກທີ່ພຣະຄຣິດທີ່ໄດ້ພົ້ນຄົນພຣະຊົນ ໄດ້ໄປຢັ້ມຢາມ, ຊາວນິໄສ ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສພຣະກິດຕິຄຸນ. ສັນຕິສຸກ, ຄວາມຮັກ, ແລະ ຄວາມຖືກຕ້ອງປອງດອງມີຢູ່ທົ່ວໄປ. ສານຸສິດຊາວນິໄສສາມຄົນ, ຜູ້ຊຶ່ງພຣະຄຣິດໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ໄປເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ຈົນເຖິງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະອົງ (3 ນພ 28:4-9), ໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ຜູ້ຄົນ. ນິໄສໄດ້ປະບັນທຶກໄວ້ນຳອາໂມດ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ. ຂໍ້ 19-47 ແມ່ນບັນທຶກການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງອາໂມ (84 ປີ) ແລະ ກ່ຽວກັບອາໂມ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ (112 ປີ). ໃນ ຄ.ສ. 201, ຄວາມຈອງທອງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນສ້າງບັນທາໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ຜູ້ໄດ້ແຍກຊັ້ນວັນນະ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນສາດສະໜາຈັກປອມຂຶ້ນ ເພື່ອຫາລາຍໄດ້ (4 ນພ 1:24-34).

ຂໍ້ສຸດທ້າຍ ຂອງໜັງສືນິໄສສະບັບທີສີ່ສະແດງວ່າ ຜູ້ຄົນໄດ້ຫັນໄປເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອີກ (4 ນພ 1:35-49). ໃນ ຄ.ສ. 305, ອາໂມ ລູກຊາຍຂອງອາໂມໄດ້ຕາຍໄປ ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງລາວຊື່ອາມມາຣອນ ໄດ້ເຊື່ອງແຜ່ນຈາລຶກທັງໝົດໄວ້ເພື່ອຄວາມປອດໄພ. ຕໍ່ມາອາມມາຣອນໄດ້ມອບບັນທຶກໃຫ້ແກ່ມໍ່ມອນ, ຜູ້ໄດ້ບັນທຶກເຫດການຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນວັນເວລາຂອງເພິ່ນໄວ້ ແລະ ຈາກນັ້ນໄດ້ຫຍິ້ມເຂົ້າກັນ (ມມ 1:2-4).

ນິໄສ, ລູກຊາຍຂອງລີໄຮ. ເບິ່ງ ຊາວນິໄສ; ລີໄຮ, ບິດາຂອງນິໄສ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ, ລູກຊາຍທີ່ຊອບທຳຂອງລີໄຮກັບນາງາຊາໄຮຢາ (1 ນພ 1:1-4; 2:5). ນິໄສມີສັດທາອັນແຮງກ້າໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ (1 ນພ 3:7) ແລະ ກາຍເປັນສາດສະດາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ເປັນຜູ້ຮັກສາບັນທຶກ, ແລະ ຜູ້ນຳຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ.

ເປັນຄົນເຊື່ອຟັງ ແລະ ໄດ້ອະທິຖານດ້ວຍສັດທາ, 1 ນພ 2:16. ໄດ້ກັບຄືນໄປເຢຣູຊາເລັມ

ນີໄຟ, ລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ

ເພື່ອໄປເອົາແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ, 1 ນຟ 3-4. ໄດ້ກັບຄືນໄປເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອໄປນຳ ເອົາຄອບຄົວຂອງອິດຊະມາເອນ ເຂົ້າໄປໃນ ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, 1 ນຟ 7. ໄດ້ຮັບພາບ ນິມິດແບບດຽວກັນກັບທີ່ລີໄຮໄດ້ຮັບ, 1 ນຟ 10:17-22; 11. ໄດ້ເຫັນອະນາຄົດຂອງຜູ້ຄົນ ຂອງເພິ່ນ ແລະ ການຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນໃນ ພາບນິມິດ, 1 ນຟ 12-13. ໄດ້ແປຄວາມໝາຍ ຂອງພາບນິມິດກ່ຽວກັບຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, 1 ນຟ 15:21-36. ໄດ້ເຮັດຄົ້ນທະນູຫັກ ແຕ່ ຜ່ານສັດທາ ຈຶ່ງໄດ້ຫາອາຫານມາໄດ້, 1 ນຟ 16:18-32. ໄດ້ສ້າງເຮືອໃຫຍ່ ແລະ ໄດ້ເດີນ ທາງໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ, 1 ນຟ 17-18. ຊາວນີໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ແຍກ ອອກຈາກກັນ, 2 ນຟ 5. ໄດ້ສະແດງປະຈັກ ພະຍານເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍ, 2 ນຟ 33.

ໜັງສືນີໄຟສະບັບທີໜຶ່ງ: ບົດທີ 1 ເຖິງ 18:8 ສ່ວນຫລາຍແລ້ວແມ່ນກ່ຽວກັບສາດສະດາລີ ໄຮ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເພິ່ນ ທີ່ໜີຈາກເຢຣູ ຊາເລັມ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເດີນທາງຜ່ານຖິ່ນແຫ່ງ ແລ້ງກັນດານທີ່ແຫ່ງແລ້ງ ຈົນກວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ ໄປເຖິງທະເລ. 1 ນຟ 18:9-23 ບອກເຖິງການ ເດີນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳ ສັນຍາ, ຕາມການຊີ້ນຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຖິງແມ່ນເລມັນກັບເລມູເອນໄດ້ກໍ່ການກະບົດ ກໍຕາມ. ບົດທີ 19-22 ບອກເຖິງຈຸດປະສົງຂອງ ນີໄຟ ກ່ຽວກັບການຮັກສາບັນທຶກ (1 ນຟ 6; 19:18)—ເພື່ອຊັກຊວນທຸກຄົນໃຫ້ລະນຶກເຖິງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ. ເພິ່ນໄດ້ອ້າງເຖິງເອຊາຢາ (1 ນຟ 20-21) ແລະ ໄດ້ແປຄວາມໝາຍຂ່າວສານຂອງເອຊາ ຢາ, ດ້ວຍຄວາມຫວັງທີ່ຈະໃຫ້ທຸກຄົນມາຮູ້ຈັກ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ວ່າເປັນ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແລະ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ (1 ນຟ 22:12).

ໜັງສືນີໄຟສະບັບທີສອງ: ບົດທີ 1-4 ບັນຈຸ ຄຳສອນສຸດທ້າຍຂອງລີໄຮ ແລະ ຄຳທຳນາຍ ກ່ອນເພິ່ນເສຍຊີວິດໄປ, ລວມທັງພອນທີ່ເພິ່ນ ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍ ແລະ ຜູ້ສືບຕະກຸນ ຂອງເພິ່ນ. ບົດທີ 5 ອະທິບາຍວ່າເປັນຫຍັງ ຊາວນີໄຟຈຶ່ງແຍກຕົວອອກຈາກຊາວເລມັນ.

ຊາວນີໄຟໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານ, ໄດ້ສອນກົດ ຂອງໂມເຊ, ແລະ ຮັກສາບັນທຶກ. ບົດທີ 6-10 ບັນຈຸຄຳຂອງຢາໂຄບ, ນ້ອງຊາຍຂອງນີໄຟ. ຢາໂຄບໄດ້ທົບທວນປະຫວັດສາດຂອງຢູດາ ແລະ ໄດ້ທຳນາຍກ່ຽວກັບພຣະເມຊີອາ, ຊຶ່ງ ບາງສ່ວນໄດ້ຖືກເອົາອອກມາຈາກການຂຽນ ຂອງສາດສະດາ ເອຊາຢາ. ໃນ ບົດທີ 11-33 ນີໄຟໄດ້ບັນທຶກປະຈັກພະຍານຂອງເພິ່ນເຖິງ ພຣະຄຣິດ, ປະຈັກພະຍານຂອງຢາໂຄບ, ຄຳ ທຳນາຍກ່ຽວກັບຍຸກສຸດທ້າຍ, ແລະ ຫລາຍບົດ ຈາກພຣະທຳເອຊາຢາໃນພຣະຄຳພີເດີມ.

ແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໄຟ: ເບິ່ງ

ແຜ່ນຈາລຶກນີໄຟ, ລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ.

ເບິ່ງ ລີໄຮ, ຜູ້ສອນສາດສະໜາຊາວນີໄຟ; ຮີລາມັນ, ລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ *ນຳອີກ*

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ສາດສະດາ ແລະ ຜູ້ ສອນສາດສະໜາຊາວນີໄຟທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່.

ເປັນລູກຊາຍກົກຂອງຮີລາມັນ, **ຮລມ** 3:21. ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ, **ຮລມ** 3:37. ເພິ່ນກັບລີໄຮນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນໄດ້ຊ່ວຍ ໃຫ້ຊາວເລມັນຫລາຍຄົນປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ພຣະກິດຕິຄຸນ, **ຮລມ** 5:18-19. ໄດ້ຖືກອ້ອມ ໄວ້ດ້ວຍໄຟ ແລະ ຖືກປອຍອອກຈາກຄູກ, **ຮລມ** 5:20-52. ໄດ້ອະທິຖານຢູ່ເທິງທໍ່ສູງຢູ່ໃນສວນ ຂອງເພິ່ນ, **ຮລມ** 7:6-10. ໄດ້ເປີດເສີຍການ ລອບຂ້າຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ, **ຮລມ** 8:25-28; 9:1-38. ໄດ້ຮັບອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈາກພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, **ຮລມ** 10:3-11. ໄດ້ທູນຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າສົ່ງຄວາມອິດຢາກມາ ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງ ຢຸດຄວາມອິດຢາກ, **ຮລມ** 11:3-18.

ນີອໍ. ເບິ່ງ ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ; ການຫລອກ ລວງຂອງປະໂລຫິດ *ນຳອີກ*

ຊາຍທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ. ນີອໍ ເປັນຄົນທຳອິດທີ່ໃຊ້ອຳນາດຈອມປອມ ໃນ ບັນດາຊາວນີໄຟ. ຫລັງຈາກໄດ້ສອນຄຳສອນ ທີ່ຜິດ ແລະ ໄດ້ຂ້າກິເດໂອນແລ້ວ, ນີອໍກໍໄດ້ ຖືກປະທານເພາະການຄາດຕະກຳຂອງລາວ (ແອວ 1). ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມນີອໍ ໄດ້ສືບຕໍ່ປະຕິບັດ

ແລະ ເຮັດຕາມຄຳສອນທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງລາວ ເປັນເວລາດົນນານຫລັງຈາກນີ້ຮໍໄດ້ຕາຍໄປ.

ແອວມາ ແລະ ແອມມິວເລັກໄດ້ຖືກຄຸມຂັງ ໂດຍຜູ້ຕັດສິນ ຕາມລະບຽບຂອງນີຮໍ, ແອວ 14:14-18. ຄົນເຫລົ່ານັ້ນມີອາຊີບດຽວກັນກັບ ນີຮໍຜູ້ຖືກຂ້າຕາຍ, ແອວ 16:11. ຫລາຍຄົນ ຖືລະບຽບຂອງຊາວນີຮໍ, ແອວ 21:4. ຜູ້ຄົນ ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຜູ້ທີ່ໄດ້ຂ້າພີ່ນ້ອງ ຂອງພວກເຂົາ ເຮັດຕາມລະບຽບຂອງຊາວນີ ຮໍ, ແອວ 24:28.

ເນັບທະລີ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງ ອີຊາກ; ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ລູກຊາຍຄົນທີຫົກໃນບັນດາພວກລູກຊາຍ ສິບສອງຄົນຂອງຢາໂຄບ ແລະ ເປັນລູກຊາຍ ຄົນທີສອງຂອງນາງບິນຮາ, ສາວໃຊ້ຂອງນາງ ຮາເຊັນ (ປຖກ 30:7-8). ເນັບທະລີມີລູກຊາຍ ສີ່ຄົນ (1 ຂຄ 7:13).

ເຜົ່າຂອງເນັບທະລີ: ພອນຂອງຢາໂຄບທີ່ ມອບໃຫ້ເນັບທະລີ ມີບັນທຶກໄວ້ໃນ ປະຖົມມະ ການ 49:21. ພອນຂອງໂມເຊທີ່ມອບໃຫ້ເຜົ່າ ໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນ ພຣະບັນຍັດສອງ 33:23.

ເນບູກາດເນັດຊາ. ເບິ່ງ ດານີເອນ; ບາເບນ, ບາບີໂລນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ກະສັດຂອງບາບີໂລນ (604-561 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.) ຜູ້ໄດ້ປາບຢູດາ (2 ກສ 24:1-4) ແລະ ໄດ້ປິດລ້ອມເມືອງເຢຣູ ຊາເລັມ (2 ກສ 24:10-11). ສາດສະດາລີໂຮ ໄດ້ຖືກສັ່ງໃຫ້ໜີຈາກເຢຣູຊາເລັມ ປະມານ 600 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ເພື່ອຫລີກເວັ້ນຈາກການ ຖືກຈັບໄປບາບີໂລນ (1 ນພ 1:4-13) ຕອນ ເນບູກາດເນັດຊາພາກະສັດເຊເດກີຢາ ແລະ ຜູ້ຄົນໄປ (2 ກສ 25:1, 8-16, 20-22). ດານີ ເອນໄດ້ແປຄວາມຜັນຂອງເນບູກາດເນັດຊາ (ດນອ 2; 4).

ເນເຫມີຢາ

ຊາຍຜູ້ມີກຽດຊາວອິດສະຣາເອນໃນບາບີ ໂລນ ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີເດີມ (ອາດເປັນຊາວ ເລວີ ຫລື ເຜົ່າຂອງຢູດາ) ຜູ້ມີຕຳແໜ່ງເປັນຜູ້ລໍ

ໂນອາ, ປິຕູໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ

ຮັບໃຊ້ ຢູ່ໃນວັງຂອງອາກຕາເຊເຊັດ, ຊຶ່ງໂດຍ ການນີ້ ລາວຈຶ່ງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ສ້ອມແປງ ກຳແພງເມືອງເຢຣູຊາເລັມຄືນໃໝ່.

ພຣະທຳເນເຫມີຢາ: ຫັງສີເຫລັ້ມມີບັນຈຸ ເລື່ອງລາວທີ່ຕໍ່ເນື່ອງຈາກພຣະທຳເອຊະຣາ. ມັນບັນຈຸເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງວຽກງານທີ່ເຢຣູ ຊາເລັມ ຫລັງຈາກທີ່ຊາວຢິວໄດ້ກັບມາຈາກ ການເປັນຊະເລີຍທີ່ບາບີໂລນ. ບົດທີ 1-7 ບອກ ເຖິງການຢັ້ງຢາມເຢຣູຊາເລັມເທື່ອທຳອິດຂອງ ເນເຫມີຢາ ແລະ ການສ້ອມແປງກຳແພງຄືນ ໃໝ່, ເຖິງແມ່ນຈະປະເຊີນກັບການກົດກັນອັນ ໃຫຍ່ຫລວງກໍຕາມ. ບົດທີ 8-10 ບັນຍາຍກ່ຽວ ກັບການປະຕິຮູບທາງສາດສະໜາ ແລະ ທາງ ສັງຄົມ ທີ່ເນເຫມີຢາໄດ້ພະຍາຍາມດຳເນີນ ການ. ບົດທີ 11-13 ບອກລາຍຊື່ຂອງຄົນທີ່ມີຄຳ ຄວນ ແລະ ໃຫ້ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບການອຸທິດ ກຳແພງ. ຂໍ້ 4-31 ຂອງ ບົດທີ 13 ບັນທຶກການ ຢັ້ງຢາມເຢຣູຊາເລັມເທື່ອທີສອງເນເຫມີຢາ ຫລັງຈາກໄດ້ຈາກໄປເປັນເວລາສິບສອງປີ.

ແນະນຳ

ດັ່ງທີ່ໃຊ້ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ, ແນະນຳໝາຍເຖິງ ການແນະນຳ ຫລື ສອນ.

ເຮົາຈຶ່ງແນະນຳເຈົ້າໃຫ້ຊື້ຄຳທີ່ຫລອມບໍລິ ສຸດແລ້ວ, ພນມ 3:18.

ຢາໄດ້ພະຍາຍາມແນະນຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຢຄ 4:10. ພຣະອົງໄດ້ແນະນຳດ້ວຍຄວາມ ສະຫລຽວສະຫລາດ ໃນວຽກງານທັງໝົດຂອງ ພຣະອົງ, ແອວ 37:12.

ບາບຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນມາຫາເຮົາ ເພາະ ພວກເຈົ້າສະແຫວງຫາຄຳແນະນຳໃນວິທີທາງ ຂອງພວກເຈົ້າເອງ, ຄພ 56:14.

ໂນອາ, ປິຕູໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ. ເບິ່ງ ຄັບຣີເອນ; ນ້ຳຖ້ວມໃນວັນເວລາຂອງ ໂນອາ; ຮຸ້ງກິນນຳ; ເຮືອໃຫຍ່ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງລາເມັກ ແລະ ປິຕູຄົນທີ່ສືບນັບຈາກອາດາມ (ປຖກ 5:29-32). ເພິ່ນໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງພຣະ

ໂນອາ, ລູກຊາຍຂອງຊີມິບ

ຄຣິດ ແລະ ໄດ້ສັ່ງສອນການກັບໃຈແກ່ຄົນລຸ້ນທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ. ເມື່ອຜູ້ຄົນປະຕິເສດ ຂ່າວສານຂອງເພິ່ນ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ບັນຊາເພິ່ນໃຫ້ສ້າງເຮືອໃຫຍ່ໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວຂອງເພິ່ນ ແລະ ສຳລັບສັດທັງຫລາຍ ເມື່ອແຜ່ນດິນໂລກຖືກນ້ຳຖ້ວມເພື່ອທຳລາຍຄົນຊົ່ວ (ປຖກ 6:13-22; ມຊ 8:16-30). ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ສອນວ່າ ໂນອາຄືທຸດຄັບຣີເອນ ແລະ ຢືນຢູ່ຄງຂ້າງອາດາມ ດຳລົງຂໍ້ກະແຈແຫ່ງຄວາມລອດ.

ເພິ່ນກັບລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ຊື່ຢາເຟດ, ເຊມ, ແລະ ຮາມ, ແລະ ເມຍຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກຊ່ວຍຊີວິດໄວ້ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ສ້າງເຮືອໃຫຍ່ຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ, ປຖກ 6-8 (ຮຣ 11:7; 1 ປຕ 3:20). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕໍ່ພັນທະສັນຍາທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບເອນິກ ແລະ ໂນອາ, ປຖກ 9:1-17 (ປຈສ, ປຖກ 9:15, 21-25; ມຊ 7:49-52).

ໂນອາໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຕໍ່ຖານະປະໂລຫິດໂດຍເມທູເຊລາຕອນເພິ່ນມີອາຍຸໄດ້ສິບປີ, ຄພ 107:52.

ຜູ້ຄົນໄດ້ພະຍາຍາມເອົາຊີວິດຂອງເພິ່ນ, ແຕ່ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັກສາຊີວິດຂອງເພິ່ນໄວ້, ມຊ 8:18. ເພິ່ນໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ສັ່ງສອນເລື່ອງຄວາມຊອບທຳ ແລະ ໄດ້ສອນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຊລູຄຣິດ, ມຊ 8:19, 23-24 (2 ປຕ 2:5).

ໂນອາ, ລູກຊາຍຂອງຊີມິບ

ກະສັດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນພຣະຄຳພີມມອນ. ລາວໄດ້ບົກຄອງຊາວນີໂຟກຸ່ມໜຶ່ງໃນແຜ່ນດິນນີໂຟ.

ໂນອາໄດ້ເຮັດການບາບຫລາຍຢ່າງ, ມຊຢ 11:1-15. ໂນອາໄດ້ສັ່ງປະທານຊີວິດສາດສະດາອະບິນາໄດ, ມຊຢ 13:1 (ມຊຢ 17:1, 5-20). ໂນອາໄດ້ຖືກເຜົາທັງເປັນ, ມຊຢ 19:20.

ເນື້ອໜັງ. ເບິ່ງ ກາມມະລົມ; ມະຕະ, ຄວາມເປັນມະຕະ; ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ; ຮ່າງກາຍ ນຳອີກ

ເນື້ອໜັງມີຄວາມໝາຍຫລາຍຢ່າງ: (1) ເນື້ອໜັງອ່ອນໆປະກອບເປັນຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດ

ຊາດ, ສັດ, ຝູງນົກ, ຫລື ປາ; (2) ຄວາມເປັນມະຕະ; ຫລື (3) ທຳມະຊາດທາງຮ່າງກາຍ ຫລື ກາມມະລົມຂອງມະນຸດ.

ຜິວໜັງຂອງຮ່າງກາຍ: ສັດຈະເປັນອາຫານສຳລັບເຈົ້າ, ປຖກ 9:3. ບໍ່ຄວນຂ້າສັດແບບບໍ່ຈຳເປັນ, ປຈສ, ປຖກ 9:10-11 (ຄພ 49:21).

ຝູງສັດ ແລະ ຝູງນົກ ແມ່ນສຳລັບມະນຸດທີ່ຈະກິນ ແລະ ໃຊ້ເປັນເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ຄພ 49:18-19 (ຄພ 59:16-20). ເຮົາຄວນກິນຊີ້ນພຽງເລັກໜ້ອຍ, ຄພ 89:12-15.

ຄວາມເປັນມະຕະ: ພຣະເຢຊູເປັນພຣະບຸດອົງດຽວຂອງພຣະບິດາໃນຄວາມເປັນມະຕະ, ຢຣ 1:14 (ມຊຢ 15:1-3).

ອາດາມໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ຊາຍຄົນທຳອິດ, ມຊ 3:7.

ກາມມະລົມທຳມະຊາດຂອງມະນຸດ: ຄຳສາບແຊ່ງຈະມາສູ່ຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃນກຳລັງຂອງຕົນ, ຢມຢ 17:5.

ຈິດໃຈພ້ອມຢູ່ແລ້ວກໍຈິງແຕ່ຮ່າງກາຍກໍອ່ອນແຮງ, ມຣກ 14:38. ຕັນຫາຂອງເນື້ອກາຍບໍ່ໄດ້ເກີດມາຈາກພຣະບິດາ, 1 ຢຣ 2:16.

ນີໂຟເສົ້າສະຫລົດເພາະເນື້ອໜັງ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງລາວ, 2 ນຟ 4:17-18, 34. ຢາທຳຕົນເອງໃຫ້ເຂົ້າກັບມານ ແລະ ເນື້ອໜັງ, 2 ນຟ 10:24.

ນົກເຂົາ, ເຄື່ອງໝາຍຂອງ. ເບິ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ເຄື່ອງໝາຍທີ່ຈັດໄວ້ແລ້ວ ອັນທີ່ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ ຈະຮູ້ຈັກພຣະເມຊີອາໄດ້ (ຢຣ 1:32-34). ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ສິດສອນວ່າເຄື່ອງໝາຍເປັນຮູບນົກເຂົາໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ກ່ອນການສ້າງໂລກເພື່ອເປັນພະຍານ ສຳລັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ສະນັ້ນ, ມານຈຶ່ງບໍ່ສາມາດມາໃນຮູບຂອງນົກເຂົາ.

ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເພືອນດັ່ງນົກເຂົາລົງມາ, ມຫ 3:16.

ຫລັງຈາກພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ, ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ສະເດັດລົງມາເທິງພຣະອົງເປັນໂຕນົກເຂົາ, 1 ນຟ 11:27.

ຂ້າພະເຈົ້າ, ໂຍຮັນ, ເປັນພະຍານ, ແລະ ເບິ່ງແມ, ພ້າສະຫວັນໄດ້ເປີດອອກ, ແລະ ພຣະ ວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ສະເດັດລົງມາເທິງພຣະອົງ ເປັນຮູບນົກເຂົາ, ຄພ 93:15.

ນ້ຳຖ້ວມໃນວັນເວລາຂອງໂນອາ. ເບິ່ງ

ໂນອາ, ປິຕູໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ; ຮຸ່ງ ກິນນ້ຳ; ເຮືອໃຫຍ່ ນຳອີກ

ໃນວັນເວລາຂອງໂນອາ ແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ ຖືກນ້ຳຖ້ວມຈົນໝົດ. ນີ້ຄືການບັບຕີສະມາ ຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ເປັນສັນຍາລັກຂອງ ການຊຳລະລ້າງ (1 ປຕ 3:20–21).

ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ມີນ້ຳຖ້ວມເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເພື່ອທຳລາຍທຸກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຢູ່, ປຖກ 6:17 (ມຊ 7:34, 43, 50–52; 8:17, 30). ນ້ຳໄດ້ຖ້ວມ ແຜ່ນດິນໂລກ, ປຖກ 7:10. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງ ຮຸ່ງກິນນ້ຳໄວ້ໃນທ້ອງຟ້າເພື່ອເປັນເຄື່ອງໝາຍ ແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, ປຖກ 9:9–17.

ຫລັງຈາກນ້ຳແຫ້ງລົງ, ແຜ່ນດິນອາເມຣິກາ ກໍໄດ້ກາຍເປັນແຜ່ນດິນທີ່ປະເສີດເລີດລ້ຳ, ອຫ 13:2.

ຄົນຊົ່ວຈະຕາຍໃນນ້ຳຖ້ວມ, ມຊ 7:38; 8:24.

ນ້ຳທີ່ປະກອບດ້ວຍຊີວິດ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູ ຄຣິດ ນຳອີກ

ເຄື່ອງໝາຍຂອງອົງພຣະເຢຊູ ຄຣິດເຈົ້າ ແລະ ຄຳສອນຂອງພຣະອົງ. ດັ່ງທີ່ນ້ຳເປັນສິ່ງ ສຳຄັນທີ່ຄຳຈຸນຊີວິດ, ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແລະ ຄຳສອນຂອງພຣະອົງ (ນ້ຳທີ່ປະກອບ ດ້ວຍຊີວິດ) ກໍເປັນສິ່ງສຳຄັນຕໍ່ຊີວິດນິລັນ ດອນ.

ດັ່ງນ້ຳເຢັນໆຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຫິວນ້ຳສົດຊື່ນສັນ ໃດ ຄວາມຊ່ວຍຊູຂອງພຣະອົງກໍໃຫ້ສົດຊື່ນ ສັນນັ້ນ, ອຊຍ 12:3. ເຂົາໄດ້ຫັນໜີໄປຈາກ ເຮົາ ຜູ້ເປັນບໍ່ນ້ຳພຸທີ່ປະກອບດ້ວຍຊີວິດ, ຢມຍ 2:13.

ຜູ້ໃດທີ່ດີມນ້ຳ ຊຶ່ງເຮົາຈະໃຫ້ນັ້ນ ຈະບໍ່ຢາກ ອີກຈັກເທື່ອ, ຢຮ 4:6–15. ຖ້າຜູ້ໃດຫິວນ້ຳໃຫ້ ມາຫາເຮົາ ແລະ ດີມ, ຢຮ 7:37.

ຮາວເຫລັກນຳພາໄປຫນ້າພຸທີ່ປະກອບ ດ້ວຍຊີວິດ, 1 ນພ 11:25.

ຮັບເອົານ້ຳທີ່ປະກອບດ້ວຍຊີວິດຢ່າງມີອິດ ສະລະ, ຄພ 10:66. ພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາຈະ ເປັນບໍ່ນ້ຳທີ່ປະກອບດ້ວຍຊີວິດ, ຄພ 63:23.

ນ້ຳມັນ. ເບິ່ງ ການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ; ເຈີມ, ການເຈີມ; ໝາກກອກເທດ, ຕົ້ນ ນຳ ອີກ

ຕາມບົກກະຕິແລ້ວ ເມື່ອນ້ຳມັນຖືກກ່າວ ເຖິງໃນພຣະຄຳພີ ນັ້ນໝາຍເຖິງນ້ຳມັນໝາກ ກອກ. ຈາກສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ, ນ້ຳ ມັນໝາກກອກຖືກໃຊ້ຕາມພິທີການຢູ່ໃນ ພຣະວິຫານ ແລະ ສະຖານທີ່ນະມັດສະການ, ສຳລັບການເຈີມ, ສຳລັບໄຕ້ຕະກຽງ, ແລະ ສຳ ລັບອາຫານ. ບາງເທື່ອນ້ຳມັນໝາກກອກເປັນ ເຄື່ອງໝາຍສຳລັບຄວາມບໍລິສຸດ ແລະ ສຳລັບ ພຣະວິນຍານທີ່ສັກສິດ ແລະ ອິດທິພົນຂອງ ມັນ (1 ຊມອ 10:1, 6; 16:13; ອຊຍ 61:1–3).

ພວກປະໂລຫິດຈະທານ້ຳມັນໃສ່ລຸ່ມ ໂບຫູ ເບື້ອງຂວາ, ລລວ 14:28–29. ຂ້ອຍເປັນຜູ້ທີ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົ່ງມາໃຊ້ນ້ຳມັນສັກສິດທິດສົ່ງ ເຈົ້າ ໃຫ້ເປັນກະສັດບົກຄອງປະຊາຊົນຂອງ ພຣະອົງ, 1 ຊມອ 15:1. ໂຫນ້າມັນຂອງແມ່ ໝ້າຍບໍ່ເຄີຍຂາດນ້ຳມັນ, 1 ກສ 17:10–16. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົານ້ຳມັນເຈີມຫົວຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ, ພສສ 23:5.

ພວກເພິ່ນໄດ້ເອົານ້ຳມັນຊະໂລມທາຫລາຍ ຄົນໃຫ້ຫາຍດີພະຍາດ, ມຣກ 6:13. ຂໍໃຫ້ຜູ້ ເຖົ້າແກ່ອະທິຖານເພື່ອລາວ, ຊະໂລມທາລາວ ດ້ວຍນ້ຳມັນ, ຢກບ 5:13–15.

ຈົ່ງຕັດໄສຕະກຽງຂອງເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ມັນລຸກ ຢູ່ ແລະ ມີນ້ຳມັນຢູ່ນຳເຈົ້າ, ຄພ 33:17 (ມຫ 25:1–13).

ນອນ

ສະພາບຂອງການພັກຜ່ອນ ທີ່ບຸກຄົນບໍ່ ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ບໍ່ຮູ້ເມື່ອຄີງ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ແນະນຳໄພພົນຂອງພຣະອົງ ບໍ່ໃຫ້ນອນ ຫລາຍກວ່າຈຳເປັນ (ຄພ 88:124). ການ ນອນກໍຍັງເປັນສັນຍາລັກທາງຄວາມຕາຍທາງ

ບັງຄັບ, ການບັງຄັບ

ວິນຍານນຳອີກ (1 ກອທ 11:30; 2 ນຟ 1:13) ຫລື ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ (ມມ 9:13).

ບັງຄັບ, ການບັງຄັບ. ເບິ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ການຍຸຍົງຢາງແຂງຂັນໃຫ້ເຮັດ ຫລື ບໍ່ໃຫ້ເຮັດບາງສິ່ງ, ໂດຍສະເພາະ ໂດຍອິດທິພົນ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ຂ້ອຍອິດທິນໄວ້ໄດ້ຢາກເພາະຢາກເວົ້າອອກມາ, ໂຍບ 32:18.

ຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດກໍບັງຄັບພວກເຮົາຢູ່, 2 ກອທ 5:14.

ພຣະວິນຍານກະຕຸ້ນຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຂ້າລາບານສາ, 1 ນຟ 4:10. ພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ແອວ 14:11. ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດຕາມພັນທະສັນຍາ, ແອວ 60:34. ອາມມາຣອນໂດຍຖືກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊົງນຳໄດ້ເຊື່ອງບັນທຶກທີ່ສັກສິດໄວ້, 4 ນຟ 1:48.

ສິ່ງທີ່ມາຈາກເບື້ອງເທິງຄວນກ່າວເຖິງໂດຍການບັງຄັບຂອງພຣະວິນຍານ, ຄພ 63:64.

ບັດເຊບາ. ເບິ່ງ ດາວິດ ນຳອີກ

ເມຍຂອງອູຣິອາ; ຕໍ່ມາ, ມະເຫສີຂອງດາວິດ ແລະ ມານດາຂອງໂຊໂລໂມນ. ກະສັດດາວິດໄດ້ສົມສູ່ກັບນາງ. ເພິ່ນຍັງໄດ້ສົ່ງຜົວຂອງນາງໄປແນວໜ້າ ເພື່ອຈະໃຫ້ອູຣິອາຖືກຂ້າຕາຍ (2 ຊມອ 11), ຊຶ່ງບາບນັ້ນ ມີຜົນສະທ້ອນນິລັນດອນສຳລັບດາວິດ (ຄພ 132:39).

ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. ເບິ່ງ ການບັບຕິສະມາຂອງເດັກແດງທາລົກ; ເກີດໃໝ່, ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ພິທີການ ນຳອີກ

ຈາກພາສາກຣີກ ໝາຍເຖິງ “ຈຸ່ມ” ຫລື “ລົງໄປໃນນ້ຳໝົດທັງຕົວ.” ບັບຕິສະມາໂດຍການລົງໄປໃນນ້ຳໝົດທັງຕົວ ໂດຍຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີສິດອຳນາດ ເປັນພິທີການເບື້ອງຕົ້ນຂອງພຣະກິດຕິຄູນ ແລະ ຈຳເປັນຕໍ່ການກາຍເປັນ ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ

ແຫ່ງໄພພົນຍຸກສຸດທ້າຍ. ສັດທາໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ການກັບໃຈຕ້ອງມາກ່ອນການບັບຕິສະມາ. ມັນຕ້ອງຕິດຕາມໂດຍການຮັບເອົາຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ກ່ອນຈະສົມບູນ (2 ນຟ 31:13–14). ບັບຕິສະມາໂດຍນ້ຳ ແລະ ພຣະວິນຍານ ແມ່ນ ຈຳເປັນສຳລັບບຸກຄົນ ກ່ອນເຂົາຈະສາມາດເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຊັ້ນສູງ. ອາດາມເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ (ມຊ 6:64–65). ພຣະເຢຊູກໍໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາຄືກັນ ເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດຕາມຄວາມຊອບທຳທຸກຢ່າງ ແລະ ເພື່ອສະແດງວິທີໃຫ້ແກ່ມະນຸດຊາດທັງປວງ (ມທ 3:13–17; 2 ນຟ 31:5–12).

ເພາະວ່າທຸກຄົນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກບໍ່ມີໂອກາດທີ່ຈະຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄູນຕອນເປັນມະຕະ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດພິທີບັບຕິສະມາແທນຄົນທີ່ໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ. ສະນັ້ນ, ຄົນທີ່ຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄູນໃນໂລກວິນຍານຈະເໝາະສົມເພື່ອເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຈຳເປັນ: ຈົ່ງຍອມໃຫ້ເປັນໄປຢ່າງນີ້ສາ ເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດຕາມຄວາມຊອບທຳທຸກຢ່າງ, ມທ 3:15. ພຣະເຢຊູໄດ້ມາເຖິງ ແລະ ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາຈາກໂຍຮັນ, ມຣກ 1:9. ພວກຟາຣີຊາຍ ແລະ ພວກທະນາຍຄວາມທັງຫລາຍໄດ້ຂັດຂວາງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍການບໍ່ຮັບບັບຕິສະມາ, ລກ 7:30. ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ບັງເກີດຈາກນ້ຳ ແລະ ຈາກພຣະວິນຍານ, ຜູ້ນັ້ນຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້, ຢຮ 3:5. ແຕ່ລະຄົນໃນພວກທ່ານຕ້ອງຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ, ກກຈ 2:38.

ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາຄົນທັງປວງວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, 2 ນຟ 9:23–24. ມະນຸດຕ້ອງຕິດຕາມພຣະຄຣິດ, ຮັບບັບຕິສະມາ, ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ອິດທິນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ເພື່ອຈະລອດ, 2 ນຟ 31. ຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດແມ່ນວ່າ ມະນຸດຄວນເຊື່ອ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ, 3 ນຟ 11:20–40.

ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຖ້ອຍຄຳຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ

ບໍ່ຮັບບັບຕິສະມາໃນນ້ຳໃນນາມຂອງເຮົາ, ຈະ ອັບປະໂຫຍດ, ຄພ 84:74.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ອະທິບາຍຕໍ່ອາດາມວ່າເປັນ ຫຍັງຈິ່ງຈຳເປັນຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິ ສະມາ, ມຊ 6:52-60.

ບັບຕິສະມາໂດຍການລົງໄປໃນນ້ຳພົດທັງ ຕົວ: ພຣະເຢຊູ, ເມື່ອພຣະອົງຮັບບັບຕິສະມາ ແລ້ວ, ພຣະອົງກໍຂຶ້ນຈາກນ້ຳ, ມທ 3:16 (ມຮ ກ 1:10). ໂຢຮັນກໍໃຫ້ຜູ້ຄົນຮັບບັບຕິສະມາທີ່ ບ້ານໄອນິນ ເພາະວ່າຢູ່ທີ່ນັ້ນມີນ້ຳຫລາຍ, ຢຮ 3:23. ພິລິບ ແລະ ຂ້າຮາຊການໄດ້ລົງໄປໃນ ນ້ຳ, ກຈກ 8:38. ພວກເຮົາຈິ່ງໄດ້ຖືກຝັງໄວ້ກັບ ພຣະອົງດ້ວຍການຮັບບັບຕິສະມາ, ຮມ 6:4 (ກລຊ 2:12).

ຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍ ໃຫ້ລອດຂອງທ່ານລົງໄປໃນນ້ຳ, 2 ນພ 31:13. ແອວມາ, ເຮລາມ, ແລະ ຄົນອື່ນໆ ກໍຝັງຕົວຢູ່ ໃນນ້ຳ, ມຊຢ 18:12-16. ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນ ໃຫ້ເຈົ້າຈຸມເຂົາລົງໃນນ້ຳ, 3 ນພ 11:25-26.

ແບບແຜນທີ່ຖືກຕ້ອງເລື່ອງການບັບຕິສະມາ ໄດ້ຖືກອະທິບາຍໄວ້, ຄພ 20:72-74. ພວກ ເຂົາຮັບບັບຕິສະມາຕາມວິທີການຝັງຂອງພຣະ ອົງ, ໂດຍຖືກຝັງໄວ້ໃນນ້ຳໃນພຣະນາມຂອງ ພຣະອົງ, ຄພ 76:50-51.

ອາດາມໄດ້ຖືກວາງໄວ້ໃຕ້ນ້ຳ ແລະ ຖືກນຳ ຂຶ້ນມາຈາກນ້ຳ, ມຊ 6:64. ບັບຕິສະມາໂດຍ ການລົງໄປໃນນ້ຳພົດທັງຕົວເພື່ອການບົດ ບາບ, ຫຊ 1:4.

ການບັບຕິສະມາເພື່ອການບົດບາບ: ຈົ່ງລຸກ ຂຶ້ນຮັບບັບຕິສະມາ ແລະ ຊຳລະບາບກຳຂອງ ເຈົ້າ, ກຈກ 22:16.

ຫລັງຈາກບັບຕິສະມາ ການບົດບາບຂອງ ພວກທ່ານຈະມາເຖິງໂດຍໄພ ແລະ ໂດຍພຣະ ວິນຍານບໍລິສຸດ, 2 ນພ 31:17. ຈົ່ງມາເຖີດ ມາ ຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ, ເພື່ອພວກ ທ່ານຈະຖືກລ້າງຈາກບາບຂອງພວກທ່ານ, ແອວ 7:14. ຄົນທີ່ຈະເຊື່ອ ແລະ ຮັບບັບຕິ ສະມາຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະວ່າເຂົາຈະໄດ້ຮັບ ການບົດບາບຂອງຕົນ, 3 ນພ 12:1-2.

ຈົ່ງປະກາດການກັບໃຈ ແລະ ສັດທາໃນ

ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ແລະ ການບົດບາບ ໂດຍການບັບຕິສະມາ, ຄພ 19:31.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການບັບຕິສະມາໂດຍ ການລົງໄປໃນນ້ຳພົດທັງຕົວເພື່ອການບົດ ບາບ, ຫຊ 1:4.

ສິດອຳນາດທີ່ຖືກຕ້ອງ: ພວກເຈົ້າຈິ່ງໄປ ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຄົນທຸກຊາດເປັນລູກສິດ, ໃຫ້ເຂົາ ຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະບິດາ, ຂອງພຣະບຸດ, ແລະ ຂອງພຣະວິນຍານບໍລິ ສຸດ, ມທ 28:19 (ຄພ 68:8).

ກະສັດລິມໂຮກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນເປັນ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບ ບັບຕິສະມາ; ແຕ່ວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນແຜ່ນດິນມີສິດ ອຳນາດຈາກພຣະເຈົ້າ, ມຊຢ 21:33. ເຮົາ ມອບອຳນາດແກ່ເຈົ້າເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ໃຫ້ບັບຕິ ສະມາ, 3 ນພ 11:19-21.

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນຖືຂໍກະແຈ ຂອງການບັບຕິສະມາໂດຍການລົງໄປໃນນ້ຳ ພົດທັງຕົວເພື່ອການບົດບາບ, ຄພ 13. ພວກ ເຂົາເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກເຮົາ ເພື່ອ ໃຫ້ບັບຕິສະມາໃນນາມຂອງເຮົາ, ຄພ 18:29.

ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕໄດ້ມອບສິດອຳນາດທີ່ ຈະໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍ ລິເວີ ຄາວເດີຣີ, ຈສ—ປ 1:68-69.

ເງື່ອນໄຂສຳລັບການບັບຕິສະມາ: ຈົ່ງກັບ ໃຈ, ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງ ບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ, 2 ນພ 31:11. ພວກທ່ານ ຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ເກີດໃໝ່, ແອວ 7:14. ຈົ່ງ ເບິ່ງວ່າ ທ່ານຈະບໍ່ຮັບບັບຕິສະມາໂດຍບໍ່ມີ ຄຳຄວນ, ມມ 9:29. ຈົ່ງສິດສອນຜູ້ເປັນບິດາ ມານດາວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບ ຕິສະມາ, ແລະ ຖ່ອມຕົວ, ມຮນ 8:10.

ເງື່ອນໄຂສຳລັບຜູ້ທີ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບ ບັບຕິສະມາໄດ້ຖືກຕັ້ງໄວ້, ຄພ 20:37. ເດັກ ນ້ອຍຈະຮັບບັບຕິສະມາເພື່ອການບົດບາບ ຂອງພວກເຂົາ ເມື່ອມີອາຍຸໄດ້ແປດປີ, ຄພ 68:25, 27.

ພັນທະສັນຍາທີ່ໄດ້ເຮັດຜ່ານການບັບຕິ ສະມາ: ພວກທ່ານໄດ້ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາ ກັບພຣະອົງ, ວ່າພວກທ່ານຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ

ບັບຕິສະໂຕ

ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, **ມຊຍ** 18:8-10, 13.

ຄົນທີ່ກັບໃຈ, ຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະ ຄຣິດ, ແລະ ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ ຈະໄດ້ ຮັບໂດຍການຮັບບັບຕິສະມາ, **ຄພ** 20:37.

ການບັບຕິສະມາແທນຄົນຕາຍ: ການບັບຕິ ສະມາແທນຄົນຕາຍນັ້ນ ຈະໝາຍຄວາມວ່າ ຢ່າງໃດ, **1 ກຣທ** 15:29.

ການບັບຕິສະມາແທນຄົນຕາຍ ໄດ້ຖືກປະຕິ ບັດເພື່ອການປົດບາບ, **ຄພ** 124:29; 127:5-9; 128:1; 138:33.

ການບັບຕິສະມາບໍ່ແມ່ນສຳລັບເດັກແດງທາ ລົກ: ມັນເປັນການເຍາະເຍີ້ຍພຣະເຈົ້າຢ່າງຮຸນ ແຮງ ທີ່ພວກທ່ານຈະໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ເດັກ ນ້ອຍໆ, **ມຣນ** 8:4-23.

ເດັກນ້ອຍຈະຕ້ອງຮັບບັບຕິສະມາ ເມື່ອມີອາ ຍຸໄດ້ແປດປີ, **ຄພ** 68:27. ເດັກນ້ອຍທັງປວງຜູ້ ໄດ້ຕາຍກ່ອນອາຍຸທີ່ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບກໍລອດ ໃນອານາຈັກສະຫວັນ, **ຄພ** 137:10.

ບັບຕິສະໂຕ. ເບິ່ງ ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ

ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເບິ່ງ ພຣະວິຫານ, ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ບ້ານເຮືອນ. ເບິ່ງ ຄອບຄົວ ນຳອີກ

ບ້ານເຮືອນຄວນເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງພຣະ ກິດຕິຄຸນ ແລະ ກິດຈະກຳຂອງຄອບຄົວ.

ຜູ້ຊາຍຄວນຢູ່ບ້ານເພື່ອເຮັດໃຫ້ເມຍມີ ຄວາມສຸກ, **ພບຍ** 24:5.

ພຣະອົງໄດ້ບອກລາວກັບເມື່ອບ້ານ, **ມຣກ** 8:26. ໃຫ້ລູກຫລານຮຽນຮູ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ແກ່ ຄອບຄົວ, **1 ຕມທ** 5:4. ໃຫ້ເປັນຄົນມີສະຕິ, ເປັນຄົນບໍລິສຸດ, ເປັນຄົນເອົາໃຈໃສ່ໃນວຽກ ບ້ານການເຮືອນ, **ຕຕ** 2:5.

ຈົ່ງກັບໄປບ້ານຂອງເຈົ້າ ແລະ ໄຕ່ຕອງເຖິງ ເລື່ອງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວໄປນັ້ນ, **3 ນຟ** 17:2-3. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂໍຮ້ອງພວກເຂົາໃຫ້ຕໍ່ສູ້ເພື່ອ ເມຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອລູກຂອງພວກ ເຂົາ, ແລະ ເພື່ອເຮືອນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອບ້ານຂອງພວກເຂົາ, **ມມ** 2:23.

ຜູ້ເປັນພໍ່ໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ພາກພຽນ ແລະ ເປັນທ່ວງເປັນໃຍກັບບ້ານເຮືອນ, **ຄພ** 93:43-44, 48-50.

ບາບ. ເບິ່ງ ກະບົດ, ການກະບົດ; ຊຸ່ນເຄືອງ ໃຈ; ຄົນອະທຳ; ສົກກະບົກ, ຄວາມສົກກະ ບົກ; ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ບໍ່ຊອບທຳ, ຄວາມບໍ່ຊອບທຳ; ໜ້າກຽດຊັງ, ຄວາມໜ້າ ກຽດຊັງ ນຳອີກ

ຕັ້ງໃຈບໍ່ເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະ ເຈົ້າ.

ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຊ້ອນບາບກຳໄວ້ ຊີວິດຈະບໍ່ຈະ ເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, **ສພສ** 28:13. ເຖິງແມ່ນວ່າບາບ ຂອງພວກເຈົ້ານັ້ນເປັນສີແດງເຂັ້ມ ແຕ່ເຮົາ ກໍຈະຊຳລະໃຫ້ຂາວສະອາດດັ່ງຫິມະ, **ອຊຍ** 1:18. ຄົນບາບຈະຕາຍ, ແລະ ຄົນຊອບທຳຈະ ລອດ, **ອຊກ** 18.

ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ ຮັບເອົາ ບາບກຳຂອງມະນຸດສະໂລກໄປເສຍ, **ຢຮ** 1:29. ຈົ່ງຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ຊຳລະບາບ ກຳຂອງເຈົ້າ, **ກຈກ** 22:16. ຄຳຈ້າງຂອງຄວາມ ຜິດບາບ ກໍຄືຄວາມຕາຍ, **ຣມ** 6:23. ຖ້າຜູ້ໃດຮູ້ ວ່າ ອັນໃດເປັນການດີ ແລະ ບໍ່ເຮັດ, ຜູ້ນັ້ນຈົ່ງມີ ບາບ, **ຢກບ** 4:17.

ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ຕົວຂ້ານ້ອຍສັ່ນຕໍ່ສິ່ງ ທີ່ຫລຽວເຫັນເປັນບາບບໍ່, **2 ນຟ** 4:31. ວິບັດ ແກ່ຄົນທັງປວງທີ່ຕາຍໃນບາບຂອງຕົນ, **2 ນຟ** 9:38. ເຂົາເຈົ້າຈົ່ງເບິ່ງບາບບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກຈະ ມີແຕ່ຄວາມກຽດຊັງມັນເທົ່ານັ້ນ, **ແອວ** 13:12. ຢ່າຄິດຂຶ້ນມາເອງ ວ່າລູກຈະຖືກນຳກັບຄືນ ຈາກບາບໄປຫາຄວາມສຸກ, **ແອວ** 41:9-10. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ສາມາດເບິ່ງບາບດ້ວຍລະ ດັບການຍິນຍອມແມ່ນແຕ່ໜ້ອຍທີ່ສຸດ, **ແອວ** 45:16 (ຄພ 1:31). ເດັກນ້ອຍໆບໍ່ສາມາດເຮັດ ບາບໄດ້, **ມຣນ** 8:8.

ໃນການກັບໃຈ, ມະນຸດຕ້ອງສາລະພາບ ແລະ ປະຖິ້ມບາບຂອງຕົນເສຍກ່ອນ, **ຄພ** 58:42-43. ບາບທີ່ຮ້າຍແຮງກວ່າ ຈະຄົງຢູ່ ກັບຄົນທີ່ບໍ່ໃຫ້ອະໄພ, **ຄພ** 64:9. ຄົນໃດທີ່ ເຮັດບາບຕໍ່ຄວາມສະຫວ່າງຫລາຍ ກໍຈະຖືກ

ກ່າວໂທດຫລາຍ, ຄພ 82:3. ຄົນທີ່ເຮັດບາບ
ບາບເກົ່າຈະກັບຄືນມາ, ຄພ 82:7. ເມື່ອພວກ
ເຮົາພະຍາຍາມປົກປັດບາບຂອງພວກເຮົາ,
ສະຫວັນຈະຖອນຕົວ, ຄພ 121:37.

ບາບທີ່ອະໄພໃຫ້ບໍ່ໄດ້. ເບິ່ງ ຄາດຕະກຳ,
ການຄາດຕະກຳ; ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ;
ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ໝັ້ນປະໝາດ, ການ
ໝັ້ນປະໝາດ ນຳອີກ

ບາບຂອງການປະຕິເສດພຣະວິນຍານບໍລິ
ສຸດ, ບາບທີ່ບໍ່ສາມາດອະໄພໃຫ້ໄດ້.

ຄຳເວົ້າທີ່ໝັ້ນປະໝາດຕໍ່ສູ້ພຣະວິນຍານບໍລິ
ສຸດ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ, ມທ 12:31-
32 (ມຣກ 3:29; ລກ 12:10). ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສຳ
ລັບຄົນທີ່ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດແລ້ວ ທີ່
ຈະນຳເຂົາມາສູ່ການກັບໃຈອີກໄດ້, ຮຣ 6:4-
6. ຖ້າພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມ
ຈິງແລ້ວ ແຕ່ຍັງເຈດຕະນາເຮັດບາບຢູ່ ເຄື່ອງ
ບູຊາລືບລ້າງບາບ ກໍຈະບໍ່ມີເຫລືອຢູ່ຕໍ່ໄປ,
ຮຣ 10:26.

ຖ້າລູກປະຕິເສດພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະ
ລູກຮູ້ວ່າຕົນປະຕິເສດ, ນີ້ເປັນບາບທີ່ອະໄພ
ໃຫ້ບໍ່ໄດ້ເລີຍ, ແອວ 39:5-6 (ຢຄ 7:19).

ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ, ໂດຍ
ທີ່ໄດ້ປະຕິເສດພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ,
ໂດຍທີ່ໄດ້ຄຶງພຣະອົງສຳລັບຕົນເອງ, ຄພ
76:30-35. ການໝັ້ນປະໝາດພຣະວິນຍານ
ບໍລິສຸດຈະບໍ່ຖືກອະໄພໃຫ້, ທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນບໍລິ
ສຸດຕ້ອງເສຍຊີວິດ ຫລັງຈາກພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບ
ເອົາໜັ້ນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດຂອງເຮົາ,
ຄພ 132:26-27.

ບາເບນ, ບາບີໂລນ. ເບິ່ງ ເນບູກາດເນັດຊາ;
ໂລກ ນຳອີກ

ເມືອງຫລວງຂອງບາບີໂລນ.

ບາເບນຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍນິມໂຣດ ແລະ
ເປັນເມືອງເກົ່າແກ່ເມືອງໜຶ່ງໃນແຜ່ນດິນເມໂຊ
ໂປຕາເມຍ, ຫລື ຊີນາ (ປຖກ 10:8-10). ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພາສາສັບສົນຕອນຜູ້
ຄົນພວມສ້າງທ່າບາເບນຂຶ້ນ (ປຖກ 11:1-9;
ອທ 1:3-5, 33-35). ຕໍ່ມາບາບີໂລນໄດ້ກາຍ

ເປັນເມືອງຫລວງຂອງເນບູກາດເນັດຊາ. ເພິ່ນ
ໄດ້ສ້າງເມືອງອັນກວ້າງໃຫຍ່ ຊຶ່ງເວລານີ້ຍັງມີ
ຊາກເມືອງຮ້າງດັ່ງກ່າວເຫລືອຢູ່. ບາບີໂລນໄດ້
ກາຍເປັນເມືອງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍທີ່ສຸດ ແລະ
ນັບແຕ່ນັ້ນມາມັນໄດ້ກາຍເປັນສັນຍາລັກຂອງ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງໂລກ.

ຈົ່ງແລ່ນໜີຈາກບາບີໂລນເສຍ, ຍມຍ 51:6.

ບາບີໂລນຈະຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ ແລະ ຈະ
ພັງທະລາຍລົງ, ພນມ 17-18.

ບາບີໂລນຈະຖືກທຳລາຍ, 2 ນພ 25:15.

ບາບີໂລນຈະພັງທະລາຍ, ຄພ 1:16. ເຮົາ
ຈະບໍ່ໄວ້ຊີວິດຄົນໃດທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນບາບີໂລນ,
ຄພ 64:24. ຈົ່ງອອກໄປຈາກບາບີໂລນ, ຄພ
133:5, 7, 14.

ບາລາອາມ

ສາດສະດາຄົນໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້
ຢາກສາບແຂ່ງຊາວອິດສະຣາເອນເລື່ອງເງິນ.
ເພິ່ນໄດ້ຖືກບັນຊາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າບໍ່
ໃຫ້ສາບແຂ່ງຊາວອິດສະຣາເອນ (ຈບຊ 22-
24).

ໂຕລໍຂອງບາລາອາມບໍ່ຍອມເດີນໄປຂ້າງ
ໜ້າ ເພາະທູດສະຫວັນໄດ້ຍືນຂວາງທາງໄວ້,
ຈບຊ 22:22-35.

ບາຣະໂທໂລມາຍ. ເບິ່ງ ນະທານາເອັນ ນຳ
ອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ຜູ້ໜຶ່ງໃນກຸ່ມອັກຄະ
ສາວົກສິບສອງດັ່ງເດີມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ
(ມທ 10:2-4).

ບາຣະນາບາ

ຊື່ທີ່ຕັ້ງໃຫ້ແກ່ໂຢເຊັບ, ຊາວເລວີ ຂອງເກາະ
ໂຊປຣັດ, ຜູ້ໄດ້ຂາຍນາຂອງຕົນ ແລະ ນຳເອົາ
ເງິນມາມອບໃຫ້ແກ່ພວກອັກຄະສາວົກ (ກຈກ
4:36-37). ເຖິງແມ່ນວ່າລາວບໍ່ໄດ້ເປັນຄົນໜຶ່ງ
ໃນກຸ່ມອັກຄະສາວົກສິບສອງດັ່ງເດີມ, ແຕ່ລາວ
ກໍໄດ້ກາຍເປັນອັກຄະສາວົກ (ກຈກ 14:4, 14)
ແລະ ໄດ້ຮັບໃຊ້ຫລາຍເທື່ອໃນການເດີນທາງ
ຂອງຜູ້ສອນສາດສະໜາ (ກຈກ 11:22-30;

ບາຣາບາ

12:25; 13-15; 1 ກອທ 9:6; ຄລຕ 2:1, 9; ກລຊ 4:10).

ບາຣາບາ

ຊື່ຂອງຄົນທີ່ຖືກປ່ອຍໄປ ແທນທີ່ຈະປ່ອຍພຣະເຢຊູ ໃນເວລາທີ່ຖືກຄຶງ. ບາຣາບາເປັນຄົນກະບົດ, ຄາດຕະກອນ, ແລະ ເປັນໂຈນ (ມທ 27:16-26; ມຮກ 15:6-15; ລກ 23:18-25; ຢຮ 18:40).

ພໍ່ແມ່, ບິດາມານດາ. ເບິ່ງ ພໍ່, ມະຕະ; ມານດາ, ແມ່ ນຳອີກ

ພໍ່ ແລະ ແມ່. ສາມີ ແລະ ພັນລະຍາທີ່ມີຄ່າຄວນ ຜູ້ໄດ້ຜະນຶກເຂົ້າກັນຢ່າງຖືກຕ້ອງໃນການແຕ່ງງານຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າສາມາດບັນລຸບົດບາດຂອງຕົນ ໃນຖານະເປັນບິດາມານດາ ຕະຫລອດຊີວິດລົນດອນ. “ພໍ່ແມ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບທີ່ສັກສິດ ທີ່ຈະລ້ຽງດູລູກເຕົ້າດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມຊອບທຳ, ທີ່ຈະຈັດຫາສິ່ງຈຳເປັນຕ່າງໆທຸກວິນຍານ ແລະ ທາງໂລກໃຫ້ລູກ, ແລະ ສອນເຂົາໃຫ້ຮັກ ແລະ ຮັບໃຊ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນ, ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເປັນພັນລະເມືອງທີ່ເຊື່ອຟັງກົດໝາຍບ່ອນທີ່ຕົນອາໄສຢູ່” (“ຄອບຄົວ: ການປະກາດຕໍ່ໂລກ,” *Ensign*, Nov. 2010, 129).

ຝ່າຍບຸດທັງຫລາຍ, ຈົ່ງນອນນັ້ນເຊື່ອຟັງບິດາມານດາຂອງຕົນ, ອຟຊ 6:1-3 (ກລຊ 3:20).

ອາດາມ ແລະ ເອວາ ເປັນບິດາມານດາຜູ້ທຳອິດຂອງເຮົາ, 1 ນຟ 5:11. ຄຳສາບແຊ່ງຈະຕົກລົງເທິງຫົວຂອງບິດາມານດາຂອງລູກ, 2 ນຟ 4:6. ຈົ່ງສອນຜູ້ເປັນບິດາມານດາວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ, ມຮນ 8:10.

ພໍ່ແມ່ໄດ້ຮັບບັນຊາໃຫ້ສອນພຣະກິດຕິຄຸນໃຫ້ແກ່ລູກໆຂອງຕົນ, ຄພ 68:25. ເດັກນ້ອຍທຸກຄົນມີສິດທີ່ຈະໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູຈາກພໍ່ແມ່ຂອງຕົນ, ຄພ 83:4.

ບາບຂອງພໍ່ແມ່ຈະບໍ່ຕົກລົງເທິງຫົວຂອງລູກໆ, ມຊ 6:54.

ບຸກຄົນທີ່ຖືກປ່ອຍສະພາບແລ້ວ

ບຸກຄົນທີ່ຖືກປ່ອຍແປງ ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ປະສົບກັບຄວາມເຈັບປວດ ຫລື ຄວາມຕາຍຈົນກວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດ ສູ່ຄວາມເປັນອະມະຕະ.

ເອນິກໄດ້ຕິດສະໜິດກັບພຣະເຈົ້າ: ແລະ ລາວກໍໄດ້ຫາຍຕົວໄປ; ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບເອົາລາວໄປ, ປຖກ 5:24 (ຮຮ 11:5; ຄພ 107:48-49). ບໍ່ມີໃຜຮູ້ວ່າອຸບມຸງຂອງໂມເຊຢູ່ໃສ ຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້, ພບຍ 34:5-6 (ແອວ 45:19). ລົມພະຍຸກໍພັດຫອບເອົາເອລີຍາຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ, 2 ກສ 2:11.

ຖ້າເຮົາຢາກໃຫ້ລາວມີຊີວິດຢູ່ຈົນເຮົາກັບມາ, ຈະກ່ຽວຂ້ອງອັນໃດກັບເຈົ້າ, ຢຮ 21:22-23 (ຄພ 7:1-3).

ເຈົ້າຈະບໍ່ຕ້ອງຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມຕາຍເລີຍ, 3 ນຟ 28:7. ເພື່ອພວກເພິ່ນຈະບໍ່ໄດ້ຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມຕາຍ ມັນຈຶ່ງມີການປ່ຽນແປງເກີດຂຶ້ນກັບຮ່າງກາຍຂອງພວກເພິ່ນ, 3 ນຟ 28:38 (4 ນຟ 1:14; ມມ 8:10-11).

ໂຢຮັນຜູ້ເປັນທີ່ຮັກ ຈະມີຊີວິດຢູ່ຈົນກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະເດັດມາ, ຄພ 7. ເຮົາໄດ້ເອົາເມືອງຊີໂອນຂອງເອນິກເຂົ້າມາໄວ້ໃນຊວງເອິກຂອງເຮົາເອງ, ຄພ 38:4 (ມຊ 7:21, 31, 69). ເອນິກ ແລະ ພັນອຸງຂອງເພິ່ນ ເປັນເມືອງທີ່ຖືກຮັກສາໄວ້ຈົນກວ່າວັນແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຈະມາເຖິງ, ຄພ 45:11-12. ເອລີຍາໄດ້ຖືກຮັບຂຶ້ນໄປສະຫວັນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມຕາຍ, ຄພ 110:13.

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ລົງມາເທິງຫລາຍຄົນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຮັບຂຶ້ນໄປຫາຊີໂອນ, ມຊ 7:27.

ບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ເກີດ

ໃໝ່, ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ທີ່ຖືກຳເນີດ; ມະນຸດ; ລູກໆຂອງພຣະຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະຄຳພີ ໃຊ້ ຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ ໃນສອງແບບ. ໃນຄວາມໝາຍໜຶ່ງ, ເຮົາເປັນລູກທາງວິນຍານແຫ່ງຂອງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ.

ໃນຄວາມໝາຍໜຶ່ງອີກ, ບຸດ ແລະ ທິດາຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຄືຜູ້ທີ່ໄດ້ເກີດໃໝ່ ຜ່ານການຊົດໄຊ້ ຂອງພຣະຄຣິດ.

ລູກທາງວິນຍານຂອງພຣະບິດາ: ພວກ ເຈົ້າຄືບັນດາພຣະທັງຫລາຍ, ເປັນພວກລູກ ຊາຍອົງສູງສຸດທັງໝົດ, ພສສ 82:6.

ພວກເຮົາເປັນເຊື້ອສາຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ກຈກ 17:29. ຄວນຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຂອງພຣະບິດາ ແຫ່ງບັນດາວິນຍານຈິດ, ຮສ 12:9.

ຂ້າພະເຈົ້າເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ມຊ 1:13.

ເດັກນ້ອຍໄດ້ເກີດໃໝ່ຜ່ານການຊົດໄຊ້: ສ່ວນບັນດາຜູ້ທີ່ຕ້ອນຮັບພຣະອົງ ພຣະອົງໄດ້ ປະທານສິດໃຫ້ກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຢຮ 1:12 (ຮມ 8:14; 3 ນພ 9:17; ຄພ 11:30). ບັດນີ້ເຮົາເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, 1 ຢຮ 3:1-2.

ພວກທ່ານຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ລູກຂອງພຣະ ຄຣິດ, ບຸດຂອງພຣະອົງ ແລະ ທິດາຂອງພຣະ ອົງ, ມຊຢ 5:7. ທຸກຄົນຕ້ອງເກີດໃໝ່ເສຍ ກ່ອນ, ກາຍເປັນບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະອົງ, ມຊຢ 27:25. ພວກເຂົາຈະກາຍເປັນບຸດ ແລະ ທິດາຂອງເຮົາ, ອທ 3:14. ທ່ານຈະເປັນລູກ ຂອງພຣະຄຣິດຢ່າງແນ່ນອນ, ມຮນ 7:19.

ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ ເປັນບຸດ ແລະ ທິດາ, ຄພ 25:1. ພວກເຂົາເປັນ ພຣະເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 76:58.

ດັ່ງນັ້ນຄົນທັງປວງຈະກາຍເປັນບຸດຂອງ ເຮົາ, ມຊ 6:68. ຫລາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອ ແລະ ກາຍ ເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ມຊ 7:1.

ບຸດມະນຸດ. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ຕຳແໜ່ງທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ໄຊ້ ເມື່ອກ່າວ ເຖິງຕົນເອງ (ລກ 9:22; 21:36). ນັ້ນໝາຍ ຄວາມວ່າ ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດ. ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດເປັນ ພຣະນາມໜຶ່ງຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ. ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນຕົນເອງວ່າ ບຸດມະນຸດ, ມັນເປັນການປະກາດຢ່າງເປີດເຜີຍເຖິງຄວາມ ສຳພັນແຫ່ງສະຫວັນຂອງພຣະອົງນຳພຣະ

ບິດາ. ຕຳແໜ່ງນີ້ໄດ້ຖືກພົບເຫັນເລື້ອຍໆໃນ ພຣະທຳ. ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍຢືນຢັນ ຄວາມໝາຍພິເສດ ແລະ ຄວາມສັກສິດຂອງ ພຣະນາມນີ້ ຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ (ຄພ 45:39; 49:6, 22; 58:65; ມຊ 6:57).

ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ. ເບິ່ງ ຄວາມຕາຍ ທາງວິນຍານ; ນະລົກ; ບາບທີ່ອະໄພໃຫ້ບໍ່ ໄດ້; ມານ; ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະ ໂຫຍດ ນຳອີກ

ບໍລິວານຂອງຊາຕານ ຜູ້ທີ່ຈະທຸກທໍລະ ມານກັບມັນ ໃນຊີວິດລັ້ນດອນ. ບຸດແຫ່ງ ຄວາມຈິບຫາຍ ແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍ (1) ບໍລິວານ ຂອງຊາຕານ ແລະ ໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກ ສະຫວັນເພາະການກະບົດກ່ອນໂລກມະຕະ, ແລະ (2) ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ມາເກີດຢູ່ ໃນໂລກ ທີ່ມີຮ່າງກາຍ ແຕ່ໄດ້ຮັບໄຊ້ຊາຕານ ແລະ ຫັນມາຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າ. ຜູ້ຄົນໃນກຸ່ມທີ ສອງ ຈະພົ້ນຄືນຊີວິດຈາກຄວາມຕາຍ ແຕ່ຈະ ບໍ່ໄດ້ຖືກໄຖ່ຈາກຄວາມຕາຍ (ທາງວິນຍານ) ຄັ້ງທີສອງ ແລະ ບໍ່ສາມາດອາໄສຢູ່ໃນອານາ ຈັກຂອງລັດສະໝີພາບ (ຄພ 88:32, 35).

ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນພວກເຂົາໄດ້ເສຍໄປ ເວັ້ນໄວ້ ແຕ່ຜູ້ທີ່ຖືກໝາຍໄວ້ສຳລັບຄວາມຈິບຫາຍ, ຢຮ 17:12. ກໍເຫລືອວິໄສທີ່ຈະນຳພວກເຂົາມາສູ່ ການກັບໃຈອີກໄດ້, ຮສ 6:4-6 (ຮຮ 10:26- 29).

ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາເລີຍ ແລະ ວາລະສຸດທ້າຍຂອງເຂົາຄື ຄວາມທຸກທໍລະ ມານທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ, ມຊຢ 2:36-39. ເຂົາ ຈຶ່ງເປັນຄືກັນກັບບໍ່ມີການໄຖ່ເລີຍ, ມຊຢ 16:5. ຄົນທີ່ປະຕິເສດສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງພຣະ ຄຣິດ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດ ຈະກາຍເປັນບຸດ ແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ, 3 ນພ 29:7.

ພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພໃນ ໂລກນີ້ ຫລື ໃນໂລກທີ່ຈະມາເຖິງ, ຄພ 76:30- 34 (ຄພ 84:41; 132:27). ພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ ທີ່ຈະບໍ່ໄດ້ຖືກໄຖ່ຈາກການຕາຍຄັ້ງທີສອງ, ຄພ 76:34-48. ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ ປະ ຕິເສດພຣະວິນຍານສັກສິດ ຫລັງຈາກໄດ້ຮັບ

ເບັດທານີ

ມັນ, ຄພ 76:35. ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ ປະຕິເສດພຣະບຸດຫລັງຈາກທີ່ພຣະບິດາໄດ້ເປີດເຜີຍພຣະອົງ, ຄພ 76:43.

ກາອິນຈະໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າ ຜູ້ຈິບຫາຍ, ມຊ 5:22-26.

ເບັດທານີ

ໝູ່ບ້ານທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ພັກເຊົາລະຫວ່າງອາທິດສຸດທ້າຍໃນຊີວິດມະຕະຂອງພຣະອົງ (ມທ 21:17; ມຣກ 11:11). ຕັ້ງຢູ່ເທິງພູດອຍທາງຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ຂອງພູພາກກອກເທດ, ເບັດທານີເປັນບ້ານຂອງລາຊາໂຣ, ມາຣີ, ແລະ ມາທາ (ຍຣ 11:1-46; 12:1).

ເບັດເລເຮັມ

ເມືອງນ້ອຍໆທີ່ຕັ້ງຢູ່ປະມານຫ້າໄມ (ແປດກິໂລແມັດ) ທາງພາກໃຕ້ຂອງເຢຣູຊາເລັມ. ໃນພາສາເຮັບເຣີ, ເບັດເລເຮັມ ໝາຍເຖິງ “ບ້ານແຫ່ງອາຫານ”; ມັນຍັງຖືກເອີ້ນອີກວ່າ ເອຟະລາທາ, ໝາຍເຖິງ “ອຸດົມສົມບູນ.” ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ກຳເນີດໃນເບັດເລເຮັມ (ມກ 5:2; ມທ 2:1-8). ມັນເປັນສະຖານທີ່ຝັງສົບຂອງນາງລາເຊັນ (ປຖກ 35:19; 48:7).

ນາງຣຸດ ແລະ ໂບອາດ ໄດ້ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ນຣ 1:22. ຊາມູເອນໄດ້ເຈັມດາວິດຢູ່ທີ່ນັ້ນ, 1 ຊມອ 16:1-13; 17:12, 15; 20:6, 28.

ເຮໂຣດໄດ້ສັ່ງຂ້າເດັກນ້ອຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ມທ 2:16.

ເບັດເອນ

ໃນພາສາເຮັບເຣີ, ໝາຍເຖິງ “ບ້ານຂອງພຣະເຈົ້າ” ແລະ ເປັນສະຖານທີ່ແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ສັກສິດທີ່ສຸດໃນອິດສະຣາເອນ. ມັນຕັ້ງຢູ່ທາງເໜືອຂອງເຢຣູຊາເລັມປະມານສິບໄມ (ສິບຫົກ ກິໂລແມັດ) ທາງເໜືອຂອງເຢຣູຊາເລັມ. ຢູ່ທີ່ນີ້ອັບຣາຮາມໄດ້ສ້າງແຫ່ນບູຊາຂຶ້ນເມື່ອເພິ່ນໄປເຖິງການາອານເປັນເທື່ອທຳອິດ (ປຖກ 12:8; 13:3). ຢູ່ທີ່ນີ້ຢາໂຄບໄດ້ເຫັນພາບນິມິດເປັນຂັ້ນໄດ້ຂຶ້ນໄປເຖິງຟ້າສະຫວັນ (ປຖກ 28:10-19). ມັນຍັງເປັນສະຖານທີ່ສັກສິດໃນວັນເວລາຂອງຊາມູເອນນຳອີກ (1 ຊມອ 7:16; 10:3).

ເປັນຊັດຊາເຣ. ເບິ່ງ ບາເບນ, ບາບີໂລນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ກະສັດຄົນສຸດທ້າຍແຫ່ງບາບີໂລນ, ປົກຄອງກ່ອນເຈົ້າໄຊຣັດໄດ້ເອົາຊະນະບາບີໂລນ; ບຸດຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນ (ດນອ 5:1-2).

ເປັນຢາມິນ, ບິດາຂອງໂມໄຊຢາ. ເບິ່ງ ໂມໄຊຢາ, ລູກຊາຍຂອງເປັນຢາມິນ ນຳອີກ

ສາດສະດາ ແລະ ກະສັດຄົນໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ (ມຊຢ 1-6).

ໄດ້ແກ້ບັນຫາທີ່ຮ້າຍແຮງເພື່ອສະຖາປະນາສັນຕິສຸກໃນແຜ່ນດິນ, ອມນ 1:23-25 (ຄມ 1:12-18). ໄດ້ສິດສອນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ມຊຢ 1:1-8. ໄດ້ມອບອານາຈັກໃຫ້ໂມໄຊຢາລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ມຊຢ 1:9-18. ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອພັງຄຳປາໄສເທື່ອສຸດທ້າຍຂອງເພິ່ນ, ມຊຢ 2:1-8. ໄດ້ກ່າວຄຳປາໄສຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ມຊຢ 2:9-4:30. ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມຊຢ 5-6.

ເປັນຢາມິນ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ; ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຄົນທີສອງຂອງຢາໂຄບກັບນາງລາເຊັນ (ປຖກ 35:16-20).

ເຜົ່າຂອງເປັນຢາມິນ: ຢາໂຄບໄດ້ອວຍພອນເປັນຢາມິນ (ປຖກ 49:27). ລູກຫລານຂອງເປັນຢາມິນເປັນເຊື້ອສາຍນັກຮົບ. ບຸກຄົນສຳຄັນສອງຄົນທີ່ເປັນຊາວເປັນຢາມິນແມ່ນໂຊນ, ກະສັດຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ ຄົນທຳອິດ (1 ຊມອ 9:1-2), ແລະ ໂປໂລ, ອັກຄະສາວົກໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ (ຣມ 11:1).

ແບບແຜນ

ແບບຢ່າງທີ່ບຸກຄົນສາມາດເຮັດຕາມ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຜົນຢ່າງແນ່ນອນ. ໃນພຣະຄຳພີ, ຄຳວ່າ ແບບແຜນ ຕາມປົກກະຕິແລ້ວໝາຍເຖິງ

ຕົວຢ່າງຂອງການດຳລົງຊີວິດໃນວິທີໃດວິທີໜຶ່ງ ຫລື ສຳລັບການສ້າງບາງສິ່ງ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຊາວອິດສະຣາເອນ ໃຫ້ສ້າງສະຖານທີ່ນະມັດສະການ ຕາມແບບແຜນທີ່ໄດ້ສະແດງຕໍ່ໂມເຊ, **ອພຍ 25.** ດາວິດໄດ້ມອບແບບແຜນການສ້າງພຣະວິຫານໃຫ້ແກ່ໂຊໂລໂມນ, **1 ຂຄ 28:11–13.**

ພຣະເຢຊູຄຣິດຈະໄດ້ສະແດງໃນເຮົາໃຫ້ເຫັນແບບແຜນສຳລັບຄົນທີ່ຈະເຊື່ອໃນພຣະອົງ, **1 ຕມທ 1:16.**

ເຮົາຈະມອບແບບແຜນໃນທຸກສິ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກຫລອກລວງ, **ຄພ 52:14.**

ໂບອາດ. ເບິ່ງ ຣຸດ ນຳອີກ

ຜົວຂອງນາງຣຸດ (ນຣ 4:9–10); ພໍ່ຜູ້ທວດຂອງດາວິດ, ກະສັດແຫ່ງອິດສະຣາເອນ (ນຣ 4:13–17); ແລະ ບັນພະບຸລຸດຂອງພຣະຄຣິດ, ຈອມກະສັດ (ລກ 3:32).

ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ. ເບິ່ງ ສະອາດ ແລະ ບໍ່ສະອາດ; ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ເປັນອິດສະລະຈາກບາບ ຫລື ຄວາມຜິດ; ບໍ່ມີບ່ອນຕຳນິ. ບຸກຄົນກາຍເປັນຄົນບໍລິສຸດ ເມື່ອຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳຂອງເຂົາສະອາດໃນທຸກວິທີທາງ. ບຸກຄົນທີ່ເຄີຍເຮັດບາບ ສາມາດກາຍເປັນຄົນບໍລິສຸດໄດ້ ຜ່ານສັດທາໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ, ການກັບໃຈ, ແລະ ການຮັບເອົາພິທີການຕ່າງໆຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ.

ພວກທີ່ມີສະອາດ ແລະ ໃຈບໍລິສຸດ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອວຍພອນ, **ພສສ 24:3–5.** ຄົນທີ່ຖືພາຊະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົ່ງຮັກສາຕົວໃຫ້ບໍລິສຸດ, **ອຊຢ 52:11** (ຄພ 133:4–5).

ຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດກໍເປັນສຸກ, **ມທ 5:8** (3 ນພ 12:8). ສິ່ງໃດທີ່ບໍລິສຸດ ຈົ່ງພິຈາລະນາເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ, **ຟລປ 4:8** (ຫຼຸຊ 1:13).

ກ່ອນການຕົກ, ອາດາມ ແລະ ເອວາໄດ້ຢູ່ໃນສະພາບຂອງຄວາມໂຮ້ດຽງສາ, **2 ນພ 2:23.** ທ່ານທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດ, ຈົ່ງເງີຍໜ້າ

ຂຶ້ນ ແລະ ຮັບພຣະຄຳອັນໜ້າພໍພຣະໂທຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຢຄ 3:2–3.** ພວກທ່ານຈະເງີຍໜ້າເບິ່ງພຣະເຈົ້າໃນນັ້ນດ້ວຍໃຈອັນບໍລິສຸດ ແລະ ດ້ວຍມືທີ່ສະອາດໄດ້ບໍ່, **ແອວ 5:19.** ການເປັນຄົນຂາວສະອາດບໍລິສຸດ ແລະ ປາດສະຈາກມົນທົນຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງເບິ່ງບາບບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກຈະມີແຕ່ຄວາມກຽດຊັງມັນເທົ່ານັ້ນ, **ແອວ 13:12.** ເລືອດຂອງຜູ້ບໍລິສຸດຈະຍືນເປັນພະຍານ, **ແອວ 14:11.** ບໍລິສຸດຄືກັນກັບພຣະຄຣິດທີ່ບໍລິສຸດ, **ມຣນ 7:48** (ມມ 9:6).

ພຣະຄຣິດຈະເກັບຜູ້ຄົນທີ່ບໍລິສຸດໄວ້ສຳລັບພຣະອົງ, **ຄພ 43:14.** ວິນຍານຂອງມະນຸດແຕ່ລະຄົນບໍລິສຸດໃນຕອນຕົ້ນ, **ຄພ 93:38.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາວ່າ ຕັ້ງສ້າງບ້ານຫລັງໜຶ່ງຂຶ້ນໃນຊີໂອນ ຊຶ່ງໃນນັ້ນຜູ້ທີ່ມີຈິດໃຈບໍລິສຸດຈະໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າ, **ຄພ 97:10–17.** ນີ້ຄືຊີໂອນ—ຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດ, **ຄພ 97:21.** ຄົນບໍລິສຸດຈະບໍ່ຖືກກ່າວໂທດກັບຄົນທີ່ບໍ່ທ່ຽງທຳ, **ຄພ 104:7.** ໂຈເຊັບ ແລະ ໂຮຣຳ ສະມິດ ບໍ່ມີຄວາມຜິດກັບການກ່າວຫາໃດໆ, **ຄພ 135:6–7.**

ເດັກນ້ອຍປາດສະຈາກບາບຈາກການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, **ມຊ 6:54.**

ບໍ່ສະອາດ. ເບິ່ງ ສະອາດ ແລະ ບໍ່ສະອາດ

ບໍ່ສັກສິດ. ເບິ່ງ ຄົນອະທຳ

ບໍ່ຊອບທຳ, ຄວາມບໍ່ຊອບທຳ. ເບິ່ງ ຄົນອະທຳ; ສົກກະປົກ, ຄວາມສົກກະປົກ; ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ; ບາບ ນຳອີກ

ຄົນຊົ່ວ, ຄົນບໍ່ທ່ຽງທຳ; ຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ຮັກພຣະເຈົ້າ ຫລື ບໍ່ຮັກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ສົ່ງເສີມອຸດົມການຂອງພຣະອົງ.

ຄົນຊົ່ວຊຳອະທຳຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, **1 ກກທ 6:9–10.** ຄົນທີ່ມີແຕ່ຄວາມສຸກຢູ່ກັບຄວາມບໍ່ຊອບທຳຈະອັບປະໂຫຍດ, **2 ທສນ 2:12.** ພຣະເຢຊູຄຣິດສາມາດຊຳລະລ້າງເຮົາຈາກຄວາມບໍ່ຊອບທຳທັງໝົດ, **1 ຢຮ 1:9.**

ບໍ່ເຊື່ອຖື, ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື

ກະສັດທີ່ບໍ່ຊອບທຳຈຶ່ງບິດເບືອນທາງແຫ່ງ ຄວາມຊອບທຳທັງໝົດ, **ມຊຍ 29:23.** ຮາກ ຖານຂອງຄວາມພິນາດໄດ້ຖືກວາງໄວ້ ໂດຍ ຄວາມບໍ່ຊອບທຳຂອງພວກທະນາຍຄວາມ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນ, **ແອວ 10:27.**

ເຮົາສົ່ງພວກເຈົ້າໄປເພື່ອຕຳນິໂລກ ເຖິງ ການກະທຳທີ່ບໍ່ຊອບທຳ, **ຄພ 84:87.** ຈິດວິນ ຍານຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ຈາກຄວາມບໍ່ຊອບທຳທຸກຢ່າງ, **ຄພ 88:17-18.** ທຳມະຊາດຂອງມະນຸດເກືອບທຸກຄົນຄື ຈະ ເລີ່ມໃຊ້ອຳນາດການຄອບຄອງທີ່ບໍ່ຊອບທຳ, **ຄພ 121:39.**

ບໍ່ເຊື່ອຖື, ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື. ເບິ່ງ ເຊື່ອ, ຄວາມ ເຊື່ອ ນຳອີກ

ຂາດສັດທາໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ໃນພຣະກິດ ຕີຄຸນຂອງພຣະອົງ.

ຍ້ອນພວກເຂົາບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອ ພຣະອົງຈຶ່ງ ບໍ່ໄດ້ເຮັດການອັດສະຈັນຫລາຍ, **ມທ 13:58.** ເພາະພວກເຂົາຂາດຄວາມເຊື່ອ ສານຸສິດຂອງ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຂັບໄລ່ຜີມານຮ້າຍອອກບໍ່ໄດ້, **ມທ 17:14-21.** ໂຜດຊ່ວຍຂ້າມ້ອຍໃຫ້ມີຄວາມເຊື່ອ ຫລາຍກວ່ານີ້ແດ່ທ່ອນ, **ມຣກ 9:23-24.** ພຣະ ເຢຊູໄດ້ຕຳນິຕິຕຽນອັກຄະສາວິກຂອງພຣະອົງ ທີ່ສົ່ງໄສ ແລະ ຕື່ນຕົວທັງບໍ່ເຊື່ອຂອງພວກເພິ່ນ, **ມຣກ 16:14.** ຄວາມບໍ່ສັດຊື່ຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມ ສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າເສຍປະໂຫຍດບໍ່, **ຣມ 3:3.**

ການທີ່ຄົນຜູ້ດຽວຕາຍກໍດີກວ່າປະຊາຊາດ ຈະເສື່ອມໂຊມ ແລະ ຕາຍຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອ ຖື, **1 ນຟ 4:13.** ເມື່ອເວລານັ້ນມາເຖິງ ພວກ ເຂົາຈະເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ພຣະ ອົງຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາກະຈັດກະຈາຍໄປ ແລະ ຖືກລົງທັນ, **2 ນຟ 1:10-11** (ຄພ 3:18). ເປັນຍ້ອນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ, ພວກ ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ເຂົ້າໃຈພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, **ມຊຍ 26:1-5.** ເຮົາຈຶ່ງເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງ ໃຫຍ່ເຊັ່ນນີ້ກັບຊາວຢິວບໍ່ໄດ້, ເພາະຄວາມບໍ່ ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ, **3 ນຟ 19:35.**

ໃນເວລາທີ່ຜ່ານມາ ຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າ

ຖືກເຮັດໃຫ້ມືດມົນເພາະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, **ຄພ 84:54-58.**

ບໍ່ມີທີ່ສຸດ. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ ນຳ ອີກ

ພຣະນາມໜຶ່ງອີກຂອງພຣະເຈົ້າ, ບົ່ງບອກ ເຖິງທຳມະຊາດນິລັນດອນຂອງພຣະອົງ (ຄພ 19:10-12; ມຊ 1:3; 7:35).

ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່. ເບິ່ງ ເວົ້າຈາບໍ່ດີ ນຳອີກ

ການເຮັດຫລັງງານກັບສິ່ງທີ່ສັກສິດ (ຄພ 84:54).

ໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍບໍ່ຄວນນຶກຄິດທີ່ໄຮ້ປະ ໂຫຍດ, ຫລື ການຫົວເຮຮາ, **ຄພ 88:69.** ຈົ່ງ ຢຸດຈາກຄວາມທະນົງຕົວຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ຄວາມບໍ່ເອົາໃຈໃສ່, **ຄພ 88:121.**

ໃບໜ້າ

ການສະແດງອອກຢູ່ເທິງໃບໜ້າຂອງບຸກ ຄົນ, ຊຶ່ງສ່ວນຫລາຍສະທ້ອນເຖິງຄຸນສົມບັດ ທາງວິນຍານ ແລະ ສະພາບຂອງຈິດໃຈ

ຈິດໃຈລຳອຽງຂອງເຂົາຕໍ່ສູ້ເຂົາເອງ, **ອຊຍ 3:9.** ກະສັດຈຶ່ງໜ້າຊົດ ແລະ ຍ້ານຫລາຍ, **ດນອ 5:6.**

ໃບໜ້າຂອງເພິ່ນມີລັກສະນະຄືແສງຟ້າ ແມບ, **ມທ 28:3.** ໃບໜ້າຂອງພຣະອົງເຫລື້ອມ ເໝືອນດັງຕາເວັນ, **ພນມ 1:16.**

ພວກທ່ານໄດ້ຮັບເງົາຂອງພຣະອົງໄວ້ໃນໃບ ໜ້າຂອງພວກທ່ານແລ້ວບໍ່, **ແອວ 5:14, 19.** ອຳໂມນໄດ້ເຫັນສີໜ້າຂອງກະສັດປ່ຽນແປງ ໄປ, **ແອວ 18:12.**

ຈຶ່ງຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານດ້ວຍ ຄວາມຍິນດີໃນໃຈ ແລະ ໃບໜ້າທີ່ຊື່ນບານ, **ຄພ 59:14-15.** ພຣະພັກຂອງພຣະອົງຮຸ່ງ ເຫລື້ອມແຈ້ງກວ່າຄວາມສະຫວ່າງຂອງດວງ ຕາເວັນ, **ຄພ 110:3.**

ປະຈັກພະຍານ. ເບິ່ງ ເປັນພະຍານ; ພະຍານ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ຄວາມຮູ້ ແລະ ພະຍານທາງວິນຍານ ໄດ້ຖືກ ມອບໃຫ້ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ປະຈັກ

ພະຍານສາມາດເປັນການປະກາດເປັນທາງການ ຫລື ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ບຸກຄົນເຫັນວ່າເປັນຄວາມຈິງ (ຄພ 102:26).

ຂ້ອຍຮູ້ຜູ້ໜຶ່ງຢູ່ໃນສະຫວັນສະຖານ, ໂຍບ 19:25–26.

ຢາລະອາຍທີ່ຈະເປັນພະຍານຝ່າຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາ, 2 ຕມທ 1:8. ເນື້ອຄວາມຂອງການປະກາດພຣະທຳ ກໍເປັນຄຳພະຍານຝ່າຍພຣະເຢຊູ, ພນມ 19:10.

ຢືນເປັນພະຍານຂອງພຣະເຈົ້າໃນທຸກເວລາ, ມຊຢ 18:9. ໂດຍບໍ່ເຫັນທາງອື່ນແລ້ວທີ່ຈະກູ້ຜູ້ຄົນກັບຄືນ ນອກຈາກຈະພະຍາຍາມຢ່າງເຕັມທີ່ດ້ວຍປະຈັກພະຍານອັນບໍລິສຸດເພື່ອຕໍານົນພວກເຂົາ, ແອວ 4:19–20. ຂ້າພະເຈົ້າມີທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເປັນປະຈັກພະຍານວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ, ແອວ 30:41–44. ທ່ານບໍ່ເຫັນຍ້ອນວ່າທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບພະຍານຈົນກວ່າຫລັງຈາກການທົດລອງສັດທາຂອງທ່ານ, ອທ 12:6.

ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວໃຫ້ຄວາມສະຫງົບແກ່ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າບໍ? ເຈົ້າຈະມີພະຍານໃດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໄປກວ່າພະຍານຈາກພຣະເຈົ້າ, ຄພ 6:22–23. ແລະ ບັດນີ້, ຫລັງຈາກປະຈັກພະຍານຫລາຍຢ່າງທີ່ໃຫ້ໄວ້ເຖິງພຣະອົງ, ນີ້ຄືປະຈັກພະຍານ ຊຶ່ງພວກເຮົາມອບໃຫ້ເຖິງພຣະອົງ, ຄພ 76:22–24. ເຮົາສົ່ງພວກເຈົ້າອອກໄປເປັນພະຍານ ແລະ ເຕືອນຜູ້ຄົນ, ຄພ 88:81–82. ຜູ້ເປັນພະຍານໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປແລ້ວ, ແລະ ປະຈັກພະຍານຂອງພວກເພິ່ນຍັງມີພະລັງຢູ່, ຄພ 135:4–5.

ເອນົກໄດ້ເຫັນເຫລົ່າທູດສະແດງປະຈັກພະຍານເຖິງພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ, ມຊ 7:27. ເຖິງແມ່ນວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຖືກກຽດຊັງ ແລະ ຖືກຂົ່ມເຫັງເພາະການເວົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພາບນັ້ນກໍຕາມ, ແຕ່ມັນເປັນຄວາມຈິງ, ຈສ—ປ 1:24–25.

ປະຕິບັດ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດ; ຮັບໃຊ້, ການຮັບໃຊ້ ນຳອີກ

ທີ່ຈະເຮັດວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຖືກເລືອກ

ຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະຕ້ອງຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ ກ່ອນຈະສາມາດປະຕິບັດວຽກງານຂອງພຣະອົງໄດ້. ເມື່ອຜູ້ປະຕິບັດທີ່ແທ້ຈິງ ເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຂົາເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃນການເຮັດວຽກງານທີ່ເປັນທາງການຂອງຕົນ ແລະ ເປັນຕົວແທນຂອງພຣະອົງ (ຄພ 64:29), ດັ່ງນັ້ນ ຈິ່ງເຮັດວຽກງານທີ່ຈຳເປັນສຳລັບຄວາມລອດຂອງມະນຸດຊາດ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານອັກຄະສາວົກ, ສາດສະດາ, ຜູ້ປະກາດຂ່າວ, ມະຫາປະໂລຫິດ, ສາວົກເຈັດສິບ, ແອວເດີ, ອະທິການ, ປະໂລຫິດ, ຄູສອນ, ມັກຄະນາຍົກ, ຜູ້ຊ່ວຍ, ແລະ ການປົກຄອງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າດີພ້ອມ, ສຳລັບວຽກງານແຫ່ງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ (1 ກອທ 12:12–28; ອຟຊ 4:11–16; ຄພ 20; 107).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກເອົາເພິ່ນໃຫ້ປະຕິບັດໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພບຍ 18:5. ຜູ້ຄົນຈະເອີ້ນພວກເຈົ້າວ່າເປັນຜູ້ປະຕິບັດຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ອຊຊ 61:6.

ບຸດມະນຸດບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອໃຫ້ຄົນອື່ນຮັບໃຊ້ຕົນ, ແຕ່ມາເພື່ອຮັບໃຊ້, ມທ 20:26–28. ເຮົາໄດ້ປະກົດແກ່ເຈົ້າເພື່ອແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ ແລະ ເປັນພະຍານຂອງເຮົາ, ກກກ 26:16–18. ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອະຍຸດຕິທຳ ຊຶ່ງຈະລືມການງານທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດດ້ວຍຄວາມຮັກ ໃນການຮັບໃຊ້ໄພພິນຂອງພຣະອົງ, ຮສ 6:10. ຖ້າຜູ້ໃດບໍລິການຮັບໃຊ້, ກໍໃຫ້ບໍລິການຮັບໃຊ້ເໝືອນຜູ້ຮັບກຳລັງທີ່ພຣະເຈົ້າ ໂຜດປະທານໃຫ້, 1 ປທ 4:10–11.

ພວກເຂົາໄດ້ສິດສອນ, ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ກັນແລະກັນ, 3 ນຟ 26:19.

ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງອັກຄະສາວົກສິບສອງທີ່ຈະແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ, ຄພ 107:39–40. ມະຫາປະໂລຫິດຄົນໜຶ່ງອາດຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການສຳລັບການປະຕິບັດເລື່ອງຝ່າຍໂລກ, ຄພ 107:71–72. ສາວົກເຈັດສິບເຫລົ່ານີ້ຕ້ອງເປັນຜູ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດເຄື່ອນທີ່, ຄພ 107:93–97. ພວກແອວເດີ

ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ

ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ປະຕິບັດສາດສະໜາ
ກິດປະຈຳຢູ່ກັບສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ,
ຄພ 124:137.

ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.

ເບິ່ງ ກະບົດ, ການກະບົດ; ການຟື້ນຟູພຣະ
ກິດຕິຄຸນ ນຳອີກ

ບຸກຄົນ, ສາດສະໜາຈັກ, ຫລື ຕະຫລອດທັງ
ປະຊາຊາດທີ່ຫັນໜີຈາກຄວາມຈິງ.

ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອທົ່ວໄປ: ຊາວອິດສະ
ຣາເອນຕ້ອງປົກປ້ອງໃຈຂອງຕົນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້
ຫັນໜີໄປຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພບຍ 29:18.
ຊົນຊາດໃດທີ່ບໍ່ມີພຣະເຈົ້ານຳໜ້າ ກໍເປັນຊົນ
ຊາດທີ່ຂາດວິໄນ, ສພສ 29:18. ພວກເຂົາໄດ້
ຝ່າຝົນພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດ, ອຊຸຢ 24:5.

ລົມກໍພັດປະທະເຮືອນຢ່າງແຮງ, ແລະ
ເຮືອນນັ້ນກໍໄດ້ເຈື່ອນເພພັງລົງ, ມທ 7:27. ເຮົາ
ຮູ້ສຶກປະຫລາດໃຈທີ່ເຈົ້າຕ່າວຄືນຢ່າງຮີບ
ດ່ວນໄປທາງພຣະກິດຕິຄຸນທີ່ແຕກຕ່າງເສຍ,
ຄລຕ 1:6.

ພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນທາງດີ ແຕ່ໄດ້
ຫລົງທາງໄປໃນໝອກ, 1 ນພ 8:23 (1 ນພ
12:17). ຫລັງຈາກພວກເຂົາຊົມໝາກໄມ້ນັ້ນ
ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຕົກລົງໄປໃນທາງຕ້ອງຫ້າມ,
1 ນພ 8:28. ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອຂອງຊາວ
ນີໄຟເປັນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອ,
ແອວ 4:6–12. ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ
ຫລາຍຄົນໄດ້ກາຍເປັນຄົນອວດດີ ແລະ ໄດ້
ຂົ່ມເຫັງສະມາຊິກຄົນອື່ນໆ, ຮລມ 3:33–34
(ຮລມ 4:11–13; 5:2–3). ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ
ຂຶ້ນ, ບາງເທື່ອພວກເຂົາເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ
ແລະ ຫລົງລືມພຣະອົງ, ຮລມ 12:2; 13:38.
ຊາວນີໄຟໄດ້ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ ແລະ ໄດ້
ຕົກຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງຊາຕານ, 3 ນພ 2:1–
3. ໂມໂຣໂນໄດ້ທຳນາຍກຽວກັບການປະຖົມ
ຄວາມເຊື່ອໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ມມ 8:28, 31–41.

ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອຈະເກີດຂຶ້ນກ່ອນ
ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ, ຄພ 1:13–16.

ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອຂອງສາດສະໜາຈັກ

ຄຣິດສະຕຽນລຸ້ນເດີມ: ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ເຂົ້າໄກ້
ເຮົາແຕ່ປາກ, ອຊຸຢ 29:10, 13. ຄວາມມືດຈະ
ປົກຄຸມແຜ່ນດິນໂລກ, ອຊຸຢ 60:2. ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມອິດຢາກພຣະຄຳຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເກີດຂຶ້ນ, ອມ 8:11.

ຈະມີພຣະຄຣິດປອມ ແລະ ສາດສະດາ
ປອມປະກົດຂຶ້ນ, ມທ 24:24. ຜູງໝາໄນທີ່
ຮ້າຍກາດຈະມາໃນທ່າມກາງພວກທ່ານ,
ກກຈ 20:29. ເຮົາຮູ້ສຶກປະຫລາດໃຈທີ່ເຈົ້າທັງ
ຫລາຍພາກັນປະຖົມພຣະອົງຢ່າງຮີບດ່ວນ,
ຄລຕ 1:6. ຈະມີການຕົກໄປກ່ອນການສະ
ເດັດມາຄັ້ງທີສອງ, 2 ຫສນ 2:3. ບາງຄົນຫລົງ
ໄປຈາກຄວາມຈິງ, 2 ຕມທ 2:18. ບາງຄົນ
ເຮັດເໝືອນຄົນນັບຖືພຣະເຈົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງ,
ແຕ່ປະຕິເສດອຳນາດໃນນັ້ນ, 2 ຕມທ 3:2–5.
ເວລາຈະມາເຖິງເມື່ອຜູ້ຄົນຈະບໍ່ຍອມຟັງຫລັກ
ຄຳສອນ, 2 ຕມທ 4:3–4. ຈະມີສາດສະດາ
ແລະ ຄູສອນປອມເກີດຂຶ້ນໃນທ່າມກາງຜູ້ຄົນ,
2 ເປໂຕ 2:1. ບາງຄົນໄດ້ແອບແຜງເຂົ້າມາ
ປະຕິເສດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຢດ 1:4. ບາງ
ຄົນໄດ້ອວດວ່າເປັນອັກຄະສາວິກ ແຕ່ບໍ່ໄດ້
ເປັນ, ພນມ 2:2.

ນີໄຟໄດ້ເຫັນຮາກຖານຂອງສາດສະໜາຈັກ
ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງ, 1 ນພ 13:26. ຄົນຕ່າງ
ຊາດໄດ້ເຕະສະດຸດ ແລະ ໄດ້ສ້າງສາດສະໜາ
ຈັກຂຶ້ນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, 2 ນພ 26:20.

ເຂົາໄດ້ໜີໄປຈາກພິທີການຂອງເຮົາ ແລະ
ໄດ້ຝ່າຝົນພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດຂອງເຮົາ,
ຄພ 1:15. ຄວາມມືດປົກຄຸມແຜ່ນດິນໂລກ
ແລະ ຄວາມມືດອັນຮ້າຍແຮງປົກຄຸມຈິດໃຈຜູ້
ຄົນ, ຄພ 112:23.

ໃຈເຊັບໄດ້ຖືກບອກວ່າ ສາດສະໜາຈັກທັງ
ໝົດນັ້ນບໍ່ຖືກຕ້ອງ; ຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາທ່າງ
ໄກຈາກພຣະເຈົ້າ, ຈສ—ປ 1:19.

ປະຖົມມະການ. ເບິ່ງ ເພັນຕາຕຸກ ນຳອີກ

ພຣະທຳປະຖົມມະການເປັນໜັງສືເຫລັ້ມ
ທຳອິດຢູ່ໃນພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ສາດສະດາ
ໂມເຊເປັນຄົນຂຽນ. ມັນໃຫ້ເລື່ອງລາວກຽວກັບ
ການເລີ່ມຕົ້ນ, ດັ່ງເຊັ່ນການສ້າງແຜ່ນດິນໂລກ,
ການເນລະມິດສ້າງສັດສາວາລິງ ແລະ ມະນຸດ

ໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ, ການເປີດເຜີຍເລື່ອງພຣະກິດຕິ ຄຸນຕໍ່ອາດາມ, ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງເຜົ່າ ແລະ ເຊື້ອສາຍ, ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງພາສາຕ່າງໆທີ່ບາ ເບນ, ແລະ ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄອບຄົວອັບ ຣາຮາມທີ່ພາໄປສູ່ການສ້າງຕັ້ງເຊື້ອສາຍອິດ ສະຣາເອນ. ບົດບາດຂອງໂຢເຊັບໃນຖານະທີ່ ເປັນຜູ້ຊ່ວຍກູ້ຊາວອິດສະຣາເອນກໍໄດ້ຖືກເນັ້ນ ໜັກຢູ່ໃນໜັງສືປະຖົມມະການນີ້ຄືກັນ.

ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍຢືນຢັນ ແລະ ໃຫ້ ຄວາມແຈ້ມແຈ້ງກ່ຽວກັບໜັງສືປະຖົມມະການ (1 ນພ 5; ອຫ 1; ມຊ 1-8; ອຣຮ 1-5).

ໃນພຣະທຳປະຖົມມະການ, ບົດທີ 1-4 ກ່ຽວ ຂ້ອງກັບການສ້າງໂລກ ແລະ ການເຕີບໃຫຍ່ ຂະຫຍາຍຕົວຂອງຄອບຄົວຂອງອາດາມ. ບົດ ທີ 5-10 ບັນທຶກປະຫວັດຂອງໂນອາ. ບົດທີ 11-20 ບອກເຖິງອັບຣາຮາມ ແລະ ຄອບຄົວ ຂອງເພິ່ນ ຈົນເຖິງສະໄໝຂອງອີຊາກ. ບົດທີ 21-35 ຕິດຕາມຄອບຄົວຂອງອີຊາກ. ບົດທີ 36 ບອກເຖິງເອຊາວ ແລະ ຄອບຄົວຂອງລາວ. ບົດທີ 37-50 ບອກເຖິງຄອບຄົວຂອງຢາໂຄບ ແລະ ໃຫ້ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບໂຢເຊັບຖືກຂາຍ ໄປປະເທດເອຢິບ ແລະ ບົດບາດຂອງລາວ ໃນການຊ່ວຍກູ້ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

ປະທັບຢູ່ໃນທຸກບ່ອນ. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ ພຣະເຈົ້າ ນຳອີກ

ຄວາມສາມາດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ສາມາດ ປະທັບຢູ່ໃນທຸກບ່ອນຜ່ານພຣະວິນຍານຂອງ ພຣະອົງ (ພສສ 139:7-12; ຄພ 88:7-13, 41).

ປະທານ. ເບິ່ງ ສາດສະດາ; ຝ່າຍປະທານສູງ ສຸດ ນຳອີກ

ຕຳແໜ່ງສຳລັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມຂອງອົງ ການ. ປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກເປັນສາດ ສະດາ, ຜູ້ພະຍາກອນ, ແລະ ຜູ້ເປີດເຜີຍ (ຄພ 21:1; 107:91-92), ແລະ ສະມາຊິກຂອງສາດ ສະໜາຈັກ ຕ້ອງເອີ້ນສາດສະດາຂອງສາດສະ ໜາຈັກຕາມຕຳແໜ່ງທີ່ວ່າ “ປະທານ” (ຄພ 107:65). ເພິ່ນເປັນຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນຢູ່ເທິງແຜ່ນ

ປະໂລຫິດ, ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ ດິນໂລກ ທີ່ມີສິດອຳນາດເພື່ອໃຊ້ຂໍ້ກະແຈທັງ ໝົດຂອງຖານະປະໂລຫິດ.

ຫົວໜ້າກຸ່ມຖານະປະໂລຫິດ ແລະ ອົງການ ອື່ນໆຂອງສາດສະໜາຈັກ ກໍມີຕຳແໜ່ງຂອງ ປະທານ ຄືກັນ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານຂໍ້ກະແຈຂອງ ອານາຈັກໃຫ້ໂຢເຊັບ ສະມິດ, ຄພ 81:1-2. ປະທານສາມຄົນ ປະກອບເປັນກຸ່ມຂອງຝ່າຍ ປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຄພ 107:21- 24. ປະທານຖືກແຕ່ງຕັ້ງຕາມລະບຽບຂອງ ເມນຄີເສເດັກ, ຄພ 107:29. ໜ້າທີ່ຂອງ ປະທານປົກຄອງມັກຄະນາຍົກ, ຄູສອນ, ປະ ໂລຫິດ, ແລະ ແອວເດີ ໄດ້ຖືກອະທິບາຍໄວ້, ຄພ 107:85-89 (ຄພ 124:136-138, 142). ມີປະທານເຈັດຄົນທີ່ປົກຄອງສາວົກເຈັດສິບ, ຄພ 107:93-95. ປະທານສະເຕກໄດ້ຖືກແຕ່ງ ຕັ້ງໄວ້, ຄພ 124:133-135.

ປະເພນີ

ຄວາມເຊື່ອ ແລະ ການປະຕິບັດ ທີ່ສົ່ງຕໍ່ກັນ ມາ ຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ (2 ທສນ 2:15). ໃນພຣະ ຄຳພີ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຕືອນຄົນຊອບທຳ ເປັນປະຈຳວ່າ ຄວນຫລີກເວັ້ນຈາກຮິດຄອງ ປະເພນີທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງມະນຸດ (ລລວ 18:30; ມຣກ 7:6-8; ມຊຢ 1:5; ຄພ 93:39-40).

ປະໂລຫິດ, ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ.

ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ; ມະຫາ ປະໂລຫິດ; ອາໂຣນ, ອ້າຍຂອງໂມເຊ ນຳ ອີກ

ຕຳແໜ່ງຂອງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາ ໂຣນ. ໃນສະໄໝບູຮານ, ໜ້າທີ່ສູງສຸດໃນຖາ ນະປະໂລຫິດຂອງຊາວເລວີ ແມ່ນຖືກປະຕິບັດ ໂດຍອາໂຣນ ແລະ ຕະກູນຂອງເພິ່ນເທົ່ານັ້ນ. ເມື່ອພຣະຄຣິດໄດ້ບັນລຸກິດຂອງໂມເຊແລ້ວ, ກົດລະບຽບນີ້ກໍໄດ້ຖືກຍົກເລີກ.

ໜ້າທີ່ຂອງປະໂລຫິດໃນສາດສະໜາຈັກທີ່ ຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ ໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້, ຄພ 20:46-52.

ປະໂລຫິດ, ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ; ມະຫາປະໂລຫິດ ນຳອີກ

ບຸກຄົນທີ່ປະຕິບັດຕາມພິທີການຕ່າງໆທາງສາດສະໜາສຳລັບຄົນອື່ນ ແລະ ເຈາະຈົງໃສ່ພຣະເຈົ້າ. ສ່ວນຫລາຍໃນ ພຣະຄຳພີ, ຕາມປົກກະຕິ ປະໂລຫິດເປັນມະຫາປະໂລຫິດຕາມລະບຽບຂອງເມນຄີເສເດັກ (ແອວ 13:2). ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລັງຈາກການຟື້ນຄືນຊີວິດ ຈະກາຍເປັນປະໂລຫິດ ແລະ ກະສັດໃນໂລກຊັ້ນສູງ.

ເມນຄີເສເດັກເປັນປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດ, ປຖກ 14:18. ເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນປະໂລຫິດຕະຫລອດການຕາມລະບຽບຂອງເມນຄີເສເດັກ, ພສສ 110:4 (ຮຸ 5:6; 7:17, 21).

ພຣະຄຣິດໄດ້ຕັ້ງເຮົາທັງຫລາຍໄວ້ໃຫ້ເປັນປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ, ພນມ 1:6 (ພນມ 5:10; 20:6).

ໃຫ້ຈິຈຳໄວ້ວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດຕາມຖານະອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ແອວ 13:1–20.

ຄົນທີ່ຈະອອກມາໃນການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນທຸ່ງທຳ ແມ່ນບັນດາປະໂລຫິດ ແລະ ເຫລົ່າກະສັດ, ຄພ 76:50, 55–60.

ປະຫວັດຄອບຄົວ. ເບິ່ງ ຄວາມລອດສຳລັບຄົນຕາຍ; ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍ

ບັດສະຄາ. ເບິ່ງ ເຂົ້າແລງຄາບສູດທ້າຍ; ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ ນຳອີກ

ງານລ້ຽງບັດສະຄາຖືກຕັ້ງໄວ້ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ ຈື່ຈຳຕອນທີ່ທູດຜູ້ທຳລາຍໄດ້ຜ່ານກາຍເຮືອນຂອງພວກເຂົາໄປ ແລະ ໄດ້ບົດປ່ອຍພວກເຂົາຈາກຊາວເອຍິບ (ອພຍ 12:21–28; 13:14–15). ເລືອດຂອງລູກແກະທີ່ບໍ່ມີບ່ອນຕຳໜີ ຊຶ່ງຖືກໃຊ້ເປັນເຄື່ອງໝາຍເພື່ອຊ່ວຍຊີວິດຊາວອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ, ກໍເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງພຣະເຍຊູຄຣິດ, ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງການເສຍສະລະຂອງພຣະອົງໄດ້ໄຖ່ມະນຸດຊາດ.

ນີ້ແມ່ນພິທີການຂອງງານບັດສະຄາ, ອພຍ 12:43.

ພຣະເຍຊູ ແລະ ອັກຄະສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ສະຫລອງງານບັດສະຄາໃນການກິນເຂົ້າແລງຄາບສູດທ້າຍ, ມທ 26:17–29 (ມຣກ 14:12–25). ເບິ່ງແມ ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຊຶ້ງຮັບເອົາບາບກຳຂອງໂລກ, ຢຮ 1:29, 36. ພຣະຄຣິດຜູ້ເປັນບັດສະຄາຂອງເຮົາໄດ້ຖືກຂ້າບູຊາແທນເຮົາ, 1 ກຣທ 5:7. ເຮົາໄດ້ຖືກໄຖ່ໂດຍໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດ, ຄືກັນກັບລູກແກະທີ່ປາດສະຈາກບ່ອນຕຳນິ, 1 ປຕ 1:18–19.

ມີສັດທາໃນພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ເອົາບາບຂອງໂລກໄປ, ແອວ 7:14.

ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຮັກສາພຣະວາຈາແຫ່ງບັນຍາ ຈະຖືກຮັກສາໄວ້ເໝືອນດັ່ງລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ, ຄພ 89:21.

ພຣະເມສານ້ອຍໄດ້ຖືກປະທານນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ມຊ 7:47.

ບັນຍາຈານ

ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີເດີມຊຶ່ງບັນຈຸພາບສະທ້ອນເຖິງບັນຫາອັນໜັກໜ່ວງທີ່ສຸດຂອງຊີວິດ.

ຜູ້ຂຽນປຶ້ມ, ຜູ້ສັ່ງສອນ, ກໍຂຽນຢ່າງມາກມາຍຈາກຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຂອງຜູ້ທີ່ປາດສະຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈເລື່ອງພຣະກິດຕິຄຸນ. ເພິ່ນຂຽນຕາມຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຊາວໂລກ—ນັ້ນຄື, ຄົນທີ່ “ຢູ່ໃຕ້ພ້າສະຫວັນ” (ປຍຈ 1:9). ເນື້ອໃນສ່ວນຫລາຍຢູ່ໃນປຶ້ມເບິ່ງເປັນເລື່ອງຮ້າຍ ແລະ ສິ້ນຫວັງ (ປຍຈ 9:5, 10). ນີ້ບໍ່ແມ່ນວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະສົງໃຫ້ເຮົາຄິດເຫັນຊີວິດ ແຕ່ເປັນສິ່ງທີ່ຜູ້ສັ່ງສອນໄດ້ສັງເກດເຫັນສິ່ງທີ່ປະກົດຕໍ່ຜູ້ຄົນຢູ່ໃນໂລກທີ່ບໍ່ໄດ້ຮຽນຮູ້. ສ່ວນທີ່ເປັນທາງວິນຍານສ່ວນຫລາຍຂອງປຶ້ມແມ່ນ ບົດທີ 11 ແລະ 12, ບ່ອນທີ່ຜູ້ຂຽນໄດ້ສະຫລຸບວ່າ ສິ່ງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ມີຄຳອັນເປັນນິດ ແມ່ນການເຊື່ອພົງຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ປາສັກສິດ. ເບິ່ງ ພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນຄັ້ງທຳອິດ

ປ້າຍສັນຍານ

ໃນພຣະຄຳພີ, ທຸງ ຫລື ສັນຍາລັກທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບ ໃນບ່ອນທີ່ຜູ້ຄົນເຕົ້າໂຮມກັນໃນຄວາມເປັນໜຶ່ງໃນຈຸດປະສົງ ຫລື ເອກະລັກ. ໃນສະໄໝບູຮານ ປ້າຍສັນຍານເປັນສິ່ງທີ່ໃຊ້ລວມກຳລັງທະຫານຢູ່ໃນສະໜາມຮົບ. ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ ແລະ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣິດເປັນສັນຍາລັກຂອງປ້າຍສັນຍານຕໍ່ປະຊາຊາດທັງປວງຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

ພຣະອົງຈະເຮັດສັນຍານເອີ້ນເອົາຊາດໜຶ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກ, **ອຊຸຢ 5:26** (2 ນຟ 15:26). ລາຊາວົງຂອງດາວິດຈະເປັນສັນຍາລັກ, **ອຊຸຢ 11:10** (2 ນຟ 21:10; ຄພ 113:6).

ຈົ່ງຍົກປ້າຍສັນຍານແຫ່ງສັນຕິພາບຂຶ້ນ, **ຄພ 105:39**.

ປ້າຍແຫ່ງເສລີພາບ. ເບິ່ງ ໂມໂຣໂນ, ນາຍທັບ ນຳອີກ

ປ້າຍທີ່ໂມໂຣໂນໄດ້ຍົກຂຶ້ນ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຫົວໜ້າຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບຂອງຊາວນີໄຟໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ. ໂມໂຣໂນ ໄດ້ເຮັດປ້າຍຂຶ້ນ ເພື່ອດົນໃຈຊາວນີໄຟ ໃຫ້ປົກປ້ອງສາດສະໜາ, ອິດສະລະພາບ, ສັນຕິສຸກ, ແລະ ຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ໂມໂຣໂນໄດ້ເຮັດປ້າຍແຫ່ງເສລີພາບຈາກເສື້ອຄຸມຂອງເພິ່ນ, **ແອວ 46:12-13**. ຄົນທີ່ຮັກປ້າຍນີ້ ໄດ້ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາ, **ແອວ 46:20-22**. ໂມໂຣໂນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເອົາປ້າຍບັກໄວ້ຢູ່ເທິງຫໍສູງທຸກບ່ອນ, **ແອວ 46:36** (ແອວ 51:20).

ປິຕຸ, ແຫ່ງປິຕຸ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ; ປິຕຸພອນ; ຜູ້ປະກາດຂ່າວ; ພໍ່, ມະຕະ ນຳອີກ

ພຣະຄຳພີກ່າວເຖິງປິຕຸສອງຊະນິດ: (1) ຕ່າແຫ່ງໃນຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ, ບາງເທື່ອຖືກເອີ້ນວ່າ ຜູ້ປະກາດຂ່າວ; (2) ພໍ່ຂອງຄອບຄົວ. ປິຕຸທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ຈະມອບພອນພິເສດໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ມີຄ່າຄວນ.

ປິຕຸທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ: ໃຫ້ບາງຄົນເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທຳ ແລະ ບາງຄົນເປັນຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ, **ອຟຊ 4:11** (ຫຼຸຊ 1:6).

ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງອັກຄະສາວົກສິບສອງທີ່ຈະແຕ່ງຕັ້ງເປັນຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ, **ຄພ 107:39**. ໂຮຣຳຈະໄດ້ຮັບຕຳແໜ່ງຖານະປະໂລຫິດ ແລະ ປິຕຸ, **ຄພ 124:91-92, 124; 135:1**.

ພໍ່: ຢາໂຄບໄດ້ໃຫ້ພອນແກ່ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກເຂົາ, **ປຖກ 49:1-28**.

ຂ້າພະເຈົ້າມີສິດທີ່ຈະກ່າວຢ່າງເຊື່ອໝັ້ນຕໍ່ພວກທ່ານ ເຖິງກະສັດດາວິດ, **ກກຈ 2:29**.

ລີໂຮໄດ້ແນະນຳ ແລະ ໃຫ້ພອນແກ່ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, **2 ນຟ 4:3-11**.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ຮັບມູນມໍ່ລະດົກທີ່ຖືກຕ້ອງ, ໂດຍຖືສິດຊຶ່ງເປັນຂອງບັນພະບຸລຸດ, **ອຣຣ 1:2-4**.

ປິຕຸພອນ. ເບິ່ງ ປິຕຸ, ແຫ່ງປິຕຸ; ຜູ້ປະກາດຂ່າວ; ພໍ່, ມະຕະ ນຳອີກ

ພອນທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ມີຄ່າຄວນ ໂດຍປິຕຸທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ. ປິຕຸພອນບັນຈຸຄຳແນະນຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບບຸກຄົນທີ່ຮັບເອົາພອນ ແລະ ປະກາດວ່າ ເຂົາເປັນທາຍາດຂອງໃຜ ໃນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ. ພໍ່ສາມາດມອບພອນພິເສດໃນຖານະປິຕຸຂອງຄອບຄົວຂອງຕົນ, ແຕ່ພອນເຊັ່ນນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ຖືກບັນທຶກ ຫລື ເກັບກຳໄວ້ໂດຍສາດສະໜາຈັກ.

ອິດສະຣາເອນໄດ້ເອົາມືຂວາວາງເທິງຫົວຂອງເອຟະຣາອິມ, **ປຖກ 48:14**. ຢາໂຄບໄດ້ໃຫ້ພອນແກ່ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກເຂົາ, **ປຖກ 49**.

ລີໂຮໄດ້ໃຫ້ພອນແກ່ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, **2 ນຟ 4:3-11**.

ປັນປົວ, ການປັນປົວ. ເບິ່ງ ການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ; ເຈີມ, ການເຈີມ ນຳອີກ

ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຫາຍດີ ຫລື ມີສຸຂະພາບດີຄືນ

ອີກ, ທັງຮ່າງກາຍ ແລະ ວິນຍານ. ພຣະຄຳພີ ບັນຈຸຫລາຍຕົວຢ່າງກ່ຽວກັບການປົນປົງທີ່ມະ ຫັດສະຈັນໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງພຣະອົງ.

ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ທີ່ປົນປົງຮັກສາເຈົ້າ ໃຫ້ດີ, **ອພຍ 15:26.** ນາອາມານໄດ້ຈຸມຕົນເອງ ລົງໄປໃນແມ່ນ້ຳຈໍແດນເຈັດເທື່ອ ແລ້ວກໍ່ຫາຍ ດີພະຍາດ, **2 ກສ 5:1-14.** ພວກເຮົາຖືກປົນ ປົງໃຫ້ດີຍ້ອນໂທດກຳທີ່ທ່ານຮັບ, **ອຊຍ 53:5** (ມຊຍ 14:5). ດວງຕາເວັນຂຶ້ນ ແລະ ຈະນຳ ເອົາການປົນປົງມາສູ່ເຂົາດັງແສງດວງອາທິດ, **ມລກ 4:2.**

ພຣະເຢຊູໄຜດຮັກສາຄົນໃຫ້ຫາຍດີຈາກພະ ຍາດໂລຄາທຸກຊະນິດ, **ມທ 4:23** (ມທ 9:35). ພຣະອົງໃຫ້ສິດອຳນາດແກ່ເພິ່ນເພື່ອໃຫ້ພະ ຍາດໂລຄາທັງການເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍທຸກຢ່າງດີ ໄດ້, **ມທ 10:1.** ພຣະອົງໄດ້ໃຊ້ຂ້າມ້ອຍມາປົນ ປົງໃນທີ່ຊອກຊ້ຳ, **ລກ 4:18.**

ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ຮັບ ການ ປົນ ປົງ ໂດຍ ອຳນາດຂອງພຣະເມສາມ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, **1 ນພ 11:31.** ຖ້າຫາກເຈົ້າເຊື່ອໃນການໄຖ່ ຂອງພຣະຄຣິດ ເຈົ້າກໍ່ຈະຫາຍດີໄດ້, **ແອວ 15:8.** ພຣະອົງໄດ້ປົນປົງພວກເຂົາທຸກຄົນ, **3 ນພ 17:9.**

ຄົນທີ່ມີສັດທາໃນເຮົາທີ່ຈະຮັບການປົນປົງ ໃຫ້ຫາຍດີຈະຫາຍດີ, **ຄພ 42:48.** ໃນນາມ ຂອງເຮົາ ພວກເຂົາຈະປົນປົງຄົນເຈັບປ່ວຍ, **ຄພ 84:68.**

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນຂອງປະທານແຫ່ງການ ຮັກສາ, **ຫຊ 1:7.**

ປີລາດ, ປົນຕີໂອ

ຜູ້ປົກຄອງຊາວໂຣມໃນຢູດາຍ, ຄ.ສ. 26-36 (ລກ 3:1). ເພິ່ນກຽດຊັງຊາວຍິວ ແລະ ສາດສະໜາຂອງເຂົາ ແລະ ໄດ້ສັງຂ້າຊາວ ຄາລີເລບາງຈຳນວນ (ລກ 13:1). ພຣະເຢຊູ ໄດ້ຖືກກ່າວຫາ ແລະ ໄດ້ຖືກສັ່ງໃຫ້ນຳໄປ ຄົງ ຕອນທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າປີລາດ (ມທ 27:2, 11-26, 58-66; ມຣກ 15; ລກ 23; ຢຮ 18:28-19:38).

ປຶ້ມພຣະບັນຍັດ. ເບິ່ງ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະ ສັນຍາ; ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ ນຳອີກ

ໃນປີ 1833, ຈຳນວນຂອງການເປີດເຜີຍ ທີ່ຮັບໂດຍສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ຖືກ ຕຽມໄວ້ສຳລັບການຈັດພິມໃນປຶ້ມທີ່ມີຊື່ວ່າ A Book of Commandments for the Government of the Church of Christ (ປຶ້ມພຣະບັນຍັດ ເພື່ອການປົກຄອງສາດສະ ໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ສືບຕໍ່ສື່ສານກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ການເປີດເຜີຍຢ່າງຫລວງຫລາຍທີ່ຖືກຮວບ ຮວມໄວ້ໄດ້ຖືກຈັດພິມສອງປີຈາກນັ້ນ ເປັນ ພຣະຄຳພີຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ.

ຄພ 1 ເປັນຄຳນຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ ກ່າຍທັງສີພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, **ຄພ 1:6.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທ້າທາຍຄົນທີ່ສະຫລາດ ທີ່ສຸດໃຫ້ກ່າຍເອົາຂໍ້ຄວາມສ່ວນໜ້ອຍໜຶ່ງ ຂອງການເປີດເຜີຍຂອງພຣະອົງໃນປຶ້ມພຣະ ບັນຍັດ, **ຄພ 67:4-9.** ຜູ້ພິທັກຮັກສາໄດ້ຖືກ ກຳນົດໄວ້ເພື່ອໃຫ້ຈັດພິມການເປີດເຜີຍ, **ຄພ 70:1-5.**

ປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳ. ເບິ່ງ ລຳດັບການສືບ ເຊື້ອສາຍ; ໜັງສືທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ ນຳອີກ

ໜັງສືທີ່ອາດາມໄດ້ເລີ່ມຂຽນ ຊຶ່ງໄດ້ບັນທຶກ ວຽກງານຂອງລູກຫລານຂອງເພິ່ນໄວ້; ມີບັນ ທຶກອື່ນອີກທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້ທີ່ຖືກຮັກສາໄວ້ໂດຍ ສາດສະດາ ແລະ ສະມາຊິກທີ່ຊື່ສັດນັບແຕ່ ເວລານັ້ນມາ. ອາດາມ ແລະ ລູກຫລານຂອງ ເພິ່ນໄດ້ຮັກສາປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳ, ຊຶ່ງໃນ ນັ້ນເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂຽນດ້ວຍວິນຍານແຫ່ງການ ດົນໃຈ, ແລະ ໜັງສືຂອງຄົນລຸ້ນຕ່າງໆ, ຊຶ່ງ ບັນທຶກລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍ (ມຊ 6:5, 8). ບັນທຶກເຊັ່ນນີ້ອາດມີສ່ວນໃນການພິຈາລະນາ ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງເຮົາ.

ປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້, **ມລກ 3:16-18** (3 ນພ 24:16-18).

ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກພົບເຫັນວ່າມີຂຽນໄວ້ຢູ່ ໃນປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳຈະບໍ່ພົບມູນມໍລະດົກ ໃນວັນນັ້ນ, **ຄພ 85:9.** ຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວກໍ່ຖືກ

ຕັດສິນຕາມການກະທຳຂອງພວກເຂົາດັ່ງທີ່ມີ
ບັນທຶກໄວ້ໃນໜັງສືເທລຳນັ້ນ, ຄພ 128:7. ໃຫ້
ພວກເຮົາຖວາຍໜັງສືເທລຳນັ້ນທີ່ມີບັນທຶກ
ຂອງຄົນຕາຍຂອງພວກເຮົາ, ຄພ 128:24.

ປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳຖືກຮັກສາໄວ້, ມຊ
6:5-8. ພວກເຮົາມີປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳ, ມຊ
6:46. ອັບຣາຮາມໄດ້ພະຍາຍາມຂຽນບັນທຶກ
ໄວ້ໃຫ້ລູກຫລານຂອງເພີ່ນ, ອຣຮ 1:31.

ເປັນສັດຕູກັນ, ຄວາມເປັນສັດຕູກັນ. ເບິ່ງ ແກ້
ແຄ້ນ, ການແກ້ແຄ້ນ; ອິດສາ; ຮັກ, ຄວາມ
ຮັກ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ, ຄວາມເປັນສັດຕູກັນ, ການມີ
ເຈດຕະນາຮ້າຍ, ແລະ ຄວາມກຽດຊັງ.

ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າກັບຍິງນັ້ນກຽດຊັງກັນ, ປຖກ
3:15 (ມຊ 4:21).

ຈິດໃຈແຫ່ງກາມມະລົມເປັນສັດຕູຕໍ່ພຣະ
ເຈົ້າ, ຣມ 8:7. ການເປັນມິດຕໍ່ໂລກຄືການເປັນ
ສັດຕູຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ຢກບ 4:4.

ໃນວັນນັ້ນຄວາມກຽດຊັງຈະພົດໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າ
ເຮົາ, ຄພ 101:26.

ເປັນດັ່ງພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ສູງສົ່ງ, ຄວາມສູງສົ່ງ;
ຊີວິດນິລັນດອນ; ມະນຸດ—ມະນຸດ, ສັກ
ກະຍະພາບທີ່ຈະກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະ
ບິດາເທິງສະຫວັນ

ເປັນພະຍານ. ເບິ່ງ ປະຈັກພະຍານ ນຳອີກ

ການສະແດງເປັນພະຍານ ໂດຍອຳນາດ
ຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ການປະກາດທີ່
ໜັກແໜ້ນກ່ຽວກັບຄວາມຈິງ ອີງຕາມຄວາມຮູ້
ຫລື ຄວາມເຊື່ອຖືຂອງບຸກຄົນ.

ພຣະຜູ້ປ່ອຍໂຍນຈະເປັນພະຍານໃຫ້ແກ່
ເຮົາ, ຢສ 15:26. ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງພວກຂ້າພະ
ເຈົ້າໃຫ້ປະກາດ ແລະ ເປັນພະຍານ, ກຈກ
10:42.

ພະຍານສາມຄົນຈະໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງຄວາມ
ຈິງ, 2 ນພ 27:12. ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານ
ບໍລິສຸດຍ່ອມນຳຄຳເວົ້າໄປຫາໃຈຂອງລູກ
ຫລານມະນຸດ, 2 ນພ 33:1. ພຣະຄຳພີເປັນ
ພະຍານເຖິງພຣະຄຣິດ, ຢຄ 7:10-11 (ຢສ

5:39). ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານຕໍ່ພວກທ່ານ
ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ເລື່ອງເທລຳນັ້ນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ເວົ້າມາແລ້ວວ່າເປັນຄວາມຈິງ, ແອວ 5:45
(ແອວ 34:8).

ພວກເຈົ້າຈະເປັນພະຍານເຖິງສິ່ງເທລຳນັ້ນ
ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 17:3-5. ສິ່ງ
ຊຶ່ງພຣະວິນຍານເປັນພະຍານແກ່ເຈົ້າ, ໃຫ້
ເຈົ້າເຮັດ, ຄພ 46:7. ເຮົາສົ່ງພວກເຈົ້າອອກໄປ
ເປັນພະຍານ ແລະ ເຕືອນ, ຄພ 88:81.

**ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ, ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງ
ດຽວກັນ.** ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ
ນຳອີກ

ການກາຍເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນໃນຄວາມ
ຄິດ, ໃນຄວາມປາດຖະໜາ, ແລະ ໃນຈຸດ
ປະສົງ, ທຳອິດນຳພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນ
ສະຫວັນ ແລະ ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ແລະ ຈາກນັ້ນ
ນຳໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຄົນອື່ນໆ.

ມັນເປັນການດີທີ່ປະຊາຊົນຢູ່ຮ່ວມກັນດ້ວຍ
ຄວາມປອງດອງຢ່າງນີ້, ພສສ 133:1.

ເຮົາກັບພຣະບິດາກໍເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ,
ຢສ 10:30 (ຄພ 50:43). ພຣະເຢຊູໄດ້ອະທິ
ຖານຂໍໃຫ້ທຸກຄົນເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ ເຊັ່ນ
ດຽວກັບພຣະອົງກັບພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ ທີ່
ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ, ຢສ 17:11-23 (3 ນພ
19:23). ເຮົາຂໍຮ້ອງພວກເຈົ້າທຸກຄົນໃຫ້ຖືກ
ຕ້ອງປອງດອງກັນ ຢ່າຖືພັກຖືພວກ ຈົ່ງຮ່ວມ
ເຂົ້າກັນເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ, 1 ກຣທ 1:10.

ຈົ່ງຕັ້ງໃຈເດັດດ່ຽວ ແລະ ໃຈດຽວ, ສາມັກ
ຄືກັນໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ, 2 ນພ 1:21. ໄພ່ພົນ
ຂອງພຣະເຈົ້າຄວນໃຫ້ໃຈຂອງພວກເຂົາ
ຜູກພັນກັນໄວ້ໃນຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ,
ມຊຢ 18:21. ພຣະເຢຊູໄດ້ອະທິຖານສຳລັບ
ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນໃນບັນດາສານຸສິດ
ຊາວນີໄຟຂອງພຣະອົງ, 3 ນພ 19:23. ສານຸ
ສິດໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອອະທິຖານ ແລະ ຖື
ສິນອິດເຂົ້າຢ່າງເອົາຈິງເອົາຈັງ, 3 ນພ 27:1.

ພຣະບິດາ, ພຣະບຸດ, ແລະ ພຣະວິນຍານ
ບໍລິສຸດ ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ, ຄພ 20:27-28
(ຄພ 35:2; 50:43). ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າທີ່

ເປໂຕ

ຈະເຂົ້າຮ່ວມນຳສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງ, ຄພ 23:7. ສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ພວກເຈົ້າຈະທູນຂໍ້ດ້ວຍສັດທາ, ໂດຍການຮ່ວມກັນໃນຄຳອະທິຖານ, ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ, ຄພ 29:6. ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ ພວກເຈົ້າກໍ່ບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ, ຄພ 38:27.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງວ່າ ຊີໂອນ ເພາະວ່າພວກເຂົາມີໃຈດຽວ ແລະ ມີຄວາມຄິດດຽວ, ມຊ 7:18.

ເປໂຕ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ແຕ່ກ່ອນເປໂຕມີຊື່ວ່າ ຊີເມໂອນ ຫລື ຊີໂມນ (2 ປຕ 1:1), ຊາວປະມຸງແຫ່ງເບັດຊາອິດາ ອາໂສຢູກາເປນາອູມກັບເມຍຂອງລາວ. ພຣະເຢຊູໄດ້ປັນປົວແມ່ເຖົ້າຂອງເປໂຕ (ມຣກ 1:29-31). ເປໂຕໄດ້ຖືກເອີ້ນ ພ້ອມກັບອັນເດອາ ນ້ອງຊາຍຂອງລາວ ໃຫ້ເປັນສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ມທ 4:18-22; ມຣກ 1:16-18; ລູກາ 5:1-11). ຊື່ອາຣັບຂອງລາວ, ເກຟາ, ໝາຍເຖິງ “ຜູ້ພະຍາກອນ” ຫລື “ຫິນ,” ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງໃຫ້ລາວ (ຢຮ 1:40-42; ປຈສ, ຢຮ 1:42 [ພາກຫ້ອຍທ້າຍ]). ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະຄຳພີໃໝ່ໄດ້ກ່າວເຖິງຄວາມອ່ອນແອທາງໂລກຂອງເປໂຕ, ແຕ່ມັນກໍ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນນຳອີກວ່າ ລາວໄດ້ເອົາຊະນະມັນ ແລະ ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຜ່ານສັດທາຂອງລາວໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ເປໂຕໄດ້ສາລະພາບວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິ ພຣະຄຣິດ ແລະ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ (ຢຮ 6:68-69), ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກລາວໃຫ້ຖືຂໍ້ກະແຈຂອງອານາຈັກ ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ (ມທ 16:13-19). ຢູ່ເທິງພູແຫ່ງການປ່ຽນສະພາບ, ເປໂຕໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຕອນພຣະອົງປ່ຽນລັກສະນະ, ເຊັ່ນດຽວກັບໂມເຊ ແລະ ອີລາຍ (ເອລີຢາ) (ມທ 17:1-9).

ເປໂຕໄດ້ເປັນອັກຄະສາວິກຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ໃນສະໄໝຂອງລາວ. ຫລັງຈາກການສິ້ນພຣະຊົນ, ການພົ້ນຄົນພຣະຊົນ, ແລະ ການສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ລາວໄດ້ເອີ້ນສາດສະໜາຈັກໃຫ້ມາຮ່ວມກັນ ແລະ ໄດ້

ເອີ້ນຄົນໃໝ່ໃຫ້ເປັນອັກຄະສາວິກແທນຢູດາອິສະກາຣີອິດ (ກຈກ 1:15-26). ເປໂຕ ແລະ ໂຢຮັນ ໄດ້ປັນປົວຄົນເປ້ຍລ່ອຍມາແຕ່ເກີດ (ກຈກ 3:1-16) ແລະ ໄດ້ຖືກປ່ອຍອອກຈາກຄຸກຢາງມະຫັດສະຈັນ (ກຈກ 5:11-29; 12:1-19). ຜ່ານການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເປໂຕ, ພຣະກິດຕິຄຸນຈຶ່ງໄດ້ເປີດແກ່ຄົນຕ່າງຊາດເປັນເທື່ອທຳອິດ (ກຈກ 10-11). ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ເປໂຕ, ພ້ອມດ້ວຍຢາໂກໂບ ແລະ ໂຢຮັນ, ໄດ້ລົງມາຈາກສະຫວັນ ແລະ ໄດ້ມອບຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີສເດັກ ແລະ ຂໍ້ກະແຈໃນນັ້ນ ໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ (ຄພ 27:12-13; 128:20).

ສານສະບັບທຳອິດຂອງເປໂຕ: ສານສະບັບທຳອິດ ໄດ້ຖືກຂຽນຈາກ “ບາບີໂລນ” (ບາງທີກຸງໂຣມ) ແລະ ໄດ້ຖືກສົ່ງໄປຫາໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນເຂດທີ່ທຸກວັນນີ້ເອີ້ນວ່າ ເອເຊຍມາຍເນີ ບໍ່ດົນຫລັງຈາກ ເນໂຣ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຂົ່ມເຫັງຂາວຄຣິດສະຕຽນ.

ບົດທີ 1 ກ່າວເຖິງບົດບາດທີ່ແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າຂອງພຣະຄຣິດ ໃນຖານະເປັນພຣະຜູ້ໄຖ່. ບົດທີ 2-3 ອະທິບາຍວ່າ ພຣະຄຣິດເປັນຫິນເສົາເອກຂອງສາດສະໜາຈັກ, ວ່າໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າດຳລົງຖານະປະໂລຫິດຫລວງ, ແລະ ວ່າພຣະຄຣິດໄດ້ສົ່ງສອນດວງວິນຍານຢູ່ໃນຄຸກ. ບົດທີ 4-5 ອະທິບາຍວ່າ ເປັນຫຍັງພຣະກິດຕິຄຸນຈຶ່ງຖືກສິດສອນໃຫ້ແກ່ຄົນຕາຍ ແລະ ວ່າເປັນຫຍັງພວກແອວເດີຕ້ອງລົງດູຝູງແກະ.

ສານສະບັບທີສອງຂອງເປໂຕ: ບົດທີ 1 ຊັກຊວນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແນ່ໃຈເລື່ອງການເອີ້ນ ແລະ ການເລືອກ. ບົດທີ 2 ເຕືອນຕ້ານຄູສອນປອມ. ບົດທີ 3 ກ່າວເຖິງຍຸກສຸດທ້າຍ ແລະ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຄຣິດ.

ເປເຫລັກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງເອເບ ແລະ ເປັນຫລ້ອນຂອງເຊມ. ໃນສະໄໝຂອງ

ລາວ ຄົນໃນໂລກໄດ້ແບ່ງແຍກກັນ (ປຖກ 10:22–25).

ແປພາສາ

ການສະແດງຄວາມໝາຍຂອງແນວຄິດທີ່ມອບໃຫ້ໃນພາສາໜຶ່ງ ຊຶ່ງມີຄວາມໝາຍເໝືອນກັນໃນອີກພາສາໜຶ່ງ (ມຊຢ 8:8–13; ຫຼຸຊ 1:8). ໃນພຣະຄຳພີ ສ່ວນຫລາຍມັນໝາຍເຖິງ ຂອງປະທານຈາກພຣະເຈົ້າ (ແອວ 9:21; ຄພ 8; 9:7–9). ບາງເທື່ອມັນໝາຍຄວາມວ່າ ການພັດທະນາ ຫລື ການດັດແປງການແປ ຫລື ຕໍ່ເຕີມຖ້ອຍຄຳທີ່ເສຍໄປ (ຄພ 45:60–61). ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ແປ ການແປພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຂອງກະສັດເຈມສ໌ທີ່ດິນໃຈ (ຄພ 42:56; 76:15).

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ມີອຳນາດທີ່ຈະແປ ຜ່ານຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 1:29. ເຈົ້າມີຂອງປະທານເພື່ອແປ, ຄພ 5:4. ເຮົາໄດ້ມອບຂອງປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ຖ້າເຈົ້າປາດຖະໜາຈາກເຮົາ, ເພື່ອແປ, ຄພ 6:25. ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານອຳນາດຈາກເບື້ອງບົນໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ເພື່ອແປພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຄພ 20:8.

ໂດຍການໃຊ້ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແປອັກຂະລະຈຳນວນໜຶ່ງ, ຈສ—ປ 1:62 (ມຊຢ 8:13; 28:13).

ບົກຄອງ, ການບົກຄອງ. ເບິ່ງ ລັດຖະທຳມະນູນ ນຳອີກ

ເມື່ອພຣະເຢຊູຄຣິດສະເດັດຄືນມາ, ພຣະອົງຈະສະຖາປະນາການບົກຄອງທີ່ຂອບທຳຂຶ້ນ.

ພຣະອົງຈະເປັນຜູ້ບົກຄອງພວກເຮົາ, ອຊຢ 9:6 (2 ນພ 19:6).

ສິ່ງທີ່ເປັນຂອງກາຍຊາ ຈົ່ງ ຄືນໃຫ້ແກ່ກາຍຊາ, ມຫ 22:21 (ຄພ 63:26). ທຸກຄົນຕ້ອງຍອມຢູ່ໃຕ້ອຳນາດການບົກຄອງ, ຮມ 13:1. ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອບັນດາຜູ້ນຳປະເທດ, 1 ຕມຫ 2:1–2. ຈົ່ງເຕືອນສະຕິເຂົາໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຜູ້ບົກຄອງ ແລະ ຜູ້ມີອຳນາດ, ຕຕ 3:1. ເພາະເຫັນແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຈົ້າທັງຫລາຍ

ຈົ່ງຍອມຢູ່ໃຕ້ຂໍ້ບັງຄັບທຸກຢ່າງທີ່ມະນຸດຕັ້ງໄວ້, 1 ປຕ 2:13–14. ໂລກນີ້ເປັນກຳມະສິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພມມ 11:15.

ໃຫ້ຄົນທຸ່ງທຳເປັນກະສັດຂອງພວກທ່ານ, ມຊຢ 23:8. ຈົ່ງເຮັດທຸລະກິດຂອງພວກທ່ານໂດຍການອອກສຽງຂອງຜູ້ຄົນ, ມຊຢ 29:26.

ພຣະຄຣິດຈະເປັນຜູ້ບົກຄອງຂອງເຮົາເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາ, ຄພ 41:4. ຜູ້ທີ່ຮັກສາກິດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຝ່າຝົນກິດຂອງແຜ່ນດິນ, ຄພ 58:21. ເມື່ອຄົນຊົ່ວບົກຄອງ, ຜູ້ຄົນຈະໂສກເສົ້າ, ຄພ 98:9–10. ການບົກຄອງໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງໂດຍພຣະເຈົ້າເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງມະນຸດຊາດ, ຄພ 134:1–5. ມະນຸດຖືກຜູກມັດໃຫ້ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ສົ່ງເສີມການບົກຄອງ, ຄພ 134:5.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການຂຶ້ນຢູ່ກັບກະສັດ, ປະທານາທິບໍດີ, ຜູ້ບົກຄອງ, ແລະ ຜູ້ພິພາກສາ, ຫຼຸຊ 1:12.

ບົດບາບ, ການບົດບາບ. ເບິ່ງ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ ນຳອີກ

ການໃຫ້ອະໄພສຳລັບການເຮັດສິ່ງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງການກັບໃຈ. ການບົດບາບແມ່ນຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນໄປໄດ້ໂດຍການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ບຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບການບົດບາບ ຖ້າຫາກເຂົາມີສັດທາໃນພຣະຄຣິດ, ກັບໃຈຈາກບາບຂອງຕົນ, ຮັບເອົາພິທີການຕ່າງໆຂອງການບັບຕິສະມາ ແລະ ການວາງມືສຳລັບຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ການເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ (ຫຼຸຊ 1:3–4).

ເຖິງແມ່ນວ່າບາບຂອງພວກເຈົ້ານັ້ນເປັນສີແດງເຂັ້ມ ແຕ່ເຮົາກໍຈະຊຳລະໃຫ້ຂາວສະອາດດັ່ງທີ່ມະ, ອຊຢ 1:16–18.

ນີ້ແຫລະ ແມ່ນເລືອດຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເປັນເລືອດທີ່ຫລັ່ງໄຫລອອກເພື່ອຄວາມຜິດບາບຈະໄດ້ຮັບການອະໄພ, ມຫ 26:28 (ຮຮ 9:22–28; ຄພ 27:2). ຕ້ອງຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາເພື່ອວ່າບາບກຳຈະໄດ້ຮັບການອະໄພ, ກຈກ 2:38

ໂປໂລ

(ລກ 3:3; ຄພ 107:20). ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະ ເຢຊູ ຈະໄດ້ຮັບການອະໄພບາບກຳ, ກຈກ 10:43 (ມຊຢ 3:13).

ພຣະຄຣິດເປັນແຫລ່ງສຳລັບຄົນທີ່ຫລົງວ ຫາການບົດບາບ, 2 ນພ 25:26. ເພື່ອໃຫ້ມີ ການບົດບາບຂອງເຮົາ, ເຮົາຕ້ອງດູແລຄົນ ຍາກຈົນ ແລະ ຄົນຂັດສົນ, ມຊຢ 4:11-12, 26. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກັບໃຈ ຈະມີສິດທິໃນຄວາມ ເມດຕາ, ໄປສູ່ການບົດບາບຂອງເຂົາ, ແອວ 12:34. ການເຮັດໃຫ້ພຣະບັນຍັດສຳເລັດນຳ ມາຊຶ່ງການບົດບາບ, ມຣນ 8:25.

ຖານະປະໂລທິດແຫ່ງອາໂຣນຖືຂໍ້ກະແຈ ຂອງການບັບຕິສະມາໂດຍການລົງໄປໃນນ້ຳ ພົດທັງຕົວເພື່ອການບົດບາບ, ຄພ 13 (ຄພ 84:64, 74; ຫຊ 1:4). ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ບໍ່ ຈື່ຈຳບາບຂອງພວກເຂົາອີກເລີຍ, ຄພ 58:42- 43 (ອຊກ 18:21-22). ຄົນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກສິດ ສອນເລື່ອງການບັບຕິສະມາແທນ ເພື່ອການ ບົດບາບ, ຄພ 138:33.

ໂປໂລ ເບິ່ງ ສານຂອງໂປໂລ ນຳອີກ

ອັກຄະສາວົກໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ຊື່ເຮັບເຮີ ຂອງໂປໂລ ແມ່ນ ໂຊໂລ, ແລະ ລາວໄດ້ໃຊ້ຊື່ ນີ້ ຈົນເຖິງເວລາທີ່ລາວໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນພາລະກິດ ຂອງລາວໃນບັນດາຄົນຕ່າງຊາດ. ແຕ່ກ່ອນ ລາວໄດ້ຂົ່ມເຫັງສາດສະໜາຈັກ ແຕ່ພາຍລຸນ ມາໄດ້ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຕໍ່ຄວາມຈິງຂອງມັນ ຫລັງຈາກໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູຄຣິດຢູ່ໃນພາບ ນິມິດ. ໂປໂລໄດ້ເດີນທາງໄປສອນສາດສະ ໜາທີ່ສຳຄັນສາມເທື່ອ ແລະ ໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍ ຫລາຍສະບັບ ເຖິງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ຈົດ ໝາຍສິບສີ່ສະບັບເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຮວມເຂົ້າເປັນ ພາກສ່ວນໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ ໃນທຸກວັນນີ້. ໃນທີ່ສຸດລາວໄດ້ຖືກສົ່ງໄປເຂົ້າຄຸກຢູ່ກຸງໂຣມ ແລະ ໄດ້ຖືກປະທານຊີວິດ, ບາງທີອາດເປັນ ລະດູໄປໄມ້ບັງຂອງ ຄ.ສ. 65.

ໄດ້ເຫັນຊອບກັບການແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ ຊະເຕຟາໂນ, ກຈກ 7:57-8:1. ໄດ້ຂົ່ມເຫັງໄພ່ ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ກຈກ 8:3. ພວມເດີນທາງ ໄປດາມັສກັດເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ມາປະກົດຕໍ່

ລາວ, ກຈກ 9:1-9. ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາຈາກ ອານາເນຍ, ກຈກ 9:10-18. ຫລັງຈາກໄດ້ໄປ ພັກເຊົາຢູ່ອາຣາເບຍ, ລາວໄດ້ກັບຄືນໄປດາ ມັສກັດເພື່ອສັ່ງສອນ, ກຈກ 9:19-25 (ຄລຕ 1:17). ຫລັງຈາກປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໄດ້ສາມ ປີ, ລາວໄດ້ກັບຄືນໄປເຢຣູຊາເລັມ, ກຈກ 9:26-30 (ຄລຕ 1:18-19). ໄດ້ເດີນທາງໄປ ສອນສາດສະໜາສາມເທື່ອ, ສັ່ງສອນພຣະ ກິດຕິຄຸນ ແລະ ຈັດຕັ້ງສາຂາຂອງສາດສະໜາ ຈັກຫລາຍບ່ອນຂຶ້ນ ໃນຫລາຍພາກສ່ວນຂອງ ຈັກກະພົບໂຣມ, ກຈກ 13:1-14:26; 15:36- 18:22; 18:23-21:15. ເມື່ອລາວໄດ້ກັບຄືນ ມາເຢຣູຊາເລັມຫລັງຈາກການໄປສອນສາດ ສະໜາເທື່ອທີສາມຂອງລາວ, ລາວໄດ້ຖືກຈັບ ແລະ ຖືກສົ່ງໄປກາຍຊາເຣຍ, ກຈກ 21:7- 23:35. ໄດ້ຢູ່ໃນຄຸກທີ່ກາຍຊາເຣຍເປັນເວລາ ສອງປີ, ກຈກ 24:1-26:32. ໄດ້ຖືກສົ່ງໄປກຸງ ໂຣມເພື່ອຂຶ້ນສານ ແລະ ໄດ້ປະເຊີນກັບເຮືອ ຫລົ່ມໃນລະຫວ່າງການເດີນທາງ, ກຈກ 27:1- 28:11.

ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ. ເບິ່ງ ຄວາມ ສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະ ຄຣິດ; ສູງ; ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ; ທຳນາຍ, ການທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ; ຝັນ; ພຣະຄຳ ຂອງພຣະເຈົ້າ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ພາບ ນິມິດ ນຳອີກ

ການສື່ສານຈາກພຣະເຈົ້ານຳລູກງຂອງ ພຣະອົງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ການເປີດເຜີຍ ອາດມາເຖິງ ຜ່ານຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະ ຄຣິດ ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຜ່ານທາງ ການດົນໃຈ, ພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນ, ຄວາມຝັນ, ຫລື ການມາຢູ່ມຍາມຂອງທູດ. ການເປີດ ເຜີຍຈະໃຫ້ການນຳພາແກ່ຄົນຊອບທຳໄປສູ່ ຄວາມລອດນິລັນດອນ ໃນອານາຈັກຂັ້ນສູງ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປີດເຜີຍວຽກງານຂອງ ພຣະອົງຕໍ່ສາດສະດາຂອງພຣະອົງ ແລະ ຍິນ ຍັນຕໍ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ວ່າການເປີດເຜີຍຕໍ່ສາດສະດາ ເປັນຄວາມຈິງ (ອມ 3:7). ຜ່ານການເປີດ ເຜີຍ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໃຫ້ ການນຳພາທຸກ ຄົນທີ່ສະແຫວງຫາການເປີດເຜີຍ ແລະ ຜູ້ມີ

ສັດທາ, ກັບໃຈ, ແລະ ເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະກິດຕິຄຸນ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. “ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ເປັນຜູ້ເປີດເຜີຍ,” ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ກ່າວ, ແລະ “ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດສາມາດໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ປາດສະຈາກການໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍ.”

ໃນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ ແລະ ກຸ່ມອັກຄະສາວົກສິບສອງເປັນສາດສະດາ, ຜູ້ພະຍາກອນ, ແລະ ຜູ້ເປີດເຜີຍ ຕໍ່ສາດສະໜາຈັກ ແລະ ຕໍ່ໂລກ. ປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກ ເປັນພຽງຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານສິດອຳນາດໃຫ້ຮັບການເປີດເຜີຍ ສຳລັບສາດສະໜາຈັກ (ຄພ 28:2-7). ທຸກຄົນສາມາດໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍສຳລັບຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນເອງ.

ມະນຸດຈະບໍ່ໄດ້ລ້ຽງຊີວິດດ້ວຍອາຫານແຕ່ຢ່າງດຽວ ແຕ່ດ້ວຍທຸກຖ້ອຍຄຳທີ່ອອກມາຈາກປາກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພບຍ 8:3 (ມທ 4:4; ຄພ 98:11). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດ້ວຍສຽງກະຊິບເບົາໆ, 1 ກສ 19:12. ຊົນຊາດໃດທີ່ບໍ່ມີນິມິດ ຊົນຊາດນັ້ນກໍຈະຈົບຫາຍ, ສພສ 29:18. ຕາມຈິງແລ້ວ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງໃດ ໂດຍບໍ່ບອກແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າເຖິງແຜນການຂອງພຣະອົງແກ່ຜູ້ທຳນາຍ ຄືຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ອມ 3:7.

ຊີໂມນບາຣະໂຢນາເອີຍ ເຈົ້າກໍເປັນສູກເພາະວ່າບໍ່ແມ່ນມະນຸດທີ່ເປີດຄວາມຈິງນີ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຮູ້, ແຕ່ແມ່ນພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ມທ 16:15-19. ພຣະວິນຍານຈະນຳເຈົ້າທັງຫລາຍໄປສູ່ຄວາມຈິງທັງໝົດ ແລະ ຈະປະກາດໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຮູ້ເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ, ຢຮ 16:13. ຖ້າຄົນໃດໃນພວກເຈົ້າຂາດສະຕິບັນຍາ, ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນທູນຂໍຈາກພຣະເຈົ້າ, ຢກບ 1:5.

ທຸກເລື່ອງຈະຖືກເປີດເຜີຍ, 2 ນຟ 27:11. ເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ລູກຫລານມະນຸດເປັນບັນທັດ, 2 ນຟ 28:30. ບໍ່ມີຫຍັງທີ່ເປັນຄວາມລັບ ທີ່ຈະບໍ່ຖືກເປີດເຜີຍ, 2 ນຟ 30:17. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະສະແດງທຸກຢ່າງແກ່ພວກທ່ານ, 2 ນຟ 32:5. ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະຮູ້ຈັກທາງຂອງພຣະເຈົ້າ

ນອກຈາກພຣະອົງຈະເປີດເຜີຍໃຫ້ຮູ້, ຢດ 4:8. ແອວມາໄດ້ຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານເພື່ອຈະໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍ, ແອວ 5:46. ສິ່ງທີ່ບໍ່ເຄີຍຖືກເປີດເຜີຍ ຈະຖືກເປີດເຜີຍໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ຊອບທຳ, ແອວ 26:22. ຄົນທີ່ປະຕິເສດການເປີດເຜີຍ ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າໃຈພຣະຄຳພີ, ມມ 9:7-8. ທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບພະຍານຈົນກວ່າຫລັງຈາກການທົດລອງສັດທາຂອງທ່ານ, ອທ 12:6.

ຄຳຂອງເຮົາຈະເກີດເປັນຈິງ, ຄພ 1:38. ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວໃຫ້ຄວາມສະຫງົບແກ່ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າບໍ່ກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, ຄພ 6:22-23. ເຮົາຈະບອກເຈົ້າໃນຈິດໃຈ ແລະ ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, ຄພ 8:2-3. ຖ້າຫາກມັນຖືກຕ້ອງ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຊວງອົກຂອງເຈົ້າຮ້ອນຮົມ, ຄພ 9:8. ຢ່າປະຕິເສດພຣະວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ, ຄພ 11:25. ຄົນທີ່ທູນຂໍ ຈະໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍຕື່ມໃສ່ການເປີດເຜີຍ, ຄພ 42:61. ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາຈະກ່າວເມື່ອໄດ້ຮັບການດົນໃຈໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຈະເປັນສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 68:4. ພຣະເຈົ້າຈະມອບຄວາມຮູ້ໃຫ້ເຈົ້າ, ຄພ 121:26.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເຫັນພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ, ຈສ—ປ 1:17. ພວກເຮົາເຊື່ອທັງໝົດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍ ແລະ ຈະເປີດເຜີຍ, ຫຼຸຊ 1:7, 9.

ປຽນໃຈ, ການປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ. ເບິ່ງ ເກີດໃໝ່, ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ; ສານຸສິດ ນຳອີກ

ການປຽນຄວາມເຊື່ອ, ຫົວໃຈ, ແລະ ຊີວິດຂອງບຸກຄົນ ເພື່ອຍອມຮັບ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ (ກຈກ 3:19).

ການປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສລວມທັງການຕັດສິນໃຈຢ່າງມີສະຕິ ເພື່ອເຊົາເຮັດສິ່ງທີ່ຜ່ານມາ ແລະ ປຽນແປງ ເພື່ອກາຍເປັນສານຸສິດຂອງພຣະຄຣິດ. ການກັບໃຈ, ການບັບຕິສະມາເພື່ອການປົດປາບ, ການຮັບເອົາພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ໂດຍການວາງມື, ແລະ ມີສັດທາຕໍ່ໄປໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ເຮັດໃຫ້ການປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສບໍລິບູນ. ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈ

ຜະນຶກ, ການຜະນຶກ

ທຳມະດາຈະຖືກປ່ຽນແປງເຮັດໃຫ້ບຸກຄົນກາຍເປັນຄົນໃໝ່ ທີ່ໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ສະອາດ, ເກີດໃໝ່ໃນພຣະຄຣິດ ພຣະເຢຊູ (2 ກອທ 5:17; ມຊຢ 3:19).

ຜູ້ຄົນຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ກາຍເປັນເໝືອນເດັກນ້ອຍ, ມທ 18:3 (ມຊຢ 3:19). ເມື່ອເຈົ້າກັບຄືນມາຫາເຮົາແລ້ວ ເຈົ້າຕ້ອງຊູແຮງບັນດາພັນອງຂອງເຈົ້າໄວ້, ລກ 22:32. ຄົນທີ່ຮັບເອົາພຣະຄຳຂອງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ, ກກງ 2:37-41. ຈົ່ງນຳຄົນບາບຄົນໜຶ່ງຕ່າງຄົນມາຈາກທາງທີ່ຜິດຂອງຕົນ, ຢກບ 5:20.

ເອໂນດໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ, ອນ 1:2-5. ຕ້ອຍຄຳຂອງກະສັດເປັນຢາມິນໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງອັນໃຫຍ່ຫລວງໃນຜູ້ຄົນ, ມຊຢ 5:2 (ແອວ 5:12-14). ມະນຸດທັງປວງ, ຕ້ອງເກີດໃໝ່ເສຍກ່ອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ, ມຊຢ 27:25. ແອວມາແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໂຊຢາໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ, ມຊຢ 27:33-35. ບິດາຂອງລາໂມໂນໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ, ແອວ 22:15-18. ໂດຍອຳນາດ ແລະ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກເຂົາຈຶ່ງປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແອວ 53:10. ການກັບໃຈນັ້ນໄດ້ນຳການປ່ຽນແປງມາສູ່ໃຈ, ຮລມ 15:7. ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໄດ້ສະແດງວ່າພວກເຂົາໄດ້ຖືກຢັ້ງມຢາມໂດຍອຳນາດ ແລະ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ, 3 ນຟ 7:21. ເພາະສັດທາຂອງພວກເຂົາໃນພຣະຄຣິດໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, 3 ນຟ 9:20.

ເຂົາຈະອອກໄປ ແລະ ສົ່ງສອນເຖິງການກັບໃຈ, ແລະ ຫລາຍຄົນຈະປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ, ຄພ 44:3-4.

ຜະນຶກ, ການຜະນຶກ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດ; ພິທີການ; ເອລີຢາ ນຳອີກ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພິທີການທີ່ປະຕິບັດໂດຍສິດອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດຢູ່ໃນໂລກ ໃຊ້

ການໄດ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ. ພິທີການຕ່າງໆໄດ້ຖືກຜະນຶກເມື່ອມັນຖືກຮັບຮູ້ໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ຊຶ່ງເປັນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ສິ່ງໃດທີ່ພວກເຈົ້າຜູກມັດໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້ ສິ່ງນັ້ນຈະຖືກຜູກມັດໄວ້ໃນສະຫວັນ, ມທ 16:19 (ມທ 18:18; ຄພ 124:93; 132:46). ພວກເຈົ້າຖືກປະທັບຕາໝາຍໄວ້ ໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ອພຊ 1:13.

ເຮົາໄດ້ໃຫ້ອຳນາດແກ່ເຈົ້າ, ຄືສິ່ງໃດທີ່ເຈົ້າຈະຜະນຶກເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້ ສິ່ງນັ້ນຈະຖືກຜະນຶກໃນສະຫວັນ, ຮລມ 10:7.

ອຳນາດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາເພື່ອຜະນຶກທັງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ໃນສະຫວັນ, ຄພ 1:8. ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບລັດສະໝີພາບຊັ້ນສູງ ໄດ້ຖືກຜະນຶກໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ຄພ 76:50-70. ເອລີຢາມອບຂໍ້ກະແຈ ທີ່ມີອຳນາດແຫ່ງການຜະນຶກໄວ້ໃນມືຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຄພ 110:13-16. ນີ້ເປັນອຳນາດການຜະນຶກ ແລະ ການຜູກມັດ, ຄພ 128:14. ຄຳຂອງການທຳນາຍທີ່ແນ່ນອນແທ້ໆໝາຍເຖິງການທີ່ຮູ້ວ່າເຂົາຖືກຜະນຶກໄວ້ສູ່ຊີວິດນິລັນດອນ, ຄພ 131:5. ພັນທະສັນຍາທັງປວງທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຜະນຶກໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ ຈະສິ້ນສຸດລົງເມື່ອຄົນຕາຍໄປ, ຄພ 132:7. ວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດໃນພຣະວິຫານ ແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍການຜະນຶກລູກໆເຂົ້າກັບພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຂົາ, ຄພ 138:47-48.

ຜິດຖຽງ. ເບິ່ງ ຂັດແຍ້ງ, ການຂັດແຍ້ງ

ຜູກມິດ. ເບິ່ງ ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ, ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ; ຮັກ, ຄວາມຮັກ ນຳອີກ

ສຳລັບໄພພິນຍຸກສຸດທ້າຍ, ການຜູກມິດຮ່ວມດ້ວຍການເປັນເພື່ອນທີ່ດີ, ການຮັບໃຊ້, ການເຊີດຊູ, ແລະ ການເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ.

ຈົ່ງຮັກເພື່ອນມະນຸດເໝືອນຮັກຕົນເອງ, ລລວ 19:18 (ມທ 19:19; ຄພ 59:6).

ເມື່ອເຈົ້າກັບຄືນມາຫາເຮົາແລ້ວ ເຈົ້າຕ້ອງ

ຊູແຮງບັນດາພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າໄວ້, **ລກ 22:32.** ຖ້າພວກເຈົ້າຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນທຸກຄົນກໍຈະຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າເປັນສາວົກຂອງເຮົາ, **ຢຮ 13:35.** ຈົ່ງລ້ຽງແກະຂອງເຮົາ, **ຢຮ 21:15-17.** ພວກເຂົາໄດ້ວອນຂໍຢາງຫລວງຫລາຍ ຂໍໃຫ້ເຮົາກະລຸນາພວກເຂົາໄດ້ມີສ່ວນໃນການຊ່ວຍເຫລືອພວກໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າ, **2 ກຣທ 8:1-5.** ພວກເຮົາກໍ່ຮ່ວມສາມັກຄີທຳກັບພຣະບິດາ ແລະ ກັບພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, **1 ຢຮ 1:3.**

ຊາວນີໂຟ ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ຜູກສຳພັນທະໄມຕິຕໍ່ກັນ, **ຮລມ 6:3.**

ໃຫ້ທຸກໆຄົນນັບຖືອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນເໝືອນດັ່ງຕົນເອງ, **ຄພ 38:24-25.** ຖ້າທາກພວກເຈົ້າບໍ່ເປັນໜຶ່ງ ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງເຮົາ, **ຄພ 38:27.** ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບເອົາທ່ານເປັນເພື່ອນຮ່ວມສະມາຊິກ ເພື່ອເປັນເພື່ອນ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງທ່ານ, **ຄພ 88:133.**

ຜູ້ຍິງ, ກຸ່ມຜູ້ຍິງ. ເບິ່ງ ພີ່ນ້ອງ, ປຣະເດີ ຫລື ອ້າຍນ້ອງ; ມະນຸດ; ເອື້ອຍນ້ອງ *ນຳອີກ*

ຜູ້ຍິງທີ່ໃຫຍ່ແລ້ວ, ທິດາຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄຳວ່າ ຜູ້ຍິງ ບາງເທື່ອໄດ້ຖືກໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີເປັນຕຳແໜ່ງທີ່ໜ້ານັບຖື (ຢຮ 19:26; ແອວ 19:10).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຊາຍ ແລະ ຍິງ, **ປຖກ 1:27** (ມຊ 2:27; 6:9; ອຣຣ 4:27). ຜູ້ຍິງທີ່ມີຄຸນນະທຳ ມີຄ່າເກີນກວ່າເພັດນິນຈິນດາ, **ສພສ 31:10-31.**

ຜູ້ຍິງເປັນກຽດຕິຍົດຂອງຜູ້ຊາຍ, **1 ກຣທ 11:7.** ຢູ່ໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຍິງກໍຕ້ອງເພິ່ງຜູ້ຊາຍ ແລະ ຜູ້ຊາຍກໍຕ້ອງເພິ່ງຜູ້ຍິງ, **1 ກຣທ 11:11.** ພວກຜູ້ຍິງຄວນແຕ່ງຕົວຢາງສຸພາບຮຽບຮ້ອຍ, **1 ຕມທ 2:9-10.**

ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊຶ່ນຊົມໃນພົມມະຈັນຂອງຜູ້ຍິງ, **ຢຄ 2:28.**

ບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຖືກອະໄພໃຫ້ແລ້ວ, ແລະ ເຈົ້າເປັນສະຕິຜູ້ຖືກເລືອກ, **ຄພ 25:3.** ຜູ້ຍິງມີສິດທີ່ຈະໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູຈາກສາມີຂອງພວກນາງ, **ຄພ 83:2.**

ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ. ເບິ່ງ ມານ *ນຳອີກ*

ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງ ຫລື ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງທີ່ບິດເບືອນແຜນແຫ່ງຄວາມລອດຂອງພຣະກິດຕິຄຸນທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ໄດ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດຢ່າງເປີດແປນ ຫລື ແບບລີ້ລັບ. ໂຢຮັນຜູ້ເປີດເຜີຍໄດ້ບັນຍາຍກ່ຽວກັບຜູ້ຕໍ່ສູ້ພຣະຄຣິດວ່າເປັນຄົນຕົວະ (1 ຢຮ 2:18-22; 4:3-6; 2 ຢຮ 1:7). ຜູ້ຕໍ່ສູ້ພຣະຄຣິດຫລາຍທີ່ສຸດແມ່ນ ລູຊີເຟີ, ແຕ່ມັນມີບໍລິວານຫລາຍ, ທັງຜູ້ເປັນວິນຍານ ແລະ ຜູ້ເປັນມະນຸດ.

ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍຕໍ່ຕ້ານ ແລະ ຍົກຕົນເອງຂຶ້ນເໜືອທຸກຄົນທີ່ເອີ້ນວ່າພຣະເຈົ້າ, **2 ຫສນ 2:1-12.** ມັນຫລອກລວງຄົນທັງຫລາຍຢູ່ໃນໂລກດ້ວຍການເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນ, **ພນມ 13:13-17.**

ເຊເຣັມໄດ້ປະຕິເສດພຣະຄຣິດ ແລະ ໄດ້ຫລອກລວງຫລາຍຄົນ, **ຢຄ 7:1-23.** ມີຮໍໄດ້ສິດສອນຄຳສອນທີ່ຜິດ, ໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນ, ແລະ ໄດ້ແນະນຳອຳນາດຈອມປອມ, **ແອວ 1:2-16.** ໂຄຣີທີ່ໄດ້ທົວເຍາະເຍີ້ຍພຣະຄຣິດ, ການຊົດໃຊ້, ແລະ ວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ, **ແອວ 30:6-60.**

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກເຈີມໄວ້. ເບິ່ງ ພຣະເມຊີອາ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ *ນຳອີກ*

ພຣະເຢຊູຖືກເອີ້ນວ່າ *ພຣະຄຣິດ* (ພາສາກຣີກ) ຫລື *ພຣະເມຊີອາ* (ພາສາອາຣັບ). ທັງສອງຄຳໝາຍເຖິງ “ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກເຈີມໄວ້.” ພຣະອົງເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກເຈີມໄວ້ຂອງພຣະບິດາ ເພື່ອເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ພຣະບິດາໃນ ທຸກສິ່ງທັງປວງກ່ຽວກັບຄວາມລອດຂອງມະນຸດຊາດ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຫົດສົງແຕ່ງຕັ້ງເຮົາໄວ້, **ອຊຢ 61:1-3.**

ພຣະອົງໄດ້ຫົດສົງແຕ່ງຕັ້ງຂ້າມ້ອຍໄວ້ໃຫ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ, **ລກ 4:16-22.** ພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກຫົດສົງໄວ້ໂດຍພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ, **ກຈກ 4:27.** ພຣະເຈົ້າໄດ້ຫົດສົງພຣະເຢຊູໄທນາຊາເຣັດ, **ກຈກ 10:38.**

ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ

ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ. ເບິ່ງ ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນ
ຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ ນຳອີກ

ຜູ້ທີ່ຖືກພຣະເຈົ້າເລືອກໄວ້ສຳລັບໜ້າທີ່ຮັບ
ຜິດຊອບພິເສດ.

ເຮົາເຮັດຄຳພີສັນຍາໄວ້ກັບຄົນທີ່ເຮົາໄດ້
ເລືອກເອົາເຂົານັ້ນ, **ພສສ 89:3.**

ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຊາດທີ່ຖືກເລືອກ
ໄວ້, ເປັນປະໂລຫິດຫລວງ, **1 ປຕ 2:9.**

ພຣະຄຣິດເປັນພຣະບຸດທີ່ຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະ ຖືກເລືອກໄວ້ແລ້ວຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, **ມຊ 4:2.**

ຜູ້ທີ່ນິຍົມກະສັດ

ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ, ກຸ່ມໜຶ່ງທີ່ຢາກ
ໂຄ່ນລົ້ມການປົກຄອງຂອງຊາວນີໄໄພ (ແອວ
51:1-8).

ຜູ້ທຳລາຍ. ເບິ່ງ ມານ ນຳອີກ

ຊາຕານຄືຜູ້ທຳລາຍ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຜູ້ທຳລາຍ
ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ, **ອພຍ 12:23.**

ຜູ້ທຳລາຍເດີນທະຍານໄປເທິງໜ້ານ້ຳ, **ຄພ
61:19.** ຄົນຍາມສາມາດຮັກສາສວນອະງຸ່ນ
ຂອງເຮົາຈາກຜູ້ທຳລາຍ, **ຄພ 101:51-54.**

ຜູ້ປະກາດຂ່າວ. ເບິ່ງ ປິຕູ, ແຫ່ງປິຕູ; ປິຕູ

ພອນ ນຳອີກ

ຜູ້ດຳລົງ ຫລື ປະກາດຂ່າວປະເສີດແຫ່ງ
ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ໂຈເຊັບ
ສະມິດ ໄດ້ສິດສອນວ່າຜູ້ມອບພອນເປັນປິຕູ.
ປິຕູໄດ້ຖືກເອີ້ນ ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງພາຍໃຕ້
ການຊີ້ນຳຂອງອັກຄະສາວົກສິບສອງ ເພື່ອ
ມອບພອນພິເສດທີ່ເອີ້ນວ່າປິຕູພອນ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອີ້ນບາງຄົນເປັນອັກຄະ
ສາວົກ, ແລະ ບາງຄົນເປັນສາດສະດາ, ແລະ
ບາງຄົນເປັນຜູ້ປະກາດຂ່າວ, **ອຟຊ 4:11.**
ຈົ່ງເຮັດໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ,
2 ຕມຫ 4:5.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນອັກຄະສາວົກ, ສາດສະ
ດາ, ສິດຍາພິບານ, ຄູສອນ, ຜູ້ປະກາດຂ່າວ
ປະເສີດ, **ຫຼຊ 1:6.**

ຜູ້ບໍລະປັກ. ເບິ່ງ ມານ

ຜູ້ພະຍາກອນ. ເບິ່ງ ສາດສະດາ; ອຸລິມ ແລະ
ທຸມມິມ ນຳອີກ

ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບສິດອຳນາດຈາກພຣະເຈົ້າ
ໃຫ້ເຫັນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອງຊ້ອນຈາກ
ໂລກ ດ້ວຍຕາທາງວິນຍານ (**ມຊ 6:35-38**).
ເພິ່ນເປັນຜູ້ເປີດເຜີຍ ແລະ ສາດສະດາ (**ມຊຍ
8:13-16**). ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ, ອຳໂມນໄດ້
ສອນວ່າ ພຽງແຕ່ຜູ້ພະຍາກອນເທົ່ານັ້ນ ທີ່ສາ
ມາດໃຊ້ສິ່ງແປຄວາມໝາຍ, ຫລື ອຸລິມ ແລະ
ທຸມມິມ (**ມຊຍ 8:13; 28:16**). ຜູ້ພະຍາກອນຮູ້
ຈັກອະດີດ, ປະຈຸບັນ, ແລະ ອະນາຄົດ. ໃນສະ
ໄໝບູຮານ, ສາດສະດາມັກຖືກເອີ້ນເລື້ອຍໆ
ວ່າເປັນ ຜູ້ພະຍາກອນ (**1 ຊມອ 9:9; 2 ຊມອ
24:11**).

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ເປັນຜູ້ພະຍາກອນທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ຂອງຍຸກສຸດທ້າຍ (**ຄພ 21:1; 135:3**).
ນອກເໜືອຈາກນີ້, ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ ແລະ
ສະພາອັກຄະສາວົກສິບສອງ ຖືກສະໜັບສະ
ໜູນເປັນສາດສະດາ, ຜູ້ພະຍາກອນ, ແລະ ຜູ້
ເປີດເຜີຍ.

ພວກເຂົາເປັນຄົນກະບົດທີ່ບອກພວກຜູ້ທຳ
ນາຍໃຫ້ມີດຽບ, **ອຊຢ 30:9-10.**

ເຮົາຈະຍົກຜູ້ພະຍາກອນທີ່ປະເສີດຜູ້ໜຶ່ງ
ຂຶ້ນມາຈາກຜົນແອວຂອງເຈົ້າ, **2 ນພ 3:6-15.**

ນີ້ຄືບັນຍາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄືທີ່ຈະເປັນຜູ້ພະ
ຍາກອນ, ຜູ້ເປີດເຜີຍ, ຜູ້ແປ, ແລະ ສາດສະ
ດາ, **ຄພ 107:92.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກຳນົດ
ໂຮຮຳ ສະມິດ ໃຫ້ເປັນສາດສະດາ, ຜູ້ພະຍາ
ກອນ, ແລະ ຜູ້ເປີດເຜີຍຂອງສາດສະໜາຈັກ,
ຄພ 124:91-94.

ຜູ້ລ້ຽງ. ເບິ່ງ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳ
ອີກ

ຕາມສັນຍາລັກແລ້ວ, ບຸກຄົນທີ່ເປັນໜ່ວງ
ເປັນໃຍນຳລູກໆຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ລ້ຽງຂອງຂ້ານ້ອຍ,
ພສສ 23:1. ຜູ້ລ້ຽງແກະຄວນດູແລຝູງແກະ,
ອຊກ 34:2-3.

ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະເຢຊູຄຣິດຄືຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ. ຕາມຄວາມປຽບທຽບແລ້ວ, ຜູ້ຕິດຕາມພຣະອົງເປັນເໝືອນດັ່ງແກະທີ່ພຣະເຢຊູດູແລ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ລ້ຽງຂ້າພຣະອົງ, ພສສ 23:1. ພຣະອົງຈະລ້ຽງແກະຕົນດັ່ງຜູ້ລ້ຽງແກະຄົນໜຶ່ງ, ອຊຸຢ 40:11. ເຮົາກໍຈະນຳເອົາແກະທີ່ໄດ້ແຕກຝູງໄປກັບຄືນມາ, ອຊກ 34:12.

ເຮົານີ້ແຫລະເປັນຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ, ຢຣ 10:14-15. ພຣະເຢຊູຄືຜູ້ລ້ຽງແກະອົງໃຫຍ່, ຮສ 13:20.

ພຣະອົງໄດ້ນັບຈຳນວນແກະຂອງພຣະອົງ ແລະ ພວກເຂົາຈະຮູ້ຈັກພຣະອົງ, 1 ນຟ 22:25. ພຣະຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີໄດ້ເອີ້ນຫາພວກທ່ານຢູ່, ນັ້ນຄືພຣະຄຣິດ, ແອວ 5:38, 60. ຈະເປັນຝູງດຽວກັນ, ແລະ ມີຜູ້ລ້ຽງພຽງແຕ່ຜູ້ດຽວ, 3 ນຟ 15:21 (ຢຣ 10:16).

ແຜນແຫ່ງການໄຖ່. ເບິ່ງ ການຕົກຂອງ

ອາດາມ ແລະ ເອວາ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ພຣະກິດຕິຄຸນ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ລອດ, ຄວາມລອດ ນຳອີກ

ຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອນຳຄວາມເປັນອະມະຕະ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນມາໃຫ້ມະນຸດ. ມັນລວມທັງການສ້າງ, ການຕົກ, ແລະ ການຊົດໃຊ້, ຕະຫລອດທັງກົດທຸກຂໍ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້, ພິທີການ, ແລະ ຄຳສອນ. ແຜນຂອງພຣະອົງເຮັດໃຫ້ເປັນໄປໄດ້ສຳລັບຜູ້ຄົນ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມສູງສົ່ງ ແລະ ຢູ່ນຳພຣະເຈົ້າຕະຫລອດການ (2 ນຟ 2; 9). ພຣະຄຳພີຍັງອ້າງເຖິງແຜນນີ້ ວ່າເປັນແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ, ແຜນແຫ່ງຄວາມສຸກ, ແລະ ແຜນແຫ່ງຄວາມເມດຕາ.

ຍ້ອນການບາບຂອງພວກເຮົານັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງໄດ້ຮັບບາດເຈັບ, ອຊຸຢ 53:5 (ມຊຢ 14:5).

ບໍ່ມີນາມອື່ນໃດທົ່ວໃຕ້ຟ້າ ເພື່ອໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍຕ້ອງໄດ້ພົ້ນ, ກຈກ 4:12. ຄົນທັງປວງໄດ້ຕາຍເພາະກ່ຽວເນື່ອງກັບອາດາມສັນໃດ ຄົນທັງປວງກໍຈະຖືກບັນດານໃຫ້ມີຊີວິດ ເພາະກ່ຽວເນື່ອງກັບພຣະຄຣິດສັນນັ້ນ, 1 ກຣທ 15:22.

ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ຖືກໄສດໃຫ້ພົ້ນ ກໍຍ້ອນພຣະຄຸນດ້ວຍທາງຄວາມເຊື່ອ, ອຟຊ 2:8 (2 ນຟ 25:23). ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາເລື່ອງຊີວິດນິລັນດອນ ຕັ້ງແຕ່ດຶກດຳບັນ, ຕຕ 1:2. ພຣະເຢຊູເປັນຕົ້ນກຳເນີດແຫ່ງຄວາມລອດນິລັນດອນ, ຮສ 5:8-9. ແຜນແຫ່ງການໄຖ່ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຄົນຕາຍ, 1 ປຕ 3:18-20; 4:6 (ຄພ 138).

ຄວາມຕາຍເຮັດໃຫ້ແຜນທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເມດຕາຂອງພຣະຜູ້ສ້າງຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ສຳເລັດ, 2 ນຟ 9:6. ແຜນຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດ, 2 ນຟ 9:13. ແຜນແຫ່ງການໄຖ່ພາໃຫ້ການພົ້ນຄົນຊີວິດ ແລະ ການບົດບາບເກີດຂຶ້ນ, ແອວ 12:25-34. ອາໂຣນໄດ້ສິດສອນບິດາຂອງລາໂມໂນກ່ຽວກັບແຜນແຫ່ງການໄຖ່, ແອວ 22:12-14. ແອມມິວເລັກໄດ້ອະທິບາຍແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ, ແອວ 34:8-16. ແອວມາໄດ້ອະທິບາຍແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ, ແອວ 42:5-26, 31.

ຄຳສອນຂອງການສ້າງ, ການຕົກ, ການຊົດໃຊ້, ແລະ ການບັບຕິສະມາ ຖືກຍືນຍັນຢູ່ໃນການເປີດເຜີຍຂອງສະໄໝປະຈຸບັນ, ຄພ 20:17-29. ແຜນໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ກ່ອນໂລກມີມາ, ຄພ 128:22.

ວຽກງານ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຮົາ ຄືການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເປັນອະມະຕະ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນຂອງມະນຸດ, ມຊ 1:39. ນີ້ຄືແຜນແຫ່ງຄວາມລອດເພື່ອມະນຸດທັງປວງ, ມຊ 6:52-62. ພວກເຮົາຈະພິສູດພວກເຂົາໂດຍວິທີນີ້, ອຣຮສ 3:22-26.

ແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ. ເບິ່ງ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່

ແຜ່ນຈາລຶກ. ເບິ່ງ ແຜ່ນຈາລຶກຄຳ; ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ ນຳອີກ

ໃນສະໄໝບູຮານ ຜູ້ຄົນໃນບາງບ່ອນໄດ້ຂຽນປະຫວັດສາດ ແລະ ບັນທຶກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກທີ່ເຮັດດ້ວຍໂລຫະ, ຊຶ່ງເປັນຢ່າງນີ້ໃນກໍລະນີຂອງ ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ. ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ, ໃຫ້ເບິ່ງ “ບົດວິເຄາະໂດຍຫຍໍ້ກ່ຽວກັບ

ແຜ່ນຈາລຶກຄຳ

ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ” ໃນໜ້າຄຳນຳຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ.

ແຜ່ນຈາລຶກຄຳ. ເບິ່ງ ແຜ່ນຈາລຶກ; ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ ນຳອີກ

ບັນທຶກທີ່ຖືກຂຽນໄວ້ຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກຄຳ. ມັນບອກເຖິງເລື່ອງລາວຂອງຄົນສອງເຜົ່າທີ່ຢູ່ໃນທະວີບອາເມຣິກາ. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ແປແລະ ຈັດພິມພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້. ການແປດັ່ງກ່າວຖືກເອີ້ນວ່າ ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ. (ສຳລັບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມ, ໃຫ້ເບິ່ງ “ຄຳນຳ” ແລະ “ປະຈັກພະຍານຂອງສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ” ຢູ່ໃນທາງໜ້າຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ.)

ແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ. ເບິ່ງ ແຜ່ນຈາລຶກນຳອີກ

ບັນທຶກກ່ຽວກັບຊາວຍີວຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ ເຖິງ 600 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ., ບັນຈຸການຂຽນຫລາຍຢ່າງຂອງສາດສະດາ (1 ນຟ 5:10–16). ບັນທຶກນີ້ຖືກຮັກສາໄວ້ໂດຍລາບານ, ໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ອາວຸໂສຊາວຍີວໃນເຢຣູຊາເລັມ. ໃນຂະນະທີ່ລີໂຮ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເພິ່ນຢູ່ໃນຕີ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ລີໂຮໄດ້ສົ່ງລູກຊາຍຂອງເພິ່ນກັບຄືນໄປເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອໄປເອົາບັນທຶກນີ້ (1 ນຟ 3–4). (ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ, ເບິ່ງ “ຄຳອະທິບາຍຫຍໍ້ກ່ຽວກັບພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ,” ຊຶ່ງຢູ່ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ.)

ແຜ່ນດິນໂລກ. ເບິ່ງ ສ້າງ, ການສ້າງ; ໂລກນຳອີກ

ດາວພະເຄາະທີ່ເຮົາອາໄສຢູ່, ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍພຣະເຈົ້າຜ່ານພຣະເຢຊູຄຣິດ ເພື່ອໃຫ້ມະນຸດໃຊ້ໃນຊ່ວງຢູ່ໃນການທົດລອງທີ່ເປັນມະຕະ. ຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງມັນແມ່ນເພື່ອຈະໄດ້ຮຸ່ງເຫລື້ອມ ແລະ ສູງສົ່ງ (ຄພ 77:1–2; 130:8–9). ແຜ່ນດິນໂລກຈະກາຍເປັນມູນມໍ່ລະດົກນິລັນດອນຂອງຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢ່າງມີຄ່າຄວນຕໍ່ລັດສະໝີພາບຊັ້ນສູງ (ຄພ 88:14–26). ເຂົາເຈົ້າຈະຊື່ນຊົມກັບທີ່ປະທັບຂອງພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ (ຄພ 76:62).

ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນສຳລັບມະນຸດ: ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ມະນຸດຄອບຄອງທຸກສິ່ງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ປຖກ 1:28 (ມຊ 2:28). ແຜ່ນດິນໂລກນີ້ເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອພຍ 9:29 (ພສສ 24:1). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານແຜ່ນດິນໂລກນີ້ໃຫ້ແກ່ມະນຸດ, ພສສ 115:16. ແມ່ນເຮົາທີ່ໄດ້ນິລະມິດສ້າງໂລກນີ້ຂຶ້ນມາ ແລະ ໄດ້ສ້າງມະນຸດທຸກຄົນໃຫ້ອາໄສຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນ, ອຊຍ 45:12.

ໂດຍອຳນາດແຫ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະອົງມະນຸດຈຶ່ງໄດ້ມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ, ຢຄ 4:9.

ແຜ່ນດິນໂລກຈະຖືກມອບໃຫ້ຜູ້ຄົນທີ່ຮັບເອົາພຣະວິນຍານສັກສິດເພື່ອການນຳພາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຄພ 45:56–58 (ຄພ 103:7). ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຢັ້ງຢືນພຣະກິດຕິຄຸນຈະໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ດີຂອງແຜ່ນດິນໂລກເປັນລາງວັນ, ຄພ 59:3. ຄົນຈິນແລະ ຄົນອ່ອນໂຍນຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ຮັບມັນເປັນມູນມໍ່ລະດົກ, ຄພ 88:17 (ມທ 5:5; 3 ນຟ 12:5).

ພວກເຮົາຈະສ້າງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ພວກເຮົາຈະພິສູດມັນ, ອຣຣ 3:24–25.

ສິ່ງທີ່ມີຕົວຕົວທີ່ມີຊີວິດຢູ່: ໂລກກໍຍັງຢູ່ເປັນໂລກເໝືອນເດີມ, ປຍຈ 1:4.

ທະເລ ແລະ ກ້ວ ມະນີ ຄື ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ໃນສະພາບທີ່ບໍລິສຸດ, ອະມະຕະ, ແລະ ນິລັນດອນຂອງມັນ, ຄພ 77:1. ແຜ່ນດິນໂລກຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ຖືກຕຽມສຳລັບລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງ, ຄພ 88:18–19.

ແຜ່ນດິນໂລກເປັນທຸກອອກສຽງ, ມຊ 7:48.

ການແບ່ງແຍກຂອງແຜ່ນດິນໂລກ: ໃຫ້ນຳມາເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ບ່ອນດຽວ, ປຖກ 1:9. ໃນສະໄໝຂອງເປເຫລັກ ຄົນໃນໂລກນີ້ໄດ້ແບ່ງແຍກກັນ, ປຖກ 10:25.

ຫລັງຈາກນັ້ນແຫ່ງລົງ, ມັນກໍກາຍມາເປັນແຜ່ນດິນທີ່ປະເສີດເລີດລ້າ, ອທ 13:2.

ແຜ່ນດິນໂລກຈະເປັນເໝືອນດັ່ງທີ່ມັນເຄີຍເປັນກ່ອນທີ່ມັນໄດ້ແຍກອອກຈາກກັນ, ຄພ 133:24.

ການຊຳລະລ້າງແຜ່ນດິນໂລກ: ຝົນໄດ້ຕົກ ເປັນເວລາສິບສິບນີ້, ປຖກ 7:4.

ແຜ່ນດິນໂລກຈະຖືກຮັກສາໄວ້ສຳລັບໃຫ້ ໄຟເຜົາຜານເສຍຈົນເຖິງວັນພິພາກສາ, 2 ປຕ 3:7.

ຫລັງຈາກວັນນີ້ການເຜົາໄໝ້ຈະມາເຖິງ, ຄພ 64:24.

ແຜ່ນດິນໂລກປາດຖະໜາຢາກຖືກຊຳລະ ລ້າງຈາກຄວາມສົກກະປົກ, ມຊ 7:48.

ພາວະສຸດທ້າຍຂອງແຜ່ນດິນໂລກ: ແຜ່ນ ດິນໂລກຈະຫົດເຂົ້າດັ່ງມັນກະດາດ ແລະ ຈະລ່ວງພົ້ນໄປ, 3 ນພ 26:3 (ຄພ 29:23). ມັນ ຈະເປັນສະຫວັນໃໝ່ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກໃໝ່, ອຫ 13:9 (ຄພ 29:23).

ທະເລ ແກ້ວມະນີ ຄື ແຜ່ນດິນ ໂລກ ໃນ ສະພາບທີ່ບໍ່ລົສຸດ, ອະມະຕະ, ແລະ ນິລັນ ດອນຂອງມັນ, ຄພ 77:1. ແຜ່ນດິນໂລກຈຳ ເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ຖືກຕຽມໄວ້ສຳລັບລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງ, ຄພ 88:18-19. ແຜ່ນດິນໂລກນີ້ຈະຖືກເຮັດ ໃຫ້ເປັນເໝືອນດັ່ງແກ້ວໃສ ແລະ ຈະເປັນອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ, ຄພ 130:8-9.

ເປັນເວລາໜຶ່ງພັນປີ ແຜ່ນດິນໂລກຈະພັກ ຜ່ອນ, ມຊ 7:64. ແຜ່ນດິນໂລກຈະຖືກເຮັດ ໃໝ່, ຫຼຸຊ 1:10.

ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ

ແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັນຍາວ່າ ຈະ ປະທານໃຫ້ຜູ້ຕິດຕາມທີ່ຊື່ສັດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ສ່ວນຫລາຍແລ້ວແມ່ນສຳລັບລູກຫລານ ຂອງເຂົາເຈົ້ານຳອີກ. ມີແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນ ຍາຫລາຍບ່ອນ. ສ່ວນຫລາຍແລ້ວໃນພຣະຄຳ ພີມິມອນ, ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາທີ່ກ່າວເຖິງ ແມ່ນອາເມຣິກາ.

ນີ້ແມ່ນດິນແດນທີ່ເຮົາຈະມອບໃຫ້ແກ່ເຊື້ອ ສາຍຂອງເຈົ້າ, ປຖກ 12:7 (ອຣຮ 2:19). ເຮົາ ຈະມອບດິນແດນການາອານ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ແລະ ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ, ປຖກ 17:8 (ປຖກ 28:13). ໂມເຊໄດ້ບອກຂອບເຂດດິນແດນສຳ

ລັບຊາວອິດສະຣາເອນໃນການາອານ, ຈບຊ 34:1-12 (ຈບຊ 27:12).

ພວກເຈົ້າຈະຖືກພາໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳ ສັນຍາ, 1 ນພ 2:20 (1 ນພ 5:5). ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໄດ້ນຳຄົນຊອບທຳໄປຫາແຜ່ນດິນທີ່ມີ ຄຳ, 1 ນພ 17:38. ຖ້າຫາກລູກຫລານຂອງລີ ໄຮຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລ້ວ ພວກເຂົາຈະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳ ສັນຍາ, 2 ນພ 1:5-9. ຊາວອິດສະຣາເອນຈະ ກັບມາຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາຂອງເຂົາ, 2 ນພ 24:1-2 (ອຊຢ 14:1-2). ຊາດໃດກໍ ຕາມທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍານີ້ ຄວນຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈະຖືກ ກວາດອອກໄປ, ອຫ 2:9-12.

ນີ້ຄືແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ແລະ ສະຖານ ທີ່ສຳລັບເມືອງຊີໂອນ, ຄພ 57:2. ຢູດາຈະ ເລີ່ມກັບໄປຍັງແຜ່ນດິນຂອງອັບຣາຮາມ, ຄພ 109:64.

ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນທະວີບ ອາເມຣິກາ, ຫຼຸຊ 1:10.

ແຜ່ນປົກເອິກ. ເບິ່ງ ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ ນຳອີກ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີກ່າວເຖິງແຜ່ນປົກເອິກສອງຊະ ນິດ: (1) ສ່ວນທາງໜ້າທີ່ປົກປ້ອງເສື້ອ ຫລື ເຄື່ອງປ້ອງກັນຂອງທະຫານ. ໃນແບບເຄື່ອງ ໝາຍ, ໄພ່ພິນຂອງພຣະເຈົ້າຄວນສວມແຜ່ນ ປົກເອິກແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ ເພື່ອປົກປ້ອງຕົນ ເອງຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ (ອຊຢ 59:17; ອພຊ 6:14). (2) ເສື້ອຜ້າຊັ້ນໜຶ່ງທີ່ມະຫາປະໂລທິດ ນຸ່ງໃນ ກົດຂອງໂມເຊ (ອພຍ 28:13-30; 39:8- 21). ມັນຖືກເຮັດດ້ວຍຜ້າລິນິນ ແລະ ປະດັບ ດ້ວຍກ້ອນຫີນທີ່ມີຄ່າສິບສອງເມັດ. ບາງເທື່ອ ກ່າວເຖິງໃນຄວາມກ່ຽວພັນກັບອຸລິມ ແລະ ທຸມ ມິມ (ຄພ 17:1; ຈສ—ປ 1:35, 42, 52).

ຜົນທຳອິດ

ຜົນລະບູກທຳອິດທີ່ເກັບກ່ຽວໃນລະດູ. ໃນ ສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ ຖວາຍມັນໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ລລວ 23:9- 20). ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນຜົນທຳອິດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ

ຜົວ, ສາມີ

ເພາະ ໃນການນັ້ນພຣະອົງໄດ້ເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ ພື້ນຄົນພຣະຊົນ (1 ກອທ 15:20, 23; 2 ນຟ 2:9). ຜູ້ທີ່ຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ອິດທິນ ຈົນເຖິງທີ່ສຸດດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດ ກໍເປັນສັນຍາ ລັກຂອງການເປັນຜົນທຳອິດ, ເພາະເຂົາເຈົ້າ ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຜູ້ທີ່ຕາມພຣະເມສາໂອຍໄປເປັນຜົນທຳອິດ ທີ່ຖວາຍໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ, ພນມ 14:4.

ຜູ້ທີ່ລົງໄປພ້ອມກັບພຣະຄຣິດກ່ອນ ເປັນຜົນ ທຳອິດ, ຄພ 88:98.

ຜົວ, ສາມີ. ເບິ່ງ ຄອບຄົວ; ແຕ່ງງານ, ການ ແຕ່ງງານ

ເຜົ່າທີ່ສູນເສຍໄປ. ເບິ່ງ ອິດສະຣາເອນ—ສິບ ເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຂອງອິດສະຣາເອນ

ຜົນ. ເບິ່ງ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ ນຳອີກ

ວິທີໜຶ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າເປີດເຜີຍພຣະປະສົງ ຂອງພຣະອົງຕໍ່ຊາຍ ແລະ ຍິງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບໍ່ແມ່ນທຸກຄວາມ ຜົນຈະເປັນການເປີດເຜີຍ. ຄວາມຜົນທີ່ດົນໃຈ ແມ່ນໝາກຜົນຂອງສັດທາ.

ລາວ ໄດ້ຜົນເຫັນຂັ້ນໄດແຕ່ດິນຈົນຈຸພຳ, ປຕກ 28:12. ໂຍເຊັບໄດ້ຜົນ, ປຕກ 37:5. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກ່າວກັບລາວທາງຄວາມ ຜົນ, ຈບຊ 12:6. ເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ຜົນຢ່າງ ໜຶ່ງ, ດນອ 2:1-3. ຜູ້ເຖົ້າຈະຜົນ, ຢອ 2:28 (ກຈກ 2:17).

ເທວະດາຕົນໜຶ່ງໄດ້ປະກົດຂຶ້ນຕໍ່ລາວໃນ ຄວາມຜົນ, ມທ 1:20 (ມທ 2:19).

ລີໂຮໄດ້ບັນທຶກໄວ້ຫລາຍເລື່ອງທີ່ເພີ່ນໄດ້ ເຫັນໃນຄວາມຜົນ, 1 ນຟ 1:16. ລີໂຮໄດ້ຜົນ ເຫັນເລື່ອງໜຶ່ງ, 1 ນຟ 8.

ຝ່າຍປະທານ. ເບິ່ງ ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ

ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ. ເບິ່ງ ຂໍ້ກະແຈຂອງ ຖານະປະໂລຫິດ; ປະທານ; ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ ນຳອີກ

ປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ທີ່ປົກ

ສາຂອງເພີ່ນ. ພວກເພີ່ນເປັນກຸ່ມຂອງມະຫາ ປະໂລຫິດສາມຄົນ ແລະ ຄວບຄຸມສາດສະໜາ ຈັກທັງໝົດ. ຝ່າຍປະທານສູງສຸດຖືຂໍ້ກະແຈ ຂອງຖານະປະໂລຫິດ.

ຂໍ້ກະແຈຂອງອານາຈັກເປັນຂອງຝ່າຍ ປະທານຂອງຖານະປະໂລຫິດສູງສະເໝີໄປ, ຄພ 81:2. ຝ່າຍປະທານຂອງຖານະປະໂລຫິດ ສູງມີສິດທີ່ຈະປະຕິບັດໃນຕໍາແໜ່ງທັງປວງ, ຄພ 107:9, 22. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຮັບເອົາເຮົາ ກໍ ຮັບເອົາຝ່າຍປະທານສູງສຸດ, ຄພ 112:20, 30. ຝ່າຍປະທານສູງສຸດແມ່ນເພື່ອຮັບເອົາ ການເປີດເຜີຍແທນທັງສາດສະໜາຈັກ, ຄພ 124:126.

ພະຍາດຂີ້ທູດ

ເປັນພະຍາດແຜ່ລາມທີ່ຮ້າຍກາດ ຊຶ່ງກ່າວ ເຖິງໃນພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ພຣະຄຳພີໃໝ່. ຫລາຍຄົນທີ່ມີຂີ້ສຽງຢູ່ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳ ພິກິຕິດພະຍາດນີ້ຄືກັນ, ລວມທັງໂມເຊ (ອພຍ 4:6-7), ເອັອຍຂອງເພີ່ນຊື່ ມີຣີອາມ (ຈບຊ 12:10), ນາອາມານ (2 ກສ 5), ແລະ ກະສັດ ອຸດສິຢາ (2 ຂຄ 26:19-21).

ພຣະເຢຊູໄດ້ປິ່ນປົວຄົນຂີ້ທູດຫລາຍຄົນ, ມທ 8:2-4 (ມຣກ 1:40-45; ລກ 5:12-15; 3 ນຟ 17:7-9). ພຣະເຢຊູໄດ້ປິ່ນປົວຄົນຂີ້ທູດ ສິບຄົນ, ລກ 17:11-19.

ພະຍານ. ເບິ່ງ ປະຈັກພະຍານ ນຳອີກ

ຄຳຖະແຫລງ ຫລື ຫລັກຖານອື່ນໆ ທີ່ບອກ ວ່າບາງສິ່ງເປັນຄວາມຈິງ; ປະຈັກພະຍານ. ພະຍານຍັງສາມາດເປັນບາງຄົນທີ່ໃຫ້ຄຳຖະ ແຫລງ ຫລື ຫລັກຖານ ອີງຕາມຄວາມຮູ້ ສ່ວນຕົວຂອງຕົນ; ດັ່ງເຊັ່ນ, ບາງຄົນທີ່ສະແດງ ປະຈັກພະຍານ.

ຢ່າເປັນພະຍານບໍ່ຈິງ, ອພຍ 20:16.

ພຣະກິດຕິຄຸນຈະຖືກສັ່ງສອນໄປທົ່ວໂລກ ເພື່ອເປັນພະຍານຕໍ່ທຸກຊາດ, ມທ 24:14 (ຈສ —ມ 1:31). ພວກເຈົ້າຈະເປັນພະຍານໃຫ້ແກ່ ເຮົາ, ກຈກ 1:8. ພຣະວິນຍານໄດ້ຮ່ວມເປັນ

ພະຍານກັບວິນຍານຂອງພວກເຮົາ, ຣມ 8:16 (1 ຢຣ 5:6).

ພວກທ່ານເຕັມໃຈທີ່ຈະຍືນເປັນພະຍານຂອງພຣະເຈົ້າໃນທຸກເວລາ, ມຊຢ 18:8-9. ເຮົາຮັບສ່ວນສິບລະລຶກ ເພື່ອເປັນພະຍານຕໍ່ພຣະບິດາວ່າ ເຮົາຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດ ແລະ ລະນຶກເຖິງພຣະເຢຊູຕະຫລອດເວລາ, 3 ນຟ 18:10-11 (ມຣນ 4-5; ຄພ 20:77-79). ທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບພະຍານຈົນກວ່າຫລັງຈາກການທົດລອງສັດທາຂອງທ່ານ, ອທ 12:6.

ກິດຂອງການເປັນພະຍານ: ດ້ວຍປາກຂອງພະຍານສອງ ຫລື ສາມຄົນ ທຸກໆຄຳຈະຖືກສະຖາປະນາ, ຄພ 6:28 (ພບຍ 17:6; ມທ 18:16; 2 ກຣທ 13:1; ອທ 5:4; ຄພ 128:3). ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງພວກເຈົ້າໃຫ້ເປັນອັກຄະສາວົກ ແລະ ເປັນພະຍານພິເສດເຖິງນາມຂອງເຮົາ, ຄພ 27:12 (ຄພ 107:23). ສາວົກເຈັດສິບໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນພະຍານພິເສດຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ໃນທົ່ວໂລກ, ຄພ 107:25. ໃຫ້ມີຜູ້ບັນທຶກ, ແລະ ໃຫ້ເຂົາເປັນພະຍານທີ່ເຫັນກັບຕາເຖິງການຮັບບັບຕິສະມາຂອງພວກເຈົ້າ, ຄພ 127:6 (ຄພ 128:2-4).

ພະຍານຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ. ເບິ່ງ
ພະຍານ; ພຣະຄຳພີມໍມອນ ນຳອີກ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຄົນອື່ນໆ ທີ່ນອກເໜືອໄປຈາກສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ເພື່ອໃຫ້ເປັນພະຍານເຖິງຄວາມສັກສິດຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ (ຄພ 17; 128:20). ເບິ່ງປະຈັກພະຍານຂອງພະຍານເຫລົ່ານີ້ ໃນ “ຄຳນຳ” ຢູ່ທາງໜ້າຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ.

ໂດຍຄຳເວົ້າຂອງຄົນສາມຄົນ ເຮົາຈະສະຖາປະນາຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ, 2 ນຟ 11:3. ພະຍານຈະຕ້ອງສະແດງປະຈັກພະຍານເຖິງພຣະຄຳຂອງພຣະອົງຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດ, 2 ນຟ 27:12-13. ດ້ວຍປາກຂອງພະຍານສາມຄົນ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະໄດ້ສະຖາປະນາຂຶ້ນ, ອທ 5:4.

ດ້ວຍສັດທາພະຍານສາມຄົນຈະໄດ້ເຫັນແຜ່ນຈາລຶກ, ຄພ 17.

ພະແຮັດ, ພາລີ ພາກເກີ

ອ້າຍຂອງ ອໍສັນ ພະແຮັດ ແລະ ຜູ້ໜຶ່ງໃນອັກຄະສາວົກສິບສອງຄົນຂອງກຸ່ມທຳອິດ ທີ່ຖືກເອີ້ນຫລັງຈາກສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ ໃນສະໄໝປະຈຸບັນ (ຄພ 124:128-129). ພາລີ ພະແຮັດ ໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ສອນສາດສະໜາລຸ້ນທຳອິດ ໃນຫລາຍໆລຸ້ນ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ມອບການເປີດເຜີຍໃຫ້ລາວ ຜ່ານທາງໂຈເຊັບ ສະມິດ ໃນເດືອນຕຸລາ ປີ 1830 (ຄພ 32; 50:37).

ພະແຮັດ, ອໍສັນ

ຜູ້ໜຶ່ງໃນອັກຄະສາວົກສິບສອງຄົນຂອງກຸ່ມທຳອິດທີ່ຖືກເອີ້ນຫລັງຈາກສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ ໃນສະໄໝປະຈຸບັນ (ຄພ 124:128-129). ລາວໄດ້ເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກພຽງແຕ່ຫົກອາທິດ ເທົ່ານັ້ນ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບການເປີດເຜີຍໃຫ້ລາວ ຜ່ານທາງໂຈເຊັບ ສະມິດ (ຄພ 34). ອໍສັນ ພະແຮັດກໍໄດ້ເປັນຜູ້ສອນສາດສະໜາສຳລັບສາດສະໜາຈັກນຳອີກ (ຄພ 52:26; 75:14) ແລະ ໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນນັກປະຫວັດສາດຂອງສາດສະໜາຈັກ ເປັນເວລາຫລາຍປີ.

ພຣະກັນ. ເບິ່ງ ຫຼື, ພຣະກັນ

ພຣະກິດຕິຄຸນ. ເບິ່ງ ຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ; ຍຸກສະໄໝ; ແຜນແຫ່ງການໂຕ່ ນຳອີກ

ແຜນແຫ່ງຄວາມລອດຂອງພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເປັນໄປໄດ້ຜ່ານການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ພຣະກິດຕິຄຸນຮ່ວມດ້ວຍຄວາມຈິງນິລັນດອນ ຫລື ກົດໝາຍ, ພັນທະສັນຍາ, ແລະ ພິທີການທີ່ຈຳເປັນສຳລັບມະນຸດຊາດ ເພື່ອກັບຄືນໄປຫາທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຟື້ນຟູຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຄືນສູ່ແຜ່ນດິນໂລກໃນສັດຕະວັດທີສິບເກົ່າຜ່ານສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ.

ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງໄປທົ່ວ ໂລກປະກາດຂ່າວປະເສີດ, ມຣກ 16:15.

ຂໍ້ຄວາມທີ່ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີຄຳທີ່ສຸດຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເມສາຳອຍຖືກກັກ

ພຣະກິດຕິຄຸນ, ການພື້ນຟູ

ໄວ້, 1 ນຟ 13:32. ນີ້ຄືພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, 3 ນຟ 27:13–21 (ຄພ 39:6).

ພຣະຄຳພີມີມອນບັນຈຸຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ, ຄພ 20:8–9 (ຄພ 42:12). ນີ້ຄືພຣະກິດຕິຄຸນ, ຄພ 76:40–43. ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກປະຕິບັດພຣະກິດຕິຄຸນ, ຄພ 84:19. ທຸກຄົນຈະໄດ້ຍືນຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນໃນພາສາຂອງເຂົາເອງ, ຄພ 90:11. ພຣະບຸດສັງສອນພຣະກິດຕິຄຸນໃຫ້ແກ່ວິນຍານຂອງຄົນຕາຍ, ຄພ 138:18–21, 28–37.

ພຣະກິດຕິຄຸນໄດ້ຖືກສັ່ງສອນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ມຊ 5:58. ຫລັກທຳ ແລະ ພິທີການເບື້ອງຕົ້ນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້, ຫຼຸຊ 1:4.

ພຣະກິດຕິຄຸນ, ການພື້ນຟູ. ເບິ່ງ ການພື້ນຟູ ພຣະກິດຕິຄຸນ

ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ. ເບິ່ງ ພຣະຄຳພີ; ພຣະຄຳພີເດີມ; ພຣະຄຳພີໃໝ່; ຢູດາ (ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ)—ກິ່ງງ່າຂອງຢູດາ; ວິໂນສາດສະໜາ; ອາພິກະຣາຟາ; ເອຟະຣາອິມ—ກິ່ງງ່າຂອງເອຟະຣາອິມ ຫລື ໂຢເຊັບ ນຳອີກ

ການຂຽນທີ່ສະສົມໄວ້ຂອງຊາວເຮັບເຮີ ແລະ ຊາວຄຣິດສະຕຽນ ຊຶ່ງບັນຈຸການເປີດເຜີຍຈາກສະຫວັນ. ຄຳວ່າ ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ໝາຍເຖິງ “ຫັງສີ.” ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີເປັນວຽກງານຂອງສາດສະດາ ແລະ ຜູ້ຂຽນຫລາຍທ່ານທີ່ໄດ້ຮັບການດົນໃຈ ຊຶ່ງກະທຳພາຍໃຕ້ອິດທິພົນຂອງພຣະວິນຍານທີ່ສັກສິດ (2 ປຕ 1:21).

ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຂອງຊາວຄຣິດສະຕຽນມີຢູ່ສອງພາກ, ຮູ້ຈັກກັນດີວ່າພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ພຣະຄຳພີໃໝ່. ພຣະຄຳພີເດີມປະກອບດ້ວຍຫັງສີພຣະຄຳພີທີ່ໃຊ້ກັນໃນບັນດາຊາວຢິວຂອງພິລິດສະຕິນ ລະຫວ່າງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນຊ່ວງມະຕະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພຣະຄຳພີໃໝ່ບັນຈຸການຂຽນໃນຍຸກສະໄໝຂອງອັກຄະສາວົກ ແລະ ຖືວ່າມີຄວາມສັກສິດ ແລະ ສິດອຳນາດ

ດຽວກັນກັບພຣະຄຳພີຂອງຊາວຢິວ. ຫັງສີພາກຕ່າງໆຂອງພຣະຄຳພີເດີມໄດ້ເອົາມາຈາກວັນນະຄະດີຂອງຊາດ ຊຶ່ງຄວບຄຸມຫລາຍສັດຕະວັດ ແລະ ຖືກຂຽນໄວ້ໃນພາສາເຮັບເຮີເກືອບຫັງພິດ, ໃນຂະນະທີ່ຫັງສີພາກຕ່າງໆຂອງພຣະຄຳພີໃໝ່ເປັນວຽກງານຂອງຄົນລຸ້ນດຽວກັນ ແລະ ສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ໃນພາສາກຣີກ.

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ ຄຳວ່າ ພຣະຄຳພີ ໃນພາສາເຮັບເຮີແປວ່າ “ພັນທະສັນຍາ.” ພັນທະສັນຍາເດີມຄືກິດທີ່ໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ໂມເຊ ເມື່ອຊາວອິດສະຣາເອນປະຕິເສດຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນ ຊຶ່ງຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າມີຢູ່ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຂອງຄວາມເປັນມະຕະ. ພັນທະສັນຍາໃໝ່ຄືພຣະກິດຕິຄຸນທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສິດສອນໄວ້.

ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຂອງຊາວເຮັບເຮີ (ພຣະຄຳພີເດີມ) ຫັງສີຕ່າງໆໄດ້ຖືກແຍກອອກເປັນສາມໝວດ: ກິດ, ສາດສະດາ, ແລະ ການຂຽນ. ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີທີ່ໂລກຂອງຊາວຄຣິດສະຕຽນໃຊ້ ໄດ້ແຍກຫັງສີຕ່າງໆຕາມເນື້ອເລື່ອງ, ດັ່ງເຊັ່ນ ທາງປະຫວັດສາດ, ບົດກະວີ, ແລະ ການທຳນາຍ.

ຫັງສີຕ່າງໆຂອງພາກພຣະຄຳພີໃໝ່ ຖືກຮຽບຮຽງໄວ້ດັ່ງນີ້: ພຣະກິດຕິຄຸນສີ່ເຫລັ້ມ ແລະ ກິດຈະການ; ສານຂອງໂປໂລ; ສານທົ່ວໄປຂອງຢາໂກໂບ, ເປໂຕ, ໂຢຮັນ, ແລະ ຢູດາ; ແລະ ພຣະນິມິດຂອງໂຢຮັນ.

ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພພົນຍຸກສຸດທ້າຍຄາລະວະ ແລະ ນັບຖືພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ແລະ ຍືນຍັນອີກວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງດຳເນີນການເປີດເຜີຍເພີ່ມເຕີມຜ່ານທາງສາດສະດາຂອງພຣະອົງ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ຊຶ່ງສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຍືນຍັນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງເລື່ອງລາວ ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ກ່ຽວກັບການຕິດຕໍ່ຂອງພຣະເຈົ້າກັບມະນຸດຊາດ.

ກິ່ງງ່າຂອງຢູດາ (ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ) ແລະ ກິ່ງງ່າຂອງໂຢເຊັບ (ພຣະຄຳພີມີມອນ)

ຈະກາຍເປັນໜຶ່ງໃນພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອຊກ 37:15–20.

ຄວາມຈິງຂອງພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ຈະຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໂດຍພຣະຄຳພີຍຸກສຸດທ້າຍ, 1 ນຟ 13:38–40. ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ແລະ ພຣະຄຳພີມໍມອນຈະຮ່ວມກັນເຮັດໃຫ້ຄຳສອນທີ່ຜິດຍອມຈຳນົນ, 2 ນຟ 3:12. ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ! ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ! ພວກເຮົາມີພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຢູ່ແລ້ວ, 2 ນຟ 29:3–10. ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ຈະເຊື່ອພຣະຄຳພີມໍມອນຄືກັນ, ມມ 7:8–10.

ແອວເດີຈະສິດສອນຫລັກທຳພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ແລະ ພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຄພ 42:12.

ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີເປັນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຕາບໃດທີ່ແປມັນຖືກຕ້ອງ, ຫຼຸຊ 1:8.

ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ, ການແປຂອງໂຈເຊັບສະມິດ (ປຈສ). ເບິ່ງ ການແປຂອງໂຈເຊັບສະມິດ (ປຈສ)

ພຣະຄຣິດ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ

ພຣະຄຸນ. ເບິ່ງ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ເມດຕາ, ມິເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ; ລອດ, ຄວາມລອດ ນຳອີກ

ອຳນາດທີ່ເຮັດໃຫ້ສາມາດຈາກພຣະເຈົ້າທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຊາຍ ແລະ ຍິງ ເພື່ອຮັບເອົາພອນໃນຊີວິດນີ້ ແລະ ເພື່ອໄດ້ຮັບຊີວິດນິລັນດອນ ແລະ ຄວາມສູງສົ່ງຫລັງຈາກເຂົາເຈົ້າໃຊ້ສັດທາ, ໄດ້ກັບໃຈ, ແລະ ໄດ້ພະຍາຍາມຈົນສຸດຄວາມສາມາດທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດ. ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ ຫລື ພະລັງຈາກສະຫວັນເຊັ່ນນັ້ນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ຜ່ານຄວາມເມດຕາ ແລະ ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ທຸກຄົນທີ່ເປັນມະຕະຕ້ອງການພຣະຄຸນຈາກສະຫວັນ ເພາະການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເພາະຄວາມອ່ອນແອຂອງມະນຸດນຳອີກ.

ພຣະຄຸນ ແລະ ຄວາມຈິງໄດ້ມີມາໂດຍທາງ

ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຢຮ 1:17. ພວກເຮົາພົ້ນດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະຄຣິດ, ກກກ 15:11 (ຣມ 3:23–24; ຄພ 138:14). ໂດຍທາງພຣະອົງເຮົາຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນຮົ່ມພຣະຄຸນ, ຣມ 5:2. ທ່ານທັງຫລາຍພົ້ນກໍຍ້ອນພຣະຄຸນດ້ວຍທາງຄວາມເຊື່ອ, ອພຊ 2:8. ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້ານຳຄວາມລອດພົ້ນມາໃຫ້, ຕຕ 2:11. ຈຶ່ງເຂົ້າໄປດ້ວຍໃຈກ້າຫານເຖິງທີ່ນັ່ງແຫ່ງພຣະຄຸນ, ຮຮ 4:16. ພຣະເຈົ້າປະທານພຣະຄຸນແກ່ຜູ້ທີ່ຖ່ອມຕົວ, 1 ປຕ 5:5.

ບໍ່ມີໃຜຈະຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ນອກຈາກເປັນພຣະຄຸນຄວາມດີ, ແລະ ພຣະເມດຕາ, ແລະ ພຣະຄຸນຂອງພຣະເມເຊືອາຜູ້ບໍລິສຸດ, 2 ນຟ 2:8. ຈະເປັນໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ທ່ານຈະລອດ, 2 ນຟ 10:24. ຫລັງຈາກພວກເຮົາເຮັດທຸກຢ່າງໄດ້ແລ້ວ ໂດຍພຣະຄຸນພວກເຮົາຈຶ່ງລອດ, 2 ນຟ 25:23. ເປັນຍ້ອນພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ ພວກເຮົາຈຶ່ງມີອຳນາດເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້, ຢຄ 4:7. ມະນຸດໄດ້ຖືກນຳກັບຄືນສູ່ພຣະຄຸນເພື່ອພຣະຄຸນ, ຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ຮລມ 12:24. ຄຸນງາມຄວາມດີຂອງເຮົາມີພຽງພໍສຳລັບຄົນທີ່ອ່ອນໂຍນ ແລະ ທຸກຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວ, ອຫ 12:26–27. ໂມໂຮໂນໄດ້ອະທິຖານຂໍໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດໄດ້ຮັບຄຸນງາມຄວາມດີ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ມີຄວາມໃຈບຸນ, ອຫ 12:36, 41. ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າທ່ານຈຶ່ງດີພ້ອມໃນພຣະຄຣິດ, ມຣນ 10:32–33.

ພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບຈາກພຣະຄຸນໜຶ່ງຫາອີກພຣະຄຸນໜຶ່ງ, ຄພ 93:12–13, 20.

ພຣະຄຳ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ການເປັນຢູ່ຂອງພຣະຄຣິດກ່ອນມະຕະ

ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ; ພຣະຄຳພີ; ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ນຳອີກ

ຄຳແນະນຳ, ພຣະບັນຍັດ, ຫລື ຂ່າວສານຈາກພຣະເຈົ້າ. ລູກງຂອງພຣະເຈົ້າ ອາດໄດ້ຮັບພຣະຄຳຂອງພຣະອົງໂດຍກົງ ໂດຍການ

ພຣະຄຳພີ

ເປີດເຜີຍ ຜ່ານພຣະວິນຍານ ຫລື ຈາກຜູ້ຮັບ ໃຊ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຂອງພຣະອົງ (ຄພ 1:38).

ມະນຸດຈະບໍ່ໄດ້ລ້ຽງຊີວິດດ້ວຍອາຫານແຕ່ ຢ່າງດຽວ ແຕ່ດ້ວຍທຸກຄຳທີ່ອອກມາຈາກພຣະ ໂອດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພບຍ 8:3 (ມທ 4:4; ຄພ 84:43-44). ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ເປັນແສງໂຄມນຳທາງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ, ພສສ 119:105.

ພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິ ສຸດ ແລະ ໄດ້ເວົ້າພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ດ້ວຍ ຄວາມກ້າຫານ, ກຈກ 4:31-33.

ຮາວເຫລັກຄືພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ ນຳພາໄປຫາຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, 1 ນພ 11:25 (1 ນພ 15:23-25). ພວກເຈົ້າມີໃຈແຂງເກີນ ກວ່າທີ່ຈະຮູ້ສຶກ, ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຈະຮູ້ສຶກໃນຄຳ ຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້, 1 ນພ 17:45-46. ວິບັດ ແກ່ຄົນທີ່ປະຕິເສດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, 2 ນພ 27:14 (2 ນພ 28:29; ອທ 4:8). ມັງໜ້າ, ຊື່ນຊົມດ້ວຍພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ, 2 ນພ 31:20 (2 ນພ 32:3). ເປັນຍ້ອນຄວາມບໍ່ເຊື່ອ ຖືຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ເຂົ້າໃຈພຣະ ຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ມຊຍ 26:3 (ແອວ 12:10). ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພຣະຄຳພີຢ່າງພາກພຽນ, ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະຄຳຂອງພຣະ ເຈົ້າ, ແອວ 17:2. ທົດລອງຄຸນນະທຳແຫ່ງພຣະ ຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແອວ 31:5. ແອວມາປຽບ ທຽບພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃສ່ກັບເມັດພິດ, ແອວ 32:28-43.

ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາຈະກ່າວເມື່ອໄດ້ ຮັບການດົນໃຈໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຈະ ເປັນພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 68:4. ດຳລົງຊີວິດຕາມທຸກຄຳທີ່ອອກມາຈາກພຣະ ໂອດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 84:44-45.

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ສະສົມຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ ຈະບໍ່ ຖືກຫລອກລວງ, ຈສ—ມ 1:37.

ພຣະຄຳພີ. ເບິ່ງ ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ; ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ; ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳ

ພີ; ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ; ພຣະຄຳພີມໍ ມອນ; ວີໂນສາດສະໜາ ນຳອີກ

ຖ້ອຍຄຳ, ທັງເປັນການຂຽນ ແລະ ການ ເວົ້າ, ໂດຍຜູ້ຊາຍທີ່ສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ ເມື່ອ ໄດ້ຮັບການກະຕຸ້ນຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ພຣະຄຳພີທີ່ເປັນທາງການຂອງສາດສະໜາ ຈັກໃນປະຈຸບັນແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍ ພຣະຄຣິສຕະ ທຳຄຳພີ, ພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ, ແລະ ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ. ພຣະ ເຢຊູ ແລະ ຜູ້ຂຽນຂອງພຣະຄຳພີໃໝ່ ນັບຖືວ່າ ພຣະຄຳພີເດີມ ເປັນພຣະຄຳພີເຫລັ້ມໜຶ່ງ (ມທ 22:29; ຢຣ 5:39; 2 ຕມທ 3:15; 2 ປທ 1:20- 21). ເບິ່ງ ລຳດັບປະຫວັດສາດ ໃນພາກທ້ອຍ ທ້າຍນຳອີກ.

ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ອະທິບາຍພຣະຄຳພີໃຫ້ ພວກເຮົາຟັງນັ້ນ ໃຈຂອງພວກເຮົາກໍຮ້ອນ ຮົນເໝືອນໄຟພາຍໃນ ພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນບໍ, ລກ 24:32. ເຈົ້າທັງຫລາຍຄົນຫາໃນພຣະຄຳ ພີ ເພາະຄິດວ່າຈະພົບຊີວິດນິລັນດອນ: ແມ່ນ ພຣະຄຳພີມີແຫລະທີ່ເປັນພະຍານໃຫ້ເຮົາ, ຢຣ 5:39.

ພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ ຈະບອກພວກທ່ານ ທຸກຢ່າງທີ່ພວກທ່ານຄວນເຮັດ, 2 ນພ 32:3. ເມື່ອຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນ ໄດ້ຖືກຊັກຊວນ ໃຫ້ ມາເຊື່ອພຣະຄຳພີອັນສັກສິດ ກໍພັນຄົງ ແລະ ແນ່ວແນ່ ໃນສັດທາ, ຮລມ 15:7-8.

ມະນຸດເຮັດຜິດພາດ ໃນການບິດເບືອນຂໍ້ ພຣະຄຳພີ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າໃຈມັນ, ຄພ 10:63. ຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງມະນຸດ ຫລື ຂອງຄົນໃດ, ແຕ່ເປັນຂອງເຮົາ, ຄພ 18:34- 36. ການອອກມາຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ ພິສູດ ຕໍ່ຊາວໂລກວ່າ ພຣະຄຳພີເປັນຄວາມຈິງ, ຄພ 20:2, 8-12. ຈຶ່ງອຸທິດເວລາແກ່ການສຶກສາ ພຣະຄຳພີ, ຄພ 26:1. ພຣະຄຳພີໄດ້ຖືກມອບ ໃຫ້ ເພື່ອເປັນການແນະນຳໄພ່ພົນຂອງພຣະ ເຈົ້າ, ຄພ 33:16. ພຣະຄຳພີໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ ເພື່ອຄວາມລອດຂອງຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້, ຄພ 35:20. ຈຶ່ງສອນຫລັກທຳພຣະກິດຕິຄຸນຂອງ ເຮົາ, ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ແລະ ພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຄພ 42:12. ກົດຂອງເຮົາ

ກ່ຽວກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງໃຫ້ໄວ້ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີຂອງເຮົາ, ຄພ 42:28. ສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ຖືກກ່າວເມື່ອໄດ້ຮັບການດົນໃຈໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຈະເປັນພຣະຄຳພີ, ຄພ 68:4.

ພຣະຄຳພີທີ່ສູນເສຍໄປ: ມີການຂຽນທີ່ສັກສິດຫລາຍເຫລັ້ມທີ່ພຣະຄຳພີໄດ້ກ່າວເຖິງ ແຕ່ເຮົາບໍ່ມີຢູ່ໃນທຸກວັນນີ້, ຊຶ່ງໃນບັນດາການຂຽນດັ່ງກ່າວແມ່ນໜັງສື ແລະ ຜູ້ຂຽນເຫລົ່ານີ້: ພັນທະສັນຍາ (ອພຍ 24:7), ສົງຄາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ຈບຊ 21:14), ຢາຊາ (ຢຊ 10:13; 2 ຊມອ 1:18), ການປະຕິບັດຂອງໂຊໂລໂມນ (1 ກສ 11:41), ຊາມູເອນຜູ້ພະຍາກອນ (1 ຂຄ 29:29), ສາດສະດານາທານ (2 ຂຄ 9:29), ສາດສະດາເຊມາອີຢາ (2 ຂຄ 12:15), ສາດສະດາອິດໂດ (2 ຂຄ 13:22), ເຢຣູ (2 ຂຄ 20:34), ຖ້ອຍຄຳຂອງຜູ້ພະຍາກອນ (2 ຂຄ 33:19), ເອນິກ (ຢດ 1:14), ແລະ ຖ້ອຍຄຳຂອງຊີໂນກ, ນີອາ, ແລະ ຊີນັດ (1 ນຟ 19:10), ຊີນັດ (ຢຄ 5:1), ຊີໂນກ ແລະ ອີໂຊອັດ (ຮລມ 8:20), ແລະ ໜັງສືແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳ (ມຊ 6:5); ແລະ ສານເຖິງຊາວໂກຣິນໂທ (1 ກຫ 5:9), ເຖິງຊາວເອເຟໂຊ (ອພຊ 3:3), ແລະ ຈາກ ລາວດີເກອາ (ກລຊ 4:16), ແລະ ຈາກ ຢູດາ (ຢດ 1:3).

ພຣະຄຳພີທີ່ຕ້ອງຮັກສາໄວ້: ພວກເຮົາຄວນຈະໄດ້ບັນທຶກເຫລົ່ານີ້ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັກສາພາສາທີ່ເວົ້າໂດຍສາດສະດາໄວ້, 1 ນຟ 3:19–20. ຂ້າພະເຈົ້າຄວນຮັກສາແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ໄວ້, ຢຄ 1:3. ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ມຊຢ 1:5. ຈົ່ງຮັກສາສິ່ງສັກສິດເຫລົ່ານີ້ໄວ້, ແອວ 37:47.

ພຣະຄຳພີຈະຖືກຮັກສາໄວ້ໃນຄວາມປອດໄພ, ຄພ 42:56.

ຈົ່ງໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມທັງໝົດທີ່ຈະຮັກສາມັນໄວ້, ຈສ—ປ 1:59.

ຄຸນຄ່າຂອງພຣະຄຳພີ: ເຈົ້າຈົ່ງອ່ານກົດບັນຍັດນີ້ຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນອິດສະຣາເອນທຸກໆຄົນ, ພຍຍ 31:10–13. ຢ່າໃຫ້ໜັງສືກົດບັນຍັດນີ້ຫ່າງໄກຈາກປາກຂອງເຈົ້າ, ຢຊ 1:8. ກົດບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົມບູນ, ເປັນທີ່

ພົ້ນພູຈິດໃຈ, ພສສ 19:7. ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງເປັນແສງໂຄມນຳທາງໃຫ້ຂ້າມ້ອຍ, ພສສ 119:105.

ແມ່ນພຣະຄຳພີນີ້ແຫລະທີ່ເປັນພະຍານໃຫ້ເຮົາ, ຢຮ 5:39. ພຣະຄຳພີທຸກຕອນໄດ້ຮັບການດົນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດ ໃນການສອນ ແລະ ການກ່າວຕັກເຕືອນ, 2 ຕມຫ 3:15–16.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປຽບທຽບພຣະຄຳພີທັງໝົດກັບຕົວພວກເຮົາ, ເພື່ອມັນຈະໄດ້ເປັນຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ເປັນການຮຽນຮູ້ຂອງພວກເຮົາ, 1 ນຟ 19:23. ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເບີກບານໃນພຣະຄຳພີ, 2 ນຟ 4:15–16. ພວກເຮົາເຮັດການຢ່າງພາກພຽນທີ່ຈະບັນທຶກ, ເພື່ອຊັກຊວນລູກຫລານຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາອີກ, ໃຫ້ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ, 2 ນຟ 25:23. ພວກເຂົາໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພຣະຄຳພີ, ແລະ ບໍ່ເຊື່ອຢັ້ງຢືນເວົ້າຂອງຄົນຊົ່ວຜູ້ນີ້ອີກຕໍ່ໄປ, ຢຄ 7:23 (ແອວ 14:1). ຖ້າຫາກບໍ່ມີແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້, ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍລະມານຢູ່ໃນຄວາມໂງ່ງຈ້າຫລ້າຫລັງ, ມຊຢ 1:2–7. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພຣະຄຳພີຢ່າງພາກພຽນ, ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແອວ 17:2–3. ພຣະຄຳພີອື່ນໆໄດ້ຖືກປົກປັກຮັກສາໄວ້ ເພື່ອນຳເອົາຈິດວິນຍານທັງຫລາຍມາຫາຄວາມລອດ, ແອວ 37:1–19 (2 ນຟ 3:15). ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຈະນຳເອົາຄົນຂອງພຣະຄຣິດໄປ, ຮລມ 3:29.

ສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ພວກເຂົາກ່າວເມື່ອໄດ້ຮັບການດົນໃຈໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຈະເປັນພຣະຄຳພີ ແລະ ເປັນອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄປສູ່ຄວາມລອດ, ຄພ 68:4. ໃຫ້ພົມຄວາມສົມບູນຂອງພຣະຄຳພີຂອງເຮົາ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການສ້າງສາສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ ແລະ ເພື່ອຕຽມຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ຄພ 104:58–59.

ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ສະສົມຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ ຈະບໍ່ຖືກຫລອກລວງ, ຈສ—ມ 1:37.

ພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ທຳນາຍໄວ້ຈະອອກມາ: ເອ

ພຣະຄຳພີເດີມ

ຊາຢາໄດ້ບອກລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບການອອກມາຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ, **ອຊຸຢ 29:11-14.** ຈົ່ງເອົາໄມ້ທ່ອນໜຶ່ງມາ ແລະ ຂຽນໃສ່ນັ້ນວ່າ ອານາຈັກຢູດາ, **ອຊຸກ 37:15-20.**

ໜັງສືເຫລັ້ມອື່ນຈະອອກມາ, **1 ນພ 13:39.** ເຈົ້າກໍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຄິດວ່າພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີບັນຈຸຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງເຮົາ, **2 ນພ 29:10-14.** ຈົ່ງຍິດໝັ້ນໃນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງຈະຖືກວາງຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານ ໃນບັນທຶກທີ່ຈະອອກມາ, **ມມ 7:8-9.** ຄົນທີ່ຈະນຳສິ່ງມີມາຫາຄວາມສະຫວ່າງຢ່າງອ່ອນເປັນສຸກ, **ມມ 8:16.** ຈົ່ງຂຽນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ແລະ ເຮົາຈະສະແດງມັນ ໃນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງເຮົາເອງ, **ອທ 3:27 (ອທ 4:7).**

ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ພຣະອົງຈະເປີດເຜີຍອີກຫລາຍເລື່ອງ, **ຫຼຸຊ 1:9.**

ພຣະຄຳພີເດີມ. ເບິ່ງ ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ; ພຣະຄຳພີ; ເພິ່ນຕາຕຸກ ນຳອີກ

ການຂຽນຂອງສາດສະດາສະໄໝບູຮານ ຜູ້ໄດ້ກະທຳພາຍໃຕ້ອິດທິພົນຂອງພຣະວິນຍານສັກສິດ ແລະ ໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງພຣະຄຣິດ ແລະ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະອົງເປັນເວລາຫລາຍສັດຕະວັດ. ມັນຍັງບັນຈຸປະຫວັດສາດຂອງອັບຣາຮາມ ແລະ ຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງເພິ່ນນຳອີກ, ເລີ່ມຈາກອັບຣາຮາມ, ແລະ ພັນທະສັນຍາ, ຫລື ພຣະຄຳພີ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄວ້ນຳອັບຣາຮາມ ແລະ ລູກຫລານຂອງເພິ່ນ.

ໜັງສືທຳເຫລັ້ມທຳອິດຂອງພຣະຄຳພີເດີມທີ່ຂຽນໂດຍໂມເຊ. ນັ້ນຄືປະຖົມມະການ, ອົບພະຍົບ, ລະບຽບພວກເລວີ, ຈິດເຊັນບັນຊີ, ແລະ ພຣະບັນຍັດສອງ. ປະຖົມມະການອ້າງເຖິງທີ່ມາຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ມະນຸດຊາດ, ພາສາ, ເຊື້ອຊາດ, ແລະ ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

ໜັງສືປະຫວັດສາດບອກເຖິງເຫດການຕ່າງໆຂອງອິດສະຣາເອນ. ໜັງສືເຫລົ່ານີ້ຄື ໂຢຊວຍ, ພວກຜູ້ປົກຄອງ, ຣຸດ, 1 ແລະ 2 ຊາມູເອນ, 1 ແລະ 2 ກະສັດ, 1 ແລະ 2 ຂ່າວຄາວ, ເອຊະຣາ, ເນເຫມີຢາ, ແລະ ເອສະເທີ.

ປຶ້ມກາບກອນ ບັນທຶກບັນຍາ ແລະ ວັນນະຄະດີຂອງສາດສະດາ. ປຶ້ມເຫລົ່ານັ້ນຄື ໂຢບ, ເພງສັນລະເສີນ, ສຸພາສິດ, ບັນຍາຈານ, ຍອດເພງ, ແລະ ເພງຄຳຄວນ.

ສາດສະດາໄດ້ເຕືອນຊາວອິດສະຣາເອນເຖິງຄວາມຜິດບາບຂອງຕົນ ແລະ ໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງພອນທີ່ມາຈາກການເຊື່ອຟັງ. ພວກເພິ່ນໄດ້ທຳນາຍເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ, ຜູ້ຈະຊົດໃຊ້ສຳລັບຄວາມຜິດບາບຂອງຜູ້ທີ່ກັບໃຈ, ຮັບພິທີການຕ່າງໆ, ແລະ ດຳລົງຊີວິດຕາມພຣະກິດຕິຄຸນ. ໜັງສືຂອງສາດສະດາແມ່ນ ເອຊາຢາ, ເຢເຣມີຢາ, ເອເຊກຽນ, ດານີເອນ, ໂຮເຊອາ, ໂຢເອນ, ອາໂມ, ໂອບາດີຢາ, ໂຢນາ, ນິກາ, ນາຮຸມ, ຮາບາກຸກ, ເສຟານີຢາ, ຮັກກາຍ, ເຊກາຣີຢາ, ແລະ ມາລາກີ.

ໜັງສືພຣະຄຳພີເດີມສ່ວນຫລາຍໄດ້ຖືກຂຽນເປັນພາສາເຣັບເອີ. ການຂຽນສ່ວນໜ້ອຍໜຶ່ງເປັນພາສາອາຣັບ ທີ່ເປັນພາສາຄ້າຍຄືກັນ.

ພຣະຄຳພີທີ່ສູນເສຍໄປ. ເບິ່ງ ພຣະຄຳພີ—ພຣະຄຳພີທີ່ສູນເສຍໄປ

ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ; ແຜ່ນຈາລຶກ; ແຜ່ນຈາລຶກຄຳ; ພະຍານຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ; ພຣະຄຳພີ; ມໍ່ມອນ, ສາດສະດາຊາວນີໄຟ; ວີໂນສາດສະໜາ; ເອຟະຣາອິມ—ກິ່ງງ່າຂອງເອຟະຣາອິມ ຫລື ໂຢເຊັບ ນຳອີກ

ໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີສີ່ເຫລັ້ມ ຊຶ່ງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພພິນຍຸກສຸດທ້າຍຮັບຮູ້. ມັນເປັນການຫຍໍ້ບັນທຶກໂດຍສາດສະດາມໍ່ມອນກ່ຽວກັບບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນໃນສະໄໝບູຮານທີ່ອາໄສຢູ່ອາເມຣິກາ. ມັນໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ເພື່ອເປັນພະຍານວ່າພຣະເຢຊູຄືພຣະຄຣິດ. ກ່ຽວກັບບັນທຶກນີ້, ສາດສະດາໂຈເຊັບສະມິດ, ຜູ້ໄດ້ແປມັນໂດຍຂອງປະທານ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ກ່າວວ່າ: “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກບັນດາອ້າຍນ້ອງວ່າ ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນເປັນໜັງສືທີ່ຖືກຕ້ອງຫລາຍກວ່າໜັງສື

ໃດໆຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ເປັນຫີນເສົາ ເອກຂອງສາດສະໜາຂອງເຮົາ, ແລະ ມະນຸດ ຈະເຂົ້າໄກ້ພຣະເຈົ້າຫລາຍຂຶ້ນໂດຍການຍຶດ ພັນກັບກົດເກນຂອງໜັງສືເຫລັ້ມນີ້” (ເບິ່ງ ຄຳ ນຳຢູ່ທາງໜ້າຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ).

ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນເປັນບັນທຶກທາງສາດສະ ໜາຂອງຜູ້ຄົນສາມກຸ່ມ ຊຶ່ງໄດ້ຍົກຍ້າຍຈາກ ໂລກເກົ່າໄປຫາທະວີບອາເມຣິກາ. ກຸ່ມຜູ້ຄົນ ເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກນຳພາໂດຍສາດສະດາ ຜູ້ໄດ້ ບັນທຶກປະຫວັດສາດທາງສາດສະໜາ ແລະ ທາງໂລກຂອງພວກເຂົາໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກ. ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນບັນທຶກການສະເດັດມາ ຢັ່ງມຢາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຕໍ່ຜູ້ຄົນໃນອາ ເມຣິກາຫລັງຈາກການພົ້ນຄືນພຣະຊົນຂອງ ພຣະອົງ. ມີສັນຕິສຸກເປັນເວລາສອງຮ້ອຍປີ ຫລັງຈາກການສະເດັດມາຢັ່ງມຢາມຂອງພຣະ ຄຣິດ.

ໂມໂຣໂນ, ສາດສະດາ ແລະ ນັກປະຫວັດ ສາດຄົນສຸດທ້າຍຂອງຊາວນີໄຟ, ໄດ້ຜະນຶກ ບັນທຶກສະບັບຫຍໍ້ຂອງຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ ແລະ ໄດ້ ເຊື່ອມັນໄວ້ ເມື່ອປະມານ ຄ.ສ. 421. ໃນປີ 1823, ໂມໂຣໂນທີ່ໄດ້ພົ້ນຄືນຊີວິດແລ້ວໄດ້ມາ ຢັ່ງມຢາມໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ຕໍ່ມາໄດ້ມອບ ບັນທຶກບູຮານ ແລະ ສັກສິດເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ເພິ່ນ ເພື່ອແປ ແລະ ນຳອອກມາສູ່ໂລກໃນຖານະ ເປັນປະຈັກພະຍານອີກຢ່າງໜຶ່ງເຖິງພຣະເຢຊູ ຄຣິດ.

ໂຍເຊັບເປັນດັ່ງລໍປາ ຜູ້ຊຶ່ງປຽບຄືລູກມ້າ ເຖິງໂຕງາມຕາມເນີນພູພັນ, ປຖກ 49:22–26. ຄວາມຈິງຈະໜຶ່ງຈາກແຜ່ນດິນຂຶ້ນໄປ, ພສສ 85:11 (ມມ 8:16; ມຊ 7:62). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະເຮັດສັນຍານເອີ້ນເອົາຊາດໜຶ່ງ ແລະ ຈະ ຜິວເອົາພວກເຂົາມາ, ອຊຢ 5:26. ສຽງຈະ ກ່າວຂຶ້ນມາຈາກພື້ນດິນ, ອຊຢ 29:4 (2 ນພ 26:14–17). ພາບນິມິດຂອງເຫດການທັງ ພົດເຫລົ່ານີ້ໄດ້ກາຍເປັນດັ່ງໜັງສືມໍ່ມວນທີ່ຖືກ ປະທັບຕາໄວ້, ອຊຢ 29:11 (ອຊຢ 29:9–18; 2 ນພ 27:6–26). ກິ່ງງ່າຂອງໂຍເຊັບ ແລະ ຂອງຢູດາ ຈະເປັນໜຶ່ງໃນພຣະທັດຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອຊກ 37:15–20.

ມີຝູງແກະອື່ນທີ່ເປັນຝູງແກະຂອງເຮົາ, ແຕ່ບໍ່ ຢູ່ໃນຝູງນີ້, ຢຮ 10:16 (3 ນພ 15:16–24).

ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ ແລະ ພຣະຄຣິສຕະທຳ ຄຳພີ ຈະເຕີບໂຕໄປດ້ວຍກັນ, 2 ນພ 3:12– 21. ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຮຽກຮ້ອງ ອອກໄປຫາທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, 2 ນພ 29:2. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ພັນທະສັນຍາກັບ ເອໂນດວ່າຈະນຳພຣະຄຳພີມໍ່ມອນອອກມາ ໃຫ້ຊາວເລມັນ, ອນ 1:15–16. ພຣະຄຳພີມໍ່ ມອນໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ດ້ວຍມິເຈດຕະນາວ່າເຮົາ ຈະເຊື່ອພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ, ມມ 7:9. ພຣະ ຄຳພີມໍ່ມອນຈະຢູ່ເປັນປະຈັກພະຍານກ່າວ ໂທດໂລກ, ອທ 5:4. ໃຫ້ທູນຖາມພຣະເຈົ້າຖ້າ ຫາກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຈິງ, ມຣນ 10:4.

ພຣະຄຣິດໄດ້ສະແດງປະຈັກພະຍານວ່າ ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນເປັນຄວາມຈິງ, ຄພ 17:6. ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນບັນຈຸຄວາມສົມບູນຂອງ ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຄພ 20:9 (ຄພ 20:8–12; 42:12).

ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າພຣະຄຳພີມໍ່ມອນເປັນ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ຫຼຊ 1:8.

ພຣະຄຳພີໃໝ່. ເບິ່ງ ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ; ພຣະຄຳພີ ນຳອີກ

ການຂຽນທີ່ດົນໃຈຊຸດໜຶ່ງ (ສະບັບຕົ້ນເປັນ ພາສາກຣີກ) ກ່ຽວກັບຊີວິດ ແລະ ການປະ ຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ອັກຄະສາວິກ, ແລະ ຜູ້ຕິດຕາມຄົນອື່ນໆ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ພຣະຄຳພີໃໝ່ໄດ້ຖືກ ແຍກອອກເປັນຫລາຍພຣະທຳ, ກິດຈະການ ຂອງອັກຄະສາວິກ, ສານຂອງໂປໂລ, ສານທົ່ວ ໄປ, ແລະ ພຣະທຳພຣະນິມິດ.

ພຣະທຳສີ່ເຫລັ້ມ—ໜັງສືມັດທາຍ, ມາຣະ ໂກ, ລູກາ, ແລະ ໂຍຮັນ—ເປັນເລື່ອງລາວ ກ່ຽວກັບພຣະຊົນຊີບຂອງພຣະຄຣິດ. ພຣະ ທຳກິດຈະການບັນທຶກປະຫວັດສາດຂອງ ສາດສະໜາຈັກ ແລະ ອັກຄະສາວິກ, ໂດຍສະ ເພາະການເດີນທາງໄປສອນສາດສະໜາຂອງ ໂປໂລ, ຫລັງຈາກການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະ ຄຣິດ. ຈົດໝາຍຂອງໂປໂລໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ ຜູ້ນຳ ແລະ ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ. ຈົດ

ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ

ພາຍອື່ນໆໄດ້ຖືກຂຽນໂດຍອັກຄະສາວິກຄົນອື່ນໆ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳເພີ່ມເຕີມແກ່ໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍລຸ້ນເດີມ. ພຣະທຳພຣະນິມິດ, ຊຶ່ງຂຽນໂດຍອັກຄະສາວິກໂຢຣັນ, ສ່ວນຫລາຍບັນຈຸຄຳທຳນາຍທີ່ກ່ຽວກັບຍຸກສຸດທ້າຍ.

ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ພຣະບິດາ ຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ; ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດນຳອີກ

ມີສາມພຣະອົງຢູ່ໃນຝ່າຍພຣະເຈົ້າ: ພຣະເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ; ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ພວກເຮົາເຊື່ອໃນແຕ່ລະພຣະອົງ (ຫຼຸຊ 1:1). ຈາກການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍ ພວກເຮົາຮຽນຮູ້ວ່າ ພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ ມີພຣະກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ ແລະ ວ່າພຣະວິນຍານບໍລິສຸດມີພຣະກາຍທີ່ເປັນພຣະວິນຍານ, ປາດສະຈາກເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ (ຄພ 130:22–23). ສາມພຣະອົງນີ້ເປັນໜຶ່ງ ແລະ ຖືກຕ້ອງປອງດອງກັນຢ່າງສົມບູນແບບໃນຈຸດປະສົງ ແລະ ຄຳສອນ (ຢຮ 17:21–23; 2 ນຟ 31:21; 3 ນຟ 11:27, 36).

ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ: ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວແມ່ນພຣະບິດາ, ຫລື ເອໂລຣິມ, ຜູ້ທີ່ກ່າວເຖິງວ່າມີຕຳແໜ່ງເປັນ ພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງຖືກເອີ້ນວ່າ ພຣະບິດາ ເພາະພຣະອົງເປັນພຣະບິດາຂອງວິນຍານຂອງເຮົາ (ຈບຊ 16:22; 27:16; ມລກ 2:10; ມທ 6:9; ອຟຊ 4:6; ຮຮ 12:9). ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາເປັນຜູ້ປົກຄອງສູງສຸດແຫ່ງຈັກກະວານ. ພຣະອົງມີອຳນາດທັງໝົດ (ປຖກ 18:14; ແອວ 26:35; ຄພ 19:1–3), ຮູ້ຈັກທຸກຢ່າງ (ມທ 6:8; 2 ນຟ 2:24), ແລະ ປະທັບຢູ່ໃນທຸກບ່ອນຜ່ານທາງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ (ພສສ 139:7–12; ຄພ 88:7–13, 41). ມະນຸດຊາດມີຄວາມສຳພັນພິເສດກັບພຣະເຈົ້າທີ່ເຮັດໃຫ້ມະນຸດແຕກຕ່າງຈາກທຸກສິ່ງທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງມາ: ຊາຍ ແລະ ຍິງເປັນລູກໆທາງວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ (ພສສ 82:6; 1 ຢຮ 3:1–3; ຄພ 20:17–18).

ມີບັນທຶກໄວ້ຫລາຍຕອນເຖິງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ ທີ່ໄດ້ມາປະກົດ ແລະ ກ່າວຕໍ່ມະນຸດ. ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າພຣະອົງໄດ້ກ່າວຕໍ່ອາດາມ ແລະ ເອວາ (ມຊ 4:14–31) ແລະ ໄດ້ແນະນຳພຣະເຢຊູຄຣິດ ຫລາຍເທື່ອ (ມທ 3:17; 17:5; ຢຮ 12:28–29; 3 ນຟ 11:3–7). ພຣະອົງໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ຊະເຕຟາໂນ (ກຈກ 7:55–56) ແລະ ໂຈເຊັບ ສະມິດ (ຈສ—ປ 1:17). ຕໍ່ມາພຣະອົງໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ຊິດນີ ຣິກດອນ (ຄພ 76:20, 23). ຕໍ່ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຊຳລະລ້າງຕົນເອງຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ບາງເທື່ອພຣະເຈົ້າຈະປະທານສິດທິພິເສດໃຫ້ເຫັນ ແລະ ຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງວ່າ ພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າ (ມທ 5:8; 3 ນຟ 12:8; ຄພ 76:116–118; 93:1).

ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍເອີຍ, ດ້ວຍເຫດໃດພຣະອົງຈຶ່ງປະຖິ້ມຂ້ານ້ອຍເສຍ, ມຮກ 15:34. ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດ, ກຈກ 16:17. ເຮົາເປັນເຊື້ອສາຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ກຈກ 17:28–29.

ເຈົ້າຕ້ອງຖວາຍສິນລະລຶກຂອງເຈົ້າແດ່ພຣະຜູ້ສູງສຸດ, ຄພ 59:10–12.

ເອນກໄດ້ເຫັນວິນຍານທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງ, ມຊ 6:36. ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຄືພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ມຊ 6:57.

ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບຸດ: ພຣະເຈົ້າອົງທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ພຣະເຢໂຮວາ ຄື ພຣະບຸດພຣະເຢຊູຄຣິດ (ອຊຢ 12:2; 43:11; 49:26; 1 ກຣທ 10:1–4; 1 ຕມທ 1:1; ພນມ 1:8; 2 ນຟ 22:2). ພຣະເຢຊູເຮັດວຽກງານພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງພຣະບິດາ ແລະ ເປັນໜຶ່ງຮ່ວມກັບພຣະອົງ. ມະນຸດຊາດທັງປວງເປັນອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງພຣະອົງ, ເພາະພຣະອົງເປັນອ້າຍໃຫຍ່ຂອງລູກໆຂອງເອໂລຣິມ. ຂໍ້ອ້າງອີງພຣະຄຳພີບາງຂໍ້ກ່າວເຖິງພຣະອົງໂດຍຄຳທີ່ວ່າ ພຣະເຈົ້າ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າ “ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ” (ປຖກ 1:1), ແຕ່ແທ້ໆແລ້ວແມ່ນພຣະເຢຊູ ທີ່ໄດ້ເປັນພຣະຜູ້ສ້າງພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳ

ຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ (ຢຮ 1:1-3, 10, 14; ຮສ 1:1-2).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຈ້ງບອກຕົນເອງວ່າ ເຮົາເປັນຜູ້ເຮົາເປັນ, ອພຍ 3:13-16. ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ [ພຣະເຢໂຮວາ], ແລະ ນອກຈາກເຮົາ ບໍ່ມີພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດອື່ນໃດອີກແລ້ວ, ອຊຢ 43:11 (ອຊຢ 45:21).

ເຮົາເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງໂລກ, ຢຮ 8:12. ກ່ອນອັບຣາຮາມເກີດ ເຮົານຶກເປັນຢູ່ແລ້ວ, ຢຮ 8:58.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນບັນດາຜູ້ຄົນຢູ່ໃນຮ່າງກາຍທີ່ເຮັດດ້ວຍດິນໜຽວ, ມຊຢ 3:5-10. ອະບິນາໂດໄດ້ອະທິບາຍເຖິງການທີ່ພຣະຄຣິດເປັນທັງພຣະບິດາແລະ ພຣະບູດ, ມຊຢ 15:1-4 (ອທ 3:14). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ນັ້ນອັງຊາຍຂອງຢາເຣັດ, ອທ 3. ຈົ່ງພັງພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ມຮນ 8:8. ພຣະເຢໂຮວາເປັນຜູ້ພິພາກສາຂອງທັງຄົນເປັນ ແລະ ຄົນຕາຍ, ມຮນ 10:34.

ພຣະເຢຊູໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ຊິດນີ ຣິກດອນ, ຄພ 76:20, 23. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຢໂຮວາໄດ້ມາປະກົດຕົວໃນພຣະວິຫານເຄີດແລນ, ຄພ 110:1-4.

ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ກ່າວກັບອັບຣາຮາມ, ອຣຮ 1:16-19. ພຣະເຢຊູໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຈສ—ປ 1:17.

ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ: ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດກໍເປັນພຣະເຈົ້າຄືກັນ ແລະ ຍັງຖືກເອີ້ນວ່າພຣະວິນຍານສັກສິດ, ພຣະວິນຍານ, ແລະ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ ໃນບັນດາພຣະນາມ ແລະ ຕຳແໜ່ງອື່ນໆທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້. ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ມະນຸດສາມາດຮູ້ຈັກພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ ແລະ ຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຄື ພຣະຄຣິດ (1 ກຮທ 12:3).

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະສິດສອນພວກເຈົ້າໃນເວລານັ້ນວ່າຄວນຈະເວົ້າຢ່າງໃດ, ລກ 12:12. ພຣະຜູ້ຊ່ວຍຄືພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ,

ຢຮ 14:26 (ຢຮ 16:7-15). ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ບັນດາອັກຄະສາວິກດ້ວຍລິດເດດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ກກກ 1:2. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນພະຍານເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະຄຣິດ, ກກກ 5:29-32 (1 ກຮທ 12:3). ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດກໍເປັນພະຍານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາເໝືອນກັນ, ຮສ 10:10-17.

ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດທ່ານຈະຮູ້ຈັກຄວາມຈິງຂອງທຸກເລື່ອງ, ມຮນ 10:5.

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນພຣະວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ, ຄພ 8:2-3 (ຄພ 68:4).

ພຣະທຳ. ເບິ່ງ ມັດທາຍ; ມາຣະໂກ; ໂຢຮັນ, ລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ; ລູກາ ນຳອີກ

ບັນທຶກ ຫລື ປະຈັກພະຍານສີ່ເຫລັ້ມເຖິງຊີວິດມະຕະຂອງພຣະເຢຊູ ແລະ ເຫດການຕ່າງໆກ່ຽວກັບການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະອົງ ໃນທັງສີ່ສີ່ເຫລັ້ມທຳອິດຂອງພຣະຄຳພີໃໝ່. ຫັງສີທີ່ຂຽນໂດຍມັດທາຍ, ມາຣະໂກ, ລູກາ, ແລະ ໂຢຮັນ, ໄດ້ບັນທຶກການເປັນພະຍານເຖິງຊີວິດຂອງພຣະຄຣິດ. ຫັງສີ 3 ນິໄພ ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ ມີຄວາມຄ້າຍຄືກັນໃນຫລາຍວິທີທາງກັບພຣະທຳສີ່ເຫລັ້ມເຫລົ່ານີ້ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່.

ຕົ້ນສະບັບຂອງຫັງສີຕ່າງໆໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ຖືກຂຽນໃນພາສາກຣີກ. ຄຳວ່າ ພຣະກິດຕິຄຸນ ໃນພາສາກຣີກແປວ່າ “ຂ່າວປະເສີດ.” ຂ່າວປະເສີດນັ້ນຄື ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ຊົດໃຊ້ຊຶ່ງຈະໄຖ່ມະນຸດຊາດທັງປວງຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ ປະທານລາງວັນໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຕາມວຽກງານຂອງເຂົາ (ຢຮ 3:16; ຣມ 5:10-11; 2 ນພ 9:26; ແອວ 34:9; ຄພ 76:69).

ເບິ່ງ ຄວາມກົມກຽວຂອງພຣະກິດຕິຄຸນໃນພາກຫ້ອຍທ້າຍນຳອີກ

ພຣະນິມິດຂອງໂຢຮັນ. ເບິ່ງ ໂຢຮັນ, ລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ; ຫັງສີນິມິດ ນຳອີກ

ຫັງສີເຫລັ້ມສຸດທ້າຍຢູ່ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ບັນຈຸການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ອັກຄະສາວິກໂຢຮັນ. ເພິ່ນໄດ້ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ເຫັນ

ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ

ປະຫວັດສາດຂອງໂລກ, ໂດຍສະເພາະໃນຍຸກສຸດທ້າຍ (ພນມ 1:1-2; 1 ນຟ 14:18-27; ຄພ 77). ພຣະນິມິດຂອງໂຢຮັນ ກໍຮູ້ຈັກກັນອີກວ່າເປັນ ໜັງສືນິມິດ.

ໂຢຮັນໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍນີ້ກ່ຽວກັບວັນເວລາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕອນຢູ່ເກາະບັດໂມ (ພນມ 1:9-10), ໃກ້ຝັ່ງເອເຊຍ, ບໍ່ໄກຈາກເມືອງເອເຟໂຊ. ບໍ່ຮູ້ຄັກແນ່ກ່ຽວກັບວັນທີຂອງການເປີດເຜີຍນີ້.

ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈໜັງສືນີ້ແມ່ນຮ່ວມຢູ່ໃນ 1 ນຟ 14:18-27 ແລະ ຄພ 77 (ອທ 4:15-16).

ບົດທີ 1-3 ເປັນຄຳນຳສູ່ປື້ມ ແລະ ຈົດໝາຍເຖິງສາດສະໜາຈັກເຈັດແຫ່ງໃນເອເຊຍ. ໂຢຮັນໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍ ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ບັນຫາບາງຢ່າງໂດຍສະເພາະ. ບົດທີ 4-5 ບັນທຶກ ພາບນິມິດທີ່ໂຢຮັນໄດ້ຮັບ ທີ່ສະແດງເຖິງອຳນາດທີ່ສະຫງ່າຜ່າເຜີຍ ແລະ ຊອບທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະຄຣິດ. ໃນ ບົດທີ 6-9, 11, ໂຢຮັນໄດ້ບັນທຶກວ່າ ໄດ້ເຫັນໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງທີ່ມີຕາປະທັບເຈັດດວງ, ແຕ່ລະດວງເປັນຕົວແທນໃຫ້ໜຶ່ງພັນປີ ແຫ່ງປະຫວັດສາດຝ່າຍໂລກຂອງແຜ່ນດິນໂລກ. ສ່ວນຫລາຍແລ້ວບົດເຫລົ່ານີ້ ກ່ຽວພັນກັບເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຕາປະທັບດວງທີ່ເຈັດ (ເບິ່ງ ພນມ 8-9; 11:1-15). ບົດທີ 10 ບັນຍາຍໜັງສືທີ່ໂຢຮັນໄດ້ກິນ. ໜັງສືດັ່ງກ່າວເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ພາລະກິດໃນອະນາຄົດທີ່ເພິ່ນຈະປະຕິບັດ. ບົດທີ 12 ບັນທຶກພາບນິມິດເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ທີ່ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນສະຫວັນ ເມື່ອຊາຕານໄດ້ກະບົດ ແລະ ຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ. ສົງຄາມທີ່ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນໄດ້ດຳເນີນຕໍ່ໄປຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ໃນ ບົດທີ 13, 17-19, ໂຢຮັນໄດ້ບັນຍາຍເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງອານາຈັກຢູ່ໃນໂລກທີ່ຄວບຄຸມໂດຍຊາຕານ ແລະ ໄດ້ບັນທຶກຊາຕາກຳຂອງພວກເຂົາ, ລວມທັງຄວາມພິນາດຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ບົດທີ 14-16 ບັນຍາຍເຖິງຄວາມຊອບທຳຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນບັນດາຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ບໍ່ດົນກ່ອນການ

ສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຄຣິດ. ບົດທີ 20-22 ບັນຍາຍເຖິງໄລຍະພັນປີ, ເມືອງເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ທີ່ສວຍງາມ, ແລະ ເຫດການສຸດທ້າຍແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ກົດ; ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ; ບາບ; ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ; ພຣະບັນຍັດ, ສິບປະການ ນຳອີກ

ກົດ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ມະນຸດຊາດ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນສ່ວນຕົວ ຫລື ເປັນສ່ວນລວມ. ການຮັກສາພຣະບັນຍັດຈະນຳພອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຟັງ (ຄພ 130:21).

ໂນອາໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້ທຸກປະການ, **ປຕຸກ 6:22**. ໃຊ້ຊີວິດຕາມບັນຍັດ ແລະ ຄຳສັ່ງທັງຫລາຍຂອງເຮົາ, **ລລວ 26:3**. ຈົ່ງເຮັດຕາມຄຳທີ່ພໍ່ບອກສອນ, ແລະ ເຈົ້າຈະມີຊີວິດ, **ສພສ 4:4** (ສພສ 7:2).

ຖ້າພວກເຈົ້າຮັກເຮົາ, ພວກເຈົ້າກໍຈະເຊື່ອຟັງກົດບັນຍັດຂອງເຮົາ, **ຢຮ 14:15** (ຄພ 42:29). ເມື່ອພວກເຮົາຂໍສິ່ງໃດຈາກພຣະອົງພວກເຮົາກໍໄດ້ຮັບສິ່ງນັ້ນ, ເພາະພວກເຮົາເຊື່ອຟັງຂໍ້ຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ, **1 ຢຮ 3:22**. ກົດບັນຍັດຂອງພຣະອົງນັ້ນບໍ່ຍາກໜັກເກີນໄປ, **1 ຢຮ 5:3**.

ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດ, **1 ນຟ 2:10**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ໃຫ້ພຣະບັນຍັດ ນອກຈາກພຣະອົງຕຽມທາງໄວ້ໃຫ້, **1 ນຟ 3:7**. ຂ້າພະເຈົ້າກໍຕ້ອງເຮັດຕາມຄຳສັ່ງອັນເຄັ່ງຄັດຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຢຄ 2:10**. ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຈະຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ ເຈົ້າຈະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ, **ຈຮ 1:9** (ແອວ 9:13; 50:20). ຈົ່ງຮຽນຮູ້ໃນໄວທຸ່ມຂອງລູກ ເພື່ອຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, **ແອວ 37:35**.

ພຣະບັນຍັດເຫລົ່ານີ້ເປັນຂອງເຮົາ, **ຄພ 1:24**. ຈົ່ງຄົ້ນຄວ້າພຣະບັນຍັດເຫລົ່ານີ້, **ຄພ 1:37**. ຄົນທີ່ບໍ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຈະລອດບໍ່ໄດ້, **ຄພ 18:46** (ຄພ 25:15; 56:2). ພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາເປັນທາງຝ່າຍວິນຍານ; ມັນ

ບໍ່ເປັນທາງຝ່າຍທຳມະຊາດ ຫລື ທາງຝ່າຍ ໂລກ, ຄພ 29:35. ພຣະບັນຍັດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະສາມາດເຂົ້າໃຈພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 82:8.

ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້, ຍົກເວັ້ນແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດ, ມຊ 5:6. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະພິສູດມະນຸດເພື່ອເບິ່ງວ່າພວກເຂົາຈະເຮັດທຸກສິ່ງທັງປວງສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພຣະອົງບັນຊາພວກເຂົາ, ອຣຮ 3:25.

ພຣະບັນຍັດສອງ. ເບິ່ງ ເພິ່ນຕາຕຸກ ນຳອີກ

ໜັງສືເຫລັ້ມທີ່ທຳໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ພຣະບັນຍັດສອງບັນຈຸຄຳປາໄສສາມບົດສຸດທ້າຍຂອງໂມເຊ, ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ກ່າວຢູ່ໃນທົ່ງໂມອາບກ່ອນເພິ່ນໄດ້ປ່ຽນສະພາບຮ່າງກາຍ. ຄຳປາໄສບົດທຳອິດ (ບົດທີ 1-4) ແມ່ນຄຳແນະນຳ. ບົດທີສອງ (ບົດທີ 5-26) ມີຢູ່ດ້ວຍກັນສອງພາກ: (1) ບົດທີ 5-11—ພຣະບັນຍັດສິບປະການ ແລະ ຄຳອະທິບາຍກ່ຽວກັບກົດເຫລົ່ານັ້ນ; ແລະ (2) ບົດທີ 12-26—ຫລັກຂອງກົດ, ຊຶ່ງເປັນຈຸດໃຈກາງໃຫຍ່ຂອງໜັງສືທັງເຫລັ້ມ. ຄຳປາໄສບົດທີສາມ (ບົດທີ 27-30) ບັນຈຸການຕໍ່ພັນທະສັນຍາທີ່ສັກສິດລະຫວ່າງຊາວອິດສະຣາເອນ ແລະ ພຣະເຈົ້າ ແລະ ການປະກາດພອນທີ່ມາເຖິງເມື່ອເຊື້ອພັງ ແລະ ຄຳສາບແຊ່ງທີ່ມາເຖິງເມື່ອບໍ່ເຊື້ອພັງ. ບົດທີ 31-34 ບັນຍາຍເຖິງການນຳກົດໄປໃຫ້ຊາວເລວີ, ເພງຂອງໂມເຊ ແລະ ພອນອັນສຸດທ້າຍ, ແລະ ການຈາກໄປຂອງໂມເຊ.

ພຣະບັນຍັດ, ສິບປະການ. ເບິ່ງ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ; ໂມເຊ ນຳອີກ

ກົດສິບຂໍ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ຜ່ານທາງສາດສະດາໂມເຊ ເພື່ອຄວບຄຸມການປະພຶດທາງໂລກ.

ໃນພາສາເຮັບເຣີ ກົດເຫລົ່ານີ້ຖືກເອີ້ນວ່າ “ສິບຄຳ.” ມັນຍັງຖືກເອີ້ນວ່າ ພັນທະສັນຍານຳອີກ (ພບຍ 9:9) ຫລື ປະຈັກພະຍານ (ອພຍ 25:21; 32:15). ພຣະບັນຍັດສິບປະການຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ປະທານໃຫ້ໂມເຊ, ແລະ ຈາກເພິ່ນຕໍ່ໃຫ້ຊາວອິດສະຣາເອນ, ມີບັນຍາຍໄວ້

ໃນ ອພຍ 19:9-20:23; 32:15-19; 34:1. ພຣະບັນຍັດໄດ້ຖືກສະຫລັກໄວ້ຢູ່ໃນຫົນສອງແຜ່ນ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ຢູ່ໃນທິບຄຳພັນສັນຍາ; ສະນັ້ນແລ້ວ ທິບຄຳພັນສັນຍາຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າທິບພັນທະສັນຍາ (ຈບຊ 10:33). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊຶ່ງອ້າງອີງຈາກ ພບຍ 6:4-5 ແລະ ລລວ 19:18, ໄດ້ສະຫລຸບພຣະບັນຍັດສິບປະການ ໃນ “ພຣະບັນຍັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ສອງຂໍ້” (ມທ 22:37-39).

ພຣະບັນຍັດສິບປະການໄດ້ຖືກກ່າວຍ້າອີກຢູ່ໃນການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍ (ປຈສ, ອພຍ 34:1-2, 14 [ພາກທ້ອຍທ້າຍ]; ມຊຍ 12:32-37; 13:12-24; ຄພ 42:18-28; 59:5-13).

ພຣະບາອານ. ເບິ່ງ ການນັບຖືຮູບບູຊາ ນຳອີກ

ພຣະເຈົ້າແຫ່ງດວງອາທິດເພດຊາຍ ຊຶ່ງມີຜູ້ຄົນນະມັດສະການເປັນສ່ວນໃຫຍ່ໃນໂປນີເຊຍ (1 ກສ 16:31) ແຕ່ໄດ້ນະມັດສະການໃນວິທີທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນສະຖານທີ່ຕ່າງໆ: ຊາວໂມອາບເອີ້ນວ່າ ພຣະບາອານແຫ່ງເປອໍ (ຈບຊ 25:1-3), ທີ່ເມືອງຊີເຄມຖືກເອີ້ນວ່າພຣະບາອານແຫ່ງຄຳພັນສັນຍາ (ຜປ 8:33; 9:4), ທີ່ເອັກໂຣນຖືກເອີ້ນວ່າພຣະບາອານເສບຸບ (2 ກສ 1:2). ພຣະບາອານອາດເປັນພຣະຊະນິດດຽວກັນກັບພຣະເບນແຫ່ງບາບີໂລນ ແລະ ຊີອຸດແຫ່ງກຣີກ. ຄຳວ່າ ພຣະບາອານ ສະແດງອອກເຖິງຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງເຈົ້ານາຍ ແລະ ຂ້າທາດຂອງເຂົາ. ສັນຍາລັກທົ່ວໄປສຳລັບພຣະບາອານຄືໃຕ້ງົວເຖິກ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວເຈົ້າແມ່ອັດຊະຕາກຖືກນະມັດສະການ ຄຽງຄູ່ໄປກັບພຣະບາອານ.

ບາງເທື່ອພຣະບາອານຖືກຮ່ວມເຂົ້າກັບຊື່ອື່ນ ຫລື ຄຳອື່ນ ເພື່ອສະແດງເຖິງຄວາມກ່ຽວພັນກັບພຣະບາອານ, ເຊັ່ນສະຖານທີ່ ຊຶ່ງເພິ່ນຖືກນະມັດສະການ ຫລື ບຸກຄົນທີ່ມີທັດສະນະເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະບາອານ. ຕໍ່ມາ, ເພາະວ່າພຣະບາອານມີຄວາມໝາຍທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍ, ຄຳວ່າ ໂບເຊັດ ຈຶ່ງຖືກໃຊ້ແທນຊື່ ຊຶ່ງເອົາມາເຂົ້າຮ່ວມກັບຊື່ເຫລົ່ານັ້ນ. ໂບເຊັດ ແປວ່າ “ຄວາມອັບອາຍ.”

ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ

ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ
ພຣະເຈົ້າ; ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ

ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ນິລັນດອນ. ເບິ່ງ ພຣະ
ເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ; ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່
ໃນສະຫວັນ

ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ. ເບິ່ງ ພຣະ
ເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ ນຳອີກ

ພຣະບິດາຂອງດວງວິນຍານຂອງມະນຸດ
ຊາດທັງປວງ (ພສສ 82:6; ມທ 5:48; ຢຮ
10:34; ຣມ 8:16-17; ຄລຕ 4:7; 1 ຢຮ 3:2).
ພຣະເຢຊູເປັນພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ
ຂອງພຣະອົງໃນເນື້ອໜັງ. ມະນຸດໄດ້ຖືກບັນ
ຊາໃຫ້ເຊື່ອຟັງ ແລະ ຄາລະວະຕໍ່ພຣະບິດາ
ແລະ ໃຫ້ອະທິຖານຫາພຣະອົງໃນພຣະນາມ
ຂອງພຣະເຢຊູ.

ຖ້າເຈົ້າຍົກໂທດໃຫ້ຄົນອື່ນທີ່ໄດ້ເຮັດຜິດ
ຕໍ່ເຈົ້າ ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງເຈົ້າກໍຈະ
ຍົກໂທດໃຫ້ເຈົ້າເໝືອນກັນ, ມທ 6:14 (ມທ
18:35; 3 ນຟ 13:14). ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ
ຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າຕ້ອງການສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ມທ
6:26-33 (3 ນຟ 13:26-33). ພຣະບິດາເທິງ
ສະຫວັນຂອງພວກເຈົ້າຈະປະທານພຣະວິນ
ຍານບໍລິສຸດແກ່ຜູ້ທີ່ຂໍຈາກພຣະອົງຫລາຍພຽງ
ໃດ, ລກ 11:11-13. ສາທຸການແດ່ພຣະເຈົ້າຄື
ພຣະບິດາຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ, ອຟຊ
1:3.

ພວກທ່ານເປັນໜຶ່ງມາຕະຫລອດການຕໍ່ພຣະ
ບິດາເທິງສະຫວັນຂອງພວກທ່ານ, ມຊຢ 2:34.
ພຣະຄຣິດຖວາຍບາລະມີພຣະນາມຂອງພຣະ
ບິດາ, ອທ 12:8.

ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຄວນເປັນພະຍານ
ຖືງການຖືກຂົ່ມເຫັງຂອງເຂົາເຈົ້າກ່ອນທີ່ພຣະ
ບິດາຈະອອກມາຈາກສະຖານທີ່ລີ້ລັບຂອງ
ພຣະອົງ, ຄພ 123:1-3, 6.

ພວກເຮົາໄດ້ປະສົບກັບພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່
ແລະ ປະເສີດຈາກພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ,
ຈສ—ປ 1:73.

ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ
ພຣະເຈົ້າ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ

ພຣະຜູ້ສ້າງ. ເບິ່ງ ສ້າງ, ການສ້າງ; ພຣະເຢຊູ
ຄຣິດ

ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ
ນຳອີກ

ຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ຜ່ານການຊົດໃຊ້ຂອງ
ພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສະເໜີການໄຖ່
ແລະ ຄວາມລອດໃຫ້ແກ່ມະນຸດຊາດທັງປວງ.
“ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ” ແມ່ນພຣະນາມ ແລະ
ຕຳແໜ່ງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນແສງແຈ້ງ ແລະ ເປັນ
ຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຂອງຂ້າພຣະອົງ, ພສສ 27:1
(ອພຍ 15:1-2; 2 ຊມອ 22:2-3). ເຮົາຄືພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ເຮົາຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ເປັນພຣະ
ຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ອຊຢ 43:11 (ຄພ 76:1).

ຈົ່ງໃສ່ຊີ້ໃຫ້ເດັກວ່າ ເຢຊູ: ເພາະເພິ່ນຈະ
ໂຜດຊ່ວຍປະຊາຊົນຂອງຕົນໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກ
ບາບກຳຂອງພວກເຂົາ, ມທ 1:21. ໃນວັນນີ້
ແກ່ພວກເຈົ້າ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນອົງໜຶ່ງ ຄື
ພຣະຄຣິດໄດ້ມາບັງເກີດ, ລກ 2:11. ພຣະ
ເຈົ້າຮັກໂລກຈົນໄດ້ປະທານພຣະບຸດອົງດຽວທີ່
ຖືກຳເນີດ ເພື່ອມະນຸດຈະພົ້ນໄດ້, ຢຮ 3:16-
17. ບໍ່ມີນາມອື່ນໃດທີ່ວ່າໃຫ້ພ້າ ນອກຈາກຈະ
ເປັນພຣະຄຣິດ ເພື່ອໃຫ້ມະນຸດທັງຫລາຍຕ້ອງ
ໄດ້ພົ້ນ, ກຈກ 4:10-12 (2 ນຟ 25:20; ມຊຢ
3:17; 5:8; ຄພ 18:23; ມຊ 6:52). ເຮົາຄອງ
ຄອຍພຣະຜູ້ໂຜດຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ ສະເດັດມາຈາກ
ສະຫວັນ ຄືອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ, ຟລປ 3:20.
ພຣະບິດາໄດ້ໃຊ້ພຣະບຸດມາ ເປັນພຣະຜູ້
ໂຜດຊ່ວຍມະນຸດສະໂລກ, 1 ຢຮ 4:14.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລົງຄົນຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ເປັນ
ພຣະເມຊີອາ, ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ,
1 ນຟ 10:4. ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ
ເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ, 1 ນຟ
13:40. ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້
ລອດຈະແຜ່ໄປທົ່ວທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະ
ກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ, ມຊຢ

3:20. ພຣະຄຣິດໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນ ເພື່ອວ່າ ຄວາມລອດຈະມີມາ, **ຮລມ** 14:15-16.

ການຮັບຮອງ ແລະ ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ຜ່ານພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແມ່ນຖືກຕ້ອງ ແລະ ຈິງ, **ຄພ** 20:30-31. ເຮົາຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ, **ຄພ** 43:34.

ພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງເຮົາ ເປັນພຣະ ຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, **ມຊ** 1:6. ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນ ທີ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະບຸດ ແລະ ກັບໃຈຈາກບາບ ຂອງພວກເຂົາ ຈະລອດ, **ມຊ** 5:15.

ພຣະຜູ້ໂຖ່. ເບິ່ງ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ; ພຣະ ເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະເຢຊູຄຣິດ ເປັນພຣະຜູ້ໂຖ່ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ຂອງມະນຸດຊາດ ເພາະວ່າພຣະອົງ, ຜ່ານການ ຊົດໄຊ້ຂອງພຣະອົງ, ໄດ້ຈ່າຍຄ່າແທນບາບ ຂອງມະນຸດຊາດ ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີການຟື້ນ ຄືນຊີວິດຂອງຜູ້ຄົນທັງປວງ.

ຂ້ອຍຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ໂຖ່ຊົງພຣະຊົນ, **ໂຍບ** 19:25. ພຣະຜູ້ໂຖ່ອົງບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາ ເອນຈະຊ່ວຍພວກເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນ, **ອຊຢ** 41:14 (ອຊຢ 43:14; 48:17; 54:5; 59:20). ເຮົາຄືອົງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊ່ວຍຊູເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນ ແລະ ຜູ້ ໂຖ່ໂທດຂອງເຈົ້າ, **ອຊຢ** 49:26 (ອຊຢ 60:16).

ຈົ່ງໃສ່ຊື່ໃຫ້ເດັກນີ້ວ່າ ເຢຊູ: ເພາະເພິ່ນຈະ ຊ່ວຍປະຊາຊົນຂອງຕົນ ໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກ ບາບກຳຂອງພວກເຂົາ, **ມທ** 1:21. ບຸດມະນຸດ ໄດ້ມາເພື່ອສະລະຊີວິດຂອງຕົນເປັນຄ່າໂຖ່ຄົນ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, **ມທ** 20:28 (1 ຕມທ 2:5-6). ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງອິດສະຣາ ເອນ ໄດ້ມາຍັງມຸຢາມພົນລະເມືອງຂອງພຣະ ອົງ, **ລກ** 1:68. ພວກເຮົາໄດ້ຄືນດີກັບພຣະ ເຈົ້າ ໂດຍການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ, **ຮມ** 5:10. ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສະລະພຣະອົງເອງ ແທນພວກເຮົາທັງຫລາຍ, ເພື່ອຊ່ວຍກູ້ເອົາ ພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທຸກຢ່າງ, **ຕຕ** 2:13-14. ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ຊຳລະເຮົາ ໃຫ້ສະອາດຈາກບາບຂອງເຮົາດ້ວຍ ໂລຫິດ ຂອງພຣະອົງເອງ, **ພນມ** 1:5.

ການໂຖ່ຈຶ່ງມາເຖິງ ໂດຍຜ່ານທາງພຣະເມ

ຊິອາຜູ້ບໍລິສຸດ, **2 ນຟ** 2:6-7, 26. ພຣະບຸດ ໄດ້ຮັບເອົາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ການລ່ວງ ລະເມີດຂອງພວກເຂົາມາໄວ້ນຳພຣະອົງເອງ, ແລະ ໄຖ່ພວກເຂົາ, ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມ ຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງຄວາມຍຸດຕິທຳ, **ມຊຢ** 15:6-9, 18-27. ພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາ ເພື່ອໂຖ່ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບ ການກັບໃຈ, **ແອວ** 9:26-27. ພຣະອົງຈະສະ ເດັດມາໃນໂລກນີ້ເພື່ອໂຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, **ແອວ** 11:40-41. ການໂຖ່ມາເຖິງຜ່ານການ ກັບໃຈ, **ແອວ** 42:13-26. ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ ສະເດັດມາເພື່ອໂຖ່ໂລກ, **ຮລມ** 5:9-12. ພຣະ ຄຣິດໄດ້ໂຖ່ມະນຸດຊາດຈາກຄວາມຕາຍທາງ ຮ່າງກາຍ ແລະ ວິນຍານ, **ຮລມ** 14:12-17. ການໂຖ່ຈຶ່ງມາເຖິງ ໂດຍຜ່ານທາງພຣະຄຣິດ, **3 ນຟ** 9:17. ເຮົາຄືຜູ້ທີ່ຖືກຕຽມໄວ້ນັບຕັ້ງແຕ່ ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ ເພື່ອໂຖ່ຖອນຜູ້ ຄົນຂອງເຮົາ, **ອທ** 3:14.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບ ຄວາມຕາຍໃນເນື້ອໜັງ, **ຄພ** 18:11. ພຣະ ຄຣິດໄດ້ທົນທຸກທໍລະມານເພື່ອທຸກຄົນຖ້າ ຫາກພວກເຂົາກັບໃຈ, **ຄພ** 19:1, 16-20. ເດັກ ນ້ອຍໆໄດ້ຮັບການໂຖ່ຜ່ານພຣະອົງດຽວທີ່ຖື ກຳເນີດ, **ຄພ** 29:46. ເຮົາໄດ້ສົ່ງພຣະບຸດອົງ ດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງເຮົາມາຍັງໂລກເພື່ອການ ໂຖ່ໂລກ, **ຄພ** 49:5. ພຣະຄຣິດເປັນຄວາມສະ ຫວ່າງ ແລະ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງໂລກ, **ຄພ** 93:8- 9. ໂຈເຊັບ ແອັຟ ສະມິດ ໄດ້ຮັບພາບນິມິດກ່ຽວ ກັບການໂຖ່ຄົນຕາຍ, **ຄພ** 138.

ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ໂດຍທາງການຊົດໄຊ້ ຂອງພຣະຄຣິດ, ມະນຸດຊາດທັງປວງຈະລອດ, **ຫຼຸຊ** 1:3.

ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດ. ເບິ່ງ ບຸດມະນຸດ; ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ; ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນ ສະຫວັນ ນຳອີກ

ພຣະນາມໜຶ່ງອີກສຳລັບພຣະເຈົ້າ ອົງເປັນ ພຣະບິດາ (ມຊ 6:57).

ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ

ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ. ເບິ່ງ
ພຣະເຢຊູຄຣິດ

ພຣະຜູ້ເປັນກາງ. ເບິ່ງ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້;
ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ຜູ້ເຮັດແທນ ຫລື ຄົນໄກ່ເກ່ຍ. ພຣະເຢຊູຄຣິດ
ເປັນຜູ້ເປັນກາງລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າກັບມະນຸດ.
ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ເປັນໄປໄດ້
ສຳລັບມະນຸດທີ່ຈະກັບໃຈສຳລັບບາບຂອງເຂົາ
ແລະ ກັບມາປອງດອງກັບພຣະເຈົ້າ.

ບໍ່ມີຜູ້ໃດມາເຖິງພຣະບິດາໄດ້ນອກຈາກ
ມາທາງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຢຣ 14:6. ມີຜູ້ເປັນ
ກາງແຕ່ຜູ້ດຽວລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າກັບມະນຸດ,
1 ຕມທ 2:5. ພຣະຄຣິດເປັນຜູ້ເປັນກາງຂອງ
ພັນທະສັນຍາທີ່ດີກວ່າ, ຮຣ 8:6 (ຮຣ 9:15;
12:24; ຄພ 107:19).

ພຣະເມຊີອາທີ່ສັກສິດຈະວົງວອນແທນ
ລູກຫລານມະນຸດທັງປວງ, 2 ນພ 2:9 (ອຊຢ
53:12; ມຊຢ 14:12). ລູກຄວນຫວັງເພິ່ງພຣະ
ຜູ້ເປັນກາງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຍິ່ງນີ້, 2 ນພ 2:27–28.

ພວກເຮົາຖືກເຮັດໃຫ້ດີພ້ອມທຸກຢ່າງຜ່ານ
ພຣະເຢຊູຜູ້ເປັນກາງຂອງພັນທະສັນຍາໃໝ່,
ຄພ 76:69.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະ
ເຈົ້າ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ຕຳແໜ່ງທີ່ມີຄວາມນັບຖື ແລະ ໃຫ້ກຽດຢ່າງ
ເລິກຊຶ້ງຕໍ່ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ ແລະ
ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຕຳແໜ່
ງນີ້ອ້າງເຖິງໜ້າທີ່ຂອງພວກພຣະອົງວ່າເປັນ
ພຣະຜູ້ສູງສຸດ, ເປັນພຣະອາຈານທີ່ຊົງຮັກ ປົກ
ຄອງການສ້າງຂອງພວກພຣະອົງ.

ມີຫຍັງແດ່ຍາກສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ປຕກ 18:14. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວແກ້ໂມເຊ
ໜ້າຕໍ່ໜ້າ, ອພຍ 33:11. ຈົ່ງຮັກພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍສຸດຫົວໃຈ, ພບຍ 6:5 (ມທ
22:37; ມຣກ 12:30). ສ່ວນຂ້າພະເຈົ້າກັບ
ຄອບຄົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ ພວກເຮົາຈະ
ບົວລະບັດຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຢຊ 24:15.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ລົງຂອງຂ້າພະອົງ,

ພສສ 23:1. ພຣະອົງມີລິດທານຸພາບ ແລະ
ເຂັ້ມແຂງ, ມີໄຊໃນສະໜາມຮົບ, ພສສ 24:8.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຢໂຮວາ ເປັນຜູ້ຊ່ວຍຊູ
ຂ້າພຣະອົງ, ອຊຢ 12:2 (2 ນພ 22:2). ເຮົາ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງ
ເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງເຈົ້າ, ອຊຢ 60:16.

ຈົ່ງຂາບໄຫວ້ນະມັດສະການພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ, ມທ 4:10
(ລກ 4:8). ເຫດການອັນໃຫຍ່ຍິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າໄດ້ກະທຳ, ມຣກ 5:19. ມີອົງພຣະເຢຊູ
ຄຣິດເຈົ້າອົງດຽວ, 1 ກຣທ 8:6. ມີພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າອົງດຽວ, ມີຄວາມເຊື່ອດຽວ, ມີບັບຕິສະມາ
ດຽວ, ອພຊ 4:5. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອງຈະສະ
ເດັດລົງມາຈາກສະຫວັນ, 1 ຫສນ 4:16.

ເຮົາຈະໄປ ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ບັນຊາ, 1 ນພ 3:7. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະພິພາກ
ສາຄົນຍາກຈົນດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ, 2 ນພ
30:9. ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຂອງອັບ
ຣາຮາມ, ໄດ້ປົດປ່ອຍຊາວອິດສະຣາເອນຈາກ
ຄວາມເປັນທາດ, ແອວ 29:11. ຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດ
ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຄົນພວກນີ້ລອດໄດ້ນອກຈາກ
ການກັບໃຈ ແລະ ມີສັດທາໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຮລມ 13:6 (ມຊຢ 3:12).

ຈົ່ງຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຄພ 15:1. ຈົ່ງສະແຫວງ
ຫາພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະເໝີໄປ,
ຄພ 101:38. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະແຕ່ງກາຍ
ໃນສີແດງ ໃນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ, ຄພ
133:48 (ອຊຢ 63:1–4).

ອັບຣາຮາມໄດ້ກ່າວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໜ້າ
ຕໍ່ໜ້າ, ອຣຮ 3:11. ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ຫລັກທຳ
ເບື້ອງຕົ້ນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຄື ສັດທາໃນອົງ
ພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ, ຫຊ 1:4.

ພຣະຜູ້ປົດປ່ອຍ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນພຣະຜູ້ປົດປ່ອຍຂອງ
ມະນຸດຊາດ ເພາະວ່າພຣະອົງຊ່ວຍກູ້ທຸກຄົນ
ຈາກຄວາມເປັນທາດຂອງຄວາມຕາຍ ແລະ
ຄົນທີ່ກັບໃຈຈາກໂທດແຫ່ງການບາບ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຂ້າພະອົງ

ແລະ ເປັນບ້ອມບ້ອງກັນຂ້າພຣະອົງ, 2 ຊມອ 22:2 (ພສສ 18:2; 144:2). ພຣະອົງຄືພຣະ ຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຂອງຂ້າພຣະອົງ, ພສສ 40:17 (ພສສ 70:5).

ພຣະຜູ້ໂຜດຊ່ວຍ ໃຫ້ພົ້ນ ຈະມາຈາກພູ ຊີໂອນ, ຣມ 11:26.

ໄພພົນຂອງພຣະເຈົ້າຮັບຮູ້ພຣະບຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າວ່າເປັນພຣະຜູ້ໂຖ່ ແລະ ພຣະຜູ້ບົດ ປ່ອຍຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຄພ 138:23.

ພຣະຜູ້ປ່ອຍໂຍນ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ;
ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ພຣະຄຳພີກ່າວເຖິງພຣະຜູ້ປ່ອຍໂຍນສອງ ອົງ. ອົງທຳອິດແມ່ນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ (ຍຣ 14:26–27; ມຣນ 8:26; ຄພ 21:9; 42:17; 90:11). ພຣະຜູ້ປ່ອຍໂຍນອົງທີສອງແມ່ນອົງ ພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ (ຍຣ 14:18, 21, 23). ເມື່ອ ບາງຄົນຮັບເອົາພຣະຜູ້ປ່ອຍໂຍນອົງທີສອງ, ພຣະເຢຊູຄຣິດຈະມາປະກົດຕໍ່ເຂົາເປັນບາງ ຄັ້ງ, ຈະເປີດເຜີຍພຣະບົດ, ແລະ ຈະສິດສອນ ເຂົາໜ້າຕໍ່ໜ້າ (ຄພ 130:3).

ພຣະຜູ້ປ່ອຍໂຍນອົງທີສອງ. ເບິ່ງ ພຣະຜູ້ ປ່ອຍໂຍນ

ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ບັດສະຄາ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະນາມໜຶ່ງອີກສຳລັບພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ ລອດຊຶ່ງອ້າງວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ເປັນເຄື່ອງຖວາຍ ເສຍສະລະແທນພວກເຮົາ.

ພຣະອົງໄດ້ຖືກນຳໄປຂ້າເໝືອນດັ່ງລູກ ແກະ, ອຊຍ 53:7 (ມຊຍ 14:7).

ເບິ່ງແມ່, ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ ໄດ້ຮັບເອົາບາບກຳຂອງໂລກອອກເສຍ, ຢຮ 1:29 (ແອວ 7:14). ພວກເຈົ້າໄດ້ຖືກໂຖ່ດ້ວຍ ພຣະໂລຫິດອັນມີຄ່າຂອງພຣະຄຣິດ, ເໝືອນ ດັ່ງເລືອດລູກແກະທີ່ບໍ່ມີຕຳໜີ ຫລື ຮອຍດ່າງ, 1 ປຕ 1:18–20. ພຣະເມສານ້ອຍທີ່ຖືກຂ້າ ແລ້ວນັ້ນເປັນຜູ້ສົມຄວນ, ພມມ 5:12. ເຮົາເອົາ

ຊະນະຊາຕານແລ້ວດ້ວຍໂລຫິດຂອງພຣະ ເມສານ້ອຍ, ພມມ 12:11.

ອາພອນເຫລົ່ານີ້ຖືກເຮັດໃຫ້ຂາວສະອາດ ໃນໂລຫິດຂອງພຣະເມສານ້ອຍ ຍ້ອນວ່າ ພວກເຂົາມີສັດທາໃນພຣະອົງ, 1 ນຟ 12:11. ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າຄືພຣະບຸດ ຂອງພຣະບົດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ແລະ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ, 1 ນຟ 13:40 (1 ນຟ 11:21). ຈົ່ງທູນຂໍຕໍ່ພຣະບົດາຢ່າງສຸດ ກຳລັງໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ ເພື່ອທ່ານ ອາດຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສະອາດດ້ວຍໂລຫິດຂອງ ພຣະເມສານ້ອຍ, ມມ 9:6 (ພມມ 7:14; ແອວ 34:36).

ບຸດມະນຸດເປັນພຣະເມສານ້ອຍທີ່ຖືກປະ ຫານນັບແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ມຊ 7:47.

ພຣະເມຊີອາ. ເບິ່ງ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກເຈີມໄວ້; ພຣະ ເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ຄຳສັບພາສາອາຣັບ ແລະ ເຮັບເຣີ ຊຶ່ງໝາຍ ຄວາມວ່າ “ຜູ້ຖືກເຈີມໄວ້.” ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ ພຣະເຢຊູ ຖືກເອີ້ນວ່າ ພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງເປັນພາ ສາກຣິກ ທີ່ເທົ່າກັບຄຳວ່າ ພຣະເມຊີອາ. ໝາຍ ເຖິງສາດສະດາ, ປະໂລຫິດ, ກະສັດ, ແລະ ຜູ້ ບົດປ່ອຍທີ່ໄດ້ຖືກເຈີມໄວ້ ຜູ້ທີ່ຊາວຍິວໄດ້ຄອຍ ຖ້າດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນ.

ຊາວຍິວຫລາຍຄົນພຽງແຕ່ຊອກຫາຜູ້ບົດ ປ່ອຍຈາກອຳນາດຂອງຊາວໂຣມ ແລະ ຊອກ ຫາຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫລາຍກວ່າຂອງປະເທດ ຊາດເທົ່ານັ້ນ; ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພຣະເມຊີອາສະ ເດັດມາ, ຜູ້ນຳ ແລະ ຫລາຍຄົນໄດ້ປະຕິເສດ ພຣະອົງ. ພຽງແຕ່ຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວ ແລະ ຊື່ສັດ ເທົ່ານັ້ນ ທີ່ສາມາດເຫັນໃນຕົວພຣະເຢຊູແຫ່ງ ນາຊາເຣັດ ວ່າເປັນພຣະຄຣິດທີ່ແທ້ຈິງ (ອຊຍ 53; ມທ 16:16; ຢຮ 4:25–26).

ພຣະເມຊີອາຈະມີພຣະວິນຍານ, ສັ່ງສອນ ພຣະກິດຕິຄຸນ, ແລະ ປະກາດເສລີພາບ, ອຊຍ 61:1–3 (ລກ 4:18–21).

ເຮົາໄດ້ພົບພຣະເມຊີອາແລ້ວ ຊຶ່ງແປວ່າ ພຣະຄຣິດ, ຢຮ 1:41 (ຍຣ 4:25–26).

ພຣະເຢຊູຄຣິດ

ພຣະເຈົ້າຈະລົງຄົນຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ເປັນພຣະເມຊີ
ອາໃນບັນດາຊາວຢິວ, ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງເອີ້ນວ່າ,
ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, **1 ນພ 10:4**. ພຣະບຸດ
ຂອງພຣະເຈົ້າຄື ພຣະເມຊີອາ ຜູ້ທີ່ຈະສະເດັດ
ມາ, **1 ນພ 10:17**. ການໄຕ່ຖິ່ງມາເຖິງໂດຍ
ຜ່ານທາງພຣະເມຊີອາຜູ້ບໍລິສຸດ, **2 ນພ 2:6**.
ພຣະເມຊີອາຈະສະເດັດມາໃນຄວາມສົມບູນ
ແຫ່ງເວລາ, **2 ນພ 2:26**. ພຣະເມຊີອາຈະລຸກ
ຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ, **2 ນພ 25:14**.

ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເມຊີອາ ຂ້າພະເຈົ້າ
ຂໍມອບຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ, **ຄພ 13**.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, ເຮົາຄືພຣະເມຊີ
ອາ, ກະສັດແຫ່ງຊີໂອນ, **ມຊ 7:53**.

ພຣະເຢຊູຄຣິດ. ເບິ່ງ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ;
ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ; ການ
ສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ;
ການສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນ; ການປ່ຽນ
ສະພາບ—ການປ່ຽນສະພາບຂອງພຣະ
ຄຣິດ; ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການຟື້ນຄືນ
ຊີວິດ; ຄົງ, ການຄົງ; ໂຄລະໂຄທາ; ຄວາມ
ສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະ
ຄຣິດ; ງູຫອງ; ເຈົ້າປາວ; ສັດທາ; ສ້າງ,
ການສ້າງ; ສິນລະລຶກ; ເສຍສະລະ, ການ
ເສຍສະລະ; ສຳນຶກ, ຄວາມສຳນຶກ; ຊົດ
ໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ຕອນຕົ້ນ; ໄຖ່, ການ
ໄຖ່, ຖືກໄຖ່; ທີ່ຖືກຳເນີດ; ເທດສະໜາ
ຢູໂນນພູ; ນ້ຳທີ່ປະກອບດ້ວຍຊີວິດ; ບຸດ
ມະນຸດ; ບໍ່ມີທີ່ສຸດ; ບົດບາບ, ການບົດ
ບາບ; ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກເຈີມໄວ້; ຜູ້ລົງທີ່ດີ; ແຜນ
ແຫ່ງການໄຖ່; ພຣະຄຸນ; ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ
ພຣະເຈົ້າ; ພຣະທຳ; ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ;
ພຣະຜູ້ໄຖ່; ພຣະຜູ້ເປັນກາງ; ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ; ພຣະຜູ້ບົດປ່ອຍ; ພຣະຜູ້ປ່ອຍໂຍນ;
ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ; ພຣະເມ
ຊີອາ; ມາຣີ, ມານດາຂອງພຣະເຢຊູ; ໄມ້
ກາງແຂນ; ເຢໂຮວາ; ລູກກົກ; ເລືອດ,
ໂລຫິດ; ວົງວອນແທນ, ຜູ້ວົງວອນແທນ; ວິ
ທີທາງ; ຫິນ; ຫິນເສົາເອກ; ອາລະຟາ ແລະ

ໂອເມຄາ; ອາຫານທົບແຫ່ງຊີວິດ; ເອມານູ
ເອນ; ເຮົາເປັນ ນຳອີກ

ພຣະຄຣິດ (ພາສາກຣິກ) ແລະ ພຣະເມຊີ
ອາ (ພາສາເຮັບເຣີ) ໝາຍເຖິງ “ຜູ້ທີ່ຖືກເຈີມ.”
ພຣະເຢຊູຄຣິດ ເປັນລູກກົກທາງວິນຍານຂອງ
ພຣະບິດາ (ຮຮ 1:6; ຄພ 93:21). ພຣະອົງເປັນ
ພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຈາກພຣະບິດາໃນ
ເນື້ອໜັງ (ຢຣ 1:14; 3:16). ພຣະອົງເປັນພຣະ
ເຢໂຮວາ (ຄພ 110:3–4) ແລະ ໄດ້ຮັບການ
ແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າຕໍ່ການເອີ້ນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງ
ພຣະອົງກ່ອນການສ້າງໂລກ. ພາຍໃຕ້ການຊີ້
ນຳຂອງພຣະບິດາ, ພຣະເຢຊູໄດ້ສ້າງແຜ່ນດິນ
ໂລກ ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ (ຢຣ 1:3, 14; ມຊ
1:31–33). ພຣະອົງໄດ້ມາກຳເນີດນຳນາງມາຣີ
ໃນເບັດເລເຮັມ, ໄດ້ໃຊ້ຊີວິດທີ່ປາດສະຈາກ
ບາບ, ແລະ ໄດ້ທຳການຊົດໃຊ້ທີ່ດີເລີດແທນ
ບາບຂອງມະນຸດຊາດທັງປວງ ໂດຍການຫລັ່ງ
ໂລຫິດ ແລະ ປະທານຊີວິດຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນ
(ມທ 2:1; 1 ນພ 11:13–33; 3 ນພ 27:13–16;
ຄພ 76:40–42). ພຣະອົງໄດ້ຟື້ນຄືນພຣະຊົນ,
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນສິ່ງປະກັນວ່າມະນຸດຊາດທັງ
ປວງກໍຈະຟື້ນຄືນຊີວິດຄືກັນ. ຜ່ານການຊົດໃຊ້
ແລະ ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູ, ຜູ້ທີ່
ກັບໃຈຈາກບາບຂອງຕົນ ແລະ ເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະ
ບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະສາມາດອາໄສຢູ່ນຳ
ພຣະເຢຊູ ແລະ ພຣະບິດາຕະຫລອດການ
(2 ນພ 9:10–12; 21–22; ຄພ 76:50–53, 62).

ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນພຣະຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ທີ່ໄດ້ມາ
ເກີດຢູ່ໃນໂລກນີ້. ຊີວິດຂອງພຣະອົງເປັນຕົວ
ຢ່າງທີ່ດີເລີດ ເຖິງວິທີທີ່ມະນຸດຊາດທັງປວງ
ຄວນດຳລົງຊີວິດ. ຄຳອະທິຖານ, ພອນ, ແລະ
ພິທີການຂອງຖານະປະໂລຫິດທັງໝົດ ຄວນ
ເປັນໄປໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງ
ເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງບັນດາພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າທັງຫລາຍ, ເປັນມະຫາກະສັດຂອງບັນດາ
ກະສັດທັງຫລາຍ, ເປັນພຣະຜູ້ສ້າງ, ເປັນພຣະ
ຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ແລະ ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ
ທັງແຜ່ນດິນໂລກ.

ພຣະເຢຊູຄຣິດຈະສະເດັດມາອີກໃນອຳ
ນາດ ແລະ ລັດສະໝີພາບ ເພື່ອບົກຄອງຢູ່

ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ໃນໄລຍະພັນປີ. ໃນວັນສຸດທ້າຍ, ພຣະອົງຈະພິພາກສາມະນຸດຊາດທັງປວງ (ແອວ 11:40-41; ຈສ—ມ 1).

ການສະຫລຸບພຣະຊົນຊີບຂອງພຣະອົງ (ໃນລຳດັບຂອງເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ): ການກຳເນີດ ແລະ ພາລະກິດຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກບອກໄວ້ລ່ວງໜ້າ, ລກ 1:26-38 (ອຊຢ 7:14; 9:6-7; 1 ນພ 11). ໄດ້ກຳເນີດ, ລກ 2:1-7 (ມທ 1:18-25). ໄດ້ຮັບພິທີຕັດ, ລກ 2:21. ໄດ້ຖືກນຳໄປຖວາຍທີ່ພຣະວິຫານ, ລກ 2:22-38. ພວກໂຫລາຈານໄດ້ມາຢັ້ງມຢາມ, ມທ 2:1-12. ໂຢເຊັບ ແລະ ນາງມາຣີໄດ້ພາພຣະອົງໜີໄປຫາປະເທດເອຢິບ, ມທ 2:13-18. ໄດ້ຖືກພາໄປຫາເມືອງນາຊາເຣັດ, ມທ 2:19-23. ໄດ້ໄປຢັ້ງມຢາມພຣະວິຫານຕອນມີອາຍຸໄດ້ສິບສອງພັນສາ, ລກ 2:41-50. ມີນ້ອງຊາຍ ແລະ ນ້ອງສາວ, ມທ 13:55-56 (ມຣກ 6:3). ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ, ມທ 3:13-17 (ມຣກ 1:9-11; ລກ 3:21-22). ໄດ້ຖືກມານພະຍາຍາມລ້ຽວງ, ມທ 4:1-11 (ມຣກ 1:12-13; ລກ 4:1-13). ໄດ້ເອີ້ນເອົາສານຸສິດຂອງພຣະອົງ, ມທ 4:18-22 (ມທ 9:9; ມຣກ 1:16-20; 2:13-14; ລກ 5:1-11, 27-28; 6:12-16; ຢຮ 1:35-51). ໄດ້ມອບໝາຍໜ້າທີ່ໃຫ້ອັກຄະສາວົກ, ມທ 10:1-4 (ມຣກ 3:13-19; ລກ 6:12-16). ໄດ້ກ່າວເຫດສະໜາຢູໂນນພູ, ມທ 5-7. ໄດ້ບອກເຖິງການສິ້ນພຣະຊົນ ແລະ ການພົ້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ, ມທ 16:21 (ມທ 17:22-23; 20:17-19; ມຣກ 8:31; 9:30-32; 10:32-34; ລກ 9:22; 18:31-34). ໄດ້ປຽນລັກສະນະພຣະກາຍ, ມທ 17:1-9 (ມຣກ 9:2-8; ລກ 9:28-36). ໄດ້ສົ່ງສາວົກເຈັດສິບອອກໄປ, ລກ 10:1-20. ໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປເຢຣູຊາເລັມຢາງຜູ້ມີໄຊ, ມທ 21:1-11 (ມຣກ 11:1-11; ລກ 19:29-40; ຢຮ 12:12-15). ໄດ້ຈັດຕັ້ງສິ້ນລະລຶກ, ມທ 26:26-29 (ມຣກ 14:22-25; ລກ 22:19-20). ໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານ ແລະ ອະທິຖານຢູ່ໃນສວນເຄັດເຊມາເນ, ມທ 26:36-46 (ມຣກ 14:32-42; ລກ 22:39-46). ໄດ້ຖືກທໍລະຍົດ, ຖືກຈັບ, ແລະ ຖືກປະຖິ້ມ, ມທ 26:47-56

(ມຣກ 14:43-53; ລກ 22:47-54; ຢຮ 18:2-13). ໄດ້ຖືກຄຶງ, ມທ 27:31-54 (ມຣກ 15:20-41; ລກ 23:26-28, 32-49; ຢຮ 19:16-30). ໄດ້ພົ້ນຄົນພຣະຊົນ, ມທ 28:1-8 (ມຣກ 16:1-8; ລກ 24:1-12; ຢຮ 20:1-10). ໄດ້ມາປະກົດຫລັງຈາກພຣະອົງໄດ້ພົ້ນຄົນພຣະຊົນ, ມທ 28:9-20 (ມຣກ 16:9-18; ລກ 24:13-48; ຢຮ 20:11-31; ກກຈ 1:3-8; 1 ກຣທ 15:5-8). ໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປສະຫວັນ, ມຣກ 16:19-20 (ລກ 24:51-53; ກກຈ 1:9-12).

ໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ຊາວນິໄຟ, 3 ນພ 11:1-17 (3 ນພ 11-26).

ໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຈສ—ປ 1:15-20.

ການທຳນາຍກ່ຽວກັບການກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ: ຍິງສາວຜູ້ໜຶ່ງຈະຖືພາ ແລະ ຈະອອກລູກເປັນຜູ້ຊາຍ, ອຊຢ 7:14 (1 ນພ 11:13-20). ຈະມີຜູ້ບຶກຄອງຄົນໜຶ່ງອອກມາຈາກເບັດເລເຮັມສຳລັບຊາດອິດສະຣາເອນ, ມກ 5:2.

ຊາມູເອນຄົນເລມັນໄດ້ທຳນາຍເຖິງຄວາມແຈ້ງຂອງມື້ໜຶ່ງ, ຄົນໜຶ່ງ, ແລະ ອີກມື້ໜຶ່ງ; ດາວດວງໃໝ່; ແລະ ເຄື່ອງໝາຍອື່ນໆອີກ, ຮລມ 14:2-6. ຊາມູເອນຄົນເລມັນໄດ້ທຳນາຍເຖິງຄວາມມືດ, ພ້າຮ້ອງ ແລະ ພ້າແມບເທລີ້ອມ, ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວ, ຮລມ 14:20-27. ເຄື່ອງໝາຍຂອງການກຳເນີດຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ເກີດເປັນຈິງ, 3 ນພ 1:15-21. ເຄື່ອງໝາຍຂອງການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ເກີດເປັນຈິງ, 3 ນພ 8:5-23.

ການປະກົດຕົວຂອງພຣະຄຣິດຫລັງຈາກຊີວິດມະຕະ: ຫລັງຈາກພຣະເຢຊູເປັນຄົນມາຈາກຕາຍແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ປະກົດແກ່ນາງມາຣີ, ມຣກ 16:9 (ຢຮ 20:11-18). ພຣະເຢຊູໄດ້ຍ່າງລົມໄປກັບສານຸສິດສອງຄົນຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນເສັ້ນທາງໄປຫາເມືອງເອມາຊູດ, ລກ 24:13-34. ພຣະເຢຊູໄດ້ປະກົດແກ່ອັກຄະສາວົກ, ຜູ້ໄດ້ສຳຜັດພຣະທັດ ແລະ ພຣະບາດຂອງພຣະອົງ, ລກ 24:36-43 (ຢຮ 20:19-20). ພຣະເຢຊູໄດ້ປະກົດແກ່ໂທມາ, ຢຮ

ພຣະເຢຊູຄຣິດ

20:24–29. ພຣະເຢຊູໄດ້ປະກົດແກ່ສານຸສິດທີ່ທະເລຕີເບເຣຍ, ຢຮ 21:1–14. ພຣະເຢຊູໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດເປັນເວລາສີ່ສິບມື້ຫລັງຈາກພຣະອົງໄດ້ຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ກຈກ 1:2–3. ຊະເຕຟາໂນໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູກຳລັງຍືນຢູ່ທາງເບື້ອງຂວາພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ກຈກ 7:55–56. ພຣະເຢຊູໄດ້ປະກົດແກ່ໂຊໂລ, ກຈກ 9:1–8 (ປຈສ, ກຈກ 9:7; ກຈກ 26:9–17). ຜູ້ຄົນຫລາຍກວ່າ 500 ຄົນ ໄດ້ເຫັນພຣະຄຣິດ, 1 ກຮທ 15:3–8.

ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ປະກົດຕົວແກ່ຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟ, 3 ນຟ 11:1–17. ຜູ້ຄົນ 2500 ຄົນໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນພຣະເຢຊູ, 3 ນຟ 17:16–25. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາຢ້ຽມຢາມມໍມອນ, ມມ 1:15.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ຊິດນີ ຣິກດອນ ໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູຢູ່ທາງເບື້ອງຂວາພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 76:22–23. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເຕີຣີ ໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ໃນພຣະວິຫານເຄີດແລນ, ຄພ 110:1–4.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູ, ຈສ—ປ 1:15–17.

ການເປັນຢູ່ຂອງພຣະຄຣິດກ່ອນມະຕະ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະກົດແກ່ອັບຣາມ, ປຖກ 12:7 (ປຖກ 17:1; 18:1; ອຣຮ 2:6–8). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ໂມເຊທຳຕໍ່ໜ້າ, ອພຍ 33:11 (ພຍຍ 34:10; ມຊ 1:1–2). ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທັບຍືນຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາ, ອມ 9:1.

ເມື່ອຕົ້ນເດີມນັ້ນ ພຣະທຳໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ. ພຣະທຳໄດ້ບັງເກີດເປັນມະນຸດ, ແລະ ອາໄສຢູ່ໃນທ່າມກາງເຮົາທັງຫລາຍ, ຢຮ 1:1, 14 (1 ຢຮ 1:1–3). ກ່ອນອັບຣາຮາມເກີດ, ເຮົານີ້ກໍເປັນຢູ່ແລ້ວ, ຢຮ 8:58. ຂໍໃຜດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍມີສະຫງ່າລາສີຢູ່ຊ້ອງໜ້າພຣະອົງເຖິດຊຶ່ງຂ້ານ້ອຍໄດ້ມີກັບພຣະອົງກ່ອນສ້າງໂລກນັ້ນ, ຢຮ 17:5.

ເອຊາຢາໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າແທ້ໆ ເໝືອນດັ່ງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຢາໂຄບນ້ອງຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະອົງ,

2 ນຟ 11:2–3. ໃນມື້ອື່ນ ເຮົາຈະເຂົ້າມາໃນໂລກ, 3 ນຟ 1:12–14. ພຣະຄຣິດໄດ້ເປັນຢູ່ກ່ອນໂລກເລີ່ມຕົ້ນ, 3 ນຟ 26:5 (ຢຮ 6:62). ຄືກັນກັບທີ່ເຮົາປະກົດແກ່ເຈົ້າສັນໃດ ເຮົາຈະປະກົດແກ່ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາໃນທາງເນື້ອໜັງສັນນັ້ນ, ອທ 3:14–17.

ເອນີກໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງ, ຄພ 107:48–49.

ບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງເປັນທີ່ຮັກ ແລະ ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ແລ້ວຂອງເຮົານັບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ມຊ 4:2. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະສົ່ງຜູ້ໃດໄປ? ແລະ ຜູ້ໜຶ່ງຊຶ່ງເໝືອນດັ່ງບຸດມະນຸດໄດ້ຕອບວ່າ: ຂ້າພຣະອົງຢູ່ມີເດ, ຂໍຈົ່ງສົ່ງຂ້າພຣະອົງໄປເຖິດ, ອຣຮ 3:27.

ການປົກຄອງຂອງພຣະຄຣິດໃນລະຫວ່າງພັນປີ: ມີລູກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງຖືກມອບໝາຍໃຫ້ໝູ່ເຮົາແລ້ວ, ອຊຢ 9:6 (2 ນຟ 19:6). ເຮົາກຳລັງຢູ່ທ່າມກາງໝູ່ເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ຊກຢ 2:10–12 (ຊກຢ 14:9).

ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ພຣະເຢຊູນັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງຂອງກະສັດດາວິດ, ລກ 1:30–33. ພຣະຄຣິດຈະປົກຄອງຕະຫລອດຊົ່ວມື້ລັ້ນດອນ, ພນມ 11:15. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຄຸ້ມຄອງຮ່ວມກັບພຣະຄຣິດໃນລະຫວ່າງພັນປີ, ພນມ 20:4 (ຄພ 76:63).

ເພາະຄວາມຊອບທຳຂອງຜູ້ຄົນ, ຊາຕານຈຶ່ງບໍ່ມີອຳນາດ, 1 ນຟ 22:26 (ພນມ 20:1–3).

ເຮົາຈະດຳລົງຢູ່ໃນຄວາມຊອບທຳກັບມະນຸດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກເປັນເວລາພັນປີ, ຄພ 29:11 (ຄພ 43:29–30). ຈົ່ງຂຶ້ນຢູ່ກັບອຳນາດທີ່ດຳລົງຢູ່, ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະປົກຄອງ ຜູ້ຊຶ່ງມີສິດທີ່ຈະປົກຄອງ, ຄພ 58:22 (1 ກຮທ 15:25).

ພຣະຄຣິດຈະປົກຄອງແຜ່ນດິນໂລກເອງ, ຫຊ 1:10 (ອຊຢ 32:1).

ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ: ບໍ່ມີນາມອື່ນໃດທົ່ວໄປໃຫ້ພ້ອມ ໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍຕ້ອງໄດ້ພົ້ນ, ກຈກ 4:12 (2 ນຟ 31:21). ພວກອັກຄະສາວິກຊົມຊື່ນຍິນດີ ເພາະພວກເພິ່ນຖືວ່າຕົນເປັນຜູ້ສົມຄວນທີ່

ຕ້ອງພົ້ນປະໝາດເພາະເຫັນແກ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, **ກາກ 5:38-42**. ກົດບັນຍັດຂອງພຣະອົງຄື, ໃຫ້ພວກເຮົາເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, **1 ຢຮ 3:23**.

ເປັນພະຍານວ່າ ພວກທ່ານເຕັມໃຈຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດໂດຍການບັບຕີສະມາ, **2 ນຟ 31:13**. ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, **ມຊຢ 5:6-12** (ມຊຢ 1:11). ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ ຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, **ມຊຢ 25:23**. ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອຖືຢ່າງແທ້ຈິງໃນພຣະຄຣິດກໍໄດ້ຍອມຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, **ແອວ 46:15**. ປະຕູສະຫວັນໄດ້ເປີດໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, **ຮລມ 3:28**. ຄົນທີ່ຖືກພົບວ່າຊື່ສັດຕໍ່ນາມຂອງເຮົາຍ່ອມເປັນສຸກໃນວັນສຸດທ້າຍ, **ອທ 4:19**. ເຂົາເຕັມໃຈຮັບພຣະນາມຂອງພຣະບຸດ, **ມຣນ 4:3** (ຄພ 20:77).

ຈົ່ງຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, **ຄພ 18:21-25**.

ສິດອຳນາດ: ມີລູກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງຖືກມອບໝາຍໃຫ້ໝູ່ເຮົາແລ້ວ, **ອຊຢ 9:6** (2 ນຟ 19:6).

ພຣະເຢຊູໄດ້ສິດສອນດ້ວຍສິດອຳນາດ, **ມທ 7:28-29** (ມຣກ 1:22). ບຸດມະນຸດມີສິດອຳນາດເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້ທີ່ຈະອະໄພບາບກຳ, **ມທ 9:6**. ພຣະເຢຊູສັ່ງຜູ້ມານຮ້າຍແລະ ມັນກໍຍອມຟັງຄວາມພຣະອົງ, **ມຣກ 1:27** (ລກ 4:33-36). ພຣະເຢຊູໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງອັກຄະສາວົກໃຫ້ມີອຳນາດ, **ມຣກ 3:14-15**. ພຣະເຢຊູສອນດ້ວຍອຳນາດ, **ລກ 4:32**. ພຣະບິດາໄດ້ມອບການພິພາກສາທັງໝົດໃຫ້ແກ່ພຣະບຸດ, **ຢຮ 5:22, 27**. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຈີມພຣະເຢຊູດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະ ດ້ວຍອຳນາດ, **ກາກ 10:38**. ພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກເລືອກໄວ້ກ່ອນການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, **1 ປຕ 1:20** (ອທ 3:14). ພຣະຄຣິດຖືລູກ

ກະແຈແຕ່ງຄວາມຕາຍ ແລະ ແດນມໍລະນາ, **ພນມ 1:18**.

ມະນຸດທັງປວງໄດ້ມາຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະຄຣິດ, **2 ນຟ 9:5**. ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະບິດາແຫ່ງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, ພຣະຜູ້ສ້າງທຸກສິ່ງຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, **ຮລມ 14:12**.

ພຣະຄຣິດໄດ້ມາຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາ, **ຄພ 19:24**. ພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະບິດາ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຮັບອຳນາດທັງໝົດ, **ຄພ 93:3-4, 16-17** (ຢຮ 3:35-36).

ຕົວຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ: ເຮົາໄດ້ວາງແບບຢ່າງໄວ້ໃຫ້ພວກເຈົ້າແລ້ວ, **ຢຮ 13:15**. ເຮົານີ້ແຫລະເປັນທາງນັ້ນ, ເປັນຄວາມຈິງ, ແລະ ເປັນຊີວິດ, **ຢຮ 14:6**. ພຣະຄຣິດໄດ້ທົນທຸກທໍລະມານແທນເຮົາທັງຫລາຍເໝືອນກັນ, ໂດຍໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງແກ່ພວກເຮົາ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຕິດຕາມຮອຍພຣະບາດຂອງພຣະອົງ, **1 ປຕ 2:21**.

ນອກຈາກມະນຸດຈະທຳຕາມຕົວຢ່າງຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ເຂົາຈະລອດບໍ່ໄດ້, **2 ນຟ 31:16**. ເຮົາຈຶ່ງຢາກໃຫ້ເຈົ້າດີພ້ອມຄືກັນກັບເຮົາ, **3 ນຟ 12:48**. ສິ່ງນີ້ເຈົ້າຕ້ອງຍິດຖືປະຕິບັດສະເໝີດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດ, **3 ນຟ 18:6**. ເຮົາໄດ້ເຮັດເປັນຕົວຢ່າງໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າແລ້ວ, **3 ນຟ 18:16**. ວຽກງານທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນເຮົາເຮັດມາແລ້ວ ສິ່ງນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດຕາມເໝືອນກັນ, **3 ນຟ 27:21, 27**. ຜູ້ຕິດຕາມທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຈະເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະອົງ, **ມຣນ 7:48**.

ປະຈັກພະຍານເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິດ: ໂປໂລໄດ້ເປັນພະຍານວ່າພຣະເຢຊູຄືພຣະຄຣິດ, **ກາກ 18:5**. ແມ່ນແຕ່ຜູ້ມານຮ້າຍກໍຍັງເປັນພະຍານວ່າພວກມັນຮູ້ຈັກພຣະເຢຊູ, **ກາກ 19:15**. ບໍ່ມີຜູ້ໃດອອກອາດເວົ້າໄດ້ວ່າ ພຣະເຢຊູຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ຜູ້ທີ່ກ່າວໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, **1 ກທ 12:3**. ທຸກທົວເຂົາຈະຄູເຂົາລົງ ແລະ ທຸກລິ້ນຈະຍອມຮັບ

ພຣະເຢຊູຄຣິດ

ວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິດຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຟລປ 2:10-11.

ພວກເຮົາເວົ້າເຖິງພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາປີຕີ ຍິນດີໃນພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາສັ່ງສອນເລື່ອງ ພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາທຳນາຍເຖິງພຣະຄຣິດ, 2 ນຟ 25:26. ພຣະຄຳພີມ່ອນຈະເຮັດໃຫ້ ຊາວຍົວ ແລະ ຄົນຕ່າງຊາດຮັບຮູ້ວ່າ ພຣະເຢຊູ ຄືພຣະຄຣິດ, 2 ນຟ 26:12 (ໜ້າວິເຄາະສະບັບ ຂອງພຣະຄຳພີມ່ອນ). ບັນດາສາດສະດາ ແລະ ພຣະຄຳພີເປັນພະຍານເຖິງພຣະຄຣິດ, ຢຄ 7:11, 19. ສະແຫວງຫາພຣະເຢຊູອົງນີ້ ຜູ້ ຊຶ່ງສາດສະດາ ແລະ ອັກຄະສາວົກໄດ້ຂຽນໄວ້, ອທ 12:41.

ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນພຣະອົງ ແລະ ໄດ້ຍິນສຸ ລະສຽງກ່າວເປັນພະຍານວ່າ ພຣະອົງເປັນ ພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກກຳເນີດ, ຄພ 76:20-24. ນີ້ຄື ຊີວິດນິລັນດອນ—ທີ່ຈະຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຄພ 132:24.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະ ຖິດນິລັນດອນ, ແລະ ໃນພຣະບຸດຂອງພຣະ ອົງ, ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຫຼຸຊ 1:1. ພວກເຮົາເຊື່ອ ວ່າ ພຣະຄຣິດຈະປົກຄອງແຜ່ນດິນໂລກເອງ, ຫຼຸຊ 1:10.

ປະມຸກຂອງສາດສະໜາຈັກ: ພຣະຄຣິດ ເປັນປະມຸກຂອງສາດສະໜາຈັກ, ອຟຊ 5:23 (ອຟຊ 1:22; 4:15). ພຣະອົງເປັນຫົວຂອງ ກາຍ, ຄືສາດສະໜາຈັກ, ກລຊ 1:18.

ນີ້ແມ່ນສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ມຊຢ 26:22 (ມຊຢ 27:13). ພຣະຄຣິດເປັນຜູ້ສ້າງ ແລະ ເປັນຜູ້ເຮັດໃຫ້ສັດທາຂອງເຂົາສົມບູນ, ມຣນ 6:1-4.

ສາດສະໜາຈັກນີ້ ເຮົາໄດ້ສະຖາປະນາມັນ ຂຶ້ນ, ຄພ 33:5 (3 ນຟ 27:3-8).

ພິພາກສາ: ພຣະອົງຈະຕັດສິນບັນດາຊົນ ຊາດຢ່າງຍຸດຕິທຳ, ພສສ 9:8 (3 ນຟ 27:16). ພຣະອົງຈະປົກຄອງຄົນທຸກຊາດທຸກພາສາ, ພສສ 96:13. ພຣະເຈົ້າຈະຕັດສິນຄົນຊອບທຳ ແລະ ຄົນຊົ່ວຊ້າ, ປຍຈ 3:17. ພຣະອົງຈະຕັດ ສິນໃນທຳມາກາງຊົນຊາດທັງຫລາຍ, ອຊຢ 2:4

(ມກ 4:3; 2 ນຟ 12:4). ພຣະອົງຈະຕັດສິນຄົນ ທຸກລຳບາກຢ່າງຍຸດຕິທຳ, ອຊຢ 11:2-4.

ພຣະບິດາໄດ້ມອບການພິພາກສາທັງໝົດ ໃຫ້ແກ່ພຣະບຸດ, ຢຮ 5:22. ແຕ່ເຖິງແມ່ນເຮົາ ຕັດສິນ, ການຕັດສິນຂອງເຮົາກໍຖືກຕ້ອງ, ຢຮ 8:16. ພຣະເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງພຣະອົງໄວ້ໃຫ້ເປັນ ຜູ້ພິພາກສາທັງຄົນເປັນ ແລະ ຄົນຕາຍ, ກຈກ 10:42 (2 ຕມທ 4:1). ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ພຣະ ເຢຊູຄຣິດພິພາກສາຄວາມເລິກລັບໃນໃຈຂອງ ມະນຸດທັງຫລາຍ, ຮມ 2:16. ພວກເຮົາທຸກຄົນ ຈະຕ້ອງຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະ ຄຣິດ, ຮມ 14:10 (2 ກຣທ 5:10; ແອວ 12:12; ມມ 3:20; 7:6; ອທ 12:38; ຄພ 135:5).

ມະນຸດທັງປວງຍ່ອມມາຫາພຣະເຈົ້າ ເພື່ອ ຮັບການພິພາກສາຂອງພຣະອົງ ຕາມຄວາມ ຈິງ ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະ ອົງ, 2 ນຟ 2:10. ຍືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະ ເຈົ້າ ເພື່ອຮັບການພິພາກສາຕາມການກະ ທຳ, ແອວ 5:15 (ແອວ 12:15; 33:22; 3 ນຟ 27:14).

ພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະຄຣິດເປັນຜູ້ພິພາກສາ, ຄພ 76:68.

ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ: ລັດສະ ໝີພາບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັ້ງຢູ່ໃນສະຖານ ທີ່ນະມັດສະການ, ອພຍ 40:34-38. ສະຫ ງ່າລາສີຂອງພຣະອົງຈະແຜ່ກະຈາຍໄປທົ່ວ ໂລກ, ອຊຢ 6:3 (2 ນຟ 16:3). ລັດສະໝີພາບ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສ່ອງໃສ່ເຈົ້າ, ອຊຢ 60:1-2.

ບຸດມະນຸດຈະມາປະກົດດ້ວຍສະຫງ່າລາສີ ແຫ່ງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ, ມທ 16:27. ຂໍ ໂຜດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍມີສະຫງ່າລາສີຢູ່ຊັງໜ້າ ພຣະອົງກ່ອນສ້າງໂລກນັ້ນ, ຢຮ 17:5.

ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນຈະປົກ ຄອງດ້ວຍລັດສະໝີພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່, 1 ນຟ 22:24. ພວກເຮົາມີຄວາມຫວັງໃນລັດສະໝີ ພາບຂອງພຣະອົງ, ຢຄ 4:4. ພຣະບຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດມາດ້ວຍລັດສະໝີພາບ ຂອງພຣະອົງ, ແອວ 5:50. ພຣະອົງໄດ້ຊື້ແຈງ ເລື່ອງທັງໝົດຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນເຖິງເວລາທີ່ພຣະ

ອົງຈະສະເດັດມາໃນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ, 3 ນພ 26:3.

ອັກຄະສາວິກຂອງເຮົາຈະຢືນຢູ່ດ້ວຍເສື້ອຄູມແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ ເໝືອນດັ່ງທີ່ເຮົາເປັນ, ຄພ 29:12 (ຄພ 45:44). ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະບຸດ, ຢູ່ທາງຂວາພຣະຫັດຂອງພຣະບິດາ, ຄພ 76:19-23. ໂຢຮັນໄດ້ເຫັນ ແລະ ເປັນພະຍານເຖິງຄວາມສົມບູນແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງເຮົາ, ຄພ 93:6 (ຢຮ 1:14). ພຣະພັກຂອງພຣະອົງຮຸ່ງເຫລື້ອມແຈ້ງກວ່າຄວາມສະຫວ່າງຂອງດວງຕາເວັນ, ຄພ 110:3.

ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງໄດ້ຢູ່ນຳຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ມຊ 1:1-11. ນີ້ແມ່ນວຽກງານ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງເຮົາ, ມຊ 1:39.

ຮູບແບບ ຫລື ເຄື່ອງໝາຍເຖິງພຣະຄຣິດ: ອາເປັນໄດ້ເອົາລູກແກະເຖິກຫົວປີໄປຖວາຍ, ປຖກ 4:4 (ມຊ 5:20). ໃຫ້ເອົາອີຂາກລູກຊາຍຄົນດຽວຂອງເຈົ້າໄປນຳ, ແລະ ມອບລາວເປັນເຄື່ອງຖວາຍ, ປຖກ 22:1-13 (ຢຄ 4:5). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນໃຫ້ເອົາລູກແກະທີ່ບໍ່ມີບ່ອນຕຳໜິມາເປັນເຄື່ອງຖວາຍ, ອພຍ 12:5, 21, 46 (ຈບຊ 9:12; ຢຮ 1:29; 19:33; 1 ປຕ 1:19; ພນມ 5:6). ນີ້ແມ່ນອາຫານທິບ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ພວກເຈົ້າກິນ, ອພຍ 16:2-15 (ຢຮ 6:51). ຈົ່ງໃຊ້ໄມ້ເທົາຂອງເຈົ້າຕີໂງ່ນຫີນ ແລະ ນ້ຳກໍຈະໄຫລອອກມາໃຫ້ປະຊາຊົນດື່ມ, ອພຍ 17:6 (ຢຮ 4:6-14; 1 ກອທ 10:1-4). ໂຕແບ້ຈະຮັບແບກການບາບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ລລວ 16:20-22 (ອຊຢ 53:11; ມຊຢ 14:11; 15:6-9). ໂມເຊໄດ້ຍົກຫລັກທີ່ມີງູທອງເຫລືອງຕິດໄວ້ຂຶ້ນ ເພື່ອຊ່ວຍກູ້ຊີວິດຜູ້ທີ່ຫລົງເບິ່ງມັນ, ຈບຊ 21:8-9 (ຢຮ 3:14-15; ແອວ 33:19; ຮລມ 8:14-15). ໂຢນາໄດ້ຢູ່ໃນທ້ອງຢາເປັນເວລາສາມມື້ສາມຄືນ, ຢນ 1:17 (ມທ 12:40).

ສິ່ງນີ້ເປັນລັກສະນະດຽວກັນກັບການເສຍສະລະຂອງພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກນຳເນີດຈາກພຣະບິດາ, ມຊ 5:4-8.

ພຣະວາຈາແຫ່ງປັນຍາ

ກົດສຳລັບສຸຂະພາບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ທາງວິນຍານ ຂອງໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າ (ຄພ 89). ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ມັນຖືກກ່າວເຖິງວ່າເປັນ ພຣະວາຈາແຫ່ງປັນຍາ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສອນຜູ້ຕິດຕາມພຣະອົງສະເໝີ ກ່ຽວກັບຫລັກທຳເລື່ອງສຸຂະພາບ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍຕໍ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ກ່ຽວກັບອາຫານຊະນິດໃດທີ່ຄວນກິນ ແລະ ຊະນິດໃດທີ່ຄວນຫລີກລ້ຽງ, ພ້ອມດ້ວຍຄຳສັນຍາທີ່ຈະປະທານພອນໃຫ້ ສຳລັບຮ່າງກາຍ ແລະ ວິນຍານ ໃນການເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະວາຈາແຫ່ງປັນຍາ.

ຢາດື່ມເຫລົ້າອະງຸ່ນ ຫລື ເຫລົ້າປຸກ, ລລວ 10:9. ຄົນໂງ່ຈ້າອັບປັນຍາທີ່ປ່ອຍຕົນໃຫ້ເມົາເຫລົ້າ, ສພສ 20:1. ບໍ່ມີຜູ້ໃດຊົມຊື່ນຍ້ອນໄດ້ຊົມລົດເຫລົ້າ, ອຊຢ 24:9. ດານີເອນໄດ້ຕັດສິນໃຈວ່າຈະບໍ່ໃຫ້ຕົນເອງເປັນມົນທົນ ຍ້ອນກິນອາຫານ ແລະ ເຫລົ້າອະງຸ່ນຂອງກະສັດ, ດນອ 1:8.

ຖ້າຜູ້ໃດທຳລາຍວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າກໍຈະທຳລາຍຜູ້ນັ້ນ, 1 ກອທ 3:16-17. ຄົນຂີ້ເຫລົ້າຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, 1 ກອທ 6:10 (ຄລຕ 5:21).

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ສົ່ງຫ້າມວ່າ ມະນຸດບໍ່ຄວນກິນຊີ້ນ ບໍ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກພຣະເຈົ້າ, ຄພ 49:18-21. ທຸກສິ່ງຊຶ່ງເກີດຈາກແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ໃຊ້ສອຍ, ບໍ່ໃຫ້ເກີນຂອບເຂດ, ຄພ 59:20. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແນະນຳໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ໃຫ້ໃຊ້ເຫລົ້າອະງຸ່ນ, ເຫລົ້າປຸກ, ຢາດູດ, ແລະ ເຄື່ອງດື່ມຮ້ອນ, ຄພ 89:1-9. ສະໝຸນໄພ, ໝາກໄມ້, ຊີ້ນ, ແລະ ເມັດພືດຖືກກຳນົດໄວ້ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງມະນຸດ ແລະ ສັດສາວາສິ່ງ, ຄພ 89:10-17. ການເຊື່ອຟັງກົດພຣະວາຈາແຫ່ງປັນຍາຈະນຳພອນຝ່າຍໂລກ ແລະ ຝ່າຍວິນຍານມາໃຫ້, ຄພ 89:18-21.

ພຣະວິຫານ, ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ພຣະວິຫານ, ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເບິ່ງຂອງປະທານສັກສິດ; ສະຖານທີ່ນະມັດສະການ; ສັກສິດທີ່ສຸດ; ພິທີການ ນຳອົກ

ຕາມຈິງແລ້ວ ເປັນບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງສະເໝີ ໃຫ້ສ້າງພຣະວິຫານ, ເປັນອາຄານທີ່ສັກສິດ ຊຶ່ງໃນນັ້ນໄພ່ພົນທີ່ມີຄ່າຄວນຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ປະຕິບັດພິທີສະຫລອງ ຫລື ພິທີການຂອງພຣະກິດຕິຄຸນສຳລັບຕົນເອງ ແລະ ສຳລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາຍຽມຢາມພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ, ແລະ ອາຄານເຫລົ່ານີ້ເປັນອາຄານທີ່ສັກສິດ ຫລາຍກວ່າສະຖານທີ່ນະມັດສະການແຫ່ງອື່ນໆທັງໝົດ.

ສະຖານທີ່ນະມັດສະການທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍໄມເຊ ແລະ ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ ເປັນພຣະວິຫານທີ່ຍົກຍາຍໄປໄດ້. ຊາວອິດສະຣາເອນໄດ້ໃຊ້ມັນໃນລະຫວ່າງການອົບພະຍົບຈາກປະເທດເອຢິບ.

ພຣະວິຫານແຫ່ງທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີ ຊຶ່ງກ່າວເຖິງໃນພຣະຄຳພີເດີມ ແມ່ນພຣະວິຫານຫລັງທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍ ໂຊໂລໂມນ ໃນເຢຣູຊາເລັມ (2 ຂລ 2-5). ມັນໄດ້ຖືກທຳລາຍ 600 ປີກ່ອນ ຄ.ສ. ໂດຍ ຊາວບາບີໂລນ ແລະ ໄດ້ຖືກສ້ອມແປງຄືນໃໝ່ໂດຍ ເຊຣຸບບາເບນ ປະມານ 70 ປີຕໍ່ມາ (ອຊຣ 1-6). ພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງພຣະວິຫານແຫ່ງນີ້ໄດ້ຖືກເຜົາ 37 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ., ແລະ ຕໍ່ມາເຮໂຣດຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ໄດ້ສ້າງມັນຂຶ້ນໃໝ່. ຊາວໂຣມໄດ້ທຳລາຍພຣະວິຫານ ໃນ ຄ.ສ. 70.

ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ, ຜູ້ຕິດຕາມທີ່ຊອບທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ຖືກນຳພາໃຫ້ສ້າງ ແລະ ນະມັດສະການ ໃນພຣະວິຫານ (2 ນຟ 5:16; ມຊຢ 1:18; 3 ນຟ 11:1). ການສ້າງ ແລະ ການໃຊ້ພຣະວິຫານຢ່າງຖືກຕ້ອງ ເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງພຣະວິຫານທີ່ແທ້ຈິງ ໃນທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ, ລວມທັງການຟື້ນຟູສາດສະໜາຈັກຄົນມາໃໝ່ໃນວັນເວລາຂອງເຮົາ. ພຣະວິຫານເຄີດແລນເປັນພຣະວິຫານແຫ່ງທຳອິດ ທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ອຸທິດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃນ

ຍຸກສະໄໝນີ້. ນັບແຕ່ນັ້ນມາ ພຣະວິຫານຫລາຍຕໍ່ຫລາຍແຫ່ງ ໄດ້ຖືກອຸທິດໃນຫລາຍປະເທດ ຕະຫລອດທົ່ວໂລກ.

ຜູ້ໃດຈະຢືນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ ທີ່ສັກສິດ, ພສສ 24:3-5. ໃຫ້ພວກເຮົາຂຶ້ນໄປຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ, ອຊຢ 2:2-3 (ມກ 4:1-2; 2 ນຟ 12:2-3). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງໃນທັນໃດ, ມລກ 3:1 (3 ນຟ 24:1; ຄພ 36:8; 42:36).

ພຣະເຊໂຊໄດ້ຊຳລະພຣະວິຫານ, ມທ 21:12-16 (ມຣກ 11:15-18; ລກ 19:45-48).

ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ສ້າງພຣະວິຫານຢູ່ລັດມິເຊຣີ, ຄພ 57:3 (ຄພ 84:3-5). ໄດ້ສະຖາປະນາບ້ານຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 88:119 (ຄພ 109:8). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕີຕຽນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບຄວາມລົ້ມເຫລວທີ່ຈະສ້າງພຣະວິຫານ, ຄພ 95:1-12. ເຮົາຈະບໍ່ມາທາພຣະວິຫານທີ່ບໍ່ບໍລິສຸດ, ຄພ 97:15-17. ເຮົາໄດ້ຍອມຮັບເອົາບ້ານແຫ່ງນີ້, ແລະ ນາມຂອງເຮົາຈະຢູ່ທີ່ນີ້, ຄພ 110:7-8. ຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖືກບັນຊາສະເໝີ ໃຫ້ສ້າງບ້ານແດ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ຄພ 124:39. ວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດໃນພຣະວິຫານແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍການຜະນຶກລູກູງເຂົ້າກັບພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຂົາ, ຄພ 138:47-48. ວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນຍຸກສຸດທ້າຍແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍການສ້າງພຣະວິຫານ, ຄພ 138:53-54.

ພຣະວິຫານເຄີດແລນ, ລັດໄອໄຮໂອ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ)

ພຣະວິຫານແຫ່ງທຳອິດທີ່ສາດສະໜາຈັກໄດ້ສ້າງຂຶ້ນໃນສະໄໝປະຈຸບັນ. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງມັນຢູ່ໃນເມືອງເຄີດແລນ, ຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ຄພ 94:3-9). ຈຸດປະສົງຢ່າງໜຶ່ງແມ່ນເພື່ອຈັດທາສະຖານທີ່ໃຫ້ສະມາຊິກທີ່ມີຄ່າຄວນຮັບເອົາອຳນາດ, ສິດອຳນາດ, ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງທາງວິນຍານ (ຄພ 109-110). ມັນໄດ້ຖືກອຸທິດ ໃນວັນທີ 27 ເດືອນມີນາ; 1836; ຄຳອະ

ທີ່ຖານການອຸທິດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໂດຍການເປີດເຜີຍ (ຄພ 109). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານການເປີດເຜີຍທີ່ສຳຄັນຫລາຍຢ່າງ ແລະ ໄດ້ນຳຂໍ້ກະແຈທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການຟື້ນຟູໃຫ້ ຢູ່ໃນພຣະວິຫານແຫ່ງນີ້ແຫລະ (ຄພ 110; 137). ມັນບໍ່ໄດ້ຖືກໃຊ້ສຳລັບພິທີການທັງໝົດຂອງພຣະວິຫານ ທີ່ມອບໃຫ້ໃນພຣະວິຫານທຸກວັນນີ້.

ພຣະວິນຍານສັກສິດ. ເບິ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ

ພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ. ເບິ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ (ກຈກ 2:33). ພຣະອົງຍືນຍັນການກະທຳທີ່ຊ່ອຍທຳ, ພິທີການ, ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງມະນຸດທີ່ພຣະເຈົ້າຮັບຮູ້. ພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາເປັນພະຍານຕໍ່ພຣະບິດາວ່າ ພິທີການຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ຖືກປະຕິບັດຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ວ່າພັນທະສັນຍາທີ່ພົວພັນກັນໄດ້ຖືກຮັກສາ.

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກຜະນຶກໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ ໄດ້ຮັບທຸກສິ່ງທີ່ພຣະບິດາມີ, ຄພ 76:51-60 (ອພຊ 1:13-14). ພັນທະສັນຍາ ແລະ ການປະຕິບັດທັງໝົດຈະຕ້ອງຖືກຜະນຶກໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ ເພື່ອຈະມີຜົນຫລັງຈາກຊີວິດນີ້, ຄພ 132:7, 18-19, 26.

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ເບິ່ງ ຂອງປະທານ ແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ; ນົກເຂົາ, ເຄື່ອງໝາຍຂອງ; ບັບຕີສະມາ, ໃຫ້ບັບຕີສະມາ; ບາບທີ່ອະໄພໃຫ້ບໍ່ໄດ້; ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ; ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ; ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ; ພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ ນຳອີກ

ສະມາຊິກອົງທີສາມ ໃນຝ່າຍພຣະເຈົ້າ (1 ຍຣ 5:7; ຄພ 20:28). ພຣະອົງມີພຣະກາຍທີ່ເປັນພຣະວິນຍານ, ບໍ່ມີພຣະກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ (ຄພ 130:22). ພຣະວິນ

ຍານບໍລິສຸດມັກຖືກກ່າວເຖິງວ່າເປັນພຣະວິນຍານ, ຫລື ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດປະຕິບັດບົດບາດຫລາຍຢ່າງທີ່ສຳຄັນໃນແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ.

- (1) ພຣະອົງເປັນພະຍານເຖິງພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ (1 ກຣທ 12:3; 3 ນພ 28:11; ອທ 12:41).
- (2) ພຣະອົງເປີດເຜີຍຄວາມຈິງຂອງທຸກເລື່ອງ (ຢຣ 14:26; 16:13; ມຣນ 10:5; ຄພ 39:6).
- (3) ພຣະອົງຊຳລະລ້າງຜູ້ໄດ້ກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕີສະມາ (ຢຣ 3:5; 3 ນພ 27:20; ມຊ 6:64-68).
- (4) ພຣະອົງເປັນພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ (ຄພ 76:50-53; 132:7, 18-19, 26).

ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດສາມາດມາເຖິງບຸກຄົນໄດ້ກ່ອນຮັບບັບຕີສະມາ ແລະ ເປັນພະຍານວ່າພຣະກິດຕິຄຸນເປັນຄວາມຈິງ. ແຕ່ສິດທີ່ຈະມີພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນເພື່ອນຕະຫລອດເວລາ, ຕອນທີ່ບຸກຄົນມີຄຳຄວນ, ເປັນຂອງປະທານທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບພຽງແຕ່ໂດຍການວາງມືຂອງຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລທິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ ຫລັງຈາກການບັບຕີສະມາທີ່ຖືກຕ້ອງເຂົ້າໃນສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ສິດສອນວ່າ ບາບທັງໝົດສາມາດຖືກອະໄພໃຫ້ໄດ້ ຍົກເວັ້ນແຕ່ການໝັ່ນປະໝາດພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເທົ່ານັ້ນ (ມທ 12:31-32; ມຣກ 3:28-29; ລກ 12:10; ຮຣ 6:4-8; ຄພ 76:34-35).

ພຣະວິນຍານເຮັດໃຫ້ມະນຸດປະຕິບັດຕາມກົດບັນຍັດຕ່າງໆຂອງພຣະເຈົ້າ, ອຊກ 36:27.

ອັກຄະສາວົກໄດ້ຖືກສັ່ງໃຫ້ບັບຕີສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະບິດາ, ຂອງພຣະບຸດ, ແລະ ຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ມທ 28:19. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະສິດສອນພວກເຈົ້າທຸກສິ່ງ, ຢຣ 14:26. ຊາຍທີ່ບໍລິສຸດໄດ້ກ່າວຄຳທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າຕາມທີ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດດົນໃຈ, 2 ປຕ 1:21.

ນີໄຟໄດ້ຖືກຊົງນຳໂດຍພຣະວິນຍານ, 1 ນພ 4:6. ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກເປີດເຜີຍອອກໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາໂດຍອຳນາດຂອງ

ພັກຜ່ອນ

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, 1 ນຟ 10:17-19. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດສະແດງທຸກຢ່າງທີ່ພວກທ່ານຄວນເຮັດ, 2 ນຟ 32:5. ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ທ່ານຈະຮູ້ຈັກຄວາມຈິງຂອງທຸກເລື່ອງ, ມຣນ 10:5.

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະບອກເຈົ້າໃນຈິດໃຈ ແລະ ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, ຄພ 8:2. ພຣະວິນຍານພາໃຫ້ເຮັດຄວາມດີ, ຄພ 11:12. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຮູ້ທຸກສິ່ງ, ຄພ 35:19. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດສັ່ງສອນເຖິງສິ່ງທີ່ເປັນສັນຕິສຸກຂອງອານາຈັກ, ຄພ 36:2 (ຄພ 39:6). ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານ, ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ສິດສອນ, ຄພ 42:14. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນພະຍານເຖິງພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ, ຄພ 42:17 (1 ກຣທ 12:3; 3 ນຟ 11:32, 35-36). ແກ່ບາງຄົນມັນຖືກມອບໃຫ້ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ເພື່ອຈະຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດຄືພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 46:13. ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາຈະກ່າວເມື່ອໄດ້ຮັບການດົນໃຈໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຈະເປັນພຣະຄຳພີ, ຄພ 68:4. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະຖືກສົ່ງໄປໃຫ້ໃນການເປັນພະຍານເຖິງທຸກສິ່ງທັງປວງທີ່ພວກເຈົ້າຈະກ່າວ, ຄພ 100:8. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະເປັນເພື່ອນຂອງທ່ານສະເໝີ, ຄພ 121:45-46.

ພັກຜ່ອນ. ເບິ່ງ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ; ວັນຂະບາໂຕ ນຳອີກ

ຄວາມມ່ວນຊື່ນກັບສັນຕິສຸກ ແລະ ອິດສະລະພາບ ຈາກຄວາມກັງວົນໃຈ ແລະ ຄວາມວຸ້ນວາຍ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັນຍາສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນໄວ້ສຳລັບຜູ້ຕິດຕາມທີ່ຊື່ສັດໃນລະຫວ່າງຊີວິດນີ້. ພຣະອົງຍັງໄດ້ຕຽມສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນໄວ້ສຳລັບເຂົາເຈົ້າ ໃນຊີວິດໜ້ານຳອີກ.

ເຮົາຈະນຳພາເຈົ້າໄປ ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການພັກຜ່ອນ, ອພຍ 33:14.

ຈົ່ງມາຫາເຮົາ, ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມເຊົາເມື່ອຍ, ມຫ 11:28-29.

ພວກເຮົາຈຶ່ງອອກແຮງ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້

ເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງພຣະອົງ, ຢຄ 1:7 (ຮຣ 4:1-11). ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກັບໃຈ ຈະເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງເຮົາ, ແອວ 12:34. ມີຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແອວ 13:12-16. ທີ່ສຸຂະເສີມເປັນສະພາບຂອງການພັກຜ່ອນ, ແອວ 40:12 (ແອວ 60:13). ຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດສາມາດເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງພຣະອົງໄດ້ນອກຈາກຜູ້ທີ່ໄດ້ຊຳລະລ້າງອາພອນຂອງເຂົາໃຫ້ຂາວສະອາດແລ້ວດ້ວຍໂລຫິດຂອງເຮົາ, 3 ນຟ 27:19.

ປະກາດການກັບໃຈແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ພັກຜ່ອນນຳເຂົາໃນອານາຈັກຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ຄພ 15:6 (ຄພ 16:6). ຄົນທີ່ຕາຍໄປແລ້ວ ຈະໄດ້ພັກຜ່ອນຈາກວຽກງານທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ຄພ 59:2 (ພນມ 14:13). ທີ່ພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືຄວາມສົມບູນແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ, ຄພ 84:24.

ພັນທະສັນຍາ. ເບິ່ງ ຄຳສາບານ; ຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງຖານະປະໂລຫິດ; ພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ; ພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ ນຳອີກ

ການຕົກລົງລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າ ແລະ ມະນຸດ, ແຕ່ທັງສອງຝ່າຍບໍ່ໄດ້ກະທຳເທົ່າທຽມກັນໃນການຕົກລົງ. ພຣະເຈົ້າມີເງື່ອນໄຂສຳລັບພັນທະສັນຍາ, ແລະ ມະນຸດຕົກລົງທີ່ຈະເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ພຣະອົງຂໍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຮັດ. ແລ້ວພຣະເຈົ້າສັນຍາທີ່ຈະປະທານພອນບາງຢ່າງໃຫ້ສຳລັບການເຊື່ອຟັງຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ເຮົາໄດ້ຮັບຫລັກທຳ ແລະ ພິທີການໂດຍພັນທະສັນຍາ. ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ ຜູ້ເຮັດພັນທະສັນຍາເຊັ່ນນັ້ນສັນຍາວ່າຈະໃຫ້ກຽດແກ່ມັນ. ຕົວຢ່າງ, ສະມາຊິກໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍານຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕອນຮັບບັບຕິສະມາ ແລະ ຕໍ່ພັນທະສັນຍາເຫລົ່ານັ້ນໂດຍການຮັບເອົາສິນລະລຶກ. ເຂົາເຈົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາຕໍ່ມີອີກຢູ່ໃນພຣະວິຫານ. ຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ແລະ ໄດ້ຮັບພອນຢ່າງຫລວງຫລາຍເມື່ອ

ເຂົາເຈົ້າຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງເຂົາເຈົ້ານຳ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ເຮົາຈະຕັ້ງພັນທະສັນຍາໄວ້ກັບເຈົ້າ, **ປຖກ**
6:18. ຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ; ແລ້ວ
ພວກເຈົ້າກໍຈະເປັນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ, **ອພຍ**
19:5. ຢ່າເຮັດຂໍ້ຕົກລົງໃດໆກັບພວກເຂົາ ທລີ
ກັບບັນດາພຣະຂອງພວກເຂົາ, **ອພຍ** 23:32.
ໃຫ້ຮັກສາວັນຊະບາໂຕເປັນເຄື່ອງໝາຍອັນ
ສຳຄັນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, **ອພຍ** 31:16. ເຮົາ
ຈະບໍ່ລີ້ລ້າງພັນທະສັນຍາທີ່ມີໄວ້ກັບພວກ
ເຈົ້າຈັກເທື່ອ, **ຜປ** 2:1. ໄພ່ພົນຂອງເຮົາໄດ້ເຮັດ
ພັນທະສັນຍາກັບເຮົາ ໂດຍການຖວາຍເຄື່ອງ
ບູຊາ, **ພສສ** 50:5 (ຄພ 97:8).

ຈົ່ງລະນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາອັນບໍລິສຸດຂອງ
ພຣະອົງ, **ລກ** 1:72 (ຄພ 90:24).

ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ລົງມາເທິງຜູ້
ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
1 ນຟ 14:14. ພັນທະສັນຍາທີ່ໄດ້ເຮັດໄວ້
ກັບອັບຣາຮາມຈະສຳເລັດໃນຍຸກສຸດທ້າຍ,
1 ນຟ 15:18 (3 ນຟ 16:5, 11–12; 21:7;
ມມ 9:37). ຜູ້ຄົນຂອງເປັນຢາມິນເຕັມໃຈທີ່ຈະ
ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າ ເພື່ອຈະ
ກະທຳຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ, **ມຊຢ**
5:5. ການບັບຕິສະມາເປັນປະຈັກພະຍານ
ວ່າມະນຸດໄດ້ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພຣະ
ເຈົ້າ ທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ, **ມຊຢ** 18:13. ພວກ
ເຈົ້າເປັນລູກຫລານແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, **3 ນຟ**
20:25–26. ເຫລົ່າທູດບັນລຸ ແລະ ເຮັດໃຫ້
ວຽກງານແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະບິດາສຳ
ເລັດ, **ມຣນ** 7:29–31. ການຫລັ່ງໂລຫິດຂອງ
ພຣະຄຣິດແມ່ນພັນທະສັນຍາ, **ມຣນ** 10:33.

ທຸກຄົນທີ່ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກນີ້ຂອງ
ພຣະຄຣິດ ຈະຍຶດຖືທີ່ຈະຮັກສາພັນທະສັນຍາ
ທັງໝົດ, **ຄພ** 42:78. ຄົນທີ່ຮັກສາພັນທະສັນ
ຍາຍ່ອມເປັນສູກ, **ຄພ** 54:6. ຄົນໃດທີ່ຝ່າຝົນ
ພັນທະສັນຍານີ້ຈະສູນເສຍໜ້າທີ່ ແລະ ຕຳ
ແໜ່ງຂອງຕົນໃນສາດສະໜາຈັກ, **ຄພ** 78:11–
12. ທຸກຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ຮັບຖານະປະໂລ
ຫິດ ໄດ້ຮັບຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາ,
ຄພ 84:39–40. ພວກເຂົາເຕັມໃຈທີ່ຈະຍຶດ

ຖືພັນທະສັນຍາຂອງພວກເຂົາໂດຍການເສຍ
ສະລະ, **ຄພ** 97:8. ພັນທະສັນຍາຂອງການ
ແຕ່ງງານສາມາດເປັນນິລັນດອນໄດ້, **ຄພ**
132. ນີ້ຈະເປັນພັນທະສັນຍາຂອງພວກເຮົາ,
ວ່າພວກເຮົາຈະດຳເນີນຊີວິດຕາມພິທີການທັງ
ປວງ, **ຄພ** 136:4.

ພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ. ເບິ່ງ ພັນທະ
ສັນຍາ; ພິທີຕັດ; ອັບຣາຮາມ ນຳອີກ

ອັບຣາຮາມໄດ້ຮັບພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ໄດ້
ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຖານະປະໂລຫິດທີ່ສູງກວ່າ (ຄພ
84:14; ອຣຣ 2:11), ແລະ ເພິ່ນໄດ້ແຕ່ງງານ
ລະດັບຊັ້ນສູງ, ຊຶ່ງເປັນພັນທະສັນຍາແຫ່ງ
ຄວາມສູງສົ່ງ (ຄພ 131:1–4; 132:19, 29). ອັບ
ຣາຮາມໄດ້ຮັບຄຳສັນຍາວ່າ ພອນທັງໝົດຂອງ
ພັນທະສັນຍາເຫລົ່ານີ້ຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່
ລູກຫລານຂອງເພິ່ນຢູ່ໃນຊ່ວງມະຕະນີ້ (ຄພ
132:29–31; ອຣຣ 2:6–11). ພ້ອມດຽວກັນນີ້,
ພັນທະສັນຍາ ແລະ ຄຳສັນຍາເຫລົ່ານີ້ຖືກ
ເອີ້ນວ່າພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ. ການ
ພື້ນຟູພັນທະສັນຍານີ້ເປັນການພື້ນຟູ ພຣະກິດ
ຕິຄຸນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ເພາະຜ່ານການພື້ນຟູ
ນີ້ ປະຊາຊາດທັງປວງຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະ
ໄດ້ຮັບພອນ (ຄລຕ 3:8–9, 29; ຄພ 110:12;
124:58; ອຣຣ 2:10–11).

ພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ. ເບິ່ງ
ພັນທະສັນຍາ ນຳອີກ

ຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະ
ເຢຊູຄຣິດ (ຄພ 66:2). ມັນເປັນສິ່ງໃໝ່ທຸກເທື່ອ
ທີ່ມັນໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍອີກ ຫລັງຈາກການປະ
ຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ. ມັນເປັນນິດໃນຄວາມໝາຍທີ່
ວ່າ ມັນເປັນພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ
ໄດ້ຊື່ນຊົມກັບມັນໃນທຸກຍຸກທຸກສະໄໝຂອງ
ພຣະກິດຕິຄຸນ ບ່ອນທີ່ຜູ້ຄົນເຕັມໃຈທີ່ຈະຮັບ
ເອົາມັນ. ພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ ໄດ້
ຖືກເປີດເຜີຍໃໝ່ຕໍ່ມະນຸດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ
ໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດ ຜ່ານສາດສະດາໂຈເຊັບ
ສະມິດ. ມັນບັນຈຸພິທີການທີ່ສັກສິດ ຊຶ່ງປະຕິ
ບັດໂດຍສິດອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດ—
ດັ່ງເຊັ່ນການບັບຕິສະມາ ແລະ ການແຕ່ງງານ

ພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດ

ໃນພຣະວິຫານ—ຊຶ່ງຈັດຕຽມໄວ້ສຳລັບຄວາມລອດ, ຄວາມເປັນອະມະຕະ, ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນຂອງມະນຸດ. ເມື່ອຜູ້ຄົນຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ສັນຍາວ່າຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າກໍເຮັດພັນທະສັນຍາທີ່ຈະປະທານພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.

ເຮົາຈະຕັ້ງພັນທະສັນຍາລະຫວ່າງເຮົາກັບເຈົ້າ, **ປາກ 17:7**. ລາວຈະໄດ້ຮັບພັນທະສັນຍາແຫ່ງຖານະປະໂລຫິດອັນເປັນນິດ, **ຈບຊ 25:13**. ຜູ້ຄົນໄດ້ປຽນພິທີການ ແລະ ໄດ້ຝ່າຝົນພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດ, **ອຊຢ 24:5** (ຄພ 1:15). ເຮົາຈະເຮັດພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດກັບພວກເຈົ້າ, **ອຊຢ 55:3** (ຍມຢ 32:40). ມັນຈະເປັນພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດ, **ອຊກ 37:26**.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງພັນທະສັນຍາໃໝ່ຂຶ້ນ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພັນທະສັນຍາເດີມພົ້ນສະໄໝໄປ, **ຮຣ 8:13**. ພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ເປັນກາງຂອງພັນທະສັນຍາໃໝ່, **ຮຣ 12:24** (ຄພ 76:69).

ນີ້ຄືພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ, **ຄພ 22:1**. ເຮົາໄດ້ສົ່ງພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດຂອງເຮົາມາໃນໂລກ, **ຄພ 45:9** (ຄພ 49:9). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະອົງອອກໄປ, ພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດຂອງພຣະອົງ, **ຄພ 66:2** (ຄພ 133:57). ກ່ອນຈະໄດ້ບັນລຸເຖິງລະດັບສູງສຸດໃນອານາຈັກຂຶ້ນສູງໄດ້, ມະນຸດຕ້ອງເຂົ້າສູ່ລະບຽບຂອງພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດຂອງການແຕ່ງງານ, **ຄພ 131:1-2**. ພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ສຳລັບຄວາມສົມບູນແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຄພ 132:6, 19**.

ພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດ. ເບິ່ງ ພັນທະສັນຍາ; ພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ
ພັນປີ. ເບິ່ງ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ນະລົກ ນຳອີກ
ຊ່ວງໄລຍະໜຶ່ງພັນປີແຫ່ງສັນຕິສຸກ ທີ່ຈະ

ເລີ່ມຕົ້ນຕອນພຣະຄຣິດສະເດັດກັບມາ ເພື່ອປົກຄອງແຜ່ນດິນໂລກດ້ວຍຕົວພຣະອົງເອງ (ຫຼຸຊ 1:10).

ຊົນຊາດທັງຫລາຍຈະບໍ່ເຮັດເສີກອີກຕໍ່ໄປ, **ອຊຢ 2:4** (ມກ 4:3; 2 ນພ 12:4). ດິນແດນທີ່ເຄີຍເປັນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ຈະກາຍເປັນດັງສວນເອເດນ, **ອຊກ 36:35**.

ພວກເຂົາໄດ້ຄຸ້ມຄອງຮ່ວມກັບພຣະຄຣິດໃນລະຫວ່າງພັນປີ, ພມມ 20:4.

ເພາະຄວາມຊອບທຳ, ຊາຕານຈຶ່ງບໍ່ມີອຳນາດ, **1 ນພ 22:26**.

ເຮົາຈະດຳລົງຢູ່ໃນຄວາມຊອບທຳ ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກເປັນເວລາພັນປີ, **ຄພ 29:11**. ເມື່ອພັນປີຜ່ານພົ້ນໄປ, ເຮົາຈະລະເວັ້ນແຜ່ນດິນໂລກໄວ້ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, **ຄພ 29:22**. ຊ່ວງໄລຍະພັນປີອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈະມາເຖິງ, **ຄພ 43:30**. ລູກຫລານຂອງຄົນຊອບທຳຈະເຕີບໂຕຂຶ້ນປາດສະຈາກບາບ, **ຄພ 45:58**. ເດັກນ້ອຍຈະເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນຈົນກວ່າເຂົາຈະເຖົ້າແກ່; ມະນຸດຈະຖືກປຽນໄປໃນພິບຕາດຽວ, **ຄພ 63:51**. ໃນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງພັນປີທີ່ເຈັດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊຳລະແຜ່ນດິນໂລກໃຫ້ບໍລິສຸດ, **ຄພ 77:12**. ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີຊີວິດອີກຈົນກວ່າພັນປີຜ່ານພົ້ນໄປ, **ຄພ 88:101**. ຊາຕານຈະຖືກມັດໄວ້ເປັນເວລາໜຶ່ງພັນປີ, **ຄພ 88:110**. ຄຳບັນຍາຍກ່ຽວກັບພັນປີ, **ຄພ 101:23-34**.

ເປັນເວລາໜຶ່ງພັນປີ ແຜ່ນດິນໂລກຈະພັກຜ່ອນ, **ມຊ 7:64**.

ພາສາ

ຄຳ, ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຫລື ຄຳເວົ້າ, ຮ່ວມເຂົ້າກັນ ໃນແບບແຜນໃດໜຶ່ງໂດຍສະເພາະ ເພື່ອສື່ສານຂໍ້ມູນ, ຄວາມນິກົດ, ແລະ ແນວຄິດ. ວິທີທີ່ເຮົາໃຊ້ພາສາ ເປັນການສະແດງອອກເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຮົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຕໍ່ຄົນອື່ນໆ. ໃນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານພາສາທີ່ບໍລິສຸດໃຫ້ແກ່ມະນຸດຊາດ (ຊພຢ 3:8-9).

ມະນຸດທົ່ວທັງແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ປາກເວົ້າພາສາດຽວກັນ, **ປຖກ 11:1**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພາສາສັບສົນຕະຫລອດທົ່ວໂລກ, **ປຖກ 11:4-9**.

ທຸກຄົນໄດ້ຍິນພວກເຂົາເລີ່ມປາກພາສາຕ່າງໆ, **ກຈກ 2:1-6**.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບສິ່ງກັບມະນຸດຕາມພາສາຂອງພວກເຂົາ, **2 ນຟ 31:3** (ຄຟ 1:24). ເປັນຢາມິນໄດ້ສອນພາສາຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນ ໃຫ້ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ເປັນຄົນສະຫລາດ, **ມຊຢ 1:2-5**.

ຜູ້ທີ່ເວົ້າຈາອ່ອນໂຍນ ແລະ ເສີມສ້າງ ແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ ຖ້າຫາກເຂົາປະຕິບັດຕາມພິທີການຂອງເຮົາ, **ຄພ 52:16**. ມາຄຸ້ນເຄີຍກັບບຶ້ມທີ່ດີທັງປວງ, ແລະ ກັບພາສາ, ຄຳເວົ້າ, ແລະ ຜູ້ຄົນ, **ຄພ 90:15**.

ອາດາມ ແລະ ລູກຫລານຂອງເພິ່ນມີພາສາຊຶ່ງບໍລິສຸດ ແລະ ບໍ່ເສື່ອມໂຊມ, **ມຊ 6:5-6, 46**. ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານພາສາທີ່ມີອຳນາດຫລາຍໃຫ້ແກ່ເອນິກ, **ມຊ 7:13**.

ພາກພຽນ, ຄວາມພາກພຽນ

ສະໜ່ຳສະເໝີ, ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ກ້າຫານ, ໂດຍສະເພາະໃນການຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ການເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ.

ຈົ່ງເຊື່ອຟັງເຮົາແມ, **ອຊຢ 55:2**.

ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ໃຜດປະທານລາງວັນແກ່ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາພຣະອົງ, **ຮຮ 11:6**. ຈົ່ງອົດສາພະຍາຍາມຈົນສຸດກຳລັງ, ເພື່ອຈະເອົາຄຸນນະທຳເພີ່ມຄວາມເຊື່ອ, **2 ປຕ 1:5**.

ຈົ່ງສິດສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມພາກພຽນ, **ຢດ 1:19**. ພວກເຂົາໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພຣະຄຳພີຢ່າງພາກພຽນ, **ແອວ 17:2**. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຕັມໃຈທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດດ້ວຍສຸດຄວາມພາກພຽນ, **3 ນຟ 6:14**. ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາທຳງານຢ່າງພາກພຽນ, **ມຮນ 9:6**.

ຈົ່ງກະຕືລືລົ້ນໃນອຸດົມການດີ, **ຄພ 58:27**. ທັງບໍ່ໃຫ້ກຽດຄຳນແຕ່ໃຫ້ທຳງານດ້ວຍກຳລັງ

ຂອງພວກເຈົ້າ, **ຄພ 75:3**. ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງພາກພຽນຕໍ່ຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຊີວິດນິລັນດອນ, **ຄພ 84:43**. ໃຫ້ທຸກໆຄົນຮຽນຮູ້ທຳທີ່ຂອງຕົນ, ແລະ ກະທຳໃນຄວາມພາກພຽນທັງໝົດ, **ຄພ 107:99**.

ພາດທຣິດ, ເອດເວີດ

ເປັນສະມາຊິກ ແລະ ຜູ້ນຳລຸ້ນທຳອິດຂອງສາດສະໜາຈັກກ ຫລັງຈາກມັນໄດ້ຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ ໃນສະໄໝປະຈຸບັນ. ເອດເວີດ ພາດທຣິດ ໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນອະທິການຄົນທຳອິດຂອງສາດສະໜາຈັກກ (ຄພ 36; 41:9-11; 42:10; 51:1-18; 115; 124:19).

ພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນຄັ້ງທຳອິດ. ເບິ່ງ ການຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ; ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກນຳອີກ

ການມາປະກົດຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ຕໍ່ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ຢູ່ໃນປາ.

ໃນລະດູໃບໄມ້ປົ່ງຂອງປີ 1820, ໂຈເຊັບສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ມີອາຍຸໄດ້ສິບຫ້າປີ. ເພິ່ນໄດ້ອາໄສຢູ່ກັບຄອບຄົວຂອງເພິ່ນຢູ່ໃນເມືອງພາໂມຣາ, ລັດນິວຢອກ. ຢູ່ທາງຕາເວັນຕົກບໍ່ໄກຈາກເຮືອນ ມີປ່າໃຫຍ່ຢູ່ແຫ່ງໜຶ່ງ. ໂຈເຊັບໄດ້ໄປຫາບ່ອນນັ້ນ ເພື່ອອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າຢາກຮູ້ວ່າສາດສະໜາຈັກກແຫ່ງໃດຖືກຕ້ອງ. ເພິ່ນມີຄວາມປະທັບໃຈຫລາຍໃນຂະນະທີ່ອ່ານພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ວ່າເພິ່ນຕ້ອງສະແຫວງຫາຄຳຕອບຈາກພຣະເຈົ້າ (ຢກບ 1:5-6). ໃນຄຳຕອບຕໍ່ຄຳອະທິຖານຂອງເພິ່ນ, ພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ ໄດ້ປະກົດຕໍ່ເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ບອກເພິ່ນບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກກແຫ່ງໃດເລີຍຢູ່ເທິງໂລກໃນຕອນນັ້ນ, ເພາະທຸກແຫ່ງບໍ່ຖືກຕ້ອງ (ຈສ—ປ 1:15-20). ປະສົບການທີ່ສັກສິດນີ້ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເຫດການທີ່ຕິດຕໍ່ກັນ ຊຶ່ງໄດ້ນຳການຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ສາດສະໜາຈັກກທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະຄຣິດມາໃຫ້.

ພາບນິມິດ

ພາບນິມິດ. ເບິ່ງ ເປີດເສີຍ, ການເປີດເສີຍ; ຜັນ; ພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນຄັ້ງທຳອິດ ນຳອີກ

ພາບການເປີດເສີຍກ່ຽວກັບບາງເຫດການ, ບາງຄົນ, ຫລື ບາງສິ່ງ ຜ່ານອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ຕົວຢ່າງຂອງພາບນິມິດທີ່ສຳຄັນແມ່ນລວມທັງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: ພາບນິມິດຂອງເອເຊກຽນກ່ຽວກັບຍຸກສຸດທ້າຍ (ອຊກ 37-39), ພາບນິມິດຂອງຊະເຕຟາໂນກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູປະທັບຍືນຢູ່ທາງເບື້ອງຂວາພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ (ກຈກ 7:55-56), ການເປີດເສີຍຂອງໂຢຮັນກ່ຽວກັບຍຸກສຸດທ້າຍ (ພນມ 4-21), ພາບນິມິດຂອງລີໄຮ ແລະ ນີໂຟກ່ຽວກັບຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ (1 ນຟ 8; 10-14), ພາບນິມິດຂອງແອວມາຜູ້ເປັນລູກກ່ຽວກັບທູດ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ມຊຢ 27), ພາບນິມິດຂອງນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດກ່ຽວກັບຜູ້ອາໄສທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ (ອທ 3:25), ພາບນິມິດກ່ຽວກັບລັດສະໝີພາບ (ຄພ 76), ພາບນິມິດທີ່ມອບໃຫ້ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ໃນພຣະວິຫານເຄີດແລນ (ຄພ 110), ພາບນິມິດຂອງໂຈເຊັບ ອັອຟ ສະມິດ ກ່ຽວກັບການໄຖ່ຄົນຕາຍ (ຄພ 138), ພາບນິມິດຂອງໂມເຊກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ການສ້າງຂອງພຣະອົງ (ມຊ 1), ພາບນິມິດຂອງເອນິກກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ (ມຊ 6-7), ແລະ ພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນຄັ້ງທຳອິດຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ (ຈສ—ປ 1).

ຊົນຊາດໃດທີ່ບໍ່ມີນິມິດ, ຊົນຊາດນັ້ນກໍຈະຈິບຫາຍ, ສພສ 29:18. ຊາຍທຸ່ມຈະເຫັນນິມິດຕ່າງໆ, ຢອ 2:28 (ກຈກ 2:17).

ພຣະອົງໄດ້ປະທານຄວາມຮູ້ໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າໂດຍພາບນິມິດ, 2 ນຟ 4:23.

ເພິ່ນແມ່ນທູດສະຫວັນທີ່ຖືກສົ່ງມາຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈສ—ປ 1:33. ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການພະຍາກອນ, ການເປີດເສີຍ, ພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນ, ຫຼຸຊ 1:7.

ພອນ, ໃຫ້ພອນ, ເປັນພອນ. ເບິ່ງ ການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ; ກິດ; ຂອບຄຸນ, ຂອບ

ໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ; ປິຕຸພອນ; ພຣະຄຸນນຳອີກ

ເພື່ອມອບພຣະກະລຸນາຈາກສະຫວັນ ໃຫ້ບາງຄົນ. ອັນໃດກໍຕາມທີ່ເພີ່ມໃສ່ກັບຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ, ຄວາມຢູ່ເຢັນເປັນສຸກ, ຫລື ຄວາມຈະເລີນກ້າວໜ້າແມ່ນ ພອນ.

ພອນທຸກປະການ ແມ່ນຂຶ້ນກັບກິດນິລັນດອນ (ຄພ 130:20-21). ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າປະສົງໃຫ້ລູກູງຂອງພຣະອົງພົບຄວາມສຸກໃນຊີວິດ (2 ນຟ 2:25), ພຣະອົງປະທານພອນໃຫ້ເຂົາ ອີງຕາມຄວາມເຊື່ອຟັງຂອງເຂົາຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ (ຄພ 82:10), ໃນການຕອບຄຳອະທິຖານ ຫລື ພິທີການຂອງຖານະປະໂລຫິດ (ຄພ 19:38; 107:65-67), ຫລື ຜ່ານພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ (2 ນຟ 25:23).

ຂໍ້ຄວາມທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີກ່ຽວກັບພອນແມ່ນຄຳບູລິມສຸກ (ມທ 5:1-12; 3 ນຟ 12:1-12).

ທົ່ວໄປ: ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າເປັນຊົນຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ ເຮົາຈະອວຍພອນເຈົ້າ, ປຖກ 12:2-3 (1 ນຟ 15:18; ອຣຣ 2:9-11). ຄົນຊອບທຳຈະໄດ້ຮັບພອນນາໆປະການ, ສພສ 10:6. ຄົນຊື່ສັດໃຊ້ຊີວິດເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ, ສພສ 28:20. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄຂປະຕູສະຫວັນ ແລະ ຖອກເທພຣະພອນລົງມາຍັງພວກເຈົ້າ, ມລກ 3:10 (3 ນຟ 24:10).

ຄຳບູລິມສຸກສັນຍາພອນ, ມທ 5:1-12 (3 ນຟ 12:1-12). ຄວາມສຸກນີ້ແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ຮັບເຊີນມາໃນງານລ້ຽງມຸງຄຸນສົມຣິດຂອງພຣະເມສາຳອຍ, ພນມ 19:9.

ຄົນທີ່ຊອບທຳຍ່ອມເປັນທີ່ໂປດປານຂອງພຣະເຈົ້າ, 1 ນຟ 17:35 (ມຊຢ 10:13). ຖ້າຫາກລູກເຊື່ອຟັງ, ພໍ່ຈະໃຫ້ພອນແກ່ລູກ, 2 ນຟ 1:28. ພໍ່ໃຫ້ພອນແກ່ລູກທີ່ເປັນພອນດຽວກັນ, 2 ນຟ 4:9. ພຣະອົງຈະປະທານພອນໃຫ້ພວກທ່ານໂດຍທັນທີ, ມຊຢ 2:24. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານພອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນ, ຮລມ 12:1.

ຈົ່ງຊ່ວຍນຳວຽກງານຂອງເຮົາອອກມາ, ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນ, ຄພ 6:9. ຈົ່ງອະທິ

ຖານສະເໝີ, ແລະ ພອນຂອງເຈົ້າຈະຍິ່ງໃຫຍ່, ຄວາມ 19:38. ຈົ່ງຮັບບັບຕິສະມາ, ແລ້ວເຈົ້າຈະ ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ ແລະ ພອນອັນ ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຢ່າງທີ່ເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຮູ້ມາກ່ອນ, ຄວາມ 39:10. ເພາະພອນຈະມາເຖິງຫລັງຈາກຄວາມ ທຸກຍາກລຳບາກຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ຄວາມ 58:4. ມະນຸດບໍ່ເຊື່ອພັງ; ເຮົາຍົກເລີກ ແລະ ເຂົາບໍ່ ໄດ້ຮັບພອນ, ຄວາມ 58:32. ເຈົ້າຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈ ພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະບິດາໄດ້ຕັ້ງມາໄວ້ໃຫ້ ເຈົ້າເທື່ອ, ຄວາມ 78:17. ຈາກຖານປະປະໂລຫິດ ສູງ ການປະຕິບັດພິທີການ ແລະ ພອນມາເຖິງ ສາດສະໜາຈັກ, ຄວາມ 107:65-67. ມີກົດ ຊຶ່ງ ໃນນັ້ນ ພອນທັງປວງໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ແລ້ວ, ຄວາມ 130:20. ຜູ້ຄົນທັງປວງທີ່ຢາກມີພອນຈາກ ມືຂອງເຮົາ ຈະປະຕິບັດຕາມກົດ, ຄວາມ 132:5. ພອນທັງປວງຖືກເກັບໄວ້ສຳລັບຄົນທີ່ຮັກພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄວາມ 138:52.

ອັບຣາຮາມໄດ້ສະແຫວງຫາພອນຂອງບັນ ພະບຸລຸດ ແລະ ສິດທິທີ່ຈະປະຕິບັດພອນດັ່ງ ກ່າວ, ອອຣ 1:2.

ການໃຫ້ພອນແກ່ເດັກນ້ອຍ: ພຣະອົງກໍໄດ້ ອຸ້ມເດັກນ້ອຍນັ້ນ ວາງມືໃສ່ ແລະ ອວຍພອນ ພວກເຂົາ, ມຣກ 10:16.

ພຣະອົງໄດ້ເອົາເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຂົາມາ ເທື່ອລະຄົນ, ແລະ ອວຍພອນພວກເຂົາ, 3 ນພ 17:21.

ພວກແອວເດີຕ້ອງໃຫ້ພອນເດັກນ້ອຍໃນ ພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຄວາມ 20:70.

ພິທີກຳຮັກສາ, ຜູ້ພິທີກຳຮັກສາ, ການພິທີກຳ

ຮັກສາ. ເບິ່ງ ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກ ພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ ນຳອົກ

ບຸກຄົນທີ່ດູແລທຸລະກິດ ຫລື ຊັບສິນຂອງ ຄົນອື່ນ. ສິ່ງທີ່ຜູ້ພິທີກຳຮັກສາດູແລ ຖືກເອີ້ນ ວ່າ ການພິທີກຳຮັກສາ. ທຸກສິ່ງທັງປວງຢູ່ເທິງ ແຜ່ນດິນໂລກ ເປັນກຳມະສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ; ພວກເຮົາເປັນຜູ້ພິທີກຳຮັກສາຂອງພຣະ ອົງ. ພວກເຮົາເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ແຕ່ພວກເຮົາສາມາດລາຍງານການ ພິທີກຳຮັກສາຂອງເຮົາຕໍ່ຜູ້ແທນທີ່ມີສິດອຳນາດ

ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້. ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຮັບການ ເອີ້ນໃຫ້ຮັບໃຊ້ຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຫລື ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ທີ່ມີສິດອຳນາດຂອງພຣະອົງ, ການພິທີກຳ ຮັກສານັ້ນ ອາດຮ່ວມດ້ວຍພາລະກິດທາງວິນ ຍານ ແລະ ທາງໂລກນຳອີກ (ຄວາມ 29:34).

ເຈົ້າເປັນຜູ້ສັດຊື່ໃນຂອງເລັກນ້ອຍ, ເຮົາຈະ ໃຫ້ເຈົ້າຮັບຜິດຊອບດູແລສິ່ງຂອງຫລາຍຢ່າງ, ມທ 25:14-23. ຜູ້ໃດໄດ້ຮັບຫລາຍ ກໍຈະທວງ ເອົາກັບຜູ້ນັ້ນຫລາຍ, ລກ 12:48 (ຄວາມ 82:3). ພຣະເຢຊູໄດ້ເລົ່າຄຳອຸປະມາເລື່ອງຜູ້ຈັດການ ທີ່ບໍ່ທຸ່ງທຳ, ລກ 16:1-8.

ຜູ້ໃດທີ່ຖືກພົບວ່າເປັນຜູ້ພິທີກຳຮັກສາທີ່ຊື່ ສັດ ຈະມີຄວາມຊື່ນຊົມກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄວາມ 51:19. ທຸກໆຄົນຈະໄດ້ລາຍງານເລື່ອງ ລາວກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນຄວາມພິທີກຳຮັກສາ ຂອງເຂົາ, ຄວາມ 72:3-5. ຜູ້ພິທີກຳຮັກສາທີ່ຊື່ສັດ ແລະ ສະຫລາດຈະໄດ້ຮັບທຸກສິ່ງທັງປວງເປັນ ມູນມໍລະດົກ, ຄວາມ 78:22. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນຮັບຜິດຊອບ ເປັນຜູ້ພິທີກຳຮັກສາ ພອນຝ່າຍແຜ່ນດິນໂລກ, ຄວາມ 104:11-17 (ຄວາມ 42:32). ຈົ່ງພາກພຽນ ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະໄດ້ ເປັນຜູ້ພິທີກຳຮັກສາທີ່ສະຫລາດ, ຄວາມ 136:27.

ພິທີການ. ເບິ່ງ ຄວາມລອດສຳລັບຄົນຕາຍ; ຜະນຶກ, ການຜະນຶກ; ພຣະວິຫານ, ບ້ານ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ລອດ, ຄວາມລອດ; ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍ ນຳອົກ

ພິທີການ ແລະ ພິທີທີ່ສັກສິດ. ພິທີການທີ່ ລວມທັງການປະຕິບັດທີ່ມີຄວາມໝາຍທາງວິນ ຍານ. ພິທີການກໍໝາຍເຖິງກົດ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດ ຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍ.

ພິທີການໃນສາດສະໜາຈັກຮ່ວມດ້ວຍການ ປະຕິບັດຕໍ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ (ຢກບ 5:14-15), ການໃຫ້ພອນ ສິນລະລຶກ (ຄວາມ 20:77, 79), ການບັບຕິສະມາໂດຍການລົງໄປໃນນ້ຳໝົດ ທັງຕົວ (ມທ 3:16; ຄວາມ 20:72-74), ການໃຫ້ ພອນແກ່ເດັກນ້ອຍ (ຄວາມ 20:70), ການມອບ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ (ຄວາມ 20:68; 33:15), ການມອບຖານປະປະໂລຫິດ (ຄວາມ 84:6-16; 107:41-52), ພິທີການຂອງພຣະວິຫານ (ຄວາມ

ພິທີການກະທຳແທນ

124:39), ແລະ ການແຕ່ງງານໃນພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ (ຄພ 132:19–20).

ເຈົ້າຈົ່ງສິດສອນພວກເຂົາໃຫ້ຮູ້ຂໍ້ຄຳສັ່ງ, ອພຍ 18:20. ກໍ່ໄດ້ຮັກສາກົດບັນຍັດທັງຫລາຍຂອງເຮົາ, ແລະ ເຊື່ອຟັງຂໍ້ຄຳສັ່ງທັງໝົດຂອງເຮົາ, ອຊກ 11:20.

ຜູ້ຄົນໄດ້ເຄັ່ງຄັດໃນການຍຶດຖືພິທີການຂອງພຣະເຈົ້າ, ແອວ 30:3. ມີປະໂຫຍດຫຍັງທີ່ເຮົາຈະປະຕິບັດຕາມພິທີການຕ່າງໆຂອງພຣະອົງ, 3 ນຟ 24:13–14.

ຄົນທີ່ອະທິຖານ ແລະ ສຳນຶກຜິດ ເຮົາຈະຮັບຮູ້ຖ້າຫາກເຂົາປະຕິບັດຕາມພິທີການຂອງເຮົາ, ຄພ 52:14–19.

ມະນຸດຊາດທັງປວງຈະລອດໄດ້, ໂດຍການປະຕິບັດຕາມກົດ ແລະ ພິທີການແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນ, ຫຼຸຊ 1:3.

ພິທີການກະທຳແທນ: ພິທີທາງສາດສະໜາປະຕິບັດໂດຍຜູ້ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ ແທນຜູ້ທີ່ໄດ້ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ. ພິທີການເຫລົ່ານີ້ຈະໄດ້ຜົນ ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອຜູ້ທີ່ຖືກກະທຳແທນຍອມຮັບພິທີການເຫລົ່ານັ້ນ, ຮັກສາພັນທະສັນຍາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບມັນ, ແລະ ໄດ້ຮັບການຜະນຶກໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ. ພິທີການເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກປະຕິບັດຢູ່ໃນພຣະວິຫານໃນທຸກວັນນີ້.

ຖ້າຫາກພຣະເຈົ້າບໍ່ບັນດານໃຫ້ຄົນຕາຍຄົນຂຶ້ນມາແທ້ ດ້ວຍເຫດໃດຈຶ່ງມີຄົນຮັບບັບຕິສະມາແທນຄົນຕາຍ, 1 ກຣທ 15:29.

ການບັບຕິສະມາແທນຄົນຕາຍຖືກປະຕິບັດຢູ່ໃນພຣະວິຫານ, ຄພ 124:29–36. ວິນຍານຢູ່ໃນໂລກວິນຍານໄດ້ຖືກສິດສອນເລື່ອງການບັບຕິສະມາແທນ ເພື່ອການບົດບາບ, ຄພ 138:29–34.

ພິທີການກະທຳແທນ. ເບິ່ງ ຄວາມລອດສຳລັບຄົນຕາຍ; ພິທີການ—ພິທີການກະທຳແທນ

ພິທີຕັດ. ເບິ່ງ ພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມນຳອີກ

ເຄື່ອງໝາຍຂອງພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາ

ຮາມສຳລັບຜູ້ຊາຍຊາວອິດສະຣາເອນໃນຍຸກສະໄໝພຣະຄຳພີເດີມ (ປຖກ 17:10–11, 23–27; ປຈສ, ປຖກ 17:11 [ພາກຫ້ອຍທ້າຍ]). ພິທີຕັດໄດ້ຖືກປະຕິບັດໂດຍການຕັດ “ໜັງຫຸ້ມປາຍອະໄວຍະວະເພດ” ຂອງເດັກແດງທາລົກຜູ້ຊາຍ ແລະ ຜູ້ຊາຍຜູ້ໃຫຍ່ອອກ. ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດ ຈະຊື່ນຊົມກັບສິດທິພິເສດ ແລະ ຮັບເອົາໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງພັນທະສັນຍາ. ພິທີຕັດທີ່ເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງພັນທະສັນຍາໄດ້ຖືກເຊົາປະຕິບັດກັນເມື່ອງດ້ວຍພາລະກິດຂອງພຣະຄຣິດ (ມຣນ 8:8; ຄພ 74:3–7).

ພິພາກສາ, ການພິພາກສາ, ຜູ້ພິພາກສາ.

ເບິ່ງ ກ່າວໂທດ, ການກ່າວໂທດ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ພິພາກສາ; ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ນຳອີກ

ເພື່ອປະເມີນການປະພຶດໃນຄວາມສຳພັນຕໍ່ຫລັກທຳຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ; ເພື່ອຕັດສິນໃຈ; ເພື່ອຈະໄດ້ຫລົງເຫັນຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ.

ໂມເຊໄດ້ນັ່ງພິຈາລະນາເພື່ອຕັດສິນຜູ້ຄົນ, ອພຍ 18:13. ຈົ່ງທຽບທຳເມື່ອພວກເຈົ້າຕັດສິນຄະດີທາງກົດໝາຍ, ລລວ 19:15.

ຢາຕັດສິນຄົນອື່ນ, ເພື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຕັດສິນເຈົ້າ, ມທ 7:1 (ປຈສ, ມທ 7:1–2; ລກ 6:37; 3 ນຟ 14:1). ແຕ່ຄົນບາບທັງຫລາຍທີ່ມີກົດບັນຍັດ ແລະ ເຮັດຜິດບາບກໍ່ຈະຖືກໂທດຕາມກົດບັນຍັດນັ້ນ, ຣມ 2:12. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕັດສິນໂລກ, 1 ກຣທ 6:2–3.

ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າອົງຜູ້ຢູ່ຕະຫລອດໄປເປັນນິດໄດ້ຖືກຕັດສິນໂດຍທາງໂລກ, 1 ນຟ 11:32. ອັກຄະສາວິກສິບສອງຂອງພຣະເມສາມັ່ຍຍຈະມາຕັດສິນຝູງຊົນສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ, 1 ນຟ 12:9 (ຄພ 29:12). ຄວາມຕາຍ, ນະລົກ, ມານ, ແລະ ທຸກຢ່າງທີ່ຖືກຍຶດໄວ້ນັ້ນຕ້ອງຖືກພິພາກສາ, 2 ນຟ 28:23 (1 ນຟ 15:33). ຖ້າຫາກພວກທ່ານຕັດສິນຄົນທີ່ຂໍເຂົ້າຂອງຈາກພວກທ່ານ, ການກ່າວໂທດພວກທ່ານຈະທຽງທຳຫລາຍກວ່ານັ້ນພຽງໃດ ເພາະການບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກທ່ານ, ມຊຢ 4:22. ມະນຸດຈະຖືກພິພາກ

ສາຕາມວຽກງານຂອງຕົນເອງ, ແອວ 41:3. ຕັດສິນໂດຍຊອບທຳ, ແລະ ຄວາມຍຸດຕິທຳ ຈະກັບຄືນມາຫາລູກອີກ, ແອວ 41:14. ໂລກ ຈະໄດ້ຮັບການພິພາກສາຈາກໜັງສືທີ່ຈະຂຽນ, 3 ນພ 27:23–26 (ພນມ 20:12). ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ ຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ອີກຈະຮັບການຕັດສິນໂດຍ ຄົນສືບສອງຄົນ ຜູ້ທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກໄວ້ ໃນແຜ່ນດິນນີ້, ມມ 3:18–20. ມ່ອນໄດ້ອະທິ ບາຍວິທີທີ່ຈະຕັດສິນຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ, ມຣນ 7:14–18.

ຈົ່ງໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະວິນຍານນັ້ນ ຊຶ່ງພາ ໃຫ້ຕັດສິນຢ່າງຊອບທຳ, ຄພ 11:12. ພວກເຈົ້າ ຄວນກ່າວໃນໃຈຂອງພວກເຈົ້າວ່າ—ໃຫ້ພຣະ ເຈົ້າຕັດສິນລະຫວ່າງຂ້າພະເຈົ້າກັບທ່ານ, ຄພ 64:11. ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະພິພາກສາປະຊາຊາດ, ຄພ 64:37–38. ພຣະບຸດໄດ້ໄປຢັ້ງມຢາມບັນດາວິນຍານຢູ່ໃນ ຄຸກ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການພິພາກສາ ຕາມມະນຸດໃນເນື້ອໜັງ, ຄພ 76:73 (1 ປຕ 4:6). ອະທິການຈະເປັນຜູ້ຕັດສິນທົ່ວໄປ, ຄພ 107:72–74. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະພິພາກສາ ມະນຸດທັງປວງຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງໃຈຂອງພວກ ເຂົາ, ຄພ 137:9.

ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. ເບິ່ງ ກ່າວໂທດ, ການກ່າວໂທດ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ —ພິພາກສາ; ພິພາກສາ, ການພິພາກສາ, ຜູ້ພິພາກສາ ນຳອີກ

ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ວ່າຈະເກີດຂຶ້ນ ຫລັງຈາກການພື້ນຄືນຊີວິດ. ພຣະເຈົ້າ, ຜ່ານ ທາງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຈະພິພາກສາແຕ່ລະຄົນ ເພື່ອພິຈາລະນາລັດສະໝີພາບບັນລັດດອນທີ່ ເຂົາຈະໄດ້ຮັບ. ການພິພາກສານີ້ຈະອີງຕາມ ການເຊື່ອຟັງຂອງແຕ່ລະຄົນຕໍ່ພຣະບັນຍັດ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ລວມທັງການຮັບຮູ້ການເສຍ ສະລະຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ພຣະບິດາໄດ້ມອບການພິພາກສາທັງໝົດ ໃຫ້ແກ່ພຣະບຸດ, ຢຮ 5:22. ເຮົາທຸກຄົນຈະ ຕ້ອງຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະ

ຄຣິດ, ຣມ 14:10. ຄົນທີ່ຕ້າຍແລ້ວຈະຖືກພິ ພາກສາຕາມສິ່ງທີ່ມີບັນຫຶກໄວ້, ພນມ 20:12 (ຄພ 128:6–7).

ທ່ານຈະຖືກນຳມາຫາການພິພາກສາເພາະ ການກະທຳທຸກຢ່າງຂອງທ່ານ, 1 ນພ 10:20. ອັກຄະສາວົກສືບສອງຄົນກັບສານຸສິດຊາວມີ ໄຟສືບສອງຄົນ ຈະຕັດສິນອິດສະຣາເອນ, 1 ນພ 12:9–10 (ຄພ 29:12). ທຸກຄົນຕ້ອງ ປະກົດຢູ່ຕໍ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະ ຜູ້ບໍລິສຸດ, 2 ນພ 9:15. ຈົ່ງຕຽມຈິດວິນຍານ ຂອງທ່ານໄວ້ສຳລັບວັນອັນຮຸ່ງເຮືອງເຫລືອງ ເຫລື້ອມນັ້ນ, 2 ນພ 9:46. ພວກທ່ານເຜັນຕົວ ເອງໄດ້ບໍ່ວ່າ ຢູ່ໜ້າສານຂອງພຣະເຈົ້າ, ແອວ 5:17–25. ພຣະເຢຊູຄຣິດຈະຢືນຂຶ້ນເພື່ອພິ ພາກສາໂລກ, 3 ນພ 27:16.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດມາດ້ວຍການ ສາບແຂງ ເພື່ອພິພາກສາຄົນອະທຳ, ຄພ 133:2.

ພີ່ນ້ອງ, ບຣະເດີ ຫລື ອ້າຍນ້ອງ. ເບິ່ງ ຜູ້ຍິງ, ກຸ່ມຜູ້ຍິງ; ມະນຸດ; ເອື້ອຍນ້ອງ ນຳອີກ

ໃນຖານະທີ່ເປັນລູກງຂອງພຣະບິດາເທິງ ສະຫວັນ, ຊາຍ ແລະ ຍິງທຸກຄົນເປັນອ້າຍ ເອື້ອຍນ້ອງກັນທາງວິນຍານ. ໃນສາດສະໜາ ຈັກ, ສະມາຊິກຜູ້ຊາຍ ແລະ ພູ່ເພື່ອນຂອງ ສາດສະໜາຈັກມັກຖືກເອີ້ນວ່າ ບຣະເດີ ຫລື ວ່າ ອ້າຍນ້ອງ.

ເມື່ອເຈົ້າກັບຄືນມາຫາເຮົາ, ແລ້ວເຈົ້າຕ້ອງ ຊູແຮງບັນດາພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າໄວ້, ລກ 22:32. ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຮັກພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ ຜູ້ນັ້ນກໍຍັງຢູ່ໃນ ຄວາມຕາຍ, 1 ຢຮ 3:10–17.

ຈົ່ງຄິດວ່າ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກທ່ານກໍເໝືອນ ກັນກັບຕົວຂອງພວກທ່ານເອງ, ຢຄ 2:17.

ໃຫ້ທຸກຄົນນັບຖືອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນເໝືອນ ດັ່ງຕົນເອງ, ຄພ 38:24–25. ຈົ່ງເພີ່ມຄວາມ ເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າໃນການ ສົນທະນາທຸກຢ່າງຂອງເຈົ້າ, ຄພ 108:7.

ພູພາກກອກເທດ

ພູພາກກອກເທດ. ເບິ່ງ ພາກກອກເທດ, ພູ

ເພັນຕາຕຸກ. ເບິ່ງ ຈິດເຊັ່ນບັນຊີ; ປະຖົມມະການ; ພຣະຄຳພີເດີມ; ພຣະບັນຍັດສອງ; ໂມເຊ; ລະບຽບພວກເລວີ; ອົບພະຍົບ ນຳອີກ

ຊື່ໜຶ່ງອີກທີ່ເອີ້ນໜັງສືທ້າເຫລັ້ມທຳອິດໃນພຣະຄຳພີເດີມ—ປະຖົມມະການ, ອົບພະຍົບ, ລະບຽບພວກເລວີ, ຈິດບັນຊີ, ແລະ ພຣະບັນຍັດສອງ. ຊາວຢິວໄດ້ອ້າງເຖິງໜັງສືເຫລົ່ານີ້ວ່າເປັນ ໂທຣາ ຫລື ກົດຂອງອິດສະຣາເອນ. ໂມເຊເປັນຄົນຂຽນໜັງສືເຫລົ່ານີ້ (1 ນພ 5:10–11).

ເພັນເຕຄໍສະເຕ. ເບິ່ງ ກົດຂອງໂມເຊ ນຳອີກ

ພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງກົດຂອງໂມເຊ, ງານລ້ຽງຂອງວັນເພັນເຕຄໍສະເຕ ຫລື ພາກຜົນທຳອິດ ໄດ້ຖືກຈັດຂຶ້ນທ້າສິບມື້ ຫລັງຈາກງານບັດສະຄາ (ລລວ 23:16). ວັນເພັນເຕຄໍສະເຕເປັນການສະເຫລີມສະຫລອງການເກັບກ່ຽວ, ແລະ ໃນພຣະຄຳພີເດີມ ມັນຖືກເອີ້ນວ່າ ເທດສະການແຫ່ງການເກັບກ່ຽວ ຫລື ເທດສະການປຸກຕູບ. ແມ່ນເທດສະການນີ້ແຫລະທີ່ກຳລັງສະຫລອງກັນຢູ່ ຕອນອັກຄະສາວົກໃນເຢຣູຊາເລັມ ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະ ເວົ້າພາສາຕ່າງໆ (ກຈກ 2; ຄພ 109:36–37).

ເພໂຮຣັັນ

ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຊາວນິໄຟຄົນທີສາມ ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ (ແອວ 50:39–40; 51:1–7; 59–62).

ເພງຂອງໂຊໂລໂມນ

ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ສອນວ່າ ເພງຂອງໂຊໂລໂມນ ບໍ່ໄດ້ເປັນການຂຽນທີ່ດົນໃຈ.

ເພງຄຳຄວນ, ພຣະທຳ

ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ຂຽນໂດຍເຢເຣມີຢາ. ມັນບັນຈຸກາບກອນ ຫລື ເພງຄຳຄວນ ເພາະການຕົກຂອງເຢຣູຊາເລັມ ແລະ

ປະຊາຊາດອິດສະຣາເອນ. ໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ໄດ້ຖືກຂຽນຂຶ້ນຫລັງຈາກການຕົກຂອງນະຄອນປະມານ 586 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

ເພງສັນລະເສີນ. ເບິ່ງ ດາວິດ; ດົນຕີ, ເພງນຳອີກ

ກາບກອນ ຫລື ເພງສວດທີ່ດົນໃຈ.

ໜັງສືເພງສັນລະເສີນ: ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີເດີມ ທີ່ບັນຈຸເພງສັນລະເສີນຈຳນວນໜຶ່ງ, ຊຶ່ງຫລາຍບົດແມ່ນກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດ. ພຣະທຳເພງສັນລະເສີນມັກຈະຖືກກ່າວເຖິງເລື້ອຍໆຢູ່ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່.

ດາວິດໄດ້ຂຽນເພງສັນລະເສີນຫລາຍບົດ. ເພງສັນລະເສີນໄດ້ຖືກຂຽນຂຶ້ນ ເພື່ອສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ. ຫລາຍບົດໄດ້ກາຍເປັນເພງ.

ເພງສວດ. ເບິ່ງ ດົນຕີ, ເພງ; ຮ້ອງ ນຳອີກ

ເພງສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ

ອັກຄະສາວົກສິບສອງໄດ້ຮ້ອງເພງສັນລະເສີນບົດໜຶ່ງກ່ອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປຫາສວນເຄັດເຊມາເນ, ມຫ 26:30.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນເອມມາ ສະມິດ ໃຫ້ເລືອກເພງສວດອັນສັກສິດ, ຄພ 25:11. ເພງຂອງຄົນຊອບທຳເປັນຄຳອະທິຖານຫາເຮົາ, ແລະ ຈະໄດ້ຮັບຄຳຕອບດ້ວຍພອນຢູ່ເທິງຫົວຂອງພວກເຂົາ, ຄພ 25:12. ຈົ່ງສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍການຮ້ອງເພງ ແລະ ດ້ວຍດົນຕີ, ຄພ 136:28.

ແພດເຕັ້ນ, ເດວິດ ດັບເບິນຢູ

ສະມາຊິກ ໃນກຸ່ມອັກຄະສາວົກສິບສອງກຸ່ມທຳອິດ ທີ່ຖືກເລືອກໃນຍຸກສະໄໝຍຸກສຸດທ້າຍ. ເດວິດ ແພດເຕັ້ນ ເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ຕາຍຍ້ອນຄວາມເຊື່ອ ຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ຖືກພື້ນພູຄົນມາໃໝ່, ໂດຍທີ່ຖືກຂ້າຢູ່ໃນການສູ້ຮົບທີ່ແມ່ນຳຄຣຸກ ໃນລັດມິເຊຊີ ໃນປີ 1838.

ໄດ້ຖືກຂໍຮ້ອງໃຫ້ເຮັດພາລະກິດຂອງລາວໃຫ້ຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ເຮັດພາລະກິດຢ່າງໜຶ່ງ, ຄພ 114:1. ໄດ້ຖືກນຳໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 124:19, 130.

ພົມມະຈັນ. ເບິ່ງ ການລ່ວງປະເວນີ; ຄຸນນະທຳ; ຕັນຫາໜ້າມິດ, ຄວາມຕັນຫາໜ້າມິດ; ຫລິ້ນຊູ່ ນຳອີກ

ຄວາມບໍລິສຸດທາງເພດຂອງຊາຍ ແລະ ຍິງ.

ໂຢເຊັບໄດ້ຕໍ່ຕ້ານການຊັກຊວນຂອງເມຍຂອງໂປຕີຟາ, **ປຖກ 39:7-21** (ຄພ 42:24; 59:6). ຢາຫລິ້ນຊູ່, **ອພຍ 20:14**. ເມຍທີ່ດີນຳກຽດສັກສິມາສູ່ຜິວ, **ສພສ 12:4** (ສພສ 31:10).

ເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າ ແມ່ນພຣະວິຫານຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, **1 ກຣທ 6:18-19**. ຈົ່ງເປັນແບບຢາງໃນຄວາມບໍລິສຸດຂອງເຈົ້າ, **1 ຕມທ 4:12**.

ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ເປີເບື້ອນຈະສາມາດອາໄສຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າໄດ້, **1 ນຟ 10:21**. ເພາະເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊື່ນຊົມໃນພົມມະຈັນຂອງຜູ້ຍິງ, **ຢຄ 2:28**. ບາບຂອງກາມມະລົມທາງການຮ່ວມເພດເປັນສິ່ງໜ້າກຽດຊັງ, **ແອວ 39:1-13**. ພົມມະຈັນ ແລະ ຄຸນນະທຳເປັນທີ່ຮັກ ແລະ ມີຄ່າທີ່ສຸດເໜືອກວ່າທຸກສິ່ງ, **ມຣນ 9:9**.

ພວກເຮົາເຂື່ອໃນການເປັນຄົນບໍລິສຸດ, **ຫຼຸຊ 1:13**.

ພໍ່, ມະຕະ. ເບິ່ງ ຄອບຄົວ; ພໍ່ແມ່, ບິດາມານດາ; ບິຕູ, ແຫ່ງບິຕູ; ບິຕູພອນ ນຳອີກ

ຕຳແໜ່ງສັກສິດທີ່ກ່າວເຖິງຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຜູ້ໄດ້ມີ ຫລື ໄດ້ຮັບເດັກນ້ອຍຄົນໜຶ່ງມາລ້ຽງເປັນລູກຢ່າງຖືກຕ້ອງ

ຈົ່ງນັບຖືພໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າ, **ອພຍ 20:12** (ພບຍ 5:16; ມທ 19:19; ມຊຢ 13:20). ພໍ່ຈະດັດແປງກໍ່ສ້າງລູກຜູ້ທີ່ຕົນພາກພູມໃຈນຳ, **ສພສ 3:12**.

ພໍ່ແມ່ຢາເຮັດໃຫ້ລູກຂອງຕົນຂັດເຄືອງໃຈ, **ອພຊ 6:1-4**.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການສິດສອນມາແຕ່ແລ້ວໃນສິ່ງທີ່ຮຽນຮູ້ທັງໝົດຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, **1 ນຟ 1:1**. ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນທຸ່ງທຳ—ເພາະເພິ່ນໄດ້ສິດສອນຂ້າພະເຈົ້າ, **ອນ 1:1**. ແອວມາໄດ້ອະທິຖານເພື່ອລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, **ມຊຢ 27:14**. ແອວມາໄດ້ໃຫ້ຄຳສັ່ງແກ່ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, **ແອວ 36-42**. ຮິລາມັນໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ

ຕາມຊື່ຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນ, **ຮລມ 5:5-12**. ມີມອນນິກເຖິງລູກຊາຍຂອງເພິ່ນສະເໝີໃນຄຳອະທິຖານຂອງເພິ່ນ, **ມຣນ 8:2-3**.

ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຈະຖືກຮຽກຮ້ອງຈາກມີຂອງບັນພະບຸລຸດ, **ຄພ 29:48**. ທຸກໆຄົນໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ໃຫ້ຈັດຫາໃຫ້ຄອບຄົວຂອງຕົນເອງ, **ຄພ 75:28**.

ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄປຫາພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, **ຈສ—ປ 1:49**.

ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ; ຊາວຄຣິດສະຕຽນ ນຳອີກ

ສະມາຊິກທີ່ຊື່ສັດຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ

ຈົ່ງທ້ອນ ໂຮມເອົາພວກຄົນສັດຊື່ຕໍ່ເຮົາ, **ພສສ 50:5**.

ໂຊໂລໄດ້ເຮັດຫລາຍສິ່ງທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ເຢຣູຊາເລັມ, **ກຈກ 9:1-21**. ເປໂຕກໍໄດ້ໄປຢັ້ງມຢາມໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ອາໄສຢູ່ເມືອງລິດດາ ຄືກັນ, **ກຈກ 9:32**. ພຣະຄຸນແລະ ສັນຕິສຸກ ແກ່ທຸກຄົນໃນນະຄອນໂຮມທີ່ເອີ້ນໃຫ້ເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຣມ 1:7**. ເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນພົນລະເມືອງອັນດຽວກັນກັບພວກໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, **ອພຊ 2:19-21**.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເມສາມ້ອຍ, ຜູ້ເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, **1 ນຟ 14:12**. ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາເປັນສັດຕູກັບພຣະເຈົ້າ ເວັ້ນເສຍແຕ່ເຂົາຈະກາຍເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ, **ມຊຢ 3:19**.

ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ໃຫ້ພອນແຜ່ນດິນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງໄພ່ພົນຂອງເຮົາ, **ຄພ 61:17**. ຊາຕານເຮັດສົງຄາມກັບໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຄພ 76:28-29**. ຈົ່ງທຳງານຢ່າງພາກພຽນ ເພື່ອຕຽມໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ ສຳລັບການພິພາກສາ ຊຶ່ງຈະມາເຖິງ, **ຄພ 88:84-85**. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຄວນແບ່ງ

ບັນເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນທີ່ເປັນທຸກ, ຄພ 105:3. ຕໍ່ແໜ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ ເພື່ອວຽກງານຂອງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ແລະ ການເຮັດໃຫ້ໄພພິນຂອງເຮົາດີພ້ອມ, ຄພ 124:143 (ອພຊ 4:12).

ພວກໂຈນແກດີອານທັນ. ເບິ່ງ ການມີວັສຸມລັບ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມື່ມອນ, ພວກໂຈນທີ່ຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍຊາວມີໄຟທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຊື່ແກດີອານທັນ. ກຸ່ມຂອງພວກເຂົາແມ່ນຂຶ້ນກັບຄຳສາບານທີ່ເປັນຄວາມລັບ ແລະ ຜິມານຊາຕານ.

ແກດີອານທັນໄດ້ສ້າງຄວາມພິນາດໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດມີໄຟ, ຮລມ 2:12-13. ມານໄດ້ມອບຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາລັບໃຫ້ແກ່ແກດີອານທັນ, ຮລມ 6:16-32. ການມີວັສຸມລັບໄດ້ນຳຄວາມພິນາດມາສູ່ປະຊາຊາດຢາເຮັດ, ອທ 8:15-26.

ພວກຜູ້ບົກຄອງ, ພຣະທຳ

ທັງສີເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ພຣະທຳພວກຜູ້ບົກຄອງກ່ຽວຂ້ອງກັບຊາວອິດສະຣາເອນ ຈາກເວລາທີ່ໂຢຊຸຍໄດ້ຕາຍໄປ ເຖິງການເກີດຂອງຊາມູເອນ.

ບົດທີ 1-3 ເປັນບົດຄຳນຳຂອງພຣະທຳພວກຜູ້ບົກຄອງທັງເຫລັ້ມ. ມັນອະທິບາຍວ່າເພາະຊາວອິດສະຣາເອນບໍ່ໄດ້ຂັບໄລ່ສັດຕູຂອງພວກເຂົາອອກໄປ (ຜປ 1:16-35), ຊາວອິດສະຣາເອນຈຶ່ງຕ້ອງຮັບທຸກທໍລະມານກັບຜົນທີ່ໄດ້ຮັບ: ການສູນເສຍສັດທາ, ການແຕ່ງງານກັບຄົນນອກສາດສະໜາ, ແລະ ການນັບຖືຮູບບູຊາ. ບົດທີ 4-5 ເລົ່າປະສົບການຂອງນາງເດໂບຣາ ແລະ ບາຣັກ, ຜູ້ໄດ້ບົດປ່ອຍຊາວອິດສະຣາເອນຈາກຊາວການາອານ. ບົດທີ 6-8 ເປັນປະສົບການທີ່ສົ່ງເສີມສັດທາຂອງກິເດໂອນ, ຜູ້ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ອວຍພອນໃຫ້ບົດປ່ອຍອິດສະຣາເອນຈາກຊາວມິດີອານ. ໃນ ບົດທີ 9-12, ຜູ້ຊາຍຫລາຍຄົນທີ່ຮັບໃຊ້ເປັນຜູ້ຕັດສິນໃນອິດສະຣາເອນ ໃນໄລຍະເວລາທີ່ຊາວອິດສະຣາເອນສ່ວນຫລາຍປະ

ຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ ແລະ ໄດ້ຖືກບົກຄອງໂດຍຄົນຕ່າງຊາດ. ບົດທີ 13-16 ບອກເຖິງຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ການຕົກຂອງຜູ້ຕັດສິນຄົນສູດທ້າຍຊື່ ແຊມຊັນ. ບົດທີ, 17-21 ສູດທ້າຍ, ສາມາດບັນຍາຍວ່າເປັນພາກທ້ອຍທ້າຍ ທີ່ເປີດເຜີຍບາບອັນຮ້າຍແຮງຂອງອິດສະຣາເອນ.

ຟາຣີຊາຍ. ເບິ່ງ ຊາວຍິວ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ກຸ່ມສາດສະໜາໃນບັນດາຊາວຍິວ ຊຶ່ງຊື່ນັ້ນອອກເຖິງການຢູ່ຫ່າງ ຫລື ແຍກຕົວ. ພວກຟາຣີຊາຍພູມໃຈກັບຕົນເອງຫລາຍ ເລື່ອງການຮັກສາກິດຂອງໂມເຊຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ແລະ ຫລີກເວັ້ນຈາກການສຳພັນກັບຄົນຕ່າງຊາດ. ພວກເຂົາເຊື່ອໃນຊີວິດຫລັງຈາກຄວາມຕາຍ, ການພົ້ນຄົນຊີວິດ, ແລະ ການເປັນຢູ່ຂອງເຫລົ່າທູດ ແລະ ວິນຍານ. ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າ ກົດທາງວາຈາ ແລະ ຮິດຄອງປະເພນີກໍມີຄວາມສຳຄັນເທົ່າໆກັບກົດທີ່ມີຂຽນໄວ້. ຄຳສອນຂອງພວກເຂົາໄດ້ຜ່ອນຜົ່ນສາດສະໜາລົງມາເປັນການຮັກສາກິດ ແລະ ຊຸກຍູ້ຄວາມຈອງທອງທາງວິນຍານ. ພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ຊາວຍິວຫລາຍຄົນເກີດຄວາມສົງໄສພຣະຄຣິດ ແລະ ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະອົງ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະນາມພວກຟາຣີຊາຍ ແລະ ວຽກງານຂອງພວກເຂົາ ໃນ ມັດທາຍ 23; ມາຣະໂກ 7:1-23; ແລະ ລູກາ 11:37-44.

ຟາໂຣ. ເບິ່ງ ເອຍິບ; ເອຍິບໂຕ ນຳອີກ

ລູກຊາຍກົກຂອງເອຍິບໂຕ, ລູກສາວຂອງຮາມ (ອຣຣ 1:25). ພ້ອມນີ້, ກໍຍັງເປັນຕຳແໜ່ງທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ກະສັດຂອງຊາວເອຍິບນຳອີກ (ອຣຣ 1:27).

ພິລິດສະຕິນ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເຜົ່າໜຶ່ງທີ່ຕັ້ງເດີມມາຈາກເກາະກາຟະໂຕ (ອມ 9:7) ແລະ ໄດ້ມາຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນດິນແດນທີ່ອຸດົມສົມບູນ ຢູ່ບ່ອນລຸ່ມຕາມຝັ່ງແມ່ນ້ຳເມດີແຕຣາເນ ຈາກຍິບປາເຖິງ ທະເລຊາຍຂອງປະເທດເອຍິບ ກ່ອນສະໄໝຂອງອັບຣາຮາມ (ປຖກ 21:32). ເປັນ

ເວລາຫລາຍປີທີ່ມີສິ່ງຄາມລະຫວ່າງຊາວພິລິດສະຕິນ ແລະ ຊາວອິດສະຣາເອນ. ໃນທີ່ສຸດພິລິດສະຕິນ, ຊື່ຂອງອະນາເຂດຂອງພິລິດສະຕິນ, ໄດ້ກາຍເປັນຊື່ທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີ ສຳລັບແຜ່ນດິນທີ່ສັກສິດທັງໝົດ.

ຊາວອິດສະຣາເອນໄດ້ຕົກເປັນທາດຂອງຊາວພິລິດສະຕິນເປັນເວລາສີ່ສິບປີ, ຕປ 13:1. ແຊມຊັ້ນໄດ້ຕໍ່ສູ້ຊາວພິລິດສະຕິນ, ຕປ 13-16. ໂກລິອາດເປັນຊາວພິລິດສະຕິນແຫ່ງກາດ, 1 ຊມອ 17. ດາວິດໄດ້ເອົາຊະນະຊາວພິລິດສະຕິນ, 1 ຊມອ 19:8.

ພິລິບ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ພິລິບ, ແຫ່ງເມືອງເບັດຊາອິດາ, ເປັນຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນດາອັກຄະສາວົກສິບສອງຄົນຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ (ມທ 10:2-4; ຍຮ 1:43-45).

ພິລິບອີກຄົນໜຶ່ງ ເປັນຜູ້ໜຶ່ງໃນເຈັດຄົນທີ່ຖືກເລືອກໃຫ້ຮັບໃຊ້ອັກຄະສາວົກສິບສອງ (ກຈກ 6:2-6). ລາວໄດ້ສົ່ງສອນໃນຊາມາເຣຍ ແລະ ແກ້ຂ້າຣາຊການຊາວເອທິໂອເປຍ (ກຈກ 8).

ພິເລໂມນ. ເບິ່ງ ໂປໂລ ນຳອີກ

ຊາຍຊາວຄຣິດສະຕຽນຢູ່ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າທາດຄົນໜຶ່ງຊື່ ໂອເນຊີໂມ, ຜູ້ໄດ້ໜີໄປ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມກັບໂປໂລ. ໂປໂລໄດ້ສົ່ງໂອເນຊີໂມກັບໄປຫາພິເລໂມນພ້ອມດ້ວຍຈິດໝາຍ ຂໍໃຫ້ພິເລໂມນອະໄພໃຫ້ຂ້າທາດຂອງລາວ.

ພິເລໂມນ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງໂປໂລ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ໜັງສືໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ເອົາມາຈາກການຂຽນຂອງໂປໂລ. ຈິດໝາຍຂອງໂປໂລເຖິງ ພິເລໂມນ ເປັນຈິດໝາຍສ່ວນຕົວກ່ຽວກັບໂອເນຊີໂມ, ຂ້າທາດຜູ້ໄດ້ຂະໂມຍຈາກພິເລໂມນເຈົ້ານາຍຂອງລາວ, ແລະ ໄດ້ໜີໄປກຸງໂຣມ. ໂປໂລໄດ້ສົ່ງລາວກັບໄປຫາເຈົ້ານາຍຂອງລາວຢູ່ໂກໂລຊາຍພ້ອມກັບຕີຂີໂກ, ຜູ້ຈະເອົາຈິດໝາຍຂອງໂປໂລໄປເມືອງໂກໂລຊາຍ.

ໂປໂລໄດ້ຂໍໃຫ້ໂອເນຊີໂມໄດ້ຮັບການອະໄພໂທດ ແລະ ຖືກຮັບເອົາຄືນໃນຖານະເພື່ອນຊາວຄຣິດສະຕຽນ. ໂປໂລໄດ້ຂຽນຈິດໝາຍສະບັບນີ້ ໃນຂະນະທີ່ລາວຢູ່ໃນຕຸກຢູກຸງໂຣມເປັນເທື່ອທຳອິດ.

ແຟວສ໌, ວິວລຽມ ດັບເບິນຢູ

ສະມາຊິກໃນລຸ້ນທຳອິດໃນສາດສະໜາຈັກ ຫລັງຈາກມັນໄດ້ຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ ໃນປີ 1830. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນ ວິວລຽມແຟວສ໌ ໃຫ້ເປັນນັກພິມສຳລັບສາດສະໜາຈັກ (ຄພ 57:11; 58:40; 70:1).

ໄຟ. ເບິ່ງ ນະລົກ; ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ; ແຜ່ນດິນໂລກ—ການຊຳລະລ້າງ ແຜ່ນດິນໂລກ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ສັນຍາລັກສຳລັບການຊຳລະລ້າງ, ການເຮັດໃຫ້ສະອາດ, ຫລື ການເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ. ໄຟກໍສາມາດໃຊ້ເປັນສັນຍາລັກເຖິງທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຄືກັນ.

ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າເປັນດັ່ງໄຟທີ່ເຜົາຜານ, ພບຍ 4:24. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ແສງຟ້າແມບເຫລື້ອມເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້, ພສສ 104:4. ຈອມໂຍທາຈະຊ່ວຍກູ້ເອົາພວກເຂົາດ້ວຍແປວໄຟອັນແກ່ກ້າ, ອຊຢ 29:6 (2 ນພ 27:2). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດມາພ້ອມກັບໄຟ, ອຊຢ 66:15. ພຣະອົງເປັນດັ່ງໄຟທີ່ຫລອມໂລຫະ, ມລກ 3:2 (3 ນພ 24:2; ຄພ 128:24).

ເພິ່ນຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ດ້ວຍໄຟ, ມທ 3:11 (ລກ 3:16).

ຄົນຊອບທຳຈະໄດ້ຮັບການຮັກສາດ້ວຍໄຟ, 1 ນພ 22:17. ຄົນຊົ່ວຈະຖືກທຳລາຍດ້ວຍໄຟ, 2 ນພ 30:10. ມີໄຟໄດ້ອະທິບາຍເຖິງວິທີທີ່ເຮົາຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, 2 ນພ 31:13-14 (3 ນພ 9:20; 12:1; 19:13; ອທ 12:14; ຄພ 33:11).

ເຈົ້າຈົ່ງປະກາດການປົດບາບໂດຍການບັບຕິສະມາ, ແລະ ໂດຍໄຟ, ຄພ 19:31. ສາດສະ

ມະຕະ, ຄວາມເປັນມະຕະ

ໜ້າຈັກໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງ ຈະຖືກໂຄ່ນລົ້ມລົງດ້ວຍໄຟເຜົາຜານ, ຄວາມ 29:21. ແຜ່ນດິນໂລກຈະສູນສິ້ນໄປເໝືອນດັ່ງດ້ວຍໄຟ, ຄວາມ 43:32. ທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເປັນຄືກັນກັບໄຟຫລໍ່ຫລອມ, ຄວາມ 133:41.

ອາດາມໄດ້ຮັບບັບຕີສະມາດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ມຊ 6:66.

ມະຕະ, ຄວາມເປັນມະຕະ. ເບິ່ງ ການຕົກ

ຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ; ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ; ໂລກ; ຮ່າງກາຍ *ນຳອີກ*

ເວລາຈາກຕອນເກີດ ຈົນເຖິງເວລາຕາຍທາງຮ່າງກາຍ. ສິ່ງນີ້ບາງເທື່ອຖືກເອີ້ນວ່າ ສະພາວະທີສອງ.

ຖ້າເຈົ້າຂຶ້ນກິນເມື່ອໃດ ເຈົ້າຈະຕາຍເມື່ອນັ້ນ, ປຖກ 2:16–17 (ມຊ 3:16–17). ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາຈະກັບເປັນຂີ້ຝຸ່ນດິນອີກ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາກໍຈະກັບຄືນໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ປຍຈ 12:7 (ປຖກ 3:19; ມຊ 4:25).

ຢ່າໃຫ້ຄວາມຜິດບາບໄດ້ປົກຄອງຮ່າງກາຍທີ່ຕ້ອງຕາຍຂອງພວກເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ, ຣມ 6:12. ສິ່ງທີ່ຕາຍເປັນຕ້ອງຖືກປ່ຽນແປງສູ່ສິ່ງທີ່ຕາຍບໍ່ເປັນ, 1 ກຣທ 15:53 (ອນ 1:27; ມຊຍ 16:10; ມມ 6:21).

ສະພາບຂອງມະນຸດກາຍເປັນສະພາວະແຫ່ງການທົດລອງ, 2 ນຟ 2:21 (ແອວ 12:24; 42:10). ອາດາມຕົກເພື່ອມະນຸດຈະໄດ້ເປັນຢູ່, 2 ນຟ 2:25. ພວກທ່ານໄດ້ຄອຍຖ້າເບິ່ງຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະນີ້ຖືກຍົກຂຶ້ນໄປຫາຄວາມເປັນອະມະຕະບໍ່, ແອວ 5:15. ຊີວິດນີ້ເປັນເວລາທີ່ຈະຕຽມພ້ອມເພື່ອພົບກັບພຣະເຈົ້າ, ແອວ 34:32.

ຢ່າສູ້ຢ້ານຄວາມຕາຍ, ເພາະຄວາມສຸກຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ບໍລິບູນໃນໂລກນີ້, ຄວາມ 101:36.

ຜູ້ທີ່ຮັກສາສະພາວະທີສອງຂອງເຂົາ ຈະມີລັດສະໝີພາບ, ອຣຣ 3:26.

ມະນຸດ. ເບິ່ງ ການສ້າງວິນຍານ; ບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະເຈົ້າ; ຜູ້ຍິງ, ກຸ່ມຜູ້ຍິງ; ພຣະ

ເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ; ພີ່ນ້ອງ, ບຣະເດີ ຫລື ອ້າຍນ້ອງ; ວິນຍານ; ເອື້ອຍນ້ອງ *ນຳອີກ*

ອ້າງເຖິງມະນຸດຊາດທັງປວງ, ທັງຊາຍ ແລະ ຍິງທຸກຄົນ. ຊາຍ ແລະ ຍິງທັງປວງເປັນລູກທາງວິນຍານຂອງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ. ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ມາເກີດຢູ່ໃນໂລກມະຕະ, ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະ. ຮ່າງກາຍເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ. (ປຖກ 1:26–27). ຊາຍ ແລະ ຍິງ ຜູ້ຊື່ສັດໃນການຮັບເອົາພິທີການທີ່ຈຳເປັນ, ຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຄວາມສູງສົ່ງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະເຈົ້າ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດໃຫ້ຄ້າຍຄືພຣະອົງ, ປຖກ 1:27 (ມຊຍ 7:27; ຄວາມ 20:17–18). ມະນຸດສຳຄັນທັງແດ່ທີ່ພຣະອົງຕ້ອງຄິດເຖິງພວກເຂົາ, ພສສ 8:4–5. ເຮົາຈະປະນາມຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃນກຳລັງຂອງຄົນທີ່ຕາຍເປັນນັ້ນ, ຢມຍ 17:5 (2 ນຟ 4:34; 28:26, 31).

ເມື່ອເຮົາກາຍເປັນຜູ້ໃຫຍ່ແລ້ວ, ເຮົາກໍເລີກຄວາມປະພຶດຢ່າງເດັກນ້ອຍນັ້ນເສຍ, 1 ກຣທ 13:11.

ມະນຸດເປັນຢູ່ກໍເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມີຄວາມສຸກ, 2 ນຟ 2:25. ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາເປັນສັດຕູຂອງພຣະເຈົ້າ, ມຊຍ 3:19. ເຈົ້າຄວນເປັນຄົນແນວໃດ, 3 ນຟ 27:27.

ວຽກງານຂອງມະນຸດຈະລົ້ມເຫລວ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄວາມ 3:3. ເຈົ້າບໍ່ຄວນຢ້ານກົວມະນຸດຫລາຍກວ່າພຣະເຈົ້າ, ຄວາມ 3:7 (ຄວາມ 30:11; 122:9). ທຸກສິ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ເພື່ອການໃຊ້ສອຍຂອງມະນຸດ, ຄວາມ 59:18.

ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ມະນຸດບໍ່ໄດ້ເປັນອັນໃດເລີຍ, ມຊ 1:10. ວຽກງານ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເປັນອະມະຕະ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນຂອງມະນຸດ, ມຊ 1:39.

ມະນຸດ, ລູກທາງວິນຍານຂອງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ: ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂາບລົງດິນທຸນວ່າ,

ໄອ້ ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງເປັນຜູ້ໃຫ້ຊີວິດ ແກ່ຄົນທັງປວງ, **ຈບຊ 16:22** (ຈບຊ 27:16). ພວກເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, **ພບຍ 14:1**. ພວກເຈົ້າຄືບັນດາພຣະ ແລະ ທຸກຄົນເປັນ ພວກລູກຂອງອົງສູງສຸດ, **ພສສ 82:6**. ພູ່ເຈົ້າ ເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າອົງຊົງຊີວິດຢູ່, **ຮສອ 1:10**. ພວກເຮົາທຸກຄົນມີພຣະບິດາອົງດຽວກັນ ບໍ່ແມ່ນບໍ່? ບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນບໍ່ທີ່ສ້າງ ພວກເຮົາທຸກຄົນ, **ມລກ 2:10**.

ພວກເຮົາເປັນເຊື້ອສາຍຂອງພຣະເຈົ້າ, **ກຈກ 17:29**. ພຣະວິນຍານເປັນພະຍານວ່າ ພວກເຮົາເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຮມ 8:16**. ພວກເຮົາຄວນຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຂອງພຣະບິດາເຈົ້າ ແຫ່ງບັນດາວິນຍານຈິດ, **ຮຮ 12:9**.

ວິນຍານຂອງມະນຸດທຸກຄົນ ຍ່ອມຖືກນຳ ກັບບ້ານໄປຫາພຣະເຈົ້າຜູ້ປະທານຊີວິດໃຫ້ ແກ່ເຂົາ, **ແອວ 40:11**.

ຜູ້ອາໄສຂອງໂລກເປັນບຸດ ແລະ ທິດາທີ່ຖື ກຳເນີດຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຄພ 76:24**. ໃນຕອນ ຕົ້ນມະນຸດໄດ້ຢູ່ນຳພຣະເຈົ້າ, **ຄພ 93:23, 29**.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດທັງປວງທາງວິນ ຍານ ກ່ອນເຂົາໄດ້ເປັນຢູ່ເທິງຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກ, **ມຊ 3:5-7**. ເຮົາຄື ພຣະເຈົ້າ; ເຮົາໄດ້ ສ້າງໂລກ, ແລະ ມະນຸດກ່ອນພວກເຂົາເປັນຢູ່ ໃນເນື້ອໜັງ, **ມຊ 6:51**.

ມະນຸດ, ສັກກະຍະພາບທີ່ຈະກາຍເປັນເໝືອນ ດັ່ງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ: ເຈົ້າທັງຫລາຍຕ້ອງ ເປັນຄົນທີ່ສຸດ ເໝືອນຢ່າງພຣະບິດາຂອງເຈົ້າ, **ມທ 5:48** (3 ນພ 12:48). ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນກົດ ບັນຍັດຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ແມ່ນບໍ່ວ່າ ເຈົ້າທັງຫລາຍ ເປັນພຣະ, **ຢສ 10:34** (ຄພ 76:58). ເຮົາເປັນຜູ້ ຮັບມໍລະດົກຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ເປັນຜູ້ຮ່ວມຮັບ ມໍລະດົກກັບພຣະຄຣິດ, **ຮມ 8:17**. ພວກເຈົ້າເປັນ ບຸດ ແລະ ຖ້າເປັນບຸດແລ້ວ ກໍເປັນເຈົ້າຂອງມໍລະ ດົກຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານທາງພຣະຄຣິດ, **ຄລຕ 4:7**. ເມື່ອພຣະອົງຈະສະເດັດມາປະກົດ, ເຮົາທັງ ຫລາຍຈະເປັນເໝືອນພຣະອົງ, **1 ຢສ 3:2**. ຜູ້ທີ່ ໄຊຊະນະ ເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນນັ່ງກັບເຮົາເທິງບັນລັງ ຂອງເຮົາ, **ພນມ 3:21**.

ເຮົາຈະໃຫ້ພວກເຂົາກາຍມາເປັນບຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າ, **3 ນພ 9:17**.

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອານາຈັກຊັ້ນສູງເປັນມໍລະດົກ ຄື ຜູ້ທີ່ເປັນພຣະເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ເປັນບຸດຂອງພຣະ ເຈົ້າ, **ຄພ 76:50, 58**. ເມື່ອນັ້ນພວກເຂົາ ຈະກາຍເປັນພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າພວກເຂົາມີ ອຳນາດທັງປວງ, **ຄພ 132:20**.

ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ. ເບິ່ງ ການຕົກ ຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ; ກາມມະລົມ; ເກີດໃໝ່, ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ ນຳອີກ

ບຸກຄົນທີ່ເລືອກໃຫ້ກິເລດຕັນຫາ, ຄວາມ ປາດຖະໜາ, ຄວາມຢາກ, ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກ ຂອງເນື້ອໜັງມີອິດທິພົນເໜືອຕົນ ແທນການ ກະຕຸ້ນຂອງພຣະວິນຍານທີ່ສັກສິດ. ບຸກຄົນ ເຊັ່ນນັ້ນສາມາດເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ເປັນທາງຮ່າງ ກາຍ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ເປັນທາງວິນຍານ. ທຸກ ຄົນມີກາມມະລົມ, ຫລື ມະຕະ, ເພາະວ່າການ ຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ. ແຕ່ລະຄົນຕ້ອງ ເກີດໃໝ່ຜ່ານການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຊຊູຄຣິດ ເພື່ອຈະໄດ້ປະຖິ້ມມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະ ດາ.

ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາຈະຮັບສິ່ງທີ່ເປັນ ຂອງພຣະວິນຍານກໍບໍ່ໄດ້, **1 ກຣທ 2:14**.

ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາເປັນສັດຕູຂອງ ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວນປະຖິ້ມ, **ມຊຢ 3:19**. ຜູ້ໃດ ທີ່ຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາບແຫ່ງກາມມະລົມຂອງ ຕົນເອງ ຈະຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາບຕົກຕ່ຳຂອງ ຕົນ, **ມຊຢ 16:5** (ແອວ 42:7-24; ຄພ 20:20). ມີມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາຜູ້ໃດທີ່ຈະຮູ້ຈັກ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, **ແອວ 26:19-22**. ມະນຸດທີ່ມີ ຈິດໃຈທຳມະດາ ແລະ ມີກາມມະລົມ ຢູ່ໃນ ໂລກໂດຍບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, **ແອວ 41:11**.

ເພາະການລ່ວງລະເມີດຂອງເຂົາ, ມະນຸດ ຈຶ່ງຕາຍທາງວິນຍານ, **ຄພ 29:41**. ທັງບໍ່ມີ ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາຄົນໃດສາມາດ ທົນຢູ່ຕໍ່ໜ້າທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້, **ຄພ 67:12**.

ມະນຸດໄດ້ເລີ່ມມີກາມມະລົມ, ຕັນຫາໜ້າ ມືດ, ແລະ ຕ່ຳຊ້າ, **ມຊ 5:13** (ມຊ 6:49).

ມະຫັດສະຈັນ, ການມະຫັດສະຈັນ

ມະຫັດສະຈັນ, ການມະຫັດສະຈັນ. ເບິ່ງ
ເຄື່ອງໝາຍ; ສັດທາ ນຳອີກ

ເຫດການພິເສດທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໂດຍອຳນາດ
ຂອງພຣະເຈົ້າ. ສິ່ງມະຫັດສະຈັນເປັນສ່ວນ
ປະກອບທີ່ສຳຄັນໃນວຽກງານຂອງພຣະເຢຊູ
ຄຣິດ. ມັນລວມທັງການປົນປົວ, ການນຳຄົນ
ຕາຍຄືນມາມີຊີວິດອີກ, ແລະ ການຟື້ນຄືນຊີ
ວິດ. ສິ່ງມະຫັດສະຈັນເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງ
ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ສັດທາ
ເປັນສິ່ງຈຳເປັນຫລາຍ ກ່ອນສິ່ງມະຫັດສະ
ຈັນຈະສະແດງໃຫ້ປະຈັກ (ມຮກ 6:5-6; ມມ
9:10-20; ອທ 12:12).

ເມື່ອຟາ ໂຣກ່າວ, ໃຫ້ສະແດງສິ່ງມະຫັດ
ສະຈັນ, ອພຍ 7:9.

ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ໃນນາມ
ຂອງເຮົາ ແລະ ພາຍຫລັງມາຈະກັບມາເວົ້າ
ພື້ນປະໝາດເຮົາ, ມຮກ 9:39. ບ້ານການາ
ເປັນບ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນ
ເທື່ອທຳອິດຂອງພຣະອົງ, ຢຮ 2:11.

ເຮົາຄືພຣະເຈົ້າແຫ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນ,
2 ນພ 27:23. ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າເຮັດສິ່ງ
ມະຫັດສະຈັນ, ແອວ 23:6. ພຣະຄຣິດສາ
ມາດເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແກ່ຜູ້
ຄົນທີ່ຢູ່ໃນທະວີບອາເມຣິກາ ເພາະພວກເຂົາ
ມີສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່, 3 ນພ 19:35. ພຣະເຈົ້າ
ຍັງບໍ່ໄດ້ເລີກເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງສິ່ງມະຫັດສະ
ຈັນ, ມມ 9:15.

ຢ່າຮຽກຮ້ອງສິ່ງມະຫັດສະຈັນ, ຍົກເວັ້ນແຕ່
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບັນຊາເຈົ້າ, ຄພ 24:13-
14. ແກ່ບາງຄົນມັນຖືກມອບໃຫ້ເພື່ອເຮັດ
ວຽກງານແຫ່ງການມະຫັດສະຈັນ, ຄພ 46:21
(ມຮນ 10:12).

ມະຫາປະໂລຫິດ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດ
ແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ; ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງ
ອາໂຣນ ນຳອີກ

ຕຳແໜ່ງໜຶ່ງໃນຖານະປະໂລຫິດ. ພຣະຄຳ
ພີກ່າວເຖິງ “ມະຫາປະໂລຫິດ” ໃນຄວາມ
ໝາຍສອງຢ່າງ: (1) ຕຳແໜ່ງໃນຖານະປະໂລ
ຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ; ແລະ (2) ພາຍໃຕ້ກົດ

ຂອງໂມເຊ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມ ຖານະປະໂລ
ຫິດແຫ່ງອາໂຣນ.

ຄວາມໝາຍທຳອິດໝາຍເຖິງພຣະເຢຊູ
ຄຣິດໃນຖານະມະຫາປະໂລຫິດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່.
ອາດາມ ແລະ ປີຕູທຸກຄົນກໍໄດ້ເປັນມະຫາປະ
ໂລຫິດຄືກັນ. ທຸກວັນນີ້, ມະຫາປະໂລຫິດສາມ
ຄົນຕັ້ງເປັນຝ່າຍປະທານສູງສຸດຂອງສາດສະ
ໜາຈັກ ແລະ ຄວບຄຸມຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລ
ຫິດ ແລະ ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກທັງ
ໝົດ. ມີຜູ້ຊາຍທີ່ມີຄ່າຄວນຫລາຍຄົນຕື່ມອີກທີ່
ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຕໍ່ມະຫາປະໂລຫິດຕາມທີ່ເຫັນ
ວ່າເໝາະສົມ ຕະຫລອດທົ່ວສາດສະໜາຈັກ
ໃນທຸກວັນນີ້. ມະຫາປະໂລຫິດອາດຖືກເອີ້ນ,
ແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການ, ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນ
ອະທິການກໍໄດ້ (ຄພ 68:19; 107:69-71).

ໃນຄວາມໝາຍຢ່າງທີສອງ, ພາຍໃຕ້ກົດ
ຂອງໂມເຊ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມຖານະປະໂລ
ຫິດແຫ່ງອາໂຣນ ໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າ ມະຫາປະໂລ
ຫິດ. ຕຳແໜ່ງນີ້ແມ່ນສິ່ງຕໍ່ຈາກພໍ່ຫາລູກ ແລະ
ຜ່ານລູກຊາຍກົກໃນຄອບຄົວຂອງອາໂຣນ,
ອາໂຣນເອງໄດ້ເປັນມະຫາປະໂລຫິດຄົນທຳ
ອິດໃນຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ (ອພຍ
28-29; ລລວ 8; ຄພ 84:18).

ເມນຄີເສເດັກເປັນປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າ
ອົງສູງສຸດ, ປຖກ 14:18 (ແອວ 13:14).

ມະຫາປະໂລຫິດໄດ້ຖືກເອີ້ນ ແລະ ຖືກຕຽມ
ໄວ້ນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ,
ແອວ 13:1-10.

ມະຫາປະໂລຫິດປະຕິບັດໃນເລື່ອງທາງວິນ
ຍານ, ຄພ 107:10, 12, 17.

ມັກຄະນາຍົກ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງ
ອາໂຣນ ນຳອີກ

ການເອີ້ນໃນການຮັບໃຊ້ຂອງສາດສະໜາ
ຈັກໃນວັນເວລາຂອງອັກຄະສາວິກໂປໂລ
(ຟລປ 1:1; 1 ຕມທ 3:8-13) ແລະ ໜ້າທີ່ໃນ
ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ (ຄພ 20:38,
57-59; 84:30, 111; 107:85).

ມັດທາຍ. ເບິ່ງ ພຣະທຳ ນຳອີກ
ອັກຄະສາວິກຄົນໜຶ່ງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ

ແລະ ຜູ້ຂຽນໜັງສືເຫລັ້ມທຳອິດໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ມັດທາຍ, ຊາວຢິວຜູ້ເປັນຄົນເກັບພາສີໃຫ້ຊາວໂຣມທີ່ເມືອງກາເປນາອູມ, ບາງທີເຄີຍໄດ້ຮັບໃຊ້ເຮໂຣດ ອັນຕີປາ. ກ່ອນລາວປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ລາວເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າເລວີ, ລູກຊາຍຂອງອາລະຟາຍ (ມຮກ 2:14). ບໍ່ດົນຫລັງຈາກການເອີ້ນຂອງລາວໃຫ້ເປັນສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູ, ລາວໄດ້ຈັດງານລົງຂຶ້ນຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກໍໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນດ້ວຍ (ມທ 9:9-13; ມຮກ 2:14-17; ລກ 5:27-32). ບາງທີມັດທາຍອາດມີຄວາມຮູ້ອັນກວ້າງໂກກງວກັບຂໍ້ຄວາມໃນພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ສາມາດເຫັນຫລາຍສິ່ງທີ່ເກີດເປັນຈິງຕາມການທຳນາຍໄວ້ກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ບໍ່ມີການບອກເລົ່າຫລາຍກ່ຽວກັບຊີວິດໃນບັນທຳຍຂອງອັກຄະສາວິກ. ຕາມທີ່ບອກເລົ່າກັນມາ ລາວໄດ້ຕ້າຍຍ້ອນຄວາມເຊື່ອ.

ພຣະທຳມັດທາຍ: ໜັງສືເຫລັ້ມທຳອິດໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ບາງທີພຣະທຳມັດທາຍ ໄດ້ຖືກຂຽນຂຶ້ນໃນຕອນຕົ້ນ ເພື່ອໃຫ້ຊາວຢິວໃນພິລິດສະຕິນ. ມັນໄດ້ໃຊ້ຂໍ້ອ້າງອີງຫລາຍຂໍ້ຈາກພຣະຄຳພີເດີມ. ຈຸດປະສົງຕົ້ນຕໍຂອງມັດທາຍ ແມ່ນເພື່ອສະແດງວ່າ ພຣະເຢຊູຄືພຣະເມຊີອາ ຜູ້ຊຶ່ງສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມໄດ້ກ່າວເຖິງ. ລາວຍັງໄດ້ເນັ້ນອີກວ່າພຣະເຢຊູເປັນ ກະສັດ ແລະ ຜູ້ພິພາກສາຂອງມະນຸດ.

ສຳລັບເຫດການຕ່າງໆ ໃນຊີວິດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດທີ່ໄດ້ບັນຍາຍໄວ້ໃນພຣະທຳມັດທາຍ, ເບິ່ງ ຄວາມກົມກຽວຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ ໃນພາກຫ້ອຍທ້າຍ.

ມັດເທຍ. ເບິ່ງ ອັກຄະສາວິກ—ການເລືອກອັກຄະສາວິກ ນຳອີກ

ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໃຫ້ມາຮັບຕຳແໜ່ງແທນຢູດາອິສະກາຣີອິດ ໃນຖານະເປັນສະມາຊິກໃນກຸ່ມອັກຄະສາວິກສິບສອງ (ກຈກ 1:15-26). ລາວເປັນສານຸສິດຕະຫລອດໄລຍະທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນຊ່ວງມະຕະຂອງພຣະອົງ (ກຈກ 1:21-22).

ມາ. ເບິ່ງ ສານຸສິດ; ເຊື່ອພັງ, ການເຊື່ອພັງ, ພັງຄວາມ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ, ສ່ວນຫລາຍແລ້ວພາຍເຖິງການເຂົ້າໃກ້ບາງຄົນໂດຍການຕິດຕາມ ຫລືການເຊື່ອພັງ, ດັ່ງເຊັ່ນໃນສຳນວນທີ່ວ່າ “ຈົ່ງມາຫາພຣະຄຣິດ, ແລະ ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນຄົນດີພ້ອມໃນພຣະອົງ” (ມຮນ 10:32).

ຈົ່ງມາພັງເຮົາເທີ້ນ, ແລະ ເຊີນມາຫາເຮົາ, **ອຸຊຢ 55:3.**

ຈົ່ງມາຫາເຮົາ, ທຸກຄົນທີ່ອິດເມື່ອຍຈາກການແບກພາລະໜັກ, ມທ 11:28. ຈົ່ງປ່ອຍໃຫ້ເດັກນ້ອຍມາຫາເຮົາ, ມທ 19:14. ຖ້າຜູ້ໃດຕ້ອງການຕາມເຮົາມາ ໃຫ້ຕັດສິດຂອງຕົນເອງ, ລກ 9:23. ຜູ້ທີ່ມາຫາເຮົາຈະບໍ່ຫົວເຂົ້າຈັກເທື່ອ, ຢຮ 6:35.

ພຣະຄຣິດເຊື່ອເຊີນທຸກຄົນໃຫ້ມາຫາພຣະອົງ, 2 ນຟ 26:33. ຈົ່ງມາຫາເຮົາ ແລະ ເຈົ້າຈະລອດ, 3 ນຟ 12:20. ຈົ່ງມາຫາພຣະຄຣິດ, ມຮນ 10:32.

ເຊື່ອເຊີນທຸກຄົນໃຫ້ມາຫາພຣະຄຣິດ, ຄພ 20:59. ມາຫາເຮົາ, ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າຈະມີຊີວິດ, ຄພ 45:46.

ມາໂກກ. ເບິ່ງ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ໂກກ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ, ແຜ່ນດິນ ແລະ ຜູ້ຄົນໃກ້ທະເລດຳ. ກະສັດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໂກກ, ຈະນຳພາກອງທັບມາໂກກໄປສູ່ຮີບຄັ້ງສຸດທ້າຍ ກ່ອນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຄຣິດ (ອຊກ 38:2; 39:6). ພຣະຄຳພີກ່າວເຖິງການສູ້ຮົບອີກຄັ້ງໜຶ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງໂກກ ແລະ ມາໂກກ ໃນທ້າຍພັນປີ ລະຫວ່າງກອງທັບຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ກອງທັບຂອງມານ (ພນມ 20:7-9; ຄພ 88:111-116).

ມາສ໌, ທອມມັສ ບີ

ປະທານຄົນທຳອິດຂອງກຸ່ມອັກຄະສາວິກສິບສອງ ຫລັງຈາກສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກພື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ ໃນປີ 1830. ເພິ່ນດຳລົງຂໍ້ກະແຈຂອງອານາຈັກກ່ຽວກັບອັກຄະສາວິກສິບສອງ

ມາທາ

(ຄພ 112:16) ແລະ, ໃນປີ 1838, ໄດ້ຖືກບັນຊາໂດຍການເປີດເຜີຍ ເພື່ອໃຫ້ຈັດພິມພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ຄພ 118:2). ພາກ 31 ຂອງຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ແມ່ນເຈາະຈົງໃສ່ເພິ່ນ. ທ່ານມາສໂດ້ຖືກຕັດອອກຈາກ ສາດສະໜາຈັກ ໃນປີ 1839 ແຕ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາຄົນໃໝ່ ໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 1857.

ມາທາ. ເບິ່ງ ມາຣີແຫ່ງເບັດທານີ; ລາຊາໂຣນຳອີກ

ເອື້ອຍຂອງລາຊາໂຣ ແລະ ນາງມາຣີ ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ (ລກ 10:38–42; ຢຣ 11:1–46; 12:2).

ມານ. ເບິ່ງ ນະລົກ; ບຸດແຫ່ງຄວາມຈົບຫາຍ; ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ; ຜູ້ທຳລາຍ; ລູຊີເຟີ; ວິນຍານ—ຜີມານຮ້າຍ ນຳອີກ

ຊາຕານ. ມານເປັນສັດຕູຂອງຄວາມຊອບທຳ ແລະ ຂອງຄົນທີ່ສະແຫວງຫາທີ່ຈະເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ. ມັນເປັນບຸດທາງວິນຍານແຫ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄັງໜຶ່ງເຄີຍເປັນທູດທີ່ມີສິດອຳນາດຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ (ອຊຢ 14:12; 2 ນຟ 2:17). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນໄດ້ກະບົດໃນຊີວິດກ່ອນມະຕະ ແລະ ໄດ້ຊັກຊວນລູກທຸກທາງວິນຍານຂອງພຣະບິດາໜຶ່ງສ່ວນສາມ ໃຫ້ກະບົດກັບມັນ (ຄພ 29:36; ມຊ 4:1–4; ອຣຮ 3:27–28). ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກສະຫວັນ, ໄດ້ຖືກປະຕິເສດບໍ່ໃຫ້ມີໂອກາດທີ່ຈະໄດ້ຮັບຮ່າງກາຍມະຕະ ແລະ ປະສົບການຊີວິດມະຕະ, ແລະ ຈະອັບປະໂຫຍດຊົ່ວນິລັນດອນ. ນັບແຕ່ເວລາມານໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກສະຫວັນ, ມັນໄດ້ຫລອກລວງມະນຸດທັງໝົດຢູ່ບໍ່ຂາດ ແລະ ນຳພາເຂົາໄປຈາກວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ມະນຸດຊາດເສົາສະຫລົດໃຈຄືກັນກັບມັນ (ພນມ 12:9; 2 ນຟ 2:27; 9:8–9).

ພຣະເຢຊູໄດ້ສົ່ງຜີມານຮ້າຍໃຫ້ອອກໄປ, ມທ 17:18. ບຶງໄພທີ່ໄພຢູ່ຕະຫລອດໄປເປັນນິດໄດ້ຖືກຈັດຕຽມໄວ້ສຳລັບມານ ແລະ ບໍລິ

ວານຂອງມັນ, ມທ 25:41. ຈົ່ງຕໍ່ສູ້ກັບມານ ແລະ ມັນຈະໜີຈາກພວກເຈົ້າໄປ, ຢກບ 4:7.

ຄົນຊົ່ວຈະຖືກນຳລົງໄປສູ່ການເປັນຊະເລີຍຂອງມານ, 1 ນຟ 14:7. ມານເປັນບິດາຂອງຄວາມຂີ້ຕົວະທັງປວງ, 2 ນຟ 2:18 (ມຊ 4:4). ມານສະແຫວງຫາເພື່ອມະນຸດທັງປວງຈະໄດ້ເສົາສະຫລົດໃຈຄືກັນກັບມັນ, 2 ນຟ 2:27. ຖ້າຫາກເນື້ອໜັງຈະບໍ່ລຸກຂຶ້ນອີກຕໍ່ໄປ, ວິນຍານຂອງພວກເຮົາຍ່ອມຕ້ອງມາຂຶ້ນຢູ່ກັບມານ, 2 ນຟ 9:8–9. ມານຈະເຮັດໃຫ້ຄົນໂຫດຮ້າຍ, ສະຫງົບ, ແລະ ຍົກຍໍ, 2 ນຟ 28:20–23. ສິ່ງທີ່ບໍ່ດີມາຈາກມານ, ອມນ 1:25 (ແອວ 5:40; ມຣນ 7:12, 17). ຈົ່ງລະວັງຢ້ານວ່າຈະມີການຂັດແຍ້ງກັນເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາພວກທ່ານ, ແລະ ພວກທ່ານຈະເຊື່ອຟັງວິນຍານຊົ່ວ, ມຊຢ 2:32. ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ແມ່ນແກະຂອງຜູ້ລ້ຽງແກະທີ່ດີ, ພວກທ່ານເປັນແກະຂອງມານ, ແອວ 5:38–39. ມານຈະບໍ່ຄ້ຳຊູລູກຫລານຂອງມັນ, ແອວ 30:60. ຈົ່ງອະທິຖານຢູ່ສະເໝີເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ຖືກຊັກນຳໄປໂດຍການລໍ້ລວງຂອງມານ, ແອວ 34:39 (3 ນຟ 18:15, 18). ຈົ່ງສ້າງຮາກຖານຂອງລູກເທິງດານຫີນຂອງພຣະຜູ້ໃຖ່ ເພື່ອວ່າເມື່ອມານສົ່ງລົມພະຍຸຂອງມັນມາ ມັນຈະບໍ່ມີອຳນາດອັນໃດເໜືອທ່ານ ຫລື ເໜືອລູກ, ຮລມ 5:12. ມານເປັນຜູ້ສ້າງບາບທັງປວງ, ຮລມ 6:26–31.

ມານໄດ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈະວາງແຜນອັນມີເລ່ຫລົງມ, ຄພ 10:12. ມັນຈຳເປັນວ່າມານຈະຕ້ອງລໍ້ລວງລູກຫລານມະນຸດ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະບໍ່ສາມາດເປັນຕົວແທນ, ຄພ 29:39. ອາດາມໄດ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມປະສົງຂອງມານ ເພາະລາວຜ່າຍແພ້ຕໍ່ການລໍ້ລວງ, ຄພ 29:40. ບຸດແຫ່ງຄວາມຈົບຫາຍຈະປົກຄອງນຳມານ ແລະ ບໍລິວານຂອງມັນໃນຊົ່ວນິລັນດອນ, ຄພ 76:32–33, 44. ມານຈະຖືກມັດໄວ້ເປັນເວລາໜຶ່ງພັນປີ, ຄພ 88:110 (ພນມ 20:2). ຄົນຊົ່ວຄົນນັ້ນໄດ້ເອົາຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຈິງໄປ, ຄພ 93:39.

ຊາຕານໄດ້ຮັກສາສະພາວະທຳອິດຂອງມັນ, ອຣຮ 3:28.

ສາດສະໜາຈັກຂອງມານ: ທຸກການຈັດຕັ້ງທີ່ຊົ່ວ ແລະ ເປັນຂອງໂລກຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້ ທີ່ບິດເບືອນຈາກພຣະກິດຕິຄຸນທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ດີພ້ອມທຸກຢ່າງ ແລະ ຕໍ່ສູ້ກັບພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ.

ມານໄດ້ຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງຂຶ້ນ, 1 ນພ 13:6 (1 ນພ 14:9). ມີພຽງສາດສະໜາຈັກສອງແຫ່ງ, ແຫ່ງໜຶ່ງເປັນຂອງພຣະເມສານ້ອຍ ແລະ ອີກແຫ່ງໜຶ່ງເປັນຂອງມານ, 1 ນພ 14:10 (ແອວ 5:39).

ຢ່າຂັດແຍ້ງກັບສາດສະໜາຈັກໃດເລີຍ, ນອກຈາກສາດສະໜາຈັກຂອງມານເທົ່ານັ້ນ, ຄພ 18:20. ສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງຈະຖືກໂຄ່ນລົ້ມລົງ, ຄພ 29:21.

ມ່ານ

ຄຳໜຶ່ງທີ່ຖືກໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີ ເພື່ອໝາຍເຖິງ (1) ສິ່ງຂັ້ນສະຖານທີ່ນະມັດສະການ ຫລື ພຣະວິຫານ, (2) ເປັນສັນຍາລັກສຳລັບການແຍກລະຫວ່າງ ພຣະເຈົ້າ ແລະ ມະນຸດ, (3) ຜ່າບາງໆທີ່ຜູ້ຄົນໃຊ້ຄຸມໜ້າ ແລະ ຫົວ, ຫລື (4) ຄວາມຊົງຈໍາທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ລິບອອກ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຄົນຈໍາຊີວິດກ່ອນມະຕະ.

ຜ່າກັງຈະແຍກບ່ອນສັກສິດຈາກບ່ອນສັກສິດທີ່ສຸດ, ອພຍ 26:33.

ຜ່າກັງໃນພຣະວິຫານ ກໍໄດ້ຈັກອອກເປັນສອງຕ່ອນແຕ່ເທິງຮອດລຸ່ມ ຕອນຄົງພຣະຄຣິດ, ມທ 27:51 (ມຣກ 15:38; ລກ 23:45). ດຽວນີ້ເຮົາທັງຫລາຍເຫັນພໍມົວງເໝືອນເບິ່ງໃນແວ່ນ; ແຕ່ເວລານັ້ນຈະໄດ້ເຫັນພຣະພັກຢ່າງຄັກ, 1 ກຣທ 13:12.

ມ່ານອັນມີດມົວແຫ່ງຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືກິດໂຍນຕື່ມໄປຈາກຈິດໃຈຂອງເພິ່ນແລ້ວ, ແອວ 19:6. ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດບໍ່ສາມາດຖືກກິດກັນຈາກການເຫັນສິ່ງທີ່ບິດບັງຢູ່ພາຍໃນບໍ່ໄດ້, ອທ 3:19 (ອທ 12:19).

ມ່ານຈະຖືກສຶກອອກ ແລະ ພວກເຈົ້າຈະເຫັນເຮົາ, ຄພ 67:10 (ຄພ 38:8). ມ່ານທີ່ເປັນເຄື່ອງຄຸມຂອງພຣະວິຫານຂອງເຮົາຈະຖືກເອົາອອກໄປ, ຄພ 101:23. ມ່ານໄດ້ຖືກ

ເອົາອອກໄປຈາກຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາ, ຄພ 110:1.

ຄວາມມືດຈະປົກຄຸມແຜ່ນດິນໂລກ, ມຊ 7:61.

ມານາ. ເບິ່ງ ອາຫານທິບແຫ່ງຊີວິດ; ອິບພະຍົບ ນຳອີກ

ວັດຖຸກົມໆກ້ອນນ້ອຍໆ ມີລິດຊາດຄືກັນກັບນ້ຳເຜິ້ງ (ອພຍ 16:14-31) ຫລື ຄືກັນກັບນ້ຳມັນສົດ (ຈບຊ 11:7-8). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈັດຫາໃຫ້ ເພື່ອລ້ຽງດູລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ ລະຫວ່າງສິລິບປີ ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ (ອພຍ 16:4-5, 14-30, 35; ຢຊ 5:12; 1 ນພ 17:28).

ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນເອີ້ນມັນວ່າມານາ (ຫລື ມາຮູ ໃນພາສາເຮັບເຣີ)—ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າ “ແມ່ນຫຍັງ?”—ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າ ມັນແມ່ນຫຍັງ (ອພຍ 16:15). ມັນຍັງຖືກເອີ້ນວ່າ “ອາຫານເທບ” ແລະ “ອາຫານທິບຈາກສະຫວັນ” (ພສສ 78:24-25; ຢຣ 6:31). ມັນເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງ ພຣະຄຣິດ, ຜູ້ຊຶ່ງຈະເປັນອາຫານທິບແຫ່ງຊີວິດ (ຢຣ 6:31-35).

ມານາເຊ. ເບິ່ງ ໂຍເຊັບ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ; ອິດສະຣາເອນ; ເອຟະຣາອິມ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເປັນລູກຊາຍກົກຂອງນາງອາເຊນັດກັບໂຍເຊັບ ຜູ້ຖືກຂາຍໄປປະເທດເອຢິບ (ປຖກ 41:50-51). ລາວກັບເອຟະຣາອິມ ນ້ອງຊາຍຂອງລາວ ເປັນຫລານຊາຍຂອງຢາໂຄບ (ອິດສະຣາເອນ) ແຕ່ໄດ້ຖືກຮັບເປັນລູກບຸນທຳ ແລະ ໄດ້ຮັບພອນຈາກເພິ່ນ ຄືກັບວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ເປັນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນແຫ່ງ (ປຖກ 48:1-20).

ເຜົ່າຂອງມານາເຊ: ລູກຫລານຂອງມານາເຊໄດ້ຖືກນັບເຂົ້າໃນບັນດາເຜົ່າຕ່າງໆຂອງອິດສະຣາເອນ (ຈບຊ 1:34-35; ຢຊ 13:29-31). ພອນຂອງໂມເຊທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ເຜົ່າຂອງໂຍເຊັບ, ຊຶ່ງໄດ້ມອບໃຫ້ເອຟະຣາອິມ ແລະ ມານາເຊນຳອີກ, ມີບັນທຶກໄວ້ຢູ່ໃນ ພຣະບັນ

ມານຍາ

ຍັດສອງ 33:13-17. ສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜ່ນດິນ ທີ່ມອບໝາຍໃຫ້ ແມ່ນຢູ່ທາງພາກຕາເວັນຕົກ ຂອງຈໍແດນ ແລະ ຕໍ່ກັບແຜ່ນດິນເອຟະຣາອິມ. ເຂົາເຈົ້າກໍມີທິວເມືອງຢູ່ທາງພາກຕາເວັນອອກ ຂອງຈໍແດນນຳອີກ ໃນທິວທີ່ອຸດົມສົມບູນຂອງ ບາຊານ ແລະ ກີເລອາດ. ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ເຜົ່າ ຂອງມານາເຊຈະຊ່ວຍເຫລືອເຜົ່າຂອງເອຟະ ຣາອິມ ໃນການເຕົ້າໂຮມອິດສະຣາເອນທີ່ກະ ຈັດກະຈາຍໄປ (ພບຍ 33:13-17). ສາດສະ ດາລີໄຮ ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ ເປັນເຊື້ອສາຍ ຂອງມານາເຊ (ແອວ 10:3).

ມານຍາ. ເບິ່ງ ຫລອກລວງ, ການຫລອກ ລວງ, ຄວາມຫລອກລວງ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ, ມານຍາແມ່ນການຕົວະແບບ ມີເລ່ຫລຽມ

ຄວາມສຸກເປັນຂອງຜູ້ຫວັດການຫລອກ ລວງທັງສິ້ນ, ພສສ 32:2 (ພສສ 34:13; 1 ປຕ 2:1).

ນະທານາເອັນເປັນຄົນອິດສະຣາເອນແທ້ ໃນຕົວລາວບໍ່ມີອຸບາຍເລີຍ, ຢຮ 1:47 (ຄພ 41:9-11).

ຄວາມຮູ້ອັນບໍລິສຸດຂະຫຍາຍຈິດວິນຍານ ປາດສະຈາກອຸບາຍ, ຄພ 121:42.

ມານດາ, ແມ່. ເບິ່ງ ຄອບຄົວ; ພໍ່ແມ່, ບິດາ ມານດາ; ເອວາ ນຳອີກ

ຕຳແໜ່ງທີ່ສັກສິດຂອງຜູ້ຍິງ ຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດ ຫລື ເອົາເດັກນ້ອຍມາລ້ຽງເປັນລູກບຸນທຳ. ມານດາຊ່ວຍເຫລືອໃນແຜນຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍການຈັດຫາຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະໃຫ້ແກ່ ລູກໆທາງວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ.

ອາດາມໃສ່ຊີ້ໃຫ້ເມຍຂອງຕົນວ່າເອວາ ເພາະນາງເປັນແມ່ຂອງມະນຸດທັງປວງ, ປຖກ 3:20 (ມຊ 4:26). ຈົ່ງນັບຖືພໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າ, ອພຍ 20:12 (ອພຊ 6:1-3; ມຊຍ 13:20). ຈົ່ງ ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ສິ່ງທີ່ແມ່ບອກສອນ, ສພສ 1:8. ລູກທີ່ໂງ່ຈ້າເບົາບັນຍາເຮັດໃຫ້ແມ່ຖືກໝົ່ນປະ ພາດ, ສພສ 15:20 (ສພສ 10:1). ເມື່ອແມ່ ຂອງເຈົ້າເຖົ້າແກ່ ຈົ່ງຮູ້ຈັກບຸນຄຸນຂອງເພິ່ນ,

ສພສ 23:22. ພວກລູກໆຕ່າງກໍພໍໃຈໃນຕົວ ນາງ ແລະ ຜູ້ເປັນຜົວກໍຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍນາງ ດ້ວຍ, ສພສ 31:28.

ມານດາຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ຍືນຢູ່ໃກ້ໄມ້ກາງ ແຂນ, ຢຮ 19:25-27.

ນັກຮົບຊາວເລມັນສອງພັນຄົນໄດ້ຮັບການ ສິດສອນຈາກແມ່ຂອງພວກເຂົາ, ແອວ 56:47 (ແອວ 57:21).

ແມ່ເອວາຜູ້ປະເສີດຂອງພວກເຂົາ ເປັນ ຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ສຳຄັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳຢູ່ໃນໂລກວິນຍານ, ຄພ 138:38-39.

ມາລາກີ

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ຂຽນ ແລະ ທຳນາຍ ປະມານ 430 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

ພຣະທຳມາລາກີ: ໜັງສື ຫລື ການທຳນາຍ ຂອງມາລາກີ ເປັນໜັງສືເຫລັ້ມສຸດທ້າຍຢູ່ ໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ເບິ່ງຄືວ່າ ມີເນື້ອໃຫຍ່ໃຈ ຄວາມຢູ່ສີ່ຢາງຄື: (1) ບາບຂອງຊາວອິດ ສະຣາເອນ—ມາລາກີ 1:6-2:17; 3:8-9; (2) ການພິພາກສາທີ່ຈະມາສູ່ຊາວອິດສະຣາເອນ ເພາະການບໍ່ເຊື່ອຟັງຂອງພວກເຂົາ—ມາລາກີ 1:14; 2:2-3, 12; 3:5; (3) ຄຳສັນຍາສຳລັບ ການເຊື່ອຟັງ—ມາລາກີ 3:10-12, 16-18; 4:2-3; ແລະ (4) ການທຳນາຍທີ່ກ່ຽວກັບ ຊາວອິດສະຣາເອນ—ມາລາກີ 3:1-5; 4:1, 5-6 (ຄພ 2; 128:17; ຈສ—ປ 1:37-39).

ໃນການທຳນາຍຂອງເພິ່ນ, ມາລາກີໄດ້ ຂຽນເຖິງໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ (ມລກ 3:1; ມທ 11:10), ກົດສ່ວນສິບ (ມລກ 3:7-12), ການ ສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ມລກ 4:5), ແລະ ການກັບມາຂອງເອລີຢາ (ມລກ 4:5-6; ຄພ 2; 128:17; ຈສ—ປ 1:37- 39). ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ອ້າງເຖິງ ມາລາ ກີ ບົດທີ 3 ແລະ 4 ທັງໝົດແກ່ຊາວນີໄຟ (3 ນພ 24-25).

ມາຣະໂກ. ເບິ່ງ ພຣະທຳ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ໂຢຮັນ ມາຣະໂກ ເປັນ ລູກຊາຍຂອງນາງມາຣີ, ຜູ້ອາໄສຢູ່ເມືອງເຢຣູ

ຊາເລັມ (ກຈກ 12:12); ລາວອາດເປັນລູກພີນ້ອງ (ຫລື ຫລານຊາຍ) ຂອງບາຣະນາບາ (ກລຊ 4:10). ລາວໄດ້ໄປກັບໂປໂລ ແລະ ບາຣະນາບາຈາກເຢຣູຊາເລັມ ໃນການເດີນທາງໄປສອນສາດສະໜາເທື່ອທຳອິດ ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ປະເຂົາເຈົ້າໄວ້ຢູ່ເມືອງເປກາ (ກຈກ 12:25; 13:5, 13). ຕໍ່ມາລາວໄດ້ໄປຫາເກາະໄຊບຣັດກັບບາຣະນາບາ (ກຈກ 15:37–39). ລາວໄດ້ຢູ່ໃນກຸງໂຣມນຳໂປໂລ (ກລຊ 4:10; ຟລມ 1:24); ແລະ ລາວໄດ້ຢູ່ເມືອງບາບີໂລນນຳເປໂຕ (ບາງທິຢູກຸງໂຣມ) (1 ປຕ 5:13). ສຸດທ້າຍ, ລາວໄດ້ຢູ່ເມືອງເອເຟໂຊກັບຕີໂມທຽວ (2 ຕມທ 4:11).

ພຣະທຳມາຣະໂກ: ໜັງສືເຫລັ້ມທີສອງໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ພຣະທຳມາຣະໂກອາດຖືກຂຽນພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງເປໂຕ. ຈຸດປະສົງຂອງເພິ່ນແມ່ນທີ່ຈະບັນຍາຍເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ດຳລົງຊີວິດ ແລະ ປະຕິບັດຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ. ມາຣະໂກບັນຍາຍດ້ວຍພະລັງ ແລະ ຄວາມຖ່ອມຕົວເຖິງຄວາມສູ້ສຶກປະທັບໃຈ ທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ປະຕິບັດກັບຜູ້ຄົນທົ່ວໄປ. ຕາມທີ່ບອກເລົ່າກັນມາຫລັງຈາກການຕາຍຂອງເປໂຕ, ມາຣະໂກໄດ້ໄປຢັ້ງຢືນຢາມປະເທດເອຍິບ, ໄດ້ຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນໃນເມືອງອາເລັກຊັນເດຍ, ແລະ ໄດ້ຕາຍຍ້ອນຄວາມເຊື່ອ.

ສຳລັບເຫດການຕ່າງໆໃນຊີວິດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດທີ່ໄດ້ບັນຍາຍໄວ້ໃນພຣະທຳມາຣະໂກ, ເບິ່ງ ຄວາມກົມກຽວຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ ໃນພາກຫ້ອຍທ້າຍ.

ມາຣີ, ມານດາຂອງພຣະເຢຊູ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູ ຄຣິດ; ໂຢເຊັບ, ສາມີຂອງນາງມາຣີ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ຍິງບໍລິສຸດທີ່ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ ໄດ້ເລືອກໃຫ້ເປັນມານດາຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງໃນເນື້ອໜັງ. ຫລັງຈາກໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດແກ່ພຣະເຢຊູແລ້ວ, ມາຣີໄດ້ມີລູກຄົນອື່ນໆນຳອີກ (ມຣກ 6:3).

ນາງໄດ້ເປັນຄູ່ໝັນຂອງໂຢເຊັບ, ມທ 1:18 (ລກ 1:27). ໂຢເຊັບໄດ້ຖືກບອກວ່າບໍ່ໃຫ້ປະ

ຮ້າງນາງມາຣີ ຫລື ຖອນໝັນກັບນາງ, ມທ 1:18–25. ພວກໂຫລາຈານໄດ້ມາຢັ້ງຢືນຢາມນາງມາຣີ, ມທ 2:11. ນາງມາຣີ ແລະ ໂຢເຊັບໄດ້ໜີໄປປະເທດເອຍິບກັບກຸມມານນ້ອຍເຢຊູ, ມທ 2:13–14. ຫລັງຈາກເຮໂຣດໄດ້ຕາຍໄປ, ຄອບຄົວໄດ້ກັບຄືນສູ່ເມືອງນາຊາເຣັດ, ມທ 2:19–23. ທູດຄັບຣີເອນໄດ້ມາຢັ້ງຢືນຢາມນາງ, ລກ 1:26–38. ນາງໄດ້ໄປຢັ້ງຢືນຢາມເອລີຊາເບັດ, ພີ່ນ້ອງຂອງນາງ, ລກ 1:36, 40–45. ນາງມາຣີໄດ້ຮັ້ອງເພງສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ລກ 1:46–55. ນາງມາຣີໄດ້ໄປເມືອງເບັດເລເຮັມກັບໂຢເຊັບ, ລກ 2:4–5. ນາງມາຣີໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດແກ່ພຣະເຢຊູ ແລະ ໄດ້ວາງພຣະອົງໄວ້ໃນຮາງຫຍ້າ, ລກ 2:7. ພວກລ້ຽງແກະໄດ້ໄປຫາເມືອງເບັດເລເຮັມເພື່ອຢັ້ງຢືນຢາມກຸມມານນ້ອຍເຢຊູ, ລກ 2:16–20. ນາງມາຣີ ແລະ ໂຢເຊັບ ໄດ້ພາພຣະເຢຊູໄປຫາພຣະວິຫານໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມ, ລກ 2:21–38. ນາງມາຣີ ແລະ ໂຢເຊັບ ໄດ້ພາພຣະເຢຊູໄປງານບັດສະຄາ, ລກ 2:41–52. ນາງມາຣີໄດ້ໄປງານແຕ່ງງານທີ່ບ້ານການາ, ຢຣ 2:2–5. ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ໃນຂະນະທີ່ຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນ, ໄດ້ຂໍໃຫ້ໂຢຮັນດູແລມານດາຂອງພຣະອົງ, ຢຣ 19:25–27. ນາງມາຣີໄດ້ຢູ່ກັບພວກອັກຄະສາວົກຫລັງຈາກພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກພາຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນ, ກຈກ 1:14.

ນາງມາຣີເປັນຜູ້ຍິງບໍລິສຸດຄົນໜຶ່ງທີ່ຈິງໆມາທີ່ສຸດເກີນກວ່າຜູ້ຍິງບໍລິສຸດຄົນອື່ນໆ, 1 ນຟ 11:13–20. ມານດາຂອງພຣະຄຣິດຈະມີຊື່ວ່າມາຣີ, ມຊຢ 3:8. ນາງມາຣີຈະເປັນຍິງບໍລິສຸດ, ເປັນພາຊະນະທີ່ປະເສີດ ແລະ ຖືກເລືອກໄວ້ແລ້ວ, ແອວ 7:10.

ມາຣີ, ມານດາຂອງມາຣະໂກ. ເບິ່ງ ມາຣະໂກ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ມານດາຂອງໂຢຮັນ ມາຣະໂກ, ຜູ້ໄດ້ຂຽນພຣະທຳມາຣະໂກ (ກຈກ 12:12).

ມາຣີ ມັກດາລິນ
ຍິງຄົນໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ ຜູ້ໄດ້ກາຍເປັນ

ມາຣີແຫ່ງເບັດທານີ

ສານຸສິດທີ່ອຸທິດຕົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ມັກດາລິນ ຍັງຖືກເອີ້ນອີກວ່າ ມັກດາລາ, ຕາມຊື່ສະຖານທີ່ບ່ອນທີ່ນາງອາໄສຢູ່. ມັນຕັ້ງຢູ່ແຄມທະເລທາງເບື້ອງຕາເວັນຕົກຂອງທະເລຄາລີເລ.

ນາງໄດ້ຢູ່ໃກ້ໄມ້ກາງແຂນ, ມທ 27:56 (ມຮກ 15:40; ຢຮ 19:25). ນາງໄດ້ຢູ່ໃນພິທີຝັງພຣະສົບຂອງພຣະຄຣິດ, ມທ 27:61 (ມຮກ 15:47). ນາງໄດ້ຢູ່ທີ່ອຸບຸກຸງໃນມື້ເຊົ້າຂອງການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ມທ 28:1 (ມຮກ 16:1; ລກ 24:10; ຢຮ 20:1, 11). ພຣະເຢຊູໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ນາງເປັນຜູ້ທຳອິດ ຫລັງຈາກພຣະອົງໄດ້ຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ມຮກ 16:9 (ຢຮ 20:14-18). ຜີມານຮ້າຍເຈັດໂຕໄດ້ອອກໄປຈາກນາງ, ລກ 8:2.

ມາຣີແຫ່ງເບັດທານີ. ເບິ່ງ ມາທາ; ລາຊາໂຣນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ເອື້ອຍຂອງລາຊາໂຣແລະ ນ້ອງສາວຂອງນາງມາທາ.

ນາງມາຣີໄດ້ນັ່ງຟັງຢູ່ທີ່ພຣະບາດຂອງພຣະເຢຊູ, ລກ 10:39, 42. ນາງມາຣີ ແລະ ນາງມາທາ ເອື້ອຍຂອງນາງໄດ້ລົງຄົນໄປທາງພຣະເຢຊູ, ຢຮ 11:1-45. ນາງໄດ້ເອົານ້ຳມັນຫອມລ້າງພຣະບາດໃຫ້ແກ່ພຣະເຢຊູ, ຢຮ 12:3-8.

ມິວເລັກ. ເບິ່ງ ເຊເດກີຢາ ນຳອີກ

ລູກຊາຍຂອງກະສັດເຊເດກີຢາໃນພຣະຄຳພີເດີມ (ປະມານ 589 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.). ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ບັນທຶກວ່າ ລູກຊາຍທຸກຄົນຂອງເຊເດກີຢາໄດ້ຖືກຂ້າ (2 ກສ 25:7), ແຕ່ພຣະຄຳພີມ່ອນໄດ້ແຈ້ງວ່າ ມິວເລັກໄດ້ລອດຊີວິດ (ຮລມ 8:21).

ເຊຣາເຮັມລາເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງມິວເລັກ, ມຊຢ 25:2. ຜູ້ຄົນຂອງມິວເລັກໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມຊາວນິໄຟ, ມຊຢ 25:13. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳມິວເລັກເຂົ້າໄປທາງແຜ່ນດິນທາງພາກເໜືອ, ຮລມ 6:10. ລູກຊາຍທຸກຄົນຂອງເຊເດກີຢາໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍນອກຈາກມິວເລັກ, ຮລມ 8:21.

ມິກາ

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ເພິ່ນເປັນຄົນຂອງເມືອງໂມເລເຊັດກາດສາ, ໃນທົ່ງພຽງຂອງຢູດາ, ແລະ ໄດ້ທຳນາຍ ໃນຂະນະທີ່ເຮເຊກີຢາເປັນກະສັດແຫ່ງຢູດາ (ມກ 1:1-2).

ພຣະທຳມິກາ: ມິກາເປັນໜັງສືເຫລັ້ມດຽວເທົ່ານັ້ນໃນພຣະຄຳພີເດີມ ທີ່ບອກວ່າ ເມືອງເບັດເລເຮັມ ເປັນສະຖານທີ່ ທີ່ພຣະເມຊີອາຈະກຳເນີດ (ມກ 5:2). ໃນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແນະນຳຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ ແລະ ໄດ້ເລົ່າພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນທີ່ຜ່ານມາຂອງພຣະອົງໃຫ້ພວກເຂົາຟັງ; ພຣະອົງໄດ້ຮຽກຮ້ອງຄວາມຍຸດຕິທຳ, ຄວາມເມດຕາ, ແລະ ຄວາມອ່ອນນ້ອມ ຈາກພວກເຂົາ (ມກ 6:8).

ມິຄາເອນ. ເບິ່ງ ອັກຄະທູດ; ອາດາມ ນຳອີກ

ຊື່ຂອງອາດາມ ທີ່ຮູ້ຈັກກັນຕອນມີຊີວິດກ່ອນມະຕະ. ເພິ່ນຖືກເອີ້ນວ່າ ອັກຄະທູດ. ໃນພາສາເຮັບເຣີ ຊື່ນີ້ໝາຍເຖິງ "ຜູ້ທີ່ເປັນເໝືອນພຣະເຈົ້າ."

ມິຄາເອນ, ເຈົ້າຊາຍອົງໃຫຍ່, ໄດ້ມາຊ່ວຍດານີເອນ, ດນອ 10:13, 21 (ຄພ 78:16). ມິຄາເອນ ເຈົ້າຊາຍອົງໃຫຍ່ ຈະມາປະກົດໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ດນອ 12:1.

ມິຄາເອນອັກຄະທູດໄດ້ຜິດຖຽງກັບມານ, ຢດ 1:9. ມິຄາເອນ ແລະ ເຫລົ່າທູດຂອງເພິ່ນໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບພະຍານາກ, ພນມ 12:7 (ດນອ 7).

ມິຄາເອນແມ່ນອາດາມ, ຄພ 27:11 (ຄພ 107:53-57; 128:21). ມິຄາເອນ, ອັກຄະທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະເປົ່າແກຂອງລາວ, ຄພ 29:26. ມິຄາເອນຈະເຕົ້າໂຮມກອງທັບຂອງເພິ່ນ ແລະ ຕໍ່ສູ້ກັບຊາຕານ, ຄພ 88:112-115. ໄດ້ຍິນສຽງຂອງມິຄາເອນ ສັງເກດເຫັນມານ, ຄພ 128:20.

ມີຊີວິດຊີວາ. ເບິ່ງ ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ ນຳອີກ

ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດ, ທີ່ຈະຟື້ນຄືນຊີວິດ, ຫລື ທີ່ຈະປ່ຽນບຸກຄົນ ເພື່ອວ່າເຂົາຈະສາມາດຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນດານໃຫ້ພວກເຮົາເປັນຄົນ
ມາສູ່ຊີວິດກັບພຣະຄຣິດ, **ອຟຊ 2:4-5** (ກລຊ
2:6, 12-13). ຝ່າຍກາຍພຣະອົງຖືກປະທານ
ໃນເນື້ອໜັງ, ແຕ່ຝ່າຍວິນຍານພຣະອົງຖືກບັນ
ດານໃຫ້ຄົນພຣະຊົນ, **1 ປຕ 3:18** (ຄພ 138:7).

ບໍ່ເຄີຍມີມະນຸດຄົນໃດເຄີຍເຫັນພຣະເຈົ້າ,
ຍົກເວັ້ນແຕ່ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດຊີວາໂດຍ
ພຣະວິນຍານ, **ຄພ 67:11**. ການໄຖ່ແມ່ນຜ່ານ
ພຣະອົງທີ່ເຮັດໃຫ້ທຸກສິ່ງທັງປວງມີຊີວິດຊີວາ,
ຄພ 88:16-17. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະຖືກ
ເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດຊີວາຄືນອີກ ແລະ ຖືກພາຂຶ້ນ
ໄປເຝົ້າພຣະຄຣິດ, **ຄພ 88:96**.

ອາດາມໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດຊີວາຂຶ້ນໃນ
ຈິດໃຈ, **ມຊ 6:65**.

ມີຣິອາມ. ເບິ່ງ ໂມເຊ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເອື້ອຍຂອງໂມເຊ (ຈບຊ
26:59).

ໄດ້ຊອມເບິ່ງອູ່ທີ່ເຮັດດ້ວຍໂມ້ອໍ້, **ອພຍ 2:1-
8**. ໄດ້ຕີກອງນຳພາກຸ່ມຜູ້ຍິງອອກໜ້າ, **ອພຍ
15:20-21**. ໄດ້ເວົ້າຕໍ່ສູ້ໂມເຊ ແລະ ໄດ້ຖືກທຳ
ໂຫດດ້ວຍໂຣກຜິວໜັງ, ແລ້ວໄດ້ຫາຍດີ, **ຈບຊ
12:1-15** (ພບຍ 24:9).

ມີ, ການວາງ. ເບິ່ງ ການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນເຈັບ
ປ່ວຍ; ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິ
ສຸດ; ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ; ແຕ່ງຕັ້ງເປັນ
ທາງການ, ການແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການ
ນຳອີກ

ເປັນການວາງມືໃສ່ເທິງຫົວຂອງຄົນໃດຄົນ
ໜຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງພິທີການຂອງ
ຖານະປະໂລຫິດ. ພິທີການຫລາຍຢ່າງຂອງ
ຖານະປະໂລຫິດໄດ້ຖືກປະຕິບັດໂດຍການ
ວາງມື, ດັ່ງເຊັ່ນພິທີການແຕ່ງຕັ້ງ, ການໃຫ້
ພອນ, ການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ, ການຍືນ
ຍັນການເປັນສະມາຊິກໃນສາດສະໜາຈັກ,
ແລະ ການມອບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ໂມເຊໄດ້ວາງມືໃສ່ເທິງຫົວຂອງໂຢຊວຍ,
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາ, **ຈບຊ 27:18,
22-23** (ພບຍ 34:9).

ພຣະເຢຊູໄດ້ວາງມືໃສ່ຄົນເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍ
ບາງຄົນ, ແລະ ໂຜດຮັກສາພວກເຂົາໃຫ້
ຫາຍດີ, **ມຣກ 6:5** (ມມ 9:24). ອັກຄະສາວົກ
ໄດ້ວາງມືໃສ່ເຈັດຄົນທີ່ຈະຊ່ວຍເຫລືອພວກ
ເພິ່ນ, **ກຈກ 6:5-6**. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້
ຖືກມອບໃຫ້ໂດຍການວາງມື, **ກຈກ 8:14-17**.
ອານານາຍໄດ້ວາງມືໃສ່ໂຊໂລ ແລະ ໂຜດໃຫ້
ລາວເຫັນຮຸ່ງອີກ, **ກຈກ 9:12, 17-18**. ໂປໂລ
ໄດ້ວາງມືໃສ່ເທິງຫົວຂອງເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ປືນ
ປົວເພິ່ນ, **ກຈກ 28:8**. ໂປໂລໄດ້ສິດສອນເຖິງ
ເລື່ອງບັບຕິສະມາ ແລະ ພິທີວາງມື, **ຮຮ 6:2**.

ແອວມາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ ແລະ ແອວ
ເດີໂດຍການວາງມື, **ແອວ 6:1**. ພຣະເຢຊູໄດ້
ປະທານອຳນາດໃຫ້ສານຸສິດຂອງພຣະອົງ
ເພື່ອຈະໄດ້ມອບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໂດຍ
ການວາງມື, **3 ນພ 18:36-37**. ເຈົ້າຈະບົກມືໃສ່
ເພື່ອມອບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃຫ້, **ມຣນ 2:2**.

ພວກແອວເດີຕ້ອງວາງມືຂອງພວກເຂົາໃສ່
ເທິງຫົວຂອງເດັກນ້ອຍເພື່ອມອບພອນໃຫ້,
ຄພ 20:70. ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານ
ບໍລິສຸດໂດຍການວາງມື, **ຄພ 35:6** (ຫຼຊ 1:4).
ພວກແອວເດີຈະວາງມືໃສ່ເທິງຫົວຂອງຄົນທີ່
ເຈັບປ່ວຍ, **ຄພ 42:44** (ຄພ 66:9). ເດັກນ້ອຍ
ຕ້ອງໄດ້ຮັບການວາງມືຫລັງຈາກບັບຕິສະມາ,
ຄພ 68:27. ໄດ້ຮັບຖານະປະໂລຫິດໂດຍການ
ວາງມື, **ຄພ 84:6-16**.

ເມັດຜັກກາດ

ເມັດຂອງຕົ້ນຜັກກາດ. ເຖິງແມ່ນວ່າມັນເປັນ
ເມັດນ້ອຍໆ, ແຕ່ຕົ້ນຂອງມັນສູງໃຫຍ່. ພຣະ
ເຢຊູໄດ້ປຸງປທຽບອານາຈັກສະຫວັນໃສ່ກັບ
ເມັດຜັກກາດ (ມທ 13:31).

ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າມີຄວາມເຊື່ອທີ່ເມັດຜັກ
ກາດ, ພວກເຈົ້າກໍຈະສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍພູໄດ້,
ມທ 17:20.

ເມຊາກ. ເບິ່ງ ດານີເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ຊັດຣາກ, ເມຊາກ, ແລະ
ອາເບັດເນໂກ ເປັນຊາຍໜຸ່ມຊາວອິດສະຣາ
ເອນສາມຄົນ, ຜູ້ຊຶ່ງພ້ອມດ້ວຍດານີເອນ,
ໄດ້ຖືກພາໄປຫວັງຂອງເນບູກາດເນັດສາ,

ກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ. ຊື່ເຮັບເຮີຂອງເມຊາກແມ່ນ ມີຊາເອນ. ຊາຍໜຸ່ມສີ່ຄົນໄດ້ປະຕິເສດບໍ່ຍອມເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເສື່ອມເສຍໂດຍການກິນຊີ້ນ ແລະ ດື່ມເທລີ້ອາະງຸ່ນຂອງກະສັດ (ດນອ 1). ຊັດຣາກ, ເມຊາກ, ແລະ ອາເບັດເນໂກ ຖືກກະສັດສັ່ງໃຫ້ໂຍນເຂົ້າເຕົາໄຟຮ້ອນ ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ (ດນອ 3).

ເມດຕາ, ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ. ເບິ່ງ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ; ພຣະຄຸນ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ ນຳອີກ

ວິນຍານແຫ່ງຄວາມເມດຕາສົງສານ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ, ແລະ ການໃຫ້ອະໄພ. ຄວາມເມດຕາເປັນຄຸນສົມບັດຢ່າງໜຶ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສະເໜີມອບຄວາມເມດຕາແກ່ເຮົາ ຜ່ານການເສຍສະລະຊົດໃຊ້ຂອງພຣະອົງ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເມດຕາ ແລະ ປານີ, **ອພຍ** 34:6 (ພບຍ 4:31). ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງກໍດຳລົງຢູ່ທະຫລອດໄປເປັນນິດ, **1 ຂຄ** 16:34. ພຣະຄຸນຄວາມດີກັບຄວາມຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຈະປະດັບຂ້າພຣະອົງໄວ້ສືບໄປ, **ພສສ** 23:6. ຄວາມສຸກເປັນຂອງຜູ້ທີ່ເຮັດດີກັບຄົນຍາກຈົນ, **ສພສ** 14:21. ເຮົາປາດຖະໜາຄວາມເມດຕາ ບໍ່ແມ່ນການເຜົາຖວາຍແກ່ເຮົາ, **ຮສອ** 6:6.

ຜູ້ໃດມີໃຈກະລຸນາກໍເປັນສຸກ: ເພາະວ່າຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາ, **ມທ** 5:7 (3 ນພ 12:7). ວິບັດແກ່ຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ ຜູ້ໄດ້ຈ່າຍເງິນສ່ວນສືບ ແຕ່ໄດ້ປະຂໍສຳຄັນຂອງກົດບັນຍັດຄື ຄວາມຍຸດຕິທຳ, ຄວາມເມດຕາ, ແລະ ສັດທາ, **ມທ** 23:23. ຈົ່ງເມດຕາປານີເໝືອນຢ່າງພຣະບິດາຂອງພວກເຈົ້າມີຄວາມເມດຕາປານີ, **ລກ** 6:36. ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນກິດຈະການອັນຊອບທຳທີ່ເຮົາເອງໄດ້ເຮັດ, ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ລອດດ້ວຍພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງ, **ຕຕ** 3:5.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຄວາມເມດຕາອັນລະອຽດອ່ອນຕໍ່ທຸກຄົນ, **1 ນພ** 1:20. ຄົນທີ່ບໍ່ກັບໃຈ

ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາເລີຍ, **ມຊຢ** 2:38–39. ພຣະເຈົ້າມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄົນທັງປວງທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, **ແອວ** 32:22. ຄວາມເມດຕາສາມາດສະໜອງຂໍ້ຮຽກຮ້ອງແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳໄດ້, **ແອວ** 34:16. ລູກຄິດວ່າຄວາມເມດຕາຂະໂມຍຄວາມຍຸດຕິທຳໄດ້ບໍ່, **ແອວ** 42:25 (ແອວ 42:13–25). ເດັກນ້ອຍໆມີຊີວິດຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ ເພາະພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງ, **ມຣນ** 8:19–20 (ຄພ 29:46). ພຣະພາທາ ແຫ່ງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ໄດ້ຊົດໃຊ້ເພື່ອບາບຂອງພວກເຈົ້າ, **ຄພ** 29:1. ໂດຍຄຸນນະທຳຂອງໂລຫິດທີ່ເຮົາໄດ້ຫລັງ, ເຮົາໄດ້ອ່ອນວອນຕໍ່ພຣະບິດາແທນເຂົາທີ່ເຊື່ອໃນນາມຂອງເຮົາ, **ຄພ** 38:4. ຄົນທີ່ໄດ້ຮັກສາພັນທະສັນຍາ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາ, **ຄພ** 54:6. ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃຫ້ອະໄພບາບ, ແລະ ມີເມດຕາແກ່ຜູ້ສາລະພາບບາບຂອງຕົນດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ຖ່ອມ, **ຄພ** 61:2. ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄົນທີ່ອ່ອນໂຍນ, **ຄພ** 97:2. ແລະ ຄົນໃດທີ່ຮັບເອົາເຈົ້າດັ່ງເດັກນ້ອຍໆ, ກໍໄດ້ຮັບເອົາອານາຈັກຂອງເຮົາ; ເພາະພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາ, **ຄພ** 99:3.

ຄວາມເມດຕາຈະອອກໄປຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, **ມຊ** 7:31.

ເມດຕາສົງສານ, ຄວາມເມດຕາສົງສານ.

ເບິ່ງ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ; ເມດຕາ, ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ; ຮັກ, ຄວາມຮັກ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ, ຄວາມເມດຕາສົງສານມີຄວາມໝາຍແຫ່ງວ່າ “ທີ່ຈະເປັນທຸກນຳ.” ມັນກໍຍັງໝາຍເຖິງການທີ່ຈະສະແດງຄວາມເສຍໃຈນຳ, ຄວາມອິດູຕິນ, ແລະ ຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄົນອື່ນ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ສະແດງຄວາມເມດຕາສົງສານ, **ຊກຢ** 7:8–10.

ພຣະເຢຊູມີໃຈເມດຕາສົງສານ, **ມທ** 9:36 (ມທ 20:34; ມຣກ 1:41; ລກ 7:13). ໄທຊາມາເຣຍຄົນໜຶ່ງມີໃຈເມດຕາສົງສານລາວ, **ລກ**

10:33. ຈົ່ງມີຄວາມເມດຕາສົງສານກັນ, **1 ປຕ 3:8.**

ພຣະຄຣິດເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເມດຕາສົງສານຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດ, **ມຊຍ 15:9.** ອຸທອນຂອງເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເມດຕາສົງສານເຈົ້າ, **3 ນພ 17:6.**

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ອະທິຖານຂໍຄວາມເມດຕາສົງສານຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຄພ 121:3–5.**

ເມຍ, ພັນລະຍາ. ເບິ່ງ ຄອບຄົວ; ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ

ເມທູເຊລາ. ເບິ່ງ ເອນົກ ນຳອີກ

ລູກຊາຍຂອງເອນົກໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ເມທູເຊລາໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ 969 ປີ (ປຖກ 5:21–27; ລກ 3:37; ມຊ 8:7). ເພິ່ນເປັນສາດສະດາທີ່ຊອບທຳ ຜູ້ໄດ້ຖືກປະໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ຕອນເມືອງຂອງເອນົກ ຖືກຍົກຂຶ້ນໄປສະຫວັນ. ເພິ່ນໄດ້ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເພື່ອໃຫ້ມີລູກຫລານສືບຕໍ່ໄປ ຊຶ່ງຈາກຕະກູນນີ້ທີ່ໂນອາໄດ້ເກີດມາ (ມຊ 8:3–4).

ເມນຄີເສເດັກ. ເບິ່ງ ຊາເລັມ; ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ ນຳອີກ

ມະຫາປະໂລຫິດ, ສາດສະດາ, ແລະ ຜູ້ນຳທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ຜູ້ໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ຫລັງຈາກນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ລະຫວ່າງວັນເວລາຂອງອັບຣາຮາມ. ເພິ່ນຖືກເອີ້ນວ່າ ກະສັດຂອງຊາເລັມ (ເຢຣູຊາເລັມ), ກະສັດແຫ່ງສັນຕິສຸກ, ກະສັດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ (ໃນພາສາເຮັບເຣີ ໝາຍຄວາມວ່າ ເມນຄີເສເດັກ), ແລະ ເປັນປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າສູງສຸດ.

ອັບຣາຮາມໄດ້ຈ່າຍເງິນສ່ວນສືບໃຫ້ແກ່ເມນຄີເສເດັກ, **ປຖກ 14:18–20.** ຜູ້ຄົນຂອງເມນຄີເສເດັກມີຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ໄດ້ຂຶ້ນສະຫວັນ, **ປຈສ, ປຖກ 14:25–40.**

ພຣະຄຣິດເປັນມະຫາປະໂລຫິດຕາມລະບຽບຂອງເມນຄີເສເດັກ, **ຮສ 5:6.** ເມນຄີເສເດັກເປັນກະສັດຂອງເມືອງຊາເລັມ, ເປັນປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດ, **ຮສ 7:1–3.**

ບໍ່ມີຜູ້ໃດຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເມນຄີເສເດັກ, **ແອວ 13:14–19.**

ອັບຣາຮາມໄດ້ຮັບຖານະປະໂລຫິດຈາກເມນຄີເສເດັກ, **ຄພ 84:14.** ດ້ວຍຄວາມນັບຖືຕໍ່ພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສາດສະໜາຈັກໃນສະໄໝບູຮານ ໄດ້ເອີ້ນຖານະປະໂລຫິດທີ່ສູງກວ່ານັ້ນວ່າ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ, **ຄພ 107:1–4.**

ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ

ແມ່ນ້ຳຈໍແດນເລີ່ມຕົ້ນຈາກທະເລຄາລີເລລົງໄປທາງທະເລຕາຍ. ແມ່ນ້ຳສາຍນີ້ຍາວ 100 ໄມ (160 ກິໂລແມັດ) ແລະ ປະກອບດ້ວຍແມ່ນ້ຳນ້ອຍຫລາຍສາຍຈາກພູເຮີໂມນ. ມັນເປັນແມ່ນ້ຳທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດໃນອິດສະຣາເອນ.

ເຫດການສອງຢ່າງທີ່ສຳຄັນທີ່ກ່ຽວພັນກັບແມ່ນ້ຳສາຍນີ້ ແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແຍກນ້ຳໃຫ້ຊາວອິດສະຣາເອນຂ້າມໄປ (ຢຊ 3:14–17), ແລະ ການບັບຕີສະມາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ມທ 3:13–17; 1 ນພ 10:9).

ແມ່ໝ້າຍ. ເບິ່ງ ຄວາມຜາສຸກ ນຳອີກ

ຜູ້ຍິງທີ່ສາມີໄດ້ຕາຍປະ ແລະ ບໍ່ໄດ້ແຕ່ງງານໃໝ່.

ລູກກຳພ້າ ແລະ ແມ່ໝ້າຍຈະມາ ແລະ ກິນ, **ພບຍ 14:29.**

ແມ່ໝ້າຍທີ່ຍາກຈົນໄດ້ຖວາຍເງິນທັງໝົດທີ່ນຳມາ, **ມຣກ 12:41–44.** ຍັງມຢາມລູກກຳພ້າ ແລະ ຍິງໝ້າຍ ທີ່ມີຄວາມທຸກຮ້ອນ, **ຢກບ 1:27.**

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເປັນພະຍານຕໍ່ສູ້ພວກທີ່ເອົາປຽບແມ່ໝ້າຍ, **3 ນພ 24:5 (ຊກຍ 7:10).**

ແມ່ໝ້າຍ ແລະ ເດັກກຳພ້າ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຈັດຫາໃຫ້, **ຄພ 83:6 (ຄພ 136:8).**

ມົງກຸດ, ສວມມົງກຸດ. ເບິ່ງ ຊີວິດນິລັນດອນ ນຳອີກ

ເຄື່ອງປະດັບທີ່ເປັນວົງມົນ ຊຶ່ງຜູ້ປົກຄອງສວມໄວ້ເທິງຫົວ. ມັນສາມາດເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງອຳນາດຊັ້ນສູງ, ເຂດຄອບຄອງ, ການເປັນພຣະເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ອິດທິນຈົນເຖິງທີ່ສຸດໂດຍ

ໂມເຊ

ການຮັກສາພຣະບັນຍັດທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າ
ຈະໄດ້ຮັບມົງກຸດແຫ່ງຊີວິດນິລັນດອນ. (ເບິ່ງ
ຄພ 20:14; ມຊ 7:56; ຈສ—ມ 1:1.)

ມົງກຸດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຖືກຈັດໄວ້ຖ້າ
ເຮົາແລ້ວ, 2 ຕມທ 4:8. ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບມົງ
ກຸດອັນສະຫງ່າລາສີທີ່ບໍ່ມີວັນເສົາໝອງ, 1 ປຕ
5:4.

ຄົນຕາຍ ຊຶ່ງຕາຍໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະໄດ້
ຮັບມົງກຸດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ຄພ 29:13.
ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບມົງກຸດໃນຜາສາດຂອງ
ພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ຄພ 59:2. ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຕຽມໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຂຶ້ນມາຮັບ
ເອົາມົງກຸດທີ່ໄດ້ຕຽມໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາ, ຄພ
78:15. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັນຍາວ່າຈະມອບ
ມົງກຸດແຫ່ງລັດສະໝີພາບໃຫ້ແກ່ໄພ່ພົນຂອງ
ພຣະເຈົ້າທາງມິຂາຂອງພຣະອົງ, ຄພ 104:7.

ໂມເຊ. ເບິ່ງ ການປ່ຽນສະພາບ—ການປ່ຽນ
ສະພາບຂອງພຣະຄຣິດ; ກິດຂອງໂມເຊ;
ພຣະບັນຍັດ, ສິບປະການ; ເພິ່ນຕາຕຸກ;
ອາໂຣນ, ອ້າຍຂອງໂມເຊ ນຳອີກ

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ນຳພາ
ຊາວອິດສະຣາເອນອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ
ຢູ່ປະເທດເອຢິບ ແລະ ໄດ້ມອບກິດເລື່ອງສາດ
ສະໜາ, ສັງຄົມ, ແລະ ການບໍລິໂພກໃຫ້ເຂົາ
ເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍ.

ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງໂມເຊ
ແມ່ນເກີນກວ່າຂອບເຂດຂອງຊີວິດໃນໂລກ
ມະຕະຂອງເພິ່ນ. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ສອນວ່າ
ເພິ່ນໄດ້ມາກັບເອລິຢາ, ມາທີ່ພູແຫ່ງການປ່ຽນ
ສະພາບ ແລະ ໄດ້ມອບຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະ
ປະໂລຫິດ ໃຫ້ແກ່ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະ
ໂຢຮັນ (ມທ 17:3-4; ມຣກ 9:4-9; ລກ 9:30;
ຄພ 63:21).

ໂມເຊໄດ້ປະກົດຕໍ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລີ
ເວີ ຄາວເດີຣີ ໃນວັນທີ 3 ເດືອນເມສາ 1836,
ໃນພຣະວິຫານເຄີດແລນ, ລັດໂອໄຮໂອ, ແລະ
ໄດ້ມອບຂໍ້ກະແຈແຫ່ງການເຕົ້າໂຮມຂອງຊາວ
ອິດສະຣາເອນໃຫ້ແກ່ພວກເພິ່ນ (ຄພ 110:11).

ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍກ່າວຫລາຍເທື່ອ

ກ່ຽວກັບໂມເຊ. ເພິ່ນໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງເລື້ອຍໆ
ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີມຸມອນ, ແລະ ຈາກພຣະຄຳພີ
ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ເຮົາຮຽນຮູ້ກ່ຽວ
ກັບການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເພິ່ນ
(ຄພ 84:20-26) ແລະ ວ່າເພິ່ນໄດ້ຮັບຖານະ
ປະໂລຫິດຈາກເຢທະໂຣ ພໍ່ເຖົ້າຂອງເພິ່ນ (ຄພ
84:6).

ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍຍັງໄດ້ຍືນຍັນ
ເລື່ອງລາວໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີອີກ ກ່ຽວ
ກັບການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເພິ່ນ
ໃນບັນດາລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ
ແລະ ຍືນຍັນຕື່ມອີກວ່າ ເພິ່ນເປັນຜູ້ຂຽນປຶ້ມ
ທ້າເທລັ້ມທຳອິດຂອງພຣະຄຳພີເດີມ (1 ນພ
5:11; ມຊ 1:40-41).

ໄດ້ຖືກຊ່ວຍຊີວິດໄວ້ໂດຍທິດາຂອງຟາໂຣ,
ອພຍ 2:1-10. ໄດ້ໜີໄປຫາມິດີອານ, ອພຍ
2:11-22. ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະກົດ
ຕົວໃຫ້ເພິ່ນເຫັນຢູ່ໃນຟຸ່ມໄມ້ທີ່ລູກເປັນໄຟ,
ອພຍ 3:1-15. ໄດ້ປະກາດວ່າ ໂຣກລະບາດ
ຈະເກີດກັບຊາວເອຢິບ, ອພຍ 7-11. ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງງານປັດສະຄາ, ອພຍ
12:1-30. ໄດ້ນຳພາລູກຫລານຂອງອິດສະ
ຣາເອນຂ້າມນ້ຳທະເລແດງ, ອພຍ 14:5-31.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງມານາລົງມາໃນຖິ່ນ
ແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ອພຍ 16. ຕີໂງ່ນຫີນຢູ່ທີ່
ພູໂຮເຣັບ ແລະ ນ້ຳໄດ້ໄຫລອອກມາ, ອພຍ
17:1-7. ອາໂຣນ ແລະ ຮູເຣ ໄດ້ຍົກແຂນຂອງ
ເພິ່ນຂຶ້ນ ເພື່ອວ່າໂຢຊວຍຈະເອົາຊະນະອາມາ
ເທລັກ, ອພຍ 17:8-16. ເຢທະໂຣໄດ້ໃຫ້ຄຳ
ແນະນຳແກ່ເພິ່ນ, ອພຍ 18:13-26. ໄດ້ຕຽມ
ຜູ້ຄົນສຳລັບການມາປະກົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຢູ່ເທິງພູຊິນາຍ, ອພຍ 19. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ໄດ້ເປີດເຜີຍພຣະບັນຍັດສິບປະການຕໍ່ເພິ່ນ,
ອພຍ 20:1-17. ເພິ່ນກັບບັນດາຫົວໜ້າເຈັດ
ສິບຄົນໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າ, ອພຍ 24:9-11. ໄດ້
ເຮັດແຜ່ນຫີນແຕກ ແລະ ໄດ້ທຳລາຍງົວຄຳ,
ອພຍ 32:19-20. ໄດ້ກ່າວກັບພຣະເຈົ້າໜ້າຕໍ່
ໜ້າ, ອພຍ 33:9-11.

ໄດ້ປະກົດຕອນພຣະເຢຊູປ່ຽນພຣະກາຍ,
ມທ 17:1-13 (ມຣກ 9:2-13; ລກ 9:28-36).

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງເຂັ້ມແຂງເໝືອນດັ່ງ
ໂມເຊ, 1 ນຟ 4:2. ພຣະຄຣິດເປັນສາດສະດາ
ຄືກັນກັບໂມເຊ ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍົກຂຶ້ນ,
1 ນຟ 22:20-21 (ພບຍ 18:15; 3 ນຟ 20:23).

ໄດ້ນຳພາອິດສະຣາເອນ ໂດຍການເປີດ
ເຜີຍ, ຄພ 8:3. ໄດ້ເຫັນຢູ່ໃນບັນດາວິນຍານທີ່
ສູງສຳ, ຄພ 138:41.

ໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າໜ້າຕໍ່ໜ້າ, ມຊ 1:2, 31.
ເປັນເໝືອນພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ, ມຊ 1:6,
13. ໄດ້ຂຽນສິ່ງທີ່ໄດ້ເປີດເຜີຍແກ່ເພິ່ນກ່ຽວກັບ
ການສ້າງ, ມຊ 2:1.

ໜັງສືໂມເຊ: ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີ
ໄຂ່ມຸກອັນລຳຄ່າ ທີ່ບັນຈຸການແປ ເຈັດບົດທຳ
ອິດໃນປະຖົມມະການທີ່ດົນໃຈຂອງໂຈເຊັບ
ສະມິດ.

ບົດທີ 1 ບັນທຶກພາບນິມິດ ຊຶ່ງໃນນັ້ນໂມເຊ
ໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ໄດ້ເປີດເຜີຍຕໍ່ເພິ່ນກ່ຽວ
ກັບແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ. ບົດທີ 2-5 ເລື່ອງ
ລາວກ່ຽວກັບການສ້າງ ແລະ ການຕົກຂອງ
ມະນຸດ. ບົດທີ 6-7 ບັນຈຸ ພາບນິມິດກ່ຽວກັບເອ
ນິກ ແລະ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງ
ເພິ່ນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ບົດທີ 8 ບັນຈຸພາບ
ນິມິດກ່ຽວກັບໂນອາ ແລະ ນ້ຳຖ້ວມທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່.

ໜັງສືທ້າເຫລັ້ມຂອງໂມເຊ: ເບິ່ງ ປະຖົມມະ
ການ; ອົບພະຍົບ; ລະບຽບພວກເລວີ; ຈິດເຊັ່ນ
ບັນຊີ; ພຣະບັນຍັດສອງ

ໜັງສືທ້າເຫລັ້ມທຳອິດຂອງພຣະຄຳພີເດີມ
ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າໜັງສືຂອງໂມເຊ. ແຜ່ນ
ຈາລຶກທອງເຫລືອງທີ່ນີໂຟເອົາຈາກລາບານ
ບັນຈຸໜັງສືຂອງໂມເຊ (1 ນຟ 5:11).

ນີໂຟໄດ້ອ່ານຫລາຍເລື່ອງ ຊຶ່ງມີຂຽນຢູ່ໃນ
ໜັງສືຂອງໂມເຊ, 1 ນຟ 19:23.

ໂມໄຊຢາ, ບິດາຂອງເບັນຢາມິນ. ເບິ່ງ ເຊຣາ
ເຮັມລາ; ເບັນຢາມິນ, ບິດາຂອງໂມໄຊຢາ
ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ສາດສະດາຊາວນີໂຟ
ຜູ້ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດບົກຄອງຜູ້ຄົນ
ຢູ່ໃນເຊຣາເຮັມລາ.

ໂມໄຊຢາໄດ້ຖືກເຕືອນໃຫ້ໜີໄປຈາກແຜ່ນ
ດິນນີໂຟ, ອມນ 1:12. ເພິ່ນໄດ້ພົບເຫັນຜູ້ຄົນ
ຂອງເຊຣາເຮັມລາ, ອມນ 1:14-15. ເພິ່ນໃຫ້
ຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາໄດ້ຮັບການສອນໃນ
ພາສາຂອງເພິ່ນ, ອມນ 1:18. ເພິ່ນໄດ້ຖືກແຕ່ງ
ຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດຂອງປະຊາຄົມ, ອມນ 1:19.
ເບັນຢາມິນ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ໄດ້ຂຶ້ນບົກຄອງ
ຫລັງຈາກເພິ່ນເສຍຊີວິດໄປ, ອມນ 1:23.

ໂມໄຊຢາ, ພວກລູກຊາຍຂອງ. ເບິ່ງ ໂມໄຊ
ຢາ, ລູກຊາຍຂອງເບັນຢາມິນ; ອາໂຣນ,
ລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ; ອອມເນີ; ອາໂມນ,
ລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ; ຮິມໂນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ລູກຊາຍສີ່ຄົນຂອງ
ກະສັດໂມໄຊຢາ ຜູ້ໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ
ຫລັງຈາກທູດໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ ແລະ
ສັ່ງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ກັບໃຈ. ເຂົາເຈົ້າຊື່ວ່າ ອາໂມນ,
ອາໂຣນ, ອອມເນີ, ແລະ ຮິມໂນ (ມຊຍ 27:34).
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ເວລາສືບສໍ່ປີ ໃນການສັ່ງສອນ
ພຣະກິດຕິຄຸນຢ່າງມີປະສິດທິພາບໃຫ້ແກ່
ຊາວເລມັນ. ບັນທຶກຂອງການປະຕິບັດສາດ
ສະໜາກິດຂອງເຂົາເຈົ້າໃນບັນດາຊາວເລມັນ
ມີຢູ່ໃນໜັງສືເອວມາ, ບົດທີ 17 ເຖິງ 26.

ແຕ່ກ່ອນ ເຂົາເຈົ້າເປັນຄົນບໍ່ເຊື່ອຖື ຜູ້ໄດ້ພະ
ຍາຍາມທຳລາຍສາດສະໜາຈັກ, ມຊຍ 27:8-
10 (ແອວ 36:6). ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກທູດຕິຕຽນ
ແລະ ໄດ້ກັບໃຈ, ມຊຍ 27:11-12, 18-20.
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໄປສັ່ງສອນຊາວເລ
ມັນ, ມຊຍ 28:1-7.

ໂມໄຊຢາ, ລູກຊາຍຂອງເບັນຢາມິນ. ເບິ່ງ
ເບັນຢາມິນ, ບິດາຂອງໂມໄຊຢາ; ໂມໄຊ
ຢາ, ພວກລູກຊາຍຂອງ ນຳອີກ

ກະສັດ ແລະ ສາດສະດາຊາວນີໂຟທີ່ຊອບ
ທຳໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ. ໂມໄຊຢາໄດ້ເຮັດຕາມ
ຕົວຢ່າງທີ່ຊອບທຳຂອງບິດາຂອງເພິ່ນ (ມຊຍ
6:4-7). ເພິ່ນໄດ້ແປແຜ່ນຈາລຶກຄຳຊາວສີ່ແຜ່ນ
ທີ່ບັນຈຸບັນທຶກຂອງຊາວຢາເຣັດ (ມຊຍ 28:17).

ໜັງສືໂມໄຊຢາ: ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະ
ຄຳພີມໍມອນ. ບົດທີ 1-6 ບັນຈຸຄຳເຫດສະໜາ

ໂມໂຣໂນ, ນາຍທັບ

ທີ່ມີພະລັງຂອງກະສັດເປັນຢາມິນ ຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ. ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສຳຜັດໃຈຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຜູ້ຄົນໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ແລະ ປາດຖະໜາທີ່ຈະບໍ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວອີກຕໍ່ໄປ. ບົດທີ 7-8 ບອກເຖິງຊາວນີໂຟກຸ່ມໜຶ່ງ ຜູ້ໄດ້ໄປອາໄສຢູ່ໃນບັນດາຊາວເລມັນ. ຜູ້ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງໄດ້ຖືກສົ່ງໄປຊອກຫາພວກເຂົາ. ຫົວໜ້າກຸ່ມຂອງພວກໄປຊອກທີ່ຊື່ອຳໂມນໄດ້ພົບເຫັນພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ຮຽນຮູ້ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບບັນຫາຂອງພວກເຂົາພາຍໃຕ້ກົດບັງຄັບຂອງຊາວເລມັນ. ບົດທີ 9-24 ບັນຍາຍເລື່ອງກົດບັງຄັບ ແລະ ເຖິງວິທີທີ່ຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ—ຊິນິບ, ໂນອາ, ແລະ ລິມໄຮ—ໄດ້ໃຊ້ຊີວິດຢູ່ໃຕ້ຊາວເລມັນ. ການຕາຍຍ້ອນຄວາມເຊື່ອຂອງສາດສະດາຊື່ ອະບິນາໄດ ກໍໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ຄືກັນ. ແອວມາໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຕອນອະບິນາໄດຖືກນຳຂຶ້ນສານ. ບົດທີ 25-28 ເລົ່າເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບສາເຫດທີ່ລູກຊາຍຂອງແອວມາ ແລະ ລູກຊາຍສີຄົນຂອງກະສັດໂມໂຊຢາ ໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ. ໃນ ບົດທີ 29 ກະສັດໂມໂຊຢາໄດ້ແນະນຳວ່າ ໃຫ້ຈັດຕັ້ງລະບົບການຕັດສິນ ແທນການມີກະສັດ. ແອວມາ ລູກຊາຍຂອງແອວມາ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຄົນທຳອິດ.

ໂມໂຣໂນ, ນາຍທັບ. ເບິ່ງ ບ້າຍແຫ່ງເສລີພາບ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບຂອງຊາວນີໂຟ ຜູ້ໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ປະມານ 100 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

ໂມໂຣໂນ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຫົວໜ້ານາຍທະຫານທັງໝົດຂອງຊາວນີໂຟ, ແອວ 43:16-17. ໄດ້ດົນໃຈທະຫານຊາວນີໂຟໃຫ້ຕໍ່ສູ້ເພື່ອເສລີພາບຂອງພວກເຂົາ, ແອວ 43:48-50. ໄດ້ເຮັດບ້າຍແຫ່ງເສລີພາບຈາກເສື້ອຄຸມຂອງເພິ່ນ, ແອວ 46:12-13. ເປັນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແອວ 48:11-18. ໄດ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງ ຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ເອົາຫົວຊາກ່ຽວກັບອິດສະລະພາບຂອງປະເທດຊາດຂອງຕົນ, ແອວ 59:13.

ໂມໂຣໂນ, ລູກຊາຍຂອງມໍມອນ. ເບິ່ງ ພຣະຄຳພີມໍມອນ; ມໍມອນ, ສາດສະດາຊາວນີໂຟ ນຳອີກ

ສາດສະດາຄົນສຸດທ້າຍ ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ (ປະມານ ຄ.ສ. 421). ກ່ອນມໍມອນໃກ້ເສຍຊີວິດໄປ, ເພິ່ນໄດ້ເອົາບັນທຶກປະຫວັດສາດທີ່ເອີ້ນວ່າ ແຜ່ນຈາລຶກຂອງມໍມອນ ໄປໃຫ້ ໂມໂຣໂນ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ (ຄມ 1:1). ໂມໂຣໂນໄດ້ສຳເລັດການຮຽບຮຽງແຜ່ນຈາລຶກຂອງມໍມອນ. ເພິ່ນໄດ້ຕື່ມ ບົດທີ 8 ແລະ 9 ໃສ່ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ (ມມ 8:1). ເພິ່ນໄດ້ທຍໍ່ ແລະ ສະຫລຸບໜັງສືອີເທີ (ອທ 1:1-2) ແລະ ໄດ້ຕື່ມໜັງສືຂອງເພິ່ນເອງໃສ່ ທີ່ເອີ້ນວ່າ ໜັງສືໂມໂຣໂນ (ມຣນ 1). ໂມໂຣໂນໄດ້ຜະນຶກແຜ່ນຈາລຶກ ແລະ ໄດ້ເຊື່ອງມັນໄວ້ໃນພູຄູໂມຣາ (ມມ 8:14; ມຣນ 10:2). ໃນປີ 1823 ໂມໂຣໂນໄດ້ຖືກສົ່ງມາໃນສະພາບທີ່ໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດແລ້ວ ເພື່ອເປີດເຜີຍພຣະຄຳພີມໍມອນແກ່ໃຈເຊັບ ສະມິດ (ຄພ 27:5; ຈສ—ປ 1:30-42, 45). ເພິ່ນໄດ້ແນະນຳສາດສະດາທຸ່ມແຕ່ລະປີ ນັບແຕ່ປີ 1823 ເຖິງ 1827 (ຈສ—ປ 1:54) ແລະ ໃນທີ່ສຸດ ກໍໄດ້ນຳແຜ່ນຈາລຶກມາໃຫ້ເພິ່ນໃນປີ 1827 (ຈສ—ປ 1:59). ຫລັງຈາກໄດ້ສຳເລັດການແປແລ້ວ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ກໍໄດ້ສົ່ງແຜ່ນຈາລຶກຄືນໃຫ້ໂມໂຣໂນ.

ໜັງສືໂມໂຣໂນ: ໜັງສືເຫລັ້ມສຸດທ້າຍຢູ່ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ. ມັນຖືກຂຽນໂດຍສາດສະດາຊາວນີໂຟຄົນສຸດທ້າຍຊື່ ໂມໂຣໂນ. ບົດທີ 1-3 ບອກເຖິງຄວາມພິນາດເທື່ອສຸດທ້າຍຂອງຊາວນີໂຟ, ໃຫ້ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການມອບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະ ຖານະປະໂລຫິດ. ບົດທີ 4-5 ໃຫ້ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບລະບຽບການທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງການປະຕິບັດພິທີສິນລະລຶກ. ບົດທີ 6 ສະຫລຸບວຽກງານຂອງສາດສະໜາຈັກ. ບົດທີ 7-8 ຄຳເຫດສະໜາກ່ຽວກັບຫລັກທຳຂໍ້ທຳອິດຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ, ລວມທັງຄຳສອນຂອງມໍມອນເລື່ອງສັດທາ, ຄວາມຫວັງ, ແລະ ຄວາມໃຈບຸນ ແລະ ກ່ຽວກັບວິທີທີ່ຈະຮູ້ວ່າສິ່ງໃດດີ ແລະ ສິ່ງໃດບໍ່ດີ (ມຣນ 7), ແລະ ຄຳອະທິບາຍຂອງມໍມອນວ່າ ເດັກນ້ອຍ

ມີຊີວິດຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງ ຮັບການບັບຕິສະມາ (ມຣນ 8). ບົດທີ 9 ບັນ ຍາຍເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງປະຊາຊາດນີໄຟ. ບົດທີ 10 ເປັນຂ່າວສານສຸດທ້າຍຂອງໂມໂຣ ໂນ ແລະ ຮ່ວມດ້ວຍວິທີທີ່ຈະຮູ້ຈັກຄວາມຈິງ ເລື່ອງພຣະຄຳພີມໍມອນ (ມຣນ 10:3-5).

ໂມໂຣໂນຮາ, ລູກຊາຍຂອງນາຍທັບໂມໂຣ ໂນ

ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາທີ່ຊອບທຳຊາວນີໄຟຢູ່ໃນ ພຣະຄຳພີມໍມອນ (ປະມານ 60 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.).

ໂມໂຣໂນໄດ້ມອບກອງທັບທະຫານໃຫ້ແກ່ ໂມໂຣໂນຮາ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ແອວ 62:43. ໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງເຊຣາເຮັມລາຄິນອີກ, ຮລມ 1:33. ໄດ້ນຳຊາວນີໄຟຄືນມາກັບໃຈ ແລະ ໄດ້ ຍຶດເອົາແຜ່ນດິນຈຳນວນເຄິ່ງໜຶ່ງຄືນມາ, ຮລມ 4:14-20.

ໂມໂຫ, ຄວາມໂມໂຫ. ເບິ່ງ ຄຽດແຄ້ນ, ຄວາມຄຽດແຄ້ນ

ໂມອາບ. ເບິ່ງ ໂລດ ນຳອີກ

ແຜ່ນດິນໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ທີ່ ຕັ້ງຢູ່ທາງຕາເວັນອອກຂອງທະເລຕາຍ. ຊາວ ໂມອາບເປັນລູກຫລານຂອງໂລດ ແລະ ເປັນ ເຊື້ອສາຍຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ. ພວກເຂົາ ເວົ້າພາສາທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັບພາສາເຮັບເຣີ. ມີ ການສູ້ຮົບກັນຕະຫລອດເວລາລະຫວ່າງຊາວ ໂມອາບ ແລະ ຊາວອິດສະຣາເອນ (ຜປ 3:12-30; 11:17; 2 ຊມອ 8:2; 2 ກສ 3:6-27; 2 ຂຄ 20:1-25; ອຊຢ 15).

ມໍມອນ. ເບິ່ງ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣິດ; ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແຫ່ງໄຟຟ້ນຍຸກສຸດທ້າຍ ນຳອີກ

ຊື່ຫລິ້ນທີ່ວ່າ ມໍມອນ ແມ່ນຖືກເອີ້ນໂດຍຜູ້ ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາ ຈັກ ທີ່ກ່າວເຖິງສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄຟຟ້ນຍຸກສຸດທ້າຍ. ຊື່ນີ້ມາຈາກ ໜັງສືພຣະຄຳພີທີ່ສັກສິດ ຊຶ່ງຖືກ ຮຽບຮຽງໂດຍສາດສະດາມໍມອນໃນສະໄໝ

ບູຮານ ແລະ ມີຊື່ວ່າ ພຣະຄຳພີມໍມອນ. ຊື່ທີ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກຂອງ ສາດສະໜາຈັກ ທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີແມ່ນ “ໄຟຟ້ນ ຂອງພຣະເຈົ້າ.” ຊື່ທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງສາດສະ ໜາຈັກແມ່ນ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣິດແຫ່ງໄຟຟ້ນຍຸກສຸດທ້າຍ.

ມໍມອນ, ສາດສະດາຊາວນີໄຟ. ເບິ່ງ ພຣະຄຳ ພີມໍມອນ ນຳອີກ

ສາດສະດາຊາວນີໄຟ, ນາຍທັບ, ແລະ ຜູ້ ຮັກສາບັນທຶກໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ. ມໍມອນໄດ້ ມີຊີວິດຢູ່ປະມານ ຄ.ສ. 311-385 (ມມ 1:2, 6; 6:5-6; 8:2-3). ເພິ່ນເປັນຫົວໜ້າກອງທັບ ເກືອບຕະຫລອດຊີວິດຂອງເພິ່ນ, ເລິ່ມຕົ້ນແຕ່ ອາຍຸສິບຫ້າປີ (ມມ 2:1-2; 3:8-12; 5:1; 8:2- 3). ອາມມາຣອນໄດ້ແນະນຳມໍມອນໃຫ້ຕຽມ ຕົນເອງ ໃນການຮັກສາຂຽນ ແລະ ການຮັກສາ ບັນທຶກ (ມມ 1:2-5; 2:17-18). ຫລັງຈາກໄດ້ ບັນທຶກຊີວະປະຫວັດໃນວັນເວລາຂອງເພິ່ນ ແລ້ວ, ມໍມອນໄດ້ຫຍໍ້ແຜ່ນຈາລຶກໃຫຍ່ຂອງນີ ໄຟ ໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກຂອງມໍມອນ. ຕໍ່ມາເພິ່ນ ໄດ້ມອບບັນທຶກທີ່ສັກສິດນີ້ໃຫ້ແກ່ໂມໂຣໂນ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ. ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ເປັນ ພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງບັນທຶກທີ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ແປເປັນພຣະຄຳພີມໍມອນ.

ຄຳຂອງມໍມອນ: ໜັງສືເຫລັ້ມນ້ອຍໃນພຣະ ຄຳພີມໍມອນ. ລະຫວ່າງຄຳສຸດທ້າຍຂອງອາມາ ລະໂຄ ໃນໜັງສືອອມໂນ ແລະ ຄຳທຳອິດໃນ ໜັງສືໂມໂຊຢາ, ມໍມອນ, ບັນນາທິການຂອງ ບັນທຶກທຸກທັງໝົດ, ໄດ້ສອດໜັງສືເຫລັ້ມນ້ອຍ ນີ້ໃສ່ທາງກາງ. (ເບິ່ງ “ຄຳອະທິບາຍຫຍໍ້ກ່ຽວ ກັບພຣະຄຳພີມໍມອນ” ຢູ່ໃນທາງໜ້າຂອງ ພຣະຄຳພີມໍມອນ.)

ພຣະຄຳພີມໍມອນ: ໜັງສືອີກເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນ ບັນດາພຣະຄຳພີ ທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ພຣະຄຳພີ ມໍມອນ. ບົດທີ 1-2 ບອກເຖິງອາມາຣອນ, ສາດສະດາຂອງຊາວນີໄຟ, ໄດ້ບອກມໍມອນ ເຖິງເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່ ບ່ອນທີ່ໃຫ້ໄປເອົາ ແຜ່ນຈາລຶກ. ພ້ອມນີ້, ມີສິ່ງຄາມທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ ເກີດຂຶ້ນ, ແລະ ຊາວນີໄຟສາມຄົນໄດ້ຖືກພາ

ມໍມອນ, ພຣະຄຳພີ

ໜີໄປ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ. ບົດທີ 3-4 ບອກເຖິງມໍມອນເອີ້ນໃຫ້ຜູ້ຄົນກັບໃຈ: ແຕ່ພວກເຂົາມີໃຈແຂງເກີນກວ່າທີ່ຈະຮູ້ສຶກ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫລາຍກວ່າທີ່ຜ່ານມາໃນອິດສະຣາເອນ. ບົດທີ 5-6 ບັນທຶກການສູ້ຮົບຄັ້ງສຸດທ້າຍລະຫວ່າງຊາວນິໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນ. ມໍມອນໄດ້ຖືກຂ້າພ້ອມດ້ວຍປະຊາຊາດນິໄຟເກືອບທັງໝົດ. ໃນ ບົດທີ 7, ກ່ອນເພິ່ນເສຍຊີວິດ, ມໍມອນໄດ້ເອີ້ນຜູ້ຄົນ—ໃນຕອນນັ້ນ ແລະ ໃນ ອະນາຄົດ—ໃຫ້ກັບໃຈ. ບົດທີ 8-9 ບັນທຶກບອກວ່າ ໃນທີ່ສຸດພຽງແຕ່ ໂມໂຣໂນ ລູກຊາຍຂອງມໍມອນເທົ່ານັ້ນທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່. ເພິ່ນໄດ້ບັນທຶກພາບສຸດທ້າຍຂອງການຕາຍ ແລະ ຊາກສົບ, ລວມທັງການສິ້ນສຸດຂອງຜູ້ຄົນຊາວນິໄຟ, ແລະ ໄດ້ຂຽນຂ່າວສານເຖິງຄົນລຸ້ນຫລັງ ແລະ ຜູ້ອ່ານຂອງບັນທຶກນີ້.

ມໍມອນ, ພຣະຄຳພີ. ເບິ່ງ ພຣະຄຳພີມໍມອນ

ເມືອງນາວູ, ລັດອິລິນອຍ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ)

ເມືອງໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ ໃນປີ 1839 ໃນລັດອິລິນອຍ. ມັນຕັ້ງຢູ່ແຄມແມ່ນໍ້າມິດຊີຊີບີ, ເກືອບເປັນໄລຍະຍາວເຖິງສອງຮ້ອຍໄມ (320 ກິໂລແມັດ) ເລີຍແມ່ນໍ້າຂຶ້ນໄປ ຈາກເມືອງເຊັ່ນຫລຸຍ.

ເພາະການຂົ່ມເຫັງຢູ່ໃນລັດມີເຊີຣີ, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຍ້າຍຂຶ້ນໄປທາງພາກເໜືອທີ່ໄກປະມານສອງຮ້ອຍໄມ, ຂ້າມແມ່ນໍ້າມິດຊີຊີບີ, ແລະ ເຂົ້າໄປຫາລັດອິລິນອຍ, ບ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າພົບເຫັນສະພາບທີ່ໜ້າພໍໃຈ. ໃນທີ່ສຸດ, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ຊື້ທີ່ດິນທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ພັດທະນາຂອງເມືອງຄອມເມິສ. ທີ່ດິນຕອນນີ້ແທ້ຈິງແລ້ວເປັນບຶງ ແລະ ມີອາຄານຕັ້ງຢູ່ສອງສາມບ່ອນ. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ດູດນໍ້າອອກຈາກບຶງ ແລະ ໄດ້ສ້າງເຮືອນຂຶ້ນ. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຍ້າຍຄອບຄົວຂອງເພິ່ນໄປຢູ່ໃນເຮືອນນ້ອຍທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ທ່ອນ. ຊື່ຂອງເມືອງຄອມເມິສໄດ້ປ່ຽນເປັນເມືອງນາວູ, ຕາມພາສາເຮັບເຣີ ສຳລັບຄຳວ່າ “ສວຍງາມ.”

ຫລາຍພາກໃນພຣະຄຳພີຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ໄດ້ຖືກຂຽນຢູ່ໃນເມືອງນາວູ (ຄພ 124-129; 132; 135). ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກສັ່ງໃຫ້ສ້າງພຣະວິຫານຢູ່ໃນເມືອງນາວູ (ຄພ 124:26-27). ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານ ແລະ ໄດ້ຈັດຕັ້ງສະເຕກຂອງຊີໂອນຂຶ້ນກ່ອນເຂົາເຈົ້າຖືກຂັບໄລ່ໜີຈາກບ້ານເຮືອນຂອງເຂົາເຈົ້າໃນປີ 1846. ເພາະການຂົ່ມເຫັງນີ້, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ໜີຈາກເຂດນີ້ ແລະ ໄດ້ເດີນທາງໄປຫາພາກຕາເວັນຕົກ.

ເມືອງເຟແອດ, ລັດນິວຢອກ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ)

ພື້ນທີ່ເຮັດຮົ້ວສວນທີ່ພີເຕີ ວິດເມີ ຜູ້ພໍ່, ບ່ອນທີ່ສາດສະດາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍຫລາຍຢ່າງ. ສາດສະໜາຈັກໄດ້ຈັດຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ທີ່ນີ້ໃນວັນທີ 6 ເດືອນເມສາ, 1830 ແລະ ຜູ້ຄົນໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ຄພ 128:20).

ມິວສຸມ, ການມິວສຸມ. ເບິ່ງ ການມິວສຸມລັບ

ໄມ້ກາງແຂນ. ເບິ່ງ ຄຶງ, ການຄຶງ; ໂຄລະໂຄທາ; ສິນລະລຶກ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ຫລັກໄມ້ທີ່ໃຊ້ຄຶງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ມຣກ 15:20-26). ຫລາຍຄົນຢູ່ໃນໂລກຕອນນີ້ຄິດວ່າມັນເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງການຄຶງ ແລະ ການເສຍສະລະຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈັດຕັ້ງເຄື່ອງໝາຍສຳລັບການຄຶງ ແລະ ການເສຍສະລະຂອງພຣະອົງໄວ້ແລ້ວ—ນັ້ນຄືເຂົ້າຈີ່ ແລະ ນໍ້າຂອງສິນລະລຶກ (ມທ 26:26-28; ຄພ 20:40, 75-79). ໃນພຣະຄຳພີ, ຄົນທີ່ຮັບເອົາໄມ້ກາງແຂນ ແລະ ຄົນທີ່ຮັກພຣະເຢຊູຄຣິດຫລາຍທີ່ສຸດຈົນວ່າເຂົາເຈົ້າປະຕິເສດຕົນເອງຈາກຄວາມບໍ່ເປັນເໝືອນພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມໂຄ່ທັງໝົດຂອງໂລກ ແລ້ວຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ (ປຈສ, ມທ 16:25-26 [ພາກຫ້ອຍທ້າຍ]).

ຈຶ່ງແບກໄມ້ກາງແຂນ, ແລ້ວຕາມເຮົາມາ,

ມຣກ 10:21 (3 ນຟ 12:30; ຄພ 23:6). ພຣະ ເຢຊູໄດ້ອິດທິນຕໍ່ໄມ້ກາງແຂນ ແລະ ປະທັບລົງ ເບື້ອງຂວາພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຮສ 12:2.

ພຣະອົງຖືກຍົກຂຶ້ນເທິງໄມ້ກາງແຂນ ແລະ ຖືກປະທານເພື່ອບາບຂອງໂລກ, 1 ນຟ 11:33. ຄົນທີ່ອິດທິນຕໍ່ໄມ້ກາງແຂນຂອງໂລກມາແລ້ວ ຈະໄດ້ຮັບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາເປັນມູນ ມໍລະດົກ, 2 ນຟ 9:18. ພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້ ສົ່ງເຮົາມາເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນເທິງ ໄມ້ກາງແຂນ, 3 ນຟ 27:14–15.

ຄົນໃດທີ່ຈະບໍ່ແບກໄມ້ກາງແຂນຂອງເຂົາ ແລະ ຕິດຕາມເຮົາໄປ, ແລະ ຮັກສາພຣະບັນ ຍັດຂອງເຮົາ, ຄົນໆນັ້ນຈະບໍ່ລອດ, ຄພ 56:2.

ຈົ່ງເບິ່ງບຸດມະນຸດຖືກຍົກຂຶ້ນເທິງໄມ້ກາງ ແຂນ, ມຊ 7:55.

ຍັງ, ບຣິກຳ

ອັກຄະສາວົກໃນຍຸກສະໄໝເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ເປັນປະທານຄົນທີ່ສອງຂອງສາດສະໜາຈັກ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ. ເພິ່ນໄດ້ນຳພາໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄປທາງ ຕາເວັນຕົກຈາກເມືອງນາວູ, ລັດອິລິນອຍ, ຫາ ຮ່ອມພູເມືອງເຊົາເລັກ ແລະ ເປັນກຸ່ມຕັ້ງຖິ່ນ ຖານທີ່ໃຫຍ່ໂຕ ໃນພາກຕາເວັນຕົກ ຂອງສະ ຫະລັດອາເມຣິກາ.

ບຣິກຳ ຍັງ ໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນປະທານຂອງ ກຸ່ມອັກຄະສາວົກສິບສອງ, ຄພ 124:127. ບຣິ ກຳ ຍັງ ໄດ້ຖືກຍົກຍ້ອງສຳລັບວຽກງານຂອງ ເພິ່ນ ແລະ ຖືກບົດຈາກການເດີນທາງໄປທົ່ວ ໃນອະນາຄົດ, ຄພ 126. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ແນະນຳບຣິກຳ ຍັງ ເຖິງວິທີຈັດລະບຽບໄພ່ພົນ ຍຸກສຸດທ້າຍ ສຳລັບການເດີນທາງໄປຫາພາກ ຕາເວັນຕົກ, ຄພ 136. ບຣິກຳ ຍັງ ເປັນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ ຖືກໂປດປານ ໃນໂລກວິນຍານ, ຄພ 138:53.

ຢາໂກໂບ, ນ້ອງຊາຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ນ້ອງຊາຍຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ (ຄລຕ 1:19) ແລະ ເປັນອ້າຍຂອງ ໂຢເຊັບ, ຊີໂມນ, ຢູດາ ແລະ ນ້ອງສາວຫລາຍ ຄົນ (ມທ 13:55–56; ມຣກ 6:3; ຢູດາ 1:1).

ລາວຍັງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກອີກວ່າ ເປັນຢາໂກໂບຜູ້ທີ່ ທຸ່ງທຳ ແລະ ມີຕຳແໜ່ງທີ່ສຳຄັນຢູ່ໃນສາດສະ ໜາຈັກ ໃນເຢຣູຊາເລັມ (ກຈກ 12:17; 15:13; 1 ກຫ 15:7; ຄລຕ 2:9–12). ບາງທີລາວໄດ້ ເປັນຜູ້ຂຽນສານຂອງຢາໂກໂບ.

ສານຂອງຢາໂກໂບ: ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນ ພຣະຄຳພີໃໝ່. ສະບັບຕົ້ນແມ່ນເປັນຈົດໝາຍ ທີ່ຂຽນເຖິງສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ ທີ່ໄດ້ກະຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວ ແລະ ບາງທີອາດ ຖືກຂຽນຈາກເຢຣູຊາເລັມ. ສານນີ້ບັນຈຸຄວາມ ແຈ່ມແຈ້ງບາງຢ່າງກ່ຽວກັບການປະຕິບັດ ທາງສາດສະໜາ, ລວມທັງຄວາມສຳຄັນຂອງ ຄຳແນະນຳໃນ ບົດທີ 1 ທີ່ວ່າຖ້າຫາກຄົນໃດ ຂາດສະຕິບັນຍາ, ກໍໃຫ້ຄົນນັ້ນທູນຖາມພຣະ ເຈົ້າເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ (ຢກບ 1:5– 6; ຈສ—ປ 1:9–20). ບົດທີ 2 ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ສັດທາ ແລະ ວຽກງານ. ບົດທີ 3–4 ກ່າວເຖິງ ຄວາມສຳຄັນຂອງການບັງຄັບລິ້ນ ແລະ ຕັກ ເຕືອນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ກ່າວຄຳບໍ່ດີຕໍ່ ກັນ. ບົດທີ 5 ໄດ້ຊຸກຍູ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ ມີຄວາມອິດທິນ ແລະ ທີ່ຈະເອີ້ນແອວເດີເພື່ອ ໃຫ້ພອນແກ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ; ມັນຍັງສິດສອນອີກ ເຖິງພອນເລື່ອງການຊ່ວຍປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ຄົນອື່ນໆ.

ຢາໂກໂບ, ລູກຊາຍຂອງເສເບດາຍ

ຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາອັກຄະສາວົກສິບສອງທີ່ ພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກໃນໄລຍະການປະຕິບັດ ສາດສະໜາກິດ ໃນຊ່ວງມະຕະຂອງພຣະອົງ. ລາວເປັນອ້າຍຂອງໂຢຮັນ. ລາວເປັນຄົນໜຶ່ງ ໃນບັນດາອັກຄະສາວົກສາມຄົນທີ່ພຣະເຢຊູ ໄດ້ເລືອກ ໃນໂອກາດພິເສດໂດຍສະເພາະ: ການນຳລູກສາວຂອງຢາອີໂຣຄົນມາມີຊີວິດ ອີກ (ມຣກ 5:37), ຕອນປ່ຽນສະພາບ (ມທ 17:1; ມຣກ 9:2; ລກ 9:28), ແລະ ທີ່ສວນ ເຄັດເຊມາເນ (ມທ 26:37; ມຣກ 14:33). ພ້ອມ ດ້ວຍເປໂຕ ແລະ ໂຢຮັນ, ລາວໄດ້ຟື້ນຟູຖານະ ປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຕີເສເດັກຄົນມາສູ່ແຜ່ນ ດິນໂລກ ໂດຍການແຕ່ງຕັ້ງໃຈເຊັບ ສະມິດ

ຢາໂກໂບ, ລູກຊາຍຂອງອາລະຟາຍ

ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ (ຄທ 27:12; 128:20; ຈສ—ປ 1:72).

ຢາໂກໂບ, ລູກຊາຍຂອງອາລະຟາຍ

ຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາອັກສະສາວິກສິບສອງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກໃນໄລຍະການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ໃນຊ່ວງມະຕະຂອງພຣະອົງ (ມທ 10:3; ມຣກ 3:18; ລກ 6:15; ກກງ 1:13).

ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງລີໂຮ. ເບິ່ງ ລີໂຮ,

ບົດາຂອງນີໂຟ ນຳອີກ

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ ແລະ ເປັນຜູ້ຂຽນຄຳເທດສະໜາຫລາຍບົດຢູ່ໃນໜັງສື 2 ນິໂຟ ແລະ ຢາໂຄບ (2 ນຟ 6–11; ຢຄ 1–7).

ໜັງສືຢາໂຄບ: ໜັງສືເຫລັ້ມທີສາມຢູ່ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ. ບົດທີ 1 ບອກວ່າ ນີໂຟໄດ້ມອບແຜ່ນຈາລຶກໃຫ້ແກ່ຢາໂຄບ ແລະ ຈາກນັ້ນໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ ຢາໂຄບ ແລະ ໂຍເຊັບ ນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນໃຫ້ເປັນປະໂລຫິດ ແລະ ຄູສອນຜູ້ຄົນ. ບົດທີ 2–4 ຄຳເທດສະໜາແນະນຳຜູ້ຄົນໃຫ້ມີຄວາມສະອາດທາງສິນທຳ. ຢາໂຄບຍັງໄດ້ສິດສອນກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະເມຊີອາພຣະຜູ້ໂຖ່, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ເຫດຜົນກ່ຽວກັບວ່າ ເປັນຫຍັງຊາວອິດສະຣາເອນບາງຄົນຈຶ່ງບໍ່ຍອມຮັບພຣະອົງ ແລະ ການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ. ບົດທີ 5–6 ບັນຈຸປະຈັກພະຍານຂອງຢາໂຄບ ແລະ ໄດ້ທຳນາຍກ່ຽວກັບປະຫວັດສາດ ແລະ ພາລະກິດຂອງຜູ້ຄົນຂອງອິດສະຣາເອນ. ບົດທີ 7 ບັນຈຸເລື່ອງລາວຂອງຊາຍຄົນໜຶ່ງຊື່ ເຊເຣັມ ທີ່ກະບົດ, ຜູ້ໄດ້ຖືກເອົາຊະນະໃຈໂດຍປະຈັກພະຍານຂອງຢາໂຄບ.

ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ. ເບິ່ງ ອິດສະ

ຣາເອນ; ອີຊາກ; ເອຊາວ ນຳອີກ

ປີຕູ ແລະ ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ; ລູກຊາຍຝາແຝດຜູ້ນ້ອງຂອງອີຊາກ ແລະ ນາງເຣເບກາ (ປຖກ 25:19–26). ຢາໂຄບໄດ້ຮັບສິດທິຂອງອ້າຍກິກາຈາກເອຊາວ ອ້າຍຂອງລາວ. ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນ ເພາະຄວາມມີຄຳຄວນຂອງຢາໂຄບ ແລະ ໄດ້ແຕ່ງງານໃນພັນທະ

ສັນຍາ, ໃນຂະນະທີ່ເອຊາວກຽດຊັງສິດທິຂອງອ້າຍກິກຂອງລາວ ແລະ ໄດ້ແຕ່ງງານນອກພັນທະສັນຍາ (ປຖກ 25:30–34; 26:34–35; 27; 28:6–9; ຮຮ 12:16).

ເຣເບກາໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ເອຊາວຈະຮັບໃຊ້ຢາໂຄບ, ປຖກ 25:23. ໄດ້ຊື້ສິດທິຂອງອ້າຍກິກາຈາກເອຊາວ, ປຖກ 25:29–34. ໄດ້ຜົນເຫັນຂັ້ນໄດ້ຂຶ້ນໄປສະຫວັນ, ປຖກ 28. ໄດ້ແຕ່ງງານກັບນາງເລອາ ແລະ ນາງຣາເຊັນ, ປຖກ 29:1–30. ມີລູກຊາຍສິບສອງຄົນ ແລະ ລູກສາວໜຶ່ງຄົນ, ປຖກ 29:31–30:24; 35:16–20. ໄດ້ແຕ່ງງານກັບນາງບິນຣາ ແລະ ນາງສີລະປາ, ປຖກ 30:3–4, 9. ໄດ້ປ່ຽນຊື່ເປັນ ອິດສະຣາເອນ, ປຖກ 32:28. ໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາ, ປຖກ 32:30. ຮັກໂຍເຊັບຫລາຍ, ປຖກ 37:3. ໄດ້ໄປປະເທດເອຢິບກັບຄອບຄົວຂອງເພິ່ນ, ປຖກ 46:1–7. ໄດ້ອວຍພອນລູກຊາຍ ແລະ ລູກຫລານຂອງເພິ່ນ, ປຖກ 49. ໄດ້ຕາຍໄປ, ປຖກ 49:33. ໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດ ແລະ ທຸກວັນນີ້ໄດ້ຮັບຄວາມສູງສົ່ງຢູ່ໃນບັນລັງຢູ່ສະຫວັນ, ຢູ່ພ້ອມກັບອັບຣາຮາມ ແລະ ອີຊາກ, ຄທ 132:37.

ຢາຄູດ. ເບິ່ງ ພຣະວາຈາແຫ່ງບັນຍາ

ຢາເຟດ. ເບິ່ງ ໂນອາ, ປີຕູໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ນຳອີກ

ລູກຊາຍກິກຂອງໂນອາ, ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ (ມຊ 8:12).

ໂນອາມີລູກຊາຍຊື່ ຢາເຟດ, ປຖກ 5:32 (ປຖກ 6:10; ມຊ 8:12). ຢາເຟດ ແລະ ເມຍຂອງລາວໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອຂອງໂນອາ, ປຖກ 7:13. ຢາເຟດໄດ້ອອກມາຈາກເຮືອ, ປຖກ 9:18. ພຣະເຈົ້າຈະຊ່ວຍຢາເຟດໃຫ້ມີເຊື້ອສາຍຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ປຖກ 9:27.

ຢາເຣັດ. ເບິ່ງ ຊາວຢາເຣັດ; ຢາເຣັດ, ນ້ອງຊາຍຂອງ ນຳອີກ

ເປັນຜູ້ນຳຄົນໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຜູ້ຊຶ່ງພ້ອມດ້ວຍນ້ອງຊາຍຂອງລາວ, ໄດ້ນຳພາຜູ້

ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງໄປຈາກທໍບາເບນ ໄປທາແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄຳສັນຍາ ໃນຊືກໂລກເບື້ອງຕາເວັນຕົກ (ອທ 1:33-2:1).

ຢາເຣັດໄດ້ຂໍໃຫ້ນ້ອງຊາຍຂອງລາວອະທິ ຖານເພື່ອວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ ພາສາຂອງຄອບຄົວເຂົາເຈົ້າ ແລະ ພູເພື່ອນ ຂອງເຂົາເຈົ້າສັບສົນ, ອທ 1:34-37. ໄດ້ເດີນ ທາງໄປທາທະເລ ແລະ ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນ ເປັນເວລາສິບ, ອທ 2:13. ໄດ້ຂໍເຮືອໄປທາ ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ອທ 6:4-12.

ຢາເຣັດ, ນ້ອງຊາຍຂອງ. ເບິ່ງ ຊາວຢາເຣັດ;
ຢາເຣັດ ນຳອີກ

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີມ່ອນ. ເພິ່ນກັບ ອ້າຍຂອງເພິ່ນໄດ້ສ້າງຕັ້ງປະຊາຊາດຢາເຣັດ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳພາຜູ້ຄົນອອກໄປຈາກທໍ ບາເບນ ໄປທາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ ໃນ ຊືກໂລກເບື້ອງຕາເວັນຕົກ (ອທ 1-6). ເພິ່ນ ເປັນຊາຍທີ່ມີສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຈົນວ່າເພິ່ນ ໄດ້ກ່າວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໜ້າຕໍ່ໜ້າ (ຄພ 17:1). ເລື່ອງລາວຂອງພຣະອົງໄດ້ຖືກບັນທຶກ ໄວ້ຢູ່ໃນໜັງສືອີເທີ.

ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດເປັນຄົນຮ່າງໃຫຍ່ ແລະ ມີກຳລັງຫລາຍ, ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ໂປດ ປານທີ່ສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອທ 1:34. ເປັນເພາະສັດທາຂອງເພິ່ນ, ນ້ອງຊາຍຂອງ ຢາເຣັດຈຶ່ງໄດ້ເຫັນນິ້ວພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ອທ 3:6-9 (ອທ 12:20). ພຣະຄຣິດ ໄດ້ສະແດງພຣະກາຍທາງວິນຍານແກ່ນ້ອງ ຊາຍຂອງຢາເຣັດ, ອທ 3:13-20. ບໍ່ເຄີຍມີ ເລື່ອງໃດທີ່ສະແດງໃຫ້ປະຈັກ ເປັນເລື່ອງທີ່ ຍິ່ງໃຫຍ່ໄປກວ່າເລື່ອງທີ່ສະແດງໃຫ້ປະຈັກ ແກ່ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ, ອທ 4:4. ນ້ອງ ຊາຍຂອງຢາເຣັດໄດ້ເຕືອນຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ ເລື່ອງກະສັດ, ອທ 6:22-23. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ສະແດງທຸກສິ່ງທັງໝົດຕໍ່ນ້ອງຊາຍຂອງ ຢາເຣັດ, ອທ 12:21. ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນການຊຽນ, ອທ 12:24. ຜ່ານ ສັດທາ ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດໄດ້ຍ້າຍພູຊີຣີ ນ, ອທ 12:30.

ຍ້ານກົວ, ຄວາມຍ້ານກົວ. ເບິ່ງ ກ້າຫານ,
ຄວາມກ້າຫານ, ຢ່າງກ້າຫານ; ຄາລະວະ,
ຄວາມຄາລະວະ; ສັດທາ ນຳອີກ

ຄວາມຍ້ານກົວສາມາດມີຄວາມໝາຍສອງ ຢ່າງ: (1) ທີ່ຈະຍ້ານກົວພຣະເຈົ້າຄືການຮູ້ສຶກ ຄາລະວະ ແລະ ຢ່າເກງພຣະອົງ ແລະ ເຊື່ອ ພັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ; (2) ທີ່ຈະຍ້ານ ກົວມະນຸດ, ສິ່ງອັນຕະລາຍທາງມະຕະ, ຄວາມ ເຈັບປວດ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ເປັນຄວາມ ເກງກົວ ແລະ ຍ້ານສິ່ງເທລຳນັ້ນຫລາຍ.

ຄວາມຍ້ານກົວພຣະເຈົ້າ: ຜູ້ຂ້າຄິດວ່າໃນທີ່ ນີ້ຈະບໍ່ມີໃຜຢ່າເກງພຣະເຈົ້າ, ປຖກ 20:11. ຈົ່ງ ຢ່າເກງໃຫ້ກງດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະ ເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ພບຍ 6:13 (ຍຊ 24:14; 1 ຊມອ 12:24). ຈົ່ງຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດ້ວຍຄວາມຢ່າເກງ, ພສສ 2:11. ການຢ່າເກງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງສະຕິ ບັນຍາ, ພສສ 111:10. ຈົ່ງຢ່າເກງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ແລະ ຈົ່ງຫລີກໜີຈາກຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍ, ສພສ 3:7. ຖ້າທ່ານຢ່າເກງພຣະເຈົ້າ ທຸກສິ່ງກໍຈະເປັນໄປໂດຍດີ, ປຍຈ 8:12.

ຈົ່ງອິດສາພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຄວາມ ພື້ນ ດ້ວຍຄວາມຢ່າເກງ ແລະ ຕົວສັ່ນ, ຟລປ 2:12. ຈົ່ງຢ່າເກງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ສັນລະເສີນ ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, ພນມ 14:7 (ຄພ 88:104).

ສາດສະດາໄດ້ກະຕຸ້ນຜູ້ຄົນຢູ່ຕະຫລອດວັນ ເວລາ ໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມຍ້ານກົວພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອນ 1:23. ແອວມາ ແລະ ພວກ ລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ເພາະວ່າຄວາມຍ້ານກົວທີ່ເຂົາເຈົ້າມີຕໍ່ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ແອວ 36:7. ໃຫ້ເຮັດວຽກຂອງຄວາມ ລອດໃຫ້ຕົນດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວ ແລະ ຕົວ ສັ່ນ, ມມ 9:27.

ຄົນທີ່ບໍ່ຍ້ານກົວເຮົາ, ເຮົາຈະລືບກວນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຕົວສັ່ນ, ຄພ 10:56. ຄົນທີ່ຍ້ານກົວເຮົາ ຈະເຝົ້າຄອຍເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການມາຂອງບຸດ ມະນຸດ, ຄພ 45:39.

ຄວາມຍ້ານກົວມະນຸດ: ຢ່າຍ້ານເພາະເຮົາ ຄອຍເຝົ້າຮັກສາເຈົ້າ, ປຖກ 26:24 (ອຊຍ

ຢາຮ້າງ

41:10). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະຖິດຢູ່ນຳພວກເຮົາ: ຢາສູ່ຢ້ານ, **ຈບຊ 14:9**. ບໍ່ຕ້ອງຢ້ານ: ຝ່າຍຂອງ ພວກເຮົາມີຫລາຍກວ່າ, **2 ກສ 6:16**. ຂ້າພຣະ ອົງຈະບໍ່ຢ້ານ ມະນຸດລ້າງເຮັດຫຍັງໃຫ້ໄດ້ ແດ່, **ພສສ 56:4**. ຢາສູ່ຢ້ານເມື່ອຄົນກ່າວຫຍໍ້ ຫຍິນນິນທາ, **ອຊຢ 51:7** (2 ນພ 8:7).

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະທານໃຈອັນຢ້ານກົວໃຫ້ ແກ່ເຮົາ, **2 ຕມທ 1:7**. ຄວາມຮັກອັນຄົບບໍລິບູນ ກໍຂັບໄລ່ຄວາມຢ້ານທຸກຢ່າງອອກໄປ, **1 ຢຮ 4:18** (ມຣນ 8:16).

ພວກລູກຊາຍຂອງອີລາມັນບໍ່ໄດ້ຢ້ານ ຄວາມຕາຍ, **ແອວ 56:46-48**. ຄວາມຢ້ານກົວ ຕໍ່ຄວາມຕາຍເຕັມອົກຂອງຄົນຊົ່ວ, **ມມ 6:7**. ຢາຢ້ານກົວຕໍ່ອຳນາດຂອງມະນຸດ, **ມຣນ 8:16**.

ເຈົ້າບໍ່ຄວນຢ້ານກົວມະນຸດຫລາຍກວ່າພຣະ ເຈົ້າ, **ຄພ 3:7** (ຄພ 30:1, 11; 122:9). ຢາ ຢ້ານກົວທີ່ຈະເຮັດຄວາມດີ, **ຄພ 6:33**. ຜູ້ໃດ ກໍຕາມທີ່ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາບໍ່ ຈຳເປັນຕ້ອງຢ້ານ, **ຄພ 10:55**. ຖ້າຫາກພວກ ເຈົ້າຕຽມພ້ອມ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຢ້ານກົວ, **ຄພ 38:30**. ບົດເບື້ອງຄວາມຢ້ານກົວອອກຈາກ ຕົນ, **ຄພ 67:10**. ຈົ່ງເບີກບານເຖິດ, ແລະ ຢາ ສູ່ຢ້ານ, ເພາະເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບພວກ ເຈົ້າ, **ຄພ 68:6**. ຢາຢ້ານກົວສັດຕູຂອງພວກ ເຈົ້າ, **ຄພ 136:17**.

ຢາຮ້າງ. ເບິ່ງ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ ນຳ ອີກ

ການສິ້ນສຸດຂອງການແຕ່ງງານ ຜ່ານ ອຳນາດຂອງກົດໝາຍບ້ານເມືອງ ແລະ ຂອງ ຜູ້ນຳພາທາງສາດສະໜາ. ຕາມພຣະຄຳພີໃໝ່, ພຣະເຈົ້າໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການຢາຮ້າງຕາມ ເງື່ອນໄຂບາງຢ່າງ ເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງ ຂອງຫົວໃຈຂອງຜູ້ຄົນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະເຢຊູໄດ້ອະທິບາຍໄວ້ວ່າ, “ມັນບໍ່ໄດ້ເປັນ ແບບນັ້ນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ” (ມທ 19:3-12). ຂໍພຣະ ຄຳພີໄດ້ແນະນຳຕໍ່ຕ້ານການຢາຮ້າງໂດຍທົ່ວ ໄປ ແລະ ແນະນຳໃຫ້ສາມີພັນລະຍາຮັກແພງ ເອົາກັນໃນຄວາມຊອບທຳ (1 ກຣທ 7:10-12; ຄພ 42:22).

ຍິນຍັນ, ການຍິນຍັນ. ເບິ່ງ ມີ, ການວາງ

ຢູດາ, ອ້າຍຂອງຢາໂຄໂບ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ຄົນໜຶ່ງໃນຈຳນວນ ອັກຄະສາວົກສິບສອງຄົນລຸ້ນທຳອິດຂອງພຣະ ເຢຊູຄຣິດ (ລກ 6:13-16). ບາງທີລາວອາດ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ທາດາຍຜູ້ຮັກຊາດ (ມທ 10:2-4).

ຢູດາ (ນ້ອງຊາຍຂອງພຣະເຢຊູ)

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ນ້ອງຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງ ພຣະເຢຊູ ແລະ ບາງທີອາດເປັນຜູ້ຂຽນສານ ຂອງຢູດາ (ມທ 13:55; ຢດ 1:1).

ສານຂອງຢູດາ: ໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ປະກອບ ດ້ວຍຈິດໝາຍຈາກຢູດາເຖິງໄພ່ພົນໃດໜຶ່ງ ຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ອ່ອນແອໃນສັດທາ. ພວກ ເຂົາອ່ອນແອໂດຍຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາ ຜູ້ກ່າວວ່າເປັນຊາວຄຣິດສະຕຽນ ແຕ່ນະມັດ ສະການສາດສະໜາເພກັນທີ່ຜິດສິນທຳ ແລະ ປະກາດວ່າຖືກຍົກເວັ້ນຈາກກົດທີ່ມີສິນທຳ. ຢູ ດາປາດຖະໜາທີ່ຈະໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ຕື່ນຂຶ້ນມາ ແລະ ຮູ້ຈັກເຖິງສິ່ງອັນຕະລາຍທາງ ວິນຍານ ແລະ ຊຸກຍູ້ພວກເຂົາໃຫ້ຊື່ສັດຕໍ່ໄປ.

ຂ່າວສານທີ່ເດັ່ນໃນຢູດາ ແມ່ນ ຂໍ້ທີ 6, ຊຶ່ງ ກ່ຽວກັບສົງຄາມໃນສະຫວັນ ແລະ ການຂັບ ໄລ່ລູຊີເຟີ ແລະ ບໍລິວານຂອງມັນອອກໄປ ຈາກສະພາວະກ່ອນມະຕະ (ອຣຮ 3:26- 28), ແລະ ຂໍ້ທີ 14-15, ຊຶ່ງອ້າງເຖິງຄຳທຳນາ ຍຂອງເອນົກ.

ຢູດາ (ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄໂບ). ເບິ່ງ ຊາວຍິວ; ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ; ອິດສະຣາເອນ ນຳ ອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເປັນລູກຊາຍຄົນທີສີ່ ຂອງຢາໂຄໂບກັບນາງເລອາ (ປຖກ 29:35; 37:26-27; 43:3, 8; 44:16; 49:8). ຢາໂຄໂບ ໄດ້ອວຍພອນຢູດາວ່າລາວຈະເປັນຜູ້ນຳໂດຍ ທຳມະຊາດ ໃນທຳມະກາງພວກລູກຊາຍຂອງ ຢາໂຄໂບ ແລະ ວ່າຊີໂລ (ພຣະເຢຊູຄຣິດ) ຈະ ເປັນລູກຫລານຂອງລາວ (ປຖກ 49:10).

ເຜົາຂອງຢູດາ: ເຜົາຂອງຢູດາໄດ້ເປັນຜູ້ນຳ

ຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນການອາໄສ. ຄູ່ແຂ່ງຂອງເຜົ່ານີ້ແມ່ນເຜົ່າ ເອຟະຣາອິມ. ໂມເຊໄດ້ອວຍພອນເຜົ່າຂອງຢູດາ (ພບຍ 33:7). ຫລັງຈາກການປົກຄອງຂອງໂຊໂລໂມນ, ເຜົ່າຂອງຢູດາໄດ້ກາຍເປັນອານາຈັກຂອງຢູດາ.

ອານາຈັກຂອງຢູດາ: ໃນການປົກຄອງຂອງ ເຣໂຮໂບອາມ ອານາເຂດຂອງໂຊໂລໂມນໄດ້ຖືກແຍກອອກເປັນສອງອານາຈັກ, ສ່ວນໃຫຍ່ເປັນເພາະຄວາມອິດສາລະຫວ່າງເຜົ່າຂອງເອຟະຣາອິມ ແລະ ຢູດາ. ອານາຈັກພາກໃຕ້, ຫລື ອານາຈັກຢູດາ, ລວມທັງເຜົ່າຂອງຢູດາ ແລະ ພາກສ່ວນໃຫຍ່ຂອງເບັນຢາມິນ. ເຢຣູຊາເລັມໄດ້ເປັນຕົວເມືອງໃຫຍ່ຂອງມັນ. ສ່ວນຫລາຍຜູ້ຄົນກໍຊື່ສັດໃນການນະມັດສະການພຣະເຢໂຮວາ ຫລາຍກວ່າອານາຈັກພາກເໜືອ. ຢູດາບໍ່ໄດ້ຖືກໂຈມຕີຈາກອານາຈັກທາງພາກເໜືອ ແລະ ທາງພາກຕາເວັນອອກ, ແລະ ອຳນາດສູງສຸດຢູ່ໃນຄອບຄົວຂອງດາວິດ ຈົນກວ່າຖືກຊາວບາບີໂລນຈັບໄປເປັນຊະເລີຍ. ອານາຈັກຂອງຢູດາໄດ້ພະຍາຍາມຄົງຢູ່ຈົນເຖິງ 135 ປີຫລັງຈາກອານາຈັກແຫ່ງອິດສະຣາເອນທີ່ໂດ່ງດັງ ແລະ ມີອຳນາດກວ່າໄດ້ຕົກໄປ.

ກິ່ງງ່າຂອງຢູດາ: ນີ້ໝາຍເຖິງພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີວ່າເປັນບັນທຶກຂອງເຊື້ອສາຍຂອງຢູດາ (ອຊຸກ 37:15–19). ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ເມື່ອກິ່ງງ່າຕ່າງໆຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນມາເຕົ້າໂຮມກັນ, ບັນທຶກທີ່ສັກສິດຂອງເຂົາເຈົ້າກໍຈະຖືກເຕົ້າໂຮມເຂົ້າກັນຄືກັນ. ບັນທຶກທີ່ເປັນພຣະຄຳພີເຫລົ່ານີ້ສົ່ງເສີມກັນແລະກັນ ແລະ ປະກອບເຂົ້າກັນເປັນປະຈັກພະຍານວ່າພຣະເຢຊູຄືພຣະຄຣິດ, ພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນໂລກ (ປຈສ, ປຖກ 50:24–36 [ພາກຫ້ອຍທ້າຍ]; 2 ນພ 3; 29).

ຢູດາ ອິສະກາຣີອິດ

ຄົນໜຶ່ງໃນຈຳນວນອັກຄະສາວິກສິບສອງຄົນຂອງພຣະເຢຊູ ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ (ມທ 10:4; ມາຣະໂກ 14:10; ໂຢຮັນ 6:71; 12:4).

ນາມສະກຸນຂອງລາວໝາຍເຖິງ “ໄທເກລີໂອດ.” ລາວມາຈາກເຜົ່າຂອງຢູດາ ແລະ ເປັນອັກຄະສາວິກຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນໄທຄາລີເລ. ຢູດາໄດ້ທໍລະຍົດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ໄດ້ຮັບເງິນສາມສິບຫລຽນສຳລັບການມອບພຣະຄຣິດໃຫ້ຫົວໜ້າປະໂລຫິດ, **ມທ 26:14–16** (ຊກຍ 11:12–13). ໄດ້ທໍລະຍົດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍການຈູບ, **ມທ 26:47–50** (ມຣກ 14:43–45; ລກ 22:47–48; ຢຮ 18:2–5). ໄດ້ຜູກຄໍຕາຍ, **ມທ 27:5**. ຊາຕານໄດ້ເຂົ້າສິ່ງຢູດາ, **ລກ 22:3** (ຢຮ 13:2, 26–30). ດາວິດໄດ້ກ່າວເຖິງການທໍລະຍົດຂອງຢູດາຕໍ່ພຣະຄຣິດ, **ກກງ 1:16** (ພສສ 41:9).

ເຢຊີ. ເບິ່ງ ດາວິດ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ບິດາຂອງດາວິດ ແລະ ບັນພະບຸລຸດຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ຂອງກະສັດທັງໝົດຢູດາ.

ລູກຊາຍຂອງນາງຣຸດ, ໂອເບັດ, ແມ່ນບິດາຂອງເຢຊີ, **ນຮ 4:17, 22**. ບັນພະບຸລຸດຂອງເຢຊີສາມາດນັບຄືນໄປທາງຢູດາ, **1 ຂຄ 2:5–12** (ມທ 1:5–6).

ເຢເຊເບນ. ເບິ່ງ ອາຮາບ ນຳອີກ

ຜູ້ຍິງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນພຣະຄຳພີເດີມຈາກແຜ່ນດິນໂປນີເຊຍ. ນາງເປັນເມຍຂອງອາຮາບ (1 ກສ 16:30–31), ກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນຜູ້ໄດ້ປົກຄອງໃນລະຫວ່າງທີ່ເອລີຢາເປັນສາດສະດາ.

ການແຕ່ງງານຂອງເຢເຊເບນກັບອາຮາບ, ຍິ່ງໄປກວ່າເຫດການອື່ນໆທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຜ່ານມາ, ໄດ້ນຳຄວາມຫລົ່ມຈົມມາສູ່ອານາຈັກພາກເໜືອຂອງອິດສະຣາເອນ; ເຢເຊເບນໄດ້ແນະນຳການນະມັດສະການຮູບບູຊາທີ່ຊົ່ວຮ້າຍທີ່ສຸດແກ່ຊາວອິດສະຣາເອນ ຈາກແຜ່ນດິນຂອງນາງ ແທນການນະມັດສະການພຣະເຢໂຮວາ (1 ກສ 18:13, 19).

ເຢເຊເບນໄດ້ຂ້າສາດສະດາຂອງພຣະເຈົ້າຫລາຍຄົນ, **1 ກສ 18:4**. ເຢເຊເບນໄດ້ພະຍາຍາມຂ້າເອລີຢາ, **1 ກສ 19:1–3**. ຄວາມຊົ່ວ

ເຢທະໂຣ

ຮ້າຍຂອງເຢເຊເບນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການຕາຍທີ່ໂຫດຮ້າຍທາລຸນ, 2 ກສ 9:30–37.

ເຢທະໂຣ. ເບິ່ງ ໂມເຊ ນຳອີກ

ເຈົ້າຊາຍ ແລະ ປະໂລຫິດຂອງມິດີອານໃນພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ມອບເຮືອນຫລັງໜຶ່ງໃຫ້ໂມເຊຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ໜີຈາກເອີບ. ລາວຍັງຖືກເອີ້ນວ່າ ເລອູເອນ (ອພຍ 2:18). ຕໍ່ມາໂມເຊໄດ້ແຕ່ງງານກັບລູກສາວຂອງເຢທະໂຣຊື່ ສິບໂປລາ (ອພຍ 3:1; 4:18; 18:1–12). ເຢທະໂຣ ໄດ້ສອນໂມເຊໃຫ້ມອບໝາຍ (ອພຍ 18:13–27). ໂມເຊໄດ້ຮັບຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກຈາກເຢທະໂຣ (ຄພ 84:6–7).

ເຢລຸບບາອານ. ເບິ່ງ ກິເດໂອນ (ພຣະຄຳພີເດີມ) ນຳອີກ

ຊື່ທີ່ຕັ້ງໃຫ້ກິເດໂອນໃນພຣະຄຳພີເດີມ ຫລັງຈາກທີ່ເພິ່ນໄດ້ທຳລາຍແທ່ນບູຊາຂອງພຣະບາອານ (ຜປ 6:32; 7:1; 9; 1 ຊມອ 12:11).

ເຢຣີໂກ

ເມືອງທີ່ອ້ອມຮອບດ້ວຍກຳແພງ ໃນທົ່ງພຽງຈຳແດນ 800 ພິດ (245 ແມັດ) ໃຕ້ຄວາມສູງຂອງໜ້າທະເລ. ເຢຣີໂກຕັ້ງຢູ່ໃກ້ບ່ອນທີ່ຊາວອິດສະຣາເອນຂ້າມແມ່ນ້ຳ ເຂົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາເທື່ອທຳອິດ (ຢຊ 2:1–3; 3:16; 6).

ຊາວອິດສະຣາເອນໄດ້ມີສົງຄາມຢູ່ທີ່ເຢຣີໂກ, ຢຊ 6:1–20. ໂຢຊວຍໄດ້ສາບແຂ່ງເມືອງເຢຣີໂກ, ຢຊ 6:26 (1 ກສ 16:34). ເມືອງເຢຣີໂກໄດ້ຢູ່ໃນຂົງເຂດທີ່ມອບໝາຍໃຫ້ເບັນຢາມິນ, ຢຊ 18:11–12, 21.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໄປຢັ້ງຢາມເມືອງເຢຣີໂກ ຕອນພຣະອົງເດີນທາງໄປເຢຣູຊາເລັມເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ, ມຣກ 10:46 (ລກ 18:35; 19:1).

ເຢຣູຊາເລັມ

ເມືອງໜຶ່ງທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນອິດສະຣາເອນທຸກວັນນີ້. ມັນເປັນເມືອງທີ່ສຳຄັນຫລາຍທີ່ສຸດໃນ

ປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຳພີ. ຈຸດທີ່ສັກສິດສຳລັບຊາວຄຣິດສະຕຽນ, ຊາວຢິວ, ແລະ ມຸດສະລິມ ແມ່ນຢູ່ໃນເມືອງນີ້ ແລະ ໄດ້ຖືກຢັ້ງຢາມຢາມເປັນປະຈຳໂດຍຜູ້ເຊື່ອທີ່ຊື່ສັດ. ສ່ວນຫລາຍມັນຖືກກ່າວເຖິງວ່າເປັນນະຄອນສັກສິດ.

ຄັ້ງໜຶ່ງເຄີຍເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ຊາເລັມ (ປຖກ 14:18; ພສ 76:2), ເຢຣູຊາເລັມເປັນເມືອງຂອງເຢບຸດ ຈົນກວ່າດາວິດໄດ້ຍຶດຄອງ (ຢຊ 10:1; 15:8; 2 ຊມອ 5:6–7), ແລະ ໄດ້ຕັ້ງມັນເປັນເມືອງຫລວງ. ຈົນກວ່າເຖິງເວລານັ້ນສ່ວນຫລາຍແລ້ວມັນຖືກໃຊ້ເປັນເມືອງຍາມຢູ່ເທິງຄ້ອຍພູ, ປະມານ 2600 ພິດ (800 ແມັດ) ສູງກວ່າໜ້ານ້ຳທະເລ. ມັນຖືກອ້ອມຮອບໄປດ້ວຍຫໍ່ອມພູເລິກທຸກດ້ານ ຍົກເວັ້ນແຕ່ທາງທິດເໜືອເທົ່ານັ້ນ.

ໃນຊ່ວງໄລຍະການປົກຄອງຂອງກະສັດດາວິດໃນເຢຣູຊາເລັມ, ເພິ່ນໄດ້ອາໄສຢູ່ວັງທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລະຫວ່າງໄລຍະການປົກຄອງຂອງໂຊໂລໂມນ, ປະຊາຊົນໄດ້ເຮັດຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງ ເພື່ອດັດແປງໃຫ້ເມືອງສວຍງາມຂຶ້ນ, ລວມທັງວັງຂອງກະສັດ ແລະ ພຣະວິຫານ.

ຫລັງຈາກອານາຈັກຂອງອິດສະຣາເອນ ແລະ ຢູດາ ໄດ້ແຍກອອກຈາກກັນ, ເມືອງເຢຣູຊາເລັມຍັງເປັນເມືອງຫລວງຂອງຢູດາຢູ່ຕໍ່ໄປ. ມັນມັກຖືກສັດຕູເຂົ້າໂຈມຕີເລື້ອຍໆ (1 ກສ 14:25; 2 ກສ 14:13; 16:5; 18–19; 24:10; 25). ພາຍໃຕ້ການປົກຄອງຂອງເຮເຊກີຍາ, ເຢຣູຊາເລັມໄດ້ກາຍເປັນສູນກາງນະມັດສະການທາງສາດສະໜາ, ແຕ່ພາກສ່ວນໜຶ່ງໄດ້ຖືກທຳລາຍໃນ 320 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ., 168 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ., ແລະ 65 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ເຮໂຣດໄດ້ສ້ອມແປງກຳແພງເມືອງ ແລະ ພຣະວິຫານ, ແຕ່ໃນ ຄ.ສ. 70 ຊາວໂຣມໄດ້ທຳລາຍມັນຈົນພົດສິ້ນ.

ເມນຄີເສເດັກເປັນກະສັດຂອງຊາເລັມ, ປຖກ 14:18 (ຮຮ 7:1–2). ເອຊາຢາໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ກຸງເຢຣູຊາເລັມເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ອຊຢ

52:1. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສັ່ງສອນຈາກເຢຣູຊາເລັມ, ມກ 4:2.

ພຣະຄຣິດໄດ້ກັນແສງກ່ຽວກັບໂຊກຊະຕາຂອງເຢຣູຊາເລັມ, ມທ 23:37-39 (ລກ 13:34). ເຢຣູຊາເລັມເປັນນະຄອນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ຮຣ 12:22.

ເຢຣູຊາເລັມຕ້ອງຖືກທຳລາຍຖ້າຫາກຜູ້ຄົນບໍ່ກັບໃຈ, 1 ນພ 1:4, 13, 18 (2 ນພ 1:4; ຮລມ 8:20). ເຢຣູຊາເລັມຈະມີຜູ້ຄົນອາໄສຢູ່ອີກຫລັງຈາກມັນຖືກທຳລາຍ, 3 ນພ 20:46. ເຢຣູຊາເລັມຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນຄືນອີກ, ອທ 13:5.

ພຣະເຢຊູໄດ້ເຕືອນໄພພົນຍຸກສຸດທ້າຍ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຕືອນຜູ້ຄົນຂອງເຢຣູຊາເລັມ, ຄພ 5:20. ຜູ້ຄົນຂອງຢູດາໄດ້ຫລົບໜີໄປຍັງເຢຣູຊາເລັມ, ຄພ 133:13. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກ່າວຈາກເຢຣູຊາເລັມ, ຄພ 133:21.

ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່. ເບິ່ງ ຊີໂອນ ນຳອີກ

ສະຖານທີ່ ບ່ອນທີ່ໄພພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະເຕົ້າໂຮມ ແລະ ພຣະຄຣິດຈະປົກຄອງດ້ວຍພຣະອົງເອງລະຫວ່າງພັນປີ. ຊີໂອນ (ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່) ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນທະວີບອາເມຣິກາ, ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ ຈະຖືກເຮັດໃໝ່ ແລະ ໄດ້ຮັບລັດສະໝີພາບແຫ່ງສຸຂະເສີມຂອງມັນ (ຫຼຸ 1:10). ມັນຍັງໝາຍເຖິງນະຄອນສັກສິດນຳອີກ ທີ່ຈະລົງມາຈາກສະຫວັນໃນຕົ້ນໜຶ່ງພັນປີ.

ຄຳສັ່ງສອນຈະອອກມາຈາກຊີໂອນ, ມກ 4:2.

ຊີເມືອງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາແມ່ນເຢຣູຊາເລັມໃໝ່, ພນມ 3:12. ໂຢຮັນໄດ້ເຫັນນະຄອນສັກສິດ, ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່, ພນມ 21:1-5.

ເຮົາຈະສະຖາປະນາຜູ້ຄົນພວກນີ້ຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນນີ້, ແລະ ມັນຈະເປັນເຢຣູຊາເລັມໃໝ່, 3 ນພ 20:22. ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນອາເມຣິກາ, ອທ 13:3-6, 10.

ເມືອງເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ຈະຖືກຈັດຕັ້ງ, ຄພ 42:9, 35, 62-69. ໄພພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກເຕົ້າໂຮມ ແລະ ສ້າງເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ຂຶ້ນ, ຄພ 45:63-75. ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນ

ລັດມິເຊິຣີ, ຄພ 84:1-5 (ຄພ 57:1-3). ພຣະເມສານ້ອຍຈະຕັ້ງຢູ່ເທິງພູຊີໂອນ ແລະ ເທິງນະຄອນສັກສິດ, ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່, ຄພ 133:56.

ສະຖານທີ່ນະມັດສະການຂອງເຮົາຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະ ມັນຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ຊີໂອນ, ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່, ມຊ 7:62.

ເຢເຣມີຢາ. ເບິ່ງ ເພງຄຳຄວນ, ພຣະທຳ ນຳອີກ

ສາດສະດາຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ເກີດໃນຄອບຄົວປະໂລທິດ ແລະ ໄດ້ທຳນາຍໃນຢູດາ ຈາກ 626 ເຖິງ 586 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ເພິ່ນມີຊີວິດຢູ່ໃກ້ສະໄໝຂອງສາດສະດາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນ: ລີໂຮ, ເອເຊກງນ, ໂຮເຊອາ, ແລະ ດານີເອນ.

ເຢເຣມີຢາໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນສາດສະດາຕອນມີຊີວິດກ່ອນມະຕະ (ຢມຢ 1:4-5). ໃນໄລຍະປະມານສິ້ນສຸດປີທີ່ເປັນສາດສະດາເພິ່ນໄດ້ສອນຕ້ານຮູບບູຊາ ແລະ ຄວາມອະທຳໃນບັນດາຊາວຢິວ (ຢມຢ 3:1-5; 7:8-10). ເພິ່ນໄດ້ປະເຊີນກັບສິ່ງກົງກັນຂ້າມ ແລະ ການດູກູກສະເໝີ (ຢມຢ 20:2; 36:18-19; 38:4). ຫລັງຈາກຄວາມລົ້ມເຫລວຂອງເຢຣູຊາເລັມ, ຊາວຢິວຜູ້ໄດ້ລັກໜີໄປຫາປະເທດເອຢິບ ໄດ້ພາເຢເຣມີຢາໄປດ້ວຍ (ຢມຢ 43:5-6), ຕາມທີ່ບອກເລົ່າກັນມາ ເປັນບ່ອນທີ່ເພິ່ນໄດ້ຖືກແກວ່ງກ່ອນທີ່ໃສ່ຈົນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ.

ພຣະທຳເຢເຣມີຢາ: ບົດທີ 1-6 ບັນຈຸຄຳ

ທຳນາຍທີ່ມອບໃຫ້ໃນໄລຍະການປົກຄອງຂອງໂຈໄຊຢາ. ບົດທີ 7-20 ເປັນຄຳທຳນາຍໃນສະໄໝຂອງເຢໂຮຍອາກິມ. ບົດທີ 21-38 ກ່ຽວກັບການປົກຄອງຂອງເຊເດກີຢາ. ບົດທີ 39-44 ບັນຈຸຄຳທຳນາຍ ແລະ ບັນຍາຍກ່ຽວກັບເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນປະຫວັດສາດ ຫລັງຈາກຄວາມລົ້ມເຫລວຂອງເຢຣູຊາເລັມ. ບົດທີ 45 ບັນຈຸຄຳສັນຍາຕໍ່ບາຣຸກ, ຜູ້ຂຽນຂອງເພິ່ນ, ວ່າຊີວິດຂອງບາຣຸກຈະຖືກຮັກສາໄວ້. ສຸດທ້າຍ, ບົດທີ 46-51 ເປັນຄຳທຳນາຍຕໍ່ຕ້ານປະຊາຊາດຕ່າງໆ. ບົດທີ 52 ເປັນການສະຫລຸບປະຫວັດສາດ. ຄຳທຳນາຍບາງຢ່າງຂອງເຢເຣມີຢາ ມີບັນຈຸຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ

ເຢໂຣໂບອາມ

ຂອງລາບານ ຊຶ່ງມີໄຟໄດ້ຮັກສາໄວ້ (1 ນພ 5:10-13). ເຢເຣມີຢາກຖືກກ່າວເຖິງສອງເທື່ອ ອື່ນອີກໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ (1 ນພ 7:14; ຣລມ 8:20).

ພຣະທຳເຢເຣມີຢາຍັງຮ່ວມດ້ວຍການຮັບ ຮູ້ການມີຊີວິດຢູ່ກ່ອນຊີວິດມະຕະ ແລະ ເຖິງ ການແຕ່ງຕັ້ງກ່ອນເກີດຂອງເຢເຣມີຢາ (ຢມຢ 1:4-5); ຄຳທຳນາຍກ່ຽວກັບການກັບມາຂອງ ຊາວອິດສະຣາເອນຈາກການກະຈັດກະຈາຍ ຂອງພວກເຂົາ, ການເຕົ້າໂຮມເມືອງໜຶ່ງ ແລະ ສອງຄອບຄົວສູ່ຊີໂອນ, ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນທີ່ ສວຍງາມ ບ່ອນທີ່ຊາວອິດສະຣາເອນ ແລະ ຊາວຢູດາ ສາມາດອາໄສຢູ່ຢ່າງປອດໄພ ແລະ ສະຫງົບສຸກ (ຢມຢ 3:12-19); ແລະ ຄຳທຳ ນາຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບການເຕົ້າ ໂຮມຊາວອິດສະຣາເອນຈາກແຜ່ນດິນທາງ ທິດເໜືອ ໂດຍການສົ່ງ “ຊາວປະມຸງ” ແລະ “ນັກລ່າສັດ” ໄປຊອກຫາພວກເຂົາ (ຢມຢ 16:14-21). ເຫດການນີ້ຊຶ່ງຈະເກີດຂຶ້ນໃນຍຸກ ສຸດທ້າຍ ຈະເປັນເຫດການທີ່ໃຫຍ່ໂຕ, ໃຫຍ່ ກວ່າເຫດການທີ່ໂມເຊໄດ້ພາຊາວອິດສະ ຣາເອນອອກມາຈາກປະເທດເອຢິບ (ຢມຢ 16:13-15; 23:8).

ເຢໂຣໂບອາມ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເຢໂຣໂບອາມໄດ້ເປັນ ກະສັດອົງທຳອິດຂອງອິດສະຣາເອນພາກ ເໜືອ. ເພິ່ນເປັນຄົນໜຶ່ງຂອງເຜົ່າເອຟະຣາອິມ. ເຢໂຣໂບອາມທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໄດ້ນຳພາການປະຕິ ວັດໄປຕໍ່ສູ້ກັບເຊື້ອອສາຍຢູດາ ແລະ ຕະກູນ ຂອງດາວິດ.

ເຢໂຣໂບອາມໄດ້ສ້າງຕັ້ງຮູບບູຊາໃຫ້ຜູ້ຄົນ ນະມັດສະການໃນເມືອງດານ ແລະ ເບັດເອນ, **1 ກສ 12:28-29**. ອາຣີຢາໂຕຕິຕຽນເຢໂຣໂບ ອາມ, **1 ກະສັດ 14:6-16**. ເຢໂຣໂບອາມຖືກ ຈີ່ຈຳວ່າເປັນຜູ້ທີ່ນຳປາບອັນຊົ່ວຮ້າຍມາສູ່ຊາວ ອິດສະຣາເອນ, **1 ກສ 15:34** (1 ກສ 12:30).

ເຢໂຣຊາຟັດ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ກະສັດທີ່ຊື່ສັດຄົນໜຶ່ງ ຂອງຢູດາ (1 ກສ 15:24; 22).

ເຢໂຣວາ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ເຮົາເປັນ ນຳອີກ

ພຣະນາມແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ຫລື ທີ່ຖືກ ຕ້ອງຂອງພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ. ມັນ ຊີ້ບອກ “ເຮົາເປັນຜູ້ເຮົາເປັນ” (ອພຍ 3:14; ຢຣ 8:58). ເຢໂຣວາເປັນຊື່ກ່ອນມະຕະຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ໄດ້ມາສູ່ໂລກໃນຖານະ ທີ່ເປັນບຸດຂອງນາງມາຣີ (ມຊຢ 3:8; 15:1; 3 ນພ 15:1-5). ຕາມບົກກະຕິແລ້ວ, ເມື່ອຄຳ ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະກົດຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ ເດີມ, ມັນໝາຍເຖິງ “ພຣະເຢໂຣວາ.”

ພຣະເຢໂຣວາຄື ພຣະຄຣິດ: ພຣະເຢໂຣວາ ໄດ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຕໍ່ສາດສະດາໃນສະໄໝບູຮານ (ອພຍ 6:3; ອຣຮ 1:16). ອັກຄະສາວົກ ໂປໂລ ໄດ້ສອນວ່າ ພຣະຄຣິດຄືພຣະເຢໂຣວາຂອງ ພຣະຄຳພີເດີມ (ອພຍ 17:6; 1 ກຣທ 10:1-4). ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດໃນພຣະຄຳພີມໍມອນໄດ້ ເຫັນພຣະຄຣິດກ່ອນມະຕະ ແລະ ໄດ້ນະມັດ ສະການພຣະອົງ (ອທ 3:13-15). ໂມໂຣໂນ ຍັງໄດ້ເອີ້ນພຣະຄຣິດວ່າ “ພຣະເຢໂຣວາ” ນຳ ອີກ (ມຣນ 10:34). ທີ່ພຣະວິຫານເຄິດແລນ, ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ໄດ້ເຫັນ ພຣະເຢໂຣວາທີ່ພົ້ນຄົນພຣະຊົນແລ້ວ (ຄພ 110:3-4).

ໂຍຊີຢາ

ກະສັດທີ່ຊອບທຳຂອງຢູດາ ຈາກ 641- 610 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. (2 ກສ 22-24; 2 ຂຄ 34- 35). ໃນລະຫວ່າງການປົກຄອງຂອງເພິ່ນ, ໜັງ ສືກົດໄດ້ຖືກພິບເຫັນຢູ່ໃນບ້ານຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ (2 ກສ 22:8-13).

ໂຍເຊັບ, ກິ່ງງ່າຂອງ. ເບິ່ງ ພຣະຄຳພີມໍມອນ; ເອຟະຣາອິມ—ກິ່ງງ່າຂອງເອຟະຣາອິມ ຫລື ໂຍເຊັບ

ໂຍເຊັບ, ສາມີຂອງນາງມາຣີ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູ ຄຣິດ; ມາຣີ, ມານດາຂອງພຣະເຢຊູ ນຳອີກ

ສາມີຂອງນາງມາຣີ, ມານດາຂອງພຣະ ເຢຊູ. ໂຍເຊັບເປັນທາຍາດຂອງດາວິດ (ມທ 1:1-16; ລກ 3:23-38) ແລະ ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນ

ນາຊາເຮັດ. ລາວໄດ້ເປັນຄູ່ພັນຂອງນາງມາຣີ. ບໍ່ດົນກ່ອນເຂົາເຈົ້າຈະແຕ່ງງານກັນ, ທູດຄັບ ຣີເອນໄດ້ມາຢູ່ມາຢາມນາງ, ຜູ້ໄດ້ປະກາດວ່າ ນາງມາຣີໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນມານດາຂອງ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ (ລກ 1:26-35). ໂຢເຊັບ ກໍໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍກ່ຽວກັບການກຳເນີດ ແຫ່ງສະຫວັນນິຄົກັນ (ມທ 1:20-25).

ນາງມາຣີເປັນບິດາມານດາຄົນດຽວເທົ່າ ນັ້ນຂອງພຣະເຢຊູຢູ່ໃນໂລກນີ້ ເພາະວ່າພຣະ ເຈົ້າເປັນພຣະບິດາຂອງພຣະເຢຊູ. ແຕ່ຊາວ ຍິວຄິດວ່າໂຢເຊັບເປັນບິດາຂອງພຣະເຢຊູ, ແລະ ພຣະເຢຊູກໍໄດ້ນັບຖືລາວເປັນບິດາຂອງ ພຣະອົງ (ລກ 2:48, 51). ໂດຍທີ່ໄດ້ຖືກເຕືອນ ດ້ວຍຄວາມຝັນຈາກສະຫວັນ, ໂຢເຊັບ ຈຶ່ງ ໄດ້ຮັກສາຊີວິດຂອງກຸ່ມມານນ້ອຍເຢຊູ ໂດຍ ການທີ່ໄປປະເທດເອຢິບ (ມທ 2:13-14). ຫລັງຈາກເຮໂຣດໄດ້ຕາຍໄປ, ທູດໄດ້ແນະນຳ ໂຢເຊັບໃຫ້ພາພຣະຄຣິດກັບຄືນໄປອິດສະຣາ ເອນ (ມທ 2:19-23).

ໂຢເຊັບ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ. ເບິ່ງ

ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ; ອິດສະຣາ ເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍກົກຂອງ ຢາໂຄບກບນາງລາເຊັນ (ປຖກ 30:22-24; 37:3).

ໂຢເຊັບໄດ້ຮັບເອົາສິດທິຂອງອ້າຍກົກຂອງ ລາວໃນອິດສະຣາເອນ ເພາະວ່າຮູເບັນ, ລູກ ຊາຍກົກຂອງຢາໂຄບກັບເມຍຄົນທຳອິດ, ໄດ້ ສູນເສຍສິດທິພິເສດໄປໂດຍການລ່ວງລະເມີດ (1 ຂຄ 5:1-2). ເພາະລາວມີຄຳຄວນພີ, ໂຢເຊັບ, ໂດຍທີ່ເປັນລູກຊາຍກົກຂອງຢາໂຄບ ກັບເມຍຄົນທີສອງ, ລາວຈຶ່ງເປັນຄົນທີສອງ ສຳລັບພອນນີ້. ໂຢເຊັບຍັງໄດ້ຮັບພອນຈາກພໍ່ ຂອງລາວນຳອີກ ບໍ່ດົນກ່ອນຢາໂຄບໄດ້ເສຍ ຊີວິດໄປ (ປຖກ 49:22-26).

ໂຢເຊັບໄດ້ເປັນຊາຍທີ່ມີຄຸນສົມບັດດີ, ເປັນ ຊາຍທີ່ “ຮອບຄອບ ແລະ ສະຫລາດ” (ປຖກ 41:39). ການປະຕິເສດຂອງລາວຕໍ່ເມຍຂອງ ໂປຕີຟາ ເປັນຕົວຢ່າງແຫ່ງສັດທາ, ພົມມະຈັນ, ແລະ ຄວາມຊື່ສັດໃນຕົວ (ປຖກ 39:7-12). ໃນ

ປະເທດເອຢິບ, ເມື່ອໂຢເຊັບໄດ້ເປີດເຜີຍຕົນ ເອງໃຫ້ພວກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຮູ້ວ່າ ລາວ ເປັນໃຜ, ລາວໄດ້ຂອບໃຈເຂົາເຈົ້າແທນທີ່ຈະ ກ່າວໂທດ ສຳລັບສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບ ລາວ. ລາວໄດ້ເຊື່ອວ່າ ການກະທຳຂອງເຂົາ ເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອລາວໃຫ້ບັນລຸພຣະປະສົງ ແຫ່ງສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າ (ປຖກ 45:4-15).

ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍໄດ້ເປີດເຜີຍພາ ລະກິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຂອງຄອບຄົວຂອງ ໂຢເຊັບໃນຍຸກສຸດທ້າຍ (ປຈສ, ປຖກ 50:24- 38 [ພາກຫ້ອຍທ້າຍ]; 2 ນພ 3:3-24; 3 ນພ 20:25-27).

ຢາໂຄບຮັກໂຢເຊັບຫລາຍ ແລະ ໄດ້ຕັດເລື່ອ ລ່າມມີແຂນຜົນໜຶ່ງ ທີ່ມີຫລາຍສີໃຫ້ລາວ, ປຖກ 37:3. ເພາະຄວາມອິດສາ ພວກອ້າຍຂອງ ໂຢເຊັບຈຶ່ງເກີດມີຄວາມກຽດຊັງລາວຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ວາງແຜນທີ່ຈະຂ້າລາວ, ແຕ່ໄດ້ຂາຍ ລາວໃຫ້ພວກພໍ່ຄ້າແທນ, ຜູ້ກຳລັງເດີນທາງໄປ ປະເທດເອຢິບ, ປຖກ 37:5-36. ໃນປະເທດ ເອຢິບ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ໂຢເຊັບຈະ ເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ກາຍເປັນຜູ້ປົກຄອງຊັບ ສິນໃນເຮືອນຂອງໂປຕີຟາ, ປຖກ 39:1-4. ເມຍ ຂອງໂປຕີຟາໄດ້ເວົ້າຕົວະ, ບອກວ່າໂຢເຊັບໄດ້ ພະຍາຍາມຍົວຍວນນາງ; ໂຢເຊັບໄດ້ຖືກກ່າວ ຫາ ແລະ ໄດ້ຖືກຈັບເຂົ້າຄຸກ, ປຖກ 39:7-20. ໂຢເຊັບໄດ້ແກ້ຄວາມຝັນຂອງຫົວໜ້າພະນັກ ງານເຮັດເຫລົ້າອະທຸນ ແລະ ຫົວໜ້າພະນັກງານ ເຮັດເຂົ້າຈີ່ຂອງຟາໂຣ, ປຖກ 40. ຟາໂຣໄດ້ ເກີດມັກຂອບໂຢເຊັບ ເພາະໂຢເຊັບໄດ້ແກ້ ຄວາມຝັນອັນໜຶ່ງໃຫ້ຟາໂຣ; ເພິ່ນໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ ໂຢເຊັບໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງຕະຫລອດທົ່ວ ເອຢິບ, ປຖກ 41:14-45. ເອຟະຣາອິມ ກັບ ມາ ນາເຊ ໄດ້ເກີດມາ, ປຖກ 41:50-52. ໂຢເຊັບ ໄດ້ພົບເຫັນພໍ່ ແລະ ພວກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ ຄືນອີກ, ປຖກ 45-46. ໂຢເຊັບໄດ້ເສຍຊີວິດ ໄປຢູ່ໃນປະເທດເອຢິບ ຕອນມືອາຍຸໄດ້ 110 ປີ, ປຖກ 50:22-26.

ໂຢເຊັບແຫ່ງອາຣິມາທາຍ

ໂຢເຊັບແຫ່ງອາຣິມາທາຍເປັນສະມາຊິກ

ໂຢຊວຍ

ຄົນໜຶ່ງຢູ່ໃນສານເຮດຣິນ, ເປັນສານຸສິດຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ເປັນຊາວອິດສະຣາເອນທີ່ຮັ່ງມີ ແລະ ຊື່ສັດ ຜູ້ບໍ່ໄດ້ມີສ່ວນໃນການປະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາ. ຫລັງຈາກການຄົງ, ໂຢເຊັບໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນເອົາຜ້າລິນິນທີ່ຂາວສະອາດມາຫໍ່ພຣະສົບຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແລະ ເອົາໄປຝັງໄວ້ໃນອຸບມຸງຂອງໂຢເຊັບເອງ (ມທ 27:57-60; ມຣກ 15:43-46; ລກ 23:50-53; ຢຮ 19:38-42).

ໂຢຊວຍ. ເບິ່ງ ເຢຣີໂກ ນຳອີກ

ສາດສະດາ ແລະ ຜູ້ນຳໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ແລະ ເປັນຜູ້ຮັບຕຳແໜ່ງແທນໂມເຊ. ເພິ່ນໄດ້ເກີດຢູ່ໃນປະເທດເອຢິບກ່ອນລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນລັກໜີໄປ (ຈບຊ 14:26-31). ເພິ່ນພ້ອມດ້ວຍກາເຫລັບ ໄດ້ເປັນຜູ້ໜຶ່ງໃນພວກນັກສືບສິບສອງຄົນ ທີ່ຖືກສົ່ງໄປການາອານ. ເຂົາເຈົ້າສອງຄົນນີ້ເທົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ໃຫ້ການລາຍງານດີກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນ (ຈບຊ 13:8, 16-33; 14:1-10). ເພິ່ນໄດ້ເສຍຊີວິດໄປຕອນມືອາຍຸໄດ້ 110 ປີ (ຍຊ 24:29). ໂຢຊວຍໄດ້ເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີຂອງການເປັນສາດສະດານັກຮັບທີ່ອຸທິດຕົນ.

ພຣະທຳໂຢຊວຍ: ໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ຊື່ວ່າໂຢຊວຍເພາະວ່າ ເພິ່ນເປັນຜູ້ສຳຄັນໃນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ ແລະ ບໍ່ແມ່ນເພາະວ່າເພິ່ນເປັນຜູ້ຂຽນ. ບົດທີ 1-12 ບັນລະຍາຍການຍຶດເອົາການາອານ; ບົດທີ 13-24 ບອກເຖິງເຜົ່າຕ່າງໆຂອງອິດສະຣາເອນທີ່ໄດ້ແບ່ງແຍກແຜ່ນດິນ ແລະ ຄຳແນະນຳເທື່ອສຸດທ້າຍຂອງໂຢຊວຍ.

ສອງຂໍ້ທີ່ເດັ່ນຢູ່ໃນພຣະທຳໂຢຊວຍ ແມ່ນພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ເພິ່ນຕັ້ງໃຈຕຶກຕອງອ່ານພຣະຄຳພີ (ຍຊ 1:8) ແລະ ຄຳຮຽກຮ້ອງຂອງໂຢຊວຍ ໃຫ້ຜູ້ຄົນຊື່ສັດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ຍຊ 24:15).

ໂຢນາ. ເບິ່ງ ນິເນເວ ນຳອີກ

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ສັງສອນເລື່ອງການກັບໃຈຢູ່ເມືອງນິເນເວ (ຢນ 1:1-2).

ພຣະທຳໂຢນາ: ໜັງສືໃນພຣະຄຳພີເດີມ

ທີ່ບອກເຖິງປະສົບການໃນຊີວິດຂອງໂຢນາ. ບາງທີໂຢນາບໍ່ໄດ້ຂຽນປຶ້ມດ້ວຍຕົນເອງ. ເມື່ອໃນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພຣະທຳໂຢນາ ແມ່ນວ່າພຣະເຢໂຮວາບົກຄອງໃນທຸກບ່ອນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຈຳກັດຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງກັບປະຊາຊາດໃດ ຫລື ບຸກຄົນໃດ.

ໃນ ບົດທີ 1, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນໂຢນາໃຫ້ສັ່ງສອນຢູ່ເມືອງນິເນເວ. ແທນທີ່ຈະເຮັດຕາມດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາ, ໂຢນາໄດ້ໜີຂຶ້ນເຮືອໄປ ແລະ ຖືກປາໄທຍກິນກິນ. ໃນ ບົດທີ 2, ໂຢນາໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ປາໄດ້ຄາຍໂຢນາອອກໄວ້ເທິງດິນບ່ອນແຫ້ງ. ບົດທີ 3 ບັນທຶກວ່າ ໂຢນາໄດ້ໄປເມືອງນິເນເວ ແລະ ໄດ້ທຳນາຍກ່ຽວກັບການຕົກຂອງມັນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ຄົນໄດ້ກັບໃຈ. ໃນ ບົດທີ 4, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕິຕຽນໂຢນາທີ່ໄດ້ໃຈຮ້າຍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຄົນ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ສອນວ່າ ການທີ່ໂຢນາໄດ້ຖືກປາກົນກິນ ໄດ້ເປັນສັນຍາລັກບອກເຫດການລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບການສິ້ນພຣະຊົນ ແລະ ການພິ້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູນັ້ນເອງ (ມທ 12:39-40; 16:4; ລກ 11:29-30).

ໂຢນາທານ. ເບິ່ງ ໂຊນ, ກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນ; ດາວິດ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງໂຊນ, ກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນ. ໂຢນາທານເປັນເພື່ອນສະໜິດຂອງດາວິດ (1 ຊມອ 13-23; 31).

ໂຢບ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ຊາຍທີ່ຊອບທຳຄົນໜຶ່ງຜູ້ໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານຢ່າງແສນສາຫັດ ແຕ່ຍັງຊື່ສັດຕໍ່ຄວາມເຊື່ອຂອງເພິ່ນ ໃນພຣະເຈົ້າຢູ່. ເລື່ອງລາວຂອງເພິ່ນຖືກບອກໄວ້ຢູ່ໃນພຣະທຳໂຢບ.

ພຣະທຳໂຢບ: ເຖິງແມ່ນວ່າໜັງສືນີ້ແມ່ນກ່ຽວກັບຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງໂຢບ, ແຕ່ມັນກໍບໍ່ໄດ້ຕອບຄຳຖາມທັງໝົດວ່າເປັນຫຍັງໂຢບ (ຫລືຄົນອື່ນໆ) ຫົນທຸກທໍລະມານກັບຄວາມເຈັບ

ປວດ ແລະ ການສູນເສຍຄອບຄົວ ແລະ ຊັບສົມບັດຂອງເພິ່ນໄປ. ໜັງສືບອກໄວ້ວ່າ ການມີຄວາມທຸກທໍລະມານບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າ ບຸກຄົນດັ່ງກ່າວໄດ້ເຮັດບາບ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອາດໃຊ້ຄວາມທຸກທໍລະມານເພື່ອເປັນປະສົບການ, ໃຫ້ມີລະບຽບວິໄນ, ແລະ ເພື່ອແນະນຳ ເຊັ່ນດຽວກັບການລົງໂທດ (ຄພ 122).

ໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ແຍກອອກເປັນສີ່ພາກສ່ວນດ້ວຍກັນ. ບົດທີ 1-2 ເປັນຄຳນຳເຂົ້າສູ່ເລື່ອງ. ບົດທີ 3-31 ເລື່ອງລາວຕໍ່ເນື່ອງກ່ຽວກັບການສົນທະນາກັນລະຫວ່າງໂຢບ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນສາມຄົນຂອງເພິ່ນ. ບົດທີ 32-37 ບັນຈຸຖ້ອຍຄຳຂອງເອລິຊູ, ເພື່ອນຄົນທີສີ່, ຜູ້ໄດ້ປະນາມໂຢບດ້ວຍເຫດຜົນຢ່າງອື່ນ ທີ່ນອກເໜືອໄປຈາກເຫດຜົນຂອງໝູ່ເພື່ອນສາມຄົນທຳອິດ. ບົດທີ 38-42 ລົງທ້າຍໜັງສືດ້ວຍການໃຫ້ຄວາມໝັ້ນໃຈຕໍ່ໂຢບວ່າ ເສັ້ນທາງໃນຊີວິດຂອງເພິ່ນນັ້ນດີມາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ.

ພຣະທຳໂຢບສອນວ່າ ຖ້າຫາກຄົນໃດມີຄວາມຮູ້ທີ່ສົມບູນກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ດຳລົງຊີວິດໃຫ້ເປັນທີ່ຍອມຮັບຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ຄົນນັ້ນຈະສາມາດອິດທິນກັບບັນຫາທີ່ມາເຖິງເຂົາໄດ້. ສັດທາທີ່ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວຂອງໂຢບໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນດ້ວຍຖ້ອຍຄຳທີ່ເພິ່ນໄດ້ກ່າວອອກມາ ທີ່ວ່າ, “ເຖິງແມ່ນພຣະອົງຈະເອົາຊີວິດຂອງຂ້ອຍໄປ, ແຕ່ຂ້ອຍກໍຍັງໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງຢູ່” (ໂຢບ 13:15). ໂຢບຍັງຖືກກ່າວເຖິງອີກຢູ່ໃນ ເອເຊກຽນ 14:14; ຢາໂກໂບ 5:11; ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ 121:10.

ໂຢເອນ

ສາດສະດາໃນແຜ່ນດິນຂອງຢູດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ບໍ່ຮູ້ວັນທີແນ່ນອນກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງເພິ່ນ—ເພິ່ນອາດມີຊີວິດຢູ່ລະຫວ່າງການປົກຄອງຂອງໂຢເອນ, ກ່ອນ 850 ປີ ກ່ອນຄ.ສ., ແລະ ການກັບຄືນມາຂອງເຜົ່າຢູດາຈາກການເປັນຊະເລີຍໃນບາບີໂລນ.

ໜັງສືຂອງໂຢເອນ: ໜັງສືເຈາະຈົງເລື່ອງການທຳນາຍທີ່ໂຢເອນໄດ້ກ່າວຫລັງຈາກແຜ່ນດິນຂອງຢູດາໄດ້ຖືກທຳລາຍດ້ວຍຄວາມ

ແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ດ້ວຍຕັກແຕນ (ຢອ 1:4-20). ໂຢເອນໄດ້ສັນຍາກັບຜູ້ຄົນວ່າ ຜ່ານການກັບໃຈ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະເຈົ້າອີກ (ຢອ 2:12-14).

ບົດທີ 1 ໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ເຕົ້າໂຮມກັນໃນບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ບົດທີ 2 ບອກເຖິງສົງຄາມ ແລະ ຄວາມຫວ່າງເປົ່າທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກ່ອນໄລຍະພັນປີ. ບົດທີ 3 ກ່າວເຖິງຍຸກສຸດທ້າຍ ແລະ ຍືນຍັນວ່າ ປະຊາຊາດທັງປວງຈະຕໍ່ສູ້ກັນ ແຕ່ໃນທີ່ສຸດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະຖິດຢູ່ໃນຊີເວີນ.

ເປໂຕໂຕອ້າງເຖິງຄຳທຳນາຍຂອງໂຢເອນກ່ຽວກັບພຣະວິນຍານທີ່ຖອກເຫລົງມາໃນວັນເພິ່ນເຕຄໍສະເຕ (ຢອ 2:28-32; ກຈກ 2:16-21). ທູດໂມໂຣໂນກໍໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ກັບໂຈເຊັບ ສະມິດ ຄືກັນ (ຈສ—ປ 1:41).

ໂຢຮັນ, ລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລທິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ; ບຸກຄົນທີ່ຖືກປ່ຽນສະພາບແລ້ວ; ພຣະທຳ; ພຣະນິມິດຂອງໂຢຮັນ; ອັກຄະສາວິກ ນຳອີກ

ໜຶ່ງໃນຈຳນວນອັກຄະສາວິກສິບສອງຄົນໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ, ແລະ ເປັນນັ້ງອຸຊາຍຂອງຢາໂກໂບ. ແຕ່ກ່ອນລາວເຄີຍເປັນນັກປະມຸງ (ມຣກ 1:17-20). ບາງທີລາວອາດເປັນສານຸສິດທີ່ບໍ່ບອກຊື່ ຊຶ່ງໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕໄດ້ກ່າວເຖິງໃນ ໂຢຮັນ 1:40. ຕໍ່ມາລາວໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ມທ 4:21-22; ລກ 5:1-11). ລາວໄດ້ຂຽນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງໂຢຮັນ, ສານສາມສະບັບ, ແລະ ພຣະທຳພຣະນິມິດ. ລາວເປັນຄົນໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຢູ່ນຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕອນໄຜດລູກສາວຂອງຢາອີໂຣໃຫ້ຄົນມີຊີວິດ (ມຣກ 5:35-42), ຕອນຢູ່ເທິງພູແຫ່ງການປ່ຽນສະພາບ (ມທ 17:1-9), ແລະ ໃນສວນເຄັດເຊມາເນ (ມທ 26:36-46). ໃນການຂຽນຂອງລາວເອງ, ລາວໄດ້ກ່າວເຖິງຕົນເອງວ່າເປັນສານຸສິດ ຜູ້ຊຶ່ງພຣະເຢຊູຮັກ (ຢຣ 13:23; 21:20) ແລະ ເປັນ “ສານຸສິດອີກຄົນໜຶ່ງ” (ຢຣ 20:2-8). ພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນລາວ ແລະ ອ້າຍຂອງລາວວ່າ ໂບອະເນເຄ, “ລູກພ້າຮ້ອງ” (ມຣກ

ໂຢຣັນ, ລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ

3:17). ມີຂໍ້ອ້າງອີງກ່ຽວກັບລາວເລື້ອຍໆຢູ່ໃນ ເລື້ອງລາວກ່ຽວກັບການຄຶງ ແລະ ການຟື້ນ ຄືນພຣະຊົນ (ລກ 22:8; ຢຣ 18:15; 19:26–27; 20:2–8; 21:1–2). ຕໍ່ມາໂຢຣັນໄດ້ຖືກ ເນລະເທດໄປຢູ່ເກາະບັດໂມ, ບ່ອນທີ່ລາວໄດ້ ຂຽນ ພຣະທຳພຣະນິມິດ (ພນມ 1:9).

ໂຢຣັນຖືກກ່າວເຖິງເລື້ອຍໆໃນການເປີດ ເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍ (1 ນພ 14:18–27; 3 ນພ 28:6; ອທ 4:16; ຄພ 7; 27:12; 61:14; 77; 88:141). ເລື້ອງລາວເຫລົ່ານີ້ຍືນຍັນບັນທຶກ ພຣະຄຳພີຂອງໂຢຣັນ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແຈ້ງ ກ່ຽວກັບຄວາມດີເດັ່ນຂອງລາວ ແລະ ຄວາມ ສຳຄັນຂອງວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ ມີໃຫ້ລາວເຮັດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃນສະໄໝ ຂອງພຣະຄຳພີໃໝ່ ແລະ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ. ພຣະຄຳພີຍຸກສຸດທ້າຍໄດ້ໃຫ້ຄວາມແຈ້ມແຈ້ງ ວ່າ ໂຢຣັນບໍ່ໄດ້ຕາຍ ແຕ່ໄດ້ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ ມີຊີວິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຕໍ່ໄປ ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ຈົນເຖິງເວລາຂອງ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ (ຢຣ 21:20–23; 3 ນພ 28:6–7; ຄພ 7).

ສານຂອງໂຢຣັນ: ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ຂຽນສານ ສາມສະບັບເຫລົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ບອກຊື່ຂອງຕົນ, ແຕ່ ວິທີການຂຽນບົ່ງບອກວ່າຕ້ອງເປັນອັກຄະ ສາວິກໂຢຣັນຢ່າງແນ່ນອນ ທີ່ໄດ້ຂຽນສານ ເຫລົ່ານັ້ນ.

1 ໂຢຣັນ 1 ໄດ້ຕັກເຕືອນໄພພົນຂອງພຣະ ເຈົ້າໃຫ້ມີຄວາມສຳພັນກັບພຣະເຈົ້າ. ບົດທີ 2 ເນັ້ນໜັກວ່າໄພພົນຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໂດຍການ ເຊື່ອຟັງ ແລະ ແນະນຳພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ຮັກໂລກ. ບົດທີ 3 ຂໍໃຫ້ທຸກຄົນກາຍເປັນລູກພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນ. ບົດທີ 4 ອະທິບາຍ ວ່າ ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຮັກ ແລະ ສະຖິດຢູ່ໃນ ຄົນທີ່ຮັກພຣະອົງ. ບົດທີ 5 ອະທິບາຍວ່າ ໄພ ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ ຜ່ານ ຄວາມເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ.

2 ໂຢຣັນ ແມ່ນຄ້າຍຄືກັນກັບ 1 ໂຢຣັນ. ໃນ ນັ້ນ ໂຢຣັນຊື່ນຊົມເພາະສັດທາຂອງລູກທລານ ຂອງ “ສຸພາບສະຕິທີ່ຖືກເລືອກໄວ້.”

3 ໂຢຣັນ ຍັງຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ ຄາໂຢ ສຳ

ລັບຄວາມຊື່ສັດ ແລະ ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງ ລາວຕໍ່ຜູ້ທີ່ຮັກຄວາມຈິງ.

ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງໂຢຣັນ: ໃນພຣະຄຳພີ ໃໝ່, ອັກຄະສາວິກໂຢຣັນເປັນພະຍານວ່າ (1) ພຣະເຢຊູຄືພຣະຄຣິດ ຫລື ພຣະເມຊີອາ, ແລະ (2) ພຣະເຢຊູເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ (ຢຣ 20:31). ພາບທີ່ມາຈາກຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູ ທີ່ ລາວບັນຍາຍໄດ້ຖືກເລືອກ ແລະ ຮຽບຮຽງຢ່າງ ລະມັດລະວັງ ດ້ວຍຈຸດປະສົງນີ້. ໜັງສືເລີ່ມຕົ້ນ ໂດຍການກ່າວເຖິງສະຖານະຂອງພຣະຄຣິດ ກ່ອນມະຕະ: ພຣະອົງໄດ້ຢູ່ນຳພຣະເຈົ້າ, ພຣະ ອົງໄດ້ເປັນພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເປັນ ພຣະຜູ້ສ້າງທຸກສິ່ງທັງໆ. ພຣະອົງໄດ້ກຳ ເນີດໃນເນື້ອໜັງໃນຖານະພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ ຖືກກຳເນີດຈາກພຣະບິດາ. ໂຢຣັນໄດ້ຕິດຕາມ ເບິ່ງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະ ເຢຊູ, ເນັ້ນໜັກຫລາຍກ່ຽວກັບຄວາມເປັນພຣະ ເຈົ້າຂອງພຣະອົງ ແລະ ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ ຂອງພຣະອົງ. ລາວໄດ້ຍືນຍັນຢ່າງແຈ້ມແຈ້ງ ວ່າ ພຣະເຢຊູເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຍືນຍັນໂດຍສິ່ງມະຫັດສະຈັນ, ໂດຍພະຍານ, ໂດຍສາດສະດາ, ແລະ ໂດຍສຸລະສຽງຂອງ ພຣະຄຣິດເອງ. ໂຢຣັນສອນໂດຍການປຽບ ທຽບລະຫວ່າງຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມ ມືດ, ຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມຜິດ, ຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວ, ພຣະເຈົ້າ ແລະ ມານ. ບາງທີຄົງບໍ່ ມີບັນທຶກອື່ນໃດທີ່ປະກາດເຖິງຄວາມສັກສິດ ຂອງພຣະເຢຊູ ແລະ ເຖິງຄວາມຂາດສັດທາ ຂອງຜູ້ປົກຄອງຊາວຢິວຢ່າງແຈ້ມແຈ້ງເໝືອນ ໜັງສືເຫລົ່ານີ້.

ສ່ວນຫລາຍໂຢຣັນໄດ້ຂຽນກ່ຽວກັບການ ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະຄຣິດໃນ ຢູດາຍ, ໂດຍສະເພາະ ອາທິດສຸດທ້າຍຂອງ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນຊ່ວງມະຕະ ຂອງພຣະອົງ, ໃນຂະນະທີ່ມັດທາຍ, ມາຣະ ໂກ, ແລະ ລູກາ ສ່ວນຫລາຍໄດ້ຂຽນກ່ຽວກັບ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະອົງໃນ ຄາລີເລ. ຫລາຍສິ່ງຈາກພຣະກິດຕິຄຸນນີ້ ໄດ້ ຖືກເຮັດໃຫ້ແຈ້ມແຈ້ງຂຶ້ນໂດຍການເປີດເຜີຍ ຍຸກສຸດທ້າຍ (ຄພ 7 ແລະ ຄພ 88:138–141).

ສຳລັບເຫດການຕ່າງໆໃນຊີວິດຂອງພຣະ ຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດທີ່ໄດ້ບັນຍາຍໄວ້ໃນພຣະທຳ ໂຢຮັນ, ເບິ່ງ ຄວາມກົມກຽວຂອງພຣະກິດຕິ ຄຸນ ໃນພາກຫ້ອຍທ້າຍ.

ພຣະທຳພຣະນິມິດ: ເບິ່ງ ພຣະນິມິດຂອງ ໂຢຮັນ

ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດ ແຫ່ງອາໂຣນ; ອີລາຍ ນຳອີກ

ລູກຊາຍຂອງຊາຊາຣີຢາ ແລະ ເອລີຊາເບັດ ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ໂຢຮັນໄດ້ຖືກສົ່ງໄປຕຽມ ຜູ້ຄົນເພື່ອຍອມຮັບພຣະເມຊີອາ (ຢຮ 1:19–27). ເພິ່ນຖືຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ ແຫ່ງອາໂຣນ ແລະ ໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ພຣະ ເຢຊູຄຣິດ.

ເອຊາຢາ ແລະ ຄົນອື່ນໆໄດ້ທຳນາຍກ່ຽວ ກັບພາລະກິດຂອງໂຢຮັນ, ອຊຸຢ 40:3 (ມລກ 3:1; 1 ນຟ 10:7–10; 2 ນຟ 31:4).

ໄດ້ຖືກສົ່ງເຂົ້າຄຸກ ແລະ ຖືກຕັດຫົວ, ມທ 14:3–12 (ມຮກ 6:17–29). ຄັບຣີເອນໄດ້ປະ ກາດການເກີດຂອງໂຢຮັນ ແລະ ການປະຕິ ບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຊາຊາຣີຢາ, ລກ 1:5–25. ພຣະເຢຊູໄດ້ສອນວ່າ ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ ໄດ້ເປັນສາດສະດາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ລກ 7:24–28. ໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະ ເຈົ້າ, ຢຮ 1:29–34. ສານຸສິດຂອງໂຢຮັນໄດ້ ກາຍເປັນສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູ, ຢຮ 1:25–29, 35–42 (ກຈກ 1:21–22). ບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງມະ ຫັດສະຈັນ, ຢຮ 10:41.

ໂດຍທີ່ໄດ້ພື້ນຄົນຊີວິດແລ້ວ, ໄດ້ຖືກສົ່ງໄປ ແຕ່ງຕັ້ງໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີ ຣີ ສູ່ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ, ຄພ 13 (ຄພ 27:7–8; ຈສ—ປ 1:68–72). ໄດ້ຖືກແຕ່ງ ຕັ້ງໂດຍທູດຕອນເພິ່ນມີອາຍຸໄດ້ແປດມື້, ຄພ 84:28.

ຮາເຊັນ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເມຍຂອງຢາໂຄບ (ປຖກ

29–31; 35). ນາງຍັງເປັນແມ່ຂອງໂຢເຊັບ ແລະ ເປັນຢາມິນ ນຳອີກ.

ຮາຟາເອນ. ເບິ່ງ ທູດ, ເທວະດາ ນຳອີກ

ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການຟື້ນຟູທຸກສິ່ງທັງປວງ (ຄພ 128:21).

ຮິກດອນ, ຊິດນີ

ຜູ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ແລະ ຜູ້ນຳໃນຕອນ ຕົ້ນຂອງການເລີ່ມຕົ້ນສາດສະໜາຈັກທີ່ໄດ້ຮັບ ການຟື້ນຟູ ໃນລະຫວ່າງປີ 1830 ແລະ ຕົ້ນປີ 1840. ຊິດນີ ຮິກດອນ ໄດ້ຮັບໃຊ້ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ ເປັນທີ່ປຶກສາທິໜຶ່ງຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ໃນ ຝ່າຍປະທານສູງສຸດຂອງສາດສະໜາຈັກ (ຄພ 35; 58:50, 57; 63:55–56; 76:11–12, 19–23; 90:6; 93:44; 100:9–11; 124:126). ຕໍ່ມາ ລາວໄດ້ຕົກໄປ ແລະ ຖືກໄລ່ອອກ ໃນເດືອນ ກັນຍາ ປີ 1844.

ຮູດ. ເບິ່ງ ໂບອາດ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກໄພ່ໄທໂມອາບຂອງ ນາງນາໂອມີ ແລະ ເອລີເມເຫລັກ, ຜູ້ເປັນ ຊາວອິດສະຣາເອນ. ຫລັງຈາກສາມີຂອງນາງ ໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ, ນາງຮູດໄດ້ແຕ່ງງານກັບພີ່ ນ້ອງຂອງນາງນາໂອມີ ຊື່ ໂອບາດ. ລູກຊາຍ ຂອງເຂົາເຈົ້າຊື່ ໂອເບັດ ເປັນບັນພະບຸລຸດຂອງ ດາວິດ ແລະ ພຣະຄຣິດ. ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບ ນາງຮູດ ໄດ້ສະແດງອອກຢ່າງງົດງາມ ເຖິງ ການປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຂອງຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນ ຄົນອິດສະຣາເອນ ເຂົ້າໃນບັນດາຄົນອິດສະ ຣາເອນ. ນາງຮູດໄດ້ປະຖິ້ມພຣະເຈົ້າອົງເກົ່າ ຂອງນາງ ແລະ ຊີວິດເກົ່າ ແລ້ວໄດ້ມາເຂົ້າ ຮ່ວມກັບຄອບຄົວແຫ່ງສັດທາ ໃນການຮັບໃຊ້ ພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ (ນຮ 1:16).

ພຣະທຳນາງຮູດ: ບົດທີ 1 ບັນຍາຍຊີວິດ ຂອງເອລີເມເຫລັກ ແລະ ຄອບຄົວຂອງລາວ ທີ່ໂມອາບ. ຫລັງຈາກສາມີຂອງພວກນາງ ໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ, ນາງນາໂອມີ ກັບ ນາງຮູດ ໄດ້ໄປເບັດເລເຮັມ. ບົດທີ 2 ອະທິບາຍວ່າ ນາງຮູດໄດ້ເກັບຮວງເຂົ້າເຮ່ຍຢູ່ໃນທົ່ງຂອງ ໂບອາດ. ບົດທີ 3 ບອກເຖິງວິທີທີ່ນາງນາໂອມີ

ຮູເບັນ

ໄດ້ແນະນຳນາງຮູດ ໃຫ້ໄປຫາລານຟາດເຂົ້າ ແລະ ນອນຢູ່ໃຕ້ຕີນຂອງໂບອາດ. ບົດທີ 4 ແມ່ນເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບການແຕ່ງງານຂອງ ນາງຮູດກັບໂບອາດ. ເຂົາເຈົ້າມີລູກຊາຍຊື່, ໂອເບັດ, ຊຶ່ງດາວິດ ແລະ ພຣະຄຣິດ ໄດ້ເປັນ ຫາຍາດ.

ຮູເບັນ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ; ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍກີກຂອງ ຢາໂຄບນຳນາງເລອາ (ປຖກ 29:32; 37:21-22, 29; 42:22, 37). ເຖິງແມ່ນວ່າຮູເບັນເປັນ ລູກກີກ, ແຕ່ລາວໄດ້ເສຍສິດທິຂອງອ້າຍກີກ ໄປ ເພາະການບາບ (ປຖກ 35:22; 49:3-4).

ເຜົ່າຂອງຮູເບັນ: ພອນຂອງຢາໂຄບທີ່ມອບ ໃຫ້ແກ່ຮູເບັນ ມີຢູ່ໃນ ປະຖົມະການ 49:3 ແລະ ພຣະບັນຍັດສອງ 33:6. ຈຳນວນຄົນໃນ ເຜົ່ານັບມື້ນັບຫລຸດໜ້ອຍຖອຍລົງ, ແລະ ເຖິງ ແມ່ນເຜົ່ານີ້ຍັງມີຢູ່ຕໍ່ໄປ, ແຕ່ມັນກໍບໍ່ມີຄວາມ ສຳຄັນຫລາຍທາງການເມືອງ. ສິດທິຂອງອ້າຍ ກີກຂອງຮູເບັນໄດ້ຕົກຢູ່ທີ່ໂອເຊັບ ແລະ ພວກ ລູກຊາຍຂອງລາວ ເພາະວ່າໂອເຊັບໄດ້ເປັນ ລູກກີກຂອງຢາໂຄບນຳນາງຮາເຊັນເມຍຄົນທີ ສອງ (1 ຂຄ 5:1-2).

ເຣເບກາ. ເບິ່ງ ອີຊາກ ນຳອີກ

ເມຍຂອງອີຊາກ, ປີຕຸ ໃນພຣະຄຳພີເດີມ (ປຖກ 24-27). ເຣເບກາໄດ້ເປັນແມ່ຂອງ ເອຊາວ ແລະ ຢາໂຄບ (ປຖກ 25:23-26).

ເຣໂຮໂບອາມ. ເບິ່ງ ໂຊໂລໂມນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງກະສັດໂຊ ໂລໂມນ. ເພິ່ນໄດ້ຂຶ້ນເປັນກະສັດແທນພໍ່ຂອງ ເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ບົກຄອງເປັນເວລາສິບເຈັດປີ ໃນເຢຣູຊາເລັມ (1 ກສ 11:43; 14:21, 31). ໃນລະຫວ່າງການບົກຄອງຂອງເຣໂຮໂບອາມ, ອານາຈັກໄດ້ຖືກແບ່ງແຍກອອກເປັນອານາ ຈັກຂອງອິດສະຣາເອນ ຢູ່ພາກເໜືອ ແລະ ອາ ນາຈັກຂອງຢູດາ ຢູ່ພາກໃຕ້ (1 ກສ 11:31-36; 12:19-20). ເຣໂຮໂບອາມ ໄດ້ບົກຄອງອານາ ຈັກຂອງຢູດາ.

ແຮມີອຳທຳ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ ເປັນທີ່ສູງທີ່ຊາວ ໂຊຣຳ, ຊາວນີໄຟທີ່ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ໄດ້ໃຊ້ ອະທິຖານ (ແວວ 31:8-14, 21).

ໂຣມ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງໂປໂລ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ຈົດໝາຍທີ່ໂປໂລໄດ້ ຂຽນເຖິງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນກຸງໂຣມ. ເພິ່ນກຳລັງຄິດຈະໄປຢ້ຽມຢາມເຢຣູຊາເລັມ, ຊຶ່ງມີອັນຕະລາຍແນ່ນອນ. ຖ້າເພິ່ນລອດຊີວິດ ມາໄດ້, ເພິ່ນຫວັງວ່າເພິ່ນຈະໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມ ໂຣມຫລັງຈາກນັ້ນ. ພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງຈົດ ໝາຍ ແມ່ນຕັ້ງໃຈຈະຕຽມສາດສະໜາຈັກຢູ່ ທີ່ນັ້ນ ໃຫ້ພ້ອມທີ່ຈະຕ້ອນຮັບເພິ່ນ ເມື່ອເພິ່ນ ໄປເຖິງ. ຈົດໝາຍດັ່ງກ່າວຍັງຖືກຖືວ່າ ມີຖອຍ ຄຳຂອງຄຳສອນບາງຢ່າງ ຊຶ່ງເຄີຍໄດ້ຖຽງກັນ ແລະ ໂປໂລນັບຖືວ່າ ເວລານີ້ມັນໄດ້ຍຸດຕິລົງ ແລ້ວ.

ບົດທີ 1 ບັນຈຸຄຳທັກທາຍຂອງໂປໂລຕໍ່ຊາວ ໂຣມ. ບົດທີ 2-11 ບັນຈຸຂໍ້ປະກາດຫລາຍຂໍ້ ກ່ຽວກັບຄຳສອນ ເລື່ອງສັດທາ, ວຽກງານ, ແລະ ພຣະຄຸນ. ບົດທີ 12-16 ບັນຈຸຄຳສອນ ທີ່ປະຕິບັດໄດ້ ເລື່ອງຄວາມຮັກ, ໜ້າທີ່, ແລະ ຄວາມສັກສິດ.

ລະດັບຂອງລັດສະໝີພາບ. ເບິ່ງ ລັດສະໝີ ພາບຂອງຊັ້ນກາງ; ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນ ສູງ; ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນຕໍ່າ ນຳອີກ

ອານາຈັກທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນສະຫວັນ. ໃນ ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ, ແຕ່ລະຄົນຈະໄດ້ ຮັບບ່ອນພັກພາອາໄສມີລັ້ນດອນໃນອານາຈັກ ໃດໜຶ່ງທີ່ມີລັດສະໝີພາບແຕກຕ່າງກັນ, ຍົກ ເວັ້ນແຕ່ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າ, ໃນຜາສາດພຣະ ບິດາເຈົ້າຂອງເຮົາ ມີທີ່ຢູ່ຫລາຍບ່ອນ, ຢຮ 14:2 (ອທ 12:32). ດວງອາທິດກໍມີຄວາມ ສະຫງ່າງາມຂອງດວງອາທິດໂດຍສະເພາະ, ດວງຈັນກໍມີຄວາມສະຫງ່າງາມຢ່າງໜຶ່ງ, ແລະ ດວງດາວກໍມີຄວາມສະຫງ່າງາມຢ່າງອື່ນອີກ,

1 ກອທ 15:40-41. ໂປໂລໄດ້ຖືກຮັບຂຶ້ນໄປ
ເຖິງສະຫວັນຂຶ້ນທິສາມ, 2 ກອທ 12:2.

ມີສະຖານທີ່ ທີ່ປາດສະຈາກລັດສະໝີພາບ
ແລະ ການລົງໂທດອັນເປັນນິດ, ຄພ 76:30-
38, 43-45. ມີລັດສະໝີພາບຢູ່ສາມລະດັບ,
ຄພ 76:50-113; 88:20-32.

ລະບົບເອກະພາບ. ເບິ່ງ ອຸທິດຖວາຍ, ກົດ
ແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍ ນຳອີກ

ອົງການໜຶ່ງ ຊຶ່ງຜ່ານອົງການນີ້ ໄພ່ພົນຂອງ
ພຣະເຈົ້າ ໃນສະໄໝຂອງການພົ້ນພູສາດສະ
ໜາຈັກ ໄດ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດ
ຕາມກົດແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍ. ຜູ້ຄົນໄດ້ແບ່ງ
ບັນຊັບສົມບັດ, ສິ່ງຂອງ, ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ,
ໄດ້ຮັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ອີງຕາມຄວາມຕ້ອງການ
ແລະ ຄວາມຈຳເປັນຂອງເຂົາເຈົ້າ (ຄພ 51:3;
78:1-15; 104).

ໃນເລື່ອງທາງໂລກຂອງພວກເຈົ້າ, ພວກ
ເຈົ້າຕ້ອງເທົາທຽມກັນ, ຄພ 70:14. ໄພ່ພົນ
ຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງໃຫ້ເທົາທຽມກັນ
ໃນທຸກສິ່ງ, ຄພ 78:3-11 (ຄພ 82:17-20).
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບລະບົບເອກະພາບ
ເປັນການເປີດເຜີຍ ແລະ ພຣະບັນຍັດ, ຄພ
92:1. ຈອນ ຈອນສັນ ຄວນກາຍເປັນສະມາ
ຊິກຂອງລະບົບເອກະພາບ, ຄພ 96:6-9. ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບຄຳແນະນຳທຳໄປສຳລັບ
ການດຳເນີນງານໃນລະບົບເອກະພາບ, ຄພ
104. ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ພ້ອມໃຈກັນຕາມສະ
ຫະພາບດັ່ງທີ່ກົດຂອງອານາຈັກຊັ້ນສູງຮຽກ
ຮ້ອງ, ຄພ 105:1-13.

ລະບຽບພວກເລວີ. ເບິ່ງ ເພິນຕາຕຸກ ນຳອີກ

ໜັງສືໃນພຣະຄຳພີເດີມ ທີ່ບອກເຖິງໜ້າທີ່
ຂອງປະໂລຫິດຢູ່ໃນອິດສະຣາເອນ. ມັນເນັ້ນ
ໜັກເຖິງຄວາມສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ
ຫລັກທີ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງສາມາດດຳລົງຊີວິດ
ຕາມເພື່ອກາຍເປັນຄົນສັກສິດ. ຈຸດປະສົງຂອງ
ມັນແມ່ນເພື່ອສອນກົດເກນແຫ່ງສິນທຳ ແລະ
ຄວາມຈິງເລື່ອງສາດສະໜາຂອງກົດຂອງ
ໂມເຊ ໂດຍທາງພິທີການຕ່າງໆ. ໂມເຊເປັນຜູ້
ຂຽນພຣະທຳລະບຽບພວກເລວີ.

ບົດທີ 1-7 ອະທິບາຍເຖິງພິທີການເຜົາ
ຖວາຍ. ບົດທີ 8-10 ບັນຍາຍເຖິງພິທີການທີ່
ຮັກສາໃນການອຸທິດຖວາຍຂອງປະໂລຫິດ.
ບົດທີ 11 ອະທິບາຍເຖິງສິ່ງທີ່ຄວນກິນ ແລະ
ບໍ່ຄວນກິນ ແລະ ສິ່ງໃດສະອາດ ແລະ ບໍ່
ສະອາດ. ບົດທີ 12 ບອກກ່ຽວກັບຜູ້ຍິງຫລັງ
ຈາກຄອດລູກ. ບົດທີ 13-15 ກົດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ
ກັບພິທີການທີ່ບໍ່ສະອາດ. ບົດທີ 16 ບັນຈຸພິທີ
ການທີ່ຕ້ອງຮັກສາໃນວັນແຫ່ງການຊົດໃຊ້. ບົດ
ທີ 17-26 ບັນຈຸຫລັກຂອງກົດທີ່ກ່ຽວພັນກັບ
ສາດສະໜາ ແລະ ການປະຕິບັດຕາມສັງຄົມ.
ບົດທີ 27 ອະທິບາຍວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນ
ຊາຊາວອິດສະຣາເອນໃຫ້ອຸທິດພຶດພັນ, ສັດ
ລ້ຽງ, ແລະ ສັດໃຊ້ງານແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ລັກ, ການລັກ

ຄືການເອົາບາງສິ່ງໄປຈາກບາງຄົນ ໃນວິທີ
ທີ່ບໍ່ຊື່ສັດ ຫລື ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ. ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາລູກຽງຂອງພຣະອົງສະເໝີ
ວ່າ ບໍ່ໃຫ້ລັກ (ອພຍ 20:15; ມທ 19:18; 2 ນພ
26:32; ມຊຍ 13:22; ຄພ 59:6).

ຈົ່ງທ້ອນໂຮມຊັບສົມບັດສຳລັບຕົນໄວ້ໃນ
ສະຫວັນ, ບ່ອນທີ່ໂຈນເຈາະລັກເອົາບໍ່ໄດ້, ມທ
6:19-21.

ຊາວນີໂຟເສຍໂຊເພາະຄວາມທະນົງຕົວ,
ຄວາມຮັ່ງມີ, ການປຸ້ນຈີ້, ການຂີ້ລັກມັກສົກ,
ຮລມ 4:12.

ຄົນທີ່ລັກ ແລະ ບໍ່ກັບໃຈ ຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກ
ໄປ, ຄພ 42:20. ຄົນທີ່ລັກຈະຖືກສົ່ງໄປຫາກົດ
ໝາຍຂອງແຜ່ນດິນ, ຄພ 42:84-85.

ລັດສະໝີພາບ. ເບິ່ງ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມ
ສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ; ຈິງ, ຄວາມຈິງ;
ລະດັບຂອງລັດສະໝີພາບ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ, ລັດສະໝີພາບມັກຈະຖືກ
ກ່າວເຖິງວ່າເປັນຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມ
ຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ. ມັນຍັງຖືກກ່າວເຖິງວ່າເປັນ
ການສັນລະເສີນ ຫລື ການໃຫ້ກຽດ ແລະ ຕໍ່
ສະພາບຊີວິດນິລັນດອນສະເພາະໃດໜຶ່ງ ຫລື
ຕໍ່ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ.

ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນກາງ

ຈອມໂຍທາຊົງບໍລິສຸດ: ພຣະສະຫງ່າລາສີ
ກໍແຜ່ກະຈາຍໄປທົ່ວໂລກ, **ອຊຢ 6:3** (2 ນພ
16:3).

ຕົວພວກເຮົາຈຶ່ງສະທ້ອນແສງແຫ່ງພຣະ
ສະຫງ່າລາສີ, **2 ກອທ 3:18**.

ພຣະອົງຈະຍົກພໍ່ຂຶ້ນເພື່ອຢູ່ກັບພຣະອົງໃນ
ລັດສະໝີພາບ, **ແອວ 36:28**.

ລັດສະໝີພາບທີ່ໄດ້ຮັບຕອນພື້ນຄືນຊີວິດ
ຈະແຕກຕ່າງກັນອີງຕາມຄວາມຊອບທຳ, **ຄພ
76:50–119**. ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ
ເປັນຄວາມຮູ້ແຈ້ງ, **ຄພ 93:36**.

ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືການທີ່ຈະ
ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເປັນອະມະຕະ ແລະ ຊີວິດ
ນິລັນດອນຂອງມະນຸດ, **ມຊ 1:39**. ຂ້າພະເຈົ້າ
ໄດ້ເຫັນສອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງຄວາມສະຫວ່າງ
ແລະ ລັດສະໝີພາບນັ້ນເກີນກວ່າທີ່ຈະພັນລະ
ນາໄດ້, **ຈສ—ປ 1:17**.

ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນກາງ. ເບິ່ງ ລະດັບ
ຂອງລັດສະໝີພາບ ນຳອີກ

ລະດັບທີສອງໃນສາມລະດັບຂອງລັດສະ
ໝີພາບ ຊຶ່ງຜູ້ຄົນຈະອາໄສຢູ່ ຫລັງຈາກການພິ
ພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.

ໄປໂລໄດ້ເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນກາງ,
ປຽບເໝືອນລັດສະໝີພາບຂອງດວງເດືອນ,
1 ກອທ 15:40–41.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ຊິດນີ ຮິກດອນ ໄດ້
ເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນກາງ, **ຄພ 76:71–
80**. ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນກາງ ລື່ນລັດສະ
ໝີພາບຂອງຊັ້ນຕ່ຳ, **ຄພ 76:91**. ຄົນທີ່ບໍ່ສາ
ມາດປະຕິບັດຕາມກົດຂອງອານາຈັກຊັ້ນກາງ
ຈະທົນກັບລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນກາງບໍ່ໄດ້,
ຄພ 88:23, 30, 38.

ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງ. ເບິ່ງ ສູງສົ່ງ,
ຄວາມສູງສົ່ງ; ຊີວິດນິລັນດອນ; ລະດັບ
ຂອງລັດສະໝີພາບ ນຳອີກ

ລະດັບສູງສຸດໃນສາມລະດັບຂອງລັດສະໝີ
ພາບທີ່ຜູ້ຄົນສາມາດໄດ້ຮັບຫລັງຈາກຊີວິດນີ້.
ຢູ່ທີ່ນີ້ ຄົນຊອບທຳຈະອາໄສຢູ່ໃນທີ່ປະທັບ

ຂອງພຣະເຈົ້າພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດຂອງ
ພຣະອົງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງກໍເປັນຢ່າງໜຶ່ງ,
1 ກອທ 15:40 (ຄພ 76:96). ໄປໂລໄດ້ຖືກຍົກ
ຂຶ້ນໄປເຖິງສະຫວັນຊັ້ນທີສາມ, **2 ກອທ 12:2**.

ລັດສະໝີພາບຊັ້ນສູງໄດ້ຖືກສະແດງ ໃຫ້
ເຫັນໃນພາບນິມິດ, **ຄພ 76:50–70**. ຖ້າຫາກ
ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຢາກມີສະຖານທີ່ໃນ
ໂລກຊັ້ນສູງ, ແລ້ວເຂົາຕ້ອງຕຽມຕົວ, **ຄພ
78:7**. ຄົນທີ່ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມກົດຂອງ
ອານາຈັກຊັ້ນສູງ ຈະທົນກັບລັດສະໝີພາບ
ຂອງອານາຈັກຊັ້ນສູງບໍ່ໄດ້, **ຄພ 88:15–22**.
ໃນລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງ ມີສະຫວັນສາມ
ຊັ້ນ; ເງື່ອນໄຂໄດ້ຖືກຕັ້ງໄວ້ສຳລັບການໄດ້ຮັບ
ຊັ້ນສູງສຸດ, **ຄພ 131:1–2**. ເດັກນ້ອຍຜູ້ໄດ້ຕາຍ
ກ່ອນອາຍຸທີ່ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບກໍຈະລອດໃນ
ອານາຈັກຊັ້ນສູງ, **ຄພ 137:10**.

ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນຕ່ຳ. ເບິ່ງ ລະດັບຂອງ
ລັດສະໝີພາບ ນຳອີກ

ລະດັບຕ່ຳສຸດໃນສາມລະດັບຂອງລັດສະ
ໝີພາບ ຊຶ່ງໃນນັ້ນຜູ້ຄົນຈະອາໄສຢູ່ ຫລັງຈາກ
ການພິພາກສາ ເທື່ອສຸດທ້າຍ.

ໄປໂລໄດ້ເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງດວງ
ດາວ, **1 ກອທ 15:40–41**.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ຊິດນີ ຮິກດອນ ໄດ້
ເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນຕ່ຳ, **ຄພ 76:81–
90**. ຜູ້ອາໄສຂອງໂລກຊັ້ນຕ່ຳ ມີຈຳນວນຈົນ
ນັບບໍ່ຖ້ວນດັ່ງດວງດາວ, **ຄພ 76:109–112**.
ຄົນທີ່ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມກົດຂອງອານາ
ຈັກຊັ້ນຕ່ຳ ຈະທົນກັບລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນ
ຕ່ຳບໍ່ໄດ້, **ຄພ 88:24, 31, 38**.

ລັດຖະທຳມະນູນ. ເບິ່ງ ກົດ; ບົກຄອງ, ການ
ບົກຄອງ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ,
“ລັດຖະທຳມະນູນ” ພາຍເຖິງລັດຖະທຳມະ
ນູນຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກດົມ
ໃຈຈາກເບື້ອງບົນ ເພື່ອຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບ
ການພື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ.

ລັດຖະທຳມະນູນຄວນເປັນໄປເພື່ອນັບຖື, ຄພ 98:5-6. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ມີການຈັດຕັ້ງລັດຖະທຳມະນູນຂຶ້ນ, ຄພ 101:77, 80.

ລັດມິເຊີຣີ. ເບິ່ງ ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່

ລາຊາໂຮ. ເບິ່ງ ມາທາ; ມາຣີແຫ່ງເບັດທານີ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ນ້ອງຊາຍຂອງນາງມາທາ ແລະ ນາງມາຣີ. ພຣະເຢຊູໄດ້ນຳລາວກັບຄືນມາມີຊີວິດ (ຢຮ 11:1-44; 12:1-2, 9-11). ນີ້ບໍ່ແມ່ນລາຊາໂຮຄົນດຽວກັນກັບຄົນຂໍທານ ໃນຄຳອຸປະມາທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ສອນ (ລກ 16:19-31).

ລາບານ, ຜູ້ຮັກສາແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ.

ເບິ່ງ ແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຊາຍຄົນໜຶ່ງຜູ້ຮັກສາແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງຢູ່ໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ໃນວັນເວລາຂອງຄອບຄົວຂອງລີໄຮ. ລາບານໄດ້ຍຶດເອົາຊັບສິນ ແລະ ໄດ້ພະຍາຍາມຈະຂ້ານີໄຟກັບພວກອ້າຍຂອງລາວ (1 ນພ 3:1-27). ພຣະວິນຍານໄດ້ຊັກຈູງນີໄຟໃຫ້ຂ້າລາບານ ເພື່ອຈະໄດ້ແຜ່ນຈາລຶກ (1 ນພ 4:1-26).

ລາບານ, ອ້າຍຂອງນາງເຣເບກາ. ເບິ່ງ ເຣເບກາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ອ້າຍຂອງນາງເຣເບກາ ແລະ ເປັນພໍ່ຂອງນາງເລອາ ແລະ ນາງລາເຊັນ, ເມຍຂອງຢາໂຄບ (ປຖກ 24:29-60; 27:43-44; 28:1-5; 29:4-29; 30:25-42; 31).

ລາໂມໄນ. ເບິ່ງ ອຳໂມນ, ລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ກະສັດຊາວເລມັນ ຜູ້ໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໂດຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໂດຍການອອກແຮງງານ ແລະ ການສອນທີ່ດິນໃຈຂອງອຳໂມນ (ແອວ 17-19).

ລິມໄຮ. ເບິ່ງ ໂນອາ, ລູກຊາຍຂອງຊີນິບ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ກະສັດທີ່ຊອບທຳຂອງຊາວນີໄຟ ໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ; ເພິ່ນເປັນ

ລູກຊາຍຂອງກະສັດໂນອາ (ມຊຢ 7:7-9). ກະສັດລິມໄຮໄດ້ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ (ມຊຢ 21:32). ເພິ່ນໄດ້ນຳພາຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນອອກຈາກຄວາມເປັນທາດຂອງຊາວເລມັນ ແລະ ໄດ້ກັບຄືນສູ່ເຊຣາເຮັມລາ (ມຊຢ 22).

ລີໄຮ, ບິດາຂອງນີໄຟ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ສາດສະດາຊາວເຮັບເຣີຜູ້ໄດ້ນຳພາຄອບຄົວຂອງເພິ່ນ ແລະ ຜູ້ຕິດຕາມເພິ່ນໜີໄປຈາກເຢຣູຊາເລັມ ໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ ໃນຊີກໂລກເບື້ອງຕາເວັນຕົກ ປະມານ 600 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ລີໄຮເປັນສາດສະດາຄົນທຳອິດ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ.

ລີໄຮໄດ້ໜີຈາກເຢຣູຊາເລັມນຳຄອບຄົວຂອງເພິ່ນ ຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (1 ນພ 2:1-4). ເພິ່ນເປັນລູກຫລານຂອງໂຢເຊັບ, ຜູ້ໄດ້ຖືກຂາຍໄປປະເທດເອຍິບ (1 ນພ 5:14). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານພາບນິມິດໃຫ້ແກ່ເພິ່ນກ່ຽວກັບຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ (1 ນພ 8:2-35). ລີໄຮ ແລະ ລູກໆຂອງເພິ່ນໄດ້ສ້າງເຮືອ ແລະ ໄດ້ຂັບເຮືອໄປຫາຊີກໂລກເບື້ອງຕາເວັນຕົກ (1 ນພ 17-18). ເພິ່ນ ແລະ ລູກຫລານຂອງເພິ່ນໄດ້ມາຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໃໝ່ (1 ນພ 18:23-25). ກ່ອນເພິ່ນໄດ້ຕາຍໄປ, ລີໄຮໄດ້ໃຫ້ພອນແກ່ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ສອນພວກເຂົາກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດ ແລະ ການອອກມາຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ (2 ນພ 1:1-4:12).

ໜັງສືລີໄຮ: ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍໜັງສືລີໄຮ ຕອນເພິ່ນແປພຣະຄຳພີມໍມອນ. ມັນເປັນບັນທຶກທີ່ມໍມອນໄດ້ຫຍໍ້ເຂົ້າກັນຈາກແຜ່ນຈາລຶກຂອງລີໄຮ. ຫລັງຈາກເພິ່ນແປສະບັບຕົ້ນໄດ້ 116 ໜ້າ ຈາກໜັງສືນີ້ແລ້ວ, ໂຈເຊັບໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່ມາຕິນ ແຮຣິສ, ຜູ້ໄດ້ຊ່ວຍໂຈເຊັບຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງເປັນຜູ້ຂຽນໃຫ້ເພິ່ນ ໃນການແປພຣະຄຳພີມໍມອນ. ແລ້ວໜັງສືເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ເສຍໄປ. ໂຈເຊັບບໍ່ໄດ້ແປໜັງສືລີໄຮຄືນອີກ ເພື່ອເອົາມາແທນສະບັບຕົ້ນທີ່

ລີໄຮ, ຜູ້ສອນສາດສະໜາຊາວນີໄຟ

ໄດ້ເສຍໄປ ແຕ່ໄດ້ແປເລື່ອງລາວອື່ນໆທີ່ກ່ຽວ
ພັນກັນນັ້ນ ຈາກແຜ່ນຈາລຶກຄຳ (ເບິ່ງ ຄຳນຳ
ຕໍ່ ຄຍ 3; 10). ເລື່ອງລາວອື່ນໆເຫລົ່ານີ້ ເປັນ
ໜັງສືທຶກສະບັບທຳອິດຂອງພຣະຄຳພີມ່ອນ.

ລີໄຮ, ຜູ້ສອນສາດສະໜາຊາວນີໄຟ. ເບິ່ງ ຮີ
ລາມັນ, ລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມ່ອນ, ລູກຊາຍຂອງຮີລາ
ມັນ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ. ລີໄຮເປັນ
ຜູ້ສອນສາດສະໜາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ (ຮລມ 3:21;
4:14).

ຖືກຕັ້ງຊື່ໃຫ້ວ່າລີໄຮ ເພື່ອໃຫ້ລະນຶກເຖິງບັນ
ພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນ, ຮລມ 5:4-6. ພ້ອມດ້ວຍ
ນີໄຟ, ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫລາຍຄົນປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມ
ໃສ, ໄດ້ຖືກຈັບເຂົ້າຄຸກ, ໄດ້ຖືກລ້ອມດ້ວຍໄຟ,
ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບເຫລົ່າທູດ, ຮລມ 5:14-48.
ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍຫລາຍຢ່າງທຸກໆມື້, ຮລມ
11:23.

ລີໄຮ, ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບຂອງຊາວນີໄຟ

ໃນພຣະຄຳພີມ່ອນ, ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງ
ທັບຂອງຊາວນີໄຟ (ແອວ 43:35-53; 49:16-
17; 52:27-36; 53:2; 61:15-21).

ລິ້ນ. ເບິ່ງ ການເວົ້າພາສາ, ຂອງປະທານແຫ່ງ
ນຳອີກ

ສັນຍາລັກສຳລັບການປາກເວົ້າ. ໄພ່ພົນ
ຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງຄວບຄຸມລິ້ນຂອງຕົນ,
ພາຍຄວາມວ່າ ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງຄວບຄຸມການ
ປາກເວົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ. ລິ້ນກໍຍັງໝາຍເຖິງ ພາ
ສາ ແລະ ຜູ້ຄົນ ນຳອີກ. ໃນທີ່ສຸດ, ທຸກຫົວເຂົາ
ຈະຄຸລົງ ແລະ ທຸກລິ້ນຈະສາລະພາບ (ອຊຢ
45:23; ຣມ 14:11).

ຢ່າໃຫ້ຄຳເວົ້າຕົວະອອກຈາກປາກຂອງເຈົ້າ,
ພສສ 34:13 (1 ປຕ 3:10). ຄົນທີ່ລະວັງຄຳເວົ້າ
ຄວາມເດືອດຮ້ອນບໍ່ມາຕຳ, ສພສ 21:23.

ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ສາມາດຫ້າມລິ້ນຂອງຕົນແລ້ວ
ຫ້າມຂອງຜູ້ນັ້ນກໍບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ຢກບ 1:26.
ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດທາງວາຈາ ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນ
ຄົນດີຄົບຖ້ວນ, ຢກບ 3:1-13. ພຣະກິດຕິຄຸນ
ນີ້ຈະຖືກສັ່ງສອນແກ່ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະ

ກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ, ພນມ
14:6-7 (2 ນພ 26:13; ມຊຢ 3:13, 20; ຄພ
88:103; 112:1).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານໃຫ້ທຸກປະຊາຊາດ
ດ້ວຍຊາດ ແລະ ພາສາຂອງຕົນເອງເພື່ອ
ສອນພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ, ແອວ 29:8. ແຜ່ນ
ຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ຈະອອກໄປຫາທຸກປະຊາຊາດ,
ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງ
ປວງ, ແອວ 37:4.

ໃຫ້ສະແຫວງຫາຄຳຂອງເຮົາ, ແລະ ເມື່ອ
ນັ້ນ ລິ້ນຂອງເຈົ້າຈະມາຍອກ, ຄພ 11:21.
ທຸກຄົນຈະໄດ້ຍິນຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດ
ຕິຄຸນໃນຄຳວາຈາຂອງເຂົາເອງ, ຄພ 90:11.

ລູກາ. ເບິ່ງ ກິດຈະການຂອງອັກຄະສາວົກ;
ພຣະທຳ ນຳອີກ

ຜູ້ຂຽນພຣະທຳລູກາ ແລະ ພຣະທຳກິດຈະ
ການໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ ແລະ ເປັນເພື່ອນສອນ
ສາດສະໜາຂອງໂປໂລ. ລາວໄດ້ເກີດນຳພໍ່ແມ່
ຊາວກຣີກ ແລະ ໄດ້ຝຶກຝ່າຍການແພດ (ກລຊ
4:14). ລູກາໄດ້ຮັບການສຶກສາເປັນຢ່າງດີ. ລາວ
ໄດ້ແຈ້ງຕົນເອງວ່າເປັນເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງ
ອັກຄະສາວົກໂປໂລ ເມື່ອລາວໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ
ກັບໂປໂລທີ່ເມືອງໂທອາດ (ກຈກ 16:10-11).
ລູກາກໍໄດ້ຢູ່ນຳໂປໂລຄືກັນ ທີ່ພິລິປໂປຍ ຕອນ
ໂປໂລເດີນທາງໄປເຢຣູຊາເລັມເປັນເທື່ອສຸດ
ທ້າຍ (ກຈກ 20:6), ແລະ ທັງສອງໄດ້ຢູ່ນຳກັນ
ຈົນເຂົາເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງກຸງໂຣມ. ລູກາກໍໄດ້ຢູ່ນຳ
ໂປໂລຄືກັນ ໃນລະຫວ່າງທີ່ລາວໄດ້ຖືກຄຸມຂັງ
ຢູ່ຄຸກໃນກຸງໂຣມ (2 ຕມທ 4:11). ຕາມທີ່ບອກ
ເລົ່າກັນມາ ລາວໄດ້ຖືກຂ້າຍ້ອນຄວາມເຊື່ອ.

ພຣະທຳລູກາ: ເລື່ອງລາວທີ່ລູກາໄດ້ຂຽນ
ເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ການປະຕິບັດສາດ
ສະໜາກິດໃນຊ່ວງມະຕະຂອງພຣະອົງ. ພຣະ
ທຳກິດຈະການຂອງອັກຄະສາວົກເປັນພາກຕໍ່
ເນື່ອງຂອງພຣະທຳລູກາ. ລູກາໄດ້ຂຽນເລື່ອງ
ລາວກ່ຽວກັບສາດສະໜາກິດຂອງພຣະເຢຊູ
ໄວ້ເປັນຢ່າງດີ, ໂດຍສະເໜີພຣະເຢຊູວ່າເປັນ
ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງທັງຊາວຢິວ ແລະ ຄົນ
ຕ່າງຊາດ. ລາວໄດ້ຂຽນຫລາຍຢ່າງກ່ຽວກັບຄຳ

ສອນຂອງພຣະເຢຊູ ແລະ ການປະຕິບັດຂອງພຣະອົງ. ໃນລູກາ ພວກເຮົາເຫັນຕອນດຽວເທົ່ານັ້ນກ່ຽວກັບການມາຢັ້ງມຢາມຂອງຄົບຮີເອນຕໍ່ຊາຂາຣີຢາ ແລະ ນາງມາຣີ (ລກ 1); ການມາຢັ້ງມຢາມຂອງຄົນລ້ຽງແກະຕໍ່ກຸ່ມມານນ້ອຍເຢຊູ (ລກ 2:8-18); ພຣະເຢຊູທີ່ພຣະວິຫານຕອນມີອາຍຸໄດ້ສືບສອງພັນສາ (ລກ 2:41-52); ສາວົກເຈັດສິບໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ແລະ ໄດ້ຖືກສົ່ງອອກໄປ (ລກ 10:1-24); ພຣະເຢຊູເທື່ອຍ້ອຍຢາດເປັນເລືອດ (ລກ 22:44); ການສົນທະນາຂອງພຣະເຢຊູກັບພວກນັກໂທດຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນ (ລກ 23:39-43); ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ກິນປາ ແລະ ນໍ້າເຜິ້ງ ຫລັງຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ພົ້ນຄົນພຣະຊົນ (ລກ 24:42-43).

ສຳລັບລຳດັບເຫດການກ່ຽວກັບພຣະຊົນຊີບຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດທີ່ບັນຍາຍໄວ້ຢູ່ໃນພຣະທຳລູກາ, ເບິ່ງ ຄວາມກົມກຽວຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ ໃນພາກຫ້ອຍທ້າຍ.

ລູກກົກ. ເບິ່ງ ສິດທິຂອງອ້າຍກົກ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ໃນສະໄໝຂອງປຸຕູໃນສະໄໝບູຮານ, ລູກຊາຍກົກຈະໄດ້ຮັບສິດທິຂອງອ້າຍກົກ (ປຸຕູກ 43:33) ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງໄດ້ຮັບຕຳແໜ່ງຜູ້ນຳຄອບຄົວຫລັງຈາກພໍ່ໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ. ລູກກົກຕ້ອງມີຄ່າຄວນທີ່ຈະຮັບເອົາໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບນີ້ (1 ຂຄ 5:1-2) ແລະ ສາມາດສູນເສຍສິດທິຂອງອ້າຍກົກໄປໄດ້ເພາະຄວາມບໍ່ຊອບທຳ.

ພາຍໃຕ້ກົດຂອງໂມເຊ, ລູກຊາຍກົກໄດ້ຖືກນັບຖືວ່າເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ. ລູກກົກໄດ້ຮັບມໍລະດົກສອງເທົ່າຂອງພໍ່ (ພບຍ 21:17). ຫລັງຈາກພໍ່ຂອງລາວໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ, ລາວໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບທີ່ຈະດູແລແມ່ ແລະ ເອື້ອຍນ້ອງຂອງລາວ.

ສັດໂຕເຖິກຫົວປີທຸກໆໂຕກໍເປັນຂອງພຣະເຈົ້າຄືກັນ. ສັດທີ່ສະອາດໄດ້ຖືກໃຊ້ເປັນເຄື່ອງຖວາຍ, ສ່ວນສັດທີ່ບໍ່ສະອາດຖືກໂຖ່ຖອນ ຫລື ຂາຍໄປ ຫລື ຂ້າຖິ້ມ (ອພຍ 13:2, 11-13; 34:19-20; ລລວ 27:11-13, 26-27).

ລູກກົກເປັນສັນຍາລັກເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິດ

ແລະ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກົດຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນໂລກ, ເຕືອນຜູ້ຄົນວ່າພຣະເມຊີອາທິຍິ່ງໃຫຍ່ຈະສະເດັດມາ (ມຊ 5:4-8; 6:63).

ພຣະເຢຊູເປັນລູກກົກຂອງລູກງຸທາງວິນຍານຂອງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງເຮົາ, ເປັນພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຈາກພຣະບິດາໃນເນື້ອໜັງ, ແລະ ເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ລູກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍໃນການພົ້ນຄົນພຣະຊົນ (ກລຊ 1:13-18). ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຊື່ສັດກາຍເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງລູກກົກໃນຊົ່ວມິລັດດອນ (ຄພ 93:21-22).

ຈົ່ງຖວາຍລູກຊາຍກົກຂອງພວກເຈົ້າແກ່ເຮົາ, ອພຍ 22:29. ເຮົາໄດ້ໄວ້ຊີວິດລູກກົກຂອງຊາວອິດສະຣາເອນທຸກໆຄົນ, ຈບຊ 3:13. ພຣະອົງຈະໄດ້ເປັນບຸດກົກໃນທ່າມກາງພວກນ້ອງຫລາຍຄົນ, ຣມ 8:29. ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງພຣະບຸດກົກຂອງພຣະອົງເຂົ້າມາໃນໂລກ, ຮຮ 1:6.

ພວກເຂົາຄືຜູ້ທີ່ເປັນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະບຸດຫົວປີ, ຄພ 76:54, 94.

ມັນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຈາກບັນພະບຸລຸດ, ແມ່ນແຕ່ສິດທິຂອງລູກກົກ, ອຣຮ 1:3.

ລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ. ເບິ່ງ ຮີລາມັນ, ພວກລູກຊາຍຂອງ

ລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ. ເບິ່ງ ໂມໄຊຢາ, ພວກລູກຊາຍຂອງ

ລູກງຸຂອງພຣະຄຣິດ. ເບິ່ງ ເກີດໃໝ່, ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ; ທີ່ຖືກຳເນີດ; ບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະເຈົ້າ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ຜູ້ເປັນໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນອານາຈັກສະຫວັນແມ່ນຜູ້ທີ່ຖ່ອມຕົວລົງເໝືອນດັ່ງເດັກນ້ອຍ, ມທ 18:1-4. ຈົ່ງເຊື່ອໃນຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນເພື່ອຈະໄດ້ເປັນຄົນຝ່າຍຄວາມສະຫວ່າງ, ຢຮ 12:36.

ປະຖິ້ມມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ ແລະ ກາຍເປັນຄືກັນກັບເດັກນ້ອຍ, ມຊຢ 3:19;

ລູກງຂອງພຣະເຈົ້າ

27:25–26. ເພາະພັນທະສັນຍາ ພວກທ່ານຈະ ຖືກເອີ້ນວ່າ ລູກງຂອງພຣະຄຣິດ, ມຊຸ 5:7. ຖ້າທ່ານທ່ານຈະຍຶດຖືທຸກສິ່ງທີ່ດີໄວ້, ແລ້ວ ທ່ານຈະເປັນລູກຂອງພຣະຄຣິດຢ່າງແນ່ນອນ, ມຣນ 7:19.

ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້ຮັບເອົາເຮົາ, ເຮົາ ໄດ້ມອບອຳນາດໃຫ້ເພື່ອກາຍເປັນບຸດຂອງ ເຮົາ, ຄພ 39:4. ຢ່າສູ່ຢ້ານ, ເດັກນ້ອຍເອີຍ, ເພາະພວກເຈົ້າເປັນຂອງເຮົາ, ຄພ 50:40–41.

ເຈົ້າເປັນໜຶ່ງໃນເຮົາ, ເປັນບຸດຂອງພຣະ ເຈົ້າ, ມຊ 6:68.

ລູກງຂອງພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ບຸດ ແລະ ທິດາ ຂອງພຣະເຈົ້າ; ມະນຸດ

ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ. ເບິ່ງ ອິດສະ ຣາເອນ

ລູຊິເຟີ. ເບິ່ງ ນະລົກ; ບຸດແຫ່ງຄວາມ ຈົບຫາຍ; ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ; ຜູ້ທຳລາຍ; ມານ ນຳອີກ

ຊື່ນີ້ໝາຍເຖິງ “ຜູ້ສ່ອງສະຫວ່າງ” ຫລື “ຜູ້ ດຳລົງຄວາມສະຫວ່າງ”. ຍັງຮູ້ຈັກກັນວ່າເປັນ ໂອລົດແຫ່ງເວລາເຂົ້ານຳອີກ. ລູຊິເຟີເປັນພຣະ ບຸດຂອງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ ແລະ ໄດ້ນຳ ພາການກະບົດ ໃນຊີວິດກ່ອນມະຕະ. ຄຳວ່າ ລູຊິເຟີ ປະກົດພຽງເທື່ອດຽວຢູ່ໃນພຣະຄຣິສ ຕະທຳຄຳພີ (ອຊຸ 14:12). ການເປີດເຜີຍຍຸກ ສຸດທ້າຍ ໄດ້ບອກຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບການ ຕົກຂອງລູຊິເຟີ (ຄພ 76:25–29).

ລູຊິເຟີໄດ້ຖືກຊັດລົງຂີ້ດິນ, ອຊຸ 14:12 (ລກ 10:18; 2 ນພ 24:12).

ຫລັງຈາກການຕົກຂອງລາວ, ລາວກາຍ ເປັນຊາຕານ ແລະ ມານ, ຄພ 76:25–29 (ມຊ 4:1–4).

ເລຂາທິການ

ພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ພຣະຄຳພີໃໝ່ ໃຊ້ຄຳ ນີ້ໃນວິທີທາງທີ່ແຕກຕ່າງກັນໜ້ອຍໜຶ່ງ: (1) ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍ ຂອງສະໝຽນ ຄືການຂຽນຂໍ້ພຣະຄຳພີລົງ ໄວ້ (ຍມຍ 8:8). (2) ສະໝຽນມັກຖືກກ່າວເຖິງ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ ແລະ ບາງເທື່ອຖືກເອີ້ນວ່າ ທະນາຍຄວາມ ຫລື ບັນດິດ. ເຂົາເຈົ້າເປັນຄົນ ຕັ້ງກົດໝາຍຢ່າງລະອຽດ ແລະ ນຳໃຊ້ມັນກັບ ສະພາບບ້ານເມືອງໃນສະໄໝຂອງເຂົາເຈົ້າ (ມທ 13:52; ມຣກ 2:16–17; 11:17–18; ລກ 11:44–53; 20:46–47).

ເລຍໂຮນາ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ລູກກົມທອງເຫລືອງ ທີ່ມີເຂັມສອງດວງຊື່ທາງ—ເປັນເຂັມຊື່ທິດ— ແລະ ເປັນຄຳແນະນຳທາງວິນຍານນຳອີກແກ່ ລີໂຮ ແລະ ຜູ້ຕິດຕາມຂອງເພິ່ນ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າ ຊອບທຳ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈັດຫາເລຍໂຮ ນາໃຫ້ ແລະ ປະທານຄຳແນະນຳໃຫ້ດ້ວຍໃນ ນັ້ນ.

ລີໂຮໄດ້ພົບເຫັນລູກກົມທອງເຫລືອງທີ່ມີ ເຂັມສອງອັນ ທີ່ຊື່ໄປທາງທີ່ລີໂຮ ແລະ ຄອບ ຄົວຂອງເພິ່ນຄວນໄປ, 1 ນພ 16:10. ລູກກົມ ທຳງານຕາມສັດທາ ແລະ ຄວາມພາກພຽນ, 1 ນພ 16:28–29 (ແອວ 37:40). ເປັນຍາມິນ ໄດ້ມອບລູກກົມໃຫ້ໂມໂຊຢາ, ມຊຸ 1:16. ລູກ ກົມ ຫລື ເຂັມຊື່ທິດ ຖືກເອີ້ນວ່າເລຍໂຮນາ, ແອວ 37:38. ເລຍໂຮນາໄດ້ຖືກປຽບທຽບໃສ່ ກັບພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ, ແອວ 37:43–45.

ພະຍານສາມຄົນເຖິງພຣະຄຳພີມໍມອນຕ້ອງ ໄດ້ເຫັນເຂັມຊື່ທິດທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ລີໂຮ, ຄພ 17:1.

ເລມັນ. ເບິ່ງ ຊາວເລມັນ; ລີໂຮ, ບິດາຂອງນີ ໄຟ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ລູກຊາຍກົກຂອງລີໂຮ ກັບນາງຊາໂຣຢາ ແລະ ເປັນອ້າຍກົກຂອງນີ ໄຟ (1 ນພ 2:5). ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ເລມັນໄດ້ ເລືອກເຮັດສິ່ງທີ່ຊົ່ວ ແທນການເຮັດສິ່ງທີ່ດີ.

ເລມັນໄດ້ຈົມໃຫຍ່ຂອງຕົນ, 1 ນພ 2:11– 12. ໄດ້ກະບົດຕໍ່ນີໄຟ ນັ້ງຊາຍທີ່ຊອບທຳ ຂອງລາວ, 1 ນພ 7:6 (1 ນພ 3:28–29). ບໍ່ ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ ຈາກຕົນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ ຢູ່ໃນ ພາບນິມິດຂອງລີໂຮ, 1 ນພ 8:35–36. ຄຳສາບ

ແຂ່ງໄດ້ມາເຖິງເລມັນ ແລະ ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມຂອງ
ລາວ, 2 ນຟ 5:21 (ແອວ 3:7).

ເລມູເອນ. ເບິ່ງ ຊາວເລມັນ; ລີໄຮ, ບິດາຂອງ
ນີໄຟ; ເລມັນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມ່ອນ, ລູກຊາຍຄົນທີສອງ
ຂອງລີໄຮ ແລະ ອ້າຍຄົນໜຶ່ງຂອງນີໄຟ. ລາວ
ກັບເລມັນໄດ້ຮ່ວມມືກັນຕໍ່ຕ້ານນີໄຟ.

ລີໄຮໄດ້ຕັກເຕືອນເລມູເອນໃຫ້ແນ່ວແນ່,
ເໝືອນດັ່ງຮ່ອມພູ, 1 ນຟ 2:10. ໄດ້ໃຈຮ້າຍ
ໃຫ້ນີໄຟ ແລະ ພັງຄຳຂອງເລມັນ, 1 ນຟ 3:28.
ຊາວເລມູເອນໄດ້ຖືກລວມເຂົ້າກັບບັນດາຊາວ
ເລມັນ, ຢຄ 1:13-14 (ແອວ 47:35).

ເລວີ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ;
ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຄົນທີສາມຂອງ
ຢາໂຄບ ແລະ ເລອາ (ປຖກ 29:34; 35:23).
ເລວີໄດ້ກາຍເປັນບິດາຂອງເຜົ່າຕ່າງໆຂອງອິດ
ສະຣາເອນ.

ເຜົ່າຂອງເລວີ: ຢາໂຄບໄດ້ອວຍພອນເລວີ
ແລະ ລູກຫລານຂອງລາວ (ປຖກ 49:5-7,
28). ລູກຫລານຂອງເລວີ ໄດ້ປະຕິບັດສາດ
ສະໜາກິດໃນຕືກນະມັດສະການຂອງອິດສະ
ຣາເອນ (ຈບຊ 1:47-54). ອາໂຮນເປັນຊາວ
ເລວີ, ແລະ ລູກຫລານຂອງລາວກໍເປັນປະໂລ
ທິດ (ອພຍ 6:16-20; 28:1-4; 29). ຊາວເລວີ
ໄດ້ຮັບໃຊ້ປະໂລທິດ, ລູກຫລານຂອງອາໂຮນ
(ຈບຊ 3:5-10; 1 ກສ 8:4). ບາງເທື່ອພວກ
ເຂົາໄດ້ເປັນຄົນຫລິ້ນດິນຕີ (1 ຂຄ 15:16;
ນມຍ 11:22); ໄດ້ຂ້າສັດຖວາຍ (2 ຂຄ 29:34;
ອຊຮ 6:20); ແລະ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ໄດ້ຮັບໃຊ້
ຢູ່ໃນພຣະວິທານ (ນມຍ 11:16). ຊາວເລວີໄດ້
ອຸທິດຕົນເພື່ອຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອດຳ
ເນີນພິທີການໃຫ້ແກ່ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາ
ເອນ. ຊາວເລວີເອງກໍໄດ້ຖວາຍເພື່ອລູກຫລານ
ຂອງອິດສະຣາເອນ (ຈບຊ 8:11-22); ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຂົາຈຶ່ງເປັນກຳມະສິດພິເສດຂອງພຣະ
ເຈົ້າ, ຖືກມອບໃຫ້ພຣະອົງແທນການເປັນລູກ
ຫົວປີ (ຈບຊ 8:16). ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ

ແຕ່ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ສະອາດສຳລັບໜ້າທີ່ຂອງ
ພວກເຂົາ (ຈບຊ 8:7-16). ພວກເຂົາບໍ່ມີແຜ່ນ
ດິນເປັນມູນມໍລະດົກ ໃນການາອານ (ຈບຊ
18:23-24), ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບສ່ວນສິບ
(ຈບຊ 18:21), ສີ່ສິບແປດເມືອງ (ຈບຊ 35:6),
ແລະ ສິດທີ່ຈະຮັບການໃຫ້ທານຈາກຜູ້ຄົນໃນ
ເວລາມົງານ (ພບຍ 12:18-19; 14:27-29).

ເລອາ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ;
ລາບານ, ອ້າຍຂອງນາງເຣເບກາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກສາວກົກຂອງ
ລາບານ ແລະ ເປັນເມຍອີກຄົນໜຶ່ງຂອງຢາໂຄບ
(ປຖກ 29). ນາງເລອາໄດ້ກາຍເປັນແມ່ຂອງ
ລູກຊາຍຫົກຄົນ ແລະ ລູກສາວຄົນໜຶ່ງ (ປຖກ
29:31-35; 30:17-21).

ເລອູເອນ. ເບິ່ງ ເຢທະໂຣ

ໂລກ. ເບິ່ງ ບາເບນ, ບາບີໂລນ; ແຜ່ນດິນ
ໂລກ; ມະຕະ, ຄວາມເປັນມະຕະ ນຳອີກ

ແຜ່ນດິນໂລກ; ສະຖານທີ່ທົດສອບສຳລັບ
ມະນຸດທີ່ເປັນມະຕະ. ເປັນຄຳອຸປະມານທີ່
ໝາຍເຖິງຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງ
ພຣະເຈົ້າ.

ການເປັນຢູ່ຢາງມະຕະ: ໃນໂລກນີ້ພວກເຈົ້າ
ຈະມີຄວາມທຸກລຳບາກ, ຢສ 16:33.

ຢາສູ່ຢ້ານ ແມ່ນແຕ່ຈົນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ;
ເພາະໃນໂລກນີ້ຄວາມສຸກຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ບໍລິ
ບູນ, ຄພ 101:36.

ຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດ: ເຮົາຈະລົງ
ໂທດ ໂລກເພາະການບາບຂອງພວກເຂົາ,
ອຊຢ 13:11 (2 ນຟ 23:11).

ຖ້າໂລກກຽດຊົງເຈົ້າທັງຫລາຍ, ຈົ່ງຮູ້ວ່າ
ໂລກໄດ້ກຽດຊົງເຮົາກ່ອນແລ້ວ, ຢສ 15:18-
19.

ອາຄານໃຫຍ່ ແລະ ກວ້າງຂວາງ ຄືຄວາມ
ຈອງຫອງຂອງໂລກ, 1 ນຟ 11:36.

ໂລກພວມສຸກອມຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຄພ
18:6. ຮັກສາຕົນເອງໃຫ້ປາດສະຈາກມົນທົນ
ຂອງໂລກ, ຄພ 59:9. ຄົນທີ່ຊື່ສັດ ແລະ ອົດ
ທົນ ຈະເອົາຊະນະໂລກ, ຄພ 63:47. ພວກ

ໂລກວິນຍານ

ເຈົ້າຈະບໍ່ດຳລົງຊີວິດຕາມວິທີຂອງໂລກ, ຄພ 95:13.

ທີ່ສຸດຂອງໂລກ: ເຮົາກຳລັງສ້າງແຜ່ນດິນໂລກໃໝ່ ແລະ ເຫດການຕ່າງໆໃນອະດີດຈະຖືກລືມໄລ່ໄປຢ່າງໝົດສິ້ນ, ອຊຸຍ 65:17 (ພນມ 21:1; ຫຼຸຊ 1:10).

ຄາວສິ້ນສຸດໂລກ ເຂົ້ານົກຈະຖືກກວາດເອົາໄປເຜົາໃສ່ໄຟ, ມທ 13:40, 49 (ມລກ 4:1; ຢຄ 6:3).

ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ສວນອະນຸ່ນຂອງເຮົາໄໝ້ດ້ວຍໄຟ, ຢຄ 5:77 (ຄພ 64:23-24).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທຳລາຍຊາຕານ ແລະ ວຽກງານຂອງມັນໃນບັນທຳຍຂອງໂລກ, ຄພ 19:3. ແຜ່ນດິນໂລກຈະຕາຍ, ແຕ່ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຄືນມີຊີວິດຊື່ວ່າອີກ, ຄພ 88:25-26.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ເອນົກເຫັນທີ່ສຸດຂອງໂລກ, ມຊ 7:67.

ໂລກວິນຍານ. ເບິ່ງ ຊີວິດກ່ອນເກີດ; ທີ່ສຸຂະເສີມ; ນະລົກ

ໂລດ. ເບິ່ງ ອັບຣາຮາມ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງຮາຮາມ ແລະ ເປັນຫລານຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ (ປຖກ 11:27, 31; ອຣຮ 2:4). ຮາຮາມໄດ້ຕາຍໄປເພາະຄວາມອຶດຢາກຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອູເຣ (ອຣຮ 2:1). ໂລດໄດ້ໜີຈາກອູເຣໄປກັບອັບຣາຮາມ ແລະ ນາງຊາຣາ ແລະ ໄດ້ເດີນທາງໄປກັບເພິ່ນ ໄປທາງການາອານ (ປຖກ 12:4-5). ໂລດໄດ້ເລືອກອາໄສຢູ່ເມືອງໂຊໂດມ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຜູ້ສົ່ງຂ່າວມາເຕືອນໂລດ ໃຫ້ໜີໄປຈາກເມືອງໂຊໂດມ ກ່ອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທຳລາຍມັນ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ (ປຖກ 13:8-13; 19:1, 13, 15); ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມຍຂອງໂລດໄດ້ຫັນຫລັງກັບໄປເບິ່ງການທຳລາຍ ແລະ ໄດ້ກາຍເປັນເສົາເກືອ (ປຖກ 19:26). ພຣະຄຳພີໃໝ່ບັນຈຸຂໍ້ອ້າງອີງກ່ຽວກັບໂລດ (ລກ 17:29; 2 ປຕ 2:6-7). ຊີວິດຂອງລາວຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ແຍກຕົວອອກຈາກອັບຣາຮາມ ໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້ໃນ ປຖກ 13, 14, ແລະ 19.

ໂລບ, ຄວາມໂລບ. ເບິ່ງ ອິດສາ ນຳອີກ

ດັ່ງທີ່ໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີ, ຄວາມໂລບຄືການອິດສາບາງຄົນ ຫລື ມີຄວາມປາດຖະໜາອັນແຮງກ້າສຳລັບບາງສິ່ງ.

ຢ່າຢາກໄດ້ຂອງຄົນອື່ນ, ອພຍ 20:17 (ພບຍ 5:21; ມຊຍ 13:24; ຄພ 19:25). ຜູ້ກຽດຊັງການສໍ້ໂກງກໍປົກຄອງດົນນານໄດ້, ສພສ 28:16. ເມື່ອເຂົາຕ້ອງການໄຮ່ນາ ເຂົາກໍຍຶດເອົາໂລດ, ມກ 2:2.

ຈົ່ງລະວັງຮັກສາຕົນໄວ້ໃຫ້ເວັ້ນຈາກຄວາມໂລບ, ລກ 12:15. ກົດບັນຍັດທຳມວ່າ ຢ່າໂລບ, ຮມ 7:7. ໃນຍຸກສຸດທ້າຍນັ້ນຄົນຈະເຫັນແກ່ເງິນຄຳ, 2 ຕມທ 3:1-2.

ເມື່ອລາບານເຫັນຊັບສົມບັດຂອງພວກເຮົາ, ລາວຈຶ່ງມີຄວາມໂລບມາກຢາກໄດ້ມັນ, 1 ນຟ 3:25.

ເຈົ້າຈະບໍ່ລັກໂລບຊັບສົມບັດຂອງເຈົ້າເອງ, ຄພ 19:26. ໃຫ້ເຊົາລັກໂລບ, ຄພ 88:123. ຢ່າໂລບເອົາສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ, ຄພ 136:20.

ລໍລວງ, ການລໍລວງ. ເບິ່ງ ມານ; ອົດທົນ, ຄວາມອົດທົນ; ອຳເພີໃຈ ນຳອີກ

ການທົດສອບຄວາມສາມາດຂອງບຸກຄົນວ່າຈະເລືອກຄວາມດີ ຫລື ຄວາມເຊື່ອ; ການລໍໃຈໃຫ້ເຮັດບາບ ແລະ ຕິດຕາມຊາຕານ ແທນທີ່ຈະຕິດຕາມພຣະເຈົ້າ.

ຂໍຢ່າພາຂ້າມອຍເຂົ້າໄປໃນການທົດລອງ, ແຕ່ຂໍໂສດໃຫ້ພົ້ນຈາກມານຊົ່ວຮ້າຍ, ມທ 6:13 (3 ນຟ 13:12). ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຈົ້າຖືກທົດລອງ ເກີນກວ່າທີ່ພວກເຈົ້າຈະທົນໄດ້, 1 ກອທ 10:13. ພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກທົດລອງຄືກັນກັບເຮົາ, ຮຮ 4:14-15. ຄົນທີ່ອົດທົນຕໍ່ການທົດລອງໃຈກໍເປັນສູກ, ຢກບ 1:12-14.

ການລໍລວງຂອງຜູ້ບໍ່ລະປັກ ບໍ່ສາມາດມີອຳນາດເໜືອກວ່າຄົນທີ່ເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, 1 ນຟ 15:24 (ຮລມ 5:12). ມະນຸດກະທຳດ້ວຍຕົວເອງບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກຈະເປັນໄປເພາະເຂົາຖືກຊັກຈູງໂດຍຢ່າງໜຶ່ງ ຫລື ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, 2 ນຟ 2:11-16. ເຝົ້າເບິ່ງ ແລະ ອະ

ທີ່ຖານສະເໝີ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ຖືກລ້ຽວງຈົນເກີນກວ່າທີ່ພວກທ່ານຈະອົດທົນໄດ້, **ແອວ 13:28.** ຈົ່ງສິດສອນພວກເຂົາໃຫ້ຕ້ານທານການລ້ຽວງທຸກຢ່າງຂອງມານ, ດ້ວຍສັດທາຂອງພວກເຂົາຊຶ່ງມີໃນພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ, **ແອວ 37:33.** ອະທິຖານຢູ່ສະເໝີ ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປສູ່ການລ້ຽວງ, **3 ນຟ 18:15, 18 (ຄພ 20:33; 31:12; 61:39).**

ຈົ່ງລະວັງຄວາມຈອງຫອງ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປສູ່ການລ້ຽວງ, **ຄພ 23:1.** ອາດາມໄດ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມປະສົງຂອງມານ ເພາະລາວຜ່າຍແພ້ຕໍ່ການລ້ຽວງ, **ຄພ 29:39-40.**

ຂ້າພະເຈົ້າຖືກປ່ອຍໄວ້ກັບການລ້ຽວງນາງປະການ, **ຈສ—ປ 1:28.**

ລອດ, ຄວາມລອດ. ເບິ່ງ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ; ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ; ສູງສົ່ງ, ຄວາມສູງສົ່ງ; ຂົດໃຊ້, ການຂົດໃຊ້; ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່; ແຜນແຫ່ງການໄຖ່; ພຣະຄຸນ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ *ນຳອີກ*

ທີ່ຈະລອດຈາກຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ທາງວິນຍານ. ທຸກຄົນຈະລອດຈາກຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜ່ານຄວາມຕາຍ ແລະ ການພົ້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ແຕ່ລະຄົນສາມາດລອດຈາກຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜ່ານສັດທາໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ. ສັດທານີ້ສະແດງໃຫ້ປະຈັກ ໃນຊີວິດທີ່ເຊື່ອຢັ້ງຢືນຕໍ່ກົດ ແລະ ພິທີການຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ການຮັບໃຊ້ແຕ່ພຣະຄຣິດ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ເປັນຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຂອງຂ້າມ້ອຍ, **ພສສ 27:1.** ພຣະອົງເປັນຜູ້ປົກປ້ອງ ແລະ ເປັນຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຂອງຂ້າມ້ອຍ, **ພສສ 62:2.**

ຂ່າວປະເສີດນັ້ນເປັນລິດເດດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມພົ້ນ, **ຣມ 1:16 (ຄພ 68:4).** ຈົ່ງອົດສາພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຄວາມພົ້ນ ດ້ວຍຄວາມຢາກເກງ, **ຟລປ 2:12.** ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກພວກເຈົ້າ ເພື່ອໃຜດໃຫ້ພົ້ນຜ່ານການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, **2 ທສນ 2:13.**

ຄວາມລອດເປັນຂອງໃຫ້ລ້າງ, **2 ນຟ 2:4.**

ບໍ່ມີຂອງປະທານໃດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໄປກວ່າຂອງປະທານແຫ່ງຄວາມລອດ, **ຄພ 6:13.**

ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນພຣະນາມດຽວເທົ່ານັ້ນຊຶ່ງໂດຍພຣະນາມນັ້ນຄວາມລອດຈະມາເຖິງ, **ມຊ 6:52 (ກຈກ 4:10-12).** ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າໂດຍທາງການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ, ມະນຸດຊາດທັງປວງຈະລອດໄດ້, **ຫຼຸຊ 1:3.**

ຄວາມລອດຂອງເດັກນ້ອຍ: ຖ້າພວກເຈົ້າບໍ່ກາຍເປັນເໝືອນເດັກນ້ອຍ, ພວກເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກສະຫວັນບໍ່ໄດ້ຈັກເທື່ອ, **ມທ 18:3.**

ເດັກນ້ອຍໆມີຊີວິດນິລັນດອນ, **ມຊຍ 15:25.** ການບັບຕິສະມາໃຫ້ເດັກແດງທາລົກເປັນຄວາມຊົ່ວທີ່ໜ້າກຽດຊັງ, ແລະ ເດັກນ້ອຍໆໄດ້ຮັບຄວາມລອດເພາະການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ, **ມຣນ 8:8-24.**

ເດັກນ້ອຍໆໄດ້ຮັບການໄຖ່ຜ່ານພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ, ຊາຕານບໍ່ສາມາດລ້ຽວງເຂົາ, **ຄພ 29:46-47.** ເດັກນ້ອຍຈະຕ້ອງຖືກສິດສອນພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາເມື່ອມີອາຍຸໄດ້ແປດປີ, **ຄພ 68:25-28.** ເດັກນ້ອຍໆໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດຜ່ານພຣະເຢຊູຄຣິດ, **ຄພ 74:7.** ມະນຸດຈຶ່ງກາຍເປັນຄົນບໍລິສຸດຄົນອີກ, ຢູ່ໃນສະພາບເດັກແດງທາລົກຂອງພວກເຂົາ, **ຄພ 93:38.** ເດັກນ້ອຍທັງປວງຜູ້ໄດ້ຕາຍກ່ອນອາຍຸທີ່ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບກໍລອດໃນອານາຈັກຂຶ້ນສູງ, **ຄພ 137:10.**

ເດັກນ້ອຍປາດສະຈາກບາບຈາກການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, **ມຊ 6:54.**

ເລືອກ, ການເລືອກ. ເບິ່ງ ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ ແລະ ການເລືອກ *ນຳອີກ*

ອີງຕາມການມີຄຳຄວນກ່ອນມະຕະ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກຜູ້ທີ່ຈະເປັນລູກຫລານຂອງອັບຣາຮາມ ແລະ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ ແລະ ກາຍເປັນຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ (ພບຍ 32:7-9; ອຣຣ 2:9-11). ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຮັບພອນ ແລະ ໜ້າທີ່ພິເສດ ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນພອນໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດທັງປວງຂອງ

ເລືອກ, ໄດ້ເລືອກ, ຖືກເລືອກ

ໂລກ (ຮມ 11:5-7; 1 ປຕ 1:2; ແອວ 13:1-5; ຄພ 84:99). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ແມ່ນແຕ່ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກກໍຕ້ອງຖືກເອີ້ນ ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃນຊີວິດນີ້ ກ່ອນຈະສາມາດໄດ້ຮັບຄວາມລອດ.

ເລືອກ, ໄດ້ເລືອກ, ຖືກເລືອກ. ເບິ່ງ ອິດສະລະ, ອິດສະລະພາບ; ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ; ອຳເພີໃຈນຳອີກ

ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄັດເລືອກ, ຫລື ເລືອກ, ເປັນບຸກຄົນ ຫລື ເປັນກຸ່ມ, ຕາມປົກກະຕິແລ້ວ ແມ່ນໄດ້ເອີ້ນເຂົາເຈົ້າເພື່ອຮັບໃຊ້ດ້ວຍ.

ຈົ່ງຕັດສິນໃຈໃນມື້ນີ້ວ່າ ພວກເຈົ້າຈະບົວລະບັດຮັບໃຊ້ຜູ້ໃດ, ຢຊ 24:15 (ແອວ 30:8; ມຊ 6:33). ເຮົາທົດສອບພວກເຈົ້າໃຫ້ທົນທຸກໃນແປວໄຟ, ອຊຸຢ 48:10 (1 ນພ 20:10).

ຫລາຍຄົນຖືກເຊີນມາ, ແຕ່ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ຖືກເລືອກໄວ້, ມທ 22:14 (ມທ 20:16; ຄພ 95:5; 121:34, 40). ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ເລືອກເອົາເຮົາ, ແຕ່ຝ່າຍເຮົາໄດ້ເລືອກເອົາພວກເຈົ້າ, ຢຮ 15:16. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກເອົາສິ່ງທີ່ມະນຸດຖືວ່າໂງ່ ເພື່ອໃຫ້ຄົນສະຫລາດຖືກອັບອາຍ, 1 ກຣທ 1:27. ພຣະອົງໄດ້ເລືອກພວກເຮົາໄວ້ຕັ້ງແຕ່ກ່ອນການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ອພຊ 1:4.

ພວກເຮົາເປັນອິດສະລະທີ່ຈະເລືອກເສລີພາບ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ ຫລື ຈະເລືອກການເປັນຊະເລີຍ ແລະ ຄວາມຕາຍ, 2 ນພ 2:27.

ບັນດາຜູ້ທີ່ສູງສຳ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ ໄດ້ຖືກເລືອກໄວ້ແຕ່ຕອນຕົ້ນ, ຄພ 138:55-56.

ອິດສະຣາເອນໄດ້ຖືກພຣະເຈົ້າເລືອກໄວ້, ມຊ 1:26. ອັບຣາຮາມໄດ້ຖືກເລືອກໄວ້ກ່ອນເພິ່ນໄດ້ມາເກີດ, ອຣຮ 3:23.

ເລືອດ, ໂລຫິດ. ເບິ່ງ ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ຊາວອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ແລະ ຫລາຍວັດທະນະທຳໃນປະຈຸບັນຖືວ່າເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງຊີວິດຫລື ເປັນພະລັງທີ່ສຳຄັນຂອງເນື້ອໜັງທັງປວງ. ໃນສະໄໝຂອງພຣະ

ຄຳພີເດີມ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງທຳມຊາວອິດສະຣາເອນບໍ່ໃຫ້ກິນເລືອດເປັນອາຫານ (ລລວ 3:17; 7:26-27; 17:10-14).

ອຳນາດການຊົດໃຊ້ຂອງການເສຍສະລະ ແມ່ນຢູ່ທີ່ໂລຫິດ ເພາະວ່າໂລຫິດຖືເປັນສິ່ງຈຳເປັນຕໍ່ຊີວິດ. ການຖວາຍສັດໃນພຣະຄຳພີເດີມ ເປັນສັນຍາລັກຂອງການເສຍສະລະອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດ (ລລວ 17:11; ມຊ 5:5-7). ໂລຫິດທີ່ເປັນການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ໄດ້ຊຳລະລ້າງຄົນທີ່ກັບໃຈຈາກບາບ (1 ຢຮ 1:7).

ເທື່ອຂອງພຣະອົງຄືກັບວ່າ ເປັນເລືອດໄຫລຢາດລົງດິນເປັນເມັດໃຫຍ່, ລກ 22:44. ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໂດຍການຫລັ່ງໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດ, ຮຮ 10:1-22.

ໂລຫິດໄຫລອອກຈາກທຸກຊຸມຂົນ, ມຊຢ 3:7 (ຄພ 19:18).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຫລັ່ງໂລຫິດເພື່ອການບົດບາບ, ຄພ 27:2. ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດການຊົດໃຊ້ອັນສົມບູນຜ່ານການຫລັ່ງໂລຫິດຂອງພຣະອົງ, ຄພ 76:69.

ໂດຍໂລຫິດພວກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ມຊ 6:60.

ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍ. ເບິ່ງ ຄອບຄົວ; ຄວາມລອດສຳລັບຄົນຕາຍ; ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ການບັບຕິສະມາແທນຄົນຕາຍ; ປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳ; ພິທີການ—ພິທີການກະທຳແທນ; ລອດ, ຄວາມລອດ ນຳອີກ

ບັນທຶກໜຶ່ງທີ່ບອກເຖິງເຊື້ອສາຍໃນຄອບຄົວ. ໃນບ່ອນທີ່ຕຳແໜ່ງຂອງຖານະປະໂລຫິດ ຫລື ພອນສະເພາະບາງຢ່າງຖືກຈຳກັດໄວ້ສຳລັບຄອບຄົວໃດຄອບຄົວໜຶ່ງ, ແລ້ວການສືບລຳດັບເຊື້ອສາຍໃນພຣະຄຳພີຈຶ່ງສຳຄັນຫລາຍ (ປຖກ 5; 10; 25; 46; 1 ຂຄ 1-9; ອຊຮ 2:61-62; ນມຢ 7:63-64; ມທ 1:1-17; ລກ 3:23-38; 1 ນພ 3:1-4; 5:14-19; ຈຮ 1:1-2). ໃນສາດສະໜາຈັກກະພື້ນຟູຄົນມາໃໝ່ໃນວັນນີ້, ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກກະ

ດຳເນີນການຄົ້ນຫາເຊື້ອສາຍຂອງຕົນ, ເພື່ອ
ຊອກຫາບັນພະບຸລຸດທີ່ຖືກຕ້ອງ ເພື່ອວ່າເຂົາ
ເຈົ້າຈະໄດ້ເຮັດພິທີການຊ່ວຍໃຫ້ລອດແທນ
ບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ພິທີການເຫລົ່ານີ້
ໃຊ້ໄດ້ກັບຜູ້ທີ່ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ ທີ່ຮັບເອົາພຣະ
ກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຢູ່ໃນ ໂລກວິນ
ຍານ (ຄພ 127-128).

ລຳດັບປະຫວັດສາດ

ເບິ່ງ ລຳດັບປະຫວັດສາດ ໃນພາກຫ້ອຍ
ທ້າຍ.

ວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເບິ່ງ ການສະເດັດ
ມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ພິພາກ
ສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ; ວັນຊະ
ບາໂຕ

ວັນຊະບາໂຕ. ເບິ່ງ ສ້າງ, ການສ້າງ; ພັກ
ຜ່ອນ ນຳອີກ

ວັນສັກສິດທີ່ຈັດຕັ້ງໄວ້ແຕ່ລະອາທິດເພື່ອ
ໃຫ້ພັກຜ່ອນ ແລະ ນະມັດສະການ. ຫລັງຈາກ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ເນລະມິດສ້າງທຸກສິ່ງທັງປວງ,
ພຣະອົງໄດ້ພັກຜ່ອນໃນມື້ທີ່ເຈັດ ແລະ ໄດ້ບັນ
ຊາວ່າ ໃຫ້ຈັດມື້ໜຶ່ງໃນອາທິດໄວ້ ເປັນວັນພັກ
ຜ່ອນ ເພື່ອຊ່ວຍຜູ້ຄົນໃຫ້ລະນຶກເຖິງພຣະອົງ
(ອພຍ 20:8-11).

ກ່ອນການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ,
ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກໄດ້ຈັດວັນໜຶ່ງ
ໃນທ້າຍອາທິດໄວ້ເປັນວັນຊະບາໂຕ, ເຊັ່ນດຽວ
ກັບຊາວຢິວໄດ້ເຮັດ. ຫລັງຈາກການຟື້ນຄືນ
ພຣະຊົນ, ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ, ບໍ່
ວ່າຊາວຢິວ ຫລື ຄົນຕ່າງຊາດ, ໄດ້ຈັດມື້ທຳອິດ
ຂອງອາທິດເປັນ (ວັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ) ເພື່ອລະ
ນຶກເຖິງການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ. ທຸກວັນນີ້ ສາດສະໜາຈັກ ໄດ້ສືບຕໍ່ຈັດມື້
ໜຶ່ງໃນອາທິດ ເປັນວັນຊະບາໂຕທີ່ສັກສິດ ຊຶ່ງ
ໃນວັນນັ້ນ ເພື່ອຈະໄດ້ນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ
ແລະ ພັກຜ່ອນຈາກວຽກງານຂອງໂລກ.

ວັນຊະບາໂຕເຕືອນຜູ້ຄົນເຖິງຄວາມຈຳເປັນ
ຂອງເຂົາສຳລັບການບຳລຸງລ້ຽງທາງວິນຍານ
ແລະ ເຖິງໜ້າທີ່ຂອງເຂົາທີ່ຈະເຊື່ອຟັງພຣະ

ເຈົ້າ. ເມື່ອປະຊາຊົນເລີ່ມບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ໃນການ
ຮັກສາວັນຊະບາໂຕ, ທຸກມຸມຂອງຊີວິດ ຈະ
ຖືກກະທົບກະເທືອນ ແລະ ຊີວິດທາງສາດສະ
ໜາຈະເສື່ອມໂຊມ (ນມຍ 13:15-18; ຢມຍ
17:21-27).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຢຸດພັກກິດຈະການໃນມື້ທີ່ເຈັດ,
ປຖກ 2:1-3. ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນບໍ່
ໄດ້ເກັບມານາໃນວັນຊະບາໂຕ, ອພຍ 16:22-
30. ຈົ່ງຖືວັນຊະບາໂຕ ແລະ ຍຶດຖືໄວ້ເປັນ
ວັນສັກສິດ, ອພຍ 20:8-11 (ມຊຢ 13:16-
19). ວັນຊະບາໂຕໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ເປັນເຄື່ອງ
ໝາຍລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າ ແລະ ມະນຸດ, ອພຍ
31:12-17 (ອຊກ 20:12, 20). ເຮົາບໍ່ຄວນ
ຊື້ ຫລື ຂາຍສິ່ງຂອງໃນວັນຊະບາໂຕ, ນມຍ
10:31. ຈົ່ງເອີ້ນວັນຊະບາໂຕຂຶ້ນຊົມຍິນດີ, ໃຫ້
ກຽດແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ,
ອຊຢ 58:13-14.

ວັນຊະບາໂຕໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອມະນຸດ
ແລະ ບໍ່ແມ່ນມະນຸດເພື່ອວັນຊະບາໂຕ, ມຣກ
2:23-28. ບຸດມະນຸດແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແຫ່ງວັນຊະບາໂຕ, ລກ 6:1-10. ພຣະເຢຊູໄດ້
ສອນຢູ່ໃນທຳມະສາລາ ແລະ ໄດ້ປິ່ນປົວໃນ
ວັນຊະບາໂຕ, ລກ 13:10-14.

ຊາວນີໂຟໄດ້ຮັກສາວັນຊະບາໂຕໃຫ້ສັກ
ສິດ, ຈຣ 1:5. ຕ້ອງຮັກສາວັນຊະບາໂຕໃຫ້ສັກ
ສິດ, ມຊຢ 18:23.

ຈົ່ງຖວາຍສິນລະລຶກຂອງເຈົ້າໃນວັນສັກສິດ
ຂອງເຮົາ, ຄພ 59:9-13. ຜູ້ອາໄສຂອງຊີໂອນ
ຈະຕ້ອງຮັກສາວັນຊະບາໂຕ, ຄພ 68:29.

ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ພັກຜ່ອນໃນມື້ທີ່ເຈັດ
ຈາກວຽກງານຂອງເຮົາ, ມຊ 3:1-3 (ປຖກ
2:1-3; ອຣຣ 5:1-3).

ວັນອາທິດ. ເບິ່ງ ວັນຊະບາໂຕ

ວົງວອນແທນ, ຜູ້ວົງວອນແທນ. ເບິ່ງ ພຣະ
ເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນຜູ້ວົງວອນແທນເຮົານຳ
ພຣະບິດາ (ມຣນ 7:28) ແລະ ອ້ອນວອນແກ້
ຕາງເຮົານຳພຣະອົງ.

ວິດນີ, ນິວເອັນ ເຄ

ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນຜູ້ວົງວອນແທນເຮົານຳພຣະບິດາ, **1 ຍສ 2:1** (ຄພ 110:4).

ພຣະເຢຊູຈະວົງວອນແທນມະນຸດທັງປວງ, **2 ນພ 2:9** (ຮຣ 7:25). ພຣະເຢຊູມີໄຊຊະນະເໝືອຄວາມຕາຍ, ປະທານອຳນາດໃຫ້ພຣະອົງ ເພື່ອວົງວອນແທນລູກຫລານມະນຸດ, **ມຊຢ 15:8**.

ເຮົາເປັນຜູ້ວົງວອນແທນພວກເຈົ້ານຳພຣະບິດາ, **ຄພ 29:5**. ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນຜູ້ອ້ອນວອນແກ້ຕາງເຈົ້າ, **ຄພ 45:3-5**.

ວິດນີ, ນິວເອັນ ເຄ

ຜູ້ນຳຄົນໜຶ່ງໃນສະໄໝເລີ່ມຕົ້ນ ຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ໄດ້ຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່. ນິວເອັນ ເຄ ວິດນີ ໄດ້ເປັນອະທິການໃນເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໂອໄຮໂອ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ), ແລະ ຕໍ່ມາໄດ້ຮັບໃຊ້ ເປັນອະທິການຜູ້ຄວບຄຸມຂອງສາດສະໜາຈັກ (ຄພ 72:1-8; 104; 117).

ວິດເມີ, ຈອນ

ຜູ້ນຳຄົນໜຶ່ງໃນສະໄໝເລີ່ມຕົ້ນ ຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ໄດ້ຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ ແລະ ເປັນຄົນໜຶ່ງໃນພະຍານແປດຄົນເຖິງພຣະຄຳພີມໍມອນ. ເບິ່ງ “ປະຈັກພະຍານຂອງພະຍານແປດຄົນ” ໃນໜ້າຄຳນຳຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ. ລາວຖືກເອີ້ນໃຫ້ສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນນຳອີກ (ຄພ 30:9-11).

ວິດເມີ, ເດວິດ

ຜູ້ນຳຄົນໜຶ່ງໃນສະໄໝເລີ່ມຕົ້ນ ຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ໄດ້ຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ ແລະ ເປັນຄົນໜຶ່ງໃນພະຍານສາມຄົນ ຕໍ່ທີ່ມາແລະ ເຖິງຄວາມຈິງແທ້ຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ (ຄພ 14; 17-18). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳສ່ວນຕົວຂອງພຣະອົງ ໃນ ຄຳສອນແລະ ພັນທະສັນຍາ 14 ແລະ 30:1-4.

ວິດເມີ, ພີເຕີ, ຜູ້ລູກ

ຜູ້ນຳຄົນໜຶ່ງໃນສະໄໝເລີ່ມຕົ້ນ ຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ໄດ້ຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ ແລະ

ເປັນຄົນໜຶ່ງໃນພະຍານແປດຄົນເຖິງພຣະຄຳພີມໍມອນ. ເບິ່ງ “ປະຈັກພະຍານຂອງພະຍານແປດຄົນ” ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳສ່ວນຕົວແກ່ລາວ ໃນ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ 16 ແລະ 30:5-8.

ວິທີທາງ. ເບິ່ງ ເດີນ, ເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ທາງ ຫລື ວິທີທາງ ທີ່ບຸກຄົນຕິດຕາມ. ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າ ພຣະອົງເປັນທາງນັ້ນ (ຍຣ 14:4-6).

ຈົ່ງຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຈະດຳເນີນຊີວິດຕາມທາງຂອງພຣະອົງ, **ພບຍ 8:6**. ຈົ່ງສັ່ງສອນລູກໃຫ້ຮູ້ທາງດຳເນີນຊີວິດ, **ສພສ 22:6** (2 ນພ 4:5). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ວິທີທາງຂອງພຣະອົງແມ່ນສູງກວ່າວິທີທາງຂອງເຮົາ, **ອຊຢ 55:8-9**.

ປະຕູຄັບ ແລະ ທາງແຄບນັ້ນແຫລະທີ່ນຳໄປສູ່ຊີວິດ, **ມທ 7:13-14** (3 ນພ 14:13-14; 27:33; ຄພ 132:22, 25). ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ເຈົ້າມີທາງຫລືກໜີຈາກການທົດລອງ, **1 ກອທ 10:13**.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ໃຫ້ພຣະບັນຍັດ ນອກຈາກພຣະອົງຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບລູກໆຂອງພຣະອົງທີ່ຈະຮັກສາ, **1 ນພ 3:7** (1 ນພ 9:6; 17:3, 13). ບໍ່ມີຊ່ອງທາງໃດນອກຈາກປະຕູນັ້ນ, **2 ນພ 9:41**. ທ່ານມີສິດທີ່ຈະເຮັດເພື່ອຕົນເອງ ທີ່ຈະເລືອກທາງແຫ່ງຄວາມຕາຍອັນເປັນນິດ ຫລື ທາງແຫ່ງຊີວິດນິລັນດອນ, **2 ນພ 10:23**. ນີ້ຄືທາງນັ້ນ ແລະ ບໍ່ມີທາງ ຫລື ພຣະນາມອື່ນໃດ, **2 ນພ 31:21** (ມຊຢ 3:17; ແອວ 38:9; ຮລມ 5:9). ດ້ວຍຂອງປະທານຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕຽມທາງອັນປະເສີດທີ່ສຸດໃຫ້, **ອທ 12:11** (1 ກອທ 12:31).

ມະນຸດທຸກຄົນໄດ້ເດີນໄປໃນທາງຂອງຕົນເອງ, **ຄພ 1:16**. ມັນຈະຕ້ອງເປັນໄປຕາມວິທີທາງຂອງເຮົາເອງ, **ຄພ 104:16**.

ວິໄນສາດສະໜາ. ເບິ່ງ ໄຂ່ມຸກອັນລຳຄຳ; ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ; ພຣະຄຣິສຕະ

ທຳຄຳພີ; ພຣະຄຳພີ; ພຣະຄຳພີມີມອນ
ນຳອີກ

ໜັງສືທີ່ສັກສິດຊຶ່ງຖືກຮັບຮູ້ ແລະ ເຊື່ອຖືໄດ້.
ໃນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງ
ໄພພິນຍຸກສຸດທ້າຍ, ໜັງສືວິໄນສາດສະໜາ
ຖືກເອີ້ນວ່າໜັງສືມາດຕະຖານ ແລະ ລວມທັງ
ພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ພຣະຄຳພີໃໝ່, ພຣະຄຳ
ພີມີມອນ, ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ, ແລະ
ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ.

ວິນຍານ. ເບິ່ງ ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການ
ຟື້ນຄືນຊີວິດ; ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ;
ຈິດວິນຍານ; ມະນຸດ ນຳອີກ

ພາກສ່ວນນັ້ນຂອງການເປັນຢູ່ກ່ອນມາ
ເກີດໃນໂລກມະຕະ, ໄດ້ມາຢູ່ໃນຮ່າງກາຍທີ່
ມີເນື້ອໜັງ ໃນໄລຍະຊ່ວງມະຕະ, ແລະ ເປັນ
ຢູ່ຫຼັງຈາກຄວາມຕາຍ ຊຶ່ງເປັນຕົນຕົວຈິນ
ເຖິງການຟື້ນຄືນຊີວິດ. ທຸກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຢູ່—
ມະນຸດຊາດ, ສັດສາວ່າສິ່ງ, ແລະ ພືດພັນ—
ເຄີຍເປັນວິນຍານ ກ່ອນຊີວິດໃດໆ ເກີດຂຶ້ນໃນ
ໂລກນີ້ (ປຖກ 2:4-5; ມຊ 3:4-7). ຮ່າງກາຍທີ່
ເປັນວິນຍານ ມີລັກສະນະທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັບຮ່າງ
ກາຍທີ່ມີເນື້ອໜັງ (1 ນຟ 11:11; ອທ 3:15-
16; ຄພ 77:2; 129). ວິນຍານເປັນສານ, ແຕ່
ມັນລະອຽດ ແລະ ບໍລິສຸດກວ່າ ວັດຖຸ ຫລື ສານ
ທີ່ເປັນມະຕະໃດໆ (ຄພ 131:7).

ທຸກຄົນເປັນບຸດ ແລະ ທິດາແທ້ໆຂອງພຣະ
ເຈົ້າ, ທີ່ໄດ້ເກີດເປັນວິນຍານນຳບິດາມານດານ
ແຫ່ງສະຫວັນ ກ່ອນໄດ້ມາເກີດນຳພໍ່ແມ່ມະຕະ
ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ (ຮຮ 12:9). ແຕ່ລະຄົນຢູ່
ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ມີວິນຍານທີ່ເປັນອະມະ
ຕະ ນອກເໜືອໄປຈາກຮ່າງກາຍທີ່ເປັນເນື້ອ
ໜັງ ແລະ ກະດູກ. ດັ່ງທີ່ບາງເທື່ອໄດ້ຖືກອະ
ທິບາຍໃນພຣະຄຳພີ, ວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍ
ທັງສອງຮ່ວມເຂົ້າເປັນຈິດວິນຍານ (ປຖກ 2:7;
ຄພ 88:15; ມຊ 3:7, 9, 19; ອຣຮ 5:7). ວິນ
ຍານສາມາດມີຊີວິດຢູ່ປາດສະຈາກຮ່າງກາຍ,
ແຕ່ຮ່າງກາຍບໍ່ສາມາດມີຊີວິດຢູ່ປາດສະຈາກ
ວິນຍານ (ຍກບ 2:26). ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງ
ກາຍ ເປັນການແຍກວິນຍານອອກຈາກຮ່າງ

ກາຍ. ໃນການຟື້ນຄືນຊີວິດ, ວິນຍານຈະຮ່ວມ
ເຂົ້າກັບຮ່າງກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ
ທີ່ມັນເຄີຍເປັນໃນຊ່ວງມະຕະ, ໂດຍມີຄວາມ
ແຕກຕ່າງທີ່ສຳຄັນຢູ່ສອງຢ່າງ: ມັນຈະບໍ່ແຍກ
ອອກຈາກກັນອີກຈັກເທື່ອ, ແລະ ຮ່າງກາຍທີ່
ເປັນເນື້ອໜັງ ຈະເປັນອະມະຕະ ແລະ ດີພ້ອມ
ທຸກຢ່າງ (ແອວ 11:45; ຄພ 138:16-17).

ຜີບໍ່ມີເນື້ອໜັງ ບໍ່ມີກະດູກດັ່ງທີ່ພວກເຈົ້າ
ເຫັນເຮົາມີຢູ່ນີ້, ລກ 24:39. ພຣະວິນຍານຂອງ
ພຣະເຈົ້າເປັນພະຍານກັບວິນຍານຂອງພວກ
ເຮົາປະກາດວ່າ ພວກເຮົາເປັນລູກຂອງພຣະ
ເຈົ້າ, ຣມ 8:16. ຈົ່ງຖວາຍບາລະມີແດ່ພຣະ
ເຈົ້າດ້ວຍຮ່າງກາຍຂອງຕົນ, ແລະ ດ້ວຍວິນ
ຍານຂອງຕົນ, 1 ກຣທ 6:20.

ຮ່າງກາຍນີ້ ເປັນຮ່າງກາຍທາງວິນຍານຂອງ
ເຮົາ, ອທ 3:16.

ມະນຸດເປັນວິນຍານ, ຄພ 93:33. ພຣະ
ຄຣິດໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ວິນຍານ
ທີ່ຊອບທຳໃນທີ່ສຸຂະເສີມ, ຄພ 138:28-30
(1 ປຕ 3:18-19).

ພວກເຈົ້າໄດ້ເກີດໃນໂລກໂດຍນ້ຳ, ແລະ
ໂລຫິດ, ແລະ ວິນຍານ, ມຊ 6:59. ພຣະອົງໄດ້
ປະທັບຢືນຢູ່ໃນທ່າມກາງຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເປັນ
ວິນຍານ, ອຣຮ 3:23.

ຜີມານຮ້າຍ: ພຣະເຢຊູໄດ້ຂັບໄລ່ຜີມານ
ຮ້າຍຫລາຍໂຕອອກໄປ, ມຣກ 1:27, 34, 39.
ຜີຊົ່ວຮ້າຍອອກຈາກຊາຍຄົນນີ້ແມ່, ມຣກ 5:2-
13.

ວິນຍານຊົ່ວສອນມະນຸດວ່າບໍ່ຕ້ອງອະທິ
ຖານ, 2 ນຟ 32:8. ໃນພຣະນາມຂອງພຣະ
ເຢຊູ ເພິ່ນໄດ້ຂັບໄລ່ພວກຜີສາງ ແລະ ວິນຍານ
ອັນບໍ່ສະອາດອອກໄປ, 3 ນຟ 7:19.

ວິນຍານ ເທັດຫລາຍດວງ ໄດ້ອອກໄປ
ຫລອກລວງໂລກ, ຄພ 50:2, 31-32. ໂຈເຊັບ
ສະມິດ ໄດ້ອະທິບາຍກ່ຽວກັບຂໍ້ກະແຈທີ່ສຳ
ຄັນສາມປະການ ໃນການພິຈາລະນາວ່າ ເປັນ
ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ວ່າເປັນຂອງ
ມານ, ຄພ 129.

ວິນຍານຊົ່ວ

ວິນຍານຊົ່ວ. ເບິ່ງ ວິນຍານ—ຜົນງານຮ້າຍ

ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດ. ເບິ່ງ ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊ້າ

ວິວລຸມສ໌, ເຟຣ໌ເດຣິກ ຈີ

ຜູ້ນຳຄົນໜຶ່ງລຸ້ນທຳອິດ ໃນສາດສະໜາຈັກ ທີ່ໄດ້ຖືກພື້ນຟູຄົນມາໃໝ່ ຜູ້ໄດ້ຮັບໃຊ້ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ ເປັນທີ່ປຶກສາໃນຝ່າຍປະທານຂອງ ຖານະປະໂລຫິດສູງ (ຄພ 81; 90:6, 19; 102:3).

ຈູດຮັບ, ວິວເຜິດ. ເບິ່ງ ຂໍ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການ 1; ຄຳຖະແຫລງນະໂຍບາຍນຳອີກ

ປະທານຄົນທີ່ສີ່ຂອງສາດສະໜາຈັກ ຫລັງຈາກພຣະກິດຕິຄຸນໄດ້ຖືກພື້ນຟູຄົນມາໃໝ່ ຜ່ານສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ. ເພິ່ນໄດ້ເກີດໃນປີ 1807 ແລະ ໄດ້ເສຍຊີວິດ ໃນປີ 1898.

ໄດ້ຖືກເອິ້ນໃຫ້ຮັບຕຳແໜ່ງໃນສະພາອັກຄະສາວິກສິບສອງ, ຄພ 118:6. ໄດ້ຢູ່ໃນບັນດາວິນຍານທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ເພື່ອໃຫ້ອອກມາໃນຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ, ຄພ 138:53. ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍ ເພື່ອໃຫ້ຢຸດການມີເມຍຫລາຍຄົນ ຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກ, ຂປ 1.

ວຽກງານ

ການກະທຳຂອງບຸກຄົນ, ບໍ່ວ່າດີ ຫລື ຊົ່ວ. ແຕ່ລະຄົນຈະຖືກພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງຕົນ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕອບແທນທຸກຄົນຕາມວຽກງານຂອງເຂົາ, ສພສ 24:12.

ຈົ່ງໃຫ້ແສງສະຫວ່າງທີ່ຢູ່ໃນພວກເຈົ້ານັ້ນສ່ອງແຈ້ງຕໍ່ໜ້າຄົນທັງຫລາຍ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ເຫັນຄຸນງາມຄວາມດີຂອງພວກເຈົ້າ, ມທ 5:16 (3 ນຟ 12:16). ຜູ້ທີ່ປະຕິບັດຕາມນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ ຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກສະຫວັນ, ມທ 7:21. ຄວາມເຊື່ອ ຖ້າບໍ່ມີການປະຕິບັດກໍຕາຍແລ້ວ, ຍກບ 2:14–26.

ພວກເຂົາຈະຖືກພິພາກສາຕາມການກະທຳ

ຂອງພວກເຂົາ, 1 ນຟ 15:32 (ມຂຢ 3:24). ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ຫລັງຈາກພວກເຮົາເຮັດທຸກຢ່າງໄດ້ແລ້ວ ໂດຍພຣະຄຸນພວກເຮົາຈຶ່ງລອດ, 2 ນຟ 25:23. ຈົ່ງສິດສອນພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ເບື້ອໜ່າຍວຽກງານດີ, ແອວ 37:34. ມັນຈຳເປັນທີ່ມະນຸດຈະຖືກພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ແອວ 41:3. ໂດຍວຽກງານຂອງເຂົາທ່ານຈະຮູ້ຈັກເຂົາ, ມຣນ 7:5 (ຄພ 18:38).

ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະພິພາກສາມະນຸດທັງປວງຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ຄພ 137:9.

ວຽກງານເຜີຍແຜ່. ເບິ່ງ ສັ່ງສອນ; ພຣະກິດຕິຄຸນ ນຳອີກ

ເພື່ອແບ່ງປັນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ໂດຍຖ່ອຍຄຳ ແລະ ໂດຍຕົວຢ່າງ.

ເປັນຕາຮັກແທ້ທີ່ເຫັນຜູ້ສົ່ງຂ່າວຂ້າມພູມາ ໂດຍນຳຂ່າວດີຄືຂ່າວແຫ່ງສັນຕິສຸກມາໃຫ້, ອຊຢ 52:7. ເຮົາຈະຊອກຫາ ແລະ ນຳຫາກະຂອງເຮົາ, ອຊກ 34:11.

ຈົ່ງໄປທີ່ວ່າ ໂລກປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ມະນຸດສະໂລກທັງໝົດ, ມຣກ 16:15 (ມມ 9:22). ທັງກໍຂາວພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະເກັບກ່ຽວ, ຢຮ 4:35. ຖ້າບໍ່ມີຜູ້ໃດໃຊ້ພວກເຂົາໄປ ພວກເຂົາຈະໄປປະກາດໄດ້ຢ່າງໃດ, ຣມ 10:15.

ຈົ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມພາກພຽນຢ່າງເຕັມທີ່, ຢຄ 1:19. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ທຸກປະຊາຊາດເພື່ອສອນພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ, ແອວ 29:8.

ພຣະກິດຕິຄຸນຈະຖືກປ່າວປະກາດໂດຍຄົນທີ່ອ່ອນແອ ແລະ ຄົນທີ່ຕຳຕ້ອຍ, ຄພ 1:23. ວຽກງານອັນໜ້າອັດສະຈັນພວມຈະອອກມາ, ຄພ 4:1. ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າອອກແຮງຕະຫລອດວັນເວລາຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ນຳຈິດວິນຍານດວງໜຶ່ງມາຫາເຮົາ, ຄວາມຊື່ນຊົມຂອງພວກເຈົ້າຈະຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດ, ຄພ 18:15. ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຂອງເຮົາໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຮົາ ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ຄພ 29:7. ຈົ່ງອອກໄປສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງ

ເຮົາ, ເປັນຄູ່ໆ, ຄພ 42:6. ສຽງຈະຕ້ອງອອກ
 ໄປຈາກບ່ອນນີ້, ຄພ 58:64. ຈົ່ງເປີດປາກຂອງ
 ພວກເຈົ້າເພື່ອປະກາດພຣະກິດຕິຄຸນຂອງ
 ເຮົາ, ຄພ 71:1. ປະກາດຄວາມຈິງອີງຕາມ
 ການເປີດເສີຍ ແລະ ພຣະບັນຍັດ, ຄພ 75:4.
 ທຸກຄົນຜູ້ໄດ້ຖືກເຕືອນ ຄວນເຕືອນເພື່ອນບ້ານ
 ຂອງຕົນ, ຄພ 88:81 (ຄພ 38:40–41). ພຣະ
 ຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຈັດຫາໃຫ້ຄອບຄົວຂອງຜູ້ທີ່ສົ່ງ
 ສອນພຣະກິດຕິຄຸນ, ຄພ 118:3. ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ
 ພຣະເຈົ້າຈະອອກໄປ, ຄພ 133:38. ພວກແອວ
 ເດີທີ່ຊື່ສັດ, ເມື່ອເຂົາເຈົ້າອອກໄປຈາກຊີວິດ
 ມະຕະ, ໄດ້ສືບຕໍ່ວຽກງານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຄພ
 138:57.

ເວົ້າຈາບໍ່ດີ. ເບິ່ງ ຂັດແຍ້ງ, ການຂັດແຍ້ງ;
 ຂ່າວລື; ຕົວະ; ນິນທາ ນຳອີກ

ການກ່າວສິ່ງທີ່ຜິດ, ເຈັບປວດ, ແລະ ຊົ່ວ
 ຮ້າຍ. ສ່ວນຫລາຍແລ້ວໃນພຣະຄຳພີ ການ
 ເວົ້າຈາເຊັ່ນນັ້ນແມ່ນເຈາະຈົງໃສ່ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ
 ດ້ວຍຈຸດປະສົງທີ່ຈະໃຫ້ມີຄວາມເຈັບປວດ.

ຈົ່ງລະເວັ້ນຈາກການເວົ້າຊົ່ວຊ້ານາໆ, ພສສ
 34:13 (1 ປຕ 3:10). ຄົນອະທຳແຈກຈ່າຍ
 ແນວບໍ່ດີ, ສພສ 16:27.

ເມື່ອຄົນເວົ້າຄວາມຊົ່ວອັນບໍ່ຈິງທຸກຢ່າງຕໍ່ສູ້
 ເຈົ້າທັງຫລາຍ ພວກເຈົ້າກໍເປັນສຸກ, ມທ 5:11
 (3 ນພ 12:11). ສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກປາກກໍອອກ
 ມາຈາກໃຈ, ມທ 15:19 (ມຣກ 7:21). ຢາກ່າວ
 ຄຳຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ຜູ້ປົກຄອງ, ກຈກ 23:5. ການ
 ກ່າວສຽດສືກັນກໍຢາໃຫ້ມີ, ອພຊ 4:31. ຢາເວົ້າ
 ນິນທາຊຶ່ງກັນແລະກັນ, ຢກບ 4:11.

ຈົ່ງເບິ່ງວ່າບໍ່ໃຫ້ມີການເວົ້າລັບຫລັງ, ຫລື
 ເວົ້າຈາບໍ່ດີ, ຄພ 20:54.

ເວົ້າລັບຫລັງ. ເບິ່ງ ເວົ້າຈາບໍ່ດີ

ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ. ເບິ່ງ ສັດທາ;
 ໝັ້ນໃຈ, ຄວາມໝັ້ນໃຈ ນຳອີກ

ການເພິ່ງອາໄສ ຫລື ການມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ
 ໃນຕົວຂອງບາງຄົນ ຫລື ໃນບາງສິ່ງ. ໃນເລື່ອງ
 ທາງວິນຍານ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ແມ່ນລວມທັງ

ການເພິ່ງອາໄສພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະວິນຍານ
 ຂອງພຣະອົງ.

ເຖິງແມ່ນພຣະອົງຈະຂ້າຂ້ານ້ອຍ, ແຕ່ຂ້າ
 ນ້ອຍຈະໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ, ໂຍບ 13:15.
 ຈົ່ງໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດ້ວຍສຸດໃຈ
 ຂອງເຈົ້າ, ສພສ 3:5. ພຣະເຈົ້າໄດ້ປົດປ່ອຍຜູ້
 ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ,
 ດນອ 3:19–28.

ຂ້ານ້ອຍ ຈະ ໄວ້ວາງ ໃຈ ໃນ ພຣະ ອົງ
 ຕະຫລອດໄປ, 2 ນພ 4:34. ຈົ່ງປິຕິຍົມດີ ແລະ
 ໝັ້ນໃຈໃນພຣະເຈົ້າ, ມຊຍ 7:19. ຜູ້ໃດກໍຕາມ
 ທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໃນວັນ
 ສຸດທ້າຍ, ມຊຍ 23:22. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ໄວ້ວາງ
 ໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການອຸ່ມຊູໃນ
 ເວລາຂັດສົນຂອງພວກເຂົາ, ແອວ 36:3, 27.

ຢາໄວ້ວາງໃຈໃນແຂນແຫ່ງເນື້ອໜັງ, ຄພ
 1:19. ຈົ່ງໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະວິນຍານນັ້ນ ຊຶ່ງ
 ພາໃຫ້ເຮັດຄວາມດີ, ຄພ 11:12. ໃຫ້ເຂົາໄວ້
 ວາງໃຈໃນເຮົາ ແລະ ເຂົາຈະບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ສັບ
 ສົນ, ຄພ 84:116.

ຫີນ. ເບິ່ງ ເປີດເສີຍ, ການເປີດເສີຍ; ພຣະກິດ
 ຕິຄຸນ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ເປັນຄຳອຸປະມາ ພາຍເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິດ
 ແລະ ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງເປັນ
 ຮາກຖານ ແລະ ສິ່ງຄຳຈຸນທີ່ເຂັ້ມແຂງ (ຄພ
 11:24; 33:12–13). ຄຳວ່າຫີນ ຍັງພາຍເຖິງ
 ການເປີດເສີຍນຳອີກ, ຊຶ່ງໂດຍທາງນີ້ ພຣະ
 ເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະກິດຕິຄຸນເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່
 ມວນມະນຸດ (ມທ 16:15–18).

ພຣະອົງເປັນທີ່ເພິ່ງ, ສົມບູນ ແລະ ທຸ່ງໆທຳ,
 ພບຍ 32:4. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ
 ຂ້ານ້ອຍ; ຂ້ານ້ອຍຈະໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ,
 2 ຊມອ 22:2–3. ມີຫີນໃຫຍ່ກ້ອນໜຶ່ງແຕກ
 ອອກມາເອງຈາກໜ້າຜາໂດຍບໍ່ມີຜູ້ໃດເຮັດ,
 ດນອ 2:34–35.

ມັນຖືກສ້າງຂຶ້ນຢູ່ເທິງດານຫີນ, ມທ 7:25
 (3 ນພ 14:25). ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນຫີນ ທີ່ຖື
 ວ່າບໍ່ມີຄຸນຄ່າຫຍັງ, ກຈກ 4:10–11. ສິລາສັກ

ຫີນເສົາເອກ

ສິດນັ້ນ ກໍຄືພຣະຄຣິດນັ້ນເອງ, **1 ກຣທ 10:1-4** (ອພຍ 17:6).

ຄົນທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງດານຫີນຢ່ອມໄດ້ຮັບຄວາມຈິງ, **2 ນພ 28:28**. ຊາວຍິວຈະບໍ່ຍອມຮັບຫີນ [ພຣະຄຣິດ] ຊຶ່ງຢູ່ເທິງນັ້ນພວກເຂົາຈະໄດ້ສ້າງ, **ຢຄ 4:15-17**. ຈະຕ້ອງສ້າງຮາກຖານຂອງພວກເຮົາເທິງດານຫີນຂອງພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຮົາ, **ຮລມ 5:12**. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ສ້າງຢູ່ເທິງຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ ໄດ້ສ້າງຢູ່ເທິງດານຫີນຂອງພຣະອົງ ແລະ ຈະບໍ່ເພພັງເມື່ອນຳມາຖ້ວມ, **3 ນພ 11:39-40** (ມທ 7:24-27; 3 ນພ 18:12-13). ຄົນສະຫລາດປຸກເຮືອນຂອງຕົນໃສ່ເທິງດານຫີນ, **3 ນພ 14:24**.

ຖ້າຫາກເຈົ້າຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງດານຫີນຂອງເຮົາ, ແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ນະລົກຈະເອົາຂະນະບໍ່ໄດ້, **ຄພ 6:34**. ຄົນທີ່ສ້າງຢູ່ເທິງຫີນສີລານີ້ ຈະບໍ່ຕົກ, **ຄພ 50:44**.

ເຮົາຄືພຣະເມຊີອາ, ກະສັດແຫ່ງຊີໂອນ, ສີລາຂອງສະຫວັນ, **ມຊ 7:53**.

ຫີນເສົາເອກ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ຫີນສຳຄັນທີ່ວາງໄວ້ແຈຂອງພື້ນຖານຂອງຕຶກ. ພຣະເຢຊູຄຣິດຖືກເອີ້ນວ່າ ຫີນເສົາເອກ (ອພຊ 2:20).

ຫີນທີ່ຊ່າງກໍ່ໄດ້ໂຍນຖິ້ມແລ້ວໄດ້ກາຍເປັນຫີນເສົາເອກ, **ພສສ 118:22** (ມທ 21:42-44; ມຣກ 12:10; ລກ 20:17; ກກຈ 4:10-12).

ຊາວຍິວໄດ້ປະຕິເສດຫີນເສົາເອກ, **ຢຄ 4:15-17**.

ຫີບຄຳໝັ້ນສັນຍາ. ເບິ່ງ ສະຖານທີ່ນະມັດສະການ ນຳອີກ

ຮູ້ຈັກກັນອີກວ່າເປັນຫີບຂອງພຣະເຢໂຮວາ ແລະ ຫີບປະຈັກພະຍານ, ຫີບຄຳໝັ້ນສັນຍາເປັນຫີບສີຫລຸ່ມຄືໜ້າປື້ມ ຫລື ເປັນກ່ອງທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ ແລະ ໂອບດ້ວຍຄຳ. ມັນເປັນເຄື່ອງໝາຍທາງສາດສະໜາທີ່ເກົ່າແກ່ ແລະ ສັກສິດທີ່ສຸດຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ. ຝາອັດຫີບຖືກນັບຖືວ່າເປັນພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະເຢໂຮວາຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ (ອພຍ 25:22). ຫລັງຈາກສະຖານທີ່ນະມັດສະການໄດ້ຖືກ

ສ້າງສຳເລັດແລ້ວ, ຫີບນັ້ນໄດ້ຖືກເກັບໄວ້ຢູ່ໃນບ່ອນສັກສິດທີ່ສຸດ (1 ກສ 8:1-8).

ໂມເຊໄດ້ເຮັດຫີບຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າບັນຊາ, **ອພຍ 25**. ລູກຫລານຂອງເລວີໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ຮັກສາຫີບ, **ຈບຊ 3:15, 31**. ຫີບຄຳໝັ້ນສັນຍາໄດ້ນຳໜ້າພວກເຂົາ, **ຈບຊ 10:33**. ຈົ່ງເອົາປື້ມນີ້ທີ່ບັນຈຸບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ໄປໄວ້ໃນຫີບຄຳໝັ້ນສັນຍາ, **ພບຍ 31:24-26**. ແມ່ນ້ຳຈໍແດນໄດ້ຢຸດໂຮມກັນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຫີບຄຳໝັ້ນສັນຍາ, **ຢຊ 3:13-17; 4:1-7**. ພວກປະໂລຫິດໄດ້ຫາມຫີບຄຳໝັ້ນສັນຍາໄປຍຶດເອົາເມືອງເຢຣິໂກ, **ຢຊ 6:6-20**. ຊາວຟິລິດສະຕິນໄດ້ຍຶດເອົາຫີບຂອງພຣະເຈົ້າ, **1 ຊມອ 5**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນໂອເບັດໂອໂດມເນື່ອງດ້ວຍຫີບຂອງພຣະເຈົ້າ, **2 ຊມອ 6:11-12**. ອຸດສາໄດ້ຖືກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂ້າຕາຍເມື່ອລາວບໍ່ເຊື່ອໜັງ ໂດຍການຍິ້ມມືໄປຈັບຫີບ, **1 ຂຄ 13:9-12** (ຄພ 85:8). ຈົ່ງສ້າງພຣະວິຫານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອບັນຈຸຫີບຄຳໝັ້ນສັນຍາໄວ້ໃນນັ້ນ, **1 ຂຄ 22:19**.

ສ່ວນປະກອບຂອງຫີບຄຳໝັ້ນສັນຍາໄດ້ຖືກອະທິບາຍໄວ້, **ຮຮ 9:4**.

ຫີງຫວງ, ຄວາມຫີງຫວງ. ເບິ່ງ ອິດສາ ນຳອີກ

ດັ່ງທີ່ໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີ, ຄຳວ່າ ຫີງຫວງ ມີຄວາມໝາຍຢູ່ສອງຢ່າງ: (1) ທີ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກອັນແຮງກ້າ ແລະ ເລິກຊຶ່ງກ່ຽວກັບບາງຄົນ ຫລື ບາງສິ່ງ, ແລະ (2) ທີ່ມີຄວາມອິດສາຕໍ່ບາງຄົນ ຫລື ຄວາມສົງໄສວ່າຄົນອື່ນຈະຕົກວ່າຕົນ.

ການມີຄວາມຮູ້ສຶກອັນແຮງກ້າ: ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ຫວງແຫນ, **ອພຍ 20:5** (ພບຍ 5:9; 6:15; ມຊຢ 11:22). ເຮົາຈະປົກປັກຮັກສານາມອັນສັກສິດຂອງເຮົາ, **ອຊກ 39:25**. ເຮົາມີຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມຫວງໃຍຕໍ່ກຸ່ງເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ຕໍ່ຊີໂອນ, **ຊກຢ 1:14**.

ການມີຄວາມອິດສາ ຫລື ສົງໄສ: ຜົວເກີດໂມໂຫຂຶ້ນຍ້ອນຫີງຫວງເມຍ, **ສພສ 6:32-35**.

ເອຄິດເລີ່ມມີຄວາມອິດສາບັງບຽດລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງຕົນ, **ອທ 9:7**.

ຈົ່ງບົດເບື້ອງຄວາມອິດສາບັງບຽດ ແລະ ຄວາມຍ້ານກົວອອກຈາກຕົນ, ຄພ 67:10.

ຫຼຸ, ພຣະກັນ. ເບິ່ງ ເຊື່ອພັງ, ການເຊື່ອພັງ, ພັງ ຄວາມ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ, ຫຼຸມັກຖືກໃຊ້ເລື້ອຍໆເປັນ ເຄື່ອງໝາຍເຖິງຄວາມສາມາດຂອງບຸກຄົນທີ່ ຈະພັງ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ເລື່ອງທີ່ເປັນຂອງພຣະ ເຈົ້າ.

ພວກເຂົາມີຫຼຸ ແຕ່ພັດພັງບໍ່ໄດ້ຍິນຫຍັງ, ພສສ 115:6. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຂ້ອຍພັງ, ອຊຢ 50:4-5 (2 ນພ 7:4-5).

ຜູ້ໃດມີຫຼຸພັງຈົ່ງພັງເອົາ, ມຫ 11:15. ຫຼຸຂອງ ເຂົາໜັກ, ມຫ 13:15 (ມຊ 6:27). ສິ່ງທີ່ຕາບໍ່ ເຫັນ ຫຼຸບໍ່ໄດ້ຍິນ ແມ່ນສິ່ງນັ້ນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດ ຕຽມໄວ້, 1 ກອທ 2:9 (ຄພ 76:10).

ມານສົມໃສ່ຫຼຸຂອງພວກມື້, 2 ນພ 28:22. ຈົ່ງ ເປີດຫຼຸຂອງພວກທ່ານເພື່ອວ່າພວກທ່ານຈະ ໄດ້ຍິນ, ມຊຢ 2:9 (3 ນພ 11:5). ຂ້າພະເຈົ້າ ຖືກຮຽກຮ້ອງຫລາຍເທື່ອ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ ຍອມພັງ, ແອວ 10:6. ຈົ່ງພັງຄຳເວົ້າຂອງພໍ່, ແອວ 36:1 (ແອວ 38:1; ຄພ 58:1).

ທັງບໍ່ມີຫຼຸໃດທີ່ຈະບໍ່ໄດ້ຍິນ, ຄພ 1:2. ຫຼຸຂອງ ເຂົາຈະຖືກເປີດຜ່ານຄວາມຖ່ອມຕົວ ແລະ ການອະທິຖານ, ຄພ 136:32.

ເຫັນຊອບນຳກັນ. ເບິ່ງ ການສະໜັບສະໜູນ ຜູ້ນຳຂອງສາດສະໜາຈັກ; ສາດສະໜາຈັກ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ໂດຍຫລັກທຳມີ ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາ ຈັກສະໜັບສະໜູນຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຕໍ່ການ ເອີ້ນເພື່ອໃຫ້ຮັບໃຊ້ຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກ, ເຊັ່ນ ດຽວກັບການຕັດສິນໃຈໃດໆຂອງສາດສະໜາ ຈັກທີ່ຮຽກຮ້ອງການສະໜັບສະໜູນ, ຕາມບົກ ກະຕິແລ້ວຈະສະແດງໂດຍການຍົກມືຂວາຂຶ້ນ.

ພຣະເຢຊູຄຣິດປະທັບຢູ່ເປັນປະມຸກຂອງ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງ. ຜ່ານການດົນ ໃຈຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ພຣະອົງຊີ້ນຳຜູ້ ນຳຂອງສາດສະໜາຈັກໃນການກະທຳ ແລະ ການຕັດສິນໃຈອັນສຳຄັນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສະມາຊິກທຸກຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກມີສິດ

ແລະ ສິດທິພິເສດເລື່ອງການສະໜັບສະໜູນ ຫລື ບໍ່ສະໜັບສະໜູນການກະທຳ ແລະ ການ ຕັດສິນໃຈຂອງຜູ້ນຳຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ປະຊາຊົນທຸກຄົນໄດ້ຕອບພ້ອມກັນ, ອພຍ 24:3 (ຈບຊ 27:18-19).

ອັກຄະສາວົກ ແລະ ພວກແອວເດີໄດ້ມາປະ ຊຸມຕົກລົງກັນ, ກກຈ 15:25.

ບໍ່ມີໃຜຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ປາດສະ ຈາກການອອກສຽງຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຄພ 20:65-66. ທຸກສິ່ງຈະຕ້ອງເປັນໄປດ້ວຍການ ເຫັນຊອບນຳກັນ, ຄພ 26:2 (ຄພ 28:13). ໃຫ້ ທຸກສິ່ງທັງປວງເປັນໄປຕາມຄວາມເຫັນພ້ອມ ນຳກັນ, ຄພ 104:21.

ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊຳ້. ເບິ່ງ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ; ໃຈ; ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ; ຖ່ອມ ຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ; ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມ ອ່ອນໂຍນ ນຳອີກ

ການມີໃຈທີ່ຊອກຊຳ້ເປັນການຖ່ອມຕົວ, ສຳ ນິກຜິດ, ເປັນຄົນທີ່ກັບໃຈ, ແລະ ອ່ອນໂຍນ— ນັ້ນຄື, ຍອມຕໍ່ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເຮົາຢູ່ນຳເຂົາຜູ້ທີ່ຖ່ອມໃຈ ແລະ ກັບໃຈໃໝ່, ອຊຢ 57:15.

ພຣະຄຣິດໄດ້ຖວາຍພຣະອົງເອງ ເພື່ອຜູ້ມີ ໃຈທີ່ຊອກຊຳ້ ແລະ ມີວິນຍານທີ່ສຳນິກຜິດ, 2 ນພ 2:7. ໃຫ້ຖວາຍໃຈທີ່ຊອກຊຳ້ ແລະ ວິນ ຍານທີ່ສຳນິກຜິດແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, 3 ນພ 9:20 (ຄພ 59:8). ພຽງແຕ່ຜູ້ມີໃຈທີ່ຊອກຊຳ້ ແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນິກຜິດເທົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ຖືກ ຮັບເຂົ້າສູ່ບັບຕິສະມາ, ມຣນ 6:2.

ພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກຄົງເພື່ອການບົດບາບໃຫ້ ໃຈທີ່ສຳນິກຜິດ, ຄພ 21:9. ພຣະອົງຈະຮັບເອົາ ຜູ້ມີວິນຍານທີ່ສຳນິກຜິດ, ຄພ 52:15. ພຣະວິນ ຍານສັກສິດຖືກສັນຍາໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ສຳນິກຜິດ, ຄພ 55:3. ວິນຍານຂອງເຮົາໄດ້ຖືກສົ່ງອອກໄປ ເພື່ອໃຫ້ຄວາມສະຫວ່າງແກ່ຄົນຖ່ອມຕົວ ແລະ ສຳນິກຜິດ, ຄພ 136:33.

ໃຫ້ກຽດ

ໃຫ້ກຽດ. ເບິ່ງ ຄາລະວະ, ຄວາມຄາລະວະ; ນັບຖື ນຳອີກ

ດັ່ງທີ່ໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີເປັນບຶກກະຕິ, ເປັນ ການສະແດງຄວາມນັບຖື ແລະ ຄວາມຄາລະ ວະຕໍ່ບາງຄົນ ຫລື ບາງສິ່ງ.

ຈົ່ງນັບຖືພໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າ, ອພຍ 20:12 (1 ນພ 17:55; ມຊຍ 13:20). ຈົ່ງຍົກຍໍໃຫ້ກຽດພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຜົນລະປູກອັນດີທີ່ສຸດຈາກດິນ ແດນຂອງເຈົ້າ, ສພສ 3:9.

ຖ້າຜູ້ໃດບົວລະບັດຮັບໃຊ້ເຮົາ, ພຣະບິດາ ຂອງເຮົາກໍຈະໃຫ້ກຽດແກ່ຜູ້ນັ້ນ, ຢສ 12:26. ຜູ້ເປັນຜົວຕ້ອງນັບຖືເມຍຂອງຕົນ, 1 ປຕ 3:7.

ພວກເຂົາໃຫ້ກຽດແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍ ຮິມສົບຂອງເຂົາເທົ່ານັ້ນ, 2 ນພ 27:25 (ອຊຍ 29:13). ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາກຽດຕິ ຍົດຂອງໂລກ, ແອວ 60:36.

ມານໄດ້ກະບົດຕໍ່ຕ້ານເຮົາ, ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງ ມອບກຽດຕິຍົດຂອງທ່ານໃຫ້ເຮົາ, ຊຶ່ງເປັນ ອຳນາດຂອງເຮົາ, ຄພ 29:36. ຄົນທີ່ຊື່ສັດ ຈະໄດ້ສວມມົງກຸດດ້ວຍກຽດຕິຍົດ, ຄພ 75:5 (ຄພ 124:55). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເບີກບານທີ່ຈະ ໃຫ້ກຽດຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ, ຄພ 76:5. ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກເລືອກເພາະວ່າພວກ ເຂົາສະແຫວງຫາກຽດຕິຍົດຈາກມະນຸດ, ຄພ 121:34–35.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການຍົກຍໍອົງ ແລະ ໃນ ການສະໜັບສະໜູນກົດໝາຍ, ຫຼຸຊ 1:12 (ຄພ 134:6).

ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ທານ. ເບິ່ງ ເຄື່ອງຖວາຍ; ຄວາມຜາສຸກ; ຍາກຈົນ; ຖືສິນອິດເຂົ້າ, ການຖືສິນອິດເຂົ້າ ນຳອີກ

ການບໍລິຈາກຊ່ວຍເຫລືອຄົນຍາກຈົນ.

ຢ່າຖືສິນກິນທານຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນ, ມທ 6:1–4 (3 ນພ 13:1–4). ແມ່ໝ້າຍຍາກຈົນຄົນນີ້ໄດ້ ປ່ອນເງິນລົງໃນທິບຖວາຍຫລາຍກວ່າຄົນອື່ນ ທັງໝົດ, ມຣກ 12:41–44. ການໃຫ້ເປັນເຫດ ໃຫ້ມີຄວາມສຸກຫລາຍກວ່າການຮັບ, ກຈກ 20:33–35.

ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານແບ່ງບັນເຂົ້າ

ຂອງ ຂອງພວກທ່ານໃຫ້ແກ່ຄົນຍາກຈົນ, ມຊຍ 4:26. ຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກຄວນແບ່ງບັນ ເຂົ້າຂອງຂອງຕົນຕາມທີ່ເຂົາມີ, ມຊຍ 18:27.

ໜັງສືທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ. ເບິ່ງ ປຶ້ມແຫ່ງ ຄວາມຊົງຈໍາ ນຳອີກ

ໃນຄວາມໝາຍໜຶ່ງ ໜັງສືທະບຽນແຫ່ງຊີ ວິດ ແມ່ນບັນຊີຂອງຄວາມຄິດ ແລະ ການກະ ທຳທັງໝົດຂອງບຸກຄົນ—ບັນທຶກຊີວິດຂອງ ເຂົາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຄຳພີໄດ້ແຈ້ງ ບອກວ່າ ບັນທຶກໃນສະຫວັນໄດ້ເກັບກຳບັນ ທຶກຂອງຄົນທີ່ຊື່ສັດ, ລວມທັງຊື່ ແລະ ເລື່ອງ ລາວທີ່ຊອບທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະລຶບຊື່ຜູ້ທີ່ເຮັດບາບອອກ ຈາກປຶ້ມຂອງພຣະອົງ, ອພຍ 32:33.

ຜູ້ທີ່ມີໄຊຊະນະ ຈະບໍ່ຖືກລຶບຊື່ອອກຈາກ ໜັງສືທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ, ພນມ 3:5. ໜັງສືອີກ ເຫລັ້ມໜຶ່ງຖືກເປີດ, ຄືໜັງສືທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ, ພນມ 20:12 (ຄພ 128:6–7).

ຊື່ຂອງຄົນຊອບທຳຈະຖືກຂຽນໄວ້ໃນໜັງສື ທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ, ແອວ 5:58.

ຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ຖືກບັນທຶກ ໄວ້ຢູ່ໃນປຶ້ມລາຍຊື່ຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຊຳລະ ໃຫ້ບໍລິສຸດ, ຄພ 88:2.

ໜັງສືນິມິດ. ເບິ່ງ ພຣະນິມິດຂອງໂຢຮັນ ນຳ ອີກ

ພຣະທຳພຣະນິມິດ, ໜັງສືສະບັບສຸດທ້າຍ ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່; ສາມາດໝາຍເຖິງການ ເປີດເຜີຍທີ່ແປກປະຫລາດນຳອີກ; ມາຈາກພາ ສາກຣິກ ໝາຍຄວາມວ່າ “ໄດ້ເປີດເຜີຍ” ຫລື “ໄດ້ເປີດ.”

ໜັງສືມາດຕະຖານ. ເບິ່ງ ວິໄນສາດສະໜາ

ໜ້າກຽດຊັງ, ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ. ເບິ່ງ ບາບ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ, ເປັນບາງສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດ ຄວາມລັງກຽດ ຫລື ຄວາມກຽດຊັງຕໍ່ຄົນຊອບ ທຳ ແລະ ບໍລິສຸດ.

ຄົນເວົ້າຕົວະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຽດຊັງ
ໜັກ, **ສພສ** 12:22.

ຄວາມຈອງທອງເປັນທີ່ໜ້າກຽດຊັງຕໍ່ສາຍ
ພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຍຄ** 2:13–22.
ຄົນຊົ່ວຖືກສົ່ງໄປເຫັນພາບແຫ່ງຄວາມຫລັງ
ອັນໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ, **ມຊຍ** 3:25.
ຄວາມບໍ່ບໍລິສຸດທາງເພດ ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດ
ຊັງທີ່ສຸດເໝືອກວ່າບາບທັງປວງນອກຈາກ
ການຄາດຕະກຳ ແລະ ການປະຕິເສດພຣະວິນ
ຍານບໍລິສຸດ, **ແອວ** 39:3–5.

ຄວາມເຄືອງແຄ້ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເກີດ
ຂຶ້ນກັບຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ, **ຄພ**
97:24.

ໜ້າທີ່. ເບິ່ງ ເຊື້ອພັງ, ການເຊື້ອພັງ, ພັງ
ຄວາມ **ນຳອີກ**

ໃນພຣະຄຳພີ, ເປັນພາລະ, ການມອບ
ໝາຍ, ຫລື ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ, ສ່ວນຫລາຍ
ແລ້ວໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຫລື
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ.

ຈົ່ງເຮັດຕາມຂໍ້ຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ: ເພາະ
ພຣະອົງໄດ້ສ້າງມະນຸດຂຶ້ນມາກໍເພື່ອສິ່ງທັງ
ໝົດນີ້, **ປຍຈ** 12:13. ສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຕ້ອງການຈາກພວກເຮົານັ້ນແມ່ນດັ່ງນີ້, ເຮັດ
ສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, **ມກ** 6:8.

ພວກຂ້ານ້ອຍຈຳຕ້ອງເຊື້ອພັງພຣະເຈົ້າ
ຫລາຍກວ່າມະນຸດ, **ກຈກ** 5:29.

ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກລົງໂທດດ້ວຍຄວາມທຸກທໍ
ລະມານ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສາມິກເຖິງໜ້າທີ່ຂອງ
ພວກເຂົາ, **ມຊຍ** 1:17.

ໜ້າທີ່ຂອງແອວເດີ, ປະໂລຫິດ, ຄູສອນ,
ແລະ ມັກຄະນາຍົກ ໄດ້ຖືກອະທິບາຍໄວ້, **ຄພ**
20:38–67. ຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດຕ້ອງ
ເຮັດໜ້າທີ່ທຸກຢ່າງໃນຄອບຄົວ, **ຄພ** 20:47,
51. ໜ້າທີ່ຂອງສະມາຊິກຫລັງຈາກບັບຕິ
ສະມາໄດ້ຖືກອະທິບາຍໄວ້, **ຄພ** 20:68–69.
ພວກແອວເດີຂອງເຮົາຄວນລໍຖ້າຊົ່ວໄລຍະ
ໜຶ່ງ ເພື່ອວ່າຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຈະຮູ້ຈັກໜ້າທີ່ຂອງ
ພວກເຂົາໃຫ້ສົມບູນຫລາຍຂຶ້ນ, **ຄພ** 105:9–

10. ໃຫ້ທຸກຄົນຮຽນຮູ້ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ, **ຄພ**
107:99–100.

ໜີ້. ເບິ່ງ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ **ນຳອີກ**

ດັ່ງທີ່ໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີ, ເງິນ ຫລື ຊັບສິນທີ່
ຕິດຄົນອື່ນເຮັດໃຫ້ຜູ້ຢືມຢູ່ໃນຮູບແບບຂອງ
ຄວາມເປັນທາດ. ໃນຄວາມໝາຍໜຶ່ງອີກ,
ພຣະເຢຊູໄດ້ສິດສອນວ່າ ເຮົາຄວນຂໍໃຫ້ພຣະ
ບິດາອະໄພໃຫ້ພວກເຮົາສຳລັບໜີ້ສິນຂອງ
ເຮົາ, ຫລື ບົດປ່ອຍເຮົາຈາກການຈ່າຍຄ່າບາບ
ຂອງເຮົາ—ຜ່ານການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູ
ຄຣິດ—ຫລັງຈາກເຮົາໄດ້ອະໄພໃຫ້ຄົນອື່ນ
ສຳລັບຄວາມຜິດທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ກະທຳກັບເຮົາ
(**ມທ** 6:12; 3 **ນພ** 13:11).

ຄົນຊົ່ວຢືມເງິນໄປແລ້ວບໍ່ເຄີຍສົ່ງຄືນ, **ພສສ**
37:21. ການເປັນໜີ້ຄົນຍ່ອມເຮັດໃຫ້ຕົນເປັນ
ທາດຮັບໃຊ້ໄດ້, **ສພສ** 22:7.

ເຮົາໄດ້ຍົກໜີ້ທັງໝົດໃຫ້ເຈົ້າ: ເຈົ້າຄວນ
ຈະເມດຕາສົງສານເໝືອນດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດບໍ່
ແມ່ນບໍ່, **ມທ** 18:23–35. ຢ່າເປັນໜີ້ຜູ້ໃດ ເວັ້ນ
ໄວ້ແຕ່ຄວາມຮັກທີ່ມີຕໍ່ກັນແລະກັນ, **ຣມ** 13:8.

ພວກທ່ານເປັນໜີ້ຕະຫລອດການຕໍ່ພຣະ
ບິດາເທິງສະຫວັນຂອງທ່ານ, **ມຊຍ** 2:21–24,
34. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຂໍຢືມຈາກເພື່ອນບ້ານຂອງ
ຕົນ ກໍຄວນສົ່ງຄືນຂອງທີ່ຕົນຢືມມາ, **ມຊຍ**
4:28.

ຈົ່ງຊຳລະໜີ້ສິນ, ແລະ ຈົ່ງບົດປ່ອຍຕົວເຈົ້າ
ເອງຈາກຄວາມເປັນທາດ, **ຄພ** 19:35. ມີການ
ສັ່ງທ້າມບໍ່ໃຫ້ເປັນໜີ້ສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າ, **ຄພ**
64:27. ຈົ່ງຊຳລະໜີ້ສິນຂອງເຈົ້າ, **ຄພ** 104:78.
ຢ່າເປັນໜີ້ອີກໃນການສ້າງບ້ານຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ, **ຄພ** 115:13.

ໜຶ່ງ. ເບິ່ງ ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ, ຄວາມເປັນ
ອັນໜຶ່ງດຽວກັນ; ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ

ໜຶ່ງສອກ

ສິ່ງວັດແທກຄວາມຍາວ ໃນບັນດາຊາວ
ເຮັບເຮື—ເລີ່ມຕົ້ນຈາກສອກລົງໄປຫາປາຍ
ນິ້ວມື

ໝັ້ນໃຈ, ຄວາມໝັ້ນໃຈ

ໝັ້ນໃຈ, ຄວາມໝັ້ນໃຈ. ເບິ່ງ ສັດທາ; ເຊື່ອ, ຄວາມເຊື່ອ; ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ນຳອີກ

ການມີຄວາມໝັ້ນໃຈ, ຄວາມເຊື່ອ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ, ຫລື ສັດທາໃນບາງສິ່ງ, ໂດຍສະເພາະໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ການໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນການດີກວ່າທີ່ຈະເພິ່ງພາອາໄສມະນຸດ, **ພສສ 118:8.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຮັກສາເຈົ້າໄວ້ໃຫ້ປອດໄພ, **ສພສ 3:26.**

ເມື່ອພຣະຄຣິດສະເດັດມາປະກົດ, ເຮົາທັງຫລາຍຈະມີໃຈກ້າ, **1 ຢຮ 2:28.**

ຊາວນີໂຟທີ່ຊົ່ວໝົດຄວາມໝັ້ນໃຈຈາກລູກໆຂອງພວກເຂົາ, **ຢຄ 2:35.**

ເມື່ອນັ້ນຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງທ່ານຈະແຂງແກ່ນຂຶ້ນໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຄພ 121:45.**

ພາກກອກເທດ, ຕົ້ນ. ເບິ່ງ ນ້ຳມັນ; ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີຢູ່ທົ່ວໄປໃນອິດສະຣາເອນ ແລະ ເປັນແຫລ່ງກະສິກຳທີ່ສຳຄັນໃນແຜ່ນດິນໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ. ມັນຖືກປູກຝັງເພື່ອໃຊ້ເປັນຟືນ, ສຳລັບໝາກ, ແລະ ນ້ຳມັນ. ຕົ້ນໝາກກອກຖືກໃຊ້ເລື້ອຍໆຢູ່ໃນພຣະຄຳພີເພື່ອເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນໄດ້ຖືກປຽບທຽບໃສ່ກັບຕົ້ນໝາກກອກເທດ ຊຶ່ງກົງກວ່າຖືກຫັກອອກ ແລະ ກະຈັດກະຈາຍໄປ, **1 ນພ 10:12 (1 ນພ 15:12).** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປຽບທຽບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນໃສ່ກັບຕົ້ນໝາກກອກເທດ, **ຢຄ 5-6.**

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເອີ້ນການເປີດເຜີຍໃນພາກທີ 88 ວ່າ ໃບພາກກອກ, **ຄພ 88** ຫົວພາກ. ເຈົ້ານາຍຄົນໜຶ່ງໄດ້ບອກພວກຄົນໃຊ້ຂອງລາວໃຫ້ອອກໄປຍັງສວນອະງຸ່ນ ແລະ ໃຫ້ປູກຕົ້ນໝາກກອກສິບສອງຕົ້ນ, **ຄພ 101:43-62.**

ພາກກອກເທດ, ພູ. ເບິ່ງ ເຄັດເຊມາເນ ນຳອີກ

ຄ້ອຍພູທີ່ຢູ່ເບື້ອງຕາເວັນອອກຂອງຮ່ອມພູກິດໂຣນ, ເບື້ອງຕາເວັນອອກຂອງເຢຣູຊາເລັມ. ຢູ່ຄ້ອຍເບື້ອງຕາເວັນຕົກ, ໃກ້ຕີນພູ, ແມ່ນສວນເຄັດເຊມາເນ. ເມືອງເບັດຟາເຄ ແລະ ເມືອງເບັດທານີ ຕັ້ງຢູ່ເທິງຄ້ອຍພູເບື້ອງຕາເວັນອອກ. ພູຫ່ວຍນີ້ເປັນສະຖານທີ່ມີເຫດການຫລາຍຢ່າງເກີດຂຶ້ນໃນສະໄໝພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ (ມທ 24:3) ແລະ ຈະເປັນສະຖານທີ່ສຳຄັນໃນເຫດການທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນຍຸກສຸດທ້າຍດ້ວຍ (ຊກຢ 14:3-5; ຄພ 45:48-54; 133:20).

ພາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມ. ເບິ່ງ ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ; ເອເດນ

ໝິ່ນປະໝາດ, ການໝິ່ນປະໝາດ. ເບິ່ງ ຄຳຫຍາບຄາຍ; ບາບທ້ອະໄພໃຫ້ບໍ່ໄດ້ ນຳອີກ

ການເວົ້າຈາແບບບໍ່ນັບຖື ຫລື ບໍ່ຄາລະວະຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຫລື ສິ່ງທີ່ສັກສິດ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກຊາວຢິວກ່າວຫາຫລາຍເທື່ອ ເພາະການກ່າວໝິ່ນປະໝາດ ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ອ້າງສິດທີ່ຈະໃຫ້ອະໄພບາບ (ມທ 9:2-3; ລກ 5:20-21), ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນຕົນເອງວ່າພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ (ຢຮ 10:22-36; 19:7), ແລະ ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາຈະເຫັນພຣະອົງນັ່ງຢູ່ທາງເບື້ອງຂວາຂອງຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ກຳລັງສະເດັດມາເທິງເມກໃນສະຫວັນ (ມທ 26:64-65). ການກ່າວຫານັ້ນອາດເປັນຄວາມຈິງຖ້າຫາກພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເປັນດັ່ງທີ່ພຣະອົງກ່າວວ່າພຣະອົງເປັນ. ການກ່າວຫານັ້ນໄດ້ນຳຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານພຣະອົງໂດຍພະຍານເທັດຢູ່ທີ່ສານຊານເຣດຣິນ (ມທ 26:59-61) ວ່າໝິ່ນປະໝາດພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ. ການໝິ່ນປະໝາດຕໍ່ຕ້ານພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຊຶ່ງເປັນການປະຕິເສດພຣະຄຣິດດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ ຫລັງຈາກໄດ້ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງກ່ຽວກັບພຣະອົງ, ແມ່ນບາບທີ່ໃຫ້ອະໄພບໍ່

ໄດ້ (ມທ 12:31–32; ມຣກ 3:28–29; ຄພ 132:27).

ຄົນທີ່ກ່າວໝັ້ນປະໝາດພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະຖືກປະທານ, ລລວ 24:11–16.

ສັດຕູຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກປະໃຫ້ເຫລືອຢູ່ເພື່ອໝັ້ນປະໝາດພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ຄພ 105:15. ການແກ້ແຄ້ນຈະມາເຖິງຜູ້ທີ່ໝັ້ນປະໝາດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 112:24–26.

ຫລັກທຳ. ເບິ່ງ ພຣະກິດຕິຄຸນ ນຳອີກ

ຄຳສອນຂັ້ນພື້ນຖານ, ຄວາມຈິງ, ຫລື ກິດ. ຫລັກທຳ ແລະ ພິທີການເບື້ອງຕົ້ນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຄື ສັດທາໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ ແລະ ການກັບໃຈ (ພຸຊ 1:4).

ບໍ່ປະຫລັກທຳແຫ່ງຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດໄວ້, ຂໍໃຫ້ເຮົາກ້າວໜ້າໄປສູ່ຄວາມດີພ້ອມທຸກຢ່າງ, ປຈສ, ຮຮ 6:1.

ແອວເດີ, ປະໂລຫິດ, ແລະ ຄູສອນ ຈະສອນຫລັກທຳພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ, ຄພ 42:12. ໄດ້ຮັບການແນະນຳຢ່າງສົມບູນຫລາຍຂຶ້ນໃນຫລັກທຳ, ໃນຄຳສອນ, ໃນທຸກສິ່ງ, ຄພ 88:78 (ຄພ 97:14). ມະນຸດທຸກໆຄົນ ຈະໄດ້ກະທຳໃນຄຳສອນ ແລະ ຫລັກທຳ ຕາມອຳເພີໃຈອັນຊອບທຳ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຂົາ, ຄພ 101:78. ຫລັກທຳແຫ່ງຄວາມຮູ້ແຈ້ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບໃນຊີວິດນີ້ ມັນຈະລຸກຂຶ້ນກັບພວກເຮົາໃນການພື້ນຄືນຊີວິດ, ຄພ 130:18–19.

ຫລັກທຳເບື້ອງຕົ້ນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ. ເບິ່ງ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ; ສັດທາ; ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ

ຫລັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ. ເບິ່ງ ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ; ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ ນຳອີກ

ຄວາມເຊື່ອຂັ້ນພື້ນຖານສິບສາມຂໍ້ ຊຶ່ງສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະ

ເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ ປະຕິບັດຕາມ.

ທຳອິດ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຂຽນມັນໃນຈົດໝາຍເຖິງ ຈອນ ເວັນເວີທ໌, ບັນນາທິການຂອງ *Chicago Democrat*, ໃນການຕອບຕໍ່ຄຳຮຽກຮ້ອງຂອງລາວທີ່ຢາກຮູ້ຈັກວ່າສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກໄດ້ເຊື່ອໃນສິ່ງໃດແດ່. ຈົດໝາຍນັ້ນໄດ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ຈົດໝາຍເວັນເວີທ໌ ແລະ ໄດ້ຖືກຈັດພິມເປັນເທື່ອທຳອິດໃນ *Times and Seasons* ໃນເດືອນມີນາ 1842. ໃນວັນທີ 10 ເດືອນຕຸລາ, 1880, ຫລັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ຢ່າງເປັນທາງການວ່າເປັນຂໍ້ພຣະຄຳພີ ດ້ວຍການອອກສຽງຂອງສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ໄດ້ຖືກຮ່ວມເຂົ້າໄວ້ໃນພຣະຄຳພີໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ.

ຫລອກລວງ, ການຫລອກລວງ, ຄວາມຫລອກລວງ. ເບິ່ງ ຕົວະ; ມານຍາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ, ຫລອກລວງຄືການເຮັດໃຫ້ບາງຄົນເຊື່ອວ່າບາງສິ່ງເປັນຄວາມຈິງ.

ຜູ້ທີ່ບໍ່ສັນຍາຢ່າງຫລອກລວງຈະມີສິດຂຶ້ນໄປທີ່ເນີນພູຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພສສ 24:3–4. ໂຜດຊ່ວຍກູ້ຂ້າມ້ອຍຈາກຄົນຂີ້ຕົວະ, ພສສ 43:1. ເຄາະກຳເປັນຂອງຜູ້ທີ່ເອີ້ນສິ່ງທີ່ດີວ່າເປັນສິ່ງທີ່ຊົ່ວ, ແລະ ເອີ້ນສິ່ງທີ່ຊົ່ວວ່າເປັນສິ່ງທີ່ດີ, ອຊຊ 5:20 (2 ນພ 15:20).

ຢາມົວແຕ່ຫລອກລວງຕົນເອງຢູ່ເລີຍ, 1 ກຣທ 3:18. ຢາໃຫ້ຜູ້ໃດຫລອກລວງພວກເຈົ້າດ້ວຍຄຳເວົ້າອັນໄຮ້ປະໂຫຍດ, ອພຊ 5:6. ຄົນຊົ່ວຈະລໍລວງ ແລະ ຈະຖືກລໍລວງ, 2 ຕມທ 3:13. ຊາຕານຜູ້ຫລອກລວງມະນຸດທັງໂລກກໍຖືກຊັດຖືມລົງເສຍ, ພມມ 12:9. ຊາຕານຖືກຜູກມັດໄວ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມັນໄດ້ຫລອກລວງບັນດາປະຊາຊາດທັງຫລາຍອີກຕໍ່ໄປ, ພມມ 20:1–3.

ຈະຫລອກລວງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້, 2 ນພ 9:41. ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະໄປຕາມພຣະບຸດ, ໂດຍບໍ່ມີການຫລອກລວງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, 2 ນພ 31:13. ເຊເຣັມໄດ້ຮັບສາລະພາບ

ຫລິ້ນຊູ້

ວ່າລາວໄດ້ຖືກອຳນາດຂອງມານມາຫລອກລວງ, **ຍດ 7:18.** ຜູ້ຄົນຂອງກະສັດໂນອາໄດ້ຖືກຫລອກລວງດ້ວຍຄຳຍົກຍ້ອງ, **ມຊຍ 11:7.**

ຄົນສະຫລາດໄດ້ຮັບເອົາພຣະວິນຍານສັກສິດເພື່ອການນຳພາ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຖືກຫລອກລວງ, **ຄພ 45:57.** ວິບັດແກ່ຄົນທີ່ຫລອກລວງ, **ຄພ 50:6.**

ມັນໄດ້ກາຍເປັນຊາຕານ, ບົດາຂອງຄວາມຕົວະທັງປວງ, ທີ່ຈະຫລອກລວງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມະນຸດບອດ, **ມຊ 4:4.**

ຫລິ້ນຊູ້. ເບິ່ງ ການຂາດສິນທຳທາງເພດ; ການລ່ວງປະເວນີ; ການຮ່ວມເພດກັບເພດດຽວກັນ; ຕົ້ນຫາໜ້າມືດ, ຄວາມຕົ້ນຫາໜ້າມືດ; ພົມມະຈັນ *ນຳອີກ*

ການຮ່ວມສຳພັນທາງເພດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງຊາຍ ແລະ ຍິງ. ເຖິງແມ່ນວ່າໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ເມື່ອກ່າວເຖິງການຫລິ້ນຊູ້ຈະໝາຍເຖິງການຮ່ວມເພດລະຫວ່າງຄົນທີ່ແຕ່ງງານແລ້ວກັບບາງຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຄູ່ແຕ່ງງານຂອງຕົນ, ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ ມັນອາດໝາຍເຖິງຄົນທີ່ຍັງບໍ່ແຕ່ງງານນຳອີກ.

ບາງເທື່ອ ການຫລິ້ນຊູ້ ໄດ້ຖືກໃຊ້ເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອຂອງປະຊາຊາດ ຫລື ກຸ່ມຜູ້ຄົນຈາກວິທີທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ຈບຊ 25:1-3; ຍມຍ 3:6-10; ອຊກ 16:15-59; ຮສອ 4).

ໂຢເຊັບຈະບໍ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງນີ້, ແລະ ເຮັດບາບຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າ, **ປຖກ 39:7-12.** ຢາຫລິ້ນຊູ້ສູ່ຜົວເມຍຜູ້ອື່ນ, **ອພຍ 20:14.**

ຜູ້ໃດທີ່ແນມເບິ່ງຜູ້ຍິງດ້ວຍໃຈຄິດຢາກໄດ້ຍິງນັ້ນ, ຜູ້ນັ້ນໄດ້ຫລິ້ນຊູ້ໃນໃຈກັບຍິງນັ້ນແລ້ວ, **ມທ 5:28.** ຄົນຫລິ້ນຊູ້ກໍດີ, ຄົນຫລິ້ນຊູ້ສູ່ຜົວເມຍກໍດີ ຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, **1 ກຣທ 6:9-10.** ພຣະເຈົ້າຈະຕັດສິນຄົນເຮັດຜິດສິນທຳ ແລະ ຄົນຫລິ້ນຊູ້, **ຮສ 13:4.**

ການຫລິ້ນຊູ້ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງທີ່ສຸດເໜືອກວ່າບາບທັງປວງນອກຈາກການເຮັດໃຫ້

ຜູ້ບໍລິສຸດຕ້ອງເສຍຊີວິດ ຫລື ການປະຕິເສດພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, **ແອວ 39:3-5.**

ຄົນທີ່ຫລິ້ນຊູ້, ແລະ ບໍ່ກັບໃຈ, ຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ, **ຄພ 42:23-26.** ຖ້າຄົນໃດຫລິ້ນຊູ້ໃນໃຈຂອງເຂົາ, ເຂົາຈະບໍ່ມີພຣະວິນຍານສະຖິດຢູ່ນຳ, **ຄພ 63:14-16.**

ຫລຸມສົບ. ເບິ່ງ ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ *ນຳອີກ*

ສະຖານທີ່ຝັງສົບທີ່ເປັນມະຕະ. ເພາະການຂົດໃຊ້, ທຸກຄົນຈະຟື້ນຄືນຊີວິດຈາກຫລຸມສົບ.

ຫລາຍ ຄົນທີ່ຕາຍໄປແລ້ວກໍຄືນສູ່ຊີວິດ ແລະ ໄດ້ອອກຈາກອຸບມຸງຂອງພວກຕົນໄປຫລັງຈາກພຣະຄຣິດໄດ້ຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, **ມທ 27:52-53** (3 ນພ 23:9-13). ໂອ້ ຄວາມຕາຍເອີຍ, ໄຊຊະນະຂອງມືງຢູໄສ, **1 ກຣທ 15:55.**

ຫລຸມສົບຕ້ອງປ່ອຍຄົນຕາຍຂອງມັນຂຶ້ນມາ, **2 ນພ 9:11-13.**

ຄົນທີ່ໄດ້ນອນຢູ່ໃນຫລຸມສົບຈະອອກມາ, **ຄພ 88:97-98.** ອ່າງບັບຕິສະມາເປັນສັນຍາລັກເຖິງຫລຸມສົບ, **ຄພ 128:12-13.**

ເຫລົ່າທູດຜູ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ. ເບິ່ງ ທູດ, ເຫວະດາ

ເຫລົ້າ. ເບິ່ງ ພຣະວາຈາແຫ່ງປັນຍາ

ຫວັງ, ຄວາມຫວັງ. ເບິ່ງ ສັດທາ *ນຳອີກ*

ຄວາມຄາດຫວັງດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມຫວັງທີ່ຈະໄດ້ຮັບພອນທີ່ສັນຍາໄວ້ເລື່ອງຄວາມຊອບທຳ. ພຣະຄຳພີມັກກ່າວເຖິງຄວາມຫວັງວ່າເປັນການຄາດຫວັງທີ່ຈະມີຊີວິດນິລັນດອນຜ່ານສັດທາໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ຄົນທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນ, **ຍມຍ 17:7.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປົກປ້ອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, **ຍອ 3:16.**

ພວກເຮົາຈະມີຄວາມຫວັງດ້ວຍຄວາມອົດທົນ ແລະ ດ້ວຍພຣະຄຳພີ, **ຮມ 15:4.** ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ເຮົາເຂົ້າສູ່ຄວາມຫວັງອັນມີຊີວິດຢູ່ໂດຍການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ, **1 ປຕ**

1:3. ທຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຫວັງຢາງມີ ກໍຊຳລະຕົນ ໃຫ້ບໍລິສຸດ, **1 ຢຮ 3:2-3.**

ພວກທ່ານຕ້ອງມຸ້ງໜ້າ, ໂດຍມີຄວາມສະ ຫວ່າງຢາງບໍລິບູນຂອງຄວາມຫວັງ, **2 ນຟ 31:20.** ໃຫ້ເບິ່ງວ່າພວກທ່ານມີສັດທາ, ຄວາມ ຫວັງ, ແລະ ຄວາມໃຈບຸນ, **ແອວ 7:24** (1 ກຣທ 13:13; ມຣນ 10:20). ເຮົາຫວັງວ່າພວກທ່ານ ຈະໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ, ໂດຍຫວັງວ່າ ພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບຊີວິດນິລັນດອນ, **ແອວ 13:27-29.** ຖ້າພວກທ່ານມີສັດທາ, ພວກທ່ານ ກໍຫວັງໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ເຄີຍເຫັນ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມ ຈິງ, **ແອວ 32:21** (ຮຮ 11:1). ຄວາມຫວັງມາ ຈາກສັດທາ ແລະ ເຮັດຫລັກໝັ້ນໃຫ້ແກ່ຈິດ ວິນຍານ, **ອທ 12:4** (ຮຮ 6:17-19). ມະນຸດ ຕ້ອງມີຄວາມຫວັງ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈະຮັບມໍ ລະດົກບໍ່ໄດ້, **ອທ 12:32.** ມໍມອນໄດ້ສອນກ່ຽວ ກັບສັດທາ, ຄວາມຫວັງ, ແລະ ຄວາມໃຈບຸນ, **ມຣນ 7:1.** ທ່ານຈະຫວັງໂດຍທາງການຊົດໃຊ້ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ເພື່ອຖືກຍົກຂຶ້ນສູ່ຊີວິດ ນິລັນດອນ, **ມຣນ 7:40-43.** ພຣະວິນຍານບໍ່ ລິສຸດເຮັດໃຫ້ທ່ານເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຫວັງ, **ມຣນ 8:26** (ຣມ 15:13).

ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຈາກຊີວິດມະຕະໄປແລ້ວ, ໝັ້ນ ຄົງໃນຄວາມຫວັງແຫ່ງການຟື້ນຄືນຊີວິດອັນ ຮຸ່ງເຫລື້ອມ, **ຄຍ 138:14.**

ຫວ່ານຢາທີ່ກິເລອາດ

ຢາງໄມ້ຫອມ ຫລື ເຄື່ອງເທດທີ່ໃຊ້ສຳລັບ ການປິ່ນປົວບາດແຜ (ປຖກ 43:11; ຢມຢ 8:22; 46:11; 51:8). ຕົ້ນໄມ້ຊະນິດໜຶ່ງທີ່ຜະ ລິດນ້ຳຢາງ ຊຶ່ງຈາກນ້ຳຢາງນັ້ນ ມັນໄດ້ຖືກເຮັດ ເປັນຢາຂີ້ເຜີ້ງ ທີ່ມີເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຢູ່ ເມືອງກິເລອາດໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ຊຶ່ງຢາຂີ້ເຜີ້ງນັ້ນ ຮູ້ຈັກກັນດີວ່າ “ຫວ່ານຢາທີ່ ກິເລອາດ” (ປຖກ 37:25; ອຊກ 27:17).

ອະທິການ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງ ອາໂຣນ ນຳອີກ

ໝາຍເຖິງ “ດູແລ,” ໜ້າທີ່ ຫລື ຕຳແໜ່ງ ຂອງໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ. ອະທິການເປັນຕຳ

ແໜ່ງທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຖານະປະ ໂລຫິດແຫ່ງ ອາໂຣນ (ຄຍ 20:67; 107:87-88), ແລະ ອະ ທິການເປັນຜູ້ຕັດສິນທົ່ວໄປໃນອິດສະຣາເອນ (ຄຍ 107:72, 74).

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານ ເປັນຜູ້ດູແລ, **ກຈກ 20:28.** ເງື່ອນໄຂໄດ້ຖືກຕັ້ງ ໄວ້ສຳລັບອະທິການ, **1 ຕມທ 3:1-7** (ຕຕ 1:7).

ອະທິການຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ, **ຄຍ 20:67.** ເອດເວີດ ພາດທຣິດ ໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນ ອະທິການສຳລັບສາດສະໜາຈັກ, **ຄຍ 41:9.** ອະທິການສາມາດຫລົງເຫັນຂອງປະທານທາງ ວິນຍານ, **ຄຍ 46:27, 29.** ມະຫາປະໂລຫິດ ສາມາດປະຕິບັດຕຳແໜ່ງຂອງອະທິການ, **ຄຍ 68:14, 19** (ຄຍ 107:17). ອະທິການໄດ້ຖືກ ແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຄຍ 72.** ອະ ທິການຕ້ອງດູແລຄົນຍາກຈົນ, **ຄຍ 84:112.** ອະທິການຕ້ອງປະຕິບັດເລື່ອງທາງຝ່າຍໂລກ ທັງໝົດ, **ຄຍ 107:68.** ອະທິການເປັນປະທານ ຂອງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ, **ຄຍ 107:87-88.**

ອະທິການຜູ້ຄວບຄຸມ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂຶ້ນຜູ້ໃຫຍ່ໃນສາດສະໜາຈັກ. ເພິ່ນມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບດູແລຝ່າຍສະຫວັດ ດີການໂດຍທົ່ວໄປຂອງສາດສະໜາຈັກ (ຄຍ 107:68). ອະທິການຜູ້ຄວບຄຸມ ແລະ ທີ່ປຶກ ສາຂອງເພິ່ນ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ຂຶ້ນຜູ້ໃຫຍ່ ຄືກັນ, ເປັນຜູ້ຄວບຄຸມຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງ ອາໂຣນຂອງສາດສະໜາຈັກ (ຄຍ 68:16-17; 107:76, 87-88).

ເອດເວີດ ພາດທຣິດ ຈະຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນ ອະທິການ, **ຄຍ 41:9.** ອະທິການຕ້ອງຖືກເອິ້ນ ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການໂດຍຝ່າຍ ປະທານສູງສຸດ, **ຄຍ 68:14-15.** ຕະກູນໂດຍ ກົງຂອງອາໂຣນ ຜູ້ເປັນລູກກົກ, ມີສິດທີ່ຈະ ຄວບຄຸມ ຖ້າຫາກໄດ້ຮັບການເອິ້ນ, ຖືກແຕ່ງ ຕັ້ງເປັນທາງການ, ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍຝ່າຍ ປະທານສູງສຸດ, **ຄຍ 68:16, 18-20.** ອາດຖືກ

ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ

ສອບສວນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຝ່າຍປະທານສູງສຸດເທົ່ານັ້ນ, ຄພ 68:22–24 (ຄພ 107:82).

ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.

ເບິ່ງ ໄຕ່ຕອງ; ທູນຂໍ; ນະມັດສະການ; ອາແມນ ນຳອີກ

ການສື່ສານດ້ວຍຄວາມຄາລະວະນຳພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງໃນລະຫວ່າງນັ້ນ ຜູ້ຄົນຈະຂອບພຣະໂທ ແລະ ທູນຂໍພອນ. ການອະທິຖານເປັນການກ່າວຕໍ່ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງເຮົາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ການອະທິຖານ ສາມາດກ່າວອອກສຽງ ຫລື ກ່າວຢູ່ໃນໃຈ. ຄວາມຄິດຂອງຜູ້ຄົນ ກໍສາມາດເປັນຄຳອະທິຖານໄດ້ ຖ້າຫາກມັນເຈາະຈົງໃສ່ພຣະເຈົ້າ. ເພງຂອງຄົນຊອບທຳກໍສາມາດເປັນການອະທິຖານເຖິງພຣະເຈົ້າໄດ້ (ຄພ 25:12).

ຈຸດປະສົງຂອງການອະທິຖານ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອປ່ຽນພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ເພື່ອຮັບປະກັນຕົວເຮົາເອງ ແລະ ເພື່ອຄົນອື່ນ ໃນພອນຕ່າງໆທີ່ພຣະເຈົ້າເຕັມພຣະໂທທີ່ຈະປະທານໃຫ້, ແຕ່ເຮົາຕ້ອງທູນຂໍກ່ອນຈະໄດ້ຮັບມັນ.

ເຮົາອະທິຖານເຖິງພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ (ຢຮ 14:13–14; 16:23–24). ເຮົາສາມາດອະທິຖານໃນພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດແທ້ໆ ເມື່ອຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຮົາເປັນຄວາມປາດຖະໜາຂອງພຣະຄຣິດ (ຢຮ 15:7; ຄພ 46:30). ແລ້ວເຮົາທູນຂໍສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນໄປໄດ້ສຳລັບພຣະເຈົ້າທີ່ຈະປະທານໃຫ້ (3 ນພ 18:20). ຄຳອະທິຖານບາງຢ່າງອາດບໍ່ໄດ້ຮັບຄຳຕອບ ເພາະວ່າມັນບໍ່ເຂົ້າກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະຄຣິດ, ແຕ່ເປັນຄວາມປາດຖະໜາທີ່ເຫັນແກ່ຕົວຂອງມະນຸດ (ຢກບ 4:3; ຄພ 46:9). ແນ່ນອນ, ຖ້າຫາກເຮົາທູນຂໍສິ່ງທີ່ບໍ່ຊອບທຳຈາກພຣະເຈົ້າ, ມັນຈະກາຍເປັນສິ່ງກ່າວໂທດເຮົາ (ຄພ 88:65).

ມະນຸດກໍເລີ່ມຕົ້ນຮ້ອງທູນໂດຍອອກພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ປຖກ** 4:26. ຢູ່ທີ່ແທ່ນບູຊາ, ອັບຣາຮາມກໍໄດ້ຮ້ອງທູນອອກພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ປຖກ** 13:4. ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງອັບຣາຮາມໄດ້ອະທິຖານຂໍຄວາມ

ຊ່ວຍເຫລືອເລື່ອງການຊອກຫາເມຍໃຫ້ອີຊາກ, **ປຖກ** 24:10–19. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຫ້າມຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ຢຸດເຊົາອະທິຖານສຳລັບພວກເຈົ້າ ເພາະເປັນການຜິດຕໍ່ພຣະອົງ, **1 ຊມອ** 12:23. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັບພັງຄຳອະທິຖານຂອງຄົນຊອບທຳ, **ສພສ** 15:29. ຖ້າພວກເຈົ້າຊອກຫາເຮົາຢ່າງໝົດຈິດໝົດໃຈ ພວກເຈົ້າກໍຈະພົບເຮົາ, **ຢມຢ** 29:12–13.

ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອຜູ້ທີ່ຂົ່ມເຫັງເຈົ້າ, **ມທ** 5:44 (ລກ 6:28; 3 ນພ 12:44). ຈົ່ງອະທິຖານຫາພຣະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ຢູ່ໃນທີ່ລັບລີ້, **ມທ** 6:5–8 (3 ນພ 13:5–8). ພວກເຈົ້າຄວນອະທິຖານດັ່ງນີ້, **ມທ** 6:9–13 (ລກ 11:2; 3 ນພ 13:9). ຈົ່ງໝັ້ນຂໍແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ, **ມທ** 7:7 (3 ນພ 14:7; ຄພ 4:7; 6:5; 66:9). ພຣະເຢຊູໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູແຕ່ຜູ້ດຽວ ເພື່ອອະທິຖານ, **ມທ** 14:23. ຈົ່ງເຝົ້າລະວັງ ແລະ ອະທິຖານຢູ່, ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຕົກໄປໃນການທົດລອງ, **ມທ** 26:41 (ມຣກ 14:38; 3 ນພ 18:15–18; ຄພ 31:12). ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນທູນຂໍດ້ວຍສັດທາ, ຢ່າໃຫ້ມີໃຈສົງໄສ, **ຢກບ** 1:5–6 (ຄພ 42:68; 46:7). ຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ຊອບທຳມີລິດສັກສິດ, **ຢກບ** 5:16.

ເຂື່ອພັງພຣະວິນຍານ ຊຶ່ງສອນມະນຸດໃຫ້ອະທິຖານ, **2 ນພ** 32:8–9. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະອົງດ້ວຍຄຳອ້ອນວອນຢ່າງສູດກຳລັງ, **ອນ** 1:4. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານມາຫລາຍມື້, **ແອວ** 5:45–46 (ແອວ 26:22). ພວກເຂົາໄດ້ຍອມຕົນໃນການອະທິຖານ ແລະ ການຖືສິນອິດເຂົ້າ, **ແອວ** 17:3. ພວກທ່ານຈື່ຈຳໄດ້ບໍ່ເລື່ອງທີ່ຊີມັດໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບການອະທິຖານ ຫລື ການນະມັດສະການ, **ແອວ** 33:3. ຈົ່ງຖ່ອມຕົວ, ແລະ ອະທິຖານຢູ່ສະເໝີ, **ແອວ** 34:18–27. ຈົ່ງປຶກສານຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນການກະທຳທັງໝົດຂອງລູກ, **ແອວ** 37:37. ເຈົ້າຕ້ອງອະທິຖານຫາພຣະບິດາຢູ່ສະເໝີໃນນາມຂອງເຮົາ, **3 ນພ** 18:19–20. ຈົ່ງອະທິຖານນຳຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ, **3 ນພ** 18:21. ພຣະເຢຊູໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະບິດາ, **3 ນພ** 19:31–34 (ຢຮ 17; 3 ນພ 18:16). ພຣະ

ອົງໄດ້ບັນຊາພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ຄວນ
ເຂົ້າອະທິຖານຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຂົາ, 3 ນຟ
20:1. ຖ້າຫາກເຂົາອະທິຖານ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍ
ເຈດຕະນາອັນແທ້ຈິງຂອງໃຈ, ມັນຈະບໍ່ເປັນ
ປະໂຫຍດກັບເຂົາເລີຍ, ມຮນ 7:6-9.

ຢ່າຂໍສິ່ງທີ່ເຈົ້າບໍ່ຄວນຂໍ, ຄພ 8:10. ຈົ່ງອະ
ທິຖານສະເໝີ, ເພື່ອເຈົ້າຈະອອກມາຢ່າງຜູ້
ຊະນະ, ຄພ 10:5. ເຮົາບັນຊາເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງອະ
ທິຖານອອກສຽງ ແລະ ຢູ່ໃນໃຈຂອງເຈົ້ານຳ
ອີກ, ຄພ 19:28. ພຣະວິນຍານຈະຖືກມອບ
ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໂດຍການອະທິຖານດ້ວຍສັດທາ,
ຄພ 42:14. ຈົ່ງໄປຍັງບ້ານແຫ່ງການອະທິຖານ
ແລະ ຖວາຍສິນລະລຶກຂອງເຈົ້າ, ຄພ 59:9
(ມທ 21:13). ພໍ່ແມ່ຈະຕ້ອງສອນລູກໆຂອງ
ພວກເຂົາໃຫ້ອະທິຖານ, ຄພ 68:28. ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຈົ່ງ
ຊັກຊ້າໃນການໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງພວກ
ເຂົາ, ຄພ 101:7-8 (ມຊຢ 21:15). ຈົ່ງຖອມ
ຕົວ; ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າ
ຂອງເຈົ້າ ຈະໃຫ້ຄຳຕອບແກ່ຄຳອະທິຖານ
ຂອງເຈົ້າ, ຄພ 112:10.

ອາດາມຖືກບັນຊາໃຫ້ເອີ້ນຫາພຣະເຈົ້າ ໃນ
ພຣະນາມຂອງພຣະບຸດ, ມຊ 5:8. ພຣະບິດາ
ແລະ ພຣະບຸດໄດ້ປະກົດຕໍ່ໃຈເຊັ່ນ ສະມິດ
ເພື່ອຕອບຄຳອະທິຖານຂອງພໍ່ນ, ຈສ—ປ
1:11-20.

ອະບິນາໄດ. ເບິ່ງ ຕາຍເພາະຄວາມເຊື່ອ,
ການຕາຍເພາະຄວາມເຊື່ອ ນຳອີກ

ສາດສະດາຊາວນີໄຟ ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ.

ໄດ້ທຳນາຍວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະລົງໂທດຜູ້ຄົນ
ຂອງກະສັດໂນອາທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ຍົກເວັ້ນແຕ່ພວກ
ເຂົາໄດ້ກັບໃຈ, ມຊຢ 11:20-25. ໄດ້ຖືກເອົາ
ເຂົ້າຄູກ ເພາະການທຳນາຍເຖິງຄວາມພິນາດ
ຂອງກະສັດໂນອາ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງພໍ່ນ,
ມຊຢ 12:1-17. ໄດ້ສອນປະໂລຫິດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ
ຂອງກະສັດໂນອາເຖິງກົດຂອງໂມເຊ ແລະ
ກົດຂອງພຣະຄຣິດ, ມຊຢ 12-16. ແອວມາຜູ້
ເປັນບິດາ ໄດ້ເຊື່ອ ແລະ ໄດ້ຂຽນຖ້ອຍຄຳຂອງ

ພໍ່ນໄວ້, ມຊຢ 17:2-4. ໄດ້ຖືກເຜົາຈົນເຖິງແກ່
ຄວາມຕາຍໂດຍກະສັດໂນອາ, ມຊຢ 17:20.

ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ. ເບິ່ງ ກັບໃຈ, ການກັບ
ໃຈ; ສາລະພາບ, ການສາລະພາບ; ຊິດ
ໃຊ້, ການຊິດໃຊ້; ບົດບາບ, ການບົດບາບ
ນຳອີກ

ດັ່ງທີ່ໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີ, ທີ່ຈະໃຫ້ອະໄພ ໂດຍ
ທົ່ວໄປແລ້ວມີຄວາມໝາຍຢູ່ສອງຢ່າງ: (1)
ເມື່ອພຣະເຈົ້າໃຫ້ອະໄພແກ່ມະນຸດ, ພຣະອົງ
ຈະລົບລ້າງ ຫລື ຍົກເລີກການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ລົງ
ໂທດເພາະບາບ. ຜ່ານການຊິດໃຊ້ຂອງພຣະ
ຄຣິດ, ການອະໄພບາບຈຶ່ງມີໃຫ້ສຳລັບທຸກຄົນ
ທີ່ກັບໃຈ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຜູ້ທີ່ຜິດຖານຄາດຕະ
ກຳ ຫລື ບາບທີ່ອະໄພໃຫ້ບໍ່ໄດ້ເພາະການປະ
ຕິເສດພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. (2) ເມື່ອຜູ້ຄົນ
ໃຫ້ອະໄພກັນແລະກັນ, ເຂົາຈະປະຕິບັດຕໍ່ກັນ
ດ້ວຍຄວາມຮັກເໝືອນດັ່ງພຣະຄຣິດ ແລະ ບໍ່
ມີຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ຄົນທີ່ເຮັດຜິດຕໍ່ເຂົາ (ມທ
5:43-45; 6:12-15; ລກ 17:3-4; 1 ນຟ 7:19-
21).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຮ້າຍງ່າຍ, ແລະ ມີຄວາມ
ຮັກອັນໝັ້ນຄົງ, ທັງໃຫ້ອະໄພແກ່ຄວາມຊົ່ວ
ຮ້າຍ ແລະ ການກະບົດຕໍ່ສູ້ເຮົາ, ຈບຊ 14:18.
ເຖິງແມ່ນວ່າບາບຂອງໝູ່ເຈົ້ານັ້ນເປັນສີແດງ
ແຕ່ເຮົາກໍຈະຊຳລະໃຫ້ຂາວສະອາດດັ່ງນວນ
ຝ້າຍ, ອຊຢ 1:18.

ຂໍຈົ່ງໄຜດຍົກໂທດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ, ເໝືອນຂ້າ
ນ້ອຍຍົກໂທດໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ເຮັດຜິດຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ
ນັ້ນ, ມທ 6:12 (ລກ 11:4; 3 ນຟ 13:11). ບຸດ
ມະນຸດມີສິດອຳນາດທີ່ຈະອະໄພບາບກຳ, ມທ
9:6 (ມທ 18:35; ມຮກ 2:10; ລກ 5:20-24).
ຖ້າພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ານ້ອຍເຮັດຜິດຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ,
ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງຍົກໂທດໃຫ້ລາວຈັກເທື່ອ, ມທ
18:21-22 (ຄພ 98:40). ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເວົ້າ
ໝັ້ນປະໝາດຕໍ່ສູ້ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະບໍ່
ໄດ້ຮັບການອະໄພຈັກເທື່ອ, ມຮກ 3:29 (ແອວ
39:6). ຖ້າພີ່ນ້ອງເຮັດຜິດບາບ ແລະ ກັບໃຈ,
ຈົ່ງຍົກໂທດໃຫ້ລາວ, ລກ 17:3. ພຣະບິດາເຈົ້າ
ເອີຍ ໄຜດຍົກໂທດໃຫ້ພວກເຂົາດ້ວຍເຖິດ,

ອະມະຕະ, ຄວາມເປັນອະມະຕະ

ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າພວກເຂົາກຳລັງເຮັດ
ຫຍັງ, ລກ 23:34.

ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອຂໍການໃຫ້ອະໄພ, 1 ນຟ
7:21. ໂປດໃຊ້ໂລຫິດທີ່ຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ
ເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ
ຈາກບາບຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ, ມຊຢ 4:2. ຖ້າ
ຫາກເຂົາສາລະພາບບາບຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ ແລະ ຕໍ່
ໜ້າເຮົາ, ແລະ ກັບໃຈ, ແລ້ວເຈົ້າຈຶ່ງໃຫ້ອະໄພ
ແກ່ເຂົາ, ມຊຢ 26:29–31.

ຄົນທີ່ກັບໃຈ ແລະ ເຮັດຕາມພຣະບັນຍັດຈະ
ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ, ຄພ 1:32. ຈົ່ງຍິນກ່ຽວ
ຂອງເຈົ້າອອກມາ, ແລະ ບາບຂອງເຈົ້າໄດ້
ຖືກອະໄພໃຫ້ແລ້ວ, ຄພ 31:5 (ຄພ 84:61).
ຄົນໃດທີ່ກັບໃຈຈາກບາບຂອງເຂົາ, ຄົນໆນັ້ນ
ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ, ແລະ ເຮົາ, ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ, ບໍ່ຈຳເປັນອີກເລີຍ, ຄພ 58:42. ເຮົາ
ຈະໃຫ້ອະໄພຜູ້ທີ່ເຮົາຈະໃຫ້ອະໄພ, ແຕ່ພວກ
ເຈົ້າຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ອະໄພມະນຸດທັງປວງ,
ຄພ 64:10. ຕາບໃດທີ່ພວກເຈົ້າໃຫ້ອະໄພ
ການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຈົ້າແກ່ກັນແລະ
ກັນສັນໃດ, ແມ່ນແຕ່ສັນນັ້ນ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ, ຈະໃຫ້ອະໄພແກ່ພວກເຈົ້າ, ຄພ 82:1. ຜູ້
ທີ່ເຮົາຮັກ ເຮົາຈະຕິສອນດ້ວຍ ເພື່ອວ່າບາບ
ຂອງພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ, ຄພ
95:1.

ເຮົາໄດ້ໃຫ້ອະໄພແກ່ເຈົ້າ ສຳລັບການລ່ວງ
ລະເມີດຂອງເຈົ້າ, ມຊ 6:53.

ອະມະຕະ, ຄວາມເປັນອະມະຕະ. ເບິ່ງ ການ
ຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ; ຊົດ
ໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ມະຕະ,
ຄວາມເປັນມະຕະ; ລອດ, ຄວາມລອດ ນຳ
ອີກ

ສະພາບຂອງການມີຊີວິດຢູ່ຕະຫລອດການ
ໃນສະພາວະທີ່ໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດແລ້ວ, ບໍ່ຂຶ້ນກັບ
ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ.

ພຣະອົງເປັນຄົນມາແລ້ວ, ມຣກ 16:6. ຄົນ
ທັງປວງກໍຈະຖືກບັນດານໃຫ້ມີຊີວິດ ເພາະ
ກ່ຽວເນື່ອງກັບພຣະຄຣິດສັນນັ້ນ, 1 ກຣທ
15:22. ສະພາບຊຶ່ງຕ້ອງເປື້ອຍເນົາຕ້ອງຖືກ

ປ່ຽນແປງສູ່ສະພາບທີ່ບໍ່ເປື້ອຍເນົາຈັກເທື່ອ,
1 ກຣທ 15:53–54. ພຣະເຢຊູໄດ້ກຳຈັດລິດ
ແຫ່ງຄວາມຕາຍ ແລະ ໄດ້ເປີດເຜີຍຢ່າງຈະ
ແຈ້ງເຖິງຊີວິດອັນຕາຍບໍ່ໄດ້, 2 ຕມທ 1:10.

ຄວາມເປັນອະມະຕະຄືການກັບຄືນເຂົ້າ
ຫາກັນຂອງວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍ, 2 ນຟ
9:13. ວິນຍານກັບຮ່າງກາຍຮ່ວມເຂົ້າຫາກັນ
ກາຍເປັນອະມະຕະ, ບໍ່ຕາຍອີກຈັກເທື່ອ, ແອວ
11:45.

ຄົນທີ່ຊື່ສັດຈະໄດ້ສວມມົງກຸດດ້ວຍຄວາມ
ເປັນອະມະຕະ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ, ຄພ
75:5. ແຜ່ນດິນໂລກຈະຢູ່ໃນສະພາບທີ່ບໍລິ
ສຸດ ແລະ ອະມະຕະ, ຄພ 77:1 (ຄພ 130:9).

ວຽກງານ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະ
ເຈົ້າຄືການກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເປັນອະມະຕະ
ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນຂອງມະນຸດ, ມຊ 1:39.

ອະມາລີໂຄຢາ

ໃນພຣະຄຳພີມອນ, ຊາວນີໂຟຄົນໜຶ່ງທີ່ທໍ
ລະຍົດ ຜູ້ມີອຳນາດໃນບັນດາຊາວເລມັນ ແລະ
ໄດ້ນຳພາພວກເຂົາມາເຮັດເສີກກັບຊາວນີໂຟ
(ແອວ 46–51).

ອັກຄະສາວົກ. ເບິ່ງ ສານຸສິດ; ເປີດເຜີຍ,
ການເປີດເຜີຍ ນຳອີກ

ໃນພາສາກຣິກ, ອັກຄະສາວົກ ພາຍເຖິງ
“ຜູ້ຖືກສົ່ງໄປ.” ເປັນຕຳແໜ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້
ມອບໃຫ້ແກ່ອັກຄະສາວົກສິບສອງ ຜູ້ທີ່ພຣະ
ອົງໄດ້ເລືອກ ແລະ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນສານຸ
ສິດທີ່ໃກ້ຊິດທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນຜູ້ຊ່ວຍລະຫວ່າງ
ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະອົງ
ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ (ລກ 6:13; ຢຣ 15:16).
ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງເຂົາເຈົ້າໄປ ເພື່ອເປັນຕົວແທນ
ໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດແທນພຣະ
ອົງຫລັງຈາກ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນ.
ທັງໃນສະໄໝບູຮານ ແລະ ໃນກຸ່ມອັກຄະ
ສາວົກສິບສອງ ໃນສາດສະໜາຈັກທີ່ໄດ້ຮັບ
ການຟື້ນຟູໃນວັນເວລານີ້, ອັກຄະສາວົກເປັນ
ພະຍານພິເສດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຕະຫລອດ
ທົ່ວໂລກ ເພື່ອເປັນພະຍານເຖິງຄວາມເປັນ
ພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ ແລະ ເຖິງການຟື້ນຄືນ

ພຣະຊົນຂອງພຣະອົງຈາກຄວາມຕາຍ (ກຈກ 1:22; ຄພ 107:23).

ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງພື້ນຖານຂອງອັກຄະສາວິກ ແລະ ສາດສະດາ, ອຟຊ 2:20; 4:11.

ລີໄຮ ແລະ ນີໂຟໄດ້ເຫັນອັກຄະສາວິກສິບສອງຕິດຕາມພຣະເຢຊູລົງມານຳກັນ, 1 ນຟ 1:10; 11:34. ອັກຄະສາວິກເປັນຜູ້ຕັດສິນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ມມ 3:18.

ຜູ້ທີ່ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາ ແລະ ອັກຄະສາວິກ ຈະຖືກຕັດອອກ, ຄພ 1:14 (3 ນຟ 12:1). ການເອີ້ນ ແລະ ພາລະກິດຂອງອັກຄະສາວິກສິບສອງໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍ, ຄພ 18:26–36. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນອັກຄະສາວິກ, ຄພ 20:2; 21:1. ອັກຄະສາວິກເປັນພະຍານພິເສດເຖິງພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ຖືຂໍ້ກະແຈຂອງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ, ຄພ 27:12 (ຄພ 112:30–32). ອັກຄະສາວິກສິບສອງເປັນກຸ່ມທີ່ມີສິດອຳນາດເທົ່າທຽມກັບຝ່າຍປະທານສູງສຸດ, ຄພ 107:23–24. ອັກຄະສາວິກສິບສອງເປັນສະພາສູງເຄື່ອນທີ່ຄວບຄຸມ, ຄພ 107:33. ອັກຄະສາວິກຖືຂໍ້ກະແຈຂອງວຽກງານເຜີຍແຜ່, ຄພ 107:35. ໜ້າທີ່ບາງຢ່າງຂອງອັກຄະສາວິກໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້, ຄພ 107:58. ເຮົາກ່າວກັບອັກຄະສາວິກສິບສອງຄືນ: ຈົ່ງຕິດຕາມເຮົາມາ, ແລະ ລ້ຽງດູແກະຂອງເຮົາ, ຄພ 112:14–15.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນອັກຄະສາວິກ, ຫຼຸຊ 1:6.

ການເລືອກອັກຄະສາວິກ: ອັກຄະສາວິກໄດ້ຖືກເລືອກໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ຢຮ 6:70; 15:16).

ພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກເອົາອັກຄະສາວິກສິບສອງຈາກບັນດາສານຸສິດຂອງພຣະອົງ, ລກ 6:13–16. ມັດເທຍໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນອັກຄະສາວິກ, ກຈກ 1:21–26.

ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ແລະ ເດວິດ ວິດເມີ ຖືກບັນຊາໃຫ້ຊອກຫາອັກຄະສາວິກສິບສອງ, ຄພ 18:37–39.

ອັກຄະສາວິກສິບສອງ, ກຸ່ມ. ເບິ່ງ ອັກຄະສາວິກ

ອັກຄະທູດ. ເບິ່ງ ມີຄາເອນ; ອາດາມ ນຳອີກ

ມີຄາເອນ, ຫລີ ອາດາມ, ແມ່ນ ອັກຄະທູດ ຫລື ຫົວໜ້າທູດ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດລົງມາຈາກສະຫວັນດ້ວຍສຽງຮ້ອງອັນດັງ, ສຽງຂອງອັກຄະທູດ, 1 ທສນ 4:16. ມີຄາເອນແມ່ນອັກຄະທູດ, ຢດ 1:9 (ຄພ 29:26; 88:112; 128:20–21).

ອັກຄຣິປາ. ເບິ່ງ ໂປໂລ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ລູກຊາຍຂອງເຮໂຣດ ອັກຄຣິປາ ທີ່ໜຶ່ງ ແລະ ອ້າຍຂອງເບນີເກ ແລະ ດູຊິນລາ. ເພິ່ນເປັນກະສັດແຫ່ງຊານຊິດ, ຕັ້ງຢູ່ໃນເລບານອນ. ເພິ່ນໄດ້ຟັງອັກຄະສາວິກໂປໂລ ແລະ ເກືອບຖືກຊັກຈູງໃຫ້ກາຍເປັນຄົນຄຣິດສະຕຽນ (ກຈກ 25–26; ຈສ—ປ 1:24).

ອັດຊີເຣຍ

ຈັກກະພົບໃນສະໄໝບູຮານ, ພ້ອມດ້ວຍປາບີໂລນຄູ່ແຂ່ງຂອງຈັກກະພັດ, ປົກຄອງແຂວງເກົ່າແກ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍຂອງຊີເຣຍ ແລະ ພິລິດສະຕິນຕະຫລອດເກືອບທຸກສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ. ເຖິງແມ່ນວ່າຊາວອັດເຊເຣຍໄດ້ເປັນພະລັງອັນສຳຄັນນັບແຕ່ກາງສັດຕະວັດທີ 12 ກ່ອນ ຄ.ສ. ຈົນເຖິງປາຍສັດຕະວັດທີ 7 ກ່ອນ ຄ.ສ., ແຕ່ພວກເຂົາກໍຍັງບໍ່ສາມາດສ້າງໂຄງຮ່າງທາງການເມືອງທີ່ໝັ້ນຄົງໄດ້. ພວກເຂົາປົກຄອງດ້ວຍວິທີຂົ່ມເຫັງ, ປາບສັດຕູດ້ວຍໄຟ ແລະ ດາບ ຫລື ຕັດກຳລັງຂອງພວກເຂົາດ້ວຍການຍ້າຍພົນລະເມືອງຢ່າງຫລວງຫລາຍໄປຫາສ່ວນອື່ນໆຂອງຈັກກະພົບຂອງພວກເຂົາ. ປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ໃຕ້ກົດບັງຄັບຂອງຊາວອັດຊີເຣຍ ໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບຈັກກະພົບຢູ່ເລື້ອຍໆ. (ເບິ່ງ 2 ກສ 18–19; 2 ຂຄ 32; ອຊຍ 7:17–20; 10; 19; 37.)

ອັນເດອາ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ນ້ອງຊາຍຂອງຊີໂມນ

ອັນນາ

ເປໂຕ ແລະ ໜຶ່ງໃນອັກຄະສາວິກສິບສອງຄົນ ທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນໃນລະຫວ່າງການປະຕິບັດ ສາດສະໜາກິດໃນຊ່ວງມະຕະຂອງພຣະອົງ (ມທ 4:18-19; ມຣກ 1:16-18, 29).

ອັນນາ. ເບິ່ງ ກາຢະຟາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ມີອິດທິ ພົນຫລາຍໃນສານຊານເຣດຣິນ. ເມື່ອພຣະ ເຢຊູຖືກຈັບ, ທຳອິດ ໄດ້ຖືກພາໄປຫາເພິ່ນ ກ່ອນ (ຢຮ 18:13); ເພິ່ນກໍມີສ່ວນທີ່ສຳຄັນນຳ ອີກໃນຄະດີຂອງອັກຄະສາວິກ (ກຈກ 4:3-6).

ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ. ເບິ່ງ

ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ; ນະລົກ; ບຸດແຫ່ງ ຄວາມຈົບຫາຍ; ມານ ນຳອີກ

ສະພາບທີ່ຖືກຢຸດຍັງບໍ່ໃຫ້ກ້າວໜ້າ ແລະ ຖືກປະຕິເສດບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າຫາທີ່ປະທັບຂອງພຣະ ເຈົ້າ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ. ຄວາມ ອັບປະໂຫຍດມີຢູ່ໃນຫລາຍລະດັບທີ່ແຕກຕ່າງ ກັນ. ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນ ແຫ່ງ ຄວາມສູງສົ່ງຂອງຊັ້ນສູງ ໃນບາງລະດັບຈະ ຖືກກຳນົດໃນຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ສິດທິພິ ເສດຂອງເຂົາ, ແລະ ເຂົາຈະອັບປະໂຫຍດເຖິງ ຂັ້ນນັ້ນ.

ວິບັດແກ່ເຈົ້າຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ! ພວກເຈົ້າຈະ ໄດ້ຮັບຄວາມອັບປະໂຫຍດຫລາຍກວ່າ, ມທ 23:14. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເວົ້າພົ້ນປະໝາດຕໍ່ສູ້ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຈະຢູ່ໃນຂັ້ນອັນຕະລາຍ ແຫ່ງຄວາມອັບປະໂຫຍດນິລັນດອນ, ມຣກ 3:29. ຄົນທີ່ເຮັດການຊົ່ວຈະອອກມາສູ່ການ ພົ້ນຄົນຊີວິດທີ່ອັບປະໂຫຍດ, ຢຮ 5:29 (3 ນພ 26:5). ຜູ້ກິນ ແລະ ດື່ມໂດຍບໍ່ມີຄຳຄວນ, ກໍກິນ ແລະ ດື່ມເປັນເຫດໃຫ້ຕົນຖືກພິພາກສາລົງ ໂລດ, 1 ກຣທ 11:29 (3 ນພ 18:28-29).

ຄົນທີ່ບໍ່ກັບໃຈ, ຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ອິດທິນຈິນເຖິງທີ່ສຸດ ຈະຕ້ອງອັບປະໂຫຍດ, 2 ນພ 9:24 (ມຣກ 16:16; ອທ 4:18; ຄພ 68:9; 84:74). ຄົນຊົ່ວຈະທຸກທໍລະມານໃຈ ທີ່ ຈະຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າຍິ່ງກວ່າກັບຈິດວິນຍານທີ່ ອັບປະໂຫຍດໃນນະລົກ, ມມ 9:4.

ຄົນໃດທີ່ບໍ່ເຮັດຫຍັງເລີຍຈົນກວ່າເຂົາຖືກ

ບັນຊາໃຫ້ເຮັດ, ຄົນໆນັ້ນຍ່ອມອັບປະໂຫຍດ, ຄພ 58:29. ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ ຈະປະຕິບັດຕາມກິດ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງ ນັ້ນ ເຂົາຈະອັບປະໂຫຍດ, ຄພ 132:6.

ອັບຣາມ. ເບິ່ງ ອັບຣາຮາມ

ອັບຣາຮາມ. ເບິ່ງ ພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາ ຮາມ ນຳອີກ

ລູກຊາຍຂອງເຕຣາ, ເກີດໃນເມືອງອູເຣແຫ່ງ ເຄນເດຍ (ປຖກ 11:26, 31; 17:5). ສາດສະ ດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊຶ້ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍານິລັນດອນໄວ້ກັບເພິ່ນ, ຊຶ່ງໂດຍຜ່ານເພິ່ນ ປະຊາຊາດທັງປວງຂອງ ແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ຮັບພອນ. ຊື່ດັງເດີມຂອງ ອັບຣາຮາມແມ່ນ ອັບຣາມ.

ໄດ້ຍ້າຍໄປຢູ່ເມືອງຮາຣານ, ບ່ອນທີ່ເຕຣາ ໄດ້ຕາຍໄປ, ປຖກ 11:31-32 (ອຣຣ 2:1-5). ໄດ້ຖືກເອີ້ນໂດຍພຣະເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ເດີນທາງ ໄປຫາການາອານ ແລະ ເພື່ອຮັບພັນທະສັນ ຍາແຫ່ງສະຫວັນ, ປຖກ 12:1-8 (ອຣຣ 2:4, 15-17). ໄດ້ເດີນທາງໄປປະເທດເອຢິບ, ປຖກ 12:9-20 (ອຣຣ 2:21-25). ໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ ເຮັບໂຣນ, ປຖກ 13:18. ໄດ້ຊ່ວຍກູ້ຊີວິດຂອງ ໂລດ, ປຖກ 14:1-16. ໄດ້ພົບກັບເມນຄີເສ ເດັກ, ປຖກ 14:18-20. ນາງຮາກາໄດ້ເກີດລູກ ຊາຍໃຫ້ເພິ່ນຊື່ ອິດຂະມາເອນ, ປຖກ 16:15- 16. ຊື່ຂອງເພິ່ນໄດ້ຖືກປ່ຽນເປັນ ອັບຣາຮາມ, ປຖກ 17:5. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກອັບຣາ ຮາມ ແລະ ນາງຊາຣາ ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະມີລູກ ຊາຍ, ປຖກ 17:15-22; 18:1-14. ນາງຊາຣາ ໄດ້ເກີດລູກຊາຍໃຫ້ເພິ່ນຊື່ ອີຊາກ, ປຖກ 21:2-3. ໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ຖວາຍອີຊາກ, ປຖກ 22:1-18. ນາງຊາຣາໄດ້ຕາຍໄປ ແລະ ຖືກຜັງ ໄວ້, ປຖກ 23:1-2, 19. ອັບຣາຮາມໄດ້ຕາຍ ໄປ ແລະ ຖືກຜັງໄວ້, ປຖກ 25:8-10.

ຄວາມເຕັມໃຈຂອງອັບຣາຮາມທີ່ຈະຖວາຍ ອີຊາກເປັນລັກສະນະດຽວກັນກັບພຣະເຈົ້າ ຖວາຍພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະ ອົງ, ຢດ 4:5. ໄດ້ຈ່າຍສ່ວນສິບໃຫ້ແກ່ເມນຄີເສ ເດັກ, ແອວ 13:15. ໄດ້ເຫັນລ່ວງໜ້າ ແລະ ໄດ້

ເປັນພະຍານເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ, **ຮລມ 8:16-17**.

ໄດ້ຮັບຖານະປະໂລຫິດຈາກເມນຄີເສເດັກ, **ຄພ 84:14**. ຄົນຊື່ສັດກາຍເປັນເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ, **ຄພ 84:33-34** (ຄລຕ 3:27-29). ໄດ້ຮັບທຸກສິ່ງທັງປວງໂດຍການເປີດເຜີຍ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມສູງສົ່ງຂອງເພິ່ນ, **ຄພ 132:29**.

ໄດ້ສະແຫວງຫາພອນຂອງບັນພະບຸລຸດ ແລະ ການມອບໝາຍສູ່ຖານະປະໂລຫິດ, **ອຣຮ 1:1-4**. ໄດ້ຖືກປະໂລຫິດປອມແຫ່ງເຄນເດຍຂົ່ມເຫັງ, **ອຣຮ 1:5-15**. ໄດ້ຖືກໄວ້ຊີວິດໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ອຣຮ 1:16-20**. ໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບດວງຕາເວັນ, ດວງເດືອນ, ແລະ ດວງດາວ, **ອຣຮ 3:1-14**. ໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບຊີວິດກ່ອນເກີດ ແລະ ການສ້າງ, **ອຣຮ 3:22-28**.

ທັງສີອັບຣາຮາມ: ເປັນບັນທຶກບູຮານທີ່ຖືກຂຽນໄວ້ໂດຍອັບຣາຮາມ ຊຶ່ງກາຍເປັນກຳມະສິດຂອງສາດສະໜາຈັກໃນປີ 1835. ບັນທຶກດັ່ງກ່າວ ແລະ ສົບທິອາບຢາຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ຖືກຄົ້ນພົບເຫັນຢູ່ໃນທ້ອງຝັ່ງສົບໃຕ້ດິນຢູ່ປະເທດເອຢິບ ໂດຍແອນໂທນີໂອ ເລໂບໂລ, ຜູ້ໄດ້ເຮັດພິໄນກຳມອບໃຫ້ແກ່ໂມໂກ ແຊນເລີ. ທ່ານແຊນເລີໄດ້ຈັດສະແດງມັນໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາໃນປີ 1835. ພູ້ເພື່ອນຈຳນວນໜຶ່ງຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຊື້ມັນຈາກທ່ານແຊນເລີ ແລະ ໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່ສາດສະດາ, ຜູ້ໄດ້ແປມັນ. ປະຈຸບັນນີ້ ຈຳນວນໜຶ່ງຂອງບັນທຶກນີ້ມີຢູ່ໃນພຣະຄຳພີໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ.

ບົດທີ 1 ບັນທຶກປະສົບການຂອງອັບຣາຮາມຢູ່ໃນເມືອງອູເຣແຫ່ງເຄນເດຍ, ບ່ອນທີ່ປະໂລຫິດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ໄດ້ພະຍາຍາມຂ້າເພິ່ນເປັນເຄື່ອງຖວາຍ. ບົດທີ 2 ບອກເຖິງການເດີນທາງຂອງເພິ່ນໄປຫາການາອານ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບເພິ່ນ. ບົດທີ 3 ບັນທຶກວ່າອັບຣາຮາມໄດ້ເຫັນ ຈັກກະວານ ແລະ ຮູ້ຈັກຄວາມສຳພັນຂອງດາວພະເຄາະຕ່າງໆໃນຟ້າສະຫວັນ. ບົດທີ 4-5 ເປັນບັນທຶກອີກເຫລັ້ມໜຶ່ງຂອງການສ້າງ.

ເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ: ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄຳ

ສັນຍາ ແລະ ພັນທະສັນຍາຕ່າງໆ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບອັບຣາຮາມ ໂດຍການເຊື່ອພັງກົດ ແລະ ພິທີການແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຊາຍ ແລະ ຍິງ ສາມາດຮັບພອນເຫລົ່ານີ້ ຖ້າຫາກເຂົາເປັນທາຍາດໂດຍແທ້ຂອງອັບຣາຮາມ ຫລື ຖ້າຫາກເຂົາໄດ້ຖືກຮັບເຂົ້າຢູ່ໃນຄອບຄົວຂອງອັບຣາຮາມ ໂດຍການຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ຮັບບັບຕີສະມາ (ຄລຕ 3:26-29; 4:1-7; ຄພ 84:33-34; 103:17; 132:30-32; ອຣຮ 2:9-11). ຜູ້ສືບຕະກຸນໂດຍແທ້ຂອງອັບຣາຮາມ ອາດສູນເສຍພອນຈາກການບໍ່ເຊື່ອພັງ (ຣມ 4:13; 9:6-8).

ອາຊາ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ກະສັດອົງທີ່ສາມແຫ່ງຢູດາ. ພຣະຄຳພີບັນທຶກວ່າ “ເພິ່ນກໍຍັງຊື່ສັດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕະຫລອດຊົ່ວຊີວິດຂອງເພິ່ນ” (1 ກສ 15:14). ໃນສະໄໝການປົກຄອງຂອງເພິ່ນ, ເພິ່ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ກອງທັບຂອງເພິ່ນມີພະລັງຫລາຍ, ໄດ້ໂຍນແອກຂອງຊາວເອທິໂອເປຍຖິ້ມ, ໄດ້ກຳຈັດຮູບບູຊາທັງໝົດຖິ້ມ, ແລະ ໄດ້ເຊື່ອເຊີນຜູ້ຄົນໃຫ້ເຮັດພັນທະສັນຍາທີ່ຈະສະແຫວງຫາພຣະເຢໂຮວາ (1 ກສ 15-16; 2 ຂຄ 14-16). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອເພິ່ນເປັນພະຍາດທີ່ຕີນຂອງເພິ່ນ, ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊ່ວຍເຫລືອເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ຕາຍໄປ (1 ກສ 15:23-24; 2 ຂຄ 16:12-13).

ອາເຊ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ; ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບກັບນາງສີລະປາ, ສາວໃຊ້ຂອງນາງເລອາ (ປຖກ 30:12-13).

ເຜົ່າຂອງອາເຊ: ຢາໂຄບໄດ້ອວຍພອນອາເຊ (ປຖກ 49:20), ແລະ ໂມເຊໄດ້ອວຍພອນເຊື້ອສາຍຂອງອາເຊ (ພບຍ 33:1, 24-29). ເຊື້ອສາຍເຫລົ່ານັ້ນຖືກເອີ້ນວ່າ “ທະຫານທີ່ມີຊື່ສຽງດີ” (1 ຂຄ 7:40).

ອາດາມ

ອາດາມ. ເບິ່ງ ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ; ມີຄາເອນ; ອັກຄະທູດ; ອາດາມ-ອອນໄດ-ອາມັນ; ເອເດນ; ເອວາ ນຳອີກ

ມະນຸດຄົນທຳອິດທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນຢູ່ໃນໂລກ.

ອາດາມແມ່ນບິດາ ແລະ ບິຕຸຂອງມະນຸດຊາດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ການລ່ວງລະເມີດຂອງລາວຢູ່ໃນສວນເອເດນ (ປຖກ 3; ຄພ 29:40-42; ມຊ 4) ເຮັດໃຫ້ລາວຕ້ອງ “ຕົກ” ແລະ ກາຍເປັນມະຕະ, ຊຶ່ງເປັນຂັ້ນຕອນທີ່ຈຳເປັນ ກ່ອນມະນຸດຊາດຈະ ຈະເລີນກ້າວໜ້າຢູ່ເທິງໂລກນີ້ (2 ນພ 2:14-29; ແອວ 12:21-26). ສະນັ້ນ ອາດາມ ແລະ ເອວາ ຈຶ່ງຄວນໄດ້ຮັບກຽດສຳລັບບົດບາດຂອງເຂົາເຈົ້າໃນການເຮັດໃຫ້ຄວາມເຕີບໂຕມີລັດດອນຂອງເຮົາເປັນໄປໄດ້. ອາດາມໃນສະໄໝບູຮານ ແລະ ໃນທຸກວັນນີ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ມີຄາເອນ (ດນອ 7; ຄພ 27:11; 107:53-54; 116; 138:38). ເພິ່ນເປັນອັກຄະທູດ (ຄພ 107:54) ແລະ ຈະມາສູ່ໂລກອີກໃນຖານະເປັນບິຕຸຂອງຄອບຄົວມະນຸດ (ຄພ 116).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດໃນຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງພຣະອົງເອງ, ປຖກ 1:26-28 (ມຊ 2:26-28; ອຣຮ 4:26-28). ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບສິດໃຫ້ມະນຸດຄອບຄອງເໜືອທຸກສິ່ງທັງປວງ ແລະ ໄດ້ບັນຊາເຂົາໃຫ້ມີລູກເຕົ້າມາກຫລາຍຈົນເຕັມແຜ່ນດິນໂລກ, ປຖກ 1:28-31 (ມຊ 2:28-31; ອຣຮ 4:28-31). ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງອາດາມ ແລະ ເອວາ ໄວ້ໃນສວນເອເດນ ແລະ ໄດ້ສັ່ງຫ້າມເຂົາເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ກິນໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ຮູ້ຈັກຄວາມດີ ແລະ ຮູ້ຈັກຄວາມຊົ່ວ, ປຖກ 2:7-9, 15-17 (ມຊ 3:7-9, 15-17; ອຣຮ 5:7-13). ອາດາມໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ສັດທຸກຊະນິດທີ່ມີຊີວິດ, ປຖກ 2:19-20 (ມຊ 3:19-20; ອຣຮ 5:20-21). ອາດາມ ແລະ ເອວາໄດ້ແຕ່ງງານກັນໂດຍພຣະເຈົ້າ, ປຖກ 2:18-25 (ມຊ 3:18-25; ອຣຮ 5:14-21). ອາດາມ ແລະ ເອວາ ໄດ້ຖືກຊາຕານລົ້ລວງ, ໄດ້ກິນໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມ, ແລະ ໄດ້ຖືກໄລ່ອອກຈາກສວນເອເດນ, ປຖກ 3 (ມຊ 4). ອາດາມມີອາຍຸໄດ້

930 ປີ ຕອນລາວໄດ້ຕາຍໄປ, ປຖກ 5:5 (ມຊ 6:12).

ອາດາມເປັນມະນຸດຄົນທຳອິດ, ຄພ 84:16. ກ່ອນລາວຕາຍ ອາດາມໄດ້ເອີ້ນລູກຫລານທີ່ຊ່ອຍທຳຂອງລາວໃຫ້ໄປເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ທີ່ອາດາມ-ອອນໄດ-ອາມັນ ແລະ ໄດ້ອວຍພອນພວກເຂົາ, ຄພ 107:53-57.

ອາດາມໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ, ມຊ 5:4-8. ອາດາມໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ, ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຖານະປະໂລຫິດ, ມຊ 6:51-68.

ອາດາມ-ອອນໄດ-ອາມັນ. ເບິ່ງ ອາດາມ ນຳອີກ

ສະຖານທີ່ ທີ່ອາດາມໄດ້ອວຍພອນລູກຫລານທີ່ຊ່ອຍທຳຂອງລາວ ສາມປີກ່ອນລາວໄດ້ຕາຍໄປ (ຄພ 107:53-56) ແລະ ເປັນສະຖານທີ່ ທີ່ລາວຈະກັບຄືນມາຫາອີກກ່ອນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ (ຄພ 116).

ອານາ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ຍິງໝໍທຳນາຍຄົນໜຶ່ງຂອງເຜົ່າອາເຊ. ໃນເວລາການກຳເນີດຂອງພຣະເຢຊູ, ນາງເປັນແມ່ໝ້າຍທີ່ແກ່ຂະລາຫລາຍແລ້ວ. ນາງໄດ້ເຫັນພຣະກຸມມານນ້ອຍເຢຊູຕອນພຣະອົງຖືກພາໄປຖວາຍໃນພຣະວິຫານ ແລະ ໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າ ພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ໂຖ່ (ລກ 2:36-38).

ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ອານາຈັກ

ສະຫວັນ. ເບິ່ງ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ລັດສະໝິພາບຂອງຊັ້ນສູງ ນຳອີກ

ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກແມ່ນ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພພິນຍຸກສຸດທ້າຍ (ຄພ 65). ຈຸດປະສົງຂອງສາດສະໜາຈັກແມ່ນເພື່ອຕຽມສະມາຊິກໃຫ້ມີຊີວິດຕະຫລອດການໃນອານາຈັກຊັ້ນສູງ ຫລື ອານາຈັກສະຫວັນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບາງເທື່ອພຣະຄຳພີເອີ້ນສາດສະໜາຈັກ ວ່າເປັນອານາຈັກສະຫວັນ, ພາຍ

ຄວາມວ່າ ສາດສະໜາຈັກເປັນອານາຈັກສະຫວັນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍເປັນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແຕ່ໃນເວລານີ້ ມັນຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນອານາຈັກຝ່າຍສາດສະໜາເທົ່ານັ້ນ. ໃນໄລຍະພັນປີ, ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະເປັນທັງຝ່າຍການເມືອງ ແລະ ຝ່າຍສາດສະໜາ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືກະສັດສືບໄປ, ພສສ 10:16 (ພສສ 11:4). ພຣະເຈົ້າແຫ່ງພິາສະຫວັນຈະຕັ້ງອານາຈັກໜຶ່ງຂຶ້ນ ຊຶ່ງຈະບໍ່ສູນທາຍໄປຈັກເທື່ອ, ດນອ 2:44 (ຄພ 138:44).

ຈົ່ງຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ສາ ເພາະວ່າອານາຈັກສະຫວັນມາໃກ້ແລ້ວ, ມທ 3:2 (ມທ 4:17). ຂໍໃຫ້ອານາຈັກຂອງພຣະອົງມາຕັ້ງຢູ່, ມທ 6:10. ແຕ່ກ່ອນອື່ນໝົດ ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງສະແຫວງຫາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ມທ 6:33 (3 ນພ 13:33). ເຮົາຈະມອບຂໍ້ກະແຈຂອງອານາຈັກໃຫ້ເຈົ້າ, ມທ 16:19. ຈົ່ງມາຮັບເອົາອານາຈັກຊຶ່ງໄດ້ຖືກຈັດຕຽມໄວ້ສຳລັບພວກເຈົ້າ, ມທ 25:34. ຈົນກວ່າວັນນັ້ນມາເຖິງທີ່ເຮົາຈະຮັບສິນລະລຶກກັບພວກເຈົ້າໃນອານາຈັກແຫ່ງພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ມທ 26:26–29. ພວກເຈົ້າຈະເຫັນສາດສະດາທຸກຄົນໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ລກ 13:28. ຄົນຊົ່ວຊ້າອະທຳຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, 1 ກສທ 6:9. ສິ່ງທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ເລືອດ ຈະມີສ່ວນໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້, 1 ກສທ 15:50.

ກ່ອນທີ່ພວກທ່ານຈະຊອກຫາຄວາມຮັ່ງມີນັ້ນ ພວກທ່ານຄວນຊອກຫາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກ່ອນ, ຢດ 2:18. ສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດຈະບໍ່ໄດ້ຮັບອານາຈັກສະຫວັນເປັນມູນມໍລະດົກໄດ້ເລີຍ, ແອວ 11:37.

ເຈົ້າຈະໄດ້ພັກຜ່ອນນຳເຂົາໃນອານາຈັກຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ຄພ 15:6. ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບອານາຈັກແລ້ວ ຫລື ຂໍ້ກະແຈຂອງສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແລ້ວ, ຄພ 42:69 (ຄພ 65:2). ຂໍໃຫ້ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຈົ່ງ

ຂະຫຍາຍອອກໄປ ເພື່ອວ່າອານາຈັກສະຫວັນຈະມາ, ຄພ 65:5–6. ຂໍ້ກະແຈແຫ່ງອານາຈັກຈະບໍ່ຖືກເອົາໄປຈາກເຈົ້າ, ຄພ 90:3. ຄົນໃດທີ່ຮັບເອົາເຈົ້າດັ່ງເດັກນ້ອຍໆ, ກໍໄດ້ຮັບເອົາອານາຈັກຂອງເຮົາ, ຄພ 99:3. ດັ່ງນັ້ນ ສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາຈະຖືກເອີ້ນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ແມ່ນແຕ່ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, ຄພ 115:4. ສະຫວັນໄດ້ເປີດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນອານາຈັກຊັ້ນສູງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 137:1–4.

ອານໄທ-ນິໄຟ-ລີໄຮ. ເບິ່ງ ໂມໂຊຢາ, ພວກລູກຊາຍຂອງ; ອຳໂມນ, ລູກຊາຍຂອງໂມໂຊຢາ; ຮີລາມັນ, ພວກລູກຊາຍຂອງ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຊື່ທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ຊາວເລມັນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໂດຍພວກລູກຊາຍຂອງໂມໂຊຢາ. ຫລັງຈາກການປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້, ຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນນຳອີກ, ໄດ້ດຳລົງຊີວິດຢ່າງຊື່ສັດຕະຫລອດຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ (ແອວ 23:4–7, 16–17; 27:20–27).

ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຊື່ວ່າ ອານໄທ-ນິໄຟ-ລີໄຮ, ແອວ 23:16–17; 24:1. ພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດທີ່ຈະນອງເລືອດ ແລະ ໄດ້ຝັງອາວຸດຂອງພວກເຂົາໄວ້, ແອວ 24:6–19. ພວກລູກຊາຍຂອງພວກເຂົາໄດ້ຕຽມພ້ອມສຳລັບສົງຄາມ ແລະ ໄດ້ເລືອກເອົາຮີລາມັນໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ, ແອວ 53:16–19; 56–58 (ພວກລູກຊາຍເຫລົ່ານີ້ກໍຖືກຮູ້ຈັກກັນວ່ານັກຮົບໝູ່ມ 2,000 ຄົນນຳອີກ).

ອານາເນຍແຫ່ງດາມັສກັດ. ເບິ່ງ ໂປໂລ ນຳອີກ

ສານຸສິດຄົນໜຶ່ງທີ່ເປັນຄົນຄຣິດສະຕຽນທີ່ດາມັສກັດ ຜູ້ໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາແກໂປໂລ (ກຈກ 9:10–18; 22:12).

ອານາເນຍແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ລາວກັບເມຍຂອງລາວ, ຊະຟິຣາ, ໄດ້ຕົວະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໂດຍການ

ອາເບັດເນໂກ

ເອົາເງິນສ່ວນໜຶ່ງມຸ້ງໄວ້ ຊຶ່ງເຂົາເຈົ້າໄດ້ອຸທິດໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ. ເມື່ອເປໂຕໄດ້ສອບຖາມເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າທັງສອງໄດ້ລົ້ມລົງແລະ ສິ້ນໃຈຕາຍ (ກຈກ 5:1-11).

ອາເບັດເນໂກ. ເບິ່ງ ດານີເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ຊັດຣາກ, ເມຊາກ, ແລະ ອາເບັດເນໂກ ເປັນຊາຍໜຸ່ມຊາວອິດສະຣາເອນສາມຄົນ ຜູ້ຊຶ້ງພ້ອມດ້ວຍດານີເອນ, ໄດ້ຖືກພາໄປຫວັງຂອງເນບູກາດເນັດຊາ, ກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ. ຊື່ເຮັບເຮີຂອງອາເບັດເນໂກແມ່ນ ອາຊາຣີຢາ. ຊາຍໜຸ່ມສີ່ຄົນໄດ້ປະຕິເສດບໍ່ຍອມເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເສື່ອມເສຍໂດຍການກິນຊີ້ນ ແລະ ດື່ມເຫລົ້າອະນຸ່ນຂອງກະສັດ (ດນອ 1). ຊັດຣາກ, ເມຊາກ, ແລະ ອາເບັດເນໂກ ຖືກກະສັດສັ່ງໃຫ້ໂຍນເຂົ້າເຕົາໄຟຮ້ອນ ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ ຢ່າງມະຫັດສະຈັນ (ດນອ 3).

ອາເບັນ. ເບິ່ງ ກາອິນ; ອາດາມ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ.

ໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາທີ່ດີກວ່າກາອິນ ອ້າຍຂອງລາວ ໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ, ປຖຸກ 4:4-5 (ຮຣ 11:4; ມຊ 5:16-21). ໄດ້ຖືກຂ້າໂດຍກາອິນ, ປຖຸກ 4:8 (ມຊ 5:32).

ໄດ້ຮັບຖານະປະໂລຫິດຈາກອາດາມ, ຄພ 84:16.

ຊາຕານໄດ້ວາງແຜນກັບກາອິນ ເພື່ອຂ້າອາເບັນ, ມຊ 5:28-31 (ຮລມ 6:27).

ອາພິກະຣາຟາ. ເບິ່ງ ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ; ພຣະຄຳພີ ນຳອີກ

ໜັງສືທີ່ສັກສິດຂອງຊາວຢິວ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮ່ວມຢູ່ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີເຮັບເຮີ ແຕ່ມີບັນຈຸຢູ່ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຂອງສາດສະໜາຈັກຄຣິດສະຕຽນຕ່າງໆ. ໜັງສືເຫລົ່ານີ້ມີຄວາມສຳຄັນຫລາຍໃນການເຊື່ອມໂຍງພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ພຣະຄຳພີໃໝ່ເຂົ້າກັນ ແລະ ສາດສະໜາຈັກນັບຖືໜັງສືເຫລົ່ານີ້ວ່າເປັນປະໂຫຍດຫລາຍ.

ສ່ວນຫລາຍແລ້ວ ອາພິກະຣາຟາ ກໍຖືກແປຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຄພ 91:1-3. ອາພິກະຣາຟາສາມາດເປັນຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງຈາກພຣະວິນຍານ, ຄພ 91:4-6.

ອາມາເຄໂດນ. ເບິ່ງ ການສະເດັດມາຄັງທິສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ໂກກ; ມາໂກກ ນຳອີກ

ຊື່ ອາມາເຄໂດນ ມີກົກເຄົ້າມາຈາກພາສາເຮັບເຮີ ຮາ ເມກິດໂດ, ໝາຍຄວາມວ່າ “ພູເມກິດໂດ.” ຮ່ອມພູເມກິດໂດຕັ້ງຢູ່ໃນພາກຕາເວັນຕົກຂອງທົ່ງພຽງເອສະດາອີໂລນ, ຫ້າສິບ ໄມ (ແປດສິບ ກິໂລແມັດ) ຢູ່ທາງເໜືອຂອງເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ ແມ່ນສະຖານທີ່ສູ້ຮົບທີ່ສຳຄັນຫລາຍໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ. ການສູ້ຮົບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສຸດທ້າຍຈະເກີດຂຶ້ນກ່ອນການສະເດັດມາຄັງທິສອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ການສູ້ຮົບອາມາເຄໂດນ ເພາະວ່າມັນຈະເລີ່ມຕົ້ນໃນສະຖານທີ່ແຫ່ງດຽວກັນນີ້. (ອຊກ 39:11; ຊກຍ 12-14, ໂດຍສະເພາະ 12:11; ພນມ 16:14-21.)

ອາແມນ. ເບິ່ງ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ ນຳອີກ

ໝາຍເຖິງ “ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ” ຫລື “ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງທີ່ກ່າວ.” ອາແມນ ແມ່ນການກ່າວເພື່ອສະແດງຄວາມຈິງໃຈ ຫລື ການຮັບຮູ້ຢ່າງໜັກແໜ້ນ ແລະ ການເຫັນດ້ວຍ (ພບຍ 27:14-26) ຫລື ຄວາມເປັນຈິງ (1 ກສ 1:36). ທຸກວັນນີ້ ໃນທ້າຍຂອງຄຳອະທິຖານ, ປະຈັກພະຍານ, ແລະ ຄຳປາໄສ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານ ຫລື ຂ່າວສານ ຈະກ່າວອອກສຽງຄຳວ່າ ອາແມນ ເພື່ອສະແດງເຖິງການເຫັນດ້ວຍ ແລະ ການຍອມຮັບ.

ໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ, ບຸກຄົນຈະກ່າວຄຳວ່າ ອາແມນ ເມື່ອເຮັດຄຳສາບານ (1 ຂລ 16:7, 35-36; ນມຍ 5:12-13; 8:2-6). ພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າ “ອາແມນ, ພະຍານຜູ້ຊື່ສັດ ແລະ ຍຸດຕິທຳ” (ພນມ 3:14). ຄຳວ່າ ອາແມນ ຍັງຖືກໃຊ້ເປັນສັນຍາລັກຂອງພັນທະ

ສັນຍາໃນໂຮງຮຽນຂອງສາດສະດານຳອີກ (ຄພ 88:133-135).

ອາໂມດ

ສາດສະດາຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ທຳນາຍຈາກປະມານ 792 ປີ ເຖິງ 740 ປີ ກ່ອນຄ.ສ. ໃນວັນເວລາຂອງອຸດສີຢາ, ກະສັດແຫ່ງຢູດາ, ແລະ ເຢໂຣໂບອາມ, ກະສັດແຫ່ງອິດສະຣາເອນ.

ພຣະທຳອາໂມດ: ຫ່ງສີໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ຄຳທຳນາຍຫລາຍຢ່າງຂອງອາໂມດ ເຕືອນຊາວອິດສະຣາເອນ ແລະ ປະຊາຊາດໃກ້ຄຽງໃຫ້ກັບຄືນສູ່ຄວາມຊອບທຳ.

ບົດທີ 1-5 ເອີ້ນຊາວອິດສະຣາເອນ ແລະ ປະຊາຊາດໃກ້ຄຽງໃຫ້ກັບໃຈ. ບົດທີ 3 ອະທິບາຍວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງພຣະອົງຕໍ່ສາດສະດາ ແລະ ວ່າເປັນເພາະການລ່ວງລະເມີດ, ຊາວອິດສະຣາເອນຈະຖືກຜູ້ບໍລະບັກທຳລາຍ. ບົດທີ 6-8 ທຳນາຍເຖິງການຕົກຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ ຫລາຍປີກ່ອນອັດຊີເຣຍເຂົ້າມາຮຸກຮານ. ບົດທີ 9 ທຳນາຍວ່າ ຊາວອິດສະຣາເອນຈະຖືກນຳຄືນສູ່ແຜ່ນດິນຂອງຕົນ.

ອາມລີໄຊ, ຊາວອາມລີໄຊ

ຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ ຜູ້ໄດ້ນຳພາຊາວນີໂຟກຸ່ມໜຶ່ງ ຜູ້ປາດຖະໜາຢາກມີກະສັດໃນຊ່ວງໄລຍະການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ. ຊາວນີໂຟເຫລົ່ານີ້, ຖືກເອີ້ນວ່າ ຊາວອາມລີໄຊ, ໄດ້ກະບົດຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍ, ຊຶ່ງໂດຍການນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກສາບແຂ່ງ (ແອວ 2-3).

ອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຄາ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ອາລະຟາ ແມ່ນອັກສອນຕົວທຳອິດໃນຕົວອັກສອນຂອງພາສາກຣີກ; ໂອເມຄາ ແມ່ນອັກສອນຕົວສຸດທ້າຍ. ມັນກໍເປັນຊື່ໜຶ່ງອີກສຳລັບພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ຖືກໃຊ້ເປັນເຄື່ອງໝາຍເພື່ອສະແດງວ່າ ພຣະຄຣິດເປັນທັງຕົ້ນ ແລະ ທີ່ສຸດ (ພນມ 1:8; ຄພ 19:1).

ອາລົມຮ້າຍ. ເບິ່ງ ຄຽດແຄ້ນ, ຄວາມຄຽດແຄ້ນ

ອາໂຣນ, ລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ. ເບິ່ງ ໂມໄຊຢາ, ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ, ລູກຊາຍຂອງເບັນຍາມິນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງກະສັດໂມໄຊຢາ. ອາໂຣນໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນຜູ້ສອນສາດສະໜາ ຜູ້ຊຶ້ງ ຄວາມພະຍາຍາມອັນພາກພຽນໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອຫລາຍຄົນໃຫ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຄຣິດ.

ເປັນຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຖື ຜູ້ໄດ້ພະຍາຍາມທຳລາຍສາດສະໜາຈັກ, ມຊຢ 27:8-10, 34. ທູດອົງໜຶ່ງໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ລາວ ແລະ ພູເພື່ອນຂອງລາວ, ມຊຢ 27:11. ໄດ້ກັບໃຈ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ມຊຢ 27:32-28:8. ໄດ້ປະຕິເສດບໍ່ຂຶ້ນເປັນກະສັດ ແລະ ໄດ້ຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງຊາວເລມັນ ເພື່ອສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແອວ 17:6-9. ໄດ້ຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ໄດ້ອະທິຖານເພື່ອຂໍການນຳພາ, ແອວ 17:8-11. ໄດ້ສິດສອນບົດາຂອງກະສັດລາໂມໂນ, ແອວ 22:1-26. ໄດ້ໄປສັ່ງສອນຊາວໄຊຣຳ, ແອວ 31:6-7.

ອາໂຣນ, ອ້າຍຂອງໂມເຊ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ; ໂມເຊ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງອຳຣາມກັບໂຢເກເບັດ, ຂອງເຜົ່າເລວີ (ອພຍ 6:16-20); ອ້າຍຂອງໂມເຊ (ອພຍ 7:7).

ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ຊ່ວຍໂມເຊນຳລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນອອກຈາກເອຢິບ ແລະ ເປັນຜູ້ກ່າວແທນເພິ່ນ, ອພຍ 4:10-16, 27-31; 5:1-12:51. ຢູ່ເທິງພູຊິນາຍ, ໂມເຊໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການແຕ່ງຕັ້ງຂອງອາໂຣນ ແລະ ລູກຊາຍສີ່ຄົນຂອງເພິ່ນສູ່ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ, ອພຍ 28:1-4. ໄດ້ເຮັດງົວຄຳຕາມຄຳຂໍຮ້ອງຂອງຜູ້ຄົນ, ອພຍ 32:1-6, 21, 24, 35. ໄດ້ສິ້ນຊີວິດຢູ່ເທິງພູໄຮເຣ ຕອນມີອາຍຸໄດ້ 123 ປີ, ຈບຊ 20:22-29 (ຈບຊ 33:38-39).

ອາຫານທົບແຫ່ງຊີວິດ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍືນຍັນຖານະປະໂລຫິດໃຫ້ແກ່ອາໂຣນ ແລະ ລູກຫລານຂອງເພີ່ນ, ຄຳ 84:18, 26–27, 30. ຄົນທີ່ຂະຫຍາຍໜ້າທີ່ຖານະປະໂລຫິດກາຍເປັນລູກຫລານຂອງໂມເຊ ແລະ ຂອງອາໂຣນ, ຄຳ 84:33–34.

ອາຫານທົບແຫ່ງຊີວິດ. ເບິ່ງ ສິນລະລຶກ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະເຢຊູຄຣິດຄືອາຫານທົບແຫ່ງຊີວິດ. ເຂົ້າຈີ່ສຳລັບສິນລະລຶກເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ພຣະກາຍຂອງ ພຣະຄຣິດ.

ເຮົາເປັນອາຫານທົບແຫ່ງຊີວິດ, ຄຳ 6:33–58.

ກິນເຂົ້າ ແລະ ດື່ມນ້ຳແຫ່ງຊີວິດ, ຄຳ 5:34. ເຂົ້າຈີ່ແມ່ນເພື່ອລະລຶກເຖິງພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ, ຄຳ 3 ນຟ 18:5–7.

ເຂົ້າຈີ່ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍເຖິງເນື້ອໜັງພຣະຄຣິດ, ຄຳ 20:40, 77 (ມຮນ 4).

ອາຮາບ. ເບິ່ງ ເຢເຊເບນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເປັນກະສັດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍທີ່ສຸດ ແລະ ມີອິດທິພົນຄົນໜຶ່ງຂອງອິດສະຣາເອນພາກເໜືອ. ເພີ່ນໄດ້ແຕ່ງງານນຳເຢເຊເບນ, ເຈົ້າຍິງຂອງຊີໂດນ, ຜ່ານຜູ້ທີ່ນະມັດສະການພຣະບາອານ ແລະ ອັດຊະຕາກຈຶ່ງໄດ້ຖືກສະຖາປະນາມັນຂຶ້ນໃນອິດສະຣາເອນ (1 ກສ 16:29–33; 2 ກສ 3:2) ແລະ ພະຍາຍາມເຂົ້າເຊື່ອສາດສະດາ ແລະ ເຊົາຸນະມັດສະການພຣະເຢໂຮວາ (1 ກສ 18:13).

ໄດ້ປົກຄອງອິດສະຣາເອນໃນຊາມາເຣຍເປັນເວລາຊາວສອງປີ, 1 ກສ 16:29 (1 ກສ 16–22). ເພີ່ນໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ສູ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງຮ້າຍແຮງກວ່າຄົນໃດໆທີ່ປົກຄອງມາກ່ອນເພີ່ນ, 1 ກສ 16:30. ໄດ້ຖືກຂ້າຢູ່ໃນການສູ້ຮົບ, 1 ກສ 22:29–40.

ອິດສະລະ, ອິດສະລະພາບ. ເບິ່ງ ເສລີພາບ; ຊະເລີຍ, ການເປັນຊະເລີຍ; ອຳເພີໃຈ ນຳອີກ

ອຳນາດ ຫລື ຄວາມສາມາດທີ່ຈະເລືອກດ້ວຍຕົນເອງໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືກບີບບັງຄັບ. ໃນຄວາມຮູ້ສຶກທາງວິນຍານ, ບຸກຄົນທີ່ກັບໃຈ ແລະ ເຊື່ອ

ພັງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າຈະເປັນອິດສະລະຈາກຄວາມເປັນທາດຂອງບາບ ຜ່ານການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ມຊຢ 5:8).

ຄວາມຈິງຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າເປັນອິດສະລະ, ຄຳ 8:32. ຜູ້ທີ່ເປັນອິດສະລະຈາກບາບຈະໄດ້ຮັບຊີວິດນິລັນດອນ, ຮມ 6:19–23.

ກິ່ງງ່າອັນຊອບທຳຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ ຈະຖືກນຳອອກມາຈາກຄວາມເປັນຊະເລີຍໄປຫາອິດສະລະ, 2 ນຟ 3:5. ພວກເຂົາໄດ້ຮັບອອກມາເພື່ອທູນຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອອິດສະລະພາບຂອງພວກເຂົາ, ຄຳ 43:48–50. ໂມໂຣໂນປີຕິຍິນດີໃນອິດສະລະພາບຂອງປະເທດຊາດຂອງຕົນ, ຄຳ 48:11. ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເປັນພຣະວິນຍານແຫ່ງອິດສະລະພາບ, ຄຳ 61:15.

ຈິ່ງຕາມເຮົາມາ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈະເປັນຄົນອິດສະລະ, ຄຳ 38:22.

ອິດສະລະທີ່ຈະເລືອກ. ເບິ່ງ ອຳເພີໃຈ

ອິດສະຣາເອນ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ; ອັບຣາຮາມ—ເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ; ຮັບເອົາ, ການຮັບເອົາ ນຳອີກ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານຊື່ ອິດສະຣາເອນ ໃຫ້ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ ແລະ ຫລານຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ ໃນພຣະຄຳພີເດີມ (ປຖກ 32:28; 35:10). ຊື່ ອິດສະຣາເອນ ໝາຍເຖິງຕົວຂອງຢາໂຄບເອງ, ລູກຫລານຂອງເພີ່ນ, ຫລື ອານາຈັກຊຶ່ງລູກຫລານເຫລົ່ານັ້ນຄົງໜຶ່ງເຄີຍຄອບຄອງໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ (2 ຊມອ 1:24; 23:3). ຫລັງຈາກໂມເຊໄດ້ນຳພາລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນອອກຈາກຄວາມເປັນທາດຢູ່ເອຍິບແລ້ວ (ອພຍ 3–14), ພວກເຂົາຢູ່ໃນການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ ເປັນເວລາຫລາຍກວ່າສາມຮ້ອຍປີ. ເລີ່ມຕົ້ນຈາກກະສັດໂຊນ, ບັນດາກະສັດໄດ້ປົກຄອງເໜືອອິດສະຣາເອນ ນຳກັນເປັນໜຶ່ງ ຈົນເຖິງການສິ້ນຊີວິດຂອງໂຊໂລໂມນ, ເມື່ອສິບເຜົ່າໄດ້ກໍ່ການກະບົດຕໍ່ເຮໂຮໂບອາມ ເພື່ອສ້າງຕັ້ງປະຊາຊາດແຍກອອກຕ່າງຫາກ. ຫລັງຈາກອານາຈັກຂອງອິດສະຣາ

ເອນໄດ້ຖືກແບ່ງແຍກ, ເຜົ່າທີ່ຢູ່ພາກເໜືອ, ຊຶ່ງ ເປັນສ່ວນທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ, ໄດ້ຮັກສາຊື່ ອິດສະຣາ ເອນ ໄວ້, ໃນຂະນະທີ່ອານາຈັກຂອງພາກໃຕ້ ຖືກເອີ້ນວ່າ ຢູດາ. ໃນປະຈຸບັນນີ້ແຜ່ນດິນກາ ນາອານາຈັກເອີ້ນ ອິດສະຣາເອນ. ໃນຄວາມ ໝາຍໜຶ່ງອີກ, ອິດສະຣາເອນ ໝາຍເຖິງຜູ້ ທີ່ເຊື່ອຢ່າງແທ້ຈິງໃນພຣະຄຣິດ (ຣມ 10:1; 11:7; ຄລຕ 6:16; ອຟຊ 2:12).

ສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ: ຢາໂຄບ ຫລານຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ, ຊຶ່ງຊື່ໄດ້ປ່ຽນ ໄປເປັນ ອິດສະຣາເອນ, ໄດ້ມີລູກຊາຍຢູ່ດ້ວຍ ກັນສິບສອງຄົນ. ຕໍ່ມາລູກຫລານຂອງເຂົາ ເຈົ້າໄດ້ກາຍເປັນສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາ ເອນ ຫລື ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ. ຕໍ່ ໄປມີຄືລາຍຊື່ຂອງສິບສອງເຜົ່າ: ຣູເບັນ, ຊິ ເມໂອນ, ເລວີ, ຢູດາ, ອິດຊາຄາ, ແລະ ເສບູ ໂລນ (ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບກັບນາງເລອາ); ດານ ແລະ ເນັບທະລີ (ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ ກັບນາງບິນຮາ); ກາດ ແລະ ອເຊ (ລູກຊາຍ ຂອງຢາໂຄບກັບນາງສີລະປາ); ໂຢເຊັບ ແລະ ເບັນຢາມິນ (ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບກັບນາງລາ ເຊັນ) (ປຖກ 29:32–30:24; 35:16–18).

ຢາໂຄບໄດ້ໃຫ້ພອນແກ່ຜູ້ນຳຂອງແຕ່ລະ ເຜົ່າກ່ອນເພິ່ນຈະສິ້ນຊີວິດ (ປຖກ 49:1–28). ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ, ເບິ່ງຊື່ລູກຊາຍແຕ່ລະ ຄົນຂອງຢາໂຄບ.

ຣູເບັນ, ລູກຊາຍກົກຂອງຢາໂຄບນຳເມຍ ຄົນທຳອິດ, ເລອາ, ໄດ້ສູນເສຍສິດທິຂອງອ້າຍ ກົກ ແລະ ມູນມໍລະດົກສອງເທົ່າຂອງລາວໄປ ເພາະການເຮັດຜິດສິນທຳ (ປຖກ 49:3–4). ສິດທິຂອງອ້າຍກົກນັ້ນໄດ້ໄປຕົກຢູ່ທີ່ໂຢເຊັບ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍກົກຂອງຢາໂຄບກັບເມຍຄົນ ທີ່ສອງ, ລາເຊັນ (1 ຂຄ 5:1–2). ເລວີ, ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກເຜົ່າຂອງລາວໃຫ້ຮັບໃຊ້ ເປັນຜູ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງຖານະ ປະໂລຫິດ, ບໍ່ໄດ້ຮັບມູນມໍລະດົກ ເພາະການ ເອີ້ນພິເສດຂອງພວກເຂົາໃນບັນດາເຜົ່າທັງ ໝົດ. ສິ່ງນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມໍລະດົກສອງເທົ່າຂອງ ໂຢເຊັບ ຖືກແບ່ງປັນໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງ ໂຢເຊັບ, ເອຟະຣາອິມ ແລະ ມານາເຊ (1 ຂຄ

5:1; ຢມຍ 31:9), ຜູ້ທີ່ຖືກນັບເປັນເຜົ່າໜຶ່ງອີກ ຕ່າງຫາກຂອງອິດສະຣາເອນ (ປຈສ, ປຖກ 48:5–6 [ພາກຫ້ອຍທ້າຍ]).

ສະມາຊິກໃນເຜົ່າຂອງຢູດາຕ້ອງເປັນຜູ້ ບົກຄອງຈົນກວ່າພຣະເມຊີອາຈະສະເດັດ ມາ (ປຖກ 49:10; ປຈສ, ປຖກ 50:24 [ພາກ ຫ້ອຍທ້າຍ]). ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ເຜົ່າຂອງເອຟະ ຣາອິມຈະໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດໃນການນຳຂ່າວ ສານຂອງການຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນໄປສູ່ໂລກ ແລະ ການເຕົ້າໂຮມອິດສະຣາເອນທີ່ກະຈັດ ກະຈາຍໄປ (ພບຍ 33:13–17). ເວລາຈະມາ ເຖິງ ເມື່ອເອຟະຣາອິມຈະມີບົດບາດເປັນຜູ້ ນຳໃນການເຕົ້າໂຮມທຸກເຜົ່າຂອງອິດສະຣາ ເອນເຂົ້າກັນເປັນໜຶ່ງ ໂດຍຜ່ານພຣະກິດຕິຄຸນ ຂອງພຣະເຊຍຊູຄຣິດ (ອຂຢ 11:12–13; ຄພ 133:26–34).

ການກະຈັດກະຈາຍຂອງຊາວອິດສະຣາ ເອນ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ສິບສອງເຜົ່າ ຂອງອິດສະຣາເອນກະຈັດກະຈາຍໄປ ແລະ ເປັນທຸກ ເພາະຄວາມບໍ່ຊ່ອຍທຳ ແລະ ການ ກະບົດຂອງພວກເຂົາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງໄດ້ເຮັດໃຫ້ການກະຈັດກະ ຈາຍຂອງຜູ້ຄົນທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຂອງພຣະອົງ ໃນບັນດາປະຊາຊາດຂອງໂລກ ເປັນພອນໃຫ້ ແກ່ປະຊາຊາດເຫລົ່ານັ້ນ.

ເຮົາຈະກະຈັດກະຈາຍພວກເຈົ້າໄປຢູ່ໃນ ປະເທດຕ່າງໆ, ລລວ 26:33. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າກະຈັດກະຈາຍໄປໃນບັນດາຜູ້ ຄົນທັງປວງ, ພບຍ 28:25, 37, 64. ຊົນຊາດ ທັງຫລາຍໃນໂລກຈະຕົກໃຈຢ້ານກົວໃນສິ່ງທີ່ ພວກເຂົາເຫັນ, ຢມຍ 29:18–19. ເຮົາຈະຜັດ ຮ່ອນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນໃນທ່າມກາງຊົນ ຊາດທັງຫລາຍ, ອມ 9:9 (ຊກຢ 10:9).

ພຣະເຢຊູຖືກໃຊ້ມາຫາຝູງແກະທີ່ເສຍໄປ ໃນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ມທ 15:24. ມີຝູງ ແກະອື່ນທີ່ເປັນຝູງແກະຂອງເຮົາ ແຕ່ບໍ່ຢູ່ໃນຝູງ ນີ້, ຢສ 10:16.

ອິດສະຣາເອນຈະກະຈັດຈະກາຍໄປທົ່ວທຸກ ແຫ່ງຂອງຜືນແຜ່ນດິນໂລກ, 1 ນຟ 22:3–8. ຢາໂຄບອ້າງເຖິງຖ້ອຍຄຳຂອງຊີມັດປຽບທຽບ

ອິດສະຣາເອນ

ຕົ້ນໝາກກອກເທດ ແລະ ຕົ້ນໝາກກອກປ່າ, ຢຣ 5-6. ວຽກງານຂອງພຣະບິດາຈະເລີ່ມຕົ້ນໃນບັນດາເຜົ່າຕ່າງໆ ທີ່ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປ, 3 ນຟ 21:26.

ການເຕົ້າໂຮມຊາວອິດສະຣາເອນ: ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນຈະຖືກເຕົ້າໂຮມເຂົ້າກັນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ກ່ອນການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ (ຫຼຸຊ 1:10). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຕົ້າໂຮມອິດສະຣາເອນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ ເມື່ອພວກເຂົາຮັບເອົາພຣະອົງ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.

ພຣະອົງຈະເຮັດສັນຍານເອີ້ນເອົາຊາດໜຶ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກ ແລະ ພວກເຂົາຈະມາ, ອຊຢ 5:26. ເຮົາຈະເອົາເຈົ້າຄົນດ້ວຍຄວາມຮັກອັນສຸດຊຶ້ງ, ອຊຢ 54:7. ປະຊາຊົນອິດສະຣາເອນ ແລະ ຢູດາ ຈະຖືກເຕົ້າໂຮມກັບຄືນສູ່ດິນແດນຂອງພວກເຂົາ, ຢມຢ 30:3. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນກັບຄືນມາຈາກຊົນຊາດຕ່າງໆ ທີ່ເຂົາໄດ້ຖືກກະຈັດຈະກາຍໄປ, ອຊກ 28:25.

ໃນຍຸກສະໄໝຂອງຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາພຣະອົງຈະຮວບຮວມສິ່ງສາລະພັດໄວ້ໃນພຣະຄຣິດ, ອຟຊ 1:10.

ຫລັງຈາກຊາວອິດສະຣາເອນກະຈັດກະຈາຍໄປ, ພວກເຂົາຈະຖືກເຕົ້າໂຮມ, 1 ນຟ 15:12-17. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນທັງປວງທີ່ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, 1 ນຟ 19:16 (3 ນຟ 16:5). ພວກເຂົາຈະຖືກນຳອອກຈາກຄວາມມືດ ແລະ ຮູ້ຈັກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພວກເຂົາ, 1 ນຟ 22:12. ພຣະເຈົ້າຈະເຕົ້າໂຮມ ແລະ ນັບຈຳນວນລູກໆຂອງພຣະອົງ, 1 ນຟ 22:25. ປະເທດຂອງຄົນຕ່າງຊາດຈະນຳອິດສະຣາເອນໄປຫາແຜ່ນດິນອັນເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ, 2 ນຟ 10:8 (3 ນຟ 16:4). ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງເຮົາຈະຖືກເຕົ້າໂຮມໄວ້ເປັນຄຳດຽວກັນ, 2 ນຟ 29:13-14.

ພວກແອວເດີໄດ້ຮັບການເອີ້ນໃຫ້ເຕົ້າໂຮມຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້, ຄພ 29:7 (ຄພ 39:11). ເຮົາຈະເຕົ້າໂຮມຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຂອງເຮົາ, ຄພ

33:6. ເຕົ້າໂຮມ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະມອບກິດຂອງເຮົາໃຫ້ພວກເຈົ້າ ແລະ ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນ, ຄພ 38:31-33. ເຮົາຈະກູ້ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນກັບຄືນມາ, ຄພ 39:11. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະອອກມາ, ຄພ 45:46. ໂມເຊໄດ້ມອບໝາຍຂໍກະແຈແຫ່ງການເຕົ້າໂຮມ, ຄພ 110:11.

ຄວາມຊອບທຳ ແລະ ຄວາມຈິງຈະກວາດແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ເຕົ້າໂຮມຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລືອກໄວ້, ມຊ 7:62. ການເຕົ້າໂຮມຖືກປຽບທຽບໃສ່ກັບການເຕົ້າໂຮມຝູງແຮງ ແລະ ຊາກສົບ, ຈສ—ມ 1:27.

ສົບເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຂອງອິດສະຣາເອນ: ສົບເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ລວມກັນເປັນອານາຈັກພາກເໜືອຂອງອິດສະຣາເອນ ແລະ ໄດ້ຖືກພາໄປເປັນຊະເລີຍຢູ່ອັດຊີເຣຍ 721 ປີ ກ່ອນຄ.ສ. ໃນເວລານັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ໄປຫາ “ພາກພື້ນທາງເໜືອ” ແລະ ໄດ້ສາບສູນໄປ ບໍ່ມີໃຜຮູ້ຈັກ. ພວກເຂົາຈະກັບຄືນມາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.

ເຮົາຈະບອກທິດເໜືອປ່ອຍໃຫ້ເຂົາໄປ, ອຊຢ 43:6. ພວກເຂົາຈະມາຈາກດິນແດນທາງໄກທິດເໜືອ, ອຊຢ 49:12 (1 ນຟ 21:12). ຢູດາຈະຮວບຮວມກັບອິດສະຣາເອນ ແລະ ເຂົາຈະກັບຄືນມາຈາກຖິ່ນທາງທິດເໜືອ, ຢມຢ 3:18. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊຶ້ງພຣະຊົນຢູ່ ໄດ້ນຳລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນອອກມາຈາກແຜ່ນດິນທາງທິດເໜືອ, ຢມຢ 16:14-16. ເຮົາຈະນຳເອົາເຂົາເຈົ້າມາຈາກທິດເໜືອ, ຢມຢ 31:8.

ຊາວນີໂຟ ແລະ ຊາວຍິວຈະມີຄຳເວົ້າຂອງເຜົ່າອິດສະຣາເອນທີ່ສູນຫາຍໄປ, 2 ນຟ 29:12-13. ເຮົາຈະໄປປະກົດຕົວຕໍ່ເຜົ່າອິດສະຣາເອນທີ່ຫາຍໄປ, 3 ນຟ 17:4. ເມື່ອພຣະກິດຕິຄຸນຖືກສັ່ງສອນໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຈະຖືກເຕົ້າໂຮມຄືນສູ່ບ້ານ ສູ່ແຜ່ນດິນທີ່ເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ, 3 ນຟ 21:26-29.

ໂມເຊໄດ້ມອບໝາຍຂໍກະແຈແຫ່ງການເຕົ້າໂຮມຂອງຊາວອິດສະຣາເອນໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ, ຄພ 110:11.

ພວກເຂົາທີ່ຢູ່ໃນດິນແດນທາງເໜືອຈະມາຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຈຳຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 133:26–32.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການຮ່ວມກັນແຫ່ງຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ພູຊ 1:10.

ອິດຊະມາເອນ, ພໍ່ເຖົ້າຂອງນີໂຟ. ເບິ່ງ ລີໄຮ, ບິດາຂອງນີໂຟ ນຳອີກ

ຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຜູ້ຊຶ້ງພ້ອມດ້ວຍຄອບຄົວຂອງລາວ, ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມເດີນທາງໄປກັບຄອບຄົວຂອງລີໄຮ ໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

ນີໂຟ ແລະ ພວກອ້າຍຂອງລາວໄດ້ກັບຄືນໄປເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ໄດ້ຊັກຊວນອິດຊະມາເອນ ພ້ອມດ້ວຍຄອບຄົວຂອງລາວ ໃຫ້ເດີນທາງໄປກັບຄອບຄົວຂອງລາວ ໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ, 1 ນຟ 7:2–5. ສອງຄອບຄົວໄດ້ກຽວດອງກັນ, 1 ນຟ 16:7. ອິດຊະມາເອນໄດ້ສິນຊີວິດໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, 1 ນຟ 16:34.

ອິດຊະມາເອນ, ລູກຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ. ເບິ່ງ ອັບຣາຮາມ; ຮາກາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງອັບຣາຮາມກັບນາງຮາກາ, ສາວໃຊ້ຊາວເອຢິບຂອງນາງຊາຮາ (ປຖກ 16:11–16). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັນຍາກັບອັຣາຮາມ ແລະ ຮາກາວ່າອິດຊະມາເອນຈະກາຍເປັນບິດາຂອງປະຊາຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ (ປຖກ 21:8–21).

ພັນທະສັນຍາໄດ້ມາເຖິງຜ່ານທາງອີຊາກແທນທີ່ຈະເປັນຜ່ານທາງອິດຊະມາເອນ, ປຖກ 17:19–21 (ຄລຕ 4:22–5:1). ພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນອິດຊະມາເອນວ່າ ລາວຈະມີລູກຫລາຍຄົນ, ປຖກ 17:20. ອິດຊະມາເອນໄດ້ຊ່ວຍຝັງອັບຣາຮາມ, ປຖກ 25:8–9. ລາຍຊື່ຂອງລູກຊາຍສິບສອງຄົນຂອງອິດສະມາເອນ, ປຖກ 25:12–16. ອິດຊະມາເອນໄດ້ຕາຍໄປ, ປຖກ 25:17–18. ເອຊາວໄດ້ເອົານາງມາຮາລາດ ລູກສາວຂອງອິດຊະມາເອນ ມາເປັນເມຍ, ປຖກ 28:9.

ອິດສາ. ເບິ່ງ ໂລບ, ຄວາມໂລບ; ຫິງຫວງ, ຄວາມຫິງຫວງ ນຳອີກ

ອີງຕາມພຣະຄຳພີ, ຄວາມປາດຖະໜາບາງສິ່ງທີ່ເປັນຂອງຄົນອື່ນເປັນສິ່ງທີ່ຜິດ.

ບັນພະບູລຸດເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ອິດສາໂຍເຊັບຈຶ່ງໄດ້ຂາຍເພິ່ນໄປປະເທດເອຢິບ, ກຈກ 7:9. ຄວາມຮັກບໍ່ເຫິງສາ, 1 ກຣທ 13:4 (ມຣນ 7:45). ຄວາມເຫິງສາກັນນຳໄປສູ່ໃຈຕື້ດ້ານ, 1 ຕມທ 6:4. ບ່ອນໃດທີ່ມີຄວາມອິດສາ, ບ່ອນນັ້ນກໍມີການວຸ້ນວາຍ ແລະ ມີການຊົ່ວຮ້າຍທຸກຊະນິດ, ຢກບ 3:16.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາວ່າ ມະນຸດຈະບໍ່ອິດສາ, 2 ນຟ 26:32. ບໍ່ມີຄວາມອິດສາໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟ, 4 ນຟ 1:15–18.

ຄວາມອິດສາ ແລະ ຄວາມໂມໂຫຮ້າຍຂອງມະນຸດເປັນໂຊກຊາຕາບົກກະຕິຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕະຫລອດວັນເວລາຂອງຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຄພ 127:2.

ອິດຊາຄາ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ; ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບກັບນາງເລອາ ໃນພຣະຄຳພີເດີມ (ປຖກ 30:17–18; 35:23; 46:13). ຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງເພິ່ນໄດ້ກາຍເປັນໜຶ່ງໃນສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ.

ເຜົ່າຂອງອິດຊາຄາ: ພອນຂອງຢາໂຄບຕໍ່ອິດຊາຄາ ມີຢູ່ໃນ ປະຖົມມະການ 49:14–15. ຫລັງຈາກໄດ້ໄປຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນການາອານ, ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມລ້ຳລວຍບາງຢ່າງຈາກແຜ່ນດິນພິລິດສະຕິນ, ລວມທັງທັງພຽງເອສະດາອີໂລນ. ພາຍໃນເຂດແດນຂອງອິດຊາຄາ ມີຫລາຍແຫ່ງທີ່ສຳຄັນໃນປະຫວັດສາດຂອງຊາວຢິວ, ຍົກຕົວຢ່າງ, ກາເມນ, ເມກິດໂດ, ໂດທານ, ກິນໂບອາ, ເຢຊະເຣເອນ, ຕາໂບເຣ, ແລະ ນາຊາເຣັດ (ຢຊ 19:17–23).

ອີຊາກ. ເບິ່ງ ອັບຣາຮາມ—ເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ ນຳອີກ

ປິຕູໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ການເກີດຂອງເພິ່ນຈາກອັບຣາຮາມ ແລະ ຊາຮາໃນໄວແກ່ຊະລາ

ອີເທີ

ໄດ້ເປັນສິ່ງມະຫັດສະຈັນ (ປຖກ 15:4-6; 17:15-21; 21:1-8). ຄວາມເຕັມໃຈຂອງອັບຣາຮາມທີ່ຈະຖວາຍອີຊາກເປັນລັກສະນະດຽວກັນກັບພຣະເຈົ້າຖວາຍພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະອົງ (ຍຄ 4:5). ອີຊາກໄດ້ຮັບຄຳສັນຍາແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ (ປຖກ 21:9-12; 1 ນຟ 17:40; ຄພ 27:10).

ອີຊາກໄດ້ເກີດມາ, ປຖກ 21:1-7. ຖືກເອົາໄປເພື່ອຖວາຍຢູ່ເທິງພູໂມຣີຢາ, ປຖກ 22:1-19 (ຄພ 101:4). ໄດ້ແຕ່ງງານ, ປຖກ 24. ໄດ້ຈັດການກັບພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ປຖກ 27:1-28:9.

ໄດ້ຮັບຄວາມສູງສົ່ງນຳອັບຣາຮາມ ແລະ ຢາໂຄບ, ຄພ 132:37 (ມທ 8:11).

ອີເທີ. ເບິ່ງ ຊາວຢາເຣັດ ນຳອີກ

ສາດສະດາຄົນສຸດທ້າຍຂອງຊາວຢາເຣັດ ໃນພຣະຄຳພີມ່ອນ (ອທ 12:1-2).

ໜັງສືອີເທີ: ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີມ່ອນທີ່ບັນຈຸພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງບັນທຶກຂອງຊາວຢາເຣັດ. ຊາວຢາເຣັດເປັນຜູ້ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງທີ່ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນຊົນເຜົ່າໂລກເບື້ອງຕາເວັນຕົກເປັນເວລາຫລາຍສັດຕະວັດ ກ່ອນຜູ້ຄົນຂອງລີໄຮ. ໜັງສືອີເທີໄດ້ເອົາມາຈາກແຜ່ນຈາລຶກຊາວສີແຜ່ນ ທີ່ຜູ້ຄົນຂອງລີໄຮໄດ້ພົບເຫັນ (ມຊຢ 8:8-9).

ບົດທີ 1-2 ບອກເຖິງຊາວຢາເຣັດໄດ້ໜີຈາກບ້ານເຮືອນຂອງເຂົາເຈົ້າໃນສະໄໝຂອງທໍບາເບນ ແລະ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນການເດີນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າໄປຫາບ່ອນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າທະວີບອາເມຣິກາ. ບົດທີ 3-6 ອະທິບາຍວ່ານ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດກ່ອນມະຕະ ແລະ ຊາວຢາເຣັດໄດ້ເດີນທາງໄປໃນເຮືອແປດລຳ. ບົດທີ 7-11 ສືບຕໍ່ປະຫວັດສາດຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ຄອບງໍາປະຫວັດສາດສ່ວນໃຫຍ່ຂອງຊາວຢາເຣັດ. ໂມໂຣໄນ, ຜູ້ຫຍໍ້ບັນທຶກຂອງອີເທີ, ໄດ້ຂຽນໃນບົດທີ 12-13 ເຖິງສິ່ງປະຫລາດທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍສັດທາ ແລະ ເຖິງພຣະຄຣິດ ແລະ ເຢຣູຊາເລັມ ໃໝ່ຈະຖືກຕັ້ງຂຶ້ນ. ບົດທີ 14-15 ບອກເຖິງ

ວິທີທີ່ຊາວຢາເຣັດກາຍເປັນປະຊາຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແຕ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍໂດຍສົງຄາມເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.

ອີລາຍ. ເບິ່ງ ເອລີຢາ ນຳອີກ

ມີການໃຊ້ຊື່ ຫລື ຕຳແໜ່ງ ອີລາຍ ໃນຫລາຍຮູບແບບ ໃນພຣະຄຳພີ:

ເອລີຢາ: ອີລາຍຄື ພຣະຄຳພີໃໝ່ (ໃນພາສາກຣີກ) ເຖິງ ເອລີຢາ (ໃນພາສາເຣັບເລີ), ເຊັ່ນ ໃນ ມທ 17:3-4, ລກ 4:25-26, ແລະ ຍກບ 5:17. ໃນກໍລະນີເຫລົ່ານີ້, ອີລາຍໄດ້ເປັນສາດສະດາໃນສະໄໝບູຮານ ຜູ້ຊຶ່ງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເພິ່ນໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນ 1 ແລະ 2 ກະສັດ.

ຜູ້ທີ່ມາກ່ອນ: ອີລາຍຍັງເປັນຕຳແໜ່ງໜຶ່ງອີກທີ່ໝາຍເຖິງການເປັນຜູ້ທີ່ມາກ່ອນ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ໂຢຮັນບັບຕີສະໂຕຄີ ອີລາຍ ເພາະເພິ່ນໄດ້ຖືກສົ່ງມາເພື່ອຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບພຣະເຢຊູ (ມທ 17:12-13).

ຜູ້ພື້ນພູ: ຕຳແໜ່ງອີລາຍຍັງໝາຍເຖິງຄົນອື່ນໆອີກຜູ້ມີພາລະກິດສະເພາະ, ດັ່ງເຊັ່ນ ໂຢຮັນຜູ້ເປີດເສີຍ (ຄພ 77:14) ແລະ ຄັບຣີເອນ (ລກ 1:11-20; ຄພ 27:6-7; 110:12).

ຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນຍຸກສະໄໝຂອງອັບຣາຮາມ: ສາດສະດາທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າ ເອຊາອັດ ຫລື ອີລາຍ ຜູ້ທີ່ໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ໃນວັນເວລາຂອງອັບຣາຮາມ (ຄພ 84:11-13; 110:12).

ອິດສະເຕີ. ເບິ່ງ ການພື້ນຄົນພຣະຊົນ, ການພື້ນຄົນຊີວິດ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ

ອຸທິດຖວາຍ, ກິດແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍ. ເບິ່ງ ລະບົບເອກະພາບ; ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ອານາຈັກສະຫວັນ ນຳອີກ

ການອຸທິດ, ການເຮັດໃຫ້ສັກສິດ, ຫລື ການກາຍເປັນຄົນອຸບທຳ. ກິດແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍເປັນຫລັກທຳອັນສູງສົ່ງ ຊຶ່ງໂດຍກົດນັ້ນຊາຍ ແລະ ຍິງ ຈຶ່ງເຕັມໃຈທີ່ຈະອຸທິດເວລາ, ພອນສະຫວັນ, ແລະ ຊັບສິນທີ່ຈະສ້າງ

ຕັ້ງ ແລະ ການສ້າງສາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ມີພວກເຈົ້າໄດ້ຖວາຍພວກເຈົ້າເອງແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອພຍ 32:29.

ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໄດ້ມີທຸກສິ່ງທີ່ເປັນສ່ວນລວມ, ກກງ 2:44-45.

ພວກເຂົາມີເຂົ້າຂອງທັງໝົດນຳກັນເປັນສ່ວນລວມ; ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດຮັ່ງມີ ແລະ ຍາກຈົນ, 4 ນພ 1:3.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອະທິບາຍຫລັກທຳແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍ, ຄພ 42:30-39 (ຄພ 51:2-19; 58:35-36). ຄົນໆໜຶ່ງຈະບໍ່ຄອບຄອງຫລາຍກວ່າອີກຄົນໜຶ່ງ, ຄພ 49:20. ທຸກຄົນໄດ້ຮັບເທົ່າທຽມກັນອີງຕາມຈຳນວນຄົນໃນຄອບຄົວຂອງຕົນ, ຄພ 51:3. ກົດລະບຽບໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອວ່າໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະສາມາດເທົ່າທຽມກັນໃນພັນທະການຂອງເລື່ອງແຫ່ງສະຫວັນ ແລະ ເລື່ອງແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ, ຄພ 78:4-5. ທຸກຄົນຕ້ອງມີສິດເທົ່າທຽມກັນຕາມຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນຂອງເຂົາ, ຄພ 82:17-19. ຊີໂອນສາມາດຖືກສ້າງຂຶ້ນໄດ້ພຽງແຕ່ໂດຍຫລັກທຳຂອງກົດຂອງອານາຈັກຂັ້ນສູງເທົ່ານັ້ນ, ຄພ 105:5.

ຜູ້ຄົນຂອງເອນິກມີໃຈດຽວ ແລະ ມີຄວາມຄິດດຽວ ແລະ ໄດ້ດຳລົງຢູ່ໃນຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ບໍ່ມີຄົນຍາກຈົນໃນບັນດາພວກເຂົາ, ມຊ 7:18.

ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ. ເບິ່ງ ຜູ້ພະຍາກອນ; ແຜ່ນປົກເອິກ ນຳອີກ

ເຄື່ອງມືທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕຽມໄວ້ ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອມະນຸດ ໃນການຮັບການເປີດເຜີຍ ແລະ ໃນການແປພາສາ. ໃນພາສາເຮັບເຣີຄຳນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ “ຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມສົມບູນ.” ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ ປະກອບດ້ວຍຫົນສອງກ້ອນ ທີ່ຕິດໃນຂອບໂຄ້ງທະນູທີ່ເຮັດດ້ວຍເງິນ ແລະ ບາງເທື່ອໃຊ້ກັບແຜ່ນປົກເອິກ (ຄພ 17:1; ຈສ—ປ 1:35, 42, 52). ແຜ່ນດິນໂລກນີ້ຈະກາຍເປັນອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ໃນສະພາບທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ອະມະຕະຂອງມັນ (ຄພ 130:6-9).

ຈິ່ງໃສ່ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ ໄວ້ໃນແຜ່ນປົກເອິກ, ອພຍ 28:30.

ແກ່ຜູ້ທີ່ມີໂຊຊະນະ ເຮົາຈະໃຫ້ຫົນຂາວແກ່ຜູ້ນັ້ນ, ພນມ 2:17.

ຄວາມຮູ້ທີ່ເພິ່ນມີ ເພິ່ນສາມາດເບິ່ງ ແລະ ແປ, ມຊຍ 8:13. ຫົນສອງກ້ອນນີ້, ເຮົາຈະເອົາໃຫ້ເຈົ້າ, ອທ 3:23-24, 28 (ອທ 4:5).

ໃຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍຜ່ານອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ, ຄພ ຫົວພາກທີ 6; 11; 14-16. ເຈົ້າໄດ້ຮັບພະລັງໃຫ້ແປ ຜ່ານອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ, ຄພ 10:1. ພະຍານສາມຄົນຈະໄດ້ເຫັນອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ, ຊຶ່ງໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດຢູ່ເທິງພູ, ຄພ 17:1. ສະຖານທີ່ບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າອາໄສຢູ່ເປັນອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່. ຫົນຂາວຈະກາຍເປັນອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ ແກ່ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບກ້ອນໜຶ່ງ, ຄພ 130:6-11.

ຂ້າພະເຈົ້າ, ອັບຣາຮາມ, ມີອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ, ອຣຮ 3:1, 4.

ອູເຣ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ແຜ່ນດິນອູເຣແຫ່ງເຄນເດຍ ເປັນບ້ານເກີດເມືອງນອນດັ້ງເດີມຂອງອັບຣາມ (ປຖກ 11:27-28, 31; 15:7; ນມຍ 9:7; ອຣຮ 2:1, 4).

ເອສະເທີ

ຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງທີ່ມີສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ເປັນຜູ້ສຳຄັນໃນພຣະທຳເອສະເທີ.

ພຣະທຳເອສະເທີ: ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີເດີມ ທີ່ບັນຈຸເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບຄວາມກ້າຫານຫລາຍທີ່ສຸດຂອງລາຊິນີເອສະເທີໃນການຊ່ວຍກູ້ຊີວິດຂອງຜູ້ຄົນຂອງນາງຈາກການທຳລາຍ.

ບົດທີ 1-2 ບອກເຖິງເອສະເທີ, ຍິງສາວຊາວຢິວ ແລະ ເປັນລູກລ້ຽງຂອງຊາຍຊາວຢິວຊື່ ມໍເດໂກ, ໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນລາຊິນີຂອງເປີເຊຍ ເພາະຄວາມສວຍງາມຂອງນາງ. ບົດທີ 3 ອະທິບາຍວ່າ ຮາມານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີຢູ່ໃນວັງຂອງກະສັດ, ກຽດຊົງມໍເດໂກ ແລະ ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ຂ້າຊາວຢິວທຸກຄົນ. ບົດ

ເອຊະຣາ

ທີ່ 4-10 ບອກເຖິງເອສະເທີໄດ້ສ່ຽງຊີວິດເປີດເຜີຍສັນຊາດຂອງນາງຕໍ່ກະສັດ ແລະ ໄດ້ປ່ຽນຄຳສັ່ງ.

ເອຊະຣາ

ປະໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ຂຽນໃນພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ພາຊາວຍິວບາງຈຳນວນກັບໄປເຢຣູຊາເລັມຈາກການເປັນຊະເລີຍທີ່ບາບີໂລນ (ອຊຽ 7-10; ນມຢ 8; 12). ໃນ 458 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ເພິ່ນໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກອາກກຕາເຊເຊັດ, ກະສັດຂອງເປີເຊຍ, ເພື່ອພາຊາວຍິວທີ່ຖືກເນລະເທດຜູ້ຢາກກັບຄືນເຢຣູຊາເລັມໄປກັບເພິ່ນ (ອຊຽ 7:12-26).

ກ່ອນວັນເວລາຂອງເອຊະຣາ, ພວກປະໂລຫິດເກືອບມີອຳນາດທັງໝົດໃນການອ່ານ ແລະ ຮວບຮວມພຣະຄຳພີທີ່ຖືກຂຽນ ທີ່ເອີ້ນວ່າ “ກົດ.” ເອຊະຣາໄດ້ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ພຣະຄຳພີມີໄວ້ສຳລັບຊາວຍິວແຕ່ລະຄົນ. ໃນທີ່ສຸດການເປີດອ່ານ “ປຶ້ມກົດ” ກໍໄດ້ກາຍເປັນສິ່ງສຳຄັນຕໍ່ຊີວິດຂອງຊາວຍິວ. ບາງທີ່ຄຳສອນອັນສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງເອຊະຣາມາຈາກຕົວຢ່າງຂອງການຕຽມໃຈຂອງເພິ່ນ ທີ່ຈະສະແຫວງຫາກົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທີ່ຈະເຊື່ອຟັງມັນ, ແລະ ສິດສອນມັນໃຫ້ກັບຄົນອື່ນ (ອຊຽ 7:10).

ພຣະທຳເອຊະຣາ: ບົດທີ 1-6 ບັນຍາຍເຖິງເຫດການທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຈາກຫົກສິບ ຫາ ແປດສິບປີ ກ່ອນເອຊະຣາໄດ້ມາຫາເຢຣູຊາເລັມ—ການອອກຄຳສັ່ງຂອງໄຊຣັດ ໃນ 537 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ແລະ ການກັບມາຂອງຊາວຍິວພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງເສລຸບບາເບນ. ບົດທີ 7-10 ສະແດງເຖິງວິທີທີ່ເອຊະຣາໄປຫາເຢຣູຊາເລັມ. ເພິ່ນ, ພ້ອມດ້ວຍຜູ້ເດີນທາງ, ໄດ້ຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານເພື່ອການບົກປ້ອງ. ຢູ່ທີ່ເຢຣູຊາເລັມ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ພົບເຫັນຊາວຍິວຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້ໄປຫາເຢຣູຊາເລັມກ່ອນແລ້ວ ພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງເສລຸບບາເບນ ແລະ ໄດ້ແຕ່ງງານກັບພວກຜູ້ຢັ້ງນອກພັນທະສັນຍາ ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ນຳຄວາມເສື່ອມເສຍມາໃຫ້ຕົນເອງ. ເອຊະຣາໄດ້ອະທິຖານເພື່ອເຂົາເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ນຳເຂົາເຈົ້າມາຢູ່

ພາຍໃຕ້ພັນທະສັນຍາ ເພື່ອໃຫ້ປະຮ້າງພວກເມຍເຫລົ່ານັ້ນ. ປະຫວັດຕອນຫລັງຂອງເອຊະຣາມີຢູ່ໃນພຣະທຳເນເຫມີຢາ.

ເອຊາຢາ

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມຜູ້ໄດ້ທຳນາຍຈາກ 740-701 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ໃນຖານະທີ່ເປັນທີ່ປຶກສາຄົນສຳຄັນຂອງກະສັດເຮເຊກີຢາ, ເອຊາຢາມີອິດທິພົນຫລາຍທາງສາດສະໜາ ແລະ ທາງການເມືອງ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ອ້າງເຖິງເອຊາຢາເລື້ອຍໆ ຫລາຍກວ່າພຣະອົງອ້າງເຖິງສາດສະດາຄົນອື່ນໆ. ເອຊາຢາກໍຖືກອ້າງເຖິງເລື້ອຍໆເໝືອນກັນໂດຍ ເປໂຕ, ໂຢຮັນ, ແລະ ໂປໂລ ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ພຣະຄຳພີມໍມອນ ແລະ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ບັນຈຸຂໍ້ຄວາມຈາກເອຊາຢາຫລາຍກວ່າສາດສະດາຄົນອື່ນໆ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອໄດ້ຫລາຍ ໃນການຕີຄວາມໝາຍຄຳຂອງເອຊາຢາ. ນີໂຟໄດ້ສິດສອນຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຈາກການຂຽນຂອງ ເອຊາຢາ (2 ນຟ 12-24; ອຊຢ 2-14). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກຊາວນີໂຟວ່າ “ຖ້ອຍຄຳຂອງເອຊາຢາຍິ່ງໃຫຍ່” ແລະ ວ່າທຸກສິ່ງທີ່ເອຊາຢາໄດ້ທຳນາຍໄວ້ຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນ (3 ນຟ 23:1-3).

ພຣະທຳເອຊາຢາ: ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ຄຳທຳນາຍຢ່າງຫລວງຫລາຍຂອງເອຊາຢາກ່ຽວຂ້ອງກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ໃຖ່, ທັງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຢູ່ໃນໂລກຂອງພຣະອົງ (ອຊຢ 9:6) ແລະ ໃນຖານະທີ່ເປັນກະສັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນວັນສຸດທ້າຍ (ອຊຢ 63). ເພິ່ນໄດ້ທຳນາຍໄວ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍກ່ຽວກັບອະນາຄົດຂອງອິດສະຣາເອນນຳອີກ.

ບົດທີ 1 ເປັນບົດນຳສຳລັບໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ທັງເຫລັ້ມ. ເອຊາຢາ 7:14; 9:6-7; 11:1-5; 53; ແລະ 61:1-3 ເປັນສັນຍານລ່ວງໜ້າເຖິງພາລະກິດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ບົດທີ 2, 11, 12, ແລະ 35 ກ່ຽວຂ້ອງກັບເຫດການໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ເມື່ອພຣະກິດຕິຄຸນຈະໄດ້ຮັບ

ການພື້ນຟູຄົນມາໃໝ່, ອິດສະຣາເອນຈະຖືກເຕົ້າໂຮມ, ແລະ ແຜ່ນດິນທີ່ແຫ້ງແລ້ງຈະອອກດອກດັ່ງກຸຫລາບ. ບົດທີ 29 ບັນຈຸຄຳທຳນາຍຂອງການອອກມາຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ (2 ນຟ 27). ບົດທີ 40-46 ປະກາດຄວາມເລີດລ້ຳຂອງພຣະເຢໂຮວາ ໃນຖານະເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ແທ້ຈິງ ເໜືອພຣະປອມທີ່ເປັນຮູບບູຊາຂອງຜູ້ນະມັດສະການນອກສາດສະໜາ. ສ່ວນບົດທີ, 47-66, ກ່ຽວຂ້ອງກັບເຫດການຕ່າງໆ ໃນການພື້ນຟູອິດສະຣາເອນເທື່ອສຸດທ້າຍ ແລະ ການສະຖາປະນາຊີໂອນ, ໂດຍມີພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະຖິດຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.

ເອຊາວ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ; ອີຊາກ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍກົກຂອງອີຊາກກັບນາງເຣເບກາ ແລະ ເປັນອ້າຍນ້ອງຝາແຝດກັບຢາໂຄບ. ສອງອ້າຍນ້ອງນີ້ມັກຜິດຖຽງກັນນັບແຕ່ເກີດ (ປຖກ 25:19-26). ລູກຫລານຂອງເອຊາວ, ຊາວເອໂດມ, ແລະ ລູກຫລານຂອງຢາໂຄບ, ຊາວອິດສະຣາເອນ, ກາຍເປັນປະຊາຊາດທີ່ມັກແຂ່ງຂັນກັນ (ປຖກ 25:23).

ເອຊາວໄດ້ຂາຍສິດທິຂອງອ້າຍກົກໃຫ້ຢາໂຄບ, ປຖກ 25:33 (ຮຣ 12:16-17). ເອຊາວໄດ້ແຕ່ງງານກັບລູກສາວຂອງຊາວຮິດຕິສອງຄົນຜູ້ສ້າງຄວາມທຸກໂສກໃຫ້ແກ່ພໍ່ແມ່ຂອງລາວ, ປຖກ 26:34-35. ຢາໂຄບ ແລະ ເອຊາວໄດ້ຄືນດີກັນ, ປຖກ 33.

ເອຊາອັດ

ພຣະຄຳພີໃໝ່ໃນພາສາ (ກຣີກ) ແມ່ນຊື່ ເອຊາຢາ (ລກ 4:17). ເອຊາອັດກໍ່ເປັນສາດສະດາຜູ້ໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ໃນວັນເວລາຂອງອັບຣາຮາມ (ຄພ 76:100; 84:13)

ເອເຊກຽນ

ສາດສະດາຄົນໜຶ່ງຜູ້ໄດ້ຂຽນພຣະທຳເອເຊກຽນໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ເພິ່ນເປັນປະໂລຫິດຂອງຄອບຄົວສາດົກ ແລະ ເປັນຊາວຢິວຄົນໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເນບູກາດເນັດຊາຈັບຕົວໄປ. ເພິ່ນ

ໄດ້ຢູ່ກັບຄົນຢິວທີ່ຖືກເນລະເຫດໄປບາບີໂລນ ແລະ ໄດ້ທຳນາຍເປັນເວລາຊາວສອງປີ, ຈາກ 592 ປີ ເຖິງ 570 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

ພຣະທຳເອເຊກຽນ: ພຣະທຳເອເຊກຽນສາມາດແຍກອອກເປັນສີ່ໝວດ. ບົດທີ 1-3 ບອກເຖິງພາບນິມິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ການເອີ້ນເອເຊກຽນໃຫ້ຮັບໃຊ້; ບົດທີ 4-24 ກ່າວເຖິງການຕັດສິນເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງໄດ້ມອບການຕັດສິນເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້; ບົດທີ 25-32 ປະກາດການຕັດສິນປະຊາຊາດ; ແລະ ບົດທີ 33-48 ບັນທຶກພາບນິມິດກ່ຽວກັບອິດສະຣາເອນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.

ເອເດນ. ເບິ່ງ ອາດາມ; ເອວາ ນຳອີກ

ບ້ານແຫ່ງທຳອິດຂອງບິດາມານດາຂອງເຮົາ, ອາດາມ ແລະ ເອວາ (ປຖກ 2:8-3:24; 4:16; 2 ນຟ 2:19-25; ມຊ 3-4; ອຣຮ 5), ໄດ້ຖືກຕົກແຕ່ງເປັນສວນ, ຢູ່ທາງເບື້ອງຕາເວັນອອກໃນເອເດນ. ອາດາມ ແລະ ເອວາ ໄດ້ຖືກສົ່ງໜີອອກຈາກເອເດນ ຫລັງຈາກໄດ້ກິນໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມ ແລະ ກາຍເປັນມະຕະ (ມຊ 4:29). ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍຢືນຍັນເລື່ອງລາວໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີກ່ຽວກັບສວນເອເດນ. ມັນເພີ່ມຂຶ້ນສຳຄັນທີ່ວ່າ ສວນນັ້ນຕັ້ງຢູ່ບ່ອນທີ່ໃນປະຈຸບັນນີ້ເອີ້ນວ່າ ທະວີບອາເມຣິກາເໜືອ.

ເອນິກ. ເບິ່ງ ຊີໂອນ ນຳອີກ

ສາດສະດາຄົນໜຶ່ງຜູ້ໄດ້ນຳພາຜູ້ຄົນຂອງເມືອງຊີໂອນ. ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເພິ່ນໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້ທັງໃນພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ໃນພຣະຄຳພີໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ. ເພິ່ນເປັນປີຕຸຄົນທີ່ເຈັດຫລັງຈາກອາດາມ. ເພິ່ນເປັນລູກຊາຍຂອງຢາເຣັດ ແລະ ເປັນພໍ່ຂອງເມທູເຊລາ (ປຖກ 5:18-24; ລກ 3:37).

ເອນິກເປັນຊາຍທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເພິ່ນນັ້ນສຳຄັນຫລາຍກວ່າເລື່ອງສັນຽທີ່ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີບັນທຶກໄວ້. ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີໄດ້ບອກວ່າ ເພິ່ນໄດ້ປ່ຽນສະພາບຮ່າງກາຍ (ຮຣ 11:5) ແຕ່ບໍ່ໄດ້ບອກລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບການປະຕິ

ເອໂນດ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ

ບັດສາດສະໜາກິດຂອງເພິ່ນ. ຢດ 1:14 ບັນຈຸ ຄຳກ່າວອ້າງຂອງຄຳທຳນາຍຂອງເພິ່ນ. ການ ເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍອະທິປາຍຫລາຍຢ່າງ ກ່ຽວກັບເອນິກ, ໂດຍສະເພາະການສັ່ງສອນ ຂອງເພິ່ນ, ເມືອງຂອງເພິ່ນຖືກເອີ້ນວ່າ ຊີໂອນ, ພາບນິມິດຂອງເພິ່ນ, ແລະ ການທຳນາຍຂອງ ເພິ່ນ (ຄພ 107:48-57; ມຊ 6-7). ຊີໂອນໄດ້ ຖືກຮັບຂຶ້ນສະຫວັນ ເພາະຄວາມຊອບທຳຂອງ ຜູ້ຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ (ມຊ 7:69).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍພຣະອົງເອງຕໍ່ເອນິກ, ມຊ 6:26-37. ເອນິກໄດ້ສິດສອນພຣະກິດຕິ ຄຸນ, ມຊ 6:37-68. ເອນິກໄດ້ສິດສອນຜູ້ຄົນ ແລະ ໄດ້ສະຖາປະນາຊີໂອນຂຶ້ນ, ມຊ 7:1-21. ເອນິກໄດ້ເຫັນທຸກສິ່ງ, ແມ່ນແຕ່ຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ມຊ 7:23-68.

ເອໂນດ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ

ສາດສະດາມີໄຟ ແລະ ຜູ້ຮັກສາບັນທຶກໃນ ພຣະຄຳພີມໍມອນ ທີ່ໄດ້ອະທິຖານ ແລະ ໄດ້ຮັບ ການບົດຈາກບາບຂອງເພິ່ນ ຜ່ານສັດທາຂອງ ເພິ່ນໃນພຣະຄຣິດ (ອນ 1:1-8). ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບເອໂນດເພື່ອ ນຳພຣະຄຳພີມໍມອນມາໃຫ້ຊາວເລມັນ (ອນ 1:15-17).

ໜັງສືເອໂນດ: ໜັງສືໃນພຣະຄຳພີມໍມອນທີ່ ບອກກ່ຽວກັບການອະທິຖານຂອງເອໂນດຫາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທູນຂໍການອະໄພໂທດເພື່ອ ຕົນເອງ, ເພື່ອຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເພື່ອຄົນ ອື່ນໆ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັນຍາກັບເພິ່ນວ່າ ພຣະຄຳພີມໍມອນຈະຖືກຮັກສາໄວ້ ແລະ ມີໃຫ້ ແກ່ຊາວເລມັນໃນອະນາຄົດ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ໜັງສືນີ້ຈະມີພຽງແຕ່ບົດດຽວເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ມັນກໍ ບັນທຶກເລື່ອງລາວທີ່ມີພະລັງກ່ຽວກັບຊາຍຄົນ ໜຶ່ງຜູ້ໄດ້ສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າໃນການອະ ທິຖານ, ໄດ້ດຳລົງຊີວິດຕາມພຣະບັນຊາຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ກ່ອນການຕາຍຂອງເພິ່ນ, ເພິ່ນໄດ້ຊື່ນຊົມກັບຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະຜູ້ໃຖ່.

ເອຟະຣາອິມ. ເບິ່ງ ພຣະຄຳພີມໍມອນ; ມານາ ເຊ; ໂຢເຊັບ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ; ອິດ ສະຣາເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຄົນທີສອງຂອງ ໂຢເຊັບກັບນາງອາເຊນັດ (ປຖກ 41:50-52; 46:20). ກົງກັນຂ້າມກັບອິດຄອງປະເພນີ, ເອ ຟະຣາອິມໄດ້ຮັບສິດທິຂອງອ້າຍກົກ ແທນທີ່ ຈະເປັນມານາເຊ, ຜູ້ເປັນອ້າຍ (ປຖກ 48:17- 20). ເອຟະຣາອິມໄດ້ກາຍເປັນບັນພະບຸລຸດ ຂອງເຜົ່າເອຟະຣາອິມ.

ເຜົ່າຂອງເອຟະຣາອິມ: ເອຟະຣາອິມໄດ້ຮັບ ສິດທິຂອງອ້າຍກົກໃນອິດສະຣາເອນ (1 ຂຄ 5:1-2; ຢມຍ 31:9). ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ສິດທິພິ ເສດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບແມ່ນທີ່ຈະດຳ ລົງຖານະປະໂລຫິດ, ນຳຂ່າວສານເລື່ອງການ ພື້ນພູພຣະກິດຕິຄຸນໄປໃຫ້ຊາວໂລກ, ແລະ ຍົກປ້າຍສັນຍານຂຶ້ນເພື່ອເຕົ້າໂຮມອິດສະຣາ ເອນ (ອຊຍ 11:12-13; 2 ນພ 21:12-13). ລູກຫລານຂອງເອຟະຣາອິມຈະສວມລັດສະໝີ ພາບໃຫ້ຜູ້ທີ່ມາຈາກປະເທດທາງເໜືອ ທີ່ກັບ ມາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ (ຄພ 133:26-34).

ກິ່ງງ່າຂອງເອຟະຣາອິມ ຫລື ໂຢເຊັບ: ບັນ ທຶກຂອງກຸ່ມໜຶ່ງຈາກເຜົ່າເອຟະຣາອິມ ທີ່ຖືກ ພາໜີຈາກເຢຣູຊາເລັມໄປຫາອາເມຣິກາປະ ມານ 600 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ບັນທຶກຂອງກຸ່ມນີ້ຖືກ ເອີ້ນວ່າ ກິ່ງງ່າຂອງເອຟະຣາອິມ ຫລື ໂຢເຊັບ, ຫລື ພຣະຄຳພີມໍມອນ. ກິ່ງງ່ານີ້ ແລະ ກິ່ງງ່າ ຂອງຢູດາ (ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ) ຈະລວມ ກັນເປັນປະຈັກພະຍານເຖິງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ການພື້ນຄົນພຣະຊົນຂອງ ພຣະອົງ, ແລະ ວຽກງານທີ່ສັກສິດຂອງພຣະ ອົງໃນບັນດາສອງກິ່ງງ່າເຫລົ່ານີ້ຂອງເຊື້ອສາຍ ອິດສະຣາເອນ.

ກິ່ງງ່າຂອງເອຟະຣາອິມຈະແຕກຫັກອອກ ມາ ແລະ ຈະຂຽນປະຈັກພະຍານອີກຢ່າງໜຶ່ງ ເຖິງພຣະຄຣິດ, ປຈສ, ປຖກ 50:24-26, 30- 31. ກິ່ງງ່າຂອງຢູດາ ແລະ ກິ່ງງ່າຂອງໂຢເຊັບ ຈະກາຍເປັນໜຶ່ງ, ອຊກ 37:15-19.

ການຂຽນຂອງຢູດາ ແລະ ໂຢເຊັບ ຈະເຕີບ

ໂຕພ້ອມກັນ, 2 ນພ 3:12. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຫລາຍປະຊາຊາດ, 2 ນພ 29.

ຂໍ້ກະແຈຂອງບັນທຶກກຶ່ງໆຂອງເອຟະຣາອິມໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ໂມໂຣໂນ, ຄພ 27:5.

ເອຟໂຊ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງໂປໂລ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ສານທີ່ຂຽນໂດຍອັກຄະສາວິກ ໂປໂລເຖິງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນເມືອງເອຟໂຊ. ສານນີ້ມີຄວາມສຳຄັນຫລາຍ, ເພາະມັນບັນຈຸຄຳສັ່ງສອນຂອງໂປໂລກ່ຽວກັບສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ.

ບົດທີ 1 ບັນຈຸຄຳທັກທາຍຕາມປົກກະຕິ. ບົດທີ 2-3 ອະທິບາຍເຖິງຄວາມປ່ຽນແປງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຜູ້ຄົນ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າກາຍເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ—ເຂົາເຈົ້າກາຍເປັນພົນລະເມືອງນຳໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ນຳຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ຊາວຍິວ ໄດ້ລວມເຂົ້າກັນເປັນສາດສະໜາຈັກດຽວ. ບົດທີ 4-6 ອະທິບາຍເຖິງບົດບາດຂອງອັກຄະສາວິກ ແລະ ສາດສະດາ, ຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງເປັນໜຶ່ງ, ແລະ ຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງສວມຍຸດທະພັນຄົບຊຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເອມານູເອນ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະນາມໜຶ່ງອີກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ມັນມາຈາກພາສາເຮັບເຣີ ທີ່ໝາຍຄວາມວ່າ “ພຣະເຈົ້າທີ່ສະຖິດຢູ່ນຳເຮົາ.”

ເອມານູເອນເປັນພຣະນາມໜຶ່ງທີ່ມອບໃຫ້ເພື່ອເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງການບົດປ່ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ (ອຊຢ 7:14). ການອ້າງອີງຂອງເອຊາຢາເຖິງເອມານູເອນໄດ້ລະບຸໄວ້ເປັນພິເສດໂດຍມັດທາຍວ່າເປັນການພະຍາກອນເຖິງການກຳເນີດຂອງພຣະເຢຊູຊີວິດມະຕະ (ມທ 1:18-25). ພຣະນາມນີ້ຍັງປະກົດໃນພຣະຄຳພີຍຸກສຸດທ້າຍອີກດ້ວຍ (2 ນພ 17:14; 18:8; ຄພ 128:22).

ເອຍິບ

ປະເທດໜຶ່ງຢູ່ສິ້ນເໜືອຂອງອາຟຣິກາ. ແຜ່ນດິນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງເອຍິບແມ່ນແຫ້ງແລ້ງ

ແລະ ເປົ່າປຽວ. ສ່ວນຫລາຍແລ້ວຜູ້ຄົນອາໄສຢູ່ຕາມຮ່ອມພູແມ່ນ້ຳນິນ, ຊຶ່ງກວ້າງໄກເຖິງ 550 ໂມ (890 ກິໂລແມັດ).

ເອຍິບໃນສະໄໝບູຮານເປັນປະເທດທີ່ຮົ່ງມີ ແລະ ຈະເລີນກ້າວໜ້າ. ວຽກງານສາທາລະນະທີ່ໃຫຍ່ໂຕໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ, ລວມທັງການສ້າງຄອງລະບາຍນ້ຳ; ເປັນເມືອງທີ່ເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານການປ້ອງກັນ; ແລະ ອານຸສອນຂອງບັນດາກະສັດ, ໂດຍສະເພາະສຸສານປີລະມິດ ແລະ ພຣະວິຫານ, ຊຶ່ງຍັງເປັນສິ່ງທີ່ຊາວໂລກອັດສະຈັນໃຈຢູ່. ເພາະໃນຊ່ວງໄລຍະໜຶ່ງ, ການປົກຄອງຂອງຊາວເອຍິບເປັນການລອກແບບລະບຽບແຫ່ງປັດຊອງຖານະປະໂລທິດ (ອຣຮ 1:21-27).

ອັບຣາຮາມ ແລະ ໂຢເຊັບ ໄດ້ຖືກພາໄປຫາເອຍິບເພື່ອໄວ້ຊີວິດຄອບຄົວຂອງຕົນຈາກຄວາມອຶດຢາກ, ປຖກ 12:10 (ປຖກ 37:28). ໂຢເຊັບໄດ້ຖືກຂາຍໄປຍັງປະເທດເອຍິບ, ປຖກ 45:4-5 (1 ນພ 5:14-15). ຢາໂຄບຖືກພາໄປປະເທດເອຍິບ, ປຖກ 46:1-7. ໂມເຊໄດ້ນຳພາລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນອອກໄປຈາກປະເທດເອຍິບ, ອພຍ 3:7-10; 13:14 (ຮຮ 11:27; 1 ນພ 17:40; ມຊ 1:25-26). ເອຍິບເປັນສັນຍາລັກເຖິງຄວາມຊົ່ວຊ້າ, ອຊກ 29:14-15 (ຮສອ 9:3-7; ອຣຮ 1:6, 8, 11-12, 23).

ທູດໄດ້ບອກໂຢເຊັບໃຫ້ໜີໄປປະເທດເອຍິບພ້ອມກັບນາງມາຣີ ແລະ ພຣະເຢຊູ, ມທ 2:13 (ຮສອ 11:1).

ເອຍິບໂຕ

ເປັນຊື່ຂອງເມຍ ແລະ ລູກສາວຂອງຮາມ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນລູກຊາຍຂອງໂນອາ. ໃນເຄນເດຍ, ຊື່ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ “ເອຍິບ,” ຫລື “ສິ່ງທີ່ຕ້ອງຫ້າມ” (ອຣຮ 1:23-25).

ເອລີ. ເບິ່ງ ຊາມູເອນ, ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ ນຳອີກ

ມະຫາປະໂລທິດ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນໃນພຣະຄຳພີເດີມ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຊາມູເອນໃຫ້ເປັນສາດສະດາ (1 ຊມອ 3). ພຣະຜູ້

ເອລີຊາ

ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕິຕຽນເພິ່ນເພາະການ ໂຍະຍານ ເລື່ອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງ ພວກລູກຊາຍຂອງ ເພິ່ນ (1 ຊມອ 2:22-36; 3:13).

ເອລີຊາ

ສາດສະດາຄົນໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີເດີມຂອງ ອານາຈັກພາກເໜືອຂອງອິດສະຣາເອນ ແລະ ເປັນຜູ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳທີ່ໄວ້ວາງໃຈໄດ້ຕໍ່ກະສັດ ຫລາຍອົງໃນປະເທດນັ້ນ.

ເອລີຊາມີນິໄສໃຈຄໍທີ່ອ່ອນໄອນ ແລະ ຮັກ ໄຄ່, ປາດສະຈາກຄວາມກະຕືລືລົ້ນອັນຮ້ອນ ແຮງ ຊຶ່ງແຕກຕ່າງຈາກອາຈານຂອງເພິ່ນ, ເອລີຢາ. ສິ່ງມະຫັດສະຈັນທີ່ສຳຄັນຂອງເພິ່ນ (2 ກສ 2-5; 8) ເປັນພະຍານວ່າ ເພິ່ນໄດ້ຮັບ ອຳນາດຂອງເອລີຢາແຫ່ງ ເມື່ອເພິ່ນໄດ້ຂຶ້ນ ເປັນສາດສະດາຕໍ່ຈາກເອລີຢາ (2 ກສ 2:9-12). ຍົກຕົວຢ່າງ, ເພິ່ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ນຳຂົນກາຍ ເປັນນ້ຳຈິດ, ໄດ້ແຍກແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ໄດ້ເພີ່ມ ນ້ຳມັນໃຫ້ແມ່ໝ້າຍ, ໄດ້ນຳເດັກນ້ອຍຜູ້ຊາຍ ໃຫ້ເປັນຄົນມາມີຊີວິດ, ໄດ້ປືນປົວຊາຍຄົນໜຶ່ງ ຈາກພະຍາດຂີ້ຫູດ, ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂວານເຫລັກ ພູຂຶ້ນ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກທະຫານຊີເຣຍຕາ ບອດ (2 ກສ 2-6). ການປະຕິບັດສາດສະ ຫາກິດຂອງເພິ່ນ ແມ່ນຫລາຍກວ່າຫ້າສິບປີ ລະຫວ່າງການບົກຄອງຂອງ ເຢໂຮລາມ, ເຢຣູ, ເຢໂຮອາຮາດ, ແລະ ໂຢອາດ.

ໄດ້ຮັບເສື້ອຄຸມຂອງເອລີຢາ, 2 ກສ 2:13. ໄດ້ເຕີມນ້ຳມັນໃຫ້ແມ່ໝ້າຍ, 2 ກສ 4:1-7. ໄດ້ນຳລູກຊາຍຂອງຍິງຊາວຊູເນມໃຫ້ເປັນ ຄົນມາມີຊີວິດ, 2 ກສ 4:18-37. ໄດ້ປືນປົວ ນາອາມານ, ຄົນຊີເຣຍ, 2 ກສ 5:1-14. ໄດ້ ເຮັດໃຫ້ພວກທະຫານຊາວຊີເຣຍຕາບອດ, ແລະ ເປີດຕາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເພິ່ນ, 2 ກສ 6:8-23.

ເອລີຊາເບັດ. ເບິ່ງ ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ເມຍຂອງຊາຂາຣີຢາ, ແມ່ຂອງໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ, ແລະ ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກ ແພງຂອງນາງມາຣີ (ລກ 1:5-6).

ເອລີຢາ. ເບິ່ງ ຜະນຶກ, ການຜະນຶກ; ລອດ, ຄວາມລອດ; ອີລາຍ ນຳອີກ

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມຜູ້ໄດ້ກັບ ຄືນມາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ເພື່ອມອບຂໍ້ກະແຈ ແຫ່ງອຳນາດຂອງການຜະນຶກໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ. ໃນວັນເວລາ ຂອງເພິ່ນ, ເອລີຢາໄດ້ປະຕິບັດສາດສະຫາ ກິດຢູ່ອານາຈັກພາກເໜືອຂອງອິດສະຣາເອນ (1 ກສ 17-22; 2 ກສ 1-2). ເພິ່ນມີສັດທາ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ເຮັດ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນຫລາຍຢ່າງ. ຕາມຄຳຂໍຮ້ອງ ຂອງເພິ່ນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຢຸດຜົນເປັນເວລາສາມ ປີເຄິ່ງ. ເພິ່ນໄດ້ນຳເດັກນ້ອຍຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງໃຫ້ ເປັນຄົນມາມີຊີວິດ ແລະ ໄດ້ເອີ້ນໄຟໃຫ້ລົງມາ ຈາກພ້າສະຫວັນ (1 ກສ 17-18). ຊາວຍິວ ຍັງລໍຖ້າການກັບມາຂອງເອລີຢາຢູ່, ດັ່ງທີ່ມາ ລາກີໄດ້ທຳນາຍໄວ້ວ່າເພິ່ນຈະກັບມາ (ມລກ 4:5). ເພິ່ນຍັງເປັນແຂກຮັບເຊີນສະເໝີມາສຳ ລັບງານລ້ຽງບັດສະຄາຂອງຊາວຍິວຢູ່, ຊຶ່ງເຂົາ ເຈົ້າໄດ້ເປີດປະຕູຕ້ອນຮັບ ແລະ ຈັດຕັ້ງນັ່ງໄວ້ ໃຫ້ເພິ່ນເປັນພິເສດ.

ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ກ່າວວ່າ ເອລີ ຢາມີອຳນາດແຫ່ງການຜະນຶກຂອງຖານະປະ ໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ ແລະ ໄດ້ເປັນສາດ ສະດາຄົນສຸດທ້າຍທີ່ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນກ່ອນວັນ ເວລາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ເພິ່ນໄດ້ມາປະກົດ ຢູ່ເທິງພູແຫ່ງການປ່ຽນສະພາບພ້ອມກັບໂມເຊ ແລະ ໄດ້ມອບຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ ໃຫ້ແກ່ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະ ໂຢຮັນ (ມທ 17:3). ເພິ່ນໄດ້ມາປະກົດອີກ, ພ້ອມດ້ວຍ ໂມເຊ ແລະ ຄົນອື່ນໆ, ໃນວັນທີ 3 ເດືອນເມສາ, 1836, ໃນພຣະວິຫານເຄີດແລນ ໂອໂຮໂອ ແລະ ໄດ້ມອບຂໍ້ກະແຈອັນດຽວກັນນັ້ນໃຫ້ແກ່ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ (ຄພ 110:13-16). ທຸກສິ່ງຢ່າງນີ້ແມ່ນເພື່ອຕຽມສຳ ລັບການສະເດັດມາຄົງທິສອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ມີກ່າວໄວ້ຢູ່ໃນມາລາກີ 4:5-6.

ອຳນາດຂອງເອລີຢາ ຄືອຳນາດແຫ່ງການ ຜະນຶກຂອງຖານະປະໂລຫິດ ຊຶ່ງໂດຍສິ່ງທີ່ຖືກ ຜູກມັດ ຫລື ການປ່ອຍໃນແຜ່ນດິນໂລກກໍຖືກ

ຜູກມັດ ຫລື ປ່ອຍໃນສະຫວັນ (ຄພ 128:8–18). ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃນທຸກວັນນີ້ມີອຳນາດແຫ່ງການຜະນຶກນີ້ ແລະ ເຮັດພິທີການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພຣະກິດຕິຄຸນສຳລັບຄົນເປັນແລະ ຄົນຕາຍ (ຄພ 128:8).

ໄດ້ປິດພັກສະຫວັນ ແລະ ໄດ້ກິນອາຫານຈາກໂຕກາທີ່ນຳມາໃຫ້, **1 ກສ 17:1–7**. ໄດ້ບັນຊາຖ້ວຍຂອງແມ່ໝ້າຍບໍ່ໃຫ້ຂາດແປ້ງແລະ ໃຫຍ່ໃຫ້ຂາດນ້ຳມັນ, **1 ກສ 17:8–16**. ໄດ້ນຳລູກຊາຍຂອງແມ່ໝ້າຍຄືນມາຈາກຄວາມຕາຍ, **1 ກສ 17:17–24**. ໄດ້ໄຂຂະນະຈາກພວກປະໂລຫິດຂອງພຣະບາອານ, **1 ກສ 18:21–39**. ສຽງເບົາ ແລະ ຄ່ອຍໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນ, **1 ກສ 19:11–12**. ຜູ້ງມ້າໄຟແກ່ລົດມ້າໄຟຄັນໜຶ່ງໄດ້ເອົາເອລີຢາຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ, **2 ກສ 2:11**. ມາລາກີໄດ້ທຳນາຍເຖິງການກັບມາຂອງເພິ່ນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, **ມລກ 4:5–6** (3 ນພ 25:5).

ໄດ້ປະກົດຢູ່ໃນພຣະວິຫານເຄີດແລນໂອໄຮໂອໃນປີ 1836, **ຄພ 110:13–16**.

ເອໂລຣິມ. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ; ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ

ເອວາ. ເບິ່ງ ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ; ອາດາມ; ເອເດນ ນຳອີກ

ຜູ້ຍິງຄົນທຳອິດທີ່ເຄີຍມີຊີວິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້ (ປຖກ 2:21–25; 3:20). ນາງແມ່ນເມຍຂອງອາດາມ. ໃນພາສາເຮັບເຣີ ຊື່ນີ້ແປວ່າ “ຊີວິດ.” ນາງໄດ້ຖືກຕັ້ງຊື່ໃຫ້ແນວນັ້ນເພາະນາງເປັນ “ແມ່ຂອງທຸກສິ່ງທັງປວງ” (ມຊ 4:26). ນາງ ແລະ ອາດາມ, ຊາຍຄົນທຳອິດ, ຈະໄດ້ຮັບລັດສະໝີພາບນິລັນດອນສຳລັບບົດບາດຂອງເຂົາເຈົ້າໃນການເຮັດໃຫ້ຄວາມກ້າວໜ້ານິລັນດອນເປັນໄປໄດ້ສຳລັບມະນຸດຊາດທັງປວງ.

ເອວາໄດ້ຖືກລ້ຽງ ແລະ ໄດ້ຮັບສ່ວນໜາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມ, **ປຖກ 3** (2 ນພ 2:15–20; ມຊ 4).

ປະທານໂຈເຊັບ ແອັຟ ສະມິດ ໄດ້ເຫັນເອວາ

ຢູ່ໃນພາບນິມິດຂອງເພິ່ນກ່ຽວກັບ ໂລກວິນຍານ, **ຄພ 138:39**.

ເອວາໄດ້ຮັບຮູ້ຄວາມຈຳເປັນຂອງການຕົກ ແລະ ຄວາມປິຕິຍິນດີແຫ່ງການໂຖ່, **ມຊ 5:11–12**.

ແອກ. ເບິ່ງ ສານຸສິດ ນຳອີກ

ອຸປະກອນທີ່ຄ້ອງໃສ່ຂອງສັດ ຫລື ຜູ້ຄົນເພື່ອທຽມເຂົ້າໄປນຳກັນ. ແອກຂອງພຣະຄຣິດເປັນສັນຍາລັກຂອງການເປັນສານຸສິດ, ໃນຂະນະທີ່ແອກແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ ເປັນສັນຍາລັກຂອງການກົດຂີ່.

ແອກຂອງເຮົາກໍພໍເໝາະ, ແລະ ພາລະຂອງເຮົາກໍເບົາ, **ມທ 11:29–30**. ຢ່າຜູກພັນກັບຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນຖານະທີ່ບໍ່ສະເໝີກັນ, **2 ກອທ 6:14**. ຢ່າຍອມປ່ອຍຕົວເອງໃຫ້ຕົກຢູ່ໃນແອກແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ, **ຄລຕ 5:1**.

ພວກເຮົາບໍ່ປາດຖະໜາຈະເອົາໃຜມາສູ່ແອກແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ, **ແອວ 44:2**.

ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າເປັນແອກເຫລັກ, ເປັນສາຍຮັດທີ່ແໜ້ນໜາ, ແລະ ເປັນໂສ້ ຂອງນະລົກ, **ຄພ 123:1–3, 7–8**.

ແອມມິວເລັກ. ເບິ່ງ ແອວມາ, ລູກຊາຍຂອງແອວມາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຄູ່ສອນສາດສະໜາຂອງແອວມາ, ລູກຊາຍຂອງແອວມາ.

ຖືກຢັ້ງມຢາມໂດຍທູດອົງໜຶ່ງ, **ແອວ 8:20; 10:7**. ໄດ້ຕ້ອນຮັບແອວມາເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງລາວ, **ແອວ 8:21–27**. ໄດ້ສັ່ງສອນຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນໄນຮາດ້ວຍອຳນາດ, **ແອວ 8:29–32; 10:1–11**. ເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍຂອງນີໄຟ, ລີໄຮ, ແລະ ມານາເຊ, **ແອວ 10:2–3**. ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງຄວາມຈິງ, **ແອວ 10:4–11**. ໄດ້ເອີ້ນຜູ້ຄົນໃຫ້ກັບໃຈ ແລະ ຖືກປະຕິເສດ, **ແອວ 10:12–32**. ໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັບຊີເອສອອມ, **ແອວ 11:20–40**. ໄດ້ສິດສອນເຖິງການພື້ນຄືນຊີວິດ, ການພິພາກສາ, ແລະ ການພື້ນຟູ, **ແອວ 11:41–45**. ຢາກຢຸດຍິງການສັງຫານຜູ້ທີ່ເຊື່ອ, **ແອວ**

ແອວເດີ

14:9-10. ໄດ້ຖືກຄຸມຂັງກັບແອວມາ, ແອວ 14:14-23. ໄດ້ເປັນອິດສະລະຈາກພັນທະການຜ່ານສັດທາ, ແອວ 14:24-29. ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງການຊົດໃຊ້, ຄວາມເມດຕາ, ແລະ ຄວາມຍຸດຕິທຳ, ແອວ 34:8-16. ໄດ້ສິດສອນກ່ຽວກັບການອະທິຖານ, ແອວ 34:17-28. ໄດ້ຊຸກຍູ້ຜູ້ຄົນບໍ່ໃຫ້ເລື່ອນວັນແຫ່ງການກັບໃຈ, ແອວ 34:30-41. ສັດທາຂອງແອວມາ ແລະ ແອມມິວເລັກເຮັດໃຫ້ຝາຄຸກພັງທະລາຍ, ອຫ 12:13.

ແອວເດີ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດ; ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ ນຳອີກ

ຄຳວ່າ ແອວເດີ ໄດ້ຖືກໃຊ້ໃນຫລາຍວິທີທາງໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ. ໃນພຣະຄຳພີເດີມສ່ວນຫລາຍແລ້ວມັກຈະໝາຍເຖິງຜູ້ເຖົ້າແກ່ໃນເຜົ່າໃດເຜົ່າໜຶ່ງ, ຜູ້ຕາມປົກກະຕິແລ້ວ ໄດ້ຮັບພາລະເລື່ອງການປົກຄອງ (ປຖກ 50:7; ຍຊ 20:4; ນຮ 4:2; ມຫ 15:2). ອາຍຸໄຂ ແລະ ປະສົບການຂອງພວກເພິ່ນ ເຮັດໃຫ້ຄຳແນະນຳຂອງເພິ່ນສຳຄັນຫລາຍ. ຕຳແໜ່ງຂອງພວກເພິ່ນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເປັນການເອີ້ນຂອງຖານະປະໂລຫິດ.

ກໍຍັງມີການແຕ່ງຕັ້ງແອວເດີໃນຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກນຳອີກໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ (ອພຍ 24:9-11). ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ແອວເດີ ໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງວ່າເປັນຕຳແໜ່ງຂອງຖານະປະໂລຫິດໃນສາດສະໜາຈັກ (ຍກບ 5:14-15). ໃນບັນດາຊາວນິໄຟກໍມີການແຕ່ງຕັ້ງແອວເດີໃນຖານະປະໂລຫິດຄືກັນ (ແອວ 4:7, 16; ມຣນ 3:1). ໃນສະໄໝນີ້, ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອິລິເວີ ຄາວເດີຣີເປັນ ແອວເດີສອງຄົນທຳອິດທີ່ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ (ຄພ 20:2-3).

ຕອນນີ້ ແອວເດີ ໄດ້ເປັນຕຳແໜ່ງທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກທຸກຄົນ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ຜູ້ສອນສາດສະໜາຜູ້ຊາຍຖືກເອີ້ນວ່າ ແອວເດີ. ພ້ອມນີ້, ອັກຄະສາວິກກໍເປັນແອວເດີ, ແລະ ມັນກໍເໝາະສົມທີ່ຈະກ່າວເຖິງສະມາຊິກໃນກຸ່ມອັກຄະສາວິກສິບສອງ ຫລື ກຸ່ມສາວິກເຈັດສິບໂດຍຕຳແໜ່ງນີ້ (ຄພ 20:38; 1 ປຕ 5:1). ໜ້າທີ່ຂອງແອວເດີ

ທີ່ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃນສາດສະໜາຈັກທຸກວັນນີ້ ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ໃນການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍ (ຄພ 20:38-45; 42:44; 46:2; 107:12).

ໂມໄຊໄດ້ຂຽນຫາພວກແອວເດີຂອງອິດສະຣາເອນທຸກຄົນ, ພບຍ 31:9.

ບາຣະນາບາໄດ້ສົ່ງຄວາມຊ່ວຍເຫລືອໄປໃຫ້ບັນດາເຖົ້າແກ່ໃນສາດສະໜາຈັກ, ກຈກ 11:30. ໃນແຕ່ລະສາດສະໜາຈັກໄດ້ເລືອກຕັ້ງພວກເຖົ້າແກ່, ກຈກ 14:23 (ຕຕ 1:5). ມີຜູ້ໃດເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍ, ຈົ່ງໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເຊີນບັນດາເຖົ້າແກ່ມາອະທິຖານ, ຍກບ 5:14.

ພວກແອວເດີໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍການວາງມື, ແອວ 6:1.

ພວກແອວເດີຕ້ອງໃຫ້ພອນເດັກນ້ອຍ, ຄພ 20:70. ພວກແອວເດີຕ້ອງດຳເນີນການປະຊຸມໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດ, ຄພ 46:2. ພວກແອວເດີຕ້ອງລາຍງານເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບຄວາມພິທັກຮັກສາຂອງເຂົາ, ຄພ 72:5. ພວກແອວເດີຕ້ອງສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນແກ່ປະຊາຊາດ, ຄພ 133:8.

ແອວມາ, ລູກຊາຍຂອງແອວມາ. ເບິ່ງ ໂມໄຊຢາ, ພວກລູກຊາຍຂອງ; ແອມມິວເລັກ; ແອວມາຜູ້ເປັນບິດາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຄົນທຳອິດ ແລະ ສາດສະດາໃນປະຊາຊາດນິໄຟ. ຕອນເປັນໝູ່ມ ລາວໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະທຳລາຍສາດສະໜາຈັກ (ມຊຍ 27:8-10). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ທູດໂຕມາປະກົດຕໍ່ລາວ ແລະ ລາວໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຕໍ່ພຣະກິດຕິຄຸນ (ມຊຍ 27:8-24; ແອວ 36:6-27). ຕໍ່ມາ ລາວໄດ້ສະລະຕຳແໜ່ງເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ ເພື່ອໄປສິດສອນຜູ້ຄົນ (ແອວ 4:11-20).

ໜັງສືແອວມາ: ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງອີກຕ່າງຫາກຢູ່ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ບັນຈຸຄຳຫຍໍ້ຈາກບັນທຶກຕ່າງໆຂອງສາດສະດາແອວມາ, ລູກຊາຍຂອງແອວມາ, ແລະ ຮີລາມັນ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ. ເຫດການຕ່າງໆທີ່ໄດ້ອະທິບາຍຢູ່ໃນໜັງສືໄດ້ເກີດຂຶ້ນປະມານ 91 ເຖິງ 52 ປີກ່ອນ ຄ.ສ. ໜັງສືມີຢູ່ດ້ວຍກັນ 63 ບົດ. ບົດທີ

1-4 ບັນຍາຍເຖິງການກະບົດຂອງຜູ້ຕິດຕາມນີຣີ ແລະ ອາມລີໂຊ ຕໍ່ຕ້ານຊາວນີໄຟ. ຜົນສະທ້ອນຂອງສົງຄາມເຫລົ່ານັ້ນແມ່ນເປັນການທຳລາຍທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດໃນປະຫວັດສາດຂອງຊາວນີໄຟທີ່ເຄີຍມີມາ. ບົດທີ 5-16 ບັນຈຸເລື່ອງລາວຂອງການເດີນທາງໄປສອນສາດສະໜາຂອງແອວມາໃນຕອນຕົ້ນ, ລວມທັງຄຳເທດສະໜາຂອງເພິ່ນເລື່ອງຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ (ແອວ 5) ແລະ ການສັ່ງສອນຂອງເພິ່ນກັບແອມມິວເລັກໃນເມືອງອຳໂມນໄນຮາ. ບົດທີ 17-27 ບັນຈຸບັນທຶກຂອງພວກລູກຊາຍຂອງໂມໂຊຢາ ແລະ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເຂົາເຈົ້າໃນບັນດາຊາວເລມັນ. ບົດທີ 28-44 ບັນຈຸຄຳເທດສະໜາທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດບາງຢ່າງຂອງແອວມາ. ໃນບົດທີ 32 ແອວມາໄດ້ປຽບທຽບພຣະຄຳໃສ່ກັບເມັດພືດ; ໃນບົດທີ 36 ເພິ່ນໄດ້ເລົ່າເລື່ອງການປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຂອງເພິ່ນໃຫ້ຮີລາມັນ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນຟັງ. ບົດທີ 39-42 ບັນທຶກຄຳແນະນຳຂອງແອວມາຕໍ່ໂຄຣິອານທັນ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ຜູ້ໄດ້ໄປພົວພັນກັບການລ່ວງລະເມີດທາງສິນທຳ; ຄຳເທດສະໜາທີ່ສຳຄັນນີ້ອະທິບາຍເຖິງຄວາມຍຸດຕິທຳ, ຄວາມເມດຕາ, ການພົ້ນຄົນພຣະຊົນ, ແລະ ການຊົດໃຊ້. ບົດທີ 45-63 ບັນຍາຍເຖິງສົງຄາມຕ່າງໆຂອງຊາວນີໄຟໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ ແລະ ການຍ້າຍຖິ່ນຖານພາຍໃຕ້ ເຮກອດ. ຜູ້ນຳທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນ ນາຍທັບໂມໂຣໂນ, ທີອານຄຳ, ແລະ ລີໂຮ ໄດ້ຊ່ວຍປົກປັກຮັກສາຊາວນີໄຟ ໂດຍຜ່ານຄວາມກ້າຫານຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ການກະທຳໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ.

ແອວມາຜູ້ເປັນບົດາ

ສາດສະດາຊາວນີໄຟຄົນໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ ຜູ້ໄດ້ຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກຂັນໃນວັນເວລາຂອງກະສັດໂນອາທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ.

ໄດ້ເປັນປະໂລຫິດຄົນໜຶ່ງຂອງກະສັດໂນອາທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງນີໄຟ, ມຊຢ 17:1-2. ເພາະໄດ້ຍິນ ແລະ ເຊື່ອອະບິນາໄດ, ຈຶ່ງຖືກກະສັດຂັບໄລ່ໜີ. ເພິ່ນໄດ້ໜີໄປ, ລີຕົວຢູ, ແລະ ໄດ້ຂຽນ ຂໍ້ຄວາມຂອງ

ອະບິນາໄດໄວ້, ມຊຢ 17:3-4. ໄດ້ກັບໃຈ ແລະ ໄດ້ສິດສອນຖ້ອຍຄຳຂອງອະບິນາໄດ, ມຊຢ 18:1. ໄດ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາທິນ້ຳມໍມອນ, ມຊຢ 18:12-16. ໄດ້ຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກຂັນ, ມຊຢ 18:17-29. ໄດ້ມາເຖິງເຊຣາເຮັມລາພ້ອມດ້ວຍຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ມຊຢ 24:25. ໄດ້ຮັບສິດອຳນາດເພື່ອດູແລສາດສະໜາຈັກ, ມຊຢ 26:8. ໄດ້ຕັດສິນ ແລະ ໄດ້ນຳພາສາດສະໜາຈັກ, ມຊຢ 26:34-39. ໄດ້ມອບຕຳແໜ່ງຂອງມະຫາປະໂລຫິດໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ແອວ 4:4 (ມຊຢ 29:42; ແອວ 5:3).

ອົງຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ ນຳອີກ

ລັກສະນະພິເສດຈຳເພາະແຫ່ງສະຫວັນເຖິງການມີອຳນາດທັງໝົດ (ປຖກ 18:14; ແອວ 26:35; ຄພ 19:1-3).

ອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ. ເບິ່ງ ທີ່ຖືກຳເນີດ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະນາມໜຶ່ງອີກສຳລັບພຣະເຢຊູຄຣິດ. ພຣະອົງເປັນພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຈາກພຣະບິດາ (ລກ 1:26-35; ຢຮ 1:14; 3:16; 1 ນຟ 11:18-20; 2 ນຟ 25:12; ແອວ 7:10; 12:33; ມຊ 7:62).

ອິດທິນ, ຄວາມອິດທິນ. ເບິ່ງ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ; ລໍ້ລວງ, ການລໍ້ລວງ; ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ ນຳອີກ

ທີ່ຈະຍຶດໝັ້ນໃນຄຳສັນຍາວ່າຈະຈິງໃຈຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ເຖິງແມ່ນຈະມີການລໍ້ລວງ, ການກົງກັນຂ້າມ, ແລະ ຄວາມຍາກລຳບາກ. ອິດທິນດ້ວຍຄວາມສະຫງົບ; ຄວາມສາມາດທີ່ຈະອິດທິນກັບຄວາມທຸກທໍລະມານ, ການໝັ້ນປະໝາດ, ຫລື ບາດເຈັບໂດຍທີ່ບໍ່ຈົ່ມວ່າ ຫລື ໂຕ້ຕອບ.

ຈົ່ງພັກຜ່ອນໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ລໍຖ້າພຣະອົງດ້ວຍຄວາມອິດທິນ, ພສສ 37:7-8. ຜູ້ທີ່ມີດຽບສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງບັນຍາ, ສພສ 14:29.

ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ທິນໄດ້ຈົນເຖິງທີ່ສຸດຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້

ອົບພະຍົບ

ລອດພັນ, **ມທ 10:22** (ມຮກ 13:13). ພວກເຂົາບໍ່ມີຮາກໃນຕົນເອງຈຶ່ງທົນຢູ່ບໍ່ໄດ້ດົນ, **ມຮກ 4:17**. ພວກເຈົ້າຈະຮັກສາຊີວິດຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໄວ້ ດ້ວຍຄວາມອົດທົນພາກພຽນຂອງເຈົ້າ, **ລກ 21:19**. ພວກເຮົາຈະມີຄວາມຫວັງດ້ວຍຄວາມອົດທົນ ແລະ ຄວາມຊູໃຈດ້ວຍພຣະຄຳພີ, **ຮມ 15:4**. ຄວາມຮັກສູ້ທົນທຸກສິ່ງ, **1 ກຣທ 13:7**. ໃຫ້ເປັນເໝືອນຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ອາໄສຄວາມເຊື່ອ ແລະ ຄວາມພາກພຽນອົດທົນ ຈຶ່ງໄດ້ຮັບມໍລະດົກຕາມສັນຍາ, **ຮຣ 6:12-15**. ເມື່ອອັບຣາຮາມໄດ້ທົນຄອຍດ້ວຍຄວາມພາກພຽນແລ້ວ, ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ຮັບຕາມພຣະສັນຍານັ້ນ, **ຮຣ 6:15**. ຈຶ່ງໃຫ້ຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງພວກເຈົ້ານັ້ນຍືນຍົງຕະຫລອດໄປ ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນຄົນສຳເລັດ ແລະ ຄົບຖ້ວນ, **ຢກບ 1:2-4**. ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ຍິນເລື່ອງຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງທ່ານໂຢບ, **ຢກບ 5:11**.

ຖ້າຫາກພວກເຂົາອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດພວກເຂົາຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ, **1 ນຟ 13:37**. ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຈະເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດ, ແລະ ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ພວກເຈົ້າຈະລອດໃນວັນສຸດທ້າຍ, **1 ນຟ 22:31** (ແອວ 5:13). ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະມັງໝ້າ, ຊື່ນຊົມດ້ວຍພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ພວກທ່ານຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ, **2 ນຟ 31:20** (3 ນຟ 15:9; ຄພ 14:7). ພວກເຂົາໄດ້ຍອມຮັບຢ່າງເບີກບານມ່ວນຊື່ນ ແລະ ດ້ວຍຄວາມອົດທົນຕໍ່ພຣະປະສົງທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ມຊຢ 24:15**. ລູກໄດ້ຮັບເອົາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ທັງໝົດດ້ວຍຄວາມອົດທົນ ຍ້ອນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບລູກ, **ແອວ 38:4-5**. ຜູ້ໃດທີ່ຮັບນາມຂອງເຮົາ, ແລະ ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ຜູ້ນັ້ນຈະລອດ, **3 ນຟ 27:6**.

ຄົນໃດກໍຕາມທີ່ອົດທົນຕໍ່ສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ຄົນນັ້ນເຮົາຈະສະຖາປະນາໄວ້ເທິງດານທິນຂອງເຮົາ, **ຄພ 10:69**. ຄົນທີ່ອົດທົນໃນສັດທາຈະເອົາຊະນະໂລກ, **ຄພ 63:20, 47**. ຈຶ່ງດຳເນີນຕໍ່ໄປດ້ວຍຄວາມ

ອົດທົນຈົນກວ່າພວກເຈົ້າຈະຖືກເຮັດໃຫ້ດີພ້ອມ, **ຄພ 67:13**. ພຣະບັນລັງ ແລະ ການຄອບຄອງ ຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນທີ່ອົດທົນຢ່າງກ້າຫານເພື່ອພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, **ຄພ 121:29**.

ອົບພະຍົບ. ເບິ່ງ ເພິ່ນຕາຕຸກ ນຳອີກ

ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງທີ່ຂຽນໂດຍໂມເຊໃນພຣະຄຳພີເດີມ ທີ່ບັນຍາຍເຖິງການໜີອອກຈາກເອຢິບຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ. ປະຫວັດສາດຕອນຕົ້ນຂອງອິດສະຣາເອນທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ຢູ່ໃນໜັງສືອົບພະຍົບ ສາມາດແຍກອອກເປັນສາມພາກ: (1) ການເປັນຂ້າທາດຂອງຜູ້ຄົນຢູ່ໃນເອຢິບ, (2) ການຈາກເອຢິບໄປຂອງເຂົາເຈົ້າ ພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງໂມເຊ, ແລະ (3) ຄວາມອຸທິດຕົນໃນການຮັບໃຊ້ຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດທາງສາດສະໜາ ແລະ ທາງການເມືອງຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ພາກທຳອິດ, ບົດທີ 1:1-15:21, ອະທິບາຍເຖິງການຂົ່ມເຫັງຂອງຊາວອິດສະຣາເອນໃນປະເທດເອຢິບ; ປະຫວັດສາດຕອນຕົ້ນ ແລະ ການເອີ້ນຂອງໂມເຊ; ການອົບພະຍົບ ແລະ ການຈັດຕັ້ງງານປັດສະຄາ; ແລະ ການເດີນທາງໄປຫາທະເລແດງ, ຄວາມພິນາດຂອງກອງທັບຂອງຟາໂຣ, ແລະ ເພງໄຊຊະນະຂອງໂມເຊ.

ພາກທີສອງ, ບົດທີ 15:22-18:27, ບອກເຖິງການໄຖ່ຊາວອິດສະຣາເອນ ແລະ ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງການເດີນທາງຈາກທະເລແດງ ໄປຫາພູຊີນາຍ; ນ້ຳຂົມທີ່ມາຣາ, ການໄດ້ຮັບນົກຊົມ ແລະ ເຂົ້າມານາ, ການຮັກສາວັນຂຸປາໂຕ, ຂອງປະທານທີ່ໜ້າອັດສະຈັນໃຈເລື່ອງນ້ຳທີ່ເຣຟິດິມ, ແລະ ການສູ້ຮົບຢູ່ທີ່ນັ້ນກັບຊາວອາມາລະໂຄ; ການມາເຖິງຄ້າຍຂອງເຢທະໂຣ ແລະ ຄຳແນະນຳຂອງລາວກ່ຽວກັບການປົກຄອງຜູ້ຄົນຝ່າຍພົນລະເຮືອນ.

ພາກທີສາມ, ບົດທີ 19-40, ກ່ຽວກັບການອຸທິດຖວາຍຂອງຊາວອິດສະຣາເອນຕໍ່ການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ລະຫວ່າງເຫດການທີ່ສັກສິດຢູ່ທີ່ພູຊີນາຍ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຜູ້ຄົນໄວ້ເປັນອານາຈັກໜຶ່ງຂອງປະໂລທິດ ແລະ ປະຊາ

ຊາດທີ່ສັກສິດ; ພຣະອົງໄດ້ມອບພຣະບັນຍັດ ສິບປະການ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບ ສະຖານທີ່ນະມັດສະການ, ເຄື່ອງ ໃຊ້, ແລະ ການນະມັດສະການໃນນັ້ນ. ແລ້ວ ຈາກນັ້ນເປັນເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບການເຮັດ ບາບຂອງຜູ້ຄົນໃນການນະມັດສະການງົວຄຳ, ແລະ ສຸດທ້າຍແມ່ນເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບການ ສ້າງສະຖານທີ່ນະມັດສະການ ແລະ ສະບຽງ ອາຫານສຳລັບພິທີການ.

ໂອບາດີຢາ

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ບອກ ລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບຄວາມພິນາດຂອງເອໂດມ. ເພິ່ນໄດ້ທຳນາຍ ອາດເປັນໃນລະຫວ່າງການ ບົກຄອງຂອງເຢໂຮຣາມ (848–844 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.) ຫລື ລະຫວ່າງການຮຸກຮານຂອງຊາວ ບາບີໂລນ 586 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

ພຣະທຳ ໂອບາດີຢາ: ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນ ພຣະຄຳພີເດີມ. ມັນມີພຽງບົດດຽວ. ໃນນັ້ນ, ໂອບາດີຢາໄດ້ຂຽນກ່ຽວກັບການຕົກຂອງ ເອໂດມ ແລະ ໄດ້ທຳນາຍວ່າ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ ລອດຈະປະທັບຢູ່ເທິງພູຊີໂອນ.

ໂອເັດດ. ເບິ່ງ ໂປອາດ; ຣຸດ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງໂປອາດ ກັບນາງຣຸດ ແລະ ເປັນບິດາຂອງເຢຊີ, ຜູ້ໄດ້ ກາຍເປັນບິດາຂອງກະສັດດາວິດ (ນຮ 4:13– 17, 21–22).

ໂອເມຄາ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຄາ

ອອກສຽງ. ເບິ່ງ ເຫັນຊອບນຳກັນ

ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ. ເບິ່ງ ຖ່ອມ ຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ; ຫົວໃຈທີ່ຂອບຊຳ້; ອິດທິນ, ຄວາມອິດທິນ ນຳອີກ

ຢຳເກງພຣະເຈົ້າ, ຊອບທຳ, ຖ່ອມຕົວ, ສອນ ງ່າຍ, ແລະ ອົນທິນກັບຄວາມທຸກທໍລະມານ. ຄົນທີ່ອ່ອນໂຍນຈະຕິດຕາມຄຳສອນຂອງພຣະ ກິດຕິຄຸນ.

ໂມເຊເປັນຄົນອ່ອນໂຍນ, **ຈບຊ 12:3.** ຜູ້

ອ່ອນໂຍນຈະໄດ້ຮັບດິນແດນເປັນກຳມະສິດ, **ພສສ 37:11** (ມທ 5:5; 3 ນຟ 12:5; ຄພ 88:17). ຈົ່ງຫັນມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເສຍ ເຖິດ, ເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ອ່ອນໂຍນ; ຈົ່ງເຮັດສິ່ງ ທີ່ຖືກຕ້ອງ, ຈົ່ງສະແຫວງຫາຄວາມອ່ອນໂຍນ, **ຊພຢ 2:3** (1 ຕມທ 6:11).

ຈົ່ງຮຽນຮູ້ຈາກເຮົາ ເພາະວ່າເຮົາອ່ອນໂຍນ ແລະ ຕ່ຳຕ້ອຍໃນໃຈ, **ມທ 11:29.** ຜົນຂອງ ພຣະວິນຍານຄືຄວາມອ່ອນໂຍນ, **ຄລຕ 5:22– 23.** ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕ້ອງມີໃຈ ເມດຕາ, ເປັນຜູ້ສິດສອນທີ່ດີ, ມີໃຈອົດທົນ, ແກ້ໄຂຄວາມຄິດເຫັນຝ່າຍກົງກັນຂ້າມດ້ວຍ ຄວາມສຸພາບອ່ອນໂຍນ, **2 ຕມທ 2:24–25.** ຈິດໃຈອ່ອນໂຍນ ແລະ ສະຫງຽມຄົມ ຊຶ່ງ ເປັນສິ່ງທີ່ມີຄ່າສູງໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະ ເຈົ້າ, **1 ປທ 3:4.**

ປະຖົມມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ ແລະ ກາຍເປັນຄົນອ່ອນໂຍນ, **ມຊຢ 3:19** (ແອວ 13:27–28). ພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຮີລາມັນ ໃຫ້ສອນຜູ້ຄົນໃຫ້ເປັນຄົນອ່ອນໂຍນ, **ແອວ 37:33.** ຄຸນງາມຄວາມດີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຽງພໍສຳລັບຄົນທີ່ອ່ອນໂຍນ, **ອທ 12:26.** ທຳນຳມີສັດທາໃນພຣະຄຣິດ ເພາະຄວາມອ່ອນ ໂຍນຂອງທ່ານ, **ມຣນ 7:39.** ບໍ່ມີຄົນໃດເປັນທີ່ ຍອມຮັບຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ ນອກຈາກຜູ້ ທີ່ອ່ອນໂຍນ ແລະ ຕ່ຳຕ້ອຍໃນໃຈ, **ມຣນ 7:44.** ການບົດບາບນຳມາຊຶ່ງຄວາມອ່ອນໂຍນ, ແລະ ເພາະຄວາມອ່ອນໂຍນ ການມາຢັ້ງມຢາມ ຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຍ່ອມມາເຖິງ, **ມຣນ 8:26.**

ຈົ່ງເດີນໄປໃນຄວາມອ່ອນໂຍນແຫ່ງພຣະ ວິນຍານຂອງເຮົາ, **ຄພ 19:23.** ຈົ່ງບົກຄອງ ຄອບຄົວຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມອ່ອນໂຍນ, **ຄພ 31:9.** ອຳນາດ ແລະ ອິດທິພົນຂອງຖານະປະ ໂລຫິດ ສາມາດດຳລົງຮັກສາໄວ້ ໂດຍຄວາມ ສຸພາບ ແລະ ຄວາມອ່ອນໂຍນ, **ຄພ 121:41.**

ອ່ອນແອ, ຄວາມອ່ອນແອ. ເບິ່ງ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ ນຳອີກ

ສະພາບຂອງຄວາມເປັນມະຕະ ແລະ ຂາດ ຄວາມສາມາດ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ຫລື ຄວາມ

ອອມເນີ

ຊຳນານ. ຄວາມອ່ອນແອເປັນສະພາວະຂອງ ການເປັນຢູ່. ທຸກຜູ້ຄົນມີຄວາມອ່ອນແອ, ແລະ ພຽງແຕ່ໂດຍພຣະຄູນຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່າ ນັ້ນ ທີ່ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບອຳນາດທີ່ຈະເຮັດ ຄວາມຊອບທຳ (ຢຄ 4:6-7). ຄວາມອ່ອນແອ ນີ້ ສະແດງໃຫ້ປະຈັກ ໃນພາກສ່ວນທີ່ອ່ອນແອ ຫລື ຄວາມບໍ່ແຂງແຮງຂອງບຸກຄົນ.

ຈົ່ງໃຫ້ກຳລັງຜູ້ທີ່ອິດເມື່ອຍ, **ອຊຢ 35:3-4.**

ຈິດໃຈພ້ອມຢູ່ແລ້ວກໍຈົງ, ແຕ່ຮ່າງກາຍກໍ ອ່ອນແຮງ, **ມທ 26:41 (ມຣກ 14:38).**

ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແກ້ຕົວວ່າມັນເປັນເພາະ ຄວາມອ່ອນແອທີ່ມີຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າອັນເປັນ ເລື່ອງຂອງເນື້ອໜັງ, **1 ນຟ 19:6.** ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ຮັບບັນຊາໃຫ້ບັນທຶກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ເຖິງ ແມ່ນຂ້າພະເຈົ້າອ່ອນແອ, **2 ນຟ 33:11.** ຂໍຢາ ພຣະພິໂລດຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະອົງເລີຍ ຍ້ອນວ່າ ຄວາມອ່ອນແອຂອງລາວ, **ອທ 3:2.** ຄົນຕ່າງ ຊາດຈະເຍາະເຍີ້ຍສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ເພາະຄວາມ ອ່ອນແອຂອງການຂຽນຂອງພວກຂ້າມ້ອຍ, **ອທ 12:23-25, 40.** ເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ເຂົາ ເຫັນຄວາມອ່ອນແອຂອງເຂົາ, **ອທ 12:27-28.** ຍ້ອນວ່າເຈົ້າເຫັນຄວາມອ່ອນແອຂອງເຈົ້າເອງ ເຈົ້າຈຶ່ງຖືກເຮັດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, **ອທ 12:37.**

ຄົນທີ່ອ່ອນແອໃນບັນດາພວກເຈົ້າຈະຖືກ ເຮັດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ, **ຄພ 50:16.** ພຣະເຢຊູຄຣິດ ຮູ້ຈັກຄວາມອ່ອນແອຂອງມະນຸດ, **ຄພ 62:1.**

ອອມເນີ. ເບິ່ງ ໂມໂຊຢາ, ພວກລູກຊາຍຂອງ; ໂມໂຊຢາ, ລູກຊາຍຂອງເບັນຢາມິນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງ ກະສັດໂມໂຊຢາ. ອອມເນີໄດ້ໄປກັບພວກ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ ເພື່ອສັ່ງສອນຊາວເລມັນ (ມຊຢ 27:8-11, 34-37; 28:1-9).

ອອມໄນ

ຜູ້ຮັກສາບັນທຶກຊາວນີໄຟໃນພຣະຄຳພີມໍ ມອນ ຜູ້ໄດ້ຂຽນປະມານ 361 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. (ຈຣ 1:15; ອມນ 1:1-3).

ໜັງສືອອມໄນ: ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງທີ່ແປຈາກ ແຜ່ນຈາລຶກນ້ອຍຂອງນີໄຟ ໃນພຣະຄຳພີມໍ

ມອນ. ໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ມີພຽງແຕ່ບົດດຽວເທົ່າ ນັ້ນ, ຊຶ່ງບັນຈຸເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບສົງຄາມໃນ ບັນດາຊາວນີໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນ. ອອມໄນ ໄດ້ຂຽນພຽງ ສາມຂໍ້ທຳອິດ ໃນປຶ້ມນີ້. ແລ້ວ ແຜ່ນຈາລຶກໄດ້ຖືກສົ່ງຕໍ່ກັນໄປຈາກ ອາມາ ຣອນ, ເຄມິດ, ອະບິນາໂດມ, ແລະ ໃນທີ່ ສຸດ ອາມາລະໄຄ. ອາມາລະໄຄໄດ້ເອົາແຜ່ນ ຈາລຶກໄປໃຫ້ກະສັດເບັນຢາມິນ, ກະສັດຂອງ ເຊຣາເຮັມລາ.

ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕຳ ແໜ່ງ. ເບິ່ງ ສິດອຳນາດ; ແຕ່ງຕັ້ງ, ການ ແຕ່ງຕັ້ງ; ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ; ພິທັກຮັກສາ, ຜູ້ ພິທັກຮັກສາ, ການພິທັກຮັກສາ; ເລືອກ, ໄດ້ເລືອກ, ຖືກເລືອກ ນຳອີກ

ການຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າຄືການຖືກກຳ ນົດ ຫລື ຖືກເຊື້ອເຊີນຈາກພຣະອົງ ຫລື ຈາກ ຜູ້ນຳທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງ ສາດສະໜາຈັກ ເພື່ອຮັບ ໃຊ້ໃນວິທີທາງທີ່ພິເສດ.

ພື້ນໄດ້ວາງມີລົງເທິງຫົວລາວ ແລະ ປະ ກາດການແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ລາວ, **ຈບຊ 27:23.** ເຮົາ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນສາດສະດາ, **ຢມຢ 1:5.**

ເຮົາໄດ້ເລືອກເອົາພວກເຈົ້າ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງ ເຈົ້າທັງຫລາຍ, **ຢຮ 15:16.** ໂປໂລໄດ້ຖືກເອີ້ນ ໃຫ້ເປັນອັກຄະສາວົກ, **ຣມ 1:1.** ບໍ່ທ່ອນມີຜູ້ ໃດຕັ້ງຕົນເອງຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງນີ້, ແຕ່ເປັນຜູ້ຖືກ ເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, **ຮສ 5:4.** ພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກ ເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ ຕາມລະບຽບຂອງເມນຄີ ເສເດັກ, **ຮສ 5:10.**

ເຮົາຖືກເອີ້ນໃຫ້ມາສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງ ພຣະເຈົ້າຕາມວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ ແລະ ການທຳນາຍ, **ແອວ 8:24.** ປະໂລຫິດໄດ້ ຖືກເອີ້ນ ແລະ ຖືກຕຽມໄວ້ນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງ ຮາກຖານຂອງໂລກ, **ແອວ 13:3.**

ຖ້າເຈົ້າມີຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບໃຊ້ ພຣະເຈົ້າ ເຈົ້າກໍໄດ້ຖືກເອີ້ນ, **ຄພ 4:3.** ຈົ່ງຍືດ ໝັ້ນໃນວຽກງານ ຊຶ່ງວຽກງານນັ້ນເຮົາໄດ້ເອີ້ນ ເຈົ້າ, **ຄພ 9:14.** ເຈົ້າບໍ່ຄວນຄິດວ່າ ເຈົ້າຖືກ ເອີ້ນໃຫ້ສັ່ງສອນ ຈົນກວ່າເຈົ້າຖືກເອີ້ນ, **ຄພ 11:15.** ແອວເດີໄດ້ຮັບການເອີ້ນເພື່ອເຮັດໃຫ້

ການເຕົ້າໂຮມຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ເກີດຂຶ້ນ, ຄພ 29:7. ຈະບໍ່ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຄົນໃດເພື່ອໄປສົ່ງສອນພຣະກິດຕີຄຸນຂອງເຮົາ, ຫລື ເພື່ອເສີມສ້າງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ເຂົາຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ, ຄພ 42:11. ມີຫລາຍຄົນໄດ້ຖືກເອີ້ນ, ແຕ່ມີໜ້ອຍຄົນໄດ້ຖືກເລືອກ, ຄພ 121:34.

ມະນຸດຕ້ອງໄດ້ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຫຼື 1:5.

ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ ແລະ ການເລືອກ. ເບິ່ງ ເລືອກ, ການເລືອກ ນຳອີກ

ຜູ້ຕິດຕາມທີ່ຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດສາມາດຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າຈະໄດ້ຮັບຄວາມສູງສົ່ງ. ການເອີ້ນແລະ ການເລືອກນີ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການກັບໃຈແລະ ການບັບຕິສະມາ. ມັນສົມບູນ ເມື່ອເຂົາ “ດຳເນີນໄປທ້າ, ຂຶ້ນຊົມກັບພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ອິດທິນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ” (2 ນພ 31:19–20). ພຣະຄຳພີເອີ້ນຂັ້ນຕອນນີ້ວ່າເປັນການເຮັດໃຫ້ເປັນໄປຕາມການເອີ້ນ ແລະ ການເລືອກຂອງເຮົາ (2 ປທ 1:4–11; ຄພ 131:5–6).

ພວກເຈົ້າຈະເປັນປະຊາຊົນທີ່ເຮົາເລືອກໄວ້ໃນຖານະປະໂລຫິດ, ອພຍ 19:5–6 (ພນມ 1:6).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກເອົາຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ເພື່ອຄວາມລອດຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, 2 ທສນ 2:13. ຈົ່ງອິດສາພາກພຽນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເປັນໄປຕາມການເອີ້ນ ແລະ ການເລືອກຂອງທ່ານ, 2 ປທ 1:10.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຜະນິກຕົວພວກທ່ານໄວ້ເປັນຂອງພຣະອົງ, ມຊຢ 5:15. ເຮົາເຮັດພັນທະສັນຍາກັບເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ, ມຊຢ 26:20.

ຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດທີ່ຊື່ສັດຈະກາຍເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ອານາຈັກ, ແລະ ເປັນຜູ້ຖືກເລືອກໄວ້ຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 84:33–34. ຄຳຂອງການທຳນາຍທີ່ແນ່ນອນແທ້ໆພາຍເຖິງການທີ່ຮູ້ວ່າເຂົາຖືກຜະນິກໄວ້

ສູ່ຊີວິດນິລັນດອນ, ຄພ 131:5–6. ເຮົາຜະນິກຄວາມສູງສົ່ງໄວ້ເທິງເຈົ້າ, ຄພ 132:49.

ເອື້ອຍນ້ອງ. ເບິ່ງ ຜູ້ຍິງ, ກຸ່ມຜູ້ຍິງ; ພີ່ນ້ອງ, ບຣະເດີ ຫລື ອ້າຍນ້ອງ; ມະນຸດ ນຳອີກ

ໃນ ຖານະ ລູກໆ ຂອງ ພຣະ ບິດາ ເທິງສະຫວັນ, ຊາຍ ແລະ ຍິງທຸກຄົນ ເປັນອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງກັນທາງວິນຍານ. ໃນ ສາດສະໜາຈັກ, ສະມາຊິກ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນຜູ້ຍິງຂອງສາດສະໜາຈັກ ມັກຖືກເອີ້ນວ່າ ເອື້ອຍນ້ອງ.

ຜູ້ໃດທີ່ປະຕິບັດຕາມນຳພຣະໄທຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ຜູ້ນັ້ນແທລະເປັນນ້ອງຊາຍ ແລະ ນ້ອງສາວຂອງເຮົາ, ມທ 12:50 (ມຣກ 3:35).

ກົດຄວບຄຸມການສາລະພາບບາບລະຫວ່າງອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງໃນສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງໄວ້, ຄພ 42:88–93.

ອຳນາດ. ເບິ່ງ ສິດອຳນາດ; ຖານະປະໂລຫິດ ນຳອີກ

ຄວາມສາມາດທີ່ຈະເຮັດບາງສິ່ງ. ການມີອຳນາດເໜືອບາງຄົນ ຫລື ບາງສິ່ງ ຄືການມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະຄວບຄຸມ ຫລື ບັນຊາຄົນນັ້ນ ຫລື ສິ່ງນັ້ນ. ໃນພຣະຄຳພີ, ສ່ວນຫລາຍແລ້ວ ອຳນາດມັກຈະພົວພັນກັບອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ອຳນາດຂອງສະຫວັນ. ສ່ວນຫລາຍແລ້ວມັນພົວພັນຢ່າງໃກ້ຄຽງກັບສິດອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດ, ຊຶ່ງເປັນການອະນຸຍາດ ຫລື ໃຫ້ມີສິດທີ່ຈະກະທຳເພື່ອພຣະເຈົ້າ.

ແຕ່ທີ່ເຮົາໃຫ້ເຈົ້າຍັງມີຊີວິດຢູ່ ກໍເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ເຫັນອຳນາດຂອງເຮົາ, ອພຍ 9:16. ພຣະເຈົ້າເປັນທີ່ເພິ່ງອັນເຂັ້ມແຂງຂອງຂ້ານ້ອຍ, 2 ຊມອ 22:33. ຢ່າເກັບຄວາມດີໄວ້ຈາກຜູ້ທີ່ສົມຄວນຈະໄດ້ຮັບ ໃນເມື່ອສິ່ງນີ້ຢູ່ໃນອຳນາດຂອງເຈົ້າ, ສພສ 3:27. ຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານ ຕະຫລອດທັງອຳນາດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມກ 3:8.

ອຳນາດທັງໝົດໃນສະຫວັນ ແລະ ທີ່ແຜ່ນດິນໂລກ ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຮົາແລ້ວ, ມທ 28:18.

ອຳເພີໃຈ

ພວກເຂົາທຸກຄົນຕ່າງກໍປະຫລາດໃຈ ໃນຄຳສອນຂອງພຣະອົງ ເພາະພຣະອົງສອນດ້ວຍອຳນາດ, **ລກ 4:32**. ພວກເຈົ້າຕ້ອງເຝົ້າຄອຍຢູ່ໃນນະຄອນ ຈົນກວ່າອຳນາດຈາກເບື້ອງເທິງລົງມາເທິງພວກເຈົ້າ, **ລກ 24:49**. ແຕ່ສ່ວນບັນດາຜູ້ທີ່ຕ້ອນຮັບພຣະອົງ, ພຣະອົງກໍປະທານສິດໃຫ້ກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຍຣ 1:12** (ຄພ 11:30). ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບລິດເດດ, ເມື່ອພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະສະເດັດມາເຖິງພວກເຈົ້າ, **ກຈກ 1:8**. ບໍ່ມີອຳນາດໃດ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າ, **ຮມ 13:1**. ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຝົ້າຮັກສາໄວ້ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ຈົນໄດ້ເຖິງຄວາມພົ້ນ, **1 ປຕ 1:3-5**.

ເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, **1 ນຟ 17:48**. ມັນຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ເຮົາໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, **ຍຄ 7:12**. ມະນຸດອາດມີອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຂົາ, **ມຊຢ 8:16**. ເຂົາເຈົ້າກໍສິດສອນດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, **ແອວ 17:2-3**. ມີໄຟໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ດ້ວຍສິດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່, **3 ນຟ 7:15-20** (3 ນຟ 11:19-22).

ເຖິງແມ່ນວ່າມະນຸດອາດມີອຳນາດທີ່ຈະເຮັດວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ແຕ່ຖ້າຫາກເຂົາໂອ້ອວດໃນກຳລັງຂອງຕົນເອງ ເຂົາຈະຕົກໄປ, **ຄພ 3:4**. ອຳນາດທີ່ຈະເຮັດຄວາມດີແມ່ນຢູ່ໃນເຮົາແຕ່ລະຄົນ, **ຄພ 58:27-28**. ໃນພິທີການຂອງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ, ອຳນາດຂອງຄວາມເປັນເໝືອນພຣະເຈົ້າຈະສະແດງໃຫ້ປະຈັກ, **ຄພ 84:19-22**. ສິດຂອງຖານະປະໂລຫິດກ່ຽວຂ້ອງກັບອຳນາດແຫ່ງສະຫວັນຢ່າງແຍກກັນບໍ່ໄດ້, **ຄພ 121:34-46**.

ເຮົາຈະຈູງເຈົ້າໄປດ້ວຍມືຂອງເຮົາ, ແລະ ອຳນາດຂອງເຮົາຈະຢູ່ເໜືອເຈົ້າ, **ອຣຮ 1:18**.

ອຳເພີໃຈ. ເບິ່ງ ອິດສະລະ, ອິດສະລະພາບ; ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ນຳອີກ

ຄວາມສາມາດ ແລະ ສິດທິພິເສດທີ່ພຣະ

ເຈົ້າມອບໃຫ້ຜູ້ຄົນທີ່ຈະເລືອກ ແລະ ກະທຳ ເພື່ອພວກເຂົາເອງ.

ໝາກໄມ້ທຸກກິນໃນສວນນີ້ເຈົ້າກິນໄດ້, **ປຖກ 2:16**. ຈົ່ງຕັດສິນໃຈໃນມື້ນີ້ວ່າ ພວກເຈົ້າຈະບົວລະບັດຮັບໃຊ້ຜູ້ໃດ, **ຍຊ 24:15** (ແອວ 30:8; ມຊ 6:33).

ມະນຸດກະທຳດ້ວຍຕົວເອງບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກຈະເປັນໄປເພາະພວກເຂົາຖືກຊັກຈູງ, **2 ນຟ 2:15-16**. ມະນຸດເປັນອິດສະລະທີ່ຈະເລືອກເສລີພາບ ແລະ ຊີວິດມີລົນດອນ ຫລື ເປັນຊະເລີຍ ແລະ ຄວາມຕາຍ, **2 ນຟ 2:27**. ພວກທ່ານມີອິດສະລະ; ພວກທ່ານໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດເພື່ອຕົວເອງ, **ຮລມ 14:30**.

ໄພພົນຂອງສະຫວັນໜຶ່ງສ່ວນສາມຫັນໜີຈາກເຮົານຳອີກ ເພາະອຳເພີໃຈຂອງເຂົາ, **ຄພ 29:36**. ມັນຈຳເປັນວ່າມານຈະຕ້ອງລົ້ວງມະນຸດ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະບໍ່ສາມາດເປັນຕົວແທນ, **ຄພ 29:39**. ໃຫ້ມະນຸດທຸກຄົນເລືອກເພື່ອຕົນເອງ, **ຄພ 37:4**. ມະນຸດທຸກໆຄົນຈະໄດ້ກະທຳຕາມອຳເພີໃຈອັນຊອບທຳຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຂົາ, **ຄພ 101:78**.

ຊາຕານໄດ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈະທຳລາຍອຳເພີໃຈຂອງມະນຸດ, **ມຊ 4:3**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບອຳເພີໃຈໃຫ້ມະນຸດ, **ມຊ 7:32**.

ອຳໂນນ, ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງເຊຣາເຮັມລາ.
ເບິ່ງ ລິມໄຮ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມ່ອນ, ຊາຍທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີອິດທິພົນຄົນໜຶ່ງ ຜູ້ໄດ້ນຳພາຜູ້ຄົນຈຳນວນໜຶ່ງຈາກເຊຣາເຮັມລາໄປສຳຫລວດເບິ່ງແຜ່ນດິນລີໄຮ-ນີໄຟ (ມຊຢ 7:1-16). ລາວໄດ້ເຫັນບັນທຶກບູຮານ, ແລະ ໄດ້ອະທິບາຍຄວາມໝາຍຂອງການເປັນຜູ້ພະຍາກອນ (ມຊຢ 8:5-18). ຕໍ່ມາລາວໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອກະສັດລິມໄຮ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງພົ້ນໃຫ້ເປັນອິດສະລະຈາກຊາວເລມັນ ແລະ ໄດ້ພາເຂົາເຈົ້າກັບຄືນໄປເມືອງເຊຣາເຮັມລາ (ມຊຢ 22).

ອຳໂມນ, ລູກຊາຍຂອງໂມໂຊຢາ. ເບິ່ງ ໂມໂຊຢາ, ພວກລູກຊາຍຂອງ; ໂມໂຊຢາ, ລູກຊາຍຂອງເປັນຍາມິນ; ອານໄທ-ນິໄຟ-ລີໂຮ *ນຳອີກ*

ໃນພຣະຄຳພີມ່ອນ, ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງກະສັດໂມໂຊຢາ. ອຳໂມນໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນຜູ້ສອນສາດສະໜາ ຜູ້ຊຶ້ງຄວາມພາກພຽນພະຍາຍາມຂອງລາວໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍໃຫ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຄຣິດ.

ເປັນຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຖື ທີ່ສະແຫວງຫາ ທີ່ຈະທຳລາຍສາດສະໜາຈັກ, **ມຊຢ 27:8-10, 34.** ທູດອົງໜຶ່ງໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ລາວ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນຂອງລາວ, **ມຊຢ 27:11.** ໄດ້ກັບໃຈ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນສົ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, **ມຊຢ 27:32-28:8.** ໄດ້ປະຕິເສດບໍ່ຂຶ້ນເປັນກະສັດ ແລະ ໄດ້ໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງຊາວເລມັນເພື່ອສົ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, **ແອວ 17:6-9.** ໄດ້ຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານເພື່ອຂໍການນຳພາ, **ແອວ 17:8-11.** ໄດ້ຖືກມັດແລ້ວພາໄປຫາກະສັດລາໂມໂນ, **ແອວ 17:20-21.** ໄດ້ຊ່ວຍຮັກສາຝູງສັດລ້ຽງຂອງລາໂມໂນ, **ແອວ 17:26-39.** ໄດ້ສົ່ງສອນລາໂມໂນ, **ແອວ 18:1-19:13.** ໄດ້ຂອບພຣະໄທພຣະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ໝົດກຳລັງໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ, **ແອວ 19:14.** ຜູ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຂອງລາວບໍ່ເຄີຍຕົກໄປ, **ແອວ 23:6.** ໄດ້ຂຶ້ນຊົມໃນການເປັນເຄື່ອງມືໃນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນການນຳຫລາຍພັນຄົນມາສູ່ຄວາມຈິງ, **ແອວ 26:1-8 (ແອວ 26).** ໄດ້ນຳພາຜູ້ຄົນອານໄທ-ນິໄຟ-ລີໂຮ ໄປຫາບ່ອນປອດໄພ, **ແອວ 27.** ໄດ້ມີຄວາມສຸກຢ່າງລົ້ນເຫລືອເມື່ອໄດ້ພົບກັບອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ, **ແອວ 27:16-18.**

ອວດອ້າງ, ການອວດອ້າງ. ເບິ່ງ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ

ອວດອົງ, ຄວາມອວດອົງ. ເບິ່ງ ຄວາມເປັນຢູ່ທາງໂລກ; ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ *ນຳອີກ*

ຄວາມເທັດ ຫລື ຄວາມຫລອກລວງ; ຄວາມທະນົງຕົວ. ໂອ້ອວດ ແລະ ຄວາມອວດອ້າງຍັງສາມາດໝາຍເຖິງຄວາມເປົ່າປ່ຽວ ຫລື ປາດສະຈາກຄຸນຄ່າ.

ຜູ້ທີ່ມີສະອາດ ແລະ ໃຈບໍລິສຸດ ຈະເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານທີ່ສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້, **ພສສ 24:3-4.**

ເມື່ອເຈົ້າອະທິຖານ, ຢ່າເວົ້າຊ້ຳຄຳເກົ່າ, **ມທ 6:7.**

ອາຄານຫລັງກວ້າງໃຫຍ່ ຄືຄວາມຄິດຜັນອັນບໍ່ມີປະໂຫຍດ ແລະ ຄວາມທະນົງໃຈ, **1 ນຟ 12:18.** ທ່ານຈະໝົກໝຸນຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກຢູ່ບໍ່, **ແອວ 5:53.** ຢ່າຊອກຫາສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກ, ເພາະລູກຈະເອົາມັນໄປກັບລູກບໍ່ໄດ້, **ແອວ 39:14.**

ຄວາມໂອ້ອວດ ແລະ ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືໄດ້ນຳສາດສະໜາຈັກມາຢູ່ພາຍໃຕ້ການກ່າວໂທດ, **ຄພ 84:54-55.** ເມື່ອພວກເຮົາພະຍາຍາມສະໜອງຄວາມທະເຍີທະຍານອັນໄຮ້ປະໂຫຍດຂອງພວກເຮົາ, ສະຫວັນຈະຖອນຕົວ, **ຄພ 121:37.**

ຮັກ, ຄວາມຮັກ. ເບິ່ງ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ; ເປັນສັດຕູກັນ, ຄວາມເປັນສັດຕູກັນ; ເມດຕາສົງສານ, ຄວາມເມດຕາສົງສານ *ນຳອີກ*

ການອຸທິດຕົນ ແລະ ຄວາມຮັກທີ່ເລິກຊຶ້ງ. ຄວາມຮັກສຳລັບພຣະເຈົ້າແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍການອຸທິດຕົນ, ການບູຊາ, ຄວາມຄາລະວະ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ, ຄວາມເມດຕາ, ການໃຫ້ອະໄພ, ຄວາມເມດຕາສົງສານ, ພຣະຄຸນ, ການຮັບໃຊ້, ຄວາມກະຕັນຍູ, ຄວາມກະລຸນາ. ຕົວຢ່າງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ສຳລັບລູກໆຂອງພຣະອົງແມ່ນຢູ່ໃນການຊົດໃຊ້ອັນເປັນນິດຂອງພຣະເຊື້ອຄຣິດ.

ຈົ່ງຮັກເພື່ອນມະນຸດເໝືອນຮັກຕົນເອງ, **ລລວ 19:18 (ມທ 5:43-44; 22:37-40; ຣມ 13:9; ຄລຕ 5:14; ຢກບ 2:8; ມຊຢ 23:15; ຄພ 59:6).** ຈົ່ງຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈຂອງເຈົ້າ, **ພບຍ 6:5 (ມຣນ 10:32; ຄພ 59:5).** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ ພວມໃຊ້ເຂົ້າມາທົດລອງເບິ່ງພວກເຈົ້າ ເພື່ອຢາກຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈຂອງພວກເຈົ້າຫລືບໍ່,

ຮັກກາຍ

ພບຍ 13:3. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດັດແປງກໍ່ສ້າງຜູ້ທີ່ພຣະອົງຮັກ, **ສພສ 3:12.** ພູ່ເພື່ອນເຫັນໃຈກັນທຸກສະພາບການ, **ສພສ 17:17.**

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັກໂລກຫລາຍທີ່ສຸດຈົນໄດ້ປະທານພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະອົງ, **ຍຮ 3:16** (ຄພ 138:3). ເຮົາຮັກພວກເຈົ້າສັນໃຈ ພວກເຈົ້າກໍຈົ່ງຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນຢ່າງນັ້ນ, **ຍຮ 13:34** (ຍຮ 15:12, 17; ມຊ 7:33). ຖ້າພວກເຈົ້າຮັກເຮົາ ພວກເຈົ້າກໍຈະເຊື່ອຟັງກົດບັນຍັດຂອງເຮົາ, **ຍຮ 14:15** (ຄພ 42:29). ບໍ່ມີຜູ້ໃດມີຄວາມຮັກໃຫຍ່ກວ່ານີ້ ຄືການທີ່ຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ສະລະຊີວິດເພື່ອມິດສະຫາຍຂອງຕົນ, **ຍຮ 15:13.** ເປໂຕ, ເຈົ້າຮັກເຮົາບໍ່? ຈົ່ງລ້ຽງຮັກສາແກະຂອງເຮົາເດີ, **ຍຮ 21:15-17.** ບໍ່ມີສິ່ງໃດຈະແຍກພວກເຮົາຈາກຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ, **ຮມ 8:35-39.** ສິ່ງທີ່ຕາບໍ່ເຫັນ ຫຼືບໍ່ໄດ້ຍິນ ແລະ ສິ່ງທີ່ມະນຸດຄິດບໍ່ອອກ ແມ່ນສິ່ງນັ້ນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຕັ້ງມາໄວ້ໃຫ້ແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຮັກພຣະອົງ, **1 ກອທ 2:9.** ຈົ່ງຮັບໃຊ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນດ້ວຍຄວາມຮັກເຫັນ, **ຄລຕ 5:13.** ຝ່າຍຜົວ, ຈົ່ງຮັກເມຍຂອງຕົນ, **ອພຊ 5:25** (ກລຊ 3:19). ຢ່າຮັກໂລກ, **1 ຍຮ 2:15.** ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຮັກ, **1 ຍຮ 4:8.** ພວກເຮົາຮັກພຣະອົງ, ເພາະພຣະອົງໄດ້ຮັກເຮົາກ່ອນ, **1 ຍຮ 4:19.**

ພຣະຄຣິດໄດ້ອິດທິນ ເພາະຄວາມກະລຸນາຮັກຫອມຂອງພຣະອົງ ແລະ ຄວາມອິດກັນທີ່ພຣະອົງມີຕໍ່ມະນຸດ, **1 ນພ 19:9.** ຈົ່ງມັງໜ້າດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຂອງມະນຸດທັງປວງ, **2 ນພ 31:20.** ພວກທ່ານຈະສອນລູກໆຂອງພວກທ່ານໃຫ້ຮັກກັນ ແລະ ຮັບໃຊ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນ, **ມຊຍ 4:15.** ຖ້າຫາກພວກທ່ານຮູ້ສຶກຢາກຮ້ອງເພງສັນລະເສີນຄວາມຮັກທີ່ໃຖ່, ພວກທ່ານຮູ້ສຶກເຊັ່ນນັ້ນບໍ່ໃນຂະນະນີ້, **ແອວ 5:26.** ຖືກພຣະວິນຍານອັນສັກສິດນຳພາໄປ, ເພື່ອກາຍເປັນຄົນອິດທິນ, ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ, **ແອວ 13:28.** ຕ້ອງຄວບຄຸມກິເລດຕັນຫາທັງໝົດຂອງລູກ, ເພື່ອລູກຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ, **ແອວ 38:12.** ບໍ່ມີການຂັດ

ແຍ້ງກັນ ຍ້ອນວ່າຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນໃຈຂອງຜູ້ຄົນ, **4 ນພ 1:15.** ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເຊື່ອເຊີນໃຫ້ຮັກພຣະເຈົ້າ ແມ່ນມາຈາກການດົນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ, **ມຮນ 7:13-16.** ຄວາມໃຈບຸນຄືຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະຄຣິດ, **ມຮນ 7:47.** ຄວາມຮັກທີ່ສົມບູນຍ່ອມຂັບໄລ່ຄວາມຍ້ານກົວທັງໝົດອອກໄປ, **ມຮນ 8:16** (1 ຍຮ 4:18).

ຄວາມຮັກເຮັດໃຫ້ມະນຸດເໝາະສົມສຳລັບວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຄພ 4:5** (ຄພ 12:8). ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດມາເຖິງທຸກຄົນຜູ້ຮັກ ແລະ ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, **ຄພ 20:31.** ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຮັກເຮົາ, ພວກເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້ເຮົາ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາ, **ຄພ 42:29** (ຍຮ 14:15). ຈົ່ງສະແດງຄວາມຮັກຫລາຍຂຶ້ນຕໍ່ຄົນທີ່ທ່ານດັດແປງ ຫລື ຕຳນິ, **ຄພ 121:43.**

ມະນຸດຮັກຊາຕານຫລາຍກວ່າພຣະເຈົ້າ, **ມຊ 5:13, 18, 28.**

ຮັກກາຍ

ສາດສະດາຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ທຳນາຍປະມານ 520 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ໃນເຢຣູຊາເລັມ, ບໍ່ດົນຫລັງຈາກຊາວຢິວໄດ້ກັບຄືນມາຈາກການເນລະເທດໄປຍາບີໂລນ (ອຊຣ 5:1; 6:14). ເພິ່ນໄດ້ກ່າວເຖິງການສ້ອມແປງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືນໃໝ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ຕຳນິຜູ້ຄົນ ເພາະວ່າມັນຍັງບໍ່ສຳເລັດເທື່ອ. ເພິ່ນຍັງໄດ້ຂຽນເຖິງພຣະວິຫານໃນໄລຍະພັນປີ ແລະ ການປົກຄອງຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.

ພຣະທຳຮັກກາຍ: ໃນບົດທີ 1 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕິຕຽນຜູ້ຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຮືອນທີ່ສ້າງສຳເລັດຂອງເຂົາເຈົ້າ ແຕ່ພຣະວິຫານຍັງບໍ່ສຳເລັດເທື່ອ. ບົດທີ 2 ບັນທຶກຄຳທຳນາຍຂອງຮັກກາຍທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານຄວາມສະຫງົບໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ.

ຮັ່ງມີ, ຄວາມຮັ່ງມີ. ເບິ່ງ ເງິນ; ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ ນຳອີກ

ຄວາມລ້ຳລວຍ ຫລື ຄວາມອຸດົມສົມບູນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແນະນຳໄພ່ພົນຂອງພຣະ

ເຈົ້າ ບໍ່ໃຫ້ສະແຫວງຫາ ຄວາມຮັ່ງມີຂອງໂລກ ຍົກເວັ້ນແຕ່ທີ່ຈະເຮັດຄວາມດີ. ໄຟຟົນຂອງ ພຣະເຈົ້າບໍ່ຄວນສະແຫວງຫາຄວາມຮັ່ງມີຫາງ ໂລກ ກ່ອນສະແຫວງຫາອານາຈັກຂອງພຣະ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງມີຄວາມຮັ່ງມີແຫ່ງຊົ່ວນິລັນດອນ (ຢຄ 2:18-19).

ຖ້າພວກເຈົ້າເກີດຮັ່ງຄູນມີ ເປັນດີຂຶ້ນກໍຕາມ ກໍຢາເພິ່ງໃນຄວາມຮັ່ງມີນັ້ນ, ພສສ 62:10. ຄວາມຮັ່ງມີຈະຊ່ວຍຫຍັງບໍ່ໄດ້ໃນມື້ທີ່ປະ ເຊີນກັບຄວາມຕາຍ, ສພສ 11:4. ຜູ້ທີ່ເພິ່ງໃນ ຊັບສົມບັດຂອງຕົນນັ້ນ ຈະຖືກທຳລາຍ, ສພສ 11:28. ຖ້າຕ້ອງເລືອກເອົາລະຫວ່າງຊື່ສຽງດີ ກັບຄວາມຮັ່ງມີ ຈົ່ງເລືອກເອົາຊື່ສຽງດີສາເຖິດ, ສພສ 22:1.

ທີ່ຄົນຮັ່ງມີຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງ ພຣະເຈົ້າ ກໍຍາກແທ້ໝໍ້, ມຣກ 10:23 (ລກ 18:24-25). ການຮັກເງິນຄຳເປັນເຄົ້າມູນຂອງ ຄວາມຊົ່ວທຸກຢ່າງ, 1 ຕມທ 6:10.

ວິບັດແກ່ຄົນຮັ່ງມີ ຜູ້ດູກຄົນທຸກຍາກ ແລະ ຜູ້ຊົ່ງຊັບສົມບັດຂອງເຂົາຈຶ່ງເປັນພຣະເຈົ້າ ຂອງເຂົາ, 2 ນພ 9:30. ຄົນຊອບທຳບໍ່ໄດ້ ພັກພຸ້ນຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າ ແຕ່ໄດ້ແບ່ງບັນໃຫ້ ກັບທຸກຄົນ, ແອວ 1:30. ຜູ້ຄົນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນອວດ ດີ ເພາະຄວາມຮັ່ງມີ, ແອວ 4:6-8. ຜູ້ຄົນເລີ່ມມີ ການແບ່ງຊັ້ນວັນນະກັນຂຶ້ນ, ຕາມຄວາມຮັ່ງມີ ຂອງຕົນ, 3 ນພ 6:12.

ຢາສະແຫວງຫາຄວາມຮັ່ງມີ ແຕ່ຈົ່ງ ສະແຫວງຫາບັນຍາ, ຄພ 6:7 (ແອວ 39:14; ຄພ 11:7). ຄວາມຮັ່ງມີຂອງແຜ່ນດິນໂລກເປັນ ຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະມອບໃຫ້, ແຕ່ຈົ່ງລະວັງ ຄວາມທະນົງຕົວ, ຄພ 38:39.

ຄວາມຮັ່ງມີແຫ່ງຊົ່ວນິລັນດອນ: ຈົ່ງທ້ອນ ໂຮມຊັບສົມບັດໄວ້ໃນສະຫວັນ, ມທ 6:19-21.

ຈັກເທື່ອແລ້ວ ທີ່ເຮົາໄດ້ເອີ້ນພວກເຈົ້າໂດຍ ຄວາມຮັ່ງມີແຫ່ງຊີວິດນິລັນດອນ, ຄພ 43:25. ຄວາມຮັ່ງມີແຫ່ງຊົ່ວນິລັນດອນເປັນຂອງເຮົາທີ່ ຈະມອບໃຫ້, ຄພ 67:2 (ຄພ 78:18).

ຮັນນາ. ເບິ່ງ ຊາມູເອນ, ສາດສະດາໃນພຣະ ຄຳພີເດີມ ນຳອີກ

ແມ່ຂອງຊາມູເອນ, ສາດສະດາໃນພຣະຄຳ ພີເດີມ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານຊາມູເອນ ໃຫ້ແກ່ນາງຮັນນາເພື່ອເປັນຄຳຕອບຕໍ່ຄຳອະທິ ຖານຂອງນາງ (1 ຊມອ 1:11, 20-28). ນາງ ຮັນນາໄດ້ອຸທິດຊາມູເອນໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ. ເພງແຫ່ງຄວາມຂອບພຣະໂທຂອງນາງ ສາມາດປຽບທຽບໃສ່ກັບຂອງນາງມາຣີ, ມານດາຂອງພຣະເຢຊູ (1 ຊມອ 2:1-10; ລກ 1:46-55).

ຮັບໃຊ້, ການຮັບໃຊ້. ເບິ່ງ ຄວາມຜາສຸກ; ຮັກ, ຄວາມຮັກ ນຳອີກ

ການດູແລທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ ຫລື ວຽກງານທີ່ໄດ້ ເຮັດໄປເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຂອງຄົນອື່ນ. ເມື່ອເຮົາຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ, ເຮົາກໍ ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຄືກັນ.

ຈົ່ງຕັດສິນໃຈໃນມື້ນີ້ວ່າ ພວກເຈົ້າຈະບົວລະ ບັດຮັບໃຊ້ຜູ້ໃດ, ຢຊ 24:15.

ເພາະຕາຍໃດທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງເຫລົ່າ ນີ້ແກ່ຄົນທີ່ຕ່ຳຕ້ອຍທີ່ສຸດ, ພວກເຈົ້າກໍໄດ້ເຮັດ ແກ່ເຮົາເໝືອນກັນ, ມທ 25:35-45. ໃຫ້ຖວາຍ ຕົວເປັນເຄື່ອງບູຊາອັນມີຊີວິດ, ຊຶ່ງເປັນການ ນະມັດສະການທີ່ເໝາະສົມ, ຣມ 12:1. ຈົ່ງ ຮັບໃຊ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນ ດ້ວຍຄວາມຮັກ, ຄລຕ 5:13.

ວັນເວລາຂອງລູກ ຈະຖືກໃຊ້ໄປໃນການຮັບ ໃຊ້ພຣະເຈົ້າຂອງລູກ, 2 ນພ 2:3. ເມື່ອພວກ ທ່ານຮັບໃຊ້ເພື່ອນມະນຸດດ້ວຍກັນ ພວກທ່ານ ກໍຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານນັ້ນເອງ, ມຊຢ 2:17. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະເປັນເຈົ້າຂອງ ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍານີ້ ຄວນຮັບໃຊ້ພຣະ ເຈົ້າ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈະຖືກກວາດອອກໄປ, ອທ 2:8-12.

ຜູ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງເບິ່ງ ວ່າເຈົ້າຮັບໃຊ້ພຣະອົງດ້ວຍສຸດໃຈ, ຄພ 4:2. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານພຣະບັນຍັດໃຫ້ ເພື່ອວ່າມະນຸດຈະຮັກ ແລະ ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ, ຄພ 20:18-19. ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ

ຄຣິດ ໃຫ້ເຈົ້າຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, ຄພ 59:5. ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເບີກບານທີ່ຈະໃຫ້ກຽດຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຈະຮັບໃຊ້ເຮົາ, ຄພ 76:5.

ຈົ່ງນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະ ອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້, ມຊ 1:15.

ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ. ເບິ່ງ ອຳເພີໃຈ ນຳອີກ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ຜູ້ຄົນທັງປວງ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ເຈດຕະນາ, ທັດສະນະ, ຄວາມປາດຖະໜາ, ແລະ ການກະທຳຂອງຕົນ ເອງ.

ອາຍຸທີ່ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ ແມ່ນອາຍຸຕອນທີ່ ເດັກນ້ອຍໃຫຍ່ພຽງພໍທີ່ຈະຮັບຜິດຊອບສຳລັບ ການກະທຳຂອງເຂົາເອງ ແລະ ສາມາດເຮັດ ບາບ ແລະ ກັບໃຈໄດ້.

ເຮົາຈະຕັດສິນທຸກຄົນຕາມການກະທຳຂອງ ເຂົາ, ອຊກ 18:30.

ເຂົາຈະໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເປົ່າໆທຸກຄຳ, ມທ 12:36. ຈົ່ງລາຍງານກ່ຽວກັບໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າ ສາ, ລກ 16:2. ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນ ຈະຕ້ອງ ລາຍງານເລື່ອງລາວຂອງຕົນເອງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ຣມ 14:12. ຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວຈະຖືກພິພາກສາ ຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ພມ 20:12.

ຄຳເວົ້າ, ການກະທຳ, ແລະ ຄວາມນຶກຄິດ ທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ ຈະກ່າວໂທດພວກເຮົາ, ແອວ 12:14. ພວກເຮົາເປັນຜູ້ພິພາກສາຂອງ ຕົນເອງ, ບໍ່ວ່າຈະກະທຳຄວາມດີ ຫລື ຄວາມ ຊົ່ວ, ແອວ 41:7. ພວກທ່ານໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ໃຫ້ເຮັດເພື່ອຕົວເອງ, ຮລມ 14:29–31. ລູກຈົ່ງ ສອນເລື່ອງຕໍ່ໄປນີ້—ເຊັ່ນ ການກັບໃຈ ແລະ ການບັບຕິສະມາໃຫ້ຄົນທີ່ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ມຣນ 8:10.

ທຸກຄົນຈະຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິ ສະມາ, ຜູ້ຈະເຖິງອາຍຸທີ່ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບໄດ້, ຄພ 18:42. ຊາຕານບໍ່ສາມາດລັ່ງລວງເດັກ ນ້ອຍໆ, ຈົນກ່ວາພວກເຂົາເລີ່ມຮູ້ຈັກຮັບຜິດ ຊອບຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ຄພ 29:46–47. ເດັກນ້ອຍ ຈະຕ້ອງຮັບບັບຕິສະມາເມື່ອມີອາຍຸໄດ້ແປດ ປີ, ຄພ 68:27. ມະນຸດທຸກຄົນຈະຮັບຜິດຊອບ

ຕໍ່ບາບຂອງຕົນເອງໃນວັນແຫ່ງການພິພາກ ສາ, ຄພ 101:78.

ມັນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ມະນຸດເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ ຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ; ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງ ເປັນຕົວແທນອິດສະລະພາບຂອງຕົນເອງ, ມຊ 6:56. ມະນຸດຈະໄດ້ຮັບໂທດເພາະບາບຂອງ ຕົນ, ຫຼຸຂ 1:2.

ຮັບເອົາ, ການຮັບເອົາ. ເບິ່ງ ບຸດ ແລະ ທິດາ ຂອງພຣະເຈົ້າ; ລູກໆຂອງພຣະຄຣິດ; ອັບ ຣາຮາມ—ເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ; ອິດ ສະຣາເອນ ນຳອີກ

ພຣະຄຳພີກ່າວເຖິງການຮັບເອົາໃນສອງຮູບ ແບບ.

(1) ຜູ້ບໍ່ແມ່ນທາຍາດຂອງຊາວອິດສະຣາ ເອນຈະກາຍເປັນຄົນໃນຄອບຄົວຂອງອັບຣາ ຮາມ ແລະ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນໄດ້ ໂດຍ ການມີສັດທາໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ, ກັບໃຈ, ຮັບ ບັບຕິສະມາໂດຍການລົງໄປໃນນ້ຳໝົດທັງຕົວ, ແລະ ຮັບເອົາພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ (2 ນຟ 31:17–18; ຄພ 84:73–74; ອຣຮ 2:6, 10–11).

(2) ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບພິທີການແຫ່ງຄວາມ ລອດຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຈະກາຍເປັນບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ໂດຍການ ເຊື້ອພັງຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງສະເໝີໄປ (ໂຣມ 8:15–17; ຄລຕ 3:24–29; 4:5–7; ມຊຢ 5:7–8).

ຮັບຮອງ, ການຮັບຮອງ. ເບິ່ງ ຊົດໃຊ້, ການ ຊົດໃຊ້; ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ ບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ທີ່ຈະຖືກອະໄພຈາກການລົງໂທດສຳລັບ ບາບ ແລະ ປະກາດການບໍ່ມີຄວາມຜິດ. ບຸກ ຄົນຖືກຮັບຮອງໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະຜູ້ ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ຜ່ານການມີສັດທາໃນພຣະອົງ. ສັດທານີ້ສະແດງອອກໂດຍການກັບໃຈ ແລະ ການເຊື້ອພັງຕໍ່ກິດ ແລະ ພິທີການຂອງພຣະ ກິດຕິຄຸນ. ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດອະ ນຸຍາດໃຫ້ມະນຸດຊາດສາມາດກັບໃຈ ແລະ

ຖືກຮັບຮອງ ຫລື ຖືກອະໄພຈາກການລົງໂທດ ທີ່ເຂົາຈະໄດ້ຮັບ.

ໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊາວອິດສະຣາເອນທຸກ ຄົນຈະຖືກຮັບຮອງ, **ອຊຢ 45:25.**

ບໍ່ແມ່ນຄົນທີ່ພັງ ແຕ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດຕາມ ກົດທີ່ຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທຳ, **ຣມ 2:13.** ມະນຸດ ເປັນຄົນຊອບທຳຜ່ານ ໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດ, **ຣມ 5:1-2, 9.** ພວກເຈົ້າເປັນຄົນຊອບທຳໃນ ພຣະນາມຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ, **1 ກຣທ 6:11.** ການເປັນຄົນຊອບທຳດ້ວຍພຣະຄຸນ ຂອງພຣະອົງ, ເຮົາຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກ, **ຕຕ 3:7.** ອັບຣາຮາມບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາຖືກຮັບ ວ່າເປັນຄົນຊອບທຳ ໂດຍການປະຕິບັດຂອງ ເພີນ, **ຢກບ 2:21.** ຈະຖືວ່າຊາຍຄົນໜຶ່ງເປັນ ຄົນຊອບທຳໂດຍການປະຕິບັດ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນ ໂດຍການມີສັດທາເທົ່ານັ້ນ, **ຢກບ 2:14-26.**

ໂດຍທາງກົດບໍ່ມີເນື້ອໜັງອັນໃດທີ່ຖືກຕ້ອງ, **2 ນຟ 2:5.** ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຊອບທຳຂອງເຮົາຈະ ຮັບຮອງຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ເພາະເພີນຈະ ແບກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ, **ມຊຢ 14:11 (ອຊຢ 53:11).** ພວກທ່ານຈະກ່າວໄດ້ ບໍ່ວ່າ ອາພອນຂອງພວກທ່ານນັ້ນສະອາດ ດ້ວຍໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດ, **ແອວ 5:27.**

ການຮັບຮອງຜ່ານພຣະຄຸນຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣິດແມ່ນຈິງ, **ຄພ 20:30-31 (ຄພ 88:39).**

ໂດຍພຣະວິນຍານພວກເຈົ້າຈະຖືກຮັບ ຮອງ, **ມຊ 6:60.**

ຮາກາ. ເບິ່ງ ອັບຣາຮາມ; ອິດຊະມາເອນ, ລູກ ຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ສາວໃຊ້ຄົນເອຢິບຂອງ ນາງຊາຣາ. ນາງໄດ້ກາຍເປັນເມຍຂອງອັບຣາ ຮາມ ແລະ ເປັນແມ່ຂອງອິດຊະມາເອນ (ປຖກ 16; 25:12; ຄພ 132:34, 65). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ສັນຍາກັບນາງຮາກາວ່າ ເຊື້ອສາຍທີ່ຍິ່ງ ໃຫຍ່ຈະເກີດຈາກລູກຊາຍຂອງນາງ (ປຖກ 21:9-21).

ຮ່າງກາຍ. ເບິ່ງ ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການ ຟື້ນຄືນຊີວິດ; ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ;

ຈິດວິນຍານ; ມະຕະ, ຄວາມເປັນມະຕະ ນຳອີກ

ໂຄງຮ່າງທາງຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະຂອງ ເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມ ຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງ ພຣະເຈົ້າ ທີ່ຮ່ວມດ້ວຍ ວິນຍານ ເພື່ອປະກອບເປັນຄົນທີ່ມີຊີວິດ. ຮ່າງ ກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງຂອງມະນຸດຊາຍ ແລະ ຍິງ ທຸກຄົນຈະເຂົ້າຄືນຫາວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ ຢ່າງເປັນນິລັນດອນ ໃນການຟື້ນຄືນຊີວິດ. ບາງເທື່ອພຣະຄຳພີກ່າວເຖິງຮ່າງກາຍ ແລະ ວິນຍານທີ່ຮ່ວມເຂົ້າກັນວ່າເປັນ ຈິດວິນຍານ (ປຖກ 2:7; ຄພ 88:15; ມຊ 3:7, 9, 19; ອຣຮ 5:7).

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາຂີ້ດິນແຕ່ພື້ນດິນ ມາບັນເປັນຊາຍ, **ປຖກ 2:7 (ມຊ 3:7).**

ຈິງຄຳເບິ່ງຕົວເຮົາ ແລະ ພວກເຈົ້າກໍຈະ ຮູ້, ເພາະວ່າຜິບໍ່ມີເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ, **ລກ 24:39.** ເຮົາທຸບຕີຮ່າງກາຍຂອງເຮົາໃຫ້ມັນ ແຂງຢູ່ຄາມີ, **1 ກຣທ 9:27.** ມີຮ່າງກາຍທຳມະ ດາ, ແລະ ມີຮ່າງກາຍຝ່າຍວິນຍານ, **1 ກຣທ 15:44.** ຮ່າງກາຍທີ່ບໍ່ມີຈິດວິນຍານກໍຕາຍ ແລ້ວ, **ຢກບ 2:26.**

ຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະຈະຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນ ຮ່າງກາຍອະມະຕະ, **ແອວ 11:43-45.** ທຸກ ສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍຈະຖືກນຳກັບຄືນຫາຕົວ, **ແອວ 41:2.** ພຣະເຢຊູໄດ້ສະແດງພຣະກາຍ ທີ່ຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງທີ່ຊາວນີໄຟ, **3 ນຟ 10:18-19; 11:13-15.**

ພຣະບິດາມີພຣະກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ ທີ່ສຳຜັດໄດ້ດັ່ງຂອງມະນຸດ; ພຣະບຸດ ກໍເໝືອນກັນ, **ຄພ 130:22.**

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຊາຍ ແລະ ຍິງ ໃນຮູບຮ່າງ ລັກສະນະທີ່ເໝືອນຮູບຮ່າງຂອງພຣະອົງເອງ, **ມຊ 6:9 (ປຖກ 9:6).**

ຮາຍດ໌, ອໍລັນ

ສະມາຊິກໃນກຸ່ມອັກຄະສາວິກສິບສອງກຸ່ມ ທຳອິດທີ່ຖືກເອີ້ນໃນຍຸກສະໄໝນີ້ (ຄພ 68:1-3; 75:13; 102:3; 124:128-129). ເພີ່ນໄດ້ປະ ຕິບັດໜ້າທີ່ມອບໝາຍຫລາຍເທື່ອໃຫ້ສາດສະ

ຮາບາກຸກ

ໜ້າຈັກ, ລວມທັງການອຸທິດແຜ່ນດິນສັກສິດ
ໃນປີ 1841 ສຳລັບການກັບມາຂອງຊາວຍີວ.

ຮາບາກຸກ

ສາດສະດາຂອງພຣະຄຳພີເດີມໃນຍູດາ ຜູ້
ໄດ້ກ່າວເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ ທີ່ອາດ
ເປັນໃນລະຫວ່າງການປົກຄອງຂອງເຢໂຮຍ
ອາກິນ (ປະມານ 600 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.).

ພຣະທຳຮາບາກຸກ: ບົດທີ 1 ແມ່ນການສົນ
ທະນາລະຫວ່າງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ສາດ
ສະດາຂອງພຣະອົງ, ຄ້າຍຄືກັບເລື່ອງລາວ
ໃນ ເຢເຣເມຢາ 12 ແລະ ຄພ 121. ຮາບາກຸກ
ບໍ່ສະບາຍໃຈທີ່ເບິ່ງຄືວ່າ ຄົນຊົ່ວຈະເລີນຮຸ່ງ
ເຮືອງ. ໃນບົດທີ 2 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແນະນຳ
ຮາບາກຸກໃຫ້ມີຄວາມອົດທົນ—ຄົນທຸ່ງທຳ
ຕ້ອງຮຽນທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດໂດຍສັດທາ. ບົດທີ
3 ບັນທຶກຄຳອະທິຖານຂອງຮາບາກຸກ ຊຶ່ງໃນ
ນັ້ນເພິ່ນໄດ້ຮັບຮູ້ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະ
ເຈົ້າ.

ຮາມ. ເບິ່ງ ໂນອາ, ປີຕູໃນພຣະຄຣິສຕະທຳ
ຄຳພີ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຄົນທີສາມຂອງ
ໂນອາ (ປຖກ 5:32; 6:10; ມຊ 8:12, 27).

ໂນອາ, ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ແລະ
ຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອ,
ປຖກ 7:13. ການອາໄສ, ລູກຊາຍຂອງຮາມ,
ໄດ້ຖືກສາບແຊ່ງ, ປຖກ 9:18–25.

ການປົກຄອງຂອງຮາມເປັນແບບປີຕູ ແລະ
ໄດ້ຮັບພອນໃນສິ່ງທີ່ເປັນຂອງໂລກ ແລະ
ດ້ວຍພອນແຫ່ງບັນຍາ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຖານະປະ
ໂລຫິດ, ອຣຮ 1:21–27. ພັນລະຍາຂອງຮາມ,
ເອຍິບໂຕ, ເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງກາອິນ; ພວກ
ລູກຊາຍຂອງນາງເອຍິບໂຕ ໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່
ປະເທດເອຍິບ, ອຣຮ 1:23, 25 (ພສສ 105:23;
106:21–22).

ຮິມໂນ. ເບິ່ງ ໂມໄຊຢາ, ພວກລູກຊາຍຂອງ;
ໂມໄຊຢາ, ລູກຊາຍຂອງເບັນຢາມິນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງ
ກະສັດໂມໄຊຢາ. ຮິມໂນໄດ້ໄປສັ່ງສອນຊາວ

ເລມັນກັບພວກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ (ມຊຍ
27:8–11, 34–37; 28:1–9).

ຮິລາມັນ, ພວກລູກຊາຍຂອງ. ເບິ່ງ ອານໄທ-
ນິໄຟ-ລີໂຮ; ຮິລາມັນ, ລູກຊາຍຂອງແອວ
ມາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ພວກລູກຊາຍຂອງ
ຊາວເລມັນທີ່ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ຊຶ່ງຮູ້ຈັກກັນ
ວ່າຊາວອຳໂມນ ຜູ້ໄດ້ກາຍເປັນນັກຮົບຂອງ
ຮິລາມັນ (ແອວ 53:16–22).

ຮິລາມັນນັບຖືພວກເຂົາວ່າມີຄ່າຄວນທີ່ຈະ
ຖືກເອີ້ນວ່າລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ແອວ 56:10.
ແມ່ຂອງພວກເຂົາໄດ້ສິດສອນພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້
ສົງໄສຄວາມສາມາດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່
ຈະປົດປ່ອຍພວກເຂົາ, ແອວ 56:47. ພວກເຂົາ
ໄດ້ເອົາຊະນະຊາວເລມັນ ແລະ ໄດ້ຖືກຮັກສາ
ໄວ້ໂດຍສັດທາຂອງພວກເຂົາ ຈົນບໍ່ມີຄົນໃດ
ຖືກຂ້າຕາຍ, ແອວ 56:52–54, 56; 57:26.

ຮິລາມັນ, ລູກຊາຍຂອງກະສັດເບັນຢາມິນ.
ເບິ່ງ ເບັນຢາມິນ, ບິດາຂອງໂມໄຊຢາ ນຳ
ອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງ
ກະສັດເບັນຢາມິນ (ມຊຍ 1:2–8).

ຮິລາມັນ, ລູກຊາຍຂອງແອວມາ. ເບິ່ງ ອານ
ໄທ-ນິໄຟ-ລີໂຮ; ແອວມາ, ລູກຊາຍຂອງ
ແອວມາ; ຮິລາມັນ, ພວກລູກຊາຍຂອງ ນຳ
ອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ລູກຊາຍກົກຂອງ
ແອວມາ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນລູກຊາຍຂອງແອວມາ
(ແອວ 31:7). ຮິລາມັນເປັນສາດສະດາ ແລະ
ເປັນຜູ້ນຳກອງທັບທະຫານ.

ແອວມາໄດ້ມອບບັນທຶກກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນຂອງ
ເພິ່ນ ແລະ ບັນທຶກຂອງຊາວຢາເຣັດໃຫ້ຮິລາ
ມັນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ແອວ 37:1–2, 21.
ແອວມາໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຮິລາມັນຂຽນປະຫວັດສາດ
ຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຕໍ່ໄປ, ແອວ 45–62. ຮິ
ລາມັນໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຄົນ
ໃໝ່, ແອວ 45:22–23. ຊາຍໜຸ່ມນັກຮົບຊາວ
ອຳໂມນສອງພັນຄົນປາດຖະໜາໃຫ້ຮິລາມັນ

ເປັນຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ, ແອວ 53:19, 22. ຮີລາມັນ ແລະ ນັກຮົບໜຸ່ມຊາວອຳໂນນຂອງເພິ່ນໄດ້ສູ້ຮົບກັບຊາວເລມັນ ແລະ ໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ໂດຍສັດທາ, ແອວ 57:19–27.

ຮີລາມັນ, ລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ

ສາດສະດາ ແລະ ຜູ້ຮັກສາບັນທຶກໃນພຣະຄຳພີມ່ວນ ຜູ້ໄດ້ສິດສອນຊາວນິໄຟ. ເພິ່ນເປັນຫລານຊາຍຂອງແອວມາຜູ້ເປັນລູກ ແລະ ເປັນພໍ່ຂອງນິໄຟຜູ້ໄດ້ຮັບອຳນາດ ໃນທຸກເລື່ອງ. ພ້ອມດ້ວຍນິໄຟລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ຮີລາມັນໄດ້ຂຽນໜັງສືຮີລາມັນ.

ໜັງສືຮີລາມັນ: ບົດທີ 1–2 ບັນຍາຍກ່ຽວກັບເວລາທີ່ມີບັນຫາເລື່ອງທາງການເມືອງ. ບົດທີ 3–4 ບັນທຶກວ່າຮີລາມັນ ແລະ ໂມໂຣໂນຮາ, ຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງກອງທັບຊາວນິໄຟ, ໃນທີ່ສຸດໄດ້ຮັບຄວາມສະຫງົບໃນຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຖິງແມ່ນມີຜູ້ນຳທີ່ດີເຫລົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຜູ້ຄົນກໍຍັງນັບມື້ນັບຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍຂຶ້ນ. ໃນ ຮີລາມັນ 5:1–6:14 ນິໄຟໄດ້ສະລະບັນລັງພິພາກສາ, ດັ່ງທີ່ແອວມາຜູ້ເປັນພໍ່ຜູ້ໄດ້ເຮັດ, ເພື່ອສິດສອນຜູ້ຄົນ. ຜູ້ຄົນໄດ້ກັບໃຈຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ໃນ ຮີລາມັນ 6:15–12:26, ປະຊາຊາດຊາວນິໄຟໄດ້ກາຍເປັນຄົນຊົ່ວ. ບົດສຸດທ້າຍ, 13–16, ບັນຈຸເລື່ອງລາວທີ່ໜ້າອັດສະຈັນໃຈຂອງສາດສະດາຄົນໜຶ່ງຊື່ ຊາມເອນຄົນເລມັນ ຜູ້ໄດ້ບອກລ່ວງໜ້າເຖິງການກຳເນີດ ແລະ ການຄົງຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແລະ ເຖິງເຄື່ອງໝາຍທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນເຫດການເຫລົ່ານັ້ນ.

ຮຸ້ງກິນນ້ຳ. *ເບິ່ງ* ໂນອາ, ປີຕຸໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ; ນ້ຳຖ້ວມໃນວັນເວລາຂອງໂນອາ; ເຮືອໃຫຍ່ *ນຳອີກ*

ເຄື່ອງໝາຍ ຫລື ສັນຍາລັກແທງພັນທະສັນຍາທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄວ້ນຳໂນອາ (ປຖກ 9:13–17). ປຈສ, ປະຖົມມະການ 9:21–25 (ພາກຫ້ອຍທ້າຍ) ອະທິບາຍວ່າ ພັນທະສັນຍານັ້ນແມ່ນລວມທັງຄຳສັນຍາ ທີ່ວ່າແຜ່ນດິນໂລກຈະບໍ່ຖືກນຳປົກຄຸມທັງໝົດອີກຕໍ່ໄປ, ວ່າເມືອງຊີໂອນຂອງເອນິກຈະກັບຄືນມາ, ແລະ

ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດຄືນມາອີກ ເພື່ອອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ອາຍຸທີ່. *ເບິ່ງ* ການບັບຕິສະມາຂອງເດັກແດງທາລິກ; ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ; ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ການບັບຕິສະມາບໍ່ແມ່ນສຳລັບເດັກແດງທາລິກ; ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ

ຮູ້ແຈ້ງ, ຄວາມຮູ້ແຈ້ງ, ຜູ້ຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງ. *ເບິ່ງ* ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ; ຈິງ, ຄວາມຈິງ; ວິນຍານ *ນຳອີກ*

ຄວາມຮູ້ແຈ້ງມີຄວາມໝາຍຫລາຍຢ່າງ, ສາມຢ່າງຄື: (1) ມັນເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງຄວາມຈິງທີ່ໃຫ້ຊີວິດ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງໃນຈັກກະວານ. ມັນເປັນມາຕະຫລອດ. (2) ຄຳວ່າ ຄວາມຮູ້ແຈ້ງຕ່າງໆ ອາດໝາຍເຖິງວິນຍານຂອງລູກຽງຂອງພຣະເຈົ້າຄືກັນ. (3) ພຣະຄຳພີອາດກ່າວເຖິງຄວາມຮູ້ແຈ້ງອີກ ວ່າເປັນທາດທາງວິນຍານ ກ່ອນເຮົາໄດ້ຖືກຳເນີດເປັນລູກທາງວິນຍານ.

ຄວາມຮູ້ແຈ້ງຈະແນບສະໜິດຢູ່ກັບຄວາມຮູ້ແຈ້ງ, ຄຍ 88:40. ຄວາມຮູ້ແຈ້ງບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ຫລື ເຮັດຂຶ້ນ, ຄຍ 93:29. ຄວາມຮູ້ແຈ້ງເປັນອິດສະລະຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງມັນໄວ້, ຄຍ 93:30. ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຮູ້ແຈ້ງ, ຄຍ 93:36–37. ຄວາມຮູ້ແຈ້ງທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບໃນຊີວິດນີ້ ຈະລຸກຂຶ້ນກັບພວກເຮົາໃນການຟື້ນຄືນຊີວິດ, ຄຍ 130:18–19.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປົກຄອງຄວາມຮູ້ແຈ້ງທັງໝົດ, ອຣຮ 3:21. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ອັບຣາຮາມເຫັນຜູ້ຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງຊຶ່ງຖືກຈັດໄວ້ກ່ອນໂລກເປັນມາ, ອຣຮ 3:22.

ຮູ້ສຶກ. *ເບິ່ງ* ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ *ນຳອີກ* ທີ່ຈະຮູ້ສຶກການກະຕຸ້ນຂອງພຣະວິນຍານ ພວກເຈົ້າມີໃຈແຂງເກີນກວ່າທີ່ຈະຮູ້ສຶກ, ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ສຶກຄຳຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້, 1 ນພ

ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ

17:45. ເມື່ອພວກທ່ານຮູ້ສຶກເຖິງການພອງນີ້, ພວກທ່ານຈະເລີ່ມກ່າວຢູ່ພາຍໃນຕົວເອງວ່າ ມັນເປັນເມັດດີ, **ແອວ 32:28.**

ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກວ່າມັນຖືກຕ້ອງ, **ຄພ 9:8.** ຜູ້ຄົນທັງປວງທີ່ຈະເຂົ້າສູ່ທາງເຂົ້າຂອງບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງອຳນາດຂອງພຣະອົງ, **ຄພ 109:13.**

ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ. ເບິ່ງ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ ນຳອີກ

ສະພາບຂອງການໄດ້ເຮັດຜິດ, ຫລື ຄວາມຮູ້ສຶກກິນແຫງ ແລະ ໂສກເສົ້າ ທີ່ມາກັບການບາບ.

ເຂົາໄດ້ເຮັດບາບ ແລະ ມີຄວາມຜິດ, **ລລວ 6:1-6.**

ຖ້າຜູ້ໃດກິນເຂົ້າຈີ່ ຫລື ດື່ມຢາງບໍ່ສົມຄວນ ກໍຜິດຕໍ່ພຣະກາຍ ແລະ ໂລຫິດຂອງພຣະເຢຊູ, **1 ກຣທ 11:27.**

ຄົນຜິດຍ່ອມຖືເອົາຄວາມຈິງເປັນເລື່ອງຮຸນແຮງ, **1 ນຟ 16:2.** ພວກເຮົາຈະມີຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນກ່ຽວກັບຄວາມຜິດທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ, **2 ນຟ 9:14.** ຄວາມຜິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຖືກກວາດລ້າງໄປ, **ອນ 1:6.** ມີການລົງໂທດຕັ້ງໄວ້, ຊຶ່ງນຳຄວາມສຳນຶກຜິດຈາກມະໂນທຳມາໃຫ້, **ແອວ 42:18.** ໃຫ້ບາບຂອງລູກເທົ່ານັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ກ່ຽວໃຈລູກ, ດ້ວຍຄວາມກ່ຽວໃຈນັ້ນ ມັນຈະນຳລູກລົງມາສູ່ການກັບໃຈ, **ແອວ 42:29.**

ບາງຄົນໃນພວກເຈົ້າເຮັດຄວາມຜິດຕໍ່ເຮົາ, ແຕ່ເຮົາຈະເມດຕາ, **ຄພ 38:14.**

ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົດໃຊ້ແທນຄວາມຜິດດັ່ງເດີມ, **ມຊ 6:54.**

ຮູບພາບລາມິກ. ເບິ່ງ ການລ່ວງປະເວນີ; ພົມມະຈັນ; ຫລິ້ນຊື່

ເຮັດ. ເບິ່ງ ເຊື່ອພັງ, ການເຊື່ອພັງ, ພັງຄວາມ

ເຮັບເຮີ. ເບິ່ງ ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ເປັນພາສາຍົວທີ່ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນໃຊ້ກັນ.

ຊາວອິດສະຣາເອນໄດ້ໃຊ້ພາສາເຮັບເຮີຈົນ

ເຖິງເວລາທີ່ເຂົາເຈົ້າກັບຈາກການເປັນຊະເລີຍທີ່ບາບີໂລນ, ແລ້ວພາສາອາຣັບໄດ້ກາຍເປັນພາສາທີ່ເຂົາເຈົ້າໃຊ້ກັນ. ໃນຊ່ວງເວລາຂອງພຣະເຢຊູ, ພາສາເຮັບເຮີໄດ້ເປັນພາສາຂອງນັກປາດອາຈານ, ຂອງກົດ, ແລະ ຂອງການຂຽນເລື່ອງສາດສະໜາ.

ເຮັບໂຣນ

ເມືອງຢູດາທີ່ເກົ່າແກ່, ຊາວໂມ (ສາມສິບສອງ ກິໂລແມັດ) ພາກໃຕ້ຂອງເຢຣູຊາເລັມ. ມັນເປັນສະຖານທີ່ຝັງສົບຂອງອັບຣາຮາມ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເພີ່ນ (ປຖກ 49:29-32). ມັນເປັນຕົວເມືອງຂອງດາວິດໄລຍະຕອນຕົ້ນຂອງການປົກຄອງຂອງເພີ່ນ (2 ຊມອ 5:3-5).

ເຮກອດ

ຜູ້ສ້າງເຮືອຊາວນີໂຟໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ (ແອວ 63:5-7).

ເຮເຊກີຢາ

ກະສັດທີ່ຊອບທຳຄົນໜຶ່ງຂອງປະຊາຊາດຢູດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ເພີ່ນໄດ້ປົກຄອງເປັນເວລາຊາວເກົາປີ, ໃນສະໄໝເອຊາຢາເປັນສາດສະດາໃນຢູດາ (2 ກສ 18-20; 2 ຂຄ 29-32; ອຊຍ 36-39). ເອຊາຢາໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອເພີ່ນເລື່ອງການຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ຝ່າຍລັດຖະບານ. ເພີ່ນໄດ້ຍັບຢັ້ງການນັບຖືຮູບບູຊາ ແລະ ໄດ້ຟື້ນຟູພິທີການໃນພຣະວິຫານ. ຊີວິດຂອງເຮເຊກີຢາໄດ້ຍືນຍົງຕໍ່ອອກໄປອີກເປັນເວລາສິບຫ້າປີຜ່ານການອະທິຖານ ແລະ ສັດທາ (2 ກສ 20:1-7). ການປົກຄອງຂອງເພີ່ນໃນຕອນຕົ້ນກໍຈະເລີນກ້າວໜ້າ, ແຕ່ການກະບົດຂອງເພີ່ນຕໍ່ກະສັດຂອງອັດຊີເຣຍ (2 ກສ 18:7) ໄດ້ເຮັດໃຫ້ ທະຫານອັດຊີເຣຍຍົກທັບມາຕີສອງເທື່ອ: ເທື່ອທຳອິດໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້ຢູ່ໃນ ເອຊາຢາ 10:24-32, ເທື່ອທີສອງໃນ 2 ກະສັດ 18:13-19:7. ໃນການຍົກທັບມາຕີເທື່ອທີສອງ, ເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ໂດຍທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (2 ກສ 19:35).

ເຮໂຣດ

ຄອບຄົວຂອງເຈົ້າເມືອງໃນຢູດາຍໃກ້ສະ

ໄພຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ເຂົາເຈົ້າເປັນບຸກຄົນທີ່ສຳຄັນໃນເຫດການຫລາຍຢ່າງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ຄອບຄົວໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍກະສັດເຮໂຣດ, ຜູ້ມີຄວາມຍ້ານກົວຫລາຍຕໍ່ການກຳເນີດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ (ມທ 2:3) ແລະ ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ຂ້າເດັກແດງທາລິກທັງໝົດຢູ່ໃນເບັດເລເຮັມ. ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນລວມທັງ ອາຣິສະໂຕບູໂລ; ເຮໂຣດ ພິລິບ (ມທ 14:3; ມຣກ 6:17); ເຮໂຣດ ອັນຕີປາ, ຜູ້ປົກຄອງ (ມທ 14:1; ລກ 9:7; ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ກະສັດເຮໂຣດນຳອີກ, ມຣກ 6:14); ອາເຄລາວ (ມທ 2:22); ແລະ ພິລິບ, ຜູ້ປົກຄອງເຂດແດນອີຕູຣາຍ (ລກ 3:1). ເຮໂຣດ ອັກຄຣີປາ ອົງ ທີ່ໜຶ່ງ (ກຈກ 12:1-23) ແລະ ນ້ອງສາວຂອງເພິ່ນຊື່ ເຮໂຣເດຍ (ມທ 14:3; ມຣກ 6:17) ເປັນລູກຂອງ ອາຣິສະໂຕບູໂລ. ເຮໂຣດ ອັກຄຣີປາ ອົງທີ່ໜຶ່ງ ມີລູກຫລາຍຄົນຄືກັນທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ລວມທັງ ເຮໂຣດ ອັກຄຣີປາ ອົງທີສອງ (ກຈກ 25:13), ເບນິເກ (ກຈກ 25:13), ແລະ ດູຊິນລາ, ເມຍຂອງເຟລິກ (ກຈກ 24:24).

ເຮໂຣເດຍ

ນ້ອງສາວຂອງເຮໂຣດ ອັກຄຣີປາ ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ນາງໄດ້ແຕ່ງງານກັບລູກຂອງນາງ, ເຮໂຣດ ພິລິບ, ຊຶ່ງນາງໄດ້ມີລູກສາວຄົນໜຶ່ງນຳ ຊື່ວ່າ ຊາໂລເມ. ນາງພ້ອມດ້ວຍນາງ ຊາໂລເມໄດ້ວາງແຜນຕັດຫົວຂອງໂຢຮັນບັບຕີສະໂຕ (ມທ 14:3-11).

ແຮຣິສ, ມາຕິນ. ເບິ່ງ ພະຍານຂອງພຣະຄຳພີ ມໍມອນ ນຳອີກ

ເປັນຄົນໜຶ່ງໃນພະຍານສາມຄົນເຖິງທີ່ມາ ແລະ ຄວາມຈິງແທ້ອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະຄຳພີ ມໍມອນ. ເພິ່ນໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ສາດສະໜາຈັກທາງຝ່າຍການເງິນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຂໍໃຫ້ມາຕິນ ແຮຣິສ ຂາຍຊັບສົມບັດຂອງເພິ່ນ ແລະ ມອບເງິນທຶນຂອງເພິ່ນໃຫ້ເປັນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບການພິມພຣະຄຳພີມໍມອນ (ຄພ 19:26-27, 34-35); ເພື່ອເປັນຕົວຢ່າງແກ່ສາດສະໜາຈັກ (ຄພ 58:35);

ແລະ ເພື່ອຊ່ວຍໃຊ້ຈ່າຍເລື່ອງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ (ຄພ 104:26).

ມາຕິນ ແຮຣິສ ໄດ້ຖືກໄລ່ອອກຈາກສາດສະໜາຈັກ ແຕ່ຕໍ່ມາໄດ້ກັບຄືນສູ່ການເປັນສະມາຊິກຢ່າງສົມບູນ. ຈົນເຖິງມື້ຕາຍຂອງເພິ່ນ, ເພິ່ນໄດ້ເປັນພະຍານວ່າເພິ່ນໄດ້ເຫັນທູດໂມໂຣໂນ ແລະ ແຜ່ນຈາລຶກຄຳ ຊຶ່ງຈາກແຜ່ນຈາລຶກນັ້ນ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ແປພຣະຄຳພີມໍມອນ.

ໂຮງຮຽນຂອງສາດສະດາ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ ນຳອີກ

ໃນເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໂອໂຮໂອ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ), ລະຫວ່າງລະດູໜາວປີ 1832-1833, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໃຫ້ຈັດຕັ້ງໂຮງຮຽນຂຶ້ນ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການຝຶກຝົນບັນດາອ່າຍນ້ອງໃນທຸກເລື່ອງທີ່ກ່ຽວກັບພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ຜູ້ນຳທັງຫລາຍໃນຕອນຕົ້ນຂອງສາດສະໜາຈັກ ໄດ້ມາຈາກໂຮງຮຽນນີ້. ໂຮງຮຽນອີກບ່ອນໜຶ່ງຂອງສາດສະດາ ຫລື ແອວເດີ ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ໂດຍ ພາລີ ພິ ພະແຣັດ ໃນ ເຂດແຈັກສັນ, ລັດມິເຊິຣີ (ຄພ 97:1-6). ໂຮງຮຽນທີ່ເໝືອນກັນນີ້ ກໍໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ບໍ່ດົນຫລັງຈາກທີ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ອົບພະຍົບໄປຫາພາກຕາເວັນຕົກ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໂຮງຮຽນດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກປິດບໍ່ດົນຫລັງຈາກນັ້ນ. ການສອນພຣະກິດຕິຄຸນໃນທຸກວັນນີ້ ໄດ້ກະທຳຢູ່ໃນບ້ານເຮືອນ, ກຸ່ມຖານະປະໂລຫິດ, ແລະ ໃນອົງການຊ່ວຍເຫລືອຕ່າງໆ, ແລະ ຜ່ານທາງໂຮງຮຽນ ແລະ ຫ້ອງຮຽນສາດສະໜາ ແລະ ສະຖາບັນຂອງສາດສະໜາຈັກ.

ຈົ່ງຊຳລະດົນໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ສອນຄຳສອນຂອງອານາຈັກໃຫ້ກັນແລະກັນ, ຄພ 88:74-80. ຈົ່ງສະແຫວງຫາຢ່າງພາກພຽນ, ແລະ ສອນກັນແລະກັນ, ຄພ 88:118-122. ລະບຽບຂອງໂຮງຮຽນຂອງສາດສະດາໄດ້ຖືກຕັ້ງໄວ້, ຄພ 88:127-141. ຝ່າຍປະທານສູງສຸດມີຂໍ້ກະແຈສຳລັບໂຮງຮຽນຂອງສາດສະດາ, ຄພ 90:6-7.

ໂຮຊັນນາ

ໂຮຊັນນາ

ຈາກຄຳເຮັບເຮີ ມັນໝາຍຄວາມວ່າ “ຂໍໃຫ້ ຊ່ວຍເຫລືອພວກເຮົາແຕ່ທ້ວນ” ແລະ ຖືກໃຊ້ ເປັນຄຳສັນລະເສີນ ແລະ ຄຳອ້ອນວອນ.

ໃນງານລົງສະຫລອງສະຖານທີ່ນະມັດ ສະການ, ຊຶ່ງສະເຫລີມສະຫລອງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໄດ້ນຳພາຊາວອິດສະຣາເອນເຂົ້າໄປຫາ ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ຜູ້ຄົນໄດ້ກ່າວຖ້ອຍ ຄຳໃນ ເພງສັນລະເສີນ 118 ແລະ ໄດ້ແກວ່ງ ກ້ານຕານ. ໃນຕອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າ ໄປໃນເຢຣູຊາເລັມຢາງຜູ້ມີໄຊ, ຝູງຊົນໄດ້ ຮ້ອງໂຮວ່າ “ໂຮຊັນນາ” ແລະ ໄດ້ວາງກ້ານ ຕານບູທາງໃຫ້ພຣະເຢຊູເດີນໄປ, ເພື່ອເປັນ ການສະແດງເຖິງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ ວ່າ ພຣະເຢຊູເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງດຽວທີ່ ໄດ້ບົດປ່ອຍຊາວອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູ ຮານ (ພສສ 118:25-26; ມທ 21:9, 15; ມຣກ 11:9-10; ຍຣ 12:13). ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຮັບຮູ້ ພຣະຄຣິດວ່າເປັນພຣະເມຊີອາທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ ລໍຖ້າມາເປັນເວລາດົນນານ. ຄຳວ່າ ໂຮຊັນນາ ໄດ້ກາຍເປັນການສະເຫລີມສະຫລອງຂອງ ພຣະເມຊີອາ ໃນທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ (1 ນຟ 11:6; 3 ນຟ 11:14-17). ມີການໂຮຮ້ອງ ໂຮ ຊັນນາ ຕອນອຸທິດພຣະວິຫານເຄີດແລນ (ຄພ 109:79) ແລະ ບັດນີ້ ມັນກໍເປັນພາກສ່ວນ ໜຶ່ງໃນການອຸທິດພຣະວິຫານໃນປະຈຸບັນ.

ໂຮເຊອາ

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມຜູ້ໄດ້ທຳນາຍ ໃນອານາຈັກພາກເໜືອຂອງອິດສະຣາເອນ ໃນໄລຍະການປົກຄອງຕອນທ້າຍຂອງເຢໂຣ ໂບອາມ ອົງທີສອງ. ເພິ່ນໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ໃນວັນ ເວລາທີ່ປະເທດຊາດກຳລັງຊຸດໂຊມ ແລະ ຫລົ້ມຈົມ, ເນື່ອງດ້ວຍບາບຂອງຊາວອິດສະ ຣາເອນ.

ພຣະທຳໂຮເຊອາ: ເນື້ອຄວາມຂອງໜັງສື ເຫລົ່ານີ້ແມ່ນກ່ຽວກັບຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ມີຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ. ການຕີສອນທັງໝົດ ຂອງພຣະອົງແມ່ນກະທຳໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ, ແລະ ການນຳຊາວອິດສະຣາເອນກັບຄືນມາ

ເພາະຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ (ຮສອ 2:19; 14:4). ກົງກັນຂ້າມ, ໂຮເຊອາໄດ້ສະແດງໃຫ້ ເຫັນເຖິງເລທລຽມ ແລະ ຄວາມບໍ່ຊື່ສັດຂອງ ຊາວອິດສະຣາເອນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພຣະ ເຈົ້າຍັງລໍຄອຍການໄຖ່ອິດສະຣາເອນເທື່ອສຸດ ທ້າຍຢູ່ (ຮສອ 11:12-14:9).

ຮ້ອງ. ເບິ່ງ ດົນຕີ, ເພງ; ເພງສວດ ນຳອີກ

ເພື່ອນະມັດສະການ ແລະ ສັນລະເສີນພຣະ ເຈົ້າໃນສຽງເພງ ແລະ ຖ້ອຍຄຳຂອງເນື້ອຮ້ອງ.

ຮ້ອງເພງຖວາຍແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, 1 ຂຄ 16:23-36 (ພສສ 96). ຈົ່ງຮ້ອງບົດເພງຍ້ອງ ຍໍສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງຂອບ ພຣະຄຸນ, ພສສ 30:4. ຈົ່ງຮ້ອງເພງສັນລະເສີນ ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພສສ 100:1.

ເມື່ອພວກເພິ່ນຮ້ອງເພງສັນລະເສີນບົດໜຶ່ງ ແລ້ວ, ກໍພາກັນອອກໄປຍັງພູພາກກອກເທດ, ມທ 26:30.

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ນຳພາພວກເຂົາ ຮ້ອງເພງ, ມຣນ 6:9.

ເພງຂອງຄົນຊອບທຳເປັນຄຳອະທິຖານຫາ ເຮົາ, ຄພ 25:12. ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າມ່ວນຊື່ນ, ຈົ່ງສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍການ ຮ້ອງເພງ, ຄພ 136:28.

ຮອບຮູ້ທຸກຢ່າງ. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະ ເຈົ້າ ນຳອີກ

ລັກສະນະພິເສດຈຳເພາະແຫ່ງສະຫວັນເຖິງ ການມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງໃນທຸກເລື່ອງ (ມທ 6:8; 2 ນຟ 2:24).

ຮຽບຮ້ອຍ, ຄວາມຮຽບຮ້ອຍ. ເບິ່ງ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ ນຳອີກ

ການປະພຶດ ຫລື ການປະກົດຕົວ ທີ່ຖ່ອມ ຕົວ, ພໍສົມຄວນ, ແລະ ເໝາະສົມ. ຄົນທີ່ຮຽບ ຮ້ອຍຈະຫລີກເວັ້ນຈາກການເຮັດເກີນຕົວ ແລະ ການທຳທຳເຮັດ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ເສື້ອທີ່ເຮັດດ້ວຍໜັງສັດ ແກ່ອາດາມ ແລະ ເອວານຸ່ງ, ປຖກ 3:21 (ມຊ 4:27).

ພວກຜູ້ຍິງແຕ່ງຕົວຢ່າງສຸພາບຮຽບຮ້ອຍ,

1 ຕມທ 2:9. ໃຫ້ເປັນຄົນມີສະຕິອັນຮອບຄອບ, ເປັນຄົນບໍລິສຸດ, ເປັນຄົນເອົາໃຈໃສ່ໃນວຽກບ້ານການເຮືອນ, ຕຕ 2:5.

ຫລາຍຄົນຄິດລະເມີເພີ່ມຜັນດ້ວຍຄວາມທະນົງໃຈຫລາຍ ຍ້ອນວ່າເຄື່ອງນຸ່ງລາຄາແພງຂອງພວກເຂົາ, ຢຄ 2:13.

ຈົ່ງໃຫ້ອາພອນທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າຮຽບຮ້ອຍ, ຄພ 42:40.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການເປັນຄົນບໍລິສຸດ ແລະ ມີຄຸນນະທຳ, ຫຼຊ 1:13.

ເຮືອໃຫຍ່. ເບິ່ງ ໂນອາ, ປີຕູໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ; ນ້ຳຖ້ວມໃນວັນເວລາຂອງໂນອາ; ຮຸ່ງກິນນ້ຳ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເປັນເຮືອທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍໂນອາ ເພື່ອຮັກສາສິ່ງທີ່ມີຊີວິດໃນຊ່ວງໄລຍະນ້ຳຖ້ວມ.

ຈົ່ງສ້າງເຮືອລຳໜຶ່ງດ້ວຍໄມ້ແກ່ນສຳລັບເຈົ້າເອງ, ປຖກ 6:14. ເຮືອໄດ້ຄ້າງຢູ່ເທິງພູອາຣາຣັດ, ປຖກ 8:4.

ເຮືອຂອງຊາວຢາເຣັດແມ່ນແໜ້ນໜາຄືກັນກັບເຮືອຂອງໂນອາ, ອທ 6:7.

ເຮົາເປັນ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ເຢໂຮວາ ນຳອີກ

ພຣະນາມໜຶ່ງອີກຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, ເຮົາເປັນຜູ້ເຮົາເປັນ, ອພຍ 3:14–15. ເຮົາແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອພຍ 6:2–3.

ກ່ອນອັບຣາຮາມເກີດ ເຮົານີ້ກໍເປັນຢູ່ແລ້ວ, ຢຮ 8:56–59.

ຈົ່ງພັງສຽງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ເຮົາເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່, ຄພ 29:1 (ຄພ 38:1; 39:1).

ລຳດັບປະຫວັດສາດ

ລຳດັບປະຫວັດສາດຫຍໍ້ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ສາມາດຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ເຫັນລຳດັບຂອງເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ແລະ ພຣະຄຳພີມີມອນ. ຫລາຍວັນທີ່ຖືກປະມານໃກ້ຄຽງ, ໂດຍສະເພາະໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ.

ເຫດການຕ່າງໆໃນສະໄໝຂອງປີຕູດັ້ງເດີມ

(ເນື່ອງດ້ວຍວ່າບໍ່ຮູ້ຈັກຄັກແນ່ກ່ຽວກັບວັນທີ່ຂອງເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນພາກນີ້, ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ບອກວັນທີ.)

ກ່ອນ ຄ.ສ. (ຫລື ກ.ຄ.ສ.—ກ່ອນຄຣິສຕະສັກກະລາດ)

4000 ອາດາມຕົກ.

ເອນິກປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ.

ໂນອາປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ; ນ້ຳຖ້ວມແຜ່ນດິນໂລກ.

ການສ້າງທໍບາເບນ; ຊາວຢາເຣັດເດີນທາງໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

ເມນຄີເສເດັກປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ.

ໂນອາສິ້ນຊີວິດ.

ອັບຣາມ (ອັບຣາຮາມ) ເກີດ.

ອີຊາກເກີດ.

ຢາໂຄບເກີດ.

ໂຍເຊັບເກີດ.

ໂຍເຊັບຖືກຂາຍໄປປະເທດເອຢິບ.

ໂຍເຊັບເຂົ້າເມົ້າຟາໂຣ.

ຢາໂຄບ (ອິດສະຣາເອນ) ແລະ ຄອບຄົວຂອງເພິ່ນລົງໄປຍັງປະເທດເອຢິບ.

ຢາໂຄບ (ອິດສະຣາເອນ) ສິ້ນຊີວິດ.

ໂຍເຊັບສິ້ນຊີວິດ.

ໂມເຊເກີດ.

ໂມເຊນຳລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນອອກຈາກປະເທດເອຢິບ (ອິບພະຍົບ).

ໂມເຊໄດ້ຮັບການປ່ຽນແປງສະພາບ.

ໂຍຊວຍສິ້ນຊີວິດ.

ຫລັງຈາກໂຍຊວຍສິ້ນຊີວິດ, ຊ່ວງເວລາຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ, ຜູ້ຕັດສິນຄົນທຳອິດແມ່ນ ໂອດນີເອນ ແລະ ຄົນສຸດທ້າຍແມ່ນຊາມູເອນ; ລຳດັບ ແລະ ວັນທີ່ຂອງຜູ້ຕັດສິນຄົນອື່ນໆແມ່ນບໍ່ຮູ້ຈັກຄັກແນ່.

ໂຊນໄດ້ຖືກເຈີມເປັນກະສັດ.

ເຫດການຕ່າງໆຂອງສະຫະອານາຈັກແຫ່ງອິດສະຣາເອນ

- 1095 ເລີ່ມຕົ້ນສະໄໝການບົກຄອງຂອງໂຊນ.
- 1063 ຊາມູເອນເຈີມດາວິດໃຫ້ເປັນກະສັດ.
- 1055 ດາວິດເປັນກະສັດໃນເຮັບໂຣນ.
- 1047 ດາວິດເປັນກະສັດໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ; ນາທານ ແລະ ກາດ ທຳນາຍ.
- 1015 ໂຊໂລໂມນເປັນກະສັດແຫ່ງອິດສະຣາເອນທັງໝົດ.
- 991 ພຣະວິຫານສຳເລັດ.
- 975 ໂຊໂລໂມນສິ້ນຊີວິດ; ສິບເຜົ່າທາງເໜືອເຮັດການກະບົດຕ້ານເຮໂຮໂບອາມ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ແລະ ຊາວອິດສະຣາເອນແບ່ງແຍກ.

ເຫດການຕ່າງໆຂອງອິດສະຣາເອນ	ເຫດການຕ່າງໆຂອງຢູດາ	ເຫດການຕ່າງໆໃນປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ
975 ເຢໂຮໂບອາມເປັນກະສັດແຫ່ງອິດສະຣາເອນ.	949 ຊີຊາກ, ກະສັດແຫ່ງເອຢິບ, ປຸ້ນສະດົມເຢຣູຊາເລັມ.	
875 ອາຮາບບົກຄອງອິດສະຣາເອນພາກເໜືອໃນຊາມາເຣຍ; ເອລີຢາທຳນາຍ.		
851 ເອລີຊາເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຫລາຍຢ່າງ.		
792 ອາໂມທຳນາຍ.		
790 ໂຢນາ ແລະ ໂຮເຊອາທຳນາຍ.	740 ເອຊາຢາເລີ່ມຕົ້ນທຳນາຍ. (ກຸງໂຣມໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ; ນາໂບນັດສາເປັນກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ ໃນປີ 747; ຕີກະລາດ-ປີເລເຊອົງທີສາມເປັນກະສັດແຫ່ງອິດຊີເຣຍ ຈາກ 747 ເຖິງ 734.)	

ເຫດການຕ່າງໆຂອງອິດສະຣາເອນ	ເຫດການຕ່າງໆຂອງຢູດາ	ເຫດການຕ່າງໆໃນປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ
721 ອານາຈັກພາກເໜືອຖືກທຳລາຍ; ສິບເຜົ່າຖືກເອົາໄປເປັນຊະເລີຍ; ມີກາທຳນາຍ.	728 ເຮເຊກີຢາເປັນກະສັດແຫ່ງຢູດາ. (ຊານມາເນເຊີອົງທີສີ່ ເປັນກະສັດແຫ່ງອັດຊີເຣຍ.)	
	642 ນາຮູມທຳນາຍ.	
	628 ເຢເຣມີຢາ ແລະ ເສຟານີຢາທຳນາຍ.	
	609 ໂອບາດີຢາທຳນາຍ; ດານີເອນຖືກເອົາໄປເປັນຊະເລີຍທີ່ບາບີໂລນ. (ມີເນເວລີ້ມສະຫລາຍໃນ 606; ເນບູກາດເນັດຊາເປັນກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ ຈາກ 604 ເຖິງ 561.)	
	598 ເອເຊກຽນທຳນາຍໃນບາບີໂລນ; ຮາບາກຸກທຳນາຍ; ເຊເດກີຢາເປັນກະສັດແຫ່ງຢູດາ.	600 ລີໂຮອກຈາກເຢຣູຊາເລັມ.
		588 ມິວເລັກເດີນທາງຈາກເຢຣູຊາເລັມໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.
		588 ຊາວນີໄຟແຍກອອກຈາກຊາວເລມັນ (ລະຫວ່າງ 588 ແລະ 570).
	587 ເນບູກາດເນັດຊາຍຶດຄອງເຢຣູຊາເລັມ.	

ເຫດການຕ່າງໆໃນປະຫວັດສາດຂອງຊາວຢິວ	ເຫດການຕ່າງໆໃນປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ
537 ໄຊຣັດໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ຊາວຢິວກັບຈາກບາບີໂລນ.	

ເຫດການຕ່າງໆ ໃນປະຫວັດສາດຂອງຊາວຍິວ	ເຫດການຕ່າງໆ ໃນປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຳພີ ມໍ່ມອນ
520 ຮັກກາຍ ແລະ ເຊກາຣີຢາທຳນາຍ.	
486 ຊ່ວງຊີວິດຂອງເອສະເທີ.	
458 ເອຊະຣາຖືກມອບໝາຍໃຫ້ປະຕິຮູບ.	
444 ເນເຫມີຢາຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງ ຢູດາຍ.	
432 ມາລາກີທຳນາຍ.	
332 ອາເລັກຊັນເດີມະຫາລາດເອົາຊະນະຊີເຣຍ ແລະ ເອຢິບ.	400 ເຈຣອມໄດ້ຮັບແຜ່ນຈາລຶກ.
323 ອາເລັກຊັນເດີສິ້ນຊີວິດ.	360 ອອມໂນໄດ້ຮັບແຜ່ນຈາລຶກ.
277 ການແປພຣະຄຳພີເດີມສະໄໝບູຮານຂອງ ຊາວຍິວເປັນພາສາກຣີກ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ.	
167 ມັດຕາເທຍຕະກຸນມາກາບີກະບົດຕໍ່ຊີເຣຍ.	
166 ຢູດາ ມາກາບາອຸດ ເປັນຜູ້ນຳຂອງຊາວຍິວ.	
165 ພຣະວິຫານຖືກຊຳລະລ້າງ ແລະ ຖືກອຸທິດ ຄືນໃໝ່; ຮານຸກາເກີດຂຶ້ນ.	
161 ຢູດາ ມາກາບາອຸດ ສິ້ນຊີວິດ.	
63 ປອມເປເອົາຊະນະເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ ການປົກຄອງຂອງພວກມາກາບີສິ້ນສຸດລົງ ໃນອິດສະຣາເອນ, ການປົກຄອງຂອງໂຣມ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ.	148 ອະບິນາໂດຖືກຂ້າຍ້ອນຄວາມເຊື່ອ; ແອວ ມາສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຄືນໃໝ່ໃນ ບັນດາຊາວນີໂຟ.
51 ຄລີໂອພາທຣາປົກຄອງ.	124 ເັນຢາມິນກ່າວຄຳປາໄສເທື່ອສຸດທ້າຍ ຂອງເພິ່ນຕໍ່ຊາວນີໂຟ.
	100 ແອວມາຜູ້ເປັນລູກ ແລະ ພວກລູກຊາຍ ຂອງໂມໂຊຢາເລີ່ມຕົ້ນວຽກງານຂອງເຂົາ ເຈົ້າ.
	91 ການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນເລີ່ມຕົ້ນໃນບັນ ດາຊາວນີໂຟ.

ເຫດການຕ່າງໆໃນປະຫວັດສາດຂອງຊາວຍີວ	ເຫດການຕ່າງໆໃນປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ
<p>41 ເຮໂຣດ ແລະ ຟາຊາເອນ ເປັນສອງຄົນທີ່ໄດ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງຢູ່ດ້ວຍຮ່ວມກັນ.</p> <p>37 ເຮໂຣດເປັນຜູ້ນຳໃນເຢຣູຊາເລັມ.</p> <p>31 ການຕໍ່ສູ້ທີ່ອັກຕີອູມ; ໂອຄູໂຕເປັນຈັກກະພັດຂອງໂຣມ ຈາກ 31 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ເຖິງ ຄ.ສ. 14.</p> <p>30 ຄລີໂອພາທຣາສິນຊີວິດ.</p> <p>17 ເຮໂຣດສ້ອມແປງພຣະວິຫານ.</p>	<p>6 ຊາມູເອນຄົນເລມັນທຳນາຍການກຳເນີດຂອງພຣະຄຣິດ.</p>
ເຫດການຕ່າງໆໃນປະຫວັດສາດຂອງຊາວຄຣິດສະຕຽນ	ເຫດການຕ່າງໆໃນປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ
<p>ຄ.ສ.</p> <p>ການກຳເນີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p> <p>30 ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະຄຣິດເລີ່ມຕົ້ນ.</p> <p>33 ພຣະຄຣິດຖືກຄຶງ.</p> <p>35 ໂບໂລປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ.</p> <p>45 ໂບໂລອອກເດີນທາງໄປເຜີຍແຜ່ສາດສະໜາເທື່ອທຳອິດ.</p> <p>58 ໂບໂລຖືກສົ່ງໄປໂຣມ.</p> <p>61 ປະຫວັດສາດກິດຈະການຂອງອັກຄະສາວິກສິນສຸດລົງ.</p> <p>62 ໂຣມຖືກໄຟໄໝ້; ຊາວຄຣິດສະຕຽນຖືກຂົ່ມເຫັງພາຍໃຕ້ເນໂຣ.</p> <p>70 ຊາວຄຣິດສະຕຽນໄປເປລາ; ເຢຣູຊາເລັມຖືກລ້ອມ ແລະ ຖືກຍຶດ.</p> <p>95 ຊາວຄຣິດສະຕຽນຖືກຊາວໂດໄມຂົ່ມເຫັງ.</p>	<p>ຄ.ສ.</p> <p>33 ພຣະຄຣິດທີ່ພື້ນຄົນພຣະຊົນປະກົດໃນອາເມຣິກາ.</p> <p>34</p> <p>385 ປະຊາຊາດນີໄຟຖືກທຳລາຍ.</p> <p>421 ໂມໂຣໂນເຊື່ອງແຜ່ນຈາລຶກໄວ້.</p>

ຄວາມກົມກຽວຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ

ຄຳສອນຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໃນມັດທາຍ, ມາຣະໂກ, ລູກາ, ແລະ ໂຢຮັນ ສາມາດປຽບທຽບໃສ່ກັນໄດ້ ແລະ ໃສ່ກັບການເປີດເຜີຍຂອງຍຸກສຸດທ້າຍ ໃນວິທີທາງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້.

ເຫດການ	ມັດທາຍ	ມາຣະໂກ	ລູກາ	ໂຢຮັນ	ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍ
ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງພຣະເຢຊູ	1:1–17		3:23–38		
ການເກີດຂອງໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ			1:5–25, 57–58		
ການກຳເນີດຂອງພຣະເຢຊູ	2:1–15		2:6–7		1 ນຟ 11:18–20; 2 ນຟ 17:14; ມຊຢ 3:5–8; ແອວ 7:10; ຮລມ 14:5–12; 3 ນຟ 1:4–22
ຄຳທຳນາຍຂອງຊີເມໂອນ ແລະ ອານາ			2:25–39		
ຍັງມຢາມພຣະວິຫານ (ງານປັດສະຄາ)			2:41–50		
ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງໂຢຮັນເລີ່ມຕົ້ນ	3:1, 5–6	1:4	3:1–3		ຄພ 35:4; 84:27–28
ການບັບຕິສະມາຂອງພຣະເຢຊູ	3:13–17	1:9–11	3:21–22	1:31–34	1 ນຟ 10:7–10; 2 ນຟ 31:4–21
ພຣະເຢຊູຖືກລ້ຽວງ	4:1–11	1:12–13	4:1–13		
ປະຈັກພະຍານຂອງໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ				1:15–36	ຄພ 93:6–18, 26
ງາມສົມຣົດທີ່ບ້ານການາ (ສິ່ງມະຫັດສະຈັນເທື່ອທຳອິດຂອງພຣະເຢຊູ)				2:1–11	
ການຊຳລະພຣະວິຫານເທື່ອທຳອິດ				2:14–17	
ການຍັງມຢາມຂອງນີໂກເດມ				3:1–21	
ຍິງໂທຊາມາເຣຍທີ່ນ້ຳສ້າງ				4:1–42	
ພຣະເຢຊູຖືກປະຕິເສດທີ່ນາຊາເຣັດ			4:16–30		

ເຫດການ	ມັດທາຍ	ມາຣະໂກ	ລູກາ	ໂຢຮັນ	ການເປີດເສີຍຍຸກສຸດທ້າຍ
ນັກປະມຸງໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ຫາຄົນ	4:18–22	1:16–20			
ການມະຫັດສະຈັນຂອງມອງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍປາ			5:1–11		
ສິບສອງຄົນໄດ້ຖືກເອີ້ນແລະ ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນອັກຄະສາວົກ	10:1–4	3:13–19	6:12–16		1 ນພ 13:24–26, 39–41; ຄພ 95:4
ເຫດສະໜາຢູໂນນພູ	5–7		6:17–49		3 ນພ 12–14
ຄຳອະທິຖານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ	6:5–15		11:1–4		3 ນພ 13:5–15
ການນຳລູກຂອງແມ່ໝ້າຍຄົນມາຈາກຄວາມຕາຍ			7:11–15		
ພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບການທົດສົງໂດຍຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງ			7:36–50		
ຄຳອຸປະມາຂອງພຣະເຢຊູເປັນເລື່ອງສັ້ນໆ ທີ່ປຽບທຽບວັດຖຸ ຫລື ເຫດການທຳມະດາ ໃສ່ກັບຄວາມຈິງ. ພຣະເຢຊູມັກໃຊ້ມັນເພື່ອສອນຄວາມຈິງທາງວິນຍານ.					
ຜູ້ຫວ່ານ:	13:3–9, 18–23	4:3–9, 14–20	8:4–8, 11–15		
ເຂົ້ານົກ:	13:24–30, 36–43				ຄພ 86:1–7
ເມັດຜັກກາດ:	13:31–32	4:30–32	13:18–19		
ເຊື້ອແບັງ:	13:33		13:20–21		
ຊັບທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃນທົ່ງ:	13:44				
ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ:	13:45–46				
ມອງຂອງຊາວປະມຸງ:	13:47–50				
ເຈົ້າຂອງເຮືອນ:	13:51–52				
ຄົນຮັບໃຊ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມເມດຕາ:	18:23–35				
ຜູ້ລົງທຶນ:				10:1–21	3 ນພ 15:17–24
ໄທຊາມາເຣຍຜູ້ໃຈດີ:			10:25–37		
ຄວາມຖ່ອມຕົວ, ງານລົງການສົມຣົດ:			14:7–11		
ເຂົ້າແລງຄາບສຸດທ້າຍທີ່ສຳຄັນ:			14:12–24		

ເຫດການ	ມັດທາຍ	ມາຣະໂກ	ລູກາ	ໂຢຮັນ	ການເປີດເສີຍຍຸກສຸດທ້າຍ
ແກະທີ່ເສຍ:	ເບິ່ງ 18:12–14 ນຳອີກ		15:1–7		
ເງິນທີ່ເສຍ:			15:8–10		
ລູກຊາຍທີ່ເສຍ:			15:11–32		
ຜູ້ຈັດການທີ່ບໍ່ທ່ຽງທຳ:			16:1–13		
ລາຊາໂຣ ແລະ ເສດຖີ:			16:14–15, 19–31		
ຜູ້ຕັດສິນທີ່ບໍ່ທ່ຽງທຳ:			18:1–8		
ຄົນງານໃນສວນອະງຸ່ນ:	20:1–16	ເບິ່ງ 10:31 ນຳອີກ			
ເງິນຫລຽນ:			19:11–27		
ລູກຊາຍສອງຄົນ:	21:28–32				
ຄົນເຊົ່າສວນທີ່ຊົ່ວ:	21:33–46	12:1–12	20:9–19		
ງານສົມຮົດຂອງລູກຊາຍຂອງກະສັດ:	22:1–14		ປຽບທຽບໃສ່ກັບ 14:7–24		
ຍິງສາວບໍລິສຸດສິບຄົນ:	25:1–13		ເບິ່ງ 12:35–36 ນຳອີກ		ຄພ 45:56–59
ຕະລັບຕົນ:	25:14–30				
ຝູງແກະ, ຝູງແບ້:	25:31–46				
ການທ້າມລົມພະຍຸ	8:23–27	4:35–41	8:22–25		
ການຂັບໄລ່ຜົມານຮ້າຍເຂົ້າໄປສິ່ງໃນຝູງໝູ	8:28–34	5:1–20	8:26–29		
ການນຳລູກສາວຂອງຢາອີໂຣຄົນມາມີຊີວິດອີກ	9:18–20, 23–26	5:21–24, 35–43	8:41–42, 49–56		
ການປິ່ນປົວຜູ້ຍິງທີ່ເປັນພະຍາດເລືອດຕົກ	9:20–22	5:25–34	8:43–48		
ໜ້າທີ່ມອບໝາຍໃຫ້ແກ່ອັກຄະສາວົກສິບສອງຄົນ	10:5–42	6:7–13	9:1–6		ຄພ 18
ການລ້ຽງຫ້າພັນຄົນ	14:16–21	6:33–44	9:11–17	6:5–14	
ພຣະເຊຍູ່ຍ່າງເທິງໜ້ານ້ຳ	14:22–33	6:45–52		6:15–21	
ຄຳເທດສະໜາເລື່ອງອາຫານທີ່ບໍ່ແຫງຊີວິດ				6:22–71	

ເຫດການ	ມັດທາຍ	ມາຣະໂກ	ລູກາ	ໂຢຮັນ	ການເປີດເສີຍຍຸກສຸດທ້າຍ
ປະຈັກພະຍານຂອງເປໂຕເຖິງພຣະຄຣິດ	16:13–16	8:27–29	9:18–21		
ຂໍ້ກະແຈແຫ່ງອານາຈັກສະຫວັນທີ່ຖືກສັນຍາວ່າຈະມອບໃຫ້ເປໂຕ	16:19				
ການປ່ຽນສະພາບ; ຂໍ້ກະແຈແຫ່ງຖານະປະໂລທິດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້	17:1–13	9:2–13	9:28–36		ຄພ 63:20–21; 110:11–13
ສາວົກເຈັດສິບໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ຖືກສົ່ງອອກໄປ			10:1–12		ຄພ 107:25, 34, 93–97; 124:138–140
ການປິ່ນປົວຊາຍທີ່ຕາບອດໃນວັນຊະບາໂຕ				9	
ລາຊາໂຣໄດ້ຖືກໄຜດໃຫ້ຄົນມີຊີວິດ				11:1–53	
ການປິ່ນປົວຄົນຂີ້ທູດສິບຄົນ			17:11–19		
ການໃຫ້ພອນແກ່ເດັກນ້ອຍ	19:13–15	10:13–16	18:15–17		
ນາງມາຣີໄດ້ທົດສົງພຣະບາດຂອງພຣະຄຣິດ	26:6–13	14:3–9		12:2–8	
ການເຂົ້າໄປເຢຣູຊາເລັມຢາງຜູ້ມີໄຊ	21:6–11	11:7–11	19:35–38	12:12–18	
ຄົນຊື້ຂາຍຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກພຣະວິຫານ	21:12–16	11:15–19	19:45–48		
ເງິນຂອງຍິງໝ້າຍ		12:41–44	21:1–4		
ຄວາມພິນາດຂອງເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍຂອງການສະເດັດມາຄົງທິສອງ	24	13	21:5–38		ຄພ 45:16–60; ຈສ—ມ 1
ງານປັດສະຄາເທື່ອສຸດທ້າຍຂອງພຣະເຢຊູ; ການຈັດຕັ້ງສິນລະລຶກ; ຄຳແນະນຳແກ່ອັກຄະສາວົກສິບສອງ; ການລ້າງຕີນຂອງສານຸສິດ	26:14–32	14:10–27	22:1–20	13–17	
ພຣະເຢຊູເປັນຕົ້ນອະນຸ່ງ				15:1–8	

ເຫດການ	ມັດທາຍ	ມາຣະໂກ	ລູກາ	ໂຢຮັນ	ການເປີດເສີຍຍຸກ ສຸດທ້າຍ
ການຮັບທຸກທໍລະມານຂອງ ພຣະເຢຊູ ໃນສວນເຄັດເຊ ມາເນ	26:36–46	14:32–42	22:40–46	18:1	2 ນຟ 9:21–22; ມຊຢ 3:5–12; ຄພ 19:1–24
ການທໍລະຍົດຂອງຢູດາ	26:47–50	14:43–46	22:47–48	18:2–3	
ການຕໍ່ສູ້ຄະດີຢູ່ຕໍ່ໜ້າກາ ຢະຟາ	26:57	14:53	22:54, 66–71	18:24, 28	
ການຕໍ່ສູ້ຄະດີຢູ່ຕໍ່ໜ້າປີ ລາດ	27:2, 11–14	15:1–5	23:1–6	18:28–38	
ການຕໍ່ສູ້ຄະດີຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮ ໂຣດ			23:7–12		
ພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກຂັງນຕີ ແລະ ຖືກເຍາະເຍີ້ຍ	27:27–31	15:15–20		19:1–12	
ການຄົງ	27:35–44	15:24–33	23:32–43	19:18–22	ຮລມ 14:20–27; 3 ນຟ 8:5–22; 10:9
ການພົ້ນຄົນພຣະຊົນ	28:2–8	16:5–8	24:4–8		
ການປະກົດຕົວຂອງພຣະ ເຢຊູຕໍ່ສານຸສິດ		16:14	24:13–32, 36–51	20:19–23	
ການປະກົດຕົວຂອງພຣະ ເຢຊູຕໍ່ໂທມາ				20:24–29	
ການສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນ		16:19–20	24:50–53		

ການຄັດເລືອກຈາກການ ແປພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ

ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ຄັດເລືອກມາຈາກການແປພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ສະບັບກະສັດເຈມສ໌ ຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ (ປຈສ). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ດົນໃຈສາດສະດາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໃຫ້ພື້ນຟູຄວາມຈິງ ໃຫ້ແກ່ຂໍ້ຄວາມໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ສະບັບກະສັດເຈມສ໌ ທີ່ສູນຫາຍໄປ ຫລື ຖືກປຸງແປງໄປ ຕັ້ງແຕ່ມີການຂຽນຖ້ອຍຄຳດັ່ງເດີມໄວ້. ຄວາມຈິງເຫລົ່ານີ້ທີ່ໄດ້ຖືກພິມພູຄືນມາໃໝ່ໄດ້ໃຫ້ຄວາມແຈ້ງແກ່ຄຳສອນ ແລະ ໄດ້ເພີ່ມຄວາມເຂົ້າໃຈແກ່ພຣະຄຳພີ.

ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍຄວາມຈິງບາງຢ່າງຕໍ່ໂຈເຊັບ ທີ່ຜູ້ຂຽນດັ້ງເດີມເຄີຍບັນທຶກໄວ້, ການແປຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ຈຶ່ງບໍ່ເໝືອນການແປພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີອື່ນໄດ້ໃນໂລກ. ໃນຄວາມໝາຍນີ້, ຄຳວ່າການແປ ໄດ້ຖືກໃຊ້ໃນວິທີທີ່ກວ້າງຂວາງກວ່າ ແລະ ແຕກຕ່າງຈາກປົກກະຕິກວ່າ, ເພາະການແປຂອງໂຈເຊັບເປັນການເປີດເຜີຍຫລາຍກວ່າການແປຕາມຄວາມໝາຍຂອງຄຳສັບ ຈາກພາສາໜຶ່ງ ເປັນອີກພາສາໜຶ່ງ.

ການແປພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ສະບັບກະສັດເຈມສ໌ ຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຫລື ຖືກກ່າວເຖິງຢູ່ໃນຫລາຍໆພາກ ຂອງຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ (ເບິ່ງ ພາກທີ 37, 45, 73, 76, 77, 86, 91, ແລະ 132). ພ້ອມນີ້, ຫັງສີໂມເຊ ແລະ ໂຈເຊັບ ສະມິດ—ມັດທາຍ ກໍຖືກຄັດລອກເອົາມາຈາກການແປຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ.

ສຳລັບຂໍ້ມູນ ເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບ ການແປຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ, ໃຫ້ເບິ່ງ “ການແປຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ (ປຈສ)” ໃນຄູ່ມືພຣະຄຳພີ.

ຂໍ້ຄວາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ຄືຕົວຢ່າງທີ່ເລືອກເອົາມາຈາກການແປຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ:

ຂໍ້ອ້າງອີງທີ່ເປັນຕົວອັກສອນໜ້າ ເປັນຂໍ້ຄວາມໃນການແປຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ຂອງພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຂອງກະສັດເຈມສ໌. ເພາະການແປຂອງເພິ່ນໄດ້ນຳຖ້ອຍຄຳກັບຄືນມາສູ່ເນື້ອຄວາມໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ, ເລກໝາຍຂໍ້ອາດແຕກຕ່າງຈາກສະບັບທີ່ທ່ານໃຊ້ຢູ່.

ນີ້ຄືເນື້ອຫາຕາມທີ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ແປມັນ. (ໂຕເນັ້ງໄດ້ຖືກຕື່ມໃສ່ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນຂໍ້ຄວາມທີ່ແຕກຕ່າງ ຈາກສະບັບກະສັດເຈມສ໌.)

— **ປຈສ, ມັດທາຍ 4:1, 5–6, 8–9.** ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ມັດທາຍ 4:1, 5–6, 8–9; ມີການປຸງແປງທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ໃນລູກາ 4:2, 5–11

ພຣະເຢຊູຖືກນຳພາໂດຍພຣະວິນຍານ, ບໍ່ແມ່ນໂດຍຊາຕານ.

1 ຈາກນັ້ນ ພຣະ ວິນ ຍານ ໄດ້ ນຳພຣະເຢຊູໄປ, ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ເພື່ອໄປຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ.

5 ຈາກນັ້ນ ພຣະເຢຊູ ໄດ້ຖືກນຳໄປຍັງນະຄອນ ສັກ ສິດ, ແລະ ພຣະ ວິນ ຍານໄດ້ໃຫ້ພຣະອົງຢືນຢູ່ເທິງຍອດພຣະວິຫານ.

6 ຈາກນັ້ນ ມານໄດ້ມາທາພຣະອົງ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ຖ້າທ່ານເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈົ່ງໂດດລົງໄປ, ເພາະມີຄຳຂຽນໄວ້ວ່າ ພຣະອົງຈະສັ່ງເຫລົ່າທູດເຖິງເລື່ອງທ່ານ, ແລະ ພວກເພິ່ນຈະໃຊ້ມືຂອງພວກເພິ່ນອູ້ມທ່ານໄວ້, ເຖິງແມ່ນແຕ່ຕີນຂອງທ່ານ ກໍຈະບໍ່ໄດ້ຖືກກ້ອນຫີນ.

ໃນວົງເລັບນີ້ຄືຂໍ້ອ້າງອີງ ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຂອງທ່ານ ຊຶ່ງທ່ານຄວນປຽບທຽບມັນໃສ່ກັບການແປຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ.

ຂໍ້ຄວາມນີ້ອະທິບາຍເຖິງ ຄຳສອນທີ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຊີ້ແຈ້ງດ້ວຍການແປຂອງເພິ່ນ.

ປຈສ, ປະຖົມມະການ 1:1-8:18.

ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ປະຖົມມະການ

1:1-6:13

ເມື່ອຫນ້າຂອງພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ໄດ້ຖືກນຳກັບ
ຄືນມາໂດຍ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ໄດ້ຖືກຈັດພິມ
ໄວ້ໃນ ໄຂ່ມຸກອັນລຳຄ່າ ເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງທີ່ນອກ
ເໜືອຈາກ ໜັງສືໂມເຊ

ປຈສ, ປະຖົມມະການ 9:4-6.

ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ປະຖົມມະການ

8:20-22

ຫລັງຈາກນ້ຳຖ້ວມ, ໂນອາໄດ້ທູນຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່
ໃຫ້ສາບແຊ່ງແຜ່ນດິນໂລກອີກ.

4 ແລະ ໂນອາໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາແທ່ນໜຶ່ງ
ຖວາຍແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ເອົາສັດ
ແລະ ນົກ ທີ່ບໍ່ມີມິນທິນ ແນວລະໂຕ, ແລະ
ໄດ້ເຜົາຖວາຍເທິງແທ່ນບູຊາ; ແລະ ໄດ້ຂອບ
ພຣະໄທພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເພິ່ນມີຄວາມ
ປິຕິຍິນດີຢູ່ໃນໃຈ.

5 ແລະ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ກັບ
ໂນອາ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ອວຍພອນໂນອາ.
ແລະ ໂນອາໄດ້ກິນຫອມຫວນ, ແລະ ເພິ່ນ
ໄດ້ກ່າວຢູ່ໃນໃຈ;

6 ຂ້າພະເຈົ້າຈະອ້ອນວອນໃນພຣະນາມ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພຣະອົງ ຈະ
ບໍ່ສາບແຊ່ງແຜ່ນດິນ ໂລກອີກຕໍ່ໄປ ເພື່ອ
ເຫັນ ແກ່ ມະນຸດ, ເພາະ ການ ມະ ໂນ ພາບ
ຢູ່ໃນໃຈຂອງມະນຸດ ເປັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
ນັບແຕ່ເວລາເຂົາຍັງນ້ອຍ; ແລະ ວ່າພຣະ
ອົງຈະບໍ່ທຳລາຍທຸກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດອີກ, ດັ່ງ
ທີ່ ພຣະອົງ ໄດ້ກະທຳ, ຕາບໃດທີ່ແຜ່ນດິນ
ໂລກຍັງຄົງດຳລົງຢູ່;

ປຈສ, ປະຖົມມະການ 9:10-15. ປຽບ

ທຽບໃສ່ກັບ ປະຖົມມະການ 9:4-9

ມະນຸດມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການຫລັ່ງເລືອດຂອງ
ສັດສາວາສິ່ງ ແລະ ມະນຸດ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະຖາ

ປະນາພັນທະສັນຍາກັບ ໂນອາ ແລະ ລູກງຂອງ
ເພິ່ນ ອັນດຽວກັນກັບທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບ
ເອນົກ.

10 ແຕ່ ເລືອດ ຂອງ ທຸກໜຶ້ອ ໜັງ ຊຶ່ງ
ເຮົາ ໄດ້ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ພວກເຈົ້າ ເພື່ອ ເປັນ
ອາຫານ, ຈະຕ້ອງຫລັ່ງລົງເທິງດິນຈາກສັດ
ທີ່ຖືກຂ້າ, ແລະ ພວກເຈົ້າບໍ່ຄວນກິນເລືອດ
ຂອງມັນ.

11 ແລະ ແນ່ ນອນ, ຈະ ບໍ່ ຕ້ອງ ຫລັ່ງ
ເລືອດ, ນອກ ຈາກ ຈະ ເປັນ ເພື່ອ ອາຫານ,
ເພື່ອ ຄຳ ຈູນ ຊີ ວິດ ຂອງ ພວກເຈົ້າ ເທົ່ານັ້ນ;
ແລະ ເລືອດຂອງສັດທຸກ ໂຕ ເຮົາ ຈະ ຮຽກ
ຮ້ອງ ຈາກ ມື ຂອງ ພວກເຈົ້າ.

12 ແລະ ຄົນໃດກໍຕາມທີ່ຫລັ່ງເລືອດຂອງ
ມະນຸດ, ມະນຸດກໍຈະຫລັ່ງເລືອດຄົນນັ້ນຄື
ກັນ; ເພາະມະນຸດບໍ່ຄວນຫລັ່ງເລືອດຂອງ
ມະນຸດ.

13 ເພາະພຣະບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງເຮົາໃຫ້ໄວ້,
ວ່າອ້າຍນ້ອງຂອງມະນຸດຄົນໜຶ່ງຈະປົກປັກ
ຮັກສາຊີວິດຂອງມະນຸດ, ເພາະ ໃນຮູບລັກ
ສະນະຂອງເຮົາເອງ ທີ່ເຮົາໄດ້ສ້າງມະນຸດ
ຂຶ້ນ.

14 ແລະ ພຣະບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງເຮົາໃຫ້ໄວ້
ແກ່ເຈົ້າ, ຈົ່ງມີລູກເຕົ້າໃຫ້ມາກຫລາຍ; ໃຫ້
ອອກ ແມ່ ແຜ່ລູກ ຈົນ ເຕັມ ແຜ່ນດິນ ໂລກ,
ແລະ ແຜ່ຜາຍຂະຫຍາຍພັນໃນນັ້ນ.

15 ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ໂນອາ,
ແລະ ກັບພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ກ່າວວ່າ,
ແລະ ເຮົາ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ ຈະ ສະຖາປະນາ
ພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາກັບພວກເຈົ້າ, ຊຶ່ງ
ເຮົາໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບເອນົກ ບັນພະບຸລຸດຂອງ
ພວກເຈົ້າ, ກ່ຽວກັບລູກຫລານ ຂອງ ພວກ
ເຈົ້າ ຕໍ່ຈາກພວກເຈົ້າ.

ປຈສ, ປະຖົມມະການ 9:21–25.

ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ປະຖົມມະການ
9:16–17

ພຣະເຈົ້າຕັ້ງຮຸ່ງກິນນ້ຳໄວ້ໃນທ້ອງຟ້າ ເພື່ອເປັນສິ່ງ
ເຕືອນເຖິງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງຕໍ່ເອນິກ ແລະ
ຕໍ່ໂນອາ. ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ການຊຸມນຸມໃຫຍ່ຂອງ
ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະບຸດຫົວປີ ຈະຮ່ວມຄົນທີ່
ຊອບທຳຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກເຂົ້າກັນ.

21 ແລະ ຮຸ່ງຈະຢູ່ໃນເມກ; ແລະ ເຮົາຈະ
ຫລຽວເບິ່ງມັນ, ເພື່ອວ່າເຮົາຈະລະນຶກເຖິງ
ພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເຮັດ
ໄວ້ກັບ ເອນິກບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າ;
ເພື່ອວ່າ ເມື່ອມະນຸດ ຮັກສາພຣະບັນຍັດ
ຂອງເຮົາທັງໝົດ, ຊີໂອນຈະຄືນມາຍັງແຜ່ນ
ດິນໂລກອີກ, ເມືອງຂອງເອນິກ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້
ຮັບຂຶ້ນໄປໄວ້ກັບເຮົາ.

22 ແລະ ນິຕິພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດ
ຂອງເຮົາ, ຄືເມື່ອລູກຫລານຂອງພວກເຈົ້າ
ຈະຮັບເອົາຄວາມຈິງ, ແລະ ແຫງນໜ້າເບິ່ງ,
ຈາກນັ້ນຊີໂອນຈະຫລຽວລົງມາ, ແລະ ພ້າ
ສະຫວັນທັງ ປວງ ຈະສັ່ນສະເທືອນ ດ້ວຍ
ຄວາມຍິນດີ, ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກຈະສັ່ນ
ດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ;

23 ແລະ ການຊຸມນຸມໃຫຍ່ຂອງສາດສະ
ໜາຈັກຂອງພຣະບຸດຫົວປີ ຈະສະເດັດລົງ
ມາ ຈາກ ສະຫວັນ, ແລະ ຄອບຄອງແຜ່ນ
ດິນໂລກ, ແລະ ຈະມີສະຖານທີ່ຢູ່ຈົນກວ່າທີ່
ສຸດຈະມາເຖິງ. ແລະ ນິຕິພັນທະສັນຍາອັນ
ເປັນນິດຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບ
ເອນິກ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າ.

24 ແລະ ຮຸ່ງຈະຢູ່ໃນເມກ, ແລະ ເຮົາຈະ
ສະຖາປະນາພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາກັບ
ພວກເຈົ້າ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເຮັດໄວ້ລະຫວ່າງເຮົາ
ແລະ ພວກເຈົ້າ, ເພາະມະນຸດທັງປວງທີ່ມີຊີ
ວິດໃນເນື້ອໜັງ ຈະໄດ້ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

25 ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂນອາວ່າ,

ນິຕິເຄື່ອງໝາຍຂອງພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງເຮົາ
ໄດ້ສະຖາປະນາລະຫວ່າງເຮົາ ແລະ ເຈົ້າ;
ເພື່ອເນື້ອໜັງທັງປວງຈະໄດ້ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ
ໂລກ.

ປຈສ, ປະຖົມມະການ 14:25–40.

ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ປະຖົມມະການ
14:18–20

ເມນຄີເສເດັກອວຍພອນອັບຣາມ. ການປະຕິບັດ
ສາດສະໜາກິດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເມນຄີເສເດັກ ແລະ
ອຳນາດ ແລະ ພອນຂອງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນ
ຄີເສເດັກ ໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້.

25 ແລະ ເມນຄີເສເດັກໄດ້ເບິ່ງສູງ ແລະ
ອວຍພອນອັບຣາມ.

26 ບັດນີ້ ເມນຄີເສເດັກເປັນຄົນມີສັດທາ,
ຜູ້ໄດ້ເຮັດຄວາມຊອບທຳ; ແລະ ເມື່ອຕອນ
ຍັງນ້ອຍ ເພິ່ນໄດ້ຢຳເກງພຣະເຈົ້າ, ແລະ
ໄດ້ບິດປາກສົງ, ແລະ ໄດ້ດັບຄວາມຮ້ອນ
ຂອງໄຟ.

27 ແລະ ດັ່ງນັ້ນ, ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມ
ເຫັນຊອບຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ຖືກ
ແຕ່ງຕັ້ງເປັນມະຫາປະໂລຫິດ ຕາມລະບຽບ
ຂອງພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄວ້
ກັບເອນິກ,

28 ມັນເປັນໄປຕາມລະບຽບຂອງພຣະ
ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ; ຊຶ່ງລະບຽບໄດ້ເກີດຂຶ້ນ,
ບໍ່ແມ່ນໂດຍມະນຸດ, ຫລື ໂດຍຄວາມປະສົງ
ຂອງມະນຸດ; ບໍ່ແມ່ນໂດຍພໍ່ ຫລື ແມ່; ບໍ່
ແມ່ນໂດຍການເລີ່ມຕົ້ນຂອງວັນ ຫລື ໂດຍ
ການສິ້ນສຸດຂອງປີ; ແຕ່ໂດຍພຣະເຈົ້າ;

29 ແລະ ມັນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ມະນຸດ ໂດຍ
ການເອີ້ນດ້ວຍສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງເອງ,
ຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງເອງ, ແກ່ຄົນ
ຫລາຍ ຕໍ່ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ນາມ
ຂອງພຣະອົງ.

30 ເພາະພຣະເຈົ້າໂດຍທີ່ໄດ້ປະຕິຍານ

ກັບ ເອນຣິກ ແລະ ກັບ ລູກຫລານ ຂອງເພິ່ນ ດ້ວຍຄຳສາບານດ້ວຍຕົວພຣະອົງເອງ; ວ່າ ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຕາມລະບຽບ ແລະ ການເອີ້ນ ຈະມີອຳນາດ, ໂດຍສັດທາ, ເພື່ອທຳລາຍພູເຂົາ, ເພື່ອແຍກທະເລ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ນ້ຳແຫ້ງ, ເພື່ອປຸງນາສາຍນ້ຳອອກ ຈາກເສັ້ນທາງເດີນຂອງມັນ;

31 ເພື່ອຕໍ່ຕ້ານບັນດາກອງທັບ ຂອງປະຊາຊາດ, ເພື່ອ ແຍກ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ເພື່ອ ຕັດສາຍຮັດທຸກເສັ້ນ, ເພື່ອຍືນ ໃນທີ່ປະທັບ ຂອງພຣະເຈົ້າ; ເພື່ອເຮັດທຸກສິ່ງທັງປວງ ຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ, ຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະອົງ, ປາບເຂດບົກຄອງ ແລະ ອຳນາດທັງຫລາຍ; ແລະ ສິ່ງນີ້ໂດຍ ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງດຳລົງຢູ່ກ່ອນ ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ.

32 ແລະ ມະນຸດ ໂດຍ ທີ່ມີສັດທານີ້, ທີ່ຂຶ້ນມາເຖິງລະບຽບນີ້ຂອງພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ຖືກປຸງແປງສະພາບ ແລະ ຖືກພາຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ.

33 ແລະ ບັດນີ້, ເມນຄີເສເດັກໄດ້ເປັນປະໂລຫິດຂອງລະບຽບນີ້; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ຮັບສັນຕິສຸກ ໃນຊາເລັມ, ແລະ ຖືກເອີ້ນວ່າເຈົ້າສັນຕິລາດ.

34 ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ ໄດ້ເຮັດຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ໄດ້ຮັບສະຫວັນ, ແລະ ໄດ້ສະແຫວງຫາເມືອງຂອງເອນຣິກ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບເອົາໄປກ່ອນໜ້ານັ້ນ, ໄດ້ແຍກມັນອອກຈາກແຜ່ນດິນໂລກ, ໄດ້ຮັກສາມັນໄວ້ສຳລັບຍຸກສຸດທ້າຍ, ຫລື ຄາວສິ້ນສຸດໂລກ;

35 ແລະ ໄດ້ກ່າວ, ແລະ ໄດ້ປະຕິຍານດ້ວຍຄຳສາບານ, ວ່າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ ຈະບໍ່ເຂົ້າມາຫາກັນອີກ; ແລະ ບັນດາບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະຖືກທົດສອບດັ່ງນັ້ນດ້ວຍໄຟ.

36 ແລະ ເມນຄີເສເດັກຄົນນີ້, ໂດຍທີ່ໄດ້ສະຖາປະນາຄວາມຊອບທຳດັ່ງນີ້, ຈຶ່ງໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າ ກະສັດແຫ່ງສະຫວັນ ໂດຍຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ, ກະສັດແຫ່ງສັນຕິສຸກ.

37 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ເປັ່ງ ສຽງ ຂອງ ເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ອວຍພອນ ອັບຣາມ, ໂດຍທີ່ເປັນມະຫາປະໂລຫິດ, ແລະ ຜູ້ດູແລຄັງຂອງພຣະເຈົ້າ;

38 ເພິ່ນບັນຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກຳນົດໄວ້ ເພື່ອໃຫ້ຮັບເອົາໜຶ່ງສ່ວນສິບ ສຳລັບຄົນຍາກຈົນ.

39 ດັ່ງນັ້ນ, ອັບຣາມຈຶ່ງໄດ້ຈ່າຍໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງທຸກສິ່ງທີ່ເພິ່ນມີໃຫ້ເພິ່ນ, ຈາກຊັບສົມບັດທັງໝົດທີ່ເພິ່ນຄອບຄອງ, ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ເພິ່ນ ຫລາຍກວ່າທີ່ເພິ່ນຕ້ອງການ.

40 ແລະ ເຫດການໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ຄືພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນ ອັບຣາມ, ແລະ ໄດ້ປະທານຄວາມຮັ່ງມີໃຫ້ເພິ່ນ, ແລະ ກຽດຕິຍົດ, ແລະ ທີ່ດິນ ເພື່ອເປັນຊັບສົມບັດອັນເປັນນິດ; ຕາມພັນທະສັນຍາທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຮັດໄວ້, ແລະ ຕາມພອນທີ່ເມນຄີເສເດັກໄດ້ມອບໃຫ້ເພິ່ນ.

ປຈສ, ປະຖົມມະການ 15:9-12.

ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ປະຖົມມະການ 15:1-6

ອັບຣາມຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບການພົ້ນຄົນພຣະຊົນ ແລະ ເຫັນການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນຊ່ວງມະຕະຂອງພຣະເຢຊູ ໃນພາບນິມິດ.

9 ແລະ ອັບຣາມໄດ້ກ່າວວ່າ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະປະທານແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອເປັນມູນມໍລະດົກອັນເປັນນິດໄດ້ແນວໃດ?

10 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ,

ເຖິງແມ່ນເຈົ້າຕາຍໄປ, ແຕ່ເຮົາກໍສາມາດ
ປະທານມັນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນບໍ?

11 ແລະ ຖ້າເຈົ້າຈະຕາຍ, ແຕ່ເຈົ້າຈະ
ຄອບຄອງມັນ, ເພາະວັນເວລາຈະມາເຖິງ,
ເມື່ອບຸດມະນຸດຈະມີຊີວິດ; ແຕ່ພຣະອົງຈະ
ມີຊີວິດໄດ້ແນວໃດ ຖ້າຫາກພຣະອົງບໍ່ໄດ້
ສິ້ນພຣະຊົນ? ພຣະອົງຕ້ອງຄືນຊີບເສຍ
ກ່ອນ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ, ຄື
ອັບຣາມໄດ້ຫລຽວອອກໄປ ແລະ ໄດ້ເຫັນ
ວັນເວລາຂອງບຸດມະນຸດ, ແລະ ຍິນດີ,
ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງເພິ່ນສະຫງົບງຽບ,
ແລະ ເພິ່ນເຊື່ອໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບວ່າເພິ່ນເປັນຄົນ
ຊອບທຳ.

ປຈສ, ປະຖົມມະການ 17:3-12.

ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ປະຖົມມະການ
17:3-12

ຜູ້ຄົນບໍ່ສາມາດຮັກສາພິທີການຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ,
ລວມທັງການບັບຕິສະມາ. ພຣະເຈົ້າອະທິບາຍເລື່ອງ
ພັນທະສັນຍາຂອງພິທີຕັດ ແລະ ອາຍຸທີ່ຮູ້ຈັກຮັບຜິດ
ຊອບຂອງເດັກ ແກ່ອັບຣາຮາມ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ, ຄືອັບຣາມ
ໄດ້ກົມຂາບລົງຈົນເຖິງພື້ນດິນ, ແລະ ໄດ້ເອົັນ
ຫາພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

4 ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ, ຜູ້
ຄົນຂອງເຮົາໄດ້ຫັນໜີຈາກກິດເກນຂອງ
ເຮົາ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັກສາພິທີການຂອງເຮົາ,
ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ປະທານໃຫ້ບັນພະບຸລຸດຂອງ
ພວກເຂົາ;

5 ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັກສາການເຈີມ
ຂອງເຮົາ, ແລະ ການຝັງ, ຫລື ການບັບຕິ
ສະມາ ຊຶ່ງໃນເລື່ອງນີ້ ເຮົາໄດ້ບັນຊາພວກ
ເຂົາ;

6 ແຕ່ໄດ້ຫັນໜີຈາກພຣະບັນຍັດ, ແລະ

ດຳເນີນການດ້ວຍຕົນເອງ ໂດຍການຊຳລະ
ລ້າງເດັກນ້ອຍໆ, ແລະ ການພົມເລືອດ;

7 ແລະ ໄດ້ກ່າວວ່າ ເລືອດຂອງອາເບັນ
ທີ່ຊອບທຳ ໄດ້ຫລັງເພື່ອບາບ; ແລະ ບໍ່ຮູ້ວ່າ
ພວກເຂົາມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ເຮົາແນວ
ໃດ.

8 ແຕ່ ສຳລັບເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະ
ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບເຈົ້າ, ແລະ ວ່າເຈົ້າ
ຈະເປັນບັນພະບຸລຸດຂອງຊົນຊາດທັງ
ຫລາຍ.

9 ແລະ ເຮົາເຮັດພັນທະສັນຍານີ້, ວ່າທຸກ
ປະຊາຊາດຈະຮູ້ຈັກລູກຫລານຂອງເຈົ້າ. ຊື່
ເຈົ້າຈະບໍ່ແມ່ນອັບຣາມອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ເຈົ້າ
ຈະມີຊື່ໃໝ່ວ່າ ອັບຣາຮາມ; ເພາະເຮົາໄດ້
ໃຫ້ເຈົ້າເປັນບັນພະບຸລຸດຂອງຫລາຍໆຊົນ
ຊາດ.

10 ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າມີເຊື້ອສາຍຢ່າງ
ຫລວງຫລາຍ ແລະ ບາງຄົນໃນເຊື້ອສາຍ
ນັ້ນ, ແລະ ຈາກລູກຫລານຂອງເຈົ້າຈະ
ເປັນເຖິງກະສັດ.

11 ແລະ ເຮົາຈະສະຖາປະນາພັນທະ
ສັນຍາຂອງພິທີຕັດໄວ້ກັບເຈົ້າ, ແລະ ມັນ
ຈະເປັນພັນທະສັນຍາລະຫວ່າງເຮົາ ແລະ
ເຈົ້າ, ແລະ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າ ນັບຈາກ
ເຈົ້າ, ໃນລຸ້ນຂອງພວກເຂົາ; ເພື່ອເຈົ້າຈະຮູ້
ໄປຕະຫລອດການວ່າ ເດັກນ້ອຍບໍ່ຕ້ອງຮັບ
ຜິດຊອບຕໍ່ໜ້າເຮົາ ຈົນກວ່າເຂົາເຖິງແປດ
ປີ.

12 ແລະ ເຈົ້າຕ້ອງຍຶດຖືທີ່ຈະຮັກສາ
ພັນທະສັນຍາທັງໝົດຂອງເຮົາ ຊຶ່ງພັນທະ
ສັນຍາເຫລົ່ານັ້ນ ເຮົາໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບບັນພະ
ບຸລຸດຂອງເຈົ້າ; ແລະ ເຈົ້າຕ້ອງຮັກສາພຣະ
ບັນຍັດທີ່ເຮົາໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ດ້ວຍ
ປາກຂອງເຮົາເອງ, ແລະ ເຮົາຈະເປັນພຣະ
ເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະ ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງລູກ
ຫລານຂອງເຈົ້າ ນັບຈາກເຈົ້າ.

ປຈສ, ປະຖົມມະການ 17:23-24.

ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ປະຖົມມະການ
17:17-18

ອັບຮາຮາມປິຕິຍິນດີກັບຄຳທຳນາຍກ່ຽວກັບການ
ເກີດຂອງອິຊາກ ແລະ ອະທິຖານເພື່ອອິດຊະມາ
ເອນ.

23 ຈາກນັ້ນອັບຮາຮາມໄດ້ກົມຂາບລົງ
ຈົນເຖິງພື້ນດິນ ແລະ ປີຕິຍິນດີ, ແລະ ໄດ້
ກ່າວຢູ່ໃນໃຈວ່າ, ຈະມີເດັກມາເກີດນຳຄົນ
ທີ່ມີອາຍຸຫຼັງຮ້ອຍປີ, ແລະ ນາງຊາຣາ ຜູ້ມີ
ອາຍຸເກົ່າສິບປີ ຈະເປັນຄົນໃຫ້ກຳເນີດ.

24 ແລະ ອັບຮາຮາມ ໄດ້ກ່າວຕໍ່ພຣະເຈົ້າ
ວ່າ, ໂອ ຂ້າແດ່ພຣະອົງເຈົ້າ ເປັນຫຍັງບໍ່ໃຫ້
ອິດຊະມາເອນ ເປັນຜູ້ສືບແທນມໍລະດົກ
ຂອງຂ້ານ້ອຍຢ່າງພາກພູມໃຈ!

ປຈສ, ປະຖົມມະການ 19:9-15.

ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ປະຖົມມະການ
19:8-10

ໂລດຕໍ່ຕ້ານຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເມືອງໂຊໂດມ, ແລະ
ທູດບົກປ້ອງລາວ.

9 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ກ່າວກັບ ລາວວ່າ
ຖອຍໄປ. ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ໃຈຮ້າຍໃຫ້
ລາວ.

10 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ເວົ້າໃນບັນດາ
ພວກເຂົາເອງວ່າ ຊາຍຄົນນີ້ໄດ້ມາພັກຢູ່ນຳ
ພວກເຮົາ, ແລະ ບັດນີ້ເຂົາຈະຕັ້ງເງິນເອງ
ໃຫ້ເປັນຜູ້ຕັດສິນ; ບັດນີ້ພວກເຮົາຈະຈັດ
ການກັບລາວໃຫ້ໜັກກ່ວາພວກເຂົາ.

11 ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ກ່າວກັບຊາຍ
ຄົນນັ້ນວ່າ ພວກເຮົາຈະພາພວກຜູ້ຊາຍໄປ,
ແລະ ພວກລູກສາວຂອງເຈົ້ານຳອີກ; ແລະ
ພວກເຮົາຈະຈັດການກັບພວກເຂົາ ຕາມ
ແຕ່ພວກເຮົາເຫັນວ່າສົມຄວນ.

12 ບັດນີ້ນີ້ເປັນໄປຕາມຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
ຂອງເມືອງໂຊໂດມ.

13 ແລະ ໂລດໄດ້ກ່າວວ່າ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້ອຍ
ມີລູກສາວຢູ່ສອງຄົນ ທີ່ຍັງບໍ່ເຄີຍຜ່ານຜູ້
ຊາຍຈັກເທື່ອ; ຂ້ອຍຂໍຮ້ອງນຳພວກເຈົ້າ,
ຂ້ອຍຂໍ ວົງ ວອນ ກັບ ພວກອ້າຍນ້ອງຂອງ
ຂ້ອຍວ່າ ຂໍບໍ່ໃຫ້ຂ້ອຍເອົາເຂົາເຈົ້າອອກມາ
ໃຫ້ພວກເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຈັດການ
ກັບພວກເຂົາ ຕາມທີ່ພວກເຈົ້າເຫັນວ່າສົມ
ຄວນ ໃນສາຍຕາຂອງພວກເຈົ້າ;

14 ເພາະພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບຮອງຜູ້ຮັບ
ໃຊ້ຂອງພຣະອົງໃນສິ່ງນີ້; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ອຍ
ຂໍ ວົງ ວອນ ກັບ ພວກອ້າຍນ້ອງຂອງຂ້ອຍ,
ເທື່ອດຽວນີ້ເທົ່ານັ້ນ, ວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດ
ຫຍັງກັບຜູ້ຊາຍເຫລົ່ານີ້, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາ
ຈະໄດ້ຢູ່ໃນບ້ານຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມ
ສະຫງົບ; ເພາະສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ມາ
ຢູ່ໃຕ້ຮົ່ມເງົາຫລັງຄາບ້ານຂອງຂ້ອຍ.

15 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໃຈຮ້າຍໃຫ້ໂລດ
ແລະ ເຂົ້າມາໃກ້ເພື່ອຈະພັງປະຕູເຂົ້າໄປ,
ແຕ່ທູດຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຊາຍທີ່ບໍລິ
ສຸດໄດ້ເດີມືອອກໄປ ແລະ ໄດ້ດຶງໂລດເຂົ້າ
ມາໃນເຮືອນ ມາຫາພວກເພິ່ນ, ແລະ ໄດ້
ປິດປະຕູ.

ປຈສ, ປະຖົມມະການ 21:31-32.

ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ປະຖົມມະການ
21:32-34

ອັບຮາຮາມນະມັດສະການພຣະເຈົ້າຜູ້ດຳລົງຢູ່
ຕະຫລອດໄປເປັນນິດ.

31 ແລ້ວ ອາບິເມເຫລັກ, ແລະ ພີໂກນ,
ແມ່ທັບຂອງເພິ່ນ, ໄດ້ໄປ, ແລະ ພວກເພິ່ນ
ໄດ້ປູກກົກໄມ້ຕົ້ນໜຶ່ງທີ່ເບເອນເຊບາ,
ແລະ ໄດ້ຮ້ອງທຸນອອກພຣະນາມຂອງພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ກັບຄືນສູ່
ແຜ່ນດິນພິລິດສະຕິນ.

32 ແລະ ອັບຮາຮາມ ໄດ້ນະມັດສະການ
ພຣະເຈົ້າຜູ້ດຳລົງຢູ່ຕະຫລອດໄປເປັນນິດ,

ແລະ ໄດ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນພິລິດສະຕິນເປັນເວລານານ.

ປຈສ, ປະຖົມມະການ 48:5–11.

ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ປະຖົມມະການ 48:5–6

ເອຟະຣາອິມ ແລະ ມານາເຊ ໄດ້ກາຍເປັນເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ. ເຊັ່ນດຽວກັບໂຢເຊັບໃນສະໄໝບູຮານໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອຊີວິດຄອບຄົວຂອງພົນທາງຮ່າງກາຍສັນໃດ, ລູກຫລານຂອງເພິ່ນຈະຊ່ວຍເຫລືອຊາວອິດສະຣາເອນທາງວິນຍານສັນນັ້ນ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.

5 ແລະ ບັດນີ້, ກ່ຽວກັບລູກຊາຍສອງຄົນຂອງເຈົ້າ, ເອຟະຣາອິມ ແລະ ມານາເຊ, ຊຶ່ງໄດ້ເກີດນຳເຈົ້າໃນປະເທດເອຢິບ, ກ່ອນພໍ່ໄດ້ມາຫາເຈົ້າໃນເອຢິບ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາເປັນຂອງພໍ່, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພໍ່ຈະອວຍພອນພວກເຂົາ; ແມ່ນແຕ່ເພື່ອນດັ່ງ ຮູເບັນ ແລະ ຊີເມໂອນ, ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບພອນ, ເພາະພວກເຂົາເປັນຂອງພໍ່; ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກເອີ້ນຕາມຊື່ຂອງພໍ່. (ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ ອິດສະຣາເອນ.)

6 ແລະ ຜູ້ສືບທອດຂອງເຈົ້າ ຊຶ່ງເຈົ້າຈະມີຫລັງຈາກນີ້, ຈະເປັນຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈະຖືກເອີ້ນຕາມຊື່ຂອງອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ໃນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ, ໃນເຜົ່າທັງປວງ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ ເຜົ່າຂອງ ມານາເຊ ແລະ ຂອງເອຟະຣາອິມ.

7 ແລະ ຢາໂຄບໄດ້ກ່າວກັບໂຢເຊັບວ່າ, ເມື່ອພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພໍ່ໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ພໍ່ທີ່ ລູເຊ, ໃນແຜ່ນດິນການາອານ; ພຣະອົງໄດ້ສັນຍາກັບພໍ່, ວ່າພຣະອົງຈະມອບແຜ່ນດິນນັ້ນໃຫ້ພໍ່ ແລະ ລູກຫລານຂອງພໍ່ ເພື່ອຄອບຄອງຕະຫລອດໄປເປັນນິດ.

8 ສະນັ້ນ, ໂອ້ ລູກຂອງພໍ່, ພຣະອົງໄດ້ອວຍພອນພໍ່ ໃນການລ້ຽງດູເຈົ້າໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພໍ່, ໃນການຊ່ວຍເຫລືອຄອບຄົວຂອງພໍ່ໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຕາຍ;

9 ໃນການບົດປ່ອຍຜູ້ຄົນຂອງພໍ່, ອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ຈາກຄວາມອິດຢາກທີ່ຮ້າຍແຮງ ໃນແຜ່ນດິນ; ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ ຈະອວຍພອນເຈົ້າ, ແລະ ຜົນແອວຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບພອນຫລາຍກວ່າອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຫລາຍກວ່າຄອບຄົວຂອງບິດາຂອງເຈົ້າ;

10 ເພາະເຈົ້າໄດ້ຮັບໄຊຊະນະແລ້ວ, ແລະ ບ້ານຂອງບິດາຂອງເຈົ້າໄດ້ກົມຂາບເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະແດງແກ່ເຈົ້າ, ກ່ອນເຈົ້າໄດ້ຖືກຂາຍໄປປະເທດເອຢິບດ້ວຍນ້ຳມືຂອງພວກອ້າຍຂອງເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ ພວກອ້າຍຂອງເຈົ້າຈຶ່ງຈະກົມຂາບເຈົ້າ, ຈາກລົ້ນສູ່ລຸ້ນ, ກັບຜົນແອວຂອງເຈົ້າຕະຫລອດການ;

11 ເພາະເຈົ້າຈະເປັນແສງສະຫວ່າງແກ່ຜູ້ຄົນຂອງພໍ່, ເພື່ອບົດປ່ອຍພວກເຂົາ ໃນວັນແຫ່ງການເປັນຊະເລີຍ, ຈາກຄວາມເປັນທາດ; ແລະ ເພື່ອນຳຄວາມລອດກັບມາໃຫ້ພວກເຂົາ, ເມື່ອພວກເຂົາກົມຂາບຢູ່ໃຕ້ບາບ.

ປຈສ, ປະຖົມມະການ 50:24–38.

ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ປະຖົມມະການ 50:24–26; 2 ນິໄຟ 3:4–22

ໂຢເຊັບໃນເອຢິບ ທຳນາຍກ່ຽວກັບໂມເຊບົດປ່ອຍຊາວອິດສະຣາເອນຈາກຄວາມເປັນທາດຂອງຊາວເອຢິບ; ກ່ຽວກັບກິ່ງງາຂອງລູກຫລານຂອງໂຢເຊັບຖືກນຳໄປສູ່ແດນໂກ, ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະຖືກຈີ່ຈຳໃນພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າເອີ້ນສາດສະດາໃນຍຸກສຸດທ້າຍຂຶ້ນໂຢເຊັບໃຫ້ຕໍ່ບັນທຶກຂອງຢູດາ ແລະ ຂອງໂຢເຊັບ ເຂົ້າກັນ; ແລະ ກ່ຽວກັບອາໂຣນຮັບໃຊ້ເປັນຜູ້ກ່າວແທນໂມເຊ.

24 ແລະ ໂຍເຊັບ ໄດ້ກ່າວກັບອ້າຍນ້ອງຂອງລາວວ່າ, ຂ້ອຍຕາຍ, ແລະ ໄປຫາບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້ອຍ; ແລະ ຂ້ອຍລົງໄປສູ່ທຸລຸມສົບຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ. ພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ ບົດາຂອງຂ້ອຍ ຈະຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ, ເພື່ອບົດປ່ອຍພວກເຈົ້າຈາກຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ ໃນວັນເວລາແຫ່ງຄວາມເປັນທາດຂອງພວກເຈົ້າ; ເພາະພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ມາ ຍ້ຽມ ຢາມ ຂ້ອຍ, ແລະ ຂ້ອຍ ໄດ້ຮັບຄຳສັນຍາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ວ່າຈາກຜົນແອວຂອງຂ້ອຍ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະຍົກກິ່ງງ່າທີ່ຊອບທຳຂອງຜົນແອວຂອງຂ້ອຍຂຶ້ນມາ; ແລະ ກັບພວກເຈົ້າ, ຜູ້ຊຶ້ງຢາໂຄບ ບົດາຂອງຂ້ອຍ ໄດ້ຕັ້ງຊື່ວ່າ ອິດສະຣາເອນ, ຈະຍົກສາດສະດາຜູ້ໜຶ່ງຂຶ້ນ; (ບໍ່ແມ່ນພຣະເມຊີອາ ຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າ ຊີໂລ;) ແລະ ສາດສະດາຜູ້ນີ້ຈະບົດປ່ອຍຜູ້ຄົນຂອງເຮົາອອກຈາກເອຍົບໃນວັນເວລາແຫ່ງຄວາມເປັນທາດຂອງພວກເຈົ້າ.

25 ແລະ ເຫດການ ຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາຈະກະຈັດກະຈາຍໄປອີກ; ແລະ ກິ່ງງ່າໜຶ່ງຈະຖືກຫັກອອກໄປ, ແລະ ຈະຖືກພາໄປຫາປະເທດທີ່ຢູ່ໃນແດນໄກ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຈະຖືກຈົດຈຳໄວ້ໃນພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເວລາພຣະເມຊີອາສະເດັດມາ; ເພາະພຣະອົງຈະຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກເຂົາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ດ້ວຍພຣະວິນຍານແຫ່ງອຳນາດ; ແລະ ຈະນຳພວກເຂົາອອກຈາກຄວາມມືດ ເຂົ້າສູ່ຄວາມສະຫວ່າງ; ອອກຈາກຄວາມມືດທີ່ບົດບັງ, ແລະ ອອກຈາກຄວາມເປັນຊະເລີຍໄປຫາອິດສະລະ.

26 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຈະຍົກຜູ້ພະຍາກອນຜູ້ໜຶ່ງຂຶ້ນມາໃຫ້ແກ່ຜົນແອວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງ

ຈະເປັນຜູ້ພະຍາກອນທີ່ປະເສີດ.

27 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງນີ້: ເຮົາຈະຍົກຜູ້ພະຍາກອນທີ່ປະເສີດຜູ້ໜຶ່ງຂຶ້ນຈາກຜົນແອວຂອງເຈົ້າ. ແລະ ລາວຈະເປັນຜູ້ທີ່ໜ້ານັບຖືຢ່າງສູງໃນບັນດາຜົນແອວຂອງເຈົ້າ; ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ບັນຍັດແກ່ລາວເພື່ອລາວຈະໄດ້ກະທຳວຽກງານສິ່ງໜຶ່ງເພື່ອຜົນແອວຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ເປັນພີ່ນ້ອງຂອງລາວ.

28 ແລະ ລາວຈະນຳພວກເຂົາມາສູ່ຄວາມຮູ້ຂອງພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ; ແລະ ລາວຈະເຮັດວຽກງານໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາຈະບັນຊາລາວ.

29 ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ລາວຍິ່ງໃຫຍ່ໃນສາຍຕາຂອງເຮົາ; ເພາະລາວຈະເຮັດວຽກງານຂອງເຮົາ; ແລະ ລາວຈະຍິ່ງໃຫຍ່ເໝືອນຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວວ່າ ເຮົາຈະຍົກຂຶ້ນໃຫ້ເຈົ້າ, ເພື່ອບົດປ່ອຍຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ໂອເຊັອສາຍອິດສະຣາເອນ, ອອກຈາກແຜ່ນດິນເອຍົບ; ເພາະເຮົາຈະຍົກຜູ້ພະຍາກອນຜູ້ໜຶ່ງຂຶ້ນ ເພື່ອບົດປ່ອຍຜູ້ຄົນຂອງເຮົາອອກຈາກແຜ່ນດິນເອຍົບ; ແລະ ລາວຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ໂມເຊ. ແລະ ໂດຍຊື່ຂອງລາວ, ລາວຈະຮູ້ວ່າ ລາວເປັນເຊັອສາຍຂອງເຈົ້າ; ເພາະລາວຈະໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູ ໂດຍທິດາຂອງກະສັດ, ແລະ ຈະຖືກເອີ້ນວ່າເປັນບຸດຊາຍຂອງນາງ.

30 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາຈະຍົກຜູ້ພະຍາກອນຜູ້ໜຶ່ງຂຶ້ນຈາກຜົນແອວຂອງເຈົ້າ; ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ອຳນາດແກ່ລາວ ເພື່ອຈະນຳຄຳເວົ້າຂອງເຮົາອອກມາສູ່ລູກຫລານຂອງຜົນແອວຂອງເຈົ້າ; ແລະ ບໍ່ພຽງແຕ່ເພື່ອການນຳຄຳເວົ້າຂອງເຮົາອອກມາເທົ່ານັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ແຕ່ຈະເຮັດ

ໃຫ້ພວກເຂົາໝັ້ນໃຈໃນຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງຈະອອກໄປໃນບັນດາພວກເຂົາແລ້ວໃນຍຸກສຸດທ້າຍ;

31 ດັ່ງນັ້ນ, ຜົນແອວຂອງເຈົ້າຈະບັນທຶກ; ແລະ ຜົນແອວຂອງຢູດາຈະບັນທຶກ; ແລະ ເລື່ອງທີ່ຈະຖືກບັນທຶກໄວ້ ໂດຍຜົນແອວຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເລື່ອງທີ່ຈະຖືກບັນທຶກໄວ້ຈາກຜົນແອວຂອງຢູດາຈະເຕີບ ໂຕພ້ອມກັນ, ຊຶ່ງນຳໄປຫາການເຮັດໃຫ້ຄຳສອນທີ່ຜິດນັ້ນຍອມຈຳນົນ ແລະ ກຳຈັດການຂັດແຍ້ງ, ແລະ ສະຖາປະນາສັນຕິສຸກໃນບັນດາຜົນແອວຂອງເຈົ້າ, ແລະ ນຳພວກເຂົາມາສູ່ຄວາມຮູ້ເຖິງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ແລະ ນຳມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

32 ແລະ ຈາກຄວາມອ່ອນແອ ລາວຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ໃນວັນນັ້ນເມື່ອວຽກງານຂອງເຮົາຈະອອກໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງປວງຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງຈະນຳພວກເຂົາກັບຄືນ, ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.

33 ແລະ ເຮົາຈະອວຍພອນຜູ້ພະຍາກອນຜູ້ນັ້ນ, ແລະ ຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມທຳລາຍລາວຈະຍອມຈຳນົນ; ເພາະຄຳສັນຍານີ້ເຮົາມອບໃຫ້ເຈົ້າ; ເພາະເຮົາຈະຈີ່ຈຳເຈົ້າຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ; ແລະ ຊື່ຂອງລາວຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ໂຈເຊັບ, ແລະ ຈະເປັນຕາມຊື່ຂອງບິດາຂອງລາວ; ແລະ ລາວຈະເປັນເໝືອນດັ່ງເຈົ້າ; ເພາະເລື່ອງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳອອກມາໂດຍມີຂອງລາວ ຈະນຳຜູ້ຄົນຂອງເຮົາໄປສູ່ຄວາມລອດ.

34 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບານກັບໂຢເຊັບວ່າ ພຣະອົງຈະຮັກສາລູກຫລານຂອງລາວ ຕະຫລອດໄປ, ໂດຍກ່າວວ່າ, ເຮົາຈະຍົກໂມເຊຂຶ້ນ, ແລະ ໄມ້ຄ້ອນເທົ້າ

ຈະຢູ່ໃນມືຂອງລາວ, ແລະ ລາວຈະເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ແລະ ລາວຈະນຳພາພວກເຂົາໄປດັ່ງຝູງແກະ, ແລະ ລາວຈະຕິຜົນນຳທະເລແດງດ້ວຍໄມ້ຄ້ອນເທົ້າຂອງລາວ.

35 ແລະ ລາວຈະໄດ້ຮັບການພິພາກສາ, ແລະ ຈະຂຽນພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ລາວຈະບໍ່ເວົ້າຫລາຍ, ເພາະເຮົາຈະຂຽນກົດຂອງເຮົາໃຫ້ລາວດ້ວຍມື້ວມີຂອງເຮົາເອງ. ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ມີຜູ້ເວົ້າແທນລາວ, ແລະ ຊື່ຂອງລາວຈະຖືກເອີ້ນວ່າອາໂຣນ.

36 ແລະ ສິ່ງນີ້ຈະເກີດຂຶ້ນກັບເຈົ້າໃນຍຸກສຸດທ້າຍຄືກັນ, ແມ່ນແຕ່ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ສາບານໄວ້. ສະນັ້ນ, ໂຢເຊັບໄດ້ກ່າວກັບອ້າຍນ້ອງຂອງລາວວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະມາຢ້ຽມຢາມພວກເຈົ້າຢ່າງແນ່ນອນ, ແລະ ນຳພວກເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນນີ້, ໄປຫາແຜ່ນດິນທີ່ພຣະອົງສາບານວ່າຈະປະທານໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມ, ແລະ ໃຫ້ແກ່ອີຊາກ, ແລະ ໃຫ້ແກ່ຢາໂຄບ.

37 ແລະ ໂຢເຊັບໄດ້ຍືນຍັນຫລາຍເລື່ອງອື່ນອີກກັບອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ, ແລະ ໄດ້ໃຫ້ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນກ່າວຄຳປະຕິຍານ, ໂດຍກ່າວຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະມາຢ້ຽມຢາມພວກເຈົ້າຢ່າງແນ່ນອນ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈະເອົາກະດູກຂອງຂ້ອຍໄປຈາກບ່ອນນີ້.

38 ສະນັ້ນ ໂຢເຊັບໄດ້ເສຍຊີວິດໄປຕອນມີອາຍຸໄດ້ໜຶ່ງຮ້ອຍສິບປີ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອາບນ້ຳຢາຮັກສາລາວໄວ້, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັກສາສົບຂອງລາວໄວ້ໃນໂລງສົບໃນປະເທດເອຢິບ; ແລະ ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ຮັກສາສົບຂອງລາວໄວ້ຈາກການຜັງ, ເພື່ອວ່າລາວຈະຖືກນຳໄປຜັງໄວ້ໃນອຸບມຸງກັບບິດາຂອງລາວ. ແລະ

ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ຈື່ຈໍາຄໍາສາບານຂອງ
ພວກເຂົາ ທີ່ພວກເຂົາ ໄດ້ສາບານ ໄວ້ກັບ
ລາວ.

ປຈສ, ອົບພະຍົບ 4:21. ປຽບທຽບໃສ່
ກັບ ອົບພະຍົບ 4:21; 7:3, 13; 9:12;
10:1, 20, 27; 11:10; 14:4, 8, 17;
ພຣະບັນຍັດສອງ 2:30

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຮັບຜິດຊອບສໍາລັບໃຈທີ່ແຂງກະ
ດ້າງຂອງຟາໂຣ. ເບິ່ງ ປຈສ, ອົບພະຍົບ 7:3, 13;
9:12; 10:1, 20, 27; 11:10; 14:4, 8, 17 ນໍາອີກ; ຂໍ້
ອ້າງອີງແຕ່ລະຂໍ້, ເມື່ອແປຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ສະແດງໃຫ້
ເຫັນວ່າ ຟາໂຣເອງໄດ້ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ.

21 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບ
ໂມເຊວ່າ ເມື່ອເຈົ້າກັບໄປປະເທດເອຢິບ,
ຈົ່ງເບິ່ງວ່າເຈົ້າເຮັດການມະຫັດສະຈັນທັງ
ປວງຢູ່ຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ວາງໄວ້
ໃນມືຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າ
ຮຸ່ງເຮືອງ; ແຕ່ຟາໂຣຈະເຮັດໃຈແຂງກະ
ດ້າງ, ແລະ ລາວຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຜູ້ຄົນໄປ.

ປຈສ, ອົບພະຍົບ 4:24-27. ປຽບທຽບ
ໃສ່ກັບ ອົບພະຍົບ 4:24-27

ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຈະຂ້າໂມເຊ ເພາະເພິ່ນບໍ່
ໄດ້ເຮັດພິທີຕັດໃຫ້ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ນາງສິບໂປຣາ
ເມຍຂອງເພິ່ນ ໄດ້ເຮັດພິທີຕັດແທນເພິ່ນ. ໂມໄຊສາ
ລະພາບບາບຂອງເພິ່ນ.

24 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດ ຂຶ້ນ, ຄື
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະກົດຕໍ່ເພິ່ນ ໃນບ່ອນ
ພັກແຮມ ໃນລະຫວ່າງການເດີນທາງ. ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ພຣະພິໂລດໃຫ້ໂມເຊ, ແລະ
ໄດ້ໝາຍທີ່ ຈະຂ້າເພິ່ນ; ເພາະ ເພິ່ນບໍ່ໄດ້
ເຮັດພິທີຕັດໃຫ້ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ.

25 ແລ້ວສິບ ໂປຣາ ໄດ້ຈັບເອົາຫິນຄົມ
ແລະ ເຮັດພິທີຕັດ ໃຫ້ລູກຊາຍຂອງຕົນ,
ແລະ ໄດ້ເອົາກ້ອນຫິນ ໄປແປະໄວ້ໃກ້ຕີນ
ຂອງເພິ່ນ, ແລະ ໄດ້ເວົ້າວ່າ, ເຈົ້າແມ່ນ

ຜົວທີ່ຂ້ອຍໄດ້ມາດ້ວຍເລືອດແຫ້ງ.

26 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ໄວ້ຊີວິດ
ຂອງ ໂມເຊ ແລະ ປ່ອຍ ເພິ່ນ ໄປ, ຍ້ອນ
ສິບໂປຣາ, ເມຍຂອງເພິ່ນ, ໄດ້ເຮັດພິທີຕັດ
ໃຫ້ລູກຊາຍ. ແລະ ນາງໄດ້ເວົ້າວ່າ, ເຈົ້າ
ແມ່ນຜົວທີ່ຂ້ອຍໄດ້ມາດ້ວຍເລືອດ. ແລະ
ໂມເຊໄດ້ອັບອາຍ, ແລະ ໄດ້ຫລົບໜ້າຈາກ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ກ່າວວ່າ, ຂ້າ
ນ້ອຍໄດ້ເຮັດບາບຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ.

27 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ກັບ
ອາໂຣນວ່າ, ຈົ່ງອອກໄປພົບ ໂມເຊທີ່ຖິ່ນ
ແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໄປພົບ
ເພິ່ນ, ທີ່ພູເຂົາຂອງພຣະເຈົ້າ; ບ່ອນທີ່ພຣະ
ເຈົ້າໄດ້ປະກົດຕໍ່ເພິ່ນ; ແລະ ອາໂຣນ ໄດ້
ກອດຈູບເພິ່ນ.

ປຈສ, ອົບພະຍົບ 8:1. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ
ອົບພະຍົບ 18:1

ເຢທະໂຣເປັນມະຫາປະໂລຫິດ.

1 ເມື່ອເຢທະໂຣ, ມະຫາປະໂລຫິດຂອງມີ
ດີອານ, ພໍ່ເຖົ້າຂອງໂມເຊ, ໄດ້ຍິນເຖິງທຸກສິ່ງ
ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະທໍາເພື່ອໂມເຊ, ແລະ ເພື່ອ
ອິດສະຣາເອນ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ແລະ ວ່າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ນໍາຊາວອິດສະຣາເອນ
ອອກມາຈາກປະເທດເອຢິບ;

ປຈສ, ອົບພະຍົບ 22:18. ປຽບທຽບໃສ່
ກັບ ອົບພະຍົບ 22:18

ຄາດຕະກອນຈະຕ້ອງຕາຍ.

18 ຢ່າທົນໃຫ້ຄາດຕະກອນມີຊີວິດ.

ປຈສ, ອົບພະຍົບ 32:14. ປຽບທຽບໃສ່
ກັບ ອົບພະຍົບ 32:14

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄວ້ຊີວິດຊາວອິດສະຣາເອນ ຜູ້
ກັບໃຈ.

14 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ໂມເຊວ່າ, ຖ້າ ທາກພວກເຂົາກັບ ໃຈ ຈາກ ສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍທີ່ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດ, ແລ້ວເຮົາ ຈະ ໄວ້ຊີວິດພວກເຂົາ, ແລະ ຫັນຄວາມພິໂລດຂອງເຮົາໄປຈາກພວກເຂົາ; ແຕ່, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ແຕ່ເຈົ້າຕ້ອງລົງໂທດ ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ກັບ ໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ໃນນີ້. ສະນັ້ນ, ຈົ່ງ ເບິ່ງວ່າ ເຈົ້າເຮັດສິ່ງນີ້ ທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາເຈົ້າ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈະລົງໂທດທຸກຄົນທີ່ເຮົາ ໄດ້ຄິດທີ່ຈະກະທຳກັບຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ.

ປາສ, ອົບພະຍົບ 33:20, 23. ປຽບທຽບ

ໃສ່ກັບ ອົບພະຍົບ 33:20, 23

ບໍ່ມີມະນຸດທີ່ບາບໜາຄົນໃດ ຈະສາມາດເຫັນພຣະ ພັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ມີຊີວິດ.

20 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ ເຈົ້າ ບໍ່ ສາ ມາດ ເຫັນ ໜ້າ ເຮົາ ໃນ ເວລາ ນີ້, ຍ້ານວ່າຄວາມໂມໂຫຂອງເຮົາ ຈະເກີດນຳ ເຈົ້າຄືກັນ, ແລະ ເຮົາທຳລາຍເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ ຄົນຂອງເຈົ້າ; ເພາະ ບໍ່ມີຄົນໃດ ໃນບັນດາ ພວກເຂົາທີ່ເຫັນໜ້າເຮົາໃນເວລານີ້, ແລະ ມີຊີວິດຢູ່, ເພາະພວກເຂົາມີບາບຫລາຍທີ່ ສຸດ. ແລະ ບໍ່ມີໃນເວລາໃດ ທີ່ມະນຸດບາບ ໜາເຄີຍເຫັນໜ້າເຮົາ, ແລະ ກໍບໍ່ມີໃນເວລາ ໃດ ທີ່ ມະນຸດ ບາບ ໜາ ຈະ ເຫັນ ໜ້າ ເຮົາ ແລະ ມີຊີວິດຢູ່.

23 ແລະ ເຮົາ ຈະ ເອົາ ມື ຂອງ ເຮົາ ອອກ, ແລະ ເຈົ້າຈະເຫັນຫລັງຂອງເຮົາ, ແຕ່ຈະບໍ່ ເຫັນໜ້າເຮົາ, ໃນເວລາໃດກໍຕາມ; ເພາະ ເຮົາ ໂມ ໂຫ ໃຫ້ ຊາວ ອິດສະ ຣາ ເອນ ຜູ້ຄົນ ຂອງເຮົາ.

ປາສ, ອົບພະຍົບ 34:1-2, 14.

ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ອົບພະຍົບ 34:1-2, 14; ຄພ 84:21-26

ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ພຣະເຈົ້າຂຽນກົດໃສ່ໃນແຜ່ນຫີນ ທີ່ ໂມເຊໄດ້ຕຽມມາ ແຕ່ໄດ້ເອົາຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງ

ເມນຄີເສເດັກ ແລະ ພິທີການຂອງມັນໄປ ຈາກລູກ ຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ. ພຣະອົງໄດ້ປະທານ ພຣະບັນຍັດຝ່າຍໂລກໃຫ້ພວກເຂົາແທນ.

1 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງຕັດຫີນສອງແຜ່ນອື່ນອີກ ໃຫ້ ຄືເທື່ອທຳອິດ, ແລະ ເຮົາຈະຂຽນຕ້ອຍຄຳ ແລະ ກົດໃສ່ໃນນັ້ນຄືກັນ, ຕາມທີ່ມັນໄດ້ຖືກ ຂຽນ ໄວ້ໃນຫີນແຜ່ນທຳອິດທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດ ແຕກ; ແຕ່ຈະບໍ່ເໝືອນແຜ່ນທຳອິດ, ເພາະ ເຮົາຈະເອົາຖານະປະໂລຫິດໄປຈາກພວກ ເຂົາ; ສະນັ້ນ ລະບຽບທີ່ສັກສິດຂອງ ເຮົາ, ແລະ ພິທີການໃນນັ້ນ, ຈະບໍ່ນຳໜ້າພວກ ເຂົາໄປ; ເພາະການປະທັບຢູ່ຂອງເຮົາຈະບໍ່ ດຳເນີນໄປໃນທຳມະກາງພວກເຂົາ, ຍ້ານວ່າ ເຮົາຈະທຳລາຍພວກເຂົາ.

2 ແຕ່ເຮົາ ຈະມອບກົດໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ດັ່ງເທື່ອທຳອິດ, ແຕ່ມັນ ຈະເປັນຕາມກົດ ຂອງ ບັນ ຍັດ ຝ່າຍ ໂລກ; ເພາະ ເຮົາ ໄດ້ ສາບານໃນຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງເຮົາ, ວ່າ ພວກເຂົາ ຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນທີ່ປະທັບຂອງ ເຮົາ, ເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງເຮົາ, ໃນວັນ ເວລາແຫ່ງການເດີນທາງຂອງພວກເຂົາ. ສະນັ້ນ ຈົ່ງເຮັດຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງຕຽມພ້ອມໃນມື້ອື່ນເຊົ້າ, ແລະ ຂຶ້ນ ມາເທິງພູຊີນາຍໃນຕອນເຊົ້າ, ແລະ ໄປພົບ ເຮົາຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ເທິງຈອມພູ.

ພຣະເຢໂຮວາເປັນພຣະນາມໜຶ່ງອີກຂອງອົງພຣະ ເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ ຊຶ່ງຜູ້ຄົນໃນພຣະຄຳພີເດີມຮູ້ຈັກ.

14ເພາະເຈົ້າຈະບໍ່ນະມັດສະການພຣະອື່ນ ອີກ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ຊຶ່ງມີພຣະ ນາມວ່າ ພຣະເຢໂຮວາ, ເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ ຫວງແທນ.

ປຈສ, ພຣະບັນຍັດສອງ 10:2. ປຽບ
ທຽບໃສ່ກັບ ພຣະບັນຍັດສອງ 10:2

ຢູ່ໃນແຜ່ນຫີນຂຸດທຳອິດ ພຣະເຈົ້າເປີດເຜີຍພັນທະ
ສັນຍາອັນເປັນນິດຂອງຖານະປະໂລຫິດສັກສິດ.

2 ແລະ ເຮົາຈະຂຽນຖ້ອຍຄຳໃສ່ໃນແຜ່ນ
ຫີນ ອັນທີ່ເຮົາໄດ້ຂຽນ ໃສ່ໃນແຜ່ນຫີນແຜ່ນ
ເກົ່າ, ທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດແຕກ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຖ້ອຍ
ຄຳ ຂອງ ພັນທະ ສັນ ຍາ ອັນ ເປັນ ນິດ ຂອງ
ຖານະປະໂລຫິດສັກສິດ, ແລະ ໃຫ້ເຈົ້າເອົາ
ມັນໄວ້ໃນຫີບ.

ປຈສ, 1 ຊາມູເອນ 16:14–16, 23. ປຽບ

ທຽບໃສ່ກັບ 1 ຊາມູເອນ 16:14–
16, 23; ມີການປ່ຽນທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ໃນ
1 ຊາມູເອນ 18:10 ແລະ 19:9

ວິນຍານຊົ່ວຮ້າຍທີ່ເຂົ້າສຶງຢູ່ໃນໂຊນ ບໍ່ແມ່ນມາຈາກ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

14 ແຕ່ ພຣະ ວິນ ຍານ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ
ເຈົ້າ ໄດ້ ໄປ ຈາກ ໂຊນ, ແລະ ວິນ ຍານ ຊົ່ວ
ຮ້າຍ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້
ມາທໍລະມານເພິ່ນ.

15 ແລະ ພວກຄົນໃຊ້ຂອງໂຊນໄດ້ກ່າວ
ກັບ ເພິ່ນວ່າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ບັດນີ້, ວິນ ຍານ ຊົ່ວ
ຮ້າຍ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ ໄດ້ມາທໍ
ລະມານທ່ານ.

16 ຈົ່ງ ໃຫ້ທ່ານອອກຄຳສັ່ງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ
ທ່ານມາເທິນ, ຊຶ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານ, ໃຫ້ໄປຊອກ
ຫາ ຊາຍຄົນໜຶ່ງ, ຜູ້ມີຜົນໃນການດິດພິນ;
ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນ, ເມື່ອວິນຍານ
ຊົ່ວຮ້າຍ, ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ມາ
ເຂົ້າສຶງທ່ານ, ຊາຍຄົນນັ້ນຈະດິດພິນຂອງ
ລາວ, ແລະ ທ່ານກໍຈະເປັນປົກກະຕິ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ, ເມື່ອ
ວິນຍານຊົ່ວຮ້າຍ, ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນມາຈາກພຣະ
ເຈົ້າ, ໄດ້ເຂົ້າສຶງໂຊນ, ດາວິດກໍໄດ້ຍົກພິນ
ຂຶ້ນ, ແລະ ໄດ້ດິດດ້ວຍມືຂອງລາວ; ສະນັ້ນ

ໂຊນຈຶ່ງຮູ້ສຶກສະບາຍຂຶ້ນ, ແລະ ເປັນປົກ
ກະຕິ, ແລະ ວິນຍານຊົ່ວຮ້າຍໄດ້ອອກໄປ
ຈາກເພິ່ນ.

ປຈສ, 2 ຊາມູເອນ 12:13. ປຽບທຽບໃສ່
ກັບ 2 ຊາມູເອນ 12:13

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍົກບາບຮ້າຍແຮງໄປຈາກດາວິດ.

13 ແລະ ດາວິດໄດ້ກ່າວກັບນາທານວ່າ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະ ນາທານໄດ້ກ່າວກັບດາວິດວ່າ ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ເອົາບາບໄປຈາກທ່ານ
ສະນັ້ນທ່ານຈະບໍ່ຕ່າຍ.

ປຈສ, 1 ຂ່າວຄາວ 21:15. ປຽບທຽບໃສ່
ກັບ 1 ຂ່າວຄາວ 21:15

ພຣະເຈົ້າຢຸດຍັງທູດບໍ່ໃຫ້ທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມ.

15 ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງທູດມາເພື່ອໃຫ້
ທຳລາຍ ເຢຣູຊາເລັມ. ແລະ ທູດ ໄດ້ ເດີ ມີ
ອອກໄປທາງເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອຈະທຳລາຍ
ມັນ; ແລະ ພຣະເຈົ້າ ໄດ້ ສັ່ງ ທູດ ວ່າ, ຢຸດ,
ຊຳນັກພໍ້ແລ້ວ; ເພາະໃນຂະນະທີ່ ເພິ່ນກຳ
ລັງຈະທຳລາຍ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທອດ
ພຣະເນດເບິ່ງອິດສະຣາເອນ, ວ່າພຣະອົງ
ໄດ້ປ່ຽນພຣະໂທ; ສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຈຶ່ງໄດ້ຢຸດຍັງທູດ ບໍ່ໃຫ້ທຳລາຍ, ໃນຂະນະ
ທີ່ເພິ່ນກຳລັງຍືນຢູ່ໄກ້ລານຟາດເຂົ້າຂອງ
ອາໂຣນາ, ຊາວເຢບູດ.

ປຈສ, 2 ຂ່າວຄາວ 18:22. ປຽບທຽບໃສ່
ກັບ 2 ຂ່າວຄາວ 18:22

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ວາງວິນຍານເທັດໄວ້ໃນປາກ
ຂອງສາດສະດາ.

22 ບັດນີ້ ສະນັ້ນ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າໄດ້ພົບເຫັນວິນຍານເທັດໃນປາກຂອງ
ສາດສະດາຂອງທ່ານ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າໄດ້ກ່າວບໍ່ດີຕໍ່ຕ່ານທ່ານ.

ປາສ, ເພງສັນລະເສີນ 11:1-5.

ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ເພງສັນລະເສີນ
11:1-5

ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ຄົນຊອບທຳຈະໜີໄປລີ້ທີ່ພູເຂົາຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະເດັດມາ,
ພຣະອົງຈະທຳລາຍຄົນຊົ່ວ ແລະ ໂຖ່ຄົນຊອບທຳ.

1 ໃນມື້ນັ້ນ ພຣະອົງຈະສະເດັດມາ, ໂອ້
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະໄວ້ວາງ
ໃຈໃນພຣະອົງ. ພຣະອົງຈະບອກຜູ້ຄົນຂອງ
ພຣະອົງ, ເພາະທູຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນສຸລະ
ສຽງຂອງພຣະອົງ; ພຣະອົງຈະກ່າວແກ່ທຸກ
ຄົນວ່າ, ຈົ່ງໜີໄປລີ້ທີ່ພູເຂົາຂອງເຮົາ; ແລະ
ຄົນຊອບທຳຈະໜີໄປລີ້ເໝືອນດັ່ງນົກ ທີ່ຖືກ
ປ່ອຍອອກຈາກແຮວຂອງນາຍພານ.

2 ເພາະ ຄົນ ຊົ່ວ ໄດ້ ກົ່ງ ໜ້າ ທະ ນູ; ເບິ່ງ
ເຖິດ, ພວກ ເຂົາ ພ້ອມ ທີ່ ຈະ ຍິງ ລູກ ສອນ,
ໄປໃສ່ຄົນຊອບທຳຈາກບ່ອນມິດ, ເພື່ອທຳ
ລາຍຮາກຖານຂອງພວກເຂົາ.

3 ແຕ່ ຮາກຖານ ຂອງຄົນ ຊົ່ວ ຈະຖືກທຳ
ລາຍ, ແລະ ພວກເຂົາສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້
ແດ່?

4 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເມື່ອພຣະອົງ
ສະເດັດມາຍັງພຣະວິຫານທີ່ສັກສິດຂອງ
ພຣະອົງ, ປະທັບເທິງພຣະບັນລັງຂອງພຣະ
ເຈົ້າຢູ່ເທິງ ພ້າ ສະຫວັນ, ພຣະອົງຈະເຝົ້າ
ເບິ່ງຄົນຊົ່ວ.

5 ພຣະອົງຈະເຝົ້າເບິ່ງລູກຫລານມະນຸດ,
ແລະ ພຣະອົງຈະ ໂຖ່ຄົນ ຊອບ ທຳ, ແລະ
ພວກເຂົາ ຈະ ຖືກ ທົດ ສອບ. ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຮັກຄົນຊອບທຳ, ແຕ່ພຣະອົງກຽດຊັງ
ຄົນທີ່ເຮັດການໂຫດຮ້າຍ.

ປາສ, ເພງສັນລະເສີນ 14:1-7.

ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ເພງສັນລະເສີນ
14:1-7

ຜູ້ຂຽນເພງສັນລະເສີນເຫັນຄວາມຈິງທີ່ສູນເສຍໄປ

ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ແລະ ຄອງຄອຍການສ້າງຕັ້ງຂອງ
ຊີໂອນ.

1 ຄົນ ໂງ່ກ່າວ ໃນ ໃຈ ຂອງ ເຂົາ ວ່າ ບໍ່ມີ
ມະນຸດ ຄົນ ໃດ ໄດ້ ເຫັນ ພຣະ ເຈົ້າ. ເພາະ
ພຣະອົງບໍ່ສະແດງຕົນເອງຕໍ່ເຮົາ, ສະນັ້ນ
ຈິ່ງບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາເສື່ອມ
ຊາມ; ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດວຽກງານທີ່ໜ້າກຽດ
ຊັງ, ແລະ ບໍ່ມີຄົນໃດໃນພວກເຂົາທີ່ເຮັດສິ່ງ
ດີ.

2 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຫລຽວລົງມາ
ຈາກສະຫວັນເບິ່ງລູກຫລານມະນຸດ, ແລະ
ໂດຍສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້
ກ່າວ ກັບ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ພຣະ ອົງ ວ່າ ເຈົ້າ
ຈິ່ງ ຊອກ ຫາ ໃນ ບັນ ດາ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ
ວ່າມີຄົນໃດແດ່ທີ່ເຂົ້າໃຈພຣະເຈົ້າ. ແລະ
ລາວໄດ້ເປີດປາກກ່າວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນທັງປວງເຫລົ່ານີ້ ກ່າວວ່າ
ພວກເຂົາເປັນຂອງພຣະອົງ.

3 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕອບ, ແລະ ກ່າວ
ວ່າ, ພວກເຂົາທັງໝົດ ໄດ້ ຫລົງ ທາງ ໄປ
ແລ້ວ, ພວກເຂົາ ໄດ້ ພາ ກັນ ເປັນ ຄົນ ສົກ
ກະບົກ, ເຈົ້າບໍ່ສາມາດຫລຽວເຫັນຄົນໃດ
ໃນບັນດາພວກເຂົາທີ່ເຮັດຄວາມດີ, ບໍ່ເລີຍ,
ບໍ່ມີແມ່ນແຕ່ຈັກຄົນ.

4 ທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາມີເພື່ອເປັນຄູສອນ
ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແມ່ນຜູ້ ທີ່ ເຮັດ ຄວາມ ຊົ່ວ
ຮ້າຍ, ແລະ ຄູ ສອນ ຂອງ ພວກ ເຂົາບໍ່ ມີ
ຄວາມຮູ້. ພວກເຂົາເປັນຄົນທີ່ລ້າງຜານຜູ້
ຄົນຂອງເຮົາ. ພວກເຂົາກິນອາຫານ ແລະ
ບໍ່ເຄີຍອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈັກ
ເທື່ອ.

5 ພວກເຂົາຢູ່ໃນ ຄວາມ ຍ້ານ ກົວ ຢ່າງ
ໃຫຍ່ຫລວງ, ເພາະພຣະເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນ
ລຸ້ນຄົນທີ່ຊອບທຳ. ພຣະອົງເປັນຜູ້ປຶກສາ
ຂອງຄົນຍາກຈົນ, ເພາະພວກເຂົາອັບອາຍ
ເນື່ອງດ້ວຍຄົນຊົ່ວ, ແລະ ໜີມາຫາພຣະ

ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອເປັນບ່ອນຫລົບໄພຂອງພວກເຂົາ.

6 ພວກເຂົາອັບອາຍໃນຄໍາປຶກສາຂອງຄົນຍາກຈົນ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນບ່ອນຫລົບໄພຂອງພວກເຂົາ.

7 ໂອ້ ເພື່ອວ່າຊີໂອນຈະຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຈາກສະຫວັນ, ຄວາມລອດຂອງອິດສະຣາເອນ. ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເມື່ອໃດພຣະອົງຈະສ້າງຕັ້ງຊີໂອນຂຶ້ນ? ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານໍາການເປັນຊະເລີຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງກັບຄືນມາ, ຢາໂຄບຈະປິຕິຍິນດີ, ອິດສະຣາເອນຈະຍິນດີ.

ປຈສ, ເພງສັນລະເສີນ 24:7-10.

ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ເພງສັນລະເສີນ 24:7-10

ພຣະເຈົ້າແຫ່ງຄວາມມີໂຊຈະໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງເວລາພຣະອົງສະເດັດມາ.

7 ຈົ່ງເງິຍໜ້າຂຶ້ນ, ໂອ້ ເຈົ້າຫລາຍລຸ້ນຄົນຂອງຢາໂຄບ; ແລະ ຈົ່ງເງິຍໜ້າຂຶ້ນເຖິດ; ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີລິດທານູພາບ ແລະ ເຂັ້ມແຂງ; ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີໂຊ ໃນສະໜາມຮົບ, ຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງຄວາມມີໂຊ, ຈະສະຖາປະນາເຈົ້າຕະຫລອດການ.

8 ແລະ ພຣະອົງຈະເປີດປະຕູສະຫວັນ; ແລະ ຈະສະເດັດລົງມາເພື່ອໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ; ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຈົ້າມີນາມອັນເປັນນິດ; ເພື່ອສະຖາປະນາເຈົ້າໄວ້ເທິງດານທິນອັນເປັນນິດຂອງພຣະອົງ.

9 ຈົ່ງເງິຍໜ້າຂຶ້ນ, ໂອ້ ເຈົ້າຫລາຍລຸ້ນຄົນຂອງຢາໂຄບ; ຈົ່ງເງິຍໜ້າຂຶ້ນເຖິດ, ເຈົ້າຫລາຍລຸ້ນຄົນອັນເປັນນິດ, ແລະ ຈອມໂຍທາ, ແລະ ມະຫາກະສັດຂອງບັນດາກະສັດທັງຫລາຍ;

10 ແມ່ນແຕ່ພຣະເຈົ້າແຫ່ງຄວາມມີໂຊຈະສະເດັດມາຫາເຈົ້າ; ແລະ ຈະໄຖ່ຜູ້ຄົນ

ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຈະສະຖາປະນາພວກເຂົາໃນຄວາມຊອບທໍາ. ເສລາ.

ປຈສ, ເພງສັນລະເສີນ 109:4. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ເພງສັນລະເສີນ 109:4

ພວກເຮົາຕ້ອງອະທິຖານເພື່ອຜູ້ບໍລະບັກຂອງເຮົາ.

4 ແລະ, ທັງໆ ທີ່ມີຄວາມຮັກຂອງຂ້ານ້ອຍ, ພວກເຂົາຍັງເປັນຜູ້ບໍລະບັກຂອງຂ້ານ້ອຍ; ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຈະອະທິຖານເພື່ອພວກເຂົາສະເໝີໄປ.

ປຈສ, ເອຊາຢາ 29:1-8. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ເອຊາຢາ 29:1-8

ຂ່າວສານທີ່ເຄີຍສົ່ງສອນໃນເຢຣູຊາເລັມ ໂດຍສາດສະດາໃນສະໄໝບູຮານ ຈະຖືກນໍາມາສົ່ງສອນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ຈາກພຣະຄໍາພິມມອນ, ຊຶ່ງຂຶ້ນ “ມາຈາກພື້ນດິນ.”

1 ວິບັດແກ່ອາຣີເອນ, ອາຣີເອນ, ນະຄອນຊຶ່ງດາວິດໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍໃສ່! ຈົ່ງເພີ່ມປີເຂົ້າກັບປີ; ຈົ່ງໃຫ້ມີການຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ.

2 ເຮົາຍັງຈະໃຫ້ອາຣີເອນທຸກໃຈ, ແລະ ຈະມີການຮ້ອງຄໍາຄວນ ແລະ ໂສກເສົ້າ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນັ້ນແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ມັນຈະເປັນອາຣີເອນແກ່ເຮົາ;

3 ວ່າ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ອ້ອມຮອບນະຄອນ, ແລະ ຈະລ້ອມນະຄອນກັບຫໍຮົບ, ແລະ ເຮົາຈະຍົກທັບມາໂຈມຕີນະຄອນ.

4 ແລະ ນະຄອນຈະຖືກຢຽບລົງ, ແລະ ຈະເວົ້າອອກມາຈາກພື້ນດິນ, ແລະ ສຽງຂອງນະຄອນຈະດັງມາຈາກທີ່ຕໍ່າໃນຂີ້ຝຸ່ນດິນ; ແລະ ສຽງຂອງນະຄອນຈະເປັນເໝືອນດັງວິນຍານ, ຂຶ້ນມາຈາກພື້ນດິນ, ແລະ ສຽງຂອງນະຄອນຈະດັງອຸດອິດອອກຈາກຂີ້ຝຸ່ນດິນ.

5 ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ຄົນຕ່າງດ້າວຂອງນະຄອນຈະຖືກລົມພັດໄປດັງຂີ້ຝຸ່ນດິນ,

ແລະ ກອງທັບອັນໜ້າຍ້ານກົວຂອງພວກເຂົາ ກໍ ຈະ ບິນ ເຈີດ ໜີ ດັ່ງ ເພື່ອງ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຈະ ເປັນ ໃນ ທັນ ໃດ ຢ່າງ ບໍ່ ຄາດ ຝັນ.

6 ເພາະ ຈອມ ໂຍທາ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ ຢັງ ມຢາມ ພວກ ເຂົາ ດ້ວຍ ສຽງ ພ້າ ຮ້ອງ, ແລະ ດ້ວຍ ແຜ່ນ ດິນ ໄຫວ, ແລະ ດ້ວຍ ສຽງ ດັງ ກ້ອງ, ດ້ວຍ ລົມ ພະຍຸ ແລະ ສຽງ ຝົນ ພ້າ ຄະ ນອງ, ແລະ ແປວ ໄຟ ອັນ ແກ່ ກ້າ.

7 ແລະ ກອງທັບທັງໝົດຂອງປະຊາຊາດ ຕ່າງໆ ທີ່ ພວມ ໂຈມ ຕີ ອາຣີ ເອນ, ແມ່ນ ແຕ່ ກອງທັບທັງໝົດ ທີ່ ໂຈມ ຕີ ນະຄອນ ແລະ ອາວຸດຍຸດທະພັນຂອງນະຄອນ, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ນະຄອນ ທຸກ ໃຈ, ຈະ ສູນ ຫາຍ ໄປ ດັ່ງ ຄວາມ ຝັນ ໃນ ຕອນ ກາງ ຄືນ.

8 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະເປັນດັ່ງຄົນ ກຳ ລັງ ຈະ ຕາຍ ເພາະ ຫິວ ເຂົ້າ ທີ່ ຝັນ ໄປ, ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຂົາ ໄດ້ ກິນ ເຂົ້າ, ແຕ່ ເມື່ອ ເຂົາ ຕື່ນ ນອນ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ເຂົາ ຫິວ ໂຫຍ; ຫລື ເປັນ ດັ່ງ ຄົນ ພວມ ຈະ ຕາຍ ຍ້ອນ ກະ ຫາຍ ນ້ຳ ທີ່ ໄດ້ ຝັນ ໄປ, ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຂົາ ໄດ້ ຕື່ມ ນ້ຳ, ແຕ່ ເມື່ອ ເຂົາ ຕື່ນ ນອນ, ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຂົາ ອ່ອນ ເພຍ, ແລະ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ເຂົາ ຍັງ ກະ ຫາຍ. ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຈະ ເປັນ ເຊັ່ນ ນັ້ນ ກັບ ກອງທັບທັງໝົດຂອງປະຊາຊາດຕ່າງໆ ທີ່ ມາ ໂຈມ ຕີ ຊີ ໂອນ.

ປຈສ, ເອຊາຍາ 42:19-23. ປຽບທຽບ ໃສ່ກັບ ເອຊາຍາ 42:19-22

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົ່ງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງໄປສອນ ຄົນທີ່ບໍ່ເລືອກເບິ່ງ ຫລື ພັງຄວາມຈິງ; ຄົນທີ່ພັງ ແລະ ເຊື່ອພັງ ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ດີພ້ອມທຸກຢ່າງ.

19 ເພາະເຮົາຈະສົ່ງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໄປ ໃຫ້ເຈົ້າຜູ້ຕາບອດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ສົ່ງຂ່າວ ເພື່ອເປີດຕາຂອງຄົນຕາບອດ, ແລະ ເປີດ ທູຂອງຄົນທູຫວກ;

20 ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກເຮັດໃຫ້ດີພ້ອມ

ທຸກຢ່າງ ເຖິງ ແມ່ນ ຕາ ຂອງ ພວກເຂົາ ຈະ ບອດກໍຕາມ, ຖ້າພວກເຂົາຈະຍອມເຊື່ອພັງ ຜູ້ສົ່ງຂ່າວ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

21 ພວກເຈົ້າ ເປັນ ຜູ້ຄົນ ກຸ່ມ ໜຶ່ງ, ເຫັນ ຫລາຍ ສິ່ງ, ແຕ່ ພວກເຈົ້າບໍ່ສັງເກດ; ເປີດ ທູພັງ, ແຕ່ ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍິນ.

22 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ພໍພຣະໂທຫລາຍ ກັບຜູ້ຄົນເຊັ່ນນັ້ນ, ແຕ່ເພາະເຫັນແກ່ຄວາມ ຊອບ ທຳ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ພຣະ ອົງ ຈະ ຂະ ຫຍາຍ ກົດ ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ມັນ ເປັນ ທີ່ ເຄົາ ລົບ.

23 ພວກເຈົ້າເປັນ ຜູ້ຄົນ ກຸ່ມ ໜຶ່ງ ທີ່ ຖືກ ຂະໂມຍ ແລະ ຖືກບຸ້ນ; ສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າ, ພວກເຂົາທັງໝົດ, ໄດ້ດັກຈັບພວກເຈົ້າໄວ້ໃນຫລຸມ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຊື່ອງພວກເຈົ້າໄວ້ໃນຄຸກ; ພວກເຂົາໄດ້ເອົາພວກເຈົ້າໄປເປັນເຫຍື່ອ; ແລະ ບໍ່ມີໃຜຖືກບົດປ່ອຍ; ເປັນຊັບທີ່ຖືກບຸ້ນ ແລະ ບໍ່ມີໃຜເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງນຳມັນຄືນມາ.

ປຈສ, ເຢເຣມີຍາ 26:13. ປຽບທຽບໃສ່ ກັບ ເຢເຣມີຍາ 26:13

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງກັບພຣະໂທ; ມະນຸດຕ້ອງກັບໃຈ.

13 ສະນັ້ນ ບັດນີ້, ຈົ່ງ ແກ້ໄຂ ວິທີທາງ ແລະ ການ ກະ ທຳ ຂອງ ພວກເຈົ້າ, ແລະ ເຊື່ອພັງສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງ ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ກັບໃຈ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເວັ້ນໂທດທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະກາດແກ່ເຈົ້າ.

ປຈສ, ອາໂມດ 7:3. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ອາໂມດ 7:3

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງກັບພຣະໂທ; ມະນຸດຕ້ອງກັບໃຈ.

3 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ກຸ່ງວ

ກັບຢາໂຄບວ່າ, ຢາໂຄບຈະກັບໃຈກັບກັບ
ເລື່ອງນີ້, ສະນັ້ນ ເຮົາຈະບໍ່ທຳລາຍລາວຈົນ
ພົດສິ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວ.

**ປຈສ, ມັດທາຍ 3:4-6. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ
ມັດທາຍ 2:4-6**

ສາດສະດາໄດ້ບອກລ່ວງໜ້າວ່າ ເບັດເລເຮັມຈະເປັນ
ສະຖານທີ່ເກີດຂອງພຣະເມຊີອາ.

4 ແລະ ເມື່ອເພິ່ນ ໄດ້ເອີ້ນພວກທົວໜ້າ
ປະໂລຫິດ, ແລະ ພວກທຳມະຈານທັງໝົດ
ມາເຕົ້າໂຮມກັນ, ແລ້ວເພິ່ນກໍໄດ້ຖາມພວກ
ເຂົາວ່າ, ສະຖານທີ່ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ໂດຍ
ສາດສະດາ, ບ່ອນທີ່ພຣະຄຣິດຈະມາເກີດ
ນັ້ນ ຢູ່ທີ່ໃດ? ເພາະເພິ່ນມີຄວາມຍ້ານກົວ
ຫລາຍ, ແຕ່ເພິ່ນບໍ່ເຊື່ອຖ້ອຍຄຳຂອງສາດ
ສະດາ.

5 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕອບເພິ່ນວ່າ, ມີ
ຂຽນ ໄວ້ ໂດຍສາດສະດາ, ວ່າພຣະອົງ
ຈະເກີດຢູ່ໃນເມືອງເບັດເລເຮັມ ແຂວງ
ຢູດາຍ, ເພາະພວກເພິ່ນໄດ້ກ່າວດັ່ງນັ້ນ,

6 ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາ
ເຖິງເຮົາ, ກ່າວວ່າ, ແລະ ເບັດເລເຮັມ ຊຶ່ງ
ຕັ້ງຢູ່ໃນດິນແດນຢູດາຍເອີຍ, ໂດຍທາງ
ເຈົ້າ ກຸມມານນ້ອຍຈະເກີດມາ, ຊຶ່ງ ເຈົ້າກໍ
ບໍ່ແມ່ນຜູ້ເລັກນ້ອຍທີ່ສຸດ ໃນບັນດາເມືອງ
ໃຫຍ່ໆຂອງຢູດາຍ; ເພາະພຣະເມຊີອາຈະ
ມາຈາກເຈົ້າ, ຜູ້ຈະໄຜດຊາວອິດສະຣາເອນ
ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ.

**ປຈສ, ມັດທາຍ 3:24-26. ປຽບທຽບໃສ່
ກັບ ມັດທາຍ 2:23**

ພຣະເຢຊູເຕີບໂຕຂຶ້ນ ແລະ ເຝົ້າລໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ກ່ອນເລີ່ມຕົ້ນການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງ
ພຣະອົງ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພຣະ
ເຢຊູໄດ້ເຕີບໂຕຂຶ້ນ ພ້ອມກັບພີ່ນ້ອງຂອງ
ພຣະອົງ, ແລະ ເຂັ້ມແຂງ, ແລະ ເຝົ້າລໍພຣະ

ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ສຳລັບເວລາຂອງການປະຕິບັດ
ສາດສະໜາກິດຂອງພຣະອົງ ຈະມາເຖິງ.

25 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຮັບໃຊ້ພາຍໃຕ້ພຣະ
ບິດາຂອງພຣະອົງ, ແລະ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້
ກ່າວດັ່ງມະນຸດຄົນອື່ນໆ, ທັງພຣະອົງບໍ່ສາ
ມາດຮັບການສິດສອນໄດ້; ເພາະພຣະອົງບໍ່
ຈຳເປັນໃຫ້ມະນຸດຄົນໃດມາສອນພຣະອົງ.

26 ແລະ ຫລັງຈາກຫລາຍປີຜ່ານໄປ,
ເວລາແຫ່ງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ
ຂອງພຣະອົງກໍໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ.

**ປຈສ, ມັດທາຍ 3:34-36. ປຽບທຽບໃສ່
ກັບ ມັດທາຍ 3:8-9**

ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະຕິເສດຂ່າວສານຂອງໂຍຮັນ ບັບຕິສະໂຕ
ໄດ້ປະຕິເສດພຣະຄຣິດ. ພຣະເຈົ້າສາມາດເຮັດໃຫ້
ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຊາວອິດສະຣາເອນ ເປັນຜູ້ຄົນແຫ່ງ
ພັນທະສັນຍາໄດ້.

34 ດ້ວຍເຫດໃດ ເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຮັບເອົາຄຳ
ສັ່ງສອນຂອງຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງມາ? ຖ້າ
ຫາກເຈົ້າບໍ່ຮັບເອົາສິ່ງນີ້ໄວ້ໃນໃຈ, ເຈົ້າກໍ
ບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາເຮົາ; ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າບໍ່ໄດ້
ຮັບເອົາເຮົາ, ເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາຄົນທີ່ເຮົາ
ໄດ້ສົ່ງໄປໃຫ້ຖ້ອຍຄຳ; ແລະ ເປັນເພາະ
ຄວາມຜິດບາບຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ມີເສື້ອ
ຊັ້ນນອກ.

35 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງກັບໃຈ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ໄດ້
ຜົນສົມກັບວ່າ ພວກເຈົ້າໄດ້ກັບໃຈ;

36 ແລະ ຢາຄິດໃນໃຈວ່າ, ພວກເຮົາ
ເປັນລູກຫລານຂອງອັບຣາຮາມ, ແລະ
ພວກເຮົາເທົ່ານັ້ນທີ່ມີອຳນາດທີ່ຈະນຳລູກ
ຫລານມາໃຫ້ອັບຣາຮາມ ບັນພະບຸລຸດ
ຂອງພວກເຮົາ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບ
ພວກເຈົ້າວ່າ ພຣະເຈົ້າສາມາດບັນດານ
ໃຫ້ກ້ອນຫີນເຫລົ່ານີ້ເປັນລູກຫລານຂອງ
ອັບຣາຮາມໄດ້.

ປຈສ, ມັດທາຍ 3:38–40. ປຽບທຽບໃສ່
ກັບ ມັດທາຍ 3:11–12

ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ ເປັນພະຍານວ່າ ພຣະເຢຊູມີ
ອຳນາດທີ່ຈະໃຫ້ບັບຕິສະມາດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິ
ສຸດ ແລະ ດ້ວຍໄຟ.

38 ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ບັບຕິສະມາພວກເຈົ້າ
ດ້ວຍນ້ຳ, ຕາມ ການກັບໃຈຂອງພວກເຈົ້າ;
ແລະ ເມື່ອຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ເປັນ
ພະຍານສະເດັດມາ, ຜູ້ທີ່ມີລິດເດດກວ່າ
ຂ້າພະເຈົ້າ, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສົມຄວນຈະ
ຈັບແມ່ນແຕ່ເກີບຂອງພຣະອົງ, (ຫລື ຜູ້ມີ
ຕຳແໜ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຮັດແທນ
ໄດ້), ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວມານັ້ນ, ຂ້າ
ພະເຈົ້າໃຫ້ບັບຕິສະມາພວກເຈົ້າກ່ອນພຣະ
ອົງຈະສະເດັດມາແທ້ໆ, ວ່າເມື່ອພຣະອົງ
ສະເດັດມາ ພຣະອົງຈະ ໃຫ້ພວກເຈົ້າຮັບ
ບັບຕິສະມາ ດ້ວຍ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ
ແລະ ດ້ວຍໄຟ.

39 ແລະ ພຣະອົງເປັນຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະ
ກ່າວເປັນພະຍານ, ຊຶ່ງພຣະຫັດຂອງພຣະ
ອົງຈະຖືກະດັງຜັດເຂົ້າ, ແລະ ພຣະອົງຈະ
ເຮັດລານເຂົ້າໃຫ້ກັງດີ, ແລະ ຮວບຮວມ
ເອົາເຂົ້າເມັດດີໄວ້ໃນເລົ້າ; ແຕ່ ໃນຄວາມ
ສົມບູນແຫ່ງເວລາຂອງພຣະອົງເອງ, ພຣະ
ອົງຈະ ເຜົາເຂົ້າເມັດລືບ ດ້ວຍ ໄຟທີ່ໄໝ້ຢູ່
ຕະຫລອດໄປ.

40 ດັ່ງນັ້ນ ໂຢຮັນຈຶ່ງໄດ້ມາ, ໄດ້ສັ່ງສອນ
ແລະ ໃຫ້ບັບຕິສະມາ ຢູ່ໃນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ;
ໄດ້ກ່າວເປັນພະຍານ, ວ່າຜູ້ທີ່ຈະສະເດັດ
ມາພາຍຫລັງເພິ່ນ ມີອຳນາດທີ່ຈະໃຫ້ບັບຕິ
ສະມາ ດ້ວຍ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ ແລະ
ດ້ວຍໄຟ.

ປຈສ, ມັດທາຍ 3:43–46. ປຽບທຽບໃສ່
ກັບ ມັດທາຍ 3:15–17

ໂຢຮັນໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ພຣະເຢຊູໂດຍການລົງໄປ

ໃນນ້ຳພົດທັງຕົວ, ເຫັນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເພື່ອນ
ດັ່ງນົກເຂົາລົງມາ, ແລະ ໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະ
ບິດາ.

43 ແລະ ພຣະ ເຢຊູ, ໄດ້ຕອບ ລາວ ວ່າ,
ຈຶ່ງຍອມໃຫ້ເຮົາຮັບບັບຕິສະມາຈາກເຈົ້າ,
ເພາະ ດ້ວຍ ເຫດ ນີ້ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຮັດ ໃຫ້
ຄວາມຊອບທຳທັງພົດສຳເລັດ. ແລ້ວລາວ
ຈຶ່ງຍອມຕໍ່ພຣະອົງ.

44 ແລະ ໂຢຮັນ ໄດ້ລົງ ໄປຍືນຢູ່ໃນນ້ຳ
ແລະ ໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ພຣະອົງ.

45 ແລະ ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ
ແລ້ວ, ກໍໄດ້ຂຶ້ນຈາກນ້ຳທັນທີ; ແລະ ໂຢຮັນ
ໄດ້ເຫັນ, ແລະ ແລ້ວ, ສະຫວັນໄດ້ເປີດອອກ
ແກ່ລາວ, ແລະ ລາວໄດ້ເຫັນພຣະວິນຍານ
ຂອງພຣະເຈົ້າເໝືອນດັ່ງນົກເຂົາ ລົງມາ
ຢູ່ເທິງພຣະເຢຊູ.

46 ແລະ ແລ້ວ, ລາວ ໄດ້ຍິນ ສຽງຈາກ
ສະຫວັນ, ກ່າວວ່າ, ທ່ານຜູ້ນີ້ເປັນບຸດທີ່ຮັກ
ຂອງເຮົາ, ຜູ້ເຮົາພໍໃຈຫລາຍ. ຈົ່ງຟັງທ່ານ.

ປຈສ, ມັດທາຍ 4:1, 5–6, 8–9. ປຽບ
ທຽບໃສ່ກັບ ມັດທາຍ 4:1, 5–6, 8–9;
ມີການປ່ຽນແປງທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ໃນ
ລູກາ 4:2, 5–11

ພຣະເຢຊູຖືກນຳພາໂດຍພຣະວິນຍານ, ບໍ່ແມ່ນໂດຍ
ຊາຕານ.

1 ຈາກນັ້ນ ພຣະ ວິນ ຍານ ໄດ້ ນຳພຣະ
ເຢຊູໄປ, ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ,
ເພື່ອໄປຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ.

5 ຈາກນັ້ນ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ຖືກນຳ ໄປຍັງ
ນະຄອນ ສັກສິດ, ແລະ ພຣະ ວິນ ຍານໄດ້
ໃຫ້ພຣະອົງຍືນຢູ່ເທິງຍອດພຣະວິຫານ.

6 ຈາກນັ້ນ ມານໄດ້ມາຫາພຣະອົງ ແລະ
ເວົ້າວ່າ, ຖ້າທ່ານເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະ
ເຈົ້າ, ຈຶ່ງໂດດລົງໄປ, ເພາະມີຄຳຂຽນໄວ້ວ່າ
ພຣະອົງຈະສັ່ງເຫລົ່າທູດເຖິງເລື່ອງທ່ານ,

ແລະ ພວກເພິ່ນຈະໃຊ້ມືຂອງພວກເພິ່ນອູ້ມ
ທ່ານໄວ້, ເຖິງແມ່ນແຕ່ຕີນຂອງທ່ານ ກໍຈະ
ບໍ່ໄດ້ຖືກກ້ອນຫີນ.

8 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກນຳ
ໄປໂດຍພຣະວິນຍານ, ແລະ ພຣະວິນຍານ
ໄດ້ພາພຣະອົງຂຶ້ນໄປເທິງຍອດພູທີ່ສູງສຸດ
ແຫ່ງໜຶ່ງ, ແລະ ໄດ້ສະແດງບັນດາອານາ
ຈັກແຫ່ງ ໂລກ ກັບຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ທັງໝົດ
ໃຫ້ພຣະອົງເຫັນ.

9 ແລະ ມານໄດ້ມາທາພຣະອົງອີກ, ແລະ
ກ່າວວ່າ, ເຮົາຈະມອບສິ່ງທັງໝົດນີ້ໃຫ້ແກ່
ທ່ານ, ຖ້າທ່ານ ກັ້ມ ຂາບ ນະມັດ ສະການ
ເຮົາ.

ປຈສ, ມັດທາຍ 4:11. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

ມັດທາຍ 4:11

ພຣະເຢຊູສົ່ງທູດໄປປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່
ໂຢຮັນບັບຕີສະໂຕ.

11 ແລະ ບັດນີ້ ພຣະເຢຊູໄດ້ຮູ້ວ່າ ໂຢຮັນ
ຖືກສົ່ງເຂົ້າຄູກ, ແລະ ພຣະອົງ ໄດ້ສົ່ງທູດ
ໄປ, ແລະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເພິ່ນໄດ້ໄປ ແລະ
ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ລາວ.

ປຈສ, ມັດທາຍ 4:18. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

ມັດທາຍ 4:19

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມໄດ້ກ່າວເຖິງພຣະເຢຊູ.

18 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາ
ວ່າ ເຮົາຄືຜູ້ທີ່ສາດສະດາໄດ້ຂຽນເຖິງ; ຈົ່ງ
ຕາມເຮົາມາ, ແລະ ເຮົາ ຈະເຮັດໃຫ້ພວກ
ເຈົ້າເປັນຜູ້ຫາຄົນ.

ປຈສ, ມັດທາຍ 4:22. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

ມັດທາຍ 4:23

ພຣະເຢຊູປິ່ນປົວຜູ້ຄົນໃນບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະ
ນາມຂອງພຣະອົງ.

22 ແລະ ພຣະເຢຊູ ໄດ້ເດີນທາງໄປທົ່ວ

ແຂວງຄາລີເລ ສິດສອນຄົນ ໃນທຳມະສາ
ລາ, ແລະ ສັ່ງສອງພຣະກິດຕິຄຸນເລື່ອງອາ
ນາຈັກ; ແລະ ປິ່ນປົວຄົນທີ່ເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍ
ແລະ ພະຍາດໂລຄາທຸກຊະນິດ, ໃນບັນດາ
ຜູ້ຄົນທີ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

ປຈສ, ມັດທາຍ 5:21. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

ມັດທາຍ 5:19

ຜູ້ທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດ ແລະ ສອນຄົນອື່ນໃຫ້ເຮັດ
ເຊັ່ນດຽວກັນ ຈະລອດ.

21 ສະນັ້ນ, ຜູ້ໃດ ປະ ຕິ ເສດ ພຣະ ບັນ
ຍັດ ຂໍ້ ເລັກນ້ອຍທີ່ສຸດ, ແລະ ທັງສັ່ງສອນ
ຄົນ ອື່ນ ໃຫ້ ປະ ຕິ ເສດ, ຜູ້ນັ້ນ ຈະ ບໍ່ ລອດ
ໃນ ອານາ ຈັກ ສະ ຫວັນ; ແຕ່ ຜູ້ໃດ ຈະ ເຮັດ
ແລະ ສອນ ພຣະບັນຍັດ ເຫລົ່ານີ້ ຂອງກິດ
ຈົນ ກວ່າ ມັນ ສຳ ເລັດ ຄົບ ຖ້ວນ, ຜູ້ນັ້ນ ຈະ
ເປັນ ຜູ້ໃຫຍ່, ແລະ ຈະ ລອດ ໃນ ອານາ ຈັກ
ສະ ຫວັນ.

ປຈສ, ມັດທາຍ 6:14. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

ມັດທາຍ 6:13; ມີການປ່ຽນແປງທີ່

ຄ້າຍຄືກັນ ໃນ ລູກາ 11:4

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ນຳພາເຮົາໄປສູ່ການລ້ລວງ.

14 ແລະ ຂໍຢາພາພວກຂ້າມ້ອຍເຂົ້າໄປ
ໃນການລ້ລວງ, ແຕ່ຂໍບົດປ່ອຍພວກຂ້າ
ມ້ອຍຈາກມານຊິວຮ້າຍ.

ປຈສ, ມັດທາຍ 6:22. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

ມັດທາຍ 6:22

ຖ້າຫາກວ່າຕາຂອງພວກເຮົາເຫັນແກ່ລັດສະໝີ
ພາບຂອງພຣະເຈົ້າແຕ່ຢ່າງດຽວ, ທັງຮ່າງກາຍຂອງ
ພວກເຮົາ ກໍຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງ.

22 ຕາ ເປັນ ໂຄມ ໄຟ ຂອງ ຮ່າງ ກາຍ;
ສະນັ້ນ ຖ້າ ຫາກ ຕາ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ເຫັນ
ແກ່ລັດ ສະ ພິ ພາບ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ແຕ່ ຢ່າງ
ດຽວ, ທັງ ຮ່າງ ກາຍ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ກໍ ຈະ ເຕັມ
ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ.

ປຈສ, ມັດທາຍ 6:25-27. ປຽບທຽບໃສ່
ກັບ ມັດທາຍ 6:25; 10:10

ພຣະເຢຊູເຕືອນສານຸສິດຂອງພຣະອົງ ເຖິງວຽກງານທີ່ຫຍຸ້ງຍາກຂອງເຂົາເຈົ້າ ແຕ່ສັນຍາວ່າ ພຣະອົງຈະຕຽມທາງໄວ້ໃຫ້ ແລະ ວ່າພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຈະຈັດຫາໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ.

25 ແລະ, ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງໄປທົ່ວໂລກ, ແລະ ບໍ່ຕ້ອງຫວ່ງໃຍນໍາຊາວໂລກ; ເພາະຊາວໂລກຈະກຽດຊົງພວກເຈົ້າ, ແລະ ຈະຂົ່ມເຫັງພວກເຈົ້າ, ແລະ ຈະຂັບໄລ່ພວກເຈົ້າອອກໄປຈາກທໍາມະສາລາຂອງພວກເຂົາ.

26 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຈົ້າຈະໄປຫາເຮືອນນີ້ເຮືອນນັ້ນ, ສິດສອນຜູ້ຄົນ; ແລະ ເຮົາຈະນໍາໜ້າພວກເຈົ້າ.

27 ແລະ ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງພວກເຈົ້າຈະຈັດຫາໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຈົ້າຕ້ອງການສໍາລັບອາຫານ, ສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າຈະກິນ; ແລະ ສໍາລັບເສື້ອຜ້າ, ສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າຈະນຸ່ງ ຫລື ຫິ້ມ.

ປຈສ, ມັດທາຍ 6:38. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ
ມັດທາຍ 6:33

ກ່ອນອື່ນໝົດ ພວກເຮົາຄວນສະແຫວງຫາທີ່ຈະສ້າງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

38 ດັ່ງນັ້ນ, ຢາສະແຫວງຫາສິ່ງທີ່ເປັນຂອງໂລກ, ແຕ່ກ່ອນອື່ນໝົດ ຈົ່ງສະແຫວງຫາທີ່ຈະສ້າງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ທີ່ຈະສະຖາປະນາຄວາມຊອບທໍາຂອງພຣະອົງ, ແລະ ສິ່ງທັງໝົດເຫລົ່ານີ້ຈະຖືກເພີ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ.

ປຈສ, ມັດທາຍ 7:1-2. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ
ມັດທາຍ 7:1-2

ຢາຕັດສິນຢ່າງບໍ່ຊອບທໍາ.

1 ບັດນີ້ ມີຄືຖ້ອຍຄໍາຊົ່ງພຣະເຢຊູໄດ້ສອນສານຸສິດຂອງພຣະອົງ ເຖິງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຄວນກ່າວກັບຜູ້ຄົນ.

2 ຢາຕັດສິນຢ່າງບໍ່ຊອບທໍາ, ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກຕັດສິນ; ແຕ່ຈົ່ງຕັດສິນຢ່າງຊອບທໍາ.

ປຈສ, ມັດທາຍ 7:4-8. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ
ມັດທາຍ 7:3-5

ພຣະເຢຊູສອນສານຸສິດຂອງພຣະອົງ ໃຫ້ປະເຊີນໜ້າກັບພວກທໍາມະຈານ, ພວກຟາຣີຊາຍ, ພວກປະໂລທິດ, ແລະ ພວກເລວີ ເພາະຄວາມໜ້າຊື່ໃຈຄົດຂອງພວກເຂົາ.

4 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ພວກເຈົ້າຕ້ອງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຫລຽວເຫັນຂີ້ເຫຍື້ອຢູ່ໃນຕາຂອງພິນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ໄມ້ທັງທ່ອນຢູ່ໃນຕາຂອງເຈົ້າເອງແລ້ວເຈົ້າບໍ່ເຫັນ?

5 ຫລື ດ້ວຍເຫດໃດເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ພິນ້ອງຂອງເຈົ້າວ່າ, ຂໍອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ອຍເອົາຂີ້ເຫຍື້ອອອກຈາກຕາຂອງເຈົ້າແດ່; ແຕ່ບໍ່ສາມາດຫລຽວເຫັນໄມ້ທັງທ່ອນທີ່ຢູ່ໃນຕາຂອງເຈົ້າເອງ?

6 ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບສານຸສິດຂອງພຣະອົງວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງພວກເຈົ້າເປັນພວກທໍາມະຈານ, ແລະ ພວກຟາລີຊາຍ, ແລະ ພວກປະໂລທິດ, ແລະ ພວກເລວີບໍ່? ພວກເຂົາສອນຢູ່ໃນທໍາມະສາລາຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ບໍ່ຮັກສາກົດ, ຫລື ພຣະບັນຍັດ; ແລະ ທຸກຄົນໄດ້ອອກໄປ, ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ບາບ.

7 ພວກເຈົ້າຈຶ່ງອອກໄປ ແລະ ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກທໍາມະຈານຈຶ່ງສອນກົດ ແລະ ພຣະບັນຍັດໃຫ້ຜູ້ຄົນ, ແຕ່ຕົວເອງເປັນລູກງຽງຂອງຄວາມເສື້ອມສູນ?

8 ຈົ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດເອີຍ, ຈົ່ງເອົາໄມ້ທັງທ່ອນອອກຈາກຕາ

ຂອງເຈົ້າເອງສາກ່ອນ; ແລະ ແລ້ວເຈົ້າກໍຈະສາມາດເຫັນໄດ້ແຈ້ງ ເພື່ອເອົາຂີ້ເຫຍື້ອອອກຈາກຕາພິມ້ອງຂອງເຈົ້າ.

ປຈສ, ມັດທາຍ 7:9-11. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ມັດທາຍ 7:6

ພຣະເຢຊູສອນສານຸສິດຂອງພຣະອົງໃຫ້ສັ່ງສອນເລື່ອງການກັບໃຈ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ບອກໂລກກ່ຽວກັບຄວາມລຶກລັບຂອງອານາຈັກ.

9 ພວກເຈົ້າຈົ່ງອອກໄປ ໃນ ໂລກ, ກ່າວກັບທຸກຄົນວ່າ ຈົ່ງກັບໃຈ, ເພາະອານາຈັກສະຫວັນມາໃກ້ພວກທ່ານແລ້ວ.

10 ແລະ ຄວາມລຶກລັບຂອງອານາຈັກເຈົ້າຈົ່ງເກັບມັນໄວ້ກັບຕົນເອງ; ເພາະບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະເອົາສິ່ງທີ່ບໍ່ລິສຸດ ໂຍນໃຫ້ໝາ; ທັງຢາໂຍນໄຂ່ມຸກໃສ່ຕໍ່ໜ້າໝູ, ຍ້ານວ່າມັນຈະຢຽບຢາຖິ້ມໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງມັນ.

11 ເພາະ ໂລກບໍ່ສາມາດຮັບສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າເອງ, ບໍ່ສາມາດຈະທົນຮັບໄດ້; ດັ່ງນັ້ນ ຢາໂຍນໄຂ່ມຸກຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ພວກເຂົາ, ຍ້ານວ່າພວກເຂົາຈະທັນກັບມາສຶກເນື້ອພວກເຈົ້າ.

ປຈສ, ມັດທາຍ 7:12-17. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ມັດທາຍ 7:7-8

ພຣະເຢຊູສອນສານຸສິດຂອງພຣະອົງວ່າ ພຣະບິດາປະທານການເປີດເຜີຍໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນທີ່ທູນຂໍ.

12 ໃຫ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ຈົ່ງທູນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ; ຈົ່ງໝັ້ນຂໍ, ແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ; ຈົ່ງໝັ້ນຊອກຫາ, ແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ພົບ; ຈົ່ງໝັ້ນເຄາະ, ແລ້ວຈະມີຜູ້ໄຂ່ໃຫ້ເຈົ້າ.

13 ດ້ວຍວ່າ ທຸກຄົນທີ່ຂໍກໍຈະໄດ້ຮັບ, ທຸກຄົນທີ່ຊອກຫາກໍຈະໄດ້ພົບ ແລະ ທຸກຄົນທີ່ເຄາະກໍຈະມີຜູ້ໄຂ່ໃຫ້.

14 ແລະ ແລ້ວສານຸສິດຂອງພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ, ພວກເຂົາຈະກ່າວກັບພວກຂ້ານ້ອຍວ່າ, ພວກເຮົາເປັນຄົນຊອບ

ທຳແລ້ວ, ແລະ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ຜູ້ຄົນມາສອນພວກເຮົາ. ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າຮັບຟັງ ໂມເຊ ແລະ ສາດສະດາບາງທ່ານ; ແຕ່ພຣະອົງຈະບໍ່ຮັບຟັງພວກເຮົາ.

15 ແລະ ພວກເຂົາຈະກ່າວວ່າ, ພວກເຮົາມີກິດສຳລັບຄວາມລອດ, ແລະ ມັນກໍພຽງພໍແລ້ວສຳລັບພວກເຮົາ.

16 ແລ້ວ ພຣະເຢຊູ ໄດ້ຕອບ, ແລະ ໄດ້ກ່າວຕໍ່ສານຸສິດຂອງພຣະອົງວ່າ, ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຕ້ອງກ່າວກັບພວກເຂົາ,

17 ມີພໍ່ຄົນໃດແດ່ໃນບັນດາພວກເຈົ້າ, ທີ່ມີລູກຊາຍ, ແລະ ໃຫ້ລາວຍືນຢູ່ນອກເຮືອນ, ແລະ ເວົ້າວ່າ, ພໍ່ເອີຍ, ຈົ່ງເປີດປະຕູໃຫ້ລູກແດ່ ເພື່ອວ່າລູກຈະໄດ້ເຂົ້າໄປ ແລະ ກິນເຂົ້ານຳພໍ່, ແລ້ວພໍ່ຈະບໍ່ເວົ້າວ່າ, ເຂົ້າມາ, ລູກເອີຍ; ເພາະສິ່ງທີ່ພໍ່ມີກໍເປັນຂອງລູກ, ແລະ ສິ່ງທີ່ລູກມີກໍເປັນຂອງພໍ່?

ປຈສ, ມັດທາຍ 9:18-21. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ມັດທາຍ 9:16-17

ພຣະເຢຊູປະຕິເສດການບັບຕິສະມາຂອງພວກຟາຣີຊາຍ; ມັນບໍ່ມີຄ່າ ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຮັບຮູ້ພຣະອົງ. ພຣະອົງປະກາດວ່າ ພຣະອົງເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ມອບກິດຂອງໂມເຊໃຫ້.

18 ຈາກນັ້ນ ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ ດ້ວຍເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຮັບພວກເຮົາ ພ້ອມກັບການບັບຕິສະມາຂອງພວກເຮົາ, ເພາະພວກເຮົາຮັກສາກົດທັງໝົດ?

19 ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ຮັກສາກົດ. ຖ້າພວກທ່ານໄດ້ຮັກສາກົດ, ພວກທ່ານກໍຈະຮັບຮູ້ເຮົາ, ເພາະເຮົາຄືຜູ້ທີ່ໄດ້ມອບກິດໃຫ້.

20 ເຮົາບໍ່ຮັບເອົາພວກທ່ານ ພ້ອມດ້ວຍການບັບຕິສະມາຂອງພວກທ່ານ, ເພາະມັນບໍ່ເປັນປະໂຫຍດອັນໃດກັບພວກທ່ານເລີຍ.

21 ເພາະເມື່ອສິ່ງໃໝ່ມາເຖິງ, ສິ່ງເກົ່າກໍ ພ້ອມທີ່ຈະຍົກເລີກໄປ.

ປຈສ, ມັດທາຍ 1:13–15. ປຽບທຽບໃສ່ ກັບ ມັດທາຍ 11:10–11, 13–14

ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕຄີ ອີລາຍ ຜູ້ຈະມາເພື່ອຕຽມທາງ ສຳລັບພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.

13 ແຕ່ຄົງຈະມີເວລາໜຶ່ງ, ເມື່ອຄວາມຮຸນ ແຮງຈະບໍ່ມີອຳນາດເລີຍ; ເພາະສາດສະດາ ທຸກຄົນ ແລະ ກົດ ໄດ້ທຳນາຍ ວ່າມັນຄວນ ເປັນດັ່ງນັ້ນ ຈົນເຖິງຄາວຂອງໂຢຮັນ.

14 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມີຄຳທຳນາຍບອກໄວ້ ລ່ວງໜ້າຫລາຍເທື່ອ ກ່ຽວກັບມື້ເຫລົ່ານີ້.

15 ແລະ ຖ້າພວກເຈົ້າຍອມຮັບເອົາຖ້ອຍ ຄຳນີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນຄື ອີລາຍ, ຜູ້ທີ່ທຳ ນາຍໄວ້ລ່ວງໜ້າວ່າຈະມາ ແລະ ຕຽມທຸກ ສິ່ງ.

ປຈສ, ມັດທາຍ 12:37–38. ປຽບທຽບ ໃສ່ກັບ ມັດທາຍ 12:43–44; ເບິ່ງ

ປຈສ, ລູກາ 12:9–12 ນຳອີກ

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກ່າວຕໍ່ຕ້ານພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຈະບໍ່ ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ.

37 ແລ້ວ ພວກທຳມະຈານ ໄດ້ ມາ ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ, ອາຈານເອີຍ, ມີ ຂຽນໄວ້ວ່າ, ບາບທັງໝົດຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ ອະໄພ; ແຕ່ພຣະອົງກ່າວວ່າ, ຜູ້ໃດກໍຕາມ ທີ່ກ່າວຕໍ່ຕ້ານພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຈະບໍ່ ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ຖາມພຣະອົງ, ກ່າວວ່າ, ສິ່ງນີ້ເປັນ ໄປໄດ້ ຢ່າງໃດ?

38 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາ ວ່າ, ເມື່ອຜີຊົວຮ້າຍອອກຈາກຄົນໜຶ່ງແລ້ວ, ມັນກໍທຽວໄປມາໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ຊອກຫາບ່ອນພັກເຊົາ ແຕ່ ມັນ ຫາບໍ່ ໄດ້; ແຕ່ເມື່ອຄົນໜຶ່ງກ່າວຕໍ່ຕ້ານພຣະວິນຍານ

ບໍລິສຸດ, ເຂົາເວົ້າວ່າ, ເຮົາຈະກັບຄືນເມືອ ເຮືອນບ່ອນທີ່ເຮົາໄດ້ໜີມາ; ແລະ ເມື່ອເຂົາ ກັບເມືອເຮືອນ, ເຂົາເຫັນເຮືອນວ່າງເປົ່າຢູ່, ສະອາດ ແລະ ຕົບ ແຕ່ງໄວ້ຢ່າງດີ; ເພາະ ວິນຍານທີ່ດີໄດ້ໜີປະລາວໃຫ້ຢູ່ຄົນດຽວ.

ປຈສ, ມັດທາຍ 13:39–44. ປຽບທຽບ ໃສ່ກັບ ມັດທາຍ 13:39–42; ເບິ່ງ ຄພ 86:1–7 ນຳອີກ

ກ່ອນຄາວສິ້ນສຸດໂລກ (ຄວາມພິນາດຂອງຄົນຊົ່ວ), ຜູ້ສົ່ງຂ່າວທີ່ຖືກສົ່ງມາຈາກສະຫວັນ ຈະເຕົ້າໂຮມຄົນ ຊອບທຳ ຈາກບັນດາຄົນຊົ່ວ.

39 ລະ ດູ ເກັບ ກ່ຽວ ແມ່ນ ຄາວ ສິ້ນ ສຸດ ໂລກ, ຫລື ຄວາມພິນາດຂອງຄົນຊົ່ວ.

40 ຜູ້ເກັບກ່ຽວແມ່ນເຫລົ່າທູດ, ຫລື ຜູ້ສົ່ງ ຂ່າວທີ່ຖືກສົ່ງມາຈາກສະຫວັນ.

41 ສະນັ້ນ, ດັ່ງທີ່ເຂົ້າມາຖືກກວາດເອົາ ໄປເຜົາໃສ່ໄຟຢ່າງໃດ, ຄາວສິ້ນສຸດ ໂລກ, ຫລື ຄວາມພິນາດຂອງຄົນຊົ່ວ, ກໍຈະເປັນ ຢ່າງນັ້ນ.

42 ເພາະ ໃນ ມື້ ນັ້ນ, ກ່ອນ ບຸດ ມະນຸດ ຈະສະ ເດັດ ມາ, ພຣະ ອົງ ຈະສົ່ງ ທູດ ຂອງ ພຣະອົງ ແລະ ຜູ້ສົ່ງຂ່າວຂອງສະຫວັນ ມາ ກ່ອນ.

43 ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະຮວບຮວມເອົາອອກ ມາຈາກອານາຈັກຂອງພຣະອົງ ຄືພວກທີ່ ກໍ່ເຫດທັງໝົດໃຫ້ມະນຸດເຮັດບາບ, ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ເຮັດຊົ່ວທັງໝົດ, ແລະ ຈະຂັບໄລ່ ພວກເຂົາອອກໄປຫາບັນດາຄົນຊົ່ວ; ແລະ ຈະມີການຮ້ອງໄຫ້ຄວນຄາງ ແລະ ຂົບແຂ້ວ ຄັ້ງວຸ້ນ.

44 ເພາະໂລກຈະຖືກເຜົາດ້ວຍໄຟ.

ປຈສ, ມັດທາຍ 16:25–29. ປຽບທຽບ ໃສ່ກັບ ມັດທາຍ 16:24–26

ພຣະເຊຍຊອະທິບາຍຄວາມໝາຍຂອງການ “ແບກ ໄມ້ກາງແຂນຂອງຕົນ” ດັ່ງນີ້: ຄືທີ່ຈະປະຕິເສດຕົນ

ເອງຈາກຄວາມບໍ່ເປັນເໝືອນພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມ
ໄຄ້ທັງໝົດຂອງໂລກ ແລະ ທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດ
ຂອງພຣະອົງ.

25 ຈາກນັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບສານຸ
ສິດຂອງພຣະອົງວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຢາກຕາມເຮົາ
ມາ, ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນປະຕິເສດຕົນເອງ, ແລະ ຮັບ
ແບກໄມ້ກາງແຂນຂອງຕົນ ແລ້ວຕິດຕາມ
ເຮົາມາ.

26 ແລະ ບັດນີ້ໃນການທີ່ມະນຸດຈະຮັບ
ແບກໄມ້ກາງແຂນຂອງຕົນເອງນັ້ນ, ໝາຍ
ເຖິງການປະຕິເສດຕົນເອງ ຈາກຄວາມບໍ່
ເປັນເໝືອນພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຄວາມໄຄ້ທັງ
ໝົດຂອງໂລກ, ແລະ ຮັກສາບັນຍັດຂອງ
ເຮົາ.

27 ຈົ່ງຢາລະເມີດບັນຍັດຂອງເຮົາ ເພື່ອ
ຈະຮັກສາຊີວິດຂອງຕົນ; ເພາະຜູ້ໃດຢາກ
ຮັກສາຊີວິດຂອງຕົນໄວ້ໃຫ້ລອດໃນໂລກນີ້,
ຜູ້ນັ້ນຈະເສຍຊີວິດ ໃນໂລກໜ້າ.

28 ແລະ ຜູ້ ໃດ ທີ່ ຈະ ເສຍ ຊີ ວິດ ຂອງ
ຕົນ ໃນ ໂລກນີ້, ເພື່ອເຫັນແກ່ເຮົາ, ຜູ້ນັ້ນຈະ
ໄດ້ພົບຊີວິດ ໃນໂລກໜ້າ.

29 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງປະຖົມໂລກນີ້, ແລະ ຮັກ
ສາຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າໄວ້; ເພາະຖ້າຄົນ
ໃດຄົນໜຶ່ງຈະໄດ້ຊັບສົມບັດ, ຖ້າຫາກເຂົາ
ຈະໄດ້ໝົດທັງໂລກ, ແຕ່ຕ້ອງເສຍຈິດວິນ
ຍານຂອງຕົນ ຄົນນັ້ນຈະໄດ້ປະໂຫຍດອັນ
ໃດ? ຫລື ຄົນນັ້ນຈະເອົາສິ່ງໃດມາແລກເອົາ
ຈິດວິນຍານຂອງຕົນຄືນໄດ້?

ປຈສ, ມັດທາຍ 17:10-14. ປຽບທຽບ
ໃສ່ກັບ ມັດທາຍ 17:11-13

ພຣະເຢຊູສອນກ່ຽວກັບອິລາຍສອງຄົນ—ຜູ້ໜຶ່ງເພື່ອ
ຕຽມ ແລະ ອີກຜູ້ໜຶ່ງເພື່ອພື້ນພູ.

10 ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ຕອບ ແລະ ໄດ້
ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ ອິລາຍຈະມາກ່ອນ
ຢ່າງແນ່ນອນ, ແລະ ພື້ນພູທຸກສິ່ງ, ຕາມທີ່

ສາດສະດາໄດ້ຂຽນໄວ້.

11 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງເຮົາກ່າວກັບພວກ
ເຈົ້າວ່າ ອິລາຍໄດ້ມາແລ້ວ, ຕາມທີ່ມີຂຽນ
ໄວ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະສົ່ງຜູ້ສົ່ງຂ່າວຂອງເຮົາ
ໄປ, ແລະ ລາວ ຈະ ຕຽມທາງ ໄວ້ໃຫ້ເຮົາ;
ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຮູ້ຈັກລາວ, ແລະ ຈະ
ເຮັດກັບລາວຕາມໃຈຊອບ.

12 ບຸດມະນຸດກໍຈະໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານ
ຈາກພວກເຂົາເຊັ່ນດຽວກັນນັ້ນ.

13 ແຕ່ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ອິລາຍ
ຄືໃຜ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືອິລາຍ, ຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ສົ່ງ
ໄປຈັດຕຽມທາງໄວ້ໃຫ້ເຮົາ.

14 ຈາກນັ້ນ ສານຸສິດໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະ
ອົງກ່າວກັບພວກເຂົາກ່ຽວກັບ ໂຢຮັນບັບຕີ
ສະໂຕ, ແລະ ກ່ຽວກັບຜູ້ໜຶ່ງອີກ ທີ່ຈະມາ
ແລະ ພື້ນພູທຸກສິ່ງ, ຕາມທີ່ສາດສະດາໄດ້
ຂຽນໄວ້.

ປຈສ, ມັດທາຍ 18:11. ປຽບທຽບໃສ່
ກັບ ມັດທາຍ 18:11; ເບິ່ງ ໂມໂຣໂນ
8 ນຳອີກ

ເດັກນ້ອຍໆບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງກັບໃຈ.

11 ເພາະບຸດມະນຸດໄດ້ມາ ເພື່ອຊ່ວຍຄົນ
ທີ່ສູນຫາຍໄປໃຫ້ລອດ, ແລະ ເພື່ອເອີ້ນຄົນ
ບາບມາສູ່ການກັບໃຈ; ແຕ່ເດັກນ້ອຍໆບໍ່ຈຳ
ເປັນຕ້ອງກັບໃຈ, ແລະ ເຮົາຈະຊ່ວຍພວກ
ເຂົາໃຫ້ລອດ.

ປຈສ, ມັດທາຍ 19:13. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ
ມັດທາຍ 19:13
ເດັກນ້ອຍໆຈະລອດ.

13 ຈາກນັ້ນ ພວກເດັກນ້ອຍໆ ໄດ້ຖືກ
ນຳມາຫາພຣະອົງ, ເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງວາງ
ພຣະຫັດໃສ່ພວກເຂົາ ແລະ ອະທິຖານ
ເພື່ອພວກເຂົາ. ແຕ່ສານຸສິດຂອງພຣະອົງ
ໄດ້ຫ້າມປາມພວກເຂົາ, ໂດຍກ່າວວ່າ, ບໍ່

ຈຳເປັນ, ເພາະພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວແລ້ວວ່າ, ເດັກນ້ອຍໆຈະລອດ.

ປຈສ, ມັດທາຍ 21:33. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ມັດທາຍ 21:32-33

ມະນຸດຕ້ອງກັບໃຈກ່ອນທີ່ເຂົາຈະສາມາດເຊື່ອໃນ ພຣະຄຣິດ.

33 ເພາະຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໂຢຮັນກ່ຽວກັບ ເຮົາ, ຈະເຊື່ອເຮົາບໍ່ໄດ້, ເວັ້ນເສຍແຕ່ເຂົາ ຈະກັບໃຈເສຍກ່ອນ.

ປຈສ, ມັດທາຍ 21:47-56. ປຽບທຽບ ໃສ່ກັບ ມັດທາຍ 21:45-46

ພຣະເຢຊູປະກາດວ່າ ພຣະອົງເປັນຫິນເສົາເອກ. ພຣະກິດຕິຄຸນຖືກມອບໃຫ້ຊາວຢິວ ແລະ ຈາກນັ້ນ ໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດ. ຄົນຊົ່ວຈະຖືກທຳລາຍ ເວລາພຣະ ເຢຊູສະເດັດກັບມາ.

47 ແລະ ເມື່ອຫົວໜ້າປະ ໂລຫິດ ແລະ ພວກຟາຣີຊາຍ ໄດ້ຍິນ ຄຳອຸປະມາຂອງ ພຣະອົງ, ພວກເຂົາກໍຮູ້ໄດ້ວ່າ ພຣະອົງເວົ້າ ເຖິງພວກເຂົາ.

48 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກ່າວໃນທ່າມກາງ ພວກເຂົາເອງວ່າ ຊາຍຄົນນີ້ຄິດວ່າ ເຂົາຄົນ ດຽວຈະສາມາດທຳລາຍອານາຈັກອັນຍິ່ງ ໃຫຍ່ນີ້ໄດ້ບໍ່? ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໃຈຮ້າຍ ໃຫ້ພຣະອົງ.

49 ແຕ່ ເມື່ອພວກເຂົາພະ ຍາ ຍາມ ຈັບ ພຣະອົງ, ພວກເຂົາຍ້ານປະຊາຊົນ, ເພາະ ພວກເຂົາຮູ້ວ່າ ປະຊາຊົນຖືວ່າພຣະອົງເປັນ ສາດສະດາຂອງພວກເຂົາ.

50 ແລະ ບັດນີ້ ສານຸສິດຂອງພຣະອົງໄດ້ ມາທາພຣະອົງ, ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບ ພວກເຂົາວ່າ, ພວກເຈົ້າປະຫລາດໃຈບໍ່ກັບ ຄຳອຸປະມາທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວກັບພວກເຈົ້າ?

51 ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ ວ່າ ເຮົາຄື ຫິນ, ແລະ ຄົນຊົ່ວເຫລົ່ານັ້ນປະ ຕິເສດເຮົາ.

52 ເຮົາຄື ຫິນ ຂອງເສົາເອກ. ຊາວຢິວ ເຫລົ່ານີ້ຈະໂຈມຕີເຮົາ, ແລະ ຈະແຕກຜ່າຍ ໄປ.

53 ແລະ ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກ ເອົາໄປຈາກພວກເຂົາ, ແລະ ຈະຖືກມອບ ໃຫ້ປະຊາຊາດໜຶ່ງ ທີ່ນຳຜົນຂອງມັນອອກ ມາ; (ໝາຍເຖິງ ຄົນຕ່າງຊາດ.)

54 ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຖືກຫິນກ້ອນນີ້ ລົ້ມທັບ, ມັນຈະບົດເຂົາໃຫ້ລະອຽດດັ່ງແບ່ງ.

55 ແລະ ສະນັ້ນ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂອງສວນອະຈຸ່ນສະເດັດມາ, ພຣະອົງຈະ ທຳລາຍຄົນຊົ່ວທີ່ເລົ່າສະຫລົດໃຈເຫລົ່າ ນັ້ນ, ແລະ ຈະຍົກສວນອະຈຸ່ນຂອງພຣະອົງ ໃຫ້ຜູ້ເຊົ້າສວນຄົນໃໝ່, ແມ່ນແຕ່ໃນຍຸກສຸດ ທ້າຍ, ຜູ້ຈະນຳຜົນຕາມລະດູການຂອງມັນ ມາຖວາຍແດ່ພຣະອົງ.

56 ແລະ ຈາກນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເຂົ້າໃຈ ຄຳອຸປະມາທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກ ເຂົາ, ວ່າຄົນຕ່າງຊາດຈະຖືກທຳລາຍຄືກັນ, ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດມາຈາກ ສະຫວັນ ເພື່ອປົກຄອງສວນອະຈຸ່ນຂອງ ພຣະອົງ, ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ຜູ້ອາ ໄສຢູ່ໃນນັ້ນ.

ປຈສ, ມັດທາຍ 23:6. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ມັດທາຍ 23:9

ພຣະຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນເປັນພຣະຜູ້ສ້າງຂອງ ເຮົາ.

6 ແລະ ຢ່າ ເອີ້ນຜູ້ໃດຢູ່ເທິງໂລກ ນີ້ ວ່າເປັນພຣະຜູ້ສ້າງຂອງພວກເຈົ້າ, ຫລື ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງພວກເຈົ້າ; ເພາະພຣະຜູ້ສ້າງ ແລະ ພຣະບິດາເທິງ ສະຫວັນຂອງພວກເຈົ້າຄືຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນ ສະຫວັນ.

ປຈສ, ມັດທາຍ 26:22, 24–25. ປຽບ
ທຽບໃສ່ກັບ ມັດທາຍ 26:26–28;
ປຈສ, ມາຣະໂກ 14:20–25

ເປັນເທື່ອທຳອິດ ພຣະເຢຊູໜັກເຂົ້າຈີ່ຂອງສິນລະລຶກ
ເປັນປຽງ ແລ້ວອວຍພອນມັນ. ສິນລະລຶກເປັນການ
ລະນຶກເຖິງພຣະກາຍ ແລະ ໂລຫິດຂອງພຣະເຢຊູ.

22 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ຮັບ ປະ
ທານອາຫານ, ພຣະເຢຊູ ໄດ້ຍົບເຂົ້າຈີ່ຂຶ້ນ
ມາ ແລະ ທັກມັນເປັນປຽງໆ, ແລະ ໄດ້ອວຍ
ພອນມັນ, ແລະ ໄດ້ເອົາໃຫ້ສານຸສິດຂອງ
ພຣະອົງກິນ, ແລະ ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງ ຮັບ ກິນ
ເຖິດ; ນີ້ເປັນການລະນຶກເຖິງເນື້ອກາຍຂອງ
ເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ໄຖ່ແທນພວກເຈົ້າ.

24 ເພາະ ນີ້ ເປັນການ ລະ ນຶກ ເຖິງເລືອດ
ຂອງເຮົາ ເພື່ອເປັນພັນທະສັນຍາໃໝ່, ຊຶ່ງ
ເຮົາ ໄດ້ ຫລັງ ເພື່ອ ຫລາຍ ຕໍ່ ຫລາຍ ຄົນທີ່
ຈະ ເຊື່ອ ໃນ ນາມ ຂອງເຮົາ, ເພື່ອການບົດ
ບາບຂອງພວກເຂົາ.

25 ແລະ ເຮົາມອບບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່
ພວກເຈົ້າ, ວ່າພວກເຈົ້າຈະຍຶດຖືທີ່ຈະເຮັດ
ສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າເຄີຍເຫັນເຮົາເຮັດ, ແລະ
ເປັນພະຍານເຖິງເຮົາ ຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງຊີ
ວິດ.

ປຈສ, ມັດທາຍ 27:3–6. ປຽບທຽບ
ໃສ່ກັບ ມັດທາຍ 27:3–5; ກິດຈະ
ການ 1:18

ການຕາຍຂອງຢູດາໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້.

3 ຈາກນັ້ນ ຢູດາ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ທໍລະຍົດພຣະ
ອົງ, ເມື່ອລາວໄດ້ເຫັນວ່າ ພຣະອົງຖືກກ່າວ
ໂທດ, ຈຶ່ງກັບໃຈ, ແລະ ໄດ້ນຳເງິນສາມສິບ
ຫລຽນນັ້ນມາຄືນໃຫ້ພວກຫົວໜ້າປະ ໂລ
ຫິດ, ແລະ ພວກຜູ້ອາວຸໂສ,

4 ກ່າວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຜິດໄປແລ້ວ ໂດຍ
ມອບຄົນທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜິດໃຫ້ເຖິງແກ່ຄວາມ
ຕາຍ.

5 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ກ່າວກັບ ລາວວ່າ,
ເລື່ອງນັ້ນເປັນທຸລະອັນໃດກັບພວກເຮົາ?
ເຈົ້າເກັບມັນໄວ້ສາ; ບາບຂອງເຈົ້າຈະຕົກຢູ່
ທີ່ເຈົ້າ.

6 ແລະ ລາວ ໄດ້ ຖິ້ມ ເງິນ ໄວ້ ໃນ ພຣະ
ວິຫານ, ແລະ ໄດ້ຈາກໄປ, ແລະ ອອກໄປ,
ແລະ ໄດ້ຜູກຄໍຕາຍຢູ່ຕົ້ນໄມ້. ແລະ ທັນທີ
ທັນໃດ ລາວ ໄດ້ຕົກລົງມາ, ແລະ ໄສ້ພຸງ
ຂອງລາວໄດ້ແຕກກະຈາຍ, ແລະ ລາວກໍ
ໄດ້ຕາຍ.

ປຈສ, ມາຣະໂກ 2:26–27. ປຽບທຽບໃສ່
ກັບ ມາຣະໂກ 2:27–28

ບຸດມະນຸດຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວັນຊະບາໂຕ
ເພາະພຣະອົງໄດ້ຈັດຕັ້ງວັນຊະບາໂຕຂຶ້ນ.

26 ດັ່ງນັ້ນ ວັນຊະບາໂຕໄດ້ຖືກມອບໃຫ້
ແກ່ມະນຸດ ເພື່ອເປັນວັນພັກຜ່ອນ; ແລະ ວ່າ
ມະນຸດຄວນສັນລະເສີນພຣະເຈົ້ານຳອີກ,
ແລະ ບໍ່ແມ່ນວ່າ ມະນຸດບໍ່ຄວນກິນ;

27 ເພາະບຸດມະນຸດໄດ້ຈັດຕັ້ງວັນຊະບາ
ໂຕຂຶ້ນ, ສະນັ້ນບຸດມະນຸດຈຶ່ງເປັນ ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວັນຊະບາໂຕ.

ປຈສ, ມາຣະໂກ 3:21–25. ປຽບທຽບໃສ່
ກັບ ມາຣະໂກ 3:28–30

ພຣະເຢຊູຈະໃຫ້ອະໄພແກ່ຄົນບາບທຸກຄົນທີ່ກັບໃຈ
ຍົກເວັ້ນແຕ່ຄົນທີ່ເວົ້າໝັ້ນປະພາດຕ້ານພຣະວິນ
ຍານບໍລິສຸດ.

21 ແລະ ມີພວກຜູ້ຊາຍກຸ່ມໜຶ່ງໄດ້ມາຫາ
ພຣະອົງ, ໄດ້ກ່າວຫາພຣະອົງ, ໂດຍກ່າວ
ວ່າ, ດ້ວຍເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງຮັບເອົາຄົບບາບ,
ໂດຍທີ່ທ່ານຖືຕົວເອງວ່າ ເປັນພຣະບຸດ
ຂອງພຣະເຈົ້າ.

22 ແຕ່ພຣະອົງ ໄດ້ຕອບພວກເຂົາວ່າ,
ເຮົາບອກພວກເຈົ້າທັງຫລາຍຕາມຄວາມ
ຈິງວ່າ, ການບາບທຸກປະການ ທີ່ມະນຸດໄດ້
ເຮັດ, ເມື່ອເຂົາກັບໃຈ, ເຂົາຈະໄດ້ຮັບການ

ໃຫ້ອະໄພ; ເພາະເຮົາມາເພື່ອສົ່ງສອນການກັບໃຈ ແກ່ລູກຫລານມະນຸດ.

23 ແລະ ຄຳ ໝັ້ນ ປະ ໝາດ ທຸກ ຢ່າງ ທີ່ ພວກເຂົາໄດ້ກ່າວ, ຈະ ໄດ້ຮັບການ ໃຫ້ອະໄພ ເມື່ອເຂົາມາຫາເຮົາ, ແລະ ເຮັດວຽກງານຊຶ່ງເຂົາເຫັນເຮົາກະທຳ.

24 ແຕ່ຈະມີການບາບທີ່ອະໄພໃຫ້ບໍ່ໄດ້. ຄົນທີ່ເວົ້າໝັ້ນປະໝາດຕ້ານພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພຈັກເທື່ອ; ແຕ່ເຂົາຈະມີໂທດຖານຖືກຕັດອອກຈາກໂລກ. ແລະ ເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມອັບປະໂຫຍດນິລັນດອນ.

25 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ເຊັ່ນ ນີ້ ກັບ ພວກເຂົາ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ, ພຣະ ອົງມີຜິຊົວຮ້າຍເຂົ້າສິ່ງຢູ່.

ປຈສ, ມາຣະໂກ 7:10–12. ປຽບທຽບໃສ່ ກັບ ມາຣະໂກ 7:10

ພຣະເຢຊູກ່າວໂທດຄົນທີ່ປະຕິເສດສາດສະດາ ແລະ ບໍ່ເຊື່ອພົງກົດຂອງໂມເຊ.

10 ມັນ ມີ ຂຽນ ໄວ້ ເປັນ ຢ່າງ ດີ ເຖິງ ພວກເຈົ້າ, ໂດຍສາດສະດາທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຍອມຮັບ.

11 ພວກເພິ່ນໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງຄວາມຈິງຂອງສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ເລືອດຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຕົກລົງໃສ່ພວກເຈົ້າ.

12 ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັກສາພິທີການຂອງພຣະເຈົ້າ; ເພາະໂມໄຊໄດ້ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງເຄົາລົບນັບຖືພໍ່ແມ່ຂອງຕົນ; ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປ້ອຍດ່າ ສາບແຊ່ງພໍ່ແມ່ຂອງຕົນຕ້ອງຖືກລົງໂທດເຖິງຕາຍຖານຜູ້ລ່ວງລະເມີດ, ຕາມທີ່ມີຂຽນໄວ້ຢູ່ໃນກົດຂອງພວກເຈົ້າ; ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມກົດ.

ປຈສ, ມາຣະໂກ 8:37–38. ປຽບທຽບໃສ່ ກັບ ມາຣະໂກ 8:35

ຜູ້ໃດທີ່ເຕັມໃຈຍອມຕາຍເພື່ອເຫັນແກ່ພຣະເຢຊູ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ.

37 ເພາະຜູ້ໃດທີ່ຢາກຊ່ວຍຊີວິດຂອງຕົນໃຫ້ລອດ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະເສຍຊີວິດ; ຫລື ຜູ້ໃດທີ່ຢາກຊ່ວຍຊີວິດຂອງຕົນໃຫ້ລອດ, ທີ່ເຕັມໃຈຍອມຕາຍເພື່ອເຫັນແກ່ເຮົາ; ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ຍອມຕາຍເພື່ອເຫັນແກ່ເຮົາ, ຜູ້ນັ້ນກໍຈະເສຍຊີວິດ.

38 ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ຍອມເສຍຊີວິດຂອງຕົນເພື່ອເຫັນແກ່ເຮົາ, ແລະ ພຣະກິດຕິຄຸນ, ຜູ້ນັ້ນຈະຊ່ວຍຊີວິດຂອງຕົນໃຫ້ລອດ.

ປຈສ, ມາຣະໂກ 8:42–43. ປຽບທຽບໃສ່ ກັບ ມາຣະໂກ 8:38

ຄົນທີ່ລະອາຍໃນເລື່ອງພຣະຄຣິດ ບໍ່ມີພາກສ່ວນໃນການຟື້ນຄືນຊີວິດຄັ້ງທຳອິດ, ແຕ່ຄົນທີ່ຍອມຕາຍເພື່ອພຣະຄຣິດ ຈະມາກັບພຣະອົງ ໃນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ.

42 ແລະ ພວກເຮົາຈະບໍ່ມີພາກສ່ວນໃນການຟື້ນຄືນຊີວິດນັ້ນ ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາ.

43 ເພາະ ແທ້ຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ພຣະອົງຈະສະເດັດມາ; ແລະ ຄົນທີ່ຍອມຕາຍເພື່ອເຫັນແກ່ເຮົາ ແລະ ພຣະກິດຕິຄຸນ, ຈະມາກັບພຣະອົງ, ແລະ ຈະຫຸ້ມຫໍ່ດ້ວຍລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນເມກ, ຢູ່ທາງເບື້ອງຂວາພຣະທັດຂອງບຸດມະນຸດ.

ປຈສ, ມາຣະໂກ 9:3. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ມາຣະໂກ 9:4

ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ ໄດ້ຢູ່ເທິງພູແຫ່ງການປຽນສະພາບ.

3 ແລະ ອີລາຍ ແລະ ໂມເຊ ໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ, ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ, ໂຢຮັນບັບຕິ

ສະໄຕ ແລະ ໂມເຊ; ແລະ ພວກເພິ່ນກຳລັງ
ສົນທະນາຢູ່ກັບພຣະເຢຊູ.

ປຈສ, ມາຣະໂກ 9:40–48. ປຽບທຽບໃສ່
ກັບ ມາຣະໂກ 9:43–48

ພຣະເຢຊູປຽບທຽບການຕັດມື ຫລື ຕັດຕີນຂ້າງໜຶ່ງ
ອອກ ໃສ່ກັບການຕັດຄວາມສຳພັນທີ່ອາດພາຫລົງ
ທາງໄປ.

40 ສະນັ້ນ, ຖ້າ ມີ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ເຮັດ
ຄວາມຜິດຕໍ່ພວກເຈົ້າ, ໃຫ້ຕັດມັນຖິ້ມ; ຫລື
ຖ້າທາກພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າເຮັດຄວາມ
ຜິດຕໍ່ພວກເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ຍອມສາລະພາບ
ແລະ ບໍ່ຍອມເຊົາ, ເຂົາ ຈະ ຖືກຕັດ ອອກ.
ການທີ່ພວກເຈົ້າ ຈະເຂົ້າມາສູ່ຊີວິດຢ່າງ
ຄົນມືກຸດ ກໍດີກວ່າການລົງໄປນະລົກພ້ອມ
ດ້ວຍມືທັງສອງຂ້າງ.

41 ການທີ່ພວກເຈົ້າເຂົ້າມາສູ່ຊີວິດປາດ
ສະ ຈາກພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ ກໍດີກວ່າ
ພວກເຈົ້າ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ ຖືກ
ໂຍນລົງໄປນະລົກນຳກັນ; ລົງໄປໃນໄຟຊຶ່ງ
ມອດບໍ່ເປັນຈັກເທື່ອ, ບ່ອນທີ່ໂຕໜອນບໍ່ຮູ້
ຕາຍ, ແລະ ໄຟບໍ່ຮູ້ມອດຈັກເທື່ອ.

42 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຖ້າຕີນຂອງພວກ
ເຈົ້າເຮັດຄວາມຜິດຕໍ່ພວກເຈົ້າ, ໃຫ້ຕັດມັນ
ຖິ້ມ; ເພາະຄົນ ໃດເປັນມາດຕະຖານຂອງ
ພວກເຈົ້າ, ຄົນນັ້ນແຫລະທີ່ພວກເຈົ້າຈະ
ເດີນຕາມ, ຖ້າເຂົາກາຍເປັນຜູ້ລ່ວງລະເມີດ,
ເຂົາຈະຖືກຕັດອອກ.

43 ການທີ່ພວກເຈົ້າເຂົ້າມາສູ່ຊີວິດຢ່າງ
ຄົນພິການ ກໍດີກວ່າຕີນທັງສອງເບື້ອງຂອງ
ພວກເຈົ້າ ຖືກໂຍນລົງໄປນະລົກ; ລົງໄປໃນ
ໄຟທີ່ບໍ່ຮູ້ມອດຈັກເທື່ອ.

44 ສະນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ຍືນຢູ່ ຫລື ຕົກໄປດ້ວຍ
ຕົນເອງ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຄົນອື່ນ; ຫລື ບໍ່
ເຊື່ອຄົນອື່ນ.

45 ຈົ່ງທູນຖາມພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ແລະ

ມັນຈະເກີດຂຶ້ນເອງວ່າພວກເຈົ້າຈະທູນຂໍ
ສິ່ງໃດໃນເວລານັ້ນ, ຖ້າທາກພວກເຈົ້າທູນ
ຂໍດ້ວຍສັດທາ, ໂດຍເຊື່ອວ່າຈະໄດ້ຮັບ.

46 ແລະ ຖ້າທາກດວງຕາຂອງພວກເຈົ້າ
ຊຶ່ງມອງເຫັນແທນພວກເຈົ້າ, ຄົນທີ່ຖືກແຕ່ງ
ຕັ້ງໃຫ້ດູແລພວກເຈົ້າ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກ
ເຈົ້າເຫັນແສງສະຫວ່າງ, ກາຍເປັນຜູ້ລ່ວງ
ລະເມີດ ແລະ ເຮັດຄວາມຜິດຕໍ່ພວກເຈົ້າ,
ຈົ່ງຕັດເຂົາອອກ.

47 ການທີ່ພວກເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກ
ຂອງພຣະເຈົ້າ, ດ້ວຍຕາໜ່ວຍດຽວ, ກໍດີ
ກວ່າຕາທັງສອງໜ່ວຍຖືກໂຍນລົງໃນໄຟ
ນະລົກ.

48 ເພາະການທີ່ພວກເຈົ້າເອງຈະລອດ
ກໍດີກວ່າຖືກໂຍນລົງນະລົກກັບພີ່ນ້ອງຂອງ
ພວກເຈົ້າ, ບ່ອນທີ່ໜອນຂອງພວກເຂົາບໍ່ຮູ້
ຕາຍ ແລະ ໄຟບໍ່ຮູ້ມອດຈັກເທື່ອ.

ປຈສ, ມາຣະໂກ 12:32. ປຽບທຽບໃສ່
ກັບ ມາຣະໂກ 12:27

ພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງຄົນຕາຍ, ເພາະພຣະ
ອົງໃຜຄົນຕາຍຈາກຫລຸມສົບຂອງພວກເຂົາ.

32 ສະນັ້ນ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເປັນພຣະເຈົ້າ
ຂອງຄົນຕາຍ, ແຕ່ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຄົນ
ເປັນ; ເພາະພຣະອົງໄດ້ໃຜດພວກເຂົາຈາກ
ຫລຸມສົບຂອງພວກເຂົາ. ສະນັ້ນ ພວກເຈົ້າ
ຫລົງຜິດໄປຢ່າງໝົດສິ້ນ.

ປຈສ, ມາຣະໂກ 14:20–26. ປຽບທຽບ
ໃສ່ກັບ ມາຣະໂກ 14:22–25

ພຣະເຢຊູຈັດຕັ້ງສິນລະລຶກ ໃນການລະນຶກເຖິງພຣະ
ກາຍ ແລະ ໂລຫິດຂອງພຣະອົງ.

20 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ຮັບ
ປະທານອາຫານ, ພຣະເຢຊູໄດ້ຢືບເອົາເຂົ້າ
ຈີ່ຂຶ້ນມາ ແລະ ອວຍພອນມັນ, ແລະ ຫັກ
ມັນເປັນປຽງງ, ແລະ ມອບມັນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ,

ແລະ ກ່າວວ່າ ຈົ່ງຮັບເອົາ, ແລະ ກິນມັນ.

21 ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃຫ້ພວກເຈົ້າເຮັດສິ່ງນີ້ ໃນ ການລະນຶກເຖິງເມື່ອກາຍຂອງເຮົາ; ເພາະ ເມື່ອ ພວກເຈົ້າ ເຮັດ ສິ່ງ ນີ້ ເລື້ອຍ ເທົ່າ ໃດ ພວກເຈົ້າຈະຈື່ຈຳຊົ່ວໂມງນີ້ ທີ່ເຮົາໄດ້ຢູ່ກັບ ພວກເຈົ້າ.

22 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຍົກຈອກຂຶ້ນ, ແລະ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຂອບພຣະໄທແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ຍື່ນມັນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າ ໄດ້ດື່ມຈາກຈອກນັ້ນ.

23 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ນີ້ເປັນການລະນຶກເຖິງເລືອດຂອງເຮົາ ຊຶ່ງ ເຮົາໄດ້ຫລັງເພື່ອຫລາຍຄົນ, ແລະ ພັນທະ ສັນ ຍາ ໃໝ່ ຊຶ່ງ ເຮົາ ມອບ ໃຫ້ ພວກ ເຈົ້າ; ເພາະພວກເຈົ້າຈະເປັນພະຍານເຖິງເຮົາຕໍ່ ທົ່ວໂລກ.

24 ແລະ ເມື່ອພວກເຈົ້າເຮັດພິທີການນີ້ ເລື້ອຍເທົ່າໃດ, ພວກເຈົ້າຈະຈື່ຈຳຊົ່ວໂມງ ນີ້ ທີ່ເຮົາໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ດື່ມ ກັບພວກເຈົ້າຈາກຈອກນີ້, ແມ່ນແຕ່ຄັ້ງສຸດ ທ້າຍ ໃນການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງ ເຮົາ.

25 ແທ້ຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ ວ່າ ພວກເຈົ້າຈະເປັນພະຍານເຖິງເລື້ອງນີ້; ເພາະເຮົາຈະບໍ່ດື່ມຜົນຂອງອະງຸ່ນກັບພວກ ເຈົ້າອີກ, ຈົນກວ່າເຖິງວັນນັ້ນ ວັນທີ່ເຮົາຈະ ດື່ມຜົນໃໝ່ໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

26 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ໂສກເສົ້າ, ແລະ ໄດ້ຮ້ອງໄຫນ້າພຣະອົງ.

ປາສ, ມາຣະໂກ 14:36–38. ປຽບທຽບ

ໃສ່ກັບ ມາຣະໂກ 14:32–34

ຢູ່ເຄັດເຊມາເນ, ແມ່ນແຕ່ອັກຄະສາວົກສິບສອງ ບໍ່ ເຂົ້າໃຈຄຳແນ່ເຖິງບົດບາດຂອງພຣະຄຣິດ ໃນ ຖານະເປັນພຣະເມຊີອາ.

36 ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງສະຖານທີ່

ແຫ່ງໜຶ່ງ ທີ່ເອີ້ນວ່າ ເຄັດເຊມາເນ, ຊຶ່ງເປັນ ສວນ; ແລະ ສານຸສິດໄດ້ເລີ່ມກັງວົນໃຈຢ່າງ ໜັກ, ແລະ ໜັກໃຈຫລາຍ, ແລະ ເລີ່ມຈົ່ມຢູ່ ໃນໃຈ, ສົງໄສວ່າ ນີ້ຄືພຣະເມຊີອາຫລືບໍ່.

37 ແລະ ພຣະ ເຢຊູ ໂດຍ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ ເຖິງ ຄວາມໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໄດ້ກ່າວກັບສາ ນຸສິດວ່າ ຈົ່ງນັ່ງຢູ່ບ່ອນນີ້, ໃນຂະນະທີ່ເຮົາ ອະທິຖານ.

38 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ພາເປໂຕ, ແລະ ຢາ ໂກໂບ, ແລະ ໂຢຮັນ ໄປກັບພຣະອົງ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕິຕຽນເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ກ່າວ ກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ຈິດວິນຍານຂອງເຮົາໂສກ ເສົ້າ ຫລາຍ, ແມ່ນ ແຕ່ຈົນ ເຖິງ ຕາຍ; ໃຫ້ ພວກເຈົ້າລໍຖ້າຢູ່ນີ້ ແລະ ຄອຍເຝົ້າລະວັງ.

ປາສ, ມາຣະໂກ 16:3–6. ປຽບທຽບໃສ່

ກັບ ມາຣະໂກ 16:4–7;

ລູກາ 24:2–4

ທູດສອງອົງໄດ້ຫັກທາຍພວກຜູ້ຍິງທີ່ຊຸບມຸງຂອງ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.

3 ແຕ່ເມື່ອພວກນາງໄດ້ຫລຽວເບິ່ງ, ພວກ ນາງໄດ້ເຫັນວ່າ ກ້ອນຫີນໄດ້ຖືກກົ່ງອອກ ໄປ ແລ້ວ, (ເພາະ ມັນ ໃຫຍ່ ຫລາຍ,) ແລະ ທູດສອງອົງໄດ້ນັ່ງຢູ່ເທິງນັ້ນ, ນຸ່ງຊຸດສີຂາວ; ແລະ ພວກນາງໄດ້ເກີດຄວາມຢ້ານກົວ.

4 ແຕ່ທູດ ໄດ້ກ່າວແກ່ພວກນາງວ່າ ຢາສູ່ ຢ້ານ; ພວກເຈົ້າຊອກຫາພຣະເຢຊູແຫ່ງນາຊາ ເຮັດ, ຜູ້ໄດ້ຖືກຄຶງ; ພຣະອົງໄດ້ຟື້ນຄືນພຣະຊົນ ແລ້ວ; ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ປະທັບຢູ່ບ່ອນນີ້; ຈົ່ງເບິ່ງ ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ວາງພຣະອົງໄວ້;

5 ແລະ ຈົ່ງ ໄປຕາມທາງຂອງພວກເຈົ້າ, ຈົ່ງ ໄປ ບອກສານຸສິດ ຂອງພຣະອົງ ແລະ ເປໂຕ, ວ່າ ພຣະອົງ ໄດ້ ສະ ເດັດ ໄປ ກ່ອນ ພວກເຈົ້າ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຄາລີ ເລ; ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈະເຫັນພຣະອົງ ຕາມທີ່ພຣະອົງ ໄດ້ບອກພວກເຈົ້າ.

6 ແລະ ພວກນາງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນອຸບຸນ, ເຫັນບ່ອນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ວາງພຣະເຢຊູ.

ປາສ, ລູກາ 1:8. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

ລູກາ 1:8

ຊາຂາຣີຍາ, ບິດາຂອງໂຍຮັນບັບຕີສະໂຕ, ປະຕິບັດ ໜ້າທີ່ຂອງຖານະປະໂລທິດ.

8 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ລາວ ເຮັດ ໜ້າ ທີ່ ປະໂລທິດ ຂອງ ລາວ ຢູ່ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ໃນ ລະບຽບ ຂອງຖານະປະໂລ ທິດຂອງລາວ,

ປາສ, ລູກາ 2:46. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

ລູກາ 2:46

ພວກອາຈານຢູ່ໃນພຣະວິຫານກຳລັງຟັງພຣະເຢຊູ ແລະ ຖາມພຣະອົງ.

46 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ, ຫລັງ ຈາກສາມມື້ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ພົບເຫັນພຣະອົງ ຢູ່ໃນພຣະວິຫານ, ນັ່ງຢູ່ທ່າມກາງພວກອາ ຈານ, ແລະ ພວກເຂົາກຳລັງຟັງພຣະອົງ, ແລະ ຖາມພຣະອົງຢູ່.

ປາສ, ລູກາ 3:4-11. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

ລູກາ 3:4-6

ພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາຕາມຄຳທຳນາຍ ເພື່ອນຳ ຄວາມລອດມາສູ່ຊາວອິດສະຣາເອນ ແລະ ຄົນຕ່າງ ຊາດ. ໃນຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ, ພຣະອົງຈະສະ ເດັດມາອີກ ເພື່ອພິພາກສາໂລກ.

4 ຕາມທີ່ມີຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືຂອງສາດສະ ດາເອຊາອັດ; ແລະ ມີຄືຖ້ອຍຄຳ ກ່າວວ່າ, ສຽງຂອງຄົນຮ້ອງປະກາດຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງ ແລ້ງກັນດາມວ່າ ຈົ່ງຕຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ທາງຂອງພຣະອົງ ຊື່ຕົງ.

5 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ ແລ້ວ, ພຣະອົງຈະ ສະເດັດມາ, ດັ່ງທີ່ມີຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືຂອງ ສາດສະດາ, ເພື່ອຍົກເອົາບາບຂອງໂລກ

ໄປ, ແລະ ເພື່ອນຳຄວາມລອດມາສູ່ປະຊາ ຊາດນອກສາດສະໜາ, ເພື່ອເຕົ້າໂຮມຄົນ ທີ່ຫາຍສາບສູນໄປ, ຜູ້ທີ່ເປັນຂອງຝູງແກະ ຂອງອິດສະຣາເອນ;

6 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ກະຈັດຈະ ກາຍໄປ ແລະ ຜູ້ເປັນທຸກ; ແລະ ເພື່ອຕຽມ ທາງ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ການສິດສອນພຣະກິດ ຕິຄຸນຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດເປັນໄປໄດ້;

7 ແລະ ເພື່ອເປັນຄວາມສະຫວ່າງຕໍ່ຄົນ ທັງປວງທີ່ນັ່ງຢູ່ໃນຄວາມມືດ, ໄປສູ່ບ່ອນ ທີ່ໄກສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ; ເພື່ອເຮັດໃຫ້ ເກີດການພື້ນຄົນຊີວິດຈາກບັນດາຄົນຕາຍ, ແລະ ເພື່ອຂຶ້ນໄປເບື້ອງບົນ, ເພື່ອຢູ່ທາງ ເບື້ອງຂວາພຣະທັດຂອງພຣະບິດາ,

8 ຈົນ ກວ່າ ຄວາມ ສົມ ບູນ ແຫ່ງ ເວລາ, ແລະ ກິດ ແລະ ປະຈັກພະຍານ ຈະ ໄດ້ຮັບ ການຜະນຶກ, ແລະ ຂໍກະແຈຂອງອານາຈັກ ຈະຖືກຖວາຍແດ່ພຣະບິດາອີກເທື່ອໜຶ່ງ;

9 ເພື່ອປະຕິບັດຄວາມຍຸດຕິທຳຕໍ່ຜູ້ຄົນ ທັງ ປວງ; ເພື່ອ ສະ ເດັດ ລົງ ມາ ໃນ ການ ພິ ພາກສາຜູ້ຄົນທັງປວງ, ແລະ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຄົນ ທັງປວງຍອມຮັບການກະທຳທີ່ອະທຳທັງ ໝົດຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເຮັດ; ແລະ ທັງໝົດນີ້ ໃນວັນທີ່ພຣະອົງຈະສະ ເດັດມາ;

10 ເພາະມັນເປັນວັນແຫ່ງອຳນາດ; ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ທ່ອມພູທຸກບ່ອນຈະເຕັມ, ພູ ແລະ ຄ້ອຍພູທຸກໜ່ວຍຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຕ່ຳລົງ; ຫີນ ທາງທີ່ຄິດລ້ຽວຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຊື່, ແລະ ທາງ ທີ່ມີຕໍ່ແຂງຈະຖືກເຮັດໃຫ້ກັງດີ;

11 ແລະ ຜູ້ຄົນທັງປວງ ຈະ ເຫັນ ຄວາມ ລອດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ປາສ, ລູກາ 3:19-20. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

ລູກາ 3:10-13

ຄົນຍາກຈົນຕ້ອງໄດ້ຮັບການດູແຈຈາກກົມການຄັງ

ທີ່ມີຢາງອຸດົມສົມບູນ. ຄົນເກັບພາສີ ບໍ່ຄວນເກັບພາສີເກີນອັດຕາ.

19 ເພາະມັນເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີແກ່ພວກເຈົ້າ ວ່າ, ທ່ານ ເທໂອ ພິເລ, ຕາມ ລະບຽບຂອງຊາວຢິວ, ແລະ ຕາມຮີດຄອງຂອງກົດຂອງພວກເຂົາ ເລື່ອງການຮັບເງິນເຂົ້າໄວ້ໃນຄັ້ງ, ວ່າຕາມຄວາມອຸດົມສົມບູນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບ, ຄວນຖືກກຳນົດໃຫ້ຄົນຍາກຈົນ, ທຸກຄົນຕາມທີ່ເຂົາຄວນໄດ້ຮັບ;

20 ແລະ ຄົນເກັບພາສີກໍຄວນເຮັດເຊັ່ນນີ້ເໝືອນກັນ, ດັ່ງນັ້ນ ໂຢຮັນຈິງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ຢ່າໄດ້ເກັບພາສີເກີນອັດຕາ.

ປຈສ, ລູກາ 6:29–30. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

ລູກາ 6:29–30

ພຣະເຊຊູສອນວ່າ ມັນເປັນການດີກວ່າທີ່ຈະອິດທົນກັບການຂົ່ມເຫັງ ແທນທີ່ຈະຕໍ່ສູ້ກັບສັດຕູ.

29 ແລະ ຖ້າຜູ້ໃດຕົບແກ້ມເຈົ້າເບື້ອງໜຶ່ງ, ຈົ່ງປິ່ນໃຫ້ເຂົາຕົບອີກເບື້ອງໜຶ່ງ; ຫລື, ໃນອີກຄຳໜຶ່ງ, ມັນເປັນການດີກວ່າທີ່ຈະປິ່ນໃຫ້ເຂົາຕົບອີກເບື້ອງໜຶ່ງ, ແທນທີ່ຈະດ່ຳຄົນ. ແລະ ຖ້າຜູ້ໃດຍາດເອົາເສື້ອຊັ້ນນອກຂອງເຈົ້າໄປ, ຖ້າເຂົາຈະເອົາເສື້ອຊັ້ນໃນກໍຢ່າຫວງຫ້າມ.

30 ເພາະມັນເປັນການດີກວ່າທີ່ຈະອິດທົນກັບສັດຕູຂອງເຈົ້າ ເພື່ອປ່ອຍໃຫ້ເຂົາເອົາສິ່ງຂອງເຫລົ່ານັ້ນໄປ, ແທນທີ່ຈະຕໍ່ສູ້ກັບເຂົາ. ແທ້ຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ ຂອງເຈົ້າ ຜູ້ເຫັນເຈົ້າຢູ່ໃນບ່ອນລັບ, ຈະນຳຄົນຊົ່ວຄົນນັ້ນມາສູ່ການພິພາກສາ.

ປຈສ, ລູກາ 9:24–25. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

ລູກາ 9:24–25

ການມີຄວາມລຳລວຍຢູ່ໃນໂລກ ແຕ່ສູນເສຍຈິດວິນຍານຂອງຕົນໄປ ຈະໄດ້ປະໂຫຍດອັນໃດ.

24 ເພາະຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຢາກຮັກສາຊີວິດຂອງຕົນ ໄວ້ ໃຫ້ລອດ, ຜູ້ນັ້ນ ຕ້ອງ ຍອມທີ່ຈະສະລະຊີວິດຂອງຕົນເພື່ອເຫັນແກ່ເຮົາ; ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມຈະຍອມເສຍຊີວິດຂອງຕົນເພື່ອເຫັນແກ່ເຮົາ, ຜູ້ນັ້ນຈະຊ່ວຍຊີວິດຂອງຕົນໃຫ້ພົ້ນໄດ້.

25 ເພາະຈະໄດ້ປະໂຫຍດອັນໃດຖ້າເຂົາໄດ້ສິ່ງຂອງທັງໂລກ, ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາພຣະອົງ ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ, ແລະເຂົາສູນເສຍຈິດວິນຍານຂອງຕົນ, ແລະຕົວເຂົາເອງຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ?

ປຈສ, ລູກາ 11:53. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

ລູກາ 11:52

ຄວາມສົມບູນຂອງພຣະຄຳພີຄືຂໍ້ກະແຈແຈກຳຄວາມຮູ້.

53 ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ພວກທຳບັນດິດເອີຍ! ເພາະພວກເຈົ້າໄດ້ເອົາກະແຈທີ່ໄຂໄປສູ່ຄວາມຮູ້ໄວ້, ຄວາມສົມບູນຂອງພຣະຄຳພີ; ພວກເຈົ້າເອງກໍບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກ; ແລະ ຄົນທີ່ພະຍາຍາມຈະເຂົ້າໄປ, ພວກເຈົ້າຊ້ຳພັດຂັດຂວາງໄວ້.

ປຈສ, ລູກາ 12:9–12. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

ລູກາ 12:9–10; ເບິ່ງ ປຈສ, ມັດທາຍ

12:37–38 ແລະ ຄພ 132:26–27

ນຳອີກ

ພຣະເຊຊູອະທິບາຍວ່າ ການພົ້ນປະໝາດພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ.

9 ແຕ່ຄົນທີ່ປະຕິເສດເຮົາ ຕໍ່ໜ້າຜູ້ຄົນ, ຈະຖືກປະຕິເສດຕໍ່ໜ້າເຫລົ່າທູດຂອງພຣະເຈົ້າ.

10 ບັດນີ້ ສານຸສິດຂອງພຣະອົງຮູ້ວ່າພຣະອົງໄດ້ກ່າວເລື່ອງນີ້, ເພາະເຂົາເຈົ້າໄດ້ກ່າວຄຳບໍ່ດີ ໃຫ້ພຣະອົງຕໍ່ໜ້າຜູ້ຄົນ, ເພາະເຂົາເຈົ້າບໍ່ກ້າຍອມຮັບພຣະອົງຕໍ່ໜ້າມະນຸດ.

11 ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຫາເຫດຜົນໃນທ່າມກາງເຂົາເຈົ້າເອງ, ກ່າວວ່າ, ພຣະອົງຮູ້ຈັກຄວາມໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວເຖິງການກ່າວໂທດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ. ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຕອບເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,

12 ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ກ່າວ ຕ້ານ ບຸດ ມະນຸດ, ແລະ ກັບ ໃຈ, ເຂົາຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ; ແຕ່ກັບຄົນທີ່ພົ້ນປະໝາດພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ.

ປາສ, ລູກາ 12:41-57. ປຽບທຽບໃສ່ ກັບ ລູກາ 12:37-48

ພຣະເຢຊູສອນວ່າ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຈະຕ້ອງຕຽມພ້ອມສະເໝີສໍາລັບການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ.

41 ເພາະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຈະສະເດັດມາ ໃນ ຍາມ ທໍາ ອິດ ຂອງ ກາງ ຄືນ, ແລະ ພຣະອົງຈະສະເດັດມາ ໃນ ຍາມ ທີ່ ສອງ ນໍາ ອີກ, ແລະ ພຣະອົງຈະສະເດັດມາ ໃນ ຍາມ ທີ່ ສາມ ນໍາ ອີກ.

42 ແລະ ຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາແລ້ວ, ດັ່ງທີ່ມີຂຽນໄວ້ເຖິງພຣະອົງ; ແລະ ອີກເທື່ອເມື່ອພຣະອົງຈະສະເດັດມາໃນຍາມທີສອງ, ຫລື ມາໃນຍາມທີສາມ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ເຫລົ່ານັ້ນຈະໄດ້ຮັບພອນເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາ, ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຈະພົບວ່າເຮັດເຊັ່ນນີ້:

43 ເພາະເຈົ້ານາຍຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ເຫລົ່ານັ້ນ ຈະຄາດແອວ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົານັ່ງລົງກິນອາຫານ, ແລະ ຈະອອກມາ ແລະ ຮັບໃຊ້ພວກເຂົາ.

44 ແລະ ບັດນີ້, ຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວສິ່ງເຫລົ່ານີ້ກັບພວກເຈົ້າ, ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະ

ຮູ້ເລື່ອງນີ້, ວ່າການສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະເປັນເໝືອນດັ່ງຂະໂມຍ ໃນ ຍາມກາງຄືນ.

45 ແລະ ສິ່ງນີ້ເປັນເໝືອນດັ່ງ ຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງເຮືອນ, ຜູ້ຊົ່ງຖ້າລາວບໍ່ເຝົ້າຊັບສິນຂອງລາວ, ຂະໂມຍຈະມາໃນໂມງທີ່ລາວບໍ່ຄາດຄິດ, ແລະ ເອົາຊັບສິນຂອງລາວໄປ, ແລະ ແບ່ງບັນກັນ ໃນກຸ່ມພວກເຂົາ.

46 ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ກ່າວ ໃນທ່າມກາງເຂົາເຈົ້າເອງວ່າ ຖ້າຫາກເຈົ້າຂອງເຮືອນຮູ້ວ່າ ຂະໂມຍຈະມາໃນໂມງໃດ, ລາວຄົງຄອຍເຝົ້າຍາມ, ແລະ ບໍ່ຍອມໃຫ້ຂະໂມຍເຂົ້າມາໃນບ້ານຂອງລາວ ແລະ ສູນເສຍຊັບສິນຂອງລາວໄປ.

47 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາ, ຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ສະນັ້ນພວກເຈົ້າຈົ່ງຕຽມພ້ອມຄືກັນ; ເພາະບຸດມະນຸດຈະສະເດັດມາໃນໂມງທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຄາດຄິດ.

48 ຈາກນັ້ນ ເປໂຕໄດ້ກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ທ່ານຍົກຄໍາອຸປະມານີ້ຂຶ້ນມາ ເພື່ອໝາຍເຖິງພວກຂ້ານ້ອຍ, ຫລື ໝາຍເຖິງທຸກໆຄົນ?

49 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ເຮົາກ່າວກັບຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ເບິ່ງແຍງຄອບຄົວຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອແຈກຈ່າຍອາຫານໃຫ້ລູກໆຂອງພຣະອົງຕາມເວລາ.

50 ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ແມ່ນໃຜທີ່ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຊື່ສັດ ແລະ ສະຫລາດ?

51 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ ກໍແມ່ນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ເບິ່ງແຍງ, ທີ່ ແຈກ ຈ່າຍ ອາຫານ ຂອງ ລາວ ຕາມເວລາ.

52 ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຄົນ ນັ້ນ ທີ່ພຣະ ຜູ້ ເປັນ

ເຈົ້າຂອງລາວພົບເຫັນວ່າ ລາວເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ຈະໄດ້ຮັບພອນ.

53 ໂດຍແທ້ແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ລາວເປັນຜູ້ດູແລທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງມີ.

54 ແຕ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຄື ຜູ້ທີ່ພົບວ່າບໍ່ໄດ້ເບິ່ງແຍງ. ແລະ ຖ້າຜູ້ຮັບໃຊ້ຄົນນັ້ນຖືກພົບວ່າບໍ່ໄດ້ເບິ່ງແຍງ, ລາວຈະກ່າວຢູ່ໃນໃຈວ່າ, ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຄົງຈະມາຊ້າ; ແລະ ຈະເລີ່ມຕີຜູ້ຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໆ, ແລະ ສາວໃຊ້ທັງໝົດ, ແລະ ກິນ, ແລະ ດື່ມ, ແລະ ເມົາເຫລົ້າ.

55 ເຈົ້ານາຍຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຄົນນັ້ນ ຈະມາໃນວັນທີ່ລາວບໍ່ຄອຍເຝົ້າ, ແລະ ໃນໂມງທີ່ລາວບໍ່ຄາດຄິດ, ແລະ ຈະລົງໂທດລາວ, ແລະ ຈະກຳນົດສ່ວນທີ່ຈະມອບໃຫ້ແກ່ລາວກັບຄືນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ.

56 ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຄົນນັ້ນທີ່ໄດ້ຮູ້ຄວາມປະສົງຂອງເຈົ້າ ນາຍຂອງລາວ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຕຽມຕົວຮັບການກັບມາຂອງເຈົ້າ ນາຍຂອງລາວ, ທັງບໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງເຈົ້າ ນາຍ, ຈະຖືກຂັງ ຕິຫລາຍເທື່ອ.

57 ແຕ່ຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມປະສົງຂອງເຈົ້າ ນາຍຕົນ, ແລະ ໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ສົມກັບການຖືກຂັງຕິ, ຈະຖືກຂັງຕິໜ້ອຍໜຶ່ງ. ເພາະຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ຫລາຍ, ຄົນທັງຫລາຍກໍຈະຮຽກຮ້ອງຈາກຜູ້ນັ້ນຫລາຍ.

ປຈສ, ລູກາ 14:35-37. ປຽບທຽບໃສ່ ກັບ ລູກາ 14:34

ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກໂມເຊ ແລະ ສາດສະດາ ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ.

35 ແລ້ວ ມີຜູ້ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງໄດ້ມາຫາພຣະອົງ, ຖາມວ່າ, ອາຈານທີ່ດີເອີຍ, ພວກເຮົາມີໂມເຊ ແລະ ສາດສະດາ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມ

ທີ່ດຳລົງຊີວິດຕາມພວກເພິ່ນ, ແລ້ວຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ມີຊີວິດບໍ?

36 ແລະ ພຣະເຢຊູ ໄດ້ຕອບວ່າ, ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກໂມເຊ, ທັງບໍ່ຮູ້ຈັກສາດສະດາ; ເພາະຖ້າທາກພວກເຈົ້າຮູ້ຈັກພວກເພິ່ນ, ພວກເຈົ້າຈະເຊື່ອເລື່ອງເຮົາ; ເພາະການຂຽນຂອງພວກເພິ່ນແມ່ນເພື່ອຈຸດປະສົງນີ້. ເພາະເຮົາໄດ້ຖືກສົ່ງມາ ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະໄດ້ມີຊີວິດ. ສະນັ້ນ ເຮົາຈະປຽບທຽບມັນໃສ່ກັບເກືອ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ດີ;

37 ແຕ່ຖ້າເກືອໝົດລົດເຄັມຂອງມັນແລ້ວ, ກໍບໍ່ມີທາງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ກັບເຄັມໄດ້ອີກ.

ປຈສ, ລູກາ 16:16-23. ປຽບທຽບໃສ່ ກັບ ລູກາ 16:16-18

ກົດ ແລະ ສາດສະດາເປັນພະຍານເຖິງພຣະເຢຊູ. ພວກພາຣີຊາຍພະຍາຍາມທຳລາຍອານາຈັກ. ພຣະເຢຊູເລົ່າຄຳອຸປະມາເລື່ອງເສດຖີກັບລາຊາໄຣ.

16 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ ພວກເຮົາມີກົດ ແລະ ມີສາດສະດາ; ແຕ່ສຳລັບຊາຍຄົນນີ້ ພວກເຮົາຈະບໍ່ຮັບລາວເປັນຜູ້ບໍຶກຄອງຂອງພວກເຮົາ; ເພາະລາວຕັ້ງຕົວເອງເປັນຜູ້ຕັດສິນພວກເຮົາ.

17 ແລ້ວພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ກົດ ແລະ ສາດສະດາເປັນພະຍານເຖິງເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ແມ່ນສາດສະດາທັງຫລາຍຜູ້ໄດ້ຂຽນໄວ້, ແມ່ນແຕ່ຈົນເຖິງໂຢຮັນ, ໄດ້ບອກລ່ວງໜ້າເຖິງວັນເວລາເຫລົ່ານີ້.

18 ນັບແຕ່ເວລານັ້ນມາ, ມີການສັ່ງສອນກ່ຽວກັບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ທຸກຄົນທີ່ສະແຫວງຫາຄວາມຈິງ ຈະຍາດກັນເຂົ້າໄປໃນນັ້ນ.

19 ແລະ ການທີ່ສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກຈະລ່ວງໄປ ກໍ່ຖ່າຍກວ່າທີ່ກົດພຽງແຕ່ຈຸດດຽວ ຈະຖືກຍົກເລີກ.

20 ແລະ ດ້ວຍເຫດໃດພວກເຈົ້າຈຶ່ງສອນກົດ, ແລະ ປະຕິເສດສິ່ງທີ່ມີຂຽນໄວ້; ແລະ ກ່າວ ໂທດຜູ້ທີ່ພຣະບິດາ ໄດ້ສົ່ງມາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ກົດສຳເລັດຄົບຖ້ວນ, ເພື່ອພວກເຈົ້າທຸກຄົນອາດໄດ້ຮັບການໄຖ່?

21 ໂອ້ ຄົນ ໂງ່ເອີຍ! ພວກເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວຢູ່ໃນໃຈວ່າ ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ. ແລະ ພວກເຈົ້າບິດເບືອນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ; ແລະ ອານາຈັກສະຫວັນຕ້ອງທົນກັບຄວາມຮຸນແຮງຂອງພວກເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຈົ້າຂົມເຫັງຄົນທີ່ອ່ອນ ໂຍນ; ແລະ ໃນຄວາມຮຸນແຮງຂອງພວກເຈົ້າ ພວກເຈົ້າພະຍາຍາມທຳລາຍອານາຈັກ; ແລະ ພວກເຈົ້າພາລູກງຂອງອານາຈັກ ໄປ ໂດຍການ ໃຊ້ກຳລັງ. ວິບັດແກ່ພວກເຈົ້າທັງຫລາຍ, ພວກເຈົ້າເຮັດຜິດຖານຫລິ້ນຊູ້!

22 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໝິ່ນປະໝາດພຣະອົງອີກ, ໂດຍທີ່ໃຈຮ້າຍເພາະຄຳກ່າວ, ທີ່ວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນຫລິ້ນຊູ້.

23 ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຢ່າຮ້າງເມຍຂອງຕົນ, ແລະ ໄປແຕ່ງງານກັບຍິງອື່ນ ກໍຜິດໃນຖານຫລິ້ນຊູ້; ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ແຕ່ງງານກັບຍິງແມ່ຮ້າງ, ກໍຜິດໃນຖານຫລິ້ນຊູ້. ແທ້ຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບ ພວກເຈົ້າວ່າ ເຮົາ ຈະປຽບທຽບພວກເຈົ້າໃສ່ກັບເສດຖີຄົນໜຶ່ງ.

ປຈສ, ລູກາ 17:21. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ລູກາ 17:20–21

ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາເຖິງແລ້ວ.
21 ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະເວົ້າວ່າ, ເບິ່ງແມ, ຢູ່ທີ່ນີ້! ຫລື ເບິ່ງແມ, ຢູ່ທີ່ນັ້ນ! ເພາະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນທ່າມກາງພວກເຈົ້າແລ້ວ.

ປຈສ, ລູກາ 17:36–40. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ລູກາ 17:37

ພຣະເຢຊູເລົ່າຄຳອຸປະມາເລື່ອງຝູງແຮງ ເພື່ອອະທິບາຍເຖິງການເຕົ້າໂຮມໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.

36 ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕອບ ແລະ ກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ເຫດການນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນຢູ່ທີ່ໃດ?

37 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ຊາກສົບຢູ່ບ່ອນ ໃດ; ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າເຕົ້າໂຮມຢູ່ບ່ອນໃດ, ຝູງແຮງກໍຈະຈຸມກັນຢູ່ບ່ອນນັ້ນ; ຫລື ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຈະຖືກພາມາເຕົ້າໂຮມກັນ.

38 ເລື່ອງນີ້ພຣະອົງໄດ້ກ່າວ, ໂດຍໝາຍເຖິງການເຕົ້າໂຮມຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ; ແລະ ເຫລົ່າທູດ ໄດ້ລົງມາ ແລະ ເຕົ້າໂຮມຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ໄວ້ກັບພວກເຂົາ; ຄົນໜຶ່ງຈາກຕຽງນອນ, ອີກຄົນໜຶ່ງຈາກບ່ອນ ໂມ້ແປ້ງ, ແລະ ຄົນໜຶ່ງອີກຈາກທົ່ງ, ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ພຣະອົງປະສົງ.

39 ເພາະຕາມຈິງແລ້ວ ຈະມີພ້າສະຫວັນໃໝ່, ແລະ ແຜ່ນດິນ ໂລກໃໝ່, ຊຶ່ງ ໃນນັ້ນຄວາມຊອບທຳຈະດຳລົງຢູ່.

40 ແລະ ຈະບໍ່ມີສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດ; ເພາະແຜ່ນດິນ ໂລກ ຈະ ເລີ່ມເກົ່າລົງ, ແມ່ນ ແຕ່ເປັນ ເໝືອນ ເສື້ອ ຜ້າ, ເລີ່ມ ເນົ່າ ເບື້ອຍ ລົງ ເລື້ອຍໆ, ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈຶ່ງສູນຫາຍໄປ, ແລະ ທີ່ຮອງພຣະບາດຍັງຢູ່ໃນສະພາບທີ່ໄດ້ຮັບການ ຊຳລະ ໃຫ້ ບໍລິ ສຸດ ແລ້ວ, ຖືກ ຊຳລະ ລ້າງຈາກບາບທັງໝົດ.

ປຈສ, ລູກາ 18:27. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ລູກາ 18:27

ການໄວ້ວາງໃຈໃນຄວາມຮັ່ງມີ ກິດກັນຍຸກຄົນຈາກການເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

27 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ

ວ່າ, ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສຳລັບຄົນທີ່ໄວ້ວາງໃຈ
ໃນຄວາມຮັ່ງມີ, ທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກ
ຂອງພຣະເຈົ້າ; ແຕ່ຄົນທີ່ປະຖິ້ມສິ່ງທີ່ເປັນ
ຂອງໂລກນີ້, ຄົງເປັນໄປໄດ້ນຳພຣະເຈົ້າ, ທີ່
ເຂົາຈະເຂົ້າໄປ.

ປຈສ, ລູກາ 21:24–26. ປຽບທຽບໃສ່
ກັບ ລູກາ 21:25–26

ພຣະເຢຊູກ່າວເຖິງເຄື່ອງໝາຍບາງຢ່າງຂອງການ
ສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ.

24 ບັດນີ້ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວສິ່ງເຫລົ່ານີ້ກັບ
ເຂົາເຈົ້າ, ກ່ຽວກັບຄວາມພິນາດຂອງເຢຣູ
ຊາເລັມ. ແລະ ຈາກນັ້ນສານຸສິດຂອງພຣະ
ອົງໄດ້ຖາມພຣະອົງ, ກ່າວວ່າ ອາຈານເອີຍ,
ຂໍຈົ່ງບອກພວກຂ້ານ້ອຍກ່ຽວກັບການສະ
ເດັດມາຂອງພຣະອົງ?

25 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕອບເຂົາເຈົ້າ, ແລະ
ກ່າວວ່າ ໃນເວລາຂອງລຸ້ນຄົນຕ່າງຊາດ
ຈະສິ້ນສຸດ, ຈະມີເຄື່ອງໝາຍຢູ່ໃນດວງຕາ
ເວັນ, ແລະ ໃນດວງເດືອນ, ແລະ ໃນດວງ
ດາວ; ແລະ ຈະມີຄວາມທຸກຮ້ອນເທິງແຜ່ນ
ດິນ ໂລກຕາມປະເທດຕ່າງໆ ຊຶ່ງມີຄວາມ
ສະຫງົບ ສົນເທ, ດັ່ງສຽງ ກ້ອງ ຂອງ ທະເລ
ແລະ ຟອງຄືນ. ແຜ່ນດິນ ໂລກຈະວຸ້ນວາຍ
ຄືກັນ, ແລະ ຜືນນ້ຳທີ່ເລິກທີ່ສຸດ;

26 ໃຈຂອງມະນຸດ ທີ່ຖອຍເພາະຄວາມ
ຍ້ານກົວ, ແລະ ເພາະຫລຽວຫາສິ່ງເຫລົ່າ
ນັ້ນທີ່ຈະມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ. ເພາະອຳນາດ
ໃນພ້າສະຫວັນຈະສິ້ນສະຫ້ານຫວັ່ນໄຫວ.

ປຈສ, ລູກາ 21:32. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ
ລູກາ 21:32

ທຸກສິ່ງທັງປວງຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນ ເມື່ອເວລາຂອງ
ຄົນຕ່າງຊາດສິ້ນສຸດລົງ.

32 ຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ
ວ່າ ຄົນລຸ້ນນີ້, ລຸ້ນທີ່ເມື່ອເວລາຂອງຄົນຕ່າງ

ຊາດສິ້ນສຸດລົງ, ຈະບໍ່ລ່ວງພົ້ນໄປ ຈົນກວ່າ
ທຸກສິ່ງທັງປວງຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນ.

ປຈສ, ລູກາ 23:35. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ
ລູກາ 23:34

ພຣະເຢຊູຂໍການອະໄພໂທດໃຫ້ແກ່ພວກທະຫານ
ຊາວໂຣມ ຜູ້ຄົງພຣະອົງ.

35 ແລ້ວ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ
ບິດາເຈົ້າເອີຍ, ໄຜດຍົກໂທດໃຫ້ພວກເຂົາ
ດ້ວຍເຖີດ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າ ພວກ
ເຂົາກຳລັງເຮັດຫຍັງ (ໝາຍເຖິງພວກທະ
ຫານຜູ້ໄດ້ຄົງພຣະອົງ,) ແລະ ພວກເຂົາໄດ້
ແບ່ງປັນ ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພຣະອົງ ໂດຍ ໃຊ້
ສະຫລາກ.

ປຈສ, ລູກາ 24:2–4. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ
ລູກາ 24:2–5

ພວກແມ່ຍິງເຫັນທູດສອງອົງ ຢູ່ທີ່ອຸບມຸງຂອງພຣະ
ເຢຊູ.

2 ແລະ ພວກນາງໄດ້ເຫັນກ້ອນຫີນໄດ້
ຖືກກົ່ງອອກຈາກປາກອຸບມຸງ, ແລະ ທູດ
ສອງອົງຍືນຢູ່ໃກ້ພວກນາງ ນຸ່ງເຄື່ອງເບິ່ງ
ປະກາຍຈົນເຫລື້ອມຕາ.

3 ແລະ ພວກນາງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນອຸບມຸງ,
ແລະ ບໍ່ເຫັນພຣະສົບຂອງອົງພຣະເຢຊູ,
ພວກນາງໄດ້ຍືນຄິດເຖິງເຫດການຢູ່;

4 ແລະ ກໍມີຄວາມຍ້ານກົວ, ແລະ ໄດ້ກັ້ມ
ຂາບລົງພື້ນດິນ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ທູດໄດ້ກ່າວ
ກັບພວກນາງວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງ
ຊອກຫາຄົນເປັນຢູ່ໃນໝູ່ຄົນຕາຍ?

ປຈສ, ໂຢຮັນ 1:1–34. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ
ໂຢຮັນ 1:1–34

ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ຖືກສັ່ງສອນ
ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ. ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕແມ່ນອີລາຍ ຜູ້ຕຽມ
ທາງໄວ້ໃຫ້ພຣະຄຣິດ, ແລະ ພຣະເຢຊູຄຣິດແມ່ນ
ອີລາຍ ຜູ້ພື້ນຟູທຸກສິ່ງທັງປວງ ແລະ ຄວາມລອດມາ
ເຖິງຜ່ານພຣະອົງ.

1 ແຕ່ຕົ້ນເດີມ ພຣະກິດຕິຄຸນ ໄດ້ຖືກສົ່ງສອນຜ່ານພຣະບຸດ. ແລະ ພຣະກິດຕິຄຸນຄືພຣະຄໍາ, ແລະ ພຣະຄໍາໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບພຣະບຸດ, ແລະ ພຣະບຸດໄດ້ຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະບຸດມາຈາກພຣະເຈົ້າ.

2 ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນພຣະອົງດຽວກັນນັ້ນໄດ້ຢູ່ນໍາພຣະເຈົ້າ.

3 ພຣະອົງໄດ້ສ້າງທຸກສິ່ງທັງປວງ; ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ເປັນມາໂດຍປາດສະຈາກພຣະອົງ.

4 ພຣະກິດຕິຄຸນມີຊີວິດຢູ່ໃນພຣະອົງ, ແລະ ພຣະກິດຕິຄຸນເປັນຊີວິດ, ແລະ ຊີວິດເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງມະນຸດ;

5 ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງສ່ອງເຂົ້າມາໃນໂລກ, ແລະ ໂລກເອົາຊະນະມັນບໍ່ໄດ້ຈັກເທື່ອ.

6 ຊາຍຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ຖືກພຣະເຈົ້າສົ່ງມາ, ຜູ້ມີຊື່ວ່າ ໂຢຮັນ.

7 ຄົນດຽວກັນນັ້ນໄດ້ມາສູ່ໂລກເພື່ອເປັນພະຍານ, ເພື່ອເປັນພະຍານເຖິງຄວາມສະຫວ່າງ, ເພື່ອເປັນພະຍານເຖິງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະບຸດ, ແກ່ຄົນທັງປວງ, ເພື່ອວ່າຜ່ານເພິ່ນ ມະນຸດອາດຈະເຊື່ອ.

8 ເພິ່ນ ບໍ່ ແມ່ນຄວາມ ສະ ຫວ່າງນັ້ນ, ແຕ່ໄດ້ມາເພື່ອເປັນພະຍານເຖິງຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນ,

9 ຊຶ່ງເປັນຄວາມສະຫວ່າງທີ່ແທ້ຈິງ, ຊຶ່ງສ່ອງໃສ່ມະນຸດທຸກຄົນ ຜູ້ໄດ້ເຂົ້າມາສູ່ໂລກ;

10 ແມ່ນ ແຕ່ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ. ພຣະ ອົງຜູ້ເຄີຍຢູ່ໃນ ໂລກ ມາ ແລ້ວ, ແລະ ໂລກ ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍ ພຣະ ອົງ, ແລະ ໂລກບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງເລີຍ.

11 ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາຫາຄົນຂອງພຣະອົງເອງ, ແລະ ຄົນຂອງພຣະອົງເອງບໍ່ໄດ້ຕ້ອນຮັບພຣະອົງເລີຍ.

12 ແຕ່ ຫລາຍ ຕໍ່ ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ຕ້ອນ ຮັບ

ພຣະ ອົງ, ພຣະ ອົງ ກໍ ປະທານ ຄວາມ ສາມາດໃຫ້ກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ; ພຽງແຕ່ແກ່ພວກເຂົາທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

13 ພຣະອົງໄດ້ກໍານົດມາ, ບໍ່ແມ່ນໂດຍອາໄສໂລຫິດ, ຫລື ຕາມຄວາມປະສົງຂອງເມື່ອ ໜັງ, ຫລື ຕາມ ຄວາມ ປະສົງ ຂອງມະນຸດ, ແຕ່ຈາກພຣະເຈົ້າ.

14 ແລະ ພຣະທໍາດຽວກັນນັ້ນໄດ້ມາເກີດເປັນມະນຸດ, ແລະ ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນທ່າມກາງເຮົາທັງຫລາຍ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ, ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກໍານົດຈາກພຣະບິດາ, ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະຄຸນ ແລະ ຄວາມຈິງ.

15 ໂຢຮັນເປັນພະຍານ ເຖິງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ໄດ້ຮ້ອງປະກາດວ່າ ຜູ້ນີ້ແທລະ ຄືຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວເຖິງ; ຜູ້ທີ່ມາພາຍຫລັງເຮົາ, ກໍຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເຮົາ; ເພາະພຣະອົງຢູ່ກ່ອນເຮົາແລ້ວ.

16 ເພາະ ຕັ້ງ ແຕ່ ຕົ້ນ ພຣະ ທໍາ ເປັນ ຢູ່ ແລ້ວ, ແມ່ນ ແຕ່ ພຣະ ບຸດ, ຜູ້ໄດ້ມາເກີດເປັນມະນຸດ, ແລະ ໄດ້ຖືກສົ່ງມາໃຫ້ພວກເຮົາ ໂດຍພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາ. ແລະ ຕາບໃດທີ່ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ຈະ ໄດ້ຮັບ ຈາກຄວາມສົມບູນຂອງພຣະອົງ. ແລະ ຈາກຄວາມສົມບູນຂອງພຣະອົງ ເຮົາທັງປວງໄດ້ຮັບ, ແມ່ນ ແຕ່ຄວາມເປັນອະມະຕະ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ, ຜ່ານພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ.

17 ເພາະກິດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ຜ່ານໂມເຊ, ແຕ່ຊີວິດ ແລະ ຄວາມຈິງມາເຖິງ ຜ່ານພຣະເຢຊູຄຣິດ.

18 ເພາະກິດເປັນໄປຕາມພຣະບັນຍັດຝ່າຍໂລກ, ສົ່ງຜົນໃຫ້ເກີດຄວາມຕາຍ; ແຕ່ພຣະກິດຕິຄຸນເປັນໄປຕາມພະລັງຂອງຊີ

ວິດທີ່ເປັນນິດ, ຜ່ານພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ, ຜູ້ຢູ່ໃນຊ່ວງອົກຂອງພຣະບິດາ.

19 ແລະ ບໍ່ເຄີຍມີມະນຸດຄົນໃດເຄີຍເຫັນພຣະເຈົ້າ ບໍ່ວ່າຈະເປັນເວລາໃດ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຕອນທີ່ພຣະອົງເປັນພະຍານເຖິງພຣະບຸດ; ເພາະເວັ້ນແຕ່ໂດຍຜ່ານພຣະອົງ ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດຈະລອດໄດ້.

20 ແລະ ມີຄືບັນທຶກຂອງ ໂຢຮັນ, ເມື່ອຊາວຍິວໄດ້ສົ່ງພວກປະໂລຫິດ ແລະ ຊາວເລວີ ມາຈາກເຢຣູຊາເລັມ ໄປຖາມລາວວ່າລາວຄືໃຜ?

21 ແລະ ລາວ ໄດ້ຍອມຮັບ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດວ່າ ລາວ ຄືອີລາຍ; ແຕ່ ໄດ້ປະຕິເສດ, ກ່າວວ່າ; ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນພຣະຄຣິດ.

22 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖາມລາວວ່າ ທ່ານເປັນອີລາຍໄດ້ແນວໃດ? ແລະ ລາວ ໄດ້ກ່າວວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເປັນອີລາຍຄົນນັ້ນທີ່ຈະມາພົ້ນພູທຸກສິ່ງທັງປວງ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖາມລາວວ່າ ທ່ານຄືສາດສະດາຄົນນັ້ນບໍ່? ແລະ ລາວໄດ້ຕອບວ່າ ບໍ່ແມ່ນ.

23 ຈາກນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ ທ່ານຄືຜູ້ໃດ? ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ໃຫ້ຄຳຕອບແກ່ຄົນທີ່ສົ່ງພວກເຮົາມາ. ທ່ານຈະກ່າວແນວໃດກ່ຽວກັບຕົວທ່ານເອງ?

24 ລາວ ໄດ້ກ່າວວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຄືສຽງຂອງຄົນທີ່ຮ້ອງປະກາດ ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ຈົ່ງແບ່ງທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ຊື່ຕົງ, ດັ່ງທີ່ສາດສະດາເອຊາອັດໄດ້ກ່າວໄວ້.

25 ແລະ ພວກເຂົາເປັນຜູ້ທີ່ຖືກພວກຟາຣີຊາຍສົ່ງມາ.

26 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖາມລາວ, ແລະ ກ່າວກັບລາວວ່າ ແລ້ວດ້ວຍເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງໃຫ້ບັບຕິສະມາ, ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ໄດ້ເປັນ

ພຣະຄຣິດ, ຫລື ອີລາຍ ຜູ້ຈະພົ້ນພູທຸກສິ່ງທັງປວງ, ຫລື ສາດສະດາຜູ້ນັ້ນ?

27 ໂຢຮັນ ໄດ້ຕອບພວກເຂົາວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ, ແຕ່ມີຄົນໜຶ່ງຢູ່ໃນບັນດາພວກທ່ານ ຜູ້ຊຶ່ງພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກ;

28 ພຣະອົງຄືຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວເປັນພະຍານ. ພຣະອົງຄືສາດສະດາຜູ້ນັ້ນ, ແມ່ນແຕ່ອີລາຍ, ຜູ້ໄດ້ມາຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຂ້າພະເຈົ້າ, ຜູ້ຊຶ່ງແມ່ນແຕ່ສາຍເກີບຂອງເພິ່ນ ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ສົມຄວນຈະແກ້ໃຫ້, ຫລື ຕຳແໜ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີວັນຈະເພາະສົມ ເພາະພຣະອົງຈະໃຫ້ບັບຕິສະມາ, ບໍ່ພຽງແຕ່ດ້ວຍນ້ຳເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ດ້ວຍໄຟ, ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດນຳອີກ.

29 ມື້ຕໍ່ມາ ໂຢຮັນ ໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູມາຫາລາວ, ແລະ ກ່າວວ່າ ຈົ່ງເບິ່ງພຣະເມສາ ນ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ໄດ້ຮັບເອົາບາບກຳຂອງໂລກໄປ!

30 ແລະ ໂຢຮັນ ໄດ້ເປັນພະຍານ ເຖິງພຣະອົງແກ່ຜູ້ຄົນ ໂດຍກ່າວວ່າ ມີຄືພຣະອົງຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້; ຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຂ້າພະເຈົ້າ ຈະມາຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະພຣະອົງໄດ້ເປັນຢູ່ກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກພຣະອົງ, ແລະ ວ່າພຣະອົງຈະຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ຊາວອິດສະຣາເອນ; ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງມາໃຫ້ບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ.

31 ແລະ ໂຢຮັນ ໄດ້ກ່າວເປັນພະຍານບອກວ່າ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາຈາກຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະວິນຍານສະເດັດລົງມາຈາກສະຫວັນດັ່ງນັກເຂົາ, ແລະ ມາສະຖິດຢູ່ເທິງພຣະອົງ.

32 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກພຣະອົງ; ເພາະພຣະອົງ ໄດ້ສົ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າ ມາ ໃຫ້ບັບຕິ

ສະມາດ້ວຍນ້ຳ, ພຣະອົງດຽວກັນນັ້ນ ໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຢູ່ເທິງຜູ້ນັ້ນ ເຈົ້າຈະເຫັນພຣະວິນຍານສະເດັດລົງມາ, ແລະ ສະຖິດຢູ່ເທິງພື້ນ, ແລະ ຄົນນັ້ນຄືຜູ້ທີ່ໃຫ້ບັບຕິສະມາດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

33 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, ແລະ ເປັນພະຍານວ່າ ນີ້ແມ່ນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

34 ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ໄດ້ ຖືກ ກະ ທຳ ໄປ ໃນ ເບັດທາບາຣາ, ເລີຍຈາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນໄປ, ບ່ອນທີ່ໂຢຮັນໃຫ້ບັບຕິສະມາ.

ປຈສ, ໂຢຮັນ 1:42. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

ໂຢຮັນ 1:42

ເກຟາ ພາຍເຖິງ “ຜູ້ພະຍາກອນ” ຫລື “ຫິນ.”

42 ແລະ ລາວໄດ້ພາຊາຍຄົນໜຶ່ງໄປຫາພຣະເຢຊູ. ແລະ ເມື່ອພຣະເຢຊູເບິ່ງລາວແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ ເຈົ້າຊື່ຊີໂມນ, ລູກຂອງ ໂຢນາ, ແຕ່ ເຈົ້າຈະຖືກເອີ້ນວ່າເກຟາ, ຊຶ່ງແປວ່າ ຜູ້ພະຍາກອນ, ຫລື ຫິນ. ແລະ ພວກເຂົາເປັນຄົນຫາປາ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ປະທຸກສິ່ງທັນທີ, ແລະ ໄດ້ຕິດຕາມພຣະເຢຊູໄປ.

ປຈສ, ໂຢຮັນ 4:1-4. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

ໂຢຮັນ 4:1-2

ພວກຟາຣີຊາຍພະຍາຍາມຂ້າພຣະເຢຊູ. ພຣະອົງໃຫ້ບັບຕິສະມາຈຳນວນໜຶ່ງ, ແຕ່ສານຸສິດຂອງພຣະອົງໃຫ້ບັບຕິສະມາຫລາຍກວ່າ.

1 ສະນັ້ນ ເມື່ອພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຍິນວ່າພຣະເຢຊູ ໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາຫລາຍກວ່າໂຢຮັນ,

2 ພວກເຂົາກໍຍິ່ງພະຍາຍາມຫລາຍຂຶ້ນດ້ວຍການຊອກຫາວິທີທີ່ຈະຂ້າພຣະອົງເສຍ; ເພາະຫລາຍຄົນໄດ້ຍອມຮັບ ໂຢຮັນວ່າເປັນສາດສະດາ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູເລີຍ.

3 ບັດນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮູ້ເຖິງເລື່ອງນີ້, ເຖິງແມ່ນວ່າຕົວພຣະອົງເອງບໍ່ເຄີຍໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາຫລາຍເທົ່າກັບສານຸສິດຂອງພຣະອົງ;

4 ເພາະພຣະອົງຍອມໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຮັດເຊັ່ນນີ້ ເພື່ອເປັນແບບຢ່າງ, ເພື່ອເປັນກຽດແກ່ກັນແລະກັນ.

ປຈສ, ໂຢຮັນ 4:26. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

ໂຢຮັນ 4:24

ພຣະເຈົ້າສັນຍາວ່າຈະມອບພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຢ່າງແທ້ຈິງ.

26 ເພາະ ແກ່ຄົນ ເຊັ່ນ ນັ້ນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາວ່າຈະມອບພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງໃຫ້. ແລະ ພວກເຂົາຜູ້ທີ່ນະມັດສະການພຣະອົງ, ຈະຕ້ອງນະມັດສະການດ້ວຍວິນຍານ ແລະ ດ້ວຍຄວາມຈິງ.

ປຈສ, ໂຢຮັນ 6:44. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

ໂຢຮັນ 6:44

ພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາຄື ຢາກໃຫ້ທຸກຄົນຮັບເອົາພຣະເຢຊູ. ຜູ້ທີ່ເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຢຊູ ຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໃນການພື້ນຄົນຊີວິດຂອງຄົນທີ່ທ່ຽງທຳ.

44 ບໍ່ມີ ຜູ້ ໃດ ມາ ຫາ ເຮົາ ໄດ້, ນອກຈາກເຂົາ ຈະ ເຮັດ ຕາມ ພຣະ ປະສົງ ຂອງ ພຣະບິດາຂອງເຮົາ ຜູ້ໄດ້ສົ່ງເຮົາມາ. ແລະ ນີ້ຄືພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງເຮົາມາ, ວ່າພວກເຈົ້າຈະຮັບເອົາພຣະບຸດ; ເພາະພຣະບິດາໄດ້ບອກໄວ້ເຖິງພຣະອົງ; ແລະ ຜູ້ທີ່ຮັບເອົາປະຈັກພະຍານ, ແລະ ເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງເຮົາມາ, ເຮົາຈະຍົກເຂົາຂຶ້ນໃນການພື້ນຄົນຊີວິດຂອງຄົນທີ່ທ່ຽງທຳ.

ປຈສ, ໂຢຮັນ 13:8-10. ປຽບທຽບໃສ່
ກັບ ໂຢຮັນ 13:8-10

ພຣະເຢຊູລ້າງຕີນຂອງອັກຄະສາວົກ ເພື່ອເຮັດໃຫ້
ກົດຂອງຊາວຍິວສຳເລັດຄົບຖ້ວນ.

8 ເປໂຕ ໄດ້ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ ວ່າ ພຣະ
ອົງບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງລ້າງຕີນຂ້າມັອຍ ດອກ.
ພຣະເຢຊູໄດ້ຕອບລາວວ່າ, ຖ້າເຮົາບໍ່ລ້າງ
ຕີນເຈົ້າ, ເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ມີສ່ວນໃນເຮົາ.

9 ຊີໂມນເປໂຕໄດ້ກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ,
ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ບໍ່ແມ່ນແຕ່ຕີນເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ຈົ່ງລ້າງມື ແລະ ຫົວຂອງຂ້ານັ້ນ
ດ້ວຍ.

10 ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ ຜູ້
ທີ່ໄດ້ລ້າງມື ແລະ ຫົວ ຂອງ ຕີນແລ້ວ ກໍ
ສະອາດທັງໝົດ ມີ ແຕ່ຈຳເປັນຕ້ອງລ້າງ
ແຕ່ຕີນເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ພວກເຈົ້າກໍເປັນຄົນ
ສະອາດແລ້ວ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນໝົດທຸກຄົນ. *ບັດ
ນີ້ ມັນເປັນປະເພນີຂອງຊາວຍິວ ພາຍໃຕ້
ກົດຂອງພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະ ເຢຊູ ຈຶ່ງ
ໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ກົດສຳເລັດຄົບ
ຖ້ວນ.*

ປຈສ, ໂຢຮັນ 14:30. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ
ໂຢຮັນ 14:30

ເຈົ້າຊາຍແຫ່ງຄວາມມິດ, ຫລື ຊາຕານ, ເປັນຂອງ
ໂລກນີ້.

30 ຈາກນີ້ໄປ ເຮົາຈະບໍ່ເວົ້າຫລາຍກັບ
ພວກເຈົ້າ; ເພາະ ເຈົ້າ ຊາຍແຫ່ງ ຄວາມ
ມິດ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຂອງ ໂລກນີ້ ກຳລັງມາ, ແຕ່
ບໍ່ມີອຳນາດເໜືອເຮົາ, ແຕ່ມັນມີອຳນາດ
ເໜືອພວກເຈົ້າ.

ປຈສ, ກິດຈະການ 9:7. ປຽບທຽບໃສ່
ກັບ ກິດຈະການ 9:7; 22:9

ຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ກັບໂປໂລໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງສົນທະ
ນາຢູ່ ເຫັນແສງສະຫວ່າງ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຍິນສຸ
ລະສຽງ ຫລື ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

7 ແລະ ຄົນທີ່ກຳລັງເດີນທາງໄປກັບລາວ
ໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງແທ້ໆ, ແລະ ໄດ້ຍ້ານ
ກົວ; ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຂອງຜູ້
ທີ່ກ່າວກັບລາວ.

ປຈສ, ກິດຈະການ 22:29-30. ປຽບ
ທຽບໃສ່ກັບ ກິດຈະການ 22:29-30

ນາຍພັນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ແກໂສ້ອອກຈາກໂປໂລ.

29 ແລ້ວ ພວກທີ່ກຳລັງຈະສອບຖາມ
ເພິ່ນ ກໍຖອຍອອກຈາກເພິ່ນທັນທີ, ແລະ
ນາຍພັນເອງເມື່ອຮູ້ວ່າເພິ່ນເປັນຄົນສັນ
ຊາດໂຣມກໍຍ້ານ, ເພາະຕົນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ລ່າມ
ໂສ້ເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ແກໂສ້ອອກ
ຈາກເພິ່ນ.

30 ຕົກວັນໜ້າມາ, ດັ່ງນັ້ນ ຍ້ອນເພິ່ນ
ຢາກຮູ້ວ່າພວກຍິວກ່າວຫາເພິ່ນດ້ວຍເຫດ
ອັນໃດແທ້, ເພິ່ນຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ບັນດາຫົວໜ້າ
ປະໂລທິດ ກັບບັນດາສະມາຊິກຂອງສະພາ
ສູງສຸດມາປະຊຸມກັນ, ແລະ ໄດ້ພາໂປໂລ
ໄປ, ແລະ ໃຫ້ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ.

ປຈສ, ໂຣມ 3:5-8. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ
ໂຣມ 3:5-8

ໂປໂລສອນວ່າ ຜູ້ຄົນບໍ່ສາມາດເຮັດຄວາມຊົ່ວ ເພື່ອ
ໃຫ້ຄວາມດີເກີດຂຶ້ນ.

5 ແຕ່ຖ້າຫາກເຮົາດຳເນີນຢູ່ໃນຄວາມ
ອະທຳຂອງເຮົາ ແລະ ເປັນເຫດຊົ່ວໃຫ້ເຫັນ
ຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລ້ວເຮົາ
ຈະວ່າຢ່າງໃດ, ຈະວ່າພຣະເຈົ້າລົງໂທດ
ຢ່າງບໍ່ຍຸດຕິທຳຢ່າງນັ້ນບໍ່? (ເຮົາເວົ້າຢ່າງ
ມະນຸດ ຜູ້ຢາກພຣະເຈົ້າ.)

6 ບໍ່ແມ່ນຢ່າງນັ້ນດອກ; ຖ້າເປັນເຊັ່ນນັ້ນ
ພຣະເຈົ້າຈະພິພາກສາໂລກໄດ້ຢ່າງໃດ?

7 ແຕ່ຖ້າວ່າຄວາມຕົວະຂອງເຮົາ ເປັນ
ເຫດໃຫ້ເຫັນຄວາມທ່ຽງທຳຂອງພຣະເຈົ້າ
ໄດ້ປະກົດແຈ້ງຄັກ, (ດັ່ງທີ່ຖືກຮຽກຮ້ອງ

ຈາກຊາວຢິວ) ເປັນທີ່ໃຫ້ເກີດກຽດຕິຍົດ ແກ່ພຣະອົງ; ເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງຖືກລົງໂທດ ເໝືອນຄົນຜິດບາບຜູ້ໜຶ່ງ? ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບ? ເພາະເຮົາໄດ້ຖືກກ່າວຫາ;

8 ແລະ ບາງຄົນຍືນຍັນວ່າ ເຮົາໄດ້ກ່າວ ວ່າ, (ຄວາມຈິບທາຍຂອງຄົນເຊັ່ນນັ້ນກໍຍຸດ ຕິທຳແລ້ວ,) ໃຫ້ເຮົາເຮັດຄວາມຊົ່ວ ເພື່ອ ຄວາມດີຈະເກີດຂຶ້ນ. ແຕ່ສິ່ງນີ້ບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

ປາສ, ໂຣມ 4:2-5. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

ໂຣມ 4:2-5

ມະນຸດສາມາດລອດໄດ້ພຽງແຕ່ໂດຍພຣະຄຸນຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ບໍ່ແມ່ນໂດຍການປະຕິບັດທີ່ກ່ຽວພັນ ກັບການຮັກສາກົດຂອງໂມເຊ.

2 ເພາະຖ້າຫາກອັບຮາຮາມເປັນຜູ້ຊອບ ທຳ ໂດຍກົດແຫ່ງການປະຕິບັດ, ແລ້ວເພິ່ນ ກໍມີທາງທີ່ອວດອ້າງໄດ້; ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຕໍ່ພຣະ ພໍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ.

3 ເພາະ ພຣະ ຄຳພີມີ ຂຽນ ໄວ້ຢ່າງໃດ? ອັບຮາຮາມໄດ້ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຍ້ອນ ຄວາມເຊື່ອນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຖືວ່າ ເພິ່ນເປັນ ຄົນຊອບທຳ.

4 ສ່ວນ ຄົນທີ່ເປັນ ຜູ້ຊອບ ທຳ ໂດຍກົດ ແຫ່ງການປະຕິບັດ, ກໍບໍ່ຖືວ່າຄຳຈ້າງທີ່ຕົນ ໄດ້ຮັບນັ້ນເປັນບຳເໜັດ, ແຕ່ຖືວ່າເປັນຄຳ ແຮງງານທີ່ຕົນໄດ້ເຮັດ.

5 ແຕ່ ຄົນ ທີ່ບໍ່ ໄດ້ ສະແຫວງ ຫາ ຄວາມ ຊອບທຳ ໂດຍກົດແຫ່ງການປະຕິບັດ, ແຕ່ ໄດ້ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ອົງ ຜູ້ ໂຜດຄົນ ບາບໃຫ້ ເປັນຄົນຊອບທຳ, ສັດທາຂອງຄົນນັ້ນ ກໍຖື ໄດ້ວ່າເປັນຄົນຊອບທຳ.

ປາສ, ໂຣມ 4:16. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

ໂຣມ 4:16

ທັງສັດທາ ແລະ ວຽກງານ, ຜ່ານພຣະຄຸນ, ແມ່ນຈຳ ເປັນສຳລັບຄວາມລອດ.

16 ສະນັ້ນ ເຈົ້າ ກໍ ຖືກ ຕ້ອງດ້ວຍ ສັດທາ

ແລະ ວຽກງານ, ຜ່ານພຣະຄຸນ, ຈົນເຖິງທີ່ ສຸດ ເພື່ອວ່າຄຳສັນຍາ ຈະເປັນທີ່ແນ່ນອນ ແກ່ຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍທັງໝົດ; ແລະ ບໍ່ແມ່ນ ແກ່ຜູ້ທີ່ຖືກົດພວກດຽວເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ແກ່ຜູ້ ທີ່ມີສັດທາຢ່າງດຽວກັນກັບອັບຮາຮາມນຳ ອີກ; ຜູ້ຊຶ່ງເປັນບິດາຂອງພວກເຮົາທັງໝົດ,

ປາສ, ໂຣມ 7:5-27. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

ໂຣມ 7:5-25

ພຽງແຕ່ພຣະຄຣິດເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດປ່ຽນຈິດວິນ ຍານຂອງມະນຸດໄປໃນທາງດີແບບຖາວອນ.

5 ເພາະເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຢູ່ໃນເນື້ອໜັງ, ຢູ່ ໃນ ການ ກະ ຕຸ້ນ ຂອງ ບາບ, ຊຶ່ງບໍ່ສອດ ຄ່ອງກັບກົດ, ໄດ້ເຮັດໃຫ້ອະໄວຍະວະຂອງ ເຮົາເກີດຜົນທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມຕາຍ.

6 ແຕ່ບັດນີ້ ພວກເຮົາ ໄດ້ ພົ້ນ ຈາກ ກົດ ແລ້ວທີ່ພວກເຮົາຖືກຜູກມັດ, ໂດຍທີ່ໄດ້ ຕາຍ ຈາກກົດ, ວ່າພວກເຮົາຄວນຮັບໃຊ້ ດ້ວຍວິນຍານໃໝ່, ແລະ ບໍ່ຮັບໃຊ້ຕາມຕົວ ອັກສອນທີ່ມີຂຽນໄວ້.

7 ແລ້ວພວກເຮົາຈະວ່າຢ່າງໃດ? ກົດຄື ບາບຊັ້ນບໍ່? ຂໍຢ່າໃຫ້ເປັນເຊັ່ນນັ້ນເລີຍ. ບໍ່ ແມ່ນຢ່າງນັ້ນດອກ, ເຮົາຈະບໍ່ຮູ້ຈັກບາບ ເລີຍ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ໂດຍກົດ; ເພາະເຮົາຄົງບໍ່ ຮູ້ຈັກຄວາມໂລບ, ຖ້າຫາກກົດບໍ່ໄດ້ກ່າວວ່າ ຢ່າໂລບ.

8 ແຕ່ຄວາມຜິດບາບ, ໂດຍທີ່ຖືໂອກາດ ໃຊ້ພຣະບັນຍັດ, ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມ ປາດຖະໜາອັນແຮງກ້າຕ່າງໆນາໆໃນຕົວ ຂອງເຮົາ. ເພາະຖ້າບໍ່ມີກົດ ຄວາມຜິດບາບ ນັ້ນກໍຕາຍເສຍແລ້ວ.

9 ເພາະຄັ້ງໜຶ່ງ ເຮົາເຄີຍມີຊີວິດຢູ່ໂດຍ ບໍ່ມີກົດ, ແຕ່ເມື່ອພຣະບັນຍັດຂອງພຣະ ຄຣິດມີມາ, ແລ້ວຄວາມຜິດບາບກໍເກີດຂຶ້ນ, ແລະ ເຮົາກໍຕາຍ.

10 ແລະ ເມື່ອເຮົາບໍ່ເຊື່ອພຣະບັນຍັດ

ຂອງພຣະຄຣິດທີ່ມີມາ, ຊຶ່ງຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ ເພື່ອໃຫ້ຊີວິດ, ເຮົາຈຶ່ງພົບວ່າ ມັນກ່າວໂທດ ເຮົາໄປສູ່ຄວາມຕາຍ.

11 ເພາະ ຄວາມ ຜິດ ບາບ, ໂດຍ ຖື ໂອ ກາດ, ໄດ້ປະຕິເສດພຣະບັນຍັດ, ແລະ ໄດ້ ຫລອກລວງເຮົາ; ແລະ ໂດຍກົດນັ້ນ ເຮົາ ໄດ້ຖືກຂ້າ.

12 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຮົາພົບວ່າ ກົດກໍ ສັກສິດ, ແລະ ພຣະບັນຍັດກໍສັກສິດ, ແລະ ຍຸດຕິທຳ, ແລະ ດີງາມ.

13 ແລ້ວ ສິ່ງທີ່ດີນຳຄວາມຕາຍມາສູ່ເຮົາ ຊັ້ນບໍ່? ຂໍຢ່າໃຫ້ເປັນເຊັ່ນນັ້ນເລີຍ. ແຕ່ແມ່ນ ຄວາມຜິດບາບນັ້ນແຫລະ ຊຶ່ງອາໄສສິ່ງທີ່ ດີ ເພື່ອນຳຄວາມຕາຍມາສູ່ເຮົາ; ບາບນັ້ນ ແຫລະ, ໂດຍພຣະບັນຍັດ, ອາດກາຍເປັນ ບາບທີ່ຊົ່ວຮ້າຍທີ່ສຸດ.

14 ເພາະ ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ວ່າ ພຣະ ບັນ ຍັດເປັນ ມາ ໂດຍຝ່າຍພຣະ ວິນຍານ; ແຕ່ ເມື່ອເຮົາຢູ່ພາຍໃຕ້ກົດ, ເຮົາຍັງມີຕັນຫາ, ຖືກຂາຍໃຫ້ຢູ່ພາຍໃຕ້ບາບ.

15 ແຕ່ບັດນີ້ ເຮົາສົນໃຈຝ່າຍພຣະ ວິນ ຍານ; ເພາະສິ່ງທີ່ເຮົາຖືກບັນຊາໃຫ້ເຮັດ, ເຮົາຈະເຮັດ; ແລະ ສິ່ງທີ່ເຮົາຖືກບັນຊາບໍ່ ໃຫ້ຍອມ, ເຮົາຈະບໍ່ຍອມ.

16 ເພາະສິ່ງທີ່ເຮົາຮູ້ວ່າບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ເຮົາ ຈະບໍ່ເຮັດ; ເພາະສິ່ງທີ່ເປັນບາບ, ເຮົາກຽດ ຊຶ່ງ.

17 ແລ້ວຖ້າເຮົາບໍ່ເຮັດສິ່ງທີ່ເຮົາບໍ່ຍອມ, ເຮົາກໍຍອມຮັບກົດ, ວ່າກົດນັ້ນດີ; ແລະ ເຮົາ ບໍ່ຖືກກ່າວໂທດ.

18 ແລ້ວ ບັດ ນີ້, ບໍ່ ແມ່ນ ເຮົາ ອີກ ຕໍ່ ໄປ ທີ່ ເຮັດບາບ; ແຕ່ ເຮົາພະ ຍາ ຍາມ ປາບປາບນັ້ນ ທີ່ຢູ່ໃນຕົວຂອງເຮົາ.

19 ເພາະເຮົາຮູ້ວ່າ ໃນຕົວຂອງເຮົາ, ນັ້ນ ຄື ໃນເນື້ອໜັງຂອງເຮົາ, ບໍ່ມີສິ່ງດີສະຖິດຢູ່; ເພາະຄວາມປະສົງທີ່ມີຢູ່ກັບເຮົາ, ແຕ່ເຮົາ

ບໍ່ພົບເຫັນການປະຕິບັດທີ່ດີເລີຍ, ມີແຕ່ໃນ ພຣະຄຣິດເທົ່ານັ້ນ.

20 ເພາະສິ່ງດີທີ່ເຮົາອາດຈະ ໄດ້ເຮັດເມື່ອ ເຮົາຢູ່ພາຍໃຕ້ກົດ, ເຮົາບໍ່ພົບວ່າເປັນສິ່ງດີ; ສະນັ້ນ, ເຮົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເຮັດມັນ.

21 ແຕ່ສິ່ງຊົ່ວຊຶ່ງເຮົາຈະບໍ່ເຮັດພາຍໃຕ້ ກົດ, ເຮົາພົບ ວ່າ ເປັນ ສິ່ງ ດີ; ສິ່ງ ນັ້ນ, ເຮົາ ເຮັດ.

22 ບັດນີ້ ຖ້າເຮົາເຮັດສິ່ງນັ້ນ, ຜ່ານຄວາມ ຊ່ວຍເຫລືອຂອງພຣະຄຣິດ, ເຮົາຈະບໍ່ເຮັດ ພາຍໃຕ້ກົດ, ເຮົາຈະບໍ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ກົດ; ແລະ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ພະ ຍາ ຍາມ ເຮັດ ຜິດອີກ ຕໍ່ ໄປ, ແຕ່ຈະປາບປາບທີ່ຢູ່ໃນຕົວຂອງເຮົາ.

23 ແລ້ວ ເຮົາພົບວ່າ ພາຍ ໃຕ້ກົດ, ເມື່ອ ເຮົາ ເຮັດ ຄວາມ ດີ, ຄວາມ ຊົ່ວ ກໍ ຈະຮູ້ກັບ ເຮົາ; ເພາະໃນສ່ວນເລິກຂອງໃຈຂອງເຮົາ ແລ້ວ ເຮົາເບີກບານໃນກົດຂອງພຣະເຈົ້າ.

24 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຮົາ ເຫັນ ກົດ ອີກ ຂໍ້ ໜຶ່ງ, ແມ່ນແຕ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ມັນຖືກຜັງໄວ້ໃນຈິດໃຈຂອງເຮົາ.

25 ແຕ່ອະໄວຍະວະຂອງເຮົາ ຕໍ່ສູ້ກັບກົດ ໃນຈິດໃຈຂອງເຮົາ, ແລະ ພາເຮົາໄປສູ່ການ ເປັນຊະເລີຍຕໍ່ກົດຂອງບາບ ຊຶ່ງຢູ່ໃນອະໄວ ຍະວະຂອງເຮົາ.

26 ແລະ ຖ້າເຮົາປາບປາບທີ່ຢູ່ ໃນ ຕົວ ຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້, ກໍເປັນເພາະເນື້ອໜັງທີ່ຮັບ ໃຊ້ກົດ ຂອງ ບາບ; ໂອ້ ເຮົາ ຊ່າງ ຕ່ຳ ຕ້ອຍ ແຫ້ງນໍ! ຜູ້ໃດເດທີ່ສາມາດຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ພົ້ນ ຈາກຮ່າງກາຍທີ່ຕາຍເປັນນີ້ໄດ້?

27 ເຮົາຂໍ ຂອບພຣະ ໂທ ພຣະ ເຈົ້າ ໂດຍ ທາງພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ ອົງເປັນພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ເຫດສະນັ້ນ, ທາງດ້ານ ຈິດໃຈຂອງເຮົາ, ເຮົາຮັບໃຊ້ກົດຂອງພຣະ ເຈົ້າ.

ປຈສ, ໂຮມ 8:8. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

ໂຮມ 8:8

ຄົນທີ່ເປັນໄປຕາມວິທີທາງຂອງເນື້ອໜັງ ບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າພໍພຣະໄທ.

8 ສະນັ້ນ ແລ້ວ ຄົນ ທີ່ ເປັນ ໄປ ຕາມເນື້ອໜັງ ບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າພໍພຣະໄທ.

ປຈສດ ໂຮມ 8:29–30. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

ໂຮມ 8:29–30

ພຣະເຊຍຊູຄຣິດເຮັດໃຫ້ຄົນຊອບທຳບໍລິສຸດ ໃນການຕຽມສຳລັບຄວາມລອດຂອງພວກເຂົາ.

29 ດ້ວຍ ວ່າ ບຸກຄົນທີ່ພຣະອົງສັ່ງເກດຮູ້ລ່ວງໜ້າ, ພຣະອົງກໍໄດ້ກຳນົດໄວ້ກ່ອນ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເປັນຕາມແບບລັກສະນະຂອງພຣະອົງເອງ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ເປັນບຸດກົກໃນທ່າມກາງພວກນ້ອງຫລາຍຄົນ.

30 ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ບຸກຄົນ ໃດທີ່ພຣະອົງໄດ້ກຳນົດໄວ້ລ່ວງໜ້າ, ບຸກຄົນນັ້ນພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນ, ບຸກຄົນນັ້ນພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດນຳອີກ; ແລະ ບຸກຄົນໃດທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ, ພຣະອົງກໍໄດ້ມອບສະຫງ່າລາສີໃຫ້ບຸກຄົນນັ້ນເໝືອນກັນ.

ປຈສ, ໂຮມ 13:6–7. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

ໂຮມ 13:6–7

ຄົນທີ່ນັບຖືສິດອຳນາດບ້ານເມືອງ ເຮັດໃຫ້ການນັບຖືພຣະເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ ແລະ ສົມບູນກວ່າ.

6 ຍ້ອນ ເຫດຜົນ ຢ່າງດຽວກັນ ນີ້ ແຫລະ ພວກເຈົ້າຈົ່ງອຸທິດຖວາຍ ແລະ ຈົ່ງເສຍພາສີ ໃຫ້ພວກເພິ່ນນຳອີກ; ເພາະ ພວກເພິ່ນເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກເພິ່ນກຳລັງເຮັດໜ້າທີ່ນີ້ຢູ່.

7 ແຕ່ກ່ອນອື່ນໝົດ, ຈົ່ງໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນຕາມ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຄວນ ໄດ້ ຮັບ, ອົງ ຕາມ ທຳນຽມ, ສ່ວຍສາ ອາກອນ ຄວນ ໃຫ້ ຜູ້ ໃດ ຈົ່ງ ໃຫ້ ແກ່ ຜູ້ ນັ້ນ, ພາ ສີ ຄວນ ໃຫ້ ແກ່ ຜູ້ ໃດ

ຈົ່ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ, ເພື່ອວ່າການອຸທິດຖວາຍຂອງທ່ານ ຈະ ຖືກ ກະ ທຳ ໄປ ໃນຄວາມຢ່າເກງພຣະ ອົງທີ່ ຄວນຖືກ ຢ່າເກງ, ແລະ ກຽດຕິຍົດຄວນ ໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ ທີ່ຄວນ ໄດ້ ຮັບ.

ປຈສ, 1 ໂກຣິນໂທ 7:1–2, 5, 26,

29–33, 38. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

1 ໂກຣິນໂທ 7:1–2, 5, 26, 29–38

ໄປໂລສອນວ່າ ການແຕ່ງງານເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າເພິ່ງປາດຖະໜາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄົນທີ່ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ສອນສາດສະໜາ, ຈະຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ດີກວ່າ ຖ້າເຂົາເຈົ້າຍັງໂສດ ໃນໄລຍະທີ່ເຂົາເຈົ້າປະຕິບັດສາດສະໜາກົດຂອງເຂົາເຈົ້າ.

1 ບັດນີ້ ກຽວກັບສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຂຽນເຖິງຂ້າພະເຈົ້າ, ບອກວ່າ, ເປັນການດີທີ່ຜູ້ຊາຍບໍ່ແຕະຕ້ອງຜູ້ຍິງ.

2 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ ເພື່ອຫລີກເວັ້ນຈາກການຫລິ້ນຊູ້, ຊາຍທຸກຄົນຄວນມີເມຍຂອງຕົນ, ແລະ ຍິງທຸກຄົນກໍຄວນມີຜົວຂອງຕົນ.

5 ຢ່າແຍກກັນຢູ່, ນອກຈາກໄດ້ຕົກລົງກັນກ່ອນເປັນການຊົ່ວຄາວ, ເພື່ອອຸທິດຕົນໃນການຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານ; ແລະ ໃຫ້ກັບມາຢູ່ນຳກັນອີກ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຊາຕານມາຊັກຈູງໃຫ້ພວກເຈົ້າຫລົງເຮັດຜິດ.

26 ສະນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ເຫັນ ວ່າ ມັນເປັນການດີສຳລັບຄວາມລຳບາກທີ່ມີຢູ່ດຽວນີ້, ທີ່ຊາຍຄົນໜຶ່ງຈະຢູ່ຕາມຖານະທີ່ຕົນເປັນຢູ່ ເພື່ອລາວອາດຈະເຮັດຄວາມດີໄດ້ຫລາຍຂຶ້ນ.

29 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານທີ່ຖືກເອີ້ນໃຫ້ມາສູ່ການປະຕິບັດສາດສະໜາກົດ. ເພາະຂ້າພະເຈົ້າກ່າວເລື່ອງນີ້, ອ້າຍນ້ອງທັງຫລາຍ ເອີຍ, ກໍເພາະວ່າເວລາທີ່ເຫລືອຢູ່ກໍສັ້ນເຂົ້າມາແລ້ວ, ທີ່ພວກທ່ານຈະຖືກສົ່ງໄປສູ່ການປະຕິບັດສາດສະໜາ

ກົດ. ເຖິງແມ່ນຜູ້ທີ່ແຕ່ງງານແລ້ວ ກໍໃຫ້ເປັນ ເໝືອນ ກັບ ວ່າ ຍັງ ບໍ່ ໄດ້ ແຕ່ງ ງານ; ເພາະ ພວກທ່ານ ໄດ້ຖືກເອີ້ນ ແລະ ຖືກເລືອກ ໃຫ້ ເຮັດວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

30 ແລະ ກັບຄືນທີ່ຮ້ອງໃຫ້, ກໍເໝືອນກັບ ວ່າບໍ່ຮ້ອງໃຫ້; ແລະ ກັບຄືນທີ່ປິຕິຍິນດີ, ໃຫ້ ເປັນເໝືອນບໍ່ປິຕິຍິນດີ, ແລະ ຄົນທີ່ຊື່, ໃຫ້ ເປັນເໝືອນດັ່ງບໍ່ໄດ້ສິ່ງໃດເລີຍ;

31 ແລະ ໃຫ້ຜູ້ທີ່ໃຊ້ສິ່ງຂອງ ໃນ ໂລກນີ້, ເປັນເໝືອນກັບວ່າບໍ່ໄດ້ໃຊ້ມັນ; ເພາະລະ ບົບຂອງໂລກນີ້ ກໍາລັງລ່ວງພົ້ນໄປ.

32 ອ້າຍນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ແຕ່ຂ້າພະ ເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຂະຫຍາຍການເອີ້ນ ຂອງພວກທ່ານ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຢາກໃຫ້ພວກ ທ່ານກະວົນກະວາຍໃຈ. ເພາະຊາຍທີ່ບໍ່ແຕ່ງ ງານ, ຈະເປັນຫວ່າງນໍາສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ຈະພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າພໍພຣະ ໄທ; ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງ ໄດ້ຮັບ ໄຊ ຊະນະ.

33 ແຕ່ຊາຍທີ່ແຕ່ງງານແລ້ວ, ຈະເປັນ ຫວ່າງນໍາສິ່ງທີ່ເປັນຂອງ ໂລກ, ຈະພະຍາ ຍາມເອົາໃຈເມຍຂອງຕົນ; ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງ ແຕກຕ່າງ, ເພາະລາວຈະຖືກຂັດຂວາງ.

38 ສະນັ້ນ ຜູ້ໃດທີ່ຍອມຕົນເຂົ້າການແຕ່ງ ງານ ກໍເຮັດດີຢູ່; ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຍອມຕົນເຂົ້າ ການແຕ່ງງານ ກໍເຮັດດີກວ່າ.

ປຈສ, 1 ໂກຣິນໂທ 15:40. ປຽບທຽບໃສ່

ກັບ 1 ໂກຣິນໂທ 15:40

ມີລັດສະໝີພາບຢູ່ສາມລະດັບ ໃນການຟື້ນຄືນຊີວິດ.

40 ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງ ຊັ້ນສູງ ດ້ວຍ, ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງ ຊັ້ນກາງ, ແລະ ຮ່າງ ກາຍຂອງ ຊັ້ນຕ່ຳ; ແຕ່ລັດສະໝີພາບຂອງ ຊັ້ນສູງກໍຢາງໜຶ່ງ; ແລະ ຊັ້ນກາງກໍອີກຢາງ ໜຶ່ງ; ແລະ ຊັ້ນຕ່ຳກໍຢາງໜຶ່ງອີກ.

ປຈສ, 2 ໂກຣິນໂທ 5:16. ປຽບທຽບໃສ່

ກັບ 2 ໂກຣິນໂທ 5:16

ໂປໂລແນະນໍາໄພພົນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ດໍາລົງຊີ ວິດຕາມທາງຂອງເນື້ອໜັງ.

16 ດັ່ງນັ້ນ, ນັບແຕ່ນີ້ຕໍ່ໄປ ພວກເຮົາຈະ ບໍ່ດໍາລົງຊີວິດຕາມເນື້ອໜັງອີກແລ້ວ; ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນວ່າ ຄົ້ງໜຶ່ງພວກເຮົາ ເຄີຍດໍາລົງຊີວິດຕາມເນື້ອໜັງກໍຕາມ, ແຕ່ ນັບແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາຮູ້ຈັກພຣະຄຣິດ, ບັດ ນີ້ ນັບແຕ່ນີ້ຕໍ່ໄປ ພວກເຮົາຈະບໍ່ດໍາລົງຊີວິດ ຕາມເນື້ອໜັງອີກແລ້ວ.

ປຈສ, ຄາລາເຕຍ 3:19–20. ປຽບທຽບ

ໃສ່ກັບ ຄາລາເຕຍ 3:19–20

ໂມເຊເປັນຜູ້ເປັນກາງຂອງພັນທະສັນຍາທໍາອິດ, ຫລື ກົດ. ພຣະເຍຊູຄຣິດເປັນຜູ້ເປັນກາງຂອງພັນທະສັນ ຍາໃໝ່.

19 ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ, ໄດ້ມີກົດຕື່ມເພາະການ ລ່ວງລະເມີດທັງຫລາຍ, ຈົນກວ່າເຊື້ອສາຍ ຈະມາ ຊຶ່ງຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ຮັບສັນຍາ ໃນກົດທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ໂມເຊ, ຜູ້ຖືກແຕ່ງ ຕັ້ງ ໂດຍມີຂອງທູດ ເພື່ອໃຫ້ເປັນຜູ້ເປັນ ກາງຂອງພັນທະສັນຍາທໍາອິດນີ້, (ກົດ.)

20 ບັດນີ້ ຜູ້ເປັນກາງຜູ້ນີ້ບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ເປັນ ກາງຂອງພັນທະສັນຍາໃໝ່; ແຕ່ມີຜູ້ເປັນ ກາງຄົນໜຶ່ງຂອງພັນທະສັນຍາໃໝ່, ຊຶ່ງ ເປັນພຣະຄຣິດ, ດັ່ງທີ່ມັນ ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ ໃນກົດ ກ່ຽວກັບຄໍາສັນຍາທີ່ໄດ້ເຮັດໄວ້ ກັບ ອັບຣາຮາມ ແລະ ເຊື້ອສາຍຂອງເພິ່ນ. ບັດ ນີ້ ພຣະຄຣິດເປັນຜູ້ເປັນກາງຂອງຊີວິດ; ເພາະມີຄຳສັນຍາຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄວ້ ກັບອັບຣາຮາມ.

ປຈສ, ເອເຟໂຊ 4:26. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

ເອເຟໂຊ 4:26

ການໃຈຮ້າຍທີ່ບໍ່ຊອບທໍາເປັນຄວາມຜິດບາບ.

26 ທ່ານໃຈ ຮ້າຍ ໄດ້, ແລະ ບໍ່ໃຫ້ ເກີດ ການຜິດບາບ ໄດ້ບໍ່? ຢາໃຈຮ້າຍຢູ່ຈົນເຖິງ ຕາເວັນຕົກດິນ;

ປຈສ, ໂກໂລຊາຍ 2:21-22. ປຽບທຽບ ໃສ່ກັບ ໂກໂລຊາຍ 2:20-23

ບັນຍັດຂອງມະນຸດ ອາດມີຄຳໃນຄຳສອນ ດັ່ງເຊັ່ນ ການບັງຄັບຕົນເອງ, ແຕ່ມັນບໍ່ເປັນການນັບຖືພຣະ ເຈົ້າ ຫລື ຊ່ວຍມະນຸດໃຫ້ລອດ.

21 ຊຶ່ງເປັນຕາມແບບແຜນຂອງຄຳສອນ ແລະ ບັນຍັດຂອງມະນຸດ, ທີ່ສອນພວກເຈົ້າ ວ່າ ຢ່າຈັບ, ຢ່າຊົມ, ຢ່າແຕະຕ້ອງ; ທັງໝົດ ນັ້ນ ຕ້ອງເກີດວິບັດເມື່ອໃຊ້ມັນ.

22 ຈົງຢູ່ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເບິ່ງທ່າທີ່ເໝືອນ ມີບັນຍາ ຄືການເຕັມໃຈນະມັດສະການ, ການຖ່ອມຕົວລົງ, ການທໍລະມານຮ່າງ ກາຍ ຊຶ່ງບໍ່ມີປະໂຫຍດອັນໃດ ໃນການຕໍ່ສູ້ ກັບຄວາມປາດຖະໜາຝ່າຍເນື້ອກາຍ, ທັງ ບໍ່ເປັນກາບນັບຖືພຣະເຈົ້າແຕ່ຢ່າງໃດ.

ປຈສ, 1 ເທສະໂລນິກ 4:15. ປຽບທຽບ ໃສ່ກັບ 1 ເທສະໂລນິກ 4:15

ຜູ້ຄົນທີ່ຊອບທຳທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ໃນເວລາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າສະເດັດມາ ຈະບໍ່ໄດ້ປຽບຜູ້ຕາຍທີ່ຊອບທຳ.

15 ໃນຂັ້ນນີ້ ພວກເຮົາບອກພວກເຈົ້າຕາມ ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ວ່າຜູ້ຄົນທີ່ມີ ຊີວິດຢູ່ ໃນເວລາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະເດັດ ມາ, ຈະບໍ່ສາມາດລ່ວງໜ້າໄປກ່ອນຄົນທີ່ ຫລັບໄປ ຜູ້ທີ່ລໍຖ້າການສະເດັດມາຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ປຈສ, 2 ເທສະໂລນິກ 2:2-3, 7-9.

ປຽບທຽບໃສ່ກັບ 2 ເທສະໂລນິກ 2:2-9

ຊາຕານຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດການຕົກໄປ ຫລື ການປະຖິ້ມ ຄວາມເຊື່ອ ກ່ອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດກັບມາ.

2 ຢ່າໃຫ້ຈິດໃຈຂອງພວກທ່ານປັ່ນປ່ວນ,

ຫລື ສະທ້ານຕົກໃຈຈາກຈິດໝາຍ, ຍົກເວັ້ນ ແຕ່ພວກທ່ານ ໄດ້ຮັບມັນຈາກພວກເຮົາ; ບໍ່ ວ່າຈະມາດ້ວຍທາງວິນຍານ, ຫລື ມາທາງ ຄຳເວົ້າ, ໂດຍອ້າງວ່າ ວັນຂອງພຣະຄຣິດ ມາເຖິງແລ້ວ.

3 ຢ່າ ໃຫ້ ຄົນ ໃດ ຫລອກ ລວງ ພວກ ທ່ານ ໃນ ທາງ ໃດ ທາງ ໜຶ່ງ ເລີຍ; ເພາະ ວັນ ນັ້ນ ຈະບໍ່ມາເຖິງ ຈົນກວ່າການຕົກໄປ ຈະ ເກີດຂຶ້ນກ່ອນ ແລະ ຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍ, ບຸດແຫ່ງ ຄວາມຈິບຫາຍ, ຈະປະກົດຕົວຂຶ້ນ.

7 ເພາະອຳນາດອັນລຶກລັບ ແຫ່ງຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍກໍດຳເນີນການຢູ່ແລ້ວ, ແລະ ມັນຄື ຜູ້ທີ່ທຳງານຢູ່ແລ້ວໃນເວລານີ້, ແລະ ພຣະ ຄຣິດ ຍອມ ໃຫ້ ມັນ ເຮັດ, ຈົນກວ່າຈະເຖິງ ເວລາທີ່ຈະເອົາມັນອອກໄປຈາກທາງ.

8 ແລະ ແລ້ວຄົນຊົ່ວຮ້າຍ ຜູ້ນັ້ນ ຈະ ຖືກ ເປີດ ເຜີຍ, ຜູ້ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະຫານມັນ ເສຍ ດ້ວຍ ວິນ ຍານ ແຫ່ງ ພຣະ ໂອດ ຂອງ ພຣະອົງ, ແລະ ຈະທຳລາຍດ້ວຍຄວາມສະ ຫວ່າງຂອງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ.

9 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ ພຣະເຢຊູ, ຜູ້ຊຶ່ງຈະບໍ່ສະເດັດມາ ຈົນກວ່າ ການ ຕົກ ໄປ ຈະ ເກີດ ຂຶ້ນກ່ອນ, ໂດຍ ວຽກ ງານ ຂອງ ຊາຕານ ດ້ວຍ ອຳນາດ ທັງ ໝົດ, ແລະ ດ້ວຍເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການອັດສະ ຈັນທີ່ຈອມປອມ,

ປຈສ, 1 ຕີໂມທຽວ 2:4. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ 1 ຕີໂມທຽວ 2:4

ພຣະຄຣິດເປັນພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ ແລະ ເປັນຜູ້ເປັນກາງ.

4 ຜູ້ປະສົງຢາກໃຫ້ມະນຸດທຸກຄົນ ໄດ້ຮັບ ຄວາມ ລອດ, ແລະ ມາ ສູ່ ຄວາມ ຮູ້ ເລື່ອງ ຄວາມຈິງ ຊຶ່ງຢູ່ໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຜູ້ເປັນ ພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໃຫ້ເປັນຜູ້ເປັນກາງ

ລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າກັບມະນຸດ; ຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າ ອົງ ດຽວ, ແລະ ມີອຳນາດ ເໜືອ ກວ່າ ມະນຸດທັງປວງ.

ປຈສ, 1 ຕີໂມທຽວ 3:15–16. ປຽບທຽບ
ໃສ່ກັບ 1 ຕີໂມທຽວ 3:15–16

ສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ເທິງຫລັກທຳທີ່ສຳຄັນ ວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ກາຍເປັນມະນຸດ, ໄດ້ສອນພຣະກິດຕິຄຸນ, ແລະ ໄດ້ກັບຄືນໄປຫາພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ. ໝາຍເຫດ: ການປຽນທີ່ເລິກຂຶ້ນຢູ່ໃນຂໍ້ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ເນັ້ນໜັກວ່າ “ເສົາ ແລະ ຮາກແຫ່ງຄວາມຈິງ” ຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ.

15 ແຕ່ຖ້າຫາກເຮົາມາຊ້າ, ທ່ານກໍຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ທ່ານຄວນປະຕິບັດຢ່າງໃດໃນຄອບຄົວຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄືໃນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຊົງພຣະຊົນຢູ່.

16 ເສົາ ແລະ ຮາກແຫ່ງຄວາມຈິງ (ແລະທາງຂອງພຣະເຈົ້າອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ລຶກລັບ,) ຄື, ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະກົດໃນສະພາບມະນຸດ, ໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນເປັນຜູ້ຊອບທຳ ໂດຍພຣະວິນຍານ, ໄດ້ສະແດງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ເຫລົ່າທູດ, ໄດ້ມີຜູ້ປະກາດເລື່ອງພຣະອົງໃນທ່າມກາງຄົນຕ່າງຊາດ, ໄດ້ມີຜູ້ເຊື່ອຖືພຣະອົງທົ່ວທັງໂລກ, ແລະ ໄດ້ຖືກຮັບຂຶ້ນສູ່ສະຫງ່າລາສີ.

ປຈສ, 1 ຕີໂມທຽວ 6:15–16. ປຽບທຽບ
ໃສ່ກັບ 1 ຕີໂມທຽວ 6:15–16

ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສະຫວ່າງຂອງຄວາມເປັນອະມະຕະ (ພຣະກິດຕິຄຸນ) ຢູ່ກັບຕົນ ສາມາດເຫັນພຣະເຢຊູ.

15 ຊຶ່ງ ໃນ ເວລາ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ພຣະອົງຈະປະກົດ, ຜູ້ໄດ້ຮັບພອນ ແລະ ມີລິດອຳນາດ ສູງ ສຸດ ແຕ່ ພຣະ ອົງ ດຽວ, ເປັນມະຫາ ກະສັດ ເໜືອ ກະສັດ ທັງ ປວງ, ເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເໜືອເຈົ້ານາຍທັງປວງ, ຂໍພຣະກຽດ ແລະ ອຳນາດອັນເປັນນິດຈົງມີແກ່ພຣະອົງ;

16 ຜູ້ທີ່ມະນຸດບໍ່ເຄີຍເຫັນ ຈັກເທື່ອ, ຫລື ສາມາດຫລຽວເຫັນ, ພຣະອົງຜູ້ທີ່ມະນຸດບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃກ້, ພຽງແຕ່ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຫວັງແຫ່ງຄວາມເປັນອະມະຕະສະຖິດຢູ່ກັບເຂົາເທົ່ານັ້ນ ທີ່ສາມາດເຫັນ.

ປຈສ, ເຮັບເຮີ 1:6–7. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ
ເຮັບເຮີ 1:6–7

ເຫລົ່າທູດສະຫວັນເປັນວິນຍານຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້.

6 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ສົ່ງພຣະບຸດກົກເຂົ້າມາໃນໂລກ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ, ແລະ ໃຫ້ເຫລົ່າທູດຂອງພຣະເຈົ້າທຸກອົງນະມັດສະການພຣະອົງ, ຜູ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງເປັນແປວໄພອັນຮ້ອນກ້າ.

7 ແລະ ກ່ຽວກັບເຫລົ່າທູດ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ ເຫລົ່າທູດເປັນວິນຍານຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້.

ປຈສ, ເຮັບເຮີ 4:3. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ
ເຮັບເຮີ 4:3

ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຈະບໍ່ລອດ; ຜູ້ທີ່ກັບໃຈຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

3 ເພາະເຮົາຜູ້ທີ່ໄດ້ເຊື່ອແລ້ວ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ, ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ສາບານດ້ວຍຄວາມເຄືອງໃຈ, ຖ້າພວກເຂົາຍັງເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຢູ່ ພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງເຮົາ; ພ້ອມນີ້, ເຮົາຍັງໄດ້ສາບານວ່າ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ພວກເຂົາຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງເຮົາ; ເຖິງແມ່ນວ່າວຽກງານຂອງເຮົາໄດ້ຖືກຕຽມໄວ້ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ, (ຫລື ສຳເລັດແລ້ວ,) ນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກພຸ້ນ.

ປຈສ, ເຮັບເຣີ 6:1-10. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

ເຮັບເຣີ 6:1-10

ຫລັກທຳຂອງຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ ນຳໄປສູ່
ຄວາມດີພ້ອມ.

1 ສະນັ້ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ປະຫລັກທຳແຫ່ງຄຳ
ສອນຂອງພຣະຄຣິດ, ຂໍໃຫ້ເຮົາຈົ່ງກ້າວໄປ
ສູ່ຄວາມດີພ້ອມທຸກຢ່າງ; ໂດຍບໍ່ວາງຮາກ
ຖານ ອີກ ໃນ ເລື່ອງການ ກັບ ໃຈ ຈາກ ວຽກ
ງານທີ່ຕາຍແລ້ວ, ແລະ ໃນເລື່ອງສັດທາທີ່
ມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

2 ຄຳສັ່ງສອນເຖິງເລື່ອງບັບຕິສະມາ, ພິ
ທີວາງມີ, ແລະ ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນ
ຕາຍ, ແລະ ການພິພາກສາລົງ ໂທດອັນ
ເປັນນິດ.

3 ແລະ ພວກເຮົາຈະກ້າວໄປສູ່ຄວາມດີ
ພ້ອມທຸກຢ່າງ ຖ້າພຣະເຈົ້າອະນຸຍາດ.

4 ເພາະພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ມັນເປັນໄປບໍ່
ໄດ້ສຳລັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມສະ
ຫວ່າງມາເທື່ອໜຶ່ງແລ້ວ ແລະ ຊົມລົດຂອງ
ປະທານ ຈາກສະຫວັນ, ແລະ ໄດ້ຮັບພຣະ
ວິນຍານບໍລິສຸດ,

5 ແລະ ໄດ້ຊົມລົດອັນດີ ແຫ່ງພຣະຄຳ
ຂອງພຣະເຈົ້າ ກັບລົດເດດແຫ່ງຄາວທີ່ຈະ
ມາເຖິງນັ້ນ,

6 ຖ້າພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຕົກເສຍໄປ
ແລ້ວ, ກໍເຫລືອວິໄສທີ່ຈະນຳພວກເຂົາກັບ
ຄືນມາສູ່ການກັບໃຈອີກໄດ້; ເພາະພວກ
ເຂົາເອງຄືງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າເສຍ
ແລະ ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງໄດ້ຮັບການປະຈານ
ຂາຍໜ້າ.

7 ເພາະມື້ນັ້ນ ຈະມາເຖິງ ເມື່ອພື້ນດິນ
ຕອນໃດ ດູດຮັບເອົານ້ຳຝົນທີ່ຕົກໃສ່ຢູ່
ເລື້ອຍ, ແລະ ເກີດພຶດຜົນງອກຂຶ້ນໃຫ້ປະ
ໂຫຍດແກ່ຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ, ຜູ້ຊຶ້ງບັດ
ນີ້ໄດ້ຮັບພຣະພອນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຈະຖືກ

ເຮັດໃຫ້ສະອາດດ້ວຍໄຟ.

8 ເພາະພື້ນດິນທີ່ເກີດສັງໝາມ ກໍນັບ
ວ່າບໍ່ມີຄ່າ, ແລະ ເກືອບຈະຖືກປ້ອຍດ່າ
ແລ້ວ; ສະນັ້ນພຶດຜົນໃດທີ່ບໍ່ເກີດຜົນດີ, ມັນ
ຈະຖືກໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ; ຊຶ່ງໃນທີ່ສຸດກໍຈະ
ຖືກເຜົາໄຟເສຍ.

9 ແຕ່ພວກພິນ້ອງເອີຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາ
ເວົ້າດັ່ງນັ້ນ ເຮົາກໍຍັງເຊື່ອແນ່ວ່າ ທ່າທີຂອງ
ພວກເຈົ້າ ມີສິ່ງທີ່ດີກວ່າທີ່ໄດ້ກ່າວມານັ້ນ ຄື
ສິ່ງທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມລອດ.

10 ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອະຍຸດຕິທຳ,
ສະນັ້ນ ພຣະອົງຈະບໍ່ລືມການງານທີ່ພວກ
ເຈົ້າໄດ້ເຮັດ ແລະ ຄວາມຮັກທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້
ສະແດງຕໍ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ຄືການ
ຮັບໃຊ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ເໝືອນດັ່ງທີ່
ພວກເຈົ້າຍັງຮັບໃຊ້ຢູ່.

ປຈສ, ເຮັບເຣີ 7:3. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

ເຮັບເຣີ 7:3

ເມນຄີເສເດັກເປັນປະໂລຫິດຕາມລະບຽບຂອງພຣະ
ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ທຸກຄົນທີ່ຮັບເອົາຖານະປະໂລ
ຫິດນີ້ ສາມາດກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະບຸດຂອງ
ພຣະເຈົ້າ.

3 ເພາະເມນຄີເສເດັກຜູ້ນີ້ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ
ໃຫ້ເປັນປະໂລຫິດຕາມລະບຽບຂອງພຣະ
ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງລະບຽບນັ້ນປາດສະ
ຈາກບິດາ, ປາດສະຈາກມານດາ, ປາດສະ
ຈາກເຊື້ອວົງ, ທັງບໍ່ມີການເລີ່ມຕົ້ນຂອງມື້,
ຫລື ການສິ້ນສຸດຂອງຊີວິດ. ແລະ ທຸກຄົນ
ທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຖານະປະໂລຫິດ
ນີ້ ຈະເປັນເໝືອນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ໂດຍຍັງຢູ່ເປັນປະໂລຫິດສືບໄປ.

ປຈສ, ເຮັບເຣີ 7:19-21. ປຽບທຽບໃສ່

ກັບ ເຮັບເຣີ 7:19-21

ກົດໄດ້ຕຽມຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຊ ຜູ້ຊຶ່ງ “ເປັນຜູ້ຮັບ
ປະກັນພັນທະສັນຍາອັນດີກວ່າ.”

19 ເພາະກົດໄດ້ຖືກປະຕິບັດປາດສະຈາກຄໍາສາບານ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ສິ່ງໃດສໍາເລັດ, ພຽງແຕ່ມີຄວາມຫວັງອັນດີກວ່າໄດ້ເພີ່ມເຕີມເຂົ້າມາ; ໂດຍຄວາມຫວັງນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງຈະເຂົ້າໄປໃກ້ພຣະເຈົ້າໄດ້.

20 ຕາບໃດທີ່ມະຫາປະໂລຫິດນີ້ມີຄໍາສາບານ, ດັ່ງນັ້ນພຣະເຢຊູຈຶ່ງກາຍເປັນຜູ້ຮັບປະກັນພັນທະສັນຍາອັນດີກວ່າ.

21 (ເພາະປະໂລຫິດຄົນອື່ນໆຮັບຕໍາແໜ່ງໂດຍບໍ່ມີຄໍາສາບານເລີຍ; ແຕ່ພຣະອົງເປັນປະໂລຫິດໂດຍທາງຄໍາສາບານເມື່ອພຣະເຈົ້າກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາບານໄວ້ແລ້ວ ແລະ ຈະບໍ່ປ່ຽນພຣະໄທວ່າ ທ່ານເປັນປະໂລຫິດຕະຫລອດໄປ ຕາມລະບຽບຂອງເມນຕີເສເດັກ;)

ປຈສ, ເຮັບເຣີ 7:25-26. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ເຮັບເຣີ 7:26-27

ພຣະເຢຊູຖວາຍພຣະອົງເອງ ເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ບໍລິສຸດ ເພື່ອບາບຂອງພວກເຮົາ.

25 ມະຫາປະໂລຫິດຢ່າງນີ້ແຫລະທີ່ເໝາະສົມສໍາລັບພວກເຮົາ, ຄືເປັນຜູ້ສັກສິດ, ບໍ່ມີພິດໄພ, ບໍ່ໝົນໝອງ, ແຍກຈາກຄົນບາບທັງປວງ, ແລະ ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງເໜືອສະຫວັນ;

26 ບໍ່ເໝືອນດັ່ງມະຫາປະໂລຫິດຄົນອື່ນໆ ຜູ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາທຸກໆວັນ, ຜູ້ຊຶ່ງທໍາອິດຖວາຍເພື່ອການບາບຂອງຕົນເອງ, ແລະ ແລ້ວຖວາຍເພື່ອການບາບຂອງຜູ້ຄົນ; ເພາະພຣະອົງບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງຖວາຍເພື່ອການບາບຂອງພຣະອົງເອງ, ເພາະພຣະອົງບໍ່ມີບາບ; ແຕ່ເພື່ອການບາບຂອງຜູ້ຄົນ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກະທໍາໄປເທື່ອດຽວ, ເມື່ອພຣະອົງຖວາຍພຣະອົງເອງ.

ປຈສ, ເຮັບເຣີ 11:1. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ເຮັບເຣີ 11:1

ສັດທາຄືຄວາມແນ່ນອນໃຈໃນສິ່ງທີ່ເຮົາຫວັງໄວ້.

1 ບັດນີ້ສັດທາຄືຄວາມແນ່ນອນໃຈໃນສິ່ງທີ່ເຮົາຫວັງໄວ້, ເປັນຫລັກຖານເຖິງສິ່ງທີ່ເຮົາຍັງບໍ່ເຫັນກັບຕາ.

ປຈສ, ເຮັບເຣີ 11:35. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ເຮັບເຣີ 11:35

ຄົນຊື່ສັດທີ່ຖືກທໍລະມານເພາະພຣະຄຣິດ ຈະໄດ້ຮັບການພົ້ນຄົນຊີວິດຄັ້ງທໍາອິດ.

35 ພວກແມ່ຍິງໄດ້ຮັບເອົາຄົນຕາຍຂອງພວກນາງທີ່ລຸກຂຶ້ນມາມີຊີວິດອີກ; ແລະ ບາງຄົນກໍໄດ້ຖືກທໍລະມານ, ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບເອົາການບົດປ່ອຍ; ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການພົ້ນຄົນຊີວິດຄັ້ງທໍາອິດ.

ປຈສ, ຢາໂກໂບ 1:2. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ຢາໂກໂບ 1:2

ຄວາມທຸກຍາກລໍາບາກ, ບໍ່ແມ່ນການລໍ້ລວງ, ຊ່ວຍຊໍາລະເຮົາໃຫ້ບໍລິສຸດ.

2 ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ, ຈົ່ງຖືວ່າເປັນເລື່ອງໜ້າຊົມຊືມທີ່ສຸດເມື່ອພວກທ່ານຕົກຢູ່ໃນຄວາມທຸກຍາກລໍາບາກ;

ປຈສ, ຢາໂກໂບ 2:1. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ ຢາໂກໂບ 2:1

ສະມາຊິກບໍ່ຄວນນັບຖືຄົນໜຶ່ງສູງກວ່າອີກຄົນໜຶ່ງ.

1 ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ, ພວກທ່ານບໍ່ສາມາດມີສັດທາເຖິງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງລັດສະໝີພາບ, ແລະ ຍັງເລືອກໜ້າຄົນ.

ປຈສ, ຢາໂກໂບ 2:14–21. ປຽບທຽບ
ໃສ່ກັບ ຢາໂກໂບ 2:14–22

ສັດທາທີ່ບໍ່ມີການປະຕິບັດກໍໄຮ້ຜົນ ແລະ ບໍ່ສາມາດ
ລອດພົ້ນ.

14 ຈະ ມີປະ ໂຫຍດ ທຍັງ, ພີ່ ນ້ອງ ທັງ
ຫລາຍ ຂອງ ເຮົາ ເອີຍ, ຖ້າຄົນ ໜຶ່ງ ຈະເວົ້າ
ວ່າ ຕົນມີສັດທາ, ແຕ່ບໍ່ມີການປະຕິບັດ?
ສັດທາຈະເຮັດໃຫ້ລາວລອດພົ້ນໄດ້ບໍ່?

15 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຄົນ ໜຶ່ງ ອາດ ເວົ້າ ວ່າ,
ຂ້ອຍ ຈະ ສະແດງ ໃຫ້ເຈົ້າ ເຫັນ ວ່າ ຂ້ອຍ ມີ
ສັດທາ ຊຶ່ງບໍ່ມີການປະຕິບັດ; ແຕ່ເຮົາເວົ້າ
ວ່າ, ຈົ່ງ ສະແດງ ໃຫ້ເຮົາ ເຫັນ ສັດທາ ຂອງ
ເຈົ້າ ຊຶ່ງບໍ່ມີການປະຕິບັດ, ແລະ ຝ່າຍເຮົາ
ຈະ ສະແດງ ໃຫ້ເຈົ້າ ເຫັນ ສັດທາ ຂອງ ເຮົາ
ດ້ວຍການປະຕິບັດຂອງເຮົາ.

16 ເພາະຖ້າ ພີ່ ນ້ອງ ຊາຍ ຍິງ ຄົນ ໃດ ບໍ່ມີ
ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ແລະ ຂາດເຂີນອາຫານປະຈຳ
ວັນ, ແລະ ມີຄົນ ໃດ ໃນພວກເຈົ້າເວົ້າແກ່ເຂົາ
ວ່າ, ຈົ່ງ ໄປ ເປັນສຸກເຫີນ ຂໍໃຫ້ອົບອຸ່ນ ແລະ
ກິນອີ່ມ; ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ໃຫ້ສິ່ງຂອງທີ່ຕ້ອງການ
ສຳລັບຕົວນັ້ນ; ສັດທາຂອງເຈົ້າຈະເປັນປະ
ໂຫຍດອັນໃດແກ່ສິ່ງນີ້?

17 ຢ່າງ ນັ້ນ ແຫລະ ສັດທາ ກໍຢ່າງ ດຽວ
ກັນ, ຖ້າບໍ່ມີການປະຕິບັດ ກໍຕາຍແລ້ວ.

18 ສະນັ້ນ ໂອ້ ຄົນ ໂງ່ເອີຍ, ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າ
ສັດທາທີ່ບໍ່ມີການປະຕິບັດນັ້ນ ກໍໄຮ້ຜົນ
ແລະ ບໍ່ສາມາດຊ່ວຍເຈົ້າໃຫ້ລອດ?

19 ພວກເຈົ້າທີ່ເຊື່ອວ່າ ມີພຣະເຈົ້າຢູ່
ອົງດຽວ ກໍດີຢູ່ແລ້ວ; ສ່ວນພວກຜີມານ
ຮ້າຍກໍເຊື່ອເໝືອນກັນ, ແລະ ຍ້ານຈົນ
ຕົວສັ່ນ; ພວກເຈົ້າກໍເຮັດໃຫ້ຕົວເອງເປັນ
ຄືກັນກັບ ພວກມັນ, ໂດຍທີ່ເປັນຄົນບໍ່
ຊອບທຳ.

20 ອັບຮາຣາມ ບັນພະບຸລຸດ ຂອງ ເຮົາ
ເປັນຄົນຊອບທຳ ໂດຍການປະຕິບັດ, ໃນ

ການຖວາຍອີຊາກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນເທິງ
ແທ່ນບູຊາ.

21 ເຈົ້າກໍເຫັນແລ້ວວ່າ ການປະຕິບັດກໍ
ໄປຄວບຄູ່ກັບສັດທາຂອງເພິ່ນ, ແລະ ໂດຍ
ການປະຕິບັດ ສັດທາຂອງເພິ່ນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້
ດີຄົບຖ້ວນໄດ້.

ປຈສ, 1 ເປໂຕ 3:20. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ
1 ເປໂຕ 3:20

ວິນຍານບາງດວງໃນຕຸກ ເຄີຍເປັນວິນຍານບໍ່ຊອບ
ທຳໃນສະໄໝຂອງໂນອາ.

20 ບາງ ຄົນບໍ່ ເຊື່ອ ຟັງ ໃນ ສະ ໄໝ ຂອງ
ໂນອາ, ໃນ ຂະນະທີ່ ຄວາມ ອົດ ກັ້ນ ຂອງ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ລໍຖ້າ, ໃນຂະນະທີ່ກຳລັງຕຽມ
ເຮືອ, ຊຶ່ງໃນນັ້ນມີໜ້ອຍຄົນ, ນັ້ນຄື ແປດ
ຄົນທີ່ໄດ້ລອດຈາກນ້ຳຖ້ວມ.

ປຈສ, 1 ເປໂຕ 4:6. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ
1 ເປໂຕ 4:6

ພຣະກິດຕິຄຸນຖືກສັ່ງສອນແກ່ຄົນທີ່ຕາຍໄປແລ້ວ.

6 ດ້ວຍ ເທດ ນີ້ ແຫລະ, ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ
ຈຶ່ງຖືກສັ່ງສອນແກ່ພວກເຂົາຜູ້ທີ່ຕາຍໄປ,
ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການຕັດສິນ ຕາມ
ທາງຂອງມະນຸດໃນເນື້ອໜັງ, ແຕ່ດຳລົງຊີ
ວິດໃນວິນຍານ ຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະ
ເຈົ້າ.

ປຈສ, 1 ເປໂຕ 4:8. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ
1 ເປໂຕ 4:8

ຄວາມໃຈບຸນປ້ອງກັນພວກເຮົາຈາກການເຮັດບາບ.

8 ແລະ ສິ່ງທີ່ສຳຄັນກວ່າສິ່ງອື່ນໃດໝົດ
ຈຶ່ງມີຄວາມ ໃຈ ບຸນ ຢ່າງ ແທ້ ແຟ້ນ ໃນ
ບັນດາພວກທ່ານ; ເພາະຄວາມໃຈບຸນສາ
ມາດປ້ອງກັນບາບຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

ປຈສ, 2 ເປໂຕ 3:3–13. ປຽບທຽບໃສ່
ກັບ 2 ເປໂຕ 3:3–13

ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ຜູ້ຄົນຢາງຫລວງຫລາຍຈະປະຕິເສດອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ. ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາ, ໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດຈະເກີດຂຶ້ນ. ຖ້າຫາກເຮົາອົດທົນໃນຄວາມຊອບທຳ, ເຮົາຈະໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນໂລກໃໝ່.

3 ກ່ອນອື່ນຈົ່ງຮູ້ຂໍ້ນີ້, ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ຈະມີຄົນ ເຍາະ ເຍີ້ຍ, ມາ ເວົ້າ ສຽດ ສີຕາມ ໃຈ ປາດຖະໜາຂອງຕົນ.

4 ປະຕິເສດອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ, ແລະ ຖາມວ່າ, ຄຳທີ່ສັນຍາໄວ້ວ່າ ພຣະອົງຈະສະເດັດມານັ້ນຢູ່ໃສ? ເພາະນັບແຕ່ບັນພະບຸລຸດລ່ວງລັບ ໄປ ແລ້ວ, ທຸກສິ່ງທັງ ປວງຕ້ອງເປັນຢູ່ເໝືອນເດີມ, ແລະ ດຳເນີນຕໍ່ໄປ ດັ່ງທີ່ເປັນມາ ນັບຕັ້ງແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງການສ້າງໂລກ.

5 ເພາະວ່າພວກເຂົາເຮັດຄືລືມຂໍ້ນີ້ເສຍ, ວ່າຟ້າສະຫວັນໄດ້ມີຢູ່ຕັ້ງແຕ່ບູຮານ, ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ເກີດຂຶ້ນມາຈາກນ້ຳ ແລະ ດ້ວຍທາງນ້ຳ, ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ;

6 ແລະ ດ້ວຍ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ໂລກ ໃນ ສະ ໄໝ ບູຮານ ຈຶ່ງ ຖືກ ທຳ ລາຍ ດ້ວຍນ້ຳຖ້ວມ;

7 ແຕ່ຟ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນນີ້, ຖືກຮັກສາໄວ້ ດ້ວຍພຣະຄຳດຽວກັນນັ້ນ, ສຳລັບ ໃຫ້ໄຟເຜົາຜານເສຍ, ຖືກຮັກສາໄວ້ຈົນເຖິງວັນພິພາກສາ ແລະ ວັນພິນາດຂອງບັນດາຄົນອະທຳ.

8 ແຕ່ພວກທີ່ຮັກເອີຍ ກຸ່ງວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຮົາບໍ່ຢາກໃຫ້ພວກເຈົ້າລືມຂໍ້ນີ້ວ່າ ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລ້ວ ວັນດຽວກໍເໝືອນກັບພັນປີ, ແລະ ພັນປີກໍເໝືອນກັບວັນດຽວ.

9 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເສີຍຊ້າ ທີ່ຈະ

ເຮັດ ໃຫ້ ຄຳ ສັນ ຍາ ແລະ ການ ສະ ເດັດ ມາຂອງພຣະອົງສຳເລັດ, ເໝືອນດັ່ງທີ່ບາງຄົນນັ້ນຄິດວ່າຊ້າ; ແຕ່ພຣະອົງອົດທົນດົນນານກັບເຮົາ, ບໍ່ປະສົງໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງຈົບ ຫາຍ ໄປ, ແຕ່ປາດ ຖະ ໜາ ໃຫ້ ຄົນ ທັງ ປວງມາສູ່ການກັບໃຈ.

10 ແຕ່ວັນ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ມາ ເຖິງເໝືອນດັ່ງຂະໂມຍມາ, ໃນວັນນັ້ນ ຟ້າສະຫວັນຈະຫວັ່ນໄຫວ, ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກຈະສັ່ນສະເທືອນ, ແລະ ພູເຂົາຈະລະລາຍ, ແລະ ສະຫລາຍ ໄປ ດ້ວຍ ສຽງ ດັງ ກ້ອງ ສະໝໍ້ນ, ແລະ ໂລກທາດ ຈະເຕັມໄປດ້ວຍໄຟ; ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກກໍຈະເຕັມໄປດ້ວຍໄຟຄືກັນ, ແລະ ວຽກງານທີ່ເສື່ອມເສຍ ຊຶ່ງຢູ່ໃນນັ້ນ ຈະຖືກເຜົາໄໝ້.

11 ຖ້າຫາກ ໃນ ເມື່ອ ທຸກ ສິ່ງ ຈະ ຖືກ ທຳ ລາຍໄປຢ່າງນີ້, ພວກເຈົ້າຄວນຈະເປັນຄົນຢ່າງໃດ ໃນການປະຕິບັດ ແລະ ໃນການນັບຖືພຣະເຈົ້າ,

12 ຈົ່ງຄອຍ ຖ້າ, ແລະ ຕຽມ ສຳ ລັບ ວັນ ແຫ່ງການ ສະ ເດັດ ມາ ຂອງພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຊຶ່ງ ໃນ ນັ້ນ ສິ່ງ ທີ່ ເສື່ອມ ເສຍ ຂອງຟ້າສະຫວັນຈະຖືກເຜົາໄໝ້, ຈະສະຫລາຍໄປ, ແລະ ພູເຂົາຈະລະລາຍດ້ວຍໄຟ?

13 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າເຮົາຈະອົດທົນ, ເຮົາຈະຖືກຮັກສາໄວ້ ຕາມຄຳສັນຍາຂອງພຣະອົງ. ແລະ ເຮົາຈະຄອຍ ຖ້າຟ້າສະຫວັນໃໝ່, ແລະ ແຜ່ນດິນໃໝ່ ຊຶ່ງຄວາມຊອບທຳຈະຕັ້ງຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

ປຈສ, 1 ໂຍຮັນ 2:1. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

1 ໂຍຮັນ 2:1

ພຣະຄຣິດເປັນຜູ້ວົງວອນແທນພວກເຮົານຳພຣະບິດາ ຖ້າພວກເຮົາກັບໃຈ.

1 ລູກນ້ອຍໆທັງຫລາຍຂອງເຮົາເອີຍ, ເຮົາຂຽນຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ມາເຖິງພວກເຈົ້າ ເພື່ອ

ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດບາບ. ແຕ່ຕໍາຄົນໃດເຮັດ
ບາບ ແລະ ກັບ ໃຈ, ພວກເຮົາມີຜູ້ວົງວອນ
ແທນພວກເຮົານໍາພຣະບິດາ, ນັ້ນຄືພຣະ
ເຢຊູຄຣິດຜູ້ຊອບທໍາ;

ປຈສ, 1 ໂຢຮັນ 3:9. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

1 ໂຢຮັນ 3:9

ຜູ້ໃດທີ່ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ ຈະບໍ່ຢູ່ໃນບາບອີກຕໍ່ໄປ.

9 ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ ຈະ
ບໍ່ເຮັດບາບອີກຕໍ່ໄປ; ເພາະພຣະວິນຍານ
ຂອງພຣະເຈົ້າດໍາລົງຢູ່ໃນຜູ້ນັ້ນ; ແລະ ເຂົາ
ກໍບໍ່ອາດຢູ່ໃນບາບອີກຕໍ່ໄປ; ເພາະເຂົາໄດ້
ເກີດໃໝ່ຈາກພຣະເຈົ້າ, ໂດຍໄດ້ຮັບພຣະ
ວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄໍາສັນຍານັ້ນ.

ປຈສ, 1 ໂຢຮັນ 4:12. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

1 ໂຢຮັນ 4:12

ພຽງແຕ່ຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ທີ່ສາມາດ
ເຫັນພຣະອົງ.

12 ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດທີ່ເຄີຍໄດ້ເຫັນພຣະ
ເຈົ້າ ບໍ່ວ່າໃນເວລາໃດກໍຕາມ, ຍົກເວັ້ນແຕ່
ຄົນທີ່ເຊື່ອເທົ່ານັ້ນ. ຖ້າຫາກພວກເຮົາຮັກ
ຊຶ່ງກັນແລະກັນ, ພຣະເຈົ້າຈະສະຖິດຢູ່ໃນ
ພວກເຮົາ, ແລະ ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ
ຈະສົມບູນໃນເຮົາ.

ປຈສ, ພຣະນິມິດ 1:1-8. ປຽບທຽບໃສ່

ກັບ ພຣະນິມິດ 1:1-8

ອັກຄະສາວົກໂຢຮັນໄດ້ຮັບການທໍານາຍໃນທັງສີ
ພຣະນິມິດ. ພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ທູດອົງໜຶ່ງ ໄດ້ມາ
ຍົງມຢາມເພິ່ນ.

1 ພຣະນິມິດ ຂອງໂຢຮັນ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ
ພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ປະທານໃຫ້
ແກ່ເພິ່ນ, ເພື່ອສະແດງໃຫ້ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້
ຂອງພຣະອົງຮູ້ເຖິງສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນບໍ່ຊ້າ
ນັ້ນ, ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ສົ່ງທູດຂອງພຣະອົງໄປ
ສະແດງໝາຍສໍາຄັນແກ່ໂຢຮັນ,

2 ຜູ້ໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງພຣະຄໍາຂອງ
ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ກ່ຽວກັບປະຈັກພະຍານ
ເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ແລະ ກ່ຽວກັບທຸກສິ່ງ
ທັງປວງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຫັນ.

3 ຜູ້ທີ່ໄດ້ອ່ານກໍເປັນສຸກແລ້ວ, ແລະ ຜູ້ທີ່
ໄດ້ຍິນ ແລະ ເຂົ້າໃຈຖ້ອຍຄໍາແຫ່ງຄໍາທໍາ
ນາຍນີ້, ແລະ ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຄວາມທີ່ມີ
ຂຽນໄວ້, ເພາະເວລາແຫ່ງການສະເດັດມາ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ.

4 ບັດນີ້ນີ້ ແມ່ນປະຈັກພະຍານຂອງ
ໂຢຮັນຕໍ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ເຈັດຄົນທີ່ດູແລສາດສະ
ໜາຈັກທັງເຈັດຢູ່ໃນແຂວງເອເຊຍ. ຂໍໃຫ້
ພຣະຄຸນມາສູ່ທ່ານ, ແລະ ສັນຕິສຸກຈາກ
ພຣະອົງຜູ້ດໍາລົງຢູ່, ແລະ ຜູ້ດໍາລົງຢູ່ມາ
ແລ້ວ, ແລະ ຜູ້ຈະສະເດັດມາ; ຜູ້ໄດ້ສົ່ງທູດ
ຂອງພຣະອົງມາຈາກພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະ
ອົງ, ເພື່ອເປັນພະຍານແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ເຈັດຄົນ
ເຫລົ່ານັ້ນ ທີ່ດູແລສາດສະໜາຈັກທັງເຈັດ.

5 ສະນັ້ນ, ເຮົາ, ໂຢຮັນ, ພະຍານທີ່ຊື່ສັດ,
ຈຶ່ງເປັນພະຍານເຖິງສິ່ງທີ່ໄດ້ທູດໄດ້ນໍາມາ
ໃຫ້ເຮົາ, ແລະ ຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດ ຊຶ່ງເປັນ
ຜູ້ທໍາອິດທີ່ໄດ້ເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ, ກັບ
ທັງຄອບຄອງກະສັດທັງຫລາຍໃນໂລກ.

6 ແລະ ຕໍ່ພຣະອົງທີ່ຮັກເຮົາ, ພຣະ
ກຽດຈົ່ງມີແຕ່ພຣະອົງ; ຜູ້ໄດ້ຊໍາລະລ້າງເຮົາ
ຈາກການຜິດບາບ ດ້ວຍໂລຫິດຂອງພຣະ
ອົງເອງ, ແລະ ໄດ້ຕັ້ງເຮົາທັງຫລາຍ ໄວ້ໃຫ້
ເປັນອານາຈັກ ແລະ ເປັນປະໂລຫິດຂອງ
ພຣະເຈົ້າ, ພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ. ພຣະ
ກຽດ ແລະ ລິດທານຸພາບ ຈົ່ງມີແຕ່ພຣະອົງ
ສືບໆໄປເປັນນິດ. ອາແມນ.

7 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຈະສະເດັດ
ມາໃນກ້ອນເມກ ພ້ອມດ້ວຍໄໝ່ພົນຂອງ
ພຣະອົງ ຫລາຍໜຶ່ງພົນຄົນທີ່ຢູ່ໃນອາ
ນາຈັກ, ຮຸ່ງເຫລື້ອມດ້ວຍລັດສະໝີພາບ
ຂອງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ. ແລະ ຕາທຸກ

ໜ່ວຍຈະເຫັນພຣະອົງ; ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ທີ່ໄດ້ແທງພຣະອົງ, ແລະ ມະນຸດທຸກຊາດ ທົ່ວ ໂລກຈະຮ້ອງໃຫ້ຮຳໄຮເພາະພຣະອົງ. ຈະເປັນໄປຢ່າງນັ້ນ, ອາແມນ.

8 ເພາະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ເຮົາ ຄື ອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຄາ, ເປັນຕົ້ນ ແລະ ທີ່ສຸດ, ເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ດຳລົງຢູ່ໃນ ປະຈຸບັນ, ແລະ ຜູ້ດຳລົງຢູ່ໃນອະດີດ, ແລະ ຜູ້ຈະສະເດັດມາໃນອະນາຄົດ, ຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບສູງສຸດ.

ປຈສ, ພຣະນິມິດ 2:22. ປຽບທຽບໃສ່

ກັບ ພຣະນິມິດ 2:22

ຄົນຊົ່ວຈະຖືກໂຍນລົງນະລົກ.

22 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະໂຍນນາງລົງນະລົກ, ແລະ ພວກທີ່ຫລິ້ນຊູ້ກັບນາງ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍລະມານອັນແສນສາຫັດ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ພວກເຂົາຈະກັບໃຈຈາກການກະທຳຂອງພວກເຂົາ.

ປຈສ, ພຣະນິມິດ 2:26–27. ປຽບທຽບ

ໃສ່ກັບ ພຣະນິມິດ 2:26–27

ຜູ້ທີ່ເອົາຊະນະໂລກໄດ້ ໂດຍການເຊື່ອພັງຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຄຣິດ ຈະໄດ້ປົກຄອງອານາຈັກຢູ່ໃນໂລກທີ່ຈະມາເຖິງ ດ້ວຍສັດທາ, ຄວາມສະເໝີພາບ, ແລະ ຄວາມຊອບທຳ.

26 ແລະ ຜູ້ທີ່ເອົາ ຊະນະ, ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາ ຈົນ ເຖິງທີ່ສຸດ, ເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນມີອຳນາດປົກຄອງທຸກຊາດອານາຈັກ;

27 ແລະ ຜູ້ນັ້ນ ຈະປົກຄອງ ພວກເຂົາດ້ວຍ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາ ຈະຢູ່ໃນກຳມີຂອງຜູ້ນັ້ນ ເໝືອນດັ່ງໝໍດິນ ຢູ່ໃນມືຂອງຊ່າງປັ້ນໝໍ້; ແລະ ຜູ້ນັ້ນ ຈະປົກຄອງພວກເຂົາດ້ວຍສັດທາ, ດ້ວຍຄວາມ ສະເໝີ ພາບ, ແລະ ດ້ວຍ ຄວາມຊອບທຳ, ຕາມທີ່ເຮົານີ້ໄດ້ຮັບອຳນາດຈາກ

ພຣະບິດາຂອງເຮົາ.

ປຈສ, ພຣະນິມິດ 5:6. ປຽບທຽບໃສ່ກັບ

ພຣະນິມິດ 5:6

ຜູ້ຮັບໃຊ້ສິບສອງຄົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກສົ່ງອອກໄປທົ່ວໂລກ.

6 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, ແລະ ເບິ່ງແມ, ໃນທ່າມກາງພຣະບັນລັງ ແລະ ສັດທັງສີ່, ແລະ ໃນທ່າມກາງບັນດາພວກອາວຸໂສ, ພຣະເມສານັ້ນເບິ່ງຄືວ່າໄດ້ຖືກຂ້າ, ໂດຍທີ່ມີເຂົາສິບສອງອັນ ແລະ ມີຕາສິບສອງໜ່ວຍ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ສິບສອງຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ຖືກສົ່ງອອກໄປທົ່ວໂລກ.

ປຈສ, ພຣະນິມິດ 12:1–17. ປຽບທຽບ

ໃສ່ກັບ ພຣະນິມິດ 12:1–17

ໂຢຣັນອະທິບາຍເຄື່ອງໝາຍກ່ຽວກັບແມ່ຍິງ, ເດັກນ້ອຍ, ຄ້ອນເຫລັກ, ພະຍານາກ, ແລະ ມີຄາເອນ. ສົງຄາມທີ່ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຢູ່ສະຫວັນ ຍັງດຳເນີນຕໍ່ໄປຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ໃຫ້ສັງເກດເບິ່ງການປ່ຽນລຳດັບຂໍ້ພຣະຄຳພີ ໃນ ປຈສ.

1 ແລະ ມີ ເຄື່ອງໝາຍ ສຳຄັນອັນ ໃຫຍ່ປະກົດ ຂຶ້ນ ໃນ ສະຫວັນ, ໃນ ຄວາມ ເປັນເໝືອນ ດັ່ງ ສິ່ງ ທັງ ທຸກຊາດ ຢູ່ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນໂລກ; ຄືຍິງຜູ້ໜຶ່ງມີດວງອາທິດປົກຄຸມຕົວເໝືອນນຸ່ງເສື້ອຜ້າ, ແລະ ມີດວງເດືອນຢູ່ໃຕ້ຕີນ, ແລະ ຢູ່ເທິງຫົວຂອງນາງ ມີມົງກຸດພ້ອມດ້ວຍດາວສິບສອງດວງ.

2 ແລະ ຍິງຜູ້ນັ້ນຖືພາ, ຮ້ອງຄາງ, ເພາະເຈັບທ້ອງ, ແລະ ເຈັບປວດຢູ່ກຳລັງຈະເກີດລູກ.

3 ແລະ ນາງໄດ້ຄອດລູກເປັນຜູ້ຊາຍ, ຜູ້ຈະຕ້ອງປົກຄອງປະຊາຊາດທັງປວງດ້ວຍຄ້ອນເຫລັກ; ແລະ ລູກຂອງນາງໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນເມື່ອເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຖິງພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະອົງ.

4 ແລະ ມີເຄື່ອງໝາຍສຳຄັນອີກຢ່າງໜຶ່ງ

ປະກົດຂຶ້ນໃນສະຫວັນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີພະຍານາກໃຫຍ່ສີແດງໂຕໜຶ່ງ, ມີເຈັດຫົວແລະ ສິບເຂົາ, ແລະ ມີມົງກຸດເຈັດອັນຢູ່ເທິງຫົວຂອງມັນ. ແລະ ຫາງຂອງພະຍານາກໄດ້ຟາດດວງດາວໜຶ່ງສ່ວນສາມຈາກພ້າສະຫວັນ ລົງໃສ່ແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະ ພະຍານາກໄດ້ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້ານາງຜູ້ກຳລັງຈະຄອດລູກ, ຕຽມພ້ອມທີ່ຈະກິນລູກຂອງນາງເມື່ອເກີດແລ້ວ.

5 ແລະ ຍິງຄົນນັ້ນໄດ້ບົບໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ໄປຫາບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕຽມໄວ້ສຳລັບນາງ, ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເປັນເວລາໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍທັກສິບປີ.

6 ແລະ ມີສົງຄາມໃນສະຫວັນ; ມີຄາເອນແລະ ເຫລົ່າຫູດຂອງລາວໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບພະຍານາກ; ແລະ ພະຍານາກ ແລະ ບໍລິວານຂອງມັນໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບມີຄາເອນ;

7 ແລະ ພະຍານາກບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະມີຄາເອນ, ຫລື ເດັກນ້ອຍ, ຫລື ແມ່ຍິງຊຶ່ງເປັນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ໄດ້ຖືກບົດປ່ອຍຈາກຄວາມເຈັບປວດຂອງນາງ, ແລະ ໄດ້ຖືກພາມາຫາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຂອງພຣະຄຣິດຂອງພຣະອົງ.

8 ທັງບໍ່ມີບ່ອນຢູ່ໃນສະຫວັນສຳລັບພະຍານາກໃຫຍ່, ຜູ້ຖືກຊັດຖືມລົງເສຍ; ງແຕ່ດຶກດຳບັນທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າ ມານຮ້າຍ, ແລະ ຖືກເອີ້ນອີກວ່າ ຊາຕານ, ຊຶ່ງຫລອກລວງມະນຸດທັງໂລກ; ມັນຖືກຊັດລົງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ບໍລິວານຂອງມັນກໍຖືກຊັດລົງຖິ້ມໄປພ້ອມກັບມັນ.

9 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍືນສຽງດັງມາຈາກສະຫວັນວ່າ ບັດນີ້ ຄວາມລອດ, ແລະ ພະລັງ, ແລະ ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະຄຣິດ

ຂອງພຣະອົງ ໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ;

10 ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ກ່າວໂທດພິນ້ອງຂອງພວກເຮົາ ໄດ້ຖືກຊັດຖືມລົງແລ້ວ, ຊຶ່ງໄດ້ກ່າວໂທດພວກເຂົາ ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າທັງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ.

11 ເພາະພວກເຂົາໄດ້ເອົາຊະນະພະຍານາກ ແລ້ວ ໂດຍ ໂລ ທິດ ຂອງ ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ, ແລະ ໂດຍ ຖ້ອຍ ຄຳ ຂອງ ປະຈັກ ພະຍານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ເສຍດາຍຊີວິດຂອງຕົນເອງ, ແຕ່ໄດ້ຮັກສາປະຈັກພະຍານ ແມ່ນແຕ່ເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ. ສະນັ້ນ, ຈົ່ງປິຕິຍິນດີເຖິດ ສະຫວັນ, ແລະ ພວກທ່ານຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ.

12 ແລະ ຫລັງຈາກສົງເຫລົ່ານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍືນອີກສຽງໜຶ່ງກ່າວວ່າ ວິບັດແກ່ຜູ້ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ຕາມເກາະໃນທະເລ! ເພາະ ມານຮ້າຍກຳລັງລົງມາຫາພວກເຈົ້າ, ດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນອັນໃຫຍ່, ເພາະມັນຮູ້ວ່າ ເວລາຂອງມັນມີໜ້ອຍ.

13 ເພາະເມື່ອພະຍານາກ ໄດ້ເຫັນວ່າມັນໄດ້ຖືກຊັດຖືມລົງມາຍັງແຜ່ນດິນໂລກ, ມັນໄດ້ເລີ່ມຂົ່ມເຫັງຍິງທີ່ໄດ້ເກີດລູກຊາຍນັ້ນ.

14 ສະນັ້ນ, ຍິງຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ຮັບປົກສອງອັນຂອງນົກອິນຊີໃຫຍ່, ເພື່ອວ່ານາງຈະໄດ້ບົບໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ໄປຫາບ່ອນຂອງນາງ, ບ່ອນທີ່ນາງໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູຢູ່ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, ແລະ ຫລາຍໄລຍະ, ແລະ ຕື່ມອີກເຄິ່ງໄລຍະໜຶ່ງ, ຈາກການໂຈມຕີຂອງງູ.

15 ແລະ ພະຍານາກນັ້ນໄດ້ພົ່ນນ້ຳອອກມາຈາກປາກເໝືອນແມ່ນ້ຳໄຫລຕາມຍິງນັ້ນ, ເພື່ອມັນຈະເຮັດໃຫ້ນາງຖືກກະແສນ້ຳພັດໄປ.

16 ແລະ ແຜ່ນດິນໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອນາງ,

ແລະ ແຜ່ນດິນໄດ້ເປີດປາກຂອງມັນ, ແລະ ກິນກິນນ້ຳ ທີ່ພະຍານາກໄດ້ພົ່ນອອກມາ ຈາກປາກຂອງມັນ.

17 ສະນັ້ນ, ພະຍານາກກໍຄຽດແຄ້ນຢ່າງ ໃຫຍ່ໃຫ້ຍິງນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍຂອງນາງ, ຄືຄົນທີ່ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ມີ ປະຈັກພະຍານເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ປຈສ, ພຣະນິມິດ 19:15, 21. ປຽບທຽບ

ໃສ່ກັບ ພຣະນິມິດ 19:15, 21

ພຣະເຈົ້າໃຊ້ພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ ເພື່ອລົງທັນປະ ຊາຊາດທັງປວງ.

15 ແລະ ມີພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າອອກ

ມາ ຈາກພຣະ ໂອດ ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ດ້ວຍພຣະຄຳນີ້ ພຣະອົງຈະລົງທັນປະຊາ ຊາດທັງປວງ; ແລະ ພຣະອົງຈະບີກຄອງ ພວກເຂົາ ດ້ວຍພຣະຄຳ ຈາກພຣະ ໂອດ ຂອງພຣະອົງເອງ; ແລະ ພຣະອົງຈະຢຽບ ເຄື່ອງບັນໝາກອະນຸ່ນ ໃນຄວາມຮ້າຍກາດ ແລະ ພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດ ອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່.

21 ແລະ ສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນ ກໍຖືກຂ້າ ດ້ວຍພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ຜູ້ນັ່ງຢູ່ເທິງ ຫລັງມ້າ, ຊຶ່ງພຣະຄຳໄດ້ອອກມາຈາກພຣະ ໂອດຂອງພຣະອົງ; ແລະ ຜູງນົກທັງຫລາຍ ກໍໄດ້ກິນຊີ້ນຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈົນອົ່ມ.

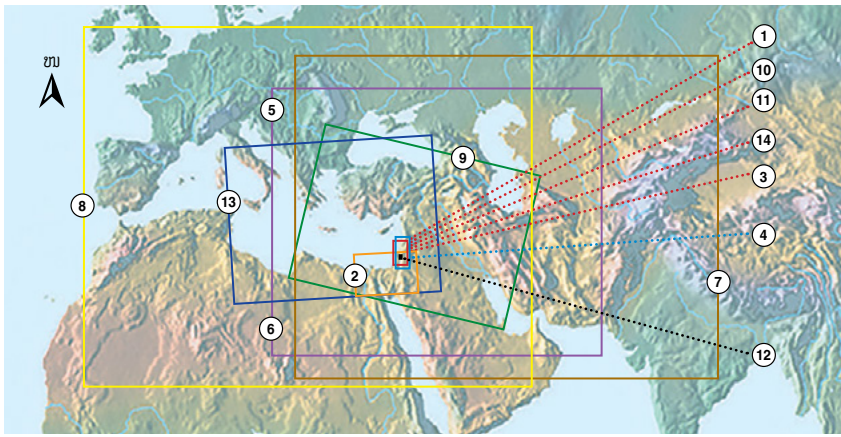
ແຜນທີ່ຂອງສະໄໝພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ

ແຜນທີ່ຕໍ່ໄປນີ້ ສາມາດຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ເຂົ້າໃຈພຣະຄຳພີຫລາຍຂຶ້ນ. ການຮູ້ຈັກພູມິສາດຂອງປະເທດທີ່ອະທິບາຍໄວ້ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ, ທ່ານຈະເຂົ້າໃຈຫລາຍຂຶ້ນກ່ຽວກັບເຫດການໃນພຣະຄຳພີ.

ສະຫລຸບ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍໃຊ້ແທນ

ເສັ້ນຂີດອ້ອມຢູ່ໃນແຜນທີ່ຂ້າງລຸ່ມນີ້ ບົ່ງບອກເຖິງບໍລິເວນຂອງແຜນທີ່ແຕ່ລະໃບທີ່ໝາຍເລກໄວ້. ແຜນທີ່ເຫລົ່ານີ້ປະກອບດ້ວຍພາກພື້ນອັນກວ້າງໃຫຍ່ ລວມທັງບໍລິເວນພື້ນທີ່ທາງພູມິສາດ ຊຶ່ງເປັນບໍລິເວນຈຳກັດທີ່ນ້ອຍໆ.

1. ຮູບຮ່າງແຜນທີ່ຂອງແຜ່ນດິນສັກສິດ 2. ການອົບພະຍົບຂອງຊາວອິດສະຣາເອນຈາກເອຢິບ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນການາອານ 3. ການແບ່ງແຍກຂອງ 12 ເຜົາ 4. ຈັກກະພົບຂອງດາວິດ ແລະ ໂຊໂລໂມນ 5. ຈັກກະພົບອັດຊີເຣຍ 6. ຈັກກະພົບບາບີໂລນໃໝ່ ແລະ ອານາຈັກເອຢິບ 7. ຈັກກະພົບເບີເຊຍ	8. ຈັກກະພົບໂຣມ 9. ໂລກຂອງສະໄໝພຣະຄຳພີເດີມ 10. ການາອານໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ 11. ແຜ່ນດິນສັກສິດໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີໃໝ່ 12. ເຢຣູຊາເລັມໃນສະໄໝຂອງພຣະເຢຊູ 13. ການເດີນທາງໄປເຜີຍແຜ່ຂອງອັກຄະສາວົກໂປໂລ 14. ຄວາມສູງຂອງແຜ່ນດິນສັກສິດ

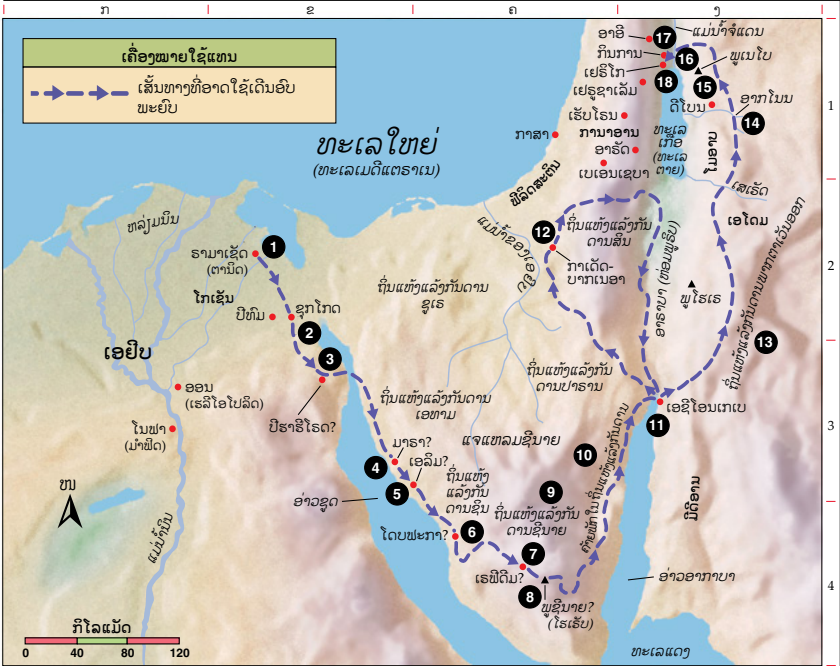
ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍໃຊ້ແທນ ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈເຄື່ອງໝາຍທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ຂະໜາດຂອງຕົວພິມທີ່ໃຊ້ໃນແຜນທີ່. ນອກເໜືອຈາກນີ້, ແຜນທີ່ແຕ່ລະໃບ ຍັງມີເຄື່ອງໝາຍໃຊ້ແທນພ້ອມດ້ວຍຄຳອະທິບາຍຂອງເຄື່ອງໝາຍເພີ່ມເຕີມ ທີ່ກ່ຽວກັບແຜນທີ່ນັ້ນໂດຍສະເພາະ.

<ul style="list-style-type: none"> ● ຈຸດສີແດງ ໝາຍເຖິງ ເມືອງ ຫລື ໝູ່ບ້ານ. ▲ ຮູບສາມຫລ່ຽມນ້ອຍສີດຳ ໝາຍເຖິງ ພູເຂົາ. <p><i>ທະເລຕາຍ</i> ຂະໜາດຂອງຕົວພິມນີ້ ຖືກໃຊ້ສຳລັບພູມິພາກ ດັງເຊັນ ທະເລ, ແມ່ນ້ຳ, ພູຜາ, ທະເລຊາຍ, ແລະ ເກາະຕ່າງໆ.</p> <p>ເຢຣູຊາເລັມ ຂະໜາດຂອງຕົວພິມນີ້ ຖືກໃຊ້ສຳລັບເມືອງ ແລະ ໝູ່ບ້ານ (ແລະ ສຳລັບ</p>	<p>ສະຖານທີ່ປົກຫນ້ອຍ ຢູ່ໃນແຜນທີ່ຂອງເມືອງເຢຣູຊາເລັມ).</p> <p>ໂມອາບ ຂະໜາດຂອງຕົວພິມນີ້ ຖືກໃຊ້ສຳລັບການແບ່ງແຍກທາງການເມືອງທີ່ນ້ອຍກວ່າ ດັງເຊັນພາກພື້ນ, ຜູ້ຄົນ, ແລະ ເຜົາຕ່າງໆ.</p> <p>ຢູດາຍ ຮູບຮ່າງຂອງຕົວພິມນີ້ ຖືກໃຊ້ສຳລັບການແບ່ງແຍກທາງການເມືອງທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ ດັງເຊັນ ຈັກກະພົບ ແລະ ປະຊາຊາດ.</p>
---	--

1. ຮູບຮ່າງແຜນທີ່ຂອງແຜ່ນດິນສັກສິດ

2. ການອົບພະຍົບຂອງຊາວອິດສະຣາເອນຈາກເອຍິບ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນການາອານ

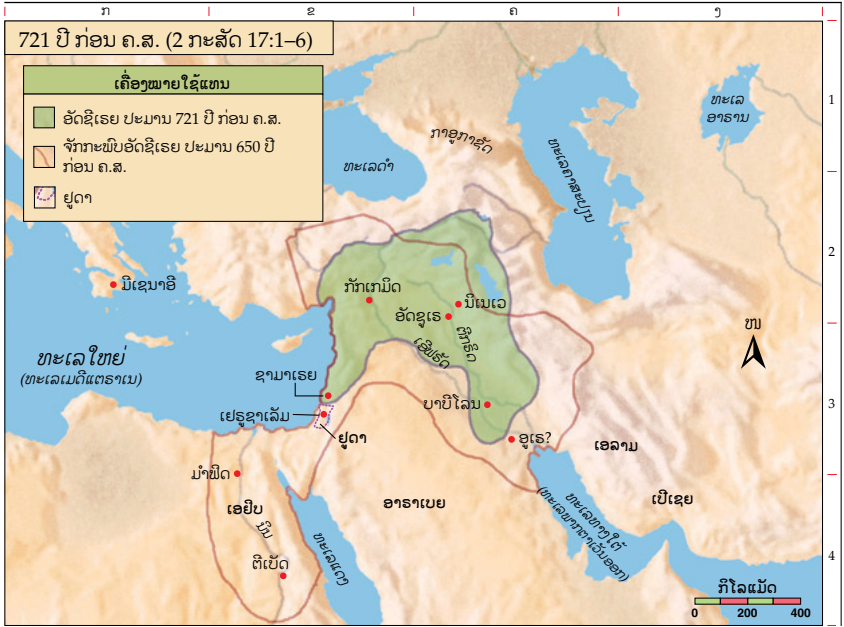

1. ຮາມາເຊັດ ຊາວ ອິດສະຣາເອນ ຖືກ ຂັບ ໄລ່ ອອກ ຈາກ ເອຍິບ (ອພຍ 12; ຈບຊ 33:5).
2. ຊຸກໂກດ ຫລັງ ຈາກ ຊາວ ເຮັບເຣີ ໄດ້ ທັງ ຈາກ ຄ້າຍ ພັກ ທຳອິດນີ້ແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊີ້ທາງພວກເຂົາໄປ ດ້ວຍເສົາເມກໂນເວລາກາງເວັນ ແລະ ດ້ວຍເລົ່າໄຟໃນ ເວລາກາງຄືນ (ອພຍ 13:20-22).
3. ປີຮາອີໂຣດ ຊາວ ອິດສະ ຣາເອນ ໄດ້ ເດີນ ຂ້າມ ທະເລ ແດງ (ອພຍ 14; ຈບຊ 33:8).
4. ມາຣາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປ່ຽນແປງນ້ຳທີ່ມາຣາ (ອພຍ 15:23-26).
5. ເອລິມ ຊາວອິດສະຣາເອນໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍພັກຢູ່ໃກ້ນ້ຳ 12 ແຫ່ງ (ອພຍ 15:27).
6. ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານຊີນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງມານາ ແລະ ນົກຊົມ ມາລ້ງດູຊາວອິດສະຣາເອນ (ອພຍ 16).
7. ຮາຟີດີມ ຊາວອິດສະຣາເອນໄດ້ເຮັດເສີກກັບຊາວ ອາມາເຫລັກ (ອພຍ 17:8-16).
8. ພູຊີນາຍ (ພູໂຮເຣັບ ຫລື ເຈເບນ ມູສາ) ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ເປີດເຜີຍພຣະບັນຍັດສິບປະການ (ອພຍ 19-20).
9. ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງກັນ ດານ ຊີນາຍ ຊາວ ອິດສະ ຣາເອນ ໄດ້ ສ້າງສະຖານທີ່ນະມັດສະການ (ອພຍ 25-30).
10. ຄ້າຍພັກ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງກັນ ດານ ພວກ ແອວເດີເຈັດ ສິບຄົນໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ຊ່ວຍເຫລືອໂມເຊ ບົກຄອງປະຊາ ຊົນ (ຈບຊ 11:16-17).
11. ເອຊີໂອນເຕເລ ຊາວອິດສະຣາເອນໄດ້ເດີນຜ່ານແຜ່ນ ດິນເອຊາວ ແລະ ອຳໂມນ ໄປຢ່າງສັນຕິ (ພບຍ 2).
12. ກາເດັດ-ບາກເນອາ ໂມເຊໄດ້ສົ່ງນັກສືບໄປຫາແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄຳສັນຍາ; ຊາວອິດສະຣາເອນໄດ້ກະບົດ ແລະ ບໍ່ ສາມາດເຂົ້າໄປໃນ; ກາເດັດໄດ້ເປັນຄ້າຍພັກໃຫຍ່ຂອງ ຊາວອິດສະຣາເອນ ເປັນເວລາຫລາຍປີ (ຈບຊ 13:1-3, 17-33; 14; 32:8; ພບຍ 2:24).
13. ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານພາຕາເວັນອອກ ຊາວອິດສະ ຣາເອນ ໄດ້ຫລີກ ເວັ້ນ ຈາກການຕໍ່ສູ້ກັບ ຊາວ ເອໂດມ ແລະ ຊາວໂມອາບ (ຈບຊ 20:14-21; 22-24).
14. ແມ່ນ້ຳອາກໂນນ ຊາວອິດສະຣາເອນໄດ້ທຳລາຍຊາວ ອາໂມ ຜູ້ໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາ (ພບຍ 2:24-37).
15. ພູເນໂບ ໂມເຊໄດ້ຫລຽວເບິ່ງແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ (ພບຍ 34:1-4). ໂມເຊໄດ້ກ່າວເຫດສະໜາສາມເທື່ອ ສຸດທ້າຍຂອງເພີນ (ພບຍ 1-32).
16. ຫົງພຽງ ໂມອາບ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກຊາວອິດສະ ຣາເອນໃຫ້ແບ່ງບັນດິນແດນ ແລະ ຂັບໄລ່ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນ ນັ້ນອອກໄປ (ຈບຊ 33:50-56).
17. ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ຊາວອິດສະຣາເອນໄດ້ຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ໄປເທິງແຜ່ນດິນແຫ້ງ. ໃກ້ກິນການ, ກ້ອນຫີນຈາກພື້ນ ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ໄດ້ຖືກຕັ້ງໄວ້ເປັນອະນຸສອນ ເຖິງການ ແຍກແມ່ນ້ຳຈໍແດນອອກເປັນສອງ (ຢຊ 3:1-5:1).
18. ເຢຣີໂກ ລູກ ຫລານ ຂອງ ອິດສະ ຣາເອນ ໄດ້ ຍຶດ ຄອງ ແລະ ໄດ້ທຳລາຍເມືອງ (ຢຊ 6).

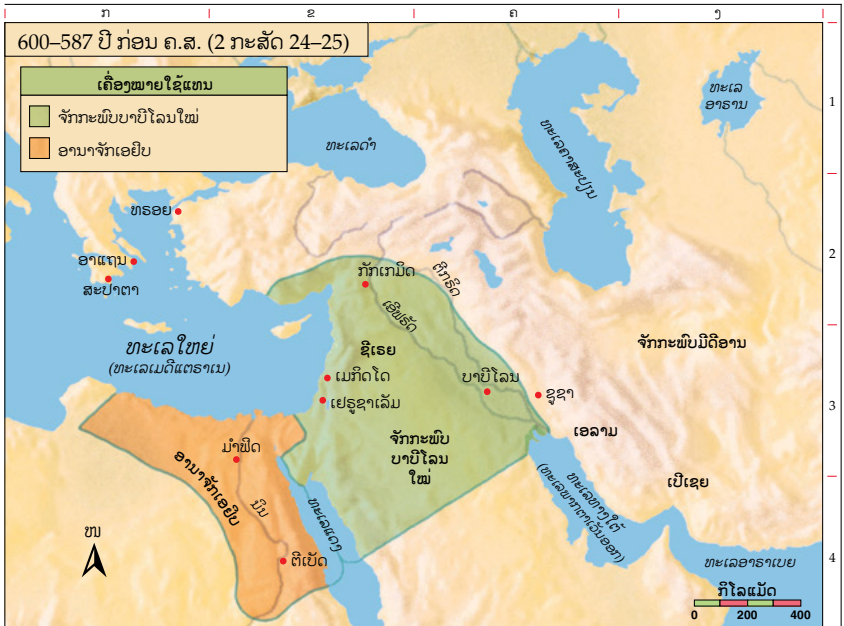
4. ຈັກກະພົບຂອງດາວິດ ແລະ ໂຊໂລໂມນ

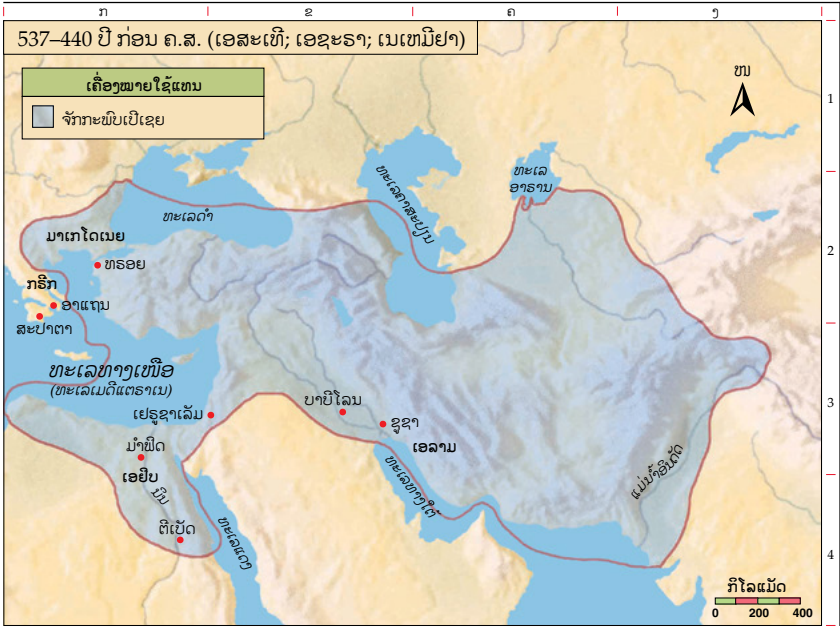
5. ຈັກກະພົບອັດຊີເຣຍ

6. ຈັກກະພົບບາບີໂລນໃໝ່ ແລະ ອານາຈັກເອຢິບ

7. ຈັກກະພົບເປີເຊຍ

8. ຈັກກະພົບໂຣມ

1. **ພູ ອາລາຣັດ** ຕາມ ທີ່ ບາຕາ ເລົ່າ ກັນ ມາ ເປັນ ບ່ອນ ທີ່ ເຮືອ ຂອງ ໂນອານາຈອດຢູ (ປາກ 8:4). ປຣູັຈັກສະຖານທີ່ແນວນອນ.
2. **ອູເລດ** ບ່າຍເກີດຂອງອັບຣາຮາມ, ໃຫ້ພູເອີລີຣັດ, ບ່ອນທີ່ພົ້ນເກີດຍອູຟູຊາ ເປັນເຄື່ອງເຜົາຕາຍ, ໄດ້ເຕີມທູດຂອງພະເຢໂຮວາ, ແລະ ໄດ້ສັ່ງອຸລຸມີ ແລະ ທູເມີມ (ປາກ 11:28-12:1; ອະສ 1: 3-1). (ອາດເປັນນິສະຖານທີ່ສຳລາຍອາຊີບຂອງ ໂພທາເທື່ອຂອງໄຊໂປດາເມຍ.)
3. **ບາບີໂລນ, ບາບາມ (ເລີນ)** ບ່ອນທີ່ຊາ, ລາຊາຍຂອງຮາມ, ໄດ້ມາຕັ້ງຖິ່ນຖານກອງໝູ່, ແລະ ແລ້ວແນມນິມໂຣດ. ສະຖານທີ່ດັ່ງເດີມຂອງຊາເຮັດ ໃນສະໄໝທີ່ທັບບາບາມຕັ້ງຢູ່ໃນທົ່ງພຽງຊີບາ. ຕໍ່ມາເປັນເມືອງຫລວງຂອງບາບີໂລນ ແລະ ເປັນວັດຂອງກະສັດບາບີໂລນ, ລວມທັງເມນູກາດເນັດຊາ ຜູ້ໄດ້ທຸກຊາວຊົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ໄປເປັນຊະເລີຍໃນເມືອງນີ້ ທິດຕາມດິນຍວງພິນາດຂອງຫຼາຍຊຸດຊາລິມ (587 ກອນ ຄ.ສ). ຊາວຊົນໄດ້ເປັນຊະເລີຍຢູ່ບາບີໂລນເປັນເວລາ 70 ປີ ຈົນເຖິງສະໄໝຂອງກະສັດຊຸຣິດ, ຜູ້ໄດ້ຕະກູນຍາດໃຫ້ຊາວຊົນຄົນສູ້ຢຸດຊາລິມ ເທື່ອໄປສົມແປງພຣະວິຫານ. ສາດສະດາດານີເອກນ້ຳໄດ້ອາໄສຢູ່ບ່ອນນີ້ຄືກັນ ພາຍໃຕ້ການນຳຄອງຂອງເນບູກາດເນັດຊາ, ເປັນຊັດຊາຮ, ແລະ ຄຣິດສິດ ອີງໃຫ້ (ປາກ 10:10; 11:1-9; 2 ກສ 24-25; ຢາຍ 27:1-29:10; ອຊາ 1:1; ອມ 1-12; ອມ 1:22; ອຫ 1:33-43)
4. **ຊູຊາ** ເມືອງຫລວງຂອງຈັກກະພົມເປີເຊຍ ພາຍໃຕ້ການນຳຄອງຂອງຄຣິດ ອີງໃຫ້ (ຄຣິດຕູມະຫາລາດ), ເຊເຊັດ (ອາຫາ ຊູອັດ), ແລະ ອາກຕາເຊເຊັດ. ບ້ານຂອງຄຣິດນີ້ເອີ້ນສະເປີ, ຜູ້ຊຶ້ງຄວາມກັທານ ແລະ ສັດທະທາຍາກ ໄດ້ໄວ້ຊື່ວິດຂອງຊາວຊົນດານີອາ ແລະ ຕໍ່ມາເປັນທີ່ໄດ້ສັ່ງໃຊ້ໃຫ້ (ນາຍ 1:1; 2:1; ອສຫ 1:1; ດນອ 82).
5. **ຫົງພຽງດອາ** ຊັດຮາກ, ເມຊາກ, ແລະ ອາເປັດນາໂຕ ໄດ້ຖືກໂຍນເຂົ້າເຖິງໄພຮ້ອນ ເມື່ອພວກເຂົາປະຕິເສດບໍ່ຍອມຮັບມະນັດສະການຮູບນິກາຍນິທູກາດເນັດຊາໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ; ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກຊາຍຫວາເຂົ້າ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອອກມາຈາກເຖົ້າໄພຮ້ອນ ໂດຍໄປໄດ້ຮັບອັນຕະລາຍໂຕງ (ຕອກ 3).
6. **ອັດຊີເຮຍ** ອັດຊີເຮຍເປັນເມືອງຫລວງແຫ່ງທຳອິດຂອງອັດຊີເຮຍ,

7. **ນິມິດ** ເມືອງຫລວງຂອງອັດຊີເຮຍ. ອັດຊີເຮຍໄດ້ໄຂ້ໂຈມຕີແຜ່ນດິນຢູດາ ລະຫວ່າງການນຳຄອງຂອງເຮເຊກີຢາ ແລະ ການມະເຮັດບັດສາສະໜາກັດຂອງເຊຊາຢາ. ເຢຊູຊາລິມ, ເມືອງຫລວງຂອງຢູດາ, ໄດ້ຖືກສຳຮ້າກາໄວ້ຢ່າງໜັກໜັ້ນອັນໂຈ ເມືອງອີງໃຫ້ໄດ້ຂ້າທະຫານເປັນຈຳນວນ 185,000 ຄົນ (2 ກສ 19:32-37). ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອກສາດສະດາໂຍນາໂຕເອີ້ນປ່າວເມືອງໃຫ້ກັນໂຈ (ຢາ 1:2; 3:1-4).
8. **ຮາຮາມ** ອັບຣາຮາມໄດ້ອາໄສຢູ່ບ່ອນນີ້ຊ່ວຍໄລຍະໜຶ່ງ ກ່ອນໄປຫາ ການອາບ. ບິດາຂອງອັບຣາຮາມ ແລະ ນັອງຊາຍຂອງເພິ່ນໄດ້ອາໄສຢູ່ບ່ອນນີ້ໄປ. ເຮບເບກ (ເມຍຂອງອີຊາ) ແລະ ຮາເຊັມ, ເລອາ, ບິຮາ, ແລະ ສິລະບາ (ບັນດາເມຍຂອງຢາໂຄຍ), ໄດ້ມາຈາກເຂດນີ້ (ປາກ 11:31-32; 24:10; 29:4-6; ອະສ 2:4-5).
9. **ກັກເຕນິດ** ຟາໂຣ ເນໂກ ໄດ້ຜ່າຍແຜ່ເນບູກາດເນັດຊາ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ອຳນາດຂອງເອີລິສ໌ສຸດວົງ ໃນການອາບ (2 ຂຄ 35:20-36:6).
10. **ຊີໂຕນ** ຫລາຍຂອງຮາມຊື່ ຊີໂຕນ ເປັນຄົນພົມເຫັນເມືອງນີ້, ແລະ ເປັນເມືອງຂອງຄວາມອາບອາບພາກເໜືອສູດ (ປາກ 10:15-20). ມັນເປັນບ້ານຂອງເຢເຊເບນ, ຜູ້ໄດ້ນຳການມະນັດສະການພຣະບາອານເຂົ້າມາໃນອິດສະຮາເອມ (1 ກສ 16:30-33).
11. **ຕີເຮ** ບ່ອນນີ້ເປັນເມືອງທີ່ຕັ້ງຢູ່ແມ່ນ້ຳ ແລະ ເປັນສູນການຄ້າທີ່ສຳຄັນໃນຊີເຮຍ. ຮີອານແຫ່ງຕີເຮ ໄດ້ສັ່ງມິນເຊ ແລະ ຄຳ ແລະ ຊ່າງໄມ້ ໄປຊ່ວຍໂຊໂລໂນສ້າງພຣະວິຫານຂອງເພິ່ນ (1 ກສ 5:1-10; 18; 9:11).
12. **ຕາມັສ ກັດ** ອັບຣາຮາມ ໄດ້ຊ່ວຍຊີວິດ ໂລດ ຢູ່ບ່ອນນີ້. ມັນເປັນເມືອງ ສຳຄັນຂອງຊີເຮຍ. ລະຫວ່າງການນຳຄອງຂອງ ດາວິດ,

13. **ການອາບ** ອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ, ຢາໂຄຍ, ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກເພິ່ນ ໄດ້ຄັບແຜ່ນດິນແຫ່ງນີ້ເປັນພູມມິລະດຳກັນເປັນນິດ (ປາກ 17:8; 28).
14. **ຫຼຸນີຢາມ (ໄຮເຮັບ)** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັນ ໃນເຊາຖາພູມ ໄມ້ທີ່ລູກເປັນໄພ (ອາຍ 3:1-2). ໂມເຊ ໄດ້ອັນກິດ ແລະ ພຣະບັນຍັດສິບປາກນ (ອາຍ 19-20). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັນເອອີຢາ ໃນສະຖານທີ່ແຕ່ເປົາ (1 ກສ 19:8-12).
15. **ເອເຊັຽອນກາຍ** ກະສັດ ໂຊໂລ 19 ໄມ້ ໄດ້ສ້າງ "ກອງທັບເຮືອ" ໃນເອເຊັຽອນກາຍ (1 ກສ 9:26). ອາດເປັນວັກເຮືອແຫ່ງນີ້ ທີ່ລາຊິນີແຫ່ງເຊບາ, ຫລັງຈາກໄດ້ຍືນງ່າວກັບຊື່ສູງຂອງ ໂຊໂລ ໃນມາ, ນາງໄດ້ຂຶ້ນວົງໄປພົມເພິ່ນ (1 ກສ 10:1-13).
16. **ເອຍິບ** ອັບຣາຮາມໄດ້ເດີນທາງມາບ່ອນນີ້ ເພາະຄວາມອິດຍາກທີ່ຮ້າຍແຮງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອູເຣ (ອະສ 2:1, 21). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັບອາອັບຣາຮາມໃຫ້ສອນຊາວເອຍິບ ເຖິງຄັ້ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເປີດເສຍແກ່ເພິ່ນ (ອະສ 3:15). ຫລັງຈາກພວກອັບຣາຮາມໄປເຊັບ ໄດ້ຂາຍລາວໄປເປັນຂີ້ພາດ (ປາກ 37:28). ໂຍເຊັບ ໄດ້ກ່າຍເປັນຜູ້ຕຸລາຊົນໃນເຮືອຂອງໄບຕີພາຢູນີ້. ລາວໄດ້ຖືກສົ່ງເຂົ້າມາ. ລາວໄດ້ປັບຄວາມເປັນຂອງພາໂຣ ແລະ ໄດ້ຄັບຕໍ່ແຫ່ງເປັນເຈົ້າມາດໄປເປັນເອຍິບ. ໂຍເຊັບ ແລະ ພວກອັບຣາຮາມຂອງລາວ ໄດ້ຖືກນຳມາພິນາກອີກ. ຢາໂຄຍ ແລະ ຄອເບົາດຂອງເພິ່ນ ໄດ້ກັບມາຢູ່ນີ້ (ປາກ 39-46). ລູກຫລານຂອງອິດສະຮາເອມໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເຊັບ ໃນໄລຍະທີ່ພວກເຂົາຕັ້ງຫລັກແຫລ່ງຢູ່ປະເທດເອຍິບ (ປາກ 7:6).
17. **ກາພະໄຕ** ທະກະເຣຕ ແຜ່ນດິນມູນຮາມຂອງຊາວມີໂນອານ. ຊາວອິດສະຮາເອມໄດ້ເພິ່ນທະວີຫລາຍຂຶ້ນ "ແລະ ມີກຳລັງຫລາຍ"; ແລ້ວພວກເຂົາໄດ້ຖືກຊາວເອຍິບຈັບໄປປະເທດ (ອາຍ 1:7-14). ຫລັງຈາກໂຮກລະບາດຫລາຍຢ່າງໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ພາໂຣຈຶ່ງໄດ້ຍ້ອນມູນຮາມໃຫ້ຊາວອິດສະຮາເອມທີ່ຈຳນວນເຫດເອຍິບ (ອາຍ 12:31-34). ເຢເຣນີຍາໄດ້ຖືກພາໄປເອຍິບ (ຢາຍ 43:4-7).

10. ການາອານໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ

1. **ດານ (ລອອິດ)** ເຢໂຣໂບອາມໄດ້ສ້າງຕັ້ງຮູບງົດຄຳໂຕໜຶ່ງໄວ້ທີ່ອານານາຈັກພາກເໜືອ ເພື່ອນະມັດສະການ (1 ກສ 12:26–33). ດານເປັນເຂດເໜືອສຸດຂອງອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ.
2. **ພູກາເມນ** ເອລີຢາໄດ້ເວົ້າທ້າບັນດາສາດສະດາຂອງພຣະບາອານ ແລະ ໄດ້ເປີດຟ້າສະຫວັນໃຫ້ເດີນຕົກລົງມາ (1 ກສ 18:17–46).
3. **ເມກິດໂດ** ສະຖານທີ່ສູ້ຮົບຫລາຍເທື່ອ (ຜປ 4:13–16; 5:19; 2 ກສ 23:29; 2 ຂຄ 35:20–23). ໂຊໂລໂມນໄດ້ເກນເອົາຄົນງານມາສ້າງເມືອງເມກິດໂດ (1 ກສ 9:15). ກະສັດໂຍສີຢາແຫ່ງຢູດາໄດ້ຮັບບາດເຈັບໃນການສູ້ຮົບຕ້ານກັບຟາໂຣເນໂກແຫ່ງເອຍິບ (2 ກສ 23:29–30). ໃນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ການສູ້ຮົບເທື່ອຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ເທື່ອສຸດທ້າຍ ຈະເກີດຂຶ້ນທີ່ຮ່ອມພູເຢຊະເຣເອນ ໂດຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງສົງຄາມອາມາເຄໂດນ (ຢອ 3:14; ພມ 16:16; 19:11–21). ຊື່ *ອາມາເຄໂດນ* ເປັນການແປຕາມສຽງໃນພາສາກຣີກ ຈາກພາສາເຮັບເຣີ ທີ່ວ່າ *ຮາເມກິດໂດ*, ຫລື ຈາກພູເມກິດໂດ.
4. **ເຢຊະເຣເອນ** ຊື່ຂອງເມືອງໃນຮ່ອມພູໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ແລະ ອຸດົມສົມບູນທີ່ສຸດ ທີ່ມີຊື່ດ່ຽວກັນຂອງອິດສະຣາເອນ. ກະສັດຂອງອານານາຈັກພາກເໜືອ ໄດ້ສ້າງວັງຢູ່ບ່ອນນີ້ (2 ຊມອ 2:8–9; 1 ກສ 21:1–2). ລາຊິນີເຢເຊເບນທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ໄດ້ອາໄສຢູ່ບ່ອນນີ້ ແລະ ໄດ້ສິ້ນຊີວິດຢູ່ບ່ອນນີ້ (1 ກສ 21; 2 ກສ 9:30).
5. **ເບັດຊານ** ຊາວອິດສະຣາເອນໄດ້ປະເຊີນໜ້າກັບຊາວການາອານຢູ່ບ່ອນນີ້ (ຢຊ 17:12–16). ຮ່າງກາຍຂອງໂຊນໄດ້ຖືກມັດໄວ້ກັບກຳແພງຂອງປ້ອມຍາມແຫ່ງນີ້ (1 ຊມອ 31:10–13).
6. **ໂດທານ** ໂຢເຊັບໄດ້ຖືກພວກອ້າຍຂອງລາວຂາຍໄປເປັນຂ້າທາດ (ປຖກ 37:17, 28; 45:4). ເອລີຊາໄດ້ເຫັນພາບນິມິດ ເຖິງພູມີທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍມ້າ ແລະ ລົດມ້າ (2 ກສ 6:12–17).
7. **ຊາມາເຣຍ** ເມືອງຫລວງຂອງອານານາຈັກພາກເໜືອ (1 ກສ 16:24–29). ກະສັດອາຣາບ ໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານໃຫ້ພຣະບາອານ (1 ກສ 16:32–33). ເອລີຢາ ແລະ ເອລີຊາ ໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ (1 ກສ 18:2; 2 ກສ 6:19–20). ໃນ 721 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ຊາວອັດຊີເຣຍໄດ້ຍຶດຄອງມັນ, ໄດ້ສິ້ນສຸດການຈັບສິບເຜົ່າ (2 ກສ 18:9–10).
8. **ຊີເຄມ** ອັບຣາຮາມ ໄດ້ສ້າງແຫ່ນ ບູຊາ (ປຖກ 12:6–7). ຢາໂຄບໄດ້ອາໄສຢູ່ໃກ້ບ່ອນນີ້. ຊີເມໂອນ ແລະ ເລວີ ໄດ້ຂ້າຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຢູ່ໃນເມືອງນີ້ (ປຖກ 34:25). ການປຸກລະດົມຂອງໂຢຊວຍ ໃຫ້ “ເລືອກ . . . ວັນນີ້” ທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຊີເຄມ (ຢຊ 24:15). ຢູ່ບ່ອນນີ້ ເຢໂຣໂບອາມໄດ້ສະຖາປະນາເມືອງຫລວງແຫ່ງທຳອິດຂອງອານານາຈັກພາກເໜືອ (1 ກສ 12).
9. **ພູເອບານ ແລະ ພູເກຣີຊິມ** ໂຢຊວຍໄດ້ແບ່ງແຍກຊາວອິດສະຣາເອນອອກເປັນສອງກຸ່ມຢູ່ພູສອງໜ່ວຍນີ້—ພອນຂອງກິດໄດ້ຖືກປະກາດຈາກພູເກຣີຊິມ, ໃນຂະນະທີ່ຄຳສາບແຂ່ງຈາກພູເອບານ (ຢຊ 8:33). ຕໍ່ມາຊາວຊາມາເຣຍໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານຫລັງໜຶ່ງຂຶ້ນເທິງພູເກຣີຊິມ (2 ກສ 17:32–33).

10. **ເປນີເອນ (ເປນີເອນ)** ຢູ່ບ່ອນນີ້ ຢາໂຄບໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ປຖກ 32:24–32). ກິດໂອນໄດ້ທຳລາຍປ້ອມຍາມຂອງຊາວມິດີອານ (ຜປ 8:5, 8–9).
11. **ຍົບປາ** ໂຢນາໄດ້ຂຶ້ນເຮືອຈາກບ່ອນນີ້ ທີ່ມັງໄປຫາທາຣາສິດ ເພື່ອຫລີກລ້ຽງຈາກການໄປເຜີຍແຜ່ຂອງລາວ ທີ່ນິເນເວ (ຢນ 1:1–3).
12. **ຊີໂລ** ໃນສະໄໝຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ເມືອງຫລວງຂອງອິດສະຣາເອນ ແລະ ສະຖານທີ່ນະມັດສະການ ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ບ່ອນນີ້ (1 ຊມອ 4:3–4).
13. **ເບັດເອນ (ລູເຊ)** ອັບຣາຮາມໄດ້ແຍກຈາກໂລດຢູ່ບ່ອນນີ້ (ປຖກ 13:1–11) ແລະ ໄດ້ຮັບພາບນິມິດ (ປຖກ 13; ອຣຮ 2:19–20). ຢາໂຄບໄດ້ຮັບພາບນິມິດກ່ຽວກັບຂັ້ນໄດທີ່ຂຶ້ນໄປເຖິງຟ້າສະຫວັນ (ປຖກ 28:10–22). ສະຖານທີ່ນະມັດສະການໄດ້ຕັ້ງຢູ່ບ່ອນນີ້ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ (ຜປ 20:26–28). ເຢໂຣໂບອາມໄດ້ສ້າງຕັ້ງຮູບງົດຄຳໂຕໜຶ່ງໄວ້ທີ່ອານານາຈັກພາກເໜືອ ເພື່ອນະມັດສະການ (1 ກສ 12:26–33).
14. **ກິບໂອນ** ຊາວຮີວີ ຈາກບ່ອນນີ້ ໄດ້ຫລອກໂຢຊວຍໃຫ້ເຮັດສົນທິສັນຍາ (ຢຊ 9). ດວງຕາເວັນຢຸດສະຫງັດ ຕອນໂຢຊວຍໄດ້ຊະນະການສູ້ຮົບ (ຢຊ 10:2–13). ບ່ອນນີ້ຍັງເປັນບ່ອນຕັ້ງສະຖານທີ່ນະມັດສະການຊົ່ວຄາວນຳອີກ (1 ຂຄ 16:39).
15. **ກາສາ, ອັດຊະໂດດ, ອາສະເກໂລນ, ເອັກໂຣນ, ກາດ** (ຫ້າເມືອງຂອງພິລິດສະຕິນ) ຊາວພິລິດສະຕິນ ມັກເຮັດສົງຄາມກັບຊາວອິດສະຣາເອນຈາກເມືອງເຫລົ່ານີ້.
16. **ເບັດເລເຮັມ** ນາງຮາເຊັນໄດ້ຖືກຜັງໄວ້ຢູ່ໃກ້ບ່ອນນີ້ (ປຖກ 35:19). ນາງຣຸດ ແລະ ໂບອາດ ໄດ້ອາໄສຢູ່ບ່ອນນີ້ (ນຮ 1:1–2; 2:1, 4). ມັນໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າເມືອງຂອງດາວິດ (ລກ 2:4).
17. **ເຮັບໂຣນ** ອັບຣາຮາມ (ປຖກ 13:18), ອີຊາກ, ຢາໂຄບ (ປຖກ 35:27), ດາວິດ (2 ຊມອ 2:1–4), ແລະ ອັບຊາໂລມ (2 ຊມອ 15:10) ໄດ້ອາໄສຢູ່ບ່ອນນີ້. ບ່ອນນີ້ເປັນເມືອງຫລວງແຫ່ງທຳອິດຂອງຢູດາ ພາຍໃຕ້ການປົກຄອງຂອງກະສັດດາວິດ (2 ຊມອ 2:11). ເຊື່ອກັນວ່າອັບຣາຮາມ, ນາງຊາຣາ, ອີຊາກ, ນາງເຣເບກາ, ຢາໂຄບ, ແລະ ນາງເລອາໄດ້ຖືກຜັງໄວ້ຢູ່ບ່ອນນີ້ ໃນຖ້ຳມັກເປລາ (ປຖກ 23:17–20; 49:31, 33).
18. **ເອນເກດີ** ດາວິດໄດ້ລີ້ຈາກໂຊນ ແລະ ໄດ້ໄວ້ຊີວິດໂຊນ (1 ຊມອ 23:29–24:22).
19. **ເຕຣາ** ອັບຣາຮາມ ແລະ ອີຊາກ ໄດ້ອາໄສຢູ່ບ່ອນນີ້ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ (ປຖກ 20–22; 26).
20. **ເບເອນເຊບາ** ອັບຣາຮາມໄດ້ຊຸດສ້າງຢູ່ບ່ອນນີ້ ແລະ ໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບອາບິເມເທລັກ (ປຖກ 21:31). ອີຊາກໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ປຖກ 26:17, 23–24), ແລະ ຢາໂຄບໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນບ່ອນນີ້ (ປຖກ 35:10; 46:1).
21. **ໂຊໂດນ ແລະ ໂກໂມຣາ** ໂລດໂດ ໄດ້ເລືອກທີ່ຈະອາໄສຢູ່ໂຊໂດນ (ປຖກ 13:11–12; 14:12). ພຣະເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍໂຊໂດນ ແລະ ໂກໂມຣາ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ (ປຖກ 19:24–26). ຕໍ່ມາພຣະເຢຊູໄດ້ໃຊ້ເມືອງເຫລົ່ານີ້ເປັນສັນຍາລັກເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ (ມທ 10:15).

11. ແຜນດິນສັກສິດໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີໃໝ່

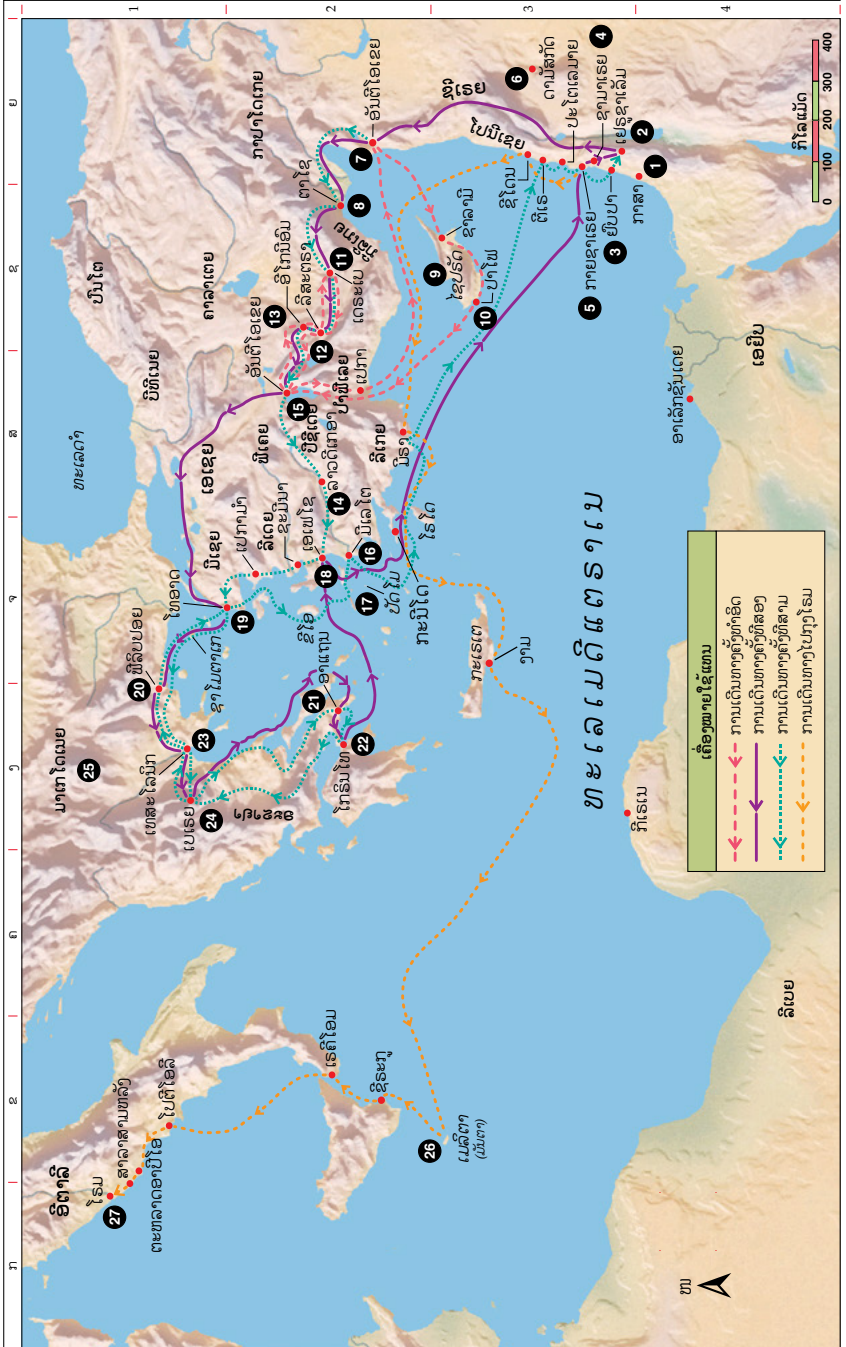
1. ຕີເຣ ແລະ ຊີໂດນ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ປຽບ ທຽບ ໂຂຣາຊິນ ແລະ ເບັດຊາອີດາ ໃສ່ ກັບ ຕີເຣ ແລະ ຊີໂດນ (ມທ 11:20–22). ພຣະອົງໄດ້ປົນປົງລູກສາວຂອງແມ່ຍິງຄົນ ຕ່າງໆຊາດ (ມທ 15:21–28).
2. ພູແຫ່ງການປ່ຽນສະພາບ ພຣະເຢຊູໄດ້ປ່ຽນສະພາບຢູ່ຕໍ່ ໜ້າເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະ ໂຢຮັນ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ ຮັບຂໍ້ກະແຈຂອງອານາຈັກ (ມທ 17:1–13). (ບາງຄົນ ເຊື່ອວ່າ ພູແຫ່ງການປ່ຽນສະພາບ ຄືພູເຮີໂມນ; ບາງຄົນ ກໍເຊື່ອວ່າເປັນພູຕາໂປເຣ.)
3. ກາຍຊາເຣຍ ພີ ລິບ ປອຍ ເປໂຕ ໄດ້ ເປັນ ພະຍານ ວ່າ ພຣະເຢຊູຄືພຣະຄຣິດ ແລະ ໄດ້ຮັບສັນຍາວ່າ ຈະໄດ້ ຮັບຂໍ້ກະແຈຂອງອານາຈັກ (ມທ 16:13–20). ພຣະເຢຊູ ໄດ້ບໍລິຫານລ່ວງໜ້າເຖິງການສິ້ນພຣະຊົນ ແລະ ການພົ້ນ ຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ (ມທ 16:21–28).
4. ພາກພື້ນຂອງຄາລີເລ ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຊ້ຊີວິດສ່ວນໃຫຍ່ ຂອງພຣະອົງ ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດຂອງ ພຣະອົງຢູ່ໃນຄາລີເລ (ມທ 4:23–25). ຢູ່ບ່ອນນີ້ ພຣະ ອົງໄດ້ເຫດສະໜາທີ່ໂນນພູ (ມທ 5–7); ໄດ້ປົນປົງຄົນ ຂີ້ທູດ (ມທ 8:1–4); ແລະ ໄດ້ເລືອກ, ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ, ແລະ ໄດ້ສົ່ງອັກຄະສາວົກສິບສອງອອກໄປ, ຊຶ່ງ ໃນບັນດາ ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ຢູດາ ອິສະກາຣີອິດ ເທົ່ານັ້ນທີ່ປະກົດ ວ່າບໍ່ແມ່ນຊາວຄາລີເລ (ມຮກ 3:13–19). ໃນຄາລີເລ ພຣະຄຣິດທີ່ໄດ້ພົ້ນຄົນຊີວິດແລ້ວ ໄດ້ປະກົດຕໍ່ບັນດາ ອັກຄະສາວົກ (ມທ 28:16–20).
5. ທະເລຄາລີເລ, ຕໍ່ມາຖືກເອີ້ນວ່າ ທະເລຕີເບເຣຍ ພຣະ ເຢຊູໄດ້ສອນຈາກເຮືອຂອງເປໂຕ (ລກ 5:1–3) ແລະ ໄດ້ເອີ້ນເປໂຕ, ອັນເດອາ, ຢາໂກໂບ, ແລະ ໂຢຮັນ ເພື່ອ ເປັນຜູ້ຫາຄົນ (ມທ 4:18–22; ລກ 5:1–11). ພຣະອົງຍັງ ໄດ້ຫ້າມລົມພະຍຸນຳອີກ (ລກ 8:22–25), ໄດ້ສອນຄຳ ອຸປະມາຈາກເຮືອ (ມທ 13), ໄດ້ຢ່າງເທິງໜ້ານຳ (ມທ 14:22–32), ແລະ ໄດ້ປະກົດຕໍ່ສາມສິດຂອງພຣະອົງ ຫລັງຈາກພຣະອົງໄດ້ພົ້ນຄົນພຣະຊົນແລ້ວ (ຢສ 21).
6. ເບັດຊາອີດາ ເປໂຕ, ອັນເດອາ, ແລະ ພີລິບ ໄດ້ເກີດໃນ ເບັດຊາອີດາ (ຢສ 1:44). ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດອອກໄປ ກັບອັກຄະສາວົກຂອງພຣະອົງ ໃກ້ເບັດຊາອີດາ. ຝູງຊົນ ໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງໄປ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ລ້ຽງ 5,000 ຄົນ (ລກ 9:10–17; ຢສ 6:1–14). ຢູ່ບ່ອນນີ້ ພຣະເຢຊູ ໄດ້ປົນປົງຜູ້ຊາຍຕາບອດຄົນໜຶ່ງ (ມຮກ 8:22–26).
7. ກາເປນາອູມ ນີ້ແມ່ນບ້ານຂອງເປໂຕ (ມທ 8:5, 14). ໃນ ກາເປນາອູມ, ຊຶ່ງມັດທາຍໄດ້ເອີ້ນວ່າ “ເມືອງຂອງພຣະ ເຢຊູເອງ,” ພຣະເຢຊູໄດ້ປົນປົງຄົນງ່ອຍ (ມທ 9:1–7; ມຮກ 2:1–12), ໄດ້ໄຜດຂ້ອຍໃຊ້ຂອງນາຍທະຫານ, ໄດ້ໄຜດແມ່ເຖົ້າຂອງເປໂຕ (ມທ 8:5–15), ໄດ້ເອີ້ນ ມັດທາຍໃຫ້ເປັນອັກຄະສາວົກຄົນໜຶ່ງຂອງພຣະອົງ (ມທ 9:9), ໄດ້ໄຜດຄົນຕາບອດ, ໄດ້ຂັບໄລ່ຜົນນາຮ້າຍ ອອກໄປ (ມທ 9:27–33), ໄດ້ໄຜດຊາຍມີລິບໃນວັນຊະ ບາໂຕ (ມທ 12:9–13), ໄດ້ສິດສອນເລື່ອງອາຫານທີ່ບ ແຫ່ງຊີວິດ (ຢສ 6:22–65), ແລະ ໄດ້ເພີ່ມດ້ວຍເລື່ອງ ການຈ່າຍພາສີ, ໂດຍບອກເປໂຕໃຫ້ໄປເອົາເງິນຈາກ ປາກຂອງປາ (ມທ 17:24–27).

8. ມັກດາລາ ນີ້ແມ່ນບ້ານຂອງນາງມາຣີ ມັກດາລິນ (ມຮກ 16:9). ພຣະເຢຊູໄດ້ມາບ່ອນນີ້ ຫລັງຈາກໄດ້ລ້ຽງເຂົ້າ 4,000 ຄົນ (ມທ 15:32–39), ແລະ ພວກຟາຣີຊາຍ ແລະ ພວກຊາດູກາຍ ໄດ້ຂີ້ໃຫ້ພຣະອົງສະແດງເຄື່ອງ ພາຍຈາກສະຫວັນແກ່ພວກເຂົາ (ມທ 16:1–4).
9. ການາ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ປ່ຽນ ນຳ ເປັນ ເຫລົ້າ ອະງຸ່ນ (ຢສ 2:1–11) ແລະ ໄດ້ໄຜດລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງເຈົ້ານາຍຢູ ກາເປນາອູມຫາຍດີ (ຢສ 4:46–54). ການນີ້ເປັນບ້ານ ຂອງນະທານາເຮັນນຳອີກ (ຢສ 21:2).
10. ນາຊາເຣັດ ການ ປະກາດ ຂອງ ທູດ ຕໍ່ ນາງ ມາຣີ ແລະ ໂຢເຊັບ ໄດ້ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ນາຊາເຣັດ (ມທ 1:18–25; ລກ 1:26–38; 2:4–5). ຫລັງຈາກກັບມາຈາກປະເທດ ເອຍິບ, ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຊ້ຊີວິດໃນໄວເດັກ ແລະ ໄວທຸ່ມ ຂອງພຣະອົງຢູ່ບ່ອນນີ້ (ມທ 2:19–23; ລກ 2:51–52), ໄດ້ປະກາດວ່າ ພຣະອົງເປັນພຣະເມຊີອາ, ແລະ ໄດ້ຖືກ ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງປະຕິເສດ (ລກ 4:14–32).
11. ເຢຣີໂກ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ໄຜດ ຊາຍ ຕາບອດ ໃຫ້ ເຫັນ ຮຸ່ງ (ລກ 18:35–43). ພຣະອົງໄດ້ຮ່ວມຮັບປະທານອາຫານ ຄຳນຳຊັກຊ້າຍ, “ນາຍດ່ານພາສີ” (ລກ 19:1–10).
12. ເບັດທາບາຣາ ໂຢຮັນບັບຕີສະໂຕໂຕເປັນພະຍານວ່າ ລາວແມ່ນ “ສູງຂອງຄົນໜຶ່ງທີ່ຮ້ອງໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນ ດານ” (ຢສ 1:19–28). ໂຢຮັນບັບຕີສະໂຕໂຕໃຫ້ບັບຕີ ສະມາ ແກ່ພຣະ ເຢຊູ ໃນ ແມ່ນ້ຳ ຈໍແດນ ແລະ ໄດ້ ເປັນ ພະຍານວ່າ ພຣະເຢຊູຄືພຣະເມສາມ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ (ຢສ 1:28–34).
13. ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງຢູດາຍ ໂຢຮັນບັບຕີສະໂຕໂຕສົ່ງສອນຢູ່ ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານແຫ່ງນີ້ (ມທ 3:1–4), ບ່ອນທີ່ ພຣະເຢຊູໄດ້ຖືສິນອິດເຂົ້າເປັນເວລາ 40 ວັນ ແລະ ໄດ້ ຖືກທົດລອງ (ມທ 4:1–11).
14. ເອມາອູດ ພຣະຄຣິດທີ່ໄດ້ພົ້ນຄົນພຣະຊົນແລ້ວ ໄດ້ຢ່າງ ໃນເສັ້ນທາງໄປຫາເອມາອູດ ກັບສາມສິດສອງຄົນຂອງ ພຣະອົງ (ລກ 24:13–32).
15. ເບັດຟາເຄ ສາມສິດສອງຄົນຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ພາລໍແມ່ ໂຕໜຶ່ງມາໃຫ້ພຣະອົງຂີ້ເຂົ້າໄປປະດອນເຢຊູຊາເລັມ ຢ່າງມີໄຊ (ມທ 21:1–11).
16. ເບັດທານີ ນີ້ແມ່ນບ້ານຂອງນາງມາຣີ, ນາງມາທາ, ແລະ ລາຊາໂຣ (ຢສ 11:1). ນາງມາຣີ ໄດ້ພັງຖ້ອຍຄຳຂອງ ພຣະເຢຊູ, ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບນາງມາທາເລື່ອງ “ການເລືອກເອົາສິ່ງທີ່ດີ” (ລກ 10:38–42); ພຣະເຢຊູ ໄດ້ໄຜດລາຊາໂຣ ໃຫ້ເປັນຄົນມາມີຊີວິດ (ຢສ 11:1–44); ແລະ ນາງມາຣີໄດ້ທົດສົງພຣະບາດຂອງພຣະເຢຊູ (ມທ 26:6–13; ຢສ 12:1–8).
17. ເບັດເລເຮັມ ພຣະເຢຊູໄດ້ກຳເນີດ ແລະ ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ ຢູ່ໃນຮາງຫຍ້າ (ລກ 2:1–7); ເຫລົ້າທູດໄດ້ມາບອກຂ່າວ ແກ່ຜູ້ລ້ຽງ ແກະ ເຖິງການກຳເນີດຂອງພຣະ ເຢຊູ (ລກ 2:8–20); ດາວດວງໜຶ່ງໄດ້ນຳທາງພວກໂຫລາຈານມາ ຫາພຣະເຢຊູ (ມທ 2:1–12); ແລະ ເຮໂຣດໄດ້ຂ້າເດັກ ນ້ອຍ (ມທ 2:16–18).

- 1. **ໂຄລະ ໂຄທາ** ອາດເປັນໄປໄດ້ວ່າ ເປັນສະຖານທີ່ຄົງພຣະ ເຢຊູ (ມທ 27:33-37).
- 2. **ສວນອຸບມຸງ** ອາດເປັນໄປໄດ້ວ່າ ເປັນສະຖານທີ່ສຳລັບອຸບມຸງ ບ່ອນທີ່ພຣະກາຍຂອງພຣະເຢຊູ ໄດ້ຖືກເອົາມາວາງໄວ້ (ຍສ 19:38-42). ພຣະຄຣິດທີ່ໄດ້ພິນຄົນພຣະຊົນແລ້ວ ໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ນາງມາຣີ ໄຫມັກດາລາໃນສວນ ຢູ່ນອກອຸບມຸງຂອງພຣະອົງ (ຍສ 20:1-17).
- 3. **ບ້ອມຍາມອັນໂຕນີ** ພຣະເຢຊູອາດຖືກກ່າວຫາ, ກ່າວໂທດ, ເຍາຍເຍ້ຍ, ແລະ ຖືກຂັງຕື່ ຢູ່ບ່ອນນີ້ (ຍສ 18:28-19:16). ໄປໂລໄດ້ຖືກຈັບ ແລະ ໄດ້ເລົ່າເລື່ອງການປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຂອງລາວ (ກຈກ 21:31-22:21).
- 4. **ສະນ້ຳເບັດຊະຫາ** ພຣະເຢຊູໄດ້ປືນປົວຄົນປ່ວຍຄົນໜຶ່ງໃນວັນຊະບາໂຕ (ຍສ 5:2-9).
- 5. **ພຣະວິຫານ** ຄັບຣີເອນໄດ້ໃຫ້ສັນຍາຊາຊາຣີຢາວ່າ ນາງເອລີຊາເບັດ ຈະມີລູກຊາຍ (ລກ 1:5-25). ຜ້າກັງໃນພຣະວິຫານໄດ້ຈັກອອກເປັນສອງຕ່ອນແຕ່ເທິງຮອດລຸ່ມ ຕອນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດສິ້ນພຣະຊົນ (ມທ 27:51).
- 6. **ລະບຽງຂອງໂຊໂລໂມນ** ພຣະເຢຊູໄດ້ປະກາດວ່າ ພຣະອົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຊາວຢິວໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ພຣະອົງ (ຍສ 10:22-39). ເປໂຕໄດ້ສັ່ງສອນເຖິງການກັບໃຈ ຫລັງຈາກໄດ້ເປັນປົວຊາຍເປັຍລ່ອຍຄົນໜຶ່ງໃຫ້ຫາຍດີ (ກຈກ 3:11-26).
- 7. **ປະຕູງາມ** ເປໂຕ ແລະ ໂຢຮັນ ໄດ້ປືນປົວຊາຍເປັຍລ່ອຍຄົນໜຶ່ງ (ກຈກ 3:1-10).
- 8. **ຍອດພຣະວິຫານ** ພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກຊາຕານທົດລອງ (ມທ 4:5-7). (ອາດເປັນສະຖານທີ່ແນ່ນອນສຳລັບເຫດການນີ້.)
- 9. **ພູສັກສິດ** (ບໍ່ລະບຸສະຖານທີ່)
 - ກ. ຕາມທີ່ບອກເລົ່າກັນ ມາ ຢູ່ບ່ອນນີ້ອັບຮາຮາມ ໄດ້ສ້າງແຫ່ນບູຊາຂຶ້ນ ເພື່ອຖວາຍອີຊາກ (ປຖກ 22:9-14).
 - ຂ. ໂຊໂລໂມນ ໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານ (1 ກສ 6:1-10; 2 ຂຄ 3:1).
 - ຄ. ຊາວບາບີໂລນໄດ້ທຳລາຍພຣະວິຫານ ປະມານ 587 ປີກ່ອນ ຄ.ສ. (2 ກສ 25:8-9).
 - ງ. ເຊຊູບາເບນໄດ້ສ້ອມແປງພຣະວິຫານ ປະມານ 515 ປີກ່ອນ ຄ.ສ. (ອຊຮ 3:8-10; 5:2; 6:14-16).
 - ຈ. ເຮໂຣດ ໄດ້ຂະຫຍາຍລານພຣະວິຫານ ແລະ ໄດ້ສ້ອມແປງພຣະວິຫານ ເລິ່ມແຕ່ 17 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ກຸມມານນ້ອຍເຢຊູໄດ້ຖືກນຳໄປຖວາຍ (ລກ 2:22-39).
 - ສ. ເມື່ອເຖິງ 12 ພັນສາ, ພຣະເຢຊູໄດ້ສິດສອນຢູ່ໃນພຣະວິຫານ (ລກ 2:41-50).
 - ຊ. ພຣະເຢຊູ ໄດ້ຊຳລະພຣະວິຫານ (ມທ 21:12-16; ຍສ 2:13-17).
 - ຍ. ພຣະເຢຊູ ໄດ້ສອນ ໃນ ພຣະວິຫານ ຫລາຍ ເທື່ອ (ມທ 21:23-23:39; ຍສ 7:14-8:59).
 - ດ. ຊາວໂຣມພາຍໃຕ້ການບົກຄອງຂອງຕີໂຕ ໄດ້ທຳລາຍພຣະວິຫານ ໃນ ຄ.ສ. 70.
- 10. **ສວນເຄັດເຊມາເນ** ພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບທຸກທຳລະມານ, ໄດ້ຖືກທຳລະຍົດ, ແລະ ໄດ້ຖືກຈັບກຸມ (ມທ 26:36-46; ລກ 22:39-54).
- 11. **ພູພາກກອກເທດ**
 - ກ. ພຣະເຢຊູ ໄດ້ບອກລ່ວງໜ້າເຖິງຄວາມພິນາດຂອງເຢຊູ

- ຊາເລັມ ແລະ ພຣະວິຫານ. ພຣະອົງຍັງໄດ້ກ່າວເຖິງການສະເດັດ ມາ ຄັ້ງ ທີ່ສອງນຳອີກ (ມທ 24:3-25:46; ເບິ່ງຈສ—ມ ນຳອີກ).
- ຂ. ຈາກບ່ອນນີ້ ພຣະເຢຊູໄດ້ຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ (ກຈກ 1:9-12).
- ຄ. ໃນວັນທີ່ 24 ເດືອນຕຸລາ, 1841, ແອວເດີ ອິສັນ ຮາຍດໄດ້ອຸທິດແຜ່ນດິນສັກສິດ ສຳລັບການກັບຄືນມາຂອງລູກຫລານຂອງອັບຮາຮາມ.
- 12. **ບໍ່ນ້ຳກິໂຮນ** ໂຊໂລໂມນ ໄດ້ຮັບ ການເຈີມໃຫ້ເປັນກະສັດ (1 ກສ 1:38-39). ເຮເຊກີຢາໄດ້ໃຫ້ຊຸດຮູໂຕດິນ ເພື່ອນຳນ້ຳຈາກບໍ່ນ້ຳເຂົ້າມາໃນເມືອງ (2 ຂຄ 32:30).
- 13. **ປະຕູນ້ຳ** ເອຊະຣາໄດ້ອ່ານ ແລະ ແປກົດຂອງໂມເຊໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນ (ນມຍ 8:1-8).
- 14. **ຮ່ອມພູຮິນໂນມ** ຜູ້ຄົນໄດ້ນະມັດສະການພຣະປອມຊີໂນເຫລັກ, ຊຶ່ງຮ່ວມດ້ວຍການຂ້າເດັກເປັນເຄື່ອງຖວາຍ (2 ກສ 23:10; 2 ຂຄ 28:3).
- 15. **ເຮືອນຂອງກາຢະຟາ** ພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກນຳໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂອງກາຢະຟາ (ມທ 26:57-68). ເປໂຕໄດ້ປະຕິເສດວ່າລາວບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຢຊູ (ມທ 26:69-75).
- 16. **ຫ້ອງຊົມເທິງ** ສະຖານທີ່ທີ່ເຊື່ອກັນວ່າເປັນບ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ສະຫລອງງານບົດສະຄາ ແລະ ໄດ້ຈັດຕັ້ງສິນລະລືກ (ມທ 26:20-30). ພຣະອົງ ໄດ້ລ້າງ ຕີນ ຂອງ ອັກຄະ ສາວົກ (ຍສ 13:4-17) ແລະ ໄດ້ສອນເຂົາເຈົ້າ (ຍສ 13:18-17:26).
- 17. **ວັງຂອງເຮໂຣດ** ພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກພາໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮໂຣດ, ອາດເປັນສະຖານທີ່ນີ້ (ລກ 23:7-11).
- 18. **ເຢຊູຊາເລັມ** (ບໍ່ລະບຸສະຖານທີ່)
 - ກ. ເມນຄີເສເດັກໄດ້ບົກຄອງເປັນກະສັດຂອງຊາເລັມ (ປຖກ 14:18).
 - ຂ. ກະສັດດາວິດໄດ້ຍຶດຄອງເມືອງຈາກຊາວເຢບູດ (2 ຊມອ 5:7; 1 ຂຄ 11:4-7).
 - ຄ. ເມືອງໄດ້ຖືກທຳລາຍໂດຍຊາວບາບີໂລນ ປະມານ 587 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. (2 ກສ 25:1-11).
 - ງ. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບຫລາຍຄົນ ໃນວັນເພັ່ນເຕຄໍສະເຕ (ກຈກ 2:1-4).
 - ຈ. ເປໂຕ ແລະ ໂຢຮັນ ໄດ້ຖືກຈັບ ແລະ ໄດ້ນຳໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າສະພາ (ກຈກ 4:1-23).
 - ສ. ອານາເນຍ ແລະ ຊະພີຣາໄດ້ດົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຕາຍໄປ (ກຈກ 5:1-10).
 - ຊ. ເປໂຕ ແລະ ໂຢຮັນ ໄດ້ຖືກຈັບ, ແຕ່ທູດອົງໜຶ່ງໄດ້ປົວປ່ອຍເຂົາເຈົ້າອອກຈາກກຸກ (ກຈກ 5:17-20).
 - ຍ. ອັກຄະສາວົກໄດ້ເລືອກຜູ້ຊາຍເຈັດຄົນໃຫ້ມາຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າ (ກຈກ 6:1-6).
 - ດ. ປະຈັກພະຍານຂອງຊະເຕພາໂນຕໄດ້ຊາວຢິວ ໄດ້ຖືກປະຕິເສດ, ແລະ ລາວ ຖືກຄວ່າງກ້ອນຫີນໃສ່ ຈົນ ເຖິງ ແກ່ຄວາມຕາຍ (ກຈກ 6:8-7:60).
 - ຕ. ຢາໂກໂບໄດ້ຖືກຂ້າຍ້ອນຄວາມເຊື່ອ (ກຈກ 12:1-2).
 - ຖ. ທູດອົງໜຶ່ງໄດ້ປົວປ່ອຍເປໂຕຈາກກຸກ (ກຈກ 12:5-11).
 - ທ. ອັກຄະສາວົກໄດ້ພິຈາລະນາບັນຫາເລື່ອງພິທີຕັດ (ກຈກ 15:5-29).
 - ມ. ຊາວໂຣມພາຍໃຕ້ການບົກຄອງຂອງຕີໂຕ ໄດ້ທຳລາຍເມືອງ ໃນ ຄ.ສ. 70.

13. ການເດີນທາງໄປເຜີຍແຜ່ຂອງອັກຄະສາວົກໂປໂລ

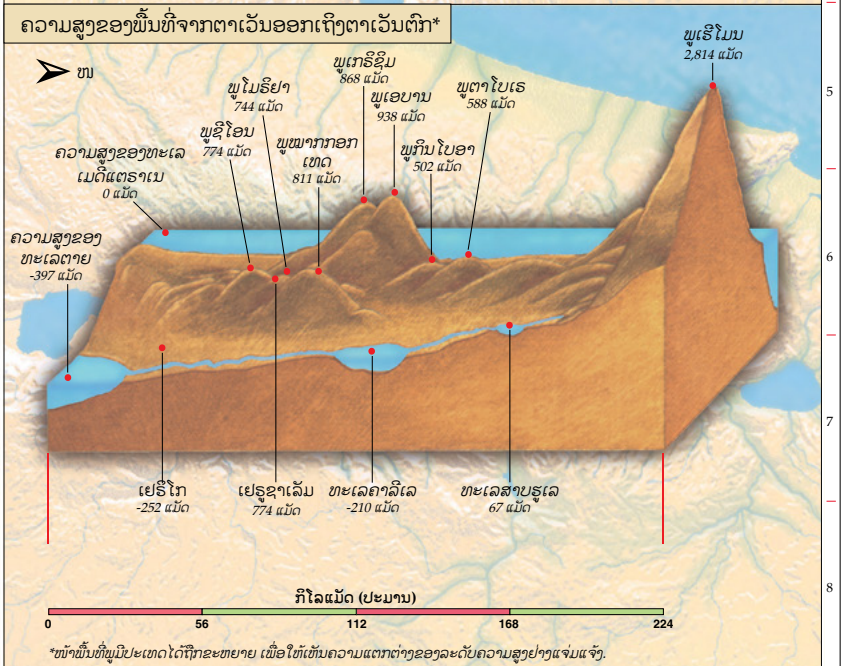
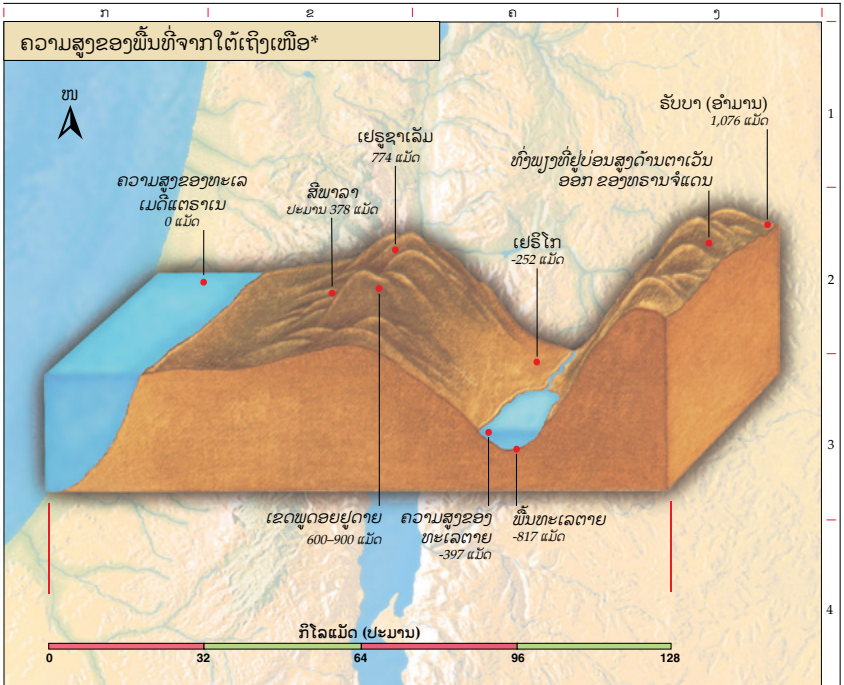

1. **ກາສາ** ສິລິບ ໄດ້ສົ່ງສອນເຖິງພຣະຄຣິດ ແລະ ໄດ້ບັນທຶກສະນຳໃຫ້ຂ້າ ຮາຊານຊາວເອທິໂອປຽຍຄົນໜຶ່ງ ຕອນລາວເດີນທາງໄປກາສາ (ກາກ 8:26-39).
2. **ເຢຊູຊາເລັມ** ເບິ່ງ ແຜນທີ່ 12 ສຳລັບບັນທຶກການໄປເຢຊູຊາເລັມ.
3. **ຍົນບຸກ** ເປົ່າໄດ້ສົ່ງສອນມິດ ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບຂອງບຸກຢາກແຫ່ງ ການກັບໂຈງ ໃຫ້ແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ (ກາກ 10: 11.5-18). ເປົ່າໄດ້ນຳ ຕາຍີອາໄຫ້ເປັນຄົນມາມີຊີວິດ (ກາກ 9:36-42).
4. **ຊາມາກ** ໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາຄືກັນໃນຊາມາເຣຍ (ກາກ 8:5-13). ແລະ ຕໍ່ມາເປົ່າໄດ້ ແລະ ໂຢຮັນ ໄດ້ສອນຢູ່ທີ່ນີ້ (ກາກ 8:14-25). ຫລັງຈາກເຂົາເຈົ້າໄດ້ມອບຂອງບຸກແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສັດ ແລ້ວ, ຊີໂນນາຟິເວດມິເຄາກາ ໄດ້ຂໍຊື້ຂອງບຸກຢາກແຫ່ງເຂົາເຈົ້າ (ກາກ 8:9-24).
5. **ກົດຊາເຣຍ** ຢູ່ບ່ອນນີ້ ຫລັງຈາກຕົວທັງໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາ ຄືກັນກັບເອຢິບທີ່ໜຶ່ງຊື່ ໂບນາເຣີໂອ, ເປົ່າໄດ້ມອບບຸກໃຫ້ລາວຮັບ ບັບຕີສະບາ (ກາກ 10). ຢູ່ບ່ອນນີ້ເປົ່າໄດ້ ໄດ້ກ່າວເຖິງເອທິໂອປຽຍ ຄຣິດຍົກ (ກາກ 25-26; ເບິ່ງ ຈຸສ-1 ມາ 1:24-25 ນຳອີກ).
6. **ຕາມັດກັດ** ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ປະກົດຕໍ່ ໂຊໂລ (ກາກ 9:1-7). ຫລັງຈາກ ອານາເນຍໄດ້ປິ່ນປົວຕາຊອງໂຊໂລ ໃຫ້ເຫັນໄດ້ອີກແລ້ວ, ໂຊໂລກໍໄດ້ ຮັບບັບຕີສະບາ ແລະ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນການປະຕິບັດສາດສະໜາຄືກັນຂອງ ເພີນ (ກາກ 9:10-27).
7. **ອັນຕີໂອເຊນ** (ນີ ຊີເຣຍ) ຢູ່ບ່ອນນີ້ ສາມຸສິດຖືກເອີ້ນວ່າ ຊາວຄຣິດ ສະເປງນ ເປັນ ພືອກທຳອິດ (ກາກ 11:26). ອາກະ ເປົ່າໄດ້ທຳມາຍ ເຖິງ ຄວນອີອາຢາກ (ກາກ 11:27-28). ກາກ 14:26 ເຖິງອາຢາກໃສ່ໄດ້ເກີດ ຂຶ້ນທີ່ອັນຕີໂອເຊນ ເລື້ອງທີ່ສຳຄັນ (ກາກ 14:26-28; 15:1-9). ບັນເທີ ໂອເຊນ ໄປໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ ການເສີມແຕ່ເທື່ອທີສອງເພີ່ມ ພ້ອມດ້ວຍ ຊີລາ, ມາຣະບາ, ແລະ ຢູດາ ມາຣະສັບບາ (ກາກ 15:22; 30, 35).
8. **ຕາໂຊ** ບ້ານເກີດຂອງ ໂປໂລ; ພວກອ້າຍນ້ອງ ໄດ້ສົ່ງໄປໂລມາບ່ອນນີ້ ເພື່ອຂອງບັນເທີອາຊີວິດເພີນ (ກາກ 9:29-30).
9. **ໂຊບັດ** ຫລັງຈາກໄດ້ຖືກຂົນເຜີ້ງ, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າບຸກຈຳນວນ ໄດ້ພິມມາຣາເຕກະນີ (ກາກ 11:19). ໄປໂລໄດ້ເດີນທາງຕອນກາງຄືນ ໄປ ໄດ້ຕອນພື້ນໄປເສີມແຕ່ເທື່ອທຳອິດຂອງພົນ (ກາກ 13:4-5). ຕໍ່ມາ ມາຣະບາ, ແລະ ມາຣະ ຖາກໄດ້ເຮັດແນວນິຕິກັນ (ກາກ 15:39).
10. **ປາໂຟ** ໄປໂລໄດ້ສາຍແຊງພ້ອມດິນຕາຊອງຢູ່ບ່ອນນີ້ (ກາກ 13:6-11).
11. ເດຣເຊຍ ໄປໂລ ແລະ ມາຣະບາໄດ້ສົ່ງສອນພຣະກິດຕິຖານ ໃນເມືອງ ນີ້ (ກາກ 14:6-7; 20-21).
12. **ລີສະຕາ** ເມື່ອໄປໂລໄດ້ປິ່ນປົວຄົນໜຶ່ງເປັນປະເລັດ, ເພີ່ນກັບມາຮະ

13. **ອັກຣິນອິລ** ໃນກາກ 14:6-21. ບ້ານຂອງຕີໂນທຽວ ທ່ານ, ໄປໂລກັບ ມາຣະບາ ໄດ້ສົ່ງສອນຢູ່ບ່ອນນີ້ ແລະ ໄດ້ຖືກຂົນເຜີ້ງຂອງພວກກັອນ ທີ່ນີ້ໃໝ່ພວກນີ້ (ກາກ 13:51-14:7).
14. **ລາວດີກອາ** ແລະ **ໂກໂຊໂອ** ລາວດີກອາເປັນສາຂາແຫ່ງໜຶ່ງຂອງ ສາດສະໜາຈັກ ທີ່ໄປໂລໄດ້ຮັບຢູ່ບ່ອນນີ້ ແລະ ໄດ້ຮັບຈັດພາຍຈາກ (ກາກ 4:16). ມັນຍັງເປັນເມືອງຫຼັກ ໃນຈຳນວນຈັດເມືອງ ທີ່ສະໄໝ ໃນ ຫນັງສືພຣະມິດ (ແລະ ພື້ນທີ່ອື່ນໆແມ່ນ ເອເຟໂຊ, ຊະມິດ, ເປຄາໂຟ, ທິວເລຊາ, ຊາດ, ແລະ ສີລວາດເຟຍ; ເບິ່ງ ພມ 1:11). ໂກໂຊໂອ ຢູ່ຫ່າງໄປກາກຕາເວັນອອກຂອງລາວດີກອາ ປະມານ 18 ກິໂລແມັດ.
15. **ອັນຕີໂອເຊນ** (ນີ ຊີເຣຍ) ໃນກາກ ໙ ເສີມແຕ່ເທື່ອ ທຳອິດ ຂອງ ຈາກຕະກຸນຂອງວາວິດ. ໄປໂລ ໄດ້ມອບພຣະກິດຕິຖານ ໃຫ້ຊາວອິດສະ ຮາອາເນຍ, ແລ້ວ ໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດ. ໄປໂລກັບມາຮະບາ ໄດ້ຖືກຂົນເຜີ້ງ ແລະ ຖືກຂົນເຜີ້ງ (ກາກ 13:14-50).
16. **ມິລໂຕ** ໃນຂະນະທີ່ເພີ່ນໄປເສີມແຕ່ເທື່ອທີສາມຂອງເພີ່ນ, ໄປໂລໄດ້ ເຕືອນພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງສາດສະໜາຈັກວ່າ ຈະມີ “ຢູ່ພາກໃນທີ່ຮ້າຍ ກາດ” ເຂົ້າມາໃນກາກເຂົາເຈົ້າ (ກາກ 20:29-31).
17. **ບັດໂນ** ໂຮນບໍ່ໄດ້ຖືກຈັບເຂົ້າຫາ ຢູ່ໃນເກາະນີ້ ຕອນເພີ່ນໄດ້ຮັບພາບ ມິດ ຊຶ່ງເອກະຊົນບໍ່ຢູ່ໃນ ຫນັງສືພຣະມິດ (ພມ 1:9).
18. **ເອເຟໂຊ** ອາໄປໂລໄດ້ສົ່ງສອນຢູ່ບ່ອນນີ້ດ້ວຍພະສົງ (ກາກ 18:24-28). ໄປໂລ, ຕອນໄປເສີມແຕ່ເທື່ອທີສາມຂອງເພີ່ນ, ໄດ້ສອນຢູ່ໃນເມືອງ ເອເຟໂຊ ເພີ່ນໄດ້ລາສອນໄປໂລໄດ້ສາຍແຊງເພີ່ນ ໃນກາກ 19:10, 18). ຢູ່ບ່ອນນີ້ ເພີ່ນໄດ້ມອບຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສັດ ໂດຍ ການວາງບີ້ (ກາກ 19:1-7) ແລະ ໄດ້ເຮັດຕັ້ງບະເກັດຂຶ້ນດ້ວຍນາຢາງ, ລວມທັງການສົ່ງໄດ້ສິມບາຣ໌ຍ (ກາກ 19:8-21). ຢູ່ບ່ອນນີ້ ຜູ້ຄົນເຮັດ ສະຫນາພຣະອາດາມ ໄດ້ສ້າງຄວາມປະທັບໃຈຕໍ່ໄປໂລ (ກາກ 19:22-41). ພວກສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ຫນັງສືພຣະມິດ ໄດ້ຊຽງເຖິງສາສະ ພາກຈັກ ທີ່ເມືອງເອເຟໂຊ (ພມ 1:11).
19. **ໂອທາດ** ໃນຂະນະທີ່ໄປໂລຢູ່ບ່ອນນີ້ ໃນການເດີນທາງເສີມແຕ່ເທື່ອທີ ສອງຂອງເພີ່ນ, ເພີ່ນໄດ້ເຫັນພວກມິດ ກົວວັບປະຊາກາດໄດ້ມາເຮັດ ຫນັງ ສັດວາມອ້ອຍເຫລືອ (ກາກ 16:9-12). ໃນຂະນະທີ່ເພີ່ນໄປໃນການ ເສີມແຕ່ເທື່ອທີສາມຂອງເພີ່ນ, ໄປໂລໄດ້ໂຕເຊຍຕີໂຊ ໃຫ້ເປັນຄົນມາມີ ຊີວິດ (ກາກ 10:6-12).

20. **ສິລິບບອຍ** ໄປໂລ, ຊີລາ, ແລະ ຕີໂນທຽວ ໄດ້ປຸງນາໃຈຜູ້ຄົນຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ ຟິເອນ, ເພີ່ນໄດ້ສົດສອນ ຢູ່ທີ່ປະຊວງສະພາ (ເອເລ ໂອປາໂຂ) (ກາກ 1:6-11-23). ພວກເພີ່ນໄດ້ສົ່ງສອນເອທິໂອປຽຍສະໜັບ ເພື່ອໃຫ້ເທື່ອທຳອິດຈາກ ທຸກ (ກາກ 16:23-26).
21. **ອາເຟນ** ໃນຂະນະທີ່ໄປໂລຢູ່ໃນການເສີມແຕ່ເທື່ອທີສອງຂອງເພີ່ນ ທີ່ ອາເຟນ, ເພີ່ນໄດ້ສົດສອນ ຢູ່ທີ່ປະຊວງສະພາ (ເອເລ ໂອປາໂຂ) ກົວວັບ “ພຣະເຈົ້າທີ່ເອີ້ນບໍ່ຮູ້ຈັກ” (ກາກ 17:22-34).
22. **ໂກຣິນໂທ** ໄປໂລໄດ້ໄປເມືອງໂກຣິນ ໃນການເສີມແຕ່ເທື່ອທີສອງ ຂອງເພີ່ນ, ບ່ອນທີ່ເພີ່ນໄດ້ທຳເຂົ້າກັບ ອາກິລາ ອາກິລາ, ເພີ່ນ ໄດ້ສົ່ງສອນຢູ່ບ່ອນນີ້ ແລະ ໄດ້ຮັບບັບຕີສະບາສາຍຄົນ (ກາກ 18:1-18). ຈາກໂກຣິນໂທ, ໄປໂລໄດ້ຂຶ້ນສານເຖິງຊາວໂຮມ.
23. **ພາຣະໂອນິກ** ໄປໂລໄດ້ສົ່ງສອນຢູ່ບ່ອນນີ້ ລວມທັງການເດີນທາງເສີມ ແຕ່ເທື່ອທີສອງຂອງເພີ່ນ. ກຸນເສີມແຕ່ຂອງເພີ່ນໄດ້ເອກາດເດີນທາງໄປ ເມືອງອາເນຍ ຫລັງຈາກຊາວຢິວໄດ້ສ້າງຄວາມເດັດຂ້ອນໃຫ້ແກ່ພວກ ເພີ່ນ (ກາກ 17:1-10).
24. **ເມເຣຍ** ແລະ ຕີໂນທຽວ ໄດ້ພົບເຫັນພວກຄົນທີ່ມີຈິດໃຈ ສູງຫຼ້າ ໃນລະຫວ່າງການເດີນທາງເສີມແຕ່ເທື່ອທີສອງຂອງໄປໂລ. ຊາວ ອິດຈາກເມືອງຫລາຍໂລນກິໄດ້ຕິດຕາມໄປ ແລະ ໄດ້ສົ່ງພວກເພີ່ນ (ກາກ 17:10-13).
25. **ມາຕາໂດເນຍ** ໄປໂລໄດ້ສົດສອນຢູ່ບ່ອນນີ້ ໃນລະຫວ່າງການເດີນທາງ ເທື່ອທີສອງ ແລະ ທີ່ສາມຂອງເພີ່ນ (ກາກ 16:9-40; 19:21). ໄປໂລ ໄດ້ສົ່ງສອນເອທິໂອປຽຍເພື່ອເຮັດຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ແຂວງມາຕາ ໂດເນຍ, ຜູ້ໄດ້ກ່າວເພີ່ນ ແລະ ໄພ່ພົນທີ່ຍາກກັບຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ເຢຊູ ຊາເລັມ (ໂຮມ 15:26; 2 ກອສ 8:1-5; 11:9).
26. **ເມສິດາ** ໄປໂລ ໄດ້ປະສົບກັບເຮືອຫລົມຢູ່ຜາກບ່ອນນີ້ ໃນລະຫວ່າງ ທາງໄປກົງໂຮມ (ກາກ 26:32; 27:1, 41-44). ເພີ່ນຍັງໄດ້ຮັບບັບຕາລາຍ ຊາເລັມ (ໂຮມ 15:26; 2 ກອສ 8:1-5; 11:9).
27. **ໂຮມ** ໄປໂລໄດ້ສົ່ງສອນຢູ່ບ່ອນນີ້ເປັນເວລາສອງປີ ໃນເຮືອທີ່ເພີ່ນຖືກ ສັງຫານປີທ່ອດາດຈາກບໍລິເວນບາເບີ (ກາກ 28:16-31). ເພີ່ນກໍໄດ້ ສັງຫານ, ຫລື ຈົດພາຍ, ເຖິງຄວາມເປັນໄປ ແລະ ສິລິບບອຍ, ແລະ ຊາວໂກໂຊໂອເຊຍ ແລະ ເຖິງຕີໂນທຽວ ແລະ ຟິເລໂລ ໃນຂະນະທີ່ຢູ່ໃນ ຄວາຢູ່ກາງໂຮມ. ເປົ່າໄດ້ຊຽງສາມະບັບທັງອິດຈາກ “ບາບີເລວ” ຊຶ່ງ ອາດເປັນກຸງໂຮມ, ບັດໃນຫລັງຈາກເມື່ອໄດ້ເຮັດເທື່ອທຳອິດຂອງສະເປງນ ໃນ ຄ.ສ. 64. ເຂື່ອນໜັງໄປວ່າ ເປົ່າໄດ້ ແລະ ໄປໂລ ໄດ້ຖືກຂ້າຍອນ ຕາມເຂື່ອນຢູ່ບ່ອນນີ້.

14. ຄວາມສູງຂອງແຜ່ນດິນສັກສິດ

*ພື້ນທີ່ທີ່ພູມີປະເທດໄດ້ຖືກຂະຫຍາຍ ເພື່ອໃຫ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງຂອງລະດັບຄວາມສູງຢ່າງແຈ້ງ.

ດັດຊະນີແຜນທີ່ຂອງສະໄໝພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ

ດັດຊະນີແຜນທີ່ ສາມາດຊ່ວຍທ່ານພົບເຫັນສະຖານທີ່ແຕ່ລະແຫ່ງຢູ່ໃນແຜນທີ່. ແຕ່ລະສະຖານທີ່ແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍເລກແຜນທີ່ ຊຶ່ງຕິດຕາມດ້ວຍຂໍ້ອ້າງອີງໃນເສັ້ນຕັດກັນຢູ່ເທິງແຜນທີ່ ທີ່ປະກອບດ້ວຍ ຕົວອັກສອນ ແລະ ຕົວເລກ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ, ສະຖານທີ່ສຳລັບ ຮັບບາ (ອຳມານ) ຢູ່ໃນແຜນທີ່ໜ້າທຳອິດ ລະບຸໄວ້ວ່າ 1:໘5—ນັ້ນຄື, ແຜນທີ່ 1, ໃນມຸມສາກ ໘5. ທ່ານສາມາດຊອກຫາມຸມສາກໃດໜຶ່ງໂດຍສະເພາະໄດ້ ຢູ່ໃນແຜນທີ່ ໂດຍການປະສານສົມເທິງ ແລະ ທາງຂ້າງຂອງແຜນທີ່ເຂົ້າກັນ. ຊື່ອື່ນອີກຂອງສະຖານທີ່ ໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ຢູ່ໃນວົງເລັບ; ຢົກຕົວຢ່າງ, ຮັບບາ (ອຳມານ). ເຄື່ອງໝາຍຄຳຖາມ ຢູ່ທາງຫລັງຊື່ ເປັນການບອກວ່າ ສະຖານທີ່ ຊຶ່ງສະແດງໄວ້ຢູ່ໃນແຜນທີ່ ອາດເປັນໄປໄດ້ ຫລື ອາດຈະເປັນບ່ອນດັງເດີມ ແຕ່ຍັງບໍ່ແນ່ນອນ.

ກະນິໂດ, 13:໑2
 ກະເຣເຕ (ກາຟະໂຕ), ເກາະ, 8:໖3, 9:໗3, 13:໑3
 ກັກເກມິດ, 5:22, 6:22, 9:໘2
 ກາສາ, 1:໗6, 2:໖1, 3:໗6, 4:໗4, 10:໗7, 11:໗7, 13:໘4
 ກາຍຊາເຣຍ, 11:24, 13:໘3
 ກາຍຊາເຣຍ ພິລິບປອຍ, 11:໖2
 ກາດາຣາ, 11:໖4
 ກາເດັດ-ບາກເນອາ, 2:໖2, 3:໗8, 4:໗6
 ກາດ, 3:໗6, 4:24, 10:໗6
 ກາດ, ເຜົາ, 3:໖5
 ກາດເຮເຟ, 10:23
 ການາ, 11:໖3
 ການາອານ, ພາກພື້ນ, 2:໖1, 9:໘3
 ກາປາໂດເກຍ, ພາກພື້ນ, 13:໘2
 ກາເປນາອູມ, 11:໖3
 ກາຟະໂຕ (ກະເຣເຕ), ເກາະ, 9:໗3
 ກາເມນ, ພູ, 1:23, 3:23, 4:22, 10:23, 11:23
 ກາຢະຟາ, ເຮືອນຂອງ, ໃນເຢຣູຊາເລັມ, 12:26
 ກາອູກາຊັດ, ພູ, 5:໖1, 8:໘2, 9:໖1
 ກາອູນ, ພາກພື້ນ, 8:໗1
 ກິດຕິມ (ໄຊບຣັດ), ເກາະ, 9:໖3
 ກິນການ, 1:໖5, 2:໘1, 4:໖4
 ກິນເນເຣດ, ທະເລ (ຄາລີເລ), 1:໖3, 3:໖2, 4:໖2, 9:໘3, 10:໖3, 11:໖3
 ກິນໂບອາ, ພູ, 1:໖4, 3:໖3, 10:໖4, 11:໖4, 14:໖6

ກີຣະເຮເຣັດ, 10:໖7
 ກີຊີໂອນ, ແມ່ນ້ຳ, 1:23, 10:23, 11:23
 ກີເບອາ, 4:໖4
 ກີເບໂອນ, 10:25
 ກີລີເກຍ, ພາກພື້ນ, 13:22
 ກີເລອາດ, ພາກພື້ນ, 1:໖4, 10:໖4
 ກີເຣເນ, 13:໘3
 ເກຊ, ພາກພື້ນ, 4:໖2
 ເກເຊ, 4:24
 ເກຣາ, 10:໗7
 ເກຣາ, ແມ່ນ້ຳ, 1:໗7, 10:໗7, 11:໗7
 ເກຣີຊິມ, ພູ, 1:25, 3:24, 4:໖3, 10:25, 11:25, 14:26
 ໂກເຊັນ, ພາກພື້ນ, 2:໗2, 9:໖4
 ໂກໂມຣາ, ເຂດຂອງໂຊໂດມ ແລະ, 10:໖8
 ໂກຣິນໂທ, 13:໘2
 ກຣີກ, 7:໗2
 ຂີໂອ, ເກາະ, 13:໑2
 ເຂດພູດອຍຢູດາຍ, 14:22
 ໂຂຣາຊິນ, 11:໖3
 ຄາດເທດ, 8:23
 ຄາລາເຕຍ, ພາກພື້ນ, 13:21
 ຄາລີເລ, ທາງໃຕ້, ພາກພື້ນ, 1:໖3
 ຄາລີເລ, ທະເລ (ກິນເນເຣດ), 1:໖3, 3:໖2, 4:໖2, 9:໘3, 10:໖3, 11:໖3, 14:27
 ຄາລີເລ, ທາງເໜືອ, ພາກພື້ນ, 1:໖2
 ຄາລີເລ, ພາກພື້ນ, 11:໖3

ຄ້າຍພັກໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, 2:໖4
 ເຄັດເຊມາເນ, ສວນ, ໃນເຢຣູຊາເລັມ, 12:໘4
 ໂຄລະໂຄທາ, ໃນເຢຣູຊາເລັມ, 12:23
 ງາມ, ທ່າ, 13:໑3
 ຈັກກະພົບ ບາບີໂລນ, ໃພ່, 6:23
 ຈັກກະພົບ ປາເທຍ, 8:໘3
 ຈັກກະພົບ ມິດີອານ, 6:໘3
 ຈັກກະພົບ ອັດຊີເຣຍ, 5:໖3
 ແຈແທລມຊິນາຍ, 2:໖3
 ເຈີມານີ, ພາກພື້ນ, 8:21
 ສະນ້ຳງູ່ໃຫຍ່, ໃນເຢຣູຊາເລັມ, 12:໗6
 ສະນ້ຳທໍ່ສູງ, ໃນເຢຣູຊາເລັມ, 12:25
 ສະປາຕາ, 6:໗2, 7:໗2
 ສາລາສາມຫລັງ, 13:21
 ສິກລັກ, 4:25
 ສິນ, ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, 2:໖2
 ສີພາລາ, 1:26, 10:26, 14:22
 ເສບູໂລນ, ເຜົາ, 3:23
 ເສເຣັດ, ແມ່ນ້ຳ, 1:໖8, 2:໘2, 3:໖8, 4:໖5, 10:໖8, 11:໖8
 ສວນອຸບມຸງ, ໃນເຢຣູຊາເລັມ, 12:23
 ຊະມິນາ, 13:໑2
 ຊາມາຕີ, ພາກພື້ນ, 8:໖1
 ຊາມາເຣຍ, 1:24, 5:23, 10:24, 11:25, 13:໘3

ຊາມາເຣຍ, ເສັ້ນທາງໄປທາ, 12:ຂ1
 ຊາມາເຣຍ, ພາກພື້ນ, 1:ຂ4, 10:ຂ4, 11:ຂ4
 ຊາໂມຕາເກ, ເກາະ, 13:ຈ1
 ຊາລາມີ, 13:ຂ3
 ຊາລິມ, 11:ຄ4
 ຊາເລັມ (ເຢຣູຊາເລັມ), 9:ງ3
 ຊາເຣັບຕາ, 11:ຂ1
 ຊາໂຣນ, ທົ່ງພຽງ, 1:ຂ4, 10:ຂ4, 11:ຂ5
 ຊາວອິດສະຣາເອນ, ສະນັ້ນຂອງ, ໃນເຢຣູຊາເລັມ, 12:ຄ4
 ຊາວຮີວີ, ປະຊາຊົນ, 3:ຄ1
 ຊິນ, ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, 2:ຄ3
 ຊິຂາ, 11:ຂ5
 ຊິເຄມ, 3:ຂ4, 4:ຄ3, 10:ຂ4
 ຊິໂດນ, 1:ຄ1, 9:ງ3, 10:ຂ1, 11:ຂ1, 13:ຍ3
 ຊິນາ (ບາເບນ), 9:ຂ3
 ຊິນາຍ, ພູ (ໂຮເຣັບ), 2:ຄ4, 9:ງ4
 ຊິເມໂອນ, ເຜົ່າ, 3:ກ7
 ຊິໂລ, 3:ຂ5, 4:ຄ3, 10:ຄ5
 ຊິໂລອາມ, ສະນັ້ນ, ໃນເຢຣູຊາເລັມ, 12:ຄ7
 ຊິຣະກູ, 13:ຂ2
 ຊິເຣຍ, ພາກພື້ນ, 6:ຂ3, 8:ຄ3, 9:ງ3, 11:ຄ2, 13:ຍ3
 ຊິໂອນ, ພູ, 14:ຂ6
 ຊຸກໂກດ, ໃນອິດສະຣາເອນ, 3:ຄ4, 4:ຄ3
 ຊຸກໂກດ, ໃນເອຍິບ, 2:ຂ2
 ຊູຊາ, 6:ຄ3, 7:ຂ3, 9:ຂ3
 ຊູດ, ອ່າວ, 2:ຂ4
 ຊູເຣ, ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, 2:ຄ2
 ໂຊໂດມ ແລະ ໂກໂມຣາ, ເຂດຂອງ, 10:ຄ8
 ໂຊເຣັກ, ແມ່ນ້ຳ, 1:ຂ6, 10:ກ6, 11:ກ6
 ໂຊຊຣັດ (ກິດຕິມ), ເກາະ, 8:ຄ3, 9:ຄ3, 13:ຂ3
 ດາຊີ, ພາກພື້ນ, 8:ຄ2

ດານ, ເຜົ່າ, 3:ຄ1, 3:ກ5
 ດານ (ລາອິດ), 1:ຄ2, 3:ຄ1, 4:ຄ1, 10:ຄ2
 ດາມັສກັດ, 1:ງ1, 9:ງ3, 10:ງ1, 11:ງ1, 13:ຍ3
 ດີໂບນ, 2:ງ1
 ດູຣາ, ທົ່ງພຽງ, 9:ສ3
 ເດກາໂປລີ, ພາກພື້ນ, 11:ງ4
 ເດຣເບ, 13:ຂ2
 ໂດທານ, 10:ຂ4
 ໂດບຟະກາ, 2:ຄ4
 ໂດເຣ, 3:ຂ3, 4:ຂ2
 ຕາໂຊ, 13:ຂ2
 ຕານິດ (ຮາມາເຊັດ), 2:ຂ2
 ຕາໂບເຣ, ພູ, 1:ຄ3, 3:ຄ3, 4:ຄ2, 10:ຄ3, 11:ຄ3, 14:ຄ6
 ຕີກຣິດ, ແມ່ນ້ຳ, 5:ຄ2, 6:ຄ2, 8:ງ3, 9:ຂ3
 ຕີເບັດ, 5:ຂ4, 6:ຂ4, 7:ກ4, 8:ຄ4
 ຕີເບເຣຍ, 11:ຄ3
 ຕີເຣ, 1:ຂ2, 3:ຂ1, 4:ຂ1, 9:ງ3, 10:ຂ1, 11:ຂ2, 13:ຍ3
 ເຕກົວ, 10:ຂ6
 ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຊິນາຍ, 2:ຄ4
 ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານພາກຕາເວັນອອກ, 2:ງ2
 ທະເລເກືອ (ທະເລຕາຍ), 1:ຄ7, 2:ງ1, 3:ຄ6, 4:ຄ4, 9:ງ4
 ທະເລຄາສະປຽນ, 5:ຄ1, 6:ຄ2, 7:ຂ2, 8:ງ2, 9:ຂ1
 ທະເລຊາຍລີເບຍ, 9:ຂ4
 ທະເລຊາຍອາຣາເບຍ, 9:ສ3
 ທະເລແດງ, 2:ງ4, 5:ຂ4, 6:ຂ4, 7:ຂ4, 8:ຄ4, 9:ງ4
 ທະເລດຳ, 5:ຂ1, 6:ຂ1, 7:ຂ2, 8:ຄ2, 9:ຄ1, 13:ສ1
 ທະເລຕາຍ, ຄວາມສູງຂອງ, 14:ກ7, 14:ຄ3
 ທະເລຕາຍ, ເສັ້ນທາງໄປທາ, 12:ຄ8

ທະເລຕາຍ (ທະເລເກືອ), 1:ຄ7, 2:ງ1, 3:ຄ6, 4:ຄ4, 9:ງ4, 10:ຄ6, 11:ຄ7, 14:ກ7, 14:ຄ3
 ທະເລຕາຍ, ພື້ນຂອງ, 14:ຄ3
 ທະເລທາງໃຕ້ (ທະເລພາກຕາເວັນອອກ, ອ່າວເບີເຊຍ), 5:ຄ4, 6:ຄ4, 7:ຂ4, 8:ງ4, 9:ຍ3
 ທະເລທາງເໜືອ (ທະເລໃຫຍ່, ເມດີແຕຣາເນ), 7:ກ3, 9:ຂ3
 ທະເລພາກຕາເວັນອອກ (ທາງໃຕ້), 5:ຄ4, 6:ຄ4
 ທະເລເມດີແຕຣາເນ, ຄວາມສູງຂອງ, 14:ກ2, 14:ກ6
 ທະເລໃຫຍ່ (ເມດີແຕຣາເນ, ທາງເໜືອ), 1:ກ4, 2:ຂ1, 3:ກ3, 4:ກ3, 5:ກ3, 6:ກ3, 9:ຂ3, 10:ກ4, 11:ກ5, 14:ກ2, 14:ກ6
 ທະເລອາຣານ, 5:ງ1, 6:ງ1, 7:ຄ2
 ທະເລອາຣາເບຍ, 6:ງ4
 ເທສະໂລນິກ, 8:ຄ2, 13:ງ1
 ໂທອາດ, 13:ຈ2
 ທຣານຈໍແດນ, ທົ່ງພຽງທີ່ຢູ່ບ່ອນສູງດ້ານຕາເວັນອອກ, 14:ງ2
 ທຣອຍ, 6:ກ2, 7:ກ2, 9:ຂ2
 ນາຊາເຣັດ, 1:ຄ3, 11:ຂ3
 ນາບາເຕອາ, ພາກພື້ນ, 11:ຄ8
 ນາອິນ, 11:ຄ4
 ນິນ, ແມ່ນ້ຳ, 2:ກ4, 5:ຂ4, 6:ຂ4, 7:ກ4, 8:ຄ4, 9:ຄ4
 ນິເນເວ, 5:ຄ2, 9:ສ2
 ນິເກ, ພາກພື້ນ, 1:ຂ8, 10:ຂ8
 ເນັບທະລີ, ເຜົ່າ, 3:ຄ2
 ເນໂບ, ພູ, 1:ຄ6, 2:ງ1, 3:ຄ6, 4:ຄ4, 10:ຄ6, 11:ຄ6
 ໂນຟາ (ມ່າພິດ), 2:ກ3
 ປະຣິຕານີ, ພາກພື້ນ, 8:ກ1
 ປາຊານ, ພາກພື້ນ, 1:ງ2, 10:ຄ2
 ປາບີໂລນ, 5:ຄ3, 6:ຄ3, 7:ຂ3, 9:ສ3
 ປາບີໂລນ, ພາກພື້ນ, 9:ສ3
 ປາເບນ (ຊິນາ), 9:ຂ3

ບິທີເນຍ, ພາກພື້ນ, 13:ສ1
 ເບັດຊະທາ, ສະ, ໃນເຢຣູຊາເລັມ, 12:ຄ3
 ເບັດຊານ, 3:ຄ3, 4:ຄ3, 10:ຄ4
 ເບັດຊາອີດາ, 11:ຄ3
 ເບັດທານີ, 11:ຂ6
 ເບັດທານີ, ເສັ້ນທາງໄປທາ, 12:ງ6
 ເບັດທາບາຣາ, 11:ຄ6
 ເບັດຟາເຄ, 11:ຂ6
 ເບັດເລເຮັມ, 1:ຂ6, 3:ຂ6, 4:ຂ4, 10:ຂ6, 11:ຂ6
 ເບັດເລເຮັມ, ເສັ້ນທາງໄປທາ, 12:ກ7
 ເບັດເອນ (ລູເຊ), 3:ຂ25, 4:ຄ4, 10:ຂ5, 11:ຂ6
 ເບັນຢາມິນ, ເຜົ່າ, 3:ຂ5
 ເບໂຊເຣ, ແມ່ນ້ຳ, 1:ກ7, 10:ກ7, 11:ກ8
 ເບສະທາ, 12:ຂ3
 ເບເຣຍ, 13:ງ1
 ເບເອນເຊບາ, 1:ຂ7, 2:ຄ1, 3:ຂ7, 4:ຂ5, 9:ງ4, 10:ຂ7, 11:ກ8
 ໂບສະຣາ, 4:ຄ6
 ບໍ່ນ້ຳກີໂຮນ, ໃນເຢຣູຊາເລັມ, 12:ງ6
 ບໍ່ນ້ຳເອນໂຣເກນ, 12:ຄ7
 ປະຕູຄອກແກະ, ໃນເຢຣູຊາເລັມ, 12:ຄ4
 ປະຕູງາມ, 12:ຄ4
 ປະຕູຊູຊາ, ໃນເຢຣູຊາເລັມ, 12:ງ4
 ປະຕູນ້ຳ, ໃນເຢຣູຊາເລັມ, 12:ຄ7
 ປະຕູທອງປາ, ໃນເຢຣູຊາເລັມ, 12:ຂ3
 ປະໂຕເລມາຍ (ອັກໂຄ, ອັກໂກ), 1:ຂ3, 11:ຂ3, 13:ຍ3
 ບັດໂມ, ເກາະ, 13:ຈ2
 ປາດານ-ອາຣາມ (ຮາຣານ), 9:ຈ2
 ປາໄຟ, 13:ຂ3
 ປາຣານ, ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, 2:ຄ3
 ປີຊິເດຍ, ພາກພື້ນ, 13:ສ2

ປີທົມ, 2:ຂ2
 ປີຣາຮີໂຣດ, 2:ຂ3
 ເປກາ, 13:ສ2
 ເປກາມຳ, 13:ຈ2
 ເປນີເອນ, 10:ຄ4
 ເປຣີອາ, 11:ຄ5
 ປົນໂຕ, ພາກພື້ນ, 13:ຊ1
 ໂປຕີໂອລີ, 13:ຂ1
 ໂປນີເຊຍ, ພາກພື້ນ, 1:ຄ1, 4:ຂ1, 9:ງ3, 10:ຂ1, 11:ຂ2, 13:ຍ3
 ເປີເຊຍ, 5:ງ4, 6:ງ4
 ປຳພີເລຍ, ພາກພື້ນ, 13:ສ2
 ບ້ອມຍາມອັນໂຕນີ, ໃນເຢຣູຊາເລັມ, 12:ຄ3
 ພູເລບານອນ, 1:ຄ1, 10:ຄ1, 11:ຄ1
 ພຣະວິຫານ, ຂັ້ນໄດໄປສູ່, ໃນເຢຣູຊາເລັມ, 12:ງ5
 ພຣະວິຫານ, ຍອດຂອງ, ໃນເຢຣູຊາເລັມ, 12:ງ5
 ພຣະວິຫານ, ໃນເຢຣູຊາເລັມ, 12:ຄ4
 ພີເຄຍ, ພາກພື້ນ, 13:ສ2
 ພີລາແດວເຟຍ, 11:ງ6
 ພີລິດສະຕິນ, ທົ່ງພຽງ, 1:ກ6, 10:ກ6
 ພີລິດສະຕິນ, ປະຊາຊົນ, 2:ຄ2
 ພີລິດສະຕິນ, ພາກພື້ນ, 4:ຂ4
 ພີລິບປອຍ, 13:ງ1
 ຟຣາບັກ, ແມ່ນ້ຳ, 1:ງ1, 10:ງ1, 11:ງ2
 ມະຫານາອິມ, 10:ຄ5
 ມັກດາລາ, 11:ຄ3
 ມັນຕາ, ເກາະ, 13:ຂ3
 ມາກາອີຣັດ, 11:ຄ7
 ມາເກໂດເນຍ, ພາກພື້ນ, 7:ກ2, 8:ຄ2, 13:ງ1
 ເມເດບາ, 4:ຄ4
 ມານາເຊ, ເຜົ່າ, 3:ຂ4, 3:ງ2

ມາຣາ, 2:ຂ3
 ມາເຣ ອິນເຕີນຳ (ທະເລໃຫຍ່, ເມດີແຕຣາເນ, ທາງເໜືອ), 8:ຂ3
 ມີເຊຍ, ພາກພື້ນ, 13:ຈ1
 ມີເຊນາອີ, 5:ກ2
 ມີດີອານ, ພາກພື້ນ, 2:ງ4, 9:ຈ4
 ມີເລໂຕ, 13:ຈ2
 ມີຣາ, 13:ສ2
 ເມກິດໂດ, 1:ຂ3, 3:ຂ3, 4:ຂ2, 6:ຂ3, 9:ງ3, 10:ຂ3
 ເມໂຊໂປຕາເມຍ, 8:ງ3, 9:ຈ2
 ເມດີແຕຣາເນ (ທະເລໃຫຍ່, ທາງເໜືອ), 1:ກ4, 2:ຂ1, 3:ກ3, 4:ກ3, 5:ກ3, 6:ກ3, 7:ກ3, 8:ຂ3, 9:ຂ3, 10:ກ4, 11:ກ5, 13:ງ3, 14:ກ2, 14:ກ6
 ເມລິຕາ (ມັນຕາ), ເກາະ, 13:ຂ3
 ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, 1:ຄ5, 2:ງ1, 3:ຄ5, 4:ຄ3, 10:ຄ5, 11:ຄ5
 ແມ່ນ້ຳອິນດັດ, 7:ງ3
 ໂມອາບ, ທົ່ງພຽງ, 1:ຄ6, 11:ຄ6
 ໂມອາບ, ພາກພື້ນ, 1:ງ7, 2:ງ1, 3:ງ7, 4:ຄ5, 10:ງ7
 ໂມຣິຢາ, ພູ, 14:ຂ6
 ໂມເຣ, ຄ້ອຍພູ, 1:ຄ3, 10:ຄ3
 ມຳພິດ (ໂນຟາ), 2:ກ3, 5:ຂ4, 6:ຂ3, 7:ກ3, 8:ຄ3
 ຍັບໂບກ, ແມ່ນ້ຳ, 1:ຄ5, 3:ງ4, 4:ງ3, 10:ຄ5, 11:ຄ5
 ຢາດາ, ເຜົ່າ, 3:ກ6
 ຢາເບັດ ກີເລອາດ, 3:ຄ4
 ຢາມູກ, ແມ່ນ້ຳ, 1:ຄ3, 10:ຄ3, 11:ຄ3
 ຢູດາ, ພາກພື້ນ, 5:ຂ3, 10:ຂ7
 ຢູດາຍ, ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, 1:ຂ7, 11:ຂ7
 ຢູດາຍ, ພາກພື້ນ, 1:ຂ6, 11:ຂ7
 ເຢຊະເຣເອນ, 4:ຄ2, 10:ຂ4
 ເຢຊະເຣເອນ (ເອສະດາອີໂລນ), ຮ່ອມພູ, 1:ຂ3, 10:ຂ3
 ເຢຣີໂກ, 1:ຄ5, 2:ງ1, 3:ຄ5,

4:ຄ4, 10:ຄ6, 11:ຄ6, 14:ກ7, 14:ຄ3
 ເຢຣີໂກ, ເສັ້ນທາງໄປຫາ, 12:໑6
 ເຢຣູຊາເລັມ (ຊາເລັມ), 1:ຂ6, 2:໘1, 3:ຂ5, 4:ຄ4, 5:ຂ3, 6:ຂ3, 7:ກ3, 8:ຄ3, 9:໘3, 10:ຂ6, 11:ຂ6, 13:ຍ3, 14:ຂ2, 14:ຂ6
 ເຢຣູຊາເລັມ, ເມືອງທາງໃຕ້, 12:ຄ6
 ເຢຣູຊາເລັມ, ເມືອງທາງເໜືອ, 12:ຂ6
 ຍົບປາ, 1:ກ5, 3:ກ5, 4:ຂ3, 10:ກ5, 11:ກ5, 13:ຍ3
 ຍົບປາ, ເສັ້ນທາງໄປຫາ, 12:ກ4
 ຮັບບາ (ອຳມານ), 1:໘5, 3:໘5, 10:໘5, 14:໘2
 ຮາມາເຊັດ (ຕານິດ), 2:ຂ2
 ຮາໂມດ-ເກລີອາດ, 3:໘3, 4:ຄ2
 ຮູເບັນ, ເຜົ່າ, 3:ຄ6
 ເຣຄີໂອມ, 13:ຂ2
 ເຣພິດິມ, 2:ຄ4
 ໂຣໂດ, ເກາະ, 9:ຂ3, 13:ຈ3
 ໂຣມ, 8:ຂ2, 13:ກ1
 ລະບຽງກະສັດ, ໃນເຢຣູຊາເລັມ, 12:ຄ5
 ລະບຽງຂອງໂຊໂລໂນນ, ໃນເຢຣູຊາເລັມ, 12:໘4
 ລາກິດ, 1:ຂ6, 3:ຂ6, 4:ຂ4, 10:ຂ7
 ລາວດີເກອາ, 13:ສ2
 ລາອິດ (ດານ), 10:ຄ2
 ລິຕານີ, ແມ່ນ້ຳ, 1:ຄ1, 10:ຄ1, 11:ຄ2
 ລິເກຍ, ພາກພື້ນ, 13:ສ2
 ລິສະຕຣາ, 13:ຂ2
 ລິເດຍ, ພາກພື້ນ, 13:ຈ2
 ລິເບຍ, 8:ຂ3, 13:ຄ4
 ລູເຊ (ເບັດເອນ), 10:ຂ5
 ວັງຂອງເຮໂຣດ, ໃນເຢຣູຊາເລັມ, 12:ຂ5

ວັງຮາສະໂມເນແອນ, ໃນເຢຣູຊາເລັມ, 12:ຄ5
 ຫ້ອງຊັ້ນເທິງ, ໃນເຢຣູຊາເລັມ, 12:ຂ6
 ພາກກອກເທດ, ພູ, 1:ຂ6, 10:ຂ6, 11:ຂ6, 12:໘5, 14:ຂ6
 ຫລຸ່ມນິນ, 2:ກ2, 9:ຄ4
 ຫ້ວຍນ້ຳເມໂຣມ (ທະເລສາບຣູເລ), 10:ຄ2
 ອະຂາຢາ, ແຂວງໂຣມ, 8:ຄ2, 13:໘2
 ອັກກາດ, ພາກພື້ນ, 9:ຂ2
 ອັກໂກ (ອັກໂຄ, ປະໂຕເລມາຍ), 1:ຂ3, 3:ຂ2, 4:ຂ2, 10:ຂ2, 11:ຂ3
 ອັກໂກບ, ພາກພື້ນ, 4:ຄ1
 ອັດຊະໂດດ (ອາໂຊໂຕ), 1:ກ6, 3:ກ5, 4:ຂ4, 10:ກ6
 ອັດຊີເຣຍ, 9:ສ2
 ອັດຊູເຣ, 5:ຄ2, 9:ສ2
 ອັດຣີ, ທະເລ (ອັດຣີຕິກ), 8:ຂ2
 ອັນຕີໂອເຂຍ, ໃນຊີເຣຍ, 8:ຄ3, 13:ຍ2
 ອັນຕີໂອເຂຍ, ໃນປີຊີເດຍ, 13:ສ2
 ອາກໂນນ, ແມ່ນ້ຳ, 1:ຄ7, 2:໘1, 3:ຄ6, 4:ຄ5, 10:ຄ7, 11:ຄ7
 ອາກາບາ, ອ່າວ, 2:໘4
 ອາສະກາໂລນ (ອາສະເກໂລນ), 11:ກ6
 ອາສະເກໂລນ (ອາສະກາໂລນ), 1:ກ6, 3:ກ6, 4:ກ4, 10:ກ6, 11:ກ6
 ອາເຊ, ເຜົ່າ, 3:ຂ2
 ອາໂຊໂຕ (ອັດຊະໂດດ), 11:ກ6
 ອາແຖນ, 6:ກ2, 7:ກ2, 8:ຄ2, 13:໘2
 ອາບານາ, ແມ່ນ້ຳ, 1:໘1
 ອາປິເລັນ, ພາກພື້ນ, 11:໘1
 ອາປິໂອ, ຕະຫລາດ, 13:ຂ1

ອາມາເຫລັກ, ພາກພື້ນ, 4:ກ6
 ອາເລັກຊັງເດຍ, 8:ຄ3, 13:ສ4
 ອາຣັດ, 2:໘1, 3:ຂ7, 4:ຂ5
 ອາຣາບາ (ຫ່ອມພູຣິບ), 1:ຄ8, 2:໘2, 4:ຄ6, 10:ຄ8
 ອາຣາເບຍ, 5:ຄ4, 8:໘4
 ອາຣາມດາມັສກັດ, ພາກພື້ນ, 4:໘1
 ອາຣາຣັດ, ພູ, 9:ສ1
 ອາຣິມາທາຍ, 11:ຂ5
 ອ່າວເປີເຊຍ (ທະເລທາງໃຕ້), 9:ຍ3
 ອາອີ, 2:໘1, 10:ຂ5
 ອິດສະຣາເອນ, ພາກພື້ນ, 4:ຂ3
 ອິດຊາຕາ, ເຜົ່າ, 3:ຄ3
 ອີໂກນີອິມ, 13:ຂ2
 ອີຕາລີ, ແຂວງໂຣມ, 8:ຂ2, 13:ກ1
 ອູຣາຕູ, ພາກພື້ນ, 9:ຈ1
 ອູເຣ, 5:ຄ3, 9:ຈ2, 9:ຂ3
 ເອັກໂຣນ, 1:ຂ6, 10:ກ6
 ເອເຊຍ, ແຂວງໂຣມ, 8:ຄ2, 13:ສ1
 ເອໂດມ, ພາກພື້ນ, 1:ຄ8, 2:໘2, 4:ຄ7, 10:໘8
 ເອສະດາອີໂລນ (ເຢຊະເຣເອນ), ຮ່ອມພູ, 1:ຂ3, 10:ຂ3
 ເອຊີໂອນເກເບ, 2:໘3, 4:ຂ8, 9:໘4
 ເອທາມ, ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, 2:ຂ3
 ເອນເກດີ, 4:ຄ4, 10:ຄ7
 ເອນໂດເຣ, 10:ຄ3
 ເອບານ, ພູ, 1:ຂ4, 3:ຂ4, 4:ຄ3, 10:ຂ4, 11:ຂ5, 14:ຂ6
 ເອເຟຣາອິມ, ເຜົ່າ, 3:ຂ5
 ເອເຟໂຊ, 8:ຄ2, 13:ຈ2
 ເອມາອູດ, 11:ຂ6
 ເອມາອູດ, ເສັ້ນທາງໄປຫາ, 12:ກ4
 ເອຍິບ, ພາກພື້ນ, 2:ກ2, 5:ຂ4, 7:ກ4, 8:ຄ4, 9:ຄ4, 13:ສ4
 ເອຍິບ, ແມ່ນ້ຳຂອງ, 2:ຄ2
 ເອຍິບ, ອານາຈັກຂອງ, 6:ກ3

ເອລາ, 1:26, 10:ກ6, 11:ກ6
 ເອລາມ, ພາກພື້ນ, 5:ຄ3, 6:ຄ3,
 7:ຄ3, 9:ຍ3
 ເອລິມ, 2:ຄ3
 ເອີຟຣັດ, ແມ່ນ້ຳ, 5:ຂ3, 6:ຂ3,
 8:ງ3, 9:ຈ2
 ໄອດູມີອາ, ພາກພື້ນ, 1:ຂ8,
 10:ຂ8, 11:ຂ7
 ໄອນິນ, 11:ຄ4
 ໄອຢາໂລນ, 1:ຂ5, 10:ຂ5, 11:ຂ5
 ອຳມານ (ຮັບບາ), 1:ງ5, 10:ງ5,
 14:ງ2
 ອຳໂມນ, ພາກພື້ນ, 1:ງ6, 3:ງ5,
 4:ງ3, 10:ງ6

ອອນ (ເຮລີໂອໂປລິດ), 2:ກ3,
 9:ຄ4
 ຮາໂຊ, 3:ຄ2, 4:ຄ2, 10:ຄ2
 ຮາຣາມ (ປາດານ-ອາຣາມ), 9:ຈ2
 ຮິສະປານີ, ພາກພື້ນ, 8:ກ2
 ຮິດຕີ, ປະຊາຊົນ, 9:ງ2
 ຮູໄຕ້ດິນຂອງເຮເຊກີຢາ, ໃນເຢຣູ
 ຊາເລັມ, 12:ຄ6
 ຮູເລ (ຫ້ວຍນ້ຳເມໂຣມ), ທະເລ
 ສາບ, 10:ຄ2, 14:ຄ6
 ເຮັດຊະໂບນ, 4:ຄ4
 ເຮັບໂຣນ, 1:ຂ6, 2:ງ1, 3:ຂ6,
 4:ຂ4, 10:ຂ7, 11:ຂ7

ເຮັບໂຣນ, ສິ້ນທາງໄປຫາ,
 12:ກ7
 ເຮລີໂອໂປລິດ (ອອນ), 2:ກ3
 ໂຮຣີ, ປະຊາຊົນ, 9:ຈ2
 ໂຮເຣ, ພູ, 2:ງ2
 ໂຮເຮັບ (ພູຊີນາຍ), 2:ຄ4, 9:ງ4
 ເຮີໂມນ, ພູ, 1:ງ1, 3:ຄ1, 4:ຄ1,
 10:ຄ1, 11:ຄ1, 14:ງ5
 ຮ່ອມພູກິດໂຣນ, ໃນເຢຣູຊາເລັມ,
 12:ງ6
 ຮ່ອມພູຮິນໂນມ, ໃນເຢຣູຊາເລັມ,
 12:ຂ7
 ຮ່ອມພູຮູເລ, 1:ຄ2, 11:ຄ2

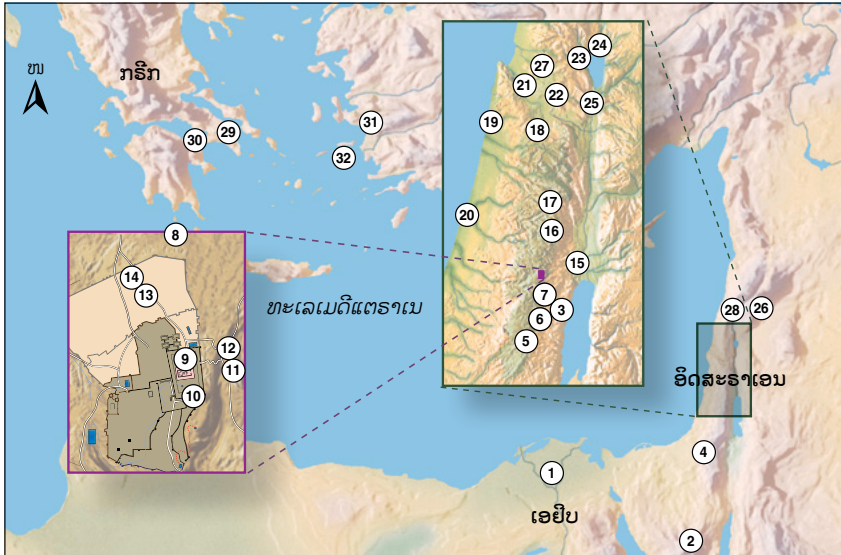
ຮູບພາບຂອງສະໄໝພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ

ຮູບພາບສະຖານທີ່ ທີ່ສຳຄັນເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ຕົວຢ່າງເຖິງແຜນດິນບ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູເຄີຍໄດ້ຍ່າງ, ບ່ອນທີ່ສາດສະດາໃນສະໄໝພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີໄດ້ອາໄສຢູ່ ແລະ ໄດ້ສອນ, ແລະ ເປັນບ່ອນທີ່ເຫດການຫລາຍຢ່າງໃນພຣະຄຳພີ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ.

ສະຫລຸບ

ແຜນທີ່ຂ້າງລຸ່ມນີ້ ສະແດງສະຖານທີ່ຂອງຮູບພາບ ຢູ່ໃນພາກນີ້. ຢູ່ໃນໜ້າຕໍ່ໆໄປ, ຮູບທີ່ໝາຍເລກໄວ້ ມີຖ້ອຍຄຳອະທິບາຍສະຖານທີ່ຕິດຢູ່ນຳ. ເຫດການທີ່ສຳຄັນໃນພຣະຄຳພີ ຈາກເຂດນັ້ນ ຖືກລະບຸໄວ້, ພ້ອມດ້ວຍຂໍ້ອ້າງອີງພຣະຄຳພີ ເພື່ອວ່າທ່ານຈະຮູ້ຈັກບ່ອນທີ່ທ່ານສາມາດອ່ານກ່ຽວກັບເຫດການເຫລົ່ານີ້ໄດ້.

1. ແມ່ນ້ຳນິນ ແລະ ເອຍິບ 2. ພູຊີນາຍ (ໂຮເຣັບ) ແລະ ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານຊີນາຍ 3. ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານຢູດາຍ 4. ກາເດັດ-ບາກເນອາ 5. ອຸບມຸງຂອງປີຕູ 6. ເຂດພູດອຍຢູດາຍ 7. ເບັດເລເຮັມ 8. ເຢຣູຊາເລັມ 9. ພຣະວິຫານຂອງເຮໂຣດ 10. ຂັ້ນໄດໄປສູ່ພຣະວິຫານ 11. ພູໜາກກອກເທດ 12. ສວນເຄັດເຊມາເນ 13. ໂຄລະໂຄທາ 14. ສວນອຸບມຸງ 15. ເຢຣີໂກ 16. ຊີໂລ	17. ຊີເຄມ 18. ໂດທານ ໃນຊາມາເຣຍ 19. ກາຍຊາເຣຍ ແລະ ທົ່ງພຽງຊາໂຣນ ເຖິງ ກາເມນ 20. ຍົບປາ 21. ຮ່ອມພູເຢຊຸເຣເອນ 22. ພູຕາໂບເຣ 23. ທະເລຄາລີເລ ແລະ ພູບູລິນສຸກ 24. ກາເປນາອູມ 25. ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ 26. ກາຍຊາເຣຍ ພິລິບປອຍ 27. ນາຊາເຣັດ 28. ດານ 29. ອາແຖນ 30. ໂກຣິນໂທ 31. ເອເຟໂຊ 32. ເກາະບັດໂມ

1. ແມ່ນ້ຳນິນ ແລະ ເອຍິບ

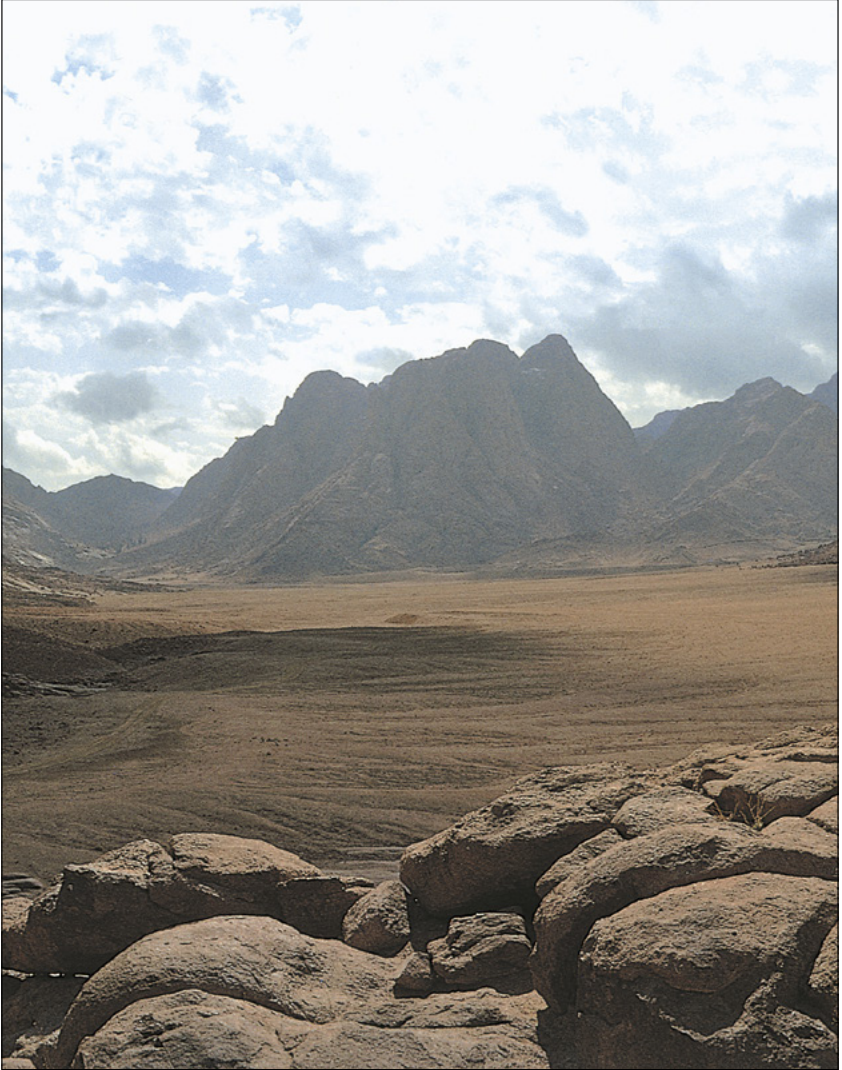

ພຶດພັນທັນຍາຫານເຕີບ ໂຕຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳນິນ. ຢູ່ໃນ
 ບ່ອນເຊັ່ນນີ້, ມານດາຂອງໂມເຊໄດ້ເຊື່ອງລູກຊາຍ
 ຂອງນາງໄວ້. ຫັດໄປນັ້ນ ແມ່ນເຂດທະເລຊາຍ ຊຶ່ງ
 ສ່ວນຫລາຍເປັນເຂດຂອງປະເທດເອຍິບ.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ແຜ່ນດິນນີ້ໄດ້ຖືກພົບເຫັນໂດຍ
 ນາງເອຍິບໂຕ (ອຣຮ 1:23–25). ອັບຣາຮາມ ໄດ້
 ໄປປະເທດເອຍິບ (ປຖກ 12:10–20; ອຣຮ 2:21–
 25). ໂຢເຊັບໄດ້ຖືກຂາຍໄປປະເທດເອຍິບ, ໄດ້ກາຍ
 ເປັນຜູ້ປົກຄອງ, ແລະ ໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອຄອບຄົວຂອງ
 ເພິ່ນຈາກຄວາມອຶດຢາກ (ປຖກ 37; 39–46). ລູກ

ຫລານຂອງຢາໂຄບໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເອຍິບ (ປຖກ 47;
 ອພຍ 1; 12:40). ລູກສາວຂອງຟາໂຣ ໄດ້ພົບເຫັນ
 ແອນ້ອຍໂມເຊຢູ່ໃນແມ່ນ້ຳ ແລະ ໄດ້ເອົາລາວມາລ້ຽງ
 (ອພຍ 2:1–10). ໂມເຊໄດ້ພາຊາວອິດສະຣາເອນ
 ອອກຈາກເອຍິບ (ອພຍ 3–14). ມາຣີ, ໂຢເຊັບ, ແລະ
 ພຣະເຢຊູ ໄດ້ໄປປະເທດເອຍິບ ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ ເພື່ອ
 ຫາຍາກເຮໂຣດ (ມທ 2:13–15, 19–21). ໃນຍຸກສຸດ
 ທ້າຍ, ຊາວເອຍິບຈະຮູ້ຈັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ
 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອວຍພອນປະເທດເອຍິບ (ອຊຍ
 19:20–25). (ເບິ່ງ ຄມພ ເອຍິບ.)

2. ພູຊີນາຍ (ໂຮເຣັບ) ແລະ ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານຊີນາຍ

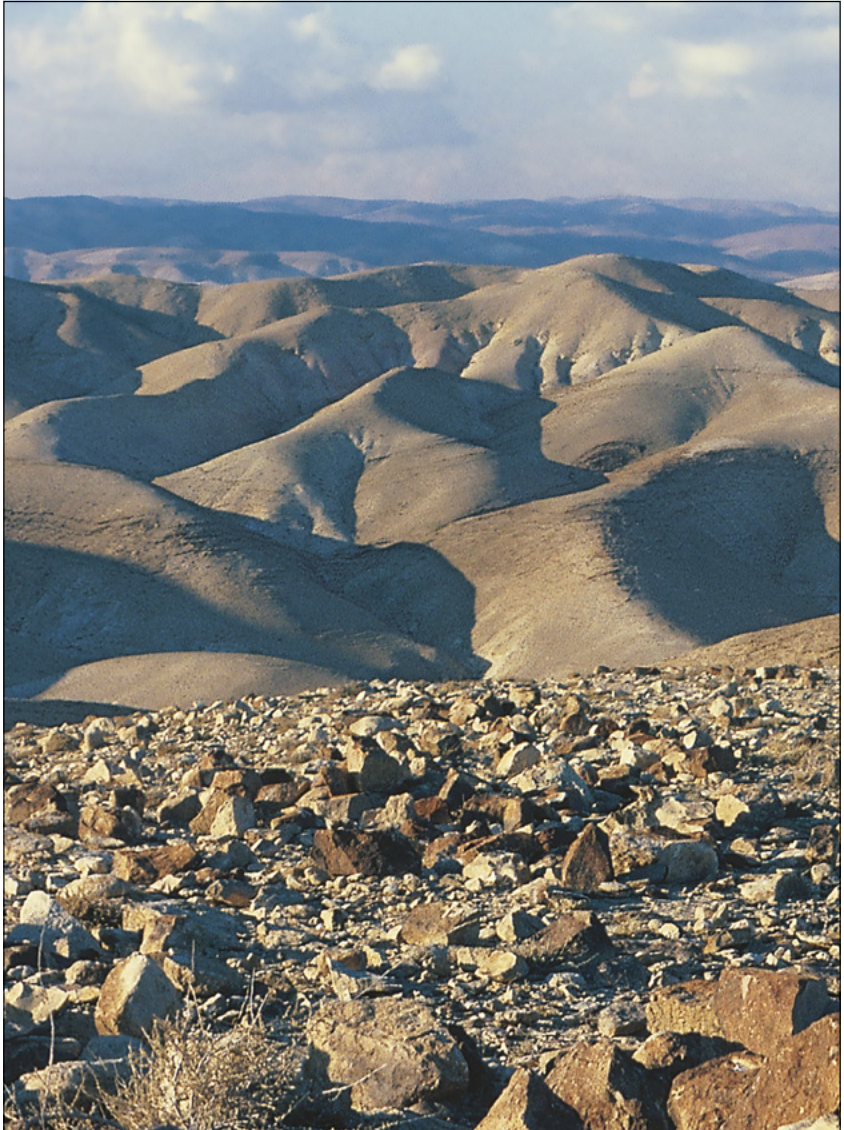

ມີ ສະຖານ ທີ່ ຫລາຍ ບ່ອນ ທີ່ ເປັນ ໄປ ໄດ້ ສຳ ລັບ ພູ ຊີນາຍ. ສະຖານ ທີ່ ຕາມ ທີ່ ບອກ ເລົ່າ ກັນ ມາ ແມ່ນ ເຈເບນ ມູສາ (ພູໂມເຊ), ທີ່ຢູ່ໃນຮູບນີ້.

ເຫດການ ທີ່ ສຳ ຄັນ: ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ປະກົດ ຕໍ່ ໂມເຊ ແລະ ໄດ້ ປະທານ ພຣະບັນຍັດສິບປະການ ໃຫ້ ເພິ່ນ (ອພຍ 19-20). ໂມເຊ, ອາໂຣນ, ລູກຊາຍສອງຄົນ ຂອງອາໂຣນ, ແລະ ພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ 70 ຄົນ ໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ສົນທະນາກັບພຣະເຈົ້າ (ອພຍ 24:9-12).

ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ໃຫ້ ຄຳ ແນະນຳ ແກ່ ໂມເຊ ເລື່ອງ ການ ສ້າງ ສະຖານ ທີ່ ນະມັດສະການ (ອພຍ 25-28; 30-31). ຊາວອິດສະຣາເອນ ໄດ້ ນະມັດສະການ ງົວຄຳ ທີ່ ພວກເຂົາ ໄດ້ ຊັກຊວນ ໃຫ້ ອາໂຣນ ສ້າງຂຶ້ນ (ອພຍ 32:1-8). ເອລີຢາ ໄດ້ ຫນີ ຈາກ ແຜ່ນດິນນີ້ ຈາກ ຮ່ອມ ພູ ເຢຊະເຣເອນ, ບ່ອນ ທີ່ ລາຊີນີ ເຢເຊເບນ ໄດ້ ອາໄສ ຢູ່ (1 ກສ 19:1-18). ນີ້ ກໍ ເປັນ ບ່ອນ ທີ່ ເອລີ ຢາ ໄດ້ ເວົ້າລົມນຳພຣະເຈົ້າຄືກັນ (1 ກສ 19:8-19). (ເບິ່ງ ຄມພ ຊີນາຍ, ພູ.)

3. ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານຢູດາຍ

ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານຢູດາຍ ຕັ້ງຢູ່ໃນທິດຕາເວັນອອກຂອງເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ລົງໄປເຖິງທະເລຕາຍ.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານຢູດາຍ ເປັນສະຖານທີ່ພັກເຊົາແຫ່ງສຳຄັນຂອງຫລາຍຍຸກໃນປະຫວັດສາດຂອງສະໄໝບູຮານ. ດາວິດ ໄດ້ລີ້ຊ້ອນຈາກກະສັດໂຊນ (1 ຊມອ 26:1-3). ພຣະເຢຊູ

ໄດ້ຖືສິນອິດເຂົ້າເປັນເວລາ 40 ມື້ ແລະ 40 ຄືນ (ມທ 4:1-11; ມຣກ 1:12-13). ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຊ້ເສັ້ນທາງສາຍນີ້ ຈາກເຢຣູຊາເລັມ ໄປຫາ ເຢຣິໂກ ຜ່ານຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານຢູດາຍ ໃນຄຳອຸປະມາເລື່ອງໄທຊາມາເຣຍຜູ້ໃຈດີ ເພາະຜູ້ເດີນທາງຄົນດຽວ ມັກຖືກລອບທຳຮ້າຍ ຢູ່ໃນເຂດນີ້ (ລກ 10:25-37). (ເບິ່ງຄມພ ທະເລຕາຍ.)

4. ກາເດັດ-ບາກເນອາ

ນີ້ຄືພາບຂອງທະເລຊາຍອັນກວ້າງໃຫຍ່ເບື້ອງຕາເວັນອອກສ່ຽງເໜືອ (ກໍຖືກເອີ້ນວ່າ ວາດີ ນຳອີກ) ບ່ອນທີ່ ກາເດັດ-ບາກເນອາ ຕັ້ງຢູ່. ສາຍນ້ຳທີ່ໄຫລຜ່ານມາທາງນີ້ ລະຫວ່າງລະດູຝົນ ເຮັດໃຫ້ສະຖານທີ່ແຫ່ງນີ້ ເຕັມໄປດ້ວຍນ້ຳ ແລະ ອຸດົມສົມບູນ ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານສິນ.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ສະຖານທີ່ແຫ່ງນີ້ອາດເປັນຈຸດທີ່ໂມເຊໄດ້ສົ່ງພວກຜູ້ຊາຍ 12 ຄົນ ໄປສືບເບິ່ງແຜ່ນດິນການາອານ (ຈບຊ 13:17-30). ມັນເປັນບ່ອນທີ່ຊາວ

ອິດສະຣາເອນໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍພັກ ໃນໄລຍະ 38 ປີຂອງການຊັດເຊພະເນຈອນໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເປັນເວລາ 40 ປີຂອງພວກເຂົາ (ພບຍ 2:14). ນາງມີຮີອາມ ໄດ້ຕາຍໄປ ແລະ ໄດ້ຖືກຜັງໄວ້ຢູ່ທີ່ນີ້ (ຈບຊ 20:1). ນີ້ຄືສະຖານທີ່ ທີ່ໂກຣາ ໄດ້ເຮັດການກະບົດ, ນີ້ຄືສະຖານທີ່ ທີ່ຜູ້ຄົນເວົ້າຈົມ, ແລະ ນີ້ຄືສະຖານທີ່ ທີ່ໄມ້ຄ້ອນເທົ້າຂອງອາໂຣນອອກດອກ (ຈບຊ 16-17). ໂກ້ສະຖານທີ່ແຫ່ງນີ້ ທີ່ໂມເຊໄດ້ຕີໂງ່ນຫີນ ແລະ ນ້ຳໄດ້ໄຫລອອກມາ (ຈບຊ 20:7-11).

5. ອຸບມຸງຂອງປີຕຸ

ອາຄານແຫ່ງນີ້, ແຫ່ງໜຶ່ງໃນບັນດາອາຄານທີ່ໂດ່ງດັງ ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນສັກສິດ, ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນເມືອງເຮັບໂຮນ ໂດຍກະສັດເຮໂຣດ ຕາມທີ່ບອກເລົ່າກັນມາວ່າ ດັງເດີມເປັນຖ້ຳມັກເປລາ, ທີ່ອັບຣາຮາມໄດ້ຊື້ເພື່ອເປັນສະຖານທີ່ຝັງຄອບຄົວ (ປຖຖ 23).

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ສະຖານທີ່ຝັງສົບຂອງນາງຊາຣາ (ປຖຖ 23) ແລະ ອັບຣາຮາມ (ປຖຖ 25:9). ອີຊາກ, ນາງເຣເບກາ, ແລະ ນາງເລອາ ກໍໄດ້ຖືກຝັງໄວ້ຢູ່ທີ່ນີ້ຄືກັນ (ປຖຖ 49:30-31). ສົບຂອງຢາໂຄບ ໄດ້ຖືກນຳມາຈາກເອຢິບ ຫາການາອານ ແລະ ໄດ້ຖືກຝັງໄວ້ຢູ່ໃນຖ້ຳແຫ່ງນີ້ (ປຖຖ 50).

6. ເຂດພູດອຍຢູດາຍ

ເຂດພູດອຍຢູດາຍ ມີຄວາມຍາວປະມານ 56 ກິໂລແມັດ ແລະ ຄວາມກວ້າງ 27 ກິໂລແມັດ. ທີ່ດິນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພູດອຍແຫ່ງນີ້ ເປັນດິນທີ່ມີຫີນຫລາຍ ແລະ ຍາກທີ່ຈະປູກຝັງ. ຄ້ອຍພູໄດ້ແຍກອອກໄປໂດຍຮອມພູຫລາຍບ່ອນ ແລະ ເປັນດິນແດນທີ່ອຸດົມສົມບູນຫລາຍສົມຄວນ. ຊາວອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ໄດ້ອາໄສຢູ່ຕາມຄ້ອຍພູເຫລົ່ານີ້, ແລະ ໃຊ້ມັນເປັນສິ່ງປົກປ້ອງພວກເຂົາຈາກພວກຮຸກຮານ.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບແຜ່ນດິນແຫ່ງນີ້ໃຫ້ແກ່ອັບຮາຮາມ ແລະ ລູກຫລານຂອງເພີ່ນ (ປຖກ 13:14-18; 17:8). ນາງ ຊາຮາ ແລະ ອັບຮາຮາມ ໄດ້ຖືກຝັງໄວ້ຢູ່ໃນຖໍ້າມັກເປລາ, ໃນເມືອງເຮັບໂຮນ (ປຖກ 23:19; 25:9). ດາວິດໄດ້ຍຶດຄອງເຢຣູຊາເລັມຈາກຊາວເຢບູດ (2 ຊມອ 5:4-9). ເຫດການຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນສະໄໝພຣະຄຳພີເດີມ ໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ວ່າ ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນຄ້ອຍພູແຫ່ງນີ້ ຫລາຍກວ່າໃນພາກພື້ນອື່ນໆ.

7. ເບັດເລເຮັມ

ຮູບພາບນີ້ ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄ້ອຍພູ ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍ ກ້ອນຫີນ ແລະ ຫົງລ້ຽງສັດຢູ່ຂ້າງໜ້າ, ພ້ອມດ້ວຍ ເມືອງເບັດເລເຮັມໃນສະໄໝໃໝ່ ຢູ່ຂ້າງຫລັງ.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ນາງຣາເຊັນໄດ້ຖືກຜັງໄວ້ຢູ່ໃກ້ ບ່ອນນີ້ (ປຖກ 35:16–20). ນາງຣຸດ ແລະ ໂບອາດ

ໄດ້ອາໄສຢູ່ບ່ອນນີ້ (ນຣ 1:19–2:4). ກະສັດດາວິດ ໄດ້ເກີດມາ ແລະ ຖືກຫົດສົງໃຫ້ເປັນກະສັດຢູ່ບ່ອນນີ້ (1 ຊມອ 16:1–13). ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ກຳເນີດ ຢູ່ບ່ອນນີ້, ແລະ ຄົນລ້ຽງແກະ ແລະ ພວກໂຫລາຈານ ໄດ້ມາ ນະມັດ ສະການພຣະອົງ (ມທ 2:1–11; ລກ 2:4–16). (ເບິ່ງ ຄມພ ເບັດເລເຮັມ.)

8. ເຢຣູຊາເລັມ

ຫລຽວເບິ່ງທາງເໜືອຂອງເຢຣູຊາເລັມ. ຢູ່ທາງກາງຂອງຮູບນີ້ ແມ່ນວັດຂອງຊາວມຸດສະລິມ ຊຶ່ງມີຫລັງຄາ ເປັນສີຄຳ, ເອີ້ນວ່າ ກະໂຈມຫິນ. ໃນສະໄໝບູຮານ ຊາວຍິວໄດ້ນະມັດສະການຢູ່ພຣະວິຫານຢູ່ບ່ອນນີ້. ກຳແພງທີ່ຢູ່ໃກ້ກະໂຈມຫິນ ເປັນກຳແພງອ້ອມເມືອງເຢຣູຊາເລັມເກົ່າ. ຢູ່ກຳແພງທາງເບື້ອງຂວາ ແມ່ນຮ່ອມພູກິດໂຮນ. ຢູ່ໂກງທາງເບື້ອງຂວາ, ນອກຮູບ, ແມ່ນພູພາກອອກເທດ. ຢູ່ທາງເໜືອ, ເລີຍໄປຈາກກະໂຈມຫິນ ອາດເປັນສະຖານທີ່ທີ່ເອີ້ນວ່າໂຄລະໂຄທາ, ຫລື ຄາວາຣີ.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ຕົ້ນເດີມ ເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ມີຊື່ວ່າ ຊາເລັມ (ພສສ 76:2). ອັບຮາຮາມໄດ້ຈ່າຍສ່ວນສິບໃຫ້ເມນຄີເສເດັກ (ປຖກ 14:18-20). ອັບຮາຮາມໄດ້ມາຖວາຍອີຊາກ (ປຖກ 22:2-14). ກະສັດດາວິດ

ໄດ້ຍຶດຄອງເຢຣູຊາເລັມຈາກພວກເຢບຸດ (2 ຊມອ 5:4-9). ກະສັດໂຊໂລໂມນໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານຫລັງໜຶ່ງຂຶ້ນ (1 ກສ 6-7). ລີໂຮໄດ້ໜີຈາກ ເພື່ອໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ (1 ນພ 1:4; 2). ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ, ໄດ້ຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງເຮົາ, ແລະໄດ້ຟື້ນຄືນພຣະຊົນ (ມທ 21-28). ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ທຳນາຍໄວ້, ເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຖືກທຳລາຍ ບໍ່ດົນຫລັງຈາກພຣະອົງໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນ (ຈສ—ມ 1:3-20). ເຢຣູຊາເລັມຈະຖືກບຸກລຸກໃນຍຸກສຸດທ້າຍ (ອຊກ 38-39; ຢອ 2-3; ພນມ 11; 16). ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຈະມາປະກົດຢູ່ບ່ອນນີ້ ຊຶ່ງເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະອົງ (ຊກຢ 12-14; ຄພ 45:48-53). (ເບິ່ງ ຄມພ ເຢຣູຊາເລັມ; ຊາເລັມ.)

9. ພຣະວິຫານຂອງເຮໂຣດ

ຮູບພາບນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຮູບແບບຂອງພຣະວິຫານຂອງເຮໂຣດ (ອັດຕາສ່ວນ ຂະໜາດ 1:50) ຊຶ່ງຄິດວ່າຖືກສ້າງຂຶ້ນ ໃນ ຄ.ສ. 67. ກຳແພງອ້ອມຮອບພຣະວິຫານ ປິດລ້ອມສະຖານທີ່ສັກສິດທີ່ສຸດ, ສະຖານທີ່ສັກສິດ, ແລະ ສະໜາມທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ສາມແຫ່ງ.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ໂຢເຊັບ ແລະ ນາງມາຣີ ໄດ້ພາກຸມມານນ້ອຍເຢຊູ ມາທີ່ພຣະວິຫານ (ລກ 2:22-38).

ພຣະ ຜູ້ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ລອດ ໄດ້ ສອນ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ວິຫານ ຕອນມື້ອາຍຸ ໄດ້ 12 ພັນ ສາ (ລກ 2:41-46). ພຣະ ຜູ້ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ລອດ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ຄົນ ຄ້າ ຂາຍ ອອກ ຈາກ ພຣະວິຫານ (ມທ 21:12-13) ແລະ ໄດ້ທຳນາຍເຖິງ ການທຳລາຍຂອງພຣະວິຫານ (ມທ 24:1-2). ພຣະວິຫານໃນອະນາຄົດ ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນເຢຣູຊາເລັມ (ອຊກ 40-48; ຊກຢ 8:7-9). (ເບິ່ງ ຄມພ ພຣະວິຫານ, ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.)

10. ຂັ້ນໄດໄປສູ່ພຣະວິຫານ

ເຂດຂອງພຣະວິຫານ ໄດ້ຖືກແຍກອອກເປັນຫລາຍສະໜາມ, ແລະ ສະໜາມຊັ້ນນອກແມ່ນຢູ່ທາງລຸ່ມ. ຜູ້ນະມັດສະການ ຈະເຂົ້າໄປທາງປະຕູຕ່າງໆ, ລວມທັງປະຕູບ່ອນທີ່ພາຂັ້ນຂັ້ນໄດເຫລົ່ານີ້ ເຂົ້າໄປຫາສະໜາມຊັ້ນນອກ ແລ້ວເຂົ້າໄປຫາຂັ້ນໃນ. ເປັນເວລາຫລາຍປີ ທີ່ຫລາຍພັນຄົນໄດ້ຂຶ້ນລົງຂັ້ນໄດເຫລົ່ານີ້, ລວມທັງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອກອງທັບຂອງຕີໂຕໄດ້ທຳລາຍພຣະວິຫານໃນປີ ຄ.ສ. 70, ຂັ້ນໄດ

ເຫລົ່ານີ້ ໄດ້ຖືກຖິ້ມດ້ວຍເສດຂອງສິ່ງທີ່ເພພັງ. ມັນໄດ້ຖືກຄົ້ນພົບ ໂດຍນັກບູຮານຄະດີ ໃນລະຫວ່າງປີ 1970 ຕອນຮື້ພື້ນເມືອງເຢຣູຊາເລັມ.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ໃນພາບນິມິດເອເຊກຽນໄດ້ເຫັນຂະໜາດ ແລະ ຮູບຮ່າງຂອງພຣະວິຫານ ໃນອະນາຄົດ (ອຊຸກ 40). (ເບິ່ງ ຄມພ ພຣະວິຫານ, ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.)

11. ພູພາກກອກເທດ

ພາບນີ້ແມ່ນເບິ່ງໄປທາງພາກຕາເວັນອອກຂອງພູພາກກອກເທດ. ອາຄານທີ່ຢູ່ທາງໜ້າ ຕັ້ງຢູ່ຈຸດປ່ອນທີ່ເປັນສວນເຄັດເຊມາເນ. ໃນວັນທີ 24 ເດືອນຕຸລາ, ປີ 1841, ແອວເດີ ອິສັນ ຮາຍດ໌ ແຫ່ງ ກຸ່ມ ອັກຄະສາວິກ ສິບ ສອງ ໄດ້ຍ່າງ ຂຶ້ນ ໄປ ເທິງ ພູ ພາກ ກອກເທດ ແລະ ໄດ້ອະທິຖານອຸທິດ ສຳລັບການກັບຄືນມາຂອງລູກຫລານຂອງອັບຮາຮາມ ແລະ ການສ້າງພຣະວິຫານ.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ຊາວ ໂຣມ ໄດ້ທຳລາຍເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ໃນ ຄ.ສ. 70 ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ຊ່ວຍ ໃຫ້ລອດໄດ້ບອກໄວ້ລ່ວງໜ້າ ຈາກພູພາກກອກເທດ (ເບິ່ງ ຈສ—ມ 1:23). ພຣະຜູ້ຊ່ວຍ ໃຫ້ລອດ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ ຍັງ ພູ ພາກ ກອກ ເທດ ກ່ອນ ພຣະ ອົງ ຈະ ປະ ກົດ ຕົວ ຕໍ່ ຊາວ ໂລກ ທັງ ຫລາຍ. (ເບິ່ງ ຊຸກຍ 14:3-5; ຄພ 45:48-53; 133:19-20; ຄມພ ພາກກອກເທດ, ພູ.)

12. ສວນເຄັດເຊມາເນ

ຮູບພາບນີ້ຂອງຕົ້ນໝາກກອກທີ່ເຖົ້າແກ່ ແມ່ນຈາກ ບ່ອນຕາມທີ່ເລົ່າກັນມາວ່າ ເປັນສວນເຄັດເຊມາເນ. ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ອະທິຖານໃກ້ບ່ອນນີ້ ຫລັງ ຈາກໄດ້ອອກຈາກຫ້ອງຊັ້ນເທິງ ໃນຄຳຄືນທີ່ພຣະອົງ ຖືກທໍລະຍົດ.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ຢູ່ບ່ອນນີ້ ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ເລີ່ມ

ຕົ້ນຮັບທຸກທໍລະມານສຳລັບບາບຂອງມວນມະນຸດ (ມທ 26:36–44; ມຣກ 14:32–41; ຄພ 19:16–19). ຫລັງຈາກພຣະອົງໄດ້ອະທິຖານແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຖືກ ຢູດາ ອິສະກາຣິອິດ ທໍລະຍົດ, ແລະ ສານຸສິດຂອງ ພຣະອົງໄດ້ປະຖິ້ມພຣະອົງໄປຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ ຫລັງ ຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ຖືກຈັບຕົວໃນສວນ (ມຣກ 14:50). (ເບິ່ງ ຄມພ ເຄັດເຊມາເນ.)

13. ໂຄລະໂຄທາ

ຜາຫີນແຫ່ງນີ້ ຊຶ່ງຄ້າຍຄືກັນກັບຫົວກະໂຫລກ ແລະ ຢູນອກປະຕູດາມັສກັດຂອງເຢຣູຊາເລັມ (ຢຮ 19:17, 20), ອາດເປັນສະຖານທີ່ ທີ່ເອີ້ນວ່າ ໂຄລະໂຄທາ, ບ່ອນທີ່ການຄົງໄດ້ເກີດຂຶ້ນ.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ຫລັງຈາກພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກຂັງ

ຕີ ແລະ ຖືກເຍາະເຍີ້ຍ, ພຣະອົງໄດ້ຖືກພາມາຫາ “ສະຖານທີ່ ທີ່ເອີ້ນວ່າ ໂຄລະໂຄທາ, . . . ມາຫາ ພູຫົວກະໂຫລກ,” ບ່ອນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຖືກຄົງ (ມທ 27:26–35; ຢຮ 19:17–18). (ເບິ່ງ ຄມພ ໂຄລະໂຄທາ.)

14. ສວນອຸບມຸງ

ອາດເປັນສະຖານທີ່ແນ່ນອນຂອງສວນອຸບມຸງ ຂອງ ໂຢເຊັບ ແຫ່ງ ອາຣີ ມາທາຍ. ສາດ ສະ ດາ ບາງ ທ່ານ ຂອງສະໄໝໃໝ່ ຮູ້ສຶກວ່າພຣະສົບຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍ ໃຫ້ລອດ ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ຢູ່ໃນອຸບມຸງ ທີ່ຢູ່ໃນຮູບນີ້.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ຫລັງຈາກພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນ, ພຣະກາຍຂອງ ພຣະອົງໄດ້ຖືກວາງໄວ້ຢູ່ໃນອຸບມຸງໃໝ່ ຊຶ່ງໄດ້ເຈາະ ໄວ້ໃນໂງ່ນຫີນ (ມທ 27:57-60). ສາມມື້ຈາກນັ້ນ,

ຜູ້ຍິງຫລາຍຄົນ ໄດ້ໄປຫາອຸບມຸງ ແລະ ພົບເຫັນວ່າ ພຣະກາຍຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນນັ້ນ (ມທ 28:1; ຢຣ 20:1-2). ອັກຄະສາວົກເປໂຕ ແລະ ໂຢຮັນ ກໍໄດ້ໄປຫາອຸບມຸງຄືກັນ ແລະ ໄດ້ເຫັນວ່າ ພຣະກາຍຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ຫາຍໄປ (ຢຣ 20:2-9). ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດທີ່ໄດ້ພົ້ນຄົນພຣະຊົນ ແລ້ວ ໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ນາງມາຣີໄທມັກດາລາ (ຢຣ 20:11-18).

15. ເຢຣີໂກ

ຮູບພາບນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນພືດພັນທັນຍາຫານ ໃນ ເຢຣີໂກສະໄໝປະຈຸບັນ. ໃນສະໄໝບູຮານ ມັນເປັນ ເມືອງທີ່ອ້ອມຮອບດ້ວຍກຳແພງ ຢູ່ໃນທົ່ງຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ຕຳກວ່າລະດັບນ້ຳທະເລ 252 ແມັດ. ມັນເປັນເຂດທີ່ອຸດົມສົມບູນໄປດ້ວຍການກະເສດ ບ່ອນທີ່ຕົ້ນໝາກປາມ ແລະ ຕົ້ນໝາກກົງ ຈະເລີນເຕີບໂຕດີ. ຢູ່ຂ້າງຫລັງ ຕາມທີ່ບອກເລົ່າກັນມາ ແມ່ນພູແຫ່ງການທົດລອງ (ມທ 4:1–11).

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ໃກ້ບ່ອນນີ້, ໂຢຊວຍ ແລະ ລູກຫລານ ຂອງ ອິດສະຣາເອນ ໄດ້ເດີນ ຂ້າມ ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ເປັນເທື່ອທຳອິດ, ເຂົ້າໄປສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ (ຍຊ 2:1–3; 3:14–16). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້

ບັນດານໃຫ້ກຳແພງເມືອງພັງລົງມາ ຢູ່ຕໍ່ໜ້າກອງທັບຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ (ຍຊ 6; ເບິ່ງ ຮສ 11:30 ນຳອີກ). ໂຢຊວຍ ໄດ້ສາບແຊ່ງເມືອງ (ຍຊ 6:26), ຊຶ່ງໄດ້ເກີດເປັນຈິງ (1 ກສ 16:34). ເອລີຊາໄດ້ປ່ຽນລົດຊາດຂອງນ້ຳ ຢູ່ເຢຣີໂກ (2 ກສ 2:18–22). ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດເດີນຜ່ານບ່ອນນີ້ ຕອນພຣະອົງໄດ້ໄປຢັ້ງມຢາມເຢຣູຊາເລັມ ເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ, ໄດ້ປິ່ນປົວຄົນຕາບອດຊື່ ບາຣະຕີມາຍ ແລະ ໄດ້ພັກເຊົາຢູ່ນຳ ຊັກຂ່າຍ ທີ່ເປັນນາຍດ່ານພາສີ (ມຣກ 10:46–52; ລກ 18:35–43; 19:1–10). ເສັ້ນທາງ ໄປ ຫາເມືອງເຢຣີໂກ ຈາກ ເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ຖືກນຳໃຊ້ໃນຄຳອຸປະມາເລື່ອງໂທຊາມາເຣຍຜູ້ໃຈດີ (ລກ 10:30–37). (ເບິ່ງ ຄມພ ເຢຣີໂກ.)

16. ຊີໂລ

ໃນພາບທີ່ເບິ່ງໄປທາງເບື້ອງຕາເວັນຕົກນີ້, ແມ່ນເມືອງຊີໂລເກົ່າແກ່ທີ່ຖືກທຳລາຍ ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ທາງຊ້າຍຖິດຈາກຈຸດກາງ.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ເຜົ່າຕ່າງໆຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອຮັບເອົາເຂດແດນຂອງໃຕ້ມັນ (ຢຊ 18–22). ສະຖານທີ່ນະມັດສະການ ແລະ

ຫີບພັນທະສັນຍາ ໄດ້ຖືກຕັ້ງໄວ້ບ່ອນນີ້ ແລະ ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ເປັນເວລາຫລາຍສັດຕະວັດ (ຢຊ 18:1). ຢູ່ບ່ອນນີ້ນາງຮັນນາ ໄດ້ອະທິຖານ ແລະ ອຸທິດ ຊາມູເອນ ລູກຊາຍຂອງນາງ ເພື່ອຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (1 ຊມອ 1). ຊາວອິດສະຣາເອນໄດ້ເອົາຫີບໄປຈາກເມືອງຊີໂລ ແລະ ໄດ້ຜ່າຍແພ້ໃຫ້ຊາວຟິລິດສະຕິນ, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ຍຶດເອົາຫີບໄປ. (1 ຊມອ 4:1–11).

17. ຊີເຄມ

ສະຖານທີ່ບູຮານຂອງເມືອງຊີເຄມ. ຢູ່ທາງໜ້າແມ່ນ ພູເກຣີຊິມ, ແລະ ຕໍ່ໄປນັ້ນແມ່ນພູເອບານ. ເມືອງ ຊີເຄມຕັ້ງຢູ່ລະຫວ່າງກາງພູສອງໜ່ວຍ.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ອັບຣາຮາມໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍພັກຢູ່ ເມືອງຊີເຄມ (ປຖກ 12:6-7). ຢາໂຄບໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍ ພັກຢູ່ບ່ອນນີ້ ແລະ ໄດ້ຊື້ທີ່ດິນຕອນໜຶ່ງ (ປຖກ

33:18-20). ພູເກຣີຊິມ ເປັນພູທີ່ໃຫ້ພອນ, ກົງກັນ ຂ້າມກັບພູເອບານ ຊຶ່ງເປັນພູແຫ່ງການສາບແຊງ (ພບຍ 27-28). ຢູ່ທີ່ພູເອບານ, ໂຢຊວຍໄດ້ສ້າງ ຫລັກອະນຸສອນຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ອ່ານກົດຂອງໂມເຊໃຫ້ ຊາວອິດສະຣາເອນພັງ (ຍຊ 8:30-35). ກະດູກຂອງ ໂຢເຊັບໄດ້ຖືກຝັງໄວ້ຢູ່ທີ່ຊີເຄມ (ຍຊ 24:32).

18. ໂຕທານ ໃນຊາມາເຣຍ

ໂຕທານ ເປັນດິນ ແດນທີ່ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ພູ ຜາ ແລະ ຮ່ອມພູ. ມັນມີທັງທີ່ອຸດົມສົມບູນ. ເມື່ອຊາວອິດສະຣາເອນມາຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ບ່ອນນີ້, ພາກພື້ນນີ້ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ມານາເຊ.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ໃນ ຮ່ອມພູ ໂຕທານ, ໂຢເຊັບ ໄດ້ຖືກຂາຍໄປປະເທດເອຢິບ (ປຖກ 37:12-28).

ໂອບາ ດີຢາ ໄດ້ ຊ່ວຍ ຊີ ວິດ ສາດ ສະ ດາ ໜຶ່ງ ຮ້ອຍ ຄົນ ໂດຍ ການ ເຊື່ອງ ພວກ ເພິ່ນ ໄວ້ ໃນ ພູ ຕອນ ເຢ ເຊ ເບນ ພະ ຍາ ຍາມ ຂ້າ ບັນ ດາ ສາດ ສະ ດາ ຂອງ ອິດສະຣາເອນ (1 ກສ 18:13). ກອງທັບຂອງຊີເຣຍ ໄດ້ຫຸ້ມລ້ອມເອລີຊາ ແລະ ຄົນ ໃຊ້ຂອງເພິ່ນ, ຜູ້ຊຶ້ງພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັກ ສາ ໄວ້ ຢ່າງ ມະຫັດ ສະຈັນ (2 ກສ 6:13-23).

19. ກາຍຊາເຣຍ ແລະ ທົ່ງພຽງຊາໂຣນ ເຖິງ ກາເມນ

ເບິ່ງ ໄປທາງ ເໜືອ ຜ່ານ ກາຍ ທ່າ ເຮືອ ກາຍ ຊາເຣຍ ແລະ ທົ່ງພຽງຊາໂຣນ. ພ້ອມນີ້ ຢູ່ ສົ້ນ ເທິງ ຂອງ ຮູບ ພາບ ແມ່ນ ພູກາເມນ.

ເຫດການ ທີ່ ສຳຄັນ: ເອລີ ຢາ ໂດ້ ປະ ເຊີນ ໜ້າ ກັບ ສາດສະດາ ຈອມ ປອມ ຂອງ ພຣະບາອານ ຢູ່ ເທິງ ພູ ກາເມນ (1 ກສ 18). ເວຍ ນາຣີສ໌ (ແປວ່າ ທາງ ໄປ ທະເລ), ເປັນ ເສັ້ນທາງ ທີ່ ສຳຄັນ ໃນ ສະໄໝ ບູຮານ, ຢູ່ ທາງຕາເວັນອອກຂອງ ກາຍຊາເຣຍ. ຫລັງຈາກ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ພາບ ນິມິດ ທີ່ ໜ້າ ອັດສະຈັນ ໃຈ ໃນ ລະຫວ່າງ ຢູ່ ຍົບປາແລ້ວ, ເປ ໂຕໂດ້ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ປະຕິບັດ ສາດສະໜາ

ກິດ ໃນ ບັນດາ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ໂດຍ ການ ສອນ ນາຍ ຮ້ອຍ ທະຫານ ໂຣມ ຄົນ ໜຶ່ງ ຊື່ ໂກເນລີໂອ ໃນ ກາຍ ຊາເຣຍ (ກຈກ 10). ພິລິບ ໄດ້ ສົ່ງ ສອນ ແລະ ໄດ້ ອາໄສ ຢູ່ ບ່ອນ ນີ້ ແລະ ໄດ້ ມີ ລູກສາວສີ່ຄົນ ຜູ້ ໄດ້ ທຳນາຍ (ກຈກ 8:40; 21:8-9). ໂປໂລ ໄດ້ ຖືກຈັບ ເຂົ້າຄູກ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ນີ້ ເປັນ ເວລາ ສອງ ປີ (ກຈກ 23-26). ພື້ນ ໄດ້ ສົ່ງ ສອນ ພຣະກິດຕິຄຸນ ໃຫ້ ແກ່ ເຟລິກ, ເຟຊະໂຕ, ແລະ ເຮໂຣດ ອັກຄຣີປາ ອົງ ທີ່ ສອງ, ຜູ້ ໄດ້ ກ່າວວ່າ, “ໃນ ເວລາ ສັ້ນໆ ນີ້ ເຈົ້າ ຄິດວ່າ ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ເຮົາ ເປັນ ຄຣິດສະຕຽນ ຊັ້ນ ບໍ່” (ກຈກ 26:28).

20. ຍົບປາ

ເບິ່ງໄປທາງຕາເວັນຕົກສ່ຽງເໜືອ ຜ່ານກາຍທ່າເມືອງ ຍົບປາ.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ໂຢນາໄດ້ໄປເມືອງຍົບປາ ເພື່ອ ຂຶ້ນເຮືອໄປຫາເມືອງທາຣາສິດ (ຍນ 1:1-3). ຍົບປາ ເປັນທ່າເຮືອ ບ່ອນທີ່ໂຊ ໂລ ໂມນ ແລະ ຕໍ່ມາ ເຊຣູບ ບາເບນ ໄດ້ໃຊ້ ເພື່ອນຳທ່ອນໄມ້ຈາກປາສົນສິດາ ຂອງເລບານອນ ມາສ້າງພຣະວິຫານຂອງພວກເພິ່ນ

(2 ຂຄ 2:16; ອຊຮ 3:7). ຢູ່ບ່ອນນີ້ ເປໂຕໄດ້ ໂຜດ ນາງຕາບິທາ ຊຶ່ງຮູ້ຈັກກັນອີກວ່ານາງຊີ້ ໂຕຣະກາ ໃຫ້ຄືນຈາກຕາຍ (ກຈກ 9:36-43). ເປໂຕຍັງໄດ້ຮັບ ພາບ ນິມິດນຳອີກ ກ່ຽວກັບສັດທີ່ສະອາດ ແລະ ສັດ ທີ່ບໍ່ສະອາດ, ຊຶ່ງໄດ້ເປີດເຜີຍແກ່ເພິ່ນ ກ່ອນເພິ່ນໄດ້ ເລີ່ມຕົ້ນປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ (ກຈກ 10). ອໍສັນ ຮາຍດ໌ ໄດ້ມາບ່ອນນີ້ ເພື່ອອຸທິດ ແຜ່ນດິນສັກສິດ ໃນປີ 1841.

21. ຮ່ອມພູເຢຊຸເຣເອນ

ເບິ່ງໄປທາງໃຕ້ຈາກຈອມພູຕາໂບເຣ ລົງໄປຍັງພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງຮ່ອມພູເຢຊຸເຣເອນ, ຊຶ່ງຮູ້ຈັກກັນອີກວ່າ ທົ່ງພຽງເອສະດາອີໂລນ. ເຖິງແມ່ນຜູ້ຄົນຄິດວ່າ ຮ່ອມພູເຢຊຸເຣເອນ ເປັນຮ່ອມພູອັນກວ່າງໃຫຍ່ແຫ່ງໜຶ່ງ, ແຕ່ຄວາມຈິງແລ້ວ, ມັນເປັນຮ່ອມພູທີ່ຕິດຕໍ່ໃສ່ກັບທົ່ງພຽງອັກໂຄ, ຮ່ອມພູຈໍແດນ ແລະ ພາກພື້ນທະເລຄາລີເລ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ຮ່ອມພູເມກິດ ໂດແມ່ນຕັ້ງຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງຮ່ອມພູນີ້. ຮ່ອມພູເຢຊຸເຣເອນ ເປັນເສັ້ນທາງເດີນສາຍສຳຄັນຜ່ານແຜ່ນດິນສັກສິດ ລະຫວ່າງ ທະເລເມດີແຕຣາເນ ທີ່ຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກ ແລະ ຫ່ອມພູຈໍແດນ ທີ່ຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກ.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ທາງໃຫຍ່ທີ່ສຳຄັນ ຊຶ່ງເຊື່ອມໂຍງປະເທດເອຢິບ ແລະ ເມໂຊໂປຕາເມຍ ກໍ່ຜ່ານຫ່ອມພູນີ້, ແລະ ສົງຄາມຫລາຍເທື່ອ ກໍ່ໄດ້ສູ້ຮົບກັນຢູ່ບ່ອນນີ້ (ຜປ 1:22-27; 5:19; 2 ກສ 23:29-30). ການຂັດແຍ່ງເທື່ອສຸດທ້າຍໃນແຜ່ນດິນນີ້ ຈະເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍສົງຄາມຂອງອາມາເຄໂດນ, ຊຶ່ງຈະມີການສູ້ຮົບກັນ ບໍ່ດົນກ່ອນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ; ໄດ້ຊື່ນີ້ມາຈາກ ຮາ ເມກິດ ໂດ, ຫລື ພູເມກິດ ໂດ (ອຊກ 38; ຢອ 3:9-14; ຊກຢ 14:2-5; ພນມ 16:14-16).

22. ພູຕາໂບເຣ

ເບິ່ງ ໄປ ທາງ ຕາ ເວັນ ຕົກ ສູ່ງ ເໜືອ ໄປ ທາງ ພູ ຕາ ໂບເຣ. ແຜ່ນດິນບ່ອນຕ່ຳທີ່ອ້ອມຮອບພູຕາໂບເຣ ເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງຮ່ອມພູເຢຊຸເຣເອນ. ເມືອງນາຊາເຣັດຕັ້ງຢູ່ຄ້ອຍພູໄກ້ພູຕາໂບເຣ.
 ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ເດໂບຣາ ແລະ ບາຣັກ ໄດ້ເຕົ້າ

ໂຮມກຳລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄປຕໍ່ສູ້ກັບ ຢາບິນ, ກະສັດຂອງຮາໂຊ (ຜປ 4:4-14). ຕາມທີ່ບອກເລົ່າກັນມາ ພູຕາໂບເຣ ເປັນສະຖານທີ່ ທີ່ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ປ່ຽນສະພາບ (ມທ 17:1-9); ພູອີກໜ່ວຍໜຶ່ງແມ່ນ ພູເຮີໂມນ. (ເບິ່ງ ຄມພ ການປ່ຽນສະພາບ.)

23. ທະເລຄາລີເລ ແລະ ພູບູລົມສຸກ

ເບິ່ງ ໄປທາງຕາເວັນຕົກສ່ຽງໃຕ້ ຜ່ານແຈເບື້ອງຕາເວັນຕົກສ່ຽງເໜືອ ຂອງທະເລຄາລີເລ, ຊຶ່ງເປັນອ່າວທະເລສາບນ້ຳຈືດ. ຕາມທີ່ບອກເລົ່າກັນມາ ໂນນພູທີ່ຢູ່ທາງກາງ ແມ່ນພູບູລົມສຸກ. ກາເປນາອູມແມ່ນຢູ່ທາງຊ້າຍ, ຢູນອກຮູບ. ຕີເບເຣຍ ຢູ່ໄກໄປອີກໃນທາງໃຕ້ ຢູ່ແຄມຝັ່ງເບື້ອງຕາເວັນຕົກ.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ພຣະຜູ້ຊ່ວຍ ໃຫ້ລອດ ໄດ້ໃຊ້ເວລາສ່ວນຫລາຍ ຂອງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນຊ່ວງມະຕະຂອງພຣະອົງ ຢູ່ໃນພາກພື້ນນີ້. ຢູ່ບ່ອນນີ້ ພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນ ແລະ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ ອັກຄະສາວົກສິບສອງ (ມທ 4:18–22; 10:1–4; ມຣກ 1:16–20; 2:13–14; 3:7, 13–19; ລກ 5:1–11), ໄດ້ເຫດສະໜາ ຢູ່ ໂນນ ພູ (ມທ 5–7), ແລະ ໄດ້ ສອນ ຄຳ

ອຸປະມາ (ມທ 13:1–52; ມຣກ 4:1–34). ສິ່ງມະຫັດສະຈັນທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດ ຮ່ວມດ້ວຍ: ພຣະອົງໄດ້ປິ່ນປົວຄົນຂີ້ຫູດ (ມທ 8:1–4); ໄດ້ຢຸດລົມພະຍຸ (ມທ 8:23–27); ໄດ້ຂັບ ໄລ່ຜີ ມານ ຮ້າຍ ອອກຈາກຊາຍໜຸ່ມ, ແລ້ວມັນໄດ້ໄປເຂົ້າສົງຝູງໂຕໝູ ແລະ ໂດດລົງທະເລ (ມຣກ 5:1–15); ໄດ້ລ້ຽງເຂົ້າ 5,000 ຄົນ ແລະ 4,000 ຄົນ (ມທ 14:14–21; 15:32–38); ໄດ້ບັນຊາສານຸສິດຂອງພຣະອົງໃຫ້ໂຍນມອງລົງນ້ຳ, ຊຶ່ງພວກເຂົາ ໄດ້ປາຢາງ ຫລວງ ຫລາຍ (ລູກາ 5:1–6); ໄດ້ປິ່ນປົວຫລາຍຄົນ (ມທ 15:29–31; ມຣກ 3:7–12); ແລະ ໄດ້ມາປະກົດຫລັງຈາກການພື້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ ເພື່ອສອນສານຸສິດຂອງພຣະອົງ (ມຣກ 14:27–28; 16:7; ຢຮ 21:1–23). (ເບິ່ງ ຄມພ ຄາລີເລ.)

24. ກາເປນາອູມ

ກາເປນາອູມ, ຕັ້ງຢູ່ແຄມທະເລຕອນເໜືອຂອງທະເລ ຄາລີເລ, ເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງການປະຕິບັດສາດສະ ໜາກິດຂອງພຣະເຢຊູຕໍ່ຊາວຄາລີເລ (ມທ 9:1-2; ມຣກ 2:1-5). ເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງການປະມຸງ ແລະ ການຄ້າ ທີ່ຈະເລີນກ້າວໜ້າ, ມັນເປັນບ້ານຂອງຄົນ ຕ່າງຊາດ ແລະ ຂອງຊາວຍີວດ້ວຍ. ພົນລະເມືອງໃນ ສັດຕະວັດທີໜຶ່ງ ຄົງບໍ່ເກີນ 1,000 ຄົນ. ກາເປນາອູມ ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ທາງແຍກ ບ່ອນແລກປ່ຽນສິນຄ້າຈຸດສຳຄັນ, ອ້ອມຮອບໄປດ້ວຍດິນແດນທີ່ອຸດົມສົມບູນ. ພວກ ທະຫານຊາວໂຣມໄດ້ສ້າງສະຖານທີ່ອາບນ້ຳ ແລະ ສະຖານທີ່ ເກັບສິ່ງຂອງໃນບ່ອນນີ້. ເຖິງແມ່ນສິ່ງ ມະຫັດສະຈັນຫລາຍຢ່າງໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນບ່ອນນີ້, ແຕ່ ຜູ້ຄົນໂດຍທົ່ວໄປ ໄດ້ປະຕິເສດການປະຕິບັດສາດ ສະໜາກິດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ສະນັ້ນ ພຣະ ເຢຊູ ຈຶ່ງໄດ້ສາບແຊ່ງເມືອງ (ມທ 11:20, 23-24). ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ, ກາເປນາອູມ ໄດ້ພັງທະລາຍ ແລະ ຍັງເປັນສະຖານທີ່ຮ້າງເບິ່ງຢູ່ໃນທຸກວັນນີ້.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ກາເປນາອູມ ເປັນເມືອງທີ່ຮູ້ຈັກ ກັນວ່າ ເປັນ “ເມືອງແທ້ໆ” ຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ ລອດ (ມທ 9:1-2; ມຣກ 2:1-5). ພຣະອົງໄດ້ເຮັດ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນຫລາຍຢ່າງຢູ່ບ່ອນນີ້. ຍົກຕົວຢ່າງ, ພຣະອົງໄດ້ບິນປົວຫລາຍຄົນ (ມຣກ 1:32-34), ລວມທັງຄົນຮັບໃຊ້ຂອງນາຍທະຫານ (ລກ 7:1-10), ແມ່ເຖົ້າຂອງເປໂຕ (ມຣກ 1:21, 29-31), ຄົນເປ້ຍທີ່ ຕຽງນອນຂອງລາວຖືກຢ່ອນລົງຈາກຫລັງຄາ (ມຣກ 2:1-12), ແລະ ຊາຍມີລິບ (ມທ 12:9-13). ຢູ່ບ່ອນ ນີ້ ພຣະເຢຊູຍັງໄດ້ຂັບໄລ່ວິນຍານຜີຮ້າຍຫລາຍໂຕ ອອກໄປ (ມຣກ 1:21-28, 32-34), ໄດ້ໂຜດລູກ ສາວຂອງຢາອີໂຣຈາກຄວາມຕາຍ (ມທ 9:18-19, 23-26; ມຣກ 5:22-24, 35-43), ແລະ ໄດ້ເຫດ ສະໜາເລື່ອງອາຫານແຫ່ງຊີວິດ ຢູ່ໃນທຳມະສາລາ ໃນເມືອງກາເປນາອູມ (ຢຮ 6:24-59). ພຣະຜູ້ຊ່ວຍ ໃຫ້ລອດໄດ້ສັງໃຫ້ເປໂຕໄປຈັບປາຈາກທະເລຄາລີ ເລ, ແລ້ວໃຫ້ເປໂຕປາກມັນ ແລະ ເອົາເງິນຫລຽນຢູ່ໃນ ປາກປາມາເສຍພາສີ (ມທ 17:24-27).

25. ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ

ແມ່ນ້ຳຈໍແດນເລີ່ມຕົ້ນຈາກເບື້ອງເໜືອຂອງທະເລຄາລິເລ ທີ່ໄຫລເຂົ້າມາໃສ່ ແລະ ໄຫລຕໍ່ລົງໄປສູ່ທະເລຕາຍ. ຮູບພາບນີ້ ແມ່ນຖ່າຍຢູ່ໃກ້ປາກທະເລຄາລິເລ. *ເຫດການທີ່ສຳຄັນ:* ໂລດໄດ້ເລືອກເອົາທົ່ງຈໍແດນໃຫ້ກັບຕົນເອງ (ປາກ 13:10–11). ໂຢຊວຍໄດ້ແຍກນ້ຳອອກຈາກກັນ, ແລ້ວຊາວອິດສະຣາເອນໄດ້ຂ້າມໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ (ຍຊ 3:13–17; 4:1–9,

20–24). ເອລີຢາ ແລະ ເອລີຊາ ໄດ້ແຍກນ້ຳອອກຈາກກັນ (2 ກສ 2:5–8, 12–14). ນາອາມານ ໄດ້ຫາຍດີຈາກພະຍາດຂີ້ທູດ (2 ກສ 5:1–15). ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ ໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ຫລາຍຄົນ, ລວມທັງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ (ມທ 3:1–6, 13–16). (ເບິ່ງຄມພ ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.)

26. ກາຍຊາເຣຍ ພິລິບປອຍ

ກາຍຊາເຣຍ ພິລິບປອຍ ຕັ້ງຢູ່ຕີນພູເຮີໂມນ. ບໍ່ນ້ຳນີ້ ແມ່ນຫົວນ້ຳແຫ່ງໜຶ່ງຂອງແມ່ນ້ຳຈີ່ແດນ. ເຮໂຣດພິລິບ, ຜູ້ໄດ້ປົກຄອງເຂດນີ້, ໄດ້ສ້າງເມືອງນີ້ຂຶ້ນມາເພື່ອເປັນກຽດໃຫ້ກາຍຊາ (ຈັກກະພັດຂອງເພີນ) ແລະ ຕົວເພີນເອງ; ກ່ອນໜ້ານັ້ນ ເມືອງນີ້ຖືກເອີ້ນວ່າ ປານີ ແລະ ທຸກວັນນີ້ ເມືອງນີ້ຖືກເອີ້ນວ່າ ປານີ ພ້ອມທັງຖືກເອີ້ນວ່າ ກາຍຊາເຣຍ ພິລິບປອຍ.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ພົບກັບສານຸສິດຂອງພຣະອົງຢູ່ກາຍຊາເຣຍ ພິລິບປອຍ. ຢູ່ບ່ອນນີ້ ເປໂຕໄດ້ປະກາດວ່າ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດເປັນ “ພຣະ ຄຣິດ, ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຜູ້ ຊົງ ພຣະ ຊົນຢູ່.” ຈາກນັ້ນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ສັນຍາວ່າ ເປໂຕຈະໄດ້ຮັບ “ຂໍ້ກະແຈຂອງອານາຈັກສະຫວັນ”(ມທ 16:13–20).

27. ນາຊາເຣັດ

ທິວທັດຂອງເມືອງນາຊາເຣັດໃນສະໄໝໃໝ່ ເບິ່ງໄປທາງໃຕ້. ນາຊາເຣັດເປັນໝູ່ບ້ານນ້ອຍແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນສະໄໝພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ.

ເຫດການ ທີ່ສຳຄັນ: ໃນ ພາບ ນິມິດ ນີໄຟ ໄດ້ ເຫັນມານດາ ຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍ ໃຫ້ລອດ ໃນ ນາຊາເຣັດ (1 ນພ 11:13–22). ທູດ ຄັບຣີ ເອນ ໄດ້ ບອກ ນາງ ມາຣີວ່າ ນາງ ຈະ ເປັນມານດາຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍ ໃຫ້ລອດ (ລກ 1:26–35). ທູດຄັບຣີເອນໄດ້ບອກໂຢເຊັບ

ໃຫ້ຮັບເອົານາງມາຣີມາເປັນເມຍ ແລະ ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ລູກ ຊາຍ ວ່າ ເຢຊູ (ມທ 1:18–25). ພຣະເຢຊູ ໄດ້ ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ ໃນ ນາຊາເຣັດ (ມທ 2:19–23; ລກ 2:4–40; 4:16). ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງສອນ ແລະ ໄດ້ປະກາດຢູ່ໃນທຳມະສາລາວ່າ ພຣະອົງເປັນພຣະເມຊີອາ (ລກ 4:16–21), ແຕ່ຜູ້ຄົນໃນນາຊາເຣັດໄດ້ປະຕິເສດພຣະອົງ (ມທ 13:54–58; ລກ 4:22–30). (ເບິ່ງ ຄມພ ນາຊາເຣັດ.)

28. ດານ

ເມືອງ ເກົ່າ ແກ່ ຂອງ ດານ ເຄີຍ ມີ ຊື່ວ່າ ລາກິດ (ຍຊ 19:47) ຫລື ລາອິດ (ຜປ 18:7, 14) ກ່ອນຊາວອິດສະຣາເອນຍຶດປົກຄອງແຜ່ນດິນ. ມີບໍ່ນ້ຳພູຫລາຍແຫ່ງຢູ່ໃນບ່ອນນີ້, ພ້ອມດ້ວຍບໍ່ນ້ຳພູທີ່ກາຍຊາເຣຍ ພິລິບປອຍ, ເປັນແຫລ່ງຕົ້ນຕໍຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ. ສະຖານທີ່ພຣະວິຫານຂອງເຢໂຣໂບອາມ ຢູ່ໃນຮູບພາບແຜ່ນນີ້.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ອັບຣາຮາມໄດ້ຊ່ວຍກູໂລດ (ປຖກ 14:13-16). ເຜົ່າຂອງດານໄດ້ຍຶດຄອງເຂດ

ນີ້ ແລະ ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ວ່າ ດານ (ຍຊ 19:47-48). ເຢໂຣໂບອາມ ໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານຈອມປອມຂຶ້ນ ພ້ອມດ້ວຍງົວຄຳ ຊຶ່ງເປັນສາເຫດໜຶ່ງຂອງຄວາມພິນາດຂອງສິບເຜົ່າທີ່ຢູ່ທາງເໜືອ (1 ກສ 12:26-33). ດານເປັນເມືອງທີ່ຕັ້ງຢູ່ເໜືອສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ—ດ້ວຍເຫດນີ້ ພຣະຄຳພີ ຈິ່ງກ່າວເຖິງແຜ່ນດິນອິດສະຣາເອນວ່າ “ນັບຈາກເບເອນເຊບາ ເຖິງດານ” (2 ຂຄ 30:5; ເບເອນເຊບາ ເປັນເມືອງທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃຕ້ສຸດ). (ເບິ່ງ ຄມພ ດານ.)

29. ອາແຖນ

ຮູບພາບນີ້, ແມ່ນຖ່າຍຈາກເອເລໂອປາໂຂ (ທີ່ປະຊຸມຂອງສະພາ), ສະແດງໃຫ້ເຫັນເມືອງບໍລິວານຂອງອາແຖນ, ສະຖານທີ່ນະມັດສະການຂອງພຣະເຈົ້າເພເກັນ. ເມືອງອາແຖນ ເປັນເມືອງເອກເກົ່າຂອງກຣີກ ແຫ່ງອາຕີກາ ແລະ ໃນສະໄໝພຣະຄຳພີໃໝ່ ມັນແມ່ນແຂວງອະຂາຢາ ຂອງຊາວໂຣມ. ມັນຖືກເອີ້ນຕາມຊື່ນີ້ ເພື່ອເປັນການໃຫ້ກຽດແກ່ເຈົ້າແມ່ອາຕີນາເພເກັນຂອງກຣີກ. ເມື່ອເຖິງສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີໃໝ່, ເມືອງອາແຖນໄດ້ສູນເສຍຊື່ສຽງທີ່ໂດ່ງດັງ ແລະ ຄວາມຮຸ່ງເຫລື້ອມຂອງມັນເກືອບພົດ,

ແຕ່ຍັງບັນຈຸຮູບບັນ ແລະ ອະນຸສອນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຈົ້າແມ່ຫລາຍອົງ, ລວມທັງ “ພຣະເຈົ້າທີ່ເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກ” (ກາຈກ 17:23).

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ອັກຄະສາວົກໂປໂລໄດ້ໄປຢູ່ຽມຢາມເມືອງ ແລະ ໄດ້ເຫດສະໜາເລື່ອງ “ພຣະເຈົ້າທີ່ເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກ” ຢູ່ທີ່ປະຊຸມຂອງສະພາ (ກາຈກ 17:15–34). ຜູ້ສອນສາດສະໜາໄດ້ຖືກສົ່ງໄປຈາກເມືອງອາແຖນ ໄປຫາພາກສ່ວນຕ່າງໆ ໃນປະເທດກຣີກ (1 ທສນ 3:1–2).

30. ໂກຣິນໂທ

ໂກຣິນໂທເປັນເມືອງໃຫຍ່ຂອງແຂວງອະຂາຢາຂອງຊາວໂຣມ. ມັນຕັ້ງຢູ່ຄຳຄອດທີ່ຕໍ່ ເປໂລໂປເນຊັດ ໃສ່ກັບແຜ່ນດິນໃຫຍ່ຂອງປະເທດກຣີກ, ໂດຍມີທ່າເຮືອຢູ່ທັງຟາກຕາເວັນອອກ ແລະ ຟາກຕາເວັນຕົກ. ມັນເປັນເມືອງທ່ານ້າທີ່ຮັ່ງມີ ແລະ ມີອິດທິພົນຫລາຍ.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ໂປໂລໂດ້ອາໄສຢູ່ເມືອງໂກຣິນ

ໂທໜຶ່ງປີ ແລະ ທົກເດືອນ ແລະ ໄດ້ຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນຢູ່ບ່ອນນີ້ (ກຈກ 18:1-18). ໂປໂລໂດ້ຂຽນຈົດໝາຍຫລາຍສະບັບໄປຫາສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຢູ່ໃນເຂດໂກຣິນໂທ, ຊຶ່ງຕອນນີ້ສອງສະບັບໃນນັ້ນມີຢູ່ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ (1 ແລະ 2 ໂກຣິນໂທ). ສານເຖິງຊາວໂຣມ ອາດຖືກຂຽນຈາກເມືອງໂກຣິນໂທນີ້.

31. ເອເຟໂຊ

ໂຮງລະຄອນຮ່າງຂອງຊາວກຣີກ ທີ່ເມືອງເອເຟໂຊ, ບ່ອນທີ່ອັກຄະສາວົກ ໂປໂລ ໄດ້ສັ່ງສອນ. ລະຫວ່າງສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີໃໝ່, ເມືອງເອເຟໂຊ ເປັນເມືອງທີ່ໂດ່ງດັງໄປທົ່ວໂລກ ເນື່ອງດ້ວຍພຣະວິຫານທີ່ສວຍງາມຂອງມັນ ຊຶ່ງໄດ້ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອເປັນກຽດໃຫ້ແກ່ເຈົ້ານາງດາຍແອນນາແຫ່ງເພເກັນ ຂອງຊາວໂຣມ. ບັດນີ້ມັນເຫລືອພຽງຊາກຕຶກພັງ, ຊຶ່ງຄັ້ງໜຶ່ງເມືອງເອເຟໂຊ ເຄີຍເປັນເມືອງເອກຂອງຊາວໂຣມໃນແຂງເອເຊຍ ແລະ ເປັນສູນການຄ້າແຫ່ງໃຫຍ່. ຊ່າງຕີເງິນຢູ່ໃນເມືອງນີ້ ມີລາຍໄດ້ທີ່ດີ ໂດຍການຂາຍຮູບຄວັດຂອງດາຍແອນນາ.

ເຫດການ ທີ່ສຳຄັນ: ອັກຄະສາວົກ ໂປໂລ ໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມເມືອງເອເຟໂຊ ໃກ້ທ້າຍການເດີນທາງສອນສາດສະໜາ ເທື່ອທີສອງຂອງເພິ່ນ (ກາຈກ

18:18–19). ໃນການເດີນທາງເທື່ອທີສາມຂອງເພິ່ນ, ເພິ່ນໄດ້ອາໄສຢູ່ເມືອງນີ້ສອງປີ. ເພິ່ນໄດ້ຖືກບັງຄັບໃຫ້ໜີໄປ ເພາະການຮ້ອງໂຮສະແດງຄວາມບໍ່ພໍໃຈຂອງຊ່າງຕີເງິນ ທີ່ເສຍລາຍໄດ້ ເພາະໂປໂລໄດ້ສັ່ງສອນຕໍ່ຕ້ານການນະມັດສະການເຈົ້ານາງດາຍແອນນາທີ່ຈອມປອມ (ກາຈກ 19:1, 10, 23–41; 20:1). ໂຮງລະຄອນຂອງເມືອງເອເຟໂຊ ເປັນການສ້າງຂອງຊາວກຣີກທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ແລະ ຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງໂປໂລ ໄດ້ປະເຊີນກັບພວກກໍ່ຄວາມວຸ້ນວາຍ (ກາຈກ 19:29–31). ໂປໂລ ໄດ້ຂຽນສານເຖິງສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ເມືອງເອເຟໂຊ ໃນໄລຍະທີ່ເພິ່ນຖືກຄຸມຂັງຢູ່ກຽງໂຣມ. ສາຂາໜຶ່ງໃນເຈັດສາຂາຂອງສາດສະໜາຈັກໃນເອເຊຍ ທີ່ໜັງສືພຣະນິມິດກ່າວເຖິງ ແມ່ນຕັ້ງຢູ່ໃນເມືອງເອເຟໂຊນີ້ (ພນມ 1:10–11; 2:1).

32. ເກາະບັດໂມ

ບັດໂມ, ເກາະໜຶ່ງ ໃນ ທະເລ ແອເຈອານ ບ່ອນ ທີ່ ໂຢຮັນຖືກເລະເທດ (ພນມ 1:9). ຕາມທີ່ບອກເລົ່າກັນມາ, ເພິ່ນມີອາຊີບເປັນຊ່າງຕັດຫີນ.
 ເຫດ ການ ທີ່ ສຳ ຄັນ: ໂຢຮັນ ໄດ້ ເຫັນ ພາບ ນິມິດ ທີ່

ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຊຶ່ງ ຮູ້ຈັກກັນ ວ່າ ເປັນ ໜັງສືນິມິດ (ໜັງສືພຣະນິມິດ). ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ບອກ ເພິ່ນ ໃຫ້ ສົ່ງມັນ ໄປ ໃຫ້ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກເຈັດ ແຫ່ງ ໃນ ເອເຊຍ (ພນມ 1:11).

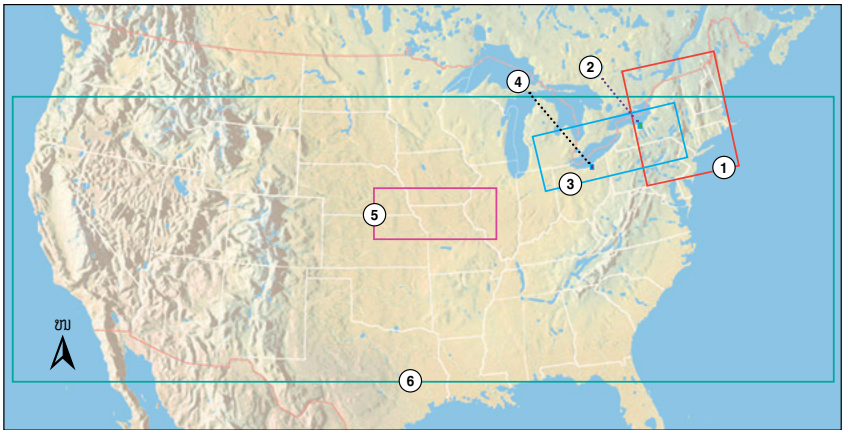
ແຜນທີ່ປະຫວັດສາດຂອງສາດສະໜາຈັກ

ແຜນທີ່ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ສາມາດຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ເຂົ້າໃຈຫລາຍຂຶ້ນກ່ຽວກັບປະຫວັດສາດຕອນຕົ້ນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພພິບູກສຸດທ້າຍ ແລະ ພຣະຄຳພີທີ່ເປີດເຜີຍຜ່ານທາງສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ຜູ້ສືບຕໍ່ແຫ່ງຫລັງຈາກເພິ່ນ. ການຮູ້ຈັກພູມິສາດຂອງແຜນທີ່ນີ້ ທີ່ກ່າວເຖິງໃນພຣະຄຳພີ, ທ່ານຈະສາມາດເຂົ້າໃຈຫລາຍຂຶ້ນ ກ່ຽວກັບເຫດການທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນພຣະຄຳພີ.

ສະຫລຸບ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍໃຊ້ແຜນ

ເສັ້ນຂີດອ້ອມຢູ່ໃນແຜນທີ່ຂ້າງລຸ່ມນີ້ ບົ່ງບອກເຖິງບໍລິເວນຂອງແຜນທີ່ແຕ່ລະໃບທີ່ໝາຍເລກໄວ້. ແຜນທີ່ເຫລົ່ານີ້ປະກອບດ້ວຍພາກພື້ນອັນກວ້າງໃຫຍ່ ລວມທັງບໍລິເວນພື້ນທີ່ທາງພູມິສາດ ຊຶ່ງເປັນບໍລິເວນຈຳກັດທີ່ນ້ອຍໆ.

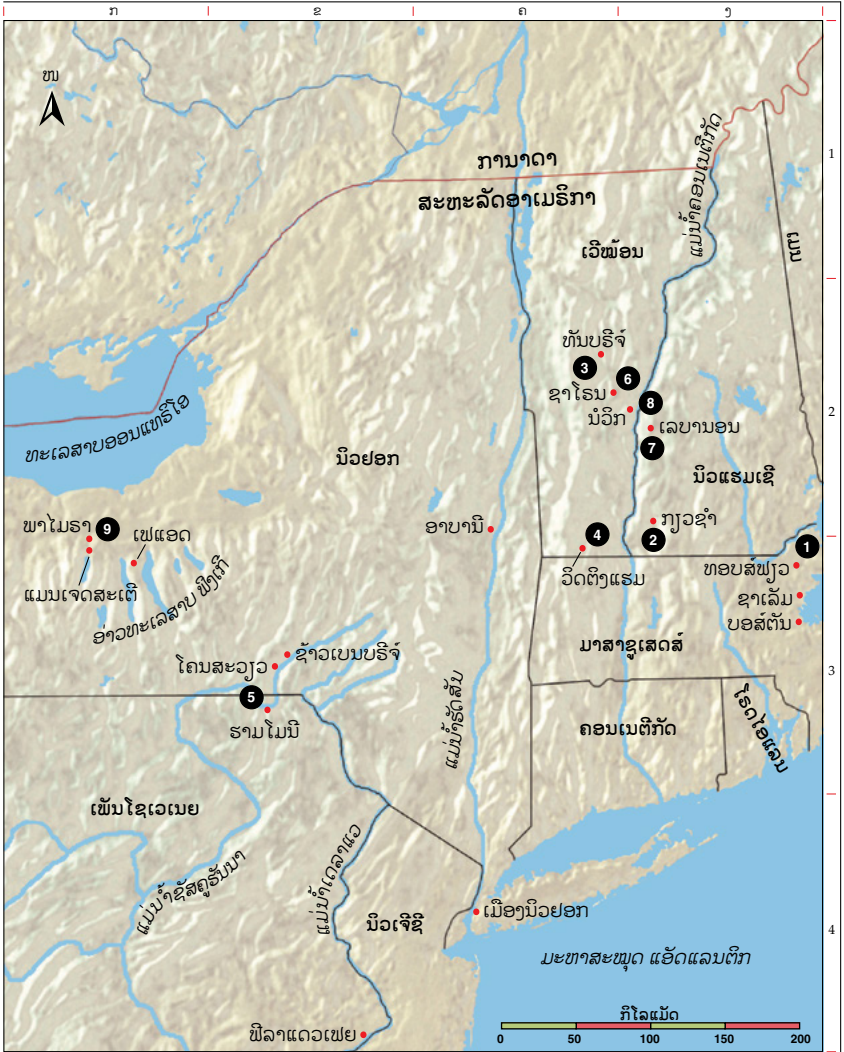
1. ພາກຕາເວັນອອກສ່ຽງເໜືອຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ 2. ພາໂມຣາ-ແມນເຈດ ສະເຕີ, ນິວຢອກ, 1820–1831 3. ນິວຢອກ, ເພິ່ນໂຊເວເນຍ, ແລະ ເຂດໄອໄຮໄອຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ	4. ເຄີດແລນ, ໄອໄຮໄອ, 1830–1838 5. ມິເຊິຣີ, ອິລິນອຍ, ແລະ ເຂດໄອໄອວາ ຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ 6. ການເດີນທາງຂອງສາດສະໜາຈັກໄປທາງພາກຕາເວັນຕົກ 7. ແຜນທີ່ໂລກ

ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍໃຊ້ແຜນ ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈເຄື່ອງໝາຍທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ຂະໜາດຂອງຕົວພິມທີ່ໃຊ້ໃນແຜນທີ່. ນອກເໜືອຈາກນີ້, ແຜນທີ່ແຕ່ລະໃບຍັງມີເຄື່ອງໝາຍໃຊ້ແຜນ ພ້ອມດ້ວຍຄຳອະທິບາຍຂອງເຄື່ອງໝາຍເພີ່ມເຕີມ ທີ່ກ່ຽວກັບແຜນທີ່ນັ້ນ ໂດຍສະເພາະ.

<ul style="list-style-type: none"> ■ ເຄື່ອງໝາຍສີ່ຫລ່ຽມມົນທົນສີ່ນ້ຳ ພາກກາງ ໝາຍເຖິງອາຄານ, ຮ້ານຄ້າ, ຫລື ຮູບຮ່າງອື່ນໆຂອງເມືອງ. ● ຈຸດສີແດງ ໝາຍເຖິງເມືອງ ຫລື ຫຼຸບ້ານ. <p><i>ມະຫາສະໝຸດ ແອັດແລນຕິກ</i> ຂະໜາດ ຂອງ ຕົວ ພິມ ນີ້ ຖືກ ໃຊ້ ເພື່ອ ໝາຍ ພູມິສາດ ຂອງ ສະຖານທີ່ ຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ອ່າວ ທະເລ ສາບ, ແມ່ນ້ຳ, ພູຜາ, ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ຮ່ອມພູ.</p>	<p>ພາໂມຣາ ຂະໜາດ ຂອງ ຕົວ ພິມ ນີ້ ຖືກ ໃຊ້ ສຳລັບເມືອງ ແລະ ຫຼຸບ້ານ.</p> <p>ນິວຢອກ ຂະໜາດຂອງຕົວພິມນີ້ ຖືກໃຊ້ສຳລັບການແບ່ງແຍກທາງການເມືອງທີ່ນ້ອຍກວ່າ, ດັ່ງເຊັ່ນ ພາກພື້ນ ແລະ ລັດຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ ແລະ ເຂດແດນ.</p> <p>ການາດາ ຂະໜາດ ຂອງ ຕົວ ພິມ ນີ້ ຖືກ ໃຊ້ ສຳລັບ ການ ແບ່ງ ແຍກ ທາງ ການ ເມືອງທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ, ດັ່ງເຊັ່ນ ປະຊາຊາດ, ປະເທດຊາດ, ແລະ ທະວີບ.</p>
--	--

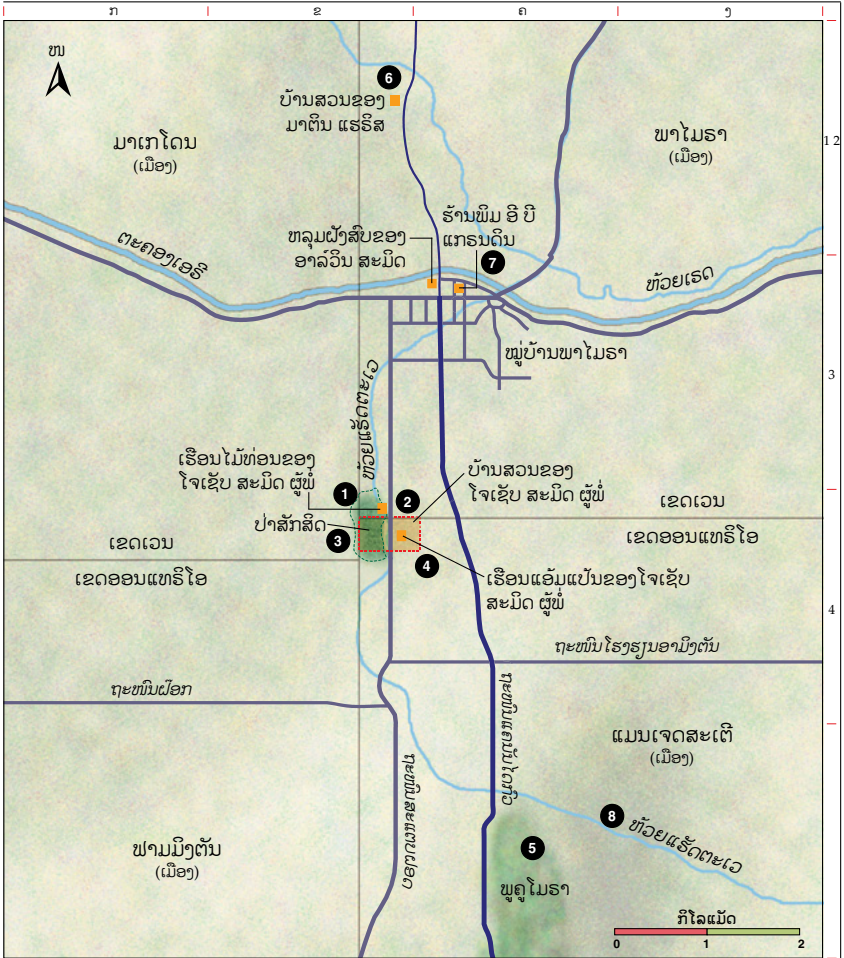
1. ພາກຕາເວັນອອກສຽງເໜືອຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ

1. ຫອບສ໌ຟຽວ ບ້ານເກີດຂອງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ພໍ່, ເກີດເມື່ອວັນທີ່ 12 ເດືອນກໍລະກົດ, 1771.
2. ກຽວຊຳ ລູສີ ແມັກ ໄດ້ເກີດຢູ່ບ່ອນນີ້, 8 ກໍລະກົດ, 1775.
3. ຫັນບຣິຈ໌ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ພໍ່ ແລະ ລູສີ ແມັກ ໄດ້ແຕ່ງງານຢູ່ບ່ອນນີ້, 24 ມັງກອນ, 1796.
4. ວິດຕິງແຮມ ບ້ານເກີດຂອງບຣິກຳ ຍັງ, ເກີດເມື່ອວັນທີ່ 1 ເດືອນມິຖຸນາ, 1801.
5. ຮາມໂມນີ ເອມມາ ເຮວ ໄດ້ເກີດໃນເມືອງຮາມໂມນີ, 10 ກໍລະກົດ, 1804.

6. ຊາໂຮນ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ລູກ ໄດ້ເກີດຢູ່ບ່ອນນີ້, 23 ທັນວາ, 1805 (ເບິ່ງ ຈສ—ປ 1:3).
7. ເລບານອນ ຄອບຄົວ ສະມິດ ໄດ້ອາໄສຢູ່ເມືອງເລບານອນ ຈາກປີ 1811 ເຖິງປີ 1813, ໃນໄລຍະທີ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ລູກ ໄດ້ຮັບການຜ່າຕັດຂາຫລາຍເທື່ອ.
8. ນໍວິກ ຄອບຄົວສະມິດໄດ້ອາໄສຢູ່ບ່ອນນີ້ ຈາກປີ 1814 ເຖິງປີ 1816 ກ່ອນຍ້າຍໄປເມືອງພາໄມຣາ.
9. ພາໄມຣາ ຄອບຄົວສະມິດໄດ້ຍ້າຍມາຢູ່ບ່ອນນີ້ ໃນປີ 1816 (ເບິ່ງ ຈສ—ປ 1:3).

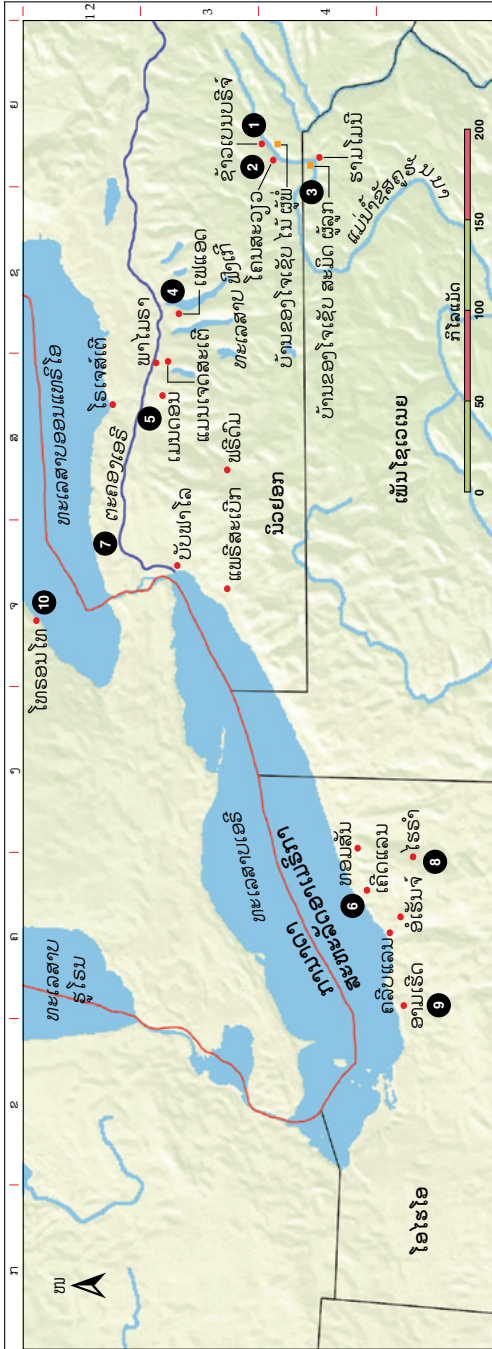
2. ພາໄມຣາ-ແມນເຈດສະເຕີ, ນິວຍອກ, 1820-1831

1. ເຮືອນໄມ້ທ່ອນຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ພໍ່ ທູດໂມໂຣໄນໄດ້ ມາປະກົດຕໍ່ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຢູ່ຫ້ອງຊັ້ນເທິງ ຂອງເຮືອນ ຫລັງນີ້ ໃນວັນທີ 21-22 ເດືອນກັນຍາ, 1823 (ເບິ່ງ ຈສ— ປ 1:29-47).
2. ບ້ານສວນຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ພໍ່ ບ້ານສວນທີ່ມີທີ່ດິນ ຂະໜາດກວ່າງ 40 ເຮັກຕາ ໄດ້ຖືກພັດທະນາໂດຍຄອບຄົວສະມິດ ຈາກປີ 1820 ເຖິງປີ 1829.
3. ປ່າສັກສິດ ພາບ ທີ່ ມາ ໃຫ້ ເຫັນ ຄັ້ງ ຫ້າ ອິດ ຂອງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ລູກ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນປ່າ ໃນເຂດບ້ານສວນຂອງ ຄອບຄົວສະມິດ ໃນຕົ້ນລະດູໃບໄມ້ບົ່ງຂອງປີ 1820 (ເບິ່ງ ຈສ—ປ 1:11-20).
4. ເຮືອນ ແອັມ ແປ້ນ ຂອງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ພໍ່ ອາລົວິນ

- ສະມິດ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນສ້າງເຮືອນຫລັງນີ້ ໃນປີ 1822 ແລະ ຄອບຄົວສະມິດໄດ້ອາໄສຢູ່ ຈາກປີ 1825 ເຖິງປີ 1829.
5. ພູຄູໂມຣາ ຢູ່ປ່ອນນີ້ ທູດໂມໂຣໄນ ໄດ້ມອບແຜ່ນຈາລຶກ ຄຳໃຫ້ແກ່ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໃນວັນທີ 22 ເດືອນ ກັນຍາ, 1827 (ເບິ່ງ ຈສ—ປ 1:50-54, 59).
6. ບ້ານ ສວນ ຂອງມາຕິນ ແຮຣິສ ບ້ານສວນ ແຫ່ງນີ້ ໄດ້ຖືກ ເອົາໄປມັດຈຳ ແລະ ທີ່ດິນບາງສ່ວນໄດ້ຖືກຂາຍໄປ ເພື່ອ ເອົາເງິນມາຈ່າຍຄ່າການພິມພຣະຄຳພີມໍມອນ.
7. ຮ້ານພິມ ອີ ປີ ແກຣນດິນ ພຣະ ຄຳ ພີ ມໍມອນ ຈຳນວນ 5,000 ເຫລັ້ມ ໄດ້ຖືກພິມຢູ່ປ່ອນນີ້ 1829-1830.
8. ຫ້ວຍແຮັດຕະເວ ຊຶ່ງສ່ວນຫລາຍ ຊາວບ້ານ ດັ້ງ ເດີມ ມັກ ເອີ້ນວ່າ ຫ້ວຍຄຣຸກເກັດ, ໄດ້ມີການບັບຕີສະມາ ໃຫ້ສະມາ ຊິກບາງຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກລຸ້ນເລີ່ມຕົ້ນ ຢູ່ໃນຫ້ວຍນີ້.

3. ນິວຢອກ, ເພັນໂຊເວເນຍ, ແລະ ເຂດໄອໄຮໂອ ຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ

1. ຊ້າວເມນຣິຈ໌ ໄຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ລູກ ແລະ ເອມມາ ເຮວ ເອມມາ ເຮວ ໄດ້ແຕ່ງງານກັນຢູ່ບ່ອນນີ້ ໃນວັນທີ 18 ເດືອນມັງກອນ, 1827 (ເບິ່ງ ຈຸສ—ປ 1:57).
2. ໂຄນສະວຽວ ສາຂາແຫ່ງທຳອິດຂອງສາດສະໜາຈັກ ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນທີ່ບ້ານຂອງໄຈເຊັບ ໄມ້ ຜູ້ພໍ່, ໃນເມືອງໂຄນສະວຽວ, ໃນປີ 1830.
3. ບ້ານຂອງໄຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ລູກ ໃນ ຮາມໂນນີ ພາກສ່ວນໃຫຍ່ຂອງການແປພຣະຄຳພີ່ມ່ອນ ໄດ້ເຮັດສຳເລັດຢູ່ບ່ອນນີ້. ຖານະປະໂລຫິດໄດ້ຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ໃກ້ໆທີ່ນັ້ນ ໃນປີ 1829 (ເບິ່ງ ຄຳ 13: 128:20; ຈຸສ—ປ 1:71–72).
4. ເຟແອດ ພະຍານສາມຄົນ ໄດ້ເຫັນແຜ່ນຈາລຶກຄຳ ແລະ ທູດ ໃນໂຮງຢູ່ບ່ອນນີ້ (ຄຳ 17). ການແປພຣະຄຳພີ່ມ່ອນໄດ້ສຳເລັດຢູ່ເຄີດແລນ, ລັດໄອໄຮໂອ, ໃນເດືອນເມສາ ແລະ ເດືອນພຶດສະພາ ປີ 1831.
5. ໂຮຮຳ ໄຈເຊັບ ແລະ ເອມມາ ໄດ້ອາໄສຢູ່ບ່ອນນີ້ ຈາກເດືອນກັນຍາ ປີ 1831 ເຖິງເດືອນກັນຍາ ປີ 1832. ໄຈເຊັບ ແລະ ຊິນີ ຮິກດອນ ໄດ້ທຳການແປພຣະຄຳພີ່ມ່ອນສະໜັ່ງທຳອິດຂອງໄຈເຊັບ ສະມິດ (ປ/ຈສ). ການເປີດເຜີຍທີ່ໄດ້ຮັບຢູ່ບ່ອນນີ້: ຄຳ 1: 65–71; 73: 76–77; 79–81; 99; 133.
6. ອາມເຮີດ ໄຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຖືກສະໜັບສະໜູນເປັນປະທານຂອງຖານະປະໂລຫິດລູກ ໃນວັນທີ 25 ເດືອນມັງກອນ, 1832 (ເບິ່ງ ຄຳ 75).
7. ໂທຣອນໄທ ບ້ານຂອງຈອນ ເທເລີ, ປະທານຄົນທີສາມຂອງສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ແມຣີ ຟຽວດິງ ສະມິດ, ພັນລະຍາຂອງໂຮຮຳ ສະມິດ.

ບ່ອນນີ້ ໃນເດືອນມັງກອນ 1829, ສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ບ່ອນນີ້ ໃນວັນທີ 6 ເດືອນເມສາ, 1830 (ເບິ່ງ ຄຳ 20–21).

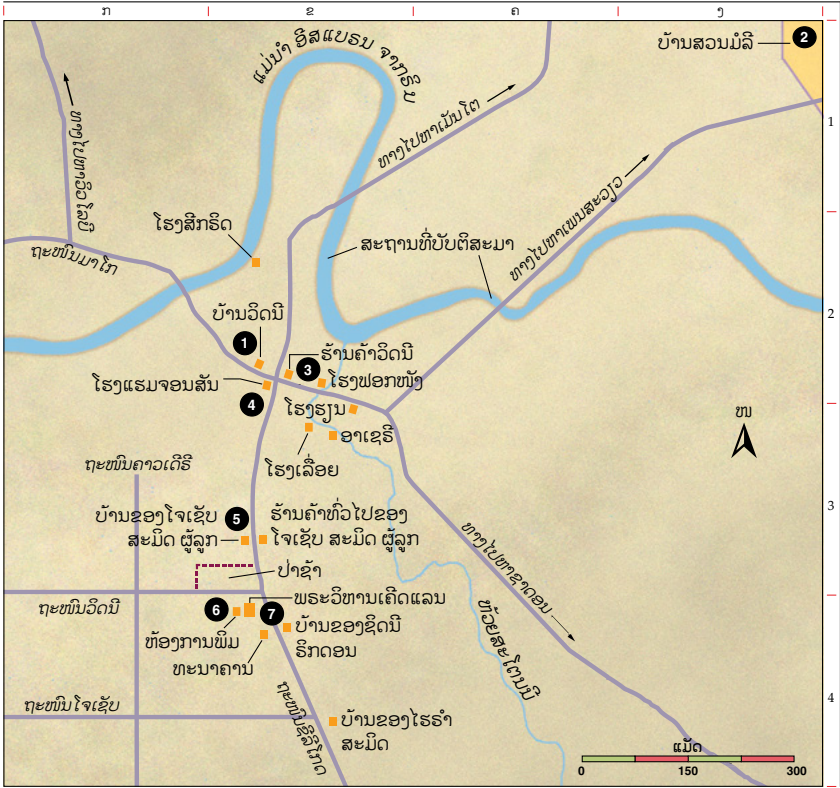
5. ເມດດອນ ເຮືອນຫລັງທຳອິດຂອງບຣິກກ໌ ຍັງ ແລະ ຮີເບີ ຊິ ຄົມໂປ.

6. ເຄີດແລນ ຜູ້ ສອນສາດ ສະ ຫາທີ່ ໄດ້ ຖືກສົ່ງ ໄປ ຫາ ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ຢຸດຢູ່ບ່ອນນີ້ ໃນປີ 1830 ແລະ ໄດ້ ໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ຊິນີ ຮິກດອນ ແລະ ຄົນອື່ນໆໃນເຂດເມືອງເຄດແລນ. ມັນເປັນສູນກາງໃຫຍ່ຂອງສາດສະໜາຈັກ ຈາກປີ 1831 ເຖິງປີ 1838. ພຣະວິຫານແຫ່ງທຳອິດຂອງຍຸກສະໄໝນີ້ ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນເມືອງເຄີດແລນ ແລະ ໄດ້ຖືກອຸທິດ ໃນວັນທີ 27 ເດືອນມີນາ, 1836 (ເບິ່ງ ຄຳ 10:9).

7. ຕະຄອງເອຣີ ສາຂາ ສາມ ແຫ່ງ ຂອງ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ໃນລັດນິວຢອກ (ໂຄນສະວຽວ, ເຟແອດ, ແລະ ແມນເຈດສະເຕີ) ໄດ້ອົບພະຍົບໄປທາງຕະຄອງເອຣີ ແລະ ທະເລສາບເອຣີ ເຖິງເມືອງ

8. ຊ້າວເມນຣິຈ໌ ໄຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ລູກ ແລະ ເອມມາ ເຮວ ໄດ້ແຕ່ງງານກັນຢູ່ບ່ອນນີ້ ໃນວັນທີ 6 ເດືອນເມສາ, 1830 (ເບິ່ງ ຄຳ 20–21).
9. ຄລີບແລນ, ເຄີດແລນ, ອາມເຮີດ, ອິເຮັນຈ໌, ໂຮຮຳ
10. ໂທຣອນໄທ

4. ເຄີດແລນ, ໂອໄຮໂອ, 1830–1838

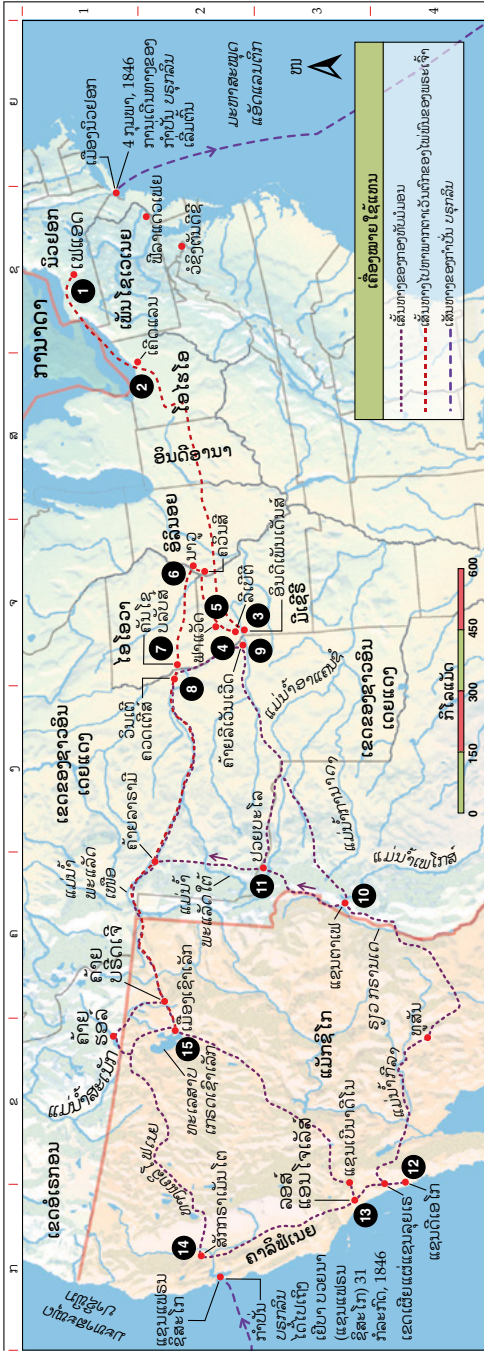
1. **ບ້ານຂອງນິວເອັນ ເຄ ວິດນີ** ໂຈເຊັບ ແລະ ເອມມາ ໄດ້ອາໄສຢູ່ບ່ອນນີ້ ເປັນເວລາຫລາຍອາທິດ ຫລັງຈາກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍ້າຍໄປເມືອງເຄີດແລນເທື່ອທຳອິດ ໃນປີ 1831. ໂຈເຊັບໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍຫລາຍຢ່າງຢູ່ບ່ອນນີ້.
2. **ບ້ານສວນຂອງໂອຊິກ ມໍລີ** ໂຈເຊັບ ແລະ ເອມມາ ສະມິດ ໄດ້ອາໄສຢູ່ບ່ອນນີ້ ຈາກເດືອນມີນາ ຈົນເຖິງເດືອນກັນຍາ 1831. ມະຫາປະໂລຫິດກຸ່ມທຳອິດ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຢູ່ບ່ອນນີ້. ໂຈເຊັບໄດ້ທຳການແປພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ (ປຈສ).
3. **ຮ້ານຄ້າຂອງນິວເອັນ ເຄ ວິດນີ** ຝ່າຍປະທານສູງສຸດຂອງສາດສະໜາຈັກ ໄດ້ຮັບຂໍ້ກະແຈຂອງອານາຈັກຢູ່ບ່ອນນີ້. ໂຮງຮຽນຂອງສາດສະດາໄດ້ຖືກຈັດຂຶ້ນຢູ່ບ່ອນນີ້ ໃນລະຫວ່າງລະດູໜາວຂອງປີ 1833. ປຈສ ໄດ້ຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນແປໃຫ້ສຳເລັດ ໃນປີ 1833. ໂຈເຊັບ ແລະ ເອມມາ ໄດ້ອາໄສຢູ່ບ່ອນນີ້ ຈາກປີ 1832 ເຖິງປີ 1833. ໂຈເຊັບໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍຫລາຍຢ່າງໃນບ່ອນນີ້.
4. **ໂຮງແຮມຈອນສັນ** ໂຮງແຮມນີ້ໄດ້ປັນຈຸທັງການພົມບ່ອນທຳອິດໃນເມືອງເຄີດແລນ. *The Evening and the Morning Star* ໄດ້ຖືກພິມຢູ່ບ່ອນນີ້ ຫລັງຈາກໂຮງພິມຢູ່ເຂດແຈັກສັນ, ລັດມິເຊີຣີ ໄດ້ຖືກທຳລາຍ. ອັກຄະສາວົກສິບສອງ ໄດ້ໄປຈາກບ່ອນນີ້ ໃນວັນທີ 4 ເດືອນພຶດສະພາ, 1835, ສຳລັບການເຜີຍແຜ່ເທື່ອທຳອິດຂອງພວກເພິ່ນ.
5. **ບ້ານຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ລູກ** ໂຈເຊັບ ແລະ ເອມມາ ໄດ້ອາໄສຢູ່ບ່ອນນີ້ ຈາກ ທ້າຍປີ 1833 ເຖິງຕົ້ນປີ 1838. ໄດ້ສຳເລັດການ

ແປຫຼັງສືອັບຮາຣາມ, ແລະ ໂຈເຊັບໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍຫລາຍຢ່າງ ຢູ່ບ່ອນນີ້.

6. **ຫ້ອງການພົມ Lectures on Faith** ໄດ້ຖືກສົ່ງມາຫາອາຄານບ່ອນນີ້. ອັກຄະສາວົກສິບສອງ ແລະ ສາວົກເຈັດເສັບກຸ່ມທີໜຶ່ງ ໄດ້ຖືກເອີ້ນ ແລະ ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຢູ່ບ່ອນນີ້. ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ (ຊຸດພິມທຳອິດ), ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ (ຊຸດພິມທີສອງ), *The Evening and the Morning Star*, *Latter Day Saints' Messenger and Advocate*, ແລະ *Elders' Journal* ສະບັບທຳອິດ ໄດ້ຖືກພິມຢູ່ບ່ອນນີ້.
7. **ພຣະວິຫານເຄີດແລນ** ພຣະວິຫານແຫ່ງນີ້ ໄດ້ເປັນພຣະວິຫານແຫ່ງທຳອິດໃນຍຸກສະໄໝນີ້. ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ມາປະກົດ ແລະ ໄດ້ຮັບເອົາພຣະວິຫານ. ໂມເຊ, ອີລາຍ, ແລະ ເອລີຍາ ໄດ້ມາປະກົດ ແລະ ໄດ້ພິມພູຂໍ້ກະແຈສະເພາະໃດໜຶ່ງຂອງຖານະປະໂລຫິດ (ເບິ່ງ ຄຸມ 110). ໂຮງຮຽນຂອງສາດສະດາ ກໍໄດ້ຖືກຈັດຂຶ້ນຢູ່ບ່ອນນີ້. ການເປີດເຜີຍທີ່ໄດ້ຮັບຢູ່ບ່ອນນີ້: ຄຸມ 109–110; 137.

ເຄີດແລນ ໃນ ວັນທີ 17 ເດືອນສິງຫາ, 1835, ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ວ່າເປັນ ພຣະຄຳພີ. ການເປີດເຜີຍທີ່ໄດ້ຮັບ ໃນເຄີດແລນ ແມ່ນຮ່ວມຢູ່ໃນ ຄຸມ 41–50; 52–56; 63–64; 72; 78; 84–98; 101–104; 106–110; 112; 134; ແລະ 137. ພາກທີ 104 ບອກເຖິງການມອບໝາຍຊັບສິນໃດໜຶ່ງໃຫ້ສະເພາະ ເພື່ອໃຫ້ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນລະບົບເອກະນາມ ເປັນຜູ້ພິທັກຮັກສາ (ເບິ່ງ ຂໍ້ທີ 19–46).

6. ການເດີນທາງຂອງສາດສະໜາຈັກໄປທາງອາກຕາເວັນຕົກ

11. ບ່ອນຍະ ໄທ ສະຫມາດສາດຄົນຈີນ ຈັບ ບ່ອນ ຂອງກອງທັບມ່ອນ ໄດ້ຕີກຸ້ມ ໃຫ້ໄປເມືອງປວຍະໄລ ເພື່ອຮັບການປົກປ້ອງ, ບ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ພັກເຊົາ ຢູ່ໃນສະຕູດາວ ຈາກປີ 1846-1847 ຢູ່ນ້ຳໄພພິມຂອງພະເຈົ້າ ຈາກລັດ ມິດຕິຊີບນີ້ ຂະບວນທຳລາຍ ໄດ້ນຳເຖິງພູມເຊົາເຂົາເຂົ້າໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 1847.
12. ແຊນນະ ໂອ ໂກ ກອງທັບມ່ອນໄດ້ສຳເລັດການເດີນທາງ 3,200 ກິໂລມັດ ເມື່ອມາເຖິງເມືອງນີ້ ໃນວັນທີ 29 ເດືອນມັງກອນ 1847.
13. ລອສ ແອນ ໂຈລັກ ກອງທັບມ່ອນໄດ້ຖືກປັດຈາກພັກທີ່ຢູ່ເມືອງນີ້ ໃນວັນທີ 16 ເດືອນກໍລະກົດ 1847.
14. ສັກກາຣາເນີ ໂຕ ອະວິດຕະຫມາດມ່ອນບາງຄົນ ໄດ້ທຳການຢູ່ເມືອງນີ້ ແລະ ຢູ່ລາວຊີວິດເທິງ ທີ່ທາງໂກທາງທິດຕາເວັນອອກ ແອນນະນ້ຳອຸດຍະເຈົ້າ ເຂົາເຈົ້າທັງສອງທີ່ນັ້ນ ຕອນມື້ນາຄົນພິຍາດ ໃນເດືອນມັງກອນ ປີ 1848.
15. ເມືອງເຂົາເຂົ້າ ສູນກາງໂທຍຂອງສາດສະໜາຈັກ ຈາກປີ 1847 ເຖິງປະຈຸ ບັນ ຫນາບຣິກກ໌ ຍັງ ໄດ້ນຳເຖິງຂອບເຂດເມືອງເຂົາເຂົ້າ ໃນວັນທີ 24 ເດືອນ ກໍລະກົດ 1847.

- ຈາກປີ 1836-1838. ມັນຍັງມີສູນກາງໂທຍຂອງສາດສະໜາຈັກ ໃນປີ 1838 ໃນປີ 1838-1839 ໃພພິມຂອງພະເຈົ້າ ໄດ້ຖືກບໍ່ຈັດໃຫ້ທິປະໄຕ ລັດອິນໂດຍ.
6. ນາງ ສູນກາງໂທຍຂອງສາດສະໜາຈັກ ຈາກປີ 1839-1846. ຫລັງຈາກ ການສັງຫານສາດສະດາ ແລະ ຮຽດ ອາຍຂອງພິມ, ໃພພິມຂອງພະເຈົ້າ ໄດ້ໂທຍໄປທາງທາງຕາເວັນຕົກ.
7. ຄົນໄອ ບຸລິສ໌ ຜູ້ຫຍິບກຳເນີດຈາກຖືກປ່ອຍ ໃນເດືອນມັງກອນ ປີ 1846. ສະມາຊິກໃນກອງທັບມ່ອນ ໄດ້ຈາກປີ 21 ເດືອນກໍລະກົດ 1846. ພາຍໃຕ້ການປ້ອງກັນຂອງ ເຈນຣລ໌ ອາເລນ.
8. ມິນເຕີດາດເຕີສ໌ ສະຖານທີ່ພັກເຊົາລັດຖະທຳມະນູນ, ຈາກປີ 1846-1848. ຂະບວນລັດຖະທຳມະນູນ ພາຍໃຕ້ການປ້ອງກັນຂອງພະເຈົ້າອີກ ຍັງ ໄດ້ອອກເດີນທາງໄປທາງທາງຕາເວັນຕົກ ໃນເດືອນເມສາປີ 1847.
9. ຄຳລີເລີນເວີດ ກອງທັບມ່ອນໄດ້ນຳສະບັບຢູ່ເມືອງນີ້ ກ່ອນເລີ່ມຕົ້ນ ອອກເດີນທາງໄປທາງທາງຕາເວັນຕົກ ໃນເດືອນສິງຫາ ປີ 1846.
10. ແຊນນະ ພິລິບ ຄູ້າ ໄດ້ຢູ່ຜູ້ມັດສາຫາການກອງທັບມ່ອນ ໃນຂະນະທີ່ ເຂົາເຈົ້າເດີນທາງຈາກນອນນີ້ ໃນວັນທີ 19 ເດືອນຕຸລາ 1846.

1. ເຜດອ ສາດສະດາໄຈ ສະມິດ ໄດ້ທິຈາກເມືອງພູແອດ ໄປທາງເມືອງ ພິດແລນ, ລັດໄອໂຮໂຣ, ໃນເດືອນມັງກອນ ປີ 1831. ສາສາສາແຫ່ງນີ້ ໃນເດືອນເມສາ ແລະ ໂກນສະວາງ, ແລະ ແນນຈາດສະເຕີ ໄດ້ຕັດຕາມໄປ ໃນເດືອນເມສາ ແລະ ເດືອນພຶດສະພາ ປີ 1831 ພາຍໃຕ້ຮອບບັງຂອງ ພະຜູ້ປັນຈັກເພື່ອໃຫ້ໄປເຖົ້າຮຸ່ນມ້າ (ເບິ່ງ ຫ 37-38).
2. ເຕັດແລນ ສູນກາງໂທຍແຫ່ງອິດສະຣາຊາດສະໜາຈັກ ແມ່ນຕັ້ງຢູ່ໃນ ເມືອງເຈິດແລນ ຈາກປີ 1831 ເຖິງປີ 1838.
3. ອິນດີພິມເດີນສ໌ ພະຜູ້ປັນຈັກໄດ້ຈັບອາຍົບດີພິມເດີນສ໌ (ໃນເຂດ ແຈກສ໌, ລັດໄອໂຮໂຣ) ໃຫ້ປະສານກອງຊີໂອນ ໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 1831 (ເບິ່ງ ຫ 57.3). ກຸ່ມອົບດະຫມາດໄດ້ບໍ່ຄົບໃພພິມຂອງພະເຈົ້າ ໃຫ້ ອອກຈາກເຂດແຈກສ໌ ໃນເດືອນພະຈິກ ປີ 1833.
4. ລີເວີຊີ ໃພພິມຂອງພະເຈົ້າຈາກເຂດແຈກສ໌ ໄດ້ຕົ້ນ ໂຮມກັບຢູ່ເຂດຄະ ເລ ຈາກປີ 1833 ເຖິງປີ 1836. ເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກສູ້ກອງໃຫ້ທິປະໄຕ ສາດສະດາໂຈ ສະມິດ ແລະ ຫ້າຄົນອື່ນໆ ໄດ້ຖືກຈັບເຂົາຄຸກຢ່າງ ຢຸດຕິທຳ ຢູ່ເມືອງນີ້ ຈາກເດືອນມັງກອນ ປີ 1838 ເຖິງເດືອນເມສາ ປີ 1839.
5. ພາຣວດ ໄດ້ຕັ້ງສະຖານທີ່ພັກເຊົາຢູ່ບ່ອນນີ້ກ່ອນທີ່ຈະໄປໃພພິມຂອງພະເຈົ້າ

ດັດຊະນີແຜນທີ່ປະຫວັດສາດຂອງສາດສະໜາຈັກ

ດັດຊະນີແຜນທີ່ ສາມາດຊ່ວຍທ່ານຊອກຫາສະຖານທີ່ແຕ່ລະແຫ່ງ ຢູ່ໃນແຜນທີ່. ແຕ່ລະສະຖານທີ່ແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍເລກແຜນທີ່ ຊຶ່ງຕິດຕາມດ້ວຍຂໍ້ອ້າງອີງໃນເສັ້ນຕັດກັນ ຢູ່ເທິງແຜນທີ່ ທີ່ປະກອບດ້ວຍຕົວອັກສອນ ແລະຕົວເລກ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ສະຖານທີ່ສໍາລັບ ຄ້າຍ ຮອລ ແມ່ນ 6:ຂ1—ນັ້ນຄື, ແຜນທີ່ 6, ໃນມູມສາກາ ຂ1. ທ່ານສາມາດຊອກຫາມູມສາກາໃດໜຶ່ງໂດຍສະເພາະໄດ້ ຢູ່ໃນແຜນທີ່ ໂດຍການປະສານສົມເທິງ ແລະ ທາງຂ້າງຂອງແຜນທີ່ເຂົ້າກັນ. ຊື່ອື່ນອີກຂອງສະຖານທີ່ ໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ຢູ່ໃນວົງເລັບ; ຍົກຕົວຢ່າງ, ຄັນໂຊ ບລັບສ໌ (ເຄນສະວຽວ).

ກາເດັນໂກຣບ, ໄອໂອວາ, 5:໘1	ໂຄນສະວຽວ, ນິວຢອກ, 1:ຂ3, 3:ຍ3	ຊ້າວເບນບຣິຈ໌, ນິວຢອກ, 1:ຂ3, 3:ຍ3	ທະເລສາບຮູໂຣນ, 3:ຄ1
ການາດາ, 1:ຄ1, 3:ຄ3, 6:ສ1	ເຄີດແລນ, 4:ຂ1	ເຊັ້ນຫລຸຍ, ມີເຊີຣີ, 5:ຍ4	ທະເລສາບອອນແທ ຣີໂອ, 1:ກ2, 3:ສ1
ກາລາຕິນ, ມີເຊີຣີ, 5:໘3	ເຄີດແລນ, ໄອໂຮໂອ, 3:ຄ3, 6:ສ1	ແຊນດີເອໂກ, 6:ຂ4	ທັນບຣິຈ໌, ເວີໝ່ອນ, 1:ຄ2
ເກຣດເຊົາເລັກ, 6:ຂ2	ຄລິບແລນ, ໄອໂຮໂອ, 3:ຄ4	ແຊນຕາເຟ, 6:ຄ3	ທາງຄາລິຟໍເນຍ, 6:ຂ2
ແກຣນດິນ, ອີ ບີ ຮ້ານພິມ, ພາໄມຣາ, 2:ຄ2	ຄວິນສີ, ອິລິນອຍ, 5:ຂ2, 6:ຈ2	ແຊນເບີນາຕີໂນ, 6:ຂ3	ທາງໂຄ້ງມິກລາເວນ, ມີ ເຊີຣີ, 5:ຈ4
ກຽວຊຳ, ນິວແຮມເຊີ, 1:໘2	ຄອນເນຕິກັດ, 1:ຄ3	ແຊນແຟຣນຊີສະໂກ, 6:ກ2	ທູສັນ, 6:ຂ4
ເຂດຂອງຊາວອິນເດຍ ແດງ, 5:ຂ2, 6:໘1, 6:໘3	ສັກກຣາເມັນໂຕ, 6:ກ2	ດີວິດ, ມີເຊີຣີ, 5:ຈ4	ໂທຣອນໂທ, ການາດາ, 3:ຈ1
ເຂດແຈັກສັນ, ມີເຊີຣີ, 5:໘4	ສະຖານທີ່ບັບຕິສະມາ, ເຄີດແລນ, 4:ຂ2	ຕະຄອງເອຣີ, ນິວຢອກ, 2:ກ2, 3:ສ1	ທອບສ໌ຟຽວ, ມາສາ ຊູເສດສ໌, 1:໘3
ເຂດເຜີຍແຜ່ເຊັ້ນຫລຸຍ ເຣ, 6:ຂ4	ສະປຣິງຟຽວ, ອິລິນອຍ, 5:ຍ2	ຖະໜົນຄາວເດີຣີ, ເຄີດແລນ, 4:ກ3	ທອມສັນ, ໄອໂຮໂອ, 3:໘3
ເຂດເວນ, ນິວຢອກ, 2:ກ3, 2:໘3	ສະມິດ, ໂຈເຊັບ ຜູ້ພໍ່, ບ້ານສວນ, ເຂດ ພາໄມຣາ, 2:ຂ3	ຖະໜົນແຄນັນໄດກົວ, ເຂດພາໄມຣາ, 2:ຄ3	ນາວູ, ອິລິນອຍ, 5:ສ1, 6:ຈ2
ເຂດອໍເຣກອນ, 6:ກ1	ສະມິດ, ໂຈເຊັບ ຜູ້ພໍ່, ເຮືອນທ່ອນໄມ້, ເຂດ ພາໄມຣາ, 2:ຂ3	ຖະໜົນໂຈເຊັບ, ເຄີດແລນ, 4:ກ4	ນິວເຈີຊີ, 1:ຂ4
ເຂດອອນແທຣີໂອ, ນິວຢອກ, 2:ກ3, 2:໘3	ສະມິດ, ໂຈເຊັບ ຜູ້ພໍ່, ເຮືອນແອັມແປນ, ເຂດພາໄມຣາ, 2:ຂ3	ຖະໜົນສະແຕບຝອດ, ເຂດພາໄມຣາ, 2:ຂ4	ນິວຢອກ, 1:ຂ3, 3:ຈ3, 6:ຂ1
ຄັນໂຊ ບລັບສ໌ (ເຄນສະວຽວ), ໄອໂອວາ, 5:ຄ1, 6:ຈ2	ສະມິດ, ໂຈເຊັບ ຜູ້ລູກ, ບ້ານ, 3:ຍ3, 4:ຂ3	ຖະໜົນຊີລີໂກດ, ເຄີດແລນ, 4:ຂ4	ນິວແຮມເຊີ, 1:໘2
ຄາລິຟໍເນຍ, 6:ກ3	ສະມິດ, ໂຈເຊັບ ຜູ້ລູກ, ຮ້ານຄ້າທົ່ວໄປ, ເຄີດແລນ, 4:ຂ3	ຖະໜົນຝັອກ, ເຂດ ພາໄມຣາ, 2:ກ3	ນໍວິກ, ເວີໝ່ອນ, 1:໘2
ຄ້າຍບຣິດເຈີ, 6:ຄ2	ສະມິດ, ໂຈເຊັບ ຜູ້ລູກ, ຮ້ານຄ້າທົ່ວໄປ, ເຄີດແລນ, 4:ຂ3	ຖະໜົນມາໂກ, ເຄີດແລນ, 4:ກ2	ໄນ້, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ພໍ່, ບ້ານ, ເມືອງໂຄນ ສະວຽວ, ນິວຢອກ, 3:ຍ3
ຄ້າຍລາຣາມີ, 6:ຄ2	ສະມິດ, ອາລ໌ວິນ, ຫລຸມ ຝັງສົບ, ພາໄມຣາ, 2:ຄ2	ຖະໜົນວິດນີ, ເຄີດແລນ, 4:ກ3	ບັບພາໂລ, ນິວຢອກ, 3:ຈ2
ຄ້າຍລີເວັນເວີດ, 5:໘4, 6:ຈ2	ສະມິດ, ໄຮຣ໌ຮຳ, ບ້ານ, ເຄີດແລນ, 4:ຂ4	ຖະໜົນໂຮງຮຽນ ອາມິງຕັນ, ເຂດ ພາໄມຣາ, 2:໘3	ບອສ໌ຕັນ, ມາສາ ຊູເສດສ໌, 1:໘3
ຄ້າຍຮອລ໌, 6:ຂ1	ຊາເລັມ, ມາສາ ຊູເສດສ໌, 1:໘3	ທະນາຄານ, ເຄີດແລນ, 4:ຂ4	ປ່າສັກສິດ, ເຂດ ພາໄມຣາ, 2:ຂ3
ຄາດເທດ, ອິລິນອຍ, 5:ຂ2	ຊາໂຣນ, ເວີໝ່ອນ, 1:ຄ2	ທະເລສາບເອຣີ, 3:໘3	ປ່າຊ້າ, ເຄີດແລນ, 4:ຂ3

ພູຄູໂມຣາ, ເຂດ
ພາໂມຣາ, 2:ຄ4
ພູພິສກາ, ໄອໂອວາ,
5:໑1
ເພັນໂຊເວເນຍ, 1:ກ4,
3:ສ4, 6:ຊ1
ແຟຣີສະເບີກ,
ນິວຢອກ, 3:ຈ2
ພຣະວິຫານເຄີດແລນ,
4:ຂ4
ພາແວັດ, ມີເຊີຣີ, 5:໑3,
6:ຈ2
ເຟແອດ, ນິວຢອກ,
1:ກ3, 3:ຂ2, 6:ຊ1
ພິລາແດວເຟຍ,
ເພັນໂຊເວເນຍ,
1:ຂ4, 6:ຊ2
ພຣິດົນ, ນິວຢອກ, 3:ສ2
ມະຫາສະໝຸດ
ປາຊີຟິກ, 6:ກ1,
7:ຂ3
ມະຫາສະໝຸດ ປາຊີຟິກ
ໃຕ້, 7:ກ3
ມະຫາສະໝຸດ ປາຊີຟິກ
ເໜືອ, 7:ກ2, 7:ຍ2
ມະຫາສະໝຸດ ອິນເດຍ,
7:ສ3
ມະຫາສະໝຸດ
ແອັດແລນຕິກ, 1:໑4,
6:ຍ2
ມະຫາສະໝຸດ
ແອັດແລນຕິກໃຕ້,
7:໑3
ມະຫາສະໝຸດ
ແອັດແລນຕິກເໜືອ,
7:ຄ2
ມາສາຊູເສດສ໌, 1:ຄ3
ມີເຊີຣີ, 5:ສ3, 6:ຈ3
ເມນ, 1:໑1
ເມນດອນ, ນິວຢອກ,
3:ສ2
ແມ່ນ້ຳກາບາດາ, 6:໑3
ແມ່ນ້ຳກິລາ, 6:ຂ4
ແມ່ນ້ຳແກຣນ, ມີເຊີຣີ,
5:໑2

ແມ່ນ້ຳຄອນເນຕິກັດ,
1:໑1
ແມ່ນ້ຳສະເນັກ, 6:ຂ1
ແມ່ນ້ຳຊັສຄູຣັນນາ,
ເພັນໂຊເວເນຍ,
1:ກ4, 3:ຊ3
ແມ່ນ້ຳແຊຣີຕັນ, ມີເຊີຣີ,
5:ຈ2
ແມ່ນ້ຳເດລາແວ, 1:ຂ4
ແມ່ນ້ຳພະແລັດ, 5:ຂ1
ແມ່ນ້ຳພະແລັດໃຕ້,
6:ຄ2
ແມ່ນ້ຳພະແລັດເໜືອ,
6:ຄ1
ແມ່ນ້ຳເພໂກສ໌, 6:ຄ4
ແມ່ນ້ຳພິດຊິງ, ມີເຊີຣີ,
5:໑3
ແມ່ນ້ຳມິດຊີຊີບປີ, 5:ຊ3
ແມ່ນ້ຳມີເຊີຣີ, 5:ຄ2,
5:ສ4
ແມ່ນ້ຳອາແຄນຊ໌, 6:໑3
ແມ່ນ້ຳຣັດສັນ,
ນິວຢອກ, 1:ຄ3
ແມັກຊິໂກ, 6:ຂ3
ມິເລ, ໄອຊິກ, ບ້ານ
ສວນ, ເຄີດແລນ,
4:໑1
ເມືອງເຊົາເລັກ, 6:ຂ2
ມອນໂທຣສ໌, ໄອໂອວາ,
5:ສ2
ເມືອງນິວຢອກ, 1:ຄ4,
6:ຂ1
ເມືອງພາໂມຣາ,
ນິວຢອກ, 1:ກ3,
2:໑1, 3:ຂ2
ເມືອງຟາມມິງຕັນ, ເຂດ
ພາໂມຣາ, 2:ກ4
ເມືອງມາເກໂດນ, ເຂດ
ພາໂມຣາ, 2:ກ1
ຣາມັສ, ອິລິນອຍ, 5:ຊ2
ຣິກດອນ, ຊິດນີ, ບ້ານ,
ເຄີດແລນ, 4:ຂ4
ຣິຈມອນ, ມີເຊີຣີ, 5:໑4
ໂຣເຈສ໌ເຕີ, ນິວຢອກ,
3:ສ1

ໂຣດໄອແລນ, 1:໑3
ຮຽວ ກຣານເດ, 6:ຄ4
ລີເບີຕີ, ມີເຊີຣີ, 5:໑4,
6:ຈ2
ເລບານອນ,
ນິວແຮມເຊີ, 1:໑2
ລອສ໌ ແອນໂຈເລັສ໌,
6:ກ3
ວິດຕິງແຮມ, ເວີພ້ອນ,
1:ຄ3
ວິດນີ, ນິວເອັນ ເຄ,
ບ້ານ, ເຄີດແລນ,
4:ຂ2
ວິດນີ, ນິວເອັນ ເຄ,
ຮ້ານຄ້າ, ເຄີດແລນ,
4:ຂ2
ວິນເຕີຄວດເຕີສ໌, ເຂດ
ຂອງຊາວອິນເດຍ
ແດງ, 5:ຂ1, 6:ຈ2
ວິຊິຕັນດີຊີ, 6:ຊ2
ເວີພ້ອນ, 1:ຄ2
ຫ້ວຍສະໂຕນນີ,
ເຄີດແລນ, 4:ຄ3
ຫ້ວຍໂຊນ, ມີເຊີຣີ, 5:໑3
ຫ້ວຍເຣດ, ເຂດ
ພາໂມຣາ, 2:໑2
ຫ້ວຍແຮັດຕະເວ, ເຂດ
ພາໂມຣາ, 2:ຂ2,
2:໑4
ຫ້ອງການພິມ,
ເຄີດແລນ, 4:ຂ4
ໝູ່ບ້ານພາໂມຣາ,
ນິວຢອກ, 2:ຄ2
ໝູ່ບ້ານແມນເຈດສະເຕີ,
ນິວຢອກ, 1:ກ3,
2:໑3, 3:ຂ2
ອາເຊຣີ, ເຄີດແລນ,
4:ຂ3
ອາດາມ-ອອນໄດ-
ອາມັນ, ມີເຊີຣີ, 5:໑3
ອານຕາຕິກາ, 7:ຈ4
ອາບານີ, ນິວຢອກ,
1:ຄ2

ອາຟຣິກາ, 7:ຈ2
ອາມເຣິດ, ໄອໂຮໂອ,
3:ຄ4
ອາເມຣິກາກາງ, 7:ຂ2
ອາເມຣິກາໃຕ້, 7:ຄ3
ອາເມຣິກາເໜືອ, 7:ຂ2
ອ່າວທະເລສາບ ຟິງເກີ,
ນິວຢອກ, 1:ກ3,
3:ຊ2
ອິນດີເພັນເດັນສ໌, ມີເຊີຣີ,
5:໑4, 6:ຈ2
ອິນດີອານາ, 6:ສ2
ອິລິນອຍ, 5:ຍ3, 6:ສ2
ເອເຊຍ, 7:ສ2
ອົດສະຕາລີ, 7:ຊ3
ໄອໂຮໂອ, 3:ຂ4, 6:ສ2
ອໍເຣັນຈ໌, ໄອໂຮໂອ,
3:ຄ4
ເອີຣົບ, 7:ຈ1
ໄອໂອວາ, 5:ຈ1, 6:ຈ2
ຮາມໂມນີ, ເພັນໂຊ
ເວເນຍ, 1:ຂ3, 3:ຍ3
ແຣຣິສ, ມາຕິນ,
ບ້ານສວນ, ເຂດ
ພາໂມຣາ, 2:ຂ1
ໂຮງສຶກຣິດ, ເຄີດແລນ,
4:ຂ2
ໂຮງສີຣອນ, ມີເຊີຣີ,
5:໑3
ໂຮງຟອກຫັງ,
ເຄີດແລນ, 4:ຂ2
ໂຮງເລື້ອຍ, ເຄີດແລນ,
4:ຂ3
ໂຮງແຮມຈອນສັນ,
ເຄີດແລນ, 4:ຂ2
ໂຮງຮຽນ, ເຄີດແລນ,
4:ຂ3
ໂຮຣຳ, ໄອໂຮໂອ, 3:໑4

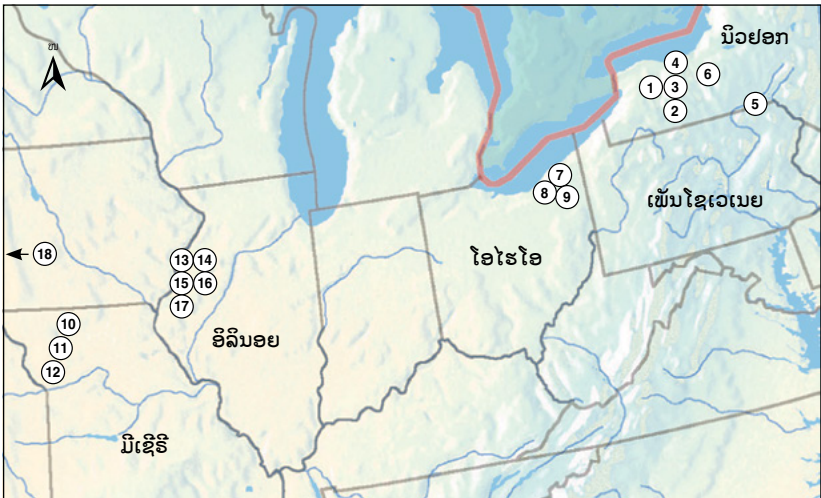
ຮູບພາບປະຫວັດສາດຂອງສາດສະໜາຈັກ

ຮູບພາບຂອງສະຖານທີ່ແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ສຳຄັນເຫລົ່ານີ້ ສະແດງໃຫ້ເຫັນດິນແດນ ປ່ອນທີ່ໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍເຄີຍເດີນ, ປ່ອນທີ່ສາດສະດາໃນສະໄໝໃໝ່ ເຄີຍອາໄສຢູ່ ແລະ ເຄີຍໄດ້ສອນ, ແລະ ປ່ອນທີ່ເຫດການຫລາຍຢ່າງໄດ້ເກີດຂຶ້ນ.

ສະຫລຸບ

ແຜນທີ່ຂ້າງລຸ່ມນີ້ ສະແດງໃຫ້ເຫັນສະຖານທີ່ຂອງຮູບພາບຢູ່ໃນພາກນີ້. ຢູ່ໃນໜ້າຕໍ່ໄປ, ເລກຂອງແຕ່ລະຮູບ ແມ່ນຕິດຕາມດ້ວຍຄຳອະທິບາຍສັ້ນໆກ່ຽວກັບສະຖານທີ່. ເຫດການທີ່ສຳຄັນໃນພຣະຄຳພີ ຈາກເຂດນັ້ນ ກໍ່ມີລະບຸໄວ້, ພ້ອມດ້ວຍຂໍ້ພຣະຄຳພີອ້າງອີງ ເພື່ອວ່າທ່ານຈະຮູ້ຈັກວ່າ ຈະອ່ານກ່ຽວກັບເຫດການເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ຢູ່ໃສ.

1. ປາສັກສິດ 2. ພູຄູໂມຣາ ແລະ ເຂດພາໂມຣາ-ແມນເຈດສະເຕີ 3. ເຮືອນໄມ້ທ່ອນຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ພໍ່ 4. ໂຮງພິມ ແລະ ຮ້ານພິມ ແກຣນດິນ 5. ແມ່ນ້ຳຊັສຄູຮັນນາ 6. ສະຖານທີ່ບ້ານຂອງ ພິເຕີ ວິດເມີ ຜູ້ພໍ່ 7. ນິວເອັ້ນ ເຄ ວິດນີ ແລະ ຮ້ານຄ້າ 8. ບ້ານຂອງຈອນ ຈອນສັນ 9. ພຣະວິຫານເຄິດແລນ	10. ອາດາມ-ອອນໂດ-ອາມັນ 11. ສະຖານທີ່ພຣະວິຫານຟາແວັດ 12. ຄຸກລີເບີຕີ 13. ປາສາດໃນເມືອງນາວູ 14. ຮ້ານຄ້າດິນຈີສີແດງຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ລູກ 15. ພຣະວິຫານນາວູ 16. ຄຸກຄາດເທດ 17. ການອົບພະຍົບໄປຫາພາກຕາເວັນຕົກ 18. ພຣະວິຫານເຊົາເລັກ

1. ປ່າສັກສິດ

ປ່າສັກສິດ ຕັ້ງ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ພາໄມຣາ ແລະ ເມືອງ ແມນເຈດສະເຕີ, ລັດນິວຢອກ. ປ່າແຫ່ງນີ້ ຕັ້ງຢູ່ທາງ ທິດຕາເວັນຕົກຈາກບ່ອນທີ່ເຮືອນໄມ້ທ່ອນຂອງຄອບຄົວສະມິດໄດ້ຕັ້ງຢູ່ ໃນປີ 1820.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ການປະກົດຂອງພຣະເຈົ້າອົງ ເປັນພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ພຣະ ເຢຊູຄຣິດ, ຕໍ່ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ຢູ່ໃນປ່າແຫ່ງນີ້ (ຈສ—ປ 1:14–20).

2. ພູຄູໂມຣາ ແລະ ເຂດພາໄມຣາ-ແມນເຈດສະເຕີ

ໂດຍທີ່ເບິ່ງເປັນທາງເໜືອ, ຮູບພາບແຜ່ນນີ້ ສະແດງໃຫ້ພູຄູໂມຣາ ໃນ ເມືອງ ແມນເຈດ ສະເຕີ, ລັດ ນິວ ຢອກ. ໃນ ຮູບພາບນີ້ ຄ້ອຍພູປະກົດຢູ່ແຈທາງລຸ່ມເບື້ອງຂວາມື ແລະ ຢາຍຂຶ້ນ ໄປທາງເທິງ ຈົນເຖິງເຄິ່ງທາງ. ຫລັກອະນຸສອນສີຂາວທີ່ເຫັນໄດ້ ຕັ້ງຢູ່ທາງເໜືອຂອງຄ້ອຍພູ ເພື່ອເປັນກຽດໃຫ້ແກ່ທຸດໂມໂຣໂນ ແລະ ການອອກມາຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ. ພູຄູໂມຣາຕັ້ງຢູ່ປະມານ 5 ກິໂລແມັດ ໃຕ້ຈາກປ່າສັກສິດ. ໃກ້ສິ້ນເທິງຂອງຮູບ ແມ່ນໝູ່ບ້ານພາໄມຣາ, ໄກ 6½ ກິໂລແມັດ. ບ້ານສວນຂອງຄອບຄົວສະມິດ ແລະ ປ່າສັກສິດ ແມ່ນຢູ່ສິ້ນເທິງເບື້ອງຊ້າຍຂອງຮູບພາບ.

ເຫດ ການ ທີ່ ສຳ ຄັນ: ຄອບ ຄົວ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເຂດນີ້ ໃນ ໄລຍະທີ່ໄດ້ເຫັນພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນຄັ້ງທຳອິດ (ຈສ—ປ 1:3). ໃນ ຄ.ສ. 421, ໂມໂຣໂນໄດ້ຜັງແຜ່ນຈາລຶກຄຳໄວ້ໃນພູຄູໂມຣາ ຊຶ່ງບັນຈຸປະຫວັດສາດທີ່ສັກສິດຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ (ຄມ 1:1-11; ມມ 6:6; ມຣນ 10:1-2). ໂມໂຣໂນຄົນດຽວກັນນີ້ ໄດ້ບອກໂຈເຊັບ ສະມິດ ບ່ອນທີ່ຈະພົບເຫັນແຜ່ນຈາລຶກ ຢູ່ໃນພູ. ໂມໂຣໂນໄດ້ມອບແຜ່ນຈາລຶກໃຫ້ເພິ່ນ ໃນປີ 1827 (ຄພ 27:5; 128:20; ຈສ—ປ 1:33-35, 51-54, 59).

3. ເຮືອນໄມ້ທ່ອນຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ພໍ່

ຮູບ ຈຳລອງ ຂອງ ເຮືອນ ຂອງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ພໍ່, ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ ໃນ ສະຖານ ທີ່ ແຫ່ງ ນີ້ ຊຶ່ງ ດັ່ງ ເດີມ ເປັນ ເຮືອນ ໄມ້ ທ່ອນ ໃກ້ ເມືອງ ພາໂມຣາ, ລັດ ນິວ ຢອກ. ຄອບຄົວ ສະມິດ ໄດ້ ສ້າງ ເຮືອນ ໄມ້ ທ່ອນ ທີ່ ເປັນ ຊັ້ນ ເຄິ່ງ ບໍ່ ດົນ ຫລັງ ຈາກ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ມາ ເຖິງ ເມືອງ ພາໂມຣາ. ຄອບຄົວ ໄດ້ ອາໄສ ຢູ່ ເຮືອນ ນີ້ ຈາກ ປີ 1819 ເຖິງ ປີ 1825.

ເຫດການ ທີ່ ສຳຄັນ: ສາດສະດາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ ສຶກສາ ພຣະ ຄຳ ພີ ຢູ່ ໃນ ເຮືອນ ຫລັງ ນີ້ ໃນ ໄລຍະ ທີ່ ເພິ່ນ ມີ ຄວາມ ສັບ ສົນ ແລະ ຢາກ ຮູ້ ວ່າ ສາດສະໜາ ຈັກ ແຫ່ງ ໃດ ແທ້ ຈິງ (ຈສ—ປ 1:11–13). ໂມໂຣໂນ ໄດ້ ມາ ປະກົດ ຕໍ່ ໂຈເຊັບ ແລະ ໄດ້ ບອກ ເພິ່ນ ກ່ຽວ ກັບ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ພຣະ ຄຳ ພີ ມື່ນ ມອນ (ຈສ—ປ 1:30–47).

4. ໂຮງພິມ ແລະ ຮ້ານພິມ ແກຣນດິນ

ຮ້ານພິມທີ່ຖືກສ້ອມແປງຄືນໃໝ່ຂອງ ເອກເບີດ ບີ ແກຣນດິນ ໃນເມືອງພາໄມຣາ, ລັດນິວຢອກ, ບ່ອນທີ່ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນຊຸດທຳອິດໄດ້ຖືກຈັດພິມ ໃນປີ 1830. ມາຕິນ ແຮຣິສ ໄດ້ເອົາບ້ານສວນຂອງເພິ່ນໄປມັດຈຳ ແລະ ໄດ້ຂາຍພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງທີ່ດິນ ເພື່ອຈ່າຍຄ່າພິມພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ 5,000 ເທລ໌ມ. ການລຽນຕົວພິມໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ ໃນເດືອນສິງຫາ ປີ 1829,

ແລະ ໄດ້ພຣະຄຳພີທີ່ຈັດພິມສຳເລັດ ມີຈຳໜ່າຍ ໃນວັນທີ 26 ເດືອນມີນາ, 1830.
ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ມາຕິນ ແຮຣິສ ໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ສະລະ ຊັບ ສິນ ຂອງ ເພິ່ນບາງຈຳນວນ ດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ ເພື່ອຈ່າຍຄ່າການພິມພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ (ຄພ 19:26-35).

5. ແມ່ນ້ຳຊັສຄູຮັນນາ

ຮູບພາບນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນແມ່ນ້ຳຊັສຄູຮັນນາ ໃນເມືອງຮາມໂມນີ, ລັດເພັນໂຊເວເນຍ.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ລູກ ໄດ້ມາເມືອງຮາມໂມນີ ເປັນເທື່ອທຳອິດ ໃນປີ 1825 ເພື່ອຊອກຫາງານທຳ. ເພິ່ນກັບພໍ່ຂອງເພິ່ນ ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃກ້ແມ່ນ້ຳນີ້ ຢູ່ເຮືອນຂອງໄອຊິກ ເຮວ, ບ່ອນທີ່ໂຈເຊັບ ໄດ້ພົບກັບນາງເອມມາ ເຮວ, ພັນລະຍາໃນອະນາຄົດຂອງເພິ່ນ, ເປັນເທື່ອທຳອິດ (ຈສ—ປ 1:56–57). ໂຈເຊັບ ແລະ ເອມມາ ໄດ້ແຕ່ງງານກັນໃນວັນທີ 18 ເດືອນມັງກອນ, 1827. ສາດສະດາໄດ້ຮັບແຜ່ນຈາລຶກຄຳ ໃນວັນທີ 22 ເດືອນກັນຍາ, 1827, ທີ່ເມືອງແມນເຈດສະເຕີ, ລັດນິວຢອກ, ແລະບໍ່ດົນຫລັງຈາກນັ້ນ ໄດ້ຍ້າຍໄປກັບນາງເອມມາ ໄປຢູ່ເມືອງຮາມໂມນີ, ບ່ອນທີ່ເພິ່ນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນແປແຜ່ນຈາລຶກ. ໃນລະຫວ່າງການແປພຣະຄຳພີມໍ່ອນ, ໂຈເຊັບ ແລະ ອໍລິເວີ ຢາກຮູ້ຕື່ມອີກກ່ຽວກັບການ

ບັບຕີສະມາ ແລະ ໄດ້ຍ່າງໄປຫາບ່ອນໜຶ່ງຢູ່ໃນປາໃກ້ແມ່ນ້ຳນີ້ ເພື່ອອະທິຖານທາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້. ໃນການຕອບຕໍ່ຄຳອະທິຖານນີ້, ໂຍຮັນບັບຕີສະໂຕ ໄດ້ມາປະກົດຕົວ ໃນວັນທີ 15 ເດືອນພຶດສະພາ, 1829 (ຈສ—ປ 1:66–74; ຄພ 13). ເພິ່ນໄດ້ມອບຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຮນໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ແລະ ອໍລິເວີ. ແລ້ວພວກເພິ່ນໄດ້ລົງໄປໃນແມ່ນ້ຳ ແລະ ໄດ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາແກ່ກັນ ເພື່ອການບົດບາບ. ແລ້ວໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳຈາກໂຍຮັນບັບຕີສະໂຕ, ໂຈເຊັບ ແລະ ອໍລິເວີ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງກັນ ແລະກັນສູ່ຕຳແໜ່ງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຮນ. ບໍ່ດົນຫລັງຈາກນັ້ນ, ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະ ໂຍຮັນໄດ້ມາປະກົດລະຫວ່າງເມືອງຮາມໂມນີ ແລະ ເມືອງໂຄນສະກຽວ ແລະ ໄດ້ມອບຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ ໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ແລະ ອໍລິເວີ (ຄພ 27:12–13; 128:20).

6. ສະຖານທີ່ບ້ານຂອງ ພີເຕີ ວິດເມີ ຜູ້ພໍ່

ເຮືອນໄມ້ທ່ອນຫລັງນີ້ ເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ເຮືອນດັງເດີມຂອງ ພີເຕີ ວິດເມີ ຜູ້ພໍ່ ໃນເມືອງເຟແອດ, ລັດນິວຢອກ.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ສຳເລັດການແປພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ ຢູ່ບ່ອນນີ້ ໃນທ້າຍເດືອນມິຖຸນາ ປີ 1829. ຢູ່ໃນປ່າໄກ້ເຮືອນຫລັງນີ້, ພະຍານສາມຄົນໄດ້ເຫັນທູດ ໂມໂຣໂນ ແລະ ແຜນຈາລິກຄຳ. ປະຈັກພະຍານຂອງພວກເພິ່ນ ມີຢູ່ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນທຸກ

ເຫລັ້ມ. ໃນວັນທີ 6 ເດືອນ ເມສາ, 1830, ຜູ້ຄົນປະມານ 60 ຄົນ ໄດ້ມາຮ່ວມຊຸມນຸມກັນ ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງພີເຕີ ວິດເມີ ເພື່ອເປັນພະຍານຕໍ່ການຈັດຕັ້ງ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຂຶ້ນເປັນທາງການ (ຄພ 20). ການປະຊຸມ ແລະ ກອງປະຊຸມເທື່ອທຳອິດຂອງສາດສະໜາຈັກໃໝ່ ໄດ້ຖືກຈັດຂຶ້ນຢູ່ໃນເຮືອນຫລັງນີ້. ການເປີດເສີຍຊາວຢາງ ທີ່ບັນຈຸຢູ່ໃນພຣະຄຳພີຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ແມ່ນໄດ້ຮັບຢູ່ໃນບ້ານຂອງພີເຕີ ວິດເມີ.

7. ນິວເອັນ ເຄ ວິດນີ ແລະ ຮ້ານຄ້າ

ຮ້ານຄ້າຂອງນິວເອັນ ເຄ ວິດນີ ມີບົດບາດທີ່ສຳຄັນ ໃນ ປະຫວັດ ສາດ ຂອງ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ໃນ ເມືອງ ເຄິດແລນ. ໂຈເຊັບ ແລະ ເອມມາ ສະມິດ ໄດ້ອາໄສ ຢູ່ບ່ອນນີ້ ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ. ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍທີ່ສຳ ຄັນຫລາຍຢ່າງຢູ່ບ່ອນນີ້. ໂຮງຮຽນຂອງສາດສະດາ ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ຢູ່ໃນຮ້ານຄ້າ ຈາກວັນທີ 24 ເດືອນ

ມັງກອນ, 1833, ຈົນ ເຖິງ ປະ ມານ ເດືອນ ເມສາ ຍີ 1833.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ສາດສະດາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ ຮັບການເປີດເຜີຍກ່ຽວກັບ ພຣະວາຈາແຫ່ງບັນຍາ (ຄພ 89). ເພິ່ນໄດ້ທຳການແປພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ຂອງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ (ປຈສ) ສ່ວນຫລາຍ ຢູ່ບ່ອນນີ້.

8. ບ້ານຂອງຈອນ ຈອນສັນ

ບ້ານຂອງຈອນ ແລະ ອາລິສ ຈອນສັນ ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ໃນເມືອງໄຮຣຳ, ລັດໂອໄຮໂອ. ທ້ອງນີ້ແມ່ນຢູ່ຊັ້ນທີສອງ.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ເອມມາ ພັນລະຍາຂອງເພິ່ນ ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນບ້ານນີ້. ໂຢເຊັບ ແລະ ຊິດນີ ຮິກດອນ ໄດ້ຮັບພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນທີ່ໜ້າອັດສະຈັນໃຈ ກ່ຽວກັບລະດັບຂອງລັດສະໝີພາບ ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຫລາຍຄົນ ໃນວັນທີ 6 ເດືອນກຸມພາ,

1832 (ຄພ 76). ສາດສະດາໂຈເຊັບ ກໍໄດ້ທຳການແປ ພຣະ ຄຣິສ ຕະ ທຳ ຄຳ ພີ ຂອງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ (ປຈສ) ຢູ່ໃນບ້ານນີ້ເພື່ອນກັນ. ໃນຄຳຄືນຂອງວັນທີ 24 ເດືອນ ມີນາ, 1832, ໃນ ຂະນະ ທີ່ ໂຈເຊັບ ແລະ ເອມມາ ອາໄສຢູ່ບ່ອນນີ້, ກຸ່ມອັນຕະພານຜູ້ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ ແລະ ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານຊາວມໍມອນ ໄດ້ຂຽນຕີ, ເອົາ ຢາງ ໝາກ ຕອຍ ທາ ຕົນ ຕົວ ຂອງ ໂຈເຊັບ ແລະ ຊິດນີ ແລ້ວໄດ້ເອົາຂົນໄກ່ພຶກໃສ່ພວກເພິ່ນນຳອີກ.

9. ພຣະວິຫານເຄີດແລນ

ພຣະວິຫານເຄີດແລນ ແມ່ນຕັ້ງຢູ່ໃນເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໄອໂອໄອ.

ເຫດການທີ່ສໍາຄັນ: ພຣະວິຫານເຄີດແລນ ເປັນພຣະວິຫານແຫ່ງທໍາອິດ ໃນຍຸກສະໄໝນີ້ (ຄພ 88:119; 95). ໃນພຣະວິຫານແຫ່ງນີ້, ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເຫັນພາບນິມິດກ່ຽວກັບອານາຈັກຊັ້ນສູງ (ຄພ 137). ມັນໄດ້ຖືກອຸທິດ ໃນວັນທີ 27 ເດືອນມີນາ, 1836 (ຄພ 109). ໃນວັນທີ 3 ເດືອນເມສາ, 1836, ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ໄດ້ມາປະກົດຕົວ ແລະ ໄດ້ຮັບເອົາພຣະ

ວິຫານເປັນສະຖານທີ່ ທີ່ພຣະອົງຈະເປີດເຜີຍພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ ແກ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ (ຄພ 110:1–10). ຫລັງຈາກການປະກົດຕົວນີ້, ໂມເຊ, ອີລາຍ, ແລະ ເອລີຢາ ໄດ້ມາຢ້ຽມຢາມໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ, ຊຶ່ງເພິ່ນທຸກຄົນກໍໄດ້ມອບຂໍກະແຈໃດໜຶ່ງໂດຍສະເພາະ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ສໍາຄັນໃຫ້ (ຄພ 110:11–16). ພຣະວິຫານແຫ່ງນີ້ ໄດ້ຮັບໃຊ້ໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າເປັນເວລາສອງປີກ່ອນເຂົາເຈົ້າໄດ້ໜີໄປຈາກເມືອງເຄີດແລນ ເນື່ອງດ້ວຍການຂົ່ມເຫັງ.

10. ອາດາມ-ອອນໄດ-ອາມັນ

ໂດຍທີ່ ເບິ່ງ ໄປ ທາງ ໃຕ້ ຈະ ເຫັນ ຮ່ອມ ພູ ອາດາມ-ອອນໄດ-ອາມັນ, ຊຶ່ງ ງຽບ ສະຫງົບ, ແລະ ສວຍງາມ ໃນ ພາກຕາເວັນຕົກສຽງເໜືອຂອງລັດມິເຊິຣິ ໃກ້ຊຸມຊົນກາລາຕິນ.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ສາມປີກ່ອນອາດາມໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ, ເພິ່ນໄດ້ເອີ້ນລູກຫລານທີ່ຊອບທຳຂອງເພິ່ນມາຫາທ່ອມພູນີ້ ແລະ ໄດ້ມອບພອນເທື່ອສຸດທ້າຍຂອງເພິ່ນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ (ຄພ 107:53-56). ໃນປີ 1838 ອາດາມ-ອອນໄດ-ອາມັນ ໄດ້ເປັນສະຖານທີ່ຕັ້ງຖິ່ນ

ຖານຂອງໄພ່ພົນຍົກສຸດທ້າຍ ປະມານ 500 ເຖິງ 1,000 ຄົນ. ໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍໄດ້ປະເຣືອນຊານບ້ານຊ່ອງໄປ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກລັດມິເຊິຣິ. ກ່ອນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຄຣິດ ໃນຄວາມຮຸ່ງເຫລື້ອມຂອງພຣະອົງ, ອາດາມແລະລູກຫລານທີ່ຊອບທຳຂອງເພິ່ນ, ຊຶ່ງຮ່ວມດ້ວຍໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ, ຈະມາເຕົ້າໂຮມກັນອີກ ໃນຮ່ອມພູແຫ່ງນີ້ ເພື່ອພົບກັບພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ (ດນອ 7:9-10, 13-14; ຄພ 27; 107:53-57; 116).

11. ສະຖານທີ່ພຣະວິຫານຟາແວັດ

ການຕັ້ງຖິ່ນຖານໃນເມືອງຟາແວັດ, ລັດມິເຊິຣີ, ໄດ້ກາຍເປັນບ້ານເຮືອນຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈຳນວນ 3,000 ເຖິງ 5,000 ຄົນ ຜູ້ໄດ້ຊອກຫາບ່ອນຫລົບໄພ ຈາກການຂົ່ມເຫັງ ໃນເຂດແຈັກສັນ ແລະ ໃນເຂດຄະເລ. ໃນປີ 1838 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ບັນຊາໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ສ້າງພຣະວິຫານໜຶ່ງຂຶ້ນຢູ່ບ່ອນນີ້ (ເບິ່ງ ຄພ 115:7-8). ການຂົ່ມເຫັງຂອງກຸ່ມອັນຕະພານ ໄດ້ກົດກັນເຂົາເຈົ້າຈາກການສ້າງ. ໃນວັນທີ 31 ເດືອນຕຸລາຂອງປີນັ້ນ, ສາດສະດາໂຈເຊັບສະມິດ ແລະ ຜູ້ນຳຄົນອື່ນໆ ຂອງສາດສະໜາຈັກ ໄດ້ຖືກຈັບ, ແລະ ຫລັງຈາກໄດ້ໄປຂັ້ນສານຢູ່ເມືອງຣິຈມອນ, ພວກເພິ່ນ ໄດ້ຖືກສົ່ງໄປເຂົ້າຄຸກລີເບີຕີ. ໃນລະຫວ່າງລະດູໜາວຂອງປີ 1838-1839, ໄພ່ພົນ

ຍຸກສຸດທ້າຍ ໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກເມືອງຟາແວັດ ແລະ ຈາກສະຖານທີ່ແຫ່ງອື່ນໆ ໃນລັດມິເຊິຣີ ແລະ ໄດ້ໄປອາໄສຢູ່ລັດອິລິນອຍ.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ສະຖານທີ່ສຳລັບພຣະວິຫານໄດ້ຖືກອຸທິດ ແລະ ຫິນເສົາເອກໄດ້ຖືກປັກລົງ. ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍເຈັດຢາງ ທີ່ຖືກຈັດພິມໃນພຣະຄຳພີຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ທີ່ມີຢູ່ໃນ (ພາກ 113-115; 117-120). ໂຈເຊັບ ແອັຟ ສະມິດ, ປະທານຄົນທີໜຶ່ງຂອງສາດສະໜາຈັກ, ໄດ້ເກີດເມື່ອວັນທີ 3 ເດືອນ ພະຈິກ, 1838, ໃນເມືອງຟາແວັດ. ເມືອງຟາແວັດ ໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນສູນກາງໃຫຍ່ຂອງສາດສະໜາຈັກ ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ.

12. ຄຸກລີເບີຕີ

ຄຸກ ໃນ ເມືອງ ລີ ເບີ ຕີ, ລັດ ມີ ເຊີ ຣີ, ປະ ມານ 1878. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອ້າຍນ້ອງທ້າຄົນ ໄດ້ຖືກຄຸມຂັງຢ່າງບໍ່ຍຸດຕິທຳ ໃນຄຸກທີ່ຝາຕັບໜາເຖິງ 1.2 ເມັດ ຈາກວັນທີ 1 ເດືອນທັນວາ, 1838, ຈົນເຖິງ ວັນທີ 6 ເດືອນເມສາ, 1839. (ຊິດມີ ຣິກດອນ ໄດ້ຖືກປ່ອຍຕົວ ໃນທ້າຍເດືອນກຸມພາ.) ໂດຍທີ່ຖືກຄຸມຂັງຢູ່ໃນຫ້ອງ ຊັ້ນລຸ່ມ ຫລື ຫ້ອງໃຕ້ດິນຂອງຕຶກຄຸກ, ພວກເພິ່ນໄດ້ ນອນຢູ່ພື້ນຫ້ອງເປັນຫົນທີ່ໜາວເຢັນ, ປູດ້ວຍເພືອງ,

ມີຄວາມສະຫວ່າງພໍມົວໆ ແລະ ຂາດແຄນສິ່ງປົກ ປ້ອງຈາກລະດູໜາວ.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ສາດສະດາ ໂຈເຊັບ, ໄດ້ອ້ອນ ວອນເພື່ອໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກ ຈາກລັດມີເຊີຣີ, ໄດ້ຮັບຄຳຕອບ ຈາກຄຳອະທິຖານ ຂອງເພິ່ນ, ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນຈົດໝາຍ ເຖິງໄພ່ ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຖືກເລະເທດ (ຄພ 121-123).

13. ປາສາດໃນເມືອງນາວູ

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ລູກ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເພິ່ນ ໄດ້ຍ້າຍເຂົ້າໄປຢູ່ປາສາດໃນເມືອງນາວູ ໃນເດືອນສິງຫາ ປີ 1843. ຕໍ່ມາ ໄດ້ຕໍ່ເຮືອນອອກອີກຢູ່ທາງເບື້ອງຕາເວັນອອກ ລວມແລ້ວມີຢູ່ດ້ວຍກັນ 22 ຫ້ອງ. ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ເດືອນ ມັງກອນ ປີ 1844, ເອເບ ເນເຊີ ຣໍບິນສັນ ໄດ້ປ່ຽນປາສາດຫລັງນີ້ ໃຫ້ເປັນໂຮງແຮມ, ແລະ ສາດສະດາໄດ້ເກັບທຶກຫ້ອງໄວ້ສໍາລັບຄອບຄົວຂອງເພິ່ນ. ປາສາດຫລັງນີ້ໄດ້ຖືກໃຊ້ເປັນສູນກາງສັງຄົມຂອງຊຸມຊົນໃນເມືອງນາວູ. ສາດສະດາໄດ້ຮັບຕ້ອນແຂກຜູ້ສໍາຄັນໃນປາສາດຫລັງນີ້.

ເຫດການທີ່ສໍາຄັນ: ໃນວັນທີ 27 ເດືອນມິຖຸນາ, 1844, ສາດສະດາໂຈເຊັບ ແລະ ໄຮຣໍາ ອ້າຍຂອງເພິ່ນ ໄດ້ຖືກຍົງ ແລະ ຖືກຂ້າ ໃນເມືອງຄາດເທດ, ລັດອິລິນອຍ, ແລະ ສົບຂອງພວກເພິ່ນ ໄດ້ຖືກນໍາມາທີ່ປາສາດນີ້ ເພື່ອການໄວ້ອາໄລ ກ່ອນງານສົ່ງສະການ. ພວກເພິ່ນ ໄດ້ຖືກຝັງໄວ້ຢູ່ໃນປ່າຊ້າຂອງຄອບຄົວກົງກັນຂ້າມກັບຖະໜົນເມນ, ເບື້ອງຕາເວັນຕົກຂອງເຮືອນໄມ້ທ່ອນ ທີ່ໂຍເຊັບ ເຄີຍອາໄສຢູ່ ຕອນເພິ່ນຍ້າຍມາຢູ່ເມືອງນາວູໃໝ່. ເອມມາ ສະມິດ ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນປາສາດ ຈົນເຖິງປີ 1871. ແລ້ວນາງໄດ້ຍ້າຍໄປຢູ່ເຮືອນນາວູ, ບ່ອນທີ່ນາງໄດ້ເສຍຊີວິດ ໃນປີ 1879.

14. ຮ້ານຄ້າດິນຈີ່ສີແດງຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ລູກ

ຮ້ານຄ້າ ແລະ ຫ້ອງການຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ລູກ ທີ່ໄດ້ຖືກສ້ອມແປງຄືນໃໝ່ນີ້ ຕັ້ງຢູ່ໃນເມືອງນາວູ, ລັດ ອິລິນອຍ. ມັນໄດ້ເປັນອາຄານຫລັງທີ່ສຳຄັນໃນສາດສະໜາຈັກ ໃນສະໄໝເມືອງນາວູ. ບໍ່ພຽງແຕ່ຖືກໃຊ້ເປັນຮ້ານຄ້າທົ່ວໄປ, ມັນຍັງກາຍເປັນສະຖານທີ່ສັງສັນ, ສະຖານທີ່ເຮັດກິດຈະກຳທາງເສດຖະກິດ, ທາງການເມືອງ, ແລະ ທາງສາດສະໜາ ນຳອີກ. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ໃຊ້ຫ້ອງຊັ້ນເທິງເປັນຫ້ອງການ.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ກ່ອນພຣະວິຫານສ້າງສຳເລັດ, ຫ້ອງຊັ້ນເທິງຂອງຮ້ານຄ້າ ໄດ້ຖືກໃຊ້ເປັນຫ້ອງກະທຳພິທີການ, ບ່ອນທີ່ຂອງປະທານສັກສິດຄົບຊຸດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ເປັນເທື່ອທຳອິດ. ໃນວັນທີ 17 ເດືອນມີນາ, 1842, ສາດສະດາໂຈເຊັບ ໄດ້ຈັດຕັ້ງກຸ່ມສະຕີຂອງສາດສະໜາຈັກ ໃຫ້ເປັນສະມາຄົມສະຕີສົງເຄາະ.

15. ພຣະວິຫານນາວູ

ພຣະວິຫານນາວູດັ້ງເດີມ ໄດ້ຖືກສ້າງດ້ວຍຫີນປູນ ສີຂີ້ເຖົາບົນຂາວ ທີ່ມີຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນ. ມັນມີຄວາມຍາວ 39 ແມັດ ແລະ ຄວາມກວ້າງ 27 ແມັດ. ຈອມຂອງພຣະວິຫານສູງ 48 ແມັດ ຈາກພື້ນ. ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ ໄດ້ເສຍສະລະຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນການສ້າງພຣະວິຫານທີ່ສວຍງາມແຫ່ງນີ້, ເລີ່ມຕົ້ນການສ້າງໃນປີ 1841. ບາງຄົນໄດ້ທຳງານເປັນເວລາຫລາຍເດືອນໃນການສ້າງ; ບາງຄົນໄດ້ສະລະເງິນຄຳ. ເຖິງແມ່ນວ່າມັນບໍ່ໄດ້ສຳເລັດຄົບຖ້ວນ, ແຕ່ພຣະວິຫານຍັງເຕັມໄປດ້ວຍສະມາຊິກ ຜູ້ມາເຮັດພິທີການ ໃນໄລຍະສອງສາມເດືອນ ກ່ອນເຂົາເຈົ້າໜີໄປຫາພາກຕາເວັນຕົກ. ໃນຂະນະທີ່ໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າ ບາງຈຳນວນໄດ້ຈາກເມືອງນາວູໄປ ໃນຕົ້ນລະດູໃບໄມ້ປົງຂອງປີ 1846 ເນື່ອງດ້ວຍການຂູ່ເຂັນຂອງກຸ່ມອັນຕະຫລາຍ, ແຕ່ຜູ້ຄົນພິເສດກຸ່ມໜຶ່ງໄດ້ຢູ່ຕໍ່ ເພື່ອສ້າງພຣະວິຫານໃຫ້ສຳເລັດ. ໃນວັນທີ 30 ເດືອນເມສາ, 1846, ແອວເດີ ອໍສັນ ຮາຍດ໌ ແລະ ແອວເດີ ວິວເຜີດ ວູດຣັບ ແຫ່ງກຸ່ມອັກຄະສາວິກສິບ

ສອງ ແລະ ຄົນອື່ນໆ ປະມານ 20 ຄົນ ໄດ້ອຸທິດບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງນີ້. ພຣະວິຫານໄດ້ຖືກປະຖິ້ມ ໃນເດືອນກັນຍາ ເມື່ອສະມາຊິກກຸ່ມສຸດທ້າຍໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກເມືອງນາວູ; ກຸ່ມອັນຕະຫລາຍໄດ້ບັງຄັບຜູ້ຄົນໃຫ້ໜີໄປ ແລະ ໄດ້ທຳລາຍພຣະວິຫານທີ່ສັກສິດ. ຂ້າງໃນໄດ້ຖືກທຳລາຍດ້ວຍໄຟ ໃນເດືອນຕຸລາ ປີ 1848. ພຣະວິຫານໄດ້ຖືກສ້າງຄືນໃໝ່ (ຮູບນີ້), ສ້າງຄືນໃຫ້ເໝືອນດັ້ງເດີມ, ໄດ້ຖືກອຸທິດຄືນໃໝ່ໂດຍປະທານກໍດອນ ປີ ຮິງລີ ໃນວັນທີ 27-30 ເດືອນມິຖຸນາ, 2002.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສາມັນ ໄດ້ຖືກຈັດຂຶ້ນໃນທ້ອງຊຸມນຸມ ຂອງພຣະວິຫານ ໃນວັນທີ 5 ເດືອນຕຸລາ, 1845. ພິທີການສັກສິດໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນທີ 10 ເດືອນທັນວາ, 1845, ແລະ ໄດ້ສິບຕໍ່ໄປເຖິງວັນທີ 7 ເດືອນກຸມພາ, 1846. ໄພພິນຍຸກສຸດທ້າຍຫລາຍກວ່າ 5,500 ຄົນ ໄດ້ຮັບຂອງປະທານສັກສິດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ຫລາຍຄົນໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ ແລະ ໄດ້ຮັບພິທີການຜະນຶກແທນຄົນຕາຍ.

16. ຄຸກຄາດເທດ

ຄຸກໃນເມືອງຄາດເທດ, ລັດອິລິນອຍ.

ເທດ ການ ທີ່ ສໍາ ຄັນ: ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ໄຮຣໍາ ອ້າຍ ຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້ ຂໍ້ ມ້າ ໄປ ຫາ ຄຸກ ເມື່ອ ວັນ ທີ 24 ເດືອນ ມິຖຸນາ, 1844. ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ຖືກ ເອົາ ເຂົ້າ ຄຸກ ໃນ ວັນ ທີ 25 ເດືອນ ມິຖຸນາ ໂດຍ ການ ພ້ອງ ຮ້ອງ ທີ່ ບໍ່

ມີ ມູນ ຄວາມ ຈິງ. ໃນ ວັນ ທີ 27 ເດືອນ ມິຖຸນາ, ກຸ່ມ ອັນ ຕະ ພານ ທີ່ ຫາ ໜ້າ ຕາ ດໍາ ໄດ້ ບຸກ ລຸກ ເຂົ້າ ມາ ໃນ ຄຸກ. ທັງ ໂຈເຊັບ ແລະ ໄຮຣໍາ ໄດ້ ຖືກ ຍິງ ຕາຍ, ແລະ ຈອນ ເທເລີ ໄດ້ ຮັບ ບາດ ເຈັບ ຈາກ ການ ຖືກ ຍິງ ຫລາຍ ເທື່ອ. ໜ້າ ອັດ ສະ ຈັນ ໃຈ ທີ່ ວິວເລີດ ຣິເຈີສ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ບາດ ເຈັບ ເລີຍ.

17. ການອົບພະຍົບໄປຫາພາກຕາເວັນຕົກ

ການເລີ່ມຕົ້ນໜີຈາກເມືອງນາວູ, ລັດອິລິນອຍ, ໄດ້ຖືກວາງແຜນໄວ້ວ່າ ເປັນເດືອນມີນາ-ເມສາ, ແຕ່ເພາະການຂົນຂູ່ຂອງກຸ່ມອັນຕະພານປະທານບຣິກກໍຍັງຈຶ່ງໄດ້ແນະນຳວ່າໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າອົບພະຍົບອອກເດີນທາງຂ້າມແມ່ນ້ຳມິດຊີຊິບປີໄປເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນທີ 2 ເດືອນກຸມພາ, 1846. ປະທານຍັງໄດ້ຢູ່ຕໍ່ເພື່ອມອບຂອງປະທານສັກສິດໃຫ້ແກ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ໄດ້ໜີຈາກເມືອງນາວູ ຈົນກວ່າເຖິງກາງເດືອນກຸມພາ.

ເຫດການທີ່ສຳຄັນ: ກ່ອນເພິ່ນໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ, ສາດສະດາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ທຳນາຍວ່າ, “ບາງຄົນໃນພວກທ່ານຈະມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ ເພື່ອໄປຮັບໃຊ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານ ແລະ ສ້າງເມືອງ ແລະ ເຫັນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ກາຍເປັນຜູ້ຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ໃນທ່າມກາງພູເຂົາຮອກກີ້.” ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າເກືອບເຖິງ 12,000 ຄົນ ໄດ້ໜີຈາກເມືອງນາວູ ເລີ່ມຈາກເດືອນກຸມພາ

ເຖິງເດືອນກັນຍາ ປີ 1846. ຫລັງຈາກໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ໜີຈາກເມືອງວິນເຕີຄວດເຕີສ໌ ແລະ ສະຖານທີ່ອື່ນໆຕໍ່ຈາກນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກຈັດເຂົ້າເປັນກຸ່ມໆ, ຈຳນວນສິບຄົນ, ຫ້າສິບຄົນ, ແລະ ໜຶ່ງຮ້ອຍຄົນ, ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງຫົວໜ້າກຸ່ມ (ຄພ 136:3). ໃນເດືອນກັນຍາ ປີ 1846 ກຸ່ມອັນຕະພານປະມານ 800 ຄົນ ພ້ອມດ້ວຍປີນໃຫຍ່ຫົກລຳໄດ້ມາລ້ອມໂຈມຕີເມືອງນາວູ. ຫລັງຈາກໄດ້ສູ້ຮົບກັນຫລາຍວັນ, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ໄດ້ຖືກບັງຄັບໃຫ້ຍອມຈຳນົນ ເພື່ອຮັກສາຊີວິດຂອງຕົນໄວ້ ແລະ ມີໂອກາດທີ່ຈະຂ້າມແມ່ນ້ຳໄປ. ຜູ້ຊາຍ, ຜູ້ຍິງ, ແລະ ເດັກນ້ອຍປະມານຫ້າເຖິງຫົກຮ້ອຍຄົນໄດ້ຂ້າມແມ່ນ້ຳ ແລະ ໄດ້ສົ່ງຄ່າຍໜັກຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳ. ປະທານບຣິກກໍຍັງໄດ້ສົ່ງໜ່ວຍຊ່ວຍກູ້ພ້ອມດ້ວຍສະບູງອາຫານໄປຊ່ວຍເຫລືອ “ໄພ່ພົນທີ່ຍາກຈົນ” ຜູ້ທີ່ໜີມານັ້ນ.

18. ພຣະວິຫານເຊົາເລັກ

ພຣະ ວິຫານ ເຊົາເລັກ, ເບິ່ງ ຈາກ ທາງ ຕາ ເວັນ ອອກ ສ່ຽງເໜືອ. ສອງສາມມື້ຫລັງຈາກກຸ່ມບຸກເບີກໄພ່ພົນ ຍຸກສຸດທ້າຍ ໄດ້ເຂົ້າມາສູ່ຮ່ອມພູເຊົາເລັກ, ປະທານ ບຣິກກໍາ ຍັງ ໄດ້ວາງໄມ້ຄັອນເທົາຂອງເພີນ ລົງໃສ່ທີ່ ດິນ ຕອນໜຶ່ງ ແລະ ໄດ້ປະກາດວ່າ, “ພວກເຮົາຈະ ສ້າງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ບ່ອນນີ້.” ພິທີຂຸດ ດິນ ໄດ້ຖືກຈັດຂຶ້ນໃນວັນທີ 14 ເດືອນກຸມພາ, 1853. ໃນວັນທີ 6 ເດືອນເມສາ, 1853, ຫີນເລົ່າເອກໄດ້ຖືກ ວາງລົງ. ພຣະວິຫານໄດ້ສໍາເລັດ ແລະ ໄດ້ຮັບການອຸ ທິດ 40 ປີ ຕໍ່ມາ ໃນວັນທີ 6 ເດືອນເມສາ, 1893. ຝ່າຍ ປະທານສູງສຸດ ແລະ ກຸ່ມອັກຄະສາວິກສິບສອງ ໄດ້ ມາຊຸມນຸມກັນຢູ່ໃນພຣະວິຫານນີ້ທຸກອາທິດ ເພື່ອພິ ຈາລະນາ ແລະ ສະແຫວງຫາການຊີ້ນຳຈາກພຣະຜູ້

ເປັນເຈົ້າ ໃນການບໍລິຫານງານ ແລະ ໃນການສ້າງ ສາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເຫດການທີ່ສໍາຄັນ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບວິນຍານ ແຫ່ງການເປີດເຜີຍຢ່າງຫລວງຫລາຍໃຫ້ແກ່ປະທານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ຄົນອື່ນໆຢູ່ໃນນີ້, ລວມ ທັງຂໍ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການ 2. ເມື່ອບໍ່ດົນມາ ນີ້, ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ ແລະ ສະພາອັກຄະສາວິກ ສິບສອງ ໄດ້ອະນຸມັດຢ່າງເປັນເອກະສັນ ແລະ ໄດ້ ຈັດພິມໃບ “ຄອບຄົວ: ການປະກາດຕໍ່ໂລກ.” ພິທີ ການຂອງພຣະວິຫານທີ່ໄດ້ຖືກປະຕິບັດສໍາລັບທັງ ຄົນເປັນ ແລະ ຄົນຕາຍ ໄດ້ເປັນພອນໃຫ້ແກ່ຫລາຍ ລ້ານຄົນ.